

Tiên Luyện Chi Lộ

Contents

Tiên Luyện Chi Lộ	16
1. Chương 1: Npc Thần Bí!	16
2. Chương 02: Phương Vân Sơn!	20
3. Chương 03: Linh Hồn Phụ Thể!	24
4. Chương 4: Ngọc Giản Màu Tím Vàng!	27
5. Chương 5: Công Pháp Biến Thái Nhất Trong Lịch Sử!	30
6. Chương 6: Tiên Đồ Gian Khổ!	33
7. Chương 7: Trên Đường Về Núi.	36
8. Chương 8: Lạc Trần Tiên Tử.	39
9. Chương 9: Lý Phong Tử Đáng Sợ.	42
10. Chương 10: Khoáng Thạch Thần Bí.	45
11. Chương 11: Thiết Linh Quang Mẫu.	49
12. Chương 12: Duy Nhất Trên Đời.	51
13. Chương 13: Cửu Biến.	54
14. Chương 14: Một Tháng Sau.	57
15. Chương 15: Tổ Sư Triệu Kiến.	60
16. Chương 16: Chuyển Biến.	63
17. Chương 17: Phệ Hồn Cổ.	66
18. Chương 18: Đánh Khắp Thiên Hạ Vô Địch Thủ!	68
19. Chương 19: Phương Vân Sơn Bí Tàn!	71
20. Chương 20: Phong Hành.	74
21. Chương 21: Dưới Bóng Đêm.	77
22. Chương 22: Lương Bại Câu Thương.	80
23. Chương 23: Chân Ngọc.	83
24. Chương 24: Hoa Sen?	85
25. Chương 25: Thắng Lợi Trở Về!	89
26. Chương 26: Luyện Hư Linh Khí.	92
27. Chương 27: Sơ Thành, Là Vương Giả!!!	95
28. Chương 28: Hư Không Hỏa Diễm!	98
29. Chương 29: Tư Cách.	101
30. Chương 30: Kết Minh.	105
31. Chương 31: Rời Núi.	108
32. Chương 32: Trêu Chọc.	111
33. Chương 33: Đập Chết Con Chó Thích Cắn Bậy Người Đây.	114
34. Chương 34: Đồng Hành.	117
35. Chương 35: Cơ Hội Trở Minh.	120
36. Chương 36: Các Người Không Phải Tới Đánh Cướp Chứ.	123
37. Chương 37: Toàn Bộ Diệt.	126
38. Chương 38: Đỗ Bằng.	130
39. Chương 39: Tình Cờ Gặp Lại Lý Hoành.	133
40. Chương 40: Đường Còn Dài.	137
41. Chương 41: Trận Bàn.	140

42. Chương 42: Lời Thề Tâm Ma!	143
43. Chương 43: Phá Bó Quy Tắc!	147
44. Chương 44: Bỏ Trí!	150
45. Chương 45: Phù Triễn Cấp Ba (thượng).	154
46. Chương 46: Phù Triễn Cấp Ba (hạ).	157
47. Chương 47: Lạc Tiên Tử.	161
48. Chương 48: Thần Thông Thiên Phú.	164
49. Chương 49: Ủy Khuất Cầu Toàn.	167
50. Chương 50: Tuyết Liên Tái Hiện.	170
51. Chương 51: Lão Nhân Sắp Chết.	174
52. Chương 52: "đại Thánh" Dưới Núi Bằng.	178
53. Chương 53: "luyện Hóa" bằng Sơn.	181
54. Chương 54: Hư Không Hàng Thế, Uy Lẫm Nhất Giới (1 2).	185
55. Chương 55: Về Núi.	191
56. Chương 56: Túi Trữ Vật Nứt Vỡ.	194
57. Chương 57: Xảo Trá.	198
58. Chương 58: Tiết Lộ!	201
59. Chương 59: Khí Thần Hợp Nhất.	204
60. Chương 60: Thân Phận!	208
61. Chương 61: Âu Dương Thiên Đức.	211
62. Chương 62: Tài Sản Của Ô Lăng!	215
63. Chương 63: Thiếu Niên Nam Minh!	219
64. Chương 64: Đại Hội Phương Vân.	222
65. Chương 65: Huyết Ma Chân Kinh.	226
66. Chương 66: Nguyên Anh Hiện. Tử Nguyệt Phương Chu.	230
67. Chương 67: Vô Cực Độc Ma.	233
68. Chương 68: Đường Lui.	237
69. Chương 69: Tiểu Thành, Mảnh Vỡ Quý Dị.	240
70. Chương 70: Thế Giới Tàn Phá.	243
71. Chương 71: Một Năm.	247
72. Chương 72: Trước Ngày Mở Động Phủ.	250
73. Chương 73: Động Phủ Mở Ra.	254
74. Chương 74: Huyết Sát.	257
75. Chương 75: Huyết Tế Hà.	260
76. Chương 76: Huyết Sát Thiên Bi.	263
77. Chương 77: Hứa Hẹn.	266
78. Chương 78: Huyết Ảnh U Ma Kiếm.	270
79. Chương 79: Ra Tay.	273
80. Chương 80: Uy Hiếp.	276
81. Chương 81: Trấn Nhỏ Bình Thường.	279
82. Chương 82: Phạm Tiểu Hắc.	284
83. Chương 83: Cao Thủ Võ Lâm.	287
84. Chương 84: Ăn Cơm Chùa, Ở Cũng Chùa.	291
85. Chương 85: Trò Chơi Hư Cấu ???	294
86. Chương 86: Mộ Tuyền.	298
87. Chương 87: Luận Bàn.	302
88. Chương 88: Phóng Hỏa Thảo Nguyên.	305
89. Chương 89: Tiên Thiên Linh Bảo Thượng Cổ.	309
90. Chương 90: Linh Bảo Chọn Chủ.	313
91. Chương 91 : Long Thần Bất Diệt Thể - Đệ Nhất Thân Thể Ba Mươi Sáu Giới.	317
92. Chương 92: Ẩn Núp.	321
93. Chương 93: Tuyết Sơn.	324
94. Chương 94: Thánh Giả Đại Nhân.	328
95. Chương 95: Độ Kiếp Kỳ.	332

96. Chương 96: Thiên Kiếp.	335
97. Chương 97: Thiên Kiếp Có Uy Lực Yếu Nhất Trong Lịch Sử.	340
98. Chương 98: Tuyệt Liên Tổ Thế.	343
99. Chương 99: Gặp Lại Ninh Tuyệt Dung.	347
100. Chương 100: Nam Minh Xuất Quan.	351
101. Chương 101: Giả Chết.	355
102. Chương 102: Mặt Nạ Như Ý.	359
103. Chương 103: Huyết Sát Thần Điện.	363
104. Chương 104: Ẩn Sát.	367
105. Chương 105: Vương Viên Bất Đắc Dĩ.	371
106. Chương 106: Đánh Boss.	374
107. Chương 107: Dũng Cảm Xuất Thủ.	378
108. Chương 108: Thần Điện Mở Ra.	379
109. Chương 109: Luyện Ngục Lộ - Chết Dính Màu Máu.	383
110. Chương 110: Luyện Ngục Lộ - Đan Dẫn Châu.	387
111. Chương 111: Luyện Ngục Lộ - Gian Nan Trùng Trùng.	390
112. Chương 112: Luyện Ngục Lộ - Hấp Dẫn Lơ Lửng.	394
113. Chương 113: Luyện Ngục Lộ - Bảo Rương.	398
114. Chương 114: Luyện Ngục Lộ - Con Tin.	402
115. Chương 115: Luyện Ngục Lộ - Triệu Thụy Quyết Liệt.	405
116. Chương 116: Luyện Ngục Lộ - Pháp Bảo Đỉnh Cấp.	409
117. Chương 117: Luyện Ngục Lộ - Tuyệt Vụ Ma Âm.	413
118. Chương 118: Luyện Ngục Lộ - Hai Quân Cờ.	416
119. Chương 119: Sinh Tử Tương Gian - Vận Khí.	420
120. Chương 120: Sinh Tử Tương Gian - Lễ Và Chấn.	423
121. Chương 121: Sinh Tử Tương Gian - Đặc Xá.	427
122. Chương 122: Sinh Tử Tương Gian - Di Chúc.	431
123. Chương 123: Sinh Tử Tương Gian - Sống Tới Cuối Cùng.	435
124. Chương 124: Trảm Thủ - Nguyên Vọng.	439
125. Chương 125: Trảm Thủ - Tu Chân Học Viện.	443
126. Chương 126: Trảm Thủ - Tổ Tử Vong.	446
127. Chương 127: Trảm Thủ - Miếu Sát.	451
128. Chương 128: Trảm Thủ - Nguyệt Thương Lộ Uy Thế.	453
129. Chương 129: Trảm Thủ - Linh Thần Đan.	457
130. Chương 130: Triệu Thụy Đầu Tóc Đỏ.	461
131. Chương 131: Chung Kết? Người Thắng Lợi Cuối Cùng (p1 2)	465
132. Chương 131: Chung Kết? Người Thắng Lợi Cuối Cùng (p3 4)	472
133. Chương 132: Động Phủ Kinh Biền.	480
134. Chương 133: Phòng Giam.	484
135. Chương 134: Trương Hằng Ngủ Say.	488
136. Chương 135: Ngủ Chung Một Phòng.	491
137. Chương 136: Ẩm Sát.	495
138. Chương 137: Trương Hằng Thức Tỉnh.	499
139. Chương 138: Trương Hằng Vô Sĩ.	502
140. Chương 139: Khôi Phục.	506
141. Chương 140: Ngọc Nữ Hiên.	510
142. Chương 141: Kẻ Xông Vào Chết.	513
143. Chương 142: Linh Hồn Huyết Khế.	517
144. Chương 143: Thua.	520
145. Chương 144: Mục Tiêu - Tầng Một Đại Viên Mãn.	523
146. Chương 145: Mời.	526
147. Chương 146: Quỷ Sư.	530
148. Chương 147: Tuyệt Dung Bỏ Chạy.	533
149. Chương 148: Truy Và Sát.	537

150. Chương 149:	Nữ Nhân Thích Bị Lừa Gạt.	540
151. Chương 150:	Đường Gia?	544
152. Chương 151:	Phụ Thân Của Đường Phong	548
153. Chương 152:	Tiểu Thư Đường Gia!	552
154. Chương 153:	Từ Đường Đường Gia.	555
155. Chương 154:	Lão Nhân Ở Từ Đường!	559
156. Chương 155:	Giao Dịch	562
157. Chương 156:	Củng Cố	565
158. Chương 157:	Uy Lãm Vương Phủ	569
159. Chương 158:	Bản Vương Không Đánh Lòng Giết Hắn	573
160. Chương 159:	Quý Vụ Mê Tung Trộn	576
161. Chương 160:	Ngân Diễm Và Quý Hỏa	579
162. Chương 161:	Bắt Sống	583
163. Chương 162:	Ba Điều Ước Định	586
164. Chương 163:	Quý Ảnh Phân Thân Quyết	589
165. Chương 164:	Kết Đan Kỳ	592
166. Chương 165:	Ngân Diễm Luyện Núi	596
167. Chương 166:	Công Pháp Tầng Hai	598
168. Chương 167:	Thieu Đốt Đan Điền	601
169. Chương 168:	Thân Ngoại Hóa Thân, Thân Ngoại Tạo Thân.	604
170. Chương 169:	Tuyệt Dung Xuất Quan	607
171. Chương 170:	Song Tu Đạo Lữ	610
172. Chương 171:	Nhuyễn Luyện Thiết	613
173. Chương 172:	Bách Luyện Đại Sư.	617
174. Chương 173:	Cao Nhân Trúc Cơ Kỳ.	620
175. Chương 174:	Tạo Hóa Đan.	622
176. Chương 175:	Ác Ý	626
177. Chương 176:	Nhìn Trộm	629
178. Chương 177:	Thần Linh Nhãn Và Ngân Quang Độn	632
179. Chương 178:	Ánh Mắt Của Thần Linh	635
180. Chương 179:	Mềm Mại Ôn Nhu	638
181. Chương 180:	Ngân Quang Thiểm Thước Thuật	641
182. Chương 181:	Yến Vũ Tình	645
183. Chương 182:	Quyết Định Của Trương Hằng	648
184. Chương 183:	Thanh Vũ Xà Bì.	651
185. Chương 184:	Hắc Ngục Bách Luyện Sơn, Mạch Khoáng Cao Cấp.	655
186. Chương 185:	Bách Luyện Đại Sư Nổi Tiếng.	658
187. Chương 186:	Khiêu Chiến Kết Đan.	662
188. Chương 187:	Đại Sư Luyện Khí Thán Phục.	665
189. Chương 188:	Gây Áp Lực.	668
190. Chương 189:	Mật Địa	671
191. Chương 190:	Linh Hồn Huyết Thệ	674
192. Chương 191:	Khách Lạ Ngang Tàng	677
193. Chương 192:	Lực Lượng Tương Đương	681
194. Chương 193:	Trẻ Con	684
195. Chương 194:	Thực Lực Tiếp Cận Nguyên Anh Kỳ ?	687
196. Chương 195:	Sửa Thành Công	690
197. Chương 196:	Thí Nghiệm	694
198. Chương 197:	Tử Vực.	697
199. Chương 198:	Phế Linh Bảo?	700
200. Chương 199:	Ước Hẹn Mười Năm.	703
201. Chương 200:	Nửa Năm	707
202. Chương 201:	Khai Sơn Phủ Xuất Thế	710
203. Chương 202:	Xuất Phát	713

204. Chương 203:	Mậu Sơn	716
205. Chương 204:	Nghĩ Cách Vào Núi	719
206. Chương 205:	Tiềm Nhập	722
207. Chương 206:	Cùng Chung Thân Thể	725
208. Chương 207:	Đấu Yêu (1)	728
209. Chương 207:	Đấu Yêu (2)	731
210. Chương 208:	Cực Kiếm Chân Nhân.	734
211. Chương 209:	Vây Khốn	738
212. Chương 210:	Hồi Tỉnh	741
213. Chương 211:	Bảo Vật Trấn Sơn!	744
214. Chương 212:	Bí Thuật Của Trương Hằng	747
215. Chương 213:	Thiên Ngoại Vấn Thạch?	750
216. Chương 214:	Mạch Khoáng Bốc Cháy?	753
217. Chương 215:	Ba Tên Thợ Đóng Giày	756
218. Chương 216:	Nhập Khẩu	758
219. Chương 217:	Sự Việ Trợ Vô Hình!	761
220. Chương 218:	Ngưng Mâu Thiên Lý	764
221. Chương 219:	Minh Chủ Thiếu Niên?	767
222. Chương 220:	Nhiếp Sư Muội	770
223. Chương 221:	Long Ảnh	773
224. Chương 222:	Hắn Là Ai Vậy?	777
225. Chương 223:	Trí Nhớ Không Trộn Vẹn	780
226. Chương 224:	Vũ Vô Cực Chờ Đợi	783
227. Chương 225:	Lần Đầu Đọ Sức!	786
228. Chương 226:	Long!!!	789
229. Chương 227:	Một Quyền Cuối Cùng!	792
230. Chương 228:	Hai Kẻ Cướp Cạn	795
231. Chương 229:	Thân Ngoại Tạo Thân	798
232. Chương 230:	Tạo Thân Thứ Nhất	801
233. Chương 231:	Bí Mật Của Quả Trứng	804
234. Chương 232:	Đại Thiên Tu Di Trụ	808
235. Chương 233:	Nam Minh Ra Trận	811
236. Chương 234:	Y Lâm	814
237. Chương 235:	Uy Hiếp Của Vũ Vô Cực	817
238. Chương 236:	Du Lịch Phàm Trần.	820
239. Chương 237:	Quỳnh Ngọc Phường Thị	823
240. Chương 238 239:	Linh Tê Thạch Cùng Vân Vụ Mạt	826
241. Chương 239:	Bích Tâm Đan	829
242. Chương 240:	Phạm Hoa Tái Hiện	832
243. Chương 241:	Vô Định Kết Đan Kỳ.	834
244. Chương 242:	Ám Sát	837
245. Chương 243:	Tập Kích Và Phản Công!	841
246. Chương 244:	Diệt Sát	844
247. Chương 245:	Quay Lại Kinh Đô	847
248. Chương 246:	Khốn Cảnh Của Đường Nhã Thi.	850
249. Chương 247:	Gặp Mặt.	854
250. Chương 248:	Xử Trí.	857
251. Chương 249:	Linh Hồn Trong Ấm Trà.	860
252. Chương 250:	Tử Cực Tán Nhân.	863
253. Chương 251:	Mật Địa Tử Vực	867
254. Chương 252:	Chí Viêm Ma Tôn	869
255. Chương 253:	Vũ Vô Cực Chiến Triệu Thụy!	873
256. Chương 254:	Đi Độc Thiên Bảo!	876
257. Chương 255:	Bích U Tiên Tử!	879

258. Chương 256:	Tung Tích Của Quách Phong	882
259. Chương 257:	Nam Minh Chết Mà Sống Lại.	886
260. Chương 258:	Chất Vấn	889
261. Chương 259:	Chặn Đường	892
262. Chương 260:	Thiên Cơ Thần Mạch	895
263. Chương 261:	Tô Lưu Vân	898
264. Chương 262:	Tô Lưu Vân Chết	901
265. Chương 263:	Chiến Nguyên Anh	904
266. Chương 264:	Phá Diệt Thần Quang	907
267. Chương 265:	Dục Hỏa Trọng Sinh?	911
268. Chương 266:	Chênh Lệch.	914
269. Chương 267:	Bất Tử Tà Đế	917
270. Chương 268:	Bỏ Chạy.	920
271. Chương 269:	Lai Lịch Bất Tử Tà Đế.	923
272. Chương 270:	Cầm Tú Sơn Trang	927
273. Chương 271:	Tuyệt Dung Kết Đan.	930
274. Chương 272:	Tiểu Thiên Kiếp.	933
275. Chương 273:	Tu Sĩ Nguyên Anh Kỳ Thần Bí.	936
276. Chương 274:	Tuyệt Dung Độ Kiếp.	939
277. Chương 275:	Lạc Hà Tới.	942
278. Chương 276:	Dị Động Của Hư Không Hỏa Diễm	945
279. Chương 277:	Tinh Hoa Lôi Điện	948
280. Chương 278:	Thần Thông Lôi Điện!	952
281. Chương 279:	Song Tu Đạo Lữ Nguyên Anh Kỳ	955
282. Chương 280:	Hai Mươi Tám Vạn Dặm!	958
283. Chương 281:	Huyết Sát Tái Hiện.	961
284. Chương 282:	Bốn Mục Tiêu.	964
285. Chương 283:	Mạch Nước Ngầm Mãnh Liệt.	967
286. Chương 284:	Đồ Nhi Quách Phong.	970
287. Chương 285:	Thân Ngoại Hóa Thân.	973
288. Chương 286:	Phân Thân Thích Ý.	977
289. Chương 287:	Trương Hằng Năm Năm Sau.	980
290. Chương 288:	Thực Lực Của Trương Hằng.	983
291. Chương 289:	Dạy Bảo.	986
292. Chương 290:	Mưa Gió Nổi Lên.	989
293. Chương 291:	Cổ Nhân.	992
294. Chương 292:	Vương Viên Mập Mạp.	994
295. Chương 293:	Phân Thân Vũ Vô Cực.	998
296. Chương 294:	Phân Thân Chiến Phân Thân.	1001
297. Chương 295:	Tin Tức Của Triệu Thụy.	1004
298. Chương 296:	Đi Đạo.	1007
299. Chương 297:	Giao Dịch.	1010
300. Chương 298:	Nỗi Khổ.	1013
301. Chương 299:	Phi Linh Đảo.	1016
302. Chương 300:	Lữ Hành.	1019
303. Chương 301:	Mộng U Viên.	1022
304. Chương 302:	Người Quen.	1025
305. Chương 303:	Cửu Sát Chân Quân.	1028
306. Chương 304:	Khai Mạc.	1031
307. Chương 305:	Nhìn Thấu.	1034
308. Chương 306:	Kế Sách.	1037
309. Chương 307:	Lưỡng Cực Từ Nguyên Kính.	1040
310. Chương 308:	Hàng Giả?	1043
311. Chương 309:	Yêu Thú Hóa Hình Kỳ.	1046

312. Chương 310:	Huyết Giao Phát Uy.	1049
313. Chương 311:	Không Chịu Được Một Kịch.	1052
314. Chương 312:	Bản Tôn Ra Tay.	1055
315. Chương 313:	Truy Kịch Cùng Bỏ Chạy.	1058
316. Chương 314:	Thầy Trò Chia Tay.	1061
317. Chương 315:	Phân Thân Cùng Bản Tôn.	1064
318. Chương 316:	Nhập Ma.	1067
319. Chương 317:	Vô Ưu Lâm.	1069
320. Chương 318:	Thiết Mộc Đại Nhân.	1073
321. Chương 319:	Xử Lý.	1075
322. Chương 320:	Cơ Hội Chạy Trốn.	1079
323. Chương 321:	Long Hồn Phá.	1082
324. Chương 322:	Che Giấu Thực Lực.	1085
325. Chương 323:	Không Cần Cũng Được.	1088
326. Chương 324:	Tình Cờ Gặp Nhiếp Mộng.	1091
327. Chương 325:	Làm Khách Kim Kiếm Môn.	1093
328. Chương 326:	Thân Thế Vũ Vô Cực!	1096
329. Chương 327:	Dị Trạng.	1099
330. Chương 328:	Ninh Tuyết Dung Lạnh Như Băng.	1102
331. Chương 329:	Tử Cực Tán Nhân Thỉnh Cầu.	1105
332. Chương 330:	Đổi Thủ Khiêu Chiến Có Tính Cách Nhất!	1107
333. Chương 331:	Thanh Hồ Sơn.	1110
334. Chương 332:	Hoa Ngữ Môn.	1113
335. Chương 333:	Mười Năm Gặp Lại.	1116
336. Chương 334:	Tiến Về Cực Diễm Môn.	1118
337. Chương 335:	Bái Kiến.	1121
338. Chương 336:	Hiện Thân.	1124
339. Chương 337:	Gặp Lại.	1127
340. Chương 338:	Hỏa Dong Tinh Dung Nham.	1129
341. Chương 339:	Chúng Ta Có Thể Làm Chúa Tể Thế Giới Đây.	1131
342. Chương 340:	Dã Tâm Của Triệu Thụy.	1134
343. Chương 341:	Nhị Nữ Cầu Kiến.	1137
344. Chương 342:	Dự Cảm.	1139
345. Chương 343:	Túy Tiên Nhuyễn Ngọc Hương.	1142
346. Chương 344:	Chủ Nhân.	1145
347. Chương 345:	Nô Dịch Nguyên Anh Kỳ.	1148
348. Chương 346:	Cự Tuyệt.	1151
349. Chương 347:	Đại Ca Ở Sau Lưng.	1153
350. Chương 348:	Ngọc Phật Tự.	1156
351. Chương 349:	Đùa Bỡn.	1159
352. Chương 350:	Kim Luân Phật Vương.	1162
353. Chương 351:	Kim Diệu Luân.	1164
354. Chương 352:	Đến Nơi Ước Hẹn Mười Năm.	1168
355. Chương 353:	Bách Luyện Tuyệt Khí Tông.	1171
356. Chương 354:	Lòng Mang Ý Xấu!	1175
357. Chương 355:	Phạm Hoa Đến Tìm Chết!	1178
358. Chương 356:	Biến Cố.	1182
359. Chương 357:	Uy Hiếp.	1186
360. Chương 358:	Hồ Nước Quỷ Dị.	1190
361. Chương 359:	Cửu U Lam Tinh Băng Tử.	1193
362. Chương 360:	Huyền U Thiên Ma.	1197
363. Chương 361:	Băng Phong Thiên Lý (thượng)	1202
364. Chương 362:	Băng Phong Thiên Lý (hạ)	1206
365. Chương 363:	Cơ Hội Đột Phá.	1210

366. Chương 364: Dị Tượng.	1214
367. Chương 365: Cửu U Lam Tinh Băng Diễm.	1217
368. Chương 366: Thiết Mộc Bị Thương.	1221
369. Chương 367 : Tinh Hạch Kỳ - Tầng Ba Cổ Tháp.	1224
370. Chương 368 : Tinh Hạch Kỳ - Vượt Cấp.	1228
371. Chương 369 : Nguy Cơ Diệt Môn.	1232
372. Chương 370: Triệu Thụy Chết !!!	1236
373. Chương 371: Ma Tôn Chết Đi, Tà Đế Lại Tới.	1241
374. Chương 372: Triệu Tịch Nguyệt.	1245
375. Chương 373: Linh Hạch Và Nguyên Linh.	1249
376. Chương 374: Tái Chiến Vũ Vô Cực.	1253
377. Chương 375: Hoàn Thắng.	1257
378. Chương 376: Tông Môn.	1260
379. Chương 377: Ma Đạo Chí Tôn.	1264
380. Chương 378: Giao Long Độ Kiếp.	1268
381. Chương 379: Thiên Kiếp Hóa Hình.	1271
382. Chương 380: Lam Tinh Chi Lệ.	1275
383. Chương 381: Ma Tung.	1279
384. Chương 382: Tạo Thân Nguyên Anh Hậu Kỳ.	1282
385. Chương 383: Thiên Chuỳ Bách Luyện.	1286
386. Chương 384: “phá Không” Được Sinh Ra!	1289
387. Chương 385: Tử Thiên Tán Nhân!	1293
388. Chương 386: Yêu Thú Đột Kích	1297
389. Chương 387: Lấy Một Địch Hai.	1301
390. Chương 388: Chung Quy Phải Chết Một Người.	1304
391. Chương 389: Nguyên Linh Công Kích, Tuyệt Sát!	1307
392. Chương 390: Giao Long Hoàng.	1311
393. Chương 391: Giác Tỉnh (thượng).	1315
394. Chương 391: Giác Tỉnh (trung)	1318
395. Chương 391: Giác Tỉnh (hạ)	1321
396. Chương 392: Sự Hấp Dẫn Của Thượng Giới.	1324
397. Chương 393: Chu Vương Triều.	1329
398. Chương 394: Thần Thông Đại Thành.	1332
399. Chương 395: Gặp Lại Âu Dương Thiên Đức.	1336
400. Chương 396: Tứ Đại Vương Giả Của Yêu Tộc.	1340
401. Chương 397: Yêu Tộc Chí Cường.	1344
402. Chương 398: Chinh Phục.	1348
403. Chương 399: Đồng Hóa Thông Linh Pháp Bảo.	1352
404. Chương 400: Phá Không Thăng Cấp.	1356
405. Chương 401: Hai Bông Tuyết Liên, Bản Sao!	1360
406. Chương 402: Phi Thăng.	1364
407. Chương 403: Phong Ma Đại Trận.	1367
408. Chương 404: Cấm Không La Bàn.	1371
409. Chương 405: Ma Hiện.	1375
410. Chương 406: Thánh Hỏa Quỷ Đạo.	1380
411. Chương 407: Trương Hằng Phản Kích.	1384
412. Chương 408: Ma Bạo.	1388
413. Chương 409: Thành Công Ma Giới.	1392
414. Chương 410: Phúc Thiên Cái.	1396
415. Chương 411: Hắc Ma Hoàng Ra Tay.	1400
416. Chương 412: Phá Không Âm Sát.	1403
417. Chương 413: Tụ Lý Càn Khôn.	1407
418. Chương 414: Hấp Dẫn Vô Hạn.	1411
419. Chương 415: Phá Huyền.	1415

420.	Chương 416:	Phân Thân Còn Lợi Hại Hơn Bản Tôn.	1419
421.	Chương 417:	Phệ Thiên Mãng.	1423
422.	Chương 418:	Đường Lang Bộ Thiên.	1427
423.	Chương 419:	Diễn Biến Ngoài Ý Muốn.	1431
424.	Chương 420:	Ra Tay Cướp Đoạt.	1434
425.	Chương 421:	Chia Chiến Lợi Phẩm.	1438
426.	Chương 422:	Phong Ấn.	1442
427.	Chương 423:	Sự Mê Hoặc Của Ma Đầu.	1446
428.	Chương 424:	Lạc Hà Bị Thương.	1450
429.	Chương 425:	Theo Sát Bước Chân Của Vi Sư.	1454
430.	Chương 426:	Mười Tám Năm	1458
431.	Chương 427:	Đệ Nhất Đại Tông Tam Tinh Vực.	1462
432.	Chương 428:	Huyền U Sợ Hải.	1465
433.	Chương 429:	Quyết Định Một Ngàn Năm.	1469
434.	Chương 430:	Hắc Ma Hoàng Lại Tới.	1473
435.	Chương 431:	Địa Vị Ngang Nhau.	1476
436.	Chương 432:	U Hồn Tử Vực.	1480
437.	Chương 433:	Sát Lục Khôi Lỗi.	1484
438.	Chương 434:	Huyền Quy Tái Hiện.	1488
439.	Chương 435:	Từ Huyền Chết.	1492
440.	Chương 436:	Bàn Tay Bị Phong Ấn.	1497
441.	Chương 437:	Rời Đi.	1501
442.	Chương 438:	Hoang Đảo Quỷ Di.	1506
443.	Chương 439:	Hoang Đảo Cùng Mỹ Nữ.	1509
444.	Chương 440:	Tử Hân.	1513
445.	Chương 441:	Tử Hoàng Phủ.	1517
446.	Chương 442:	Hô Hấp Nhân Tạo.	1521
447.	Chương 443:	Phong Lôi Phiến Chiến Huyền Ân Phiến.	1525
448.	Chương 444:	Kỳ Vọng Của Mộ Linh Nhi.	1529
449.	Chương 445:	Thê Tử Của Trương Hằng.	1533
450.	Chương 446:	Phản Bội.	1536
451.	Chương 447:	Huyết Quang Sơ Hiện.	1540
452.	Chương 448:	Huyết Sát Quân Vương.	1544
453.	Chương 449:	Giết Sạch Bọn Chúng.	1548
454.	Chương 450:	Tự Sát.	1552
455.	Chương 451:	Huyết Sát Đòi Thứ Tư Sinh Ra.	1556
456.	Chương 452:	Thị Thiếp.	1559
457.	Chương 453:	Một Phiến Toàn Diệt.	1563
458.	Chương 454:	Hợp Thể Kỳ.	1568
459.	Chương 455:	Bích Vân Thành.	1572
460.	Chương 456:	Chọn Rể.	1576
461.	Chương 457:	Tiên Tử Áo Trắng.	1579
462.	Chương 458:	Nguồn Gốc Của Lực Lượng Huyết Sát.	1583
463.	Chương 459:	Rời Đi. Khách Qua Đường!	1587
464.	Chương 460:	Nữ Hầu Cao Nhâ!	1592
465.	Chương 461:	Thao Mỗ.	1596
466.	Chương 462:	Nhiệm Vụ Của Nhan Hồng Ngọc.	1599
467.	Chương 463:	Quả Trứng Thần Bí Nhận Chủ Thành Công.	1603
468.	Chương 464:	"động Phủ Di Động" Chân Chính.	1607
469.	Chương 465:	Máy Gian Lặn Dưới Thiên Đạo.	1611
470.	Chương 466:	Tám Năm Chỉ Là Một Chớp Mắt.	1615
471.	Chương 467:	Chủ Nhân Động Phủ.	1619
472.	Chương 468:	Tú Ninh.	1622
473.	Chương 469:	Lời Nguyên Phải Chết!	1626

474. Chương 470:	Lĩnh Vực Không Gian.	1631
475. Chương 471:	Huyết Ma Quân Xuất Quan.	1635
476. Chương 472:	Ma Uy. (thượng).	1639
477. Chương 472:	Ma Uy. (hạ).	1642
478. Chương 473:	Tử Hoàng Phủ Tái Hiện. (thượng).	1646
479. Chương 473:	Tử Hoàng Phủ Tái Hiện. (hạ).	1649
480. Chương 474:	Huyết Sắc Triền Nhiễm (thượng).	1653
481. Chương 474:	Huyết Sắc Triền Nhiễm (hạ).	1656
482. Chương 475:	Thần Thú Oai (thượng).	1660
483. Chương 475:	Thần Thú Oai (hạ).	1663
484. Chương 476:	Thiết Sa Vương (thượng).	1666
485. Chương 476:	Thiết Sa Vương (hạ).	1669
486. Chương 477:	Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp (thượng).	1673
487. Chương 477:	Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp (hạ).	1676
488. Chương 478:	Chấn Ấp Quyết!!! (thượng).	1680
489. Chương 478:	Chấn Ấp Quyết!!! (hạ).	1684
490. Chương 479:	Phá Trừ (thượng).	1687
491. Chương 479:	Phá Trừ (hạ).	1690
492. Chương 480:	Bái Sư (thượng).	1694
493. Chương 480:	Bái Sư (hạ).	1697
494. Chương 481:	Tinh Nguyệt Di Tích (thượng).	1701
495. Chương 481:	Tinh Nguyệt Di Tích (hạ).	1704
496. Chương 482:	Tinh Nguyệt Nữ Thần (thượng).	1708
497. Chương 482:	Tinh Nguyệt Nữ Thần (hạ).	1711
498. Chương 483:	Địa Bàn Của Ta, Ta Làm Chủ (thượng).	1715
499. Chương 483:	Địa Bàn Của Ta, Ta Làm Chủ (hạ).	1718
500. Chương 484:	Tinh Nguyệt Đồ. (thượng).	1722
501. Chương 484:	Tinh Nguyệt Đồ. (hạ).	1725
502. Chương 485:	Lam Tinh Đảo. (thượng).	1729
503. Chương 485:	Lam Tinh Đảo. (hạ).	1732
504. Chương 486:	Liên Tiếp Tầng Hai Cấp. (thượng).	1736
505. Chương 486:	Liên Tiếp Tầng Hai Cấp. (hạ).	1739
506. Chương 487:	Chịu Thua (thượng).	1742
507. Chương 487:	Chịu Thua (hạ).	1746
508. Chương 488:	Yêu Tộc Tử Hoàng (thượng).	1750
509. Chương 488:	Yêu Tộc Tử Hoàng (hạ).	1753
510. Chương 489:	Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương Đồ. (thượng).	1756
511. Chương 489:	Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương Đồ. (hạ).	1760
512. Chương 490:	Hoàng Phủ Lân (thượng).	1763
513. Chương 490:	Hoàng Phủ Lân (hạ).	1767
514. Chương 491:	Thức Thứ Hai Của Bảo Tháp: Âm Dương Quyết! (thượng).	1770
515. Chương 491:	Thức Thứ Hai Của Bảo Tháp: Âm Dương Quyết! (hạ).	1774
516. Chương 492:	Oai Lực Tấn Tiên (thượng).	1777
517. Chương 492:	Oai Lực Tấn Tiên (trung).	1780
518. Chương 492:	Oai Lực Tấn Tiên (hạ).	1784
519. Chương 493:	Huyết Sát Quán Thế (thượng).	1787
520. Chương 493:	Huyết Sát Quán Thế (hạ).	1791
521. Chương 494:	Nhân Gian Tiên Cảnh (thượng).	1796
522. Chương 494:	Nhân Gian Tiên Cảnh (hạ).	1800
523. Chương 495:	Thái Thượng Yêu Long Hoàng (thượng).	1803
524. Chương 495:	Thái Thượng Yêu Long Hoàng (hạ).	1806
525. Chương 496:	Bắt Đầu Giết Chóc (thượng).	1810
526. Chương 496:	Bắt Đầu Giết Chóc (hạ).	1813
527. Chương 497:	Nguy Cơ Của Vũ Vô Cực. (thượng)	1816

528. Chương 497: Ngụy Cơ Của Vũ Vô Cực. (hạ)	1820
529. Chương 498: Thiên Đình Chỗ Nhân Gian. (thượng)	1824
530. Chương 498: Thiên Đình Chỗ Nhân Gian. (hạ)	1827
531. Chương 499: Dương Đông Kích Tây (thượng)	1830
532. Chương 499: Dương Đông Kích Tây (hạ)	1834
533. Chương 500: Hai Đại Huyết Sát Quân Vương Gặp Mặt (thượng)	1838
534. Chương 500: Hai Đại Huyết Sát Quân Vương Gặp Mặt (hạ)	1841
535. Chương 501: Uy Lực Của Thông Linh Pháp Bảo Thượng Phẩm. (thượng)	1845
536. Chương 501: Uy Lực Của Thông Linh Pháp Bảo Thượng Phẩm. (hạ)	1849
537. Chương 502: Phá Không Kiếm Chí Cường (thượng)	1853
538. Chương 502: Phá Không Kiếm Chí Cường (hạ)	1856
539. Chương 503: Chí Cường Nhất Kiếm. (thượng)	1860
540. Chương 503: Chí Cường Nhất Kiếm. (hạ)	1864
541. Chương 504: Huyết Chú Chi Trì (thượng)	1867
542. Chương 504: Huyết Chú Chi Trì (hạ)	1871
543. Chương 505: Tử Sát Thần Hồn Đại Pháp (thượng)	1874
544. Chương 505: Tử Sát Thần Hồn Đại Pháp (hạ)	1877
545. Chương 506: Chết, Chết Ngay (thượng)	1881
546. Chương 506: Chết, Chết Ngay (hạ)	1884
547. Chương 507: Thần Uy Độ Kiếp (thượng)	1887
548. Chương 507: Thần Uy Độ Kiếp (hạ)	1891
549. Chương 508: Cảnh Giới Thứ Tư Của Thần Linh Nhân (thượng)	1894
550. Chương 508: Cảnh Giới Thứ Tư Của Thần Linh Nhân (hạ)	1897
551. Chương 509: Tìm Tử Hoàng Đàm Phán. (thượng)	1901
552. Chương 509: Tìm Tử Hoàng Đàm Phán. (hạ)	1905
553. Chương 510: Giết Chóc Bắt Đầu. (thượng)	1908
554. Chương 510: Giết Chóc Bắt Đầu. (hạ)	1912
555. Chương 511: Quyết Sách, Thần Linh. (thượng)	1916
556. Chương 511: Quyết Sách, Thần Linh. (hạ)	1919
557. Chương 512: Thời Không, Bản Tính.	1923
558. Chương 513: Phân Thân Gánh Vác.	1926
559. Chương 514: Bát Yêu Đảo. (thượng)	1930
560. Chương 514: Bát Yêu Đảo. (hạ)	1934
561. Chương 515: Tiên Tri Dưới Đáy Biển Sâu! (thượng)	1937
562. Chương 515: Tiên Tri Dưới Đáy Biển Sâu! (hạ)	1941
563. Chương 516: Sát Tinh Tuyệt Mệnh (thượng)	1944
564. Chương 516: Sát Tinh Tuyệt Mệnh (hạ)	1948
565. Chương 517: Cấp Phủ Chủ? (thượng)	1951
566. Chương 517: Cấp Phủ Chủ? (hạ)	1954
567. Chương 518: Độc Xà Tập Kích, Băng Phong Thiên Lý (thượng)	1957
568. Chương 518: Độc Xà Tập Kích, Băng Phong Thiên Lý (hạ)	1961
569. Chương 519: Mâu Thuẫn Cùng Giao Phong (thượng)	1964
570. Chương 519: Mâu Thuẫn Cùng Giao Phong (hạ)	1967
571. Chương 520: Hội Ngộ Tử Hoàng (thượng)	1971
572. Chương 520: Hội Ngộ Tử Hoàng (hạ)	1974
573. Chương 521: Con Giận Của Phủ Chủ (thượng)	1977
574. Chương 521: Con Giận Của Phủ Chủ (hạ)	1981
575. Chương 522: Tử Hoàng Phủ Lâm Ngụy (thượng)	1984
576. Chương 522: Tử Hoàng Phủ Lâm Ngụy (hạ)	1988
577. Chương 523: Bản Tôn Trợ Lực (thượng)	1991
578. Chương 523: Bản Tôn Trợ Lực (hạ)	1994
579. Chương 524: Tỏa Tiên Kim Liên (thượng)	1998
580. Chương 524: Tỏa Tiên Kim Liên (hạ)	2001
581. Chương 525: Linh Bảo Công Kích Thượng Phẩm Mạnh Nhất (thượng)	2005

582. Chương 525: Linh Bảo Công Kích Thương Phẩm Mạnh Nhất (hạ)	2008
583. Chương 526: Âm Dương Quyết (thượng)	2012
584. Chương 526: Âm Dương Quyết (hạ)	2016
585. Chương 527: Kho Báu (thượng)	2019
586. Chương 527: Kho Báu (hạ)	2023
587. Chương 528: Nghịch Chuyển Càn Khôn (thượng)	2026
588. Chương 528: Nghịch Chuyển Càn Khôn (hạ)	2029
589. Chương 529: Thất Bại (thượng)	2033
590. Chương 529: Thất Bại (hạ)	2037
591. Chương 530: Toàn Thân Trở Ra (thượng)	2040
592. Chương 530: Toàn Thân Trở Ra (hạ)	2044
593. Chương 531: Cốt Lão Yêu (thượng)	2048
594. Chương 531: Cốt Lão Yêu (hạ)	2051
595. Chương 532: Giao Dịch (thượng)	2055
596. Chương 532: Giao Dịch (hạ)	2059
597. Chương 533: Tứ Đại Yêu Tôn	2062
598. Chương 534: Giành Mạng Sống Với Thời Gian	2067
599. Chương 535: Ma Xà Phủ	2071
600. Chương 536: Huyết Tẩy (nhất)	2075
601. Chương 537: Huyết Tẩy (nhị)	2079
602. Chương 538: Huyết Tẩy (tam)	2083
603. Chương 539: Huyết Tẩy (tứ)	2088
604. Chương 540: Huyết Tẩy (ngũ)	2092
605. Chương 541: Huyết Tẩy (lục)	2096
606. Chương 542: Huyết Tẩy (thất)	2101
607. Chương 543: Con Bài Mạnh Nhất Của Tử Hoàng	2105
608. Chương 544: Chiến Đấu Của Cấp Chuẩn Phủ Chủ (thượng)	2109
609. Chương 544: Chiến Đấu Của Cấp Chuẩn Phủ Chủ (hạ)	2112
610. Chương 545: Nghênh Chiến Phủ Chủ	2116
611. Chương 546: Phủ Chủ Ngã Xuống (thượng)	2120
612. Chương 547: Phủ Chủ Ngã Xuống (trung)	2125
613. Chương 548: Phủ Chủ Ngã Xuống (hạ)	2129
614. Chương 549: Uyên Hồng Bệ Hạ (thượng)	2133
615. Chương 549: Uyên Hồng Bệ Hạ (hạ)	2134
616. Chương 550: Hư Không Vỡ Nát	2138
617. Chương 551: Đánh Cuộc Kinh Thiên Ba Mươi Sáu Giới	2142
618. Chương 552: Bồng Lai Đảo	2146
619. Chương 553: Băng Liên Bà Bà	2150
620. Chương 554: Vãn Đồng Bạch Tinh	2154
621. Chương 555: Uy Lực Linh Hồn Hợp Thể (thượng)	2158
622. Chương 556: Uy Lực Linh Hồn Hợp Thể (hạ)	2162
623. Chương 557: Đóng Cửa Đánh Chó	2166
624. Chương 558: Ký Hồn Thuật Phủ Chủ	2171
625. Chương 559: Công Pháp Tầng Bốn	2175
626. Chương 560: Tiên Tử Trong Mây	2179
627. Chương 561: Dương Danh Thanh Hạ	2183
628. Chương 562: Dấu Hiệu Thiên Kiếp	2187
629. Chương 563: Bí Mật Bất Tử	2192
630. Chương 564: Gặp Lại	2196
631. Chương 565: Ý Chí Của Vũ Vô Cực, Giết Tới Thượng Giới	2200
632. Chương 566: Quan Hệ Vợ Chồng	2205
633. Chương 567: Vật Của Tiên Nhân	2209
634. Chương 568: Huyết Sát Chủ Động Phủ	2213
635. Chương 569: Ý Chí Của Cường Giả	2218

636. Chương 570:	Huyền Long Đại Vương.	2222
637. Chương 571:	Lựa Chọn.	2227
638. Chương 572:	Thiên Tinh Đình	2231
639. Chương 573:	Nhân Vật Cấm Kỵ?	2235
640. Chương 574:	Kế Hoạch Tranh Đoạt Phủ Chủ	2239
641. Chương 575:	Cổ Nhân	2243
642. Chương 576:	Thiên Ma Uyên	2246
643. Chương 577:	Tam Đại Ma Quân	2250
644. Chương 578:	Tinh Không Linh Vực	2255
645. Chương 579:	Sư Tôn Ra Tay	2259
646. Chương 580:	Chuẩn Bị Trước Tầng Bốn (thượng)	2263
647. Chương 580:	Chuẩn Bị Trước Tầng Bốn (hạ)	2266
648. Chương 581:	Trương Hằng Độ Kiếp	2270
649. Chương 582:	Thiên Kiếp Dị Loại!	2275
650. Chương 583:	Cái Chết Của Trương Hằng!	2278
651. Chương 584:	Trăm Năm Tang Thương	2283
652. Chương 585:	Tầng Bốn. Tái Tạo Thân Thể (thượng)	2287
653. Chương 586:	Trương Hằng Sống Lại	2290
654. Chương 587:	Bất Tử Kim Thân	2295
655. Chương 588:	Tiên Quân Thần Bí (thượng)	2297
656. Chương 588:	Tiên Quân Thần Bí (hạ)	2301
657. Chương 589:	Thực Lực Của Trương Hằng	2304
658. Chương 590:	Nơi Hoang Dã	2308
659. Chương 591:	Kim Bằng Yêu Thánh Hoàng.	2311
660. Chương 592:	Thôi Diễn Vận Mệnh Của Đại Lục.	2315
661. Chương 593:	Bí Ẩn Của Giới Này	2319
662. Chương 594:	Đồ Hình Lập Thể Của Ba Mươi Sáu Giới.	2322
663. Chương 595:	Đệ Tam Thức, Đoạn Không Quyết!	2326
664. Chương 596:	Uy Lực Của Bất Diệt Kim Thân.	2330
665. Chương 597:	Tâm Ma Và Thần Linh	2334
666. Chương 598:	Tiên Bảo Tranh Đấu	2339
667. Chương 599:	Quay Về Tam Tinh Vực	2343
668. Chương 600:	Con Gái Cổ Nhân	2347
669. Chương 601:	Thờ Ở Lạnh Nhạt (thượng)	2352
670. Chương 601:	Thờ Ở Lạnh Nhạt (hạ)	2355
671. Chương 602:	Thái Thượng Tông Chủ (thượng)	2358
672. Chương 603:	Thái Thượng Tông Chủ (hạ)	2361
673. Chương 604:	Đập Ruồi	2365
674. Chương 605:	Tu Vi Chân Chính Của Thái Thượng Tông Chủ	2369
675. Chương 606:	Mộ Huyệt Hung Hiểm (thượng)	2372
676. Chương 606:	Mộ Huyệt Hung Hiểm (hạ)	2375
677. Chương 607:	Hiển Lộ Uy Lực Hủy Diệt	2378
678. Chương 608:	Cấp Bạc Boss	2382
679. Chương 609:	Đầu Chuyển Vị Trí	2385
680. Chương 610:	Kết Minh	2389
681. Chương 611:	Rạn Nứt Với Tam Tiên Đảo	2393
682. Chương 612:	Quyết Định Của Trương Hằng	2397
683. Chương 613:	Nơi Chật Hẹp	2400
684. Chương 614:	Biến Đổi Bất Ngờ	2404
685. Chương 615:	Ấu Đả Tiên Bảo.	2408
686. Chương 616:	Đêm Trước Động Thủ	2412
687. Chương 617:	Kim Bằng Tới Thăm.	2415
688. Chương 618:	Đại Sự Nhất Giới	2419
689. Chương 619:	Sự Kiện Phong Vân.	2422

690. Chương 620: Phong Vân Thịnh Hội. (thượng)	2426
691. Chương 621: Phong Vân Thịnh Hội! (hạ)	2428
692. Chương 622: Hạo Thiên Kính.	2433
693. Chương 623: Huyết Sát Lệnh Tề Tụ.	2436
694. Chương 624: Vân Mộng Tiên Tử.	2439
695. Chương 625: Kiếm Thánh Lánh Đời.(thượng)	2443
696. Chương 626: Chủ Động Phủ Mở Ra	2446
697. Chương 627: Huyết Hà, Thuyền.	2449
698. Chương 628: Tranh Đoạt Thuyền	2452
699. Chương 629: Âm Dương Thần Thông	2455
700. Chương 630: Tử Vong Tinh Thạch	2458
701. Chương 631: Giết Chóc Tinh Hạch	2462
702. Chương 632: Ngụy Cơ Tiềm Ẩn	2465
703. Chương 633: Cấp Bậc Chân Tiên?	2469
704. Chương 634: Lực Lượng Chí Tôn	2472
705. Chương 635: Biến Mất Không Thấy	2476
706. Chương 636: Suy Đoán Dị Không Gian	2480
707. Chương 637: Thu!!!	2484
708. Chương 638: Thân Phận Npc Thần Bí!	2488
709. Chương 639: Lên Bờ	2491
710. Chương 640: Động Phủ Kỳ Quái	2494
711. Chương 641: Âm Mưu Của Trương Hằng	2498
712. Chương 642: So Sánh Tiền Công	2501
713. Chương 643: Mật Điện U Âm	2503
714. Chương 644: Binh Chia Hai Đường.	2508
715. Chương 645: Kiếm Tu Thần Bí	2511
716. Chương 646: Người Mạnh Nhất Tầng Ngoài	2515
717. Chương 647: Chiến Thắng Kiếm Tiên	2520
718. Chương 648: Thượng Giới Trần Bảo.	2523
719. Chương 649: Đại Chiến Tranh Đoạt.	2526
720. Chương 650: Mục Đích Của Triệu Tịch Nguyệt.	2531
721. Chương 651: Con Ất Chù Bài Của Huyền Long.	2534
722. Chương 652: Chân Tiên Và Chân Ma.	2539
723. Chương 653: Sự Uy Hiếp Của Huyền Long.	2541
724. Chương 654: Trương Hằng Nghịch Chuyển.	2546
725. Chương 655: Tam Hàn Bằng Phách.	2549
726. Chương 656: Hỏa Kỳ Lân	2554
727. Chương 657: Bảo Tháp Vô Địch	2557
728. Chương 658: Thực Lực Lại Tăng Lên	2561
729. Chương 659: Cổ Lão Yêu Mê Hoặc	2564
730. Chương 660: Triệu Hoán Kỳ Lân	2569
731. Chương 661: Tàn Sát Lẫn Nhau	2572
732. Chương 662: Đại Điện Ma Giới (thượng)	2577
733. Chương 662: Đại Điện Ma Giới (trung)	2581
734. Chương 662: Đại Điện Ma Giới (hạ)	2586
735. Chương 663: Bất Tử Tà Đế Sống Lại (thượng)	2590
736. Chương 663: Bất Tử Tà Đế Sống Lại (trung)	2593
737. Chương 663: Bất Tử Tà Đế Sống Lại (hạ)	2597
738. Chương 664: Thái Thượng Yêu Long Hoàng Buông Xuống	2600
739. Chương 665: Trương Hằng Chết Vắn	2605
740. Chương 666: Thiết Tắc Chí Cao	2609
741. Chương 667: Dung Hợp, Kinh Thiên Ma Thần	2613
742. Chương 668: Thế Không Thể Cản	2617
743. Chương 669: Cẩn Nuốt	2620

744. Chương 670: Tầng Bốn Đại Viên Mãn	2624
745. Chương 671: Lựa Chọn Phi Thăng	2627
746. Chương 672: Dung Hợp Tàn Phiến	2632
747. Chương 673: Tận Lực Phi Thăng	2634
748. Chương 674: Rời Khỏi Động Phủ (thượng)	2637
749. Chương 674: Rời Khỏi Động Phủ (hạ)	2640
750. Chương 675: Triệu Phụ.	2643
751. Chương 676: Chỉ Dẫn.	2647
752. Chương 677: Gặp Lại.	2650
753. Chương 678: Tuyên Bố Toàn Giới.	2654
754. Chương 679: Bát Phương Đều Tới.	2657
755. Chương 680: Ý Niệm Phân Thân.	2661
756. Chương 681: Thiên Hạ Vô Địch.	2665
757. Chương 682: Ý Chí Của Trương Hằng (thượng)	2669
758. Chương 682: Ý Chí Của Trương Hằng (hạ)	2672
759. Chương 683: Khuếch Trương Không Gian.	2676
760. Chương 684: Trương Hằng Phi Thăng	2679
761. Chương 685: Cô Đế Tinh	2683
762. Chương 686: Thôn Làng Tiên Giới	2686
763. Chương 687: Nguy Cơ Của Đái Hà Thôn	2691
764. Chương 688: Cường Đạo Tiên Giới	2694
765. Chương 689: Độc Cô Tiên Đế	2698
766. Chương 690: Cơ Hội	2701
767. Chương 691: Công Pháp Tầng Năm	2705
768. Chương 692: Quyết Định Của Đái Dung	2708
769. Chương 693: Trương Hằng Xuất Quan	2713
770. Chương 694: Đi Vô Song Thành	2716
771. Chương 695: Lãnh Nguyệt Môn	2720
772. Chương 696: Thần Thú Thanh Loan	2723
773. Chương 697: Ngang Tàng, Tiên Quân Trung Vị	2727
774. Chương 698: Trương Hằng Mưu Đồ	2730
775. Chương 699: Ma Thần Buồng Xuyên	2734
776. Chương 700: Lăn Vào Tiên Môn	2737
777. Chương 701: Cự Phong Màu Bạc	2741
778. Chương 702: Người Lãnh Đạo Trực Tiếp Của Trương Hằng.	2744
779. Chương 703: Làm Nhục	2748
780. Chương 704: Y Bát Của Độc Cô Tiên Đế.	2750
781. Chương 705: Bảo Điển Tối Cao.	2755
782. Chương 706: Trương Hằng Áp Chế.	2757
783. Chương 707: Giáo Huấn.	2761
784. Chương 708: Tiên Quân Cao Cấp.	2764
785. Chương 709: Bắc Kiếm Hàn.	2769
786. Chương 710: Phân Thân Thứ Tư	2772
787. Chương 711: Ác Long Uyên	2776
788. Chương 712: Hắc Phong Quỷ Dị	2780
789. Chương 713: Nguy Ở Sớm Tối	2784
790. Chương 714: Hắc Phong Lão Tổ	2787
791. Chương 715: Phục Yêu Tháp Hiển Uy	2790
792. Chương 716: Cướp Sạch Vô Song Thành.	2793
793. Chương 717: Lãnh Nguyệt Tông Chủ	2796
794. Chương 718: Giao Phong	2799
795. Chương 719: Giao Chiến Kinh Hôn.	2802
796. Chương 720: Linh Xà Tông Chủ	2805
797. Chương 721: Thực Lực Của Yêu Quân Thứ Bảy	2807

798. Chương 722: Cảnh Giới	2811
799. Chương 723: Liên Thủ	2814
800. Chương 724: Ẩn Núp Thành Công	2817
801. Chương 725: Phệ Thiên Ma Thần (thượng)	2820
802. Chương 726: Phệ Thiên Ma Thần (hạ - Đại Kết Cục)	2824
803. Chương 727 : Đại Kết Cục! Luận Thiên Tiên Hồng Lộ -	2829

Tiên Luyện Chi Lộ

Giới thiệu

Tiên Luyện Chi Lộ Tác Giả: Khoái Xan Điểm Thể loại: Tiên hiệp Nguồn : vandan. vn, 4vn. eu-----oo

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tien-luyen-chi-lo>

1. Chương 1: Npc Thần Bí!

Chân trời mới sáng lên rặng mây đỏ lơ mờ. trên đường lộ Lăng Tiêu Thành nháo lên một luồng sáng màu trắng. Trương Hằng đã vào thành.

Cùng lúc đó, bên cạnh thành thoảng cũng có bóng người, một đám người vui chơi cũng lục tục vào thành.

Trương Hằng thở dài một hơi. thật không ngờ cùng có không ít người phí sức giống như mình. Thời gian giờ phút này chỉ mới năm giờ sáng, đúng là quãng thời gian người vui chơi mệt lã. hắn cũng đang chuẩn bị thừa cơ hội này quét thử một lần cuối, nếu vận khí tốt nói không chừng sẽ gặp kỳ ngộ gì đó.

Đúng lúc này, bên cạnh một người chơi cấp xám Nguyên Anh Kỳ ngáp dài một cái:

- Chơi cả đêm rồi! Hắn nên đăng xuất đi ngủ một chút.

Chỉ thấy thân ảnh của người chơi cấp xám Nguyên Anh Kỳ này trở nên trong suốt, chậm rãi biến mất ở Lăng Tiêu Thành, hắn đăng xuất rồi.

Trương Hằng thầm hổ thẹn, so với bạn hữu mình quả quyết cũng không ở số ít. chính mình nhưng kiên trì hăng hái chiến đấu không được liên tục mười mấy giờ. hơn nữa hắn cũng không phải một người chơi chuyên nghiệp, chẳng qua là một tay chơi qua ngày mà thôi.

Đây là một trò chơi tên là vòng du giả thuyết loại Tiên Đạo. loại vòng du giả thuyết tu chân này ở địa cầu thể kỷ 22 này cũng không tính là hiếm thấy. Trên cơ bản mỗi vài năm sẽ xuất hiện một trò mới.

Trên bầu trời khi thì có vài đạo độn quang hiện lên. tốc độ kinh người, mang theo hào quang mờ ảo mê ly. trong đó còn có thân ảnh cười yêu thú xẹt qua trên bầu trời. Những thứ này đều là người chơi đẳng cấp cao. Trương Hằng mang theo ánh mắt cực kỳ hâm mộ nhìn vài lần. không biết mình còn phải mất thời gian bao lâu mới có thể đạt tới trình độ như vậy.

Trương Hằng hiện tại chỉ có thể xem như một cao thủ bình thường trong trò chơi, mới có thực lực Kết Đan Kỳ sơ kỳ, ở trong trò chơi coi như sắp xếp hạng trung bình.

Theo lý thuyết, với thực lực Kết Đan của hắn đã tính là tiểu thành công rồi. Nhưng tiếc rằng trong tay hắn không có công pháp nghịch thiên đỉnh cao. cũng không có kỳ bảo gì uy lực kinh người, tỷ suất bùng phát trong trò chơi rất thấp, các loại tài liệu cực phẩm đều rất khó thu được vào tay. Cho tới bây giờ, trong tay hắn ngay cả một kiện pháp bảo cũng không có, lẫn lộn ở trong trò chơi thật sự bất lực. Mà người chơi cùng hoàn cảnh như hắn cũng không ở số ít.

“Bán ra linh khí thượng phẩm, chỉ bán với giá một ngàn hai trăm tinh thạch!”

“Năm nghìn tinh thạch thu mua linh thú tam cấp!”

“Các loại ngọc giản pháp thuật đại hạ giá. giá cả thỏa thuận...”

“Trúc Cơ Đan cực phẩm. có thể gia tăng xác suất thành công Trúc Cơ. đối với tu vi Trúc Cơ Kỳ cùng hữu hiệu, chỉ còn lại có hai bình cuối cùng.”

Trương Hằng nhìn chăm chú vào những hàng quán người chơi bày bán trên đường, trong những người chơi này có một bộ phận đều là người chơi chuyên nghiệp, tu vi đều khá cao. trong đó có không ít người tu vi đều tới Kết Đan Kỳ. thậm chí ngay cả Nguyên Anh Kỳ biến thái đều có.

Nhìn vài lần. Trương Hằng liền định rời đi. không phải mấy thứ này đối với hắn vô ích. mà là vốn liếng trong túi hắn eo hẹp. trong vòng tay trữ vật cũng không có bao nhiêu tinh thạch.

Xuyên qua đường lộ buôn bán sầm uất này. hắn đi vào một góc yên tĩnh rất thưa thớt người, Trương Hằng định tới nơi này tiếp nhận một cái nhiệm vụ. mà nhiệm vụ NPC cũng ngay tại góc này.

- Người trẻ tuổi này! Chúng ta làm một cái giao dịch đi!

Một giọng nói khàn khàn truyền đến.

Trương Hằng giật mình, theo bản năng nhìn lại. phát hiện phía sau mình có một lão đạo sĩ ăn mặc lôi thôi lếch thếch.

Không phải người chơi, mà lại là một NPC! Trương Hằng không khỏi vui mừng, chẳng lẽ là nhân phẩm của mình đại phát, gặp nhiệm vụ ẩn tàng trong truyền thuyết?

Tuy rằng cách ăn mặc của lão đạo sĩ thực quá tệ. nhưng Trương Hằng lại một chút cũng không dám coi thường lão.

- Lão gia ngài có cái gì cần ta hỗ trợ sao?

Trương Hằng cung kính hỏi.

Lão đạo sĩ lấy tay lau nước mũi. giương đôi mắt quý xem xét Trương Hằng vài lần. lẩm bẩm nói:

- Với tu vi của ta bậc này, đương nhiên không cần tiểu tu sĩ Kết Đan Kỳ người trợ giúp, ta tìm người là để làm một giao dịch.

- Giao dịch?

Trương Hằng không khỏi sửng sốt. hắn vẫn là lần đầu tiên nghe nói có nhiệm vụ ẩn tàng như vậy.

- Là giao dịch cái gì?

Trương Hằng cảnh giác nhìn lão già. chơi trò chơi lâu như vậy, một số vấn đề thường thức hắn vẫn là biết được, NPC tà ác trong trò chơi không ít. cũng không ít trường hợp sử dụng người chơi làm cây tay đầm.

- Ta nơi này có một bộ công pháp cấp nghịch thiên, ta dùng nó đổi một vật trên người người, không biết người nguyện ý hay không?

Trong mắt lão đạo sĩ lóe sáng, làm cho toàn thân Trương Hằng cứng đờ không được tự nhiên.

- Công pháp cấp nghịch thiên?

Trương Hằng hít ngược một hơi khí lạnh, ở trong Tiên Đạo, bình thường công pháp đỉnh cao đều là vô cùng quý hiếm, chỉ có ít bộ phận người chơi tài giỏi mới có được, về phần công pháp cấp nghịch thiên, nghe nói chỉ có Diệp Thiên Long xếp hạng thứ nhất trong trò chơi mới có được một bộ. Mà Diệp Thiên Long đã ổn định vị trí đệ nhất trong trò chơi này đã mấy trăm năm trò chơi, trước mắt còn không có bất cứ người chơi nào có thể chống lại cùng hắn, vị cao thủ xếp thứ hai kia còn kém hắn khá xa.

Nói cách khác, trong toàn bộ khí cụ phục vụ, chỉ xuất hiện qua một bộ công pháp cấp nghịch thiên, bởi vậy có thể thấy được giá trị của công pháp cấp nghịch thiên.

- Tiểu huynh đệ! Người có nguyện ý hay không, ta dùng một bộ công pháp cấp nghịch thiên đổi lấy một vật trên người người.

Lão đạo sĩ nói với một bộ dáng nắm chắc thắng lợi. lão không tin Trương Hằng không động tâm.

ở trong trò chơi, một bộ công pháp cấp nghịch thiên hoàn toàn có thể thay đổi Vận mệnh của một người.

Lăn lộn ở trong trò chơi Tiên Đạo thời gian dài lâu như vậy. Trương Hằng cũng hiểu được, trọng yếu nhất đối với tu hành có ba loại đồ vật: pháp bảo, đan dược và công pháp. Mà pháp bảo và đan dược đều chỉ là ngoại vật. công pháp mới là cơ sở căn bản nhất. Có công pháp tốt uy lực của pháp bảo có thể tăng mạnh, được lực của đan dược cũng có thể được sử dụng trọn vẹn. Một khi có công pháp cấp nghịch thiên, ở trong người chơi đồng cấp bậc hoàn toàn có thể tung hoành vô địch, thậm chí còn có thể vượt cấp khiêu chiến.

- Ngài thật sự có công pháp cấp nghịch thiên, có thể lấy cho ta xem thử không?

Trương Hằng cũng không phải ngu ngốc, làm sao dễ dàng tin tưởng lão đạo sĩ này. ở thời đại này, người chơi trò chơi, trò chơi cũng chơi lại người. NPC lừa dối người không đền mạng.

- Hà hà! Tiểu tử ngươi cũng thật quá cẩn thận đi? Được! Lão nhân gia ta thỏa mãn yêu cầu của ngươi!

Lão đạo sĩ tán thưởng nhìn Trương Hằng một cái. duỗi tay ra. bỗng nhiên xuất hiện một cái ngọc giản màu tím vàng.

Lão đạo sĩ cũng không có đưa ngọc giản cho Trương Hằng, mà chỉ cho Trương Hằng xem thuộc tính cùng cấp bậc của ngọc giản.

Trương Hằng thấy được thuộc tính của ngọc giản ghi ở trên mặt bản hư cấu trong suốt này:

“Luyện Thiên Hóa Địa: công pháp cấp nghịch thiên, tu vi Luyện Khí Kỳ có thể tu luyện.”

Mặc dù trên mặt giới thiệu rất đơn giản, nhưng Trương Hằng vẫn không kìm nổi kích động toàn thân, không nghĩ tới đây thật là công pháp cấp nghịch thiên a, càng đáng giá nhất chính là. bộ công pháp này yêu cầu đối với cấp bậc của tu sĩ rất thấp, chỉ cần Luyện Khí Kỳ là được.

- Ta chỉ cần một vật trên người người, đổi lấy bộ công pháp này.

Lão đạo sĩ NPC chiếu cặp mắt gian tà trên người Trương Hằng vài lần.

Trương Hằng bình tĩnh lại suy nghĩ, chẳng lẽ lão đạo sĩ này coi trọng vật gì đó trên người mình, nhưng trong vòng tay trữ vật của mình thật sự là quá nhiều đồ vật, cũng không biết lão muốn đổi lấy vật gì.

Cân nhắc một hồi. Trương Hằng vẫn là quyết định giao dịch cùng lão nhân này. Chỉ cần có thể lấy được bộ công pháp cấp nghịch thiên này. cho dù mình có chết ở trong này một lần cũng đáng giá.

- Được rồi! Ta đồng ý giao dịch cùng ngài.

Hít một hơi thật sâu. Trương Hằng vẫn là đáp ứng khoản mua bán này.

Hệ thống: NPC thần bí thành cầu cùng người giao dịch, có Đồng ý hay không?

“Đồng ý.”

Trương Hằng không chút do dự bấm lựa chọn đồng ý.

Lão đạo sĩ cười ha hả, giao cho Trương Hằng ngọc giản, bởi vì đã có hệ thống làm chứng, cùng không sợ Trương Hằng cầm vật này rồi đổi ý.

Trương Hằng tiếp nhận ngọc giản, trong lòng vô cùng kích động, không kim nổi dùng Thần thức xem xét công pháp bên trong.

Ngọc giản hoá thành một luồng sáng màu trắng, trong nháy mắt tiến vào trong óc Trương Hằng, ngọc giản trong trò chơi này đều là tính tiêu hao phẩm. bình thường người chơi không thể sao chép ngọc giản.

Hệ thống: Luyện Thiên Hóa Địa là công pháp cấp nghịch thiên, phải tu Luyện bắt đầu từ Luyện Khí Kỳ. bởi vì ngài là tu sĩ Kết Đan Kỳ. nếu muốn tu Luyện công pháp này. trước hết phải tự phế tu vi.

Trên mặt Trương Hằng lập tức sa sầm xuống, như thế nào hẳn lại có một loại cảm giác bị lừa gạt. cứ giống như người chiếm được một bộ võ công bí tịch, mà Luyện võ công bí tịch có một yêu cầu: muốn luyện công pháp này. trước phải tự thiên vậy.

Từ Dẫn Khí Kỳ đến Kết Đan Kỳ. Trương Hằng đúng là phải mất hơn hai trăm năm trong trò chơi, tương đương với hai năm trong thế giới thật. Mà giờ phút này không ngờ phải bắt đầu tu luyện từ đầu. đổi lại là bất cứ người chơi nào hẳn đều đã phát điên lên rồi.

Công pháp cấp nghịch thiên tuy rằng rất cường đại, nhưng cũng không nhất định có thể đẩy nhanh hơn tốc độ tu luyện, chỉ có thể bảo đảm có ưu thế hơn so với tu sĩ đồng cấp bậc. có thể đi xa hơn một ít thôi. Mà bình thường công pháp càng cao trên tu luyện thậm chí so với công pháp bình thường phải chậm hơn một ít. Tu Luyện công pháp đẳng cấp cao khẳng định phải khó khăn hơn không ít so với công pháp bậc thấp.

Trầm mặc một hồi lâu. dần dần Trương Hằng tỉnh táo lại. nếu việc đã đến nước này. hẳn cũng sẽ không oán giận gì nữa.

- Ngài muốn cái gì trên người ta vậy?

Trương Hằng mặt không chút đôi sắc nhìn lão đạo Sĩ NPC này. hỏi.

Lão đạo sĩ dường như có thể cảm nhận được tâm tình của Trương Hằng. nên khuyên giải:

- Tiểu tử. không nên nản lòng, bộ công pháp cấp nghịch thiên này tuyệt đối sẽ không làm cho ngươi thất vọng. Được rồi nếu đã giao dịch, vậy ta phải lấy thứ ta yêu cầu!

- Ngài muốn thứ gì trên người ta?

Trương Hằng không tin trên mình người lại có thứ gì tốt.

Trên mặt lão đạo sĩ hiện ra vẻ tươi cười quỷ dị:

- Thứ ta muốn chính là cái mạng của ngươi!

- Muốn cái mạng của ta?

Trương Hằng tự giấu cười, thật không ngờ theo như lời lão đạo sĩ kia vật lão muốn lại là cái mạng của mình.

Không phải chỉ là chết một lần thôi sao? Trương Hằng đối với thứ này cũng không để ý lắm. nhiều nhất chỉ là tuôn ra một vài thứ. qua một hồi là có thể sống lại. dù sao chỉ là một cái trò chơi, hẳn xem ra còn rất cởi mở.

- Chuẩn bị xong chưa?

Lão đạo Sĩ NPC cười hỏi hắn.

- Đến đây đi.

Trương Hằng trả lời thực bình thản, chính mình cũng không phải người chơi thứ nhất chết ở trong tay NPC.

Lão đạo sĩ gật gật đầu. vươn cánh tay như que củi của lão. một luồng dao động sóng gợn hư vô nhẹ bay về phía Trương Hằng.

ở trong nháy mắt sóng gợn hư vô kia bay tới trên người Trương Hằng. hắn cảm nhận được một mối nguy hiểm: đây không phải là cảm giác nguy cơ tử vong trong trò chơi, mà là loại cảm ứng tự nhiên của một sinh vật gặp phải trước cái chết.

Trước mắt tối sầm. thân thể Trương Hằng ngã xuống trên mặt đất. hắn đã chết.

Hệ thống: Máy phục vụ gặp phải công kích virus không rõ. xin toàn thể người chơi nhanh chóng đăng xuất.
Hệ thống: Máy phục vụ gặp phải công kích virus không rõ. xin toàn thể người chơi nhanh chóng đăng xuất.
Cùng lúc đó. trong hiện thực Trương Hằng đang chơi trò chơi cũng đột nhiên chết đi. trên mặt hắn còn mang theo vẻ kinh ngạc.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

2. Chương 02: Phương Vân Sơn!

Phương Vân Sơn ở Triệu Quốc chỉ có thể xem như một dãy núi nhỏ không nổi bật, dài chừng vài trăm dặm. trên dãy núi cũng không có đỉnh núi. không có sườn núi hiểm trở. cũng không có động địa phúc thiên nổi tiếng. Nhưng ngược lại dưới chân dãy núi có mấy thôn xóm cùng một cái trấn nhỏ duy nhất. Theo một vài thôn dân ở phụ cận nói. thường xuyên có thể nhìn thấy một số nhân vật thần tiên ngự phong bay trên không trung.

Kỳ thật Phương Vân Sơn cũng không tồn tại nhân vật thần tiên gì. chẳng qua chỉ có hai ba môn phái tu tiên nhỏ đóng quân trên đó. Tuy rằng ba môn phái này hoàn toàn sắp xếp không cao ở toàn bộ Triệu Quốc, nhưng ở trong phạm vi mấy trăm dặm này cũng có chút danh tiếng.

Trong ba phái, thực lực xếp thứ nhất thuộc Tiên Vân Tông, tiếp theo là Hỏa Vân Môn, xếp cuối cùng chính là Phong Hành Môn giỏi về thuật ẩn nấp. Ba phái này lấy Tiên Vân Tông cầm đầu. Ở chung trên dãy núi này hơn ngàn năm. nhưng thật ra vẫn sống yên ổn với nhau, ở thời khắc nguy nan thậm chí còn có thể cùng nhau chống kẻ thù bên ngoài, đương nhiên, một vài dụng cụ nhỏ khẳng định là không thiếu được.

Vào một buổi tối ngày này. nương bóng đêm yểm hộ. vài tên đệ tử Phong Hành Môn từ Phương Vân Sơn lên lút chạy xuống núi.

Cầm đầu chính là một gã công tử cử chỉ nhanh nhẹn, cầm trong tay cây quạt giấy, bộ dạng còn thực anh tuấn. Trong mấy người này hẳn là đệ tử nội môn duy nhất, tên là Đường Phong. Trong chuyến đi này. mấy tên đệ tử Phong Hành Môn còn lại đều lấy hắn làm trung tâm. cả một đám đều vượt mông ngựa mà mặt không đổi sắc. khiến cho vị đệ tử nội môn này thập phần hưởng thụ.

- Ta nói Đường sư huynh này! Với tu vi của huynh. ở trong đệ tử nội môn cũng đúng là xếp phía trên, khi nào thì chiếm lấy Lạc Trần Tiên Tử của Tiên Vân Tông vào tay. mới chúng ta uống rượu mừng chứ!

Người nói chuyện chính là một đệ tử ngoại môn mặc áo vàng, bản mặt thô tục. Hắn tên là Chu Hàng, một đệ tử ngoại môn Dẫn Khí Kỳ, là một tên am hiểu vượt mông ngựa nhất trong mấy người này.

Đường Phong lộ vẻ mặt thông dong, trong miệng lại cười lạnh nói:

- Lạc tiểu thư thiên tư ngút trời, gia nhập Tiên Vân Tông mới bốn năm cũng đã đạt tới giai đoạn Luyện Khí trung kỳ. có thể nói là kỳ tài hiếm có của Phương Vân Sơn. nữ nhân giống tiên nữ hạ phàm như nàng đâu phải là ta có thể dễ dàng chiếm được vào tay!

- Đường sư huynh quá khiêm nhượng rồi! Huynh cùng Lạc tiên tử kia đều là trai tài gái sắc. tài tử xứng giai nhân.

- Đúng vậy! Chúng ta cứ chờ uống rượu mừng của huynh thôi!

Các tên đệ tử ngoại môn còn lại. đều hết tên này vượt mông ngựa tới tên khác! Đường Phong này cũng thập phần hưởng dụng, mặt đầy vẻ tươi cười, nghe được chỗ trúng ý. còn khoái trá gật gật đầu liên tục.

Một hàng năm người đi tới một cái khách điểm trên trấn phụ cận. Tuy rằng đạt tới cảnh giới người tu tiên thì có thể nhịn ăn uống, nhưng điều này chính là đối với tu sĩ thực lực cao cường, còn cỡ như bọn họ những tu sĩ Luyện Khí Kỳ. Dẫn Khí Kỳ này căn bản là còn chưa có thoát khỏi bản chất của người phàm. Bọn họ vẫn còn muốn ăn ngon uống tốt, mà hàng năm ăn những món ăn nhàm chán trên núi đã sớm làm cho bọn

họ sinh chán ghét. Giờ phút này chính là bọn họ lén lút đi hưởng thụ một chút cao lương mỹ vị của nhân gian.

Mấy người cùng ngồi vào một cái bàn sát bên cửa sổ. gọi tiểu nhị mang lại đây một mâm rượu và thức ăn. sau đó bắt đầu nói chuyện phiếm với nhau.

Đúng lúc này, từ ngoài cửa đi vào một nam một nữ. nhìn diện mạo hai người này hẳn là một đôi huynh, muội. trên người bọn họ đều mang theo binh khí của giới thể tục. phòng chừng là hiệp khách hành tẩu giang hồ.

Đường Phong đương nhiên không có để ý vào mắt những hiệp khách giới thể tục này. ngay cả nhìn cùng không có liếc mắt nhìn một cái. ở trong mắt người tu tiên, người phàm chỉ giống như con kiến bình thường, hai giới hoàn toàn không phải người cùng một cái thể giới.

Vốn mấy người Đường Phong có thể yên ổn hưởng thụ một lát. sau đó trở về núi tu hành. nhưng cố tình có một số chuyện bỗng dưng đưa đến.

- Đường sư huynh! Huynh xem kỹ nữ nhân kia, quả thực có thể so được với Lạc tiên tử nha!

Chu Hàng tinh thông vuốt mông ngựa, liền nói nhỏ vài tiếng bên tai Đường Phong, lộ ra dáng cười âm thầm.

Đường Phong chuyển ánh mắt nhìn thiếu nữ kia. vừa thấy hẳn cũng không khỏi giật mình, không nghĩ tới trong giới thể tục này cũng có mỹ nữ đẹp tuyệt trần như vậy. Đôi con ngươi trong suốt như nước, hai hàng lông mày thanh tú như thơ, hàng mi cong vút, mặt tươi như hoa sen mới nở. mái tóc đen nhánh mềm mại như tơ bay phất phơ. một thân xiêm y màu xanh hoa lệ làm nổi bật dáng người hoàn mỹ của nàng trước mặt mọi người.

Sắc đẹp của thiếu nữ này so với Lạc Trần Tiên Tử của Tiên Vân Tông cũng không hơn kém bao nhiêu, vẹn vẹn chỉ kém ở khí chất một chút mà thôi.

Đường Phong nháy mắt ra hiệu cho Chu Hàng một cái. rồi ung dung ngồi trước bàn ánh mắt lại chiếu vào trên mặt cô gái tuyệt sắc kia, thưởng thức vẻ đẹp không kiêng nể gì.

Chu Hàng nhận ám hiệu của Đường Phong liền hiểu ý đi tới trước mặt hai huynh muội, mở miệng chòeng ghẹo. Nhưng huynh muội này cũng không phải dễ chọc, bọn họ là huynh muội họ Yến tiếng tăm lừng lẫy trên giang hồ. nam tên là Yến Phi một thân võ nghệ xuất thần nhập hóa, gần như đạt tới đỉnh cao ở giới thể tục. Còn thiếu nữ là Yến Vũ Tinh, là mỹ nữ đệ nhất của giới võ lâm Triệu Quốc, cũng có một thân võ nghệ không kém.

Chu Hàng tuy rằng là một người tu tiên, nhưng vẹn vẹn chỉ là một đệ tử ngoại môn Dẫn Khí Kỳ bình thường, sao có thể là đối thủ của huynh muội họ Yến này. kết quả một chút lực trả đòn cũng không có. bị Yến Phi vung tay quăng bắn ra ngoài.

Người tu tiên tuy rằng lợi hại. nhưng ở phía trước Trúc Cơ Kỳ. cùng người phàm bình thường chênh lệch cũng không lớn. Yến Phi tuy chỉ là một hiệp khách võ lâm. nhưng bằng vào một thân tu vi, đối phó với vài người tu tiên Dẫn Khí Kỳ vẫn là dễ dàng như ăn bữa sáng.

Thấy Chu Hàng mặt mũi bầm dập đi trở về, sắc mặt Đường Phong lập tức sa sầm xuống.

- Tên phàm phu tục tử này mà cũng dám khoa trương ở trước mặt ta!

Thân thể Đường Phong giống như một chiếc lông hồng không có mấy may sức nặng, như bóng ma bay tới trước mặt huynh đệ họ Yến. ánh mắt đảo qua trên mặt hai người, tuy nhiên lại dừng lại trên gương mặt tuyệt đẹp của Yến Vũ Tinh, lưu lại một lát.

Yến Phi vừa thấy thân pháp của Đường Phong này siêu thoát thể tục. trong lòng cả kinh, vội vàng đứng dậy thi lễ:

- Tại hạ chính là Yến Phi con của chủ môn Xích Yến Môn Triệu Quốc, như có chỗ nào đắc tội. xin thứ lỗi!

- Xích Yến Môn? Không có nghe nói qua!

Đường Phong hừ nhẹ một tiếng, có chút khinh thường nói. hắn đương nhiên hiểu rằng Yến Phi nói ra chính là môn phái võ lâm của giới thể tục, cỡ môn phái như vậy hắn hoàn toàn không có để ý vào mắt.

Trong mắt Yến Phi hiện lên một tia tức giận, hừ nhẹ một tiếng, rồi nắm tay muội muội Yến Vũ Tình đi ra ngoài.

Mấy người Chu Hàng vừa định bước ra ngăn cản bị Đường Phong chặn lại.

- Đường sư huynh! Vì sao không ra tay?

Một tên đệ tử ngoại môn nghi hoặc khó hiểu hỏi.

Đường Phong thấp giọng nói:

- Nơi này khá đông người, không nên động thủ, nếu lúc này xuống tay. vạn nhất bị người trên núi biết, vậy thì hỏng bét!

- Đúng đúng! vẫn là Đường sư huynh suy nghĩ chu đáo.

Mấy tên đệ tử ngoại môn liên tục vuốt mông ngựa.

Yến Vũ Tình bị Yến Phi kéo tay ra ngoài bay nhanh đi. trên mặt Yến Phi lóe ra vẻ mặt ngưng trọng.

- Ca ca! Vì sao huynh không ra tay giáo huấn cho bọn chúng một trận!

Yến Vũ Tình khẽ nhún đôi mày thanh tú. dường như có vẻ bất mãn với hành động của Yến Phi.

- Ta quan sát thấy những người này. khí chất phi phàm, thần khí sung túc. không giống người trong giới thể tục này. có cảm giác giống như cùng khí tức trên người đại sư Phàm Huệ, ta nghi ngờ bọn họ là người tu tiên.

- Người tu tiên?

Yến Vũ Tình dường như cũng nghe nói qua sự tích người tu tiên, trên gương mặt xinh đẹp không khỏi lộ ra thần sắc kinh sợ, bước chân cũng dần dần tăng nhanh.

Hai người liên tục chạy đi mấy chục dặm. Yến Vũ Tình dần dần có vẻ chịu đựng không nổi.

- Bọn họ sẽ không truy đuổi tới đây chứ?

Yến Vũ Tình hơi có chút lo lắng hỏi

Yến Phi nhìn quanh bốn phía một vòng khẽ thở dài:

- Hắn là không có đuổi theo tới đây. có lẽ những người tu tiên đó cũng sẽ không gây chuyện với người phạm chúng ta.

- Ca ca! Người tu tiên thực sự lợi hại như vậy sao?

Yến Vũ Tình chớp chớp hàng lông mi dài thanh tú. mang theo vài phần tò mò hỏi.

Yến Phi thở dài:

- Đâu chỉ có lợi hại! Trong truyền thuyết người tu tiên có thần thông dời sông lấp biển, mỗi cái giơ tay nhấc chân đều có thể biến một cái thành thị thành tro tàn. Nghe nói Đoạn Không Sơn của Triệu Quốc chính là bị một vị người tu tiên dùng kiếm tiên bổ ra!

- Người tu tiên lợi hại như vậy. muội cũng rất muốn đi tu tiên.

Yến Vũ Tình nói mang theo thần sắc hâm mộ.

- Tiểu muội muội! Muội muốn tu tiên như vậy. cứ để ca ca ta đến dẫn muội đi!

Không biết khi nào. Đường Phong đứng trên chạc cây trước mặt. cầm cây quạt giấy trong tay, đôi mắt hắc không kiêng nể gì nhìn đánh giá khắp thân thể uyển chuyển dịu dàng của Yến Vũ Tình.

Yến Phi kéo Yến Vũ Tình ra phía sau mình, “keng” một tiếng, rút ra thanh bảo kiếm.

Đường Phong thấy hành động của Yến Phi. không khỏi cười ha ha:

- Một hiệp khách võ lâm. nhưng lại cũng dám khoa trương ở trước mặt bản công tử. Chỉ cần người có thể kiên trì một chiêu ở trước mặt bản công tử. sẽ buông tha cho các người đi. nếu không, vị muội muội này phải làm thị thiếp của ta!

Yến Phi sắc mặt xanh mét, thân thể phóng lên không trung, bảo kiếm trong tay cắt ngang qua không khí. một luồng kiếm khí sắc bén nhanh như tia chớp đâm tới Đường Phong trên chạc cây.

- ồ?

Đường Phong tuy liếc mắt nhìn Yến Phi một cái có vẻ xem thường, nhưng không nghĩ tới thực lực của đối phương cũng không kém gì người tu tiên Luyện Khí Kỳ bình thường.

Võ công của giới thể tục tu luyện đến cực hạn. thì có thể chống lại cùng người tu tiên Luyện Khí Kỳ của tu tiên giới.

Tuy nhiên, đối với Đường Phong có được linh khí mà nói đối phó với Yến Phi vẫn là dễ dàng như một bữa ăn sáng.

Bởi vì trong tay Đường Phong có một kiện linh khí hạ phẩm của tổ sư ban cho. bởi vậy thực lực so với người tu tiên Luyện Khí Kỳ bình thường mạnh hơn không ít. ở Phương Vân Sơn. đệ tử nội môn có được linh khí tuyệt đối không nhiều lắm.

Chỉ thấy hai tay của Đường Phong khẽ bấm một cái thủ quyết. một thanh đoạn kiếm cả vật thể màu ngăm đen phá không mà ra. hóa thành một luồng sáng đen. dễ dàng phá tan kiếm khí của Yến Phi, sau đó lại rất nhanh đâm tới hướng Yến Phi.

Yến Phi bị tốc độ của đoản kiếm dọa cho hoảng sợ. vội vàng giơ kiếm lên đón đỡ.

“Rắc” một tiếng, bảo kiếm của Yến Phi bị cắt thành hai đoạn, lập tức lại nghe “Phốc” một tiếng, đoản kiếm trực tiếp xỏ xuyên qua yết hầu của Yến Phi.

Toàn bộ quá trình không đến hai giây. Yến Phi cứ như vậy chết đi!

Một hiệp khách đứng đầu giới thể tục ở trước mặt một đệ tử bậc thấp của tu tiên giới, ngay cả lực trả đòn cũng không có. cứ như vậy bị giết chết trong nháy mắt.

- Ca ca...

Yến Vũ Tình mặt hoa thất sắc. ôm thi thể ca ca. nước mắt tuôn ra rơi xuống như những hạt trân châu.

- Tiểu cô nương! Không nên khóc! Để cho ta làm ca ca của người đi. ca ca nhất định sẽ yêu thương muội thật tuyệt vời!

Đường Phong từ trên cây nhảy xuống, đi tới phía Yến Vũ Tình, cặp mắt dâm tà không ngừng chuyên động trên Thân thể của nàng.

- Ca ca... Để cho ta liều chết với người, đi chết đi!

Yến Vũ Tình vừa xấu hổ vừa phẫn nộ cùng cừu hận xen lẫn, nàng giơ kiếm đâm tới Đường Phong.

- Tiểu muội muội! Ca ca thương người còn không hết. sao có thể để muội chết chứ?

Trong tay Đường Phong đánh ra một đạo pháp quyết, linh quang chợt lóe định thân Yến Vũ Tình ở tại chỗ. hần thi triển chính là Định Thân Thuật bậc thấp, đối với một số người phàm vẫn là có tác dụng.

- Tiểu muội muội! Để cho ca ca yêu thương muội một chút đi!

Đường Phong vô cùng thuần thực đánh ra một cái Hỏa Đạn Thuật, đốt thi thể Yến Phi thành tro tàn, sau đó ôm thân thể mềm mại hấp dẫn chết người của Yến Vũ Tình chạy vào trong rừng cây.

- Ha ha! ông trời thật biết điều! Không ngờ đưa một giai nhân tuyệt sắc như vậy đến trước mặt ta.

Đường Phong dùng tay nhẹ nhàng cởi bỏ đai lưng của Yến Vũ Tình, lộ ra nội y màu đỏ bên trong cùng một mảng lớn da trắng như tuyết, đôi bàn tay dâm tặc của hắn nhập vào trong nội y tại chỗ mẫn cảm của cô gái. dùng thủ pháp thuần thực khơi dậy.

Đôi mắt trong suốt của Yến Vũ Tình bị nước mắt che mờ. cho dù trong lòng ngàn vạn lần không muốn cũng không làm sao được, hai má lúng lúng như ngọc của nàng không khỏi tự nổi lên một mảng màu hồng, hô hấp cũng dần dần dồn dập hẳn lên...

Đường Phong nhanh nhẹn cởi quần áo. lại chậm rãi cởi bỏ nội y trên người Vũ Tình, ôm mỹ nữ trước mắt bắt đầu muốn chết muốn thành tiên, trong lúc nhất thời, trong rừng cây xuân ý rạt rào. tiếng rên rỉ liên tục không ngừng.

Nhưng mà đúng lúc này. không gian hơi hơi dao động, tiếp theo xuất hiện một luồng hào quang xoay tròn, luồng sáng này giống như một tia chớp ập vào thân thể Đường Phong. Thân thể Đường Phong đang tiến vào cao trào không khỏi run lên. lập tức cứng ngắc ở nơi đó...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

3. Chương 03: Linh Hồn Phụ Thể!

Yến Vũ Tình Tuy rằng bị Đường Phong dùng Định Thân Thuật bậc thấp phong bế tự do hành động, nhưng các loại cảm quan của nàng vẫn tồn tại như trước. Nàng tuyệt đối thật không ngờ. ca ca Yến Phi luôn luôn vô cùng cường đại trong lòng mình lại bị thiếu niên cầm thú trước mắt một chiêu đánh chết, tuy rằng nàng đầy ngập phần hận nhưng không làm sao được, mà còn trong chớp mắt trở thành con đẻ béo dơi Đường Phong làm thịt.

Nàng hiểu rằng mình sắp đối mặt với ác mộng đến mức nào. thiếu niên trước mắt sẽ làm gì với... thiên chi kiêu nữ trong giới võ lâm mình... giờ phút này nàng rơi xuống vực sâu tuyệt vọng không đáy.

Nàng nhảy cảm có thể cảm nhận được đôi tay của Đường Phong không ngừng thăm dò trên Thân thể mềm mại bằng thanh ngọc khiết nàng gìn giữ mười mấy năm nay. từng đợt rung động vô cùng rõ ràng truyền tới trong óc của nàng.

Nàng nhắm lại. trong mắt tràn ngập nước mắt khuất nhục, chịu đựng ngọc thể bị tên thiếu niên cầm thú kia vô tình chà đạp và giải phóng.

Cừu hận, xấu hổ, giận dữ, khuất nhục, đủ loại cảm xúc nảy sinh tận đáy lòng của nàng, nhưng nàng vẫn không làm sao được, trừ phi tên thiếu niên cầm thú kia đột nhiên nổi lên thiện tâm. nhưng mà điều này có thể xảy ra hay sao?

Đột nhiên, một cơn đau đớn kịch liệt từ dưới hạ thể truyền đến. nàng đau buốt đến sắp hôn mê. ngay sau đó. nàng rơi vào một loại trạng thái kỳ diệu vừa muốn chết vừa bay lên mây.

Tuy rằng nàng rơi vào trạng thái nửa mê nửa tỉnh, nhưng nàng hiểu rằng tám thân xử nữ mình gìn giữ lâu nay đã bị phá. một nỗi bi thương cùng hận ý chí tử bắt đầu nảy sinh ở đáy lòng nàng, nàng thầm phát thề trong lòng: nếu mình có thể may mắn thoát được một mạng...

Đúng lúc này. nàng cảm giác hạ thể cứng đờ. thân thể Đường Phong giống như biến thành cương thi cứng ngắc, đôi bàn tay dâm ác nắm chặt đôi bồng đảo đầy đặn của nàng, nhưng lại như máy móc cứng ngắc ở nơi đó.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Tuy rằng nàng bị định thân mình, nhưng vẫn còn có thể miễn cưỡng mở mắt. lọt vào trong tầm mắt nàng, Đường Phong giống như một tên ngốc, há to miệng, một bộ đáng muốn nói lại ngưng.

Chẳng lẽ là trời cao có mắt, tên thiếu niên cầm thú này nhận báo ứng bị trừng phạt, hắn đã chết rồi?

Yến Vũ Tình vui mừng trong lòng, nhưng lập tức tại bộ vị đa thịt thân cận giữa nàng và Đường Phong truyền đến một hơi ấm của cơ thể. khiến nàng hiểu rằng Đường Phong cùng chưa chết!

Cặp mắt của Đường Phong đại ra. nhìn chăm chăm phía trước, đồng tử trống rỗng, không có mảy may xúc cảm. dường như trúng phải Thất Hồn Thuật trong trong truyền thuyết.

- Hắn biến thành kẻ ngu ngốc ư?

Yến Vũ Tình tận lực nghĩ tới điều xấu. nhưng vẫn như trước không biết chuyện gì xảy ra. Trên người thiếu niên cảm thú trước mắt đã xảy ra tình huống gì đó. bởi vì tình cảnh giờ phút này đích thật rất quái dị.

Nàng không biết, giờ phút này trong đầu Đường Phong đang phát sinh, một hồi chiến đấu tranh đoạt kịch liệt, nếu có tu sĩ bậc cao ở đây có lẽ sẽ phát hiện, ở trong đầu Đường Phong, có hai điểm sáng đang cắn xé nhau dữ dội. cả hai đều dốc sức muốn cắn nuốt đối phương.

Trong hai điểm sáng: một đạo thuộc người từ bên ngoài vào. bản thân điểm sáng này cũng không tính là mạnh lắm. thậm chí còn nhỏ yếu hơn rất nhiều so với điểm sáng sẵn có trong óc Đường Phong. Thế nhưng bên trong điểm sáng này lại ẩn chứa một viên màu tím vàng rất nhỏ. chỉ có điều là một hạt màu tím vàng cực nhỏ như vậy. nó lại quyết định thắng bại của trận chiến tranh đoạt này. Tuy rằng điểm sáng từ bên ngoài vào vừa yếu vừa nhỏ. nhưng lại thắng ở tính vô cùng dẻo dai kiên cường, thậm chí còn có tính đồng hóa rất mạnh.

Cứ như vậy. hai điểm sáng ở trong đầu Đường Phong không ngừng va chạm, thôn phệ, Cắn xé, giằng co ước chừng một phút đồng hồ, điểm sáng ở bên ngoài tới ẩn chứa hạt màu tím vàng kia dần dần chiếm ưu thế tuyệt đối, điểm sáng trong đầu Đường Phong bị điểm sáng bên ngoài tới cắn nuốt mất tiêu.

Rốt cục, Đường Phong mở mắt ra, đó là một đôi mắt khác nhau rất lớn với ánh mắt trước đó. Trước kia trong mắt Đường Phong, luôn lộ ra vài phần lỗ mãng cùng ngang ngược kiêu ngạo, mà hiện tại này trong đôi mắt chỉ có vài phần mơ hồ mờ mịt.

Yến Vũ Tình sinh ra một loại cảm giác kỳ quái. Đường Phong trước mắt trong chớp mắt dường như thay đổi thành một người khác. Nếu không phải Thân thể hắn vẫn còn dán sát cùng một chỗ với mình, thậm chí nàng hoài nghi, chuyện xảy ra trước mắt có phải là ảo giác hay không.

Một đôi ánh mắt hiển lộ đủ loại tình cảm bờ ngỡ. mờ mịt và hoảng hốt.

Yến Vũ Tình cũng không biết, bắt đầu từ giờ khắc này. trên thế giới đã không còn có Đường Phong, mà lại biến thành Trương Hằng chết vào tay NPC thân bí. chính là một trai mới lớn đến từ địa cầu thế kỷ 22.

Trương Hằng cảm nhận được mình đang ôm một thân thể mềm mại trắng mịn dịu dàng, hai tay nắm trên đôi bồng đảo mềm mại mà lại mười phân co dãn hạ thể cũng bị bó sát. nhưng rồi lại mơ hồ truyền đến một niềm khoái cảm.

Đập vào mắt hắn là một dung nhan tuyệt thế. nghiêng nước nghiêng thành. trên gương mặt hoàn mỹ đầy nước mắt trong suốt, trong mắt mang theo vẻ khuất nhục cùng cừu hận nhìn chăm chăm vào mình.

Không phải mình đang chơi trò chơi Online internet sao? Như thế nào lại xuất hiện tại nơi này? Mà lại cùng cô gái tuyệt sắc trước mắt này...

Sẽ không phải ở trong mộng chứ?

Thân thể hắn hơi vừa động, cùng ma sát với thân thể mềm mại băng khiết của cô gái. trong thân thể truyền đến một cảm giác tê tê mà lại khoái cảm. mà cô gái đối diện thì không kìm nổi phát ra một tiếng rên yêu kiều làm mềm nhũn cốt tủy người ta.

Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra. Trương Hằng cố gắng nhớ lại. đột nhiên trong đầu hắn như buốt, lại là một trận long trời lở đất. đủ loại trí nhớ không thuộc về mình, từng mảnh nhỏ rót vào trong óc hắn. trong lúc nhất thời trong óc hắn rơi vào một vùng hỗn loạn.

Lại qua một hồi lâu. Trương Hằng khôi phục bình tĩnh, hắn đã cho ra một suy luận không ngờ mình đã xuyên qua thế giới, nhưng lại là xuyên qua từ trong trò chơi. Giống như chuyện xuyên qua trong tiểu thuyết

tiên hiệp hần hay đọc. thật không ngờ chuyện này lại phát sinh trên người mình. Rốt cuộc đây là may mắn hay là không hay đây?

Còn may mà năng lực thích ứng của Trương Hằng tương đối mạnh. hần lập tức bắt đầu suy xét tình cảnh của mình hiện tại.

Theo trong trí nhớ của Đường Phong hần biết được, đây chính là thế giới tu tiên cực kỳ tương tự như trò chơi Tiên Đạo hần đang chơi ở trên địa cầu.

Mà nguyên chủ nhân khối thân thể Đường Phong này vốn là một đệ tử nội môn của Phong Hành Môn. Ở thời điểm buổi tối nhìn thấy một cô gái tuyệt sắc. nhất thời thấy sắc nảy lòng tà, giết ca ca của nàng, còn định bắt cô gái này làm lô đỉnh song tu của hần.

Đang lúc Trương Hằng suy tư. chợt cảm nhận được thân thể mềm mại của Yến Vũ Tình hơi nhích động, hần vội vàng trở lại hiện thực.

Nàng không phải trúng Định Thân Thuật của Đường Phong sao? Như thế nào lại có thể nhúc nhích?

Nhưng lập tức Trương Hằng liền hiểu, mặc kệ nói như thế nào. hần cũng lẫn lộn ở trong trò chơi Tiên Đạo mấy trăm năm. vẫn biết rõ ràng về một số thưởng thức của tu chân.

Định Thân Thuật vốn là một loại phép thuật tương đối cao cấp. nguyên vốn chỉ có tu sĩ bậc cao Kết Đan Kỳ mới có thể thi triển nhưng có một số tu sĩ bậc cao rảnh rỗi. lại sửa chữa Định Thân Thuật thành thích hợp một chút.

Vì thế sáng tạo ra Định Thân Thuật đơn giản hoá, cũng chính là Định Thân Thuật bậc thấp hiện nay.

Yến Vũ Tình Tuy rằng trúng Định Thân Thuật của Đường Phong, nhưng loại Định Thân Thuật bậc thấp này uy lực thật sự là có hạn. vừa vặn để đối phó với phạm phu tục tử. nhưng đối với người tập võ như Yến Vũ Tình uy lực cũng sẽ suy giảm đi mấy phần.

Tuy nhiên, quá trình tự động hóa giải phong bế Định Thân Thuật cũng không phải trong nháy mắt là được. Thân thể Yến Vũ Tình chỉ có thể hơi nhúc nhích một chút.

Cảm giác ngọc thể dưới thân rung động, từ làn da trắng như tuyết mịn màng ôn nhu lại truyền đến một cơn khoái cảm. cộng thêm mùi thơm đặc biệt của cơ thể trong cơ thể nữ nhân cùng tiếng rên rỉ yêu kiều động lòng người, làm cho trong cơ thể Trương Hằng sinh ra một ngọn lửa dục kỳ diệu.

Lý trí cùng đạo đức của Trương Hằng tự nói cho chính mình, không thể tiếp tục như vậy...

Nhưng dưới thúc đẩy của dục vọng nguyên thủy của nhân loại cùng tà hỏa vô danh, cơ thể Trương Hằng vẫn là “vận động” lên. đôi tay cũng bắt đầu chạy trên thân mình bằng khiết của cô gái tuyệt sắc.

Là một “trạch nam”*. Trương Hằng dần dần nếm mùi nữ nhân, ở dưới tác dụng của duyên phận trùng hợp cùng giao hợp với nữ nhân cực phẩm như thế, hần chỉ cảm thấy một chữ sướng khoái, nhưng trong lòng hần vẫn như cũ có vài tia bất an cùng cảm giác tội lỗi mãnh liệt.

(* Trạch nam: Chỉ con trai ru rú trong nhà. ít giao tế với xã hội. thường cặm cụi trên máy chơi trò chơi Online đến gần như mù đầu óc...)

Ước chừng chiến đấu hăng hái hơn mười mấy phút, Trương Hằng bò xuống, trên mặt đất Yến Vũ Tình ôm quần áo che Thân thể tuyệt đẹp của mình, tiếng nức nở vang vang dưới bầu trời đêm vắng lặng.

Trương Hằng nhìn nàng một cái. thần sắc phức tạp. tận đáy lòng hần không khỏi sinh, ra vài phần thương tiếc, không ngờ chính mình lại xảy ra quan hệ cùng một cô gái không liên quan gì thế này.

Hần chưa bao giờ cho rằng mình là một chính nhân quán tử. nhưng cũng không phải là ma đầu tội ác tà trời, phạm phải sai lầm như thế trong lòng hần vẫn thấp thỏm không yên.

Hít sâu một hơi. Trương Hằng đi tới gần. có thể nghe được tiếng Yến Vũ Tình mặc quần áo sột soạt, ánh mắt lại nhìn lên bầu trời đêm.

Sao trên bầu trời khác nhau rất lớn với địa cầu. tuy rằng không có hai mặt trăng theo như cách nói của một số tiểu thuyết huyền huyền, nhưng lại mang đến cho Trương Hằng một loại cảm giác vô cùng xa lạ.

Theo trong trí nhớ của Đường Phong hẳn biết được, đây là một thế giới tu tiên đầy hung hiểm và kỳ ngộ cùng tồn tại. Đối mặt với một thế giới như vậy, mình nên làm gì bây giờ? Là cam tâm làm một tu sĩ bậc thấp, hay là bước trên con đường tu tiên mờ mịt không chừng kia, truy tìm trường sinh bất lão trong truyền thuyết kia.

Trước mắt còn có rất nhiều chuyện cần Trương Hằng giải quyết, thân phận của Đường Phong phải làm sao bây giờ? Mình nên trở lại Phương Vân Sơn, hay là rời xa tới nơi đất khách quê người.

Còn có, cô gái tuyệt sắc vừa mới có quan hệ xác thịt cùng mình này nên làm gì bây giờ? Là vứt bỏ nàng ở ven đường, hay là giết người diệt khẩu?

Bỗng dưng, trong lòng Trương Hằng không khỏi phát lạnh, chính mình như thế nào lại nảy sinh ý tưởng giết người bịt đầu mối chứ? Mình có còn là gã trạch nam đến từ địa cầu kia nữa hay không?

Đúng lúc này, truyền đến tiếng bước chân rất nhẹ. Yến Vũ Tình bước chân loạng choạng đi tới chỗ Trương Hằng, tư thái đôi chân ngọc bước đi có chút mất tự nhiên, ven góc xiêm y của nàng còn lưu lại rõ trước mắt vài vết máu.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

4. Chương 4: Ngọc Giản Màu Tím Vàng!

Yến Vũ Tình đi tới trước mặt Trương Hằng, hơi dừng lại một chút, trong đôi mắt mang theo cảm tình phức tạp nhìn lướt trên mặt Trương Hằng trong một cái chớp mắt.

Có cần giết nàng hay không? Tận đáy lòng Trương Hằng lại toát ra một cái ý niệm kỳ lạ trong đầu như vậy.

Tuy rằng đối phương chỉ là một hiệp nữ giới võ lâm, căn bản là không thể tạo thành bất cứ uy hiếp gì với một người tu tiên Luyện Khí KỶ.

Nhưng trong lòng Trương Hằng có một ý thức cổ quái, ảnh hưởng tới quyết định của hắn, khiến cho hắn làm ra loại chuyện vi phạm đạo đức này.

“Nhất định không thể để nàng đi, diệt cỏ phải trừ tận gốc. Quyết không thể lưu lại hậu hoạn!”

Một luồng sát ý lạnh như băng sinh ra ở đáy lòng Trương Hằng, thân thể mềm mại của Yến Vũ Tình lập tức cứng đờ ở nơi đó, nàng ngẩng lên gương mặt xinh đẹp hại nước hại dân kia, mang theo vài tia cười lạnh, và trào phúng, nhìn chằm chằm Trương Hằng:

- Người muốn giết ta sao? Hãy ra tay đi!

Nàng hiểu được, với thân phận một người tu tiên của đối phương, giết mình thật dễ như trở bàn tay.

Giờ phút này Trương Hằng cảm giác đầu óc của mình lại rơi vào một mảnh hỗn loạn, dường như có thứ gì đó ảnh hưởng tới tâm tình của mình, thay đổi ý đồ vốn có của mình.

Là một trạch nam đến từ địa cầu, hắn chưa từng thấy máu tanh giết chóc, đừng nói là giết người, cho dù là làm thịt một con heo, cũng vị tất hắn có dũng khí,

Tuy rằng chơi đùa rất nhiều võng du giả thuyết, ở trong trò chơi giết qua không ít người, nhưng dù sao đó chỉ là một cái trò chơi, ở ngoài thực tế, hắn vẫn không thay đổi bản chất thân là một gã trạch nam.

Muốn hắn một gã trạch nam như vậy đi giết một người, đó là chuyện không có khả năng, cho dù cho hắn mấy chục vạn, cũng chưa chắc nguyện ý.

Trạch nam có thể hèn mọn, cũng có thể yếu đuối, nhưng bản chất cùng không thể hư hỏng, đây là phần lớn bản tính thông thường của trạch nam.

Nhưng mà. ngay tại giờ phút này. hắn lại nhiều lần sinh ra ý tưởng giết người diệt khẩu, diệt cỏ tận gốc. cái này rất là cổ quái, hoàn toàn vượt qua tiêu chuẩn làm người của thiếu niên mới trưởng thành như hắn.

Trương Hằng quả thực không biết, sở dĩ hắn có Ý tưởng như thế. hoàn toàn là do vài tia Ý thức của chủ nhân Thân thể này lưu lại. đã ảnh hưởng quyết định của hắn.

Bởi vì khi còn sống Đường Phong chính là một gã tiểu nhân độc ác tàn nhẫn không từ một thủ đoạn nào.

Trong đầu lại hỗn loạn một hồi. dường như có một thứ gì đó ở bên trong lên lút gây sóng gió. làm hắn thống khổ không chịu nổi.

Trương Hằng nhắm mắt lại. đôi tay nắm chặt, móng tay đâm sâu vào thịt, cả người toát mồ hôi lạnh.

Tiềm thức của Đường Phong ảnh hưởng tới hắn. ép buộc hắn phải giết chết cô gái trước mắt. làm ra hành động “tiền dân hậu sát”.

Nhưng một mặt là một trạch nam mới trưởng thành ở địa cầu. tính cách thiện lương, lại giúp hắn không làm ra quyết định như vậy.

Đúng lúc này. trong đầu hiện ra vô số hạt li ti màu tím vàng, những hạt này ở trong đầu hắn xoay tròn với tốc độ cao. giúp cho trong óc hắn đang hỗn loạn không chịu nổi. lại trở về bình tĩnh.

Ngay sau đó. những hạt li ti màu tím vàng quỷ dị kia không ngừng xoay tròn, hình thành từng dòng cổ văn tối nghĩa khó hiểu, cuối cùng, tất cả hạt màu tím vàng hội tụ ở trung tâm đầu óc hắn.

Trong lúc nhất thời. Trương Hằng cảm giác toàn bộ đầu óc đều vang dội tiếng “ong ong”, khiến hắn rơi vào cảnh trời đất tối sầm.

Vô Số hạt li ti màu tím vàng vận chuyển với tốc độ cao. cuối cùng đều tụ tập đến trung ương đầu óc. hình thành một cái hình dạng ống tròn bằng ngọc.

Trong đầu Trương Hằng vừa hiện ra vật này. trong nháy mắt. hắn cảm giác rất quen thuộc.

Đó là?

Trong lúc nhất thời hắn vừa ngạc nhiên vừa vui mừng, nếu không nhớ lầm. vật đó chính là cái ngọc giản công pháp cấp nghịch thiên “Luyện Thiên Hóa Địa” thu được từ trong trò chơi.

“Ngọc giản cấp nghịch thiên trong trò chơi, không ngờ đưa tới thế giới này!!! ”

Bằng vào một loại bản năng. Trương Hằng dùng thần thức xem xét ngọc giản màu tím vàng này. bên trong lập tức hiện ra một lượng lớn tin tức. suýt nữa làm cho thần thức của Trương Hằng bị lạc lối ở bên trong. Trương Hằng vội vàng thu hồi thần thức của mình, vừa kinh vừa sợ toát một thân mồ hôi lạnh, nhưng trên mặt hắn lại lộ rõ vẻ vui mừng khôn xiết.

Thật không ngờ ở trong trò chơi được đến công pháp cấp nghịch thiên, lại có thể sử dụng ở trong thế giới tu chân thật sự này. điều này làm cho hắn sinh ra tự tin vô cùng.

Có bộ công pháp cấp nghịch thiên này. mình còn sợ không thể sống yên ở thế giới này sao?

Trương Hằng theo trí nhớ Đường Phong nơi đó biết được, bình thường người tu chân tu luyện đều là công pháp thông thường. đệ tử nội môn như Đường Phong tu luyện cũng đều là một ít công pháp bình thường, về phần những tán tu hoặc là đệ tử ngoại môn thì có thể có được một bộ công pháp đầy đủ đã là một chuyện cầu còn không được.

về phần công pháp cao cấp. ngay cả Đường Phong cũng chưa từng thấy qua.

Tuy nhiên, nghe nói tổ sư khai sơn của Tiên Vân Tông có truyền lại một bộ công pháp cao cấp. được môn phái coi là chí bảo. ngay cả đệ tử nội môn bình thường cũng không có tư cách tu Luyện.

Mà công pháp cao cấp chính là Đường Phong đệ tử nội môn của Phong Hành Môn này có khả năng tiếp cận được cực kỳ có giới hạn. về phần công pháp đỉnh cao trong truyền thuyết, hắn ngay cả nghĩ cũng không có nghĩ tới. càng đừng nói công pháp cấp nghịch thiên vị tất tồn tại trong thế giới này.

Trong lòng Trương Hằng không khỏi sinh ra một loại tâm tình an ổn, trong tay của hắn hiện tại có một kiện linh khí hạ phẩm. cộng thêm công pháp cấp nghịch thiên, ở trong tu sĩ đồng cấp. còn có ai có thể là đối thủ của hắn?

Suy nghĩ một hồi. khỏe miệng Trương Hằng không khỏi lộ ra vẻ tươi cười, trước kia thời điểm đang chơi trò Tiên Đạo như thế nào không có vận khí tốt thế này.

Yến Vũ Tình đứng ở đối diện, thời điểm bắt đầu còn cảm giác được đến từ trên người Trương Hằng một luồng sát ý. khiến nàng như rơi vào hầm băng, nhưng sau đó. cỗ sát ý trên người Trương Hằng kia lại biến mất một cách khó hiểu.

Yến Vũ Tình không biết trên người thiếu niên này tồn tại bí mật như thế nào. nhưng chính thiếu niên trước mắt này cưỡng ép đoạt đi trình tiết của mình, còn giết chết ca ca của mình.

Sau khi khôi phục thần trí lại. Trương Hằng hít mấy hơi thật sâu.

Hắn đã đoán được biểu hiện khác thường của mình, khẳng định là bị tiềm thức của thân thể này ảnh hưởng chi phối.

Trương Hằng đã tiếp nhận toàn bộ trí nhớ của Đường Phong, rõ như lòng bàn tay đối với đủ loại sự tích ăn chơi của công tử này khi còn sống, cũng như hành động hăm hiếp này. Đường Phong cũng không phải là làm lần đầu.

- Nếu ngươi không động thủ nữa, ta đi thôi.

Giọng nói của Yến Vũ Tình mang theo đầy cừu hận lạnh như băng truyền tới trong tai Trương Hằng.

Trương Hằng đánh giá tiểu mỹ nhân vài lần. trong lòng thầm giật mình, hiện giờ tuy rằng trên mặt Yến Vũ Tình ướt đầm nước mắt. quần áo hoa lệ mấy chỗ rách toạc, mái tóc cùng thực rồi bù. nhưng như cù vẫn mang đến cho Trương Hằng một loại cảm giác xinh đẹp rung động lòng người.

Với thân phận trạch nam ở địa cầu mà nói. có thể cùng lên giường với mỹ nữ cực phẩm như vậy. có giảm thọ mười năm cũng đáng giá.

Nhưng mà. trước mắt Trương Hằng cùng Yến Vũ Tình Tuy rằng có quan hệ xác thịt, nhưng không có loại tình yêu say đắm chân chính. Nếu thực muốn nói yêu say đắm. thì đó cũng chỉ là đam mê sắc đẹp và Thân thể của đối phương mà thôi.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào. nàng cũng đúng là nữ nhân đầu tiên của Trương Hằng ở thế giới này.

Nếu nói không có chút xúc động cũng không có khả năng.

Trong lòng Trương Hằng thật rất muốn lưu lại một tiểu mỹ nhân như vậy ở bên cạnh mình. Nhưng hắn cũng biết điều này là không thể thực hiện được, không nói tới cừu hận của Yến Vũ Tình với mình, cứ lấy tình cảnh hiện tại của Trương Hằng mà suy xét, cũng không cho phép bên cạnh hắn có một mỹ nữ yêu kiều như thế.

Không nên quên rằng, đây là một thế giới tu tiên cùng tồn tại hung hiểm và kỳ ngộ. chỉ cần sơ sẩy một cái thì có thể đánh đổi bằng cái mạng của mình, bên cạnh có nhiều người chính là một gánh nặng.

Trương Hằng trầm tư suy nghĩ một hồi lâu. cuối cùng vẫn quyết định buông tha cho đối phương rồi đi. Bởi vì có trợ giúp của ngọc giản màu tím vàng trong đầu. giờ phút này hắn đã hoàn toàn đồng hóa ý thức của Đường Phong lưu lại. cũng bắt đầu chân chính làm chúa tể của khối Thân thể này.

Một mặt là trạch nam thiện lương xui khiến hắn làm ra một cái quyết định như vậy. nhưng sau này. tâm tính hắn tất nhiên sẽ có một chút diễn biến...

- Ngươi đi đi. nói không chừng ta sẽ lập tức thay đổi chủ ý.

Trương Hằng bình thần nhìn nữ nhân phá tân cho mình lần đầu tiên này, trong lòng cũng đúng là vô cùng phức tạp.

- Ngươi nếu đã không giết ta. vậy ta đi thôi!

Trong lòng Yến Vũ Tình tuy rằng rất nghi hoặc vì sao đối phương không giết mình, nhưng nàng cũng không muốn ở lại lâu ở chốn ô uế này. và rất sợ đối phương sẽ đổi ý giết mình.

Tuy nhiên. Trương Hằng trước mắt lại mang đến cho nàng một loại cảm giác thực đặc biệt, dường như đối phương đã không phải là tên thiếu niên cầm thú giết ca ca và làm bẩn thân mình kia.

Yến Vũ Tình ở dưới dẫn dắt của một loại tình cảm kỳ dị. nàng quay đầu lại nói:

- Nhớ kỹ tên của ta, ta gọi là Yến Vũ Tình, sớm hay muộn có một ngày. ta sẽ tới lấy mạng của ngươi.
- Người có thể đến Phương Vân Sơn. tên của ta là Trương... Trương Phi!

Trương Hằng tự giấu cười, vẫn là quyết định không báo ra tên họ thật của mình.

Hắn cũng không muốn một ngày nào đó Yến Vũ Tình tìm được mình, bởi vì nếu như vậy cũng chỉ làm cho đối phương chết đi mà thôi.

Một người phạm bình thường sao có thể đấu lại người tu tiên? Huống chỉ còn là một người tu tiên có được công pháp cấp nghịch thiên?

Yến lặng nhìn theo bóng dáng của Yến Vũ Tình tập tễnh rời đi, mãi đến lúc bóng hình nàng biến mất trong tầm mắt mình.

“Dù sao cũng là nữ nhân đầu tiên trong cuộc sống của mình tại đây.” Trương Hằng thầm nghĩ như thế trong lòng.

Sau khi Yến Vũ Tình rời đi. Trương Hằng vội vàng dùng thần thức cảm nhận ngọc giản màu tím vàng lơ lửng trong đầu. Trong lòng hắn kích động không thôi, đây chính là công pháp cấp nghịch thiên nha! Cuộc sống của mình sau này toàn bộ sẽ dựa vào nó.

“Đây khẳng định là một bộ công pháp tu Luyện tuyệt thế xưa nay chưa từng có! ”

Trương Hằng dùng thần thức thật cẩn thận tiếp xúc với ngọc giản màu tím vàng thu được trong trò chơi đang lơ lửng trong đầu hắn...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

5. Chương 5: Công Pháp Biến Thái Nhất Trong Lịch Sử!

Lần này, Trương Hằng thật cẩn thận dùng thần thức cảm nhận ngọc giản màu tím vàng lơ lửng trong đầu kia. bởi vì giờ phút này tu vi của Trương Hằng vẫn chỉ đạt tới Luyện Khí Kỳ tiền kỳ, còn chưa có thoát khỏi bản chất của người phạm, cho nên cũng không có hình thành thần thức hải chân chính.

Hơn một lần lỗ mãng hành động giúp hắn thu được một bài học. hắn hiểu rằng trong Ngọc giản màu tím vàng này chứa rất nhiều tin tức không phải mình có thể dễ dàng chịu đựng, sơ suất một cái thần thức của mình sẽ hoàn toàn bị lạc ở trong đó. biến thành một người sống đời sống thực vật.

Rốt cục. thần thức của Trương Hằng chạm tới mặt ngoài của ngọc giản, thông qua thần thức, hắn có thể nhìn được toàn cảnh của Tử Kim Ngọc Đồng này.

Toàn bộ trong ngọc giản trong suốt, sáng lấp lánh như mộng ảo. xinh đẹp lộng lẫy dị thường, chung quanh ngọc giản nổi lơ lửng vô số kỳ hiệu và cổ tự Trương Hằng không thể hiểu được. thậm chí còn có một số các loại thần thú và yêu thú trong suốt lơ lửng trong đó. có một số là thần long Đông phương trong truyền thuyết, có khi là xà yêu tướng mạo dữ tợn trong thần thoại viễn cổ. một đám sinh vật cứng rắn trong suốt hình thái quái dị. rất sống động lơ lửng ở trước mắt hắn.

Trương Hằng xuyên qua thần thức, từ mép ngoài ngọc giản truyền tới một khí tức viễn cổ tang thương, suýt nữa khiến Trương Hằng rơi vào bên trong thời không lịch sử viễn cổ kia.

Không dám có chút phân tâm. nắm vững linh đài. một đám thần thức của Trương Hằng xuyên thấu qua mặt ngoài trong suốt của ngọc giản, xảy ra điều bất ngờ chính là. Trương Hằng không có cảm nhận được chút lực cản nào. dường như trước mắt tầng ngoài ngọc giản chỉ là một tầng ảo giác hư vô.

Thần thức rất dễ dàng tiến vào trong ngọc giản, nhưng không có xuất hiện tin tức khổng lồ tấn công như lần trước, xuất hiện trước mắt chính là một tòa cung điện màu tím vàng vô cùng huy hoàng tráng lệ. Đồng thời một uy áp buông xuống trước mặt Trương Hằng khiến hắn hít thở không thông, làm cho linh hồn của hắn không tự chủ được run lên. Xuyên qua thần thức, hắn có thể cảm nhận được cung điện hư vô này vô cùng trang nghiêm và trang trọng.

Theo thần thức của Trương Hằng chậm rãi thẩm thấu, màu sắc của cung điện màu tím vàng đang phát sinh biến hóa mất thường có thể thấy được. Màu sắc chậm rãi trở thành mở nhạt, cuối cùng dần dần chuyển biến thành màu trắng bạc, mà ngay cả ngọc giản vốn có màu tím vàng này cũng biến thành màu trắng bạc.

Ngay sau đó. giống như ma thuật biến hóa, cung điện màu bạc biến thành một tòa cổ tháp cao ngất, cổ tháp cũng có màu trắng bạc. chia làm chín tầng. Trương Hằng suy đoán, chín tầng này có thể là đại biểu cho chín mức độ của bộ công pháp này.

Tới đây hơi bị một chút lực cản, thần thức của Trương Hằng liền tiến vào tầng thứ nhất của cổ tháp.

Mới vừa tiến vào tầng một cổ tháp, tin tức bên trong ào ào phóng vọt tới hắn. Trương Hằng vội vàng tiếp thu lượng tin tức khổng lồ này.

Cũng may. bằng vào tu vi Luyện Khí Kỳ của hắn. nhưng thật ra có thể miễn cưỡng ứng phó với số lượng lớn tin tức trước mắt.

Ước chừng thời gian tàn nửa nén hương. Trương Hằng tiếp thu tất cả tin tức của tầng một cổ tháp. Thần thức hắn rời khỏi tầng một cổ tháp, thử tiến vào tầng hai cổ tháp, kết quả y chang như trong tưởng tượng của hắn. thần thức vừa tiếp xúc với tầng hai cổ tháp, liền gặp phải một lực cản thật lớn. thậm chí còn đẩy bắn Thần thức của hắn ra ngoài, suýt nữa làm cho thần thức hắn bị tổn thương.

Yên lặng chuyển thần thức rời khỏi ngọc giản giờ phút này đã biến thành màu trắng bạc. Thần sắc của Trương Hằng thực cổ quái, trên mặt thậm chí sa sầm xuống, qua một hồi lâu. trong miệng hắn mới phun ra một câu: “Thực con bà nó! Công pháp biến thái!”

Bởi vì Trương Hằng đã tiếp thu tin tức của tầng một cổ tháp, cho nên hắn có một hiểu biết đại khái về bộ công pháp cấp nghịch thiên của mình đoạt được.

Bộ công pháp Cấp nghịch thiên này tên là “Luyện Thiên Hóa Địa”, hàm nghĩa của nó là. Luyện hết thấy vật hữu hình trong thiên hạ. hóa hết thấy vật vô hình trong thiên hạ.

Khẩu khí này đích xác đủ cuồng vọng, nhưng công pháp này luyện tới cảnh giới cao nhất đích xác có uy lực như thế.

Mặt khác, bộ công pháp này còn là một cái tính chất tổng hợp. chẳng những có về mặt tu luyện, còn có tin tức phối hợp về mặt luyện khí và luyện đan.

Không hề nghi ngờ là bộ công pháp này đích xác rất cường đại, rất nghịch thiên, thậm chí còn tiếp cận hoàn mỹ.

Có thể nói. chỉ cần Luyện thành công pháp này, ở trong chiến đấu cùng cấp bậc. cho dù cầm pháp khí bình thường cũng có thể tung hoành vô địch, thậm chí còn vượt cấp khiêu chiến.

Thông qua tiêu hóa theo tin tức nhận được từ tầng một cổ tháp. Trương Hằng biết được, công pháp Luyện Thiên Hóa Địa này trước mắt có vài loại ưu thế như vậy.

Ưu thế thứ nhất là, người Luyện công pháp này. sẽ có được thể chất có thể so với yêu thú. nếu Luyện đến chỗ tinh túy, thậm chí có thể làm cho người tu Luyện trở thành tồn tại pháp bảo hình người. Lúc này dưới cơ sở Thân thể biến thái, có thể ở trình độ nhất định ngăn chống đa số độc dược và mê hương, hết thấy độc vật từ bên ngoài rất khó xâm nhập thân thể này. thậm chí tới một mức độ nào đó còn có thể miễn dịch với một vài pháp thuật bậc thấp.

Mọi người đều biết, người tu tiên bình thường, thể chất tuy rằng sẽ không ngừng lột xác theo tu vi tăng lên, phải mạnh hơn nhiều so với người phàm bình thường, nhưng đối với yêu thú mà nói. chỉ là đệ tử gặp sư phụ mà thôi.

Lợi trào của một con yêu thú bình thường có thể dễ dàng xé nát thân thể người tu tiên, mà một người tu tiên nếu không dùng pháp lực. cho dù cầm linh khí cực phẩm. cũng không nhất định có thể thương tổn được một con yêu thú. Đương nhiên, một ít công pháp của người tu ma đồng dạng chú trọng tu luyện Thân thể. mức độ cường hãn của Thân thể này cũng hơn xa tu sĩ cùng cấp. nhưng nếu so sánh với yêu thú vẫn còn có chênh, lệch không nhỏ.

Ưu thế thứ hai là tu luyện công pháp này xuất ra linh khí có chút quý dị. thuộc tính không rõ ràng, lại có thể khắc chế hết thấy công pháp của thiên hạ!

ở Tu Tiên giới, gần như không có công pháp nào có thể khắc chế hết thấy công pháp trong thiên hạ. mặc dù cường đại mấy đi nữa. cũng sẽ gặp phải khắc tinh của nó. Tuy nhiên một khi tu luyện công pháp này. thì sẽ có được uy lực nghịch thiên, vẹn vẹn chỉ một cái ưu thế ngang tàng này. đã có thể khiến bất cứ tu sĩ nào cũng phải động tâm không thôi.

Đại ưu thế thứ ba, tu Luyện công pháp này trước tiên có thể làm cho ở trong cơ thể tu sĩ hình thành một loại ngọn lửa có thể nói là nghịch thiên. Ngọn lửa này liên quan đến nguồn gốc của Biến Thái Công Pháp, nghe nói có thể luyện hóa vạn vật thành hư không, hơn nữa còn có thể giúp tu sĩ dễ dàng Luyện hóa pháp bảo hoặc linh khí cấp bậc cao hơn chính mình.

Một tu sĩ mặc dù chiếm được một kiện pháp bảo đẳng cấp cao. nhưng Bởi vì do thực lực không đủ rất khó chân chính nắm trong tay pháp bảo đó. nhưng nếu tu sĩ tu Luyện công pháp này lại có thể dựa vào ngọn lửa thần bí kia dễ dàng Luyện hóa pháp bảo cao hơn bản thân một bậc, do đó có thể phát huy ra toàn bộ uy lực của pháp bảo cao cấp.

Đại ưu thế thứ tư. theo tin tức trong tầng một cổ tháp, phương thức tu Luyện công pháp này dường như khác biệt với công pháp thông thường, không cần Kết Đan cùng ngưng kết Nguyên Anh. mà ở trong cơ thể hình thành một cái tinh hạch thần bí. cụ thể tình huống, bởi vì giới hạn trong tầng một cổ tháp, tin tức Trương Hằng nhận được cũng không cho biết rõ toàn diện.

Một bộ công pháp vô cùng khác biệt, sẽ mang đến cho người tu luyện nó lợi ích như thế nào? Các tu sĩ khác đừng mơ tưởng dễ dàng tìm ra nhược điểm của người.

Đại ưu thế thứ năm. người tu luyện công pháp này. chẳng những thân thể cường hãn. hơn nữa thần thức còn vượt xa tu sĩ cùng cấp. thậm chí có thể giúp thần thức của người tu luyện công pháp này tăng lên một bậc!

Thần thức cường đại có thể dễ dàng hiểu rõ tình huống song phương địch và ta. có thể giúp người tu Luyện càng dễ dàng sống còn ở thế giới tu tiên vạn phân hung hiểm này.

Đại ưu thế thứ sáu...

Một ít tin tức này chỉ là nhận được trong tầng một cổ tháp, về phần trong tám tầng còn lại sẽ sinh, ra biến cố như thế nào. vậy thì không phải thời điểm Trương Hằng có thể biết được.

Tổng hợp lại những ưu thế này. Trương Hằng không khỏi không thừa nhận, công pháp này cường đại ra ngoài tưởng tượng của mình, đích xác là rất nghịch thiên, đích xác là rất biến thái, đích xác là một loại khác thường.

Nhưng lập tức. hần lại thở một hơi dài. bộ công pháp này hoàn toàn là cho kẻ có tiền vốn tu luyện chính mình căn bản là không tu Luyện nổi!!!

Theo tin tức tầng một cổ tháp Trương Hằng nhận được, bắt đầu luyện bộ công pháp này từ Luyện Khí Kỳ là thích hợp nhất. Bởi vì ở thời điểm Luyện Khí Kỳ. đã có thể thuần thực vận chuyển linh lực trong cơ thể. mà bộ công pháp này yêu cầu là dùng linh lực trong cơ thể để hấp thu một ít tinh túy quý hiếm của vật chất, từ đó thay đổi thuộc tính linh lực trong cơ thể. lột xác thể chất của con người, thậm chí đạt tới cấp yêu thú.

Nói cách khác, Luyện công pháp này cần phải không ngừng “Luyện hóa” ngoại vật, về phần cái gì gọi là ngoại vật. trong ngọc giản cũng có giới thiệu, ở thời điểm Luyện Khí Kỳ. ngoại vật được dùng là các loại linh khí. đan được mà các tu Luyện giả bậc thấp tha thiết ước mơ. hoặc là khoáng vật cùng thiên tài địa bảo quý hiếm cũng được.

Mấy thứ này. Bằng vào thân phận của khối thân thể Trương Hằng này. còn miễn cưỡng có thể thu được vài món. nhưng với số lượng cần thiết, tuyệt đối có thể dọa chết người.

ở trong ngọc giản này có nói rõ, muốn Luyện công pháp này tới giai đoạn sơ thành tầng một, thì cần có không dưới mấy chục kiện linh khí hoặc là các loại đan được. Đương nhiên khoáng vật quý hiếm cùng thiên tài địa bảo cũng có thể thay thế.

Trương Hằng thiếu chút nữa phát điên lên. mấy chục kiện linh khí a, kiếm ở đâu ra nhiều linh khí như vậy? Chẳng lẽ đi cướp? Theo hắn biết, cộng tất cả linh khí của Phong Hành Môn cũng chỉ có mấy chục kiện mà thôi, nói cách khác, muốn Luyện thành cảnh giới sơ thành tầng thứ nhất của bộ công pháp này. thì phải dùng hết sạch tất cả linh khí của một môn phái nhỏ.

Đây chỉ mới là cảnh giới sơ thành của tầng thứ nhất, bộ công pháp này tổng cộng có chín tầng, mỗi một tầng lại chia làm bốn giai đoạn: sơ thành, tiêu thành, đại thành, đại viên mãn.

Mới tu Luyện đến tiểu cảnh giới sơ thành của tầng thứ nhất, đã trả giá bằng mấy chục kiện linh khí, mà từ sơ thành đến tiêu thành. theo Trương Hằng biết hắn phải cần hơn một trăm kiện linh khí mới được, về phần tiếp theo, lại là số liệu trên trời.

Giờ phút này quả thực Trương Hằng muốn phát điên lên. ngay cả ý tự tử đều có. thực phải đi kiếm nhiều linh khí như vậy. trừ phi mỗi ngày đi cướp bóc. nếu không không biết phải chờ tới năm nào tháng nào mới có thể Luyện tới đại viên mãn của tầng thứ nhất công pháp này.

Trương Hằng không khỏi đưa ra một cái kết luận: muốn Luyện công pháp này đến cảnh giới đại viên mãn tầng thứ nhất, phỏng chừng phải cướp sạch tất cả linh khí. pháp bảo. dược thảo của Phương Vân Sơn để mình luyện hóa, mới có thể đạt tới.

về phần Luyện đến đại viên mãn tầng thứ chín, trừ phi phải cướp sạch toàn bộ Tu Chân Giới!!!

“Luyện Thiên Hóa Địa. không hổ là công pháp cấp nghịch thiên, quả thực là Biến Thái Công Pháp đệ nhất trong lịch sử.” sắc mặt Trương Hằng sa sầm xuống, hướng vào rừng cây hét lớn:

- Hiện tại lão tử dứt khoát phải đi cướp bóc Tu Chân Giới!

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

6. Chương 6: Tiên Đồ Gian Khổ!

Giờ phút này Trương Hằng có một loại ảo giác như từ thiên đường rơi xuống địa ngục, trước đây một khắc hắn còn vì có được công pháp nghịch thiên như thế mà khoái chí. ý đồ chinh chiến với Tu Tiên giới cùng tồn tại kỳ ngộ và hung hiểm này. tuy nhiên ngay sau đó. hắn liền buồn bực tới cực điểm, ngay cả ý tự tử đều có.

Qua một hồi lâu. Trương Hằng rốt cục từ trong trạng thái phát điên này khôi phục lại. trong lòng không khỏi thở dài một hơi: “Có được công pháp nghịch thiên như vậy. chính là kỳ ngộ của mình, cũng đúng là nỗi bất hạnh của chính mình đây!”

Không thể phủ nhận. Biến Thái Công Pháp tuyệt đối có thể nói là nghịch thiên, có thân thể cứng chắc có thể so với yêu thú. thần thức vượt qua tu sĩ cùng cấp. đường lối tu tiên khác với bình thường, thuộc tính kỳ lạ Luyện hóa vạn vật, đủ loại ưu thế này đều khiến cho người ta động tâm không thôi.

Thế nhưng điều cần yếu là phải kiếm ở đâu ra nhiều linh khí. trên bảo quý hiếm như vậy? Huống chỉ, tu Luyện Biến Thái Công Pháp đến sau này, phòng chừng còn cần vật quý hiếm càng cao cấp khác, chuyện này không phải người tu tiên bình thường có khả năng gánh vác. cho dù là một đại môn phái cũng không chịu nổi sức ép như vậy.

Theo Ý tưởng của Trương Hằng mà nói, muốn tu Luyện Biến Thái Công Pháp này tới cảnh giới đại viên mãn tầng thứ chín, cho dù cướp sạch toàn bộ Tu Tiên giới, cũng không nhất định có thể thành công.

Tuy nhiên, trên thế giới này dù sao cũng không có chuyện hoàn mỹ như vậy. bản thân Biến Thái Công Pháp cường đại chính là ngang ngược phá hư thể cân bằng của thiên địa. nếu điều kiện tu luyện còn đơn giản như vậy. thì sẽ vi phạm quy tắc trong thiên địa này.

Mà một ít công pháp cấp thấp, uy lực bình thường, nhưng điều kiện tu Luyện sẽ không có hạn chế gì lớn lắm. Càng là công pháp cao cấp. điều kiện tu luyện sẽ càng hà khắc, phía sau sự cường đại có Ý nghĩa phải trả giá càng nhiều gian khổ so với người khác.

Bởi vậy, tu Luyện Biến Thái Công Pháp đòi hỏi điều kiện hà khắc cũng có thể hiểu được.

Suy tư một hồi. tâm tính Trương Hằng điều chỉnh cân bằng trở lại. tuy nhiên tận đáy lòng hắn cũng không có buông bỏ việc tu Luyện Biến Thái Công Pháp.

Bởi vì hắn tuyệt đối không muốn sống tiếp mấy chục năm âm thầm không có tiếng tăm gì ở trong thế giới tu chân này. sau đó hóa thành một đồng bụi đất, chết đi không ai biết đến.

Hơn nữa. trường sinh, bất lão cũng là điều hấp dẫn không thể chống đỡ đối với bất cứ người nào.

Trên thế giới này ai không muốn đời sống bất diệt? Ai không muốn có thần thông dời sông lấp biển, thần thông ngay lập tức di chuyển ngàn dặm?

Nếu ở trên địa cầu. Trương Hằng đương nhiên sẽ không theo đuổi những thứ nhìn như mờ mịt hư vô này. nhưng nếu đã có thể ở dưới một phen cơ duyên đi vào thế giới này. như vậy nhất định sẽ không vứt bỏ cơ hội này.

Theo đuổi đỉnh cao. theo đuổi đời sống bất diệt, đây là Trương Hằng tự lựa chọn đường đi cho mình.

Nhưng mà, theo đuổi trên đường trường sinh cùng đỉnh cao, tư chất cùng kỳ ngộ của người tu tiên là trọng yếu nhất, loại kỳ ngộ này bất cứ ai cũng không thể quyết định được, nhưng tư chất thì lại có thể sử dụng một số đồ vật khác để bù lại.

Đối với tư chất của khối thân thể này. Trương Hằng rất rõ ràng, gã Đường Phong này tuy rằng là đệ tử nội môn của Phong Hành Môn. nhưng tư chất của hắn cũng không mạnh hơn bao nhiêu so với những đệ tử ngoại môn, đúng ra còn kém xa so với những đệ tử nội môn thực thụ.

Tư chất của Đường Phong chỉ là một loại thực bình thường, sở dĩ hắn có thể đi vào nội môn của Phong Hành Môn là bởi vì đi cửa sau mà thôi, cái đó và ở địa cầu của Trương Hằng trước kia cũng giống nhau.

Nội môn của môn phái tu chân chính là so với ban hỏa tiễn hoặc ban thực nghiệm trong trường cao đẳng ở địa cầu. Chỉ người có tư chất tốt mới có thể băng vào thực lực tiến vào nội môn. nhưng nếu có quan hệ thân thích cùng trưởng lão nào đó trong môn phái, cũng đúng là có cơ hội tiến vào nội môn. Đây là đi cửa sau của thế giới tu tiên.

Một lão tổ tông nào đó của Đường Phong từng có một đoạn trần duyên với một vị tổ sư Phong Hành Môn, vị tổ sư này đáp ứng cho hậu bối của gia tộc Đường Phong một cái danh ngạch người tu tiên, đương nhiên, hậu bối này cần phải có tiềm lực tu tiên.

Cái gọi là tiềm lực tu tiên là chỉ ưu khuyết linh cái trong cơ thể con người, trên thực tế. trong thế giới tu tiên mỗi người đều có linh cái.

Dù sao con người là linh của vạn vật. linh của vạn vật tức là chỉ nhân loại vừa sinh ra liền có được linh cái. đây là ưu thế mà yêu thú không có được. Tuy rằng yêu thú vừa sinh ra liền có thân thể siêu mạnh. nhưng lại rất ít có sẵn linh cái. Bởi vậy. việc tu Luyện của yêu thú phải khó khăn gấp trăm lần so với nhân loại tu hành.

Đương nhiên, mỗi người đều có linh cái. cũng không phải đại biểu mỗi người đều có thể đi trên con đường tu tiên.

Dựa theo phân chia ở Tu Chân Giới, linh cái bình thường được chia làm ba cấp: linh cái loại thấp, linh cái bình thường, linh cái thiên phú. cùng với vài loại linh cái cực phẩm trong truyền thuyết.

Linh cái loại thấp gần như là không có khả năng đi trên con đường tu tiên, cũng được xưng là phế linh cái. người như thế ở nhân gian chiếm trên chín thành, bình thường chỉ có thể sống cuộc sống tầm thường vô vị đến hết đời. Tuy nhiên trên lý luận, loại linh cái này vẫn có thể tu tiên, nhưng lý luận chỉ là lý luận cùng sự thật có một khoảng cách không thể vượt qua được. Từ xưa đến nay. gần như không ai có thể bằng vào linh cái loại thấp mà tiến vào Trúc Cơ Kỳ.

Linh cái bình thường so với linh cái loại thấp mạnh hơn không ít. miễn cưỡng đạt tới tiêu chuẩn tu tiên thấp nhất. Người có linh cái bình thường cũng đúng là quần thể chiếm số lượng nhiều nhất trong dân cư Tu Chân Giới. Nhưng Bởi vì linh cái bình thường quá mức bình thường, đường tu tiên vô cùng gian khổ. trong lịch sử gần mấy ngàn năm ở Tu Chân Giới, người Bằng vào linh cái bình thường có thể Kết Đan thành công ít ỏi không có mấy. Linh cái bình thường ở nhân gian ước chừng chiếm tỉ lệ nửa thành, nói cách khác, chia đều trong hai mươi người sẽ có một người linh cái bình thường.

Linh cái thiên phú là một loại linh cái thích hợp nhất để tu tiên. Trong quá trình tu tiên có ưu thế không gì sánh kịp. càng dễ dàng kết hợp linh khí trong thiên địa hơn so với linh cái loại thấp và linh cái bình thường. Thường thường, người có linh cái thiên phú tu Luyện một tháng, thành quả theo kịp một người linh cái bình thường phấn đấu tu Luyện một hai năm. Người có linh cái thiên phú nhân số ước chừng chiếm một phần vạn nhân khâu nhân gian. Tuy nhiên, với con số hàng tỉ hàng triệu dân cư trong nhân gian mà nói. linh cái thiên phú ở mỗi một môn phái nhiều ít đều sẽ có một số. Không hề nghi ngờ. người có linh cái thiên phú có thể dễ dàng tiến vào nội môn của bất cứ một môn phái nào.

Đây là chênh, lệch thật lớn trong quá trình tu tiên, có một số người vừa sinh ra liền có ưu thế người bình thường không thể sánh Bằng. nhất định có tiềm lực càng lớn hơn. có thể đi xa hơn.

Khối thân thể của Trương Hằng này chỉ là một linh cái bình thường, miễn cưỡng đạt tới tiêu chuẩn tu tiên thấp nhất.

Vốn với tư chất của Đường Phong như vậy rất khó tiến vào nội môn, dù Phong Hành Môn chỉ là một cái môn phái nhỏ.

Nhưng bởi vì có dẫn dắt của vị tổ sư Phong Hành Môn kia, hắn mới có thể ngoại lệ tiến vào nội môn, còn được sư phụ ban cho một kiện linh khí hạ phẩm.

Mặt khác, Bởi vì vị tổ sư Trúc Cơ hậu kỳ kia đã không có hy vọng Kết Đan. tuổi thọ chỉ còn lại mười mấy năm. bởi vậy mới chiếu cố cho hậu bối Đường Phong này. ban cho hắn không ít linh đan. nếu không chỉ dựa vào tư chất bình thường của Đường Phong, thật rất khó ở trước hai mươi tuổi từ Dẫn Khí Kỳ đạt tới Luyện Khí Kỳ.

Tuy nhiên. Đường Phong dựa vào tư chất bình thường, ở dưới tình huống không có bất cứ kỳ ngộ gì. phỏng chừng suốt cuộc đời cũng khó có thể tiến vào Trúc Cơ KỲ.

Trúc Cơ Kỳ là cửa ải khó khăn thứ nhất trên con đường tu tiên. Chỉ có tiến vào Trúc Cơ Kỳ. mới có thể xem như chân chính đạp bước vào ngưỡng cửa tu tiên. Một khi tiến vào Trúc Cơ KỲ, tuổi thọ sẽ gia tăng hơn một trăm năm.

Cho nên nói. trước khi Trúc Cơ Kỳ. người tu tiên cùng người phàm cũng không có chênh lệch lớn lắm, chẳng qua có thể thi triển một ít phép thuật mà thôi.

Trúc Cơ Kỳ chính là một cái khoảng cách không nhỏ. khiến cho vô số tu sĩ bậc thấp mong muốn mà không thể thành công.

Trương Hằng nếu muốn dựa vào thân thể này. thông qua phương pháp thông thường tiến trên đường lớn tu tiên, khẳng định là không thể thực hiện được. Mà Biến Thái Công Pháp vừa lúc cung cấp cho hắn một cái cơ hội. bởi vì tu Luyện Biến Thái Công Pháp yêu cầu về tư chất cũng không hà khắc, điều kiện duy nhất

chỉ là cần rất nhiều “ngoại vật”. Chỉ cần không ngừng Luyện hóa “ngoại vật”, là có thể tự nhiên mà vậy bước trên đỉnh cao.

Tuy nhiên. Trương Hằng vẫn quyết định tạm thời để Biến Thái Công Pháp này qua một bên. dù sao điều kiện tu Luyện thứ này cũng quá hà khắc, cần quá nhiều ngoại vật quý hiếm như vậy. mà trên người Trương Hằng hiện giờ. ngoại vật duy nhất phù hợp điều kiện cũng chỉ có một kiện linh khí hạ phẩm. mà kiện linh khí hạ phẩm này là không thể tùy tiện Luyện hóa. hắn còn trông cậy vào thứ này để giữ cái mạng nhỏ của mình.

Tại Tu Chân Giới mệnh mỏng vô cùng vô tận này. một người tu tiên Luyện Khí Kỳ rất bé nhỏ không đáng kể. con đường về sau còn rất dài.

Suốt đêm. Trương Hằng ở lại trong rừng cây nhỏ. suy nghĩ về tương lai. về đường hướng phát triển trong thế giới tu tiên của mình.

Một đêm không ngủ.

Buổi sáng sớm ngày hôm sau. mặt trời vừa nhú lên ở chân trời, không khí buổi ban mai lạnh như băng khiến Thân thể Trương Hằng hơi hơi có chút lạnh giá.

Cũng may với tu vi Luyện Khí Kỳ của hắn, ở lại trong này suốt đêm cũng không có vấn đề gì.

Trải qua một đêm suy nghĩ, hắn đã vì chính mình dự định đại khái một phương hướng phát triển khá tốt.

Cuối cùng hắn vẫn quyết định quay về Phương Vân Sơn. dù sao ở trên Phương Vân Sơn còn có vị tổ sư Phong Hành Môn kia chiếu cố. Hơn nữa. một tán tu không có chỗ dựa sau lưng là rất khó sống sót trong thế giới tu chân này.

Trương Hằng đánh vài cái linh quyết trong hư không, thủ pháp hơi có chút trúc trắc, dù sao hắn còn chưa có hoàn toàn kết hợp hoàn mỹ cùng khối Thân thể mới.

Linh khí hạ phẩm ô Linh Kiếm phát ra một tràng tiếng ngân nhỏ. cả vật thể phát ra vàng sáng xanh mờ nhạt, lập tức từ trên người hắn bay ra hóa thành một thanh kiếm lớn dài bốn năm thước, chờ Trương Hằng, người từ bên ngoài đến. bay đi về hướng phương xa...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

7. Chương 7: Trên Đường Về Núi.

Trương Hằng đứng ở trên linh khí hạ phẩm ô Linh Kiếm, gió mạnh lạnh buốt thổi tay áo hắn vù vù, cảnh vật dưới chân chạy lướt nhanh về phía sau.

Lúc mới bắt đầu khống chế linh khí phi hành. Trương Hằng còn có chút lo lắng, không dám tăng mạnh tốc độ.

Tuy rằng hắn đã hoàn toàn chiếm cứ thân thể này và đồng hóa tất cả ý thức của Đường Phong, nhưng là khống chế phép thuật còn tương đối không quen.

Tuy nhiên, dù sao Trương Hằng cũng là chơi qua trò chơi giả thuyết trên mạng (game Online) trên địa cầu. trò chơi “Tiên Đạo” hắn chơi hai năm chính là một trò chơi giả thuyết trên mạng thuộc dạng tu chân, ở trong trò chơi, hắn cũng từng ngự kiếm phi hành, có kinh nghiệm về chuyện này.

Bởi vậy hắn rất nhanh liền thích ứng bí quyết điều khiển linh khí phi hành, tốc độ phi hành cũng tăng lên. trong lúc vô tình tăng lên tới cực hạn.

Với tu vi Luyện Khí tiền kỳ của hắn. điều khiển linh khí này có chút miễn cưỡng, chỉ có thể phát huy uy lực hiệu quả của linh khí một hai phân mười. Bởi vì bản thân linh khí là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ sử dụng, chỉ có

tới Trúc Cơ Kỳ mới có thể phát huy uy lực chân chính của linh khí. Với tu vi của Trương Hằng có thể có được món linh khí này cũng là một chuyện rất may mắn.

Phương Vân Sơn cách vị trí hiện tại của Trương Hằng lúc này cũng không xa, quãng đường chừng mười mấy dặm. Một đường không có chuyện gì xảy ra. Trương Hằng điều khiển linh khí rất nhanh đi tới Phương Vân Sơn.

Tới Phương Vân Sơn cũng không có nghĩa là đã tới địa bàn của mình. Bởi vì Phương Vân Sơn tuy nhỏ nhưng có độ dài liên miên vài trăm dặm. môn phái trên dãy núi cũng không chỉ có một.

Từ xa nhìn lại, có thể nhìn thấy đỉnh của ba ngọn cao lớn của Phương Vân Sơn. Ba ngọn núi cao này phân biệt bị ba môn phái tu tiên trên núi chiếm cứ. Ngọn núi nơi Phong Hành Môn gọi là Thiết Linh Phong. Sở dĩ kêu Thiết Linh Phong là bởi vì trên ngọn núi này sinh ra một loại khoáng thạch tên Thiết Linh Thạch. Loại khoáng thạch này vận dụng vào Luyện khí tương đối khá rộng rãi, nhưng cũng không quá hiếm.

Ngoài ra, Thiết Linh Phong này cũng không có gì đặc biệt, so với hai ngọn khác trên Phương Vân Sơn thì không Bằng. Nhưng cũng không có cách nào. Phong Hành Môn vốn là một phái thực lực yếu nhất trong ba phái trên Phương Vân Sơn. Tuy rằng cũng truyền thừa hơn ngàn năm. nhưng là không lưu lại bao nhiêu phép thuật uy lực kinh người. Chỉ là về mặt ẩn nấp và tiềm hành có chút thành tựu nhỏ.

Tới Phương Vân Sơn. Trương Hằng còn phải tiếp tục phi hành. Hắn điều chỉnh tốc độ phi hành về trạng thái bình thường. Đây cũng không phải là hắn muốn điệu thấp, mà là trước khi tới Thiết Linh Phong, còn phải trải qua Hỏa Vân Phong cùng Thiên Linh Phong của hai phái khác.

Hỏa Vân Phong cùng Thiên Linh Phong phân biệt là địa bàn của Hỏa Vân Môn cùng Tiên Vân Tông. Thực lực hai môn phái này mạnh hơn Phong Hành Môn không ít. Lấy bản chất trạch nam địa cầu của Trương Hằng, đương nhiên sẽ không ngần ngại bay trên địa bàn của người ta. cho dù là Đường Phong lúc trước cũng không dám làm như thế.

Chỉ chốc lát, Trương Hằng cười Ô Linh Kiếm trải qua Hỏa Vân Phong, trên đường gặp vài tu sĩ Hỏa Vân Môn. cũng không xảy ra xung đột gì. Trương Hằng biết, phân lớn đệ tử của Hỏa Vân Môn tu luyện Hỏa Vân Quyết uy lực khá mạnh mẽ. không thể coi thường.

Mặt khác Bởi vì đệ tử Hỏa Vân Môn tu luyện công pháp thuộc tính hỏa, bởi vậy có một bộ phận tu sĩ tính tình khá táo bạo. Đương nhiên, nếu có thể tu luyện Hỏa Vân Quyết tới cảnh giới tinh thuần viên mãn sẽ không xuất hiện tình huống này.

Trải qua địa bàn của Hỏa Vân Môn. tiếp theo là tới Thiên Linh Phong địa bàn của Tiên Vân Tông. Tiên Vân Tông là môn phái thực lực cường đại nhất trong ba phái ở Phương Vân Sơn cũng được truyền thừa lâu dài nhất, có lịch sử vài ngàn năm. Nghe nói lúc trước sáng lập Tiên Vân Tông chính là một lão quái Nguyên Anh Kỳ thực lực thông thiên. Nhưng đây cũng chỉ vẻn vẹn là truyền thuyết mà thôi.

Mới vừa đến Thiên Linh Phong. Trương Hằng rõ ràng cảm giác được linh khí nơi đây dư thừa hơn so với nơi khác ở Phương Vân Sơn không ít. Từ trí nhớ của Đường Phong biết được, trên Thiên Linh Phong có một Tụ Linh Trận truyền thừa mấy ngàn năm. Trên ngọn núi này. mật độ của thiên địa linh khí gấp hai ba lần bên ngoài, tu Luyện ở trong này cũng tạo được hiệu quả làm ít lợi nhiều.

Phương Vân Sơn về tổng thể mà nói là một ngọn núi nhỏ khoáng vật thừa thớt, linh khí thiếu thốn. Có một cái Tụ Linh Trận như vậy. đối với việc tu Luyện của tu sĩ Tiên Vân Tông mà nói có trợ giúp rất lớn. Bởi vậy dưới tình huống tư chất đệ tử của Tiên Vân Tông ngang nhau, tu vi thâm hậu hơn hai phái kia một chút.

Đối với điều này. hai phái khác của Phương Vân Sơn cũng chỉ có thể giương mắt nhìn cũng không dám đi làm trái tông chỉ của Tiên Vân Tông. Bởi vì cho dù hợp lực hai phái Hỏa Vân Môn cùng Phong Hành Môn cũng không nhất định có thể thắng được Tiên Vân Tông. Tiên Vân Tông là môn phái truyền thừa mấy ngàn năm. nội tình cũng không phải những môn phái nhỏ như Phong Hành Môn có thể so sánh.

ở địa bàn phụ cận Thiên Linh Phong. Trương Hằng liên tiếp gặp một ít tu sĩ. trong đó không ít là đệ tử nội môn Luyện Khí Kỳ. Rất rõ ràng, đệ tử của Tiên Vân Tông nhiều hơn Phong Hành Môn cùng Hỏa Vân Môn không ít. thực lực cũng phổ biến mạnh hơn mấy bậc.

Gặp Trương Hằng không chế một linh khí hạ phẩm đi ngang qua, đệ tử của Tiên Vân Tông hoặc là lộ ánh mắt hâm mộ hoặc là lộ vẻ tham lam ghen tị. Điều này làm cho Trương Hằng cảm thấy có chút không yên.

Trong lòng Trương Hằng thở dài một hơi. Xem ra thế giới tu chân này so với địa cầu hung hiểm vạn phần, trước khi thực lực của mình tăng lên, nhất định phải điều thấp cùng cẩn thận.

Cứ như vậy, mang theo vài phần tâm lý sợ hãi. Trương Hằng không chế linh khí bay ngang qua Thiên Linh Phong.

Đúng lúc này, từ đối diện một tu giả cũng cười linh khí như điên cuồng phi tới. Hắn bay nhanh sát qua bên người Trương Hằng, mang theo một cơn gió mạnh suýt nữa khiến Trương Hằng đứng không vững.

Lắc lư tại không trung vài cái. Trương Hằng lại ổn định linh khí. trong lòng thầm mắng, người này nhất định là cố ý.

Trương Hằng không muốn gây chuyện, cũng không liếc mắt nhìn người nọ một cái. tiếp tục không chế linh khí bay về phía trước. Nhưng Trương Hằng còn chưa bay xa vài chục thước, phía sau lại ập tới một cơn gió mạnh. Trương Hằng nhìn lại, tên kia lại không chế linh khí bay như bão táp về phía mình.

“Ồ chó đẻ!” Trương Hằng không khỏi mắng thầm.

“Hô” một tiếng, thằng này lại sát qua bên người Trương Hằng. Tuy nhiên lần này Trương Hằng cũng có phòng bị, cũng không bị xấu mặt.

Tên đồng dạng không chế linh khí kia sau khi vượt qua Trương Hằng liền chắn ở phía trước hắn.

Trương Hằng hiểu ra. Thằng này khẳng định là gây rối, hắn bắt đầu đánh giá tên ở đối diện.

Tên ở đối diện không chế một kiện linh khí trung phẩm, thoát nhìn khoáng hai mươi, bộ dạng coi như bình thường. Chỉ là đôi mắt lại không chút che giấu thân thái kiêu căng ngạo mạn.

Người này Trương Hằng cũng biết, hoặc là nói Đường Phong từng nhận biết. Hắn gọi là Lý Phong, người nổi bật trong đệ tử nội môn của Tiên Vân Tông, tu vi đã tới Luyện Khí hậu kỳ. Thanh Long Văn Dao dưới chân chính là một thanh linh khí trung phẩm.

Sự cuồng vọng của Lý Phong đều nổi tiếng ở toàn bộ Phương Vân Sơn này. Trong ba phái này, cũng không bao nhiêu người có thể thắng hắn. Nghe nói, Lý Phong từng lỡ tay giết chết một đệ tử Phong Hành Môn, đánh cho vài tên đệ tử nội môn của Hỏa Vân Môn thành tàn phế. Nhưng về sau, đều không giải quyết được gì. Lý Phong cũng không bị trừng phạt gì quá lớn.

Bởi vậy có thể thấy được Lý Phong khẳng định có chỗ dựa vững chắc ở cao tầng Tiên Vân Tông. nếu không cũng không thể kiêu ngạo ở Phương Vân Sơn này đến hiện tại.

- Ha ha. Ta còn tưởng là con gà nào đây. thì ra là Đường lão thử (con chuột họ Đường) của Phong Hành Môn a. Cười chết ta rồi! Tốc độ như rùa của ngươi, cần gì đi không chế linh khí. còn không bằng trực tiếp đào động bò về đi.

Lý Phong chỉ vào Trương Hằng cười ha ha, đầy vẻ đắc ý.

Trương Hằng biết, lúc Đường Phong ở Phương Vân Sơn từng có qua lại một chút với Lý Phong, quan hệ giữa hai người cũng không tính ác liệt. Thậm chí có thể nói là ngư tử ngư, mã tử mã. cùng ở một chỗ làm không ít chuyện xấu.

Giao tiếp với người như Lý Phong nhất định phải cẩn thận. Đây là cảm nhận của Trương Hằng từ trong trí nhớ của Đường Phong.

Não của Trương Hằng vận chuyển tốc độ cao. trong nháy mắt liền nghĩ ra lời ứng phó với tên trước mắt. Giờ khắc này, ưu thế của trạch nam địa cầu Trương Hằng được phát huy ra.

Vội vàng giả một bộ dạng thật buồn bực, Trương Hằng bĩu môi:

- Ngươi có điều không biết a. Đêm qua, bị vài tiểu tử ngoại môn dụ đi ra ngoài tìm nữ nhân, kết quả không ngờ gặp một đám phụ. cuối cùng vài người chúng ta bị một mụ đàn bà cho ngã ngựa.

Lý Phong nghe xong không khỏi kỳ quái, lập tức lộ ra vẻ hồ nghi:

- Thật sự có nữ nhân mạnh như vậy sao? Vài người tu tiên các ngươi chẳng lẽ còn bị một nữ nhân cho ngã ngựa.

Trương Hằng thở dài một hơi:

- Đúng vậy. Hiện tại ta còn nghĩ không ra đây. Có lẽ trượng phu của nữ nhân kia là tên bị liệt dương, kết quả là lửa dục tích tụ nhiều năm của nữ nhân này đều giải phóng lên người chúng ta. Người xem. tình lực ta hiện tại còn chưa khôi phục...

Lúc Trương Hằng nói lời này. trong lòng còn cười thầm. Hắn đương nhiên sẽ không nói đem qua chính mình đã cùng với một vị mỹ nữ tuyệt sắc. Nếu vậy, sẽ chỉ càng thêm xấu chuyện.

Lý Phong vừa thấy bộ dạng không may của Trương Hằng. không khỏi cười to một trận, lớn tiếng nói:

- Đám ngu ngốc các ngươi, cũng quá không biết thưởng thức, chỉ biết đi kiếm nữ nhân thể gian. Như ta đây chuyên ra tay với nữ đệ tử trong môn phái, người có biết mục tiêu kế tiếp của ta là ai?

Trương Hằng lộ ra bộ dạng không dám tin:

- Chẳng lẽ chính là Lạc tiên tử?

- Coi như tiểu tử ngươi thông minh.

Lý Phong lại cười lạnh một tiếng:

- Cái gì mà Lạc tiên tử. Đến lúc đó ta muốn nàng ở trước mặt ta biến thành yêu tinh dâng phụ (người đàn bà dâm dâng)...

- Hừ!

Đúng lúc này. một nữ nhân như tiên tử xuất trần, mặc cung trang hoa lệ, chân đạp *** lụa nhiều màu. từ cách đó không xa cười gió mà đến.

Trương Hằng thầm nghĩ không tốt. Nữ nhân này ** nhiên là Lạc Ngưng Tuyết - được xưng là Lạc Trần Tiên Tử, thiên chi kiều nữ của Tiên Vân Tông.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

8. Chương 8: Lạc Trần Tiên Tử.

Lý Phong vừa thấy người tới đúng là Lạc tiên tử mình đang nói đến. thần sắc trên mặt không khỏi liên tục biến hóa vài lần. Khuôn mặt cũng lúc đỏ lúc trắng, trong mắt lóe ra thần sắc kinh nghi, tức giận.

Có thể nói. trong vài giây ngắn ngủi. Lý Phong giống như một thăng hê biến sắc mặt. muốn khó coi bao nhiêu thì có bấy nhiêu.

Người tới đúng là Lạc tiên tử tiếng tăm lừng lẫy khắp Phương Vân Sơn. tình nhân trong mộng của vô số nam tu sĩ trên Phương Vân Sơn tha thiết ước mơ. nữ đệ tử nội môn có thiên phú nhất của Tiên Vân Tông - Lạc Ngưng Tuyết.

Cho dù là cuồng vọng như hạng Lý Phong, ở trước mặt tiên tử có thiên phú. tư sắc nhất Phương Vân Sơn trong vài trăm năm gần đây cũng có phần thấy xấu hổ.

Một khuôn mặt như thiên sứ đủ để mê hoặc chúng sinh, trắng nõn hoàn mỹ như ngọc, lại như đồ sứ tuyết trắng tinh xảo nhất trong thiên hạ. Làm cho người ta sinh lòng thương tiếc yêu mến. lại sinh ra cảm giác cao không thể với tới.

Lạc Ngưng Tuyết cứ như vậy đứng ở trên dải lụa màu sắc sắc sỡ. bộ cung trang Tuyết trắng như sa mỏng làm nổi bật đường cong uyển chuyển của nàng trước mặt người đời. Dáng người tuyệt mỹ giống như hoa sen gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn. Sự xuất hiện của nàng giống như tiên tử hạ phàm, hết thấy mọi vật bốn phía bất luận là trời xanh mây trắng, hay là Trương Hằng cùng Lý Phong cách đó không xa đều lập tức lộ vẻ âm đạm thất sắc.

Lần đầu gặp Lạc tiên tử của Phương Vân Sơn này. Trương Hằng thiếu chút nữa thì tâm thần thất thủ. suýt nữa quên không chế linh khí dưới chân.

Tuy rằng từ trong trí nhớ của Đường Phong đã biết được Lạc tiên tử này khí chất phi phàm như thế nào. lại xinh đẹp tuyệt luân như thế nào. Nhưng khi chân chính gặp nàng mới biết được cái gì gọi là rung động.

So với vị Lạc tiên tử trước mắt này. những nữ minh tinh trên địa cầu kia chẳng là gì cả. nếu so về dung mạo. Yến Vũ Tinh lúc trước có lẽ không thể kém nàng bao nhiêu, nhưng là khí chất thì xa xa không Bằng.

Một người là hiệp nữ thế giới phàm nhân, một người là nữ tu theo đuổi đại đạo trường sinh. Chênh, lệch giữa hai người này đích xác không phải là nhỏ.

Vừa có dung mạo nghiêng nước nghiêng thành, lại có khí chất siêu phàm thoát tục. Nữ nhân tuyệt thế như vậy. chỉ sợ chỉ có Tu Tiên giới mới có.

Lạc Ngưng Tuyết chỉ là tùy ý nhìn thoáng qua khiến cho Trương Hằng cùng Lý Phong hồn bay phách lạc. đáy lòng đều không tự chủ được sinh, ra ý niệm tự thấy xấu hổ.

Rất hiển nhiên, với tu vi Luyện Khí trung kỳ của Lạc Ngưng Tuyết. những lời Lý Phong vừa nói khẳng định nàng đều nghe được. Không khó tưởng tượng, từ nay về sau. Lý Phong sẽ để lại ấn tượng như thế nào trong lòng vị Lạc Trần Tiên Tử này. Chỉ sợ Lý Phong sẽ trực tiếp bị gạt bỏ ngay từ đầu trong danh sách phần đông người theo đuổi Lạc tiên tử ở Phương Vân Sơn này.

Cho nên trong lúc nhất thời, sắc mặt Lý Phong liên tục biến đổi. vô hình trung rơi vào loại tình huống xấu hổ này.

Trong lòng Trương Hằng lại mơ hồ có chút lo lắng. Lý Phong này có thể nào Bởi vì chuyện này mà giận chó đánh mèo mình hay không? Lý Phong ở Phương Vân Sơn điên cuồng có tiếng, thậm chí có một số đệ tử ngầm gọi hắn là Lý phong tử (Kẻ điên họ Lý).

Lạc Ngưng Tuyết chỉ vờ vờ liếc nhìn hai người Lý Phong cùng Trương Hằng một cái.

liền phi hành qua bên cạnh, dường như căn bản không có coi lời nói của Lý Phong ra gì. Có lẽ đám người Lý Phong cùng Trương Hằng ở trong mắt nàng căn bản là nhân vật nhỏ bé không đáng kể. ngay cả tư cách khiến nàng tức giận cũng không có.

Mang theo một mùi thơm như u lan, Lạc Ngưng Tuyết cùng không nhìn hai người chút nào nữa, không chế dải lụa rực rỡ dưới Thân thể thần tiên bay về phía xa.

Nhìn theo nàng này đi qua bên cạnh, trong lúc nhất thời trong lòng Trương Hằng không ngờ sinh, ra một loại cảm giác mất mát. Nhưng chỉ trong nháy mắt hắn lại thấy buồn cười, chính hắn chẳng qua là một tu sĩ Luyện Khí KỶ linh căn bình thường mà thôi, nếu không có Nghịch Thiên công pháp biến thái như vậy chỉ sợ cả đời đều không thể tiến vào Trúc Cơ KỶ.

Cũng như công tử ăn chơi Đường Phong lúc trước, hắn dưới sự tăng bốc của đám đệ tử ngoại môn. một bộ dạng hoàn toàn có thể cầm tù trái tim Lạc tiên tử. nhưng là đáy lòng căn bản không ôm hy vọng gì. Phương Vân Sơn Tuy nhỏ. nhưng là tuổi trẻ tài cao nơi này lại không ít. Đường Phong hắn căn bản không có thứ hạng, nhiều nhất chỉ là nói miệng mà thôi.

Trương Hằng cũng hiểu được, mình lúc này cùng thiên chi kiều nữ như Lạc Ngưng Tuyết hoàn toàn không phải người cùng một thế giới. Cũng giống như lúc ở địa cầu. sự chênh lệch giữa một trạch nam cùng một vị minh tinh thế giới vậy.

Mà chỗ dựa duy nhất của Trương Hằng giờ phút này chỉ còn lại công pháp tu chân biến thái đi theo hắn tới đây. Trong lòng hắn hiểu được, có thể thay đổi vận mệnh của mình chỉ còn lại có nó thôi.

Nhìn dáng người như tiên của Lạc Ngưng Tuyết dần khuất dạng ở phương xa, trong mắt Lý Phong lập tức hiện lên vài phần lửa giận cùng lo lắng.

Cũng giống Trương Hằng, Lý Phong cảm giác mình hoàn toàn bị đối phương khinh thị. lòng tự trọng bị đả kích rất lớn. điều này làm cho hắn không thể chịu đựng được.

Trương Hằng chỉ là một tu sĩ không có bao nhiêu tiền đồ. mà Lý Phong ngược lại là một đệ tử nội môn có được thiên phú linh căn. tiền đồ vô lượng. Bình thường hắn chính là thiên chi kiêu tử cao cao tại thượng, cả Phương Vân Sơn. trong lớp đệ tử cùng thế hệ cơ hồ không có bao nhiêu người có thể sánh ngang với hắn. Hắn là một người cuồng vọng đã lâu. lòng tự tôn của hắn cũng rất mạnh, chịu đả kích lớn như vậy. khiến hắn cơ hồ phát điên.

- Người đứng đó cho ta. ta có lời muốn nói.

Lý Phong lớn tiếng hét ngăn Lạc tiên tử đang đi về phương xa, trong mắt không chút nào che giấu vẻ điên cuồng cùng tức giận.

Trương Hằng ở bên cạnh không khỏi thở dài một hơi. Lý Phong này không hổ là Lý phong tử. phỏng chừng lại bắt đầu muốn phát điên rồi.

Tuy nhiên, hắn thật sự có thể hiểu được tâm tình Lý Phong giờ phút này. Thân là người nổi bật trong đệ tử nội môn của Tiên Vân Tông, cũng giống như những học sinh, ưu tú trong ban thực nghiệm trường cao đẳng ở địa cầu. Bình thường được vô số vàng hào quang chói mắt vây quanh, lòng tự trọng rất mạnh, năng lực chịu đựng tâm lý lại cực kém.

Thế giới khác nhau nhưng lại có người và sự vật giống nhau. Trong lòng Trương Hằng có thêm vài phần hiểu được, chỉ vẻn vẹn xuyên qua thế giới này một ngày, trong lòng hắn đã xảy ra chuyển biến rất lớn. Nghĩ đến. cho dù đối thành bất kỳ trạch nam địa cầu nào gặp phải biến cố này. tâm lý cũng sẽ phát sinh, biến hóa rất lớn.

- Người còn có cái gì để nói.

Lạc tiên tử nhẹ nhàng xoay người một cái. đôi mắt như u lan nở rộ nhìn phía Trương Hằng cùng Lý Phong. Giọng nói như suối róc rách như âm thanh của tự nhiên truyền đến.

Lần này. Trương Hằng nhìn thấy khuôn mặt chính diện của Lạc tiên tử. cho dù hắn đã nhanh chóng giữ vững linh đài cũng khó chống đỡ được cái loại vẻ đẹp xuất trần tự nhiên kia. Đôi mắt u tĩnh khiến người không dám nhìn thẳng, thanh âm thánh thót dễ nghe làm cho trong lòng người ta thoải mái cùng trầm mê.

Lý Phong tuy rằng đầy lửa giận cùng không cam lòng, nhưng là chân chính đối mặt với đôi mắt thanh tĩnh như nước hồ thu cùng với dung nhan tuyệt thế không thuộc về phàm trần kia, trong lòng hắn không khỏi có ý rút lui.

Trương Hằng ổn định tâm thần, lần đầu tiên dùng ánh mắt thưởng thức cái đẹp đánh giá vị Lạc Trần Tiên Tử của Tiên Vân Tông này. không khỏi so sánh nàng cùng với Yến Vũ Tình từng cùng hắn có quan hệ về xác thịt.

Hai má trong suốt nõn nà, mũi dọc dừa tinh xảo cao vút, bờ môi đỏ thắm ướt át. mi mắt như trắng lười liềm, con ngươi diễm đam trong sáng... Còn có dáng người uyển chuyển hoàn mỹ, đường cong lung linh trước ngực.

Nếu có thể cùng nữ nhân như tiên tử này lên giường, cho dù giảm thọ mười năm... Không, giảm thọ nửa đời người đều đáng giá. Cái gọi là chết dưới hoa mầu đơn. thành quỷ cũng phong lưu. Trương Hằng rốt cục hiểu ra hàm nghĩa trong những lời này. Nghĩ nghĩ, bản chất trạch nam địa cầu của Trương Hằng liền bộc lộ ra Đánh giá nguyên bản là thưởng thức cái đẹp liền biến thành một loại tiết độc cùng Ý dâm trắng trợn (tự sướng).

Cũng may, ý tưởng trong lòng tuy rằng thật xấu xa, nhưng là “đồng chí” Trương Hằng của chúng ta lại có thể làm được mặt không đổi sắc. đôi mắt vẫn là “Chính trực” và “Thuần khiết” như cũ. cũng không lộ ra diễm xấu nào.

Nhưng đôi mắt của Lạc tiên tử đột nhiên xoay chuyển liếc Trương Hằng một cái. hai mắt trong khoảnh khắc đỏ lên không thể phát hiện.

Trương Hằng hoảng sợ, bị Lạc tiên tử tùy ý liếc mắt một cái. không ngờ hần sinh ra một loại cảm giác bị nhìn thấu. Không phải Bởi vì tu vi bị nhìn thấu, bởi vì tu vi hần căn bản vừa nhìn là hiểu rõ. mà là hần cảm giác đủ loại ý tưởng vừa rồi của mình bị đối phương nhìn thấu. (@_@ quá tuyệt)

Thật là đáng sợ. Trương Hằng toát mồ hôi lạnh toàn thân, trong lòng hần không khỏi sinh ra vài phần sợ hãi đối với vị Lạc tiên tử trước mắt. cũng đưa nàng vào danh sách “Phi nhân” (Không phải người).

- Người đã không có lời để nói vậy ta đi đây.

Lạc Ngưng Tuyết không chế dãi lụa rực rỡ bay về hướng xa. trong mắt mang theo vẻ chán ghét không hề che giấu nhìn Trương Hằng cùng Lý Phong một cái.

Nói chính xác. loại ánh mắt này của nàng là nhằm vào Trương Hằng. Loại người như Trương Hằng đứng ở trước mặt nàng còn có thể Ý dâm trắng trợn mà mặt không đỏ sắc. vẫn là lần đầu nhìn thấy. Cho dù là tên điên như Lý Phong này cũng không làm ra hành vi như vậy. Không thể không nói, da mặt của Trương Hằng đã dày tới mức “đao thương bất nhập”.

Nhưng ánh mắt như vậy của Lạc tiên tử bị Lý Phong nhìn vào trong mắt. liền biến thành hoàn toàn nhằm vào một mình hần. Trong lúc nhất thời, tâm tình vốn tức giận lập tức bùng cháy. lại biến về trạng thái Lý phong tử.

- Người tính là cái mẹ gì? Lão tử hôm nay không giáo huấn cái gọi là tiên tử như ngươi một chút không xong.

Lý Phong hoàn toàn tiến vào trạng thái điên cuồng, tay rất nhanh bấm linh quyết. Một vòng lửa nóng cháy lập tức hình thành trong không trung, đánh về phía Lạc tiên tử cách đó không xa.

Trương Hằng không khỏi kinh ngạc. Lý Phong này không ngờ lập tức trở mặt xuống tay với Lạc tiên tử!

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

9. Chương 9: Lý Phong Tử Đáng Sợ.

Bất kể là Trương Hằng ở bên cạnh Lý Phong hay là Lạc tiên tử đang chuyển hướng chuẩn bị rời đi đều tuyệt đối không thể tưởng được Lý Phong này không ngờ lại đột nhiên phát điên, ra tay với Lạc Ngưng Tuyết.

Tốc độ Lý Phong thi triển linh quyết cực nhanh, nháy mắt liền đánh ra phép thuật bậc hai Hỏa Hoàn Thuật.

Trong hư không, một vòng lửa cực lớn rùng rục thiêu đốt mang theo sóng khí nóng cháy nhanh vô cùng đánh tới Lạc tiên tử.

Pháp thuật bậc hai là phép thuật tu giả Luyện Khí Kỳ có khả năng vận dụng, uy lực lớn hơn vài lần so với pháp thuật bậc một. Ở Tu Chân Giới, phép thuật bậc một căn bản không đáng là gì, chỉ có người tu tiên Dẫn Khí Kỳ mới học.

Mà một số ít đệ tử Dẫn Khí KỲ cả đời không có hy vọng thăng cấp Luyện Khí Kỳ. sẽ rời khỏi môn phái, vào thế tục dựa vào mấy phép thuật bậc một hù dọa đám quý nhân quan lại. được tôn thành Tiên sư. từ đó hưởng thụ vinh hoa phú quý của nhân gian. Người tu chân Dẫn Khí Kỳ thậm chí còn đánh không lại một số ít nhân sĩ võ lâm võ nghệ cao cường. Lúc trước đệ tử ngoại môn Chu Hàng bị Yến Phi trực tiếp ném ra ngoài chính là một ví dụ.

Cũng may thân thể này của Trương Hằng đã có tu vi Luyện Khí Kỳ. nếu không cho dù có công pháp biến thái, hần không thể đột phá đến Luyện Khí Kỳ cũng không thể nào tu luyện.

Tốc độ thi phép của Lý Phong khiến Trương Hằng kinh hãi. Tốc độ này so với hắn phải nhanh gấp đôi. cho dù có một bộ phận nguyên nhân Bởi vì còn không hoàn toàn phù hợp Thân thể này. nhưng cho dù là Đường Phong ban đầu. về tốc độ thi triển phép thuật cũng xa xa không Bằng Lý Phong.

Mắt thấy vòng lửa cực lớn sắp chụp lên thân thể mềm mại của Lạc tiên tử. ngay tại khoảnh khắc này. ngón tay thon dài như ngọc của Lạc Ngưng Tuyết đánh ra mấy đạo pháp quyết trong hư không. Một trận linh khí dao động, quanh thân nàng hình thành một tầng dòng khí màu xanh không ngừng lưu chuyển.

“Hô” một tiếng. Lạc tiên tử dưới dòng khí màu xanh trợ giúp tốc độ tăng mạnh, trong chớp mắt lướt ngang ra xa vài thước, nguy hiểm tránh khỏi Hỏa Hoàn Thuật đánh tới.

Lạc tiên tử dưới dòng khí màu xanh mông lung bao bọc lộ ra một vẻ xinh đẹp khác thường. Nàng không chế dải lụa nhiều màu lui về sau vài trượng mới ngừng lại.

Lúc này. nàng đã kéo giãn khoảng cách. Hỏa Hoàn Thuật của Lý Phong đã không công kích đến nàng.

Trương Hằng ở một bên không khỏi âm thầm bội phục. Tổ chất của hai người này đích xác không tầm thường, nếu như đối là hắn tuyệt đối không thể làm tốt đến như vậy. Hắn thầm hạ quyết tâm. sau khi về Phong Hành Môn, nhất định phải khổ Luyện phép thuật một chút, nếu không về sau trong chiến đấu nhất định sẽ chịu thiệt lớn.

Đúng lúc này. Lý Phong trên không trung điên cuồng cười rộ lên:

- Cái gì mà thiên tài hiếm có trăm năm không gặp của Phương Vân Sơn. không chịu được một kích như thế. Chẳng qua là một túi da mềm mại mà thôi.

Lạc tiên tử cách đó không xa thần sắc không đổi cũng không biết trong lòng nàng suy nghĩ cái gì. Trầm mặc một hồi. nàng mới khẽ hé đôi môi anh đào nói:

- Lý Phong, rốt cuộc ngươi muốn thế nào?

Lý Phong lại cười điên cuồng một tràng:

- Ta muốn như thế nào? Ta chính là muốn khiêu chiến ngươi kỳ tài trăm năm khó gặp của Phương Vân Sơn đấy. Nếu ngươi có thể đánh thắng ta, Lý Phong ta từ nay về sau tuyệt đối không quấy rầy ngươi. Còn nếu ta thắng, hắc hắc... Như vậy ngươi liền làm đạo lữ song tu của ta. Không biết ngươi nguyện ý hay không? Ha ha...

Trong lòng Trương Hằng không khỏi bội phục Lý Phong này. Người này quá nhiên điên rồi. Nếu chọc giận vị Lạc tiên tử này. đến lúc đó hắn sẽ trở thành cường địch của nam tu sĩ ba phái trên Phương Vân Sơn. cho dù thực lực Lý Phong hắn có mạnh thế nào đi nữa, cũng không đỡ được nhiều người như vậy khiêu chiến. Huống chi, tu sĩ thực lực tương đương Lý Phong trên Phương Vân Sơn này cũng không phải không có.

Theo Trương Hằng biết, trong đệ tử đời thứ ba trên Phương Vân Sơn có vài tu sĩ đạt tới cảnh giới Luyện Khí Kỳ đại viên mãn. Tuy nhiên vài vị tu sĩ này bình thường đều ở trạng thái bế quan, hy vọng có thể đi vào Trúc Cơ Kỳ vô số tu sĩ tha thiết ước mơ. Nếu không, với tu vi Luyện Khí hậu kỳ của Lý Phong sao có thể kiêu ngạo đến ngày nay ở Phương Vân Sơn.

- Với tu vi Luyện Khí hậu kỳ của ngươi đến khiêu chiến đệ tử mới nhập môn năm năm như ta. ngươi còn coi là một chuyện đáng để khoe khoang sao?

Đôi mắt đẹp của Lạc Ngưng Tuyết mang theo ý cười thần nhiên, dường như đang cười nhạo Lý Phong ý mạnh hiếp yếu.

Lạc Ngưng Tuyết tiến vào Tiên Vân Tông cũng không đến năm năm. lúc này tu vi đã đạt tới giai đoạn Luyện Khí trung kỳ. cách Luyện Khí hậu kỳ cũng không xa. Thành tích như vậy đã phá vỡ kỷ lục vài trăm năm của Phương Vân Sơn. Một vị Thái thượng trưởng lão của Tiên Vân Tông từng có lời tiên đoán, tư chất nàng này siêu phàm, rất có khả năng đi vào đại đạo Kim Đan.

So sánh với tiến độ của Lạc tiên tử, Lý Phong đồng dạng là thiên chi kiêu tử lại kém không ít. Hắn nhập môn đã mười lăm năm, hiện giờ mới đạt tới giai đoạn Luyện Khí hậu kỳ. Đương nhiên, tương đối với đệ tử bình thường mà nói. đây đã là không thể tưởng tượng rồi.

Mà tiến độ của Trương Hằng lại càng không đáng nói ra. Dưới sự trợ giúp không ít linh dược của vị tổ sư của Phong Hành Môn, đồng dạng mất mười mấy năm mới khó khăn tiến vào Luyện Khí tiền kỳ, cách Luyện Khí trung kỳ còn có một khoảng cách rất lớn. Dựa theo tiến độ như thế, lại tốn thêm hơn chục năm mới có thể đi vào Luyện Khí trung kỳ.

Trương Hằng là một người linh căn bình thường. Lý Phong không hề nghi ngờ là người thiên phú linh căn, về phần Lạc Ngưng Tuyết, ít nhất là người thiên phú linh căn, thậm chí là siêu việt thiên phú linh căn.

Lý Phong vừa nghĩ đến tiến độ của nàng này, trong lòng cũng là hoảng sợ. Có lẽ không ra bốn năm năm, tu vi nàng này sẽ hoàn toàn vượt qua hắn. Điều này cũng khiến tâm lý hắn mơ hồ sinh ra một loại ghen ghét.

- Vậy thì, chỉ cần ngươi có thể kiên trì mười chiêu trong tay ta, coi như ngươi thắng.

Trong mắt Lý Phong chợt lóe sát ý rồi biến mất. Mặc kệ Lạc tiên tử có đồng ý hay không, hắn liền thi triển cho mình một cái Ngự Phong Thuật; rồi sau đó tế linh khí trung phẩm Long Văn Đao trong tay bay về phía Lạc tiên tử ở xa xa.

Trương Hằng thấy vậy liền biết Lý Phong tử này đã thật sự dùng hết bản lĩnh. Bởi vì tu sĩ Luyện Khí Kỳ rất khó ngăn cản công kích của linh khí. Nếu một bên không có linh khí, rất có khả năng sẽ bị đối phương miểu sát.

về phần phép thuật bậc hai, dưới công kích của linh khí trên cơ bản không có bao nhiêu tác dụng.

Lạc tiên tử lộ vẻ ngưng trọng, vội vàng thi triển Ngự Phong Thuật lơ lửng trên không trung, cũng tế ra linh khí trung phẩm Phiêu Vân Đái trong tay. Theo biến hóa của pháp quyết trong tay nàng, Phiêu Vân Đái xoay tròn quanh thân nàng, hình thành một vòng phòng hộ khá lớn.

Ngự Phong Thuật là một loại phép thuật thường dùng ở vào khoảng giữa bậc hai và bậc ba, tu vi Luyện Khí Kỳ xem như chỉ có thể miễn cưỡng thi triển. Đây là vì sao mấy người

Trương Hằng bình thường phi hành đều dùng Khống Vật Thuật điều khiển linh khí phi hành mà không dùng Ngự Phong Thuật.

Long Văn Đao mà Lý Phong sử dụng uy lực lớn vô cùng, tốc độ cũng rất nhanh. Chỉ thấy hư ảnh chợt lóe trên không trung. Long Văn Đao đã bổ tới trước mặt Lạc tiên tử.

Mà Phiêu Vân Đái của Lạc tiên tử hình thành một tấm lưới phòng hộ kín đáo không một kẽ hở ở trước người. Long Văn Đao của Lý Phong liên tục thay đổi vài góc độ đều không tìm được sơ hở.

Lạc tiên tử biết rõ, một khi bị Long Văn Đao này phá vỡ vòng phòng hộ của Phiêu Vân Đái, với Thân thể người tu tiên bình thường của mình tuyệt đối không thể ngăn cản một kích của Long Văn Đao.

Lý Phong thấy không thể tìm được sơ hở từ vòng phòng hộ của Phiêu Vân Đái, liền trực tiếp dùng Long Văn Đao bổ về phía Phiêu Vân Đái.

Vì thế, trong không trung, hai kiện linh khí trung phẩm không ngừng va chạm, ở trong hư không vang lên từng tiếng nổ vang khiến Trương Hằng ở cách đó không xa chấn động lỗ tai phát đau. Hơn nữa, thi thoảng có thể nhìn thấy vài đốm lửa lóe ra ở chỗ hai kiện linh khí giao kích.

- Ha ha ha...

Đột nhiên, công kích của Lý Phong càng thêm mạnh mẽ, giống như bão táp, nhanh chóng bổ chém đâm lên Phiêu Vân Đái của Lạc tiên tử khiến nàng liên tục lui về phía sau.

Theo thời gian trôi qua, công kích của Lý Phong càng ngày càng lắng lẹ, mà Lạc tiên tử lại liên tục bại lui, thắng bại đã ở trong giây lát.

Đến lúc này, mười hiệp theo như lời Lý Phong đã qua đi, nhưng hắn không chút nào cho Lạc tiên tử thời gian thở dốc, bằng vào ưu thế công lực thâm hậu của Luyện Khí hậu kỳ, thế nhất định phải chém giết Lạc tiên tử tại đây.

Phiêu Vân Đái mà Lạc Ngưng Tuyết sử dụng vốn là một kiện linh khí dạng không chế. mà kinh nghiệm chiến đấu của Lý Phong vô cùng phong phú. công lực lại hơn Lạc Ngưng Tuyết. bởi vậy mới có thể chiếm hết tiên cơ như thế.

Lại nói một người mới nhập môn tu tiên năm năm so với một người đã tu luyện mười lăm năm. chênh, lệch vốn đã rõ ràng. Lạc tiên tử có thể kiên trì đến hiện tại đã là rất không tệ. nếu đôi là Trương Hằng chỉ sợ đã chết trong vài chiêu.

Ba Ba!!!

Lý Phong cười điên cuồng. Long Văn Dao mạnh mẽ lên cao sau đó bổ xuống thật mạnh. hung hăng chém lên trên Phiêu Vân Đái khiến Lạc Ngưng Tuyết suýt chút nữa rơi xuống đất. Một vết ửng đỏ hiện lên trên khuôn mặt trắng nõn của Lạc tiên tử. xem ra nàng đã bị chút nội thương.

Lý Phong không khỏi hưng phấn. Long Văn Dao lại một lần nữa lên không, chuẩn bị tăng sức chém giết Lạc tiên tử tại chỗ.

Nhưng đúng vào lúc này. xa xa đột nhiên bay tới một thanh phi kiếm, như tia chớp đâm tới Lý Phong.

Lý Phong thần sắc đại biến, nhanh chóng thu hồi Long Văn Dao chắn ở trước ngực. Nếu hắn không thu hồi Long Văn Dao. có khả năng sẽ chết dưới công kích của đối phương.

Ánh mắt hắn âm trầm nhìn về phía xa. chỉ thấy một nam nhân anh tuấn áo trắng may kiếm mắt sáng đã lướt gió bay đến trước mặt Lạc tiên tử. mang theo vài tia ý cười nhìn bên này.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

10. Chương 10: Khoáng Thạch Thần Bí.

- Lăng Phi Dương!

Sắc mặt Lý Phong bất thiện nhìn nam nhân áo trắng phi hành tới.

Trương Hằng ở một bên trong lòng lại lưu ý. Nam nhân áo trắng Lăng Phi Dương này cũng là người nổi bật trong đệ tử nội môn của Tiên Vân Tông, thực lực tuyệt đối không kém gì Lý Phong, là một trong số người theo đuổi Lạc tiên tử.

- Lý Phong tử. Chẳng lẽ ngươi không biết thẹn sao? Lạc sư muội đắc tội người chỗ nào. không ngờ ngươi không tiếc hạ đòn sát thủ như thế!

Lăng Phi Dương chính khí nghiêm nghị đứng ở bên cạnh Lạc Ngưng Tuyết, không chút yếu thế giằng co với Lý Phong.

- Tốt. tốt! Đôi câu nam nữ các người. Lý Phong ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho các người.

Trên mặt Lý Phong lộ ra thần sắc kiên quyết, sau khi bỏ lại một câu ngoan độc liền rất nhanh lướt gió mà đi. Hắn cũng không phải thẳng ngốc, chạy tới đồng thời đối nghịch với hai tu sĩ Luyện Khí trung kỳ trở lên.

- Lạc sư muội, muội không sao chứ? Là sư huynh ta đã tới chậm, khiến muội bị sợ hãi. Muội yên tâm, chỉ cần có ta ở đây. kẻ điên kia tuyệt đối không thể thương tổn đến muội một cây tóc gáy.

Lăng Phi Dương xun xoe trước mặt Lạc tiên tử, trong lòng hận Lý Phong không tiếp tục đến tìm phiền toái, để mình thể hiện trước mặt mỹ nhân một hồi.

- Sư huynh nghĩ nhiều rồi ta không có chuyện. Chỉ là khí huyết có chút hỗn loạn mà thôi, hiện tại đã khôi phục.

Lạc tiên tử giữ một đoạn khoảng cách với Lăng Phi Dương, vẻ mặt bình thản nói.

Trương Hằng ở xa xa thăm mắng một câu. lòng bàn chân nhanh chóng bôi mỡ. khổng chế ô Linh Kiếm bay về phía Thiết Lĩnh Phong. Hắn cùng không muốn bị Lăng Phi Dương này cho là đồng lõa với Lý Phong tử.

- Vị huynh, đệ này. xin chờ một chút.

Lăng Phi Dương rất nhanh đánh ra mấy đạo pháp quyết, linh khí trung phẩm Phi Lăng Kiếm trong tay nhanh chóng vượt qua Trương Hằng, ngăn cản đường lui của hắn.

Trong lòng Trương Hằng liên tục thăm mắng. Thật sự là sợ cái gì đến cái đó. Chờ lão tử Luyện thành “Biển Thái Công Pháp”, nhất định phải lấy lại mặt mũi. Hiện tại quả thật uất ức chết người.

Không có cách nào. Trương Hằng đành phải kiên trì xoay người hướng về phía hai người Lạc tiên tử cùng Lăng Phi Dương.

Lạc tiên tử vẫn vẻ mặt lạnh nhạt như cũ. đôi mắt yên tĩnh đánh giá hắn. không biết suy nghĩ cái gì. Mà Lăng Phi Dương kia thì mang theo trào phúng thản nhiên nhìn Trương Hằng.

Trương Hằng hiểu được, bất kỳ người nào trong hai người này đều có thể lấy cái mạng nhỏ của mình. Tuy rằng đây là Phương Vân Sơn. bọn họ sẽ không làm gì tổn thương đến tính mạng mình, nhưng nếu muốn giáo huấn một chút cũng là dễ dàng.

- Thì ra là Đường sư đệ a.

Lăng Phi Dương này nhưng lại nhận thức Trương Hằng, hoặc là nhận thức Thân thể vốn có cái tên này.

Trương Hằng cũng không thấy kỳ quái. Dù sao đều là đệ tử nội môn, tu Luyện ở trên núi mười mấy năm, hơn nữa Đường Phong ở trong Phương Vân Sơn cùng không hoàn toàn là một người vô danh. Tối thiểu ở Phong Hành Môn còn có chút tiếng tăm.

- Ha ha. Lăng sư huynh a. Nghe danh đã lâu.

Trương Hằng cười giả lả nói. Dù sao cùng tu luyện trên Phương Vân Sơn. cho nên đệ tử ba phái đa phần xưng hô bằng sư huynh đệ.

Lăng Phi Dương mang theo bộ dạng tò mò hỏi:

- Vừa rồi lúc Lý Phong công kích Lạc sư muội, làm sao không thấy người ra tay giúp đỡ? Chẳng lẽ Đường huynh đành lòng để nữ nhân như Lạc sư muội bị người khi dễ, hoặc là Đường huynh người cùng Lý Phong từ là một bọn?

Trong lòng Trương Hằng không khỏi mắng to. ngoài miệng lại cười xòa nói:

- Ta cũng đích thật là không có năng lực a. Chiến đấu cấp bậc của bọn họ. ta căn bản không thể nhúng tay vào. Ta tiến vào Luyện Khí Kỳ mới nửa năm. khổng chế linh khí còn không thuần thực, về phần ta có phải đồng lõa của Lý phong tử hay không, huynh có thể đi hỏi Lạc tiên tử, nàng có thể làm chứng.

Lăng Phi Dương không khỏi nhìn phía Lạc tiên tử, xem nàng trả lời như thế nào.

Lạc tiên tử lạnh nhạt nói:

- Hắn đích xác không phải đồng bọn của Lý Phong.

Trong lòng Trương Hằng vui vẻ. Xem ra mình thành công rồi. Hắn cảm giác được Lạc tiên tử này là một người chán ghét tranh đấu thế tục. lòng dạ cũng đủ rộng rãi. Bị Lý phong tử bức bách như vậy cùng không thấy nàng phản hận như thế nào. hơn nữa lúc trước Trương Hằng ý dâm nàng như vậy, cũng không thấy nàng phản ứng lớn bao nhiêu. Nếu đối là nữ nhân nào đó ở địa cầu. vậy còn không phải sớm nổi điên.

Tổng thể mà nói. Lạc tiên tử này tuy rằng nhìn như cao cao tại thượng, làm cho người ta tự biết xấu hổ. nhưng tâm địa vẫn rất thiện lương, thích an bình, không thích tranh cường hiếu thắng.

Lăng Phi Dương hơi trầm ngâm một chút. Hắn cũng không tìm ra sơ hở trong lời nói của Trương Hằng. về phần Trương Hằng có phải tiến vào Luyện Khí Kỳ nửa năm trước hay không, hắn cũng không quá rõ ràng.

- Đường sư đệ. là tại hạ đa nghi rồi. Xin thứ lỗi.

Vì giữ hình tượng tốt đẹp trước mặt Lạc tiên tử. Lăng Phi Dương xin lỗi Trương Hằng.

Trương Hằng thầm mắng người này đối trá. Nhưng chỉ đành khách sáo hai câu với hắn sau đó khổng chế ô Linh Kiếm bay về phía Thiết Linh Phong.

Sau khi rời khỏi phạm vi Tiên Vân Tông, Trương Hằng cấp tốc bay về phía trước, trong lòng cực kỳ buồn bực. Nếu mình có thực lực, cũng không cần phải lá mặt lá trái với mấy người Lý Phong. Lăng Phi Dương như vậy.

“Ta nhất định phải nghĩ biện pháp Luyện thành Biến Thái Công Pháp này. Chỉ cần có thể luyện thành cảnh giới tầng một sơ thành, sẽ không sợ hãi mấy người này nữa!”

Đối với uy lực của công pháp Luyện Thiên Hóa Địa này. Trương Hằng rất rõ ràng. Luyện tới cảnh giới tầng một sơ thành, tu sĩ Luyện Khí trung kỳ phòng chừng không phải đối thủ của hắn. Gặp được Luyện Khí hậu kỳ, đối phương cũng rất khó thương tổn đến mình.

Lực phòng ngự của Biến Thái Công Pháp là tuyệt đối đáng sợ. Lúc luyện đến cảnh giới tầng một đại thành, linh khí bình thường thậm chí đều không phá được phòng ngự.

Mang theo vài phần tâm lý chờ mong. Trương Hằng rất nhanh đi tới phạm vi của Phong Hành Môn. Cách đó không xa là có thể nhìn thấy ngọn núi cao đen thui.

Ngọn núi này tuy rằng có chút kém cỏi hơn Thiên Linh Phong cùng Hỏa Vân Phong, nhưng là sau khi đến nơi này, trong lòng Trương Hằng không khỏi bình tâm lại.

Tới Thiết Linh Phong. Trương Hằng không cần lo lắng cái gì, thậm chí có thể đi ngang trong này, cũng không có người đến tìm phiền toái.

Dù sao Trương Hằng có một vị tổ sư Trúc Cơ hậu kỳ ở sau lưng làm chỗ dựa, trước kia Đường Phong thậm chí có thể tác oai tác quái ở nơi này.

Lập tức sắp đến Thiết Linh Phong, tốc độ của Trương Hằng lại nhanh thêm vài phần. Nếu tới địa bàn của mình, hắn cũng không cần cố kỵ nhiều như vậy nữa.

Đón đám mây cùng gió lớn trên bầu trời thổi tới. Trương Hằng hoàn toàn phóng thích mình, thưởng thưởng nhìn xem cảnh vật phía dưới chân lướt nhanh về phía sau. Giờ phút này, Trương Hằng cảm giác mình như biến thành Kiếm tiên trong Thục Sơn, tiêu sái tự tại du lịch trong thiên địa.

Thiết Linh Phong đen thui ở đối diện không ngừng tới gần và lớn dần trong mắt Trương Hằng. Có thể bởi vì Ý thức của Đường Phong tàn lưu đang tác quái. Trương Hằng không ngờ sinh ra một loại cảm giác như cá gặp nước.

Đúng lúc này. Trương Hằng nghe được phía dưới có mấy người đang to tiếng gì đó.

- Khối khoáng thạch này rõ ràng là ta phát hiện trước, vì sao phải giao cho các người?

Một thiếu niên đáng người cao gầy cầm cuốc đào khoáng trong tay, vẻ phẫn nộ nhìn ba vị đồng môn sư huynh ở đối diện.

- Hừ... người bắt gặp có phần. Thiết Linh Phong này cũng không phải của người. Ta thấy, khối khoáng thạch cực phẩm này hẳn là giao lên trên, nói không chừng còn nhận được ban thưởng gì đó.

Một tráng hán trung niên lơ đãng nói.

- Muốn giao lên trên cũng phải do ta, liên quan gì đến các người. Ta lập tức đi nộp khối khoáng thạch này cho trưởng lão nội môn.

Thiếu niên cao gầy kia cầm chặt khối khoáng thạch nhỏ Bằng nắm tay vào trong tay, sợ mấy người đôi điện ra tay cướp.

- Tiều tử thôi, không cần mạnh miệng. Ngoan ngoãn giao khoáng thạch ra đây, nếu được ban thưởng gì, chúng ta sẽ không thiếu người một phần.

Một thiếu niên xấu xí xen mồm nó.

- Không được. Đây là khoáng thạch ta đào được, nhất định phải là ta đi nộp lên. Nếu có phần thưởng gì, mới do ta tới quyết định.

Thiếu niên cao gầy này vẻ cổ chấp nhìn ba người, vẻ mặt kiên định.

- Các huynh đệ. lên. đập tiểu tử này một trận.

Tráng hán trung niên kia vung tay lên. chuẩn bị lên ẩu đả thiếu niên cao gầy này.

- Dừng tay!

Đúng lúc này. trên bầu trời truyền đến một thanh âm.

Bốn người ở dưới sợ hãi nhìn lên bầu trời. Chỉ thấy một thiếu niên cực kỳ phong độ đứng trên một kiện linh khí thật lớn. nhìn xuống mấy người bọn họ.

- Đường sư huynh...

Tráng hán trung niên kính sợ nhìn Trương Hằng. Người này không ngờ nhận biết Trương Hằng.

Mấy người còn lại đều phản ứng lại. vội vàng thi lễ với Trương hằng. Những người này đều là đệ tử ngoại môn. cho dù nhập môn khá sớm nhưng vẫn còn phải gọi Trương Hằng sư huynh.

- Có chuyện gì thế?

Ánh mắt Trương Hằng đảo qua trên người mấy người, mặt mày tỉnh bơ nhìn thoáng qua khoáng thạch trong tay thiếu niên cao gầy, trong lòng lại không cảm thấy động tĩnh gì.

- Đường sư huynh. Khối khoáng thạch này là ta đào được trước, bọn họ muốn cướp đoạt khoáng thạch trong tay ta. Ta không muốn, bọn họ liền định động thủ...

- Đường sư huynh. Người không nên nghe hắn. Khoáng thạch này tuy là hắn đào được, nhưng là mấy huynh đệ chúng ta đều ở trong này. người gặp được có phần, cho nên thương lượng cùng đem khoáng thạch giao cho nội môn...

Tráng hán trung niên vội vàng tranh cãi cho mấy người bọn họ.

- Được rồi. các người đều ngừng lại. đưa khoáng thạch ra đây ta xem.

Trương Hằng lạnh lùng nhìn bọn họ một cái. một cỗ uy áp thần nhiên tràn ngập trong một không gian hữu hạn.

Vài đệ tử ngoại môn Dẫn Khí Kỳ này vội vàng im miệng. Thiếu niên cao gầy kia do dự một chút, cuối cùng vẫn đưa khoáng thạch ra.

Trương Hằng duỗi tay ra. khối khoáng thạch nhỏ Bằng nắm tay lập tức bay vào trong tay hắn. Hắn nhẹ nhàng nắm khoáng thạch trong tay. rót thần thức vào trong.

- Hừm, đây là Thiết Linh khoáng phẩm chất thượng đẳng, có thể luyện chế một ít pháp khí bình thường. Mấy ngày nay vừa lúc ta cần thứ này. vậy đưa nó cho ta nha.

Trương Hằng không chút khách khí cầm khoáng thạch trong tay thu vào túi trữ vật, ánh mắt lại đảo qua mấy người.

Ba người kia lấy tráng hán trung niên cầm đầu không chút làm trái ý của Trương Hằng, vội vàng nói:

- Dạ dạ dạ. Chúng ta vốn tính giao khoáng thạch này cho nội môn, đưa cho Đường sư huynh cũng vậy à!

Thiếu niên cao gầy kia có chút do dự, muốn nói lại thôi, không dám nói lời nào.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

11. Chương 11: Thiết Linh Quáng Mẫu.

- Bản công tử cầm khối khoáng thạch này. tự nhiên sẽ không bạc đãi các người.

Trương Hằng mô phỏng theo ngữ khí cùng thần thái nói chuyện của Đường Phong lúc bình thường, trong lòng lại đang đè nén hưng phấn vui vẻ.

Vươn tay ra. Trương Hằng lấy ra từ trong túi trữ vật một chiếc bình ngọc, đổ từ trong bình ra bốn viên thuốc màu trắng kích cỡ như trân châu:

- Đây là Bổ Khí Hoàn thượng đẳng, có hữu hiệu đối với tu giả Dẫn Khí Kỳ cùng Luyện Khí Kỳ. các người dùng nó rồi. sẽ có cơ hội tiến vào Luyện Khí Kỳ.

Bốn người phía dưới không khỏi mừng rỡ. liên tục cảm tạ, thiếu niên cao gầy kia cùng kích động không thôi.

Những đệ tử ngoại môn như bọn họ. bình thường chỉ ở đây làm việc vặt. rất ít có cơ hội thu được linh đan. lúc này có thể được đến Bổ Khí Hoàn thích hợp cho tu giả Dẫn Khí Kỳ sử dụng, tự nhiên mừng rỡ không thôi.

Giao bốn viên Bổ Khí Hoàn cho mấy người này. Trương Hằng không chế linh khí bay vào trong núi, cố nén hưng phấn trong lòng.

Không ngờ tới mình dụng số đỏ. lại chiếm được một khối cực phẩm khoáng thạch như thế. trong lòng Trương Hằng kích động không thôi.

Nếu như Trương Hằng không nhìn lầm. khối Thiết Linh Quáng Thạch to Bằng nắm tay này chính là tinh hoa trong thiết khoáng - Thiết Linh Quáng Mẫu.

Kỳ thật, bản thân phẩm chất Thiết Linh Quáng Thạch cũng không tính là kém. ở trong các loại khoáng sắt, phẩm chất đã gần với Huyền Thiết, ở Thiết... thông thường. Thế nhưng bởi loại khoáng thạch này có thể tùy tiện thấy được ở tu tiên giới, bởi vậy giá trị cũng không cao. tuy nhiên ứng dụng Thiết Linh ở trên phương diện luyện khí lại tương đối rộng rãi.

Đương nhiên, cái này chỉ là Thiết Linh Quáng Thạch bình thường, ở trong Thiết Linh Quáng Thạch còn có thứ phẩm chất tốt hơn. đó chính là Thiết Linh Quáng Thạch thượng đẳng, cùng với Thiết Linh Quáng Tinh.

Thiết Linh Quáng Thạch thượng đẳng có giá trị cao hơn một chút, một khối to chừng chậu rửa mặt có thể đổi lấy một khối tinh thạch.

Thế nhưng tới Thiết Linh Quáng Tinh thì sẽ khác. Thiết Linh Quáng Tinh là tinh hoa khoáng thạch ngưng kết lại. bình thường không tới ngàn năm lắng đọng, sẽ không thể hình thành Thiết Linh Quáng Tinh.

Giá trị Thiết Linh Quáng Tinh vượt xa Thiết Linh Quáng Thạch thượng đẳng có thể so sánh, ở tu tiên giới, một khối Thiết Linh Quáng Tinh cỡ nắm tay có giá trị đến mấy trăm tinh thạch!

Thiết Linh Quáng Tinh có thể dùng để chế tác Linh khí do tu sĩ Trúc Cơ Kỳ sử dụng. Linh khí hạ phẩm như trong tay Trương Hằng, khẳng định là bỏ thêm một loại tinh khoáng nào đó. nhưng khẳng định số lượng không nhiều.

Còn lúc này khoáng thạch trong tay Trương Hằng lấy được không phải là Thiết Linh Quáng Tinh, mà là một loại tồn tại càng cao cấp hơn Thiết Linh Quáng Tinh - Thiết Linh Quáng Mẫu.

Thiết Linh Quáng Mẫu hình thành càng khó khăn hơn Thiết Linh Quáng Tinh. Thiết Linh bình thường dưới điều kiện nhất định, phải qua hơn một ngàn năm lắng đọng, mới có thể hình thành Thiết Linh Quáng Tinh. Mà sau khi hình thành Thiết Linh Quáng Tinh, còn phải trải qua hơn vạn năm trưởng thành, cuối cùng mới có thể thăng cấp trở thành Thiết Linh Quáng Mẫu.

về phần quáng mẫu có phải là hình thái cuối cùng của khoáng thạch hay không, vậy không phải Trương Hằng biết đến.

Thế nhưng Trương Hằng rõ ràng, mình tuyệt đối đúng số đỏ, Thiết Linh Quáng Mẫu thật quá quý hiếm, hẳn thậm chí chỉ biết được một bộ phận.

Theo Trương Hằng biết, Luyện chế cực phẩm Linh khí chính là cần Thiết Tinh Khoáng Mẫu mới được. Nên biết rằng, uy lực của Linh khí cực phẩm đã có ba bốn phần của Pháp bảo bình thường, mà Linh khí cực phẩm chỉ cần Luyện Khí Kỳ là có thể miễn cưỡng thúc đẩy. Trúc Cơ Kỳ có thể phát huy hoàn toàn uy lực của nó.

Mặt khác, ngay cả tu sĩ Kết Đan Kỳ cần tài liệu Luyện chế Pháp bảo cũng cần loại tài liệu Thiết Khoáng Mẫu hiếm thấy này.

Chỗ quý giá của Thiết Linh Quang Tinh đã có thể tưởng được, ngay cả tu sĩ Kết Đan ở tít trên cao cũng cần loại khoáng thạch này, thậm chí còn có một số tu sĩ Kết Đan Kỳ còn đang phiên não vì tìm không được Thiết Khoáng Mẫu. dù sao không phải mỗi người đều có số đỏ như Trương Hằng. dùng vài viên Bồ Khí Hoàn liền đổi lấy một cái Thiết Khoáng Mẫu giá trên trời.

Cùng so sánh với Thiết Khoáng Mẫu. Bồ Khí Hoàn cấp bậc gì cũng không bằng. Bồ Khí Hoàn là loại thuốc lúc Đường Phong ở Dẫn Khí Kỳ ăn như đậu phộng, nhưng đối với đệ tử Dẫn Khí Kỳ mà nói vẫn rất khó có được.

Thế nhưng loại thuốc này đối với Trương Hằng đang ở Luyện Khí Kỳ mà nói. đã không có tác dụng lớn.

Trương Hằng quyết định chủ ý khỏi Thiết Linh Quang Tinh này tuyệt đối không thể để cho người khác biết, bằng không chắc chắn sẽ rước tới họa sát thân.

Dù sao thứ có thể là tu sĩ Kết Đan Kỳ động tâm. tuyệt đối khó có thể định giá. Một khi bị người khác biết được, không chỉ Trương Hằng phải xui xẻo. xem chừng toàn bộ Phong Hành Môn cũng sẽ bị liên lụy.

ở Phong Hành Môn còn không có tu sĩ Kết Đan Kỳ tọa trấn, một khi có tu sĩ Kết Đan Kỳ tới cửa, coi như là diệt toàn bộ Phong Hành Môn cũng không phải chuyện khó.

Cho nên, tin tức lấy được Thiết Linh Quang Tinh tuyệt đối không thể cho bất kỳ ai biết, cho dù vị tổ sư sau lưng Trương Hằng cũng không ngoại lệ.

Nếu như đổi lại là tu sĩ bậc thấp khác lấy được khoáng thạch cực phẩm như thế. nhất định sẽ nghĩ biện pháp bí mật giao dịch thứ này ra ngoài, để đổi lấy Linh khí hay đan được thích hợp cho mình dùng.

Dù sao khoáng thạch cực phẩm như thế này, để cho tu sĩ bậc thấp cũng không có tác dụng gì. bởi vì muốn nấu chảy Thiết Linh Quang Tinh. cần phải có tu sĩ Kết Đan Kỳ sử dụng Tam Vị Chân Hỏa mới được. Cho dù Tiên Thiên Chân Hỏa của Trúc Cơ Kỳ. cũng khó mà tan chảy Thiết Linh Quang Tinh này.

Thế nhưng khoáng thạch này với Trương Hằng thì lại khác, bởi vì hắn không cần dùng Thiết Linh Quang Tinh đi luyện khí. trong tay hắn có được công pháp biến thái nhất lịch sử tu tiên giới - Luyện Thiên Hóa Địa.

Luyện Thiên Hóa Địa này được xưng là có thể luyện hết tất cả mọi vật hữu hình trong thiên hạ. hóa hết tất cả mọi vật vô hình trong thiên hạ. tuyệt đối không phải nói cho có.

Có khối Thiết Linh Quang Tinh này. Trương Hằng liền có hy vọng tu Luyện Biến Thái Công Pháp nhìn mà thêm thưởng đã lâu. hiện giờ lo lắng duy nhất là khối Thiết Linh Quang Tinh này có thể duy trì mình tu luyện bao lâu.

Nên biết rằng, tu Luyện Biến Thái Công Pháp cảnh giới Sơ thành tăng một. đã cần mấy chục kiện vật phẩm quý hiếm cấp bậc Linh khí. Linh khí này còn là Linh khí hạ phẩm.

Mà Thiết Linh Quang Tinh này là dùng luyện chế Linh khí cực phẩm, thậm chí là tài liệu cần dùng để tu sĩ Kết Đan Kỳ Luyện chế Pháp bảo. không biết có thể đủ cho Biến Thái Công Pháp của mình Luyện đến cảnh giới Sơ thành tăng một hay không.

Lúc này. Trương Hằng vừa chờ mong, lại vừa lo lắng. Bởi vì Biến Thái Công Pháp thành hay bại, có quan hệ đến số mệnh của mình ở tu tiên giới sau này.

Ôm tâm tình như thế. Trương Hằng không chế ô Linh Kiếm bay đến Thiết Linh Phong ở Phong Hành Môn. Trên đường bay thưởng xuyên dụng tới một ít đệ tử Phong Hành Môn. bọn họ thấy hạ phẩm Linh Khí dưới chân Trương Hằng. cũng không khỏi lộ ra thần sắc hâm mộ đổ kị.

Thế nhưng đa số mọi người ở đây đều nhận biết vị công tử Đường Phong này. dù sao trước đây Đường Phong tác uy tác phúc ở Phong Hành Môn quá quen rồi. Bởi có chỗ dựa vị tổ sư kia, mặc dù đệ tử nội môn thực lực cao hơn Đường Phong, cũng sẽ không tùy tiện trêu chọc hắn.

Trong quá trình bay đi. không ít đệ tử chào hỏi với Trương Hằng, có một số là đệ tử nội môn. cũng có một số là đệ tử ngoại môn nhìn sợ hãi.

Trong quá trình chào hỏi. Trương Hằng biểu hiện rất lạnh nhạt, Bởi vì hiện giờ hắn đã chiếm cứ thân thể Đường Phong, nếu như vẫn giao lưu quá nhiều với bọn họ. khó tránh khỏi lộ ra kẽ hở.

Dù sao chiếm địa vị chủ đạo thân thể này chính là Trương Hằng, mà lúc này thần thái động tác thân thể. thói quen ngôn ngữ đều là lấy tiêu chuẩn của Trương Hằng. Mặc dù Trương Hằng có mô phỏng thể nào, cũng sẽ không hoàn mỹ.

Huống hồ. trên người Trương Hằng có rất nhiều bí mật. bất luận là thân mang Biến Thái Công Pháp, hay là có Thiết Linh Quang Mẫu. đều là những thứ làm người ta đổ mắt. cố gắng ít giao lưu với những người này. khả năng bại lộ bí mật cũng sẽ càng thấp.

Rất nhanh, Trương Hằng bay đến chỗ ở đệ tử nội môn, ở đây gặp được mấy người đều là đệ tử nội môn.

Còn ở trong hàng đệ tử nội môn này. chỉ có một số ít người mới có được Linh khí hạ phẩm, hơn nữa có được cơ bản đều là Linh khí hạ phẩm. So sánh với Tiên Vân Tông, đệ tử Phong Hành Môn hưởng thụ đãi ngộ hiển nhiên phải kém hơn. Theo Trương Hằng biết, quá nửa đệ tử nội môn Tiên Vân Tông. trong tay đều có mang Linh Khí.

Đi vào gian phòng thuộc riêng mình. Trương Hằng đi vào phòng Luyện công thường tu luyện.

Đệ tử nội môn Phong Hành Môn đều có được gian phòng riêng của mình, đây là đặc quyền đệ tử nội môn mới được hưởng thụ.

Ngồi trên bồ đoàn tu luyện Trương Hằng dự định lập tức bắt đầu tu Luyện Biến Thái Công Pháp, sớm ngày dùng hết Thiết Linh Quang Mẫu trong tay. Thứ này là một củ khoai nóng phỏng tay. tốt nhất là mau rời tay thì hơn.

Trương Hằng vừa chuẩn bị dùng thần thức tiến vào ngọc giản trong đầu. đột nhiên nghe bên ngoài cửa có tiếng bước chân.

Trương Hằng không khỏi nhíu mày. người tu chân kiêng kỵ nhất là đang bế quan có người quấy rầy. Chẳng qua đây là do hắn sơ sẩy, trước khi bế quan lại quên treo thẻ bài bế quan.

Ra khỏi phòng đi tới sân. hắn lại rất hiếu kỳ. ai lại tới tìm mình vào lúc này? Hình như Đường Phong này nhân duyên ở nội môn cũng không được tốt lắm. dù sao cũng là đi cửa sau vào đây. có chút khuất mắc với những đệ tử tiến vào nội môn bằng thực lực cùng thiên phú.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

12. Chương 12: Duy Nhất Trên Đời.

Đi ra sân viện, phát hiện có một người thanh niên khuôn mặt xa lạ đang đứng trước cửa. đang nhìn ngang ngó dọc. giống như đang tìm cái gì.

Trương Hằng không khỏi nghi hoặc, thân phận Đường Phong hắn ở nội môn này người mấy chục năm. thế nhưng chưa từng thấy qua người này.

Thanh niên kia khoảng chừng hai mươi mấy tuổi. tướng mạo bình thường, từ khí tức có thể thấy tu vi khoảng chừng Luyện Khí tiền kỳ, tương đương với Trương Hằng.

- Ngài là Đường sư huynh phải không, tại hạ ô Lăng, là đệ tử vừa tiến vào nội môn. kính ngưỡng Đường sư huynh đã lâu. sau này nhờ sư huynh chỉ giáo nhiều hơn.

Thanh niên này liếc mắt liền nhận ra được thân phận Trương Hằng.

Trương Hằng rất lạnh, nhạt “ừm” một tiếng, hỏi:

- Người mới từ ngoại môn vào phải không?

- Sư đệ tư chất ngu đốt. tu luyện ở tại ngoại mười mấy năm. khó khăn lắm mới tiến vào Luyện Khí Kỳ. đem qua chính thức tiến vào nội môn.

Trương Hằng không khỏi liếc nhìn ô Lăng, có thể khẳng định ô Lăng này là người có linh căn bình thường. Bởi vì người có linh căn thiên phú vừa vào sẽ được nội môn lựa chọn, còn linh căn bình thường chỉ có thể Bằng vào cố gắng tu Luyện. tu Luyện đến Luyện Khí Kỳ mới có thể đi vào nội môn. Đường nhiên, ngoại trừ có bối cảnh như Trương Hằng.

Trong ấn tượng của Trương Hằng, đệ tử ngoại môn bằng vào cố gắng của mình tiến vào nội môn, đã ít lại còn hiếm.

Bởi vì tư chất đệ tử ngoại môn khẳng định là rất bình thường, lại không có trường bối chỉ đạo. cũng không có người ta cho linh đan diệu dược sử dụng. Lúc nhập môn, chỉ nhận được một bộ khẩu quyết tu Luyện bình thường, sau đó tu hành toàn phải dựa vào chính mình.

Trương Hằng là một người linh căn bình thường, dưới sự trợ giúp của lượng lớn linh dược, tổn hao mười mấy năm mới tiến vào Luyện Khí Kỳ. Bởi vậy cũng biết một đệ tử ngoại môn dưới tình huống không có bất kỳ trợ giúp nào. có thể tu Luyện đến Luyện Khí Kỳ là không dễ dàng gì.

Người như vậy. hoặc là kẻ khổ tu có nghị lực có lòng tin, hoặc là có một phen kỳ ngộ. Bằng không sẽ không thể nào Bằng vào thực lực bản thân trong thời gian mười mấy năm ngắn ngủi đạt tới Luyện Khí Kỳ.

- Người tới chỗ ta có chuyện gì không? Ta đang chuẩn bị bế quan tu Luyện.

Trương Hằng bắt đầu hạ lệnh đuổi khách.

ô Lăng cung kính nói:

- Đường sư huynh, ta tới vì bái phỏng sư huynh một chút, các đệ tử nội môn khác ngoại trừ một số đang bế quan ra. đa số ta đều đã đi chào hỏi.

Trương Hằng gật đầu. hàn huyên hai câu với ô Lăng liền trở về phòng. Không biết vì sao, Trương Hằng luôn cảm thấy hành vi của ô Lăng có chút quái dị.

Bình thường đệ tử vừa vào nội môn sẽ không giống như hắn. đi chào hỏi từng sư huynh đồng môn. Bởi vì thời gian tu Luyện của người tu chân sau này rất dài. đến lúc đó mọi người tự nhiên sẽ quen biết.

Bình thường đệ tử vừa mới vào nội môn, sẽ khẩn cấp chui vào Tầng Kinh Các Phong Hành Môn, hận không thể nuốt hết mọi thứ bên trong, nào có nhiều thời gian rảnh đi chào hỏi từng đệ tử nội môn? Huống hồ. trong hàng đệ tử nội môn có những người tính tình cổ quái, chưa chắc sẽ nhận tình của người.

Lúc này vào nhà, Trương Hằng bố trí cầm chế quanh phòng, đồng thời treo bảng báo bế quan ngoài cửa.

Bảng báo bế quan có hai tác dụng, tác dụng đầu tiên là chỉ dùng để biểu hiện thời gian. Dù sao, một người tu tiên bế quan liên tục mấy năm cũng là rất bình thường. Một khi hắn kết thúc bế quan, từ trên bảng bế quan là có thể phán đoán ra mình bế quan đã bao lâu.

Tác dụng thứ hai của bảng bế quan là vì tránh cho tu sĩ bên ngoài quấy rầy. dù sao lúc tu Luyện không thể có một chút sơ suất nào. Đường nhiên đây là khi tu hành trong môn phái mới làm thế, nếu như bế quan ở nơi hoang dã. khẳng định sẽ không treo bảng bế quan ở bên ngoài, Bởi vì những tu sĩ phẩm hạnh xấu xa sẽ nhân lúc người bế quan mà cháy nhà hôi cửa.

Ở trong môn phái, người bình thường thấy bảng bế quan này. sẽ tự động rời đi. thế nhưng Trương Hằng vì cẩn thận còn đặt lên đó vài đạo cấm chế. Trên thực tế. một số tu giả khác cũng sẽ có thói quen này trước khi bế quan.

Làm xong những chuyện này, Trương Hằng bắt đầu bế quan tu Luyện Biến Thái Công Pháp mơ mộng ước mong.

Ngồi xếp Bằng vững vàng trên bồ đoàn, Trương Hằng hai mắt nhắm nghiền, một đoàn thần thức đã xông vào ngọc giản màu trắng bạc trôi nổi trong đầu.

Thần thức thông suốt tiến vào ngọc giản, xuất hiện ở trước mắt hắn là một tòa tháp cổ màu trắng bạc, tháp cổ có chín tầng. Tầng một lóe ra hào quang màu trắng bạc, tám tầng trên lại ảm đạm không ánh sáng.

Không ngờ tới cảnh tượng trong ngọc giản này đã xảy ra biến hóa. cung điện huy hoàng trước đó đã biến thành tháp cổ cao vút hôm nay. hơn nữa tầng một tháp cổ lóe ra hào quang trắng bạc, có thể là hàm ý Trương Hằng đã khai thông một tầng tháp cổ.

Trên thực tế. lần trước Trương Hằng đã tiếp thu tất cả tin tức ở tầng một tháp cổ. theo lý mà nói, hiện giờ hắn tu Luyện Biến Thái Công Pháp đã không cần tiến vào ngọc giản thần bí này.

Nếu nghĩ như thế, vậy quá coi thường bộ công pháp này rồi!

Bộ công pháp Luyện Thiên Hóa Địa này không chỉ là tồn tại vô cùng nghịch thiên, vô cùng biến thái, mà đặc điểm càng thêm đặc thù. nó là công pháp có một không hai trên thế giới này!

Cái gọi là có một không hai. chính là công pháp này chỉ tồn tại một bộ trên thế gian này, chỉ có thể do một người tu luyện.

Ví dụ như hiện giờ. Trương Hằng đã nhớ kỹ tất cả tin tức trong tầng một tháp cổ. hắn hoàn toàn có thể giao khẩu quyết tầng một cho người khác. Thế nhưng, cho dù giao khẩu quyết này cho người khác thì họ cũng không dùng được, những người khác dù có đủ Linh khí quý hiếm, cũng tuyệt đối không thể tu luyện bộ công pháp này.

Bởi vì bộ công pháp này liên quan chặt chẽ với ngọc giản trong đầu Trương Hằng. chỉ có được ngọc giản này trợ giúp. Trương Hằng mới có thể tu luyện bộ “Công pháp biến thái nhất lịch sử”.

Có thể nói, ngọc giản thần bí này mới là bộ phận nòng cốt của bộ công pháp này. cũng là bởi ngọc giản thần bí tồn tại, mới làm cho bộ công pháp này trở thành tồn tại có một không hai trên đời.

Trương Hằng cũng không khỏi cảm khái, càng giải thích về bộ công pháp này. lại càng cảm thấy nó mạnh mẽ. Không chỉ là nghịch thiên, còn là có một không hai trên đời. không biết trong ngọc giản thần bí này còn có bao nhiêu thứ chờ đợi hắn khai quật.

Làm tốt chuẩn bị. Trương Hằng lấy trong túi trữ vật ra Thiết Linh Quáng Mẫu mới nhận được không lâu. hai tay nắm chặt khối khoáng thạch cực phẩm, dán lên chỗ đan điền.

Y theo khẩu quyết lấy được từ tầng một tháp cổ. Trương Hằng bắt đầu vận chuyển linh khí trong cơ thể.

Dưới ý niệm Trương Hằng thúc đẩy, linh khí trong cơ thể lưu chuyển trong cơ thể Bằng một loại phương thức trái với lẽ thường, trong đó trải qua một số đường kinh mạch rất cổ quái, điều này làm cho trong lòng Trương Hằng lo lắng không thôi.

Bởi vì thân thể người có rất nhiều huyết đạo vô cùng thần bí cùng mạch lạc bí ẩn cho dù là người tu tiên tinh thông y thuật nhất tu tiên giới, cũng không nhất định có thể nắm rõ ràng trong tay tất cả kinh mạch thân thể người.

Có một số người thiên phú dị bẩm. là bởi trong cơ thể khai thông một số mạch lạc cùng huyết vị bí ẩn không ai biết, mới có thể đạt được thiên phú vượt xa người thường trên phương diện nào đó.

Có thể nói. thân thể người chính là một kho tàng thần bí, người tu tiên hơn người phàm chẳng qua là mở ra càng nhiều bảo tàng trong kho tàng đó mà thôi.

Dựa theo nội dung khẩu quyết, Trương Hằng vô cùng cẩn thận khống chế linh khí trong cơ thể. Hắn hiểu rõ. mình chỉ hơi sai lầm một chút, sẽ phát sinh những chuyện không thể tưởng tượng.

Theo linh khí vận chuyển Trương Hằng cảm giác mình thao túng linh khí càng ngày càng quá sức. hơn nữa linh khí tuần hoàn ở trong mạch lạc cực nhỏ. thân thể sẽ phát sinh những cảm giác vừa đau vừa rát.

Chỉ chốc lát, Trương Hằng đã toát một thân mồ hôi lạnh, thân thể khẽ run lên.

Lúc này, rốt cuộc Trương Hằng rõ ràng vì sao Biến Thái Công Pháp yêu cầu tu giả Luyện Khí Kỳ tu Luyện, cảnh giới cao phải tự phế tu vi Luyện lại, cảnh giới thấp lại không thể tu Luyện.

Bởi vì lúc ở Dẫn Khí Kỳ, vận dụng linh khí trong cơ thể còn đang ở thời đại trẻ con.

Cái gì gọi là Dẫn Khí Kỳ? Tên như ý nghĩa, chính là giai đoạn bắt đầu dẫn đường cho linh khí từ bên ngoài khơi thông kinh mạch chủ yếu trong cơ thể.

Chỉ có đến Luyện Khí Kỳ, mới bắt đầu coi trọng ngưng Luyện linh khí trong cơ thể, đồng thời khống chế linh khí cũng tiến vào một trạng thái hoàn toàn mới.

Còn nguyên nhân tu vi Luyện Khí Kỳ trở lên cũng không thể tu luyện Biến Thái Công Pháp, là bởi bộ công pháp này ở giai đoạn đầu sẽ bắt đầu thay đổi chất lượng cùng thuộc tính linh khí trong cơ thể, bắt đầu lột xác thể chất từ ngoài vào trong theo phương thức riêng, thậm chí đạt đến thân thể như yêu thú.

Bằng vào tu vi Luyện Khí tiền kỳ của Trương Hằng, miễn cưỡng có thể vận hành linh khí theo phương thức quái dị của khẩu quyết, để cho linh khí bằng một phương thức vô cùng quái dị hình thành một mạng lưới tuần hoàn ở các mạch lạc cùng huyết vị bí ẩn trong cơ thể.

Lúc này, Trương Hằng đã hình thành ba vòng tuần hoàn trong cơ thể, mà khẩu quyết tăng một yêu cầu hình thành chín vòng tuần hoàn điều này làm cho Trương Hằng nhìn mà phát sợ.

Nói cách khác, Trương Hằng phải đồng thời khống chế chín đạo linh khí trong cơ thể, hơn nữa những linh khí này còn phải đồng thời vận hành, Bằng không sẽ phế bỏ công lao trước đó.

Nếu như ở Dẫn Khí Kỳ, đừng nói là khống chế chín đạo linh khí, dù là khống chế hai đạo linh khí cũng đã khó càng thêm khó. Còn tu giả Luyện Khí Kỳ bình thường có thể đồng thời khống chế mấy đạo linh khí, thế nhưng muốn khống chế chín đạo, vậy sẽ rất khó, càng đừng nói vận hành ở trong các mạch lạc không quen thuộc này.

Vốn bằng tu vi Trương Hằng, muốn khống chế chín đạo linh khí đã là nói chuyện trên trời. Đừng nói khống chế chín đạo, chỉ là khống chế ba đạo linh khí hình thành vòng tuần hoàn ở trong mạch lạc vô cùng bí ẩn này cũng đã vô cùng gian khổ rồi.

Ngay khi Trương Hằng đã dự tính buông tha, chuẩn bị sau này chậm rãi tiến tới, dù sao muốn không chế từ ba đạo linh khí đến chín đạo linh khí, vậy không phải làm được trong thời gian ngắn.

Nhưng mà, biến hóa sự thật lại ngoài ý liệu của Trương Hằng. Trong quá trình khống chế ba đạo linh khí hình thành vòng tuần hoàn, Trương Hằng mơ hồ cảm giác thần thức của mình mạnh hơn một chút, đột nhiên cảm giác thao túng linh khí trong cơ thể trở nên dễ dàng hơn nhiều.

Trong lòng Trương Hằng không khỏi vui vẻ, lại bắt đầu cố sức khống chế những linh khí hình thành vòng tuần hoàn.

Chỉ cần chín đạo linh khí hình thành tuần hoàn, Trương Hằng sẽ chính thức nhập môn Biến Thái Công Pháp!

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

13. Chương 13: Cửu Biến.

Toàn thân Trương Hằng lúc này đều bốc ra sương trắng, trong cơ thể bắt đầu phân bố ra những tạp chất màu xám.

Thấy thế, Trương Hằng không khỏi mừng rỡ, loại tình huống này đã xảy ra khi hắn đột phá Dẫn Khí Kỳ đến Luyện Khí Kỳ, điều này đại biểu cho thể chất người tu tiên đang xảy ra lột xác, do đó không ngừng

kéo rộng khoảng cách với người phạm, từng bước một tới gần Tiên trong truyền thuyết, đồng thời thọ mệnh cùng vì thế mà được tăng trưởng.

Loại tình huống này chỉ xảy ra khi mỗi lần người tu tiên đột phá thăng cấp. Đột phá này không phải chỉ là đột phá trình tự nhỏ, mà là chỉ tăng lên giai vị lớn. Như là Dẫn Khí Kỳ đến Luyện Khí Kỳ, từ Luyện Khí Kỳ đến Trúc Cơ Kỳ.

Theo Trương Hằng nhận được chú giải về Biến Thái Công Pháp, tăng một Biến Thái Công Pháp này tương ứng với Luyện Khí Kỳ của người tu tiên.

Tăng một Biến Thái Công Pháp chia làm bốn trình tự nhỏ sơ thành, tiểu thành, đại thành, đại viên mãn. Còn Luyện Khí Kỳ tu tiên giới cũng có bốn giai đoạn tiên kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đại viên mãn, những trình tự cùng giai đoạn đều tương ứng với nhau.

Đương nhiên, người tu Luyện Biến Thái Công Pháp khẳng định sẽ mạnh hơn mấy bậc so với người tu tiên cùng cấp.

Lúc này Trương Hằng đang đột phá Biến Thái Công Pháp tăng một sơ thành, ở trong quá trình này, thân thể lại xảy ra lột xác, hơn nữa trình độ lột xác càng triệt để hơn so với lần trước. Bởi vậy có thể thấy, Biến Thái Công Pháp có được tính ưu việt mà công pháp thường quý của Tu Chân Giới không thể sánh bằng.

Đồng thời, đây chỉ là kết quả Trương Hằng khai thông ba vòng tuần hoàn linh khí trong cơ thể, dựa theo yêu cầu nhập môn khẩu quyết Biến Thái Công Pháp tăng một, cần phải đồng thời khai thông chín vòng tuần hoàn linh khí, chỉ có như vậy mới tính là nhập môn Biến Thái Công Pháp tăng một.

Đồng thời, chỉ có nhập môn Biến Thái Công Pháp tăng một, mới có thể được ngọc giản thần bí trợ giúp, có được thuộc tính nghịch thiên Luyện hóa vạn vật, từ đó phương diện thân thể chân chính đạt đến cấp yêu thú, có được thần thức vượt xa tu sĩ cùng cấp bậc. Từ đó tung hoành cùng cấp, thậm chí vượt cấp khiêu chiến bậc cao.

Giai đoạn này dễ dàng nhất, cũng là phiền toái nhất.

So với khẩu quyết luyện thành tăng một, số lượng vật quý hiếm cấp Linh khí cần thiết ở mặt sau là một con số dọa người, mới là việc khó khăn nhất, đủ làm cho Trương Hằng phát điên.

Đương nhiên, giai đoạn nhập môn này cũng vô cùng phiền phức, cần phải hình thành chín vòng tuần hoàn trong cơ thể, cho dù là tu giả Luyện Khí Kỳ đại viên mãn cũng chưa chắc làm được, huống hồ hạng gà mờ Luyện Khí sơ kỳ như Trương Hằng.

Cũng may, lúc này hiệu năng nghịch thiên của Biến Thái Công Pháp lại thể hiện ra lần nữa.

Theo Trương Hằng khai thông ba vòng tuần hoàn linh khí trong các mạch lạc cổ quái, Thân thể ban đầu sẽ sinh, ra cảm giác vô cùng đau rất, quả thật làm người ta khó mà chịu được, thật giống như có vô số con sâu đang quấy rối trong cơ thể.

Chẳng qua, theo thời gian trôi qua, cảm giác đau rất này cũng dần dần biến mất, thay vào đó là một khoái cảm tê dại, giống như có một bàn tay ngọc đang xoa bóp cho mình, làm cho người tiêu hồn quá đã.

Trương Hằng không khỏi thích loại cảm giác này, làm hắn nhớ tới khoái cảm khi hợp thể cùng Yến Vũ Tình lúc mới xuyên qua thế giới này, làn da tuyết trắng mềm mại cùng tiếng yêu kiều nỉ non, làm cho Trương Hằng cả đời khó quên!

Thế nhưng Trương Hằng vừa phân thần như thế, suýt chút nữa làm cho một đạo linh khí trong cơ thể hụt mất, làm hắn hoảng sợ không thôi, nhanh chóng tập trung tinh thần điều khiển vòng tuần hoàn linh khí trong cơ thể, không dám có một chút lơ lửng.

Nói chơi sao? Nếu như xảy ra chỉ một chút sai lầm, vậy có thể sẽ mất sạch công lao đã làm, đến lúc đó có khóc cũng vô dụng.

Nói chung, theo vòng tuần hoàn linh khí dần dần thông suốt, thân thể Trương Hằng lại bắt đầu xảy ra lột xác. Loại lột xác này so với từ Dẫn Khí Kỳ đến Luyện Khí Kỳ, có hiệu quả tuyệt đối khác nhau, thậm chí Trương Hằng có thể cảm giác thân thể mình đang từ từ mạnh lên.

Không chỉ như thế, ngay cả thần thức của mình cũng đang mạnh lên. điều này làm cho Trương Hằng càng thêm tự tin vào Biến Thái Công Pháp, sinh ra một loại cảm giác vô cùng kính sợ cùng hiếu kỳ đối với ngọc giản thần bí trong đầu.

Nếu như có thể tu Luyện đến cảnh giới đại viên mãn tầng một. mình sẽ đạt tới trình độ cỡ nào?

Ba vòng tuần hoàn có thể nói đã là cực hạn của Trương Hằng, thế nhưng theo thần thức dần dần tăng cường, hẳn có thể khống chế linh khí trong cơ thể càng thêm như ý. thế nhưng nếu muốn lập tức đột phá đến mức mở ra vòng tuần hoàn linh khí thứ tư, không phải dễ dàng như thế.

Chẳng qua Trương Hằng cũng không nóng lòng, Bởi vì trong quá trình mở ra vòng tuần hoàn thứ ba, thân thể Trương còn đang phân bổ ra tạp chất, cho thấy hiệu quả ba vòng tuần hoàn linh khí còn chưa đạt tới cực hạn. Nói cách khác, thể chất Trương Hằng còn có tăng lên. cường độ thần thức cũng có không gian tăng lên.

Cứ như thế. Trương Hằng cố gắng vận chuyển ba vòng tuần hoàn linh khí trong cơ thể, vận chuyển một vòng tuần hoàn nối tiếp một vòng tuần hoàn, như vậy vòng đi vòng lại. Trương Hằng càng thêm thông thạo đối với ba vòng tuần hoàn này.

Cũng không biết vận chuyển ba nhiều vòng tuần hoàn. Trương Hằng dần dần sinh, ra một loại cảm giác thuận tay điều Luyện. trong lúc vận chuyển ba vòng tuần hoàn linh khí còn có thể suy nghĩ những cái khác.

Rất cuộc. Trương Hằng bắt đầu thử mở ra vòng tuần hoàn thứ tư. Kết quả. còn muốn đơn giản hơn nhiều so với Trương Hằng tưởng tượng, tuần hoàn thứ tư dễ dàng hoàn thành, hẳn đã có thể thao túng bốn vòng tuần hoàn linh khí trong cơ thể.

Thế nhưng khi Trương Hằng chuẩn bị tiếp tục mở ra vòng tuần hoàn linh khí thứ năm. liền gặp phải lực cản lớn lao. vì vậy Trương Hằng lập tức buông tha vòng tuần hoàn linh khí thứ năm.

Trương Hằng rõ ràng, chín vòng tuần hoàn linh khí phải ấn theo trình tự mở ra từng bước từng bước, không thể chia ra mở từng cái một. Bởi vì trong các vòng tuần hoàn linh khí này có một loại tương liên, có hiệu quả tăng phúc lẫn nhau. Phương diện ảo diệu này không phải Trương Hằng hiện nay có thể nhìn thấu.

Theo Trương Hằng đồng thời khai thông bốn vòng tuần hoàn linh khí. thân thể hẳn lại bắt đầu sinh, ra một loại cảm giác đau nhức khó chịu. Thế nhưng Trương Hằng không lo mà còn mừng, Bởi vì điều này đại biểu cho thể chất Trương Hằng sẽ lại phát sinh, một lần lột xác nữa.

Bởi VÌ ba vòng tuần hoàn linh khí trước đó là đồng loạt khai thông, cho nên tương đương với kết quả ba lần lột xác Thân thể. còn lần khai thông vòng tuần hoàn thứ tư, Thân thể sẽ xảy ra lần lột xác thứ tư.

Trương Hằng tính thử. khẩu quyết nhập môn tầng một phải hình thành chín vòng tuần hoàn linh khí, chẳng phải đại biểu cho Thân thể của mình sắp sửa xảy ra chín lần lột xác!

Hơn nữa mỗi một lần lột xác. thể chất cùng thần thức đều rõ ràng tăng cường, nếu có thể thành công lột xác chín lần. vậy thực lực của mình sẽ tăng bao nhiêu?

Mỗi một lần thân thể người tu tiên lột xác. không chỉ đại biểu thể chất cùng thần thức tăng cường, ngay cả thọ mệnh cũng sẽ tăng theo. Nếu như Trương Hằng xảy ra chín lần lột xác. cũng đại biểu cho hẳn có càng nhiều thời gian tu Luyện hơn những người tu tiên khác.

Đồng thời, chín lần lột xác này cũng làm Trương Hằng nghĩ đến Giao Long Cửu Biến trong thần thoại. Truyền thuyết. Giao long trải qua chín lần lột xác, có thể hóa thành Thần long chân chính.

Chỉ là đối với Trương Hằng hiện giờ mà nói. không cần nói Thần long, chỉ là Giao long thì cũng không phải hẳn chạm tới. Giao long là sinh vật đỉnh cấp Tu Chân Giới, dù là tu sĩ bậc cao gặp phải Giao long trưởng thành, cũng phải nghe tiếng mà bỏ chạy.

Chỉ một lát, thân thể lại phát sinh một cổ cảm giác tê dại, làm người ta bay bổng lên trời, tạp chất trong cơ thể lại bắt đầu bài trừ ra ngoài.

Chỉ là lần này tạp chất bài trừ ra rõ ràng ít hơn lần trước nhiều, dù sao lần trước là kết quả của ba lần lột xác.

Sau đó. Trương Hằng lại bắt đầu tuần thực dẫn đường vận chuyển bốn vòng tuần hoàn linh khí, cũng không biết đã trải qua bao lâu. bốn vòng tuần hoàn linh khí đã có thể lưu chuyển thông suốt. Trương Hằng lại bắt đầu khai thông vòng tuần hoàn linh khí thứ năm...

Theo thời gian trôi qua. Trương Hằng từng bước một khai thông một vòng lại một vòng tuần hoàn linh khí, Thân thể cũng đang không ngừng mạnh lên. thần thức cũng càng thêm nhạy cảm.

Tập chất bên ngoài cơ thể cũng ngày càng nhiều, bên ngoài thân thể hắn đã hình thành một tầng cấu bản. ở trong quá trình này. hắn khống chế linh khí trong cơ thể cũng đạt đến một trình độ hoàn toàn mới.

Thế nhưng Trương Hằng hoàn toàn không thêm để ý tới bên ngoài, toàn tâm toàn ý tu Luyện Biến Thái Công Pháp.

Số vòng tuần hoàn trong cơ thể hắn đang từ từ tăng lên.

Cái thứ năm. cái thứ sáu. cái thứ bảy...

Thời gian đang thấm thoát trôi đi. thân thể hắn một lần lại một lần lột xác. cấu bản bên ngoài Thân thể cũng ngày càng nhiều.

Rốt cuộc, vào một khoảng khắc, Trương Hằng mở mắt ra.

Một ánh mắt trong suốt như hồ sâu nhìn rõ hết thấy mọi thứ. giống như thần linh nhìn xuống thế giới.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

14. Chương 14: Một Tháng Sau.

Trương Hằng mở hai mắt, thần quang trong mắt như sinh ra một ngọn lửa ở trong phòng, khiến người ta không dám nhìn thẳng, nhưng thoảng cái liền ảm đạm mất.

Hắn cố nén xung động muốn cất tiếng cười to. thế nhưng lý trí nói cho hắn hiện giờ mình nhất định phải khiêm tốn. lúc này không phải là lúc hắn nên ngẩng đầu dậy.

Thân thể run lên. một thân Y phục toàn bộ vỡ tan, một tầng cấu bản phủ ở tầng ngoài da cũng rơi ra hết, lộ ra bên trong cơ thể dẻo dai đầy sức sống.

Có thể từ biểu hiện bên ngoài mà xem. thân thể Trương Hằng cũng không xảy ra nhiều biến hóa, chỉ là làn da càng thêm trong suốt trắng nõn. giống như một khối linh ngọc hoàn mỹ.

Chẳng qua chỉ có Trương Hằng là chủ nhân bộ thân thể này mới biết được, bộ thân thể này rốt cuộc sinh ra bao nhiêu biến hóa.

Trương Hằng để trần thân thể khoanh chân trên bồ đoàn, thế nhưng không nhịn được muốn thử xem cường độ thân thể của mình, nhắc cánh tay nhỏ gầy không có lực lượng, đập mạnh xuống mặt đất.

Bùm một tiếng, toàn bộ gian nhà không khỏi run lên. chỉ thấy nắm tay Trương Hằng xẹt qua không khí một cái bóng mờ. còn trên mặt đất đã lõm xuống thành một cái hố sâu một thước.

Trương Hằng mừng rỡ nhìn hố sâu trên mặt đất. thầm nghĩ một quyền này nếu đánh lên người tu sĩ Luyện Khí Kỳ. không biết sẽ sinh ra kết quả gì. Hắn tin tưởng, cho dù đối phương có lá chắn Linh khí, cũng không chịu nổi hắn dùng nắm đấm liên tục đánh vào như thế.

Huống hồ. tốc độ đánh nắm tay tuyệt đối nhanh chóng hơn tốc độ làm phép, sợ rằng đối phương còn chưa thi triển thành công một cái phép thuật đã bị mình đánh cho tàn phế rồi.

Lúc này Trương Hằng đã khai thông chín vòng tuần hoàn linh khí trong cơ thể. để cho thân thể liên tục trải qua chín lần lột xác. giúp cho thực lực của hắn tăng mạnh một đoạn. Hiện giờ cho dù hắn không cần dùng Linh khí. đối mặt với tu sĩ Luyện Khí trung kỳ cũng nắm chắc phần thắng.

Mặt khác, lúc này thần thức Trương Hằng cũng mạnh hơn rất nhiều, lại có thể rời khỏi Thân thể. kéo dài phạm vi mấy chục thước!

Nên biết rằng, tu sĩ Luyện Khí Kỳ bình thường, thần thức căn bản không cách nào rời khỏi thân thể. Bởi vì lúc Luyện Khí Kỳ. trong đầu người tu tiên còn chưa hình thành thần thức hải chân chính.

Ở tu sĩ Luyện Khí Kỳ, chỉ có người đạt đến giai đoạn đại viên mãn. nửa chân bước vào Trúc Cơ Kỳ thì mới có thể để thần thức rời Thân thể. Nhưng thần thức cũng chỉ rời đi mấy thước mà thôi, còn xa không thể so sánh với Trương Hằng.

Nói cách khác, lúc này thần thức của Trương Hằng đã gần với tu sĩ Trúc Cơ tiền kỳ. điều này đối với việc hắn tu Hành cùng sinh tồn sau này đều có chỗ tốt lớn lao.

Nhìn thân thể mình còn trơ ra trong không khí, còn có một chút cấu bẩn bám trên thân thể. trên người tản ra một mùi vị tanh tưởi khó chịu, đây đều là tạp chất lưu lại trong quá trình lột xác.

Trương Hằng nhướng mày, động tác linh hoạt kết một cái thủ ấn. trong không khí sinh ra một cổ dao động linh lực.

Trong nháy mắt. một cơn gió mang theo hạt mưa nhu hòa như cam lộ phát qua người hắn. Thân thể hắn không khỏi sinh ra một cổ cảm giác cực kỳ sảng khoái, giống như đang tắm trong suối nước nóng. Nhất thời, thân thể trần trụi của hắn không nhiễm một hạt bụi lộ ra trong không khí.

Đây là phép thuật bậc một Khu Trần Thuật, trong lúc tu sĩ bốn ba đường dài có thể dùng để trừ khử bụi bặm cùng làm mát dịu da thịt, đặc biệt được nữ tu sĩ yêu thích.

Phóng ra phép thuật này. Trương Hằng không khỏi sửng sốt. lúc nào mà tốc độ làm phép của mình biến thành nhanh như thế?

Vì vậy. hắn lại phóng ra một cái Khu Trần Thuật cho mình, phát hiện tốc độ thi triển phép thuật nhanh hơn gấp đôi lúc bình thường.

Sau đó hắn lại thử phóng ra các phép thuật khác, mười ngón tay như hoa sen nở 10. xẹt qua một chuỗi ảo ảnh trong không khí. lập tức thi triển phóng ra phép thuật cấp hai Hỏa Hoàn Thuật.

Một vòng lửa nóng rực đường kính mấy thước xuất hiện ở không gian trong phòng.

Trương Hằng mừng như điên, tốc độ làm phép quả nhiên gần với tên điên Lý Phong kia. Hắn tin tưởng, chỉ cần Luyện tập nhiều một chút, tốc độ làm phép của mình nhất định sẽ vượt qua tên chiến đấu cuồng Lý Phong kia.

Từ túi trữ vật lấy ra một bộ quần áo. thay cho mình, sau đó phóng ra một cái Hỏa Đạn Thuật đem đốt bộ quần áo rách nát tanh tưởi trên mặt đất thành tro tàn sau đó lại phóng mấy cái Khu Trần Thuật trong phòng.

Lập tức. căn phòng nho nhỏ liền khôi phục nguyên trạng, chẳng qua trên mặt đất còn để lại một cái hố sâu. có vẻ rất chướng mắt.

Trương Hằng chỉ còn cách lấp chiếc hố này lại. cầm lấy bồ đoàn đặt lên trên, như thế liền không có kẻ hở nào.

Nhưng lúc hắn cầm lấy bồ đoàn, lại phát hiện khối Thiết Linh Mẫu ở bên cạnh, khối Thiết Linh Mẫu còn nguyên như ban đầu. không có một chút biến hóa.

Hắn không khỏi sửng sốt một chút, tiếp đó lại cảm thấy rất buồn cười.

Lần này bế quan, hắn vốn dự định lợi dụng Thiết Linh Mẫu một hơi Luyện Biến Thái Công Pháp đến cảnh giới Sơ thành tăng một. bởi vật lúc tu Luyện cũng mang theo khối Thiết Linh Mẫu này. Hiện giờ nghĩ lại. mình căn bản là mơ tưởng muốn một hơi nuốt trọn cây củ cải lớn.

Mất một phen trắc trở như thế, hần mới tu luyện Biến Thái Công Pháp đến cảnh giới nhập môn. bởi vì còn chưa bắt đầu Luyện hóa vật bên ngoài, cho nên cách Sơ thành tầng một còn có chênh lệch rất xa

Chẳng qua như thế. Trương Hằng càng thêm mong chờ uy lực của Biến Thái Công Pháp, hiện giờ Biến Thái Công Pháp của hần vừa nhập môn. còn cách Sơ thành tầng một rất xa, nhưng dưới tình huống không dựa vào Linh khí có thể chiến thắng tu sĩ Luyện Khí Kỳ trung kỳ bình thường.

Nếu như thành công tiến vào cảnh giới Biến Thái Công Pháp Sơ thành tầng một, vậy chẳng phải mình có thể chính diện chống lại đệ tử nội môn đỉnh cao của Phương Vân Sơn sao. Đến lúc đó. dù là đơn độc đối diện với Lý Phong, cũng có thể không chút sợ hãi.

Trong ánh mắt Trương Hằng lộ ra tia cực nóng, tay cầm Thiết Linh Mẫu cũng khẽ run lên.

Thiết Linh Mẫu chính là chỗ dựa cho hần một hơi đột phá Biến Thái Công Pháp tầng một. chẳng qua Trương Hằng cũng không dám xác định khối Thiết Linh Mẫu này có thể để cho mình một hơi đột phá đến cảnh giới Sơ thành tầng một hay không, đó là cần luyện hóa mấy chục kiện Linh khí mới thành công được đấy!

Tuy rằng một khối Thiết Linh Mẫu cỡ nắm tay như thế có giá trị tuyệt đối quý giá hơn so với mấy chục kiện Linh khí. nhưng có đôi khi số lượng không thể thay thế chất lượng, chất lượng cũng không nhất định có thể thay thế được số lượng.

Nắm chặt Thiết Linh Mẫu trong tay. Trương Hằng hạ quyết tâm. mình phải tiếp tục tu luyện, tranh thủ đột phá đến cảnh giới Biến Thái Công Pháp Sơ thành tầng một, tăng thêm một phần thực lực. nhiều thêm một phần đảm bảo.

Huống hồ. Thiết Linh Mẫu quý giá như thế, đặt trong tay mình cũng là một cái phiền phức. Lỡ như tin tức mình có vật này trong tay bị truyền ra ngoài, đến lúc đó dù là toàn bộ Phong Hành Môn cũng không chắc có thể bảo vệ được mình.

Nói làm là làm. Trương Hằng khoanh chân ngồi trên bồ đoàn, cầm Thiết Linh Mẫu trong tay chuẩn bị bắt đầu tiếp tục tu Luyện.

Đúng lúc này. ngoài phòng truyền đến một cỗ dao động linh lực, trong lòng Trương Hằng không khỏi khẽ động, vội vã đứng dậy.

Đi tới cửa phòng, trên tay Trương Hằng bắt linh quyết. từ bên ngoài bay vào một tấm Truyền Âm Phù.

Truyền Âm Phù bên ngoài không có gì khác biệt, trên lá phù vẽ hoa văn màu xanh. Nhưng nếu nhìn kỹ, ở một góc nhỏ sẽ thấy có mấy dấu ấn đặc thù.

Trương Hằng vừa nhìn Truyền Âm Phù này. liền biết là do vị tổ sư Phong Hành Môn chỗ dựa vào của mình phát tới.

Mở Truyền Âm Phù. bên trong truyền ra tiếng nói già nua của vị tổ sư kia:

“Nhanh tới chỗ ta một chuyến ta có chuyện quan trọng cần nói với ngươi.”

Trương Hằng vừa nghe ngữ khí nói chuyện của tổ sư này liền biết có chuyện trọng yếu sắp xảy ra. hần cũng không hoài nghi gì. Bởi vì vị tổ sư này đại nạn sắp tới. tu vi cả đời không thể đột phá đến Kết Đan Kỳ. hơn nữa bình thường rất chiều cố mình.

Bất tri bất giác. Trương Hằng đã nhập vào vai Đường Phong.

Khẽ thở dài một hơi. trong lòng Trương Hằng cũng có chút buồn phiền, mình vừa chuẩn bị cố gắng tu Luyện Biến Thái Công Pháp đến cảnh giới Sơ thành tầng một. nhưng lại bị tổ sư triệu kiến ngay lúc mấu chốt.

Chẳng qua, đối với vị tổ sư này, Trương Hằng vẫn không dám làm trái, dù sao hần là chỗ dựa cho mình ở Phong Hành Môn, mặc dù đại nạn của đối phương cũng đã sắp tới.

Hơi có chút tiếc nuối cầm Thiết Linh Mẫu trong tay thu vào túi trữ vật, Trương Hằng đi ra ngoài phòng, thuận tay triệt đi cấm chế ngoài phòng, sau đó cầm lấy bài bệ quan.

Hắn cảm giác bản thân mình bế quan cùng đã một thời gian, dài hơn bế quan bình thường rất nhiều. Dù sao phải khai thông chín vòng tuần hoàn linh khí. tuyệt đối không thể làm được trong thời gian ngắn.

Dua một đạo linh lực vào trong bảng bế quan, trên bảng bế quan biểu hiện ra thời gian tu luyện hao tổn lần này: Một tháng lẻ năm ngày.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

15. Chương 15: Tổ Sư Triệu Kiến.

- Một tháng năm ngày?

Nhìn ký hiệu lộ ra trên bảng bế quan. Trương Hằng có chút kinh ngạc không thôi.

Một người tu tiên Luyện Khí Kỳ bế quan một tháng cũng không phải là một chuyện khiến người ta khiếp sợ, nhưng nếu có thể nhập định một tháng như Trương Hằng. vả lại không dính hạt bụi. vậy sẽ khiến người ta nghi ngờ.

Luyện Khí Kỳ dù sao vẫn thuộc phạm trù tu sĩ bậc thấp, chênh lệch không lớn với người phạm thông thường, vẫn chưa đạt tới cảnh giới nhĩn ăn uống. Tu sĩ Luyện Khí Kỳ bình thường muôn bế quan thời gian dài như vậy. nhất định phải chuẩn bị một ít ích Cốc Đan.

Lần này Trương Hằng bế quan căn bản không ăn vào một viên ích Cốc Đan. mà là một hơi tu Luyện một tháng không có ngắt quãng lần nào. mà tinh thần vẫn sung mãn.

Khẽ thở dài một hơi. Trương Hằng đoán ra đây khẳng định là Biến Thái Công Pháp mang đến. hay là cũng liên hệ đến ngọc giản thần bí trong đầu.

Cùng lúc cảm khái. Trương Hằng cũng không dám chậm trễ đi về phía nơi cư ngụ của tổ sư.

Sau khi đi ra khỏi tiểu viện của mình, Trương Hằng phát hiện tình huống bên ngoài có chút không giống bình thường.

Bởi vì nơi cư ngụ của Trương Hằng chuyên dùng cho đệ tử nội môn, có thể nói 90% đệ tử đều cư ngụ chỗ này. Một số nữ đệ tử thì ở địa phương khác.

Lúc bình thường, đệ tử nội môn nơi này phần lớn thời gian đều bế quan, dù sao đều là đệ tử nội môn. ai nấy đều là hạng người có tư chất siêu phàm. Lúc bình thường ai cũng không phục ai. chỉ dùng thực lực để nói đến mọi thứ. Bởi vì cạnh tranh cũng có chút kịch liệt, vì thế có thể gặp đệ tử nội môn ở đây không nhiều lắm.

Nhưng hôm nay trên đường đi Trương Hằng gặp liên tiếp không ít đệ tử nội môn, thậm chí hắn còn gặp đệ tử đạt tới Luyện Khí đại viên mãn. Người này gọi là Vũ Văn Lâm. bình thường phần lớn thời gian đều ở trong trạng thái tu luyện không ngờ có thể thấy người này trên đường.

- Vũ Văn sư huynh! Huynh đi đâu đó?

Trương Hằng không khỏi tò mò hỏi. Tuy rằng nhân duyên Đường Phong trong môn phái không tốt. nhưng phần lớn mọi người vẫn nhận biết hắn.

Wũ Văn Lâm liếc mắt nhìn hắn một cái. không che dấu vẻ khinh thị trên mặt chút nào, nói với giọng điệu lạnh nhạt:

- Đi Độc Thiên Bảo!

Nếu như là đệ tử nội môn bình thường, có lẽ còn không dám nói chuyện với Trương Hằng như thế, nhưng Vũ Văn Lâm là một thiên tài thuộc hàng đệ tử thế hệ mới trong Phong Hành Môn có khả năng đạt tới Trúc Cơ Kỳ, căn bản không cần mua chuộc Trương Hằng.

Thấy bóng dáng Vũ Văn Lâm khổng lồ chếch linh khí rời đi, trong lòng Trương Hằng cũng không có bất cứ giận dữ gì, mà mặt lộ ra vẻ suy tư. Vũ Văn Lâm này không bề quan tấn công Trúc Cơ Kỳ, ngược lại còn chạy đi Độc Thiên Bảo. Chẳng lẽ trong môn phái có chuyện gì phát sinh sao?

Độc Thiên Bảo là phường thị giao dịch dùng cho người tu chân gần Phương Vân Sơn nhất, lộ trình cách Phương Vân Sơn ước chừng mấy trăm dặm.

Đúng lúc này, một âm thanh truyền đến:

- Đường sư huynh! Huynh muốn đi Độc Thiên Bảo sao? Nếu vậy chúng ta cùng nhau đi.

Người đến chính là ô Lăng mới được chiêu mộ vào nội môn, hắn nhìn Trương Hằng với vẻ tươi cười.

Trương Hằng nghi hoặc nói:

- Làm sao ngươi cũng đi Độc Thiên Bảo? Chuyện gì đã xảy ra trong môn phái?

ô Lăng liếc mắt nhìn Trương Hằng với vẻ quái dị, kinh ngạc nói:

- Không ngờ huynh ngay cả Đại Hội Phương Vân cũng không biết?

- Chà! Gần đây ta vẫn bề quan, không hiểu chuyện bên ngoài nhiều lắm.

ô Lăng lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc:

- Thì ra là thế. Tuy nhiên sư huynh cũng thật lợi hại, không ngờ bề quan một tháng, nói vậy tu vi tinh tiến không ít nha?

Trương Hằng cũng không phủ nhận mình đích thật tinh tiến, nhưng bên ngoài vẫn là một tu sĩ Luyện Khí tiền kỳ, nhiều nhất đối phương cũng cho rằng tu vi của mình tăng lên một chút thôi, gật đầu nói:

- Lần bề quan này đích xác có chút linh ngộ, tuy nhiên ngươi nói Đại Hội Phương Vân là như thế nào?

- Ba môn phái trên Phương Vân Sơn sắp cử hành đại hội tỷ thí đời thứ ba, phạm là đệ tử tiến vào vị trí tốp ba người đầu tiên đều nhận được một kiện linh khí thượng phẩm. Người đệ nhất còn có thể có thêm một viên Trúc Cơ Đan.

Linh khí thượng phẩm? Trúc Cơ Đan? Trương Hằng chợt nghe hai loại này, cũng một trận tâm động.

Nên biết rằng, cho dù là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bình thường cũng không có một kiện linh khí thượng phẩm. Mà Đại Hội Phương Vân lần này không ngờ xuất ra mười kiện linh khí thượng phẩm, còn là để thưởng cho đệ tử đời thứ ba.

về phần Trúc Cơ Đan, vậy càng quý báu hơn. Hiện giờ Trúc Cơ Đan ở Tu Tiên Giới có thể nói là hiếm có. Phần lớn đều bị những môn phái lớn khống chế, đối với tán tu hay là một số môn phái nhỏ mà nói, thậm chí Trúc Cơ Đan còn là đan dược trong truyền thuyết.

Trúc Cơ Đan có thể gia tăng tỷ lệ tu sĩ Luyện Khí Kỳ thành công tấn công Trúc Cơ Kỳ. Đối với người có linh cái bình thường mà nói, bản thân nếu tiến vào Luyện Khí Kỳ, vậy tỷ lệ thành công tấn công vào Trúc Cơ Kỳ ước chừng một phần mười. Mà một khi phục dùng Trúc Cơ Đan, ước chừng còn có một phần ba tỷ lệ thành công Trúc Cơ. về phần người có linh cái thiên phú, chỉ cần có Trúc Cơ Đan, trên cơ bản là trăm phần trăm đạt tới Trúc Cơ Kỳ.

Bởi vậy có thể thấy chỗ nghịch thiên của Trúc Cơ Đan này. Mà Đại Hội Phương Vân lần này không ngờ xuất ra thứ như vậy, quyết tâm này thật lớn nha? Trương Hằng trầm nghĩ, đây sợ rằng không phải đơn giản là một lần đại hội tỷ thí.

Sau khi hỏi thăm ô Lăng một ít tin tức về Đại Hội Phương Vân, Trương Hằng liền đi tới chỗ tổ sư.

Phong Hành Môn có ba vị tổ sư, tu vi đều ngoài Trúc Cơ hậu kỳ, tuổi đã vượt qua trăm tuổi, tu vi sâu không lường được.

Bởi vì Phong Hành Môn không có người tu chân Kết Đan tọa trấn, vì thế xếp hạng bối phận có hơi khác với Tiên Vân Tông, ở Phong Hành Môn, Dẫn Khí Kỳ và Luyện Khí Kỳ thuộc đời thứ ba, Trúc Cơ Kỳ tiền kỳ đến trung kỳ thuộc đời thứ hai. Trúc Cơ hậu kỳ đến Trúc Cơ đại viên mãn thuộc đời thứ nhất.

Tu Tiên Giới trước đây. Dẫn Khí Kỳ và Luyện Khí Kỳ đều thuộc cùng một giai đoạn, được phân là thời kỳ nhập môn. Cái gọi là nhập môn có nghĩa không tính chân chính là người tu chân, Bởi vì môn phái tu chân hiện nay đều quen xếp Dẫn Khí Kỳ và Luyện Khí Kỳ vào một bối phận.

Vị tổ sư họ Âu Dương sau lưng Trương Hằng, về phần tên là gì. Trương Hằng cũng không biết. Âu Dương tổ sư có thể nói là tổ sư già nhất trong môn phái, đã có niên kỷ hơn hai trăm tuổi.

Sau khi đi vào động phủ của tổ sư. Trương Hằng bắt chuyện với đồng tử ngoài cửa động rồi đi vào. Bởi vậy có thể thấy được, địa vị của Trương Hằng trong lòng vị tổ sư này. Nếu là người bên ngoài, không nói là đệ tử Luyện Khí Kỳ. cho dù là đệ tử Trúc Cơ Kỳ cũng không có đãi ngộ như vậy.

Mới vừa tiến vào động phủ Trương Hằng liền ngửi được mùi vị thuốc Đồng ý mát lạnh. Đối với điều này. Trương Hằng cũng không thấy kỳ quái, trong vườn gieo trồng của Âu Dương tổ sư có không ít kỳ hoa dị thảo quý giá.

Khi xuyên qua khu vườn này. Trương Hằng không khỏi chú tâm quan sát. hẩn xem xét những linh thảo kỳ hoa xem có thể dùng cho việc tu luyện Biến Thái Công Pháp của mình hay không?

Tuy nhiên, sau một lúc quan sát. Trương Hằng hơi có chút thất vọng, kỳ hoa dị thảo trong khu vườn này trên cơ bản không thích hợp cho Biến Thái Công Pháp luyện hóa. Bởi vì thiên tài địa bảo mà Biến Thái Công Pháp luyện hóa cần phải ẩn chứa thiên địa tinh hoa hơn ngàn năm. Mà phần lớn hoa cỏ trong Dược Viên này còn chưa nói tới thiên tài địa bảo. càng không cần nói hàng ngàn năm.

Chỉ chớp lát. Trương Hằng đi tới một nhà gỗ đơn giản, đứng trước nhà gỗ. Trương Hằng cung kính nói:

- Vãn bối Đường Phong bái kiến tổ sư.

- Không nên khách sáo. vào đi.

Trong phòng truyền tới một giọng nói già nua. dường như còn kèm theo tiếng ho khan.

Trương Hằng chậm rãi đi vào nhà gỗ, trong lòng cũng rất cẩn thận, dù sao mình không phải chủ nhân chân chính của thân thể này, chỉ sợ hơi chút sơ suất sẽ lộ ra sơ hở với lão già sống mấy trăm năm trong phòng.

Đi vào gian nhà gỗ. phát hiện phong cách trong nhà rất đơn giản, chợt liếc mắt nhìn thấy một lò Luyện đan đen nhánh và một lão già rất già lão. ngoài ra cũng không có thứ gì đặc biệt.

Mà lão già râu bạc trắng đang ngồi trên bồ đoàn trong nhà gỗ. hai mắt nhắm nghiền, dường như đang tu Luyện công pháp nào đó. có thể nhìn thấy vàng khí màu tím trên đầu của lão.

Trương Hằng cũng không vội mở miệng, yên lặng đợi bên cạnh.

Ước chừng qua thời gian tàn nửa nén hương, miệng lão tổ Âu Dương phun ra một ngụm trọc khí. rồi cực mở mắt nhìn vào mặt Trương Hằng. trong đôi mắt lộ ra tia sáng lạnh khiến người ta sợ hãi. cùng lúc đó. trên người lão phát ra một khí tức lạnh lẽ. Uy áp của Trúc Cơ đại viên mãn buông xuống trên người Trương Hằng. khiến hô hấp của hẩn như ngừng lại. dường như có một tảng đá lớn ngàn cân đè trên người hẩn.

- Người rốt cục là ai? Vì sao chiếm thân thể của hẩn?

Lời nói của Âu Dương lão tổ giống như tiếng sấm nổ bên tai Trương Hằng.

Trong lòng Trương Hằng không khỏi hoảng sợ. Âu Dương lão tổ này không ngờ nhìn ra thân phận của mình, chẳng lẽ mình cứ như thế chết đi sao?

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

16. Chương 16: Chuyển Biến.

- Âu Dương lão tổ! Ngài nói giỡn rồi.

Tuy rằng đáy lòng Trương Hằng nổi lên sóng lớn. nhưng mặt ngoài vẫn không đổi sắc, ngược lại làm ra vẻ vô cùng kinh ngạc.

Hai tay Âu Dương lão tổ điểm một cái. toàn bộ nhà gỗ đều bị một tầng cấm chế bao quanh, ngay sau đó lão cất tiếng cười to:

- Chút tài mọn! Há có thể lừa được lão tổ ta. Người mới đoạt xá hơn một tháng, còn chưa dung hợp hoàn toàn với Thân thể này, sơ hở như thế còn muốn qua mặt lão phu. thật sự là buồn cười.

Trương Hằng lập tức biến sắc. một chút kỳ vọng trong lòng cuối cùng cũng bị phá. chẳng lẽ mình sẽ chết như thế? Thượng thiên nếu ban cho mình ngọc giản thần bí cấp nghịch thiên Như vậy. vì sao còn muốn cho mình chết đi không cam lòng chứ?

Không! Không thể buông tha! Hiện tại còn chưa tới lúc cuối. Trương Hằng cắn chặt hàm răng, Đồng thời làm ra quyết định sống chết cũng phải phản kháng.

- Nói ra mục đích của người đi?

Lão tổ nhìn thẳng vào Trương Hằng với ánh mắt lạnh lùng, khiến hắn có một loại áp lực cực lớn. Loại áp lực lớn lao trước mặt. thậm chí làm cho Trương Hằng ngay cả dũng khí nói đối cũng không được.

Chẳng lẽ Trúc Cơ Kỳ và Luyện Khí Kỳ chênh lệch lớn như vậy? Ngay cả một chút uy áp trên người đối phương cũng không thể ngăn được? Trương Hằng không khỏi hoài nghi thực lực của lão tổ.

Bởi vì tu Luyện Biến Thái Công Pháp, trình độ thần thức của Trương Hằng ước chừng tiếp cận tu sĩ Trúc Cơ tiền kỳ. theo lý thuyết ở trước mặt Âu Dương lão tổ không đến mức chật vật như thế.

Chẳng lẽ Âu Dương lão tổ này không phải là Trúc Cơ Kỳ? Sau khi cho ra kết luận như thế. sắc mặt Trương Hằng trắng bệch, ngay cả một chút ý niệm phản kháng trong đầu cũng biến mất không còn.

Dường như nhìn ra ý tưởng của Trương Hằng, lúc này Âu Dương lão tổ nói với vẻ rất đặc ý:

- Không nên vọng tưởng phản kháng trước mặt lão phu, ở trước mặt tu sĩ Kết Đan Kỳ. người không khác gì con kiến, ngoan ngoãn trả lời câu hỏi của lão phu. không nên ép ta dùng Sư Hồn Thuật.

Tân đáy lòng Trương Hằng không khỏi dâng lên ngàn cơn sóng, thật không ngờ lão tổ trước mặt đã vượt qua Trúc Cơ Kỳ, đạt tới Kết Đan Kỳ mà vô số người tha thiết mơ ước. Càng đáng sợ chính là. lão tổ này không ngờ lừa tất cả mọi người từ trên xuống dưới, một lòng ẩn thân này khó thể tưởng tượng.

- Do đâu lão nhìn ra thân phận của ta? Chẳng lẽ chính vì ta vẫn chưa dung hợp hoàn mỹ với khối Thân thể này?

Trương Hằng hơi hơi điều chỉnh tâm tình của mình, không ngừng thầm nhắc nhở trong lòng:

Đây chính là một trò chơi hư cấu, hiện tại mình đang làm một nhiệm vụ ẩn tàng, mà lúc này thấy được Boos cuối cùng. Có lẽ không thể bằng vũ lực chiến thắng đối phương, nhưng khẳng định có phương pháp khác thông qua. Chương trình viên của trò chơi sẽ không thiết kế một nhiệm vụ không thể hoàn thành...

Thông qua phương pháp suy nghĩ tự kỷ ám thị như thế. không ngờ Trương Hằng dần dần có thể chống cự lại áp lực do Âu Dương lão tổ mang đến. nhưng ngoài mặt hắn vẫn làm ra vẻ thấp thòm lo âu.

- Người đã tò mò. để lão phu vạch trần cho người một điểm.

Âu Dương lão tổ rất hài lòng với trạng thái lúc này của Trương Hằng, hỏi rất tùy ý:

- Trước khi đoạt xá người là một tu sĩ Trúc Cơ tiền kỳ?

Vừa nghe lời nói của lão tổ, Trương Hằng cùng hiểu ra sơ hở trên người của mình. Thần thức của mình không khác tu sĩ Trúc Cơ Kỳ lắm. điều này khiến đối phương chú ý. Nhưng không ngờ Âu Dương lão tổ do

vậy mà suy đoán trước đây mình là tu sĩ Trúc Cơ tiền kỳ đoạt xá. mình không ngại tiếp tục theo diễn biến của lão.

Trương Hằng vội lộ ra vẻ mặt kinh ngạc vừa bị đoán trúng, lập tức lộ ra một đám bộ mặt ảo não và hối hận.

Âu Dương lão tổ này hoàn toàn bị hàng loạt biểu tình như thế của Trương Hằng mê hoặc, cười đắc ý:

- Thế nào? Người bị lão phu đoán trúng sao? Thần thức của ngươi là Trúc Cơ tiền kỳ, trên thế giới này tuy rằng có công pháp làm tăng thần thức, nhưng lại không có khả năng tăng lên một cấp lớn. Mặc dù công pháp cao nhất cũng không làm được điểm này, điều này là một.

Nếu theo lẽ thường mà nói. suy đoán của Âu Dương lão tổ này hoàn toàn chính xác. Một tu sĩ Luyện Khí Kỳ không ngờ có thể có được thần thức so với Trúc Cơ Kỳ. Điều này hoàn toàn vượt qua sức tưởng tượng. Cho dù là công pháp đỉnh cao cũng không thể có hiệu quả nghịch thiên như vậy. Nhưng có thể nghĩ rằng, chỉ có đoạt xá mới có hiệu quả như thế.

Nhưng Âu Dương lão tổ này ngàn tính vạn tính cũng không nghĩ thể gian lại tồn tại một công pháp nghịch thiên như Biến Thái Công Pháp này. không ngờ có thể giúp cho Thần thức người tu Luyện cao hơn một cấp lớn so với người cùng cấp.

Âu Dương lão tổ lại nói tiếp:

- Tuy rằng ngươi đoạt xá khỏi thân thể này nhưng khí tức của ngươi lại chưa hoàn toàn dung hợp với khối thân thể này. gặp tu sĩ bậc cao thì sẽ bị nhìn thấy sơ hở ngay.

- Khí tức?

Trương Hằng không khỏi lộ ra thần sắc nghi hoặc.

Âu Dương lão tổ âm thầm cười lạnh, đối phương quả nhiên là một tên tu chân gà mờ. Tuy nhiên nếu cứ như vậy thì rất tốt, càng thêm có lợi cho kế hoạch của mình, mặt ngoài lại nói:

- Trên thân mỗi người đều có khí tức của bản thân, mà khí tức này không đến từ thân thể, mà đến từ nguyên thần, đến từ linh hồn của ngươi! Cho nên. mặc dù ngươi đoạt xá thành công, dưới tình huống chưa dung nhập với khối Thân thể này. vẫn rất dễ dàng bị tu sĩ bậc cao phát hiện, đây là điều thứ hai!

Lần này Trương Hằng không phải giả bộ gà mờ. mà hẳn thật sự không biết chuyện này. Nhưng thông qua giải thích của Âu Dương lão tổ hẳn cũng hiểu rõ ra. Thứ khí tức này có thể thông qua khí chất đến biểu hiện bên ngoài của người. Tỷ như Lạc Trần tiên tư của Tiên Vân Tông, trên người nàng tự nhiên có một khí chất thanh nhã tĩnh lặng, mặc dù những người khác có dung mạo giống như nàng, cũng khó thể có được khí chất siêu phàm thoát tục như vậy.

Đương nhiên, khí chất chính là hình thức của khí tức biểu hiện bên ngoài mà thôi. Khí tức là bản chất linh hồn của bản thân. Tu sĩ bậc cao có thể từ khí tức đoán ra người thật hay giả.

- Còn có một nguyên nhân đơn giản hơn. khi ngươi vừa mới vào nhà gỗ. không ngờ có thể không nói lời nào đứng đây chờ lão phu nửa nén nhang. Phần ẩn nhẫn và sự chịu đựng này tuyệt đối tên Đường Phong rác rưởi trước kia không thể so được. Đây cũng là một trong những nguyên nhân ta phán đoán ngươi không phải chủ nhân của khối Thân thể này.

Trương Hằng lặng lẽ nghe, trong lòng cũng âm thầm suy tư. không ngờ mình để lộ ra nhiều dấu vết như vậy. Đây rất cực tài trí mình quá yếu. hay là lão gia hỏa này sống lâu thành tinh? Như trong tiểu thuyết mình xem. những người khác xuyên qua. từng tên chỉ điểm giang sơn. không gì không làm được, mà sao tới phiên mình cứ có cảm giác chỉ số thông minh không đủ chứ.

Cùng lúc thầm than thở, Trương Hằng không khỏi cho ra một kết luận, mặc dù mình xuyên qua thế giới này. về mặt tâm cơ cũng chưa chắc có thể so với người tu chân thế giới này. mọi thứ đều do mình quá coi thường người thế giới này.

- Thế nào? Lão phu đã giải thích nguyên nhân cho ngươi, ngươi hãy ngoan ngoãn nói ra mục đích đến đây của mình!

Âu Dương lão tổ nhìn Trương Hằng với khí định thần nhàn, không chút nào lo lắng đối phương không nói ra đáp án mà mình dự đoán.

Trương Hằng nghi hoặc khó hiểu hỏi:

- Mục đích? Ta đoạt xá khỏi Thân thể này chẳng lẽ còn có bí mật gì không thể cho ai biết.

Âu Dương lão tổ lúc này đã chú ý kết luận có được, lại thuận miệng hỏi:

- Vậy ngươi vì sao phá đoạt xá khỏi Thân thể này.

Trương Hằng làm bộ thở dài một hơi. lộ ra dáng vẻ buồn bực và bất đắc **:

- Lão tổ ngài có điều không biết, ta đoạt xá thân thể đồ tôn của ngài, đây cũng là chuyện bất đắc **!

Tiếp theo. Trương Hằng bắt đầu biên chế một câu chuyện xưa. mà câu chuyện này có thể là kết quả Âu Dương lão tổ suy đoán:

- Đó là chuyện cách đây một tháng. Lúc ấy. ta đánh nhau với tu sĩ Trúc Cơ trung kỳ. kết quả bị hấn phá hủy thân thể. mọi thứ rơi vào đường cùng nên nhân cơ hội nguyên thần xuất khiếu, thoát được vận rủi hồn phi phách tán.

- Nhưng ngài cũng biết, với tu vi Trúc Cơ Kỳ của ta, nguyên thần ly thể rất ngắn ngủi, sau một thời gian thì khó thoát cái chết, do đó ta cần đi đoạt một khối thân thể. mà đúng lúc đó. ta thấy đồ tôn của ngài, bất đắc dĩ mới...

Khi Trương Hằng nói tới đây. lại ngừng, ánh mắt lén nhìn thần sắc của Âu Dương lão tổ.

Âu Dương lão tổ đều thấy biểu tình của Trương Hằng trong mắt. Lời nói của Trương Hằng cũng phù hợp với suy đoán trong lòng lão. nên tiếp lời Trương Hằng:

- Cho nên ngươi liền chiếm lấy thân thể tên rác rưởi Đường Phong kia?

Trong lòng Trương Hằng bỗng nhiên thoáng động. Âu Dương lão tổ này nhiều lần lấy thứ “Rác Rưởi” để gọi Đường Phong, hay là bình thường Âu Dương lão tổ quan tâm Đường Phong là giả? Mà Âu Dương lão tổ có bí mật gì đó không thể cho ai biết?

Tuy nhiên. Trương Hằng từ trên thái độ của Âu Dương lão tổ có thể đoán ra. lão cũng không vội lấy tính mệnh của mình. Nếu không cũng không nói chuyện dong dài với mình ở đây.

Mặc dù có được kết luận như vậy. Trương Hằng vẫn không dám sơ suất chút nào, lão già trước mặt không dễ lừa gạt. Lần này chẳng qua là suy nghĩ của đối phương có ẩn tượng trước trong đầu. cho nên mới bị mình mê hoặc.

Một dáng vẻ giả bộ khùng hoảng, trong giọng nói mang theo một chút run rẩy:

- Lão tổ! Lúc ấy ta cũng không biết con cháu ngài, nếu không ta cũng sẽ không đoạt xá hấn...

Âu Dương lão tổ đột nhiên hài lòng cười ha ha:

- Ha ha ha... Lần này ngươi đoạt xá tốt lắm, rác rưởi chết rất đúng, thật sự là hả lòng hả dạ.

Trương Hằng không khỏi kinh ngạc. Tuy rằng hấn biết Âu Dương lão tổ đóng kịch với Đường Phong, ôm mục đích nào đó. nhưng tuyệt đối cũng không thể tưởng lão có phản ứng như thế.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

17. Chương 17: Phệ Hồn Cổ.

Trong trí nhớ của Đường Phong, Âu Dương lão tổ thậm chí coi hắn như con cháu thân thuộc. Lúc bình thường cũng luôn chiều cố hắn. mặc dù trong Phong Hành Môn gặp chuyện gì, vị lão tổ này cũng không chút do dự làm chỗ dựa cho hắn. thậm chí còn ngoại lệ ban cho hắn một kiện linh khí hạ phẩm.

Trương Hằng lúc này cũng rất nghi hoặc, trong lòng càng ngày càng kiêng kỵ lão tổ này. ở trong mắt người bình thường, Âu Dương lão tổ này là một lão nhân sắp bước vào tuổi xế chiều, nhưng ai ngờ lão hiển nhiên là một tu sĩ Kết Đan Kỳ thông thiên, lão làm như vậy rốt cục có bí mật gì không thể cho ai biết?

Một lát sau Âu Dương lão tổ nở nụ cười tươi, lại dùng ánh mắt trên người Trương Hằng. lập tức. một luồng linh áp không thể ngăn cản lại lần nữa buông xuống trên người Trương Hằng.

Trên mặt Trương Hằng lộ ra vẻ sợ hãi. thân thể không tự chủ lui ra sau. nói năng lộn xộn:

- Lão... lão muốn làm... làm gì?

- Người đã biết thực lực chân chính của ta. người nghĩ rằng ta sẽ yên tâm cho người đi hay sao?

Sát khí trong mắt Âu Dương lão tổ chợt lóe ra. Trương Hằng lập tức cảm thấy lạnh cả người, chẳng lẽ Âu Dương lão tổ tính giết mình sao?

Trương Hằng hiểu rõ. ở trước mặt Kết Đan Kỳ. mình không có lực trả đòn. nhưng tận đáy lòng hắn vẫn hạ quyết tâm. nếu đối phương thật sự xuống tay như đã nói. mình tuyệt không ngồi chờ chết! Cho dù tỷ lệ thành công không đến một phần vạn. mình cũng phải làm.

Nhưng lập tức. Âu Dương lão tổ lộ ra vẻ tươi cười:

- Đương nhiên, nếu người muốn còn mạng thì điều đó không phải không được.

Trương Hằng hơi thở dài nhẹ nhõm trong lòng, xem ra suy đoán của mình không tệ. Âu Dương lão tổ này nếu thật sự muốn giết mình, e rằng sớm đã động thủ làm gì ở đây nói dông dài với mình, lại một trận đe dọa? Chỉ sợ tiếp theo, đối phương lại muốn vừa ân vừa uy hiếp.

Nhưng Trương Hằng không biết chỗ nào trên người mình đáng giá khiến lão tổ động tâm?

Vội vàng giả bộ đáng vẻ mừng như điên. Trương Hằng vội hỏi:

- Lão tổ có gì phân phó. đệ tử nhất định làm thay cho ngài.

Âu Dương lão tổ lấy tay vuốt chòm râu trắng bóng của mình, vẻ mặt mang theo một chút tán thưởng, nói:

- Ủ! Người là một người thông minh, lão tổ ta sẽ không nói thêm gì hết, chỉ cần làm theo ý của ta. lão tổ tuyệt đối không bạc đãi người. Đây là Phệ Hồn cổ độc môn do ta nuôi. có thể thôn phệ nguyên thần người tu Luyện. Mặc dù là tu sĩ Kết Đan Kỳ bị trúng dị thú hồng hoang này trên người, cũng rất khó thoát khỏi vận rủi bị phệ hồn.

Chỉ thấy Âu Dương lão tổ lấy ra một bình thủy tinh trong suốt đặc chế trong túi trữ vật, điểm sáng màu đen như đom đóm lượn lờ trong bình thủy tinh này.

Sau khi nhìn thấy những điểm đen Phệ Hồn cổ lóe lên. trong lòng Trương Hằng không khỏi sinh ra một loại cảm giác sợ hãi. Loại sợ hãi này không đến từ Thân thể. mà là loại phản ứng bản năng đến từ sâu trong linh hồn.

Nhưng ngay lập tức. ngọc giản màu trắng bạc trong đầu lóe lên một luồng ngân quang, bao quanh nguyên thần Trương Hằng. sau đó biến mất không thấy. Lập tức, loại sợ hãi cực độ trong lòng cũng biến mất.

Trong lòng Trương Hằng không khỏi vui vẻ, xem ra ngọc giản này dường như có tác dụng khắc chế nhất định với Phệ Hồn cổ này. Nhưng mặt ngoài hắn vẫn làm ra dáng vẻ kinh hãi. nhìn Phệ Hồn cổ màu đen trong bình thủy tinh một cách kinh sợ.

- Phệ Hồn Cổ này là một loại kỳ cổ từ thời hồng hoang lưu lại chuyên khắc chế nguyên thần. Tuy rằng những Phệ Hồn cổ này chưa trưởng thành. nhưng cũng có nắm chắc đối phó với tu sĩ dưới Kết Đan Kỳ.

Âu Dương lão tổ cười hắc hắc, nhẹ nhàng mở bình thủy tinh ra. sau đó ánh sáng đen chợt lóe trong tay. lập tức hai Phệ Hồn cổ trong bình này bay ra. trong miệng lão khẽ phun ra chú ngữ khó hiểu, trong nhà lập tức sinh ra một luồng dao động kỳ dị.

Ánh sáng đen chợt lóe. Phệ Hồn cổ ở chỗ Âu Dương lão tổ trong nháy mắt đánh vào Thân thể Trương Hằng. Tốc độ này cũng không kém hơn pháp bảo phi hành bao nhiêu.

Vốn lấy tốc độ của Trương Hằng lại ở khoảng cách gần như thế. vẫn có thể miễn cưỡng tránh né Phệ Hồn cổ bay tới. nhưng hắn vẫn cho Phệ Hồn cổ tiến vào cơ thể mình.

Hắn hiểu rõ. mình không có bất cứ lực chống cự nào trước mặt Kết Đan Kỳ. còn không Bằng giấu đi một phần thực lực. sau đó nói không chừng còn có cơ hội lật ngược thế cờ.

Trương Hằng triển khai phương pháp nội thị. chỉ cảm thấy hai con Phệ Hồn cổ ẩn núp bất động trong cơ thể. đang trong trạng thái ngủ say. Bên ngoài cổ trùng bị một lớp kén màu trắng trong suốt bao lấy. dường như vẫn không sinh ra bất cứ uy hiếp gì với Trương Hằng.

Âu Dương lão tổ thần nhiên nói:

- Khi lớp kén trắng trong suốt bên ngoài bị vỡ, chính là lúc Phệ Hồn cổ bắt đầu công kích, hơn nữa lớp kén trắng này chỉ có thể duy trì một tháng, cho nên trong vòng một tháng, ngươi nhất định phải đến chỗ ta nhận một loại giải dược đặc biệt, để cho lớp kén trắng tiếp tục duy trì một tháng, nhốt Phệ Hồn cổ chìm vào ngủ say trong đó.

Trương Hằng không khỏi hít ngược một hơi khí lạnh, không nghĩ tới Âu Dương lão tổ lại dựa vào phương pháp này để đối phó mình. Một khi trong vòng một tháng mình không đến chỗ lão báo tin. Phệ Hồn cổ sẽ phá kén ra. thôn phệ hồn phách và nguyên thần của mình.

Có thể nói. mạng nhỏ của Trương Hằng đã nằm trên tay Âu Dương lão tổ. nếu muốn sống, nhất định phải ngoan ngoãn cho đối phương sai khiến.

Tuy nhiên trong lòng Trương Hằng lờ mờ sinh ra một cảm giác, dường như Phệ Hồn cổ này không thể mang đến bất cứ uy hiếp gì với mình, chẳng lẽ là do ngọc giản màu bạc trong đầu mình?

Lập tức Trương Hằng lại nghĩ đến thuộc tính biến thái luyện hóa vạn vật của Biến Thái Công Pháp, trong lòng không khỏi giật mình. Nếu mình có thể tiến vào Biến Thái Công Pháp tầng một, thì vị tất e ngại Phệ Hồn cổ này. Đến lúc đó nói không chừng mình có thể luyện hóa sạch Phệ Hồn Cổ. Dù sao Biến Thái Công Pháp này được xưng là Luyện hết mọi vật hữu hình, hóa hết mọi thứ vô hình trong thiên hạ. Phệ Hồn cổ này vị tất cũng có thể thoát được phạm trù vạn vật.

Thấy biểu tình biến đổi không ngừng của Trương Hằng, Âu Dương lão tổ cười nói:

- Chỉ cần ngươi làm việc cho ta theo kế hoạch, nhất định sẽ không thiếu chỗ tốt cho ngươi, nói không chừng còn có cơ hội tiến vào Trúc Cơ Kỳ. Đến lúc đó ta sẽ thu ngươi làm môn hạ. lấy Phệ Hồn cổ ra khỏi người ngươi.

Trong lòng Trương Hằng không khỏi trầm lắng, chờ chuyện làm xong, chỉ sợ cùng chính là lúc chết, về phần có thể Trúc Cơ hay không, Trương Hằng căn bản không quá lo lắng, hắn có được Biến Thái Công Pháp, nhất định sẽ đi lên con đường tu chân khác với người thường.

- Đây là phần thưởng một kiện linh khí trung phẩm lão tổ ban cho ngươi. Ngươi dựa theo kế hoạch của ta làm việc, sau khi hoàn thành chuyện thứ nhất, ta lại ban cho ngươi phần thưởng một kiện linh khí thượng phẩm, thậm chí ngay cả Trúc Cơ Đan cũng có thể cho ngươi.

Linh khí trung phẩm? Trong lòng Trương Hằng không khỏi máy động. Nên biết rằng ở Phong Hành Môn cũng chỉ có hai ba đệ tử có linh khí trung phẩm trong tay. Có được linh khí trung phẩm này. hơn nữa còn có Biến Thái Công Pháp của mình, chỉ cần không thật sự gặp tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn trở lên thì không cần e ngại gì nữa.

Lão tổ lại lấy ra một kiện linh khí trung phẩm hình lưỡi liềm, giao cho Trương Hằng.

Trương Hằng tiếp lấy linh khí trung phẩm vào tay. trên mặt lộ ra vẻ vui sướng.

Âu Dương lão tổ rất hài lòng phản ứng của Trương Hằng, thản nhiên nói:

- Linh khí trung phẩm này gọi là Nguyệt Thương, có được hiệu quả đóng băng. Mỗi lần công kích đều tự động phát ra phép thuật Băng Đóng Thuật bậc hai. Có thể nói, giá trị của linh khí trung phẩm này không thua gì linh khí thượng phẩm bình thường.

Tay Trương Hằng cầm linh khí trung phẩm này, trên tầng ngân sương bên ngoài truyền đến một luồng khí băng hàn khiến tay hắn cảm giác lạnh cóng.

Đây thật sự là một kiện linh khí trung phẩm bình thường, trong lòng Trương Hằng cũng không khỏi sinh, ra một loại cảm giác yêu thích, sau khi đưa Nguyệt Thương vào túi trữ vật. Trương Hằng khom người nói với Âu Dương lão tổ:

- Tạ ơn lão tổ ban cho, lão tổ có chuyện gì xin cứ việc phân phó.

Trên mặt Âu Dương lão tổ lộ ra vẻ cười ôn hòa:

- Người yên tâm, chỉ cần trợ giúp ta hoàn thành hai chuyện, là khôi phục tự do của người, đến lúc đó người có thể an toàn rời khỏi Phương Vân Sơn, cũng có thể bãi làm môn hạ của ta. Âu Dương Thiên Đức ta tuyệt không lừa người.

Trong lời nói của Âu Dương lão tổ lộ ra vẻ thành khẩn, nhưng Trương Hằng làm sao tin lời nói của lão chứ. Tuy nhiên trái lại biết rõ tính danh thật của lão tổ. Âu Dương Thiên Đức? Tên này lão tử nhớ kỹ, sinh thời nhất định điều tra, Trương Hằng âm thầm hạ quyết tâm trong lòng.

- Không biết lão tổ có hai chuyện gì muốn đệ tử làm?

Lúc này Trương Hằng vẫn xưng là đệ tử, Âu Dương lão tổ cũng thầm thừa nhận thân phận hắn thay thế Đường Phong.

- Chuyện thứ hai tạm không đề cập tới, trước tiên nói về chuyện thứ nhất, chuyện này có liên quan đến Đại Hội Phương Vân một tháng sau.

Trên mặt Âu Dương lão tổ lộ ra vẻ ngưng trọng.

Trương Hằng thầm nghĩ, Đại Hội Phương Vân này quả nhiên không đơn giản chỉ là tỷ thí. Ngay cả Âu Dương lão tổ Kết Đan Kỳ cũng quan tâm đến chuyện này, có thể thấy Đại Hội Phương Vân lần này nhất định có bí mật gì đó không thể cho ai biết.

Âu Dương lão tổ mang theo vẻ mặt hồi tưởng một chút, nói:

- Chuyện này có liên quan đến một bí mật trên Phương Vân Sơn...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

18. Chương 18: Đánh Khắp Thiên Hạ Vô Định Thủ!

Trương Hằng vừa nghe chuyện này không ngờ đề cập đến bí mật của Phương Vân Sơn cũng không khỏi sinh ra lòng tò mò rất lớn. Thầm nghĩ, nếu không phải mình bị Âu Dương lão tổ khống chế cái mạng nhỏ, đối phương vị tất sẽ giảng giải bí mật này cho mình.

Có lẽ mục đích giấu thực lực của Âu Dương lão tổ là có liên quan đến bí mật này.

Âu Dương lão tổ thu hồi ý hồi tưởng trên mặt. Khẽ liếc mắt nhìn Trương Hằng ở bên cạnh có dáng vẻ chăm chỉ lắng nghe hết sức chăm chú, mới bắt đầu tự thuật:

- Ước chừng vào mười vạn năm trước. Triệu quốc hiện giờ cùng với Tề quốc và Sở quốc chung quanh căn bản không tồn tại trên thế giới này. Tất cả lãnh thổ nơi này đều do một vương triều rất khổng lồ thống

trị. Mà vương triều này gọi là Chu Vương Triều. Ngay lúc đó lãnh thổ của Chu Vương Triều rất rộng lớn. ngang dọc mấy ức dặm hầu như thống trị nửa khối đại lục này.

Trên mặt Trương Hằng không khỏi lộ ra vẻ kinh hãi theo hần biết, diện tích Triệu quốc hiện giờ cũng lớn gấp mấy lần Trung Quốc trên địa cầu. mà Triệu quốc so với Tề quốc và Sở quốc tiếp giáp còn lớn hơn Triệu quốc gấp mấy lần. về phần Đông vãn đại lục theo lời Âu Dương lão tổ. trong mắt người tu chân đó gần như là quái vật lớn không có giới hạn.

Có thể thống trị nửa khối Đông vãn đại lục. mặc dù chỉ vãn vẹn thống trị giới thể tục. điều này cũng rất được.

Triệu quốc, Tề quốc, Sở quốc, khu vực của ba quốc gia này chính là cực hạn Trương Hằng có thể chạm tới. Chung quanh ba quốc gia này là một mảnh Tử Vực mờ mịt mênh mông. Mặc dù là tu sĩ bậc cao có thần thông cái thể, cũng tránh xa vùng Tử Vực này.

về phần bên ngoài ba quốc gia kia còn có gì. cũng không có bao nhiêu người biết. Ngàn vạn năm đến nay, còn chưa từng nghe ai nói qua có người nào ra khỏi phạm vi ba nước.

Bởi vậy. khu vực phong bế ba quốc gia này lại xưng là Tam Tinh Vực. mà chung quanh Tam Tinh Vực là tồn tại Tử Vực cấm kỵ này.

- Chu Vương Triều thời đó rất đáng sợ cường đại đến khó tin. toàn bộ đại địa đều run rẩy trước mặt nó. hơn nữa không những nó thống trị nhân gian, ngay cả toàn bộ Tu Tiên Giới đều bị thống trị không có bất cứ thế lực nào có thể chống lại.

Khi Âu Dương lão tổ nói tới đây. trên mặt vẫn còn lưu lại mấy phần hoảng sợ.

Trương Hằng cũng không khỏi khiếp sợ. Hần vốn tưởng rằng sự cường đại của Chu Vương Triều này chỉ vãn vẹn thể hiện ở giới thể tục. không ngờ ngay cả toàn bộ Tu Tiên Giới cũng bị nó chinh. Không khó tưởng tượng, Chu Vương Triều lúc đó cường đại đến mức nào.

Hiện giờ ba quốc gia thống trị Tam Tinh Vực cũng chỉ là giới thể tục. Tuy rằng ngoài sáng ba quốc gia này thống trị khu vực này nhưng bên trong, ba quốc gia thể tục này đã bị một số môn phái lớn của Tu Tiên Giới nắm trong tay.

Nhưng Trương Hằng vẫn không thể tin được chút nào, một quốc gia thể tục như vậy làm sao có thể thống trị được cả Tu Tiên Giới?

Nên biết rằng, tính hết tu sĩ Tam Tinh Vực này cũng là con số hàng vạn, trong đó cũng có không ít người có thực lực thông thiên thậm chí còn có tồn tại nghịch thiên có thể bằng lực bản thân quét ngang một quốc gia.

Hơn nữa. ngoài Tam Tinh Vực, còn có sông núi và đại địa mênh mông vô ngần, số lượng người tu Luyện phải tính là hàng ức. về phần có bao nhiêu người phạm, điều đó căn bản không thể tính toán được.

Muốn thống trị khối đại lục hỗn loạn này, e rằng chỉ thống trị một nửa, cũng không thể tưởng tượng rồi. điều này căn bản không phải con người có thể làm được.

Dường như nhìn ra vẻ nghi ngờ trong mắt Trương Hằng. Âu Dương lão tổ cười lạnh, một tiếng, lại không dấu nổi vẻ sợ hãi trên mặt:

- Lúc ấy. thế lực Chu Vương Triều đang khuếch trương tới Tu Tiên Giới. Hành động này bị Tu Tiên Giới lúc đó phản kháng nghiêm trọng, thậm chí còn có một số nhân sĩ tu chân đánh giết thẳng tới kinh thành Chu Vương Triều.

Nhưng cũng không ngoại lệ. mặc kệ người tu tiên có tu vi cường đại thể nào. sau khi đánh giết tới kinh thành, toàn bộ bị giết sạch tại chỗ. thậm chí là hồn phi phách tán.

- Sau đó. Chu Vương Triều áp dụng sách lược tanh máu. chém giết người tu chân không chút lưu tình. Mặc kệ những người tu chân này có thần phục hay không, cũng bị đội chấp pháp của Chu Vương Triều loại bỏ. cứ kéo dài liên tục mấy trăm năm như vậy. hàng ức tu sĩ của cả Tu Tiên Giới bị giết chỉ còn lại một phần.

- Đó là một trường tai kiếp, một loại kiếp nạn mà Tu Tiên Giới trăm vạn năm chưa từng gặp phải! Vô số tu sĩ ngã xuống. Hơn nữa, tu sĩ càng có thực lực cao cường thì càng khó thoát cái chết. Có thể nói, tu sĩ Phân Thần Kỳ trở lên gần như đều bị giết chết không chừa một ai.

Nói tới đây, giọng điệu của Âu Dương lão tổ có chút run rẩy.

Không khó tưởng tượng, tình huống lúc đó thảm khốc đến cỡ nào. Ngay cả tu sĩ Phân Thần Kỳ trở lên cũng bị loại bỏ không chút lưu tình, càng không nói những tu sĩ Luyện Khí Kỳ, Trúc Cơ Kỳ.

- Trong thời đại hỗn loạn đó, tất cả tu sĩ của Tu Tiên Giới biết giết đến chỉ còn lại một phần, mà trong một phần này chỉ còn lại những người tu chân có tu vi thấp kém. Mọi thứ không giữ được, những tu sĩ còn lại buông tha hết chống cự. Thành khẩn cầu Chu Vương Triều giữ lại một chút hương lửa cuối cùng cho Tu Tiên Giới.

Trương Hằng không khỏi hỏi:

- Chu Vương Triều chắc là đồng ý. nếu không Đồng ý, làm sao có Tu Tiên Giới như hiện tại.

Âu Dương lão tổ lắc đầu nói:

- Không có! Chu Vương Triều không đồng ý. bọn họ giết sạch toàn bộ Tu Tiên Giới! Vì củng cố địa vị thống trị của vương triều này. cả Đông vãn đại lục chỉ cho phép gia tộc tu chân của hoàng tộc Chu Vương Triều tồn tại trên thế giới này.

- Nhưng Chu Vương Triều chỉ có một gia tộc tu chân, làm sao có thể chống lại toàn bộ Tu Tiên Giới chứ?

Trương Hằng không kiềm nổi đưa ra nghi vấn của mình, mặc dù Chu Vương Triều cường đại như thế nào. đối mặt với mấy triệu người tu chân, cùng khó thể ngăn cản.

Trong mắt của Âu Dương lão tổ đột nhiên lóe lên vẻ mặt kính sợ xen lẫn căm thù. Lão thở dài dùng một loại ngữ điệu kỳ dị nói:

- Toàn bộ chuyện này đều do tồn tại của một người, đây là một nhân vật đủ để gọi là nghịch thiên...

Một người, không ngờ có thể quyết định vận mệnh cả Tu Tiên Giới? Trương Hằng hít ngược một hơi khí lạnh, người như vậy tồn tại ra sao? Có thể cường đại đến mức như thế?

- Người đó rất đáng sợ, rất đáng sợ... Hắn chỉ bằng vào lực bản thân chống lại cả Tu Tiên Giới, đánh khắp thiên hạ vô địch thủ, tung hoành vô địch nhân giới.

Khi Âu Dương lão tổ nhắc đến người này. không chỉ có kính sợ rất sâu. thậm chí còn ẩn chứa một loại sùng bái không thể xét nét!

Đánh khắp thiên hạ vô địch thủ. tung hoành vô địch nhân giới! Điều này thật sự đáng sợ!

Trương Hằng khó thể tưởng tượng người này năm đó nổi tiếng thế nào. sức đủ để đảo núi lấp sông, một tay che trời, ngạo thị cả khu Đông vãn đại lục. Tuy nhiên người như vậy thật sự khiến người ta kính sợ. Ở thế giới lấy cường giả vi tôn lại cũng được người kính ngưỡng!

- Người biết tên của người này rất ít. nhưng danh hiệu của hắn lại nổi tiếng khắp Đông vãn đại lục này. thậm chí còn truyền bá ra ngoài đại lục.

Hắn được xưng là đệ nhất vũ nội đánh khắp Thiên hạ vô địch thủ: Huyết Sát Thần Đế!

Đánh khắp Thiên hạ vô địch thủ Huyết Sát Thần Đế! Trương Hằng nhớ kỹ tên này thật sâu. Lúc này trong đầu hắn không ngờ sinh ra ý niệm kỳ quái, mình nhất định đạt tới trình độ giống như Huyết Sát Thần Đế. thậm chí còn vượt qua hắn!

Có lẽ đối với người khác mà nói. đây hoàn toàn là một mục tiêu không có khả năng, nhưng đối với Trương Hằng có Biến Thái Công Pháp mà nói, mọi thứ đều có khả năng.

Âu Dương lão tổ cũng cảm nhận một luồng ý chí chiến đấu lờ mờ trên người Trương Hằng, trong lòng cũng không ngừng cười lạnh, mặt ngoài nói với vẻ lạnh nhạt:

- Trong lịch sử mấy trăm vạn năm của Đông vãn đại lục. không có bất cứ người nào có thể vượt qua Huyết Sát Thần Đế. một thân tu vi của hắn đủ để chấn thước cổ kim. ngạo thị vũ nội.

Trương Hằng hiểu được, thời gian mấy trăm vạn năm. Tu Tiên Giới tự nhiên sẽ xuất hiện thiên tư ngút trời, nhưng không có bất cứ người nào có thể sánh vai với Huyết Sát Thần Đế. Có thể nói, hào quang tất cả thiên tài trong mấy trăm vạn năm bị một mình hắn che mờ.

- Nhưng vì sao Tu Tiên Giới chúng ta vẫn không bị diệt sạch?

Ý của Trương Hằng rất rõ ràng, nếu Huyết sát Thần Đế đáng sợ như thế, vì sao không diệt sạch Tu Tiên Giới.

Âu Dương lão tổ lắc đầu:

- Dù sao cũng là chuyện mười vạn năm trước. Rất nhiều chuyện truyền lưu đến nay cũng không thể khảo chứng. Lúc ấy dưới sự dẫn dắt của Huyết Sát Thần Đế. Chu Vương Triều đủ để quét ngang đại lục. thậm chí giết Tu Tiên Giới chỉ còn một phần. Nhưng sau đó, Huyết Sát Thần Đế mất tích một cách thần bí. Chu Vương Triều do hắn thống trị trong nháy mắt sụp đổ.

Chuyện này xong rồi sao? Trương Hằng không khỏi có chút thất vọng, tuy nhiên chuyện này dù sao cũng là chuyện mười vạn năm trước, sau đó lại xảy ra chuyện gì thì không ai biết.

- Nhưng những chuyện này có quan hệ gì với Phương Vân Sơn chúng ta chứ?

Trương Hằng đột nhiên tỉnh ngộ. không phải đang nói bí mật của Phương Vân Sơn sao? Làm sao lại đặt lên người Huyết Sát Thần Đế.

Âu Dương lão tổ nhẹ liếc hắn. lấy một loại giọng điệu nhẹ nhàng nói:

- Bí mật của Phương Vân Sơn này có liên quan đến Huyết Sát Thần Đế.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

19. Chương 19: Phương Vân Sơn Bí Tân!

- Bí tân của Phương Vân Sơn có liên quan tới Huyết Sát Thần Đế!

Âu Dương lão tổ tuy nhẹ nhàng nói ra một câu nhưng nội dung bao hàm trong đó đủ để khiến mọi người kinh hãi. Dù là Trương Hằng, khi nghe được những lời này cũng không khỏi kinh ngạc.

- Tiếp theo ta sẽ giảng thuật bí tân này cho người, người không được lộ ra cho bất cứ một người nào khác. Nếu không, lão tổ ta cũng không do dự lấy mạng người ngay lập tức!

Lệ mang trong mắt Âu Dương lão tổ lóe lên. Trương Hằng liền cảm nhận được một cỗ sát ý thâm nhập tới tận linh hồn. so với trước đây càng chân thật!

Sát ý lần trước mà Âu Dương lão tổ vừa phóng thích tới Trương Hằng chẳng qua chỉ khiến hắn kinh sợ. thuận tiện để cường bức. lợi dụ tiếp sau này. Trong lòng lão cũng không nổi lên sát ý thật sự đối với hắn.

Mà lần này, Âu Dương lão tổ mang tới cho hắn một loại sát ý rất rõ ràng. Khiến Trương Hằng sinh ra một cảm giác rất chân thật rằng nếu chính mình làm lộ bí tân mà Âu Dương lão tổ sắp giảng thuật thì chỉ sợ đối phương thật sự sẽ không lưu tình mà lấy đi tính mạng của hắn.

Tuy nhiên, càng như thế càng khiến Trương Hằng tò mò hơn đối với bí tân mà Âu Dương lão tổ sắp nói ra. Một bí mật thế nào mà có thể khiến một kẻ Kim Đan Kỳ như Âu Dương lão tổ phải cẩn thận như thế?!

Tuy trong lòng nghĩ thế nhưng hắn tuyệt đối không biểu hiện ra bên ngoài. Trương Hằng cũng làm ra vẻ mặt vô cùng kinh hãi, ngoài miệng liên tục thề thốt:

- Lão tổ ngài yên tâm. đệ tử tuyệt đối sẽ không nói ra cho ngoại nhân một câu. Hơn nữa, trong cơ thể ta còn có Phệ Hồn cổ của ngài, làm sao có thể làm ra chuyện ngu xuẩn như thế được!?

Âu Dương lão tổ vừa lòng, khẽ gật gật đầu rồi mới bắt đầu nhẹ nhàng giảng thuật:

- Khi mà Huyết Sát Thần Đế dẫn dắt Chu Vương Triều chuẩn bị diệt sát số người tu chân còn lại thì không biết vì lý do gì mà Huyết Sát Thần Đế lại mất tích bí ẩn Chu Vương Triều vì khuyết thiếu một nhân vật linh hồn cấp Nghịch Thiên như vậy cho nên nhanh chóng sụp đổ.

Theo sau không biết vị cao nhân nghịch thiên nào đó động tay chân, cũng có thể chính là kiệt tác của Huyết Sát Thần Đế. khu vực chính giữa ba nước Triệu Quốc. Tề Quốc. Sở Quốc bây giờ xuất hiện một lực lượng thần bí đủ để Nghịch Thiên, hoàn toàn ngăn cản liên hệ với ngoại giới. Cũng từ đó về sau này hình thành một khu vực độc lập. chính là Tam Tinh Vực bây giờ! Mà xung quanh Tam Tinh Vực lại chính là Tử Vực! Tử Vực là một sự tồn tại vô cùng kỳ quái, mặc dù là người tu tiên Phân Thân Kỳ chỉ tồn tại trong truyền thuyết cũng không thể vượt qua khu vực này được...

Trương Hằng lắng lắng nghe, về sự tồn tại của Tam Tinh Vực và Tử Vực thì ít nhiều hắn cũng biết đôi chút. Nhưng nghe Âu Dương lão tổ giảng thuật hắn lại hiểu biết thêm nhiều về sự hình thành hai khu vực này. Có lẽ sự hình thành Tam Tinh Vực và Tử Vực có liên quan rất lớn tới sự mất tích của Huyết Sát Thần Đế. bởi vì hai sự kiện này đồng thời phát sinh. Sự trùng hợp như thế không thể không làm người ta hoài nghi được.

- Mà theo truyền thuyết, trước khi Huyết Sát Thần Đế biến mất, Tam Tinh Vực đã để lại chín động phủ. Chín động phủ này đều ẩn chứa bảo tàng kinh thiên và kỳ ngộ lớn lao. Mà có một động phủ trong đó còn lưu lại chân truyền cả đời của Huyết Sát Thần Đế cùng đại đa số kho báu của Huyết Sát Thần Đế. Chỉ cần bất cứ người nào tìm được một trong chín động phủ này sẽ có tiền vốn đủ để ngạo thị toàn bộ Tu Tiên Giới, càng đừng nói là động phủ tối trọng yếu nhất trong số đó...

Khi nói tới đây. trong mắt Âu Dương lão tổ lại lộ ra vẻ tham lam.

Mặc dù là Trương Hằng chỉ ngồi bên cạnh lắng nghe mà cũng vô cùng động tâm. Hắn nghĩ thầm rằng những gì lưu lại trong động phủ liên quan tới Huyết Sát Thần Đế kia khẳng định là những trân hi kỳ bảo khiến người ta phải phát cuồng. Có lẽ. những thứ có cấp bậc như linh khí kia thì Huyết Sát Thần Đế căn bản không thêm cất chứa. Thậm chí cả những pháp bảo bình thường có lẽ cũng không thể lọt vào mắt hắn.

“Nếu chính mình có thể đạt được một động phủ như thế... Không, chỉ cần một phần mười số trân bảo trong đó thì Biến Thái Công Pháp của mình sẽ có hy vọng!”

Bất luận là Âu Dương lão tổ đạt tới Kim Đan Kỳ hay là một kẻ gà mờ như Trương Hằng thì đều không nghi ngờ rằng Huyết Sát Thần Đế có được trân bảo kinh thiên. Nhớ lại ngày đó Huyết Sát Thần Đế lấy thực lực một người suýt chút nữa đã đủ để diệt sát toàn bộ Tu Tiên Giới. Từ đó có thể tưởng tượng được có biết bao người có đại thần thông chết trong tay Huyết Sát Thần Đế. tư bản trong tay Huyết Sát Thần Đế nhiều như thế nào?!

Ngay sau đó. Âu Dương lão tổ lại lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, dè dặt! Hai tay lão liên tiếp thay đổi. tử quang từ trong tay lão liên tiếp bắn ra. Sau đó. vài đạo linh quyết nhanh chóng hình thành trong tay lão. Tử quang trong mắt lão lóe lên. một tầng cấm chế cường đại lại được lão bố trí xung quanh.

Tử quang nhàn nhạt hình thành một kết giới trong suốt, bao phủ lấy Trương Hằng và Âu Dương lão tổ vào bên trong.

Vốn trước đó. Âu Dương lão tổ đã thiết kế một cấm chế ở quanh căn nhà gỗ này để phòng ngừa thần thức của tu sĩ khác thăm dò. Nhưng lúc này hắn lại bố trí thêm một cấm chế cường đại không rõ ở quanh hai người. Từ đó có thể thấy được thái độ cẩn thận của Âu Dương lão tổ và sự kinh người của bí mật sắp nói tới.

- Ta bố trí Tử Cực cấm Thần Kết Giới, dù là tu sĩ Kim Đan Kỳ. dưới tình huống không kinh động tới chúng ta cũng không thể dòm ngó chúng ta nói chuyện.

Không biết là lão đang giải thích cho Trương Hằng hay là đang làm bầm tự nhủ. Sau khi Âu Dương lão tổ bố trí xong cấm chế này liền nói ra tác dụng của kết giới.

- Trong truyền thuyết, chín động phủ do Huyết Sát Thần Đế để lại ở Tam Tinh Vực, mỗi một cái đều có rất nhiều trân hi kỳ bảo. Mà một trong chín động phủ này lại ở ngay trên Phương Vân Sơn chúng ta!

Trên mặt Âu Dương lão tổ vẫn không che dấu được tình cảm kích động, nói ra một thông tin vô cùng quan trọng!

Bất cứ ai cũng không thể tưởng tượng được rằng Phương Vân Sơn nho nhỏ này lại có một động phủ của Huyết Sát Thần Đế năm đó lưu lại. Trương Hằng dù trước đó cũng có chút phán đoán nhưng khi chân chính nghe được kết quả lại khiến hắn vô cùng rung động!

Đồng thời hắn cũng hiểu được vì sao Âu Dương lão tổ lại cẩn thận như thế! Nếu tin tức này được truyền ra Tu Tiên Giới thì kết quả cũng có thể nghĩ... Đến lúc đó, những đại môn phái và tu sĩ bậc cao chắc chắn sẽ san Bằng Phương Vân Sơn, thậm chí khiến thế cục của Tam Tinh Vực nảy sinh biến hóa.

Nhưng Trương Hằng có chút không rõ là vì sao Âu Dương lão tổ lại nói chuyện này cho hắn biết. Tuy rằng hắn tự tin có Phệ Hồn cổ trong người mình nhưng chẳng lẽ không lo lắng mình sẽ nói chuyện này ra ngoài sao?! Hoặc thậm chí bị người ta ám toán.

Trên thế giới này, những phép thuật như Sư Hồn Thuật và Mê Hồn Thuật thật sự có rất nhiều, ở trước mặt tu sĩ bậc cao, những tu sĩ bậc thấp nếu muốn bảo vệ bí mật của mình thì thậm chí còn khó khăn hơn là chiến thắng đối phương.

Huống chỉ những bí mật kinh thiên như thế này thì tất nhiên càng ít người biết càng tốt.

Âu Dương lão tổ đương nhiên không biết được suy nghĩ của Trương Hằng lúc này, lại thản nhiên nói:

- Ở năm trăm năm trước, trên Phương Vân Sơn này có phát hiện ra một động phủ. Lúc ấy, tu sĩ của ba phái chỉ cho rằng đây vụn vặt là một động phủ của tu sĩ thượng cổ nào đó lưu lại.

- Tu sĩ Kim Đan Kỳ của ba phái cũng muốn tiến vào để tìm kiếm thu hoạch nhưng bất luận là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ hay Kim Đan Kỳ đều không thể tiến vào. Cơ duyên xảo hợp, một gã đệ tử của Phong Hành Môn lúc ấy vô ý tiến vào động phủ. Một tháng sau, hắn từ trong đó đi ra. Nhưng vì hắn chỉ là một tu sĩ ngoại môn bậc thấp, những đồng môn của hắn cũng không chú ý tới sự mất tích của hắn trong vòng một tháng đó.

Tuy nhiên, tên đệ tử ngoại môn này tiềm tu mấy chục năm trong môn, không ngờ thành công tấn chức Kim Đan Kỳ, trở thành Trưởng lão của Phong Hành Môn. Điều này đã khiến người của ba phái kia chú ý tới.

Bất buộc, vị Trưởng lão Phong Hành Môn vừa mới kết đan này đành phải đem bí mật kia tiết lộ cho Trưởng lão của ba phái khác. Lúc ấy, thực lực của ba phái hơn kém nhau không nhiều, tất cả tu sĩ Kim Đan Kỳ đều phát hạ linh hồn huyết thệ sẽ đem bí mật này truyền xuống từng đời một, để tu sĩ của ba phái cùng nhau hưởng dụng bí mật này. Hơn nữa, ba phái từ đó về sau không được chém giết nhau. Kể từ đó, nhiều năm qua, cũng chỉ có tổ sư đồng bối phận của ba phái biết được bí mật này!

Giống như đang nhớ lại, Âu Dương lão tổ thở dài một hơi:

- Sau này, cứ mỗi trăm năm thì động phủ này lại tự động mở ra một lần, những tu sĩ bậc thấp Luyện Khí Kỳ và Dẫn Khí Kỳ có thể tiến vào. Do đó, mỗi trăm năm, ba phái lại cử hành một lần Đại Hội Phương Vân, chọn ra một trăm tu sĩ đứng đầu, đưa vào trong động phủ. Sau một tháng, tất cả những người còn sống bên trong sẽ được truyền tống ra.

Nhưng thường là trong một trăm người này, có thể thanh công đi ra, hơn nữa có thu hoạch cũng chỉ có vài người mà thôi.

Trương Hằng nghe tới đây cũng coi như hiểu ra nguyên nhân vì sao lại có Đại Hội Phương Vân, hóa ra chính là để tuyển chọn những tu sĩ bậc thấp tiến vào trong động phủ để tìm kiếm bảo vật do Huyết Sát Thần Đế lưu lại. Cuối cùng, sau khi trải qua một phen chém giết thì chỉ còn lại vài vị đệ tử tinh anh đạt được bảo vật mà thôi.

- Những đệ tử sau khi đi ra chẳng lẽ không biết được bí mật bên trong sao?!

Trưởng lão không khỏi run run, phái chẳng tất cả đệ tử đi ra rồi cũng bị cao tăng của ba phái giết người diệt khẩu?!

Âu Dương lão tổ cười vang lên:

- Những người có thể còn sống sót đi ra đều là tinh anh. cũng chính là Trưởng lão đời tới của ba phái. Lão phu năm đó cũng từng tiến vào động phủ. giờ không phái đang yên ổn ngồi ở chỗ này sao?!

Trương Hằng không khỏi thở phào một hơi. Đúng là do hắn đã lo lắng quá nhiều. Mặc kệ thế nào. ba phái cũng đều phái suy nghĩ cho tương lai của môn phái mình. Những đệ tử có thể từ trong chém giết đi ra tất nhiên cũng sẽ trở thành cao tăng trong tương lai của phái mình.

Tuy nhiên Trương Hằng suy nghĩ thêm một lúc. lại thấy không đúng lắm, mở miệng hỏi:

- Lão tổ. nếu ba phái phát hiện ra bí mật này, hơn nữa đã phái đệ tử tiến vào vài lần thì tất nhiên cũng đạt được không ít bảo vật kinh thiên cùng công pháp cao nhất. Nhưng ta phát hiện ra ba môn phái trên Phương Vân Sơn này cho tới bây giờ...

Khi Trương Hằng nói tới đây thì dừng lại.

Ý tứ của hắn cũng đã mình bạch. Nếu ba phái nắm giữ bí mật này sao vẫn có thực lực kém như thế!? Ở toàn bộ Triệu Quốc, ba phái này cũng chỉ được xếp là môn phái tam, tứ lưu mà thôi. Qua mấy trăm năm phát triển nhưng thực lực dường như cũng không tăng thêm chút nào.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

20. Chương 20: Phong Hành.

- Đệ tử tinh anh của ba phái trên Phương Vân Sơn này tiến vào động phủ ba lần. hơn nữa, thêm một lần của vị Trưởng lão Phong Hành Môn là đã bốn lần.

Về mặt Âu Dương lão tổ mang theo một chút tiếc nuối:

- Đáng tiếc, trong năm trăm năm qua. mặc kệ là vị Trưởng lão Phong Hành Môn lần đầu tiên tiến vào động phủ kia, hay là tinh anh các phái cũng không thể tiếp cận trung tâm động phủ. cũng coi như không có duyên với kỳ bảo của Huyết Sát Thần Đế lưu lại. Bởi thế cho nên dù thu hoạch cũng đều là những thứ quý hiếm nhưng chưa chân chính phát hiện ra kỳ bảo nghịch thiên!

Trương Hằng cũng âm thầm gật đầu. Là một nhân vật phong vân bậc nhất, những gì Huyết Sát Thần Đế lưu lại trong động phủ kia đâu phải người thường có thể dễ dàng dòm ngó. Trong năm trăm năm qua. người của ba phái trên Phương Vân Sơn dù vào đó bốn lần, mỗi lần đều có thu hoạch đã là không tồi rồi!

Có lẽ kỳ bảo chân chính chỉ lưu lại cho người có duyên mà thôi!

- Nhiệm vụ của người lần này đi vào chính là giúp ta thăm dò ra bí mật chân chính của động phủ!

Trong mắt Âu Dương lão tổ lóe ra quang hoa mờ ảo. sau đó nhanh chóng biến mất. Lão nhìn vào Trương Hằng, dường như đang đặt tất cả hy vọng lên người hắn.

Trương Hằng không khỏi kinh ngạc. Âu Dương lão tổ này sao lại ôm hy vọng lớn như thế trên người mình?! Dù sao hắn cũng chỉ là một tu sĩ Luyện Khí Kỳ có tư chất bình thường mà thôi.

- Nhiều đệ tử tinh anh của Phương Vân Sơn đều không làm được, vì sao ngài lại tin tưởng ta?!

Trương Hằng khó hiểu nhìn vị Trưởng lão của Phong Hành Môn này!

Âu Dương lão tổ vô cùng tự tin, nói tiếp:

- Ta tin tưởng người càng có thể thu được bí mật chân chính của động phủ này hơn những đệ tử được gọi là tinh anh kia. Bởi vì lúc trước ta cũng từng tiến vào động phủ này. Lúc ấy, lão tổ ta cũng chỉ vển vẹn có tu vi là Luyện Khí Kỳ mà thôi!

Cũng giống như những tinh anh Phương Vân Sơn khác, ở trong động phủ này ta phát hiện ra một đại điện huy hoàng. Chín phần mười khả năng đại điện này chính là nơi Huyết Sát Thần Đế lưu lại bảo vật chân chính. Tuy nhiên, ở đại điện này có rất nhiều ảo trận và cấm chế. Bên trong đó cũng có đủ các loại bẫy rập. Với những tu sĩ có tu vi Luyện Khí Kỳ thì rất khó tiến vào.

Mà sau khi bị truyền tống ra, trải qua một phen suy tính, ta đã nghĩ tới một phương pháp có thể tiến vào đại điện!

Về mặt Âu Dương lão tổ tràn đầy tin tưởng, nhìn Trương Hằng rồi nói tiếp:

- Động phủ này hạn chế những người tu tiên có tu vi ngoài Luyện Khí Kỳ tiến vào thì tu sĩ Luyện Khí Kỳ thật sự có hy vọng tiến vào. Nếu không, Huyết Sát Thần Đế cũng không cứ một trăm năm lại cho tu sĩ Luyện Khí Kỳ tiến vào động phủ!

Mấu chốt nhất chính là trong đại điện có rất nhiều ảo trận và cấm chế, cùng với rất nhiều cơ quan bẫy rập rất quỷ dị. Những tu sĩ Luyện Khí Kỳ bình thường căn bản không thể vượt qua được. Tuy nhiên, với những tu sĩ Trúc Cơ Kỳ thì những điều này cũng không thể tạo ra uy hiếp trí mạng cho họ. Nhưng tu sĩ Trúc Cơ Kỳ lại không thể tiến vào trong đó...

Mà vừa rồi, vì người đoạt xá khối thân thể này của Đường Phong, thần thức của người đã có thể so với tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. Do đó, sau khi người tiến vào đại điện, những ảo trận và cấm chế này cũng không ảnh hưởng lớn tới người. Do đó, người càng có hy vọng tiến vào trong đại điện, do đó có thể đoạt được bảo vật chân chính của Huyết Sát Thần Đế lưu lại...

Khi nói tới điều này, Âu Dương lão tổ dua ánh mắt cực kỳ nóng cháy nhìn Trương Hằng,

đường như thiếu niên trước mặt này đại biểu cho vô số kỳ bảo và công pháp tu luyện cao nhất từ thời thượng cổ!

Đối với bảo vật kinh thiên mà Huyết Sát Thần Đế lưu lại, trong lòng Trương Hằng tuy rất động tâm nhưng cũng không phải sẽ có ảnh hưởng tích cực tới bản thân hắn.

Hắn hiểu được rằng, dù hắn có thể chiếm được bảo vật chân chính do Huyết Sát Thần Đế lưu lại thì cuối cùng chỉ sợ đều thuộc về lão gia hỏa này. Kết quả cũng giống như dùng giỏ trúc múc nước sông, đã tràn xe cát mà thôi. Nói không chừng, sau khi đoạt được những bảo vật này, Âu Dương lão tổ còn có thể làm ra hành động giết người đoạt bảo. Loại chuyện không công vô ích này, Trương Hằng đương nhiên không quá hứng thú.

Lấy sự lơ đãng của Âu Dương lão tổ đương nhiên có thể nhìn ra tâm lý của Trương Hằng, vội vàng hứa hẹn:

- Chỉ cần người có thể đạt được những bảo vật lưu lại trong đại điện thần bí này, ta sẽ ngoại lệ tặng cho người một viên Trúc Cơ Đan, thậm chí sẽ giải trừ Phệ Hồn cổ trong cơ thể người!

Vì lời kéo Trương Hằng, Âu Dương lão tổ ngay cả Trúc Cơ Đan cũng có thể lấy ra. Điều này khiến Trương Hằng cũng có chút cảm thấy bất ngờ.

Một viên Trúc Cơ Đan tuyệt đối có giá trị vượt xa sự tưởng tượng. Một viên Trúc Cơ Đan này tùy tiện lọt ra ngoài đều khiến cho những tu sĩ bậc thấp lâm vào đồ mất, thậm chí dẫn phát một hồi gió tanh mưa máu.

Tuy nhiên, Dương Phàm vẫn ôm thái độ hoài nghi đối với việc Âu Dương lão tổ có được Trúc Cơ Đan hay không?! Dù sao, hắn cũng chỉ là Trưởng lão của một môn phái nhỏ nhỏ mà thôi, làm sao có được Trúc Cơ Đan mà gần như đã tuyệt tích ở Tu Tiên Giới rồi?

Đối với viên Trúc Cơ Đan này, trong lòng Trương Hằng quả thật còn có chút động tâm! Hắn tu Luyện Biến Thái Công Pháp nên trước mắt cần có những thứ quý hiếm cấp bậc linh khí dùng để Luyện hóa tinh túy trong đó. Mà loại linh đan Trúc Cơ Đan được Luyện chế từ những thiên tài địa bảo mà ra tuyệt đối đạt tới yêu cầu luyện hóa của Biến Thái Công Pháp. Tối thiểu, cũng có thể so với mấy món linh khí hạ phẩm.

Âu Dương lão tổ thấy Trương Hằng có chút động tâm thì trong lòng vui vẻ: “Mình lấy Trúc Cơ Đan ra để hứa hẹn không tin đối phương không động tâm.”

Trương Hằng trầm ngâm một lúc, dưới ánh mắt chờ mong của Âu Dương lão tổ thì lắc lắc đầu:

- Ta làm sao có thể cam đoan được tới lúc đó ngài không đổi ý!?

Trên mặt Âu Dương lão tổ lập tức hiện ra một tia tức giận. Một cỗ linh áp lập tức phủ xuống người Trương Hằng.

Không khí nơi này lập tức tràn đầy áp bức. thậm chí có thể nghe được tiếng tim đập của Trương Hằng và hô hấp dồn dập của Âu Dương lão tổ.

Nhưng là chỉ qua nửa khắc, Âu Dương lão tổ liền thu hồi linh áp. lẳng lặng đối diện Trương Hằng.

Trong lòng lão cũng hiểu được, lúc này không nên tạo ra mâu thuẫn với Trương Hằng. nếu làm cho trong lòng đối phương không thoải mái. Đến lúc đó. khi vào trong đại điện thần bí kia, đối phương cố ý “phóng thủy” thì chính mình lại mất nhiều hơn được.

Lúc này, lão đúng là phải “lừa” đối phương cho thật tốt, không nên lưu lại ấn tượng không tốt trong lòng đối phương.

Suy tư một lúc, Âu Dương lão tổ dứt khoát nói:

- Một khi đã như thế, Âu Dương Thiên Đức ta lúc này lập độc thệ. Chỉ cần thiếu niên trước mắt này trợ giúp ta đạt được những gì Huyết Sát Thần Đế lưu lại thì ta sẽ cho hắn tự do, cũng ban cho hắn Trúc Cơ Đan. Nếu làm trái lời thề này sẽ phải chịu kiếp tâm ma Luyện ngục!

Trương Hằng thấy Âu Dương lão tổ không ngờ lại phát hạ tâm ma độc thệ. Một khi người tu tiên phát độc thệ. bình thường sẽ không dám vi phạm lời thề. Nếu không khi thắng cấp sẽ do có tâm ma mà lưu lại sơ hở. khiến tu vi khó có thể tiến triển thậm chí còn phát sinh chuyện tu vi bị lùi lại.

- Được, ta đáp ứng ngài!

Trong mắt Trương Hằng lộ ra vài phần vui mừng, trong lòng cũng có tính toán của riêng mình. Đại Hội Phương Vân còn một tháng nữa là tới. chỉ sợ còn một thời gian nữa thì động phủ mới mở ra. trong đó chắc chắn sẽ xảy ra nhiều biến cố. Chỉ cần hắn luyện Biến Thái Công Pháp tới một giai đoạn nhất định cũng chưa chắc phải e ngại Phệ Hồn cổ ở trong cơ thể. Tới lúc đó, cùng lắm thì hắn rời khỏi Phương Vân Sơn. Tam Tinh Vực rộng lớn thế này chẳng lẽ còn sợ không có chỗ cho mình dung thân!?

Âu Dương lão tổ thấy Trương Hằng rốt cục Đồng ý thì trong lòng thở phào một hơi. sau đó lại nhắc nhở:

- Đại Hội Phương Vân sẽ cử hành sau một tháng nữa. Còn động phủ kia sẽ mở ra sau chừng một năm. Trong thời gian này, người tốt nhất nên tu luyện để gia tăng tu vi thêm một chút!

Lại hơi cân nhắc một chút. Âu Dương lão tổ cẩn thận, từ trong túi trữ vật xuất ra một cái ngọc giản, biểu tình có chút không nở. hướng về Trương Hằng nói:

- Có lẽ Bằng vào tư chất của khối thân thể Đường Phong này, người nếu muốn đột phá trong thời gian ngắn cũng là chuyện không dễ dàng! Nơi này ta có một bộ pháp quyết tên là Phong Hành, chính là công pháp nòng cốt nhất của Phong Hành Môn ta. Mỗi đời chỉ có một Trưởng lão mới có thể tu luyện có thể coi như công pháp áp đáy hòm của chúng ta!

Trương Hằng thấy thần thái của Âu Dương lão tổ là biết bộ công pháp này tuyệt đối không phải là thứ phổ thông, cũng không đối sắc tiếp nhận lấy ngọc giản, ngoài miệng cũng không thiếu một phen khách sáo.

- Công pháp trên ngọc giản này sau khi người tu Luyện thì cấp tốc phá hủy. không được truyền cho ngoại nhân! Ngoài ra, sau khi tu luyện công pháp này thì khi tiến vào động phủ kia. người có thể coi như bất bại! Khi người tiến vào trạng thái tiềm ẩn thì những tu sĩ đồng cấp đừng mơ tưởng phát hiện ra sự tồn tại của người. Hơn nữa, với thần thức vượt xa tu sĩ cùng giai như người, lại có linh khí trung phẩm Nguyệt Thương mà lão tổ ban cho người thì người nhất định có thể bình yên vô sự ở trong động phủ kia.

Âu Dương lão tổ vì đạt được bảo vật trong động phủ lần này đã phải tổn hao một phen tâm tư. tính toán cũng rất chu toàn. Sử dụng Trương Hằng đã tu luyện Biến Thái Công Pháp đi thăm dò bảo tàng Huyết Sát Thần Đế, lại ban cho pháp quyết bảo mệnh và lợi khí giết người. Điều này khiến tỷ lệ thành công được đề cao hơn không ít.

Trương Hằng đối với sự chờ mong của Âu Dương lão tổ cũng không cảm thấy biết ơn chút nào. Nếu có thể nắm giữ bảo tàng Huyết Sát Thần Đế lưu lại cho mình dùng thì tốt nhất. Tuy nhiên, với việc có thể chiếm được không ít ưu đãi từ lão gia hỏa này thì trong lòng hắn cũng cảm thấy rất vui sướng.

Bất kể là linh khí trung phẩm Nguyệt Thương, hay là pháp quyết áp đáy hòm của Phong Hành Môn thì đối với Trương Hằng đang ở tầng dưới chót của Tu Tiên Giới mà nói đều vô cùng có giá trị.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

21. Chương 21: Dưới Bóng Đêm.

Trong trời đêm lơ mơ với mấy ngôi sao tô điểm cho bầu trời, Trương Hằng từ trong động phủ của Âu Dương lão tổ đi ra. tham lam hít sâu một hơi. Lúc này hắn mới nhận ra sau lưng mình, quần áo đều đã ướt đầm mồ hôi.

Điều chỉnh lại hô hấp có chút dồn dập, cảm xúc trong lòng Trương Hằng trầm mới ngổn ngang. Mới tới thế giới này chỉ được một tháng đã gặp phải cửa ải khó khăn đầu tiên, thậm chí còn suýt mất mạng. Giờ phút này, trong có thể Trương Hằng có Phệ Hồn cổ của Âu Dương lão tổ. Mặc dù với trực giác, hắn không thấy sợ thứ này nhưng về mặt tâm lý lại sinh ra một cổ uất ức vì bị người khổng chế.

Thân thể hắn hơi nhướng lên. triệu hồi linh khí hạ phẩm ô Linh Kiếm từ trong túi trữ vật ra rồi nhẹ nhàng đứng lên linh khí đã bành trướng, đón gió lạnh đêm khuya. Trương Hằng khổng chế linh khí bay về ngọn núi cao nhất Thiết Linh Phong.

Bởi vì Trương Hằng là một tu sĩ Luyện Khí Kỳ. trong cơ thể còn chưa có Tiên Thiên chân hỏa của tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cho nên dù thanh linh khí này đã bị hắn Luyện hóa nhưng lại chưa thể cùng tâm thần hắn dung hợp làm một. cũng không thể thu linh khí vào trong cơ thể.

Những tu sĩ Luyện Khí Kỳ bình thường khi sử dụng linh khí đều phải triệu hồi từ trong túi trữ vật ra. sau đó dùng Khống Vật Thuật thao túng linh khí công kích hoặc phòng ngự. Cứ như thế, uy lực của linh khí sẽ bị suy giảm rất nhiều. Nếu đổi lại là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ, có được Tiên Thiên chân hỏa thì sẽ chênh lệch rất lớn. Linh khí sau khi được Tiên Thiên chân hỏa luyện hóa có thể dung nhập vào trong cơ thể tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. không chỉ uy lực lớn hơn mà có thể nháy mắt lao ra đã thương đối thủ hiệu quả vượt xa tu sĩ Luyện Khí Kỳ.

Mà Trương Hằng tu Luyện Biến Thái Công Pháp lại có thể ở Luyện Khí Kỳ lại sinh ra một loại chân hỏa cực kỳ kỳ lạ. Loại chân hỏa này lại quan hệ tới nồng cốt Biến Thái Công Pháp, theo giới thiệu trên ngọc giản kia thì chân hỏa này vượt xa phạm trù của ngọn lửa bình thường, cũng có được thần thông không thể tưởng tượng nổi.

Một khi tiến vào tầng thứ nhất Biến Thái Công Pháp, có được ngọn lửa đặc biệt này khi đó Trương Hằng có thể luyện hóa kiện linh khí trung phẩm mà hắn vừa thu được. Tới lúc ấy, hắn có thể chân chính dung hợp linh khí vào trong tâm thần thành một thể. hoàn toàn phát huy ra được uy lực của linh khí Như vậy thì trong cùng cấp còn ai có thể là đối thủ của Trương Hằng?!

Nghĩ tới đây. Trương Hằng lại khổng chế tốc độ của linh khí tăng thêm vài phần, hướng về ngọn núi cao nhất Thiết Linh Phong nay đi.

Động phủ của Âu Dương lão tổ khác với của những Trưởng lão khác trong môn cũng không được mở ở ngọn núi cao nhất Thiết Linh Phong mà tọa lạc ở một nơi cách Thiết Linh Phong hai mươi dặm.

Nếu là trước đây thì Trương Hằng sẽ cho là bởi vì tính cách của Âu Dương lão tổ cổ quái hay có bất hòa với Trưởng lão nào khác. Nhưng sau lần nói chuyện này, Trương Hằng hiểu được trên người Âu Dương lão tổ có cất giấu rất nhiều bí mật không muốn người khác biết. Điều này không chỉ thể hiện ở tu vi của lão.

Trong quá trình phi hành, Trương Hằng triển khai thần thức của mình, tuy rằng chỉ kéo dài được mấy chục thước nhưng trong số các tu sĩ Luyện Khí Kỳ cũng đã là không ai Bằng được. Hơn nữa, khi hắn triển khai Thần thức còn có thể gia tăng cảm quan của bản thân người tu tiên.

Trương Hằng làm như thế là để quen thuộc với sự vận dụng thần thức. Trong quá trình chiến đấu, cường độ và khả năng vận dụng thần thức thậm chí có thể quyết định thắng bại của đấu pháp.

Phi hành chừng mười dặm lộ trình, nhờ vào thị giác hơn xa người thường của mình, Trương Hằng phát hiện xa xa có hai bóng người, hình như là một nam một nữ.

Đã muộn như thế này còn hẹn hò. trong lòng Trương Hằng đột nhiên thấy buồn cười.

ở Tu Tiên Giới, hết thầy đều lấy thực lực để cân nhắc. Cái gọi là tình yêu và sự lãng mạn đều đặt trên cơ sở lợi ích. Những buổi tối hẹn hò như thế này thật ra cũng không thấy nhiều.

Thu liễm khí tức trên người. Trương Hằng cũng không muốn quấy rầy cuộc hẹn hò của đôi nam nữ. Khi đang học đại học ở địa cầu. hắn cũng từng trải qua những cảnh như vậy cho nên đối với những thiếu nam thiếu nữ đang âu yếm kia đã sớm coi như không thấy, không cảm thấy lạ lẫm.

Tuy nhiên, càng tới gần Trương Hằng phát hiện ra sự tình không đơn giản như mình tưởng tượng.

- Lý sư huynh, đã muộn thế này mà huynh còn bảo Tuyết Dung ra ngoài này là có chuyện gì trọng yếu sao?

Người nói chuyện là một cô gái nhìn như mới mười bảy mười tám tuổi. Nàng mân mê cằm, một đôi mắt như hai hạt châu tò mò nhìn vị sư huynh trước mặt. Khuôn mặt xinh đẹp như ngọc cũng hơi đỏ lên như ráng mây chiều.

Lý sư huynh khẽ thở dài một hơi. ngừng mắt nhìn cô gái như tiên chỉ gần trong gang tấc. Thần sắc trên mặt hiện lên chút do dự, lý do đã sớm chuẩn bị tốt cũng đã bay đi đâu mất.

- Tuyết Dung sư muội, chúng ta ở cùng một chỗ lâu như vậy. nàng có từng nghĩ tới tương lai chúng ta không?!... Hơn nữa, Đại Hội Phương Ván sẽ liền tới rồi. Với thực lực của ta ở Phong Hành Môn. tuy trong hàng đệ tử cùng thế hệ thì coi như đứng đầu nhưng so với vài đệ tử của Tiên Vân Tông và Hỏa Vân Môn thì còn kém một chút. Nếu muốn ở lần Đại Hội Phương Ván này tiến vào top mười thì sư huynh ta cũng không quá nắm chắc...

Bàn tay ngọc trắng nõn của Tuyết Dung nhẹ nhàng kéo tay Lý sư huynh, dùng ánh mắt dịu dàng nhìn chăm chăm vào hắn. nhẹ nhàng nói:

- Sư huynh, ta biết cướp lấy vị trí top mười là hy vọng của huynh, cũng là cơ hội để đột phá bình cảnh của huynh. Huynh muốn Tuyết Dung giúp như thế nào...

Lý sư huynh nhìn vị sư muội xinh đẹp như một đóa hoa bách hợp trong đêm đang ngoan ngoãn rúc đầu vào lòng mình. Mặc dù so với Lạc Trần Tiên Tử thì nàng cũng không kém bao nhiêu.

Đối mặt với nữ nhân xinh đẹp, nhu thuận lại một lòng yêu thương mình như thế, hắn có chút khó xử. Nhưng suy tư một lúc lâu. hắn rốt cục cắn răng nói:

- Sư muội, tu vi của ta lúc này gặp phải bình cảnh. Trong thời gian ngắn, Phong Linh Thuật của ta cũng rất khó có thể đột phá được. Cho nên ta muốn sư muội trợ giúp ta... Chúng ta cùng nhau song tu...

Khuôn mặt Tuyết Dung lập tức đỏ bừng, hơi cúi đầu xuống, đôi mắt lưu chuyển một tia nhu hòa. hàm răng trắng muốt khẽ mở ra, yếu ớt nói:

- Sư huynh. huynh cũng biết ta tu luyện Nhu Thủy Tinh Tâm Quyết. Trước khi đạt tới Trúc Cơ Kỳ thì không nên phá thân... Nếu không. Tuyết Dung sau này muốn đột phá tới Trúc Cơ Kỳ thì cũng khó như lên trời.

- Sư muội, nàng yên tâm! Chỉ cần lần này ta đạt được một thanh linh khí thượng phẩm, ở trong động phủ của tổ tiên Phương Ván lưu lại kia tất sẽ tìm được những linh đan diệu dược. Tới lúc đó. cho dù không chiếm được Trúc Cơ Đan. cũng có thể trao Đổi với Chưởng môn và các Trưởng lão. Có Trúc Cơ Đan. bằng vào thiên phú, linh căn của nàng thì muốn đột phá Trúc Cơ Kỳ cũng là chuyện dễ dàng.

Lý sư huynh nắm chặt bàn tay mịn màng của Tuyết Dung sư muội, ánh mắt lộ ra vẻ kích động và vài phần điên cuồng.

Tuyết Dung sư muội trầm mặc, suy tư thật lâu rồi thanh âm dịu dàng dễ nghe của nàng mới phá vỡ sự yên lặng của đêm khuya:

- Lý sư huynh. ta đáp ứng chàng!... Tuy nhiên, huynh phải đáp ứng về sau phải đối xử tốt với Tuyết Dung, dù Tuyết Dung không có được Trúc Cơ Đan cũng sẽ không oán giận chàng!

- Sư muội, nàng thật sự quá tốt!

Lý sư huynh ôm lấy Tuyết Dung sư muội vào lòng, nhẹ nhàng nói.

Đột nhiên, trên mặt Tuyết Dung sư muội nhiễm một tầng đỏ ửng. ánh mắt dần mê ly, thân thể mềm mại cũng trở nên vô lực. Nàng đưa ánh mắt không thể tin nhìn Lý sư huynh, thanh âm mỏng manh vang lên:

- Nhuyễn Cốt Tán... còn có Mê Xuân Hương... Sư huynh. người vì sao lại phải làm thế... Tuyết Dung đã đáp ứng người rồi...

Thân thể mềm mại nhu nhược của Tuyết Dung ngã vào lòng Lý sư huynh, làn da trắng như ngọc của nàng hiện lên một tầng hồng hào. trong miệng tỏa ra mùi thơm say lòng người, âm thanh rên rỉ khe khẽ vang vang trong trời đêm khiến người ta bất giác say mê.

Lý sư huynh cắn răng nói:

- Sư muội, cũng đừng trách ta. Tuy rằng song tu có thể khiến tu vi của ta tăng lên một chút nhưng điều này không đủ... Ta muốn nàng làm lô đỉnh của ta!

-Người...

Tuyết Dung sư muội không dám tin, ngừng mắt nhìn lên. Trong mắt nàng vừa hiện lên chút giận dữ thì đã bị Nhuyễn cốt Tán và Mê Hồn Hương làm cho thần trí mơ hồ.

- Sư muội, ủy khuất nàng rồi! Nhưng ta buộc phải đạt được tốp mười, còn có những bảo vật trong động phủ...

Lý sư huynh hạ quyết tâm ngoan độc. ôm lấy thân thể mềm mại của Tuyết Dung, đi về phía một sơn động bí mật cách đó không xa.

Trương Hằng ẩn nấp khí tức đang lảng lảng đứng trên linh khí giữa bầu trời, nhìn theo thân ảnh Lý sư huynh ôm lấy thân thể Tuyết Dung sư muội, trong lòng có chút do dự. Hắn vẫn chưa quyết định rốt cuộc có nên ra tay hay không?!

Hai người này Trương Hằng đều biết, đều là đệ tử nội môn của Phong Hành Môn. Nam nhân kia kêu là Lý Hoành, là đệ tử Luyện Khí hậu kỳ, là thiên kiêu chỉ tử trong môn. Còn cô gái kia gọi là Ninh Tuyết Dung, nhập môn chừng bảy tám năm, tu vi là Luyện Khí trung kỳ. là một nữ tu sĩ dịu dàng, tính tuệ hiếm có trong môn.

Bởi vì Trương Hằng cẩn thận và hai người này sơ sẩy nên cũng không phát hiện ra Trương Hằng đang đứng trên bầu trời.

Hơi suy tư một chút. Trương Hằng liền buông tha cho cơ hội anh hùng cứu mỹ nhân tuyệt vời này.

Lấy tu vi Luyện Khí hậu kỳ của Lý Hoành, Trương Hằng nhiều nhất chỉ có thể bảo mệnh trong tay đối phương mà thôi, tỷ lệ chiến thắng là rất nhỏ. Trương Hằng cũng không vì một nữ tu không có quan hệ với mình mà đắc tội với một đại địch như thế.

Thân ở trong thế giới cá lớn nuốt cá bé như thế này, có rất nhiều chuyện thân bất do kỳ. Trương Hằng nếu muốn sinh tồn ở thế giới này, hơn nữa tìm kiếm lực lượng đỉnh cao và trường sinh bất tử thì không thể không buộc tâm tính mình trở nên lạnh lùng.

Nhìn Lý Hoành ôm thân thể mềm mại mê người của Ninh Tuyết Dung đi vào sơn động tối đen kia, Trương Hằng không khỏi nhớ tới Yến Vũ Tình, cô gái tuyệt xinh đã cùng thân cận thể xác với hắn.

Có lẽ giờ phút này Ninh Tuyết Dung chính là cô gái Yên Vũ Tình ngày đó. Mà Lý Hoành lại chính là Đường Phong hay Trương Hằng.

Sơn động tối đen kia chôn vùi hai thân ảnh, Trương Hằng thở dài một hơi. lại không chế linh khí bay về phía xa xa.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

22. Chương 22: Lưỡng Bại Câu Thương.

Đón trời đêm tối đen như dưới vực sâu. phi hành giữa không trung. Trương Hằng cuối cùng cũng không kìm nổi lòng, quay đầu nhìn về phía sơn động kia, im lặng. Hắn cuối cùng vẫn quyết định rời đi nơi này.

Hắn hiểu được ở một thế giới đầy hung hiểm và tàn khốc như thế này có lẽ chuyện như thế đều phát sinh hàng ngày, thậm chí những chuyện tàn nhẫn và vô si hơn cũng là chỗ nào cũng có.

Trương Hằng không phải là thánh nhân, hắn thậm chí cũng không được coi là người tốt. Thân ở trong một thế giới xa lạ mà lại đơn độc. trước khi trở nên cường đại thì hắn nhất định phải lấy một tâm lý cẩn thận và kính sợ để đối đãi với bất cứ chuyện gì phát sinh trên tiên lộ này!

Nhưng đúng lúc này. từ trong sơn động tối đen kia lại phát ra một tiếng hét thảm. Đó là thanh âm của Lý Hoành, mang theo sự hoảng sợ và vô cùng không thể tin.

Trương Hằng cẩn thận không chế linh khí bay về phía bên cạnh sơn động kia, sau đó thi triển Linh Nhân Thuật, lập tức mọi chuyện bên trong đều hiện rõ trong mắt hắn.

Trên cánh tay trái của Lý Hoành có một tầng băng sương màu trắng ngưng kết. quần áo trên người cũng bị phá mất mấy chỗ. búi tóc trên đầu tán loạn, còn có một mảnh tro bụi. Khuôn mặt trắng nõn giờ phút này cũng như bị người ta lấy đáy nổi đập lên. đầy bụi bặm.

Mà Ninh Tuyết Dung ở bên cạnh hắn với da thịt trắng nõn đã lộ ra nửa thân hình do bộ váy màu vàng đã bị xé mất nửa. Nửa trên của nàng với tấm vai trần và bộ ngực sữa gần như đã lộ hẳn ra ngoài.

Phía dưới hạ thân. đôi đùi ngọc trắng bạch khép lại. một đôi giày thêu màu lam đã bị ném xuống đất, có thể nhìn thấy những ngón chân thanh tú nhưng được một lớp tất mỏng, trong suốt bao bọc.

Mái tóc rối bù che khuất nửa khuôn mặt kiều diễm hơi ửng hồng của nàng, đôi mắt trong sáng và lạnh lùng đang nhìn chằm chằm Lý Hoành bên cạnh, như đang nhìn một kẻ qua đường xa lạ.

Trương Hằng chỉ nhìn lướt qua thân hình và ánh mắt của nàng rồi tầm mắt lại tập trung nhìn vào một chiếc trâm cài tóc màu hơi đỏ đang lóe ra ngân sương nhàn nhạt nằm trong tay nàng.

Ninh Tuyết Dung khẽ thở dài một hơi:

- May mắn trong tay ta còn có chiếc trâm cài tóc phòng thân của sư phụ tặng, nếu không thì...
- Sư huynh. người khiến ta rất thất vọng! Từ hôm nay trở đi. giữa chúng ta không còn chút quan hệ nào nữa!

Đôi mắt thanh tú của Ninh Tuyết Dung lộ ra vẻ thất vọng và giận dữ.

Lý Hoành xanh cả mặt, ánh mắt cũng không ngừng biến đổi. Hắn nhìn chằm chằm Ninh Tuyết Dung đang từ dưới đất chậm rãi đứng lên.

Phút chốc, hắn lấy một loại thanh âm lạnh như băng nói:

- Một khi đã như thế. giữa chúng ta không còn tồn tại bất cứ quan hệ gì nữa. Tuy nhiên, hôm nay người cũng đừng hòng từ trong sơn động này bước ra.
- Chẳng lẽ người còn muốn mạnh mẽ lưu ta lại chỗ này?!

Hàm răng trắng tinh của Ninh Tuyết Dung lại nhấc lên, khê cắn môi, cặp mi thanh tú cũng nhẹ nhàng nhướng lên.

- Sư muội, người chớ trách ta tâm ngoan thủ lạt! Sơn động bình thường này sẽ là nơi phạt hồng nhan người táng thân. Người yên tâm. trước khi lấy đi âm nguyên trong cơ thể xử nữ của người, ta sẽ cho người hưởng thụ một chút tư vị chân chính của nữ nhân!

Ly Hoành nhanh tay đánh hạ mấy cái cấm chế ngoài động khẩu, sau đó thông dong với bộ dáng nắm chắc thắng lợi trong tay. đưa mắt đánh giá Ninh Tuyết Dung. Đôi mắt gian tà đầy tục tĩu của hắn không ngừng lướt trên thân thể mềm mại của Ninh Tuyết Dung.

Đáng tiếc, khi Lý Hoành đánh hạ cấm chế thì Ninh Tuyết Dung cũng đã sửa sang quần áo tóc tai. chỉ còn mỗi chiếc chân trần của nàng lộ ra ngoài do không kịp đi giày vào.

Ninh Tuyết Dung lặng lẽ nhìn Lý Hoành bất động thanh sắc. Nàng liên tiếp tạo ra mấy vòng bảo hộ trên người, ngọc thủ nhẹ nhàng phát lên. từ trong túi trữ vật bay ra một tấm ngọc bội lóe lên thanh quang mờ mờ. Ngọc bội này đột nhiên bành trướng, lớn như một tấm bia đá chắn trước thân thể nàng.

Trương Hằng lúc này cũng cẩn thận thu liễm khí tức. Hắn dừng lại ở ngoài động khẩu, hai mắt cẩn thận dõi theo động tĩnh bên trong.

Lúc này, Lý Hoành đã bố trí xong một cấm chế ở động khẩu, cấm chế này có tác dụng phòng tỏa ngoại vật và ngăn cách âm thanh, Thậm chí nó còn có thể ngăn cản tầm mắt và Thần thức của người tu tiên.

Tuy nhiên, cấm chế này đối với Trương Hằng cũng không có mấy Ý nghĩa. Hắn có được thần thức vượt xa tu sĩ Luyện Khí Kỳ nên có thể dùng thần thức xuyên qua tầng cấm chế này. quan sát tình hình bên trong.

- Sư muội, ta vẫn khuyên người nên thúc thủ chịu trời! Chỉ Bằng linh khí phòng ngự trong tay người thì rất khó để chống lại ta được!

Tay trái Ly Hoành thuần thực, đánh ra một pháp quyết. Linh khí xung quanh nhanh chóng nổi lên sóng gió. Một cỗ khí lãng nóng cháy quét ngang sơn động vốn nhỏ bé này.

Ầm một tiếng, trên mặt đất liền bốc lên ngọn lửa rào rạt. giống như tầng tầng sóng dữ đánh tới Ninh Tuyết Dung cách hắn không xa.

Sau đó. Ly Hoành lại từ trong túi trữ vật xuất ra một chiếc quạt lông được kết từ những chiếc lông chim màu đỏ lửa. Đây chính là linh khí trung phẩm Hỏa Vũ Phiến của hắn. khi công kích còn mang theo phép thuật hỏa thuộc tính cường đại.

Chỉ thấy ngón tay Ly Hoành nhẹ nhàng hoa lên. Hỏa Vũ Phiến khê đánh ra một phiến, lập tức ngọn lửa trên mặt đất như được thần trợ giúp, uy lực tăng lên gấp đôi.

Đối mặt với ngọn lửa mãnh liệt phác tới. khuôn mặt như ngọc của Ninh Tuyết Dung khê biến, ngón tay nàng trong hư không khê bấm một đạo pháp quyết, linh khí phòng ngự Lăng Sương Ngọc Bội trước mặt nàng lập tức ngưng kết một tầng băng sương, một cỗ sương lạnh kinh người tràn ra xung quanh nàng!

Dưới sự tăng phúc của Hỏa Vũ Phiến uy lực của ngọn lửa đã nhanh chóng ập tới trước người Ninh Tuyết Dung. Ngọn lửa và băng sương đối kháng, lập tức phát ra âm thanh tí ti. từng mảng hơi nước bốc lên ngùn ngụt khiến sơn động trở nên mơ hồ. không rõ.

- Ha ha, sư muội, để xem người có thể kiên trì được bao lâu?!

Thanh âm đắc ý của Lý Hoành vang lên trong màn sương mù.

Hỏa Vũ Phiến được hắn cấp tốc quạt lên. ngọn lửa trên mặt đất cũng như được thổi thêm gió. càng mãnh liệt lao về phía khu vực sương lạnh quanh thân Ninh Tuyết Dung.

-Đi!

Đôi môi Ninh Tuyết Dung khê hé ra. ngón tay trò đánh ra một luồng sáng xanh xen lẫn với hào quang màu trắng, trùng ngay trên tấm bia đá Lăng Sương Ngọc Bội!

Một tiếng ông vang lên. Lăng Sương Ngọc Bội lập tức nổ một mảnh băng hàn khí lạnh lẽo. sau đó đập mạnh xuống mặt đất. Nhất thời, toàn bộ sơn động khê run rẩy vài cái. cũng có không ít những khối đá lớn nhỏ từ trên trần sơn động rơi xuống.

Ầm!

Ngọc Bội thật lớn kia đập xuống mặt đất. sau đó cắm sâu xuống nửa thước. Tầng đất xung quanh lập tức trở nên lạnh. lẽo. đập tắt hơn phân nửa ngọn lửa đang hùng hực tấp tới.

Lấy Ninh Tuyết Dung làm trung tâm. tầng đất xung quanh bị hàn khí nhiễm vào. lóe lên quang hoa bạch khiết, nhiệt độ trong sơn động lập tức giảm đi vài độ.

Thần sắc của Lý Hoành biến đổi. ánh mắt nhìn vào khuôn mặt Ninh Tuyết Dung đã có chút đỏ bừng và hơi tái nhợt. Hắn cười lạnh:

- Sư muội, người chẳng lẽ phải liều mạng như thế?! Lấy tu vi Luyện Khí trung kỳ lại sử dụng phép thuật như thế! Người giờ chỉ sợ đã như nổ mìn hết đà rồi!

Ninh Tuyết Dung coi như không nghe thấy lời nói của Ly Hoành, ngón tay ngọc thon dài lại bắn vài đạo quang hoa lên Ngọc Bội. hóa giải hết thủy ngọn lửa xung quanh.

- Một khi đã như thế cũng đừng trách ta hạ thủ bất lưu tình!

Ly Hoành cắn răng một cái. Hỏa Vũ Phiến lại đằng không bay lên. cách mặt đất chừng mấy thước.

Hắn hé miệng ra. một giọt máu được thanh quang bao phủ xẹt một đường vòng cung trong hư không rồi rơi xuống Hỏa Vũ Phiến.

Lập tức sắc mặt hắn trở nên tái nhợt vô cùng. Trước đây. hắn vốn dùng phép lực thâm hậu. chậm rãi tiêu hao phép lực của Ninh Tuyết Dung, sau đó thừa dịp đối phương suy yếu thì phát động mãnh công, cuối cùng bắt giữ nàng lại. Tuy nhiên. Ninh Tuyết Dung dường như cũng nhìn ra dụng ý của hắn. Nàng ngay từ đầu đã vận dụng tới tinh khí bản thân liều mạng. Hắn cũng chỉ có thể dùng tới phép thuật cường đại hơn nữa để tốc chiến tốc thắng mà thôi.

Hơn nữa. một khi cuộc chiến nơi này kéo dài, có thể bị những tu sĩ khác phát hiện ra. Dù sao nơi này cũng vẫn còn thuộc phạm vi thế lực Phương Vân Sơn.

Dưới sự phụ trợ của máu huyết Lý Hoành, Hỏa Vũ Phiến phóng ra quang mang màu đỏ chói mắt. chiếu sáng cả sơn động như giữa ban ngày.

Ngay sau đó. quanh thân Hỏa Vũ Phiến bốc lên một ngọn lửa hùng hực. hóa thành một con hỏa điều với sải cánh rộng. Trong hư không thậm chí còn mơ hồ nghe được cả tiếng chim hót.

Bản thể của con hỏa điều này chính là Hỏa Vũ Phiến, chính giữa ngưng tụ một ngọn lửa càng thêm đỏ thẫm quanh thân mang theo ngọn lửa chói mắt, phừng phực. Thi thoảng có ngọn lửa rơi xuống mặt đất. nơi đó liền lưu lại một vết cháy nhàn nhạt.

Lại một tiếng hót dài vang lên. con hỏa điều nhanh chóng đánh về phía Ninh Tuyết Dung.

Thần sắc của Ninh Tuyết Dung chưa biến, một đôi ngọc thủ kết quyết như hoa sen nở rộ. Nàng liên tiếp đánh ra mấy đạo linh quyết.

Lăng Sương Ngọc Bội liền lăng không dựng lên, lóe ra hàn quang, thủ hộ phía trước người nàng.

Thịch thịch!

Một tiếng va chạm trầm muộn vang lên. hơn nữa lại phát ra tiếng gầm rú mãnh liệt, ngọn lửa văng tung tóe. hơi nước bốc lên ngùn ngụt, bao phủ hoàn toàn sơn động.

Lập tức. sơn động trở nên rung động kịch liệt, thậm chí có không ít đất đá lớn nhỏ đang từ trên trần và hai bên vách rơi xuống.

Thật lâu sau, hơi nước mới dần tan đi, sơn động khôi phục lại sự yên lặng.

Thanh Hỏa Vũ Phiến nứt vỡ bị những mẩu đất đá, bụi bặm bao phủ. cùng với nó là chiếc Ngọc Bội đã khôi phục lại hình dáng ban đầu nhưng bị vỡ làm đôi.

Khuôn mặt Ninh Tuyết Dung không còn chút máu nằm trên mặt đất. quần áo khắp người nàng đã bị rách nát mấy chỗ. cũng có nơi lộ ra cả da thịt trắng như Tuyết. Thân thể mềm mại của nàng nằm yên không nhúc nhích.

về phần Ly Hoành, thần thức Trương Hằng cẩn thận tìm tòi một lúc mới phát hiện ra tình cảnh của hắn. Một khối đá nặng chừng hơn trăm cân to như cái chum lớn đè ngang người hắn. Trên người hắn có nhiều vết thương đang rỉ máu. cũng không biết còn sống hay đã chết.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

23. Chương 23: Chân Ngọc.

-Khởi!

Ầm....

Trương Hằng đứng ở cửa động, thông qua thần thức vượt xa những tu sĩ cùng cấp đã nắm rõ hết thấy những gì phát sinh trong sơn động.

Đấu pháp của hai người trong sơn động có chút mạo hiểm. Thực lực hai người này thậm chí còn mạnh hơn so với tưởng tượng của hắn. Mặc dù là Trương Hằng, với Biến Thái Công Pháp vừa nhập môn chống lại bất cứ ai trong hai người này đều chưa hắn có thể nắm chắc phần thắng, nhưng để tự bảo vệ mình thì vẫn không phải là vấn đề.

Càng khiến Trương Hằng giật mình chính là biểu hiện của Ninh Tuyết Dung. Khi đã rơi vào trong tay Lý Hoành, mắt thấy sắp bị biến thành món thịt béo bở trong tay đối phương mà không ngờ còn có thể phản kháng kịch liệt như thế! Hơn nữa, nàng còn khiến cho Lý Hoành, có tu vi cao hơn nàng một bậc. làm vào kết cục không rõ sống chết!

Với một nữ tử dịu dàng như nàng mà có thể làm tới độ này cũng không phải là điều đơn giản.

Tuy rằng nơi này hai người đã lâm vào kết cục lưỡng bại câu thương, thậm chí còn lâm vào kết cục hồn phi phách tán nhưng Trương Hằng vẫn rất cẩn thận dùng thần thức quan sát tình cảnh trong này.

Từ khi đi gặp lão quái vật Âu Dương lão tổ trở về, tâm tính của Trương Hằng càng thêm cẩn thận. Hắn không cho rằng mình tới từ thế kỷ hai mươi hai của địa cầu là đã có ưu thế thật lớn!

Tới thế giới quỷ dị với tu tiên làm chủ này. mọi vấn đề đều có thể phát sinh. Một số tu sĩ thậm chí còn nắm giữ được đủ loại thủ đoạn và thần thông không thể tưởng tượng nổi. Chỉ cần hơi sơ sẩy một chút đã có thể mang tới đã kích trí mạng. Thông qua thần thức, Trương Hằng phát hiện trong hai người này có một người đã chết.

Ly Hoành còn có hô hấp yếu ớt, tim đập chậm chậm máu coi như tuần hoàn bình thường nhưng trên người hắn, sau khi bị dư chấn của phép thuật giao nhau thì đã bị nội thương không nhẹ.

Mặt khác, vì người này vận khí cực kém. bị một khối cự thạch nặng tới trăm cân từ trên đỉnh đầu đập xuống cho nên ngoại thương cũng rất nghiêm trọng. Giờ phút này hắn bị khối đá đè lên người, mặc dù tính dầy cũng chưa chắc có thể đứng lên được.

về phần Ninh Tuyết Dung, Trương Hằng phát hiện ra hô hấp của nàng ta đã dứt, da thịt vốn hồng hào như ngọc giờ phút này đã trắng bệch, không còn chút máu. Thân thể mềm mại của nàng hơi gấp khúc, lẳng lẳng nằm oặt nơi đó.

Sau khi kết luận Ninh Tuyết Dung đã chết, trong lòng Trương Hằng buông tiếng thở dài. Một vị nữ tu tính tuệ dịu dàng như thế cứ vậy đã mất mạng.

Tuy trong lòng hần cảm khái không thôi nhưng cũng không lẫn tẩn nhiều. Dù sao đối phương cũng chỉ là một nữ tu sĩ không quen biết mình, mà chuyện như thế này thì cũng vô cùng bình thường trên thế giới này.

Cầm linh khí hạ phẩm ô Linh Kiếm trong tay, thần thức Trương Hằng hướng về bốn phương tản ra, nắm giữ hết thảy mọi động tĩnh trong phạm vi hai mươi thước.

Hần thông thả, bình tĩnh bước tới động khẩu của sơn động bình thường này rồi dừng lại.

Trên động khẩu này có cấm chế do Lý Hoành bố trí. phải phá vỡ tầng cấm chế này mới có thể đi vào.

Tầng Cấm chế này tuy rằng do Ly Hoành với tu vi Luyện Khí hậu kỳ bố trí nhưng Trương Hằng còn chưa để vào mắt. Thần thức của hắn đã thâm thấu vào trong để tìm hiểu nguyên lý và kết cấu của cấm chế.

Trên mặt hần lộ ra một tia cười lạnh, ô Linh Kiếm trong tay hắn không sử dụng chút phép lực nào. chỉ vén vện là dùng sức lực bản thân mạnh mẽ chém một cái. Một đạo hàn quang xẹt qua hư không chém ra.

Phốc!

Hào quang hai màu xanh đỏ trong hư không như một tờ giấy vô hình bị xé toạc.

Trương Hằng rất hài lòng vì việc này. Nếu là một tu sĩ Luyện Khí trung kỳ khác làm việc này. nếu muốn phá vỡ cấm chế kia chỉ sợ cũng phải hao tổn không ít sức lực. Nhưng Trương Hằng bài trừ cấm chế này cũng vền vện chỉ dùng sức lực Thân thể biến thái của mình và uy lực của linh khí. vẫn thoải mái vô cùng, lại không hao tổn chút pháp lực nào cả. Hơn nữa hắn cũng không sợ sinh ra dao động linh lực. kinh động những tu sĩ khác.

Sau khi tiến vào sơn động. Trương Hằng nhíu mày. Bởi vì pháp thuật mà hai người vừa rồi dùng hết nguyên khí đánh ra đã đối kháng nhau, sinh ra chấn động không nhỏ. Do đó. giờ phút này cả sơn động bị một mảnh bụi bặm bao phủ, dùng mắt thường cũng chỉ có thể nhìn được trong phạm vi hai trước mà thôi.

Bàn tay hắn nhẹ nhàng phát lên. một màn mưa như cam lộ buông xuống sơn động nhỏ bé này. Không khí tràn ngập bụi bặm nháy mắt đã biến mất, lộ ra vách động sạch sẽ mát mẻ và mặt đất lờm chờm.

Pháp thuật Trương Hằng vừa thi triển chính là Khu Trần Thuật đã lau rửa toàn bộ sơn động này một lần, gồm cả hai người đang nằm trên mặt đất.

Trương Hằng đầu tiên là đi tới phía Lý Hoành đang hôn mê với một khối cự thạch đè ngang người. Hỏa Vũ Phiến đã bị tàn phá rơi trên mặt đất khiến hắn chú ý tới.

Nhặt thanh linh khí trung phẩm này lên. trong lòng Trương Hằng có chút tiếc nuối. Hắn thầm nghĩ thứ này rất thích hợp để hắn tu Luyện Biến Thái Công Pháp, không biết còn có thể so Bằng mấy món linh khí hạ phẩm hay không!?

Giờ phút này, trong tay Trương Hằng có được linh khí trung phẩm có phẩm chất thượng giai do Âu Dương lão tổ ban cho. Do đó kiện Hỏa Vũ Phiến đã bị tàn phá này rất thích hợp cho hắn dùng để tu Luyện Biến Thái Công Pháp. Còn có thanh linh khí hạ phẩm ô Linh Kiếm trong tay hắn cũng như thế.

Mang theo một chút vui mừng, hắn thu Hỏa Vũ Phiến vào trong túi trữ vật. Ánh mắt Trương Hằng lúc này mới nhìn lên người Ly Hoành, thầm nghĩ có nên giết chết người này đi hay không!?

Đúng lúc này. hô hấp của Lý Hoành dần trở nên vững vàng, thân mình cũng hơi động đậy.

Động tác của Trương Hằng đột nhiên trở nên mạnh mẽ. lướt tới phía trước rồi đưa tay chặt nhẹ một cái lên cổ hắn, khiến hắn tiếp tục lâm vào hôn mê.

Hơi nhẹ nhõm thở ra một hơi Trương Hằng quyết định lưu lại cho hắn một mạng. Tuy nhiên, tất cả những gì của hắn cũng không bỏ qua.

Nếu cùng lúc mà trong môn phái chết đi hai đệ tử có thiên phú không tồi thì chỉ sợ khiến cho môn phái chú ý. Tuy rằng sau lưng Trương Hằng có chỗ dựa là Âu Dương lão tổ. giết đi hai người này cũng không phải là vấn đề lớn nhưng nhiều một chuyện không bằng ít đi một chuyện.. Cái Trương Hằng cần chính là một môi trường bình an để mau chóng tu luyện Biến Thái Công Pháp. Tất cả những thứ khác đều chỉ là thứ yếu.

Đưa tay tháo lấy túi trữ vật bên hông LÝ Hoành, Trương Hằng lại đi về phía Ninh Tuyết Dung.

Là một nam nhi địa cầu. chiếm đoạt đồ đạc một cô gái xinh đẹp sau khi người ta đã chết cũng khiến Trương Hằng cảm thấy đôi chút không đành lòng. Huống chi đối phương còn là một mỹ nữ cực phẩm có khí chất bất phàm.

Tuy nhiên, để tiếp tục sinh tồn ở thế giới này. cũng vì chí nguyện to lớn hướng tới đỉnh cao và con đường trường sinh nên Trương Hằng vẫn nhắc chân đi về phía Ninh Tuyết Dung.

Ninh Tuyết Dung lẳng lặng nằm trên mặt đất. giống như một mỹ nhân đang ngủ. Tuy nàng đã chết đi nhưng bộ váy vốn bị tàn phá lúc trước vẫn không thể che dấu phong tư mê người của nàng.

Bộ váy màu vàng với những đường thêu xinh đẹp mở ra. lộ ra một đôi đùi ngọc thon dài với những đường cong xinh đẹp. Dọc theo đôi chân trần tới cặp đùi ngọc láng mịn, có thể nhìn thấy kiêu đồn mềm mại đầy co giãn bên dưới làn váy mỏng...

Vòng eo nhỏ nhắn mềm mại của nàng cũng lộ ra đôi chút trước mắt Trương Hằng. Váy áo trên người nàng đã bị trượt xuống hơn nửa. một đôi nhũ ngọc trắng muốt chỉ bị dải yếm hồng che mất đôi chút. Đôi nhũ cầu mê người khiến miệng lưỡi hần cũng trở nên khô khốc...

Chiếc cổ bạch khiết, tao nhã mê người với khuôn mặt như ngọc khiến người ta cảm nhận được một cổ thánh khiết, hiển nhiên không nhiễm bụi trần.

Trương Hằng cố gắng rời mắt khỏi thân hình tuyệt mỹ của cô gái như đang ngủ say này. trong lòng thầm hổ thẹn. Đối phương đã là người chết, không nên nhìn như thế!

Đi tới bên cạnh. Trương Hằng phát hiện Lăng Sương Ngọc Bội đã bị cắt thành hai nửa, một khối văng ra tới gần chỗ mình, một khối nữa nằm bên chân của Ninh Tuyết Dung.

Trước hần nhặt lên nửa khối ngọc bội gần mình, Vừa cầm vào tay. hần liền cảm nhận được một cổ băng hàn kỳ lạ. Trương Hằng âm thầm gật đầu. Thứ này mặc dù đã bị cắt thành hai nửa nhưng vẫn có tác dụng rất lớn đối với mình,

Thu hồi nửa khối ngọc bội này. Trương Hằng lại đi tới bên cạnh Ninh Tuyết Dung, đưa tay xuống nhặt nửa khối còn lại.

Nửa khối này nằm ở bên cạnh một chiếc giày thêu màu lam. trước lúc chiến đấu, nó bị rơi ra nhưng Ninh Tuyết Dung không kịp đi vào.

Ánh mắt Trương Hằng không khỏi lại nhìn vào một bàn chân ngọc thanh tú lỏa lồ của Ninh Tuyết Dung. Một ngón chân trong suốt như ngọc phá rách chiếc tất bán trong suốt, lộ ra ngoài không khí. giống như một kiệt tác nghệ thuật tinh mỹ khiến người ta nhìn không thấy chán!

Ngồi xổm xuống bên cạnh chiếc chân của Ninh Tuyết Dung này. Trương Hằng nhặt nửa khối ngọc bội kia lên. thầm nghĩ nếu nàng đã chết cũng nên giúp nàng đi giày vào đã.

Sau khi sinh, ra suy nghĩ như thế, trong lòng Trương Hằng không khỏi rục rịch. Hần không rõ ràng lắm là do thật tâm hay là ý niệm gì khác khiến hần đi giày lại cho đối phương?!

- Được rồi! Nếu đã lấy đồ của nàng thì cũng giúp nàng đi giày vào vậy!

Trương Hằng nghĩ thế liền đưa tay cầm chiếc giày thêu kia lên đẩy về bàn chân ngọc trắng như Tuyết kia.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

24. Chương 24: Hoa Sen?

Giống như đang nhìn một tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ. bàn tay Trương Hằng cẩn thận nâng bàn chân thanh tú của Ninh Tuyết Dung lên. Khi tay hần chạm vào bàn chân ngọc được bao bọc bởi lớp tất trong suốt kia, một cổ khoái cảm mong manh nhẹ nhàng theo lòng bàn tay hần truyền khắp toàn thân.

Trương Hằng không kìm nổi. nhẹ nhàng mân mân bàn chân ngọc của Ninh Tuyết Dung một chút. Mặc dù cách một lớp tất mỏng nhưng hắn vẫn có thể cảm nhận được một cảm giác thoải mái mềm mại tới mất hồn.

Khi ngón tay Dương Phàm chạm tới ngón chân lộ ra khỏi tầng tất kia. hắn có cảm giác thật mịn màng, mềm mại, có có một chút ấm áp nhàn nhạt!

Đột nhiên, trong lòng Trương Hằng nhảy dựng lên. Ấm áp?! Từ ngón chân này không ngờ hắn còn cảm nhận được một tia ấm áp!?

- Chẳng lẽ nàng chưa chết sao?!

Nhanh chóng buông bàn chân ngọc làm hắn mê mẩn kia xuống. Trương Hằng đứng lên quan sát Ninh Tuyết Dung như một mỹ nhân đang ngủ say dưới mặt đất.

Dùng thần thức thăm dò. hắn phát hiện ra không có hô hấp. không có nhịp tim!

Lại đưa tay đặt nhẹ lên mũi nàng, cùng với cổ tay trắng nõn, hắn vẫn không phát hiện ra có hô hấp cũng không có mạch đập. Mà làn da phía trên này cũng lạnh như băng!

-Kỳ quái!?

Trương Hằng không khỏi thấy buồn bực!

- Bản thân mình rõ ràng cảm nhận được một chút ấm áp trên ngón chân kia. Một tia ấm áp kia chẳng lẽ là ảo giác?!

Lại lần nữa đưa tay khéo léo nâng bàn chân kia của Ninh Tuyết Dung lên. hắn vẫn mơ hồ cảm nhận được một chút hơi ấm!

- Chẳng lẽ là?

Trong lòng Trương Hằng không khỏi suy đoán.

Lại mạnh dạn kéo chiếc tất mỏng kia ra khỏi chân nàng, đặt cả bàn tay lên chân nàng, cảm thụ một chút. Ngoại trừ một cổ mềm mại khiến người ta không thể kìm nén thì Trương Hằng quả thực cảm nhận được một tia ấm áp.

Trương Hằng nhíu mày! Đây rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?! Rõ ràng đã không có nhịp tim và hô hấp. các bộ vị khác cũng không còn hơi ấm. vì sao chỉ có duy nhất trên chiếc chân này là cảm nhận được một chút ấm áp!?

Vì tìm ra chân tướng sự thật. Trương Hằng nâng chiếc chân còn lại của Ninh Tuyết Dung lên. Hắn nhanh nhẹn bỏ giày ra. sau đó cũng tháo chiếc tất mỏng khỏi chân nàng. Hắn cũng đưa tay khẽ vuốt lên chiếc chân trần, cũng rõ ràng cảm nhận được một độ ấm tương tự.

- Thật là quái dị!

Gặp phải chuyện thế này, Trương Hằng cũng có chút không biết phải làm sao. Hắn cúi đầu. cẩn thận quan sát mặt ngọc của Ninh Tuyết Dung, kết quả phát hiện ra khuôn mặt của nàng cũng không tái nhợt vô huyết như những người chết bình thường mà vẫn mang theo một chút hồng nhuận như ánh sáng bình minh, nếu không nhìn kỹ sẽ rất khó phát hiện ra.

Nhìn thẳng vào dung nhan xinh đẹp cực điểm như thiên sứ này. từ đáy lòng Trương Hằng lại sinh ra một loại trực giác!

Nàng chưa chết!

Lùi xa mấy bước, Trương Hằng sinh ra một loại kính sợ với mỹ nữ trước mặt này. tựa như nàng là Lạc tiên tử, người như có khả năng nhìn thấu lòng người vậy!

Trương Hằng dần dần khôi phục lý trí! Hành vi của hắn vừa rồi hoàn toàn đã phát huy sự dâm dăng và đáng khinh của nam nhi ở địa cầu lên tới cực điểm. Hơn nữa, còn biểu hiện ra ngoài vô cùng nhuần nhuyễn hoàn thành việc mà hàng ngàn vạn nam nhi địa cầu muốn làm mà không dám làm.

Nhưng thâm tâm hẳn hiểu được, trạng thái như vậy cũng không có lợi cho chính hắn khi sinh, sống trong một thế giới hung hiểm vạn phần này. Muốn bước tới đỉnh cao tu chân thì cũng phải có đủ sự nhẫn nại. Dù nữ nhân hoàn mỹ hơn nữa thoát y ngay trước mặt mình cũng phải phớt lờ như không!

Bởi vì những gì hấp dẫn thường dẫn tới những tai họa không ngờ!

Dùng ánh mắt bình tĩnh chăm chú nhìn Ninh Tuyết Dung đang nằm trên mặt đất. trong mắt Trương Hằng lộ ra vài phần lãnh liệt.

- Ninh sư muội, người đừng giả vờ nữa! Ta biết người chưa chết!

Trương Hằng lấy một giọng điệu bình thản như đang nói chuyện với bằng hữu để nói với Ninh Tuyết Dung.

Sau khi nói xong câu đó. thần thức Trương Hằng theo dõi chặt chẽ nhất cử nhất động của Ninh Tuyết Dung.

Nhưng vừa nói xong câu đó. trên người Ninh Tuyết Dung cũng không phát sinh bất cứ biến hóa gì, dường như một tuyệt thế mỹ nhân đã chết đi như thế!

Trương Hằng thấy thân thể nàng không có bất cứ biến hóa gì. đôi mắt lóe lên hàn quang, giờ thanh linh khí hạ phẩm ô Linh Kiếm trong tay lên.

- Ta đếm đến ba, nếu người còn không trả lời ta thì ta chỉ có thể khiến người chân chính biến mất khỏi thế giới này!

Khi hắn nói tới hai chữ “biến mất” thì còn nhấn mạnh hơn một chút.

-Ba!

Linh khí hạ phẩm ô Linh Kiếm được hắn chậm rãi nâng lên. khí thể trên người cũng không ngừng được kéo lên.

-Hai!

ô Linh Kiếm đã được nâng lên tới đỉnh. Giờ khắc này. khí thể lăng lệ trên người Trương Hằng đã đạt tới đỉnh điểm, chỉ đợi bùng nổ.

Nhưng mà mỹ nhân như đang ngủ nằm yên trên mặt đất dường như đã lạc vào thế giới khác, vẫn không nhúc nhích, như một bức tượng hoàn mỹ năm đó.

- Một!

Trương Hằng nổi giận gầm lên, giống như núi lửa bộc phát. Thanh ô Linh Kiếm trên đỉnh đầu lóe ra thanh quang, như một tia chớp chém về phía Ninh Tuyết Dung.

Ầm!

Một kiếm này của Trương Hằng đã phát huy lực lượng thân thể và phép thuật lên tới cực hạn. Lực lượng buông xuống vô cùng ngưng tụ. không khuếch tán chút nào.

Chỉ thấy mặt đất dưới chân Trương Hằng xuất hiện một vết chém dài, sâu tới nửa thước, hiểm hiểm xẹt qua ngay bên người của Ninh Tuyết Dung đang nằm dưới mặt đất.

Một tia ý cười xuất hiện trên mặt Trương Hằng:

- Ha ha, Ninh sư muội, thế nào?

- Người thắng!

Một thanh âm mỏng manh tới cực độ từ trên người Ninh Tuyết Dung phát ra, mang theo vài tia ngưng ngưng và bất đắc dĩ.

Ngay khi hắn chém ra một kiếm vừa rồi thì ánh mắt và lỗ tai của hắn đã tập trung chặt chẽ vào Ninh Tuyết Dung, cũng không dùng thân niệm để thám dò.

Mà ngay khi một kiếm của Trương Hằng chém xuống thì Ninh Tuyết Dung không tự chủ được phái hô lên một câu:

- Dừng!

Thanh âm này Tuy rằng rất khê nhưng vẫn không tránh được tai mắt của Trương Hằng.

- Ninh sư muội, bí thuật mà người sử dụng là gì. không ngờ có thể ngăn cách hoàn toàn sinh cơ bản thân?!

Trương Hằng không khỏi nổi lên hứng thú với Ninh Tuyết Dung đang nằm trên mặt đất.

Trái tim ngừng đập. hô hấp dừng hẳn. Ngoại trừ bàn chân thì những bộ vị khác trên người cũng đều trở nên lạnh như băng. Đây đúng là vô cùng cao minh.

Ninh Tuyết Dung chậm rãi mở đôi mắt u tĩnh như nước ra, len lén nhìn Trương Hằng một cái. trên mặt hiện lên một chút đỏ bừng mê người, nhẹ giọng nói:

- Loại phép thuật này người không thể học được!

Trương Hằng vừa thấy thần thái của Ninh Tuyết Dung là biết chuyện vừa rồi. khi hắn phát huy bản chất nam nhi tới cực hạn. không chỉ cởi giày người ta ra. còn âu yếm chân ngọc của đối phương...

- Khụ khụ... Thôi... Ta cũng không thể Luyện? Bỏ đi!

Nét mặt Trương Hằng hơi đỏ lên nhưng nháy mắt cũng khôi phục lại nguyên trạng. Dường như mọi chuyện vừa phát sinh cũng không liên can gì tới hắn.

Đôi mi thanh tú của Ninh Tuyết Dung cũng hơi rung rung. Đôi mắt xinh đẹp như hai hạt châu của nàng mang theo chút mờ mịt nhìn Trương Hằng, hỏi:

- Người có thể trợ giúp ta chứ?

Trương Hằng nhìn bộ dáng diễm đam đáng yêu của nàng ta. nhưng lúc này lý trí của hắn cũng không chiếm được chút ưu thế nào. không để ý nói:

- Chuyện gì? Nếu là nhắc tay chỉ lao thì có thể ta sẽ giúp người một chút. Nhưng nếu có chút khó khăn thì...

Ninh Tuyết Dung nhắm chặt hai mắt. đôi môi khê nhúc nhích, mang theo tiếng khóc rất khê. lên tiếng:

- Vốn một lần đầu phép này khiến cho phép lực của ta tiêu hao gần như hết sạch, ngắt đi một lúc sẽ tốt hơn. Nhưng vừa rồi người làm ta tỉnh lại. Nếu ta tiếp tục hôn mê thì có thể vĩnh viễn không tỉnh lại được nữa...

Trương Hằng im lặng không nói. Hắn cũng không biết lời nói của Ninh Tuyết Dung là thật hay giả. Nếu không phải là nói dối thì đúng là hắn cũng cảm thấy có chút hổ thẹn.

- Ta không nghĩ sẽ cứ thế mà ngủ mãi! Ta có thể tin tưởng người chứ... Đường sư huynh...

Ninh Tuyết Dung nói câu cuối cùng dường như gặp phải lực cản rất lớn.

Theo sau. nàng có gắng mở mắt ra. mang theo vài phần chờ mong và thâm ý. chăm chú nhìn hắn một cái như muốn nói: "Ta van người!"

Trương Hằng cảm giác rất kinh ngạc, ánh mắt Ninh Tuyết Dung nhìn hắn có chút phức tạp.

Nhưng đúng lúc này, dị biến phát sinh.

Ngay khi Ninh Tuyết Dung biểu lộ ánh mắt đó. bàn chân trắng nõn của nàng chậm rãi biến hóa. lóe lên hào quang thuần khiết. Hơn nữa, bộ váy nơi đầu gối nàng cũng vỡ tan, biến thành bột phấn.

Hơn nữa. dường như có một cỗ lực lượng sinh ra từ chiếc chân ngọc của nàng, khiến nàng tự nhiên đứng thẳng lên.

Nháy mắt. toàn bộ quần áo dưới đầu gối. giày của Ninh Tuyết Dung hóa thành bột phấn bạch quang nhàn nhạt theo chân ngọc của nàng kéo dài ra, quanh quần dưới hạ thân nàng, làm cho người ta sinh ra cảm giác kỳ quái như có ma quỷ và thiên sứ. yêu mị và thánh khiết cùng tồn tại.

Theo sau, bạch quang quanh hạ thân của Ninh Tuyết Dung bắt đầu nảy sinh biến hóa. Một cỗ hương hoa thấm đẫm nhân tâm bắt đầu tràn ngập cả sơn động âm u này.

Rất nhiều cánh hoa trắng nõn lóe ra hào quang dịu dàng từ dưới hạ thân nàng nở ra.

Trương Hằng há hốc cả miệng mồm, nhìn hình ảnh vô cùng kỳ dị này.

Rất nhanh, từ đầu gối của nàng trở xuống chuyển hóa thành một cái đài sen với những cánh hoa trắng nõn xung quanh. Mùi thơm say lòng người kia chính là xuất phát từ những cánh hoa lớn bằng hai bàn tay kia.

Bạch quang nhàn nhạt vờn quanh đài sen dưới thân Ninh Tuyết Dung, xinh đẹp dị thường, như mộng như ảo khiến người ta si mê. khiến người ta không rời mắt nổi.

Từ xa nhìn lại, thật giống như Quan Âm đang đứng trên đài sen. phiêu nhiên như tiên, dường như có thể lập tức theo gió bay đi.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

25. Chương 25: Thắng Lợi Trở Về!

Ở trong sơn động tối tăm yên tĩnh này, một vầng sáng dịu dàng thánh khiết vờn quanh Ninh Tuyết Dung đang lẳng lặng đứng trên đài sen. Ánh sáng dịu mắt lưu chuyển khiến cho nàng như ẩn như hiện trong màn sương Tuyết mộng lung thần bí. Giống như Băng Tuyết nữ thần giáng xuống phạm thế...

Trong bạch quang mộng lung, phần hạ thân từ đùi ngọc trở xuống biến thành một đóa hoa trắng nõn như Tuyết, không nhiễm bụi trần. Cánh hoa thuần một màu trắng ở trong vầng sáng dịu dàng không ngừng kéo dài, mở rộng, dường như thực vật nhanh chóng sinh trưởng dưới ống kính thu hình, tự nhiên mà linh động, làm cho người ta có một loại cảm giác cảnh đẹp ý vui.

Dưới màn ánh sáng dịu nhẹ mộng lung mờ ảo, từng cái cánh hoa trắng như tuyết rất sống động hình thành đài hoa sen, hiện ra trong sơn động âm u này.

Cảnh quan tuyệt đẹp này hình thành một sự tương phản mãnh liệt với môi trường khó coi chung quanh. Cái đẹp làm mất cái xấu xí thô tục, hay là cái hoa mỹ làm nổi bật sự u ám nhơ bẩn?

Nếu là Trương Hằng, nhất định hẳn sẽ lựa chọn ý trước.

Cảnh tượng trước mắt hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của hắn. Mặc dù hắn hiểu rằng đây là một thế giới tu tiên không như bình thường, nhưng khi nhìn thấy loại cảnh tượng chỉ tồn tại trong thần thoại này. Hắn cũng không khỏi khiếp sợ và cảm khái.

Thân hình mềm mại của Ninh Tuyết Dung giống như một vị Tinh Linh xinh đẹp. Chung quanh thân thể mềm mại của nàng vờn quanh vầng sáng, hạ thân ngưng kết thành đài hoa sen cũng nở rộ ánh sáng dịu nhẹ mờ ảo.

Ngay sau đó, dị biến lại tiếp tục phát sinh, Thân mình yếu diệu tuyệt đẹp của Ninh Tuyết Dung dần dần trượt xuống dưới, dáng người hoàn mỹ yếu đuối kia như không có xương chạm rãi co lại, giống như đóa hoa héo tàn, trắng lợt mà thể lương...

Trong cơ thể của nàng lại phát ra bạch quang kịch liệt, dường như phóng ra tất cả nguyên khí của nàng, khiến nàng mềm nhũn ngã vào giữa đài hoa sen.

Tiếp theo sau, đài hoa sen Tinh khiết cùng đột nhiên phát ra bạch quang chói mắt. Cánh hoa thuần trắng tạo thành đài hoa sen lại nhanh chóng duỗi dài, lớn ra, diện tích ước chừng tăng gấp đôi. bao bọc lấy Ninh Tuyết Dung đang ngã vào giữa đài hoa sen đó.

Chỉ một lúc sau, hình dáng Ninh Tuyết Dung đã hoàn toàn biến mất trong tầm mắt Trương Hằng. Hiện ra trước mắt hắn là một đóa hoa sen cực lớn như sắp nở bung ra!

Ở trong sơn động u tối này, Ninh Tuyết Dung biến hóa thành đóa Tuyết liên lớn lóe ra hào quang lóng lánh. Không khí cũng ngưng kết một tầng khí băng hàn nhàn nhạt, trắng lợt mà trung nghiêm.

Trương Hằng ở bên cạnh nhìn chăm chú thật lâu sau, phát hiện đây là một đoá Tuyết liên lớn còn chưa nở. hình thành một cái hình dạng bất quy tắc, lại hơi giống hình dạng của một quả đào đã chín.

Ở giờ khắc này, Trương Hằng sinh ra nghi ngờ về thân phận của Ninh Tuyết Dung. Có lẽ đối phương căn bản không phải thuộc phạm trù nhân loại, chẳng qua là thông qua bản thể biến hóa, mà có thân thể của nhân loại.

Nhưng theo Trương Hằng biết, yêu thú có được năng lực biến hóa này thì đã có khả năng chống lại người tu tiên có tu vi Nguyên Anh Kỳ trở lên. tuyệt đối không phải nữ tu sĩ Luyện Khí Kỳ như Ninh Tuyết Dung này có thể so sánh.

Trương Hằng thật cẩn thận bước tới bên cạnh đoá tuyết liên chỉ cao bằng nửa người mình. Hắn nhìn chăm chú yào đoá hoa trắng như tuyết sáng lấp lánh kia, không có phát hiện bất cứ dị thường gì.

Trương Hằng lại thử lấy tay sờ vào đoá Tuyết liên.

Bỗng dưng, trong nháy mắt đoá tuyết liên liền thu nhỏ lại, biến thành cỡ dài hoa sen bình thường, sau đó bay tới trên tay Trương Hằng.

Trương Hằng hoang sợ, theo bản năng lấy tay tiếp được tuyết liên vào tay. Một luồng hơi lạnh lập tức theo trong đoá hoa truyền vào lòng bàn tay Trương Hằng, mang theo một luồng hơi lạnh lẽo dị thường tiến vào trong cơ thể hắn.

Kinh ngạc nhìn đoá tuyết liên yếu ớt mềm mại trong tay. Trương Hằng còn có chút không thể tin, đây là tuyết liên từ Ninh Tuyết Dung biến ảo mà thành? Một mỹ nhân còn sống rành rành ở trước mặt hắn biến thành một đoá tuyết liên, đối với một thiếu niên mới lớn (*) đến từ địa cầu như hắn mà nói vẫn là rất khó tiếp nhận.

(* Nguyên văn là trạch nam: là con trai mới lớn ru rú trong nhà. ít giao tế xã hội. ít kết bạn chỉ làm bạn với games internet...)

Hơn nữa đoá tuyết liên này giống như có Linh tính tự bay đến trong lòng bàn tay Trương Hằng, điều này làm cho hắn hiểu rằng trong tay mình chính là Ninh Tuyết Dung. Giờ phút này chỉ sợ nàng đang nhìn chăm chú yào nhất cử nhất động của mình.

Điều này không khỏi khiến Trương Hằng nhớ tới ánh mắt bất đắc dĩ, chờ mong đủ loại phức tạp của Ninh Tuyết Dung nhìn về phía mình trước khi hóa thành đoá tuyết liên.

Có lẽ đối phương cũng kỳ vọng vào chính mình có thể đối xử tử tế với đoá tuyết liên này, cùng chờ đợi một ngày nào đó nàng có thể khôi phục thân thể nhân loại.

Tuy nhiên thời điểm nắm đoá tuyết liên trong tay. trong lòng Trương Hằng không khỏi sinh ra một suy nghĩ: đoá tuyết liên này nếu có thể hóa thành hình người tất nhiên là thiên tài địa bảo vô cùng hiếm thấy... Nếu để cho mình sử dụng tu luyện Biến Thái Công, không biết có thể tạo được hiệu quả kinh hỉ đến mức nào?

Mà ngay trong khoảnh khắc Trương Hằng sinh ra ý tưởng này, hắn rõ ràng cảm giác được đoá tuyết liên trong tay hơi hơi run rẩy một chút, nàng dường như có thể cảm ứng được ý tưởng trong lòng Trương Hằng.

Một giọt quỳnh tương lạnh lẽo trong suốt giống như giọt sương từ trong khe hở đoá tuyết liên tràn ra, rơi vào lòng bàn tay Trương Hằng, thấm qua làn da tiến vào trong cơ thể hắn. Lập tức, một luồng khí mát dịu chảy đi khắp toàn thân hắn dường như tiến hành cải thiện cho thân thể hắn.

Trương Hằng có thể cảm giác được thân thể của mình đã xảy ra biến hóa nào đó. nhưng bởi vì lúc trước thời điểm hắn nhập môn Biến Thái Công, thân thể đã xảy ra chín lần lột xác. Bởi vậy, loại biến hóa này cũng không rõ ràng lắm.

Trong lòng không khỏi thầm nảy sinh một mối xúc động. Trương Hằng hiểu rằng khẳng định đoá tuyết liên này là đang dùng Tinh hoa trong bản thể để trợ giúp cải thiện thể chất của mình, để làm thù lao cho mình về sau chiếu cố nàng, cũng là để mình dừng nghĩ tới dùng nàng đi luyện Biến Thái Công.

Sau khi sử dụng giọt quỳnh tương lạnh lẽo này, Trương Hằng phát hiện ánh sáng tỏa ra từ đoá tuyết liên rõ ràng giảm đi hơn phân nửa. Đoá hoa dường như cũng ủ rũ phần nào.

Khẽ thở dài một hơi, Trương Hằng không khỏi tiếc rẻ. Tinh hoa của đóa tuyết liên trân quý như vậy đã bị chính mình lãng phí mất. Nếu dùng ở trên người tu sĩ bình thường khác, tất nhiên có thể tạo thành tác dụng thoát thai hoá cốt. nhưng hiệu quả đối với mình thì không được rõ ràng lắm.

- Tốt lắm! Người yên tâm. Ta sẽ không dùng người để chế thuốc đâu.

Trương Hằng nói với đóa Tuyết liên trong tay. Giống như đang an ủi một cô bé.

Cánh hoa trong suốt trên đóa Tuyết liên lập tức khép mở vài cái, vàng sáng mờ nhạt lưu chuyển, dường như rất là vui sướng.

Trương Hằng trầm nghĩ, có lẽ đóa Tuyết liên này thật sự vẫn còn có trí như nhân loại, thậm chí căn bản là Ninh Tuyết Dung lúc trước, chẳng qua là thay đổi một cái hình thái bề ngoài mà thôi.

Suy nghĩ đến đây. Trương Hằng liền thu đóa tuyết liên này vào túi trữ vật, lại dùng thần thức thăm hỏi một chút, phát hiện cũng không có tình huống gì khác thường.

Sau đó, Trương Hằng phát hiện trên mặt đất khi Ninh Tuyết Dung hóa thành Tuyết liên lưu lại quần áo rách nát, giày thêu, vớ sa mỏng cùng với một cái túi trữ vật và cái trâm cài tóc màu đỏ nhạt kia.

Nhặt lên trên mặt đất túi trữ vật cùng chiếc trâm cài tóc. Những thứ này đều thuộc về Ninh Tuyết Dung. Trương Hằng trước thu lấy túi trữ vật, rồi bắt đầu xem kỹ chiếc trâm cài tóc trong tay.

Chiếc trâm cài tóc màu đỏ này chính là điểm mấu chốt Ninh Tuyết Dung lật lại ưu thế trong tay Lý Hoành. Trương Hằng không thể phán đoán phẩm cấp cụ thể của chiếc trâm cài tóc này. nhưng phỏng đoán ít nhất nó là một kiện linh khí loại phụ trợ.

Ở trong các loại linh khí. linh khí loại hình công kích và linh khí loại khống chế tương đối thường thấy, nhưng là linh khí loại phụ trợ và phòng ngự thì rất hiếm thấy.

Linh khí phụ trợ cần tài liệu tương đối quý hiếm, mà linh khí phòng ngự cần lượng tài liệu so với linh khí công kích bình thường ước chừng phải nhiều hơn gấp mấy lần. Bởi vậy hai loại linh khí này rất thưa thớt.

Tuy nhiên đối với kiện linh khí này. Trương Hằng cũng không có đặt ở trong lòng, bởi vì công hiệu của nó không ngoài là giải trừ một ít độc vật, mê hương, mê hồn các loại công kích tiêu cực.

Mà Trương Hằng tu luyện Biến Thái Công thì sau này thậm chí có thể xem thường, đối với các loại công kích đó. ở trước mặt thể chất đặc dị có thể so với yêu thú, hết thấy đều là con số không.

Trong tay thuần thực đánh ra một viên hỏa cầu, đốt cháy sạch các thứ quần áo Ninh Tuyết Dung lưu lại. Sau đó hắn quay đầu lại xem kỹ Lý Hoành còn đang trạng thái hôn mê.

Có nên giết chết hắn hay không? Trong lòng Trương Hằng lại toát ra một cái Ý niệm như vậy.

Cho dù hiện tại Trương Hằng có giết Lý Hoành. đối với bản thân hắn cũng không có nhiều ảnh hưởng. Nếu không giết, đối phương cũng không biết sự tồn tại của mình. Có lẽ còn có khuynh hướng trút lửa giận trên người Ninh Tuyết Dung đã biến mất!

Cho nên nói, giết hay không giết cũng không có ảnh hưởng gì với Trương Hằng. Về phần túi trữ vật của đối phương? Thật có lỗi, các thứ bên trong, toàn bộ dùng để cấp cho mình tu luyện Biến Thái Công.

Đi ra ngoài cửa động, hắn lại dùng Khu Trần Thuật rửa sạch sơn động một lần nữa, dùng thần thức nhìn quét một vòng ở bốn phía, sau khi phát hiện không có lưu lại sơ hở gì. Trương Hằng mới vui vẻ khống chế linh khí phi hành về hướng Thiết Linh Phong.

Lần này có thể nói là thắng lợi trở về, hắn là đủ để mình chính thức tiến vào Biến Thái Công tầng một? Trên mặt Trương Hằng lộ ra vẻ thỏa mãn và một nỗi chờ mong bức thiết.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

26. Chương 26: Luyện Hư Linh Khí.

Một đường vô sự, Trương Hằng về tới tiểu viện đơn độc thuộc về mình trong nội môn môn phái.

Ở Phong Hành Môn, cũng không phải mỗi một đệ tử nội môn đều có được tiểu viện thuộc về mình, bình thường đệ tử nội môn chỉ là có một gian phòng đơn độc thuộc về mình mà thôi. Chỉ có đệ tử nổi bật trong nội môn mới có được đặc quyền đó. Với thực lực của Đường Phong lúc trước, ở bên trong nội môn là thuộc loại nhân vật từ dưới lên, nếu không nhờ có Âu Dương lão tổ làm chỗ dựa sau lưng, cũng đừng mơ tưởng có được đãi ngộ thế này.

Việc đầu tiên sau khi tiến vào tiểu viện Trương Hằng làm là lập tức đóng cửa viện bế quan, treo lên bế quan bài, sau đó ở chung quanh sân thiết kế cấm chế cảnh báo. Trong không khí hơi nổi lên một cỗ dao động, cùng thần thức của Trương Hằng hình thành một mối liên hệ như ẩn như hiện thật kỳ diệu.

Trong phạm vi năm mươi thước, chỉ cần có tu sĩ xông vào sân này sẽ kích động cấm chế bên ngoài, từ đó bị Trương Hằng bế quan bên trong phát hiện.

Tiếp theo, Trương Hằng đi vào phòng luyện công của mình, lại ở chung quanh phòng thiết lập mấy đạo cấm chế phòng ngự. ở tầng tầng cấm chế này thêm vào. cho dù là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ, cũng không thể trong khoảng thời gian ngắn xông vào được.

Làm xong những chuyện này, pháp lực trên người Trương Hằng tiêu hao sạch sẽ. vì thế lại tìm tới bộ đoàn ngồi xuống khôi phục pháp lực. trên tay còn nắm một khối tinh thạch hạ phẩm, giúp cho pháp lực có thể rất nhanh khôi phục.

ở dưới trợ giúp của Tinh thạch, pháp lực của Trương Hằng chỉ trong vòng nửa canh giờ liền toàn bộ khôi phục. Nhìn lại Tinh thạch trong tay, hắn hơi cảm ứng một chút, phát hiện linh lực bên trong đã tiêu hao hết một phần mười.

Thứ tinh thạch làm tiền tệ của Tu Tiên Giới này có tác dụng của bản thân đích xác cũng không nhỏ, có thể dùng để khôi phục pháp lực, cũng có thể dùng để bố trí các loại trận pháp.

Trong túi trữ vật của Trương Hằng, Tinh thạch cũng không hơn hai mươi khối, nếu không vì tu luyện Biến Thái Công, hắn cũng không đành xuất ra thứ này để sử dụng.

Sau khi khôi phục pháp lực, Trương Hằng cất tinh thạch lại vào túi trữ vật, sau đó lấy túi trữ vật thu được của Lý Hoành ra. Đầu tiên, hắn phát hiện bên trong ước chừng có hơn ba mươi khối Tinh thạch, hắn không chút khách khí thu tinh thạch đó vào trong túi trữ vật của mình, sau đó lại bắt đầu kiểm tra các thứ bên trong.

Kết quả, Trương Hằng có chút thất vọng. Trong túi trữ vật của Lý Hoành trừ một ít pháp khí bình thường cùng một số đạo cụ hằng ngày của tu sĩ, chỉ còn lại có một kiện linh khí hạ phẩm.

Nói cách khác, trừ Hỏa Vũ Phiến lúc trước Lý Hoành sử dụng, cũng Chỉ có một kiện linh khí hạ phẩm mà thôi.

Trên ngón tay nổi lên một ngọn lửa màu đỏ sậm, thiêu hủy túi trữ vật của Lý Hoành, các thứ gì đó bên trong cũng nhảy ra ngoài, nhưng ở dưới ngọn lửa cực nóng liên tục toàn bộ cũng bị thiêu đốt.

Túi trữ vật bậc thấp của những tu sĩ như Lý Hoành này sử dụng, bản thân nó tài liệu cũng rất bình thường, gặp phải đả kích mãnh liệt, cũng sẽ bị hủy đi.

Mà một ít túi trữ vật cao cấp tài liệu chế tạo nó cực kỳ hiếm có, không Chỉ có nước lửa không vào, hơn nữa ở dưới công kích của linh khí thậm chí là pháp bảo cũng sẽ không dễ dàng hư hao.

Đương nhiên, tồn tại bên trong túi trữ vật cũng không phải là một cái không gian chân chính, chẳng qua là pháp thuật tu di mở rộng không gian túi trữ vật thêm mấy lần mà thôi. Sau khi túi trữ vật bị hủy diệt, đồ vật bên trong liền lộ ra ngoài.

Trong truyền thuyết, Tu Tiên giới có một loại trân bảo trữ vật không gian chân chính. Bên trong nó có một không gian độc lập. cho dù ở dưới tính đả kích bị hủy diệt vỡ tan. Các thứ bên trong nó cũng sẽ biến mất ở trong không gian loạn lưu.

Như vậy kỳ bảo trữ vật không gian đối với các tu sĩ mà nói. là cả đời đều không thể với tới. mặc dù Âu Dương lão tổ là Kết Đan Kỳ cũng không có đạo cụ trữ vật không gian như vậy.

Nhưng với Trương Hằng thì khác. Biến Thái Công hẳn tu luyện về sau sẽ ngưng kết một loại Tinh hạch kỳ lạ. có thể ở bên trong tinh hạch mở một cái không gian chứa vật, cùng đạo cụ trữ vật không gian có hiệu quả kỳ diệu như nhau.

Tuy nhiên, những thứ này đối với hắn còn cách thật xa xôi. hiện tại mục tiêu của hắn cũng chỉ là tiến vào Biến Thái Công tầng một mà thôi.

Trương Hằng thực nhanh chóng thanh lý các thứ trong túi trữ vật của Lý Hoành, bao gồm cả túi trữ vật của mình. Sau đó liền cầm lấy kiện linh khí hạ phẩm kia, tập trung tâm thần chuẩn bị tu luyện Biến Thái Công.

Hắn nhắm mắt lại, nắm trong tay kiện linh khí hạ phẩm, áp sát vào dưới đan điền, đồng thời liên hệ với ngọc giản thần bí trong đầu. thần thức rất nhanh liền tiến vào trong tầng một của ngọc giản.

Thật lâu sau, rốt cục Trương Hằng tiến vào trạng thái tốt nhất.

Trong cơ thể chín đạo linh khí tuần hoàn gần như là cùng một lúc bắt đầu lưu chuyển. Đồng thời từ trong ngọc giản thần bí trong đầu kia tản phát ra từng hạt li ti màu trắng bạc.

Những hạt li ti màu trắng bạc này Chỉ có ở thời điểm thần thức vô cùng tập trung mới có thể phát hiện ra nó. Giờ phút này Trương Hằng cũng Chỉ có thể miễn cưỡng bắt giữ được quỹ tích của những hạt li ti màu trắng bạc đó mà thôi.

Rất nhanh, những hạt li ti màu trắng bạc này tiến vào trong cơ thể Trương Hằng, cùng theo tâm pháp vận hành tiến vào chín đạo linh khí tuần hoàn trong mạng lưới kinh mạch kia.

Lúc này Trương Hằng phát hiện, những hạt li ti màu trắng bạc này ở lúc bắt đầu cùng chín đạo linh khí tuần hoàn trong mạng lưới này cũng không hòa hợp lắm, giữa hai loại thậm chí còn sinh ra bài xích.

Tuy nhiên rất nhanh, linh khí trong cơ thể liền bại trận, dần dần ngoan ngoãn nhu thuận dung hợp cùng những hạt li ti màu trắng bạc kia.

Quá trình dung hợp này không chậm không nhanh, cũng không biết qua thời gian bao lâu. Trương Hằng có cảm giác tất cả linh khí trong cơ thể mình cùng với những hạt li ti màu bạc đều hòa hợp thành một thể.

Hắn khẽ thở dài một hơi nhẹ nhõm, bước đầu tiên này xem như đạt được rồi. bước kế tiếp chính là bắt đầu chân chính luyện hóa vạn vật, cũng chính là một trong những Tinh túy của Biến Thái Công.

Trương Hằng không có trực tiếp luyện hóa kiện linh khí hạ phẩm bên ngoài cơ thể kia, mà là để cho linh khí biến dị đã dung hợp với những hạt li ti màu trắng bạc kia tiếp tục tuần hoàn vài lần ở trong cơ thể.

Sau một lúc cảm giác thời cơ đã thuận lợi. Trương Hằng bắt đầu dẫn đường cho linh khí biến dị hướng tới bộ vị cổ tay bao trùm lấy kiện linh khí hạ phẩm.

Ở thời điểm khống chế cỗ linh khí biến dị này, Trương Hằng phát hiện bình thường linh khí màu xanh mà giờ phút này lại hơi mang theo màu bạc mờ nhạt, nhưng không rõ ràng lắm, không quan sát cận thận thì không dễ dàng phát hiện.

Linh khí biến dị rất nhanh liền bao trùm lên kiện linh khí hạ phẩm, tiếp theo không ngừng lưu chuyển ở mặt ngoài kiện linh khí hạ phẩm.

Linh khí biến dị giống như một dòng sông nhỏ từ trong đan điền trong cơ thể chảy ra. Sau đó xoay tròn một vòng ở mặt ngoài kiện linh khí, rồi chuyển một vòng chảy trở về lại đan điền, cứ như vậy tại trong cơ thể và bên ngoài hình thành một vòng tuần hoàn.

Mà hai điểm khởi đầu của vòng tuần hoàn này phân biệt là đan điền trong cơ thể Trương Hằng và kiện linh khí hạ phẩm bên ngoài cơ thể.

Thời điểm bắt đầu. Trương Hằng còn có chút buồn bực, chẳng lẽ cứ xoay tròn mấy vòng ở mặt ngoài kiện linh khí như vậy thì có tác dụng sao?

Thế nhưng kế tiếp một đoạn thời gian. Trương Hằng phát hiện ngân quang ẩn chứa trong linh khí biến dị của mình hơi hơi gia tăng lên vài phần, dường như trở nên mạnh lên rất nhiều, cụ thể biến thành mạnh bao nhiêu hẳn cũng không rõ ràng lắm.

Mặt khác, kiện linh khí Trương Hằng nắm trong tay không ngờ sinh ra không ít vết nứt, mặt ngoài vốn sáng ngời của nó cũng trở nên ảm đạm không ánh sáng.

Trương Hằng không khỏi vui mừng hơn hớn. Biến Thái Công này quả nhiên là biến thái, một kiện linh khí hạ phẩm như vậy, ở dưới tình huống không có Linh khí, cho dù vứt cho tu sĩ Luyện Khí Kỳ tùy tiện giày vò. cũng không thể làm nó hư hao nửa phần. Cho dù là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ ở dưới tình huống không sử dụng Tiên Thiên chân hỏa trong cơ thể nếu muốn dễ dàng phá hủy một kiện linh khí, cũng đúng là rất khó thực hiện.

Mà hiện tại kiện linh khí hạ phẩm này. chỉ trong thời gian một canh giờ ngắn ngủn đã xuất hiện không ít vết nứt, cũng không biết còn có thể kiên trì bao lâu.

Trương Hằng tĩnh tâm để tăng tốc vận hành linh khí biến dị trong cơ thể, thời gian từng chút một trôi qua, ước chừng lại qua vài canh giờ.

Đúng lúc này, linh khí biến dị trong cơ thể Trương Hằng đột nhiên ngưng vận chuyển, liên tiếp ngắt quãng từng phần đoạn trong mạng lưới tuần hoàn trong cơ thể và bên ngoài.

Mà giờ phút này linh khí biến dị. hẳn nắm trong tay ngân quang mờ nhạt lưu chuyển, mang theo vẻ đẹp kỳ lạ một cách quỷ dị. làm cho người ta mơ hồ có một loại áp lực.

Trương Hằng có cảm giác kiện linh khí hạ phẩm trong tay mình đã không còn tồn tại nữa. Hẳn mở to mắt nhìn, lộ ra trước mắt chỉ còn là một đồng tạp chất màu xám đen.

Thầm hít một hơi, Trương Hằng nhìn chăm chú vào đồng tạp chất màu xám đen bên cạnh, hẳn hiểu rằng tất cả Tinh hoa chứa trong kiện linh khí hạ phẩm này đã bị mình luyện hóa, giờ phút này nó đã biến thành một đồng chất thải, không còn chút giá trị sử dụng gì.

Sau khi luyện hóa kiện linh khí hạ phẩm này, Trương Hằng phát hiện linh khí của mình đã từng bước chuyển hóa thành Luyện Hư Linh Khí như trong Biến Thái Công miêu tả. Cường độ của loại linh khí này không phải linh khí của công pháp bình thường lúc trước mình tu luyện có thể so sánh bằng.

Thậm chí cổ Luyện Hư Linh Khí này phải cao hơn một cấp bậc nếu so với linh khí bình thường của tu sĩ cùng cấp có được!

Dùng Ý niệm thao túng, Luyện Hư Linh Khí mang theo ngân quang mờ nhạt không ngừng lưu chuyển trong cơ thể. chảy đi khắp toàn thân, chảy qua các khí quan trong cơ thể, dẫn tới cả làn da bên ngoài cơ thể...

Trong lúc nhất thời, Trương Hằng lại tiến sâu vào trạng thái tu luyện, tâm thần cũng từng bước hòa hợp thành một thể cùng cổ Luyện Hư Linh Khí thần bí này, thần thức dần dần tăng mạnh, các loại năng lực cảm quan của thân thể cũng không ngừng tăng lên.

Nếu bên cạnh còn có người ngoài, ắt sẽ phát hiện bên ngoài thân mình Trương Hằng bao phủ một vầng sáng màu trắng bạc. uy áp như ẩn như hiện khuếch tán hướng ra bốn phía, ở dưới loại trạng thái này chỉ sợ ngay cả tu sĩ bình thường đều đứng không vững.

Thật lâu sau, cảm giác thân thể mình đã có thể chấp nhận tồn tại của Luyện Hư Linh Khí, đồng thời khi hiệu quả của luyện thể cũng càng ngày càng nhỏ. Trương Hằng ngưng việc tu luyện mở ra hai mắt.

Hắn thở phào nhẹ nhõm, kiện linh khí thứ nhất đã bị mình luyện hóa, trong cơ thể đã hình thành Luyện Hư Linh Khí có hình thức ban đầu. thân thể cùng thần thức cũng tương đối được đề cao.

Thế nhưng luyện đến Biến Thái Công tầng một tổng cộng cần tới mấy chục kiện linh khí hạ phẩm, kế tiếp phải thử xem hiệu quả của linh khí trung phẩm và Thiết Linh Quang Mẫu còn lại.

Có tu luyện Biến Thái Công đến cảnh giới Sơ thành tầng một hay không, trong lòng Trương Hằng cũng không chắc.

Từ trong túi trữ vật lấy ra hai kiện linh khí trung phẩm của Lý Hoành và Ninh Tuyết Dung bị hư hỏng trong lúc đấu pháp, cùng với Thiết Linh Quáng Mẫu trân quý, ánh mắt Trương Hằng chứa đầy vẻ chờ mong.

Thành hay bại, ngay tại lúc này.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

27. Chương 27: Sơ Thành, Là Vương Giả!!!.

Giờ phút này trong tay Trương Hằng có năm kiện linh khí. trong đó hai kiện ô Linh Kiếm và Nguyệt Thương hẳn cũng không có định lấy ra luyện hóa.

ở phương diện nào đó mà nói giá trị của Nguyệt Thương không kém gì linh khí thượng phẩm bình thường. Uy lực của nó so với linh khí trung phẩm bình thường cũng mạnh hơn không ít. Nên Trương Hằng định dùng kiện linh khí này làm vũ khí bí mật của mình, mặc dù là ở Đại Hội Phương Vân tháng sau, cũng sẽ không tùy tiện lấy ra sử dụng.

So với việc coi Nguyệt Thương là vũ khí bí mật, ô Linh Kiếm chính là kiện linh khí Trương Hằng thường xuyên sử dụng, dùng để thu hút chú ý của người khác cũng không tệ.

Kiện phụ trợ linh khí không rõ cấp bậc thu của Ninh Tuyết Dung kia cũng tạm thời không luyện hóa, bởi vì hắn mơ hồ cảm giác được cái thâm cài tóc này không phải vật tầm thường, hơn nữa trong lòng hắn cũng không muốn luyện hóa tất cả các vật dụng của Ninh Tuyết Dung.

Còn thừa hai kiện linh khí trung phẩm, phần biệt là Hỏa Vũ Phiến và Lăng Sương Ngọc Bội đều hư hỏng. Loại linh khí trung phẩm hư hại như vậy phải cần tu sĩ Trúc Cơ Kỳ mới có thể luyện chế sửa chữa, mặc dù luyện chế làm lại, uy lực của nó chỉ sợ cũng phải giảm bớt vài phần.

Nhưng đối với Trương Hằng mà nói, linh khí này có hư hỏng hay không nhưng thật ra không trọng yếu. Hắn cũng không cần sử dụng hai kiện linh khí này. mà chỉ cần luyện hóa hấp thu tinh hoa ẩn chứa trong kiện linh khí là được.

Đầu tiên Trương Hằng cầm lấy nửa khối Lăng Sương Ngọc Bội. sau đó lấy các mảnh nhỏ Linh khí khác cùng Thiết Linh Chi Mẫu đặt ở một bên. rồi hắn bắt đầu nhắm mắt tập trung tinh thần. Luyện Hư Linh Khí trong cơ thể như con linh xà chui ra bên ngoài cơ thể thẳng hướng trần tối nửa khối Lăng Sương Ngọc Bội trong tay.

Trên người Trương Hằng lưu chuyển ngân quang mờ nhạt. Luyện Hư Linh Khí từ chỗ đan điền trong cơ thể tuôn ra, sau đó tới mảnh Lăng Sương Ngọc Bội, xoay tròn một vòng ở mặt ngoài mảnh ngọc bội, cuối cùng chạy trở về lại trong cơ thể.

Trong và bên ngoài cơ thể, hai cái đại tuần hoàn không ngừng lưu chuyển tạo thành một cân bằng kỳ diệu. Trương Hằng có thể cảm nhận được tinh túy trong Lăng Sương Ngọc Bội đang theo tuần hoàn của Luyện Hư Linh Khí tiến vào trong cơ thể mình.

Tuy nhiên, tốc độ luyện hóa lần này dường như chậm hơn nhiều so với lần vừa rồi. Ước chừng luyện hóa một canh giờ, ở mặt ngoài kiện linh khí mới xuất hiện vài vết rạn nứt nhỏ, khó thấy được bằng mắt thường.

Khi trên ngọc bội xuất hiện từng mảng lớn vết nứt. Trương Hằng phát hiện tốc độ luyện hóa của mình tăng nhanh không ít. Hắn có cảm giác tinh túy của linh khí chảy trong cơ thể mình không ít. Luyện Hư Linh Khí vận chuyển cũng càng thêm mượt mà thông suốt.

Ước chừng lại qua một canh giờ, mảnh ngọc bội trong tay Trương Hằng hóa thành một đồng bột phấn màu xám rơi trên mặt đất, tinh túy trong kiện linh khí đã bị Trương Hằng hoàn toàn luyện hóa hấp thu.

Hơi cảm ứng một chút, Trương Hằng phát hiện luyện hóa nửa khối Lăng Sương Ngọc Bội này hiệu quả tương đương với luyện hóa hai kiện linh khí hạ phẩm, chính mình đoán không có sai, linh khí phẩm bậc cao khẳng định tác dụng phải lớn hơn so với linh khí phổ thông mang lại.

Tiếp tục đưa tay cầm lấy nửa miếng Lăng Sương Ngọc Bội còn lại, Trương Hằng vận chuyển Luyện Hư Linh Khí hấp thu Tinh túy trong linh khí. Lần này tốc độ nhanh hơn vừa rồi, tổng cộng chỉ hơn một canh giờ, đã hoàn toàn hấp thu Tinh túy trong linh khí này.

Xem ra theo luyện hóa số lần tăng lên, tốc độ luyện hóa cũng sẽ nhanh hơn, linh khí phẩm bậc càng cao cần thời gian luyện hóa cũng càng lâu hơn.

Khi Trương Hằng đang chuẩn bị tiếp tục luyện hóa kiện linh khí Hỏa Vũ Phiến còn lại, vừa đưa tay ra đột nhiên dừng lại.

Trong mơ hồ, hắn có cảm giác thời điểm Luyện Hư Linh Khí vận chuyển trong cơ thể, cũng không có thông thoáng thoải mái như lúc trước, hơn nữa giờ phút này dường như thân thể cũng có chút không chịu nổi linh khí lưu chuyển trong cơ thể.

- Xem ra mình có hơi nóng lòng muốn thành công rồi!

Trương Hằng tạm thời tạm ngưng không tiếp tục luyện hóa, ngồi xuống nhắm mắt lại, vận chuyển Luyện Hư Linh Khí trong cơ thể.

Vàng sáng màu trắng bạc chảy xuôi ở bên trong bên ngoài cơ thể hắn, không ngừng tăng mạnh thân thể hắn, bao gồm làn da, khí quan, cơ thể, cốt cách... trên người hắn.

Dưới trợ giúp của ngọc giản thần bí trong đầu, thần thức của hắn dễ dàng hòa hợp cùng một thể với Luyện Hư Linh Khí. Luyện Hư Linh Khí vừa lột xác thân thể, đồng thời cũng không ngừng tăng mạnh thần thức của hắn.

Không biết qua thời gian bao lâu, cảm giác so với Tinh luyện tinh túy linh khí dường như thời gian đã đủ lâu dài, rốt cục Trương Hằng có thể khống chế như ý Luyện Hư Linh Khí trong cơ thể. Thân thể đã có thể chịu đựng Luyện Hư Linh Khí vận hành trong cơ thể.

Trương Hằng mở to mắt, cầm lấy kiện linh khí trung phẩm Hỏa Vũ Phiến. Tuy rằng Hỏa Vũ Phiến cũng vỡ ra, nhưng vẫn còn đầy đủ một kiện linh khí, cũng không phải chia làm hai khối. Trương Hằng quyết định luyện hóa từng mảnh một.

Lần này tốc độ luyện hóa lại gia tăng rất nhiều, khi toàn bộ Hỏa Vũ Phiến hóa thành một đồng bột phần cháy sém, ước chừng chỉ tốn không đến hai canh giờ.

Tiếp theo sau, Trương Hằng lại ngồi xuống bắt đầu ngưng luyện thân thể cùng cường hóa cường độ thần thức của mình.

Trương Hằng cảm nhận tốc độ gia tăng ngưng luyện thân thể cũng không tính nhanh lắm, lại phí một thời gian dài, Trương Hằng mới từ trạng thái nhập định Tĩnh lại, trong mắt chợt lóe sáng.

Nhìn mấy đồng bột phần trên mặt đất, Trương Hằng trầm ngâm, đã có bốn kiện linh khí bị mình luyện hóa thành cặn bã. Trong đó hai kiện là linh khí trung phẩm. Hai kiện là linh khí hạ phẩm. Mà một kiện linh khí trung phẩm có thể bằng với bốn kiện linh khí hạ phẩm, tính tổng cộng tất cả tương đương với Trương Hằng luyện hóa mười kiện linh khí.

Mười kiện linh khí cũng không đủ để cho hắn tiến vào cảnh Giới Sơ thành tầng một, dựa theo giải thích trong ngọc giản thần bí, tối thiểu còn cần phải mười mấy kiện linh khí nữa, hắn mới có thể đạt tới mục đích.

Ánh mắt Trương Hằng dừng lại trên Thiết Linh Quáng Mẫu đen nhánh kia, trong mắt lóe ra vẻ chờ mong. Với phẩm bậc của Thiết Linh Quáng Mẫu, theo lý thuyết hắn là đủ để cho hắn bước vào cảnh giới Sơ thành tầng một.

Hít một hơi thật sâu. Trương Hằng cầm lên Thiết Linh Quáng Mẫu. Giờ phút này, hắn có cảm giác khoáng thạch trong tay dường như nặng hơn vài phần so với trước đó.

Ánh mắt nhìn chăm chăm Thiết Lĩnh Quáng Mẫu trong tay, lần này Trương Hằng cũng không có nhắm mắt lại, bởi vì đối với phương pháp tinh luyện Tinh túy linh khí hắn đã quá quen thuộc, đã không cần thông qua nhập định để Tinh luyện Thiết Lĩnh Quáng Mẫu.

Hơn nữa, hắn còn muốn chính mắt quan sát cụ thể quá trình luyện hóa.

Ngân quang mờ nhạt từ trong cơ thể hắn kéo dài mà ra, rất nhanh chảy tới phía trên Thiết Lĩnh Quáng Mẫu ngăm đen kia, ở mặt ngoài khoáng thạch tuần hoàn một vòng sau đó tiếp tục chảy vào trong cơ thể.

Thời gian từng chút từng chút một trôi qua, Trương Hằng phát hiện ở mặt ngoài Thiết Lĩnh Quáng Mẫu không có biến hóa gì.

Một canh giờ, hai canh giờ, ba canh giờ...

Nếu không phải vì Trương Hằng có thể cảm nhận được tinh túy trong Thiết Lĩnh Quáng Mẫu xác thực chảy vào trong cơ thể mình, quả thật hắn sẽ hoài nghi khối Thiết Lĩnh Quáng Mẫu này có tác dụng hay không.

Theo thời gian trôi qua, giữa chừng Trương Hằng còn ngưng lại vài lần, để rèn luyện thân thể cùng tăng lên cường độ thần thức của mình. Trong quá trình này cũng hao phí không ít thời gian.

Cứ tiếp tục như thế, Tinh luyện tinh túy, ngưng luyện thân thể cùng thần thức, sau đó lại Tinh luyện Tinh túy...

Ban ngày biến thành ban đêm, đêm tối lại bị ban ngày thay thế, thời gian trôi qua liên tục mấy ngày mấy đêm.

Rốt cục, ở khoảnh khắc nào đó, khi Trương Hằng tự mình cũng cảm thấy thật nhàm chán, chợt hắn phát hiện ở mặt ngoài Thiết Lĩnh Quáng Mẫu xuất hiện vài vết rạn nứt nhỏ nhỏ.

Tuy rằng chuyện này đại biểu cho tiến độ Tinh luyện có tiến triển rất lớn. nhưng Trương Hằng vui sướng đồng thời cũng không khỏi lo lắng, không biết khối Thiết Lĩnh Quáng Mẫu này có đủ để cho mình hoàn thành mục tiêu mong muốn hay không?

Cứ như vậy, vết rạn nứt ở mặt ngoài Thiết Lĩnh Quáng Mẫu dần dần thành lớn ở trước mắt Trương Hằng, tuy rằng tốc độ mở rộng vết rạn nứt rất chậm, nhưng trong lòng Trương Hằng vẫn còn có chút lo lắng.

Lại qua một đoạn thời gian thực dài vết nứt ở mặt ngoài Thiết Lĩnh Quáng Mẫu cùng trở thành rộng tới nửa ly, mà Biến Thái Công Trương Hằng tu luyện cũng đạt tới cực hạn. Tốc độ tăng lên thân thể cùng cường độ thần thức cũng trở nên chậm đi rất nhiều.

“Rắc!”

Vào lúc đó, Thiết Lĩnh Quáng Mẫu đột nhiên vỡ tan biến thành bốn năm mảnh, trong cơ thể Trương Hằng cũng đồng thời bộc phát ra một vầng hào quang màu trắng bạc.

Lập tức, toàn bộ phòng luyện công khẽ rung động vài cái, ngay cả mấy đạo cấm chế phòng ngự thiết kế ở bên ngoài cũng chấn động lắc lư.

Sau đó vầng hào quang trắng bạc bên ngoài cơ thể Trương Hằng lại bắt đầu thu liễm lại, biến thành tối đen từng chút một, từng một chút trở thành ít đi, giống như dòng suối chảy vào biển rộng, cuối cùng toàn bộ nhập vào ở chỗ sâu trong đan điền của hắn.

Giờ phút này, ở chỗ sâu trong đan điền Trương Hằng, một quang đoàn màu trắng bạc cỡ bằng hạt đậu đang run run nhẹ nhẹ, một khí tức khiến người ta ngạt thở từ trong quang đoàn màu trắng bạc này phát ra.

Trương Hằng ngưng thần một hồi lâu. quang đoàn màu trắng bạc cỡ hạt đậu này mới yên ổn lại. linh khí trong cơ thể cũng khôi phục bình tĩnh, cổ khí tức khủng bố khiến người ta hít thở không thông trên người hắn kia cũng biến mất không thấy, giờ phút này hắn cùng tu sĩ Luyện Khí Kỳ bình thường cũng không khác gì nhau.

Nhìn Thiết Lĩnh Quáng Mẫu vỡ nát bốn năm mảnh trên mặt đất, trên mặt Trương Hằng đầy vẻ mừng rỡ khôn xiết, không nghĩ tới tác dụng của Thiết Lĩnh Quáng Mẫu này còn lớn hơn mong muốn của mình, mặc dù không có luyện hóa hoàn toàn, cũng giúp cho mình chính thức tiến vào Biến Thái Công tăng một.

Giờ phút này, thực lực của Trương Hằng đã tiến vào một độ cao hoàn toàn mới. Mỗi cái giờ tay nhấc chân, hắn có thể cảm nhận được pháp lực cường đại ẩn chứa trong thân thể mình. Hơn nữa hắn có cảm giác trong cơ thể còn tiềm tàng một bảo tàng tiềm lực vô cùng lớn lao.

Giờ phút này Trương Hằng muốn thí nghiệm một chút thực lực chân chính của mình, nhưng lại không dám làm ra động tác lớn. vì thế hắn khẽ phun ra một ngụm linh khí màu trắng bạc về phía trước.

“Ầm” một tiếng, linh khí màu trắng bạc giống như một dòng nước cuộn cuộn ập vào tầng tầng cấm chế ở đối diện, trong không khí bộc phát ra từng đốm sáng, tiếng nổ chói tai vang lên trong phòng.

Bảy tám đạo cấm chế phòng ngự lúc trước Trương Hằng hao hết pháp lực thiết trí chỉ trong chớp mắt liền bị phá đi phần nửa.

Thấy tình cảnh này, Trương Hằng không khỏi hít ngược một hơi khí lạnh, uy lực của Luyện Hư Linh Khí quả thực vượt qua tưởng tượng của mình, ở dưới cấm chế phòng ngự nhiều như vậy và ở dưới tình huống không vận dụng linh khí, cho dù là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cũng đừng mơ tưởng dễ dàng phá vỡ phần nửa cấm chế như thế.

Đương nhiên, đây cũng không có nghĩa là giờ phút này Luyện Hư Linh Khí của Trương Hằng đã mạnh hơn so với linh khí trong cơ thể tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

Trương Hằng không khỏi nghĩ tới một câu miêu tả về Luyện Hư Linh Khí trong cổ tháp tầng một:

“Luyện Hư Linh Khí, thông thiên triệt địa, tung Hoàn cảnh cùng cấp, là vương giả! ”

Là vương giả!

Đây là loại uy lực cỡ nào, loại bề thế đến mức nào!

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

28. Chương 28: Hư Không Hỏa Diễm!

Cái gọi là “Là vương giả”, hàm nghĩa của nó cũng không phải chỉ Luyện Hư Linh Khí so với linh khí trong cơ thể tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cường đại hơn bao nhiêu, mà là biểu đạt tính ưu việt thật lớn của một kẻ bề trên đối với người dưới.

ở trước mặt Luyện Hư Linh Khí, tất cả các linh khí cùng cấp đều phải thấp hơn một bậc, cũng giống như yêu thú bình thường đối mặt với Thần thú trong truyền thuyết, bẩm sinh đã bị yếu hơn mấy phần.

Mà Luyện Hư Linh Khí chính là vương giả trong các linh khí cùng cấp. các linh khí khác ở thời điểm đối mặt với nó, liền giống như tội nhân đối mặt với Quân vương. Tới một mức độ nào đó mà nói chính là có thể áp chế các linh khí cùng cấp khác, uy lực của bản thân nó có thể được tăng phúc, còn bên bị áp chế sẽ khó có thể phát huy ra toàn bộ uy lực.

Đây cũng là một trong chỗ dựa vào của Biến Thái Công có thể tung Hoàn cảnh cùng cấp. Tuy rằng điều kiện tu luyện hà khắc một chút, nhưng một khi thành công, uy lực nghịch thiên của nó sẽ từng bước triển hiện ra.

Giờ phút này, đứng ở trong phòng luyện công của mình. Trương Hằng hận không thể phát ra tiếng cười lớn, để phát tiết tâm tình kích động và vui mừng như điên của mình. Nhưng rồi hắn vẫn là nén nhịn xuống loại xúc động không có Lý trí này.

Biến Thái Công đích xác không có làm hắn thất vọng, vèn vèn chi tiến vào cảnh giới Sơ thành tầng một, Luyện Hư Linh Khí hắn nắm trong tay cũng đã bước đầu lộ ra hiệu quả uy lực của nó.

Tiến vào Biến Thái Công Sơ thành tầng một, về sau trong cùng cấp hắn đã có thể ở vào thế bất bại. Dưới ưu thế đủ loại của Biến Thái Công, Cho dù là tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn cầm trong tay linh khí thượng phẩm cũng không làm gì được Trương Hằng.

“Minh nhất định phải che dấu một phần thực lực!” Trương Hằng thầm hạ quyết tâm trong lòng.

Hắn hiểu rằng vị Âu Dương tổ sư Phong Hành Môn kia chính là địch nhân mình phải đối mặt. Nếu mình muốn lật lại thế cờ ở trong tay lão, nhất định phải chuẩn bị thêm nhiều con bài chưa lật.

Hơn nữa Trương Hằng còn có một loại dự cảm, giữa mình và Âu Dương Thiên Đức tất nhiên sẽ còn có một hồi đấu trí đấu dũng, hai bên tuyệt đối sẽ không thỏa hiệp.

Dùng thần thức thăm dò Phệ Hồn cổ tiềm ẩn ở trong cơ thể, trong lòng Trương Hằng liền có chút khó chịu. Bất cứ ai bị người khác khống chế mạng sống của mình cùng sẽ không thoải mái.

Phệ Hồn Cổ màu đen vẫn ngủ say, bị bao trong một lớp kén màu trắng trong suốt, chỉ cần lớp kén trắng này vỡ tan. chính là thời điểm Phệ Hồn Cổ bên trong thức tỉnh, thôn phệ Nguyên thần của Trương Hằng.

Tuy rằng Trương Hằng có được Luyện Hư Linh Khí tung hoành cùng cấp. nhưng đối với Phệ Hồn Cổ mà ngay cả Kết Đan Kỳ cũng không thể dễ dàng hóa giải này, hắn vẫn không có nắm chắc chút nào.

Tuy nhiên, cũng không phải Trương Hằng hoàn toàn không có cách nào đối phó với Phệ Hồn Cổ. chỉ cần hắn có thể luyện thành một loại thần thông trong Biến Thái Công. Phệ Hồn Cổ nhỏ nhỏ này sẽ không có chỗ nào ẩn trốn, ở trước mặt hắn không có chút sức chống cự nào.

Cái này phải đề cập đến một loại thần thông cấp nghịch thiên khác của Biến Thái Công: là Hư Không Hỏa Diễm.

Hư Không Hỏa Diễm còn biến thái hơn mấy phần so với Luyện Hư Linh Khí Trương Hằng hiện có. Biến Thái Công được xưng là: “luyện hết thấy vật hữu hình trong thiên hạ, hóa hết thấy vật vô hình trong thiên hạ”, chính là bởi vì Hư Không Hỏa Diễm biến thái đến cực điểm này.

Luyện Hư Linh Khí tuy rằng cũng có được thuộc tính luyện hóa. nhưng nếu so với Hư Không Hỏa Diễm chính là đệ tử gặp sư phụ. Tác dụng chủ yếu của nó là dùng để thi triển pháp thuật và cường hóa thân thể cùng thần thức.

Còn tác dụng của Hư Không Hỏa Diễm là chuyển dùng để tinh luyện Tinh túy của vạn vật, luyện chế linh bảo pháp khí, luyện đan các thứ. Đương nhiên cũng có thể dùng để giết địch, nhưng làm như vậy thì quá lãng phí.

Trương Hằng tin tưởng, chỉ cần mình tu luyện ra Hư Không Hỏa Diễm, trong nháy mắt Phệ Hồn Cổ trong cơ thể sẽ bị gạt bỏ, tuyệt đối không có chút sức chống cự nào.

Tuy nhiên, muốn luyện ra Hư Không Hỏa Diễm, chỉ sợ còn phải kiếm một số lượng lớn linh khí, nhưng linh khí còn lại trong tay Trương Hằng cũng ít ỏi không có mấy. Trong đó Nguyệt Thương là con bài chưa lật của mình, ô Linh Kiếm là sử dụng hằng ngày, mà cho dù luyện hóa chiếc trâm cài tóc còn thừa lại không rõ cấp bậc, cũng vị tất có thể tạo được bao nhiêu tác dụng.

Trương Hằng không khỏi đưa mắt nhìn mấy mảnh Thiết Linh Chi Mẫu rơi xuống trên mặt đất, ở trong tu luyện trước đó, Thiết Linh Chi Mẫu đã vỡ tan thành bốn năm mảnh, nhưng tinh túy ẩn chứa trong thiết mẫu cũng không có mất đi bao nhiêu.

Dù sao Thiết Linh Chi Mẫu là khoáng thạch cực phẩm cả vạn năm mới thăng cấp thành, tinh túy trong nó cũng không phải mình có thể hấp thu một lần là hết. Theo Trương Hằng phỏng chừng, mấy mảnh nhỏ Thiết Linh Quang Mẫu này ít nhất còn ẩn chứa năm sáu thành Tinh túy.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Trương Hằng không khỏi sáng ngời. Cứ như vậy, có lẽ mình còn có thể luyện ra Hư Không Hỏa Diễm thuộc về chính mình.

Nhưng sau đó Trương Hằng thoáng hơi trầm tư, rồi từ bỏ không tiếp tục tu luyện, hắn nhặt mấy mảnh Thiết Linh Quang Mẫu trên mặt đất thu vào túi trữ vật, sau đó đưa tay phát một cái, một đạo Luyện Hư Linh Khí rơi xuống mặt đất thanh lý sạch sẽ những tạp chất bột phấn kia.

Tiếp đó, Trương Hằng triệt hồi tầng tầng cấm chế chung quanh phòng ốc. mở cửa phòng đi ra ngoài sân.

Cấm chế bảo động chung quanh sân cũng không có gì khác thường, cũng được Trương Hằng thu lại.

Cuối cùng, Trương Hằng cất đi tấm bẻ quan bài tại cửa.

Thời gian biểu hiện trên đó là hai mươi hai ngày, hẳn khẽ thở dài một hơi. Trương Hằng biết là lập tức sẽ cử hành Đại Hội Phương Vân, mặt khác còn phải đi gặp Âu Dương lão tổ nơi đó nhận giải được Phệ Hồn Cổ một tháng.

Mà tu luyện Hư Không Hỏa Diễm có thể cũng cần một đoạn thời gian, như vậy gần nhất sẽ bỏ lỡ hai sự kiện trọng đại không thể bỏ qua này.

Đại Hội Phương Vân là nhất định không thể bỏ qua, kỳ bảo kinh thiên Huyết Sát Thần Đế lưu lại tuyệt đối là một hấp dẫn thật lớn. Cho dù chỗ động phủ trên Phương Vân Sơn kia không phải là động phủ chính của Huyết Sát Thần Đế lưu lại, những thứ bên trong cũng đủ khiến cho người ta thêm đỏ mắt.

Đương nhiên Trương Hằng cũng không thể chống lại loại hấp dẫn này. chính mình về sau tu luyện Biến Thái Công cần vô số thiên địa kỳ bảo. Tuy rằng thông qua “cướp sạch” Tu Chân Giới cũng có thể đạt được mục đích, hơn nữa cũng càng thêm hữu hiệu trực tiếp, nhưng phương pháp này trước mắt Chỉ có thể mơ tưởng một chút mà thôi. Đương nhiên, cũng có thể cân nhắc thỉnh thoảng ở bên ngoài đánh cướp một ít.

Ở khoảnh khắc bắt đầu có ngọc giản thần bí kia, đã chú định phương pháp tu luyện của Trương Hằng sẽ không giống người thường, bởi vì Biến Thái Công không thể dựa vào tu luyện tự nhiên để tăng lên thực lực, mà phải dựa vào đánh cướp những... linh khí kỳ bảo hoặc là thiên tài địa bảo để luyện hóa.

Chỉ cần có cũng đủ nhiều “ngoại vật” chuẩn bị sẵn cho điều kiện luyện hóa. Biến Thái Công liền có thể vững bước tăng lên phía trước, không cần lo lắng những thứ gọi là bình cảnh tu luyện kia. Trước mắt bình cảnh duy nhất của Biến Thái Công chính là không đủ nhiều và đủ “ngoại vật” cho tốt dùng để luyện hóa.

Mới vừa thu bẻ quan bài vào túi trữ vật, Trương Hằng đột nhiên cảm nhận được một tia dao động lạ.

Dị động này chính là đến từ túi trữ vật của hắn. Trong mắt Trương Hằng thoáng lóe ra vẻ kinh ngạc, hắn duỗi tay ra, trong không khí lập tức lan tràn một ý băng hàn mờ nhạt.

Một đóa tuyết liên trong suốt trong sáng lập tức hiện ra trong tay hắn. Đóa tuyết liên này đúng là Ninh Tuyết Dung biến thành, không nghĩ tới giờ phút này ở trong túi trữ vật lại phát ra một dao động thần thức khác thường.

So với hai mươi ngày trước, đóa Tuyết liên này đã khôi phục một ít Nguyên khí, đóa hoa trắng nõn hơi rung động, một mùi thơm thanh nhã lan tràn trong không khí, khiến cho người ta không kim nổi sinh ra tình cảm thương tiếc.

Trương Hằng thử dùng thần thức cảm nhận dao động Tinh thần kỳ lạ từ trên tuyết liên phát ra, nhưng cũng không thể chân chính tiến hành trao đổi cùng tuyết liên.

Tu sĩ bình thường sau khi đạt tới Trúc Cơ Kỳ, ở trong đầu hình thành thần thức hải quy mô, là về sau có thể dùng thần thức trao đổi với nhau.

Mà đóa tuyết liên này hiển nhiên còn chưa đạt tới trình độ như vậy. Dù sao lúc trước Ninh Tuyết Dung cũng chỉ là tu sĩ Luyện Khí Kỳ mà thôi.

Tuy nhiên, Trương Hằng vẫn có thể từ trong dao động tinh thần của đối phương cảm nhận được một mối tình cảm vui sướng và cảm kích, về phần biểu đạt cụ thể cái gì với Trương Hằng thì hắn không rõ ràng lắm.

Thông qua thần thức trao đổi cùng đóa tuyết liên này, nhưng thật ra Trương Hằng cảm nhận được một loại tình cảm thân thiết, điều này làm cho hắn cũng sinh ra vài phần ấn tượng tốt với Tuyết liên do Ninh Tuyết Dung biến thành.

Ở Phương Vân Sơn lúc trước Ninh Tuyết Dung vẫn luôn rất khiêm tốn, và lại tính tình dịu dàng đơn thuần, được một vị tổ sư trong môn phái yêu thích, bình thường cũng sẽ không tùy tiện rời nội môn. Bởi vậy mặc dù có dung mạo phong tư tuyệt sắc, nhưng không có nổi danh như Lạc Ngưng Tuyết của Tiên Vân Tông.

Trước kia Đường Phong cũng từng đánh chủ ý với vị sư muội xinh đẹp này. thế nhưng đối phương vẫn luôn quan hệ mật thiết với Tinh anh Lý Hoành của nội môn, hơn nữa sau lưng lại có tổ sư che chở. Đường Phong cũng không làm gì được nàng, sau lại từ bỏ.

Đối với thân thể của Ninh Tuyết Dung, Trương Hằng không khỏi sinh, ra vài phần tò mò. Không nói tới chuyện nàng hóa thân là Tuyết liên yêu dị. chỉ riêng với tính cách đơn thuần thiện lương của đối phương, đã khác biệt với đại đa số người của Tu Tiên Giới này rồi.

Mặc dù có thể là yêu thú hóa hình người, linh trí của nàng cũng tuyệt đối không kém so với tu sĩ nhân loại, thậm chí có thể xảo trá hơn so với nhân loại. Đương nhiên, yêu thú Biến Hóa Kỳ tuyệt đối không phải tu sĩ bình thường có khả năng chống lại, thực lực của nó thấp nhất cũng tương đương với tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

- Người còn có thể hóa thành hình người không?

Trương Hằng không khỏi hỏi.

Đóa Tuyết liên từ trên xuống dưới rung động hai Lần, dường như là đang gập đầu, lại truyền đạt tới Trương Hằng một loại tình cảm kỳ vọng và cảm kích.

Trương Hằng bật cười, tâm tình lại cởi mở thêm vài phần, lại hỏi:

- Lúc trước người cùng Lý Hoành kia là chuyện gì xảy ra?

Tuyết liên im lặng đứng yên, nhưng Trương Hằng lại cảm nhận nàng hơi run run. Chỉ chốc lát, nàng lại truyền đạt tới một loại tâm tình vô cùng đau thương và hối hận, khiến cho Trương Hằng cũng phát ra một hơi thở dài.

Một thiếu nữ xinh đẹp bản tính đơn thuần dịu dàng ở cùng một chỗ với một nam nhân dụng tâm tư lợi kín đáo, kết quả này có thể nghĩ mà biết.

Tình cảnh đêm hôm đó Lý Hoành xuống tay với Ninh Tuyết Dung, Trương Hằng đúng là thấy rõ tường tận.

Trương Hằng đang định nói mấy câu an ủi nàng một chút, đột nhiên hần biến sắc, lập tức thu đóa tuyết liên vào túi trữ vật.

Ước chừng qua thời gian chừng bảy tám lần hô hấp. từ ngoài sân truyền vào một hồi tiếng bước chân.

Người tới chính là Ô Lăng mới tiến vào nội môn, Hần vừa thấy Trương Hằng ở trong sân, trên mặt lập tức lộ ra vẻ tươi cười ôn hòa.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

29. Chương 29: Tư Cách.

Ô Lăng tươi cười đi tới Trương Hằng. khi ánh mắt rơi xuống trên người Trương Hằng, trong mắt xẹt qua một tia kinh ngạc, nói:

- Lần này Đường sư huynh bề quan đi ra, thực lực dường như lại gia tăng không ít nha.

Trương Hằng rất lạnh nhạt đối với thái độ của Ô Lăng, rất tùy ý nói:

- về tu hành có chút tiến triển Tuy nhiên cách Luyện Khí trung kỳ còn một đoạn xa.

Trương Hằng đối với vị Ô Lăng bằng vào tự thân cố gắng mà tiến vào nội môn này, trong lòng luôn có một cảm giác kỳ quái. Hần phát hiện Ô Lăng dường như cố ý tiếp cận mình, không biết âm mưu đích gì.

Hơn nữa Ô Lăng này tuyệt đối không đơn giản như mặt ngoài như vậy, nhìn qua ước chừng hai mươi hai tuổi, diện mạo cũng không tính rất xuất chúng.

Khiến Trương Hằng giật mình chính là, giờ phút này thực lực của Ô Lăng không ngờ sắp tiếp cận Luyện Khí trung kỳ rồi.

Nên biết rằng lần đầu tiên Trương Hằng nhìn thấy người này, phát hiện đối phương chẳng qua là một tu sĩ Luyện Khí tiền kỳ mà thôi, cách Luyện Khí trung kỳ rất xa.

Mà giờ phút này, thực lực của hắn không ngờ đã sắp tiếp cận Luyện Khí trung kỳ. Tốc độ tu luyện này còn nhanh hơn so với người có thiên phú linh căn bình thường.

Ô Lăng dường như không thấy thái độ lạnh lùng của Trương Hằng, tiến lên nhiệt tình nói:

- Đường sư huynh, Đại Hội Phương Vân lập tức được cử hành rồi, ngài có tính toán gì không?

Trương Hằng thần sắc tự nhiên nói:

- Đến lúc đó ta tự nhiên sẽ tới tham gia.

- Vậy thật tốt quá!

Ô Lăng lộ vẻ vui sướng:

- Sư đệ cũng sẽ đi tham gia Đại Hội Phương Vân. Bằng vào thực lực của chúng ta, tiến vào Top 100 là tuyệt đối không thành vấn đề.

Trương Hằng khẽ liếc hắn, trên mặt lộ vẻ kinh ngạc:

- Vậy sao? Ô sư đệ có tin tưởng tuyệt đối.

Nếu nói Trương Hằng có thực lực tiến vào Top 100 Đại Hội Phương Vân là không ai phủ nhận, dù sao trong tay hắn có một món linh khí hạ phẩm. Đương nhiên, những người khác không biết thực lực chân chính cùng con bài chưa lật của Trương Hằng.

Tuy nhiên dù vậy, có một món linh khí hạ phẩm tuyệt đối có thể dễ dàng qua Đại Hội Phương Vân này. Dù sao toàn bộ Phương Vân Sơn, tu sĩ Luyện Khí Kỳ có được linh khí cũng chỉ vài chục người như vậy. Mà tu sĩ không có Linh khí thì vị tất có thể tiến vào Top 100.

Ô Lăng cười hắc hắc, ngón tay khẽ điểm trong không khí, một thanh linh khí hạ phẩm dạng kiếm màu đỏ lửa xuất hiện trong tay hắn.

- Đây là nửa tháng trước ta giao dịch từ Độc Thiên Bảo mà có. Mặt khác còn mua sắm không ít phù triện.

Ô Lăng nhẹ múa may linh khí hạ phẩm trong tay một chút, trong không khí bộc phát ra một ngọn lửa mãnh liệt, tiếng “Đùng đùng” vang đỉnh tai nhức óc.

Ánh mắt Trương Hằng đánh giá thanh linh khí hạ phẩm của hắn vài lần, gật đầu nói:

- Linh khí này không tồi. Lần này người tham gia Đại Hội Phương Vân hẳn là không có vấn đề lớn.

Sau khi Ô Lăng thu linh khí hạ phẩm này vào túi trữ vật, nhỏ giọng nói với Trương Hằng:

- Nếu Lần Đại Hội Phương Vân này chúng ta đều có thể thông qua, Đường sư huynh có thể suy nghĩ một chút vấn đề kết minh giữa chúng ta sau khi tiến vào động phủ hay không?

Trong lòng Trương Hằng cả kinh, không nghĩ tới dã tâm của Ô Lăng này cũng không nhỏ, mặt ngoài lại không chút biểu tình nói:

- Lần Đại Hội Phương Vân này ta chỉ cần có thể lọt vào Top 100 là đủ rồi, động phủ kia ta thật không để trong lòng.

Ô Lăng lộ vẻ kinh ngạc nói:

- Chẳng lẽ Đường sư huynh không biết động phủ này là tu sĩ thượng cổ lưu lại. các loại kỳ bảo bên trong chỉ cần lấy ra một kiện đều có giá trị sánh với mấy chục kiện linh khí của chúng ta? Nghe nói bên trong còn có công pháp cao cấp lưu truyền từ thượng cổ cùng với phối phương các loại đan dược. Chẳng lẽ Âu Dương tổ sư không có nhắc cho huynh sao?

Trương Hằng giọng thoải mái nói:

- Động phủ của tu sĩ thượng cổ lưu lại ở toàn bộ Tam Tinh Vực này có rất nhiều, có gì ngạc nhiên? Chỉ sợ đến lúc đó thực lực không đủ, bảo vật không chiếm được, lại đánh mất cái mạng nhỏ.

Lời của Trương Hằng cũng là sự thật, Lịch sử của toàn bộ Tu Tiên giới lâu dài bao nhiêu là không thể tính toán nhưng là tuyệt đối không phải mấy trăm vạn năm ngắn ngủi. ít nhất cũng có thời gian vài ức năm.

Trong lịch sử lâu dài như vậy, động phủ của tu sĩ thượng cổ được phát hiện tự nhiên là vô số kể. nhưng là người chân chính có thể lấy được bảo vật trong động phủ đã ít lại càng ít. Phần lớn đều là sau khi tiến vào động phủ xúc động cảm chế mà chết.

Nếu không, ba phái trên Phương Vân Sơn này có một động phủ của tu sĩ thượng cổ nhất định sẽ khiến cho các môn phái lớn khác nhòm ngó. Chính bởi vì ở Tam Tinh Vực phát hiện động phủ của tu sĩ thượng cổ có rất nhiều, cho nên động phủ ở Phương Vân Sơn này không bị người khác để trong lòng, cùng có thể bình yên vô sự bị ba phái này giữ được.

Ô Lăng trầm mặc một lát, ánh mắt Nguyên bản bình thường đột nhiên lóe lên một đạo tinh quang, nhìn chăm chăm Trương Hằng:

- Sư huynh. người cũng không cần phải giả bộ trước mặt ta. Bảo vật trong động phủ này ai không động tâm?

Trương Hằng bị Ô Lăng liếc mắt nhìn một cái như vậy, không ngờ cảm nhận được áp lực nhẹ nhàng. nhưng là bằng vào thực lực lúc này của hắn cũng không e ngại đối phương. Hắn cũng không phủ nhận lời nói của Ô Lăng, cười lạnh nói:

- Ta thừa nhận thật động tâm đối với bảo vật bên trong động phủ. nhưng vì sao ta phải hợp tác với người? Ta muốn kết minh cũng sẽ đi tìm... những Tinh anh nội môn thực lực cao cường kia!

Ô Lăng không chút nhượng bộ nhìn chăm chăm Trương Hằng, khóe miệng cười nhạt:

- Bằng vào nhân duyên của người ở Phương Vân Sơn. người thật sự nghĩ rằng những đệ tử nội môn kia sẽ hợp tác với người sao? Mặc dù sau lưng của người có lão già Âu Dương Thiên Đức kia làm chỗ dựa, trong mắt đám đệ tử nội môn kia cũng sẽ xem thường người.

Trong lòng Trương Hằng khiếp sợ. trên người phát ra một cỗ linh áp thần nhiên, trong mắt mang theo hào quang hoảng sợ nhìn chăm chăm Ô Lăng.

Giờ khắc này, hắn càng có cảm giác Ô Lăng này không đơn giản. Hắn không chỉ biết tên của Âu Dương lão tổ, nhưng lại xưng đối phương là “lão già”, dường như có thành kiến nào đó đối với Âu Dương lão tổ.

Tuy nhiên, Trương Hằng căn bản không tính toán hợp tác cùng bất kỳ người nào. giờ phút này hắn đã có thể tung hoành vô địch trong hàng đệ tử Luyện Khí Kỳ. lại thêm thần thức có thể so với tu sĩ Trúc Cơ Kỳ và công pháp ẩn nấp Phong Hành còn chưa tu luyện. Hắn thậm chí có thể một mình tiến vào đại điện thần bí trong động phủ. sau đó một người độc chiếm tất cả bảo vật bên trong.

Ô Lăng đứng ở đối diện chịu đựng linh áp thần nhiên phát ra từ Trương Hằng, vẫn là bộ dạng lạnh nhạt, miệng lại nói:

- Thật không ngờ thực lực của người còn mạnh hơn so với tưởng tượng của ta. Như vậy đi, nếu có thể lấy được bảo vật trong động phủ kia. liền phân hai tám. Ta tám người hai. như thế nào?

Trương Hằng cười ha hả nhìn vào Ô Lăng như nhìn một thằng ngốc:

- Ta hai người tám? Dựa vào cái gì? Người cho người là ai? Còn vọng tưởng chiếm phần lớn bảo vật?

Trong lòng Trương Hằng cười lạnh, cảm giác Ô Lăng này hoàn toàn không biết tự lượng sức mình. Một tên Luyện Khí trung kỳ còn không đến không ngờ có dã tâm như vậy, mà lại còn tham lam quá phận.

Khóe miệng Ô Lăng mang theo tươi cười như có như không, sau đó nói ra một câu khiến Trương Hằng tim đập gia tốc:

- Nếu ta không nhìn lầm, trong thân thể người có Phệ Hồn Cổ của Âu Dương Thiên Đức kia.

Sắc mặt Trương Hằng đại biến, không nghĩ tới Ô Lăng này ngay cả mình bị hạ Phệ Hồn Cổ của Âu Dương lão tổ đều biết.

Đột nhiên trong lòng Trương Hằng không khỏi nảy ra một ý tưởng, chẳng lẽ Ô Lăng này chính là Âu Dương lão tổ phái tới thử mình, để thử sự trung tâm của mình?

Nhưng là làm vậy cũng không cần thiết. Trong cơ thể của Trương Hằng có Phệ Hồn Cổ của Âu Dương lão tổ. sinh, tử đã trong khống chế của lão. Cho dù Trương Hằng không trung tâm. sau khi lấy được bảo vật cũng phải ngoan ngoãn giao ra.

- Ta có thể trừ Phệ Hồn cổ trong cơ thể ngươi.

Ô Lăng rất cục tung ra lợi thế của mình.

Trương Hằng đối với chuyện này cũng không quá động tâm. chỉ cần hắn có thể luyện ra Hư Không Hỏa Diễm. Phệ Hồn cổ của Âu Dương lão tổ này cũng không bị hắn đặt trong mắt.

Ô Lăng tiếp tục hấp dẫn:

- Hợp tác với ta, ngươi vừa có thể lấy được bảo vật trong động phủ. còn có thể giải trừ Phệ Hồn Cổ trong cơ thể. cơ sao không làm chứ?

Trương Hằng dùng một loại bộ dạng như nhìn thẳng ngốc nhìn Ô Lăng, đạm mạc nói:

- Hợp tác cùng ta? Ngươi cho rằng ngươi có tư cách này sao?

Trương Hằng cứ như vậy dùng ánh mắt khinh miệt nhìn đối phương.

- Ngươi... Chẳng lẽ ngươi cam nguyện bị Âu Dương lão tổ khống chế sao?

Ô Lăng cũng thật không ngờ Trương Hằng lại cự tuyệt đề nghị hợp tác nhìn như hoàn mỹ này của mình.

- Ngươi không có tư cách!

Trương Hằng cười lạnh:

- Cho dù có tư cách, cùng là ta tám ngươi hai.

- Cường vọng!

Trong mắt Ô Lăng hiện lên một đạo hàn quang, vẻ mặt biến đổi không ngừng nhìn Trương Hằng vài lần:

- Chẳng lẽ ngươi không muốn sống sao? Cho dù ngươi trợ giúp Âu Dương Thiên Đức đạt được mục đích, hắn cũng sẽ không cho ngươi sống sót.

- Ngươi có biết rằng, thế tục giới này có một loại người mà chúng ta không thể hiểu nổi.

Trương Hằng chuyển đề tài tới vấn đề nhìn như không liên quan gì.

- Người nào?

Ô Lăng hỏi.

- Hạng người muốn tiền không muốn mạng, mà ta chính là loại người như vậy.

Trong lòng Trương Hằng âm thầm buồn cười, mặt ngoài lại giả ra một bộ dạng không sợ trời không sợ đất.

Lúc đầu Ô Lăng còn sững sốt, lập tức đầy thâm ý liếc nhìn Trương Hằng một cái. Hắn đương nhiên sẽ không dễ dàng bị Trương Hằng lừa gạt như vậy, giọng dụ đi:

- Được rồi, Một khi đã vậy, như vậy liền chia năm năm. đây là yêu cầu thấp nhất.

Trương Hằng trầm ngâm một lát. không quan tâm nói:

- Năm năm không thành vấn đề. nhưng là có vấn đề phải nói rõ một chút.

- Vấn đề gì?

Trong mắt Trương Hằng lóe ra hào quang quỷ dị, trong miệng thong thả mà ngưng trọng phun ra một câu:

- Ngươi có tư cách đó hay không?

Dứt lời, thân thể Trương Hằng hóa thành một bóng mờ trong không khí, trong chớp mắt tới trước người Ô Lăng, dùng vai hung hăng đụng vào ngực đối phương.

Thần sắc Ô Lăng đại biến, kinh hãi không thôi nhưng là muốn tránh đã không kịp.

“Thịch” một tiếng, thân thể hắn bị đánh bay, không tự chủ được bay vọt ra hơn mười thước, sau đó lại đụng lên tường đá ở đối diện.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

30. Chương 30: Kết Minh.

Trương Hằng đột nhiên ra tay khiến Ô Lăng trở tay không kịp. Hắn thật không ngờ Trương Hằng cũng dám xuống tay với mình ở trong môn phái, hơn nữa phương thức còn dã man trực tiếp như thế.

Người tu tiên bình thường phần lớn không am hiểu chiến đấu gần người. Trương Hằng cách hắn lại tương đối gần cho nên hắn bị đụng bay không hề có chút phản kháng như vậy.

“Ầm” một tiếng, thân thể Ô Lăng lún vào trong vách tường bằng đá. toàn bộ tường trong viện đều hơi rung động vài cái, cơ hồ muốn sập.

Trương Hằng cũng bị lực lượng biến thái của mình làm hoảng sợ. Nên biết rằng vừa rồi hắn chỉ vèn vèn xuất ra một nửa tốc độ cùng lực lượng, ngay cả Luyện Hư Linh Khí trong cơ thể cũng không vận dụng. Chỉ dựa vào lực lượng thân thể đơn thuần tập kích đối phương mà thôi.

Cho dù là vậy, Ô Lăng đáng thương lại gặp phải ngược đãi như thả cả người bay ra hơn mười thước, thân thể lún vào vách tường, vẫn không nhúc nhích, dường như là một pho tượng đá.

Biến Thái Công chính là Biến Thái Công, Uy lực quả thật đáng sợ. không ngờ có thể cho thân thể của Trương Hằng mạnh mẽ đến trình độ như thế. Hơn nữa. thân thể mạnh mẽ như thế cũng lại tạo nên lực phòng ngự biến thái của Trương Hằng. Thậm chí ở một trình độ nhất định có thể làm được đao thương bất nhập, thủy hỏa bất xâm, miễn dịch một ít pháp thuật bậc thấp.

Tuy nhiên, thân thể mạnh mẽ như hắn cũng không phải không có khuyết điểm, đó chính là vấn đề về năng lực khôi phục. Một khi thân thể hắn bị đả thương, như vậy tốc độ khôi phục cũng tương đối chậm một chút.

Cũng giống như sự khác biệt giữa pháp khí bình thường và linh khí. Một kiện pháp khí nếu hư hao, chữa trị khẳng định sẽ dễ dàng hơn một chút, mà linh khí vốn phẩm cấp khá cao, độ khó chữa trị lại càng lớn.

Trương Hằng sau khi đánh lén xong, liền đưa ánh mắt về trên người Ô Lăng ở đối diện, hắn cũng không cho rằng đối phương sẽ dễ dàng chết đi như vậy.

Hơn nữa, ngực của Ô Lăng cứng rắn như thép, lúc Trương Hằng đụng lên người đối phương, vai còn truyền đến một cỗ lực bắn ngược quỹ dị.

Sau thời gian chừng vài hô hấp, Ô Lăng Mới hữu khí vô lực từ trên vách tường rơi xuống, xương cốt toàn thân giống như rã rời.

- Người... là người (nhân)... hay là yêu?

Ô Lăng không thể tin tưởng nhìn Trương Hằng, vẻ đầy kinh ngạc.

Trương Hằng nghe lời này thiếu chút nữa bị tức chết, tức giận nói:

- Ta đương nhiên là người, người mới là “nhân yêu” (trai giả gái).

Ô Lăng đương nhiên sẽ không hiểu rõ hàm nghĩa chân chính của “nhân yêu”. gian nan từ mặt đất bò dậy:

- Không có khả năng, làm sao ngươi có thể có thân thể mạnh mẽ như vậy... Trừ khi ngươi là yêu thú.

Trương Hằng cuối cùng hiểu rõ, lối suy nghĩ của người này hoàn toàn có vấn đề, ở trong mắt hắn, thân thể mạnh mẽ liền khẳng định là yêu thú.

- Người có biết thể tục giới có một loại người...

Trương Hằng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn hắn.

- Người nào?

Ô Lăng hỏi theo bản năng.

- Người trời sinh thần lực.

Khóe miệng Trương Hằng lộ ra một tia ý cười đùa cợt.

- Xem ra sư đệ nên tới thể tục tu hành một phen, tăng trưởng kiến thức. Những thứ của phạm nhân cũng vị tất không đáng cho người tu tiên chúng ta tham khảo.

Lúc đầu Ô Lăng còn bị lời lừa gạt của Trương Hằng làm ngây ngẩn cả người.

Bởi vì trong thể tục đích xác có một số người trời sinh thần lực. sau khi sinh lực lớn vô cùng, không cần tu tập võ nghệ cũng có thể xé sống hổ báo, thân thể mạnh mẽ biến thái.

Tuy nhiên sau đó, Ô Lăng liền Tỉnh táo lại. Người ở thể tục Cho dù có mạnh mấy đi nữa, lúc đối mặt người tu tiên cũng không sức trả đòn, nào có biến thái như Trương Hằng.

LÚC trước Yến Phi chính là cao thủ đứng đầu thể tục giới, nhưng lại trốn không thoát vận rủi bị Đường Phong trực tiếp miểu sát.

Ô Lăng vừa nghĩ đến lực lượng cùng tốc độ biến thái của Trương Hằng vừa rồi liền thấy nghĩ mà sợ. Mặc dù là tu sĩ ma đạo tu luyện thân thể hiếm thấy cũng không biến thái như hắn.

Trương Hằng cũng biết một hai của mình không lừa được đối phương, hắn cũng không tính có thể lừa được đối phương. Cho dù là người ở dị giới, chỉ số thông minh cũng không kém hơn người địa cầu, tuy rằng đây chỉ là một thể Giới tu tiên.

Ánh mắt nhìn vào một mảnh giáp mềm màu tím lộ ra trên ngực áo rách của Ô Lăng, trong lòng Trương Hằng chấn động, ngoài miệng thì mang theo vẻ hâm mộ nói:

- Thật không ngờ trong tay Ô sư đệ có một kiện linh khí phòng ngự a.

Ô Lăng cũng không phủ nhận, bảo trì khoảng cách hơn mười thước với Trương Hằng, bộ dạng thật cẩn thận.

Người này quả thật là yêu thú hình người a! Ô Lăng không khỏi sinh, ra sợ hãi đối với Trương Hằng.

- Nếu không phải trong tay ta có một kiện linh khí phòng ngự hạ phẩm, hiện tại chỉ sợ đã chết trong tay người.

Sắc mặt Ô Lăng không thân thiện nhìn Trương Hằng, trong giọng nói mang theo trào phúng thản nhiên.

Ánh mắt lưu luyến không thôi của Trương Hằng rời khỏi linh khí phòng ngự của Ô Lăng, hồ hững nói:

- Nếu muốn kết minh, ta đương nhiên sẽ khảo nghiệm thực lực của mình hữu một chút. Nếu ngay cả một kích tám thành công lực của ta người đều không ngăn được, còn có tư cách gì làm minh hữu của ta.

Vừa rồi Trương Hằng đột nhiên ra tay cũng là vì thử thực lực của đối phương, bởi vậy chỉ dùng năm phần lực lượng thân thể, ngay cả Luyện Hư Linh Khí cũng không sử dụng.

Nhưng không nghĩ tới một kích chỉ vền vện năm phần lực lượng cơ thể đủ để lấy mạng một tu sĩ Luyện Khí tiên kỳ bình thường này lại không giết được Ô Lăng.

Nếu không phải trong tay đối phương có một kiện linh khí phòng ngự hạ phẩm, chỉ sợ cũng đã chết trong tay Trương Hằng.

Tuy nhiên dưới tình huống đánh bậy đánh bạ này, không ngờ vạch trần được một con bài chưa lật trong tay Ô Lăng.

Giá trị của linh khí phòng ngự xa xa không phải những linh khí công kích có thể so sánh. Tài liệu luyện chế linh khí phòng ngự gấp vài lần linh khí công kích cùng cấp.

Theo Trương Hằng biết, ở toàn bộ Phong Hành Môn, dường như còn không có đệ tử Luyện Khí Kỳ nào trong tay có được linh khí phòng ngự.

Mà một đệ tử không chút danh tiếng vừa Mới tiến vào nội môn như Ô Lăng lại có được một kiện linh khí phòng ngự. Từ điểm này có thể thấy được trên người đối phương cất giấu bí mật như thế nào.

Hơn nữa, tác dụng của một kiện linh khí phòng ngự hạ phẩm tuyệt đối không thể coi thường. Cho dù trong tay tu sĩ Luyện Khí Kỳ bình thường có được linh khí công kích cũng rất khó xúc phạm tới tu sĩ cùng cấp có Linh khí phòng ngự hộ thân.

Bởi vì một tu sĩ Luyện Khí Kỳ không chỉ không thể phát huy ra tất cả uy lực của một kiện linh khí, đồng dạng cũng rất khó hư tổn một kiện linh khí.

Mặc dù là Trương Hằng hiện giờ thân thể biến thái vô cùng, lực phòng ngự của bản thân so với linh khí phòng ngự hạ phẩm cũng có một chút chênh lệch.

Bởi vậy có thể thấy được tác dụng của linh khí phòng ngự đối với tu sĩ Luyện Khí Kỳ, ngay cả Trương Hằng cũng thấy động lòng không thôi. Tuy nhiên, nguyên nhân hấn động lòng không phải muốn chiếm hữu linh khí phòng ngự này, mà là muốn lấy thứ này để “Luyện hóa”.

Nên biết rằng, tài liệu của thứ này nhiều hơn linh khí công kích vài lần, dùng để tu luyện Biến Thái Công, hiệu quả có thể tưởng tượng.

Nếu có thứ này, lại thêm Thiết Lĩnh Chi Mẫu còn thừa, xác suất Trương Hằng thành công tu luyện ra Hư Không Hỏa Diễm lại càng cao.

Sắc mặt Ô Lăng hơi dịu một chút:

- Nói như vậy, người đồng ý kết minh với ta?

Trương Hằng gật đầu nói:

- Vừa rồi người có thể đỡ được công kích của ta. như vậy có tư cách làm đội hữu của ta.

- Đội hữu?

Ô Lăng đối với từ ngữ này thật xa lạ.

Trên mặt Trương Hằng không khỏi rịn mồ hôi, thiếu chút nữa không té xỉu.” Đội hữu” chính là cách xưng hô với người chơi cùng tổ đội khi hấn chơi giả thuyết vòng đu “Tiên Đạo”.

Mà hấn vô tình coi thế Giới này thành thế giới trò chơi trong “Tiên Đạo”.

“Mẹ! về sau không thể như vậy”. Trong lòng Trương Hằng âm thầm tự nhủ nơi này không phải trò chơi, một sơ sẩy nhỏ nhỏ có khả năng khiến mình hoàn toàn mất sinh mạng.

- Đội hữu chính có ý là minh hữu...

Trương Hằng giải thích cho Ô Lăng.

Ô Lăng gật đầu ỏi:

- Tốt lắm, hiện tại chúng ta là minh hữu... ờ không, là đội hữu.

Trương Hằng cố nén ý cười trong lòng, nói với Ô Lăng:

- Nếu chúng ta đã là đội hữu, như vậy có một số việc nhất định phải công khai.

- Người có vấn đề gì?

Ô Lăng có chút cảnh giác nhìn Trương Hằng.

- Tốt lắm, ta hỏi ngươi một vấn đề. Ngươi cùng Âu Dương lão tổ kia có quan hệ gì?

Trương Hằng đầu tiên đưa ra một nghi vấn trọng yếu nhất.

Sở dĩ hắn kết minh cùng Ô Lăng cùng là bởi vì tăng thêm vài phần biến số trong đối kháng ngày sau với Âu Dương Thiên Đức.

Tuy rằng về sau hắn có thể luyện thành Hư Không Hỏa Diễm, cũng không quá e ngại đối với Phệ Hồn Cổ trong cơ thể như vậy.

Nhưng là ai biết Âu Dương lão tổ có thi triển pháp thuật dấu hiệu gì đó trên thân mình hay không. Hơn nữa Phệ Hồn Cổ này là linh vật Âu Dương lão tổ nuôi dưỡng, một khi Phệ Hồn Cổ chết đi, Âu Dương lão tổ có Linh hồn tương liên với Phệ Hồn cổ nhất định sẽ sinh ra cảm ứng.

Cho nên, tuy rằng Trương Hằng có thể tiêu diệt Phệ Hồn cổ trong cơ thể, cũng không đại biểu hắn có thể thành công chạy thoát khỏi sự theo dõi của Âu Dương Thiên Đức. Thần thông của một tu sĩ Kết Đan Kỳ tuyệt đối không thể coi thường.

Ô Lăng vừa nghe tới tên Âu Dương Thiên Đức trong mắt chợt lóe lệ quang, không khí lập tức ngưng đọng, nhưng rất nhanh liền khôi phục nguyên trạng, gần từng tiếng:

- Sinh thời ắt diệt người này.

Trương Hằng mặt mày tỉnh bơ hỏi:

- Vậy tốt, ta không còn nghi vấn nữa.

Ánh mắt Ô Lăng dừng trên người Trương Hằng một chút, thấp giọng hỏi:

- Ta cũng có một vấn đề muốn hỏi ngươi... Ngươi có biết bí mật chân chính trong động phủ kia hay không?... Ta chỉ chính là Nguyên chủ nhân của động phủ.

Trong lòng Trương Hằng chấn động, xem ra Ô Lăng cùng biết bí mật của động phủ này.

- Đánh khắp thiên hạ không địch thủ.

Thanh âm khê không thể nghe của Trương Hằng lọt vào trong tai Ô Lăng.

Trong mắt Ô Lăng không có bất kỳ vẻ kinh ngạc, nói tiếp:

- Vậy được, nếu ngươi đã biết bí mật này, như vậy sau khi chúng ta đến động phủ thì cùng nhau hành động.

Trương Hằng gật đầu, lại hơi khó hiểu hỏi:

- Vì sao ngươi cứ phải tìm ta hợp tác chứ?

Ô Lăng do dự một hồi liền nói:

- Ta cùng không gạt ngươi. Bí mật trong đại điện thần bí kia. Âu Dương lão tổ biết một bộ phận, ta cũng biết một bộ phận. Tại đây ta cũng không tiện nhiều lời. đến lúc đó ngươi sẽ biết.

Trong lòng Trương Hằng âm thầm cười lạnh, đối với bí mật của đại điện thần bí này, Âu Dương lão tổ quả nhiên có chút giấu diếm hắn, phỏng chừng phải chờ tới trước khi tiến vào động phủ Mới để lộ cho hắn.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

31. Chương 31: Rời Núi.

Nếu Ô Lăng không muốn nói rõ cụ thể bí mật liên quan đến động phủ này. Trương Hằng tự nhiên sẽ không đi hỏi nhiều. Có chút nghi vấn trước tiên cùng đánh phải để sang một bên.

Trong suy nghĩ của hắn, dựa vào ưu thế của Biến Thái Công, chỉ cần thật cẩn thận hắn là sẽ không chịu thiệt thòi gì nhiều.

Bởi vì trong động phủ thần bí này còn tồn tại một số bí mật hắn không biết, bởi vậy ý tưởng của hắn muốn dựa vào lực lượng một người độc chiếm bảo vật là rất khó thực hiện.

Trương Hằng lại bí mật thương lượng một hồi với Ô Lăng ở trong phòng, rất nhanh liền quyết định ra một phần kế hoạch hợp tác bước đầu.

Trước khi đi, Ô Lăng lấy ra hai khối tinh thạch từ trong túi trữ vật tặng cho Trương Hằng.

Trương Hằng vừa thấy phẩm chất tinh thạch này. không khỏi kinh ngạc, không dám tin nhìn tinh thạch trong tay:

- Dĩ nhiên là tinh thạch trung phẩm! Cho ta?

Đây vẫn là lần đầu Trương Hằng nhìn thấy tinh thạch trung phẩm, trong lòng cũng hơi có chút kích động.

ở Tu Chân Giới, tiền tệ lưu thông thường gặp nhất là tinh thạch hạ phẩm.

Về phần tinh thạch trung phẩm, bình thường chỉ dùng giao dịch giữa tu sĩ bậc cao. Mặc dù là giao dịch mặt ngoài, một khối Tinh thạch trung phẩm có thể đổi được một trăm Tinh thạch hạ phẩm nhưng là giá cả thực tế lại hơn xa bằng ấy.

Tình huống cụ thể Trương Hằng cũng không quá rõ ràng. Dù sao hắn chỉ là một tu sĩ Luyện Khí Kỳ ở vào tầng dưới cùng của Tu Tiên giới.

Ô Lăng cười nhạt nói:

- Nếu người ta đã kết minh, ta đương nhiên hy vọng thực lực đội hữu của mình có thể càng mạnh một chút. Huống chi lập tức sẽ cử hành Đại Hội Phương Ván. người vẫn bảo tồn một ít thực lực là hơn. Dùng những tinh thạch này đi mua một ít đạo cụ phụ trợ phù triện gì đó, về sau tự nhiên có lúc dùng đến.

Trương Hằng không khỏi cảm thán, Ô Lăng này thật sự là một “người có tiền”, ngay cả tinh thạch trung phẩm đều có thể lấy ra mà lại còn tặng người thoải mái như thế.

Đột nhiên trong lòng Trương Hằng toát ra một Ý niệm, nếu xử lý người này, có thể nào thu hoạch càng lớn hay không?

Nhưng là Trương Hằng lại rất nhanh vứt bỏ ý niệm này. Bằng vào tâm cơ của Ô Lăng cũng sẽ không thể nào không rõ đạo lý “Tiền tài không lộ ra ngoài”. Có lẽ trên người này còn có con bài chưa lật nào đó cũng không nhất định.

Hơn nữa, trong tay đối phương đã có một kiện linh khí phòng ngự, dưới tình huống có phòng bị, Trương Hằng muốn khử đối phương cũng rất khó thực hiện.

Sau khi Ô Lăng rời đi, Trương Hằng lại nghĩ tới đóa tuyết liên trong túi trữ vật.

Duỗi tay ra, đóa tuyết liên do Ninh Tuyết Dung biến thành lại xuất hiện trong lòng bàn tay hắn. khí tức lạnh lẽo thản nhiên từ đóa hoa tản ra, mùi hương thấm lòng người như có như không quanh quẩn trong phòng.

Trương Hằng phát hiện trên đóa tuyết liên này đã không có Tinh thần dao động như lúc trước, lẳng lẳng nằm trong lòng bàn tay hắn, giống như một nữ nhân đã chìm vào giấc ngủ ngon, làm cho người ta thương tiếc cùng yêu thích, cũng không đành lòng đi quấy rầy mộng đẹp của nàng.

Nếu tuyết liên này đã “Ngủ”, Trương Hằng đương nhiên sẽ không đi quấy rầy nàng, thật cẩn thận thu vào túi trữ vật, trong lòng có một cỗ tâm tình khác lạ.

Sau khi dọn dẹp lại phòng ốc và sân, Trương Hằng vẫn quyết định nghe theo đề nghị của Ô Lăng, đi Độc Thiên Bảo một chuyến.

Độc Thiên Bảo là phường thị quy mô lớn dùng để giao dịch giữa người tu tiên với nhau chính quý nhất trong phạm vi mấy ngàn dặm.

Đường Phong tu luyện tại Phương Vân Sơn này đã mười mấy năm, cũng rất ít đi Độc Thiên Bảo, đối với Độc Thiên Bảo chỉ là có hiểu biết sơ sơ.

Sở dĩ Trương Hằng muốn đi Độc Thiên Bảo, một phần là vì tăng trưởng kiến thức, mặt khác cũng là nghe theo đề nghị của Ô Lăng, đi mua một ít đạo cụ phù triện, phòng bị ngày sau dùng đến.

Ngoài ra, trong lòng Trương Hằng cũng ôm một tia ảo tưởng. Nói không chừng mình cũng có thể giống những nhân vật chính trong tiểu thuyết, đào ra vài món bảo bối.

khi làm ra quyết định, Trương Hằng lập tức đi ra nội môn. sau đó khống chế ô Linh Kiếm bay ra ngoài Phương Vân Sơn.

Giờ phút này tốc độ Trương Hằng khống chế linh khí nhanh hơn lúc trước rất nhiều. Đây cũng là được lợi nhờ ưu thế của Luyện Hư Linh Khí.

Lúc người tu tiên thi triển Không Vật Thuật phi hành, hiệu quả cũng được quyết định bởi phẩm chất của linh khí trong cơ thể.

Nếu để một vị tu sĩ Trúc Cơ Kỳ thi triển Không Vật Thuật phi hành, Cho dù sử dụng một kiện pháp khí bình thường, tốc độ cũng sẽ không chậm hơn so với tu sĩ Luyện Khí dùng linh khí phi hành.

Trương Hằng cũng không dùng toàn lực phi hành, đại khái chỉ dùng một nửa tốc độ. Dù vậy, tốc độ này coi như là rất nhanh rồi.

Chỉ chốc lát rời khỏi phạm vi thể lực của Thiết Linh Phong, xuyên qua vài ngọn núi liên miên chập chùng, liền tới địa bàn của Tiên Vân Tông.

Nếu là trước khi tu luyện Biến Thái Công. Trương Hằng khẳng định sẽ giảm tốc độ phi hành, tranh thủ điệu thấp, không làm cho những người khác chú ý.

Nhưng là hiện tại đã khác, tốc độ của hắn không chút giảm bớt, vẫn phi hành y như trước.

Trên đường có mấy đệ tử Tiên Vân Tông đều phát hiện hắn, nhìn thấy bộ dạng thoải mái dễ dàng của Trương Hằng cùng chỉ nhìn vài Lân, không có ý tới gây phiền toái.

Trương Hằng cảm nhận được thật sâu chỗ tốt sau khi thực lực tăng cường. Có thực lực là có dũng khí, có dũng khí người khác chưa chắc dám đến gây chuyện với người. Có đôi khi người càng nhượng bộ càng điệu thấp, người khác lại càng tới gây chuyện. Mà đi gây chuyện, đầu tiên sẽ tìm kẻ yếu hơn.

Ở Tu Tiên giới, mỗi lần gia tăng một phần thực lực, địa vị của người sẽ đề cao một phần.

Mạnh như cấp bậc Huyết Sát Thần Đế, toàn bộ Tu Tiên Giới đều phải cúi đầu trước mặt hắn.

Một đường Yên bình, lúc đi ngang qua Tiên Vân Tông, Trương Hằng không gặp được bất kỳ lực cản gì. rất nhanh liền rời khỏi phạm vi thể lực của Tiên Vân Tông, bay đến một vùng đất hỏa hoãn giữa Hỏa Vân Môn cùng Tiên Vân Tông.

Mới vừa tới, Trương Hằng liền phát hiện mặt đất cách đó không xa có hai người đang đấu pháp.

Một người trong đó chính là Lý Phong của Tiên Vân Tông. Hắn đứng trên một sườn núi cao. linh quyết trong tay liên tục đánh ra, Long Văn Dao xẹt qua từng bóng mờ ở trong không trung giao kích với linh khí của đối phương.

Người đối diện là một thiếu niên ước chừng mười bảy, mười tám tuổi, tướng mạo thanh tú, hơi có một tia non nớt, trong mắt bừng bừng lửa giận, chỉ huy một cây trường côn toàn thân đỏ thẫm như tinh cương trong không trung, đánh với Lý Phong không phân thắng bại.

Mỗi lần trường côn trong tay thiếu niên vung lên mang theo một tầng mây lửa lớn, bộc phát ra một chùm đốm lửa, đánh văng linh khí của Lý Phong.

Lý Phong chiến đấu cực kỳ trầm ổn Long Văn Dao trong tay Tuy rằng không mang thuộc tính công kích gì, nhưng có ưu thế về mặt tốc độ công kích. Long Văn Dao thường thường sẽ đột nhiên chuyển hướng, làm cho người ta khó lòng phòng bị.

Trương Hằng không khỏi sinh lòng hứng thú đối với thiếu niên kia. Chỉ vèn vèn mười bảy mười tám tuổi đã có thực lực Luyện Khí hậu kỳ. chẳng lẽ thiên phú của hắn so với Lạc Ngưng Tuyết của Tiên Vân Tông còn cao hơn vài phần hay sao?

Theo công pháp hắn sử dụng, hắn là đệ tử Hỏa Vân Môn, nhưng Trương Hằng lại không biết hắn.

Chẳng lẽ là mới tới? Hoặc là giống như Ô Lăng, trên người có bí mật gì, nhưng bình thường biểu hiện rất điệu thấp, ẩn giấu thực lực chân chính.

Theo chiến đấu tới hồi gay cấn, thiếu niên kia không ngờ có thể áp chế Lý Phong vài phần, mơ hồ chiếm vài phần ưu thế.

Đương nhiên kinh nghiệm chiến đấu của Lý Phong vô cùng phong phú, có thể là cố ý áp dụng thế phòng thủ để tiêu hao pháp lực đối phương.

Trương Hằng ở không trung nhìn vài lần, liền cảm thấy vô vị, đơn thuần linh khí đối kháng xem chẳng chút thú vị gì. Tuy nhiên trong phạm trù tu sĩ Luyện Khí Kỳ, công kích của linh khí là cường đại nhất trong công kích đơn thể.

Trương Hằng không chế linh khí chuẩn bị rời đi.

Đúng lúc này. Lý Phong hét lớn một tiếng:

- Dừng một chút!

Long Văn Dao nở rộ ra một luồng thanh quang bức lui linh khí của đối phương.

- Lý Phong, chẳng lẽ ngươi nhận thua? Nếu như vậy, mời ngươi tuân thủ đánh cuộc giữa chúng ta, xin lỗi Lạc sư tỷ.

Thiếu niên khí thế hùng hổ nhìn Lý Phong, rất có xu thế không đạt mục đích tuyệt không thôi.

- Triệu sư đệ, đánh cuộc giữa chúng ta sẽ không hủy bỏ. nhưng là giờ phút này ta còn có một việc phải đi giải quyết một chút. Ngươi ở đây chờ ta thời gian nửa nén hương.

Lý Phong luôn luôn kiêu ngạo không ngờ rất khách sáo nói chuyện cùng thiếu niên kia. Ánh mắt lại liếc qua Trương Hằng đang lướt qua không trung.

- Đường lão tử! Ngươi đứng lại cho ta!

Lý Phong hét lớn một tiếng, sắc mặt bất thiện nhìn Trương Hằng trên trời cao. trong mắt mang theo vài tia cừu hận.

Trương Hằng đã bay ra một đoạn, đầu tiên là kinh ngạc, lập tức cười lạnh một tiếng, khống chế linh khí hạ xuống đất.

Hắn thật muốn nhìn một chút, Lý phong tử này sẽ dỡ thủ đoạn gì để làm khó cho mình?

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

32. Chương 32: Trêu Chọc.

Lý Phong chỉ vèn vèn hô một câu. Trương Hằng bay trên trời cao lập tức ngừng lại hạ xuống khiến cho Lý Phong có chút giật mình. Hắn không nghĩ tới Trương Hằng lại “phối hợp” với mình như vậy.

Trương Hằng thần thái ung dung hạ xuống mặt đất, khoe miệng mang theo Ý cười thản nhiên, cùng không nói gì thêm. Cứ như thế nhìn Lý Phong, ánh mắt như đang đánh giá một thằng hề.

Lý Phong hô Trương Hằng hạ xuống đương nhiên là vì chuyện một tháng trước.

Lần đó, bởi vì Trương Hằng dẫn dắt đề tài, làm cho Lý Phong bêu xấu trước mặt Lạc Ngưng Tuyết, khiến hấn mất hết thể diện ở cả Phương Vân Sơn này.

Đắc tội Lạc tiên tử, cho dù là hạng cường hấn như Lý Phong cũng cảm thấy ăn không tiêu.

Từ sau chuyện đó xảy ra, Lý Phong nghiêm nhiên trở thành công địch của nam tu sĩ ba phái trên Phương Vân Sơn, nam tu sĩ khiêu chiến hấn chỗ nào cũng có.

Những người này đều là người theo đuổi Lạc Ngưng Tuyết, vì đòi lại công bằng cho tình nhân trong mộng, cũng ôm Cho dù đánh thua cũng có thể lưu lại ấn tượng tốt trong lòng tiên tử, từng người dùng khí có thừa, một đi không trở lại khiêu chiến Lý Phong.

Tuy rằng những người này phần lớn bị Lý Phong đánh đuổi, nhưng còn có một số người khiêu chiến thực lực cùng không thấp hơn Lý Phong. Tỷ như tu sĩ Triệu Thụy trước mắt của Hỏa Vân Môn, thực lực thậm chí mơ hồ cao hơn hấn một bậc.

Có thể nói, mấy ngày này Lý Phong không chút vui vẻ, nếu Không phải vì thực lực hấn mạnh mẽ, lại thêm thân phận đặc thù, nói không chừng đã sớm bị nam tu sĩ ba phái đánh hội đồng đến chết.

Lý Phong cảm nhận được sâu sắc uy lực của hồng nhan họa thủy, trong lòng tự nhiên là hận thấu Trương Hằng - đầu sỏ gây ra sự kiện kia.

Hấn một mực muốn đi Thiết Lĩnh Phong tìm phiền toái Trương Hằng, nhưng không may là không có cơ hội. Trong khoảng thời gian này lại mệt mỏi ứng phó với tu sĩ ba phái “Thay Lạc tiên tử đòi lại công bằng”, căn bản không rút ra thời gian.

Tuy nhiên, làm hấn vui sướng chính là, Trương Hằng này không ngờ “ngoan ngoãn” đưa tới trước mặt mình.

Giờ phút này, trong lòng Lý Phong suy nghĩ muốn như thế nào tra tấn con dê “để đợi làm thịt” trước mắt này. Hấn dùng ánh mắt đánh giá con mồi chăm chú nhìn Trương Hằng đi lên trước.

Nhưng là hấn rất nhanh phát hiện ánh mắt của “con mồi” Trương Hằng này nhìn hấn có chút không đúng. Trước kia, lúc Đường Phong nhìn hấn, trong mắt mơ hồ mang theo vài phần sợ hãi.

Nhưng Trương Hằng giờ phút này, trong ánh mắt nhìn hấn mang theo vài phần nghiền ngẫm, không hề có bất kỳ thần sắc sợ hãi, bộ dạng chờ xem trò hay.

Lý Phong cố nén lửa giận trong cơ thể, tươi cười mang theo vài tia trào phúng:

- Đường sư đệ. từ lúc nào ngươi ra khỏi “ổ chuột” yên ổn của ngươi thế?

Lần này hấn không gọi thẳng Đường lão thử, nhưng lại nhắc tới ổ chuột. Ý tứ châm chọc trong giọng nói càng dày đặc.

Hấn muốn trước khi động thủ tận lực nói móc tên đệ tử Phong Hành Môn khiến hấn mất hết mặt mũi.

Trương Hằng cười thâm trong lòng, mặt ngoài lộ vẻ kinh ngạc:

- Vậy sao, ổ chuột? Làm sao ta không phát hiện? Tuy nhiên ta lại phát hiện một con chó đang loạn cắn người...

Lý Phong đầu tiên là sửng sốt, Trong dự tính của hấn, Trương Hằng tất nhiên sẽ là bộ dạng ăn nói khép nép, tuyệt đối không ngờ đối phương dám trả lời lại một cách mỉa mai.

- Ngươi... Ngươi mắng ta là chó?

Toàn thân Lý Phong bốc lên một cỗ lửa giận, giờ phút này đang đứng ở bên bờ bùng nổ, hoàn toàn mất lý trí, nói chuyện cũng trở nên lộn xộn, không chú ý tới sơ hở trong lời nói của mình.

Ở trong mắt của Lý Phong, Đường Phong từ trước tới giờ chính là đối tượng mình ức hiếp, có thể tùy ý làm nhục, mà đối phương kiên quyết không có tư cách đối thoại công bình với mình. Nhưng Trương Hằng trước mắt hoàn toàn đảo điên tư tưởng của hấn khiêu chiến tôn nghiêm của hấn, khiến cho hấn như lửa cháy đổ thêm dầu, càng không thể vãn hồi.

- Ta không nói ngươi là chó a, đây là tự ngươi nói đó!

Trương Hằng thản nhiên nhìn Lý phong tử ở đối diện, trong mắt mang theo vài tia thương hại.

Người như Lý phong tử, trên địa cầu Trương Hằng cũng gặp một số.

Dạng người như vậy, phần lớn một phương diện có chút thành tựu nhưng tính cách lại ngang ngược kiêu ngạo vô cùng, lòng hư vinh cực mạnh, dường như toàn bộ thế giới đều xoay quanh hắn kỳ thật nội tâm lại yếu ớt vô cùng.

Một khi lòng tự trọng bị dả kích, trong lòng khó thể chịu đựng, sẽ phát cuồng điên loạn cắn người, hoặc là trở thành một “kẻ điên” (phong tử) không hơn không kém.

Đối mặt Lý Phong giờ phút này trong trạng thái lửa giận bùng nổ gần như phát cuồng, trong lòng Trương Hằng cũng rất cảm khái.

Thế giới khác nhau, lại có người và vật tương đồng, Sự thật như thế, trên mạng (internet) như thế, dị giới cũng như thế...

- Người muốn chết!

Lý trí của Lý Phong hoàn toàn bị lửa giận chôn vùi, linh khí trung phẩm Long Văn Dao trong tay khoảnh khắc gào thét hướng tới Trương Hằng.

Trong không khí phát ra một tràng tiếng ma sát chói tai, mơ hồ có đốm lửa lóe ra, có thể thấy được một kích trong cơn thịnh nộ của Lý Phong phát huy ra 200% thực lực.

Trương Hằng còn cách Lý Phong một đoạn, hắn không chút hoang mang nhìn Long Văn Dao của Lý Phong đâm tới mình. Trong tay hắn cầm Ô Linh Kiếm, khéo miệng mang theo cười lạnh, khinh thường.

Trong khoảnh khắc, Long Văn Dao xẹt qua một đạo hư ảnh trong không trung, thân đao lóe ra một tầng thanh quang, thế như Thái Sơn áp đỉnh bổ tới Trương Hằng, rất có khí thế một đao phá núi.

“Choeng!” một tiếng, dòng khí kịch liệt quay cuồng trước mặt Trương Hằng. ù ù rung động, trong lúc nhất thời bụi bay mù mịt, khiến người không thể mở mắt.

Trương Hằng nhượng mảy, vô cùng thuần thực dùng tay thi triển một cái Khu Trần Thuật ở trước mặt, xua tan hết bụi đất ở chung quanh.

Chỉ thấy trước người Trương Hằng lộ ra mặt đất lồi lõm, không trung có một cây trường côn hồng quang lóe sáng giằng co với Long Văn Dao của Lý Phong.

- Triệu sư đệ. người đây là có Ý gì? Vì sao muốn ngăn cản ta?

Lý Phong sắc mặt âm trầm nhìn Triệu Thụy cách đó không xa.

Trương Hằng hơi cảm thấy kinh ngạc, ánh mắt cũng rơi vào trên người Triệu Thụy này. Hắn không nghĩ ra vì sao vị tu sĩ Hỏa Văn Môn này muốn trợ giúp mình.

Trong lòng lại hơi có chút tiếc nuối, Trương Hằng vốn tính toán lộ ra bộ phận thực lực kinh sợ Lý Phong một chút, tránh cho thằng nhãi này về sau loạn cắn người.

Nhưng là Triệu Thụy trước mặt này lại phá huy kế hoạch của hắn.

Triệu Thụy đương nhiên không biết mình nhúng tay vào khiến hai người tại tràng có chút khó chịu. Hắn không chút nào che giấu vẻ khinh miệt trong thần sắc, hừ lạnh một tiếng với Lý Phong:

- Lý phong tử. Chẳng lẽ ngươi chỉ biết đi khi dễ một số sư huynh đệ thực lực kém người hay sao? Một đoạn thời gian trước khi phụ Lạc sư tỷ không nói. hiện tại không ngờ ở trước mặt ta ý đồ sát hại vị Đường sư huynh này. Triệu Thụy ta xem thường nhất chính là người như ngươi!

Lý Phong cố nén lửa giận bùng bùng trong cơ thể, miễn cưỡng dùng giọng điệu, tương đối bình thản nói với Triệu Thụy:

- Triệu sư đệ. Đây là ân oán cá nhân giữa ta và hắn, ngươi không nên nhúng tay vào, cho ta thời gian nửa nén hương là được. Sau khi giải quyết xong chuyện này, đến lúc đó chúng ta tiếp tục tỷ thí, ngươi thấy như thế nào?

Trên khuôn mặt hơi non nớt của Triệu Thụy hơi lộ vẻ suy tư cùng thần thái do dự, trong ánh mắt chờ mong của Lý Phong cùng ý tưởng “Người mau đáp ứng hần đi” của Trương Hằng, rốt cục lên tiếng.

- Không được! Ta không thể để người thương tổn vị Đường sư huynh này.

Giọng điệu kiên định của Triệu Thụy đánh phá kết quả chờ mong của hai người.

Trương Hằng cũng hơi có chút cảm tức. Vị Triệu sư đệ này cũng quá chính nghĩa một chút rồi hã! ở Tu Tiên Giới tự tư tự lợi này, hoàn toàn không thuộc về loại người có lòng tốt gần như tuyết tích này.

- Người thật sự muốn đối nghịch ta sao?

Ánh mắt Lý Phong âm hiểm nhìn chằm chằm Triệu Thụy, tựa như độc xà theo dõi con mồi.

Triệu Thụy bị ánh mắt như vậy của Lý Phong nhìn trên người phát run, nhưng lập tức hừ nhẹ một tiếng:

- Lý sư huynh. người không nên ở đây dọa ta. Hôm nay ta tuyệt đối sẽ không cho người thương tổn vị sư huynh này.

- Nếu không như này, quyết đấu giữa chúng ta trước tiên gác lại. hôm nay người tạm thời buông tha vị sư huynh này.

Triệu Thụy đề nghị nói.

Lửa giận trên người Lý Phong dần dần tắt. người cũng Tỉnh táo lại, hơi chút suy tư, vẫn quyết định đáp ứng Triệu Thụy. Thực lực Triệu Thụy này hơi thắng hần một bậc, nếu thật sự muốn ngăn cản. hần thật đúng là khó xúc phạm tới Trương Hằng mấy may.

Lý Phong vừa chuẩn bị đáp ứng Triệu Thụy. nhưng đúng vào lúc này, một thanh âm không kiên nhẫn ở bên cạnh vang lên:

- Không cần. Hôm nay ta muốn giáo huấn con chó loạn cắn người này một chút!

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

33. Chương 33: Đập Chết Con Chó Thích Cắn Bậy Người Này.

Trương Hằng đã sớm có chút bất mãn đối với hai người đối thoại dông dài, giống như mình thật sự là một con dê dơi làm thịt vậy, còn cần Triệu Thụy tới cầu xin cho mình.

Cho dù Lý Phong đồng ý không truy cứu chuyện hôm nay. Trương Hằng cũng sẽ không dễ dàng cho qua chuyện này như thế.

Hần không muốn sau này vừa ra khỏi cửa đã bị chó cắn, nếu như không chấn nhiếp Lý Phong một phen, sau này mình nào còn qua những ngày yên ổn?

Hơn nữa, hần đã nhìn thấu Lý Phong là loại tính cách bất nạt kẻ yếu. từ thái độ tương đối khách sáo của hần đối với Triệu Thụy đã nhìn ra được phần nào.

- Tốt tốt tốt...

Nghe Trương Hằng nói lời khiêu khích. Lý Phong không giận mà cười, trong mắt càng xẹt qua một tia vui mừng, hần nói với Triệu Thụy:

- Triệu sư đệ. đệ cũng đã nghe được lời hần nói. lẽ nào đệ còn định cản trở ta hay sao?

Triệu Thụy bất đắc dĩ liếc nhìn Trương Hằng:

- Đường sư huynh vì sao huynh còn phải làm chuyện thừa chửi. huynh không phải đối thủ của hần...

Trương Hằng nói ra lời khiêu khích như thế, dù là hiện giờ Triệu Thụy muốn che chở cho Trương Hằng cũng không được.

- Triệu sư đệ, nên thu hồi Linh khí của đệ đi, hy vọng đệ đừng nhúng tay vào phần ân oán giữa ta và hắn nữa.

Lý Phong nhìn sang Triệu Thụy nói.

Triệu Thụy còn có chút không đồng ý. cũng không nghe theo lời Lý Phong thu hồi Linh khí, ngược lại nói với Trương Hằng:

- Đường sư huynh ta xem huynh nên...

Trương Hằng thiếu chút nữa té xỉu. người này cũng quá Đường Tăng đi chứ...

Trực tiếp không nhìn hắn! ở trong lòng Trương Hằng trong nháy mắt đã quyết định chủ ý.

Ngay khi Triệu Thụy nói còn chưa hết lời, trong nháy mắt Trương Hằng ra tay.

Vù!

Bóng người Trương Hằng như một cơn gió giật, biến mất tại chỗ như tia chớp, bật từ tại chỗ phóng thẳng về phía Lý Phong.

Hai người nơi này đều bị hành vi của Trương Hằng dọa ngây người chốc lát.

Người này muốn làm gì? Lẽ nào muốn dùng phương thức nguyên thủy nhất giải quyết ân oán?

Cũng may hai người này đều phản ứng rất nhanh, nhanh chóng phản ứng kịp thời.

Đặc biệt là Lý Phong, kinh nghiệm chiến đấu của hắn vô cùng phong phú. ngay trong nháy mắt Trương Hằng vọt về phía hắn, cũng theo bản năng thu hồi Long Văn Dao.

Tốc độ Trương Hằng rất nhanh, chỉ trong một hơi thở đã tới trước mặt Lý Phong, vung nắm đấm hung hăng đánh vào mặt hắn.

Chẳng qua Long Văn Dao của Lý Phong đuổi kịp ngay lúc nguy cấp nhất, kịp thời chắn trước mặt Trương Hằng.

Nắm tay Trương Hằng không chút ngừng trệ. trên tầng da lưu chuyển một tầng hào quang màu bạc nhàn nhạt, hung hăng nện lên Long Văn Dao.

“Keng” vang lên một tiếng kim loại chạm nhau chói tai.

Nắm tay Trương Hằng cứng cỏi va chạm vào Linh khí trung phẩm, sau đó nháy mắt rời ra.

Triệu Thụy ở bên ngoài càng há to miệng, bộ dạng giống như gặp quỷ.

Từ khi Trương Hằng đột nhiên lao tới mạnh mẽ đâm ra một quyền, tiếp đó lại va chạm chính diện với Linh khí của Lý Phong, một loạt động tác này hắn đều thấy rõ ràng.

Đây còn là người nữa sao? Triệu Thụy không khỏi hít vào một hơi lạnh.

Còn Lý Phong ở bên trong lại không có thời gian suy nghĩ nhiều như thế. tuy rằng trong lòng hắn cũng khiếp sợ. thế nhưng cũng không có chút chậm trễ. thân hình liên tục lui ra sau, Long Văn Dao càng thêm một tác không rời bảo hộ trước người.

Một quyền này Trương Hằng sử dụng mười phần lực lượng cơ thể, hơn nữa năm phần Luyện Hư Linh Khí, va chạm với Linh khí của đối phương thoáng cảm thấy một cơn đau nhức.

Tuy rằng thân thể hắn rất mạnh, nhưng vẫn không cách nào đối đầu chính diện với Linh khí trung phẩm, nếu như không nhờ có Luyện Hư Linh Khí hộ thể, xem chừng cánh tay còn bị thương nhẹ.

Cho dù là thế, Trương Hằng cũng cảm thấy rất thỏa dạ rồi. Dù sao đối phương là tu sĩ Luyện Khí hậu kỳ, hơn nữa còn sử dụng Linh khí trung phẩm.

Đồng thời, Biến Thái Công của Trương Hằng chỉ mới là cảnh Giới Sơ thành tầng một. Nếu như có thể tu đến Đại thành, hoàn toàn có thể dựa vào thân thể cứng chọi cứng với Linh khí của đối phương.

Linh khí của Lý Phong đối cứng một kích với Trương Hằng, bị đẩy lui ra mấy thước, ngay cả thần thức cũng có chút tổn thất.

Trong nháy mắt nắm tay Trương Hằng va chạm đến Long Văn Dao. Luyện Hư Linh Khí ăn mòn vào Long Văn Dao, dẫn đến thần thức Lý Phong nối liền với Long Văn Dao chịu chút thiệt thòi.

Tung hoành đồng cấp, ta là vương giả, khẩu hiệu này không phải chỉ nói không.

Trương Hằng dùng nắm đấm đối đầu với Linh khí của đối phương một lần lập tức đổi lại ô Linh Kiếm trong tay, nắm chặt Linh khí đã biến thành cỡ lớn, như một võ sĩ lao thẳng về phía Lý Phong.

Tuy rằng biểu hiện như thế rất quái dị, nhưng bất luận là Lý Phong ở trong trận hay là Triệu Thụy đứng bên ngoài, trong lòng đều thở ra một hơi.

Nếu như người này còn tiếp tục dùng nắm đấm cứng rắn chọi với Linh khí, vậy thì thật không phải là người nữa! Hơn nữa hành vi như dã nhân này càng mang đến cho người ta áp lực tâm lý.

Triệu Thụy suy đoán xem chừng Trương Hằng này sử dụng bí pháp nào đó, để nắm đấm của mình trong thời gian ngắn chọi cứng với Linh khí một chiêu. Trong pháp thuật cấp hai, Tuy rằng cũng có không ít phương pháp có thể làm thân thể tạm thời trở nên cứng rắn, nhưng tuyệt đối không cách nào đối cứng với Linh khí như Trương Hằng.

Trên tu tiên giới to lớn, các loại pháp thuật cùng thần thông nhiều vô kể. Cho dù là người có đại thần thông mạnh cỡ nào đi nữa, cũng không dám Tuyên bố mình tham ngộ thấu hiểu tất cả pháp thuật. Lấy lịch sử tu tiên giới hàng tỷ năm, các loại bí thuật truyền thừa xuống tự nhiên là nhiều không đếm hết.

Kế tiếp, Trương Hằng múa ô Linh Kiếm đã biến lớn trong tay, phát huy lực lượng cơ thể đến cực hạn, hung hăng chém tới Lý Phong. Mỗi một lần công kích đều mang theo hai phần Luyện Hư Linh Khí, bức Lý Phong liên tục lui ra sau.

"Keng keng".

Trương Hằng bỗng đập mạnh mấy kiếm, hung hăng chém bật ra Long Văn Dao của Lý Phong, nhanh chóng xông tới trước mặt đối phương, lại hung hăng đập ra một kiếm.

Triệu Thụy trợn mắt há mồm nhìn Trương Hằng, nhìn Trương Hằng một kiếm lại một kiếm "đập" xuống, cảm giác đối phương càng có tiềm lực sử dụng Linh khí loại côn bổng hơn cả mình.

Trương Hằng xuất thân trạch nam, đương nhiên sẽ không biết võ kỹ gì đó, cứ như thế một kiếm lại một kiếm "đập" quạ càng có thể làm cho hấn hả giận, làm cho hấn sáng khoái.

Lý Phong bị Trương Hằng áp sát, vội vàng thu hồi Long Văn Dao, hai tay nắm chặt Long Văn Dao ngăn chặn một kiếm của Trương Hằng đập tới.

"Bùm" một tiếng.

Cả người Lý Phong đều bay ra ngoài

Lúc này, hấn mới hiểu được lực lượng của Trương Hằng khủng bố cỡ nào.

Vừa rồi chỉ là thao túng Linh khí đối đầu với đối phương ở hư không, cảm nhận không sâu. Lúc này cảm Linh khí đối chọi với đối phương, mới hiểu được cái gì gọi là chênh lệch.

Cả người Lý Phong như trái bóng chày, bị Trương Hằng một kiếm đập bay. Linh khí cũng tuột khỏi tay, hồ khẩu vỡ tại vết thương đầy máu.

"Bùm" một tiếng nặng nề. Lý Phong rơi xuống mặt đất.

Đúng lúc này, Trương Hằng lại khủng bố đi tới trước mặt hấn giống như một kẻ dã man, một chân dẫm lên trên mặt hấn.

- A....

Một tiếng hét thảm, Lý Phong lộ ra thần sắc sợ hãi.

Trương Hằng cười lạnh liếc nhìn hắn, nhắc ô Linh Kiếm trong tay, hung hăng đập xuống Lý Phong, miệng quát lớn:

- Xem lão tử đập chết người!

- Đừng mà...

Lý Phong hoảng sợ kêu to, cầu xin Trương Hằng.

Trương Hằng không để ý đến hắn, nhắc ô Linh Kiếm to lớn trong tay. giống như dùng cây củi hung hăng đập xuống, nhưng tốc độ kia lại không nhanh lắm.

Lý Phong bị chân Trương Hằng đạp trên mặt đất, không thể động đậy, hoảng sợ nhìn ô Linh Kiếm dần dần phóng to trong mắt mình.

Hắn cảm giác tử vong đang tới gần mình từng chút một, bất đắc dĩ, tuyệt vọng, không cam lòng... đủ loại thần sắc dần dần tràn lan trong mắt hắn.

- Đường sư huynh, xin dừng tay.

Ở trong thời khắc nguy cấp này, Triệu Thụy vào vai Đường Tăng quát gọi Trương Hằng ngừng động tác tiếp theo.

ô Linh Kiếm của Trương Hằng chỉ còn cách chớp mũi Lý Phong không tới một tấc.

Trong mắt Lý Phong hiện lên vài tia may mắn, lúc này, hắn thật yêu chết được tên Triệu Thụy thích chõ mõm vào chuyện người ta này. hắn sao mà đáng yêu như thế.

Trương Hằng thần sắc không hề giận liếc Triệu Thụy. không nhin được nói:

- Đừng cản ta, hôm nay lão tử không thể không đập chết con chó cắn bậy người ta này.

P/S: Kể từ chương 33 trở đi bộ truyện " Tiên Luyện Chi Lộ " sẽ do nhóm Lãng Khách dịch.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

34. Chương 34: Đồng Hành.

- Đường sư huynh sư huynh vẫn nên tha cho hắn một lần đi. mọi người đều là tu sĩ ở Phương Vân Sơn đừng vì ân oán cá nhân mà ảnh hưởng đến hòa thuận giữa các môn phái.

Lúc Triệu Thụy nói lời này, còn chớp chớp mắt với Trương Hằng, thần sắc còn mang theo vài phần xảo quyệt.

Trương Hằng hơi trầm ngâm một chút, mới nói với Triệu Thụy:

- Xem mặt mũi Triệu sư đệ. hôm nay ta tạm tha cho con chó điên này một mạng. Nếu như con chó này còn cắn bậy người ta, Đường mõ tuyệt đối không nể tình.

Triệu Thụy liên tục gật đầu:

- Đó là đương nhiên, ta cũng không quen nhìn Lý sư huynh hành vi cuồng vọng như thế. Lần này coi như cho hắn một bài học.

Trương Hằng nói "được" một tiếng, nhắc chân dẫm trên người Lý Phong, thân mình lui ra sau mấy bước.

Lý Phong rút cuộc thở phào một hơi, thần sắc trốn tránh, không dám nhìn Trương Hằng.

Chỉ là ngay lúc này, khóe miệng Trương Hằng tươi cười mang theo vài phần trêu chọc:

- Chẳng qua tha hán một mạng cũng được, trừng phạt da thịt thì không thể bỏ qua.

Sắc mặt Lý Phong lập tức biến đổi, Trương Hằng này muốn dày vò mình Như thế nào?

Trương Hằng không cho Triệu Thụy nói gì, đi tới nhắc chân lên, đạp mạnh lên người Lý Phong.

Bùm bùm bùm....

Giống như đạp một con chó chết, Trương Hằng một đạp lại một đạp đè xuống người Lý Phong.

Trong đầu Trương Hằng không khỏi nhớ tới một màn trong phim hài: Đứng quần diễn viên nào đó bốc cháy. vì dập tắt lửa trên người hán, kết quả mọi người nhắc chân, động tác chỉnh tề dùng sức đạp mạnh xuống. Loại tiết tấu này làm cho người ta khó mà quên được.

Đáng tiếc là ở đây Chỉ có mỗi một mình, hơn nữa lại không thể đạp chỗ đó của hán dù sao lực lượng của mình thì không phải tên điên này chịu được.

- Vị sư đệ này. nếu không thì đệ cũng tới hỗ trợ đạp mấy cái...

Trương Hằng không khỏi đánh chủ ý lên người Triệu Thụy.

sắc mặt Triệu Thụy lập tức biến đổi, liên tục lắc đầu:

- Không không... hay là huynh làm một mình thôi.

Hán không thể nào hiểu được, vì sao Trương Hằng lại có loại ham mê này?

Thoáng có chút tiếc nuối, Trương Hằng đạp mạnh thêm mấy cái. Tuy rằng không dùng sức nhiều, nhưng cũng đạp Lý Phong đến chết khiếp, hấp hối nằm dài không nhúc nhích.

Vỗ vỗ tay, Trương Hằng cũng không để ý tới hai người ở nơi này. thuần thực khổng chế Linh khí bay lên trời cao.

Bay giữa không trung, Trương Hằng cảm giác bầu trời xanh như thế, mây trắng như thế. những con chim nhỏ ở xa xa đang hót véo von.

Trương Hằng căn bản không có dự định lấy mạng Lý Phong, dù sao sau lưng đối phương cũng có một vị tổ sư Kết Đan Kỳ làm chỗ dựa. Nếu như mình chính chết Lý Phong, vậy thì phiền phức to lắm.

Đối phó hạng người bắt nạt kẻ yếu như Lý Phong, thì phải chạy tới đạp chết, bằng không thì thẳng nhai này sẽ thường hay nhảy ra cắn người một cái.

CÓ thể bởi tiềm thức của Đường Phong tác quái xúi giục. Trương Hằng sinh ra một cỗ sát ý đối với Lý Phong.

Có cần lúc tiến vào động phủ liền lén lút giết hán không? Đáy lòng Trương Hằng sinh ra Ý nghĩ này. hán không tin Lý Phong sẽ buông tha cơ hội tiến vào động phủ.

Chẳng qua cũng phải chờ một năm sau mới được, lúc này Chỉ có thể đạp, không thể giết, dù sao ở Tiên Vân Tông không Chỉ có một tu sĩ Kết Đan Kỳ.

ở ngoài sáng, ba phái ở Phương Vân Sơn Chỉ có Tiên Vân Tông mới có tu sĩ Kết Đan Kỳ. Nhưng sau khi gặp qua Âu Dương lão tổ. Trương Hằng nào còn có thể tin chuyện ma quỷ đó.

Nếu như hán không đoán sai, khẳng định Hỏa Vân Môn cũng có tu sĩ Kết Đan Kỳ, bằng không làm sao có thể đứng trên Phong Hành Môn được chứ?

Ngay lúc Trương Hằng đang suy tư, phía sau truyền tới tiếng phi hành, và tiếng nói của Triệu Thụy:

- Đường sư huynh, chờ đệ với.

Trương Hằng quay đầu lại, liền thấy Triệu Thụy đang gấp rút đuổi theo phía sau mình.

Cái tên người tốt phiền phức này tới tìm mình làm gì? Trong lòng Trương Hằng hơi đau đầu.

Có thể là nhìn ra vài tia khó chịu trong mắt Trương Hằng. Triệu Thụy vội vàng nói:

- Đường sư huynh. đệ tìm huynh có chuyện mà!

-Nói đi.

Trương Hằng giảm tốc độ phi hành lại một chút.

- Đường sư huynh. có phải là huynh muốn đi Độc Thiên Bảo?

Triệu Thụy hỏi.

Trương Hằng giật mình, hỏi:

- Làm sao ngươi biết ta muốn đi Độc Thiên Bảo?

Triệu Thụy có chút xấu hổ cười:

- Ta đoán thôi, trong thời gian này đa số các tu sĩ đều đi tới Độc Thiên Bảo?

- Thì ra là thế, vậy ngươi tìm ta có chuyện gì?

Trương Hằng trầm nghĩ, chẳng lẽ tên này muốn đi theo mình?

Triệu Thụy mừng rỡ nói:

- Đệ cũng đang chuẩn bị đi Độc Thiên Bảo, nếu không hai chúng ta cùng đồng hành đi?

Hắn mang theo vài phần mong chờ nhìn Trương Hằng.

Trương Hằng không khỏi buồn bực. vì sao người này lại cứ muốn đi theo mình chứ?

- Lê nào sư huynh không muốn? Vừa rồi đệ đã giúp sư huynh xuống đài mà! Đệ không tin sư huynh thật sự dám giết Lý Phong kia.

Trong mắt Triệu Thụy hiện lên ánh mắt xảo quyết đặc ý.

Trương Hằng có chút phiền muộn, vừa nãy mình nhắc kiếm muốn đập Lý Phong, chẳng qua là làm cho ra dáng, lúc đập xuống còn chờ tên Triệu Thụy Đường Tăng này ở bên cạnh hô dừng lại.

Chẳng qua Triệu Thụy này cũng không ngu ngốc, đương nhiên rõ ràng Ý nghĩ của Trương Hằng. cũng rất phối hợp hô dừng ngay lúc mấu chốt, để cho Trương Hằng có bậc thang đi xuống.

Có thể nói, hai người này là kết bè với nhau hù dọa Lý Phong.

Chỉ là tuy rằng Lý Phong khi đó không hiểu được, nhưng chỉ cần sau này Tỉnh táo lại, liền nhất định sẽ rõ ràng tình huống khi đó.

Dù sao trên thế giới này cũng không có bao nhiêu người ngốc, sẽ không phải mỗi người đều có trí tuệ thấp kém.

Trong đầu Trương Hằng suy tư một chút, vẫn quyết định đồng ý Triệu Thụy. Dù sao bản thân mình đi Độc Thiên Bảo cũng không phải làm chuyện gì không cho người khác biết?

về phần Ý nghĩ trên đường tổng tiền, tạm thời Chỉ có thể ý dăm một chút. Huống hồ kiện Linh khí trung phẩm trong túi trữ vật Trương Hằng còn chưa luyện hóa, nếu như bị mấy tu sĩ cùng cấp vây quanh quần ấu, cũng sẽ ăn không tiêu.

Chỉ cần luyện thành Hư Không Hỏa Diễm, đến lúc đó có thể triệt để luyện hóa Linh khí trung phẩm có thể làm chân chính khí thần hợp nhất, phát huy ra uy lực chân chính của Linh khí, hướng thụ được ưu thế tu sĩ Trúc Cơ Kỳ Mới có.

- Được rồi, đồng hành cũng được, thế nhưng trên đường ngươi đừng có xen vào chuyện của người khác?

Trương Hằng căn dặn.

Triệu Thụy lập tức lộ ra thần sắc tung tăng, không chút do dự nói:

- Được, tất cả đều nghe theo sư huynh, trên đường nhất quyết không xen vào chuyện gì.

- Hiện giờ chúng ta đi, chú ý tăng tốc.

Trương Hằng cũng không để ý nhiều tới Triệu Thụy, khổng chế Linh khí nhanh chóng bay về phương xa, sử dụng sáu phần tốc độ.

- A, sư huynh chờ với...

Linh khí hình côn dưới chân Triệu Thụy mơ hồ lưu chuyển tia lửa. tốc độ liên tăng mạnh, đuổi theo Trương Hằng.

Hai người hóa thành hai điểm đen truy đuổi nhau trên bầu trời, không lâu sau biến mất ở tận cùng trời cao...

Phương Vân Sơn ở một nơi cách Thiết Linh Phong khoảng hai mươi dặm. có một chỗ động phủ khó thấy.

Đa số đệ tử Phong Hành Môn đều biết, chủ nhân chỗ động phủ này là một vị tổ sư trong môn phái, bình thường vị tổ sư này rất ít lộ diện, có được thần thông không lường.

Bên trong động phủ. vẫn là một gian nhà gỗ bình thường.

Âu Dương lão tổ lẳng lặng ngồi xếp bằng trên bồ đoàn hai mắt nhắm nghiền trên đầu có một tầng tử khí nhàn nhạt.

Theo lão hô hấp, tử khí trên đầu cũng vừa co vừa mở, quỷ dị cực điểm.

Đột nhiên vào một lúc, Âu Dương lão tổ đột nhiên mở mắt ra.

Một tầng tử quang chợt lóe qua trong mắt lão, lão khẽ thở ra một hơi, dường như cảm ứng gì đó.

Không khí trong phòng như đọng lại, ngừng lưu chuyển làm người ta vô cùng áp lực.

Sau đó, lão lầm bầm nói:

- Đường Chu Sơn, Cho dù ngươi chết đi, con cháu của ngươi cũng đừng mơ sống an nhàn trên đời này... Động phủ Huyết Sát Thần Đế... tất cả đều phải thuộc về ta...

Tiếng nói trầm thấp dần dần hóa thành hư vô, không khí trong phòng dần dần khôi phục bình thường, Âu Dương lão tổ vẫn ngồi xếp bằng trên bồ đoàn tử khí nhàn nhạt vẫn co rút trên đầu lão như trước.

Tất cả như thường, giống như không hề xảy ra chuyện gì.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

35. Chương 35: Cơ Hội Trở Mình.

Tốc độ phi hành của Trương Hằng cùng Triệu Thụy đều rất nhanh, chỉ chớp lát liền bay qua phạm vi Phương Vân Sơn.

Nhưng mà đúng lúc này, Linh khí dưới chân Trương Hằng đột nhiên ngừng lại, dừng giữa không trung.

- Sư huynh sao thế?

Triệu Thụy khó hiểu nhìn Trương Hằng, lại phát hiện thần sắc Trương Hằng có chút không đúng.

Nếu như Triệu Thụy quan sát tỉ mỉ, sẽ phát hiện quần áo sau lưng Trương Hằng gần như ướt đẫm.

Mấy viên mồ hôi hột chảy qua trán hắt trên mặt còn mang theo thần sắc kinh nghi không chừng, thân thể cũng khẽ run rẩy mấy cái.

Ngay khoảng khắc vừa rời khỏi Phương Vân Sơn Trương Hằng đột nhiên cảm nhận một cỗ ảo giác như bị giám sát, giống như trong mơ hồ có đôi mắt đang dùng thần thái khinh thường cười lạnh nhìn chằm chằm mình rời khỏi Phương Vân Sơn.

Từ sau khi tu luyện Biến Thái Công, thân thể Trương Hằng trải qua nhiều lần lột xác, cảm quan thân thể đã hết sức linh mẫn, không phải người tu tiên bình thường có thể so sánh.

Mà Trương Hằng cảm nhận được đôi mắt vô hình nhìn chăm chăm vào mình, giống như tất cả hành tung của mình đều không thể thoát khỏi lòng bàn tay đối phương.

Rốt cuộc là ai đang giám sát mình, nắm giữ hành tung của mình?

Trương Hằng vừa suy tư, lập tức có đáp án.

Âu Dương lão tổ!

Người có thực lực cực mạnh tiếp xúc với Trương Hằng chính là lão. nhưng cùng hắn có tồn tại quan hệ lợi ích, đối phương quá thật cần phải giám sát từng hành động của mình.

Chẳng qua đối phương không thể nào dùng thần thức giám sát mình, bởi vì thần thức Kết Đan Kỳ không thể kéo dài xa như thế.

Tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường, thần thức cũng Chỉ có thể kéo dài mấy chục dặm mà thôi. Phương Vân Sơn này tuy nhỏ. thế nhưng cũng dài đến trăm dặm. Âu Dương lão tổ không thể nào dùng thần thức nhìn chăm chăm vào mình được.

Khả năng duy nhất, chính là Âu Dương lão tổ đã động tay động chân trên người mình.

Lúc này thần thức của Trương Hằng đã tương đương với tu sĩ Trúc Cơ tiền kỳ. thậm chí còn mơ hồ cao hơn một bậc. Chỉ có tu sĩ Kết Đan như Âu Dương lão tổ Mới có thể không hay không biết động tay chân trên người hắn mà không bị hắn phát hiện ra.

Trương Hằng đứng yên trên Linh khí, dùng thần thức tìm tòi ti mi trên người mình một phen, nhưng không phát hiện bất kỳ chỗ nào khác thường.

Hít một hơi thật sâu, Trương Hằng buông tha tìm tòi, Hắn rõ ràng, thực lực Âu Dương lão tổ mạnh hơn mình nhiều lắm, đối phương động tay động chân trên người mình, thì không thể nào để cho mình phát hiện được.

Trương Hằng cảm thấy một cổ bất đắc dĩ thật sâu, dưới tình huống thực lực khác biệt lớn như thế, mình làm sao lật lại thế cờ đây?

- Đường sư huynh, sư huynh làm sao vậy? Có gì khó khăn sao?

Triệu Thụy vỗ vai hắn, thế nhưng chạm vào một mảnh y phục bị mồ hôi ướt đầm.

Thần sắc Triệu Thụy biến đổi, nghiêm nghị nói:

- Đường sư huynh, nếu có gì khó khăn, có thể để ta trợ giúp.

Trương Hằng không khỏi lộ ra một tia cười khổ. nhưng tiếp đó lại hiện lên thần sắc kiên quyết, thoáng cứng ngắc nói:

- Chúng ta đi.

Trương Hằng lại bắt đầu bay đi thật nhanh, dẫn theo Triệu Thụy nghi hoặc khó hiểu bay về phía xa.

Nghênh đón từng trận gió, cảnh vật dưới chân nhanh chóng lui ra sau, trong đầu Trương Hằng nhanh chóng vận chuyển.

Có thể xác định được, Âu Dương lão tổ tồn tại là cửa ải đại nạn đầu tiên mà Trương Hằng phải đối mặt ở Tu tiên Giới.

Còn Trương Hằng muốn trở mình dưới sự giám sát của đối phương, quá thật có chút không dễ dàng, nhưng cũng không phải là không thể được.

Bởi vì trong đó còn tồn tại rất nhiều nhân tố không thể khống chế. Như là Trương Hằng tu luyện Biến Thái Công, dù sao cũng là công pháp cấp nghịch thiên, theo tu vi tăng lên. sẽ có được thần thông càng thêm lợi hại.

Trong đó, Hư Không Hỏa Diễm còn chưa luyện thành chính là tồn tại nghịch thiên vô cùng. Biến Thái Công tồn tại có thể làm cho năng lực sinh tồn của Trương Hằng tăng lên mấy lần, trở thành chỗ dựa lớn nhất cho hắn.

Kế đó là hai biến số lớn, là động phủ Huyết Sát Thần Đế và Ô Lăng.

Ô Lăng tất nhiên không cần phải nói, tuyệt đối là một tồn tại thần bí, tiềm ẩn mười mấy năm ở Phong Hành MÔN gần đây mới trôi lên mặt nước.

Hơn nữa Trương Hằng cảm giác hắn cũng không mang nhiều ác ý với mình, tử việc hắn có thể cho mình hai khối tinh thạch trung phẩm cũng thấy được một chút.

Quan hệ giữa Ô Lăng cùng Âu Dương có thể rất phức tạp, thế nhưng có thể khẳng định là giữa hai người có địch ý.

Có thể Âu Dương lão tổ còn chưa phát hiện sự tồn tại của Ô Lăng, dù sao đối phương cũng quá biết ẩn nhẫn.

Biến số Huyết Sát Thần Đế động phủ có thể nói là mấu chốt nhất, chuyện này liên hệ đến lợi ích trung tâm giữa Âu Dương lão tổ cùng Trương Hằng. Đồng thời biến số này cũng là khó khổng chế nhất, mặc kệ là đối với Trương Hằng hay Âu Dương lão tổ, đều là thế cả.

Bởi vì động phủ này là Huyết Sát Thần Đế một đời thiên kiêu lưu lại. nhân vật phong vân chấn nhiếp mấy thời đại như Huyết Sát Thần Đế, ảo diệu bên trong động phủ tuyệt đối không phải người thường có thể phá giải được. Thần quang trong mắt Trương Hằng dần dần tụ lại, đáy lòng hắn sôi trào không thôi.

Hắn biết, tối thiểu số phận bản thân vẫn còn nắm giữ trong tay hắn. Hắn chỉ phải đợi một cơ hội, một cơ hội để trở mình!

Đương nhiên, tăng lên thực lực cũng là không thể thiếu.

Theo Trương Hằng phỏng đoán, nếu muốn đảm bảo tính mạng trước mặt cao thủ Kết Đan Kỳ như Âu Dương lão tổ. Biến Thái Công của mình tối thiểu phải tu luyện đến cảnh Giới tăng một Đại viên mãn mới được.

Thời gian mở ra động phủ còn cách chừng một năm, thực lực của mình còn có cơ hội tăng lên. dù sao phương pháp tu luyện Biến Thái Công không giống bình thường, chỉ cần "ngoại vật" đủ nhiều đủ tốt, phù hợp với điều kiện luyện hóa.

Trong quá trình Triệu Thụy đang phi hành, chú ý tới thần tình thay đổi của Trương Hằng.

Từ ban đầu là bất đắc dĩ cùng tuyệt vọng, đến hiện giờ là tự tin cùng kiên quyết, có thể thấy được tâm lý Trương Hằng quả thật xảy ra một phen lột xác.

Đây là bộ phận không thể thiếu trong quá trình trưởng thành, cũng đặt cơ sở cho con đường hắn đi lên đỉnh cao ngày sau.

- Đường sư huynh. trong lòng của sư huynh khẳng định có bí mật gì, hơn nữa có khó khăn trở ngại gì. đệ hy vọng huynh đừng dễ dàng buông tha, không ngừng khiêu chiến số phận của mình. Đến lúc đó nếu như cần cứ tới tìm Triệu Thụy ta...

Triệu Thụy hơi dựa sát vào Trương Hằng, thần sắc thành khẩn nói với Trương Hằng.

Trương Hằng cười không để ý. hắn có thể cảm nhận được đối phương chân thành, thế nhưng hắn vẫn cảm thấy đối phương thật ngốc.

Người có tính cách như Triệu Thụy, tồn tại ở Tu tiên giới này quả thật là một kỳ tích.

Ninh Tuyệt Dung trước đó, tính cách cũng không thích hợp sinh tồn trên thế giới này, thế nhưng đối phương vốn không thuộc phạm trù nhân loại, báo đáp ân tình có thể hiểu được.

Còn Triệu Thụy là tu sĩ nhân loại, lại có tính cách như thế, Trương Hằng không khỏi hoài nghi đối phương lớn lên trong hoàn cảnh như thế nào.

Chẳng qua trong trí nhớ Đường Phong cũng không có Triệu Thụy này. Trương Hằng không khỏi thở dài một hơi, lại một tên thân phận cực kỳ thần bí.

Trương Hằng không khỏi hỏi:

- Triệu sư đệ, trước đây cũng không gặp qua đệ ở Phương Vân Sơn Đệ tử đầu đến đây?

Ngoài dự liệu, Triệu Thụy dường như cũng không có ý che giấu, mà ngữ khí chậm rãi nói:

- Nhà của đệ vốn là ở một nơi như thế ngoại đào nguyên, nơi đó vô cùng xinh đẹp, an bình yên ổn. Đệ có phụ thân cùng mẫu thân chúng ta sống những ngày bình dị, mặt trời mọc cây cây, mặt trời lặn thì về nhà...

- Nhưng có một ngày, đệ đi săn trên núi bị lạc đường, vài ngày sau ăn được một trái cây đỏ rực mọc ra từ gốc cây cổ quái. Sau khi ăn xong trái cây đó. cả người đệ như bốc lửa, không thể khống chế thần trí. Sau đó rơi xuống dòng sông, chờ sau khi đệ Tỉnh lại. liền gặp được sư tổ...

Trương Hằng nghe xong không khỏi thở dài, thì ra người này có một phen kỳ ngộ mà!

Trương Hằng cảm giác dường như hẳn không nói dối. nếu như tất cả những lời Triệu Thụy nói là giả, như vậy hẳn tuyệt đối là một người vô cùng đáng sợ. một người ẩn giấu bản thân mình thật cao siêu.

Thế nhưng loại khả năng này không lớn, Triệu Thụy chẳng qua là một thiếu niên mười bảy mười tám tuổi, tâm cơ không thể nào sâu đến thế.

Trừ khi đối phương cũng xuyên qua đến đây, nhưng xác suất xuyên qua này cũng thật là quá thấp.

- Sư huynh. đệ phát hiện thân thể của huynh hết sức mạnh mẽ. hẳn là tu luyện công pháp đặc thù phải không?

Triệu Thụy có chút hiếu kỳ hỏi.

Trong lòng Trương Hằng chợt rung mình, bí mật Biến Thái Công tuyệt đối không thể cho người khác biết.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

36. Chương 36: Các Người Không Phải Tới Đánh Cướp Chứ.

Trương Hằng đương nhiên sẽ không nói ra bí mật trên người mình, trong lòng vừa động, cười nói:

- Triệu sư đệ. đệ có nghe nói tới những công pháp luyện thể ở giới thể tục chứ?

- Giới thể tục?

Triệu Thụy sững sờ, sau đó cười nói:

- Đệ không có đi qua giới thể tục. không biết quê nhà của đệ có tính được không...

Trương Hằng mang theo ngữ khí than thở nói:

- Võ kỹ giới thể tục cũng Không phải hoàn toàn không có chỗ dùng, sở dĩ thân thể của ta có thể mạnh mẽ hơn người tu tiên bình thường, là bởi tu luyện vài loại công pháp ở giới thể tục. như là Kim Chung Trảo Thiết Bố Sam, Thập Tam Thái Bảo.... Ta hấp thu sở trường của những công pháp này, lại thêm vào linh khí của riêng tiên gia cải thiện. Lúc này thân thể của ta đã hết sức mạnh mẽ, có thể cứng chọi cứng với Pháp khí bình thường...

Trương Hằng nước miếng tung tóe kể lại lai lịch thân thể mạnh mẽ của mình. Triệu Thụy nghe tới sững sờ, ngữ khí mang theo hâm mộ sùng bái nói:

- Sư huynh. huynh thật quá mạnh rồi, vừa nãy huynh dùng nắm tay chọi cứng với Linh khí của Lý Phong, có phải dùng bí pháp nào đó không? Bí pháp này cũng thật là mạnh lại có thể làm người ta chọi cứng lại Linh khí trong thời gian ngắn.

Trương Hằng thần sắc tự nhiên nói:

- Loại bí pháp này là do tổ sư ta truyền thụ, tuyệt kỹ độc môn...
- Ồ, sư tổ đệ cũng truyền thụ không ít tuyệt kỹ cho đệ đó.

Triệu Thụy không chút che giấu thần sắc đắc ý trong ánh mắt.

Trong lòng Trương Hằng cười thầm, hẳn cảm thấy Triệu Thụy này còn dễ lừa dối hơn Ô Lăng, nếu như là Ô Lăng thì chưa chắc sẽ tin tưởng những lời giải thích của mình.

Hai người vừa trò chuyện vừa phi hành, tốc độ không chút giảm xuống, khoảng chừng một canh giờ đã bay ra vài trăm dặm.

Tính toán còn phải bay đi khoảng nửa nén nhang, là có thể đến Độc Thiên Bảo.

Độc Thiên Bảo có chỗ khác biệt với các phường thị khác, không phải ở trong phố xá phẩm trần sầm uất, mà là đứng sừng sững trên ngọn núi hiểm trở, ngọn núi này có tên Đoạn Nhai Sơn.

Trên núi dốc đứng, cao đến năm sáu ngàn thước, xung quanh đều là vực sâu vạn trượng làm người ta hoảng sợ. Người thường căn bản không cách nào leo lên ngọn núi này. Chỉ có người tu hành mới có thể dễ dàng tiến vào tòa thành đi giao dịch.

Có người nói, hơn vạn năm trước, trên ngọn núi này từng có một đại môn phái vang danh Tam Tinh Vực. sau này không biết vì sao lại diệt môn. Thẳng đến ngàn năm trước, có một vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đến đây thành lập một tòa thành.

Hôm nay, vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ thành lập tòa thành khi đó đã mất, thế nhưng môn hạ truyền nhân của ngài ấy vẫn còn cắm rễ thật sâu ở đây, hình thành chỗ phường thị giao dịch cỡ lớn - Độc Thiên Bảo.

Một lát sau, hai người bay đến một mảnh núi non hiểm trở, nơi này có mấy ngọn núi dốc đứng, chọc thẳng tầng mây, hùng vĩ đồ sộ.

Trong quá trình phi hành còn có thể thấy được những ngọn núi trên đỉnh bao trùm tuyết đọng cùng cỏ thụ xanh ngắt sinh trưởng trên núi.

Trên đỉnh phần bỏ các đám mây trắng nõn đủ hình thù kỳ quái, trước mặt là dòng gió lạnh băng, bên cạnh người là vách núi hiểm trở trắng lè đang di động thật nhanh.

Trong lòng Trương Hằng hơi có chút kích động, đây là con đường tu tiên, xuyên núi cao, vượt sông rộng, dò hang sâu, đấu pháp thuật, phục linh thú, trải trăm trận, chịu mạo hiểm, Cầu trường sinh, thám thiên đạo.

Ngay lúc Trương Hằng cảm khái thật lâu, tâm tình sảng khoái, từ dãy núi cách đó không xa bay tới mấy tu sĩ xa lạ, có khoảng bảy tám người đang cấp tốc bay đến bên này.

Trương Hằng nhướng mày, những người này muốn làm gì? Trương Hằng cảm giác bọn họ có ý đồ không tốt.

Im lặng quét mắt nhìn mấy người này, trong lòng Trương Hằng lại bình ổn.

Trương Hằng phỏng đoán những người này là tán tu, từ Pháp khí dưới chân bọn họ có thể thấy được, chỉ là dưới chân vị dẫn đầu kia không chế một thanh Linh khí hạ phẩm.

Vù một cái, bảy tám người này phân tán ra, vây quanh hai người Trương Hằng.

Triệu Thụy nghi hoặc nói:

- Lê nào bọn họ là cường đạo trong truyền thuyết?

Trương Hằng trợn trắng mắt, cái gì gọi là cường đạo "trong truyền thuyết"?

Ở tu tiên giới, tán tu đánh cướp như thế cũng không hiếm thấy.

Bình thường đều là mấy người lẻ tẻ hợp chung một chỗ, chặng đường cướp bóc. Nếu có đủ nắm chắc ăn tươi đổi phượng, đương nhiên sẽ không lưu tình, còn như không nắm chắc bao nhiêu, sẽ thu một phần "phí qua đường".

Trương Hằng thần thái ung dung nói:

- ừ. vận số chúng ta cũng không tệ lắm, gặp được một đám tán tu cướp bóc.

Triệu Thụy vừa nghe lời này, sắc mặt liền tràn ngập hưng phấn:

- Tốt, gặp phải cướp bóc rồi, chúng ta phải trừ hại vì dân!

Trương Hằng lắc đầu, không tán thành quan điểm này. Những tán tu này bình thường sẽ không đi ức hiếp bách tính, cũng sẽ không tồn tại cái gì trừ hại vì dân. Chẳng qua trên người mấy người này hẳn có thứ gì đáng giá chứ? ít nhất cũng có một kiện Linh Khí hạ phẩm nha? Nhét rằng cũng còn có thể miễn cưỡng.

vốn hai người Trương Hằng dựa vào Linh khí dưới chân là hoàn toàn có thể thoát khỏi vòng vây đối phương, đáng tiếc hai người này đều đánh chủ ý tới đám cường đạo này, tự nhiên sẽ không dễ dàng bỏ chạy.

Hai người này, một người ôm lý tưởng vĩ đại vì dân trừ hại, một người ôm tư tưởng chiến lược "phản cường gian".

Vì vậy, liền hình thành một tình cảnh kỳ quái: người đánh cướp hùng hổ vây quanh "dê béo", còn hai con "dê béo" này lại vô cùng "phối hợp" đi vào vòng vây của đối phương.

Phía đánh cướp liền hết sức vui mừng, kế hoạch vây quét lần này hết sức thuận lợi, đã vây khốn con mồi, đang chuẩn bị tiến hành bước tiếp theo.

Chỉ là lão đạo sĩ mặt vàng dẫn đầu cảm giác có chút không đúng, lộ ra thần sắc nghi hoặc, âm thầm quan sát hai con mồi đã bị vây quanh.

Vừa nhìn tu vi hai người này. hẳn khẽ thở phào một hơi. một người Luyện Khí tiền kỳ. một người Luyện Khí hậu kỳ, hẳn là không đủ e ngại.

Thế nhưng khi ánh mắt hắn rơi xuống Linh khí dưới chân hai người, trong lòng cả kinh, lại đều là Linh khí! Còn có một kiện là Linh khí trung phẩm.

Rất nhanh, bảy người xung quanh cũng phát hiện Linh khí dưới chân hai người, mỗi người lộ ra thần sắc tham lam. hận không thể lập tức xông lên cướp Linh khí của đối phương.

Một kiện Linh khí đối với tán tu bình thường như bọn họ mà nói. đó là tốt đẹp như ánh trăng trên bầu trời, mong mãi mà không được. Nếu không có cơ duyên xảo hợp trong tay một tán tu cấp thấp sẽ không thể có được một kiện Linh khí.

Tuy rằng tám người đánh cướp đã vây quanh Trương Hằng cùng Triệu Thụy, thế nhưng cũng không tùy tiện ra tay.

Nói chơi sao? Các tu sĩ Luyện Khí tiền kỳ trung kỳ như bọn họ. căn bản không đỡ được một kích của Linh khí đối phương.

Có thể nói, ngoại trừ lão đạo sĩ mặt vàng kia ra, người khác đều không đỡ được một vòng công kích của Linh khí Ưu thế duy nhất của bọn họ là nhiều người thể mạnh. nếu như đối phương liều mạng, Cho dù chém giết hai người, chỉ sợ bọn họ cũng sẽ tử thương thảm trọng.

Cho nên mới nói, tám người ở đây đều không dám tùy tiện ra tay.

Triệu Thụy nghi hoặc khó hiểu hỏi:

- Các người Không phải tới cướp bóc hay sao? Vì sao còn không ra tay chứ?

Vừa nói lời này, toàn bộ tám tán tu kia đều như bị sét đánh, thậm chí nào có đạo lý người bị đánh cướp còn thúc giục người đánh cướp nhanh ra tay một chút?

Bầu không khí nơi này chợt trở nên xấu hổ khẩn trương.

Trong lòng đạo sĩ mặt vàng dẫn đầu âm thầm kêu khổ. hẳn cảm giác hai người trước mắt Không phải dễ ăn tươi như mình tưởng tượng. Trong tay hai người này đều có Linh khí, còn kết bạn mà đi. rất có thể là sư huynh đệ cùng một môn phái. Một khi dụng một người, đắc tội môn phái tu tiên chỗ này. những tán tu bọn họ cũng không lẫn lộn ở đây nổi nữa.

- Xin hỏi hai vị, các người là môn phái nào ở gần đây?

Đạo sĩ mặt vàng cổ nặn ra nụ cười trên mặt, khiến cho tướng mạo đã xấu còn ác càng thêm ghê tởm.

Triệu Thụy vừa chuẩn bị nói, liền bị Trương Hằng giành trước, hần cười ha ha nói:

- Chúng ta là tán tu tới từ Sở quốc, vượt qua lộ trình mấy vạn dặm, cuối cùng đến nơi này. dự tính đi Độc Thiên Bảo mua hai kiện Linh khí thượng phẩm.

Vừa nói ra lời này, tám tán tu xung quanh càng lộ ra thần sắc tham lam trắng trợn, mỗi người rục rịch, không chút chú ý tới kẻ hở trong lời nói của Trương Hằng. Trên đời này nào có tán tu cấp thấp lại ngu ngốc đến mức đi xa vạn dặm tới một chỗ xa lạ mua Linh khí làm gì.

Mua hai kiện Linh khí thượng phẩm? Cái này cần bao nhiêu tinh thạch chứ! Những tán tu này nằm mơ cũng muốn có một kiện Linh khí bình thường, đối với Linh khí thượng phẩm thì ngay cả mơ cũng không dám.

Lúc này hai người kia lại còn dự tính mua Linh khí thượng phẩm? Như vậy rốt cuộc trên người bọn họ có bao nhiêu giá trị?

- Ha ha. nếu như các vị không có chuyện gì. hiện giờ chúng ta phải đi Độc Thiên Bảo đây...

Trong mắt Trương Hằng chợt lóe qua một tia châm chọc.

Triệu Thụy không phải kẻ ngốc, cũng làm bộ dạng phải đi.

Thấy hai người muốn đi, tám người đánh cướp liền nóng nảy? Nếu như để cho khối thịt béo trốn thoát, có thể sẽ hối hận cả đời!

- Ra tay!

Lão đạo sĩ mặt vàng dẫn đầu hét lớn một tiếng, trong tay bấm linh quyết. Vù một cái. giữa hư không xuất hiện một mảnh gió xoáy nhỏ. Gió xoáy càng quay càng nhanh, thể tích chỉ trong hai hơi thở ngắn ngủi liền mở rộng đến kích cỡ một căn phòng nhỏ.

-Đi!

Lốc xoáy thật lớn kia như có Linh tính, kéo theo bão táp kinh người hung hăng ập về phía hai người Trương Hằng.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

37. Chương 37: Toàn Bộ Diệt.

Tu vi của lão đạo sĩ có khuôn mặt vàng vọt kia thì thuần thực hơn nhiều. Khi hần đã hoàn thành pháp thuật mà những người khác vẫn chưa làm xong.

- Đường sư huynh. để ta lên trước!

Khuôn mặt Triệu Thụy lộ ra thần sắc hưng phấn.

Trương Hằng gật gù đầu đáp ứng. thầm nghĩ lại có thêm một tên hiếu chiến. Tuy nhiên hần cũng muốn kiến thức qua thực lực của tên Triệu Thụy này.

Ngoài ra, Trương Hằng cũng đang ôm tư tưởng luyện tập thực chiến. Nếu không, hần cũng không dài dòng với mấy tên tán tu này mà sớm diệt sạch bọn họ.

Vừa nghe Triệu Thụy gọi Trương Hằng là “Đường sư huynh”. lão đạo sĩ kia sắc mặt lập tức biến đổi. Nhưng ngay sau đó, trong mắt hần bắn ra một đạo lệ quang âm độc. Hần hiểu được được hai người đang đối diện với mình này.

Nếu hai người này xưng hô nhau là huynh đệ thì bọn họ có thể là đệ tử của cùng một môn phái. Mặc dù không phải là của cùng một môn phái thì có thể cũng cùng là đệ tử của một tu sĩ đã ngoài Trúc Cơ Kỳ nào đó. Nếu không thể hoàn toàn chém giết hai người này thì sẽ lưu lại hậu họa vô cùng.

Cho nên, tên đạo sĩ khuôn mặt vàng vọt này đã thầm quyết tâm. dù phải trả đại giới cũng phải diệt sạch cả hai người.

Lão đạo sĩ này cũng chỉ mới đoán được đại khái. Hắn nào biết hai người này cũng chỉ là tu sĩ của cùng một ngọn núi, vì bối phận giống nhau cho nên mới xưng hô là huynh đệ.

Trương Hằng lạnh lùng nhìn những tên tu sĩ đang thi pháp ở bốn phía, trong lòng cũng âm thầm khinh thường.

Không nói công lực của những tu sĩ này có thâm hậu hay không, chỉ nói riêng thời gian thi pháp của chúng so le, không đều nhau đã rất dễ dàng để đối phương đánh tan từng tên một.

Tuy rằng là tám tu sĩ nhưng do tốc độ thi pháp không giống nhau nên khiến cho pháp thuật của chúng Chỉ có thể tới từng cái một mà không thể phối hợp được với nhau.

Nếu pháp thuật của tám người này đồng thời đánh tới thì chỉ sợ hai người Trương Hằng đã phải chạy trốn chết rồi.

Thực lực cường hãn nhất chính là lão đạo sĩ với khuôn mặt vàng vọt kia. Pháp thuật của hắn hoành thành đầu tiên, một trận toàn phong lớn như một căn phòng phát ra từng đợt gào thét khiến không khí xung quanh rất không ổn định, ngay cả phi hành cũng trở nên khó khăn.

Mắt thấy cỗ toàn phong thật lớn này sắp đánh tới. pháp thuật của Triệu Thụy cũng đã chuẩn bị xong.

Xuy một tiếng, trong lòng bàn tay của Triệu Thụy xuất hiện một cơn lốc Hỏa Diễm không ngừng xoay tròn. Cơn lốc này ban đầu còn rất nhỏ nhưng hỏa diễm lại phát ra nhiệt độ kinh người.

Nhân tình Trương Hằng sáng lên. Hắn cảm giác pháp thuật này tuyệt đối không đơn giản, uy lực có thể rất lớn.

- Đường sư huynh hãy nhìn xem uy lực của gió lốc Hỏa Diễm của ta đây!

Đôi mắt Triệu Thụy trừng lên. cơn lốc hỏa diễm trong tay thoát Ly ra. giống như một đạo u hỏa thổi về phía đối phương.

Cơn lốc Hỏa Diễm chi nhỏ bằng nắm tay này dường như không khiến lão đạo sĩ kia chú ý. Hắn thao túng cỗ toàn phong rất lớn kia, mang theo uy thế mạnh mẽ cuộn cuộn ập về phía trước.

Hắn cũng không tính bằng vào cỗ toàn phong này có thể thương tổn được hai người Trương Hằng, chỉ là tách hai người ra, khiến bọn họ không thể trợ giúp lẫn nhau. Sau đó bằng vào ưu thế nhân số đông hơn, chém giết từng người một.

Cơn lốc hỏa diễm rất nhỏ bé kia nhanh chóng nhập vào trong cỗ toàn phong rất lớn kia, nháy mắt đã bị nuốt chửng. Lão đạo sĩ kia cười lạnh một tiếng, chuẩn bị đánh ra pháp thuật tiếp theo.

Ánh mắt Trương Hằng lúc này lại chú ý tới từng đạo pháp thuật của bảy tên tu sĩ còn lại đang đánh về phía này. Những công kích này có trình độ yếu hơn nhiều lắm, hơn nữa công kích cũng không đủ tập trung.

Hai đạo Hỏa Diễm hình xà trước sau đánh về phía Trương Hằng. Khí lãn nóng cháy cũng thổi tới hai người, mang theo âm thanh bạo hướng ùng ùng.

Đây cũng không phải là sự thiêu đốt bình thường. Nếu bị hai đạo Hỏa Diễm hình xà này đánh trúng, dù là một khối bia đá cũng có thể nháy mắt nổ tung.

Trương Hằng hừ nhẹ một tiếng, liên tục bấm quyết đánh ra. Trước mắt hắn xuất hiện một quang sáng lóe ra ngân quang nhàn nhạt, bao bọc hắn một cách vững vàng.

Quang sáng này là một loại pháp thuật phòng ngự bình thường, nhưng do tính đặc thù của luyện hư linh khí của Trương Hằng cho nên uy lực của nó cũng tăng thêm vài phần, phạm vi cũng mở rộng ra.

Mà lực chú ý chủ yếu của Trương Hằng vẫn là tập trung vào Triệu Thụy.

Đúng lúc này, trong hư không phát ra một tiếng nổ mạnh kịch liệt. Đoàn cơn lốc hỏa diễm kia đột nhiên nổ tung ở trong tâm cổ phong toàn kia.

Ầm

Ánh lửa lóe lên tận trời. Nháy mắt khi cơn lốc Hỏa Diễm kia bùng nổ, nó lập tức bành trướng, lớn gấp cả trăm lần, ngàn lần. Từng đạo âm thanh bạo liệt xuất phát từ ngọn hỏa diễm này vang xa bốn phía.

Một tiếng hét thảm vang lên, một tên tu sĩ bị Hỏa Diễm bạo liệt này đánh trúng, toàn thân lập tức huyết nhục đầm đìa.

Những tên tu sĩ còn lại bị thảm trạng này dọa cho hoảng sợ, linh quyết trên tay cũng chậm đi vài phần.

Những tên tu sĩ ở gần cơn lốc Hỏa Diễm này cũng liên tục mở ra linh lực hộ thuẫn hoặc các loại quang sáng để ngăn cản dư ba của vụ nổ.

Phốc phốc!

Rất nhiều đoá hỏa diễm bạo liệt lan đến từng linh lực hộ thân hoặc quang sáng của các tu sĩ kia, tạo nên một trận gợn sóng. Những hộ thuẫn và quang sáng này không ngừng run rẩy.

Tên đạo sĩ có khuôn mặt vàng vọt kia đại biến, ngay cả pháp thuật đang chuẩn bị hình thành cũng bị đình chỉ.

Mà bên kia, xuy một tiếng, hai đạo hỏa xà đánh lên quang sáng trước mặt Trương Hằng dường như cũng tiến nhập một vực sâu không đáy, nhẹ nhàng biến mất, cũng không tạo nổi chút gợn sóng nào.

Chỉ là pháp thuật công kích của hai tên tu sĩ Luyện Khí sơ kỳ mà thôi. Trương Hằng căn bản không để vào mắt.

Theo sau, quang sáng này lại cản trở thêm mấy đạo pháp thuật công kích khác.

Sự chú ý của Trương Hằng vẫn chủ yếu đặt vào pháp thuật của Triệu Thụy. Bản năng cho hắn biết uy lực của pháp thuật này bất phàm nhưng không ngờ lại có uy lực lớn như thế quả thực có thể đối kháng được với pháp thuật bậc ba.

Pháp thuật bậc ba đã thuộc hàng đỉnh trong số các loại pháp thuật bậc thấp, tuyệt đối có thể giết sát những tu sĩ Luyện Khí Kỳ bình thường. Thông thường, Chỉ có tu sĩ ngoài Trúc Cơ Kỳ Mới có thể thi triển pháp thuật bậc ba.

Có thể nói, nếu tám gã tu sĩ kia toàn bộ đứng cùng một chỗ thì có thể đã bị cơn lốc Hỏa Diễm này giết sát cùng lúc.

Vén vén chỉ là dư ba đã có thể giết chết một tên tu sĩ Luyện Khí sơ kỳ. Từ đó có thể thấy được nếu lâm vào trung tâm của pháp thuật này thì không tu sĩ Luyện Khí Kỳ nào có thể đối kháng. Dù là Trương Hằng cũng không thể toàn thân trở ra.

Cơn gió lốc Hỏa Diễm kịch liệt kia quét qua không gian, âm thanh bạo liệt quanh quẩn khắp cả thung lũng, cả bầu trời cũng bị nhuộm hồng.

Uy lực như thế hoàn toàn chấn nhiếp mấy tên tán tu nơi này. Cả đám đều thi triển pháp thuật phòng ngự, không dám tiếp tục động thủ.

Lão đạo sĩ kia cắn răng nhìn tàn hồng phía chân trời, khổng chế linh khí, cấp tốc chạy trốn. Sau khi lao xa được mấy trượng, lão liền hô lớn:

- Toàn bộ phân tán chạy trốn.

Trương Hằng nở nụ cười lạnh:

- Sao lại chạy rồi?!

Linh khí dưới chân hắn lóe lên ngân quang nhàn nhạt. Trương Hằng xẹt qua bầu trời, nhanh chóng lao theo lão đạo sĩ có khuôn mặt vàng vọt kia.

Trên đường đuổi theo, hắn cũng giết ngay một tên tán tu vừa bắt đầu bỏ chạy.

Ầm!

Một quyền của Trương Hằng đã phá nát vòng linh khí bảo hộ của đối phương, chặt đứt cổ họng.

Nhất chiêu giết địch!

Triệu Thụy cười ha hả, hướng về từng tên tu sĩ còn lại đuổi theo, hai tay đánh ra từng đạo hỏa vũ tiễn màu đỏ sậm, sát hướng năm tên tán tu còn lại.

Lão đạo sĩ chạy trốn đầu tiên, hơn nữa đã bay được một quãng nhưng tốc độ linh khí do Trương Hằng khống chế nhanh hơn đối phương rất nhiều. Khoảng cách giữa hai người nhanh chóng đã được rút ngắn.

Lão đạo sĩ kia thấy Trương Hằng nhanh chóng sẽ đuổi kịp thì ánh mắt lộ ra thần thái hoảng sợ. Tuy hắn là một tu sĩ Luyện Khí hậu kỳ nhưng lại hiểu rằng mình không phải là đối thủ của Trương Hằng. Từ việc đối phương thoải mái tiếp đỡ mấy pháp thuật công kích liên tiếp đã có thể nhìn ra đôi chút.

- Người trốn không thoát đâu!

Thanh âm lạnh lùng của Trương Hằng từ phía sau vang lên.

Từ sự kiện gặp phải Lý Phong sau khi rời khỏi Phương Vân Sơn kia, tâm tính của Trương Hằng đã biến chuyển rất nhiều. Hắn hiểu được để bản thân có thể tiếp tục sống sót ở thế giới này thì tuyệt không được nhân từ, nương tay.

Lão đạo sĩ này thấy Trương Hằng đã cách mình không xa thì liền cắn răng, từ trong miệng phun ra một đạo máu huyết, chuẩn bị thi triển một bí thuật nào đó.

Thần sắc thương hại trong mắt Trương Hằng chợt lóe lên, khinh thường nhìn hắn. Hắn ở giữa không trung nhẹ nhàng phun một cái. một đạo ngân quang xẹt qua hư không, giống như một sợi chỉ bạc, lao thẳng về phía lão đạo sĩ kia.

Phù một tiếng, đạo ngân quang này đã xuyên phá linh lực hộ thuẫn trên người hắn, như là xuyên qua một tờ giấy mỏng mà thôi.

Trên ngực lão đạo sĩ xuất hiện một lỗ máu rất nhỏ. Lão lộ ra vẻ mặt với thần sắc không thể tin nổi. còn mang theo vài tia không cam lòng.

Gặp phải nhân vật bậc này. Chỉ có thể coi như nhân phẩm của lão có vấn đề mà thôi!

Theo sau, thân thể lão rơi dần về phía mặt đất.

Trương Hằng cũng hạ xuống, nhặt lấy túi trữ vật và linh khí của lão. Hắn cũng không quên kiểm tra bên trong một chút, phát hiện ra ngoại trừ mấy chục khối tinh thạch thì cũng không còn gì đáng giá.

Sau khi thu lấy Tinh thạch cho vào túi trữ vật của mình, Trương Hằng đánh ra một đạo hỏa đạn thuật, đốt cháy thi thể lão.

Làm xong hết thấy. Trương Hằng lại khống chế linh khí bay về chỗ cũ.

Chỉ một lát sau, Trương Hằng đã nhìn thấy Triệu Thụy đang đứng giữa không trung, trên mặt còn mang theo vài tia hưng phấn.

- Những tên tán tu còn lại đâu rồi?

Trương Hằng hỏi.

- vốn không định lấy đi mạng nhỏ của bọn chúng nhưng dưới Hỏa Vũ tiễn của ta thì bọn chúng đều chết hết rồi.

Trong giọng nói của Triệu Thụy còn mang theo chút áy náy.

Trương Hằng khẽ gật đầu. Từ độ cao mấy trăm thước rơi xuống đất, dù là người tu tiên bình thường cũng sẽ thi cốt vô tôn.

- Túi trữ vật bọn chúng đâu?

Trương Hằng không khỏi dò hỏi, ý tứ của hắn là Triệu Thụy có thu hoạch những chiến lợi phẩm kia không.

- Đương nhiên là đã rơi xuống cùng bọn chúng!

Triệu Thụy thản nhiên nói. cũng không cảm thấy mình làm sai gì cả.

Nét mặt Trương Hằng lập tức hơi tối sầm lại. Hắn cắn răng, không chế linh khí lao về phía mặt đất.

- Ủy, Đường sư huynh, người làm gì thế?

Triệu Thụy liền hô lớn, trong lòng không hiểu được hành vi của Trương Hằng.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

38. Chương 38: Đỗ Bằng.

:77: Bắt đầu nổ Boom chào mừng Noel

Trương Hằng không nói hai lời, không chế linh khí đi tìm những thi thể còn lại. Chỉ một lát, hắn đã tìm ra thi thể huyết nhục mơ hồ của những tán tu kia.

Trương Hằng cố gắng chịu đựng sự buồn nôn, thu lượm lấy túi trữ vật của bọn kia. Hắn thu được tổng cộng hai mươi mấy khối tinh thạch, còn không bằng của lão đạo sĩ có khuôn mặt vàng vọt kia.

Hơi có chút thất vọng. Trương Hằng cảm giác những tên tán tu này còn nghèo nàn hơn cả bản thân mình. Nhưng suy nghĩ kỹ thì thấy điều này cũng dễ lí giải. Dù sao bọn họ cũng không có thể lực nào để dựa vào, chút tinh thạch kia cũng là do cướp bóc mà có, có lẽ trong số tán tu, bọn họ cũng đã được coi là khá giàu có rồi.

Trợn mắt há mồm nhìn Trương Hằng chiếm được hai mấy khối tinh thạch, Triệu Thụy không khỏi có chút hối hận. Những tinh thạch này vốn phải thuộc về mình rồi...

Đối với một đệ tử nội môn như hắn, hai mươi mấy khối tinh thạch cũng Không phải là một con số nhỏ. Hiện giờ, số tinh thạch trong tay Triệu Thụy cũng Chỉ có mấy chục khối mà thôi.

- Người tổng cộng chiếm được bao nhiêu khối tinh thạch?

Triệu Thụy không khỏi nghi vấn. Bởi vì quá trình Trương Hằng chém giết lão đạo sĩ kia hắn cũng không thấy cho nên không biết cụ thể là Trương Hằng thu hoạch được bao nhiêu.

Trương Hằng vỗ vỗ tay, thuận thực đánh ra một Khu Trần Thuật đối với chính mình, cũng không hài lòng nói:

- Uhm. tổng cộng là năm mươi tám khối, còn có một kiện linh khí hạ phẩm, cũng miễn cưỡng coi là mạnh...

- Nhiều thế sao? Còn có một kiện linh khí?

Triệu Thụy hơi giật mình, trong lòng càng cảm thấy hối hận.

Trương Hằng chính khí lẫm lẫm nói:

- Số tiền tài bất chính này để cho sư huynh ta bảo quản đi. Sư đệ người cũng đã giết mấy tên tà tu rồi cũng coi như là một tu sĩ tốt, trừ hại cho dân. Nói thế chắc cũng sẽ không ham hố gì số tiền mờ hôi nước mắt của dân chúng này đi!

- Đúng đúng... Đường sư huynh nói rất đúng.

Triệu Thụy trả lời có chút miễn cưỡng, vẻ mặt tươi cười còn khó coi hơn cả khóc.

Hắn đã hạ quyết tâm, nếu dụng phải tình huống loại này thì nhất định phải tiên hạ thủ vi cường, quyết không thể nhường tên sư huynh “tham lam” này chiếm đoạt mất chiến lợi phẩm của mình,

Vô tình, nội tâm vốn lương thiện, chất phác như một tờ giấy của Triệu Thụy. dưới sự ảnh hưởng của Trương Hằng đã dần xảy ra chuyển biến, về phần sau này sẽ biến thành như thế nào thì không ai có thể biết được!

Trải qua lần “phản cướp bóc” này, Trương Hằng đã minh bạch sự chênh lệch giữa tán tu và đệ tử danh môn chính phái.

Những tán tu thì công pháp tu luyện cũng rất kém, thậm chí là công pháp không đầy đủ phương pháp tu luyện lại không có tiền bối chỉ bảo cho nên trên đường tu luyện cũng rất quanh co.

Bởi vì mặc dù dưới tình huống không có Linh khí thì một đệ tử có môn phái cũng vẫn dễ dàng chiến thắng một tán tu cùng giai bình thường.

Đây cũng chính là Lý do khiến hai người Trương Hằng có thể thoát mái tiêu diệt toàn bộ tám tên tán tu kia. Tuy nhiên điều này cũng có một phần Nguyên nhân là do thực lực hai người vượt xa những tu sĩ cùng giai. Nếu là những đệ tử bình thường có môn phái khác, sẽ rất khó có thể làm được việc này!

Đương nhiên, cũng có Lý do là vì hai người gặp phải tán tu bình thường. Trong số tán tu cũng có một số nhân vật đặc biệt cường đại. Bọn họ đa số có điều thể ngộ, thực lực cường hãn hơn tán tu bình thường rất nhiều.

Thông qua cuộc chiến này, Trương Hằng cũng có đánh giá Mới về thực lực của Triệu Thụy. Thực lực người này không thua kém tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn chút nào. Ngay cả pháp thuật sánh bằng pháp thuật bậc ba cũng bị hắn luyện thành, thực lực quá thực rất đáng sợ.

Sau khi thu hoạch chiến lợi phẩm, hai người lại tiếp tục phi hành, tốc độ cũng nhanh hơn vài phần.

Khi đang trên đường, ánh mắt Triệu Thụy thường hướng về những ngọn núi xung quanh với vẻ tìm kiếm, bộ dáng rất không cam lòng, hận không thể gặp phải một đám tán tu tới cướp bóc.

Trương Hằng sao lại không hiểu được tâm tư của hắn, cười hỏi:

- Triệu sư đệ chẳng lẽ còn muốn trừ hại cho dân sao?! Cơ hội như vậy chắc chắn ngày sau sẽ có!

Triệu Thụy cười ngượng:

- Đúng thế. những tên tán tu chuyển cướp bóc kia thật đáng hận...

Đúng lúc này, phía trước lại có tới mười mấy tên tu sĩ, dưới chân bọn họ đều là linh khí, trên người lộ ra khí thế lẫm liệt.

Triệu Thụy mang theo thần sắc vui mừng nói:

- Chẳng lẽ lại tới cướp nữa?!

Trương Hằng lắc đầu:

- Hắn là không phải.

Khí thế trên mười người này, những tên tán tu lúc trước không thể sánh nổi. hơn nữa tu vi đều là ngoài Luyện Khí trung kỳ, linh khí dưới chân đều là linh khí hạ phẩm.

Ngoài ra, trung phục của những người này cũng tương tự như nhau, đều mặc một thân khinh giáp, đội hình phi hành cũng rất chỉnh tề, không chút tán loạn.

Điều khiến người ta chú ý nhất chính là thanh niên tuấn lãng mặc bạch y cầm đầu kia. Hắn có một đôi mày kiếm bất mắt. tạo cho đối phương một cảm giác không thể coi thường. Trong ánh mắt của hắn tản mát ra một cỗ khí tức lạnh như băng.

Cả người hắn giống như một thanh bảo kiếm rời vỏ. mặc dù lẫn trong đám người cũng sẽ khiến người ta nhanh chóng chú ý tới.

Mà từ khí thể trên người thanh niên này tán phát ra, có thể thấy được tu vi của hắn đã đạt tới Luyện Khí đại viên mãn. Linh khí dưới chân hắn là thượng phẩm. bộ giáp trụ màu xanh trên người hắn tràn đầy sáng bóng, phỏng chừng là một kiện linh khí phòng ngự.

Mười mấy người là do thanh niên này cầm đầu, những tu sĩ khác đều ngoan ngoãn đứng phía sau hắn, không có chút Ý đồ vọng động nào.

Tên thanh niên bạch ý này đã sớm phát hiện ra hai người Trương Hằng, dẫn theo những tu sĩ phía sau lao tới đây.

- Đường sư huynh, bọn họ là ai?

Triệu Thụy tò mò hỏi.

- Cũng không rõ; chắc rằng có liên quan tới Độc Thiên Bảo đi!

Trương Hằng thầm đoán thân phận của những người này.

Khi thanh niên bạch ý bay tới cách hai người hai mươi thước thì dừng lại. những tu sĩ phía sau hắn cũng dừng theo, ngưng mắt nhìn lại.

Ánh mắt lạnh liệt của tên thanh niên kia nhìn chằm chằm hai người Trương Hằng, chủ yếu lưu ý tới Triệu Thụy, về phần Trương Hằng, trực tiếp bị hắn xem nhẹ, bỏ qua.

- Chúng ta là vệ sĩ tuần tra của Độc Thiên Bảo. phụ trách an toàn xung quanh đây. Ánh lửa vừa lóe lên ở phía chân trời vừa rồi có phải liên quan tới các ngươi không?

Thanh niên bạch ý lạnh nhạt nói.

Trương Hằng hơi tiến lên mấy thước, vẻ mặt bình tĩnh nói:

- Hai người chúng ta đều là tu sĩ Phương Vân Sơn kết bạn đi tới Độc Thiên Bảo. Trên đường chúng ta gặp phải tám tên tán tu cướp bóc. Nhưng chúng đã bị chúng ta giải quyết, về phần ánh lửa vừa rồi thì chính là pháp thuật của vị sư đệ này.

- Ồ? Các ngươi đã hoàn toàn tiêu diệt La Sơn Bát Ác sao?

Thanh niên bạch ý kia lộ ra vài phần ngạc nhiên, không khỏi đánh giá hai người vài lần. ánh mắt vẫn chủ yếu rơi xuống người Triệu Thụy.

Nghe giọng điệu này thì La Sơn Bát Ác cũng có chút đánh tiếng ở nơi đây.

- Pháp thuật vừa rồi là do ngươi thi triển sao?

Lúc ấy có phải có tu sĩ Trúc Cơ Kỳ nơi đó không?

Thanh niên bạch ý này mang theo vài phần không tin.

Triệu Thụy hướng về phía thanh niên bạch ý hơi thi lễ:

- Tại hạ Triệu Thụy, đây là đồng môn của ta Đường sư huynh. Pháp thuật vừa rồi chính là do ta phóng ra. Đây là một bí thuật hỏa hệ mà sư tổ truyền thụ cho ta, lúc ấy cũng không có tu sĩ nào khác ở đây.

Thanh niên bạch ý kia liền ôm quyền về phía Triệu Thụy, cũng không để ý Trương Hằng ở một bên:

- Tạ hạ là Đỗ Bằng của Độc Thiên Bảo. Uy lực của pháp thuật mà đạo hữu vừa thi triển chỉ sợ cũng không yếu hơn những pháp thuật bậc ba bình thường đi!

Trên mặt Triệu Thụy hơi lộ ra vẻ vui mừng:

- Không sai. pháp thuật này chính là đơn giản hóa của pháp thuật trung cấp Hỏa Diễm Cự Phong, uy lực đích xác không kém gì pháp thuật bậc ba! Nhớ ngày đó khi ta tu luyện pháp thuật này thì...

Trương Hằng ở bên cạnh xấu hổ. Tên Triệu Thụy này cũng quá không có tâm cơ đi! Người ta chỉ mới khen người một câu mà người đã đem hết gốc gác của mình đều lộ ra cho người ta xem rồi.

Tuy nhiên, tên Đỗ Bằng dường như rất có hảo cảm với Triệu Thụy. Hai người cũng cứ thế, không nhìn những người xung quanh, nói chuyện phiếm một hồi lâu.

Tới cuối cùng, Đỗ Bằng lại hơi thi lễ với Triệu Thụy:

- Hai ta trò chuyện có chút hòa hợp, sau này nếu có thời gian thì tới Độc Thiên Bảo tìm ta. Đến lúc đó chúng ta sẽ tham khảo pháp thuật với nhau một chút. Ta lúc này đang đảm đương việc tuần tra, tiếp đón không được chu toàn mong huynh đệ người thứ lỗi.

- Sau này ta thật sự phải tới tìm người đó!

Triệu Thụy cười cười, nhìn theo bọn họ rồi đi.

Đỗ Bằng mang theo đám tu sĩ phía sau nhanh chóng rời đi, từ đầu tới cuối cũng không thèm liếc mắt nhìn Trương Hằng một cái.

Triệu Thụy cười ha hả nói:

- Người này không tồi. Đường sư huynh cũng có thể kết giao một chút!

Trương Hằng trừng mắt lên, cũng không giải thích gì thêm, thản nhiên nói:

- Chúng ta nhanh lên chút, Độc Thiên Bảo cũng đã không còn xa nữa.

Trong lòng Trương Hằng cũng không có gì là bất bình, tức giận. Thế Giới này, thực lực đại biểu hết thảy.

Thực lực của Triệu Thụy không kém tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn chút nào. đương nhiên có thể hòa hợp được với đối phương. Mà ở bên ngoài, hắn cũng chỉ là một gã Luyện Khí tiên khí mà thôi, căn bản không được đối phương để ý vào mắt.

Lấy vẻ mặt lạnh lùng nhìn bầu trời màu xanh lam, trong lòng Trương Hằng lặng lẽ tự nhủ:

“Một ngày nào đó, toàn bộ Tam Tinh Vực đều sẽ vì sự tồn tại của ta mà run sợ...”

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

39. Chương 39: Tình Cờ Gặp Lại Lý Hoành.

:77: Bắt đầu nổ Boom chào mừng Noel

Từ sau khi gặp đội tuần tra của Đỗ Bằng, Trương Hằng có một cái nhìn Mới đối với thực lực của Độc Thiên Bảo.

Những tu sĩ này, mỗi người đều có được linh khí cho riêng mình, thực lực bản thân cũng không yếu. trên người cũng đều mang theo sát phạt khí. so với tu sĩ cùng thể hệ của Phương Vân Sơn thì thực lực mơ hồ cao hơn không Chỉ một bậc.

Đặc biệt là tên Đỗ Bằng có cảnh giới Luyện Khí đại viên mãn kia. Trên người hắn không ngờ đồng thời có được linh khí thượng phẩm và linh khí phòng ngự. Với tài phú như thế e rằng hắn cũng không có bao nhiêu đối thủ trong số tu sĩ cùng giai.

ở Phương Vân Sơn, Trương Hằng còn chưa nhìn thấy tu sĩ Luyện Khí Kỳ nào có được linh khí thượng phẩm trong tay, về phần linh khí phòng ngự thì hắn cũng chỉ mới được thấy qua ở trên người nhân vật Ô Lăng thần bí kia.

Trong tay người này không ngờ đồng thời có được hai kiện linh khí hiếm thấy thật khiến người ta hâm mộ. Từ phương diện này cũng có thể nhìn ra Độc Thiên Bảo tiền tài dồi dào hơn so với Phương Vân Sơn.

Độc Thiên Bảo Tuy rằng chỉ truyền thừa một ngàn năm, vị tổ sư khai sơn Nguyên Anh KỶ cũng đã không còn tồn tại nhưng thực lực tiềm tàng cũng không thể coi thường được! Nếu không cũng khó có thể chèo lái được phường thị lớn nhất trong phạm vi mấy ngàn dặm này.

Theo hai người phi hành dần dần trải qua rất nhiều ngọn núi cao ngất, bóng dáng mơ hồ của Độc Thiên Bảo dần hiện ra ở xa xa.

Vị trí của Độc Thiên Bảo nằm trên một ngọn núi cụt cao ngất ngập mây. so với những ngọn núi xung quanh vẫn phải cao hơn một nửa, nổi bật hẳn giữa bầu trời. Nó được những đám mây trắng bao quanh, khiến người ta có một loại cảm giác rất thần bí, mông lung.

- Đường sư huynh, nhanh tăng tốc đi! Ta có cảm giác không chờ được nữa, muốn tới gần nhìn một cái.

Triệu Thụy vui mừng, gấp gấp nhìn Độc Thiên Bảo lúc này Mới chỉ là một điểm nhỏ mơ hồ ở xa xa.

- Được rồi. Tuy nhiên chúng ta phải bay cao hơn một chút, ngọn đoạn nhai sơn kia thật đúng là rất cao!

Trương Hằng gật đầu đồng ý.

Tốc độ hai người lập tức nhanh thêm vài phần, lao về đỉnh ngọn đoạn nhai sơn cao vút lên kia bay đi.

Theo tốc độ tăng lên, độ cao của hai người so với mặt đất cũng đã dần gia tăng, ở tầm này, cảnh vật bên dưới dần nhỏ đi, không lâu sau đã chỉ nhỏ như một con kiến mà thôi.

Hơn nữa, theo độ cao gia tăng, mơ hồ cảm nhận được những cỗ cương phong băng hàn ập tới, nhiệt độ cũng giảm xuống nhanh chóng.

Dưới cương phong băng hàn này, không chỉ là phàm nhân Cho dù là tu sĩ bậc thấp bình thường cũng rất khó có thể chịu đựng nổi.

Nhưng nhiệt độ và lãnh phong như thế này cũng Không phải là vấn đề lớn đối với Trương Hằng. Mà bộ dáng của Triệu Thụy ở bên cạnh hẳn cũng như không bị ảnh hưởng chút nào.

Với khoảng cách càng gần, hình dáng của Độc Thiên Bảo cũng dần hiện rõ trước mặt hai người.

Đó là một tòa thành thật lớn như lơ lửng ở giữa không trung. Trên thực tế, tòa thành này cũng tọa lạc sừng sững ở trên đoạn nhai sơn.

Đoạn nhai sơn này giống như bị một đao chém ngang, trơn nhẵn, dưới rộng trên hẹp. Chân núi rộng nhất có phạm vi tới mười mấy dặm, mà nơi hẹp nhất trên đỉnh núi lại chỉ rộng chừng hơn mười thước.

Từ xa nhìn lại, nó giống như một cái kim tự tháp.

Nghe nói ngọn đoạn nhai sơn này cũng không phải tự nhiên hình thành mà bị một đại thần thông giả chém thành hình thái như thế!

Bởi vì đỉnh núi rất nhọn, lại có mây bay lượn lơ xung quanh cho nên từ xa nhìn lại, cả tòa Độc Thiên Bảo thật lớn này giống như đang huyền phủ ở giữa hư không vậy.

Nhìn Độc Thiên Bảo khổng lồ như hồng hoang cự thú, lại nhìn đỉnh núi chỉ rộng hơn mười thước kia, Trương Hằng không khỏi sinh ra cảm giác nghi hoặc là tòa cự bảo này sao lại không sụp đổ?!

Bởi vì Độc Thiên Bảo cũng không nhỏ hơn thành thị thế tục là bao, trong đó lại chứa đựng mấy vạn người, gồm cả tu sĩ và phàm nhân.

Mấy vạn người cùng sinh sống trên một đỉnh núi chỉ rộng hơn mười thước khiến người ta cũng phải hoảng sợ. vạn nhất ngọn núi này không chịu nổi thì sao?!

Nhưng lập tức Trương Hằng lại thấy ý nghĩ của chính mình thật buồn cười. Đây là thế giới lấy người tu tiên làm chủ, sao có thể dùng lẽ thường ở địa cầu để xem xét!? Xem ra bản thân hẳn còn chưa hoàn toàn dung nhập vào thế Giới này.

Ngoài ra, chung quanh Độc Thiên Bảo còn bị bao vây bởi một tầng tử quang nhàn nhạt, trong suốt, có thể là một đại trận phòng ngự lợi hại nào đó.

Ở xa xa, Trương Hằng không khỏi thầm khen ngợi. Có thể bao phủ toàn bộ tòa thành như thế này thì có thể tưởng tượng được sự cao minh của người bày trận!

Có thể nói đây là một đại trận hộ phái siêu cấp. Đại trận phòng ngự to lớn như thế. ở toàn Tam Tinh Vực này, e rằng Chỉ có những môn phái tu chân khổng lồ Mới có thể có được.

Bởi vì hai người đã dần dần tới gần Độc Thiên Bảo, hơn nữa trên đường cũng thường xuyên có tu sĩ qua lại cho nên tốc độ cũng dần giảm xuống, dùng ánh mắt kính sợ nhìn tòa Độc Thiên Bảo cách đó không xa.

Đúng lúc này, Trương Hằng nghe được có âm thanh cười nhạo từ xa xa truyền tới:

- Lý sư huynh người sẽ không bán hết linh khí của mình để đổi lấy một kiện pháp khí tàn phá đang dùng đây chứ?

Trương Hằng không khỏi ghé mắt nhìn về phía đó. Chỉ thấy một tên tu sĩ mặt béo khổng lồ chế một linh khí hạ phẩm đang châm biếm một tu sĩ thanh niên cách hẵn không xa.

Thần sắc của thanh niên kia âm lãnh, mái tóc lộn xộn đang trầm mặc phi hành, dường như muốn thoát khỏi tên tu sĩ mặt béo phía sau.

Tiếc rằng, hẵn đang khổng lồ chế một kiện pháp khí bình thường mà thôi cho nên tốc độ rất thông thả, chỉ bằng hai ba phần tốc độ của linh khí bình thường.

Trương Hằng cảm thấy người thanh niên này có chút quen mắt. Khi nhìn kỹ. trong lòng hẵn không khỏi giật mình. Đó Không phải là Lý Hoành của Phong Hành Môn sao?!

Tại tối hôm đó, Lý Hoành muốn mạnh mẽ xuống tay với Ninh Tuyết Dung để khiến nàng thành lô đỉnh của hẵn. Nhưng dưới tình huống Ninh Tuyết Dung thà chết phản kháng, hai người đều bị trọng thương.

Ninh Tuyết Dung vì thế cũng bị biến thành một đoá tuyết liên, đang nằm trong túi trữ vật của Trương Hằng đây.

về phần Lý Hoành, Trương Hằng nhớ rõ lúc đó hẵn bị cả nội thương và ngoại thương thảm trọng, thân thể bị một khối cự thạch đè lên. còn bị một kích của mình khiến cho hôn mê thêm.

Dưới tình huống như thế, Trương Hằng cũng có chút nghi ngờ không biết hẵn có thể còn sống không nữa.

Mà lúc này, hẵn không ngờ gặp được Lý Hoành đang rất nghèo túng, trong lòng có chút xúc động, nhưng cũng không thông cảm chút nào.

Trương Hằng lúc ấy có thể tha cho hẵn một mạng đã xem như không tồi. Nếu là Trương Hằng với tâm tính đã biến hóa không ít như lúc này thì căn bản sẽ không cho hẵn một đường sống nào!

Có thể là do chú ý tới động tác của Trương Hằng nên ánh mắt của Triệu Thụy cũng nhìn về phía hai người kia.

- Lý sư huynh, Vương sư huynh. các người vừa mới từ Độc Thiên Bảo ra sao?

Triệu Thụy không ngờ cũng nhận ra hai người này.

Lý Hoành lạnh nhạt nhìn hẵn một cái. cũng không lưu ý tới Trương Hằng ở bên cạnh Triệu Thụy, không nói lời nào, khổng lồ chế pháp khí dưới chân bay về phía xa xa với tốc độ chậm chạp.

Tên tu sĩ mặt béo kia cười hắc hắc, hướng về Triệu Thụy nói:

- Vị huynh đệ này, chúng ta biết nhau sao? Tuy nhiên ta thật ra lại biết Đường sư huynh bên cạnh người!

Trương Hằng cận thận đánh giá hẵn một cái. cũng cảm thấy có chút quen mắt nhưng vẫn không nghĩ ra.

Dù sao toàn bộ Phương Vân Sơn có rất nhiều tu sĩ. Ngoại môn có tới bốn năm nghìn, nội môn có tới vài trăm, không thể nhớ rõ từng người được. Hơn nữa, đa số tu sĩ bình thường đều dành hết thời gian để tu luyện thời gian làm việc khác cũng không nhiều.

Đường Phong lúc trước cũng coi như có chút danh tiếng ở Phương Vân Sơn tên mặt béo biết hẵn thì cũng không có gì là lạ.

Triệu Thụy không ngại nói:

- Vương sư huynh. ở trên núi ta từng gặp qua ngươi. Một bằng hữu nội môn cũng từng đề cập tới một chuyện của ngươi. Ta gọi là Triệu Thụy, Mới tiến vào Phương Vân Sơn từ hai năm trước.

- Ha ha, ta nhớ ra rồi. Ngươi là tên đệ tử nội môn vừa tiến vào Hỏa Vân Môn. Nghe nói là do Hỏa Vũ chân nhân mang vào!

Tên tu sĩ béo họ Vương kia không đổi sắc nhìn liếc qua linh khí trung phẩm dưới chân Triệu Thụy.

Triệu Thụy liên tục bảo đúng, lại nói chuyện phiếm với tên tu sĩ họ Vương này một lúc.

Trương Hằng ở bên cạnh cũng có chút ngạc nhiên. Hóa ra tên Triệu Thụy mới chỉ tiến vào Phương Vân Sơn từ hai năm trước nhưng không ngờ Tu vi của hắn đã đạt tới Luyện Khí hậu kỳ rồi.

Nếu trước khi nhập môn hắn còn chưa có cơ sở tu hành thì quả thực tiến bộ của hắn vô cùng khủng bố đi!

Hai năm đã đạt tới Luyện Khí hậu kỳ. Trương Hằng cũng chưa từng nghe nói tới ai có tốc độ tu luyện thế này!

- Đường sư huynh cùng Triệu sư đệ không ngờ lại kết bạn với nhau đi Độc Thiên Bảo! Các ngươi cũng là muốn tới phường thị để giao dịch vài thứ đi? Ta cũng không làm các ngươi chậm trễ nữa!

Tên tu sĩ họ Phương cuối cùng không chế linh khí rời đi.

Triệu Thụy cười hì hì giới thiệu lai lịch của tên tu sĩ họ Vương kia cho Trương Hằng:

- Người này tên là Vương Viên, nghe nói là hậu bối của một gia tộc tu chân đã diệt vong. Hắn vừa mới tới Phương Vân Sơn thì bộ dạng còn chưa béo như thế. Nhưng sau đó vì ăn nhầm một loại đan dược cho nên hình thể ngày càng béo hơn do đó hắn một lòng tiềm tu, rất ít khi xuất môn. Hắn cũng là một tên đệ tử nội môn thuộc hàng kém nhất ở Tiên Vân Tông.

Trương Hằng bĩu môi, thầm nghĩ tên Vương Viên mập mạp này có cái tên cũng hơi cổ quái, tu vi là Luyện Khí trung kỳ. Mà Đường Phong ở Phương Vân Sơn mấy năm không ngờ cũng không có ấn tượng gì về hắn ta từ đó có thể thấy được trình độ thấp kém của đối phương.

- Ngươi sao lại biết những người này?

Trương Hằng không khỏi kinh ngạc, Triệu Thụy này vừa mới tới Phương Vân Sơn chỉ hai năm, sao còn biết nhiều hơn cả mình.

Triệu Thụy cũng không để ý nói:

- Ta đúng là rất có hứng thú với kỳ văn dị sự. thường xuyên năn nỉ các vị sư huynh trong môn giảng giải mấy thứ này cho ta!

- Ngay cả những sự tích của Đường sư huynh ngươi ta cũng biết không ít đó!

Thần thái của Triệu Thụy đặc ý nhìn Trương Hằng, ra vẻ hắn có thể vạch trần cả gốc gác thân thế của Trương Hằng.

Trương Hằng thật sự có cảm giác muốn ngắt! Triệu Thụy không ngờ lại thích thú tán chuyện.. Quả thực tán chuyện là việc mà nữ nhân yêu thích nhất thế mà Triệu Thụy không ngờ cũng có sở thích như vậy!

Chẳng lẽ người này là nữ?!

Trương Hằng hoảng sợ, vội vàng cận thận đánh giá Triệu Thụy, phát hiện bộ dáng của hắn có hơi thanh tú nhưng tổng thể dáng người cũng không giống với một cô gái.

Lại dùng thần thức có thể sánh bằng tu sĩ Trúc Cơ Kỳ của mình xem xét một lúc. xác nhận thân phận của đối phương rồi. Trương Hằng lúc này mới thở phào một hơi nhẹ nhõm.

Xem ra nữ phần nam trung hoàn toàn là chuyện cổ xưa, hiện thực cũng không mấy khi xuất hiện.

Triệu Thụy bị Trương Hằng hằng dùng ánh mắt sợ hãi nhìn, cả người thấy không tự nhiên, vội nói:

- Người... người nhìn cái gì?

- Ha ha. một lần nữa nhìn kỹ lại sư đệ người thôi!

Trương Hằng nhún vai nói.

- Thật không?

Trong lòng Triệu Thụy cũng cảm thấy có gì đó không thích hợp. Hắn cảm giác ánh mắt vừa rồi của Trương Hằng đánh giá mình có chút là lạ. nhưng vẫn miễn cưỡng tin tưởng lời giải thích của đối phương.

- Chúng ta nhanh chóng vào thành đi!

Trương Hằng không chế linh khí bay về phía Độc Thiên Bảo đồ sộ kia, ánh mắt cũng không khỏi đánh giá cấu trúc của tòa thành này, trong lòng âm thầm tán thưởng.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

40. Chương 40: Đường Còn Dài.

:77: Bắt đầu nổ Boom chào mừng Noel

Bởi vì đã tới gần Độc Thiên Bảo rồi cho nên tầm nhìn đã có thể nhìn thấy một dãy Tường thành và cửa thành bằng cương thiết đã rộng mở.

Tường thành chỉ dùng một loại thạch tài bình thường ở Tu Tiên Giới tạo nên, dày chừng bốn năm thước, mặt ngoài màu trắng xám. hiện lên vẻ thô ráp. Nhưng độ cứng của chúng không hề thua kém sắt thép bình thường. Dù là đao kiếm bình thường công kích cũng chỉ lưu lại một dấu vết nhợt nhạt mà thôi.

Đương nhiên, Tường thành này cũng không phải là thủ đoạn phòng ngự chính của tòa thành khổng lồ này. Đối với người tu tiên mà nói thì Tường thành dùng loại đá kiên cố hơn nữa cũng chỉ phí công tốn của.

Đại trận hộ pháp màu tím nhạt bao quanh Tường thành mới chính là lực lượng phòng ngự chủ yếu của Độc Thiên Bảo. Nó bảo hộ cho toàn bộ tòa thành.

Trên cửa thành có hai mươi tên tu sĩ Luyện Khí trung kỳ thủ hộ. Những tu sĩ vào ra đều phải đi qua cửa thành này. Khi bay tới cửa thành đều tự giác hạ xuống bên cạnh thành rồi đi bộ vào.

Trương Hằng phát hiện ra mỗi tu sĩ tiến vào thành đều phải giao nộp một khối Tinh thạch. Hơn nữa trong quá trình, bọn họ cũng không thấy có chút bất mãn nào. Nhiều người thậm chí còn ngoan ngoãn xếp hàng chờ tới lượt.

Trương Hằng có chút kinh ngạc. Những tên tu sĩ kia bình thường rất bướng bỉnh nhưng không ngờ cũng có ngày lộ ra biểu hiện ngoan ngoãn thế này. so với việc xếp hàng mua vé xe lửa ở địa cầu còn trật tự và nghiêm túc hơn. ít nhất cũng không thấy cảnh có người chen ngang.

Chẳng lẽ Ý thức của đám tu sĩ này còn cao hơn so với người địa cầu sao?! Trương Hằng đương nhiên sẽ không nghĩ thế.

Bởi vì ở thế giới thực lực vi tôn thế. những tu sĩ kia sợ dĩ ngoan ngoãn như thế cũng chỉ vì thực lực mạnh mẽ của Độc Thiên Bảo mà thôi!

ở phía sau, một đạo độn quang màu xanh bay qua đám người Trương Hằng. một cỗ khí tức cường đại cũng xẹt qua.

Độn quang màu xanh kia có hình khối vuông, có chút giống với thảm bay của A Lạp Đỉnh, toàn thân lóe ra quang sáng màu xanh, tốc độ còn nhanh hơn linh khí nhiều lắm.

Trên độn quang kia có một lão già mặt đen. không kiêng nể gì khổng chế độn quang lao vào trong thành mà không cần xuyên qua cửa chính, thực tiếp bay qua đại trận hộ pháp màu tím ngoài Tường thành.

Hành vi của hắn thu hút rất nhiều ánh mắt của những tu sĩ xung quanh nhưng cũng không ai dám đưa ra dị nghị. Đa phần chúng đều đưa ánh mắt kính sợ nhìn hắn tùy tiện tiến vào Độc Thiên Bảo.

Mà hai mươi tên hộ vệ đứng ở cửa thành cũng không có gì dị nghị, như có mắt không trông để hắn từ trên bầu trời bay vào trong thành.

- Hóa ra là một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ!

Triệu Thụy hưng phấn nhìn đạo độn quang biết mất ở cuối chân trời kia, biểu tình mang theo vài phần mê hoặc nói.

Trương Hằng im lặng không nói gì. Có thể thi triển Độn Quang Thuật thì tối thiểu đều là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. Mỗi loại Độn Quang Thuật cấp cao đều nhanh hơn rất nhiều so với tốc độ của khổng chế linh khí bình thường.

- Được rồi. chúng ta cũng nên vào thành Trúc Cơ Kỳ cũng không phải là mục tiêu quá xa xôi!

Trương Hằng cũng không quản biểu tình của Triệu Thụy, khổng chế linh khí bay về phía cửa thành.

- Đúng thế cho ta thêm bốn năm năm nữa. ta cũng có thể tiến vào Trúc Cơ Kỳ. Uy, chờ ta một chút...

Triệu Thụy vội vàng đuổi theo Trương Hằng. Lời nói của hắn cũng khiến mấy tên tu sĩ xung quanh ghé mắt sang nhìn.

Thời gian bốn năm năm có thể tiến vào Trúc Cơ Kỳ!? Những tu sĩ xung quanh đều dùng ánh mắt khinh thường nhìn hắn. Có người ở cạnh đó còn nổi lên châm biếm.

- Tên gia hỏa kia tóc còn chưa đủ dài đã đòi Trúc Cơ Kỳ!? Vị sư huynh Luyện Khí đại viên mãn của phái đã hai mươi năm còn chưa đột phá được bình cảnh!

- Người không nhìn thấy hắn còn trẻ như thế cũng đã có tu vi Luyện Khí hậu kỳ rồi sao?! Có lẽ thật sự có thể tiến vào Trúc Cơ Kỳ đó!

- Hừ. không cần nghĩ xa thế đâu! Hiện giờ Trúc Cơ Đan đã gần như tuyệt tích, có thể bằng sự cố gắng của bản thân tiến vào Trúc Cơ Kỳ cũng không được mấy người...

Triệu Thụy hơi xấu hổ nhìn xung quanh, bay tới bên cạnh Trương Hằng, thấp giọng nói thầm:

- Trúc Cơ Kỳ thật sự khó như thế sao?!

Trương Hằng thần nhiên nói:

- Đối với người có Linh căn bình thường mà nói thì quá thật cũng không mấy hy vọng. Nhưng nếu có công pháp tốt hoặc linh dược phụ trợ, người có Linh căn thiên phú vẫn có cơ hội rất lớn để tiến vào Trúc Cơ Kỳ.

- Những nghe tổ sư ta nói thì ta không phải là người có Linh căn thiên phú!

Triệu Thụy nghi hoặc nói.

- Không phải là linh căn thiên phú thì là người có Linh căn cực phẩm trong truyền thuyết đi!

Trương Hằng tùy ý nói nhưng trong mắt cũng không có gì là thèm muốn.

“Linh căn thiên phú thì sao?! Lão tử tu luyện Biến Thái Công, không nhìn thiên phú, vẫn có thể dấn đạp lên các người!”

Triệu Thụy đương nhiên không biết được Ý tưởng lúc này của Trương Hằng. lấy tay xoa xoa đầu. cười nói:

- Nhưng là ta cũng không phải là linh căn cực phẩm.

- Không phải là linh căn thiên phú, cũng không phải là linh căn cực phẩm sao?

Trương Hằng cũng có chút không rõ.

Triệu Thụy mới chỉ mười bảy mười tám tuổi, tu vi đã đạt tới cảnh Giới Luyện Khí hậu kỳ. Tốc độ tu luyện này quả thực rất khủng bố.

Nói hắn không phải là linh căn cực phẩm cũng khiến người ta không tin tưởng.

- Vậy ngươi có Linh căn gì? Không phải là linh căn biến dị gì đó chứ?

Trương Hằng mang theo biểu tình quái dị hỏi.

- Ta chỉ là linh căn bình thường!

Triệu Thụy trả lời với giọng điệu hơi khế.

“Ngươi là linh căn bình thường sao? Có quỷ mới tin!”

Trương Hằng cũng không để ý tới hắn nữa, không chế linh khí hạ xuống, đặt chân xuống đất. cũng xếp hàng theo quý củ.

- Đường sư huynh, ta thật sự chỉ là linh căn bình thường.

Triệu Thụy thấy bộ dáng Trương Hằng không tin thì vội vàng đuổi theo sau. cùng nhau xếp hàng.

Trương Hằng trực tiếp bỏ qua lời nói của hắn, nhắm mắt dưỡng thần.

Tu Tiên Giới có bốn loại linh căn: phế linh căn, linh căn bình thường, linh căn thiên phú, linh căn cực phẩm.

Khối thân thể của Trương Hằng chính là linh căn bình thường. Tốc độ của hắn đã thể hiện rõ ràng. Qua mười mấy năm. hắn cũng mới đến Luyện Khí tiên kỳ, lại là kết quả của sự trợ giúp của rất nhiều linh dược.

Triệu Thụy mới chững ấy tuổi, nhập môn mới hai năm, dù là căn cốt thiên tài địa bảo gì cũng không thể đạt được hiệu quả biến thái như thế!

- Ai, vì sao các ngươi đều không tin lời ta nói?!

Triệu Thụy trở nên buồn bực, thở dài, cũng không giải thích gì nữa!

Qua lúc lâu sau, Trương Hằng đột nhiên mở mắt ra. Lúc này đã tới lượt hắn tiến vào thành rồi.

Khẽ vỗ nhẹ lên túi trữ vật, trong tay hắn xuất hiện một khối tinh thạch. Trương Hằng giao nó cho tên thủ vệ đang đứng đối diện.

- Ngươi có thể đi vào!

Tên thủ vệ lạnh nhạt nói, cũng không liếc mắt nhìn thêm.

Triệu Thụy cũng tiếc rẻ giao ra một khối Tinh thạch. Tên thủ vệ kia thấy hắn còn trẻ vậy mà đã đạt tới Luyện Khí hậu kỳ thì thần sắc dịu đi vài phần:

- Mời vào!

Đây là Lần thứ hai trong ngày Trương Hằng gặp phải loại đãi ngộ không công bằng này, biểu tình trên mặt vẫn bình thường, mang theo Triệu Thụy tiến vào bên trong.

Mặt đất của tòa thành này toàn bộ được lát bằng đá cẩm thạch, bằng phẳng và rất cứng rắn. bước đi trên đó khiến người ta cảm giác rất chắc chắn.

Sau khi vào thành, phát hiện lưu lượng người đi lại bên trong rất lớn. phẳng phát giống như một thành thị ở phạm thế.

Hơn nữa, ở trong này Trương Hằng còn phát hiện ra không ít phạm nhân, cũng có nhiều tu sĩ Dẫn Khí Kỳ, một bộ phận nhất định là Luyện Khí Kỳ. Thậm chí, thi thoảng hắn còn nhìn thấy cả tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

ở địa phương xa trung tâm này, dọc hai bên đường có rất nhiều phạm nhân bán các loại tài liệu tu tiên có giá trị thấp nhất. Trong số bọn họ còn có người thi thoảng lại hô lên chào hàng.

- Bán An Thần Phù sơ giai, một khối tinh thạch một trăm chiếc!

- Năm khối mật gấu cực phẩm đổi một thanh pháp khí bình thường!

- Đổi lá bùa bạc một lấy mười viên Dương Khí Hoàn!

Trương Hằng có cảm giác dường như bản thân đã lọt vào một thành thị cổ đại náo nhiệt, cũng giống như tiến vào một thế Giới tiên hiệp giả tưởng.

Thần tình hắn ngần ra. Giờ phút này, hắn đột nhiên sinh cảm giác không phân biệt được thật giả trong thế Giới này!

Rốt cục là thành thị cổ đại ồn ào náo nhiệt hay là thành thị trong một tác phẩm tiên hiệp giả tưởng, hay là thế Giới tiên hiệp trong mơ...

Ý thức hắn trở nên giãy dụa giữa hai bờ thực ảo!

Bỗng dưng, ngọc giản thần bí trong đầu hắn phát ra một tiếng chi chi, phóng xuất một cỗ lôi điện màu bạc rất nhỏ, đánh mạnh vào óc hắn khiến hắn nháy mắt Tỉnh táo lại.

Ý thức Trương Hằng lại trở về với tòa thành này. Hắn dùng ánh mắt rõ ràng đánh giá bốn phía: Đây là một thế Giới tàn khốc, đừng trông chờ vào may mắn, cũng không thể trốn tránh, con đường cần đi còn rất dài...

Quá trình lột xác tâm Lý của Trương Hằng nháy mắt đã hoàn thành. Triệu Thụy bên cạnh hắn cũng không phát hiện ra, đang đưa mắt đánh giá những phạm nhân xung quanh. Những phạm nhân này như những kẻ què mùa lạc vào thành thị.

- Bán truyền gia chi bảo, thỉnh cầu vị tu sĩ nào thu đứa nhỏ này làm đồ đệ...

Một lão già Dẫn Khí Kỳ ở bên cạnh hô lớn. Bên người lão còn có một thằng bé chừng mười một mười hai tuổi.

- Đường sư huynh chúng ta qua đó xem.

Thân hình Triệu Thụy nhoáng lên cái đã lướt qua bên kia.

Ánh mắt Trương Hằng sáng lên. Cái Triệu Thụy vừa sử dụng chính là một loại thân pháp nào đó của phạm thế.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

41. Chương 41: Trận Bàn.

:77: Bắt đầu nổ Boom chào mừng Noel

- Các vị đạo hữu! Vật trong tay ta này là kiện bảo vật truyền lại từ tổ tiên, nghe nói là một loại trận bàn hiếm thấy. Chỉ cần ở trên mặt được gắn tinh thạch, liền có thể làm cho trận bàn này có hiệu lực, có vài phần uy lực của Nguyên trận pháp. Hôm nay bán ra kiện trận bàn này. không cần đòi lấy đồ vật gì khác, Chỉ có hy vọng duy nhất chính là có thể thu đứa cháu của ta này làm đồ đệ. đồng thời cam đoan ngày sau hắn có thể tiến vào Luyện Khí Kỳ. Chỉ cần đạo hữu là Luyện Khí Kỳ là có thể hoàn thành giao dịch, nhưng trước khi giao dịch phải lấy tâm ma của mình thề...

Lão già này trên mặt đầy nếp nhăn, khi nói chuyện thân mình còn hơi run run. một tay nắm bàn tay đứa trẻ bên cạnh.

Bộ dạng đứa trẻ thật thông minh, đôi mắt trong suốt linh động, tò mò quan sát các tu sĩ chung quanh.

- Trận bàn này là thật vậy chăng?

Một tu sĩ trung niên Luyện Khí Kỳ rất ngạc nhiên đi tới hỏi.

- Tuyệt đối không nói bậy! Đây đúng thật là một kiện trận bàn thập phần trân quý. chỉ cần ở trên mặt được gắn Tinh thạch liền có thể có hiệu lực.

Lão già nói đây tự tin.

- Trước thử xem, xem trận bàn có đúng thật như vậy hay không?

Bên cạnh có tu sĩ đề nghị.

Cái gọi là trận bàn, chính là một loại trận pháp đơn giản hoá. khắc vào một loại đạo cụ tài liệu đặc chế. chỉ cần trên trận bàn được gắn Tinh thạch, chủ nhân của trận bàn liền có thể điều khiển tăng giảm uy lực của trận pháp này.

Trận bàn Tuy rằng so với uy lực Nguyên thủy của trận pháp giảm đi hơn phần nửa, nhưng tính thực dụng của loại đạo cụ này rất mạnh, được rất nhiều tu sĩ không am hiểu trận pháp rất ưa chuộng.

Nhưng chế tác trận bàn loại này cực kỳ khó, không Chỉ có tài liệu khó tìm, hơn nữa người chế tác phải thập phần thấu triệt tinh thông về trận pháp. Bởi vậy, trận bàn ở Tu Tiên giới rất hiếm, rất ít có người có được trận bàn. Hơn nữa mặc dù có được thứ này, uy lực của trận pháp khắc trên trận bàn cũng rất có hạn.

Toàn bộ Tam Tinh Vực, người có thể chế tác trận bàn tuyệt đối là đếm trên đầu ngón tay, hơn nữa những người này phần lớn đều là tu sĩ bậc cao thần thông không kém. Dù sao trận pháp thâm ảo rườm rà, không có thời gian dài để nghiên cứu và thực nghiệm thì rất khó mà thành tựu. Tu sĩ bậc thấp thì vì Tinh lực toàn thân nghèo hèn, cũng Chỉ có thể thu được thành tựu sơ sài trên phương diện trận pháp mà thôi.

- Trận bàn này cần bốn khối Tinh thạch mới có thể có hiệu lực... Tuy nhiên trong tay lão nhân ta cũng không có tinh thạch...

Khi lão già nói lời này giọng điệu thoáng hơi do dự.

- Ta nơi này có tinh thạch, hãy thử xem hiệu quả của trận pháp này đi.

Triệu Thụy nóng lòng muốn thử lấy ra bốn khối Tinh thạch, đồng thời đi tới trước mặt lão già.

Tu sĩ ở chung quanh nhìn thấy tinh thạch trong tay Triệu Thụy, trong mắt đều sáng ngời, có tu sĩ thậm chí không che dấu vẻ tham lam trong mắt.

Lão già gạt đầu nói:

- Nếu vị đạo hữu này muốn thử. chúng ta sẽ cùng nhau thử xem uy lực của trận pháp đi.

Đưa bàn tay run nhẹ tiếp nhận Tinh thạch bằng cở nắm tay trên tay Triệu Thụy, trong ánh mắt lão già cũng chứa vài phần khao khát và hâm mộ. nhưng rất nhanh trở lại bình thường, bắt đầu gắn bốn khối Tinh thạch trên mặt trận bàn.

Trận bàn trong tay lão già chỉ bằng cỡ một bàn cờ. có hình tròn, mặt trên điêu khắc hoa văn cùng kỳ hiệu tối nghĩa khó hiểu. ở mặt trái trận bàn có mấy chỗ lõm xuống, có lẽ dùng để gắn Tinh thạch.

Chỉ chốc lát, lão già đã gắn xong bốn khối tinh thạch phía trên trận bàn. mọi người ở đây đều nhìn chông chọc vào trận bàn, muốn nhìn thử xem rốt cuộc có uy lực như thế nào.

Khi toàn bộ bốn khối Tinh thạch được gắn lên trận bàn trên mặt lão già hiện ra một vẻ cổ quái, qua thời gian chừng một hai lần hô hấp. cũng không thấy trên trận bàn này có chút phản ứng gì!

- Thì ra là một kiện trận bàn giả mạo. ta lấy làm lạ sao trong tay một lão già Dẫn Khí Kỳ có thể có một kiện trận bàn được chứ!

- Nói không chừng bởi vì trận bàn này đã trải qua thời gian quá lâu. thứ này cũng đã mất đi hiệu lực rồi.

- Ta xem lão già này nhất định là muốn lừa gạt người, thiếu chút nữa thì bị lừa!

Chung quanh các tu sĩ đều sôi nổi bàn tán. phần lớn đều chỉ trích lão già này không trung thực.

Trên trán lão già chảy ra mấy giọt mồ hôi. vẻ mặt nôn nóng mảy mò trận bàn trong tay, nhưng trên trận bàn vẫn không có mảy may phản ứng gì.

Trương Hằng dùng thần thức rời thân thể đi quan sát trận bàn. mơ hồ hần phát hiện Tinh thạch được gắn trên trận bàn này có mấy vết rạn nứt.

Tinh thạch bình thường bản thân nó có dự trữ linh khí nhất định, nếu bên trong linh khí bị hao mòn chút ít, vẫn có thể chậm rãi khôi phục lại. Nếu linh khí trong tinh thạch tổn thất quá nhiều, thì rất khó được bổ sung. Nếu linh khí bên trong dùng hết hơn phần nửa, ở trên mặt ngoài của nó sẽ sinh ra vết rạn nứt.

Mà mấy khối tinh thạch này khi này ở trong tay Triệu Thụy vẫn còn Nguyên vẹn. mà lúc này chỉ khoảng nửa khắc liền sinh ra vết rạn nứt.

Cái này nói lên điều gì? Trương Hằng hơi động trong lòng, có lẽ trận bàn này đúng là thật. Vấn đề là do tinh thạch, đứt khoát là do tinh thạch hạ phẩm không thể khởi động trận pháp này. Chỉ có sử dụng Tinh thạch cấp cao hơn mới có thể có hiệu lực.

Lại một lát sau, trận bàn kia Bổng bừng sáng ngời, nhưng cũng chỉ trong nháy mắt lại ảm đạm xuống.

Tiếp theo, tinh thạch trên mặt trái trận bàn đều hóa thành bột phấn, rơi xuống trên mặt đất.

Bốn khối tinh thạch cứ như vậy phế bỏ.

Sắc mặt lão già xám như tro tàn, run run nói với Triệu Thụy:

- Cái này... này... ta cũng không biết là Nguyên nhân vì sao... Ta cũng là lần đầu tiên sử dụng trận bàn này!

Các tu sĩ khác cũng bị loại hiện tượng quỷ dị này làm cho kinh sợ. đương nhiên cũng có tu sĩ có thể đoán ra là bởi vì cấp bậc tinh thạch không đủ mà làm cho khởi động trận bàn mất đi hiệu lực.

Triệu Thụy cũng rất buồn bực, không nghĩ tới thoáng cái như vậy bốn khối tinh thạch liền bị phế bỏ.

- Vị đạo hữu này. là lão nhân ta làm tiêu hao Tinh thạch của ngài! Vậy cái trận bàn này cứ giao dịch với ngài!

Lão giả vừa chuyển tròn mắt. liền đưa ra chủ ý này. cũng vụng trộm quan sát sắc mặt đối phương, ngay sau đó nói tiếp:

- Ngài cùng thấy đó, trận bàn này khẳng định là đẳng cấp cao. tinh thạch bình thường hoàn toàn không thể khởi động được nó...

Triệu Thụy có chút không vui nói:

- Nhưng mà ta đâu có tinh thạch đẳng cấp cao để sử dụng nó. lão đưa trận bàn này cho ta cũng vô dụng!

Các tu sĩ ở chung quanh cũng liên tục gật gù đầu, cho rằng Triệu Thụy nói có đạo lý. Tu sĩ bình thường trong tay gần như là không có khả năng có tinh thạch phẩm chất cao. Mặc dù có, cũng sẽ không lãng phí để dùng trên trận bàn này.

Tinh thạch phẩm bậc càng cao, lại càng có ích cho tu sĩ tu luyện, hơn nữa Tinh thạch đẳng cấp cao. Tốc độ khôi phục linh khí của nó cũng càng cao. Số lần sử dụng cũng có thể tăng thêm.

Đích xác, tu sĩ bậc thấp dùng không nổi trận bàn như vậy. có lẽ tu sĩ bậc cao mới có khả năng cần loại đạo cụ sử dụng chi phí cao này. Chung quanh không ít tu sĩ sáng mắt lên, nếu đem hiến trận bàn này cho tu sĩ bậc cao. vậy chẳng phải có thể nhận được thật nhiều chỗ tốt hay sao!

Cần tinh thạch bậc cao mới có thể khởi động trận bàn khẳng định sẽ không phải là vật tầm thường.

Một tu sĩ mặt gầy ốm lập tức lách người tới trước mặt Triệu Thụy:

- Vị tiểu huynh, đệ này. nếu không ta đưa cho người bốn khối Tinh thạch, tặng trận bàn này lại cho ta!

Triệu Thụy vừa nghe lời ấy, rất có Ý động tâm.

Hắn quay đầu nhìn Trương Hằng hỏi:

- Đường sư huynh! Huynh thấy ta nên làm sao bây giờ?

Trương Hằng thoáng hơi trầm ngâm, liền quay sang hỏi lão già:

- Có phải chỉ cần thu đũa cháu của lão làm đồ đệ là có thể lấy trận bàn này hay không?

Lão già gật đầu nói:

- Đúng đúng... Nhưng còn phải lấy tâm ma thề cam đoan hẳn có thể đạt tới Luyện Khí Kỳ mới được!

Trương Hằng nhướng mày, không khỏi hỏi:

- Đứa cháu của lão không phải chính là phế linh căn chứ?

Lão già kia không khỏi biến sắc, có vẻ tức giận liếc mắt nhìn Trương Hằng một cái, tiếp sau lại thần sắc ảm đạm nói:

- Đúng! Phong nhi nó đích thật là phế linh căn...

Lời vừa nói ra, các tu sĩ chung quanh cũng không khỏi lắc đầu.

Gã tu sĩ mặt gầy chuẩn bị giao dịch với Triệu Thụy cũng đánh trống lui binh, nhanh chóng bỏ đi.

Nói đùa hay sao? Giúp người có phế linh căn đi tu tiên, điều này còn khó hơn so với trực tiếp khiêu chiến cùng tu sĩ bậc cao.

Phế linh căn trên lý thuyết là có khả năng tu tiên, nhưng trên thực tế căn bản là không thể đi trên con đường tu tiên.

Trong lịch sử mấy vạn năm ở Tam Tinh Vực, người bằng vào phế linh căn có thể đi trên con đường tu tiên ít ỏi không có mấy.

Có thể nói, không có kỳ ngộ lớn lao, hoặc là có tu sĩ bậc cao chịu hi sinh công lực để tẩy tủy phạt cốt, thì phế linh căn chẳng khác nào gọi là vô duyên với Tiên Đạo.

Muốn những tu sĩ Luyện Khí Kỳ thu đứa nhỏ phế linh căn này làm đồ đệ, mà còn phải lấy tâm ma thề giúp cho nó tiến vào Luyện Khí Kỳ. chuyện đó hoàn toàn là không có khả năng.

Mỗi tu sĩ ở thời điểm tu vi đột phá bình cảnh, đều cần phối hợp với tâm cảnh tương ứng. mà một khi ở Phương diện tâm cảnh lưu lại sơ hở, thì rất có thể bị tâm ma thừa dịp hư mà vào, rơi vào kết cục tẩu hỏa nhập ma.

Cho nên một khi đề cập tới lấy tâm ma thề, người tu tiên phần lớn đều phải cẩn thận lại càng thận trọng, quyết sẽ không lấy tâm ma để đùa bỡn. Chuyện đó đối với người phàm bình thường không có tác dụng gì, nhưng đối với người tu tiên mà nói thật sự rất linh nghiệm.

Ngay lúc các tu sĩ chung quanh đều đánh trống lui binh. Trương Hằng đứng dậy, thần thái bình thản nói:

- Một khi đã như vậy, trận bàn này lưu lại cho ta đi!

Xôn xao! Ánh mắt các tu sĩ xung quanh đều rơi trên mặt Trương Hằng, nhìn hắn với dáng vẻ đang nhìn một tên ngốc!

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

42. Chương 42: Lời Thề Tâm Ma!

:77: Bắt đầu nổ Boom chào mừng Noel

- Vị đạo hữu này! Ngài thật xác định muốn thu cháu của ta làm đồ đệ sao?

Vừa rồi lão già còn có chút oán hận với Trương Hằng, nhưng trong nháy mắt liền nhìn Trương Hằng với vẻ mặt hớn hở hỏi.

Trương Hằng cảm thấy hành vi của lão già này quả thực chính là lừa người gạt mình, Cho dù người khác động tâm với trận bàn này, hơn phần nửa cũng phải kiểm nghiệm xem thử linh căn của đứa nhỏ, đến lúc đó giao dịch này tự nhiên là không thực hiện được.

- Ủ! Tuyệt đối không giả, lão giao trận bàn cho ta, ta cam đoan cháu của lão có thể đạt tới Luyện Khí Kỳ.

Trương Hằng giọng điệu lạnh, nhạt nói.

Các tu sĩ chung quanh Đối với lời nói hờ hững của Trương Hằng, cả đám đều mĩa mai chế giễu.

- Tên này không biết trời cao đất rộng, một tên tu sĩ Luyện Khí sơ kỳ cũng dám khoa trương như thế? Cho dù là tu sĩ Kết Đan Kỳ cùng vị tất có thể có mười thành nắm chắc.

- Có lẽ hẳn vốn không biết chỗ linh nghiệm của lời thề tâm ma.

- Vị đạo hữu này! Ta khuyên người buông bỏ đi. chuyện lời thề tâm ma này thật không thể lấy ra vui đùa được đâu!

Một lão tu sĩ cao tuổi có lòng tốt nhắc nhở Trương Hằng.

Triệu Thụy hơi động trong lòng hỏi:

- Đường sư huynh! Huynh thật sự có nắm chắc chuyện này không?

Trương Hằng không có trả lời hẳn. thần thái vẫn bình thản như trước, ánh mắt lại rơi xuống trên người lão già:

- Thế nào. lão đồng ý không?

Lão già kia đột nhiên phản ứng lại, liên tục gật đầu nói:

- Đồng ý, đương nhiên đồng ý! Tuy nhiên trước khi giao trận bàn này cho ngài, còn mời đạo hữu phát lời thề tâm ma.

Trương Hằng giọng điệu bình thản nói:

- Ta Đường Phong lúc này lấy tâm ma của mình thề, thu đứa cháu của vị lão nhân trước mắt này làm đồ đệ. cũng cam đoan giúp người này ở sinh thời đạt tới Luyện Khí Kỳ. Nếu làm trái lời thề này, sẽ chịu kết cục tâm ma phệ hồn.

Tất cả tu sĩ ở chung quanh đều theo dõi gắt gao hẳn nói câu nói này. mà Trương Hằng thông thả ung dung phát ra lời thề, dường như đang tự thuật một sự tích không quan hệ chút gì với mình.

“Rất cực có người đáp ứng rồi...” Lão già kích động không thôi, hận không thể ôm hôn Trương Hằng:

- Quách gia ta rất cực có người có thể đi vào đường tu tiên rồi. có thể hoàn thành chí nguyện to lớn này. Quách Tĩnh ta có chết cũng không luyến tiếc!!!

- Cái gì? Lão tên là Quách Tĩnh!

Trương Hằng dùng ánh mắt quái dị nhìn vào mặt lão nhân đang phấn khích này.

- Tên của lão chính là Quách Tĩnh, làm sao vậy? Chẳng lẽ vị đạo hữu này quen với ta.

Lão già cố kiềm chế tâm tình kích động của mình, thái độ càng thêm cung kính đối với

Trương Hằng.

- Khụ khụ! Không có gì, chỉ là nhớ tới một vị bằng hữu ở cổ hương mà thôi!

Trương Hằng tùy ý lừa dối một câu, lại hướng về lão già nói:

- Trận bàn của lão bây giờ có thể giao cho ta rồi chứ?

Lão già họ Quách liên tục gật đầu, giao trận bàn cầm trong tay cho Trương Hằng:

- Đương nhiên, đạo hữu đã lấy tâm ma thề, ta như thế nào lại không tin chứ?

Trương Hằng tiếp nhận trận bàn, dùng tay sờ trên nó một chút, có thể cảm nhận được trên trận bàn truyền tới một cỗ khí tức đặc thù. hẳn thâm gặt gù. trận bàn này đúng là hàng thật giá thật.

Quan sát sơ qua một chút, Trương Hằng liền thu trận bàn vào túi trữ vật.

Lão già họ Quách thật cận thận quan sát sắc mặt Trương Hằng. nhưng lão vẫn không nhìn ra chút biểu tình gì khác lạ. Lão vội vàng kéo tay đứa trẻ bên cạnh, có vẻ cứng chiều nói:

- Phong nhi! Từ hôm nay trở đi. vị đạo hữu này chính là sư tôn của con. còn không qua bái sư đi!

Đứa trẻ Quách Phong kia. ánh mắt sáng ngời liếc mắt đánh giá Trương Hằng một cái. rồi vô cùng nhu thuận quỳ lạy ở trước mặt hắn, hành đại lễ bái sư.

Trương Hằng thực tùy ý nói:

- Ủ! Bắt đầu từ hôm nay. ngươi chính là đồ đệ của Đường Phong ta!

- Dạ. sư tôn! Phong nhi xin chỉ dạy!

Các tu sĩ chung quanh đều nhìn đại lễ bái sư này với vẻ mặt khác nhau, lão tu sĩ lớn tuổi có lòng tốt khuyên bảo Trương Hằng kia. thật ra trong lòng có chút không đành lòng.

Lão đi đến trước mặt Trương Hằng, thấp giọng nói:

- Đạo hữu hay là không dùng tính danh thật của mình để phát ra lời thề tâm ma?

Trương Hằng hơi tỏ vẻ kinh ngạc nhìn lão một cái, dùng thần thức truyền âm nói:

- Xin chỉ giáo cho!

Lão tu sĩ cao tuổi thấy Trương Hằng lại có thể sử dụng thuật thần thức truyền âm. trong lòng khiếp sợ, lập tức đổi thái độ cung kính nói:

- Xem ra là văn bối nhiều chuyện rồi! Tiền bối nếu dám dùng tâm ma thề, có lẽ đã nắm chắc mười phần giúp người này tiến vào Luyện Khí Kỳ. Thần thông như vậy quả thực khiến văn bối rất bội phục.

“Lão tu sĩ cao tuổi này không ngờ gọi mình là tiền bối? Dường như lão cũng có thực lực Luyện Khí hậu kỳ rồi.” Trương Hằng hơi suy nghĩ một chút liền hiểu rõ. mình vừa rồi thi triển thuật thần thức truyền âm. thuật này Chỉ có tu sĩ Trúc Cơ Kỳ trở lên mới có thể thi triển.

Nguyên lý của nó là đưa thanh âm bám vào phía trên thần thức để thông qua thần thức truyền âm. trao đổi cùng đối phương.

Trên lý thuyết mà nói thần thức có thể kéo dài xa bao nhiêu, truyền âm này cũng có thể xa như thế.

Bởi vì Trương Hằng có được thần thức có thể so với Trúc Cơ Kỳ. bởi vậy liền tự nhiên mà vậy học được loại pháp thuật có thể nói là rất cơ bản trong tu sĩ bậc cao này.

Mà ở trong mắt lão tu sĩ lớn tuổi người có thể sử dụng thuật truyền âm. tất nhiên là tiền bối tu vi Trúc Cơ Kỳ trở lên. mà đối phương có thể đáp ứng làm cho người có phệ linh căn tiến vào Luyện Khí Kỳ. như vậy nói không chừng tu vi của người này đã đạt tới Kết Đan Kỳ khủng bố rồi.

Giọng điệu của lão tu sĩ cao tuổi nói với Trương Hằng càng càng thêm cung kính, lão hận không thể quý trên mặt đất gọi vài tiếng tiền bối.

Lão có phần hâm mộ nhìn đứa trẻ Quách Phong bên cạnh, sau đó quay sang lão già Quách Tĩnh nói:

- Người này thật có phúc, có thể bái làm môn hạ vị tiền bối này. về sau tiền đồ không lường được.

Người bên cạnh chỉ nhìn thấy Trương Hằng hơi mấp máy môi vài cái, rồi lão tu sĩ cao tuổi bên cạnh lập tức đổi thái độ cung kính, xưng hô một điều tiền bối hai điều tiền bối, sao còn không hiểu được thâm ý ẩn chứa trong đó.

Lập tức, ánh mắt đám tu sĩ chung quanh nhìn về phía Trương Hằng cũng đầy vẻ kính sợ.

Thì ra người này dĩ nhiên là một vị tu sĩ bậc cao, khó trách dám thề thốt cam đoan như thế. Những tu sĩ vừa mới mĩa mai châm chọc Trương Hằng, trong lòng không khỏi thâm hận hối. câu khẩn vị “tiền bối” trước mắt này có thể khoan hồng độ lượng, không cần so đo chuyện vừa rồi.

Tuy rằng trong Độc Thiên Bảo này trị an tốt lắm. cho dù là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cũng vị tất đám ở trong này gây chuyện. Bình thường tu sĩ vi phạm quy định nơi này tất nhiên sẽ bị tu sĩ tuần tra của Độc Thiên Bảo bắt giữ giáo huấn.

Nhưng là tu sĩ Kết Đan Kỳ thì hoàn toàn có thể xem thường những quy định này. cho dù giết chết vài tên tu sĩ bậc thấp. Độc Thiên Bảo cũng sẽ không truy cứu làm gì.

Ai lại muốn đắc tội với một vị cao nhân Kết Đan Kỳ chứ?

Hết thấy đây là lấy thực lực làm cơ sở. hết thấy quy tắc lập ra đều là dựa trên thực lực.

Trương Hằng thật không ngờ cứ chỉ theo bản năng của mình lại có thể tạo được kết quả như thế. hắn vừa động trong lòng, thần thức hơi vừa động, môi lại mấp máy vài cái.

- Các người mau chóng rời đi! Không được nhắc tới tồn tại của bản tôn với người khác!

Trương Hằng dùng thần thức truyền âm cho cả đám tu sĩ chung quanh.

Các tu sĩ đều biến sắc, cả đám hướng về phía Trương Hằng khê thi lễ. sau đó đầu cũng không dám quay lại cùng nhau rời đi.

Trương Hằng buồn cười trong lòng, thật không ngờ một chiêu này lại linh nghiệm như vậy, có thể dọa chạy một đám tu sĩ bậc thấp.

Đám tu sĩ đi rồi. Trương Hằng lại hướng tới lão tu sĩ cao tuổi truyền âm nói:

- Vừa rồi theo như lời lão không dùng tên thật của mình phát lời thề tâm ma. phương diện này có điều gì ảo diệu sao?

Lão tu sĩ lộ vẻ mặt hơi kinh ngạc, lão không nghĩ tới “tiền bối” trước mắt này, ngay cả vấn đề thưởng thức như vậy cũng không biết, nhưng cũng không dám hỏi nhiều, lão cung kính nói:

- Là như vậy... bình thường dưới tình huống lấy tâm ma thề, cho dù người phát lời thề không dùng tên của mình, lời thề tâm ma cũng vẫn linh nghiệm. Dù sao tâm ma cũng chính là hóa thân cảm xúc nội tâm của mình, gạt được người khác, nhưng cũng không lừa được chính mình!

Trương Hằng chợt hiểu, trong lòng thầm đồng ý. Tâm ma chính là hóa thân của chính mình, mặc dù lấy tên khác phát lời thề. đó cũng đúng lừa mình dối người. Cho dù có thể gạt được mọi người, nhưng không lừa được chính mình.

Sau khi cho lão tu sĩ cao tuổi rời đi, Trương Hằng đưa mắt nhìn trên người lão già họ Quách và Quách Phong.

Lão già họ Quách từ thái độ của các tu sĩ chung quanh, đương nhiên cũng suy đoán ra vị tu sĩ thanh niên trước mắt này không đơn giản, lão càng thêm cung kính đứng ở bên cạnh Trương Hằng, không dám lên tiếng.

- Đường sư huynh! Không nghĩ tới thần thức của huynh đã vậy còn quá cường đại.

Một dao động thần thức lướt tới bên tai Trương Hằng, ** nhiên là Triệu Thụy dùng thần thức truyền âm nói.

Trương Hằng kinh ngạc liếc mắt nhìn Triệu Thụy một cái. người này cũng có thể dùng thần thức truyền âm!

Chỉ thấy Triệu Thụy tựa cười như không cười liếc nhìn Trương Hằng một cái. tiếp tục truyền âm nói:

- Thần thức của đệ miễn cưỡng có thể rời thân thể. cùng tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn không sai biệt lắm. hơn nữa lại ở gần Đường sư huynh như vậy. cho nên cũng có thể dùng thần thức truyền âm với huynh.. Tuy nhiên thần thức của sư huynh dường như còn cường đại hơn nhiều so với tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn thì phải!

Trương Hằng không vui nhìn hắn một cái, nhưng cũng hiểu rõ một điều: tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn thần thức cũng có thể rời thân thể. Nếu khoảng cách rất gần. cũng có thể miễn cưỡng dùng thần thức truyền

âm. Nhưng nếu muốn giống như Trương Hằng, cùng một lúc truyền âm cho các tu sĩ chung quanh như vậy. điều đó tuyệt đối làm không được.

- Tốt lắm, vị Quách đạo hữu này! Các người hẳn vẫn luôn ở tại Độc Thiên Bảo chứ?

Trương Hằng hỏi. bởi vì bình thường tu sĩ cư dân bản địa Độc Thiên Bảo, phần lớn đều là cư ngụ ở khu vực người phàm trong thành này.

- Dạ! Căn nhà lụp sụp ở cách nơi này không xa, nếu tiền bối nguyện ý có thể đến hàn xá làm khách!

Trương Hằng nói:

- Được rồi. hãy đi tới đó một chuyến, ta có việc phải dặn dò một chút!

- Được, xin mời...

Lão già họ Quách nắm tay Quách Phong dẫn đường cho hai người.

Triệu Thụy có phần không hiểu nhìn Trương Hằng. cũng không biết hẳn có Ý định gì. Liên tục hỏi vài câu, Trương Hằng cũng không để ý đến hẳn.

- Hừ!

Triệu Thụy hơi có chút bất mãn. nhưng vẫn không kìm nổi tò mò đi theo sau.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

43. Chương 43: Phá Bó Quy Tắc!

:77: Bắt đầu nổ Boom chào mừng Noel

Lão già họ Quách dẫn hai người Trương Hằng đi bên trong tòa thành, trong lúc này cũng đi xuyên qua vài đường phố.

- Đường sư huynh! Huynh thật sự có thể làm cho đứa nhỏ phế linh căn này tiến vào Luyện Khí Kỳ sao?

Triệu Thụy sóng vai đi bên Trương Hằng, bởi vì khoảng cách tương đối gần. nên có thể dùng thần thức truyền âm nói với Trương Hằng.

Thời điểm bắt đầu hẳn còn có chút bất mãn Trương Hằng. nhưng lại không kìm nổi tò mò. tiếp tục lẻo đẻo theo ở bên cạnh Trương Hằng như thế.

Trương Hằng sắc mặt không thay đổi cũng không có trả lời Triệu Thụy, bởi vì đề cập đến bí mật Biến Thái Công này, đương nhiên không thể tùy tiện để lộ ra.

Tuy rằng tâm tính của Triệu Thụy tương đối đơn thuần thiện lương, nhưng nhất định không phải là một người có thể cùng chung bí mật. Cho dù có thể giữ kín bí mật. Trương Hằng cũng sẽ không nói cho hẳn biết.

Ở trong lòng Trương Hằng, bí mật của Biến Thái Công chỉ thuộc về riêng mình, hẳn sẽ không nói lộ ra với bất cứ người nào chuyện có liên quan tới ngọc giản thần bí trong đầu.

Tại Tu Tiên giới mệnh môn vô cùng vô tận này. hết thảy tu sĩ bất luận là người tu tiên chính đạo hay là người tu ma ma đạo. đều không thể vi phạm quy tắc tu hành cơ bản nhất trong thiên địa.

Tâm ma cũng là một trong quý tắc tu hành trong thiên địa, tu sĩ theo đuổi trên đường trường sinh vĩnh hằng. không Chỉ có là quá trình lột xác thân thể, đồng thời còn là một bước thăng hoa linh hồn.

Bất kỳ một tu sĩ nào, bất kể là thực lực cao cường như Huyết Sát Thần Đế. hay pháp lực thấp kém như tu sĩ Dẫn Khí Kỳ, cũng không được phép vi phạm lời thề tâm ma.

Một khi vi phạm, trừ phi người cả đời không bao giờ muốn đột phá lên cảnh giới cao hơn. nếu không nhất định phải bị tâm ma phản phệ. thậm chí còn rơi vào tình trạng hồn phi phách tán.

Kỳ thật Trương Hằng cũng không có nắm chắc làm cho đứa nhỏ Quách Phong này đạt tới Luyện Khí Kỳ, phệ linh căn gần như không có khả năng đi lên con đường tu tiên, đây là nhận thức chung của Tu Tiên giới.

Trương Hằng lúc này chỉ là một tu sĩ Luyện Khí Kỳ đương nhiên cũng rất khó thay đổi vận mệnh của phệ linh căn.

Nhưng Trương Hằng lại dám phát ra lời thề tâm ma này!

Cũng không phải Nguyên nhân vì sử dụng thay thế tên của Đường Phong phát thề. mà do chỗ đặc thù của bản thân Biến Thái Công.

Thời điểm nhận được tin tức trong tầng một cổ tháp. Trương Hằng đã biết, bộ công pháp này có một điểm đặc biệt là không tồn tại tâm ma. cũng không tồn tại bình cảnh.

Không có tâm ma. không có bình cảnh!

Công pháp như vậy thật khủng bố biết bao! Chỉ riêng hai điểm này đã đủ để có thể xưng là Biến Thái Công đệ nhất trong lịch sử!

Công pháp chủ tu của Trương Hằng là Biến Thái Công, Chỉ có thể dựa vào công pháp này tăng cao cảnh giới, về phần tu luyện các công pháp phụ tăng thêm thần thông khác, tỷ như Phong Hành đối với hắn cùng không có ảnh hưởng. Bởi vì số công pháp này trên căn bản đều là dùng Biến Thái Công để vận dụng, cũng không thể tăng cao cảnh giới của người tu tiên.

Có thể nói, Trương Hằng tu luyện Biến Thái Công có thể bất chấp lời thề tâm ma mà tất cả tu sĩ ở Tu Tiên giới mấy ức năm nay đều không dám làm trái. Hắn đã phá bỏ đập ở dưới chân quy tắc của thế Giới này.

Từ khoảnh khắc Trương Hằng xuyên thời không đến thế Giới này. hắn đã đập bỏ quý tắc bao lâu nay ở thế Giới này.

Trong đó còn đại biểu cho ý nghĩa gì nữa. thì không phải giờ phút này Trương Hằng có khả năng nghĩ tới. có lẽ chờ sau này khi hắn đạt tới tầng lớp rất cao thì sẽ tự nhiên mà hiểu được vậy.

Trên lý thuyết, chỉ cần cấp cho Trương Hằng cũng đủ nhiều ngoại vật để sẵn sàng luyện hóa, thậm chí Trương Hằng còn có thể một hơi tu luyện Biến Thái Công tới tầng thứ chín.

Đến lúc đó, hắn hoàn toàn có thể vô địch tung Hoành nhất giới, đạt tới cảnh giới vĩnh hằng bất tử bất diệt.

Nhưng lý thuyết chỉ là lý thuyết, trên thực tế. hiện nay Trương Hằng không thể thu được nhiều ngoại vật như vậy, trừ phi thật sự đi cướp bóc toàn bộ Tu Tiên Giới. Nhưng giờ phút này Trương Hằng còn không dám làm ra loại hành động chẳng khác nào đi tự sát này.

Trương Hằng nhìn trúng trần bàn trong tay lão già họ Quách này. bản thân lại có được một cái kim bài bất tử có thể đánh vỡ quy tắc của Tu Tiên giới như vậy. tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội lần này.

Giờ phút này hắn cần phải kiếm càng nhiều con bài chưa lật. dùng để chống lại Âu Dương lão tổ Kết Đan KỶ. Tìm kiếm một chút cơ hội có thể lật lại thế cờ.

Chỉ là đáng thương cho hai ông cháu nhà họ Quách hoàn toàn bị Trương Hằng lừa gạt ngay từ đầu.

Đương nhiên, Trương Hằng sẽ không cứ như vậy vứt bỏ hai ông cháu này qua một bên. nếu có khả năng, hắn sẽ tận dụng hết năng lực hoàn thành lời hứa hẹn của mình. Nếu như quả thực vẫn không có cách nào hoàn thành thì cũng đành chịu.

Trương Hằng tin rằng, theo thực lực của chính mình tăng lên. năng lực của Luyện Hư Linh Khí cũng sẽ tương ứng tăng lên. đến lúc đó nói không chừng thật có thể tẩy tủy phạt cốt cho người này.

Chỉ cần có thể tăng lên Biến Thái Công tới tầng thứ ba, Trương Hằng sẽ có bảy tám phần nắm chắc thành công. Với điều kiện tiên quyết là Quách Phong này có thể còn sống, đợi được đến lúc Trương Hằng tu luyện Biến Thái Công đến giai đoạn đó.

Có liên quan tới bí mật của Biển Thái Công, dĩ nhiên Trương Hằng sẽ không thổ lộ với những người khác. Cho dù Triệu Thụy hỏi đi hỏi lại hoài, hắn cũng không trả lời lại một tiếng.

Mà đối phương thì tuyệt đối không thể ngờ tới Trương Hằng có thể vi phạm pháp tắc tối cao của toàn bộ Tu Tiên Giới này.

Triệu Thụy có hơi buồn bực nhìn Trương Hằng. nhưng cũng không có biện pháp gì với đối phương, Chỉ có thể hờn dỗi đi theo phía sau Trương Hằng mà thôi.

Chỉ chốc lát, mấy người đi qua một con đường tương đối sầm uất.

Ở con phố giao dịch này. tu vi của các tu sĩ rõ ràng cao hơn một bậc so với ở địa phương đi ngang qua lúc trước, thậm chí còn thường xuyên có thể nhìn thấy bóng dáng tu sĩ Trắc Cơ Kỳ. Hơn nữa vật phẩm giao dịch cũng tương đối cao cấp hơn. trên đường phố trong các cửa hàng và lầu các đều có người tu tiên giao dịch vật phẩm quý hiếm.

Đúng lúc này, phía đối diện đi tới một nữ nhân tuyệt sắc khí chất phi phàm. Mặc dù đang ở phố xá sầm uất ồn ào náo động này, cũng không che dấu được dáng vẻ thanh nhã. khí chất xuất trần như tiên trên người nàng.

Đi trên đường phố huyên náo chật chội này, dường như mọi người đều làm tôn lên vẻ đẹp của nàng, một thân xiêm y mềm mại trắng như tuyết đề nghị ra dáng người yếu điệu hoàn mỹ của nàng trước mặt mọi người.

Cặp mắt của nàng vẫn như trước lóng lánh như u lan thâm cốc, tỏa ra sắc thái trong suốt như nhìn thấu tâm tư người ta.

Người tới đúng là Lạc Ngưng Tuyết thiên chi kiêu nữ của Tiên Vân Tông, với danh xưng là Lạc Trần Tiên Tử.

Trương Hằng vừa thấy thiếu nữ vậy, trong lòng không khỏi căng thẳng lên. từ sau lần gặp mặt Lạc Ngưng Tuyết. hắn đã xếp nàng vào loại cấp bậc không thuộc về mình, trong lòng cũng không muốn giao tiếp cùng nàng này.

Mà giờ phút này hơi khiến Trương Hằng giật mình chính là tu vi của Lạc Ngưng Tuyết lại tăng lên một bậc, đạt tới Luyện Khí hậu kỳ.

Nhưng Trương Hằng đối với tốc độ tu luyện cực kỳ mau của nàng cũng không lấy làm lạ, bên cạnh hắn còn có Triệu Thụy còn biến thái hơn.

Đang chuẩn bị đi vòng tránh mặt nàng này. Triệu Thụy ở bên cạnh mặt đầy vẻ hưng phấn đi tới trước, vui vẻ nói:

- Lạc sư tỷ! Chúng ta lại gặp mặt! Tỷ yên tâm, ta đã đi tìm tên Lý phong tử kia. cuối cùng xem như giúp cho tỷ hả giận rồi!

Lạc Ngưng Tuyết dừng đôi mắt trong sáng trên người Triệu Thụy. nói một tiếng tạ ơn. ánh mắt liền dời tới trên người Trương Hằng.

Trong đôi mắt bình thản dường như mãi mãi không thay đổi kia đột nhiên nổi lên một gợn sóng nhẹ. nàng có vẻ kinh ngạc nhìn Trương Hằng vài lần, sau đó đi lại đây.

Trương Hằng cảm nhận được ánh mắt của vị Lạc tiên tử này nhìn mình có chút là lạ. cảm giác cả người không được tự nhiên, dường như có bí mật gì đều bị đối phương nhìn thấu tường tận.

- Lạc sư tỷ! Vị này chính là Đường sư huynh của Phong Hành Môn. tỷ hẳn là nhận biết chứ?

Triệu Thụy vội vàng Giới thiệu Trương Hằng với Lạc Ngưng Tuyết.

Thanh âm nhẹ như làn gió của Lạc Ngưng Tuyết vang lên bên tai hai người:

- Đường nhiên là biết, chúng ta Mới không lâu còn đã gặp mặt!

vẫn bước thẳng tới, Lạc Ngưng Tuyết dần dần tới gần Trương Hằng.

Nhìn dáng người tuyệt mỹ cùng dung nhan xinh đẹp như thiên sứ của Lạc Ngưng Tuyết càng ngày càng tới gần. Trương Hằng theo bản năng nhẹ bước lui về phía sau. trong miệng hơi có vẻ cuống quýt nói:

- Nàng muốn làm gì?

Triệu Thụy đứng một bên cũng cảm thấy thật kỳ quái, Lạc tiên tử này tới gần Trương Hằng như thế. nàng muốn làm gì?

“Hay là nàng muốn phi lễ với ta?” Trương Hằng đột nhiên sinh ra ý niệm này trong đầu.

Rốt cục, khi đi đến cách Trương Hằng ước chừng hai thước. Lạc Ngưng Tuyết ngừng lại. mùi thơm thanh nhã như u lan lan tỏa khắp bên người Trương Hằng, làm tâm thần hắn thoáng hơi mê say trong chớp mắt.

Nhìn dung nhan tuyệt thế gần trong gang tấc. Trương Hằng cũng không dám không kiêng nể gì nổi ý dâm như lần trước, vị Lạc tiên tử này dường như có thần thông nào đó có thể nhìn thấu tâm linh người ta.

Tuy rằng Trương Hằng có được thần thức có thể so với Trúc Cơ Kỳ. dựa theo lý thuyết thông thường, đối phương hẳn là rất khó nhìn thấu Ý tưởng trong lòng hắn giống như lần trước, nhưng Trương Hằng đối với nàng này vẫn có một chút phòng bị.

Lạc Ngưng Tuyết đứng đối mặt với Trương Hằng, vừa lúc đưa lưng về phía Triệu Thụy. Nàng lẳng lặng nhìn Trương Hằng, đôi môi khẽ mở, hơi mấp máy vài cái. sau đó hơi có thâm ý liếc nhìn Trương Hằng, rồi cũng không chào hỏi Triệu Thụy, cứ như vậy rời đi.

- Đây. Lạc sư tỷ...

Triệu Thụy kêu lên vài tiếng, nhưng Chỉ có thể trơ mắt nhìn Lạc Ngưng Tuyết đi vào đám đông, không lâu liền biến mất trong tầm mắt mấy người.

- Đường sư huynh! Lạc sư tỷ vì cái gì sau khi nhìn huynh vài lần rồi đột nhiên bỏ đi. Chẳng lẽ trước kia huynh đắc tội với nàng!

Triệu Thụy không tha không buông bỏ hỏi tới.

Trương Hằng lắc đầu nói:

- Ta và nàng không quen biết.

- Đệ không tin!

Triệu Thụy bĩu môi. nhưng Trương Hằng không nói ra sự thật, hắn cũng không có biện pháp.

Trương Hằng vẫn thần sắc không đổi nhìn lão già họ Quách cách đó không xa nói:

- Lão tiếp tục dẫn đường đi.

- Được được!

Lão già họ Quách tuy rằng cũng thấy không khí vừa rồi hơi kỳ lạ. nhưng lão cũng tự giác không làm miệng, tiếp tục dẫn Trương Hằng đi xuyên qua một đường phố khác.

Ước chừng đi được thời gian tàn nửa nén hương, mấy người đi tới một căn nhà ở cũ nát.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

44. Chương 44: Bỏ Trí!

:77: Bắt đầu nổ Boom chào mừng Noel

- Đây là một chỗ khu dân cư của một số con cháu người phạm chúng ta cư ngụ ở Độc Thiên Bảo. Bình thường người đạt tới Luyện Khí Kỳ là có thể ra khỏi nơi này. tiến vào nội bảo. trở thành đệ tử chân chính trong tòa thành...

Lão già họ Quách dẫn hai người Trương Hằng tới một căn nhà cũ nát. sau đó giải thích với Trương Hằng.

- Đây là chỗ ở của các người sao?

Trương Hằng quan sát căn nhà gỗ lụp xụp. trống hốc gió quét vào bốn phía. Trong mắt có chút nghi hoặc.

Lão già họ Quách thở dài một hơi:

- Chúng ta là những người hạ tầng của Độc Thiên Bảo này. không thể tùy ý ra vào tòa thành, cho dù đi ra tòa thành, cũng không cách nào rời vách núi hiểm trở như thế. Hơn nữa vật tư trong tòa thành cũng không phải đám người phạm chúng ta có khả năng hưởng dụng, trừ phi trong chúng ta có một người có thể đạt tới Luyện Khí Kỳ.

Vị trí vách núi Độc Thiên Bảo cao tới sáu bảy ngàn thước, chung quanh ngọn núi toàn bộ đều là vực sâu vạn trượng, mà tu sĩ Dẫn Khí Kỳ còn không thể khống chế pháp khí phi hành, cho nên Chỉ có thể thành thành thật thật ở lại trong tòa thành.

Trương Hằng cũng không có nhiều lời. cùng theo lão già họ Quách đi vào căn nhà gỗ đồ nát này.

Tùy ý liếc nhìn quanh trong phòng một vòng. Trương Hằng Mới hướng lão già nói vào chính đề:

- Cháu của lão đã được ta thu làm môn hạ. nhưng thời gian này ta cũng không có rảnh rỗi để dạy hấn. Bởi vậy Chỉ có thể tạm thời để hấn ở lại nơi này. chờ ngày sau ta có thời gian, thì sẽ tới đây đón hấn đi!

Thân mình lão già họ Quách run lên. thần sắc biến hóa mấy lần, đột nhiên kéo đứa cháu quý rạp xuống trước mặt Trương Hằng:

- Vị đạo hữu này! Ngài không thể đổi ý được! Quách gia chúng ta cấm rễ ở tòa thành mấy chục đời mới gặp được một người tốt như ngài, cầu xin ngài nhất định phải hoàn thành hứa hẹn. mang theo đứa cháu duy nhất của ta nhập Tiên Đạo. chỉ cần ngài đáp ứng, cho dù bất lão già ta làm thân trâu ngựa đều được!

Trong ánh mắt sáng ngời của đứa nhỏ Quách Phong bên cạnh cũng mang theo vài phần chờ đợi và cầu xin. hai ông cháu đáng thương nhà họ Quách chờ mong nhìn Trương Hằng, sợ vị tu sĩ này bỏ đi.

Trương Hằng hít nhẹ một hơi. giọng điệu thành khẩn nói:

- Các người yên tâm! Đường mồ đã phát lời thề tâm ma rồi sao có thể đổi ý. Ta nơi này có một ít đan dược, sẽ để lại cho đứa cháu của lão dùng!

Dứt lời, Trương Hằng lấy ra từ trong túi trữ vật mười mấy bình đan dược. Những đan dược này phần lớn đều là tu sĩ Dẫn Khí Kỳ sử dụng, cũng đủ để cho vài tu sĩ Dẫn Khí Kỳ bình thường tu luyện đến Luyện Khí Kỳ.

Nhưng Quách Phong này là người có phệ linh căn. cho dù cho hấn phục dùng toàn bộ những đan dược này. tu luyện đến Luyện Khí Kỳ vẫn là xa không với tới được.

Hai ông cháu nhà họ Quách nhìn thấy những đan dược này. ánh mắt cũng không khỏi sáng ngời, vội vàng tiếp nhận đan dược, bái lạy. nói lời cảm tạ Trương Hằng.

Trương Hằng cũng không khách sáo gì. hấn hiểu rằng những đan dược này đối với một đệ tử nội môn trong môn phái như hấn mà nói cũng không tính là quý báu lắm. nhất là sau lưng hấn còn tồn tại một lão tổ Kết Đan Kỳ.

Nhưng Đối với những tán tu hoặc là phạm nhân bình thường mà nói. những đan dược này quả thực là cả đời cũng khó có thể với tới.

Triệu Thụy đứng bên cạnh chợt sinh ra đồng tình với hai ông cháu này. cùng từ trong túi trữ vật lấy ra một đồng linh dược còn có thêm vài món pháp khí. hết thấy đưa cho bọn họ, còn hào phóng hơn so với vị sư phụ chính quy Trương Hằng này.

Trương Hằng nói với bọn họ:

- Mấy thứ này ngàn vạn lần không nên để lộ ra trước mặt người khác, nếu không chắc chắn mang tới họa diệt thân cho các người.

Lão già họ Quách liên tục gật đầu:

- Đạo hữu ngài yên tâm! Đạo lý này lão nhân ta hiểu được!

Trương Hằng cùng cảm thấy mình quá coi thường chỉ số thông minh của những người này. Lão nhân này cũng sống bảy tám chục tuổi rồi thái độ xử thế làm người so với chính mình Khăng định phải già giặn khôn khéo hơn nhiều.

Sau khi đưa tặng đan dược, Trương Hằng lại từ trong túi trữ vật lấy ra một cái ngọc giản, đưa cho lão già họ Quách nói:

- Trong này có một bộ công pháp cơ sở đầy đủ. có thể tu luyện thăng đến Trúc Cơ Kỳ. liền tặng cho đồ đệ của ta đi!

Bộ công pháp cơ sở này là Đệ tử nội môn Phong Hành Môn dùng tu luyện, quy định của môn phái, công pháp này không được truyền ra ngoài, nếu không phải chịu trừng trị theo môn quy.

Nhưng Trương Hằng căn bản là xem thường tồn tại của môn quy này. hắn cùng không có định lưu lại lâu dài ở Phong Hành Môn. Hơn nữa, những công pháp cơ bản của các môn phái nho nhỏ đó đều na ná như nhau, tùy tiện đổi cái tên là có thể mặt dạn mày dày mệnh danh là một bộ công pháp mới.

Tay lão già họ Quách có chút run rẩy tiếp nhận khối ngọc giản, trong lòng kích động không thôi, không nghĩ tới dễ dàng như vậy liền nhận được một bộ công pháp đầy đủ.

Cũng giống như linh dược, một bộ công pháp đầy đủ cũng là vật mà tán tu bình thường tha thiết ước mơ.

Lão già họ Quách này chính mình cũng là dựa vào một bộ công pháp không trọn vẹn tu luyện đến Dẫn Khí Kỳ hiện nay. ước chừng hao phí hết mấy chục năm. hiệu suất thấp kém có thể nghĩ mà biết. Mà hiện giờ có thể nhận được một bộ công pháp cơ sở đầy đủ tự nhiên là vạn phần quý trọng.

Trương Hằng lại hướng hai người dẫn dò một chút cách dùng linh dược và những chỗ cần chú ý khi tu luyện bộ công pháp. Xong xuôi hắn Mới yên tâm nói lời từ biệt hai người.

- Ngắn thì một hai năm. lâu thì chừng mười năm. ta sẽ quay lại nơi đây hoàn thành hứa hẹn.

Cuối cùng, Trương Hằng còn xuất ra một tấm lệnh bài đại biểu cho thân phận đệ tử nội môn của Phương Vân Sơn đưa cho lão già họ Quách:

- Bằng vào lệnh bài này. nghĩ đến những tán tu kia nhất định không dám tới ức hiếp các người!

Làm xong những thứ này. sau đó. Trương Hằng liền mang theo cái đuôi Triệu Thụy rời đi.

- Sư tôn! Phong nhi sẽ ở chỗ này chờ ngài...

Khi đi ra ngoài ngõ hẻm. Trương Hằng mơ hồ còn có thể nghe được giọng nói non nớt của Quách Phong truyền tới.

Trong lòng hắn thâm thở dài. trên đời này có lẽ không có sư tôn nào không có trách nhiệm hơn so với mình? Trương Hằng tự giễu cười.

Nếu không phải vì để thu được trận bàn để gia tăng tiền vốn chống lại cùng Âu Dương lão tổ. Trương Hằng cũng vị tất lại đi thu một người phế linh căn như vậy làm đệ tử.

Sau khi rời khỏi khu dân cư cũ nát. Trương Hằng Mới nghĩ tới mục đích tới Độc Thiên Bảo lần này.

Chỉ chốc lát. hai người lại đi tới đường phố phồn hoa không lâu gặp mặt cùng Lạc

Ngưng Tuyết kia.

- Đường sư huynh! Huynh muốn mua thứ gì vậy?

Triệu Thụy chớp chớp ánh mắt, dường như trở thành tiêu đề của Trương Hằng, đi theo Trương Hằng như hình với bóng.

Trương Hằng khẽ chau mày, nói với Triệu Thụy:

- Ta tới đây tự nhiên là muốn mua một ít đạo cụ. Chẳng lẽ sư đệ ngươi là tới đây xem náo nhiệt hay sao?

Triệu Thụy phi thường vô tội và nói:

- Đệ vốn chỉ tới đây xem náo nhiệt... Lần trước cùng đi với sư huynh đồng môn còn chưa có xem hết!

Trương Hằng Đối với tên gia hỏa này hoàn toàn không còn gì để nói, đi theo mình tới nơi này lại chỉ là để xem náo nhiệt.

- Triệu sư đệ này! Ta nơi này còn có một chút việc riêng, sẽ không có thể đi xem náo nhiệt cùng ngươi, không bằng chúng ta tạm biệt ở đây. dù sao sau này về núi còn có nhiều thời gian.

Trương Hằng xoa xoa tay tươi cười nói với vị sư đệ. dường như đang dỗ dành một đứa trẻ.

Triệu Thụy cảm giác vẻ tươi cười Trương Hằng có chút quái dị, tò mò hỏi:

- Đường sư huynh! Không phải là huynh muốn đuổi ta đi. tìm gặp hẹn hò với vị sư muội ấy chứ?

Vẻ tươi cười trên mặt Trương Hằng cứng đờ, nhẹ thở ra một hơi, lấy một vẻ mặt bất đắc dĩ nói:

- Sư huynh ta thật sự có một chút chuyện riêng cần đi xử lý một chút, không thể đi cùng ngươi, “bye bye”!

Trương Hằng phất tay, nói một câu “bye bye” ngay sau đó lập tức bỏ đi.

Triệu Thụy không khỏi sửng sốt. lại đột nhiên kêu lên:

-Này! Đường sư huynh, ‘bye bye’ là có ý gì?

Đi vào trong đám người Trương Hằng thiếu chút nữa té bật ngã, vội vàng vận chuyển Luyện Hư Linh Khí trong cơ thể. cả người hóa thành một hư ảnh, biến mất trong biển người mê mông.

Triệu Thụy thấy Trương Hằng đột nhiên biến mất trong đám đông người, đành phải vô cùng buồn bực đi trên đường phố. Đúng lúc này. hắn đột nhiên trông thấy một sư huynh đồng môn, lập tức nhảy nhót xông lên phía trước:

- La sư huynh! Không ngờ ở nơi này gặp được huynh. không bằng chúng ta cùng nhau đi đi!

Vị La sư huynh kia vừa thấy người tới lại là Triệu Thụy, sắc mặt đại biến, dường như thấy ôn thân bình thường, lập tức lòng bàn chân như bôi dầu lướt đi, chỉ chốc lát liền mất đi bóng dáng.

- Ối! Vì sao đều muốn né tránh ta chứ?

Triệu Thụy đáng thương đi một mình ở trên đường, chỉ chốc lát liền ngáp dài ngáp ngắn. vô cùng nhàm chán rời khỏi Độc Thiên Bảo.

ở một góc Độc Thiên Bảo, thân ảnh Trương Hằng đột nhiên hiện ra lại trên đường phố, nhìn Triệu Thụy đơn độc rời khỏi tòa thành, hắn thở một hơi dài nhẹ nhõm: “Rất cục thoát khỏi tên gia hỏa rồi.”

Cùng lúc đó, vừa rời Độc Thiên Bảo, thân hình Triệu Thụy chợt khựng lại. lảo đảo:

- Dường như ta quên chuyện gì rồi?

Suy tư một lát sau. hắn mới đột nhiên nhớ tới điều gì. kêu lên:

- Đúng rồi, Đường sư huynh còn thiếu ta bốn khối tinh thạch đây?

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

45. Chương 45: Phù Triển Cấp Ba (thượng).

:77: Bắt đầu nổ Boom chào mừng Noel

Trương Hằng nhìn theo Triệu Thụy rồi đi rồi lại quay về con đường phồn hoa vừa này. Nơi này là địa phương giao dịch của tu sĩ Luyện Khí Kỳ cùng Trúc Cơ Kỳ. tuy trên đường cũng có một số người bày sạp. nhưng không nhiều như mấy con đường lúc vừa tiến vào thành bảo.

Hơn nữa tu vi của những tu sĩ đề nghị sạp này đều đạt tới Luyện Khí Kỳ. thậm chí có cá biệt đạt tới cấp bậc Trúc Cơ Kỳ. Vật phẩm trao đổi nơi này cũng cao cấp hơn không ít so với những chỗ trước.

Rất nhanh, Trương Hằng liền tìm tới phù triện mình cần chuyển này.

Đề nghị sạp là một tu sĩ trung niên diện mạo bình thường, tu vi vào khoảng Luyện Khí trung kỳ. trên mặt đất trải da thú rộng rãi không biết tên. có bày vài loại vật phẩm cần trao đổi. trong đó có vài trăm tấm phù triện.

Thấy Trương Hằng - tu sĩ Luyện Khí tiền kỳ này đi tới. tu sĩ trung niên cũng không có chút xem thường, nhiệt tình nói:

- Vị tiểu huynh đệ này, cần cái gì sao? Ta có pháp khí, tài liệu vẽ phù, khoáng thạch luyện khí cùng với bán các loại phù triện.

Ánh mắt Trương Hằng dừng ở trên mấy trăm tấm phù triện, lặng lẽ dùng thần thức quan sát một chút, sau đó lộ ra vẻ thất vọng.

Những phù triện này phần lớn đều là cấp một, trong đó còn có mấy chục tấm phù triện cấp hai.

Nhưng là mấy thứ này đối với Trương Hằng mà nói cũng không có nhiều tác dụng.

Trong mỗi một cái phù triện cấp một đều phong ấn pháp thuật đẳng cấp tương đương. Trong phù triện cấp một phong ấn pháp thuật cấp một. trong phù triện cấp hai phong ấn pháp thuật cấp hai... Cứ thế suy ra. càng là phù triện đẳng cấp cao. pháp thuật ẩn chứa bên trong càng khủng bố.

ở Tu Tiên giới, pháp thuật cấp một tới cấp ba là pháp thuật bậc thấp, chia làm ba cấp bậc Dẫn Khí Kỳ. Luyện Khí Kỳ. Trúc Cơ Kỳ.

Lúc trước Triệu Thụy có thể thi triển pháp thuật có thể so với bậc ba chỉ vền vền là một ngoại lệ. Dưới tình huống bình thường, tu sĩ Luyện Khí Kỳ Chỉ có thể phóng ra pháp thuật bậc hai. pháp thuật bậc ba căn bản là không thể mơ ước.

Pháp thuật bậc một Trương Hằng căn bản không để vào mắt, với thân thể mạnh mẽ hiện tại của hắn cơ bản có thể miễn dịch pháp thuật bậc một này.

Pháp thuật bậc hai có lẽ có thể mang đến một ít uy hiếp cho hắn. nhưng đây chỉ là trong tình huống hắn không có bất kỳ chống cự gì. Tuy nhiên một khi hắn thi triển pháp thuật phòng ngự, pháp thuật bậc hai đồng dạng không thể uy hiếp được hắn.

Cho nên, khi Trương Hằng nhìn thấy những phù triện cấp một. hai này thì hơi có vẻ thất vọng.

Tu sĩ trung niên nhìn ra thất vọng trong mắt Trương Hằng, vội vàng hỏi:

- Vị tiểu huynh đệ này, người cụ thể cần cái gì, có lẽ trong túi trữ vật của ta còn có.

Ánh mắt Trương Hằng hơi sáng lên, chỉ vào đồng phù triện trên da thú nói:

- Chỗ người chỉ bán những phù triện cấp một, hai này sao?

Tu sĩ trung niên kinh ngạc, khó hiểu hỏi:

- Phù triện cấp một, hai không phải thích hợp những tu sĩ bậc thấp chúng ta sử dụng hay sao? Huynh đệ người cùng là tu sĩ Luyện Khí Kỳ. một tấm phù triện cấp hai này có lẽ có thể cứu người một mạng vào thời khắc mấu chốt.

Trong lòng Trương Hằng không khỏi cười khở. Tu sĩ trung niên này nói đích xác không sai. ưu thế của phù triện là ở chỗ thuận phát mà lại còn không cần nhiều pháp lực khởi động.

Một tấm phù triện cấp hai đối với một tu sĩ Luyện Khí Kỳ bình thường mà nói đích thật là một lá bùa hộ mệnh.

Nhưng đối với loại tu sĩ cơ hồ có thể lật lại thế cờ trong tay tu sĩ Kết Đan Kỳ như Trương Hằng mà nói. thì một tấm phù triện cấp hai lại có vẻ bé nhỏ không đáng kể. Nếu muốn sinh ra uy hiếp Đối với tu sĩ Kết Đan Kỳ, nhất định phải cần phù triện cấp ba trở lên mới được.

- Chẳng lẽ người không có bán phù triện cấp ba sao?

Trương Hằng chưa từ bỏ Ý định hỏi một câu.

Tu sĩ trung niên lắc đầu nói:

- Ta là một tu sĩ Luyện Khí Kỳ ngay cả pháp thuật cấp ba cũng không thi triển được, càng không nói đến chế tạo phù triện cấp ba. Người vẫn là đi tìm những tu sĩ Trúc Cơ Kỳ đi.

Trương Hằng cũng không có cảm giác bất ngờ. lại dò hỏi tu sĩ trung niên:

- Quanh đây nơi có nào bán phù triện cấp ba không?

Tu sĩ trung niên cũng có lòng tốt. dùng tay chỉ tòa lầu các cao lớn ở chéch bên đối diện nói:

- Thấy không, chính là Thiên Vũ Các kia. bên trong có bán rất nhiều trân bảo hiếm có. Phù triện cấp ba người muốn mua hẳn là có bán ở bên trong, Tuy nhiên giá cả có thể hơi đắt. tối thiểu là gấp mười giá của phù triện cấp hai.

Trương Hằng nói một tiếng cảm ơn. dùng thần thức tùy ý đảo qua trên mặt toàn bộ sạp da thú, đang chuẩn bị rời đi.

-Ồ.

Ánh mắt Trương Hằng lộ ra một tia kinh nghi, dừng bước. Thần thức của hắn phát hiện một mảnh nhỏ màu đỏ sậm nhìn không bắt mắt ở một góc sạp, lớn chừng bàn tay.

Khi thần thức Trương Hằng lướt qua phía trên, không ngờ bị một cỗ lực lượng mơ hồ cản trở một chút, nhưng cũng may cỗ lực lượng này đã rất mỏng manh, cũng không làm cho hắn bị thiệt thòi gì.

Trương Hằng mặt mũi tỉnh bơ quay về trước sạp của tu sĩ trung niên, hỏi hắn:

- Người nói phù triện cấp ba trong Thiên Vũ Các rất đắt. đại khái là giá cả thế nào? Ta sợ tinh thạch trong tay không đủ.

Tu sĩ trung niên ha ha cười:

- Giá của phù triện bậc hai ở chỗ ta khoảng mười khối Tinh thạch, như vậy giá của phù triện cấp ba kia phỏng chừng sẽ không thấp hơn một trăm khối tinh thạch.

Trương Hằng hít sâu một ngụm khí lạnh, cả kinh nghi hoặc nói:

- Đắt vậy sao?

- Đúng vậy. Cho nên ta đề nghị người mua ở chỗ ta mấy tấm phù triện cấp hai thích hợp. pháp thuật cấp ba không phải những tu sĩ bậc thấp chúng ta có thể sử dụng được.

Tu sĩ trung niên tươi cười đề cử phù triện cấp hai trong tay mình với Trương Hằng. trong lời nói nâng cao giá cả của phù triện cấp ba lên vài phần.

Trương Hằng lập tức bày ra một bộ dạng uể oải, cuối cùng lộ ra biểu tình rất bất đắc dĩ nói:

- Được rồi, ta mua của người hai tấm phù triện cấp hai vậy.

- Được, phù triện cấp hai ta có hơn hai mươi tấm, pháp thuật phong ấn bên trong là Hỏa Xà Thuật, Chưởng Tâm Lô, Linh Khí Hộ Thuần...

Trương Hằng do dự một hồi. mới nói:

- Vậy bán cho hai tấm phù triệu Hỏa Xà Thuật đi. Cần bao nhiêu tinh thạch?

Tu sĩ trung niên mặt mày hớn hởi:

- Chỉ lấy người mười tám khối tinh thạch, uy lực của phù triệu Hỏa xà Thuật này không nhỏ đâu nha.

Trong lòng Trương Hằng âm thầm khinh bỉ. Hỏa Xà Thuật này đánh lên vòng phòng ngự của mình, ngay cả vài cái bọt đều không bắn lọt còn coi là uy lực không nhỏ?

Tuy nhiên tu sĩ trung niên này cũng không lừa gạt Trương Hằng. Uy lực và tính thực dụng của Hỏa Xà Thuật trong số pháp thuật cấp hai coi như xếp khá cao.

Nhưng là đối với loại sở trường phòng ngự như Trương Hằng mà nói thì lại chẳng là cái gì.

Trương Hằng từ trong túi trữ vật lấy tinh thạch ra, đang chuẩn bị giao dịch, đột nhiên dường như nhớ tới cái gì, nói với tu sĩ trung niên:

- Đúng rồi. Ta còn cần một ít tài liệu để luyện chế một kiện pháp khí. chỗ người có tài liệu gì không?

- Đương nhiên là có. Nơi này ta có không ít quặng dùng luyện chế pháp khí như huyền thiết, hắc thiết, thủy kim...

Tu sĩ trung niên thấy Trương Hằng còn muốn mua tài liệu, tươi cười trên mặt càng ngày càng sáng lạn.

- Được rồi, vậy mỗi dạng cho ta mấy khối đi.

Trương Hằng chọn mười mấy khối khoáng thạch, ánh mắt hấn lại dời đến mảnh nhỏ màu đỏ sậm không chút bắt mắt kia. về mặt tò mò:

- Đây là cái gì?

Tu sĩ trung niên cười nói:

- Đây là một mảnh nhỏ trước kia ta vô ý nhặt được. Cũng không biết có tác dụng gì. vẫn đặt ở đây cũng không có ai mua.

- Ồ! ta thấy có chút hứng thú với thứ này. cũng bán luôn cho ta đi. Tổng cộng bao nhiêu tinh thạch?

Trương Hằng rất tùy ý hỏi.

Tu sĩ trung niên kia cũng không có nghi ngờ gì:

- Được rồi. Hai tấm phù triệu cấp hai là mười tám khối Tinh thạch, mười mấy khối khoáng thạch này cũng không tới hai khối tinh thạch, lại thêm mảnh nhỏ cuối cùng này... Rồi. tổng cộng lấy người hai mươi khối Tinh thạch.

Trương Hằng khề cau mày:

- Không thể giảm chút ít sao?

Tu sĩ trung niên cười khổ nói:

- Tiêu huynh đệ. không thể giảm thêm nữa. Những phù triệu này ta thậm chí bán lỗ vốn cho người. Người biết đấy. xác suất chế phù thành công cũng không cao...

Trương Hằng thấy vậy, mới thở dài một hơi:

- Được rồi, vậy hai mươi khối Tinh thạch. Đây chính là tích tụ mười mấy năm của ta a!

Sau khi giao dịch xong với tu sĩ trung niên. Trương Hằng dùng tay nắm mảnh nhỏ bằng bàn tay. một cổ Luyện Hư Linh Khí rót vào trong, gặp một lực cản rất mạnh, trong lòng vui vẻ: “Thật sự là nhặt được bảo vật. Thứ này tuy vụn vụn là một mảnh vụn. nhưng phẩm chất lại hơn xa Linh khí bình thường”.

Có lẽ thứ này vào trong tay tu sĩ khác cũng không có nhiều tác dụng, nhưng là đối là Trương Hằng. vật thì lại khác.

Càng là bảo vật phẩm cấp cao. đối với việc tu luyện Biến Thái Công của hắn lại càng có lợi.

Ôm tâm tình vui sướng như vậy, Trương Hằng lại cất bước đi vào Thiên Vũ Các ở chếch bên đối diện.

Tu sĩ trung niên kia thấy Trương Hằng lại đi vào Thiên Vũ Các. trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc. Hắn không phải đã nói Tinh thạch không đủ sao?

Sau đó hắn lại nghĩ tới cái mảnh nhỏ không rõ tác dụng vừa mới bán cho Trương Hằng. làm sao còn không hiểu ra ý nghĩa ẩn chứa trong đó. trên mặt lập tức lộ ra thần thái hối hận đến cực điểm.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

46. Chương 46: Phù Triển Cấp Ba (hạ).

:77: Bắt đầu nổ Boom chào mừng Noel

Thiên Vũ Các là một tòa lầu các bốn tầng, toàn thể được xây dựng bằng gỗ lim đặc thù. ở trên con đường phồn hoa này trông rất bắt mắt.

Trên bảng hiệu lầu các. ba chữ “Thiên Vũ Các” hàm ý phi phàm đề nghị ra trước mắt chúng tu sĩ. Cái loại khí tức phong cách cổ xưa trong hàng chữ làm cho người ta không dám hoài nghi niên đại xa xưa cùng thực lực kinh người của Thiên Vũ Các.

Trương Hằng mơ hồ cảm nhận được toàn bộ lầu các được một tầng cấm chế như có như không che chở, thần thức của hắn hơi thâm dò liền bị một cỗ lực lượng nhu hòa bắn ngược trở về.

Trương Hằng suy đoán người bố trí cấm chế tầng ngoài của Thiên Vũ Các này nhất định là một vị tu sĩ Trúc Cơ Kỳ trở lên. tám chín phần mười có thể là cao nhân Kết Đan Kỳ.

Bởi vậy có thể thấy được thể lực sau lưng Thiên Vũ Các này khẳng định không đơn giản. Nói không chừng ông chủ sau lưng chính là Độc Thiên Bảo.

Trong lòng Trương Hằng lại cẩn thận vài phần, mặt ngoài cũng rất thông dong đi vào tầng một lầu các.

Tu sĩ ở tầng một Thiên Vũ Các cũng không quá nhiều. Trương Hằng phát hiện phần lớn tu sĩ nơi này tu vi đều ở Luyện Khí trung kỳ trở lên, thậm chí còn có thể nhìn thấy bóng dáng của tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

Ngoài ra, trong tầng một không thiếu quần sự mặc áo bảo tím đặc thù. bọn họ phụ trách tiến hành giao dịch, cùng những tu sĩ này. trong lời nói không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Một tu sĩ Luyện Khí tiền kỳ như Trương Hằng đi vào lầu các này tự nhiên có chút nổi bật. không ít tu sĩ đang âm thầm đánh giá hắn. nhưng hắn lại làm như không biết.

Những thứ được bán trong tầng một này tốt hơn một chút so với những sạp giao dịch bên ngoài, nhưng là so với dự đoán của Trương Hằng còn kém một chút. Quan trọng là... tầng một này cũng không có bán phù triệu cấp ba, phù triệu cấp hai ngược lại có không ít.

Trương Hằng đoán rằng những thứ đẳng cấp cao hơn có thể ở trên lầu. hơn nữa hắn còn tận mắt nhìn thấy một hai tu sĩ Trúc Cơ Kỳ đi lên tầng hai.

Vì thế Trương Hằng đi tới chỗ thang lầu, muốn lên lầu xem.

Đúng lúc này, một nam nhân áo bào xanh cản đường đi của hắn.

- Vị đạo hữu này, có thể ngươi đi sai nơi rồi. Lầu hai Thiên Vũ Các Chỉ có tu sĩ Luyện Khí hậu kỳ mới có thể lên, ngươi vẫn là ở lầu một giao dịch đi. trên lầu kỳ thật không thích hợp ngươi.

Ngôn ngữ nam nhân áo bào xanh này Tuy rằng coi như khách khí nhưng trên mặt lại rõ ràng mang theo vài phần thần thái khinh miệt nhìn Trương Hằng, bộ dạng tựa như đang cười nhạo một thằng nhà quê.

Tu vi nam nhân áo bào xanh này đại khái ở giai đoạn Luyện Khí hậu kỳ. điều này không khỏi làm Trương Hằng nhớ tới Lý Phong vừa mới bị mình hung hăng giẫm đạp một trận trước đó không lâu. Tuy rằng hắn cũng muốn giẫm đạp nam nhân này một chút, nhưng là cũng không ngốc đến mức động thủ trong này.

- ồ? Chẳng lẽ ta nhìn lầm sao? Vị đạo hữu này. không ngờ ngươi cũng là một trong những quần sự của Thiên Vũ Các?

Khóe miệng Trương Hằng mang theo nét cười như có như không. Hắn đương nhiên biết nam nhân áo bào xanh này không phải quần sự nơi này. từ cách ăn mặc của hắn là có thể thấy được.

- Thang lầu của tầng một Thiên Vũ Các này có bố trí một tầng cấm chế. Chỉ có tu sĩ Luyện Khí hậu kỳ mới có thể thông qua tầng cấm chế này đi lên lầu hai.

Thần sắc tu sĩ áo bào xanh không thay đổi. vẫn như trước mang theo vẻ khinh miệt nhìn Trương Hằng.

Trương Hằng ha ha cười:

- Nếu nói như vậy. Thiên Vũ Các này chẳng qua là bố trí một tầng cấm chế nơi này. ngăn cản người thực lực yếu kém lên lầu. nhưng là cũng không quy định nhất định là tu sĩ Luyện Khí hậu kỳ trở lên mới có thể đi lên. Ta nói đúng không?

- Hừ. Tuy rằng Thiên Vũ Các không có nói rõ tu vi tiêu chuẩn. nhưng là tầng cấm chế này đối với người một tu sĩ Luyện Khí tiền kỳ là không có khả năng thông qua. Ta chẳng qua chỉ là có lòng tốt nhắc nhở người một chút mà thôi, tránh người bê mặt tại đây.

Tu sĩ áo bào xanh hừ lạnh một tiếng, trong mắt mang theo một tia tức giận, phẫn nộ đi lên lầu.

Khi hắn đi lên thang lầu, thân hình hơi dừng một chút, sau đó liền thông qua cấm chế.

Trương Hằng âm thầm cười lạnh. Cái gì kêu có lòng tốt nhắc nhở người? Chẳng qua là biểu hiện tư cách hơn người một bậc trước mặt hắn mà thôi.

Cũng không so đo với người như vậy, ánh mắt Trương Hằng dừng ở thang lầu có bố trí cấm chế. Hắn không tin mình không thể thông qua tầng cấm chế này.

Vì thế Trương Hằng đi tới thang lầu.

Hành động của Trương Hằng khiến cho không ít tu sĩ tại tầng một chú ý. Thấy một tu sĩ Luyện Khí tiền kỳ không ngờ cũng muốn vọng tưởng đi lên lầu. một đám đứng chờ xem trò hay.

Mấy chục ánh mắt nhìn chăm chăm vào Trương Hằng, chờ mong tình cảnh hắn bê mặt ngay sau đó.

Trương Hằng Mới vừa tới gần thang lầu liền cảm giác được một cỗ lực lượng nhu hòa ngăn chặn đường đi của mình.

Hắn cũng không dùng Luyện Hư Linh Khí trên người, vận dụng lực lượng dã man trên thân xông về phía trước, lực lượng của cỗ cấm chế kia cuối cùng không ngăn được hắn cho hắn thông qua.

Mấy chục đôi mắt khó tin nhìn Trương Hằng đi lên lầu. trong mắt tràn ngập vẻ kinh ngạc, mỗi người đều suy đoán thực lực chân thật của thanh niên này.

Trương Hằng đương nhiên sẽ không để ý đến Ý tưởng của những tu sĩ nhàm chán tại lầu một. chân bước không ngừng đi lên lầu hai.

Sau khi đi lên lầu hai. Trương Hằng âm thầm đánh giá tu sĩ trên lầu. phát hiện trong đó có một phần ba tu sĩ đều là Trúc Cơ Kỳ. mà trong số tu sĩ Luyện Khí Kỳ có không ít người còn là giai đoạn Luyện Khí đại viên mãn.

Tuy nhiên ở nơi này Trương Hằng không phát hiện Trúc Cơ trung kỳ trở lên. nhìn về thang lầu thông lên lầu ba, không khỏi suy đoán. Cường giả thực lực càng cao có khả năng ở trên lầu ba lầu bốn. phía trên có thể có tu sĩ Kết Đan Kỳ hay không đây?

Trên lầu hai đồng dạng có quần sự phụ trách giao dịch cùng tu sĩ. tuy nhiên không ngờ những quần sự này đều là Trúc Cơ tiền kỳ.

Một tu sĩ Luyện Khí tiền kỳ như Trương Hằng đi lên lầu hai này tự nhiên rất nổi bật. khiến cho không ít tu sĩ chú ý.

Nam nhân áo bào xanh vừa rồi lại càng không dám nhìn Trương Hằng, thấy hắn đi tới liền nhanh chóng đi vào một góc ít người chú ý rồi lén quan sát Trương Hằng.

Trương Hằng đi lại một vòng, rất nhanh liền phát hiện chỗ của phù triện cấp ba.

Ánh mắt hắn dừng ở trên nhãn của một tấm phù triện bậc ba.

Trương Hằng đi tới trước quầy, nói với một quản sự mặc áo bảo tím cách đó không xa:

- Phù triện bậc ba này giao dịch như thế nào?

Quản sự kia hơi kinh ngạc nhìn Trương Hằng một cái. nhưng cũng không có lộ ra bất kỳ ý coi thường, đi tới không kiêu ngạo không siểm nịnh nói:

- Giá của phù triện bậc ba là căn cứ pháp thuật phong ấn trong phù triện mà định, chủng loại pháp thuật khác nhau thì giá cả phù triện cũng khác. Bình thường, giá của phù triện pháp thuật công kích phạm vi lớn thì cao hơn một chút. Không biết vị đạo hữu này muốn mua phù triện loại nào?

Trương Hằng suy tư giây lát. liền nói:

- Ta cần một loại phù triện công kích đơn thể cực mạnh.

Trương Hằng muốn đối phó với người như Âu Dương lão tổ tự nhiên là cần phù triện công kích đem thể mạnh mẽ.

Quản sự áo bảo tím không chút suy nghĩ nói:

- Phù triện bậc ba công kích đơn thể cường đại. nơi này chúng ta có một loại. Giá của nó cũng không thấp hơn so với phù triện pháp thuật quần thể bậc ba bình thường bao nhiêu.

- Giá của nó cụ thể là bao nhiêu?

Trương Hằng hỏi.

Quản sự nói:

- Trong loại phù triện này phong ấn pháp thuật bậc ba Bạo Liệt Hỏa Diễm Tiễn, uy lực pháp thuật này trong số pháp thuật bậc ba cũng là xếp hạng đầu. Tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bình thường đối mặt với pháp thuật này đều không dễ dàng ngăn cản. Loại phù triện này. giá cả mỗi tấm là 110 khối Tinh thạch.

Trương Hằng tính qua số tinh thạch trong túi trữ vật của mình, phát hiện chỉ còn không đến một trăm khối tinh thạch hạ phẩm. Ngoài ra, trong túi trữ vật còn có hai khối Tinh thạch trung phẩm, cho nên nói với quản sự:

- Vậy ta mua hai tấm phù triện như vậy. hai khối tinh thạch trung phẩm đủ không?

Vừa nghe Trương Hằng dĩ nhiên dùng tinh thạch trung phẩm để giao dịch, quản sự kia lộ vẻ kinh nghi, hắn không dám tin nói:

- Người thật sự lấy tinh thạch trung phẩm để trao đổi sao?

- Đương nhiên, không chỉ là hai khối Tinh thạch trung phẩm sao?

Thần thái Trương Hằng thoải mái nói.

Bề ngoài, một khối tinh thạch trung phẩm có thể đổi được một trăm khối Tinh thạch hạ phẩm, nhưng tình huống thực tế lại không phải như thế. Càng là tinh thạch đẳng cấp cao lại càng hiếm có. Thường thường một khối tinh thạch trung phẩm cũng không chỉ đổi được một trăm khối Tinh thạch hạ phẩm.

Trương Hằng từ trong túi trữ vật lấy ra hai khối tinh thạch trung phẩm, khiến cho ánh mắt quản sự sáng ngời.

Thấy Trương Hằng thoải mái như vậy lấy ra hai khối Tinh thạch trung phẩm. quần sự kia thần sắc phức tạp nhìn Trương Hằng một cái. lộ ra thần sắc cung kính khác thường:

- Như thế không có vấn đề. đây là phù triệu Bạo Liệt Hỏa Diễm Tiễn ngài cần.

Nói xong hắn lấy ra hai cái hộp nhỏ cực kỳ tinh xảo đẹp đẽ đưa tới trước mặt Trương Hằng.

Hắn hiểu được Trương Hằng này có khi là vị tiên bối nào che giấu thực lực hoặc là một vị thiên chi kiêu tử trong hàng hậu bối của thế lực lớn nào đó.

Bất kể là loại nào. không thể nghi ngờ đều không phải hạng tầm thường.

Hắn nào biết rằng, Trương Hằng này căn bản là của cải không đủ, mới bị bức phải lấy ra hai khối Tinh thạch trung phẩm.

Trương Hằng giao hai khối tinh thạch trung phẩm cho đối phương, lại mở hai cái hộp nhỏ đặt ở trước mắt ra. từ trong hộp lấy ra hai tấm phù triệu màu đỏ lửa tản ra pháp lực dao động thần nhiên.

Phù triệu hình chữ nhật, dày hơn móng tay một chút, toàn thân đỏ rực gần như trong suốt, phía trên có yế phù văn phù: tạp khó hiểu.

Thật cẩn thận cất hai tấm phù triệu này vào trong túi trữ vật, Trương Hằng liếc nhìn hai cái hộp một cái:

- Phù triệu lấy đi. hộp này để lại cho các người tiếp tục sử dụng.

Trương Hằng bỏ hộp tự nhiên là có đạo Lý. tiện cho hắn từ túi trữ vật lấy phù triệu sau đó trong nháy mắt khởi động, có hộp hoàn toàn là vướng tay.

Quần sự cầm hai khối tinh thạch trung phẩm trong tay. trong lòng hơi có chút kích động. Mặc dù hắn có tu vi Trúc Cơ Kỳ nhưng trong tay cũng không có một khối Tinh thạch trung phẩm. Giờ phút này trong tay có thêm hai khối Tinh thạch trung phẩm tự nhiên có chút kích động.

Nhìn Trương Hằng để lại hai cái hộp ở trên quầy. quần sự xấu hổ cười, cung kính tiễn Trương Hằng rời đi.

Chung quanh không ít tu sĩ tự nhiên thấy được giao dịch giữa Trương Hằng cùng quần sự. nhìn thấy thái độ cung kính của quần sự với Trương Hằng. cũng không khỏi sinh ra tò mò đối với thân phận của Trương Hằng.

Có chút tu sĩ nhận ra Trương Hằng lấy ra Tinh thạch trung phẩm, trong mắt lại càng toát ra vẻ khiếp sợ.

Sau khi Trương Hằng giao dịch xong. liền đi về hướng thang lầu xuống lầu một.

Mới vừa đi đến thang lầu. hắn cảm giác có vài cỗ thần thức đang thăm dò mình.

Trong lòng chấn động. Trương Hằng hiểu được nhất định là vài tên tu sĩ Trúc Cơ Kỳ không kìm nổi dùng thần thức thăm dò hư thật của mình.

Nhưng bởi vì thần thức của Trương Hằng so với tu sĩ Trúc Cơ tiền kỳ bình thường còn cao hơn nửa bậc, những thần thức âm thầm nhìn trộm này tự nhiên không giấu được hắn.

Tâm niệm khẽ chuyển Trương Hằng hít sâu một hơi. đột nhiên quay đầu lại. trên mặt mang theo tươi cười quỷ dị thần bí khó lường, lần lượt đảo qua những tu sĩ Trúc Cơ Kỳ đang dùng thần thức nhìn trộm hắn.

Theo sau, hắn lộ thần thái ung dung đi xuống dưới lầu. giống như một người thắng lợi chân chính.

Vài tu sĩ Trúc Cơ Kỳ dùng thần thức thăm dò Trương Hằng, thần sắc đại biến.

Không ngờ thanh niên trước mắt có thể cảm thấy thần thức của bọn họ. mà bọn họ lại không thăm dò ra sâu cạn của hắn. Hơn nữa nụ cười quỷ dị của hắn trước khi đi lại càng làm cho người ta thấy đáng sợ.

Hết thấy đại biểu cho điều gì?

Trên trán rịn ra mấy giọt mồ hôi, vài tên tu sĩ Trúc Cơ Kỳ trợn mắt há mồm nhìn theo Trương Hằng biến mất ở thang lầu.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

47. Chương 47: Lạc Tiên Tử.

:77: Boom chào mừng Noel

Sau khi Trương Hằng rời Thiên Vũ Các cũng không dám dừng lại nhiều, thân hình rất nhanh biến mất trong dòng người cuộn cuộn, hơn nữa rất nhanh đi về hướng ngoài thành.

Thời gian chừng nửa nén hương, thân hình Trương Hằng rất nhanh xuất hiện ở ngoài Độc Thiên Bảo.

Đạp linh khí lên không, hắn quay đầu lại liếc nhìn Độc Thiên Bảo phẳng phất như con thú khổng lồ thời tiền sử một cái.

Thẳng đến giờ phút này, trong lòng Trương Hằng mới khẽ thở ra một hơi nhẹ nhõm. Bị thần thức của vài vị tu sĩ Trúc Cơ tiền kỳ nhìn trộm, nói trong lòng hắn không khẩn trương là không có khả năng.

Trước khi đi hắn làm ra vẻ thần bí quay đầu lại cũng chỉ vì khiến cho những tu sĩ Trúc Cơ Kỳ đó sinh ra một chút kiêng kị với mình, do đó không tiếp tục có chủ ý với hắn.

Với thực lực trước mắt của hắn còn không thể chống lại tu sĩ Trúc Cơ tiền kỳ. nhiều nhất Chỉ có thể giữ mạng trước mặt đối phương. Trừ khi có thể luyện thành Hư Không Hỏa Điểm, phát huy ra uy lực chân chính của Linh khí.

Linh khí dưới chân phát ra tiếng ngân khê, mơ hồ có một tầng ngân quang lưu chuyển ở mặt ngoài. Trương Hằng dùng tốc độ vượt xa tu sĩ Luyện Khí Kỳ bình thường rời khỏi Đoạn Nhai Sơn Độc Thiên Bảo.

Sau khi rời Đoạn Nhai Sơn mười mấy dặm, Trương Hằng cũng không bay về hướng Phương Vân Sơn mà không ngừng dùng ánh mắt quan sát thể núi chung quanh.

Rất nhanh, hắn phát hiện một ngọn núi giống như ngón tay tiên nhân ở cách đó không xa, ngọn núi này trong dãy núi chung quanh chỉ vền vện thấp hơn Đoạn Nhai Sơn một bậc.

Trương Hằng không chế linh khí bay nhanh về phía đỉnh của ngọn núi đó.

Còn chưa hạ xuống đất. một thanh âm dễ nghe từ bên cạnh một khối đá lớn trên đỉnh truyền đến.

Trương Hằng đưa mắt nhìn, Chỉ thấy Lạc Ngưng Tuyết váy áo tuyết trắng đang duyên dáng đứng bên cạnh hòn đá lớn. ở trước mặt khối đá lớn, thân thể của nàng có vẻ thật nhỏ bé nhưng là từ xa nhìn lại dường như nàng Mới là tiêu điểm nơi đây. cổ khí tức bình thần không màng danh lợi kia làm cho người ta không dám sinh ra bất kỳ ý nghĩ xấu nào đối với nàng.

Từ trên Linh khí hạ xuống. Trương Hằng giữ khoảng cách bốn năm trượng với Lạc Ngưng Tuyết, ánh mắt bình thần đánh giá vị thiên chi kiều nữ của Phương Vân Sơn này.

- Không biết Lạc sư muội hẹn ta ở đây có chuyện gì? Giữa chúng ta dường như cũng không có gì liên quan mà!

Lúc gặp Lạc Ngưng Tuyết ở trên đường phố phồn hoa của Độc Thiên Bảo. Trương Hằng còn sinh ra nghi hoặc đối với cử động đột nhiên tới gần của nàng. Sau đó hắn Mới hiểu được đối phương làm như vậy chẳng qua là vì dễ dàng thần thức truyền âm với mình mà thôi.

Nói cách khác, thần thức của Lạc Ngưng Tuyết cũng có thể rời thân thể Tuy rằng còn xa xa không bằng Trương Hằng nhưng là cũng tới gần tu sĩ giai đoạn Luyện Khí đại viên mãn.

Trong những tu sĩ Trương Hằng từng gặp, có ba người thực lực không thể dùng tu vi để đánh giá.

Người thứ nhất chính là Ô Lăng thần bí tiềm ẩn trong Phương Vân Sơn, cho dù tới bây giờ Trương Hằng còn không thăm dò được chi tiết của hắn. Người thứ hai là Triệu Thụy vừa Mới tách ra. người này có thể phóng ra pháp thuật có thể so với bậc ba, tự nhiên là rất biến thái.

Cuối cùng chính là vị Lạc tiên tử trước mắt này. Có được năng lực nào đó dường như có thể nhìn thấy lòng người, giờ phút này không ngờ thần thức cũng có thể rời thân thể.

So với Ô Lăng cùng Triệu Thụy. Lạc Ngưng Tuyết này có lẽ yếu hơn một chút nhưng là tuyệt đối không thể coi thường.

Lạc Ngưng Tuyết lẳng lẳng nhìn Trương Hằng, đôi môi khẽ mỉm, rốt cục lên tiếng:

- Người biết nữ tu sĩ Ninh Tuyết Dung không?

Trong lòng Trương Hằng kinh ngạc vô cùng. Đối phương đột nhiên nói đến nữ tu Ninh Tuyết Dung Mới hóa thành tuyết liên không lâu, là có ý đồ gì?

Chẳng lẽ bởi vì nàng rất quen thuộc Ninh Tuyết Dung, sau khi Ninh Tuyết Dung mất tích nên sinh ra hoài nghi hân?

Mặt mày tinh bơ, Trương Hằng cười nói:

- Ninh sư muội là tu sĩ nội môn của môn, Đường mõ Tuy rằng không qua lại nhiều với nàng, nhưng là cũng không thể không biết nàng.

Con mắt của Lạc Ngưng Tuyết cận thận quan sát biểu tình của Trương Hằng. phát hiện đối phương cũng không có thần thái khác thường gì.

Lại đứng yên tại chỗ một lát, trên người Lạc Ngưng Tuyết mơ hồ lưu chuyển một dao động pháp lực cực kỳ bí ẩn.

Trương Hằng khẽ nhướng mày, giọng điều dần trở nên lạnh nhạt:

- Lạc sư muội. Nếu không còn chuyện gì. Đường mõ phải đi rồi.

- Người nói dối.

Đôi mắt như u lan của Lạc Ngưng Tuyết gắt gao nhìn chăm chăm vào Trương Hằng. ánh mắt lại rơi xuống túi trữ vật của Trương Hằng.

Lúc này Trương Hằng mới hiểu được, vừa rồi đối phương dùng pháp thuật không biết tên nào đó tiến hành dò xét mình. Nếu là tu sĩ Luyện Khí Kỳ bình thường rất khó phát hiện được cổ dao động pháp lực mỏng manh này. nhưng là ở trước mặt Trương Hằng lại không thể nào che giấu được.

- Ha ha. Đường mõ nói dối hay không là tự do của mình, chẳng lẽ còn cần Lạc sư muội quản sao?

Thân thể Trương Hằng dần căng thẳng, giống như một con báo tùy thời chuẩn bị bùng nổ.

Hơn nữa. hân còn dùng thần thức quan sát nhất cử nhất động của đối phương.

- Ta cần một món đồ trong túi trữ vật của Đường sư huynh..

Giọng điệu Lạc Ngưng Tuyết thản nhiên đưa ra yêu cầu. dường như căn bản không lo lắng Trương Hằng sẽ cự tuyệt nàng.

Trương Hằng giật mình. Lúc đầu đối phương nhắc tới Ninh Tuyết Dung, hiện tại lại nói rõ muốn một món đồ trong túi trữ vật của mình.

Trương Hằng rất nhanh liền đoán được thứ đối phương muốn trong túi trữ vật của mình là cái gì.

- Thứ cô cần là thứ này hả?

Ngón tay Trương Hằng khẽ vuốt trên túi trữ vật, một đóa tuyết liên trắng muốt sáng bóng nằm yên lặng trên tay hân. khí lạnh thản nhiên khuếch tán trong không khí.

Ngay trong khoảnh khắc Trương Hằng lấy ra vật ấy. trong con ngươi bình thản điềm tĩnh của Lạc Ngưng Tuyết nở rộ một tia sắc thái, nàng liên tục gật đầu:

- Chính là nó. Xin Đường sư huynh giao nó cho ta, Ngưng Tuyết nhất định có báo đáp.

Trương Hằng hơi kinh ngạc. Chẳng lẽ Tuyết liên này còn có giá trị gì không muốn người biết hay sao? Ngay cả Lạc tiên tử đậm bạc xuất trần cùng sinh, ra lòng tham muốn.

Mà đúng vào lúc này, từ trên tuyết liên phát ra một cỗ linh hồn dao động run rẩy. Trương Hằng lập tức cảm thấy một tia sợ hãi từ trên Tuyết liên truyền ra.

Đóa hoa tuyết trắng không nhiễm một hạt bụi run rẩy trong bàn tay Trương Hằng, dường như đang kiệt lực khuyên bảo Trương Hằng không nên giao mình cho Lạc Ngưng Tuyết.

Trương Hằng khẽ lật bàn tay thu tuyết liên vào túi trữ vật, cười lạnh nói:

- Không biết Lạc sư muội muốn dùng cái gì để trao đổi tuyết liên này với Đường mỗ.

Dáng người tuyết đẹp của Lạc Ngưng Tuyết chậm rãi đi tới Trương Hằng, âm thanh tuyết vời rơi vào tai Trương Hằng:

- Chỉ cần Đường sư huynh nguyện ý giao Tuyết liên này cho ta, yêu cầu gì Ngưng Tuyết cũng đều có thể đáp ứng.

Trong những lời này ẩn chứa hấp dẫn nào đó khó thể phát hiện, khiến cho Trương Hằng hơi thất thần trong khoảnh khắc.

Trương Hằng giả bộ si mê, ngơ ngác nhìn khuôn mặt ngọc như thiên sứ của Lạc Ngưng Tuyết:

- Chẳng lẽ làm đạo lữ song tu của ta cùng được sao?

Trong con người bình thản như nước của Lạc Ngưng Tuyết hiện lên một tia chán ghét, thanh âm mang theo ý mê hoặc đặc thù kia tiếp tục truyền tới Trương Hằng:

- Giao tuyết liên cho ta, cái gì sư muội cũng có thể đáp ứng...

Nàng chậm rãi tới gần Trương Hằng đang chìm trong ảo giác và si mê, rất nhanh tới chỗ cách Trương Hằng không đến một trượng.

- Nếu sư muội có thể biểu diễn thoát y tú một hồi, đóa tuyết liên này liền tặng cho nàng.

Trên khuôn mặt si ngốc của Trương Hằng mang theo vài tia trêu tức không thể phát hiện.

- Thoát y tú?

Khuôn mặt tuyết mỹ của Lạc Ngưng Tuyết hơi sững sốt.

Nàng đương nhiên không rõ hàm nghĩa chân chính của ba chữ “Thoát y tú”, nhưng là từ hai chữ thoát y có thể đoán được một chút.

Trong mắt nàng hiện lên một tia tức giận, hai má như đỏ ửng tuyết trắng hiện lên một rặng mây đỏ.

Đột nhiên nàng giống như hiểu ra cái gì, trong mắt chợt lóe dị sắc, thân hình liên tục lui về sau.

- Ha ha, đã muộn rồi!

Về mặt si ngốc trên mặt Trương Hằng cũng biến mất trong nháy mắt, lại biến thành một vẻ trào phúng thần nhiên. Thân hình hắn hóa thành một bóng mờ đánh về phía Lạc Ngưng Tuyết.

Trong chớp mắt Trương Hằng xông tới trước người Lạc Ngưng Tuyết.

Tay ngọc thon thả của Lạc Ngưng Tuyết vừa mới sờ đến Linh khí Phiêu Vân Đái ở bên hông, mùi kiếm ô Linh Kiếm đã đặt ở trên cổ trắng ngần của nàng.

Nàng biến sắc, đang chuẩn bị vận dụng pháp lực trong cơ thể.

Đúng vào lúc này, tay kia của Trương Hằng đã vung ra như chớp, bàn tay lưu chuyển ngân quang nhàn nhạt đánh lên vai trái Lạc Ngưng Tuyết.

Luyện Hư Linh Khí cường đại vô cùng trong nháy mắt phong bế pháp lực đang muốn xuất động trong cơ thể nàng.

Thời gian chỉ vùn vện không đến một hô hấp, Trương Hằng liền khống chế Lạc tiên tử giống như nữ thần trong lòng nam tu sĩ khác ở Phương Vân Sơn.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

48. Chương 48: Thần Thông Thiên Phú.

:77: Boom chào mừng Noel

Trương Hằng dùng ánh mắt lãnh đạm đánh giá Lạc tiên tử trước mắt. thu hồi ô Linh Kiếm gác lên cổ trắng ngần của nàng, nhưng tay kia vẫn đặt lên trên vai nàng, giam cầm pháp lực trong cơ thể nàng.

- Lạc sư muội. Không nghĩ tới sư muội lại thi triển thuật mị hoặc quỷ dị như thế đối với sư huynh?

Trương Hằng dùng ánh mắt trêu tức nhìn chăm chú vào Lạc Ngưng Tuyết.

Ở gần sát người nàng như thế, Trương Hằng ngửi được một mùi thơm mát như lan như có như không trên thân nàng.

Trương Hằng không chút khách khí cùng cặp mắt hau háu đảo trên người nàng không chút kiêng kị.

Lạc Ngưng Tuyết lẳng lặng nhìn Trương Hằng. đôi mắt yên tĩnh không màng danh lợi của nàng dường như có thể xúc động tâm linh. Mặc dù giờ phút này Trương Hằng đã khống chế nàng, nhưng cũng không dám dễ dàng đi chiếm tiện nghi của nàng.

Không trả lời Trương Hằng, Lạc Ngưng Tuyết không có một chút giác ngộ là tù nhân của Trương Hằng. Trên khuôn mặt tuyệt thế vô song của nàng Lần đầu tiên nở rộ ý cười nhợt nhạt, giống như một đóa hoa sen nở rộ trong mưa móc.

Tâm thần Trương Hằng suất nửa thì thất thủ. Luyện Hư Linh Khí trong tay lại tăng mạnh thêm mấy thành, lòng còn sợ hãi nhìn Lạc Ngưng Tuyết đang cười yếu ớt.

Mặc dù phong bế pháp lực nàng này. nhưng nàng vẫn còn thủ đoạn mê hoặc người như thế. có lẽ là một loại bản linh tự nhiên mà có.

Trương Hằng nhanh chóng bảo thủ linh đài. thần quang trong mắt dần dần tụ lại. tâm linh vững chắc như bàn đá.

- Mạng của ngươi hiện tại nằm trong tay Đường mỗ. Nếu muốn sống thì ngoan ngoãn trả lời vấn đề của ta.

Lạc Ngưng Tuyết thu hồi nụ cười đủ để hại dân hại nước của nàng, đầu cúi xuống coi như đáp lại lời trương hằng.

- Đầu tiên ngươi phải nói cho ta, vì sao muốn tuyết liên trong túi trữ vật của ta? Tuyết liên này có lai lịch gì?

Trương Hằng dùng thần thức khóa chặt Lạc Ngưng Tuyết. Nếu đối phương có bất kỳ cử động gì. hắn đều làm ra cử động tương ứng trong nháy mắt.

Trong con người bình thường của Lạc Ngưng Tuyết hiện lên vẻ phức tạp. thanh âm thánh thót dễ nghe chậm rãi truyền đến:

- Đóa tuyết liên này sinh ra ở trên một ngọn núi băng từ rất sớm rất sớm trước kia. Vào một ngày nào đó, nó may mắn đạt được một giọt Thiên Linh Dịch trong truyền thuyết. từ đó có được thần thông hóa thành hình người và đi tới nhân thế... Tuyết liên này chứa đựng Tinh hoa thiên địa mấy vạn năm. hơn nữa bản thân nó cũng có một loại thần thông đặc thù. Nếu bị tu sĩ nhân gian đoạt được, có thể dùng để luyện chế linh đan cực phẩm.

Trương Hằng nửa tin nửa ngờ đối với lời của nàng, lại hỏi:

- Vì sao cô biết lai lịch của Tuyết liên này...

Đúng lúc này, Trương Hằng cảm giác thân thể của mình có chút tê dại. toàn thân dần dần trở nên yếu ớt vô lực, thậm chí còn mất khống chế pháp lực trong cơ thể.

- Người...

Trương Hằng không thể tin nhìn Lạc Ngưng Tuyết, thân thể mềm oặt ngã xuống đất.

Hắn không rõ mình trúng chiêu đối phương như thế nào. Pháp lực trên người Lạc Ngưng Tuyết rõ ràng đã bị hắn phong bế. làm sao còn có thể dùng được thủ đoạn quỷ dị như thế?

Sắc mặt Trương Hằng trắng bệch, chẳng lẽ là mùi thơm mê người dị thường trên người nàng? Nhưng là dưới tình huống không có pháp lực. nàng không có khả năng thúc giục loại pháp thuật này. trừ khi là mùi thơm cơ thể tự thân nàng phát ra.

Nhưng mà mùi thơm cơ thể tự nhiên phát ra trên người nữ nhân làm sao lại có kỳ hiệu như vậy? Hơn nữa hai lần trước gặp mặt. cũng từng ngửi qua loại mùi thơm này nhưng không có bất kỳ khác thường.

Nên biết Trương Hằng tu luyện Biến Thái Công, bản thân liền có năng lực bách độc bất xâm. Đối với mê hương hắn là có năng lực chống cự rất mạnh.

Nàng này quả thật đáng sợ!

Lạc Ngưng Tuyết như cười như không nhìn hắn. trong mắt còn hiện lên một tia kinh ngạc:

- Trúng thần thông thiên phú của ta không ngờ qua một hồi như vậy mới có hiệu lực. Xem ra thực lực của người cũng không đơn giản là tu sĩ Luyện Khí Kỳ hử.

Trương Hằng không rõ vì sao đối phương lại có thần thông thiên phú.

Thần thông thiên phú bình thường Chỉ có những người có huyết mạch đặc thù mới có. Nghe nói một số Thần thú trong truyền thuyết cũng có được thần thông thiên phú.

Đột nhiên khuôn mặt Lạc Ngưng Tuyết khẽ biến. Nàng phát hiện pháp lực trong cơ thể mình vẫn đang bị một cỗ linh khí bá đạo vô cùng phong bế.

Tuy rằng Trương Hằng trúng thần thông thiên phú của nàng, thân thể ngã xuống đất nhưng còn có một bộ phận Luyện Hư Linh Khí còn lưu lại trong cơ thể nàng.

Cỗ Luyện Hư Linh Khí này còn ngoan cố phong ấn pháp lực trong cơ thể nàng.

Lạc Ngưng Tuyết cũng không quá để tâm cỗ linh khí ở trong người nàng.

Ý niệm vừa động, linh khí trong cơ thể hóa thành một cỗ bạch quang nhu hòa nở rộ trên thân thể, bao phủ về phía Luyện Hư Linh Khí.

Trong giây lát, cỗ Luyện Hư Linh Khí kia đã bị bạch quang nàng phát ra nuốt trọn.

Nhưng mà ngay sau đó nàng phát hiện linh khí bị cắn nuốt đang dùng một loại phương thức quỷ dị luyện hóa năng lượng của mình.

Nàng cực kỳ sợ hãi, nhanh chóng điều động càng nhiều bạch quang đi áp chế cỗ linh khí này.

Tuy rằng Trương Hằng nằm trên mặt đất nhưng cũng không phải là không hề có sức phản kháng.

Hắn mơ hồ cảm nhận được cốt cách và cơ bắp các nơi trong thân thể mình đang khẽ biến động, dường như đang chống lại một loại lực lượng vô hình nào đó.

Tiếng “Chi chi” yếu ớt vang lên trong cơ thể. hắn dùng thần thức nhìn vào, phát hiện trong toàn bộ thân thể lóe ra hào quang màu bạc.

Hào quang màu bạc này đảo qua khắp toàn thân hắn, khiến thân thể Trương Hằng sinh, ra một cơn đau nhức dữ dội. Chỉ chớp lát. trong thân thể bộc ra một làn sương trắng như ẩn như hiện.

Hào quang màu bạc đột nhiên ập tới cổ sương trắng kia. sương trắng dường như cảm thấy sợ hãi, không ngờ muốn chạy trốn ra ngoài.

Nhưng hào quang màu bạc thần bí này làm sao cho nó như ý, từ bốn phương tám hướng bao bọc tới, rồi cắn nuốt không còn một mảnh.

Thân thể của Trương Hằng trong nháy mắt khôi phục bình thường, hào quang màu bạc thần bí lại hóa thành vô số đốm nhỏ màu bạc, chìm vào trong làn da cơ thịt, xương cốt cùng ngũ tạng lục phủ của Trương Hằng.

Tại khoảnh khắc này, Trương Hằng sinh, ra một loại cảm giác. Nếu lại gặp phải thần thông thiên phú này của Lạc Ngưng Tuyết, hẳn có thể hoàn toàn miễn dịch.

Trong cơ thể đột nhiên trào ra hào quang màu bạc là năng lượng kỳ lạ ẩn chứa trong cơ thể Trương Hằng. Cổ lực lượng này còn cường đại hơn mấy lần so với luyện hư linh khí mà hiện tại Trương Hằng nắm giữ.

Nhưng là cổ lực lượng này lại không dễ dàng xuất động, chỉ là chia nhỏ ra tiềm tàng các nơi trong thân thể. Trừ khi thân thể Trương Hằng gặp phải biến cố to lớn nào đó. nếu không nó sẽ chỉ là một cổ lực lượng tiềm ẩn, yên lặng bảo vệ thân thể Trương Hằng.

Khê thở phào một hơi, Trương Hằng thật không ngờ thân thể được xưng bách độc bất xâm của mình lại trúng chiêu của đối phương.

Nhưng hẳn cũng hiểu được, bách độc bất xâm đối với hắn trước mắt chỉ là năng lực đề kháng siêu cường đối với độc vật và mê hương, cũng không có nghĩa là hoàn toàn miễn dịch.

Huống chi, Lạc Ngưng Tuyết thi triển không phải là một loại mê hương đơn thuần, theo lời của nàng thì đó chính là một loại thần thông thiên phú.

Trương Hằng đứng dậy, ánh mắt nhìn sang Lạc Ngưng Tuyết.

Lúc này Lạc Ngưng Tuyết cũng đã dùng một cỗ bạch quang lớn mang theo Luyện Hư Linh Khí của Trương Hằng bức ra ngoài cơ thể. Lúc này nàng mới thở dài một hơi nhẹ nhõm.

Cổ linh khí kia thật sự quá quái dị, muốn bắt nó luyện hóa hoặc cắn nuốt đều không có khả năng, đành phải vứt bỏ một bộ phận pháp lực bức cổ linh khí này ra ngoài.

Mà đúng lúc này nàng phát hiện Trương Hằng đang đứng dậy, trong mắt lóe lên vẻ khiếp sợ.

Không nghĩ tới đối phương là một tu sĩ Luyện Khí Kỳ nhỏ nhỏ không ngờ có thể khôi phục lại nhanh Như thế sau khi trúng thần thông thiên phú của nàng.

Thân hình nàng nhẹ nhàng bay lên, lập tức kéo giãn khoảng cách mấy trượng với Trương Hằng, rất nhanh tế ra Linh khí Phiêu Vân Đái quần ở bên hông.

Hơn nữa, bàn tay ngọc của nàng liên tục điểm trong hư không, còn rất nhanh đánh ra hai quang sáng phòng ngự ở trước người.

Quang sáng màu trắng trong suốt cứ thế bảo hộ trước thân thể nàng, có thể nhìn thấy thân thể mềm mại nhỏ nhắn của nàng lay động trong quang sáng, mỏng lung mà xinh đẹp.

Trương Hằng cùng không tiến tới công kích nàng mà là đưa ánh mắt nhìn tới cỗ Luyện Hư Linh Khí xen lẫn trong tầng lớn bạch quang bị Lạc Ngưng Tuyết bức ra ngoài cơ thể.

Theo Lý thuyết những linh khí này sau khi mất sự khống chế của chủ nhân hẳn là sẽ biến mất. nhưng là tình huống trước mắt lại vượt qua sự tưởng tượng của Trương Hằng.

Dường như có một cỗ lực hút vô hình khiến đám bạch quang tán loạn kia bị Luyện Hư Linh Khí mạnh mẽ kéo lại và không ngừng bị Luyện Hư Linh Khí luyện hóa hấp thu.

Thời gian một hô hấp ngắn ngủi, đám bạch quang kia bị Luyện Hư Linh Khí luyện hóa, đoàn Luyện Hư Linh Khí kia cũng bởi vậy mà lớn mạnh vài Lần.

Giờ phút này Trương Hằng còn có thể sinh ra loại liên hệ nào đó với đoàn Luyện Hư Linh Khí trong hư không kia.

Tâm niệm hần khe động, hơi duỗi tay ra, cổ Luyện Hư Linh Khí lớn mạnh vài Lần kia cứ vậy bay trở về trong tay hần.

Sắc mặt Trương Hằng hiện ra một tia vui mừng, đoàn ánh sáng bạc trong tay hần hơi nhảy lên vài cái theo sau dung nhập vào cơ thể hần trong nháy mắt.

Trương Hằng mơ hồ cảm giác Biến Thái Công của mình thoáng tiến bộ một chút xíu. nhưng là tốc độ tiến bộ so với luyện hóa Linh khí thì kém rất xa.

Tuy nhiên trong lúc vô ý có phát hiện này. Trương Hằng cũng đã thấy đủ. Hần tin tưởng theo công lực của mình tăng trưởng, các loại bí mật bên trong Biến Thái Công sẽ hiện ra trước mắt mình.

Lạc Ngưng Tuyết đứng yên ở đối diện yên lặng quan sát Trương Hằng thu hồi linh khí trong hư không, trong mắt lại mang theo vài tia phức tạp. không biết đang nghĩ gì.

Sau khi Trương Hằng thu hồi Luyện Hư Linh Khí, dùng vẻ mặt đậm mạc nhìn nàng:

- Không nghĩ tới Lạc sư muội còn có thủ đoạn lợi hại như vậy. Đáng tiếc a, một nữ tu tuyệt sắc thiên tài như cô lại sẽ chết ở đây.

Cùng lúc đó. một cỗ linh áp không thuộc về tu sĩ Luyện Khí Kỳ lập tức phủ xuống trên người Lạc Ngưng Tuyết.

Khuôn mặt xinh đẹp tuyệt luân của nàng lập tức tái nhợt không màu sắc.

Xem ra Trương Hằng đã hạ quyết tâm, chuẩn bị vùi hoa dập liễu không thương tiếc!

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

49. Chương 49: Ủy Khuất Cầu Toàn.

:77: Boom chào mừng Noel

Trương Hằng cũng không thi triển pháp thuật phòng ngự nào cho mình, mắt lạnh nhìn hai quãng sáng phòng ngự kết thành trước người Lạc Ngưng Tuyết, chẳng qua trên tay hần cũng không ngừng, liên tục đánh ra mấy cái linh quyết.

Vù một cái, ô Linh Kiếm phá không bắn ra, đứng yên giữa hư không, thân kiếm còn đang rung khê.

Trương Hằng phát hiện dường như phẩm chất ô Linh Kiếm đã tăng lên so với trước đây. cũng ngày càng hợp Ý với mình hơn. dường như có được dấu hiệu thông linh nào đó.

Chẳng qua có cao lên thế nào, nó cũng chỉ là một kiện Linh Khí hạ phẩm, vì khởi điểm quá thấp. Trương Hằng quyết định sau Đại Hội Phương Vân liền bỏ nó đi. Đổi thành Linh khí trung phẩm Nguyệt Thương phẩm chất cao hơn.

Phốc một tiếng, từ trong thân thể Trương Hằng phun ra một đoàn ánh sáng bạc chói mắt, đoàn ánh sáng này tới từ chỗ trung tâm ở đan điền cơ thể.

Đoàn ánh sáng bạc không ngừng xoay tròn ở chỗ trung tâm đan điền trong cơ thể Trương Hằng, lớn chừng hạt đậu tương, cái này có thể tính là bản mạng tinh nguyên của Trương Hằng. Trương Hằng một Lần liền vận dụng một phần mười.

Có thể thấy, lần này Trương Hằng thật sự làm nghiêm túc, thề nhất định phải chém giết cô nàng này.

Chỉ thấy đoàn ánh sáng bạc kia bay vù lên ô Linh Kiếm đứng giữa không trung.

Ong một tiếng, trên ô Linh Kiếm phóng ra hào quang chói mắt, chỉ khoảng nửa khắc liền biến thành một thanh Linh khí to lớn dài cả trượng.

Một cỗ áp lực bức người phát tán ra từ trên ô Linh Kiếm to lớn, uy thế tỏa ra lại không thua kém gì uy lực do tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bình thường thao túng Linh khí

Nhìn ô Linh Kiếm phát uy lâm liệt giữa không trung. Trương Hằng gật đầu thoả mãn không hổ đã vận dụng một phần mười bản mạng tinh nguyên trong cơ thể mình, uy lực này đã vượt quá tưởng tượng.

Có thể nói, trong thời gian ngắn lực công kích của Trương Hằng đủ để chống lại tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

Vù một tiếng, ô Linh Kiếm kéo theo dao động pháp lực thật lớn biến mất khỏi bầu trời, sau khoảng khắc liền xuất hiện ở không trung bên trên Lạc Ngưng Tuyết, tốc độ này quả thật dọa người.

Trong tay Trương Hằng lại liên tục đánh ra mấy đạo pháp quyết, thân kiếm ô Linh Kiếm hoàn toàn nội liễm ánh bạc, trở nên nặng nề cùng cổ xưa khác lạ.

- Đi.

ô Linh Kiếm to lớn hung hăng đánh xuống từ bầu trời bên trên Lạc Ngưng Tuyết, tốc độ nhìn như thật chậm, nhưng kỳ thật lại như chớp mắt chém xuống trước mặt Lạc Ngưng Tuyết.

Lạc Ngưng Tuyết nhìn một kiếm uy thế như thế ập về phía mình, biểu tình ngược lại trở nên nhợt hơn nhiều, trong ánh mắt sáng ngời như nước lộ ra một cỗ cơ trí như nhìn thấu sinh tử.

Chỉ có hàng mi thật dài khẽ run lên, giống như một tiểu tinh linh bất lực.

Răng rắc một tiếng, hai vòng sáng phòng ngự trước người nàng như một mảnh giấy, bị ô Linh Kiếm to lớn dễ dàng xé rách.

Nàng khẽ thở dài, nhắm mắt lại, ôm một tia hy vọng cuối cùng nói:

- Chẳng lẽ không thể buông tha ta một Lần hay sao? Người có thể đưa ra bất cứ yêu cầu gì!

Ầm một tiếng, ô Linh Kiếm bổ tới trước thân thể nàng, mũi kiếm sắc bén gần như đã đụng tới làn da trắng nõn như ngọc của nàng.

Thế nhưng, một đoàn sáng trắng dữ dội bỗng nhiên bùng nổ từ trong cơ thể nàng, vừa lúc chặn đứng một kích uy thế hùng hồn của ô Linh Kiếm.

Một cỗ lực bắn ngược mạnh mẽ đánh văng ô Linh Kiếm do Trương Hằng khống chế đi ra ngoài, ánh sáng bạc trên ô Linh Kiếm cũng yếu đi vài phần.

Còn bản thân Lạc Ngưng Tuyết lại bị phản lực của một kiếm này đánh bay. thân thể nhỏ nhắn bất lực ngã xuống đất. máu tươi đỏ sẫm phun tràn ra từ khóe miệng nàng, nhuộm đỏ chiếc váy trắng tuyết.

Nàng mờ mắt, ngược nhìn Trương Hằng không xa, ngữ khí thoảng gấp gáp nói:

- Thế gian này ai không muốn sống tạm, phải làm thế nào người Mới có thể thả cho ta một đường sống?

Trương Hằng để ô Linh Kiếm dừng giữa hư không, có vẻ hứng thú nhìn nàng:

- Bất luận ta đưa ra yêu cầu gì thì cô cũng đáp ứng?

Lúc nói lời này, con mắt Trương Hằng không có ý tốt xẹt qua thân thể nàng.

Trên mặt ngọc tái nhợt của Lạc Ngưng Tuyết xẹt qua một đoàn mây hồng nhàn nhạt, nàng sao không biết suy nghĩ của Trương Hằng.

Ngoài dự đoán là sắc mặt nàng không có phản ứng quá khích, ngược lại tản ra nụ cười yếu ớt hại nước hại dân, một đôi mắt như u lan thâm cốc cũng phóng ra sắc thái mỹ lệ dị dạng.

- Lúc này sinh mệnh của ta đã nằm trong sự khống chế của người, Cho dù để Ngưng Tuyết làm đạo lữ song tu của người thì có gì không được?

Trương Hằng thoáng có chút bất ngờ. trong lòng cũng bùm bùm rung động. Lạc Trần Tiên Tử như nữ thân mộng ảo trên toàn Phương Vân Sơn lại đáp ứng làm đạo lữ song tu với mình?

Đổi thành bất kỳ một nam tu sĩ nào trên Phương Vân Sơn nào còn có thể do dự nữa khác, sợ rằng sẽ lập tức đáp ứng yêu cầu này.

Đôi mắt sáng ngời của Lạc Ngưng Tuyết né tránh Trương Hằng, khuôn mặt tuyết trắng hiện lên vài phần nữ nhi e thẹn.

- Bằng thực lực của Đường sư huynh, Ngưng Tuyết cùng sư huynh kết thành đạo lữ song tu cũng không có chút ép buộc, chỉ cần sư huynh đáp ứng thả cho sư muội một con đường sống, từ nay về sau chúng ta kết làm phu thê, cùng tìm kiếm đạo trường sinh, trải qua sinh hoạt thần tiên quyến lữ...

Đôi mắt xinh đẹp tuyết trần ẩn vài phần mong chờ đối với sinh mệnh, lẳng lặng chờ đợi Trương Hằng trả lời.

- Ha ha, Đường mỗ là một tiểu nhân thô bỉ, nào có thể xứng với Lạc tiên tử bằng thanh ngọc khiết chứ. Không bằng lúc này ta tiễn cô ra đi. đợi đến kiếp sau tìm một vị phu quân thích hợp với cô...

Trương Hằng làm sao đáp ứng yêu cầu của cô gái này. Cho dù đối phương thật lòng thật ý kết làm đạo lữ song tu với mình, Trương Hằng cũng sẽ không đồng ý.

Lúc này bản thân Trương Hằng cũng khó bảo toàn đang đau khổ giãy dụa dưới bóng ma của Âu Dương lão tổ, nào có tâm tình gì đi tìm đạo lữ song tu.

Ngoài ra, trước mắt Biến Thái Công dường như không thích hợp song tu, nếu như phải song tu, Trương Hằng cũng không dám đảm bảo có thể "luyện hóa" đối phương luôn hay không.

CÓ thể nói, thuật song tu không có chút trợ giúp gì đối với sự tu luyện của Trương Hằng.

Ngón tay chỉ vào hư không, ô Linh Kiếm lại một lần nữa bằng lực lượng cực mạnh chém về phía Lạc Ngưng Tuyết.

Lạc Ngưng Tuyết khẽ thở dài một hơi, có chút lưu luyến liếc nhìn thế giới này, tiếng nói thoáng lạnh băng truyền đến:

- Đây là người bức ta...

Ánh sáng trắng kịch liệt phóng ra từ trên thân thể nàng, thiên địa linh khí xung quanh đều kịch liệt dao động.

Lẽ nào nàng muốn thi triển pháp thuật biến thái gì, hay là muốn chơi tự bạo?

Vừa nghĩ đến tự bạo, sắc mặt Trương Hằng đại biến, vội vàng thu hồi ô Linh Kiếm, thân hình lui nhanh ra sau.

Nhưng mà sau khoảng khắc, quang sáng trắng phóng ra từ trong cơ thể Lạc Ngưng Tuyết nháy mắt thu hồi trở lại. sắc mặt của nàng càng thêm tái nhợt, tiếng thở dài yếu ớt truyền tới:

- Đường sư huynh huynh cần gì phải bức bách quá mức như thế, ân oán giữa chúng ta từ nay xóa bỏ. thế nào? Nếu không muốn ôm nhau cùng chết, sư huynh cứ đuổi đến đây...

Thân thể nhỏ nhắn của Lạc Ngưng Tuyết uyển chuyển rơi trên Phiêu Vân Đái. quang sáng trắng nhàn nhạt bao phủ thân thể nàng bay đi xa cuối cùng thân sắc phức tạp liếc nhìn Trương Hằng.

- Bị lừa rồi!

Trương Hằng tức giận mắng một tiếng, không chế ô Linh Kiếm đuổi theo hướng cô gái này.

Dù là liều mạng trọng thương cũng không thể để cô nàng này sống rời đi, Trương Hằng tin tưởng trước mặt phòng ngự biến thái của mình, cho dù đối phương tự bạo thì cũng không thể lấy mạng mình được.

Tâm kế cùng thần thông của cô nàng này không thể xem thường, nếu để nàng ta lại, chắc chắn sẽ lưu cho mình hậu họa vô cùng.

Lần trước để chạy Yến Vũ Tình, Tuy rằng Trương Hằng cũng hơi có chút hối hận. thế nhưng đối phương là một phạm nhân bình thường, tạo thành uy hiếp với mình thật sự có hạn.

Nhưng cô nàng này thì khác, bất luận là tâm kế hay dung mạo cùng khí chất, đều là thể gian hiểm có. bản thân nàng cũng có bản lĩnh không nhỏ. lại có được thần thông thiên phú nghịch thiên này.

Lạc Ngưng Tuyết thấy Trương Hằng đuổi tới. cắn răng ngọc, buồn bã nói:

- Lạc Ngưng Tuyết ta ở đây lấy tâm ma thề rằng. chỉ cần Đường sư huynh thả cho Ngưng Tuyết một đường sống, ngày sau tất nhiên sẽ không chủ động là địch với sư huynh...

Trương Hằng không chế Linh khí ngừng giữa hư không một chút, cô nàng này nếu dùng tâm ma phát thề, hẳn có thể tin tưởng được chứ.

Chẳng qua nàng nói lời thề là "không chủ động" là địch với mình, trong lời này còn có ẩn ý sơ hở.

Một năm sau, tinh anh Phương Vân Sơn đều tụ tập ở động phủ Huyết Sát Thần Đế lưu lại. Đến lúc đó. đứng ở góc độ lợi ích các bên, Trương Hằng không thể nào không chủ động là địch với người khác. Từ đó, đối phương loại bỏ lời thề như trở bàn tay.

Đang lúc Trương Hằng do dự, từ xa trăm thước phía sau truyền tới tiếng nói:

- Đường sư huynh. huynh chạy nhanh như thế làm gì? Đệ đuổi theo thật là khổ mà...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

50. Chương 50: Tuyết Liên Tái Hiện.

:77: Boom chào mừng Noel

Trương Hằng không nhìn đằng sau cũng biết, người ở sau tới chắc chắn là Triệu Thụy. Chỉ là hẳn có chút không rõ, không phải đối phương đã rời Độc Thiên Bảo hay sao? Vì sao bây giờ còn đuổi theo mình.

Hắn đương nhiên không biết. Triệu Thụy chẳng qua là vì Trương Hằng thiếu hẳn bốn khối tinh thạch, vì vậy cầm điểm chờ ở cửa thành. Thế nhưng Trương Hằng vừa ra khỏi thành liền gấp rút bay đi. chờ Triệu Thụy phản ứng lại thì Trương Hằng đã bay đi thật xa. hơn nữa tốc độ của Trương Hằng nhanh hơn Triệu Thụy một chút.

Bởi vậy, thẳng đến lúc này Triệu Thụy mới đuổi theo tới đây.

Liếc nhìn đằng sau, Trương Hằng phát hiện Triệu Thụy chỉ còn cách mình trăm thước, còn Lạc Ngưng Tuyết cũng cách mình bốn năm mươi thước.

Lấy tốc độ không chế Linh khí của Trương Hằng, hoàn toàn có thể đuổi theo Lạc Ngưng Tuyết phía trước, chém giết cô nàng này xong liền ung dung thoát khỏi Triệu Thụy, hoặc có thể giết cả người này.

Trong mắt Trương Hằng lộ ra một cổ lạnh lùng, không để ý đến Triệu Thụy ở phía sau, tiếp tục đuổi theo Lạc Ngưng Tuyết.

Nhưng ngay lúc này, Lạc Ngưng Tuyết bay ở phía trước đột nhiên ngừng lại, vốn đôi mắt bình thản điềm tĩnh Lẫn đầu lộ ra một cổ lạnh băng.

Thân thể nàng lại một lần nữa bùng ra ánh sáng trắng mãnh liệt, linh khí trong thiên địa cũng bắt đầu rung động, linh áp mạnh mẽ tán ra mấy chục thước.

Ngón tay ngọc nhỏ dài chỉ vài cái giữa hư không, thân thể của nàng liền xuất hiện vô số kỳ hiệu nhảy lên. những kỳ hiệu này toàn là do những đốm sáng trắng tạo thành.

Cùng lúc, nàng còn cúi thấp đầu niệm những chú ngữ khó hiểu tới nghĩa, một cổ dao động đặc thù nổi lên giữa không gian.

Trương Hằng thấy cảnh này, trong lòng trào lên một loại cảm giác không tốt. hắn cảm giác Lần này Lạc Ngưng Tuyết sẽ làm thật, thân hình ngừng lại giữa hư không.

Chỉ trong mấy hơi thở, trong hư không xuất hiện một cái trận pháp lập thể đo ánh sáng trắng tạo thành, vô số ký hiệu như những con nòng nọc bởi lợi trong trận pháp, dường như tự tạo thành hệ thống một thể Giới.

Ánh sáng hoa lệ phóng ra từ trong trận pháp này, khuấy động linh khí xung quanh.

Lạc Ngưng Tuyết khẽ hé môi ngọc, một ngụm máu tươi phun lên trận pháp lập thể vô cùng quái dị này.

Oong một tiếng, trong trận pháp phát ra hào quang chói mắt, một cỗ dao động mạnh mẽ bùng lên từ trên trận pháp.

Trương Hằng vội vàng thi triển cho mình một cái Ngự Phong Thuật ánh sáng xanh nhàn nhạt bao bọc lấy hắn, cùng lúc hắn cùng gọi về ô Linh Kiếm nằm trong tay.

Sau đó, hắn lại tiêu hao một bộ phận pháp lực, thi triển cho mình một cái Linh lực hộ thuẫn, ánh sáng bạc nhàn nhạt lưu chuyển bảo hộ hắn vững vàng.

Đúng lúc này, trận pháp trước mặt Lạc Ngưng Tuyết biến mất không thấy, thay vào đó là một đóa tuyết liên thật lớn. đóa tuyết liên này lớn như một căn phòng, toàn thể tản ra một trận hàn khí lạnh thấu xương.

Trong không khí có một đoàn sương mù như băng tinh có thể thấy bằng mắt thường, lan tràn ra bốn phương tám hướng.

Vừa thấy tuyết liên này, thần sắc Trương Hằng biến đổi. hắn không khỏi nhớ tới lúc trước Ninh Tuyết Dung biến thành đóa tuyết liên to lớn, thể nhưng so sánh với tuyết liên lớn bằng căn phòng trước mắt, có chỗ khác biệt.

Toàn thể đóa tuyết liên to lớn này do một loại vật chất như băng tinh cấu thành, dưới ánh chiều tà tản ra quang sáng hoa lệ nhu hòa.

Lạc Ngưng Tuyết, Ninh Tuyết Dung, hai người này có quan hệ gì?

Ngay khoảnh khắc trận pháp biến mất tuyết liên xuất hiện, sắc mặt Lạc Ngưng Tuyết càng thêm tái nhợt, một mỗi nhắm mắt lại. thân thể mảnh mai như chiếc lông vũ không có trọng lượng rơi xuống vực sâu vạn trượng bên dưới, dường như mất đi tất cả sinh mệnh lực...

- Lạc sư muội!

Triệu Thụy kinh hô một tiếng. Linh khí dưới chân phóng ra sắc đỏ chói mắt. tốc độ lập tức tăng lên vài phần, cấp tốc bay về phía Lạc Ngưng Tuyết rơi xuống.

Lúc này, đóa Tuyết liên to lớn giữa hư không như có Linh tính, gắt gao tập trung Trương Hằng, từng đạo băng tinh pha lẫn hàn khí thấu xương lao nhanh về phía Trương Hằng.

Trương Hằng hoảng sợ, không ngờ tới Lạc Ngưng Tuyết còn có đòn sát thủ như thế. vội vàng thi triển Ngự Phong Thuật, thân hình lui nhanh ra sau, đồng thời còn không quên thao túng ô Linh Kiếm chém tới cánh hoa băng Tinh to lớn đang bắn đến.

Leng keng, ô Linh Kiếm đã mất đi tinh nguyên Trương Hằng thêm vào chém lên trên một mảnh cánh hoa băng tinh, lập tức phát ra tiếng kêu như kim loại.

Cánh hoa băng tinh này lại không có chút tổn hao gì, ngược lại trên ô Linh Kiếm của Trương Hằng bao phủ một tầng băng sương, tốc độ lập tức giảm đi vài phần.

Thần sắc Trương Hằng đại biến, hắn thật không ngờ Tuyết liên này lại có năng lực như thế, tùy tiện phát ra mấy cánh hoa băng tinh là có thể chọi cứng với Linh khí, lại còn mang theo hiệu quả đóng băng giảm tốc độ.

Lúc này, mấy cánh hoa băng tinh khác cùng ập tới Trương Hằng, không khí xung quanh lập tức giảm đi mấy chục độ.

Tốc độ phi hành của những cánh hoa này còn nhanh hơn cả Linh khí phi hành bình thường, nhanh chóng tới trước người Trương Hằng.

Nhìn những cánh hoa Tuyết liên cực lớn ập tới, Trương Hằng biết mình muốn chạy trốn là không thể nào, hơn nữa ô Linh Kiếm bên kia đã không kịp vòng trở về.

Trong mắt xẹt qua một tia thần sắc kiên quyết, Trương Hằng bỗng nhiên ngừng lại. chẳng những không lùi, ngược lại còn bay tới phía cánh hoa Tuyết liên kia.

Trên nắm tay mơ hồ lưu chuyển một tầng sáng bạc, Trương Hằng hét lớn một tiếng, thân hình bắn mạnh tới, một quyền hung hăng đánh vào cánh hoa băng tinh.

- Phá!

Toàn bộ lực lượng cơ thể, cộng thêm mười phần Luyện Hư Linh Khí, một quyền này đã là Trương Hằng sử dụng toàn lực.

Bùm. tuyết liên băng tinh này mạnh mẽ đối đầu với nắm tay Trương Hằng.

Toàn thể đóa hoa băng tinh trắng Tuyết xuất hiện vài vết rạn.

Trương Hằng không vui không vội, hai tay vung lên, hung hăng đập xuống như đánh bao cát.

Bùm bùm bùm...

Lúc này, Trương Hằng như hóa thành tay quyền A_Ly cao cấp thế giới, trong chớp mắt đánh ra mười mấy quyền.

Một tiếng răng rắc giòn tan, dưới đả kích bão tố của Trương Hằng, Cho dù cánh hoa Tuyết liên này cứng rắn cỡ nào, cũng Chỉ có kết cục vỡ nát. Hóa thành vô số mảnh nhỏ băng tinh, sứ mệnh cánh hoa này đã hoàn thành.

Lúc này, vài miếng cánh hoa băng tinh lại tới, thần sắc Trương Hằng hơi đổi, nhưng tiếp đó lại cười to:

- Xem các người làm gì được ta?

Vù một tiếng, ô Linh Kiếm bị Trương Hằng thu vào túi trữ vật.

Một cỗ nhiệt huyết điên cuồng làm cho trái tim Trương Hằng triệt để sôi trào.

Bất chấp Ngự Phong Thuật bị cánh hoa băng tinh này đánh nát, thân thể Trương Hằng dựa thế rơi tự do. rơi cực nhanh xuống vực sâu vạn trượng.

Mười mấy cánh hoa tuyết liên gắt gao cản chặt Trương Hằng, không có chút thả lỏng, về phần bản thể tuyết liên. Trương Hằng đã không cố kỵ được nữa.

Vù, mấy đoàn lạnh lẽo vọt tới Trương Hằng. hai mảnh cánh hoa Tuyết liên đã tới gần người.

- Bùm bùm bùm....

Lão tử đập chết các người.

Hai tay Trương Hằng vung lên liên tục, tuy rằng thân thể còn đang nhanh chóng rơi

xuống, thế nhưng cũng không quên hung hăng đánh những cánh hoa này.

Từng tầng từng tầng băng sương xâm nhập vào cơ thể Trương Hằng, thế nhưng liền nhanh chóng bị Luyện Hư Linh Khí chạy qua luyện hóa. Trương Hằng cảm giác dưới tình huống này linh khí của mình còn được bổ sung.

Trong lòng vui vẻ, Trương Hằng càng thêm hưng phấn vung tay đánh tới cánh hoa tuyết liên, ngay cả Linh Khí Hộ Thuần trên người cũng bị hấn triệt bỏ.

Vì vậy, liền xuất hiện một bộ hình ảnh quỷ dị: một thanh niên nam tử đang rơi xuống vực sâu vạn trượng không thấy đáy, xung quanh là vách núi mơ hồ đang nhanh chóng di động lên trên còn trước người thanh niên nam tử này đều là những cánh hoa băng tinh đang liên tục phát ra băng tinh hỗn loạn đông lạnh.

Thanh niên nam tử không để ý vạn trượng vực sâu dưới chân, hết sức hưng phấn vung nắm tay, như một dã nhân mãnh liệt đánh lên cánh hoa quanh người, thần sắc trong mắt như si như say...

Răng rắc răng rắc....

Liên tục có mấy cánh hoa bị Trương Hằng đánh nát, pháp lực trong cơ thể Trương Hằng không chỉ không có tiêu hao. mơ hồ còn có xu thế tăng lên.

- Ha ha ha, người có thể làm khó được ta?

Thân hình Trương Hằng cấp tốc rơi xuống, hoàn toàn không nhìn vực sâu vạn trượng mây mù lượn lờ dưới chân.

Lúc này, hần như ma thần viễn cổ, ngạo thị thiên địa, ngạo nghễ hết thảy.

Nhưng mà đúng lúc này, Trương Hằng cảm giác có chút không đúng, ánh mắt quét bên dưới, hần phát hiện tốc độ mình rơi xuống đã ở một mức kinh người, dưới chân đã có thể thấy được mặt đất đá màu đen.

Rơi từ không trung vạn thước xuống mặt đất. Cho dù là thân thể biến thái của Trương Hằng cũng không chịu nổi.

Ý niệm vừa động, quanh người Trương Hằng xoay tròn một vòng màu xanh. một cỗ lực nâng đột nhiên sinh ra.

Ngay thời khắc khẩn cấp này, Trương Hằng Chỉ có thể làm một chút cứu vãn. cấp tốc thi triển ra Phù Không Thuật. Kỳ thật dưới tình huống tốc độ cao này. Cho dù thi triển Ngự Phong Thuật cũng là chuyện vô bổ.

Bùm ầm.

Một cái bóng người rơi xuống từ không trung, nặng nề nện xuống mặt đất.

Bùm đất tung tóe, thân thể hần chìm ngập sâu xuống nửa thước, đập ra một cái hố hình người.

- Con mẹ nó.

Trương Hằng dưới hố sâu đau đến mất to. thân thể đau đớn.

Cho dù có Phù Không Thuật làm giảm xóc. Trương Hằng vẫn rơi không nhẹ. nhưng không tính là chí mạng. Nếu đôi thành tu sĩ cấp thấp bình thường, Chỉ một lần này cũng đủ làm người ta tan xương nát thịt.

Đúng lúc này, từ trên bầu trời giáng xuống mười mấy cánh hoa cực lớn. mang theo băng tinh đầy trời. hung hăng đập xuống dưới, lập tức bao phủ cái hố chỗ Trương Hằng.

A.

Trương Hằng phát ra một tiếng thét thảm thiết, liền mất đi âm thanh.

Cái này không nói, ước chừng hai ba hơi thở sau, trên bầu trời truyền đến một cỗ linh khí dao động rung động lòng người, nhiệt độ không khí trong phạm vi mấy chục thước nháy mắt giảm xuống mấy chục độ. hàn ý lạnh tận xương đủ làm người ta đông lạnh thành cương thi.

Ầm ầm ầm....

Tuyết liên băng tinh to bằng căn phòng giáng xuống từ trên trời, sau đó cũng không chút chần chờ nện lên chỗ hố sâu Trương Hằng.

Băng tinh tản ra, bụi bặm bốc lên. tiếng ầm ầm không dứt bên tai.

Lập tức, mặt đất trong phạm vi mấy chục thước kết thành một tầng băng sương, ở chỗ Trương Hằng bị một khối băng cứng bao trùm, nhiệt độ nơi này càng dọa người, đủ làm nứt nẻ kim loại, nhỏ nước thành băng.

Theo tiếng ầm ầm quanh quần sơn cốc vài lần một lát sau liền rơi vào yên lặng như chết, giống như Tuyên cáo kết cục của một kẻ bất hạnh nào đó....

Tiên Luyện Chi Lộ

51. Chương 51: Lão Nhân Sắp Chết.

:77: Boom chào mừng Noel

Màn đêm buông xuống, sao sáng đầy trời, ánh bạc chói lọi.

ở một chỗ cách sơn cốc bị Trương Hằng đập xuống chừng bốn năm dặm, nơi này có một dòng suối trong suốt róc rách lưu chuyển, dưới ánh trăng chiếu rọi. có thể thấy được bóng người dưới nước.

Triệu Thụy kinh ngạc nhìn một đóa tuyết liên ủ rũ trong tay. cõ chừng nắm tay. toàn thân Tuyết trắng trong suốt, như một tác phẩm nghệ thuật không nhiễm hạt bụi.

Nếu Trương Hằng ở đây, sẽ phát hiện đóa tuyết liên này giống y như đóa tuyết liên do Ninh Tuyết Dung biến thành ở trong túi trữ vật của hắn.

Khác nhau duy nhất, là đóa Tuyết liên này dường như càng thêm ủ rũ, giống như có thể tùy lúc héo khô chết đi.

Triệu Thụy còn chưa phản ứng lại được từ tình cảnh quỷ dị vừa rồi. lúc đó trọn to mắt nhìn Lạc Ngưng Tuyết ở ngay bên cạnh mình hóa thành một đóa tuyết liên, vẻ mặt của hắn càng khiếp sợ hơn vài phần so với Trương Hằng khi trước.

- Ta phải làm gì đây? Lạc sư tỷ lại biến thành một đóa Tuyết liên, hình như là bị Đường sư huynh truy sát thành Như thế.

Trong lòng Triệu Thụy loạn thành một đoàn khác với Trương Hằng, hắn trời sinh tính tình đơn thuần thiện lương.

Hơn nữa, hắn đi ra từ một chỗ gần cách, cũng sinh ra lòng ái mộ đối với Lạc tiên tử thanh nhã như tiên, bằng không thì cũng không ăn no rảnh việc tới gây chuyện với Lý Phong.

Khác với Trương Hằng, hắn đối với đóa Tuyết liên do Lạc Ngưng Tuyết biến thành càng thêm yêu thương, hận không thể dùng mạng của mình cứu một đường sinh cơ cho đóa tuyết liên này.

Hắn đi dọc theo dòng nước không có mục đích, phía trước có một tia sáng như ẩn như hiện.

Trong lòng Triệu Thụy vui vẻ, như đang đi trong con đường tăm tối thấy được ngọn đèn sáng chỉ đường.

Bước nhanh về hướng kia. Chỉ một lát. trước mặt hắn xuất hiện một căn nhà tranh.

Căn nhà tranh này không có bất kỳ chỗ nào đặc biệt, nếu muốn chỉ ra chỗ đặc biệt, cũng Chỉ có thể là một căn nhà tranh như thế lại dựng lên ở trong khe sâu hẻo lánh này.

Bên trong nhà tranh có ngọn đèn như ẩn như hiện, nghĩ rằng bên trong khẳng định có người.

- Có ai không?

Triệu Thụy cận thận dè dặt che chở tuyết liên trong tay. nhìn bên trong hô lên.

Không có phản ứng nào.

- Thật sự không có ai sao? Ta tiến vào đó.

Triệu Thụy đẩy cửa nhà tranh ra.

Bên trong nhà tranh có một cái giường, một cái bàn. một cái ghế dựa. ngoài ra đã không còn gì khác.

ở trên giường bằng gỗ cứng ngắc, có một bóng người mơ hồ không rõ.

Triệu Thụy cả kinh, không ngờ ở đây còn có người, mở to mắt nhìn cho kỹ. Chỉ có thể phán đoán đối phương là một lão nhân quả sáu mươi tuổi.

Ngoài ra, mặc kệ Triệu Thụy dùng mắt nhìn thế nào. hay là dùng Linh Nhân Thuật quan sát, cũng Chỉ có thể nhìn thấy đường nét như ẩn như hiện của đối phương.

Trong vô hình, như có một lực lượng mà người ta không biết, làm cho Triệu Thụy không thể nhìn rõ dung mạo của đối phương.

- Lão nhân gia. đã quấy rầy.

Triệu Thụy cũng không phải kẻ ngốc. hẳn đương nhiên sẽ không cho rằng gặp một lão nhân ở chỗ này sẽ là một phạm nhân bình thường.

Có thể đối phương chính là một vị đại thần thông ẩn tàng trên thế gian.

Nghĩ tới đây, ánh mắt Triệu Thụy nhìn về phía lão nhân này càng thêm nóng bỏng, hẳn thật hy vọng đối phương là một vị cao nhân lánh đời. như thế thì Tuyết liên trong tay mình được cứu rồi.

Lão nhân khẽ ngẩng đầu, đôi mắt như vô thần khẽ liếc Triệu Thụy, tiếng nói già nua yếu ớt truyền tới:

- Mời ngồi đi, một lão già như ta ở trên thế gian này quá lâu rồi. hình như không lâu trước... À, khoảng mười vạn năm trước, ở chỗ ta cũng đã đến một bằng hữu hậu bối... Nói thật chứ, ta đã chán ghét thế giới này. nhưng lại không muốn rời khỏi đây... Chẳng qua người có thể gặp được ta cũng là một phen duyên phận, theo ta trò chuyện một lúc đi...

Triệu Thụy không hiểu nhiều những lời lão nhân nói. cũng không nghe ra quá nhiều tin tức từ trong lời đối phương nói. thế nhưng có thể khẳng định đối phương là một vị cao nhân lánh đời. Hẳn đi đến chỗ ghé dựa, cười ha ha:

- Lão nhân gia. nếu ngài sống nhiều năm như vậy, như thế tất nhiên có thần thông vô thượng.

Lão nhân lắc đầu:

- KỴ thật, trong cơ thể ta không có một chút pháp lực.... thân thể đã triệt để tàn phế rồi...

- Làm sao được chứ? Nếu ngài không có một chút pháp lực. làm sao có thể sống ở nơi này nhiều năm như vậy?

Lão nhân khẽ ho khan một tiếng, vươn tay run run chỉ vào ngọn núi ở xa xa ngoài cửa:

- Người xem, ngọn núi đối diện kia. nó chẳng phải cũng không ẩn chứa một chút pháp lực hay sao. mà theo ta ước đoán ngọn núi đó cũng đã tồn tại tới thiểu ngàn vạn năm rồi...

Triệu Thụy không đồng ý nói:

- Làm sao có thể nói Như thế? Núi là vật chết không có sinh mệnh, cho nên nó có thể tồn tại lâu như vậy.

Lão nhân mỉm cười, ánh mắt dừng lại trên đóa tuyết liên trong tay Triệu Thụy:

- Lê nào đóa tuyết liên trong tay người cũng là vật chết? Theo ta đánh giá. tuyết liên này tối thiểu cũng tồn tại mười vạn năm rồi.

Triệu Thụy vừa nghe lão nhân nhắc tới Tuyết liên trong tay mình, trong lòng vừa nhảy lên. nhớ tới mục đích mình tới đây, gấp gáp nói:

- Lão nhân gia. ta van xin ngài, ngài cứu giúp nàng đi. nàng sắp không được rồi!

Lão nhân không nhanh không chậm nói:

- Sinh mệnh của nàng ta còn lại chừng một canh giờ. hẳn là thi triển bí thuật gì vượt quá phạm vi thừa nhận của bản thể. Một canh giờ sau, nàng sẽ trở thành một đóa Tuyết liên bình thường, cho dù bồi dưỡng, đợi thêm mấy vạn năm, cũng Chỉ có một chút hy vọng khôi phục thân người.

Triệu Thụy thấy lão nhân dễ dàng "đoán được" nguyên nhân bệnh của Lạc Ngưng Tuyết. sắc mặt mừng rỡ:

- Vậy xin ngài cứu giúp nàng đi.

Lão giả lạnh nhạt nói:

- Tuy rằng ta lúc này có thể miễn cưỡng cứu nàng một mạng, nhưng kiên quyết không thể nào ra tay vì nàng ta.

Triệu Thụy không thể hiểu được nói:

- Nếu ngài có thể cứu nàng, vì sao lại không cứu nàng? Ngài có yêu cầu gì. chỉ cần ta có thể làm được, liền nhất quyết không từ chối!

Lão giả không có chút dao động, chậm rãi nói:

- Nếu như ta cứu nàng, sẽ đối nghịch với một tồn tại vô địch, đến lúc đó Khổng định sẽ phải trả cái giá thảm trọng.

- Lẽ nào ngài cứu một người còn có thể đối nghịch với người khác? Người đó là ai?

Ánh mắt Triệu Thụy từ từ hiện lên vài phần không kiên nhẫn, lại thêm một lát, Lạc

Ngưng Tuyết sẽ triệt để biến mất khỏi thế giới này.

Lão giả vươn tay chỉ bầu trời ngoài phòng, tùy ý nói:

- Chính là nó.

- Trời? Bầu trời?

Triệu Thụy nghi hoặc khó hiểu.

Lão nhân gật đầu nói:

- Đúng, chính là nó. Đóa Tuyết liên tinh linh này dựa theo tự nhiên phát triển, lẽ ra sẽ biến trở về nguyên hình, nếu như ta can thiệp quỹ tích phát triển này, sẽ tạo thành kết quả không thể dự liệu đối với nhân quả tuần hoàn trong toàn thiên địa, ngang với việc phá hoại trật tự thế giới này, cũng ngang với việc đối nghịch với thiên đạo.

Triệu Thụy vừa nghe lời này, nhìn tuyết liên héo rũ trong tay, lửa giận liền bùng lên:

- Lão thói lảm! Nàng là bị người ta bức thành Như thế. làm sao nói là tự nhiên phát triển thành?

Lão nhân không nóng không lạnh nói:

- Tất cả những chuyện xảy ra trên thế gian này, đều là kết quả phát triển tự nhiên. Cho dù là cả khối Đông Vân đại lục này hóa thành hư vô, cũng không có gì kỳ quái. Cái gọi là thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sở câu. những lời này là ai nói, ta quên rồi, nhưng vẫn rất có đạo lý...

Triệu Thụy tràn ngập lửa giận trừng lão nhân, nổi giận mắng:

- Những kẻ gọi là cao nhân lánh đời như các ngươi, lẽ nào đều lãnh khốc vô tình như thế hay sao? Cứu một người coi như đối nghịch với thiên đạo, Chỉ có thể trơ mắt nhìn một sinh mệnh kết thúc.

- Có thịnh tất có suy, có sinh tất có tử, có nguyên nhân tất có quả...

Lão nhân thấp giọng lảm bảm nói.

-Lão đi chết đi!

Rốt cuộc Triệu Thụy không nhịn được, vung tay lên, một cái hỏa đạn đánh lên người lão nhân.

Bùm một tiếng, trên người lão nhân liền bắt lửa, điều này nằm ngoài dự liệu của Triệu Thụy.

Lão nhân vẫn bình thản như trước, chậm chậm nói:

- Có lửa thì để nó thiêu đốt đi...

Chỉ một lát. toàn thân thể lão nhân đều bị thiêu đốt. thế nhưng lão vẫn bình thản nhìn Triệu Thụy, giống như sinh tử không có bất kỳ ảnh hưởng gì đến lão.

Triệu Thụy bị bộ dạng lão nhân thiêu đốt trong lửa, nhưng vẫn bình thản như không chấn trụ, trơ mắt nhìn thân thể kể cả y phục lão nhân nháy mắt hóa thành tro tàn.

- Trời ạ. ta đã giết hắn...

Triệu Thụy nhất thời sinh ra lòng hối hận. vốn cho rằng đối phương là thế ngoại cao nhân, hỏa cầu nho nhỏ này hắn là không thể xúc phạm tới đối phương.

Đột nhiên, Triệu Thụy như nhớ tới điều gì, lấy tay hung hăng đánh lên đầu mình mấy cái:

- Ta đốt chết lão rồi. ai tới cứu Lạc sư tỷ đây?

Nhưng mà đúng lúc này. Triệu Thụy phát hiện một đồng tro cốt trước mắt, nháy mắt liền hội tụ lại. nhanh chóng tổ hợp. Chỉ một lát, trước mắt liền xuất hiện lão nhân như tàn phế kia.

- Lão không chết?

Triệu Thụy khó tin nhìn lão ta. sau đó hiện lên vẻ mừng rỡ.

Lão nhân gật đầu nói:

- Vừa rồi ta đã chết một lần chẳng qua sống lại mà thôi.

- Van cầu ngài, cứu nàng một mạng, có được không? Tất cả những gì trên người ta đều đưa cho ngài.

Triệu Thụy đặt túi trữ vật của mình lên bàn đường như nghĩ tới điều gì, lấy trước ngực ra một cái vòng cổ bình thường:

- Đây là thứ ta mang từ khi sinh ra, cũng đưa cho ngài.

Lão nhân bình thần nhìn hắn lấy ra những thứ này, giống như thế gian đã không còn gì có thể đánh động được lão.

Nhưng ngay khi lão thấy chiếc vòng cổ Triệu Thụy lấy ra từ trước ngực, thần sắc khẽ đổi.

Vươn tay ra, chiếc vòng cổ kia liền xuất hiện trong tay lão. nhìn bằng mắt thường giống như chiếc vòng này biến mất trong hư không, sau đó xuất hiện trên tay lão.

Triệu Thụy cũng bị thần thông của lão nhân làm cho hoảng sợ. nhưng không dám nói gì thêm.

Lão nhân nhìn chiếc vòng cổ này. khẽ thở dài một hơi, thần sắc phức tạp hỏi:

- Có phải người họ Triệu?

Triệu Thụy kinh ngạc nói:

- Làm sao ngài biết được?

Lão nhân vừa buông tay. chiếc vòng lại hư không trở về trước ngực Triệu Thụy.

- Được rồi. nếu người là họ Triệu, hơn nữa trong tay cũng có chiếc vòng này. ta ngoại lệ ra tay một lần.

Lão nhân liền dứt khoát đáp ứng hắn.

Triệu Thụy sinh ra một loại cảm giác rất không chân thực, không dám tin hỏi:

- Ngài thật sự đồng ý rồi sao?

Lão nhân không nói hai lời, vươn tay ra. Tuyết liên trong tay Triệu Thụy liền bay lên hư không.

Sau đó, lão nhân chỉ tay ra, không nhìn thấy bất cứ dao động linh khí nào. Tuyết liên vốn đang héo rũ liền nhanh chóng khôi phục sinh cơ.

Ánh sáng trắng lóe lên. sau khoảng khắc, tuyết liên liền hóa thành Lạc Ngưng Tuyết toàn thân váy trắng tuyết, như tiên tử giáng trần.

Triệu Thụy trợn mắt há mồm, thần thông bậc này quá thật nghịch thiên cực điểm!

Lẽ nào ngài ấy là tiên trong truyền thuyết?

- Đa tạ tiền bối cứu giúp.

Lạc Ngưng Tuyết cúi người thật sâu trước lão nhân này.

Lão nhân khoát tay chặn lại. hạ lệnh đuổi khách:

- Các người có thể đi.

- Vâng vâng...

Triệu Thụy liên tục cảm tạ lão nhân.

Lạc Ngưng Tuyết không nhận được hỏi một câu:

- Chẳng hay Đường Phong trúng bí thuật của ta, hiện giờ còn sống hay chết?

Lão nhân khẽ kinh ngạc:

- Đường Phong theo như ngươi nói dường như đã không còn trên đời này. về phần tu sĩ trúng bí thuật của ngươi... Ha ha, nếu như là trước đây. khẳng định ta sẽ sinh ra hứng thú với hắn.

Lạc Ngưng Tuyết rất khó hiểu, vừa chuẩn bị hỏi gì. Chỉ thấy lão nhân vung tay lên. hai người liền biến mất khỏi phòng, đồng thời xuất hiện ở trên đỉnh núi cách đó mấy trăm dặm.

Ngay trong nháy mắt hai người biến mất, trên bầu trời sinh ra một cổ rung động không ai cảm ứng được.

Một tia chớp màu đen phủ xuống từ bầu trời.

Đạo tia chớp đen này như trong suốt, xuyên qua tầng mây, xuyên thấu dãy núi, xâm nhập vào nhà tranh, giống như đến từ thời không xa hàng tỷ dặm, bị nó xuyên qua không có chút ảnh hưởng nào.

Dường như hết thảy những thứ trên thế gian này đều không có quan hệ tới nó.

Rốt cuộc, tia chớp đen này vừa lúc bắn lên người lão nhân này.

Xẹt một tiếng, không có chút phản kháng gì. lão nhân bị tia chớp đen bắn trúng, toàn thân thể biến mất giữa hư không.

Dưới màn đêm, chỉ để lại một nhà tranh không bóng người, cùng ngọn đèn mờ nhạt như sắp tắt bất kỳ lúc nào.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

52. Chương 52: "đại Thánh" Dưới Núi Băng.

:77: Boom chào mừng Noel

Vài tia ánh mặt trời sáng sớm rơi xuống khe sâu yên tĩnh vắng lặng này.

Ở sâu trong khe sâu này, thỉnh thoảng có thể thấy một chút màu sắc bảy màu. ánh sáng hoa mỹ chiếu rọi những rêu cỏ mọc dài trên vách núi.

sắc bảy màu Như thể tự nhiên khiến cho không ít yêu thú cấp thấp trong sơn cốc chú ý.

Cúc cu.... Cúc cu... Một con Hỏa Vũ Điểu toàn thân đỏ rực phát hiện ra đoàn ánh sáng bảy màu này.

Hỏa Vũ Điểu là yêu thú cấp ba, tính tình tương đối nóng nảy, có lúc còn chủ động công kích tu sĩ nhân loại bay qua bầu trời.

Loài chim này có chút linh tính, sinh ra lòng hiếu kỳ đối với ánh sáng bảy màu phản xạ ra từ sâu trong khe núi, theo ánh sáng bay vào sâu trong khe núi này.

Một lát sau. rốt cuộc nó phát hiện ra đầu sở to lớn ở sâu trong khe núi này.

Đó là một tòa núi băng cỡ nhỏ cao tới mấy chục thước, toàn núi băng do băng tinh nũa trong suốt tạo thành, mấy chục thước xung quanh núi băng đều ngưng kết băng sương, hàn khí bức người tòa khắp nơi này.

Mỗi khi ánh mặt trời chiếu rọi lên núi băng này, sẽ chiết xạ ra những tia sáng bảy màu, bởi vậy dẫn tới sự chú ý của Hỏa Vũ Điều.

Đối mặt với tòa núi băng này, Hỏa Vũ Điều cũng không sinh ra tâm lý sợ hãi gì. Nó vỗ cánh bay tới thân núi do băng tinh tạo thành.

Khi nó bay tới phạm vi mấy chục thước quanh núi băng, lập tức cảm nhận được loại lạnh băng thấu xương. Chẳng qua bản thân Hỏa Vũ Điều là yêu thú tinh thông thuật hệ hỏa. không chỉ thân thể mạnh mẽ, hơn nữa còn có một chút năng lực chống cự hàn băng này.

Mơ hồ, Hỏa Vũ Điều như bị một ngọn lửa bao phủ, hàn khí xung quanh không thể tạo thành uy hiếp với nó.

Rất nhanh, nó bay đến cạnh tòa núi băng này, hiếu kỳ nhìn tòa núi băng phát ra tia sáng bảy màu, thử tới gần nó.

Trải qua dò xét một hồi, nó cảm giác cái quái vật to lớn này dường như không có sinh mệnh, cũng không thể phát động công kích gì. Hỏa Vũ Điều yên tâm đáp xuống trên núi băng.

Nhưng vào lúc này, dị biến nổi lên, Hỏa Vũ Điều vừa rơi xuống núi băng, Chỉ thấy ánh sáng trắng chói lóa. Hỏa Vũ Điều liền không nhúc nhích cứng ngắc tại chỗ. nhanh chóng hóa thành một bức tượng băng sống động.

Tượng băng Hỏa Vũ Điều ánh mắt còn lộ ra vẻ kinh ngạc, sợ hãi.

Chỉ một lát, tượng băng do Hỏa Vũ Điều biến thành cũng trở thành một bộ phận của tòa núi băng này. không phân biệt lẫn nhau.

Còn các yêu thú cũng sinh ra lòng hiếu kỳ chạy tới. nếu như chỉ đến gần núi băng thì còn không có ảnh hưởng lớn. một khi chạm tới núi băng này. sẽ lập tức hóa thành một bức tượng băng, sau đó dung nhập vào trong núi băng này, trở thành một bộ phận của núi băng đó.

Theo thời gian trôi qua, yêu thú xung quanh cũng sinh ra lòng kiêng kỵ đối với núi băng, không dám đến gần núi băng này nữa.

Không ai phát hiện, ở dưới ngọn núi băng cỡ nhỏ này, còn đang áp chế một tu sĩ một nhân loại.

Kỳ quái chính là tu sĩ thanh niên này cũng không hóa thành tượng băng, sắc mặt hắn thậm chí còn thoáng hồng nhuận, nhịp tim tương đối ổn định.

Thanh niên bị cả tòa núi băng này đặt dưới nền đất sâu mấy thước, chính là Trương Hằng rơi từ trời cao vạn thước vào ngày hôm qua.

Bởi thân thể người này cực kỳ biến thái, nhưng ở thời khắc nguy cấp phóng ra một cái Phù Không Thuật, bởi vậy tuy hắn rơi xuống từ chỗ cao như thế, nhưng cũng không có tổn thương chí mạng gì.

Lúc này uy hiếp lớn nhất đối với hắn chính là ngọn núi băng cỡ nhỏ đang đè trên thân thể.

Tòa núi băng do băng tinh cấu thành này, tự nhiên là tuyết liên to lớn do Lạc Ngưng Tuyết liên mạng phát ra hóa thành.

Lúc đầu, Tuyết liên băng tinh này to bằng căn phòng nện xuống từ không trung, làm cho Trương Hằng bị trọng thương không nhẹ.

Cái này cũng chưa tính là gì, chí mạng nhất là sau đó không lâu, Tuyết liên băng tinh này bắt đầu lớn mạnh liên tục, không lâu sau hóa thành một cái núi băng cỡ nhỏ.

Trương Hằng cảm giác tòa núi băng này dường như có xu thế tăng trưởng không ngừng.

Chờ ngọn núi băng này lớn đến ngàn thước. Trương Hằng liền may mắn hưởng thụ được đãi ngộ như Tề Thiên đại thánh. Người trước là bị núi băng đè ép, người sau bị Ngũ Chi Sơn trấn áp.

”Lúc nào mà ta cũng trở thành Đại thánh vậy chứ?”

Trong đầu Trương Hằng hiện lên một ý nghĩ.

Nhưng Trương Hằng rõ ràng, bản thân mình không có bản lĩnh như Tôn hầu tử kia. thật sự chờ núi băng này tăng trưởng đến mức đó, mình đã sớm bị ép chết rồi. Tuy rằng thân thể hắn rất mạnh mẽ, nhưng hắn còn không đạt tới cảnh giới Kim cương bất hoại thể.

Núi băng liên tục không ngừng phát ra từng đoàn sáng trắng, cố gắng muốn thâm nhập vào thân thể Trương Hằng, muốn biến hắn thành tượng băng, hóa thành một bộ phận của núi băng.

Trương Hằng tự nhiên không cho nó toại nguyện, thần thức của hắn đã phát hiện mấy con yêu thú hóa thành tượng băng, từ đó hóa thành một bộ phận của núi băng này.

Một tầng ánh bạc nhàn nhạt bao phủ thân thể Trương Hằng, giống như một tầng màng mỏng màu bạc trong suốt.

Mặc kệ ánh sáng trắng cố gắng thế nào, cũng không thể xâm phạm được Trương Hằng một chút nào.

Tầng ánh bạc này là lực lượng bảo vệ hóa mọi thứ thành không ẩn giấu trong cơ thể Trương Hằng, ngay khoảng khắc Trương Hằng gần như hóa thành tượng băng, cổ ánh bạc này lại xuất động lần nữa, vững vàng bảo hộ Trương Hằng.

Cho tới bây giờ, sinh mệnh Trương Hằng còn không bị uy hiếp, nhưng điều này không có nghĩa là hắn sẽ chịu ở lâu dưới đây.

Đầu tiên, hiện giờ hắn bị nội ngoại thương không nhẹ. Thứ hai, núi băng này không lúc nào ngừng tăng trưởng đến mức thành ngọn núi to. tầng ánh bạc bảo vệ Trương Hằng sẽ từ từ hao hết, đến lúc đó hắn cũng không thoát khỏi số phận hóa thành tượng băng.

Hung hăng cắn răng một cái, Trương Hằng thầm mắng Lạc Ngưng Tuyết, không ngờ tới cô nàng này còn có thể phát động bí thuật mạnh đến thế.

Theo Trương Hằng phỏng đoán uy lực bí thuật này vượt xa pháp thuật cấp ba do Triệu Thụy thi triển, gần như có thể sánh ngang pháp thuật cấp bốn rồi.

Pháp thuật cấp bốn đã tiến vào phạm trù pháp thuật trung cấp, tu sĩ Kết Đan Kỳ Mới có thể thi triển phát thuật uy lực to lớn này.

Trương Hằng biết, chuyện trước mắt là phải khôi phục thương thế của mình, sau đó tranh thủ phá vỡ tòa núi băng này.

Thế nhưng Trương Hằng bị thương không nhẹ, bởi thân thể hắn vô cùng mạnh mẽ. lúc bị thương ngang nhau thì thậm chí còn khó khôi phục hơn tu sĩ bình thường.

Luyện Hư Linh Khí trong cơ thể tuy còn đang liên tục vận chuyển, nhưng cũng không có nhiều trợ giúp đối với thương thế hiện tại.

Lúc này, Trương Hằng rốt cuộc rõ ràng chỗ không am hiểu của Biến Thái Công.

Tác dụng lớn nhất của Biến Thái Công là thể hiện ở phương diện phòng ngự, thứ hai là lực công kích, kể đó là tốc độ, còn xếp cuối cùng coi như là năng lực khôi phục.

Năng lực khôi phục là chỉ tốc độ khôi phục nguyên khí cùng tốc độ trị liệu thương thế.

Một khi nguyên khí đại thương hay là trọng thương, tốc độ khôi phục cũng sẽ không có ưu thế gì so với công pháp bình thường.

Nói cách khác, trên phương diện công kích, phòng ngự, tốc độ. Biến Thái Công hoàn toàn là cấp nghịch thiên, để cho lực phá hoại cùng sinh tồn của người tu luyện trở nên siêu mạnh. Thế nhưng trên phương diện khôi phục năng lực. Biến Thái Công không hơn nhiều những công pháp khác, cũng không có được ưu thế gì.

Ca thán một tiếng, Trương Hằng không khỏi mắng to:

- Con mẹ nó, còn phải đợi tới khi nào, thương thế của mình mới có thể khôi phục. Chờ đến lúc đó, lão tử đã biến thành tượng băng rồi.

Đúng lúc này, Trương Hằng đột nhiên cảm nhận được một cổ dao động tinh thần quen thuộc.

Cổ tinh thần lực này tới từ túi trữ vật, không cần nghĩ, dao động này nhất định là đến từ Tuyết liên do Ninh Tuyết Dung hóa thành.

Trương Hằng rõ ràng, giữa Lạc Ngưng Tuyết cùng Ninh Tuyết Dung tất nhiên có quan hệ không muốn ai biết, nói không chừng Lạc Ngưng Tuyết cũng giống như Ninh Tuyết Dung, bản thể cũng là một đoá tuyết liên.

Vừa nghĩ tới đây, trong lòng Trương Hằng không khỏi khẽ động, chẳng lẽ Tuyết liên này có thể trợ giúp được mình?

Đúng lúc này. một đoá tuyết liên trống rỗng xuất hiện trước người Trương Hằng, chính là đoá tuyết liên do Ninh Tuyết Dung biến thành.

Trương Hằng bị dọa nhảy dựng, Không phải tuyết liên ở trong túi trữ vật hay sao? Nàng làm sao đi ra được.

Đoá tuyết liên nằm ở trước người Trương Hằng, lại không hóa thành tượng băng, ngược lại từ bản thể nàng phát ra một đoàn ánh sáng trắng nhu hòa, giao hòa cùng một chỗ với ánh sáng trắng lạnh băng phát ra từ núi băng.

Ánh sáng trắng mang theo hàn khí lạnh băng ở xung quanh bị tuyết liên hút vào trong từng chút một, thế nhưng tốc độ không nhanh, ánh sáng trắng như làn sương trắng cuộn cuộn không ngừng tràn ra từ núi băng, rót vào trong đoá tuyết liên nho nhỏ này.

Qua nửa canh giờ. cả tòa núi băng gần như rút nhỏ một bộ phận nhỏ. đối với cả tòa núi băng mà nói, chỉ là như muối bỏ biển.

Trương Hằng thở dài một hơi:

- Ninh sư muội à, muội có thể nhanh một chút hay không, như thế thì phải đợi tới lúc nào?

Tuyết liên hấp thu ánh sáng trắng chợt ngừng lại. nàng xoay lại "nhìn nhìn" Trương Hằng, cánh hoa trắng tinh trong suốt khẽ run run, sau đó phát một cổ dao động tinh thần tới Trương Hằng.

- Muội muốn làm cái gì?

Trương Hằng khó hiểu nhìn đoá tuyết liên quá có nhân tính này.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

53. Chương 53:“luyện Hóa”băng Sơn.

:77: Boom chào mừng Noel

Đến lúc này Trương Hằng vẫn chưa biết đoá tuyết liên này sao có thể thoát ra từ trong túi trữ vật của mình. Nhưng hắn cũng không nghĩ nhiều làm gì. Hắn thấy đoá Tuyết liên này không ngờ có biện pháp khiến mình thoát khỏi thì tự nhiên rất cao hứng.

Tuy nhiên, điều tiếc nuối chính là không biết tổn bao nhiêu thời gian thì đoá Tuyết liên này mới phá vỡ cả tòa băng sơn.. Không chừng tới lúc đó thì hắn đã hóa thành một bức khắc băng rồi.

Ngay khi Trương Hằng đang nén giận thì đoá tuyết liên này không ngờ ngừng lại. như đang do dự một chút, lại truyền tới Trương Hằng một Cổ tinh thần dao động.

Trương Hằng không thể nắm được tin tức cụ thể của đối phương qua Tinh thần dao động này nhưng lại có thể cảm nhận được một ít sắc thái tình cảm.

Cổ tinh thần dao động này ẩn chứa một cỗ ỷ khuất và có ý xin Ý kiến.

Trương Hằng nhìn về đóa Tuyết liên đang run khe khẽ bên người. Hắn như đang nhìn thấy một cô gái bị ỷ khuất đang nghẹn ngào khóc.

Hơi thở dài một cái, Trương Hằng nói với vẻ có chút bất đắc dĩ:

- Ninh sư muội! Tốc độ của muội quá chậm! Chờ khi muội thành công, chỉ sợ ta cũng đã trở thành một bộ phận của băng sơn rồi. Nếu thương thể của ta có thể khôi phục thì tốt rồi...

Nội thương và ngoại thương trên người Trương Hằng có thể coi là khủng bố. Thân thể hắn gần như đã mất đi tri giác, hơn nữa thân thể còn bị một khối băng như tòa băng sơn nhỏ đè lên, căn bản không thể động đậy.

Lúc này Trương Hằng không khỏi nhớ tới tình cảnh lưỡng bại câu thương giữa Ninh Tuyết Dung với Lý Hoành trước đây. Tên kia sau khi bị thương cũng bị một khối đá nặng tới trăm cân đè lên, còn hắn lúc này cũng bị một khối băng rất lớn đè ngang người. Hoàn cảnh của hai người căn bản không thể đánh đồng.

Tuyết liên nghe được lời nói của Trương Hằng thì lại truyền tới một cỗ tinh thần dao động vui mừng.

Trương Hằng không khỏi mắng lớn:

- Lão từ đã bị thương như thế này mà muội còn cao hứng thế à?! Có phải là hy vọng lão từ sớm chết đi không?!

Nghe thấy Trương Hằng mắng lớn thì Tuyết liên đầu tiên là sửng sốt. sau lại lộ ra tình tự hơi phẫn nộ.

Trương Hằng vừa mới định nói gì thêm thì trước mắt đột nhiên sinh ra dị biến.

Chỉ thấy đóa tuyết liên khẽ run lên, một cỗ bạch quang dịu dàng lập tức truyền ra từ đóa hoa.

Từng điểm bạch quang dịu dàng không bị băng sơn xung quanh ảnh hưởng, dần dần xông vào trong cơ thể Trương Hằng.

- ồ?

Trương Hằng chấn động, tầng ngân huy bên ngoài cơ thể hắn không ngờ không ngăn cản đám bạch quang này rót vào.

Khi những điểm bạch quang kia tiến vào trong cơ thể Trương Hằng, không ngờ thương thể trên thân thể hắn cũng cổ chuyển biến tích cực.

Đúng lúc này, Luyện Hư Linh Khí trong cơ thể Trương Hằng có chút rục rịch, dường như muốn khu trừ ngoại vật từ bên ngoài tiến vào.

Trương Hằng nhanh chóng thao túng Luyện Hư Linh Khí. khiến nó ngoan ngoãn nằm trong đan điền. Thứ này nếu dùng để đánh nhau thì coi như không tồi, nhưng để chữa thương thì cũng không phải là sở trường.

Dưới ý niệm thao túng của Trương Hằng, Luyện Hư Linh Khí thật không cam lòng nằm yên trong đan điền, dường như rất bất mãn với hành động ngoại vật xâm phạm vào lãnh địa của mình.

Trương Hằng cũng cảm nhận được chút phản kháng của Luyện Hư Linh Khí, trong lòng thầm thấy buồn cười. Luyện Hư Linh Khí chính là vương giả cùng cấp, có phản ứng như thế cũng là bình thường.

Bạch quang từ tuyết liên tiến vào trong cơ thể Trương Hằng thì có vẻ như sợ hãi Luyện Hư Linh Khí, khi lưu chuyển quanh đan điền hắn thì có vẻ rất cẩn thận.

- Thật thoải mái! Ninh sư muội cứ tiếp tục đi!

Trương Hằng nhắm hai mắt lại. cả người cảm thấy vô cùng thoải mái. trong miệng cũng vang lên âm thanh rên rỉ khe khẽ.

Khi cỗ bạch quang này chảy qua cơ thể hắn, Trương Hằng cảm giác thương thể của mình đang được chữa trị với tốc độ mà mắt thường có thể thấy được. Hơn nữa, dưới sự trấn an của cỗ bạch quang dịu dàng này, thân thể Trương Hằng vô cùng thoải mái, giống như đứa nhỏ được mẹ mình âu yếm vậy.

Rất nhanh, ngoại thương bên ngoài thân thể Trương Hằng đã hoàn toàn khép lại. ngay cả sẹo cũng không tồn tại.

Tiếp theo, nội thương của hắn cũng chậm rãi lành lại. Nhưng so với tốc độ tự khôi phục của Trương Hằng cũng phải nhanh hơn gấp trăm lần.

Trương Hằng không khỏi nhớ tới lời nói của Lạc Ngưng Tuyết hôm qua khi giới thiệu với hắn đóa tuyết liên này:

- Đóa Tuyết liên này ẩn chứa thiên địa Tinh hoa mấy vạn năm, hơn nữa bản thân nó cũng có được một loại thần thông đặc biệt. Nếu nó bị tên tu sĩ gian ác nào đoạt được thì có thể được dùng để luyện chế linh đan cực phẩm!

Thần thông đặc biệt trong lời nàng ta là để ám chỉ năng lực chữa thương siêu cường này sao?!

“Đúng là nhất được bảo vật rồi! Loại năng lực của đóa tuyết liên này vừa lúc có thể bù đắp lại cho chỗ thiếu hụt của Biến Thái Công, dùng làm “thầy thuốc tư nhân” của mình cũng là một chuyện không tệ...”

Trong đầu Trương Hằng không khỏi thâm nghĩ.

Đóa tuyết liên do Ninh Tuyết Dung biến thành đương nhiên không biết được suy nghĩ trong lòng Trương Hằng, vẫn tận tâm trị thương cho hắn. Nếu nàng biết được tâm tư của hắn đang suy tính để lợi dụng tất cả giá trị của mình thì không biết sẽ có cảm tưởng ra sao!?

Trương Hằng nhắm mắt lại hưởng thụ sự trị liệu của tuyết liên, cảm giác thời gian trôi qua nhanh chóng. Chỉ qua vài canh giờ, đóa Tuyết liên ngừng việc trị liệu lại.

- Sao thế? Đã muốn dừng rồi sao?!

Trương Hằng mở mắt ra, cảm thấy được toàn bộ thương thế trên người mình đã tốt rồi.

Trong tầm mắt hắn, bộ dáng đóa Tuyết liên có chút uể oải, Dường như để chữa thương cho Trương Hằng, nàng đã tiêu hao không ít nguyên khí.

Đóa Tuyết liên nghỉ tạm một lúc rồi lại tản mát ra bạch quang, dung hợp với cỗ hàn khí của tòa băng sơn. Sau khi những cỗ bạch quang dung hợp với hàn khí lại trở về bản thể nó.

Trương Hằng lúc này đã hoàn toàn khỏe mạnh, thân thể vẫn bị tòa băng sơn nhỏ này đè lên. không thể động đậy. Nếu không vì thân thể của hắn cường hãn và gân huy bên ngoài cơ thể bảo hộ thì chỉ sợ lúc này hắn đã bị ép thành thịt nát rồi.

Tuy nhiên Trương Hằng nếu muốn bằng thực lực tự thân phá vỡ băng sơn này thì là chuyện không thể.

Nếu một ngọn núi bình thường thì đơn giản nhưng tòa băng sơn này vô cùng cứng rắn, toàn bộ đều do băng tuyết tạo thành. Độ cứng của băng Tuyết này đã tiếp cận tới linh khí hạ phẩm.

Muốn từ tòa băng sơn này phá vỡ một con đường ra thì Trương Hằng cũng không dám nghĩ. Giờ hắn đã bị cả tòa băng sơn ép xuống nên đất, ngay cả động tác đơn giản cũng đã khó khăn chứ đừng nói những động tác yêu cầu với độ khó cao.

Nhìn đóa tuyết liên đang không ngừng hấp thu hàn khí do tòa băng sơn tỏa ra. trong lòng Trương Hằng đột nhiên toát lên một ý tưởng.

Đóa Tuyết liên này có thể hấp thu linh khí của tòa băng sơn này thì sao hắn lại không làm được?!

Luyện Hư Linh Khí là một tồn tại biến thái, ngay cả linh khí từ pháp bảo cũng có thể tinh luyện. Không biết nó có thể “luyện hóa” tòa băng sơn được coi như là một kiện linh khí hay không?!

Trương Hằng cũng nhớ lại tình cảnh khi Luyện Hư Linh Khí hấp thu pháp lực của Lạc Ngưng Tuyết.

Mà những băng Tuyết tạo thành băng sơn này phỏng chừng là một loại linh khí nào đó. Từ việc bạch quang băng giá của nó toát ra có thể khiến người ta thành khắc băng, đã có thể thấy được đôi phần.

Nghĩ thế Trương Hằng liền trở nên hưng phấn. Một tòa băng sơn nho nhỏ này. độ cứng của nó đã tiếp cận linh khí bình thường, lại có thể phát ra bạch quang băng giá quý dị. Nếu hắn có thể “luyện hóa” được nó thì không biết sẽ có hiệu quả Như thế nào!?

Nếu đã có suy nghĩ như thế. Trương Hằng lập tức bắt đầu hành động. Luyện Hư Linh Khí trong cơ thể hắn được vận chuyển rất thành thực, hình thành chín cái linh khí tuần hoàn vòng. Mà đan điền của hắn lại trở thành tiêu điểm của chín linh khí tuần hoàn vòng này.

Đạo quang cầu màu bạc lớn như hạt đậu đang cấp tốc xoay tròn trong đan điền kia cũng bắt đầu chấn động, thậm chí còn sinh ra một loại hấp lực nào đó.

-Đi!

Trương Hằng thao túng Luyện Hư Linh Khí chảy về phía tòa băng sơn nhỏ đang đè mình.

Luyện Hư Linh Khí vừa mới ra khỏi cơ thể, đã thấy bạch quang băng giá của băng sơn ập tới.

Dưới sự khống chế của Trương Hằng, Luyện Hư Linh Khí thấy bạch quang băng giá kia dám khiêu chiến quyền uy của mình thì làm sao có thể khách khí. Nó không chút do dự mạnh mẽ hướng về phía bạch quang băng giá vốn có thể đóng băng bất cứ thứ gì kia.

Kết

Vừa mới tiếp xúc, bạch quang băng giá đã liên tiếp bại trận, không thể đóng băng Luyện Hư Linh Khí mà ngược lại còn bị Luyện Hư Linh Khí luyện hóa mất một phần.

Trương Hằng lúc đầu còn tính, ngăn cản hành động của Luyện Hư Linh Khí nhưng thấy nó sau khi luyện hóa một phần bạch quang băng giá thì rõ ràng mạnh hơn không ít, trong lòng liền vui vẻ, dung túng cho hành vi của Luyện Hư Linh Khí.

Chi

Luyện Hư Linh Khí bắt đầu điên cuồng đánh về đám bạch quang băng sương. Phàm là bạch quang tiếp xúc với nó đều bị nó hấp thu một bộ phận.

Nhìn Luyện Hư Linh Khí đang dần lớn mạnh và tung hoành trong bạch quang. Trương Hằng vô cùng hưng phấn.

Dưới sự khống chế của Trương Hằng, một bộ phận Luyện Hư Linh Khí lại chảy vào trong cơ thể, dung nhập vào viên quang cầu màu bạc đang xoay tròn cực nhanh trong đan điền.

Đóa tuyết liên bên cạnh hắn đang hấp thu bạch quang thấy hành động điên cuồng của Trương Hằng thì dừng lại một chút, dường như đang lưỡng lự.

Dưới sự truy kích điên cuồng của Luyện Hư Linh Khí, bạch quang trong băng sơn liền tháo chạy bốn phía, chỉ chốc lát đã dung nhập vào trong băng sơn không dám toát ra nữa.

Thân hình Trương Hằng đang nằm đang tay đang chân bên dưới cười vang lên:

- Có bản lĩnh thì tới, nếu không ta sẽ bắt đầu “luyện hóa” tòa băng sơn này!

Kêu gào vài câu thấy băng sơn cũng không xuất hiện bạch quang băng giá nữa, Trương Hằng cũng dừng lại. trong lòng lại nghĩ:

“Không bằng dùng băng sơn này để tu luyện Hư Không Hỏa Diễm của mình!

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

-----oo0oo-----

54. Chương 54: Hư Không Hàng Thế, Uy Lẫm Nhất Giới (1 2).

:77: Boom chào mừng Noel

Khi nghĩ tới tu luyện Hư Không Hỏa Diễm, Trương Hằng càng cảm thấy động tâm.

Hỏa Diễm này quan hệ tới hạt nhân của Biến Thái Công, được xưng có thể luyện hóa vạn vật trong thiên địa, đốt mọi thứ thành hư vô. Uy lực cụ thể của nó như thế nào. Trương Hằng cũng không quá rõ ràng.

Tuy nhiên, hắn biết một điều chính là về phương diện luyện hóa hỏa diễm này có chỗ độc đáo, cường đại gấp trăm ngàn lần so với Luyện Hư Linh Khí.

Hơn nữa, một khi có thể tu thành Hư Không Hỏa Diễm. Trương Hằng hoàn toàn có thể phát huy ra toàn bộ uy lực của linh khí mà tu sĩ Luyện Khí Kỳ không thể, làm được khí thần hợp nhất chân chính, dung nhập linh khí vào trong cơ thể mình.

Đến lúc đó, Trương Hằng hoàn toàn có thể dễ dàng chém giết tất cả tu sĩ Luyện Khí Kỳ. thậm chí có thể trực tiếp khiêu chiến vượt cấp với tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. Do đó. ưu thế để dành được bảo vật trong động phủ của Huyết Sát Thần Đế càng thêm rõ ràng hơn.

Ngoài ra, Phệ Hồn Cổ trong cơ thể hắn do Âu Dương lão tổ đánh vào cũng không tạo thành uy hiếp đối với Trương Hằng nữa. Vô hình, hắn lại có thêm một con bài tẩy trong cuộc đối kháng với Âu Dương lão tổ.

Hàng loạt ưu đãi khiến Trương Hằng bây giờ Tu luyện Hư Không Hỏa Diễm. Nhưng Trương Hằng dự đoán cần không ít thời gian để tu luyện Hư Không Hỏa Diễm, khi đó có thể bỏ qua Đại Hội Phương Vân mất. Càng quan trọng là bỏ qua cơ hội lấy được giải được Phệ Hồn Cổ từ Âu Dương lão tổ.

Nhưng dưới tình huống này, Trương Hằng cũng không còn lựa chọn nào nữa. Nếu không luyện hóa tòa băng sơn nơi này thì e rằng bản thân hắn cũng có thể bị đè ở đây cả đời. Thậm chí, hắn có thể bị hóa thành khắc băng, trở thành một bộ phận của băng sơn.

Tuy nhiên, một tòa vật thể như băng sơn hoàn toàn được cấu thành từ băng tuyết cũng không giống với những khoáng vật linh khí bình thường. Trương Hằng cảm giác được thứ này hẳn là sẽ rất dễ luyện hóa.

Hít sâu một hơi, Trương Hằng thu hồi Luyện Hư Linh Khí bên ngoài cơ thể, nhắm hai mắt lại, gạt bỏ tất cả tạp niệm, bắt đầu dùng thân thức tiếp xúc với ngọc giản thần bí trong đầu.

vấn lơ lửng trong thức hải của Trương Hằng, toàn thân ngọc giản thần bí vẫn có màu trắng bạc trong suốt, mang theo khí tức thần bí và xa xưa.

Dựa theo tâm pháp trong ngọc giản. Trương Hằng bắt đầu vận chuyển Luyện Hư Linh Khí, hình thành chín đạo tuần hoàn vòng.

Khi nhập môn Biến Thái Công, Trương Hằng đã có thể tùy ý dùng linh khí hình thành chín đạo linh khí tuần hoàn vòng trong cơ thể. Giờ phút này cũng vô cùng thuận buồm xuôi gió.

Trung tâm của chín đạo linh khí tuần hoàn vòng chính là quang đoàn màu bạc ở trong đan điền. Khi không chế chín đạo linh khí tuần hoàn vòng này, Trương Hằng cảm giác được giữa hắn và quang đoàn kia hình thành một mối liên hệ rất thần bí.

Sau khi chuẩn bị mọi thứ, chín đạo linh khí tuần hoàn vòng mà Trương Hằng đang vận chuyển đột nhiên dừng lại. quang đoàn lớn như hạt đậu trong đan điền hắn phát ra hào quang chói mắt. hơn nữa một trận âm thanh kịch liệt vang lên.

Loại thanh âm này rất đặc biệt, như tiếng trẻ con khóc nhe. Những yêu thú hoặc động vật bình thường xung quanh khi nghe thấy âm thanh này thì đều không tự chủ, rùng mình một cái.

Theo sau, Trương Hằng há miệng, ngọc giản trong thức hải cũng khẽ run lên.

Phốc!

Trương Hằng không ngờ phun viên quang đoàn màu bạc lớn như hạt đậu trong đan điền ra ngoài cơ thể. Giống như yêu thú phun ra nội đan nhưng cũng không hoàn toàn như thế.

Quang đoàn màu bạc này chính là tinh hoa nguyên khí ở trong cơ thể Trương Hằng. Nhớ lại lúc trước, chỉ vèn vèn thở ra một phần mười đã khiến Trương Hằng trong khoảng thời gian ngắn phát huy ra thực lực tương đương tu sĩ Trúc Cơ Kỳ, buộc Lạc Ngưng Tuyết phải tế ra bản mạng thần thông, khiến cho Tinh hoa hơn mười vạn năm lúc này hóa thành băng sơn.

Ngay khi quang đoàn kia được phun ra ngoài cơ thể, chín đạo linh khí tuần hoàn vòng trong người Trương Hằng cũng theo đi thoát ra ngoài.

Vẫn lấy quang đoàn màu bạc này làm tiêu điểm, chín đạo linh khí quang đoàn không ngờ bắt đầu vận hành theo một quy tích huyền diệu phức tạp.

Nếu nói khi Trương Hằng khai thông chín đạo linh khí tuần hoàn vòng trong cơ thể, lấy quang đoàn màu bạc làm trung tâm, cũng xem như khai thông tiểu chu thiên của nhân thể, thì giờ phút này tình huống diễn ra trong hư không lại giống như khai thông chu thiên này trong thiên địa vậy!

Khi làm xong hết thủy, sắc mặt Trương Hằng tái nhợt không chút máu, toàn thân hần như có cảm giác thoát lực. Nhưng lúc này, hần cũng thở phào một hơi.

Dưới ý niệm của hần, chín đạo linh khí tuần hoàn vòng tự thành chu thiên. dần bắt đầu mở rộng, mục đích là muốn bao phủ cả tòa băng sơn.

Vì thế, linh khí tuần hoàn vòng do Luyện Hư Linh Khí cấu thành bắt đầu chậm rãi tản ra. không ngừng mở rộng, bao phủ phạm vi một thước, hai thước, ba thước...

Dưới sự thao túng cận thận của Trương Hằng, tuần hoàn vòng bên ngoài chu thiên bắt đầu không ngừng mở rộng, không gian vận chuyển của Luyện Hư Linh Khí cũng càng lúc càng lớn.

Toàn bộ tuần hoàn vòng lấy quang đoàn màu bạc làm trung tâm, coi tuyết sơn xung quang như không tồn tại trong hư không, cứ vận chuyển như thế, cũng không thấy bạch quang băng giá từ trong băng sơn toát ra.

Khi phạm vi của tuần hoàn vòng này đã đạt tới một trình độ nhất định, Trương Hằng cảm thấy được có một chút lực bất tòng tâm. không thể khiến tuần hoàn vòng này mở rộng ra thêm nữa. Nếu mạnh mẽ khuếch trương nó ra thì có thể sẽ khiến nó bị phá tan thành mảnh nhỏ.

Mà lúc này, ba phần tư tòa băng sơn này đã nằm trong phạm vi của tuần hoàn vòng. Trương Hằng khê thở dài một cái, cũng Chỉ có thể làm tới đó.

Sau khi tính toán ổn thỏa, Trương Hằng đình chỉ Ý đồ mở rộng chu thiên vòng ra ngoài, ngưng thần bắt đầu củng cố những đường nhỏ vận chuyển của Luyện Hư Linh Khí bên ngoài cơ thể.

Chừng qua thời gian một nén hương, chu thiên vòng bên ngoài đã hoàn toàn được củng cố, sự vận chuyển của Luyện Hư Linh Khí cũng ngày càng thông thuận.

- Được rồi. chỉ còn lại một bước tối hậu nữa!

Đôi mắt Trương Hằng nhắm lại Lăn nữa. tiếp tục bắt đầu liên hệ với ngọc giản thần bí trong thức hải.

Trong miệng hần thốt lên từng loạt âm phù đến chính hần cũng không hiểu nổi. Thần thức Trương Hằng lúc này đã liên hệ gắt gao với ngọc giản thần bí kia.

Theo chú ngữ trong miệng Trương Hằng thốt ra, ngọc giản màu bạc đột nhiên bắn ra một đạo tia chớp trong suốt màu bạc.

Xuy---

Tia chớp màu bạc kia từ trong miệng Trương Hằng bắn ra. vừa lúc đánh vào quang đoàn màu bạc ở trung tâm ngoại chu thiên kia.

Rắc---

Quang đoàn màu bạc kia nháy mắt vỡ tan.

Ông

Ngân quang kịch liệt phát ra từ trong chu thiên vông.

Chu thiên vông Tuy mất đi quang đoàn màu bạc ở trung tâm nhưng tốc độ vận chuyển nháy mắt gia tăng lên mười lần. hơn nữa vẫn không ngừng tăng tốc.

Vị trí của quang đoàn màu bạc lúc đầu đã xuất hiện một lỗ xoáy màu bạc.

LÚC ban đầu, lỗ xoáy màu bạc này xoay tròn cực kỳ thông thả nhưng khi tốc độ vận chuyển của Luyện Hư Linh Khí tăng cao thì tốc độ xoay tròn của lỗ xoáy đã không ngừng tăng lên.

Theo thời gian trôi qua, tốc độ xoay tròn của lỗ xoáy màu bạc càng lúc càng nhanh, cuối cùng giống như đã trở nên yên tĩnh vậy.

Trương Hằng lúc này đã không thể làm được gì nữa, nhìn chằm chằm lỗ xoáy màu bạc đang lặng yên xoay tròn giữa không trung. Thông qua liên hệ thân thức, hắn phát hiện ra tốc độ của lỗ xoáy này đang không ngừng tăng lên.

Lúc này chung quanh đã là một mảnh tối đen. lỗ xoáy không ngừng gia tốc. quang huy màu bạc kia tản mát ra ánh sáng như ánh trăng.

Mà ngay tại một khắc này, lỗ xoáy màu bạc đột nhiên kịch liệt run rẩy, ngay sau đó lại biến thành một đoàn tối đen như mực.

Đó không phải là màu đen bình thường mà đen tinh khiết như của một hắc động có thể thôn phệ vạn vật!

Trong mắt Trương Hằng, đoàn lỗ xoáy màu đen kia giống như một hắc động nhỏ.

Nhưng Trương Hằng hiểu được nó cũng không phải là một hắc động, chỉ tương tự như vậy mà thôi.

Hơn nữa, Trương Hằng cũng không cảm nhận được chút hấp lực nào từ cơn lỗ xoáy này.

Sau khi lỗ xoáy màu đen này hình thành, sứ mệnh của Luyện Hư Linh Khí chung quanh dường như đã hoàn thành, toàn bộ được hút vào trong lỗ xoáy này.

Sau khi lỗ xoáy màu đen hấp thu Luyện Hư Linh Khí. lại bắt đầu xoay tròn một cách điên cuồng. Băng sơn chung quanh lại lóe ra một đạo bạch quang băng giá.

Những đạo bạch quang băng giá này Không phải chủ động phát ra mà bị một cỗ lực lượng vô hình mạnh mẽ hút ra.

Trong mắt Trương Hằng, Chỉ thấy một mảnh bạch quang băng giá hóa thành một con sông dài đang tràn về phía lỗ xoáy màu đen.

Trương Hằng trợn mắt há mồm, Bạch quang băng giá vốn có thể tùy tiện hóa mọi thứ thành khắc băng lúc này không ngờ lại đang bị thôn phệ một cách mạnh mẽ.

Hơn nữa, sau khi hút đám bạch quang này vào. Trương Hằng cảm giác đan điền trống rỗng của mình đang sinh ra một bộ phận Luyện Hư Linh Khí.

Những Luyện Hư Linh Khí này từ đâu mà có?!

Trương Hằng nhìn về phía lỗ xoáy màu đen như được khảm vào hư không kia, trong lòng thâm đoán:

“Chẳng lẽ sau khi đám bạch quang băng giá kia tiến vào lỗ xoáy màu đen lại chuyển hóa thành Luyện Hư Linh Khí?!”

Nhưng những gì lỗ xoáy màu đen kia hấp thu sao lại chạy vào trong cơ thể hắn?!

Ngay khi Trương Hằng đang suy tư thì hắn cảm giác được Luyện Hư Linh Khí trong cơ thể mình lại tiến thêm được một bước, Linh cơ khẽ động. Trương Hằng liền vận chuyển đám Luyện Hư Linh Khí vừa sinh ra ở đan điền này ngưng kết lại, hình thành một quang đoàn màu bạc như trước đây.

Luyện Hư Linh Khí cuộn cuộn không ngừng được sinh, ra trong đan điền, cuối cùng tiến hết vào trong quang đoàn màu bạc Mới vừa được sinh ra.

Trong hư không, cơn lốc xoáy màu đen vẫn không ngừng xoay tròn bằng sơn xung quanh đang dần nhỏ lại. Tuy rằng tốc độ giảm đi này không quá nhiều nhưng so với tốc độ hấp thu của đóa Tuyết liên kia thì phải nhanh hơn gấp trăm, gấp ngàn lần.

Luyện Hư Linh Khí cuộn cuộn không ngừng sinh ra ở trong đan điền Trương Hằng, cuối cùng tiến nhập vào trong lốc xoáy màu đen kia.

Trong hư không, lốc xoáy màu đen không ngừng xoay tròn, bằng sơn chung quanh cũng dần giảm xuống, tuy rằng biên độ giảm đi cũng không tính quá lớn nhưng so với tốc độ của đóa Tuyết liên vừa rồi phải nhanh hơn tới gấp trăm, gấp ngàn lần.

Quang đoàn màu bạc trong đan điền Trương Hằng cũng từng bước ngưng kết, rồi lớn mạnh. Mà hắn cũng phần ra một bộ phận thần thức quan sát bằng sơn chung quanh và lốc xoáy màu đen.

Mơ hồ, hắn có được liên hệ nào đó với lốc xoáy màu đen ở trong hư không.

Ý niệm khẽ động, tốc độ của lốc xoáy màu đen nháy mắt hơi chậm lại một chút.

Trương Hằng hài lòng cười cười, Xem ra chỉ thiếu một bước nữa là đã thành công rồi!

Mà đúng lúc này Trương Hằng đột nhiên cảm nhận được một cỗ tinh thần dao động, chính là truyền tới từ đóa tuyết liên.

Một cỗ tâm tình sợ hãi truyền tới Trương Hằng.

Trương Hằng ghé mắt nhìn sang, Chỉ thấy đóa tuyết liên cũng không tự chủ được, đang phát ra bạch quang êm dịu hướng về phía lốc xoáy màu đen. Nếu không ngăn cản lại thì tất cả tinh hoa ẩn chứa trong đóa Tuyết liên không lâu nữa cũng bị lốc xoáy màu đen hấp thu hoàn toàn.

Trương Hằng đương nhiên sẽ không để chuyện này phát sinh. Chưa nói tác dụng của bản thân đóa Tuyết liên, không lâu trước nó vừa giúp hắn trị thương vô cùng hiệu quả. khiến cho hắn lúc này có cơ hội tu luyện Hư Không Hòa Diễm. Chỉ riêng điểm này cũng đủ khiến Trương Hằng không trở mắt nhìn đóa tuyết liên biến mất khỏi thế gian này.

Ý niệm khẽ động, lốc xoáy màu đen trong hư không lập tức đình chỉ việc cướp đoạt tinh hoa của đóa Tuyết liên.

Đóa tuyết liên lập tức truyền tới Trương Hằng một cỗ tinh thần dao động ẩn chứa sự cảm kích.

Lúc này, Trương Hằng cũng không thể phân tâm nói chuyện. Dưới sự trợ giúp mạnh mẽ của Luyện Hư Linh Khí sung túc, quang đoàn màu bạc ở đan điền đã khôi phục lại hình thái ban đầu, vẫn không ngừng ngưng tụ và tăng trưởng.

Thời gian trôi qua, khi ánh mặt trời chiếu sáng nơi này. Trương Hằng đột nhiên ngẩng đầu lên, phát hiện bằng sơn chung quanh cũng chỉ cao còn hai thước. Chỉ trong một đêm, từ một tòa băng sơn đã biến thành một khối băng chỉ lớn như một căn phòng nhỏ.

Mà đúng lúc này, lốc xoáy màu đen giữa hư không cũng đình chỉ vận chuyển không nhúc nhích mà dừng tại đó.

Trương Hằng thầm đoán lốc xoáy màu đen có thể đã đạt tới trạng thái bão hòa.

Ước chừng đứng yên giữa không trung với thời gian mười lần hô hấp, lốc xoáy màu đen rốt cục xảy ra biến hóa.

Toàn bộ lốc xoáy hình cầu màu đen không ngừng vận vẹo trong hư không, khi thì bành trướng, khi lại thu nhỏ. Chỉ chớp mắt mà hình thái của nó đã biến hóa cả trăm lần.

Rốt cục, tới một lúc, một âm thanh giòn tan vang lên trong thiên địa.

Khanh'—

Thanh âm này không lớn không nhỏ nhưng mang theo một cỗ thần uy chấn nhiếp linh hồn.

Khanh—

Trong hư không, một cổ dao động kỳ dị mà mắt thường và thần thức đều không thể quan sát được, cũng trong khoảnh khắc này lan truyền khắp toàn bộ phiến thiên địa này.

Nó xuyên qua lộ trình hàng triệu dặm, đi tới ranh giới đại lục, vươn tới biển rộng vô tận, lại vượt qua mấy khối đại lục còn lớn hơn cả Đông Vân Đại Lục, vẫn không biết cuối cùng truyền tới nơi nào.

Nó lên tận trời, xuống lòng đất, kinh thiên địa, khiếp quý thần, quét ngang nhất Giới!

Ở ngoài ba mươi ba tầng trời ở tận cùng của bầu trời vô tận lơ lửng giữa hư không, ánh sáng xanh vàng rực rỡ, quỳnh lân điện ngọc, giống như tiên cảnh.

Một tiếng giòn tan vang lên ở nơi trầm lặng này.

Dưới đáy biển Sâu vạn trượng, hàng tỉ yêu thú dưới vực sâu. sóng ngầm lưu chuyển, thủy cảnh mông lung, châu quang rực rỡ. cung điện lầu các vô số. thật là một kỳ vực lạnh thế!

Một tiếng giòn tan vang lên ở nơi này!

Cách xa Phương Vân Sơn chừng bốn năm ngàn dặm có một đỉnh núi chọc trời cao vạn thước, Tuyết trắng bao phủ đỉnh núi..

Ở một mặt thất trong cung điện trên đỉnh núi, một lão già đầu bạc đang bế quan bị làm thức tỉnh, khoe miệng tràn ra một tia máu tươi, sắc mặt tái nhợt. Lão lẩm bẩm:

- Trong thiên địa rốt cục phát sinh thứ gì đáng sợ, không ngờ khiến tu vi bản tôn bị hạ xuống một bậc nhỏ...

Không nhìn không gian, không nhìn khoảng cách, không nhìn tu vi cao thấp!

Vào khoảnh khắc này, trong Phàm nhân giới này, tâm thần của những tu sĩ có tu vi ngoài Nguyên Anh Kỳ đều bị ảnh hưởng. Nhẹ thì hao tổn thân thức, nặng thì tu vi giảm đi một bậc.

Sự kiện lớn lao này không ảnh hưởng chút gì tới những tu sĩ ở tầng dưới của Tu Tiên Giới, nhưng lại khiến cho thực lực chính thể của nhóm những đại thần thông giả của nhất Giới này bị giảm xuống. Điều này cũng có thể coi là đại kiếp nạn lớn nhất của Tu Tiên Giới trong vòng trăm vạn năm qua.

Mà người khởi xướng ra chuyện này. Trương Hằng, lại không biết được mình đã tạo ra hết thảy! Không biết một chút nào!

Lốc xoáy màu đen cũng theo một tiếng giòn tan kia đình chỉ vận vẹo, như một hắc động đứng yên lặng.

Giờ khắc này, Trương Hằng cảm giác cả thời không cũng giống như yên lặng lại, hô hấp tạm dừng, tiếng gió biến mất, ánh mặt trời ảm đạm, giống như đang đợi một thứ gì đó tới bùng nổ nhất giới này.

Bỗng dưng, tâm thức của Trương Hằng nảy lên. Chỉ thấy lốc xoáy màu đen giữa không trung đột nhiên biến mất.

Dưới con mắt như trơ ra của Trương Hằng, lốc xoáy màu đen như hắc động kia biến mất như thế.

Đột nhiên biến mất! Điều này thật quỷ dị!

sắc mặt Trương Hằng tái nhợt, Chẳng lẽ mình đã thất bại sao?!

Chờ mong Hư Không Hỏa Diễm đã lâu, ở thời khắc cuối cùng này còn thất bại, trong đầu Trương Hằng hoàn toàn trống rỗng.

Nhưng mà ngay khi Trương Hằng vô cùng uể oải thì từ trong hư không truyền tới một cổ liên hệ vô cùng đặc biệt!

Trương Hằng ngẩng đầu lên thì lại không phát hiện ra điều gì. Nhưng mối liên hệ này vẫn tồn tại với thần thức Trương Hằng.

- Chẳng lẽ là...

Trương Hằng ngờ ngác nhìn chằm chằm vào hư không trống trơn, đột nhiên cười vang lên.

- Thu!

Trương Hằng duỗi tay ra, trong hư không lại truyền tới một cỗ dao động đặc biệt.

Ông

Một đoàn Hỏa Diễm trong suốt từ không trung buông xuống, lập lòe trong lòng bàn tay Trương Hằng.

Đoàn Hỏa Diễm này căn bản không thể quan sát bằng mắt được, thậm chí là một loại tồn tại gần như hư vô.

Nhưng nếu dùng thần thức dò xét thì loáng thoáng có thể thấy được một đoàn Hỏa Diễm trong suốt, lóe ra ngân quang nhàn nhạt.

Khi đoàn Hỏa Diễm trong suốt này rơi vào tay Trương Hằng, trong lòng hắn đột nhiên sinh ra một loại ảo giác bao dung ngoại vật, siêu thoát hết thảy.

Dường như chỉ cần đoàn Hỏa Diễm này ở trong tay, hết thảy trở ngại đều gần như biến mất, có thể đốt cháy vạn vật thành hư không.

Ngay khi Trương Hằng cảm thấy rất mờ lung, một cỗ rung động truyền từ hàng tỷ dặm xuất hiện. Một đạo tia chớp màu đen dường như không tồn tại trong thế Giới này từ trên bầu trời đánh trúng đoàn Hư Không Hỏa Diễm.

Sắc mặt Trương Hằng đại biến. Tuy rằng không biết tia chớp màu đen này là thứ gì nhưng hắn có thể cảm giác được đây là một cỗ lực lượng pháp tắc siêu thoát thiên địa.

Sau khi Hư Không Hỏa Diễm bị tia chớp màu đen này đánh trúng thì hơi khựng lại một chút, sau đó biến mất trong hư không, hoàn toàn biến mất khỏi lòng bàn tay Trương Hằng mà không gây một chút tổn hại nào.

Lại biến mất thêm một Lần nữa!

Trong lòng Trương Hằng giật nảy lên.

Trong hư không lại truyền tới một cỗ rung động, Hư Không Hỏa Diễm lại lần nữa xuất hiện trong tay Trương Hằng.

Tuy nhiên, sau khi biến cố kinh hoàng này xảy ra, ở chính giữa Hư Không Hỏa Diễm có một ấn ký tia chớp màu đen.

Trương Hằng không biết ấn ký này có ý nghĩa gì? Trong lòng hắn thâm sợ hãi, liền vội vàng thu Hư Không Hỏa Diễm lại.

Hư Không Hỏa Diễm ở trong lòng bàn tay hắn lập lòe không cam nguyện, cuối cùng vẫn phách dung nhập vào trong thân thể Trương Hằng.

Trương Hằng phát hiện đoàn Hư Không Hỏa Diễm này không ngờ tiến vào không gian trong thức hải hắn. Mà phía trên Hư Không Hỏa Diễm chính là ngọc giản thần bí khó lường kia.

Dưới sự phụ trợ của Hư Không Hỏa Diễm, ngọc đồng thần bí càng thêm mê người, mãi mãi đứng yên ở trong thức hải Trương Hằng.

Trương Hằng thu hồi thần thức, đưa ánh mắt nhìn ra bên ngoài. Giờ phút này, mặt trời đã hơi lộ ra cuối chân trời, báo hiệu ngày Mới đã bắt đầu.

Chỉ mất một ngày đã khiến hắn thành công tu luyện ra Hư Không Hỏa Diễm. Tốc độ này quá thực vượt xa dự liệu của Trương Hằng.

Thầm thở dài một hơi. Trương Hằng cảm thụ được khối băng lớn như một căn phòng nhỏ đang đè trên người mình. Hắn lẩm bẩm:

- Khối băng này có độ cứng tiếp cận linh khí hạ phẩm, nếu muốn phá vỡ nó thì thật ra cũng phiền toái không ít.

Mà đóa tuyết liên bên cạnh lúc này lại phóng xuất ra bạch quang, đang không ngừng hấp thu bạch quang băng giá của khối băng. Tuy nhiên, tốc độ của nó vẫn rất chậm như trước.

Trương Hằng bĩu môi nói:

- vẫn là để ta tới đi, nhân tiện nhìn xem uy lực của Hư Không Hỏa Diễm.

Một đoàn Hỏa Diễm trong suốt màu bạc lại xuất hiện trong tay Trương Hằng. Hư Không Hỏa Diễm vui mừng nhảy múa, dường như có ý rất chờ mong.

Tâm niệm Trương Hằng vừa động, Hư Không Hỏa Diễm hừ một tiếng, đã lao về phía khối băng to lớn kia.

-Đi!

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

55. Chương 55: Về Núi.

:77: Boom chào mừng Noel

Hư Không Hỏa Diễm trong suốt mà mắt thường không nhìn thấy được rời khỏi lòng bàn tay Trương Hằng, lao về phía khối băng lớn như một căn phòng nhỏ kia.

Khi đoàn Hỏa Diễm này vừa rơi xuống khối băng, lập tức có vô số đốm lửa màu bạc mà mắt thường có thể nhìn thấy được lan tràn ra.

Toàn bộ khối băng lớn nháy mắt đã bị những đốm lửa màu bạc này bao phủ.

Những đốm lửa màu bạc cháy phừng phừng. Từng đợt bạch quang băng giá từ bên trong khối băng trào ra nhưng nháy mắt đều bị ngân diễm này nuốt hết.

Thể tích toàn bộ khối băng đang nhanh chóng giảm xuống với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy. Trương Hằng lúc này lại cảm giác được trong cơ thể hắn cũng đột nhiên xuất hiện những điểm sáng màu bạc không biết bắt nguồn từ đâu, đang nhanh chóng dung nhập vào trong đan điền, không ngừng rèn luyện quang đoàn màu bạc ở trung tâm.

Theo sau, lại tiết ra một cỗ Luyện Hư Linh Khí hoàn toàn mới từ quang đoàn màu bạc ở trung tâm. Những Luyện Hư Linh Khí này lại bắt đầu rèn luyện cơ thể, cốt cách, ngũ tạng lúc phủ của Trương Hằng.

Ngay khi Trương Hằng đang há mồm kinh ngạc thì đoàn Hư Không Hỏa Diễm đã trở về trong lòng bàn tay hắn. Trung tâm đoàn Hỏa Diễm có một ẩn ký tia chớp màu đen.

Thông qua mối liên hệ tinh tế của thần thức, Trương Hằng phát hiện ra những điểm sáng màu bạc kia đều từ Hư Không Hỏa Diễm này truyền tới.

Khối băng thật lớn vẫn đang bị những đốm lửa kia đốt cháy. Mỗi khi thể tích của nó giảm xuống một chút. Đoàn Hư Không Hỏa Diễm lại truyền vào trong cơ thể Trương Hằng một ít điểm sáng màu bạc.

Chừng qua mấy chục lần hô hấp. Trương Hằng cảm thấy áp lực đè lên người mình đã giảm đi không ít, thân thể hắn liền bật lên, thoát khỏi khối băng.

Hô!

Rốt cục cũng được giải thoát!

Trương Hằng vừa nâng Hư Không Hỏa Diễm lên vừa đưa mắt nhìn khối băng đang bị những đốm lửa bao phủ và không ngừng nhỏ xuống!

Những đốm lửa này cũng Không phải Hư Không Hỏa Diễm chân chính, Chỉ có thể coi như là sản phẩm phụ của Hư Không Hỏa Diễm mà thôi, nhưng năng lực thôn phệ và thiêu đốt của nó cũng vô cùng khủng bố.

Độ cứng của bản thân khối băng này đã tiếp cận linh khí hạ phẩm, nhưng dưới sự thiêu đốt của những đốm lửa màu bạc, nó cũng dễ dàng bị luyện hóa, so với năng lực của Luyện Hư Linh Khí phải mạnh hơn gấp trăm lần.

Thông qua Hư Không Hỏa Diễm, Trương Hằng có thể thoải mái khống chế những đốm lửa kia theo Ý muốn của mình. Thậm chí chỉ với một Ý niệm, những đốm lửa kia có thể bị dập tắt chỉ trong nháy mắt.

Sau khi những đốm lửa màu bạc luyện hóa bằng SƠN những điểm sáng màu bạc truyền tới Hư Không Hỏa Diễm trong tay Trương Hằng, cuối cùng lại tiến vào trong cơ thể hắn.

- Không biết năng lực của bản thân Hư Không Hỏa Diễm này như thế nào?!

Trương Hằng không khỏi có chút tò mò.

Trương Hằng vừa mới nảy sinh. Ý niệm như thế thì Hư Không Hỏa Diễm ở trong lòng bàn tay hắn như có Linh tính, biến mất khỏi tay hắn. Ngay sau đó nó liền bổ nhào vào khối băng lúc này chỉ lớn bằng một cái chậu nữa.

Lập tức, tất cả những đốm lửa màu bạc liền biến mất, trong không khí chỉ còn lại một khối băng tinh lớn như cái chậu nữa kia.

Một cỗ rung động đặc biệt xuất hiện trong không khí, ánh mắt Trương Hằng sáng lên.

Ngay tại lúc đó, khối băng tinh kia hư không tiêu thất ngay trước mặt Trương Hằng.

Phốc!

Hư Không Hỏa Diễm lại xuất hiện trên tay Trương Hằng.

Trương Hằng trợn mắt há mồm nhìn đoàn Hư Không Hỏa Diễm như có như không trong lòng bàn tay mình.

Sau khi khối băng kia biến mất, đoàn Hỏa Diễm này dường như hơi lớn hơn một chút. Trong cơ thể Trương Hằng lại chiếm được một ít điểm sáng màu bạc.

- Cứ thế biến mất sao?!

Trương Hằng có chút không thể tin nổi.

Trương Hằng lại thử lại, tâm niệm khẽ động, Hư Không Hỏa Diễm trong tay rơi xuống mặt đất.

Không có bất cứ dấu hiệu báo trước gì, mặt đất nơi nó rơi xuống nháy mắt đã xuất hiện một cái hố sâu tới nửa thước, đất cát nơi đó cũng hư không tiêu thất.

Tuy nhiên, lần này trong cơ thể Trương Hằng không xuất hiện những điểm sáng màu bạc. Hư Không Hỏa Diễm cũng không thay đổi chút nào.

Xem ra Chỉ có luyện hóa những gì “có giá trị” thì Mới có ích cho Biến Thái Công của Trương Hằng, cũng khiến cho Hư Không Hỏa Diễm trưởng thành.

Cố gắng kìm chế cảm xúc trong lòng. Trương Hằng thu hồi Hư Không Hỏa Diễm vào trong cơ thể. Hắn hiểu được đoàn Hỏa Diễm này Tuy ẩn chứa thần thông nghịch thiên nhưng trước mắt vẫn chưa chân chính trưởng thành,

Cũng giống như Trương Hằng, Hư Không Hỏa Diễm cũng cần một quá trình lâu dài. Đợi khi nó chân chính trưởng thành thì chỉ sợ ở thế giới này không gì có thể ngăn cản được nó.

Khi tâm tính bình tĩnh lại, ánh mắt Trương Hằng lại nhìn về đóa tuyết liên.

Đóa tuyết liên kia đã bị thần thông nghịch thiên của Trương Hằng khiến cho kinh hãi. Trên đóa hoa còn hơi run run, rất sợ Trương Hằng cũng luyện hóa nàng mất.

Thấy Trương Hằng đưa mắt nhìn về phía mình, đóa Tuyết liên này liền truyền tới một cỗ tinh thần dao động với ẩn ý thần phục.

Trương Hằng thấy vậy cũng khẽ giật mình, trong miệng lại tùy tiện nói:

- Ninh sư muội! Muội nếu muốn biến trở lại thành nhân thân thì chỉ sợ còn cần một đoạn thời gian nữa. Trước mắt, ta sẽ có trách nhiệm đảm bảo sự an toàn cho muội, nhưng đồng thời muội cũng phải có trách nhiệm chữa thương cho ta!

Trải qua biến cố lần này, Trương Hằng hiểu được bản thân hắn quá thực cần một người hỗ trợ. Tuy rằng năng lực phòng ngự của hắn rất biến thái nhưng chung quy không thể không gặp phải thương thế nghiêm trọng. Chỉ khi nào hắn bị thương, năng lực khôi phục Mới lộ rõ là một vấn đề.

Muốn giải quyết được hai vấn đề này Chỉ có hai phương pháp. Một là từ nơi nào đó kiếm được một ít linh đan chữa thương cực kỳ tốt. Phương pháp thứ hai chính là có được kỳ bảo có thần thông chữa thương.

Đối với cách thứ nhất, Trương Hằng tất nhiên là bất lực! Khi thực lực hắn còn chưa chân chính gia tăng thì căn bản không thể kiếm được những loại linh đan quý hiếm kia. Mà bản thân đóa Tuyết liên lại có công hiệu chữa thương tuyệt vời, quả thực có thể so được với một kiện kỳ bảo chân chính.

Nghe đề nghị của Trương Hằng, đóa tuyết liên trầm mặc một lúc rồi rốt cục truyền ra một Cổ tinh thần dao động, biểu đạt tâm tình đồng ý hợp tác.

Trương Hằng cũng không có cảm giác gì lạ. Chính hắn đang ở vào thế mạnh, sinh tử của đối phương hoàn toàn nằm trong sự khống chế của hắn. Hắn hứa hẹn bảo hộ an toàn cho đối phương, chỉ đổi lại yêu cầu là chữa thương khi cần. Điều này đã xem là không tồi.

- Muội làm sao có thể đi ra từ trong túi trữ vật của ta?

Trương Hằng đột nhiên nghĩ tới vấn đề này.

Trong túi trữ vật Tuy rằng không phải là không gian độc lập nhưng bản thân nó cũng bao hàm tu di pháp thuật, phóng đại không gian vốn cỡ lên từ mười mấy tới mấy chục lần.

Túi trữ vật cũng có được năng lực nhất định ngăn cách thần thức và linh khí Càng là túi trữ vật cao cấp thì loại năng lực này càng cường đại.

Túi trữ vật bình thường như của Trương Hằng thì chất liệu tạo ra nó cũng tương đối cứng rắn. Ở trình độ nhất định thì thủy hỏa bất xâm. Nhưng dưới sự công kích mạnh mẽ thì cũng rất có thể bị hư hao.

Đóa tuyết liên lại truyền ra một cổ tinh thần dao động về phía Trương Hằng nhưng hắn không làm sao có thể nắm bắt được tin tức cụ thể ở trong đó. Thầm thở dài một hơi. Trương Hằng nắm lấy đóa tuyết liên vào tay, lấy tay vỗ túi trữ vật. Ý định lại đặt đóa Tuyết liên vào lại.

Đúng lúc này, Trương Hằng cảm thấy được có chút không thích hợp. Theo bản năng, hắn cúi xuống nhìn túi trữ vật. trong lòng cũng thâm giật mình.

Chỉ thấy túi trữ vật của hắn đã bị thủng nhiều chỗ. những thứ bên trong gần như muốn rơi hết ra.

Nghĩ lại, toàn bộ thân thể Trương Hằng bị một tòa băng sơn đè lên. Ngay cả thân mình hắn cũng bị thương nghiêm trọng thì túi trữ vật này làm sao có thể bảo trì như cũ được, bị như thế này cũng đã không quá tệ rồi.

Đến lúc này, Trương Hằng mới hiểu được nguyên nhân khiến đóa Tuyết liên này có thể ra khỏi túi trữ vật.

Đừng nhìn túi trữ vật chỉ bị rách có mấy chỗ nhưng ở tình huống được tu di pháp thuật phóng đại mười mấy lần thì cũng không đơn giản là bị thủng mấy chỗ như vậy. Mà đóa tuyết liên lại không phải là một vật chết, có thể từ trong túi trữ vật đi ra cũng dễ lý giải.

Nhanh chóng đưa đóa Tuyết liên vào lại túi trữ vật, lại từ trong đó lấy ra một kiện quần áo khác, gói bọc túi trữ vật hoàn hảo. Làm xong hết thấy. Trương Hằng mới thở phào một hơi.

Nếu túi trữ vật thật sự xuất hiện những vết rách lớn. đồ đạc bên trong tràn hết ra ngoài thì chẳng phải hắn sẽ phải ôm một đống đồ bay về Phương Vân Sơn sao?!

Trong lòng thầm nhủ may mắn Trương Hằng cũng lười nắm lấy túi trữ vật. Ngón tay hắn linh hoạt đánh ra vài đạo pháp quyết, xung quanh thân thể hắn xuất hiện từng đợt thanh quang. Sau đó thân mình hắn liền bay lên không trung.

Trải qua lần “luyện hóa” bằng sơn này. Trương Hằng cảm giác Luyện Hư Linh Khí trong cơ thể mình đã dồi dào hơn hẳn trước đây. sử dụng Ngự Phong Thuật cũng không tiêu hao pháp lực đáng kể.

Hơn nữa, hắn cũng mơ hồ cảm giác được tầng một cảnh giới Biến Thái Công của hắn cũng sắp tiểu thành.

Dưới sự phụ trợ của Ngự Phong Thuật, Trương Hằng nhanh chóng bay ra khỏi hạp cốc tối đen này, thân thể cũng bay lên tầng mây.

Khi bay lên không trung, Trương Hằng cũng cẩn thận tính toán lại. Hắn bị bằng sơn đè lên tổng cộng là hai ngày, chừng ấy thời gian cũng không tính là nhiều. Lúc này, khoảng cách tới Đại Hội Phương Vân cũng chỉ còn năm sáu ngày nữa mà thôi.

Mà vấn đề chính là hắn đã rời khỏi Phương Vân Sơn hai ngày. Không biết Âu Dương lão tổ có nổi lên nghi ngờ gì không!?

Trương Hằng đoán rằng Âu Dương lão tổ đã động tay động chân, đặt một bí pháp nào đó lên người hắn. Trong phạm vi nhất định, lão có thể xác định ra vị trí đại khái của hắn. Nếu không thì lão cũng không dễ dàng cho hắn rời núi như vậy!

Trong lòng không ngừng suy nghĩ, Trương Hằng ngự gió bay về phía Phương Vân Sơn. Khoảnh khắc khi Hư Không Hỏa Diễm luyện thành, hắn hiểu được rằng Tuy chưa thể chống lại được Âu Dương lão tổ nhưng chung quy sẽ có một ngày hắn sẽ mạnh mẽ dẫm lão dưới chân như dẫm một con kiến!

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

56. Chương 56: Túi Trữ Vật Nứt Vỡ.

:77: Boom chào mừng Noel

Một đường vô sự, Trương Hằng rất nhanh trở về tới Phương Vân Sơn. Trên đường, khi đi qua Tiên Vân Tông, hắn hơi dừng lại một chút.

Nhớ lại ngày hôm đó, Trương Hằng bị Lạc Ngưng Tuyết dùng bí thuật đánh rơi xuống vực sâu vạn trượng, mà lúc ấy năng này đã sắp hao hết tất cả pháp lực. không biết hiện nay tình trạng như thế nào.

Theo lý thuyết, Lạc Ngưng Tuyết thi triển bí thuật uy lực cường đại như thế. giờ phút này hắn phải bị Nguyên khí tổn thương nặng, thậm chí ngay cả tu vi còn có thể bị tụt xuống.

Khi hắn đang dừng lại, cách đó không xa có một vị tu sĩ Tiên Vân Tông bay tới. Trương Hằng nhiệt tình hỏi:

- Vị đạo hữu này! Lạc tiên tử của quy môn còn ở trong núi không?

Tu sĩ kia cùng Trương Hằng giống nhau, cũng là Luyện Khí tiền kỳ, Tuy nhiên dưới chân khổng chế lại là một kiện pháp khí. hắn thấy Trương Hằng thoải mái thi triển Ngự Phong Thuật phi hành như thế. hơi có chút kinh ngạc, nhưng khi nghe Trương Hằng hỏi thăm Lạc Ngưng Tuyết, trên mặt lập tức lộ ra vẻ tươi cười nồng nhiệt:

- Ta nói vị sư huynh này, chẳng lẽ đạo hữu cũng định theo đuôi Lạc Trần Tiên Tử của môn phái ta?

Trương Hằng cười ha hả, cũng không nói ra, cực kỳ giảo hoạt hỏi tới:

- Không biết vị Lạc tiên tử lúc này còn ở trong môn phái không?

Tu sĩ kia than một tiếng:

- Người đã không có cơ hội rồi...

Ngay sau đó lại ra về thần bí nói:

- Nói cho người một bí mật. kỳ thật cùng không tính là chân chính bí mật gì lắm. Ngay tại buổi tối hôm trước, Lạc tiên tử cùng sư đệ họ Triệu của Hỏa Vân Môn cùng nhau từ bên ngoài trở về, không ít huynh đệ trong môn phái nhìn thấy hai người bọn họ thân mật khăng khít trở về núi. Tiểu tử họ Triệu kia còn tự mình đưa Lạc sư muội lên Thiên Linh Sơn.

- Thật đáng giận mà! Một vị sư muội xuất trần như tiên tử như vậy mà để cho tên tử mặt trắng kia đoạt mất rồi...

Cuối cùng, tu sĩ kia còn lộ ra vẻ tiếc nuối vạn phần.

Trương Hằng thầm thất kinh trong lòng, xem ra Lạc tiên tử này sau khi thi triển bí thuật, bản thể của nàng ta dường như không có bị tổn thương nhiều lắm. Nếu quả thật như vậy, nàng này đích xác thật đáng sợ. Nói không chừng còn có sát chiêu gì đó lợi hại hơn...

Tuy nhiên, đợi đến sau Đại Hội Phương Vân, hết thấy nghi vấn sẽ cởi bỏ. Trương Hằng không tin đối phương có thể trong vòng một tháng khôi phục lại Nguyên trạng.

Ở Tu Tiên giới, khi sử dụng hết thấy bí thuật cấm kỵ đều phải trả một cái giá nhất định. Uy lực của bí thuật càng mạnh, người thi triển bí thuật phải trả giá lại càng lớn.

Tu sĩ Luyện Khí Kỳ giống như Lạc Ngưng Tuyết mà phóng ra loại bí thuật uy lực tiếp cận pháp thuật bậc bốn. gần như là chuyện không có khả năng. Nhưng đối phương lại làm được, thì cái giá phải trả của nó chi nghĩ cũng biết sẽ rất khủng bố.

Lại tùy ý hàn huyền vài câu cùng tu sĩ này. Trương Hằng liền ngự phong trở về Thiết Linh Phong của Phong Hành Môn.

Trở lại Phong Hành Môn, Trương Hằng phát hiện đại đa số đệ tử nội môn đều đang bế quan, chắc có lẽ là vì Đại Hội Phương Vân sắp tới. đều tận dụng hết toàn lực để chuẩn bị.

Dù sao Trúc Cơ Đan và linh khí thượng phẩm đối với tu sĩ Luyện Khí Kỳ mà nói. đích thật là hấp dẫn không nhỏ.

Trong lòng Trương Hằng cũng không khỏi cân nhắc, chính mình có nên đi vào tốp mười của Đại Hội Phương Vân này hay không. Trúc Cơ Đan thật ra không cần thiết, nhưng nếu kiếm được một thanh linh khí thượng phẩm, đối với thực lực của hắn sẽ có tăng lên.

Giờ phút này hắn có được Hư Không Hỏa Diễm, có thể phát huy ra uy lực chân chính của linh khí nên nếu có một kiện linh khí thượng phẩm trong tay. đích xác có thể giúp thực lực của hắn gia tăng không ít.

Tuy nhiên nếu như vậy, thực lực của hắn sẽ bại lộ ở trước mặt rất nhiều người, sau khi tiến vào động phủ sẽ khiến cho những người khác chú ý và cảnh giác, từ đó sẽ không lợi cho kế hoạch của hắn ở trong động phủ.

Sau khi trở lại biệt viện của mình, Trương Hằng theo bản năng dùng thần thức quét một vòng, lập tức phát hiện hai đạo truyền âm phù.

Hắn đuổi tay ra, hai đạo truyền âm phù một đỏ một xanh bay đến trong tay.

Truyền âm phù màu xanh này chắc là của Âu Dương lão tổ truyền tới. về phần truyền âm phù màu đỏ, Trương Hằng thoáng hơi có chút tò mò không biết là ai.

Đưa tay mở ra truyền âm phù màu đỏ, bên trong lập tức truyền đến thanh âm có vẻ chất vấn của Triệu Thụy:

- Đường sư huynh! Ta không biết giữa huynh cùng Lạc sư tỷ có ân oán như thế nào. nhưng huynh vì sao lại ra tay tàn nhẫn với Lạc sư tỷ như thế? Nếu như không có kỳ nhân cứu giúp, hiện tại chỉ sợ Lạc sư tỷ đã không còn sống trên thế giới này rồi... Nếu huynh trở về núi. mau đi đến Tiên Vân Tông xin lỗi Lạc sư tỷ... Chúng ta như trước vẫn là bằng hữu.

Nghe xong lời nhắn của Triệu Thụy trong truyền âm phù. Trương Hằng cười lạnh một tiếng, trong tay nháy ra một ngọn lửa đốt cháy đạo truyền âm phù này.

Ngon lửa bùng bùng rất nhanh liền đốt cháy đạo truyền âm phù thành tro tàn.

- Trên thế gian này không ngờ có người ngây thơ như vậy.

Trương Hằng than nhỏ một tiếng, tính cách đơn thuần thiện lương của Triệu Thụy này cùng người rất có tâm kế Lạc Ngưng Tuyết ở cùng một chỗ, không biết sẽ sinh ra kết quả như thế nào nữa.

“Chuyện này đâu có liên quan gì tới ta chứ?” Trương Hằng cười tự giễu, lại mở ra truyền âm phù kia.

Xem theo hoa văn trên truyền âm phù màu xanh này, nhất định là Âu Dương lão tổ truyền tới, cũng không biết lão gia hỏa này tìm mình có chuyện gì.

Thanh âm của Âu Dương lão tổ vẫn già nua như trước quanh quẩn bên tai Trương Hằng:

- Đại Hội Phương Vân sắp tới. Phệ Hồn cổ trong cơ thể ngươi còn vài ngày nữa sẽ phát tác, đến chỗ ta nơi này một chuyến...

Trong tay lại nháy ra một ngọn lửa thiêu hủy truyền âm phù này. Trương Hằng khẽ cau mày: “Trong truyền âm phù Âu Dương lão tổ này không đề cập chút nào về chuyện mình rời núi mấy ngày, không biết lại có tính kế gì đây? Hay là đối phương căn bản là không có xem trọng chuyện này trong lòng.”

Trương Hằng cười ra túi trữ vật nứt vỡ mấy chỗ. tạm thời giấu kỹ trong phòng. Trong lòng thâm nghĩ, có nên hay không kiểm soát của Âu Dương lão tổ này một cái túi trữ vật phẩm chất tốt hơn?

Với giá trị lợi dụng của Trương Hằng ở trong lòng Âu Dương lão tổ hiện nay, đưa ra yêu cầu này đối phương hơn phần nữa sẽ không cự tuyệt.

ở Phương Vân Sơn, sau khi mỗi đệ tử nội môn vào núi, đều có thể nhận được một cái túi trữ vật loại kém, cũng chính là túi trữ vật bị hư hỏng Trương Hằng đang sử dụng.

Túi trữ vật như vậy không sợ công kích của pháp khí bình thường, có thể miễn dịch nước lửa thông thường thâm thấu, giá trị có thể so sánh bằng một nửa kiện linh khí hạ phẩm.

ở dưới tình huống bình thường, đệ tử trong môn phái không có khả năng phá hủy những túi trữ vật này. Dù sao đã là đệ tử Luyện Khí Kỳ cũng sẽ không ngốc đến mức dùng linh khí tự hủy đi túi trữ vật của mình.

Hư hỏng giống như tình huống túi trữ vật của Trương Hằng này hoàn toàn là một trường hợp đặc biệt, mấy chục năm cũng không xảy ra một lần.

Trước khi đi, Trương Hằng lại thiết lập vài đạo cấm chế bí ẩn ở chung quanh phòng ở.

Hiện giờ pháp lực của Trương Hằng tương đối mạnh. đồng thời công lực Tĩnh tiến, hần tin tưởng mấy đạo cấm chế như vậy trừ đích thân tu sĩ Trúc Cơ Kỳ tới. còn những tu sĩ Luyện Khí Kỳ trong môn phái, gần như không có khả năng phá giải được. Hơn nữa ở trong môn phái cũng sẽ không có người ngốc đến mức công khai xâm nhập cấm địa tu luyện của tu sĩ khác. Trương Hằng làm như vậy cũng là để phòng ngừa vạn nhất.

Làm xong những điều này. Trương Hằng yên tâm rời Thiết Linh Phong, một đường ngự phong đi tới chỗ động phủ của Âu Dương lão tổ.

Không có bị bất cứ sự cố gì ngăn trở. sau khi tới động phủ Trương Hằng lại đi tới bên cạnh gian nhà tranh kia, nhẹ giọng nói:

-Tổ sư! Đệ tử đến đây!

Bên trong cũng không có tiếng trả lời ngay, Trương Hằng bắt đầu quan sát gian nhà tranh này. trong lòng cũng có chút buồn bực. Âu Dương lão tổ này nếu mở một cái động phủ vì sao còn phải ở trong một gian nhà gỗ như vậy chứ?

ở trong tưởng tượng của hắn, những tu sĩ Trúc Cơ Kỳ trở lên, mở động phủ tất nhiên phải là chỗ linh khí dư thừa, mở rộng thoải mái, đâu có tệ như Âu Dương lão tổ này. Mở động phủ rồi lại còn phải ở trong gian nhà gỗ.

Ngay lúc Trương Hằng đang trầm ngâm suy tư. từ trong nhà tranh truyền ra tiếng Âu Dương lão tổ:

-Người cứ vào đi!

Trương Hằng không do dự chút nào, thần thái bình thản đi vào nhà tranh.

Trong nhà tranh vẫn như trước không có gì thay đổi, mà Âu Dương lão tổ ngồi trên tám bồ đoàn giờ phút này thật ra cũng không có tu luyện lão đang lăng lạng quan sát Trương Hằng vài lần, rồi dường như thực tùy ý hỏi:

- Không đến một tháng, tu vi của ngươi lại tăng tiến không ít, cách Luyện Khí trung kỳ cũng không xa rồi đây! Tuy nhiên như vậy cũng tốt. thực lực của ngươi càng mạnh, kế hoạch của ta lại càng dễ dàng thành công.

Trương Hằng vẫn giữ thần sắc như thường nói:

- Tuy rằng khối thân thể này tư chất rất kém cỏi. nhưng dựa vào cảnh giới và kinh nghiệm của ta trước kia, miễn cưỡng cũng có thể tăng lên một ít thực lực.

Âu Dương lão tổ gật đầu nói:

- Ủ! Dù sao trước khi ngươi đoạt xá là một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. tuy rằng tư chất của thân thể kém một chút, nhưng vẫn là có hi vọng đạt tới Trúc Cơ Kỳ. Như vậy đi, lão tổ ta trước ban thưởng cho ngươi một số lớn linh đan. nếu như ngươi có thể ở trước khi động phủ mở ra đạt tới Luyện Khí hậu kỳ. lão tổ ta sẽ ngoại lệ giải trừ Phệ Hồn Cổ trên người ngươi, đồng thời ban cho ngươi một kiện linh khí thượng phẩm.

Chỉ thấy Âu Dương lão tổ phát ông tay áo. từ trong túi trữ vật xuất ra mấy cái bình nhỏ bằng ngọc.

- Ta nơi này có sáu bình Bồ Linh Đan thượng đẳng, những Bồ Linh Đan này đối với tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn thăng cấp Trúc Cơ Kỳ đều có lợi ích rất lớn lao. Ngươi cầm lấy đi, bao nhiêu đó hẳn là cũng đủ ngươi dùng một năm.

Trương Hằng có hơi khó tin tiếp nhận số Bồ Linh Đan này. Âu Dương lão tổ này khi nào thì đối xử tốt với mình như vậy?

Bồ Linh Đan hiệu quả tuy rằng không có nghịch thiên như Trúc Cơ Đan. nhưng đối với tu sĩ sắp thăng cấp Trúc Cơ Kỳ mà nói. hoàn toàn là vạn kim khó cầu.

Nếu có được mười mấy viên Bồ Linh Đan. người có Linh căn thiên phú thậm chí có thể nắm chắc tiến vào Trúc Cơ Kỳ.

Lần này Âu Dương lão tổ vừa ra tay chính là sáu bình. Bồ Linh Đan trong đó phỏng chừng không dưới một trăm viên.

Hơn nữa, Bồ Linh Đan không chỉ hữu dụng với tu sĩ tấn công Trúc Cơ Kỳ, mà đối với tu sĩ đã bước vào Trúc Cơ Kỳ tác dụng của nó cũng không hề nhỏ. bởi vậy có thể thấy được Bồ Linh Đan này quý báu biết nhường nào.

ở Tu Tiên giới, chỉ sợ Chỉ có tu sĩ Kết Đan Kỳ trở lên mới có thể ra tay phóng khoáng Như thế. một lần xuất ra nhiều Bồ Linh Đan như vậy.

Trương Hằng tiếp nhận số Bồ Linh Đan này. Sau đó, đối với Âu Dương lão tổ tự nhiên là một tràng câu nói cảm kích và nguyện trung thành, nhưng cũng không có thu cất mấy bình Bồ linh Đan này.

Âu Dương lão tổ đưa mắt nhìn bên hông hắn, thần sắc hơi đổi:

- Túi trữ vật của ngươi đâu?

Trương Hằng thầm vui mừng trong lòng, cái này thật vừa lúc, không cần mình đưa ra yêu cầu muốn túi trữ vật!

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

57. Chương 57: Xảo Trá.

:77: Boom chào mừng Noel

Thấy Âu Dương lão tổ hỏi mình về túi trữ vật. trong lòng Trương Hằng tuy rằng vui mừng, ở mặt ngoài lại làm ra một bộ dáng buồn bực không vui, thần thái chán chường giải thích:

- Hai ngày trước, đệ tử đi Độc Thiên Bảo chuẩn bị mua một ít tài liệu để dùng tu luyện nhưng tiếc rằng ở trên đường gặp tám tên tán tu cướp bóc, hình như là tự xưng cái gì La Sơn Bát Thánh, vị tán tu cầm đầu trong tay còn có một kiện linh khí. ở dưới vây công của bọn chúng, đệ tử Chỉ có thể liều mạng chạy trốn, nhưng cuối cùng vẫn còn bị tên cầm đầu kia dùng linh khí đánh trúng một cái. May mà có túi trữ vật giúp đệ tử ngăn cản một chút, nếu không hiện tại đã không gặp được sư tổ ngài rồi...

Nghe Trương Hằng nói xong “bất hạnh” chính mình gặp phải, thậm chí ngay cả cái mạng nhỏ thiếu chút nữa cũng vứt bỏ, trong lòng Âu Dương lão tổ cũng có phần kinh sợ. Nếu Trương Hằng thực bất hạnh chết đi thì ai giúp lão đoạt được bảo vật kinh thiên của Huyết Sát Thần Đế lưu lại.

- La Sơn Bát Thánh?

Trong mắt Âu Dương lão tổ chợt lóe tia sát khí:

- Mấy tên tán tu Luyện Khí Kỳ dám vọng ngôn xưng mình là thánh?

Đáng thương cho La Sơn bát ác kia đã bị Trương Hằng thành công đảo ngược. Mặc dù chết đi vẫn không thoát được số mạng bị Trương Hằng lôi ra làm cái bụng xung lợi dụng.

Trương Hằng liên tục gật đầu nói:

- Đúng vậy! Tám tên đó biết rõ ta là đệ tử môn phái, còn dám xuống tay. sau khi thất bại chắc đã rời khỏi khu vực này rồi...

Âu Dương lão tổ suy nghĩ một lát, hướng Trương Hằng nói:

- Chuyện mấy tên khốn cường đạo tạm thời không đề cập tới. túi trữ vật của ngươi có phải đã rơi vào tay bọn chúng hay không?

Trương Hằng vốn nghĩ trong lòng định nói túi trữ vật của mình rơi vào tay bọn cường đạo. Nói như vậy chẳng phải mình có thể lừa được một vài thứ. Âu Dương lão tổ này dù sao cũng không để cho mình tay trắng đi vào Huyết Sát động phủ đoạt bảo đầu.

Nhưng rốt cục Trương Hằng cũng không dám lừa gạt đối phương như vậy.

Nên biết rằng, thời điểm trước đây đối phương đã đưa cho mình một cái ngọc giản và một thanh linh khí trung phẩm. ai biết đối phương có động tay động chân gì trên hai vật đó hay không.

Cho nên Trương Hằng vẫn là rất thành thực nói:

- Túi trữ vật nứt vỡ mấy chỗ. rách mất vài thứ nhỏ nhỏ. may mà các thứ trọng yếu cũng không rơi mất. Tuy nhiên túi trữ vật kia đại khái đã không còn sử dụng được nữa...

Âu Dương lão tổ trầm ngâm một hồi. lẩm bẩm:

- Xem ra là ta không lo lắng chu toàn.

Trương Hằng cúi đầu, đang chờ Âu Dương lão tổ cấp cho mình một ít cái gì bồi thường. Thâm nghĩ, ít nhất phải bồi thường một cái túi trữ vật phẩm chất tốt một chút cho mình Mới được?

Trong tâm trạng chờ mong của Trương Hằng, Âu Dương lão tổ vỗ túi trữ vật, lập tức từ bên trong lấy ra một kiện giáp trụ lóe ra màu xanh mờ ảo.

“Chẳng lẽ là một kiện linh khí phòng ngự?” Trương Hằng sáng mắt lên thâm nghĩ.

Âu Dương lão tổ nói:

- Đây là một kiện linh khí phòng ngự trung phẩm, là một kiện linh khí phòng ngự tốt nhất hiện nay ta có khả năng lấy ra, cứ đưa cho người phòng thân đi. Mặc vào giáp trụ này. đảm ô hợp đó đừng mơ tưởng làm thương tổn mấy may đến người.

Trương Hằng tiếp nhận kiện giáp trụ này. kích động vạn phần nói:

- Đa tạ lão tổ ban ân...

Vốn tưởng rằng đây chỉ là một kiện linh khí phòng ngự hạ phẩm, nhưng không nghĩ tới Âu Dương lão tổ này lấy ra lại là một kiện linh khí phòng ngự trung phẩm.

Linh khí phòng ngự bản thân nó giá trị đã không tầm thường, mà giá trị của một kiện linh khí phòng ngự trung phẩm này so với một kiện linh khí thượng phẩm còn cao hơn không ít.

Nên biết rằng, ở toàn bộ Phương Vân Sơn, trừ Ô Lăng ra, Trương Hằng còn chưa từng nghe qua một đệ tử nội môn nào có trong tay một kiện linh khí phòng ngự.

Có một kiện linh khí phòng ngự trung phẩm như vậy, về sau tại trong Huyết Sát động phủ. Trương Hằng gần như có thể ở vào thế bất bại. Các tu sĩ Luyện Khí Kỳ của Phương Vân Sơn khác cũng đừng mơ tưởng tạo thành uy hiếp gì với hắn.

Có thể nói, vì để mưu đồ cho bằng được kỳ bảo kinh thế trong Huyết Sát động phủ Âu Dương lão tổ đã xuất ra cả linh khí trung phẩm giá trị không nhỏ này. muốn Trương Hằng nhất định phải lấy bằng được kho báu. cho nên vô trung cho hắn thành một cái mai rùa đao thương bất nhập.

Trương Hằng đưa tay vuốt ve hoa văn trận pháp phức tạp trên kiện linh khí phòng ngự trung phẩm. một cảm giác đầy nặng kiến cổ truyền vào trong lòng bàn tay hắn.

Trong lòng Trương Hằng không khỏi vui mừng hơn hớn, kiện linh khí phòng ngự này nếu để cho mình luyện hóa, không biết có thể đủ cho Biến Thái Công của mình một bước tiến vào cánh Giới Tiểu thành tăng một hay không.

Sau khi ở trong cái khe sâu kia luyện hóa cả một núi băng. Trương Hằng không những tu luyện ra Hư Không Hóa Diễm, mà ngay cả Biến Thái Công đều tăng tiến không ít. giờ phút này cách giai đoạn của Tiểu thành tăng một đã không còn xa.

- về phần túi trữ vật hư hỏng của người, phải đi tới chỗ chưởng môn sư diệt nơi đó lấy một kiện khác đi!

Âu Dương lão tổ lạnh nhạt nói.

Cái này sao có thể được chứ? Mục tiêu mong muốn còn chưa có đạt được. Trương Hằng mang vẻ mặt tươi cười, thật cẩn thận hỏi:

- Nếu đệ tử ở trong động phủ đó chiếm được bảo vật, rồi cất những bảo vật vào túi trữ vật bình thường đó. không biết túi trữ vật có thể bảo vệ tốt bảo vật bên trong hay không...

Âu Dương lão tổ thoáng hơi sững sốt. thần sắc đột nhiên nghiêm trọng, mắt sáng như đuốc nhìn chăm chăm vào Trương Hằng. bầu không khí chung quanh cũng theo đó ngưng đọng lại. Khóe môi lão khẽ nhếch lên cười lạnh một tiếng:

- Giải cho tiểu tử! Người là thực tình muốn xảo trá lão tổ ta phải không?

Trong lòng Trương Hằng cũng không khỏi nhảy dựng lên. cũng không biết có phải đã chọc giận vị lão gia này hay không, thần sắc cung kính nói:

- Đệ tử cũng là suy nghĩ vì bảo vật sắp thu được cho lão tổ ngài, sao có thể nói là xảo trá ngài chứ?

-Ha ha ha!

Âu Dương lão tổ cười một tràng dài, trong mắt mang theo ý cười nồng đậm:

- Người nhưng thật ra còn có lòng tin đoạt được bảo vật trong Huyết Sát động phủ hơn lão tổ ta, nghĩ đến cũng còn chu toàn hơn cả lão tổ ta.

Âu Dương lão tổ rất có thâm ý liếc mắt nhìn Trương Hằng một cái. thu lại vẻ tươi cười nơi khóe miệng, thần sắc bình thản nói:

- Túi trữ vật bình thường giá trị cũng không cao, thường chỉ là mở rộng không gian trong túi trữ vật gấp mười mấy lần đến mấy chục lần. Nhưng một ít túi trữ vật cấp bậc cao. trữ bản thân tài liệu vô cùng quý báu. hơn nữa không gian bên trong lại mở rộng gấp trăm lần trở lên. đối với yêu cầu tu sĩ chế tác túi trữ vật này cũng khá cao. Giống như túi trữ vật lão tổ ta đang dùng, không gian bên trong có thể mở rộng hơn gấp hai trăm lần. Tuy nhiên túi trữ vật giống như vậy giá trị cũng không nhỏ đâu...

Trương Hằng vừa nghe lời ấy, có phần ra ngoài Ý liệu, theo ý tứ của Âu Dương lão tổ. Túi trữ vật phẩm chất cao một chút không ngờ giá trị so với một kiện linh khí phòng ngự còn quý giá hơn không ít.

Trương Hằng hơi thất vọng, xem ra chỉ đành phải đi tới chỗ chuông môn nơi đó lãnh một cái túi trữ vật thấp kém rồi.

- Tuy nhiên, trong tay ta thật ra có một túi trữ vật phẩm chất tốt hơn.

Ngay lúc Trương Hằng hoàn toàn buông bỏ ý đồ từ nơi này xảo trá lấy túi trữ vật, Âu Dương lão tổ không biết từ đâu lấy ra một cái túi trữ vật màu tím đen.

Trương Hằng thăm mắng trong lòng, rõ ràng trong tay còn có một túi trữ vật thượng đẳng, lại cứ muốn khoe mẽ hồi lâu không đưa ra.

- Túi trữ vật này chất liệu của nó cũng cực kỳ cứng rắn. cho dù là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. cũng rất khó làm hư hao nó. Không gian bên trong cũng mở rộng hơn gấp trăm lần. Vốn túi trữ vật này là lưu lại cho đồ đệ sau này của ta sử dụng. Nếu người đã cần. trước cứ giao cho người đi.

Âu Dương lão tổ sắc mặt bình thản đưa túi trữ vật này cho Trương Hằng.

Trương Hằng cũng không che dấu vẻ vui mừng trên mặt. tiếp nhận túi trữ vật, sau đó Mới thu lấy linh đan và linh khí phòng ngự của Âu Dương lão tổ vừa ban cho thu cất vào trong túi trữ vật.

Trương Hằng lấy tay chỉ vào túi trữ vật, tiếp theo bấm một cái pháp quyết. rồi dùng thần thức lướt qua, phát hiện không gian bên trong quả nhiên lớn hơn gấp năm sáu lần so với túi trữ vật thấp kém lúc trước.

- Cách ngày động phủ mở ra còn thời gian một năm. ta vừa rồi đã ban thưởng cho người không ít Bồ linh Đan. hy vọng đến lúc đó người có thể đạt tới Luyện Khí hậu kỳ. Chỉ có như vậy, kế hoạch của chúng ta Mới có thể thành công.

Âu Dương lão tổ lại dặn dò thêm.

Trương Hằng không khỏi nghi hoặc. Âu Dương lão tổ này vì sao một lần nữa nhấn mạnh mình phải tu luyện đến Luyện Khí hậu kỳ. Nhớ rõ thời điểm trước đây lão vẫn luôn là một bộ dáng tràn đầy tự tin. mưu toan dựa vào ưu thế trên phương diện thân thức của Trương Hằng, cộng thêm hiệu quả ẩn nấp của bộ công pháp Phong Hành, từ đó một mình một người tiến vào động phủ của Huyết Sát Thân Đế. mưu đồ bảo vật bên trong.

- Với tu vi của đệ tử hiện tại cộng thêm Phong Hành và thân thức, hai ưu thế lớn này, chẳng lẽ còn không thể thành công sao?

Trương Hằng khó hiểu hỏi.

Âu Dương lão tổ lộ vẻ mặt ngưng trọng nói:

- Trước kia thì có thể. nhưng hiện tại sẽ rất khó thành công!

“Chẳng lẽ lại phát sinh ra biến cố gì sao?” Trương Hằng từ trên sắc mặt của Âu Dương lão tổ đọc ra một ít tin tức. là chuyện gì có thể làm một vị tu sĩ Kết Đan Kỳ như vậy cũng phải lộ vẻ xúc động ra ngoài mặt?

Âu Dương lão tổ trầm tư một lát. rồi nói:

- Hẳn cũng nên cho người biết một ít chân tướng sự việc!

Nói tới đây, Âu Dương lão tổ bấm tay liên tục đánh ra mấy đạo pháp quyết, thiết lập ở chung quanh mấy cấm chế không biết tên. không khí lập tức trở nên càng thêm ngưng đọng.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

58. Chương 58: Tiết Lộ!

:77: Boom chào mừng Noel

Liên tục thiết trí ở trong phòng mấy tầng cấm chế phòng ngự. Âu Dương lão tổ thoảng dừng lại một chút, Mới thở dài nói:

- Thời gian Huyết Sát động phủ được phát hiện cách nay đã hơn năm trăm năm. Thời gian năm trăm năm qua có rất nhiều nhân tố không thể không kể. Mặc dù lúc trước, tổ sư của ba phái cùng nhau phát hạ linh hồn Huyết thế.

Truyền xuống bí mật của động phủ này cho các thế hệ sau. cũng không được tiết lộ với người ngoài. Nhưng thế sự khó lường, trong một Lần Huyết Sát động phủ mở ra. sau đó bí mật này vẫn là bị một thế lực cá biệt không phải Phương Vân Sơn biết được. Ba phái Phương Vân Sơn đã không còn độc quyền hưởng dụng một chỗ động phủ như vậy nữa.

Nói tới đây, trên mặt Âu Dương lão tổ vẫn còn mang theo vẻ sầu lo.

Một khi bí mật của Huyết Sát động phủ bị càng nhiều người biết. Phương Vân Sơn nho nhỏ này sẽ trở thành trung tâm bão táp rung chuyển toàn bộ Tam Tinh Vực. Đến lúc đó. toàn bộ Phương Vân Sơn sẽ gặp tai ương ngập đầu.

Nghe Âu Dương lão tổ nói ra tin tức như vậy. Trương Hằng cũng không cảm thấy có gì kỳ lạ lắm.

Trên thế giới này làm gì có bức tường nào có thể cản được hết gió lửa? Bí mật của Huyết Sát động phủ có thể giữ kín mấy trăm năm cũng đã không tệ rồi. Nói không chừng bí mật này trước đó còn sớm hơn. cũng đã bị người ngoài biết rồi.

Dù sao, mỗi một lần đều có một trăm đệ tử tiến vào động phủ tuy rằng người đi ra được rất ít. nhưng không có khả năng làm được thần không hay quỷ không biết.

Tuy nhiên, mặc dù thế lực khác biết việc này. cũng vì tất sẽ tuyên truyền ra ngoài, loại chuyện tốt như vậy đương nhiên là càng ít người biết càng tốt.

Nếu thực lực của đối phương cường đại. có lẽ sẽ trực tiếp tiêu diệt Phương Vân Sơn. độc bá cả chỗ động phủ. Còn nếu thực lực tương đương với Phương Vân Sơn thì sẽ lựa chọn tìm đến Phương Vân Sơn cùng chung hưởng dụng động phủ này.

- Huyết Sát động phủ mỗi một lần mở ra. Chỉ có thể cho phép một trăm tu sĩ dưới Trúc Cơ Kỳ thông qua, một khi vượt qua một trăm người, động phủ sẽ tự động đóng cửa một tháng, ở trước kia. Phương Vân Sơn chúng ta vẫn luôn có danh ngạch một trăm người, nhưng tới lần này. chúng ta chỉ còn có năm mươi danh ngạch.

- Vậy năm mươi danh ngạch kia bị thế lực nào phân phối?

Trương Hằng tò mò hỏi. Phương Vân Sơn tuy nhỏ. nhưng ở trong phạm vi mấy trăm dặm này. cũng Chỉ có một hai cái thế lực có thể chống lại.

Âu Dương lão tổ cũng không giấu diếm, giọng nói lộ rõ vẻ ngưng trọng:

- Trong năm mươi danh ngạch, trong đó có bốn mươi cái bị Độc Thiên Bảo phân phối, về phần mười danh ngạch cuối cùng... Bị một tu sĩ Kết Đan Kỳ giành lấy.

Vừa nghe tới Độc Thiên Bảo không ngờ cũng tham dự đến chuyện Huyết Sát động phủ. Trương Hằng hơi có chút kinh ngạc, bí mật của động phủ vẫn là để cho lão hàng xóm của Phương Vân Sơn này biết.

Hành động của Độc Thiên Bảo Lần này, làm cho Trương Hằng có thêm một ít hiểu biết Đối với thực lực của thế lực này: thực lực của đối phương còn lớn mạnh hơn một chút so với ba phái Phương Vân hợp lại. Nên Độc Thiên Bảo có thể chiếm giữ bốn mươi danh ngạch, điều này cũng không có gì đáng nói.

Nhưng Trương Hằng lại đối với một mình tu sĩ Kết Đan Kỳ kia lại sinh, ra hứng thú sâu đậm.

- Tiền bối Kết Đan Kỳ kia vền vẹn Chỉ có một người sao có thể đạt được mười danh ngạch?

Trương Hằng khó hiểu hỏi.

Âu Dương lão tổ thở dài:

- Nếu là một tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường, thì không có gì để nói nhưng vấn đề là sau lưng vị tu sĩ Kết Đan Kỳ này, lại có một môn phái nhất lưu thực lực hùng mạnh, cũng chính là môn phái lớn Bích Tuyết Tương Vân Tông ở gần Phương Vân Sơn nhất.

Vừa nghe nói tới Bích Tuyết Tương Vân Tông. Trương Hằng lập tức từ trong đầu tìm tòi ra tin tức có liên quan tới nó.

ở toàn bộ Tam Tinh Vực, tổng cộng cũng Chỉ có ba quốc gia. trong ba quốc gia khổng lồ này. Triệu Quốc là quốc gia của Phương Vân Sơn trong đó lại là thực lực nhỏ yếu nhất.

Mà mỗi quốc gia đều có chiều dài chiều rộng mấy vạn dặm. thậm chí phạm vi tới mười mấy vạn dặm. Trong thế giới khổng lồ như vậy. môn phái tu tiên trong đó đương nhiên là rất nhiều.

Theo Trương Hằng biết, những môn phái chủ yếu này còn có thể phân ra một số cấp bậc.

Trong đó. môn phái nhất lưu coi như là môn phái loại hình khá lớn. dưới nó còn có số môn phái nhị lưu. môn phái tam lưu .v.v... Cỡ như ba phái Phương Vân Sơn này. phỏng chừng nằm khoảng giữa môn phái tam lưu đến môn phái tứ lưu.

Đương nhiên, môn phái cường đại nhất cũng không phải môn phái nhất lưu. mà là vài đại phái siêu cấp. số lượng không nhiều lắm. Những môn phái siêu cấp này phần lớn đều là kế thừa mấy vạn năm. thực lực vô cùng cường đại. tùy tiện phái một vài tu sĩ không cần đỉnh cao lắm, là có thể dễ dàng tiêu diệt toàn bộ Phương Vân Sơn này.

Bích Tuyết Tương Vân Tông là một môn phái nhất lưu khá nổi danh ở Triệu Quốc, cách Phương Vân Sơn cũng không tính là xa lắm. lộ trình ước chừng chỉ cách mấy ngàn dặm.

Có thể nói, lấy Bích Tuyết Tương Vân Tông làm trung tâm, trong phạm vi bốn năm ngàn dặm đều nằm trong vòng khống chế của thế lực này. ở trước mặt thực lực tuyệt đối mấy chục môn phái nhỏ trong phạm vi này cũng đều thần phục dưới trướng Bích Tuyết Tương Vân Tông, không dám mấy may có lòng đối nghịch.

Trương Hằng cũng thâm suy tư, nếu Chỉ một mình tu sĩ Kết Đan Kỳ kia biết việc này thì không sao cả. nhưng chỉ sợ Giới cao tăng của Bích Tuyết Tương Vân Tông đã biết việc này. Như vậy, ba phái Phương Vân Sơn chẳng những không thể độc hướng động phủ. thậm chí còn có thể gặp phải tai họa diệt môn.

Khó trách vừa nhắc tới việc này, trên mặt Âu Dương lão tổ lộ rõ vẻ lo lắng.

- Hơn nữa, sư tôn của vị tu sĩ Kết Đan Kỳ kia còn là một vị lão quái Nguyên Anh Kỳ thực lực thông thiên. Nếu chuyện này để cho lão quái đó biết, hậu quả sẽ không thể tưởng tượng nổi. Tuy rằng cùng không đến mức kinh động toàn bộ Bích Tuyết Tương Vân Tông. Nhưng chỉ bằng vào thần thông và giá trị của vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ này. quyết định chọn ra danh ngạch dĩ nhiên không phải đệ tử những môn phái nhỏ chúng ta có thể so sánh được.

Thời điểm Âu Dương lão tổ nhắc tới lão quái Nguyên Anh Kỳ. trong mắt còn hiện lên vẻ sợ hãi.

Trương Hằng cũng hơi biến sắc, nếu chuyện này thật sự kinh động tới tu sĩ Nguyên Anh Kỳ, như vậy chuyện đi động phủ lần này có thể sẽ xảy ra nhiều chuyện xấu khó lường.

ở toàn bộ Tam Tinh Vực, chỗ đáng sợ của Nguyên Anh Kỳ lão quái sớm đã xâm nhập lòng người. Những lão quái đó, người nào không phải là nhân vật oai hùng chấn nhiếp một phương, Chỉ một cái giơ tay nhắc chân liền có thể quyết định vận mệnh của những môn phái nhỏ cỡ như Phương Vân Sơn này.

Nếu mười danh ngạch kia là người của Nguyên Anh Kỳ lão quái đó tuyển ra. thực lực của họ tất nhiên là đáng sợ đến cực điểm, vượt hơn xa tu sĩ cùng giai bình thường.

- Ta có một loại dự cảm, lần này sẽ là một lần cơ hội cuối cùng ba phái Phương Vân Sơn tiến vào động phủ. Cho nên, người trước khi tiến vào động phủ nhất định phải cẩn thận, Chỉ có thể đục nước béo cò, quyết không nên ngay mặt chống lại những tu sĩ thực lực mạnh mẽ đó. Phỏng chừng Lần này, thần điện ở trung tâm động phủ kia hẳn là có thể mở ra dễ dàng. Lão tổ cũng không hy vọng xa vời người có thể độc chiếm bảo vật có bên trong đó, dù là người Chỉ lấy được một hai kiện kỳ bảo. lão tổ ta đã thỏa mãn rồi...

Thời điểm nói tới đây, giọng điệu của Âu Dương lão tổ cũng có vẻ bất lực. Nhưng ánh mắt nhìn Trương Hằng vẫn mang theo vài tia kỳ vọng.

Ở loại tình huống này lão cũng không ước vọng xa vời bảo Trương Hằng độc chiếm bảo vật có trong động phủ.

Trương Hằng không để mất thời cơ nói:

- Đệ tử sẽ không phụ lòng kỳ vọng của tổ sư. nhất định sẽ lấy được bảo vật trong động phủ cho ngài.

Trên mặt Âu Dương lão tổ hiện lên vẻ vui mừng:

- Thần thức của người cao hơn xa tu sĩ cùng giai, cộng thêm linh khí phòng ngự và công pháp Phong Hành lão tổ ban cho người, tuy rằng còn không có khả năng chống lại tu sĩ cùng giai đỉnh cao khác, nhưng năng lực sinh tồn hẳn là rất mạnh. Ta nghĩ, chỉ cần đừng quá tham lam, bằng vào cơ trí và tính thận trọng của người, hẳn có thể từ trong động phủ đó toàn thân trở ra.

Ở ngoài mặt Trương Hằng liên tục gật đầu đồng ý, nhưng trong lòng lại không cho là đúng. Trong suy nghĩ của hắn, chuyển đi động phủ lần này, người có thực lực có thể chống lại mình tuyệt đối là hiếm có như lông phượng và sừng lân. Nếu mình không chiếm được một kiện bảo vật. những người khác cũng chưa chắc có thể có thu hoạch gì tốt hơn.

Giờ phút này, ở trong tu sĩ Luyện Khí Kỳ có thể nói Trương Hằng đã tìm không thấy địch thủ chân chính, trừ phi thực lực của đối thủ đạt tới trình độ có thể chống lại cùng tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

- Mặt khác, Đại Hội Phương Vân lần này người cũng không cần tham gia.

Âu Dương lão tổ lại khôi phục vẻ bình thản, ánh mắt hơi híp lại.

Trương Hằng nghi hoặc hỏi:

- Không tham gia Đại Hội Phương Vân này. ta sao có thể được đi tới động phủ đó?

Âu Dương lão tổ nói:

- Chuyển đi động phủ lần này, các vị tổ sư Phương Vân Sơn mỗi người đều tự có một danh ngạch trực tiếp thông qua, không cần tham gia Đại Hội Phương Vân kia. Cho nên lần này người cũng không cần tham gia Đại Hội Phương Vân, để tránh bại lộ thực lực của chính người, dẫn tới chú ý của những người khác.

- Đệ tử nghe lệnh!

Có thể không tham gia Đại Hội Phương Vân mà trực tiếp tiến vào Huyết Sát động phủ. Trương Hằng tự nhiên là rất cao hứng. Những phần thưởng linh khí thượng phẩm đó nếu so sánh cùng bảo vật chân chính trong động phủ thì thật có vẻ nhỏ bé không đáng kể chút nào.

Hơn nữa khi diễn ra Đại Hội Phương Vân. hẳn cũng có thể đi kiến thức một chút thực lực của một số đệ tử đứng đầu của ba phái Phương Vân Sơn. Nghĩ đến, ở dưới hấp dẫn của Trúc Cơ Đan và linh khí thượng phẩm, những đệ tử Luyện Khí Kỳ kia tất nhiên sẽ dùng hết toàn lực để tranh giành nhau.

- Lần này sau khi trở về, trong thời gian một năm kế tiếp, người cũng không được rời khỏi Phương Vân Sơn thường ngày ở trong môn phái tu luyện, tốt nhất cũng đừng rời khỏi phạm vi Phong Hành Môn.

Trước khi đi, Phương Vân lão tổ lộ thần sắc nghiêm nghị, cảnh cáo nói với Trương Hằng.

Những lời này chẳng khác nào hạn chế tự do của Trương Hằng, chỉ cho phép ở lại Phương Vân Sơn ngoan ngoãn tu luyện, không thể có chủ ý chạy trốn.

Trương Hằng tuy rằng thâm mắng to trong lòng, nhưng ở ngoài mặt vẫn không đổi sắc lên tiếng đáp ứng. Trong lòng hắn thầm nghĩ, thời gian một năm đã đủ cho mình củng cố thực lực Biến Thái Công đến cảnh giới Tiểu thành tầng một. Âu Dương lão tổ giao cho mình bí quyết Phong Hành cũng có thể tĩnh tâm tu luyện thêm một chút.

- Trong này là giải được của Phệ Hồn cổ. cũng đủ cho ngươi dùng một năm.

Cuối cùng, Phương Vân lão tổ lấy ra một cái bình ngọc, đưa cho Trương Hằng và nói rõ cách dùng giải được.

Tuy rằng Trương Hằng đã không còn úy kỵ Phệ Hồn cổ ẩn núp trong cơ thể, chỉ cần sử dụng Hư Không Hỏa Diễm, là có thể làm cho tất cả thứ ghê tởm trong cơ thể mình hoàn toàn biến mất. nhưng khẳng định hắn sẽ không làm chuyện ngốc nghếch như vậy.

Sau khi tiếp nhận bình giải được, Trương Hằng rời gian nhà gỗ của Âu Dương lão tổ.

Ngay sau khi Trương Hằng rời đi không lâu. trong mắt Âu Dương lão tổ chợt lóe tia sáng màu tím. toàn bộ trong nhà gỗ cũng nhộn nhạo lên sóng gợn dao động màu tím.

- Xem ra trước tiên phải chuẩn bị một ít chuyện...

Âu Dương lão tổ thì thào lẩm bẩm.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

59. Chương 59: Khí Thần Hợp Nhất.

Một đường bay về Thiết Linh Phong. Trương Hằng rất nhanh về tới tiểu viện của mình.

Hắn vào nhà. phát hiện cấm chế của mình bố trí vẫn Y như trước, thế là hắn lấy ra cái túi trữ vật cấp thấp đã nứt vỡ lúc trước, chuyển toàn bộ các thứ bên trong vào túi trữ vật màu tím đen vừa Mới nhận được.

Túi trữ vật phẩm chất cao Mới nhận này, không gian bên trong nó đủ cho Trương Hằng cất chứa càng nhiều hơn, đó là chỗ dựa không thể thiếu để sau này Trương Hằng giết người đoạt bảo.

Sau khi làm xong tất cả, Trương Hằng lại treo một cái bệ quan bài ở trước cửa. Hắn dự tính tốn một ít thời gian, dùng Hư Không Hỏa Diễm để luyện hóa thanh linh khí trung phẩm Nguyệt Thương mình thu được trước kia.

Trước đó Âu Dương lão tổ đã ban cho mình không ít Bồ Linh Đan, đồng thời còn nói rõ, chỉ cần mình có thể tiến vào Luyện Khí hậu kỳ, sẽ thưởng tiếp cho mình một kiện linh khí thượng phẩm và giải trừ Phệ Hồn Cổ trong cơ thể. Tuy nhiên, Trương Hằng hiểu rằng nếu là công pháp bình thường khác, mấy thứ phần thưởng ban cho này hắn là cũng đủ cho một người có Linh căn bình thường tiến vào Luyện Khí hậu kỳ.

Dù sao loại Bồ Linh Đan này ngay cả tu sĩ Trúc Cơ Kỳ đều có thể sử dụng, thậm chí còn có thể giúp tu sĩ Luyện Khí Kỳ đột phá đến Trúc Cơ Kỳ.

Linh đan giống như vậy hoàn toàn có thể lấy số lượng nhất định thay thế cho Trúc Cơ Đan hiện nay gần như đã tuyệt tích kia.

Nhưng Trương Hằng tu luyện Biến Thái Công, hoàn toàn không thể theo lẽ thường để suy xét cân nhắc.

Trương Hằng còn nhớ rõ, Biến Thái Công của mình tu luyện đến cảnh giới Sơ thành tầng một. liền tiêu hao những thứ quý hiếm tương đương với mấy chục kiện linh khí, Từ tin tức nhận được trong ngọc giản, tu luyện đến Tiểu thành tầng một, cần có hơn một trăm kiện linh khí.

Giờ phút này nếu bảo Trương Hằng xuất ra hơn một trăm kiện linh khí thì đúng là điều không thể. Nhưng may mắn là sau khi Trương Hằng luyện hóa tòa băng sơn bị Lạc Ngưng Tuyết dùng bí thuật làm ra đó, không Chỉ có tu luyện ra Hư Không Hỏa Diễm, ngay cả Biến Thái Công cũng thiếu một chút nữa thì bước vào cảnh giới Tiểu thành tầng một.

Giờ phút này Trương Hằng còn đang nhớ lại tòa băng sơn từng bị mình luyện hóa kia. Cũng không biết bản thể của Lạc Ngưng Tuyết là vật gì. mà băng sơn do bí thuật làm ra không ngờ lại ẩn chứa thiên địa tinh hoa bực đó.

Hơn nữa Tinh túy của tòa băng sơn ẩn chứa phần lớn đều bị sử dụng để tu luyện Hư Không Hỏa Diễm. Nói cách khác, vụn vụn chỉ là một bộ phận nhỏ của băng sơn đó. đã giúp cho tu vi Biến Thái Công của Trương Hằng sắp tăng lên tới cảnh Giới Tiểu thành rồi.

Hiện trong tay Trương Hằng còn lại hai kiện linh khí hạ phẩm có thể dùng để luyện hóa, trong đó một kiện là lấy được từ thủ lĩnh của La Sơn Thất Ác, còn một kiện chính là ô Linh Kiếm cũng sắp bị hấn đào thải. Ngoài ra, còn có mảnh vỡ nhỏ không rõ là vật gì mua được ở hàng vỉa hè nơi Độc Thiên Bảo và Thiết Linh Quáng Mẫu đã luyện hóa một nửa kia nữa.

Với những thứ này đủ để Trương Hằng tu luyện Biến Thái Công đến cảnh Giới Tiểu thành tầng một, thậm chí còn dư dả.

về phần tu luyện đến cảnh Giới Đại thành tầng một thì hiện nay Trương Hằng căn bản là không dám hy vọng xa vời, chuyện đó cần vật phẩm cấp linh khí phải hàng trăm trở lên... trừ phi lại cấp cho Trương Hằng một tòa băng sơn giống như trước, nếu không trong vòng một năm. Trương Hằng không có khả năng tu luyện đến cảnh giới này.

Trương Hằng khoan chân ngồi trên bồ đoàn nhắm mắt lại, loại bỏ tâm tình hơi hơi có vẻ nóng vội của mình, thầm nghĩ:

“Nóng lòng cầu thành cũng không phải là chuyện tốt.”

Trương Hằng tu luyện Biến Thái Công, tuổi thọ của bản thân hẳn cao hơn xa tu sĩ cùng giai, bởi vậy cũng có nhiều thời gian tu luyện hơn. cùng không cần lo lắng ở lúc sinh thời không thể phá vỡ sinh tử Luân Hồi.

Sau khi tâm tình bình tĩnh lại. Trương Hằng mở mắt ra. từ trong túi trữ vật xuất ra kiện linh khí trung phẩm Nguyệt Thương kia.

Dùng tay vuốt ve kiện linh khí trung phẩm lấp lóe hàn quang, từ trên thân thương truyền ra một luồng khí tức lạnh, như băng. Từ vẻ bên ngoài, hình dạng linh khí này thật ra có vài phần tương tự với viên nguyệt loan đao.

“Nguyệt Thương...” Trương Hằng yên lặng nhớ kỹ cái tên của linh khí, hẳn hiểu rõ kiện linh khí này chỉ sợ sẽ phải làm bạn với mình một đoạn thời gian.

Mà Trương Hằng phát hiện, khi mình cầm trong tay linh khí này sử dụng, phẩm chất của bản thân nó dường như có điều tăng cao. Trương Hằng phỏng đoán có lẽ đây là Luyện Hư Linh Khí có năng lực cải thiện phẩm chất của linh khí.

Lúc trước sử dụng ô Linh Kiếm đã có được dấu hiệu thông linh nào đó. uy lực của bản thân nó cũng hơi có tăng cao. Nhưng chịu hạn chế của cấp bậc hiện nay của mình, biên độ tăng cao cùng không tính là lớn lắm.

Bàn tay nhẹ nhàng vạch một cái trong hư không, trong không khí truyền đến một sóng dao động đặc thù.

Hư Không Hỏa Diễm trong suốt trong lòng bàn tay Trương Hằng phóng lên phía trên vui mừng nhảy múa.

Trương Hằng thu tay lại, để mặc cho Hư Không Hỏa Diễm tự mình trôi nổi trên không trung, tiếp theo cầm lên linh khí Nguyệt Thương.

Một vầng sáng màu bạc mờ nhạt vận chuyển phía trên Nguyệt Thương, trông giống như ánh trăng tàn cuối tháng khoe sắc đẹp.

Trương Hằng dùng Luyện Hư Linh Khí bao bọc xung quanh Nguyệt Thương, sau đó hắn Mới bắt đầu dùng tâm thần khống chế Hư Không Hỏa Diễm đang lơ lửng tự do trong hư không.

Một lũ thần thức đã hòa hợp thành một thể cùng Hư Không Hỏa Diễm. Theo sau, hắn rất nhanh nắm pháp quyết. Chỉ trong chốc lát, chỉ thấy một tầng ngọn lửa màu bạc từ trong Hư Không Hỏa Diễm phóng vọt ra.

Phốc một tiếng, đám ngọn lửa màu bạc rơi xuống phía trên Nguyệt Thương.

Luyện hóa linh khí đương nhiên không thể sử dụng bản thể của Hư Không Hỏa Diễm, nếu làm như vậy chỉ làm cho linh khí này sẽ biến mất trên thế gian.

Một tầng ngọn lửa màu bạc không ngừng lưu động ở mặt ngoài thanh Nguyệt Thương, bởi vì có Luyện Hư Linh Khí bảo hộ, ngân diễm sẽ không phá hư chất liệu của bản thân linh khí, mà là chậm rãi rót vào trong đó.

Bởi vì thần thức của Trương Hằng đã hòa hợp một thể cùng Hư Không Hỏa Diễm, cho nên trong quá trình ngọn lửa màu bạc dần dần dung hợp với linh khí, thần thức của hắn cũng bắt đầu chậm rãi dung hợp với linh khí này.

Ở trong quá trình ngọn lửa màu bạc dung hợp vào linh khí, Luyện Hư Linh Khí của Trương Hằng bám vào ở mặt ngoài linh khí đang không ngừng tiêu hao, nhưng Trương Hằng vẫn như trước liên tục cung cấp Luyện Hư Linh Khí.

Theo thời gian trôi qua, liên hệ của Trương Hằng và linh khí này càng chặt chẽ, thậm chí hắn còn có cảm giác thanh linh khí này đã trở thành một bộ phận thân thể của chính mình.

Tu sĩ Trúc Cơ Kỳ Sở dĩ có thể phát huy toàn bộ uy lực của linh khí, chính là vì sử dụng Tiên Thiên chân hỏa trong cơ thể đánh hạ thần thức lạc ấn của mình lên trên linh khí.

Có như vậy, chỉ với ý niệm đã có thể khống chế linh khí tiến hành công kích. Còn tu sĩ Luyện Khí Kỳ lại phải dựa vào không ngừng thi triển linh quyết để thần thức kết hợp cùng linh khí, tiếp theo Mới phát động công kích. Đó chỉ là trình độ thấp kém. Chỉ có thể phát huy được vài phần uy lực của linh khí.

Mà giờ phút này, thần thức của Trương Hằng đã từng bước tiến vào bên trong linh khí, đi theo ngọn lửa màu bạc cùng nhau rèn luyện linh khí như vậy, cho đến khi làm cho thanh linh khí này hoàn toàn trở thành một bộ phận thân thể của Trương Hằng.

Thời gian một ngày đêm rất nhanh trôi qua. Sáng sớm ngày hôm sau, rốt cục Trương Hằng hoàn toàn luyện hóa xong thanh linh khí này.

Nếu tốc độ như vậy để cho các tu sĩ Trúc Cơ Kỳ khác biết, không biết sẽ có cảm tưởng như thế nào?

Bình thường tu sĩ Trúc Cơ Kỳ dùng Tiên Thiên chân hỏa trong cơ thể để luyện hóa linh khí, muốn làm đến khi khí thần chân chính hợp nhất, không mất mười ngày nửa tháng thì không có khả năng làm được. Mà trong thời gian đó, còn cần phải có rất nhiều linh đan để bổ sung pháp lực.

Tuy nhiên hiện nay Trương Hằng có được Hư Không Hỏa Diễm, hết thảy mọi chuyện đều trở nên đơn giản hơn nhiều.

Ở dưới khống chế thần thức của Trương Hằng, kiện linh khí trung phẩm này giống như người cá ở bên trong linh hoạt nhảy múa lên xuống, tốc độ của nó nhanh hơn gấp đôi có thừa so với trước kia, ở trong hư không lưu lại từng luồng từng luồng kiếm ảnh.

Chỉ cần một Ý niệm, Nguyệt Thương ở trên không trung đã có thể làm ra các loại động tác có độ khó cao theo tưởng tượng của hắn, thậm chí còn linh hoạt hơn so với cánh tay của mình.

Bất thành linh, linh khí Nguyệt Thương đột nhiên ngừng lại giữa hư không.

Trong mắt Trương Hằng chợt lóe thần quang, phần đầu thương hình viên Nguyệt hóa thành một đạo hồ quang thanh lãnh, hung hăng chém về phía mấy đạo cấm chế bố trí bên ngoài gian phòng.

“Xoạt xoạt!”

Âm thanh như tấm da thuộc bị cắt xé vang lên. Mấy đạo cấm chế Trương Hằng bố trí trước đó bị phá tan chỉ trong chớp mắt.

Trên mặt hơi lộ ra vẻ sợ hãi lẫn vui mừng, cường độ của mấy tầng cấm chế này hẳn hiểu rất rõ. Cho dù để mặc cho đám tu sĩ Luyện Khí Kỳ trên Phương Vân Sơn kia cầm linh khí công kích, muốn phá vỡ nó cũng phải tốn một phen công sức mới có thể phá tan được.

Linh khí Nguyệt Thương dưới không chế của Trương Hằng đã đủ để chống lại cùng tu sĩ Trúc Cơ Kỳ rồi.

Điều này đồng nghĩa với giờ phút này, Trương Hằng đã có được thực lực đủ vượt cấp khiêu chiến. Trong số tu sĩ cùng giai, gần như không có ai có thể tạo thành uy hiếp với hắn.

Dùng Ý niệm không chế tiếp tục diễn luyện Nguyệt Thương ở trong phòng một hồi lâu. Trương Hằng mới ngừng lại.

Lúc này, hắn không cần thu linh khí vào túi trữ vật, bởi vì pháp bảo và linh khí sau khi được luyện hóa đã trở thành một phần thân thể của tu sĩ.

Chỉ thấy Trương Hằng khẽ hé miệng. Nguyệt Thương đang vờn vũ trên không trung hơi khựng lại một chút, rồi trong nháy mắt liền biến thành một kiện linh khí cực nhỏ như hình con cá. đồng thời bay nhanh vào miệng Trương Hằng, cuối cùng tiến vào trong thân thể hắn.

Ngay tại đan điền trong cơ thể Trương Hằng, một thanh linh khí nhỏ hình loan Nguyệt đang lơ lửng phía trên đoàn hào quang màu bạc. Với không chế của Trương Hằng, từ trong quang đoàn màu bạc phần ra vô số hạt màu bạc nhỏ li ti. dưới trợ giúp của Luyện Hư Linh Khí, chậm rãi rót vào bên trong thanh linh khí.

Thong thả thở ra một hơi, Trương Hằng tin tưởng rằng. dưới sự rèn luyện không ngừng của mình, phẩm chất của kiện linh khí này nhất định sẽ vượt hơn xa linh khí thượng phẩm.

Dưới rèn luyện của Luyện Hư Linh Khí, bất kỳ một kiện pháp bảo hay linh khí gì. ở trong tay hắn đều có thể biến thành một thanh vũ khí có khả năng thăng cấp.

Có thể nói, giờ phút này trong thân thể Trương Hằng đã ẩn chứa thiên địa Tinh túy vô cùng vô tận, tương đương với một cái kho báu tiềm lực di động, cũng không kém bao nhiêu so với những thiên tài địa bảo.

Nếu để cho một Luyện Đan Sư nào đó bắt Trương Hằng để luyện chế linh đan thì hiệu quả của nó có thể sẽ vượt qua sức tưởng tượng.

Sau khi luyện hóa xong kiện linh khí, Trương Hằng bắt đầu khoan chân ngồi trên bồ đoàn thong thả khôi phục Nguyên khí.

Linh khí trong thiên địa rất nhanh tiến vào thân thể hắn. đầu tiên thông qua lỗ chân lông, tiếp theo sau xuyên thấu vào cơ thể, lại tiếp tục thấm qua xương cốt, cuối cùng tiến vào bên trong quang đoàn màu bạc trong cơ thể hắn.

Trong quá trình này, linh khí thiên địa ở bên ngoài phát sinh biến hóa phức tạp. cuối cùng chuyển đổi thành Luyện Hư Linh Khí trong cơ thể Trương Hằng.

Chỉ có điều thông qua phương pháp như vậy tuy rằng có thể khôi phục nguyên khí trong cơ thể Trương Hằng. nhưng cũng không thể thay đổi phẩm chất của bản thân linh khí trong cơ thể hắn.

Muốn tăng lên linh khí cùng cường độ thân thể. nhất định phải thu được càng nhiều vật quý hiếm ẩn chứa tinh túy thiên địa. Chỉ có như vậy, thực lực của Trương Hằng mới có thể được gia tăng về chất.

Cứ như vậy ngồi xếp bằng trong phòng một ngày một đêm, nguyên khí của Trương Hằng Mới hoàn toàn khôi phục. Hắn mở mắt ra, hai tròng mắt rực sáng, đầy tự tin. bước chân trầm ổn đi ra khỏi luyện công phòng.

Đúng lúc này, hắn phát hiện ở ngoài cửa có một đạo linh lực dao động.

Thần thức hơi đảo qua, trong tay Trương Hằng liền tiếp nhận hai tấm truyền âm phù.

Xem theo dấu hiệu trên truyền âm phù này, chủ nhân của nó dường như đều là lần đầu tiên truyền âm phù cho mình.

P/s: Anh em nhấn đùm nút 1 bên dưới nhé:88: Cả Ngàn người vào đọc mà không thấy mấy ai Cảm Ôn cả :94:

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

60. Chương 60: Thân Phận!

Hai tấm truyền âm phù, xem theo màu sắc và hình dạng, đều từ một loại giấy phù màu xanh chế tác mà thành.

Nhưng hoa văn trên lá phù hơi có chút khác nhau, tuy rằng không có khắc dấu hiệu đặc biệt của chủ nhân nó. vẫn có thể thấy được hai tấm truyền âm phù này không phải xuất xứ từ tay một người.

Hơn nữa, thuộc tính linh khí phụ gia trên tấm phù này cũng có khác biệt rất lớn.

Ở phía trên một trên truyền âm phù trong đó. Trương Hằng cảm giác được một sóng dao động linh lực quen thuộc, trên tấm phù này còn truyền đến một mùi thơm quen thuộc.

Tâm niệm vừa chuyển Trương Hằng lộ vẻ mặt lạnh nhạt mở ra tấm truyền âm phù này. bên trong quả nhiên truyền đến thanh âm dịu dàng dễ nghe của Lạc Ngưng Tuyết:

“Đường sư huynh! Lúc trước ra tay đích thực là ta không đúng, lúc này Ngưng Tuyết hướng sư huynh xin lỗi. Nếu có thể hòa giải, ngày mai buổi tối gặp lại ở bờ sông dưới chân Phương Vân Sơn. Giả như sư huynh thật sự muốn đuổi tận giết tuyệt đối với Ngưng Tuyết, vậy cũng Chỉ có chờ một năm sau gặp lại ở thí luyện động phủ.”

Hơi dừng lại một chút rồi truyền đến một tiếng thở dài sâu kín:

“Đường sư huynh! Trên đời này, mỗi người đều có bí mật của riêng mình, cũng có bất đắc dĩ của mình! Ngưng Tuyết đã biết, công tử ăn chơi Đường Phong lúc trước đã chết rồi. huynh chẳng qua là một người hoàn toàn mới mà thôi! Không quản huynh mang trong lòng mục đích gì, từ đáy lòng Ngưng Tuyết đều hy vọng giữa chúng ta có thể bình yên cùng tồn tại...”

Trương Hằng hừ lạnh một tiếng, nhanh chóng thiêu hủy tấm truyền âm phù này.

Nếu không phải vì thực lực của mình mạnh mẽ ra ngoài Ý liệu của đối phương, nàng này còn có thể ăn nói khép nép. hướng về mình thỉnh cầu giải hòa như thế hay không?

Hết thấy cái này đều là tác dụng của thực lực, chỉ cần thực lực của người đủ mạnh, mặc kệ đúng sai. chung quy bên yếu sẽ đưa ra lời thỉnh cầu giải hòa.

Tuy nhiên khiến Trương Hằng giật mình kinh ngạc là nàng ta không ngờ biết Đường Phong lúc trước đã không còn trên thế gian này nữa.

Lúc trước Âu Dương lão tổ có thể nhìn ra điểm này là bởi vì đối phương tu vi cao cường và do sơ sẩy của chính Trương Hằng. Mà nàng này không ngờ cũng có thể thấy được điểm này. Chẳng lẽ bởi vì một loại thần thông nào đó của đối phương.

Hơn nữa, trải qua thời gian dài kết hợp cùng thân thể như vậy, khí tức của Trương Hằng đã hoàn toàn dung nhập với khối thân thể này. Hiện tại Cho dù là trước mặt một tu sĩ Nguyên Anh KỲ, cũng không có khả năng từ trên người hắn nhìn ra sơ hở gì.

Nếu Lạc Ngưng Tuyết muốn dùng điều này để uy hiếp Trương Hằng thì đúng là hoàn toàn sai rồi!

Không nói đối phương căn bản tìm không ra một mảy may chứng cứ nào mà cho dù vạch trần sự thật chuyện này lại như thế nào? Sau lưng Trương Hằng có Âu Dương lão tổ làm chỗ dựa vững chắc, căn bản hắn không cần sợ hãi điểm này.

Vì để cho Trương Hằng gia tăng vốn liếng bảo mệnh, ngay cả linh khí phòng ngự trung phẩm Âu Dương lão tổ đều có thể xuất ra cho hắn. thì sao có thể để cho Trương Hằng phải bị bất cứ uy hiếp gì ở trên Phương Vân Sơn.

Hiện tại Trương Hằng thậm chí còn đang cân nhắc, có nên hay không báo cho biết Âu Dương lão tổ là Lạc nữ đã biết bí mật mình chiếm cứ khối thân thể của Đường Phong.

Tin rằng sau khi Âu Dương lão tổ biết bí mật này bị lộ, tất nhiên sẽ nảy sinh ý muốn giết người bịt đầu mối với Lạc nữ. Kể từ đó, đúng là có thể tạo được tác dụng mượn đao giết người.

Nhưng chủ ý này, Trương Hằng hơi trầm ngâm suy tư một hồi liền buông bỏ. Bởi vì nếu làm như vậy, một là, Âu Dương lão tổ có thể từ đó phỏng đoán ra sự thật bản thân mình che giấu thực lực.

Ngoài ra, Tiên Vân Tông sau lưng Lạc Ngưng Tuyết, thực lực cường đại hơn nhiều so với Phong Hành Môn. Nghe nói ngay cả tu sĩ Kết Đan Kỳ cũng không Chỉ có một vị.

Trương Hằng đương nhiên sẽ không rời đi Phương Vân Sơn để “hẹn hò” cùng Lạc Ngưng Tuyết. Hơn nữa Âu Dương lão tổ đã ra lệnh cấm túc bắt mình bế quan tu luyện, không được rời Phương Vân Sơn, ngay cả Phong Hành Môn tốt nhất cũng không nên tùy tiện rời đi.

chuyện nàng này tốt nhất là chờ đến thời điểm vào Huyết Sát động phủ hãy giải quyết. Hai đồng tử trong mắt Trương Hằng mơ hồ bắn ra một tia sát khí. Tiếp theo đó hắn mở ra tấm truyền âm phù kia.

Truyền âm phù này chủ nhân lại là Ô Lăng.

Thanh âm của Ô Lăng truyền đến:

“Sau khi sư huynh chấm dứt bế quan, xin thông báo một tiếng, sư đệ ta gần đây có vài chỗ pháp thuật không giải thích được, hy vọng có thể cùng sư huynh tham thảo một chút.”

Trương Hằng đương nhiên không tin đối phương muốn đến tham thảo pháp thuật, Ô Lăng này chỉ là làm việc kín đáo, không để lộ ra chút tin tức nào trong truyền âm phù.

Cũng khó trách người này có thể tiềm ẩn ở Phong Hành Môn mười mấy năm mà không bị phát hiện, hơn nữa còn biết được bí mật của Huyết Sát động phủ.

Đối với vị minh hữu tạm thời Ô Lăng này, Trương Hằng vẫn duy trì cảnh giác, quan hệ giữa hai bên cũng chỉ là lợi dụng nhau mà thôi.

Cân nhắc một chút, Trương Hằng vẫn là quyết định tự mình đi tìm Ô Lăng. Hắn vô cùng quen thuộc khu vực nội môn trong Phong Hành Môn này, Ô Lăng lại là một đệ tử vừa Mới tiến vào nội môn như vậy, dĩ nhiên hắn rất dễ dàng tìm được.

Rất nhanh, Trương Hằng tìm được nơi trú ngụ của Ô Lăng, ở trong một gian phòng độc lập mới sửa sang lại.

Đệ tử nội môn của Phong Hành Môn, Trương Hằng gần như đều biết mặt, về phần trú ngụ ở đâu cũng đều biết rõ ràng, cho nên rất nhanh có thể xác định chỗ ở của Ô Lăng.

Trương Hằng mới vừa đi tới cửa phòng, một thanh âm truyền tới tai hắn:

- Đường sư huynh! Huynh đã đến rồi, sư đệ chờ đã lâu...

Chủ nhân thanh âm này dĩ nhiên là Ô Lăng, đối phương sử dụng chính là thần thức truyền âm.

Ô Lăng có thể sử dụng thần thức truyền âm, điều này cũng ra ngoài ý liệu của Trương Hằng.

Mà càng thêm đáng sợ là, Ô Lăng dùng thần thức truyền âm cho hắn. Trương Hằng nhưng không có cảm nhận được tồn tại của thần thức đối phương.

Nói cách khác, cường độ thần thức của người này đã vượt qua Trương Hằng.

Trong lòng Trương Hằng đột nhiên nảy dựng lên, thực lực của Ô Lăng rốt cuộc mạnh tới mức nào?

Hơi tập trung tâm thần Trương Hằng mới cảm ứng được dao động thần thức nhẹ nhàng trong không khí, xem ra cường độ thần thức của đối phương đích xác mạnh hơn mình một bậc.

Trương Hằng yên lặng không nói gì tiêu sái bước vào phòng, rất nhanh nhìn thấy Ô Lăng ở trong phòng.

Ô Lăng ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, trong ánh mắt lộ ra vẻ tươi cười ôn hòa, trong thần thái nhìn Trương Hằng dường như còn mang theo vài phần thiện ý.

Trương Hằng mới vừa đi vào trong phòng, cửa phòng lập tức tự động đóng lại.

- Ô sư đệ tìm ta, không phải là để cùng nhau tham thảo pháp thuật chứ?

Trương Hằng không chút khách sáo ngồi xếp bằng trên mặt đất.

- Tuy nhiên cường độ thần thức của sư đệ người nhưng thật ra vượt qua tưởng tượng của ta, không ngờ có thể thi triển thuật thần thức truyền âm. hay là Ô sư đệ đã đạt tới cảnh Giới Trúc Cơ Kỳ...

Trương Hằng liếc mắt nhìn người này một cái, hơi có thâm ý hỏi.

Trong lòng Trương Hằng có phần hoài nghi, đối phương có phải hay không giống như mình, đoạt xá của một đệ tử Phong Hành Môn? Bằng không cũng không có khả năng có thần thức cường đại như vậy.

Mà lần trước thời điểm mình bất ngờ tập kích hắn, xem theo phản ứng của người này, thực lực hắn cũng chưa có đạt tới Trúc Cơ Kỳ.

- Ta cùng không gạt sư huynh. tu vi thần thức của sư đệ gần đây lại tăng lên một bậc, đạt tới cảnh giới Trúc Cơ hậu kỳ.

Tín nhiệm của Ô Lăng đối với Trương Hằng dường như không phải bình thường, tùy tiện để lộ ra bí mật của mình.

Giờ phút này thần thức của Trương Hằng đã kém không xa so với tu sĩ Trúc Cơ trung kỳ, nhưng hắn cũng không sợ đối phương có thể khám phá thành tựu trên phương diện thần thức của mình.

Từ một lần trước gặp Âu Dương lão tổ. bị đối phương phát hiện cường độ thần thức của mình, sau đó Trương Hằng mới hiểu được, là bởi vì mình không biết cách thu liễm thần thức. Nếu không, mặc dù tu vi của đối phương cao hơn mình mấy cấp. chỉ cần mình không vận dụng thần thức, đối phương cũng rất khó phát hiện thần thức của mình cao thấp.

- Có ưu thế như vậy. khó trách Ô sư đệ người có dã tâm với bảo vật trong động phủ đó như thế.

Trương Hằng làm ra vẻ giật mình kinh hãi.

Ô Lăng cười khổ nói:

- Nếu là trước kia thì tốt quá không có gì để nói. đáng tiếc lần này...

- Đáng tiếc lần này có rất nhiều người thực lực cao siêu từ bên ngoài xen vào Phương Vân Sơn khiến cho kế hoạch của người thất bại. ta nói đúng không?

Trương Hằng nói với vẻ mặt ung dung thoải mái.

Ô Lăng trầm mặc một hồi lâu. trong mắt đột nhiên lóe sáng, có hơi tự tin nói:

- Chuyến đi động phủ lần này. chúng ta nhất định có thể thành công. Hơn nữa thực lực của sư huynh cũng không yếu kém. hai chúng ta cùng nhau hợp tác, khẳng định là một kết hợp tốt nhất.

Hai mắt Trương Hằng nhìn chằm chằm vào Ô Lăng, giọng điệu hơi tăng cao một ít:

- Ta không rõ vì cái gì người muốn lựa chọn hợp tác cùng ta. Toàn bộ Phương Vân Sơn trong hàng đệ tử Luyện Khí Kỳ. thực lực của ta cùng không phải là đứng đầu. Đầu cần phải dùng bí mật gì đó của động phủ để lôi kéo Đường mỗ.

Ô Lăng lộ thần sắc phức tạp nhìn Trương Hằng, cuối cùng hít một hơi thật sâu, giọng điệu thành khẩn nói:

- Trong toàn bộ Phương Vân Sơn này. người có thể cho ta tin tưởng Chỉ có huynh. Trước đây ta cũng đúng là lừa gạt huynh về Thần điện trong động phủ đó. Từ trên xuống dưới ba phái Phương Vân Sơn chưa từng có người đi vào. về phần bí mật đó, cũng chỉ là một ít tư liệu có liên quan tới tầng ngoài của động phủ mà thôi.

Trương Hằng hơi sửng sốt một chút, Ô Lăng nói lời này khiến hắn có một điều không rõ ràng lắm. đối phương vì cái gì lại tin tưởng mình như vậy?

- Phụ thân của huynh có phải tên là Đường Viễn Kiều hay không? Huynh còn có một muội muội, nàng tên Đường Nhã Thi? ở thời điểm huynh năm tuổi phụ thân của huynh tuân theo tổ mệnh đưa huynh đến Phương Vân Sơn...

Ánh mắt Ô Lăng sáng ngời nhìn chằm chằm Trương Hằng.

Ô Lăng nói ra thân thế có liên quan tới Trương Hằng như người trong nhà. ngay cả Nguyên nhân Trương Hằng đi vào Phương Vân Sơn cũng biết được rõ ràng từng chi tiết.

Trương Hằng kinh ngạc nói:

- Người làm thế nào biết nhiều như vậy?

Ô Lăng cười nói:

- Thân phận của ta tạm thời không nên nói cho huynh biết, nhưng huynh phải nhớ kỹ. Ở toàn bộ Phương Vân Sơn, người huynh có thể tin tưởng cùng Chỉ có ta.

Trương Hằng thầm than trong lòng, xem ra giữa Ô Lăng và nguyên chủ nhân khối thân thể của mình này đúng là có mối quan hệ nào đó không muốn người ta biết.

- Nếu hợp tác cùng ta, như vậy ít ra ngươi cũng phải để lộ cho ta một chút tin tức chứ. giữa ngươi và Âu Dương lão tổ trong đó có ân oán như thế nào?

Trương Hằng tò mò hỏi.

Trương Hằng Sợ dĩ hợp tác cùng Ô Lăng, Nguyên nhân chủ yếu vẫn là vì người này có ân oán cùng Âu Dương lão tổ. lợi dụng quan hệ đối địch giữa hai người này. hoặc giả có thể tìm được càng nhiều sơ hở trên người Âu Dương Thiên Đức.

Ô Lăng thở dài một hơi:

- Được rồi. thân phận của Âu Dương Thiên Đức này đích xác có chút phức tạp. Huynh đã muốn biết, ta cũng không giấu diếm, Tuy nhiên chuyện này còn có liên quan đến Độc Thiên Bảo trước đây...

P/s: Anh em nhấn đùm nút 1 bên dưới nhé:88: Cả Ngàn người vào đọc mà không thấy mấy ai Cảm Ơn cả :94:

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

61. Chương 61: Âu Dương Thiên Đức.

- Khoảng một ngàn năm trước, có một vị tán tu Nguyên Anh Kỳ thực lực thông thiên, lúc ấy ở trên vách núi cụt ông ta sáng lập một tòa thành khổng lồ. đó chính là Độc Thiên Bảo phường thị lớn hiện nay. Vị cao nhân Nguyên Anh Kỳ này một thân tu vi đã đạt tới Nguyên Anh hậu kỳ, uy danh của lão ở khắp Triệu Quốc đều không nhỏ. lão tu luyện một bộ Tử Cực Huyền Ma Công, ở trong Giới tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cũng đúng là cường hãn khó kiếm địch thủ. Tu Tiên giới xưng lão là Tử Cực tán nhân...

Thời điểm Ô Lăng nói đến cao nhân Nguyên Anh KỶ kia. ánh mắt lộ ra vẻ kính ngưỡng, vẻ mặt tưởng nhớ lại. dường như đã đặt chính mình vào thời đại đó.

- Tuy rằng một thân tu vi của Tử Cực tán nhân đã đạt tới Nguyên Anh hậu kỳ. rất khủng bố. nhưng lão vẫn không thoát khỏi trói buộc của thời gian. Trong năm tháng từ từ trôi qua. tuổi thọ của lão đạt tới cực hạn. một thân tu vi cuối cùng khó có thể đột phá được.

Trương Hằng im lặng không nói gì. mặc dù là lão quái Nguyên Anh hậu kỳ. ở trong năm tháng vô tình cũng không khác gì một phàm nhân bình thường, Chỉ có thể bất lực đi đến phút cuối của cuộc đời.

Con đường tu tiên dài vô tận. chính là chống trời kháng mệnh, đua với thời gian, Chỉ có khi người chân chính lột xác trở thành “Tiên” trong truyền thuyết. lúc đó mới có thể thoát khỏi trói buộc của quý tộc thiên địa. từ đó về sau cùng sống thọ với thiên địa. đạt tới chân chính bất sinh bất tử bất diệt.

Trương Hằng có được Biến Thái Công, điều kiện tu luyện của nó tuy rằng rất hà khắc, nhưng ở trong quá trình tu luyện không có bình cảnh, cũng không tồn tại tâm ma. tuổi thọ cũng cao hơn không ít so với tu sĩ cùng cấp. Cho nên trên tổng thể mà nói. Trương Hằng đúng là cực kỳ may mắn.

Đương nhiên. Tử Cực tán nhân có thể bằng vào một thân tán tu nhất giới mà đạt tới Nguyên Anh hậu kỳ khủng bố như thế. tất nhiên trên đường tu luyện của lão cũng có kỳ ngộ khiến cho người ta hâm mộ.

- Ước chừng ở thời điểm hơn ba trăm năm trước, Tử Cực tán nhân người sáng lập Độc Thiên Bảo. yên lặng tọa hóa trong một gian mặt thất bình thường...

Trong giọng nói của Ô Lăng mang theo mối bi thương. Tuy nhiên khi hắn tự thuật chuyện này. lại dường như là người đứng ở một góc độ bàng quan nhìn xem hết thấy sự việc xảy ra.

- Tử Cực tán nhân sau khi chết đi, lão lưu lại một thân bảo vật tự nhiên trở thành mục tiêu tranh giành của môn hạ đệ tử. Ở thời kỳ đó, Tử Cực tán nhân có hai vị đệ tử đạt tới Kết Đan KỶ. Một người đệ tử trong đó chính là Âu Dương Thiên Đức hiện giờ. Tuy nhiên lúc ấy hắn tên là Đới Dực Bằng...

- Như vậy Âu Dương Thiên Đức ở thời điểm lúc trước khẳng định là tranh giành thất bại rồi! Nếu không thì, hiện tại cũng sẽ không ở trong môn phái nhỏ tam tứ lưu trên Phong Hành Môn này.

Trương Hằng phỏng đoán.

- Ủ! Lúc ấy Âu Dương Thiên Đức bị vị sư huynh kia đánh cho trọng thương, nhưng vào thời khắc mấu chốt, vẫn là để cho Nguyên thần của Âu Dương Thiên Đức chạy thoát.

Ô Lăng nói tới đây, trong mắt còn mang theo vài vẻ tiếc nuối.

Trương Hằng giật mình nói:

- Cho nên, Nguyên thần của Âu Dương Thiên Đức liền chạy trốn tới Phương Vân Sơn chiếm cứ thân thể một tên đệ tử Phong Hành Môn, trở thành tổ sư già nhất của Phong Hành Môn hiện giờ.

Ô Lăng gật đầu nói:

- Lúc đó nguyên thần của Đới Dực Bằng, tiềm nhập Phương Vân Sơn, chiếm cứ thân thể một gã đệ tử Luyện Khí Kỳ, mà tên của đệ tử đó chính là Âu Dương Thiên Đức. Hơn nữa vừa khéo đúng thời điểm tiến vào Huyết Sát động phủ.

- Chờ tới khi vị sư huynh kia truy tra tới nơi đây, chỉ biết là Âu Dương Thiên Đức ẩn núp trên Phương Vân Sơn nhưng cũng không biết hắn cướp thân thể của vị đệ tử kia.

- Hơn nữa Tử Cực tán nhân vừa mới chết đi, Độc Thiên Bảo cũng suy sụp xuống thành một thế lực tam lưu, muốn từ trong mấy ngàn đệ tử Phương Vân Sơn truy tra ra Âu Dương Thiên Đức, cũng là chuyện không có khả năng.

- Tất cả rơi vào đường cùng, vị sư huynh Kết Đan KỶ đệ tử của Tử Cực tán nhân kia đành phải tạm thời buông tha cho...

“Không nghĩ tới năm đó Âu Dương Thiên Đức lại rơi vào thảm cảnh như vậy. thậm chí suýt nữa còn bị sư huynh đồng môn giết chết?” Trương Hằng không khỏi thán cảm khái.

Mà giờ phút này Âu Dương Thiên Đức trở thành nhân vật nắm quyền hành một tông, được toàn bộ môn phái cung phụng và kính ngưỡng, cuộc sống thật oai phong đến cỡ nào.

- Đúng rồi, vị sư huynh của Âu Dương Thiên Đức kia là ai. hiện tại vị ấy còn sống không?

Trương Hằng đột nhiên sinh ra hứng thú với vị tu sĩ Kết Đan Kỳ đuổi giết Âu Dương Thiên Đức năm đó.

Có thể bức lão gia hỏa Âu Dương Thiên Đức này đến nông nổi như vậy. vị tu sĩ Kết Đan Kỳ đó tất nhiên phải là hạng người có tu vi cao siêu, còn giỏi về tâm kế.

Hiện nay Trương Hằng chính là bị Âu Dương Thiên Đức quản chế. đối với vị kia có thể đánh đuổi Âu Dương Thiên Đức chật vật chạy trốn, tự nhiên là sinh, ra vài phần kính sợ.

Khi Trương Hằng nhắc tới người này. Ô Lăng lại là thở dài:

- Người kia kỳ thật đều có quan hệ với chúng ta, ông ấy cũng họ Đường, gọi là Đường Phương Chu, ở hai trăm năm trước đã chết rồi...

Đường Phương Chu? Trong trí nhớ của Trương Hằng không nhớ nổi cái tên này, dù sao thời điểm hắn được đưa đến Phương Vân Sơn. cũng chỉ mới năm tuổi. sao có thể nhớ rõ các vị trưởng bối trong gia tộc?

- Đường Phương Chu chính là ông tổ của Đường gia. cũng là tổ tông của huynh, huynh là cháu đời thứ ba mươi bảy của lão.

Ô Lăng bình thản nhìn chăm chú vào Trương Hằng, trong nội tâm của hắn dường như đang suy tư điều gì.

Trong lòng Trương Hằng đột nhiên nổi lên sóng gió cao vạn trượng, không nghĩ tới bản thân mình lại liên quan tới chuyện tranh giành ích lợi phức tạp như vậy.

Xét đến cùng cũng chính là tranh giành quyền lợi giữa hai tên đồ đệ môn hạ của lão quái Nguyên Anh Kỳ. về phần vì cái gì hai huynh đệ đồng môn lại phát sinh, tranh đoạt, chỉ sợ cũng không phải đơn giản theo như lời Ô Lăng nói, phỏng chừng ở trong đó còn có nhiều bí mật hơn nữa.

Trương Hằng đột nhiên sinh, ra một cái Ý niệm trong đầu, nếu Đường Phương Chu cũng có thể nói là tổ tông của mình, đều đã chết mấy trăm năm rồi. Vậy vì sao mình còn có thể được đưa đến Phương Vân Sơn tu luyện, còn được giao phó làm môn hạ của Âu Dương Thiên Đức.

Mặt khác, Đường Phương Chu là một tu sĩ Kết Đan Kỳ của Tu Tiên giới, vì sao phải lưu lạc sinh, sống ở thế gian, sinh sôi nảy nở ra nhiều con cháu đời sau như vậy. Nên biết rằng, tu sĩ bậc cao bình thường sẽ không lưu luyến chuyện tình yêu ở nhân gian, mà theo đuổi trường sinh và tăng cao thực lực. đó mới là mục tiêu của bọn họ.

Nhìn vẻ mặt nghi hoặc của Trương Hằng, Ô Lăng cười nói:

- Huynh không cần biết nhiều lắm, dù sao đã là chuyện của mấy trăm năm trước rồi! Hiện tại chúng ta chỉ cần đoạt lấy bảo vật bên trong động phủ kia là được.

Trương Hằng đột nhiên hỏi:

- Năm đó Đường Phương Chu là chết như thế nào? Là tự nhiên mà chết hay sao?

Vừa nghe lời ấy, trên mặt Ô Lăng lập tức tự lại vài phần vẻ lo lắng, trầm ngâm một lúc lâu, mới phun ra mấy chữ lạnh như băng:

- Ông ấy là bị độc chết...

Trong lòng Trương Hằng nhảy dựng lên, không ngờ một tu sĩ Kết Đan Kỳ như vậy lại bị người ta độc chết, chẳng lẽ là Âu Dương Thiên Đức phản kích? Điều này thật không có khả năng lớn, năm đó Âu Dương Thiên Đức chạy trốn Đường Phương Chu còn không kịp. sao còn dám chạy đến Độc Thiên Bảo hạ độc.

- Cái chết của ông ấy có liên quan với Âu Dương Thiên Đức không?

Trương Hằng hỏi, trong lòng thâm nghĩ, không lẽ trong đó đã xảy ra biến cố nào đó chẳng.

Ô Lăng trầm giọng nói:

- Tuy rằng hai người có tu luyện ‘Tử Cực Huyền Ma Công’ của Tử Cực tán nhân, ở khoảng cách nhất định giữa người tu luyện công pháp này có thể sinh ra cảm ứng nào đó. Nhưng Nguyên nhân cái chết của Đường Phương Chu cũng không có quan hệ gì nhiều với Âu Dương Thiên Đức. Điều này cũng Chỉ có thể trách Đường Phương Chu vận khí không tốt. nếu không, cho dù Âu Dương Thiên Đức khôi phục đến thời kỳ toàn thịnh, cũng đâu không lại Đường Phương Chu.

Trương Hằng nghe trong giọng điệu của Ô Lăng, phát hiện hần đường như luôn nghiêng về phía Đường Phương Chu. trong giọng nói đối với Âu Dương Thiên Đức luôn có ý chê bai, ngược lại luôn vì Đường Phương Chu không may mà cảm thấy tiếc hận.

Kế tiếp, dường như Ô Lăng cũng không định đề cập chuyện có liên quan giữa Đường Phương Chu và Âu Dương Thiên Đức, mà là đi thẳng vào chuyện Đại Hội Phương Vân lần này.

- Đại Hội Phương Vân Lần này có điều khác biệt so với trước kia. dường như chỉ tuyển chọn bốn mươi người. Ta phỏng đoán, lần này tất nhiên là có thể lực khác chen chân vào. Mà trong phạm vi năm trăm dặm quanh đây. có thể đè ép ba phái Phương Vân Sơn một bậc, cũng Chỉ có Độc Thiên Bảo mà thôi. Cho nên, một bộ phận danh ngạch có thể đã bị Độc Thiên Bảo giành mất rồi.

Trên mặt Ô Lăng mang đầy vẻ trầm ngâm, thông thả phân tích.

Trương Hằng nghe Ô Lăng có thể đoán ra kết luận như vậy. trong lòng cũng không khỏi bội phục. Đường nhiên, điều này cũng có liên quan tới đối phương tiềm ẩn ở Phương Vân Sơn nhiều năm như vậy. Cùng vì thể hiện nay Ô Lăng hiểu biết về bí mật của ba phái Phương Vân Sơn còn nhiều hơn không ít so với Trương Hằng.

- Ô sư đệ đoán không sai! Độc Thiên Bảo đích thật là xen vào sự kiện lần này rồi nhưng ta ở Âu Dương lão tổ nơi đó biết được tin tức còn không chỉ Như thế...

Sau đó Trương Hằng liền nói cho Ô Lăng biết tin tức có liên quan tới Bích Tuyết Tương Vân Tông.

Sau khi nghe được tin tức này, sắc mặt Ô Lăng càng thêm ngưng trọng, cuối cùng thở dài:

- Xem ra muốn độc chiếm bảo vật ở bên trong đó, đã là chuyện không có khả năng rồi.

Trương Hằng cũng thầm gật đầu tán thưởng, ở dưới tình huống như thế. Ô Lăng đưa ra lựa chọn gần như cùng một dạng với Âu Dương Thiên Đức.

Hai người này Tuy rằng đều có dã tâm thật lớn với động phủ. nhưng khi biết được có thể lực Bích Tuyết Tương Vân Tông chen chân vào, thì đều quyết đoán buông bỏ Ý định độc chiếm tất cả bảo vật.

- Dù chúng ta có thể lấy được một phần mười bảo vật trong động phủ cũng đã xem như không tệ rồi.

Ô Lăng lại khôi phục nét mặt bình tĩnh, căn dặn Trương Hằng nói:

- Hy vọng sư huynh cũng có thể khống chế lòng tham của mình! Đối với những người tu tiên chúng ta mà nói có đôi khi có lẽ cần phải liều mạng, nhưng trong phạm vi ích lợi nhất định nào đó sinh mệnh Mới là trọng yếu.

Trương Hằng gật đầu tán thưởng, Ô Lăng này cùng Âu Dương Thiên Đức đều đưa ra quyết định thật có Lý trí bỏ qua phần lớn dã tâm, chỉ mưu đồ một ít lợi ích, cứ như vậy có gặp phải lực cản thì cùng giảm đi nhiều lắm.

Nhưng Âu Dương lão tổ hay là Ô Lăng, bọn họ cũng không có lường trước được là. lúc này thực lực của Trương Hằng đã hoàn toàn vượt ra ngoài phạm vi suy đoán của bọn họ.

Một Luyện Khí Kỳ nho nhỏ như Trương Hằng không ngờ có thể đạt tới thực lực chân chính như hiện giờ.

Đột nhiên, Trương Hằng nghĩ tới một chuyện, liền nói với Ô Lăng:

- Không biết trong tay Ô sư đệ còn có Tinh thạch trung phẩm hay không? Hiện tại ta cần gấp một ít tinh thạch phẩm chất cao.

P/s: Anh em nhấn đùm nút 1 bên dưới nhé:88: Cả Ngàn người vào đọc mà không thấy mấy ai Cảm Ơn cả :94:

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

62. Chương 62: Tài Sản Của Ô Lãng!

Ô Lãng kinh ngạc nói:

- Sư huynh cần những Tinh thạch này làm gì? Cho dù là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bình thường cũng không đủ tư cách sử dụng tinh thạch trung phẩm này.

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi:

- Lần này đến Độc Thiên Bảo mua một ít tài liệu, gần như tiêu hết tinh thạch ta có. mà Lần này ta ở Độc Thiên Bảo còn thu được một kiện trận bàn tàn phá, cần tinh thạch phẩm chất tốt nhất mới có thể khởi động nó.

- Trận bàn?

Mắt Ô Lãng sáng lên:

- Tinh thạch hạ phẩm không thể khởi động được sao?

Trương Hằng gật đầu:

- Cho nên ta cần một ít tinh thạch trung phẩm. Ô sư đệ người nơi này còn có không? Trận bàn sau này vào trong động phủ, nói không chừng sẽ dẫn tới một ít tác dụng.

Đối với chuyện trận bàn, Trương Hằng cũng không giấu Ô Lãng, dù sao thứ này cũng là dùng để đối phó với Âu Dương Thiên Đức.

- Sư huynh vận khí không tệ, không ngờ có thể thu được trận bàn cực kỳ hiếm thấy. Theo ta phỏng chừng, trận bàn sử dụng trung phẩm Tinh thạch mới khởi động, trận pháp của nó phát động thậm chí có thể sinh ra uy hiếp nhất định đối với tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Ô Lãng cũng không có kêu Trương Hằng lấy ra trận bàn, trên mặt lộ ra chút Ý hâm mộ nói.

Trương Hằng thầm nghĩ trong lòng, nếu không phải mình phát lời thề tâm ma làm sao có thể thu được kiện trận bàn này? Tuy nhiên mình cũng vì chuyện này mà nhận một đệ tử đầu tiên trong đời mà còn là một đệ tử có phước linh căn.

- Không biết sư huynh cần nhiều ít tinh thạch trung phẩm?

Ô Lãng mặt không đổi sắc hỏi.

Trương Hằng vừa nghe lời ấy, trong lòng vui mừng. Xem ra trong tay Ô Lãng này đúng là có không ít Tinh thạch trung phẩm, không biết mấy thứ này. hắn lấy ở đâu ra.

Thoáng trầm ngâm một chút. Trương Hằng báo ra một con số:

- Tốt nhất phải có tám khối.

Trận bàn mỗi lần khởi động trận pháp đều phải tiêu hao linh khí của Tinh thạch được khảm trong nó. thời gian sử dụng lâu dài, cũng sẽ hao hết tất cả năng lượng của Tinh thạch bên trong trận bàn.

Trương Hằng cũng không biết bốn khối Tinh thạch trung phẩm có thể duy trì trận bàn này thời gian bao lâu, cho nên báo ra con số tám khối.

Khẽ đưa mắt quan sát Ô Lăng, phát hiện về mặt đối phương cũng không có biến hóa gì. Có thể tám khối tinh thạch trung phẩm còn không có chạm đến điểm giới hạn của hắn.

Ô Lăng cũng không nói thêm gì, chỉ vỗ tay vào túi trữ vật của mình, lập tức từ bên trong xuất ra mười mấy khối Tinh thạch trung phẩm, “rào” một tiếng, rơi trên mặt đất.

- Đây là mười sáu khối trung phẩm Tinh thạch, nếu không đủ có thể tìm tới ta lấy thêm.

Ô Lăng sắc mặt vẫn trầm ổn, một hơi xuất ra mười sáu khối Tinh thạch trung phẩm, mà ngay cả mắt cũng không chớp một cái.

Tài sản của người này dồi dào đến cỡ nào? Trương Hằng không khỏi sinh ra ý niệm như vậy trong đầu. Sớm biết như thế, vừa rồi vì cái gì mình không báo con số nhiều thêm một ít. Trong lòng Trương Hằng hơi có chút tiếc nuối.

Thu hết những Tinh thạch này vào túi trữ vật của mình xong. Trương Hằng liên tục hướng Ô Lăng nói lời cảm tạ.

Ô Lăng đạm cười nói:

- Đây là chuyện phải vậy, huynh đương nhiên có thể nhận lấy mấy thứ này. Nếu còn thiếu gì, cũng có thể đến nơi ta lấy.

Ánh mắt lại rơi xuống túi trữ vật Mới của Trương Hằng. Ô Lăng hơi có vẻ kinh ngạc nói:

- Túi trữ vật này là Âu Dương Thiên Đức đưa cho huynh à? Phẩm chất cũng không tệ lắm!

Trương Hằng cười ha hả nói:

- Túi trữ vật cũ của ta bị hư hỏng rồi! Âu Dương lão tổ cũng là nghĩ tới ích lợi của chính mình, Mới ngoại lệ đưa cho ta túi trữ vật này.

- Lần này huynh rời núi. Âu Dương lão tổ kia không có ngăn cản huynh sao?

Ô Lăng lấy tay sờ má, trên mặt lộ ra vẻ trầm ngâm suy nghĩ.

Mặt Trương Hằng lại biến thành vẻ nghiêm nghị, cười khổ nói:

- Đúng vậy! Không biết Âu Dương lão tổ động tay chân gì ở trên người của ta, mà có thể ở trong phạm vi nhất định cảm ứng được đại khái vị trí của ta.

- Sư đệ dường như rất hiểu biết về lão gia hỏa kia, hơn nữa thần thức cũng rất cường đại, có biết hắn động tay động chân gì ở trên người của ta hay không?

Trương Hằng có chút chờ mong nhìn Ô Lăng.

Ô Lăng gật đầu nói:

- Vậy để ta xem thử! Tuy nhiên ta đã có thể đoán được một phần rồi.

Nói xong, Ô Lăng dùng thần thức quét một vòng ở trên người Trương Hằng, ngay cả túi trữ vật cũng không có buông tha.

Trương Hằng cố sức thu liễm thần thức của mình, hơn nữa còn mở túi trữ vật ra một cái miệng nhỏ để đối phương xem xét.

Dù sao trong túi trữ vật của Trương Hằng cũng không có gì kinh thế hãi tục. Cho dù là Ninh Tuyết Dung biến thành đoá tuyết liên trong đó. Nhiều lắm cũng bị đối phương xem như một loại thiên tài địa bảo nào đó mà thôi.

Hơn nữa, trong tay Ô Lăng nắm giữ “tài phú” dường như rất dồi dào, theo đối phương tiện tay xuất ra tinh thạch trung phẩm thì có thể thấy biết được phần nào, cho nên cũng không sợ đối phương sinh ra lòng tham gì.

Bí mật lớn nhất của Trương Hằng là Biến Thái Công, còn hết thảy mọi thứ khác đều có vẻ bé nhỏ không đáng kể. Mà Biến Thái Công của Trương Hằng tu luyện thì cùng cấp bậc ở Tu Tiên giới cũng không sợ đối phương có thể nhìn ra sơ hở gì.

Một lát sau, Ô Lăng Mới hơi thở phào nhẹ nhõm, nói với Trương Hằng:

- Trong túi trữ vật hắc là không có động tay động chân gì. vấn đề chính là ở trên người của huynh.

Trương Hằng giật mình, nói ra suy đoán trong lòng mình:

- Có phải bởi vì Phệ Hồn cổ này hay không?

Đối với phỏng đoán của Trương Hằng. Ô Lăng cũng không có phủ nhận, mà giọng điệu hơi có vẻ ngưng trọng nói:

- Đúng vậy! Phệ Hồn Cổ này tâm thần tương liên cùng Âu Dương Thiên Đức. trong một khoảng cách tương ứng. lão có thể cảm ứng được đại khái vị trí của huynh. Cái này cùng chưa tính là gì, đáng sợ nhất chính là hắc tu luyện Tử Cực Huyền Ma Công...

Theo trong giải thích vừa rồi Trương Hằng đã biết được Tử Cực Huyền Ma Công là công pháp tu luyện của Tử Cực tán nhân. Bằng vào bộ công pháp này. Tử Cực tán nhân có thể ở trong cùng cấp khó có địch thủ. Có thể nói. một nửa uy danh của Tử Cực tán nhân năm đó đều là đến từ bộ công pháp này.

Bởi vậy có thể thấy được chỗ lợi hại của Tử Cực Huyền Ma Công.

Thần sắc Ô Lăng mang theo vài tia nhớ lại nói:

- Nếu ta không có đoán sai, trên người của huynh, bị hắc đánh dấu một loại pháp thuật truy tung tên là Tử Cực Ấn. Nguyên lý của nó là ghi dấu một loại ấn ký cực kỳ đặc biệt vào trong cơ thể người khác. Loại pháp thuật này cực kỳ bí ẩn người bị trúng thuật rất khó phát hiện tồn tại của nó.

Trương Hằng lộ sắc mặt vui mừng:

- Nói như vậy. sự đệ hắc có biện pháp giải trừ pháp thuật này?

Nếu có biện pháp thoát khỏi loại ấn ký truy tung trên người này, từ đây về sau Trương Hằng đã có thể hoàn toàn thoát khỏi bóng ma của Âu Dương lão tổ, có thể tự do đi bất cứ đâu trong thiên hạ.

Ô Lăng lắc đầu nói:

- Đối với Phệ Hồn Cổ trên người huynh, ta còn có mấy thành nắm chắc giải trừ. nhưng với Tử Cực Ấn này quả thực không giúp gì được rồi.

- Nếu người biết được Tử Cực Ấn trong cơ thể của ta, như thế nào lại không có biện pháp giải trừ?

Trương Hằng chưa từ bỏ Ý định nhìn Ô Lăng hỏi.

Ô Lăng từ trên bờ đoàn đứng lên. đi lại vài bước ở trong phòng, thần sắc không thay đổi nói:

- Nên muốn giải trừ ấn ký này, trừ phi có tu sĩ tu luyện Tử Cực Huyền Ma Công đích thân tới. Nhưng ta cũng không có tu luyện Tử Cực Huyền Ma Công, bởi vì giữa tu sĩ tu luyện công pháp này với nhau, ở một khoảng cách nào đó sẽ sinh ra cảm ứng. Hơn nữa, bộ công pháp này cũng cực kỳ khó tu luyện không có tư chất và nghị lực hơn người là không có khả năng tu luyện thành công.

Trên mặt Trương Hằng thoáng lộ ra vẻ thất vọng, hắc cũng hiểu rõ lời nói của Ô Lăng, Cho dù Ô Lăng có pháp quyết của Tử Cực Huyền Ma Công, cũng đúng là không dám tu luyện. Một khi tu luyện pháp quyết này, hắc sẽ bị Âu Dương Thiên Đức đồng dạng tu luyện Tử Cực Huyền Ma Công phát hiện. Nếu như vậy, hắc cũng không có khả năng ở lại Phương Vân Sơn mười mấy năm nay.

- Huynh cũng không cần lo lắng, kỳ thật chỉ cần tìm một tu sĩ tu vi cao hơn Âu Dương lão tổ. cũng có hi vọng giải trừ Tử Cực Ấn trên người huynh. Theo ta phỏng chừng, lúc này Âu Dương Thiên Đức cũng chỉ là tu sĩ Kết Đan tiền kỳ. Ở toàn bộ Tam Tinh Vực, tu sĩ Kết Đan Kỳ không tính là hiếm thấy, cũng có thể gặp được, đến lúc đó chỉ cần trả một ít cái giá phải trả, liền có thể được đối phương trợ giúp giải trừ.

Ô Lăng khuyên bảo.

- Tốt lắm, chỉ cần chuyển đi động phủ lần này có thể thành công, hết thủy cũng đều dễ tính!

Trương Hằng cũng Chỉ có thể thầm than xui xẻo mà thôi.

Ô Lăng lại đưa mắt nhìn túi trữ vật của Trương Hằng, cười nói:

- Sư huynh lần này đi Độc Thiên Bảo mua hai tấm phù triệu bạc ba?

Trương Hằng cũng không kỳ quái, chính vừa rồi đã để cho đối phương kiểm tra túi trữ vật của mình, liền gật đầu nói:

- Cái này cũng là ta cấp cho mình nhiều thêm một ít con bài chưa lật.

Ô Lăng cười ha hả:

- Sư huynh vì sao không nói sớm một chút? Phù triệu bạc ba này. trong tay sư đệ ta cũng có một mớ.

Trương Hằng hơi sửng sốt:

- Chẳng lẽ người cũng đi mua?

Ô Lăng mỉm cười không nói, vỗ tay vào túi trữ vật, từ bên trong xuất ra một nắm phù triệu màu sắc không giống nhau, ở trong phòng lập tức sinh ra sóng dao động linh lực đặc thu.

- Đây đều là phù triệu bạc ba?

Trương Hằng không dám tin hỏi. thần sắc vô cùng kinh ngạc.

- Ủ! Toàn bộ đều là phù triệu bạc ba, trong tay ta những thứ này đại khái có hơn năm mươi tấm, cứ để lại cho sư huynh phòng thân đi!

Ô Lăng cười ha hả đưa những phù triệu này cho Trương Hằng.

Đây chính là phù triệu bạc ba mỗi tấm đều có giá trị hơn một trăm Tinh thạch, không ngờ người này có thể một lần xuất ra nhiều như vậy?

Trương Hằng tiếp nhận một nắm phù triệu bạc ba. sắc mặt có hơi quái dị. nhưng vẫn là thu cất những phù triệu này vào túi trữ vật.

Tư sản trong tay Ô Lăng này lại vượt ra ngoài tưởng tượng của Trương Hằng. Hắn thầm nghĩ: “Người này có thể có liên quan với tổ tông của Đường gia hay không đây?”

Trương Hằng có cảm giác người này có tư sản còn dồi dào hơn so với Âu Dương lão tổ.

Đột nhiên, trong lòng Trương Hằng nảy sinh ra một ý tưởng, hay là Ô Lăng này vốn chính là người của Đường Phương Chu. hoặc là nói. hắn kế thừa Y bát của Đường Phương Chu?

Đường Phương Chu, vị tu sĩ Kết Đan này đã chết mấy trăm năm về trước, chẳng lẽ còn không cam chịu chết âm thầm, vì tư lợi bản thân đã đề nghị ra ván cờ mấy trăm năm sau tung Hoàn thiên hạ?

Giờ khắc này, Trương Hằng đối với vị tiền bối trên danh nghĩa có thể xem như tổ tông của mình kia, sinh ra lòng kiêng kỵ thật sâu sắc. Mặc dù đối phương là một người đã mất rồi.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

63. Chương 63: Thiếu Niên Nam Minh!

Nhoáng một cái, thời gian đã trôi qua hơn mười ngày. cuộc sống thường ngày của Trương Hằng cũng trở nên đơn điệu hẳn lên.

Mấy ngày nay, Phương Vân Sơn phá vỡ sự yên tĩnh lúc trước, gần như tất cả đệ tử bế quan đều ra khỏi luyện công phòng. Mà giờ phút này, Đại Hội Phương Vân đang tổ chức cũng đã trải qua nhiều ngày.

Hôm nay, trên Phương Vân Sơn nho nhỏ này lại tiếp đón một nhóm ước chừng hơn mười người khách nhân tôn quý.

Chỉ có một số ít người biết được mười mấy người này là Bích Tuyết Tương Vân Tông từ ngoài mấy ngàn dặm bí mật tới đây.

Nhìn ra xa xa sẽ phát hiện có một đám mây dài đến mười mấy thước đang từ trên tầng mây cấp tốc bay tới.

Hình dáng đám mây này cùng những đám mây bình thường gần như giống nhau như đúc. Đám mây giống như bông hoa trắng Tinh không nhiễm một hạt bụi nhỏ. Nhưng tốc độ của nó thật đúng là vượt qua sức tưởng tượng, so với tốc độ của một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bình thường cỡi độn quang còn nhanh hơn gấp mấy lần.

Trong quá trình phi hành, các đám mây chung quanh như bị một luồng cuồng phong đẩy vệt ra, tầng mây xao động cuộn cuộn.

Hơn mười người trên đám mây này do hai người dẫn đầu. một người trong đó là một tu sĩ trung niên tướng mạo bình thường. Trong tay hắn nắm linh quyết, khống chế đám mây chở mười mấy người, mà trên mặt thần sắc tự nhiên, không lộ ra vẻ cố hết sức chút nào.

Với thái độ khoan thai khống chế pháp bảo phi hành dưới chân như thế. xem ra thực lực của tu sĩ trung niên này ắt hẳn phải mạnh hơn mấy bậc so với tu sĩ Kết Đan Kỳ của ba phái Phương Vân Sơn.

Trừ vị tu sĩ trung niên ra. còn lại hơn mười người nữa. phần lớn đều là tu sĩ trẻ tuổi chừng hai mươi tuổi. thậm chí còn có mấy người Mới mười mười tám tuổi.

Mà các tu sĩ trẻ tuổi này, tu vi gần như toàn bộ đều Ở Luyện Khí hậu kỳ trở lên. cả nhóm đều khí độ phi phàm, nam anh tuấn tiêu sái, nữ tuyệt đẹp vô song, thần thái đều đầy vẻ tự tin và ung dung.

Còn một người cầm đầu kia là một thiếu niên chừng mười lăm mười sáu tuổi. Thiếu niên này mặc một bộ áo bào màu đen. sắc mặt lãnh đạm, hai mắt sâu thẳm lạnh giá, khí tức trên người lại hoàn toàn thu liễm. Cả người đứng ở nơi đó giống như một vị chí cường giả nhìn xuống thế giới.

Các tu sĩ còn lại nhìn về phía thiếu niên này trong mắt đều mang theo vài phần sợ hãi và khâm phục. Mặc dù là vị trung niên Kết Đan Kỳ đứng bên cạnh thiếu niên đó. đối với hắn cũng có vài phần kính sợ.

Ngoài ra, bên cạnh thiếu niên còn có một thiếu nữ lạnh lùng, trên gương mặt tuyệt mỹ nghiêng nước nghiêng thành nhưng lại không lộ chút biểu tình gì. Nàng lẳng lặng đứng phía trên pháp bảo đám mây. thân thể mềm mại vẫn không nhúc nhích, giống như một pho tượng điêu khắc nữ thần.

- Sắp đến Phương Vân Sơn rồi! Các người đến nơi tốt nhất là không nên gây nhiều chuyện thị phi. Dù sao chúng ta còn phải ở lại chỗ này gần một năm.

Vị tu sĩ trung niên Kết Đan đặng đồ mọi người.

- Dạ. Tôn sư bá!

Đối với lời nói của tu sĩ Kết Đan Kỳ họ Tôn, đa số tu sĩ ở đây cũng không dám nhiều lời.

Thiếu niên cầm đầu mặc bào đen khê cau mày, giọng điệu lạnh như băng nói:

- Tôn sư huynh! Chúng ta có cần phải làm như vậy không? Một Phương Vân Sơn nho nhỏ chẳng lẽ còn cần chúng ta thận trọng như vậy? Cho dù tiêu diệt toàn bộ ba môn phái trên núi này cũng không ai dám nói gì.

Thiếu niên này vừa lên tiếng, các tu sĩ trẻ tuổi chung quanh đều ngoan ngoãn ngậm miệng, cả đám im lặng chờ thiếu niên này nói tiếp.

- Nam Minh sư đệ! Người có điều không biết, hành động lần này không nên quá mức khoa trương. Sư tôn vì để che giấu các trưởng lão khác trong môn phái đúng là phải chuẩn bị một thời gian lâu dài!

Tu sĩ Kết Đan họ Tôn đối với vị sư đệ kêu là Nam Minh này cũng không dám có chút chậm trễ. liên tục dùng thần thức truyền âm giải thích cho hắn. trên mặt còn mang theo vẻ cười khổ.

Vị Nam Minh sư đệ này của hắn là một vị thiên tài tu luyện có được linh căn cực phẩm, một thân tu vi ở một năm trước đã đạt tới giai đoạn Luyện Khí đại viên mãn. nếu không vì hành động lần này. hắn đã sớm thăng cấp lên Trúc Cơ Kỳ rồi.

Mà tới nay Nam Minh chỉ mới mười sáu tuổi!

Một tu sĩ mới mười sáu tuổi có thể đạt tới Trúc Cơ Kỳ. đây là tồn tại khủng bố đến cỡ nào! Với tiến độ của hắn như vậy. tương lai tấn chức Nguyên Anh Kỳ thậm chí Hóa Thân Kỳ cũng không phải là chuyện khó.

Tuy rằng hắn là sư huynh, tu vi cũng cao hơn xa đối phương, nhưng trung niên họ Tôn cũng không dám mảy may coi thường Nam Minh.

Nam Minh trầm mặc một lúc lâu. dường như hiểu rõ ý trong lời nói của tu sĩ Kết Đan họ Tôn. nhưng ánh mắt lại nhìn vào mỹ nữ lạnh như băng đứng một bên.

- Mộ Tuyền sư muội! Chuyển đi động phủ lần này. muội và ta hai người liên thủ. khẳng định có thể chiếm hết tất cả bảo vật, không biết sư muội có dự tính gì không?

Khóe miệng Nam Minh lộ ra vẻ tươi cười, dùng giọng điệu ôn hòa nói với vị Mộ Tuyền sư muội.

Đôi con ngươi đen lánh như nước của Mộ Tuyền nhìn chăm chú Phương Vân Sơn cách đó không xa, dường như phá vỡ dãy núi nối liền nhau đó. thấy được chỗ không gian xa xôi vô hạn. Thật lâu sau, nàng mới thốt ra vài chữ:

- Hành động lần này nhất định là vạn phần Phiêu lưu!

Vừa nghe Mộ Tuyền cho ra kết luận này. bất luận là tu sĩ trung niên Kết Đan Kỳ, hay là thiếu niên Nam Minh có thiên tư ngút trời kia đều không khỏi biến sắc. Dường như Mộ Tuyền sư muội này có năng lực biết trước sự việc.

- Vì sao lúc Mộ sư muội còn ở trên núi, không có đoán trước được kết quả này?

Tu sĩ Kết Đan họ Tôn lộ thần sắc ngưng trọng hỏi.

ở toàn bộ Bích Tuyết Tương Vân Tông, người có được linh căn cực phẩm Tuy rằng cũng rất ít, nhưng luôn luôn có một ít người cá biệt như vậy.

Vị Mộ sư muội này cũng là người có Linh căn cực phẩm. Nhưng lại là một loại linh căn thiên phú cực kỳ hiếm thấy, đó chính là biết trước được tương lai.

Thiên phú kỳ lạ như vậy ở toàn bộ Tam Tinh Vực cũng cực kỳ hiếm thấy. Tu sĩ có được loại linh căn thiên phú này có thể mơ hồ cảm ứng được quỹ tích của vận mệnh, từ đó trên con đường tu tiên dài đằng đằng, có thể tránh thoát được một số kiếp nạn nào đó. cũng có thể sinh tồn tốt hơn trên thế giới này.

Mộ Tuyền với thần sắc lạnh như băng, cũng không mảy may khách sáo chút nào nói với tu sĩ Kết Đan họ Tôn:

- Hừ! Tuy rằng ta có được bản lĩnh biết trước tương lai. Nhưng cũng không thể đoán trước thời gian xa như vậy. Chỉ khi nào ta thực sự tới Phương Vân Sơn. loại cảm giác này mới chính thức xuất hiện.

- Nếu sư muội đã cho ra kết luận này. như vậy hành động lần này của chúng ta nhất định phải hết sức cẩn thận, gạt bỏ tất cả lòng khinh thị.

Trung niên họ Tôn khẽ thở dài một hơi.

Từ đó về sau, mấy người trên đám mây rơi vào tĩnh lặng. Trung niên họ Tôn không chế đám mây rất nhanh liền bay tới phía trên Phương Vân Sơn.

Một kiện pháp bảo phi hành như vậy đi vào trên bầu trời Phương Vân Sơn. đương nhiên dẫn tới chú ý của không ít người.

Chỉ trong chớp lát, từ ba hướng Phương Vân Sơn bay tới bốn người. Trong đó còn có Kết Đan Kỳ Âu Dương Thiên Đức. sắc mặt của lão ngược lại rất bình thản.

Âu Dương Thiên Đức không chế độn quang màu tím nhạt, rất nhanh cùng Hỏa Vân chân nhân của Hỏa Vân Tông gặp nhau.

Hỏa Vũ chân nhân cười ha hả:

- Âu Dương lão tiểu tử! Cuối cùng ngươi cũng bò hết ra đây!

Âu Dương Thiên Đức hừ nhẹ một tiếng:

- Lão quỷ ngươi không phải cũng ra đây rồi sao? Nghe nói thời gian gần đây ngươi còn thu được một tên đồ đệ tốt. thật đúng là có phúc nha!

Hỏa Vũ chân nhân vuốt nhẹ chòm râu của mình, trên gương mặt đỏ hồng mãn nguyện nói:

- Có thể gặp được Thụy nhi hết sức ngay thẳng như vậy. đúng là duyên phận lớn lao của lão phu...

Hai người vừa trò chuyện, vừa bay đi về hướng pháp bảo đám mây trên bầu trời.

Mà hai vị một nam một nữ còn lại là tu sĩ Kết Đan của Tiên Vân Tông.

Nam chính là một lão già mặc nho bào, thần thái bình thản, dường như cũng không có vì Bích Tuyết Tương Vân Tông đến mà hiện ra vẻ lo lắng.

Vị mỹ phụ dáng vẻ thùy mị thì duy trì im lặng không nói gì, đi theo sát bên cạnh lão. Nhưng trong đôi mắt đẹp hơi lộ ra vẻ lo lắng.

- Người tới có phải khách quý Bích Tuyết Tương Vân Tông? Lão phu là Khuê Vân Hạc Tiên Vân Tông, vị này chính là trưởng lão Tĩnh Phong của bốn phái.

Lão già nho bào đứng phía trên độn quang màu xanh, cùng trưởng lão Tĩnh Phong bên cạnh, cách pháp bảo đám mây Chỉ có mấy trượng xa. Đối diện cùng hơn mười người đối phương, vẻ mặt vẫn ung dung bình thản lên tiếng nói.

Mà lúc này, Âu Dương lão tổ của Phong Hành Môn cùng Hỏa Vũ chân nhân của Hỏa Vân Môn cũng bay tới nơi. tụ hợp cùng một chỗ với hai vị tu sĩ Kết Đan Kỳ của Tiên Vân Tông.

Đối mặt với nhiều tu sĩ Kết Đan Kỳ như vậy. mười một người đứng trên pháp bảo đám mây vẫn không lộ vẻ khác thường chút nào. dường như tu sĩ Kết Đan Kỳ ở trong mắt bọn họ cũng không đáng giá nói tới.

Đối với câu hỏi của tu sĩ ba phái Phương Vân Sơn. Nam Minh cùng Mộ Tuyền cũng không có trả lời, đương nhiên lên tiếng trả lời là tu sĩ Kết Đan họ Tôn. Hắn hơi híp mắt đánh giá bốn vị tu sĩ Kết Đan Kỳ ở đối diện, ánh mắt hơi ngừng lại trên người Âu Dương Thiên Đức một chút, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc.

- Bản nhân là Tôn Lâm. đại biểu sư tôn Thiên Lai thượng nhân, dẫn dắt mười đệ tử tới đây cùng quý tông làm một chút trao đổi.

Trên mặt Tôn Lâm mang theo vẻ tươi cười không phân biệt thực giả. cũng không có giới thiệu mười tu sĩ Luyện Khí Kỳ trên đám mây.

- Thiên Lai thượng nhân?

Mấy vị tu sĩ Kết Đan Kỳ ba phái Phương Vân Sơn nghe tới tên hiệu này. trong lòng cũng thầm giật mình, uy danh của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đích xác không thể coi thường.

Thiên Lai thượng nhân chính là một vị trưởng lão của Bích Tuyết Tương Vân Tông, mấy người Âu Dương lão tổ đều có nghe qua danh tiếng.

Mấy người Âu Dương đưa mắt nhìn nhau vài lần, trong mắt đều mang theo vẻ chưa xốt. không nghĩ tới bí mật của động phủ cuối cùng cũng kinh động tới nhân vật cấp Nguyên Anh Kỳ. Hiện tại chỉ còn hy vọng là vị lão quái Nguyên Anh Kỳ kia không đích thân ra tay. Nói cách khác, ba phái Phương Vân Sơn chỉ sợ ngay cả một chút cơ hội cũng không có.

Đồng thời các tu sĩ Kết Đan Kỳ của ba phái Phương Vân Sơn tự nhiên cũng quan sát đến thực lực của mười tên thanh niên trên đám mây. Tu vi của những tu sĩ này đều là Luyện Khí hậu kỳ trở lên. trong đó có mấy người còn là giai đoạn Luyện Khí đại viên mãn, thậm chí cách Trúc Cơ Kỳ cũng không bao xa. Hơn nữa xem theo khí tức phát ra từ trên thân những người này. cũng đều vượt qua tu sĩ cùng cấp. Cũng không biết bọn họ sử dụng là linh khí cấp bậc gì, nhưng quan sát từ trung phục trên người bọn họ, mỗi người đều có một kiện linh khí phòng ngự!

Tôn Lâm thấy rõ thần sắc biến đổi của ba vị tu sĩ Phương Vân Sơn ở trong mắt. Hắn phát ra thân thức lướt qua phạm vi mấy chục dặm. trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, nhìn về phía Khuư Vân Hạc của Tiên Vân Tông hỏi:

- Quý phái đang cử hành đại hội đấu pháp thì phải?

Khuư Vân Hạc không nghĩ tới thân thức của đối phương lại có thể phát hiện sự việc trên Tiên Vân Tông cách nơi đây tới năm sáu mươi dặm. trên mặt lộ ra vẻ tươi cười ôn hòa:

- Ba phái Phương Vân Sơn chúng ta đang cử hành Đại Hội Phương Vân mỗi trăm năm tổ chức một lần, hiện tại đã tới mấy ngày cuối cùng rồi.

Tôn Lâm còn chưa kịp lên tiếng, lại truyền đến thanh âm lạnh, như băng của Nam Minh đứng ở một bên:

- Đại Hội Phương Vân? Tốt lắm. chúng ta hãy tới kiến thức một chút, xem ba phái Phương Vân Sơn các người có nhân vật nào cao siêu!

Lời vừa nói ra, bốn người Khuư Vân Hạc đều biến sắc, ánh mắt đều rơi xuống trên người vị thiếu niên tên là Nam Minh này.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

64. Chương 64: Đại Hội Phương Vân.

Bốn vị tu sĩ Kết Đan Kỳ trên Phương Vân Sơn không khỏi hai mắt nhìn nhau, không nghĩ tới một tên tu sĩ Luyện Khí Kỳ trong đám người đối phương cũng dám tùy tiện nói chen vào các tiền bối Kết Đan Kỳ đang nói chuyện với nhau, mà còn là một bộ dáng như ta là kẻ chủ đạo.

Trong mắt Hỏa Vũ chân nhân Hỏa Vân Môn lộ rõ vẻ tức giận:

- Một tu sĩ Luyện Khí Kỳ nho nhỏ như ngươi có tư cách lên tiếng sao?

Lời này vừa nói ra. ba tu sĩ Kết Đan Kỳ của Phương Vân Sơn kia đều thở dài trong lòng, thâm mắng Hỏa Vũ chân nhân lỗ mãng.

Phía trên đám mây này rõ ràng là do Tôn Lâm cùng thiếu niên áo bảo đen này cầm đầu. Hơn nữa thiếu niên áo bảo đen này chỉ mới mười lăm mười sáu tuổi, mà một thân tu vi lại tiếp cận Trúc Cơ Kỳ. thiên tài như vậy, Khẳng định địa vị của hắn ở Bích Tuyết Tương Vân Tông cũng không thấp kém.

Trong ánh mắt sâu thẳm lạnh băng của Nam Minh hiện lên một tia sát khí. hắn nhìn chằm chằm vào Hỏa Vũ chân nhân:

- Một tu sĩ Kết Đan Kỳ mà cũng dám vô lễ ở trước mặt Nam Minh ta, có tin hiện tại ta có thể giết chết ngươi hay không?

Một tu sĩ Luyện Khí Kỳ lại dám phát ngôn bừa bãi giết chết lão tổ Kết Đan Kỳ? Mọi người ở đây đều cảm thấy không thể tin được.

Trong lúc nhất thời, mười mấy người tại đây đều rơi vào tĩnh lặng.

Dưới ánh mắt của Nam Minh, không ngờ Hỏa Vũ chân nhân cảm nhận được một áp lực mơ hồ. Đầu tiên là sững sốt. sau đó chợt bừng tỉnh, ngay lúc lão chuẩn bị phát tác, Tôn Lâm bên cạnh Nam Minh liên tục lên tiếng khuyên giải.

- Vị đạo hữu này đừng nổi giận! Nam Minh là sư đệ của ta, cũng là môn đồ đặc ý nhất trước nay của Thiên Lai thượng nhân sư tôn ta. nếu có chỗ nào đắc tội. Tôn Lâm xin thay mặt xin lỗi.

Lời nói của Tôn Lâm giống như tạt một chậu nước lạnh, khiến cho lửa giận trong lòng Hỏa Vũ chân nhân lập tức tắt ngóm.

Bốn vị tu sĩ Kết Đan Kỳ của Phương Vân Sơn tự nhiên có thể cảm nhận được hàm nghĩa trong câu nói của Tôn Lâm, xin lỗi là giả. chỉ sợ cảnh cáo và uy hiếp mới là thật.

- Thì ra là ái đồ của Thiên Lai thượng nhân, là tại hạ nhìn lầm rồi.

Hỏa Vũ chân nhân cất tiếng cười ha hả. sắc mặt hơi có chút khó coi. nhưng cũng Chỉ có thể cố kiềm chế nổi oán hận trong lòng.

Tốt nhất không nên đắc tội với người thiếu niên thiên tài này! Bốn người Âu Dương lão tổ không khỏi cho ra một kết luận như vậy.

Không chỉ là sư tôn Nguyên Anh Kỳ sau lưng hắn. mà với tiềm chất của hắn sau này thành công đột phá trở thành Nguyên Anh Kỳ, cũng không thể tùy tiện đắc tội với hắn. Nếu không một chút sơ suất đều đủ để cho ba phái Phương Vân Sơn bị diệt môn.

Giờ này, tận đáy lòng bốn tu sĩ Kết Đan Kỳ ba phái Phương Vân Sơn. đều sinh, ra một mối bất đắc dĩ và bi thương.

Từ khi nào thì bắt đầu. một lão tổ Kết Đan Kỳ của Phương Vân Sơn. còn phải ăn nói khép nép ở trước mặt một tên tu sĩ bậc thấp còn chưa đủ lông đủ cánh.

Khuu Vân Hạc lão tổ Tiên Vân Tông lại quan sát một vòng, ánh mắt dừng hơi lâu trên người Nam Minh và Mộ Tu vên, đáng vẻ tươi cười hiện rõ ra ngoài nói:

- Nếu vị Nam Minh đạo hữu này có hứng thú với Đại Hội Phương Vân, vậy mời các vị cùng đi xem.

Nam Minh mặt không đổi sắc. khẽ hừ một tiếng, lạnh, nhạt nói:

- Tốt lắm. người dẫn đường đi.

- Được được...

Khuu Vân Hạc hướng Nam Minh cười, rồi ở phía trước dẫn đường cho những người này.

Cứ như vậy. Nam Minh nói một câu. liền quyết định hướng đi cho mười mấy người trước mắt này.

Địa điểm Đại Hội Phương Vân tổ chức ở trên Thiên Linh Phong của Tiên Vân Tông, cách nơi đây chỉ chừng năm sáu mươi dặm. mặc dù có tu sĩ Kết Đan Kỳ khổng chế pháp bảo. cũng không thể mau chóng đến nơi, ở trên đường phi hành, tự nhiên không thể không nói chuyện với nhau.

Một Lần nữa ánh mắt Tôn Lâm của Bích Tuyết Tương Vân Tông lại rơi xuống trên người Âu Dương lão tổ. trong mắt lộ ra vẻ khác lạ.

Âu Dương Thiên Đức đã sớm phát hiện vị tu sĩ Kết Đan Kỳ này dường như cảm thấy thực hứng thú với mình, trong lòng lão cũng không yên. không biết đối phương có Ý định gì.

Tuy rằng đều là tu sĩ Kết Đan Kỳ. nhưng tu vi của Tôn Lâm rõ ràng cao hơn mấy người Âu Dương lão tổ.

- Không biết vị đạo hữu này xưng hô như thế nào?

Tôn Lâm mặt mang ý cười hướng về Âu Dương lão tổ nói.

Âu Dương lão tổ tuy rằng rất buồn bực trong lòng, nhưng vẫn rất nhanh trả lời:

- Tại hạ họ kép Âu Dương, tên Thiên Đức. không biết Tôn đạo hữu có gì chỉ giáo?

Tôn Lâm “A” một tiếng, làm như thực tùy ý nói:

- Đạo hữu khiến ta nghĩ tới một vị cao nhân Nguyên Anh Kỳ mấy trăm năm trước. Vị tiên bối ấy là một tán tu. hơn nữa có danh tiếng vang dội tên là Tử Cực tán nhân.

Thời điểm nói lời này. Tôn Lâm mặt không đổi sắc quan sát thần thái của Âu Dương Thiên Đức, nhưng cũng không có phát hiện manh mối gì.

- Tử Cực tán nhân? Người này ta chưa nghe nói qua. ta cũng chỉ trăm năm gần đây mới đạt tới Kết Đan Kỳ.

Âu Dương Thiên Đức nói trên mặt mang theo vài tia nghi hoặc.

- Đạo hữu vì sao đột nhiên lại hỏi chuyện này?

Âu Dương Thiên Đức hỏi ngược lại.

Tôn Lâm lập tức cười ha hả:

- Chẳng qua đột nhiên nhớ tới người này mà thôi!

Trên Thiên Linh Phong. Tiên Vân Tông.

Trương Hằng yên lặng đứng trong đám đông người, nhìn chăm chú vào dài đấu pháp được bao phủ trong vầng hào quang màu xanh.

Hắn ở trong này xem đấu đã mấy ngày, cũng không phát hiện được bao nhiêu tu sĩ thực lực xuất chúng, cũng không hứng thú mấy với các trận tỷ thí đấu pháp trên đài.

“Chẳng lẽ dưới Trúc Cơ Kỳ. không có người nào có thể sinh ra uy hiếp với mình?” Trương Hằng thầm nghĩ trong lòng.

Tuy rằng đấu pháp trên Đại Hội Phương Vân. Trương Hằng không xem vào mắt. nhưng hắn vẫn kiên trì mỗi ngày tới đây quan sát từng trận tỷ thí đấu pháp.

Cách hắn chừng hơn mười thước, Ô Lăng đang hết sức chăm chú quan sát mỗi trận đấu pháp, bộ dáng hắn si mê đến cực điểm.

Cùng so sánh với người này. đúng là mình còn thiếu một chút kiên nhẫn. Trương Hằng rất bội phục sự nhẫn nại của Ô Lăng, nhưng hắn không tin người này lại sinh ra hứng thú gì với những trận đấu ở trình độ như vậy.

Trong trận tỷ thí trước đó Ô Lăng đã được xếp vào tốp hai mươi của Phương Vân, giờ phút này cũng không có chuyện gì làm.

Rốt cục, đấu pháp vòng một trên đài đã xong.

Lúc này. một vị trưởng lão Trúc Cơ Kỳ đứng đây nói với mọi người phía dưới:

- Bắt đầu từ trận tỷ thí tiếp theo, chính là tranh giành mười hạng đầu của Đại Hội Phương Vân.

Các tu sĩ dưới đài xao động một hồi. tốp mười người đứng đầu Phương Vân Mới là mục tiêu của phần đông tu sĩ lần này. nhưng loại quang vinh này nhất định vô duyên với đa số tu sĩ dưới đài.

- Trận tỷ thí tiếp theo là giữa Cát Vân của Tiên Vân Tông và Vũ Văn Lâm của Phong Hành Môn.

Tiếng nói vừa dứt. dưới đài lại ồ lên một tràng, ngay cả Trương Hằng đều hứng thú hẳn lên.

Cát Vân của Tiên Vân Tông và Vũ Văn Lâm của Phong Hành Môn đều là tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn của Phương Vân Sơn tuyệt đối là đứng đầu trong toàn bộ lớp đệ tử tu vi Luyện Khí Kỳ ở Phương Vân Sơn. so với Lý Phong Tử còn cao hơn một bậc.

ở trong các trận tỷ thí trước, bởi vì Giới cao tăng Phương Vân Sơn cố ý an bài. những đệ tử đỉnh cao này cũng không có giao đấu với nhau. Bình thường đều với ưu thế tuyệt đối thoải mái thắng được đối thủ. Chính vì thế, sân đấu thiếu phần kịch vì không có trận đấu ngang sức ngang tài.

Lúc này tiếng nói vừa dứt. hai bóng người gần như là cùng một lúc nhẹ nhàng rơi xuống phía trên đài đấu pháp.

Một bên là Cát Vân của Tiên Vân Tông thần thái ôn hòa, bên kia là Vũ Văn Lâm của Phong Hành Môn sắc mặt lạnh lùng.

Cùng một lúc rơi trên đài hai người đều có ý đồ giành ra tay trước, trong chớp mắt linh khí trong tay liền xé gió bay ra.

Cùng lúc. trên thân thể hai người đều dâng lên vòng phòng hộ linh khí màu xanh, trong mơ hồ Chỉ có thể nhìn thấy thân ảnh mờ ảo của bọn họ.

Trên bầu trời, hai kiện linh khí cũng bắt đầu giao kích nhau, phát ra từng tiếng nổ ầm vang chói tai.

Cát Vân điều khiển chính là một kiện linh khí trung phẩm có hình cái đĩa. Linh khí này

tên là Mãn Nguyệt, bằng cỡ cái khay tròn, ở giữa có mấy lỗ hồng hình tròn, bộ vị chung quanh lóe ra những lưỡi dao mỏng như cánh ve.

ở dưới kích phát linh quyết của Cát Vân. Mãn Nguyệt xoay tròn rất nhanh trên không trung, phát ra âm thanh ma sát không khí chói tai. Kèm theo công kích của Mãn Nguyệt. từng luồng đao phong vô hình hình vành cung bắn tung về hướng Vũ Văn Lâm.

Vũ Văn Lâm dường như không nhìn thấy đao phong hình vành cung kia. vầng hào quang màu xanh chung quanh thân thể tăng vọt. ngăn cản toàn bộ đao phong ở ngoài thân thể.

Hắn đang khống chế chính là một kiện linh khí hình viên cầu lóe ra tia lửa điện. Linh khí này tên là Hỏa Lôi Cầu. lớn bằng cỡ đầu trẻ con.

Dưới khống chế của Vũ Văn Lâm. Hỏa Lôi cầu lơ lửng trên không trung, từng luồng lôi điện dao động, lúc này đang không ngừng tụ tập linh khí. Trong không khí cũng phát ra một cỗ áp lực.

- Không ngờ là linh khí thượng phẩm!

Dưới đài có người cả kinh kêu lên.

Ánh mắt Trương Hằng cũng sáng ngời, hắn cũng là lần đầu tiên nhìn thấy có người sử dụng linh khí thượng phẩm. Hắn cảm nhận được uy lực của nó cường đại hơn rất nhiều so với linh khí trung phẩm.

Tuy nhiên, trong lòng Trương Hằng cũng sinh ra một nghi vấn, Vũ Văn Lâm này là đệ tử của Phong Hành Môn, tuy rằng đạt tới giai đoạn Luyện Khí đại viên mãn. nhưng có khả năng có được linh khí thượng phẩm cùng ra ngoài dự đoán của mọi người.

Cho dù phía sau có chỗ dựa là một tu sĩ Kết Đan Kỳ. trong tay Trương Hằng lúc này cũng không có Linh khí thượng phẩm.

Từ trên bầu trời truyền xuống một tiếng nổ vang, trong Hỏa Lôi cầu phát ra từng luồng lôi điện xen lẫn với mây lửa.

Mấy chục luồng lôi điện cùng từng phiến Hỏa Vân kết hợp cùng một chỗ. hình thành một lưới hỏa lôi dày đặc, khí thế mãnh liệt đánh úp tới hướng Cát Vân.

Cát Vân biến sắc mặt. hắn cũng thật không ngờ đối phương có thể có được Hỏa Lôi cầu với uy lực lớn như thế. Trong hàng linh khí thượng phẩm. thứ này đúng là có uy lực vượt hơn xa những kiện bình thường.

Cát Vân biến sắc vội khống chế linh khí hình vành trăng cấp tốc chém vào lưới hỏa lôi từ trên không trung đang ập xuống.

“Keng keng keng...”

Trong không khí phát ra từng tràng tiếng nổ vang, hỏa vân và lôi điện lan ra đầy trời.

Trên lưới hỏa lôi cũng bị phá vỡ thành một cái lỗ hổng.

Thế nhưng đúng lúc này. Hỏa Lôi cầu trên không trung phát ra hồng quang chói mắt. lưới hỏa lôi mơ hồ đã xảy ra một chút biến hóa.

Vũ Văn Lâm đứng ở trên đài. khóe miệng lóe ra một tia cười lạnh.

- Không xong!

Cát Vân có cảm giác không đúng, kêu lên.

Ầm

Một tiếng nổ truyền ra khắp phạm vi mây dậm.

Lưới hỏa lôi đột nhiên bùng nổ. lôi hỏa kịch liệt bắn tung ra khắp bốn phía, lưu lại ở trên cấm chế chung quanh đài đấu pháp từng gợn sóng lẫn lộn.

“Keng” một tiếng, cả vật thể linh khí hình vành trăng của Cát Vân cháy khét, vô lực từ trên không trung rơi xuống.

Bản thân Cát Vân cũng sắc mặt tái nhợt, thần thức dường như đã bị thương không nhẹ.

- Vũ Văn Lâm của Phong Hành Môn thắng!

Không hề nghi ngờ. Vũ Văn Lâm giành được thắng lợi.

ở trên không trung đài đấu pháp ước chừng trăm mét. có mười mấy người đang chăm chú nhìn xuống trận chiến phía dưới mặt đất.

Tuy nhiên có lẽ đo thi triển pháp thuật nào đó. người phía dưới không thể nhìn thấy những người này.

Đứng phía trên pháp bảo đám mây. Nam Minh khinh thường liếc mắt nhìn mấy vị tu sĩ Kết Đan Kỳ ở đối diện, không thèm che dấu Ý khinh thị trên mặt. trong miệng cười lạnh nói:

- Đây là Đệ tử đỉnh cao của Phương Vân Sơn các ngươi à? Còn tệ hơn so với trong tưởng tượng của ta...

- Trận tiếp theo. Vương Viên của Tiên Vân Tông đấu với Lý Hoành của Phong Hành Môn.

ở dưới đài Trương Hằng đầu tiên là sửng sốt. tiếp theo sau lại lộ ra vẻ cười vui. hai người này vừa khéo có liên quan với hắn.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

65. Chương 65: Huyết Ma Chân Kinh.

Trương Hằng đều có hiểu biết về hai người trên đài.

Lý Hoành tự nhiên không phải nói nhiều, cùng môn phái với Trương Hằng. Lúc trước Trương Hằng còn lấy túi trữ vật của người này. nhưng lại tha cho đối phương một mạng.

về phần Vương Viên của Tiên Vân Tông, nghe nói người này cực kỳ diệu thấp, bởi vì ăn lầm loại đan dược nào đó khiến cho hình thể lúc này mập mạp vô cùng, tu vi nhìn qua chỉ khoảng Luyện Khí trung kỳ.

Trương Hằng có chút buồn bực. Bằng vào thực lực hai người này theo Lý mà nói muốn tiến vào Top 10 của Đại Hội Phương Vân, hy vọng không lớn Theo Lý mà nói. bằng vào thực lực của hai người này thì không có hy vọng quá lớn tiến vào top 10 Phương Vân Đại Hội này.

Mặc dù Lý Hoành mặc dù có tu vi Luyện Khí hậu kỳ, nhưng tiếc rằng hai kiện Linh khí trên người đã sớm bị Trương Hằng luyện hóa. Mặc Cho dù Vương Viên có một kiện Linh khí hạ phẩm, tu vi lại bình thường, đông dạng cũng rất khó lọt vào Top 10.

Trước đó Trương Hằng cũng rất ít nhìn thấy hai người này đấu pháp. Dù sao trước khi thăng cấp thập cường top 10, trên Thiên Linh Phong này tổng cộng có mười đấu pháp dài. Trương Hằng không có khả năng trận tỷ thí nào cũng xem.

Thân hình mập mạp của Vương Viên theo sau Lý Hoành một bước lên đấu pháp dài. thịt béo trên người hơi rung lên. đôi mắt nhỏ nửa híp. trên miệng treo nụ cười xấu xí. nói với Lý Hoành:

- Lý đạo hữu. Từ biệt ở Độc Thiên Bảo. chúng ta lại gặp mặt rồi. Không biết người còn sử dụng kiện pháp khí (Pháp khí cùi bắp) kia hay không?

Ánh mắt Lý Hoành âm trầm nhìn hắn một cái. thanh âm khàn khàn truyền đến:

- Đánh với người không cần phải dùng bất kỳ vật bên ngoài thân...

- Vậy sao? Nếu Lý sư huynh tự đại như thế. đừng trách ta hạ thủ vô tình như vậy!

Wương Viên như có thâm ý nhìn hắn một cái. tay bấm linh quyết khẽ điểm vào túi trữ

vật. một kiện Linh khí hình kiếm nhanh chóng bay lên trên không.

Tuy rằng hình thể Vương Viên to lớn nhưng động tác trong tay lại không chậm, từng điểm sáng xanh từ ngón tay hắn bắn lên trên Linh khí hình kiếm ở trên không trung.

Linh khí hình kiếm này dưới pháp lực của hắn thúc giục, hình thể biến lớn gấp bốn năm lần. biến thành một thanh đại kiếm to lớn dài đến hai ba trượng.

Đại Thanh kiếm to lớn cắt qua không khí. mang theo một vệt sáng xanh trong chớp mắt chém tới trước người Lý Hoành.

Lý Hoành không nhanh không chậm, vào lúc Vương Viên thi triển linh quyết, trên người hắn dâng lên huyết quang xanh đỏ. một cỗ khí tức rung động tâm linh từ trên người hắn phát ra.

Khê cắn vỡ ngón trỏ. một giọt máu từ trong miệng hắn bắn ra. lập tức từng đạo Huyết quang xanh đỏ trong tay hắn bắn lên giọt máu.

Khi đại thanh kiếm to lớn kia chém tới trước mặt. Lý Hoành lạnh lùng cười, giọt máu đỏ thấm trước mắt giống như trái tim đang đập. co rút lại. không khí chung quanh cũng biến hóa theo.

Hiện tượng quỷ dị như thế khiến chúng tu sĩ dưới đài giật mình, cho rằng Lý Hoành này thi triển nhất định là loại bí thuật nào đó.

Phốc!

Giọt máu màu đỏ thấm vỡ tan. bắn lên trên đại thanh kiếm to lớn kia.

Wương Viên đứng ở xa. thần sắc đột nhiên biến đổi. pháp quyết trong tay liên tục bắn ra. từng luồng sáng xanh bắn lên trên Linh khí. Ý đồ thu hồi Linh khí của mình.

Bởi vì khi giọt máu kia bắn lên trên Linh khí của hắn liền khiến cho quyền khống chế Linh khí của hắn bị yếu vài phần, nếu chậm thêm lát nữa. chỉ sợ Linh khí này sẽ bị đối phương “Ổ nhiễm” hoàn toàn.

- Đã muộn rồi!

Thanh âm khàn khàn của Lý Hoành giống như ác ma đến từ địa ngục.

Bàn tay hắn nhẹ duỗi ra phía trước, huyết quang màu xanh đỏ trong giây lát bao vây Linh khí kia.

Linh khí to lớn trên không trung lập tức run rẩy. lúc thì hướng về phía Lý Hoành, lúc thì

lại bay về phía Vương Viên.

- Xuống cho ta!

Trong mắt Lý Hoành chợt lóe Huyết quang, trong tay lại cấp tốc bắn ra mười mấy luồng sáng như máu. cuốn lấy kiện Linh khí lắc lư không ngừng kia.

Linh khí to lớn trong nháy mắt biến hóa trở về Nguyên dạng, thông thả bay tới trước mặt Lý Hoành.

Khóe miệng Lý Hoành xẹt qua một nụ cười quỷ dị. vững vàng đón lấy kiện Linh khí này. nói với Vương Viên xanh cà mặt ở phía đối diện:

- Cảm tạ sư đệ tặng kiện Linh khí này cho ta. Không biết người còn muốn tỷ thí nữa không?

- Người người...

Wang Viên tức giận ran người, lớp thịt trên người cũng run lên.

Mắt thấy Linh khí của mình cứ vậy bị đối phương đoạt đi. bất kỳ ai cũng đều phát điên.

Tu sĩ dưới đài đều bắt đầu nghị luận.

- Đây là công pháp gì. không ngờ lại đáng sợ như thế.

- Ba phái Phương Vân Sơn dường như còn không có công pháp quỷ dị như vậy. Đây có thể là công pháp cao cấp nào đó.

- May mắn ta không giao thủ với hắn. nếu không thì mất nhiều hơn được rồi.

- Shit. Cái kiện phá Pháp khí trong tay người, đưa tới trước mặt đối phương, người ta cũng không thèm.

Trên Pháp bảo đám mây. Tôn Lâm trịnh trọng nói:

- Người này tu luyện chỉ sợ là Huyết Ma Chân Kinh bản đơn giản hóa. Tuy rằng tiến độ tu luyện cực nhanh, nhưng thọ Nguyên của người tu luyện công pháp này ít nhất giảm bớt ít nhất hai mươi năm.

Trên mặt Khưu Vân Hạc của Tiên Vân Tông lộ ra vài tia kinh ngạc:

- Huyết Ma Chân Kinh trong truyền thuyết là một bộ công pháp ma đạo cao nhất, nghe nói đã thất truyền mấy vạn năm. Huyết Ma Chân Kinh hiện tại đều là bản không hoàn chỉnh, nhưng uy lực cũng lớn vô cùng.

Nam Minh cười lạnh nói:

- Huyết Ma Chân Kinh hiện giờ đều căn cứ vào Huyết Ma Chân Kinh không trọn vẹn sửa lại mà thành. hiệu quả tự nhiên là kém hơn so với công pháp nguyên bản. về phần phần Huyết Ma Chân Kinh bản đơn giản do đệ tử quý môn tu luyện căn bản không đáng nhắc tới. có bản ở phường thị. nhưng chân chính đám tu luyện thì không có mấy người.

Bốn người Âu Dương nghe vậy không khỏi có một chút đổi mới cái nhìn đối với Nam Minh. Đối phương cũng không phải một người cuồng ngạo Chỉ có thiên phú mà không biết gì!

- Một sư muội. Người Sư muội xem tên mập mập vừa rồi trên khán đài vừa rồi. có phải hắn ẩn giấu thực lực hay không?

Nam Minh tươi cười ôn hòa nói với vị sư muội như nữ thần băng Tuyết ở bên cạnh.

Một Tuyền lạnh nhạt nói:

- Đại khái giấu bảy tám phần thực lực.

Tôn Lâm ha hả cười, nói với bốn gã tu sĩ Kết Đan Kỳ của Phương Vân Sơn:

- Không nghĩ tới hạng người tàng long ngọa hổ của quý sơn cũng không ít a.

- Lý Hoành của Phong Hành Môn thắng!

Trưởng lão Trúc Cơ Kỳ tuyên bố người thắng.

Wang Viên ủ rũ đi xuống khán đài. trước khi đi còn dùng ánh mắt cừu hận hung hăng nhìn Lý Hoành một cái.

Lý Hoành hừ nhẹ một tiếng, trong mắt chợt lóe Huyết quang:

- Một năm sau, hy vọng chúng ta có thể gặp nhau ở trong động phủ kia.

Trương Hằng thản nhiên nhìn hai người này rồi khỏi lời dài. ánh mắt nhìn Vương Viên thêm vài lần. Hắn chung quy cảm giác người này có hiểm nghị làm ra vẻ.

Đúng lúc này một bóng hình xinh đẹp quen thuộc từ phương xa đi tới. Lạc Ngưng Tuyết mặc váy trắng như tuyết đi tới trước mặt Trương Hằng, một làn hương thơm tràn ngập bên cạnh Trương Hằng.

- Đây không phải Lạc tiên tử của Tiên Vân Tông sao?

Ba phái đệ tử ở chung quanh ồ lên rung động.

Trương Hằng cũng phát hiện Lạc Ngưng Tuyết tới, khóe miệng mang theo vài tia ý cười trên tức, thản nhiên nói:

- Lạc sư muội. Chẳng lẽ là sư muội cũng muốn tới tham gia cuộc thi tranh giành Top 10 này sao?

Lạc Ngưng Tuyết đứng yên lặng bên cạnh hắn. trầm mặc hồi lâu mới nhẹ giọng nói:

- Có danh ngạch do sư tổ tặng. Lạc Ngưng Tuyết không cần tham gia đại hội lần này. Không phải Đường sư huynh cũng thế sao?

Lúc này trên đài lại bắt đầu vòng tỷ thí tiếp theo nhưng Trương Hằng cũng không lòng dạ nào xem. Hắn phát hiện Ô Lăng ở cách đó không xa đang ngằm quan sát bên này. trên mặt còn lộ ra nụ cười ảm áp.

Tu sĩ ba phái chung quanh đều dùng ánh mắt hâm mộ cùng ghen tị nhìn Trương Hằng.

- Lạc sư muội tới đây không phải tìm ta nói chuyện yêu đương chứ?

Trương Hằng không quên thưởng thức giai nhân như ngọc gần trong gang tấc. Nếu không phải vì nàng này tâm kế hơn người mà lại còn có ân oán với mình, hắn cũng không ngại tâm sự nhiều hơn với đối phương.

Đối mặt với ánh mắt hau háu không kiêng nể mình của Trương Hằng, khuôn mặt ngọc trắng nõn của Lạc Ngưng Tuyết hơi đỏ lên. quay mặt đi, con người như u lan nhìn thoáng qua trên bầu trời.

Nhưng cái nhìn tùy ý này lập tức khiến sắc mặt nàng khê biến.

Trương Hằng kỳ quái nhìn nàng một cái. cũng nhìn thoáng qua trên bầu trời, nhưng lại không phát hiện được gì, kinh ngạc nói:

- Chẳng lẽ Lạc sư muội có phát hiện gì sao?

- Ngưng Tuyết hy vọng sớm ngày hòa giải với Đường sư huynh, sau này lúc gặp lại ở động phủ. có thể khoan dung độ lượng...

Khê than thở một tiếng, Lạc Ngưng Tuyết từ bên cạnh Trương Hằng rời đi khiến Trương Hằng có chút không hiểu ra sao.

Trên Pháp bảo đám mây, Nam Minh lộ ra vài tia kinh ngạc nhìn Lạc Ngưng Tuyết từ bên cạnh Trương Hằng rời đi, không dám tin hỏi:

- Mộ sư muội. Nàng này thật sự phát hiện sự tồn tại của chúng ta sao?

Đôi mắt đẹp của Mộ Tuyền nhắm chặt, gió lạnh trên bầu trời thổi mái tóc nàng rối loạn che một nửa dung nhan tuyết thể xinh đẹp vô song. Nàng im lặng thật lâu cũng không nói gì. suy nghĩ dường như bay đến nơi thật xa xôi.

Đám người Nam Minh dường như đã quen đối với cử chỉ này của nàng, thấy nàng không nói lời nào cũng không thúc giục.

Tôn Lâm cũng dùng thần thức quan sát Lạc Ngưng Tuyết một hồi. giọng lạnh nhạt nói:

- Tại Tam Tinh Vực to lớn này, người có Linh căn thiên phú cũng không phải số ít. Có thể nàng này có một loại linh căn thiên phú tương tự Thiên Nhân Thông, tuy nhiên so với biết trước tương lai của Mộ sư muội thì không bằng.

Trưởng lão Tinh Phong không chế độ quang cách đó không xa, thần sắc hơi đổi, trên khuôn mặt còn sót lại vài phần vẻ đẹp mang theo Ý cười thần nhiên:

- Ngưng Tuyết có thể xem như là nửa đệ tử của môn phái chúng ta. Tuy nhiên hiện tại ta mới phát hiện không ngờ nàng có Linh căn thiên phú.

Ba tu sĩ Kết Đan khác của Phương Vân Sơn không khỏi dùng ánh mắt hâm mộ nhìn Trưởng lão Tinh Phong vài lần. Có thể thu được một đệ tử có Linh căn thiên phú đích thật là không dễ dàng.

Đúng lúc này, bầu trời phương xa đột nhiên cuồng phong gào thét, đám mây quay cuồng, thiên địa linh khí dao động kịch liệt.

Sắc mặt mấy vị tu sĩ Kết Đan Kỳ khẽ biến, liên tục dùng thần thức thăm dò hướng phương xa. Sau khi biết được kết quả, trên mặt đều hiện ra vài tia kinh ngạc.

- Đây là... Độc Thiên Bảo?

Bốn vị tu sĩ Kết Đan Kỳ của Phương Vân Sơn hai mặt nhìn nhau, ngay cả Tôn Lâm đến từ Bích Tuyết Tương Vân Tông đều lộ ra vài phần kinh ngạc.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

66. Chương 66: Nguyên Anh Hiện. Tử Nguyệt Phương Chu.

Sau khi Lạc Ngưng Tuyết đi rồi, Trương Hằng tiếp tục quan sát tỷ thí trên đài. Đấu pháp tiếp theo đều cực kỳ phần khích, thực lực mỗi một tu sĩ lên đài đều rất mạnh mẽ, thậm chí liên tiếp có tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn lên đài.

Mặc dù ở trong mắt Trương Hằng, thực lực những tu sĩ này biểu hiện ra còn không tạo thành uy hiếp gì đối với hắn. nhưng hắn cũng không bởi vậy mà xem thường bọn họ.

Ai biết giờ này bọn họ bày ra có phải là toàn bộ thực lực hay không, ở Tu Tiên giới hung hiểm vạn phần này. tu sĩ nào không muốn để lại con át chủ bài cho mình?

Ngay khi Trương Hằng hết sức chăm chú quan sát đấu pháp trên đài. tầng mây điên cuồng quay cuồng ở Phương xa rốt cục cuộc khiến phần đông tu sĩ ở Thiên Linh Phong chú ý.

- Người xem. bên kia là chuyện gì xảy ra?

- Không phải là có yêu thú cường đại nào chuẩn bị tập kích Phương Vân Sơn chứ?

- Có lẽ là dị trạng đo pháp thuật bậc cao nào sinh ra.

Lực chú ý của Trương Hằng cùng bị hấp dẫn, theo bản năng hắn nhìn về bầu trời phương xa.

Chỉ thấy bầu trời xa xa gió lốc quay cuồng dữ dội. một vùng mây lớn bị gió mạnh thổi không ngừng quay cuồng, giống như sóng gió cuộn cuộn không ngừng.

Dưới loại cảnh tượng này. mặt trời ở phía chân trời cũng tạm thời từ biệt Phương Vân Sơn trốn vào sau nhiều tầng mây đen.

Thiên địa cũng lập tức trở nên u ám.

Ô Lăng cũng đi tới bên cạnh Trương Hằng, mắt nhìn dị tượng phương xa, khẽ nói với Trương Hằng:

- Người của Độc Thiên Bảo tới rồi!

Độc Thiên Bảo? Trong lòng Trương Hằng sinh ra một vẻ nghi hoặc. Người của Độc Thiên Bảo tới đây, vì sao lại sinh ra dị tượng như thế chứ? Mà làm sao Ô Lăng lại kết luận như vậy?

Theo thời gian trôi qua, bầu trời phương xa xuất hiện một điểm đen. trong mắt chúng tu sĩ thể tích điểm đen này không ngừng lớn dần. dường như không hề có xu thế ngừng lại. không ngừng khiêu chiến cực hạn của chúng tu sĩ.

Từ điểm đen ban đầu sau đó lớn bằng tảng đá. sau nữa lại biến lớn như một gian phòng...

- Thật lớn a!

Một tu sĩ của Phương Vân Sơn kinh hô.

Trương Hằng cũng lộ vẻ kinh ngạc nhìn vật thể khổng lồ không ngừng trôi về phía trước.

Tự thi triển cho mình một cái Linh Nhân Thuật, Trương Hằng càng thêm rõ ràng thấy được hình thái của vật thể khổng lồ này.

Từ xa nhìn lại đó là một con thuyền, một con thuyền có thể nói là khổng lồ. Nó mang theo gió mạnh ào ào, quấy động tầng mây chung quanh khiến linh khí trong thiên địa cùng trở nên rung chuyển không yên.

Chiếc thuyền lớn khổng lồ này dài đến bốn năm mươi trượng, rộng chừng hơn hai chục trượng, toàn thân màu tím thẫm, trên thân lưu chuyển hào quang màu tím.

Trên đỉnh con thuyền này có cắm một chiếc cờ lớn. phía trên có ba chữ Độc Thiên Bảo như rồng bay phượng múa, hết sức bắt mắt.

- Đây là Tử Nguyệt Phương Chu của Độc Thiên Bảo, là một kiện Pháp bảo phi hành dạng cỡ lớn có thể chở nhiều người.

Ô Lăng đứng ở bên cạnh Trương Hằng giải thích cho hắn. trong giọng nói có vài phần nhớ lại.

Tử Nguyệt Phương Chu rất nhanh bay tới bên cạnh Thiên Linh Phong. Hình thể to lớn giống như một tòa thành loại nhỏ lơ lửng.

ở trước mặt nó, chúng tu sĩ đều có một loại ảo giác con kiến đối mặt với cự thú thời tiền sử.

Trương Hằng cũng đang âm thầm đánh giá, Không biết một chiếc thuyền khổng lồ như vậy có thể chứa được bao nhiêu người?

Rất cực khi bay tới trên không Thiết Linh Phong. Tử Nguyệt Phương Chu ngừng lại. bóng của nó bao trùm một vùng đỉnh núi thật lớn.

Vút! Vút! Vút!

Mấy chục tên tu sĩ từ bên trong Tử Nguyệt Phương Chu bay ra. mỗi người đều cưỡi Linh khí trung phẩm. trên người tản ra khí tức sắc bén, chỉ chớp lát hình thành một đội ngũ chỉnh tề ở không trung.

Quả nhiên là người của Độc Thiên Bảo, Trương Hằng vừa nhìn thấy đội ngũ tu sĩ chỉnh tề này liền nhớ tới lần trước sau khi chém giết La Sơn bát ác gặp phải một đội tuần tra của Độc Thiên Bảo.

Cận thận quan sát đội ngũ mấy chục người này, Trương Hằng rất nhanh phát hiện ra thanh niên áo trắng Đỗ Bằng từng gặp lần trước.

Đỗ Bằng đứng ở khá cao phía trước đội ngũ, vẫn là vẻ mặt lãnh đạm như trước, thân mặc Linh khí phòng ngự, chân đạp Linh khí thượng phẩm, mắt nhìn thẳng về phía trước.

Ngay khi đội mấy chục tu sĩ của Độc Thiên Bảo xếp thành đội hình xong xuôi. Tử Nguyệt Phương Chu trên bầu trời kêu rung lên, hào quang màu tím trên thân lại lóe lên.

Thần quang trong mắt Ô Lăng ngưng tụ thành một điểm, mắt không chớp nhìn chăm chăm vào Tử Nguyệt Phương Chu trên bầu trời

- Ha ha ha...

Một trung niên tuần lãng mặc áo tím (tử y) từ trong Tử Nguyệt Phương Chu lơ lửng bay ra.

Hắn thò tay khê ngoắc, Tử Nguyệt Phương Chu khảng lồ trên không trung thu nhỏ lại với tốc độ có thể thấy bằng mắt thường.

Sau thời gian vài hô hấp, Tử Nguyệt Phương Chu Nguyên bản có thể so với cự thú thời tiền sử liền hóa thành lớn bằng bàn tay, sau đó được trung niên áo tím này thu vào túi trữ vật.

Chúng tu sĩ không khỏi hít sâu một ngụm khí lạnh. Thần thông trung niên áo tím này bày ra thật sự đáng sợ. chắc là Tử Nguyệt Phương Chu khổng lồ này cũng do hắn khống chế.

Sau khi làm xong mọi chuyện ánh mắt trung niên áo tím lạnh, leo ác liệt đảo qua phần đông chúng tu sĩ bậc thấp ở phía dưới. Ánh mắt đó giống như đang nhìn con kiến.

Theo ánh mắt hắn, một cỗ uy áp tuyệt cường bùng xuống khắp cả Thiên Linh Phong, Không khí chung quanh dường như đều đọng lại trong khoảnh khắc này.

Yên lặng như tờ!

Phịch! Phịch! Phịch!

Dưới cỗ linh áp phảng phất như thiên uy này, rất nhiều tu sĩ của ba phái Phương Vân Sơn kìm lòng không đậu quỳ rạp xuống đất.

Giờ phút này Trương Hằng cũng gặp phải áp bách như thực chất, dường như có một cỗ lực lượng vô hình đang bức hắn phải thân phục.

Đầu gối hơi hơi khuỵu xuống, mồ hôi lớn bằng hạt đậu toát ra trên trán. Trương Hằng nghiến chặt răng, phảng phất phải chịu đựng tảng đá ngàn cân đè lên người.

Luyện Hư Linh Khí trong cơ thể xao động không yên lưu chuyển, Hư Không Hỏa Diễm trong thức hải cũng khê kêu lên, phát ra một cỗ dũng khí không chịu thua.

Tuyệt đối không thể chịu thua! Trên người Trương Hằng dần dần dâng lên một cỗ đấu chí, thân hình hơi đứng thẳng, vững vàng đứng trên mặt đất.

Cuối cùng, Trương Hằng vẫn ổn định được thân hình dưới cỗ linh áp bức bách này.

Rất nhanh, cỗ uy áp khủng bố kinh người kia cũng hư không biến mất. trung niên áo tím trên bầu trời cũng không biết tung tích. Nhưng phần đông tu sĩ trên đỉnh núi dường như trải qua một đoạn thời gian cực dài.

Tất cả mọi người thở dài nhẹ nhõm một hơi. Trương Hằng cùng cảm giác toàn thân vô lực, ánh mắt không khỏi đảo chung quanh.

Vừa nhìn không khỏi hoảng sợ nhảy dựng.

Mấy ngàn đệ tử của Phương Vân Sơn giờ phút này đều mềm nhũn ngã trên mặt đất. Chỉ có không đến mười mấy người còn có thể miễn cưỡng kiên trì đứng thẳng.

Khóe miệng của Ô Lăng bên cạnh treo một nụ cười lạnh thản nhiên, thấy Trương Hằng cũng có thể kiên trì dưới cỗ linh áp này, tán thưởng gật gật đầu.

Những người có thể kiên trì được tuyệt đối là người nổi bật trong cùng cấp bậc. Trương Hằng chú ý nhìn qua những người còn có thể miễn cưỡng đứng thẳng và ghi nhớ kỹ tên bọn họ.

Trong số những người này có rất nhiều người hắn biết. Có Vũ Văn Lâm, Lý Hoàn, Triệu Thụy, Lạc Ngưng Tuyết, Lý phong tử, Lăng Phi Dương, Vương Viên...

Trong số này, ra ngoài Ý liệu của Trương Hằng chính là Vương Viên.

Một tu sĩ Luyện Khí trung kỳ có thể kiên trì dưới loại uy áp này, người này tuyệt đối không đơn giản.

Trương Hằng không biết, tu vi của hắn mặt ngoài cùng chỉ là Luyện Khí tiền kỳ. có thể kiên trì được lại càng thêm khó tin ở trong mắt những người khác, quả thật hắn chính là quái vật.

- Người vừa rồi là ai?

Trương Hằng nhẹ giọng hỏi Ô Lăng bên cạnh.

Ô Lăng ngằm đánh mắt cho Trương Hằng, ra vẻ không biết đứng ở một bên.

Trương Hằng lập tức hiểu được, trung niên áo tím vừa rồi nhất định là kẻ thực lực kinh người, nói không chừng nhất cử nhất động mỗi một hành động nhỏ của đám người mình đều dưới sự giám sát của đối phương.

Phía trên bầu trời, bên cạnh Pháp bảo đám mây đột nhiên có thêm một người - Chính là trung niên áo tím vừa Mới từ trong Tử Nguyệt Phương Chu bay ra.

Mười mấy người trong trạng thái ẩn thân ở trên trời đều không dám thở mạnh nhìn trung niên áo tím trước mắt, ngay cả Nam Minh luôn luôn cuồng vọng đều Chỉ có thể đứng yên trên Pháp bảo đám mây, không dám nhiều lời.

- Vị tiền bối này có phải là tu sĩ tới từ Độc Thiên Bảo?

Vẻ sợ hãi trên mặt Tôn Lâm rất nhanh rút đi, đôi lại là vẻ tươi cười cung kính.

Ánh mắt của trung niên áo tím tuần lảng giống như hàn băng vạn năm, lần lượt đảo qua tất cả mọi người, giọng điệu ngang tàng nói:

- Bản tôn chính là tổ sư Độc Ma Tông - Khương Vũ Thạch!

Độc Ma Tông! Thần sắc mọi người khê biến.

- Thì ra là tu sĩ Nguyên Anh sơ kỳ Khương Vũ Thạch được xưng Vô Cực Độc Ma. Ha ha.

Người lên tiếng là Nam Minh trầm mặc hồi lâu ở một bên, trong giọng nói còn mang theo Ý khinh miệt thần nhiên.

- Người là ai? cũng dám vô lễ trước mặt bản tôn?

Ánh mắt lạnh băng của Vô Cực Độc Ma giống như một con rắn độc nhìn chằm chằm vào Nam Minh ở phía trên Pháp bảo đám mây.

- Từ khi nào mà xúc tua của Độc Ma Tông vươn tới phạm vi thế lực của Bích Tuyết Tương Vân Tông rồi?

Nam Minh hừ lạnh, một tiếng, sát khí chợt lóe lên trong hai mắt. không chút nhượng bộ nhìn thẳng vào tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trước mặt.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

67. Chương 67: Vô Cực Độc Ma.

Tất cả mọi người đều không nghĩ tới Nam Minh này cũng dám đối đầu không khoan nhượng với tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. Trong lòng chúng tu sĩ Bích Tuyết Tương Vân Tông không khỏi sợ hãi trong lòng, ngay cả tu sĩ Kết Đan Kỳ Tôn Lâm đều lo lắng không thôi.

Chỉ có Mộ Tuyền bên cạnh Nam Minh là bộ dạng lạnh lùng như trước, dường như Cho dù trời sập xuống cũng không liên quan đến nàng.

Ra ngoài Ý liệu chính là sau khi Vô Cực Độc Ma này nghe xong lời của Nam Minh, không ngờ không hề nổi giận mà là hít mắt lại cẩn thận quan sát Nam Minh trước mắt.

Ước chừng qua một hô hấp. Vô Cực Độc Ma cất tiếng cười to:

- Ha ha ha. Ta nói làm sao một tu sĩ Luyện Khí Kỳ cũng dám kiêu ngạo trước mặt bản tôn, thì ra là một lão quỷ Nguyên Anh KỲ. Xin hỏi danh hiệu các hạ?

Trên mặt “Nam Minh” mang theo ý khinh miệt như trước:

- Ta là trưởng lão của Bích Tuyết Tương Vân Tông: Thiên Lao Lai thượng nhân!

Vừa nghe danh hiệu “Nam Minh” này báo ra, thần sắc Vô Cực Độc Ma hơi đổi. dường như nghe nói qua danh hiệu của Thiên Lai thượng nhân, trong mắt hơi lóe lên một tia kinh ngạc:

- Chẳng lẽ người không sợ bản tôn diệt trừ tất cả mọi người của quý phái ở đây sao?

“Nam Minh” cười lạnh nói:

- Người sẽ không ngu xuẩn đến mức cho rằng bản thân ta còn ở lại Bích Tuyết Tương Vân Tông chứ? Bằng vào tu vi Nguyên Anh tiền kỳ của người, ta chỉ cần trả một cái giá nhỏ là có thể đuổi tới đây và chém giết người. Sau đó. Độc Thiên Bảo không có tu sĩ Nguyên Anh Kỳ tọa trấn cũng sẽ bị ta tiêu diệt.

- Được được, xem như người lợi hại... Thực lực của Độc Ma Tông ta không hùng hậu như Bích Tuyết Tương Vân Tông, nhưng là tin tưởng quý phái cũng Chỉ có một vị trưởng lão người là biết bí mật của động phủ nếu không người cũng không chỉ dẫn vẹn vẹn hơn mười người tới đây. Không bằng hai ta hợp tác cùng mưu động phủ này. về phần những người này...

Lúc nói tới đây. ánh mắt Vô Cực Độc Ma âm độc đảo qua bốn vị tu sĩ Kết Đan của Phương Vân Sơn một cái.

Đám người Âu Dương lập tức cảm giác không ổn. sợ hãi Vô Cực Độc Ma này hạ độc thủ với bọn họ. mỗi người đều làm tốt tư thế chuẩn bị ra tay.

- Không thể.

“Nam Minh” ngăn cản:

- Người cho rằng bằng vào sức một mình người có thể một lần giết hết gần vạn đệ tử của cá Phương Vân Sơn này sao? Cách ngày động phủ mở ra còn có một năm. bí mật này không thể khiến càng nhiều người biết, nếu không sẽ sinh ra càng nhiều biến cố.

-Vậy được rồi...

Vô Cực Độc Ma trầm ngâm một lát rồi đồng ý.

Vạn nhất Phương Vân Sơn này ôm tâm tư cá chết lưới rách, tiết lộ bí mật của Huyết Sát động phủ ra ngoài. Đến lúc đó. những người này ai cũng đừng muốn chiếm được lợi ích gì.

Ánh mắt “Nam Minh” dừng ở trên người bốn vị tu sĩ Kết Đan của Phương Vân Sơn. vẻ mặt lạnh nhạt:

- Hạ lệnh cho đệ tử của các người, phong tỏa Phương Vân Sơn trong vòng một năm. không được tùy ý ra ngoài. Đương nhiên, nếu đệ tử của Phương Vân Sơn các người có thể đoạt được bảo vật trong động phủ. chúng ta cũng sẽ không ra tay cướp đoạt.

- Dạ dạ dạ...

Có thể có được kết quả này. bốn vị tu sĩ Kết Đan KỲ của Phương Vân Sơn tự nhiên là vừa lòng. Ai lại muốn rơi vào kết quả ngọc đá cùng vỡ tan?

Ánh mắt xẹt qua Đại Hội Phương Vân đan cử hành trên đỉnh núi. trong mắt “Nam Minh” mang theo vài tia châm chọc cùng khinh miệt. Với thực lực cùng tổ chất đám tu sĩ này, trong động phủ chỉ sợ e rằng Chỉ có thể làm nhân vật hy sinh.

Mà thực lực bốn mươi đệ tử Vô Cực Độc Ma mang tới tuy rằng yếu hơn Bích Tuyết Tương Vân Tông vài phần nhưng là hơn ở phần đông, có thể sẽ sinh ra uy hiếp đối với kế hoạch của hắn.

VÔ CỰC ĐỘC Ma cũng đồng dạng đánh giá tu sĩ trẻ tuổi đến từ Bích Tuyết Tương Vân Tông. thần sắc cũng dần trở nên ngưng trọng.

Tuy rằng bốn mươi tu sĩ đến từ Độc Thiên Bảo. thực lực cường đại hơn nhiều so với ba phái Phương Vân Sơn. nhưng là số lượng đệ tử đỉnh cùng cấp lại kém hơn Bích Tuyết Tương Vân Tông một ít.

Theo tin tức nhận được, sau khi tiến vào Huyết Sát động phủ. một trăm tu sĩ tiến vào động phủ về sau cũng không xuất hiện tại cùng một chỗ mà là truyền tống tùy cơ!

Một cái động phủ to lớn, hai tu sĩ có thể truyền tống đến cùng một chỗ, xác suất này cực thấp.

Như vậy, tác dụng của đệ tử thực lực đỉnh cấp lại càng lớn hơn.

Trong lòng Vô Cực Độc Ma cùng “Nam Minh” đều có tính toán riêng, ngược lại cùng không đặt năm chục tên đệ tử của Phương Vân Sơn kia ở trong mắt.

Bất kể là công pháp tu hành hay là Pháp bảo trong tay. Phương Vân Sơn cùng hai môn phái khác đều kém khá xa.

Cứ nói ngay mười người bọn Nam Minh, gần như trong tay mỗi người đều có được Linh khí phòng ngự. sử dụng Linh khí công kích phần lớn đều là Linh khí thượng phẩm. Hơn nữa thực lực đều ở vào khoảng Luyện Khí đại viên mãn. công pháp tu luyện cùng cao cấp hơn rất nhiều.

So với bọn họ. đệ tử của ba phái Phương Vân Sơn hoàn toàn thành kẻ ăn mỳ.

ở dưới loại chênh lệch này. nếu để tu sĩ của Phương Vân Sơn cùng đám người này gặp nhau, muốn thương tổn đến đám người Nam Minh có được Linh khí phòng ngự là gần như không có khả năng. Cho dù may mắn chiếm được bảo vật nào đó trong động phủ, cũng sẽ bị đối phương tiêu diệt dễ dàng.

Trong lòng tu sĩ Kết Đan Kỳ của ba phái Phương Vân Sơn âm thầm kêu khổ. Dưới loại tình huống này. cho dù đám bọn họ có thể ăn đến một chút xương cá cũng đã xem như không tồi rồi.

- Được rồi, ta đi trước.

“Nam Minh” lại nhìn Vô Cực Độc Ma một cái, sau đó nhắm mắt lại.

Qua một hồi lâu, Nam Minh chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt cùng không có một chút nghi hoặc nào, xem ra hẳn cũng hiểu chuyện vừa xảy ra.

Những tu sĩ khác ở đây đều thầm than không thôi. Thần thông của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ quả nhiên rất cao. không biết cách nơi đây bao xa, không ngờ có thể mượn thân thể của tu sĩ bậc thấp để thi triển phụ thân đại pháp.

Có thể tận mắt nhìn thấy phụ thân đại pháp trong truyền thuyết. tu sĩ ở đây coi như tăng trưởng một chút kiến thức. Lòng sợ hãi đối với lão quái Nguyên Anh Kỳ vô hình trung lại tăng vài phần.

Vô Cực Độc Ma đảo qua Đại Hội Phương Vân còn đang cử hành trên đỉnh núi vài Lần. Hẳn tự nhiên là không hề hứng thú với đấu pháp trình độ này. ra lệnh cho chúng tổ sư của ba phái Phương Vân Sơn:

- An bài cho những đệ tử ta mang tới nơi này một chút, về phần nơi ở của bản tôn, các người không cần xen vào. Mặt khác, chuyện phong tỏa Phương Vân Sơn. các người cùng phải nhanh làm cho tốt.

- Đệ tử quý tổng nhất định sẽ được an bài thỏa đáng. Từ hôm nay trở đi Phương Vân Sơn cũng sẽ hoàn toàn phong tỏa. chắc tổ sư hai phái khác cũng sẽ phối hợp...

Khư Vân Hạc của Tiên Vân Tông rất chủ động nhận việc này.

- Vậy rất tốt.

Vô Cực Độc Ma vừa lòng gật gật đầu. ánh mắt hẳn cuối cùng nhìn thoáng qua trên người Âu Dương Thiên Đức. sau đó thân hình xẹt qua một đạo tử quang trong hư không, rất nhanh biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

Sau khi thấy lão quái Nguyên Anh Kỳ này rời đi. Mấy người nơi đây đều thở dài nhẹ nhõm một hơi. Thật lâu sau. Tôn Lâm dùng bí thuật truyền âm với Nam Minh:

- Sư tôn tới đây cùng chúng ta tới đây từ lúc nào. không phải người còn ở lại trong tổng môn sao?

Ánh mắt âm u lạnh lẽo của Nam Minh dừng ở Tôn Lâm. trong mắt mang theo vài phần ngưng trọng, cũng không truyền âm đáp lời Tôn Lâm nhưng đáp án đã rất rõ ràng.

- Độc Thiên Bảo dĩ nhiên thành địa bàn của Độc Ma Tông từ khi nào? Lần trước tìm chúng ta đàm phán còn là một tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Trường lão Tinh Phong của Tiên Vân Tông không kìm nổi đưa ra nghi vấn của mình.

Người ở đây, trừ Âu Dương Thiên Đức cùng một số ít người, những người khác đều sinh, ra nghi ngờ như vậy.

Màn đêm buông xuống, ở một sơn động bí mật cách Thiết Lĩnh Phong của Phong Hành Môn chừng hơn một trăm dặm.

Trong sơn động tối đen. mơ hồ có thể nhìn thấy bóng của hai người.

- Ô sư đệ. không cần bố trí cấm chế sao?

Trương Hằng có chút do dự hỏi.

Ô Lăng lạnh nhạt nói:

- Không cần, làm vậy chẳng khác nào khéo quá hóa vụng. Một nơi bí mật như này rất khó bị người phát hiện.

- Trung niên áo tím kia rốt cục là ai? Không ngờ có thần thông kinh người như vậy!

Giọng điệu Trương Hằng kinh nghi chưa bình tĩnh hỏi. trong đầu nhớ lại tình cảnh ban ngày.

Ô Lăng nói:

- Người này vừa lúc ta biết, hẳn chính là tổ sư duy nhất của Độc Ma Tông, xưng là Vô Cực Độc Ma. Là một lão quái Nguyên Anh Kỳ.

- Nguyên Anh Kỳ?

Tuy rằng sớm có đoán trước nhưng khi Trương Hằng chân chính nghe được ba chữ “Nguyên Anh Kỳ”, vẫn cảm thấy khiếp sợ như trước.

- Nhưng là Độc Thiên Bảo bị Độc Ma Tông chiếm lĩnh từ khi nào nhỉ?

Trương Hằng hỏi.

Ô Lăng ngẩng đầu nhìn đỉnh động tối đen như mực. giọng lạnh, nhạt nói:

- Còn nhớ lúc trước ta nói với người. Đường Phương Chu chết như thế nào không?

Trương Hằng bưng Tinh đại ngộ:

- Hẳn là bị độc chết... Như vậy là, mấy trăm năm trước Độc Thiên Bảo cũng đã bị Độc Ma Tông khống chế?

Ô Lăng gật đầu:

- Không sai. Mấy trăm năm trước, sau khi Tử Cực tán nhân chết, thế lực Độc Ma Tông cũng bắt đầu tiến hành tầm ăn rồi Độc Thiên Bảo...

- Hừ. Nhớ lại ngày trước lúc Tử Cực tán nhân còn sống. Vô Cực Độc Ma kia còn là một tu sĩ Kết Đan Kỳ. Lúc đó Độc Ma Tông đối với Độc Thiên Bảo không phải cung kính có thừa sao?

Trong giọng nói Ô Lăng mang theo vài phần trào phúng.

Trương Hằng có chút lo lắng nói:

- Có lão quái Nguyên Anh Kỳ Vô Cực Độc Ma này ở đây. cho dù chúng ta có thể lấy được bảo tàng trong động phủ, chỉ sợ cũng sẽ bị bọn họ đoạt đi. Hơn nữa, nói không chừng vị lão quái kia của Bích Tuyết Tương Vân Tông lúc đó cũng sẽ chạy tới tham gia náo nhiệt.

Ô Lăng tự tin cười nói:

- Điều này người có thể yên tâm. Chỉ cần chúng ta có thể thành công lấy được bảo vật trong động phủ. vậy không cần phải lo lắng sẽ bị những lão quái Nguyên Anh Kỳ kia cướp lấy.

Trương Hằng ngạc nhiên vui mừng nói:

- Chẳng lẽ người có biện pháp gì?

Ô Lăng lạnh, nhạt cười, trong sơn động tối đen. đưa ra hai ngón tay giơ lên với Trương Hằng.

- Người dĩ nhiên lại có tới hai biện pháp?

Điều này hoàn toàn ra nằm ngoài dự đoán trước của Trương Hằng.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

68. Chương 68: Đường Lui.

- Rốt cục sự đệ có biện pháp nào có thể làm chúng ta tránh được lão quái Nguyên Anh Kỳ nhìn trộm?

Trương Hằng dựa lưng vào sơn động, trên mặt có chút ngạc nhiên, trong lòng càng ngày càng bội phục Ô Lăng.

Ô Lăng khẽ thở ra một hơi. suy nghĩ giây lát Mới hỏi:

- Người hiểu biết bao nhiêu về Huyết Sát Thần Đế này?

- Huyết Sát Thần Đế?

Trương Hằng không nghĩ tới Ô Lăng lại hỏi tới một vấn đề dường như không liên quan gì. nhưng vẫn đáp lời:

- Hiểu biết của ta với hắn cũng không nhiều. Chỉ biết là hắn là một vị đại thần thông mười vạn năm trước, tu vi bề ngẫ một giới, đánh khắp thiên hạ không địch thủ cơ hồ phá hủy văn minh tu chân của cả Đông Vãn đại lục. Không biết Nguyên nhân vì sao. không ngờ hắn lại để lại chín động phủ ở Tam Tinh Vực này. khởi dậy lòng mơ ước của vô số tu sĩ.

Sau khi Ô Lăng nghe xong, cũng không phủ định lời nói của Trương Hằng, giọng điệu hơi trầm thấp:

- Người biết đến chỉ là một bộ phận những sự tích của hắn khi còn sống...

- Lịch sử tu chân mười vạn năm. có bao nhiêu chân tướng bị chôn vùi trong dòng nước lũ? Ta cũng từ trong rất nhiều sách cổ cũ nát tìm được một ít tự thuật những sự tích của Huyết Sát Thần Đế khi còn sống, cũng theo một ít dấu vết để lại này làm rất nhiều phần tích đối với tính cách của Huyết Sát Thần Đế này. Huyết Sát Thần Đế hắn không chỉ là một vị đại thần thông thực lực kinh thiên, đồng thời hắn còn là một đại trí giả nhìn xa trông rộng.

- Theo ta thấy, cuộc đời Huyết Sát Thần Đế tuyệt đối là huy hoàng, vận khí của hắn cũng là cực tốt. Lúc tuổi trẻ được truyền thừa tài nghệ ở trong một động phủ thần bí lưu lại từ thời kỳ thượng cổ. Trong mấy ngàn năm sau đó. hắn tiêu ngạo thương khung, bề ngẫ thiên hạ. quét ngang lục địa, trong nhất giới gần như khó có thể tìm được địch thủ trong giới này. Hơn nữa. hắn làm việc thường thường có thể đoán trước một bước hướng phát triển của sự tình, cũng từng hóa giải vài lần đại kiếp nạn của Tu Tiên Giới...

Trên mặt Ô Lăng còn mang theo vài tia hướng tới cùng vẻ kính phục, hận mình không được sinh ra vào cùng thời đại của Huyết Sát Thần Đế.

Trương Hằng hơi có chút kinh ngạc, không nghĩ tới Huyết Sát Thần Đế huyết tẩy thiên hạ, giết người như ma trong mắt mình lại có thể được Ô Lăng đánh giá như thế.

Tuy nhiên, lịch sử mười vạn năm, “Chân tướng” cũng vị tất là thật.

- Người nói đại thần thông nhìn xa trông rộng như Huyết Sát Thần Đế, chẳng lẽ còn vô duyên vô cớ lưu lại chín động phủ ở Tam Tinh Vực? Ta dám Khẳng định, nơi này còn ẩn chứa huyền cơ gì, hoặc là nơi này có bí mật gì đó không thể cho ai biết.

Trương Hằng yên lặng không nói gì, nhưng vẫn rất tán thành lời của Ô Lăng. Hắn cũng không tin Huyết Sát Thần Đế kia lại phát bệnh thân kinh, vô duyên vô cớ lưu lại chín động phủ ở Tam Tinh Vực.

- Nơi động phủ ở Phương Vân Sơn này là Huyết Sát Thần Đế lưu lại, đây là không cần nghi ngờ. Nhưng là từ thu hoạch của Phương Vân Sơn sau bốn lần tiến vào động phủ cho thấy cũng không có được đến thứ mà Huyết Sát Thần Đế chân chính lưu lại.

- Mỗi một lần tiến vào Huyết Sát Thần Đế đều là một ít tu sĩ Luyện Khí Kỳ thực lực thấp kém. Người nghĩ xem, sau khi những tu sĩ bậc thấp này chiếm được bảo vật trong động phủ, bọn họ sẽ có năng lực tự bảo vệ mình sao?

Trương Hằng gật đầu:

- Có đám tu sĩ bậc cao kia nhìn chăm chăm ở cửa động phủ, đám tu sĩ bậc thấp lấy được bảo vật cho dù ra động phủ cùng Chỉ có thể ngoan ngoãn giao ra.

Ô Lăng cười nhạt:

- Đúng vậy. Nếu như vậy Huyết Sát Thần Đế tiêu hao tâm Huyết thành lập một nơi động phủ còn có Ý nghĩa gì? Vì sao Chỉ có thể cho tu sĩ dưới Trúc Cơ Kỳ tiến vào?

- Chân chính đạt được Y bát của Huyết Sát Thần Đế chỉ là người có duyên trải qua đủ loại khảo nghiệm, hơn nữa được Huyết Sát Thần Đế tán thành. Người cho rằng lúc trước Huyết Sát Thần Đế không suy nghĩ cho những tu sĩ bậc thấp lấy được bảo vật này sao?

Trương Hằng càng nghe càng cảm thấy có đạo lý, sắc mặt vui mừng nói:

- Như vậy, Huyết Sát Thần Đế có thể đoán trước được kết quả ngày hôm nay? Nhưng là hắn muốn thông qua cách nào để bảo hộ những tu sĩ bậc thấp lấy được bảo vật chứ?

Nụ cười nơi khóe miệng Ô Lăng càng sáng lạn, nói với Trương Hằng:

- Nói thêm cho người một tin tức. Mỗi một lần chúng tu sĩ tiến vào động phủ đều sẽ bị tùy cơ truyền tống đến vị trí nào đó trong động phủ một tháng sau lại sẽ bị truyền tống ra.

- Truyền tống?

Ánh mắt Trương Hằng sáng lên:

- Nói như vậy, nếu chiếm được bảo vật chân chính do Huyết Sát Thần Đế lưu lại là có thể thông qua cách nào đó truyền tống đến một địa phương an toàn?

Ô Lăng gật đầu nói:

- Nếu Huyết Sát Thần Đế nắm giữ loại năng lực có thể tùy ý truyền tống tu sĩ này, cũng rất có thể dùng phương thức này để bảo hộ người có duyên lấy được bảo vật.

Trương Hằng vui mừng, không nghĩ tới chuyện mình đang lo lắng liền được Ô Lăng giải quyết như vậy, đồng thời hắn kính nể không thôi trí tuệ cao siêu của Ô Lăng. Chính hắn là một trạch nam đến từ địa cầu, so sánh với đối phương quả thật là kém rất xa.

Hoàn hảo May là Trương Hằng cảm giác Ô Lăng này đối với mình dường như không có ác ý đối với mình, cũng không biết giữa hắn cùng với mình có quan hệ gì không muốn người biết.

Trầm tư một lát, Trương Hằng đột nhiên lại nói:

- Phỏng đoán của người rất có đạo lý. nhưng phỏng đoán dù sao cũng là phỏng đoán, vị tất đã gần với chân tướng sự thật. Chỉ vắn vắn mấy trăm năm. bí mật Phương Vân Sơn có được động phủ liền bị tiết lộ. Mà lịch sử tu chân mười vạn năm lại sẽ phát sinh không biết bao nhiêu nhân tố không thể đoán trước. Huyết Sát Thần Đế rốt cục là một người như thế nào. đây đều là phỏng đoán của người mà thôi. Ngộ nhờ. nếu là ngộ nhờ như phỏng đoán của người là sai lầm. vậy chúng ta chẳng phải là không may?

- Thế cho nên ta còn có cách thứ hai bình yên vô sự.

Trên mặt Ô Lăng tràn đầy tươi cười quỷ dị.

Lúc này Trương Hằng mới nhớ ra vừa rồi Ô Lăng đưa ra hai ngón tay.

- Người còn con bài chưa lật nào sao?

Trương Hằng tò mò hỏi.

Ô Lăng cười hắc hắc:

- Bí mật này tạm thời không thể nói với người. Nếu phỏng đoán của ta không chính xác, con bài chưa lật này sẽ để cho người biết.

Trương Hằng có chút buồn bực nhìn hẩn một cái. nhưng cũng không có biện pháp gì. Người này quả thật là thần bí tới cực điểm. mà lại thủ đoạn rất nhiều, chỉ nên là bạn không thể là địch.

- Mặt khác, ta còn có một chuyện muốn cảnh báo người một chút.

Ô Lăng vẽ mặt trang nghiêm nói.

Trương Hằng vội vàng thu liễm tâm thần nói:

- Chuyện gì. mời nói.

Ô Lăng nói:

- Độc Ma Tông này đích xác có vài loại độc dược cực kỳ lợi hại hoặc độc trùng gì đó, những thứ này cực kỳ khó chơi. Năm đó Đường Phương Chu chính là bị trúng chiêu này khiến cho Nguyên thần trúng độc mà suy kiệt, cuối cùng cũng Chỉ có thể nuốt hận mà chết.

- Không biết sư đệ có biện pháp nào đối phó với mấy thứ này?

Trương Hằng mặt không đổi sắc hỏi.

Khóe miệng Ô Lăng treo một tia cười, nói:

- Chỉ có hai chữ: Cẩn thận!

Trương Hằng hơi có chút thất vọng, vốn tưởng rằng Ô Lăng sẽ lấy ra giải được gì đó. nhưng không thể không thừa nhận lời của Ô Lăng rất có đạo lý.

Tuy nhiên, Trương Hằng tin tưởng về mặt phòng ngự độc vật vừa hay là điểm mạnh của hắn. Hắn tu luyện Biến Thái Công vốn có thể chất siêu cường bách độc bất xâm. Lần trước trúng chiêu của Lạc Ngưng Tuyết. đó cũng là bởi vì đối phương thi triển không phải là độc dược mê hương bình thường mà là một loại thần thông thiên phú. Nhưng dù vậy cũng khó có thể tạo thành uy hiếp trí mạng đối với Trương Hằng.

- ở đây ta có một số giải dược và thuốc bột có thể khắc chế độc vật của Độc Ma Tông.

Không ngờ Ô Lăng lấy ra một cái bình sứ cùng một bao thuốc bột màu lam từ trong túi trữ vật.

Trương Hằng bĩu môi, hơi chút buồn bực nhận lấy hai thứ này, cảm giác Ô Lăng này và Âu Dương lão tổ kia giống nhau, đều thích khoe mẽ.

- Cẩn thận Mới là trọng yếu nhất, những giải dược này vị tất có thể chữa chắc có tác dụng.

Ô Lăng không quên nhắc nhở.

Trương Hằng hơi sững sốt. lúc này Mới hiểu được dụng ý của Ô Lăng. Đối phương cũng là muốn nói cho mình không nên ỷ lại quá nhiều vào những vật ngoài thân này. cẩn thận Mới là thứ nhất.

Sau khi ném mấy thứ này vào túi trữ vật, Trương Hằng mới nói:

- Nơi này cách Đoạn Nhai Sơn hơi xa. ta vẫn nên về sớm một chút thì hơn tránh cho Âu Dương Thiên Đức hoài nghi.

Ô Lăng ha ha cười:

- Người yên tâm, giờ phút này chỉ sợ Âu Dương Thiên Đức không có thời gian tới quản người.

Trương Hằng quái dị hỏi:

- Vì sao?

- Điều này muốn trách cùng Chỉ có thể trách Âu Dương Thiên Đức tu luyện Tử Cực Huyền Ma Công...

Trong nụ cười của Ô Lăng còn mang theo vài tia âm lãnh.

Nhìn đến loại biểu tình này của Ô Lăng. Trương Hằng cảm giác chỉ sợ Âu Dương Thiên Đức này thật sự gặp phải phiền toái lớn gì rồi.

Mà Phương Vân Sơn này có thể tạo thành uy hiếp Đối với Âu Dương Thiên Đức còn có ai vào đây chứ?

Đáp án tự nhiên là rõ ràng...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

69. Chương 69: Tiểu Thành, Mạnh Võ Quỷ Dị.

Toàn bộ ba phái Phương Vân Sơn đều ở trong một bầu không khí áp lực mưa gió muốn tới. Bóng ma của lão quái Nguyên Anh Kỳ bao trùm cả khu vực này khiến cao tầng Phương Vân Sơn kinh hãi run gan vỡ mật.

Mặt ngoài Trương Hằng chẳng qua là một tu sĩ Luyện Khí Kỳ bình thường đến tột cùng, cho dù trời sập xuống cũng sẽ không đến phiên hắn phải lo. Hắn phải làm chỉ vẹn vẹn là không ngừng tăng thực lực.

Trong phòng luyện công. Hư Không Hỏa Diễm vô hình vô chất mắt thường nhìn không thấy treo lơ lửng trong không trung. Trương Hằng rất nhanh lấy ra một kiện Linh khí hạ phẩm lấy được từ nơi “La Sơn bát ác”.

Đối với Trương Hằng mà nói. một kiện Linh khí hạ phẩm ở trong tay hắn cũng không tính là rất đáng giá.

“Phốc” ngọn lửa màu bạc từ Hư Không Hỏa Diễm bùng lên. rơi xuống kiện Linh khí hạ phẩm này.

Trong mắt Trương Hằng, Linh khí hạ phẩm này thu nhỏ với tốc độ có thể thấy bằng mắt thường, phát ra tiếng “Xèo xèo” liên tiếp.

Chỉ chớp lát, một kiện Linh khí cứ thế biến mất trước mặt Trương Hằng. Tuy rằng không phải dùng bản thể của Hư Không Hỏa Diễm để “Luyện hóa”, nhưng là tốc độ này cũng quả thật đủ khủng bố.

Mà đan điền trong cơ thể Trương Hằng lại có thêm một hạt màu bạc. hạt màu bạc này rất nhanh bị dung nhập vào quang đoàn màu bạc ở trung tâm đan điền, sau đó chuyển ra một cỗ Luyện Hư Linh Khí tương đối mới. bắt đầu không ngừng rèn luyện thân thể cùng thần thức của Trương Hằng.

Vỗ túi trữ vật, Trương Hằng lại lấy ra một kiện Linh khí hạ phẩm tốt nhất còn sót lại. cũng chính là ô Linh Kiếm làm bạn với hắn một đoạn thời gian.

Hơi trầm ngâm một lát. Trương Hằng không chế Hư Không Hỏa Diễm lơ lửng ở một bên, thu hồi ngọn lửa màu bạc.

Lần này hần tính dùng bản thể của Hư Không Hỏa Diễm luyện hóa. xem hiệu quả có gì khác nhau.

Sau khi được lệnh của Trương Hằng, Hư Không Hỏa Diễm vui sướng bỏ nhào lên ô Linh Kiếm.

Trong không khí truyền đến một cỗ dao động vô cùng đặc thù.

Vô thanh vô tức, ô Linh Kiếm vốn đang ở một bên cứ như vậy biến mất khỏi trước mặt Trương Hằng.

Cũng may loại hiện tượng này Trương Hằng không phải nhìn thấy lần đầu tiên, hần thoáng cảm thụ trạng huống trong cơ thể một chút.

Kết quả Trương Hằng phát hiện trong cơ thể chỉ chiếm được một số hạt màu bạc. đại khái chỉ khoảng một nửa kiện Linh khí vừa luyện hóa.

Lại dùng thần thức quan sát Hư Không Hỏa Diễm ở một bên dường như ý mừng không thôi, phát hiện không ngờ nó hơi lớn hơn một chút.

Trương Hằng giật mình, Nguyên lai Hư Không Hỏa Diễm thông qua loại này để làm lớn mạnh bản thân. Một nửa tinh túy của kiện Linh khí kia có thể là bị nó ăn mất.

Tuy nhiên như vậy bên cạnh Trương Hằng tương đương với nuôi một “Cục cưng”. Hần tu luyện cần luyện hóa ngoại vật, “Cục cưng” này đồng dạng cũng cần.

Trương Hằng cân nhắc một hồi, vẫn quyết định trước đề cao thực lực của mình rồi tính tiếp. Hư Không Hỏa Diễm này hiện tại thật biến thái, hoàn toàn là muốn ai biến mất. Kẻ đó liền biến mất. Trương Hằng tin tưởng, bất kể người nào đối mặt nó cũng không thoải mái, trước hết cứ mặc kệ nó là hơn.

Nghĩ đến đây. Trương Hằng lại từ trong túi trữ vật lấy ra Thiết Linh Quang Mẫu còn lại.

“Phốc” ngọn lửa màu bạc bắt đầu thiêu đốt ở phía trên Thiết Linh Quang Mẫu.

Tuy nhiên phẩm chất của Thiết Linh Quang Mẫu này rõ ràng cao cấp hơn Linh khí bình thường rất nhiều. Dưới ngọn lửa bạc thiêu đốt. thể tích Tuy giảm bớt nhưng là tốc độ độ không nhanh như lúc trước.

Dù sao Thiết Linh Quang Mẫu này là một trong những tài liệu luyện chế Pháp bảo. bình thường cần Tam muội chân hỏa của tu sĩ Kết Đan Kỳ Mới có thể chân chính hòa tan.

Thời gian ước chừng nửa nén hương qua đi. khối Thiết Linh Quang Mẫu này đã biến mất trước mặt Trương Hằng, hần cũng thu hồi ngọn lửa bạc.

Lúc này đan điền trong cơ thể Trương Hằng đã ngưng tụ rất nhiều hạt màu bạc.

Đột nhiên, một loại dự cảm dâng lên trong đầu Trương Hằng.

Muốn thăng cấp rồi!

Trương Hằng vội vàng thu hồi Hư Không Hỏa Diễm vào thần thức hải. khoan chân trên bờ đoàn bắt đầu vận chuyển hạt màu bạc nơi đan điền.

Ở sâu trong đan điền, quang đoàn màu bạc không ngừng xoay tròn như trước, chung quanh nó có một tầng lớn hạt màu bạc dày đặc không ngừng xoay tròn quanh quang đoàn màu bạc.

Đồng hạt màu bạc trong vận động tốc độ cao. từng chút dung nhập vào quang đoàn màu bạc khiến nó không ngừng phát sinh chất biến.

Vào giờ khắc này, Trương Hằng ngưng thần giám sát hết thấy, không dám có chút thả lỏng.

Rất cực, cho tới một lúc tất cả hạt màu bạc đều dung nhập vào quang đoàn màu bạc.

Lúc này quang đoàn màu bạc lại yên lặng ở sâu trong đan điền không chút động đậy.

Trương Hằng không dám thả lỏng nhìn chăm chú tình huống trong đan điền. Hần biết đây chẳng qua là yên lặng trước cơn bão táp.

Một canh giờ, hai canh giờ... Một ngày một đêm.

Rắc- Một tiếng vỡ tan im lìm truyền tới linh hồn của Trương Hằng.

Chỉ thấy quang đoàn màu bạc nơi đan điền trong khoảnh khắc tan rã, lập tức lại biến thành vô số điểm sáng bạc, chạy khắp toàn thân Trương Hằng.

Trong gian phòng luyện công không tính là quá rộng rãi này, vô số điểm sáng bạc bao phủ toàn bộ thân thể Trương Hằng, không ngừng lưu chuyển và thẩm thấu bên trong và ngoài cơ thể hắn. Chỉ có thể nhìn thấy thân hình mờ mờ không rõ của hắn.

Những điểm sáng màu bạc này không nhanh không chậm rót vào ngũ tạng lục phủ của Trương Hằng, thậm chí ngay cả bên trong đại não của hắn cũng không bỏ qua.

Biến Thái Công cường hóa không chỉ là da dẻ, xương cốt, khí quan ngay cả những bộ phận khá tổ chức não cùng mất yếu ớt tổ chức não cùng mất... đều không bỏ sót.

Nói cách khác, Trương Hằng tu luyện Biến Thái Công, về mặt thân thể phòng ngự không có bất kỳ sơ hở gì về mặt phòng ngự thân thể.

Nghe nói ở thế tục giới cũng có rất nhiều phương pháp rèn luyện thân thể. nhưng bao giờ cũng lưu lại một sơ hở cho người tu luyện, cũng chính thường gọi là “Tráo môn”. (Tử huyết của những môn ngoại công luyện thể: Kim Chung Tráo, Thiết Bó Sam...)

Cứ như vậy, theo thời gian trôi qua, điểm sáng màu bạc chậm rãi rót vào trong cơ thể Trương Hằng. Những điểm sáng màu bạc trong thân thể hắn cũng dần biến mất.

Mà đúng vào lúc này, trong tứ chi bách hải của Trương Hằng lại lưu chuyển một cỗ Luyện Hư Linh Khí hoàn toàn mới. hắn rõ ràng cảm giác cỗ Luyện Hư Linh Khí này cường đại hơn trước rất nhiều.

Theo sau, số Luyện Hư Linh Khí này lại bắt đầu ngưng tụ tại đan điền, bắt đầu hình thành một quang đoàn màu bạc mới.

Quang đoàn màu bạc này cũng càng thêm ngưng luyện và thật thể hóa, làm cho người ta có một loại cảm giác càng thêm dày nặng.

Vào giờ khắc này, Trương Hằng rốt cục hiểu được mỗi một Lần Biến Thái Công thăng cấp chính là một lần phá rồi sau đó lập.

Không biết công pháp này từ tầng thứ nhất đến tầng thứ hai sẽ phát sinh biến hóa gì. nhưng điều này không phải trước mắt Trương Hằng có thể biết được, trừ khi có thể có kỳ ngộ.

Nếu vận khí tốt, hắn liên tục thăng mấy cấp đều có khả năng, nếu như vận khí không tốt thì không biết phải đánh cược bao nhiêu lần mới có thể làm cho công pháp của mình tiến bộ.

Lại khoan chân củng cố vài ngày, Trương Hằng Mới mở hai mắt. thần thức hơi đảo ra phía ngoài, phát hiện phạm vi hai trăm thước đều trong tầm khống chế của mình.

Trương Hằng vui mừng. Thần thức hắn giờ phút này còn hơn tu sĩ Trúc Cở trung kỳ một bậc.

Tu vi đạt tới cảnh giới tiểu thành. Trương Hằng rốt cục cuộc lại bước một bước trên con đường lên tới đỉnh cao.

Trương Hằng tin tưởng, theo từng bước từng bước của mình, sẽ có một ngày không cần phải ăn nói khép nép trước mặt bất kỳ người nào...

Lại quan sát trong túi trữ vật một hồi, Trương Hằng đột nhiên phát hiện mảnh vỡ không rõ chất liệu lần trước mua được ở Độc Thiên Bảo lần trước.

Hắn vội vàng lấy ra nhìn.

Mảnh vỡ này toàn thân màu đỏ sẫm, lớn chừng bàn tay, cầm trong tay cùng không có biểu hiện dị thường gì, chỉ khi thần thức chạm đến mới có thể gặp phải một cỗ lực cản.

Giờ phút này thần thức của Trương Hằng cường đại hơn lúc trước rất nhiều, lúc chạm đến mảnh vỡ kia, không ngờ lực cản lại mạnh hơn lần trước vài lần.

Thứ này hoàn toàn là gặp mạnh càng mạnh, không biết có tác dụng gì.

Dù sao cũng là một mảnh vỡ, Trương Hằng cắn răng một cái, té ra Hư Không Hỏa Diễm.

Lập tức một ngọn lửa màu bạc rơi xuống phía trên mảnh vỡ màu đỏ sậm này.

Ngân diễm lẳng lẳng thiêu đốt trên mảnh vỡ. Ra ngoài ý muốn của Trương Hằng chính là thể tích mảnh vỡ này không chút giảm bớt, mà trong cơ thể hần lại có thêm một ít hạt màu bạc.

Thời gian từng chút trôi qua, mảnh vỡ màu đỏ sậm không chút biến hóa, ngược lại tu vi của Trương Hằng ngược lại tăng lên không ít.

- Đây rốt cục là thứ gì?

Trương Hằng không khỏi bị khởi dậy hứng thú, lòng thầm nghĩ chẳng lẽ trong thứ này ẩn chứa thiên địa tinh túy vô cùng vô tận?

Tiết nuôi duy nhất chính là tốc độ luyện hóa cũng không quá nhanh, Với tốc độ trước mắt, muốn đạt tới cảnh giới Đại thành của Biến Thái Công tăng một phỏng chừng phải mất gần hai năm.

“Lão tử không tin không thu phục được người!” Trương Hằng không chế ngân diễm không ngừng thiêu đốt.

Thời gian từ từ trôi qua. tu vi của Trương Hằng cũng thông thả gia tăng.

Một ngày, hai ngày, ba ngày... Nửa tháng...

- Con mẹ nó!

Trương Hằng rốt cục không kiên nhẫn. Trải qua nửa tháng “Luyện hóa”, thực lực của hần gia tăng không nhỏ, nhưng là thể tích của mảnh vỡ này lại vẫn không thay đổi. Đây vốn là một chuyện đáng vui mừng nhưng lòng tự trọng của Trương Hằng gặp phải đả kích.

- Lão tử tiếp tục một lần nữa xem sao!

Trương Hằng kêu gào một câu, lại thu hồi ngân diễm, lấy tay nâng Hư Không Hỏa Diễm, mắt nhìn mảnh vỡ này một cái:

- Người biến mất cho lão tử đi...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

70. Chương 70: Thế Giới Tàn Phá.

Nói xong câu đó, Trương Hằng lập tức không chế Hư Không Hỏa Diễm nhào lên mảnh vỡ. Hần tin tưởng trước ngọn lửa biến thái này, bất kỳ vật gì đều sẽ hóa thành hư không.

Mặt khác, Trương Hằng cảm giác bên trong mảnh vỡ này dường như ẩn chứa thiên địa tinh túy vô cùng vô tận. Chẳng qua là bị Giới hạn đẳng cấp của Hư Không Hỏa Diễm hiện tại, tốc độ hấp thu của ngân diễm mới rất thông thả.

Dưới Ý niệm của Trương Hằng, Hư Không Hỏa Diễm cũng không lập tức đánh về phía mảnh vỡ thần bí kia, mà phi thường do dự lượn lờ bên cạnh Trương Hằng.

- Làm sao vậy?

Trương Hằng có chút kinh ngạc nhìn Hư Không Hỏa Diễm. Tuy rằng ngọn lửa này không nhìn thấy bằng mắt thường nhưng bởi vì giờ phút này Trương Hằng cùng với nó tâm niệm tương thông, cho nên có thể dễ dàng nhìn thấy nó.

Hư Không Hỏa Diễm lắc lư không ngừng bên cạnh Trương Hằng. tuy rằng hiện ra bộ dạng nóng lòng muốn thử đối với mảnh vỡ thần bí trước mắt. nhưng dường như khá cố kỵ mảnh vỡ này.

Ngay khi Trương Hằng không biết làm sao, đột nhiên từ trong mảnh võ thần bí này phát ra một thanh âm:

- Nếu như ngươi muốn chết, vậy để cho nó đến thôn phệ ta!

- Người nào?

Trương Hằng chấn động, nhưng ánh mắt rất nhanh liền rơi xuống phía trên mảnh võ thần bí này.

- Là... Là người đang nói chuyện?

Trương Hằng không thể tin nổi nhìn mảnh võ thần bí này.

- đương nhiên là ta. Chẳng lẽ nơi này còn có người khác sao?

Mảnh võ thần bí có chút không kiên nhẫn nói.

Trương Hằng có chút buồn bực liếc mắt nhìn ngọn lửa một cái. Mảnh võ thần bí này thật đúng là coi mình là ‘Người’.

- Người vừa mới nói là ý gì? Vì sao không thể cho nó thôn phệ người?

Hoàn hảo tổ chất tâm Lý của Trương Hằng coi như mạnh, lập tức nghĩ đến lời nói vừa rồi của mảnh võ thần bí.

Mảnh võ thần bí phát ra một tiếng cười lạnh:

- Nếu người cho nó thôn phệ ta. sẽ khiến cho nó không tiêu hóa được, người cùng sẽ bị vỡ bụng chết...

Trương Hằng suy tư một hồi. mới nói với mảnh võ này:

- Người rốt cục là thứ gì vậy?

Vừa nghe lời này, mảnh võ thần bí có chút phần nộ nói:

- Ta cảnh cáo ngươi, ta không phải là đồ vật...

- Được rồi, ta thừa nhận ngươi không phải đồ vật, Vậy ngươi nói xem, người rốt cục là thứ gì?

Trương Hằng cố nén ý cười nơi đáy lòng, giọng điệu mang theo vài phần trêu chọc nói.

Mảnh võ thần bí lại phát ra một tràng rít gào, giận dữ hét lên với Trương Hằng:

- Người dám trêu chọc ta?

Trương Hằng không nóng không giận, cẩn thận quan sát mảnh võ thần bí này vài lần. lòng đã tin tưởng. Trí lực của vật này đích xác không cao, hẳn là rất dễ dàng bị lừa dối.

Vừa nghĩ đến đây, Trương Hằng lại hăng hái tinh thần.

Khẽ ho vài tiếng, Trương Hằng ra vẻ nghiêm nghị nói:

- Một mảnh võ tàn phá. người có tư cách gì kiêu ngạo trước mặt ta. Người có tin ta sẽ cho ngọn lửa này ăn sạch ngươi hay không...

Mảnh võ thần bí hơi sững sốt, lập tức cười lạnh nói:

- Tuy rằng nó có Bất Diệt Ấn Ký, sau khi thôn phệ ta, nó sẽ không tiêu tan. Nhưng là người Khẳng định sẽ bị vỡ bụng chết.

Trong lúc nhất thời Trương Hằng cũng không hiểu Bất Diệt Ấn Ký theo như lời nó là vật gì. nhưng là điều này cũng không cản trở hẳn lừa dối mảnh võ nho nhỏ này.

- Ha ha ha...

Trương Hằng lộ vẻ khinh miệt cất tiếng cười to:

- Hư Không Hỏa Diễm này chính là do ta khống chế. ta có thể cho nó đem độc thôn phệ ngươi. Như vậy. ta sẽ không bị bất kỳ liên lụy nào.

Nói đến đây, Trương Hằng lại khống chế Hư Không Hỏa Diễm này đánh về phía mảnh VỖ, bộ dạng nhất định phải thôn phệ mảnh vỡ này.

Hư Không Hỏa Diễm dường như cũng có thể hiểu được ý tưởng của Trương Hằng, rất phối hợp bay về phía mảnh vỡ thần bí.

- Người... Tên ngu ngốc nhà người... Không nên làm chuyện ngu ngốc này. Dừng lại, mau dừng lại!

Mảnh vỡ thần bí giận dữ hét.

Trương Hằng làm như vậy cũng là vì hù dọa thứ này. Hắn căn bản không thể khống chế số lượng chuyển hóa Tinh túy khi Hư Không Hỏa Diễm thôn phệ. cũng càng không thể cho Hư Không Hỏa Diễm đem đi thôn phệ vật gì.

Thậm chí Trương Hằng có một loại cảm giác giữa mình và Hư Không Hỏa Diễm có một loại quan hệ vô cùng đặc thù. Nếu hắn cường đại, ngọn lửa này cũng cường đại theo, nếu hắn nhỏ yếu. năng lực ngọn lửa này cũng bị suy yếu. Loại quan hệ này cũng không phải đơn thuần là khống chế cùng bị khống chế.

- Muốn ngừng cũng có thể. như vậy người nhất định phải nói ra lai lịch của người.

Trương Hằng lấy tay nâng Hư Không Hỏa Diễm, bàn tay di động lên xuống. Hư Không Hỏa Diễm cũng theo đó nhảy múa vui sướng, dường như một đứa bé bú sữa bình.

Mảnh vỡ thần bí chìm vào trầm mặc hoàn toàn, dường như không muốn tiếp tục giao tiếp với Trương Hằng.

- Giả chết?

Trương Hằng cười lạnh, một tiếng, nói với Hư Không Hỏa Diễm trong tay:

- Mảnh vỡ này coi như bữa tối của người đi. Một mình người ăn đủ rồi. không cần chia xẻ với ta...

Hư Không Hỏa Diễm lập tức truyền đến một Cổ tinh thần dao động cho Trương Hằng. sau đó lại nhào về phía mảnh vỡ thần bí.

Trương Hằng hơi sửng sốt, hắn cảm giác Hư Không Hỏa Diễm này dường như thật sự có loại linh tính nào đó.

- Không nên... Ta nói. mau dừng lại!

Mảnh vỡ thần bí lớn tiếng cầu xin tha thứ.

Vừa nghe lời ấy. Trương Hằng còn chưa lên tiếng thì Hư Không Hỏa Diễm đã “Tự chủ trương” dừng lại, sau đó bay trở về trong lòng bàn tay Trương Hằng.

“Ặc! Thứ quý này còn rất thông minh!” Trương Hằng rất vừa lòng biểu hiện của Hư Không Hỏa Diễm.

- Được, vậy ta cho người một cơ hội cuối cùng. Nếu người dám gạt ta, hừ hừ!

Khóe miệng Trương Hằng treo một nụ cười quỷ dị.

Vút! Hư Không Hỏa Diễm rất phối hợp bay đến trước mặt mảnh vỡ thần bí. lộ ra bộ dạng đói khát khó nhịn.

- Ta nói... Ta nói. Người dừng cho nó tới gần ta.

Mảnh vỡ thần bí sợ hãi nói.

Trương Hằng cười hắc hắc, duỗi tay ra, Hư Không Hỏa Diễm lại về lòng bàn tay hắn cùng đợi câu tiếp theo của mảnh vỡ thần bí.

Ước chừng vài hô hấp. mảnh vỡ thần bí mới than nhỏ:

- Kử thật, ta cũng không phải là một mảnh vỡ bình thường...

- ít nói nhảm, nói trọng điểm.

Trương Hằng thật không còn lời nào với thứ này. Người đương nhiên không phải là mảnh vỡ bình thường. Mảnh vỡ bình thường có thể nói chuyện sao?

- Được được, ta nói...

Mảnh vỡ thần bí này sinh, ra một loại cảm giác vô lực đối với Trương Hằng, vội vàng nói:

- Ta cũng không biết nhiều về quá khứ của ta, nhưng ta lại biết mình từng là một bộ phận của một thế Giới. Ta còn nhớ rất rõ ràng, ta từng có tên là Tinh Huyền Giới!

- Thế giới? Còn là Tinh Huyền Giới?

Trương Hằng gắt gao nhìn chăm chăm mảnh vỡ thần bí này. dường như có chút không tin lời nó nói.

- Ta thật sự không lừa ngươi. Thế giới Nguyên lai của ta bởi vì nguyên nhân nào đó bị đánh thành vài mảnh, mà ta chính là một mảnh trong số đó. Chuẩn xác mà nói. ta là một bộ phận của thế Giới kia.

Trương Hằng trầm mặc giây lát. trong đầu không ngừng suy nghĩ.

Nếu mảnh vỡ thần bí này không lừa hắn nó chính là một bộ phận của một thế giới nào đó. Hoặc là nói. chính là một thế Giới tàn phá.

Một thế giới là một khái niệm như thế nào? Trong lòng Trương Hằng khiếp sợ.

Thế Giới hiện tại của Trương Hằng lớn bao nhiêu, chính hắn cũng không rõ ràng lắm. Nhưng là hắn biết Tam Tinh Vực nơi mình hiện tại ở trong toàn bộ Đông Vực đại lục Chỉ có thể xem như một khối lớn bằng hạt vừng, ở trên sách cổ có ghi lại tin tức có liên quan đến ngoại đại lục.

Đột nhiên trong lòng Trương Hằng nhảy dựng. Nếu vừa rồi mình để Hư Không Hỏa Diễm thôn phệ mảnh vỡ này. vậy chẳng phải là có thể đạt được một phần tinh túy ẩn chứa trong thế giới tàn phá kia?

Nếu như vậy, Biến Thái Công của mình sẽ từ tầng một thăng tới tầng thứ N hay là sẽ bị vỡ bụng chết?

Chắc rằng khả năng thứ hai là lớn nhất, Trương Hằng lập tức toát mồ hôi lạnh, ướt sũng quần áo.

Chỉ cần đi sai một bước, hắn sẽ xong đời!

Hít một hơi thật sâu, Trương Hằng lại hỏi:

- Người thật sự là một thế giới? Làm sao người có thể chứng minh điểm này?

Mảnh vỡ thần bí lại trầm mặc một hồi. Mới nói:

- Cái gọi là một hoa một cỏ đều có thể là một thế Giới. Người có thể dùng ngân châm kia không ngừng luyện hóa ta. Với tốc độ hiện tại của ngươi, Cho dù ngươi luyện hóa mấy vạn năm cũng Chỉ có thể hấp thu không đến một phần ức vạn tinh túy của ta.

Trương Hằng vừa nghe lời ấy không khỏi thất kinh. Con mẹ nó, quả nhiên cường đại. Mấy vạn năm mới có thể hấp thu không đến một phần ức vạn.

- Được, lão tử tạm thời tin tưởng. Nếu người đã là một thế Giới tàn phá. vậy người nói tiếp xem. người còn có thể mang đến ưu đãi gì cho ta? Tỷ như có thể lấy ra một ít thiên tài địa bảo từ trong thế giới kia của người hay không?

Nghĩ đến đây, ánh mắt Trương Hằng sáng lên. Nếu quả thật có thể như vậy. tu vi của hắn sẽ tăng lên như ngồi trên mây.

Mặc dù là một thế giới tàn phá. nhưng chắc rằng thiên địa Tinh túy ẩn chứa trong đó Khẳng định là khủng bố tới cực điểm.

- Đó là không có khả năng, trừ khi người có thể tìm được mấy mảnh vỡ khác.

Lời nói của mảnh vỡ thần bí cắt đứt Trương Hằng đang YY (rút gọn của “ý dâm”, chỉ thông qua huyền tưởng để giải phóng tâm tình, có chút Ý tứ Tinh thần AQ - biên: nghĩa đơn giản là tự sướng).

- Vậy người nói xem. mấy mảnh vỡ khác ở đâu?

Trương Hằng không khỏi lên tiếng hỏi. thầm nghĩ chỉ cần kiếm đủ mấy mảnh vỡ khác, chẳng phải hẳn có thể sở hữu thiên tài địa bảo của một thế giới. Đến lúc đó. chẳng phải là muốn luyện hóa Như thế nào thì luyện hóa sao?

Mảnh vỡ thần bí do dự một hồi Mới nói:

- Theo như cảm ứng giữa chúng ta, trong đó có hai mảnh vỡ ở thế giới này. còn có một mảnh không trong thế giới này.

Trương Hằng vừa nghe lời ấy. không khỏi trở nên buồn bực. Không nghĩ tới không ngờ còn một mảnh vỡ không ở thế giới này!

Không ở thế Giới này. vậy thì ở đâu?

Nếu muốn vượt Giới đi tìm mảnh vỡ. Trương Hằng ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ.

Sau khi buồn bực hồi lâu, Trương Hằng nhặt mảnh vỡ này lên, ném xuống dưới chân hung hăng giẫm N lần. lúc này mới giải phóng được buồn bực trong lòng.

Sau khi giẫm đạp xong. Trương Hằng lại YY nói:

- Xem lão tử trâu bò bao nhiêu, toàn bộ thế giới đều bị lão tử giẫm nát dưới chân...

Mảnh vỡ thần bí hảo tâm nhắc nhở:

- Không phải toàn bộ thế giới, là một phần tư thế giới.

- Cút con mẹ ngươi đi!

Trương Hằng lại dùng chân hung hăng giậm mấy lần. theo sau lại khống chế ngọn lửa màu bạc tiếp tục thiêu đốt mảnh vỡ này.

Cảm giác được một đoàn hạt màu bạc sinh, ra trong đan điền của mình trong lòng Trương Hằng mới thư thái một chút, nhìn mảnh vỡ bị ngọn lửa bạc thiêu đốt. về sáng khoái nói:

- Nói tiếp xem. ngươi còn có thể mang ưu đãi gì cho ta?

Mảnh vỡ thần bí:

- ...!!!

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

71. Chương 71: Một Năm.

Đối mặt với Tu Tiên Giới hàng ức năm lịch sử, thời gian một năm quả thật nhỏ bé không đáng kể. Giống như một hạt cát trong dòng sông thời gian dài dòng. Đối với tu sĩ bậc cao mà nói, có lẽ là một lần bế quan bình thường đã trải qua trăm năm.

Nhưng thời gian một năm đối với một số người mà nói cũng là một thay đổi về chất, là cơ hội thành công trên hành trình dài đằng đằng.

Ba phái Phương Vân Sơn dưới áp lực và yên lặng vượt qua một năm bình thản này. Trong thời gian một năm này, toàn thể ba phái Phương Vân Sơn đều bị hạ lệnh cấm túc, bất kỳ người nào cũng không được dễ dàng tùy tiện ra vào.

Tuy nhiên điều này đối với đệ tử tầng dưới mà nói cũng không có ảnh hưởng lớn. Bọn họ vẫn như trước bế quan tu luyện theo đuổi con đường trường sinh của mình.

Mang theo vài phần thông dong cùng bình tĩnh, Ô Lăng từ trong phòng mình đi ra. Cặp mắt vinh nhục không sợ hãi của hắn khiến người ta tin tưởng trên thế gian này không còn bất kỳ chuyện gì có thể khiến hắn biến sắc.

Khoảnh khắc đẩy cửa phòng ra ngoài, trong mắt Ô Lăng hiện lên một tia sáng kỳ dị lộ vẻ hưng phấn. Nhưng đây chẳng qua là khoảnh khắc gợn sóng của một hồ nước bình lặng.

Đi lại trong nơi ớ của đệ tử nội môn. Ô Lăng dường như là một người không liên quan gì đến nơi này. lập tức đi thẳng về phía mục đích của mình.

Trên đường đi, trong mắt của một số đệ tử nội môn nhìn về phía Ô Lăng mang theo vài tia khiếp sợ.

Đúng vậy, trong thời gian một năm ngắn ngủi này, tu vi của Ô Lăng đạt tới Luyện Khí hậu kỳ.

Khóe miệng Ô Lăng xẹt qua ý cười thần nhiên, cũng không chút che giấu thực lực của mình. Mục đích chuyến đi này của hắn là đi tìm vị sư huynh có quan hệ phức tạp với hắn.

“Thời gian một năm. không biết hắn có chút tiến bộ nào hay không?” Ô Lăng trầm nghĩ.

Trong lòng hắn hiểu được, trong một đoạn thời gian của năm trước Trương Hằng khẳng định cũng có kỳ ngộ. chẳng qua hắn sẽ không đi hỏi bí mật của đối phương...

Rất nhanh hắn đi tới nơi ở của Trương Hằng.

Lúc cửa viện mở ra, Ô Lăng chần chờ một lát. cuối cùng vẫn đi vào.

Sau khi vào viện, Ô Lăng còn có thể phát hiện ở một đoạn vách tường còn có một vết lõm hình chữ “Đại” - hình người đang tay đang chân. Trên mặt hắn không khỏi lộ ra vài tia cười khổ. Hắn đương nhiên sẽ không quên tình cảnh lần trước bị một quyền của Trương Hằng đánh bay.

Thân thể biến thái có thể so với yêu thú của Trương Hằng khiến hắn trọn đời khó quên. Nghĩ đến đây, Ô Lăng càng ngày càng chờ mong đối với Trương Hằng trong phòng.

Hắn hiểu được, thực lực của Trương Hằng tuyệt đối không thể đánh giá bằng tu vi.

Trên cửa phòng có treo một cái biển bệ quan làm cho Ô Lăng có chút kinh ngạc.

Cách động phủ mở ra chỉ còn lại vài ngày. không ngờ Trương Hằng này còn đang bệ quan!

Ngay khi Ô Lăng suy tư có muốn kinh động Trương Hằng trong phòng hay không, một thanh âm thần nhiên truyền ra:

- Mời sư đệ vào.

Trong lòng Ô Lăng không khỏi rung mình. Người lên tiếng khẳng định là Trương Hằng, nhưng trong giọng nói lại mang theo một loại ma lực không thể chống lại. khiến cho hắn vô tình làm theo ý nguyện của đối phương.

Cửa phòng không gió tự mở. Ô Lăng không chậm trễ, rất nhanh bước vào gian phòng luyện công của Trương Hằng.

Đây là một gian phòng luyện công bố trí cực kỳ đơn giản, ở chính giữa phòng. Trương Hằng ngồi yên trên bồ đoàn, đôi mắt nhắm chặt.

Thấy Ô Lăng tiến vào, Trương Hằng cũng không lên tiếng mời đối phương ngồi, tiả mặc giấy lát rút cục hắn mở hai mắt.

Trong phóng xẹt lên một tia chớp vô hình, một cỗ uy áp thần nhiên trong nháy mắt biến mất. Hai mắt Trương Hằng lại khôi phục bình tĩnh ngày thường, nhìn Ô Lăng đi vào phòng, cười nhạt:

- Sư đệ chớ trách, Lần này ta cùng vừa chấm dứt bệ quan.

Ô Lăng không lên tiếng, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Trương Hằng. dường như đang đánh giá một con quái vật, thật lâu sau mới thở dài nói:

- Thực lực của sư huynh đã vượt qua dự đoán trước của ta. chỉ vẻn vẻ một năm cũng đã đạt tới Luyện Khí hậu kỳ, Thật là kỳ tích.

Trương Hằng ha ha cười:

- Sư đệ đang châm chọc tư chất quá kém của ta sao? Chẳng phải ngươi cũng tiến vào Luyện Khí hậu kỳ?

Lấy thân phận một người linh căn bình thường như Trương Hằng, có thể trong thời gian ngắn ngủi không đến một năm liên tục đột phá hai cảnh giới nhỏ. thật sự ra ngoài dự đoán của Ô Lăng.

- Nhưng là ta tin tưởng, sư huynh tuyệt đối không đơn giản là một Luyện Khí hậu kỳ.

Trong mắt Ô Lăng mang theo vài tia thâm ý.

- Ha ha, giống nhau. Sư đệ ngươi cũng không đơn giản mà.

Đôi mắt hai người trong hư không nhìn nhau một hồi. cũng không tự chủ cười ha ha.

- Nếu đã như vậy, hai người chúng ta liên thủ trong động phủ. tỷ lệ thành công sẽ gia tăng vài lần. Ta thật sự rất chờ mong bộ dạng phí công mà về của đám lão quái Nguyên Anh kia...

Lúc nói ra lời này, trong mắt Ô Lăng mang theo vẻ tự tin.

Trương Hằng hơi sửng sốt cũng liền khôi phục bình thường. Hắn không nghĩ đến Ô Lăng này không ngờ cũng tự tin giống mình.

Thời gian một năm ngắn ngủi, không một ai biết được Trương Hằng có tiến bộ như thế nào. Ngay cả Trương Hằng cũng không rõ hiện tại mình mạnh như thế nào.

Nhưng là hiện tại hắn đã có tự tin chém giết tu sĩ Trúc Cơ Kỳ!

Trong thời gian một năm này. Trương Hằng không ngừng luyện hóa mảnh vỡ thần bí kia. Tuy rằng tốc độ luyện hóa cũng không như ý. nhưng là gần như có thể khiến Biến Thái Công của Trương Hằng tăng lên tới cảnh Giới tầng một Đại thành.

Quá đúng như lời mảnh vỡ thần bí kia. Mặc dù Trương Hằng dùng ngọn lửa màu bạc thiêu đốt một năm cũng không thấy thể tích của nó sinh ra biến hóa gì.

Có thể xác định mảnh vỡ thần bí này quá thật là một thể giới tàn phá, Trương Hằng đã tin chắc không nghi ngờ gì về điều này.

Ngoài ra, đại lượng Bồ Linh Đan mà Âu Dương lão tổ ban cho hắn cũng bị luyện hóa toàn bộ. Thiên địa Tinh túy ẩn chứa trong số Bồ linh Đan này cũng không ít. thậm chí vượt qua dự đoán của Trương Hằng.

Dưới hai trợ giúp này, Trương Hằng tiến vào cảnh Giới tầng một Đại thành một cách thông suốt!

Tiến vào tầng một Đại thành của Biến Thái Công thuận lợi như thế, Trương Hằng cũng cảm thấy bất ngờ.

Cùng lúc tu luyện Biến Thái Công, Trương Hằng cũng tu luyện kèm bộ công pháp Phong Hành kia một chút. Cũng may bộ pháp quyết này cũng không khó, làm cho Trương Hằng lại có thêm một át chủ bài giữ mạng.

Tu luyện pháp quyết Phong Hành này có thể thu liễm khí tức trên người, có thể ẩn thân tiềm hành hơn nữa hiệu quả cũng rất tốt. Không hổ là tuyệt kỹ áp đáy hòm của Phong Hành Môn.

Đương nhiên tu luyện bộ công pháp Phong Hành này cũng không phải trọng điểm của Trương Hằng.

Trọng điểm của hắn là làm như thế nào vận dụng ưu thế của Biến Thái Công của mình. Như thế nào phát huy ra uy lực của Luyện Hư Linh Khí cùng Hư Không Hỏa Diễm.

Thông qua các loại thủ đoạn để tăng cường thực lực bản thân, đây là những gì Trương Hằng phải làm.

Hoàn hảo về mặt này Trương Hằng cũng lấy được không ít thành quả, chỉ chờ đại triển thần uy trong Huyết Sát động phủ.

về phần trận bàn lấy được ở Độc Thiên Bảo. Trương Hằng cũng từng nghiên cứu qua. Sự thật chứng minh uy lực của trận bàn này đích xác làm người ta hài lòng.

- Không biết sư đệ tới đây có chuyện gì muốn thương nghị?

Trương Hằng không khỏi hỏi.

Ô Lăng trầm ngâm một chút Mới nói:

- Tuy rằng còn không tiến vào động phủ. nhưng là trong lòng ta đã có một dự đoán. Huyết Sát động phủ này có lẽ có một chút hạn chế đối với một số Pháp khí đạo cụ.

- Hạn chế? Không phải đã hạn chế tu vi của các tu sĩ sao? Chẳng lẽ ý ngươi là phù triện hay gì khác?

Đầu tiên Trương Hằng lộ ra vẻ nghi hoặc sau đó giật mình nói.

- ừm. Huynh nghĩ xem. nếu một tu sĩ Luyện Khí Kỳ cầm đại lượng thật nhiều phù triện cấp ba thậm chí là cấp bốn, sau khi vào động phủ chẳng phải là vô địch? Như vậy, hà tất cần gì phải hạn chế tu vi của tu sĩ tiến vào động phủ chứ?

Ô Lăng tươi cười nói.

Trương Hằng gật đầu:

- Đích xác Quả thật như thế. Đám lão quái Nguyên Anh Kỳ kia hẳn là có thể lấy ra không ít phù triện cấp ba cấp bốn. cách này Khổng định không thể thực hiện. Có lẽ về những phương diện khác cũng làm ra một ít hạn chế.

- Bởi vì Lần trước ta cho huynh, một ít phù triện cấp ba, cho nên ở đây nhắc nhở huynh một chút, tránh vào thời khắc mấu chốt lại lỡ mất chuyện lớn.

Về mặt Ô Lăng khẩn thiết nói.

- Đa tạ sư đệ nhắc nhở. Tuy nhiên, cho dù Lần này không có phù triện cũng không có bất lợi gì đối với kế hoạch của chúng ta.

Trong giọng nói của Trương Hằng lộ ra một vẻ tự tin.

Ô Lăng cũng rất vừa lòng đối với sự tự tin của Trương Hằng, lại nhắc nhở:

- Nhưng là cận thận tại bất kỳ thời điểm nào đều không thiếu. Có lẽ một chút sơ ý sẽ mất tính mạng.

Trương Hằng cũng hiểu được Ô Lăng nói đúng, liền vội vàng đáp ứng.

- Ngoài ra. Lần này sau khi chúng ta tiến vào động phủ. sẽ có khả năng phải đối mặt với tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. về sắc mặt Ô Lăng hơi có chút ngưng trọng.

Tu sĩ Trúc Cơ Kỳ? Trương Hằng hơi sửng sốt. Tuy rằng hiện tại hẳn căn bản không sợ hãi tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. nhưng dù sao cũng là nhân vật cao hơn mình một bậc. trong lòng cũng có chút kiêng kỵ.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

72. Chương 72: Trước Ngày Mở Động Phủ.

Mai ko post được nên hôm nay post sớm các bi của ngày mai :88:

- Trong động phủ này lấy đầu ra tu sĩ Trúc Cơ Kỳ? Hạn chế của Huyết Sát động phủ há có thể dễ dàng phá vỡ?

Trương Hằng có chút không tin.

Ô Lăng trầm giọng nói:

- Quý tắc của động phủ là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cùng Trúc Cơ Kỳ trở lên không thể tiến vào trong đó. Nhưng là sau khi chúng tu sĩ tiến vào động phủ, tình huống sẽ phát sinh, biến hóa.

Trương Hằng giật mình tỉnh ngộ nói:

- Chẳng lẽ là bởi vì thăng cấp?

Ô Lăng gật đầu nói:

- Chính là thăng cấp. Một số tu sĩ Luyện Khí Kỳ đại viên mãn đã đủ điều kiện tiến vào Trúc Cơ Kỳ nhưng là bọn họ có thể mạnh mẽ áp chế pháp lực của mình, khiến tu vi còn dừng lại ở Luyện Khí Kỳ. Chờ sau khi tiến vào động phủ có thể lập tức đánh vào Trúc Cơ Kỳ. Đây cũng chỉ là việc nước chảy thành sông, không mất bao nhiêu thời gian...

Về mặt Trương Hằng biến hóa vài lần, cuối cùng Mới nói:

- Nói như vậy, sau khi tiến vào động phủ, chúng ta sẽ có khả năng giao phong với tu sĩ Trúc Cơ Kỳ?

- Đây là chuyện không tránh khỏi.

Ô Lăng mang theo ý cười nhìn Trương Hằng một cái:

- Chẳng lẽ sư huynh sợ đánh không lại những tu sĩ Trúc Cơ Kỳ này?

Trương Hằng mặt mày tỉnh bơ nói:

- Đánh thắng hay không ta không biết, nhưng là muốn giữ mạng tuyệt đối không thanh vấn đề...

- Vậy sao? Sư huynh khiêm tốn rồi.

Trong mắt Ô Lăng lộ ra vài tia thâm ý, Mỉm cười nhìn Trương Hằng.

Trương Hằng đương nhiên sẽ không dây dưa với người này, nghiêm mặt nói:

- Sư đệ tới đây còn có chuyện gì khác không?

Ô Lăng chỉnh sắc mặt, nói:

- Còn có một chuyện cuối cùng, đó chính là liên quan đến vấn đề hội họp trong động phủ. Bởi vì sau khi tiến vào Huyết Sát động phủ này sẽ bị tùy cơ truyền tống đến một nơi nào đó, cho nên nhất định phải hẹn gặp ở một vị trí Mà địa phương rõ ràng nhất, dễ tìm nhất chính là đại điện thần bí ở trung tâm động phủ.

Trương Hằng nói:

- Vậy được, chúng ta gặp nhau ở đó.

Ô Lăng bổ sung một câu:

- Sau khi tiến vào động phủ. Khoảng chừng hai mươi ngày ta sẽ tới đại điện thần bí. Trước thời gian đó, nhất định người phải điều thấp nhẩn nhẩn, không nên đối địch với đối thủ mạnh mẽ.

- Nhưng vì sao phải đợi hai mươi ngày chứ? Chẳng lẽ Huyết Sát động phủ kia thật sự rất lớn?

Trương Hằng khó hiểu hỏi.

Ô Lăng lắc đầu:

- Động phủ là khá lớn. nhưng là đối với người tu tiên mà nói chẳng qua là nửa ngày đường. Trước đó, ta cùng phải đi làm một chuyện.

Lúc nói đến đây. Ô Lăng hơi dừng một chút:

- Thời gian hai mươi ngày, ta muốn dùng để thăng cấp...

Trương Hằng “A” một tiếng, không nghĩ tới Ô Lăng này lại lựa chọn thăng cấp trong động phủ. Tuy nhiên, thời gian hai mươi ngày này cũng đủ để hấn tiến vào cảnh giới Luyện Khí đại viên mãn sao? Chỉ sợ có chút khó khăn.

Sau khi bàn tính cụ thể với Trương Hằng một hồi nữa. Ô Lăng liền rời đi.

Sau khi Ô Lăng rời đi không lâu. Trương Hằng lập tức rời Thiết Linh Phong sau đó không ché Linh khí bay về phía động phủ của Âu Dương Thiên Đức.

Kỳ thật trước khi Ô Lăng tới, Trương Hằng liền thu được phù truyền âm của Âu Dương Thiên Đức, giờ phút này Mới đi gặp tới.

Rất nhanh, Trương Hằng liền đi tới động phủ của Âu Dương Thiên Đức.

Không có bất kỳ cản trở gì, Trương Hằng vừa Mới tới bên cạnh gian nhà tranh kia đã bị Âu Dương lão tổ ở bên trong gọi vào.

Sau khi tiến vào nhà tranh. Trương Hằng cảm giác một bầu không khí rất áp lực. Âu Dương lão tổ cũng ngồi xếp bằng trên bờ đoàn nhìn Trương Hằng một lát, liền nói:

- ừm. không phụ kỳ vọng của lão tổ. Thời gian một năm, ngươi đã đạt tới Luyện Khí hậu kỳ.

- Đây đều là kết quả lão tổ ban cho nhiều Bồ Linh Đan như vậy.

Trương Hằng đương nhiên đây công lao này lên người Âu Dương Thiên Đức.

Nghe xong lời nói của Trương Hằng. trên mặt Âu Dương Thiên Đức không có bất kỳ biểu tình gì. cũng không nói đến giải trừ Phệ Hồn Cổ trong cơ thể hấn cùng với hứa hẹn ban cho Linh khí thượng phẩm, mà là giọng điệu đậm mạc nói:

- Lần này. kế hoạch có thể sẽ phát sinh một ít biến hóa. Ngươi không cần đi cướp bảo vật trong động phủ. nhiệm vụ duy nhất của ngươi chính là đi phụ trợ tiểu thư Hà Y Tú của Độc Thiên Bảo tranh đoạt bảo vật trong động phủ. Đồng thời, vào thời khắc mấu chốt còn phải bảo vệ sự an toàn của nàng.

Trương Hằng rất buồn bực đối với chuyển biến đột ngột trong kế hoạch của Âu Dương lão tổ. Không ngờ còn muốn mình đi giúp tu sĩ Độc Thiên Bảo tranh đoạt bảo vật.

Cái gọi là tiểu thư Hà Y Tú này là nhân vật thể nào?

Thấy Trương Hằng dường như có chút do dự. Âu Dương lão tổ hừ lạnh một tiếng:

- Chẳng lẽ ngươi không muốn sao? Nên biết rằng trong cơ thể ngươi còn có Phệ Hồn cổ của ta. một Ý niệm của ta là có thể khiến ngươi chết đi.

Tuy rằng Trương Hằng không thềm để ý đến Phệ Hồn cổ nhưng là đối mặt với uy hiếp như thế của Âu Dương lão tổ. trong lòng hấn mơ hồ sinh ra một loại oán giận. Nếu không phải nắm chắc 100%. hiện tại hấn sẽ ra tay diệt trừ lão già này!

- Lão tổ phần phó. đệ tử nào dám chống lệnh.

Cổ nén vài tia tức giận trong lòng. Trương Hằng âm thầm cười lạnh. Đợi sau khi vào động phủ, hết thấy không phải do ngươi nữa.

Âu Dương lão tổ thần thái hờ hững nói:

- Tổ sư ta cảnh cáo ngươi một câu, Thân phận tiểu thư Hà Y Tú vô cùng tôn quý. nếu nàng có bất kỳ tổn thương gì trong động phủ. ngươi chờ nhất xác đi!

- Dạ. đệ tử sẽ dốc hết toàn lực bảo hộ vị tiểu thư này.

Giờ phút này, Trương Hằng không khỏi sinh ra vài phần hứng thú đối với vị tiểu thư theo như lời Âu Dương lão tổ.

- Đây là một kiện Linh khí thượng phẩm lão tổ ta ban cho ngươi, chờ sau khi ngươi hoàn thành nhiệm vụ trong động phủ, sẽ giải trừ Phệ Hồn Cổ trong cơ thể ngươi.

Âu Dương lão tổ lập tức lấy ra một kiện Linh khí thượng phẩm từ trong túi trữ vật.

Trương Hằng tiếp nhận Linh khí thượng phẩm này, ngoài miệng liên tục nói cảm tạ, nhưng trong lòng cùng không vui sướng bao nhiêu.

Linh khí trung phẩm Nguyệt Thương Nguyên bản hẳn sử dụng sau một năm rèn luyện trong cơ thể, uy lực của nó chỉ sợ đã vượt xa Linh khí thượng phẩm bình thường. Hơn nữa nó đã có Linh tính nhất định, dùng vô cùng thuận tay.

Cái Linh khí thượng phẩm Âu Dương lão tổ ban cho này, phỏng chừng sẽ bị Trương Hằng cầm đi hoàn toàn phần giải hoàn toàn.

- Ngoài ra, nơi này còn có một khối lệnh bài. người phải cất kỹ. Sau khi tiến vào động phủ. người có thể dựa vào lệnh bài này tụ hợp với tu sĩ của Độc Thiên Bảo. Trong phạm vi mười dặm, giữa những người cầm lệnh bài này sẽ có phản ứng.

Âu Dương lão tổ lại lấy ra một cái lệnh bài toàn thân xanh biếc. Lệnh bài này bằng nửa bàn tay. trọng lượng rất nhẹ, phía trên còn khắc trận pháp phức tạp.

Sau khi Trương Hằng cất kỹ lệnh bài này. lại hỏi Âu Dương lão tổ:

- Kế hoạch lần này. đệ tử âm thầm tiến hành hay là cùng hành động với vị tiểu thư kia của Độc Thiên Bảo?

Âu Dương lão tổ trầm ngâm một lát mới nói:

- Sau khi tiến vào động phủ nửa tháng, người tới trung ương động phủ chờ tiểu thư Hà Y Tú. sau đó cùng hành động một chỗ với nàng.

- Đệ tử tuân mệnh.

Trong lòng Trương Hằng thầm tính toán. Lần này thực lực của Độc Thiên Bảo hùng hậu như thế, mình chẳng phải có thể ở trong thừa nước đục thả câu?

- Còn nữa, đây là giải được Phệ Hồn Cổ một tháng.

Âu Dương lão tổ đột nhiên nhớ tới việc này, lại cho Trương Hằng giải được một tháng.

- Nơi này không còn chuyện của người nữa. người tạm thời rời đi...

Âu Dương lão tổ mặt không chút thay đổi đuổi Trương Hằng đi.

Qua một hồi lâu. trong gian nhà tranh bình thường này đột nhiên xuất hiện một bóng người mơ hồ. sau đó bóng người này ngưng tụ từng chút hiện ra một trung niên tuấn lãng áo tím.

Nếu Trương Hằng còn ở đây sẽ phát hiện người này dĩ nhiên là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ khổng lồ Tử Nguyệt Phương Chu một năm trước – Vô Cực Độc Ma!

- Ha ha. Tiểu tử này thật sự là hậu bối của Đường Phương Chu sao? Thực lực không đơn giản a. Một năm trước ở Thiên Linh Phong, ta liền phát hiện người này không tầm thường...

Vô Cực Độc Ma dường như rất có ý tán thưởng đối với Trương Hằng vừa rời đi.

Quan hệ giữa Âu Dương Thiên Đức cùng Vô Cực Độc Ma này dường như cũng không đơn giản, mặt mày khó hiểu hỏi:

- Khương tiên bối. Tuy rằng thần thức tiểu tử này vượt xa tu sĩ cùng cấp. tu vi cũng đạt tới Luyện Khí hậu kỳ. nhưng thực lực cũng không phải là đứng đầu. Vì sao ngài gửi gắm kỳ vọng như thế ở trên người hắn chứ?

Vô Cực Độc Ma khẽ hừ nhẹ một tiếng:

- Với tu vi Nguyên Anh Kỳ của ta, chẳng lẽ ngay cả sự mạnh yếu của một người đều không phán đoán được? Lần trước chẳng qua là cảm thấy người này không tầm thường Tuy nhiên cũng không để ý. Nhưng là lần này sau khi quan sát cự Lý gần. ta cảm giác thực lực người này Khẳng định vượt xa tu sĩ cùng cấp. thậm

chỉ không kém gì Nam Minh của Bích Tuyết Tương Vân Tông... Mà hành động lần này của Độc Ma Tông chúng ta khuyết thiếu nhất chính là nhân vật như vậy.

- Lời của tiền bối. văn bối tự nhiên không dám hoài nghi. Nhưng là thân phận người này liên quan đến bí mật của Hóa Anh Đan...

Âu Dương lão tổ có chút do dự nói.

Vô Cực Độc Ma lộ vẻ khinh thường:

- Bản tôn hai trăm năm trước liền kết anh thành công, chẳng lẽ còn đi ham hố một viên Hóa Anh Đan của người sao?

- Vậy là...

Âu Dương lão tổ cúi thấp đầu đầu nhưng trong lòng còn có vài phần lo lắng. Uy hiệu của Hóa Anh Đan này hoàn toàn là nghịch thiên, mấy trăm năm trước một viên Hóa Anh Đan gây ra một hồi tranh đoạt máu tanh giữa các tu sĩ của Tam Tinh Vực. Tuy rằng Vô Cực Độc Ma đã kết anh. nhưng cũng không có nghĩa là hẳn không động tâm đối với vật ấy.

- Người yên tâm. Hóa Anh Đan ta sẽ không cần, bản tôn cần chính là một thứ khác Tử Cực tán nhân lưu lại...

Thanh âm Vô Cực Độc Ma càng ngày càng thấp, cuối cùng vài từ trực tiếp truyền âm cho Âu Dương lão tổ.

Lập tức sắc mặt Âu Dương lão tổ trắng bệch, trên mặt còn mang theo vài phần khó tin.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

73. Chương 73: Động Phủ Mở Ra.

Ở một góc cách Thiết Linh Phong của Phong Hành Môn chừng một hai trăm dặm. Nơi này là một sườn núi nhỏ không nổi bật. trên đó mọc đầy cỏ dại cao nửa người và một số cây hoang dại khác.

Từ xa nhìn lại, sườn núi này cũng không có điểm gì đặc biệt, cho dù có quan sát như thế nào đi nữa cũng không nhìn ra điểm sơ hở gì.

Nhưng mà vào ngày hôm nay. không ngờ một sườn núi nhìn như bình thường ấy không ngờ lại hội tụ đến hơn trăm người.

Cao tầng của ba phái Phương Vân Sơn bao gồm bốn vị lão tổ Kết Đan Kỳ cao cao tại thượng cũng đều tới đây.

Đương nhiên phần đông số người là tu sĩ trẻ tuổi dưới ba mươi. Thực lực những tu sĩ này phần lớn đều là Luyện Khí trung kỳ trở lên. trong tay cơ bản đều có một kiện Linh khí Trên người bọn họ mơ hồ phát ra một luồng khí tức sắc bén. lộ rõ bọn họ là tinh anh trong cùng cấp bậc.

Đám Các tu sĩ tinh anh trẻ tuổi này đại khái chia thành ba trận doanh: Ba phái Phương Vân Sơn. Độc Thiên Bảo. Bích Tuyết Tương Vân Tông.

Trong ba trận doanh này, số người của Phương Vân Sơn là nhiều nhất, thực lực lại là một phe yếu nhất.

Mà Trương Hằng thì đứng ở trong trận doanh này. Hắn lộ có vẻ tò mò nhìn phía sườn núi, không nghĩ tới đây là nơi mở ra Huyết Sát động phủ mở ra.

Một số tu sĩ chung quanh Trương Hằng tự nhiên đều là đệ tử của Phong Hành Môn, nhưng người này hẳn đều biết. Tỷ như Vũ Văn Lâm cảnh Giới Luyện Khí đại viên mãn hoặc là Ô Lăng cách hẳn không xa.

Khi ánh mắt Trương Hằng rơi xuống trên người Ô Lăng, đúng lúc hắn quay đầu lại. ánh mắt hai người gặp nhau, đều cười không nói gì.

Trương Hằng không có nhiều hứng thú Đối với tu sĩ ba phái Phương Vân Sơn. Hắn khẽ híp mắt, đầu tiên là quan sát trận doanh số người ít nhất: mười người của Bích Tuyết Tương Vân Tông.

Thực lực mười người này quả thật là rất mạnh, tùy tiện một người đều có thể quét ngang những đệ tử nội môn của Phương Vân Sơn. Đặc biệt là một nam một nữ cầm đầu.

Hai người này trẻ tuổi đến mức quá đáng, ước chừng chỉ khoảng mười lăm mười sáu tuổi.

Nam Minh mặc hắc bào. ánh mắt lạnh lùng liếc qua hai trận doanh khác, khóe miệng treo nụ cười trào phúng thần nhiên. Tuy nhiên, khi ánh mắt hắn dừng ở một người thuộc trận doanh Độc Thiên Bảo thì thần sắc hơi đổi.

Người cầm đầu của Độc Thiên Bảo là một thanh niên tuổi chừng hai mươi. Tướng mạo hắn bình thường, mặt chữ điền lông mày dựng ngược. Tu vi đạt tới cảnh giới Luyện Khí đại viên mãn. Hắn có vẻ trầm ổn cả người đứng ở đó giống như một ngọn núi lớn.

Tuy nhiên người mà Nam Minh chú ý cũng không phải là hắn, mà là một nữ nhân mặt che lụa trắng đứng trong đám người.

Toàn bộ trận doanh của Độc Thiên Bảo đều mặc áo bảo màu tím. tương đối thống nhất. Duy nhất nữ nhân này mặc một cái váy mộc mạc màu xanh, mảnh lụa trắng bên trên đầu che đi khuôn mặt của nàng.

Nhưng nhìn dáng người yếu điệu đứng yên tĩnh của nàng này là có thể phỏng đoán ra đại khái tuổi của nàng.

Một tia sáng xanh nhạt ngưng tụ trong mắt Nam Minh. Hắn nhìn thẳng nữ nhân áo xanh xa xa, Ý đồ xuyên thấu qua tầng khăn che mặt nhìn thấu khuôn mặt đằng sau.

Nhưng trong vô hình, dường như có một lực lượng nào đó khiến cho Nam Minh Chỉ có thể mơ hồ nhìn được vẻ đẹp của nàng.

Bỗng dưng nữ nhân đó dường như có cảm ứng nhìn về phía Nam Minh. Một đôi mắt phẳng phất mang theo hào quang khác thường chột lóe trong đầu Nam Minh.

Khẽ thở ra một hơi, Nam Minh sửng sốt một lát, lúc này thanh âm sâu kín lạnh lẽo của Mộ Tuyền đứng cạnh hắn truyền vào trong tai:

- Nàng kia này chỉ sợ là một trong số kinh địch của chúng ta ở trong động phủ.

Nam Minh khẽ miệng cười quỷ dị:

- Kinh địch sao? Ta cảm thấy hứng thú lại là dung mạo của nàng ta. Ha ha...

Đúng lúc này ánh mắt của Trương Hằng vừa lúc xẹt qua trên người Nam Minh cùng Mộ Tuyền, hắn rõ ràng cảm ứng được sự cường đại của hai người này.

Đặc biệt là cô gái lạnh lùng kia mang đến cho Trương Hằng một loại cảm giác đặc thù. khiến ánh mắt Trương Hằng không dám dừng lại trên người nàng. Chỉ sợ nhìn nhiều một cái sẽ khiến đối phương cảnh giác.

Quả nhiên khi ánh mắt Trương Hằng thoáng dừng lại trên người nàng một chớp mắt liền thấy đôi mày thanh tú của nàng khẽ nhíu, dường như cảm giác được cái gì.

“Thật đáng sợ!” Trong lòng Trương Hằng hơi nhảy dựng, cảm giác dường như trên người người đẹp bằng giá này có năng lực đặc thù nào đó, giống như Lạc Ngưng Tuyết lúc trước.

Sau đó Trương Hằng lại nhìn về phía Độc Thiên Bảo. thanh niên trầm ổn cầm đầu kia tự nhiên khiến Trương Hằng lưu ý. Mà bên cạnh thanh niên này. Đỗ Bằng mà Trương Hằng từng gặp trước đó cũng có mặt trong số này.

Khiến người chú ý nhất đương nhiên là nữ nhân áo xanh kia. Nàng đeo mạng màu trắng, xinh đẹp đứng trong đám người, tuy rằng quần áo rất mộc mạc nhưng lại làm cho người ta có một loại cảm giác không thể coi thường.

Chẳng lẽ nữ nhân này chính là đối tượng mà Âu Dương Thiên Đức lệnh cho mình phải hiệp trợ?

Mấy ngày trước, Âu Dương Thiên Đức đột nhiên khiến Trương Hằng thay đổi kế hoạch tiến vào động phủ Lần này, còn yêu cầu hắn hiệp trợ một vị tiểu thư tên là Hà Y Tú tranh đoạt bảo vật trong động phủ. Điều này khiến cho Trương Hằng buồn bực một đoạn thời gian.

Chẳng lẽ Âu Dương Thiên Đức đã không còn tha thiết gì đối với bảo vật trong động phủ? Hoặc là bị lão quái Nguyên Anh Kỳ áp bức? Trương Hằng tin tưởng đáp án nhất định là thứ hai. Có thể khiến Âu Dương Thiên Đức bị bắt phải thay đổi kế hoạch, Chỉ có lão quái Nguyên Anh Kỳ mới có thể làm được. Hơn nữa lão quái kia rất có thể là Vô Cực Độc Ma.

Chính khi ánh mắt của Trương Hằng đang chuẩn bị dời khỏi nàng này, đột nhiên nàng ta hướng về Trương Hằng khẽ gật đầu.

Một dung nhan tuyệt sắc mang theo ý cười mơ hồ chợt lóe lên trong mắt Trương Hằng.

Khuôn mặt Trương Hằng hơi dờ ra, lúc lại nhìn về nàng ta phát hiện ánh mắt của mình bị lớp mạng che mặt màu trắng ngăn cản.

Chẳng lẽ khoảnh khắc chợt hiện vừa rồi chỉ là một ảo giác? Trương Hằng hít sâu một hơi, giờ phút này hắn đã có thể xác định nữ nhân này chỉ sợ chính là tiểu thư Hà Y Tú thân phận tôn quý mà Âu Dương Thiên Đức nhắc tới.

Trong lúc nhất thời đầu óc Trương Hằng có chút hỗn loạn. Hắn nhắm mắt ngưng thần một lát mới mở mắt ra, sau đó khôi phục lại bộ dạng bình tĩnh như thường, trong lòng âm thầm cười lạnh. Sau khi vào động phủ, ai cũng đừng mơ hạn chế tự do của mình, hết thảy đều phải xem tâm tình của mình.

Thời gian từng chút trôi đi, cao tầng của ba phái Phương Vân Sơn dường như không có bất kỳ dấu hiệu mở động phủ gì cả.

Trương Hằng nhíu mày. Bọn họ đã chờ ở đây vài canh giờ, không ngờ còn không mở động phủ?

Đám tinh anh bên cạnh cũng bắt đầu thấp giọng nghị luận.

- Không phải nói muốn tiến vào động phủ của tu sĩ thượng cổ này tiến hành thí luyện sao? Làm sao còn chưa có động tĩnh?
- Cơ hội của động phủ thí luyện này cũng là chúng ta thật vất vả mới giành được, nhẫn nại thêm một chút.
- Nghe nói trong động phủ này có trân bảo của tu sĩ thượng cổ để lại. Các ngươi thật sự tin tưởng sao?
- Vô nghĩa. Không có bảo vật, chúng ta tiến vào làm gì?

Khóe miệng Trương Hằng mang theo trào phúng thần nhiên. Đám Tinh anh ba phái này chẳng hay biết gì về điểm đáng sợ chân chính của động phủ này.

Không biết hành trình vào động phủ này, có mấy người có thể còn sống từ trong đi ra?

Mặc dù không ít tu sĩ có chút không nhẫn nại, nhưng thời cơ mở động phủ không phải bọn họ có thể quyết định. Thậm chí ngay cả lão quái Nguyên Anh Kỳ đang âm thầm quan sát cũng không quyết định được việc này.

Màn đêm buông xuống, trên bầu trời mọc lên mấy ngôi sao thưa thớt, gió lạnh từng cơn.

- Không ngờ để chúng ta chờ đến tối, ha ha.

Ô Lăng cách đó không xa đi tới cạnh Trương Hằng, lấy tay vỗ vai hắn.

Trên thực tế, ngày hôm trước Trương Hằng đã từng nói chuyện Âu Dương lão tổ đột nhiên thay đổi kế hoạch cho Ô Lăng. Sau khi trải qua Ô Lăng cân nhắc, đề nghị Trương Hằng tạm thời ẩn núp bên trong thể lực của Độc Thiên Bảo, chờ sau khi tiến vào thần điện trung tâm động phủ mới tùy thời hành động.

Trương Hằng khẽ thở ra một hơi, rất tùy ý nói:

- Không biết sau khi thí luyện động phủ chấm dứt, chúng ta còn có cơ hội gặp lại hay không?

Ô Lăng đương nhiên có thể hiểu được hàm nghĩa trong lời nói của hắn nói:

- Sẽ có.

Đúng lúc này, sườn núi xa xa bắt đầu phát sinh biến hóa nhỏ, không ít tu sĩ đều kinh hô.

Chỉ thấy sườn núi nhỏ kia khẽ run lên, trên đỉnh đột nhiên mở ra một động khẩu, từ trong động khẩu đột nhiên bắn ra một cột sáng màu trắng.

Lúc cột sáng rơi xuống giữa không trung, không ngờ liền trở nên vụn vụn. mắt thường có thể nhìn thấy tình cảnh không gian bị đè ép.

Đối mặt với cột sáng màu trắng này, tất cả tu sĩ đều sinh ra một loại cảm giác không thể chống cự.

Chỉ chớp lát, không ngờ trong hư không hình thành một quang môn hình trứng.

Viên quang môn là do cột sáng màu trắng tạo thành, ở giữa trống rỗng. bên trong là một màu đen ngòm, thâm thúy không thấy được đáy, làm cho người ta cảm thấy tim đập nhanh.

Động phủ mở ra!

Vào giờ khắc này, trong lòng Trương Hằng không khỏi sinh ra một cỗ kích động không hiểu.

Rất nhiều tu sĩ ở đây cũng có tâm Tình giống Trương Hằng. Động phủ chờ đợi đã lâu rốt cục mở ra!

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

74. Chương 74: Huyết Sát.

Nhìn quang môn giống như vực sâu tà ác lơ lửng trên không trung, trong lòng chúng tu sĩ trẻ tuổi nơi đây mơ hồ sinh, ra một loại kiêng kỵ. Nhưng càng nhiều lại là tâm tình kích động máu nóng sôi trào.

Trương Hằng cố làm cho tinh thần hơi kích động của mình bình tĩnh lại. hắn lặng lẽ nhìn vào quang môn trên không trung, trong lòng tưởng tượng tình cảnh có thể sẽ xuất hiện sau khi tiến vào động phủ.

- Động phủ thí luyện đã mở ra, hiện tại mời tu sĩ các phương tiến vào. Thời gian động phủ mở ra Chỉ có nửa canh giờ. xin mọi người nắm chắc thời gian!

Khưu Vân Hạc tổ sư của Tiên Vân Tông không chế một đạo độn quang màu sắc rực rỡ bay đến gần quang môn. nói với tu sĩ phía dưới.

Chúng tu sĩ đều trở nên yên lặng. Đây không chỉ là khiếp sợ uy danh của lão tổ Kết Đan Kỳ. càng nhiều là tâm tình chờ mong đã lâu ở trong lòng.

- Trước tiên do mười tu sĩ của Bích Tuyết Tương Vân Tông tiến vào động phủ!

Thanh âm trầm thấp mà uy tín của Khưu Vân Hạc truyền ra bốn phương tám hướng.

Cường già ưu tiên. Thực lực của Bích Tuyết Tương Vân Tông là cường đại nhất trong mấy ngàn dặm của Phương Vân Sơn này. đương nhiên là có tư cách tiến vào động phủ trước.

Mười người của Bích Tuyết Tương Vân Tông tự nhiên là Nam Minh cầm đầu. Hắn nhìn thoáng qua chín người phía sau. sau đó hừ lạnh một tiếng, trên người xoay tròn dâng lên một đạo thanh lưu, thân thể trôi nổi như không có trọng lượng, cuối cùng bắn nhanh về phía quang môn giống như con đường đi tới địa ngục ở không trung.

Ánh mắt của tất cả tu sĩ nhìn không chớp về phía Nam Minh bay vào động phủ. chờ đợi tình cảnh tiếp theo. “Ầm”. Một luồng sáng trắng chói mắt bắn ngược Nam Minh trở về, sau đó thân thể hắn từ trên trời cao ngã xuống.

- Chuyện gì xảy ra?

Tất cả tu sĩ đều bị tình cảnh này làm ngây người.

Trương Hằng cũng kinh ngạc nhìn Nam Minh ngã xuống đất. thầm nghĩ chẳng lẽ quang môn này không phải dùng để truyền tống sao? Vì sao Nam Minh này lại bị bắn ngược lại?

Nam Minh xanh mặt, từ mặt đất bò dậy, nhắm mắt suy nghĩ một hồi rồi đột nhiên mở mắt. Trong hai tròng mắt hắn hiện lên một tia kiên quyết, gỡ từ trên ngực một khối ngọc bội xuống, sau đó ném trên mặt đất.

Không kêu một tiếng, Nam Minh lại một lần nữa bay về phía quang môn kia. Lần này không gặp được lực cản gì. thân hình chìm sâu vào trong quang môn.

Chúng tu sĩ ở đây đều giật mình. Xem ra cũng không phải là cửa truyền tống xảy ra vấn đề. Nguyên nhân có thể là từ ngọc bội không biết tên kia.

Cùng lúc đó. trong một động phủ lâm thời bí mật cách nơi mở Huyết Sát động phủ chỉ khoảng mười dặm.

Một tu sĩ khô gầy áo vải sắc mặt trắng bệch ngồi xếp bằng trên mặt đất. trong mắt hắn lộ ra vẻ thất vọng, khẽ thở dài:

- Huyết Sát Thần Đế quả nhiên cao minh... Ngay cả đường lui của Phụ thân đại pháp đều bị ngăn chặn. Tuy nhiên như vậy cũng tốt.

Mười tu sĩ bậc thấp Tinh anh của Bích Tuyết Tương Vân Tông đầu vào đây thông qua quang môn trên không trung tiến vào động phủ. Trừ Nam Minh - Người đầu tiên tiến vào trong, những người khác đều vô cùng thuận lợi tiến vào. không gặp được bất ngờ gì.

Rất nhanh, bốn mươi tu sĩ của Độc Thiên Bảo cũng đều tiến vào Huyết Sát động phủ.

Năm mươi tu sĩ của Phương Vân Sơn cũng bắt đầu xếp hàng tiến vào trong.

Trương Hằng cùng Ô Lăng bị xếp ở giữa, chỉ chốc lát liền tới phiên bọn họ.

Ô Lăng tiến vào quang môn trước Trương Hằng một bước. Trước khi tiến vào quang môn, Ô Lăng còn hơi cười liếc mắt nhìn Trương Hằng một cái.

Trương Hằng chờ đợi một hồi. rốt cục cùng đến lượt.

Hít một hơi thật sâu, Trương Hằng đi tới trước quang môn, chân khẽ dùng sức, thân thể nhẹ như lông hồng bay vào trong quang môn.

Hành động như vậy tự nhiên khiến một ít tu sĩ ở phía sau nghị luận.

- Sao ta chưa từng gặp loại pháp thuật này?

Một tu sĩ vui đùa khô luyện nghi hoặc hỏi.

- Ngụ ngốc. Đây không phải pháp thuật, là khinh công. Là thứ phạm nhân sáng tạo ra...

- Đích thật là một loại khinh công. Tuy nhiên kỳ quái là trên người hắn không có dao động linh lực gì cả.

Sau khi thân thể tiến vào trong quang môn, đầu tiên Trương Hằng cảm thấy trước mắt tối sầm. sau đó cảm thấy dưới chân trầm xuống, thân thể dường như rơi xuống mặt đất.

Mở to mắt nhìn, Trương Hằng phát hiện thân thể mình còn đang ở trong không trung, quanh thân bị một luồng sáng trắng giam cầm. không thể động đậy nhưng lại có thể nhìn thấy thế Giới bên ngoài.

Đối mặt với luồng sáng trắng này, Trương Hằng cảm giác được một cỗ lực lượng không thể chống cự. Không chỉ thân thể bị giam cầm. ngay cả thần thức đều bị áp chế. không thể động đậy mảy may.

Ánh mắt hắn nhìn xuống dưới chân, phát hiện dưới chân là một con sông. Tuy nhiên kỳ quái là nước trong sông này lại là màu đỏ. giống như một dòng sông máu (Huyết Hà), làm cho người ta khiếp đảm.

Thi thoảng, từ trong Huyết Hà dâng lên một cột sáng màu máu. trong không khí dường như tràn ngập một mùi máu tanh..

Con sông màu máu này khẳng định không đơn giản! Trong lòng Trương Hằng thầm tính toán.

Thời gian từng chút trôi qua, Trương Hằng cứ như vậy bị luồng sáng trắng giam cầm. Chỉ có thể dùng ánh mắt quan sát thế Giới chung quanh. Thân thể cùng linh hồn bị trói buộc không có lực trả đòn.

Rốt cục sau thời gian chừng một nén hương, Trương Hằng cảm giác lực trói buộc của luồng sáng quanh thân mình đang dần yếu bớt, trong lòng không khỏi vui vẻ.

Đúng lúc này, một thanh âm như máy móc truyền tới mọi ngóc ngách của Huyết Sát động phủ:

- Hoan nghênh tiến vào Huyết Sát động phủ! Nhân số tiến vào động phủ là một trăm, thực lực bình quân tương đối mạnh, độ khó thí luyện tăng lên cấp cao nhất...
- Tuyên bố quy tắc thí luyện. Mỗi một người tiến vào trong động phủ. ít nhất phải giết chết ba người tham gia thí luyện hoặc là lấy được ba cái Huyết Sát ấn ký. Nếu không, sẽ vĩnh viễn ở lại động phủ này...
- Trong Huyết Sát thần điện ở trung tâm động phủ có giấu vật phẩm Huyết Sát Thần Đế lưu lại cho người có duyên. cần phải lấy được Tứ Phương lệnh bài mới có thể mở ra Huyết Sát động phủ...
- Huyết Sát... Bắt đầu!

Thanh âm máy móc biến mất.

Theo thanh âm này biến mất, những tu sĩ lúc đầu không biết tin tức động phủ cùng không khỏi sắc mặt đại biến.

Có người phần uất bất bình, có người mừng lo đan xen. càng có người tham lợi ích.

Chỉ có sau khi tiến vào động phủ người Mới biết được quy tắc trong này. Mặc dù lúc trước có số ít người trong cao tầng của Phương Vân Sơn biết tin tức bên trong, nhưng cũng tuyệt đối không để lộ trước khi động phủ mở ra.

Tiến vào động phủ này, vì mạng sống, vì kỳ bảo tuyệt thế, người nhất định phải giết. Nếu không, khó có thể sinh tồn trong này.

Sau khi thanh âm máy móc biến mất, Trương Hằng cảm giác luồng sáng quanh thân mình đã trở nên vô cùng loãng, hơn nữa đã không thể trói buộc thân thể hắn nữa.

Cúi đầu nhìn con sông màu máu dưới chân một cái. thần sắc Trương Hằng biến đổi. chân dùng sức khê giậm một cái vào luồng sáng trắng còn chưa biến mất hẳn. thân thể bay sang bờ bên kia Huyết Hà như đạn pháo.

Hắn có thể cảm giác được điểm quỹ dị của con sông màu máu này. cho nên quyết định sớm chút rời khỏi nơi đây.

Thân thể Trương Hằng vừa Mới bay lên không, luồng sáng trắng liền biến mất hoàn toàn.

Nhưng đúng vào lúc này. từ trong Huyết Hà vọt lên một đạo Huyết quang bắn nhanh tới Trương Hằng còn đang ở trong không trung., mùi máu tanh tràn ra khắp nơi.

Trương Hằng thấy vậy, ngân quang trên người hơi lóe lên. hình thành một cỗ quang lưu màu xanh quanh thân, khiến cho thân thể hắn lướt ngang sang bên cạnh mấy thước.

Huyết quang tức thì vô huyệt. tuy nhiên còn không chấm dứt. Nước sông cuộn trào, từ trong sông lại nhảy ra một con cự xà dài hơn mười thước. Toàn thân cự xà màu đỏ tươi giống hệt màu nước sông, hai mắt bắn

ra ánh sáng màu xám không hề có sinh cơ. Tốc độ nó cực nhanh nhảy lên không trung, thân rắn hơn mười thước phong tỏa toàn bộ không gian chạy trốn của Trương Hằng.

Điều này cũng chỉ trách Trương Hằng không may. không ngờ bị truyền tống đến một nơi quỷ dị như vậy.

Bởi vì sau khi tiến vào quang môn, tất cả tu sĩ đều bị truyền tống tùy cơ đến một nơi nào đó trong động phủ. nhưng sẽ không bị truyền tống đến thần điện. Lúc vừa truyền tống tới. có luồng sáng trắng hộ thể coi như là vô địch, bởi vậy cùng không gặp phải công kích.

Bị Huyết quang cùng cự xà liên tục tập kích, giờ phút này Trương Hằng đã không còn đường để trốn. Hắn dừng thân hình trong không trung, trong mắt chợt lóe lệ quang, bàn tay thành hình đao cấp tốc rạch hờ chém ra mấy cái lần.

Xuy xuy Xuy...

Từng luồng sáng màu bạc như lưỡi đao cắt qua không khí phát ra tiếng ma sát bén nhọn, cấp tốc chém tới cự xà màu máu chung quanh.

Giống như cắt vào đậu hũ. thân thể cự xà bị cắt làm mười mấy đoạn, máu màu đỏ sậm nhớp nháp từ trên thân cự xà phun ra, ghê tởm đến cực điểm.

Thân hình chợt lóe, Trương Hằng rơi xuống mặt đất. khẽ nhíu mày nhìn chăm chú vào con sông màu máu này.

Nhưng đúng vào lúc này dị biến lại sinh ra. Phía trên đầu Trương Hằng trống rỗng dâng lên một cỗ Huyết quang quỷ dị, tản ra một cỗ sát khí lâm liệt khiếp người.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

75. Chương 75: Huyết Tế Hà.

Trương Hằng mới thoát khỏi trói buộc của đoàn ánh sáng trắng kia, liền gặp phải con cự xà màu máu này tập kích, cái này Chỉ có thể trách nhân phẩm Trương Hằng không tốt. lại bị truyền tống tới một chỗ không may như thế.

Thực lực quái xà màu máu này không yếu hơn tu sĩ Luyện Khí hậu kỳ. thế nhưng gặp phải Trương Hằng coi như là nó không may. Chỉ có thể bị miểu sát.

Thời gian một năm, không chỉ để tu vi Trương Hằng lên đến cảnh giới Đại thành tầng một, lại còn để Trương Hằng nghiên cứu ra một chút phương pháp sử dụng lực lượng trong cơ thể.

Vừa mới chém giết con rắn kia, Trương Hằng liền phát hiện hiện trạng quái dị trên đỉnh đầu của mình.

Một cỗ huyết quang chợt xuất hiện trên đỉnh đầu Trương Hằng. một cỗ khí giết chóc làm người ta run sợ từ từ phát tán ra.

Huyết quang quỷ dị này nhanh chóng vắn vẹo trên đỉnh đầu. biến hình, nháy mắt liền hình thành một cái huyết hoàn do huyết quang cấu thành hình vòng tròn.

Huyết hoàn này lơ lửng trên đầu Trương Hằng như thế. một tác không rời. giống như đã trở thành một bộ phận thân thể của Trương Hằng.

- Đây là...

Trương Hằng lộ ra sắc mặt quái dị.

Mới vừa giết một con yêu thú không rõ lai lịch, trên đỉnh đầu liền hình thành một cái huyết hoàn như thế.

Đột nhiên. Trương Hằng nhớ tới quý tắc ở Huyết Sát động phủ: Phẩm là người vào động phủ, phải giết ba người thí luyện, hoặc lấy được ba Huyết Sát ấn ký, bằng không sẽ vĩnh viễn ở lại động phủ này.

- Đây là Huyết Sát ấn ký?

Trương Hằng ngẩng đầu nhìn huyết hoàn lơ lửng trên đầu mình, có thêm một bước hiểu biết đối với Huyết Sát động phủ này.

Trương Hằng cảm giác dường như chủ nhân động phủ này nghĩ hết biện pháp, muốn sai khiến các tu sĩ vào đây thí luyện phải tàn sát lẫn nhau.

Tuy rằng Trương Hằng Không phải là người ưa thích giết chóc, thế nhưng tiến vào động phủ này. nhất định phải tuân theo quý tắc trò chơi trong động phủ.

Hiểu rõ tác dụng vòng sáng trên đầu. Trương Hằng đứng bên cạnh dòng sông máu này. ánh mắt quan sát hết thấy động phủ.

Bầu trời treo cao một vòng mặt trời màu đỏ tảo ra khí tức quỷ dị, huyết quang nhu hòa chiếu trên mảnh tiểu thiên địa này. Không có nhiệt độ cao như mặt trời bên ngoài, ngược lại mang theo một cỗ âm nhu.

Rất rõ ràng, đây là một cái mặt trời “nhân tạo”.

ở không trung cách mặt đất trăm thước, có thể thấy vô số yêu thú loại phi cầm đang liên tục bay qua, có khi truyền tới tiếng kêu sắc nhọn. Đa số những yêu thú này đều là cấp hai trở lên. thực lực tương đương tu sĩ Luyện Khí Kỳ. thế nhưng số lượng khủng bố của chúng nó có thể làm cho tu sĩ Kết Đan Kỳ cũng phải hoảng sợ.

Xem ra muốn bay từ trên không đến Thần Điện trung tâm động phủ. cách này là không thể nào.

về phần phi hành ở tầng thấp? Chỉ cần người không sợ tu sĩ khác hay yêu thú tập kích, vậy thì có thể suy nghĩ một chút.

Trên mặt đất, bên cạnh Trương Hằng, chói mắt nhất tự nhiên là một con sông máu.

Trong ánh mắt Trương Hằng, con sông máu này dài đến mười mấy dặm. dường như không có đầu cùng.

Trong dòng sông có khi dấy lên một đạo Huyết quang, thỉnh thoảng cũng thấy được có cảnh yêu thú nhảy khỏi dòng sông.

Trên con sông máu này, Trương Hằng cảm nhận được một loại khí sát phạt như đã trầm tích mấy vạn năm. máu tanh cùng sát khí làm người ta buồn nôn dường như có thể ăn mòn linh hồn người khác.

Nếu như là người bình thường đứng bên cạnh bờ sông máu này. chỉ sợ đã sớm tiến vào trạng thái “cuồng hóa”, biến thành ác ma giết người không chớp mắt.

Đạp mặt đất dò sẫm bên dưới, Trương Hằng theo bản năng giữ một khoảng cách với dòng sông máu này.

Đi xa khoảng mười mấy thước, mới thả lỏng, ánh mắt nhìn ra xa xa. quyết định từ từ đi dọc theo sông này tới Thần Điện.

Dù sao còn thời gian một tháng, tuy rằng động phủ này có thể tính là một mảnh tiểu thiên địa. nhưng phạm vi thực tế cũng Chỉ có vài trăm dặm.

Trước khi tiến vào động phủ, Trương Hằng cũng chiếm được một chút tư liệu về bên ngoài động phủ từ chỗ Ô Lăng.

Thế nhưng sau mỗi lần tiến vào động phủ. ngoại trừ Thần Điện chỗ trung tâm ra, cảnh vật những nơi khác đều sẽ xảy ra thay đổi.

Đi dọc theo dòng sông máu này vài dặm, trong lúc này Trương Hằng cũng không phát hiện tu sĩ khác, thế nhưng thấy được không ít yêu thú. Những yêu thú này có ẩn giấu trong nước sông, còn có một số nghỉ ngơi bên bờ.

Chỉ cần không đến quá gần, bình thường những yêu thú này sẽ không chủ động công kích người khác.

Đang lúc Trương Hằng cận thận từng chút chạy về phía trước, đột nhiên phía trước dâng lên một cột sáng màu máu đỏ tận trời.

Mặt đất dưới chân khẽ run lên, giống như có một con cự thú man hoang muốn xuất thế.

Nhìn bầu trời bị huyết quang nhuộm đỏ. Trương Hằng thầm nghĩ tất nhiên là có tu sĩ không hay ho nào đó chạm vào cấm kỵ trong Huyết Sát động phủ.

Dòng sông máu bắt đầu sôi trào liên tục. từng cơn sóng máu dâng lên mấy chục thước, khí sát phạt máu tanh tràn ngập không gian.

Yêu thú trong dòng nước cũng rối loạn bất an. thành quần kết đội chạy về một hướng, giống như nhận được thứ gì đó kêu gọi.

Trong tầm mắt Trương Hằng, yêu thú lấy con số hàng vạn theo dòng sông tràn về phía trước. Trong những yêu thú này, Trương Hằng còn thấy được cự xà màu máu Mới gặp không lâu trước, các yêu thú hình thái khác cũng nhiều không kể xiết, một mảnh đông nghịt, làm người ta run sợ.

Thấy tình cảnh này. linh khí trên người Trương Hằng cứng lại, cả người biến mất vào không khí, ngay cả một chút khí tức cũng không cảm nhận được.

Vừa thi triển chính là tuyệt kỹ áp đáy ruộng của Phong Hành Môn - Phong Hành.

Loại pháp thuật này không Chỉ có thể giúp cho tu sĩ ẩn giấu hành tung cùng khí tức. còn có thể giúp tu sĩ di động thật nhanh trong quá trình ẩn thân.

Sau khi che giấu thân hình, Trương Hằng thử tiếp cận một con yêu thú. phát hiện đối phương không có bất cứ phản ứng khác thường nào.

Trong lòng thoáng vui vẻ. xem ra pháp thuật này quả nhiên rất hiệu quả, ở trong động phủ cho dù là tu sĩ Luyện Khí hậu kỳ bình thường, dựa vào pháp quyết này giữ mạng cũng không tính là quá khó.

Để thử nghiệm hiệu quả thần thông này. Trương Hằng thử tới gần sát một con yêu thú trong đó.

Khi tới gần con yêu thú khoảng hai ba thước, liền thấy con yêu thú kia ngừng lại một chút, quay đầu nhìn xung quanh vài lần, dường như có cảm ứng.

Trương Hằng nhanh chóng kéo ra khoảng cách với con yêu thú đó.

Yêu thú có thể phát hiện ra, điều này cũng có thể giải thích được, dù sao cảm quan yêu thú nhạy cảm hơn tu sĩ cấp thấp nhiều lắm.

- Nhân sĩ phương nào. dám đương oai ở Huyết Tế Hà!

Một tiếng nói rung trời truyền khắp phạm vi mấy chục dặm. không khí trong hư không cũng rung động kịch liệt, con sông máu càng dâng lên sóng máu ngập trời, càng có nhiều yêu thú trôi lên từ dòng sông, nhanh chóng chạy về phía xa.

Bùm!

Phía trước dòng sông lại dâng lên Huyết quang tận trời lần nữa.

Huyết quang này tới không trung cũng không biến mất, mà hình thành một tầng sương mù màu máu dày đặc.

Một con quái vật thân rắn ba đầu xuất hiện ở trong sương mù màu máu này. trên thân rắn quái vật khoác một tầng lân giáp màu nâu nhạt, hai chân trước tựa như cánh tay nắm một thanh kích lớn đen nhánh dài đến bảy tám trượng, trong đôi mắt đỏ lộ ra thần sắc tức giận nồng đậm.

Thân rắn dài đến mấy chục thước có một bộ phận còn ở trong dòng sông máu, bên cạnh nó còn tụ tập vô số con rắn lớn màu máu từng bị Trương Hằng chém giết.

Nhìn quái vật to lớn thân rắn ba đầu khổng lồ ở xa xa. trong lòng Trương Hằng mơ hồ sinh ra tâm lý không thể chống cự.

Thân thể to lớn như thế, chỉ đè xuống cũng có thể đè người ta chết khiếp, hơn nữa nhìn bộ dáng con quái vật này, liền biết khẳng định nó không phải loại hình chỉ biết cậy mạnh.

Rốt cuộc là ai gây ra họa, lại dẫn ra từ trong dòng sông máu loại quái vật khủng bố như thế.

Thân hình Trương Hằng nhanh chóng đi động tới phía trước, thể nhưng vẫn bảo trì khoảng cách tuyệt đối với con quái vật ba đầu thân rắn kia.

Một lát sau, Trương Hằng phát hiện một số tu sĩ phía trước, còn cảnh tượng đặng trước cũng làm người ta giật mình.

Ở bờ sông cách đó không xa. đứng một tòa bia đá toàn một màu đỏ sẫm. Tấm bia đá này cao chừng một trượng, bên trên dường như còn khắc chữ gì đó. từ trên tấm bia đá này tuôn ra một cỗ hào quang màu máu đỏ. tán ra bốn phía.

Ở gần tấm bia đá cũng có không ít tu sĩ bị thu hút tới, thế nhưng những tu sĩ này dường như có lòng kiêng kỵ gì đó với tấm bia đá này, chỉ đứng xa mấy chục thước mà nhìn.

Đứng ở trước mặt tấm bia đá, cũng Chỉ có một người.

Mà người này, Trương Hằng lại quen biết, đó chính là Lý Hoành phát uy trên Đại Hội Phương Vân một năm trước.

Lý Hoành hai mắt nhắm nghiền, chạm tay vào tấm bia đá màu máu đỏ cổ xưa kia, từng đạo huyết quang dừng mãnh truyền vào cơ thể hắn thân thể hắn đang liên tục phồng lên co lại. giống như có gì đó đang được bơm vào trong cơ thể.

- Đây là Sát Thiên Bi ở Huyết Tế Hà, các người còn không mau rời đi!

Quái vật ba đầu thân rắn vùng cây kích lớn trong tay. huyết quang cuốn qua bầu trời, ba đôi mắt lạnh băng như cần nuốt hồn phách nhìn chằm chằm vào Lý Hoành đứng bên cạnh Sát Thiên Bi.

Lý Hoành bỗng mở mắt, một đạo Huyết quang kinh người hiện lên trong đôi mắt, ngũ khí lạnh, băng nói:

- Cút cho ta!

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

76. Chương 76: Huyết Sát Thiên Bi.

- Cút cho ta!

Nói xong ba chữ này, Lý Hoành liền nhắm mắt lại. trên người rung chuyển từng trận Huyết quang như sóng gợn.

Huyết Sát Thiên Bi cũng không ngừng tản mát ra từng cỗ Huyết quang, nhanh chóng tiến vào trong cơ thể hắn làm mái tóc của hắn liên tục tung lên trong gió.

- Ghê tởm!

Quái vật ba đầu thân rắn kia rít gào một tiếng, thanh kích to lớn trong tay hung hăng cắm xuống mặt đất.

Ầm ầm ầm!

Mặt đất chấn động, những vết nứt dài đến mấy chục thước, sâu đến hai thước lan tràn.

Các tu sĩ xung quanh sắc mặt đại biến, cảnh giác nhìn quái vật ba đầu thân rắn xa xa.

Chẳng qua, quái vật ba đầu thân rắn này mặc dù phát uy ở xa xa. thế nhưng dường như không dám tới gần Huyết Sát Thiên Bi bên cạnh Lý Hoành, Chỉ có thể liên tục gào rú, ánh mắt tràn ngập lửa giận, nhìn chằm chằm Lý Hoành.

Lý Hoành dường như cũng không dự tính tổn nhiều miệng lưỡi với quái vật này. đứng cạnh Huyết Sát Thiên Bi, liên tục hấp thu năng lượng huyết sắc đến từ bia đá.

Trương Hằng ở trong trạng thái ẩn thân chậm rãi tới gần Huyết Sát Thiên Bi. thầm nghĩ nếu Lý Hoành có thể hấp thu năng lượng huyết sắc từ bia đá kia, như vậy sao mình không thể luyện hóa “Huyết Sát Thiên Bi” kia chứ?

Một khi trong lòng sinh ra Ý nghĩ này. trong lòng Trương Hằng như bị dẫn dắt, vẫn cận thận tiềm hành đến gần Huyết Sát Thiên Bi.

Hắn phát hiện xung quanh bia đá cũng có một số tu sĩ. trong ánh mắt bọn họ nhìn về phía Lý Hoành mang theo đố kỵ. hăm dọa... thế nhưng lại không chịu tới gần tấm bia đá đội trời kia.

Trong này khẳng định có trò mèo gì. trong lòng Trương Hằng cận thận hết mức. hắn ở trong trạng thái tiềm hành nhanh chóng đi tới chỗ cách xa Huyết Sát Thiên Bi mấy chục thước.

Ngay lúc này. Trương Hằng mới cảm giác được chỗ quái dị của Huyết Sát Thiên Bi kia.

Từ Huyết Sát Thiên Bi truyền ra một cỗ khí tức làm nao động lòng người, chỉ cần vừa đến gần. trong lòng sẽ sinh ra vô số tâm tình cuồng bạo.

Cũng may tu vi thần thức Trương Hằng khá mạnh, tâm thần cũng rất vững chắc, không dễ bị cỗ khí tức nao động kia ảnh hưởng.

Ba mươi thước, hai mươi thước... tiếp cận từng chút, các tu sĩ khác không phát hiện ra Trương Hằng tồn tại.

Đột nhiên, lúc Trương Hằng tới gần tấm bia khoáng mười thước, cảm giác cỗ khí tức nao động kia đột nhiên tăng lên vài lần.

Nhất thời, tâm tình Trương Hằng vốn bình tĩnh cũng trở nên vô cùng táo bạo, thậm chí trong đầu sinh ra một cỗ sát ý, hận không thể lập tức bùng nổ.

Nếu như lại tới gần tấm bia đá hơn nữa, e rằng Trương Hằng cũng sẽ chân chính mất đi lý trí. trở thành một tên ác ma giết người, bị sát lục khống chế.

Thật là đáng sợ! Trương Hằng không dám đi tiếp tới trước, bảo trì khoảng cách mười lăm thước với tấm bia này.

Còn các tu sĩ khác, đều bảo trì khoảng cách ba mươi thước với tấm bia đá Huyết Sát kia, không dám tới gần hơn một chút. Nhưng cũng không dễ dàng rời đi như thế, giữa mỗi người đều duy trì khoảng cách nhất định, đều lưu lại lòng cảnh giác lẫn nhau.

Ánh mắt nhìn lại những tu sĩ quan sát động tĩnh ở xa xa. Trương Hằng phát hiện có một Số người trong bọn họ ở đỉnh đầu đều có một cái ấn ký Huyết Sát. không biết là giết người có được, hay là giết yêu thú thu được.

Quái vật ba đầu thân rắn ở xa xa rít gào từng chập. Trương Hằng ngẩng người ở đây một hồi. ánh mắt lại bắt đầu quan sát chữ viết trên bia đá.

Vừa nãy lúc tới gần bia đá này. bởi bị cỗ khí tức nao động kia ảnh hưởng, Trương Hằng không dám phân tâm quan sát những chữ trên bia đá. lúc này vừa lúc có hứng thú.

Còn may, chữ trên bia đá này không phải là cổ văn truyền thừa thượng cổ gì. Trương Hằng còn có thể xem hiểu.

- Giết người cảnh giới thứ nhất, tình thù lợi ích. vì lý do mà giết.
- Giết người cảnh Giới thứ hai. tẩm máu thiên hạ, không sợ sóng gió.

- Giết người cảnh Giới thứ ba. vạn vật đều có thể giết, độc ngạo thiên hạ.

- Giết người cảnh giới thứ tư...

Thể chữ phóng đảng mạnh mẽ, thậm chí làm cho trong lòng Trương Hằng không khỏi dâng lên hào hùng vạn trượng.

Mặt khác, ở một góc bia đá có khắc mấy chữ: Huyết Sát Thần Đế.

Nhìn mấy chữ này, trong lòng Trương Hằng không khỏi máy động, không ngờ tới những chữ này là do Huyết Sát Thần Đế lưu lại.

Trên bia đá trình bày bốn cảnh giới, ba cảnh Giới đầu lại viết rất rõ ràng, thế nhưng những chữ miêu tả cảnh Giới thứ tư lại như mơ hồ bị lực lượng nào đó cản trở. làm người ta cảm thấy nó rõ ràng vô cùng, thế nhưng lại không cách nào nhìn rõ.

Xem ra thực lực Huyết Sát Thần Đế này thật là giết người giết đến tận cùng, lại còn quy nạp ra cảnh giới giết người của mình. Nghĩ tới khi đó Huyết Sát Thần Đế tẩm máu Tu Chân Giới Đông Vân ngạo nghễ ra sao. không biết khi đó hắn có thể duy trì không sợ sóng gió như lời trên bia đá hay không.

Trương Hằng khẽ thở một hơi dài, xem ra Ô Lăng phân tích có sai lầm. một kẻ thị sát Như thế, làm sao là một người đại trí tuệ nhìn xa trông rộng được chứ?

Ngay khi Trương Hằng âm thầm suy tư, quái vật ba đầu thân rắn ở xa xa phát ra từng trận rít gào, không ngờ vọt tới phía bên này.

Thân thể xà quái to lớn bị bao bọc trong màn sương máu nồng đậm. thân rắn khổng lồ ầm ầm đi chuyển về phía bên này. tốc độ không hề chậm.

Lẽ nào nó không nhìn nổi nữa, dự tính đi trùng trì Lý Hoành ở gần bia đá?

Thế nhưng, hành động kế tiếp của xà quái để cho Trương Hằng rõ ràng Ý đồ của nó.

Quái vật ba đầu thân rắn này không phải tính sổ Lý Hoành đứng trước bia đá, mà mục tiêu là những tu sĩ đứng nhìn ở xa xa?

Lập tức, dưới sự dẫn dắt của quái vật ba đầu thân rắn, đoàn rắn màu máu đỏ cùng các yêu thú khác hóa thành “đại quân yêu thú”, khí thế sôi trào lao về phía các tu sĩ đứng một bên theo dõi.

Trên đường, bụi bặm bốc cao. mặt đất phạm vi mấy dặm phát ra từng trận ầm ầm. nổ vang như sấm dậy.

Các tu sĩ sắc mặt đại biến, chẳng qua là tinh anh trong cùng cấp bậc. bọn họ nháy mắt liền phản ứng lại. liên tục thi triển ra các loại thủ đoạn chạy trốn. Mỗi người còn linh hoạt hơn cả hồ ly. làm cho quái vật ba đầu thân rắn kia khó có thể đuổi theo.

- Nhân loại ghê tởm!

Quái vật ba đầu thân rắn này thấy đám tu sĩ nhân loại bỏ chạy còn nhanh hơn thỏ. Chỉ có thể liên tục rít gào. nhưng cũng không làm gì được bọn họ.

Án theo thực lực, sợ rằng đẳng cấp quái vật ba đầu thân rắn này đã đạt tới cấp ba đỉnh, cũng tương đương tu sĩ giai đoạn Trúc Cơ đại viên mãn. Nhưng từ khí tức đặc thù trên người xà quái này, rõ ràng nó không phải đơn giản là một con yêu thú. luận sức chiến đấu. xem chừng có thể liều mạng với tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Chẳng qua trên phương diện tốc độ, xà quái này lại không được tốt lắm, không có được năng lực phi hành.

Tuy rằng yêu thú có được thân thể không gì sánh nổi. thế nhưng bản thân cũng có chỗ thiếu hụt khác, thân thể cũng luôn có chỗ yếu đuối.

Trương Hằng tu luyện Biến Thái Công, phương diện này lại mạnh hơn yêu thú nhiều lắm, trên thân thể gần như không có kẽ hở gì, hơn nữa tốc độ cùng lực công kích đều siêu mạnh.

Án giấu thân hình, Trương Hằng phát hiện đại quân yêu thú cũng không dám tới gần tẩm bia đá, gần nhất cũng bảo trì khoảng cách ba mươi thước.

Đuổi theo nửa ngày, không công trở về, quái xà kia ra lệnh “đại quân yêu thú” khổng lồ vây quanh toàn bộ bia đá, thế nhưng không dám tới quá gần bia đá Huyết Sát kia.

Nhìn yêu thú xung quanh đông nghìn nghịt, Trương Hằng liền trốn tròn mắt, mình mưu lợi trốn ở gần bia đá này. trong lòng không ngừng khinh bỉ những tu sĩ bị truy đuổi gà bay chó sủa, thế nhưng hiện giờ xem ra là ngược lại khéo quá hóa vụng.

Còn may mà những yêu thú này còn duy trì khoảng cách mấy chục thước với Trương Hằng. cũng không nhìn thấy Trương Hằng ở trạng thái ẩn thân.

Chẳng qua đối mặt với quân đoàn yêu thú khổng lồ xung quanh, đặc biệt là những đôi mắt như tro tàn kia. Trương Hằng cảm thấy một cỗ áp lực. trên người không ngừng toát mồ hôi.

Nếu như thật sự bị những yêu thú này khám phá nguyên hình, Như thế cũng Chỉ có thể vọt lên không trung mở ra một con đường máu.

Trương Hằng trộm liếc nhìn không gian xung quanh, may mắn những yêu thú này cơ bản đều không có năng lực phi hành, thật sự phách chạy trốn chết, vẫn còn nắm chắc rất lớn.

Lại thêm một lát. những tu sĩ chạy đi thật xa lại quay trở về. đứng rất xa đánh giá đại quân yêu thú do quái vật ba đầu thân rắn dẫn đầu. dường như còn rất không cam lòng.

“Không hổ là tinh anh, chỉ riêng sự kiên nhẫn này, tinh thần của bọn họ cũng đáng kính nể rồi.”

Trương Hằng âm thầm khinh bỉ những tu sĩ đã chạy còn trở lại.

- Ghê tởm. nhân loại tham lam.

Quái vật ba đầu thân rắn lại rít gào. ánh mắt lạnh như băng, còn mang theo một cỗ thù địch thật sâu.

Ầm ầm ầm...

Nhất thời, đại quân yêu thú dưới quái vật ba đầu thân rắn dẫn dắt, bụi bặm nổi lên cuộn cuộn, mặt đất khẽ chấn động đuổi theo các tu sĩ này.

Lại một lát, liền đuổi không kịp các tu sĩ này. quân đoàn yêu thú không công trở về.

Sau đó. các tu sĩ lại chạy trở về, đứng ở xa xa nhìn chằm chằm.

- Rống!

Toàn thân quái vật ba đầu thân rắn bốc lên từng cơn sóng máu.

Ầm ầm ầm... lại đuổi tới.

Trương Hằng trốn mất há mồm nhìn tràng diện này. trong đầu nhớ tới hình ảnh trong trò chơi thực tế ảo.

Một cái danh từ gần như bị lãng quên do Trương Hằng nhớ tới.

Từ này có chút lưu hành trên mạng, mọi người đều gọi nó là - Dắt quái.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

77. Chương 77: Hứa Hẹn.

Trương Hằng ẩn nấp ở một bên không khỏi bội phục các tinh anh tu tiên giới này. dưới tình huống này. lại còn có thể sử dụng tư tưởng “dắt quái” ở đây.

Chẳng qua dù sao thì những yêu thú này không phải quái vật đo phần mềm quy định, sau vài phần trở về không công, liền bỏ qua dự tính truy sát những tu sĩ này.

Quái vật ba đầu thân rắn còn phát ra từng trận gầm gừ. trong ánh mắt mang theo vài phần không cam lòng, thường thường trừng mắt nhìn những tu sĩ ở xa xa.

Trương Hằng vẫn ẩn nấp ở nơi cách bia đá chừng mười lăm thước, có sợ không nguy đứng ở đó, đa số thời gian đều đánh giá Lý Hoành trước bia đá.

Vì sao người này không bị cổ khí tức náo động kia ảnh hưởng chứ? Chẳng lẽ là bởi tên này bị sát lục hôn mê đầu óc rồi. trong lòng Trương Hằng có chút nghi không thông.

Ngay cả quái vật ba đầu thân rắn thực lực sâu không thể lường cũng kiêng kỵ Huyết Sát Thiên Bi này không thôi, bởi vậy có thể thấy được chỗ đáng sợ của tấm bia đá này.

Một lát sau, hào quang đỏ máu trên người Lý Hoành bắt đầu dao động kịch liệt, năng lượng Huyết sắc trào ra từ Huyết Sát Thiên Bi cũng nhanh thêm không ít.

Từng cỗ gió xoáy xoay tròn xung quanh Lý Hoành, linh khí trong thiên địa cũng trở nên xao động bất an.

Tình huống này tự nhiên khiến cho quái vật ba đầu thân rắn chú ý. các tu sĩ ở xa xa càng bạo gan tiến tới gần phía trước.

Mọi người kể cả con và quái này đều biết, biến hóa trên người Lý Hoành có thể đã đạt tới thời khắc máu chốt.

Sáu con mắt như đèn lồng của quái vật ba đầu thân rắn ngưng thần nhìn về phía Lý Hoành, nhưng mà chính là vừa nhìn như thế. nó không khỏi sững sờ một lát.

Đúng lúc này, Trương Hằng cảm giác cả người không được tự nhiên, quay đầu nhìn lại. liền thấy sáu con mắt của quái vật ba đầu thân rắn nhìn chằm chằm vào mình, trong mắt lóe ra một cỗ lửa giận.

“Không thể nào? Lại bị con quái vật này phát hiện ra!”

Trong lòng Trương Hằng vừa nhảy mạnh.

Biết được mình bị xà quái phát hiện, phản ứng đầu tiên của Trương Hằng chính là phải chạy thật nhanh. Thế nhưng hắn cũng không lập tức chạy đi. bởi vì hắn phát hiện dường như xà quái kia không có dấu hiệu ra tay với mình.

Lẽ nào nó không hề phát hiện ra mình? Nghĩ tới đây. Trương Hằng vươn tay vung vẩy trong không khí hai ba cái, xem con quái xà kia sẽ có phản ứng gì.

- Hừ!

Từ trong quái vật thân rắn ba đầu kia phát ra một tiếng hừ nhẹ. sáu con mắt nhìn chằm chằm Trương Hằng. trong ánh mắt thậm chí còn tỏa ra mấy tia lửa.

Ngất, thật đúng là bị phát hiện, chẳng qua có thể vì Huyết Sát Thiên Bi kia, xà quái mới không dám phát động công kích mình.

Nghĩ tới đây, Trương Hằng nhìn xà quái cười cười.

Quái vật ba đầu thân rắn kia đã có chút linh trí, thấy Trương Hằng cười với mình, cảm giác rất khó tin. có chút ngây ngốc nhìn Trương Hằng.

Ha ha! Thấy cảnh này, Trương Hằng chợt cảm thấy con xà quái này rất thú vị.

Liếc nhìn Lý Hoành bị Huyết quang bao bọc đang trong trạng thái biến hóa kịch liệt. Trương Hằng treo nụ cười trên mặt. môi khẽ nhúc nhích, dùng thần thức truyền âm nói với xà quái:

- Ta nói vị xà lão đại này. tấm bia kia có bí mật gì hay sao?

Nếu quái vật ba đầu thân rắn kia có thể nói được tiếng người. Trương Hằng tin tưởng mình dùng thần thức truyền âm. khẳng định đối phương có thể hiểu được Ý nghĩa. Thần thức truyền âm không cần vận dụng pháp lực. sẽ không ảnh hưởng Trương Hằng ẩn thân.

- Nhân loại ghê tởm. dùng hòng moi được bất kỳ bí mật gì trên người ta!

Quái vật ba đầu thân rắn này dường như còn chưa có năng lực thần thức truyền âm. hoặc là bởi nó khinh thường làm thế, tiếng quát ầm ầm của hắn truyền ra mấy dặm.

Ta té, trí tuệ của tên này còn cao hơn cả mảnh vỡ thần bí trong túi trữ vật của mình một chút, có thể không dễ bị lừa dối.

Trương Hằng lập tức làm ra bộ dạng vô tội, tiếp tục truyền âm nói:

- Xà đại ca à, cho dù đại ca không nói. ở thêm một hồi, chỉ sợ bí mật này cũng sẽ bại lộ ra. Hơn nữa, đại ca không thể ngăn cản đám tà tu mưu đồ chiếm đoạt Huyết Sát Thiên Bì, không bằng nói cho ta biết bí mật này. nói không chừng ta còn có thể cho đại ca ý kiến.

Vừa nghe Trương Hằng nói lời này, quái vật ba đầu thân rắn kia chum ba cái đầu to gấp đôi Trương Hằng thương thảo một hồi, dùng ngôn ngữ mà Trương Hằng không thể hiểu được nhỏ giọng giao lưu một hồi.

Thấy thế, Trương Hằng không khỏi hiếu kỳ, hóa ra ba cái đầu xà quái này đều có tư tưởng của riêng mình!

Thảo luận một lúc, rốt cuộc cái đầu lớn nhất ở giữa lên tiếng.

- Tu sĩ nhân loại, ta là vương giả ở dòng sông Huyết Tế Hà này. người có thể gọi ta Hạo Thiên Xà Long Vương. Trách nhiệm của ta là bảo hộ Huyết Tế Hà, còn khối Huyết Sát Thiên Bì kia chính là nguồn suối dòng Huyết Tế Hà này. một khi Huyết Sát Thiên Bì bị phá hoại, sinh mệnh của ta sẽ không còn Ý nghĩa gì nữa.

Lúc nói tới đây, trong ánh mắt xà quái ba đầu này còn hiện lên một cổ bi ai. giọng nói thoáng chút bi thương.

Trương Hằng thấy cảnh này, sửng sốt một lát, tiếp đó truyền âm hỏi:

- Huyết Sát Thiên Bì này hẳn là do Huyết Sát Thần Đế lưu lại chứ. vì sao đại ca lại không thể đến gần tấm bia đá vậy?

Cái đầu thật lớn bên trái khẽ thở dài một tiếng, ngữ khí mang theo một tia không cam lòng nói:

- Bản thể của ta là Hạo Thiên Xà Long Vương, từ mười vạn năm trước gặp phải Huyết Sát Thần Đế, bị hắn dễ dàng đánh bại, ngay cả một thân thần thông cũng bị hắn phong ấn rồi. Thực lực của ta bây giờ ngay cả một phần ngàn trước kia cũng không phát huy được, hơn nữa trên Huyết Sát Thiên Bì kia dường như đặt cấm chế nào đó. một khi ta hay các yêu thú từ Huyết Tế Hà đến gần Thiên Bì, sẽ bị nó tiêu diệt...

Trương Hằng quan sát lại Hạo Thiên Xà Long Vương một lần nữa, vốn tưởng đối phương chẳng qua là một yêu thú biến dị cấp ba đỉnh, không ngờ thực lực bản thể đối phương còn vượt quá tưởng tượng của mình.

Thực lực xà quái này chiến đấu với tu sĩ Kết Đan Kỳ. tuy rằng không làm gì được đối phương, thế nhưng khẳng định có thể đứng ở thế bất bại.

Hạo Thiên Xà Long Vương? Trong đầu Trương Hằng suy nghĩ cái tên này. thế nhưng không tìm được bất cứ yêu thú có liên quan tới nó.

- Trước khi gặp phải Huyết Sát Thần Đế, đại ca đã sinh hoạt... à. hay là nói quê hương của đại ca ở đâu?

Trương Hằng thần thức truyền âm hỏi.

- Yêu Hoàng giới, Bắc Áo đại lục.

Hạo Thiên Xà Long Vương không cần suy nghĩ nói ngay.

Yêu Hoàng Giới? Nghe danh từ đó, Trương Hằng không khỏi cười khở.

Không ngờ tới quái vật này lại Không phải là sinh vật thế giới này. khó trách trong đầu mình không có bất kỳ tin tức nào về nó.

Chẳng quạ đối với chuyện này Trương Hằng cũng không có gì kỳ quái, trong túi trữ vật của hắn còn có một mảnh vỡ thể Giới nữa mà.

Từ lời Hạo Thiên Xà Long Vương nói là có thể đoán ra, Huyết Sát Thần Đế này đã từng rời khỏi giới này, thậm chí đi đến Yêu Hoàng giới làm việc, thuận tiện bắt lấy hàng phục con xà quái này.

- Nhân loại, ở đây ta đưa ra một thỉnh cầu với ngươi.

Cái đầu bên phải của xà quái phát ra tiếng nói trầm thấp.

Trong lòng Trương Hằng xấu hổ, vừa rồi mình chẳng qua là để moi tin tức từ đối phương. mới giả ý nói đưa ra chủ ý cho đối phương, không ngờ nó còn đường đường chính chính đưa ra thỉnh cầu với mình.

- Có yêu cầu gì? Chỉ là ta phải nhắc nhở ngươi một chút, ta chỉ là tu sĩ Luyện Khí Kỳ. năng lực cũng có hạn...

Trương Hằng truyền âm nhắc nhở.

- Chờ lát nữa, nếu như Huyết Sát Thiên Bi vỡ tan, mời giúp ta đoạt lấy Huyết Ảnh u Ma Kiếm, ta nhất định sẽ dùng bảo vật quý trọng đáp lại ngươi.

Cái đầu ở giữa nói.

Huyết Ảnh u Ma Kiếm? Tuy rằng không biết đó là vật gì. nhưng vừa nghe trợ giúp đối phương còn có thể nhận được đáp tạ không tệ. Trương Hằng không khỏi có chút động lòng.

Nhưng tiếp đó. trong mắt Trương Hằng hiện lên một tia sầu lo. ánh mắt xẹt qua Lý Hoành đang bị huyết quang bao bọc.

Nếu là trước đó. muốn cướp được một món đồ trên người Lý Hoành, khẳng định là một chuyện nắm chắc. Thế nhưng Lý Hoành trải qua Huyết Sát Thiên Bi cải tạo. khẳng định thực lực sẽ có tăng lên về chất, từ khí tức phát ra trên người hắn là có thể nhìn ra được một chút. Có thể là thấy được Trương Hằng do dự, Hạo Thiên Xà Long Vương nói:

- Chỉ cần ngươi có thể dùng tâm ma để thề. cố gắng làm tốt chuyện này cho ta, còn ta sẽ dùng danh nghĩa Yêu Tổ để thề, đáp trả lại cho ngươi.

Dùng tâm ma để thề? Trong lòng Trương Hằng mừng thầm, cái này thật là quá tốt.

- Được, ta dùng tâm ma xin thề, đợi lát nữa sẽ cố hết sức cướp đoạt Huyết Ảnh u Ma Kiếm kia.

- Ta dùng danh nghĩa Yêu Tổ. hoàn thành hứa hẹn của mình.

Cứ thế, một người một yêu phát ra lời thề, tình cảnh này thật là quái dị.

Các tu sĩ xa xa Chỉ có thể thấy được Hạo Thiên Xà Long Vương dường như hoàn thành hứa hẹn với một người nào đó. thế nhưng bọn họ không nhìn thấy, mặc dù dùng pháp thuật nhìn thấu ẩn thân, cũng không nhìn thấy chỗ Trương Hằng.

Đúng lúc này, Lý Hoành bị huyết quang bao bọc bỗng mở mắt, hào quang huyết quang lăm lăm ngưng tụ thành một điểm trong mắt hắn.

Khê phun ra một hơi, nhất thời từng mảng lớn huyết quang thổi ra bốn phương tám hướng.

Ngay lập tức, trong phạm vi một dặm đều bị một cỗ huyết quang lan tràn.

Trong đó có một đạo Huyết quang rộng mấy chục dặm vừa lúc nhắm về phía Trương Hằng.

Lúc này Trương Hằng cũng không quán nhiễu như thế, đối mặt với một mảnh huyết quang quét tới. hắn phải làm ra lựa chọn, là tiếp tục ẩn thân hay là bại lộ thân hình?

Nếu muốn tiếp tục ẩn thân nhất định phải dùng thân thể cứng rắn chịu một kích này.

Cẩn rằng một cái. Trương Hằng đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

78. Chương 78: Huyết Ảnh U Ma Kiếm.

Đối mặt với Huyết quang đột nhiên kéo tới này. Trương Hằng muốn tránh cũng không được, thế nhưng lúc này hắn còn ở trong trạng thái ân nấp. một khi thì triển ra bất kỳ pháp thuật nào. hay là sử dụng Linh khí phòng ngự bảo vệ thân thể. sẽ bại lộ thân hình.

Vì kế hoạch về sau, cũng là vì tự tin vào thân thể mình, Trương Hằng đứng yên không chút động đậy.

Ầm! Một tảng lớn huyết quang nháy mắt nuốt sống Trương Hằng.

Sau đó mảnh Huyết quang này còn tiếp tục đánh về phía trước, các yêu thú phía sau lần lượt phát ra tiếng kêu rống thảm thiết, nhẹ thì bị trọng thương, nặng thì đi đời nhà ma.

về phần đám tu sĩ ở xa mấy trăm thước, cũng thần sắc đại biến, vội vã lấy ra thủ đoạn phòng ngự của mình, thậm chí có người còn lấy ra Linh khí phòng ngự.

- A...

Một tiếng hét thảm. Linh Khí Hộ Thuần của một tu sĩ Luyện Khí trung kỳ bị huyết quang phá tại toàn thân nháy mắt mất đi sinh cơ. bị huyết quang bao phủ...

Còn may. huyết quang này tới nhanh, đi cũng nhanh, đa số những tu sĩ này đều kiên trì qua được, mỗi người kinh hãi vỡ mắt. sợ lại tới một lần Huyết quang nữa.

Sau huyết quang, một mảng lớn yêu thú bị thương, thậm chí còn chết không ít yêu thú. Các tu sĩ nhân loại xa xa ngược lại là may mắn nhất, bởi vì nguyên nhân khoảng cách, cũng không bị đánh vào ngay chính diện.

Trương Hằng là đứng gần nhất với Lý Hoàn cạnh Huyết Sát Thiên Bi. cũng đã bị công kích mạnh nhất. Ngoại trừ Hạo Thiên Xà Long Vương ra, các tu sĩ cùng yêu thú nơi này cũng không phát hiện ra sự tồn tại của hắn.

vẫn ẩn nấp ở gần Huyết sắc Thiên Bi, chân Trương Hằng đã chôn sâu xuống đất nửa thước, thế nhưng dưới huyết quang đánh vào hắn lại thật sự không di động nửa bước, vẫn lù lù bất động như bàn đá giữa bão tố.

Đôi mắt nhắm chặt lại, thân hình Trương Hằng vẫn không nhúc nhích, giống như hóa thành tượng đá.

Hạo Thiên Xà Long Vương ở xa xa có chút lo lắng liếc nhìn Trương Hằng. bản thân hắn đương nhiên có thể bình yên vô sự dưới công kích cỡ đó. thế nhưng Trương Hằng chỉ là một nhân loại Luyện Khí Kỳ thôi!

Rất nhanh, rốt cuộc Trương Hằng mở mắt ra. hai mắt vẫn bình thản như ban đầu, nhưng nếu quan sát tỉ mỉ. có thể thấy được vài tia vui mừng trong đó.

Nếu như nơi này không có người khác cùng yêu thú, khẳng định Trương Hằng sẽ hô to một tiếng: Quá đã! Tới Lần nữa đi!

Cỗ huyết quang kia đánh lên người Trương Hằng, không hề có bất kỳ phản ứng gì. thậm chí Trương Hằng còn cảm giác dường như mình hấp thu được một bộ phận năng lượng Huyết sắc.

Sau khi Huyết quang đánh vào. thân thể hơi đau nhức một chút, ngoài ra không có bất cứ ảnh hưởng gì.

Năng lực phòng ngự không hổ là sở trường nhất của Biến Thái Công, Quả nhiên không làm Trương Hằng thất vọng.

Thấy Trương Hằng đứng đó không chút tổn thương, sáu con mắt Hạo Thiên Xà Long Vương tràn đầy thần sắc kinh ngạc, khó tin nhìn Trương Hằng.

Sau lưng có nhiều yêu thú ngang cấp với Trương Hằng cũng chết đi dưới huyết quang đánh vào. nhưng Trương Hằng lại sững sững đứng đó không sao cả. cái này quả thật làm người ta hoài nghi.

Đúng lúc này. tấm bia đá bên cạnh Lý Hoành phát ra tiếng rầm rắc.

Huyết Sát Thiên Bi cao một trượng xuất hiện mấy vết rạn, ánh mắt mọi người đều bị tiếng động này thu hút.

Ầm ầm... Tấm bia đá chia thành mấy khối.

Cùng lúc, một đạo huyết ảnh nửa trong suốt bắn ra từ trong bia đá, bị Lý Hoành chop vào tay.

Chỉ thấy Lý Hoành thoáng kinh ngạc nắm lấy một thanh Huyết kiếm toàn thân trong suốt. thanh kiếm giống như không phải thể rắn hơi vận vẹo trong không khí, giống như một cái bóng màu máu đỏ.

Thần sắc Trương Hằng biến đổi, đây là Huyết Ảnh Ma Kiếm!

Lúc hần chuẩn bị lên tranh đoạt, một cái bóng mờ bắn ra từ trong Huyết Ảnh u Ma Kiếm, hình thành một thân ảnh do huyết quang tạo thành.

Nhìn thân ảnh cùng khuôn mặt không rõ của người này. có lẽ là một thanh niên.

Lúc đối mặt với thanh niên này. Trương Hằng sinh ra một loại ảo giác không thể địch nổi. giống như đối phương chia ra một ngón tay cũng có thể hủy diệt mình.

Hạo Thiên Xà Long Vương ở xa mấy chục thước nhìn thanh niên do huyết quang tạo thành này. thân thể to lớn lại không tự chủ được run lên.

- Ta là Huyết Khôi Lỗi do Huyết Sát Thần Đế lưu lại. lúc này hoàn thành nhiệm vụ của chủ nhân. Hiện giờ bắt đầu rót vào khí linh cho người có duyên.

Nói rồi, Chỉ thấy thanh niên này chỉ tay về phía trước, thân thể Hạo Thiên Xà Long Vương không tự chủ được bay tới phía hần.

Thân thể khổng lồ như một ngọn núi nhỏ. cứ thế bị hần lẳng không hút tới.

Phốc!

Hạo Thiên Xà Long Vương dùng ánh mắt phức tạp liếc nhìn Trương Hằng. từ trong miệng phun ra một hạt châu lưu chuyển hào quang bảy màu. hạt châu này như có Linh tính, bay vào trong tay Trương Hằng.

Trương Hằng bản năng thu lấy hạt châu này, cũng không bỏ vào túi trữ vật.

Xà quái này quả nhiên không nuốt lời, trong lòng Trương Hằng vui vẻ.

Đúng lúc này, toàn bộ thân thể Hạo Thiên Xà Long Vương bị cố định trước mặt thanh niên kia, thân thể không nhúc nhích, thậm chí cả linh hồn cũng bị cố định.

Đây chính là pháp thuật bậc cao. Định Thân Thuật!

Bằng yêu thú hùng mạnh như Hạo Thiên Xà Long Vương, lại không có chút sức phản kháng bị cố định tại chỗ!

Sau đó, thanh niên kia hóa thành một đạo huyết quang xâm nhập vào trong thân thể Hạo Thiên Xà Long Vương.

Kế tiếp, lấy tốc độ có thể thấy bằng mắt thường, thân thể vô cùng mạnh mẽ của Hạo Thiên Xà Long Vương lại nhanh chóng hóa thành máu loãng.

Thân rắn khổng lồ như tòa núi nhỏ lại bị hóa thành máu loãng trong khoảng khắc.

Lúc này, đáy lòng Trương Hằng sinh ra bi ai nhàn nhạt, trước đó xà quái này còn đem bản mạng yêu đan cho mình.

Nhớ tới thần sắc ngay khi hấn phun ra yêu đan, trong lòng Trương Hằng liền sinh ra một cổ xấu hổ cùng không đành lòng.

Hạo Thiên Xà Long Vương vừa chết, đại quân yêu thú xung quanh liền tán đi. trở về dòng sông máu.

Khi toàn bộ thân thể Hạo Thiên Xà Long Vương hóa thành máu loãng, một cái bóng mờ không nhìn được bằng mắt thường bị Huyết Khôi Lỗi bao bọc tiến vào Huyết Ảnh u Ma Kiếm trong tay Lý Hoàn.

Ngay lập tức, Huyết Ảnh u Ma Kiếm khẽ run lên. thân kiếm nửa trong suốt như không có thực thể phát ra một tiếng long ngâm mơ hồ.

Một cổ uy áp nhàn nhạt tràn ra bốn phương tám hướng, làm tu sĩ cùng yêu thú ở đây bị ảnh hưởng không ít.

Trương Hằng đứng rất gần Lý Hoàn, trước mặt tiếng long ngâm này. không kìm được sinh ra một cổ sợ hãi.

Huyết Khôi Lỗi nhàn nhạt nói với Lý Hoàn:

- Bản thân Hạo Thiên Xà Long Vương chứa đựng một bộ phận Huyết mạch Long tộc. ở trong giới này tuyệt đối tính là yêu thú tồn tại đỉnh cao. Lấy hồn phách của nó làm khí linh, quả thật rất xứng.

Lý Hoàn sắc mặt vui mừng, vung Huyết Ảnh u Ma Kiếm trong tay. hỏi:

- Thanh kiếm này là...

- Huyết Ảnh u Ma Kiếm là Linh khí cực phẩm của chủ nhân sử dụng lúc còn trẻ tuổi, uy lực mạnh hơn cả Pháp bảo bình thường. Người tu luyện Huyết Ma Chân Kinh, hẳn có thể phát huy được vài phần uy lực của Linh khí này...

Linh khí cực phẩm? Còn là Linh khí cực phẩm mà Huyết Sát Thần Đế đã từng sử dụng qua.

Tất cả tu sĩ ở đây đều tim đập rộn lên.

Đối với đa số tu sĩ mà nói. Linh khí cực phẩm đã hoàn toàn thuộc về tồn tại trong truyền thuyết.

Có người nói. Linh khí cực phẩm bình thường có được phần nửa uy lực của Pháp bảo phổ thông. Mà nghe Huyết Khôi Lỗi nói. Huyết Ảnh u Ma Kiếm này còn mạnh hơn cả Pháp bảo bình thường, hơn nữa Linh khí còn rót vào khí linh, như thế thì uy lực sẽ lại tăng thêm vài phần.

Các tu sĩ xa xa đều lộ ra vẻ tham lam, nếu Không phải có Huyết Khôi Lỗi bên cạnh, sợ rằng đã sớm xông lên trước cướp đoạt Linh khí cực phẩm rồi.

Lúc này. thân hình Huyết Khôi Lỗi trở nên nhàn nhạt. huyết quang trên người đang dần dần biến mất:

- Ta sẽ lập tức biến mất, mặc khác nhắc nhở người một chút, những mảnh vỡ bìa đá còn ẩn chứa không ít Huyết Linh tinh hoa, người có thể lợi dụng cho tốt...

Cuối cùng, Huyết Khôi Lỗi này rốt cuộc biến mất vào hư không.

- Ha ha ha...

Lý Hoàn phát ra một trận cười như điên, khẽ vung Huyết Ảnh u Ma Kiếm, từng đạo kiếm khí huyết sắc chém ra bốn phương tám hướng.

Tức thời, trên mặt đất hình thành mấy vết kiếm sâu không thấy đáy.

Bên cạnh Trương Hằng còn có một vết kiếm rộng bằng ngón cái. sâu đến mấy chục thước.

Công kích thật đáng sợ! Trương Hằng hít vào một hơi lạnh.

Coi như là mặc Linh khí phòng ngự. cũng không chịu được một kiếm này.

Đây là uy lực của Linh khí cực phẩm? Có thể kiếm này đã vượt khỏi phạm trù của Linh khí cực phẩm rồi!

Đạo kiếm khí vừa rồi gần như là xẹt sát qua vai Trương Hằng, suýt nữa làm Trương Hằng bại lộ thân hình.

Ngay lúc này, bảy tám tu sĩ ở xa xa cũng bắt đầu tới gần bên này. mỗi người đều lộ ra thần sắc tham lam. Lý Hoành cũng không phát hiện Trương Hằng cách hắt mồi thước, ánh mắt lạnh, lườm nhìn bảy tám tu sĩ ở xa xa bức tới. khoe miệng mang theo một tia trào phúng, không có chút ý lùi bước.

Lẽ nào người này muốn lấy một đánh tám? Trong lòng Trương Hằng có chút khó tưởng tượng.

Cùng cấp lại muốn lấy lực một người đấu bảy tám tinh anh. trừ khi phòng ngự biến thái như Trương Hằng. bằng không cũng Chỉ có thể bị một mảng lớn pháp thuật trực tiếp miểu sát.

Đúng lúc này. ánh mắt Trương Hằng rơi xuống Huyết Sát Thiên Bi vỡ tan thành nhiều mảnh, nghe Huyết Khôi Lỗi vừa nói. những mảnh bia đá kia còn ẩn chứa rất nhiều Huyết Linh tinh hoa...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

79. Chương 79: Ra Tay.

Đối với khí tức quỷ dị của Lý Hoành lúc này. Trương Hằng không dám tùy tiện ra tay với hắn. Sau khi trải qua Huyết Sát Thiên Bi cải tạo. không ai biết thực lực của hắn đã tăng lên bao nhiêu.

Hơn nữa lực công kích của Huyết Ảnh u Ma Kiếm quả thật đáng sợ. tu sĩ cùng cấp bình thường dù là có mặc Linh khí phòng ngự. cũng rất có thể sẽ bị miểu sát.

Liếc nhìn bảy tám gã tu sĩ đang tới gần Lý Hoành. Trương Hằng thầm nghĩ tới rất tốt. thông qua những người này hắn là có thể thấy được vài phần thực lực của Lý Hoành.

Lý Hoành không nhìn thấy Trương Hằng ở trạng thái ẩn thân cũng không có thời gian thu hồi những khối Huyết Sát Thiên Bi vỡ nát trên mặt đất. mà từng bước thông thả đi tới những tu sĩ kia!

Cơ hội tốt! Thấy Lý Hoành rời chỗ. Trương Hằng len lén tiềm hành đi tới chỗ Huyết Sát Thiên Bi.

Có thể lấy được Huyết Ảnh u Ma Kiếm hay không. Trương Hằng cũng không ôm bao nhiêu hy vọng, hơn nữa vào lúc này hắn cũng không muốn bại lộ quá nhiều thực lực.

Huyết Ảnh u Ma Kiếm có lợi hại thế nào. chẳng qua là một kiện Linh khí mà thôi, so với bảo vật càng cao cấp hơn trong Thần Điện mà nói. cũng không tính là quá quý báu. Chẳng qua đối với tu sĩ cấp thấp. Huyết Ảnh u Ma Kiếm này đích thật là tồn tại trong mơ.

Mục tiêu hàng đầu của Trương Hằng là Huyết Sát Thiên Bi. nếu vật ấy vô cùng mạnh mẽ như Huyết Khôi Lỗi đã đề cập. như thế thì khẳng định ẩn chứa rất nhiều Huyết Linh tinh hoa, nói không chừng có thể để cho công pháp của mình thăng cấp lần nữa thậm chí tăng mấy cấp.

Cho nên Mới nói. Huyết Sát Thiên Bi này ở trong mắt Trương Hằng có giá trị thậm chí còn quý báu hơn cả kiện Huyết Ảnh u Ma Kiếm trong tay Lý Hoành.

Hết sức thuận lợi. Trương Hằng đi tới bên cạnh Huyết Sát Thiên Bi vỡ thành nhiều mảnh, trong lúc này không gây ra sự chú ý của bất kỳ ai.

Chẳng qua, đến bên cạnh Huyết Sát Thiên Bi, Trương Hằng lại khó khăn.

Trương Hằng muốn thu hồi Huyết Sát Thiên Bi này. nhất định phải mở ra túi trữ vật. thế nhưng mở ra túi trữ vật cũng là một loại pháp thuật tương đối đơn giản.

Mà một khi sử dụng pháp thuật, sẽ làm Trương Hằng bại lộ thân hình.

Được rồi. vậy trước tiên xem thực lực Lý Hoành thế nào. Trương Hằng cũng không thu hồi Huyết Sát Thiên Bi. trong lòng bắt đầu tính toán.

Nếu như thực lực người này quá mạnh mẽ. cầm Huyết Sát Thiên Bì này bỏ chạy. Nếu như thực lực không quá mạnh, thu Huyết Sát Thiên Bì này xong, liền chém giết người này. Huyết Ảnh u Ma Kiếm cũng phải cướp đi.

Rốt cuộc, trong ánh mắt chờ mong của Trương Hằng, tám gã tu sĩ ở xa đã vây quanh Lý Hoàn.

Bất ngờ là hai bên không có bất kỳ lời nói gì. đứng tại chỗ không nhúc nhích, không khí có chút quỷ dị.

Giằng co một hồi là do Lý Hoàn lên tiếng, ngữ khí hẳn có chút tùy ý:

- Các người đi đi. Huyết Ảnh u Ma Kiếm này Chỉ có tu sĩ tu luyện Huyết Ma Đạo Mới có thể sử dụng. Cho dù một người trong các người chiếm được vật này. cũng không có nhiều tác dụng, thậm chí sẽ còn bị sát lực không chế.

- Lý Hoàn, ai tin lời người nói! Dù là chúng ta không dùng được vật đó. cũng có thể lấy đi trao Đổi với tu sĩ ma đạo khác.

Một người tu sĩ má hóp mò nhọn khê hừ một tiếng, ánh mắt sáng lấp lánh nhìn chăm chăm vào Lý Hoàn.

Trương Hằng cũng nhận ra người này. là tu sĩ Phong Hành MÔN là đồng môn với Lý

Hoàn cùng Trương Hằng.

- Đã như thế. thì không nên trách Lý mỗ thủ đoạn độc ác. không để ý tình đồng môn!

Trong mắt Lý Hoàn bắn ra một cổ huyết quang, trên người bùng lên sương mù màu máu. khê nhắc Huyết Ảnh u Ma Kiếm trong tay.

- Ra tay!

Không biết là tu sĩ nào lên tiếng, lập tức bảy tám tu sĩ này liền cực kỳ nhanh chóng bắt pháp quyết, linh khí trong không khí cũng bắt đầu sôi trào kịch liệt.

Những tu sĩ này quả thật không phải La Sơn Thất Ác tán tu có thể so sánh phát động pháp thuật nhanh vô cùng, hơn nữa đều rất ăn Ý với nhau, tám đạo pháp thuật bậc hai gần như cùng lúc vây quanh Lý Hoàn.

Nhất thời sóng lửa, sương băng, gió xoáy, lôi điện... đủ thứ bao phủ toàn thân Lý Hoàn.

Uy lực tám pháp thuật cấp hai này chất chồng lên. uy lực của nó tuyệt đối có thể tương đương một cái pháp thuật cấp ba.

Thấy Lý Hoàn bị pháp thuật bao phủ. tám gã tán tu đều lộ ra thần sắc vui mừng. Lý Hoàn này dù có Linh khí phòng ngự, dưới một kích này dù không chết cũng sẽ bị đánh cho tàn phế.

- Hừ. đây là pháp thuật của các người sao?

Huyết quang chợt lóe. thân ảnh Lý Hoàn hiện ra. trên mặt mang theo tươi cười trào phúng nhìn những tu sĩ này.

Thấy Lý Hoàn còn nguyên vẹn đứng trước mặt, sắc mặt tám tu sĩ kia liền trắng bệch.

Thực lực Lý Hoàn hoàn toàn vượt quá sự tưởng tượng của bọn họ. sợ rằng đã có thể cùng chống lại tu sĩ Trúc Cơ Kỳ rồi.

- Các người đều phải chết, dùng để tăng cường uy lực của kiếm này!

Hai mắt Lý Hoàn phóng ra sát khí nồng đậm. sóng máu quanh người bắt đầu điên cuồng khởi động.

Trương Hằng đứng cách đó không xa. trong lòng thở dài một tiếng. Xem ra dự tính cướp đoạt Huyết Ảnh u Ma Kiếm trong tay Lý Hoàn đã phải đổ bể rồi. thực lực Lý Hoàn lúc này đã vượt qua tưởng tượng của mình.

Vừa nghĩ tới đây, Trương Hằng không khỏi sinh ra vài phần xấu hổ với Hạo Thiên Xà Long Vương đã chết trước đó.

Nhưng nghĩ lại, chờ mình tiến vào Huyết Sát Thần Điện, chính mình vẫn sẽ có cơ hội. Trước khi tiến vào Thần điện, mình cần phải bảo tồn thực lực. nhỏ không nhịn sẽ loạn mưu lớn! Đừng vì một thanh Linh Khí cực phẩm mà phá hoại kế hoạch tiến vào động phủ này.

- Chạy mau!

Có một gã tu sĩ nhanh chân bỏ chạy, còn không quên hô một tiếng.

Các tu sĩ khác cũng không phải kẻ ngốc, mỗi người thi triển ra tuyệt kỹ chạy trốn chết, nhắm mấy hướng bỏ chạy.

Đối mặt với những tu sĩ chạy tứ tán. Lý Hoành cười lạnh nói:

- Nào có dễ dàng như vậy? Lưu lại hai người đi!

Vút vút”

Từ Huyết Ảnh u Ma Kiếm bắn ra hai đạo kiếm ánh màu máu đỏ nữa trong suốt.

Tốc độ hai đạo kiếm ánh màu máu đỏ này cực nhanh, trong chớp mắt đã đuổi tới trước mặt hai gã tu sĩ.

- A!

Một gã tu sĩ Luyện Khí hậu kỳ bị kiếm ánh xuyên qua ngực, toàn thân thể nháy mắt hóa thành một bãi máu loãng.

Một tên tu sĩ khác đến từ Độc Thiên Bảo. tu vi cũng là Luyện Khí hậu kỳ. hắn thấy không thể tránh thoát đạo kiếm ánh này, bỗng nhiên ngừng lại. trên người bùng phát ra ánh sáng tím chói mắt.

Một cái bóng ánh áo giáp phòng ngự to lớn bao bọc toàn thân hắn. trên áo giáp này có khắc vô số hoa văn trận pháp cùng cổ văn, lộ ra khí tức thần bí khó lường.

Dưới sự bảo hộ của cái bóng ánh áo giáp này. quanh người hắn hình thành từng vòng sáng màu tím.

Phốc. kiếm ánh màu máu đỏ chém lên trên cái bóng ánh áo giáp, ánh sáng tím xung quanh cũng bắt đầu rung động kịch liệt.

Cuối cùng kiếm ánh vẫn không phá vỡ phòng ngự của tu sĩ kia.

- Không ngờ người lại có một kiện Linh khí phòng ngự?

Lý Hoành vươn đầu lưỡi liếm môi, trong ánh mắt mang theo vài phần tham lam, xem ra lại còn có ý muốn cướp đoạt Linh khí phòng ngự này.

Trương Hằng thấy lực chú ý của Lý Hoành đặt trên người tu sĩ Độc Thiên Bảo kia. thầm nghĩ tới lượt mình ra tay rồi.

Linh khí trên người vừa động. Trương Hằng liền lộ ra thân hình.

Nhưng ngay sau đó. Trương Hằng vừa bất pháp quyết. Huyết Sát Thiên Bì trên mặt đất liền tiến vào trong túi trữ vật của mình.

Tới tay rồi! Trên mặt Trương Hằng mang theo vài phần ý cười.

-Hả!

Lý Hoành ngay trong nháy mắt Trương Hằng hiện thân, bỗng nhiên quay đầu lại. vừa lúc phát hiện Trương Hằng thu mấy khối Huyết Sát Thiên Bì vỡ tan vào túi trữ vật.

Trương Hằng nhìn hắn mỉm cười:

- Lý sư huynh. mấy khối bia đá vỡ nát này để ta thu đi, bye bye!

Nói xong lời này, thân hình Trương Hằng đột nhiên biến mất trước mặt Lý Hoành.

- Đường Phong!

Hiển nhiên Lý Hoành nhận ra Trương Hằng, trước tiên là sững sờ. tiếp đó liền nổi giận.

Huyết quang chói mắt hội tụ vào ánh mắt Lý Hoành, thông qua loại pháp thuật này. hần quét nhìn phạm vi trăm thước, lập tức phát hiện một bóng người mờ ảo đang nhanh chóng di động.

- Hừ! Chạy đi đâu?

Lý Hoành buông tha tu sĩ Độc Thiên Bảo kia, ngay cả Linh khí phòng ngự tới tay cũng buông tha. Huyết Ảnh u Ma Kiếm trên tay tùy ý vung lên trong không khí.

Lập tức liền có ba đạo kiếm ảnh màu máu đỏ vạch tới phía Trương Hằng. chặt đứt đường lui của hắn.

Trương Hằng cũng không ngờ tới Lý Hoành còn có thần thông này. có thể nhìn thấu được mình ẩn thân.

Đứt khoát đứng tại chỗ. mắt nhìn ba đạo kiếm ảnh chém tới mình.

Sau đó, Trương Hằng không chút sợ hãi dùng tay tiếp lấy ba đạo kiếm ảnh!

Lý Hoành đứng cách đó mấy chục thước chột sững sờ. lẽ nào tên này là một kẻ ngu ngốc? Lại lấy tay đi đỡ ba đạo kiếm ảnh chứ.

Vừa rồi tu sĩ Độc Thiên Bảo kia cũng phải dựa vào Linh khí phòng ngự, mới vô cùng miễn cưỡng chặn đứng được công kích của kiếm ảnh.

Trương Hằng âm thầm cười lạnh, không lộ ra một chút chán nể người này. mình thật là sẽ gặp phiền phức.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

80. Chương 80: Uy Hiếp.

Trong ánh mắt như nhìn kẻ ngốc của Lý Hoành, Trương Hằng vươn tay của mình tới đạo kiếm ảnh màu máu nữa trong suốt kia.

Trên tay không phủ thêm linh khí gì, Trương Hằng cứ tùy ý vươn tay chộp tới kiếm ảnh màu máu nữa trong suốt đó.

- Kít

Tay trái Trương Hằng bắt lấy đạo kiếm ảnh đầu tiên, cảm giác như bắt lấy một con cá chạch, điều này làm cho Trương Hằng có chút bất ngờ. Tay hung hăng bóp lại. đạo kiếm ảnh màu máu này biến mất trước mặt Trương Hằng.

Cùng lúc đó, tay kia của Trương Hằng cũng bắt được đạo kiếm ảnh thứ hai. y như cũ, giải quyết đạo kiếm ảnh này.

về phần đạo kiếm ảnh máu thứ ba, chém chính diện vào đầu Trương Hằng. Trương Hằng lại không lấy ra được cánh tay thứ ba.

Mở miệng ra, Trương Hằng đứt khoát nuốt đạo kiếm ảnh máu này vào bụng, trong cơ thể lập tức trào lên một cỗ Luyện Hư Linh Khí nuốt sống đạo kiếm ảnh màu máu này.

Làm xong những chuyện này. Trương Hằng vỗ vỗ tay. liếc nhìn Lý Hoành ngậy ra như phòng cách đó không xa.

Cười ha ha, Trương Hằng nhìn Lý Hoành, sắc mặt thoải mái nói:

- Đa tạ Ý tốt của sư huynh. mùi vị thứ này không tệ. có thể tới thêm chút nữa được không.

-Người?

Lý Hoành trợn mắt há mồm nhìn Trương Hằng. thầm nghĩ chẳng lẽ cái tên này là yêu thú? Thế nhưng yêu thú cùng cấp cũng không có thân thể mạnh mẽ như thế mà.

- Lực phòng ngự của ngươi quá thật không tệ!

Lý Hoành nhanh chóng khôi phục bình tĩnh:

- Thế nhưng đừng tưởng rằng có thể cản trở một lần công kích của ta là giỏi lắm. Một kiếm vừa rồi. ta chỉ dùng vài phần công lực mà thôi, nếu như ta dùng Huyết Ảnh u Ma Kiếm này tiến hành công kích, coi như là Linh khí thượng phẩm cũng sẽ bị nó nhẹ nhàng chém làm hai.

Trương Hằng không phủ nhận cười:

- Sư huynh thật là may mắn lại có thể nhận được một phần truyền thừa của Huyết Sát Thân Đế, thật là đáng mừng mà!

Lý Hoành nhướng mày, lạnh lùng nói:

- Đường sư đệ. bớt nói nhảm đi. ngươi nên giao Huyết Sát Thiên Bì ra đây đi!

- Cho ngươi!

Ngón tay Trương Hằng bắn ra liên tục. mấy tia sáng bạc nhỏ như kim thiếu đâm tới Lý Hoành.

Lý Hoành cũng không vận dụng Huyết Ảnh u Ma Kiếm trong tay. có vẻ rất muốn tranh cao thấp với Trương Hằng. Bàn tay nhẹ nhàng vung lên. một màn sáng màu máu xuất hiện trước mặt hắn.

Phốc. như xuyên thấu qua da, mũi bạc kia xuyên qua màn sáng máu. thế tới không giảm đâm về phía Lý Hoành.

Thần sắc Lý Hoành hơi đổi. trên tay phóng ra một cỗ huyết quang chói mắt, trong không khí xẹt qua từng đạo huyết ảnh. bao bọc những mũi bạc kia!

Lập tức, những mũi bạc này bị đông đảo huyết quang nuốt sống.

Thế nhưng ngoài dự liệu của Lý Hoành, những mũi bạc kia giãy dụa một lát ở trong huyết quang mới dần dần biến mất. còn huyết quang trong tay mình chỉ còn lại một nửa.

Thật đáng sợ! Công pháp của đối phương dường như khắc chế Huyết Ma Đạo của mình? sắc mặt Lý Hoành càng thêm ngưng trọng.

Hắn đoán không sai. công pháp của Trương Hằng quả thật có thể khắc chế Huyết Ma Đạo. Thế nhưng hắn không biết là công pháp của Trương Hằng không chỉ có thể khắc chế Huyết Ma Đạo. mà là khắc chế hết tất cả công pháp trong thiên hạ!

Trương Hằng đứng ở xa xa thấy Lý Hoành tiếp được công kích của mình, cũng không cảm thấy bất ngờ.

Muốn diệt sát người này trong thời gian ngắn trừ khi động tới bài tẩy của mình, Trương Hằng không muốn bại lộ quá nhiều thực lực trước khi tiến vào Thần điện.

Lúc này thần thức Trương Hằng có thể quan sát sự vật trong phạm vi hai trăm thước, thế nhưng tu sĩ ở xa mấy dặm có thể thông qua Linh Nhân Thuật nhìn xem chiến đấu bên này. cho nên không cần ôm tâm lý may mắn gì.

Lại cười với Lý Hoành. Trương Hằng tiến vào trạng thái tiềm hành lần nữa, thân người biến mất trong không khí

Lần này Lý Hoành cũng không ngăn cản Trương Hằng, nhìn bóng người mơ hồ dần dần biến mất trong tầm nhìn của mình.

Miệng thì thào mấy tiếng, Lý Hoành cũng rời nơi này.

vẫn tiềm hành đi tới mười mấy dặm. rốt cuộc rời khỏi phạm vi Huyết Tế Hà, trong lòng Trương Hằng thở ra một hơi.

Tuy rằng chiếm được Huyết Sát Thiên Bì, đã đạt đến mục tiêu mong muốn của Trương Hằng. thế nhưng đối với Hạo Thiên Xà Long Vương đã chết, trong lòng hắn luôn có một chút xấu hổ.

Điều này không khỏi làm Trương Hằng nhớ tới hoàn thành lời hứa hẹn của mình ở Độc Thiên Bảo. Lần đó cũng dùng tâm ma mà thôi. lấy được một kiện trân bàn quý giá ở ông cháu họ Quách, đồng thời cũng thu một đồ đệ phế linh căn.

Lẽ nào mình là một kẻ tiểu nhân không tuân thủ hứa hẹn hay sao? Trương Hằng cười tự giễu.

Tu tiên giới người lừa ta gạt, tuy rằng là chuyện quá bình thường, thế nhưng ở sâu trong nội tâm Trương Hằng vẫn không cho phép mình vô sỉ như thế.

Chính mình từ Địa cầu xuyên qua đến đây. cùng lúc tuân thủ quý tắc trò chơi thế Giới này. cũng phải giữ gìn một số nguyên tắc của riêng mình.

Chỉ mong ở trên thế giới mạnh được yếu thua, chỉ vì lợi riêng này. còn có thể lưu lại một lòng trong sáng. Tối thiểu, không thể xóa bỏ một tia lương tri cuối cùng ở sâu trong nội tâm.

Nếu không, thế Giới này không có Trương Hằng, chỉ còn lưu lại một “người dị Giới” có được kỳ ức trạch nam ở Địa cầu.

Hít một hơi thật sâu. Trương Hằng thu liễm tâm tình phức tạp ở trong nội tâm mình.

Cho dù ở trên con đường tu hành xa xôi Trương Hằng sẽ không sợ hãi tâm ma. thế nhưng cũng không thể thiếu tu luyện bản tâm.

Mặc cho ai sống mấy trăm năm ở thế Giới tàn khốc như thế, tâm tình cũng sẽ sinh ra chuyển biến rất lớn.

Sau khi rời khỏi Huyết Tế Hà, phía trước là một mảnh thảo nguyên rộng lớn, trên thảo nguyên còn thấy được dấu chân yêu thú.

Lại nhìn về phương xa. sẽ phát hiện tận cùng bình nguyên còn có một tòa núi tuyết liên miên cao vút.

Có lẽ xuyên qua ngọn núi này. sẽ đến được trung tâm Thần Điện rồi. trong lòng Trương Hằng suy đoán.

Lại đi tới trước mười mấy dặm. trên đường còn đụng phải vài tu sĩ. thế nhưng bởi Trương Hằng ẩn thân bọn họ cũng không phát hiện Trương Hằng tồn tại.

Đúng lúc này. Trương Hằng phát hiện cách chỗ mình không xa có mười mấy người áo tím đang tụ tập lại.

Nhìn trung phục, những người này chính là tu sĩ Độc Thiên Bảo. nhưng lại tụ tập mười mấy người. Trong đám người đó. Trương Hằng còn phát hiện tồn tại của Đỗ Bằng.

Xem ra, những người này vẫn lấy Đỗ Bằng dẫn đầu. Trương Hằng cũng không thấy được nữ tử thần bí đeo khăn che mặt trước đó ở trong những người này.

Hơn nữa. Trương Hằng còn nhớ rõ thủ lĩnh Độc Thiên Bảo là vị thanh niên trầm ổn chân mày dựng ngược.

Đỗ Bằng đứng giữa đoàn người áo tím này. thần tình lạnh nhạt, đang phân phó gì đó với đoàn tu sĩ này.

Trương Hằng còn phát hiện trên đỉnh đầu Đỗ Bằng có năm ấn ký huyết sát.

Lẽ nào người này đã giết năm yêu thú hay tu sĩ?

Sau đó. Trương Hằng thấy được mấy cò thi thể yêu thú ở gần đó.

Quả thật, giết một ít yêu thú bình thường thì đơn giản hơn nhiều là đi giết tu sĩ. dù sao tu sĩ tiến vào động phủ đều là tinh anh cùng cấp. bất luận thực lực hay tâm trí đều không bình thường.

- Ta rõ ràng cảm giác được có người một nhà ở gần. hơn nữa còn tới rất gần chúng ta?

Trong tay Đỗ Bằng cầm một khối lệnh bài. chân mày nhăn lại.

Nghe lời này. trong lòng Trương Hằng không khỏi khẽ động, nhớ tới khối lệnh bài do Âu Dương Thiên Đức giao cho mình trước đó.

“Ngoài ra. ở đây còn có một khối lệnh bài, người giữ kỹ. Sau khi tiến vào động phủ, người có thể dựa vào lệnh bài này tập hợp cùng tu sĩ Độc Thiên Bảo. Trong phạm vi mười dặm. người giữ lệnh bài này có thể cảm ứng lẫn nhau.”

Trương Hằng vẫn nhớ kỹ lời Âu Dương Thiên Đức nói.

Có nên tập hợp cùng bọn họ hay không? Trong lòng Trương Hằng sinh ra Ý nghĩ đó.

Hơi suy tư, Trương Hằng vẫn quyết định hành động một mình trước.

Tuy rằng còn chưa tiến vào Huyết Sát Thần Điện, thế nhưng bên ngoài động phủ này vẫn không thiếu thứ tốt.

Lý Hoành trước đó chính vì thế chiếm được Huyết Ảnh u Ma Kiếm do Huyết Sát Thần Đế sử dụng lúc trẻ tuổi kiếm này còn được Huyết Khôi Lỗi trợ giúp rót vào khí linh.

Nói từ một trình độ nào đó. Lý Hoành coi như chiếm được một tia truyền thừa nhỏ bé của Huyết Sát Thần Đế, không biết sau khi tiến vào Huyết Sát Thần Điện, người này còn có ưu thế gì hay không.

- Đồ sư huynh. chúng ta phát hiện một thị trấn phạm nhân nhỏ ở ngoài mười dặm.

Từ xa xa chạy tới một người áo tím. sắc mặt cung kính nói với Đỗ Bằng.

- Thị trấn? ____

Trên mặt Đỗ Bằng lộ ra vẻ quái dị, hỏi:

- Thị trấn đó có người không?

- Có, nhưng đều là một ít người phạm.

- Chỗ này có thể có huyền cơ gì. chúng ta đi xem.

Đỗ Bằng trầm ngâm một lát. liền hạ lệnh.

Trương Hằng ở bên cạnh nhìn trộm cũng sinh ra lòng hiếu kỳ, ở Huyết Sát động phủ lại còn có tồn tại thị trấn này? Chẳng lẽ Huyết Sát Thần Đế không để ý tu sĩ tiến vào động phủ sát hại người phạm trong thị trấn kia hay sao?

Huyết Sát Thần Đế lưu lại một thị trấn ở đây. rốt cuộc có dụng Ý gì?

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

81. Chương 81: Trấn Nhỏ Bình Thường.

Trương Hằng len lén theo sau mấy người Độc Thiên Bảo chạy tới trước, những người này tụ tập một chỗ. cũng không sợ kẻ nào đánh lén. mỗi người đều phi hành ở tầng thấp.

Bởi vì Trương Hằng ở trong trạng thái ẩn thân, không thể thi triển bất cứ pháp thuật gì. Chỉ có thể dùng lực lượng cơ thể nhẹ nhàng phóng đi. nhưng không chậm hơn những người này chút nào.

Một lát sau. trong tầm mắt của mọi người xuất hiện một trấn nhỏ. Trên nhỏ này lớn hơn trấn ở dưới Phương Vân Sơn không ít. xem qua khoảng mấy trăm hộ.

Đến nơi này, Trương Hằng không theo những người này nữa, mà đơn độc tiềm hành đi vào trấn nhỏ.

Lúc đi tới cửa trấn, phát hiện bên cạnh dựng một khối bia đá, trên bia đá này có khắc mấy chữ bắt mắt: Phạm Gia Trấn.

Trương Hằng cảm giác chữ trên đó cùng Huyết Sát Thiên Bi lúc trước dường như đều là từ tay một người, nói cách khác, có thể đều xuất phát từ tay Huyết Sát Thần Đế lưu lại.

Thế nhưng những chữ này bớt đi vài phần phóng đảng ngông cuồng, thậm chí thể chữ còn mang theo vài tia cô đơn quuyền luyến.

Không suy nghĩ nhiều. Trương Hằng bước vào trấn nhỏ này.

Vừa mới bước vào trấn. Trương Hằng liền sinh ra một cảm giác không nói nên lời. Tuy rằng là đi vào một trấn nhỏ. nhưng Trương Hằng cảm giác như mình đi vào một thế Giới khác hẳn.

Tất cả những gì trong trấn nhỏ này dường như có khác biệt rất lớn với bên ngoài.

ở trên trấn nhỏ. người có thể thấy được đàn ông mặt đỏ bán mứt quá ghim thành xâu. cũng có thể thấy nghệ nhân trình diễn tạp kỹ. thậm chí có thể thấy lưu manh thu phí bảo hộ...

Đột nhiên, Trương Hằng cảm giác thân thể của mình dường như có chút không đúng lắm.

Một số người phàm trên đường cũng không coi mình như không khí. có người còn tùy tiện liếc nhìn mình.

Ẩn thân lại bị phá trừ? Trương Hằng chợt kinh hãi. thế nhưng sau đó hắn lại phát hiện một chuyện càng không xong hơn.

Linh khí ở trên người mình lại không thể động tới chút nào!

Cái này có nghĩa là ở đây không có thể thi triển bất kỳ pháp thuật gì. khó trách thuật ẩn thân của mình lại bị bài trừ.

Trương Hằng hít vào một hơi lạnh, trong mắt mang theo vẻ hoảng sợ. trong lòng cũng sinh ra một đáp án.

Không ngờ ở đây là lĩnh vực cấm pháp!

Cái gọi là lĩnh vực cấm pháp, là chỉ ở trong khu vực này. bất cứ pháp thuật thuộc tính nào cũng không thể sử dụng.

Loại thần thông chỉ tồn tại trong truyền thuyết này. lại xuất hiện ở nơi đây!

Chẳng qua nghĩ tới động phủ này là Huyết Sát Thần Đế lưu lại. Trương Hằng cũng sẽ không cảm giác quá kỳ quái nữa!

Đúng lúc này. từ thần thức hải truyền ra một cổ dao động đặc thù.

Trương Hằng sửng sốt. vô thức vươn tay ra. Hư Không Hỏa Diễm xuất hiện ở trong tay mình.

Cái thứ này lại không nhìn tới lĩnh vực cấm pháp!

Hư Không Hỏa Diễm giống như một con sủng vật nhỏ vui vẻ. nhảy lên trong bàn tay Trương Hằng. còn truyền đến một cổ dao động tinh thần đặc ý với Trương Hằng.

Thứ này càng ngày càng có Linh tính rồi. Trương Hằng liếc nhìn đầu ẩn tia chớp đen ở trung tâm Hư Không Hỏa Diễm, thầm nghĩ đây là Bất Diệt Ẩn Kỳ theo như lời mảnh vỡ thần bí?

Tuy rằng những người khác không nhìn thấy hình thái Hư Không Hỏa Diễm, Trương Hằng vẫn thu nó vào cơ thể.

Hư Không Hỏa Diễm truyền đến một cổ dao động tinh thần ủy khuất cùng kháng nghị với hắn mang theo vài phần không cam lòng trở về thần thức hải của Trương Hằng.

Khóe miệng mang theo Ý cười nhàn nhạt. Trương Hằng thầm nghĩ nếu nơi này là lĩnh vực cấm pháp, mọi người đều không thể sử dụng pháp thuật, như vậy chẳng phải là mình vô địch ở chỗ này hay sao?

Bằng thân thể mạnh mẽ như Trương Hằng, ở trấn nhỏ dưới trạng thái cấm pháp lĩnh vực. tuyệt đối là tồn tại vô địch.

- Tiểu tử thôi, người lại dám trộm đồ của lão gia ta?

Giữa lúc Trương Hằng đi tới một nhà khách sạn đối diện, trên đường xuất hiện không ít người phàm đang vây xem.

Chỉ thấy một người trung niên quần áo hoa lệ đang kéo áo một đứa bé trai, trên mặt mang theo vẻ hèn mọn. nước bọt văng tung tóe.

Bé trai này khoảng mười một mười hai tuổi khuôn mặt hơi đen, đang vô cùng đáng thương nhìn người trung niên, trong mắt còn đang rơi nước mắt.

- Phạm Gia Trần chúng ta đều bị người làm mất hết mặt mũi. nhớ tới phụ mẫu người mất sớm. khi đó lão gia ta còn tặng người không ít ngân lượng, không ngờ tới người lại còn lưu lạc tới mức này...

Người trung niên một bộ chỉ tiếc rên sắt không thành thép, liên tục quờ trách bé trai mặt đen kia.

- Thế nhưng... tiền ngài cho ta...

Bé trai mặt đen nước mũi chạy tới khoe miệng, nước mắt lưng tròng giải thích, nhưng rất nhanh bị trung niên kia cắt lời.

- Tiểu tử thôi! Không cần nói nữa. lão gia ta cho người thêm một chút ngân lượng, sau này người nhất định phải làm người tốt. bằng không Phạm Bách Vạn ta nhất định đuổi người ra khỏi Phạm Gia Trần!

Người trung niên lại mắng thêm mấy câu. lấy trong người ra mấy chục lượng bạc. đưa cho bé trai mặt đen này.

- Cảm ơn đại gia! Đại ân đại đức của ngài. Tiểu Hắc cả đời khó quên!

Bé trai mặt đen vô cùng cảm kích tiếp nhận ngân lượng, liên tục dập đầu với Phạm Bách Vạn sau đó mới rời đi.

- Phạm lão gia, Phạm Tiểu Hắc này cả ngày không làm việc đằng hoàng, vì sao ngài còn cho nó ngân lượng chứ!

Một người dân trấn tức giận bất bình nói.

- Ôi, ta cũng là thấy nó đáng thương...

Phạm Bách Vạn thở dài một tiếng, bộ dạng như trách trời thương dân.

- Phạm đại gia ngài thật là người có lòng tốt nhất trấn này...

Dân trấn xung quanh tán thưởng nói.

Trương Hằng cười lạnh xem xong trò hề này. tiếp tục đi tới. Để chứng thực suy đoán của mình, hắn theo sau Phạm Tiểu Hắc kia một khoảng cách.

Kết quả còn chưa đi tới trăm thước, từ một góc hẻm nhỏ đi ra mười mấy tên lưu manh vô lại.

- Phạm Tiểu Hắc! Người đứng đó cho ta!

Dần dần là một tên cao to phanh trần ngực quát lớn.

- Phạm Lão Tam... lại là các người...

Phạm Tiểu Hắc có vẻ hoảng sợ.

Bốp!

Phạm Lão Tam không nói hai lời, cho hắn một cái bạt tai.

- Giao ra ngân lượng vừa này!

Phạm Lão Tam một cước đá Phạm Tiểu Hắc ngã xuống đất.

- Hu hu hu... những bạc này là của ta... không thể cho các người... Lần trước đã cho các người rồi.

Phạm Tiểu Hắc cuộn người lại, không chịu giao ra ngân lượng trong tay mình.

- Đánh cho ta!

Phạm Lão Tam vung tay lên. lập tức mười mấy người nhào lên không ngừng quyền đâm cước đá Phạm Tiểu Hắc.

Trương Hằng đứng một bên có chút không nhẫn tâm. chuẩn bị lên ngăn cản những người này.

Đúng lúc này. một tiếng nói quen thuộc truyền tới:

- Các người dừng tay!

Trương Hằng nhìn lại, người này Không phải Triệu Thụy thì là ai?

Có người tốt bụng như Triệu Thụy ở đây. Trương Hằng đương nhiên sẽ không đi nhúng tay vào chuyện này nữa.

- Hừ hừ, lại còn tới một tên giữa đường bắt bình?

Phạm Lão Tam có vẻ hứng thú nhìn Triệu Thụy.

Triệu Thụy tức giận nói:

- Các người làm sao có thể đánh nó như thế? Nó vẫn còn là một đứa nhỏ. dù là phạm lỗi lớn thế nào. cũng không thể đánh như vậy...

- Đi đi đi!

Phạm Lão Tam không nhịn được nói:

- Tiểu tử, ta cảnh cáo người, chuyện Phạm Gia Trấn chúng ta. người không nên xen vào.

- Không được, ta không thể để các người đánh nó!

Triệu Thụy tiến tới, bảo hộ trước người Phạm Tiểu Hắc.

Phạm Lão Tam cười lạnh:

- Các huynh đệ! Cùng tiến lên!

Lập tức, một đám người xông lên giáng một trận quyền đâm cước đá đối với Triệu Thụy cùng Phạm Tiểu Hắc.

Triệu Thụy không có kinh nghiệm đánh thế này. lúc bắt đầu còn chịu thiệt không ít. bị đánh cho không có sức chống trả.

Nhưng người tu tiên dù không có pháp lực. cũng mạnh hơn người phàm nhiều lắm.

Bùm. Triệu Thụy vung mạnh tay lên. lập tức đánh bay mấy tên côn đồ.

Chuyện kể tiếp liền đơn giản rồi. Triệu Thụy thuận thực hai ba cái liền đánh ngã toàn bộ những người này.

- Người không sao chứ?

Triệu Thụy nâng Phạm Tiểu Hắc dậy.

- Hắc hắc! Ta không sao. Thường hay bị bọn họ đánh một lát là tốt rồi.

Phạm Tiểu Hắc nhe răng trợn mắt đứng lên. trên mặt nhiều chỗ sưng đỏ. hai vành mắt cũng biến thành màu đen.

- Chỗ ta có một chút thuốc chữa thương...

Triệu Thụy vỗ túi trữ vật, nhưng kể tiếp cười hắc hắc:

- Ta lại quên, ở đây không được...

Ở trong lĩnh vực cấm pháp, muốn mở ra túi trữ vật, là chuyện không thể nào.

- Vị đại hiệp này. cảm tạ ngài đã cứu ta. Tiểu Hắc nhất định sẽ không quên ân tình của ngài. Không bằng thế này. ngài tới nhà của ta làm khách vậy?

Phạm Tiểu Hắc lộ vẻ mặt sùng bái nhìn Triệu Thụy.

- Ha ha. kỳ thật ta cũng không phải đại hiệp gì...

Triệu Thụy cảm thấy ngại ngùng, đưa tay sờ sờ đầu.

-Ồ! Đường sư huynh. sư huynh cũng ở chỗ này sao?

Triệu Thụy đột nhiên phát hiện Trương Hằng đang chuẩn bị rời đi cách đó không xa.

Trương Hằng quay đầu lại cười nói:

- Triệu sư đệ. một năm không gặp. đệ vẫn nhiệt tình như thế.

Đối với người tính cách đơn thuần như Triệu Thụy. trong lòng Trương Hằng thậm chí còn có chút hảo cảm. trong nội tâm cũng sẽ không khi dễ người như hắn.

Triệu Thụy dường như không hề để ý tới chuyện một năm trước, nhiệt tình nói:

- Đường sư huynh. không bằng chúng ta cùng đến chỗ Lạc sư tỷ làm khách, sư tỷ nhất định sẽ hoan nghênh huynh.

- Lạc Ngưng Tuyết?

Nghe đến cái tên này. Trương Hằng khẽ cau mày.

Đi tới chỗ nàng làm khách? Gặp cô nàng này. nếu như Trương Hằng không vung tay đánh tới. đã tính là không tệ rồi.

Chẳng qua Trương Hằng có chút kỳ quái, vì sao nói muốn đi chỗ Lạc Ngưng Tuyết làm khách chứ?

Lẽ nào Huyết Sát động phủ là vườn hoa sau nhà của Lạc Ngưng Tuyết?

- À. lẽ nào sư huynh còn canh cánh trong lòng chuyện một năm trước hay sao? Không nói thì thiếu chút quên mất rồi.

Thấy thần sắc Trương Hằng dường như có chút bất thiện

Triệu Thụy chợt hiểu, nói.

Vừa nghe lời này. Trương Hằng thiếu chút nữa còn không tức chết, người này chỉ đầu mưng hờ nói mình lòng dạ hẹp hòi hay sao?

Còn may, Trương Hằng tương đối hiểu tính cách của người này. biết đối phương không có ý châm chọc mình. Bằng không, Trương Hằng đã sớm xông lên cho hắn một trận rồi.

Đúng lúc này, cách đó không xa chạy tới một bé trai cỡ Tuổi như Phạm Tiểu Hắc, hắn thở không ra hơi nói:

- Tiểu Hắc! Không xong rồi! Nhà của người đã xảy ra chuyện...

Phạm Tiểu Hắc kinh hoảng nói:

- Nhà của ta làm sao rồi?

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

82. Chương 82: Phạm Tiểu Hắc.

- Nhà của ta làm sao rồi?

Phạm Tiểu Hắc lộ sắc mặt hoảng sợ nói.

Bé trai kia thở hổn hển mấy hơi. sắc mặt mang theo vẻ phẫn nộ nói:

- Phạm Đôn Tử, hần... hần dẫn theo mấy người ngoài trấn xông vào nhà của người...

- Cái gì? Phạm Đôn Tử. cái tên cùng hung cực ác kia lại tới nhà của ta.

Phạm Tiểu Hắc hoảng hốt không thôi, dường như rất hiểu cái tên Phạm Đôn Tử này...

Đột nhiên Phạm Tiểu Hắc dường như nghĩ tới điều gì, cả người như phát điên chạy về nhà.

- Đường sư huynh. chúng ta đi xem đi, khẳng định Tiểu Hắc cần chúng ta giúp đỡ.

Triệu Thụy đề nghị với Trương Hằng.

Trương Hằng hơi suy nghĩ, liền đồng ý.

Không biết vì sao, Trương Hằng cảm giác mình gặp Phạm Tiểu Hắc ở nơi này cũng không phải là việc ngẫu nhiên.

Ở động phủ tranh đoạt máu tanh này. vì sao gặp phải một thị trấn phàm nhân, hơn nữa vì sao lại trùng hợp dụng tới đứa bé Phạm Tiểu Hắc bất hạnh Như thế.

Sợ rằng đáp án Chỉ có Huyết Sát Thần Đế đứng đầu động phủ này Mới biết được.

Nếu như đem việc tiến vào động phủ coi như một trò chơi Online, như vậy hiện giờ mình có tính là nhận được một nhiệm vụ ẩn giấu hay không? Trong lòng Trương Hằng nghĩ tới.

Phạm Tiểu Hắc điên cuồng chạy tới, Trương Hằng cùng Triệu Thụy theo sát sau hần liên tục đi qua mấy hém nhỏ. rốt cuộc đến nhà Phạm Tiểu Hắc.

Đây là một căn phòng rách nát khó coi. bên trong miễn cưỡng ở được vài người, còn không bằng cả phòng ốc hai ông cháu họ Quách ở Độc Thiên Bảo.

Phạm Tiểu Hắc bỗng nhiên xông vào phòng, khoảng nửa giây sau, từ bên trong truyền ra tiếng gào thét xé nát tim gan của Phạm Tiểu Hắc.

- Ta liều mạng với các người!

Trương Hằng cùng Triệu Thụy vội vã xông vào phòng, tình cảnh đập vào mắt làm hai người không khỏi ngẩn ngơ.

ở trong căn phòng nhỏ hẹp này. không có bao nhiêu đồ vật. trên mặt đất sát góc tường trải một tầng cỏ làm giường nằm.

ở trên mặt cỏ, đang nằm một cô gái người trần truồng, khoảng chừng mười lăm mười sáu tuổi. một thân y phục vài bố đã bị xé thành mảnh nhỏ.

Hai chân thiếu nữ này bị hai tên đàn ông thô lỗ kéo ra. hạ thể chảy ra dịch thể hỗn tạp làm người ta ghê tởm cùng lưu lại vết máu, một đôi nhũ hoa còn chưa phát dục hoàn toàn bị cấu véo thành những vết máu thật sâu. khuôn mặt tái nhợt còn sót một chút tàn hồng. Mái tóc dài bị một cánh tay hung hăng kéo ra, khuôn mặt có vài phần tư sắc bất đắc dĩ ngửa lên trời, bất lực rên rỉ.

Ánh mắt thiếu nữ không có bất kỳ biểu tình gì, không có phẫn nộ. không có bi ai. thậm chí ngay cả nước mắt cũng không có.

Thứ duy nhất có, chỉ là trống rỗng vô tận cùng chết lặng.

Rõ ràng, thiếu nữ này đã bị chà đạp một thời gian dài.

- A!

Phạm Tiểu Hắc hai mắt sung huyết, cầm lấy nửa chiếc ghế trên mặt đất, hung hăng ném tới một gã nam tử mặc áo gấm trong số đó.

Nam tử áo gấm kia cười ha hả:

- Người tới chậm rồi. ta đã sớm sẵn khoái xong, nếu không thì người cũng thử xem tỷ tỷ đậm dăng của người...

- Phạm Đôn Tử, người chết cho ta!

Cái ghế của Phạm Tiểu Hắc mất thấy sẽ đập lên người nam tử này.

Phạm Đôn Tử hừ khê một tiếng, vươn tay nhẹ nhàng vung lên. cả người Phạm Tiểu Hắc liền bị đánh bay xa mấy thước, đập mạnh vào vách tường.

- Các huynh đệ. thích đủ rồi chứ?

Phạm Đôn Tử nhìn mấy tên đàn ông còn đang triền miên trên thân thể thiếu nữ nói.

- Lão đại, chúng ta còn chưa chơi đủ mà, ngài chờ thêm một lát.

Một tên mặt đỏ cười hèn mọn, sau đó lại tiếp tục chà đạp thân thể thiếu nữ.

- Được rồi. ta lại chờ các người một hồi vậy!

Phạm Đôn Tử cười ha hả. quay đầu nhìn lại. Bỗng phát hiện hai người khách không mời đứng ngoài cửa.

Trương Hằng cùng Triệu Thụy đều lạnh băng nhìn hấn.

- Các người là ai?

Phạm Đôn Tử cảnh giác nhìn hai người này.

- Người muốn mạng người...

Trương Hằng giành trước Triệu Thụy ra tay. một chưởng nhẹ nhàng đập lên vai hấn.

Lập tức, một trận tiếng vang xương cốt vỡ vụn phát ra trong phòng nhỏ này.

- A!

Phạm Đôn Tử phát ra một tiếng hét thảm, lập tức hôn mê.

Trương Hằng lại đánh tiếp một chưởng, đánh nát cánh tay còn lại của Phạm Đôn Tử.

Phạm Đôn Tử lại phát ra tiếng kêu thảm thiết, tỉnh lại từ trong hôn mê. nhưng ngay sau đó lại hôn mê ngay.

Cứ thế, Trương Hằng từng chút từng chút dày vò hấn.

Triệu Thụy lại xông lên trước, lấy mạng tất cả những tên đàn ông kia, ra tay vô cùng dứt khoát.

- Tỷ tỷ!

Đột nhiên, Phạm Tiểu Hắc vọt tới trước mặt tỷ tỷ mình, lớn tiếng rống lên.

Bùm! Trương Hằng đánh một quyền cuối cùng lấy mạng Phạm Đôn Tử.

- Tỷ tỷ... huhu...

Phạm Tiểu Hắc thê lương vạn phần khóc to.

Trương Hằng liếc nhìn, đã thấy thiếu nữ ở góc tường đã mất đi hơi thở...

Trong phòng nhỏ nhỏ. chỉ còn lại tiếng khóc trầm thấp của Phạm Tiểu Hắc.

Đối mặt tình cảnh như vậy. trong lòng Trương Hằng đột nhiên có chút rối loạn, ở thời khắc này. hấn nhớ tới Yến Vũ Tình trước kia, vị hiệp nữ có được dung mạo tuyệt sắc.

Tuy rằng giết ca ca Yến Vũ Tình chính là Đường Phong. Ý đồ cường gian nàng cũng là Đường Phong, tuyệt đại bộ phận trách nhiệm đều ở trên người Đường Phong. Thế nhưng, bây giờ chủ nhân thân thể này là Trương Hằng, cũng không thể chối từ trách nhiệm này.

Nghe tiếng khóc không ngừng của Phạm Tiểu Hắc, Trương Hằng có chút tâm phiền ý loạn, vì vậy đi ra ngoài cửa.

- Triệu sư đệ. ta đi trước...

Trương Hằng nói một tiếng với Triệu Thụy.

Triệu Thụy phát hiện sắc mặt Trương Hằng có chút không dễ coi, vội đuổi theo:

- Đường sư huynh. huynh không có chuyện gì chứ?

- Không sao cả, ta đi trước.

Trương Hằng thấp giọng nói một tiếng, liền bước đi.

- Chờ đã!

Đúng lúc này, Phạm Tiểu Hắc đuổi tới.

- Cảm tạ hai vị đại hiệp giúp Tiểu Hắc báo thù, ở đây, Tiểu Hắc nhất định phải báo đáp các vị.

Phạm Tiểu Hắc lau khô nước mắt trên mặt. không biết lấy từ đâu ra hai thỏi bạc.

- Mời các vị bất luận thế nào cũng phải nhận lấy. khằng định thứ này có tác dụng với hai vị đại hiệp.

Phạm Tiểu Hắc đầy kiên trì nói.

Triệu Thụy không nói gì thêm, tiếp nhận một thỏi bạc trong đó. cũng coi như là một phần lòng tốt của đối phương.

Tuy rằng không để ý tới một thỏi bạc như thế. nhưng Trương Hằng không muốn làm nghịch ý đối phương, cũng nhận lấy thỏi bạc này.

Sau khi tiếp nhận thỏi bạc, Trương Hằng phát hiện chất liệu của thỏi bạc này cũng không có gì đặc biệt, thế nhưng ở bên cạnh thỏi bạc. Trương Hằng phát hiện mấy chữ:

“Huyết tẩy Phạm Gia Trang đặc xá Sinh Tử Môn.”

Vì sao trên thỏi bạc này lại có chữ viết? Đặc xá Sinh Tử Môn. trong đó còn ẩn chứa ảo diệu gì? Trương Hằng có chút khó hiểu, nhưng cảm giác thứ này hẳn có tác dụng cho mình.

Nhìn thân ảnh cô đơn của Phạm Tiểu Hắc đi về phía xa xa. Trương Hằng ma xui quỷ khiến hỏi một câu:

- Tiểu Hắc, ngươi định đi đâu?

Phạm Tiểu Hắc quay đầu lại liếc nhìn Trương Hằng. trong mắt lộ ra rét buốt thấu xương:

- Phụ mẫu ta bị người trong trấn đánh chết, hiện giờ tỷ tỷ ta cũng bị người trấn hại chết rồi... Nếu như ta còn ở lại đây. một ngày nào đó. ta cũng sẽ bị bọn họ hại chết...

- Ta hận nơi này thấu xương, ta phải đợi một ngày nào đó quay trở lại - Tắm máu Phạm Gia Trấn!

Tắm máu Phạm Gia Trấn!

Mấy chữ này bao hàm chấp niệm mạnh cỡ nào? Làm người ta không có chút hoài nghi hẳn có thể đạt thành mục tiêu đó.

Trong ánh mắt nhìn chăm chú của Trương Hằng và Triệu Thụy, thân ảnh gầy yếu của Phạm Tiểu Hắc nhỏ đi từng chút, cuối cùng biến mất ở ngoài trấn.

Không biết vì sao, trong lòng Trương Hằng có một loại cảm giác, cuối cùng nhất định Phạm Tiểu Hắc sẽ trở về, khi đó Phạm Tiểu Hắc sẽ đủ thực lực làm chuyện muốn làm...

Theo hần biến mất, gian phòng ốc ở chỗ Phạm Tiểu Hắc cũng biến mất, giống như chưa từng xuất hiện ở thế gian này.

Trương Hằng ngẩng đầu nhìn mặt trời màu máu trên bầu trời, miệng lẩm bẩm.

Chuyện của Phạm Tiểu Hắc mang đến cho hần một loại ảo giác vừa chân thật lại hư vô; giống như là vô tình ngủ gật mơ một giấc mộng.

Ngón tay sờ nén bạc trên tay. truyền tới một làn hơi lạnh.

Có thể, đây không chỉ đơn giản là một nén bạc. Trương Hằng nghĩ như thế.

- Đường sư huynh. hiện giờ chúng ta đi nơi nào?

Qua nửa ngày, Triệu Thụy mới hỏi.

Trương Hằng hỏi:

- Đệ có từng uống rượu chưa?

- Rượu? Ta nghe các sư huynh trên núi nói qua, lẽ nào sư huynh muốn cùng ta đi uống rượu... vậy thật là tốt quá!

Triệu Thụy lập tức có hứng thú.

Trương Hằng mắt lạnh liếc hần:

- ở chỗ này là lĩnh vực cấm pháp, không thể vận dụng pháp lực. ngươi cho rằng mình có thể uống mấy chén?

Vừa nghe lời này. Triệu Thụy không khỏi kinh ngạc.

Ở trong lĩnh vực cấm pháp Trương Hằng chiếm ưu thế quá lớn, bất luận là đánh nhau, hay là ăn thịt uống rượu.

Trương Hằng mắt lạnh nhìn trần nhỏ biểu hiện quá mức bình thường này. trong đầu chợt lóe linh quang rồi biến mất.

Vì sao nơi này mang tới cho mình một cảm giác như đã từng quen biết?

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

83. Chương 83: Cao Thủ Võ Lâm.

Ở trong quán rượu Phạm Gia Trấn, đồ nhắm đầy bàn, Trương Hằng cùng Triệu Thụy ngồi đối diện nhau.

Nói thật chứ, Trương Hằng tới đây không phải vì mượn rượu tiêu sầu. hần là một người hết sức lạc quan, đã từng trải qua những chuyện không thoải mái. hần cũng sẽ không để ở trong lòng.

Hần không muốn rời khỏi trần nhỏ quá nhanh, bởi vì hần cảm giác ở trong thôn trần này còn có nhiều bí mật cần mình thăm dò.

Dù sao thời gian tiến vào động phủ cũng coi như dư dả, còn có đủ thời gian cho hần đứng ở trần nhỏ này.

Ừng ục một cái. Triệu Thụy uống xong bát rượu thứ ba của hần cả khuôn mặt đều hồng hết cả lên. ánh mắt cũng trở nên mơ màng.

Triệu Thụy này mới lần đầu uống rượu, tuy rằng là một người tu tiên, thế nhưng không thể vận dụng pháp lực trong cơ thể. cho nên cũng không mạnh hơn người thường bao nhiêu.

Tửu lượng là do rèn luyện mà ra. người chưa bao giờ uống rượu, đương nhiên sẽ không thích ứng.

Triệu Thụy này ỷ vào thể chất người tu tiên uống mấy bát liên tục. đã tính là không tệ rồi.

về phần Trương Hằng? uống bao nhiêu cũng không sao. lấy thể chất biến thái của hắn lấy còn uống như nước chỉ là chuyện nhỏ.

- Triệu sư đệ à! Đệ cũng quá không thú vị đi chứ. đệ xem ta uống mấy chục bát, chính đệ chỉ mới uống ba bát. Cái này không được! Ta phạt đệ ba ly.

Trương Hằng mặt treo ý cười, thành tâm muốn chuốc say Triệu Thụy.

- Đệ thật sự không được...

Triệu Thụy hơi đưa đầu từ chối.

sắc mặt Trương Hằng lập tức trầm xuống:

- Nếu như đệ không uống. vậy là không phải huynh đệ nữa!

Trong lòng thầm cười, nhớ tới khi trước lúc tham gia bạn bè hội tụ. dùng một chiêu này. tuyệt đối không lần nào không linh nghiệm, khi đó mình cũng là vì nguyên nhân này mà bị chuốc say.

Thấy Trương Hằng nói thế. ánh mắt Triệu Thụy sáng lên:

- Vậy được, sau này chúng ta là huynh đệ. đệ gọi huynh là đại ca!

Ngất, người này làm thật sao. quá đơn thuần đi chứ? Trương Hằng có chút hết biết nói.

Chẳng qua, bởi vậy mà Trương Hằng nhớ tới tình tiết trong những tiểu thuyết võ hiệp, nhân vật tính cách đơn thuần nhiệt huyết luôn luôn dễ kết giao được một ít hạng người võ nghệ cao cường.

Nếu như lựa chọn giữa hai người Ô Lăng cùng Triệu Thụy làm bằng hữu. Trương Hằng sẽ không chút do dự lựa chọn Triệu Thụy.

Không cần nghi ngờ, làm bằng hữu với một người như thế có thể làm người ta càng thêm yên tâm.

Chợt trừng mắt, Trương Hằng không thoải mái nói:

- Cái gì nói sau này chúng ta là huynh đệ. lẽ nào hiện giờ chúng ta Không phải huynh đệ hay sao?

Triệu Thụy xấu hổ cười:

- Đệ không có ý này...

- Lại phạt đệ gấp ba. không thì đệ sẽ tổn thương lòng của đại ca! Điểm tiểu nhị! Tới thêm mười vò rượu!

Trương Hằng quay sang điểm tiểu nhị hét lên.

Mười vò rượu! Mẹ của ta ơi! Hai vị này còn là người hay sao? Ánh mắt điểm tiểu nhị quét một chút trên người bọn họ. cảm thấy bọn họ không giống bộ dạng ăn cơm chùa, vội vàng đi lấy rượu.

Triệu Thụy đáng thương, bị Trương Hằng lấy đủ mọi lý do đổ vào mười mấy bát rượu, thần trí bắt đầu mơ hồ không còn thanh tỉnh.

Cười hắc hắc, Trương Hằng hỏi hắn:

- Ta nói nhị đệ à, tửu lượng của đệ thật là không tới đâu. lẽ nào trước đây ở nhà đệ không có uống rượu hay sao?

- ở trong nhà đệ... Chỉ có phụ thân mới uống rượu, bình thường đệ cùng tỷ tỷ đều không uống rượu...

Triệu Thụy tỉnh tỉnh mê mê nói.

-À!

Trương Hằng lại hỏi tiếp:

- Trong nhà đệ Chỉ có ba người hay sao? Bọn họ có biết pháp thuật hay không.

- Đệ chưa từng gặp qua mẫu thân đệ... Đệ không biết bọn họ có pháp thuật hay không... Chẳng qua có một ngày đệ phát hiện tỷ tỷ gieo một hạt giống, ngày hôm sau liền nở hoa kết quả... Vì thế, phụ thân còn mắng tỷ tỷ...

Trương Hằng lẳng lặng lắng nghe, thầm nghĩ sợ rằng thân thể Triệu Thụy này cũng không đơn giản.

Đột nhiên, Triệu Thụy quay sang Trương Hằng cười nói:

- Đại ca. nói cho đại ca một bí mật. tỷ tỷ của đệ thật sự rất xinh đẹp... Đệ nghĩ tỷ ấy rất xứng đôi với huynh...

Trương Hằng nghe lời này. thiếu chút nữa còn không té xỉu, thật hết biết nói gì với người này. hận không thể làm người mai mối cho tỷ tỷ mình.

- Ồ? Tỷ tỷ của đệ thật sự rất đẹp. có xinh đẹp như Lạc tiên tử của đệ không?

Khóe miệng Trương Hằng mang theo thần sắc đùa cợt. trong mắt tình nhân là Tây Thi. huống hồ Lạc Ngưng Tuyết xinh đẹp như thiên tiên chứ?

- Ấy.... cái này không dễ so sánh... Đệ cảm thấy các nàng đều rất đẹp... Nhưng tỷ tỷ của đệ dường như càng tiếp cận tự nhiên hơn một chút...

Con mắt Triệu Thụy cố gắng chớp lên, dường như tùy lúc có thể đi vào giấc mộng.

Thấy thế. Trương Hằng vội vàng hỏi:

- Được rồi. không phải Lạc sư tỷ của đệ muốn đệ đến chỗ nào làm khách hay sao? Đây là chuyện gì?

-Nè nè...

Trương Hằng phát hiện người này lại nhắm mắt lại.

Bùm!

Triệu Thụy úp mặt lên bàn sau đó ngủ mất, trên mặt còn mang theo thần tình hạnh phúc an tường.

- Con mẹ nó. người thế này thật là hạnh phúc... ở Huyết Sát động phủ cũng có thể ngủ yên ổn như thế.

Trương Hằng khẽ than một tiếng, ngồi ăn uống một hồi. lại cảm thấy thật buồn chán.

Đúng lúc này. từ bên ngoài quán rượu lại chạy vào mấy người, những người này đều một thân áo tím, ăn mặc rất thống nhất.

Người của Độc Thiên Bảo? Khóe miệng Trương Hằng mang theo vài tia ý cười.

Ánh mắt Đỗ Bằng liếc qua quét nhìn tầng một quán rượu, nói với điểm tiểu nhị:

- Cho chúng ta một gian sương phòng thượng đẳng!

- Xin lỗi khách quan, sương phòng nơi này đã có các khách nhân tôn quý bao hết rồi.

Điểm tiểu nhị khách khí nói.

Khẽ hừ một tiếng, Đỗ Bằng cũng không dám tùy tiện gây chuyện ở chỗ này. dù sao đây là lĩnh vực cấm pháp, những tu sĩ bậc thấp như bọn họ chỉ mạnh hơn người phàm bình thường không nhiều lắm.

Đoàn người Độc Thiên Bảo tìm hai bàn ngồi xuống, nhanh chóng gọi món ăn.

Trương Hằng thầm nghĩ may là cái tên Triệu Thụy này đã ngủ, bằng không khẳng định sẽ đi tìm Đỗ Bằng trò chuyện một trận.

- Đỗ sư huynh. Thạch Lỗi sư huynh sao còn không tới hội tụ với chúng ta... còn có Hà Y Tú tiểu thư...

Một tu sĩ Độc Thiên Bảo không nhịn được hỏi.

Đỗ Bằng hừ lạnh một tiếng:

- Đến lúc đó tự nhiên sẽ đến. đừng hỏi nhiều!

Tu sĩ kia cúi đầu. liền không dám hé răng nữa.

- Mấy người các ngươi còn chưa lấy đủ ba ấn ký Huyết Sát. ăn xong bữa này thì tìm cơ hội đi giết mấy tu sĩ hay yêu thú đi.

- Rõ! Sư huynh.

Mười mấy tu sĩ liên tục đáp lại.

Tiến vào Huyết Sát động phủ. mỗi người phải lấy đủ ba ấn ký Huyết Sát. bằng không thì dù có lấy được bảo vật, cũng sẽ không thể ra khỏi động phủ.

Các tu sĩ Độc Thiên Bảo, trên đầu mỗi người đều cơ bản có một hai cái ấn ký Huyết Sát. trên người Đỗ Bằng càng có năm ấn ký Huyết Sát.

Đối với chuyện ấn ký Huyết Sát. Trương Hằng cũng không lo lắng, lấy thực lực hiện tại của hắn. muốn miểu sát mấy tu sĩ hay yêu thú, là chuyện quá đơn giản.

Thời gian trôi qua từng chút, bởi Triệu Thụy còn nằm sấp trên bàn ngủ say. Trương Hằng cũng không rời khỏi quán rượu.

Nếu như ném hắn ở chỗ này. nói không chừng lại bị tu sĩ nào đó giết chết. Trương Hằng đương nhiên sẽ không để xảy ra chuyện như vậy.

Khi màn đêm buông xuống, trên bầu trời xuất hiện một vòng trăng tròn màu máu. một cỗ không khí tiêu điều lạnh lẽo thể lương lan tràn trong thiên địa.

- Tiểu nhị, tính tiền!

Đoàn người Đỗ Bằng đã ăn xong, chuẩn bị rời đi.

- Tổng cộng là hai lượng bạc.

Điểm tiểu nhị nói.

- Các người ai có tiền?

Đỗ Bằng hỏi:

- Ta cũng có chút ngân lượng, thế nhưng đặt ở trong túi trữ vật rồi.

- Chúng ta cũng không có. đều đặt ở trong túi trữ vật...

Chúng tu sĩ người nhìn sang ta, ta nhìn sang người.

Điểm tiểu nhị thấy những người này ăn cơm lại không có tiền, sắc mặt lập tức biến đổi.

- Người đâu! Những người này lại ăn cơm không trả tiền, chạy tới Trân Ngọc Lâu chúng ta ăn cơm chùa!

Xoàn xoạt một cái. từ sau cửa lập tức vọt ra mấy chục người.

Thấy cảnh này. Trương Hằng đột nhiên sững sờ. hình như tiền của mình cũng để trong túi trữ vật. Tiểu tử Triệu Thụy kia lại càng không cần phải nói. về phần nén bạc Phạm Tiêu Hắc tặng cho. Trương Hằng khẳng định sẽ không tùy tiện sử dụng, hắn cảm giác thứ này sẽ có tác dụng với mình.

Cứ thế, mấy chục người hung thần ác sát bao quanh mười mấy tu sĩ Độc Thiên Bảo.

Người dẫn đầu rõ ràng là một người luyện võ, một thân cơ thể cứng rắn như sắc thép, huyết Thái Dương gồ cao. hai mắt lấp lánh có thần cả người đứng đó như một con mãnh thú tản ra khí tức nguy hiểm.

Thì ra là cao thủ võ lâm trong truyền thuyết! Trương Hằng thầm nghĩ, cái trò này hay rồi.

Dưới tình huống bị phong ấn pháp lực. tu sĩ bậc thấp thật sự không đánh thắng được người luyện võ, đương nhiên, ngoại trừ tên biến thái như Trương Hằng.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

84. Chương 84: Ăn CƠM Chùa, Ở CŨNG Chùa.

- Ta là Phạm Bá, phụ trách hầu hạ khách ăn cơm chùa.

Cái người to lớn vạm vỡ này không nóng không lạnh nói. thể nhưng từ các khớp xương vang lên các tiếng rắc rắc giòn tan. một cỗ khí tức nguy hiểm truyền ra từ người hắn. Đương nhiên, đây là chỉ đối với những tu sĩ bị phong ấn pháp lực.

- Một cái phạm nhân nho nhỏ như các ngươi cũng dám kiêu ngạo trước mặt chúng ta.

Một tu sĩ Độc Thiên Bảo khinh miệt nói.

- Vậy sao?

Phạm Bá lắc lắc cô. ánh mắt dừng lại trước mặt tu sĩ kia, trên mặt còn mang theo vài tia cười lạnh.

- Ta mặc kệ các ngươi là người phạm hay là tiên nhân, đều phải tuân thủ quý củ nơi này.

Thân hình Phạm Bá chậm chậm đi tới gần tu sĩ kia.

- Ngươi muốn thế nào...

Đối mặt với Phạm Bá như mãnh thú. ánh mắt tu sĩ này lộ ra một tia sợ hãi, sau đó hơi lui ra một chút.

Ở trong lĩnh vực cấm pháp, người tu tiên so với người bình thường phải mạnh hơn không ít. thể nhưng so sánh với cao thủ võ lâm này, chênh lệch liền kéo lớn ra.

Trương Hằng ngồi một bên không khỏi âm thầm may mắn. công pháp mình tu luyện thật là được trời ưu ái, cho dù ở bất cứ tình huống gì, bản thân mình đều có thể chiếm được không ít ưu thế.

- Kỳ thật quán rượu này có một quy củ. cũng không phải không thể ăn cơm chùa, chẳng qua phẩm là ai ăn cơm chùa, phải chịu Phạm Bá ta một quyền. Chỉ cần ai có thể chịu ta một quyền, có thể ăn cơm chùa ở đây.

Phạm Bá cười ha ha, nói với mười mấy người này:

- Các ngươi từng cái rừng cái đến đây!

Bùm, thân ảnh Phạm Thiên nháy mắt xuất hiện trước mặt tên tu sĩ kia, hơi hợt tung ra một quyền.

- A!

Một tiếng hét thảm vang lên. tên tu sĩ kia bị một quyền đánh bay, rơi ra ngoài quán rượu.

- Hả?

Trong mắt Phạm Bá mang theo vài phần vô cùng kinh ngạc:

- Năng lực chịu đựng không tệ. chẳng qua đây là ta chỉ dùng một phần công lực mà thôi. Ha ha.

- Cùng xông lên!

Đỗ Bằng hừ lạnh một tiếng, dẫn đầu ra tay với đoàn người Phạm Bá.

- Chơi quần ẩu? Chúng ta chấp hết! Các huynh đệ. lên!

Nhất thời, trong quán rượu rối loạn, mấy chục người xông lên đánh nhau, tràng diện này cũng thật là khá đồ sộ.

Rất nhanh, đám người Phạm Bá đều rút đao, xông lên đám tu sĩ đâm chém.

Những người Độc Thiên Bảo này dù có chút Linh khí, thể nhưng đều đặt trong túi trữ vật, có người cũng mặc Linh khí phòng ngự. Thế nhưng không có pháp thuật khởi động. Linh khí phòng ngự Chỉ có thể bảo vệ một bộ phận mặc trên thân thể. không thể bảo vệ được toàn thân.

- Chạy nhanh!

Thấy tình thế không đúng. Đỗ Bằng kinh hô một tiếng, mang theo đám tu sĩ chạy ra bên ngoài.

- Các huynh đệ. đuổi theo! Không thể dễ dàng buông tha đám người này.

Phạm Bá quát lớn một tiếng, dẫn đầu xông lên. tay mỗi người đều cầm đao kiếm sáng loáng.

Trương Hằng cười ha hả nhìn một đám người phàm đuổi giết những kẻ gọi là người tu tiên đến gà bay chó sủa trong lòng âm thầm khinh bỉ.

- Chúng ta cũng đi thôi!

Trương Hằng đỡ Triệu Thụy đang ngủ thật say. chậm rì rì đi ra ngoài quán rượu.

- Đây! Vị khách quan này. các vị còn chưa trả tiền mà?

Điểm tiểu nhị căn hai người lại.

Trương Hằng cười hì hì nói:

- Chúng ta tới đây ăn cơm chùa.

Nói xong, cũng không để ý tới điểm tiểu nhị này. kéo Triệu Thụy đi ra ngoài.

- Người đầu mau tới đây! Lại tới một bàn ăn cơm chùa nữa!

Điểm tiểu nhị kinh hô một tiếng, trong lòng cũng buồn bực. vì sao hôm nay người tới ăn cơm chùa lại đặc biệt nhiều như thế?

Chẳng qua hẳn ở đó hô nửa ngày, cũng không thấy một người tới.

- Ôi... Quên đi. ta cũng không phải ông chủ mà.

Điểm tiểu nhị Chỉ có thể giương mắt nhìn hai người đi xa.

Sắc trời đã tối. Trương Hằng mang theo Triệu Thụy tìm một nhà khách sạn ở gần đó.

- Cái gì? Còn phải giao tiền đặt cọc?

Trương Hằng hết sức phiền muộn nhìn ông chủ này.

- Muốn ở trọ. nhất định phải giao tiền đặt cọc trước.

Ông chủ kia chắc như đinh đóng cột.

- Tiền không có. thể nhưng mạng lại có một cái!

Trương Hằng khề hừ một tiếng, kéo Triệu Thụy đi vào bên trong.

- Người đầu mau tới đây! ở đây có người ở phòng chùa này...

Ông chủ kinh hô.

Còn ở phòng chùa? Trương Hằng hết chỗ nói.

Xoạt một cái, từ trong khách sạn chạy ra mấy chục người.

Dần dần cũng là một vị cao thủ võ lâm, hẳn châm chọc nói:

- Ta là Phạm Man, dám can đảm ở phòng chùa? Nhất định phải chịu một cước của ta...

Trương Hằng có chút buồn bực. lẽ nào mỗi một cửa hàng ở cái thôn trấn này đều có bảo hộ hay sao? Cái quán rượu vừa nãy cùng khách sạn lúc này đều có cao thủ võ lâm tọa trấn, cái này có chút không hợp tình hợp lý quá đi chứ.

Có thể, loại an bài này chính là cố ý nhắm vào những tu sĩ cấp thấp không thể thi triển pháp thuật ở chỗ này.

Bốp binh bình bịch...

Mười giây sau, Trương Hằng vỗ vỗ tay. nhìn mười mấy người nằm sấp. hỏi:

- Thế nào? Các người có phục không?

Trương Hằng đương nhiên không phải tu sĩ bình thường có thể sánh bằng, dù là ở trong lĩnh vực cấm pháp, cũng không cần e ngại những cao thủ võ lâm này.

Phạm Man sắc mặt tái mét. khoe miệng tràn máu. cả người chỉ còn một hơi. trong mắt lại lóe lên một tia sắc thái:

- Không hổ là cao thủ Phá toái hư không, có thể thua ở trong tay các hạ. là vinh hạnh của Phạm Man.

- Cầu ngài thu ta làm đồ đệ...

Bỗng nhiên Phạm Man quy xuống trước mặt Trương Hằng. về mặt sùng bái nhìn hẩn.

Còn Phá toái hư không? Trong lòng Trương Hằng cười thầm, sắc mặt lạnh nhạt nói:

- Bản thân ta tung Hoàn thiên hạ không địch thủ, người có tư cách gì làm đồ đệ ta. còn không mau an bài cho ta một gian phòng.

Lấy thực lực Trương Hằng hiện tại. dù là pháp lực bị giam cầm. cũng vẫn có thể tung hoành vô địch ở Giới võ lâm người phàm.

- Vâng vâng vâng...

Phạm Man cũng không nổi giận, liên tục nháy mắt với ông chủ.

- Tiểu nhị, an bài cho hai vị này một gian phòng tốt nhất.

Cứ thế, trong ánh mắt kính ngưỡng của đám tay đầm. hai người Trương Hằng vào ở trong một gian phòng rộng rãi.

- Lão đại, hẩn là ai? Lợi hại như thế?

Một tiểu đệ hiểu kỳ hỏi.

Phạm Man trừng mắt, hung hăng nói:

- Dừng hỏi nhiều, đây là cao thủ Phá toái hư không hiếm thấy trên thế gian...

Cố gắng nén cười. Trương Hằng đóng cửa phòng lại.

Thì ra mình cũng có thiên phú làm tàng mà!

Ném Triệu Thụy ngủ như lợn chết lên giường, Trương Hằng cùng không dự tính đi ngủ.

Thần thức quét nhìn xung quanh một chút, phát hiện trong tiệm cũng không có tu sĩ khác.

Ngẫm lại cũng đúng, không phải mỗi người đều có thể ăn cơm chùa, ở cửa chùa như Trương Hằng.

Đám tu sĩ Độc Thiên Bảo chính là một bài học đầm máu.

Tắt đèn. Trương Hằng lấy trong áo ra một hạt châu tròn lóe ra ánh sáng bảy màu.

Hạt châu này chính là nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương lưu lại!

Ngón tay chạm vào vật này. cảm giác được một cỗ khí tức hung dữ, năng lượng ẩn chứa trong này tuyệt đối rất đáng sợ!

Hạo Thiên Xà Long Vương Không phải yêu thú giới này. trong cơ thể mang theo một bộ phận huyết mạch Long tộc. mười vạn năm trước bị Huyết Sát Thần Đế hàng phục.

Nói cách khác, viên nội đan này ẩn chứa tinh túy tu luyện hơn mười vạn năm qua của Hạo Thiên Xà Long Vương!

Nếu như cắn nuốt nội đan này, không biết công lực của mình có thể tăng lên bao nhiêu? Trong lòng Trương Hằng thầm nghĩ.

Thế nhưng, Trương Hằng cũng phát hiện một quy luật: càng là thứ đẳng cấp cao. tốc độ dùng ngọn lửa bạc cắn nuốt cũng càng chậm.

Như là mảnh vỡ thể giới thần bí trước đó, bản thân nó là một bộ phận của thể giới, nhưng tốc độ luyện hóa vật ấy là chậm nhất.

Còn Linh khí bình thường, trong chớp mắt là có thể nuốt sạch, tốc độ như thế đâu chỉ hơn kém ngàn vạn lần.

Đương nhiên, theo đẳng cấp công pháp của Trương Hằng tăng lên. tốc độ cắn nuốt cũng sẽ càng nhanh.

Trước tiên thử hiệu quả nội đan như thế nào.

Vươn tay ra, Hư Không Hỏa Diễm nhảy ra từ thần thức hải, nắm giữ một cổ dao động tinh thần vui vẻ với Trương Hằng.

Phốc. một đoàn lửa ánh bạc bao phủ nội đan.

Nhắm mắt lại, Trương Hằng cảm nhận được tốc độ luyện hóa.

Theo ngọn lửa bạc thiêu đốt. những viên màu bạc không ngừng sinh ra ở trong đan điền Trương Hằng.

Một lát sau, Trương Hằng thở ra một hơi, mở mắt, cũng không ngừng ngọn lửa bạc luyện hóa.

- Tốc độ còn chậm hơn cả tưởng tượng?

Trương Hằng khẽ nhíu mày một chút.

Chẳng qua cái này cũng chứng minh đẳng cấp nội đan vẫn còn rất cao.

Trương Hằng tính toán một chút, lấy tốc độ luyện hóa như thế. một ngày tương đương với cắn nuốt mười món Linh Khí hạ phẩm. tốc độ nhanh hơn cắn nuốt mảnh vỡ thể giới.

- Xem chừng còn cần khoảng một trăm ngày, công pháp của mình sẽ có thể thăng một cấp nhỏ. đạt đến giai đoạn Đại viên mãn tầng một!

Sắc mặt Trương Hằng khẽ mừng, tốc độ như thế đã nhanh hơn rất nhiều lần tu sĩ cùng cấp bình thường.

Sở nội đan này. Trương Hằng thầm nghĩ chỉ cần có viên nội đan này. là có thể trợ giúp mình tiến vào Luyện Thiên Hóa Địa công tăng thứ hai.

Chẳng qua, viên nội đan này làm Trương Hằng nhớ tới Hạo Thiên Xà Long Vương đã chết, thần sắc trước khi chết của hắn. Trương Hằng khó mà quên được.

Tất cả đều phải chờ tới sau khi tiến vào Thần Điện...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Diễm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

85. Chương 85: Trò Chơi Hư Cấu ???

Khi ánh mặt trời màu máu ngoài cửa sổ rọi lên trên mặt Triệu Thụy, hắn Mới hơi hơi mở mắt ra. lại phát hiện bản thân mình đang nằm trên một chiếc giường mềm mại. cách không xa. Trương Hằng ngồi dưới đất. đưa lưng về phía mình.

- Ha ha! Người ngủ lâu như vậy, rốt cục cũng tỉnh lại.

Trương Hằng thu nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương vào y phục, quay đầu mỉm cười với Triệu Thụy.

- Đại ca

Đôi mắt Triệu Thụy hơi hơi đỏ lên. mang theo vài phần cảm động, chân thành nhìn Trương Hằng.

Trương Hằng cảm giác có chút khó hiểu, kinh ngạc nói:

- Nhị đệ! Người làm sao vậy?

- Đại ca! Huynh nhường đệ ngủ trên giường, còn huynh suốt đêm ngồi dưới đất... Khiến đệ rất hổ thẹn.

Khi Triệu Thụy nói đến đây. trong mắt thậm chí còn có dấu hiệu ẩm ướt.

Sau khi hiểu được chuyện gì xảy ra, Trương Hằng thiếu chút nữa không kiềm lại mà cười phá lên. người này cũng quá ngây ngô.

Trương Hằng không ngủ đương nhiên muốn mượn cơ hội này tăng thực lực lên một chút. Nếu hắn muốn ngủ, hoàn toàn có thể cùng ngủ với Triệu Thụy này. Cho dù không quen ngủ chung với người khác nhưng bằng vào danh hiệu Phá Tan Hư Không lúc này của Trương Hằng, muốn có thêm một phòng trong nhà trọ. vậy cũng là chuyện quá dễ dàng rồi.

-Nhị đệ! Ta nghĩ đệ hiểu lắm rồi. ta ở đây tu luyện cả đêm

Trương Hằng giải thích.

Triệu Thụy cắt ngang lời nói của Trương Hằng. nói với vẻ thành khẩn:

- Đại ca! Tâm ý của huynh đệ có thể lĩnh hội. huynh ở nơi này tu luyện cũng chỉ vì đệ mà thôi.

Liếc mắt nhìn người này có chút bất đắc dĩ, Trương Hằng thở dài một hơi. xem ra cũng không nên giải thích. Người này chuyển môn nghĩ với Ý tốt thôi, giải thích nữa cũng vô ích.

Sau khi hai người dùng cơm trong nhà trọ. Trương Hằng nói với Triệu Thụy :

- Nhị đệ! Sau khi tiến vào động phủ Huyết Sát. mỗi người nhất định phải có ba Huyết Sát ấn ký. Hiện tại đệ ngay cả một cái cũng không có được nữa?

- Huyết Sát ấn ký?

Triệu Thụy hơi sửng sốt. liền nói với vẻ có chút khó xử:

- Nhưng muốn có được nó. nhất định phải giết người, đệ trông thấy không ít tu sĩ đều là Phương Vân Sơn... Hơn nữa đệ cũng không đành lòng giết người.

Câu trả lời của Triệu Thụy cũng không ngoài dự đoán của Trương Hằng, hơi trầm ngâm một lát. nói:

- Nếu không chiếm được ba Huyết Sát ấn ký, cả đời đệ sẽ ở nơi này, không bằng đệ tìm thời gian giết chết mấy con yêu thú bậc hai, như vậy cũng có thể có được Huyết Sát ấn ký.

- Được rồi! Toàn bộ đệ nghe theo lời đại ca huynh.

Triệu Thụy cười hì hì.

Trương Hằng gật gù đầu. mang theo Triệu Thụy đi ra nhà trọ này.

- Cung tiền tiền bối!

Phạm Man ngày hôm qua bị Trương Hằng đánh tơi bời đang đứng trước cửa nhà trọ cung kính nói, nhìn về phía Trương Hằng với thần sắc tự nhiên không thiếu vẻ sùng bái.

Trương Hằng ngừng lại. hỏi với vẻ rất tùy ý:

- Trong mỗi cửa hàng của Phạm Gia Trấn đều có những tay chân (bảo kê) như người vậy sao?

Phạm Man vội vàng trả lời:

- Hồi bẩm tiền bối. quá thật là như thế. Chúng ta làm vậy cũng vì phòng ngừa người bên ngoài vào ăn cơm với ở trọ không trả tiền.

Thật đúng là như dự đoán của mình. Huyết Sát Thần Đế an bài như thế. không phải là thật lòng muốn đả tu sĩ tiến vào đây chịu thiệt sao?

- Đại ca! Chúng ta không rời khỏi nơi này sao? Lạc sư tử còn mời chúng ta đến chỗ nàng làm khách đấy?

Triệu Thụy hỏi.

- Chúng ta tiếp tục dạo vài vòng ở chỗ này

Trương Hằng nói.

Hai người lại theo con phố này đi về phía trước, khi Trương Hằng đi đến một nơi. đột nhiên nghe được một âm thanh quen thuộc.

- Xú tiểu tử! Người cũng dám trộm đồ của lão gia sao?

Phạm Bách Vạn đang lấy giữ áo của Phạm Tiểu Hắc, trên mặt mang theo vẻ khinh miệt, nước miếng trong miệng vàng tử tung.

- Thể diện của Phạm Gia Trấn chúng ta đều bị người làm mất hết rồi. nghĩ cha mẹ người chết sớm. lão gia ta trước đây còn cho người không ít ngân lượng, không nghĩ tới không ngờ người lại rơi xuống tình cảnh như vậy

Phạm Bách Vạn có dáng vẻ dạy bảo nghiêm khắc, không ngừng quở trách Phạm Tiểu Hắc.

- Đó là tiểu Hắc! Hắc không phải là rời khỏi Phạm Gia Trấn rồi sao?

Triệu Thụy nói với vẻ kinh ngạc.

Triệu Thụy vừa định tiến lên, lại bị Trương Hằng kéo tay lại.

- Không nên cử động.

Sắc mặt Trương Hằng trầm ổn, trong lòng thì đang âm thầm cười lạnh.

Mọi thứ phát sinh ở nơi này đều là hư ảo. hoặc nói là một trò chơi đã được Huyết Sát Thần Đế bố trí sẵn từ trước.

Nếu Trương Hằng không đoán sai. chuyện Phạm Tiểu Hắc trộm tiền xảy ra trên thị trấn mỗi ngày đều phát sinh một lần. một khi có tu sĩ ra tay tương trợ. sẽ gây ra chuyện sau này.

Nói trắng ra, chuyện này giống như nội dung làm nhiệm vụ kịch tình trong game Online.

Mà nội dung nhiệm vụ này. Trương Hằng và Triệu Thụy đều đã tham gia một lần phỏng chừng cũng không thể tham gia một lần nữa. dù sao Huyết Sát Thần Đế cũng không phải là kẻ ngốc.

Lấy một thỏi bạc kia từ trên người, nhẹ nhàng lấy tay sờ. mắt nhìn chăm chăm vào chữ được khắc bên cạnh thỏi bạc :

“Huyết tủy Phạm Gia Trấn, đặc xá Sinh Tử Môn”.

Đặc xá Sinh Tử Môn? Thỏi bạc này khẳng định có liên quan gì đó với Huyết Sát Thần Điện, có vật ấy trong tay, sau khi tiến vào thần điện, nói không chừng có thể có chút kinh hỉ.

Dưới cái nhìn chăm chú của Trương Hằng và Triệu Thụy, Phạm Tiểu Hắc cảm kích vạn phần tiếp nhận bạc mà Phạm Bách Vạn ban cho. sau đó liền đi.

- Đi theo.

Trương Hằng biến sắc. mang Triệu Thụy một lần nữa đi theo.

Giống nhau với tình cảnh trước đây. khi Phạm Tiểu Hắc đi đến một nơi nào đó. bị một đám ngăn lại.

- Phạm Tiểu Hắc! Người đứng lại đó cho ta!

Một tên đại hán vạm vỡ hung hăng trách mắng.

- Phạm lão tam... Lại là các người

Phạm Tiểu Hắc lại lộ ra vẻ sợ hãi.

- Bộp!

Phạm lão tam không nói hai lời cho hắn một bạt tai.

- Giao ngân lượng ra đây!

Một cước của Phạm lão tam đạp Phạm Tiểu Hắc ngã trên mặt đất.

- Vù vù vù ... Số bạc này là của ta ... Không thể cho các người ... Lần trước đã đưa các người rồi.

Phạm Tiểu Hắc cuộn mình lại, không chịu giao ngân lượng trong tay.

- Đánh cho ta!

Phạm lão tam vung tay lên. lập tức. mười mấy người quyền đâm cước đá lên người Phạm Tiểu Hắc.

- Đại ca! Rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra vậy?

Triệu Thụy không kiềm nổi nói.

Trương Hằng đương nhiên không thể giải thích trò chơi trong internet, bình tĩnh nói:

- Đệ có thể cho rằng mọi thứ phát sinh ở nơi này là giả dối.

- Giả dối

Triệu Thụy kinh ngạc nói:

- Chẳng lẽ là ảo cảnh?

Trương Hằng không lên tiếng, nhưng hắn cảm giác mọi thứ phát sinh, ở đây, cũng Không phải là ảo giác. Mỗi người ở nơi này đều mang đến cho hắn một loại cảm giác chân thật, so với trò chơi hư cấu còn muốn chân thật hơn.

Lần này, Trương Hằng và Triệu Thụy cũng không ngăn cản đám hỗn đản đánh Phạm Tiểu Hắc. Một lát sau. Phạm Tiểu Hắc bị đánh chết khiếp, ngân lượng trên người bị lấy đi.

- Tiểu Hắc! Người không sao chứ?

Đúng lúc này, đứa con trai ngày hôm qua vội vã đến báo tin lại đến.

Bất ngờ chính là, đứa bé trai này cũng không có ý nói trong nhà Phạm Tiểu Hắc có chuyện không may.

Thần quang trong mắt Trương Hằng chợt lóe. chẳng lẽ là do duyên cớ không có tu sĩ tham dự. nội dung bước sau cũng không thể phát sinh chứ?

Vì chứng minh suy đoán của mình, Trương Hằng và Triệu Thụy đi theo hai đứa bé trai về nhà Phạm Tiểu Hắc.

Sau về đến cửa nhà. một cái có nhan sắc không tệ. khoảng chừng mười lăm mười sáu tuổi đi ra.

- Tiểu Hắc? Người làm sao bị đánh ra như vậy?

Cô gái kia vội vàng ôm Phạm Tiểu Hắc vào trong lòng.

- Tỷ tỷ ! Đệ không sao! Thật sự không có chuyện gì

Phạm Tiểu Hắc cười nói với tỷ tỷ.

Nước mắt chảy ra trong mắt cô gái, khóc nói:

- Đều do tỷ tỷ không có bản lĩnh, không thể nuôi sống nhà này.

- Đệ là nam tử hán ... Làm sao có thể cho tỷ tỷ nuôi đệ chứ?

Phạm Tiêu Hắc nói với vẻ quật cường.

- Chúng ta đi thôi.

Trương Hằng cảm khái vạn phần trong lòng, mang Triệu Thụy rời khỏi nơi này.

- Đại ca! Chúng có nên rời khỏi nơi này không? Đệ cảm giác nơi này quá quỷ dị

Triệu Thụy đề nghị.

Nếu đã sáng tỏ tính chất của thị trấn nhỏ này, Trương Hằng cũng không cần dừng lại ở nơi này.

Mặc dù ở nơi này có thể thấy một chút nội dung nhiệm vụ. nhưng Trương Hằng tin rằng, trong động phủ Huyết Sát. hẳn là có rất nhiều nơi có thể thăm dò.

Lúc này. Trương Hằng cảm giác mình dường như đi vào một thế giới như trò chơi hư cấu.

Nếu quả thật như vậy? Trương Hằng mừng thầm trong lòng, mình là người địa cầu từ trò chơi hư cấu xuyên việt mà đến. hiển nhiên là chiếm ưu thế không nhỏ.

- Nhị đệ! Thôi bạc trong tay đệ phải giữ cho tốt. sau này sẽ có lúc dùng.

Trương Hằng dặn dò.

- Đại ca! Đệ nghe lời huynh.

Triệu Thụy đáp ứng với vẻ không chút do dự.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

86. Chương 86: Mộ Tuyền.

Lúc mặt trời màu máu lặn xuống, Trương Hằng và Triệu Thụy cùng nhau rời khỏi Phạm Gia Trấn.

Quay đầu liếc mắt nhìn tiểu thôn bình thường, trên mặt Trương Hằng còn mang theo tiếc nuối nhàn nhạt, hẳn chung quy cũng cảm giác được có một bí mật gì trong thôn không muốn cho người biết.

Nhưng hẳn cũng không muốn lãng phí rất nhiều thời gian ở nơi này, dùng câu phổ thông mà nói là: không nên vì một cây nhỏ mà vứt bỏ một khu rừng.

Trong động phủ Huyết Sát còn có nhiều kỳ ngộ hơn tầng bên ngoài của động phủ có lẽ chỉ là món khai vị mà thôi, bí mật trung tâm thật sự nhất định ở trong trung tâm thần điện.

Phía trước vẫn là một vùng thảo nguyên trên con đường rất cuộc khó thể nhìn thấy dấu chân của đám tu sĩ. nhưng vẫn có thể nhìn thấy một ít yêu thú. Tuy nhiên, những yêu thú này phần lớn đều có mấy chục con ở chung một nơi. Trương Hằng cũng không xuống tay với chúng nó.

- Nhị đệ! Lạc tiên tử kia của đệ vì sao đề nghị người đến làm khách trong động phủ Huyết Sát?

Trương Hằng tò mò hỏi.

Triệu Thụy không chút giấu diếm, nói:

- Lạc sư tỷ nói cho đệ biết, nàng lớn lên ở nơi này? Kêu đệ sau khi đến động phủ, phải đi đến chỗ nàng làm khách.

Lạc Ngưng Tuyết lớn lên trong động phủ này? Trên mặt Trương Hằng lộ ra một chút quái dị. Đối với thân phận của nàng và Ninh Tuyết Dung. Trương Hằng không hiểu rõ lắm.

- Đại ca! Huynh hãy cùng đệ đi đến chỗ nàng nha!

Triệu Thụy nói với vẻ có chút chờ mong.

Trương Hằng gật đầu, nói:

- Được! Ta sẽ đi đến đó nhìn xem.

Đối với thân thể hai cô gái Lạc Ngưng Tuyết và Ninh Tuyết Dung. Trương Hằng thật sự có chút hứng thú. Hắn không sợ đến địa bàn của Lạc Ngưng Tuyết. mình sẽ chịu thiệt.

Hắn tin rằng, bên ngoài động phủ, nhất định không phát sinh điều gì quá biến thái, tựa như game Online, đều cân nhắc đến vấn đề cân bằng.

Hạo Thiên Xà Long Vương trước đây chính là một ví dụ. Tuy rằng Chỉ có thể phát huy không đến một phần ngàn thực lực nhưng luận về sức chiến đấu, đủ để chống lại tu sĩ Kết Đan Kỳ. Tồn tại như vậy hoàn toàn có thể giết chết tu sĩ tiến vào động phủ. Nhưng tốc độ di động của Hạo Thiên Xà Long Vương không tính là rất nhanh, đuổi không kịp những tu sĩ kia, liền khiến sự tồn tại của nó hợp Lý hơn.

- ủa! Phía trước có hai yêu thú lạc đàn.

Trương Hằng đột nhiên một nơi cách đây ước chừng một dặm.

Triệu Thụy vui vẻ nói:

- Chúng ta nhanh đến đó!

Một dặm đối với hai người mà nói. cũng không quá xa. chốc lát liền đến.

Hai con yêu thú bậc hai hiện ra trước mặt hai người, hình thể loại yêu thú này rất giống với lão hồ. da lại cực kỳ thô. lộ ra màu xám. trong đôi mắt lóe ra ánh sáng hung dữ.

Đối với loại yêu thú này; Trương Hằng và Triệu Thụy đều chưa thấy qua. có lẽ con này căn bản Không phải yêu thú tồn tại trong một Giới này.

Trương Hằng cười ha ha:

- Nhị đệ! Hai con yêu thú này chúng ta một người một con. có lẽ đệ ứng phó được.

Triệu Thụy nói với vẻ có chút hưng phấn:

- Không thành vấn đề! Chúng ta bắt đầu đi.

- Chậm đã!

Đúng lúc này, một nam một nữ từ phía xa độn đến đây, một vị thanh niên trong đó đột nhiên quát mắng.

Trương Hằng hơi híp mắt quan sát hai người Mới tới.

Người thanh niên này ước chừng hơn hai mươi tuổi, một thân tu vi đạt tới cảnh giới Luyện Khí đại viên mãn ánh mắt sắc bén như lưỡi, trên người cũng phát tán ra khí tức dọa người, nhìn dáng vẻ người này, trên thân dường như còn mặt một kiện linh khí phòng ngự.

Đứng bên cạnh người thanh niên này chính là một cô gái mười lăm mười sáu tuổi, trên khuôn mặt trắng ngọc lạnh lùng thanh lệ thoát tục không có bất cứ cảm xúc nào. nghênh đón gió lạnh, sợi tóc như tơ lụa nhẹ nhàng tung bay, lại không che được con ngươi u lãnh dường như có thể nhìn thấu non sông vạn dặm.

Một thân tu vi của cô gái này cũng đạt tới cảnh giới Luyện Khí đại viên mãn thân hình xinh đẹp giống như tảng băng đứng cách đó không xa. nhưng không cách nào khiến người ta xem nhẹ sự tồn tại của nàng.

Trương Hằng trong lòng thoáng động, hai người này rõ ràng là tu sĩ đến từ Bích Tuyết Tương Vân Tông. Vị cô nương tuyệt sắc này mình đã từng chứng kiến trước khi động phủ mở rạ địa vị trong Bích Tuyết Tương Vân Tông dường như không thấp.

Triệu Thụy tò mò nhìn hai người:

- Các người muốn làm gì?

- Hừ!

Người thanh niên mang theo vẻ khinh thị nhìn hai người mấy Lần:

- Các người là tu sĩ Phương Vân Sơn sao? Hai yêu thú này cho chúng ta đi.
- Chúng ta rõ ràng phát hiện hai yêu thú này trước, vì sao phải cho các người?

Triệu Thụy giận dữ bất bình nói.

Người thanh niên cười lạnh nói:

- Động phủ Huyết Sát cũng Không phải địa bàn của người, thực lực ai mạnh thì người đó đoạt. Người còn nói dong dài thì ngay cả các người cũng diệt luôn!

Trương Hằng không liếc mắt nhìn người thanh niên này nhiều, người như vậy. hắn thấy rất nhiều, lực chú ý của hắn lại rơi xuống trên người cô gái lãnh diễm kia.

Cô gái kia cũng quan sát Trương Hằng, trong con ngươi u lãnh lộ ra một luồng tinh quang, trên mặt ngọc không dấu được một chút kinh ngạc.

- Ta. Bích Tuyết Tương Vân Tông. Mộ Tuyền.

Cô gái kia không ngờ hơi hơi gật đầu hướng về phía Trương Hằng, báo ra tên mình.

Đối mặt với cô gái bằng sương không kém gì Lạc Ngưng Tuyết. đôi mắt lạnh lùng nhưng trong sáng của đôi phương khiến cho Trương Hằng cảm giác cả người không được tự nhiên.

Trương Hằng thật không ngờ cô gái này tự nói ra tên mình.đôi phương thoát nhìn cũng là người cao ngạo, loại hành vi này trái lại khiến người không thể tưởng tượng.

Nếu đôi phương báo tên. Trương Hằng cũng không yếu thế. thản nhiên nói:

- Phương Vân Sơn Đường Phong.

Người thanh niên bên cạnh Mộ Tuyền, trên mặt lại lộ ra một vẻ không thể tin. Hắn không hiểu. Mộ sư muội luôn luôn ít nói. vì sao hướng một người đàn ông xa lạ báo tên mình.

Triệu Thụy thấy Trương Hằng báo tên, liền nói theo:

- Ta gọi là Triệu Thụy, cũng là tu sĩ Phương Vân Sơn hai chúng ta là huynh đệ

Ánh mắt Mộ Tuyền nhìn lên trên thân Triệu Thụy, lại nhìn chăm chú Vào Trương Hằng ở bên cạnh.

- Khụ khụ! Ta cũng là tu sĩ Bích Tuyết Tương Vân Tông, ta gọi là Vu Mông.

Người đàn ông thanh niên cuối cùng báo họ tên với giọng điệu có chút xấu hổ.

Bốn người trầm mặt một hồi. Trương Hằng liền mở miệng nói:

- Hai yêu thú này do chúng ta phát hiện trước, nếu hai vị muốn tranh đoạt bằng thực lực. chúng ta tự nhiên sẽ phụng bồi.

Lần này. Vu Mông không dám mở miệng, quay đầu về phía Mộ Tuyền về trưng cầu ý kiến.

Xem ra cô gái còn nhỏ tuổi này vẫn làm chủ.

Mộ Tuyền trầm ngâm một lát, nhân tiện nói:

- Những con yêu thú này trước đặt qua một bên không nói tới. trước nhất ta luận bàn một chút với Đường đạo hữu.

- Vu Mông! Người lui lại ngoài trăm thước.

-Dạ!

Vu Mông với tu vi Luyện Khí đại viên mãn lập tức lên tiếng trả lời. không dám đứng lại chút nào. lập tức thối lui ra ngoài trăm thước.

- Nhị đệ! Đệ cũng tạm thời lui ra phía sau một chút.

Trương Hằng biết hôm nay không thể thiếu một hồi đánh nhau, cũng không đặt chuyện này trong lòng.

-Đại ca! Huynh phải cẩn thận tu vi của nàng cao hơn huynh.

Triệu Thụy có chút lo lắng, nhưng vẫn lui về sau một trăm bộ.

Một Tuyền nhắm đôi mắt lại. dung nhan vẫn đẹp như ngọc không chút nào lơ lửng ra trước mặt Trương Hằng, khiến hắn một mảnh tâm động.

- Chuẩn bị xong chưa?

Giọng nói của Một Tuyền trong trẻo êm tai nhưng lạnh lùng, truyền vào trong tai Trương Hằng.

- Chờ một chút!

Trương Hằng đột nhiên vùng tay lên. nói với Một Tuyền đang nhắm mắt lại:

- Một Tuyền đạo hữu! trước khi luận bàn. ta muốn hỏi cô một chút, vì sao cô muốn tìm ta tỷ thí, tại hạ chỉ chẳng qua là một vị tu sĩ Luyện Khí hậu kỳ mà thôi.

- Ánh mắt của ta chưa bao giờ lừa gạt ta

Trong giọng nói của Một Tuyền mang theo một chút ý cảnh xa xưa. về phần có phải một vị tu sĩ Luyện Khí hậu kỳ, sau khi tỷ thí liền biết.

Trong mắt Trương Hằng hiện lên một chút kinh ngạc, nàng này dường như có năng lực đặc biệt nào đó. không ngờ có thể nhìn ra thực lực của mình vượt qua tu sĩ cùng cấp.

- Làm sao vậy? Người muốn giết ta

Một Tuyền không mở to mắt ra, lại nói ra tâm cơ của Trương Hằng.

Trương Hằng liên tục làm cho tâm tình của mình khôi phục bình thường, dưới bất cứ tình huống gì. mình đều phải bảo trì bình tĩnh và cẩn thận của mình.

- Như vậy chúng ta liền bắt đầu đi!

Giọng nói đều đều của Trương Hằng vang lên. hai tay rất linh hoạt đánh ra một đám pháp quyết. ngân quanh nhàn nhạt lóe lên trên tay.

Đúng lúc này. Một Tuyền phía đối diện đôi môi khẽ mở:

- Sương giá!

Ngón tay trắng nõn mảnh mai như hẹ quét qua từng đợt hư ảnh trong không khí. hình thành một hình dáng hoa sen xinh đẹp.

Lập tức, trong phạm vi mấy mươi thước tràn ra một luồng băng sương, nhiệt độ chung quanh cũng kịch liệt thấp xuống, trong không khí ngưng kết một luồng sương trắng lạnh như băng.

Trong phạm vi các loại sương giá. tốc độ di động của địch nhân sẽ nhanh chóng chậm lại. trên người không ngừng ngưng kết băng sương, thời gian hơi chút dài hơn, thì sẽ bị đông lạnh thành một người băng.

Tu sĩ bình thường đối mặt với pháp thuật này, ngoại trừ thi triển pháp thuật thuộc tính hỏa, còn cần lấy linh khí hộ thể không ngừng đối kháng với sự tập kích hỗn loạn của băng sương này.

Khóe miệng Trương Hằng mang theo một chút cười lạnh, pháp thuật phù trợ trình độ này. hắn hoàn toàn có thể xem nhẹ.

Hắn tu luyện công pháp Luyện Thiên Hóa Địa, cùng lúc có được thân thể biến thái, đối với một số pháp thuật cấp thấp có uy lực không lớn, hoàn toàn có thể miễn dịch.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

87. Chương 87: Luận Bàn.

Trương Hằng bắt chấp bằng sương với nhiệt độ thấp quanh thân, hai tay nhanh chóng đánh ra pháp quyết. không khí chung quanh bắt đầu nổi lên sóng gió quỷ dị.

Hào quanh chợt lóe trong mắt. ngón tay của Trương Hằng chỉ về phía mặt đất.

“Ầm”. Mặt đất rung động mãnh liệt, mặt đất nơi Mộ Tuyền đang đứng nứt ra một cái khe rộng chừng mấy thước, sau đó trong chớp mắt khép kín lại.

Nếu hơi chút sơ ý. sẽ bị cái khe vỡ ra này nuốt sống hết.

Thân ảnh xinh đẹp của Mộ Tuyền chợt lóe trong hư không, hạ xuống về phía khác với Trương Hằng. đôi mắt vẫn nhắm chặt như trước, sắc mặt không đổi. dường như pháp thuật vừa rồi không ảnh hưởng gì đến nàng.

- Thân pháp thật quỷ dị!

Thấy sau khi Mộ Tuyền tránh né tự nhiên Địa Liệt Thuật do mình thi triển, Trương Hằng không khỏi âm thầm bội phục.

- Sương lạc.

Mộ Tuyền giống như trước sau cũng bị vây trong quá trình thi pháp, sau khi thân hình rơi xuống mặt đất. pháp thuật mới lại sinh ra tiếp.

Chỉ thấy trên bầu trời hình thành bằng sương dày đặc. giống như bông tuyết rơi xuống trên mặt đất.

Trương Hằng cũng không tránh né những bằng sương này. mặc cho sương lạc bằng như hạt gạo rơi trên mình, pháp quyết trong tay không ngừng lại.

Một luồng cảm giác đóng băng tê dại khiến thân thể Trương Hằng hơi hơi cứng ngắc một chút, không nghĩ tới thứ này còn chứa hiệu quả tê liệt, điều này khiến cho Trương Hằng hơi có chút bất ngờ.

Mộ Tuyền làm đối thủ của Trương Hằng, trong lòng cũng kinh ngạc không thôi, dưới tác dụng hai tầng pháp thuật phụ trợ. đối phương dường như không bị ảnh hưởng nhiều. Nên biết rằng, tu sĩ Luyện Khí bình thường nếu bị vây trong hoàn cảnh này, chỉ sợ Chỉ có thể điều động pháp lực điên cuồng đến để đối kháng bằng sương bên ngoài, hoặc là dời khỏi chiến trường.

Một luồng sóng nhiệt khí hình thành chung quanh Trương Hằng. tay trái bấm pháp quyết điểm về phía trước, trong ánh lửa mãnh liệt, một ngọn lửa hình rắn phun ra nuốt vào sóng nhiệt đánh tới Mộ Tuyền.

Mộ Tuyền không vui không lo. ngón tay ngọc điểm về phía trước, một đoàn bằng cầu màu xanh ngọc hình thành trước mặt nàng.

Bằng cầu đúng lúc va chạm trên thân ngọn lửa hình rắn. lập tức trên thân ngọn lửa hình rắn ngưng tụ lại bằng sương, cuối cùng hóa thành sương mù biến mất trong không khí.

Điều còn chưa hết, ngón tay thon nhỏ của Mộ Tuyền liên tục điểm trong không khí. hình thành mấy bằng cầu bằng xanh ngọc.

Thấy nhiều bằng cầu xanh ngọc đánh về phía mình, Trương Hằng cũng không dám chậm trễ. bàn tay ngưng tụ ngân quang nhàn nhạt.

- Xuy Xuy xuy.

Mấy luồng ngân mang như đao gió quét qua hư không, đúng lúc đánh trúng bằng cầu màu xanh ngọc.

Bằng cầu màu xanh ngọc trong nháy mắt vỡ tan, vô số bằng phát tán ra chung quanh. Những miếng bằng này rất sắc bén, nếu như bị bắn trúng, tuyệt đối sẽ không có tư vị gì tốt.

Thần sắc Trương Hằng hơi đổi. vung tay lên. trước mặt lập tức xuất hiện một luồng quang sáng màu bạc, tất cả miếng băng đều bị nó ngăn cản.

Từng trận gợn sóng được tạo trên quang sáng màu bạc. chẳng những phòng ngự không bị phá, mà một tầng lớn băng còn dung nhập vào quang sáng này, thậm chí khiến quang sáng này lớn hơn không ít.

Thân ảnh Phiêu dật của Mộ Tuyền di động đến sau lưng Trương Hằng. chuẩn bị lại tiếp tục thi triển pháp thuật.

Trương Hằng làm sao cho nàng như nguyện, trong tay liên tục huy động mấy đạo phong mang màu bạc chém tới Mộ Tuyền khiến nàng muốn tránh cũng không được.

Hai tay Mộ Tuyền lần lượt thay đổi, trước người hình thành một quang sáng màu xanh biếc. Màu xanh biếc trên quang sáng này không ngừng lưu chuyển, giống như một tầng màng nước lưu động. Phong mang màu bạc sau khi đánh trúng quang sáng, tốc độ dừng một chút, không ngờ không thể phá vỡ quang sáng này trong thời gian ngắn.

- Kết!

Quang sáng màu xanh biếc nhanh chóng tan rã.

Mộ Tuyền không nghĩ được công pháp của đối phương không ngờ có thể khắc chế Bích Tuyết Băng Tâm Quyết mà mình tu luyện. Mà đúng lúc này, linh quang trong đầu nàng thoáng hiện.

- Vèo!

Thân ảnh Mộ Tuyền nhanh chóng biến mất tại chỗ, xuất hiện ở một nơi khác.

Vù! Thân ảnh Trương Hằng xuất hiện trong nháy mắt nàng di động, đánh ra một chuồng, lại chém vào khoảng không, ở nơi đó chỉ để lại mùi thơm tự nhiên của cô gái.

Duỗi tay ra, Trương Hằng phát hiện mấy sợi tóc mềm mại trên tay mình.

Ánh lửa chợt lóe, Trương Hằng thiêu hủy mấy sợi tóc này.

Không nghĩ được vào thời khắc mấu chốt còn để cho đối phương chạy, nếu không sẽ giống như lần trước bắt giữ Lạc Ngưng Tuyết.

Hơn nữa khiến Trương Hằng kỳ quái chính là vào thời khắc mình phát động công kích, dường như đối phương có chút cảm ứng. nếu không với tốc độ của mình, đối phương rất khó tránh thoát một kích trí mạng này.

- Đạo hữu thật cao tay.

Mộ Tuyền đứng cách đó mở đôi mắt, trong mắt còn tràn ngập một chút tia sáng kỳ dị, trong mắt nhìn về phía Trương Hằng cũng có vài tia khác thường.

Trương Hằng cũng không phát động thêm một lần công kích nào, thản nhiên nói:

- Trực giác của đạo hữu trái lại không tệ.

Mộ Tuyền im lặng không nói. nàng sở dĩ có thể tránh né một kích của Trương Hằng này. cũng là vì mình có được linh căn thiên phú biết trước tương lai.

- Mộ đạo hữu! Cô muốn luận bàn nữa không?

Khóe miệng Trương Hằng mang theo Ý cười thản nhiên.

Mộ Tuyền vươn bàn tay trắng tinh, một vòng tay màu xanh rời khỏi cổ tay nàng.

Vòng tay màu xanh này từng tia sáng mờ. xoay chung quanh Mộ Tuyền. chiếu lên dung nhan tuyệt mỹ thanh lệ của nàng.

Trương Hằng kỳ quái nhìn vòng tay này. vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy linh khí kỳ quái như vậy, xem ra cấp bậc của vật ấy không thấp.

- Đây là một kiện Linh khí cực phẩm, Tuy nhiên thủ đoạn chủ yếu của nó cũng Không phải công kích.

Trên tay Mộ Tuyền đánh ra một luồng hào quang xanh biếc, vòng tay trên không trung bắn ra hào quang chói mắt, trống rỗng bay lên mấy vòng.

- Linh khí cực phẩm?

Trương Hằng trái lại hưng phấn hơn.

Sau khi tiến vào động phủ Huyết Sát. hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy linh khí cực phẩm. nghe lời nói của Mộ Tuyền thứ này không phải linh khí công kích.

- Đường đạo hữu! Người có lẽ lấy ra Linh khí của mình đi, nếu không, người có thể chịu thiệt đấy.

Mộ Tuyền không ngờ chủ động nhắc nhở Trương Hằng, cũng không lập tức phát động công kích.

Trương Hằng vẫn chưa động, nếu Không phải linh khí công kích cực phẩm, uy hiếp với mình không lớn lắm. về phần mình có dùng linh khí hay không, đối phương không có khả năng quyết định.

Trước khi tiến vào động phủ, Trương Hằng sẽ không dùng bản mạng Linh khí của mình, đây là một con bài chưa lật của mình.

- Bản thân ta tu luyện công pháp rất đặc biệt, không dùng bất cứ pháp bảo gì.

Trương Hằng đương nhiên không nói thật. Tuy rằng đối phương là mỹ nữ, nhưng sẽ không do vậy mà không đành lòng lừa dối đối phương.

Mộ Tuyền dường như thật sự bị Trương Hằng lừa dối:

- Một khi đã như vậy, ta sẽ ra tay.

- Vù vù!

Quanh thân vòng ngọc hình thành một tầng quang ảnh. Quang ảnh này được tạo thành do một tầng sáng mờ, hình thành một vòng tròn to lớn.

Dưới sự khu động của Mộ Tuyền, vòng ngọc lập tức buông xuống trên đầu Trương Hằng.

Vị trí vòng trong vòng ngọc đúng lúc nhập vào Trương Hằng.

Hừ! Chẳng lẽ thứ này muốn cuốn mình lại sao? Trương Hằng không khỏi muốn nhớ đến một số pháp bảo hình vòng tròn trong Tây du ký.

Trương Hằng không chủ động phát động công kích vòng ngọc trên bầu trời, thân thể lại bị vây trong trạng thái yên lặng cùng cực. một khi có bất cứ dị động gì. sẽ có phản ứng tương ứng.

Đột nhiên, vòng sáng mờ quanh vòng ngọc bỗng nhiên mở rộng gấp mấy chục lần, phạm vi mấy chục thước đều bị nó bao phủ.

Không tốt! Thần sắc Trương Hằng biến đổi. thân hình nhanh chóng chớp động, muốn nhanh chóng rời khỏi phạm vi bao phủ của vòng sáng

Nhưng trong nháy mắt. vòng sáng mở trên bầu trời gần như lấy phương thức thuấn di bao phủ thân thể Trương Hằng. Vòng sáng mở trong nháy mắt rút nhỏ, chụp vào cửa của Trương Hằng.

Trong nháy mắt bị vòng sáng mờ giam giữ. Trương Hằng cảm giác pháp lực trong cơ thể bị áp chế. Chỉ có thể phát huy mấy phần tác dụng.

Đúng lúc này. vòng ngọc xoay tròn trên bầu trời. “Vèo” một tiếng rơi xuống, lại biến lớn mấy lần bao thân thể Trương Hằng lại, sau đó lại mạnh mẽ siết cổ Trương Hằng.

- Đại ca!

Thấy Trương Hằng bị chế. Triệu Thụy khu động linh khí đến hỗ trợ.

- Hừ!

Vu Mông thao túng một kiện linh khí thượng phẩm ngăn cản hẳn.

Trương Hằng mắt thấy Mộ Tuyền cách đó không xa. nói với giọng điệu bình thản:

- Mộ đạo hữu! Luận bàn đến đây chấm dứt. tính Đường mỡ thua, như thế nào?

Đôi mắt u lãnh của Mộ Tuyền nhìn Trương Hằng, Bởi một cách bình thản:

- Có thể! Nhưng Đường đạo hữu phải đáp ứng Mộ Tuyền một yêu cầu.

- Yêu cầu gì.

Trương Hằng nói với vẻ bất động thanh sắc.

- Gia nhập một phương Bích Tuyết Tương Vân Tông của chúng ta.

Trong con người vạn năm không đổi của Mộ Tuyền hiện lên một chút vẻ chờ mong, dường như rất mong Trương Hằng trả lời thuyết phục.

Trương Hằng lắc lắc đầu:

- Không được.

- Mạng của ngươi hiện tại nằm trong tay ta.

Mộ Tuyền nói với vẻ gợn sóng mà không sợ hãi.

Trương Hằng cười ha ha:

- Cô cho rằng cô thật sự nắm sinh tử của Đường mỡ trong tay sao?

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

88. Chương 88: Phóng Hỏa Thảo Nguyên.

Vừa nghe lời ấy, thần sắc Mộ Tuyền hơi đổi. từng trận quang mang xanh ngọc lóe lên trong tay, vòng tay siết thật chặt cổ Trương Hằng.

Trương Hằng lập tức cảm giác một luồng áp lực trên cổ mình, thần quang trong mắt chợt lóe, trên người lập tức phát ra một luồng khí thể mãnh liệt, xương cốt cả người phát ra từng trận trong trẻo ràn rắc, cả thân thể cứng rắn như huyền thuyết nhưng lại không mất đi tính dẻo dai.

Vòng tay siết cổ Trương Hằng rốt cuộc khó thể co rút chút nào.

- Ha ha! Đường mỡ đứng đây không trả đòn nhìn cô có thể làm khó dễ gì được ta không?

Trương Hằng nhìn Mộ Tuyền tựa như cười tựa như không.

Sau khi tu luyện công pháp Luyện Thiên Hóa Địa đến hậu kỳ, hoàn toàn có thể thành công có được thân thể vĩnh hằng bất diệt. Mặc dù trình độ lúc này rất thấp nhưng lực phòng ngự cũng không tầm thường.

Mộ Tuyền liên tục đánh ra pháp quyết, từng luồng ánh sáng ngọc bích bắn nhanh lên vòng tay, trên linh khí cực phẩm này lập tức bộc phát ra hào quang chói mắt.

Vòng tay này cũng dần dần nhanh chóng siết chặt, khuôn mặt Trương Hằng cũng bắt đầu đỏ lên.

- Chỉ cần ta không tiếc tiêu hao một ít giá phải trả. hoàn toàn có thể bằng vào linh khí này loại bỏ ngươi.

Mặt ngọc của Mộ Tuyền ngưng kết một tầng sương lạnh, ánh mắt lạnh như băng, giống như thật sự muốn dí Trương Hằng vào chỗ chết.

Trương Hằng cảm thụ vòng tay trên cổ dần dần co rút lại. trên mặt không có bất cứ kinh hoảng gì, thần nhiên nói:

- Nếu cô thật sự muốn làm như vậy. thì Đường mồ cũng chỉ lưu lại vòng tay này rồi.

Nói đến đây, bàn tay Trương Hằng hơi hơi mở ra.

Mộ Tuyền lập tức sinh ra một loại dự cảm không tốt. trong đầu nàng thậm chí xuất hiện một chút tình cảnh vòng tay này tan chảy trước mặt mình.

Một tiếng thành thịch, trong tay Trương Hằng xuất hiện một đoàn ngọn lửa màu bạc.

- Một khi đã như vậy. không bằng luyện hóa hết Linh khí cực phẩm này đi.

Lệ quang chợt lóe trong mắt Trương Hằng.

Đối với Linh khí bình thường, ngọn lửa màu bạc của Trương Hằng hoàn toàn luyện hóa nó trong khoảng thời gian ngắn muốn cho Linh khí cực phẩm này biến mất trước mặt mình, cũng chỉ là thời gian mười mấy hô hấp.

Ngay khi Trương Hằng chuẩn bị dùng ngọn lửa bạc luyện hóa Linh khí cực phẩm, Mộ Tuyền đột nhiên biến đổi pháp quyết. vòng ngọc siết cổ Trương Hằng, một tiếng “Vèo” về tới tay nàng.

Linh căn thiên phú biết trước tương lai giúp nàng tránh thoát một kiếp.

Trương Hằng hừ nhẹ một tiếng, thu ngọn lửa bạc vào trong cơ thể. Hư Không Hỏa Diễm trong đầu phát ra một luồng tinh thần dao động không cam lòng.

Nàng quả nhiên dùng năng lực nào đó có thể đoán trước nguy hiểm, trong lòng Trương Hằng âm thầm cảm thấy kinh ngạc với loại thần thông này của nàng.

Nếu thật sự muốn giết chết nàng, chỉ sợ còn phải tổn một chút trắc trở.

- Thần thông của đạo hữu Quả nhiên rất cao. Mộ Tuyền cam bái hạ phong.

Mộ Tuyền hơi khom người về phía Trương Hằng, giống như biểu đạt tôn kính với cường giả.

Trương Hằng không hành động gì nói:

- Mộ đạo hữu lần này dùng chỉ chẳng qua là một kiện Linh khí cực phẩm loại không chế, nếu như động thủ thật sự. Đường mồ vị tất là đối thủ của cô.

Ngụ ý của Trương Hằng là. trong tay đối phương chỉ sợ còn có một kiện linh khí cực phẩm công kích.

- Chúng ta luận bàn liền dừng ở đây.

Thần sắc Mộ Tuyền vẫn như trước, không để lộ ra một chút hàm ý. quát bảo Vu Mông đang giúp mình giao thủ với Triệu Thụy.

Vu Mông và Triệu Thụy đang trong chiến đấu lập tức phân ra.

- Đại ca! Huỳnh không sao chứ?

Triệu Thụy chạy đến với vẻ vui sướng, giao thủ với một vị Tinh anh Luyện Khí đại viên mãn cùng cấp, hẳn không chút chịu thiệt.

Trương Hằng cười nói:

- Giữa ta và Mộ đạo hữu chỉ chẳng qua là một hồi luận bàn mang tính hữu nghị, sẽ không làm tổn thương tính mệnh.

- Thì ra là thế, hại đệ sợ thót tim.

Lòng Triệu Thụy còn sợ hãi nói.

- Hai yêu thú này liền giao cho các người, chúng ta sẽ lại gặp nhau sau nửa tháng.

Mộ Tuyền hơi hơi cung tay về phía Trương Hằng, thân ảnh chợt lóe mấy cái liền tới trước người Vu Mông.

- Chúng ta đi.

Mộ Tuyền bỏ lại một câu với vẻ lạnh. nhặt, trước một bước rất nhanh di động về hướng xa.

- Mộ sư muội! Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Vu Môn không kìm nổi hỏi.

Mộ Tuyền là đệ tử của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. theo lý thuyết hẳn là cao hơn Vu Môn một thế hệ, nhưng Tu Tiên Giới dùng thực lực định địa vị. Vu Môn cũng chỉ kêu nàng một tiếng sư muội.

- Vừa rồi người đó chỉ sợ là kinh địch của Nam Minh, sau khi tiến vào động phủ phải lưu ý nhiều hơn một chút.

Mộ Tuyền khó thể giải thích một lời. từ đó về sau nhắm mắt lại. không nói được một lời.

Kinh địch của Nam Minh? Điều này sao có thể chứ? Vu Môn không dám tin sự đáng sợ của Nam Minh cũng có danh tiếng trong cùng thế hệ tu sĩ trong Bích Tuyết Tương Vân Tông.

Mắt nhìn thân ảnh hai người Mộ Tuyền rời khỏi. Trương Hằng lặng lẽ không nói gì. Cô gái họ Mộ lần này tìm mình luận bàn. có thể muốn thử thực lực của mình.

- Không đến lúc cuối cùng, ai cũng đừng mơ nhìn thấy thực lực chân chính của ta!

Trương Hằng âm thầm cười lạnh trong lòng.

Ai có thể cười đến cuối cùng, mới là người thắng chân chính!

Tu sĩ thông minh chân chính quyết sẽ không bại lộ tất cả những con bài chưa lật của mình trước khi tiến vào thần điện.

- Đại ca! Thực lực hai người này đều đạt tới giai đoạn Luyện Khí đại viên mãn mạnh hơn chúng ta. vì sao đột nhiên rời khỏi?

Triệu Thụy hỏi với vẻ khó hiểu.

Trương Hằng nói với vẻ khinh thường:

- Luyện Khí đại viên mãn thì sao chứ? Đối thủ chân chính của chúng ta là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

- Trúc Cơ Kỳ?

Triệu Thụy nói với vẻ kinh ngạc.

Trương Hằng cũng không giải thích nhiều, trước cho Triệu Thụy một châm dự phòng rồi nói sau.

- Hai con yêu thú kia vẫn chưa đi. giải quyết hết đi.

Ánh mắt Trương Hằng dừng trên người hai con yêu thú cách đó không xa.

- Được!

Triệu Thụy khổng chế linh khí hình côn trong tay. quơ từng đợt hào quang lửa đỏ ném vào một con yêu thú trong đó.

Bồng!

Con yêu thú kia bị linh khí đánh trúng, thân hình dừng một chút, dường như cũng không bị thương tổn nhiều, trong mắt lộ ra hung quang, nhanh chóng đánh về phía Triệu Thụy.

Một con yêu thú khác cũng bị kinh động, cũng hướng tới bên này.

- Ha ha! Đối thủ của ngươi là ta.

Thân ảnh Trương Hằng chợt lóe. ngăn cản con yêu thú này.

Trí lực yêu thú này cũng không cao. thấy Trương Hằng ngăn cản nó, thân hình giống như mảnh hô bay lên trời, móng vuốt bén nhọn chộp tới Trương Hằng.

Trương Hằng trở tay vừa năng, bắt lấy yêu thú phía trước, tay mạnh mẽ dùng sức. một trận tiếng vang xương vỡ truyền đến rất rõ ràng.

Rít! Yêu thú phía trước bị Trương Hằng bẻ gãy. hào quang hung tàn trong mắt càng đậm lên. trong miệng bắn ra một luồng hào quang màu vàng xám.

Trương Hằng cảm giác vật ấy dường như có chút nguy hiểm, vội vàng tránh né.

Hào quang màu vàng xám rơi xuống trên cỏ.

Lập tức, một đám mặt cò vốn màu xanh ngưng kết thành vùng đất như tảng đá.

Dĩ nhiên là Thạch Hóa Thuật! Trương Hằng không khỏi hoảng sợ.

Thạch Hóa Thuật và Định Thân Thuật giống nhau, đều là pháp thuật bậc cao.

Yêu thú này thi triển ra Thạch Hóa Thuật vẫn chưa ra hồn, nếu không mặt cò trong phạm vi mấy dặm đều có thể biến thành mảnh đất cứng rắn như đá, người đứng trên mặt đất cũng khó thoát khỏi kiếp nạn.

vẫn nhanh lên giải quyết yêu thú này đi, ngón tay Trương Hằng nhẹ bắn ra, mấy luồng ngân mang như hình dáng châm trong nháy mắt xuyên thấu thân thể yêu thú kia.

Thân thể yêu thú lập tức bị xuyên thấu mấy lỗ lớn. chỉ chốc lát liền tràn ra máu đen. biến mất trên thế gian.

Sau khi chém giết yêu thú này, trên đầu Trương Hằng lập tức dâng lên ánh sáng máu, hình thành một vòng vật chất máu. không rời đầu Trương Hằng một tấc.

Trương Hằng chiếm được Huyết Sát ấn ký thứ hai!

Dời ánh mắt hướng Triệu Thụy cách đó không xa, Chỉ thấy một lưới lửa khổng lồ bao quanh con yêu thú còn lại.

Thân thể yêu thú lập tức bắt đầu thiêu đốt. chỉ chốc lát ngọn lửa liền tràn ra toàn thân nó.

Lại giãy dựa một lát trong biển lửa. thi thể yêu thú bắt đầu lạng lẹ thiêu đốt. phỏng chừng không được thời gian bao lâu. sẽ hóa thành tro bụi.

Trên đầu Triệu Thụy dâng lên một luồng Huyết quang, hình thành một Huyết Sát ấn ký.

- Thứ này quá kỳ quái.

Triệu Thụy ngẩng đầu nhìn Huyết Sát ấn ký trên đỉnh đầu.

Đúng lúc này. pháp thuật ngọn lửa do Triệu Thụy lưu lại bắt đầu điên cuồng tràn ra, dưới tác dụng gió thổi, rất nhanh mạnh mẽ thổi về phía trước.

Thảo nguyên cháy? Thấy tình cảnh như vậy. Trương Hằng không khỏi sửng sốt.

Chỉ chốc lát, ngọn lửa không ngừng tràn ra phạm vi càng lúc càng lớn. cách xa mười mấy dặm cũng có thể nhìn thấy vùng lửa mãnh liệt.

- Nhị đệ à! Đây là tác phẩm của người đứng không? Người làm sao có thể phóng hỏa thảo Nguyên chứ?

Trương Hằng cười hắc hắc nói.

- Là ... là do nó tự cháy đấy chứ.

Triệu Thụy nói với vẻ rất buồn bực.

Lúc này muốn dập tắt những ngọn lửa này, cũng không có khả năng rồi.

Đột nhiên, thân quang trong mắt Trương Hằng chợt lóe. trong lòng sinh ra một ý tưởng.

Huyết Sát Thần Đế này chẳng lẽ cho pháp đám tu sĩ phóng hỏa hành hung trên thảo nguyên sao?

Trên thảo Nguyên có nhiều yêu thú như vậy. một mỗi lửa thiêu đốt. không biết sẽ sinh ra hiệu quả gì

Hai tay Trương Hằng khoanh trước ngực, khóe miệng mang theo Ý cười thản nhiên đợi chuyện này phát triển thêm một bước.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

89. Chương 89: Tiên Thiên Linh Bảo Thượng Cổ.

Dưới cái nhìn chăm chú của Trương Hằng và Triệu Thụy, ngọn lửa mãnh liệt điên cuồng thiêu cháy thảo nguyên chỉ chốc lát. một nửa bầu trời cũng bị ánh lửa nhuộm đỏ. tu sĩ ngoài mười dặm cũng có thể nhìn thấy dị trạng bên này.

Đột nhiên, trên đầu của Triệu Thụy phát ra một luồng rung động đặc biệt, ánh sáng máu bắt đầu tràn ra, không ngờ hình thành một Huyết Sát ẩn ký.

- Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Triệu Thụy nhìn Huyết Sát ẩn ký sinh, ra trên đầu mình.

Điều này còn chưa hết. theo thời gian trôi qua. trên đầu Triệu Thụy lại sinh ra Huyết Sát ẩn ký thứ ba.

Lúc đầu Trương Hằng cũng sửng sốt một chút, khi ánh mắt hắn chạm đến thảo Nguyên bị ngọn lửa đốt cháy, Mới bình tĩnh đại ngộ.

Một lượng lớn yêu thú tồn tại trên thảo nguyên này. thảo Nguyên bốc lửa. tự nhiên có một số yêu thú không may không kịp đào thoát, kết quả đã bị thiêu sống.

Mà những yêu thú này chết, người khởi xướng phóng hỏa hành hung tự nhiên là Triệu Thụy. Vì thế khoản này phải tính trên người Triệu Thụy, cũng tương đương với việc Triệu Thụy giết chết những con yêu thú này.

Không nghĩ tới còn có thể bằng vào phương pháp này có được Huyết Sát ẩn ký, Trương Hằng không khỏi nhìn Triệu Thụy bằng cặp mắt khác.

Trong động phủ Huyết Sát có thể coi là một thế giới nhỏ. trong này tự hình thành một hệ thống nhân quả tuần hoàn, bởi vậy phóng hỏa hành hung Triệu Thụy Mới có thể có được Huyết sát ẩn ký.

Theo thời gian trôi qua, Huyết Sát ẩn ký trên đỉnh đầu Triệu Thụy không ngừng tăng lên. nhưng tốc độ này cũng không tính là quá nhanh. So với ngàn vạn yêu thú trên thảo nguyên này, Huyết Sát ẩn ký hình thành trên đỉnh đầu Triệu Thụy có vẻ bé nhỏ không đáng kể.

Dù sao đốt cháy trên thảo nguyên này chẳng qua là ngọn lửa bình thường, yêu thú bị chết cháy cũng do năng lực vốn có. hay là vì duyên cớ vận khí không tốt lắm

Nhưng dù vậy. Huyết Sát ẩn ký trên đỉnh đầu Triệu Thụy vẫn đang vững bước tăng lên. chỉ chốc lát vượt qua mười cái.

Trương Hằng đứng cùng một chỗ với Triệu Thụy lập tức cảm giác một luồng khí sát phạt khiến người ta kinh hãi, hận không thể lập tức Lý khai nơi này xa một chút.

Triệu Thụy cũng cảm giác dị trạng trên người mình, sát khí của mười mấy Huyết Sát ẩn ký trên đỉnh đầu phát ra khiến ở phía cách xa vẫn có thể cảm nhận được.

- Đại ca! Đề nên làm sao đây?

Triệu Thụy nói với vẻ có chút hoảng sợ.

Triệu Thụy trầm tư nói:

- Thứ này hẳn là không ảnh hưởng gì với đệ chứ?

- Không có! Nhưng thứ này rất đáng sợ

Triệu Thụy lòng còn sợ hãi nhìn Huyết Sát ẩn kỹ vẫn còn trên đỉnh đầu dần dần tăng lên.

Đột nhiên trong lòng Trương Hằng sinh ra một ý tưởng, khi tiến vào động phủ. hình như Huyết Sát ẩn kỹ cũng không có đưa ra hạn mức cao nhất về số lượng, chỉ cần người có thể có được ba Huyết Sát ẩn kỹ là có thể.

Nhưng là nếu có được nhiều Huyết Sát ẩn kỹ một chút, sẽ sinh ra kết quả gì chứ?

Tỷ như có được mười Huyết Sát ẩn kỹ, hoặc là có được một trăm Huyết Sát ẩn kỹ.

- Đại ca! Không tốt lắm. phía sau chúng ta

Triệu Thụy nhìn phía sau Trương Hằng với ánh mắt hoảng sợ.

Trương Hằng nhìn lại. không khỏi hít ngược một hơi khí lạnh.

Chỉ thấy phía sau Trương Hằng cũng bốc cháy lên một vùng lửa. phỏng chừng không được bao lâu sẽ bén đến nơi này.

- Chẳng lẽ trên thảo nguyên này còn có người thứ hai phóng hỏa hành hung sao?

Trương Hằng không khỏi kinh ngạc.

Bởi vì duyên cớ hướng gió. lửa trên thảo nguyên chỉ biết đốt một hướng, một vùng lửa lớn sinh ra phía sau lưng Trương Hằng. đây chỉ có thể là vì phía sau có người đang phóng hỏa hành hung.

Đối mặt với vùng biển lửa mãnh liệt lớn quét đến. Triệu Thụy hoảng sợ nói:

- Đại ca! Chúng ta nên làm gì bây giờ?

Trương Hằng không khỏi xem thường, tức giận nói:

- Đương nhiên là lên trời.

Trên người ngưng kết một cỗ quang lưu màu xanh, thân thể Trương Hằng liền bay tới độ cao cách mặt đất mười thước.

Triệu Thụy cười hắc hắc, dùng phương pháp đồng dạng lơ lửng trên không trung, sóng vai cùng với Trương Hằng cùng nhau quan sát ngọn lửa mãnh liệt đốt cháy thảo nguyên.

Đúng lúc này. Huyết Sát ẩn kỹ trên đầu Triệu Thụy tăng đến hai mươi rồi.

Cách thật xa. có thể cảm nhận khí sát lục phát ra từ trên đỉnh đầu Triệu Thụy.

- Chẳng lẽ trong động phủ Huyết Sát có thể tùy ý phóng hỏa sao?

Trương Hằng thì thảo tự nói.

Theo hẳn nghĩ, một vùng lớn thảo Nguyên bị cháy, hẳn là sẽ phát sinh dị trạng gì mới đúng.

Ngay khi Trương Hằng buồn bực. trong thiên địa phát ra một âm thanh rỗng giậm:

- Cuồng đồ lớn mặt, dám tùy ý phóng hỏa tại thảo Nguyên Huyết Sát!

Một luồng uy nghi trầm trầm áp bách về phía toàn bộ tu sĩ trên thảo Nguyên.

- Đại ca! Đều do đệ sai

Trên mặt Triệu Thụy mang theo vẻ kinh hoảng.

- Ha ha ha

Trương Hằng cất tiếng cười to.

- Nhị đệ! Đệ làm tốt lắm!

- Đệ làm chuyện xấu. huynh vì sao còn khích lệ đệ chứ?

Triệu Thụy nói với vẻ khó hiểu.

- Cứ chờ xem trò hay đi!

Trương Hằng cũng không nói nhiều, ánh mắt tùy thời nhìn chăm chú vào mọi thứ chung quanh.

Nếu Trương Hằng không đoán sai, hành động phóng hỏa của Triệu Thụy trên thảo nguyên khẳng định tạo ra cấm kỳ nào đó, do đó một nhiệm vụ kịch tính lại được sinh ra.

Lý Hoành trước đây có thể cũng do nguyên nhân này, do đó gây ra Huyết Sát Thiên Bi. thực lực tăng mạnh mấy Lần. còn chiếm được linh khí cực phẩm Huyết Ảnh u Ma Kiếm.

Trong ánh mắt chờ mong của Trương Hằng, trên bầu trời đột nhiên sinh ra một luồng dao động đặc biệt.

Hô!

Ngọn lửa đốt cháy cả thảo nguyên đều tràn lên trên cả bầu trời.

Trong ánh mắt kinh ngạc của phần đông tu sĩ trên thảo Nguyên, tất cả ngọn lửa dường như bị thứ gì triệu tập. bay về một nơi nào đó trên bầu trời.

Trương Hằng sử dụng cho mình một cái Linh Nhân Thuật, nhìn về phía thật xa.

Trời cao mấy ngàn thước, một viên hạt châu kỳ lạ toàn thân đỏ sẫm. Hạt châu này lớn khoảng bằng như nắm tay đứa bé, hơi hơi rung động, quanh thân lưu chuyển vàng sáng đỏ nhạt.

Tất cả hỏa linh lực trong thiên địa rung chuyển bất an.

- Đây là

Trong lòng Trương Hằng nhảy dựng lên. một danh từ tồn tại trong truyền thuyết hiện lên trong đầu hắn.

- Trời ạ ... Đó hiển nhiên là Tiên Thiên Linh Bảo thượng cồ - Hỏa Nguyên Châu!

Có một số tu sĩ không ngờ cũng nhận ra bảo vật này!

ở Tu Tiên Giới, cấp bậc pháp bảo chia làm : Pháp khí. Linh khí. Pháp bảo. Thông linh pháp bảo. Tiên bảo.

Tu sĩ dưới Phần Thần Kỳ dùng pháp khí gần như là Pháp bảo trở xuống. Đồng thời phần cấp Pháp bảo cũng là nhiều nhất, tạm thời không nói tới.

Tiên bảo tốt cao nhất còn lại là bảo vật tiên nhân luyện chế trong truyền thuyết. cả Đông Vân đại lục cũng Chỉ có mấy món.

về phần Tiên Thiên Linh Bảo, ở trong giới này, không rõ cấp bậc. nhưng tuyệt đối vượt qua Tiên bảo.

Hỏa Nguyên Châu có thể xem như linh bảo hiếm thấy trong thiên địa này. bởi vậy lại được xưng là Tiên Thiên Linh Bảo (Không nên so sánh với Tiên Thiên Linh Bảo trong truyền văn hồng hoang, hai thứ có khác nhau rất lớn)

Nghe nói trong Hỏa Nguyên Châu ẩn chứa căn nguyên lực của hỏa năng, dưới tình huống bình thường, Chỉ có nhân vật cấp Tiên nhân mới có thể phát huy mấy phần uy lực của nó.

về phần tu sĩ bình thường, đừng mơ sử dụng Tiên Thiên Linh Bảo này. Nếu mưu toan bảo vật này, Chỉ có kết cục hồn phi phách tán.

Tu sĩ ở nơi này đều kinh hãi nhìn Hỏa Nguyên Châu lơ lửng trên trời cao.

Sắc mặt Trương Hằng cũng ngưng trọng suy nghĩ, hắn cũng không nghĩ đến tầng ngoài của động phủ Huyết Sát sẽ xuất hiện nhiều bảo vật cao cấp như thế.

Chẳng lẽ Huyết Sát Thần Đế này căn bản không tính ban Tiên Thiên Linh Bảo này cho tu sĩ nào đó sao, chỉ dùng dập tắt lửa.

Trương Hằng tin rằng, mặc dù cấp bậc như Huyết Sát Thần Đế. loại bảo vật như Hỏa Nguyên Châu cũng tuyệt đối không phải hàng vỉa hè.

Trong nháy mắt, Hỏa Nguyên Châu liền hút đi toàn bộ ngọn lửa.

Lập tức, toàn thân Hỏa Nguyên Châu lại phát ra một luồng hào quang màu lửa đỏ. trực tiếp bắn xuống mặt đất.

Ầm ầm ầm!

Ánh sáng đỏ bắn vào mặt đất, khiến cho mặt đất chấn động kịch liệt, phát ra một luồng âm vang kinh thiên.

Sau đó. một cái khe xuất hiện trên mặt đất rộng chừng mấy chục thước, cách một khoảng xa. liền nghe thấy một luồng hương vị lưu huỳnh..

Coi như Trương Hằng cách một khoảng rất xa dung nham màu đỏ sậm từ trong cái khe kia trào ra. Những dung nham này dường như do bị người khống chế. không ngừng ngừng tụ trên mặt đất, lập thành một hình thái phức tạp.

- Đó là

Trương Hằng nhìn những dung nham như có Linh tính kia hình thành một dáng vẻ như hình người.

Chỉ chớp lát, dung nham cũng động lại. lộ ra một pho tượng đá rất kỳ quái trước mặt. Pho tượng đá là một người đàn ông cầm đại kiếm trong tay.

Pho tượng đá này trông rất sống động. Người đàn ông kia có một đầu tóc màu đỏ. mũi cao ngất, ánh mắt sáng ngời có thần, miệng mỉm cười, cầm một thanh đại kiếm với ngọn lửa đốt cháy mãnh liệt trong tay.

Trên thanh đại kiếm này có một vị trí nơi tay cầm còn có một chỗ lõm có thể khảm vào. ước chừng có thể khảm vào vật thể hình cầu.

Ầm ầm ầm! Trong nháy mắt vết nứt mấy chục thước trên mặt đất liền khép lại. không lưu lại bao nhiêu dấu vết.

Vèo! Hỏa Nguyên Châu trên bầu trời thuận di rơi xuống bên cạnh pho tượng này. chuyển động quay chung quanh thạch điều này mấy vòng, liền tự động tiến vào trong vết lõm kia.

Lập tức, đại kiếm trong tay người đàn ông thạch điều phát ra một luồng hồng quang chói mắt. thiên địa rơi vào biến sắc. toàn bộ động phủ trong phạm vi trăm dặm đều bị chấn động.

Ánh mắt Trương Hằng đột nhiên rơi xuống một khối bia đá nhỏ bên cạnh pho tượng nam nhân Y Thông qua Linh Nhãn Thuật. Trương Hằng mơ hồ có thể nhìn thấy mấy chữ to khí phách lảng thiên:

Một kiếm trong tay, bất cứ gì ta cũng tiêu dao. tung hoành thiên địa. suy ngã độc tôn!

Sau đó, phía dưới mấy chữ to trên đó còn có mấy chữ nhỏ:

Sinh tử tương giao một vạn năm, cố nhân một đi không trở về.

Trong những hàng chữ này còn tràn ngập một luồng bi Thiết và cô đơn thật sâu. thậm chí khiến cho lòng Trương Hằng rung động một trận.

Tái bút còn có mấy chữ: Phạm—Vô—Danh.

Trương Hằng nhảy dựng. Phạm Vô Danh? Họ Phạm?

Không phải Huyết Sát Thần Đế, mà là Phạm Vô Danh!

Cùng lúc như thế trong đầu Trương Hằng hiện ra khuôn mặt đen của Phạm Tiểu Hắc, cùng với loại tình cảm tuyệt vọng sau khi rời khỏi Phạm Gia Trấn.

Huyết tẩy Phạm Gia Trấn! Mấy chữ này khắc thật sâu trong đầu Trương Hằng.

Nghĩ đến đây, quần áo trên người Trương Hằng lập tức bị mồ hôi thấm ướt sũng.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

90. Chương 90: Linh Bảo Chọn Chủ.

Cái tên Phạm Vô Danh gây xúc động cho Trương Hằng rất sâu sắc. có thể khẳng định là. chữ trên tấm bia đá này do Huyết Sát Thần Đế lưu lại.

Trước đây Huyết Sát Thiên Bì và tấm bia đá ở cửa Phạm Gia Trấn là do bút tích của Huyết Sát Thần Đế lưu lại.

Cho đến lúc này, Trương Hằng mới hiểu được Ý nghĩa tồn tại của Phạm Gia Trấn. Phạm Gia Trấn hẳn từng là cổ hương của Huyết Sát Thần Đế.

Nhớ tới chữ viết lộ ra ý cô đơn trên tấm bia đá kia của Phạm Gia Trấn. Trương Hằng càng thêm xác định suy đoán của mình.

về phần Phạm Tiểu Hắc trước đây, Trương Hằng hoài nghi người này chính là Huyết Sát Thần Đế lúc còn nhỏ. nhưng chuyện này cũng không thể khẳng định chắc chắn, có lẽ Phạm Tiểu Hắc chỉ là một nhân vật hư cấu cũng không nhất định.

Vươn tay ra. lấy ra thỏi bạc mà Phạm Tiểu Hắc đưa cho mình trước khi đi.

Huyết tẩy Phạm Gia Trấn, đặc xá Sinh Tử Môn.

Trương Hằng chưa từng hoài nghi sau khi Phạm Tiểu Hắc trưởng thành, sẽ có năng lực huyết tẩy Phạm Gia Trấn. Nhưng không biết sau này sau khi hắn về cổ hương, có hoàn thành lời thề hay không?

Trên vùng thảo Nguyên này, sự tồn tại của Phạm Gia Trấn là hư ảo hay là chân thật?

- Đại ca! Huynh làm sao vậy?

Triệu Thụy lấy tay vỗ vỗ bả vai Trương Hằng, phát hiện quần áo trên người hắn đều ướt sũng.

Trương Hằng lắc đầu nói:

- Huynh không sao? Chỉ chẳng qua nhớ tới một chuyện.

Ánh mắt ngược nhìn phía xa xa phát hiện rất nhiều tu sĩ nhanh chóng bay về phía bên này, ở chung quanh tượng đá. có không hề ít tu sĩ gan lớn bắt đầu thử tiếp cận bức tượng đá kia.

- Đại ca! Chúng ta có đi đến đó không?

Triệu Thụy không kiềm nổi nói.

- Chờ.

Trương Hằng nói ra một chữ, liền đứng im tại chỗ.

Hỏa Nguyên Châu, bảo vật tối cao của Tu Tiên Giới, cho dù là tiên nhân trong truyền thuyết khi nhìn thấy vật ấy, cũng sẽ đỏ mắt không ngừng.

Thử nghĩ, bảo vật như thế, Huyết Sát Thần Đế sao lại dễ dàng nhường cho người khác?

Hơn nữa xem Ý tứ trên tấm bia đá kia. chủ nhân trước đây của Hỏa Nguyên Châu có lẽ là bạn cùng chung hoạn nạn trước đây với Huyết Sát Thần Đế.

Sinh tử tương giao một vạn năm, cố nhân một đi không về.

Có thể thấy được đối với vị cố nhân đã chết đi này, Huyết Sát Thần Đế khẳng định có tình hữu nghị không tầm thường.

Lý Hoành trước đây chiếm được Huyết Ảnh u Ma Kiếm, xem như chiếm được một chút truyền thừa rất ít ỏi của Huyết Sát Thần Đế.

Mà lúc này, nếu ai có thể có được viên Hỏa Nguyên Châu này, cũng tính là hoàn thành một chút di nguyện của Huyết Sát Thần Đế - Kế thừa y bát của bằng hữu lão.

Huyết Ảnh u Ma Kiếm Tuy rằng là một kiện linh khí cực phẩm không tầm thường, so với Hỏa Nguyên Châu hiện tại cũng không là gì cả.

Dưới cái nhìn chăm chú của mọi người, một tu sĩ gan lớn rốt cục tiếp cận tượng đá.

Tu sĩ khác đều mong tình hình phát sinh tiếp theo.

Ngoài dự đoán của mọi người là. tượng đá cách tu sĩ kia khoảng cách không đến một thước, nhưng không phát sinh bất cứ hiện tượng dị thường gì.

Tiếp tục tiếp cận. tu sĩ kia do dự một hồi. nắm chặt tay hướng tượng đá.

vẫn không phản ứng như trước.

Tu sĩ kia mừng như điên, lấy tay chạm đến Hỏa Nguyên Châu trên đại kiếm tượng đá.

- Ong.

Trên Hỏa Nguyên Châu lóe lên một luồng hồng quang yếu ớt bắn người tu sĩ này qua một bên.

Tất cả tu sĩ bên cạnh biến sắc.

Đúng lúc này, một âm thanh tiếc nuối truyền đến từ trên tượng đá.

- Phải là người có Tiên Thiên Hỏa Linh Thể Mới có thể có được linh bảo này.

Tên tu sĩ kia vừa nghe lời ấy. biết nếu miễn cưỡng thì không có khả năng, ủ rũ rời khỏi.

Lời nói phát ra từ tượng đá kia, tu sĩ các nơi đều nghe được.

Tiên Thiên Hỏa Linh Thể? Phần lớn tu sĩ ở nơi này cũng chưa từng nghe nói qua.

Tu Tiên Giới Chỉ có phần chia về linh căn, lại chưa từng nghe nói qua Tiên Thiên Hỏa Linh Thể gì đó.

Tuy nhiên, nếu tu sĩ đầu tiên không có chuyện, đám tu sĩ khác đều muốn đi thử xem. vạn nhất bản thân mình là Tiên Thiên Hỏa Linh Thể thì không phải là giàu to rồi sao?

Mười tám tên tu sĩ ở nơi này, toàn bộ đều ôm may mắn trong lòng, đi đến tượng đá.

Rất nhanh, tu sĩ thứ hai đặt tay lên trên Hỏa Nguyên Châu.

- Cũng không phải, ta nhớ rõ ràng là người nào đó trên thảo Nguyên này khiến ta tỉnh lại. Tên tu sĩ kia đành phải giậm dũ rồi đi, nói một câu khách sáo trong miệng.

- Để cho ta tới, khẳng định là ta. vừa rồi ta phóng hỏa trên thảo nguyên này!

Một tên tu sĩ mặt béo hưng phấn vọt phần bay tới bên tượng đá.

Tu sĩ khác đều dùng ánh mắt hồ nghi nhìn chăm chăm tên mập này.

Trương Hằng đứng ở phía xa xa không khỏi giật mình, khó trách vừa rồi. phía sau lưng mình cũng đột nhiên phát hỏa thì ra do tên mập này làm.

Tu sĩ mặt béo đặt tay lên trên Hỏa Nguyên Châu với vẻ tràn đầy tự tin.

- Âm!

Hồng quang trong Hỏa Nguyên Châu chợt lóe, tên mập bị bắn ra xa mấy thước.

- Không phải!

Giọng nói phát ra trong tượng đá với vẻ khinh thường.

- Nhất định là ta! Người nghĩ sai rồi. Ta vừa rồi thi triển, pháp thuật, không cẩn thận khiến cho thảo nguyên cháy, tiếp theo người liền xuất hiện.

Tên mập chạy đến gần với vẻ không cam lòng, tay lại một lần nữa đặt lên Hỏa Nguyên Châu.

-Hừ!

Một tiếng hừ lạnh, phát ra từng trong tượng đá.

Hồng quang của Hỏa Nguyên Châu chợt lóe. cả người tu sĩ mặt béo trong nháy mắt liền cháy, thân thể trong nháy mắt bị biến thành hư vô.

Ngọn lửa quá đáng sợ!

Tu sĩ ở nơi này kinh hãi run sợ.

Qua hơn nửa ngày. cũng không có tu sĩ dám đến ném thử.

Mà đúng lúc này, trong tượng đá phát ra giọng nói trầm thấp:

- Mỗi người Chỉ có một lần cơ hội.

Vừa nghe lời ấy, lập tức lại có tu sĩ đi tới bên tượng đá này.

Vị tu sĩ này run rẩy đặt tay lên trên Hỏa Nguyên Châu.

- Không phải.

Âm thanh lạnh như băng nói với vẻ không chút lưu tình.

Một tên tu sĩ tiến lên. mỗi khi đám tu sĩ đặt tay lên Hỏa Nguyên Châu, tượng đá cũng trả lời.

- Không phải.

- Không phải.

Trương Hằng đứng ở phía rất xa không ngờ thở dài một hơi, xem ra Hỏa Nguyên Châu này hoàn toàn chuẩn bị cho người hữu duyên.

Rốt cục, mười tám tên tu sĩ chung quanh tượng đá cũng đã thử qua, nhưng không ai phù hợp yêu cầu.

- Như thế nào có thể chứ? Người này hoàn toàn là đang gạt người.

Một tên tu sĩ nói với vẻ oán giận.

- Đúng vậy! Trên thế giới này nào có Tiên Thiên Hỏa Linh Thể?

- Đây! Người xem. bên kia không phải còn có hai tu sĩ chưa tới thử sao?

Một tên tu sĩ đột nhiên phát hiện hai người Trương Hằng đứng phía xa.

Lập tức, ánh mắt hơn mười tên tu sĩ rơi trên thân hai người Trương Hằng.

- Đại ca! Chúng ta thử xem sao.

Trong mắt Triệu Thụy mang theo mấy phần nóng lòng muốn thử.

- Được! Chúng ta đi.

Cứ như vậy, hai người Trương Hằng cuối cùng đi về phía tượng đá này.

Đám tu sĩ chung quanh đều gắt gao nhìn chăm chăm hai người, mười tám người hình thành một vòng với tượng đá là trung tâm.

Thần thức Trương Hằng quét qua những tu sĩ này. phát hiện cũng không có sự tồn tại của Lý Hoành hay là Mộ Tuyền. vốn cũng không để mấy người này vào mắt.

Giống những tu sĩ Tinh anh bình thường này. không có Linh khí phòng ngự, cũng chỉ bị Trương Hằng giết chết.

Toàn trường yên tĩnh, chỉ còn lại tiếng bước chân của Trương Hằng và Triệu Thụy.

Rốt cục. hai người đi tới bên cạnh tượng đá.

- Nhị đệ! Có lẽ đệ nên đến trước đi.

Trương Hằng hiểu được, có thứ này hay không, cũng không quá quan hệ nhiều với sự cường đại của thực lực mình,

Tiên Thiên Linh Bảo này rõ ràng gác lại cho người hữu duyên.

- Đại ca! Có lẽ huynh đến trước đi.

Triệu Thụy lui ra sau từng bước, nhường cho Trương Hằng đến trước.

- Hai người các ngươi nhanh lên một chút! Không nên lè mè!

Một tu sĩ Độc Thiên Bảo nói với vẻ không kiên nhẫn.

Trương Hằng quay đầu lại lạnh lùng liếc mắt nhìn tu sĩ này một cái:

- Câm miệng cho ta!

Vị tu sĩ kia bị ánh mắt Trương Hằng dọa sợ, thấp giọng nói mấy câu. lại cũng không dám nói cái gì.

- Huynh là đại ca của đệ. cho nên huynh cũng nên đến trước đi.

Triệu Thụy nói với Trương Hằng với giọng điệu chân thành tha thiết.

Ánh mắt Trương Hằng lưu lại một chút trên mặt Triệu Thụy. trong lòng cũng có chút cảm động.

Lúc này. trước mặt Tiên Thiên Linh Bảo. cho dù là huynh đệ thân sinh cũng có thể phản bội. huống chi hai người không có quan hệ huyết thống.

- Được rồi.

Trương Hằng hít một hơi thật sâu. đặt tay lên trên Hỏa Nguyên Châu.

Mọi người đều đợi bước phát triển tiếp theo.

Nhưng kỳ quái chính là hơn nửa ngày tượng đá này cũng không có phản ứng.

- Chuyện này như thế nào vậy? Không có phản ứng?

Tu sĩ chung quanh đều hỗn loạn cả lên.

Triệu Thụy đứng bên cạnh Trương Hằng hưng phấn nói:

- Đại ca! Huynh Khẳng định là người hữu duyên..

Trương Hằng vui mừng gật đầu, mặc dù mình có cơ hội có được viên Hỏa Nguyên Châu này, Triệu Thụy đồng dạng cao hứng cho mình.

Rốt cục. qua một hồi lâu. tượng đá mới phát ra âm thanh.

- Trước hết, ta muốn hỏi ngươi một vấn đề

:61: BooM :2: Cảm Ôn bác Kill_Loves đã tài trợ truyện này :61:

Tối về tiếp tục nổ 10 phát nữa

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

91. Chương 91 : Long Thần Bất Diệt Thể - Đệ Nhất Thân Thể Ba Mươi Sáu Giới.

Trương Hằng không khỏi sửng sốt. không cần kiểm tra Tiên Thiên Hỏa Linh Thể sao? Như thế nào đột nhiên bắt đầu hỏi chuyện chứ?

- Xin hỏi.

Trương Hằng tự nhiên không làm trái tượng đá dường như có sinh mệnh.

Trong Hỏa Nguyên Châu lập tức tràn ra một luồng hồng quang nhu hòa, bao lấy Trương Hằng lại.

Trước mặt tối sầm, Trương Hằng phát hiện mình đột nhiên đi tới một nơi khác, mọi thứ chung quanh đều có màu đỏ. mình thì đứng trên mặt đất. Tòa tượng đá bên cạnh mình vẫn như ban đầu. nhưng trong đôi mắt lại mang theo sự kích động nhàn nhạt.

- Vấn đề ta hỏi là, nếu người chiếm được viên Hỏa Nguyên Châu này ngược lại sẽ hạn chế sự phát triển sau này của người, nhưng là có thể bảo đảm người sẽ đạt tới cấp tiên nhân người có còn nguyện ý có được vật ấy hay không?

Vào lúc này, pho tượng kia giống như sống động, trong đôi mắt cũng mang theo mấy phần ý chờ mong.

Cấp tiên nhân? Vừa nghe lời ấy, Trương Hằng không khỏi tim đập thành thịch.

Tiên nhân! Đây gần như là mục tiêu phấn đấu cuối cùng của tất cả tu sĩ Đông Vãn đại lục.

Nhưng nghe theo Ý tứ pho tượng. Hỏa Nguyên Châu ngược lại sẽ hạn chế sự trưởng thành ngày sau của mình. Trương Hằng do dự.

- Có thể nói cụ thể một chút không?

Trương Hằng hỏi với vẻ bất động thanh sắc.

Hắn tu luyện Luyện Thiên Hóa Địa Công chỉ cần có thể luyện hóa bảo vật. quán cái gì hạn chế hay không hạn chế.

Pho tượng lấy giọng điệu bình thản giải thích:

- Mỗi khi sinh ra một giới, trong thế giới đó sẽ sinh ra một số Tiên Thiên Linh Bảo. mà Hỏa Nguyên Châu này là viên châu căn nguyên do thiên địa bắt đầu sinh ra. Một thế giới nhỏ có thể có một viên, một thế giới lớn có chín viên, từ đó về sau. mỗi ngàn ức năm sẽ sinh ra một Lần.

- Hỏa Nguyên Châu này là thứ căn Nguyên của thế giới, không quản người có được thân thể cứng rắn như thế nào. sau khi hấp thu lực lượng căn nguyên trong đó. thể chất sẽ tự động chuyển hóa thành thân thể hỏa Nguyên chân chính. Từ đó về sau liền có thể tùy ý thao túng lực lượng hỏa nguyên vô cùng vô tận trong thiên địa

- Nếu ta hấp thu năng lượng ở trong này, cũng sẽ chuyển biến thành thân thể hỏa nguyên sao?

Trương Hằng hỏi.

- Ta vừa rồi quan sát qua thân thể của người, đích thật là như thế, Cho dù là Yêu Long Hoàng hấp thu Hỏa Nguyên Châu này, cũng không thể cam đoan thân thể mình sẽ không phát sinh biến hóa.

- Vì sao người nói những chuyện này cho ta?

Trương Hằng hỏi với vẻ khó hiểu.

Pho tượng thở dài một hơi. sau đó ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm Trương Hằng:

- Thể chất của người rất đặc biệt, Tuy rằng Không phải Tiên Thiên Hỏa Linh Thể nhưng cũng có thể thu Hỏa Nguyên Châu dùng cho mình, Tuy nhiên nếu như vậy, lại sẽ hạn chế sự trưởng thành sau này của người.

Không phải Tiên Thiên Hỏa Linh Thể? Trương Hằng hơi hơi sửng sốt, nhưng cũng không thấy kỳ quái.

- Ta không biết người tu luyện công pháp gì? Thứ thần bí tồn tại trong đầu người đang bảo vệ linh hồn người, khiến ta không thể tiến hành dò xét người một cách cụ thể.

Thứ thần bí? Đó khẳng định là thần bí ngọc giản không thể nghi ngờ, Trương Hằng thầm nghĩ.

- Khi ta quan sát thân thể của người, ta có một loại dự cảm. một ngày nào đó. trình độ thân thể của người sẽ vượt qua Yêu Long Hoàng.

- Yêu Long Hoàng?

Trương Hằng có lẽ lần đầu tiên nghe tên này.

- Người này được xưng là Long Thần bắt diệt thể đệ nhất thân thể ba mươi sáu giới.

Khi nói tới đây, trong giọng nói pho tượng mang theo mấy phần không cam lòng, dường như có cái gì khúc mắc với Yêu Long Hoàng này.

Long Thần bắt diệt Đệ nhất thân thể ba mươi sáu giới! Sau khi nghe tên này. Trương Hằng hoàn toàn bị chấn kinh.

- Mình thật sự có thể vượt qua hắn sao?

Nhưng lập tức nghĩ đến đủ loại biến thái của Luyện Thiên Hóa Địa Công, trong lòng Trương Hằng đột nhiên sinh ra một loại tự tin.

Pho tượng thở dài nói:

- Năm đó ta muốn đi khiêu chiến hắn cuối cùng thì thất bại, rơi xuống tình huống như hôm nay, không chỉ thân thể hoàn toàn bị chết, ngay cả linh hồn cũng gặp bất trắc

- Vậy người... Người là ai?

Trương Hằng lập tức cảm giác thân phận pho tượng này không đơn giản, rất có thể là người có thực lực cường đại không thua gì Huyết Sát Thần Đế.

Pho tượng nói:

- Người không cần biết ta là ai. chỉ cần biết rằng ta là bằng hữu của Huyết Sát Thần Đế là được.

Bằng hữu của Huyết Sát Thần Đế? Trương Hằng thầm nghĩ, Quả nhiên không ngoài suy đoán.

- Hiện tại người cũng thành ra như vậy, Huyết Sát Thần Đế kia có báo thù cho người không?

Trương Hằng đột nhiên muốn nghĩ đến Hạo Thiên Xà Long Vương.

Nghe nói xà quái này đến từ yêu Hoàng Giới, có thể bị Huyết Sát Thần Đế thuận tay hàng phục.

- Vô Danh hắn đã đi qua một lần từ đó về sau liền không còn có tin tức của hắn

Trong giọng nói của pho tượng mang theo vẻ bi ai tràn ngập.

Yêu Long Hoàng này thật đáng sợ, không ngờ ngay cả Huyết Sát Thần Đế cũng thật bại, hiện tại cũng không biết rơi vào hết cục nào.

- Đều do ta hại hắn. Lúc trước nhất thời hiếu thắng, đi khiêu chiến Yêu Long Hoàng.

Trên mặt pho tượng hiện ra vẻ hối hận, một trận vẻ mặt hổ thẹn.

- Huyết Sát Thần Đế kia bây giờ đã chết rồi sao?

Trương Hằng không kiềm nổi hỏi.

Ánh mắt pho tượng trừng lên. nói với giọng điệu tự tin:

- Có lẽ hắn không thể chiến thắng Yêu Long Hoàng, nhưng tuyệt đối sẽ không chết.

- Đều do ta gây phiền hà cho hắn

Ánh mắt pho tượng không ngừng ảm đạm, trong giọng nói mang theo loại tình cảm u uất vô tận.

Trương Hằng trầm mặt. ánh mắt lại dừng trên tấm bia đá bên cạnh:

“Một kiếm trong tay. mặc ta tiêu dao. tung hoành thiên địa. duy ngã độc tôn!

Sinh tử tương giao một vạn năm, cổ nhân một đi không trở về”.

Có thể tưởng tượng thực lực của pho tượng này năm đó. hẳn có tình hữu nghị sâu sắc Như thế nào với Huyết Sát Thần Đế.

- Người có tiềm lực to lớn trưởng thành sẽ vượt qua Yêu Long Hoàng, nhưng sau khi có được Hỏa Nguyên Châu này, Tuy rằng người có thể thăng tiến đến cấp bậc tiên nhân, nhưng từ đó về sau. có khả năng không gian tăng lên của người sẽ càng ngày càng nhỏ.

Sau khi nói xong những lời này. pho tượng yên lặng nhìn chăm chú Trương Hằng.

- Nếu như thật là vậy, ta đương nhiên không cần có vật này.

Trương Hằng nói với vẻ không chút do dự.

- Tốt, tốt! Đây là đáp án ta muốn nghe!

Trên mặt pho tượng lộ ra vẻ vui mừng, kích động.

- Ta rất mong có một ngày nào đó. có một người có thể đánh vỡ thần thoại của Long Thân bất diệt đệ nhất thân thể ba mươi sáu Giới . khi một người đánh bại phương diện sở trường nhất của Yêu Long Hoàng, không biết hẳn sẽ có biểu tình như thế nào, ha ha ha...

Pho tượng phát ra một tràng cười điên cuồng, dường như đã thấy được ngày đó.

- Vì sao người có tự tin với ta như vậy. ta chỉ là một tu sĩ Luyện Khí hậu kỳ mà thôi.

Trương Hằng thỉnh linh hỏi một câu.

Pho tượng sững sốt. cười nói:

- Ta và Yêu Long Hoàng đã từng giao thủ. nhất định có chút hiểu biết với thân thể của hẳn. nhưng khi ta cận thận quan sát thân thể của hẳn. phát hiện thân thể của người còn muốn hoàn mỹ hơn Yêu Long Hoàng, ta có dự cảm, một ngày nào đó. người sẽ vượt qua hẳn.

- Thực lực cao thấp cũng không quyết định sự phát triển sau này của người, trước đây Huyết Sát Thần Đế có khởi điểm còn thấp hơn người, nhưng hẳn lại quật khởi chỉ trong vạn năm ngắn ngủi, không có địch thủ ở trong một Giới này.

- Hiện tại người rốt cục là tồn tại ra sao?

Trương Hằng nhìn chăm chăm pho tượng này, hỏi với vẻ không kìm nổi.

Thần sắc pho tượng lạnh lùng:

- Ta không có thân thể. linh hồn bị diệt, sinh mệnh ẩn ký bị phân liệt thành hai nửa, có thể tính là tử vong, nhưng cũng không hoàn toàn biến mất trong thiên địa này.

Trương Hằng gật đầu nửa hiểu nửa không.

- Người đã không cần Hỏa Nguyên Châu, như vậy ta liền chỉ cho người một con đường sáng.

Pho tượng lại khôi phục vẻ bình tĩnh không đổi.

Trương Hằng vội thu liễm tâm thần.

- Khi thiên địa bắt đầu, ngoại trừ sinh ra một số viên châu căn nguyên, còn có thể sinh, ra hai thứ đáng sợ của thể gian, phần là Tịnh Thể Lưu Ly Hỏa và Diệt Thể Thần Phật Lôi.

- Khi thân thể của người cường đại đạt đến mức nghịch thiên, có thể thông qua hai thứ này để ngưng luyện thân thể của mình, sau khi trải qua ngưng luyện của nó. thân thể của người Mới có thể đạt tới mức vượt qua Yêu Long Hoàng.

Tĩnh Thế Lưu Ly Hỏa, Diệt Thế Thần Phật Lôi? Trương Hằng nhớ kỹ hai thứ này.

- Tốt lắm! Chúng ta liền nói đến đây, chung quy có một ngày. người sẽ đứng trên đỉnh chúng sinh, đến lúc đó chúng ta sẽ gặp lại

Trước mắt tối sầm, Trương Hằng cảm giác mình lại về tới thực tại, mà tay mình vẫn còn đặt trên Hỏa Nguyên Châu.

Nhưng trong lòng Trương Hằng lại sinh, ra một loại ảo giác, Tuy rằng mình và pho tượng kia đàm luận một lát, nhưng thời gian bên ngoài dường như không thay đổi chút nào.

Thấy vẻ mặt Trương Hằng có chút kinh ngạc. Triệu Thụy ở bên cạnh không kìm nổi hỏi:

- Đại ca! Huynh làm sao vậy?

Trương Hằng thu hồi tay mình, nói với Triệu Thụy ở bên cạnh :

- Người cũng thử xem.

- Đại ca! Huynh không phải người hữu duyên sao?

Triệu Thụy nói với vẻ khó hiểu.

- Ta không phải! Nhị đệ cũng thử xem đi.

Trương Hằng cười nói.

Triệu Thụy cũng không hoài nghi, tay của mình cũng đặt trên Hỏa Nguyên Châu.

“Ông” một trận hồng quang kịch liệt phóng lên cao. thân thể Trương Hằng cũng bị bắn ra xa mấy chục thước.

Từng luồng hồng quang nhu hòa bao lấy cả thân thể Triệu Thụy.

Đột nhiên nghe thấy pho tượng kia “a” một tiếng, sau đó không nhìn thấy cái gì nữa.

Trương Hằng trầm nghĩ, chỉ sợ Triệu Thụy này mới chính là người hữu duyên hàng thật giá thật, cũng chính là người có Tiên Thiên Hỏa Linh Thể.

Qua hơn nửa ngày, rốt cục có thể nhìn thấy thân thể Triệu Thụy được bọc trong hồng quang, mà một viên hạt châu màu lửa đỏ lơ lửng trên đỉnh đầu hắn, chính là Hỏa Nguyên Châu.

Đám tu sĩ chung quanh đều lộ ra vẻ tham lam ghen tị.

Thời gian trôi qua một chút, hồng quang từ trong Hỏa Nguyên Châu không ngừng cải tạo thân thể của Triệu Thụy, ngay cả tu vi của hắn cũng nhanh chóng tăng lên.

Trương Hằng cứ ngồi xếp bằng trên mặt đất. lặng lẽ cùng đợi, hắn cảm giác lúc này lúc này không ngán.

Mười ngày mười đêm. mỗi thời mỗi khắc, Hỏa Nguyên Châu hơi ngưng lại một chút, rốt cục dung nhập vào trong cơ thể Triệu Thụy .

Triệu Thụy rất nhanh mở mắt, nói với Trương Hằng ở cách đây không xa:

- Đại ca!

- Nhị đệ! Chúc mừng.

Trương Hằng cười ha ha.

Mà đúng lúc này, mười mấy tu sĩ chung quanh đang áp sát tới.

Trương Hằng liếc mắt lạnh, nhìn mấy người này :

- Trước tiên để đại ca giải quyết hết bọn họ.

- Không! Đại ca nhường cho ta tới đi.

Triệu Thụy lộ ra chút hưng phấn nhìn những đám tu sĩ bị lòng tham che mắt.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

92. Chương 92: Ẩn Núp.

Trương Hằng cũng rất muốn biết, lúc này thực lực Triệu Thụy rốt cục tăng lên bao nhiêu.

Hiện tại Triệu Thụy cho Trương Hằng cảm giác, giống như đã đạt tới Trúc Cơ Kỳ. Nhưng lại giống như thiếu một cái gì đó.

Chỉ thấy ngón tay Triệu Thụy nhẹ đánh ra mấy pháp quyết, trong không khí rất nhanh ngưng kết ra một gió lốc Hỏa Diễm cỡ nắm tay.

Trương Hằng sửng sốt. đây không phải là pháp thuật mà lúc trước hắn đối phó với “La Sơn bát ác” sao? Trương Hằng vẫn nhớ rất rõ. Uy lực của pháp thuật này thậm chí có thể so với pháp thuật bậc ba.

Triệu Thụy lần này sử dụng pháp thuật này. gần như hoàn thành trong chớp mắt. tốc độ đặc biệt nhanh.

Gió lốc Hỏa Diễm cỡ nắm tay phát tán ra nhiệt độ kinh người, nếu không phải vì lực lượng Hỏa Diễm ngưng tụ rất lớn ở nơi này, nhiệt độ chung quang chỉ sợ trong nháy mắt tăng lên mấy trăm độ.

-Đi!

Gió lốc Hỏa Diễm này bay ra khỏi tay Triệu Thụy.

Giống như một âm hồn, một đoàn gió lốc Hỏa Diễm nhỏ nhanh chóng bay tới trước mặt hai tu sĩ.

Hai tu sĩ này dù sao cũng là Tinh anh cùng cấp, không chút coi thường gió lốc hỏa diễm bé nhỏ không đáng kể trước mặt. liên tục xuất ra phòng ngự, thân hình lùi nhanh.

Nhưng mà gió lốc hỏa diễm này trong nháy mắt tăng trưởng trăm ngàn lần, ánh lửa tận trời che khuất phạm vi mấy chục thước. Hai tu sĩ kia cũng không thoát ra phạm vi này.

Ầm!

Vô số hỏa diễm màu đỏ bạo liệt bắn ra chung quanh, tiếng bạo vang hỗn loạn đỉnh tai nhức óc. trong lúc nhất thời cuồng phong rít gào giận dữ, Hỏa Diễm tán khắp nơi.

Hồng quang chói mắt khiến chung quang đều là màu đỏ.

Không một tiếng động, hai tu sĩ không có Linh khí phòng ngự kia trực tiếp bị giết chết.

Vèn vèn Chỉ một pháp thuật liền có được uy lực có thể so với pháp thuật bậc ba. còn phát ra với tốc độ nhanh như vậy, dễ dàng miểu sát hai tu sĩ tinh anh cùng cấp.

Hơn nữa xem dáng vẻ Triệu Thụy thi triển pháp thuật một cách nhẹ nhàng. Pháp thuật này đối với hắn dường như không khó gì.

Đám tu sĩ chung quanh không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Ngay lúc bọn họ do dự có nên tiếp tục hay không, hành động tiếp theo của Triệu Thụy dọa bọn họ sợ hãi.

Chỉ thấy hai tay Triệu Thụy huyền hóa ra từng đạo hư ảnh, quanh thân hắn lập tức xuất hiện mười mấy cái giống gió lốc Hỏa Diễm vừa rồi như đúc.

Một cái có thể giết chết tu sĩ tinh anh cùng cấp. nếu mười mấy cái thì sao? Những đám tu sĩ này ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ, một đám lấy ra thủ đoạn của mình và bảo vật bảo mệnh.

Mười mấy pháp thuật bậc ba đan xen nhau sẽ sinh ra hiệu quả nào? Cho dù mặc Linh khí phòng ngự, cũng tránh né không được vận mệnh bị giết chết.

Triệu Thụy được mười mấy gió lốc Hỏa Diễm bao chung quang thấy đám tu sĩ này đột nhiên chạy, không khỏi tò mò nói:

- Như thế nào bọn họ đều chạy?

Trương Hằng đứng một chỗ với hần, nhìn mười mấy gió lốc Hỏa Diễm có thể so với pháp thuật bậc ba, đều có chút đề phòng lo lắng.

Nếu Triệu Thụy không chế không được mười mấy gió lốc Hỏa Diễm, vậy tình huống rất không tốt nha!

- Nhị đệ! Đệ sẽ không dùng mấy kỹ xảo này giỡn chứ? Hãy thu mấy thứ này lại đi.

Trương Hằng nhắc nhở.

-Dạ!

Triệu Thụy vừa động ý niệm, gió lốc hỏa diễm này đều hóa thành một cỗ hỏa linh lực thuần khiết, dung nhập vào cơ thể hần.

Trương Hằng không khỏi cảm khái, có được Hỏa Nguyên Châu thật không tầm thường, có thể nhẹ nhàng thao túng linh lực hệ hỏa trong thiên địa.

Thấy hơn hai mươi Huyết Sát ẩn ký lơ lửng trên đỉnh đầu Triệu Thụy, Trương Hằng không khỏi hỏi:

- Nhị đệ! Vừa rồi đệ đã chém giết hai nhân loại tu sĩ đó nha?

Nhiều Huyết Sát ẩn ký tập hợp trên đỉnh đầu, tu sĩ bình thường chỉ sợ cũng không dám tiếp cận Triệu Thụy.

Thần sắc Triệu Thụy hơi hơi tối sầm lại:

- Bọn họ có nhiều người như vậy, đệ sợ bọn họ tổn thương đại ca. cho nên đành phải dùng pháp thuật

Trương Hằng không nghĩ tới Triệu Thụy ra tay giết người do nguyên nhân này. trong lòng hận không thể giáo huấn người này mấy câu. nhưng vừa nghĩ đến tính cách người này, cũng liền thôi.

Có lẽ chờ sau khi chém giết trong thần điện, hần sẽ chuyển biến một chút.

- Nhị đệ! Đệ đã chiếm được Hỏa Nguyên Châu này. vậy đệ có thể dùng nó không?

Trương Hằng tò mò hỏi.

Nếu có thể điều khiển Hỏa Nguyên Châu này, vượt cấp giết người tựa như chặt cây cái.

- Có thể! Nhưng sẽ trả giá rất lớn, không chỉ tu vi thụt lùi mấy bậc, thân thể còn có thể bị tan biến

Triệu Thụy nói với vẻ có chút sợ hãi

Trương Hằng thầm than một tiếng, sau lưng cường đại thì trả giá càng nhiều.

Kỳ thật Trương Hằng có được phương pháp trong thời gian ngắn tăng thực lực mình lên giống như vậy, nhưng giá phải trả nhỏ hơn Triệu Thụy nhiều.

Sau khi giải quyết hết những đám tu sĩ mưu toan cướp Hỏa Nguyên Châu, ánh mắt Trương Hằng đột nhiên rơi lên trên pho tượng đá kia.

Sau khi mất đi Hỏa Nguyên Châu, pho tượng này rõ ràng mất đi sức sống trước đây. nhưng Trương Hằng cảm giác vật ấy không phải vật phẩm.

Nghĩ đến đó, Trương Hằng đi tới trước mặt pho tượng này.

Lấy tay cận thận phủ một chút, cảm giác cuộn cuộn hỏa linh lực không ngừng truyền từ trên đó.

- Tượng đá này cũng không tác động gì với ta. có lẽ có chút tác dụng cho người

Một âm thanh trầm thấp vang lên bên tai Trương Hằng, rất nhanh biến mất không thấy.

Trương Hằng suy tư một hồi. cũng không khách khí. trên tay xuất hiện một đoàn Hỏa Diễm màu bạc.

- Phốc!

Hỏa Diễm màu bạc này bắt đầu thiêu đốt pho tượng này.

Trong cơ thể Trương Hằng lập tức sinh, ra một viên màu bạc. nhưng tốc độ thôn phệ cũng không quá nhanh, tương đương nội đan do Hạo Thiên Xà Long Vương lưu lại.

- Ủ! Thứ này giống như Huyết Sát Thiên Bi, cũng là thứ tốt.

Tay đánh ra một cái linh quyết, pho tượng này lập tức bị Trương Hằng thu vào túi trữ vật.

Mới tiến vào động phủ hơn mười ngày, Trương Hằng liền chiếm được ba thứ tốt: Huyết Sát Thiên Bi, nội đan Hạo Thiên Xà Vương Long, lúc này là pho tượng.

Không biết mấy thứ này cộng lại, có thể cho mình tu luyện thời gian bao lâu. Trương Hằng trầm nghĩ trong lòng.

- Đại ca! Huynh đang làm gì vậy?

Triệu Thụy tò mò hỏi.

Trương Hằng cười nói:

- Thứ này có lẽ có ích cho ta. trước thu vào rồi nói sau.

Hả?

Triệu Thụy cũng không hỏi nhiều, ánh mắt đột nhiên rơi xuống dãy núi phía xa:

- Đại ca! Chúng ta đi nhanh đi. thời gian chậm trễ mười ngày, chỉ sợ Lạc sư tỷ không chờ được.

Trương Hằng gật đầu nói:

- Được rồi! Ta cũng sinh ra một chút hứng thú với “Nhà” của vị Lạc tiên tử kia.

- Vậy tốt quá!

Triệu Thụy cao hứng hoan hô một câu.

Hai bóng người rất nhanh phi hành đến đỉnh núi băng Tuyết dưới tầng trời.

Dùng thực lực hai người lúc này, Cho dù gặp một lượng lớn tu sĩ tập kích, cũng có thể ứng phó được.

Chỉ chốc lát, hai người liền biến mất cuối vùng thảo nguyên này.

Trong một động phủ bí mật lâm thời ở tầng bên ngoài của Huyết Sát động phủ, Ô Lăng đang nhắm mắt ngồi xếp bằng dưới đất.

Chung quanh hắn Thiết lập nhiều tầng cấm chế, đủ để khiến tu sĩ Trúc Cơ Kỳ chùn bước. Ngoài ra, bên cạnh hắn còn cấm một ít trận kỳ đặc biệt, một tầng ảo cảnh bao phủ động phủ này không thể dùng mắt thường thấy.

Người bên ngoài nhìn vào, nơi này chẳng qua là một sườn núi nhỏ.

Từng đạo thanh quang phun ra hút vào trong miệng Ô Lăng, trông khí tức từ trên người hắn. lúc này tu vi của hắn cũng đạt tới cảnh Giới Luyện Khí đại viên mãn.

Mới có thời gian hơn mười ngày, tu vi của hắn tăng lên một bậc nhỏ. lúc này nếu Trương Hằng gặp khẳng định sẽ trợn mắt há hốc miệng.

Vào một thời điểm nào đó. hắn đột nhiên lấy ra mấy viên linh đan từ túi trữ vật, động tác để vào miệng thành thực.

Ước chừng sau mấy canh giờ, trên người hắn đột nhiên bộc phát ra một cỗ thanh quang.

Ở sâu trong đan điền, có chín quả quang cầu màu xanh bị áp súc.

Những quang cầu màu xanh này giống như đang ngủ say. vẫn không nhúc nhích, dường như mấy thứ này căn bản không phải ở trong cơ thể hắn.

Không khí rung động một trận, Ô Lăng đột nhiên mở mắt. ngón tay nhanh chóng bay múa, Lăn lượt điếm qua các bộ vị trên cơ thể.

Sau khi làm xong những chuyện này. thân thể hắn đột nhiên bành trướng, tựa như một khí cầu sắp bùng nổ.

Hé miệng, một quả quang cầu được nhả ra ngoài cơ thể. sau đó hắn lại nhả ra quả quang cầu thứ hai.

Từng quang cầu được hắn nhả ra cơ thể. thẳng đến khi nhả ra quả quang cầu thứ tám. hắn mới dừng lại.

Lúc này đan điền trong cơ thể hắn còn lại một quang cầu màu xanh.

Tay lại đánh ra từng đạo thanh quang, trói buộc tám quả quang cầu màu xanh bên ngoài cơ thể trong không khí

- Thời khắc máu chốt đã tới

Ô Lăng thấp giọng lú rú.

Theo sau, hắn lại nhắm mắt lại tu luyện, hóa thành một pho tượng đá lạng yên bất động

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

93. Chương 93: Tuyết Sơn.

Đây là một dãy núi Tuyết liên miên vài chục dặm, từ rất xa nhìn lại, có thể nhìn thấy mây mù lượn lờ trên đỉnh núi mông lung, cả ngọn núi đều bị một tầng băng tuyết bao phủ giống như đi tới cực Bắc.

Trương Hằng và Triệu Thụy phi hành một nén hương, đi đến nơi này.

Dưới sự chiếu rọi của mặt trời màu máu. ngọn núi được băng tuyết bao phủ bắn ra sắc thái xinh đẹp như rừng mây đỏ, trong sự hùng vĩ đồ sộ mang theo vẻ mộng ảo và mê Ly.

- Nơi này thật là đẹp mắt. khiến đệ nhớ đến nhà của mình

Triệu Thụy tò mò nhìn núi Tuyết ở phương xa. trong mắt rất nhanh lộ ra vẻ hồi tưởng.

Mới vừa tiếp cận những Tuyết Sơn này, Trương Hằng liền cảm giác được một cỗ hàn khí rét buốt, cùng với thảo Nguyên nóng đỏ tạo thành một sự tương phản dữ dội.

Nếu như trên địa cầu, Trương Hằng khẳng định sẽ sinh, ra nghi ngờ với khí hậu này, nhưng nơi này là động phủ Huyết Sát. chỉ cần thứ tồn tại ở đây, đều hợp Lý.

Theo đó hai người bay gần một chút, cỗ khí băng hàn trong không khí càng ngày càng rõ. tu sĩ bậc thấp bình thường phỏng chừng đều chịu không nổi.

Cũng may, hai người Trương Hằng không phải người thường, một người có thể chất siêu cường đến biến thái, một người là người may mắn có được Tiên Thiên Linh Bảo Hỏa Nguyên Châu.

Khi hai người tiếp cận núi tuyết khoáng cách trăm thước, mặt đất dưới chân ngưng kết một tầng băng cũng không mỏng lắm.

Nhìn vào đỉnh cao nhất trong dãy núi tuyết này. Triệu Thụy kinh hỉ nói:

-Hắn là nơi đó!

Trương Hằng gật đầu. nói:

- Tốt lắm! Chúng ta bay đến đó đi!

- Được!

Triệu Thụy gia tốc đi trước một bước.

Nhưng mà đúng lúc này, thân thể Trương Hằng đột nhiên ngừng lại.

Trong túi trữ vật truyền đến một luồng tinh thần dao động kinh ngạc vui mừng đan xen.

- Đại ca! Huynh làm sao vậy?

Sau khi Triệu Thụy bay ra mấy chục thước, liền bay ngược trở lại.

Trương Hằng cảm thụ được Tinh thần dao động truyền từ túi trữ vật, thầm nghĩ, vì sao sau khi Tuyết liên này đến đây, lại sinh ra phản ứng.

Duỗi tay ra, Trương Hằng lấy đóa tuyết liên trong túi trữ vật ra.

Tuyết liên run nhẹ. trên đóa hoa trong suốt như Tuyết lóe lên bạch quang dịu dàng, truyền đến Trương Hằng một Cổ tinh thần dao động hưng phấn và vui sướng.

- Đại ca! Tuyết liên trong tay huynh...?

Triệu Thụy nhìn Tuyết liên trong tay Trương Hằng với vẻ khó tin.

Trương Hằng kinh ngạc hỏi:

- Chẳng lẽ sự Đệ từng trông thấy loại tuyết liên này?

Triệu Thụy liên tục gật đầu. nói:

- Đúng vậy! Lần trước Lạc sư tỷ biến thành bộ dáng này, may mắn đệ gặp được một thể ngoại cao nhân, mới khiến nàng khôi phục hình người.

Trương Hằng kinh hãi không thôi, không nghĩ tới Lạc Ngưng Tuyết cũng từng biến thành một đóa Tuyết liên, Như thế xem ra. nàng có thân phận rất giống với Ninh Tuyết Dung.

- Ninh sư muội! Nơi này cũng chính là nhà của muội phải không?

Trương Hằng trông thấy tuyết liên được phóng ra trước mặt bằng thiên tuyết địa. thấy một loại mỹ lệ khác thường hơi rung động.

Tuyết liên nghe hiểu được lời nói của Trương Hằng, cánh hoa Tuyết trắng rung động lên xuống mấy cái. điều này chứng minh sự thật suy đoán của Trương Hằng.

Trương Hằng âm thầm suy tư trong lòng, cái gọi là Băng Sơn Tuyết Liên, ý này biểu lộ nơi sinh ra của Tuyết liên.

Tuy rằng Tuyết liên của thế Giới này khác với trên địa cầu, nhưng hoàn cảnh sinh, trưởng cũng không xảy ra biến hóa.

Lần trước giao chiến với Lạc Ngưng Tuyết, cô nàng này suýt chút nữa đưa Trương Hằng vào chỗ chết, nhưng bản thân cũng chịu một cái giá phải trả rất lớn, hóa thành Tuyết liên không khác gì Ninh Tuyết Dung lúc này.

Trương Hằng cũng không thu tuyết liên này vào túi trữ vật, tiếp tục bay lên một tòa đỉnh Tuyết cao nhất.

- Nhị đệ! Trước đây Lạc sư muội biến thành tuyết liên là do ai cứu sống?

Trương Hằng không khỏi hỏi.

Triệu Thụy cũng không giấu diếm, nói với vẻ mang theo một chút hồi tưởng:

- Hình như là một lão nhân tàn phế. trong cơ thể ông không có pháp lực. lúc đầu đệ còn năn nỉ ông cứu Lạc sư tỷ. nhưng ông không muốn. Sau đó ông ấy... là ông ấy cứu Lạc sư tỷ, hiện tại đệ vẫn không biết tên của ông ta.

Trương Hằng trầm thờ dài một hơi:

- Lần trước không giết chết Lạc ngưng Tuyết. vậy cũng do mệnh lệnh của thiên mệnh

- Đại ca! Huynh có mâu thuẫn gì với Lạc sư tỷ? Các người lần này gặp mặt không nên động thủ được không?

Triệu Thụy năn nỉ Trương Hằng.

sắc mặt Trương Hằng hơi hơi trầm xuống, nhân tiện nói:

- Nhị đệ! Do Lạc tiên tử kia của đệ muốn đẩy huynh vào chỗ chết, chẳng lẽ huynh còn không trả đòn sao?

Triệu Thụy vội la lên:

- Đại ca! Lạc sư tỷ đã từng suýt chết trong tay huynh rồi. nàng đã từng nói với đệ. không bao giờ đối nghịch với huynh nữa.

Trương Hằng hừ lạnh, nói:

- Lần trước thiếu chút nữa ta chết trong tay nàng

Lần đó Trương Hằng rơi xuống vực sâu vạn trượng, bị cả tòa băng sơn đè xuống, suýt nữa ném cái mạng nhỏ ở đó.

Tuy nhiên, Trương Hằng cũng nhân họa đắc phúc, trong hoàn cảnh nguy hiểm như vậy mà tu luyện ra Hư Không Hỏa Diễm, còn khiến công lực tăng một bậc.

- Đại ca! Hiện tại không phải huynh vẫn sống tốt sao? Thực lực của huynh cũng tăng lên nhiều như vậy. Lần này Lạc sư tỷ khẳng định sẽ chiêu đãi huynh chu đáo.

Triệu Thụy dường như rất muốn thúc đẩy Trương Hằng hòa giải với Lạc Ngưng Tuyết.

Trương Hằng nói với vẻ không mặn không nhạt:

- Hết thấy xem tâm tình của ta.

Trên mặt Triệu Thụy hiện ra vẻ buồn bực, cúi đầu ủ rũ bay theo Trương Hằng.

Chỉ chót lát, hai người Trương Hằng bay đến một ngọn đỉnh tuyết cao lớn nhất, nhiệt độ nơi này rất thấp, thậm chí còn đạt tới mức nước đóng thành băng.

- Đệ có chút lạnh!

Trên người Triệu Thụy lưu chuyển một tầng hồng quang nhân nhật, để chống cự với hàn khí nơi này.

Nhìn thấy Trương Hằng đứng bên cạnh mình với vẻ không sao cả. Triệu Thụy kinh ngạc nói:

- Đại ca! Huynh không lạnh sao?

Trương Hằng đang thưởng thức cảnh Tuyết, nói rất tùy ý:

- Không cảm giác!

Không cảm giác? Triệu Thụy hoàn toàn bị đả kích, cận thận nhìn chăm chăm quan sát Trương Hằng mấy lần, phát hiện hắn không hề có dấu hiệu dùng bất cứ pháp thuật gì.

- Nhị đệ! Chúng ta đã tới nơi rồi. vì Lạc tiên tử kia của đệ đầu làm sao mà vẫn chưa đi ra?

Trương Hằng với thần thái bình tĩnh, không ngại gì chung quanh nhiệt độ thấp, nói với vẻ hồ hững.

- Í! Đệ thiếu chút nữa đều quên rồi!

Triệu Thụy vội lấy ra một tấm ngọc phù trong túi trữ vật.

Ngọn phù này rất nhỏ. lộ ra màu tuyết trắng, trên chất liệu lóe ra sáng bóng nhân nhật, vừa nhìn liền biết không phải vật phẩm.

Tay Triệu Thụy đánh ra mấy linh quyết đơn giản, miệng lẩm bẩm.

-Vèo!

Ngọc phù này hóa thành một luồng quang ảnh trên bầu trời, theo sau lại tràn ra khắp nơi.

Lập tức, hào quang trắng như tuyết cũng bao trùm toàn bộ đỉnh núi này.

Ầm ầm ầm! Toàn bộ ngọn núi đều chấn động nho nhỏ. khiến hai người Trương Hằng hơi kinh động.

Bạch quang biến mất, lộ ra tình cảnh trước mặt khiến Trương Hằng rất kinh ngạc.

Nơi này là một quốc gia mộng ảo được tạo thành từ băng tinh.

Nơi này có kiến trúc nhà ở nhỏ hơn phòng của nhân loại một chút. Có băng tháp nhọn cao sừng sững. Có cầu hình vòm lóe ra hào quang mê người dưới vầng Huyết Nhật...

Tuy nhiên, mọi thứ ở nơi này đều từ một loại băng tinh đặc biệt tạo thành.

Đồng thời, có một tầng bạch quang bao phủ mọi thứ nơi này. Trương Hằng và Triệu Thụy đã tiến vào trong bạch quang này.

Mắt nhìn băng Tinh phát sáng rực rỡ dưới Huyết Nhật. Trương Hằng đột nhiên muốn nhớ lại băng sơn từng đè mình dưới khe sâu. Tòa băng sơn kia cũng do băng tinh tạo thành.

Tuy nhiên, hai thứ này rõ ràng không phải là cùng một loại vật chất.

- Đại ca! Huynh xem!

Triệu Thụy đột nhiên kinh hô với Trương Hằng.

Trương Hằng nhìn theo ánh mắt của Triệu Thụy, phát hiện một sinh vật hình người do băng Tuyết tạo thành,

Đây ... Đây chẳng lẽ là người Tuyết?

Tuy nhiên, khi Trương Hằng trông thấy người tuyết này đang di động tới bên này rất nhanh, lập tức liền phủ định suy đoán vừa rồi.

Sinh vật hình người này có hình dáng không khác nhân loại lắm. nhưng hơi lùn hơn một nứa, ngũ quan cũng giống nhân loại, con người cũng màu đỏ nhạt.

Cót két cóc két! Người Tuyết này bay nhanh tới chỗ Trương Hằng.

- Tu sĩ nhân loại! Các ngươi làm sao xâm nhập quốc gia Tuyết Linh Tộc của chúng ta?

Người Tuyết này không ngờ có thể nói ra ngôn ngữ nhân loại, điều này khiến cho Trương Hằng có chút bất ngờ.

Tuyết Linh Tộc? Trương Hằng hơi hơi sửng sốt. không nghĩ tới hai người bọn họ không ngờ xâm nhập địa bàn của một chủng tộc xa lạ.

Đối với Tuyết Linh Tộc. Trương Hằng chưa từng nghe nói qua, có lẽ không phải sinh vật trong nhất giới.

- Vị Tuyết Linh Tộc đại ca này! Chúng ta được mời đến nơi này. cũng không phải vô tình xâm nhập.

Khuôn mặt Trương Hằng mang Ý cười, tò mò đánh giá người của Tuyết Linh Tộc này

- Mời? Điều đó không có khả năng! Nghìn năm qua. Tuyết Linh Tộc chúng ta chưa từng mời bất cứ tu sĩ nhân loại nào đến đây.

Ánh mắt của vị Tuyết Linh Tộc này trở nên lạnh. giá. trên người phát ra khí băng hàn.

sắc mặt Trương Hằng hơi đổi. theo khí thể trên người Tuyết Linh Tộc này mà xem, dĩ nhiên vượt qua tu sĩ Luyện Khí Kỳ. đủ để chống lại với tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

- Chẳng lẽ chúng ta đến sai chỗ?

Trương Hằng nhìn Triệu Thụy với vẻ rất khó hiểu, dường như cũng không quá lo lắng về sinh, vật hình người có thể so với tu sĩ Trúc Cơ này.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

94. Chương 94: Thánh Giả Đại Nhân.

- Chính là nơi này, chắc sẽ không sai.

Triệu Thụy nói một cách tự tin.

Trương Hằng gật đầu nói:

- Tầm ngọc phù vừa rồi dẫn chúng ta vào đây, chắc cũng Không phải là sự trùng hợp.

Nói tới đây, ánh mắt Trương Hằng nhìn về một tầng bạch quang trên bầu trời đang bao phủ thế Giới băng tuyết này.

Tầng bạch quang này chắc là một loại cấm chế thủ hộ cường đại. Không có tầm ngọc phù vừa rồi của Triệu Thụy thì hai người Trương Hằng muốn vào nơi này sợ rằng cũng không có khả năng.

Thấy hai người Trương Hằng và Triệu Thụy không nhìn về mình, tên tộc nhân Tuyết Lĩnh Tộc Hiên nhiên tức giận đến đỏ cả mắt, dường như có Ý định ra tay.

Từng mảnh hàn khí lạnh lẽo quán quanh thân hắn, băng tuyết xung quanh cũng theo đó mà Phiêu động.

Trương Hằng hỏi đóa tuyết liên trên tay:

- Ninh sư muội! Nơi này từng là cố hương của muội sao?

Đóa tuyết liên làm động tác như đang gật đầu, xem như khẳng định lời Trương Hằng nói.

Tên Tuyết Lĩnh Tộc cũng thấy được đóa tuyết liên trên tay Trương Hằng, sắc mặt đột nhiên biến đổi:

- Tiểu Ninh! Sao cô đã biến trở lại nguyên hình? Chẳng lẽ hai tên nhân loại kia ức hiếp cô tới mức này hay sao?

Khi nói tới đây, ánh mắt tên Tuyết Lĩnh Tộc này nhìn về phía hai người Trương Hằng mang đầy vẻ địch ý, trên người hắn cũng tán phát ra một cỗ khí thế như có như không.

Hiên nhiên, Ninh Tuyết Dung có quan hệ nào đó với những người Tuyết Lĩnh Tộc kia.

Đóa tuyết liên vội vàng phát ra tinh thần dao động đặc biệt về phía tên Tuyết Lĩnh Tộc.

Tên Tuyết Lĩnh Tộc kia dường như có thể trao Đổi với đóa tuyết liên, trong khi nói chuyện thì liên tiếp gật đầu. địch ý với hai người Trương Hằng và Triệu Thụy cũng dần biến mất nhưng vẫn còn vài tia cảnh giác.

Rốt cục, đóa tuyết liên và tên Tuyết Lĩnh Tộc đã trao đổi xong.

Tên Tuyết Lĩnh Tộc nói với hai người Trương Hằng:

- Cảm ơn các người mang Tiểu Ninh về tới đây, nàng chính là bằng hữu của Tuyết Lĩnh Tộc chúng ta!

Vừa nghe lời này, thần sắc Trương Hằng hơi đổi. Hắn cũng không muốn giao đóa Tuyết liên này lại cho người khác. Tác dụng của nó đối với hắn cũng không nhỏ.

- Lạc sư tỷ... Ặc, Lạc Ngưng Tuyết nàng có ở chỗ các người không?

Triệu Thụy không kìm nổi hỏi.

Tên Tuyết Lĩnh Tộc kia nói với vẻ mặt ôn hòa:

- Mấy ngày trước nàng đã về tới đây, vẫn đang ở chỗ Thánh giả.

Khi nói tới tên Thánh giả, đóa tuyết liên trong tay Trương Hằng lại rung rung mấy cái.

- Thánh giả đại nhân?

Trương Hằng trầm nghĩ, đây là nhân vật phương nào?

Ngay khi Trương Hằng đang suy tư, tên Tuyết Linh Tộc kia nói với Trương Hằng:

- Mong ngài giao Tiểu Ninh lại cho ta!

Trương Hằng lắc đầu nói:

- Ta không thể giao nàng cho người được.

sắc mặt tên Tuyết Linh Tộc đại biến, nói với Trương Hằng với thanh âm lạnh như băng:

- Nếu người không giao nàng cho ta thì đừng trách ta không khách khí

Trương Hằng cười lạnh một tiếng. Nếu đối phương là một tu sĩ Kim Đan Kỳ, có thể hắn còn dễ dàng tha thứ một chút. Nhưng chỉ là đối phương không có được thực lực như vậy!

- Không đưa!

Trương Hằng nói chắc như đinh đóng cột!

Tên Tuyết Linh Tộc vừa Mới chuẩn bị động thủ thì đóa Tuyết liên trên tay Trương Hằng đột nhiên phát ra một Cổ tinh thần dao động, dường như đang cố gắng khuyên giải.

Tên Tuyết Linh Tộc rốt cục khôi phục bình tĩnh nhưng địch Ý với đám người Trương Hằng còn chưa giảm xuống.

- [tiếng hô đặc biệt]...

Tên Tuyết Linh Tộc đột nhiên hướng lên bầu trời phát ra một loại thanh âm cô quái, bao trùm cả thế giới băng Tuyết này.

Chi—

Từ những căn phòng băng tuyết có vô số tộc nhân Tuyết Linh Tộc đi ra, bọn họ đều hướng về tên Tuyết Linh Tộc này cúi đầu.

Trương Hằng dùng thần thức đảo qua phát hiện những tộc nhân Tuyết Linh Tộc này thực lực đa phần đều ở ngoài Luyện Khí hậu kỳ, nhưng thể chất bọn họ còn muốn mạnh hơn tu sĩ cấp thấp bình thường nhiều lắm.

“Chẳng lẽ người này chính là Tộc trưởng của Tuyết Linh Tộc?”

Trương Hằng không khỏi đưa mắt đánh giá lại tên Tuyết Linh Tộc đứng không xa mình này. phát hiện khổ người của hắn còn lớn hơn những tộc nhân khác.

- Những người này đều là con dân của ta, mà ta chính là Tộc trưởng Tuyết Linh Tộc!

Trương Hằng mỉm cười hỏi:

- Thánh giả đại nhân có địa vị như thế nào trong tộc người?

Tên Tuyết Linh Tộc trưởng hơi sững sốt rồi nói:

- Thánh giả đại nhân chính là thần thủ hộ của cả Tuyết Linh Tộc chúng ta. Ngài cũng như các người, là tu sĩ nhân loại!

- Tu sĩ nhân loại?!

Trương Hằng hơi nhíu mày, trong lòng lại nổi lên suy nghĩ.

Trong Huyết Sát động phủ từ khi nào lại tồn tại tu sĩ nhân loại chứ? Giống như Lạc Ngưng Tuyết và Ninh Tuyết Dung, nghiêm khắc mà nói thì cũng không được tính là tu sĩ nhân loại.

Chẳng lẽ vị tu sĩ nhân loại này lại có quan hệ gì đó với Huyết Sát Thần Đế cho nên mới có thể ở lại trong này?

- Người có thể dẫn chúng ta đi gặp Lạc sư tỷ không?

Triệu Thụy có chút nôn nóng hỏi.

Tuyết Linh Tộc trưởng do dự một chút rồi nói:

- Nàng ở trong động phủ của Thánh giả đại nhân, các người không thể tùy tiện đi vào được!

Trên mặt Triệu Thụy lộ ra biểu tình thất vọng.

Đúng lúc này, một thanh âm của nam nhân đột nhiên truyền tới nơi này:

- Để cho bọn họ tới chỗ ta đi!

Trương Hằng đảo mắt nhìn bốn phía, phát hiện không có bất cứ người nào. Người vừa lên tiếng không biết đang cách xa bao nhiêu.

- Vâng! Thánh giả đại nhân!

Tên Tuyết Linh Tộc trưởng vô cùng kích động, quay về một hướng cúi đầu nói.

- Thánh giả đại nhân đã có lời, các người đi theo ta đi.

Tuyết Linh Tộc trưởng cười nói với hai người Trương Hằng rồi đi trước dẫn đường.

-Đại ca! chúng ta đi!

Triệu Thụy vui mừng đi tới.

Trương Hằng hơi cân nhắc một chút rồi cũng đi theo. Hắn tin tưởng rằng tầng bên ngoài của động phủ cũng sẽ không có nhiều nhân vật biến thái. Dù có thực lực thông thiên thì cũng sẽ bị Huyết Sát Thần Đế trói buộc.

Lúc trước, Hạo Thiên Xà Long Vương chính là một ví dụ.

Tuyết Linh Tộc trưởng dẫn hai người Trương Hằng đi tới lưng chừng núi. Nơi này cũng không thấy có gì đặc biệt.

- Thánh giả đại nhân! Chúng ta tới rồi!

Tuyết Linh Tộc trưởng cung kính nói với vách núi.

- Hai vị khách nhân! Mời vào!

Một thanh âm ôn hòa từ bên trong truyền ra.

Cảnh vật trước mắt Trương Hằng lập tức biến đổi. Nơi vốn là vách núi đã biến thành một đình viện nho nhỏ.

Đình viện này cũng không dùng băng tuyết để tạo thành, nhìn qua rất bình thường.

Tộc trưởng Tuyết Linh Tộc lui ra sau mấy bước, nói với hai người Trương Hằng:

- Các người vào đi!

Chi—

Cái cửa gỗ trước mặt tự động mở ra.

Trương Hằng đi đầu bước vào bên trong, trong lòng cũng không có gì kinh hoảng, ánh mắt đánh giá mọi thứ chung quanh.

Đúng lúc này, một cô gái tuyệt mỹ mặc váy màu Tuyết trắng đi ra. Nàng tươi cười chào đón hai người Trương Hằng.

- Lạc sư tỷ!

Triệu Thụy kinh hỷ, liền tiến về phía trước.

- Không nghĩ tới Đường sư huynh cũng tới đây. Ngưng Tuyết ở nơi này hướng sư huynh nhận lỗi đối với chuyện lần trước.

Lạc Ngưng Tuyết hơi khom người về phía Trương Hằng, trên mặt hiện ra vẻ rất thành khẩn.

Trương Hằng cảm thấy hơi sững sốt, không nghĩ rằng vừa gặp mặt thì Lạc Ngưng Tuyết đã xin lỗi mình rồi.

Phải biết rằng nơi này chính là địa bàn của đối phương, hoàn toàn không cần phải tự nhận là mình làm sai trái gì đó.

- Đường mỗ là không mời mà tới!

Thần sắc Trương Hằng lạnh nhạt, giọng điệu cũng bình thản như nước.

- Ninh muội muội! Muội cũng đã trở lại. chuyện trước đây đều do ta không đúng...

Lạc Ngưng Tuyết đưa mắt nhìn về đóa Tuyết liên trong lòng bàn tay Trương Hằng, vẻ mặt mang theo vài phần thương cảm.

Đóa tuyết liên hơi rung rung mấy cái. truyền ra một cỗ tinh thần dao động.

Lạc Ngưng Tuyết thở dài nói:

- Ninh sư muội! Muội không tha thứ cho ta sao?!

Trương Hằng cảm giác hai người này trước đây đã từng có ân oán gì đó với nhau nhưng cũng không hỏi nhiều.

- Lạc Hà đại ca ở bên trong, muội hẳn là rất nhớ huynh ấy chứ... Các người theo ta!

Khuôn mặt xinh như hoa của Lạc Ngưng Tuyết mang theo vài tia tiếc nuối, chậm rãi đi trước dẫn đường.

Trương Hằng có chút ngạc nhiên nhìn bóng dáng Lạc Ngưng Tuyết. Giờ phút này. hẳn cảm giác được nàng không giống với Lạc tiên tử cao cao tại thượng như trước mà đã biến thành một cô gái xinh đẹp bình thường.

“Hết thấy những điều này đều là vì người được xưng là Thánh giả đại nhân kia sao?!”

Trương Hằng trầm nghĩ.

Lạc Ngưng Tuyết nhẹ nhàng đẩy cửa ra. dẫn hai người vào trong phòng.

Mới đi vào căn phòng, hai người đã nghe được một giọng nam rất êm tai:

- Hoan nghênh hai vị khách quý! Thật sự vào mười ngày trước, ta đã chú ý tới các người rồi!

“Mười ngày trước? Không phải là khi Tiên thiên linh bảo Hỏa Nguyên Châu xuất thế sao?!”

Trong lòng Trương Hằng thất kinh.

Vị Thánh giả đại nhân này lại có thể quan sát hai người ở ngoài trăm dặm, thực lực như thế quả không tầm thường.

Thực lực của hắn mạnh như thế nào?! Là Kim Đan, hay là Nguyên Anh, hay còn cao hơn nữa?!

Với ánh mắt tò mò, hai người Trương Hằng đưa mắt nhìn về phía nam nhân vừa lên tiếng.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

95. Chương 95: Độ Kiếp Kỳ.

Trong căn phòng đơn giản có bày biện một ít bộ sách. Căn phòng sạch sẽ gọn gàng khiến người ta có cảm giác vô cùng tự nhiên.

Ở một góc của căn phòng có một gã thư sinh chừng ba mươi tuổi, ăn mặc nho nhã, tướng mạo vô cùng tuấn lãng, đôi mắt bình tĩnh như nước, mái tóc dài tung bay sau lưng. Trên mặt hắn mang ý cười ôn hòa. dường như tràn ra bốn phía. Khi đối mặt với hắn. dù là người có thâm cừu đại hận chỉ sợ cũng không nổi lên được bao nhiêu hận ý.

Trương Hằng lần đầu nhìn thấy thư sinh mặc nho bảo này thì thầm nhủ đây đúng là mỹ nam tử! Nhưng lập tức. hắn lại mắng thầm:

“Từ đâu lại toát ra một tên mặt trắng thế này?!”

- Ta gọi là Lạc Hà, mấy ngàn năm trước đã tới Huyết Sát động phủ. Hai vị đi tới nơi này, cũng là một phen duyên phận! Mời hai vị ngồi.

Thanh âm tên thư sinh, ôn hòa dễ nghe, khiến người ta có cảm giác như làn gió mát. những phiền não trong lòng cũng tan theo mây khói.

Trương Hằng cũng không khách khí. đặt mông ngồi xuống ghế, tự giới thiệu:

- Ta gọi là Đường Phong, vừa tới Huyết Sát động phủ được hơn mười ngày!

Triệu Thụy cũng hơi ngượng ngùng nói:

- Ta gọi là Triệu Thụy, hắn là đại ca của ta.

- Triệu huynh đệ chớ khách khí. Người có thể được Tiên thiên linh bảo quyền luyện đã định là người có phúc duyên vô hạn. Con đường tu luyện sau này của người cũng sẽ càng thêm bằng phẳng.

Lạc Hà đưa ánh mắt hâm mộ liếc nhìn Triệu Thụy một cái rồi lại nhìn sang Trương Hằng.

Thật ra mà nói thì hắn không phải nhìn Trương Hằng mà nhìn đóa Tuyết liên trong tay Trương Hằng.

- Tuyết Dung! cách xa chín năm. muội lại về tới nơi này. Chỉ là không nghĩ tới muội lại lấy bộ dáng này về gặp ta...

Trong mắt Lạc Hà tràn đầy vẻ phức tạp nhìn vào đóa tuyết liên trên tay Trương Hằng.

Đóa tuyết liên trên tay Trương Hằng run nhẹ mấy cái. hướng về Lạc Hà truyền tới một cỗ tinh thần dao động.

Lạc Hà dường như cũng có khả năng trao Đổi với nàng, sau một lúc mới thở dài một hơi.

- Không nghĩ tới muội cũng giống Ngưng Tuyết. đều gặp phải bất hạnh! Nhớ lại ngày đó. ta thật không nên truyền hai người ra khỏi động phủ.

Trương Hằng lắng lắng nghe, cảm giác quan hệ giữa Lạc Hà và hai cô gái trước mặt này quả không đơn giản. Càng khiến Trương Hằng giật mình chính là Lạc Hà lại có năng lực truyền hai người này ra khỏi Huyết Sát động phủ.

- Lạc Hà đại ca! trong tay huynh còn có Thiên Linh Dịch không? Không bằng để cho Tuyết Dung muội khôi phục nhân thân đi!

Lạc Ngưng Tuyết ở một bên nhắc nhở.

- Đáng tiếc trong tay ta đã không còn Thiên Linh Dịch nữa! Hai giọt lúc trước cũng là cơ duyên xảo hợp mới thu được ở trong Huyết Sát động phủ.

Trong mắt Lạc Hà hiện lên vẻ tiếc nuối.

Triệu Thụy nghi hoặc nói:

- Không có Thiên Linh Dịch thì không được sao? Lão nhân ta gặp lần trước. Hắn không dùng chút pháp lực gì nhưng có thể khiến Lạc sư tỷ khôi phục nhân thân.

- Thế ngoại cao nhân như vậy. ở giới này cũng khó gặp mấy người! Ta cũng chỉ là một tu sĩ Độ Kiếp Kỳ mà thôi...

Lạc Hà thở dài nói.

- Độ Kiếp Kỳ?

Trái tim Trương Hằng giật nảy lên. nhìn tên thư sinh trước mặt với vẻ không dám tin.

Những giai đoạn người tu chân phải trải qua là:

- Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan Kỳ, Nguyên Anh, Phần Thần, Hợp Thể, Độ Kiếp, Đại Thừa.

Một khi vượt qua Độ Kiếp Kỳ là đạt tới Đại Thừa Kỳ, hoàn toàn có thể trở thành tiên nhân trong truyền thuyết, từ đó thoát khỏi sinh tử luân hồi, đạt tới cảnh Giới vĩnh sinh bất tử.

Khi Trương Hằng còn ở Phương Vân Sơn, nhìn thấy Âu Dương lão tổ với tu vi Kim Đan Kỳ đã kinh hãi run rẩy. Giờ phút này hắn đối diện với tu sĩ Độ Kiếp Kỳ, trong lòng lập tức sinh ra một cổ kính sợ.

Trên con đường tu tiên, có thể đạt tới Nguyên Anh Kỳ đã là thiên tài thể gian hiếm có. về phần đạt tới Độ Kiếp Kỳ thì mấy vạn năm cũng khó gặp.

Theo cổ tịch truyền lưu ở Tam Tinh Vực, ngoại trừ Huyết Sát Thần Đế không rõ thực lực. trăm vạn năm qua, đạt tới Độ Kiếp Kỳ cũng Chỉ có mười mấy người, về phần phi thăng thành tiên nhân thì dường như chưa từng có ai.

Lịch sử tu chân trăm vạn năm qua, cũng Chỉ có mười mấy người đạt tới Độ Kiếp Kỳ. từ đó có thể thấy được thiên tư của người đàn ông nho nhã trước mặt này.

Đông Vân đại lục hiện tại cũng chưa hẳn có tu sĩ Độ Kiếp Kỳ thứ hai. về phần Tam Tinh Vực. tu sĩ có thực lực cao nhất dường như cũng mới là Phần Thần Kỳ.

- Tiền bối ngài nếu đã đạt tới Độ Kiếp Kỳ thì ở trong động phủ này không phải là vô địch sao?

Thần sắc Triệu Thụy kinh hãi hỏi.

- Hai người các ngươi cũng không phải là kẻ đầu đường xó chợ, thành tựu đạt được chỉ sợ cũng sẽ không thấp hơn ta. không cần lấy hai từ “tiền bối” để xưng hô.

Lạc Hà cười khê:

- Các ngươi gọi ta một tiếng “Lạc đạo hữu” là được rồi!

- Được!

Triệu Thụy cũng không từ chối, lập tức đồng ý.

Trương Hằng hơi sững sốt! Tu sĩ đỉnh cấp mà bình dị, gần gũi như Lạc Hà quá thật vô cùng hiếm có trong Tu Tiên Giới.

Đương nhiên, đây cũng liên quan tới tiềm lực của hai người Trương Hằng. Đặc biệt là Triệu Thụy, hẳn không ngờ đạt được bảo bối tối cao là Tiên thiên linh bảo. thành tựu sau này khẳng định vô cùng kinh nhân.

- Huyết Sát động phủ này có thể được xem là một không gian độc lập, cũng có được hệ thống pháp tắc riêng biệt. Loại tu sĩ đạt tới Độ Kiếp Kỳ như ta không thể ra tay với những tu sĩ tham gia thí luyện. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là những tu sĩ kia cũng không trêu chọc ta.

Trương Hằng đột nhiên nhớ tới quy định khi tiến nhập động phủ. Mỗi tu sĩ tham gia thí luyện đều phải lấy được ba Huyết Sát ấn ký, nếu không sẽ vĩnh viễn ở lại trong động phủ.

- Lạc đạo hữu cũng là tu sĩ tham gia thí luyện trước đây sao?

Trương Hằng không khỏi hỏi.

Lạc Hà gật đầu nói:

- Không sai. ta từng là một gã tu sĩ Luyện Khí Kỳ của Sở Quốc Tiên Nho Trai, may mắn tham gia một Lần thí luyện, lúc ấy cũng Chỉ có đồng môn một phái chúng ta tiến vào. Trong động phủ cũng không có yêu thú gì. Sau khi Lạc Hà ta tiến vào động phủ. không đành lòng giết hại đệ tử đồng môn nên Mới phái lưu lại đây.

- Sở Quốc Tiên Nho Trai? Động phủ không phải là ở Phương Vân Sơn sao?

Trương Hằng kinh ngạc hỏi.

Lạc Hà hơi trầm ngâm một lúc rồi nói:

- Động phủ này cũng không phải cố định. Trong mấy ngàn năm tu luyện nơi này, ta từng gặp rất nhiều tu sĩ của các môn phái khác nhau tiến vào. Bình thường cứ cách trăm năm sẽ có một đám tu sĩ tiến vào. Nhưng đôi khi, có tới ngàn năm cũng không thấy có ai vào.

Trương Hằng giật mình, ba môn phái của Phương Vân Sơn cũng Mới chỉ phát hiện Huyết Sát động phủ này trong mấy trăm năm qua. Mà thời gian lập phái của Phương Vân Sơn cũng đã tới gần ngàn năm. Có thể nói mở ra Huyết Sát động phủ mới chỉ xuất hiện ở Phương Vân Sơn trong mấy trăm năm qua mà thôi.

- Động phủ này nếu có hệ thống pháp tắc của chính mình, bản thân Lạc đạo hữu cũng không thể đi ra thì làm sao có thể truyền Lạc sư muội và Ninh sư muội ra ngoài được?!

Trương Hằng lập tức nói ra nghi vấn trong lòng.

- Đây là bởi vì sự tồn tại của thiên kiếp!

Lạc Hà thở dài một tiếng.

- Thiên kiếp?

Trương Hằng hơi sửng sốt. Lạc Hà đạt tới Độ Kiếp Kỳ quá thực phải đối mặt với Thiên kiếp.

Tuy nhiên, đối với những tu sĩ bậc thấp như Trương Hằng mà nói thì Thiên kiếp là chuyện quá xa vời.

- Cái này có quan hệ như thế nào với Thiên kiếp?

Triệu Thụy khó hiểu hỏi.

- Tu sĩ Độ Kiếp Kỳ tổng cộng phải trải qua bốn Lần Thiên kiếp phần làm Sơ kiếp, Tiểu kiếp, Trung kiếp và Đại kiếp! Uy lực bốn Lần Thiên kiếp này tăng dần. Mà ta hiện đã hữu kinh vô hiểm vượt qua ba lượt Thiên kiếp.

Lạc Hà hơi dừng một chút.

- Huyết Sát động phủ này tuy rằng tự có một hệ thống pháp tắc nhưng không thoát khỏi quy định của thiên địa quý tắc. Mỗi lần Thiên kiếp xuất hiện, hệ thống pháp tắc của động phủ lại xuất hiện một khe hở ngắn ngủi. Khi ta bị Thiên kiếp tập trung thì không thể rời đi, nhưng ta có thể tiêu hao một ít pháp lực đưa một người ra ngoài động phủ. Hai lần Độ Kiếp trước, ta lần lượt đã đưa Tuyết Dung và Ngưng Tuyết ra khỏi động phủ.

Lạc Hà tự giễu cười:

- Không nghĩ tới bọn họ lại gặp được bất trắc như thế ở ngoài động phủ.

Trương Hằng hơi thở phào một hơi. Không ngờ Lạc Hà lại có thể thông qua phương thức này để truyền người khác ra khỏi động phủ. Chỉ sợ ngay cả Huyết Sát Thần Đế cũng không thể suy tính tới điểm này.

Một tu sĩ tiến vào động phủ, tâm địa thiện lương, không đành lòng giết người, đạt tới Độ Kiếp Kỳ mà không ai có thể đạt tới.

- Đường đạo hữu! cảm tạ người dẫn Tuyết Dung về"lời này, mời người giao nàng cho ta.

Lạc Hà ôn hòa cười, khẽ đưa tay ra.

.... Vu

Trong lòng Trương Hằng có chút do dự. Hắn hoàn toàn có thể không giao đóa tuyết liên cho Lạc Hà. Tuy rằng thực lực của Lạc Hà đạt tới Độ Kiếp Kỳ nhưng là ở trong Huyết Sát động phủ. Hắn không thể ra tay với Trương Hằng.

Đóa tuyết liên này cũng có ơn cứu mạng Trương Hằng. Hơn nữa có được sự trợ giúp rất lớn đối với hắn. Nếu phải giao ra thì Trương Hằng quá thật không nguyện ý.

- Đường đạo hữu có chỗ nào khó xử sao?

Thấy Trương Hằng dường như không muốn giao ra đóa Tuyết liên. Lạc Hà khẽ cau mày.

Trương Hằng vừa chuẩn bị lên tiếng thì đóa tuyết liên trong tay hắn rung động mấy cái. truyền tới Lạc Hà một Cổ tinh thần dao động.

Lạc Hà trầm mặc, cuối cùng ánh mắt phức tạp nhìn Trương Hằng khá lâu rồi mới thản nhiên nói:

- Đường đạo hữu sau này phải chiếu cố Tuyết Dung thật tốt! Nàng là một cô gái rất thiện lương!

Trương Hằng hơi sửng sốt. Ninh Tuyết Dung này dường như nguyện ý đi theo bên mình. Đây là vì sao?

Đúng lúc này, trong thiên địa sinh, ra một cỗ rung động đặc thù, thiên uy lẫm lẫm buông xuống khu vực này.

Thần sắc Lạc Hà đại biến:

- Thiên kiếp!?

Trong mấy người, Chỉ có Lạc Hà là đạt tới ĐỘ Kiếp Kỳ.

Hơn nữa. Lần này hắn lại gặp phải một Lần độ kiếp cuối cùng.

Thành sẽ vũ hóa phi thăng, bại sẽ hồn phi phách tán, không chỗ nương thân.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

96. Chương 96: Thiên Kiếp.

- Đây là lần Thiên kiếp cuối cùng của ta, nếu các người có hứng thú thì có thể cùng ra xem.

Thần sắc Lạc Hà khôi phục lại vẻ bình tĩnh, dường như cũng không đặt lần Thiên kiếp có quan hệ trực tiếp tới sinh mệnh của mình vào trong mắt.

- Lạc đại ca! Huynh có thể vượt qua lần Thiên kiếp này không?

Lạc Ngưng Tuyết có chút lo lắng nói.

Ninh Tuyết Dung biến thành đóa tuyết liên trên tay Trương Hằng cũng khẽ run lên, dường như lo lắng cho Lạc Hà.

Lạc Hà cười ha hả, vẻ mặt tự tin nói:

- Ta tuyệt đối nắm chắc có thể vượt qua lần Thiên kiếp này!

- Tuyệt đối nắm chắc?!

Trương Hằng không khỏi đưa ánh mắt hoài nghi nhìn sang Lạc Hà.

Lịch sử trăm vạn năm tu chân, gần như không ai thành công vượt qua Độ Kiếp Kỳ. Mặc dù là mười mấy tuyệt thế thiên tài không nhiều lắm, sau khi đạt tới Độ Kiếp Kỳ thì cũng không thể tiến thêm một bước nữa.

Theo sách cổ ghi lại, xác suất thành công độ kiếp cũng chỉ chừng một phần trăm mà thôi.

Nói cách khác, trong một trăm gã tu sĩ Độ Kiếp Kỳ cũng Chỉ có một người thành công độ kiếp.

Cho dù Độ Kiếp giả thành công binh giải, tránh thoát khỏi tình cảnh hồn phi phách tán, Thiên kiếp còn đáng sợ ở chỗ có thể lưu lại bóng ma, trở thành tâm ma, ảnh hưởng tới lần độ kiếp tiếp theo.

Cho nên, lần độ kiếp thứ hai, xác suất thành công lại càng thấp.

Hơn nữa. tại thời điểm binh giải. Thiên kiếp còn có thể tập trung Nguyên Anh của người, xác suất thành công binh giải cũng không tới một phần mười.

Thiên kiếp là một con đường đi tới diệt vong, một đi không trở lại.

Giờ phút này, giọng điệu của Lạc Hà tràn ngập tự tin. khiến người ta kính nể!

E rằng Chỉ có ôm tâm Lý tự tin như thế. tỷ lệ thành công độ kiếp mới được gia tăng.

Hai người Trương Hằng tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như thế này. Người bình thường tuyệt đối không thể có cơ hội dễ dàng quan sát việc độ kiếp. Toàn bộ Đông Vãn Đại Lục, mấy vạn năm mới xuất hiện một tu sĩ Độ Kiếp Kỳ.

Lạc Hà đạp từng bước vững vàng, trên mặt tràn đầy tự tin không nhanh không chậm đi tới giữa sân.

Mấy người Trương Hằng đứng cạnh phòng, yên lặng nhìn Lạc Hà đang khoan tay đứng thẳng giữa sân.

Cổ uy áp tới từ trong thiên địa đã ngày càng rõ ràng, toàn bộ linh khí trong Huyết Sát động phủ đều nổi sóng kinh khủng. Dưới tình huống này, tu sĩ bậc thấp nếu muốn thi triển pháp thuật đều vô cùng khó khăn.

Không gian trên Huyết Sát động phủ đột nhiên mở ra một động khẩu màu đen. Giờ phút này. pháp tắc vận chuyển phiên thiên địa này dường như xuất hiện sơ hở rất lớn.

Từ động khẩu này phát ra một cỗ khí thế hùng hồn, trực tiếp tập trung vào Lạc Hà.

Dưới tình huống này, Lạc Hà dường như trở thành một con thuyền nhỏ trong bão táp, bất cứ lúc nào cũng có thể bị hủy diệt.

Đối mặt với lực lượng vô cùng mệnh mông trong thiên địa, mặc kệ là phạm nhân hay người tu tiên đều cảm thấy thật bé nhỏ.

Mặc dù, uy áp của thiên địa cũng chỉ nhằm vào Lạc Hà nhưng những người bên cạnh cũng cảm thấy rất khó thở, ngay cả linh hồn không tự chủ được phải run rẩy.

Đáy lòng Trương Hằng không sinh ra nổi ý niệm chống cự. Thiên địa uy áp khiến hắn vô cùng khó chịu, trong lòng như bị cự thạch nặng hàng vạn tấn đè ép.

Thật khó có thể tượng tượng, Lạc Hà đang ở chính giữa bão táp. phải chịu đựng áp lực như thế nào?!

Lạc Hà nhắm chặt hai mắt. sự tàn phá kinh khủng bởi uy áp thiên địa dường như không liên quan gì tới hắn vậy!

Động khẩu tối đen giữa bầu trời đột nhiên phát sinh, biến hóa. hóa thành những đám mây màu xám. thông thả áp xuống đầu Lạc Hà.

Chi—

Từ trên đám mây mang theo lực lượng Thiên kiếp khổng lồ. hàng vạn vạn đạo lôi điện màu tím không ngừng lóe lên.

Mỗi đạo lôi điện màu tím trên đám mây đều ẩn chứa uy lực khủng bố. Dù là đạo yếu nhất rơi xuống, tuyệt đối có thể giết chết tu sĩ Nguyên Anh KỶ.

Sắc mặt Trương Hằng có chút trắng bệch, không ngờ rằng tu Sĩ ĐỘ Kiếp Kỳ phải đối mặt với Thiên kiếp khủng bố như vậy. Không biết ba Lần Thiên kiếp trước, Lạc Hà này vượt qua như thế nào?!

Khó trách trong lịch sử trăm vạn năm tu chân, gần như không ai có thể thành công phi thăng.

Theo kiếp vân buông xuống, bóng ma khổng lồ buông xuống khu vực này. cũng đè nén cả những người đứng quan khán.

Kiếp vân chẳng mấy chốc đã áp ngay trên đầu Lạc Hà, tập trung gắt gao lấy hắn. Dưới tình huống này, người độ kiếp không thể sử dụng bất cứ pháp thuật nào.

Lạc Hà rốt cục mở mắt. hai tay vẫn chấp sau lưng, lẳng lặng nhìn kiếp vân trên bầu trời, thì thào lẩm bẩm:

- So với tưởng tượng của ta thì còn mạnh hơn...

Chi—

Ầm

Vài đạo lôi điện màu tím đánh xuống, trong đó có một đạo lôi điện rất nhỏ đánh về phía đầu Lạc Hà.

Lạc Hà không hề có ý tứ né tránh, vươn một đầu ngón tay ra, nhẹ nhàng điểm lên bầu trời.

Thanh quang chói mắt ngưng tụ trên ngón tay của hắn.

Xuy—

Đạo lôi điện màu tím này cứ vậy bị Lạc Hà triệt tiêu.

Ngay sau đó. càng có nhiều lôi điện đánh về phía Lạc Hà, mặt đất bị đánh thành một cái hố sâu không thấy đáy.

Lạc Hà vẫn thoải mái huy động ngón tay, từng Lần một ngăn cản những đạo lôi điện kia, vô cùng uyển chuyển như một khối đã bất động trong màn mưa.

Lôi điện đánh xuống như một trận mưa nhỏ rốt cục tiêu tan, tử quang chói mắt vẫn không ngừng lóe lên trên tầng mây xám.

Không còn lôi điện đánh xuống, thiên địa dường như khôi phục yên bình.

Nhưng giờ khắc này. tất cả mọi người đều cảm nhận được không khí đang càng lúc càng áp bức.

Thiên kiếp chân chính sắp bắt đầu.

Chi—

Lôi điện màu tím không ngừng hội tụ trong kiếp vân một đạo lôi điện lớn như ngón tay cái được hình thành trong kiếp vân.

Trên mặt Lạc Hà cũng lộ ra vẻ ngưng trọng, dường như đã cảm nhận được uy lực chân chính ẩn chứa trong đạo lôi điện này.

Rốt cục. đạo lôi điện màu tím buông xuống.

Thời gian dường như chậm lại vô số Lần, lôi điện màu tím như vô cùng thông thả đánh xuống Lạc Hà.

Lạc Hà và đạo lôi điện này dường như lạc vào một phiên không gian khác, động tác của hai phương trở nên vô cùng thông thả. Pháp quyết trong tay Lạc Hà hiện ra rõ ràng trong mắt mọi người.

Trương Hằng cảm giác như mình đang xem một pha quay chậm, trong lòng sinh ra một cảm giác vô cùng quái dị.

Lôi điện màu tím thông thả hạ xuống. Lạc Hà chậm rãi đánh ra pháp quyết. trên hai ngón tay hắn hình thành hai đạo lốc xoáy màu xanh không ngừng xoay tròn.

Ngay khi đạo lôi điện sắp đánh xuống đỉnh đầu hắn, Lạc Hà gộp hai vòng xoáy màu xanh này lại với nhau.

Ầm!

Sau khi hai đạo lốc xoáy dung hợp thành một, một mảnh gió lốc màu xanh thật lớn nổi lên. Đạo lôi điện màu tím kia khi dung phải cơn gió lốc này tốc độ lập tức giảm nhiều, nhưng vẫn đang không ngừng rơi xuống.

Lạc Hà không dừng lại, hai tay lại nhẹ nhàng vũ động cơn gió lốc này, hình thành thêm một lốc xoáy càng khổng lồ hơn nữa trên đỉnh đầu mình.

Tốc độ đạo lôi điện màu tím này giảm xuống vài phần thể tích cũng nhỏ đi nhiều.

Cuối cùng, đạo lôi điện màu tím vẫn bị lốc xoáy hình xoắn ốc màu xanh kia triệt tiêu.

Kiếp vân trên bầu trời lại bắt đầu không ngừng lóe ra tử quang, một đạo lôi điện màu tím Mới đang không ngừng được ngưng tụ.

Lạc Hà không ngừng duy trì lốc xoáy hình xoắn ốc trên đỉnh đầu. khiến nó không ngừng lớn mạnh để ứng phó với đạo thiên lôi còn cường đại hơn phía sau.

Rầm-

Lần này, trên bầu trời không ngờ buông xuống hai đạo lôi điện màu tím, mạnh mẽ đánh xuống cơn lốc xoáy hình xoắn ốc màu xanh trên đỉnh đầu Lạc Hà.

Hai tay Lạc Hà không ngừng đánh ra từng đạo lưu quang màu xanh, để vòng phòng hộ của mình không bị đánh tan.

Đạo thiên lôi thứ hai cũng bị Lạc Hà ngăn chặn.

Rất nhanh, đạo thiên lôi thứ ba buông xuống.

Ba đạo lôi điện màu tím gần như cùng lúc đánh xuống.

Rầm

Lưu quang màu xanh trên đỉnh đầu Lạc Hà nhanh chóng bị đánh tan.

Mắt thấy thiên lôi sẽ nhanh chóng đánh lên người Lạc Hà thì một tấm chắn có khí tức và phong cách cổ xưa xuất hiện trên đỉnh đầu Lạc Hà.

Toàn thân tấm chắn này xuất hiện lưu chuyển vàng sáng màu tím đen. bên ngoài có một quang sáng bao phủ.

Thiên lôi từ trên đánh xuống tấm chắn chỉ tạo nên từng đạo gợn sóng, qua một lúc lâu cũng biến mất.

Trương Hằng âm thầm suy tư, xem ra thứ Lạc Hà sử dụng chính là một kiện thông linh pháp bảo.

Theo sau, đạo thiên lôi thứ tư nhanh chóng buông xuống.

Mỗi một lần, thiên kiếp lại có thêm một đạo thiên lôi. tốc độ đánh xuống cũng càng lúc càng nhanh.

Khi đạo thiên kiếp thứ năm đánh xuống. Lạc Hà lại tế ra một kiện thông linh pháp bảo thuộc loại phi kiếm, giải trừ nguy hiểm.

Khi đạo thiên lôi thứ bảy buông xuống, trên người Lạc Hà lại nổi lên một bộ áo giáp lóe ra ánh sáng màu trắng chói mắt. Đây chính là một kiện thông linh pháp bảo phòng ngự.

Khi thiên kiếp Lần thứ tám đánh xuống với tám đạo thiên lôi, mấy món pháp bảo cao nhất cũng dao động không ngừng, tấm chắn màu đen thậm chí bị rạn một đường rất nhỏ.

sắc mặt Lạc Hà tái nhợt, phun ra một búng máu. thân thể cũng suy yếu vô cùng.

Hắn đã bị trọng thương.

- Lạc đại ca!

Trên mặt Lạc Ngưng Tuyết không ngờ xuất hiện vài giọt nước mắt, trong mắt cũng tràn đầy lo lắng.

Trương Hằng cảm giác đóa Tuyết liên trong tay mình cũng khẽ rung động, truyền ra tinh thần dao động vô cùng lo lắng.

Nhưng điều bất ngờ chính là đạo thiên kiếp thứ chín nổi lên với tốc độ vô cùng thông thả, chùng qua mười mấy lần hô hấp mới xuất hiện.

Kiếp vùn trên bầu trời không ngừng quay cuồng, phát ra tiếng sấm ầm ầm. Toàn bộ thiên địa cũng không ngừng rung chuyển dường như ngày tận thế bùng nổ.

Đạo thiên lôi thứ chín rốt cục hình thành.

Trương Hằng ngẩng đầu lên, lập tức hít sâu một hơi lạnh khí. Lần này không phải là chín đạo thiên lôi đánh xuống mà là chín lần chín tám mươi một đạo.

Tám mươi một đạo thiên lôi? Ai có thể kháng cự?!

Cho dù tiên nhân hạ thế cũng chưa chắc đón đỡ được nhiều đạo thiên lôi như vậy!

Lạc Hà thu hồi tất cả pháp bảo vào trong cơ thể. nhìn lên tám mươi một đạo thiên lôi sắp bùng nổ, trên mặt mang theo vài tia miễn cưỡng.

- Không nghĩ tới ngay cả Lôi Sát Thiên La Kiếp hiểm thấy mà ta cũng gặp phải...

Xem ra, lần thiên kiếp này Lạc Hà không phải gặp thiên kiếp bình thường.

Trương Hằng cũng không biết Lôi Sát Thiên La Kiếp là như thế nào nhưng cũng hiểu được vận khí của Lạc Hà cực kém!

Lạc Hà không từ bỏ kháng cự, nhìn mấy người Trương Hằng nói:

- Lôi Sát Thiên La Kiếp gần như không thể vượt qua. Ta Chỉ có thể bình giải hết sức mà thôi, dù tỷ lệ chỉ là một phần mười...

- Ngưng Tuyết! Tuyết Dung! Các muội phải sống thật tốt. những gì đã qua hãy để chúng tan biến...

Ánh mắt Lạc Hà lộ ra tình cảm sâu đậm. đặc biệt khi nhìn vào đóa tuyết liên trong tay Trương Hằng lại lộ ra sự bất đắc dĩ sâu sắc.

- Lạc đại ca...

Thân thể mềm mại của Lạc Ngưng Tuyết vô lực. ngã xuống mặt đất. mặt ngọc tràn đầy nước mắt.

Trương Hằng cũng bị tình cảm của Lạc Hà khiến cho cảm động, trong lòng thậm chí sinh ra ý nghĩ giúp đỡ đối phương. Tiếc rằng hắn cũng chỉ là một tu sĩ bậc thấp nên đành bất lực mà thôi.

Nhưng đúng lúc này. trong đầu hắn lại truyền ra một cỗ dao động kỳ lạ.

“Sao vậy!?”

Trương Hằng chăm chú vào đóa Hư Không Hỏa Diễm trong thức hải đang nóng lòng muốn thử. Theo bản năng, Trương Hằng lật tay lên. Hư Không Hỏa Diễm liền nổi lên, ở trung tâm đoàn Hư Không Hỏa Diễm, tia chớp màu đen kia tản mát ra một cỗ dao động đặc biệt.

Lập tức tám mươi một đạo thiên lôi đang hình thành trên bầu trời đều trở nên yên lặng. Ánh sáng màu tím trên kiếp vùn khổng lồ kia cũng trở nên ảm đạm.

Thậm chí, kiếp vùn cũng hơi run rẩy, dường như gặp phải sự việc gì rất đáng sợ.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Diễm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

97. Chương 97: Thiên Kiếp Có Uy Lực Yếu Nhất Trong Lịch Sử.

Đoàn Hư Không Hỏa Diễm lẳng lẳng bập bùng trên lòng bàn tay Trương Hằng. tia chớp màu đen ở trung tâm ngọn lửa có dấu hiệu hơi chớp động, một cổ dao động đặc biệt truyền vào thiên địa.

Tám mươi một đạo thiên lôi màu tím ngưng trệ bất động, dường như không dám dễ dàng đánh xuống.

Kiếp vân trên bầu trời như có Linh tính, hơi hơi run rẩy.

Mọi người đều ngẩn cả ra.

- Cái này?

Lạc Hà trợn mắt há mồm nhìn kiếp vân trên bầu trời.

Trương Hằng không dám tin nhìn đoàn Hư Không Hỏa Diễm trong lòng bàn tay mình.

“Hết thấy đều do nó sao?!”

Trương Hằng sửng sồ.

Dường như hiểu được tâm tư Trương Hằng. Hư Không Hỏa Diễm truyền ra một cỗ ý tứ tới Trương Hằng, như muốn tranh công.

Dung hợp thần thức vào Hư Không Hỏa Diễm. Trương Hằng lập tức sinh ra một loại ảo giác như có thể nắm được thiên địa trong tay.

Lạc Hà nhanh chóng phát hiện vẻ dị thường của Trương Hằng, thần thức đảo qua đoàn Hư Không Hỏa Diễm trong tay hắn.

- Đây... Đây là ...

Lạc Hà lộ ra vẻ khiếp sợ.

Ánh mắt hắn ngưng trọng nhìn vào hình ảnh tia chớp màu đen ở giữa tâm đoàn Hư Không Hỏa Diễm.

Trương Hằng thật ra biết được hình ảnh tia chớp màu đen này, tàn phiến thần bí kia gọi nó là Bất Diệt Ấn Ký.

- Lạc đạo hữu biết thứ này là gì sao?

Trương Hằng thấy kiếp vân trên bầu trời dường như không dám mạnh động, liền hỏi Lạc Hà.

Lạc Hà lắc đầu nói:

- Ta không biết vật này. nhưng ta cảm giác nó còn đáng sợ hơn cả thiên kiếp!

So với thiên kiếp càng đáng sợ hơn?! Sự thật như vậy chỉ cần nhìn phản ứng của kiếp vân trên bầu trời là biết.

Hư Không Hỏa Diễm lại truyền tới Trương Hằng một cỗ tinh thần dao động, kỳ lạ chính là Trương Hằng có thể hiểu được ý tứ của nó.

- Ta có thể khiến kiếp vân trên bầu trời tiêu tan!

Trương Hằng nói với Lạc Hà.

- Thật vậy sao?!

Ánh mắt Lạc Hà lộ ra vẻ sợ hãi và vui mừng.

Lạc Ngưng Tuyết lập tức đi tới trước mặt Trương Hằng. hai tay nắm lấy ống tay áo hắn:

- Cầu xin người! Hãy cứu Lạc đại ca một mạng...

Trương Hằng nhướng mày, đẩy nàng ra, nói thần sắc lãnh đạm:

- Có cứu hay không là việc của ta. người không cần xen vào!

- Đại ca! Huynh giúp hần đi!

Triệu Thụy cũng thỉnh cầu.

Về mặt Trương Hằng hơi dịu đi một chút rồi nói:

- Có thể khiến một vị tiên nhân dẫn sinh, Đường mỗi tự nhiên sẽ không khoan tay đứng nhìn.

Lạc Hà vui mừng nói:

- Chỉ cần có thể vượt qua kiếp nạn này. Lạc Hà ta từ nay về sau thiếu người một nhân tình.

Trương Hằng âm thầm gật đầu. Nếu Lạc Hà đã đưa ra hứa hẹn thì mục đích của hần cũng đã đạt được.

Một khi Lạc Hà vượt qua kiếp nạn này. có thể đạt tới Đại Thừa Kỳ. phỏng chừng đã là nhân vật vô địch ở toàn bộ Đông Vân Đại Lục.

- Được! Ta sẽ khiến kiếp vân tiêu tan!

Ánh mắt Trương Hằng nhìn lên kiếp vân trên bầu trời.

- Chờ một chút!

Lạc Hà đột nhiên ngăn cản hành động tiếp theo của Trương Hằng.

- Lạc đạo hữu có gì chỉ giáo?

Khóe miệng Trương Hằng nổi lên một nụ cười thần nhiên.

- Người có thể khiến thiên kiếp này khôi phục lại trạng thái bình thường được không! Ta sợ khi đạo hữu rời đi thì nó lại đánh xuống.

Lạc Hà giải thích.

Trương Hằng và Hư Không Hỏa Diễm trao đổi một chút rồi nói:

- Được!

Lạc Hà lộ ra thần sắc vui mừng nói:

- Làm phiên đạo hữu vậy!

Dưới thần thức phản phó của Trương Hằng. Hư Không Hỏa Diễm nhanh chóng lao lên bầu trời.

Mục tiêu của nó chính là kiếp vân.

Hư—

Hư Không Hỏa Diễm bay tới trước mặt kiếp vân.

Kiếp vân màu xám lập tức trở nên run rẩy, mãi lâu sau nó Mới yên tĩnh lại.

- Chi---

Tám mươi một đạo thiên lôi vừa ngưng tụ dần biến mất. uy áp trên bầu trời cũng giảm xuống vài phần.

Tất cả mọi người nơi này đều thở phào một hơi nhẹ nhõm. Uy áp của tám mươi một đạo thiên lôi thật sự quá đáng sợ. Lạc Hà với Độ Kiếp Kỳ khẳng định không thể vượt qua được kiếp nạn này.

Kiếp vân trên bầu trời lại bắt đầu nổi lên thiên lôi Mới, chỉ một chốc lát đã sinh, ra chín đạo thiên lôi.

Chín đạo thiên lôi này so với mấy đạo thiên lôi trước đó đều không mạnh hơn thậm chí còn nhỏ yếu hơn rất nhiều.

Lác đác, chín đạo thiên lôi hữu khí vô lực mới dần hạ xuống.

Lạc Hà đứng trên mặt đất cũng thấy sững sốt, không nghĩ tới Cửu Luân Thiên Kiếp lại yếu nhược đến vậy!

Cũng không dám chậm trễ. Lạc Hà lại tế ra vài kiện thông linh pháp bảo trong cơ thể.

Rầm

Chín đạo tử lô được Lạc Hà hữu kinh vô hiểm vượt qua.

Vẻ mặt Trương Hằng tươi cười. Thiên kiếp này rõ ràng hoàn toàn đã được giảm nhẹ. chỉ sợ trong lịch sử cũng chưa từng có Lần Đại kiếp nào yếu nhược như lần này!

Sau khi xong Cửu Luân Thiên Lô. Lạc Hà khoan chân ngồi trên mặt đất, cùng đợi một cửa tối hậu của thiên lô.

Trương Hằng biết rằng cửa cuối cùng này không phải là lô kiếp mà là tâm ma kiếp.

Chỉ thấy ngọn lửa màu tím nhanh chóng nổi lên trên kiếp vân.

Bản thân những ngọn lửa này dường như không ẩn chứa thuộc tính nhiệt độ cao, mà lại giống như âm hồn chậm rãi buông xuống, hoàn toàn bao phủ lấy toàn thân Lạc Hà.

Lập tức mọi người không còn nhìn thấy thân hình Lạc Hà được nữa, trong tầm mắt chỉ là một mảnh ngọn lửa màu tím.

Ngọn lửa không có âm thanh gì, chỉ còn một sự yên tĩnh đáng sợ.

Xoát! Ngọn lửa màu tím đột nhiên tiêu biến, lộ ra thân ảnh Lạc Hà.

Những người ở nơi này cũng không sửng sốt. Không ai nghĩ rằng tâm ma kiếp đã trôi qua nhanh thế.

Lạc Hà chậm rãi mở hai mắt ra. trên mặt mang theo vẻ tang thương cô đơn dường như chỉ trong nháy mắt kia, hắn đã trải qua trăm năm. ngàn năm hồng trần thế tục!

Một giọt lệ từ trong mắt hắn chảy xuống.

- Lạc đại ca...

Lạc Ngưng Tuyết kinh hỷ hô lên.

Trong lòng Trương Hằng cũng rất tò mò. Dưới ngọn lửa màu tím kia, Lạc Hà rốt cục đã trải qua những chuyện gì, không ngờ khiến hấn xúc động như thế!

Qua một hồi lâu, vẻ tang thương bề dẫu trên mặt Lạc Hà biến mất. trong mắt hấn lại hiển lộ một tia minh ngộ.

Thời khắc này, khí tức toàn thân hấn đã xảy ra biến hóa về chất.

Trương Hằng có một loại cảm giác kỳ lạ. Lạc Hà đứng trước mặt hấn dường như đã siêu thoát phạm trù con người, đạt tới bán tiên thân.

Kiếp vân trên bầu trời đột nhiên đánh ra một tiêu chí tia chớp màu tím, trực tiếp tiến vào thân thể Lạc Hà.

Theo sau, kiếp vân cuộn cuộn hóa thành một động khẩu tối đen như mực, biến mất trên bầu trời Huyết Sát động phủ.

Uy áp kinh thiên trong thiên địa cũng toàn bộ biến mất.

Lạc Hà đứng tại chỗ hồi lâu. sau đó dùng một đôi mắt trong suốt, linh hoạt nhìn mọi người. Cuối cùng, ánh mắt hấn dừng lại trên người Trương Hằng.

- May có đạo hữu trợ giúp. Lạc Hà ta mới có thể thành công vượt qua kiếp nạn này! Lạc Hà xin cảm tạ!

Nói tới đây, Lạc Hà không ngờ quỳ xuống lạy một lạy. trong mắt lóe lên sự cảm kích.

Trương Hằng cũng bị hành động của Lạc Hà làm cho hoảng sợ. Giờ phút này, Lạc Hà đã tấn chức làm bán tiên, không ngờ lại quỳ xuống bái lạy Trương Hằng.

- Lạc đạo hữu! Mau mau đứng lên đi! Có thể khiến một vị tiên nhân dẫn sinh ở thế Giới này cũng chính là vinh dự của Đường môn.

Lạc Hà đứng dậy. hướng Trương Hằng nói lời cảm ơn:

- Đối với Đường đạo hữu mà nói những gì người làm chỉ là hành động nhắc tay nhưng đối với Lạc Hà mà nói lại có ân như tái sinh cốt nhục.

Nếu không có Trương Hằng trợ giúp, Lạc Hà không chỉ không thành tiên mà ngay cả mạng cũng khó có thể đảm bảo. Nói Trương Hằng là người tái tạo cốt nhục cho hắn cũng có chút không đủ.

Trương Hằng âm thầm gật đầu, Lạc Hà này thật ra là một người thông tình đạt lý. bản thân hắn cũng không sai khi cứu hắn một mạng.

Lạc Hà đột nhiên ngẩng đầu nhìn lên bầu trời Huyết Sát động phủ. Trên trán hắn mơ hồ có một ấn ký tia chớp màu tím, toàn thân tản mát ra một cỗ khí tức đặc biệt.

Trương Hằng cũng chú ý tới ấn ký trên trán Lạc Hà, không biết hành động lúc này của hắn là có mục đích gì.

Một lúc sau, ấn ký trên trán Lạc Hà biến mất. tươi cười nói:

- Sau khi tiến vào Đại Thừa Kỳ. ta đã có thể nắm chắc hệ thống pháp tắc của Huyết Sát động phủ rồi! Không lâu nữa. ta đã có thể rời khỏi đây.

Trong lòng Trương Hằng không khỏi nổi lên sóng lớn. Khi mà vị tu sĩ Đại Thừa Kỳ Lạc Hà này bước vào Đông Vân Đại Lục. không biết sẽ sinh ra phong ba Như thế nào nữa!?

Nếu Lạc Hà có dã tâm, chỉ sợ toàn bộ Tam Tinh Vực cũng có thể bị hắn thống trị.

- Người còn thời gian bao lâu nữa thì phi thăng?

Trương Hằng không khỏi hỏi.

Lạc Hà hơi trầm ngâm một chút mới nói:

- Ngắn thì hai, ba năm. lâu thì mấy chục năm. Trong thời gian này, ta còn phải đi Sở Quốc xử lý mấy chuyện thế tục.

Đột nhiên Trương Hằng đột nhiên nhớ tới Tử Cực Ấn trên người mình, đây chính là do Âu Dương lão tổ đánh lên người mình. Với tu vi của Lạc Hà. chút việc này Khẳng định không thể làm khó được hắn.

- Lạc đạo hữu! trên người ta có một đạo Ấn kỳ đặc thù. là do một tu sĩ Kim Đan Kỳ lưu lại. mục đích để cảm ứng vị trí của ta...

Lạc Hà tùy ý liếc nhìn Trương Hằng một cái. cười khê nói:

- Trên người người sợ rằng không Chỉ có một đạo ấn ký thôi đâu!

Trương Hằng sửng sốt. chẳng lẽ ngoài Tử Cực Ấn ra, trên người mình còn có ấn ký truy tung nào khác sao?!

Cái này là do ai lưu lại?!

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

98. Chương 98: Tuyệt Liên Tổ Thế.

Ngón tay Lạc Hà nhẹ nhàng điểm về phía thân mình Trương Hằng. Trong hư không, thanh quang lóe lên. hai quang điểm vô cùng nhỏ từ trong cơ thể Trương Hằng bị kéo ra.

Hai quang điểm này phần biệt là màu tím và màu xám, trên đó gần như không có Linh khí dao động, thuộc tính cũng vô cùng quái dị.

Lạc Hà nhẹ nhàng thở ra một hơi. đạo quang điểm màu tím kia biến mất trước mặt Trương Hằng.

- Ấn ký này coi như cao minh, có thể là do tu sĩ Kim Đan KỲ lưu lại.

Lạc Hà nhẹ nhàng nói.

Trương Hằng âm thầm gật đầu, quang điểm màu tím này khẳng định là Tử Cực Ấn do Âu Dương lão tổ lưu lại. Lạc Hà không hổ là tu sĩ Đại Thừa Kỳ, chỉ liếc mắt đã nhận ra.

Ngón tay Lạc Hà bắn ra, đạo quang điểm màu xám kia cũng biến mất.

- Đạo ấn ký này đại khái do một tu sĩ Nguyên Anh KỲ lưu lại.

Chỉ giờ tay nhắc chân, Lạc Hà đã tiêu trừ hai cái họa ngầm cho Trương Hằng.

Trương Hằng có chút kỳ quái. Là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ nào lưu lại ấn ký truy tung trong cơ thể mình?! Bản thân hắn dường như chưa từng có quan hệ với tu sĩ Nguyên Anh Kỳ nào.

Lạc Hà lại cười nói:

- Trong cơ thể người dường như có một loại độc cò. có muốn ta giúp người tiện tại hóa giải không?

- Phệ Hồn Cỏ?

Trong lòng Trương Hằng khê động.

Có tu sĩ Đại Thừa Kỳ ra tay. Trương Hằng đương nhiên sẽ không phản đối.

Sau khi được Trương Hằng đồng ý, ngón tay Lạc Hà lại điểm nhẹ. Phệ Hồn cỏ được bọc trong một màng mỏng đặc biệt ở trong cơ thể Trương Hằng được kéo ra bên ngoài.

Phệ Hồn Cỏ bên trong lập tức bùng tỉnh, phá vỡ tấm màng mỏng bay về phía Lạc Hà.

Lạc Hà cũng không hề động. Phệ Hồn Cỏ kia vừa Mới tới gần người hắn đã bị một cỗ lực lượng vô hình nghiền nát.

- Thứ này dường như có năng lực thôn phệ nguyên thần!

Lạc Hà có chút tò mò nói.

Ba tai họa ngầm trong cơ thể đều đã được hóa giải, trong lòng Trương Hằng lập tức thấy thoải mái hơn rất nhiều.

Từ nay về sau, chỉ cần hắn mai danh ẩn tích, trong thiên hạ có vô số chỗ cho hắn dung thân, hoàn toàn không cần cố kỵ đám người Âu Dương lão tổ lần theo.

Lạc Hà ngưng mắt nhìn đóa Tuyết liên trên tay Trương Hằng, thở nhẹ một hơi:

- Không lâu nữa ta sẽ phải phi thăng Tiên giới, ở nhân giới này ta lo lắng nhất là chuyện của Tuyết Dung. Nếu nàng đã nguyện ý đi theo người, ta cũng sẽ không phản đối. Nhưng trước khi rời đi. làm đại ca, ta phải cố hết sức một phen...

Đưa mắt nhìn vào đóa tuyết liên xinh đẹp trên tay. Trương Hằng nói:

- Chẳng lẽ Lạc đạo hữu người có biện pháp để khôi phục nhân thân cho nàng!?

Lạc Hà nói:

- Không thể! Trong tay ta đã không còn giọt Thiên Linh Dịch nào nữa. Tuy nhiên, ta có một biện pháp có thể khiến Tuyết Dung chuyển hoá thành tuyết liên thể!

- Tuyết liên thể?

Trương Hằng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Trong thần thoại Trung Quốc, thân thể của Na Tra từng bị hủy. sư phụ Thái Ất chân nhân trọng tổ liên hoa thể cho hắn. về sau. thần thông của hắn lại còn siêu việt trước đó.

Lạc Hà nói:

- Bản thân Tuyết Dung chính là một đóa tuyết liên sinh trưởng lâu dài trong Huyết Sát động phủ. Bằng vào pháp lực của ta lúc này, khiến nàng chuyển hóa thành Tuyết liên thể có lẽ nắm chắc vài phần. Sau khi thành công, cách một đoạn thời gian, nàng có thể lấy nhân thể hiện thế.

- Đây Không phải là hoàn toàn chuyển hóa. Ta cũng Chỉ có thể làm như vậy nữa mà thôi!

Lạc Hà đưa ánh mắt cương chiêu, tràn đầy tình cảm nhìn vào đóa Tuyết liên trên tay Trương Hằng.

- Vậy được rồi!

Trương Hằng trầm tư một lúc. giao đóa tuyết liên kia lại cho Lạc Hà.

- Để chuyển hóa Tuyết Dung thành tuyết liên thể. cần tới sáu bảy ngày. Không biết các người có thể chờ vài ngày được không?

Lạc Hà hỏi.

Trương Hằng âm thầm suy tính một lát. Sáu bảy ngày thì cũng còn thêm vài ngày Mới tới thời gian ước định với Ô Lăng, thời gian dư dả. Thừa dịp này, hắn cũng cố gắng gia tăng công lực. vậy cũng là một chuyện không tệ.

Dưới sự dẫn dắt của Lạc Ngưng Tuyết. Trương Hằng và Triệu Thụy đi tới một tiểu viện. Mấy ngày tiếp theo, đám người Trương Hằng chỉ sợ phải ở trong này.

- Lạc sư tỷ! Tỷ có đi tới động phủ thần điện này không?

Triệu Thụy hỏi.

Từ khi Lạc Hà mang theo đóa tuyết liên tiến vào phòng, thần sắc của Lạc Ngưng Tuyết có chút ảm đạm. Trên khuôn mặt thanh tú. trăm hoa thất sắc kia hiện lên vài tia buồn bực, không vui.

Không để ý tới những sợi tóc bị gió cuốn bay loạn, ánh mắt u tối cũng hơi đỏ lên, nhìn về phía dãy núi bị băng Tuyết bao trùm ở xa xa. khóe miệng mang theo một chút tự giễu.

- Động phủ thần điện? Không có Ý nghĩa gì nữa rồi! Đây chính là nhà của ta, nhưng...

Một giọt nước mắt trong suốt lăn dài trên má ngọc. Lạc Ngưng Tuyết không kiềm nổi bật khóc.

- Lạc sư tỷ! Tỷ sao thế?

Triệu Thụy không biết phải làm sao.

Trong lòng Trương Hằng im lặng, Lạc Ngưng Tuyết trước mặt và Lạc tiên tử ở Phương Vân Sơn dường như không phải là một người.

Ai có thể ngờ nữ nhân tuyệt lệ cao cao tại thượng, như tiên tử lạc trần ở Phương Vân Sơn giờ phút này lại yếu đuối, nước mắt chảy dài.

- Nhị đệ! Đệ trước bồi tiếp Lạc sư muội đi. ta kiếm chỗ tu luyện vài ngày đã.

Trương Hằng cũng không muốn quản chuyện Lạc Ngưng Tuyết. thân hình nhanh chóng bước vào núi. Chỉ một lúc. hắn đã biến mất ở trong vùng băng thiên tuyết địa này.

- Đại ca! Huỳnh sao...

Triệu Thụy có chút buồn bực. nhìn Trương Hằng rời khỏi nơi này.

- Triệu sư đệ! Cảm tạ đệ cứu ta lần trước.

Lạc Ngưng Tuyết lau khô nước mắt trên mặt. trong giọng nói vẫn còn nức nở.

Triệu Thụy nói:

- Lạc sư tỷ! Tỷ đừng nói nữa. đệ sao lại không cứu tỷ được?! Tuy nhiên vì sao lúc ấy đại ca lại muốn giết tỷ?

Lạc Ngưng Tuyết khôi phục lại sự bình tĩnh, nhìn xa xăm nói:

- Đường Phong là một người tâm ngoan thủ lạt. Dù ta hết lời. thậm chí phát ra lời thề tâm ma, hắn vẫn không tha cho ta một mạng!

Triệu Thụy biến sắc, lắc đầu nói:

- Đại ca khẳng định không phải là loại người này, đệ không tin! Chuyện này khẳng định còn có nguyên nhân khác.

- Chuyện này đều do Ngưng Tuyết sai lầm! Lần trước ta không nên ra tay trước với hắn. Giờ phút này hắn thậm chí còn cứu mệnh đại ca. cũng là một ân nhân của Ngưng Tuyết!

Lạc Ngưng Tuyết không phủ định lời nói của Triệu Thụy. cảm giác chính mình như rơi xuống vực sâu vạn trượng.

- Lạc sư tỷ! Tỷ có quan hệ Như thế nào với Lạc Hà? Các người sao lại cùng là họ Lạc?

Triệu Thụy chuyên sang đề tài khác.

Lạc Ngưng Tuyết tìm được một tảng đá bị băng tuyết bao phủ cạnh đó. đi tới ngồi xuống, cũng không sợ sẽ khiến bộ quần áo như tuyết trắng của mình bị ô ւế.

- Triệu sư đệ! Đệ ngồi bên cạnh Ngưng Tuyết đi!

Tảng đá này cũng chỉ đủ cho hai người, Triệu Thụy hơi do dự một chút nhưng vẫn ngồi xuống cạnh Lạc Ngưng Tuyết.

Thấy khuôn mặt tuần tú của Triệu Thụy đỏ bừng lên. ngồi xuống cạnh mình có chút khấn trương, Lạc Ngưng Tuyết không kìm được cười lên một tiếng, như một đóa Tuyết liên nở rộ trong băng thiên Tuyết địa.

- Triệu sư đệ! Đệ và Tuyết Dung muội muội thật giống nhau, đều rất đơn thuần. Tuy nhiên, nàng cũng không khoan dung như đệ. Nàng là một cô gái yêu hận rõ ràng.

- Đường Phong thật sự may mắn! Có một huynh đệ tốt như đệ lại còn một cô gái tốt như Tuyết Dung theo hắn...

Triệu Thụy hơi hưng phấn nói:

- Lạc sư tỷ! Đại ca là một người tốt. Đệ nghĩ lúc trước là do huynh ấy hiểu nhầm tỷ thôi!

Lạc Ngưng Tuyết mỉm cười nói:

- Có lẽ hắn Đối với đệ rất tốt... Chúng ta không nói chuyện hắn nữa được không? Ngưng Tuyết giảng giải cho đệ một chuyện xưa. Chuyện này có ba người, là Lạc Hà, Ngưng Tuyết và Tuyết Dung...

- Uhm, được chứ. Tỷ nói đi!

Ánh mắt Triệu Thụy sáng lên. lập tức cảm thấy hứng thú.

- Chừng mười vạn năm trước, trên ngọn tuyết phong này có hai đóa tuyết liên sinh, trưởng...

Thanh âm dễ nghe của Lạc Ngưng Tuyết vang lên ở phiến băng tuyết này, nhẹ nhàng du dương, dường như có thể hòa tan cả băng tuyết xung quanh..

Trương Hằng đi tới sườn núi của ngọn Tuyết sơn, tùy tiện tìm một chỗ trú ngụ.

Ầm

Thân mình Trương Hằng nhảy vọt lên vách núi, tốc độ lăng lệ đánh ra mấy chục quyền.

Chỉ một lúc, trước mặt Trương Hằng xuất hiện một cái sơn động nhỏ.

Sau khi bố trí mấy đạo cấm chế bên ngoài động khẩu. Trương Hằng khoanh chân ngồi xuống, từ trong túi trữ vật lấy nội đan của Hạo Thiên Xà Long Vương ra.

Viên nội đan này vẫn như trước, toàn thân lóe ra ánh sáng bảy màu.

Phốc!

Trên tay Trương Hằng nổi lên một ngọn lửa màu bạc. bao phủ lấy viên nội đan.

Những điểm sáng màu bạc cuộn cuộn không ngừng sinh ra trong cơ thể Trương Hằng, nhanh chóng bị hấp thu.

Trong động phủ, ngọn lửa màu bạc thiêu đốt không ngừng nghỉ, Trương Hằng như một khối đá lù lù bất động, dường như hóa thành một bức thạch điêu.

Thời gian dần trôi qua, Trương Hằng cảm giác đã trôi qua mấy ngày, thực lực của hắn cũng đề cao nhất định, đang từng bước tiến về cảnh giới đại viên mãn.

Ngay một khắc này, một thanh âm ôn hòa vang lên bên tai Trương Hằng.

- Cuối cùng thành công. Đường đạo hữu! Mời người tới hàn xá một chuyến đi.

Trương Hằng bỗng mở to mắt. đã qua bảy ngày tu luyện.

- Ta tới ngay đây!

Trương Hằng cũng không quản Lạc Hà có nghe được không lên tiếng đáp lại.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

99. Chương 99: Gặp Lại Ninh Tuyết Dung.

Sau khi đi ra khỏi sơn động, trong lòng Trương Hằng cũng lơ mơ nổi lên một sự chờ mong. Trong đầu hắn lại hiện lên tình cảnh khi lần đầu tiên gặp Ninh Tuyết Dung ở sơn động tối đen trên Phương Vân Sơn.

Trương Hằng cũng không sử dụng pháp thuật, Chỉ dựa vào lực lượng thân thể, nhẹ nhàng di chuyển trong phiến băng thiên Tuyết địa này. Chỉ một lúc. hắn đã tới được chỗ Lạc Hà.

Cánh cổng mở ra, Trương Hằng vừa Mới bước vào đã chợt nghe thanh âm đầy ôn hòa của Lạc Hà.

- Đường đạo hữu! Người đã tới rồi.

Chỉ thấy Lạc Hà đang đứng ở cửa phòng, đưa mắt nhìn Trương Hằng tiến vào, trên mặt mang theo Ý cười thần nhiên.

Trương Hằng đi tới đây hỏi:

- Lạc đạo hữu! Nghe người nói người thi triển pháp thuật đã thành công. Ninh sư muội giờ đã khôi phục nhân thân rồi chứ?

Lạc Hà cười khẽ, hướng vào trong phòng hô lên:

- Tuyết Dung! Đường đạo hữu đến gặp muội, còn không mau đi ra?!

Trong phòng truyền ra tiếng bước chân rất khẽ, một thân ảnh xinh đẹp chậm rãi đi ra.

Trương Hằng nhìn lên. Đây không phải là Ninh Tuyết Dung thì còn là ai.

Khuôn mặt vẫn thanh tú trắng trẻo như vậy. đôi con ngươi hữu thần hơi lóe lóe lên. hai hàng mi tú lệ nhẹ nhàng rung động. Cặp mắt nàng to sáng như trăng rằm trong trời đêm.

Mái tóc đen dài mượt mà nhẹ nhàng bay múa trong phiến thiên địa tràn đầy băng tuyết, nhìn như một tiểu Tinh Linh.

Thân thể mềm mại mặc một bộ váy dài màu tuyết trắng, hạ thân lộ ra một đoạn chân ngắn với màu hồng ngọc. Nàng đi một đôi giày màu xanh lam được thêu khéo léo. Nàng đứng yên trong phiên thiên địa bị băng Tuyết bao phủ quanh năm này giống như một nàng công chúa xinh đẹp đi ra từ truyện cổ tích.

Trương Hằng lặng lẽ nhìn Ninh Tuyết Dung một lúc. cảm giác nàng cũng không có nhiều biến hóa so với trong trí nhớ của mình.

- Đường sư huynh...

Ninh Tuyết Dung hơi ngượng ngùng liếc nhìn Trương Hằng một cái.

Trương Hằng cũng đưa mắt nhìn về phía khuôn mặt tinh mỹ như búp bê kia, trong lòng có chút buồn bực. Cô gái trước mắt này có dung mạo tương đương như Lạc Ngưng Tuyết nhưng sao nàng lại nhìn thuận mắt như vậy?!

- Ninh sư muội! Đã một năm không gặp. ngoại trừ quần áo bên ngoài thì có vẻ như không có nhiều biến hóa.

Trương Hằng cười vang. Nếu là ở địa cầu. thấy một mỹ nữ bậc này. chỉ sợ ngay cả dũng khí tới gần hắn cũng không có. Nhưng khi hắn chân chính dung nhập vào khối thân thể này. thôn phệ Ý thức của chủ nhân trước thì hết thảy đều vô cùng tự nhiên.

Ninh Tuyết Dung khẽ nâng tay lên. ngưng nhìn Trương Hằng, đôi mắt chứa đầy chân thành nói:

- Tuyết Dung phái cạm tạ sư huynh một năm qua đã chiếu cố muội cận thận. Nếu là tu sĩ khác, Tuyết Dung chỉ sợ đã bị dùng để luyện đan rồi. Muội biết sư huynh là một người tốt.

“Người tốt?!”

Trương Hằng có chút buồn cười. Bản thân hắn còn không biết hắn là người tốt đó!

Mới vừa đi vào thế giới này. hắn đã làm ô uế một hiệp nữ tuyệt sắc. Lần đầu gặp Ninh Tuyết Dung, hắn cũng ôm tâm tư đáng khinh, thậm chí chiếm tiện nghi của đối phương.

Điều khiến Trương Hằng khó quên nhất chính là khi ở dưới khe sâu. bị cả tòa băng sơn đè lên kia. Khi đó Ninh Tuyết Dung cũng âm thầm chữa thương cho hắn, khiến cuối cùng hắn thành công luyện ra Hư Không Hỏa Diễm, công lực tinh tiến.

Có thể nói, Ninh Tuyết Dung cũng được coi là ân nhân cứu mạng Trương Hằng.

Trương Hằng nhìn thẳng Ninh Tuyết Dung ở gần trong gang tấc, mang theo vài phần trào phúng nói:

- Ninh sư muội! Kỳ thật muội cũng đã cứu ta một mạng, giữa muội và ta cũng coi như không nợ gì nhau.

Đôi mắt Ninh Tuyết Dung lóe lên hai giọt lệ, nói với giọng điệu kiên quyết:

- Khi huynh bị Lạc sư tỷ dùng pháp thuật đặt dưới tòa băng sơn thì Tuyết Dung từng đáp ứng sẽ chữa thương cho huynh, còn huynh thì bảo hộ sự an toàn của Tuyết Dung...

- Có chuyện này sao?

Trương Hằng nhớ lại một chút, cũng nhớ lại tình cảnh lúc đó.

Khi đó, Trương Hằng cảm giác tốc độ khôi phục thương thể của mình rất chậm nên Mới ước định với Ninh Tuyết Dung, bảo hộ sự an toàn của nàng trong khi đối phương sẽ phục vụ công tác chữa thương cho hắn.

- Tuyết Dung chưa bao giờ nhớ sai chuyện gì. Người nào đối tốt với Tuyết Dung. Tuyết Dung vĩnh viễn ghi nhớ trong lòng, không tốt với Tuyết Dung thì ta cũng sẽ không quên.

Ninh Tuyết Dung nhẹ nhàng tiến tới. đứng bên cạnh Trương Hằng. Mùi thơm thoang thoang như có như không vờn quanh thân thể Trương Hằng.

- Tuyết Dung muội... Muội vẫn không chịu tha thứ cho ta sao...

Một tiếng thở dài âm thầm truyền tới. Lạc Ngưng Tuyết và Triệu Thụy cùng xuất hiện.

Ninh Tuyết Dung vừa thấy Lạc Ngưng Tuyết tiến vào, đôi mi thanh tú hơi nhú lại. hừ nhẹ một tiếng rồi biến thành một đóa tuyết liên nở rộ.

Bạch quang nhu hòa lưu chuyển trên thân đóa tuyết liên, vô cùng xinh đẹp.

Đóa tuyết liên này trực tiếp bay tới chỗ Trương Hằng. Trương Hằng cũng theo bản năng tiếp lấy đóa tuyết liên.

- Tuyết Dung muội vừa nhìn thấy tỷ đã trốn đi, khiến tỷ tỷ vô cùng khổ sở!

Lạc Ngưng Tuyết bắt đầu nhìn đóa tuyết liên thật lâu.

Bàn tay Trương Hằng chạm tới đóa tuyết liên đang tỏa ra khí tức lạnh lẽo nhưng trong lòng ngược lại cảm thấy ấm áp.

- Sư huynh! Xin thu Tuyết Dung vào trong túi trữ vật đi!

Đóa tuyết liên trắng nõn khẽ run lên. không ngờ có thể phát ra ngôn ngữ loài người. Xem ra. dưới sự hỗ trợ năng trọng tổ tuyết liên thể. khiến các năng lực của nàng cũng được đề cao.

Trương Hằng kết pháp quyết. thu lấy đóa tuyết liên do Ninh Tuyết Dung hóa thành vào trong túi trữ vật.

Lạc Hà thấy Trương Hằng thu đóa Tuyết liên vào túi trữ vật thì trong mắt lóe lên một chút lưu luyến không rời.

- Đường đạo hữu hãy nhớ kỹ, mỗi lần Tuyết Dung lấy nhân thân xuất hiện thì sẽ nhanh chóng tiêu hao nguyên khí của nàng. Do thế, mỗi lần xuất hiện, nàng không được duy trì quá nửa canh giờ. Từ đó. cứ nửa tháng, nàng có thể xuất hiện một lần. Theo thực lực bản thân nàng gia tăng, thời gian lấy nhân thân hiện thể sẽ được gia tăng.

Trương Hằng có chút kinh dị nói:

- Thế nàng tu luyện như thế nào?

Lạc Hà hoa tay lên, trong hư không xuất hiện một chiếc dải sen được tạo thành từ băng Tuyết.

Dưới sự thao túng của Lạc Hà, dải sen này nhẹ nhàng phát tán ra một cỗ hàn khí quanh quẩn bốn phía.

- Đây chính là pháp bảo Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai mà ta chế ra khi nhân rồi. Thứ này được tạo ra đặc biệt dành cho Tuyết Dung, bởi vì hiện tại nàng có thể miễn cưỡng dùng nó để tu luyện.

- Người đặt Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai này vào trong túi trữ vật đặc chế của ta. nàng có thể ở trong đó tu luyện.

Lạc Hà lấy ra một cái túi trữ vật màu xanh chi lớn bằng bàn tay. giao nó và Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai cho Trương Hằng.

Trương Hằng theo lời thu Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai vào túi trữ vật đặc biệt vừa có này.

Từ bên ngoài nhìn thì Trương Hằng cảm thấy túi trữ vật này không có gì đặc biệt, nhưng hắn cũng không vội đi thăm dò mà lấy đóa tuyết liên từ trong túi trữ vật của mình ra. chuyển sang túi trữ vật mới.

- Tuyết Dung sẽ giao cho người chiếu cố vậy...

Tuy rằng giọng điệu của Lạc Hà rất bình thản nhưng Trương Hằng vẫn mơ hồ cảm giác được có một cỗ không rời. bất đắc dĩ.

- Người yên tâm!

Trương Hằng trầm mặc một lúc rồi Mới nói ba chữ này.

Lạc Hà và Trương Hằng bốn mắt nhìn nhau hồi lâu. Lạc Hà lại nói:

- Trên người người có rất nhiều bí mật. công pháp tu luyện cũng cực kỳ đặc biệt, thành tựu sau này không thể đánh giá.

Trương Hằng trầm mặc. lại nhớ tới cuộc nói chuyện với pho tượng lúc trước. Đối phương cũng rất chú ý tới tiềm lực của hắn.

- Mục đích tiếp theo của các người là Huyết Sát thần điện sao?

Lạc Hà lại hỏi.

Thần quang trong mắt Trương Hằng chợt lóe lên. giọng điệu kiên định nói:

- Đúng! Huyết Sát thần điện!

Lạc Hà lâm vào hồi tưởng ngắn ngủi, giọng điệu xa xăm nói:

- Huyết Sát thần điện, ta từng vào một lần...

Trương Hằng cũng không cảm thấy kỳ lạ. Mấy ngàn năm trước, Lạc Hà từng có thân phận một gã tu luyện giả tham gia thí luyện từng tiến vào Huyết Sát thần điện.

Trong lòng Lạc Hà không nở giết người nhưng thực lực của hắn khẳng định thuộc dạng đứng đầu. sẽ rất dễ dàng tiến nhập thần điện.

- Bên trong Huyết Sát động phủ quá thật có rất nhiều bảo vật; thậm chí ngay cả tiên bảo tuyệt thế hiếm có cũng có nhiều kiện. Nhưng chân chính đoạt được những bảo vật này cũng vô cùng khó khăn... Từng có mấy chục tinh anh môn phái cùng ta tiến vào trong Huyết Sát thần điện, nhưng cuối cùng Chỉ có một mình ta còn sống.

Lạc Hà nhớ lại hết thấy, trong lòng còn cảm thấy sợ hãi.

Trương Hằng nghe được lời này cũng động dung.

Mấy chục tinh anh môn phái mà không ngờ Chỉ có một mình Lạc Hà còn sống đi ra.

- Sau khi tiến vào thần điện này, quan trọng nhất chính là... khống chế lòng tham của chính mình. Nếu có thể khắc chế được lòng tham, kiên trì tới cuối thì Khẳng định sẽ không có vấn đề gì cả.

- Ta từng dùng thần thức quan sát. Trong số đám người các người tiến vào động phủ Lần này. có mấy người thiên tư tuyệt đỉnh, thậm chí không kém gì ta trước đây! Ngoài ra còn có rất nhiều kẻ thâm tàng bất lộ. Hơn nữa. đám tu sĩ Lần này là mạnh nhất trong mấy ngàn năm qua mà ta từng thấy.

Triệu Thụy không kìm nổi hỏi:

- Trong Huyết Sát thần điện có những gì?

- Bỏ cục trong Huyết Sát thần điện mỗi lần đều khác nhau, nhưng có chung một đặc điểm! Đó chính là tràn đầy giết chóc.

“Giết chóc?!”

Trương Hằng cũng không cảm thấy kỳ quái.

- Còn có một nhân tố rất mấu chốt! Đó chính là vận khí! Nếu vận khí không tốt, dù thực lực mạnh tới mấy đi nữa cũng có thể chết! Đây cũng chính là nhân tố khó nắm bắt trong tay nhất!

- Vận khí?

Trương Hằng hơi thở dài một hơi. Đây là thứ không ai có thể nắm giữ được.

- Ngưng Tuyết! Lần này muội cũng muốn đi vào thần điện sao?

Lạc Hà đưa mắt nhìn Lạc Ngưng Tuyết cách hắn không xa.

Trên mặt Lạc Ngưng Tuyết hiện lên một vẻ cười khổ:

- Vốn không định đi nhưng hiện tại muội quyết định đi rồi! Mệnh người do trời định! Nếu Ngưng Tuyết có thể sống sót thì cũng bắt đầu một nhân sinh Mới! Nếu vận khí không tốt, cũng phải quy về càn nguyên! Từ nơi này sinh... cũng chết nơi này...

Trên mặt Lạc Hà mang theo vài tia không đành lòng:

- Muội không thể lưu lại sao? Ta có thể truyền muội ra khỏi động phủ...
- Ý muội đã quyết!

Lạc Ngưng Tuyết dùng ánh mắt tràn đầy tình cảm phức tạp nhìn về phía thanh niên nho nhã này.

Trương Hằng lặng lẽ nhìn đoàn huyết nhật lơ lửng giữa bầu trời của động phủ, thầm nghĩ vận mệnh khiến rất nhiều người xuất hiện ở phiên khu vực giết chóc vô tình này, mà mình có phải là người chiến thắng cuối cùng hay không?!

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

100. Chương 100: Nam Minh Xuất Quan.

Ở lại Tuyết sơn thêm nửa ngày, Trương Hằng liền một mình rời khỏi phiên quốc gia băng Tuyết này. Trước khi rời đi, Trương Hằng vền vền chỉ bắt chuyện với Lạc Hà mà thôi.

- Có thể thay ta giáo huấn tên tu sĩ Kim Đan Kỳ Âm Dương Thiên Đức ở Phương Vân Sơn một chút được không?

Đây là câu nói của Trương Hằng trước khi rời đi.

Lạc Hà cười mà không đáp, nhìn Trương Hằng một mình ra đi.

Trương Hằng sợ dĩ không mang Triệu Thụy cùng đi là vì cũng có Nguyên nhân riêng.

Nếu chỉ mỗi Triệu Thụy thì không sao nhưng nhiều thêm một người Lạc Ngưng Tuyết khiến Trương Hằng sau này sẽ không vui.

Trong mắt Trương Hằng. nàng ta dù mỹ mạo vô song nhưng tâm kế cũng phi thường. Điều này khiến hắn đi cùng với nàng ta sẽ không cảm thấy yên tâm.

Hơn nữa, Ninh Tuyết Dung trong túi trữ vật của mình cũng không muốn đồng hành cùng Lạc Ngưng Tuyết. Ân oán giữa hai người này thật đúng là không đơn giản.

- Một người cũng tốt! Như vậy càng có lợi cho kế hoạch của mình và Ô Lăng.

Trương Hằng thầm nghĩ.

- Đường đại ca! Có thể để ta ra nhìn lại chỗ này thêm một lần nữa được không. Sau này Tuyết Dung cũng sẽ không thể về đây được nữa...

Từ trong túi trữ vật truyền ra âm thanh lưu luyến của Ninh Tuyết Dung.

Trương Hằng phát hiện xưng hô của mình và Ninh Tuyết Dung đã xảy ra biến hóa. cũng không nghĩ nhiều, đưa tay bấm quyết. Một đóa Tuyết liên tấn mất một cỗ khí tức hàn lãnh nhàn nhạt xuất hiện trong tay Trương Hằng.

- Ta không phải họ Đường, muội kêu ta một tiếng đại ca hoặc sư huynh là được!

Trương Hằng đối với cái tên Đường Phong đúng là không thích thú. thầm nghĩ đợi khi mình thoát khỏi Phương Vân Sơn sẽ cải danh thành Trương Hằng. Hắn không sợ người ta hoài nghi tới thân phận xuyên việt của hắn. Bởi vì ở thế giới này, vốn tồn tại một loại tình huống đoạt xá nhất định, Tuy rằng tỷ lệ không lớn.

- Được! đại ca!

Ninh Tuyết Dung nhẹ nhàng hô lên một tiếng. '

Từ bàn tay Trương Hằng, đóa tuyết liên lập tức nổi lên giữa không trung. Toàn thân trắng nõn của nó tản mát ra một cỗ bạch quang nhàn nhạt, nhìn kỳ về phiến tuyết sơn xa xa.

Dây Tuyết sơn liên miên không thấy cuối, dưới ánh sáng của huyết nhật khiến người ta nhìn vào cảm giác mờ mông lung, vô cùng xinh đẹp. Ánh sáng phản chiếu mờ mờ của băng Tuyết chiếu rọi vào mắt Trương Hằng.

Không nghĩ tới ở một nơi tràn đầy giết chóc như Huyết Sát động phủ cũng tồn tại cảnh quan tráng lệ. kinh tâm động phách như vậy!

Nhìn một hồi thật lâu, đóa Tuyết liên do Ninh Tuyết Dung biến thành liền hóa thành một đạo bạch quang, tự động tiến nhập vào túi trữ vật màu xanh.

Trương Hằng có chút ngạc nhiên. Túi trữ vật mà Lạc Hà cấp cho hẳn đúng là không tầm thường, có lẽ cho phép Ninh Tuyết Dung chủ động vào ra.

- Đại ca! Huynh có phải là rất ngạc nhiên với quan hệ giữa Lạc Hà đại ca. Ngưng Tuyết tỷ tỷ và ta.

Sau khi bay được mấy chục dặm, thanh âm nhẹ nhàng của Ninh Tuyết Dung đột nhiên vang lên.

Trương Hằng khẽ gật đầu nói:

- Có chút hứng thú! Nói nghe chút coi nào!

Ninh Tuyết Dung thở nhẹ một hơi rồi buồn bã nói:

- Mười vạn năm trước, khi Huyết Sát động phủ được mở ra. Muội Ngưng Tuyết tỷ tỷ và cả tòa Tuyết sơn này đều là từ một nơi khác được chuyển tới. Chúng ta đều là những đóa Tuyết liên sinh trưởng ở gần ngọn Tuyết sơn. Chúng ta không thể so được yêu thú. có thể tự hành tu luyện, càng không bằng được nhân loại chính là vạn vật chi linh! Chúng ta Chỉ có thể thông thả hấp thu linh khí trong thiên địa...

Trương Hằng lắng lắng nghe. Đúng lúc này. từ ngọn núi không xa truyền tới một tiếng cười điên cuồng.

- Ha ha ha... Gặp phải Nam Minh ta xuất quan, coi như các ngươi bắt hạnh rồi!

Thanh âm này khiến trong lòng Trương Hằng hơi động, đưa mắt nhìn về phía nơi thanh âm phát ra.

Một thiếu niên lãnh khốc mặc hắc bào lơ lửng giữa không trung, quanh thân được bao phủ một tầng hào quang màu lam. Hắn mang theo Ý cười trào phúng, lạnh lùng nhìn chăm chú vào mấy chục người mặc tử y đang ở giữa không trung.

- Nam Minh! Thấy phái mấy chục người chúng ta. ngươi còn có tư cách để ngang ngược sao?!

Người nói chuyện chính là một thanh niên cảnh Giới Luyện Khí đại viên mãn. Người này Trương Hằng cũng nhận ra chính là Đỗ Bằng của Độc Thiên Bảo.

Giọng điệu của Đỗ Bằng có chút yếu đuối, dường như rất cố kỵ thiếu niên trước mặt này.

Thần thức Trương Hằng đảo qua, đột nhiên phát hiện khí tức trên người thiếu niên gọi là Nam Minh kia có chút không thích hợp. đã vượt qua phạm trù Luyện Khí Kỳ.

- Trúc Cơ Kỳ?!

Trong lòng Trương Hằng cả kinh.

Phán đoán của Ô Lăng quả không sai. Sau khi tiến vào động phủ, Quả nhiên có người có thể thành công đạt tới Trúc Cơ Kỳ.

Khó trách mười mấy người Đỗ Bằng khi đối diện Nam Minh cũng có chút thiếu tự tin.

Trước mặt tu sĩ Trúc Cơ Kỳ, những tu sĩ Luyện Khí Kỳ bình thường hoàn toàn chỉ để bị giết. Đương nhiên, nếu mười mấy người này liên thủ căn bản không cần sợ hãi tên Nam Minh vừa Mới bước vào Trúc Cơ Kỳ.

- Nam Minh ta từ một năm trước đã có thể đột phá Trúc Cơ Kỳ. hiện giờ công pháp sơ thành, để các ngươi trở thành ma đạo thạch của ta vậy!

Nam Minh lạnh lùng miệt thị mười mấy người đối diện, quang mang màu bích lam trên người chợt lóe. thân mình lao tới đám người Độc Thiên Bảo với tốc độ cực nhanh.

Hành động này lập tức khiến tu sĩ Độc Thiên Bảo lâm vào rối loạn.

Ai cũng không ngờ tên Nam Minh này dù đối mặt với nhiều tinh anh Luyện Khí Kỳ như vậy mà còn dám lỗ mãng vọt vào trận địa của địch.

Dưới chân Nam Minh ẩn ẩn có thể nhìn thấy một đạo độn quang màu xanh ngọc. Tuy rằng còn chưa hoàn toàn thành hình nhưng cũng đủ khiến tốc độ của hắn vượt xa những tu sĩ Luyện Khí Kỳ này.

- Ahhh

Một tiếng kêu thảm vang lên. Một tu sĩ Độc Thiên Bảo bị một chưởng của Nam Minh đánh tan linh khí hộ thân bỏ mạng tại chỗ.

Đồng thời, một vùng pháp thuật và linh khí lập tức công kích về phía Nam Minh.

Thân ảnh Nam Minh tạo nên từng đạo hư ảnh trong không gian, đa số công kích đều không thể trúng mục tiêu.

Phốc phốc~~

Mấy đạo pháp thuật đánh trúng người hắn nhưng nhanh chóng bị hào quang màu bích lam quanh thân hắn thôn phệ.

Tuy nhiên, còn có hai kiện linh khí cuốn lấy Nam Minh không rời.

Tốc độ của Nam Minh tuy rất nhanh nhưng so với tốc độ công kích của linh khí thì chậm hơn nhiều.

Duy trì di chuyển tốc độ cao, trong mắt Nam Minh lóe lên hào quang lạnh lùng.

Bàn tay phải của hắn nhẹ nhàng mở ra. một đoàn ngọn lửa màu lam bích lập tức bao phủ bàn tay phải.

Không hề tránh né, Nam Minh nhẹ nhàng chụp lấy một kiện linh khí trung phẩm trong hai kiện linh khí kia..

Chi chi

Ngọn lửa màu bích lam lập tức bao trùm lấy kiện linh khí này.

Chủ nhân kiện linh khí này thần sắc đại biến, liên tục đánh ra mấy đạo pháp quyết khiến tử quang trên linh khí phát ra kịch liệt nhưng cũng không gây thoát khỏi tay Nam Minh.

Ngọn lửa trong tay Nam Minh lại càng sáng hơn, khiến cho kiện linh khí trở nên yên tĩnh, sau đó cười lạnh một cách quỷ dị, cho kiện linh khí này vào túi trữ vật của mình.

Tên tu sĩ Luyện Khí Kỳ kia chưa thể chân chính luyện hóa linh khí cho nên dễ dàng bị Nam Minh ngăn cách liên hệ thần thức thao túng giữa chủ nhân và linh khí

Tên tu sĩ mất đi linh khí kia sắc mặt vô cùng khó coi, thân mình cũng hơi run rẩy.

Còn có một kiện linh khí cũng đang công kích tới Nam Minh. Đỗ Bằng lập tức lớn tiếng quát:

- Mau thu hồi lại!

- Chậm rồi!

Hào quang màu bích lam trong tay Nam Minh chợt lóe lên. vừa lúc đánh trúng kiện linh khí còn lại. thân hình lại cấp tốc lóe lên, bắt lấy kiện linh khí này. Ngọn lửa trong tay cũng nhanh chóng bao phủ lấy nó. Kiện linh khí này cũng bị hắn thu hồi vào trong túi trữ vật.

Đang ở phía xa xa bay tới, Trương Hằng thấy tình cảnh này trong lòng không khỏi giật mình. Dùng phương pháp này để cướp đoạt linh khí thật không tệ! Nhưng cũng chỉ đối phó được với tu sĩ Luyện Khí Kỳ mà thôi, nếu gặp phải tu sĩ Trúc Cơ Kỳ thì sẽ rất khó khăn!

Tuy nhiên, lúc này đối với Trương Hằng, mấy món linh khí này hẳn không thêm để vào mắt. Nên biết rằng để tu luyện công pháp của hắn tới cảnh giới đại viên mãn thì tối thiểu cũng cần tới ngàn kiện linh khí. Nếu thật sự cướp nhiều linh khí như vậy thì cũng đủ khiến người ta chết mệt rồi.

Cũng may trong tay Trương Hằng có mấy thứ tàn phiến thần bí, Huyết Sát thiên bí có thể dùng để luyện hóa. Chừng ấy cũng đủ cho hắn tu luyện một đoạn thời gian dài.

Trương Hằng hiểu được muốn đề thăng công pháp thì tác dụng của linh khí sẽ ngày càng thấp, phải thu thập những bảo vật cấp cao hơn nữa. Như nội đan của Hạo Thiên Xà Long Vương thì hoàn toàn Chỉ có thể đạt được nhờ vận khí mà thôi.

Chất lượng so với số lượng càng đáng giá hơn! Trương Hằng âm thầm rút ra một kết luận như vậy!

- Tất cả mọi người bày trận, nếu không sẽ bị hắn xử lý từng người một!

Đỗ Bằng thấy tình hình không ổn lập tức ra lệnh.

Mười mấy người Độc Thiên Bảo lập tức hình thành một phương trận rộng chừng mấy chục thước. Phương pháp đột kích của Nam Minh rất cực cũng khó có thể tiến hành.

Nam Minh thấy vậy cũng không dám dễ dàng phát động công kích. Những người như vậy tụ tập cùng một chỗ, mười mấy kiện linh khí đồng thời công kích cũng đủ khiến tu sĩ Trúc Cơ Kỳ phải sợ hãi.

- Người nào, đi ra cho ta!

Đúng lúc này, thân hình Nam Minh đột nhiên bắn về một hướng, lạnh lùng nói.

Giờ phút này, Trương Hằng cũng không ẩn thân chỉ là vừa lúc đi ngang qua, hiển nhiên bị Nam Minh xem thường.

Như vậy cũng tốt, được chứng kiến thực lực của Nam Minh cũng không có gì thừa.

Cách nơi Nam Minh vừa đứng không xa truyền ra một cỗ linh khí dao động. Một nữ nhân mặc một thân áo xanh với một chiếc nón che mặt hiện thân.

- Là cô!

Ánh mắt Nam Minh nhìn về phía người vừa xuất hiện, trong mắt lộ ra một tia kinh ngạc.

- Hà Y Tú tiểu thư!

Nhóm tu Sĩ ĐỘC Thiên Bảo lập tức kinh hô.

- Hà Y Tú? Đó không phải là đối tượng mà Âu Dương lão tổ yêu cầu mình phải giúp đỡ sao?

Trương Hằng vừa thấy đã phát hiện ra tu vi nữ nhân này cũng đã đạt tới Trúc Cơ Kỳ.

Đây là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ thứ hai.

- Không ngờ Hà tiểu thư cũng đạt tới Trúc Cơ Kỳ. như vậy chúng ta phải độ sức một phen!

Thân hình Nam Minh chợt lóe lên, đánh về phía Hà Y Tú, bàn tay ngưng tụ một đoàn khói sương màu bích lam.

Đoàn khói sương này ngưng tụ một chút ở trong tay Nam Minh rồi hình thành một cơn gió lốc.

-Đi!

Cơn gió lốc đầy trời này lập tức bao phủ phạm vi mấy chục thước.

Hà Y Tú không có gì vội vã. Những người ngoài cũng không nhìn ra được dung mạo của nàng. Chỉ thấy ngọc thủ vừa nhỏ vừa dài của nàng điểm một cái vào không khí Một kiện linh khí hình ô dù lập tức xuất hiện, bành trướng vô số lần. hình thành một vòng bảo hộ màu xanh như cái ô dù bật lên bao phủ quanh thân, ngăn chặn toàn bộ cơn lốc này bên ngoài.

- Thượng phẩm linh khí phòng ngự? Hà tiểu thư rất xem trọng Nam Minh ta rồi!

Nam Minh đứng yên trong hư không, hào quang màu bích lam quanh thân không ngừng lưu động, dưới chân lóe lên độn quang nhàn nhạt.

- Nam Minh các hạ thi triển pháp thuật không tầm thường của Bích Tuyết Tương Vân Tông. Y Tú đương nhiên không dám xem thường ứng phó.

Thanh âm của Hà Y Tú rất nhẹ nhàng nhưng lại khiến tất cả mọi người đều nghe rõ.

- Không nghĩ tới Hà tiểu thư cũng có nghiên cứu đôi chút về Bích Tuyết Tương Vân Tông chúng ta.

Nam Minh hơi trầm mặc một lúc rồi lạnh nhạt nói.

- Mười mấy người các ngươi đi tới thần điện tập hợp cùng các đồng môn khác. Thạch Lỗi sư huynh chính là đang chờ ở nơi đó. Nơi này giao cho ta đi. các ngươi cũng không giúp được gì!

Hà Y Tú hướng về mười mấy người kia dặn dò.

- Vâng! Hà tiểu thư cũng cẩn thận.

Đồ Bằng dường như rất tin tưởng Hà Y Tú, lập tức mang theo mười mấy người rời đi.

Hà Y Tú hiểu được nếu mình và mười mấy người kia liên thủ đối phó Nam Minh thì đối phương sẽ có thể quay đầu bỏ chạy.

- Đường đạo hữu! không bằng ta và ngươi cùng nhau liên thủ lưu lại thiên tài ngàn năm khó gặp của Bích Tuyết Tương Vân Tông này!

Hà Y Tú đột nhiên cười nói với Trương Hằng cách đó không xa. Tuy rằng cách một tầng khăn che mặt nhưng Trương Hằng có cảm giác mình nhìn thấy được một khuôn mặt hơi nhợt nhạt.

:61:Kết Thúc Boom

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

101. Chương 101: Giả Chết.

Trương Hằng ở bên cạnh vốn ôm tâm lý xem náo nhiệt nhưng không ngờ vị Hà Y Tú này lại đột nhiên kéo mình vào.

Dựa theo kế hoạch vốn có, Trương Hằng thật sự sẽ hội hợp với tu sĩ Độc Thiên Bảo. sau đó tiến vào Huyết Sát thần điện, ở thời khắc mấu chốt có lẽ sẽ nhận được ưu đãi gì đó.

Ánh mắt lạnh lùng của Nam Minh liếc nhìn Trương Hằng rồi nói với Hà Y Tú:

- Một tên Luyện Khí Kỳ rác rưởi mà thôi, để Nam mỗ giải quyết hắn trước vậy!

Khi nói tới đây, thân hình Nam Minh đột nhiên chợt lóe. cấp tốc lao về phía Trương Hằng. Hào quang màu xanh ngọc trong tay hắn mơ hồ lưu chuyển. dường như dùng tới vài thành công lực.

- Thực lực của Nam Minh này tuyệt đối thuộc hàng đầu trong số tu sĩ ở trong động phủ. Không bằng cùng cô gái thần bí này liên thủ. Nếu hắn khinh thường mình thì thật sự có cơ hội xuất kỳ bất ý xử lý hắn.

Tâm niệm vừa chuyển Trương Hằng không né không đỡ, cứ như vậy ngự phong đứng yên giữa hư không.

Nam Minh thấy hành động như vậy của Trương Hằng thì giật mình, hào quang lưu chuyển trong tay lại tăng thêm vài phần, ánh mắt nhìn chăm chăm vào vẻ mặt Trương Hằng.

Không ngờ tên Nam Minh này Không phải là kẻ hoàn toàn cuồng ngạo, đáy lòng cũng có vài phần cẩn thận.

Bàn tay hắn mở rộng, hào quang màu bạc bao trùm bên ngoài, ánh mắt Trương Hằng lạnh lùng, một chưởng nhanh chóng đẩy ra nghênh đón.

Ầm!

Trong hư không sinh ra một tiếng nổ lớn! Khi song chưởng của hai người giao nhau đều cấp tốc bắn về phía sau mấy chục thước.

Thân thể Nam Minh không ngừng run rẩy ở giữa không trung mới chế trụ được thân hình.

Vù vù!

Một cỗ cuồng phong điên cuồng quét về bốn phía.

Giữa dãy núi còn có vài âm thanh quanh quẩn.

- Thực lực của các hạ không tồi. đáng tiếc chúng ta Không phải là bằng hữu!

Sắc mặt Nam Minh ngưng trọng, nhìn chăm chăm vào Trương Hằng cách hắn không xa, cánh tay hơi vô lực buông xuống.

Trương Hằng cũng cảm giác kinh ngạc. Một kích vừa rồi của hắn đã sử dụng toàn bộ lực lượng thân thể, hơn nữa còn tới bốn năm phần hỏa hậu Luyện Hư Linh Khí. Đối phương đúng là dùng tay trần tiếp một chưởng của mình mà không có phản ứng đặc biệt gì.

Các đó không xa, Hà Y Tú cũng nhanh chóng lướt người tới, cười khê:

- Vô Cực Độc Ma nói không sai, thực lực của Đường đạo hữu vượt xa tu sĩ cùng giai.

Trương Hằng cảm thấy kinh ngạc. Qua lời Hà Y Tú cũng có thể nhận ra nàng ta dường như rất tôn trọng Vô Cực Độc Ma.

Hơn nữa, Trương Hằng có cảm giác Hà Y Tú này dường như đang có ý tứ kiểm tra thực lực của mình.

- Nam Minh! Có phải cánh tay phải của người đã bị thương?

Khuôn mặt lơ mơ hiện lên sau màn che mặt kia lộ ra vẻ tươi cười yếu ớt. dường như đang cười nhạo kém cỏi của Nam Minh.

Nam Minh cũng không phủ nhận, thanh âm khô khan nói:

- Là do ta sơ suất... Nhưng hai người các người nếu muốn giết ta thì cũng không có khả năng. Ta không phải là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bình thường...

Khi nói tới đây. độn quang dưới chân Nam Minh khẽ run lên. tính rời khỏi nơi này.

Mặc dù hắn cuồng vọng hơn nữa cũng không ngu ngốc đối kháng với hai gã có thực lực tương đương tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

- Đường đạo hữu! chúng ta ngăn hắn lại!

Hà Y Tú hô lên một câu với Trương Hằng, dưới chân cũng ngưng kết một tầng độn quang nhàn nhạt, lập tức đuổi theo Nam Minh.

Quanh thân Trương Hằng lại lưu chuyển ngân quang nhàn nhạt, tốc độ cũng nhanh hơn vài phần. Tuy nhiên trong lòng hắn cũng thấy không có nhiều hi vọng.

Giao chiến giữa không trung, có thể có nhiều cách chạy trốn lắm. Hai người nếu muốn đuổi giết một kẻ thực lực cũng không yếu hơn nhiều thì quả không dễ dàng.

Đúng lúc này từ phía trước truyền tới một thanh âm nữ nhân lạnh, như băng:

- Nam Minh sư huynh! Để muội tới giúp huynh một tay!

Đang chạy trốn Nam Minh thấy phía trước đột nhiên xuất hiện một nữ nhân, trong lòng đại hỉ hô lên:

- Sư muội tới thật đúng lúc.

Trương Hằng vừa thấy nữ nhân ở phía trước thì cảm thấy đau đầu! Nữ nhân này chính là Mộ Tuyền từng luận bàn với mình lần trước.

Nàng này có thiên phú thần thông biết được tương lai, thực rất khó đối phó.

Giờ phút này, thực lực của Mộ Tuyền không ngờ cũng đã bước vào Trúc Cơ Kỳ. Trương Hằng thầm nghĩ không biết trong động phủ này rốt cuộc có bao nhiêu tu sĩ Trúc Cơ Kỳ? Hiện tại hắn đã nhìn thấy ba người rồi!

- Mộ sư muội! Muội đối phó nữ nhân kia, để hắn lại cho ta!

Ánh mắt Nam Minh tràn đầy chiến ý, nói với Mộ Tuyền một câu rồi liền bay về phía Trương Hằng.

Trong lòng Trương Hằng thầm kêu khổ. vốn đang hai chiến một giờ không ngờ lại biến thành hai đấu hai. Điều này thật khiến người ta buồn bực.

Xa xa hai nàng kia đã lập tức giao thủ, nhưng Trương Hằng và Nam Minh lại không lập tức động thủ mà lẳng lặng đứng đối diện nhau ra xa.

Tay phải Nam Minh vừa cứng rắn đối kháng với Trương Hằng đã bị thương, hiện tại còn buông thông nhưng chút thương thế này dường như cũng không ảnh hưởng nhiều tới hắn.

- Ở Bích Tuyết Tương Vân Tông. Nam Minh ta gần như không có đối thủ cùng bậc. Hiện giờ ta còn cao hơn người một bậc. ngược lại còn chịu thiệt trong tay người, đối với Nam Minh ta. đó là sự sỉ nhục nhất trong đời.

Nam Minh vô cùng bình tĩnh, sau khi nói xong vẫn không nhúc nhích mà nhìn chăm chăm vào nhất cử nhất động của Trương Hằng.

Trương Hằng khinh thường nói:

- Cái gì mà vô địch cùng bậc?! Lão tử hiện tại đã có thể dễ dàng chém giết tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

- Người không cần phải cố ý trêu chọc ta! Khi đối diện với đối thủ chân chính, Nam Minh ta chưa bao giờ mất đi bình tĩnh.

Thần sắc Nam Minh không thay đổi, dường như đang nói một chuyện chẳng liên quan gì tới hắn cả.

Trương Hằng thầm nghĩ tên Nam Minh này bề ngoài Tuy rằng vô cùng cuồng vọng nhưng nội tâm cũng không đơn giản như trong tưởng tượng của những người khác.

Rầm

Hai nàng kia ở xa xa đang giao thủ pháp thuật giao nhau tạo ra thanh âm ầm ầm truyền tới. không khí còn liên tục truyền ra âm thanh linh khí giao kích.

Sau khi đạt tới Trúc Cơ Kỳ. tu sĩ có thể khiến linh khí tự động công kích, đồng thời vừa thi triển pháp thuật.

- Động thủ đi!

Thân hình Trương Hằng đột nhiên biến mất. cấp tốc lao về phía Nam Minh, bàn tay chém ra vài đạo phong nhận màu bạc. không khí cũng phát ra âm thanh ma sát kịch liệt.

Nam Minh không thể đánh cận chiến với hắn thân hình mau lui, một tay nhẹ nhàng vung lên. không khí xung quanh nháy mắt đã bị đảo loạn, hình thành một cơn gió lốc màu xanh ngọc.

Xuy—~

Hai đạo phong nhận màu bạc cắt đôi cơn gió lốc. trực tiếp đánh về phía Nam Minh nhưng tốc độ đã giảm nhiều.

Thân hình Nam Minh lại lùi thêm, linh quyết trong tay liên tục đánh ra. cơn lốc màu xanh ngọc không ngừng xoay tròn, cuối cùng không ngờ dần hình thành một tấm lưới màu xanh ngọc.

Hô!

Tấm lưới màu xanh ngọc này mở rộng ra chừng hơn mười thước, nhanh chóng trùm tới người Trương Hằng. Trương Hằng sao có thể khiến hắn như nguyện, trong tay xuất hiện một ngọn lửa màu bạc. Ngọn lửa màu bạc này phù một tiếng, rơi vào tấm lưới phía trên.

Toàn bộ tấm lưới phía trên nháy mắt đã bị ngân điểm bao phủ, một lúc sau đã bị thiêu đốt sạch sẽ.

Trương Hằng thâm hải lòng. Đây chính là lần đầu tiên hắn dung ngân điểm để đối địch, hiểu quá rất tốt.

Sắc mặt Nam Minh đại biến, không ngờ mình vừa chuẩn bị thi triển pháp thuật đã bị đối phương phá tan đơn giản như vậy!

Thân hình hắn lần nữa lại giật xa khoảng cách với Trương Hằng. Hắn hé miệng, một viên châu được ngọn lửa màu xanh ngọc bao phủ được hắn tế ra.

- Đây chính là linh khí cực phẩm của tạ Bích Tuyết Lưu Diễm Châu. Đạo hữu hãy lấy linh khí bản thân ra đi!

Nam Minh vừa thi pháp không chế viên châu này vừa nói với Trương Hằng.

Trương Hằng cảm giác thật buồn cười. Một nam một nữ của Bích Tuyết Tương Vân Tông này thật có ý tứ. mỗi lần tế ra linh khí bản thân đều mong đối phương chuẩn bị sẵn sàng.

Hừ!

Bích Tuyết Lưu Diễm Châu chỉ chớp mắt đã bay tới trên đầu Trương Hằng, quanh thân nó nổi lên từng đợt ngọn lửa màu xanh ngọc.

Vừa thấy ngọn lửa này, trong lòng Trương Hằng đột nhiên cảm nhận được một cỗ nguy hiểm nhàn nhạt.

Phốc!

Ngân điểm trong tay Trương Hằng càng tăng lên. Đối phương dù sao cũng là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. ngọn lửa thông qua linh khí cực phẩm phát ra tuyệt đối không thể coi thường.

Bích Tuyết Lưu Diễm Châu đột nhiên run run, mấy trăm đoàn ngọn lửa màu xanh ngọc hình thành một cái lưới, bao phủ Trương Hằng, dần dần ép vào.

Quanh thân Trương Hằng ngưng kết một tầng ngân quang, ngân điểm trong tay nổi lên cao tới nửa thước, thân hình cũng lao đi ra ngoài phạm vi màn lưới lửa này.

Nam Minh đứng ở xa xa hừ lạnh một tiếng, pháp quyết trong tay cấp tốc được đánh ra, tấm lưới này càng lúc càng dày đặc.

Phù—~

Những ngọn lửa rơi xuống màn ngân quang bao phủ thân thể Trương Hằng, không ngờ bắt đầu nhanh chóng bùng cháy.

Trương Hằng lập tức cảm giác thân thể mình như run lên. làn da bên ngoài cũng bắt đầu ngưng kết một cỗ ngân sương.

Càng đáng sợ chính là ngọn lửa màu xanh ngọc này đối kháng với Luyện Hư Linh Khí mà không rơi vào hạ phong chút nào. về mặt cấp bậc, nó rõ ràng còn cao hơn Luyện Hư Linh Khí một cấp. nếu không phải là thuộc tính tương khắc thì Luyện Hư Linh Khí chỉ sợ đã sớm bị đối phương đánh bại.

Ngọn lửa trên lòng bàn tay Trương Hằng Tuy rằng có thể khắc chế những ngọn lửa màu xanh ngọc này nhưng đối mặt với nhiều ngọn lửa như vậy. nó Chỉ có thể phá vỡ một lỗ hổng. Tuy nhiên, Trương Hằng chưa kịp lao ra đã bị Nam Minh tu bổ lại.

Chỉ một lúc, toàn thân Trương Hằng đều bị ngọn lửa màu xanh ngọc bao phủ. bên ngoài thân thể ngưng kết một tầng băng sương.

Nam Minh đứng ở xa xa không lộ ra chút vui mừng nào. Sau khi đạt tới Trúc Cơ Kỳ. hắn đã có thể phát huy toàn bộ uy lực của kiện linh khí này. Đương nhiên đây cũng có liên quan tới công pháp của hắn.

Hơn nữa những ngọn lửa màu xanh ngọc này lại không chính không tà, thuộc tính vô cùng đáng sợ, tu sĩ cùng bậc chỉ cần dính một chút sẽ nhanh chóng bị ngọn lửa xâm lấn thân thể, qua vài hô hấp sẽ mất hết sinh cơ.

Tầng băng sương bên ngoài thân thể Trương Hằng nhanh chóng biến thành bông Tuyết. Chỉ một lúc, toàn bộ thân thể hắn như băng điều, nhanh chóng rơi xuống mặt đất.

- Hắc hắc, tốt nhất là thừa cơ hội này chuồn thôi...

Trong lòng Trương Hằng lập tức tính toán, cũng không dùng nhiều linh khí và ngân điểm để phòng ngự. Hắn để mặc thân thể rơi xuống.

- Ầm!

Thân thể Trương Hằng rơi xuống mặt đất, hóa thành vô số khối băng tinh dập nát.

- Đã chết?

Nam Minh sửng sốt đứng lẳng lặng trên không trung.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

102. Chương 102: Mặt Nạ Như Ý.

Tận mắt thấy Trương Hằng từ giữa không trung rơi xuống, cuối cùng bị vỡ thành vô số mảnh băng tinh, trong lòng Nam Minh đột nhiên sinh ra một loại cảm giác không nữ.

Tuy rằng hắn rất tự tin vào linh khí cực phẩm của mình, chém giết tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cũng không thành vấn đề nhưng Trương Hằng ngay cả một kiện linh khí cũng chưa từng sử dụng, cứ như vậy chết ngay trước mặt mình thì đúng là có chút không hợp tình hợp lý lắm.

Đúng lúc này, hai nàng kia đấu pháp với nhau cũng đã tới giai đoạn quyết định. Mộ Tuyền nhẹ nhàng thoát ly vòng chiến, đứng cách Hà Y Tú xa xa nói:

- Công lực của các hạ hơi thắng Mộ Tuyền một chút nhưng nếu chân chính là sinh tử thì người thua nhất định là người...

Hà Y Tú than nhẹ một tiếng:

- Linh căn thiên phú của Mộ Tuyền đạo hữu thật đáng sợ. không biết người có thể đoán được kết cục của mình khi tới động phủ lần này hay không?

Mộ Tuyền hừ lạnh một tiếng rồi bay tới trước người Nam Minh.

Nam Minh chỉ vào đám băng tinh rơi vung vãi dưới mặt đất nói:

- Hắn như đã chết rồi!

Đôi mắt u lãnh của Mộ Tuyền nhìn đám băng Tuyết dưới mặt đất. thở nhẹ ra một hơi:

- Hắn chưa chết, đã ẩn thân bỏ chạy rồi!

Nam Minh cũng không cảm thấy kỳ quái:

- Người này tên là gì. thực lực thật đáng sợ! Năng lực cận chiến của ta trong tông cũng được coi thuộc hàng đầu nhưng nếu so ra thì vẫn kém người này quá xa.

- Phương Vân Sơn Đường Phong! Trước đây ta từng giao thủ với hắn một lần thực lực cụ thể như thế nào cũng không rõ!

Đôi mắt Mộ Tuyền lộ ra một chút kỳ dị.

Mắt thấy Hà Y Tú đang rời đi, Nam Minh nói:

- Chẳng lẽ chúng ta không đuổi giết cô ta?

Mộ Tuyền nói:

- Không giết được đâu!

Nam Minh cũng không phủ nhận, hơi trầm, mặc một lúc. như muốn nói gì đó nhưng lại thôi!

Ánh mắt Mộ Tuyền nhìn vào cánh tay rũ xuống vô lực của Nam Minh, trong mắt cũng tràn đầy kinh ngạc:

- Người bị thương sao?

- Cánh tay này tạm thời bị phế, Chỉ có thể đợi sau khi rời khỏi động phủ Lần này của chúng ta sẽ có kết quả này cũng không ảnh hưởng lớn tới thực lực của ta...

Trầm mặc hồi lâu. Nam Minh rốt cục không kìm nổi hỏi:

- Sư muội! ta rất muốn hỏi người một chuyện. Chuyển đi vào động phủ Lần này của chúng ta sẽ có kết quả như thế nào?

Đôi con ngươi vạn năm bất biến của Mộ Tuyền nổi lên một cỗ gợn sóng, buồn bã nói:

- Những người khác thì ta không rõ nhưng bản thân ta có cảm giác không được tốt...

- Rốt cuộc kết quả là gì?

Nam Minh không khỏi kinh hãi.

- Ta thấy được rằng bản thân đứng ở một mảnh thế giới tối đen. không cam lòng, tuyệt vọng, biến mất khỏi Huyết Sát thần điện...

Đôi mắt Mộ Tuyền lộ ra một tia sợ hãi hiếm thấy nhưng nháy mắt đã khôi phục lại sự bình tĩnh.

- Một khi đã như thế, sư muội không nên tham gia đi vào Huyết Sát thần điện nữa!

Nam Minh kiên quyết nói.

Mộ Tuyền lắc đầu nói:

- Không! Từ ngày sinh ra trên đời, Mộ Tuyền ta chưa từng khuất phục... Huynh hửn có thể hiểu được ta.

Nam Minh lặng lẽ đứng yên một lúc, đột nhiên ôm lấy Mộ Tuyền vào ngực, nhẹ nhàng hôn lên trán ngọc láng mịn của nàng.

Trên mặt hắn không có chút tạp niệm nào, chỉ đơn thuần là hôn khẽ một cái mà thôi.

Mộ Tuyền cũng không ngăn cản Nam Minh, khuôn mặt ngọc cười hiền, như một đóa hoa bách hợp nở rộ xinh đẹp khiến người ta nhìn không chớp mắt.

Nhẹ nhàng buông Mộ Tuyền ra, Nam Minh Mới chậm rãi nói:

- Chúng ta tiến vào tông môn cùng một ngày, tương giao với nhau mười mấy năm, chỉ mong chúng ta có thể cùng nhau đi tới cuối cùng...

- Dự cảm nói cho ta biết, sẽ có một ngày nào đó chúng ta lại đến bên nhau...

Mộ Tuyền dường như đang an ủi Nam Minh, giọng điệu cũng rất tự tin.

Nam Minh cười vang:

- Muội chưa từng lừa gạt ta. hy vọng Lần này cũng Không phải là ngoại lệ.

Hai người nhìn nhau, độn quang dưới chân chợt lóe lên. nhanh chóng hóa thành hai điểm đen. biến mất ở cuối chân trời.

Thân thể Trương Hằng tiến vào trạng thái tiềm hành, cũng nhanh chóng lao về phía trước.

Đột nhiên Trương Hằng cảm giác cạnh thân mình có một dị động khác thường, thân hình lao ra ngoài quát lên:

- Là ai?

- Đường đạo hữu! Người nhanh vậy đã quên bằng hữu của mình sao?!

Hà Y Tú với một thân áo xanh xuất hiện cách hần không xa.

Trương Hằng kinh ngạc nói:

- Người sao lại có thể dùng Phong Hành Thuật?

Phong Hành Thuật này chính là pháp thuật đẩy hòm của Phong Hành Môn, Âu Dương lão tổ ngoại lệ truyền cho Trương Hằng, mục đích để hần hành động càng thuận tiện trong động phủ này.

Hà Y Tú cười khì khì:

- Người có thể học được pháp thuật này thì bốn tiểu thư sao lại không chứ?

- Hóa ra Âu Dương lão tổ và tên Vô Cực Độc Ma kia câu kết với nhau làm chuyện xấu!

Vẻ mặt Trương Hằng lạnh lùng nói.

Khuôn mặt Hà Y Tú dù bị khăn che mắt nhưng Trương Hằng vẫn cảm giác được nàng ta đang dùng ánh mắt để đánh giá mình.

- Chẳng lẽ tiểu thư coi trọng một kẻ lỗ mãng như Đường mã sao?

Trương Hằng không ngại đùa giỡn một chút trước mặt nữ nhân thần bí này.

Nói thật, tướng mạo khối thân thể của Trương Hằng cũng không tệ lắm. tuyệt đối là một nam nhân anh tuấn đúng tiêu chuẩn của thời đại này. Tuy nhiên. Trương Hằng cũng không sử dụng ưu thế này mà thôi.

- Xì!

Hà Y Tú khẽ gắt một tiếng, đánh giá Trương Hằng một lúc rồi cũng hơi trêu đùa nói:

- Tâm tư của người còn tốt hơn so với tên Vô Cực Độc Ma kia. nếu người đồng ý, không bằng hai ta cùng nhau bỏ trốn...

Trương Hằng không nói gì. Hà Y Tú này thậm chí còn cởi mở hơn cả những cô gái ở thế kỷ hai mươi hai trong thế Giới trước của Trương Hằng.

Tuy nhiên, nghe Ý tứ của nàng ta thì dường như quan hệ giữa nàng và Vô Cực Độc Ma cũng không đơn giản. Chẳng lẽ là tình nhân? Hay là quan hệ thầy trò?

- Bớt sàm ngôn đi. cụ thể hiện tại chúng ta hợp tác với nhau Như thế nào?

Sự hứng thú của Trương Hằng đối với cô gái này giảm xuống, trực tiếp đi vào chủ đề chính.

Hà Y Tú thật thà tiến lên. một cỗ mùi thơm nữ nhân lan tới trước mặt Trương Hằng. Điều này khiến trong lòng hần sinh ra vài tia cảnh giác.

- Có một cao thủ như ngươi, đối phó với Bích Tuyết Tương Vân Tông. Độc Thiên Bảo chúng ta cũng sẽ không có gì phải sợ hãi. Yêu cầu của ta chính là vào thời khắc mấu chốt, ngươi hãy chế trụ Nam Minh!

Hà Y Tú nhẹ nhàng nói.

Trương Hằng ra vẻ trầm tư. một lúc sau quá quyết nói:

- Nam Minh, ta không thắng được. Nếu chỉ vèn vèn là kiếm chế thì còn miễn cưỡng làm được...

- Ưu thế của Độc Thiên Bảo chúng ta là nhân số nhiều, thực lực cũng không kém. Nhưng Bích Tuyết Tương Vân Tông lần này lại có nhiều cao thủ đỉnh phong hơn chúng ta. Theo ta đoán, Lần này bọn họ có ít nhất là bốn tu sĩ Trúc Cơ Kỳ!

- Bốn tu sĩ Trúc Cơ Kỳ?

- Ta đây sẽ được chỗ tốt gì?

Trương Hằng tò mò hỏi.

- Chỗ tốt?

Giọng điệu của Hà Y Tú có chút kinh ngạc:

- Trong cơ thể người có Phệ Hồn cổ của Âu Dương lão tổ. Vô Cực Độc Ma còn bố trí ẩn ký truy tung trên người người. Nếu Lữ hành động này thành công, ta sẽ khiến bọn họ giải trừ những ân họa này cho người.

Đáy lòng Trương Hằng cười thầm. Phệ Hồn Cổ gì. ẩn ký truy tung gì?! Giờ chúng đã sớm bị Lạc Hà giải trừ rồi. Nhưng hẳn biết, một đạo ẩn ký còn lại chính là do Vô Cực Độc Ma lưu lại.

- Người thật sự nắm chắc sẽ khiến Vô Cực Độc Ma và Âu Dương lão tổ giải trừ những cấm chế này trên người ta?

Trương Hằng có chút không tin nhìn Hà Y Tú.

- Yên tâm đi, chỉ cần làm cho bốn tiểu thư hài lòng. Vô Cực Độc Ma và Âu Dương lão tổ dù muốn cũng không thể khiến người thương tổn dù Chỉ một sợi lông!

Hà Y Tú nhẹ nhàng an ủi Trương Hằng, trong lời nói mang theo một cỗ tự tin vô cùng.

“Thân phận của nàng ta đúng là không đơn giản! ”

Trong lòng Trương Hằng thầm nghĩ vậy nhưng bề ngoài lại nói:

- Được rồi! Đường mỗ tạm thời tin tưởng người một lần.

- Người tốt nhất là biến thành một người khác rồi lẫn vào trong đám người Độc Thiên Bảo chúng ta.

Nói tới đây, Hà Y Tú lấy từ trong túi trữ vật một chiếc mặt nạ da người bán trong suốt mỏng như cánh ve.

- Đeo nó lên, người có thể tùy ý thay đổi dung mạo của mình. Thứ này trước đây ta từng dùng qua, Chỉ có thể hữu hiệu với tu sĩ dưới Nguyên Anh Kỳ mà thôi. Do đó giờ ta mới đội cái khăn che mặt này.

Trương Hằng theo lời đội mặt nạ này lên. Dưới sự chỉ bảo của Hà Y Tú, hẳn nhanh chóng nắm được phương pháp sử dụng.

Hữu hiệu đối với tu sĩ dưới Nguyên Anh Kỳ! Trong lòng Trương Hằng vui sướng, thầm nhủ đúng là thứ tốt.

- Thứ này có thể tặng cho ta sao?

Trương Hằng hỏi.

Hà Y Tú do dự một chút nhưng cũng nói:

- Thứ này cũng không tính là đặc biệt trân quý. tặng cho người cũng được!

- Hắc hắc... Ta gọi nó là Mặt Nạ Như Ý.

Trương Hằng mang mặt nạ này vào. biến mình trở thành một nam nhân có bề ngoài uy vũ. trên mặt cũng có một vết sẹo dài.

Đây đúng là hình tượng một nam nhân tràn đầy mạnh mẽ. Trương Hằng thầm nghĩ vậy.

Hà Y Tú che miệng cười khẽ.

- vết sẹo này hoàn toàn là một sơ hở. Đối với người tu tiên mà nói. những ngoại thương bề ngoài căn bản cũng không thành vấn đề.

Trương Hằng hừ nhẹ một tiếng, lập tức biến mình thành bộ dáng Triệu Vân trong ấn tượng của mình,

Từng được hư cấu không ít, hình ảnh Triệu Vân thời tam quốc tất nhiên được mô tả hoàn mỹ tới cực điểm trong các trò chơi điện tử ở thế giới trước đây của hắn.

Anh tuấn mà không mất uy dũng, tuyệt đối là sự lựa chọn tốt nhất.

Hà Y Tú thấy hình ảnh Triệu Vân mà Trương Hằng bắt chước thì hơi sững sốt một chút:

- Người bắt chước người nào đây?

Trương Hằng cười ha ha.

- Đây là Triệu Vân, từng là một tiểu đệ của ta. Tuy nhiên đã lâu rồi chúng ta chưa gặp lại.

Hà Y Tú Tuy rằng rất kinh ngạc nhưng không tiện hỏi nhiều, mang theo Trương Hằng bay thấp thấp về phía trước.

- Trạm dừng chân tiếp theo chỉ sợ cũng đã là Huyết sát thần điện rồi!

Trong lòng Trương Hằng âm thầm tính toán.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

103. Chương 103: Huyết Sát Thần Điện.

Trương Hằng và Hà Y Tú một đường phi hành tầm thấp trên bầu trời. Chỉ một lúc đã đuổi kịp mười mấy người Độc Thiên Bảo rời đi lúc trước.

- Hà Y Tú tiểu thư!

Những người này kinh hỉ hô lên.

Đỗ Bằng bay lại gần, nhiệt tình nói:

- Hà tiểu thư! tên Nam Minh kia đã bị cô đánh bại rồi phải không?

Hà Y Tú đều đều nói:

- Không! Là hắn đánh lui chúng ta.

Đỗ Bằng xấu hổ cười, đưa ánh mắt nhìn sang Trương Hằng, trên mặt lộ ra biểu tình kinh ngạc.

Giờ phút này, Trương Hằng có hình tượng của Triệu Vân thời tam quốc, uy vũ mà nho nhã, tuyệt đối chính là nhân vật khiến nam nữ điên đảo.

-Vị này là...

Đỗ Bằng Tuy rằng đã từng gặp Trương Hằng nhưng hiển nhiên không nhận ra thân phận thật của Trương Hằng.

- Ta. Triệu Vân!

Trương Hằng nói ra ba chữ vang vang hữu lực. ánh mắt nhìn thẳng về phía trước, dường như không đặt mắt vào người Đỗ Bằng vào trong mắt.

Đỗ Bằng vừa thấy bề ngoài và khí thế mơ hồ tán phát ra từ người Trương Hằng đã cảm giác được đối phương tuyệt đối không phải là kẻ đầu đường xó chợ, giọng điệu hơi nịnh nọt nói:

- Ta gọi là Đỗ Bằng, hy vọng sau này có thể tham khảo pháp thuật với các hạ nhiều hơn.

Trong lòng Trương Hằng thầm khinh bỉ. Lại là tham khảo pháp thuật! Người này lần trước khi gặp Triệu Thụy cũng nói là tham khảo pháp thuật gì đó. cuối cùng cũng là lừa dối Triệu Thụy.

- Được!

Trương Hằng quyết định diễn vai Triệu Vân thật tốt. Nói không chừng sau khi tiến vào thần điện, hắn còn có thể dùng hình tượng này đại phát thần uy.

Ánh mắt Hà Y Tú nhìn lên khuôn mặt Trương Hằng, không biết là suy nghĩ điều gì, đột nhiên nói với những tu sĩ Độc Thiên Bảo xung quanh:

- Vị Triệu đạo hữu này chính là do ta mời tới giúp đỡ! Sau khi tiến vào thần điện, mọi người đều nghe theo mệnh lệnh của hắn.

- Vâng!

Mười mấy tu sĩ Độc Thiên Bảo lục tục nhận lời. Chỉ có ánh mắt Đỗ Bằng hơi hiện lên một tia ghen tị nhưng cũng nhanh chóng khôi phục bình thường.

Hà Y Tú lại để Trương Hằng thay vào một bộ tử bào đặc biệt của Độc Thiên Bảo, đứng cách Trương Hằng xa xa, trong lòng âm thầm tán thưởng.

Một đường vô sự, mười mấy người kể cả Trương Hằng bay thấp thấp về phía Huyết Sát thần điện.

- Hà tiểu thư! Chúng ta còn cách Huyết Sát thần điện chừng hai mươi dặm nữa.

Một gã tu sĩ lão luyện mặc tử bào từ xa xa bay tới.

Hà Y Tú hỏi:

- Thạch Lỗi sư huynh và những tu sĩ khác đang tập hợp nơi nào?

- Ở bên cạnh thần điện. Hiện có chừng mười mấy người.

Sắc mặt tên tu sĩ kia có chút khó coi nói.

- Mười mấy người?

Cộng cả chúng ta nơi này cũng chỉ mới hơn ba mươi người! Những người còn lại chỉ sợ đã gặp phải bất trắc rồi!

Giọng điệu Hà Y Tú bình thản, dường như cũng không có nhiều cảm xúc với chừng ấy người chết đi.

Đỗ Bằng hơi phần uất nói:

- Khẳng định là do người của Bích Tuyết Tương Vân Tông, Phương Vân Sơn xuống tay rồi. Những tu sĩ khác căn bản khó có thể tạo thành uy hiếp đối với chúng ta.

Bích Tuyết Tương Vân Tông Tuy rằng Chỉ có hơn mười người nhưng cao thủ đỉnh phong cũng có không ít, lực sát thương rất lớn.

Hà Y Tú bất động thần sắc nói:

- Không nhất định đều là do Bích Tuyết Tương Vân Tông gây ra. Trong động phủ này có không ít cấm kỳ, hơn nữa phe Phương Vân Sơn cũng ẩn nấp không ít cao thủ...

Dưới sự dẫn đường của tên tu sĩ lão luyện kia, mười mấy người này rốt cuộc không lo sẽ đi nhầm đường, tốc độ cũng nhanh hơn vài phần.

Phi hành hồi lâu, phía trước bọn họ dần xuất hiện một tòa kiến trúc màu đỏ.

- ĐÓ chính là Huyết Sát thần điện!

Một gã tu sĩ hưng phấn nói.

Từ rất xa, bọn họ đã có thể cảm nhận được một cỗ sát lực khí khiến tim người đập nhanh hơn từ thần điện truyền tới.

Ông

Theo tu sĩ tới gần, một cỗ dao động đặc thù dần truyền tới.

Sử dụng Linh Nhân Thuật, Trương Hằng có thể quan sát toàn cảnh Huyết Sát thần điện.

Huyết Sát thần điện này so với trong tưởng tượng của hắn thì nhỏ hơn nhiều, diện tích chừng mấy trăm thước vuông. Toàn bộ thần điện có màu đỏ thẫm, trên đỉnh chóp có một cột nhọn đâm lên.

Phía trên đỉnh chóp của thần điện có một vòng máu rất lớn không ngừng xoay tròn, phát ra những tiếng ông ông, truyền tới một cỗ sát khí kinh người.

Đây chính là một Huyết Sát ấn ký cực lớn!

Trương Hằng so sánh nó với Huyết Sát ấn ký trên đỉnh đầu của mình thì phát hiện ra hai thứ này gần như giống nhau như đúc. Chỉ khác nhau về độ lớn nhỏ mà thôi.

Bốn phía Huyết Sát thần điện còn có vài pho tượng thật lớn nhìn rất sống động. Hình thái của những pho tượng này cũng không giống nhau, có cái là tượng sinh vật hình người, có cái lại là tượng của một loài chim như cự ưng. Những pho tượng này khiến Trương Hằng cảm giác như là những sinh vật còn sống vậy!

Càng tới gần, trên đường cũng thi thoảng nhìn thấy thân ảnh những tu sĩ khác.

- Hà tiểu thư!

Đúng lúc này, từ phía trước có mười mấy tu sĩ Độc Thiên Bảo mặc từ bảo đi tới nghênh đón.

Cầm đầu chính là một thanh niên trầm ổn, tu vi cũng đạt tới Trúc Cơ Kỳ.

- Thạch Lỗi sư huynh! Các người ở chỗ này cũng không gặp phải điều gì bất ngờ chứ?

Hà Y Tú hỏi.

Thanh niên gọi là Thạch Lỗi này cũng không có biểu tình gì. thanh âm cũng khá trầm ổn:

- Chúng ta ở chỗ này giết một ít tu sĩ Phương Vân Sơn, hơn nữa cũng từng đánh giết yêu thú. Tất cả mọi người đều đã đạt được hơn ba Huyết Sát ấn ký rồi!

Hà Y Tú nghe được lời này thì quay lưng nhìn về mười mấy người phía sau:

- Các người cũng đã đủ ba Huyết Sát ấn ký chưa?

Đỗ Bằng lập tức trả lời:

- Ở Huyết Sát bình nguyên, chúng ta liên thủ giết được không ít yêu thú bậc hai. giờ tất cả mọi người cũng đã đủ ba Huyết Sát ấn ký rồi.

Hà Y Tú khẽ gật đầu.

- Ta còn chưa có đủ ba Huyết Sát ấn ký...

Một thanh âm rất khẽ truyền tới.

Mọi người đưa mắt sang nhìn thì thấy đây chính là tu sĩ lão luyện dẫn đường kia. Chỉ thấy trên đỉnh đầu người này chỉ có hai Huyết Sát ấn ký mà thôi.

- Triệu mỗ cũng còn thiếu một Huyết Sát ấn ký nữa!

Trong thanh âm của Trương Hằng mang theo một cảm giác mạnh mẽ như của quân nhân đã qua rèn luyện thiết huyết. khiến mọi người đều đưa mắt nhìn sang.

- Người cũng thiếu một cái sao?

Hà Y Tú lúc này mới chú ý trên đỉnh đầu Trương Hằng Chỉ có hai đạo Huyết Sát ấn ký.

Trước khi Trương Hằng đi vào Huyết Sát thần điện, hắn cũng không để ý tới số Huyết Sát ấn ký trên đỉnh đầu. Hắn tự nhận chém giết vài tên tu sĩ Luyện Khí KỶ cũng chỉ đơn giản như trở bàn tay mà thôi.

- Vị đạo hữu này là?

Thạch Lỗi giờ cũng chú ý tới Trương Hằng, trong mắt lóe lên một đạo quang hoa.

- Ta gọi là Triệu Vân.

Trương Hằng cũng không dằn co với hắn, trên người tản ra một cỗ khí tức như có như không.

Một khuôn mặt góc cạnh tuấn tú nhưng không kém phần nho nhã, uy thế cũng kinh nhân, giống như một tuyệt thế cao thủ tung hoành thiên hạ vậy!

Tất cả mọi người nơi này đều bị phong thái của Trương Hằng gây chấn kinh.

- Hảo một Triệu Vân!

Hai mắt Thạch Lỗi sáng ngời, cũng xem trọng Trương Hằng vài phần.

Hà Y Tú liếc nhìn Trương Hằng một cái rồi dặn dò ba bốn vị tu sĩ khác trợ giúp tên tu sĩ lão luyện kia mưu đoạt Huyết Sát ấn ký, dặn nói:

- Không đối nghịch với tu sĩ Bích Tuyết Tương Vân Tông mà tìm tu sĩ Phương Vân Sơn mà xuống tay.

- Vâng!

Mấy tên tu sĩ kia đáp lại rồi nhanh chóng lao ra xa xa.

- Triệu huynh! Với tu vi của ngươi hẳn không cần ta nhờ người giúp người đâu chứ?!

Ánh mắt xinh đẹp của Hà Y Tú chớp chớp nhìn Trương Hằng.

Trương Hằng yên lặng. Hắn hiểu được chiếc khăn che mặt của Hà Y Tú có thể tùy ý chủ nhân điều khiển khiến những người khác khó có thể nhìn ra dung mạo của nàng.

- Triệu mỗ đi một chút rồi trở lại!

Trương Hằng bỏ lại một câu rồi bay về phía xa xa. một lúc sau thi triển. Phong Hành Thuật, thân ảnh biến mất trong không khí

- Hà tiểu thư! một mình hẳn có thể không? Nếu gặp phải tu sĩ của Bích Tuyết Tương Vân Tông...

Một gã nữ tu lo lắng hỏi.

- Đừng lo!

Hà Y Tú hơi suy nghĩ, liếc nhìn nữ tu kia một cái.

Chỉ một lúc, Trương Hằng đã đi tới cạnh Huyết Sát thần điện, quan sát thần điện tràn đầy sát lục khí khủng bố này.

Xung quanh thần điện dường như không có cửa vào ra. Điểm hấp dẫn ánh mắt người khác nhất chính là bốn pho tượng thật lớn nhìn rất sống động kia.

Bốn pho tượng này phát tán ra khí tức tràn ngập sát lục khí và hủy diệt, khiến người ta kinh hãi đảm chiến. Không tu sĩ nào dám tới gần.

Bốn pho tượng này khẳng định ẩn chứa một loại cấm kị nào đó. Nếu dẫn động khẳng định sẽ mang tới kết quả không thể đánh giá.

Đồng thời, Trương Hằng cũng nhớ lại một quý tắc được thông báo khi vừa tiến vào động phủ

“Trong Huyết Sát thần điện ở trung tâm động phủ có Vật phẩm do Huyết Sát Thần Đế lưu lại. dành cho người có duyên. Nếu lấy được bốn chiếc lệnh bài mới có thể mở được Huyết Sát động phủ...”

Bốn chiếc lệnh bài?! Chẳng lẽ là ám chỉ bốn con yêu thú khủng bố như tùy thời đều có thể sống lại này sao!?

Từ khí tức truyền ra từ bốn pho tượng này. dường như đã vượt xa Trúc Cơ Kỳ rồi.

Nói cách khác, đối thủ của đám tu sĩ này chính là bốn nhân vật có tu vi sánh ngang Kết Đan Kỳ.

Trong số tu sĩ nơi này, có bao nhiêu người có thể chịu đựng một kích của tu sĩ Kết Đan Kỳ?

Lại rồi xa Huyết Sát thần điện mấy trăm thước, Trương Hằng bắt đầu tìm tòi xung quanh.

Hắn phải tìm kiếm một tu sĩ lẻ loi nào đó, từ đó thu thập được một Huyết Sát ấn ký nữa.

Đúng lúc này. từ xa xa có hai tu sĩ một nam một nữ đi tới nơi này.

Trương Hằng ngưng mắt nhìn, hóa ra là Triệu Thụy và Lạc Ngưng Tuyết.

- Lạc sư tỷ! Tỷ nói chúng ta có thể gặp được Đường sư huynh sao?

Triệu Thụy mặt mày ủ rũ hỏi.

Lạc Ngưng Tuyết mỉm cười, giọng nói nhẹ nhàng đáp lại:

- Nếu hắn muốn gặp người thì sẽ lập tức xuất hiện thôi...

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi, tránh xa xa bọn họ, tìm kiếm ở một nơi khác.

Tiềm hành một lúc. ở trong một mảnh rừng cây nhỏ, hắn gặp được một tên tu sĩ Luyện Khí trung kỳ.

- Luyện Khí trung kỳ?

Trương Hằng hơi sửng sốt.

Từ khi tiến vào Huyết Sát động phủ tới nay, rất ít khi hắn gặp phải tu sĩ yếu nhược như vậy!

Vừa thấy người này. hắn lập tức nhận ra đây chính là Tiên Vân Tông Vương Viên.

Thân hình mập mạp của Vương Viên đang tựa vào một thân cây, đầu hơi cúi xuống.

Tuy rằng giữa hai người không có chút ân oán nào nhưng Trương Hằng vẫn quyết định xuống tay với hắn.

Trương Hằng chậm rãi tiềm hành về phía hắn.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

104. Chương 104: Ấn Sát.

Trương Hằng tiến vào trạng thái ẩn thân, thân mình nhanh chóng áp sát tên Vương Viên mập mạp.

Mặc dù đối phương chỉ là một gã tu sĩ Luyện Khí trung kỳ nhưng Trương Hằng cũng không muốn quanh co nhiều. Có thể giết chết thì cũng sẽ tiết kiệm được chút khí lực.

Đột nhiên ánh mắt Trương Hằng nhìn lên trên đỉnh đầu Vương Viên, phát hiện ra hắn ta đã có được hai Huyết Sát ấn ký.

Theo Trương Hằng biết, tên Vương Viên này từng có một kiện linh khí hạ phẩm, tu vi chỉ là Luyện Khí trung kỳ, nếu muốn giết chết hai tên tu sĩ tinh anh cùng cấp trong Huyết Sát động phủ này thì gần như là không thể.

Dừng nói giết hai tu sĩ cùng bậc. ngay cả giết chết yêu thú bậc hai cũng chỉ coi như có chút miễn cưỡng mà thôi.

Nghĩ tới đây, thân hình Trương Hằng dừng lại, dùng thần thức quan sát bốn phía.

- Giải cho tên Vương Viên, không ngờ tạo ra nhiều cạm bẫy xung quanh thân mình như vậy!

Trong lòng Trương Hằng không khỏi thất kinh.

Dùng thần thức quan sát, xung quanh Vương Viên có bố trí không dưới mười mấy loại cạm bẫy, nếu tùy tiện tiếp cận thì chỉ sợ sẽ mắc bẫy của hắn.

Ba!

Chỉ thấy Vương Viên bắn ra một đạo phù triện, đánh lên một thân cây bên cạnh. Một đạo hồng quang lóe lên, nhanh chóng dung nhập vào trong thân đại thụ.

- Cầm chế phù?

Trương Hằng hơi sửng sốt, không nghĩ tới tên Vương Viên lại sử dụng loại phù triện hiếm khi được dùng tới này.

Bình thường, khi tiến vào Huyết Sát động phủ, đám tu sĩ vẫn mang theo một ít phù triện công kích bậc hai, có lợi cho việc giết địch.

Khuôn mặt mập mạp của Vương Viên quét nhìn bốn phía, thấy không có ai lại đánh ra rất nhiều cầm chế phù, khiến phạm vi quanh thân hắn không hề có kẽ hở.

Đối mặt với nhiều loại cầm chế như vậy, Trương Hằng cũng có chút đau đầu. Nếu muốn giết chết đối phương đã không thể rồi.

Đang khi Trương Hằng suy tư thì từ phía trước có ba người bay tới. Trong số này có một người tu vi đạt tới giai đoạn Luyện Khí đại viên mãn.

- Đó không phải là Vũ Văn Lâm của Phong Hành Môn sao?

Trương Hằng lập tức nhận ra người thanh niên dẫn đầu với thần thái thanh lãnh kia.

Hai gã tu sĩ bên cạnh hắn cũng đã đạt tới Luyện Khí hậu kỳ, đều là tu sĩ Phong Hành Môn.

Trên đỉnh đầu Vũ Văn Lâm có ba Huyết Sát ấn ký, nhưng hai người bên cạnh hắn cũng chưa đủ ba Huyết Sát ấn ký.

Vương Viên vừa thấy ba người này đi tới, sắc mặt lập tức hóa thành tái nhợt, khoe miệng tràn ra một ít máu, thân thể mập mạp hữu khí vô lực tựa vào gốc cây.

Diễn cũng quá hợp lý! Trương Hằng không khỏi thầm bội phục, trong lòng cũng tính xem kịch vui.

- Vũ Văn sư huynh! Huynh xem, ở bên kia có một tên tu sĩ bị thương...

Tên tu sĩ thanh niên mặc hoàng y là Người đầu tiên phát hiện Vương Viên đang trong trạng thái “trọng thương”.

- Đó không phải là Vương Viên của Tiên Vân Tông sao?

Tên tu sĩ Luyện Khí hậu kỳ còn lại không ngờ nhận ra thân phận Vương Viên.

Vũ Văn Lâm im lặng không nói, mang theo hai người đi tới cách xa Vương Viên chừng hơn mười thước thì dừng lại.

- Các người... cứu cứu ta với... Vừa rồi ta sử dụng bí thuật giết chết được hai tên tu sĩ Độc Thiên Bảo... nhưng nguyên khí đại thương...

Vương Viên như đang hấp hối nhìn về phía ba người, vô lực vươn tay về phía họ.

Tên tu sĩ mặc hoàng y thấy thế sắc mặt lập tức vui mừng nói:

- Vương sư đệ! Đây là tu sĩ của Phương Vân Sơn chúng ta sao có thể thấy chết không cứu được.

Nói tới đây hắn bước nhanh về phía trước vài bước. Đúng lúc này, Vũ Văn Lâm chợt quát lớn:

- Chờ chút!

- Vũ Văn sư huynh! Có chuyện gì?

Tên tu sĩ kia khó hiểu hỏi:

Vũ Văn Lâm không đổi sắc mặt nói:

- Không nên tới gần hắn, trực tiếp dùng pháp thuật từ xa giết chết hắn.

Trương Hằng đang tiềm ẩn một bên cũng rất tán thưởng tâm tư của Vũ Văn Lâm.

Trong lòng khẽ cười hắc hắc, thân hình Trương Hằng dần tiếp cận tên tu sĩ mặc hoàng y.

Tên tu sĩ hoàng y kia nhanh chóng đánh ra linh quyết. Một đạo hỏa xà nóng rực liền lao về phía Vương Viên.

Ngay lúc này, Trương Hằng đột nhiên nhanh ra một quyền ngay trước ngực tên tu sĩ này.

Thịch thịch!

Thân thể tên tu sĩ kia lập tức bị đánh văng đi. Ngực của hắn lõm xuống, vô số cốt cách bị đứt gãy, nháy mắt mất mạng.

Mà ngay khi Trương Hằng một quyền đánh chết tên tu sĩ hoàng y thì cũng không dùng bất cứ linh khí gì cho nên thân hình cũng chưa bại lộ.

Ẩn sát!

Rầm

Ngay khi Trương Hằng vừa đánh một quyền lấy mạng tên tu sĩ kia, mặt đất đột nhiên bắn lên một cột đất nhọn hoắt, đâm ngay bên cạnh thân mình Trương Hằng.

- Không ngờ ngay cả dưới nền đất cũng có mai phục!

Trên người Trương Hằng đỏ mồ hôi lạnh. Tên Vương Viên này thật sự rất âm hiểm.

Cho dù Trương Hằng không ra tay, tên tu sĩ hoàng y kia cũng không thể thoát khỏi tử vong.

Vũ Văn Lâm cùng tên tu sĩ còn lại bị tình cảnh trước mắt dọa cho ngây người.

Đúng lúc này, vốn đang “trọng thương”, Vương Viên nhảy dựng lên, chửi ầm ầm:

- Thằng khốn nào dám đoạt con mồi của ta?!

Khuôn mặt béo núc ních rung rung lên. ánh mắt quét nhìn về bốn phía. Chỉ tiếc hắn không tu luyện pháp thuật nào đủ để phá ẩn pháp thuật, làm sao có thể nhìn ra Trương Hằng đang trong trạng thái ẩn thân.

Trương Hằng cười hắc hắc, trên đầu cũng có thêm một Huyết Sát ẩn ký.

Cũng may, Huyết Sát ẩn ký này dường như cũng trở thành một bộ phận thân thể. khi Trương Hằng ẩn thân thì nó cũng ẩn hình theo.

Huyết Sát động phủ này không hổ là một không gian độc lập, tự có một hệ thống pháp tắc tự hành riêng.

Mục tiêu đã đạt được, Trương Hằng nhanh chóng di chuyển, rời khỏi nơi này, cũng không dừng lại chút nào.

Ngay khi thân ảnh Trương Hằng rời xa. Vũ Văn Lâm đột nhiên nhìn về phía hắn vừa rời đi, trong miệng thầm nói:

- Phong Hành... Là hắn...

- Hai tiểu tử các ngươi còn đứng đó làm gì? Có bản lĩnh hãy tiến lên!

Vương Viên hướng về hai người Vũ Văn Lâm kêu gào. dường như không để bọn họ trong mắt.

Ánh mắt Vũ Văn Lâm lãnh liệt nhìn hắn hồi lâu rồi mới thốt ra vài câu:

- Tên mập mạp! đáng chết!

Trương Hằng tự nhiên cũng không nhìn nốt màn kịch vui còn lại. trong khi ẩn thân đã nhanh chóng rời khỏi cánh rừng nhỏ này. Chỉ một lúc, hắn đã về tới nơi tập hợp của tu sĩ Độc Thiên Bảo.

- Các ngươi làm sao vậy?

Vừa Mới tới đây, Trương Hằng liền cảm giác không khí có chút không bình thường.

Sắc mặt đám tu sĩ Độc Thiên Bảo đều rất khó coi, ngay cả người luôn trầm ổn là Thạch Lỗi cũng gục đầu xuống.

- Không nghĩ tới Phương Vân Sơn lại có hạng người thâm tàng bất lộ. Lần hành động vừa rồi khiến năm người chết, nhưng lại đều chết trong tay một người.

Hà Y Tú khẽ thở dài.

- Các người làm sao biết là người Phương Vân Sơn giết bọn họ?

Trương Hằng nghi hoặc nói.

Đối với mấy người phái ra vừa rồi Trương Hằng cũng hiểu được là do tên tu sĩ lão luyện kia còn thiếu một Huyết Sát ẩn ký cho nên Hà Y Tú Mới phải thêm mấy tu sĩ khác đi hiệp trợ hẳn thu thêm Huyết Sát ẩn ký.

- Người có lẽ biết người này. trong tay hắn cầm một thanh Huyết kiếm rất kỳ quái, đuổi giết một gã sư đệ mặc linh khí phòng ngự chạy về tới tận đây. Cuối cùng, hắn không chỉ đoạt lấy linh khí phòng ngự mà còn giết chết thêm hai tu sĩ lao lên tiếp ứng...

Thanh âm nặng nề của Thạch Lỗi đã cho Trương Hằng hiểu rõ hết thảy.

- Lý Hoành?

Trương Hằng đương nhiên biết người cầm thanh Huyết kiếm kia là ai.

Nghe Ý tứ của bọn hắn thì Lý Hoành dường như đã một hơi giết chết bảy tên tu sĩ Độc Thiên Bảo, cuối cùng còn thông dong rồi đi.

- Các người không ngăn hắn lại sao?

Trương Hằng biết rõ rồi nhưng vẫn cố nói

- Lực công kích của người kia thật đáng sợ. Ta và Hà tiểu thư liên thủ cũng không thể ngăn hắn lại. Nếu vừa rồi Triệu sư huynh còn ở nơi này thì còn nắm chắc vài phần chứ...

Thạch Lỗi cũng không giấu diếm, dường như rất coi trọng thực lực Trương Hằng.

Trương Hằng hiểu được thực lực hiện tại của Lý Hoành, khẳng định thuộc hàng đầu ở trong động phủ này. Chỉ có đám người như Nam Minh. Hà Y Tú mới có thể chống lại.

- Hiện tại chúng ta tổng cộng có hai mươi sáu người, mọi người tập trung lại với nhau, không được tùy tiện rời đi.

Hà Y Tú điểm lại nhân số rồi dặn dò xuống.

Độc Thiên Bảo có bốn mươi người tiến vào Huyết Sát động phủ nhưng hiện tại cũng chỉ còn có hai mươi sáu người.

Chúng tu sĩ lập tức đáp lại, không ai dám tự ý rời đi.

Hiện tại, đám lang thang một mình bên ngoài, nếu Không phải là hạng người có thực lực đứng đầu thì chính là những kẻ đầu đất.

- Tiếp theo, chúng ta phải nghĩ biện pháp làm sao để mở thần điện ra...

Trương Hằng đi tới bên cạnh Hà Y Tú, nhẹ giọng nói.

Hai mắt Hà Y Tú xuyên qua chiếc khăn che mặt, nhìn thẳng vào mặt Trương Hằng, dung nhan tuyệt mỹ mơ hồ sau tấm khăn che như mang theo nụ cười khe khẽ:

- Người dường như còn vội vàng hơn cả bản tiểu thư?!

Khẽ hừ một tiếng, Trương Hằng quay mặt đi, chuyển mắt nhìn về bốn pho tượng trông rất sống động ở xa xa.

Đúng lúc này, một gã tu sĩ thiếu niên mặc hắc bào cầm một gã tu sĩ khác trong tay bay từ từ về phía pho tượng.

- Nam Minh?

Trương Hằng và Hà Y Tú đồng thời nhận ra người này.
Chẳng lẽ hắn nghĩ ra biện pháp gì đó để mở thần điện sao?

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

105. Chương 105: Vương Viên Bất Đắc Dĩ.

Dưới chân Nam Minh lóe lên độn quang nhàn nhạt, lơ lửng giữa không trung, ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm vào pho tượng đáng sợ cách xa mấy chục thước. Trong tay hắn nắm một tên tu sĩ đã nửa sống nửa chết.

Hành động của hắn lập tức hấp dẫn sự chú ý của rất nhiều tu sĩ nơi này.

Pho tượng đối diện Nam Minh là một con quái xà rất sống động, hoàn toàn khác với Hạo Thiên Xà Long Vương lúc trước. Hình thể của con quái xà này nhỏ hơn một chút, đầu khá nhỏ và dài, hai mắt lóe ra hồng quang hung lệ.

Còn chưa tới gần pho tượng nhưng sát lực khí từ phía trước ập tới khiến tâm tính người ta biến hóa. Dù là hạng người như Nam Minh cũng không dám tùy tiện tới gần pho tượng này.

Từ trong túi trữ vật lấy ra một sợi dây thừng. Nam Minh buộc tên tu sĩ không biết sống chết Như thế nào này vào. sau đó bay lên cao hơn một chút rồi vung sợi dây thừng lên.

Ah một tiếng sợ hãi, tên tu sĩ bị trói kia liền bị ném về phía trước.

Mấy chục tên tu sĩ nơi này đều chăm chú xem tình cảnh sẽ phát sinh, tiếp theo.

Kết quả, thân thể tên tu sĩ kia lướt qua bên cạnh pho tượng rồi lại được kéo trở về.

Ổng!

Toàn thân pho tượng kia phát ra một cỗ hồng quang, sát lực khí như thực chất hóa phát ra bốn phía.

Pho tượng quái xà nhìn rất sống động kia giờ khắc này như sống lại. nhìn chăm chăm vào số tu sĩ nơi này, ánh mắt cuối cùng nhìn xuống người Nam Minh.

Bị con quái xà này nhìn chăm chú như vậy, trong lòng Nam Minh cũng có chút sợ hãi, thân thể nhanh chóng lui về phía sau.

Qua một lúc pho tượng khổng lồ này cũng không có động tĩnh gì.

Nam Minh lần nữa tới gần, lại vung dây thừng lên.

Thân thể tên tu sĩ kia lần nữa xệt qua bên cạnh pho tượng. Lần này, con quái xà vẫn nhìn chăm chăm Nam Minh nhưng không có dấu hiệu gì là sẽ động thủ.

Nam Minh trầm ngâm một lát, trong mắt hắn đột nhiên hiện lên một tia kiên quyết, bàn tay khê vung lên, tên tu sĩ kia liền đánh tới pho tượng.

Ầm!

Tên tu sĩ kia lập tức đập đầu vào pho tượng.

Đầu vỡ tan, một khối máu Huyết và óc não văng đầy lên mình pho tượng.

Máu tươi nhuộm ngoài pho tượng nhưng nhanh chóng bị hấp thu sạch sẽ.

Một cỗ hồng quang quỷ dị lóe khắp toàn thân pho tượng.

Thấy tình cảnh này, độn quang dưới chân Nam Minh chợt lóe lên. thân thể bắn nhanh về phía xa xa.

Hồng quang nhanh chóng bao phủ toàn bộ pho tượng. Hơn nữa, hồng quang này còn không ngừng lan tràn về bốn phía.

Một thước... Mười thước... Hai mươi thước...

Rất nhanh, lấy pho tượng xà quái này làm trung tâm, phạm vi mặt đất năm mươi thước đều bị một tầng hồng quang bao phủ.

Tê

Bức tượng quái xà đột nhiên phát ra thanh âm khiến người ta sồn tóc gáy. hồng quang quanh thân nó dần chìm sâu vào trong pho tượng.

Một đôi ánh mắt âm độc nhìn chằm chằm vào chúng tu sĩ xung quanh,

- Yêu thú này chỉ sợ đã đạt tới trình độ tứ cấp!

Một số tu sĩ hoang mang, sợ hãi nói.

- Chúng ta nếu tiến lên thì khác gì đi chịu chết?!

Không ít tu sĩ đều bay lên giữa không trung, đứng ở rất xa quan sát con quái xà khủng bố này.

Con quái xà này dài tới hơn hai mươi thước, toàn thân màu than, lớp da bên ngoài rất mềm dẻo. đôi mắt không chút cảm tình nào, lộ ra hồng quang hung lệ.

- Mọi người cùng nhau động thủ đi. Nếu không giết chết con quái xà này thì chúng ta đừng mơ tưởng có thể tiến vào trong thần điện.

Thanh âm lạnh lùng của Nam Minh vang khắp toàn trường.

Toàn trường tổng cộng có chừng năm sáu mươi tên tu sĩ. đều là những tinh anh trong số những người cùng bậc, mỗi người đều có mấy tuyệt chiêu ẩn dấu. thực lực không thể coi thường.

Dưới sự lôi kéo của Nam Minh, đám tu sĩ này chậm rãi tiếp cận quái xà.

Kỳ lạ chính là con quái xà này thủy chung không chịu rời khỏi phạm vi vòng cấm màu đỏ rộng năm mươi thước. Dù đám tu sĩ bên ngoài đang ép tới từng bước cũng không thấy nó đi ra.

Tê—

Con quái xà này không ngừng phát ra thanh âm khiến lòng người run sợ, nhưng cũng không thể ngăn cản đám tu sĩ tinh anh này đang thông thả tới gần.

Khi mọi người tới cạnh vòng màu đỏ thì đều dừng chân lại. không dám tiến thêm nữa bước.

Chỉ cần người có chút suy nghĩ đều biết rằng vì một cấm kị nào đó mà con quái xà này không dám đi ra khỏi phạm vi vòng màu đỏ.

- Tất cả mọi người dùng pháp thuật công kích thử một lần đi!

Ngón tay Nam Minh điểm ra một cái. lập tức một đạo băng cầu màu lam ngưng tụ trong tay hắn.

Những tu sĩ nơi này thấy vậy đều thi triển một ít pháp thuật đơn giản để công kích con đại xà kia.

Mấy chục loại pháp thuật với uy lực không thấp hơn bậc hai công kích về phía con quái xà.

Nhưng đúng lúc này, bên ngoài vòng màu đỏ đột nhiên hiện lên một lồng sáng màu đỏ. tất cả pháp thuật đều bị ngăn chặn, ngay cả một đạo gợn sóng cũng không nổi lên.

- Sao lại như vậy ? Công kích không tới nó được !

Cả đám tu sĩ đều ngây người ra.

- Vậy thì tất cả mọi người thử một loại pháp thuật uy lực lớn hơn nữa đi.

- Ta thử dùng linh khí công kích xem sao!

Đám tu sĩ lập tức thi triển sở học. các loại quang mang ánh sáng đủ màu sắc như lưu tinh âm ầm ầm đánh lên trên lồng sáng màu đỏ. Trong số này cũng có không ít linh khí công kích.

Nhưng mặc kệ công kích như thế nào, lồng sáng này cũng đứng yên bất động, hoàn toàn không lay chuyển được chút nào.

Tất cả tu sĩ nơi này đều trầm mặc.

- Khẳng định là phải đi vào trong lồng sáng này mới có thể công kích được nó!

Có tu sĩ nhanh chóng đưa ra kết luận.

Tiến vào trong lồng sáng màu đỏ này, ai nguyện ý?!

Tất cả tu sĩ nơi này đưa mắt nhìn nhau, ai cũng không chịu bước vào đầu tiên.

Trương Hằng cũng có chút buồn bực! Cứ tiếp tục thế này thì phải chờ tới bao lâu mới mở được Huyết Sát thần điện?!

- Hắc hắc, ta xem tất cả mọi người từ bỏ việc tiến vào thần điện đi. Không bằng đánh đám nhau ở bên ngoài vậy!

Đúng lúc này, một tu sĩ mập mạp trong đám đông lên tiếng.

Trương Hằng đưa mắt nhìn sang thì thấy đây chính là Vương Viên mà hắn gặp không lâu trước. Giờ phút này trên đỉnh đầu của hắn đã có thêm một Huyết Sát ấn ký, coi như đã đủ ba cái Huyết Sát ấn ký.

- Tên mập mạp kia, vậy thì ngươi, đi vào!

Ánh mắt lạnh như băng của Nam Minh nhìn chằm chằm Vương Viên.

- Ahhh! Sao lại là ta?

Vương Viên rụt cổ lại, chuẩn bị bỏ chạy.

Nhưng mà đúng lúc này, từ trong mười mấy người Bích Tuyết Tương Vân Tông bay ra ba gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. dưới chân lơ lửng độn quang, ngăn cản Vương Viên lại.

Trương Hằng lập tức cả kinh. Bích Tuyết Tương Vân Tông không ngờ còn có ba gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ khác. Tính cả Nam Minh và Mộ Tuyền thì tổng cộng đã có năm người.

Đối mặt với sự vây công của ba gã Trúc Cơ Kỳ. Vương Viên không có lực phản kích, nhanh chóng bị bắt giữ.

- Buông ra... Ta tự mình đi vào!

Vương Viên mở miệng hét lớn.

- Mộ sư muội! Muội tới đây đi!

Nam Minh nói với Mộ Tuyền bên cạnh.

Mộ Tuyền cũng không nhiều lời. ngọc thủ khê điểm, từ trong túi trữ vật có một sợi chỉ bạc rất dài.

Nàng ta khê rút linh lực vào, lập tức sợi chỉ bạc này liền dài ra gấp mấy lần, cứng rắn như dây thép.

Nàng khê hoa tay. sợi chỉ bạc này liền cuốn lấy người Vương Viên.

Nhưng sợi chỉ bạc này cũng không hạn chế hoạt động tứ chi của Vương Viên, hắn có thể tự do hoạt động.

- Trình độ cứng rắn của sợi chỉ bạc này không thua kém linh khí thượng phẩm, ngươi đừng mơ tưởng thoát ly khỏi sự khống chế của nó.

Mộ Tuyền cảnh cáo Vương Viên.

- Chỉ cần một Ý niệm, ta có thể khiến ngươi lập tức bỏ mạng.

- Được được!

Vương Viên buồn bực không thôi. Trước mặt tu sĩ có thiên phú biết trước tương lai, hẳn thật sự không thể nghĩ ra được thủ đoạn nào cả.

- Vào đi!

Nam Minh quát một tiếng.

- Vào đi, vào đi!

Chúng tu sĩ xung quanh cũng hô lên.

Dưới tình huống này, không có bất cứ ai đứng ra bênh vực Vương Viên, dù là đồng môn của hắn.

- Tên mập mập! đáng kiếp!

Một thanh âm lạnh như băng mang theo vài tia oán hận từ bên cạnh Trương Hằng truyền ra.

Trương hằng ghé mắt nhìn sang, không khỏi giật mình.

Đó không phải là Vũ Văn Lâm sao?! Chỉ thấy lúc này khuôn mặt Vũ Văn Lâm sưng đỏ nhiều chỗ, tóc tai lộn xộn một cánh tay còn đang vô lực buông thõng xuống.

Đây chính là Vũ Văn Lâm, một tu sĩ nổi bật trong đám Luyện Khí Kỳ của Phong Hành Môn sao?!

Xem ra, sau khi Trương Hằng rời đi. Vũ Văn Lâm và Vương Viên đã va chạm nhau, cuối cùng Vũ Văn Lâm bị thua mà phải rời đi.

- Tên mập mập này không đơn giản...

Trong lòng Trương Hằng thầm nghĩ.

- Vào đi! vào đi!

Dưới sự la hét của mấy chục tên tu sĩ. Vương Viên đành bất đắc dĩ đi vào trong vòng cấm màu đỏ này.

Một khắc cuối cùng, hắn còn dùng ánh mắt vô cùng bi ai nhìn đám tu sĩ xung quanh, vẻ mặt rất bi tráng.

Nghĩa vô phản cổ. hắn đi vào bên trong vòng cấm màu đỏ...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

106. Chương 106: Đánh Boss.

Thân hình mập mập của Vương Viên cẩn thận bước từng bước vào trong vòng cấm màu đỏ kia, mọi người đều như nín thở, đợi phản ứng của quái xà khổng lồ này.

- Ah!

Con quái xà không có hành động gì nhưng thân hình mập mập của Vương Viên đột nhiên lao ra ngoài vòng cấm.

- Thằng béo kia sợ chết quá!

- Sợ cái gì?! Đi vào đánh nhau với nó một trận đi!

- Không phải chỉ là một con quái xà thôi sao?!

Rất nhiều tu sĩ nơi này không tiếc dùng lời lẽ cay độc để làm nhục Vương Viên.

- Vào đi!

Đôi mắt lạnh như băng của Nam Minh nhìn chăm chăm vào Vương Viên, trong tay nổi lên một ngọn lửa màu lam hồng.

Vương Viên nhìn bốn phía, thấy không có một ai đứng ra bênh vực mình đành Lăn nữa đi vào trong vòng cấm màu đỏ.

Còn quái xà cũng nhìn chăm chăm Vương Viên, thân mình cũng căng cứng lên. tùy thời có thể ra tay.

- Nếu ngươi lại nhảy ra thì đừng trách ta ra tay vô tình!

Mộ Tuyền không chế ngân ti trong tay, nhiều điểm hào quang màu xanh ngọc hiện lên trên ngân ti.

Lần thứ hai Vương Viên đi vào vòng cấm này, cũng không lập tức lao ra mà đứng đối diện với quái xà.

Quái xà dường như cũng không có dấu hiệu muốn động thủ. đôi con ngươi màu đỏ lóe ra vài tia xảo quyệt.

- Đánh nó! Đánh đi!

Chúng tu sĩ bên ngoài bắt đầu gào lên.

Nam Minh lạnh lùng nói:

- Thăng béo. dùng pháp thuật công kích nó một cái!

Ngân ti trong tay Mộ Tuyền hơi siết một cái.

Bất đắc dĩ. hai tay Vương Viên run rẩy đánh ra một đạo pháp quyết đơn giản, một viên hỏa cầu bắn về phía quái xà.

Thịch thịch!

Hỏa cầu đánh lên trên thân quái xà nhưng cũng không tạo thành chút uy hiếp nào đối với nó.

Thân thể của yêu thú tứ cấp Quả nhiên biến thái.

Dưới mệnh lệnh của Nam Minh, Vương Viên lại đánh ra một pháp thuật bậc hai.

Một loạt địa thứ bèn nhon lập tức từ phía dưới chân quái xà đánh lên nhưng cũng chỉ vền vện khiến thân thể quái xà hơi chấn động.

Vẫn lông tóc vô tổn hoặc là nói chút thương tổn này đối với nó cũng quá mức bé nhỏ.

- Dùng linh khí công kích tiếp!

Nam Minh lại ra lệnh.

- Ta không có Linh khí...

Vương Viên thấp giọng, ngữ khí yếu đuối nói.

- Không có Linh khí?!

Chúng tu sĩ nơi này đều sửng sốt.

Tu sĩ tiến vào động phủ, người nào trong tay chẳng có một hai kiện linh khí?!

Chỉ có một số ít tu sĩ Phương Vân Sơn mới biết được Vương Viên quá thật Chỉ có một kiện linh khí hạ phẩm nhưng tại Đại Hội Phương Vân đã bị Lý Hoành dùng phương pháp quỷ dị nào đó đoạt đi mất.

Nam Minh cũng nhớ lại tình cảnh ngày đó trên Đại Hội Phương Vân, là một tên tu sĩ tu luyện bản lực giản của Huyết Ma Chân Kinh, khiến linh khí của Vương Viên bị ô nhiễm rồi cướp mất.

Trong đám người này có không ít kẻ chuyển mắt nhìn sang LÝ Hoành, người gây ra điều này.

- Hừ!

Lý Hoành hừ nhẹ một tiếng, trên người bộc phát ra một cỗ sát khí đầy áp lực. trên đỉnh đầu cũng có mười mấy huyết sát ẩn kỳ, gần bằng Triệu Thụy.

Đúng lúc này, linh quang trong mắt Mộ Tuyền chợt lóe, bàn tay ngọc khẽ rung lên, kéo thân thể Vương Viên ra ngoài.

Đồng thời quái xà vốn lặng yên bất động lúc này học ra một đạo Huyết quang, đánh thẳng vào vị trí Vương Viên vừa đứng.

Trên mặt đất lập tức hiện lên một cái hố sâu nửa thước.

Trong lòng Vương Viên kinh hãi, đưa tay vỗ vỗ ngực, quay lại mắng quái xà:

- Tiểu quái xà. dám đánh lén lão tử sao?!

Con quái xà kia hiển nhiên có thể nghe hiểu Vương Viên nói. trong mắt lóe lên một mảnh lửa giận, nhưng cũng không làm gì được.

Nam Minh nói với những tu sĩ nơi này:

- Con quái xà Tuy lợi hại nhưng không thể rời khỏi vòng cấm màu máu này. mọi người có thể yên tâm công kích, nếu có nguy hiểm thì nhanh chóng lui lại.

Chúng tu sĩ nơi này lập tức bàn luận xôn xao.

Qua một lúc. Chỉ có một bộ phận tu sĩ nguyện ý đi thử!

- Có thể thả ta ra được chưa?!

Wương Viên khép nép hỏi, đưa ánh mắt đáng thương nhìn về phía Nam Minh.

-Có thể!

Nam Minh đáp ứng thỉnh cầu của hắn, sau đó bước lên, nhắc thân thể Vương Viên, dùng sức ném về phía con quái xà.

Quái xà thấy Vương Viên bay tới. thân rắn lập tức rục rịch.

- Mọi người cùng động thủ, nếu không đừng ai mơ tưởng có thể tiến vào Huyết Sát Thần Điện!?

Nam Minh hét lớn một tiếng, dẫn theo hai vị tu sĩ Trúc Cơ Kỳ tiến vào vòng cấm màu máu.

Cùng lúc đó. một đạo Huyết quang cũng tiến vào phạm vi công kích của quái xà. Người này chính là Lý Hoành.

Có mấy người dẫn đầu. một ít tu sĩ to gan cũng xâm nhập vào trong vòng cấm.

- Người cũng vào xem đi!

Hà Y Tú nói với Thạch Lỗi.

- Được!

Làm một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ, Thạch Lỗi không chế độn quang còn chưa thành hình dưới chân vọt vào vòng chiến.

Nhất thời, vòng cấm màu máu bành trướng.

Mục tiêu đầu tiên của quái xà chính là Vương Viên vị bị ném vào. nó há rộng miệng, tấp tới Vương Viên. Chỉ tiếc, Mộ Tuyền hơi giật tay lại, kéo thân hình Vương Viên chuyển sang một hướng khác, khiến nó tấp vào hư không.

Mà lúc này, trong tay Nam Minh bắn ra mấy viên băng cầu màu lam hồng.

Băng cầu màu lam hồng này đánh vào trên người quái xà lập tức ngưng kết một tầng băng sương, khiến tốc độ quái xà chậm lại.

- Phá!

Từng đạo bóng kiếm nhanh chóng bắn tới. Toàn thân Lý Hoành phát ra sát khí lẫm lẫm. huy động Huyết Ảnh u Ma Kiếm, bay tới bên sườn quái xà.

Thân thể quái xà lập tức xuất hiện vài đạo vết thương không nhẹ. máu đen từ trong thân rần chảy ra.

- Công kích thật đáng sợ!

Những tu sĩ nơi này âm thầm kinh hãi.

Đứng ở ngoài vòng cấm, Trương Hằng cũng thầm tán thưởng! Lực công kích của Lý Hoành quá thực đáng sợ. ngày đó hẳn công kích mình e rằng chưa dốc toàn lực.

Quái xà kêu lên một tiếng đau đớn, chuyển mục tiêu công kích sang phía Lý Hoành. Lý Hoành cũng không phải kẻ ngốc, thân hình chợt lóe lên. đi ra bên ngoài vòng cấm. Chỉ cần hơi có dị động, hẳn lập tức rút lui.

- Âm!

Trên bầu trời đột nhiên đánh xuống một cây cự chùy màu vàng đất lớn như một căn phòng, đánh mạnh vào người quái xà khiến thân hình nó hơi khựng lại.

Linh quyết trên tay Thạch Lỗi liên tục được đánh ra, cự chùy thật lớn kia lại biến về hình thái bình thường, về lại trong tay hắn.

Bị một kích như vậy của Thạch Lỗi. quái xà dường như có chút không ổn, không lập tức công kích nhưng tu sĩ khác.

- Cơ hội tốt!

Số tu sĩ trong vòng cấm lập tức phát động một hồi công kích mãnh liệt!

Các loại pháp thuật cuộn cuộn mãnh liệt đánh lên người quái xà.

Càng đáng sợ chính là Huyết Ảnh u Ma Kiếm trong tay Lý Hoành, một kiếm đã đâm mạnh vào một con mắt của quái xà.

Sau khi đâm ra một kiếm này, thân hình Lý Hoành lập tức lui lại.

- Tất cả mọi người mau thoái lui!

Mộ Tuyền đột nhiên thở nhẹ một tiếng.

Nghe lời ấy, tu sĩ Bích Tuyết Tương Vân Tông lập tức không chút chậm trễ bay lùi ra sau.

Những tu sĩ khác thấy tình cảnh này cũng không ngu ngốc ở lại, đều lùi ra.

- Phốc!

Con xà quái đột nhiên kêu lớn một tiếng, trong miệng phun ra một màng khí độc màu xám đen. toàn bộ trong vòng cấm màu máu đều bị khí độc này lan tràn.

- Ahh...

Một tiếng hét thảm vang lên. một tên tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn dù có Linh khí phòng ngự nhưng cũng bị khí độc này nhiễm vào thân, nháy mắt biến thành một đồng máu loãng.

- Khí độc thật đáng sợ!

Những tu sĩ lui ra kịp thời đều âm thầm kêu may mắn!

Mộ Tuyền có thiên phú biết trước tương lai cho nên giúp chúng tu sĩ thoát được một kiếp.

Nam Minh đi tới bên cạnh Mộ Tuyền, thấp giọng nói:

- Có muội bên cạnh, ta cũng yên tâm hơn!

sắc mặt Mộ Tuyền không thay đổi. về mặt u lãnh nói:

- Sư huynh cũng phải cẩn thận, trước khi tiến vào Thần Điện thì ta còn có thể giúp được đôi chút mà thôi.

Khi khí độc trong vòng cấm tan hết. Nam Minh lại hướng về phía tu sĩ khác nói:

- Chỉ cần nghe theo sự muội ta điều động, có thể tránh khỏi những nguy cơ trí mạng. Con quái xà này cũng sớm không trụ được nữa rồi. mọi người cùng tiến lên.

Từ trên thân con quái xà trong vòng cấm màu máu này tràn ra rất nhiều máu tươi, một mắt cũng đã bị đâm mù.

Lần này, càng có nhiều tu sĩ gia nhập vòng chiến.

Trương Hằng âm thầm suy nghĩ tình cảnh lúc này, trong lòng không khỏi nhớ tới tình cảnh đánh BOSS trong game trên internet ở kiếp trước.

Nếu coi chúng tu sĩ nơi này là một đám người chơi thì con quái xà sẽ tương đương là một BOSS.

Đột nhiên trong đầu Trương Hằng sinh ra một Ý niệm. Nếu là đánh BOSS thì có thể phun ra đồ trang bị hay không đây?

Nghĩ vậy, Trương Hằng giật mình, liền lập tức thi triển Phong Hành Thuật; tiềm hành về phía vòng cấm.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

107. Chương 107: Dững Cầm Xuất Thủ.

Hà Y Tú phát hiện Trương Hằng ẩn thân tiến nhập vào trong vòng cấm màu máu nhưng cũng không ngăn cản. Nàng Tuy rằng cũng muốn đi vào nhưng Độc Thiên Bảo cũng cần một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ tọa trấn.

Trương Hằng vừa tiến vào vòng cấm. bên cạnh liền có mấy đạo pháp thuật đánh ra khiến hắn hoảng sợ.

Gần hai mươi tu sĩ đánh tới quái xà thực lực có thể sánh bằng tu sĩ Kết Đan Kỳ, cuộc chiến lan ra rất rộng, dù đứng ở góc nào cũng có thể bị pháp thuật lan tới.

Trương Hằng có cảm giác thực lực quái xà này mạnh hơn tu sĩ Trúc Cơ Kỳ nhiều lắm nhưng so với tưởng tượng của hắn thì yếu hơn một chút, thực lực có lẽ chỉ mới tiếp cận Kết Đan Kỳ mà thôi.

Đây có lẽ là đo hạn chế trong Huyết Sát Động Phủ.

-Ta không chế nó. các người phụ trách công kích nhé!

Thanh âm Nam Minh vang khắp toàn trường.

Linh khí cực phẩm Bích Tuyết Lưu Diễm Châu được Nam Minh tế ra. một mảnh ngọn lửa màu lam hồng mãnh liệt đánh ra phủ xuống đỉnh đầu quái xà. rất nhanh ngưng kết thành một mảnh băng sương.

Theo sau, băng sương này nhanh chóng biến hóa thành băng tinh màu lam hồng.

Chỗ đỉnh đầu quái xà bị công kích lập tức trở nên vô cùng cứng chắc, một cỗ hồng quang trong cơ thể quái xà tràn ra. Ý đồ chống lại ngọn lửa màu lam hồng này.

Nhưng ngọn lửa màu lam hồng lại vô cùng khó chơi, cho dù quái xà cố gắng như thế nào cũng không thể nhanh chóng bài trừ được băng tinh trên đỉnh đầu.

Trương Hằng cũng từng ném qua sự lợi hại của ngọn lửa màu lam này. ngay cả Luyện Hư Linh Khí cũng không làm gì được nó. chỉ có ngân diễm do Hư Không Hỏa Diễm huyền hóa ra Mới có thể áp chế nó một bậc.

Số tu sĩ xung quanh nhân cơ hội này điên cuồng công kích quái xà. Mười mấy kiện linh khí thượng phẩm mạnh mẽ đánh lên thân rắn.

Tuy rằng mỗi lần công kích của số linh khí thượng phẩm này chỉ tạo ra một chút thương thế nhỏ đối với nó. nhưng nhiều lần công kích một cách điên cuồng, trên người quái xà cũng xuất hiện nhiều vết thương lớn.

Chân chính tạo ra uy hiếp đối với quái xà này chính là công kích của những tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. Cây cự chùy trong tay của Thạch Lỗi mỗi lần đánh ra đều khiến quái xà bị đánh cho run rẩy, phát ra âm thanh đau đớn! Hai tu sĩ Trúc Cơ Kỳ khác của Bích Tuyết Tương Vân Tông tham chiến cũng có thực lực không yếu.

Huyết Ảnh u Ma Kiếm trong tay Lý Hoành lại có lực sát thương khủng bố nhất, mỗi lần đánh ra đều có thể lưu lại trên thân quái xà một vết thương sâu tới nửa thước.

Uy lực của Huyết Ảnh u Ma Kiếm vượt xa những linh khí cực phẩm bình thường, khiến công kích của Lý Hoành còn cao hơn những tu sĩ Trúc Cơ Kỳ khác.

Quái xà gặp phải công kích mãnh liệt như vậy, thân thể không ngừng quay cuồng, máu tím đen nhiễm khắp một vùng.

Trương Hằng tạm thời không tính ra tay. Hắn cảm thấy thật có ý tứ, những tu sĩ này vốn không thuộc cùng một phe nhưng khi cùng cộng đồng đối phó quái xà thì lại hiện ra tinh thần hợp tác rất cao.

Đặc biệt là những tu sĩ dùng linh khí công kích, luôn đánh vào những nơi đã có thương thể. khiến vết thương không ngừng ăn sâu. lan rộng. Mà đám tu sĩ Nam Minh lại phụ trách khống chế hành động của quái xà.

Huyết quang bùng lên giữa không trung, thân hình Lý Hoành từ trên trời giáng xuống. Huyết Ảnh u Ma Kiếm hung hăng chém vào một miệng vết thương có sẵn.

Lập tức. máu chảy ra như suối, toàn bộ thân mình quái xà đều giật nảy lên. mạnh mẽ ép về phía Trương Hằng.

Trương Hằng chỉ cảm thấy một bóng ma thật lớn bao trùm lên mình, vừa định tránh né thì bị một luồng máu rắn bất ngờ bắn thẳng lên mặt.

Càng khiến hắn phiền toái chính là một ít máu huyết còn bắn thẳng vào mắt hắn.

- S°/o

108. Chương 108: Thần Điện Mở Ra.

Thịch thịch...

- Con ô quy này cũng quá cường hãn!

Bên ngoài một vòng cấm màu máu, không ít tu sĩ đang nghị luận.

Trương Hằng đứng bên cạnh Hà Y Tú, nhìn chăm chú vào yêu thú ở trong vòng cấm.

Đây đã là con yêu thú thứ tư xung quanh Thần Điện, chỉ cần giết được yêu thú này, chúng tu sĩ có thể mở được Thần Điện.

Từ sau khi giết được quái xà kia, đám tu sĩ dưới sự dẫn dắt của Nam Minh đã giết thêm hai con yêu thú. Lý Hoành và Nam Minh lần lượt chiếm được hai khối lệnh bài.

Trong đó có một con yêu thú bộ dáng như một con cự ưng. tốc độ và lực công kích cực nhanh, giết chết tới bảy tám gã tu sĩ. thậm chí còn giết chết một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ của Bích Tuyết Tương Vân Tông.

Con yêu thú thứ tư này ngược lại ít uy hiếp nhất, nhưng thể tích cực kỳ khổng lồ. trên lưng nó có một cái mai rùa cực lớn. đầu đuôi bình thường đều thụt vào trong.

Mặc kệ số tu sĩ này dùng thủ đoạn gì cũng không thể phá được phòng ngự của nó.

Mặc dù là Huyết Ảnh u Ma Kiếm trong tay Lý Hoành cũng chỉ lưu lại một vết rạch mờ nhạt.

Càng đáng sợ chính là chiếc mai rùa này có hiệu quả miễn dịch pháp thuật nhất định, pháp thuật bình thường căn bản không có chút tác dụng nào.

Thịch thịch.

Mấy chục tên tu sĩ tiến vào trong vòng cấm màu đỏ, pháp thuật đánh lên mai rùa kia cũng chỉ như rau cải ném vào người nó mà thôi.

Sau một loạt công kích mạnh mẽ. hoa văn trên chiếc mai rùa kia vẫn như vậy. thân thể to lớn lưỡi biếng quấy mấy cái rồi yên lặng nằm đó.

Đình...

Mấy chục kiện linh khí liên tục đánh lên mai rùa.

Qua một hồi lâu, pháp lực của chúng tu sĩ tiêu hao rất nhiều, đều đình chỉ công kích.

- Vậy phải làm sao bây giờ?!

Không ít tu sĩ đều rất nóng ruột.

“Mai rùa thật kiên cố!” Trương Hằng trầm kinh hãi.

Cấp bậc của con yêu thú này có thể là tứ cấp, cũng tương đương với tu sĩ Kết Đan Kỳ. Tuy rằng không thi triển ra thủ đoạn công kích gì. nhưng lực phòng ngự quá thật đáng sợ.

Điều này không khỏi làm Trương Hằng nhớ lại pho tượng thần bí mà theo như lời nói là của Yêu Long Hoàng, được xưng là Long Thần có nhục thân bất diệt đệ nhất trong ba mươi sáu giới! Không biết lực phòng ngự của hắn cường đại đến trình độ nào?!

- Ha ha ha...

Bên tai Trương Hằng đột nhiên nổi lên thanh âm của một nam nhân.

Đồng thời. Nam Minh và Lý Hoành ở trong vòng cấm màu máu cũng nghe được tiếng cười này!

“Người kia là ai?! Hắn có liên quan tới Huyết Sát Thần Đế?!” Trong lòng Trương Hằng trầm nghi hoặc.

- Nếu ai có thể giết con ô quy này. bốn tọa sẽ thưởng cho một kiện tiên bảo!

Đúng lúc này, một thanh âm với giọng điệu trêu tức truyền khắp toàn trường.

Tiên bảo?! Đám tu sĩ nơi này nghe thấy hai chữ này đều đỏ bừng mắt lên.

Tiên bảo là bảo vật trong truyền thuyết mà Chỉ có tiên nhân Mới có! ở toàn bộ Đông Vân đại lục, chỉ còn lưu truyền vài kiện, có thể thấy được sự quý giá của nó.

Vừa nghe lời này. những tu sĩ còn chưa tiến vào trong vòng cấm cũng không kiềm chế được, xông vào.

Lập tức toàn bộ trong vòng cấm có vẻ vô cùng chật chội.

Thịch... Đình...

Từng mảng từng mảng pháp thuật và linh khí công kích liên tiếp được đánh ra!

Trương Hằng trợn mắt há mồm nhìn cảnh tượng trước mặt, trong lòng cũng thấy buồn bực! Chẳng lẽ con ô quy này có cừ oán với Huyết Sát Thần Đế sao. nên lão muốn để nhiều người như vậy tới chà đạp nó.

Nhưng mặc kệ số tu sĩ này công kích nó như thế nào. cũng không thể tạo được nhiều thương tổn đối với nó.

“Đây là một nhiệm vụ không thể hoàn thành!” Trương Hằng không khỏi thở dài!

- Con ô quy này có quan hệ huyết thống với Yêu Long Hoàng, bản tôn hạn chế tu vi của nó tới Trúc Cơ Kỳ. các người cũng không thể đối phó được với nó...

Thanh âm nam nhân kia không ngờ vang lên bên tai Trương Hằng, dường như đang trả lời vấn đề của Trương Hằng.

Trương Hằng không khỏi giật mình, nguyên lai nó có quan hệ huyết thống với Yêu Long Hoàng, cho nên mới bị Huyết Sát Thần Đế làm nhục nơi này.

- Nếu không thể đánh chết được nó sao còn đưa nó tới nơi này?!

Trương Hằng mang theo giọng thăm dò nói.

- Nể mặt Hỏa Quỷ, ta sẽ cho ngươi một đáp án!

Thanh âm bên tai Trương Hằng mang theo chút thở dài.

- Hỏa Quỷ?

Trương Hằng đầu tiên là sửng sốt nhưng lập tức nghĩ tới pho tượng thần bí từng giao đàm với hắn cách đây không lâu.

- Huyết Sát Động Phủ này căn cứ vào thực lực của tu sĩ tiến vào mà bố cục tầng bên ngoài có biến hóa tương ứng. Nếu người tiến vào động phủ này thực lực khá mạnh thì trước khi tiến vào Huyết Sát Thần Điện sẽ có cơ hội làm nhục huyền quy này.

- Đây đã là Lần thứ mười bốn nó bị làm nhục nhưng không ai có thể giết chết được nó...

Trương Hằng rất cục minh bạch chuyện này.

Xét tới cùng, Huyết Sát Thần Đế có cừu oán đối với Yêu Long Hoàng, mình không đánh được đối phương nhưng không biết từ nơi nào lại bắt được một con huyền quy đặt nơi này, để những tu sĩ bậc thấp không ngừng chà đạp.

Thực lực của ba phái Phương Vân Sơn rất yếu, vài lần tiến vào động phủ phỏng chừng cũng không có cơ hội làm nhục huyền quy này. Nghe ý tứ của Âu Dương Thiên Đức thì bọn họ lúc ấy còn không cần chém giết yêu thú, có thể trực tiếp tiến sát tới Huyết Sát Thần Điện.

Rầm Rầm Rầm...

Đinh đinh đinh...

Mặc kệ những tu sĩ này công kích như thế nào cũng không tạo thành bất cứ thương tổn nào đối với huyền quy.

“Mới chỉ là huyền quy cấp Trúc Cơ Kỳ mà đã có lực phòng ngự khủng bố như vậy sao?!” Trương Hằng thất kinh thầm nghĩ trong lòng.

“Không biết sau khi Biến Thái Công của mình đạt tới tầng thứ hai thì lực phòng ngự sẽ như thế nào?!”

- Nhưng ngươi là ai?!

Trương Hằng không kìm nổi tò mò hỏi.

Bên cạnh, Hà Y Tú cũng chú ý tới dị trạng của Trương Hằng, nhưng cũng không hỏi nhiều, chăm chú vào nhất cử nhất động của Trương Hằng.

- Ta là ai?! Đợi lát nữa ngươi sẽ biết!

Thanh âm kia làm ra vẻ mê hoặc nói.

Trương Hằng thầm nghĩ, Huyết Sát Thần Đế từ sau khi khiêu chiến Yêu Long Hoàng, vốn đã không trở về được. Người này hẳn không phải là bản nhân Huyết Sát Thần Đế.

Lại qua nửa giờ công kích, huyền quy kia mặc dù trên mai lưu lại không ít vết thương nhưng còn lâu mới có thể giết chết được nó.

- Nếu đánh nó bật ra khỏi vòng cấm kia có tính là giết chết nó không?

Trương Hằng không kìm nổi lại hỏi.

- Không được!

Thanh âm kia mang theo vài phần xảo trá!

Huyền quy này ở Huyết Sát Động Phủ không thể hoàn toàn giết chết! Ta còn muốn lưu lại nó để những tu sĩ lần sau vào làm nhục.

Trương Hằng không khỏi buồn bực! Xem ra hắn cũng không có nhiều cơ hội!

Người này lấy tiên bảo làm mồi nhử. khiến chúng tu sĩ hung hăng chà đạp huyền quy này.

vốn định bằng vào lực lượng cơ thể biến thái của mình, có lẽ có thể đánh văng huyền quy ra khỏi vòng cấm nhưng đối phương lại phủ định phương thức này.

- Chúng tôi từ bỏ!

Mấy tên tu sĩ hỗn ha hỗn hển từ trong vòng cấm màu máu đi ra.

- Sư huynh cũng đi ra nghỉ ngơi một chút đi!

Mộ Tuyên nói với Nam Minh.

Nam Minh thực không cam lòng nhìn huyền quy một cái rồi mới đi ra khỏi vòng cấm.

Sắc mặt Lý Hoành cũng rất khó coi, thấy Nam Minh đã đi ra cũng đành phải từ bỏ.

Một lúc sau, số tu sĩ còn lại cũng đi ra khỏi vòng cấm. ánh mắt nhìn chằm chằm huyền quy, lộ ra vẻ tham lam.

Đúng lúc này, thanh âm lúc đầu của nam nhân kia lại vang lên:

- Các người là đám tu sĩ tạo được thương tổn lớn nhất đối với huyền quy từ trước tới nay...

Tất cả tu sĩ đều bình tĩnh lại! Chỉ cần không phải đứa ngốc đều biết chủ nhân của thanh âm này khẳng định có liên quan tới Huyết Sát Thần Đế.

Ba khối lệnh bài màu máu phần biệt từ trên ba người Trương Hằng bay ra. Mà huyền quy trong vòng cấm kia lại tự động hóa thành một đồng máu loăng, ngưng tụ thành khối lệnh bài thứ tư. tụ tập lại một chỗ với ba khối lệnh bài trước đó.

Bốn khối lệnh bài rốt cục tụ tập một chỗ. không ngừng xoay tròn giữa không trung, càng lúc càng cao.

Vù!

Bốn khối lệnh bài đột nhiên xẹt qua vài đạo lưu quang, bay về phía quang hoàn màu máu thật lớn ở trên đỉnh chớp của Huyết Sát Thần điện.

Ổng...

Huyết Sát ấn ký thật lớn trên đỉnh Huyết Sát Thần Điện không ngừng xoay tròn.

Bốn chiếc lệnh bài sau khi rơi vào trong Huyết Sát ấn ký này đột nhiên bắt đầu dung hợp.

Giống như chất lỏng, bốn khối lệnh bài này liên nhẹ nhàng dung hợp, hình thành một hạt châu đỏ như máu.

Huyết châu lẳng lẳng lơ lơ ở trên huyết hoàn thật lớn kia, toàn thân phát ra Huyết quang chói mắt, như một mặt trời máu trên bầu trời.

Dưới ánh mắt chú ý của rất đông tu sĩ. Huyết châu kia rơi vào chính giữa Huyết hoàn thật lớn kia.

Huyết Sát ấn ký mạnh mẽ run lên. cuối cùng toàn bộ dung nhập vào Huyết châu.

Rất nhanh, Huyết Sát ấn ký cứ như vậy biến mất.

Huyết châu trên Huyết Sát Thần Điện yên lặng một lúc rồi cuối cùng nổi lên một mảnh huyết quang nhàn nhạt.

Hào quang hiện lên một lúc. một thân ảnh màu đỏ bán trong suốt xuất hiện trước mắt mọi người.

Hình thái của người này không quá ổn định, được cấu thành từ một loại vật chất đặc biệt, giống như chất lỏng, hơi dị động.

Nhưng hình ảnh người này lại hiện rõ trước mắt mọi người.

Đây là một nam nhân chừng ba mươi tuổi, trên mặt hơi lộ vẻ tang thương, mặc một bộ áo choàng màu máu. trên tay lơ lửng một viên châu đỏ như máu. mái tóc dài tung bay trong gió.

Trương Hằng nhìn chăm chăm vào nam nhân này. phát hiện ánh mắt của hắn dường như có chút quen thuộc!

Dần dần, khuôn mặt Phạm Tiểu Hắc đột nhiên xuất hiện trong đầu Trương Hằng, còn có đôi mắt tràn đầy căm hận kia.

- Thí luyện cao cấp nhất của Huyết Sát Thần Điện mở ra...

Thanh âm nam nhân này rất trầm thấp, không chú ý chút sẽ khiến người nghe lâm vào tang thương vô tận.

Ánh mắt nam nhân này tùy ý nhìn thoáng qua chúng tu sĩ. Những người nơi này có một ảo giác không chỗ nào có thể che giấu.

Đột nhiên, hắn thấp giọng líu ríu vài câu. thân ảnh màu đỏ một hóa thành hai, trong đó một đạo Bồng dưng biến mất tại chỗ.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

109. Chương 109: Luyện Ngục Lộ - Chết Dính Màu Máu.

Phía trên Tuyết Sơn, thần thức của Lạc Hà quan sát tình cảnh Huyết Sát Thần Điện ở xa xa.

Cuộc chiến của chúng tu sĩ với đám yêu thú cũng không tránh khỏi ánh mắt của hắn. Ánh mắt hắn từ đầu tới cuối bình tĩnh vô sắc, chỉ khi một quyền của Trương Hằng đánh bay quái xà thì khóe miệng hắn mới hiện lên Ý cười khê.

Khi bốn chiếc lệnh bài tụ tập, thần điện sắp mở ra, nam nhân thần bí kia hiện thân thì sắc mặt Lạc Hà mới hơi đổi, vội vàng thu hồi thần thức.

Mà đúng lúc này, một đạo bóng dáng bán trong suốt xuất hiện bên người hắn.

- Ngài là... Huyết Sát Thần Đế...

Trong mắt Lạc Hà hiện lên vẻ kinh nghi bất định.

- Ta chỉ là một lũ Thân Ngoại Hóa Thân của Huyết Sát Thần Đế lưu lại từ mười vạn năm trước, hành động theo nhiệm vụ của bản tôn lúc trước lưu lại, dẫn đường Thần Điện Thí Luyện. Người là một trường hợp đặc biệt bên trong động phủ. niệm tình người không biết nên sẽ đuổi người ra khỏi động phủ.

Nhân ảnh này vung tay lên, Lạc Hà đã bị lực lượng pháp tắc của động phủ đẩy ra ngoài. Đồng Thời lúc đó, bên ngoài Huyết Sát Thần Điện, bóng người kia cũng lên tiếng tiếp:

- Ta là một lũ Thân Ngoại Hóa Thân của Huyết Sát Thần Đế lưu lại từ mười vạn năm trước, hành động theo nhiệm vụ của bản tôn lúc trước lưu lại. dẫn đường Thần Điện Thí Luyện. Lần này mở ra chính là thí luyện cao đẳng nhất của Huyết Sát Thần Điện.

- Lần thí luyện này rất khó khăn, trong năm mươi người các người, có thể sống sót đi ra cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay, thậm chí có thể toàn bộ táng thân bên trong!

Chúng tu sĩ nơi này đều đưa mắt nhìn nhau! Nghe Ý tứ của thân ảnh màu máu. lần thí luyện này chính là đẳng cấp cao nhất. Những tu sĩ tham gia thí luyện khẳng định cử tử nhất sinh, thậm chí tất cả mọi người đều có thể chôn thân trong này.

- Trước khi chân chính mở ra thần điện, người có thể lựa chọn từ bỏ. nhưng không thể đứng ở trong động phủ! Những người từ bỏ ta sẽ tống xuất ra khỏi động phủ!

Từ bỏ? Không hề ít tu sĩ có thực lực bình thường động tâm!

Chỉ cần tiến vào thần điện, tuyệt đối lâm vào cục diện cử tử nhất sinh. Những người không quá tin tưởng vào thực lực của mình, trong lòng đều nảy sinh Ý nghĩ bỏ cuộc!

- Ta bỏ cuộc!

- Bỏ đi! Ta cũng từ bỏ!

Chỉ một lúc, có tới bảy tám người lựa chọn từ bỏ.

Những người này đa số đều là tu sĩ của Phương Vân Sơn thực lực chỉ tầm Luyện Khí hậu kỳ.

Thân ảnh màu máu mang theo một tia thất vọng, mang theo một tia trào phúng nói:

- Cho dù tổng xuất các người ra cũng chỉ sống một đời vô vị mà thôi! Bốn tọa trước đưa các người đi đã!

Thân ảnh này nhẹ nhàng phát tay. bảy tám gã tu sĩ kia lập tức bị huyết quang bao bọc.

Ngay cả kêu thảm một tiếng cũng không kịp, những tu sĩ này liền hóa thành một đồng máu loãng, thân thể biến mất trên thế gian này.

- Ai còn muốn từ bỏ không, bốn tọa sẽ không thương tổn tính mạng các người!

Thân ảnh màu máu này mang theo một ý cười nhàn nhạt!

- Người là Thần Đế, sao lại lật lọng như vậy?!

Đúng lúc này một Thanh âm quen tai với Trương Hằng đột nhiên vang lên.

Trương Hằng không cần đưa mắt nhìn cũng biết đây chắc chắn là Triệu Thụy.

Thân ảnh màu máu lẳng lặng nhìn về phía Triệu Thụy, sắc mặt đạm mạc. Toàn trường yên tĩnh, tất cả mọi người đều nhìn về phía Triệu Thụy.

Thân ảnh màu máu này đánh giá Triệu Thụy một lúc. Điều bất ngờ chính là hắn không biểu lộ chút tức giận nào.

- Người họ Triệu? Cũng là truyền nhân của Hỏa Quỷ?

Thân ảnh này lại nói.

Triệu Thụy không khỏi buồn bực! Vì sao phân thân Huyết Sát Thần Đế này lại biết mình họ Triệu. Lúc trước khi cứu Lạc Ngưng Tuyết. lão nhân thần bí kia cũng biết được danh tính của mình.

Thân ảnh màu máu thu hồi ánh mắt, Kinh thường nói:

- Ngay từ khi ta hiện thân đã đại biểu thí luyện đã chính thức bắt đầu! Bất cứ ai trong các người cũng không thể bỏ cuộc! Vừa rồi chỉ là một chút khảo nghiệm nho nhỏ mà thôi!

Chúng tu sĩ nơi này không khỏi hít sâu một hơi khí lạnh, rất nhiều tu sĩ cũng âm thầm may mắn mình đã không lựa chọn từ bỏ.

- Không đặt mình vào tử địa, rồi Quyết tâm sinh tồn dù tiến vào thần điện cũng chỉ là đi chịu chết mà thôi!

Thân ảnh màu máu có thể là do vì Triệu Thụy nên mới giải thích thêm một câu.

Lạc Ngưng Tuyết bên cạnh Triệu Thụy lúc này cũng đưa tay giật hắn một cái.

- Sao vậy Lạc sư tỷ?

- Không cần xen vào việc của người khác...

Lạc Ngưng Tuyết cũng không nói gì mà truyền âm cho Triệu Thụy. Thân ảnh màu máu lại thông thả đi về phía Huyết Sát Thần Điện. Hắn lấy tay điểm nhẹ lên vách tường thần điện.

Lập tức toàn bộ Huyết Sát Thần Điện như là chất lỏng, đều được tạo thành từ máu huyết. không ngừng dao động cũng tương tự như thân ảnh màu máu này.

Chỉ chốc lát, Huyết Sát thần điện giống như kiến trúc bán trong suốt do chất lỏng màu đỏ tạo thành, thậm chí có thể phản chiếu hình ảnh của các tu sĩ tại đây.

- Thần điện thật Quỷ dị!

Trương Hằng nhìn về phía thần điện, lẩm bẩm. Chúng tu sĩ nơi này cũng kinh ngạc không thôi.

Trương Hằng thậm chí có một loại ảo giác, dường như thần điện này chính là một vật sống vậy!

Bàn tay thân ảnh màu máu hươ lên, vạch một đường hình bầu dục lên vách tường.

Theo động tác của hắn trước mắt chúng tu sĩ, trên vách tường Huyết Sát Thần Điện hình thành một quang môn màu máu cao chừng hai thước.

- Nếu đã không có ai bỏ cuộc nữa thì các người cùng vào đi..

Thân ảnh màu máu này nói với chúng tu sĩ.

Đám tu sĩ này đều do dự một chút, cuối cùng Nam Minh và Lý Hoành gần như cùng lúc bước ra, đi về phía quang môn kia.

Hai đạo thân ảnh biến mất trước mắt mọi người.

Sau đó, những người khác cũng đi vào trong thần điện.

Trương Hằng lần này cũng không đi sau, nhanh chóng đi cùng đám tu sĩ Độc Thiên Bảo, cùng nhau đi vào quang môn.

- Nơi này thật đen tối!

Vừa mới tiến vào thần điện đã nghe được âm Thanh oán hận của tu sĩ cạnh đó.

Trương Hằng nhìn quanh không gian tràn ngập một màu đen, cảm giác năng lực nhìn xuyên đêm của người tu tiên cũng không có hiệu quả đối với nơi này.

Trong thế giới tối đen này, chỉ còn một con đường tràn đầy chất lỏng màu máu.

- Đây là một con đường sao?!

Trương Hằng thấy “con đường” này được tạo thành từ một loại vật chất như máu.

Bất cứ ai nhìn tới cũng biết đây không phải là con đường bình thường.

Chỉ một lúc, số tu sĩ còn lại đều tiến vào Huyết Sát Thần Điện. Thân ảnh màu máu cũng xuất hiện nơi này, lơ lửng giữa hư không.

- Nơi này là lĩnh vực cấm phi hành, ngoại trừ ta ra, không ai trong các ngươi có thể phi hành, chỉ có thể theo Luyện Ngục Lộ này mà đi tới.

Có một ít tu sĩ không tin thử bay lên một chút. Kết quả thân mình còn chưa nhấc lên đã bị một cỗ lực lượng đè mạnh xuống. Trương Hằng dùng lực lượng thân thể khẽ nhảy lên một chút, phát hiện cũng không có ảnh hưởng gì.

- Cửa thứ nhất: Luyện Ngục Lộ!

Thân ảnh màu máu nói xong liền biến mất tại chỗ.

Trương Hằng nhìn thế giới tối đen này, nếu theo con đường này mà đi, chỉ sợ sẽ vĩnh viễn biến mất trong này.

- Đã không còn đường lui nữa, mọi người cùng đi tới đi!

Rất nhanh, có tu sĩ đã đi lên Luyện Ngục Lộ.

Chúng tu sĩ vẫn duy trì một khoảng cách nhất định, dần bước lên Luyện Ngục Lộ.

Trương Hằng phát hiện những tu sĩ đi trước, khi bước lên Luyện Ngục Lộ thì thân thể có chút cứng ngắc và trì trệ. trên mặt có biểu tình rất buồn bực.

Chỉ một lúc, Trương Hằng cũng bước lên con đường như dính máu này. Chân bước trên đó, Trương Hằng có một loại cảm giác mềm nhũn, trên con đường này dường như có một chất dính, làm cho người ta cất bước rất chậm rãi.

“Con bà nó! Đây hoàn toàn có thể so với Keo Dính cực mạnh của thế kỷ 22!”

Trong lòng Trương Hằng tức giận thâm mắng.

Thử nghĩ, trên một con đường phủ kín chất dính cực mạnh, cho người từ từ đi qua người sẽ có cảm giác gì?!

Trên Luyện Ngục Lộ khẳng định không có Keo Dính nhưng hiệu quả so với Keo Dính cực mạnh còn mạnh hơn vài phần.

“Thật khiến người ta buồn bực!” Bước chân của Trương Hằng rất khó khăn, khi hạ xuống mặt đất lại như bị dính chặt xuống dưới.

Cũng may, lực lượng cơ thể của Trương Hằng rất cường hãn chút lực dính thế này đối với hắn cũng không ảnh hưởng quá nhiều.

về phần những tu sĩ nơi này? Khi nhìn lên. Trương Hằng phát hiện cả một đám tu sĩ đang vô cùng chật vật đi về phía trước, tư thái cũng rất kỳ lạ.

- Haha...

Trương Hằng không kìm nổi nở nụ cười khê.

Tuy rằng hắn cười rất khê nhưng trong thế giới hắc ám yên tĩnh này cũng vẫn rất vang vọng.

Chúng tu sĩ lập tức trợn mắt lên nhìn.

- Thăng nhóc ngươi còn đứng đó mà cười! Lão tử còn không đi được đây này!

Từ phía sau vang lên một tiếng chửi rửa quen thuộc.

Trương Hằng đưa mắt nhìn sang thì thấy đó chẳng phải là Vương Viên của Tiên Vân Tông sao?!

Thân thể mập mạp của Vương Viên ở trong Luyện Ngục Lộ, hành động vô cùng khó khăn, trên cái mặt béo núc không ngừng toát mồ hôi.

Tên này đúng là miệng lưỡi không sạch sẽ! Lần trước cũng vì cái mồm đã bị Nam Minh bắt làm Mồi nhử, không ngờ còn chưa nhớ đời?!

- Thăng béo! câm miệng!

Trương Hằng với hình tượng Triệu Vân không ngại quát hắn một cái.

Vương Viên bị Trương Hằng quát thì kinh hãi một chút, sau đó chửi ầm lên:

- Tên mặt trắng ngươi, cở bản lĩnh thì tới đây!

Vương Viên đắc ý nhìn chằm chằm Trương Hằng. Hắn vẫn còn cách Trương Hằng một khoảng nhất định, không tin Trương Hằng lại đi tới.

-Được Ta tới!

Ngay sau đó, Trương Hằng đột nhiên từ cách xa mấy trượng ập tới, sau đó vươn một tay, đánh một quyền về phía Vương Viên.

Thịch!

Thân thể Vương Viên bị đánh cho nằm sấp xuống, thân thể mập mạp của hắn lập tức bị mặt đường dính đầy chất lỏng màu máu dính lại.

Trương Hằng còn dùng chân đạp người hắn xuống.

- Ahh!

Toàn thân Vương Viên dường như trở thành một bộ phận con đường, khó có thể cựa quậy.

Trương Hằng hừ lạnh một tiếng, lập tức rời đi! Hắn làm vậy so với giết chết đối phương còn hả giận hơn.

- Ai cứu ta! Ai cứu ta!!! Đỡ ta một chút...

Vương Viên nằm dính chặt trên mặt đất, không ngừng hô lớn.

Một bàn tay Vương Viên lóe ra Thanh quang, gian nan lắm mới nhấc thân mình lên một chút, lại bị một gã tu sĩ trực tiếp dẫm lên, bước qua người hắn. Phát ra một tiếng đau đớn, Vương Viên vô lực nằm dính chặt trên mặt đất.

- Để ta cứu người đi!

Đúng lúc này một Thanh âm lạnh như băng truyền tới.

Trương Hằng nhìn sang. Đây chẳng phải là Vũ Văn Lâm của Phong Hành Môn sao?!

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

110. Chương 110: Luyện Ngục Lộ - Đan Dẫn Châu.

Loại “người nghèo” ngay cả một kiện Linh khí cũng không có như Vương Viên này, cho dù ngã xuống tại Luyện Ngục Lộ này thì cũng không có bao nhiêu người để ý đến hắn. nhiều nhất coi hắn như sán nhà, đạp đi qua.

Nhưng Vũ Văn Lâm thì khác, trên khuôn mặt hắn còn lưu lại một chút “dấu vết” lộ ra vẻ thâm thù đại hận giữa hắn cùng Vương Viên.

- Vũ Văn sư huynh, huynh thay ta giáo huấn mập mạp này một chút.

Lý Hoành đứng cách đó không xa dùng Thanh âm trầm thấp nói.

Lúc này Trương Hằng mới nhớ tới, lúc trước ở cửa của Độc Thiên Bảo. Vương Viên từng dùng ngôn ngữ châm chọc Lý Hoành, khi đó Lý Hoành cũng không để ý đến hắn. Nhưng là sau đó ở Đại Hội Phương Vân, Lý Hoành cùng Vương Viên giao thủ. Một kiện Linh khí duy nhất trong tay Vương Viên cũng bị Lý Hoành đoạt đi.

Cái miệng thối của Vương Viên khiến hắn ném không ít thiệt Thờ.

- Xin Lý sư đệ yên tâm.

Vũ Văn Lâm nhìn thoáng qua Lý Hoành cách đó không xa, giọng điệu lộ vẻ cung kính.

Trước kia khi ở nội môn Phong Hành Môn. thân phận của Vũ Văn Lâm tự nhiên là cao hơn Lý Hoành. Nhưng hiện tại tu vi của Lý Hoành đã đạt tới Trúc Cơ Kỳ. thực lực đứng đầu nhất trong số tu sĩ ở đây.

Nếu cần thiết, Vũ Văn Lâm cũng sẽ lấy lòng Lý Hoành một chút. Khi Vũ Văn Lâm đi đến cách Vương Viên khoảng mười thước liền dừng chân, giọng âm lãnh nói:

- Ta không tin người có thể bố trí cấm chế từ trước ở trên Luyện Ngục Lộ này.

Thân hình Vương Viên bị chất dính màu đỏ trên mặt đất dính chặt, nếu muốn thoát khỏi nhất định phải tiêu hao không ít pháp lực.

Một luồng sáng xanh chói mắt từ trên người Vũ Văn Lâm dâng lên. thân thể hắn đột nhiên ngửa mặt về trước, nửa thân trên cuối cùng coi như rời khỏi Luyện Ngục Lộ màu đỏ. nhưng là thân dưới lại có chút miễn cưỡng.

Dù sao chỉ là một tu sĩ Luyện Khí hậu kỳ, lại thêm thân hình mập mạp, có thể làm được như vậy cũng đã rất không tệ rồi.

Nhưng làm sao Vũ Văn Lâm để hắn được như ý. vô cùng thuần thực đánh ra một viên đạn lửa về phía Vương Viên.

Vương Viên thấy vậy, thân thể đứt khoát lại nằm xuống đất, miệng còn thở hổn hển.

- Nể mặt cùng là Phương Vân Sơn, ta cho người chết một cách thống khoái.

Vũ Văn Lâm cũng không muốn tụt lại phía sau, tính toán nhanh chóng giải Quyết mập mạp này sau đó còn chạy đi. Ngón tay khẽ điểm, hắn té ra một Thanh Linh khí thượng phẩm dạng phi kiếm.

Cái Linh khí này là hắn được thưởng trên Đại Hội Phương Vân, cũng không phải là Linh khí mạnh nhất của hắn. Nhưng dùng để đối phó với một tu sĩ không có bất kỳ Linh khí nào như ý Vương Viên đã là đủ rồi.

Vương Viên cũng không nằm yên chờ chết, dùng hết sức lực toàn thân, trên tay lóe ra ánh sáng xanh, gian nan nâng lên. sờ lên túi trữ vật lấy ra mười mấy viên đạn dạng châu.

- Đi chết đi!

Vương Viên ném hết ra ngoài.

Ầm Ầm.....

Đạn châu kia còn không rơi xuống đất đã bùng nổ. một vùng lôi Hỏa lớn lấp lánh trong vùng không gian này.

Số đạn châu này mỗi một viên đều tương đương với một cái pháp thuật bậc hai. nhiều đạn châu như vậy tụ tập cùng một chỗ vẫn rất khủng bố. Uy lực của nó thậm chí mơ hồ vượt qua pháp thuật bậc ba bình thường.

Vũ Văn Lâm vốn đang điều khiển phi kiếm trong tay. trong lúc bất ngờ liền té ra một kiện Linh khí phòng ngự.

Nhưng quang sáng trên Linh khí phòng ngự còn không kịp sáng lên. lôi Hỏa do vụ nổ mang tới cũng đã bao trùm lấy hắn. quang sáng phòng ngự nháy mắt biến mất.

Lôi Hỏa qua đi, thân thể máu thịt mơ hồ của Vũ Văn Lâm nằm trên Luyện Ngọc Lộ.

Tu sĩ chung quanh cùng bị động tĩnh này dọa sợ. Không ngờ lại mười mấy hạt đạn châu do Vương Viên này tùy tiện ném ra có uy lực như vậy.

- Đạn Dẫn Châu?

Nam Minh cách đó không xa nhú mày. nói ra một danh từ khiến tu sĩ nơi đây rất khó hiểu.

- Hắc hắc. không nghĩ tới người lại biết sự tồn tại của Đạn Dẫn Châu.

Thân hình mập mạp của Vương Viên lóe ra ánh sáng xanh, từ mặt đất bỏ chạy.

Giọng điệu Nam Minh mang theo vài tia thương hại nhìn Vương Viên:

- Khó trách tu vi của người thấp như vậy. thân thể lại mập như vậy!

- Cút con mẹ người đi! Nếu lão tử có thiên phú giống như người. vậy cần gì phải tu luyện thứ này. lại càng không chạy đến nơi Quỷ quái này...

Vương Viên rít gào vài câu. miệng thở hổn hển. dường như đang thả phóng không cam lòng ở trong lòng.

Nam Minh trầm mặc không nói, cũng không nổi giận, nhắc bước chân gian nan đi về phía trước.

- Nam Minh sư đệ. cái gì là Đạn Dẫn Châu?

Một gã tu sĩ bên cạnh tò mò hỏi.

- Đây là một loại kỹ nghệ gần như thất truyền, dùng đan điền làm đỉnh kết hợp với luyện đan thuật, dùng tinh nguyên gian khổ tu luyện ra trong cơ thể làm căn bản phối hợp thêm với tài liệu bên ngoài từ đó luyện thành một loại hạt châu có thể tùy Thời không chế gây nổ. Người tu luyện loại công pháp này. lúc bắt đầu có lẽ còn có thể công lực tăng mạnh, nhưng sau khi công pháp sơ thành, tu vi dừng mơ tiến thêm một bước.

Đan Dẫn Châu? Trương Hằng cũng nghe được giải thích của Vương Viên, đáy lòng đối với Vương Viên này cũng có hiểu biết thêm một bước.

Trương Hằng cũng là một người linh căn bình thường, nếu không phải vì có thần bí ngọc giản trợ giúp, giờ phút này chỉ sợ còn kém mập mạp này.

- Lý sư đệ... cứu... cứu ta...

Không ngờ Vũ Văn Lâm còn chưa chết, miệng hấp hối kêu. Giọng điệu Lý Hoành lãnh đạm nói:

- Cho dù ta cứu người, người cũng không thể thông qua thí luyện của thần điện.

Ném lại một câu, Lý Hoành cũng đi về phía trước không quay đầu lại.

- Thế nào? Đối nghịch với lão tử. người không có bất kỳ kết cục tốt gì!

Thân thể mập mạp của Vương Viên tập tễnh đi tới Vũ Văn Lâm. Trong mắt Vũ Văn Lâm lộ ra một tia sợ hãi. Đột nhiên, ánh mắt hắn dừng ở trên người đường như nhớ tới cái gì, cổ hết sức hô:

- Đường sư đệ... Cứu ta... Ta có bí mật nói cho người...

“Làm sao Vũ Văn Lâm này biết thân phận của mình chứ?” Trương Hằng buồn bực. liếc nhìn hắn một cái. cũng không tính ra tay giúp đỡ. Vũ Văn Lâm bị thương thành như vậy nhất định là không cứu được.

Trương Hằng làm bộ không nghe thấy, đi về phía trước.

- Có liên quan Âu Dương lão tổ... Khụ khu...

Trong miệng Vũ Văn Lâm phun ra một búng máu.

Thân hình Trương Hằng dừng lại, chính lúc hắn do dự. một Thanh âm quen thuộc truyền đến:

- Người nói tới Đường Phong sao?

Trên mặt Triệu Thụy lộ ra vẻ vui sướng, đi về phía Vũ Văn Lâm.

- Tiểu tử. đừng xen vào việc của người khác!

Sắc mặt Vương Viên bất thiện nhìn Triệu Thụy.

- Vương sư huynh ta không có ác ý. chỉ muốn hỏi hắn một chút.

Trên mặt Triệu Thụy lộ vẻ tươi cười, đi đến trước người Vũ Văn Lâm hỏi:

- Đường sư huynh, hắn làm sao vậy?

Giờ phút này thần trí của Vũ Văn Lâm đã mơ hồ không rõ, miệng khê lảm bảm:

- Lão tổ... từng muốn ta giám thị hắn... cùng đi động phủ đoạt bảo...

Lúc nói tới đây, rốt cục Vũ Văn Lâm nhắm mắt. hô hấp tức thì ngừng hẳn. Một số tu sĩ còn lại của Phong Hành Môn đều không kìm nổi nhìn thi thể hắn vài lần.

Ai ngờ tới đệ tử từng đứng đầu của Phong Hành Môn không ngờ lại chết uất ức như vậy ở chỗ này.

Trong lòng Trương Hằng im lặng, hắn cũng có thể đoán được một chút đầu đuôi của chuyện này.

Vào lúc thế lực bên ngoài còn chưa chen chân vào. khẳng định Âu Dương lão tổ sẽ không gửi gắm tất cả hy vọng đoạt bảo trong động phủ vào một mình Trương Hằng.

Mà Vũ Văn Lâm có cảnh giới Luyện Khí đại viên mãn chính là một quân cờ trong tay Âu Dương lão tổ.

Đúng lúc này, từ trong đầu Vũ Văn Lâm bay ra hai điểm đen nhỏ, toàn thân còn lóe lên ánh sáng trắng nhàn nhạt.

- Phệ Hồn Cốt?

Trương Hằng lập tức nhận ra thứ này.

Hai Phệ Hồn cổ này sau khi bay ra từ trong đầu Vũ Văn Lâm liền đánh về phía Triệu Thụy ở gần nhất.

Triệu Thụy có thể cảm nhận sự uy hiếp của Phệ Hồn cổ này đối với mình, trong tay chợt lóe ánh lửa. một ngọn lửa màu đỏ bao trùm Phệ Hồn cổ này.

Nhưng dường như Phệ Hồn cổ không sợ những ngọn lửa này. tốc độ chỉ vùn vụt giảm đi một chút rồi tiếp tục bay về phía Triệu Thụy.

Triệu Thụy hoảng sợ, vội vàng từ trong miệng nhả ra một luồng khí màu đỏ sậm.

“Phốc!” Hai Phệ Hồn cổ vừa gặp luồng khí này. trong nháy mắt tan cháy, biến mất trong không khí.

- Thật nguy hiểm a!

Sắc mặt Triệu Thụy hơi tái. lòng còn sợ hãi nhìn chằm chằm thi thể cách đó không xa.

- Đường đạo hữu. Uy lực của Phệ Hồn cổ này như thế nào? Hình như trong cơ thể người cũng có thứ này nha!

Ngay khi Trương Hằng trầm tư. Hà Y Tú đột nhiên thần thức truyền âm với hắn.

Sắc mặt Trương Hằng âm trầm, cũng không để ý đến nàng này.

Hà Y Tú cho rằng trong lòng hắn rất e ngại, khẽ cười một tiếng, cũng không nhiều lời.

Làm sao nàng biết Trương Hằng đã sớm thoát khỏi bóng ma của Phệ Hồn cổ. Ngay cả hai dấu hiệu truy tung khác trên người đều đã bị Lạc Hà giải trừ.

Cái chết của Vũ Văn Lâm cũng không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng đối với chúng tu sĩ. bọn họ vẫn thông thả đạp bước đi về phía trước như cũ.

Nhìn con đường nhom nhóp màu đỏ phăng phất không có cuối. Trương Hằng thầm nghĩ: “Luyện Ngục Lộ hẳn là sẽ không đơn giản như vậy chứ?”

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

111. Chương 111: Luyện Ngục Lộ - Gian Nan Trùng Trùng.

Đây là một con đường hắc ám phăng phất vĩnh viễn không thể đi đến cuối.

Mặt đất dính nhẹp màu máu, không gian tối đen.

Chúng tu sĩ đều duy trì khắc chế. đều không ra tay với nhau, nhưng cũng không lơ là cảnh giác.

“Nếu Luyện Ngục Lộ chỉ vùn vụt là một con đường như vậy. vậy là tốt rồi!” Trương Hằng thầm nghĩ.

Đối với Trương Hằng mà nói, đi trên con đường này tuy rằng có chút buồn bực. nhưng là lực lượng thân thể hắn cực mạnh, còn có thể chịu đựng được.

Tu sĩ khác, nếu không chịu nổi sẽ phải tiêu hao một ít pháp lực để giảm bớt áp lực cho mình.

Đại khái đi được khoảng một canh giờ. trên đường phía trước phát ra một chuỗi tiếng nổ.

Ầm! Ầm! Ầm!

Thanh âm này còn rất có tiết tấu. không biết là vật gì vọng lại.

Trong thế giới hắc ám này. cho dù tu sĩ sử dụng Linh Nhân Thuật cũng không thể xem rõ sự vật ở phía xa.

Chúng tu sĩ ôm lòng tò mò cùng lo lắng, từng bước đi về phía trước.

Ầm! Ầm! Ầm!

Mặt đất hơi run lên.

Vào lúc đi tới một nơi, rốt cục Trương Hằng thấy được sự vật không ngừng phát ra tạp âm ở trước mặt.

Chỉ thấy trên bầu Trời hắc ám. không biết từ đâu lơ lửng một sợi dây thừng. Phía dưới sợi dây thừng này buộc một tảng đá lớn nặng mấy vạn cân.

Ầm! Tảng đá này rơi xuống, vừa lúc chặn kín đường đi.

Nhưng là Ngay sau đó nó lại nhanh chóng bay lên. rồi sau đó lại rất nhanh hạ xuống.

Thời gian giãn cách giữa hai lần rơi xuống chỉ có nửa giây.

Nửa giây! Nói cách khác, mỗi một tu sĩ phải thông qua trong vòng nửa giây, nếu không sẽ bị ép thành bánh thịt. Cho dù người có Linh khí phòng ngự cũng vô dụng.

Trước mặt tảng đá lớn mấy vạn cân này. cho dù là Trương Hằng giờ phút này cũng không đỡ được.

Hơn nữa, thể tích tảng đá này rất lớn, chiều dài bao phủ phạm vi vài trượng.

Nếu là dưới tình huống bình thường, chúng tu sĩ hoàn toàn có thể thông qua nơi này.

Nhưng là khắp mặt đất nơi này đều có “Keo siêu dính”, lại không thể phi thành. Nếu muốn thông qua cửa ải này. thật không dễ dàng gì.

- Mọi người thử xem có thể phá hủy tảng đá này hay không, hoặc là chặt đứt dây thừng phía trên.

Có tu sĩ đề nghị.

Không ít tu sĩ đều tế Linh khí ra. không ngừng công kích dây thừng lơ lửng trên không trung. Nhưng bất kể bọn họ công kích như thế nào. dây thừng kia vẫn bình yên vô sự.

Thậm chí còn có không ít tu sĩ dùng lửa Thiêu, nhưng vẫn như trước không thể tạo thành bất kỳ thương tổn gì đối với dây thừng nhìn như bình thường kia.

Nếu không thể phá hư dây thừng, chúng tu sĩ lại bắt đầu ra tay với tảng đá kia. Nhưng kết quả vẫn vậy. tảng đá cũng không thể phá hư.

Ầm! Ầm!

Tảng đá vẫn nhấc lên hạ xuống có tiết tấu như trước.

Đối mặt với tình cảnh này. Trương Hằng không khỏi liên tưởng đến những trò chơi vượt cửa ải phổ thông Thời thơ ấu từng chơi, hai thứ đều tương tự biết bao. Nhưng chỉ là bố trí đơn giản như vậy lại khiến không ít tu sĩ ở đây mặt mày ủ dột.

Tảng đá cùng sợi dây khăng định không thể phá hư. dùng lời lẽ trong một trò chơi mà nói chính là “Vô địch”. “Không thể phá hư”.

Nếu không thể xuống tay từ mặt này. không biết có thể dùng phương pháp khác Hay không?

Đột nhiên, trong đầu Trương Hằng nghĩ ra một biện pháp.

- Các người thử xem có thể phá hư mặt đất phía dưới tảng đá hay không? Nếu có thể chúng ta đào rỗng phía dưới, tảng đá liền không đập tới. chúng ta cùng có thể thông qua.

Trương Hằng nói với một số tu sĩ phía trước.

Chúng tu sĩ vừa nghe xong, cảm thấy rất có lý vội vàng sử dụng Linh khí công kích xuống mặt đất.

Ầm ầm ầm—

Sau một tràng đả kích không ngừng, mặt đất vẫn hoàn hảo như trước, không chút sụt mẻ.

“Haizzz. Xem ra là không có bất kỳ sơ hở gì!”

Trương Hằng trầm than trong lòng.

- Ta có biện pháp tốt hơn!

Đúng lúc này, Vương Viên hưng phấn đứng ra.

- Người có biện pháp nào?

Chúng tu sĩ đều dùng vẻ nghi ngờ nhìn Vương Viên.

-Hắc hắc!

Wương Viên lấy một sợi dây thừng từ trong túi trữ vật. sau đó buộc một đầu vào một miếng sắt.

Cánh tay vung lên, sợi dây cùng miếng sắt bay ra. lập tức quấn quanh sợi dây thừng trong hư không kia.

Ánh mắt chúng tu sĩ sáng lên. đây cũng là một biện pháp a! Chỉ cần bắt lấy dây thừng là có thể thông qua phía trên tảng đá.

Mà đúng vào lúc này. trong không khí vang lên Thanh âm của phân thân Huyết Sát Thần Đế:

- Không được dùng phương pháp khác, chỉ có thể đi qua phía dưới.

Dây thừng trong tay mập mập tức bốc lửa, chỉ chớp lát liền biết mất.

- Người chơi xấu!

Mập mập đặt móng ngồi xuống đất, vẻ mặt buồn bực.

- Tất cả quy tắc nơi này đều là do ta quyết định.

Trong Thanh âm của phân thân Huyết Sát Thần Đế lộ vẻ trêu tức.

Tất cả mọi người trầm mặc.

- Mọi người không cần nghĩ biện pháp khác nữa. chúng ta chỉ có thể từng người thông qua từ phía dưới.

Sắc mặt Nam Minh đậm mặt. nói với chúng tu sĩ.

- Ai đi trước?

Có tu sĩ hỏi.

Chúng tu sĩ hai mặt nhìn nhau.

- Chúng ta nhất định phải giao hẹn trước, khi ai thông qua nơi này những người khác không thể công kích hoặc là chơi ngáng chân.

Thạch Lỗi của Độc Thiên Bảo nói với tu sĩ chung quanh.

- Đúng! Những người khác không được quấy rối. nếu ai quấy rối chờ lúc hắn thông qua mọi người cùng nhau cản trở hắn.

Thạch Lỗi đưa ra điều này, chúng tu sĩ đều đồng ý.

Vấn nếu muốn thông qua nơi này đã là chuyện vô cùng khó khăn. Nếu bên cạnh còn có người quấy rối. như vậy khó càng thêm khó.

Vì thế chúng tu sĩ cùng giao hẹn trước. lúc người khác thông qua không người nào được quấy rối. Ai không tuân theo Quy tắc này. những người khác cùng công kích.

-Ta đi trước!

Mộ Tuyền nhìn thoáng qua Nam Minh rồi đi tới trước tảng đá.

Ầm!

Tảng đá đập xuống mặt đất.

Hai mắt Mộ Tuyền bắt động.

Khi tảng đá lên tới độ cao nửa người, ánh mắt Mộ Tuyền sáng lên. trên người bộc phát ra một luồng sáng màu ngọc bích, thân hình chợt lóe nháy sang bên kia.

Lần đầu tiên chạm đất nàng đã đi hơn nửa quãng đường, sau đó lại khẽ nhảy một lần. nàng liền sang tới bên kia. Cùng lúc đó, tảng đá mới hạ xuống đánh “ầm” một tiếng, che chắn thân hình của nàng.

- Các người đi trước!

Nam Minh để cho bảy tên tu sĩ khác của Bích Tuyết Tương Vân Tông lần lượt thông qua.

Sau khi tất cả tu sĩ của Bích Tuyết Tương Vân Tông đều thông qua. Nam Minh quay đầu lại nở nụ cười với chúng tu sĩ.

Ầm! Tảng đá rơi xuống đất, sau đó nhấc lên.

Bóng người nhoáng lên. trên người Nam Minh lóe ra hào quang màu bích lam.

Ngay sau đó, hắn liền rơi xuống bên kia.

Thân pháp thật nhanh! Chúng tu sĩ đều kinh ngạc vô cùng.

Ầm! Lúc này tảng đá mới hạ xuống.

Sau khi tu sĩ Bích Tuyết Tương Vân Tông đi qua xong, liền đến lượt tu sĩ của Độc Thiên Bảo.

- Ai qua trước?

Hà Y Tú hỏi.

- Ta trước.

Trương Hằng đi tới trước tảng đá.

Ầm! Tảng đá rơi xuống đất. Trương Hằng đứng yên bất động.

Khi tảng đá lên tới độ cao bằng người, thân hình Trương Hằng mới động đậy.

Vèo! Vượt qua mấy trượng. Trương Hằng thản nhiên hạ xuống mặt đất.

Chúng tu sĩ lại ngạc nhiên thán phục một hồi.

Tu sĩ Độc Thiên Bảo không nhanh không chậm vượt qua bên kia tảng đá.

Chờ sau khi tu sĩ của Độc Thiên Bảo thông qua liền đến lượt tu sĩ của Phương Vân Sơn. Rất nhanh tất cả tu sĩ đều thông qua.

Chờ sau khi mọi người đi qua, tất cả đều sửng sốt.

Toàn bộ đều thông qua?

Chúng tu sĩ đều lộ vẻ không thể tin.

- Không nghĩ tới ngay cả ta cũng có thể thông qua.

Thân thể mập mạp của Vương Viên bị mồ hôi ướt sũng.

- Đường như cũng không tính là quá khó.

Một số tu sĩ đều bắt đầu nghị luận.

Trong lòng Trương Hằng cũng âm thầm suy tư.

Theo lý thuyết, cửa ải tảng đá này hẳn là sẽ có một ít tu sĩ không thể thông qua. đặc biệt là mập mạp Vương Viên này.

Nhưng là vào Thời điểm quan trọng cuối cùng, những tu sĩ tu vi hơi thấp phát huy ra tiềm lực 200%. không ngờ thông qua tảng đá. Vương Viên chính là một đại biểu điển hình.

“Có đôi khi, chỉ cần người dốc toàn lực đi làm, những chuyện nhìn như không thể làm được ngược lại có thể thành công”.

Trong lòng Trương Hằng đột nhiên có một loại hiểu ra.

- Các người không cần đắc ý, các người mới chỉ thông qua chưa được một nửa Luyện Ngục Lộ này.

Thanh âm trầm thấp vang lên trong thế giới hắc ám này khiến tâm thần chúng tu sĩ lại căng thẳng.

Chúng tu sĩ tiếp tục đi về phía trước. Chỉ chốc lát, mặt đất phía trước đột nhiên vọt ra vô số cọc nhọn, nhưng vẫn không tính là gì. trên không thì thoảng lại hạ xuống những quả cầu lửa màu đỏ sậm. Trong quả cầu lửa này ẩn chứa nhiệt lượng kinh người, uy lực có thể so với pháp thuật bậc ba.

“Chẳng lẽ đây là núi đao biển lửa trong truyền thuyết?”

Trong lòng Trương Hằng không khỏi âm thầm Khinh bỉ Huyết Sát Thần Đế này.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

112. Chương 112: Luyện Ngục Lộ - Hấp Dẫn Lơ Lửng.

Mặt đường phía trước không hề yên bình, trên mặt đất dính màu máu thì thoảng toát ra từng loạt cọc nhọn, quả cầu lửa thì thoảng hạ xuống từ trên Trời, uy lực có thể so với pháp thuật bậc ba.

Muốn thông qua đoạn đường này, tu vi Trúc Cơ Kỳ hẳn là không thành vấn đề. Nhưng vấn đề là có bao nhiêu tu sĩ ở đây đạt tới tu vi Trúc Cơ Kỳ?

Bích Tuyết Tương Vân Tông có bốn người. Độc Thiên Bảo có hai người không bao gồm Trương Hằng. Phương Vân Sơn cũng có ba người: Lý Hoàn, Ô Lăng, Triệu Thụy.

Ba tu sĩ Trúc Cơ Kỳ của Phương Vân Sơn trước khi tiến vào động phủ đều là đệ tử nội môn thực lực không nổi trội. Sau khi tiến vào động phủ hoặc là gặp kỳ ngộ, hoặc là sớm có dự tính trước.

Hiện tại Trương Hằng hẳn là còn thuộc về phạm trù Luyện Khí Kỳ. nhưng thực lực không thể cần nhắc theo lẽ thường.

vẫn là chín tu sĩ của Bích Tuyết Tương Vân Tông đi trước như cũ. phía sau là tu sĩ của Độc Thiên Bảo. sau nữa mới là tu sĩ của Phương Vân Sơn.

- Sư muội, dựa vào muội rồi.

Nam Minh liếc mắt nhìn Mộ Tuyền một cái. thần sắc có chút phức tạp. Sắc mặt Mộ Tuyền như thường:

- Các người yên tâm.

Chúng tu sĩ đều dùng tốc độ chậm như rùa bò đi tới. mỗi người đều cẩn thận dị thường.

- Cẩn thận!

Mộ Tuyền đột nhiên nói.

Không chút tiếng động, trên mặt đường dài đến hai trượng đột nhiên toát ra vài hàng cọc nhọn.

Số cọc nhọn này lập tức bao trùm chín người của Bích Tuyết Tương Vân Tông, ngược lại tu sĩ phía sau không bị lan đến.

Chín người của Bích Tuyết Tương Vân Tông vội vàng vận chuyển pháp lực. bảo vệ nửa thân dưới của mình.

Trong đó có ba gã tu sĩ bị đâm vào chân, tuy rằng không phá vỡ phòng ngự dưới chân nhưng cơn đau lại thật sự truyền đến. trên mặt lộ ra vẻ thống khổ khác thường, mồ hôi bằng hạt đậu nhỏ xuống.

Cũng giống như là người mặc quần áo. người khác Lấy đầu ngón tay chọc mạnh một cái. Tuy rằng không chọc thủng quần áo nhưng là đau khổ không thể thiếu. Huống chi những thứ này cũng không phải là ngón tay mà là gai đâm sắc nhọn phi thường.

Vù~

Trên bầu Trời đột nhiên rơi xuống một quả cầu lửa màu đỏ sậm. Chúng tu sĩ lập tức cảm giác được một cỗ nhiệt lượng đáng sợ.

- Đồng loạt ra tay!

Nam Minh quát khẽ một tiếng.

Lập tức chín người của Bích Tuyết Tương Vân Tông liên tiếp phát ra pháp thuật, ngăn cản quả cầu lửa kia.

Ầm~

Pháp thuật va chạm mang tới dư ba khiến tu sĩ trên mặt đất lắc lư một hồi.

Vù Vù...

Trên bầu Trời lại tiếp tục giáng xuống hai quả cầu lửa.

Tay trái Nam Minh liên tục điểm trong hư không, một đoàn sương mù màu bích lam ngưng tụ cùng một chỗ. hóa thành một cơn gió lốc bay lên ngăn cản hai quả cầu lửa trong không trung.

Đây chính là pháp thuật mà trước đó Nam Minh từng sử dụng.

Sau khi quả cầu lửa lọt vào trong lốc xoáy cũng không bùng nổ luôn mà ngược lại bị ăn mòn dần dần. thể tích giảm nhỏ với tốc độ có thể thấy bằng mắt thường.

Nhưng là dù sao hai quả cầu lửa này cũng có thể so với pháp thuật bậc ba, cuối cùng vẫn còn nổ dây chuyển trong không trung.

Sóng lửa chói mắt bắn ra mấy chục tu sĩ trên mặt đất.

Tu sĩ phía dưới liên tục mở vòng phòng ngự ngăn cản dư ba sau vụ nổ.

Trên tay Trương Hằng hơi lóe sáng bạc. nhẹ nhàng bắn ra đập tắt một ngọn lửa bắn tới trước mặt mình.

- Tất cả mọi người phòng ngự cho tốt. nơi này lúc nào cũng có cọc nhọn xuất hiện!

Hà Y Tú nói với hơn hai chục người của Độc Thiên Bảo. Trong lúc nhất Thời hào quang lóe ra, tất cả tu sĩ đều mở vòng phòng ngự.

Trương Hằng cũng không muốn tỏ vẻ quá đặc biệt, bố trí một màn hào quang màu bạc quanh thân.

Chỉ chốc lát mấy hàng cọc nhọn đột nhiên đâm ra. đám người Trương Hằng lập tức bị ảnh hưởng không nhỏ.

Trương Hằng chỉ cảm thấy mặt đất khẽ run lên. từ chân truyền đến một cảm giác như gãi ngứa, thiếu chút nữa làm hắn cười ra tiếng.

Hà Y Tú đứng bên cạnh Trương Hằng. thân thể mềm mại hơi cứng đờ mới khôi phục bình thường. Bởi vì có khăn che mặt, Trương Hằng không nhìn thấy vẻ mặt của nàng.

Thạch Lỗi to con có năng lực chịu đựng khá mạnh. thực lực lại đạt tới Trúc Cơ Kỳ. Hắn nhúu chặt mày một cái. cũng không có phản ứng gì khác.

- Con mẹ nó. đau chết ta rồi!

Mập mập ở phía sau phát ra một tràng kêu thảm thiết như heo bị chọc tiết.

Ánh mắt Trương Hằng liếc xéo phía sau một cái. phát hiện dường như đế giày của mập mập bị chọc thủng, có thể nhìn thấy vết máu trên mặt đất.

Dù sao cũng là tu sĩ Luyện Khí trung kỳ. mặc dù có Linh Khí Hộ Thân cũng rất khó ngăn cản công kích của cộc nhọn.

- Triệu sư huynh à. huynh có thể giúp ta một chút Hay không? Dù sao chúng ta đều là tu sĩ của Phương Vân Sơn.

Vương Viên lập tức hướng sang Triệu Thụy. Lạc Ngưng Tuyết bên cạnh Triệu Thụy là đồng môn của Vương Viên, không nói lời nào.

- Vậy được rồi.

Triệu Thụy do dự một hồi. dùng ngón tay khẽ điểm lên người mập mạp một cái. Lập tức một tầng vòng bảo hộ màu đỏ lửa khác với Luyện Khí Kỳ bảo hộ thân thể của mập mạp.

- Không nghĩ tới tu vi của sư đệ đã đạt tới Trúc Cơ Kỳ.

Mập mạp cảm khái không thôi, không thiếu “bợ dít” Triệu Thụy.

Ầm Ầm Ầm....

Lại là vài quả cầu lửa màu đỏ sậm đập xuống chúng tu sĩ trên mặt đất. tu sĩ trong phạm vi không thể không liên thủ chống lại số hỏa cầu này.

- A!

Một tiếng hét thảm từ phía sau truyền đến. một tu sĩ của Phương Vân Sơn bị một con Hỏa xà sinh ra sau vụ nổ đánh phá vòng bảo hộ linh khí, trong nháy mắt bị nhiệt độ cao đốt thành tro.

Đây là tu sĩ thứ hai chết đi trên Luyện Ngục Lộ.

Những tu sĩ khác không rảnh rỗi đi quan sát thảm trạng phía sau. cố hết sức ứng phó hai tầng đá kích từ mặt đất cùng trên không.

- Trời ạ. các người xem... Đó là cái gì a?

Một gã tu sĩ kinh hô.

Mặt đường phía trước lộ ra một cái dốc, trên đường dốc một hòn đá lớn hình tròn nặng mấy vạn cân lăn xuống.

Ầm Ầm Ầm —

Hòn đá hình tròn hùng hổ lăn xuống dưới.

Sắc mặt chúng tu sĩ đại biến.

Hòn đá này vừa vạn chiếm hơn nửa mặt đường, nếu lăn xuống như vậy sẽ đánh tan trận hình chúng tu sĩ phía dưới.

Mà ở giai đoạn này, thi thoảng xuất hiện quả cầu lửa trên Trời và cộc nhọn trên mặt đất. Một kiện Linh khí phi kiếm cấp tốc đánh lên hòn đá.

“Đỉnh” hòn đá không chút tổn hại. ngay cả tốc độ cũng không giảm chút nào.

Tu sĩ của Bích Tuyết Tương Vân Tông đứng mũi chịu sào. nhưng cũng không bởi vậy mà kính hoảng.

Nam Minh cùng Mộ Tuyền gần như đồng Thời nhảy lên. mũi chân điểm trên hòn đá một cái liền thông qua.

Tu sĩ phía sau học theo đúng cách, nhưng trong quá trình này. quả cầu lửa trên bầu Trời cũng hạ xuống.

Nam Minh cùng Mộ Tuyền vội vàng ra tay chặn lại cho tu sĩ phía sau có thể thông qua dễ dàng hơn.

Ầm~

Một quả cầu lửa vẫn đập về phía một gã tu sĩ đang ở trong không trung.

Ánh mắt tu sĩ đỏ chần động. Linh khí phòng ngự mặc trên người lập tức phát ra hào quang chói mắt hình thành quang ảnh một cái áo giáp bảo vệ toàn thân hắn.

Sau khi bùng nổ, tu sĩ kia bình an vượt qua kiếp nạn nhưng Linh khí phòng ngự trên người thì xuất hiện vài vết rách, không biết còn có thể chịu đựng được mấy lần công kích.

Ầm Ầm Ầm —

Đường dốc phía trước lại lăn xuống một hòn đá lớn tương tự.

- Chúng ta phải đi nhanh một chút!

Nam Minh dẫn đầu phóng về phía trước. Mấy chục tu sĩ đều hiểu rõ tình trạng hiện giờ. hòn đá trên dốc kia có thể là sẽ lăn xuống không ngừng, nếu tốc độ bọn họ chậm chạp thì vĩnh viễn đều dừng nghỉ thông qua nơi này.

Lập tức, tất cả tu sĩ gia tốc tiến về phía trước.

- A...

Một tu sĩ của Độc Thiên Bảo vừa mới ứng phó được dư ba của một loạt cầu lửa. hòn đá phía trước liên lăn tới. thân thể vừa mới nhảy lên một nửa vừa lúc bị hòn đá đụng tới chính diện.

Hòn đá lăn qua để lại một thi thể không thành hình người và vết máu thấm không nở nhìn, nhưng không có bất kỳ người nào thương tiếc hắn.

- Tất cả mọi người xông lên trước, không cần bận tâm người khác.

Hà Y Tú phân phó chúng tu sĩ của Độc Thiên Bảo.

Trương Hằng vừa nghe xong, thân thể nhẹ nhàng nhảy lên cao mấy trượng, lướt qua bên trên hòn đá.

Sau mười mấy hô hấp. trên đường dốc để lại bảy tám cỗ thi thể bị ép đập nát cùng với vết máu nhìn mà kinh người.

Ước chừng hơn ba chục người đi lên dốc. mà đúng vào lúc này trên dốc không còn xuất hiện hòn đá lăn nữa.

- Triệu sư đệ. rất cảm ơn. người lại giúp ta một lần. Hay là. người làm lão đại của ta nhé?

Mập mạp Vương Viên thở hổn hển. lại bắt đầu “vỗ mông ngựa” Triệu Thụy.

Triệu Thụy lắc đầu:

- Không được, ta đã có một đại ca, làm sao có thể làm lão đại của người được?

- Lão đại người là ai?

Tròng mắt trong đôi mắt ti hí của Vương Viên không ngừng chuyển động.

- Triệu sư đệ. người này Ý đồ không tốt. không nên để ý tới hắn.

Lạc Ngưng Tuyết rất cục không kìm nổi. Lấy tay bấm Triệu Thụy một cái. cũng tới gần hắn thần thức truyền âm. Triệu Thụy cảnh giác liếc mắt nhìn mập mạp này một cái. cũng không lên tiếng nữa.

Đúng lúc này, đám tu sĩ phía trước lại kính hô một hồi.

Trương Hằng đứng khá gần phía trước, cũng thấy được cảnh tượng phía trước. Phía trước là một biển lửa vô cùng vô tận. dường như cả thế giới đều là ngọn lửa Thiêu đốt.

Con đường duy nhất có thể đi là một cây “Cầu” lơ lửng trong thế giới ngọn lửa.

Mặt đất dưới chân vẫn dính như trước, nhưng là bốn phía thì thoảng bùng ra một máng lửa thật lớn. có khi thậm chí chôn vùi một đoạn đường dài đến mấy trượng.

Mà bốn phía cây cầu trong biển lửa có rất nhiều tảng đá lớn lơ lửng xa gần không giống nhau. Tảng đá chậm rãi trôi trong thế giới lửa này.

Phía trên mỗi tầng đá đều có một ít bảo vật lỏng lánh từng luồng hào quang. Có một số là Pháp bảo cấp bậc không rõ. có một số là ngọc giản màu sắc khác nhau, thậm chí có tầng đá bên trên có một bảo rương tỏa hào quang.

Hấp dẫn! Đây tuyệt đối là hấp dẫn trắng trợn!

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

113. Chương 113: Luyện Ngục Lộ - Bảo Rương.

Đối mặt với thế giới tràn ngập ngọn lửa phừng phừng phía trước, tất cả tu sĩ đều sinh ra một loại cảm giác vô cùng nhỏ bé.

Con đường duy nhất có thể đi. chỉ còn lại có cây cầu lửa phía trước. Bốn phía thì thoáng phụt ra một mảng lửa. có khi là từ phía dưới cây cầu phụt ra, có khi là từ chung quanh ập đến.

về phần tầng đá lơ lửng bốn phía cây cầu lửa. xác thực mà nói là bảo vật trên tầng đá. tu sĩ ở đây chỉ có khả năng trốn mắt nhìn, lại không làm gì được.

Luyện Ngục Lộ cửa thứ nhất là lĩnh vực cấm bay. tất cả tu sĩ nơi này cũng không thể phi hành. Số bảo vật kia là có thể nhìn mà không thể ăn.

- Đi thôi.

Mộ Tuyền cảnh cáo một câu với Nam Minh đang dùng mắt nhìn chăm chăm bảo vật bốn phía.

- Được, mọi người đi thôi!

Nam Minh thu hồi ánh mắt lưu luyến không rời. Lý trí nói cho hắn không thể chờ mong gì Đối với số bảo vật này. Hít một hơi thật sâu. hắn chủ động dẫn đường đi trước.

Những tầng đá kia cách cây cầu lửa một khoảng cách nhất định, hơn nữa trên đường còn có một vùng lửa lớn. muốn lên tầng đá Lấy bảo vật gần như không có khả năng.

Trừ khi những tầng đá kia có thể gần lại một chút.

Phía trên cây cầu lửa vẫn là đầy chất dính như trước, bước đi của chúng tu sĩ không có khả năng quá nhanh, chỉ có thể gian nan đi về phía trước.

Mới vừa bước lên cây cầu lửa. nhiệt độ chung quanh chợt tăng cao, giống như đi vào lò lửa.

Bàn chân giẫm trên mặt đất, truyền đến một cỗ nóng bỏng có thể khiến người phát ra tiếng kêu thảm, giống như thò chân vào trong nồi vậy.

- Thật nóng a!

Vương Viên lớn tiếng kêu oai oái vài tiếng, vội vàng vận pháp lực bảo hộ bàn chân. Chúng tu sĩ vừa mới đi vài bước đều không thể chịu nổi. toàn bộ vận pháp lực bảo vệ lòng bàn chân.

Trong thế giới lửa này, nếu muốn thi triển pháp thuật thuộc tính thủy, vậy tuyệt đối là chuyện kiệt lực mà chẳng kết quả gì. Trương Hằng cũng cảm nhận được độ nóng này. nhưng là chút độ ẩm ấy không ảnh hưởng nhiều đến hắn.

Tuy nhiên, Trương Hằng cũng không thể không dùng Luyện Hư Linh Khí để bảo vệ giày của mình. Dưới nhiệt độ cao như vậy, giày chạm trên đất rất dễ bị cháy.

Người thoải mái nhất không ai ngoài Triệu Thụy. Trong thế giới lửa này. ngược lại hắn có một loại cảm giác như cá gặp nước, trên mặt thậm chí không có một giọt mồ hôi.

- Triệu sư đệ. người không cảm giác sao?

Vương Viên thấy hẳn không có dấu hiệu dùng pháp thuật. Triệu Thụy ha ha cười:

- Nơi này thật thoải mái mà...

Vương Viên vừa nghe lời ấy, thiếu chút nữa té xỉu, lập tức dùng ánh mắt ghen tị nhìn Triệu Thụy chăm chăm.

- Người làm sao vậy?

Triệu Thụy khó hiểu hỏi.

- Người có thể làm cho ta cùng thoải mái một chút Hay không?

Mập mập không cam lòng nói.

- Vậy không được... Nhiều nhất chỉ có thể khiến ngọn lửa không tới gần nơi này.

Triệu Thụy cũng không phải ngốc, sinh ra một chút cảnh giác đối với mập mập. Trên tay hào quang màu đỏ nhạt khẽ điểm, quanh thân Lạc Ngưng Tuyết lập tức được một tầng kết giới đặc thù bảo vệ.

Lạc Ngưng Tuyết lập tức cảm giác nhiệt độ chung quanh hạ thấp rất nhiều.

- Đây là người học từ đâu?

Lạc Ngưng Tuyết đứng rất gần hẳn miễn cưỡng có thể thần thức truyền âm.

- Đây là trí nhớ truyền thừa...

Triệu Thụy cũng thần thức truyền âm. giải thích đơn giản cho nàng.

Mập mập thấy môi hai người này hơi mấp máy. đương nhiên biết bọn họ đang dùng thần thức truyền âm. Tuy trong lòng hẳn khó chịu, nhưng không muốn rời gốc “cây to” chắn gió che mưa Triệu Thụy này.

Hô~

Đúng lúc này, từ phía dưới cây cầu lửa phụt ra một vùng ngọn lửa màu đỏ đậm.

- Mau tránh ra!

Mộ Tuyền kính hô, thân hình chợt lóe. Toàn thân nàng dâng lên một luồng sáng màu xanh biếc, khẽ tiến về trước hơn trượng.

Tu sĩ của Bích Tuyết Tương Vân Tông liên tục lóe lên. không kịp trốn tránh vội vàng khởi động Linh khí phòng ngự. Tu sĩ của Độc Thiên Bảo cũng bị những ngọn lửa này lan đến một bộ phận. Lập tức khu vực này bị ngọn lửa màu đỏ sậm nuốt sống.

Trong ngọn lửa lóe ra hào quang các màu. có vài luồng hào quang mới duy trì được một hô hấp liền biến mất.

Cũng may ngọn lửa này tới cũng nhanh mà đi cũng rất nhanh, không đến hai hô hấp liền hoàn toàn biến mất.

Sau khi ngọn lửa biến mất. tại chỗ chỉ còn lại ba bốn tu sĩ đã mở Linh khí phòng ngự. Độc Thiên Bảo đã chết hai tu sĩ.

- Mọi người cẩn thận. Uy lực của ngọn lửa này gần bằng chân Hỏa tu sĩ Kết Đan Kỳ phát ra.

Nam Minh nói một câu, tiếp tục đi về phía trước.

- Ngọn lửa này thật đáng sợ!

Không ít tu sĩ đều kinh hãi không thôi.

Không nghĩ tới, ngọn lửa có thể tùy ý thấy được nơi này lại có uy lực như vậy. Điều này vượt qua ngoài dự đoán của mọi người.

Muốn giữ mạng trước ngọn lửa này, hoặc là có tu vi Trúc Cơ Kỳ hoặc là có một kiện Linh khí phòng ngự. Nếu không, không tránh được phạm vi này. người sẽ phải chết.

Phụt phụt!

Từ hai bên cây cầu lửa có hai ngọn lửa thể tích lớn không tính được bay tới. chúng tu sĩ liên tục né tránh, sợ bị chúng tới gần.

Trong sự lo lắng không yên, hai ngọn lửa này rất nhanh trôi bay đi chỗ khác.

Không ít tu sĩ đều thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nhưng kế tiếp, phía trên cây cầu lửa lại hạ xuống vài chục ngọn lửa màu đỏ sậm thể tích lớn bằng cái quạt hương bồ.

Chúng tu sĩ trên cầu lại luống cuống tay chân một hồi.

Trong đám người đột nhiên phát ra hai tiếng kêu thảm thiết, trong đó một tu sĩ Phương Vân Sơn vừa lúc bị ngọn lửa đập trúng, thân thể tan chảy trong vài hô hấp.

Một tu sĩ khác một tay bốc lửa. hấn cắn răng một cái lấy ra một Linh khí hình kiếm chặt đứt cánh tay.

Máu tươi phun tung tóe. thiếu chút nữa hấn hôn mê. Nhưng một cổ Ý niệm cố chấp khiến hấn nén xuống, thoáng xử lý miệng vết thương một chút, rồi tiếp tục đi về phía trước.

Trong đám người lại có thêm một nhân sĩ thương tàn.

Lại đi một đoạn, không ngờ có một tảng đá lớn bay tới cách cây cầu lửa không xa. Trên tảng đá này có một cái rương màu vàng, mặt ngoài phát ra hào quang chói mắt, rất là bắt mắt.

- Trong rương vàng kia sẽ có cái gì nhỉ?

Không ít tu sĩ đều động lòng nhìn về phía rương vàng trên hòn đá cách không xa lắm.

- Nếu có thể gần thêm một chút nữa là tốt rồi.

Vương Viên dùng ánh mắt tham lam nhìn về phía rương vàng cách đó không xa. không nhịn được thốt lên.

Chuyện kỳ quái xuất hiện. Tảng đá kia thật đúng là bắt đầu trôi tới gần cây cầu lửa.

Tất cả tu Sĩ đều dừng chân.

Gần thêm một chút, gần thêm một chút nữa...

Trong ánh mắt chờ mong của chúng tu sĩ. tảng đá chậm rãi tới gần. chỉ chớp lát liền bay tới vị trí cách cây cầu lửa chỉ có hơn trượng.

Khoảng cách một trượng, nếu bất kỳ tu sĩ nào ở đây dùng hết toàn lực đều có thể nhảy qua.

Nhưng là một khi rời cây cầu lửa. ngọn lửa bốn phía liền trở nên vô cùng dày đặc. gần như Mỗi một khắc đều có ngọn lửa từ nơi nào đó phụt ra.

- Không thể gần thêm một chút nữa sao?

Mập mạp có chút không hài lòng kêu một tiếng.

Tảng đá kia còn không tới gần thêm, dường như còn có xu thế trôi đi phương xa.

Một nữ tu của Độc Thiên Bảo không kìm nổi không chế một kiện Linh khí dải lụa bay quần quanh rương vàng trên tảng đá kia.

Hô~

Một ngọn lửa trải qua bên cạnh Linh khí kia lập tức tan chảy một nửa. mất liên hệ thần thức với nữ tu kia, rơi xuống dưới cây cầu lửa.

Chỉ trong khoảnh khắc, một kiện Linh khí cứ như vậy không còn.

Trương Hằng cùng âm thầm kính hãi. Uy lực ngọn lửa này quả thật đáng sợ. về mặt Thiêu đốt cùng cực nóng mạnh hơn không ít so với ngân diễm (ngọn lửa màu bạc) của hắn.

Đương nhiên thuộc tính cường đại nhất của ngọn lửa màu bạc của hắn là “Luyện hóa”, hoặc nói là thôn phệ. Thiêu đốt cùng cực nóng chỉ là hiệu quả Kèm theo của nó.

Không hổ là thứ gần bằng chân Hỏa của tu sĩ Kết Đan Kỳ. Chân Hỏa trong cơ thể tu sĩ Kết Đan Kỳ cũng là trân Quý vô cùng, dưới bình thường sẽ không dễ dàng vận dụng.

Tuy rằng uy lực của những ngọn lửa này chỉ gần bằng chân Hỏa của tu sĩ Kết Đan Kỳ nhưng lại mạnh ở số lượng rất nhiều. Thế giới chung quanh toàn bộ là ngọn lửa như thế. Cho dù là tu sĩ Kết Đan Kỳ cùng không thể trụ được một lát bên ngoài cây cầu lửa.

- Để ta tới thử xem!

Thân hình Triệu Thụy nhảy lên. sát qua bên cạnh Lạc Ngưng Tuyết không kịp ngăn cản. thoải mái nhảy lên phía trên tầng đá.

Kỳ quái chính là lúc ngọn lửa chung quanh tới gần hắn lại trở nên ôn Hòa vô cùng, chậm rãi trôi qua bên cạnh hắn.

- Trong này sẽ có cái gì nhỉ?

Triệu Thụy tò mò mở chiếc rương vàng chói mắt này ra.

Chiếc rương này tuy màu vàng nhưng không nhất định là dùng vàng tạo ra. Chỉ thấy trong rương chỉ có ba bình ngọc, màu sắc cũng khác nhau.

- Tạo Hóa Đan? cổ Linh Đan? Hóa Anh Đan?

Triệu Thụy thầy chữ viết trên nhãn của ba bình ngọc này, không tự giác đọc lên. Hắn đọc lên rõ ràng là tên của ba loại linh đan.

- Cái gì? Cổ Linh Đan?

Vài tu sĩ Trúc Cơ Kỳ kinh hô.

- Trời ạ! Tạo Hóa Đan?

Vương Viên lập tức hưng phấn không thôi trong mắt lại càng lộ ra vẻ chờ mong.

Hà Y Tú cũng không kìm nổi nói:

- Không nghĩ tới Ngay cả Hóa Anh Đan đều có...

Ba loại linh đan đều không phải tầm thường.

- Vận khí của ta thật tốt.

Triệu Thụy thu rương vàng vào túi trữ vật, dường như không việc gì nhảy trở về cây cầu lửa. Mới vừa hạ xuống cây cầu lửa. hắn lập tức cảm nhận được ánh mắt tham lam chung quanh. Đồng Thời, vài luồng sát khí kinh người cũng truyền tới.

Trương Hằng đứng cách đó không xa, trên mặt gợn sóng không sợ hãi. Theo hắn nghĩ, cho dù người lương thiện đến đâu. sạu khi trải qua cạnh tranh tàn khốc trong Huyết Sát thần điện, tính cách hắn là đều sẽ có chuyển biến.

- Các người muốn làm gì...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

114. Chương 114: Luyện Ngục Lộ - Con Tin.

Cho dù Triệu Thụy đơn thuần đến đâu cũng biết đám tu sĩ chung quanh khẳng định không có hảo ý với mình.

Cho dù là mập mạp đứng bên cạnh, trong mắt đều mang theo vẻ tham lam không chút che giấu, còn lộ ra vẻ rục rịch muốn ra tay.

- Triệu sư đệ... Không, lão đại. van cầu người cho ta một viên Tạo Hóa Đan đi. Hu hu hu...

Trên khuôn mặt mập mạp của Vương Viên nặn ra vài giọt nước mắt.

- Có Viên Tạo Hóa Đan này ta có thể bù lại linh căn tu tiên không đủ. từ đó về sau có thể an tâm tu luyện...

Wang Yuan kéo ống tay áo Triệu Thụy, đau khổ cầu xin.

Trương Hằng cũng có hiểu biết đối với loại linh đan này. Loại đan dược này có thể hậu thiên tu bổ điểm yếu của linh căn kém. Đối với những người phế linh căn cùng linh căn bình thường mà nói, tuyệt đối là thứ tha thiết ước mơ.

Đối một câu khác, Tạo Hóa Đan này chính là tăng thiên phú của người. Vào lúc mỗi người sinh ra, thiên phú tu tiên đều đã cố định, nhưng là Tạo Hóa Đan lại có thể thay đổi vận mệnh này. Công hiệu này tuyệt đối là nghịch thiên.

Nhưng là tác dụng của Tạo Hóa Đan đối với tu sĩ tư chất tốt đẹp thì rất nhỏ. Như Nam Minh, Mộ Tuyền đối với loại linh đan nghịch thiên Tạo Hóa Đan này lại không có nhiều dục vọng.

- Giao Hóa Anh Đan ra!

Hai mắt Nam Minh lộ ra hào quang lạnh băng, nhìn chăm chăm Triệu Thụy ở phía sau.

Hóa Anh Đan lại là linh đan trong truyền thuyết. nghe nói có thể giúp tu sĩ Kết Đan Kỳ đánh vào Nguyên Anh Kỳ. khiến tỷ lệ kết đan gia tăng mạnh.

Ở Tam Tinh Vực, Nguyên Anh Kỳ tuyệt đối là nhân vật đứng đầu. tùy tiện một lão quái Nguyên Anh Kỳ là có thể dễ dàng tiêu diệt một môn phái nhỏ.

Phương pháp chế tạo Hóa Anh Đan ngược lại lưu truyền rất rộng, nhưng là chế tạo loại linh đan này nhất định phải cần một loại tài liệu chủ chốt, đó chính là một cái Nguyên Anh.

Cái gọi là Hóa Anh Đan chính là dùng một Nguyên Anh của tu sĩ bậc cao luyện hóa thành, có thể thấy được điểm hà khắc của việc luyện chế loại linh đan này. Hơn nữa, lúc chọn lựa Nguyên Anh còn không thể sử dụng Nguyên Anh của những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ thọ nguyên sắp hết. Ngoài ra, luyện chế Hóa Anh Đan còn cần vài loại tài liệu phụ trợ gần như tuyệt tích Tu Tiên giới.

Mỗi một viên Hóa Anh Đan đại biểu cho một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ngã xuống.

Đối với những tu sĩ thiên tài như Nam Minh mà nói. tỷ lệ kết Anh vẫn rất lớn. nhưng không thể cam đoan 100% đạt tới Nguyên Anh Kỳ. Nếu có Hóa Anh Đan này, về sau Kết Anh gần như là chuyện nắm chắc.

về phần loại cổ Linh Đan cuối cùng, thì là một loại linh đan ở giữa Trúc Cơ Đan và Hóa Anh Đan. có thể gia tăng thật lớn tỷ lệ kết đan của tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

Ba loại linh đan: Tạo Hóa Đan, cổ Linh Đan, Hóa Anh Đan. Mấy thứ linh đan này gần như bao quát nhu cầu của tất cả tu sĩ tại đây.

Tư chất không tốt thì khao khát Tạo Hóa Đan. Tư chất khá tốt thì khát cầu cổ Linh Đan. Tư chất tuyệt đỉnh cũng sẽ động tâm đối với Hóa Anh Đan. Có thể nói ba loại đan dược này khơi dậy lòng tham của tất cả tu sĩ.

Duy nhất không quá động tâm chính là Trương Hằng. Luyện Thiên Hóa Địa công mà hắn tu luyện vốn không có nhu cầu gì về tư chất, về sau cũng không đi theo đường ngưng đan, kết anh.

Cho dù mấy thứ này rơi xuống trong tay hắn. nhiều nhất cũng chỉ là thêm một số thứ để luyện hóa. Làm như vậy quả thật là phí phạm của Trời.

Tuy nhiên vừa nghe tới Tào Hóa Đan. Trương Hằng đột nhiên nghĩ đến hai ông cháu họ Quách ở Độc Thiên Bảo. Vị đệ tử phế linh căn mà hắn nhận hắn là rất cần thứ này hả?

“Đợi lát nữa nếu có cơ hội. thì thừa cơ động thủ”.

Trương Hằng mặt không biểu tình hạ Quyết tâm.

Dưới cái nhìn của nhiều tu sĩ như vậy. Triệu Thụy muốn giữ được ba bình đan được này. gần như không có khả năng.

- Không được! Thứ này là ta chiếm được trước, không thể cho các người...

Triệu Thụy quát cường một cách không ngờ. vẫn không muốn giao ba bình linh đan này ra.

- Triệu sư đệ. người vẫn nên giao thứ này ra đi.

Lạc Ngưng Tuyết đứng bên cạnh hắn không khỏi có chút nóng vội. Loại hành vi này của Triệu Thụy không khác gì đối nghịch với toàn bộ tu sĩ ở đây.

- Nếu người không chịu giao Hóa Anh Đan ra. chúng ta liền cùng công kích. Cho dù người có thể giữ mạng, người đẹp bên cạnh người có khả năng mất mạng.

Nam Minh không có ý tốt nhìn thoáng qua Lạc Ngưng Tuyết. Triệu Thụy cắn răng, sắc mặt rất khó coi. Hắn do dự hồi lâu mới hạ Quyết tâm:

- Hóa Anh Đan cùng cố Linh Đan có thể giao cho các người, nhưng ta phải giữ lại Tào Hóa Đan.

- Được! Tu sĩ Bích Tuyết Tương Vân Tông chúng ta chỉ cần Hóa Anh Đan. trong bình ngọc kia của người ít nhất cũng có mấy viên Hóa Anh Đan phải không?

Nam Minh ngược lại không dám đồng Thời tham Hóa Anh Đan cùng cố Linh Đan.

- Không được. Độc Thiên Bảo chúng ta cũng nên có phần Hóa Anh Đan.

Hà Y Tú bên cạnh Trương Hằng rốt cục lên tiếng, trong Thanh âm lộ ra vài tia kiên Quyết.

Nam Minh lạnh lùng liếc nàng vài lần. ánh mắt dừng trên mặt Trương Hằng một chút, cố nén tức giận nói với Triệu Thụy:

- Người mở bình ngọc xem bên trong rốt cục có bao nhiêu Hóa Anh Đan.

Triệu Thụy cũng không do dự nhiều, lấy rương vàng từ trong túi trữ vật ra. từ trong đó lấy ra một cái bình ngọc màu tím.

Mở nút bình, lập tức từ trong truyền ra một cỗ linh áp kính người, khiến tất cả tu sĩ ở đây khó thể chịu nổi.

- Có ba viên.

Triệu Thụy trước tiên cất rương vàng vào trong túi trữ vật, trong tay chỉ cầm hai cái bình ngọc, trong đó phân biệt chứa Hóa Anh Đan cùng cố Linh Đan.

- Tốt lắm, Bích Tuyết Tương Vân Tông chúng ta hai viên. Độc Thiên Bảo các người một viên.

Trong nháy mắt Nam Minh làm ra Quyết định.

- Chẳng lẽ ba phái Phương Vân Sơn chúng ta không có tư cách có được một viên?

Thanh âm trầm thấp của Lý Hoành rõ ràng truyền tới toàn trường. Một cỗ khí giết chóc mơ hồ sinh ra trên người hắn. Sau khi ba phái Phương Vân Sơn tiến vào động phủ, thực lực tăng mạnh, có ba tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

Những người khác đều có thể cảm thụ được khí tức trên người Lý Hoành cùng Triệu Thụy. về phần ô Lăng chưa từng lên tiếng, khí tức tuy rất mật mù nhưng tu sĩ Trúc Cơ Kỳ ở đây vẫn có thể nhìn ra tu vi của hắn.

- Chúng ta đồng ý. mỗi phe một viên.

Hà Y Tú tán thành loại phương thức phân phối này.

Nam Minh cũng có chút không tình nguyện, sau khi giao lưu thần thức với Mộ Tuyền mới miễn cưỡng nói:

- Nếu đã như vậy. mỗi phe một viên đi.

- Xin mời vị đạo hữu này phân phối đi...

Hà Y Tú liếc mắt nhìn Triệu Thụy một cái.

Ba thể lực điều chỉnh vị trí trên cây cầu lửa một chút, trong Thời gian này cũng có mấy ngọn lửa màu đỏ sậm từ bên này trôi qua, nhưng đều có kinh hải mà không nguy hiểm.

Triệu Thụy đứng ở giữa ba thể lực. vừa đứng trung tâm của tam giác. Trong tay lấy ra một viên Hóa Anh Đan màu tím lớn bằng trứng ngỗng, nhẹ nhàng ném về phía Bích Tuyết Tương Vân Tông.

Thân hình Nam Minh chợt lóe, đón lấy viên Hóa Anh Đan này sau đó về chỗ cũ. lấy ra một cái bình ngọc từ trong túi trữ vật, đổ hết đan được bên trong sau đó chứa Hóa Anh Đan vào.

Triệu Thụy lại ném viên Hóa Anh Đan thứ hai về phía trận doanh Độc Thiên Bảo. Tay ngọc của Hà Y Tú khẽ giương lên. đón lấy và cất kỹ viên Hóa Anh Đan này.

- Một viên cuối cùng đưa ta.

Lý Hoành dùng giọng điệu không thể hoài nghi nói. dường như căn bản không đặt Triệu Thụy ở trong mắt.

- Ta cũng là một thành viên của Phương Vân Sơn. thứ này còn là do ta lấy về. một viên này hẳn là của ta.

Triệu Thụy cho không hai viên Hóa Anh Đan. cho dù gốc đến đâu cũng sẽ không giao viên cuối cùng cho người khác.

- Người không đưa?

Trong mắt Lý Hoành dần dần ngưng tụ huyết quang.

Triệu Thụy kiên Quyết nói:

- Không đưa! Cho dù ném ra ngoài cầu. một viên này cũng sẽ không cho người.

Khóe miệng Trương Hằng lộ ra Ý cười thản nhiên. Triệu Thụy này cuối cùng coi như thông minh một chút.

Xoát!

Toàn thân Lý Hoành huyết quang tràn ra. trong nháy mắt thân thể chia thành hai. Hai Lý Hoành giống nhau như đúc xuất hiện trước mặt mọi người.

- Thân Ngoại Hóa Thân?

Chúng tu sĩ ồ lên.

Thân Ngoại Hóa Thân không phải là đại thần thông mà tu sĩ Nguyên Anh Kỳ mới có thể thi triển sao?

Chỉ thấy một Lý Hoành trong đó đột nhiên đánh tới Triệu Thụy, trong tay bắn ra vài đạo huyết quang.

Bàn tay Triệu Thụy khẽ đón, một dòng khí màu đỏ chói mắt đánh về phía Lý Hoành.

Xèo!

Trong nháy mắt Lý Hoành này bị dòng khí màu đỏ nuốt hết, biến mất tăm tích.

Biến mất?

Nguyên lai không phải Thân Ngoại Hóa Thân a! Chúng tu sĩ đều hiểu ra. Thân Ngoại Hóa Thân bình thường ít nhất cũng có mấy phần thực lực của bản tôn, sẽ không biến mất dễ dàng như vậy.

Lý Hoành thi triển có khả năng là một loại pháp thuật ảo ảnh phân thân.

- Không tốt!

Sau khi Triệu Thụy đánh tan ảo ảnh này. mới nhớ tới bản tôn của Lý Hoành.

- Ha ha ha!

Chỉ thấy bản tôn Lý Hoành lấy tay nắm gáy ngọc tuyết trắng của Lạc Ngưng Tuyết, một luồng huyết quang quái dị trong nháy mắt bao phủ toàn thân Lạc Ngưng Tuyết.

Lạc Ngưng Tuyết chỉ cảm thấy thân thể mềm mại không thể động đậy. thậm chí Ngay cả thần thông bản mạng đều không thể sử dụng.

- Người mau buông Lạc sư tỷ ra...

Trong mắt Triệu Thụy đều sắp bắn ra lửa.

- Giao viên Hóa Anh Đan cuối cùng ra. ta liền thả nàng một con đường sống.

Khóe miệng Lý Hoành mang theo Ý cười trêu tức.

Trương Hằng sớm biết Triệu Thụy cuối cùng vẫn bị chịu thiệt. Giờ phút này hấn cách Lý Hoành một khoảng cách nhất định, muốn giúp cũng không có khả năng.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

115. Chương 115: Luyện Ngục Lộ - Triệu Thụy Quyết Liệt.

- Đưa viên Hóa Anh Đan của người tới đây. bằng không thì tiểu mỹ nhân này sẽ chết ngay trước mặt người. Bàn tay Lý Hoành bóp chặt cổ Lạc Ngưng Tuyết, một cỗ hào quang màu máu quỷ dị trói chặt thân thể nàng.

- Vị đạo hữu này. người làm sao có thể chịu uy hiếp của hấn chứ. không phải một nữ nhân thôi sao? Có Hóa Anh Đan này. sau này người sẽ có cơ hội rất lớn trở thành tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bậc cao...

Một gã tu sĩ Độc Thiên Bảo bên cạnh kHuyên can.

- Đúng thế! Cứ để hấn giết nữ nhân kia, chết cũng không đưa Hóa Anh Đan cho hấn.

Lại có một gã tu sĩ ở cạnh giật dây.

Trương Hằng đứng ở trận doanh Độc Thiên Bảo. hấn rõ ràng nếu như đổi thành tu sĩ khác, tuyệt đối sẽ không dùng một Hóa Anh Đan vô cùng quý giá đi đổi lấy mạng của một nữ nhân.

Thế nhưng đổi thành Triệu Thụy thì lại hoàn toàn khác, Trương Hằng tin tưởng hấn nhất định sẽ vứt bỏ Hóa Anh Đan.

- Được! Ta đồng ý cho người Hóa Anh Đan. người mau thả nàng ra!

Mặc dù Triệu Thụy rất cảm tức. nhưng vẫn phải đồng ý yêu cầu của đối phương.

- Chúng ta cùng ra tay. chỉ cần người ném Hóa Anh Đan tới đây. ta lập tức thả tiểu mỹ nhân này.

Lý Hoành một bộ nắm chắc thắng lợi, rõ ràng cá tính của Triệu Thụy, liền đối phó dễ dàng hơn nhiều.

- Ta đếm tới ba, lúc đếm tới ba, người nhất định phải ném Hóa Anh Đan tới đây. bằng không Lạc tiên tử này chết chắc rồi!

Trong mắt Lý Hoành chợt lóe lệ quang, tay bóp chặt trên cổ ngọc của Lạc Ngưng Tuyết lại tăng thêm sức.

Lạc Ngưng Tuyết liền khó thở. mặt ngọc đỏ bừng, hiện rõ thần tình đau khổ.

- Một!

Lý Hoành bắt đầu đếm.

Ánh mắt Trương Hằng nhìn chăm chăm trận doanh Phương Vân Sơn. ánh mắt rơi trên người Ô Lăng.

Dường như cảm nhận được ánh mắt của Trương Hằng. ô Lăng nhìn sang phía hắn. Trương Hằng vội đánh một ánh mắt sang phía hắn lại liếc về phía Lý Hoành.

Khóe miệng ô Lăng xẹt qua một tia tươi cười nhàn nhạt, gật đầu với Trương Hằng, xem ra đã hiểu được ý của hắn.

-Hai!

Giọng của Lý Hoành lại nặng thêm một chút.

Lý Hoành vừa chuẩn bị kêu tới “ba”, bên cạnh chiếc cầu lửa đột nhiên trôi tới một mảnh lửa đỏ.

- Cận thận!

Chúng tu sĩ vội vàng tránh né.

Mảnh lửa đỏ này cũng lan tới gần trận doanh ba phái Phương Vân Sơn. Đối mặt với ngọn lửa này. cho dù là Lý Hoành cũng phải dốc hết sức phòng bị.

Luống cuồng tay chân một trận cuối cùng chúng tu sĩ cũng khôi phục bình tĩnh, không xuất hiện sự kiện thương vong.

- Chúng ta tiếp tục!

Lý Hoành thoáng có chút khó chịu, ngọn lửa xung quanh không phải do hắn khống chế được.

-Ba!

-Hai!

Toàn trường yên tĩnh.

-Một!

Triệu Thụy không dám sơ xuất, vội ném Hóa Anh Đan về phía Lý Hoành. Lý Hoành cười hắc hắc, ném Lạc Ngưng Tuyết sang một bên.

Trong ánh mắt hắn thể tích Hóa Anh Đan Dần dần lớn ra, tới gần hắn từng chút một. Nhưng Đúng lúc này, hắn cảm giác được phía sau mơ hồ có tiếng gió thổi. một cỗ cảm giác nguy hiểm trào lên trong lòng hắn.

“Rốt cuộc là ai ra tay?”

Trong nháy mắt này, suy nghĩ của hắn nhanh chóng xoay chuyển, nhớ tới một vị tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cuối cùng trong trận doanh Phương Vân Sơn gần như bị người ta quên đi - ô Lăng!

Đúng thế, người ra tay chính là ô Lăng.

Thủ pháp công kích của hắn có vẻ đơn giản tự nhiên, lòng bàn tay hiện lên một đoàn ánh sáng xanh trong suốt.

Nhìn từ bên ngoài, đoàn ánh sáng xanh này không có bất kỳ chỗ nào đặc biệt. Nhưng nếu dùng thần thức quan sát. sẽ phát hiện đoàn ánh sáng xanh này có vô số lưỡi đao gió đang liên tục xoắn lại.

Kít...

Không khí phát ra tiếng ma sát chói tai. Toàn Nhận Thanh Nguyên cầu rời tay ô Lăng bay đi. trực tiếp đập tới Lý Hoành đưa lưng về phía hắn.

Cùng lúc, thân thể ô Lăng nhanh chóng lao về phía trước. Lý Hoành cũng bất chấp pháp thuật kéo tới sau lưng, thân thể hơi nghiêng, bàn tay phủ lên một tầng Huyết quang. Những Huyết quang này hợp thành một tấm lưới dày đặc, không chỉ ngăn chặn Toàn Nhận Thanh Nguyên cầu. còn cản trở lối đi của ô Lăng.

Dù là mình không chiếm được Hóa Anh Đan. đối phương cũng đừng hòng lấy tới tay. đây là thủ đoạn Lý Hoành áp dụng hiện giờ.

Ầm!

Toàn Nhận Thanh Nguyên cầu va chạm tới tấm lưới huyết quang kia.

Tấm lưới huyết quang thật lớn do Lý Hoành bố trí như một tờ giấy, dễ dàng bị xé rách.

-Ha ha!

Ô Lăng cười khế, vươn tay tiếp đón Hóa Anh Đan rơi xuống.

Lý Hoành sao có thể để cho hấn như ý. trên người chớp động một màng lớn huyết quang, té ra Huyết ảnh u Ma Kiếm. Khí thần hợp nhất, Huyết Ảnh u Ma Kiếm như có được linh tính, dựa theo Ý của Lý Hoành, chém tới Ô Lăng.

Bùm... lúc này Lý Hoành mới ra tay, trên người bùng lên một tầng hào quang không ngừng lưu chuyển huyết quang. Toàn Nhận Thanh Nguyên cầu bị đoàn hào quang Huyết sắc ăn mòn từng chút, rất khó phá vỡ phòng ngự.

Tay ô Lăng vừa sắp chạm tới Hóa Anh Đan kia, Huyết Ảnh u Ma Kiếm liền chém tới ngay Sau đó,

Đối với Linh khí cực phẩm của Huyết Sát Thần Đế từng sử dụng lúc trẻ tuổi, lại thêm rót vào khí linh, bất cứ tu sĩ nào ở đây cũng sẽ không thể chọi cứng được.

Công kích bản thể của Linh khí này tuyệt đối có thể dễ dàng xé rách phòng ngự của Linh khí thượng phẩm.

ô Lăng thấy thế, trên tay bắn ra một đạo sáng xanh như Hòa, bắn Hóa Anh Đan ra ngoài, đồng Thời thân người tránh né Huyết Ảnh u Ma Kiếm chém tới.

- Ha ha, không ai Lấy được Hóa Anh Đan này.

Ô Lăng nhảy sang đứng một bên.

Lý Hoành liếc nhìn sang, chỉ thấy viên Hóa Anh Đan đang trôi về phía trận doanh Độc Thiên Bảo.

Đúng lúc này, trong trận doanh Độc Thiên Bảo đột nhiên bắn ra một nam tử như thiên thần, một thân áo Bào tím. tướng mạo anh tuấn phi phàm, trên người mơ hồ phát ra khí thế làm người ta sợ hãi.

- Thứ này về Triệu mỗ rồi.

Nam tử kia tiếp nhận Hóa Anh Đan. sau đó lại lui về trận doanh Độc Thiên Bảo.

- Người là ai? Vì sao cướp thứ của ta?

Lý Hoành thấy đối phương chỉ là một gã tu sĩ Luyện Khí hậu kỳ. không khỏi nổi giận nói.

- Ta là hạng người vô danh, Triệu Vân.

Trương Hằng sắc mặt nghiêm nghị, lấy trong túi trữ vật ra một chiếc bình ngọc không, thả Hóa Anh Đan cất trong đó.

Lý Hoành cảm giác ánh mắt người này có chút quen mắt, tuy rằng người gọi là Triệu Vân này có được hình tượng gần như hoàn mỹ. thế nhưng thần thái đối phương lại mơ hồ mang theo một tia hèn mọn.

Đột nhiên, hấn nhớ tới Đường Phong cướp đi Huyết Sát Thiên Bi của mình lần trước, thần vận hèn mọn của hai người này khi cướp đồ vật đều cực kỳ tương tự. cả đời Lý Hoành cũng khó mà quên được.

- Là người...

Rốt cuộc Lý Hoành nhận ra Trương Hằng.

Trương Hằng cười sang sảng:

- Chính là ta, chẳng lẽ người còn muốn cướp thứ này về Hay sao?

- Tốt tốt tốt...

Lý Hoành chỉ tay về phía Trương Hằng, cổ nén lửa giận trong lòng. Hai lần bị đối phương cướp đi đồ vật, cho dù tính tình Lý Hoành có tốt, cũng sẽ phải nổi giận.

- Chúng ta chờ xem!

Lý Hoành bỏ lại một câu, liền đi về phía trận doanh Phương Vân Sơn. Hắn biết lúc này tranh đấu với Trương Hằng là cực kỳ không sáng suốt. Thực lực của đối phương tuyệt đối có thể chống lại tu sĩ Trúc Cơ Kỳ, đặc biệt phòng ngự mạnh đến mức biến thái.

Rất nhiều tu sĩ không thể hiểu được, vì sao Lý Hoành thực lực mạnh mẽ lại không làm gì một gã tu sĩ Luyện Khí Kỳ.

Trên thực tế, tu sĩ Trúc Cơ Kỳ ở đây đều biết rõ chỗ đáng sợ của Trương Hằng.

Nam Minh cùng Mộ Tuyền phía Bích Tuyết Tương Vân Tông đều đã giao thủ cùng Trương Hằng, biết rõ chỗ biến thái của hắn, đương nhiên sẽ nhắc nhở tu sĩ trận doanh mình.

Hà Y Tú cùng Thạch Lỗi phía Độc Thiên Bảo cũng có thể cảm nhận được phân lượng của Trương Hằng.

Ô Lãng phía Phương Vân Sơn, có thể tính là minh hữu của Trương Hằng. Bởi vậy, Trương Hằng chiếm được một viên Hóa Anh Đan này. tu sĩ thực lực đứng đầu đều im lặng, coi như tính là một loại ngầm đồng ý.

Lúc này, Triệu Thụy tức giận cùng Lạc Ngưng Tuyết trở về trận doanh Phương vân Sơn.

- Còn có hai bình đan được, các người đừng có mà mơ tưởng!

Trong ánh mắt vốn thuần khiết vô cùng của Triệu Thụy mang theo vài tia hèn mọn, quét nhìn tu sĩ xung quanh.

- Không được! Bình cổ Linh Đan kia phải chia ra!

Một gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ Bích Tuyết Tương Vân Tông phán đối.

-Được, ta lấy ra chia!

Cười lạnh một tiếng, Triệu Thụy mở bình ngọc trong tay, lấy ra mười mấy viên Cổ Linh Đan nắm trong tay.

Không ít tu sĩ đều tham lam nhìn chăm chăm vào mười mấy viên cổ Linh Đan trong tay Triệu Thụy.

Giá trị Cổ Linh Đan còn cao hơn Trúc Cơ Đan, nhưng so với Hóa Anh Đan lại kém xa. cho nên số lượng mới nhiều hơn một chút.

- Các người có muốn không?

Triệu Thụy ngoắc ngoắc tay. nhìn đám tu sĩ xung quang bị tham dục che mờ mắt, cười nói.

- Đương nhiên muốn... cho ta một viên, không, cho ta hai viên!

- Được! Ta đều cho các người...

Triệu Thụy nắm chặt mười mấy viên cổ Linh Đan. đột nhiên rống giận một tiếng, vung tay ra, như rải đậu ném hết tất cả cổ Linh Đan ra ngoài cây cầu lửa.

- Đừng...

Đám tu sĩ kinh hô.

Tất cả Cổ Linh Đan đều bị ngọn lửa bên ngoài chiếc cầu lửa Hòa tan.

- Người... người...

Không ít tu sĩ cảm tức trùng mắt nhìn Triệu Thụy.

Triệu Thụy cười sáng lạn:

- Không phải các người muốn hay sao? Sao không tự mình đi lấy?

- Ha ha... Trong tay ta còn có một lọ Tạo Hóa Đan. các người còn muốn không? Nói muốn, ta cũng cho các người...

Triệu Thụy bảo hộ trước người Lạc Ngưng Tuyết. ánh mắt quét nhìn tu sĩ xung quanh.

- Lão đại... van cầu ngài, cho ta một viên Tạo Hóa Đan... ta chỉ muốn một viên.

Vương Viên ở cạnh Triệu Thụy cầu xin.

Vương Viên tư chất bình thường, là tu sĩ khao khát Tạo Hóa Đan nhất trong số các tu sĩ ở đây.

- Bình Tạo Hóa Đan này là lưu lại cho đệ tử đại ca ta dùng, ai cũng không cho! Ai cướp ta liều mạng với kẻ đó!

Triệu Thụy không chút do dự cự tuyệt.

Trương Hằng nghe lời này, cũng kinh ngạc, không ngờ Triệu Thụy lưu lại bình đan được này lại là vì nguyên nhân đó.

Lúc này, trên người Triệu Thụy mơ hồ phát ra một cỗ khí thể xem thường cái chết, làm các tu sĩ ở đây không dám chống cự.

Triệu Thụy có được Hỏa Nguyên Châu, nếu như thật sự liều mạng, nơi này không có một ai dám chống lại.

Người thiện bị người Khinh, đến khi người ta chân chính ác độc lên. người khác chưa chắc dám chọc giận người.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

116. Chương 116: Luyện Ngục Lộ - Pháp Bảo Định Cấp.

Triệu Thụy ném mười mấy viên cổ Linh Đan vào biển lửa ngoài chiếc cầu lửa kia, làm cho không thiếu tu sĩ nơi này buồn bực không thôi, nhưng vẫn không thể làm gì được.

về phần một lọ Tạo Hóa Đan còn lại. đối với tu sĩ thực lực đứng đầu ở đây mà nói. không có lực hấp dẫn quá lớn.

- Chúng ta tiếp tục đi, chỉ sợ chúng ta đã đi quá nửa Luyện Ngục Lộ này rồi.

Tu sĩ Bích Tuyết Tương Vân Tông lại bắt đầu dẫn đường trước, Mộ Tuyền là thiên tài tuyệt thế có được linh căn thiên phú thấy trước tương lai, tác dụng của nàng tự nhiên không nhỏ.

- Triệu huynh. vừa rồi huynh đã chiếm được một viên Hóa Anh Đan?

Khuôn mặt xinh đẹp của Hà Y Tú như ẩn như hiện dưới tấm khăn che. khóe miệng còn mang theo một tia mỉm cười yếu ớt.

Trương Hằng đương nhiên rõ ràng ý của nàng, muốn mình giao ra viên Hóa Anh Đan đó.

- Viên Hóa Anh Đan này tạm Thời do Triệu mỗ bảo quản, chờ sau khi ra khỏi động phủ. chúng ta sẽ phân phối.

Trương Hằng không gấp không vội nói như đương nhiên. Một viên Hóa Anh Đan như thế. tuy rằng lực hấp dẫn Đối với Trương Hằng không phải đặc biệt lớn, thế nhưng cũng biết rõ giá trị vật này ở tu tiên giới.

- Vậy được, có Triệu huynh bảo quản vật đó. Y Tú lại rất yên tâm.

Trương Hằng không muốn giao ra Hóa Anh Đan lúc này, Hà Y Tú cũng sẽ không trở mặt với hắn.

- Phương diện khác có lẽ Triệu mỗ không xuất sắc. thế nhưng phương diện giữ mạng thì tuyệt đối không có vấn đề.

Chúng tu sĩ lại đi trên cầu lửa một đoạn đường, xung quanh có khi trôi tới những đoàn lửa đỏ sậm. làm cho tu sĩ ba bên luống cuống tay chân một trận.

- Nhìn kia, lại tới nữa...

Tu sĩ phía trước kinh hô.

Trương Hằng nhìn tới. chỉ thấy xung quanh cầu lửa lại trôi tới không ít tảng đá lớn. Nhưng tảng đá lớn này lại bắt đầu lơ lửng dần dần tới gần cầu lửa.

Trên mỗi một khối đá trôi nổi, đều đặt một món đồ vật.

Trên một khối đá gần cầu lửa nhất đặt một kiện áo giáp cổ xưa hào quang lóng lánh, từ khi tức trên đó mà xem, tuyệt đối là một kiện Pháp bảo đỉnh cấp.

ở tu tiên giới, Pháp bảo chia làm chín bậc. từ bậc một đến bậc ba là Pháp bảo phổ thông, từ bốn đến sáu là Pháp bảo cao cấp. từ bảy đến chín là Pháp bảo đỉnh cấp. Trên Pháp bảo lại có Pháp Bảo Thông Linh.

Như là bộ áo giáp cổ xưa trước mắt, hẳn là một kiện cổ Bảo. cổ Bảo cũng thuộc về phạm trù Pháp bảo. bình thường đều có thể xếp vào hàng Pháp bảo đỉnh cấp.

Đương nhiên, cái này cũng không thể nói Pháp bảo hiện nay sẽ không bằng cổ Bảo. Tu tiên giới phát triển hàng tỷ năm. tài liệu luyện khí tốt càng ngày càng ít. nhưng thủ đoạn luyện khí vẫn không lùi bước.

Sở dĩ đa số Cổ Bảo đều có thể xếp vào hàng Pháp bảo đỉnh cấp. là bởi vì bản thân chúng nó có chất liệu tốt. Các loại thiên tài địa bảo Thời kỳ thượng cổ nhiều đếm không hết. dù là thủ đoạn luyện khí hơi thô thiển một chút, có nhiều loại tài liệu tốt xây dựng, uy lực sẽ không thấp.

Nhìn tảng đá đã tới gần cầu lửa trước mắt, tất cả tu sĩ đều không dám hành động thiếu suy nghĩ. Không thiếu tu sĩ đều chuyển ánh mắt đặt lên người Triệu Thụy.

Ở trong nhóm tu sĩ này, bởi Triệu Thụy có được Hỏa Nguyên Châu, có thể bình yên vô sự lấy được bảo vật trên tảng đá kia.

- Ta sẽ không đi.

Triệu Thụy ngữ khí kiên quyết, lập tức làm các tu sĩ tham lam kia bỏ đi Ý nghĩ này. Dù là Triệu Thụy có ngốc, cũng sẽ không một ngày phạm hai sai lầm giống nhau.

Cho dù hẳn lấy xuống bảo vật trên tảng đá, các tu sĩ khác cũng sẽ không chịu để yên.

- Ai nắm chắc có, có thể đi qua xem.

Ánh mắt Nam Minh đảo qua các tu sĩ ở đây.

- Coi như thôi, ta sẽ không đi chịu chết...

- Kể ngốc mới đi!

- Được! Nếu mọi người không đi. Nam Minh ta liền ra tay. nếu như ta may mắn thu được bảo vật trên đó. nếu ai dám cướp. hừ...

Nam Minh nói một câu, sau đó cùng tám người Bích Tuyết Tương Vân Tông tụ tập đến chỗ gần tảng đá nhất.

Tám người do Mộ Tuyền dẫn đầu, bảo vệ chặt chẽ Nam Minh. Đánh một ánh mắt sang Mộ Tuyền, quanh người Nam Minh đột nhiên lóe lên một cỗ hào quang chói mắt.

Một kiện áo giáp đen nhánh xuất hiện trên người hắn. bề ngoài áo giáp thực thể lại hiện ra một tầng hư ảnh áo giáp, áo giáp ánh sáng màu xanh sẫm bảo hộ quanh người hắn không lọt mưa gió.

- Trời ạ! Đó là Linh khí phòng ngự cực phẩm!

Các tu sĩ khác không khỏi khiếp sợ.

Trong tay các tu sĩ khác có được một kiện Linh khí phòng ngự hạ phẩm, đã là chuyện vô cùng khó có, còn Nam Minh trước mắt lại mặc một kiện Linh khí phòng ngự cực phẩm.

Trương Hằng cũng có chút kinh ngạc, giá trị Linh khí phòng ngự cực phẩm còn quý giá hơn cả Pháp bảo phổ thông, tài liệu luyện chế cũng rất khắc nghiệt. Hơn nữa, dù là người có đủ tài liệu, nhưng không có thủ đoạn luyện chế cao siêu, cũng đừng mơ tưởng luyện chế ra Linh khí cực phẩm.

Linh khí cực phẩm có thể tính là Pháp bảo do tu sĩ Trúc Cơ Kỳ sử dụng, là một loại sản phẩm quá độ. Bất luận là Linh khí công kích cực phẩm, hay là Linh khí phòng ngự cực phẩm, chỉ có Luyện khí đại sư hiếm thấy ở tu tiên giới mới có thể luyện chế thành công.

Nam Minh tế ra Linh khí phòng ngự, cũng không lập tức ra tay. Lấy từ trong túi trữ vật ra bốn khối tinh thạch trung phẩm. Sau đó, tay hắn chạm vài cái trên Linh khí phòng ngự cực phẩm.

Hào quang lóe lên, mặt ngoài áo giáp xuất hiện mấy chỗ lõm. Nam Minh đem bốn khối tinh thạch trung phẩm khảm vào trong đó.

Oong, mặt ngoài áo giáp rung động một trận rất nhỏ, phát ra ánh sáng đen như Hòa. Sau đó, mấy chỗ lõm liền biến mất.

- Đó là cái gì vậy...

Không ít tu sĩ bắt đầu xôn xao.

Hà Y Tú đứng cạnh Trương Hằng khẽ thở dài:

- Thật không ngờ, trong tay hắn lại có một kiện Linh khí phòng ngự cực phẩm đặc thù truyền từ Thời thượng cổ. Sử dụng Linh khí phòng ngự này, hắn chỉ cần chút ít linh khí điều khiển, chỉ cần còn chưa hao hết linh lực trên mấy khối tinh thạch vừa khảm vào, có thể để hắn mặc áo giáp này vĩnh viễn không ngừng.

Thứ này làm Trương Hằng nhớ tới kiện trận bàn mình nhận được, cũng cần phải khảm tinh thạch. Thế nhưng Linh khí phòng ngự cực phẩm trước mắt lại khác, chủ nhân có thể sử dụng linh khí của bản thân cũng có thể sử dụng linh lực ẩn chứa trong tinh thạch.

Một khối tinh thạch trung phẩm ẩn chứa linh lực tuyệt đối vượt quá tu sĩ cấp thấp tưởng tượng. Dựa theo tốc độ tiêu hao của một tu sĩ Kết Đan Kỳ phổ thông, một khối tinh thạch trung phẩm hoàn toàn có thể cho hắn tu luyện một tháng.

- Hiệu quả phòng ngự của Linh khí phòng ngự cực phẩm này thế nào?

Trương Hằng không khỏi hỏi tới.

Hà Y Tú hơi trầm ngâm:

- Hắn là không kém hơn Huyền Quy lúc trước khi tiến vào Thần Điện.

- Mạnh như thế?

Trương Hằng khó tin được nói.

Lực phòng ngự của Huyền Quy kia, tất cả tu sĩ ở đây đều đã biết tới. Coi như là Huyết Ảnh u Ma Kiếm của Lý Hoành, cũng chỉ tạo ra một vết mờ nhạt khó thấy trên đó mà thôi.

- Thứ này quá biến thái rồi, xuất hiện ở Huyết Sát Thần Điện, vốn là không công bằng.

Trương Hằng nhìn chằm chằm Linh khí phòng ngự cực phẩm trên người Nam Minh, thế nhưng hắn không nghĩ lại chính mình. Chính hắn tu luyện Biến Thái Công, cũng là một loại không công bằng đối với toàn bộ tu tiên giới.

- Linh khí phòng ngự cực phẩm của hắn không phải bình thường, lực phòng ngự có thể vượt quá phạm trù Trúc Cơ Kỳ...

Trong giọng nói của Hà Y Tú dường như còn có chút hàm ý không cam lòng. Nam Minh khẽ thở ra một hơi, đối mặt với dự hoặc trên cầu lửa này, ngay cả lá bài tẩy của mình hắn cũng Lấy ra.

Thế nhưng hắn cảm thấy như thế là đáng giá, giá trị Pháp bảo đỉnh cấp, hắn quá rõ ràng. Ngay cả sư tôn Thiên Lai Thượng Nhân của hắn, trong tay cũng không có một kiện Pháp bảo đỉnh cấp, huống hồ hiện ra trước mắt còn là một kiện cổ bảo hiếm thấy.

Dưới sự bảo hộ của Linh khí phòng ngự cực phẩm, thân thể Nam Minh rời khỏi cầu lửa, rơi xuống tầng đá đối diện.

Trong lúc này, có ba ngọn lửa xẹt qua người hắn nhưng không tạo thành tổn thương gì với hắn. Rơi xuống trên tầng đá, lại một mảnh lửa lớn xung quanh lập tức bao trùm lấy hắn.

Nam Minh không chút lay động, cầm lấy Linh khí phòng ngự cực phẩm trên tầng đá, thả vào trong túi trữ vật của mình, sau đó nhảy người liên trở về cầu lửa.

Chúng tu sĩ Bích Tuyết Tương Vân Tông lập tức bày tư thế phòng ngự, nếu như có ai muốn tiến lên đoạt bảo vật, tất nhiên sẽ gặp phải công kích sắc bén.

Đối mặt chín tên tu sĩ Bích Tuyết Tương Vân Tông thực lực mạnh mẽ lại vô cùng đoàn kết, các tu sĩ khác đều im lặng, cũng không dám tùy tiện tiến lên cướp bóc.

Đúng lúc này, xung quanh cầu lửa lại xuất hiện không ít tầng đá, càng ngày càng nhích đến gần.

- Ha ha, thật là Trời cũng giúp ta mà!

Nam Minh hưng phấn đánh giá bảo vật trên những tầng đá xung quanh.

Trong lòng Trương Hằng cũng rục rịch, nếu như dùng hết toàn lực, hắn cũng có cơ hội Lấy được bảo vật trên tầng đá, nhưng đột nhiên nhớ tới lời Lạc Hà từng nói với mình:

“Sau khi tiến vào Thần Điện, trọng yếu nhất là phải khống chế lòng tham dục của mình, chỉ cần có thể khắc chế được tham niệm của người, kiên trì đến cuối cùng thì khẳng định không có vấn đề.”

- Sư huynh!

Mộ Tuyên ngữ khí lạnh băng nhắc nhở Nam Minh một tiếng. Nam Minh bỗng nhiên tỉnh ngộ, trên người lập tức toát mồ hôi lạnh.

Nếu như hắn chỉ Lấy được một kiện bảo vật, hai phía khác có thể lo lắng thực lực Bích Tuyết Tương Vân Tông mà không dám tùy tiện ra tay. Thế nhưng nếu hắn Lấy bảo vật quá hai kiện, ba kiện thậm chí nhiều hơn có thể sẽ thành công địch của toàn bộ tu sĩ nơi này.

Đến lúc đó, hắn sẽ trở thành con Mồi trong mắt tất cả các tu sĩ, dù là thực lực của hắn có cao tới đâu, cũng không cách nào chống lại nhiều tu sĩ tinh Anh như thế.

Trong những tu sĩ này, coi như là mập mạp Vương Viên tu vi yếu nhất, cũng có được thực lực chém giết tu sĩ Luyện khí đại viên mãn, thậm chí có thể còn uy hiếp tới tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. Huống hồ còn có tu sĩ thực lực sâu không thể lường như Ô Lăng, Trương Hằng. Hít một hơi thật sâu, Nam Minh nói với Mộ Tuyên:

- Sư muội, cảm tạ muội nhắc nhở...

Đối mặt với càng nhiều tầng đá trôi tới, Nam Minh không còn lòng đi ra thu hoạch, các tu sĩ khác chỉ có thể tự mình hiểu lấy, cũng không dám rời khỏi cầu lửa.

Vù! Lại một tầng lớn ngọn lửa bay ra từ xung quanh cầu lửa, chúng tu sĩ lại một trận hỗn loạn. Sau ngọn lửa, lại chết một gã tu sĩ Phương Vân Sơn.

Trương Hằng im lặng, chỉ Luyện Ngục Lộ của đầu tiên, đã chết nhiều tu sĩ như thế. vậy những cửa sau thì thế nào?

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

117. Chương 117: Luyện Ngục Lộ - Tuyết Vụ Ma Âm.

Tất cả tu sĩ đều cận thận từng chút bước đi trên cây cầu lửa, dù không ít những tảng đá trôi nổi ở xung quanh, thế nhưng không còn ai mạo hiểm đi thu lấy chúng.

Vù! Đúng lúc này, tảng đá trôi nổi ở gần cầu lửa đột nhiên nhanh chóng bay ra phía thế giới lửa ở xa xa.

Hiện tượng đột ngột này làm cho chúng tu sĩ không khỏi ngạc nhiên.

Nhìn những tảng đá biến mất khỏi tầm mắt, Nam Minh không khỏi may mắn. Nếu như lúc mình đang lấy bảo vật, những tảng đá này tự nhiên bay đi, thế thì chẳng phải mình sẽ...

Trương Hằng lại càng thêm cảm nhận được những lời Lạc Hà nói với mình. Có lẽ, thực lực không đủ dẫn tới người chết ở Huyết Sát Thần Điện, nhưng tham lam quá độ càng có thể khiến người mất mạng ở nơi này.

Tổng cộng có hơn ba mươi tu sĩ. lại chạy trên cây cầu lửa khoảng nửa nén nhang, cảnh sắc phía trước Bồng nhiên thay đổi.

Xa xa, một mảnh Tuyết trắng vô tận. Tuyết rơi khắp bầu Trời, hình thành đối lập với một mảnh đỏ rực sau lưng. Mặt Đường vẫn còn chất dính màu máu, tính dính rất mạnh, xung quanh lại xuất hiện không ít bông tuyết.

- Thật lạnh quá...

Có mấy tu sĩ không khỏi thấp giọng nói.

Trong lòng Trương Hằng buồn cười, một hồi nóng một hồi lạnh. Huyết Sát Thần Đế không phải cố ý muốn những tu sĩ này chịu khổ chứ?

Chẳng qua đối với Trương Hằng mà nói. biến hóa chột nóng chột lạnh này, ảnh hưởng không quá lớn với hắn.

Theo chúng tu sĩ không ngừng bước đi. nhiệt độ xung quanh càng ngày càng thấp, không ít tu sĩ lại bắt đầu tiêu hao pháp lực để làm ấm.

- Mọi người cận thận!

Mộ Tuyền đột nhiên nhắc nhở.

Chỉ thấy phía trước đột nhiên lao tới mấy quả cầu băng.

Những quả cầu băng này trong suốt, tản ra một cỗ khí lạnh đáng sợ. Chúng tu sĩ vội vàng né tránh. Sau khi trải qua cây cầu lửa, mọi người đã rõ ràng, bất cứ thứ gì xuất hiện trên Luyện Ngục Lộ đều không thể xem thường được.

Một tu sĩ Độc Thiên Bảo tránh không kịp. vội mở ra Linh khí phòng ngự của mình, lập tức hào quang áo giáp chói mắt bao phủ lấy người hắn.

Kít... Một cỗ sương lạnh có thể thấy bằng mắt thường bắt đầu xâm nhập vào tầng phòng ngự. Chỉ trong mấy hô hấp. trên Linh khí phòng ngự của hắn đã bao trùm một tầng sương trắng. Sau đó, toàn bộ thân thể hắn cũng bắt đầu đóng băng.

- Cứu... cứu ta...

Tu sĩ kia vội vàng lộ ra thần sắc tuyệt vọng.

Các tu sĩ khác hoảng sợ. ngay cả tu sĩ mặc Linh khí phòng ngự cũng không thoát khỏi vận rủi đóng băng.

Lực sát thương của quả cầu băng kia có thể không bằng ngọn lửa hay cầu lửa trước đó. thế nhưng thuộc tính đóng băng này lại cực kỳ đáng sợ.

Có một tu sĩ Độc Thiên Bảo không đành lòng để hấn tiếp tục bị đóng băng, trên tay ném ra một đoàn lửa nóng. Nhưng ngọn lửa này vừa mới tới gần, đã bị khí lạnh trung Hỏa.

- Lửa bình thường khẳng định không được.

Hà Y Tú khẽ vung tay ngọc, một ngọn lửa đỏ sậm ngưng tụ trong tay nàng.

-Đi!

Ngọn lửa kia dưới khống chế của Hà Y Tú, rồi cuộc bay tới trước người tu sĩ bị đóng băng.

Két xì xì... Ngọn lửa này vừa đến gần, bắt đầu dần dần Hòa tan băng tuyết cùng băng sương trên người tu sĩ kia.

- Không xong! cẩn thận!

Đúng lúc này, từ một phía lại lao tới mười mấy quả cầu băng. Hà Y Tú cũng bất chấp tu sĩ kia, vội thu lại ngọn lửa của mình. Chúng tu sĩ lại một phen chật vật không chịu nổi.

Vù! Trong đó lại có hai quả cầu băng lại bắn tới trước mặt Trương Hằng. Trương Hằng hơi cúi người, tránh thoát một viên, thế nhưng góc độ của một viên khác lại cực kỳ xảo quyệt, không thể tránh được. Trên tay lập tức nảy lên một ngọn lửa màu bạc. Trương Hằng chớp lấy quả cầu băng kia trong tay.

Quả cầu băng này đã bị ngọn lửa bạc của Trương Hằng bao bọc. nhưng vẫn truyền tới một cỗ khí lạnh đáng sợ.

Thần sắc Trương Hằng hơi đổi. ngọn lửa bạc trong tay càng mạnh hơn. Xì xì xì... Quả cầu băng kia trong vòng hai hơi thở, liền biến mất trong bàn tay Trương Hằng.

Sau một trận luống cuống tay chân cuối cùng chúng tu sĩ cũng tránh được một kiếp.

Chẳng qua, tu sĩ Độc Thiên Bảo mặc Linh khí phòng ngự lúc này giờ đã hóa thành một bức tượng băng.

Nhìn chằm chằm tượng băng hình người trước mắt, chúng tu sĩ đều lộ ra thần sắc ngưng trọng. Hà Y Tú dùng thần thức quan sát một chút, khẽ thở dài nói:

- Hấn đã chết, thân thể cùng nguyên thần đồng Thời mất đi, Ngay cả Linh khí phòng ngự trên người cũng tổn hại rồi.

- Cầu băng thật đáng sợ!

Vừa nghe lời này, chúng tu sĩ đều kiêng kỵ băng cầu kia sâu sắc hơn vài phân.

Ngay cả tu sĩ có được Linh khí phòng ngự cũng bị giết không chút chống cự, huống hồ các tu sĩ tu vi không nổi trội lại không có Linh khí phòng ngự.

Sau đó, mỗi khi đi một đoạn, đều có mấy quả cầu băng phóng ra từ các hướng, thế nhưng chúng tu sĩ đã sớm cảnh giác, cũng chỉ là có hoảng sợ, không chút nguy hiểm vượt qua khó khăn này.

Theo liên tục xâm nhập, băng Tuyết ở xung quanh con đường chất dính màu máu càng ngày càng dày đặc, phạm vi nhìn xa của chúng tu sĩ cũng giảm thấp xuống.

Cũng may, số lượng cầu băng tập kích đột nhiên cũng bắt đầu giảm đi. Chỉ là nhiệt độ xung quanh càng ngày càng thấp.

Nếu như không dùng pháp lực chống cự. người sẽ phát hiện băng sương trên người càng ngày càng nhiều. Thẳng đến một lúc, người hóa thành một tượng băng hình người trông rất sống động.

Theo Thời gian trôi qua, chúng tu sĩ chỉ có thể nhìn xa được vài thước hết thấy xung quanh đều bị sương Tuyết mơ hồ che phủ.

Lúc này, cầu băng lao tới từ bốn phía đã có vẻ thưa thớt hơn nhiều, cách mấy chục hơi thở mới có thể bắn ra một hai viên, uy hiếp chúng tu sĩ không lớn.

Đúng lúc này, phía trước mơ hồ hiện ra một tòa cung điện nhỏ do tinh thạch màu máu tạo thành. Tuy rằng tầm nhìn của mọi người bị mưa Tuyết ảnh hưởng, thế nhưng vẫn có thể thấy được đường nét cung điện từ xa xa.

Cùng lúc, một tiếng ca an nhàn thoải mái dần dần truyền tới. Tiếng hát thật ngọt ngào mê người, có lẽ người cất tiếng hát là nữ tử có được tu sắc tuyệt

lệ. Lúc đầu, chúng tu sĩ chỉ cảm thấy tiếng ca này rất êm tai. nhưng kế tiếp, liền cảm thấy có chút không đúng.

Nghe tiếng ca như Hòa ngọt ngào như thế người sẽ không chút hay biết bị hấp dẫn. trong lòng rất không tình nguyện tiếp tục đi tới phía trước. muốn ở lại giữa một mảnh băng tuyết an bình hài hoà này.

Trương Hằng cảm giác tiếng ca kia như có thể trừ đi các mặt trái tâm tình trong lòng người, cho người vô tình chán ghét tất cả phân tranh ân oán trên thế gian này. đáy lòng không sinh ra được Ý nghĩ sát phạt gì.

“Tất cả là vì cái gì...”

Trong lòng Trương Hằng không khỏi suy tư. Từ khi xuyên qua thế giới này đến nay, bản thân mình đều liên tục nghĩ biện pháp tăng cường thực lực của mình.

Là vì tiên đạo vĩnh hằng hư vô mờ mịt, Hay là vì con đường đỉnh cao đạp trên hàng ngàn hàng vạn xương trắng?

Thế nhưng tất cả những điều này đáng giá Hay sao? Trong lòng Trương Hằng không khỏi hoài nghi Quyết định của mình.

Nếu như có thể tìm một nơi an bình hài hoà. cùng người yêu dấu sinh sống cùng nhau, mãi cho đến già. đó chẳng phải là một loại hạnh phúc sao?

Tiếng ca vẫn làm cho người ta thoải mái. như Hòa, làm đáy lòng người ta sinh ra ý nghĩ buông bỏ hết thảy. Trong các tu sĩ, không ít người, kể cả Trương Hằng đều đứng tại chỗ. Trên người bọn họ dần dần ngưng kết một tầng băng mỏng, trong mắt mang theo một thần thái yên bình.

- Triệu sư đệ!

Lạc Ngưng Tuyết đột nhiên vươn tay lắc lắc vai Triệu Thụy. Trong mắt Triệu Thụy một mảnh sáng tỏ, sắc mặt bình tĩnh nói:

- Đệ thật nhớ nhà của mình, ở nơi đó có dòng sông lặng lặng chảy xuôi, có động vật nhỏ đáng yêu hoạt bát. cũng có người nhà thân thiết ấm áp. Đệ không thích chỗ tràn ngập giết chóc này. đệ cũng không nên tới đây...

Băng cứng trên người hắn đang liên tục dày lên. một lát sau. lại bắt đầu ngưng kết ra từng khối từng khối băng tinh.

- Đệ Thanh tỉnh một chút, tiếp tục như thế, đệ sẽ chết ở chỗ này.

Lạc Ngưng Tuyết cấp bách lo lắng nói.

Lúc này Trương Hằng nhớ tới tình cảnh mình ở trên Địa cầu, trải qua cuộc sống trạch nam, có Thời gian rảnh thì chơi game Online thực tế ảo, thậm chí còn có cơ hội lên mạng nói chuyện với người đẹp...

- Đại ca. huynh không sao chứ?

Tiếng nói của Ninh Tuyết Dung truyền ra từ túi trữ vật.

- Ta không sao, chỉ là chán ghét hết thảy trên thế gian này.

Trương Hằng lẩm bẩm nói, chỉ một lát, toàn thân thể hắn đã hóa thành một bức tượng băng sống động.

- Triệu đạo hữu!

Bọn người Hà Y Tú đột nhiên khôi phục lại từ trong bầu không khí quỷ dị này. băng tuyết ở mặt ngoài cơ thể bắn ra xung quanh.

- Người đi cứu những người khác!

Hà Y Tú nói với mấy người Thạch Lỗi.

Hà Y Tú ở bên cạnh Trương Hằng kêu gọi nửa buổi đối phương lại không có một chút phản ứng. Vươn ngón tay nhỏ ra, một ngọn lửa đỏ sậm mang theo vài tia u lam bắt đầu Thiêu đốt băng tinh trên người Trương Hằng.

Đây là Tiên Thiên Chân Hỏa quý giá trong cơ thể tu sĩ Trúc Cơ Kỳ! Nhưng băng tinh này trước Tiên Thiên Chân Hỏa Thiêu đốt, cứ trơ ra không có chút dấu hiệu tan chảy nào.

- Ngoại lực không có bất kỳ tác dụng nào. chỉ có từ bên trong mới có thể đánh vỡ tầng băng tinh này.

Tiếng nói của Thạch Lỗi truyền tới từ gần đó.

Hà Y Tú thu tay lại, ngược nhìn Trương Hằng hóa thành tượng băng, khuôn mặt anh tuấn phi phạm lại hiện ra rất lộ nét trước mặt mình.

- Người có nghe được lời ta nói Hay không?

Hà Y Tú lại ở cạnh hắn kêu gọi nửa buổi nhưng không có một chút lời đáp lại.

- Thật đáng tiếc...

Hà Y Tú thần sắc phức tạp nhìn Trương Hằng vài lần. lại chạy đi cứu những người khác. Sau Thời gian chừng tàn nửa nén nhang, trong sương mù băng Tuyết này để lại mười mấy bức tượng băng sống động, những người có thể đi đã đi tới cung điện ở xa xa.

Trong các tu sĩ hóa thành tượng băng, có Trương Hằng, có Triệu Thụy, cũng có ô Lăng. Thể chất của Lạc Ngưng Tuyết cực kỳ đặc thù. không sợ băng tuyết ở bên ngoài, nàng đứng ở bên cạnh Triệu Thụy, không đành lòng để Triệu Thụy ở nơi này. Đúng lúc này, một tiếng nói bình thản truyền ra:

- Ta thật ngốc...

Cùng lúc, tiếng răng rắc vang lên, rõ ràng quanh quần ở khu vực băng tuyết này.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

118. Chương 118: Luyện Ngục Lộ - Hai Quân Cờ.

Lạc Ngưng Tuyết nhìn lại. phát hiện người nói chuyện là một gã nam nhân xa lạ. dường như là một tu sĩ của Phương Vân sơn. Người này chính là ô Lăng, có quan hệ không rõ ràng với Trương Hằng.

Trên mặt ô Lăng còn hiện lên một cổ cô độc nhàn nhạt nhưng chốc lát đã bị một sự Quyết tâm và mình ngộ thay thế. hần thấp giọng lẩm bẩm:

- Ta là ta... cần gì phải để ý...

Lại qua một lúc, ô Lăng từ trong vẻ mê hoặc khôi phục lại bình tĩnh, ánh mắt quét nhìn bốn phía, nhanh chóng chú ý tới Trương Hằng lúc này đã hóa thành một tòa băng điều. Hần hơi thở dài một hơi. chậm rãi đi tới trước người Trương Hằng.

- Ta là ô Lăng, tin rằng ngươi nhất định có thể nghe được Thanh âm của ta!

ô Lăng nhìn chăm chú vào Trương Hằng, trong mắt lóe lên một cổ tình cảm rất đặc biệt. Trương Hằng im lặng không nói gì. dường như đã thật sự hóa thành một tòa băng điều vô cảm.

- Người không thể trốn tránh được! Thế giới này làm gì có gì bình yên tốt đẹp! Tiềm ẩn lánh đời chỉ là một loại hành vi nhu nhược không dám đối mặt với sự thật mà thôi...

- Người có cha mẹ thân sinh, của mình, còn có muối muối! Thậm chí người còn có ca ca ta mà rất ít khi gặp nhau này...

ô Lăng dường như cũng không thèm để ý Trương Hằng có khôi phục lại bình thường Hay không. Chỉ là thấp giọng thì thầm về những chuyện có liên quan tới mình và đối phương mà thôi.

- Người là ca ca của ta?

Đang bị đóng băng, Trương Hằng đột nhiên mở miệng nói chuyện Ánh mắt hắn nhìn ô Lăng trước người mang theo vài phân kinh ngạc. Hiển nhiên, hắn cũng không chân chính bị biến thành băng điều.

Trương Hằng đã sớm có phán đoán về thân phận của ô Lăng nhưng tuyệt đối không ngờ đối phương lại là ca ca của khối thân thể này.

Do chịu ảnh hưởng khi thôn phệ. dung hợp với ý thức của Đường Phong, mới không tự giác hỏi.

- Đúng thế! Ta là ca ca của ngươi. Ngươi là đệ đệ của ta. Chúng ta còn có cha mẹ. còn có muối muối...

Trương Hằng tự giễu, cười:

- Thế thì sao?!

Hắn tuy là một nam nhân của địa cầu xuyên việt đến nơi này. Những người là cha mẹ. muối muối của khối thân thể này cũng không chân chính mang tới cho hắn cảm giác thân thiết.

- Đại ca, nơi này chỉ là một khảo nghiệm trong Huyết Sát Thần Điện mà thôi, ngươi không thể chịu thua được.

Thanh âm của Ninh Tuyết Dung từ trong túi trữ vật màu xanh truyền ra. giọng điệu rất khẩn thiết.

- Huynh đã đáp ứng Lạc Hà đại ca. phải chiếu cố Tuyết Dung thật tốt... Huynh cũng từng hứa hẹn phải bảo vệ Tuyết Dung thật tốt...

Thanh âm của Ninh Tuyết Dung ảm ảm mang theo một tia bi thương. Trương Hằng trầm mặc một hồi. đột nhiên nói:

- Những gì ta đã từng hứa hẹn. ta cũng chưa từng quên...

- Vậy thật tốt! Huynh mau ra đi!

Thanh âm vui mừng của Ninh Tuyết Dung vang vọng nơi này.

- Tuy rằng ta một nam nhân nhưng thừa nhận tâm lý vẫn có chút tà ác. Nhưng ta cũng là một nam nhân, ta không thể quên được những gì đã hứa hẹn... Không chỉ có Ninh Tuyết Dung. Độc Thiên Bảo mà nhà họ Quách chỉ sợ cũng đang đau khổ chờ mình... Đặc biệt là tên đồ đệ phế linh căn đáng thương... Còn có thể tu luyện Luyện Thiên Hóa Địa công pháp lên đỉnh Hay không...

Trong đầu Trương Hằng nảy sinh, một loạt suy nghĩ, sau đó ánh mắt nhìn ra mảnh tuyết vụn mỏng lung bên ngoài, ánh mắt cũng dần sáng lên.

-Phá!

Thân thể Trương Hằng khẽ quẫy lên. toàn bộ băng tinh trên người đều bị phá tan.

- Người rốt cục đã suy nghĩ thông suốt rồi!

ô Lăng cười ha hả.

Ánh mắt Trương Hằng hiện lên một mảnh Thanh minh, giật mình nói:

- Âm Thanh vừa rồi thật đáng sợ. không ngờ có thể khiến ta tiêu tan tất cả ý chí chiến đấu...

Đối với một nam nhân như Trương Hằng, ở trên địa cầu đó là thói quen vô ưu vô lo. ăn uống xuề xòa, an phận. Đối với giết chóc và cạnh tranh, trong tiềm thức hắn vốn cực kỳ chán ghét cho nên hắn mới dễ bị trầm mê vào trong tiếng ca kia.

- Nơi này đã không còn là địa cầu... Tất cả thân nhân và bằng hữu đã rời xa ta rồi...

Từ trong đáy lòng Trương Hằng đột nhiên sinh ra một loại tình cảm rất u uất.

- Đây là một khởi điểm mới. giết chóc và vô tình. ích kỷ và tham lam. Chỉ tuân thủ Quy tắc nơi này mới có thể sống tốt ở thế giới này được.

Ánh mắt Trương Hằng càng thêm kiên định, về mặt tâm lý lại một lần nữa sinh ra lột xác, chân chính xác lập tín niệm cố định.

- Đệ đệ của ta, người rốt cục tỉnh ngộ rồi...

Trong mắt Ô Lăng hiện lên vẻ hân hoan.

- Chỉ cần hai huynh đệ chúng ta liên thủ. nơi thần điện này sẽ không có ai có thể uy hiếp chúng ta được!

Trương Hằng trầm mặc. thật lâu sau mới nói:

- Ta không có người ca ca người...

Trương Hằng có được toàn bộ trí nhớ của Đường Phong, chưa từng thấy được bóng dáng của ô Lăng.

ô Lăng thở dài nói:

- Người không biết ta... Nhưng trong cơ thể chúng ta có chung Huyết mạch, trong thần điện này, người có thể tin tưởng nhất cũng chỉ có ta mà thôi!

- ô sư đệ, chúng ta vẫn dựa theo kế hoạch hành động đi!

Thần sắc Trương Hằng đậm mặc nói. Sắc mặt ô Lăng hơi tối sầm lại, khẽ thở dài một hơi, lại tươi cười nói:

- Ta biết trong lòng người còn có nhiều điều nghi hoặc. cũng rất nghi ngờ thân phận của ta... Năm đó. Âu Dương Thiên Đức tu luyện tới Trúc Cơ Kỳ, căn cứ liên hệ qua Tử Cực Huyền Ma Công, tìm được Đường Phương Chu đang ẩn nấp trong phạm giới, với thực lực tổn hại, cũng chính là tổ tiên của chúng ta. Giữa hai người đã có một ước định, cũng dùng ước định lập ra linh hồn huyết thể. mà người chính là một bộ phận trong ước định đó. Khi người chưa đạt tới Trúc Cơ Kỳ. Âu Dương Thiên Đức không được dùng bất cứ thủ đoạn nào để thương tổn con cháu của Đường gia. bao gồm cả người, về phần thứ Âu Dương Thiên Đức muốn... Ha ha ha... lại ở trong tay của ta...

Trương Hằng lẳng lẳng lắng nghe, cũng không chân chính biết được đầu đuôi sự tình.

- Ta là một đứa con hoang...

Ô Lăng đột nhiên thêm vào một câu.

- Nếu Đường Phương Chu đã chết, hắn còn có gì không cam lòng?!

Trương Hằng khó hiểu nói.

Ô Lăng hiện ra vẻ châm chọc:

- Đúng thế! Hắn thực không cam lòng. Không cam lòng thua trong tay trong tay Âu Dương Thiên Đức. cũng không muốn bảo vật trong tay mình rơi vào tay ngoại nhân...

- Nói như vậy, chúng ta đều chỉ là hai quân cờ?!

Trương Hằng hạ giọng nói.

- Người là minh kỳ. còn ta là ám kỳ!

ô Lăng nói.

Trương Hằng không khỏi giật mình. Hóa ra trước đây Đường Phong chỉ là một quân cờ để hấp dẫn sự chú ý của Âu Dương Thiên Đức. Còn ô Lăng mới thật sự chính là sát chiêu chân chính do Đường Phương Chu an bài.

Nhưng Đường Phương Chu đã chết, làm sao có thể khống chế hai quân cờ một sáng một tối này?!

Ánh mắt Trương Hằng nhìn về phía ô Lăng. Tất cả bí mật e rằng chỉ hắn mới biết.

Tiếng ca bốn phía vẫn chưa dừng lại. Thanh âm vẫn dịu dàng an bình như trước, nhưng cũng không thể ảnh hưởng được tới tình tự của Trương Hằng.

- Đường sư huynh... Người có thể đi cứu Triệu sư đệ không?

Lạc Ngưng Tuyết đột nhiên tới bên cạnh Trương Hằng.

Ánh mắt Trương Hằng đảo qua, phát hiện Triệu Thụy đã hóa thành băng điêu.

- Nhị đệ, người đang nghĩ tới gia đình mình sao?

Khóe môi Trương Hằng hiện lên một chút tiếu ý.

Về mặt Triệu Thụy an bình, nhắm chặt hai mắt. trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, hạnh phúc.

- Người còn không trả lời sao?!

Trương Hằng cười hắc hắc, Lấy tay gõ lên đầu Triệu Thụy.

- Đại ca. Hay người và ta cùng nhau về nhà đi!

Triệu Thụy nghe được Thanh âm quen thuộc của Trương Hằng, đột nhiên vui mừng nói. Sắc mặt Trương Hằng đột nhiên trầm xuống, quay sang nói với ô Lăng:

- Chúng ta vừa rồi nói chuyện chỉ sợ đã bị những người này biết! Người nói nên làm gì bây giờ?

Trong mắt ô Lăng đột nhiên hiện lên vẻ âm độc. nhìn chằm chằm Lạc Ngưng Tuyết bên cạnh nói:

- Nàng này tuyệt đối không thể lưu lại, để cho ta xuống tay, chấm dứt sinh mạng của nàng ta đi!

Chi...

Trong tay ô Lăng ngưng tụ một viên Toàn Nhận Thanh Nguyên Châu. Trên quang cầu màu xanh này có vô số phong nhận không ngừng xoay tròn. Thứ này sau khi đánh trúng địch nhân, sẽ phát huy ra thuộc tính cắt chém. Nếu là chạm vào thân thể nhân loại, e rằng chỉ một cái nháy mắt đã đủ để cắt nát thân thể đối phương.

Lý Hoành lúc trước cũng phải chịu thiệt Thờ không ít dưới một chiêu này.

-Đi!

Toàn Nhận Thanh Nguyên Châu trong tay ô Lăng không nhanh không chậm đánh về phía Lạc Ngưng Tuyết.

- Không! Người không được thương tổn nàng!

Băng tinh quanh thân Triệu Thụy bỗng nhiên tan vỡ. trong tay bắn ra một dòng khí màu đỏ sậm. xoay tròn chắn trước người Lạc Ngưng Tuyết. ô Lăng cười ha hả, liền thu lại Toàn Nhận Thanh Nguyên Châu.

- Các người lừa ta...

Triệu Thụy lập tức hiểu ra vấn đề.

Trương Hằng cười ha hả:

- Nhị đệ ơi. sau này chúng ta có cơ hội sẽ tới nhà người chơi!

- Người là đại ca?

Từ trong Thanh âm này. Triệu Thụy đã nhận ra thân phận Trương Hằng. Giờ phút này, Trương Hằng chính là đang dùng hình tượng Triệu Vân nhưng cũng không cố ý che dấu Thanh âm của mình,

- Tiếng ca vừa rồi thật cổ quái!

Trong lòng Triệu Thụy còn cảm thấy sợ hãi.

Trương Hằng gật đầu nói:

- Thứ này chính là để tiêu trừ Ý chí chiến đấu của chúng ta, mê hoặc tâm lý chúng ta.

Đúng lúc này, từ phía trước đột nhiên bay tới ba gã tu sĩ. Bọn họ thấy được đám người Trương Hằng vội vàng hô lên:

- Chỉ còn thiếu các người thôi, mau tới đây!

- Có chuyện gì?

Trương Hằng nghi hoặc khó hiểu.

Trương Hằng cũng nhận thức một gã tu sĩ trong số này, chính là Lăng Phi Dương của Tiên Vân Tông. Thực lực người này giờ cũng đã đạt tới Luyện Khí đại viên mãn.

Hắn giải thích:

- Chúng ta đang chờ mở ra cửa thí luyện thứ hai, chỉ còn thiếu mấy người các người mà thôi.

- Cửa thứ nhất của Luyện Ngục Lộ đã xong?

Ánh mắt Trương Hằng nhìn những băng điều xung quanh.

- Bọn họ đều đã chết!

Thần thức Ô Lăng đảo qua, liền nói.

Đúng lúc này, một Thanh âm lạnh lùng vang lên trong khu vực băng tuyết này:

- Cửa thứ nhất Luyện Ngục Lộ đã chấm dứt, chờ cửa thứ hai: Sinh Tử Môn!

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

119. Chương 119: Sinh Tử Tương Gian - Vận Khí.

Dọc theo con đường dính đầy máu này, trong bầu Trời đầy mưa tuyết mờ mịt, mấy người Trương Hằng thông thả đi về phía cung điện màu máu trong tầm mắt.

Trên con đường này, tiếng ca khiến tiêu tan Ý chí chiến đấu cũng không xuất hiện nữa. Hiển nhiên, những người còn lại sẽ không ai bị tiếng ca này ảnh hưởng nữa.

Khi mấy người tiếp cận cung điện màu máu, phát hiện ra mưa Tuyết mờ mịt đã bắt đầu hết dần, không khí lạnh lẽo cũng đã biến mất.

Tới một lúc, Trương Hằng cảm giác hai chân mình đã bước nhẹ nhàng hơn mặt đường màu máu dính dáp đột đã biến mất từ bao giờ.

Mặt đường vẫn trần đầy chất lỏng màu máu nhưng cũng không khác gì những con đường bình thường.

- Xem ra đã chân chính thông qua cửa thứ nhất Luyện Ngục Lộ rồi! Cho nên trói buộc mới chấm dứt!

Trong lòng Trương Hằng thầm nghĩ.

Nếu cửa thứ nhất đã thông qua, vậy nơi này có còn là cấm phi lĩnh vực?! Trương Hằng đột nhiên nghĩ tới vấn đề này.

Nghĩ tới đây, Trương Hằng lập tức thi triển Ngự Phong Thuật. Một tầng quang lưu màu xanh nhàn nhạt bao bọc cơ thể hắn, khiến hắn lơ lửng lên giữa không trung.

- Không ngờ có thể bay được! ?

Những người bên cạnh cũng hơi kinh ngạc.

- Thật tốt quá! Rốt cục có thể bay được rồi!

Triệu Thụy vui mừng nói. cũng bay lên với Trương Hằng.

- Chúng ta mau đi lên!

Ô Lăng kéo Lấy Triệu Thụy. thấp giọng nói.

- Ah. đại ca hẳn phải hành động một mình...

Triệu Thụy cuối cùng cũng hiểu ra vấn đề.

- Triệu đạo hữu, không ngờ ngươi có thể còn sống, từ trong băng phong đi ra. Hà tiểu thư và Thạch sư huynh nhất định sẽ rất cao hứng!

Đồng hành với Trương Hằng chính là một gã tu sĩ Độc Thiên Bảo, hẳn đi tới bắt chuyện. Thần sắc Trương Hằng lạnh đậm:

- Các người sau khi tiến vào cung điện kia đã Xảy ra chuyện gì?

- Khi chúng ta đi tới cung điện màu máu kia thì vền vện chỉ còn lại hai mươi một người. Trong cung điện màu máu kia cũng không có gì đặc biệt, nhưng đó là nhập khẩu của cửa thứ hai.

Nhập khẩu của cửa thứ hai?! Trong lòng Trương Hằng lập tức hiểu ra. Bởi vì bốn người Trương Hằng còn chưa tiến vào cung điện màu máu cho nên nhập khẩu cửa thứ hai vẫn chưa mở ra.

Tốc độ phi hành so với đi bộ tới còn nhanh hơn. Chỉ một lúc. Trương Hằng theo tu sĩ Độc Thiên Bảo kia đi tới cung điện màu máu.

- Triệu huynh ngươi tới rồi.. .Mới vừa tới trước cửa vào cung điện màu máu, Hà Y Tú đã hô lên. đôi mắt sau chiếc khăn che mặt hơi lóe lên một tia vui mừng.

- Ha ha ha... Triệu huynh quả nhiên không tầm thường! Cho dù bị đóng băng vẫn có thể thông đong đi ra!

Thạch Lỗi đi lên nghênh đón.

Nam Minh và Mộ Tuyền của Bích Tuyết Tương Vân Tông sắc mặt đều có chút khó coi.

- Hẳn không ngờ không chết...

Ánh mắt như huyền băng vạn năm của Nam Minh toát ra đôi chút tiếc nuối và bất đắc dĩ. Mộ Tuyền khẽ thở dài:

- Sư huynh hẳn chính là kinh địch lớn nhất của chúng ta từ khi tiến vào thần điện! Tới mấy cửa sau. hy vọng huynh tận lực không đối nghịch với hắn.

Quang hoa chợt lóe lên trong mắt Nam Minh, trên người nổi lên một cỗ chiến ý không chịu thua kém:

- Không! Nam Minh ta chưa bao giờ chịu thua! Cũng như sư muội ngươi chưa từng khuất phục vận mệnh vậy!

Mộ Tuyền im lặng không nói, lẳng lặng nhìn về phía Trương Hằng ở ngoài điện. Đồng thời sắc mặt của Lý Hoành cũng không vui vẻ gì khi nhìn thấy Trương Hằng đang đi tới.

- Xem ra việc Triệu mỗ không chết, trong lòng nhiều người không được thoải mái!

Trương Hằng trước tươi cười với Hà Y Tú và Thạch Lỗi. sau đó ánh mắt hơi đảo qua toàn trường rồi nói.

- Bớt sàm ngôn đi! Chỉ chờ có mấy người các người nữa mà thôi!

Có tên tu sĩ không kiên nhẫn hét lên.

Mấy người Triệu Thụy cũng nhanh chóng đi vào cung điện.

Trương Hằng hơi quan sát chúng tu sĩ nơi này. phát hiện gồm cả mình, tổng cộng chỉ còn lại hai mươi lăm người. Từ con số một trăm người tiến vào Huyết Sát Động Phủ. năm mươi người tiến vào Huyết Sát Thần Điện, giờ phút này chỉ còn lại hai mươi lăm người. Vậy là đã chết đi ba phần tư rồi.

Giờ phút này, hai mươi lăm người còn sống tuyệt đối là tinh anh trong số tinh anh!

Trải qua giết chóc ở tầng ngoài của Huyết Sát Động Phủ và các loại khảo nghiệm ở cửa thứ nhất của Luyện Ngục Lộ, những người có thể kiên trì được tới nay cũng không phải là tay mơ.

Trương Hằng hiểu được, hơn hai mươi người nơi này, mỗi người đều có thể dễ dàng chém giết những tu sĩ cùng giai bình thường.

Hiện giờ, Bích Tuyết Tương Vân Tông chỉ còn lại bảy người. Độc Thiên Bảo còn lại mười người nếu tính cả Trương Hằng. Phương Vân Sơn còn lại tám người.

Những tu sĩ còn sống phần lớn đều có tu vi Luyện Khí đại viên mãn và Trúc Cơ Kỳ.

Trên Luyện Ngục Lộ, không có tu sĩ Trúc Cơ Kỳ nào chết đi. Bích Tuyết Tương Vân Tông có bốn. Độc Thiên Bảo có hai, Phương Vân Sơn có ba.

Với tình hình trước mắt. Bích Tuyết Tương Vân Tông là phe có thực lực cường đại nhất trong ba phe.

- Nhập khẩu vào cửa thứ hai ở đâu?

Ánh mắt Trương Hằng tìm tòi khắp cung điện. Một pho tượng ở chính giữa cung điện nhanh chóng hấp dẫn sự chú ý của hắn. Pho tượng này điêu khắc một nam nhân có tướng mạo quý dị, thân thể có hai màu trắng đen. bên trái màu trắng, bên phải màu đen.

Hai con mắt cũng có nhan sắc khác nhau. Một con mắt tối đen thâm thúy, lóe ra khí tức tử vong vô tận khiến người ta không dám nhìn lâu vì sợ mất đi sinh mạng. Một con mắt còn lại tràn đầy bạch quang dịu dàng, tản mát lực lượng sinh mệnh, khiến người ta cảm thấy vô cùng thoải mái.

- Mọi người đã tới đông đủ...

Phân thân Huyết Sát Thần Đế đột nhiên xuất hiện ở trong cung điện.

- Cửa thứ nhất của Luyện Ngục Lộ chủ yếu là khảo nghiệm thực lực của các người. Có thể kiên trì tới lúc này đã chứng tỏ mỗi người các người đều có một thân thực lực ngạo thị cùng giai!

Mọi người lẳng lặng nhìn nhân vật tuyệt thế tung hoành Đông Vân mười vạn năm trước này, dù trước mắt cũng chỉ là một đạo hóa thân mà thôi.

Thân ảnh màu máu chậm rãi đi về phía bức tượng hai màu đen trắng ở trung tâm cung điện.

- Pho tượng trước mặt ta chính là một nhân vật tồn tại chân thực. Hiện tại, hắn còn sống tiểu dao vô cùng ở Thượng giới. Thực lực của hắn cũng bình thường nhưng trên toàn bộ vũ trụ này, danh khí của hắn rất lớn. Bởi vì hắn đã nắm trong tay một thứ rất nghịch thiên. Đó chính là vận khí! Tuyệt kỹ thành danh của hắn chính là Sinh Tử Môn!

Nắm giữ vận khí!? Những tu sĩ nơi này không khỏi ngạc nhiên. Tất cả đều chưa từng nghe nói qua có người nào nắm giữ được một năng lực như vậy!

- Thời gian và nhân quả là hai loại sự vật khó nắm bắt nhất, mà vận khí cũng là một nhánh của nhân quả!

- Cửa thứ hai, Sinh Tử Môn! Có thể thông qua được Hay không không quan hệ chút nào tới thực lực của các người. Các người duy nhất chỉ có thể dựa vào vận khí của chính mình. Cho nên, một cửa đơn giản này, vận khí tốt sẽ sống, vận khí không tốt sẽ chết!

Một cửa này đơn giản chỉ dựa vào vận khí sao?! Điều này hoàn toàn vượt qua dự liệu của chúng tu sĩ. Hơn nữa, vấn đề này đặt cược bằng sinh tử! Nói cách khác, mỗi người chỉ có tỷ lệ sống sót là một nửa mà thôi!

- Sao lại có kiểu thí luyện như vậy?! Thí luyện không phải là bằng vào thực lực và tâm kế sao?!

Có tu sĩ nào đó bắt đầu oán hận!

Thân ảnh màu máu hừ lạnh, một tiếng:

- Có đôi khi, vận khí còn trọng yếu hơn hẳn thực lực! Bốn tọa lúc trước cũng chỉ là một người có phé linh căn, nếu không phải vì có vận khí tốt thì làm gì có thành tựu như hôm nay?!

Phé linh căn!? Trương Hằng đột nhiên nhớ tới Phạm Tiểu Hắc!

Người có phệ linh căn gần như không có khả năng bước vào con đường tu tiên, mà Huyết Sát Thần Đế lúc trước cũng là một tu sĩ có phệ linh căn. lại có thể đạt tới trình độ tung hoành khắp Đông Vân! Điều này chứng tỏ hẳn đã gặp được kỳ ngộ khiến người ta phải đổ kị!

- Không thể! Phệ linh căn đi tu tiên căn bản là đi tìm tử lộ...

Không ít tu sĩ vẫn có bộ dáng không thể tin như cũ.

- Cửa thứ hai, Sinh Tử Môn. bắt đầu!

Ánh mắt màu máu xẹt qua hai người Trương Hằng và Triệu Thụy. Trương Hằng đột nhiên nhớ tới đỉnh bạc có được từ Phạm Tiểu Hắc.

Huyết tẩy Phạm Gia Trấn, đặc xá Sinh Tử Môn!

“Đặc xá Sinh Tử Môn?! Đó chẳng phải là..

Nghĩ tới đây, trong lòng Trương Hằng không khỏi mừng như điên. Thân ảnh màu máu đưa tay điểm nhẹ một cái lên pho tượng hai màu trắng đen.

Lập tức, hai viên xúc xắc đỏ như máu xuất hiện giữa hư không. Đồng Thời, toàn bộ không gian trở nên tối đen.

Trong tầm mắt mọi người dường như chỉ còn hai viên xúc xắc màu máu không ngừng xoay tròn này. Thân ảnh màu máu đột nhiên điểm thêm một cái, hai viên xúc xắc đột nhiên đứng yên lại.

- Dựa theo cách đặt cửa trên thế gian, các ngươi tới đặt đi...

Khuôn mặt thân ảnh màu máu hiện lên vẻ mỉm cười.

- Đặt thẳng thì sống, thua sẽ chết!

sắc mặt tất cả tu sĩ lập tức đại biến, không ngờ dùng phương thức này để so đấu vận khí!

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

120. Chương 120: Sinh Tử Tương Gian – Lẻ Và Chẵn.

Trong không gian đen tối trần đầy áp lực. chỉ còn lại hai viên xúc xắc màu máu lặng yên trước người hóa thân Huyết Sát Thần Đế. khiến trái tim tất cả tu sĩ nơi này đều như ngừng đập.

Hình thái, kích cỡ của hai viên xúc xắc này hoàn toàn giống ý đức như xúc xắc dùng để đánh bạc ở phàm thế, điểm khác duy nhất chính là ở màu sắc.

- Để công bằng, bản thân ta sẽ không thao túng xúc xắc này. Nhiệm vụ thao túng xúc xắc sẽ giao cho hẳn đi!

Huyết Sát Thần Đế khẽ điểm nhẹ vào pho tượng đen trắng. Lập tức, từ trong đôi mắt pho tượng này bắn ra hai đạo quang trụ đen trắng.

Hai đạo quang trụ này cũng không phát ra tiếng động gì. nhanh chóng tiếp xúc với hai viên xúc xắc đang lơ lửng giữa hư không. Khi hai viên xúc xắc tiếp xúc với quang trụ đen trắng, chúng bắt đầu không ngừng xoay tròn.

- Ta thấy các ngươi hẳn là từng người tiến lên đi!

Thân ảnh màu máu lạnh lùng quét nhìn chúng tu sĩ nơi này.

- Ai lên trước?

Thanh âm lạnh nhạt lại vang lên trong không gian hắc ám này.

Chúng tu sĩ trầm mặc không nói. không ai dám bước lên trước.

Tỷ lệ sinh tồn chỉ có một nửa. người nguyện ý chẳng?!

Loại vận khí này, ai có thể nắm trong tay!?

Không ai dễ dàng đặt sinh tử của mình vào vận khí!

- Ta cảm thấy trong số các người có một vài kẻ đã thực sự sợ hãi!..

Thân ảnh màu máu như từ trên cao nhìn xuống mấy con kiến, dùng ánh mắt nghiền ngẫm quét nhìn chúng tu sĩ nơi này.

- Để ta xem. kẻ nào sợ hãi nhất sẽ bắt hấn lên trước!

Vẻ tươi cười của thân ảnh màu máu càng trở nên tàn ác.

- Người, chính là tên béo người. Ta thấy người đang run rẩy, lên trước đi!

- Vì sao lại là ta... ô ô ô...

Vương Viên đứng trong phe Phương Vân Sơn, dùng bộ dáng đáng thương nhìn thân ảnh màu máu. Thân ảnh màu máu dùng ánh mắt chán ghét nhìn hấn một cái:

- Nhanh lên đi. tên béo! Dài dòng lê thế bổn tọa lại khiến người lập tức biến mất bây giờ!

- Ta lên là được chứ gì?!

Vương Viên không khỏi buồn bực đi về phía bức tượng.

- Ta phải làm gì bây giờ?

Vương Viên đứng từ xa nhìn hai viên xúc xắc màu máu đang lơ lửng giữa hư không, thân thể vẫn khẽ run rẩy như trước!

- Người niệm một chữ. là lẽ Hay chăng, xúc xắc này sẽ bắt đầu tự động xoay tròn.

- Ồ? Ta chọn lẽ. Không... không... Ta tuyển...

Tên béo vừa nói xong một chữ “lẽ”, trước mặt hấn lập tức xuất hiện một mặt bàn màu máu.

Mà hai viên xúc xắc giữa hư không đã bắt đầu xoay tròn rồi. Chừng qua hai mươi lần hô hấp, hai viên xúc xắc đột nhiên từ trên không rơi xuống.

Không có chút âm Thanh nào, hai viên xúc xắc rơi xuống mặt bàn.

- Ồ? Là lẽ, tốt quá...

Tên béo lập tức nhảy dựng lên, vô cùng kích động.

Chúng tu sĩ nhìn lại thì thấy tổng của hai mặt viên xúc xắc trên bàn cộng lại là 11. chính là lẽ.

Mà Đúng lúc này, một đạo ánh sáng màu trắng từ trong con mắt pho tượng bắn ra, vừa lúc rơi xuống người Vương Viên.

-Aaa..

Vương Viên không khỏi hoảng sợ.

Tuy nhiên, sau khi bạch quang kia rơi xuống người Vương Viên, lập tức khiến toàn bộ thương thể trên người hấn khôi phục.

- Ồ, thương thể trên người ta đâu hết rồi?! Ngay cả pháp lực cũng đã khôi phục hoàn toàn.

Vương Viên từ lo lắng chuyển thành vui mừng, tránh sang bên cạnh pho tượng.

- Vận khí thăng mậ này quá không tồi... Thân ảnh màu máu liếc mắt nhìn hấn, trong miệng lẩm bẩm.

Xem ra ánh sáng màu trắng kia có ích đối với tu sĩ. không biết ánh sáng màu đen nếu bắn lên người thì sẽ sinh ra hiệu quả gì, nháy mắt tử vong sao?!

- Người thứ hai, ai lên?

Thân ảnh màu máu không chút tình cảm nói.

Chúng tu sĩ nơi này không ai lên tiếng.

- Vị tiểu huynh đệ này. người cũng quá sợ hãi đi!

Ánh mắt của thân ảnh màu máu đột nhiên nhìn về phía Triệu Thụy. Triệu Thụy thật đúng là có chút sợ hãi, hần ập a ập ứng nói:

- Ta... ta có thứ này, không biết có tác dụng không?

Nói tới đây, từ trong túi Triệu Thụy xuất ra đỉnh bạc kia.

- Huyết tẩy Phạm Gia Trấn, đặc xá Sinh Tử Môn?

Thân ảnh màu máu liếc nhìn đỉnh bạc kia một cái.

- Đây là thứ ta đạt được từ Phạm Gia Trấn!

Triệu Thụy lập tức giải thích.

- uhm. thứ này có một lần được quyền đặc xá, người lên đi!

Giọng điệu của thân ảnh màu máu lạnh nhạt vang lên.

- Điều này không công bằng, vì sao hần có thể đặc xá được?!

Có tu sĩ thấp giọng nói.

- Ta nói rồi. tất cả Quy tắc trong Huyết Sát Thần Điện đều do ta định đoạt... Nếu còn có kẻ dị nghị, ta sẽ khiến hần lập tức biến mất.

Thanh âm lạnh lùng của Huyết Sát Thần Đế vang lên trong không gian hắc ám này.

Triệu Thụy có chút khẩn trương đi về phía pho tượng, chỉ một lúc đã đi tới chỗ đối diện mấy viên xúc xắc.

- Chấn!

Triệu Thụy có chút do dự nói. '

Trong hư không, hai viên xúc xắc bắt đầu xoay tròn như là cánh tay tử vong có thể vũ động nhân tâm.

- Âm âm...

Triệu Thụy cảm giác trái tim trong lồng ngực mình đang không ngừng nảy lên. Tất cả tu sĩ đều nhìn chăm chú vào tình cảnh nơi này, không dám nói một câu gì.

Qua chừng mười lần hô hấp. xúc xắc trong hư không đang xoay tròn thì rơi xuống mặt bàn màu máu.

Tám điểm, chấn!

- Là chấn! Vận khí của ta cũng không kém!

Triệu Thụy tươi cười hớn hở nói.

Pho tượng đen trắng lập tức bắn ra một đạo ánh sáng màu trắng, bao phủ lấy Triệu Thụy.

- Thật thoải mái...

Hưởng thụ ánh sáng chiếu rọi, vẻ mặt Triệu Thụy thoải mái đi ra ngoài.

- Đúng rồi. đỉnh bạc trong tay ta còn có thể dùng chứ!?

Ánh mắt Triệu Thụy xẹt qua người Lạc Ngưng Tuyết, trong lòng khẽ động, quay lại hỏi phân thân Huyết Sát Thần Đế. Thân ảnh màu máu sao còn không biết suy nghĩ trong lòng hắn, hơi duỗi tay, đỉnh bạc lập tức biến mất.

- Thứ này chỉ có thể sử dụng một lần!

Thân ảnh màu máu lập tức thu hồi đỉnh bạc.

- Người tiếp theo là ai?

Ánh mắt thân ảnh màu xẹt qua Trương Hằng. đang chuẩn bị lên tiếng thì một Thanh âm nữ nhân vang lên:

- Ta tới!

Chúng tu sĩ không khỏi đưa mắt nhìn về người này. Chỉ thấy người này chính là Mộ Tuyền của Bích Tuyết Tương Vân Tông!

- Được, người lên đi!

Thân ảnh màu máu hơi tán thưởng, đưa mắt sang nhìn nàng ta.

- Sư muội... Nam Minh vô cùng lo lắng nhìn Mộ Tuyền.

- Cái gì tới sẽ tới thôi!

Mộ Tuyền cuối cùng liếc mắt nhìn Nam Minh một cái rồi đi về phía hai viên xúc xắc màu máu.

- Linh căn thiên phú thật hiếm thấy! Người có từng dự đoán được kết quả hôm nay Hay không?!

Thân ảnh màu máu không kìm nổi hỏi nàng một câu.

-Có!

Mộ Tuyền thông thả bước tới phía xúc xắc. vẻ mặt vô cùng bình thản, dường như đang làm một việc không thể bình thường hơn được nữa!

- Chẩn!

Mộ Tuyền nhẹ nhàng nói ra một chữ!

Hai viên xúc xắc lập tức bắt đầu xoay tròn.

Một lúc sau, chúng hạ xuống.

Tất cả tu sĩ đều chăm chú nhìn vào kết quả, đặc biệt là số tu sĩ của Bích Tuyết Tương Vân Tông.

Kết quả, xúc xắc có bảy điểm.

Lẻ!

sắc mặt Nam Minh thất thần vẻ mặt không đành lòng nhìn về phía Mộ Tuyền cách đó không xa. Từ bức tượng màu đen. một đạo ánh sáng màu đen vô Thanh vô tức đánh tới gần Mộ Tuyền, tốc độ vô cùng thông thả.

Mộ Tuyền cũng đứng yên tại chỗ. không hề phản kháng, quay đầu lại cười với Nam Minh:

- Nam Minh sư huynh... Không được quên hứa hẹn của chúng ta! Chúng ta sẽ cùng nhau đi tới cuối cùng!

-Sư muội!

Nam Minh gào lên một tiếng, lệ quang hiện lên trong mắt. Dưới ánh mắt chăm chú của chúng tu sĩ nơi này. cột sáng màu đen rơi xuống người Mộ Tuyền.

Lập tức, hắc quang đã bao phủ toàn bộ thân hình nàng, nhưng thần sắc của nàng vẫn như cũ, như không đặt sinh tử vào mắt.

Chi chi!

Thân ảnh của nàng biến mất khỏi không gian hắc ám.

- Tiếp theo!

Ánh mắt của thân ảnh màu máu lại bắt đầu quét nhìn chúng tu sĩ.

- Ta tới đi!

Trương Hằng từ trong đám tu sĩ Độc Thiên Bảo bước ra.

- Ta cũng có một đỉnh bạc!

Trương Hằng Lấy ra đỉnh bạc kia.

- Huyết tẩy Phạm Gia Trấn, đặc xá Sinh Tử Môn! Không tồi. người cũng có một lần cơ hội đặc xá!

Trong giọng nói của thân ảnh màu máu mang theo vài phần cô đơn.

Trương Hằng cầm lấy đỉnh bạc, từ từ đi tới trước mặt pho tượng. Hắn nhìn hai viên xúc xắc lơ lửng giữa hư không, giọng điệu kiên quyết nói:

-Lê!

Hai viên xúc xắc màu máu lập tức xoay tròn.

Trương Hằng có thể cảm giác được nhịp tim mình đang tăng tốc, hô hấp cũng hơi dồn dập. Chỉ một lúc, hai viên xúc xắc đã từ trên không hạ xuống.

Điểm: Mười Chấn!

Trái tim Trương Hằng nhảy dựng lên. không ngờ đặt sai một chữ!

Mà đúng lúc này, một đạo ánh sáng màu đen từ một con mắt của pho tượng bắn ra.

Cột sáng này chậm rãi tới gần Trương Hằng.

Trương Hằng cảm giác tử vong đang từng chút một tiếp cận mình, tuy muốn tránh né cột sáng này nhưng thân thể như bị định thân, không thể động đậy được!

Mai tiếp tục ném Boom Bù mấy ngày bị hack DOS ko post được :88: Anh em đón xem :61:

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

121. Chương 121: Sinh Tử Tương Gian - Đặc Xá.

Tiếp tục ném Boom nào :61:

Trương Hằng chỉ có thể đứng yên nhìn cột sáng màu đen này đang thông thả áp tới gần người. Từ sau khi đi vào thế giới này, Trương Hằng từng hai lần cảm nhận được tử vong ập tới.

Lần đầu tiên là khi gặp lại Âu Dương Thiên Đức. Đối phương vạch trần ra bí mật đoạt xá của mình khiến hắn lâm vào bóng ma tử vong. Lần thứ hai chính là ở trong hạp cốc kia, bị băng sơn đè nặng, cả ngoại thương và nội thương đều trầm trọng, lâm vào tử vực khó có thể xoay chuyển được!

- Huyết tẩy Phạm Gia Trấn, đặc xá Sinh Tử Môn!

Trương Hằng đột nhiên nhớ tới một câu nói. từ trong tuyệt vọng và bất đắc dĩ hồi phục lại.

Nháy mắt khi cột sáng màu đen tiếp cận Trương Hằng. đỉnh bạc trong tay hắn đột nhiên bộc phát ra một cỗ Huyết quang. Một bóng dáng nam hài màu máu chắn trước mặt Trương Hằng.

- Đó là ai?!

Trương Hằng nhìn chăm chăm vào khuôn mặt nam hài này. Khuôn mặt đen đen. ánh mắt quen thuộc, chẳng phải là Phạm Tiểu Hắc sao?! Phạm Tiểu Hắc hướng về Trương Hằng tươi cười nói:

- Cảm ơn đại hiệp trợ giúp ta. Tiểu Hắc ngăn cản cho ngài một mạng!

Cột sáng màu đen mang theo khí tức tử vong lập tức bao trùm lấy Phạm Tiểu Hắc! Thân ảnh Phạm Tiểu Hắc cũng biến mất khỏi không gian hắc ám này.

Đỉnh bạc trong tay Trương Hằng lập tức hóa thành bột phấn. Hắn ngây ngốc một lúc. trong đầu còn hiện lên cảnh tượng Phạm Tiểu Hắc chắn Lấy cột sáng màu đen, khuôn mặt quen thuộc không ngừng hiện lên trước mắt Trương Hằng.

- Người còn một cơ hội nữa!

Thanh âm của thân ảnh màu máu hơi trầm thấp, mang theo vài tia hồi tưởng nói.

Trương Hằng vừa đặt cược sai một lần, nếu không có đỉnh bạc mà Phạm Tiểu Hắc lưu lại. hiện tại đã bị cột sáng màu đen kia diệt sát.

Cái gọi là “Đặc xá Sinh Tử Môn” chính là có thêm một lần cơ hội so với người khác ở cửa thứ hai - sinh Tử Môn này!

Nếu tu sĩ khác có một nửa tỷ lệ là tử vong thì hai người Trương Hằng và Triệu Thụy chỉ có một phần tư mà thôi!

- Hy vọng vận khí của người cũng không quá kém! Ta có thể cảm giác được sự bất phàm của người...

Thân ảnh màu máu nhìn chăm chăm Trương Hằng, biểu tình trên mặt vẫn rất lạnh nhạt.

- Một lần cơ hội cuối cùng sao?!

Trương Hằng hít sâu mấy hơi. nhìn hai viên xúc xắc màu máu lơ lửng giữa hư không, trong lòng nổi lên tâm tình sợ hãi, khẩn trương xen lẫn chờ mong.

- vẫn là lẻ!

Trương Hằng hạ quyết tâm!

Hai viên xúc xắc lại bắt đầu xoay tròn. Trương Hằng cảm giác được bản thân mình cũng theo hai viên xúc xắc mà nảy lên kịch liệt.

Phanh phanh phanh!

Là sinh Hay tử. chính là sau một giây lát nữa.

Trong mắt Trương Hằng. tốc độ xoay tròn của hai con xúc xắc này dường như chậm lại rất nhiều, Thời gian trước mắt Trương Hằng dường như đột nhiên thông thả vô cùng.

- Đại ca...

Triệu Thụy đưa ánh mắt lo lắng nhìn Trương Hằng ở trong bóng tối.

Đám người Lý Hoành và Nam Minh lại mang theo thần sắc vui mừng, trong hy vọng kết quả lại như cũ. Tuy nhiên bọn chúng cũng rất lo lắng cho vận mệnh của chính mình.

Rốt cục, hai viên xúc xắc cũng bắt đầu hạ xuống.

Không hề có âm Thanh, hai viên xúc xắc lăn lộn mấy cái trên mặt bàn màu máu rồi hiện lên kết quả!

Chín điểm! Lẻ!

Đám người Nam Minh và Luân Hồi hiện lên vẻ tiếc nuối và thất vọng!

Hô!

Toàn thân Trương Hằng tràn đầy mồ hôi lạnh, thậm chí may mà vận khí của mình cũng không quá kém!

Từ một con mắt trên pho tượng đen trắng lại bắn ra một đạo ánh sáng màu trắng, bao phủ lấy thân thể Trương Hằng.

Một cảm giác tràn ngập sức sống và thoải mái lan khắp toàn thân Trương Hằng.

Sau khi trải qua một phen sinh tử tương gian, toàn thân Trương Hằng trở nên thoải mái, cảm giác tâm tình mình cũng được mở rộng hơn không ít. Có thể sống sót được trên thế gian này đã là một điều may mắn rồi!

Đi trở về trận doanh của Độc Thiên Bảo. bên tai Trương Hằng đột nhiên vang lên Thanh âm của ô Lăng:

- Động thủ!

Ánh mắt nhìn về phía ô Lăng, thấy hắn đang nháy mắt với mình, trong mắt tràn đầy vẻ phúc tạp!

- Chúc mừng!

Hà Y Tú hướng Trương Hằng cười khê! Mặc dù cách một tầng khăn che mặt, Trương Hằng cũng mơ hồ nhìn thấy được dung mạo tuyệt mỹ của nàng ta!

Trương Hằng hơi gật đầu nói:

- Vận khí cũng không tính là quá kém!

- Người đã thông qua rồi! Đáng tiếc chúng ta cũng chỉ có một nửa cơ hội mà thôi!

Trong giọng nói của Hà Y Tú lộ ra một tia lo lắng Đối với tương lai vận mệnh!

- Tiếp theo, là người!

Phân thân Huyết Sát Thần Đế đột nhiên chỉ về một tu sĩ Độc Thiên Bảo. Lực chú Ý của Hà Y Tú lập tức bị hấp dẫn.

Mà Đúng lúc này, Trương Hằng đứng bên cạnh Hà Y Tú đột nhiên vươn một tay. đặt vào chiếc cổ thon dài dịu dàng của nàng ta. Đồng Thời, Luyện Hư Linh Khí như Thủy triều, lập tức khổng chế toàn thân nàng ta!

-Người... người...

Hà Y Tú miễn cưỡng phát ra Thanh âm.

- Triệu Vân! Người làm gì?! Mau thả Hà tiểu thư!

Đám người Thạch Lỗi bên cạnh lập tức vây Lấy Trương Hằng, cả đám lên tiếng mắng mỏ.

- Im lặng!

Thân ảnh màu máu đưa ánh mắt hung hăng lướt qua mấy người Độc Thiên Bảo. đối với việc Trương Hằng xuống tay cũng không đếm xỉa tới.

- Hắn sao lại có thể hạ thủ ở nơi này chứ?!

Thạch Lỗi không phục hồi.

Thân ảnh màu máu lạnh lùng nói:

- Bất cứ nơi nào ở Huyết Sát Động Phủ này đều cho phép chém giết. Một cửa Sinh Tử Môn này, chỉ cần không ảnh hưởng tới ta thí luyện là Có thể,

Toàn bộ Huyết Sát Động Phủ là một nơi tràn ngập giết chóc! Trương Hằng hạ thủ cũng phù hợp với Quy tắc trong động phủ. Ánh mắt Trương Hằng quét nhìn đám người Độc Thiên Bảo mấy lần, sau đó lướt về phía ô Lăng.

- Triệu Vân người rút cuộc muốn như thế nào?! Có yêu cầu gì cứ nói ra, nhất định không được thương tổn Hà tiểu thư!

Thạch Lỗi hạ giọng nói.

- Ta mượn nàng một lúc. hắn sẽ không thương tổn tới tính mạng nàng ta!

Thanh âm Trương Hằng cực kỳ bình thản, lại ẩn chứa một ý tứ không thể nghi ngờ.

- Đừng trách Triệu mỗ ta không cảnh báo các ngươi! Bất cứ kẻ nào dám vọng động một chút, ta sẽ lập tức lấy đi tính mạng nàng ta!

Nói xong những lời này. Trương Hằng tiếp tục đi về phía ô Lãng. ô Lãng ra hiệu cho hần một cái. dẫn hần đi tới một góc không người.

- Các ngươi không được theo ta!

Trương Hằng đột nhiên quay đầu lại, buộc mấy tên tu Sĩ ĐỘC Thiên Bảo phải lui lại.

- Ngươi xuống tay thực chuẩn! Nếu là ta thì cũng không nắm chắc được! Ô Lãng cười nói với Trương Hằng.

Trương Hằng không đổi sắc mặt nói:

- Ta đã bắt giữ nàng tới đây, ngươi có chuyện gì mau giải Quyết đi!

- Được, Thời gian cũng không có nhiều!

Ánh mắt Ô Lãng lướt về phía nơi pho tượng, phát hiện có một tu sĩ đang chờ kết quả đánh cược.

Thần sắc ô Lãng trở nên ngưng trọng, bố trí qua loa vài đạo cấm chế. cuối cùng mới để Trương Hằng thoảng buông lỏng tay khỏi cổ của Hà Y Tú.

- Các ngươi muốn làm gì?!

Đây là câu nói đầu tiên của Hà Y Tú.

Trương Hằng làm bộ như không nghe thấy mà ô Lãng lại không có Thời gian mà để ý tới.

Bá một cái, ô Lãng liền giật đi phát trần và khăn che mặt của Hà Y Tú. Lập tức một ngọc dung hoàn mỹ có thể nói là chim sa cá lặn hiện ra trước mặt hai người.

- Đẹp quá!

Đây là phản ứng đầu tiên trong lòng Trương Hằng.

Trước khuôn mặt đủ khiến người ta hít thở không thông này. Trương Hằng suýt chút nữa đã buông tay khỏi cổ đối phương. Nhưng Trương Hằng cũng không phải chưa từng nhìn thấy mỹ nhân, nhanh chóng khôi phục thần thái bình thường.

Nhưng Ô Lãng bên cạnh thì lại si ngốc nhìn Hà Y Tú một lúc mới khôi phục bình thường. Khuôn mặt Hà Y Tú đỏ bừng, chịu không nổi ánh mắt loại này của Ô Lãng. Trương Hằng không khỏi buồn bực. Định lực của ô Lãng hẳn phải rất mạnh mới đúng, sao giờ phút này lại thất thố như vậy?!

- Chân tướng rồi...

ô Lãng thu hồi ánh mắt lưu luyến của mình, cuối cùng thốt lên.

- Mẫu thân của ngươi có phải gọi là Hà Thanh Nhan phải không? ô Lãng lại hỏi.

- Ngươi sao lại biết tên mẫu thân của ta?!

Hà Y Tú tò mò hỏi.

ô Lãng cũng không lập tức đáp lời nàng mà hỏi tiếp:

- Vô Cực Độc Ma có đối xử tốt với ngươi không?

- Hần đối với ta cũng không tệ lắm...

Hà Y Tú phát hiện Ô Lãng dường như cũng không có ác ý với mình.

- Tốt lắm, ngươi trước ngủ đi!

ô Lãng nhẹ nhàng đưa tay vỗ lên đầu Hà Y Tú một cái. khiến nàng hôn mê.

- Có thể chốc lát nữa thôi đã tới phiên ta. ai cũng không thể cam đoan có thể vượt qua Sinh Tử Môn. Trước khi đó. ta có chuyện phải nói cho người.

Giọng điệu của ô Lăng hơi vội vàng, dường như cảm nhận được Thời gian rất gấp gáp.

- Đệ đệ của ta... Có chuyện người nhất định phải đáp ứng ta! ô Lăng đưa ánh mắt phúc tạp nhìn Trương Hằng.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

122. Chương 122: Sinh Tử Tương Gian - Di Chúc.

Trương Hằng im lặng, hiểu được tại sinh tử quan so đấu vận khí này. ô Lăng cũng không thể cam đoan bản thân mình có thể sống sót. Mà trên thế gian này khẳng định hẳn còn có điều gì đó không thể dứt bỏ, hoặc một sứ mệnh chưa hoàn thành! Cũng không phủ nhận sự thật mình không phải là đệ đệ của hắn, Trương Hằng hỏi:

- Có chuyện gì người trước nói đi đã!

- Tuy rằng ta chỉ là một đứa con hoang của Đường gia nhưng phụ thân ta lại đối xử với ta rất tốt! Ta thậm chí còn được quan tâm hơn cả người cơ! Khi người bốn năm tuổi đã bị đưa tới Phương Vân Sơn nhưng ta lại sinh sống ở phạm thế tới tận mười hai năm. Khi người còn chưa bị đưa đi. phụ thân từng lên lút mang ta tới Từ đường của Đường gia Quỳ lạy liệt tổ liệt tông Đường gia. Một khắc đó, vận mệnh của ta đã hoàn toàn thay đổi...

Ô Lăng bắt đầu thấp giọng tự nói.

- Năm đó, vì Thực Hồn Tán của Độc Ma Tông, nguyên thần Đường Phương Chu suy kiệt, thực lực giảm xuống Trúc Cơ Kỳ nhưng không thể thoát xá. Hắn không thể không sống tạm nhờ vào một kiện pháp bảo phụ trợ đặc biệt. Mà kiện pháp bảo kia lại được đặt ở một góc bí mật trong Từ đường Đường gia... Mà vào ngày hôm đó. nguyên thần Đường Phương Chu bắt đầu xâm nhập vào trong cơ thể của ta...

Trương Hằng thầm sinh ra nghi hoặc, vừa định lên tiếng thì ô Lăng lại dùng ánh mắt khẩn trương chặn lại.

- Người nghe ta nói đã... Thời gian không còn nhiều. Sau khi hắn thoát xá thất bại lập tức chủ động lựa chọn dung hợp với ta. Từ đó, ta kế thừa hết thầy trí nhớ và ý chí của hắn!

Chủ động dung hợp?!

Đây là lần đầu tiên Trương Hằng nghe nói tới điều này. Nếu thoát xá là một phương pháp thôn phệ nguyên thần đối phương thì chủ động dung hợp chính là tình nguyện để đối phương thôn phệ.

- Kết quả của loại dung hợp này là để ta kế thừa ý nguyện của hắn, thậm chí trở thành một quân cờ của hắn sau khi chết. Nếu không phải đã trải qua ảnh hưởng của Thanh âm Quỷ dị trên Luyện Ngục Lộ thì ta hiện tại chỉ sợ còn có thể ngu ngốc đi trợ giúp hắn hoàn thành đại nghiệp báo thù gì đó!

- Thế lúc trước sao hắn lại không dung hợp với ta?

Trương Hằng không kìm nổi hỏi.

- Ta là người có linh căn thiên phú mà người lại có linh căn bình thường. Khi tiến vào Phương Vân Sơn. ta cũng dùng một loại pháp thuật để lừa gạt tên tu sĩ Luyện Khí Kỳ kiểm tra linh căn kia. Ô Lăng trả lời qua loa một chút rồi nói tiếp:

- Từ sau khi ta kế thừa Ý chí của Đường Phương Chu liền y theo Tổ huấn của Đường gia. để phụ thân đưa người lên Phương Vân Sơn. Âu Dương Thiên Đức tuân theo linh hồn Huyết thế lúc trước, không dùng bất

cứ phương thức gì để gây thương tổn con cháu Đường gia. cũng phải bồi dưỡng người thành tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. Một khi hấn thành công là có thể đi tới Đường gia Lấy viên Hóa Anh Đan và một số thứ khác...

- Ta biết người có rất nhiều nghi hoặc nhưng ta không nhiều Thời gian để giải thích nữa...

Giọng điệu Ô Lăng càng lúc càng dồn dập.

Đột nhiên ô Lăng nắm lấy tay Trương Hằng, đưa mắt ra hiệu một cái. Trương Hằng tập trung nhìn thì phát hiện trong tay ô Lăng từ lúc nào đã xuất hiện một chiếc nhẫn rất bình thường.

- Đây là...

Trương Hằng không khỏi buồn bực. Hấn không rõ vì sao trên ngón tay của ô Lăng lại đột nhiên xuất hiện một chiếc nhẫn như vậy. Trương Hằng cảm giác thứ này cũng không phải do ô Lăng Lấy từ trong túi trữ vật ra.

- Thứ này người phải giữ cẩn thận, nếu ta chết thì người sẽ trở thành chủ nhân mới của nó. Nếu ta không chết, sẽ lấy lại sau!

Lại liếc nhìn Hà Y Tú đang hôn mê bên cạnh hấn, ô Lăng thở nhẹ một hơi rồi nói tiếp:

- Ta vẫn không hoàn toàn thoát khỏi ảnh hưởng của ý thức Đường Phương Chu như trước... Nếu ta chết, người đừng thương tổn nàng ta...

Giọng điệu Trương Hằng bình thản nói:

- Có thể, điều kiện tiên Quyết là nàng ta không chủ động gây chuyện với ta.

Ánh mắt hai người nhìn về phía pho tượng đen trắng bên cạnh thân ảnh màu máu. chỉ thấy một gã tu sĩ của Phương Vân Sơn đã biến mất dưới cột sáng màu đen.

- Người tiếp theo, là người!

Thân ảnh màu máu đưa ánh mắt nhìn về phía ô Lăng.

Trương Hằng và ô Lăng đều cả kinh, không ngờ nhanh vậy đã tới phiên ô Lăng rồi!

- Người phải đáp ứng một yêu cầu của ta! Nếu ta chết thì người phải thủ hộ cho cơ nghiệp của Đường gia ta ở thế tục, tối Thiểu phải bảo vệ cho người nhà chúng ta!

ô Lăng cuối cùng nhìn Trương Hằng thật sâu. trong ánh mắt tràn đầy tình cảm chờ mong, cũng đợi câu trả lời của hấn.

- Hết sức thôi...

Trong vô hình, Trương Hằng cảm giác được mình vô duyên vô cớ có thêm một trách nhiệm.

“Tất cả điều này đều phải dưới điều kiện tiên quyết là bản thân mình bảo mệnh đã..

Trương Hằng trầm nghĩ.

Nếu Ngay cả cái mạng mình cũng không giữ được thì làm gì có sức mà đi quản chuyện người khác. Sau khi nhận được lời hứa hẹn của Trương Hằng. ô Lăng cũng không quay đầu, đi thẳng về phía pho tượng đen trắng.

Nhìn về bóng dáng ô Lăng. Trương Hằng có thể nhận ra thân thể hấn cũng hơi run run.

Trong lòng hấn than thầm. Dưới tình huống không sống thì chết này. gần như không có ai là không căng thẳng.

Trương Hằng cũng không quan tâm tới Hà Y Tú ở một bên. lập tức đi về phe Phương Vân Sơn đồng Thời gỡ bỏ Mặt Nạ Như Ý xuống.

- Người là Đường Phong...

Mấy tên tu sĩ Phương Vân Sơn không dám tin nói.

Ánh mắt Trương Hằng nhìn về phía phe Phương Vân Sơn. phát hiện ra hẳn biết hết những người này. Trong đó Vương Viên và Lý Phong Tử là quen mắt nhất. Ngoài hai người này. những tu sĩ khác đều đã đạt tới cảnh giới Luyện Khí đại viên mãn.

- Đại ca!

Triệu Thụy và Lạc Ngưng Tuyết cũng đi tới.

Trương Hằng hướng về bon ho khẽ gật đầu. ánh mắt liền nhìn sang phía ô Lăng.

-Ta đặt lễ!

Ánh mắt ô Lăng lóe lên, nhìn chăm chú vào hai viên xúc xắc màu máu giữa hư không. Hai viên xúc xắc màu máu lập tức bắt đầu xoay tròn.

Trong quá trình này, trên trán ô Lăng bắt đầu toát ra không ít mồ hôi. ánh mắt vẫn không dời đi nhìn hai viên xúc xắc có thể Quyết định vận mệnh của chính mình!

Rốt cục, hai viên xúc xắc rơi xuống mặt bàn.

Điểm: Mười hai.

ô Lăng giật nảy mình, sắc mặt lập tức trắng bệch. Hẳn vô lực quay đầu nhìn lại Trương Hằng đang ở trong bóng tối cách đó không xa.

Cột sáng màu đen đang chậm rãi hướng về phía hẳn, tử vong lập tức sẽ buông xuống. Dường như trải qua cả một thế kỷ. cột sáng màu đen đã hoàn toàn bao phủ lấy hẳn.

Chi chi!

Thân thể hẳn biến mất!

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi.

Mà lúc này. hẳn phát hiện ra chiếc nhẫn nằm trong tay đột nhiên xảy ra dị biến, đưa mắt nhìn xuống, phát hiện mặt ngoài chiếc nhẫn hiện ra một giọt máu. Giọt máu này xuất hiện và chảy khỏi chiếc nhẫn.

- Đây là... Chẳng lẽ?

Trương Hằng từ dấu hiệu này đã đưa ra một kết luận.

Nghe nói trên thế giới này có một loại trân bảo gần như đã tuyệt tích. Đó chính là Thông linh pháp bảo. Mà Thông linh pháp bảo có thể lấy máu để nhận chủ.

Loại Lấy máu nhận chủ này cũng không đơn giản như ý tích máu mình lên Thông linh pháp bảo là xong mà trong quá trình này còn phải sử dụng một loại pháp thuật đặc biệt. Giọt máu sử dụng phải là một giọt tinh huyết ở trong cơ thể tu sĩ.

Điều này cũng tương tự như linh hồn huyết thệ. Linh hồn huyết thệ cũng phải dùng một trận pháp đặc biệt và máu của tu sĩ để khởi động, tính rằng buộc còn mạnh hơn nhiều so với tâm ma phát thệ!

Nhưng Trương Hằng nhìn thế nào cũng thấy chiếc nhẫn này rất bình thường, không giống với Thông linh pháp bảo có thần uy cường đại trong truyền thuyết.

“Thứ này ngươi phải giữ cẩn thận, nếu ta chết thì ngươi sẽ trở thành chủ nhân mới của nó. Nếu ta không chết, sẽ lấy lại sau!”

Trương Hằng không khỏi nhớ lại lời nói của ô Lăng lúc trước.

- Không sai, đây khẳng định là một kiện Thông linh pháp bảo.

Trương Hằng liền chuẩn bị cho chiếc nhẫn này vào trong túi trữ vật của mình, linh quyết trên tay đánh ra một cách thành thạo. Nhưng chiếc nhẫn này lại không có động tĩnh gì cả. không ngờ không tiến vào túi trữ vật.

- Không thể nào, cho dù là Thông linh pháp bảo cũng có thể thu vào trong túi trữ vật chứ?!

Trương Hằng không khỏi buồn bực.

Lại thử thêm mấy lần, Trương Hằng nhận ra không thể thu nó vào trong túi trữ vật được!

Trong sự bất đắc dĩ, Trương Hằng đành đeo nó vào tay.

- Ồ? Sao vừa thế nhi?!

Trương Hằng phát hiện ra chiếc nhẫn này gắn vừa khít vào ngón tay mình.

-Thứ này không đơn giản!

Trương Hằng tính sau khi rời khỏi động phủ sẽ nghiên cứu nó. Chỉ một lát như vậy nhưng đã có thêm hai gã tu sĩ thí luyện Sinh Tử Môn. cả hai đều tử vong.

- Đường sư huynh!

Khi Trương Hằng đang chú ý tình huống ở nơi pho tượng thì Lạc Ngưng Tuyết đột nhiên đi tới trước mặt hắn.

- Chuyện gì?

Trương Hằng liếc nhìn Lạc Ngưng Tuyết một cái, phát hiện thần thái của nàng ta cũng tương tự như Ô Lăng vừa rồi.

“Sẽ không lại đi tới phát ra di ngôn chứ?!”

Trong lòng Trương Hằng thầm đoán.

- Có thể để ta gặp Tuyết Dung lần nữa không...

Đôi mắt điềm tĩnh của Lạc Ngưng Tuyết nhìn chăm chăm Trương Hằng, khuôn mặt như một đóa hoa sen vừa nở mang theo một tia lo lắng nhàn nhạt.

Trương Hằng bấm quyết, điểm nhẹ lên túi trữ vật, cũng dùng thần thức truyền âm để trao đổi một chút với Ninh Tuyết Dung đang tu luyện bên trong.

- Ngưng Tuyết tỷ tỷ, người nói đi, nhưng ta sẽ không đi ra đâu!

Thanh âm nhẹ nhàng của Ninh Tuyết Dung vẫn mang theo một tia bướng bỉnh.

- Người và ta là chỗ thân tình, đều hóa thân hình người trong động phủ của Lạc Hà đại ca... Nếu lần này có thể sống sót đi ra, ta sẽ bắt đầu một nhân sinh mới. Nếu ta chết đi, cũng mong người bảo trọng!

Trong giọng nói của Lạc Ngưng Tuyết cũng ẩn chứa ý tứ của một lời di ngôn nhắn gửi khi lâm chung.

-Tỷ tỷ...

Thanh âm của Ninh Tuyết Dung đột nhiên đứt quang. Từ trong túi trữ vật khe truyền ra một tiếng khóc thút thít.

- Đường Phong, ta có mấy câu muốn nói với người!

Lạc Ngưng Tuyết nhìn chăm chăm Trương Hằng đang gần trong gang tấc. giọng nói thậm chí còn ẩn chứa một loại cầu khẩn.

- Nói!

Trương Hằng thốt ra mỗi chữ, cũng nhìn chăm chăm vào vị Lạc tiên tử từng có chút ân oán với mình này. Nhớ lại ngày đó, trước mặt đối phương mình còn sinh ra chút cảm giác xấu hổ. Nhưng lúc này, Trương Hằng đã có năng lực dễ dàng tiêu diệt đối phương.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

123. Chương 123: Sinh Tử Tương Gian - Sống Tới Cuối Cùng.

- Lạc Hà đại ca và Tuyết Dung muội muội chính là hai thân nhân duy nhất của ta trên thế gian này. Đại ca đã đạt tới Đại Thừa Kỳ, tự nhiên không cần lo lắng. Điều ta lo lắng nhất chính là Tuyết Dung muội muội!

- Tuyết Dung là cô gái có tính cách quật cường, yêu hận rõ ràng. Bề ngoài nàng như nhu nhược nhưng nội tâm lại cực kỳ kiên cường. Nếu người đối xử tốt với nàng thì nàng sẽ báo đáp cho người gấp mười lần! Nếu người là thương tổn nàng thì cả đời này nàng cũng sẽ không tha thứ cho người đâu! Ta từng thương tổn nàng một lần, đến giờ nàng còn không chịu liếc nhìn ta một cái. Lý Hoành cũng từng thương tổn nàng, nàng khẳng định hận hằn thấu xương. Ta không muốn người là người thứ ba khiến nàng bị thương tổn...

Lạc Ngưng Tuyết đứng lẳng lẳng trước mặt Trương Hằng, dùng thần thức truyền âm nói.

- Nếu người thật tình muốn chiêu cố Tuyết Dung, nhất định phải giết một người nơi này.

Ánh mắt Lạc Ngưng Tuyết đột nhiên chuyển hướng nhìn về phía Lý Hoành.

Trương Hằng sao còn không biết ý tứ của Lạc Ngưng Tuyết. thầm nghĩ nàng ta tâm kế không tầm thường, nội tâm cũng khá độc ác. Mà Đúng lúc này, ánh mắt của thân ảnh màu máu đột nhiên nhìn về phía Lý Hoành!

- Người tiếp theo là người đi!

Ánh mắt mọi người đều tập trung về phía Lý Hoành.

Lý Hoành hơi khản trương, hô hấp cũng trở nên dồn dập. Sau khi hít sâu một hơi, hắn chậm rãi đi về phía pho tượng.

- Ta chọn lẻ!

Lý Hoành do dự một chút, cuối cùng cũng cắn răng nói một câu. Hai viên xúc xắc bắt đầu xoay tròn.

-Nếu hắn có thể chết ở cửa này thì tốt nhất!

Lạc Ngưng Tuyết truyền âm nói với Trương Hằng.

“Nếu như vậy, trong động phủ này hắn sẽ ít đi một đối thủ.”

Trương Hằng thầm nghĩ.

Rốt cục, hai viên xúc xắc cũng rơi xuống.

Điểm: Mười hai.

Chấn!

Sắc mặt Lý Hoành lập tức trắng bệch.

Nơi này có không ít người lập tức lộ ra thần sắc vui mừng. Trương Hằng và Lạc Ngưng Tuyết cũng vậy.

Pho tượng hai màu lập tức bắn ra một đạo cột sáng màu đen, thông thả tới gần Lý Hoành. Nhưng khi cột sáng màu đen này tới gần người Lý Hoành, một cỗ hồng quang đột nhiên phát ra, một Thanh bảo kiếm bán trong suốt màu máu đã chắn Ngay trước mặt hắn.

Đây chính là linh khí cực phẩm Huyết Ảnh u Ma Kiếm!

Huyết ảnh u Ma Kiếm vỡ ra, xuất hiện một giọt máu.

Giọt máu này chớp mắt đã hình thành một nam nhân có bộ dáng giống Lý Hoành y đúc! Kết!

Nam nhân vừa được tạo thành từ Huyết quang lập tức bị hắc quang bao phủ, biến mất ở trong cung điện đen tối.

Cả người Lý Hoành ướm sưng mồ hôi. trên mặt còn mang theo một vệt kinh hãi! Trải qua một lần suýt chết, bất cứ ai cũng đều vô cùng xúc động.

- Có chuyện gì? Lại là đặc xá?

Không ít tu sĩ liên nhao nhao.

- Điều này cũng quá không công bằng...

- Không phải nói là so đấu vận khí sao?!

- Hẳn có thể đạt được linh khí mà bốn tọa từng sử dụng trong Huyết Sát Động Phủ. Đây chính là vận khí của hân. Bởi vậy, hân cũng có được cơ hội một lần đặc xá!

Thân ảnh màu máu không nhanh không chậm giải thích.

- Người còn một lần cơ hội!

Thân ảnh màu máu tươi cười nhìn Lý Hoành

Lý Hoành nhìn chăm chú vào hai viên xúc xắc đã lặng yên trong hư không, lại nói:

- vẫn là lẽ!

XÚC XẮC màu máu lập tức bắt đầu xoay tròn.

Trương Hằng đứng ở một bên không khỏi bĩu môi Khinh thường.

“Hai lần đặt lẽ, đây chính là học theo lão tử đi!”

Chỉ một lúc, hai viên xúc xắc đã hạ xuống, hiện ra chín điểm.

-Hò!

Lý Hoành thở phào một hơi nhẹ nhõm!

Pho tượng hai màu lập tức bắn ra một đạo ánh sáng màu trắng, bao phủ lấy hân, khôi phục trạng thái đỉnh cho hân.

- Xem ra tính mạng người này nhất định nhường cho Đường sư huynh kết thúc rồi!

Lạc Ngưng Tuyết thở dài một hơi, truyền âm nói với Trương Hằng.

- Người tốt nhất là cứ lo cho vận mệnh của mình tiếp theo đi!

Trương Hằng hừ nhẹ một tiếng, không khách khí truyền âm lại nói.

- Tiếp theo, là người!

Thân ảnh màu máu nhìn về phía một gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ của Bích Tuyết Tương Vân Tông. Sinh Tử Môn lại tiến hành rõ ràng, lần lượt Quyết định vận mệnh của từng tu sĩ một.

- Các người nói chuyện xong rồi chứ?

Triệu Thụy thấy Trương Hằng và Lạc Ngưng Tuyết không còn nói chuyện nữa liền tự động đi tới, trong mắt còn mang theo một tia tò mò.

- Triệu sư đệ. chuyển đi lần này, đệ có thu hoạch và cảm ngộ gì?

Lạc Ngưng Tuyết cười nói với Triệu Thụy.

Triệu Thụy nghe lời ấy, sắc mặt lập tức hơi đổi. hiện lên vẻ phẫn uất.

- Những kẻ này thật ích kỷ, tham lam, vô tình... Ta không nên tham gia lần thí luyện này.

- Thế giới bên ngoài cũng là như thế! Lúc trước khi được truyền tống ra ngoài động phủ, Ngưng Tuyết cũng từng hành tẩu không ít nơi.

Lạc Ngưng Tuyết thản nhiên nói.

Thần sắc Triệu Thụy âm đạm:

- Vì sinh tồn, vì bằng hữu. ta cũng phải giết người tùy tiện thế sao?!

-Đúng thế!

Giọng điệu của Lạc Ngưng Tuyết nghiêm túc nói.

- Đại ca. huynh cũng cho rằng như thế sao?!

Triệu Thụy đột nhiên hướng về phía Trương Hằng xa xa nói.

- Đúng thế!

Trương Hằng gật đầu nói.

- Hai người đã nói như vậy thì ta sẽ nghe theo!

Triệu Thụy cắn răng một cái. rốt cục hạ Quyết tâm. Khuôn mặt tuấn tú của hắn cũng bớt đi vài phần non nớt. Đúng lúc này, tên tu sĩ Trúc Cơ Kỳ của Bích Tuyết Tương Vân Tông kia cũng bị cột sáng màu đen với khí tức tử vong diệt sát. Đây là tên tu sĩ Trúc Cơ Kỳ thứ hai chết đi từ khi tiến vào thần điện.

Ánh mắt của thân ảnh màu máu đột nhiên rơi xuống người Lạc Ngưng Tuyết:

- Tiếp theo là người!

Lạc Ngưng Tuyết không chút do dự, đi về phía pho tượng đen trắng.

- Lạc sư tỷ...

Triệu Thụy vô cùng lo lắng nhìn theo Lạc Ngưng Tuyết.

- Đại ca. huynh bảo nàng có thể thông qua được không?

- Không thể biết được!

Trương Hằng thần nhiên nói. dường như vẫn còn canh cánh trong lòng chuyện lúc trước. Nhưng trong thâm tâm hắn. rốt cục không còn xem đối phương chỉ đơn giản là một nữ nhân tâm kế ác độc. ân oán trước đó cũng đã sớm tan thành mây khói.

- Ta tuyển lễ!

Dáng người tuyệt mỹ của Lạc Ngưng Tuyết đứng trước hai viên xúc xắc. trên khuôn mặt còn mang theo một sắc thái thấy chết không sờn!

Lời này vừa ra, hai viên xúc xắc lại bắt đầu xoay tròn.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, hai viên xúc xắc trên không trung rơi xuống, lăn lộn vài cái trên mặt bàn liền hiện ra điểm sáu.

Chấn! Đặt sai!

Lạc Ngưng Tuyết cười chưa xót!

- Vì sao Thượng Thiên không cho ta một cơ hội chứ?!

Thân ảnh màu máu lẳng lặng nhìn nàng, giọng điệu đậm mạc nói:

- Thượng Thiên vì sao phải cho ngươi cơ hội?!

Pho tượng đen trắng lại bắn ra một đạo cột sáng màu đen. chậm rãi tới gần Lạc Ngưng Tuyết.

- Không được...

Sắc mặt Triệu Thụy dữ tợn, lao về phía Lạc Ngưng Tuyết. Trương Hằng sao có thể để hắn như ý, đưa tay ra mạnh mẽ nắm lấy vai hắn.

- Đại ca. huynh buông ra.

Triệu Thụy gào lên.

- Yên lặng!

Ánh mắt như thực chất của thân ảnh màu máu hung hăng nhìn Triệu Thụy một cái. một cỗ uy áp như núi cao vạn trượng nháy mắt tập trung vào hần.

Bùm!

Triệu Thụy không chịu nổi áp lực cường đại như vậy, vô lực quỳ xuống. Cột sáng màu đen lúc này đã bao phủ lấy thân thể Lạc Ngưng Tuyết.

Chi chi chỉ!

Thân ảnh của nàng cứ thế biến mất trước mắt Triệu Thụy.

- Vì sao... Vì sao...

Triệu Thụy Quỳ rạp bên cạnh Trương Hằng, thấp giọng tức tưởi. Giọng điệu của Trương Hằng lạnh lùng:

- Bởi vì ngươi không đủ mạnh! Nếu thực lực của ngươi có thể vượt qua phân thân Huyết Sát này, thậm chí vượt qua Huyết Sát Thần Đế thì hết thảy nơi này đều do ngươi định đoạt!

- Ha ha ha... Tiểu tử, ngươi thật chí khí. cũng dám nói ra những lời cuồng vọng như vậy!

Thân ảnh màu máu cười ha hả, nhìn xuống Trương Hằng, vẻ tươi cười trên mặt thật Quý dị. Hần không biết là đang châm biếm Hay tán thưởng.

- Hết thảy đều có thể!

Trương Hằng bình thản nói một câu, đưa mắt nhìn lên thân ảnh kia. Trương Hằng hiểu được trong mắt đối phương mình cũng không khác gì một con kiến.

- Được, hết thảy đều có thể! Ta thích những lời này! Người mà Hỏa Quỷ coi trọng quả nhiên không tầm thường.

Thân ảnh màu máu tán thưởng nói mấy câu. ánh mắt lại tiếp tục tìm mục tiêu mới.

- Người tiếp theo, là ngươi !

Thân ảnh này chỉ tay về phía Thạch Lỗi của Độc Thiên Bảo. Thạch Lỗi tuy cũng có chút khấn trương nhưng vẫn vững bước chân về phía pho tượng.

- Ngươi phải cẩn thận!

Sau khi Trương Hằng rời đi. chúng tu sĩ Độc Thiên Bảo đã đi tới cứu Hà Y Tú.

Lúc này, Hà Y Tú cũng không mang khăn che mặt. khuôn mặt trắng nõn như tuyết cũng không che dấu sự lo lắng đối với tương lai vận mệnh.. Giờ khắc này, nàng cũng chỉ giống như một cô gái bình thường mà thôi.

- Đại ca...

Triệu Thụy lau khô nước mắt, từ dưới đất đứng lên. trên mặt còn mang theo vẻ u buồn nhưng ánh mắt đã thêm kiên định vài phần.

- Ta cảm thấy hết thảy ở trong động phủ này đều giống như một giấc mộng!

Triệu Thụy thấp giọng nói.

- Sau khi tỉnh mộng, ngươi sẽ nhận ra mình đã trưởng thành!

Trương Hằng thở dài một cái. ánh mắt chăm chú nhìn về Thạch Lỗi. Một đạo ánh sáng màu đen đã từ pho tượng bắn ra, bao phủ toàn thân Thạch Lỗi.

- Vì sao...

Trong mắt Thạch Lỗi cuối cùng mang theo một tia tuyệt vọng và bất đắc dĩ. Thân ảnh của hần nháy mắt đã biến mất.

Chi chi!

Lại thêm một gã tu sĩ Trúc Cơ KỲ chết đi. Trương Hằng không khỏi nhớ lại lời nói của phân thân Huyết Sát Thần Đế trước khi mở ra thần điện: “Lần thí luyện này vô cùng khó khăn, trong năm mươi người các ngươi, có thể còn sống đi ra tuyệt đối chỉ đếm được trên đầu ngón tay, thậm chí toàn bộ táng thân nơi này!”

Có bao nhiêu người có thể thành công sống sót tới cuối cùng!?

Những người còn lại này, vận mệnh sẽ đưa họ đi trên con đường nào?!

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

124. Chương 124: Trảm Thủ - Nguyễn Vọng.

Thời gian trôi qua từng chút một. chúng tu sĩ cứ từng người một bị thân ảnh màu máu chỉ ra. Trong thế giới hắc ám này, những người sống sót phát hiện ra những thân ảnh quen thuộc bên cạnh mình đã ngày càng ít đi.

Sống Hay chết đều chỉ do một Ý niệm mà thôi!

- Ngươi, là người cuối cùng!

Thân ảnh màu máu đưa ánh mắt u lãnh nhìn về phía Hà Y Tú.

- Rốt cục đến ta...

Khuôn mặt xinh đẹp vô song của Hà Y Tú ngược lại lộ ra vẻ như trút được gánh nặng.

Giờ phút này, thân thể mềm mại của nàng dường như tràn đầy dũng khí. Bên trong cung điện hắc ám này, Hà Y Tú bước đi nhẹ nhàng, nhanh chóng tới trước mặt pho tượng đen trắng.

- Chẩn!

Đôi mắt trong sáng của Hà Y Tú nhìn về hai viên xúc xắc màu máu giữa hư không.

Khi lời này vừa ra, hai viên xúc xắc lập tức xoay tròn như những xúc tu của tử thần.

Trong quá trình này, chân mày Hà Y Tú khẽ run lên. hai tay nắm chặt góc áo của mình, trong đôi mắt trong cũng hiện lên thần sắc hơi lo lắng và chờ mong.

Mười hai người còn lại cũng đều chăm chú lắng lắng nhìn vào hai viên xúc xắc giữa hư không. Bọn họ đều là những người may mắn. đã trải qua tình cảnh sinh tử tương gian.

Giờ phút này, biểu hiện của Hà Y Tú đã vượt xa đa số những người nơi này.

Rốt cục, dưới cái nhìn chăm chú của mọi người, hai viên xúc xắc với bóng ma tử vong đã hạ xuống, lăn lộn vài vòng trên mặt bàn rồi đứng yên.

Điểm: Tám!

Chẩn! Lại thêm một người may mắn.

Một đạo bạch quang diu diu lại từ pho tượng bắn ra, bao phủ toàn thân nàng!

- Ta coi như là may mắn đi...

Khuôn mặt tuyệt mỹ của Hà Y Tú sáng bừng. Giờ phút này, nàng trở thành tiểu điểm xinh đẹp nhất trong cung điện tràn đầy hắc ám này.

Có thể sống trên thế giới này đã là một ban thưởng của ông Trời rồi! Chỉ những người đã từng trải qua sinh tử mới có thể chân chính cảm nhận được sự đáng Quý này.

Hà Y Tú là người cuối cùng trải qua thí luyện Sinh Tử Môn cũng đại biểu cửa thứ hai này đã chấm dứt. Ánh mắt Trương Hằng quét nhìn bốn phía một chút, nhận ra nơi này giờ chỉ còn lại mười ba người.

Từ một trăm người, giảm xuống năm mươi, hai trăm. giờ chỉ còn mười ba. Trong quá trình này. có tới mấy chục tu sĩ tinh anh đã chết đi.

Cái chết của bọn họ cũng không giống nhau. Có kẻ chết vì quá tham lam. Có kẻ chết chỉ vì nhất Thời sơ sẩy. Có kẻ chết vì thực lực không đủ. Có người chết vì vận khí không tốt!

- Cửa thứ hai Sinh Tử Môn chấm dứt!

Thân ảnh màu máu thông thả đi tới bên cạnh pho tượng đen trắng.

Tất cả tu sĩ đều tập trung tinh thần nhìn chằm chằm vào thân ảnh màu máu này. Hai cửa đầu tiên đã khủng bố như vậy, cửa thứ ba không biết sẽ như thế nào nữa?!

- Cửa thứ ba... Trám Thủ!

Ánh mắt của thân ảnh màu máu xẹt qua tất cả tu sĩ nơi này. sau đó hoa tay một cái. bạch quang lập tức xua tan màn hắc ám bốn phía.

Trương Hằng chỉ cảm thấy có một cỗ lực lượng vô hình đang mang theo hắn xuyên qua với tốc độ cực nhanh.

Vô số quang ảnh không ngừng lóe lên xung quanh. Nếu nhìn kỹ có thể phát hiện ra đây cũng không phải là quang ảnh mà một loạt các hình ảnh đang di động rất nhanh.

Chúng tu sĩ lập tức cảm thấy hoa mắt chóng mặt.

Qua hồi lâu, cảnh vật xung quanh mới đứng yên lại.

- Có chuyện gì?

Không ít tu sĩ kinh hô.

Trương Hằng nhìn về bốn phía, cũng không khỏi vô cùng kinh ngạc.

- Đây là...

Bốn phía là một mảnh không gian tĩnh mịch, có thể thấy được những vì sao xa xa với một địa cầu đầy màu xanh ở phía dưới chân.

Đúng thế! Đây chính là tinh cầu! Chúng tu sĩ đang đứng ở không gian vũ trụ ngoài tinh cầu này.

- Điều này sao có thể?!

Trương Hằng có chút không dám tin.

Với hiểu biết của hắn đối với thế giới tu tiên, nơi này dường như không có tồn tại nào như tinh cầu cả.

Cũng giống như tiểu thuyết giả tưởng Tiên Đạo. sự tồn tại của nơi này giống như đại lục vô biên và hải vực vô tận.

Hoặc là nói, đây là một thế giới được tạo thành từ lục địa và hải dương, không tồn tại khái niệm như tinh cầu.

Tuy nhiên, Trương Hằng phát hiện ra mình giờ ở nơi này nhưng vẫn có thể hô hấp được.

“Nơi này có không khí, hơn nữa cũng không có loại cảm giác hoàn toàn không trọng lượng!”

Ánh mắt Trương Hằng lóe lên. quan sát không gian xung quanh,

Có lẽ đây cũng không phải là một thế giới chân thật, có lẽ là do thân ảnh màu máu kia động tay chân mà thôi.

- Đây chính là một tinh vũ thể giới đã tan vỡ rất lâu trước kia...

Thân ảnh màu máu thấp giọng, nhẹ nhàng nói. dường như đang tự độc thoại.

“Thế giới tan vỡ?!”

Trương Hằng lập tức đưa ra một ít kết luận từ lời nói của thân ảnh màu máu này.

“Chẳng lẽ trong tay Huyết Sát Thần Đế cũng có một thế giới tàn phiến?!”

Trương Hằng không khỏi phán đoán.

- Chúng ta đã tiến nhập vào một thế giới khác sao?!

Trương Hằng hỏi.

- Đúng! Đây là một không gian khác với Đông Vân Đại Lục. Mặc dù là một thế giới tan vỡ nhưng không gian bên trong cũng kéo dài vô tận. không phải những tiểu không gian bình thường có thể sánh bằng được...

Thân ảnh màu máu liếc nhìn Trương Hằng một cái. tiếp tục giải thích. Trương Hằng cũng chưa hiểu rõ hết ý tứ trong đó. Như lời của người này thì không gian còn phân làm nhiều loại.

- Cửa thứ ba - Trảm Thủ- chủ yếu là khảo nghiệm dũng khí và tiềm lực của các người. Các người có thể lựa chọn tham gia hoặc từ bỏ.

- Dưới chân chúng ta có một tinh cầu. trên tinh cầu có một văn minh tu chân. Bởi vì một nguyên nhân đặc thù khiến nên văn minh này bị gián đoạn, cấp bậc tu chân nơi này rất thấp, đứng đầu cũng chỉ mới là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. Nhiệm vụ của các người chính là chém giết mười tên tu sĩ trên tinh cầu này. Những người lựa chọn tham gia phải chém giết những tu sĩ có tu vi cao hơn bản thân mình. Trong Thời gian ba ngày, nếu nhiệm vụ thất bại thì sẽ vĩnh viễn nằm lại trên tinh cầu này, mất đi cơ hội tham gia một cửa cuối cùng.

- Nếu có lựa chọn tham gia thì cũng có lựa chọn từ bỏ! Hai lựa chọn này có gì khác nhau?

Một gã tu sĩ hỏi.

- Có khác nhau! Người hoàn thành nhiệm vụ có thể đưa ra một nguyện vọng đối với ta. Đương nhiên, nguyện vọng này phải ở trong phạm vi hợp tình hợp lý nhất định!

Một nguyện vọng?!

Tất cả tu sĩ nơi này đều không kìm nổi kinh ngạc.

Thân ảnh màu máu tuy rằng không phải là bản tôn của Huyết Sát Thần Đế nhưng năng lực hấn nắm giữ cũng vô cùng đáng sợ.

- Ví dụ như các người có thể yêu cầu ta một kiện tiên bảo hoặc linh đan nghịch thiên nào đó!

Khóe miệng của thân ảnh màu máu này mang theo Ý cười nhàn nhạt. Chúng tu sĩ nơi này không khỏi chấn động. Chỉ cần thông qua nhiệm vụ lần này. Ngay cả những thứ có cấp bậc như tiên bảo cũng có thể có được, những thứ khác cũng không cần phải nói tới.

- Ta tham gia!

Người đầu tiên lên tiếng chính là Vương Viên có tu vi thấp nhất. Thần tình hấn tươi cười, bộ dáng tràn ngập tự tin.

Wương Viên tuy rằng chỉ là một gã tu sĩ Luyện Khí trung kỳ nhưng trong tay hấn có thứ khủng bố như Đan Dẫn Châu, có thể diệt sát cả tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn, Hấn tham gia nhiệm vụ này cũng rất thích hợp.

- Ta cũng tham gia!

Trương Hằng cười ha hả. Nhiệm vụ này đối với hấn mà nói cũng quá đơn giản.

Tu vi của Trương Hằng tương đương Luyện Khí hậu kỳ. chém giết tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cũng không thành vấn đề.

- Còn ai tham gia nữa?

Ánh mắt thân ảnh màu máu lại đảo qua chúng tu sĩ còn lại. Những tu sĩ còn lại đều có chút do dự. Những tu sĩ này thực lực không phải là Luyện Khí đại viên mãn thì cũng chỉ mới bước vào Trúc Cơ Kỳ mà thôi.

Nếu là tu sĩ cảnh giới Luyện Khí đại viên mãn thì phải chém giết tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. Điều này thật ra vô cùng khó khăn, Huống chi còn phải giết tới mười tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

Đối với những tu sĩ vừa đạt tới Trúc Cơ Kỳ, nếu muốn chém giết mười tên Trúc Cơ Kỳ cùng giai cũng khó như lên Trời.

Dưới tình huống này, tu vi càng cao lại càng không có ưu thế gì.

-Ta tham gia!

Đúng lúc này, Nam Minh cũng quyết định tham gia.

Có được linh khí phòng ngự cực phẩm, trong số các tu sĩ Trúc Cơ Kỳ, không ai có thể phá được phòng ngự của hắn.

- Ta cũng tham gia!

Lý Hoành hơi do dự một chút rồi cũng Quyết định tham gia.

- Được, lại có thêm hai vị!

Thân ảnh màu máu gật đầu hài lòng.

Lại hướng về những người còn lại, hỏi thêm một lần:

- Các người còn có ai tham gia nữa không?

Triệu Thụy có chút do dự hỏi lại:

- Nếu không tham gia, có phải cũng như trước khi tiến vào Thần Điện, giết hết chúng ta?!

Thân ảnh màu máu cười ha hả:

- Cửa thứ ba này là do các người tự do lựa chọn, Bồn tọa tuyệt đối không thương tổn các người.

Với thân phận của đối phương, hắn cũng sẽ không đi lừa gạt những tu sĩ bậc thấp này.

- Được lắm, ta từ bỏ!

Triệu Thụy nói.

- Ta cũng từ bỏ.

Một tu sĩ khác cũng lên tiếng.

Cuối cùng, chỉ còn lại Hà Y Tú là không tỏ rõ thái độ.

Ánh mắt thân ảnh màu máu nhìn về phía nàng.

- Người thì sao?

- Ta... Ta cũng tham gia. Hà Y Tú do dự một chút, cuối cùng cũng quyết định tham gia.

- Tổng cộng có năm người tham gia. Ta sẽ truyền tổng năm người các người tới các địa điểm khác nhau.

Thân ảnh màu máu khẽ vẫy tay, năm người Trương Hằng lập tức bị một tầng bạch quang bao bọc. sau đó biến mất trong vũ trụ mờ mịt.

- về phần các người, những người lựa chọn từ bỏ, bồn tọa sẽ không giết các người...

Thân ảnh màu máu lộ ra một nụ cười rất quỷ dị.

Chúng tu sĩ nơi này lập tức cảm giác không ổn! Thân ảnh màu máu này chẳng lẽ có mưu ma chước quỷ gì nữa?!

- Ta sẽ không giết các người, nhưng sẽ đưa các người tới một nơi rất đặc biệt! Nếu các người có thể sống sót đi ra, cũng có thể tham ngộ một cửa thí luyện cuối cùng.

Thân ảnh màu máu vung tay lên. bảy người Triệu Thụy không tham gia thí luyện cửa kia cũng biến mất trong vũ trụ mờ mịt.

Ngưng mắt nhìn không gian vũ trụ mờ mịt, vô tận, thân ảnh màu máu đột nhiên thì thào.

- Thời gian ba ngày quả là quá ngắn. Nếu bọn họ may mắn thì cơ hội sống sót vẫn rất lớn... Còn có truyền nhân của Hỏa Quỷ... Không bằng điều chỉnh Thời gian một chút...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

125. Chương 125: Trảm Thủ - Tu Chân Học Viện.

Trương Hằng cảm giác thân thể mình thoáng trầm xuống, sau đó hần liền đi tới một nơi xa lạ.

Chân giẫm trên mặt đất chắc nịch. Trương Hằng phát hiện mình xuất hiện trên con đường cổ xưa người qua lại như nước chảy, mà mình đột nhiên buông xuống, cũng không kinh động bất cứ người nào. như hần vốn là một phần tử ở nơi này.

Cùng lúc đó, Trương Hằng phát hiện Huyết Sát ẩn kỳ trên đỉnh đầu mình cũng ở trong trạng thái ẩn nấp.

ở trên một tinh cầu hoàn toàn xa lạ đi giết chết mười người có tu vi cao hơn mình, nhiệm vụ như vậy, người bình thường tuyệt đối sẽ không dễ dàng đi làm.

Trương Hằng tuy rằng rất tự tin thực lực của mình nhưng hần cũng không hành động thiếu suy nghĩ. Trước đó, hần phải hiểu biết môi trường xung quanh, chính cái gọi là biết người biết ta, trăm trận trăm thắng.

Thần thức đảo qua, hần phát hiện trong dòng người đi qua có tỉ lệ người tu chân nhất định, đại khái chiếm một phần mười tổng số người, điều này hoàn toàn khác với thế giới của Đông Thăng đại lục.

Tam Tinh Vực chỗ Trương Hằng, phạm nhân và người tu chân hoàn toàn sống trong hai thế giới khác nhau. Người tu chân bình thường không can thiệp cuộc sống phạm nhân.

Thoáng quan sát một chút, Trương Hằng phát hiện thực lực của những người tu chân trong đám người này cũng yếu kém, thông thường đều xấp xỉ Dẫn Khí Kỳ.

Quần áo của những người tu chân này và phạm nhân bình thường sự khác nhau rất lớn. Phạm nhân bình thường thấy những người tu chân này, trong mắt cũng lộ ra vẻ mặt hâm mộ lẫn kính sợ. nhưng tuyệt đối không cảm thấy tò mò Hay sợ hãi.

“Đây chính là thế giới gì chứ?” Trương Hằng thầm nghĩ.

Đúng lúc này, mấy người tu chân từ cách đó không xa đi tới. Bọn họ vừa đi vừa nghị luận, lời nói có chút dữ dội.

Cầm đầu là một Thanh niên áo xanh hoa lệ. Khuôn mặt người này như quan ngọc, khí chất phi phạm, tu vi cũng tới Luyện Khí Kỳ. chính là người tu chân có thực lực mạnh nhất mà Trương Hằng thấy trên đường đi.

- Lần này Thiên La Học Viện chỉ tuyển một trăm học sinh trong cả Yến Vân Quốc, cao thủ trong đó nhiều vô số. Tiêu công tử! Ta thấy có lẽ người không nên đi. Không bằng chúng ta cùng nhau đi xem nào nhiệt.

Một gã thiếu niên Dẫn Khí Kỳ trong đó kHuyền can.

- Một thân tu vi của Tiêu công tử đạt tới Luyện Khí Kỳ. chẳng lẽ vẫn không có tư cách tham gia học viện chiêu sinh nho nhỏ này.

Một nam nhân mặt quắt mỗ nhọn Khinh thường nói.

- Thiên La Học Viện là đệ nhất học viện của Yến Vân Quốc. Phương thức chiêu sinh này rất tàn khốc, hàng năm vô số tu sĩ Luyện Khí Kỳ chết ở kỳ chiêu sinh, Ngay cả tu sĩ có cảnh giới Luyện Khí đại viên mãn cũng chết không ít.

- Đúng vậy! Phương công tử của Đông Lâm Thành không nghe kHuyền bảo, cuối cùng chết trong cuộc tỷ thí chiêu sinh năm ngoái.

Thanh niên họ Tiểu cười nói:

- Bản công tử lần này tham gia chiêu sinh của Thiên La Học Viện, tự nhiên có cách bảo mệnh, các vị bạn tốt không nên lo lắng.

- Đúng vậy. Tiêu công tử là nhi tử của Tổng đốc. trong tay hắn có một kiện Linh khí lưu truyền từ Thời thượng cổ.

Khi mấy người này đi qua cạnh Trương Hằng. ánh mắt Tiêu công tử kia đột nhiên rơi trên người Trương Hằng, trên mặt lộ ra vẻ tò mò.

- Vị đạo hữu này tên là gì? Người cũng đi tham gia chiêu sinh, của học viện sao?

Bởi vì Trương Hằng không có ý che dấu khí tức trên người mình, cho nên Tiêu công tử này rất dễ nhìn ra tu vi hắn.

Trương Hằng ho khan một tiếng:

- Ta họ Trương, đã tu luyện mười mấy năm trong rừng núi, mới vừa đi tới nơi này. về phần học viện chiêu sinh như lời các hạ, tại hạ hoàn toàn không biết gì cả.

- Nguyên lai Trương đạo hữu là một vị tán tu hiếm có nha!

Đôi mắt Tiêu công tử sáng lên. cổ chút hứng thú với Trương Hằng.

Mấy tên tu Sĩ bên cạnh cũng dùng ánh mắt tò mò đánh giá Trương Hằng. Trương Hằng có chút khó chịu, nhìn thần thái bọn họ. tán tu chính là động vật cấp quốc bảo?

ở Tam Tinh Vực, thực lực tán tu thật sự không tính quá mạnh, nhưng số lượng tuyệt đối không lờ.

- Ta một lòng tu luyện trong núi, cũng không hiểu thế giới bên ngoài nhiều lắm.

Trương Hằng có chút khó chịu với ánh mắt của bọn họ. vội giải thích. Tiêu công tử cười ha ha:

- Nếu Trương đạo hữu cảm thấy hứng thú thì chúng ta cùng nhau đi tham gia lần chiêu sinh này của Thiên La Học Viện. Chúng ta cũng có thể giải đáp một chút nghi hoặc cho người.

-Như thế rất tốt.

Có thể tâm sự với một ít người cư ngụ trên tinh cầu này. Trương Hằng tự nhiên rất thích.

Cứ như vậy, Trương Hằng cùng nhau đi với mấy người Tiêu công tử đi đến Thiên La Học Viện trong thành.

Trong quá trình này, Trương Hằng không thể không hỏi bọn họ một chút vấn đề. cũng từ giải đáp của bọn họ, hắn có chút hiểu biết đại khái về văn minh tu chân trên tinh cầu này.

Mấy vạn năm trước tinh cầu này gặp đả kích mang tính hủy diệt, khiến cho văn minh tu chân đoạn tuyệt, tất cả môn phái tu chân trước đây đều biến mất.

Cho tới bây giờ, tất cả nguồn ra vốn có của tu chân đều bị triều đình các quốc gia khống chế, cũng gọi là tu chân học viện.

Lúc bắt đầu, chỉ có ýương công Quý tộc mới có thể có tư cách tu chân. Nhưng theo Thời gian trôi qua, một số học viện cao nhất cũng bắt đầu thực hành tuyển chọn nhân tài cả nước để chiêu thu học sinh.

Thiên La Học Viện là đệ nhất học viện của Yến Vân Quốc. Lần này chiêu sinh, tự nhiên thu hút hứng thú của không ít Thanh niên tu sĩ.

- Nguyên lai nơi này là thế giới tu tiên lấy tu chân học viện làm chủ đạo.

Trương Hằng cũng có một ấn tượng mơ hồ về nơi này.

- Tham gia học viện chiêu sinh này thì có thể tùy tiện giết người sao?

Trương Hằng không khỏi hỏi một vấn đề mình quan tâm nhất.

- Đương nhiên có thể, nghe nói có mấy ngàn người tham gia chiêu sinh lần này. Thiên La Học Viện đã an bài mười sân đấu pháp cỡ lớn. trên mỗi sân đấu pháp có thể chứa một hai trăm người. Hai mươi tên tu sĩ cuối cùng có thể kiên trì trên sân đấu pháp thì có thể thuận lợi thăng cấp. người rời khỏi sẽ mất tư cách thăng cấp.

Tiêu công tử đáp mà không suy nghĩ, xem ra hắn rất hiểu biết về tin tức học viện chiêu sinh,

- Tu vi người tham gia lần học viện chiêu sinh này như thế nào?

Mục đích của Trương Hằng là chém giết mười người có tu vi cao hơn mình, mục tiêu đương nhiên phải tập trung vào tu sĩ ngoài Luyện Khí hậu kỳ.

- Thực lực bình thường đều cỡ Luyện Khí hậu kỳ. còn có một số ít tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn.

Vừa nghe tin tức như thế, Trương Hằng không khỏi vui sướng. Học viện chiêu sinh này thật sự rất thích hợp với mình.

Với thực lực của Trương Hằng. giết mấy tên tu sĩ bậc thấp có tu vi cao hơn mình, thật sự rất dễ. Nhưng giết cũng chia làm hai loại, một là giết hợp pháp, một là tùy tiện lạm sát.

Nếu chọn cách thứ hai thì tự nhiên rất tiện nhưng càng dễ đưa tới nhiều phiền toái. Nếu trong quá trình giết người đột nhiên xuất hiện một tu sĩ Kết Đan Kỳ. thậm chí lão quái Nguyên Anh Kỳ vậy thì khiến người ta buồn bực.

Trương Hằng thật sự có chút hoài nghi, có phải phân thân Huyết Sát cố ý đưa mình đến một nơi có lợi như thế Hay không!

Giết mười tu sĩ có tu vi cao hơn mình, đối với tu sĩ tinh anh bình thường mà nói. cũng không khó. Nhưng khái niệm một năm giết mười người và ba ngày giết mười người thì tuyệt đối không phải là một khái niệm.

Đi trong thành hồi lâu, Trương Hằng cũng không phát hiện một gã tu sĩ có tu vi cao hơn mình.

- Thiên La Học Viện không ở trong thành sao?

Lại đi một hồi. mấy người đi ra ngoài thành, Trương Hằng không khỏi hỏi.

- Đúng! Diện tích của Thiên La Học Viện này rất lớn. cũng không nhỏ hơn thành trì nhỏ bao nhiêu.

Tiêu công tử giống như rất coi trọng Trương Hằng, dọc theo đường đi đều trả lời câu hỏi của hắn.

Lại đi ở ngoại ô một hồi. Trương Hằng phát hiện những tên Dẫn Khí Kỳ bên cạnh cũng không muốn phi hành, Trương Hằng liền hiểu rõ.

Tu sĩ Dẫn Khí Kỳ cũng không có cách phi hành, Tiêu công tử cũng chiếu cố đám bạn bè bởi vậy không cùng bay lên với Trương Hằng.

Đúng lúc này, một tiếng xé gió rất nhỏ truyền từ trên bầu Trời, mọi người nhìn lại. phát hiện có một cô gái có đôi mắt sáng, răng trắng tinh, đang khổng chế một kiện Linh khí phi kiếm bay về phía này.

- Thượng cổ Linh khí?

Mấy tên tu sĩ kia không khỏi kinh hô.

Thần thức Trương Hằng đảo qua phát hiện đó chẳng qua là một kiện Linh khí hạ phẩm rất bình thường thôi. Trong lòng không khỏi buồn bực. chẳng lẽ Linh khí ở đây rất Quý sao?

- Liễu tiểu thư. qua bên này. ta là Tiêu Vân Sơn.

Tiêu công tử dường như nhận biết cô gái này, kêu to lên.

Cô gái phi hành trên không trung nghe được lời của Tiêu công tử. thân hình hơi khựng lại. Trên khuôn mặt tinh xảo tú lệ lộ ra một chút kinh ngạc, nhìn mấy người trên mặt đất với vẻ tò mò.

Liễu tiểu thư này mới mười lăm mười sáu tuổi, trong đôi mắt sáng ngời lóe lên sắc thái tinh thuần, một khuôn mặt trái xoan đáng yêu trắng nõn phần hồng với khí chất hoạt bát. tựa như quả táo gấc chín, khiến người ta không kìm nổi muốn cắn hai miếng.

Trương Hằng không khỏi thán than, nếu đưa Liễu tiểu thư này đến địa cầu thế kỷ 22. tuyệt đối là LoLy cực phẩm. Tuy rằng chưa hoàn toàn phát dục. nhưng tiềm lực bên trong lại không thể đo lường.

- Tiêu công tử! Các người cũng muốn đi Thiên La Học Viện sao? Lần này ta âm thầm chuẩn bị ngoài, tới kiến thức học viện chiêu sinh tàn khốc nhất Yên Vân Quốc.

Đôi mắt sáng của Liễu tiểu thư chợt lóe. trên mặt lộ ra vẻ cười tinh nghịch.

- Tốt lắm! Nếu chúng ta cùng đường thì cùng đi đi!

Tiêu công tử vỗ túi trữ vật, lấy ra một kiện Linh khí hạ phẩm, bay về phía Liễu tiểu thư trên không trung.

- Trương huynh đệ! Người cũng đi cùng đi.

Tiêu công tử đột nhiên nghĩ tới Trương Hằng tu vi Luyện Khí hậu kỳ, vội quay đầu lại nói.

Trương Hằng cũng không dồng dài. trên người lập tức bị một tầng lưu quang màu xanh bao bọc, cả người giống như không trọng lực bay về phía không trung.

- Đây là bằng hữu mới của người sao?

Liễu tiểu thư nhìn chăm chú Trương Hằng với vẻ tò mò.

Tiêu công tử vội giới thiệu:

- Đây là bằng hữu ta mới nhận thức hôm nay. là một vị tán tu hiếm thấy, hẳn họ Trương ... Trương đạo hữu. vị này chính là

- Xin chào! Ta gọi là Liễu Hân Nhi. có thể gặp được một vị tán tu trong truyền thuyết. điều này khiến người ta rất cao hứng.

Liễu Hân Nhi cắt đứt lời nói của Tiêu công tử, trực tiếp giới thiệu, trên khuôn mặt trắng như Tuyết lộ ra khí tức Thanh xuân mê người, lông mi đẹp chớp chớp, không ngừng đánh giá Trương Hằng.

Ba người hơi dừng lại nói mấy câu trên bầu Trời, liền đi tới Thiên La Học Viện ở phía rất xa. khiến cho mấy tên Dẫn Khí Kỳ hận đến cắn răng.

- Tên vương bát đản Tiêu Vân Sơn này trọng sắc Khinh bạn

- Chúng ta không thể cho một mình hắn chiếm tiện nghi, đi nhanh lên!

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

126. Chương 126: Trảm Thủ - Tổ Tử Vong.

Tiêu công tử rất vô sỉ bỏ lại đám bằng hữu của hắn, mang theo Trương Hằng và Liễu Hân Nhi cùng nhau phi hành với tốc độ chậm trên không trung.

Trương Hằng cũng không dùng Linh khí của mình, chỉ vờn vờn phi hành cùng bọn họ bằng một cái Ngự Phong Thuật.

- Người không thể nhanh thêm một chút sao?

Liễu Hân Nhi có chút không hài lòng với thái độ của Tiêu công tử. Chiếc miệng Anh đào nhỏ nhắn màu hồng nhạt nhếch lên, đôi mi Thanh tú hình lưỡi liềm đáng yêu cũng nhẹ cau lại.

Tiêu công tử cười đón với vẻ tươi cười:

- Hân nhi tiểu thư à! Ta cũng suy nghĩ cho Trương đạo hữu, hẳn không như chúng ta. đều có một kiện thượng cổ Linh khí.

- Trương đạo hữu không phải tán tu sao? Thực lực chắc rất mạnh nha, không bằng để ta dẫn đường.

Nói tới đây, Linh khí dưới chân Liễu Hân Nhi đột nhiên tăng tốc, bỏ lại Trương Hằng và Tiêu công tử một khoảng.

- Hắc hắc! Trương đạo hữu! Xin lỗi! Ta đi trước một bước.

Tiêu công tử này không phải thứ vô sỉ bình thường, vì đại nghiệp tán gái của mình, lại tính bỏ lại Trương Hằng luôn.

- Một chút tốc độ đó. Trương mỗ còn theo kịp.

Trương Hằng cười ha ha. tốc độ liền nhanh thêm, chỉ chốc lát liền đuổi theo Liễu Hân Nhi phía xa.

- Trương đạo hữu Không hổ là tán tu, ngự phong phi hành cũng có tốc độ nhanh như vậy.

Thấy Trương Hằng đuổi theo đến đây. Tiêu công tử kia xấu hổ cười.

Về mặt Trương Hằng như trước, trông thấy phản ứng của hai người. Tán tu trên tinh cầu tu chân này có lẽ là phần tử đặc biệt có thực lực cường hãn.

- Trương đạo hữu thật lợi hại. không ngờ có thể đuổi theo.

Đôi con ngươi xảo hoạt của Liễu Hân Nhi không khỏi sáng ngời mang theo sắc thái khác thường.

- Miễn cưỡng có thể đuổi kịp.

Trương Hằng nói như khiêm tốn.

- Ta thấy dáng vẻ của người dường như vẫn chưa dùng hết toàn lực.

Liễu Hân Nhi cười hì hì.

- Cho ta xem tốc độ cực hạn của người nhanh tới cỡ nào?

Linh khí dưới chân Liễu Hân Nhi lập tức phát ra ánh sáng xanh chói mắt. cả người nàng cũng bị bao quanh bởi một tầng hào quang màu xanh nhàn nhạt.

-Vào!

Tốc độ của nàng lại tăng lên một nửa, lập tức bỏ lại hai người Trương Hằng một khoảng.

- Hân nhi tiểu thư! Cô tiêu hao pháp lực phi hành như vậy ... ôi!

Tiêu công tử thở dài một hơi. Linh khí dưới chân lập tức run lên. hào quang lóe lên đuổi theo hướng Liễu Hân Nhi.

- Muốn thử tốc độ cực hạn của ta?

Trương Hằng cảm giác rất buồn cười.

Dưới tình huống bình thường, tu sĩ Luyện Khí Kỳ không chế Linh khí phi hành khẳng định nhanh hơn nhiều so với ngự phong phi hành, hơn nữa cũng tiết kiệm sức hơn.

Nhưng đương nhiên không thể đánh giá Trương Hằng theo lẽ thường. Trong lưu quang màu xanh quanh thân hắn đột nhiên phát ra một cỗ sáng bạc nhàn nhạt, tốc độ hắn lập tức tăng gần gấp đôi.

-Vào!

Thời gian mười mấy hô hấp. Trương Hằng liền đuổi kịp hai người này.

Liễu Hân Nhi thấy Trương Hằng đuổi theo, trên khuôn mặt trắng mịn tinh xảo lộ ra vẻ khó tin.

- Người còn có thể đuổi kịp nha

Dưới tình huống hai người Liễu Hân Nhi tiêu hao rất nhiều pháp lực để tốc độ có thể tăng nhiều như vậy, mà Trương Hằng dưới tình huống không dùng Linh khí. còn có thể thoải mái đuổi kịp như thế. điều này thật sự vượt qua lẽ thường.

- Miễn cưỡng thôi

Trương Hằng nói ra một câu Ngay cả mình cũng không thể thuyết phục. Hắn dường như cảm giác mình rất có bộ dạng “giả heo ăn cỏ”.

- Vậy sao?

Thấy bộ dáng Trương Hằng khí định thần nhàn, Liễu Hân Nhi tự nhiên không tin lời của hắn.

- Trương đạo hữu không hổ là tán tu, thực lực không thể nghĩ theo lẽ thường. Nghĩ đến học viện chiêu sinh Lần này, Trương đạo hữu khẳng định có thể thoải mái tiến vào.

- Tiêu công tử quá khen rồi. một chút thực lực ấy của ta nhiều nhất chỉ có thể đùa giỡn tạp kỳ trên đường thôi, làm sao có thể thi vào Thiên La Học Viện chứ?

Khi nói lời này, tim Trương Hằng không đập mạnh, mặt không đỏ. không khỏi nhớ tới một câu: Quá khiêm tốn chính là kiêu ngạo.

- Trương đạo hữu quá khiêm tốn

Về mặt Tiêu công tử xấu hổ. thậm chí, người là đùa giỡn tạp kỳ trên đường phố thì chúng ta là cái gì?

- Hừ!

Liễu Hân Nhi rất không hài lòng thái độ này của Trương Hằng, Linh khí dưới chân không chút giảm tốc độ. mà tiếp tục bay về phía trước.

Trương Hằng không hành động gì. vẫn không nhanh không chậm đi theo phía sau. Lại phi hành một hồi lâu, phía trước đột nhiên xuất hiện một tòa học viện to lớn trên một ngọn núi cao.

Học viện này được xây tại sườn núi. trên đó xây không ít lầu các đình đài cùng cầu qua hồ.

“Nơi đó có chút tương tự với đại học trên địa cầu. nhưng diện tích lại lớn hơn”

Trương Hằng nhìn từ rất xa thấy học viện do rất nhiều kiến trúc và các loại sân bãi tạo thành, trong lòng sinh ra một chút cảm xúc.

Từ sau khi trải qua âm Thanh Quỷ dị trong sương tuyết mông lung ở Luyện Ngục Lộ. tâm trí của Trương Hằng đã trở nên rất kiên định, mọi thứ trên địa cầu. chỉ có thể thành một giấc mơ ẩn sâu dưới đáy lòng hắn.

- Đây là lần thứ ba ta đến Thiên La Học Viện, nếu có thể tu hành ở nơi này thì thật tốt biết bao nhi!

Trong đôi mắt linh động hoạt bát của Liễu Hân Nhi lấp lánh tia sáng.

Rất nhanh, đám người Trương Hằng đi tới Thiên La Học Viện. Trong quá trình này, còn có thể nhìn thấy không ít người tu chân khác.

Sau khi tiến vào học viện, tất cả tu sĩ đều ngoan ngoãn từ trên bầu Trời hạ xuống, đi bộ vào học viện.

Khi Trương Hằng tiến vào học viện, ánh mắt nhìn thoáng qua trên người lão già trông như đang ngủ gà ngủ gật ở cửa viện, trong lòng hơi thoáng động.

Không ngờ lão nhân này là một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

“Tuổi lớn như vậy mới là Trúc Cơ Kỳ? Khó trách lại giữ cổng ở nơi này”.

Trương Hằng thầm nghĩ trong lòng.

Từ sau khi tiến vào Huyết Sát động phủ Trương Hằng thấy rất nhiều thiên tài.

Như đám người Nam Minh, Mộ Tuyền, chỉ mười sáu mười bảy tuổi thì đạt tới Trúc Cơ Kỳ. So với những thiên tài kia, một thân tu vi Trúc Cơ Kỳ của lão nhân này có vẻ quá mộc mạc.

- Nghe nói lão là phó viện trưởng của học viện, có thực lực Trúc Cơ hậu kỳ.

Tiêu công tử nhìn lão già ngủ gà ngủ gật với ánh mắt kính sợ.

Trương Hằng không khỏi run lên. Trúc Cơ Kỳ đã là phó viện trưởng của đệ nhất học viện ở Yến Vân Quốc? Vậy Nguyên Anh Kỳ thì sao? Không phải bị cho là thần tiên chứ?

- Yến Vân Quốc này có tu sĩ Nguyên Anh Kỳ không?

Sau khi tiến vào Thiên La Học Viện. Trương Hằng không khỏi hỏi.

Liễu Hàn Nhi và Tiêu công tử vừa nghe lời ấy, bước chân cũng ngừng một chút, dùng ánh mắt như xem động vật Quý hiếm đánh giá Trương Hằng.

- Ta nói sai gì sao?

Trương Hằng cảm giác có chút không đúng.

- Trên khối đại lục này của chúng ta hiện tại chỉ có một vị thần tôn nhu thể nào Ngay cả chuyện này người cũng không biết?

Liễu Hàn Nhi dùng ánh mắt hồ nghi quan sát Trương Hằng. Trương Hằng có một loại cảm giác không biết sao. cả đại lục chỉ có một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. còn trở thành thần tôn nữa.

- Ta quên Trương đạo hữu lớn lên từ trong rừng núi. hoàn toàn không biết gì về thế giới bên ngoài.

Tiêu công tử cười ha ha, thật sự nhớ lại lời nói của Trương Hằng lúc mới.

- Muốn báo danh thì đến nơi này.

Một âm Thanh to rõ quanh quẩn chung quanh.

Trương Hằng giương mắt vừa nhìn, phát hiện cách đó không xa có một dải cao bằng đá, trên dải cao đặt một cái bàn. có một người phụ nữ tóc dài đang cầm bút viết gì đó trên bàn.

Bên cạnh đó có một người đại hán đầu trọc đang hét lớn. Trương Hằng phát hiện thực lực hai người này đều đạt tới cảnh giới Luyện Khí đại viên mãn. có thể là học sinh của Thiên La Học Viện.

- Chúng ta đi đến đó báo danh đi.

Liễu Hàn Nhi nhảy về phía dải cao kia.

- Từng người báo danh đều phải đưa ra một khối tinh thạch hạ phẩm.

Đại hán đầu trọc kia cao giọng nói.

- Năm rồi không phải chỉ đưa ra một trăm lượng hoàng kim sao. hiện tại như thế nào lại là tinh thạch chứ? Có một số người bất mãn nói.

- Đúng vậy! Tinh thạch thứ này quá Quý báu

Trong ánh mắt đại hán đầu trọc bắn ra hào quang sắc bén như đao. hung hăng trừng mắt nhìn mấy người này.

- Người không muốn tham gia liền rút cho ta! Nơi này là đệ nhất học viện của Yến Vân Quốc, các người tưởng là vườn rau sao?

- Còn muốn báo danh không?

Ánh mắt đại hán đầu trọc rất nhanh rơi trên người Liễu Hàn Nhi. lập tức đôi mắt sáng ngời.

- Cô cũng tới tham gia học viện chiêu sinh sao?

Liều Hàn Nhi đi tới cạnh bàn than thở nói:

- Phí báo danh có chút đắt, làm sao mới có một khối tinh thạch hạ phẩm chứ?

Đại hán đầu trọc kia cười hắc hắc. thấp giọng nói:

- Cô có điều không biết, “phá thực nghiệm” nằm trước của Thiên La Học Viện đã tiêu hao rất nhiều tinh thạch, cho nên năm nay báo danh sẽ thu một khối tinh thạch.

- Nguyên lai là như thế.

Liều Hàn Nhi bán tin bán nghi, Lấy ra ba khối tinh thạch từ trong túi trữ vật.

- Đây là của ba người chúng ta.

Liều Hàn Nhi chỉ về phía hai người Trương Hằng.

Đại hán đầu trọc kia dùng ánh mắt Khinh bỉ nhìn hai người Trương Hằng. miệng hừ nhẹ nói:

- Hai tên “ăn cơm mềm” (trao bao. dựa dẫm phụ nữ).

Khuôn mặt tuấn tú của Tiêu công tử lập tức đỏ lên. cảm thấy mặt mặt, vội nói:

-Hàn Nhi! Ta xem tinh thạch để ta trả cho.

Trương Hằng không chút biểu tình đứng xem trò vui. giống như mọi thứ ở nơi này không liên hệ với mình.

- Tốt lắm! Nếu Tiêu công tử nói vậy. Hàn nhi liền làm như huynh muốn.

Trên khuôn mặt trắng nõn của Liều Hàn Nhi lộ ra vẻ tươi cười đắc ý. lấy lại ba khối tinh thạch từ tay đại hán đầu trọc kia.

Tiêu công tử sững sờ trong chớp mắt, sau đó mới lấy ra ba khối tinh thạch từ trong túi trữ vật với vẻ buồn bực. trong lòng lại không ngừng rướm máu.

Người phụ nữ tóc dài cầm bút ngồi trước bàn liếc mắt nhìn ba người, mở miệng nói với vẻ lạnh lùng:

- Báo ra tính danh và lai lịch.

Trương Hằng liếc nhìn người phụ nữ tóc dài, cảm giác tính cách đối phương có chút tương tự với Mộ Tuyên của Bích Tuyết Tương Vân Tông, nhưng tướng mạo khá bình thường.

Rất nhanh, ba người được người phụ nữ tóc dài đăng ký xong, mỗi người lĩnh một khối ngọc phù.

Trương Hằng nhìn trên ngọc phù của mình có viết mấy chữ: Trương Hằng, tán tu. sân đấu pháp số 3.

- Sáng sớm ngày mai sẽ cử hành đấu loại thập phương, nhớ rõ sân đấu pháp của mình.

Nàng kia nói với vẻ lạnh băng.

Chờ sau khi ba người đi xa. đại hán đầu trọc kia mới hắc hắc nói:

- Nghe nói sân đấu pháp số 3 là tổ tử vong. Người đó chết chắc rồi.

Người phụ nữ tóc dài hừ lạnh, nói:

- Người vừa rồi là một gã tán tu hiếm thấy. ai sống ai chết còn khó nói.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

127. Chương 127: Trảm Thủ - Miếu Sát.

Khi ánh ban mai đầu tiên chiếu xuống tòa Thiên La Học Viện nổi tiếng cả đại lục. phía khu Bắc của học viện đã náo nhiệt phi phàm.

Nơi này từ sớm đã tập hợp mấy vạn Thanh niên tu sĩ từ khắp nơi. Bọn họ có người nghe danh mà đến chứng kiến phương thức chiêu sinh của Thiên La Học Viện. Có người thậm chí còn mang Quyết tâm liều mạng tham gia học viện chiêu sinh tàn khốc này.

- Các người có biết không, vào đêm qua, có ba thiên tài Luyện Khí đại viên mãn bị người ta ám sát.
- Có chuyện này sao. nghe nói trị an ở Thiên La Học Viện tốt nhất. Người động thủ không phải đang khiêu chiến quyên uy của Thiên La Học Viện sao?
- Theo phỏng đoán ít nhất tu vi người xuống tay là Trúc Cơ Kỳ. Nếu không, ba tu sĩ có cảnh giới Luyện Khí đại viên mãn không thể bị giết mà không có sức phản kháng.
- Có lẽ do người trong học viện làm, chuyện này đã kinh động đến mấy vị phó viện trưởng của Thiên La Học Viện.

Trương Hằng cầm trong tay khối ngọc phù tham gia đấu loại, ánh mắt thi thoảng đảo quanh bốn phía.

Theo tin tức hần hỏi thăm tới qua. trong số người tham gia học viện chiêu sinh, tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn không có đến ba chục người. Đây còn là kết quả phần lớn tinh anh của cả Yến Vân Quốc tụ tập.

Tuy rằng tổ ba của hần được gọi là tổ tử vong nhưng chỉ có bảy tám người có cảnh giới Luyện Khí đại viên mãn. Cho dù khi hần tham gia đấu loại, có thể giết chết hết toàn bộ tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn. cũng không thể đủ mười người.

Hơn nữa, vòng đấu loại tiếp theo là sau mười ngày. điều này khiến cho Trương Hằng không thể không thay đổi kế sách đã định một chút.

Đêm qua. hần thi triển Phong Hành Thuật để giết ba tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn lạc đàn ở Thiên La Học Viện. Cứ như vậy, nhiệm vụ hôm nay của hần khá thoải mái.

Chỉ chớp lát, Trương Hằng tìm được sân đấu pháp thứ ba. Nói là sân đấu pháp không bằng nói một cái sân khá lớn. trong đó còn có không ít hoàn cảnh địa lý có thể lợi dụng.

Môi trường trong mười sân đấu pháp loại lớn cũng có chút khác nhau.

Dùng lý luận của trạch nam thế kỷ 22 như Trương Hằng mà nói. sân đấu pháp loại lớn này mười bản đồ khác nhau trong trò chơi thi đấu thể thao. Mà người tham gia đấu loại tương đương với người chơi, khác biệt duy nhất là những “Người Chơi” này không có cơ hội sống lại.

Cả sân đấu pháp số 3 cũng bị bao vây bởi một tầng vàng sáng màu xanh da trời người ngoài có thể nhìn thấy tình huống bên trong.

Trương Hằng quan sát hoàn cảnh địa lý của sân đấu pháp số 3. Trong này có một mảnh rừng cây nhỏ. bên cạnh rừng cây có một con sông lặng lẽ chảy. Hai bên bờ con sông là một vùng đất bằng phẳng.

Thứ duy nhất có thể lợi dụng chính là con sông không quá rộng và mảnh rừng cây nhỏ. Mà ở trong hoàn cảnh này, sẽ có hai trăm tên tu sĩ chém giết nhau, hai mươi người có thể kiên trì đến cuối cùng thì có thể thành công thăng đến cấp tiếp theo.

Sân đấu pháp bình thường, đều có một hai cường giả có cảnh giới Luyện Khí đại viên mãn. Nhưng sân đấu pháp số 3 này đã có sáu bảy vị tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn. cho nên mới được gọi là tổ tử vong.

Chờ bên cạnh sân đấu pháp số 3 nửa canh giờ. trong Thời gian này tu sĩ đến tham quan trước cũng càng nhiều.

Đúng lúc này, trên bầu Trời đột nhiên hiện lên mấy đạo độn quang, có mấy tu sĩ Trúc Cơ Kỳ đi lên mấy sân đấu pháp.

Không ngờ ba người này đều là tu sĩ Trúc Cơ hậu kỳ, khí thể phát ra trên người khiến phần lớn tu sĩ ở nơi này sinh ra sợ hãi trong lòng.

- Thực lực tu sĩ trên tinh cầu này cũng không mạnh mẽ. kém rất nhiều so với Tam Tinh Vực.

Trương Hằng bĩu môi, tùy ý liếc nhìn ba tu sĩ Trúc Cơ hậu kỳ.

Theo phỏng đoán của Trương Hằng, nếu thật sự đánh thì những tu sĩ Trúc Cơ hậu kỳ này cũng không thể đánh thắng tu sĩ Trúc Cơ tiền kỳ ở Tam Tinh Vực.

Từ ngày hôm qua Trương Hằng giết chết ba gã tu sĩ có cảnh giới Luyện Khí đại viên mãn thì có thể thấy được, sức chiến đấu của người tu chân trên tinh cầu này rất kém, dường như cũng không có kinh nghiệm thực chiến gì.

Hơn nữa công pháp tu luyện rất thô thiển, Ngay cả Linh khí hạ phẩm cũng thành một loại thượng cổ Linh khí rất khó luyện chế.

- Thời khắc đã đến.

Đứng trên bầu Trời nửa ngày. một vị tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cầm đầu mới lạnh nhạt nói. giọng nói của hắn vang vọng trong phạm vi mấy dặm.

- Hiện tại đấu loại mười phương chính thức bắt đầu, xin người dự thi cầm ngọc phù trong tay tiến lên sân đấu pháp tương ứng.

Sau khi nói xong câu đó. ba gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bay đến một khán đài rất xa nhắm mắt dưỡng thần.

Cùng lúc đó. từ một phía khác của học viện mười đạo độn quang bay đến. lại là mười tên tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

Phần lớn mười tên tu sĩ Trúc Cơ Kỳ đều có tu vi giữa tiền kỳ và trung kỳ.

Bọn họ vẫn ở trước tầng sân đấu pháp, tay khởi động pháp Quyết riêng, vàng sáng màu xanh da Trời bao vây sân đấu pháp lập tức lưu chuyển rất nhanh.

Một vị trung niên Trúc Cơ trung kỳ phụ trách sân đấu pháp của Trương Hằng, dáng vẻ hơi có chút béo. bên mép để một hàm râu cá trê. vẻ mặt tương đối nghiêm chỉnh.

- Được rồi! Các người có thể đi vào.

“Vèo” một tiếng, trung niên Trúc Cơ Kỳ này không chế độn quang bay lên trên không sân đấu pháp số 3, như vậy có thể giúp hắn quan sát trận đấu phía dưới.

- Sau khi tiến vào sân đấu pháp, sẽ không dễ đi ra. một khi đi ra sân đấu pháp, coi như bỏ quyền thi đấu. Mười người đầu tiên Lấy được mười ngọc phù bằng bất kỳ cách nào có thể có tư cách thăng cấp. Hai mươi người kiên trì đến cuối cùng cũng có thể có tư cách thăng cấp.

Nhìn một đám Thanh niên tu sĩ nắm ngọc phù trong tay đi vào sân đấu pháp số 3. trung niên Trúc Cơ Kỳ kia trên không trung dùng giọng điệu nhắc nhở Lấy lệ.

Trương Hằng không nhanh không chậm cầm ngọc phù trong tay đi vào sân đấu pháp bị vàng sáng màu xanh da Trời bao quanh.

Khi thân thể hắn chạm vào cấm chế bên ngoài của sân đấu pháp, ngọc phù trong tay phát ra một cỗ sáng xanh mang theo tần suất dao động đặc biệt, khiến Trương Hằng đi vào trong không chút trở ngại.

Khi chúng tu sĩ đi vào sân đấu pháp, vẫn duy trì khoảng cách nhất định, bọn họ rất sợ một người nào đó đột nhiên phát động tập kích.

Một ít tu sĩ gia tộc có bối cảnh, thậm chí Lấy ra Linh khí của mình từ trong túi trữ vật.

Đối mặt với tu sĩ có Linh khí, tu sĩ khác cũng lập tức bị kéo giãn khoảng cách.

Trong Luyện Khí Kỳ, chỉ cần tu vi không chênh lệch quá lớn, bên có Linh khí có thể dễ dàng miểu sát bên còn lại không có Linh khí

Sau khi Trương Hằng tiến vào sân đấu pháp, liếc mắt nhìn tu sĩ Trúc Cơ Kỳ trên bầu Trời kia, thấy đối phương không chú ý bên này, hắn lập tức thi triển Phong Hành Thuật, thân thể biến mất trong không khí. Có một ít tu sĩ phát hiện tình huống quái dị như vậy vội dùng một ít pháp thuật phá ẩn thân bậc thấp nhìn qua chung quanh, nhưng không phát hiện bóng dáng người nào.

- Quái! Rõ ràng nhìn thấy có một người ở bên kia.

Trương Hằng rất nhanh tiềm hành đi về phía rừng cây phía trước. Nơi đó có thể là chỗ tốt để tiến hành mai phục, mà cũng không dễ bị tu sĩ Trúc Cơ Kỳ trên bầu Trời phát hiện.

Người có cùng chủ ý với Trương Hằng cũng không ít, một đám bay nhanh vào trong rừng cây. Trương Hằng tiến vào trong rừng cây đầu tiên, hắn đứng ẩn thân bên cạnh một cây đại thụ.

Chỉ chớp lát, rất nhiều tu sĩ cũng bay vào rừng cây.

Hô! Một mảnh lá cây rơi xuống, một gã tu sĩ Luyện Khí hậu kỳ lướt qua trên không.

- Con mẹ nó! Nơi này sao có thể bay a.

Nhìn thấy phần lớn nhánh cây rừng đan xen. tu sĩ này thấp giọng nói một câu oán hận, từ trên không trung hạ xuống, lặng lẽ ẩn nấp bên cạnh một cây đại thụ cách Trương Hằng không xa, cũng có chủ ý đánh lén.

Người như tu sĩ Luyện Khí hậu kỳ này, Trương Hằng cũng mặc kệ. trầm tĩnh lại thì thoáng dùng thần thức thăm dò tình huống chung quanh.

Đúng vào lúc Trương Hằng không kiên nhẫn chuẩn bị ra ngoài giết người, một người Thanh niên có cảnh giới Luyện Khí đại viên mãn từ đối diện đi tới.

Ánh mắt người Thanh niên này có chút sắc sảo, liếc mắt một cái liền thấy được một đám lá rụng lớn, khoe miệng nhếch lên cười lạnh, bắt đầu sưu tầm về phía Trương Hằng.

Tên tu sĩ Luyện Khí hậu kỳ cách Trương Hằng không xa. trong lòng không khỏi khẩn trương.

- Người tránh phía sau đại thụ kia, muốn đánh lén bản công tử sao?

Người Thanh niên này lập tức lấy ra một kiện Linh khí hạ phẩm hình kiếm, tay liên tục điểm hờ. Linh khí hạ phẩm mang theo tiếng thét gào chém tới cây đại thụ kia.

Nhưng Đúng lúc này, người Thanh niên này nghe được tiếng cười khê ha ha truyền từ phía sau.

- Không xong

Người Thanh niên biết không ổn, không ngờ có người trong vô hình ẩn nấp phía sau hắn. Một bàn tay vô hình nhẹ nhàng đánh lên đầu hắn.

Ngay sau đó, hắn liền mất đi mọi tri giác.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

128. Chương 128: Trảm Thủ - Nguyệt Thương Lộ Uy Thế.

Trương Hằng giống như âm hồn ẩn nấp giữa ban ngày, xuyên qua khắp khu rừng, phạm là tu sĩ có Luyện Khí đại viên mãn bị hắn trông thấy. đều không tránh thoát kết cục tử vong.

Trong Thời gian một hai canh giờ, Trương Hằng ở trong khu rừng chém giết năm tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn. Mỗi lần đều chỉ trong Thời gian một hai hô hấp.

Lại dạo chơi một canh Giờ trong khu rừng, hắn vẫn chưa phát hiện một tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn nào.

- Còn thiếu hai người.

Trương Hằng nhẹ thở dài. sau khi qua Luyện Ngục Lộ và Sinh Tử Môn lúc này hắn giết chết mấy người không quen biết, cũng không lưu lại quá nhiều gợn sóng trong lòng.

Thấm thoát, trạch nam địa cầu từng yếu đuối và do dự đã không còn nữa, mà lại biến thành một người tu chân tâm ngoan thủ lạt, làm việc Quyết đoán.

Đây cũng là một loại biểu hiện nhân loại thích ứng môi trường. Không thích ứng môi trường sẽ bị môi trường đào thải.

- Xem ra trong khu rừng này không còn tu sĩ ngoài Luyện Khí hậu kỳ.

Trương Hằng Quyết định bỏ qua khu rừng này. bóng dáng rất nhanh di động ra ngoài bìa rừng.

Mới ra khỏi khu rừng không xa. Trương Hằng liền phát hiện trận doanh bên ngoài đã phân thành hai phe. tổng cộng có năm sáu chục người.

- Ủa! Làm sao chỉ có một tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn.

Trương Hằng cảm thấy rất kỳ quái, vội dùng thần thức đảo qua phạm vi mấy trăm thước.

Chỉ có một gã tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn duy nhất trong trận doanh một bên. Trương Hằng cũng không muốn vội vàng động thủ nếu bị mấy chục tên tu sĩ Luyện Khí kia quần ấu (hỗn loạn, đánh hội đồng) thì cũng là một chuyện buồn bực. Tuy rằng Trương Hằng có năng lực để quần ấu.

Vừa quan sát hai bên đánh nhau hăng say, vừa tìm chung quanh một gã Luyện Khí đại viên mãn cuối cùng.

- Thật sự không có.

Trương Hằng tìm kỳ vài lượt, cũng không phát hiện một gã tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn cuối cùng.

Rốt cuộc là xảy ra vấn đề gì?

Ánh mắt Trương Hằng đột nhiên phát hiện một con sông cách đó không xa. con người sáng lên, vội tiềm ẩn đi về phía đó.

Vị trung niên Trúc Cơ Kỳ trên bầu Trời đang quan sát chiến đấu phía dưới, trên mặt hắn Thủy chung đều lộ ra vẻ cười thần nhiên, có khi còn lấy tay vuốt râu cá trê của mình.

Tuy nhiên, vào một khắc, hắn đột nhiên cảm giác có chút không đúng.

Vèo! Hắn khổng chế độ quang tiến vào trong sân đấu pháp, rất nhanh tập trung mục tiêu vào khu rừng kia.

Thời gian mấy hô hấp. hắn bay trên không trung khu rừng nhỏ. rồi dùng thần thức quan sát.

- Quái! Như thế nào chỉ còn lại một tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn?

Người trung niên Trúc Cơ Kỳ đột nhiên bay lên không trung, nhất Thời rơi vào trầm tư. Đột nhiên, hắn nhớ tới đêm qua ba vị tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn vô cớ chết trong học viện.

- Chẳng lẽ có tu sĩ Trúc Cơ Kỳ lẫn vào chỗ này với ý muốn sát hại học sinh, có thiên phú tốt.

Hắn rất nhanh có kết luận, bay ra sân đấu pháp số 3. nói với vị Trúc Cơ Kỳ tu sĩ sân đấu pháp số 2:

- Người nhanh đi thông báo cho các vị phó viện trưởng, tình huống dị thường bên sân đấu pháp số 3, sáu gã tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn hiện tại chỉ còn có một người, ta hoài nghi có cao thủ học viện khác lẫn vào đó

Tên tu sĩ Trúc Cơ Kỳ trên sân đấu pháp số 2 vội nói:

- Trước tiên người trông chừng tên tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn cuối cùng, ta lập tức đi tìm các vị phó viện trưởng.

- Người đi nhanh đi!

Trung niên Trúc Cơ Kỳ vội quay về bầu Trời sân đấu pháp số 3. đứng yên bất động Thanh sắc, thần thức tập trung chung quanh một tên tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn cuối cùng.

- Trong con sông thật ra có một số tu sĩ ẩn nấp. nhưng tu vi rất thấp.

Trương Hằng rất nhanh tiềm ẩn quay trở lại từ bên bờ sông.

“Chẳng lẽ đêm qua mình giết chết ba vị tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn mà trong đó có một vị là người tham gia sân đấu pháp số 3”.

Cuối cùng. Trương Hằng đành phải cho ra kết luận như vậy. Cho tới bây giờ, tổng cộng hắn giết chết tám vị tu sĩ có tu vi cao hơn mình, chỉ còn thiếu hai người là đủ.

Ánh mắt hắn lại rơi vào tên tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn cuối cùng. Trương Hằng chậm rãi tiếp cận.

Trên con đường này, đối với pháp thuật bắn loạn xạ. Trương Hằng có thể tránh thì tránh còn không tránh được thì cứng rắn chống đỡ.

Rất nhanh, Trương Hằng liền tiếp cận cách tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn mấy thước. Mà vào lúc này, Trương Hằng đột nhiên cảm nhận một luồng thần thức dao động chung quanh.

- Cận thận!

Trong ánh mắt tên tu sĩ Trúc Cơ Kỳ kia lóe lên quang mang màu lam. miễn cưỡng thấy được thân ảnh gần như trong suốt của Trương Hằng.

-Vào!

Hắn không chế độ quang bắn tới chỗ Trương Hằng.

Trương Hằng không cần nhìn cũng biết hành tung của mình bị vị tu sĩ trên bầu Trời phát hiện.

Ầm

Trương Hằng dùng một chưởng đánh về phía tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn kia.

Nhưng tu sĩ này dường như có chút cảnh giác, không ngờ tránh né phần yếu hại trong gang tấc. một chưởng của Trương Hằng đánh trúng phần vai hắn.

-Rắc!

Cánh tay hắn lập tức bị gãy xương, nơi bị đánh trúng máu thịt lờ mờ. xương cốt vỡ vụn.

-A!

Hắn kêu thảm một tiếng, thân thể bay ra xa hơn mười thước.

Trương Hằng lạnh lùng nhìn tu sĩ Trúc Cơ Kỳ đuổi tới nơi này. thầm nghĩ, nhất định đối phương dùng thần thức truyền âm cứu một mạng tu sĩ vừa rồi.

Đúng lúc này, ba luồng khí thể kinh người truyền từ phía xa. Ba đạo độ quang đang bay về phía này.

- Không tốt! Dĩ nhiên là ba vị tu sĩ Trúc Cơ hậu kỳ.

Trương Hằng vội liếc mắt nhìn, trong tay ngưng tụ một đạo phong nhận màu bạc.

Xuy!

Phong nhận màu bạc nhanh chóng bay xa hơn mười thước cắt qua không khí, vừa lúc đánh trúng cổ họng tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn đang hôn mê.

Phốc! Máu tươi tràn ra, tu sĩ kia đã chết.

Chín người! Còn lại một người cuối cùng, tìm Trương Hằng đập nhanh hơn.

Mà lúc này, bóng dáng Trương Hằng cũng lộ ra trước mọi người, trung niên Trúc Cơ Kỳ đã bay đến nơi cách hắn mấy chục thước.

Ba gã tu sĩ Trúc Cơ hậu kỳ ở phía xa lúc này cách Trương Hằng có mấy trăm thước.

- Một người cuối cùng, chính là người đi!

Ánh mắt của Trương Hằng lập tức tập trung về phía trung niên Trúc Cơ Kỳ bay tới đây, không lùi mà tiến tới, nhanh chóng bay tới người trung niên Trúc Cơ Kỳ.

Người trung niên Trúc Cơ Kỳ kia có thể cảm giác được sát khí dày đặc đến từ trên người Trương Hằng, vốn thấy đối phương là một vị tu sĩ Luyện Khí hậu kỳ, cũng không để trong lòng.

Nhưng vừa nghĩ đến đối phương thần không hay quỷ không biết giết chết nhiều tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn, khẳng định là che giấu thực lực của mình, tu vi đối phương có lẽ còn cao hơn mình.

Pháp quyết trên tay liên tục điểm, trên người lập tức hình thành một tầng vòng bảo hộ màu lam giống như màn nước.

Đây còn chưa hết, hắn vỗ tay vào túi trữ vật, một tấm chắn phòng ngự xuất hiện trước mặt. dĩ nhiên là một kiện Linh khí hạ phẩm.

Tấm chắn kia lập tức lớn lên mấy lần, chung quanh còn hình thành một hư ảnh tấm chắn rất lớn, ngăn chặn toàn bộ đường đi của Trương Hằng.

Đúng lúc này, Trương Hằng đã bay đến với khí thế hung hăng.

- Keng keng keng

Tay Trương Hằng đánh ra mấy đạo phong nhận màu bạc. nhưng đều bị kiện Linh khí phòng ngự hạ phẩm kia chặn lại.

Linh khí phòng ngự trong tay tu sĩ Trúc Cơ Kỳ, uy lực tăng mấy lần so với Luyện Khí Kỳ sử dụng. Cho nên trong khoảng Thời gian ngắn Trương Hằng vẫn chưa đánh tan phòng ngự của đối phương.

Hô! Trong mắt Trương Hằng hiện lên một tia điên cuồng, tốc độ lại tăng thêm, ánh sáng bạc trên người lóe lên hào quang mê ly, cả người như lưu tinh bắn về phía trước.

Trung niên Trúc Cơ Kỳ kia cũng thoáng kính ngạc, muốn tránh khỏi đã là không thể.

Ầm!

Trên tay Trương Hằng bốc lên ngọn lửa màu bạc bùng bùng, mạnh mẽ đánh trúng hư ảnh tấm chắn khổng lồ.

Ầm!

Ầm Thanh đỉnh tai nhức óc vang vọng toàn trường.

Hư ảnh tấm chắn kia và bản thể tấm chắn cùng lúc xuất hiện một lỗ thủng bằng nắm tay.

- Lại lần nữa!

Tốc độ Trương Hằng không giảm, Hỏa diễm màu bạc trên tay chiếu rọi lên khuôn mặt kiên nghị Quyết đoán sát phạt.

- Thật sự quá đáng sợ

Khóe miệng tu sĩ trung niên kia tràn đầy vết máu. độn quang dưới chân nhanh chóng quay trở lại phía ba tu sĩ Trúc Cơ hậu kỳ kia.

Trương Hằng còn muốn trong Thời gian ngắn đuổi theo đối phương đã không thể rồi. đối phương đang dùng độn quang cấp cao nhất, còn nhanh hơn Ngự Phong Thuật.

Hỏa diễm trên tay tức thì tắt đi, đôi mắt lạnh như băng của Trương Hằng đang nhìn chằm chằm trung niên Trúc Cơ Kỳ đang hốt hoảng chạy thoát.

Mà lúc này đây, ba gã tu sĩ Trúc Cơ hậu kỳ cách nơi này cũng không xa.

- Người chạy không thoát đâu.

Trương Hằng mở miệng học ra một kiện Linh khí hình trăng lưỡi liềm nho nhỏ, chính là Linh khí trung phẩm Nguyệt Thương trước đây.

Tuy nhiên lúc này, Nguyệt Thương đã đạt tới cực hạn của pháp bảo cấp Linh khí. toàn thân trong suốt như tuyết ngọc, lóe ra phong mang lạnh như băng, giống như lưỡi hái của tử thần.

Ông.

Thể tích Nguyệt Thương biến về dạng bình thường, một đạo hư ảnh quét qua trên hư không, bắn về phía trung niên Trúc Cơ KỲ đang chạy trốn.

Thời gian hai hô hấp, Nguyệt Thương liền đuổi kịp tu sĩ trung niên Trúc Cơ KỲ.

Rắc.

Phốc

A ...

Trên không Thiên La Học Viện, một vệt trăng cong màu bạc xinh đẹp vắt ngang hư không tạo thành một cảnh tượng tráng quan, máu tươi bắn ra, giống như pháo hoa nở rộ.

Vèo!

Trương Hằng tiếp Lấy lợi khí như trăng cong màu bạc. ngạo nghễ đứng trong hư không, như tuyết thể cao thủ tung hoành bất bại. Mà thân thể trung niên Trúc Cơ KỲ kia vô lực rơi trên mặt đất.

- Người ... Người

Ba vị tu sĩ Trúc Cơ KỲ vội tới với thần tình tức giận, nhìn chăm chú Trương Hằng.

- Ha ha! Ba người các người muốn cùng tiến lên sao?

Trương Hằng nắm chắc Nguyệt Thương hình trăng cong, nhẹ nhàng vẽ trên hư không, phong nhận hình trăng lưỡi liềm chói mắt cắt qua không khí. mạnh mẽ đánh trúng cấm chế ngoài sân đấu pháp.

Ầm! Cả sân đấu pháp số 3 chấn động kịch liệt, cấm chế bên ngoài trong nháy mắt bị phá vỡ.

- Công kích thật đáng sợ!

Sắc mặt ba vị phó viện trưởng có Trúc Cơ hậu kỳ đại biến.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

129. Chương 129: Trảm Thủ - Linh Thần Đan.

Trương Hằng cầm linh khí Nguyệt Thương đẹp như tác phẩm nghệ thuật trong tay, đứng yên trên không trung Thiên La Học Viện, hần dùng ánh mắt lạnh nhạt nhìn cả học viện bên dưới, giống như mọi thứ trước mặt đều nhỏ bé như con kiến.

Ông.

Nguyệt Thương trắng như tuyết run rẩy như có linh tính, toàn thân lóe ra ánh sáng bạc lạnh giá mà trong suốt, làm nổi bật khuôn mặt kiên nghị như quân nhân của chủ nhân.

- Người là ai?

Một vị tu sĩ Trúc Cơ KỲ trong đó khiếp sợ thực lực của Trương Hằng, nhưng hắn nhanh chóng khôi phục lại, lớn tiếng quát tháo Trương Hằng.

Ba vị tu sĩ Trúc Cơ hậu kỳ cùng nhau đứng yên trên hư không, dùng ánh mắt không chút sợ sệt người Thanh niên tu sĩ áo Bào tím trước mặt này.

Đúng lúc này, rất nhiều tu sĩ Trúc Cơ Kỳ tới bên này, có xu thế bay về phía này bao quanh Trương Hằng.

-Ha ha.

Trương Hằng cất tiếng cười to. nhìn càng ngày càng có rất nhiều tu sĩ Trúc Cơ, giống như hấn căn bản không để những người vào mắt.

- Chẳng lẽ hấn là Thiên Tôn Kết Đan Kỳ?

Một gã tu sĩ Trúc Cơ hậu kỳ đột nhiên lộ ra vẻ hoảng sợ trên mặt, truyền âm cho tu sĩ bên cạnh. Tuy nhiên, ở trước mặt nhiều tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. cho dù là tu sĩ Kết Đan Kỳ cũng có mấy phần sợ hãi.

Rất nhanh có hơn mười tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bao vây Trương Hằng.

- Mọi người cùng nhau động thủ.

Một tu sĩ Trúc Cơ hậu kỳ đứng bên trong lộ ra vẻ quyết đoán, hạ lệnh với những người chung quanh.

- Đã chậm rồi! Ha ha, chào các vị!

Vẻ tươi cười trên mặt Trương Hằng càng ngày càng dày, Bồng dưng Huyết Sát ẩn kỳ trên đầu hấn đột nhiên hiện ra. một cỗ sát khí kinh người tản ra chung quanh,

Cùng lúc đó, từ trong vũ trụ mấy vạn dặm phía trên bắn xuống một cột sáng màu trắng. Cột sáng màu trắng lập tức bao quanh thân thể Trương Hằng. Bên tai Trương Hằng truyền đến tiếng cười khê của Huyết Sát Thần Đế :

- Ta còn tưởng rằng ngươi còn chơi đùa thêm chứ?

- Chơi đùa với bọn họ?

Trương Hằng liếc mắt nhìn một nhóm tu sĩ Trúc Cơ Kỳ:

- Chờ sau khi ta đạt tới Trúc Cơ Kỳ. Tuy nhiên sau này ta rất khó trông thấy tu sĩ yếu như vậy.

Thật sự sức chiến đấu của tu sĩ trên tinh cầu này cũng rất kém.

Thình thịch thình thịch thình thịch

Dưới công kích của hơn mười tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. một vùng pháp thuật thật lớn lập tức nuốt sống Trương Hằng.

Mấy giây sau, các loại quang ảnh cũng biến mất, bóng dáng Trương Hằng đã biến mất không tăm hơi.

- Chạy rồi?

Có người hỏi với giọng nghi hoặc.

- Không có khả năng, cho dù chết cũng phải lưu lại một chút mảnh vỡ pháp bảo chứ.

Một lão tu sĩ Trúc Cơ hậu kỳ trong đó phân tích.

- Các người có thấy cột sáng vừa rồi không? Có thể là một loại thiên phạt, có lẽ thần tôn đại nhân tự mình ra tay giết chết hấn.

- Ủ! Có đạo lý. Thực lực tu sĩ vừa rồi Ngay cả chúng ta cũng nhìn không thấu, rất có thể hấn là tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Kết quả là, trong sử sách đời sau của Thiên La Học Viện có nói tới một đoạn: Thiên La Học Viện năm 1246. cao thủ thần bí ẩn nấp trong bốn viện, giết chết chín người Luyện Khí đại viên mãn. còn giết chết một đại sư Trúc Cơ Kỳ. Một mình cầm viên nguyệt loan đao trong tay, giống như tử thần phủ xuống, may mắn từ trên Trời giáng thân quang, loại bỏ hấn, cứu cho học viện một kiếp

Bốn phía là không gian vũ trụ tối đen được khảm đầy tinh tú. dưới chân vẫn là một quả tinh cầu xinh đẹp màu xanh thẳm. Trương Hằng đứng bên cạnh thân ảnh màu máu. dường như đang nghĩ điều gì.

- Một nguyện vọng, người có thể nghĩ cho kỹ.

Trong mắt thân ảnh màu máu mang theo Ý cười nhàn nhạt. Rốt cục đưa ra nguyện vọng gì? vấn đề này lại làm khó Trương Hằng.

Hắn thật sự muốn đề xuất nguyện vọng muốn mảnh vỡ thể giới, nhưng khi ánh mắt hắn chạm vào vũ trụ thể giới không gian vô hạn. liền vứt bỏ ý niệm này trong đầu.

Đối với Trương Hằng tu luyện Luyện Thiên Hóa Địa Công mà nói. thứ cần thiết nhất là có thể có pháp bảo. tài liệu hay thiên tài địa bảo dùng cho luyện hóa.

Nhưng trong tay Trương Hằng có không ít thứ có thể dùng cho luyện hóa. bao gồm: Mảnh vỡ thể giới, Huyết Sát Thiên Bì, nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương, pho tượng thần bí.

Tốc độ luyện hóa mảnh vỡ thể giới quá chậm thì không nói nhưng mấy món sau cũng đủ cho Trương Hằng tu luyện một đoạn Thời gian rồi. Có thể dự đoán, chờ sau khi Trương Hằng ra Huyết Sát động phủ. con đường tu luyện khẳng định bằng phẳng.

- Đúng rồi!

Trương Hằng đột nhiên muốn nghĩ về Ninh Tuyết Dung trong túi trữ vật. Ngón tay điểm lên, túi trữ vật màu xanh sáng ngời. Tuyết liên do Ninh Tuyết Dung biến thành xuất hiện trong lòng bàn tay Trương Hằng.

Huyết Sát Thần Đế nhanh chóng thấy được Tuyết liên này. trong mắt hơi lộ ra vẻ kinh ngạc:

- Vật ấy hình như là thiên tài địa bảo trong động phủ phải không?

- Tuyết Dung bái kiến Thần Đế.

Tuyết liên trong lòng bàn tay Trương Hằng lập tức hóa thành một cô gái nhu mì duyên dáng yêu kiều, mặt hiện lệ vẻ sợ hãi và vui mừng, hơi khom người hướng về phía Huyết Sát Thần Đế.

- Nàng là thân thể Tuyết liên, cứ cách một đoạn Thời gian mới có thể Lấy nhân thân xuất hiện một lần. Lần này hiện thân chỉ sợ có lẽ giá phải trả là tiêu hao rất nhiều pháp lực. Không biết Thần Đế có cách nào khiến nàng khôi phục thân thể máu thịt.

Trương Hằng hỏi.

- Đây nguyện vọng người đề xuất sao? Chẳng lẽ người không muốn một kiện Tiên bảo sao?

Phân thân Huyết Sát hơi có chút bất ngờ.

Trên mặt ngọc xinh đẹp như hoa của Ninh Tuyết Dung cũng lộ ra một chút chờ mong, trong đôi mắt trong suốt như nước suối mang theo vẻ cảm kích chưa từng có. lặng lẽ nhìn Trương Hằng.

- Ta tu luyện chính là Huyết Ma Đạo hủy diệt, cũng không am hiểu cứu người. Nếu bản tôn của ta đích thân tới đây thì còn có hy vọng rất lớn. Hơn nữa lúc này lực lượng và pháp tắc ta nắm giữ rất có hạn

- Không phải là có Thiên Linh Dịch gì đó sao?

Trương Hằng nói.

- Với thân thể tuyết liên của nàng giờ phút này cho dù dùng Thiên Linh Dịch cũng vô bổ. Bởi vì Thiên Linh Dịch chỉ thật sự có hiệu lực với yêu thú hay là linh hoa dị thảo mới mở linh trí. mà nàng hiện tại đã là một loại hình thái gần giống người

- Làm sao có thể chứ ... Vị tỷ tỷ bằng hữu của ta trước đây hoàn toàn biến thành hình thái tuyết liên gần như nguyên Thủy, cuối cùng được một thể ngoại cao nhân khôi phục hình dáng vốn có rất dễ dàng.

Trương Hằng thật không ngờ. Ngay cả phân thân Huyết Sát cũng không thể khôi phục dáng người chân chính của Ninh Tuyết Dung.

- Rất dễ dàng?

Phân thân Huyết Sát khẽ cau mày, theo sau nhắm hai mắt lại. cả người rơi vào trầm tư, không gian chung quanh nhôn nhạo khí tức Quỷ dị.

Ước chừng qua nửa canh giờ. phân thân Huyết Sát mới bỗng nhiên mở mắt. trong con ngươi hiện lên một đạo lệ quang.

Chỉ thấy hắc Lầy tay điểm trên hư không, trước mặt lập tức xuất hiện một hình ảnh như mặt kính. Trong hình ảnh lộ ra một thế giới trắng đen. có chút mơ hồ. nhưng có thể nhìn thấy người trong đó.

Trong đó một lão nhân tuổi xế chiều nhìn bất mắt nhất, đối diện lão nhân là một thiếu niên trong tay cầm một đoá tuyết liên ử rử. Người này chính là Triệu Thụy.

Nghe không ra âm Thanh trong đó nhưng có thể nhìn thấy lão già kia đột nhiên vươn tay. Tuyết liên trong tay Triệu Thụy liền bay vào hư không. Theo sau, Tuyết liên kia hóa thành Lạc Ngưng Tuyết với một thân áo trắng.

Sau khi làm xong mọi thứ, lão già kia cũng dịch chuyển Lạc Ngưng Tuyết và Triệu Thụy rời đi. Cuối cùng, trong hư không bùng xuống một đạo tia chớp màu đen. khiến lão nhân biến mất tăm.

Trương Hằng lặng lẽ thấy hết những hình ảnh này, không ngừng bội phục thần thông kia của lão nhân kia. nhưng phân thân Huyết Sát không ngờ có thể quay lại chuyện Xảy ra trước đây, cũng chính là một loại thủ đoạn rất nghịch thiên.

- Thì ra là hắc ... Cái giá phải trả cũng không nhỏ nha ... Nhưng chung Quy cũng không thể chống lại thiên uy quá lớn của thiên địa nhân quả tuần hoàn

Thân ảnh màu máu trầm ngâm một lát. rồi làm cho mặt kính trước mặt biến mất.

Trương Hằng đột nhiên nhớ tới khi Lạc Ngưng Tuyết ở Sinh Tử Môn, nói câu cuối cùng

- Vì sao Trời cao không cho ta thêm một lần cơ hội chứ?

Mặc dù lão già thần bí kia dùng vô thượng pháp tắc và cái giá không nhỏ để cứu nàng nhưng cũng chỉ kéo dài sinh mệnh cho nàng một năm.

- Nàng chỉ có thể tu luyện đến Nguyên Anh Kỳ thì mới có thể chân chính chuyển hóa hình thái con người, tiềm lực tương lai cũng không nhỏ.

Phân thân Huyết Sát liếc mắt nhìn Ninh Tuyết Dung với vẻ tán thưởng.

- Đại ca! Muội phải vào trong rồi

Trên thân Ninh Tuyết Dung lóe lên bạch quang ảm đạm, trong con ngươi sáng ngời như thu Thủy liếc nhìn Trương Hằng, cuối cùng hóa thành đoá tuyết liên, tiến vào trong túi trữ vật của Trương Hằng.

- Tuy rằng ta không thể khiến nàng lập tức hóa thành thân thể máu thịt chân chính nhưng ta có một loại linh đan rất hiếm thấy có thể khiến tu vi của nàng đột nhiên tăng mạnh. Nói tới đây, trong tay phân thân Huyết Sát xuất hiện một bình ngọc màu đỏ tím.

- Đây là một lọ Linh Thần Đan, trong đó tổng cộng có ba viên Linh Thần Đan. Loại linh đan này có hai hiệu quả. thứ nhất là có thể tăng mạnh thiên phú người kẻ cả yêu thú. hiệu quả thứ hai là có thể làm tăng cảnh giới tinh thần của tu sĩ. Từ tiên nhân trở xuống đều có hiệu quả, dùng thêm cũng không có hiệu quả chồng chất.

Trương Hằng sửng sốt, không nghĩ tới phân thân Huyết Sát chủ động lấy ra thứ nghịch thiên đó. dưới tiên nhân thì có hiệu quả. Thứ này không biết mạnh hơn Hóa Anh Đan, Tạo Hóa Đan bao nhiêu lần. Nhìn phân thân Huyết Sát ra hiệu. Trương Hằng tiếp lấy bình Linh Thần Đan này.

- Nhớ kỹ! Không thể coi thường tác dụng của Linh Thần Đan này. Mặc dù là một phạm nhân phế linh căn dùng nó, cũng sẽ lập tức có tiềm chất thành tiên nhân. Chỉ một viên Linh Thần Đan cũng đã vượt xa giá trị một kiện tiên bảo bình thường.

Phân thân Huyết Sát nhắc nhở, dường như rất coi trọng Trương Hằng.

- Không ngờ có linh đan như vậy? Nuốt một viên có thể có tiềm chất thành tiên nhân. Nếu đưa một viên cho tên đệ tử phế linh căn của mình, vậy mình chẳng phải có thể tạo ra một tiên nhân sao?

Trương Hằng không ngừng kích động trong lòng, vội đặt bình linh đan này vào trong túi trữ vật. Tuy rằng chỉ mới có khả năng tạo ra một vị tiên nhân nhưng hiệu quả của Linh Thần Đan này rất nghịch thiên.

- Đúng rồi! Còn có mấy người đi đến đâu rồi?

Trương Hằng đột nhiên nhớ lại mấy người không tham gia nhiệm vụ, trong đó bao gồm cả Triệu Thụy.

Phân thân Huyết Sát cười ha ha:

- Cũng đã trôi qua một năm. Không biết những người đó đã chết mấy người

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

130. Chương 130: Triệu Thụy Đầu Tóc Đỏ.

Nghe Ý tứ của phân thân Huyết Sát, đám người Triệu Thụy dường như đang ở một địa phương nào đó rất nguy hiểm. ngay cả sinh tử đều không thể đoán trước được.

- Không phải Thời gian mới qua một ngày sao? Như thế nào lại là một năm chứ?

Trương Hằng khó hiểu hỏi.

Phân thân Huyết Sát cũng không có giải đáp vấn đề này của Trương Hằng, chỉ thấy hắn điểm tay vào hư không một cái. trước mắt Trương Hằng liền xuất hiện một hình ảnh trông rất sống động, trong hình ảnh đó có một bóng dáng quen thuộc.

Người này quần áo rách nát như ăn mày. nhìn qua bộ dáng ước chừng hai mươi tuổi, Trên mặt hắn lộ ra vẻ xơ xác tiều điều, trong ánh mắt lóe ra khí tức tử vong lạnh như băng.

Đặc sắc nhất chính là đầu tóc của hắn màu đỏ như lửa. một thân nhẹ nhàng di chuyển trong thế giới âm u kia. làm cho người ta có một loại cảm giác lẻ loi cô quạnh.

ở dưới chân hắn. có vô số thi thể. những thi thể này có khi là các loại yêu thú hình thù kỳ quái, có khi là thi thể tu sĩ nhân loại xương cốt gãy nát, máu thịt lẫn lộn.

Một đám lửa không ngừng Thiêu đốt thi thể chất thành đồng như ngọn núi nhỏ, phát ra mùi thịt cháy khét.

Trương Hằng đứng ở trong hư không không ngờ có thể nghe Thanh âm từ trong hình ảnh đó truyền ra. thậm chí còn có thể ngửi được các loại mùi bên trong, hắn có ảo giác như mình đang lạc vào trong cảnh kỳ lạ đó.

- Ủ! Đúng như dự đoán của ta, truyền nhân của Hỏa Quỷ khẳng định có thể kiên trì tiếp tục, dù sao có được bảo vật nghịch thiên Hỏa Nguyên Châu bực này...

Phân thân Huyết Sát bình thản nói.

- Ngài nói hắn là Triệu Thụy?

Trương Hằng ngưng thần nhìn chăm chú nam nhân tóc đỏ trong hình ảnh.

-Lại tới nữa rồi...

Giọng nói trầm thấp của Triệu Thụy tóc đỏ quanh quẩn trong thế giới âm u kia.

“Vù vù!”

Từ trên bầu Trời vừa bay tới hơn mười người tu sĩ bậc thấp. Gã tu sĩ cầm đầu thực lực đã đạt tới Trúc Cơ trung kỳ.

Gương mặt của những nhân loại này thực quái dị. ánh mắt đỏ như máu. tóc màu đỏ sậm. cơ bắp trên cơ thể đều vô cùng cường tráng, ẩn chứa lực lượng không thể xem thường.

Vị cầm đầu kia thân cao hơn hai thước năm. Trên toàn thân đều tản ra một cỗ khí tức nguy hiểm.

“Bọn người kia còn thuộc phạm trù nhân loại sao?” Trương Hằng không khỏi hoài nghi.

Có lẽ, gọi bọn họ là sinh vật hình người thích hợp hơn.

- Sát!

Những người này vừa trông thấy Triệu Thụy không nói hai lời. liền lập tức bắt đầu động thủ.

Trong con người lạnh, như băng của Triệu Thụy lóe ra thần sắc tàn nhẫn, mái tóc màu đỏ trên đầu không gió mà lay động. Hai tay thật nhanh huyền hóa ở trong không khí từng đạo từng đạo hư ảnh.

Lập tức, không gian nửa bầu Trời đều bị một tầng ngọn lửa màu đỏ sẫm bao phủ. Ngọn lửa mãnh liệt hợp thành một đám mây lửa. Kèm theo sóng nhiệt cực nóng kinh người đánh úp tới mười mấy người kia.

Mười mấy người tu sĩ kia dường như không nhìn thấy đám mây lửa này. vẫn cứ bay thẳng tới hướng Triệu Thụy, trong mắt lóe ra tia sáng đỏ như máu. Kèm theo vẻ điên cuồng.

Vừa tiến vào trong đám mây lửa. thân thể đám tu sĩ này bắt đầu bốc cháy lên. nhưng bọn họ vẫn như trước liều mạng không lùi bước phóng vọt tới Triệu Thụy, trong mắt không có một chút lý trí nào. dường như đã bị sát khí khống chế.

Đám mây lửa này có thể so với pháp thuật bậc ba. thế mà ở trong Thời gian ngắn không ngờ không thể đốt cháy những tu sĩ bậc thấp này.

Triệu Thụy lạnh lùng cười, ngón tay chỉ lên hướng đám mây lửa trên bầu Trời một cái. lập tức. toàn bộ đám mây lửa đột nhiên mở rộng ra. toàn bộ trong không gian đều bị vây trong một bầu không khí đầy áp lực.

“Ầm!” Toàn bộ đám mây lửa bùng nổ. bao phủ mười mấy người tu sĩ ở trong đó.

“Vù!”

Toàn thân gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ nổi lên một màn sương máu nồng đậm. không ngờ vẫn còn sống sót bên trong bùng nổ đó. Thế nhưng một cánh tay và một chân của hắn đã bị cắt rời thân thể.

Triệu Thụy thấy tu sĩ Trúc Cơ Kỳ kia phóng vọt tới mình, trong mắt không một chút bối rối, nhẹ nhàng vung tay lên. Một đoàn hào quang màu đỏ hình thành một cái lỗ xoáy màu đỏ nhạt quái dị ở trước mắt hắn.

Gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ kia vẫn không né không tránh, cứ như vậy xông vào bên trong lỗ xoáy. Vừa tiến vào lỗ xoáy màu đỏ nhạt, thân thể hắn trong nháy mắt bị tan rã. biến mất khỏi thế gian này.

Làm xong những chuyện đó. Triệu Thụy tâm tình không mừng, mặt không đổi sắc. thần sắc vẫn bình tĩnh quan sát một vòng bốn phía, cuối cùng theo một cái phương hướng, một thân một mình trở lại phóng đi.

- Chỉ còn lại có một mình hắn sao?

Trương Hằng hỏi.

- Còn lại hai người nữa!

Phân thân Huyết Sát lấy tay chỉ liên tiếp hai cái ở trong hư không.

Trước mặt Trương Hằng lại xuất hiện hai hình ảnh âm u tràn ngập giết chóc. Trong hai cái hình ảnh này phân biệt có một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. trong đó một người là Lý Phong Tử của Tiên Vân Tông, không biết nhờ vào đâu. thực lực của hắn đã đạt tới Trúc Cơ Kỳ.

Một gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ còn lại là một thành viên của Bích Tuyết Tương Vân Tông. Trương Hằng cũng không quen biết.

- Ba người bọn họ khi nào thì có thể đi ra?

Trương Hằng không khỏi hỏi,

- Còn hai ngày nữa, nhưng đối với bọn họ mà nói lại là hai năm.

Trên mặt của phân thân Huyết Sát còn mang theo Ý cười tà ác. giờ tay điểm vào trong hư không một cái. Ba cái hình ảnh kia như mặt kính vỡ đi. biến mất ở trước mặt Trương Hằng.

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi. tính cách của phân thân Huyết Sát này thật rất khó lường, có khi nhìn như thực vô tình, có khi lại có vẻ như vô hại.

Lại chờ tiếp trong không gian vũ trụ này nửa ngày, khi Trương Hằng cảm thấy tịch mịch, liền tâm sự cùng Ninh Tuyết Dung trong túi trữ vật.

Tới một khoảnh khắc nào đó. phân thân Huyết Sát đột nhiên lấy tay điểm một cái vào tinh cầu ở dưới chân, một cột sáng màu trắng trong nháy mắt buông xuống đến một địa điểm trên tinh cầu.

“Xoạt!”

Không gian khẽ chấn động, một cái thân ảnh mập mạp hiện ra tại trước mặt Trương Hằng.

Người này chính là Vương Viên thực lực yếu nhất.

Hắn thở hổn hển phun ra mấy ngụm khí thô. qua một hồi lâu mới khôi phục lại.

- Con bà nó! Thật nguy hiểm! Thiếu chút nữa bị tu sĩ cấp Trúc Cơ Kỳ kia tiêu diệt rồi.

Gã mập mạp lẩm bẩm nói mấy câu.

- Người có thể đưa ra một cái nguyện vọng với ta.

Phân thân Huyết Sát nói với giọng điệu lạnh nhạt.

- Ngài có thể lập tức làm cho ta có được linh căn cực phẩm hay không?

Gã mập mạp đảo tròn mắt vài cái. đưa ra một yêu cầu như vậy.

Linh căn cực phẩm là trước mắt hắn biết một loại linh căn tu tiên tốt nhất. Hai người Nam Minh và Mộ Tuyền chính là có được linh căn như vậy. mới giúp cho bọn họ chưa đến hai mươi tuổi đã có tu vi Trúc Cơ Kỳ.

- Linh căn không thể thay đổi. nhưng ta có thể cho người một loại Tiên Đan. Có thể giúp tốc độ tu luyện của người không kém gì người có linh căn cực phẩm.

- Vậy cũng được!

Gã mập mạp mừng rỡ không thôi.

Đối với Vương Viên người có tư chất cực kém mà nói. cho dù cho hắn một kiện tiên bảo. cũng không có chút tác dụng gì. ngược lại sẽ mang đến họa sát thân cho hắn.

Phân thân Huyết Sát duỗi tay ra một cái bình ngọc màu xanh hiện ra ở trước mặt Vương Viên.

- Trong bình ngọc này có ba viên Tạo Hóa Đan cực phẩm.

Phân thân Huyết Sát thản nhiên nói.

Tạo Hóa Đan cực phẩm? Trương Hằng cùng Vương Viên đều sửng sốt ngẩn người.

- Tạo Hóa Đan lưu lạc ở nhân gian là một loại linh đan loại kém giả tạo. mặc dù có thể tăng lên thiên phú của con người, nhưng cũng rất có giới hạn. Còn bình Tạo Hóa Đan này là đan được nghịch thiên chân chính của Tiên giới luyện chế thành. Dùng một viên tác dụng lớn nhất, đủ để cho một người có phế linh căn có được tốc độ tu luyện không kém gì thiên tài linh căn cực phẩm.

- Thật tốt quá!

Vương Viên vui mừng tiếp nhận bình Tào Hóa Đan cực phẩm này.

Lại qua hai ngày sau. Nam Minh. Lý Hoành phân biệt được phân thân Huyết Sát truyền tống đến nơi đây.

Nam Minh và Lý Hoành phân biệt hướng tới phân thân Huyết Sát yêu cầu một kiện tiên bảo. đều đạt được mục đích của mình.

Còn lại Hà Y Tú là người cuối cùng được truyền tống tới. tình trạng của nàng có chút suy yếu. sắc mặt tái nhợt, trong mắt còn biểu lộ một tia may mắn. Xem ra, dường như nàng đã sử dụng cấm kỵ thuật gì đó.

Ba người này có thể hoàn thành nhiệm vụ. Trương Hằng cũng không Lấy làm lạ. Sức chiến đấu của tu sĩ trên tinh cầu này. hẳn cũng có kiến thức qua.

- Ta muốn ngài giúp ta giết một người.

Đây là nguyện vọng của Hà Y Tú đưa ra.

- Người nọ tu vi như thế nào?

- Nguyên Anh tiền kỳ.

Trên gương mặt trắng như Tuyết của Hà Y Tú lộ ra thần sắc kiên quyết.

- Báo ra cái tên, chờ sau khi kết thúc động phủ thí luyện, người nọ sẽ lập tức chết Ngay!

Phân thân Huyết Sát hồ hững nói.

- Khương Vũ Thạch tông chủ Độc Ma Tông!

Trương Hằng hơi sửng sốt. người này không phải Vô Cực Độc Ma sao? Không phải Hà Y Tú nói cho mình biết. Vô Cực Độc Ma tốt với nàng lắm sao?

- Người này gián tiếp hại chết mẫu thân của ta, hiện tại lại hạn chế tự do của ta. Ta muốn hắn chết!

Hà Y Tú nói lời này không ngờ lại nhìn về phía Trương Hằng. Xem sắc mặt của nàng, dường như đối với Hành động của Trương Hằng hôm đó không có sinh lòng oán hận.

“Vô Cực Độc Ma và Âu Dương Thiên Đức cùng một giuộc. coi như đều là địch nhân của mình, chết đáng đời!” Trương Hằng mừng thầm trong lòng.

- Tốt lắm! Cửa ải thứ ba mấy người các người đều thông qua! Cửa ải này quan trọng nhất là khảo nghiệm lòng can đảm của các người, độ khó của nhiệm vụ cũng không tính là cao lắm.

- Kế tiếp là cửa ải cuối cùng.

Phân thân Huyết Sát đưa tay chỉ vào hư không một cái.

Ba tu sĩ Trúc Cơ KỲ quần áo rách nát hiện ra trước mặt mấy người.

Đây đúng là ba người Triệu Thụy.

Ba người này ánh mắt người nào cũng đều lạnh như băng và chết lặng, trên người tản phát ra cô sát khí có thể khiến cho người bình thường kinh sợ.

Trong đó. Triệu Thụy một đầu tóc màu đỏ như lửa là hấp dẫn ánh mắt của người ta nhất.

Triệu Thụy quét ánh mắt lãnh liệt nhìn mọi người một cái. cuối cùng dừng lại trên người Trương Hằng.

- Đại ca...

Giọng của Triệu Thụy thực khô khốc, có hơi khàn khàn, hai hàng râu không dài lắm bên khóe miệng của hắn. làm cho hắn thoạt nhìn lớn tuổi hơn so với thực tế.

Trương Hằng phát hiện túi trữ vật Trên người Triệu Thụy địa cũng đã đánh mất. quần áo còn rách nát hơn so với tên ăn mày.

Triệu Thụy này không biết lẫn lộn ở góc xó nào ba năm. mà biến thành tình trạng như vậy.

- Đây là... Tào Hóa Đan lưu lại cho đệ tử của đại ca sử dụng.

Mái tóc màu đỏ lửa che lấp nửa khuôn mặt năm đen của Triệu Thụy. Hắn từ trong quần áo rách nát lấy ra một cái bình ngọc. Đúng là cái bình ngọc có chứa Tào Hóa Đan kia.

Triệu Thụy cầm bình Tào Hóa Đan trong lòng bàn tay xám đen run nhè nhẹ. đưa đến trước mặt Trương Hằng.

Nhìn Triệu Thụy trước mắt thần sắc lạnh như băng, chết lặng. Trương Hằng cảm khái trong lòng, đón nhận bình Tào Hóa Đan mà lòng nặng trĩu.

Thấy Trương Hằng tiếp nhận bình Tào Hóa Đan. mắt Triệu Thụy sáng ngời, trong lòng dường như thở một hơi dài nhẹ nhõm, Ngay sau đó hắn nhắm mắt lại. ngã năm trên tay Trương Hằng, liền đi vào giấc ngủ. khóe miệng còn mang theo vẻ tươi cười hạnh phúc.

Ba năm sống trong một thế giới đầy giết chóc, hắn đủ mệt mỏi rồi.

- Một cửa ải cuối cùng, chung kết.

Trong giọng nói của phân thân Huyết Sát hàm xúc ý tứ mờ mờ, vang vọng trong không gian vũ trụ rộng lớn vô hạn này.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

131. Chương 131: Chung Kết? Người Thắng Lợi Cuối Cùng (p1 2)

- Một cửa ải cuối cùng, chung kết!

Phân thân Huyết Sát nhẹ nhàng khua hai tay. bảy tám tu sĩ ở đây lập tức cảm giác có một cỗ lực lượng thần bí mang mình di chuyển với tốc độ cao. trong ánh mắt có thể nhìn thấy chung quanh nổi tiếp vô số hình ảnh lướt qua trên đường đi.

Cuối cùng, chỉ cảm thấy chân đạp mạnh xuống mặt đất. đám người Trương Hằng đã xuất hiện trên một mảnh đất màu đỏ đầy vẻ thể lương hoang vắng.

Đây là một mảng thế giới u ám, vàng thái dương trên bầu Trời bị mây đen bao phủ không thể chiếu sáng xuống địa phương này.

ở trong thế giới quỷ dị này, không cảm nhận được một chút sinh cơ nào. Chỉ duy nhất có là sự tĩnh lặng như yùng đất chết.

Thế giới này tuyệt đối không phải là một nơi thích hợp cho nhân loại sinh sống! Trương Hằng phát hiện chung quanh có một vầng sáng màu máu mờ nhạt bao hộ bảy tám tu sĩ tham gia thí luyện.

ở xa xa, có thể nhìn thấy một ngọn núi màu vàng kim lấp lánh lơ lửng giữa không trung. Toàn bộ ngọn núi chỉ cao vài trăm mét. lại tản ra một cỗ khí tức đáng sợ khiến cho người ta như bị áp lực đè ép.

Ngọn núi màu vàng kim này sáng bóng dị thường, cách thật xa. cũng có thể nhìn thấy từ trên nó phản xạ đến lớp lớp hào quang rực rỡ.

- Có thể bỏ qua một cửa cuối cùng này hay không?

Người lên tiếng là Vương Viên, chuyến này hắn tiến vào động phủ đã đạt được mục đích, nên cũng không muốn tham gia thí luyện cửa ải cuối cùng này.

Phân thân Huyết Sát thoáng có hơi bất ngờ. ánh mắt dừng lại trên người Vương Viên, cất giọng trầm thấp nói:

- Cửa ải cuối cùng lưu trữ bảo vật mới là quý giá nhất, chẳng lẽ ngươi không động tâm.

Wương Viên lộ sắc mặt nghiêm nghị, giọng điệu kiên định nói:

- Ta đương nhiên rất động tâm. nhưng mà ta cũng có tự hiểu lấy mình, có thể thu được ba viên Tạo Hóa Đan cực phẩm. ta đã thỏa mãn rồi.

Phân thân Huyết Sát hơi có vẻ tán thưởng nhìn Vương Viên một cái, Ngay sau đó khẽ thở dài một hơi:

- Vốn cửa ải này là không cho phép bỏ qua. nhưng ngươi có thể bằng vào tu vi Luyện Khí trung kỳ xông xáo được tới đây. cũng rất đáng quý. Bỏ tọa đồng ý cho ngươi rời khỏi.

Các tu sĩ ở đây đều im lặng, không có người nào đưa ra Ý kiến phản đối.

Wương Viên là người có tu vi thấp nhất tiến vào bên trong động phủ. lại có thể kiên trì đến cửa ải cuối cùng. Chuyện những tu sĩ thiên tài kia không thể làm đến lại bị hấn làm được.

Giờ phút này hấn Quyết đoán lựa chọn rời khỏi. đây cũng là một lựa chọn vô cùng sáng suốt.

- Bảo vật của cửa ải cuối cùng vô cùng Quý báu. Cho dù cộng tất cả thiên tài địa bảo của toàn bộ Đông Vân đại lục, cũng không sánh được một phần mười của nó.

Phân thân Huyết Sát dùng giọng điệu hấp dẫn nói.

Các tu sĩ tại đây, trừ Triệu Thụy vẫn đang ngủ say sưa. Ngoài ra, toàn bộ đều động tâm không thôi.

Một cửa ải cuối cùng cũng đúng là lần tranh đoạt sở hữu bảo vật cuối cùng.

- Hiện tại có thể đưa ra lựa chọn rời khỏi nơi này!

Phân thân Huyết Sát lạnh, nhạt nói.

- Ta rút lui.

Wương Viên cắn răng một cái. cuối cùng vẫn là quyết định rời khỏi.

- Ta cũng bỏ qua.

Gương mặt ngọc của Hà Y Tú tái nhợt, hơi do dự một chút, cuối cùng cũng lựa chọn rời khỏi.

Xem ra Thời điểm ở cửa ải thứ ba, nàng đã tổn thương nguyên khí nặng nề. đã không còn sức để tranh đoạt bảo vật cuối cùng.

Trương Hằng thấy nàng rời khỏi, trong lòng cũng thở một hơi dài nhẹ nhõm. Trước khi chết ô Lăng đã dặn dò mình, hy vọng mình không nên làm tổn thương nàng này.

Trừ Vương Viên và Hà Y Tú. những người khác đều không có ý rời đi.

- Ngươi thì sao?

Trên ngón tay của phân thân Huyết Sát bắn ra một tia sáng đỏ như máu. vừa lúc đánh trúng Triệu Thụy đang trong giấc ngủ say.

Triệu Thụy lập tức Thanh tỉnh lại, có vẻ nghi hoặc quan sát thể giới chung quanh. trong mắt còn mang theo vẻ mệt mỏi.

- Đây là cửa ải thí luyện cuối cùng, ngươi có bằng lòng tham gia tiếp Hay không?

Phân thân Huyết Sát hỏi.

- Cửa ải cuối cùng... Ta có chút mệt mỏi.

Ánh mắt của Triệu Thụy dừng lại ở trên người Trương Hằng.

- Đại ca! Huynh tham gia tiếp chứ? Ta có thể trợ giúp huynh!

Trương Hằng nhìn Triệu Thụy giờ phút này trên mặt chưa hết vẻ tiêu tụy và mệt mỏi, nhưng đã thành thực hơn rất nhiều, hẳn khẽ thở dài một hơi:

- Nhị đệ! Người không cần tham gia, trở về nghỉ ngơi một chút cho khỏe đi! Cửa ải cuối cùng này một mình ta đủ rồi.

Thời điểm nói câu cuối cùng, trong giọng nói của Trương Hằng mang theo một sự tự tin mãnh liệt.

Một người đủ rồi!

Đây là loại khí phách và trí tuệ bậc nào?

Các tu sĩ khác vừa nghe câu nói đó, thần sắc đều hơi biến đổi.

Tại cửa ải cuối cùng này, chỉ sợ không có bất cứ người nào có được lòng tin như thế.

“Có lẽ, hẳn nói câu này chỉ là để an ủi Triệu Thụy.” Các tu sĩ kia đều thầm nghĩ như thế.

- Tốt lắm... Đại ca hãy cẩn thận! Hiện tại ta rất muốn ngủ một giấc. Chờ sau khi huynh chiếm được bảo vật, hãy nói cho ta biết...

- Ta rời khỏi!

Triệu Thụy có vẻ cố hết sức nói ra ba chữ này.

Phân thân Huyết Sát dời mắt nhìn lướt qua những người còn lại:

- Còn có ai lựa chọn rời đi không?

Còn lại mấy người là: Trương Hằng, Nam Minh, Lý Hoàn. Lý Phong. Còn có thêm tu sĩ Trúc Cơ Kỳ Bích Tuyết Tương Vân Tông.

Tổng cộng chỉ có năm người!

Trong năm người này trừ Trương Hằng, toàn bộ mấy người còn lại tu vi đều đạt tới Trúc Cơ Kỳ.

Từ một trăm người đến hiện tại còn năm người. Bất kể là thực lực, vận khí, dũng khí, tiềm lực, năm người này đều là tinh anh trong tinh anh. Nếu không chết, về sau thành tựu không thể lường được.

Trong mắt năm người đều lộ vẻ kiên định, cũng không có lựa chọn rời đi.

- Tốt! Cửa ải cuối cùng có năm người tham gia, về phần ba người các ngươi không tham gia tiếp này...

Phân thân Huyết Sát đưa mắt lạnh nhạt nhìn ba người một cái nói tiếp:

- Có thể đi đến bước này, đã có thể chứng minh các ngươi bất phàm. Bốn tọa hiện tại cũng không đành lòng làm thương tổn các ngươi, vậy truyền tống các ngươi ra ngoài động phủ đi!

Ánh mắt của phân thân Huyết Sát cuối cùng chiếu trên người Triệu Thụy, rồi vung tay lên một cái, ba người Triệu Thụy liền biến mất trong thế giới u ám này.

Trong lòng Trương Hằng lại có một loại cảm giác, có lẽ phân thân Huyết Sát là nể tình Triệu Thụy, mới cho mấy người này bình yên ra ngoài động phủ.

Với cá tính của phân thân Huyết Sát, dường như rất chán ghét tu sĩ nào có ý định lùi bước, ở Thời điểm mở ra thần điện là thế, mà ở Thời điểm cửa ải thứ ba cũng như thế.

- Bảo vật cuối cùng ở Ngay phía trên ngọn núi màu vàng xa xa kia...

Phân thân Huyết Sát lưu lại một câu nói cuối cùng, thân ảnh cũng biến mất ở trước mắt mấy tu sĩ.

Theo phân thân Huyết Sát rời đi, vàng sáng đỏ màu máu nhàn nhạt Bảo hộ ở chung quanh cũng theo đó biến mất.

Lập tức, trong không khí truyền đến một cỗ khí tức ăn mòn mãnh liệt. Dưới khí tức ăn mòn xâm nhiễm này, trừ Trương Hằng, làn da trên người mấy tu sĩ kia bắt đầu hư thối, dùng mắt thường cũng có thể thấy được tốc độ rửa nát.

“Môi trường thật ác liệt!” Trương Hằng cảm nhận được thân thể biến thái của mình, dưới công kích của khí tức ăn mòn này. cũng có cảm giác cực kỳ không thoải mái. tựa như bị độc xà cắn trúng.

Còn lại bốn vị tu sĩ đều biến sắc, lập tức sử dụng Linh khí hộ thuẫn bảo hộ thân thể của mình.

Dưới bảo hộ của Linh khí Hộ Thân, cổ khí tức ăn mòn đáng sợ kia mới bị ngăn cách ở ngoài, nhưng vẫn đang không ngừng ăn mòn Linh khí hộ thuẫn của các tu sĩ. liên tục tiêu hao pháp lực của họ.

Trương Hằng cũng không dám chậm trễ. trên người bao phủ một tầng Luyện Hư Linh Khí màu bạc. ngăn cản khí tức ăn mòn ở bên ngoài không thể tiếp xúc thân thể hần mảy may nào.

Mục tiêu là ngọn núi màu vàng!

Gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ của Bích Tuyết Tương Vân Tông là người đầu tiên chuẩn bị ngự phong phi hành, nhưng thân thể còn không có bay lên được nửa thước, đã bị một lực lượng thật lớn đè ép rơi xuống mặt đất.

- Nơi này là lĩnh vực cấm phi hành!

Gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cả kinh kêu lên.

Lại là lĩnh vực cấm bay? Các tu sĩ còn lại cũng không có làm thử nghiệm vô ích. toàn bộ đều phân tán ra. Giữa mỗi người đều giữ một khoảng cách cần thiết.

Tại cửa ải cuối cùng này, mặc dù là người cùng một phe cũng không thể tin tưởng nhau. Nam Minh cùng gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ của Bích Tuyết Tương Vân Tông cũng vẫn duy trì một khoảng cách cần thiết.

Ngọn núi màu vàng giống như một ốc đảo trên sa mạc. tỏa ra sức hấp dẫn trí mạng khiến cho những tu sĩ này không ngừng đi về hướng nó.

Cũng may, đường đi nơi này không có chất dính màu máu lúc trước, ngoại trừ cấm bay cũng không có hạn chế gì khác.

Tốc độ của Trương Hằng là nhanh nhất. Tuy rằng hắn chỉ bước đi. nhưng tốc độ di chuyển còn nhanh hơn so với tu sĩ đang chạy.

Nam Minh và Lý Hoành cũng không chịu tụt lại phía sau. bám chặt ở phía sau Trương Hằng. nhưng tuyệt đối không vượt qua khoảng cách hai mươi thước.

ở Thời điểm cuối cùng này, ai cũng không dám vọng động ra tay. nếu không rất có thể sẽ dẫn tới mấy người khác đồng loạt công kích.

Ngọn núi màu vàng lơ lửng giữa không trung, từng chút một tới gần. Trương Hằng cũng dần dần thấy rõ toàn cảnh ngọn núi màu vàng này. Giống như một ngọn Kim Tự Tháp, cao ước chừng bảy tám trăm thước, lại lơ lửng giữa không trung, chân núi cách mặt đất chừng hơn mười thước.

Ở phía dưới ngọn núi màu vàng là một cái hồ to chu vi mấy dặm. trong đó dung nham màu đỏ sẫm sôi sục cuộn cuộn.

Dung nham trong hồ này tỏa ra hơi nóng khủng bố. Bên trong dung nham đang không ngừng sôi sục cuộn cuộn, một khi rơi vào trong đó. hậu quả thiết tưởng khó mà chịu nổi.

ở bên trong hồ dung nham nổi lên rất nhiều nham thạch màu đỏ sẫm. độ nóng phía Trên nó cũng không thấp chút nào.

Phía trên ngọn núi như hình Kim Tự Tháp có mười sợi dây sắt đen nhánh thòng xuống. Những sợi dây sắt đu đưa qua lại trên hồ dung nham.

“Nơi này là lĩnh vực cấm bay. ngọn núi màu vàng kia lại vô cùng trơn láng. Có lẽ chỉ có theo dây sắt mới có thể leo lên tới đỉnh chóp ngọn núi.”

Trong lòng Trương Hằng nghĩ đến tác dụng của các sợi dây sắt.

“Nơi này là lĩnh vực cấm bay. vách ngọn núi màu vàng kia lại vô cùng trơn láng. Chỉ sợ chỉ có cách theo sợi dây sắt leo lên đỉnh chóp ngọn núi.” Trương Hằng nghĩ trong lòng.

Chỉ trong chốc lát, năm tu sĩ toàn bộ đi tới bên cạnh hố dung nham, giữa nhau vẫn duy trì khoảng cách nhất định.

Gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ của Bích Tuyết Tương Vân Tông lấy ra linh khí thượng phẩm của mình, vẫn giữ khoảng cách một trăm thước cùng bốn người kia. Tiếp theo không chế linh khí thượng phẩm của mình chém tới sợi dây sắt đang đang đưa trên không trung.

“Keng!”

Trên sợi dây sắt lập tức xuất hiện một vết cắt.

Các tu sĩ đều hơi biến sắc, dây sắt này vậy là có thể phá hủy. nếu toàn lực dùng linh khí chém vào nó, thực rất có thể sẽ chặt đứt dây sắt này.

Cứ như vậy, khi mình đang leo lên dây sắt, tu sĩ khác có thể nhân cơ hội chặt đứt dây, cho người rơi xuống hố dung nham phía dưới.

Lý Phong của Tiên Vân Tông cũng tách ra một khoảng cách với các tu sĩ còn lại. Lấy ra một kiện linh khí trung phẩm. không chế nó công kích vách núi màu vàng bóng loáng như gương.

“Keng keng keng..

Liên tục chém ra mười mấy cái. cũng không có lưu lại nửa điểm dấu vết phía trên vách núi màu vàng kia.

Xem ra ngọn núi màu vàng này là không thể phá hủy, muốn tạo thành cái lỗ ở trên vách để đặt chân cũng không thể thực hiện được.

Mấy tu sĩ tại đây do dự một lúc, rồi mỗi người đều rất tự giác giữ khoảng cách mấy chục thước, lựa chọn một sợi dây sắt leo lên trên.

Trương Hằng cũng lựa chọn một sợi dây sắt. người bên trái hẳn là Nam Minh, bên phải là Lý Phong. Bên phải Lý Phong là Lý Hoàn, còn bên phải Lý Hoàn là gã tu sĩ Bích Tuyết Tương Vân Tông, gã tu sĩ Bích Tuyết Tương Vân Tông kia thì lại kề liền với Nam Minh.

Có thể nói, năm người vừa vặn bao thành một cái vòng tròn chung quanh ngọn núi màu vàng. Đầu đuôi tiếp giáp đều có người.

Nắm lấy sợi dây sắt leo lên Trên chừng hơn mười thước. Trương Hằng đạp chân vào vách núi màu vàng bóng loáng, theo sau mượn lực dưới chân, tăng nhanh tốc độ bắt đầu leo lên phía trên.

Nam Minh ở bên trái phát hiện Trương Hằng tăng nhanh tốc độ vượt cao hơn mình, cũng bắt đầu điên cuồng tăng tốc. Lý Phong ở bên phải, tốc độ hơi chậm một chút.

Trương Hằng không dám dùng tốc độ leo lên quá nhanh, nếu như vậy. sẽ dẫn tới mấy tu sĩ kề bên đồng Thời công kích.

Nhưng dù vậy, Trương Hằng cũng cùng Nam Minh rút ra một khoảng cách ngắn.

Đúng lúc này, phía bên kia vách núi đã xảy ra va chạm, tiếng linh khí chạm nhau “keng keng!”.

Lý Hoàn cùng gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ của Bích Tuyết Tương Vân Tông kia đã đánh nhau.

- Muốn chết! Lại dám phá hủy chuyện của ta.

Vang lên tiếng mắng chửi phẫn nộ của Lý Hoàn. Trong Huyết Ảnh u Ma Kiếm của hắn bắn ra mười mấy kiếm ánh Huyết Sát. đánh cho gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ kia không có sức chống đỡ.

- Nam Minh sư đệ! Giúp ta với!

Gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ của Bích Tuyết Tương Vân Tông kêu to cầu cứu.

Nam Minh liếc mắt nhìn vị sư huynh đồng môn. Y dường như không hề quan tâm tới, không giảm tốc độ leo lên phía trên ngọn núi màu vàng, cố gắng bám sát theo Trương Hằng.

Đúng lúc này, Lý Phong ở bên phải Trương Hằng đột nhiên không chế linh khí chém về phía Lý Hoành đang chiếm thượng phong ở bên phải hắn. nhưng không phải chém vào Lý Hoành. mà là chém vào sợi dây sắt phía trên Lý Hoành.

Lý Hoành lập tức rơi vào tình thế hai bên trái phải giáp công. Thấy ba người này rơi vào hỗn chiến. Trương Hằng cùng Nam Minh bắt đầu tăng nhanh tốc độ leo lên trên.

“Cốp cốp cốp...” Tay nắm dây sắt, dưới chân đạp vào vách núi bóng loáng. Hai người rất nhanh bay lên mấy trăm thước, lên tới giữa sườn núi của ngọn núi màu vàng.

“Phù!”

Nam Minh vừa leo lên vừa Lấy ra linh khí cực phẩm Bích Tuyết Lưu Diễm Châu, ánh mắt nhìn chăm chăm vào Trương Hằng.

Trương Hằng cười lạnh, hé miệng phun ra linh khí Nguyệt Thương.

Trên Nguyệt Thương lóe ra hào quang màu bạc lạnh lạnh, phối hợp cùng hào quang màu vàng phản xạ từ vách núi rực rỡ chói mắt.

“Linh khí bản mạng...” Nam Minh liếc mắt nhìn Nguyệt Thương một cái hơi giật mình kinh sợ.

Tuy rằng Nam Minh cũng có thể phát huy toàn bộ uy lực trong Bích Tuyết Lưu Diễm Châu, nhưng còn không có luyện hóa nó thành linh khí bản mạng, nên trên phương diện linh tính còn kém hơn không ít.

Mà đúng lúc này, ở phía dưới Lý Hoành phát ra một tiếng gầm phẫn nộ. sợi dây sắt Trên đỉnh đầu hắn bị gã tu sĩ Bích Tuyết Tương Vân Tông kia chặt đứt. cả người từ trên ngọn núi màu vàng rơi xuống.

Cho dù thực lực của Lý Hoành cao hơn tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bình thường, nhưng ở dưới tình huống bị hai vị tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cùng giáp công, cuối cùng chỉ có kết cục bị đánh bại.

“Bụp!” Toàn thân Lý Hoành cứ như vậy rơi xuống chìm trong dung nham, trong nháy mắt cả người hắn đã bị chôn ngập trong dung nham màu đỏ sẫm kia.

Nhưng lập tức, cả hồ dung nham sôi sục lên cuộn cuộn, rồi “ầm” một tiếng, cả người Lý Hoành bao bọc trong vầng Huyết quang chói mắt bay lên ra khỏi dung nham. Thân thể hắn rơi lên trên một tảng nham thạch màu đỏ sẫm.

Mà lúc này, bốn người đều đã leo lên tới giữa sườn núi phía trên vách ngọn núi màu vàng. Lý Hoành muốn tiếp tục leo lên dây sắt đuổi theo bọn họ. gần như là không có khả năng, trong mắt hắn lóe ra tia sáng âm u lạnh lẽo.

- Hôm nay ai cũng đừng mơ tưởng leo lên tới đỉnh!

Lý Hoành đứng trên tảng nham thạch, trên người bao phủ một tầng Huyết vụ.

“Vèo Vèo Vèo Vèo...”

Hắn điên cuồng vung Huyết Ảnh u Ma Kiếm trong tay, mấy chục đạo kiếm ảnh màu máu trong suốt chém tới các sợi dây sắt trên ngọn núi màu vàng.

“Vù vù vù!”

Trong đó có ba luồng kiếm ảnh màu máu bắn về phía trên đỉnh đầu Trương Hằng.

- Con bà nó!

Trương Hằng tay nắm dây sắt đang không ngừng leo lên. mặc dù tâm niệm không chế Nguyệt Thương đánh rơi xuống một luồng kiếm ảnh. mặt khác còn giữ ra một bàn tay bắn ra mấy luồng kính phong màu bạc ngăn được một. nhưng vẫn còn bị một luồng kiếm ảnh màu máu đánh trúng dây sắt Trên đỉnh đầu.

“Rắc!”

Thân mình Trương Hằng lập tức rơi xuống.

Cùng một lúc vang lên mấy tiếng “rắc rắc rắc...” ba người Nam Minh cũng từ không trung rơi xuống.

Nam Minh thấy tình cảnh này. vội vàng mở ra linh khí phòng ngự cực phẩm.

“Bụp bụp bụp bụp...” Bốn người toàn bộ rơi xuống bên trong dung nham.

“A...” Trong hồ dung nham truyền đến hai tiếng kêu thảm thiết.

Lý Phong không có linh khí phòng ngự. là người thứ nhất bị tan chảy trong dung nham. Gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ của Bích Tuyết Tương Vân Tông, mặc dù có một kiện linh khí phòng ngự trung phẩm. cũng chỉ kiên trì chừng hai lần hô hấp ở trong dung nham, rồi cũng bị tan chảy.

- Ha ha ha...

Lý Hoành đứng ở trên tảng nham thạch cười ha hả một tràng. Bốn phía đã không còn một bóng người, chỉ còn lại có một mình hắn còn đứng ở chỗ này.

- Còn lại một sợi dây sắt cuối cùng. Cuối cùng bảo vật này nhất định sẽ về ta tất cả.

Trong ánh mắt Lý Hoành lóe ra vẻ tham lam. nhưng hắn vẫn còn lo lắng nhìn chăm chú

vào hồ dung nham đang không ngừng sôi sùng sục kia. Nhưng dung nham này vô cùng quái dị, thần thức của Trúc Cơ Kỳ chỉ có thể xâm nhập vào trong đó nửa thước, không làm sao thấy rõ tình huống phía dưới.

“Xoạt!” Đúng lúc này, trong dung nham đột nhiên bắn ra một bóng người.

Nam Minh được linh khí cực phẩm bảo hộ. bay lên rơi xuống phía trên một tảng nham thạch màu đỏ sậm.

- Người quả nhiên không có chết!

Lý Hoành cười ha hả.

Nam Minh có được linh khí phòng ngự cực phẩm, có thể nói là người có lực phòng ngự cường đại nhất trong các tu sĩ tại đây. Cho dù là tu sĩ Kết Đan Kỳ đích thân tới. cũng không thể trong khoảng Thời gian ngắn phá vỡ được phòng ngự của hắn.

Hai người đứng trên tảng đá chờ một lát. liên tục dùng thần thức điều tra tình hình trong dung nham. Nhưng cũng không có phát hiện tình huống khác thường gì.

Đã bước đầu xác định trong dung nham đã không còn người nào còn sống. Cho dù là Nam Minh mặc linh khí phòng ngự cực phẩm. cũng không thể ở trong dung nham Thời gian lâu như vậy.

Ánh mắt của Nam Minh nhìn lên sợi dây sắt cuối cùng:

- Chỉ còn lại có hai người chúng ta, giải Quyết dứt điểm đi!

Cuối cùng còn lại một dây sắt duy nhất, chỉ có thể để một người thông qua.

Cái gọi là một núi không dung hai hổ. hai người Nam Minh và Lý Hoành nhất định phải có một trận Quyết chiến.

- Đến đây đi!

Tầng Huyết vụ quanh thân Lý Hoành bắt đầu quay cuồng kịch liệt. Huyết Ảnh u Ma Kiếm phát ra từng tràng tiếng long ngâm vang động, khiến cho tâm thần của Nam Minh hơi dao động trong chớp mắt.

“Vù!”

Huyết ảnh u Ma Kiếm xẹt qua trong không khí một luồng tàn ảnh đỏ màu máu, hung hăng chém tới trước người Nam Minh.

“Ầm!”

Hư ánh áo giáp lưu chuyển quanh thân Nam Minh tạo thành một vòng hào quang màu đen. vô cùng thoải mái ngăn chặn công kích này.

“Vù!”

Dưới không chế của Nam Minh, trong Bích Tuyệt Lưu Diễm Châu bộc phát ra từng đám ngọn lửa màu xanh ngọc, phủ chụp xuống Lý Hoành.

Lý Hoành thật không ngờ một kích toàn lực của mình, vậy mà không phá được phòng ngự của đối phương.

Đối mặt với phản kích của Nam Minh, trên người hắn cũng nổi lên một cái hư ảnh áo giáp. Huyết vụ quanh thân bám vào ở mặt ngoài hư ảnh áo giáp, giúp cho kiện linh khí phòng ngự hạ phẩm này phẩm chất tăng lên một bậc.

Ngay sau đó, thân ảnh Lý Hoành một phân thành hai, tiếp theo sau lại hai chia làm bốn. Bốn Lý Hoành được bao bọc trong huyết quang phân biệt đứng ở Trên bốn tầng nam thạch. Huyết Ảnh u Ma Kiếm liền treo lơ lửng trên không trung giữa bốn Lý Hoành.

Lý Hoành biết, Nam Minh có linh khí phòng ngự cực phẩm Thời thượng cổ. Lực phòng ngự cực kỳ đáng sợ. công kích bình thường căn bản là không phá được phòng ngự của đối phương, còn không bằng trực tiếp sử dụng chiêu tuyệt kỹ áp đáy hòm của mình.

Nam Minh hơi sửng sốt, biết đối phương thi triển chính là một loại pháp thuật ảo ảnh phân thân.

- Hừ! Cho dù ngươi thật sự có ba cái phân thân thì như thế nào?

Nam Minh vẫn không nhúc nhích, ngọn lửa màu xanh ngọc trong Bích Tuyệt Lưu Diễm Châu càng tăng lên. từng đám từng đám ngọn lửa màu xanh ngọc như âm hồn bay về hướng bốn Lý Hoành.

Mà lúc này. trong tay bốn Lý Hoành đều bắt đầu đánh ra cùng một pháp Quyết quỷ dị. đồng Thời trong miệng lầm bầm chú ngữ tối nghĩa vang vọng trong hư không.

- Không xong...

Nam Minh cảm giác có điều không ổn.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 2: Huyết Sát

-----oo0oo-----

132. Chương 131: Chung Kết? Người Thắng Lợi Cuối Cùng (p3 4)

“Vù vù!”

Trên Huyết Ảnh u Ma Kiếm bộc phát ra hào quang màu máu chói mắt. Mặt Trên mơ hồ có thể nhìn thấy bóng dáng hình rồng. Từng trang tiếng long ngâm phủ xuống khu vực này.

Nam Minh lập tức cảm giác hoa mắt đầu chóng váng, ở trong lòng hắn nảy sinh ra một mối nguy hiểm trí mạng.

Bốn Lý Hoành kết hợp thành một thể. trên mặt mang theo vẻ tươi cười của người thắng lợi. nhưng sắc mặt lại tái nhợt như tờ giấy, Trên thân thể hắn cũng ngưng kết một mảng lớn bông Tuyết.

Tuy nhiên, giờ phút này hắn đã tổn hao nhiều nguyên khí. mặc dù trên người không ngừng dâng lên huyết vụ. trong Thời gian ngắn cũng không thể làm tan chảy những bông Tuyết này.

- Cho ngươi kiến thức một chút pháp thuật ẩn chứa trong Huyết Ảnh u Ma Kiếm: Huyết Ảnh u Ma Loạn Vũ!

“Xoát!”

Trong Huyết Ảnh u Ma Kiếm đột nhiên toát ra một cái Quỷ Ảnh. Quỷ Ảnh này hình dáng không khác gì loài người, nhưng thân thể lại là màu máu trong suốt.

Mắt Quỷ Ảnh màu đỏ, thân thể cực kỳ gầy ốm, bộ dáng trông thật yếu đuối, nhưng lại có cảm giác lộ ra một cỗ âm trầm đáng sợ.

Trong cặp mắt âm u của Quỷ Ảnh chợt lóe tia sáng ác liệt, trong nháy mắt liền tập trung vào mục tiêu Nam Minh.

Nam Minh lập tức sinh ra một loại cảm giác sờn tóc gáy. hắn nhìn chòng chọc Quỷ Ảnh này thật cẩn thận đề phòng.

Quỷ Ảnh duỗi tay ra. Huyết Ảnh u Ma Kiếm trên không trung bay vào tay hắn.

“Xoát!”

Giống như thuấn di. thân hình hắn bất thành linh hiện ra bên cạnh Nam Minh.

Lập tức, lấy Quỷ Ảnh làm trung tâm. vô số luồng kiếm khí màu máu linh hoạt sắc bén sinh ra ngàn vạn tàn ảnh trong hư không, cả khu vực đều bị kiếm khí màu máu này bao phủ kín mít đến mức gió không lọt qua được.

“Ầm ầm ầm...”

Công kích sắc bén liên tiếp chém tới quanh thân Nam Minh, giống như tiếng pháo nổ.

Khi những luồng kiếm khí màu máu này chém tới quanh thân Nam Minh, đều ngay lập tức nổ tung, phát ra từng tràng tiếng nổ ầm vang.

Nam Minh thân bị nhốt vào trong đó, hoàn toàn chỉ có bị đánh, hư ảnh áo giáp quanh thân hắn cũng bắt đầu chấn động lên.

Thời gian ước chừng hai lần hô hấp. toàn bộ ngàn vạn kiếm khí màu máu tầng tầng lớp lớp nhập vào cùng một chỗ. hình thành một đạo kiếm ảnh màu máu thật lớn dài đến mấy trượng, uy thế mãnh liệt cuộn cuộn khiến cho Nam Minh sinh, lòng kinh sợ.

“Ầm!”

Khí thế như núi Thái Sơn ập xuống, kiếm ảnh màu máu thật lớn kia mãnh liệt chém tới trước người Nam Minh.

“Rắc!”

Linh khí phòng ngự cực phẩm quanh thân Nam Minh bị phá vỡ ra. khoe miệng hắn cũng tràn ra máu loãng.

Bích Tuyết Lưu Diễm Châu trên bầu Trời cũng vô lực rơi xuống, rơi vào trong dung nham. Lúc này chỉ sợ Nam Minh đã bị thương thể rất nặng.

Sau khi phát ra công kích cuối cùng có thể so với Kết Đan Kỳ đỉnh. ‘Vèo’ một tiếng. Quỷ Ảnh dung nhập vào trong Huyết Ảnh u Ma Kiếm.

-Ha ha ha!

Lý Hoành cười điên cuồng không dứt.

Trước mắt rốt cục hắn đánh bại đối thủ cuối cùng, sắp trở thành người thắng lợi sau cùng trong Huyết Sát động phủ.

Tuy nhiên đúng lúc này, dung nham phía sau Lý Hoành “xoạt” một tiếng, phóng ra một người toàn thân bị bao bọc trong ngọn lửa màu bạc.

Cả người Trương Hằng giống như chiến thần từ trên Trời giáng xuống, toàn thân bao bọc trong ngọn lửa màu bạc, tản phát ra một uy áp khó có thể kháng cự.

“Vù!”

Trương Hằng cầm trong tay Nguyệt Thương bị ngọn lửa màu bạc Thiêu đốt. thân thể như mũi tên. hung hăng phóng tới hướng Lý Hoành.

- Là người...

Sắc mặt Lý Hoành ‘Vèo’ một cái. liền biến sắc. hấn phát tay thu hồi Huyết Ảnh U Ma Kiếm về trong tay.

“Keng keng...”

Trên Nguyệt Thương bao trùm một tầng ngọn lửa bạc. va chạm mạnh vào Huyết Ảnh U Ma Kiếm.

Cả người Lý Hoành bị đánh bay đi. trên Huyết Ảnh u Ma Kiếm cháy bùng lên một tầng lửa màu bạc đáng sợ.

“Bụp!”

Thân thể hấn rơi vào bên trong dung nham. Dung nham màu đỏ sậm bắt đầu xâm nhập vào tầng phòng ngự của hấn.

Nhưng trong cơ thể hấn đột nhiên bộc phát ra một cỗ tinh khí bản mạng, toàn thân hấn được bao bọc trong một tầng Huyết quang như chất lỏng, tầng lửa bạc đang Thiêu đốt trên Huyết Ảnh u Ma Kiếm cũng bị bức lui.

Hấn vừa mới chuẩn bị từ trong dung nham nhảy ra. cả người Trương Hằng từ phía trên đè ép xuống, rồi linh khí Nguyệt Thương giống như Thanh liêm đao của Tử thần, lại một lần nữa chém xuống phía hấn.

Được thêm vào ngọn lửa bạc. lúc này Nguyệt Thương trong tay Trương Hằng dường như có thể áp chế Huyết Ảnh u Ma Kiếm một bậc.

“Keng keng... Bịch!”

Nguyệt Thương trong tay Trương Hằng biến thành lớn hơn mấy lần. ngọn lửa bạc nhấp nháy phía trên toát ra hào quang Quý dị. lại va chạm mạnh hai cái cùng Huyết Ảnh u Ma Kiếm. Hổ khẩu tay Lý Hoành bị chấn rách tả tơi. Huyết Ảnh u Ma Kiếm rời tay rơi xuống.

Trương Hằng nhẹ nhàng vung lên một tay, linh khí Nguyệt Thương xẹt qua trong hư không một luồng sáng màu bạc mờ nhạt, sau cùng chém vào linh khí phòng ngự của Lý Hoành bao bọc trong màn huyết vụ.

“Ầm! Rắc!”

Màn huyết vụ trong nháy mắt bị ngọn lửa bạc đánh tan. Linh khí phòng ngự bị chém vỡ nát thành từng mảnh, bắt đầu bị ngân điểm rất nhanh thôn phệ.

Không có thêm vào linh khí, Linh khí phòng ngự chỉ có kết cục bị ngân điểm luyện hóa

-A...

Mất đi linh khí bảo hộ Lý Hoành phát ra một tiếng thét thảm thiết, cả người bắt đầu tan chảy trong dung nham.

Đúng lúc này, Trương Hằng cảm giác được Ninh Tuyết Dung trong túi trữ vật phát ra một tiếng thở dài sâu kín.

Bên ngoài làm ra động tĩnh lớn như vậy, Ninh Tuyết Dung ở bên trong tự nhiên sẽ có điều phát hiện.

- Tuyết Dung! Chẳng lẽ nàng còn bất nhẫn không đành lòng sao?

Trương Hằng nhẹ giọng bình thản hỏi.

Bên trong túi trữ vật im ắng. không còn có động tĩnh gì.

Trương Hằng đưa tay điểm hai cái trên túi trữ vật màu xanh, ngăn cách hết thấy với bên ngoài.

“Ầm!”

Trương Hằng giơ chân đạp mạnh trên đầu Lý Hoành, để toàn bộ thân thể hấn chìm xuống, trong nháy mắt bị tan chảy trong dung nham.

Trong Thời gian ngắn ngủn mấy lần hô hấp, Trương Hằng đã dùng thể công linh hoạt sắc bén không gì sánh kịp. tiêu diệt Lý Hoành đang bị tổn thương nguyên khí.

“Bốp bốp bốp...”

Đúng lúc này, phía trên nham thạch ở đối diện Nam Minh vỗ tay tán thưởng:

- Người thực không tệ. không ngờ có thể tiềm tàng ở trong dung nham Thời gian dài như vậy, cùng chỉ có người mới có bản lĩnh này!

Trên mặt Nam Minh hiện ra ý cười nhàn nhạt, đưa tay lau vết máu nơi khóe miệng.

- Linh khí phòng ngự của người...

Trương Hằng biến sắc. hắn phát hiện, linh khí cực phẩm trên người Nam Minh hiện rõ trước mặt mình không hề tổn hại chút nào.

- Ha ha! Quên nói cho các người biết, kiện linh khí phòng ngự này của ta còn có công năng tự động khôi phục, chỉ cần không có bị hủy diệt trầm trọng, nó đều có thể ở trong Thời gian ngắn khôi phục nguyên trạng. Vừa rồi ta thừa dịp các người đánh nhau, lại lần nữa khảm vào bốn khối tinh thạch thượng phẩm. Đây đúng là ta thật vất vả mới từ nơi sư tôn có được.

Nam Minh thật giống như nói chuyện phiếm cùng Trương Hằng.

“Tinh thạch thượng phẩm?” Trong lòng Trương Hằng không khỏi sinh ra chút lòng ganh tị. Ngân điểm trên người dần dần biến mất. Hắn híp mắt nhìn Nam Minh ở đối diện.

- Kiện chiến giáp phòng ngự Thời thượng cổ này sau khi được khảm bốn khối tinh thạch thượng phẩm. cho dù là tu sĩ Kết Đan Kỳ đích thân tới cũng rất khó giết chết ta.

Trên hư ảnh chiến giáp lưu chuyển một tầng hào quang màu đen. bao phủ toàn bộ thân thể Nam Minh trong đó.

- Người muốn như thế nào. chẳng lẽ muốn đàm phán cùng ta?

Trương Hằng lạnh lùng nhìn Nam Minh.

Nam Minh lộ sắc mặt ngưng trọng nói:

- Người và ta có đánh tiếp cũng không có Ý nghĩa gì. không bằng hợp tác với nhau, cùng chung phân chia bảo vật cuối cùng này.

- Phải không?

Trương Hằng lạnh lùng cười, cầm Nguyệt Thương trên cánh tay. Một tầng ngọn lửa màu bạc nhảy ra. trên toàn bộ cánh tay hắn bao gồm cả Nguyệt Thương lóe ra hào quang màu bạc rực rỡ. vẻ đẹp lạnh lẽo như ánh trăng tàn cuối kỳ.

Một tay nhẹ nhàng vung lên. từ Trên Nguyệt Thương chém ra một luồng sáng hình lưỡi liềm bao bọc trong ngọn lửa màu bạc.

“Phốc ... ầm!”

Luồng sáng hình lưỡi liềm công kích trên hư ảnh áo giáp trước người Nam Minh, một đoàn ngọn lửa bắt đầu lưu chuyển Thiêu đốt phía trên hư ảnh chiến giáp màu đen.

Hào quang màu đen không ngừng lưu chuyển ngọn lửa bạc yếu dần từng một chút, cuối cùng tắt ngóm.

Tuy nhiên trong cơ thể Trương Hằng thật ra nhiều thêm một chút Luyện Hư Linh Khí. Ngọn lửa bạc cũng đúng là một loại hình thái năng lượng đặc thù. trong quá trình đối kháng cùng các ngọn lửa khác hoặc là linh khí. bản thân nó cũng sẽ tiêu hao. Nếu Thiêu đốt trên vật chất đơn thuần. Đừng nói là một kiện linh khí phòng ngự. cho dù là một trăm kiện, cũng có thể bị nó dễ dàng xử lý.

- Ha ha! Kiện chiến giáp này được khảm bốn khối tinh thạch thượng phẩm, bên trong có dự trữ linh khí sung túc. cho dù người ở trong này công kích mấy ngày mấy đêm. cũng đừng mơ tưởng phá vỡ được phòng ngự của ta.

Nam Minh đột nhiên nhớ tới điều gì. Trên tay bấm pháp Quyết. Bích Tuyết Lưu Diễm Châu lập tức từ trong dung nham lơ lửng bay lên.

Chung quanh bản thể của nó có một lớp ngọn lửa màu xanh ngọc che chở. giúp cho kiện linh khí cực phẩm này ở trong dung nham Thời gian dài lâu như vậy, cũng không bị hư hao.

- Ta thật không tin điều này.

Trương Hằng hít một hơi thật sâu. toàn thân được bao bọc trong ngọn lửa màu bạc hùng hực, bắn vọt tới Nam Minh.

Nam Minh cũng không có né tránh, cứ như vậy đứng phía trên tảng nham thạch, trên mặt lộ Ý cười, chăm chú nhìn Trương Hằng.

“Ầm!”

Nguyệt Thương mãnh liệt chém vào trên hư ảnh chiến giáp. Toàn thân Nam Minh lập tức bay ra hơn mười thước xa. rơi vào bên trong dung nham.

Trương Hằng dùng sức giậm chân một cái. thân mình như mũi tên rời cung nhảy tới phía trên không Nam Minh, sau đó tung một cước dẫm mạnh trên khoảng không hư ảnh chiến giáp trên đầu Nam Minh.

“Ầm” một tiếng, toàn bộ thân thể Nam Minh chìm ngập bên trong dung nham.

“Xèo xèo” dung nham màu đỏ sậm bắt đầu quay cuồng phía trên hư ảnh chiến giáp. Nhưng tầng hào quang màu đen cuộn cuộn không ngừng lưu chuyển ở mặt ngoài hư ảnh chiến giáp, giúp cho Nam Minh không bị thương tổn chút nào.

- Người giết không chết được ta...

Nam Minh nói. khỏe miệng mang theo ý cười chế giễu.

Trương Hằng dứt khoát thu lại Nguyệt Thương, đồng Thời nắm chặt hai tay. trên nắm tay bốc lên ngọn lửa màu bạc nhấp nháy.

“Ầm ầm ầm...”

Hai đám luân phiên tới tấp vào Nam Minh hết Quyền này tới Quyền khác. Giờ khắc này, dường như Trương Hằng đã hóa thân là một võ sĩ Quyền anh. nắm tay bấm vào ngọn lửa bạc già như mưa Trên hư ảnh chiến giáp.

“Ầm Ầm Ầm...”

Hai người cùng nhau chìm vào bên trong dung nham, rất nhanh bị dung nham nuốt hết.

“Ầm ầm ầm...”

Tiếp tục chìm xuống.

Cuối cùng, chỉ thấy tại một vị trí trong dung nham quay cuồng kịch liệt, giống như ở chỗ đó có mấy con cá lớn bị mắc lưới, đang cố sức giãy dụa.

“Ầm!”

Sau Thời gian chừng cạn chén trà nhỏ. Trương Hằng toàn thân bọc trong ngọn lửa bạc từ trong dung nham vọt lên. rơi xuống phía trên một tảng nham thạch, thu lại ngân diễm, sắc mặt Trương Hằng hơi có chút tái nhợt.

Theo sau, Nam Minh cũng từ trong dung nham nhảy lên. sắc mặt có vẻ mệt mỏi. nhìn Trương Hằng nói:

- Thế nào? Ta nói rồi. người không giết chết được ta. Không bằng chúng ta hợp tác đi!

- Không được!

Trong giọng nói của Trương Hằng mang theo vẻ kiên Quyết.

- Được được được!

Sắc mặt của Nam Minh lập tức trở nên hung ác dữ tợn.

Trương Hằng không khỏi sửng sốt. chẳng lẽ tên này muốn liều mạng sao?

Nam Minh lấy ra Bích Tuyết Lưu Diễm Châu.

“Vù” một tiếng. Bích Tuyết Lưu Diễm Châu cứ như vậy bay về phía Trương Hằng.

- Người cũng không thể giết chết ta!

Trương Hằng cười lạnh, liếc nhìn linh khí cực phẩm này một cái. Trong mắt Nam Minh chợt lóe ra vẻ tàn nhẫn, trong miệng đột nhiên niệm ra một chữ:

-Nổ!

“Ầm!”

Linh khí cực phẩm Bích Tuyết Lưu Diễm Châu liền cứ thế bùng nổ ở trước mặt Trương Hằng. lập tức đẩy Trời ngọn lửa màu xanh lam bao phủ phạm vi mấy chục thước.

Trong chớp mắt, trong phạm vi mấy chục thước này đều ngưng kết thành bông tuyết đáng sợ. Ngay cả dung nham ở phụ cận đều không ngoại lệ.

Trương Hằng không kịp né tránh, toàn bộ thân thể trong nháy mắt hóa thành pho tượng băng. Thế nhưng Nam Minh lại học ra một ngụm máu to. cả người cứ như vậy mềm nhũn ngã xuống đất.

- Đây là người bức ta...

Suy yếu nói một câu như vậy, nhưng chính hắn cũng không khỏe hơn chút nào.

Bản thân Bích Tuyết Lưu Diễm Châu này chính là nỗi bật nhất trong linh khí cực phẩm. Bùng nổ ở gần như vậy. Cho dù là tu sĩ Kết Đan Kỳ gặp phải công kích này. không chết cũng trọng thương.

Nhưng Nam Minh bởi vì thần thức tương liên chặt chẽ cùng linh khí. nên tâm thần hắn cũng đã bị tổn thương thật lớn. có thể sẽ tạo thành chướng ngại rất lớn cho tu luyện về sau. thậm chí có thể suốt đời khó có thể thăng cấp.

- Con bà nó! Lại là đóng băng!

Mặt ngoài toàn bộ pho tượng băng đang tan chảy rất nhanh, với mắt thường cũng có thể thấy được. Quanh thân Trương Hằng lại nổi lên ngọn lửa màu bạc, chợt hiện ra ở trước mặt Nam Minh, giống như chiến sĩ sống lại trong biển lửa.

-Người người...

Nam Minh không dám tin nhìn Trương Hằng.

Trương Hằng lấy tay lau khô tơ máu nơi khóe miệng, thân thể nhẹ nhàng nhảy tới trước mặt Nam Minh.

- Năng lực phòng ngự của người còn mạnh hơn so với trong tưởng tượng của ta.

Nam Minh cười khổ nói! Hắn không biết rằng. ngọn lửa màu bạc của Trương Hằng vừa lúc khắc chế ngọn lửa màu xanh lam của hắn.

Một cách không ngờ chính là Trương Hằng không có lập tức phát động công kích với Nam Minh, mà chỉ nhìn ra bầu Trời âm u ở xa xa.

- Người có di ngôn gì không?

Trương Hằng bình thản nói dường như đã nắm giữ sống chết của Nam Minh trong tay.

Nam Minh đầu tiên là sửng sốt, ngưng thần nhìn vào khuôn mặt đầy kiên nghị tự tin của Trương Hằng, cuối cùng thần sắc hắn mới hơi ảm đạm xuống.

- Cũng nên đến lúc chung kết rồi...

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi.

Toàn bộ trong thế giới hôn ám lúc này chỉ còn lại hai người Trương Hằng và Nam Minh. Lặng im một hồi, Nam Minh mới ngẩng đầu nói:

- Ta nghĩ rằng chính mình đã bại dưới tay ngươi! Bại dưới tay một tu sĩ tu vi thấp hơn mình một bậc.

- Ngươi có thể nói cho ta biết hay không? Vì sao ta lại thua... Ta rốt cuộc có điểm nào không bằng ngươi.

Trong ánh mắt của Nam Minh còn mang theo vẻ không cam lòng hỏi. Trương Hằng trầm mặc một lúc lâu sau, mới phun ra hai chữ:

- Vận may!

- Vận may... Ha ha ha...

Nam Minh cất tiếng cười to mấy tiếng, trên mặt mang theo vẻ không cam lòng cùng chưa xót.

- Ta rốt cục hiểu rõ lời nói của phân thân Huyết Sát... Vận may có thể giúp cho một người có phệ linh cản trở thành nhân vật tuyệt thế tung hoành Đông Vân... Cùng có thể giúp cho ngươi một nhân vật bình thường trở thành... người thắng lợi cuối cùng trong một trăm vị tu sĩ tinh anh.

Trương Hằng cũng lẳng lặng nhìn chăm chú vào đối thủ trước mắt này. người tranh đấu với mình đến phút cuối cùng. Giờ phút này hắn đã chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, Nam Minh cả hai mặt thân thể và tâm thần đều bị hao tổn. rốt cuộc khó có thể tạo thành bất cứ uy hiếp gì Đối với hắn.

- Tuy nhiên, có một điều ta rất bội phục ngươi...

Trong mắt Nam Minh lóe ra một tia sáng ngời.

- Ngươi thực có năng lực nhẫn nại... Thực lực của ngươi thậm chí là mạnh nhất trong tất cả tu sĩ... Nhưng ngươi lại có thể tiềm ẩn trong một môn phái nhỏ thấp kém lâu như vậy... Ngươi có thể chịu được hấp dẫn của bảo vật lơ lửng trong ngọn lửa bốn phía cây cầu kia... Ngươi có thể tiềm ẩn ở trong dung nham Thời gian dài như vậy... Và quan trọng nhất là... ngươi có thể chịu đựng đến phút cuối cùng.

- Ngươi có thể trở thành người thắng lợi cuối cùng, cũng không chỉ là nhờ vận may của ngươi. Bại dưới tay ngươi, Nam Minh ta tuy rằng thực không cam lòng, nhưng cũng không hề oán hận. Tối Thiểu, ở phương diện nhẫn nại, ta còn kém xa so với ngươi...

- Xuất ra con bài chưa lật cuối cùng của ngươi đi... để xem ngươi có giết chết ta được không...

Trên mặt Nam Minh lộ ra vẻ tươi cười bình yên.

Giờ phút này thân thể Nam Minh hoàn toàn không thể nhúc nhích. Cho dù Trương Hằng giết không chết hắn, cũng có thể thoải mái Lấy được bảo vật trên ngọn núi vàng.

Trong đầu Trương Hằng thậm chí sinh ra một loại ý niệm không đành lòng sát hại đối phương, có thể giao chiến cùng đối thủ như vậy, có lẽ cũng là một loại duyên phận. Nhưng Trương Hằng rất nhanh liền xua tan Ý niệm này trong đầu.

Tuy lắng nghe địch thủ khen ngợi mình, trong lòng hắn có chút lằng lằng, nhưng cũng sẽ không vì vậy mà buông tha tính mạng của đối phương.

- Hết thấy hắn đã đến lúc kết thúc...

Trương Hằng có cảm giác hết thấy chuyện xảy ra trong Huyết Sát động phủ đều như là một giấc mộng.

Hắn nhẹ duỗi tay phải ra, trong hư không truyền đến một cỗ dao động đặc thù. Giờ khắc này, trong lòng Trương Hằng sinh ra một loại ảo giác có thể bao dung luyện hóa hết thấy vạn vật trong thiên địa.

Giờ phút này tâm thần Nam Minh bị tổn thương, ngay cả thần thức đều không thể vận dụng, hắn không thể nhìn thấy Hư Không Hỏa Diễm trong tay Trương Hằng. thế nhưng linh hồn của hắn lúc này lại không tự chủ được bắt đầu run rẩy.

Trương Hằng thở nhẹ một hơi. Hư Không Hỏa Diễm nhẹ nhàng bay tới hướng Nam Minh. Lần đầu tiên sử dụng Hư Không Hỏa Diễm tác chiến. Trương Hằng cũng lập tức hiểu rõ một cái khuyết điểm của nó.

Đó chính là tốc độ! Tốc độ công kích của Hư Không Hỏa Diễm còn chậm hơn so với linh khí phổ thông.

“Xèo xèo” Hư Không Hỏa Diễm trong suốt rốt cục rơi xuống trên người Nam Minh, tầng hào quang màu đen ở mặt ngoài cổ chiến giáp tức thì nhện nhạo. Hư Không Hỏa Diễm gặp phải một chút lực cản.

“Phù phù!”

Thời gian chừng nửa lần hô hấp, kiện chiến giáp thượng cổ mà ngay cả tu sĩ Kết Đan Kỳ đều khó có thể công phá này bị Hư Không Hỏa Diễm phá thủng.

Hư ảnh chiến giáp trong nháy mắt biến mất, trên bản thể kiện chiến giáp thượng cổ cũng xuất hiện một lỗ hổng.

Mà sau khi làm xong những thứ này. Trương Hằng cảm giác được một sự mệt mỏi. Sự mệt mỏi này không phải đến từ thân thể mà là linh hồn của hắn.

“Xem ra sử dụng Hư Không Hỏa Diễm hoặc ngân diễm cũng có hạn chế!” Trương Hằng thầm nghĩ.

Tiếp theo sau, Hư Không Hỏa Diễm lại bắt đầu tiếp xúc với thân thể của Nam Minh. Không một tiếng động, lồng ngực của Nam Minh bị xuyên thủng, chỉ trong nháy mắt thần quang trong mắt hắn biến mất. Mà đúng lúc này, thân thể của Trương Hằng đột nhiên ngừng lại.

Ở trong khoảnh khắc Nam Minh chết đi kia, trong đầu hắn đột nhiên nhiều thêm một điểm sáng màu trắng.

Trên ngọc giản thần bí trong thần thức hải bỗng dưng phát ra một vầng sáng bạc rực rỡ. điểm sáng màu trắng kia chỉ nháy mắt bị hút vào trong đó.

Trương Hằng tập trung quan sát. thấy điểm sáng màu trắng ngay sau đó liền tiến vào tầng một cổ tháp.

Toàn bộ tầng một cổ tháp lập tức phát ra một vầng hào quang chói mắt. trong giây lát điểm sáng màu trắng liền hình thành một nam nhân do linh quang tạo thành.

Nam nhân này chính là Nam Minh!

Hiện tượng quỷ dị như thế. khiến Trương Hằng kinh ngạc nhìn không chớp mắt.

“Chẳng lẽ đây là Nam Minh ở trạng thái linh hồn?”

Trương Hằng thử dùng thần thức tiếp xúc với nam nhân do linh quang tạo thành này. Nam nhân đó dường như cảm nhận được tồn tại của Trương Hằng lập tức lộ ra vẻ mặt vô cùng hoảng sợ.

Trương Hằng có cảm giác giữa mình và nam nhân này dường như có một mối quan hệ rất đặc thù nào đó.

Tâm niệm vừa động. Trương Hằng phát hiện chính mình có thể tiến hành trao đổi Ý thức cùng đối phương.

- Người là ai?

Trương Hằng hỏi.

Trên mặt nam nhân hơi lộ vẻ kính ngạc, đáp lời:

- Ta là Nam Minh...

- Vậy trong trí nhớ của ngươi có nhớ lúc mình còn sống hay không?

Trương Hằng cảm thấy thực quái dị.

- Nhớ rõ.

Nam nhân kia rất như thuận đáp lời Trương Hằng.

- Giữa ngươi và ta là quan hệ gì?

Trương Hằng hỏi ra một cái vấn đề mấu chốt.

- Ngài là chủ nhân của ta...

Thân thể nam nhân run rẩy, quỳ sụp xuống trong tầng một cổ tháp.

“Thì ra là thế.” Trong lòng Trương Hằng cũng cho ra một cái kết luận.

Sau khi Nam Minh bị Hư Không Hỏa Diễm giết chết, không ngờ linh hồn của hắn không có đi vào thiên đạo Luân Hồi. ngược lại bị hút vào tầng một cổ tháp, trở thành nô dịch của mình.

Khẽ thở ra một hơi, Trương Hằng đưa mắt nhìn quét ra bốn phía, phát hiện trong toàn bộ thế giới hôn ám, chỉ còn lại có mình, cũng là người thắng lợi cuối cùng.

Một sự mệt mỏi thật sâu đang bắt đầu xâm nhập đầu óc của Trương Hằng.

Mà ngọn núi màu vàng lơ lửng trên bầu Trời vẫn như trước sáng lóng lánh rực rỡ vô cùng hấp dẫn.

Hết quyển 2

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

133. Chương 132: Động Phủ Kinh Biển.

Trong thế giới u ám áp lực chỉ còn lại một người sống là Trương Hằng, cũng là người thắng cuối cùng.

Trong lòng hắn trôi lên một loại hào hùng và kích động không thể kìm nén. tạm Thời gạt bỏ cảm giác mệt mỏi trong đầu.

- Còn chưa tới Thời điểm cuối cùng, không thể lơ là.

Trương Hằng vẫn giữ sự cẩn thận vốn có của hắn như trước, ánh mắt nhìn chăm chăm vào ngọn núi màu vàng lơ lửng trên bầu Trời. Trong khoảnh khắc này. hắn cảm nhận được một luồng áp lực nặng nề từ trên ngọn núi màu vàng này. dường như đối mặt với một con man hoang cự thú.

Cũng không lập tức theo sợi dây xích cuối cùng đi lên núi. ánh mắt Trương Hằng tập trung ở trên thi thể của Nam Minh.

Đầu tiên Trương Hằng nhật kiện cổ chiến giáp tổn hại của Nam Minh lên. phát hiện sau khi cổ chiến giáp bị Hư Không Hỏa Diễm công kích dường như đã mất công năng tự khôi phục vốn có. phía trên có một lỗ thủng rất lớn.

Hắn thử đưa một cổ Luyện Hư Linh Khí vào trong, phát hiện cổ chiến giáp này không có phản ứng gì.

- Đã hoàn toàn hư hại rồi.

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi. vẫn thu cổ chiến giáp tổn hại này vào túi trữ vật.

Sau đó Trương Hằng lại lấy túi trữ vật của Nam Minh xuống, dùng thần thức quan sát một chút phát hiện bên trong có rất nhiều thứ không tệ. hơn nữa bản thân túi trữ vật cũng không phải vật phạm.

Điều khiến Trương Hằng ngạc nhiên vui mừng nhất là trong túi trữ vật có một kiện Tiên bảo.

Đây là một kiện Tiên Bảo dạng hồ lô toàn thân màu vàng sẫm tản ra một luồng linh áp đáng sợ khiến Trương Hằng kinh hãi run sợ.

Tiên bảo hắn nắm trong tay này còn đáng sợ hơn so với đối mặt với lão quái Nguyên Anh KỶ.

Tiên bảo chính là Tiên bảo. cho dù còn không nhận chủ. uy lực ẩn chứa cũng cực kỳ đáng sợ.

Trên rất nhiều sách cổ đều ghi lại Tiên bảo là một loại Pháp bảo nghịch thiên có linh tính, tu sĩ bình thường căn bản không thể khống chế. một khi mạnh mẽ nhận chủ sẽ bị Tiên bảo cản trở.

Tam Tinh Vực từng có một lão quái Nguyên Anh Kỳ trong lúc vô ý chiếm được một kiện Tiên bảo, tính toán chiếm làm của riêng cuối cùng ngược lại bị Tiên bảo giết chết.

Trên thực tế, Pháp bảo cấp Thông linh pháp bảo trở lên đều có linh tính. Nếu thực lực không đủ căn bản không thể khống chế.

Cho dù một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ dốc hết linh khí toàn thân cũng vì tất chưa chắc có thể khống chế được một kiện Tiên bảo.

Trương Hằng vội vàng thu kiện Tiên bảo này vào trong túi trữ vật của mình. Thứ này là một món đồ nguy hiểm, có thể dùng ngân diễm luyện hóa Hay không còn là một vấn đề.

Sau khi làm xong những chuyện này, Trương Hằng lại bắt đầu tìm kiếm những thứ còn sót lại của Lý Hoành.

Toàn bộ thân thể của Lý Hoành đều bị dung nham làm tan chảy, túi trữ vật của hắn chỉ sợ cũng không thể may mắn thoát khỏi. Nhưng Trương Hằng nhớ rõ lúc hắn thông qua cửa ải thứ ba cũng từng yêu cầu một kiện Tiên bảo của thân ảnh màu máu.

Trương Hằng tin tưởng bất kể là kiện Tiên bảo đó hay là Huyết Ảnh u Ma Kiếm cũng sẽ không bị dung nham này làm tan chảy.

Tìm đến nơi Lý Hoành chết, bên ngoài thân Trương Hằng bùng lên một cỗ ngân diễm. Tuy nhiên vào lúc này, cỗ ngân diễm này có chút ảm đạm.

Ngân diễm cùng từ trong Hư Không Hỏa Diễm phát ra, thứ này cũng không phải dùng mãi không hết.

Từ trong đầu truyền đến một cảm giác mệt mỏi dữ dội. Lúc dùng ngân diễm thôn phệ Linh khí hoặc thiên tài địa bảo cũng sẽ không làm cho Trương Hằng sinh ra cảm giác như vậy, ngược lại có thể cảm nhận được sự lớn mạnh của ngân diễm.

Nhưng nếu sử dụng quá nhiều ngân diễm để chiến đấu sẽ khiến cho hắn sinh ra loại cảm giác mệt mỏi này.

Trương Hằng duy trì ngân diễm quanh thân, nhảy vào trong dung nham. Không có ngân diễm bảo hộ, cho dù là Trương Hằng cũng không thể ở lâu trong dung nham này.

Tìm tòi trong dung nham hồi lâu, rốt cục Trương Hằng tìm được một kiện Tiên bảo khác. Đây là một kiện Tiên bảo hình kiếm, mặt ngoài trần đầy lõi điện màu tím khiến người ta sợ hãi.

Trương Hằng không dám hoài nghi, tùy tiện một đạo lôi điện đánh xuống là có thể miểu sát một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Thứ này càng thêm nguy hiểm! Trương Hằng lập tức thu nó vào trong túi trữ vật, về phần Huyết ảnh u Ma Kiếm, Trương Hằng tìm nửa ngày cũng không thấy.

- Chẳng lẽ nó đã bị dung nham hòa tan, hoặc là sau khi chủ nhân của nó chết đi bị phân thân Huyết Sát thu đi.

Trương Hằng cần nhắc một hồi liên buông tay. So với Tiên bảo, Huyết ảnh u Ma Kiếm này cũng không tính là gì. Cho dù thuộc tính tốt đến đâu cũng chỉ là một kiện Linh khí mà thôi.

Sau khi nháy lên nham thạch, Trương Hằng lập tức thu ngân diễm vào trong cơ thể.

Nhiều lần tiêu hao ngân diễm lại thêm sử dụng Hư Không Hỏa Diễm giết địch, Trương Hằng cảm thấy nguyên thần ở trung tâm thần thức hải của mình gần như có xu thế suy kiệt.

Càng đáng sợ chính là cảm giác mệt mỏi sâu sắc kia, sắc mặt Trương Hằng tái nhợt, đứng yên tại chỗ hồi lâu cũng không thấy cảm giác mệt mỏi biến mất.

“Xem ra phải điều dưỡng một trận mới có thể khiến nguyên thần khôi phục bình thường”. Trương Hằng trầm nghĩ.

- Không thể chậm trễ nữa.

Trương Hằng nghiêng răng, ngẩng đầu nhìn ngọn núi màu vàng lơ lửng trên không trung.

Nếu chậm trễ thêm. Trương Hằng hoài nghi mình có thể nào gục xuống ngủ say một giấc hay không.

“Thịch!” một tiếng. Trương Hằng dùng lực lượng cơ thể nhảy trên vài khối nham thạch. Mỗi một lần nhảy đều xa vài trượng, chỉ chớp lát hắn liền trở về bên bờ dung nham.

Sau khi đến nơi Trương Hằng cảm giác mình càng thêm mệt mỏi. nhưng ngọn núi màu vàng lơ lửng trước mắt lại phát ra hấp dẫn trí mạng khiến hắn có thể kiên trì đến hiện tại.

- Không thể gục ngã. ta phải nhanh chóng rời khỏi địa phương quỷ quái này.

Trương Hằng rất nhanh liền tìm đến sợi xích sắt cuối cùng. Hắn muốn lấy bảo vật cuối cùng sớm một chút để tránh sinh, ra biến cố khác.

Phóng người nhảy dựng lên, Trương Hằng lập tức bắt được sợi xích sắt đang đưa qua lại. Hai tay dùng sức leo lên. một lát sau Trương Hằng dẫm chân trên ngọn núi màu vàng bóng loáng như gương.

Xuỵ!

Chân hắn trượt một cái. thân thể treo giữa không trung.

-Lão tử mệt quá...

Tuy rằng Trương Hằng có một thân lực lượng nhưng tinh thần không thể duy trì nổi khiến hắn không thể sử dụng ra lực lượng tương ứng.

- Không thể gục ngã... Bảo vật cuối cùng!

Trong mắt Trương Hằng hiện vẻ kiên Quyết. răng cắn chặt vào môi. khóe miệng chảy ra một tia máu. Hắn đã cắn rách môi. Cảm giác đau đớn khiến tinh thần của Trương Hằng bị kích thích.

- Tăng tốc!

Trương Hằng thừa dịp tinh thần tỉnh táo. bắt đầu leo nhanh lên trên.

Một trăm thước, hai trăm thước...

Dựa vào cổ nghị lực và kiên Quyết. rốt cục Trương Hằng bỏ lên đỉnh ngọn núi màu vàng.

- Một chết ta rồi!

Trương Hằng lập tức ghé vào đỉnh núi, mắt thấy muốn ngủ đi.

Ngay khoảnh khắc mí mắt hắn sắp sụp xuống, hào quang chói mắt phát ra từ thứ nào đó trên đỉnh núi đâm vào mắt hắn.

- Con mẹ nó. cái gì thế?

Trương Hằng khẽ dụi mắt. từ mặt đất bỏ dậy. Chỉ thấy trên đỉnh núi có một cái bục đá màu vàng. Bục đá này giống như một bộ phận của ngọn núi màu vàng này. giữa chúng nó không có bất kỳ khe hở nào.

Trên bục đá màu vàng có bày ba món đồ, ở bên trái là một cái hộp lóe lên hào quang bảy màu huyền lệ. ở giữa là một ngọn núi màu vàng nhỏ bằng bàn tay. Bên phải thì là một quả trứng màu xanh.

Trương Hằng lập tức bị ba món đồ này hấp dẫn. Có thể khẳng định là mỗi một thứ nào trong ba thứ này đều là thứ siêu việt Tiên bảo.

Nếu dùng lời nói của thân ảnh màu máu. tập hợp tất cả thiên tài địa bảo của toàn bộ Đông Vân đại lục cùng một chỗ cũng không bằng một phần mười.

Tinh thần Trương Hằng rung lên. nhắc bước chân gian nan đi tới bên cạnh bục đá.

- Rốt cục lấy cái gì trước đây? Vạn nhất chỉ có thể Lấy được một thứ thì làm thế nào?

Ý niệm này chợt lóe lên trong đầu hắn sau đó một mối dữ dội khiến hắn không có bất kỳ Thời gian suy tư nào.

Hắn dùng tốc độ nhanh nhất thu cả ba món bảo vật này vào túi trữ vật.

Khoảnh khắc cuối cùng hần thu ngọn núi nhỏ màu vàng ở giữa thì cảm thấy dưới chân trống rỗng, toàn thân rơi xuống bên dưới.

- Con mẹ nó! Chuyện gì thế này?

Trương Hằng không khỏi hoảng sợ. Nếu lại rơi vào trong dung nham, hần cũng không dám khẳng định mình còn có thể sống mà đi ra hay không.

Đúng lúc này, một luồng ánh sáng màu trắng từ trong hư không bắn xuống, vừa khéo bao phủ lấy Trương Hằng. Một Thanh âm máy móc quanh quẩn trong thiên địa:

- Động phủ thí luyện đã chấm dứt... Có một người thông qua thí luyện đẳng cấp cao nhất... Động phủ sắp tự động hủy diệt.

Mà vào lúc này, thân hình Trương Hằng đã biến mất khỏi thế giới u ám này.

Nơi mở ra động phủ trên Phương Vân Sơn cũng biến mất trong khoảnh khắc này. Sườn núi nhỏ vốn tồn tại đã hóa thành hư ảo.

- Sao lại thế này? Vậy mà không có ai đi ra?

Bốn năm người chờ đợi ở nơi động phủ mở ra đều có thực lực Kết Đan Kỳ trở lên, thậm chí còn có một lão già khô gầy Nguyên Anh Kỳ. Người này chính là Thiên Lai thượng nhân sư tôn của Nam Minh.

về phần một vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ khác - Vô Cực Độc Ma, đã không biết tung tích, tám chín phần mười là bị phân thân Huyết Sát xử lý.

Ngoài ra, dường như Âu Dương lão tổ Kết Đan Kỳ cũng không có mặt tại hiện trường, không biết bận việc gì Hay là có nguyên nhân khác.

- Chẳng lẽ chết sạch rồi?

Trên mặt Hỏa Vân tán nhân của Hỏa Vân Môn lộ vẻ quái dị.

- Có phải người lấy được bảo vật đã được truyền tống đến nơi khác Hay không?

Khuư Vân Hạc của Tiên Vân Tông phỏng đoán.

- Trong dĩ vãng, mỗi lần động phủ thí luyện đều có rất nhiều người có thể bình yên đi ra. người được một ít bảo vật cũng có thể đi ra.

Sắc mặt Thiên Lai thượng nhân có chút khó coi. trong lòng lão sinh ra một loại cảm giác không ổn.

- Có ai trong hàng đệ tử tham gia thí luyện của Phương Vân Sơn các người lưu lại bản mạng nhân ngẫu (hình nhân) Hay không?

Thiên Lai thượng nhân nói.

- Mấy đệ tử trọng yếu của Tiên Vân Tông chúng ta đều lưu lại bản mạng nhân ngẫu.

Khuư Vân Hạc đáp.

- Mau đi xem một chút!

Thiên Lai thượng nhân lộ vẻ gấp rút nói.

- Được, mời các vị theo ta.

Khuư Vân Hạc khổng chế độ quang mang theo mấy người bay về phía Thiên Linh Phong.

Chỉ chốc lát mấy người bay đến một nơi trọng địa trên Thiên Linh Phong.

Dưới sự dẫn dắt của Khuư Vân Hạc. mấy người đi vào một đại điện giống như từ đường.

Trong đại điện này có treo một hai chục con rối gỗ hình người, trên thân có khắc những đường nét màu đỏ.

- Toàn bộ đã chết...

Khuất Vân Hạc không dám tin nhìn vào bốn năm nhân ngẫu treo ở góc phải đại điện.

Những nhân ngẫu này đều dùng một loại gỗ đặc biệt chế tạo thành, giờ phút này đều bốc khói nhẹ. thân thể cháy đen.

Chúng tu sĩ khiếp sợ không thôi.

Sắc mặt Thiên Lai thượng nhân nháy mắt liên thay đổi. toàn thân hóa thành một luồng sáng xanh bắn ra Thiên Linh Phong, bay về phía Bích Tuyết Tương Vân Tông.

Bản mạng nhân ngẫu của đám người Nam Minh cũng ở trong Mật địa tông môn, lão rất lo lắng đến an nguy của Nam Minh cùng Mộ Tuyền.

- Ta cũng phải về tông môn gấp.

Tôn Lâm cũng cảm nhận được sự cấp bách của chuyện này. không chế động quang bay đi.

- Rốt cục trong động phủ xảy ra loại biến cố gì? Chẳng lẽ tất cả đều đã chết?

Ba tu sĩ Kết Đan Kỳ còn lại của Phương Vân Sơn đưa mắt nhìn nhau, vẻ khiếp sợ trên mặt còn chưa biến mất.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

134. Chương 133: Phòng Giam.

Trên mặt đất âm u ẩm ướt có trải một chút cỏ dại, bốn phía là song sắt được tạo thành bằng huyền thiết. Nơi này diện tích chừng hơn trăm thước vuông, mười mấy tù phạm già trẻ không đồng nhất đang nằm.

Bên ngoài nhà tù thi thoảng có một số thị vệ đeo đao mặc hắc Bào qua lại. Trên mặt đám thị vệ hắc Bào này đều lộ vẻ ác nghiệt, trên người có một cỗ khí thế sát phạt, khóe mắt thi thoảng đảo qua đám tù phạm không yên ổn kia.

Trong phòng giam số mười một. vô Thanh vô tức xuất hiện một Thanh niên mặc áo Bào tím rách nát. Trên mặt hằn lộ vẻ mệt mỏi. dùng thần thức đảo quanh bốn phía một chút sau đó hai mắt khép lại. thân thể ngã xuống mặt đất, cứ vậy ngủ đi.

Tuy nhiên, thân thể hắn vừa khéo đề lên trên người một đại hán tướng mạo dữ tợn xăm trổ toàn thân.

- Con mẹ nó! Là ai chán sống, cũng dám đề lên trên người lão tử.

Hình Vũ nổi giận dùng dùng nhảy dựng lên. căm tức nhìn Thanh niên áo Bào tím đang ngủ say bên cạnh.

Những người khác trong phòng giam cùng bị kinh động.

- Hình lão ngu. người ồn ào cái gì thế... Ồ! Làm sao nơi này có thêm một người? Chẳng lẽ mới tới?

Một thiếu niên xanh xao vàng vọt đứng lên. bắt đầu cận thận đánh giá Thanh niên áo Bào tím này.

Tuy rằng trên người thiếu niên này bẩn thỉu nhưng bộ dạng có chút lạnh lợi. hai mắt sáng ngời hơi lóe lên.

Những người còn lại đều tò mò ngó qua, đánh giá nam nhân áo Bào tím trước mắt này.

- Chẳng lẽ là gặp quỷ. Ta một mực nhìn ngoài cửa. cũng không phát hiện cửa lao này mở ra khi nào?

Có một thư sinh vẻ bệnh hoạn nằm ở một góc nhà tù. Thanh âm hơi trầm thấp.

Lập tức toàn bộ nhà lao số mười một bắt đầu trở nên náo nhiệt.

- Hắc hắc. Có người mới vào. chúng ta có thứ để chơi.

Có mấy đại hán về mặt hưng phấn, bắt đầu tới gần Thanh niên áo Bào tím.

- Đây! Tiểu tử thôi, tỉnh tỉnh!

Một đại hán hét lên với Thanh niên áo Bào tím.

Nhưng Thanh niên áo Bào tím không chút phản ứng. trên mặt ngược lại lộ ra nụ cười hạnh phúc, dường như đang có một giấc mơ đẹp.

- Con mẹ nó! Tiểu tử này ngủ say như vậy?

Một đại hán khác dùng sức đá hán một cước.

- Ai u! Đau chết ta rồi!

Tên đại hán kia ôm chân của mình ngã xuống đất, miệng còn không hiểu được nói:

- Chẳng lẽ thân thể người này làm bằng kim cương? Lão tử ít nhất cũng luyện võ mười mấy năm, cho dù là Kim Chung Tráo cũng không biến thái như vậy...

- Vài món võ mèo quào của người, đã sớm bị tửu sắc đào rỗng rồi. Để cho ta tới.

Một tên mập mập tướng mạo hung hãn đi tới. vươn nắm tay đánh một Quyền vào lưng Thanh niên áo Bào tím.

Thịch!

Thân thể Thanh niên áo Bào tím vẫn không nhúc nhích, nhưng mập mập hung hãn kia thì ôm tay kêu toáng lên:

- Đau... đau... đau chết ta rồi!

Chỉ thấy nắm tay hán đã sưng đỏ giống như một cái bánh bao nhỏ.

- Hình lão ngô. Nghe nói nội công của người rất thâm hậu. nếu không người thử xem?

Đại hán bị thương chân không khỏi giật giãy nói.

Hình lão ngô chính là đại hán đầu tiên bị Thanh niên áo Bào tím đè vào.

- Người này có thể đã tu luyện ngoại công đến cực hạn. thân thể đao thương không vào. cứng rắn có thể so với sắt thép. Ta cũng không nắm chắc có thể thương đến hán.

Sắc mặt Hình Vũ ngưng trọng, dường như không tính ra tay.

- Làm sao vậy? Hình Vũ. người thân là một trong bốn ác bá kinh đô. chẳng lẽ còn sợ người này?

Hai mắt Khí ồm xoay tròn, lộ ra vài phần tinh nghịch của thiếu niên.

- Hừ. Lúc trước nếu không phải vì Kim Thủ Chi đệ nhất kinh đô người. Hình Vũ ta cũng không rơi đến mức này.

Hình Vũ hung hăng trừng mắt nhìn khí ồm một cái. ánh mắt lại rất nhanh rơi vào trên người nam nhân áo Bào tím. trên mặt hiện ra vẻ nóng lòng muốn thử.

- Hình lão ngô! Chừng nào người trở nên đáng Khinh như vậy? Đi qua đánh hán một quyền, xem là ngoại công của hán lợi hại Hay nội công của người mạnh hơn?

- Hình lão ngô. lên đi!

- Các huynh đệ. chúng ta đặt cửa. xem lão ngô có thể đánh tỉnh người này Hay không?

- Ta tin tưởng lão ngô. ta đặt hán thắng!

Lập tức, toàn bộ nhà giam số mười một trở nên náo nhiệt phi phàm.

Thị vệ hắc Bào đeo đao qua lại bên ngoài đối với sự âm ỉ bên này coi như không thấy cũng không lên tiếng ngăn cản, thậm chí không muốn liếc nhìn bên này một cái.

- Mọi người yên lặng một chút.

Đúng lúc này, một Thanh niên trên mặt có vài vết sẹo lên tiếng.

Những người khác đều yên tĩnh lại. dường như có điều kính sợ đối với Thanh niên mặt sẹo này.

Bộ dạng Thanh niên này rất bình thường nhưng trên người lại mang theo một cỗ trầm ổn phảng phất như Trời sinh, mấy vết sẹo trên mặt hắn tăng thêm vài phần giết chóc.

- Lăng Thiên lão đại? Ngài có gì phân phó sao?

Hình Vũ khó hiểu hỏi.

Bên cạnh Lăng Thiên có một lão đạo sĩ. Đạo sĩ này mặt đầy nếp nhăn, đôi mắt đục ngầu đang không ngừng đánh giá Thanh niên áo Bào tím cách đó không xa, ánh mắt dừng ở trên túi trữ vật của hắn vài lần.

- Người này lai lịch không rõ. vô duyên vô cớ xuất hiện tại nhà tù này. khẳng định không phải là người thường. Chúng ta vẫn không nên đi quấy rầy hắn. chờ hắn ngủ dậy rồi tính.

Thanh âm Lăng Thiên tương đối hùng hậu, mang theo một cỗ Ý chí có thể làm người khác nghe theo.

Hình Vũ có chút không cam lòng:

- Lão đại. Ngoại công của người này không tầm thường, ta không nhịn nổi muốn thử.

Lăng Thiên hơi trầm ngâm, đưa mắt nhìn qua lão đạo sĩ ở bên cạnh.

- Trâu tiên sư. ngài xem?

Lăng Thiên rất cung kính đối với Trâu đạo sĩ này.

Những người khác trong phòng giam dùng ánh mắt kính sợ nhìn Trâu đạo sĩ.

- Để hắn thử xem...

Trên mặt đầy nếp nhăn của Trâu đạo sĩ hơi lộ ra một tia Ý cười thần bí. dùng ánh mắt tò mò đánh giá Thanh niên áo Bào tím đang ngủ thật say.

- Được, người thử xem. Nhưng không nên tổn thương người này.

Lăng Thiên dặn dò.

- Được!

Hình Vũ đầy hưng phấn, đi tới trước người Thanh niên áo Bào tím. Hắn cùng không tùy tiện ra tay mà khép hờ hai mắt, điều tức một lát.

-Hãy!

Chỉ trong bốn năm hô hấp. trong mắt Hình Vũ lóe lên ánh sao. một cánh tay kinh phong rít lên trong chớp mắt đánh vào lực Thanh niên áo Bào tím này.

Trong lúc nhất thời không khí trong toàn phòng giam bắt đầu lưu chuyển hỗn loạn.

Bình~

Cả phòng giam vang lên một tiếng nổ lớn.

Chỉ thấy trên người Thanh niên áo Bào tím kia thoáng hiện lên một luồng sáng bạc. Toàn thân Hình Vũ bị một cỗ lực lượng đánh bay.

Thịch!

Thân thể Hình Vũ dựng lên song sắt, miệng phun ra một búng máu. Sắc mặt chúng tù phạm đều biến đổi.

- Hình lão ngũ. người không sao chứ?

Khỉ ôm vội vàng chạy đến trước người hấn. trong mắt lộ vẻ lo lắng.

- Ta không sao. chỉ là bị chút nội thương. Người này rất lợi hại. chỉ vền vện là nội công tự động hộ thể là có thể đánh bại ta. May mắn ta thu tay đúng lúc. nếu không hậu quả không thể tưởng tượng.

Hình Vũ lòng còn sợ hãi nhìn Thanh niên áo tím nhìn như vô hại ngủ say trên mặt đất kia.

- Nơi này Xảy ra chuyện gì?

Đúng lúc này, một lão già áo vải dẫn theo hơn chục thị vệ hắc Bào chạy tới. Lăng Thiên mặt mày tinh bơ che chắn thân hình Thanh niên áo Bào tím. hơi ôm quyền hướng lão già áo vải kia. mặt mang Ý cười:

- Đình đại hiệp, các huynh đệ tỷ thí võ nghệ tại đây. kinh động đến lão nhân gia ngài.

Ánh mắt sắc bén của lão già áo vải đảo qua mọi người trong phòng giam một cái. đột nhiên nhìn ra phía sau Lăng Thiên:

- Người phía sau ngươi là ai?

- Người này là tù phạm mới tới.

Trong lòng Lăng Thiên cười khổ nhưng vẫn dịch người ra, lộ ra toàn cảnh Thanh niên áo Bào tím trước mặt lão già áo vải.

- Gần đây trong ngục giam của vương phủ không có tù phạm mới tới. Hấn là ai?

Ánh mắt lão già áo vải sáng quắc nhìn chằm chằm Thanh niên áo Bào tím đang ngủ say.

- Chúng ta cũng không biết hấn từ đâu tới.

Trong phòng lập tức có người hỏi đáp.

- Người này là kỳ sĩ.

Đúng lúc này, Trâu đạo sĩ bộ dạng thần bí nói.

- Trâu tiên sư? Vương gia chuẩn bị cho ngài một gian phòng rất tốt...

Lão già áo vải cũng có vẻ kính sợ đối với Trâu đạo sĩ.

- Ta là người tu đạo. ở nơi nào cũng như nhau...

Trâu đạo sĩ nhắm hai mắt lại, không nói thêm lời nào.

Lão già áo vải thấy Trâu đạo sĩ không nể mặt cũng không kỳ quái, ánh mắt dừng một hồi trên người Thanh niên áo tím mới nói:

- Nếu người này có chút sâu xa với Trâu tiên sư. trước tiên để ở nơi này. chờ sau khi hấn tỉnh rồi quyết định.

Chỉ chốc lát, lão già áo vải này liền dẫn đám thị vệ hắc Bào rời đi.

- Trâu tiên sư, vì sao ngài cầu xin cho hấn?

Lăng Thiên khó hiểu hỏi.

Trâu đạo sĩ khẽ thở dài:

- Có lẽ người này là hy vọng duy nhất để chúng ta chạy khỏi vương phủ.

- Hấn có năng lực này sao? Trong vương phủ này cao thủ vô số. thậm chí còn có vài vị tiên sư pháp lực cao cường.

Lăng Thiên không kìm nổi nhìn Thanh niên áo Bào tím này vài lần. cũng không phát hiện thiếu niên này có những điểm đặc thù gì.

- Nhưng là khi nào hấn mới tỉnh dậy? Vạn nhất không tỉnh thì làm thế nào?

Khỉ ôm đi tới bên cạnh Trương Hằng, đôi mắt láo liên tìm tòi trên người hấn.

- Không nên động đến thứ trên người hần. Người này có khả năng quan hệ đến vận mệnh về sau của chúng ta.

Trâu đạo sĩ cảnh cáo Khỉ ốm.

- Hắc hắc... Nhớ nghề cù.

Khỉ ốm thu hồi ánh mắt láo liên, đi tới một góc phòng giam.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

135. Chương 134: Trương Hằng Ngủ Say.

Hai ngày liên tiếp trôi qua, trong nhà tù vương phủ yên ắng. Ngay cả mấy người trong phòng giam số mười một cũng không có động tĩnh gì lớn.

Thị vệ hắc Bào qua lại tuần tra ngoài hành lang nhà tù cũng âm thầm buồn bực.

- Trâu tiên sư. Vì sao người này còn chưa tỉnh, đều ngủ hai ngày rồi.

Khỉ ốm không kiềm chế được, qua lại bên cạnh thanh niên áo Bào tím nói.

- Chờ.

Thần sắc Trâu đạo sĩ như thường nhìn thoáng qua Thanh niên đang trong giấc ngủ. sau đó bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

- Nam Cung Dược Sư. người qua xem lại một chút?

Lăng Thiên nói với thư sinh bệnh hoạn ở trong góc phòng giam.

Thư sinh, này có dạng yếu không chịu nổi gió lớn. sắc mặt cũng rất không bình thường nhưng không có bất kỳ người nào dám coi thường hần.

Hần chậm rãi đi tới trước người Thanh niên áo Bào tím. thông thả ung dung nói:

- Ngày hôm qua đã xem qua. thể chất người này không thể đánh giá theo lẽ thường.

Nói tới đây, hần đưa ra một ngón tay khiến người ta khiếp sợ. Ngón tay hần là màu xanh thẫm. trong ánh sáng mỏng manh lóe ra vẻ sáng bóng làm người kinh hãi.

Không chỉ như thế, hai cánh tay của hần đều màu xanh thẫm, giống như hai con độc mãng có độc tố trí mạng.

Trong ánh mắt đầy sợ hãi của tù phạm khác, thư sinh này đặt ngón tay lên cổ tay Thanh niên áo Bào tím.

Thời gian chừng hai hô hấp. thư sinh ốm yếu thu hồi ngón tay. giọng đăm đạc nói:

- Sinh mệnh lực rất mạnh, cho dù ngủ thêm nửa tháng cũng không thành vấn đề.

- Nếu hần một mực ngủ như vậy. vậy chúng ta phải chờ đến năm nào tháng nào? Chúng ta không thể tự chạy ra khỏi đây sao?

Khỉ ốm hơi oán giận nói.

- Thân thể người này thật sự mạnh mẽ. ta đều không tìm nổi muốn dùng hần để thí nghiệm phối phương độc dược của ta.

Thư sinh ốm yếu lộ ra vẻ mặt làm người ta lạnh buốt sống lưng, tử tế đánh giá thân thể Thanh niên áo Bào tím, hận không thể giải phẫu thân thể người này.

- Đáng tiếc độc dược của ta đã bị lục soát lấy đi hơn nửa trước khi tiến vào phòng giam này...

Thư sinh ốm yếu uể oải quay về góc vừa rồi.

- Tới giờ cơm rồi!

Đúng lúc này có ngục tốt đưa đồ ăn tới.

Trong Hành lang nhà tù lập tức có mấy chục tên thị vệ hắc Bào tới canh giữ. cầm đầu chính là lão già áo vải hai ngày trước. Lão tươi cười nhìn chằm chằm vào đám tù phạm này.

- Không nghĩ tới đưa cơm còn cần Đình đại hiệp đích thân tới.

Lăng Thiên cảm thấy rất bất ngờ đối với sự có mặt của lão già áo vải.

Ngục tốt bày ra hai cái bàn trong phòng, phía trên chất đầy không ít rượu thịt tỏa ra một mùi thơm khiến người ta thèm nhỏ dãi. Mười mấy tù phạm lập tức vây quanh bàn ăn uống nhồm nhoàm.

- Trâu tiên sư. bàn rượu và thức ăn này người nhất định phải ăn đó. Bởi vì vương gia mang đến một người khiến người phải ngạc nhiên vui mừng.

Lão già áo vải tươi cười, bộ dạng nắm chắc thắng lợi.

Trâu đạo sĩ ngồi nhắm mắt dưỡng thần dưới đất như trước, không chút để ý tới lời nói của lão già.

- Người đâu. dẫn nàng tới!

Lão già áo vải nhẹ vỗ tay.

Cuối Hành lang nhà tù truyền đến một loạt tiếng chân bước, hai thị vệ hắc Bào áp tải một cô gái xinh đẹp tuyệt trần đi tới.

- Sư phụ!

Nữ nhân xinh đẹp này liếc mắt một cái liền thấy được Trâu đạo sĩ ngồi trong phòng giam, trên khuôn mặt Thanh nhã xinh đẹp hiện ra vài tia ngạc nhiên vui mừng.

- Băng Vi... Vì sao người lại tới nơi này?

Trâu đạo sĩ vừa nhìn thấy cô gái này. sắc mặt biến đổi. trong mắt lộ đầy vẻ lo lắng.

- Đều là Băng Vi không tốt. đem qua lén đến vương phủ tìm sư phụ. kết quả liền bị bọn họ...

Nói đến đây, Băng Vi lộ ra vẻ áy náy. trên khuôn mặt xinh đẹp như phù dung chảy xuống vài giọt nước mắt trong suốt.

- Ôi!

Trâu đạo sĩ thở dài một tiếng, từ mặt đất đứng dậy.

Lão già áo vải cho thị vệ hắc Bào đưa Băng Vi vào phòng giam.

- Các người thoải mái ăn một bữa cơm đoàn tụ đi!

Lão già áo vải ha hả cười rồi rời đi.

- Trâu tiên sư. đây là nữ đồ đệ người thu sao? Bộ dạng còn xinh đẹp hơn tiên nữ.

Lăng Thiên ngồi ở cạnh bàn uống một hớp rượu, kìm lòng không đậu nói.

Đám thiếu niên Khỉ ôm lại càng lén đánh giá cô gái Thanh lệ không giống người trần này, ngay cả đũa trên tay gấp trượt cũng không chú ý tới.

- Băng Vi a. người quá xúc động!

Trâu đạo sĩ đi tới gần Băng Vi, giọng nói mang theo vài tia trách cứ.

- Có thể ở cùng một chỗ với sư phụ. cho dù bị nhốt trong phòng giam. Băng Vi cũng nguyện ý.

Trong mắt Băng Vi lóe ra vài giọt lệ trong suốt, khuôn mặt Tuyết trắng tươi cười như hoa.

- Người cùng tới ăn một chút. Không biết sau bữa ăn này chúng ta sẽ phải đối mặt với cục diện như thế nào?

Trâu đạo sĩ đi tới một bàn ít người, gọi Băng Vi ngồi vào bên cạnh.

- Được, cả đêm con không ăn gì. sư phụ cùng dùng một chút đi.

Băng Vi vươn cổ tay trắng muốt như tuyết nâng đũa bắt đầu gấp thức ăn. lại phát hiện vài nam nhân ở bàn khác đang ngậy ngốc nhìn mình.

Đôi mày Thanh tú khẽ nhíu, Băng Vi cúi đầu. yên lặng ăn. Trâu đạo sĩ cũng không muốn ăn, hỏi:

- Sau khi người của vương phủ bắt người, không khi dễ người chứ?

- Không. Tề Uy Vương lệnh cho bọn họ chiếu cố con. nhưng là con không ăn đồ vật bọn họ đưa tới.

Băng Vi nói.

- Vậy là tốt rồi. Xem ra Tề Uy Vương này còn muốn lôi kéo ta đến trận doanh của bọn họ. có khả năng trước mắt sẽ không xuống tay với chúng ta.

- Sư phụ. chúng ta phải ở lý trong này sao? Chẳng lẽ với pháp lực của ngài đều không thể chạy trốn khỏi vương phủ này sao?

Băng Vi thoáng đánh giá hoàn cảnh chung quanh, trong giọng nói có vài tia lo âu.

- Vương phủ này canh gác nghiêm ngặt, vô lâm cao thủ vô số kể. Càng đáng sợ vẫn là vài vị tiên sư của vương phủ.

Trâu đạo sĩ khẽ thở dài.

- Chẳng lẽ Ngay cả một chút biện pháp người cũng không có sao?

Bờ mi xinh đẹp của Băng Vi khẽ run lên.

Ánh mắt Trâu đạo sĩ dừng ở trên người một Thanh niên áo Bào tím đang ngủ say.

-Ồ! Nơi này làm sao còn có người đang ngủ. chẳng lẽ hắn không đói sao?

Băng Vi hơi tò mò liếc mắt nhìn Thanh niên này một cái.

- Hắn đã ngủ ở nơi này hai ngày, mà hy vọng của chúng ta chính gửi gắm trên người hắn. Trâu đạo sĩ nói.

- Con cảm nhận một cỗ khí tức chỉ người tu tiên mới có trên người hắn. Nhưng là hắn trẻ tuổi như vậy. có thể giúp được chúng ta không?

Trong mắt Băng Vi hơi có một tia thất vọng.

- Hắn là Có thể,.. Thêm một người tu tiên, cơ hội chúng ta xông ra vương phủ lại càng lớn. Hơn nữa ta cảm giác thực lực của hắn hẳn là rất mạnh.

Trâu đạo sĩ miễn cưỡng ăn một chút thức ăn rồi bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Băng Vi ăn một chút đồ ăn, đi tới bên cạnh thanh niên áo Bào tím, khẽ gọi bên tai hắn:

- Đây! Người tỉnh tỉnh!

Thanh niên áo Bào tím vẫn ngủ say như trước

Con người linh động của Băng Vi đào quanh, tay ngọc cầm một lọn tóc của mình quệt trên mặt Thanh niên áo Bào tím vài cái.

- Ta xem người có tỉnh Hay không?

Băng Vi cười hì hì.

Thanh niên áo Bào tím này có khả năng nhìn thấy cái gì trong mộng, đột nhiên thò tay ra bắt Lấy một cánh tay Tuyết trắng của Băng Vi.

- A! Đau quá!

Băng Vi bị nam nhân áo Bào tím này cầm chặt cánh tay ngọc mảnh khảnh, không thể rút ra.

- Người mau buông ra!

Khuôn mặt Băng Vi đỏ bừng, cất tiếng chửi nam nhân áo Bào tím.

Nhưng nam nhân này ngủ say như trước, không có phản ứng đối với hết thảy sự vật bên ngoài.

- Sư phụ, người mau tới cứu con!

Trong mắt Băng Vi thiếu chút nữa rơi nước mắt.

- Người ngàn vạn lần không nên phản kháng. Khí lực người này rất lớn. hơi dùng chút lực là có thể bẻ gãy tay người.

Trâu đạo sĩ vội vàng chạy tới nhưng cũng không biết làm thế nào giải quyết vấn đề này.

- Người này thật sự quá bỉ ổi (nguyên văn **), ở trong mộng cũng biết cầm tay mỹ nữ. Trong giọng nói một tù nhân mang vẻ ghen tuông nồng đậm.

- Ta thật hâm mộ hán a.

Một tù nhân khác thấp giọng nói.

- Mọi người nghĩ xem. có biện pháp nào không?

Lăng Thiên đề nghị.

- Vậy còn không đơn giản, lấy đao tới. chặt đứt cánh tay hán.

Trên mặt một tù nhân lóe ra vẻ âm độc.

- Các người đều ăn xong rồi chứ?

Đúng lúc này, lão già áo vải lại đi tới. lệnh cho ngục tốt thu dọn tiệc rượu.

- Ồ. đây là chuyện gì xảy ra?

Lão già áo vải cũng phát hiện tình huống của Băng Vi.

Băng Vi vừa ngượng vừa giận không thôi mặt ngọc đỏ bừng, trong mắt đều sắp nhỏ lệ. Cánh tay của mình bị một nam nhân xa lạ nắm Lấy trước cái nhìn chăm chú của nhiều người như vậy. Điều này cũng quá xấu hổ.

Trương Hằng đang ngủ say không biết mình đang trong giấc ngủ gần như làm hỏng danh tiết của một cô gái trong trắng.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

136. Chương 135: Ngủ Chung Một Phòng.

Nam nhân áo Bào tím đang ngủ say này tự nhiên là Trương Hằng được truyền tống ra từ trong Huyết Sát động phủ. Bởi vì tổn thương nguyên thần mức độ thấp cùng tinh thần mệt mỏi dữ dội khiến cho giờ phút này hắn vẫn chưa tỉnh lại.

- Nơi này rốt cục là chuyện gì Xảy ra?

Lão già áo vải nhíu mày. nhìn Băng Vi bị Trương Hằng nắm lấy cánh tay ngọc. Khuôn mặt Băng Vi ngượng đỏ bừng gần như có thể nhỏ máu. hận không thể đào một cái lỗ để chui vào.

Tuy nhiên cho dù nàng có ý nghĩ như vậy cũng không thể thực hiện được. Trương Hằng đang ngủ tuy không dùng nhiều sức lực nhưng cũng không phải một cô gái yếu điệu như nàng có thể so sánh.

- Vị kỳ sĩ này không biết vì nguyên nhân gì nắm lấy cánh tay tiểu đồ không buông, chúng ta cùng không cách nào tách bọn họ ra.

Trâu đạo sĩ cũng không biết nói thế nào thì tốt.

- Thì ra là thế.

Lão già áo vải dùng ánh mắt hồ nghi nhìn Trương Hằng vài lần, đột nhiên ra lệnh cho thị vệ hắc Bào phía sau:

- Lấy đao ra đây. chặt rụng cánh tay người này cho ta.

Một thị vệ hắc Bào phía sau lập tức đi ra, ánh mắt hẩn lạnh lùng, đi tới trước mặt Trương Hằng, giơ đao lên định chém xuống.

- Không nên! Làm sao các ngươi có thể tùy tiện đả thương người chứ?

Băng Vi đột nhiên lên tiếng ngăn cản.

- Người lui ra.

Lão già áo vải kêu thị vệ hắc Bào kia ngừng lại. trên mặt lộ ra mấy tia Ý cười.

- Ha ha, nguyên lai người này là tình nhân của Băng Vi tiểu thư!

Lão già áo vải lập tức đưa ra kết luận này.

- Không không... Hắn không phải. Ta không biết hắn!

Băng Vi buồn bực không thôi. Càng giải thích, người chung quanh lại càng hoài nghi.

- Nếu không biết, vì sao lại cầu xin cho hắn?

Vài tù phạm sinh, lòng ghen tuông, hung hăng nhìn chằm chằm Trương Hằng đang ngủ say.

- Được rồi. hiện tại chúng ta nói chuyện chính.

Sắc mặt lão già áo vải dần nghiêm lại. ánh mắt rơi xuống trên người Trâu đạo sĩ.

- Vương gia cho ta truyền lời cho ngài. Tiên sư và Băng Vi tiểu thư có thể cùng dọn đến Thanh Ninh Cư của vương phủ. Ngài chỉ cần đáp ứng làm cung phụng của vương phủ là được.

- Nếu ngài không đáp ứng. chúng ta cũng không cưỡng cầu. Tuy nhiên, nghe nói quá một đoạn Thời gian nữa Hoàng đế bệ hạ sẽ tuyển phi khắp thiên hạ. Băng Vi tiểu thư mỹ mạo như tiên, đến lúc đó nhất định sẽ được hoàng đế bệ hạ ân sủng...

- Các ngươi thật dễ tiện...

Băng Vi vừa gấp vừa giận, không kìm nổi nói.

Trâu đạo sĩ trầm mặc. trong lòng thì bắt đầu không ngừng tính toán.

- Băng Vi tiểu thư. ta thấy cô nên khuyên nhủ sư phụ của cô đi. Một khi ông ấy không đáp ứng, có thể về sau cô sẽ vĩnh viễn không gặp lại được tình lang của mình nữa đâu.

Lúc nói tới đây. lão già áo vải không có hảo ý liếc qua Trương Hằng một cái.

- Ta ta... Hắn không phải...

Băng Vi Thiêu chút nữa tức giận hộc máu.

Lão già áo vải không nói thêm, cười tủm tỉm nhìn Trâu đạo sĩ cùng Bằng Vi. nhưng trong nội tâm lại sinh ra một tình cảm đặc ý.

Mặc dù về mặt vũ lực lão kém Trâu đạo sĩ trước mắt mấy bậc. nhưng có thể chiến thắng đối phương về mưu kế cũng đáng để kiêu ngạo.

Trong mắt người đời, địa vị của tiên sư là cao thượng cỡ nào?

- Thế nào. tiên sư?

Lão già áo vải cười tủm tỉm nhìn Trâu đạo sĩ.

- Ta CÓ thể đáp ứng các người, nhưng ta có một yêu cầu.

Rốt cục Trâu đạo sĩ lên tiếng.

- Người nói.

Lão già áo vải nói.

- Ta cùng mười mấy người trong phòng giam này đã kết một phen thiện duyên, cùng không đành lòng vứt bỏ bọn họ như vậy. Hy vọng có thể cùng bọn họ làm việc cho Vương gia.

Trâu đạo sĩ nói.

Lão già áo vải không ngờ đối phương lại đưa ra một yêu cầu như vậy.

- Điều này... Ta còn không thể tự quyết định.

Lão già áo vải có thể hiểu được ý đồ của đối phương. Mười mấy người trong phòng giam số mười một này đều là một số nhân vật đặc thù. mỗi người đều có năng lực không thể coi thường. Nếu Trâu đạo sĩ cùng đám người này tập hợp lại một chỗ. thật ra là một lực lượng không kém. có lẽ có thể sinh ra một ít uy hiếp Đối với vương phủ.

- Ta di chuyển lời của ngài cho Vương gia.

Lão già áo vải nói.

- Bốn vương đồng ý yêu cầu của tiên sư.

Đúng lúc này, một Thanh âm tràn ngập hào hùng và uy nghiêm truyền đến. một nam nhân mặc Hoàng Bào đi tới.

Người tới chính là chủ nhân của vương phủ này - Tề Uy Vương Triệu Hưng Nghĩa. Tề Uy Vương đại khái khoảng trên dưới bốn mươi, tướng mạo tuấn lãng đáng người cao lớn, khi đi mang theo một cỗ khí phách như ẩn như hiện, vô hình trung làm cho người ta sinh lòng kính sợ với hắn.

Lão già áo vải cùng ngạc nhiên một hồi. Lão không ngờ Tề Uy Vương lại đáp ứng yêu cầu của đối phương.

- Trong phòng giam số mười một này đều là kỳ nhân bướng bỉnh khó thuần nếu tiên sư có thể thay bốn vương dạy dỗ bọn họ một chút, chẳng phải là tăng thêm một đám hổ tướng dũng mãnh cho Tề Uy Vương phủ ta. Bốn vương tin tưởng tiên sư sẽ làm ra lựa chọn chính xác.

Trong giọng nói của Tề Uy Vương lộ ra một cỗ hào hùng tráng chí. dường như cũng tỏ rõ tấm lòng rộng rãi của hắn.

- Trong thiên hạ. phàm là người có tài, bản vương đều nguyện ý thu bọn họ vào vương phủ.

Tề Uy Vương Triệu Hưng Nghĩa giang rộng hai tay. dường như muốn ôm cả thiên hạ.

- Được, hy vọng Vương gia có thể giữ lời hứa.

Trâu đạo sĩ cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

- Người đâu. Mời Trâu tiên sư cùng chư vị đi Thanh Ninh Cư của vương phủ.

Dưới sự phân phó của Tề Uy Vương lập tức có thị vệ hắc Bào mở rộng cửa phòng giam, từ hành lang nhà tù cũng có vài người hầu đi tới bắt đầu dẫn đường cho đám người Trâu đạo sĩ.

Trương Hằng mặc áo Bào tím rách nát cầm Lấy một cánh tay Băng khiết của Băng Vi trong cơn ngủ say. thân thể nằm bất động trên mặt đất. Cứ như vậy. nếu Băng Vi muốn rời phòng giam, nhất định phải kéo theo một nam nhân như hắn.

- Người kia là ai? Chẳng lẽ là “như ý lang quân” của Băng Vi tiểu thư?

Tề Uy Vương lập tức phát hiện sự tồn tại của Trương Hằng. trong mắt lóe lên một tia ghen tị khó phát hiện.

Khuôn mặt Băng Vi đỏ bừng vì ngượng, dứt khoát cúi đầu không giải thích.

- Người này là một bằng hữu ta ta mới kết bạn gần đây nhất.

Trâu đạo sĩ giải thích.

- Hai người các ngươi, nâng hắn dậy cho ta!

Lăng Thiên thấy vậy. lập tức phân phó hai người nâng Trương Hằng dậy. như vậy Băng Vi có thể thoải mái rời khỏi phòng giam này.

Một đám mười mấy người dưới sự vây quanh của phần đông thị vệ hắc Bào đi ra khỏi lao tù ngầm dưới đất canh giữ nghiêm ngặt của vương phủ. Trong quá trình này. cao thủ âm thầm ẩn núp vô số kể. một khi những người này có bất kỳ động tác dị thường gì sẽ áp dụng biện pháp đối phó tương ứng.

Sắc mặt Tề Uy Vương có chút âm trầm nhìn theo đám người này rời đi. ánh mắt Thủy chung không rời bóng dáng yếu diệu của Băng Vi.

- Vương gia. Người này lai lịch không rõ. ở trong phòng giam ngủ một mạch hai ngày liền, đến hiện tại còn không tỉnh. Hơn nữa, dường như Trâu tiên sư rất có ý bảo hộ người này. Có thể nào người này là người tu tiên hay không?

Lão già áo vải đứng bên cạnh Tề Uy Vương, nhìn thấy hết biến hóa trên mặt của hắn.

- Có khả năng này. Nhưng người này tuổi chưa quá hai mươi, cho dù là người tu tiên, thực lực cũng không quá mạnh mẽ. Người âm thầm phái người giám thị người này. nếu có dị động gì lập tức thông báo cho bản vương.

Tề Uy Vương trầm ngâm một lát mới lên tiếng phân phó.

- Mặt khác, phát động nội ứng của chúng ta. điều tra rõ ràng cho Bản vương, giữa người này cùng Băng Vi có quan hệ gì...

Trong mắt Tề Uy Vương chợt lóe lệ quang, theo sau liền mang theo chúng cao thủ trong tối ngoài sáng rời khỏi phòng giam vương phủ.

Thanh Ninh Cư là một nơi khá u tĩnh trong Tề Uy Vương phủ. không thiếu giả sơn hình thù kỳ quái cùng lầu các đình đài. Thậm chí còn có một dòng suối nhân tạo chảy qua nơi này.

Quan sát hoàn cảnh nơi này một hồi. cho dù là Trâu đạo sĩ cũng không khỏi thâm gật đầu.

- Sư phụ. Về sau chúng ta sẽ ở lại nơi này sao?

Băng Vi đánh giá cảnh sắc chung quanh, rất nhanh bị hấp dẫn. hồn nhiên quên mất cánh tay ngọc đang bị Trương Hằng nắm chặt.

- Tạm Thời ở lại nơi này một đoạn Thời gian.

Trâu đạo sĩ khẽ thở dài một hơi.

Mới đi dạo nửa vòng ở Thanh Ninh Cư. sắc Trời tối dần. Đám người hầu bắt đầu an bài chỗ ở cho những người này.

- Mời Trâu tiên sư và Băng Vi tiểu thư đi bên này. Vương gia đã chuẩn bị cho các vị một tiểu viện tốt nhất. Một người hầu đưa đám người Trâu đạo sĩ tới một tiểu viện tĩnh lặng.

- Sư phụ. ta nên làm gì bây giờ? Hấn...

Băng Vi rất bất đắc dĩ nhìn Trương Hằng một cái. Đối phương vẫn ngủ say như trước, không có một chút dấu hiệu tỉnh lại.

- Được rồi, hai người các ngươi về chỗ ở của mình trước đi.

Trâu đạo sĩ trước tiên đuổi hai đại hán nâng Trương Hằng đi.

Trương Hằng nắm cánh tay ngọc của Băng Vi. nửa thân thể lập tức đè lên người Băng Vi.

Trên mặt Băng Vi lại ngượng đỏ bừng, hận không thể hung hăng đá người này mấy cái.

Người hầu kia nhún nhủ vài câu rồi vội vàng rời đi.

- Sư phụ. người nghĩ biện pháp gì đi. Chẳng lẽ đêm nay con cùng với hấn...

Nghĩ đến đây, sắc mặt Băng Vi càng khó coi.

- Lực đạo người này không giống người thường, một thân nhục thể đao thương không vào. Túi trữ vật của ta cũng không ở trên người, muốn mạnh mẽ tách các ngươi ra là không có khả năng.

Trâu đạo sĩ trầm ngâm nói.

- Vậy nên làm thế nào? Chẳng lẽ con ngủ cùng một chỗ với một nam nhân xa lạ sao?

Nghĩ đến điều đáng sợ này. trong mắt Băng Vi lại bắt đầu lóe ánh lệ.

- Băng Vi. con cũng không nhỏ nữa. Người này cũng là người tu tiên, ngay cả ta cũng nhìn không ra tu vi. chẳng lẽ con không để ý đến hấn?

Đôi mắt Trâu đạo sĩ hơi híp lại. cận thận đánh giá Trương Hằng, càng ngày càng cảm thấy đối phương không tầm thường.

- Sư phụ!

Băng Vi hờn dỗi nói một câu. vẻ mặt xấu hổ giận dữ kéo Trương Hằng đi vào trong phòng mình...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

137. Chương 136: Âm Sát.

Màn đêm buông xuống, vài ngôi sao thưa thớt lơ lửng Trên không vương phủ. ánh trăng như thủy ngân rài xuống, rơi trên đại điện khí phách huy hoàng.

Trong đại điện cột chống bằng đá đại lý đèn đuốc sáng trưng, hai hàng thị vệ áo Bào tro đứng như tượng. Thân sắc đám thị vệ này ngây đại bên hông đeo bao đao. tay phải thống nhất toàn bộ đặt lên chuỗi đao. Trên người Mỗi người đều tiềm ẩn một cỗ sát khí làm người ta áp lực.

Bên cạnh Tề Uy Vương Triệu Hưng Nghĩa có một cái cái bóng, dáng vẻ cái bóng này cực kỳ gầy gò. theo ngọn đèn chớp lóe. cái bóng này cũng lay động theo.

Đúng lúc này, lão già áo vải từ ngoài đại điện đi tới. bước lên thi lễ:

- Bẩm vương gia, đã điều tra ra rồi.

Đối với cái bóng như âm hồn bên cạnh Tề Uy Vương, trong mắt lão già áo vải lộ ra một sự sợ hãi từ trong đáy lòng.

- Các người lui xuống đi.

Tề Uy Vương vung tay lên, lệnh cho hai hàng mười tám tên thị vệ áo Bào tro đi ra đại điện.

- Thủy tổ của Đường gia từng là một người tu tiên thần thông không nhỏ, không biết vì nguyên nhân gì lưu lạc đến trần gian. Thiếu chủ của Đường gia thế hệ này thậm chí lúc vài tuổi đã bị đưa đến một môn phái tu tiên. Mặt khác, nghe nói Đường Viễn Kiều mười mấy năm trước còn có một đứa con hoang, sau đó dường như bị mưu hại, về phần có phải sự thật hay không, rất khó nói...

Kế tiếp lão già áo vải lại nói không ít về tin tức nội bộ của Đường gia.

- Đường gia này quả nhiên không đơn giản, cầm rảnh hơn hai trăm năm ở Triệu Quốc, cho tới bây giờ mới bắt đầu đi hướng suy sụp. Điều này đối với chúng ta mà nói cũng là một cơ hội hiếm có.

Trong mắt Tề Uy Vương dần dần ngưng tụ hào quang, trần ngập chờ mong và tự tin. Dường như thấy được tương lai không lâu Sau đó, Trầm ngâm một lát, Tề Uy Vương đột nhiên nghĩ tới chuyện gì, hỏi:

- Đã điều tra rõ thân phận người kia chưa?

Lão già áo vải đáp:

- Trước đây người này và Trâu tiên sư không có bất kỳ quan hệ gì, lại thần không hay quỷ không biết xuất hiện trong phòng giam của vương phủ. Mà dường như Trâu tiên sư rất coi trọng hắn. Đến hiện tại người này vẫn chưa tỉnh lại, trước đây không lâu còn vào phòng của Băng Vi tiểu thư...

- Cái gì?

Sắc mặt Tề Uy Vương biến đổi dữ dội:

- Người nói hắn ngủ cùng một phòng với Băng Vi?

- Đúng vậy. Đến hiện tại người này vẫn chưa tỉnh lại, ít nhất trước khi vào phòng của Băng Vi tiểu thư là như vậy.

Lão già áo vải thấp giọng hồi đáp.

- Nào có lý đó!

Tề Uy Vương từ trên ngai văng phũ da hổ đứng bật dậy. Vẻ âm u trên mặt càng đậm, hô hấp cùng trở nên dồn dập.

Tuy nhiên chỉ sau vùn vện hai hô hấp, Tề Uy Vương liền khôi phục thái độ bình thường, bắt đầu thông thả bước đi trong đại điện trống trải sáng ngời.

- Có thể thần không hay quỷ không biết tiến vào phòng giam canh phòng nghiêm ngặt của vương phủ, còn tiến vào phòng giam số mười một. Người thấy có mấy người trong vương phủ của ta cỏ bản lĩnh này?

Tề Uy Vương nhíu chặt mày.

- Cho dù người này không phải người tu tiên cũng nhất định là một vị võ lâm cao thủ cấp tông sư. Trong toàn bộ vương phủ, cỏ bản lĩnh bậc này trừ ba vị tiên sư cùng Quỷ Ảnh tiên bối ra, không còn người nào khác có thể làm được điều này.

Lão già áo vải bình tĩnh phân tích.

Tề Uy Vương nói:

- Loại kỳ nhân này cùng là vương phủ ta muốn lôi kéo...

- Nhưng là người này dám có ý đồ với Băng Vi vậy đừng trách bản vương vô tình! Băng Vi là mỹ Nữ cực phẩm nhất Bốn vương ta tìm trong mười năm qua, quyết không thể dễ dàng nhường cho người khác.

Ánh mắt Tề Uy Vương lăm lăm, đột nhiên nói với cái bóng phía sau:

- Quỷ Ảnh sư huynh. Huynh đi Thanh Ninh Cư một chuyến. Với thực lực của huynh. chỉ cần không gặp phải Trâu đạo sĩ hẳn là có thể dễ dàng giải quyết việc này.

- Quỷ Ảnh tuân mệnh!

Một Thanh âm khàn khàn nhẹ quanh quẩn trong đại điện, chỉ thấy một cái bóng xẹt qua một đạo hư ảnh trong đại điện, sau đó liền biến mất trong bóng đêm.

- Người đi thông báo cho ba vị tiên sư một tiếng, vạn nhất Quỷ Ảnh gặp phải phiền toái, có thể để bọn họ tới tiếp ứng một chút.

Trong một gian phòng lịch sự tao nhã của Thanh Ninh Cư. Băng Vi thở phì phì ngồi ở trước bàn trang điểm. Trên thảm màu đỏ. Trương Hằng vẫn đang ngủ say. cái tay kia còn nắm chặt cánh tay tinh tế như ngó sen của cô gái.

- Người tỉnh dậy đi. được không?

Trên khuôn mặt xinh đẹp tinh xảo của Băng Vi lộ ra thần sắc cực kỳ bất đắc dĩ.

Trương Hằng ngủ trên mặt đất vẫn không nhúc nhích, dường như mất hết liên hệ với thế giới bên ngoài.

Lại ngồi trước bàn trang điểm nửa canh giờ. Băng Vi ngơ ngác nhìn dung mạo xinh đẹp như hoa của mình trong gương, cảm giác có chút mệt mỏi.

Nàng không tự giác nhìn về phía giường mềm mại một cái. Tuy nhiên Trương Hằng ngủ say trên mặt đất khiến nàng vứt bỏ quyết định này. Mà đúng lúc này, nàng nghe nam nhân đang ngủ này thấp giọng lầm bầm:

- Ta thắng rồi... Nam Minh... Mộ Tuyền... Lý Hoàn, còn có Âu Dương Thiên Đức. Các người đều bại bởi ta. người thắng chân chính là ta - Trương Hằng!

- Con mẹ nó! Lão tử chiếm được nhiều bảo bối như vậy. nếu bị người nhòm ngó. vậy cũng không tốt... Dứt khoát trốn đi một chỗ tu luyện... Tốt nhất có thể vừa Hưởng thụ vừa tăng tu vi... ừm. vậy trốn ở thế tục giới... Chờ sau khi công pháp của lão tử đại thành. mới tái hiện giang hồ.

- Hẳn gọi là Trương Hằng?

Băng Vi nghe hồi lâu, cảm giác như lọt vào sương mù. chỉ biết được một cái tên của đối phương.

- Trương Hằng, người tỉnh dậy. Coi như ta cầu người đó.

Băng Vi ngồi xổm xuống, lấy tay gõ đầu hắn.

- ồ? Người... Làm sao người biết ta gọi là Trương Hằng... Từ khi đến thế giới này tới nay. ta chưa từng nói với bất kỳ người nào.

Trương Hằng vẫn ngủ như cũ, nhưng miệng lại đáp lại lời của Băng Vi.

Có lẽ hai chữ “Trương Hằng” này có thể xúc động nội tâm của hắn.

- Ta là bằng hữu của người. Người nhanh buông tay ra. được không?

Băng Vi thấy Trương Hằng có thể nghe được lời của mình, trên mặt lộ ra vài tia ngạc nhiên vui mừng.

- Không... Không được. Tất cả bảo vật nơi này đều là của ta.

Nói tới đây, Trương Hằng còn dùng lực kéo Băng Vi lên người mình.

- A!

Băng Vi cả kinh kêu một tiếng, thân thể mềm mại vừa khéo nằm trên người Trương Hằng.

Càng khéo chính là. cái miệng nhỏ nhắn của Băng Vi còn hôn lên cằm Trương Hằng.

Qua Thời gian vài hô hấp, Băng Vi mới hoảng hốt tỉnh lại. trong lòng vừa thẹn vừa vội chuẩn bị bò dậy khỏi người Trương Hằng. Nhưng Trương Hằng nắm chặt cánh tay ngọc của nàng khiến nàng không thể động dậy.

- Ta nên làm sao bây giờ... Hu hu hu...

Băng Vi lại không dám gọi sư phụ của mình, trên khuôn mặt trơn bóng như ngọc chảy xuống một hàng nước mắt trong suốt. Tiếng khóc nức nở khe khẽ vang lên trong phòng. Đúng lúc này, trong phòng vô Thanh vô tức xuất hiện một cái bóng.

- Người là ai?

Băng Vi đột nhiên quay đầu lại. thấy được cái bóng này.

- Linh giác của người không tệ.

Thanh âm khàn khàn trầm thấp truyền đến. nhìn không thấy người nào trong phòng trong phòng, có thể nhìn đến chỉ là một cái bóng như vậy. Hiện tượng quỷ dị như thế khiến sắc mặt Băng Vi tái nhợt.

- Người là quỷ...

Thanh âm Băng Vi có chút run run.

- Ta phụng mệnh vương gia. trợ giúp Băng Vi tiểu thư vượt qua cảnh ngộ khốn khó.

Cái bóng chậm rãi đi tới bên cạnh Trương Hằng.

- Người muốn làm gì?

Băng Vi đã làm ra tư thế phòng ngự. nhưng nằm ở trên người một nam nhân làm ra động tác như vậy lại có chút quái dị.

Cái bóng này đột nhiên nhoáng lên một cái. Băng Vi chỉ cảm thấy hoa mắt. sau đó một tiếng “Phanh” truyền đến. cái bóng phát ra một tiếng kêu đau đớn, bắn ra xa vài thước.

-Ồ?

Trong Thanh âm của cái bóng kia mang theo vẻ không thể tin tưởng.

Một quyền vừa rồi hắn đã sử dụng năm phần lực đạo. đánh lên đầu Trương Hằng lại không gây thương tổn chút nào. mà mình lại bị một cỗ lực lượng bắn ngược làm chấn thương.

- Người... Người muốn giết hắn?

Băng Vi lập tức hiểu rõ ý đồ của cái bóng.

- Sư phụ! Mau tới a!

Băng Vi la lớn.

- Hắc hắc. Sư phụ người khẳng định không nghe được tiếng kêu cứu của người.

Cái bóng không chút hoang mang đánh giá Trương Hằng nằm dưới đất. Rất hiển nhiên, hắn đã bố trí gì đó chung quanh phòng ốc này.

- Xem ra muốn chính điện công phá phòng ngự của hắn là không có khả năng rồi.

Cái bóng đột nhiên rung tay. một cây ngân châm lóe hàn quang phá không mà ra. phát ra một tràng tiếng rít trong không khí. đâm thẳng tới huyệt Thái Dương của Trương Hằng.

Băng Vi không đành lòng, vươn hai ngón tay ngọc kẹp lấy cây ngân châm này. Nhưng mà ngay sau đó, Quỷ Ảnh lại liên tiếp bắn ra mười mấy cây ngân châm đồng dạng, bắn về phía Trương Hằng từ các góc độ.

Băng Vi biến sắc, nhẹ phát ống tay áo. Một cỗ linh khí hình thành một làn gió mạnh đánh rơi mấy cây ngân châm nhưng vẫn có không ít ngân châm bắn lên người Trương Hằng.

Keng keng keng...

Chỉ thấy trên làn da Trương Hằng mơ hồ có một tầng hào quang màu bạc. số ngân châm kia giống như bắn lên tấm thép, phát ra tiếng kêu êm tai dễ nghe.

Cái bóng cùng Băng Vi đều ngây cả người. Người này cùng quá biến thái rồi hả?

- Làm sao Có thể,...

Thanh âm cái bóng hơi run rẩy.

- Đang ngủ còn khùng bố như vậy. nếu người này tỉnh lại. vậy...

Cái bóng Nghĩ đến đây, trong lòng máy động, thân hình “Bá” một tiếng, từ cửa sổ nhảy ra ngoài.

- Hắc Rốt cục hắc là một người như thế nào nhỉ?

Sau một hồi lâu, Băng Vi dùng ánh mắt hoàn toàn mới đánh giá nam nhân trước mắt. trong con ngươi lóe ra vẻ tò mò.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

138. Chương 137: Trương Hằng Thức Tỉnh.

Tâm tình Băng Vi lúc này như ngọn đèn chập chờn trong phòng. Trương Hằng nắm chặt cánh tay ngọc nhỏ nhắn mềm mại của nàng, làm cho nàng không thể động đậy, chỉ có thể nằm dựa vào một bên người đối phương.

Dùng phương thức thân mật như thế nằm cùng một nam tử xa lạ. lòng xấu hổ của Băng Vi đã bị khiêu chiến lớn nhất từ trước đến giờ. nàng có thể cảm nhận được trái tim nhỏ của mình đang bùm bùm đập rộn lên.

Còn Trương Hằng vẫn ngủ ngon lành như cũ. sắc mặt không có chút ý nghĩ tà ác nào.

”Có lẽ hắc là một người tốt...”

Băng Vi len lén quan sát khuôn mặt anh tuấn phi phàm của Trương Hằng, trong lòng nghĩ tới phương hướng tốt hơn.

Nếu như Băng Vi biết Trương Hằng đã từng trải qua bài học sinh lý nữ tính, không biết sẽ sinh ra ý nghĩ gì.

Ánh sáng trong phòng dần dần tối lại. Thẳng đến một lúc đột nhiên tắt ngấm.

- A...

Băng Vi phát ra một tiếng kinh hô.

Nhất Thời, toàn phòng chỉ còn một mảnh đen kịt, chỉ còn có nhịp tim đập rộn ràng của Băng Vi.

”Mắc cỡ chết được... lẽ nào phải ngủ như thế này.”

Băng Vi nằm ở bên cạnh Trương Hằng. có thể ngửi được mùi mồ hôi tràn ngập khí tức nam tử.

- Băng Vi, con ở trong phòng có được không?

Đúng lúc này, ngoài phòng truyền đến tiếng nói của Trâu lão đạo sĩ.

Nữ ái đồ của mình ngủ cùng phòng với một nam tử xa lạ. Trâu lão đạo sĩ cũng có chút lo lắng.

- Con... con đã ngủ rồi.

Băng Vi không dám đi mở cửa. cho dù nàng dám đi mở cửa. cũng không làm được.

- Hả, sao lại có cấm chế ở đây?

Trâu lão đạo sĩ đột nhiên phát hiện ra Quỷ Anh đã động tay chân ở ngoài phòng.

"Không xong rồi..."

Trong lòng Băng Vi thầm hô không tốt.

- Băng Vi, còn có chuyện gì không, mở cửa ra. để sư phụ vào xem.

Trong giọng nói của Trâu lão đạo sĩ mang theo một tia uy nghiêm không thể chống lại.

- Sư phụ... Con thật sự không có chuyện gì. chỉ là có chút khó chịu, sợ bên ngoài quá ồn ỹ, cho nên mới bố trí một cái cấm chế cách âm.

Băng Vi gấp gáp vội vàng giải thích.

- Hừ. sân viện này rõ ràng rất an tĩnh, cần gì cấm chế cách âm chứ.

Trâu lão đạo sĩ cũng không tùy tiện xông vào, mà ánh mắt lập lách nhìn chăm chăm gian phòng này, thân người bước tới gần cửa sổ.

- Sư phụ. con muốn ngủ, ngày mai ngài tới đi!

Ngữ khí Băng Vi kiên quyết nói. cho dù chết cũng sẽ không đồng ý để cho Trâu lão đạo sĩ xông vào.

- Được rồi. sư phụ cũng không quấy rầy con nữa.

Trên mặt Trâu lão đạo sĩ mang theo Ý cười nhàn nhạt, lại dễ dàng rời đi.

"Rốt cuộc đi rồi..."

Cuối cùng Băng Vi cũng thở phào một hơi.

Thế nhưng nàng lại quên một vấn đề. cửa sổ bình thường há có thể che được mắt người tu tiên hay sao. Chỉ cần thoáng dùng chút thủ đoạn dù không đâm thủng tầng giấy cửa sổ cũng vẫn có thể thấy được tình huống sơ lược ở bên trong.

Ở trong đêm tối, Băng Vi có thể cảm nhận được ánh trăng mờ mờ ngoài cửa sổ. nhịp tim từ từ ổn định lại. giống như quên mất bên người mình còn đang nắm một nam tử xa lạ.

Bất tri bất giác, thiếu nữ khép đôi mắt xinh đẹp. nằm bên người Trương Hằng, tiến vào giấc ngủ bình yên.

Bóng đêm càng đậm. vào một khoảng khắc, Bỗng nhiên túi trữ vật màu xanh bên hông Trương Hằng bắt đầu run lên rất nhỏ. Đây là túi trữ vật đặc thù do Lạc Hà chuẩn bị cho Ninh Tuyết Dung. Túi trữ vật này không thể so với loại bình thường.

Ở Thời khắc cuối cùng trên Thần Điện, Trương Hằng đã thi triển pháp quyết cắt đứt nó với bên ngoài, đây là công năng thêm vào của túi trữ vật này.

Còn Ninh Tuyết Dung ở bên trong túi trữ vật, cũng có thể thúc đẩy pháp quyết, khiến người bên ngoài không thể quan sát sự vật ở bên trong.

Nói cách khác, túi trữ vật này có thể năng lực bảo vệ riêng tư của hai bên.

Ninh Tuyết Dung đã bị Trương Hằng ngăn cách mấy ngày, điều này làm cho nàng cảm thấy cô đơn tịch mịch. Kết quả, nàng bắt đầu nghĩ cách phá giải cấm chế của Trương Hằng.

Lúc đó Trương Hằng cũng gấp gáp bố trí cấm chế. hiệu quả không quá mạnh. Ninh Tuyết Dung chỉ tốn Thời gian chừng nửa nén nhang, đã phá bỏ tầng cấm chế này.

- Đại ca...

Ninh Tuyết Dung vội vàng hô một tiếng, nhưng không có câu trả lời nào.

Nàng chỉ có thể cảm nhận được khí tức của Trương Hằng, nhưng không cách nào biết được trạng thái cụ thể của hắn.

- Đại ca. muội là Tuyết Dung.

Ninh Tuyết Dung lại kêu gọi hai ba tiếng, nhưng vẫn không có lời đáp nào.

"Lẽ nào đại ca xảy ra chuyện"

Vừa nghĩ thế. đóa tuyết liên do Ninh Tuyết Dung biến thành vạt bay thành một đoàn ánh sáng lao ra khỏi túi trữ vật màu xanh này.

- Đây...

Vừa ra túi trữ vật. Ninh Tuyết Dung liền phát hiện Trương Hằng đang ôm một Thiêu nữ xinh đẹp như tiên, ngủ thật say.

Tuyết liên khẽ run lên giữa hư không một chút.

Qua thêm một lát, Tuyết liên nhanh chóng phát hiện trạng thái quái dị của Trương Hằng.

Trong phòng tối đen lập tức lấp lánh một cỗ ánh sáng trắng, tuyết liên trong nháy mắt hóa thành Ninh Tuyết Dung một thân tuyết Bào lệ quang lấp lánh.

- Đại ca...

Ninh Tuyết Dung cúi người xuống. vươn cánh tay ngọc, nhẹ nhàng đặt lên trán Trương Hằng.

Một cỗ ánh sáng trắng như Hòa truyền ra từ trên tay nàng, chiếu rọi khuôn mặt Trương Hằng bình yên trong giấc ngủ, xông thẳng vào não bộ của Trương Hằng.

- Thật thoải mái quá...

Đúng lúc này, Trương Hằng trong lúc ngủ mơ không tự chủ lên tiếng.

- Là Tuyết Dung đó ư... lẽ nào ta lại bị thương... muội đang chữa thương cho ta...

Trương Hằng miệng lẩm bẩm.

- Muội là Tuyết Dung...

Giọng nói Ninh Tuyết Dung còn mang theo tiếng nước nở rất nhỏ.

- Làm sao muội lại khóc? Không lẽ có người khi dễ muội?

Trương Hằng thả tay đang nắm chặt cánh tay ngọc của Băng Vi. vươn tay đặt lên cánh tay mềm mại đang lóe lên ánh sáng trắng như Hòa của Ninh Tuyết Dung.

- Đại ca. huynh đừng động, một lát nữa là muội có thể làm cho đại ca khôi phục bình thường, kỳ thật huynh cũng đã ngủ đủ rồi.

Ninh Tuyết Dung như đang an ủi một đứa bé. dung mạo xinh đẹp như cơn mưa mát lành.

- Đại ca. cô gái bên cạnh huynh là ai?

Ninh Tuyết Dung không nhận được hỏi.

Trương Hằng lại rơi vào im lặng, vẫn ngủ ngon lành, miệng phát ra tiếng hừ hừ thoải mái.

Ninh Tuyết Dung không hỏi nhiều, ánh sáng trắng trên tay vẫn không ngừng truyền vào trong cơ thể Trương Hằng. Trong quá trình này. ánh sáng trắng trên người nàng bắt đầu mờ đi.

- Đại ca... cũng được rồi. Tuyết Dung không kiên trì được nữa.

Khuôn mặt Ninh Tuyết Dung trắng bệch, cuối cùng nhìn Trương Hằng, thu lại cánh tay nhỏ trắng Tuyết của mình đặt trên trán Trương Hằng.

Sau đó, nàng lại hóa thành Tuyết liên, tiến vào trong túi trữ vật.

- Chờ đã!

Trương Hằng đang ngủ say bỗng vươn tay ra. lại nhào vào khoảng không.

- Xảy ra chuyện gì?

Đúng lúc này, Trương Hằng bỗng mở mắt ra. hào quang trong ánh mắt như xẹt qua ngọn lửa giữa hư không.

- Sao ta lại ở đây. còn có thiếu nữ này...

Trương Hằng dùng ánh mắt quan sát hoàn cảnh xung quanh một chút, nhanh chóng rõ ràng tình cảnh của mình.

Bên tai quanh quẩn mùi hương vô cùng quen thuộc, mùi hương này không phải do thiếu nữ trước mắt lưu lại. rõ ràng là cổ khí tức đặc biệt trên người Ninh Tuyết Dung.

- Tuyết Dung!

Thân thức Trương Hằng tiến vào túi trữ vật màu xanh, lại phát hiện Tuyết liên vô cùng suy yếu.

"Đường đạo hữu phái nhớ kỹ. mỗi lần Tuyết Dung hiện ra thân người, đều sẽ nhanh chóng tiêu hao nguyên khí của nàng. Bởi vậy, Thời gian mỗi lần lấy thân người xuất hiện không được vượt quá nửa canh giờ. sau đó mỗi nửa tháng có thể xuất hiện một lần. Theo thực lực bản thân nàng tăng cường, sẽ càng có nhiều Thời gian hiện thân người ở trên đời."

Đột nhiên Trương Hằng nhớ tới lời Lạc Hà đã nói với mình.

- Tuyết Dung, muội tỉnh dưỡng tốt một Thời gian đi.

Trương Hằng rõ ràng, Ninh Tuyết Dung vì mình tiêu hao không ít pháp lực. lưu lại một câu, đứng dậy. Động tác của hắn lập tức làm giật mình Băng Vi đang ngủ trên người hắn.

- Người... người tỉnh rồi?

Băng Vi còn nằm ở trong lòng Trương Hằng, tim đập như hươu chạy, khuôn mặt trắng như ngọc dâng lên một đoàn phấn hồng.

Trương Hằng nhẹ nhàng đẩy thiếu nữ ra, hỏi:

- Đây là đâu? Làm sao ta lại đến đây?

ở trong căn phòng tối đen. lại ở gần sát một thiếu nữ dung mạo như tiên thể này. nam tử bình thường đều sẽ sinh ra ý nghĩ lung tung hoặc tâm tình khẩn trương.

Tuy rằng Trương Hằng sẽ động lòng với cô gái xinh đẹp. nhưng vẫn sẽ tự kiềm chế. loại chuyện tốt như lúc mới xuyên qua hoàn toàn là chỉ ngộ không thể cầu.

- Mời trả lời vấn đề của ta. ta sẽ không tổn thương cô.

Trương Hằng nhìn ra thiếu nữ trước mắt đang ngượng ngùng cùng khẩn trương.

Thế nhưng, hắn cảm giác trong ánh mắt thiếu nữ này nhìn mình đang mang theo tâm tình dị dạng nào đó.

"Lẽ nào trong lúc ngủ. mình cùng nàng đã xảy ra chuyện gì..."

Trong lòng Trương Hằng nhảy mạnh, sinh ra một ý nghĩ như thế...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

139. Chương 138: Trương Hằng Vô Sĩ.

Nghĩ đến mình vừa tỉnh lại đã tiếp xúc thân mật với thiếu nữ trước mắt này. Trương Hằng hoài nghi mình đang ngủ đã làm ra chuyện gì không thể gặp người.

Trước ánh mắt sáng như đuốc của Trương Hằng, Băng Vi ngượng ngùng cúi đầu, nhỏ giọng nói:

- Nơi này là Tề Uy Vương phủ Triệu quốc...

Trong phòng một mảnh tối đen. Băng Vi có hơi sợ. vội đi tới bàn, châm một ngọn nến mới.

Một mảnh ánh sáng xua tan bóng đêm trong phòng, Băng Vi thở phào một hơi. mặt cười Tuyết trắng còn chưa tiêu tan đỏ hồng, đầu nhỏ cúi xuống, không dám nhìn thẳng vào Trương Hằng.

- Tề Uy Vương phủ Triệu quốc?

Trương Hằng khẽ đọc một địa danh xa lạ.

Xem ra mình đã đến giới thế tục. trong lòng Trương Hằng lập tức kết luận.

- Cô là ai? Lúc nào ta đi đến nơi này?

Trương Hằng quan sát bố cục gian phòng này một lượt, phát hiện nơi này là gian phòng thiếu nữ. Ở cổ đại, một nam tử xa lạ sẽ không thể tùy tiện tiến vào khuê phòng thiếu nữ. một khi có chuyện như thế xảy ra, sẽ tổn hại tới danh tiết của đối phương.

- Ta là Băng Vi hai ngày trước người xuất hiện ở nhà tù Vương phủ... Sau đó sư phụ đã đưa người đến đây...

Băng Vi không dám nhìn Trương Hằng, cúi đầu nhỏ giọng nói.

- Đã ngủ hai ngày, thế nhưng sao ta vẫn còn cảm giác mệt chết đi được?

Nói đến đây, Trương Hằng còn không nhịn được ngáp một cái, có xu thế muốn ngủ thêm mấy ngày mấy đêm nữa. Thấy cảnh này, Băng Vi biến sắc:

- Người... Người không phải muốn ngủ tiếp nữa chứ?

- À. chỗ này là phòng của cô, ta đi chỗ khác ngủ vậy.

Trương Hằng lập tức rõ ràng, đây là khuê phòng con gái người ta, nếu ngủ ở đây, quả thật có chút không tốt.

Nói rồi Trương Hằng chuẩn bị đi ra.

- Người... người không thể đi.

Băng Vi vội la hoảng lên.

Con bà nó, còn ta như thế, không thể ngủ ở đây, còn không cho người ta đi.

- Cô muốn thế nào? Tiểu cô nương Dẫn Khí trung kỳ?

Trương Hằng nhàn nhạt nhìn thiếu nữ trước mắt. mặc dù đã che giấu thực lực của mình, nhưng cổ khí tức như có như không tản ra từ trên người lại làm người ta hoảng sợ.

Người đi ra từ Huyết Sát động phủ, không có một ai là dễ chọc. Cho dù là Triệu Thụy trước kia, hiện giờ giết vài người cũng sẽ không hề chớp mắt.

- Người không thể đi... Chúng ta còn cần người hỗ trợ. Vương phủ này canh giữ nghiêm ngặt, muốn xông ra thật là không dễ dàng.

Băng Vi vội giải thích.

- Xông khỏi Vương phủ?

Trương Hằng sửng sốt, liền hiểu được.

- Thì ra các người là bị giam lỏng.

Trương Hằng dùng thần thức đảo qua phạm vi mấy trăm thước. quả thật phát hiện một lão đạo sĩ Luyện Khí trung kỳ. cũng không để đối phương vào mắt. Tán tu như thế nếu ném vào Huyết Sát động phủ, chỉ có phần bị chặt chém mà thôi.

- ừm. hoàn cảnh Vương phủ này không tệ.

Thu hồi thần thức. Trương Hằng liên tục gật đầu.

Thấy Trương Hằng hành động như thế, Băng Vi không khỏi sinh ra một kết luận:

- Người... chẳng lẽ người là tiên sư Trúc Cơ Kỳ?

- Trúc Cơ Kỳ? Ta không phải.

Trương Hằng bĩu môi, hình như mình ở động phủ cũng giết qua một số tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

Trúc Cơ Kỳ cũng xứng danh tiên sư? Trương Hằng không khỏi nhớ tới một tình cầu tu chân do một cái học viện tu chân làm chủ đạo, Nguyên Anh Kỳ cũng dám xưng bậy là thần tôn.

- Người khác không thể trói buộc tự do của ta.

Trương Hằng bỏ lại một câu, liền chuẩn bị rời đi.

Nếu đi tới giới thể tục, không bằng ở lại đây tu luyện một Thời gian. Dù sao nơi này cực ít người tu tiên, hơn nữa đa số tu vi cũng không cao.

Tam Tinh Vực có một Quy định truyền lưu thật lâu: Người tu chân không được can thiệp vào trật tự giới thể tục! Kẻ vi phạm giết không tha!

Đương nhiên, người tu tiên ở đây là chỉ tu sĩ bậc cao Trúc Cơ Kỳ trở lên. Ở Thời kỳ thượng cổ, từ Dẫn Khí KỶ đến Trúc Cơ Kỳ còn chưa đủ tư cách xưng là người tu chân. Ba cấp bậc này chỉ có thể tính là giai đoạn nhập môn của người tu chân mà thôi.

Có người nói, người tu chân vi phạm quy định này đều không trốn khỏi ánh mắt từ trong xa xăm.

Cho dù là những siêu cấp đại phái ở Tam Tinh Vực. tối đa cũng chỉ phái một số đệ tử đến thể tục khống chế một ít thể lực. Tu sĩ Kết Đan Kỳ tối đa âm thầm dùng một chút thủ đoạn hoặc là bảo hộ những người thân cùng con cháu mình ở giới thể tục.

- Người không thể đi...

Trong giọng nói của Băng Vi mang theo tiếng khóc rất nhỏ. Trương Hằng coi như không thấy, trực tiếp đi ra ngoài cửa.

Theo hần nghĩ, tòa Vương phủ này không tệ. không bằng làm hậu hoa viên cho mình là được.

- Trương Hằng, người chờ đã!

Băng Vi đuổi theo, bắt lấy cánh tay Trương Hằng.

- Làm sao cô biết tên của ta?

Trương Hằng dừng lại. ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm thiếu nữ trước mắt.

Dù là Triệu Thụy, Ninh Tuyết Dung cũng không biết tên thật của mình, thế nhưng thiếu nữ này lại biết, không lẽ mình nói mớ lỗ miệng?

- Là chính người nói... trong lúc người đang ngủ.

Băng Vi mặt đỏ lên, buông lỏng tay mình ra.

- Cô còn nghe được cái gì?

Ánh mắt Trương Hằng nghiêm lại. trên người phát ra một cỗ sát khí như thực chất.

- Ta... ta không hiểu người nói gì. chỉ biết tên của người?

Băng Vi bị Trương Hằng dọa. thân thể nhỏ nhắn run lên. trong ánh mắt cũng lóe lên nước mắt trong suốt.

Trương Hằng câm lặng, hần lo lắng mình nằm mơ tiết lộ bí mật trọng yếu gì đó.

- Băng Vi Lấy tâm ma xin thề, thật sự không nghe được bí mật gì.

Thấy Trương Hằng không tin mình nói. Băng Vi vội vàng lấy tâm ma phát lời thề. Trương Hằng dùng thần thức quét trên thân thể nàng một chút, nhàn nhạt nói:

- Không ngờ cô là người có linh căn thiên phú, chẳng qua tu vi thấp một chút.

Chỉ cần còn có tiềm lực hay dự vọng thăng cấp. lực trói buộc của tâm ma mới tồn tại.

- Ba năm trước Băng Vi mới theo sư phụ tu tiên...

Băng Vi nói.

- Hiện giờ ta có thể không rời nơi này. nhưng cũng sẽ không trợ giúp các người, trừ khi cô có thể cho ta một lý do đầy đủ.

Trương Hằng đứng ở cửa phòng, khóe miệng thoáng ý cười. Sau khi đến giới thể tục, toàn thân hần liền thả lỏng, không ngại đùa giỡn mỹ nữ một chút.

- Ta, ta...

Băng Vi cắn răng, đột nhiên vươn ra cánh tay ngọc nhỏ mềm của mình. Dùng tay khác kéo ống tay áo lụa lên. lộ ra cả cánh tay nhỏ nhắn trắng như tuyết.

"Lẽ nào nàng muốn dùng mỹ nhân kế hay là sắc dụ?"

Trương Hằng bị cánh tay ngọc trắng nõn như củ sen của nàng hấp dẫn.

Thấy đối phương nhìn chằm chằm tay ngọc của mình. Băng Vi sắc mặt đỏ hồng, khẽ hừ một tiếng, tức giận nói:

- Người nhìn sai chỗ rồi.

Trên cánh tay Tuyết trắng của Băng Vi lộ ra một vết đỏ chói mắt.

- Đây là?

Trương Hằng phát hiện trên cánh tay trắng nõn trơn mịn của thiếu nữ. có một vết đỏ trông mà giật mình, rõ ràng là bị một người nào đó dùng tay nắm chặt mà thành.

- Chẳng lẽ đó là do ta lưu lại?

Trương Hằng có chút hoài nghi.

- Người muốn thế nào mới chịu tin?

Sắc mặt Băng Vi lộ ra thân tình ủy khuất, những giọt nước mắt không khỏi rơi xuống.

- Để ta thử xem.

Trương Hằng vươn tay ra, nhẹ nhàng nắm lấy cánh tay Băng Vi lập tức cảm nhận mềm mại trơn mịn làm người ta say mê.

- Cái tên dê xồm nhà người... Buông ra.

Băng Vi xấu hổ không thôi, đẩy tay Trương Hằng ra.

- Ấy. vừa rồi thử một chút, kích cỡ cơ bản ăn khớp với bàn tay ta. Nếu như muốn chân chính xác định có phải là vết tích do ta lưu lại hay không, phải nghiệm chứng thêm một bước...

Trương Hằng mặt không đổi sắc nói, trong lòng lại đang cười thầm. Từ khi xuyên qua tới nay. Trương Hằng sinh sống vô cùng áp lực. Thời khắc nào cũng phải bảo trì thái độ cẩn thận, sợ hãi bị ai đó ám toán mình. Hôm nay đến giới thể tục. rốt cuộc hưởng được một chút thú vui.

- Còn phải nghiệm chứng thêm một bước?

Băng Vi buồn bực không thôi, kéo xuống tay áo của mình, không cho Trương Hằng bất cứ cơ hội chiếm tiện nghi nữa.

- Được rồi. dấu vết kia quả thật là ta để lại.

Trương Hằng thu hồi ánh mắt lưu luyến của mình, khôi phục sắc mặt luôn luôn bình tĩnh.

- Vậy được, người không đi nữa?

Băng Vi lộ ra khuôn mặt cười rục rờ như bầu Trời sau cơn mưa. Cái này quá nhanh đi chứ? Không làm diễn viên đúng là uổng phí mà. Trương Hằng thầm nghĩ.

- Được, ta đáp ứng cô không đi nữa, đêm nay ở lại chỗ này một đêm.

Nói rồi, ánh mắt Trương Hằng dừng lại trên chiếc giường duy nhất trong khuê phòng thiếu nữ này.

Băng Vi mặt ngọc đỏ lên, ấp a ấp úng nói:

- Nếu không... người ngủ ở trên, ta thấy người mệt mỗi quá...

Nếu đã thỉnh cầu đối phương không đi, lúc này Băng Vi cùng ngại ngần đuổi đối phương ra ngoài.

Trương Hằng gật đầu nói:

- Đúng thế, ta mệt chết được.

- Thế nhưng ta thấy Băng Vi tiểu thư cũng rất mệt mỏi. Trương mỗ ngủ một mình trên giường, cảm thấy không đành lòng, không bằng chúng ta...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

140. Chương 139: Khôi Phục.

Băng Vi vừa nghe lời này, nào còn không biết ý tứ ẩn trong lời nói của đối phương.

- Không được! Muốn ngủ người ngủ một mình.

Sắc mặt Băng Vi đỏ bừng không thôi.

- Không bằng chúng ta... cùng nói chuyện phiếm.

Trương Hằng dùng ánh mắt trêu chọc quét trên mặt nàng, cười hắc hắc nói:

- Tiểu cô nương, tư tưởng của cô không thuần khiết nha.

Người này thật quá vô sỉ mà! Băng Vi xấu hổ bực bội không thôi, hung hăng trợn trắng mắt trừng Trương Hằng. ngồi trên bàn trang điểm, không để ý tới Trương Hằng nữa.

- Có phải trong lòng của cô đang nghĩ, người như ta rất vô sỉ, da mặt rất dày?

Trương Hằng không chút khách khí đi tới trước giường, đặt mông ngồi xuống.

- Người còn tự hiểu lấy mình.

Tuy rằng Băng Vi không trực tiếp nhìn Trương Hằng. nhưng có thể thông qua chiếc gương nhìn thấy thần sắc cùng động tác của hắn.

- Ta thật sự có chút mệt mỏi...

Trên mặt Trương Hằng còn mang theo vài tia mệt mỏi.

- Người sẽ không phải lại ngủ liên tục mấy ngày nữa chứ?

Băng Vi không nhịn được quay đầu lại hỏi.

- Hắn là không.

Đột nhiên Trương Hằng ngồi dậy khỏi giường.

- Chẳng lẽ người không ngủ?

Băng Vi lập tức đứng lên. sợ Trương Hằng lập tức rời đi.

- Băng Vi tiểu thư, cô lên ngủ đi! Đêm này ta tạm Thời điều dưỡng ở đây một chút.

Trương Hằng tùy ý ngồi trên mặt đất, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần. Vốn chuẩn bị tiếp tục ngủ một giấc, nhưng Trương Hằng nghĩ, đã tọa điều dưỡng một chút, có thể sẽ có hiệu quả tốt hơn.

- Người thật sự không ngủ?

Băng Vi đứng dậy khỏi bàn trang điểm, lẳng lặng quan sát Trương Hằng vài lần.

Trương Hằng im lặng không nói. Luyện Hư Linh Khí ở đan điền bắt đầu lưu chuyển trong thân thể. Băng Vi thấy bên ngoài cơ thể Trương Hằng mơ hồ lóe lên ánh sáng bạc. liền xác định đối phương quả thật đang tọa tu luyện.

Lại do dự một lát. Băng Vi thấy Trương Hằng không có dị động gì khác, lúc này mới đến trước giường. Nghiêng người ngồi vào trước giường, Băng Vi vừa định chuẩn bị cởi quần áo. thế nhưng nghĩ đi nghĩ lại. ánh mắt dừng lại trước mặt Trương Hằng.

Dù sao trong phòng còn có một đại nam nhân, cởi quần áo ngủ ở đây, quả thật không phải chuyện làm người ta yên tâm được. Càng ghê tởm hơn chính là Trương Hằng dù đang tọa, thế nhưng lại quay mặt về phía giường.

- Người không thể đổi một hướng tọa khác hay sao?

Băng Vi thấp giọng hỏi. trong lòng đang bối rối.

Trương Hằng cười lạnh nói:

- Băng vào thực lực của ta. nếu thật sự muốn bắt lợi với cô. cô cho rằng mình sẽ có lực chống trả hay sao? Coi như cô có mười cái sư phụ cũng không ngăn được.

Băng Vi im lặng, thực lực của đối phương quả thật mình không thể chống lại được. Trương Hằng đứng dậy, đổi một hướng khác tiếp tục tọa. Băng Vi do dự một lát, mới bỏ giày, ôm chăn nằm trên giường. Cuối cùng, Băng Vi vẫn không cởi y phục, cuộn chăn từ từ rơi vào giấc ngủ.

Trương Hằng đang tọa đưa lưng về phía Băng Vi, trên mặt không khỏi cười tự giễu. Rõ ràng trong lòng rất muốn làm, vì sao không đi thực hiện chứ? Là cái gì đang trói buộc mình? Hay là lực không chế của mình lại mạnh lên?

Một lát sau, dung mạo Thanh tú làm người ta yêu mến của Ninh Tuyết Dung hiện lên trong đầu Trương Hằng.

”Đúng rồi. sao mình lại quên chuyện này mất?”

Đột nhiên Trương Hằng nhớ tới Linh Thần Đan lấy được từ chỗ phân thân Huyết Sát.

Uy lực nghịch thiên của Linh Thần Đan là không cần hoài nghi, còn cao hơn một đẳng cấp so với Tạo Hóa Đan cực phẩm mà Vương Viên lấy được. Thần thức quét nhìn xung quanh một chút, phát hiện không có bất kỳ ai theo dõi. Băng Vi ở trên giường cũng đang ngủ say.

Hai tay liên tục đánh ra pháp quyết vào hư không, hào quang màu bạc như ẩn như hiện trôi nổi ra xung quanh Trương Hằng.

Rất nhanh, một cái cấm chế ngăn cách linh khí hình thành trong phạm vi mấy thước. Làm xong những chuyện này, Trương Hằng lấy ra bình ngọc màu tím chứa Linh Thần Đan. Nhẹ nhàng mở bình ra. một cỗ linh khí kinh người nháy mắt thoáng hiện, nhưng liền tiêu mất trong nửa khắc.

Trương Hằng nhanh chóng đồ từ bên trong ra một viên đan được cỡ bằng ngọc trai, toàn thể màu tím trong suốt.

Bên ngoài Linh Thần Đan lưu chuyển ánh sáng mà tím. bên trong thâm thúy sâu không thấy đáy. từ ngoài vào trong là màu tím từ nhạt đến đậm dần. Dưới tác dụng Luyện Hư Linh Khí của Trương Hằng. trôi nổi giữa hư không, tản ra một cỗ khí hiền Hòa.

- Tuyệt Dung, ta thả viên Linh Thần Đan này vào túi trữ vật, muội nuốt Lấy nó. sau này sẽ có lợi cho muội tu luyện.

Trương Hằng đánh linh quyết vào túi trữ vật màu xanh, thả Linh Thần Đan vào trong.

- Cảm ơn đại ca...

Ninh Tuyệt Dung truyền ra một tiếng nói rất suy yếu từ trong túi trữ vật.

- Tu luyện cho tốt đi, lúc này chúng ta ở giới thể tục. sau này dẫn muội đi mở mang kiến thức.

Trương Hằng nhẹ nhàng an ủi một tiếng, lúc này. hắn đột nhiên nhớ tới Triệu Thụy.

Từ sau vòng thí luyện thứ ba, tính cách Triệu Thụy xảy ra chuyển biến rất lớn, giống như một ác ma giết người không chớp mắt, ngay cả tóc cũng chuyển thành màu đỏ.

Trương Hằng khẽ thở một hơi dài, lại lấy từ túi trữ vật ra một bình Tạo Hóa Đan. Nhắc tới Tạo Hóa Đan. Trương Hằng lại nhớ tới ông cháu họ Quách ở Độc Thiên Bảo.

- Trên thế giới này. ngoại trừ tu luyện ra, mình cũng không phải hai bàn tay trắng, có người đang chờ đợi mình, có người cần mình bảo hộ...

Lúc này, cảm giác lẻ loi ở sâu trong nội tâm Trương Hằng rốt cuộc biến mất.

Thu hai bình đan được vào túi trữ vật, Trương Hằng không động đến mấy bảo vật thu được ở một cửa Huyết Sát thí luyện cuối cùng. Mấy thứ kia đều là bảo vật kinh thiên kinh thế hãi tục. nào có thể tùy tiện mở ra. Nhịn cỡ dụ hoặc này xuống, Trương Hằng lẳng lặng khoan chân đả tọa, bình ổn lại tâm tình nóng nảy.

Luyện Hư Linh Khí không để ý hạn chế kinh mạch cốt cách trong cơ thể. chảy xuôi qua các vị trí trong thân thể, thậm chí chảy cả vào đầu. Sau đó Trương Hằng lấy ra viên nội đan của Hạo Thiên Xà Long Vương, một đoàn lửa bạc rơi bên trên.

Lần này vận dụng ngân diễm, trong đầu truyền ra một cỗ không thoải mái, nhưng theo ngân diễm không ngừng Thiêu đốt mặt ngoài nội đan, loại cảm giác khó chịu dần dần mất đi.

Thời gian trôi qua từng chút, thậm chí Trương Hằng có thể cảm giác được ngân diễm từ từ lớn mạnh. đồng thời trong cơ thể cũng sinh ra những hạt màu bạc mới. Những hạt màu bạc này dung nhập vào đoàn sáng bạc trong đan điền, sau đó lại lưu chuyển ra một cỗ Luyện Hư Linh Khí mới, bắt đầu liên tục rèn luyện thân thể Trương Hằng.

Thậm chí còn có một chút Luyện Hư Linh Khí chạy vào thần thức hải, xuyên thấu qua thần thức hải lại nổi thẳng vào nguyên thần ở trung tâm. Nguyên thần vốn bị hao tổn cũng bắt đầu từ từ khôi phục lại.

Luyện Hư Linh Khí liên tục lột xác hai phương diện thân thể cùng tâm thần của Trương Hằng, không ngừng mạnh lên.

Dưới loại cải tạo gần như hoàn mỹ này, thành tựu sau này của Trương Hằng là không thể đánh giá. Đây cũng là nguyên nhân vì sao Hỏa Quỷ đặt hy vọng với hắn lớn như thế.

Dựa theo xu thế này tiếp tục, quả thật có thể đánh vỡ thần thoại thân thể đệ nhất ba mươi sáu giới Long Thần Bất Diệt.

Thời gian trôi qua từng chút, cảm giác mệt mỏi trong tinh thần của Trương Hằng từ từ mất đi.

Ngoài phòng dần dần phát ra tia sáng mờ mờ. ngọn đèn trên mặt bàn đã tắt từ lâu.

Lúc này, Bỗng nhiên Trương Hằng mở mắt.

Trên mặt cười nhàn nhạt, Trương Hằng đứng lên.

Ánh mắt liếc sang Băng Vi ngủ trên giường, khuôn mặt trắng nõn lộ vài tia hồng nhạt, mái tóc hơi rối. Chấn đấp trên người cũng rơi xuống, đôi chân ngọc tuyết trắng lộ ra không khí, tựa như một tác phẩm nghệ thuật.

- Người bên ngoài, mời vào đi!

Tiếng nói của Trương Hằng không lớn, nhưng rõ ràng truyền ra ngoài phòng.

Vung tay lên, không khí sinh ra một cơn gió vô hình, cửa liền mở ra. Trên thực tế, tối hôm qua lúc Băng Vi kéo Trương Hằng vào phòng, cũng không đóng cửa quá chặt.

Trước cửa phòng liền xuất hiện một lão đạo sĩ quần áo bình thường.

Người này đương nhiên là Trâu tiên sư như những người Tề Uy Vương gọi, cũng chính là Trâu lão đạo sĩ.

- Rốt cuộc người đã tỉnh rồi!

Trong mắt Trâu lão đạo sĩ hiện lên vài phần mừng rỡ.

- Lão đạo họ Trâu, xin hỏi tôn tính đại danh đạo hữu?

Trâu lão đạo sĩ hỏi.

- Trương Hằng.

Thoáng liếc mắt quan sát lão đạo sĩ này. Trương Hằng liền mất đi hứng thú.

- Thì ra là Trương đạo hữu. xin chào xin chào.

Trâu lão đạo sĩ rất nhiệt tình với Trương Hằng. thiếu chút nữa còn gọi hắn là tiền bối.

- Trâu đạo hữu. Băng Vi là đệ tử người sao?

Trương Hằng tùy ý hỏi. ánh mắt nhìn ra ngoài cửa, bắt đầu nhìn cảnh sắc ở xa xa Thanh Ninh Cư.

- Băng Vi là nữ đệ tử của lão đạo, tư chất có chút bất phàm. Chỉ hai ba năm, một thân tu vi đạt tới Dẫn Khí trung kỳ.

Nhắc tới Băng Vi, ánh mắt lão đạo sĩ thoáng một tia đặc ý.

- Không lẽ Băng Vi dẫn tới phiền phúc cho đạo hữu?

Ánh mắt lão đạo sĩ liếc qua Băng Vi ngủ ở trên giường.

- Nửa đêm đạo hữu đã chờ ở gần phòng thì ra là lo lắng an nguy đồ đệ mình.

Trương Hằng một lời nói toạc hành vi tối qua của Trâu lão đạo sĩ.

Trâu lão đạo sĩ cười hắc hắc, mặt già hơi đỏ lên. Nữ đệ tử xinh đẹp của mình ngủ cùng phòng với nam tử xa lạ. lão đương nhiên sẽ không thể yên tâm.

- Sư phụ, sao ngài lại đến đây...

Đúng lúc này, Băng Vi trên giường rốt cuộc tỉnh lại.

Vừa nghĩ đến tối qua mình ngủ cùng phòng với một nam tử xa lạ. khuôn mặt Băng Vi không khỏi đỏ lên, ánh mắt len lén liếc về phía Trương Hằng.

Nhìn một mảnh rừng trúc mơ hồ trong nắng sớm ở xa xa Thanh Ninh Cư. Trương Hằng khẽ thở ra một hơi.

Đi đến thế giới này hơn một năm. trải qua Âu Dương lão tổ tính toán cùng giết chóc vô tình ở Huyết Sát động phủ. lúc này hắn chân chính thu được tự do. có một loại cảm giác thoải mái vui vẻ như chim sổ lồng.

"Có thể, mình cũng nên lưu lại dấu chân ở giới thể tục này."

Lúc này Trương Hằng lại có một cảm giác hiểu ra.

Đạp thiên sơn vạn thủy, ngấm cầm tú sơn hà. trái phàm trần thế tục, ngộ tiên đạo trường sinh, đây là tiên phàm lộ...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

141. Chương 140: Ngọc Nữ Hiên.

- Băng Vi. đêm qua con có gây ra phiền phúc gì cho Trương đạo hữu hay không?

Trâu lão đạo sĩ thấy Băng Vi tỉnh lại. khuôn mặt mỉm cười, trong giọng nói mang theo một loại cưng chiều.

- Sư phụ... Đêm qua hần khi dễ con.

Băng Vi vừa nghĩ tình hình tối hôm qua, trên mặt nóng ran lên. nước mắt không khỏi rơi ra.

Ánh mắt Trâu lão đạo sĩ nhìn vào người Trương Hằng, ngữ khí ngưng trọng nói:

- Trương đạo hữu, đêm qua ngươi ngủ ở cùng phòng với Băng Vi. cho dù không xảy ra chuyện gì. nhưng cũng tính là làm hại danh tiết của đứa nhỏ Băng Vi. Hy vọng đạo hữu có thể nhận trách nhiệm nhất định.

Trương Hằng vừa nghe lời này. trong lòng không khỏi thầm mắng, sớm biết như thế. còn không bằng tối qua làm nàng cho rồi, dù sao kết quả đều phải chịu trách nhiệm.

Ánh mắt rơi xuống khuôn mặt đầm nước mắt của Băng Vi. trong lòng Trương Hằng đang suy tính phương pháp xử lý.

Sinh hoạt tại ở Địa cầu thế kỷ 22, khẳng định Trương Hằng không thiếu tư tưởng chủ nghĩa đại nam tử. Chính mình đã ngủ cùng phòng với cô gái này. cũng tương đương với xảy ra quan hệ với một cô gái chưa gả ở Địa cầu.

- Băng Vi tiểu thư. cô làm sao vậy?

Đúng lúc này, có hai người bước vào ngoài sân viện.

Hai người này là Khỉ ồm cùng Lăng Thiên ở phòng giam số mười một. Băng Vi thấy mấy người đi tới. vội kéo chăn che mặt mình, không dám gặp người.

- Tên súc sinh này, lại dám làm ra chuyện này với Băng Vi.

Khỉ ồm thấy biểu hiện của Băng Vi ở trong khuê phòng, lập tức suy đoán ra kết luận Trương Hằng làm nhục Băng Vi. Còn Lăng Thiên ở bên cạnh lại tỉnh táo. ánh mắt quan sát ở trong phòng.

Trương Hằng mắt lạnh liếc qua Khỉ ồm, cũng không nói một lời. Khỉ ồm bị hần nhìn thoáng qua như thế, thân thể bỗng run lên. cảm giác đối phương căn bản không nhìn đến mình.

Lăng Thiên cùng Trâu đạo sĩ cũng nhìn rõ thần sắc trong mắt của Trương Hằng, đó là một loại thần thái như nhìn xuống con kiến.

- Ngươi không nói lời nào. có phải chột dạ rồi không...

Trong lòng khỉ ồm lại bắt đầu chột dạ.

- Khỉ ồm. trước tiên đừng vội kết luận, sự tình không phải như ngươi tưởng tượng.

Lăng Thiên khẽ Hành lễ với Trương Hằng:

- Tại hạ Lăng Thiên, xin hỏi tôn tính đại danh vị tiên sư này?

Trương Hằng không khỏi liếc nhìn Lăng Thiên, ngữ khí đạm nhạt nói:

- Làm sao người biết ta là người tu tiên?

Lăng Thiên thoáng cung kính nói:

- Thấy các hạ khí chất siêu phàm, không giống người thế tục. có vài phân tương tự với Trâu tiên sư. lúc này mới có suy đoán.

Tuy rằng nói là thế, nhưng trong lòng Lăng Thiên thầm nghĩ: Ngay cả Trâu tiên sư cũng coi trọng người như thế. làm nhục danh tiết đồ đệ đối phương, cũng không thấy tức giận, nếu là người thường làm chuyện này, sợ rằng đã sớm bị Trâu tiên sư diệt Ngay rồi.

Trong lòng Lăng Thiên thậm chí có một loại cảm giác, thực lực của Thanh niên áo Bào tím trước mắt này còn cao hơn mấy bậc so với Trâu tiên sư.

Tuy rằng cảm giác Lăng Thiên nói không quá thật, nhưng Trương Hằng vẫn có cảm giác Hưởng thụ. khẽ gật đầu với hắn.

- Ta là Trương Hằng, tán tu.

Trâu đạo sĩ cười ha ha, đóng cửa phòng lại, dù sao đây là khuê phòng thiếu nữ người ta, đứng đây nói chuyện quá thật không tốt.

- Được rồi. chúng ta đừng quấy rầy Băng Vi.

Trâu đạo Sĩ dẫn Trương Hằng đi vào trong sân trồng không ít hoa cỏ. không ít cánh hoa còn ngưng kết giọt sương sớm. không khí xung quanh cũng thật tươi mát.

- Trương đạo hữu. tạm Thời không nói chuyện Băng Vi, ta tin tưởng ngài sẽ không bỏ mặc nàng.

Trâu đạo sĩ liếc nhìn Trương Hằng rất có hàm ý. đã thấy đối phương đang giãn lưng trước hoa cỏ. tham lam hít thở không khí mát lạnh buổi sáng sớm.

- Khụ khụ... chúng ta nói chuyện chính sự. Chúng ta không rõ Trương đạo hữu làm sao đi tới Vương phủ này, nhưng ta nghĩ nhất định ngài không cam nguyện ở nơi này, sinh hoạt bị người ta giám sát. Chẳng Hay Trương đạo hữu dự tính lúc nào rời khỏi Vương phủ. đến lúc đó chúng ta cùng nhau hành động.

Rốt cuộc Trâu đạo sĩ nói ra thỉnh cầu của mình.

Trương Hằng không khỏi sững sờ:

- Vì sao phải chạy khỏi Vương phủ? ở đây không phải rất tốt hay sao?

- Người xem. cảnh sắc ở đây u tĩnh cỡ nào, có đình đài, có núi giả, còn có sông nhỏ. Có thể nói chuyện yêu đương, không có gì cũng có thể câu cá, thử nghĩ thế gian này nào có chuyện tốt như thế?

Bộ dạng Trương Hằng thỏa mãn say sưa, dường như còn có chút lưu luyến với nơi này. Trên thực tế, hắn cũng không phải hoàn toàn đang diễn kịch, hôm nay hắn đến giới thế tục. vốn dự định thả lỏng thư giãn. dù sao ở đây cũng không có ai uy hiếp với hắn.

Về phần tu luyện? Đối với Trương Hằng mà nói. linh khí có sung túc Hay không cũng không quan trọng, tùy tiện ở chỗ nào hắn cũng tu luyện được, hơn nữa tài sản trong tay cũng đủ cho hắn tu luyện một Thời gian dài.

Trương Hằng dự định trước tiên ở chỗ này tu luyện công pháp đến cảnh giới tầng thứ nhất đại viên mãn. sau đó tìm nơi khác trùng kích công pháp tầng thứ hai.

- Thế nhưng ở nơi này. nhất định phải bán mạng cho Tề Uy Vương, trọng yếu hơn là mất đi tự do. Ta nghĩ tán tu trên thế gian này đều ưa thích tự do.

Trâu đạo sĩ nói. trong lòng lại gấp.

- Mất đi tự do?

Trương Hằng cảm thấy thật buồn cười:

- Ta muốn đi thì đi. muốn tới thì tới. ai có thể hạn chế tự do của ta.

Ba người Trâu đạo sĩ không khỏi sững sờ. nghe ý đối phương nói. Vương phủ này có khác gì với chợ Trời chứ.

- Nếu đi đến đây. đó là một loại duyên phận. Trương Hằng ta dự định đặt chân ở đây một trận. Từ hôm nay trở đi. nơi này là chỗ ở của ta. ai dám can thiệp tự do của ta. đừng trách ta ra tay vô tình.

Trong giọng nói của Trương Hằng mang theo một cỗ tự tin mãnh liệt, cũng như hắn đã nói ở cửa Huyết Sát thí luyện cuối cùng: một cửa cuối cùng, một mình ta là đủ rồi.

Theo thực lực tăng lên, vốn tâm lý hèn mọn của hắn đã dần nhạt đi, thay vào đó là tự tin cùng kiên định không ngừng tiến lên đỉnh cao.

- Trương tiên sư. trong Vương phủ này có đến mấy vị tiên sư cung phụng, cao thủ võ lâm cũng nhiều không đếm hết.

Lăng Thiên không nhịn được nhắc nhở.

Trương Hằng cười nhạt, chậm rãi đi ra ngoài sân đi thẳng về phía dòng sông nhân tạo ở xa xa.

Nhìn bóng người Trương Hằng dần dần đi xa. Lăng Thiên không nhịn được hỏi Trâu đạo sĩ:

- Người này quá tự tin. lẽ nào tu vi hắn thật sự rất cao?

Trâu đạo sĩ khẽ thở dài:

- Nhìn không thấu, cảm giác thực lực của hắn không kém gì tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. thế nhưng vẫn cảm giác hắn thuộc phạm trù Luyện Khí Kỳ.

- Sư phụ!

Đúng lúc này, Băng Vi đẩy cửa phòng đi ra, nhìn quanh một lát, lại không phát hiện hình bóng Trương Hằng. trong ánh mắt thoáng có chút thất vọng.

- Được rồi. các người ra ngoài đạo trước, ta có chút lời muốn nói với Băng Vi.

Trâu đạo sĩ đuổi Lăng Thiên cùng Khỉ ốm đi.

- Sư phụ. hắn...

Băng Vi không nhịn được hỏi.

- Đi ra ngoài đạo rồi.

Thần sắc Trâu đạo sĩ có phần bất đắc dĩ.

- Sư phụ. lẽ nào hắn không giúp được chúng ta?

Băng Vi khó hiểu hỏi.

- Thực lực của hắn rất mạnh, đủ để đưa chúng ta ra khỏi Vương phủ. thế nhưng bản thân hắn tạm Thời không muốn rời khỏi nơi này.

Trâu đạo sĩ than thở.

Khuôn mặt Băng Vi hiện một tia mừng rỡ:

- Nếu hắn có năng lực đưa chúng ta rời khỏi đây. chúng ta chờ thêm một Thời gian là được.

- Băng Vi, con là con gái, danh tiết cả đời coi như bị hắn làm hỏng rồi. Ta xem người như hắn cũng không tính là xấu. nếu như con đồng ý. có thể cùng hắn làm đạo lữ song tu. Thân phận người này khẳng định không đơn giản, quyết không phải một tán tu bình thường. Hắn sử dụng túi trữ vật đều vô cùng quý giá. lại còn một lần dùng hai cái. Thậm chí. trong tay hắn có thể còn có vài món Linh khí

Ngữ khí Trâu đạo sĩ thoáng do dự nói.

Băng Vi mặt cười đỏ lên. tay vò vò nếp áo, nhỏ giọng nói:

- Người như hắn biểu hiện có vẻ rất vô lại. thế nhưng đêm qua cũng không chán chính khi dễ Băng Vi...

Trâu đạo sĩ liền vui vẻ:

- Nói như thế. con đồng ý kết làm đạo侣 song tu với hân?

Nếu như Trương Hằng cùng Băng Vi kết làm đạo侣 song tu, còn sợ đối phương không ra tay Hay sao.

- Đạo侣 song tu quan hệ đến cả đời của Băng Vi. làm sao có thể tùy tiện đồng ý như thế. hơn nữa Băng Vi không quá hiểu người này. Huống hồ. cho dù Băng Vi đồng ý chuyện này. người kia cũng chưa chắc đã đồng ý...

- Băng Vi con đừng coi nhẹ mình, chẳng qua cũng là sự phụ nóng ruột, chúng ta cần thêm một chút Thời gian tìm hiểu nhân phẩm của người này, đạo侣 song tu về sau hãy tính.

Trương Hằng lững thững bước đi bên dòng sông nhân tạo ở Thanh Ninh Cư. thưởng thức hoàn cảnh xung quanh, nhìn con cá có lúc nhảy khỏi dòng nước.

Một lát sau, Trương Hằng đi tới một mảnh rừng trúc, không khỏi ngừng lại.

Dùng thần thức thoáng đảo qua, phát hiện trong rừng trúc có một phòng trúc. Trương Hằng lại không phát hiện người nào ở trong phòng trúc này.

- Phòng rất tốt!

Trương Hằng cười ha ha, nhắm thẳng về phía phòng trúc này.

Dọc theo đường mòn mở ra trong rừng trúc, một lát sau Trương Hằng đã đi tới trước cửa phòng trúc.

Trước cửa phòng trúc đặt một bảng hiệu, bên trên viết mấy chữ: Ngọc Nữ Hiên.

- Tên này không dễ nghe.

Trên tay Trương Hằng đánh ra một lưỡi đao gió màu bạc. vừa lúc bắn trúng bảng hiệu này. Bảng hiệu lập tức tan thành mảnh nhỏ. Nhưng đúng lúc này, trong phòng trúc đột nhiên truyền ra tiếng đàn hát. Trong phòng rõ ràng không có ai. tại sao lại có tiếng ca hát?

Trương Hằng mặt treo cười lạnh, đi vào trong phòng trúc này...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

142. Chương 141: Kẻ Xông Vào Chết.

Từ trong phòng trúc truyền ra tiếng ca quý dị, làm cho Trương Hằng có hứng thú. quyết định vào xem thế nào.

Căn phòng trúc này, Trương Hằng coi như xem trọng. Nếu trong này có gì đó không sạch sẽ, Trương Hằng tự nhiên thuận tay giải quyết.

Đối với người tu chân mà nói. dù là đi vào quỷ ốc chân chính, cũng có thể bình yên vô sự.

Vừa vào phòng. Trương Hằng liền cảm giác gian phòng này âm u hơn hẳn những căn phòng khác, một cỗ khí âm hàn như có như không sinh ra trong phòng trúc này.

Trong phòng bày biện tinh xảo nho nhã, hiện ra trước mặt Trương Hằng là một gian phòng như phòng khách, ở hai bên gian phòng có một loạt rèm cửa trân châu, trên rèm cửa thậm chí còn có mấy cái chuông bạc.

Một trận gió lạnh không theo lẽ thường đột nhiên thổi tới. những chiếc chuông bạc đồng Thời phát ra một trận âm Thanh giòn tan quanh quẩn trong phòng trúc, dường như đang hoan nghênh khách tới.

”Đây là gian phòng do nữ tử ở qua.”

Trương Hằng không rung động, kéo rèm cửa trần châu, một chiếc bàn trang điểm tinh xảo đặt ở bên cạnh giường.

Ở giữa gian phòng có lẽ là phòng ngủ này. có một chiếc đàn cổ gia công tinh xảo. bên cạnh đàn cổ là chiếc ghế trúc, trên ghế trải một tầng da lông mềm mại.

Chẳng qua, Trương Hằng phát hiện đàn cổ này có bảy sợi dây đàn đã đứt mất hai sợi.

Tiếng đàn chính là truyền ra từ trên đàn cổ này. còn tiếng ca lại như truyền ra từ thân ghế trúc.

Trương Hằng thậm chí sinh ra một loại ảo giác, lúc này đang có một vị tuyệt đại giai nhân ngồi trước đàn cô vừa đàn vừa ngâm nga, còn khách ở ngoài rèm cửa lại đang chăm chú lắng nghe.

Nghe một lát, Trương Hằng cảm giác tê nhạt vô vị. liền khê thở dài:

- Gian phòng trúc này thuộc về Trương Hằng ta, các vật Quỷ thân khác nhanh chóng rời đi.

Tiếng đàn trong phòng đột nhiên im bật, tiếng cười nữ tử quanh quẩn trong phòng.

- Tuy rằng tiểu nữ tử không biết pháp thuật, nhưng cũng không phải do tu sĩ bậc thấp như ngươi có thể sai khiến.

Trương Hằng dùng thần thức tỉ mỉ quét nhìn trong phòng, cảm giác được bên cạnh đàn cổ có một cỗ dao động như có như không.

”Có lẽ là vật Quỷ hồn.”

Trương Hằng lập tức thi triển cho mình một cái Linh Nhân Thuật, nhưng không phát hiện ra bất kỳ thứ gì tồn tại.

Cái này quái? Quỷ hồn bình thường ở trước mặt pháp thuật này. hẳn là không thể che giấu được? Cho dù thần thức của Trương Hằng sánh ngang Trúc Cơ Kỳ. cũng có thể dễ dàng thấy được Quỷ hồn chứ.

- Thế nào? Ngươi không làm gì được ta, ba vị tiên sư trong Vương phủ cũng không thể xúc phạm tới ta.

Trong tiếng nói nữ tử này mang theo một cỗ cười nhạo nhàn nhạt.

- Vậy sao?

Trương Hằng hừ lạnh một tiếng, ngón tay chỉ ra, một đạo Luyện Hư Linh Khí như sợi tơ trực tiếp bức tới chỗ có dao động đặc thù bên cạnh đàn cổ.

Vù! Gió lạnh rung chuyển trong phòng, chấn động quần áo tung lên. Luyện Hư Linh Khí như đá chìm đáy biển, cứ thế biến mất.

- Ngươi không tổn thương được ta...

Trong giọng nói nữ tử kia mang theo vài phần Khinh miệt, dường như đang cười nhạo Trương Hằng không biết lượng sức mình.

- Nếu như ngươi còn không rời đi, đừng trách ta lập tức diệt sát ngươi.

Ánh mắt Trương Hằng nghiêm lại. cỗ sát khí như thực chất trên người phong tỏa nơi quỷ hồn lưu lại.

Dưới thần thức trợ giúp. Trương Hằng có thể cảm giác được vị trí khá quát của đối phương.

Không lâu trước, Hư Không Hóa Diễm trong thần thức hải đã bắt đầu rục rịch.

- Không được, không thể nhường nơi này cho ngươi!

Trong tiếng nói kia mang theo một cỗ rít gào. gió lạnh trong không khí hóa thành một vòng xoáy nhắm thẳng về phía Trương Hằng.

Trương Hằng cười khê, một chưởng vỗ tới. lập tức đánh tan cơn gió kia.

- Đây là ngươi không biết điều...

Trong mắt Trương Hằng hiện lên một đạo lệ quang. Hư Không Hỏa Diễm vù một cái, đánh tới vật quỷ hồn kia.

Quỷ hồn không khỏi sinh ra một cỗ cảm giác sợ hãi, lập tức bỏ chạy, trong phòng không ngừng có tiếng gió gào thét.

Chẳng qua, cuối cùng quỷ hồn này cũng không tránh được Hư Không Hỏa Diễm. Tốc độ của Hư Không Hỏa Diễm chỉ chậm hơn tốc độ công kích của Linh khí mà thôi.

Thế nhưng, tốc độ công kích cùng tốc độ phi hành không phải là cùng một khái niệm. Một tu sĩ khổng chế Linh khí phi hành, khẳng định không nhanh bằng tốc độ Linh khí công kích.

Vù! Hư Không Hỏa Diễm nhanh chóng trở về, dừng trong bàn tay Trương Hằng một lát, lại trở về thần thức hải.

Đúng lúc này, Trương Hằng cảm giác bên trong tầng một cỗ tháp ở ngọc giản thần bí nhiều hơn một cái đốm sáng trắng. Sau đó, đốm sáng này hóa thành một nữ tử dung mạo diễm lệ.

Nữ tử này cũng như Nam Minh không lâu trước, ánh mắt đại ra đứng ở tầng một cỗ tháp.

- Người tên là gì?

Trương Hằng dùng ý niệm giao lưu với nàng.

- Liên Mộng.

- Vì sao người ở chỗ này?

- Tiệp thiếp cùng Vương gia ân ái ba năm, lại bị người hạ độc thủ. không thể quên những gì tốt đẹp đã trải qua, cũng không cam lòng biến mất khỏi thế giới này.

Giống như Trương Hằng đã nghĩ, nữ tử này đối với Trương Hằng có hỏi liền đáp.

- Vì sao ta không thấy được hình thái của người?

- Bởi vì chiếc khăn tay kia.

- Khăn tay?

Trương Hằng quét nhìn trong phòng, lập tức phát hiện một chiếc khăn tay kỳ quái.

- Là chiếc khăn này giúp cho người?

- Đúng vậy. nó có thể làm cho ta ẩn hình, có thể làm cho ta miễn dịch công kích bên ngoài, chẳng qua vừa rồi lại bị ngọn lửa hút ra.

Liên Mộng giải thích.

Trương Hằng mang theo vài phần cỗ quái, nhặt chiếc khăn lên. Khăn tay màu trắng, như bông tuyết rơi xuống giữa Trời đông, bên trên không có một chút vết bẩn. Sờ thử, cảm giác khăn tay này không có chỗ nào đặc biệt.

Trên khăn tay Thiêu hoa văn tinh xảo. ở giữa còn thiếu bốn chữ: Liên Mộng Tịch Nguyệt.

Không biết vì sao. khi Trương Hằng nhìn mấy chữ này. không khỏi sinh ra một cỗ xúc động. Trầm ngâm một lát, trên tay Trương Hằng xuất hiện một ngọn lửa bình thường, đốt cháy chiếc khăn này. Thế nhưng khăn tay vẫn bình yên không tổn hao gì.

Lòng bàn tay Trương Hằng lại nhảy ra một ngọn lửa màu bạc. chuẩn bị Thiêu đốt khăn tay này. Nhưng đúng lúc này, một cỗ cảm giác nguy cơ Bổng sinh ra trong đầu Trương Hằng, ngọc giản thần bí cũng rung động, dường như đang cảnh cáo Trương Hằng.

Lập tức thu hồi ngân diễm, Trương Hằng cảm giác rất kỳ quái.

- Người lấy từ đâu ra chiếc khăn tay này?

Tâm thần Trương Hằng chìm vào tầng một cỗ tháp, hỏi Liên Mộng.

- Ta từng ngẫu nhiên gặp được một nữ tử thần bí. nàng biết chơi đàn cổ, trò chuyện với ta rất vui vẻ, lúc chia tay, Tặng cho ta chiếc khăn này. Nàng nói cho ta. thứ này có thể Bảo hộ ta, thế nhưng cuối cùng ta bị trúng độc chết. Sau khi chết, hồn phách của ta trốn trong chiếc khăn này, miễn cho bên ngoài quấy rầy.

Khăn tay này thật là không đơn giản, ngay cả Hư Không Hỏa Diễm cũng không cắn nuốt được nó.

- Không bằng thử lại.

Trương Hằng vứt chiếc khăn ra thật xa. sau đó gọi ra Hư Không Hỏa Diễm. Hư Không Hỏa Diễm vù một cái chạm vào chiếc khăn.

Nhưng chiếc khăn bỗng bộc phát ra hào quang trắng làm người ta run sợ. bản ngược Hư Không Hỏa Diễm trở lại.

- Ánh sáng trắng thật khủng bố!

Vừa rồi khăn tay bùng phát, uy lực to lớn vượt qua Trương Hằng dự liệu, cũng chỉ có Hư Không Hỏa Diễm mới có thể còn nguyên vẹn trước công kích như thế.

Chẳng qua, Trương Hằng cảm giác tinh thần của mình thoáng mỗi mết.

- Ha ha ha...

Đúng lúc này, từ túi trữ vật của Trương Hằng đột nhiên truyền ra tiếng cười.

Tiếng cười này Trương Hằng cảm giác rất quen thuộc, lại do mảnh vỡ thế giới kia phát ra.

- Người có gì mà cười?

Trương Hằng tức giận hỏi.

- Tuy rằng có Bất Diệt Ấn Ký. thế nhưng nó còn chưa thật sự trưởng thành, ngay cả một kiện Pháp bảo thông linh không chủ cũng không uy hiếp được. Nhớ tới khi đó ta còn bị nó dọa... Ha ha ha...

Mảnh vỡ thế giới dường như rất vui vẻ, phát ra một trận cười to.

Hư Không Hỏa Diễm trở về bàn tay Trương Hằng, phát ra một cổ dao động tinh thần ủy khuất với hắn.

- Câm miệng cho ta! Một ngày nào đó. chờ nó lớn lên. lão tử cho ngươi xong đời!

Trương Hằng mắng to một tiếng, mảnh vỡ thế giới lập tức không lên tiếng nữa.

Thu hồi Hư Không Hỏa Diễm vào cơ thể, Trương Hằng nhặt khăn tay lên quan sát một hồi. lại không phát hiện có gì khác thường.

- Ta có thể sử dụng khăn tay này hay không?

Trương Hằng hỏi Liên Mộng ở tầng một cổ tháp.

- Không thể.

Liên Mộng trả lời.

Trương Hằng cũng không hỏi nhiều, thu khăn tay này lại. Nghe ý của mảnh vỡ thế giới, khăn tay này còn là một kiện Pháp bảo thông linh.

Nghe nói chỉ có tu sĩ Phân Thần Kỳ trở lên mới có thể sử dụng Pháp bảo thông linh. Pháp bảo loại này cũng vô cùng quý hiếm ở Tam Tinh Vực.

Trương Hằng không khỏi sinh ra lòng hiếu kỳ với nữ tử đã tặng chiếc khăn tay này cho Liên Mộng.

Giải quyết thứ không sạch sẽ trong phòng trúc. Trương Hằng lại dùng thần thức quan sát một lần. không phát hiện chỗ nào quái dị.

- Tốt, từ hôm nay trở đi, phòng trúc này kể cả rừng trúc xung quanh là địa bàn của ta. Trương Hằng đi tới chỗ ra vào đường mòn rừng trúc, trầm ngâm một lát, ánh mắt rơi vào ngọn núi giả ở xa xa.

Đi đến cạnh núi giả, Trương Hằng lấy từ túi trữ vật ra một thanh Linh khí hình kiếm. Linh khí này là lấy được từ trong túi trữ vật của Nam Minh, là một kiện Linh khí thượng phẩm.

Trên Linh khí lóe ra một tầng ánh bạc. theo Trương Hằng vung lên bắt đầu cắt tảng đá. Một lát sau. đã cắt khối đá thành một tấm bia đá.

Đi trở lại đầu đường mòn vào rừng trúc, hung hăng đặt mạnh tấm bia đá lên trên mặt đất, tấm bia đá lập tức lún sâu nửa thước.

Sau đó, ngón tay Trương Hằng lóe ra ánh bạc khắc mấy chữ sâu nửa tấc lên trên bia đá:

Trúc Lâm Hiên, kẻ xông vào chết...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

143. Chương 142: Linh Hồn Huyết Khế.

Trương Hằng hoàn toàn không quan tâm tới sự tồn tại của Tề Uy Vương phủ, ngay lối mòn ra vào của rừng trúc đặt một tấm bia đá.

Trúc Lâm Hiên, tự tiện xâm nhập, chết!

Mặc dù mấy chữ này của Trương Hằng cũng không bắt phạm nhưng mỗi chữ sâu tới nửa tấc. khiến không ai dám Khinh thường.

- Uhm. cũng không tệ lắm.

Trương Hằng gật gật đầu. cảm giác mấy chữ này cũng có chút lực uy hiếp.

Sau đó, vừa tới rừng trúc, Trương Hằng đã từ trong túi trữ vật lấy ra một cái trận bàn. Trận bàn này hẳn thu được ở Độc Thiên Bảo của hai ông cháu họ Quách.

Mới đầu, thứ này vốn chuẩn bị để đối phó với Âu Dương Thiên Đức. Tuy nhiên cuối cùng hẳn lại không có cơ hội sử dụng. Trương Hằng hiện tại Lấy nó ra, cũng là để thử hiệu quả chân chính của nó.

Tính toán một chút, phạm vi phiến rừng trúc này cũng không tính là lớn. trận pháp của trận bàn hẳn có thể bao phủ toàn bộ rừng trúc.

Như những hộ sơn đại trận của các môn phái tu chân bình thường, phạm vi bao phủ thường từ mấy chục dặm tới vài trăm dặm. So với những trận pháp cỡ lớn như vậy. trận bàn này cũng chỉ có thể xem như một đạo cụ trận pháp bỏ túi mà thôi.

Sau đó, Trương Hằng lại lấy ra một túi trữ vật. Đây chính là túi trữ vật của Nam Minh lưu lại sau khi hẳn chết, bên trong chứa rất nhiều tinh thạch, Ngay cả tinh thạch trung phẩm cũng có hơn trăm khối.

Ngoài ra, bên trong còn có mấy tấm phù triệu bạc bốn. nhiều kiện linh khí thượng phẩm đủ loại, có mấy bình sứ đựng linh đan diệu dược. Đáng nhắc tới nhất chính là còn có một bình ngọc đựng một viên Hóa Anh Đan.

- Uhm. tên Nam Minh này không hổ là đệ tử nhập thất của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. tư bản trong tay chỉ sợ cũng không thua kém gì những tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường.

Trương Hằng xem xét một chút, tìm xem có còn thứ nào đáng khả nghi nữa không.

Rất nhanh, Trương Hằng từ trong túi trữ vật này lấy ra một khối lệnh bài lóe ra quang mang màu ngọc. trên, đó ghi chép tin tức môn phái của Nam Minh.

Không chút do dự, trên tay Trương Hằng nổi lên một đoàn ngân điểm. Khối lệnh bài nhanh chóng bị ngân điểm bao phủ, vền vền chỉ qua hai lần hô hấp đã bị thôn phệ sạch sẽ.

Tuy rằng truy tung theo dấu vết bình thường đều bị hạn chế bởi khoảng cách nhất định, vượt qua giới hạn sẽ mất đi tác dụng nhưng Trương Hằng vẫn bóp chết từ trong trứng những nhân tố tiềm ẩn mang tới phiền toái cho mình sau này.

Sau khi chuyển hết những thứ có giá trị sang túi trữ vật của mình. Trương Hằng lại dùng một đoàn ngân điểm bao phủ túi trữ vật này, luyện hóa hết thấy những thứ còn thừa bên trong, gồm cả một vài thứ khả nghi.

Chỉ một lúc, trong cơ thể Trương Hằng lại sinh ra không ít những điểm sáng màu bạc. tương đương với luyện hóa chừng mười mấy kiện linh khí hạ phẩm.

Đứng tại chỗ hồi lâu, sau khi chuyển hóa số điểm sáng màu bạc này. Trương Hằng bắt đầu khảm tinh thạch vào trận bàn.

Giờ phút này, đối với Trương Hằng. bốn khối linh thạch trung phẩm cũng không tính là nhiều.

Động tác của Trương Hằng gọn gàng. Chỉ thấy trận bàn bỗng nhiên sáng bừng, phạm vi mấy chục thước lập tức được bao phủ bởi một màn ánh sáng màu tím như có như không.

Từ khi còn ở Phương Vân Sơn Trương Hằng đã quen thuộc với cách sử dụng trận bàn này nhưng vẫn không dám chân chính lấy ra sử dụng.

Thần thức tiến nhập vào trong đó thao túng, vài đạo lôi điện lớn như ngón tay cái từ trên bầu Trời đánh xuống. Mặt đất lập tức bị đánh thành một cái hố sâu nửa thước.

Đây chính là sát trận ẩn chứa trong trận bàn tuy rằng là pháp thuật đơn thể nhưng uy lực đã đạt tới trình độ của pháp thuật bậc ba.

Lại đánh ra vài đạo pháp Quyết đối với trận bàn môi trường xung quanh đột nhiên Xảy ra biến hóa. Chỉ thấy khắp rừng trúc đều lâm vào một mảnh biển lửa. trên bầu Trời không ngừng hạ xuống những đạo thiểm điện. Đủ loại chuyện khủng bố xuất hiện trong rừng trúc, đủ khiến người ta bị dọa cho vỡ mật.

- Không tồi! Trận pháp trong trận bàn này bao hàm cả sát trận và ảo trận phạm vi cũng có thể được không chế.

Trương Hằng quả thật rất thích thú với trận bàn này. Theo phỏng đoán của hắn, chỉ cần mở ra trận pháp trong trận bàn tu sĩ Luyện Khí Kỳ tiến vào chỉ có chết, tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cũng không thể kiên trì trong đó được lâu.

Tuy nhiên, trận pháp này cũng rất tiêu hao tinh thạch. Nếu không mở sát trận thì có thể duy trì được mấy tháng. Nhưng nếu đồng Thời mở ra sát trận và ảo trận, nhiều nhất chỉ kiên trì được nửa tháng mà thôi.

Đương nhiên đây là dưới tình huống không có ngoại lực công kích vào. Nếu thường xuyên có kẻ xâm nhập hoặc có tu sĩ ở bên ngoài tiến hành công kích trận pháp thì chắc chắn linh thạch sẽ tiêu hao nhanh chóng hơn.

Trương Hằng tính toán trước dùng cả ảo trận và sát trận tầm nửa tháng, như vậy có thể chấn nhiếp những tên tu sĩ bậc thấp cuồng vọng xâm nhập vào rừng trúc.

Trương Hằng đặt trận bàn này vào trong ngôi nhà trúc, để nó tự động vận chuyển sau đó bố trí mấy đạo cấm chế xung quanh ngôi nhà.

Chỉ một lúc, một tầng ánh sáng màu bạc nhàn nhạt đã bao phủ cả ngôi nhà.

Sau khi làm xong những việc này, Trương Hằng lại đi một vòng quanh rừng trúc, không phát hiện ra chỗ sơ hở nào mới trở về lại trong căn nhà trúc.

Từ lúc này trở đi, Trúc Lâm Hiên có thể xem như là một động phủ lâm Thời của Trương Hằng.

Dưới tác dụng của cấm chế và trận bàn Trương Hằng hoàn toàn không cần lo lắng những kẻ gọi là tiên sư hay cao thủ vô lâm xông vào nơi này. Hắn có thể an tâm tu luyện một đoạn Thời gian rồi.

Lại đơn đẹp căn phong một chút. Trương Hằng bắt đầu khoan chân ngồi xuống.

Đầu tiên, thần thức hần rút vào trong túi trữ vật màu xanh, phát hiện viên Linh Thần Đan đã được Ninh Tuyết Dung sử dụng, hơn nữa đóa Tuyết liên trong túi trữ vật cũng ẩn ẩn phát ra một cỗ khí tức đặc biệt, hoàn toàn trái ngược với tình cảnh uể oải mệt mỏi, không rực rỡ lúc trước.

Sau đó, thần thức Trương Hằng lại bắt đầu đánh giá túi trữ vật màu đen của mình. Nơi này có chứa tất cả thu hoạch của hần ở trong Huyết Sát Động Phủ. Dù là tiên nhân hạ phàm cũng phải đổ mắt không thôi.

Hai kiện tiên bảo kia, Trương Hằng tạm Thời không dám dụng tới. cũng không dám dùng ngân điểm luyện hóa. Những pháp bảo này có linh tính, tùy ý phản kích cũng đủ khiến hần mất mạng.

Điều khiến Trương Hằng cảm thấy hứng thú nhất chính là ba bảo vật mà hần chiếm được ở lần thí luyện cuối cùng trong Huyết Sát Động Phủ. Ngọn núi nhỏ màu vàng, hộp ngọc bảy màu và quả trứng màu xanh.

Đầu tiên, hần lấy ra chiếc hộp ngọc bảy màu. Khi vừa chạm tay vào. Trương Hằng phát hiện bên ngoài hộp ngọc vô cùng rực rỡ, còn mang theo một chút hơi ấm.

Trương Hằng thử dùng sức mở hộp ngọc ra nhưng không được.

Dùng toàn sức cũng không thể thành công mở nó ra.

Dùng thần thức thăm dò lại bị một cỗ lực lượng thần bí phản chấn lại. khiến tâm thần hần suýt nữa cũng bị thương.

Làm đi làm lại mãi nhưng rốt cục vẫn không thể mở nó ra được, Trương Hằng khẽ thở dài một cái. lại thu nó vào trong túi trữ vật.

Xem ra, với thực lực hiện tại thì không thể mở được nó. Trương Hằng lại lấy ngọn núi màu vàng ra.

Ngọn núi chỉ bằng bàn tay này lại mang tới cho Trương Hằng một cảm giác nặng trĩu. Đây không phải là sức nặng chân chính mà là một loại áp lực thuần túy đặt lên tinh thần.

Ngọn núi nhỏ này khiến Trương Hằng liên tưởng tới ngọn núi màu vàng lơ lửng giữa hư không trong cửa thí luyện cuối cùng trong Huyết Sát Động Phủ.

Ngọn núi đó cao tới bảy tám trăm mét. hoàn toàn không cùng cấp bậc với ngọn núi nhỏ này nhưng Trương Hằng lại phán đoán hai thứ này có lẽ là cùng một loại vật.

Trương Hằng nghiên cứu hai ngày, thần thức chỉ cần chạm vào mặt ngoài ngọn núi đã lập tức bị bắn ngược trở lại.

Thử dùng pháp Quyết để khu động nó nhưng vẫn không có chút phản ứng nào cả.

- Hài!

Trương Hằng thở dài một tiếng, phải thu ngọn núi nhỏ vào trong túi trữ vật.

Cuối cùng, hần lấy ra quả trứng màu xanh.

Vỏ ngoài quả trứng có không ít hoa văn với hình thù kỳ quái, phức tạp. Nếu không phải vì là nhất thể. có thể khiến người ta hoài nghi những hoa văn này là do có người khắc vẽ lên.

- Đây chẳng lẽ là trứng của loài thượng cổ yêu thú nào chăng?!

Trương Hằng không khỏi bắt đầu nghi ngờ, Lấy tay vuốt ve hoa văn ngoài vỏ trứng. Trương Hằng thử truyền vào trong một cỗ Luyện Hư Linh Khí. Kết quả, Luyện Hư Linh Khí vừa tiến vào trong thì như bị cái gì đó hút đi mất. Qua vài lần hô hấp, Trương Hằng đã bị nó hút đi không ít Luyện Hư Linh Khí.

Vội vàng dừng lại, Trương Hằng quyết định thử cùng nó tiến hành nghi thức linh hồn Huyết khế.

Linh hồn Huyết khế không chỉ áp dụng cho tu sĩ và Thông linh pháp bảo mà cũng có thể sử dụng giữa người và yêu thú.

Pháp thuật này lưu truyền từ Thời thượng cổ tới nay, hiệu quả là hình thành một quan hệ đặc biệt kiểu như trói buộc giữa linh hồn tu sĩ và những thứ có linh tính trong thiên địa. Trương Hằng niệm một loạt những chú ngữ khó hiểu, thâm ảo. dùng miệng cắn đầu ngón tay, từ bên trong trào ra một giọt máu đỏ thẫm.

Làm xong những điều này, sắc mặt Trương Hằng phút chốc trở nên tái nhợt, dường như đã hút hết máu Huyết toàn thân nó vậy!

Chú ngữ vẫn chưa hết, trong không gian truyền tới một cỗ dao động đặc biệt, Quỷ dị mà thần bí. Ngay tại lúc này, ngón tay Trương Hằng điểm ra, nhỏ giọt máu này lên vỏ trứng. Vỏ trứng tiếp xúc với máu của Trương Hằng lập tức phát ra Thanh âm chi chi. chỉ một lúc đã hấp thu hết giọt máu này.

Trương Hằng vội vàng ngồi xuống điều tức. Thân thể hắn đã tương đương với một kho báu di động ẩn chứa tinh túy thiên địa. máu huyết trong cơ thể hắn xuất ra hơn xa những tu sĩ bình thường khác.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

144. Chương 143: Thua.

Sau khi quả trứng hấp thu một giọt tinh Huyết của Trương Hằng. hoa văn ngoài vỏ trứng càng trở nên tươi đẹp, bắt mắt, cũng hiện lên một chút vân nhạt màu đỏ.

Trương Hằng trả giá một giọt tinh huyết nhưng vẹn vẹn chỉ khiến quả trứng này xuất hiện một chút biến hóa ở bề ngoài.

Sau khi thi triển linh hồn Huyết khế, Trương Hằng khẽ thở dài một hơi:

- Thất bại sao...

Loại hình linh hồn huyết khế này. linh vật có cấp bậc càng cao thì xác suất thành công lại càng thấp. Ngoài ra, tinh Huyết của tu sĩ sử dụng cũng Quyết định thành bại của Huyết khế.

Chất lượng tinh huyết trong cơ thể một gã tu sĩ Nguyên Anh Kỳ và một gã tu sĩ Luyện Khí Kỳ khẳng định có chênh lệch rất lớn.

Mà Trương Hằng tu luyện Luyện Thiên Hóa Địa Công, trong quá trình tu vi tăng lên. đại bộ phận thiên địa tinh túy cũng không trực tiếp bị sử dụng mà chuyển hóa thành tinh túy của cơ thể.

Cho nên, chất lượng tinh huyết của Trương Hằng tuyệt đối có thể coi là thượng thừa. Nhưng dù vậy, lần thi triển linh hồn Huyết khế này vẫn kết thúc trong thất bại.

Hắn nhắm hai mắt lại, bắt đầu điều tức. Xuất một giọt tinh Huyết ra khỏi cơ thể sẽ khiến tu sĩ vô cùng suy yếu trong một khoảng Thời gian.

Nhưng Ngay tại Thời khắc này, Trương Hằng cảm nhận được một cỗ dao động tinh thần từ trong quả trứng truyền ra.

Trương Hằng không khỏi vui mừng. Tuy rằng không có cảm giác linh hồn tương liên nhưng có thể cảm nhận được sự tồn tại của đối phương. Như vậy có thể nói linh hồn Huyết khế cũng không coi là thất bại hoàn toàn.

Ngồi khoanh chân vài canh giờ trong căn nhà trúc. Trương Hằng không ngừng dùng ngân điểm Thiêu đốt nội đan của Hạo Thiên Xà Long Đan. tu vi chậm rãi tăng lên.

Mà quả trứng kia cũng không phát sinh thêm biến hóa gì. Trương Hằng có chút thất vọng thu nó vào trong túi trữ vật.

Liếc mắt nhìn không gian đã tràn đầy một màu đen bên ngoài cửa sổ. Trương Hằng tính toán tiếp tục điều dưỡng, khôi phục máu huyết.

Đúng lúc này, trên không của rừng trúc đột nhiên đánh xuống một đạo thiểm điện. Một tiếng hét lớn truyền tới tai Trương Hằng.

Trương Hằng cười lạnh, dùng thần thức quét qua một chút, phát hiện có một hắc y nhân che mặt đã bị cháy sém, nằm một góc trong cánh rừng trúc.

- Một phạm nhân!

Trương Hằng bĩu môi.

Tia sét trong trận pháp này hoàn toàn có thể giết sát tu sĩ Luyện Khí Kỳ. lại càng không cần phải nói là một phạm nhân.

Trương Hằng đương nhiên có thể đoán ra hắc y nhân che mặt này e rằng chỉ là một viên đá dò đường mà thôi.

Thần thức lại hướng ra ngoài rừng trúc, hần nhanh chóng phát hiện ra bên ngoài còn một nhóm người.

Trúc Lâm Hiên, tự tiện xâm nhập, chết!

Có không ít người đang đứng ở bên cạnh tấm bia đá đặt trên con đường mòn trước rừng trúc.

Người cầm đầu là một trung niên mặc nho Bào. trong tay cầm một chiếc quạt lông, tướng mạo ôn Hòa, giống như một trí giả bình thường.

Hai bên trái phải của hắn có một nam một nữ. Nam chừng hơn ba mươi tuổi, diện mạo khá hung hãn. mặc cẩm Bào hoa lệ. Trong hai mắt hắn thì thoáng hiện lên vẻ hung ác.

Nữ nhân kia nhìn qua chừng hai bảy hai tám tuổi, mặc một bộ váy dài màu xanh nhạt, bộ dáng bình thường, sống mũi hơi gãy, trên mặt bôi không ít son phấn, môi đỏ như máu. Nếu đứng gần nhìn có chút khiến người ta ghê tởm.

Đứng sau ba người này chính là lão già bố y họ Đinh.

Xem ra, lão già này luôn duy trì một cỗ kính sợ đối với ba người kia. Ba người này chính là ba vị tiên sư được cung phụng ở trong Vương phủ.

Trong đó, tu vi của trung niên nho Bào là cao nhất, đạt tới Luyện Khí hậu kỳ. người trong Vương phủ đều gọi hắn là Gia Cát tiên sư. Gia Cát tiên sư này đúng là có trình độ nhất định về mặt trận pháp.

Nam nhân hung hãn kia thoát nhìn cũng không giống một gã tu tiên nhưng trong Vương phủ cũng không có ai dám Khinh thường hắn được mọi người xưng là Hổ tiên sư. Nghe nói tên Hổ tiên sư này mỗi ba ngày phải được Vương phủ cung tiến một xử nữ mười lăm mười sáu tuổi. Mà mỗi cô gái từng tiến vào phòng hắn không có ai còn sống đi ra, thậm chí cả thi thể cũng không nhìn thấy. Hổ tiên sư là một tu sĩ Luyện Khí trung kỳ.

Cuối cùng, nữ nhân mặc váy xanh với khuôn mặt trang điểm dày tên là Dư Tam Nương. Không biết ả ta như thế nào lại bước vào con đường tu tiên, tính cách có chút cổ quái. ả ta không thích người khác gọi mình là Dư tiên sư hay Dư Tam Nương. Hay xưng hô là Dư tiểu thư Hay Dư cô nương mới thỏa mãn được thói ham danh của ả ta. Tu vi của Dư Tam Nương chỉ mới đạt tới Luyện Khí tiên kỳ.

Thần thức Trương Hằng đảo qua mấy người này. vền vẹn chỉ dừng lại trên người tên Gia Cát tiên sư kia một chút xíu.

- Gia Cát tiên sư. có thể phá được trận pháp trong rừng trúc này hay không?

Lão già bố y cung kính thỉnh giáo trung niên nho Bào.

Gia Cát tiên sư đưa tay khẽ vuốt cằm râu của mình, trong mắt lóe lên một cỗ hưng phấn nhàn nhạt:

- Trận pháp này gọi là Cửu Lô Huyền Sát Trận. Một khi tiến vào, thật giả khó phân. Tu sĩ Luyện Khí Kỳ tiến vào trong đó, chỉ sợ không có cơ hội toàn mạng.

- Lợi hại như vậy sao?

Hổ tiên sư nhú mày, nhìn chăm chăm Trúc Lâm Hiên gần trong gang tấc. Mấy chữ trên tấm bia đá khiến trong lòng hắn nảy sinh một cảm giác rất chán ghét.

- Tuy nhiên, so với Cửu Lô Huyền Sát Trận chân chính trong truyền thuyết thì trận pháp trong rừng trúc chỉ có uy lực bằng một phần mười mà thôi! Ta đoán thứ tu sĩ thần bí kia sử dụng có thể là một loại trận bàn vô cùng hiếm thấy trong Tu Tiên Giới!

Về mặt Gia Cát tiên sư Mang theo Ý cười nói.

Đang ngồi trong rừng trúc, Trương Hằng không khỏi phải nhìn người này với cặp mắt khác trước.

Trận pháp của trận bàn này, bản thân Trương Hằng còn chưa biết được tên mà tên Gia Cát tiên sư chưa tiến vào trận đã phán đoán ra được. Ngoài ra, đối phương còn phán đoán ra sự thật là Trương Hằng đang sử dụng trận bàn.

- Trận bàn?

Ánh mắt của Hổ tiên sư và Dư Tam Nương sáng bừng lên.

Đối với những tên tán tu như bọn họ mà nói thì trận bàn hoàn toàn là thứ chỉ tồn tại trong truyền thuyết.

- Nói như vậy, tu vi của tu sĩ thần bí trong rừng trúc có thể cũng không cao. chỉ dựa vào một trận bàn để lập uy mà thôi!

Dư Tam Nương khẽ nở một nụ cười, mị mị con mắt nhìn Gia Cát tiên sư.

Hổ tiên sư và lão già bố ý ở bên cạnh trong lòng không kìm được nổi lên cảm giác buồn nôn.

Tuy nhiên tính tình của Gia Cát tiên sư dường như rất tốt. năng lực miễn dịch với những thứ ghê tởm cũng rất cao. khuôn mặt vẫn ôn Hòa nói:

- Có khả năng này! Tuy nhiên, muốn sử dụng trận bàn này, tối Thiểu phải dùng tới mấy khối tinh thạch trung phẩm. Tu sĩ có được tinh thạch trung phẩm, thân phận khẳng định không đơn giản.

- Vậy chúng ta nên như thế nào?

Ánh mắt HỔ tiên sư nhìn khu rừng trúc sau tấm bia đá. mấy chữ trên đó khiến hắn rất chán ghét, nâng tay lên chuẩn bị đánh nát tấm bia này.

- Mấy tên các ngươi nhanh rời đi. Những kẻ tự tiện xâm nhập phải chết! Đừng trách Trương mỗ hạ thủ vô tình.

Đúng lúc này, một Thanh âm nam nhân truyền tới bên tai ba tên tiên sư!

- Dĩ nhiên là thần thức truyền âm?!

Ba tên tiên sư không khỏi khiếp sợ.

Người truyền âm đại khái cách nơi này chừng bốn năm mươi thước. Có thể truyền âm với khoảng cách như vậy, tu vi tối Thiểu của đối phương nhất định phải là Trúc Cơ trung kỳ!

- Chúng ta mau lui!

Toàn thân Hổ tiên sư túa đầy mồ hôi lạnh, là kẻ đầu tiên quay đầu bỏ chạy. Nếu hắn vừa rồi ra tay đánh nát tấm bia đá, chỉ sợ đã bị cao nhân Trúc Cơ KỶ bên trong rừng trúc trảm sát rồi.

Thần sắc của Gia Cát tiên sư bình tĩnh, hướng vào trong rừng trúc cao giọng nói:

- Bản nhân là Gia Cát Huyền Cơ. cũng nghiên cứu rất nhiều về trận pháp, hy vọng ngày sau có cơ hội cùng tham khảo với đạo hữu.

Ba người này đứng ngoài Trúc Lâm Hiên một lúc vẫn không thấy bên trong có bất cứ động tĩnh gì.

- Chúng ta đi thôi!

Gia Cát tiên sư lưu luyện nhìn Trúc Lâm Hiên một cái. quay đầu rời đi.

Trương Hằng vẫn ngồi xếp bằng điều tức như cũ. trên tay cầm nội đan của Hạo Thiên Xà Long Vương, ngọn lửa màu bạc đang không ngừng Thiêu đốt.

Phương thức tu luyện của Trương Hằng khác với những tu sĩ bình thường. Khi hẩn tu luyện không cần hoàn toàn tĩnh tâm. có thể phân tâm làm một số chuyện khác.

Đan điền trong cơ thể trống rỗng xuất hiện những điểm sáng màu bạc, đều bị quang đoàn màu bạc hấp thu. sau đó một cỗ Luyện Hư Linh Khí mới xuất hiện lại bắt đầu rèn luyện thân thể. ngưng luyện nguyên thần của hẩn.

Trong quá trình này, Trương Hằng thi thoảng dùng thần thức đảo qua tình cảnh trong hai túi trữ vật. Đóa tuyết liên trong túi trữ vật màu xanh lóe ra một tầng bạch quang dịu dịu. Trương Hằng có thể cảm giác tu vi của Ninh Tuyết Dung đang nhanh chóng gia tăng. Với tốc độ như vậy, chỉ sợ không tới một năm, tu vi của Ninh Tuyết Dung có thể đạt tới Trúc Cơ Kỳ.

Quả trứng màu xanh trong túi trữ vật màu đen lại không có biến hóa gì khác nhưng Trương Hằng lại có thể cảm nhận chân thực một cỗ dao động tinh thần từ bên trong.

Thời gian dần trôi qua. rất nhanh đã tới sáng ngày hôm sau.

Ánh mắt Trương Hằng vô tình nhìn xuống chiếc nhẫn nhìn rất bình thường trên ngón tay mình. Đây chính là thứ ô Lãng lưu lại cho hẩn trước khi chết. Trương Hằng lúc đầu phán đoán thứ này có lẽ là Thông linh pháp bảo.

Nhưng giờ phút này, Trương Hằng đã phủ nhận phán đoán kia.

Thông linh pháp bảo có đẳng cấp như thế nào?! Những tu sĩ bình thường căn bản không thể hạ linh hồn huyết khế được!

Nhẹ nhàng vuốt ve chiếc nhẫn vừa khít với ngón tay mình. Trương Hằng thầm nghĩ nếu đã không phải là Thông linh Pháp bảo thì nó là thứ gì?!

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

145. Chương 144: Mục Tiêu - Tầng Một Đại Viên Mãn.

Trương Hằng không khỏi suy nghĩ tới những loại bảo vật được lưu truyền trong các loại diễm tịch. Giờ phút này, hẩn mới nhận ra hẩn khuyết thiếu sự hiểu biết đối với các bí tân tu chân.

Tu chân giới đã trải qua một Thời gian rất lâu dài, có rất nhiều thứ đã bị chôn vùi trên dòng sông lịch sử. Hiện tại. người tu chân chỉ có thể căn cứ vào một số diễm tịch và ngọc giản để biết được những lại kỳ vật gần như đã tuyệt tích.

- Nếu chiếc nhẫn trong tay mình không phải là Thông linh pháp bảo thì sao lại có năng lực Lấy máu nhận chủ...

Trương Hằng đột nhiên nghĩ tới một loại đạo cụ phụ trợ gần như đã tuyệt tích ở Tam Tinh vực - Không gian giới chỉ.

Đương nhiên, không gian giới chỉ chỉ là một loại diễm hình cho các loại đạo cụ không gian. Ngoài ra còn có thủ trạc (vòng tay) Hay là túi càn khôn.

Nếu không phải là đã từng đọc qua các loại tiểu thuyết giả tưởng, Trương Hằng cũng không thể đưa ra một kết luận nhanh như vậy. Dù sao. trong những người hẩn từng gặp mặt. không có người nào có được đạo cụ không gian.

Trong một mức độ nào đó mà nói thì không gian giới chỉ cũng được coi là một loại bảo vật trong truyền thuyết, gần như đã bị chúng tu sĩ lãng quên.

Sau khi đưa ra một kết luận như vậy. Trương Hằng lại nhớ lại cuộc đối thoại với ô Lăng khi hai người gặp nhau trong sơn động tối đen trước khi động phủ mở ra.

Lúc ấy, ô Lăng từng nói mặc dù đạt được những bảo vật trong động phủ, hẳn cũng nắm chắc không để cho những người khác phát hiện ra bảo vật đã bị hắn đoạt đi.

- Chẳng lẽ đây là con bài chưa lật mà ô Lăng dựa vào?!

Nghĩ tới đây, Trương Hằng càng khẳng định suy đoán của mình.

Nhìn từ bên ngoài, chiếc nhẫn này căn bản không có chỗ nào đặc biệt nhưng lại có được công hiệu ân nấp nào đó. Lúc trước, chiếc nhẫn này đột nhiên hiện lên trong tay của ô Lăng.

- Nếu thật sự là không gian giới chỉ thì thật là tốt!

Trên mặt Trương Hằng toát ra vẻ kinh hãi.

Bình thường, để nhận chủ những không gian giới chỉ cũng không có yêu cầu gì đặc biệt. Dù chỉ là một gã Dẫn Khí Kỳ cũng có thể có được loại bảo vật hiếm có này.

Nghĩ tới đây, Trương Hằng lại dùng miệng cắn đầu ngón tay, tích ra một giọt máu. Để nhận chủ loại đạo cụ phụ trợ này cũng không cần dùng tới tinh huyết trong cơ thể tu sĩ.

Ngón tay dính máu tươi đánh ra mấy đạo pháp quyết. trong miệng cũng niệm một loại chú ngữ giống như chú ngữ của linh hồn huyết khế.

Thời điểm này, Trương Hằng hoa tay một cái. giọt máu kia liền rơi xuống chiếc nhẫn. Bên ngoài chiếc nhẫn lập tức tản mát ra một cỗ quang huy rực rỡ.

Đồng Thời, giữa Trương Hằng và chiếc nhẫn cũng hình thành một loại liên hệ đặc biệt!

- Ẩn!

Trương Hằng niệm.

Chiếc nhẫn này như có linh tính, dựa theo ý chí của Trương Hằng mà dung nhập vào trong cơ thể.

- Hiện!

Chiếc nhẫn lại xuất hiện trên ngón tay Trương Hằng. bề ngoài vẫn có bộ dáng bình thường. Mặc dù dùng thần thức quan sát, nhiều nhất cũng chỉ có thể cảm thấy được tài liệu của chiếc nhẫn này rất hiếm thấy mà thôi.

- Nếu là không gian giới chỉ. hẳn có thể chứa đựng được không ít thứ đi!?

Trong lòng Trương Hằng nhanh chóng nảy sinh Ý tưởng này. Thông qua liên hệ đặc biệt với chiếc nhẫn, thần thức Trương Hằng nhanh chóng tiến vào một không gian bên trong.

Đây là một không gian tối đen như mực, rộng chừng một chiếc phòng ở. Không gian này có dạng hình cầu. bất Quy tắc. Nếu không gian bên ngoài là một thế giới vô cùng tận. như biển rộng bao la thì không gian hình cầu bất Quy tắc này chỉ giống như một vỏ sò ở trong biển khơi mà thôi.

Mặc dù là một mảnh tối đen nhưng thông qua thần thức. Trương Hằng cũng có thể nhìn thấy những thứ bên trong.

Bắt mắt nhất chính là một đồng tinh thạch chất thành núi, hơn nữa, phần lớn đều là tinh thạch trung phẩm.

- Không ngờ có nhiều tinh thạch như vậy! Trách gì lúc trước, ô Lăng lại mạnh tay như thế, một lúc Lấy ra mười sáu khối tinh thạch trung phẩm!

Tư bản của ô Lăng sở hữu thật sự vượt qua sự tưởng tượng của Trương Hằng. Ngoại trừ một đồng tinh thạch ra, không gian bên trong còn đặt vài thứ pháp bảo linh tinh. Có chừng mười mấy kiện pháp bảo với cấp bậc khác nhau.

Mặt khác, cũng có không ít các loại bình ngọc đựng linh đan, các loại phù triện, tài liệu luyện đan, luyện khí.

Hai mắt Trương Hằng lập tức sáng bừng lên. Những thứ này quá thực rất có tác dụng đối với hắn. Đặc biệt mà mười mấy kiện Pháp bảo kia lại có lợi cho việc tu luyện.

GIỜ phút này, luyện hóa những linh khí bình thường khiến tu vi hắn gia tăng rất chậm, trừ khi là những thứ hiếm thấy như linh khí cực phẩm. Mà hắn càng khao khát có được những Pháp bảo cấp cao nhất hoặc là những thứ cùng cấp bậc.

Đương nhiên, những loại bảo vật Hay thiên tài địa bảo cũng không thể quá cao. nếu không tốc độ luyện hóa lại vô cùng thông thả.

Đối với Trương Hằng mà nói, pháp bảo hoặc linh khí cực phẩm lại là những thứ thích hợp đối với hắn nhất. Thông linh pháp bảo hay tiên bảo cấp cao hơn. hắn căn bản không dám đi luyện hóa.

Đương nhiên một số tài liệu trong không gian này cũng phù hợp với yêu cầu của Trương Hằng. Đã có loại đạo cụ không gian vô cùng hiếm có này. Trương Hằng lập tức Lấy những thứ quan trọng trong túi trữ vật cho vào bên trong.

Ví dụ như tiên bảo hoặc Thông linh pháp bảo. Trương Hằng tự nhiên sẽ không để lại trong túi trữ vật. Đối với những thứ thường dùng. Trương Hằng vẫn đặt trong túi trữ vật.

Trương Hằng tin tưởng, ở Tam Tinh Vực này. không ai có thể phá hư được không gian giới chỉ. Có lẽ Đại Thừa Kỳ Lạc Hà là có năng lực này. Mà túi trữ vật bình thường. Trương Hằng cũng có thể gây tổn hại đối với chúng.

Cho nên, những thứ Quý giá đặt trong không gian giới chỉ còn an toàn hơn đặt trong túi trữ vật.

- Nếu đã có không gian giới chỉ. còn có nhiều pháp bảo thế này. hắn mình đã có thể đạt tới tầng một đại viên mãn rồi!

Trương Hằng trầm nghĩ trong lòng.

Nếu chỉ luyện hóa nội đan của Hạo Thiên Xà Long Vương. Trương Hằng ít nhất cần hai tháng mới có thể đạt tới cảnh giới tầng một đại viên mãn. Nhưng có những pháp bảo này thì lại khác.

Nghĩ tới đây, Trương Hằng lấy ra một kiện Pháp bảo bậc thấp nhất. Những thứ có cấp bậc này, hắn đều đặt ở trong túi trữ vật mà thôi.

Pháp bảo chia làm chín cấp. phân thành pháp bảo bình thường, cao cấp, Đỉnh cấp.

Giờ phút này, Trương Hằng lấy ra một kiện pháp bảo hình kiếm thông thường nhất, thân kiếm lóng lánh ánh sáng màu đỏ hồng. Tuy rằng, với thực lực và kiến thức của Trương Hằng lúc này, không đủ để phán đoán ra nó ở cấp mấy nhưng đại khái nhận ra phẩm giai của nó.

- Đây là một kiện pháp bảo bình thường.

Trương Hằng trầm nghĩ.

Pháp bảo bình thường cao nhất cũng chỉ là pháp bảo tam cấp. Những tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường cũng chỉ sử dụng loại pháp bảo này mà thôi.

Pháp bảo này cũng chính là một kiện pháp bảo bình thường duy nhất lưu lại trong không gian giới chỉ. số còn lại đều cao cấp hơn.

- Thử xem hiệu quả luyện hóa của nó so với linh khí cao nhất thì như thế nào?!

Nghĩ tới đây, trong tay Trương Hằng không do dự nổi lên một đoàn ngân diễm.

Phốc!

Ngân diễm rơi xuống kiện pháp bảo, nhanh chóng bao phủ Lấy nó. Chỉ qua vài lần hô hấp. trong cơ thể Trương Hằng đã sinh ra rất nhiều điểm sáng màu bạc. hiệu quả lớn gấp mười lần so với luyện hóa linh khí.

Ánh mắt Trương Hằng không khỏi sáng bừng lên. Pháp bảo này sau khi bị ngân điểm bao phủ duy trì mười lần hô hấp, thể tích cũng chỉ giảm đi một chút ít, cũng chưa có dấu hiệu tan chảy.

- Một kiện Pháp bảo bình thường không biết có thể duy trì được bao lâu?!

Trương Hằng không khỏi kinh thán.

Pháp bảo quả nhiên cao hơn một bậc so với linh khí. Ngân điểm cũng khó có thể thôn phệ được nó trong Thời gian ngắn.

Luyện hóa chừng nửa canh giờ, kiện pháp bảo bình thường này mới biến mất trước mặt Trương Hằng. Mà lúc này, trong cơ thể hắn cũng có vô số điểm sang màu bạc chồng chất lên nhau.

Những điểm sáng này vờn quanh quang đoàn màu bạc ở trong đan điền, không ngừng bị nó hút vào, sau đó sinh ra Luyện Hư Linh Khí.

Trương Hằng không dám chậm trễ nhắm hai mắt lại, toàn lực hấp thu đồng điểm sáng màu bạc này. Lại mất thêm Thời gian gần Nửa ngày, Trương Hằng mới hoàn toàn hấp thu hết đám điểm sáng này. Mở hai mắt ra, trên mặt Trương Hằng tràn đầy vẻ tươi cười thỏa mãn.

Sau khi hoàn toàn luyện hóa kiện pháp bảo này, Trương Hằng rõ ràng cảm giác được tu vi của mình đã tiến bộ không ít.

- Với tốc độ như thế này, không tới mười ngày, mình có thể tu luyện tới tầng một đại viên mãn.

Nghĩ tới đây, Trương Hằng lại lấy ra kiện pháp bảo thứ hai từ túi trữ vật. Đây là một kiện pháp bảo cao cấp. Những pháp bảo như thế này, trong túi trữ vật của Trương Hằng còn có bảy tám kiện.

- Có nên lưu lại vài món pháp bảo tốt tốt để mình sử dụng Hay không?!

Thần thức Trương Hằng quét qua những kiện pháp bảo đỉnh cấp kia. Có hai kiện công kích và hai kiện phòng ngự. Còn có một kiện pháp bảo chuyển dùng cho phi hành.

Nguyệt Thương vốn là một kiện linh khí trung phẩm, ở trong tay Trương Hằng không ngừng được rèn luyện uy lực đủ để đối kháng linh khí cực phẩm, lại còn khá có linh tính.

Nhưng linh khí dù sao cũng chỉ là linh khí Tuy rằng Trương Hằng có thể rèn luyện nó, để uy lực tiếp tục gia tăng nhưng phẩm giai của nó cũng rất thấp, tiềm lực có hạn.

- Mục tiêu, tầng một đại viên mãn!

Trương Hằng thu hồi hết thấy tạp niệm, một đoàn ngân điểm lập tức bao phủ kiện pháp bảo thứ hai.

Cứ như vậy, ở trong Trúc Lâm Hiên. Trương Hằng không ngừng tu luyện, tốc độ tăng trưởng thật sự rất khủng bố. Đồng Thời, tu vi của Ninh Tuyết Dung trong túi trữ vật màu xanh cũng nhanh chóng gia tăng...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

146. Chương 145: Mời.

Từ sau khi ba vị tiên sư bị Trương Hằng chấn nhiếp đuổi đi, Thanh Ninh Cư trong Trúc Lâm Hiên đã trở thành một cấm địa Đối với Vương phủ. không còn có ai dám xâm nhập.

Không ít người của Vương phủ biết được rằng trong rừng trúc này có một tiên sư có thực lực siêu phàm đang cư ngụ.

Trúc Lâm Hiên, tự tiện xâm nhập, chết!

Không có bất cứ người nào dám không nhìn mấy chữ này. Ngay cả ba vị tiên sư còn không dám xông vào. càng không nói tới những người khác.

Đối với vị khách không mời mà đến Trương Hằng thì người trong phủ Tề Uy Vương vừa lo vừa mừng.

Những nhân sĩ bản địa với Tề Uy Vương cảm đầu vô cùng cố kỵ với sự tồn tại của Trương Hằng.

Đặc biệt là bản thân Tề Uy Vương, hẳn từng phải người đi giết Trương Hằng. Tuy Trương Hằng còn chưa biết chuyện này nhưng trong lòng hẳn cũng vô cùng lo lắng.

Hơn nữa, với sự tồn tại của Trương Hằng. Tề Uy Vương cũng không dám đặt chủ ý lên Băng Vi.

Chỉ cần nghĩ tới mỹ nữ cực phẩm như tiên tử Băng Vi. Tề Uy Vương đã cảm thấy cực kỳ tiếc nuối. Nhưng bản thân hẳn cũng hiểu được, chỉ cần một ngày Trương Hằng chưa chết, hẳn cũng không thể có âm mưu gì đối với cô gái này.

- Nghe nói Hổ tiên sư trong Thời gian này thường quần lấy Băng Vi?

Khoanh tay đứng trong đại điện, vẻ mặt Tề Uy Vương không hiển lộ chút cảm giác nào, thần quang trong mắt đậm đặc lạnh lùng.

Quỷ Ảnh đứng liền hiện ra trước người hắn, Thanh âm hơi khàn khàn vang lên:

- Sư đệ yên tâm, ta đã cảnh cáo tên này, bảo hắn ít chú ý tới cô gái đó!

Thân ảnh Quỷ ảnh dần trở thành thực thể. hiện lên một nam nhân khô gầy với đôi mắt ưng.

- Sư phụ lão nhân gia khi nào xuất quan đây?! Ba năm trước, khi người bề quan trùng kích Trúc Cơ Kỳ tới nay mà vẫn chưa thấy người xuất quan!

Trong Thanh âm của Tề Uy Vương mang theo một tia tiếc nuối.

- Sư phụ lão nhân gia thiên tư ngút Trời, công pháp tu luyện cũng không bình thường, kết hợp cả võ đạo và tiên thuật. Một khi người thành công Trúc Cơ thì thực lực vượt xa những tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bình thường...

Trên mặt Quỷ Ảnh, mang theo một vẻ chờ mong, trong giọng nói cũng thể hiện sự kính sợ Đối với vị sư phụ này!

- Chỉ hy vọng là như thế! Nếu sư phụ có thể xuất quan, cũng không cho phép tên Trương Hằng kia kiêu ngạo!

Tề Uy Vương khẽ thở dài một hơi. sau lại nói:

- Nghe nói Đường gia tính toán liên hôn với Diệp gia. Hai nhà này nếu liên hợp. cũng rất khó đối phó!

Quỷ Ảnh cười hắc hắc:

- Nghe nói Hổ tiên sư từng đánh chủ ý lên vị thiên kim tiểu thư của Đường gia nhưng trong Đường phủ có vô số cao nhân võ lâm. Gia chủ Đường Phương Chu một thân võ nghệ đăng phong tạo cực, đủ để chống lại những tu sĩ Luyện Khí Kỳ bình thường. Hổ tiên sư ngược lại cuối cùng bị thương không nhẹ!

- Thiên kim tiểu thư Đường gia? Nghe nói nàng là đệ nhất tài nữ của kinh đô, được vô số tài tử hậu bối theo đuổi. Bỗng vương chỉ mới nghe kỳ danh mà chưa được gặp mặt, cũng đã ngưỡng mộ nàng ta đã lâu. Tuy nhiên, Lần này cũng chỉ có thể xuống tay Đối với nàng ta mà thôi...

Khi Trương Hằng bề quan tu luyện tới ngày thứ mười. Thanh Ninh Cư. Bờ sông Nhân Công Hà, Lăng Thiên và Trâu đạo sĩ đang ngồi dưới nền đất. trong tay đang cầm cần câu.

- Sư phụ, tên Hổ tiên sư kia hôm qua lại tới quấy rầy con...

Băng Vi cách đó không xa đi tới, làm ra bộ dáng ủy khuất, nói với Trâu đạo sĩ.

- Băng Vi yên tâm, hắn không dám làm gì con đâu!

Về mặt Trâu đạo sĩ lại vẫn tự nhiên, ánh mắt không nhúc nhích, nhìn chăm chăm cần câu.

- Băng Vi tiểu thư, chỉ cần nói với hần rằng Trương tiên sư chính là tình lang của cô. tên Hồ tiên sư kia chỉ sợ không dám tới trêu chọc cô nữa đây...

Lăng Thiên ở bên cạnh cười nói.

- Lăng Thiên đại ca. huynh lại trêu chọc ta rồi!

Khuôn mặt Băng Vi đỏ bừng, xoay người rời đi. không thèm để ý Lăng Thiên.

Lăng Thiên cười ha ha.

- Băng Vi khiến ta nhớ tới một một vị muội muội từng là huynh đệ tốt nhất của ta!

- Cô gái đó là ai. chẳng lẽ là tình nhân của đại ca huynh!

Băng Vi cười hì hì nói.

- Cô gái đó gọi là Yến Vũ Tình, ta và ca ca hần có giao tình gần mười năm. Tuy nhiên hai năm gần đây ta lại mất liên lạc với bọn họ!

- Lăng Thiên đại ca. khẳng định huynh rất thích nàng ta đúng không?!

Băng Vi che miệng cười nói.

- Đi đi... Lúc trước khi ta và nàng gặp nhau, đối phương vẫn chỉ là một tiểu nha đầu. Tuy nhiên, tính cách của nàng ta cũng có chút tương tự như muội...

Lăng Thiên mang theo vẻ hồi tưởng, nói.

Đúng lúc này, từ đầu cầu đối diện có một tên thị vệ mặc hắc bào đột nhiên đi tới.

- Vương gia mời các vị đêm nay tham gia tửu yến!

Thị vệ hắc bào này đưa tới một cái thiệp mời.

Trâu tiên sư tiếp nhận thiệp mời, cũng cho tên thị vệ này lui ra.

Mở thiệp mời ra, phát hiện trên đó cũng chỉ mời vãn vãn ba người là Triều tiên sư, Băng Vi và Lăng Thiên.

- Tên Tề Uy Vương này rốt cục có chủ ý gì?!

Trâu tiên sư và Lăng Thiên hai mặt nhìn nhau.

Trong căn nhà trúc ở Trúc Lâm Hiên, toàn thân Trương Hằng được một tầng quang điểm màu bạc bao phủ. Toàn bộ căn phòng cũng hiện lên quang huy màu bạc.

Những quang điểm màu bạc này không ngừng chuyển động ngoài thân thể Trương Hằng, thẩm thấu vào trong da, thịt, cốt cách và các khí quan của cơ thể hần.

Khi Luyện Thiên Hóa Địa Công tấn chức tầng một đại viên mãn, quang đoàn màu bạc sâu trong đan điền cũng vỡ tan một lần hóa thành vô số quang điểm màu bạc. bắt đầu không ngừng cải tạo thân thể và nguyên thân Trương Hằng ở biên độ lớn.

Trên thực tế, buổi sáng ngày hôm qua, quang đoàn màu bạc trong đan điền Trương Hằng đã vỡ ra. giờ phút này, đa số quang điểm đã tiến vào vào bộ vị thân thể hần rồi!

Khi toàn bộ quang điểm bên ngoài thân thể hần biến mất, từ tứ chỉ trăm hài trên cơ thể hần trào ra một cỗ Luyện Hư Linh Khí hoàn toàn mới, đã được đề cao lên một trình độ nhỏ.

Luyện Hư Linh Khí hoàn toàn mới này nhanh chóng hình thành một quang đoàn màu bạc mới trong đan điền Trương Hằng.

Thông qua thần thức, Trương Hằng phát hiện quang đoàn này càng thêm chói mắt, hơn nữa, cốt cách của cơ thể dần trở nên trong suốt, thậm chí mang theo vẻ sáng bóng màu bạc nhàn nhạt.

Nếu Lấy ra một khúc xương trên thân thể Trương Hằng ra, đặt tới địa cầu ở thế kỷ 22 thì tuyệt đối là một tác phẩm nghệ thuật có giá trị cao.

Nếu nói cường độ thân thể của Trương Hằng lúc này có thể sánh ngang linh khí thượng phẩm thì độ cứng của cốt cách Trương Hằng đã gấp mười lần linh khí thượng phẩm, còn cứng rắn hơn linh khí cực phẩm vài lần.

Theo trình tự từ cốt cách, cơ nhục, tới làn da thì năng lực phòng ngự giảm dần. Với sự cường hãn như thế này của cốt cách, nếu muốn tạo thành thương tổn có tính trí mạng cho Trương Hằng cũng là điều rất khó khăn.

Lại khoan chân ngồi thêm nửa ngày, Trương Hằng cảm giác quang đoàn màu bạc trong cơ thể mình đã dần ổn định. Cũng cố thêm mấy ngày sẽ rất kiên cố!

Trương Hằng đứng dậy, cốt cách toàn thân phát ra những tiếng rắc rắc giòn tan.

Thực lực tuy chỉ vền vện tăng lên một tiểu giai nhưng đối với Trương Hằng mà nói lại đại biểu cho một lần thật sự tiến bộ. tới gần đỉnh cao hơn một chút.

Lần tấn chức tu vi này, Trương Hằng luyện hóa một kiện Pháp bảo bình thường và bốn kiện pháp bảo cao cấp!

Hiệu quả luyện hóa pháp bảo cao cấp vượt xa khả năng tưởng tượng của Trương Hằng. Một kiện pháp bảo cao cấp cho hiệu quả gấp hai lần một kiện pháp bảo bình thường.

Nếu đổi lại là luyện hóa linh khí, Trương Hằng dù luyện hóa bảy tám trăm kiện linh khí cũng không nhất định có thể đạt tới hiệu quả như lúc này. Nếu dựa vào luyện hóa nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương, tới Thiếu phải mất mấy tháng.

Bất luận là Thời gian Hay hiệu quả, pháp bảo là thứ thích hợp nhất cho Trương Hằng lúc này để gia tăng tu vi. Tuy nhiên, Trương Hằng chỉ còn lại bốn kiện pháp bảo cao cấp và năm kiện pháp bảo đỉnh cấp!

Trương Hằng lựa chọn ba kiện pháp bảo đỉnh cấp để cho mình sử dụng, phân làm công kích, phòng ngự và phi hành. Xử lý số pháp bảo còn lại như thế nào. Trương Hằng cũng chưa quyết định.

Muốn trùng kích tầng công pháp thứ hai cần luyện hóa nhiều thứ. Trương Hằng tạm Thời không quá lo lắng. Phải đợi sau khi Trương Hằng rời khỏi vương phủ mới tính được. Nhưng Trương Hằng cũng rất chờ mong công pháp tầng thứ hai. Tầng một chỉ là cơ sở. sau khi đạt tới tầng thứ hai, hắn mới chân chính triển hiện ra được các loại thân thông!

Đúng lúc này, Trương Hằng đột nhiên cảm giác trận pháp có dị động, vội vàng dùng thần thức tra xét.

Chỉ thấy trên bầu Trời thỉnh thoảng có đánh xuống vài đạo thiểm điện, mạnh mẽ đánh tới một mục tiêu trên mặt đất.

- Tốc độ thật nhanh!

Trương Hằng không khỏi kinh ngạc.

Chỉ thấy một thân ảnh quỷ mị mơ hồ đang lóe lên trong rừng trúc, những ảo giác bốn phía như không tồn tại. Những tia chớp trên không trung đánh xuống phần lớn đều đánh vào khoảng không.

- Người tới là ai?

Trương Hằng thu hồi trận pháp. Đối với công pháp của đối phương. Trương Hằng cảm thấy rất hứng thú.

Người tới là một lão già mặc một bộ áo Bào màu tro, bộ mặt Thanh lãnh.

Lão già lạnh lùng nhìn Trương Hằng một cái. hướng về phía hắn đưa ra một cái thiệp mời:

- Nay tới Anh Hào Điện trong Vương phủ dự tiệc! Nếu không tới đúng giờ, tự gánh lấy hậu quả!

Sau khi đưa thiệp mời cho Trương Hằng. thân ảnh của hắn tại hư không dần tiêu thất!

- Không ngờ không phải là chân thân!?

Trương Hằng kinh ngạc không thôi!

Đây là pháp thuật gì?! Không phải là Thân Ngoại Hóa Thân, cũng không phải là Huyền Ảnh Phân thân thuật truyền thống?!

- Có lẽ người thi pháp đứng Ngay ngoài rùng trúc.

Trương Hằng vội vàng triển khai thần thức ra ngoài rùng trúc nhưng cũng không phát hiện ra bóng người nào.

Khẽ vuốt ve tấm thiệp trên tay. trong lòng Trương Hằng không khỏi sinh, ra vài tia tò mò.

- Vương phủ yến hội?! Hẳn sẽ không kém so với khách sạn năm sao ở địa cầu chứ?!

Trương Hằng thấp giọng nói...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

147. Chương 146: Quỷ Sư.

Khi bầu Trời đã chuyển về đêm. ánh trăng mờ ảo...

Lúc này, Anh Hào Điện của Vương phủ đèn đuốc sáng trưng, giống như một viên minh châu rực rỡ trong Trời đêm. vô số người hầu đi tới đi lui.

Số lượng thị vệ mặc hắc Bào tuần tra xung quanh Anh Hào Điện là chừng hai trăm người. Trên mỗi lầu tưởng lại có một đội cung tiễn thủ ẩn nấp. Bọn họ tuy không mang theo cung tiễn nhưng ánh mắt sắc bén của bọn họ đã hiện lộ ra tài năng bắn cung của mình.

Ngoài ra, cũng có không hề ít cao thủ võ lâm ngấm ẩn nấp, bọn họ chính là những âm hồn trong đêm đen.

Ngoài cửa Anh Hào Điện có hai hàng thị vệ mặc áo Bào tro nhìn như hai pho tượng. Thần sắc hai thị vệ này nghiêm trọng, vẻ mặt nhìn rất cứng nhắc, bên hông lộ ra một vỏ đao, tay phải đều nắm trên chuôi đao. Trên người mỗi người đều ẩn ẩn lộ ra một cỗ sát khí khiến người ta cảm thấy áp lực.

Hai hàng mười tám thị vệ mặc áo Bào tro này chính là một đám tử sĩ do Tề Uy Vương bồi dưỡng ra, không chỉ võ nghệ cao cường mà còn am hiểu liên thủ. chính là đám thị vệ trung thành nhất của Tề Uy Vương.

Phía trước mười tám tên thị vệ này có một trung niên hơi mập mạp. chính là Tổng quản Vương Hồng của Vương phủ. Trên mặt hắn luôn duy trì vẻ tươi cười, bộ dáng vô cùng dễ gần.

- Ba vị mời đưa thiệp mời ra.

Vương Hồng cười ha hả, nhìn ba người Trâu đạo sĩ đang từ xa đi tới. Trên thực tế, hắn đã đoán ra thân phận của ba người này rồi.

Trâu đạo sĩ lấy ra một cái thiệp mời đưa cho Tổng quản Vương phủ.

Vương Hồng nhẹ nhàng lấy tay miết trên thiệp mời một cái. ánh mắt liếc nhanh, lập tức cung kính nói:

- Thì ra là Trâu tiên sư đại giá quang lâm. lão bợc chiêu đãi không chu toàn, mong được lương thứ! Ba vị. mau mau mời vào!

Sau đó, hắn căn dặn một tên thị vệ bên cạnh:

- Mau dẫn đường cho ba người Trâu tiên sư!

Trâu đạo sĩ gật gù đầu, liền đi theo người hầu này vào Anh Hào Điện.

Đại môn của Anh Hào Điện thi thoảng lại có người đưa thiệp mời ra để tiên vào. Tổng quan của Vương phủ chu toàn tiếp đón những khách nhân này. Phần lớn sọ này là những kỳ sĩ trong Vương phủ. Lần yến

hội này cũng không mời những nhân sỹ quyền quý trong kinh thành. - Ba vị tiên sư quang lâm, lão bộc ở đây cung nghênh đã lâu!

Vương Hồng nhìn thấy ba vị tiên sư của Vương phủ từ xa xa đi tới, Lập tức tiến lên nghênh đón.

Gia Cát tiên sư hương về hân mĩ cười rồi dẫn đầu đi vào. Hồ tiên sư cũng không thèm liếc nhìn hân một cái. là người thứ hai bước vào.

- Vương Tổng quản, mấy ngày này hình như ông béo ra rồi đó!

Dư Tam Nương mị mị đôi mắt nhìn Vương Hồng.

- Đa tạ Dư cô nương quan tâm! Hết thấy điều này đều là nhờ hồng phúc của Vương gia và ngài!

Vương Tổng quản cận thận đối ứng! Trên mặt còn mang theo một tia thần thái như si mê do bị “sắc đẹp” của đối phương thu hút!

[Khúc khích]

Dư Tam Nương “e lệ” tươi cười, mang theo một làn hương thơm đi vào Anh Hào Điện.

Nhìn “bóng hình xinh đẹp” của Dư Tam Nương đi xa. Vương Tổng quản mới vỗ vỗ ngực mình, cố gắng nuốt xuống cái cảm giác muốn nôn mửa!

“Nếu lấy phải nữ nhân thể này làm vợ thì còn đáng sợ hơn cả so với chết!”

Trong lòng Vương Tổng quản sinh ra một Ý nghĩ như thế! Chừng qua nửa canh giờ. đại bộ phận khách nhân đã tới đông đủ.

Trên thực tế, số khách được mời cũng không nhiều, tổng cộng chỉ có mười mấy người mà thôi!

- Ngoại trừ Vương gia ra, chỉ còn thiếu hai người...

Vương Tổng quản nhìn vào danh sách, phát hiện có hai người còn chưa tới, thân phận đều vô cùng đặc biệt.

Trong Anh Hào Điện đã tề tụ toàn bộ những người Vương gia xem trọng hoặc được cung phụng nhất!

Trong đại điện, chỗ bắt mắt nhất chính là ngai vàng hoàng kim ở chính diện, trên đó được phủ một bộ da thú mềm mại của một loài yêu thú nào đó. Trước ngai vàng cũng đã bày sẵn rượu hoa trà quả.

Không cần hỏi cũng biết đó chính là chỗ ngồi của Tề Uy Vương.

Bài trí trong đại điện cùng loại như tiệc rượu giữa quân thần. Trung ương đại điện của một dải thảm đỏ kéo dài thẳng tới chỗ ngồi của Tề Uy Vương. Hai bên bố trí mười chiếc bàn bằng gỗ hồng đàn trên đó đã bày sẵn rượu hoa trà quả, chính là dành cho mười mấy người.

KỲ lạ chính là bên cạnh Tề Uy Vương không ngờ còn bố trí hai cái ghế. nhưng đều là ghế trống.

Hai vị trí ghế trống này đặt ngang hàng với Tề Uy Vương, từ đó có thể tưởng tượng được sự tôn Quý của hai vị khách nhân này.

Ngay cả ba vị tiên sư của Vương phủ cũng không được đãi ngộ như thế! Vị trí xếp cho Trâu đạo sĩ cũng thuộc hàng trên, xếp trên vị trí của Hồ tiên sư.

Hai bên trái phải đều có hai vị tiên sư. Gia Cát tiên sư và Dư Tam Nương ngồi ở đối diện, phía bên kia.

Ánh mắt Hồ tiên sư sáng ngời, nhìn chăm chăm vào hai vị trí ghế trong đại biểu cho hai vị khách đặc biệt nào đó. trong lòng không biết đang suy nghĩ điều gì.

- Sư phụ, người nói Trương tiên sư có tới không?

Bằng Vi thấp giọng hỏi.

Trâu đạo sĩ đưa ánh mắt nhìn về phía hai chiếc ghế trống, thần sắc mang theo một tia nghi hoặc.

Lăng Thiên cười nói:

- Chắc là sẽ tới thôi! Hai vị trí ghế trống kia, một cái hẳn là dành cho Trương tiên sư.

- Không biết một vị trí còn lại là dành cho người nào.

Trâu đạo sĩ nhủ mày! Chẳng lẽ trong Vương phủ còn có kẻ nào thâm tàng bất lộ sao?!

Bộ mặt dữ tợn của Hồ tiên sư hướng về phía Băng Vi cười cười, hạ giọng nói:

- Nghe nói Vương gia còn có một vị sư phụ chưa từng lộ diện, thực lực sâu không lường được, có thể là một gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ!

Một số kỳ sĩ trong Anh Hào Điện bắt đầu thấp giọng bàn luận. Đề tài chính vẫn tập trung vào hai vị trí ghế trống kia. Đúng lúc này, một Thanh âm to rõ vang lên khắp đại điện:

- Vương gia tới!

Tất cả mọi người đều trở nên yên lặng, lẳng lặng nhìn chăm chú vào Tề Uy Vương mặc một bộ cẩm Bào hoa lệ đang đi vào từ cửa hông của đại điện.

Tề Uy Vương vững vàng bước vào, đi tới chỗ ngồi, nhìn xuống mọi người đang đứng lên bên dưới nói:

- Phần lớn chư vị đều là thành phần trung kiên trong Vương phủ ta. Bốn vương có được thành tựu như hôm nay cũng không thiếu sự phụ tá của các vị! Mời chư vị không cần khách khí. hãy cùng thưởng thức các loại sơn hào hải vị và tận hưởng thoải mái loại mỹ tửu của Vương phủ!

- Tiếp theo, ta xin giới thiệu với các vị ba kỳ sĩ vừa mới tiến vào Vương phủ!

Ánh mắt Tề Uy Vương nhìn về phía ba người Trâu đạo sĩ.

Cầm chén rượu, Tề Uy Vương đi tới đối diện nơi ba người Trâu đạo sĩ đứng.

- Vị này chính là Trâu tiên sư! Đây là nữ đệ tử của Trâu tiên sư! Vị này chính là Lăng Thiên Lăng đại hiệp với Thanh danh hiển hách trong võ lâm!

- Vương phủ lại có thêm một vị tiên sư!

Có người kính thán.

- Nghe nói võ nghệ của tên Lăng Thiên kia đã đạt tới độ đẳng phong tạc cực!

- Cô gái kia có bộ dáng quá không tồi. thực sự là cực phẩm nhân gian.

Dưới sự giới thiệu của Tề Uy Vương. Trâu tiên sư đã làm quen qua với hơn mười người nơi này.

- Vương gia. hai vị trí ghế trống bên người ngài là chuẩn bị cho người nào?

Có người không kìm nổi hỏi.

- Đây là một bí mật. các vị chờ chút nữa sẽ biết.

Tề Uy Vương cười ha hả, đi tới chỗ ngồi của mình.

Đúng lúc này, cửa hông bá một tiếng, một bóng dáng chợt xuất hiện. Người này chính là sư huynh của Tề Uy Vương - Quỷ Ảnh! Quỷ Ảnh ung dung đứng trước Tề Uy Vương, giống như là một bảo tiêu!

- Sư phụ sao còn chưa tới?

Tề Uy Vương thấp giọng hỏi.

- Lập tức sẽ tới!

Thân hình Quỷ Ảnh khẽ lay động dưới ngọn đèn. dường như chỉ là một đạo hư ảnh mà thôi.

Bởi vì còn có hai vị khách chưa tới. tiệc rượu cũng chưa chân chính bắt đầu. Mọi người nơi này đều thấp giọng nói chuyện phiếm hoặc thưởng trà điểm tâm.

Một khắc này, toàn bộ đại điện đột nhiên nổi lên một cơn cuồng phong, một người mặc một bộ trường Bào màu tro đột nhiên xuất hiện trong đại điện.

Mọi người không khỏi kinh hãi, Ngay cả bốn vị tiên sư cũng kinh ngạc vô cùng. Quanh thân người bạc áo Bào tro này dường như có một tầng hắc vụ. khiến những người khác nhìn không ra bộ dáng của hắn.

- Hoan nghênh sư phụ!

Tề Uy Vương vội vàng đi xuống nghênh đón!

Người nọ chỉ vền vện gật đầu về hướng Tề Uy Vương một cái. sau đó trong đại điện xuất hiện mấy chục đạo hư ảnh. hình thành một dải, đi thẳng về vị trí mà Tề Uy Vương đưa tay mời.

Cuối cùng, hư ảnh dần ngưng thật, ngồi vững vàng trên ghế. những hư ảnh khác mới dần biến mất!

- Người này khiến ta nhớ tới một kỳ nhân từng tung hoành vô lâm nhiều năm trước – Quý Sư!

Về mặt Lăng Thiên kinh dị nói.

- Ta xin giới thiệu cho các vị một chút. Người này chính là sư phụ của bốn vương, xưng là Quý Sư!

Về mặt Tề Uy Vương tươi cười, giới thiệu cho mọi người!

- Thật đáng mừng. Quý Sư đạo hữu không ngờ đã thành công Trúc Cơ!

Gia Cát tiên sư đứng dậy chúc mừng!

Quý Sư ngồi bên tay phải của Tề Uy Vương, Quý vụ quanh thân hắn đã tiêu tan lộ ra bộ dáng của hắn.

Người này và lão già xuất hiện trong rừng trúc nơi Trương Hằng giống y đúc nhau. Quý Sư gật gật đầu với Gia Cát tiên sư, xem như hồi đáp.

Trâu tiên sư ngồi ở cạnh Hồ tiên sư. trong lòng âm thầm thở dài một hơi. Một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ xuất hiện đủ để phá vỡ kế hoạch của bọn họ, trong lòng cũng bắt đầu cảm thấy lo lắng.

- Người kia vì sao còn chưa đến!? Bản sư từng sử dụng Quý Ảnh Tử Thuật đưa thiếp mời cho hắn rồi mà! sắc mặt của Quý Sư dần sa sầm xuống.

- Trương tiên sư có lẽ có chuyện gì nên chậm trễ đi...

Trong lòng Tề Uy Vương âm thầm kêu khổ. đối với vị sư phụ này đúng là hiểu rất rõ. Ngoại trừ thích hư vinh ra. cơ bản không có khuyết điểm gì.

- Ha ha ha, Trương mỗ đã sớm đến từ lâu!

Đúng lúc này, bên trái của Tề Uy Vương đột nhiên truyền tới Thanh âm một nam nhân. Mọi người đưa mắt sang nhìn thì phát hiện ra còn có một người nữa.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

148. Chương 147: Tuyệt Dung Bỏ Chạy.

Trong đại điện trống trải sáng sủa, giọng nói của Trương Hằng không lớn không nhỏ nhưng lại khiến tất cả mọi người đều nghe được.

Ánh mắt của mọi người đều dừng lại ở vị trí chiếc ghế trống bên trái Tề Uy Vương. Mà nơi đó chẳng có một bóng người nhưng lại có giọng nói truyền ra.

Lúc mọi người đều đang nghi hoặc thì thân hình của Trương Hằng liền hiện ra như quỷ mỵ bên trái Tề Uy Vương, ngồi xuống vô cùng nhàn nhã ở bên cạnh bàn, đôi tay chậm rãi nâng ly trà, uống nhẹ nhàng một ngụm, dường như đã đợi ở đây rất lâu rồi vậy.

Mọi người nơi này đều không khỏi khiếp sợ. Vừa rồi mọi người đều thấy Quỷ Sư dựa vào thân pháp thần bí khó lường tiến vào trong Anh Hào Điện. Thân pháp này đã vượt qua cực hạn mà những người nơi này có thể đạt tới.

Mà Trương Hằng này lại không thể hiện ra thủ đoạn kinh thiên gì nhưng đối phương có thể thần không hay quỷ không biết tiến vào trong Anh Hào Điện, coi tầng tầng lớp lớp phòng thủ của vương phủ như trò đùa, thậm chí còn qua mặt mấy vị tiên sư ở đây.

Nếu nói biểu hiện của Quỷ Sư khiến người ta rung động không nói lên lời thì thủ đoạn Trương Hằng thể hiện ra liền khiến người ta hoàn toàn sợ hãi.

Trên trán Tề Uy Vương không khỏi xuất hiện vài giọt mồ hôi lạnh. Nếu Trương Hằng thật sự muốn tính mạng của mình thì ai cứu được mình. Mặc dù sư tôn Quỷ Sư của hắn có thể chống lại đối phương thì cũng không thể giữ nổi mạng cho hắn.

Bất kể thế nào cũng không nên trở thành địch nhân của người này. Trong lòng Tề Uy Vương thầm nghĩ.

- Thần thông của Trương tiên sư quả thực rất cao. Ta xin giới thiệu cho ngài một chút. Vị này là sư tôn Quỷ Sư của ta.

Tề Uy Vương lập tức thể hiện thái độ cung kính với Trương Hằng.

Những người khác trong Anh Hào Điện lúc này có suy nghĩ khác nhau.

Trong lòng Trâu tiên sư mừng thầm. Thực lực của Trương Hằng này còn cao hơn cả tướng tượng của mình, nói không chừng có thể trấn áp Quỷ Sư kia. Nếu người này có thể kết thành song tu đạo lữ với Băng Vi thì bất luận đối với mình hay Băng Vi đều có ưu đãi rất lớn.

Nhưng trong lòng hắn cũng lo lắng không thôi. Nếu thực lực của Trương Hằng quá cường đại thì chưa chắc đã đồng ý song tu với Băng Vi. Dù sao thì Tu Tiên giới cũng là thế giới mà lấy thực lực làm đầu, thực lực của song phương nam nữ nếu kém nhau quá lớn thì khả năng trở thành đạo lữ song tu không lớn.

Sắc mặt Hổ tiên sư biến đổi không ngừng, nhìn Trương Hằng đang ngồi thản nhiên bên trái Tề Uy Vương, trong lòng trống rỗng.

Khuôn mặt Băng Vi hơi lộ vẻ ngạc nhiên và vui mừng. Đôi mắt nàng liên tục lóe sáng kỳ dị, ánh mắt dừng trên khuôn mặt Trương Hằng, dường như muốn xác định đối phương là thật hay giả.

- Nếu mọi người đều đã tới rồi vậy thì yến hội hôm nay chính thức bắt đầu!

Tề Uy Vương vỗ tay nhẹ nhàng, bên ngoài phòng liền có nữ hầu dung mạo xinh đẹp lập tức mang rượu và thức ăn tới.

Trên mặt Quỷ Sư không biểu hiện tình cảm gì, đôi mắt nhìn chằm chằm vào Trương Hằng, một lúc lâu sau mới chậm rãi nói:

- Dường như tu vi của các hạ còn chưa đạt tới Trúc Cơ Kỳ.

Giọng nói của Quỷ Sư mang theo chút do dự, xem ra cũng không quá tự tin vào điều mình nói.

Tu vi chân thật của Trương Hằng đương nhiên không qua mắt được tu sĩ Trúc Cơ Kỳ, trừ phi đối phương tưởng lầm hắn là cao nhân Kết Đan Kỳ.

- Ha ha. đúng là còn cách Trúc Cơ Kỳ một đoạn.

Trương Hằng mang theo ánh mắt trên choker nhìn lướt qua mặt Quỷ Sư.

Vừa nghe Trương Hằng nói còn chưa đạt tới Trúc Cơ Kỳ, Quỷ Sư và Tề Uy Vương đều không khỏi thở phào một hơi nhẹ nhõm.

- Xem ra đối phương chỉ nắm giữ một bí thuật nào đó mà thôi.

Quỷ Sư thầm cười lạnh trong lòng, thần sắc nhìn về phía Trương Hằng cũng mang theo vài phần Khinh thị.

Trương Hằng nhìn thấy vẻ mặt của Quỷ Sư, khuôn mặt vẫn bình tĩnh tự nhiên, thần nhiên tự rót cho mình một chén rượu, sau đó dứt khoát uống cạn. Tề Uy Vương thấy vậy hơi kinh ngạc, thầm nghĩ kẻ này chẳng lẽ lại là người thô lỗ, không hoài nghi mình dụng tay chân trong rượu.

Quỷ Sư cũng ngửa cổ uống cạn chén rượu. Khuôn mặt già nua toát ra vẻ vui sướng tràn trề. Chỉ trong chốc lát, trên bàn trước mặt Trương Hằng đã được đặt đầy đủ các loại sơn hào hải vị. Hai mắt Trương Hằng hơi tỏa sáng, cầm đũa không chút khách khí, liên tục nhai nuốt.

Nói thực là từ sau khi tiến vào thế giới này, Trương Hằng còn chưa chính thức được ăn ngon một lần.

Ở trong Huyết Sát động phủ tại Phạm Gia Trấn, hắn căn bản không dám thoải mái ăn uống.

Hiện giờ trở về thế tục, có thể Hưởng thụ thì cứ Hưởng thụ, Trương Hằng tuyệt đối ai tới cũng 'không cự tuyệt, căn bản là không chút để ý tới chuyện người tu tiên phải chú ý đoạn tuyệt hồng trần.

Thời gian nửa canh giờ trôi qua, các món ăn ngon trên bàn đã bị Trương Hằng ăn tới bảy tám phần. Hắn đơn giản vứt luôn cả đũa, tay cầm một bàn tay gấu. lúc này mới ăn hơi chậm lại một chút.

Vừa ăn Trương Hằng vừa nghĩ, thứ này nếu ở trên địa cầu thì dù là người có tiền cũng rất khó có mà ăn.

Nhìn dáng vẻ ăn như sói, nuốt như hổ, đôi mắt Tề Uy Vương âm thầm híp lại, cười ha hả nói:

- Chỉ cần ở lại vương phủ thì ngày nào cũng có thể ăn những thứ sơn hào hải vị này, mỗi ngày một khác.

Trương Hằng buông bàn tay gấu trong tay xuống, dùng bàn tay lau khóe miệng đầy mỡ, sắc mặt lạnh nhạt nói:

- Trương mỗ là người tu tiên, ăn sơn hào hải vị cũng không khác gì so với ăn rau xanh cải củ.

Ợ một tiếng, Trương Hằng lại tự rót cho mình một chén rượu, sau đó uống một hơi hết sạch, lúc này mới phát hiện ra ở đây có không ít người đang nhìn mình như quái vật.

Quỷ Sư cũng hơi kinh ngạc nhìn Trương Hằng, bội phục đối với sức ăn của Trương Hằng không thôi.

Trong yến hội của vương phủ, thức ăn và rượu trên mỗi một bàn đều đủ để mấy đại hán trưởng thành ăn no nê. Thân phận của Trương Hằng càng đặc thù, trên bàn hắn thậm chí còn có cả một con lợn nướng nguyên con. Mà chỉ vèn vẹn trong nửa canh giờ, rượu và thức ăn trên bàn lại bị hắn ăn tới hết tám phần.

- Chẳng lẽ người này còn là người sao?

Có người trợn mắt há mồm nhìn Trương Hằng, lại thấy bụng đối phương không chút biến hóa. vẫn bình thường như ban đầu.

- Trâu tiên sư, chẳng lẽ người tu tiên các người đều có sức ăn như vậy sao?

Lăng Thiên không khỏi tò mò hỏi.

Trâu tiên sư trầm ngâm nói:

- Bình thường năng lực tiêu hóa của người tu tiên đúng là mạnh hơn người thường không ít, ' tuy nhiên có thể ăn tới mức như hắn thì đúng là ta mới được thấy lần đầu.

Băng Vi cũng mở to đôi mắt xinh đẹp, tò mò quan sát Trương Hằng ăn no uống đủ. Thể chất Trương Hằng sao có thể so với thường nhân. Công pháp tu luyện của hắn có năng lực luyện hóa vạn vật, ở phương diện năng lực tiêu hóa tự nhiên là vô cùng mạnh mẽ.

Thời gian trôi đi, mọi người ở Anh Hào Điện đều đã ăn khá đủ rồi. Mà đúng lúc này, Tề Uy Vương vỗ tay nhẹ nhẹ, khuôn mặt lộ ra sự vui vẻ. Lập tức có mười mấy vũ nữ nhan sắc không tỏi đi vào từ cửa hông của đại điện.

Những vũ nữ này mặc váy ngắn màu xanh nhạt, lộ ra cặp đùi trắng nõn mê người, tay gài dải lụa màu đỏ, nhẹ nhàng múa ở trung ương của đại điện, vòng eo mềm mại như không xương, thực hiện một số động tác có yêu cầu rất cao. Đồng Thời vào lúc này, một nhóm nhạc sĩ đi ra từ cửa hông cũng bắt đầu tấu nhạc.

- Những vũ nữ này bốn vương đã lựa chọn tỉ mỉ, tuổi mỗi người đều không vượt quá hai mươi, tất cả đều còn là xử nữ.

Trên mặt Tề Uy Vương hiện ra vẻ ý vị.

Hai mắt Hồ tiên sư tỏa sáng, ánh mắt gian tà không ngừng chuyển động trên người mấy vũ nữ này, trong lòng lại thầm mắng, không ngờ Tề Uy Vương còn cất giấu một đám mỹ nữ như vậy.

Sắc mặt Trương Hằng lạnh nhạt, cũng bắt đầu thưởng thức vũ đạo cổ đại này. Dù về phương diện phối âm thì còn kém hơn không ít so với địa cầu nhưng vũ kỹ của những vũ nữ này lại khiến đôi mắt Trương Hằng sáng ngời. Càng quan trọng hơn đó là tư sắc những vũ nữ này tuy không bằng những mỹ nữ cực phẩm mà Trương Hằng từng gặp nhưng đều thuộc cấp cao cả.

Tuy nhiên mọi người nơi này đều là hạng người bất phàm, cũng không dễ dàng bị đám vũ nữ này mê hoặc.

Qua một khúc, toàn bộ nhóm nhạc sĩ thối lui nhưng đám vũ nữ trong đại diện lại không rời đi. Những đôi mắt long lanh của đám vũ nữ này chuyển động, đi về phía khách nhân mà mình tự chọn.

- Tiếp khách sao?

Trong đầu Trương Hằng liền hiện lên một danh từ như vậy.

Trong đó có một vũ nữ đi về hướng Trương Hằng, nở nụ cười sáng lạn như hoa tươi với hắn, thân thể vô cùng mềm mại cũng tự nhiên áp tới trước mặt Trương Hằng.

- Ấy! vẫn đạt được tiêu chuẩn chuyển nghiệp sao?

Đã có món ngon đưa tới tận cửa, Trương Hằng đương nhiên sẽ không giả vờ đứng đắn mà từ chối.

Nhẹ nhàng nắm lấy vòng eo nhỏ nhắn mềm lại mà đầy co dãn của vũ nữ, ánh mắt đảo qua khuôn mặt ngọc của đối phương, hắn phát hiện ra tư sắc của nàng của thực không tồi, khuôn mặt lộ vẻ quyến rũ.

- Doanh Doanh đêm nay phụ trách hầu hạ Trương công tử.

Vũ nữ này nói tới đây liền rót cho Trương Hằng một chén rượu, đôi mắt tràn ngập sắc thái mê ly dừng trên mặt Trương Hằng.

Trương Hằng tiếp nhận chén rượu, uống một hơi cạn sạch, một bàn tay rất không thành thật vuốt ve ở vị trí mẫn cảm của Doanh Doanh.

- Người xấu quá đi!

Doanh Doanh giả vờ chán ghét lườm hắn, thân thể mềm mại lại không ngừng áp sát vào Trương Hằng.

Tề Uy Vương ở gần Trương Hằng nhất cũng đang ôm vũ nữ bên cạnh mình, ánh mắt nhẹ liếc qua phía Trương Hằng, nụ cười trên mặt càng đậm.

Quý Sư lại đuổi vũ nữ bên cạnh đi, thấy đáng vẻ bị sắc đẹp mê hoặc của Trương Hằng, trong lòng không khỏi càng xem thường hắn một chút.

- Băng Vi, không đáng để người giận như thế đâu.

Lăng Thiên kHuyền nhủ Băng Vi đang buồn bực không vui ở bên cạnh.

Đôi mắt Băng Vi hơi hơi đỏ lên. bộ ngực khê phập phồng, hơi thất vọng nhìn Trương Hằng và vũ nữ đang liếc mắt đưa tình.

Mà ngay vào giờ khắc này, trong túi trữ vật màu xanh trên người Trương Hằng đột nhiên bộc phát ra một luồng bạch quang chói mắt. Bên tai hắn vang lên tiếng hừ nhẹ của Ninh Tuyết Dung.

Lập tức Trương Hằng tròn mắt. Ninh Tuyết Dung không phải đang ở bên trong tu luyện sao? Sớm biết thế này thì mình đã ngăn cách túi trữ vật này ra rồi.

Vội vàng đẩy vũ nữ trên người mình ra, Trương Hằng dùng thần thức truyền âm cho Ninh Tuyết Dung trong túi trữ vật.

- Hắc hắc, Tuyết Dung muội, ngươi không tu luyện sao?

- Đại ca, ngươi khiến ta thất vọng quá...

Ninh Tuyết Dung buồn rầu thở dài một tiếng.

Sau đó, túi trữ vật màu xanh tỏa ra một luồng bạch quang chói mắt. Chỉ thấy Ninh Tuyết Dung thân mặc tuyết Bào như tiên tử giáng trần xuất hiện bên cạnh Trương Hằng. Dưới chân nàng còn có pháp bảo Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai, toàn thân được bao phủ bởi một luồng bạch quang.

Vù một tiếng, Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai chở Ninh Tuyết Dung hóa thành một luồng bạch quang, bay ra khỏi đại điện.

- Ha... chẳng lẽ nữ tử này ghen sao?

Vút một tiếng, thân ảnh Trương Hằng nhoáng lên, đuổi theo ra ngoài đại điện.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

149. Chương 148: Truy Và Sát.

Ninh Tuyết Dung đột nhiên xuất hiện rồi bỏ chạy, tất cả mọi người ở nơi này đều không khỏi sửng sốt. Thật không ngờ Trên người Trương Hằng còn cất giấu một nữ tử như tiên tử xuất trần như vậy.

Trương Hằng cũng hồi hận tới cực điểm. Sao bản thân lại quên mất Ninh Tuyết Dung chứ?

Cái túi trữ vật Lạc Hà tặng cho hắn vốn vô cùng đặc thù. nếu Trương Hằng không thi triển cấm chế gì thì Ninh Tuyết Dung ở bên trong vẫn có thể cảm giác được tình huống bên ngoài.

Trên người Trương Hằng có một tầng sáng bạc lưu chuyển, thân hình bay lên Trời cao, cấp tốc đuổi ra bên ngoài đại điện.

Tốc độ phi hành của Ninh Tuyết Dung cũng không phải cực kỳ khủng bố. Dưới chân nàng cũng là một kiện pháp bảo. Pháp bảo này là do Lạc Hà chế tạo riêng cho nàng, tốc độ nhanh hơn so với tu sĩ Trúc Cơ Kỳ phi hành một chút.

Vừa bay ra khỏi đại điện, Trương Hằng đã phát hiện ra Ninh Tuyết Dung đã bay được hơn trăm thước.

Ý niệm Trương Hằng xoay chuyển, bản mạng linh khí Nguyệt Thương bay ra bên ngoài cơ thể, trong nháy mắt liên biến lớn ra vài lần, chờ Trương Hằng nhanh chóng bay về phía trước.

Tốc độ của Trương Hằng so với Ninh Tuyết Dung cũng chỉ nhanh hơn một chút, nếu muốn trong Thời gian ngắn có thể đuổi theo đối phương thì đúng là gần như không có khả năng. Mà đúng lúc này, Trương Hằng lại cảm thấy phía sau có động tĩnh.

- Vương phủ là nơi người muốn đến thì đến, muốn đi là đi sao?

Giọng nói trầm thấp từ phía sau truyền tới.

Thần thức đảo qua, không ngờ Trương Hằng phát hiện ra Quỷ Sư đang bay về phía mình.

Tốc độ của Trương Hằng không giảm, ở trong không trung lạnh nhạt nói:

- Người chẳng lẽ muốn ngăn cản ta. Nhanh chóng thôi lui nếu không hôm nay ngươi đừng mong giữ nổi mạng.

Ngay cả Thời gian quay đầu nhìn Quỷ Sư cũng không có, Trương Hằng cấp tốc đuổi theo phương hướng Ninh Tuyết Dung, dường như căn bản không coi đối phương vào đâu.

Với tốc độ của Ninh Tuyết Dung, Trương Hằng chỉ cần chậm vài nhịp thở là khó có thể đuổi kịp đối phương. Mà phạm vi thần thức của Trương Hằng có thể bao phủ cũng có hạn, toàn bộ kinh thành lớn như vậy, nếu muốn tìm một người ở nơi này thì chẳng khác gì mò kim đáy bể.

- Tiểu tử cuồng vọng! Mới ở Luyện Khí Kỳ mà cũng dám kiêu ngạo trước mặt bản sư.

Tốc độ Quỷ Sư không ngờ không kém gì Trương Hằng, phía sau có một cuồng cuồng phong thổi tới. Đối phương quyết đuổi theo Trương Hằng không bỏ.

Trương Hằng cũng chỉ dùng thần thức quan sát tình cảnh phía sau một chút, phát hiện ra dưới chân Quỷ Sư có một đám quỳ vù màu đen, tay hắn đang thi triển một pháp thuật nào đó.

- Không thêm để ý tới kẻ này.

Trương Hằng rõ ràng chẳng nhìn hắn, hướng về phía Ninh Tuyết Dung hô to:

- Tuyết Dung, người mau dừng lại!

- Đại ca, Tuyết Dung không muốn nghe người giải thích, về sau người và ta mỗi người một ngã.

Ninh Tuyết Dung ngoái đầu liếc Trương Hằng một cái, đôi mắt lấp lánh ánh lệ, khuôn mặt lộ vẻ buồn tủi khóc thầm, vẻ mặt đầy thất vọng.

Đối mặt với dáng vẻ khiến người ta đau lòng và thương xót như vậy, Trương Hằng cũng xót xa vô cùng.

Loại tình cảm hối hận lần đầu tiên xuất hiện trong lòng Trương Hằng khi tới thế giới này. Đồng Thời Trương Hằng cũng chợt nhớ tới di chúc mà Lạc Ngưng Tuyết đã nói với mình:

- Tuyết Dung là một nữ tử tính cách quật cường, dám yêu dám hận, bề ngoài nhìn như nhu nhược nhưng nội tâm lại cực kỳ kiên cường. Nếu người đối với nàng tốt thì nàng sẽ báo đáp người gấp mười lần. Nếu người làm nàng tổn thương thì cả đời nàng cũng không bao giờ tha thứ cho người. Ta đã làm tổn thương Tuyết Dung một lần, cho tới hiện tại nàng vẫn không chịu nhìn ta một cái, Lý Hoành cũng thương tổn nàng một lần, Tuyết Dung khẳng định là hận hắn thấu xương. Ta không hy vọng người là người thứ ba làm tổn thương nàng...

Lạc Ngưng Tuyết nói chẳng sai chút nào. Trương Hằng cười tự giễu. Dù mình có ngăn cản được Ninh Tuyết Dung nhưng có thể giải thích cái gì đây?

Đồng Thời lúc này có thể thấy Ninh Tuyết Dung đúng là rất quật cường. Giờ phút này tuy rằng còn chưa quá hận Trương Hằng nhưng vẫn quay người bỏ chạy, vô cùng dứt khoát.

Cho tới lúc này Trương Hằng đối với Ninh Tuyết Dung chỉ có một loại cảm giác mơ hồ. Bình thường mỗi lần nhìn thấy nàng, hắn đều cảm thấy thương tiếc cho nàng, cũng thấy đối phương thật thuận mắt.

Mãi cho tới giờ phút vừa rồi khi đối mặt với Ninh Tuyết Dung quay đầu nhìn lại, Trương Hằng mới phát hiện ra, nữ tử quật cường, hơn một năm nay ở cạnh mình trong tuyệt cảnh, cùng chung hoạn nạn đã chân chính đi vào trong tim mình.

Quỷ Sư thấy Trương Hằng phía trước chẳng thèm nhìn đến pháp thuật của mình, lạnh lùng cười thầm, hắc quang đột nhiên bùng lên trên tay hắn.

Trương Hằng chỉ cảm thấy phía sau có một vật thể đang phi hành với tốc độ cao tới tiếp cận mình.

Đạo hắc quang do Quỷ Sư đánh ra trong chớp mắt đã bay tới sau lưng Trương Hằng. Một Quỷ Ảnh toàn thân đen kịt. dáng vẻ giống Quỷ Sư như đúc, hung hăng lao tới công kích Trương Hằng.

Thần thức của Trương Hằng đã phát hiện ra tình hình phía sau, cũng chẳng thèm coi Quỷ Ảnh này vào đâu.

- Âm!

Quỷ Ảnh này đánh ra một quyền. Hắc quang lóe lên, không khí sinh ra một tiếng nổ vang. Trương Hằng mạnh mẽ chịu một kích, sau lưng cảm thấy đau đớn không thôi.

- Xoẹt!

Trong lòng hẩn âm thầm cả kinh. Một kích của Quỷ Ảnh này không ngờ có uy lực lớn đến vậy.

Xem ra công pháp Quỷ Sư tu luyện đích xác rất phi phàm, cường đại hơn nhiều so với tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bình thường.

Quỷ Sư trợn mắt há mồm nhìn Trương Hằng mạnh mẽ chịu một kích của Quỷ Ảnh của mình.

- Người này còn là người sao?

Quỷ Sư âm thầm thất kinh.

- Trên người hẩn không chừng có một linh khí phòng ngự có phẩm chất không tồi chẳng?

Ánh mắt Quỷ Sư sáng bừng lên. cắn răng một cái, miệng thì thầm nói với Quỷ Ảnh kia:

-Nổ!

Trương Hằng lập tức cảm thấy phía sau có chuyện cổ quái, toàn thân liền xuất hiện một tầng ' Luyện Hư Linh Khí hộ thể.

- Âm!

Uy lực bùng nổ của Quỷ Ảnh kia không ngờ không kém gì lần Nam Minh kia tự bạo linh khí cực phẩm.

Bản thân Trương Hằng không bị thương tổn gì nhưng thân hình lại bị sóng không khí do vụ nổ sinh ra cuốn nhanh đi, thân thể rơi xuống từ trên không trung.

Bịch một tiếng, thân thể Trương Hằng liền nện xuống mặt đất, tạo thành một cái hố nhỏ.

- Mẹ kiếp!

Trương Hằng mắng to một tiếng, cầm Nguyệt Thương trong tay bay vọt lên không trung.

Mà lúc này đã không còn thấy tung tích thân ảnh Ninh Tuyết Dung nữa.

- Người chết đi cho lão tử!

Một luồng sát khí kinh khủng truyền tới từ trên người Trương Hằng. Đó chính là khí tức đã trải qua tôi luyện qua tầng tầng lớp lớp chém giết trong Huyết Sát động phủ mà thành.

Trương Hằng nổi giận gầm lên một tiếng, hung hăng vung linh khí Nguyệt Thương lên. Lập tức một lưỡi đao gió hình trăng lưỡi liềm bạc trong chớp mắt đánh về phía Quỷ Sư đang vô cùng suy yếu trên không.

- Phụp!

Quỷ Sư vừa thi triển bí thuật, nguyên khí đại thương, chỉ có thể trơ mắt nhìn lưỡi đao gió hình trăng lưỡi liềm bạc đánh lên thân thể mình.

Không còn nghi ngờ gì nữa, thân thể Quỷ Sư trong nháy mắt liền bị chém làm hai nửa, máu phun như suối.

Công pháp Quỷ Sư tu luyện tuy rằng rất đặc thù, tốc độ và công kích đều khủng bố thực nhưng năng lực phòng ngự lại không cao.

Trương Hằng cũng chẳng thèm nhìn đối phương một cái, chủ yếu không muốn lãng phí Thời gian, lại một lần nữa không chế linh khí Nguyệt Thương bay về hướng Ninh Tuyết Dung vừa biến mất.

Trên mặt đất. hai nửa thân thể Quỷ Sư vừa bị chém thành hai mảnh đột nhiên hóa thành hai cái bóng.

Sau đó, hai cái bóng liền hợp làm một. sắc mặt Quỷ Sư tái nhợt, còn mang theo chút sợ hãi nhìn về phía Trương Hằng đang rời đi ở xa xa, thì thào nói:

- Người này rốt cục tu luyện công pháp gì, vền vền chỉ là tu sĩ Luyện Khí Kỳ mà công kích, phòng ngự, tốc độ so với tu sĩ Trúc Cơ Kỳ đều cường đại hơn nhiều ...

-Vút!

Thân hình Quỷ Sư hóa thành một bóng mờ, chỉ trong chót lát đã biến mất trong bóng đêm.

Trương Hằng dùng toàn lực phi hành, bay một hồi lâu mới phát hiện ra một bóng trắng nhỏ xíu trên bầu Trời xa xa.

- Vận khí không tồi rồi!

Trương Hằng thầm mừng rỡ, bay về hướng đó. Đây cũng là nhờ Ninh Tuyết Dung trong quá trình phi hành không đổi hướng.

Khoảng cách càng lúc càng gần. Trương Hằng mơ hồ có thể thấy tình cảnh Ninh Tuyết Dung khổng chế Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai cô độc phi hành.

Tuy nhiên Trương Hằng phát hiện ra tốc độ phi hành của Ninh Tuyết Dung bắt đầu chậm dần. Xem ra pháp lực của nàng không duy trì nổi nữa!

Trương Hằng cũng không lên tiếng gọi Ninh Tuyết Dung để tránh cho nàng chấn kinh mà liều mạng chạy trốn, tiêu hao linh khí.

Hai trăm thước, một trăm năm mươi thước, một trăm thước. Trương Hằng lại tiếp cận thêm chút nữa. thậm chí còn giảm tốc độ để không tạo thành tiếng kêu xé gió.

Ninh Tuyết Dung có thể bởi đang phân tâm nên không phát giác ra Trương Hằng đang lặng lẽ tiếp cận mình.

Năm mươi thước, ba mươi thước...

Sắc mặt Trương Hằng lộ vẻ vui mừng.

Rốt cục vào Thời điểm tới gần mười thước, Ninh Tuyết Dung đột nhiên kinh ngạc phát hiện ra Trương Hằng đang ở phía sau.

Mặt biến sắc, Ninh Tuyết Dung cắn chặt đôi môi, chuẩn bị gia tốc bỏ chạy.

- Đừng chạy!

Trương Hằng đạp mạnh xuống Nguyệt Thương dưới chân, thân hình vọt tới, giống như đạn pháo Vèo một tiếng liền bay lên trên Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai của Ninh Tuyết Dung.

- Người xuống đi...

Khuôn mặt Ninh Tuyết Dung lộ vẻ kiên quyết, giơ tay muốn đẩy Trương Hằng ra.

Trương Hằng cười hắc hắc, nắm lấy bàn tay thon dài của Ninh Tuyết Dung .

Khuôn mặt xinh đẹp của Ninh Tuyết Dung đỏ bừng, tránh không thoát khỏi bàn tay Trương Hằng. Trong lúc hoảng hốt, Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai mất đi khổng chế, thân thể lao thẳng xuống mặt đất...

Trương Hằng cũng đứng trên Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai, thấy tình cảnh này cũng hoảng hốt. Trong tính thể cấp bách, tay Trương Hằng hơi dùng sức một chút, kéo Ninh Tuyết Dung vào trong lòng mình, ôm giai nhân từ trên không trung rơi xuống.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

150. Chương 149: Nữ Nhân Thích Bị Lừa Gạt.

Hương thơm thân thể quen thuộc thấm đẫm ruột gan, Trương Hằng nhanh chóng ôm chặt thân thể mềm mại như không xương của Ninh Tuyết Dung, thân hình vẫn tiếp tục rơi thẳng xuống phía dưới.

Khuôn mặt trắng muốt như hoa lê dưới mưa của Ninh Tuyết Dung đỏ bừng, thấy Trương Hằng đang ngơ ngác nhìn mình, đơn giản nhắm mắt lại, nói với giọng điệu hơi bị thương:

- Đại ca, người vì sao còn đuổi tới đây nữa? Chẳng lẽ bây giờ người cho rằng Ninh Tuyết Dung là người có thể lợi dụng sao?

Vụt một tiếng, hư ảnh linh khí Nguyệt Thương xoẹt qua hư không, rơi xuống dưới chân Trương Hằng, sau đó chờ Trương Hằng bay lên Trời cao.

Đồng Thời vào lúc này, Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai hóa thành một luồng sáng trắng tiến vào trong túi trữ vật màu xanh.

Sắc mặt Trương Hằng vui vẻ nói:

- Tuyết Dung, người đừng đi nữa được không?

Sau khi trầm mặc thật lâu. Ninh Tuyết Dung rút cục mờ đôi mắt đã khôi phục về bình tĩnh như nước, nói với Trương Hằng:

- Đại ca, người buông ta ra.

Trương Hằng lắc đầu nói:

- Không được, trừ phi người đáp ứng ta không chạy trốn nữa.

Đôi mắt vốn dịu dàng của Ninh Tuyết Dung hơi tối sầm lại:

- Người còn chưa trả lời câu hỏi vừa rồi của ta!

Trương Hằng sững sốt, trầm ngâm một lát mới nói:

- Có lẽ trước đây thì trong lòng ta có loại tâm tư này. Nhưng từ khi Lạc Hà phó thác người cho ta thì ta chưa bao giờ có ý nghĩ này.

- Cảm ơn đại ca. Lần này người không lừa Tuyết Dung.

Nụ cười sáng lạng hiếm thấy hiện lên trên khuôn mặt Ninh Tuyết Dung.

- Nói vậy là người không đi nữa phải không?

Trương Hằng buông Ninh Tuyết Dung ra nhưng lại nhanh chóng nắm lấy bàn tay nhỏ bé như ngọc của nàng.

- Đại ca, người lại trả lời Tuyết Dung một vấn đề nữa. Người thật tâm thích Tuyết Dung, hay làm vẫn coi Tuyết Dung chỉ là một cô gái đáng thương cần được chăm sóc?

Đôi mắt Ninh Tuyết Dung tràn ngập nước mắt long lanh, nhìn sâu vào hai mắt Trương Hằng, dường như muốn tìm ra điều gì đó trong mắt đối phương.

Trương Hằng hít thật sâu một hơi. Giờ khắc này hắn cảm thấy mình dường như đang chìm trong một vở kịch tình yêu lãng mạn.

- Ta thích...

Một lúc thật sâu sau, Trương Hằng rút cục nói ra được hai chữ này.

Ninh Tuyết Dung vừa nghe được lời này liền biến sắc, ánh mắt lộ vẻ thất vọng, mạnh mẽ giằng ra khỏi tay Trương Hằng, hơn nữa với lấy túi trữ vật màu xanh bên hông của Trương Hằng.

Trên thân thể nàng cũng lưu chuyển một luồng sáng

màu xanh, chuẩn bị chạy trốn.

Đầu tiên Trương Hằng ngăn ra, sau đó kịp phản ứng, kéo Ninh Tuyết Dung trở lại, ánh mắt nhìn thẳng vào Ninh Tuyết Dung:

- Làm sao vậy? Chẳng lẽ Trương Hằng ta còn chưa xứng để thích nàng sao?

Trong ngực Trương Hằng âm thầm bùng lên một ngọn lửa giận.

Thời điểm còn ở trên địa cầu. Trương Hằng từng phải chịu đau khổ khi yêu đương nhưng chưa bao giờ từng từ bỏ tôn nghiêm của mình, dù bị cự tuyệt hay chia tay với bạn gái, cho tới bây giờ cũng chưa bao giờ cầu xin đối phương.

Có lẽ cảm nhận được lửa giận trong lòng Trương Hằng. Ninh Tuyết Dung không giãy dụa nữa. lẳng lặng nhắm mắt lại, nhẹ nhàng nói.

- Đại ca, người đừng coi nhẹ mình. Tuyết Dung cũng không phải là loại người cao quý, chỉ muốn tìm một người yêu ta thật tình .

Mà đại ca vừa rồi lại lừa ta. Người không thật tâm thích Tuyết Dung. Nếu người thật tâm thích Tuyết Dung thì người sẽ không ngủ cùng phòng với nữ tử xa lạ, cùng không liếc mắt đưa tình với một vũ nữ...

Trương Hằng im lặng, một nỗi hổ thẹn dâng lên trong lòng. Ninh Tuyết Dung đối với tình yêu chân thành tha thiết, không cho phép bất cứ điều nhỏ nhặt nào tồn tại, giống như bông tuyết trắng tinh từ trên Trời rơi xuống, cũng giống như hoa sen giữa bùn nhơ mà vẫn Thanh khiết.

Loại ý tưởng gần như lẳng mạn này hoàn toàn khác hẳn với tâm tính rất thực tế của Trương Hằng.

Ninh Tuyết Dung - Một cô gái theo chủ nghĩa lẳng mạn, Trương Hằng- Một nam nhân theo chủ nghĩa hiện thực. Lẳng mạn và hiện thực có thể cùng kết hợp sao?

- Chẳng lẽ mình với nàng vô duyên sao?

Trong lòng Trương Hằng cảm thấy hơi đau xót nhưng không cam lòng bỏ qua một cô gái tốt như vậy.

- Đại ca, người thả ta ra đi....

Ninh Tuyết Dung thấp giọng cầu khẩn, giọng nói mang theo tiếng nức nở như sắp khóc. Trương Hằng đột nhiên nhớ tới câu nói của một người bạn trên địa cầu:

- Nữ nhân thích bị lừa gạt.

- Tuyết Dung, người không thể đi, nếu không ta sẽ hối hận cả đời...

Chẳng lẽ người không thể cho ta một cơ hội nữa sao? Hay là đã quên lời hứa của chúng ta, muốn đại ca cô đơn suốt đời này...

Trương Hằng nói xong cũng cảm thấy buồn nôn. Vừa nói hắn vừa quan sát vẻ mặt của Ninh Tuyết Dung, phát hiện ra sắc mặt đối phương có vẻ hơi dịu đi một chút.

Tốt rồi, phải nói buồn nôn hơn tý nữa!

Lập tức Trương Hằng tiếp tục tiến tới!

- Tuyết Dung, nếu người không tin thì ta sẽ moi tim mình ra cho người xem...

Trương Hằng đưa tay vỗ về phía ngực mình, ánh mắt vô cùng chân thành tha thiết, trong lòng lại cảm thấy những lời này thật quen tai, không biết đã từng nghe ở đâu rồi.

Đôi mắt dịu dàng của Ninh Tuyết Dung đã sáng ngời dần, dường như bắt đầu đổi ý. Nhưng đúng lúc này bạch quang trên người nàng bỗng ảm đạm dần, cuối cùng thậm chí biến mất.

Trương Hằng biến sắc:

- Người mau tiến vào trong túi trữ vật!

Dù từ sau khi dùng Linh Thần Đan. Ninh Tuyết Dung có vẻ tiến bộ không ít nhưng vẫn không thể ở thế giới bên ngoài trong Thời gian quá dài.

Tuy nhiên như vậy cũng tốt, Ninh Tuyết Dung sẽ không thể bỏ chạy nữa. Trương Hằng thầm nghĩ.

- Không, đại ca.

Ninh Tuyết Dung tươi cười.

- Người từng nói với ta sẽ mang ta tới thế tục tìm hiểu một phen. Tuyết Dung còn có thể miễn ' cưỡng kiên trì được thêm nửa canh giờ nữa. Người mang ta đi đi.

- Chuyện này... Người còn chịu nổi không?

Trương Hằng hơi không đành lòng nói.

- Nếu người thật tâm thích Tuyết Dung thì mang ta đi đi.

Ninh Tuyết Dung cười nhợt nhạt với Trương Hằng, đôi mắt động lòng người tràn ngập nhu tình như nước.

Trương Hằng bị nụ cười xinh đẹp của Ninh Tuyết Dung rung động, hơi hơi suy tư một chút liền nói:

- Vậy được rồi, đây cũng là lần đầu tiên ta tới nơi này, coi như đi du lịch một lần đi.

- Vậy người còn không buông ta ra.

Khuôn mặt xinh đẹp của Ninh Tuyết Dung hồng lên.

Trương Hằng cười hắc hắc, buông hai tay mềm mại của Ninh Tuyết Dung ra.

- Người mau mang ta đi...

Ninh Tuyết Dung chủ động kéo tay Trương Hằng. Đôi mắt đẹp của nàng dừng lại trên những ngọn đèn bao phủ chợ đêm của kinh đô, vẻ mặt còn mang theo chút mong chờ.

Trương Hằng nắm nhẹ bàn tay mềm mịn, trắng như tuyết của Ninh Tuyết Dung, rất sợ nắm chặt làm gai nhân trước mắt bị thương.

- Được, chúng ta cùng nhau bay tới đó.

Trương Hằng nắm tay Trương Hằng, tiếp tục từ trên cao hạ xuống, tìm một địa phương không có ai đặt chân tới.

Khuôn mặt xinh xắn của Ninh Tuyết Dung hơi tái nhợt, dưới sự dẫn đường của Trương Hằng đi về phía kinh đô trong ánh đèn đêm mê lỵ.

Cũng không biết hôm nay là ngày hội gì, người trên đường trong kinh đô không ít, có khá nhiều trẻ nhỏ đang chơi đèn lồng. Thậm chí có thể nhìn thấy nhiều hình bóng xinh đẹp của các thiên kim nhà đại gia đi lại trên đường.

Đương nhiên thương buôn trên đường cũng không hề ít, buôn bán đủ loại vật phẩm.

- Đại ca, đèn lồng nơi đó thật là đẹp.

Đôi mắt Ninh Tuyết Dung lộ ra sắc thái khác thường, để Trương Hằng đưa nàng tới đó.

- Vị cô nương này, người đến đúng địa phương rồi đó. Đèn lồng của Vương lão ngũ ta là độc nhất vô nhị ở kinh đô. Hay là để tình lang của người mua cho người một cái nhé?

Lão nhân bán đèn lồng lúc vừa nhìn thấy Ninh Tuyết Dung suýt nữa là tưởng tiên nữ hạ phàm, nhưng hẳn vẫn là kẻ từng trải, ánh mắt vừa lướt qua người Trương Hằng một cái, lập tức mặt mày liền hớn hở giới thiệu với Ninh Tuyết Dung.

Về mặt Ninh Tuyết Dung đầy tò mò nghe Vương lão ngũ bán đèn lồng ba hoa, ánh mắt lướt qua một số đèn lồng.

- Ta thích cái đèn màu đỏ khắc hoa này.

Cuối cùng Ninh Tuyết Dung vẫn chọn cho mình một cái, vui sướng cầm cái đèn lồng tinh xảo lung linh này, đi một vòng quanh Trương Hằng.

- Cái đèn này bao nhiêu tiền?

Trương Hằng thấy bộ dáng gian thương của Vương lão ngũ liền đã chuẩn bị tâm lý là sẽ bị hét giá.

Ánh mắt của Vương thuộc hàng đầu, cười hắc hắc nói:

- Lão đầu ta cũng không thèm bắt chẹt mấy người từ ngoài tới như các người. Giá trị chế tạo cái đèn lồng này vốn cũng không cao, nhưng để biểu thị tình ý của vị công tử này, trả bao nhiêu tiền thì phải xem vào tình cảm sâu đậm của người đối với nàng rồi?

Ninh Tuyết Dung nghe thấy lời này, sự chú ý cũng bị hấp dẫn lại đây, vụng trộm nhìn Trương Hằng. Lập tức Trương Hằng nhìn lão nhân này bằng con mắt khác. Loại này đúng là muốn hét giá, nhưng lại có thể khiến người ta cam tâm tình nguyện bỏ nhiều tiền ra trả.

Tuy nhiên lời nói của Vương lão ngũ này lại rất phù hợp với khẩu vị của Trương Hằng.

- Vị lão bá này, lời của người nói cũng không đúng rồi. Tình yêu sao có thể sử dụng tiền tài của nhân gian để đo đếm chứ.

Trương Hằng ảm đạm cười. Thật ra là trên tay hắn không có tiền. Vương lão ngũ hơi sững sốt, hỏi:

- Vậy người nói phải làm thế nào đây?

Ninh Tuyết Dung kéo cánh tay Trương Hằng, nhẹ nhàng nép vào người hắn, đôi mắt lộ ra vẻ cảm động thực sự.

Trương Hằng thầm vui vẻ trong lòng. Nữ nhân thích bị lừa gạt mà. Đặc biệt là những cô gái theo đuổi tình yêu theo chủ nghĩa lãng mạn như Ninh Tuyết Dung.

- Người có thể nói với ta một nguyện vọng. Đương nhiên nguyện vọng này phải là chuyện ta có đủ khả năng làm.

Trương Hằng cười ha hả. Đối với người tu tiên mà nói, một nguyện vọng của phàm nhân rất đơn giản. Chuyện này cũng giống như đám tu sĩ cấp thấp như Trương Hằng đưa ra nguyện vọng với Huyết Sát phân thân vậy.

Trương Hằng đương nhiên muốn tạo thành hình tượng trong nội tâm Ninh Tuyết Dung là hắn vô cùng coi trọng nàng.

- Nguyện vọng sao?

Wương lão ngũ hơi sững sốt, ánh mắt đánh giá hai người Trương Hằng, hoàn toàn có thể nhận thấy hai người này bất phàm.

Nam anh tuấn phi phàm, nữ Thanh nhã như tiên tử, không giống người thế tục.

Phịch một tiếng, Vương lão ngũ đột nhiên quỳ gối trước mặt Trương Hằng.

- Lão già này có một chuyện muốn xin quý nhân ra tay tương trợ.

Trương Hằng vội vàng nâng hắn dậy, trong lòng thầm than. Người thế tục đều thích nói câu này.

Trương Hằng thần nhiên nói, nhìn Ninh Tuyết Dung một cái, phát hiện ra nàng đang như cười như không nhìn mình, đôi mắt còn mang theo chút vui sướng.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

151. Chương 150: Đường Gia?

Dễ dàng Ninh Tuyết Dung còn dễ hơn so với trong tưởng tượng của Trương Hằng. Vài câu nói chân thành tha thiết là dễ dàng cảm động nàng, khiến nàng thay đổi thái độ.

Đương nhiên, bản thân Trương Hằng cũng không làm chuyện gì quá giới hạn. Nếu như giống Lý Hoành, cho dù Ninh Tuyết Dung không tự sát cũng không có bất kỳ cơ hội văn hời.

- Có cô gái tốt như vậy ở bên cạnh, mình còn thấy chưa đủ sao?

Trương Hằng vì lưu lại ấn tượng sâu sắc trong lòng Ninh Tuyết Dung, dứt khoát cho Vương lão ngũ sự trợ giúp lớn nhất.

Có thể nhận được nguyện vọng do người tu tiên ban cho. đối với người thường mà nói giống như là bầu Trời rớt bánh xuống.

Tuy rằng Vương lão ngũ không biết đối phương là một người tu tiên, nhưng có thể cảm giác được sự bất phàm của hai người này.

- Đại ca. về sau huynh phải làm người tốt nha!

Ninh Tuyết Dung rúc vào bên cạnh hắn dùng thần thức truyền âm nói.

Giờ phút này Ninh Tuyết Dung đại khái có tu vi Luyện Khí hậu kỳ, giống như Lạc Ngưng Tuyết. không thể dùng lễ thường để đánh giá.

Trương Hằng gật gật đầu. lại phát hiện thần thức của Ninh Tuyết Dung còn cường đại hơn rất nhiều so với trong tưởng tượng của mình. Chẳng lẽ bởi vì dùng Linh Thần Đan?

Mà lúc này, Vương lão ngũ đã dọn xong sạp của mình, mang theo hai người Trương Hằng đi tới một nơi có vẻ yên tĩnh, bắt đầu nói lên thỉnh cầu của mình.

- Ta là người bản địa kinh thành, mọi người quanh đây đều gọi ta là Vương lão ngũ. Ta có một con trai một con gái. con gái đã gả đi hai mươi năm trước, rất ít về nhà. Con trai cùng kết hôn mười tám năm trước, hơn nữa còn sinh ra một con gái. cùng chính là cháu gái ta Lam Lam...

- Ôi! Vốn là một nhà sống cuộc sống nghèo khó cũng còn không có gì trở ngại. Nhưng Thằng con Trời đánh kia của ta. mười năm trước lại mê đánh bạc. Hắn thiếu nợ rất nhiều ở bên ngoài, mất thấy đám chủ nợ bức bách tới nhà chúng ta. Hắn vì muốn sống, nhờ người đem cháu gái ta bán cho gia tộc Đường gia nổi danh kinh thành..

- Sau đó tuy thằng con Trời đánh kia của ta hối cải làm người, nhưng con gái đã bán lại không có tiền chuộc về. Ta khân cầu vị Quý nhân này. có thể giúp chúng ta chuộc Lam Lam về, để cả nhà chúng ta đoàn tụ.

Wương lão ngũ vừa nói vừa rơi lệ. thân hình già nua cũng hơi run lên.

- Đường gia?

Trương Hằng khẽ cau mày. nghĩ đến lời gửi gắm của Ô Lăng trước khi chết:

- Người phải đáp ứng ta một yêu cầu. Nếu ta chết đi. người phải thủ hộ cơ nghiệp Đường gia chúng ta ở thế tục. ít nhất phải bảo vệ người nhà chúng ta bình yên.

Hơi chìm vào trầm tư. một ít trí nhớ mơ hồ thuộc về Đường Phong như Thủy triều tràn vào trong óc Trương Hằng.

Gia chủ Đường gia Đường Viễn Kiêu.

Thiếu chủ Đường gia Đường Phong.

Thiên kim tiểu thư Đường gia Đường Nhã Thi.

Kết hợp với một số tin tức lúc trước ô Lăng lộ ra cùng với trí nhớ tương đối mơ hồ lúc này. Trương Hằng nghĩ đến Đường gia vừa quen thuộc lại vừa xa lạ.

- Đường gia theo lời ông là nhà nào?

Trương Hằng không khỏi hỏi.

- Ở cả kinh thành này, họ Đường mà nổi bật nhất chỉ có một nhà đó thôi! Gia chủ Đường Viễn Kiêu chính là thượng thư đương triều!

Trương Hằng trầm thờ dài, Thế gian không ngờ có chuyện trùng hợp như vậy, xem ra phải đến Đường phủ một chuyến. Nhưng là tuyệt đối không thể dùng bộ mặt Đường Phong tiến vào Đường gia. như vậy sẽ mang đến rất nhiều phiền toái.

- Vị lão bá này. người yên tâm đi. Chuyện này ta sẽ giúp ông làm thỏa đáng trong vòng nửa tháng, ở đây có mười lạng bạc. ông cầm lấy đi.

Không để cho Vương lão ngũ chối từ. Trương Hằng đưa bạc nhét vào trong tay lão, kéo Ninh Tuyết Dung dung nhập vào kính đô náo nhiệt phi phàm.

Vương lão ngũ cảm kích vô cùng, Quý súp xuống đất hướng về phương hướng hai người Trương Hằng vái vài cái.

Trong lòng Trương Hằng mang theo vài phần tự giễu. Từ khi đi tới thế giới này tới nay. đây vẫn là lần đầu tiên hắn làm chuyện tốt.

Khuôn mặt ngọc của Tuyết Dung càng ngày càng tái nhợt nhưng lại nở nụ cười rạng rỡ. thân thể mềm mại có chút mệt mỏi. Không khỏi nép sát vào người Trương Hằng.

Trương Hằng ngửi mùi hương thơm tự nhiên trên cơ thể Ninh Tuyết Dung, tay ôm Lấy vòng eo mềm mại mảnh khảnh của nàng, trong lòng không khỏi sinh ra vài tia thỏa mãn. Ý nghĩ xấu vẫn vợ vừa sinh, ra biến mất trong nháy mắt.

- Tuyết Dung, muối còn đi được không? Nếu không muối tiến vào túi trữ vật trước đi. về sau ta lại dẫn muối ra ngoài chơi.

Trương Hằng có thể cảm nhận được trạng huống của Ninh Tuyết Dung.

- Không, còn chưa tới nửa canh giờ.

Trên mặt Ninh Tuyết Dung lộ ra vài tia quật cường, không chịu dễ dàng rời đi.

- Vậy được rồi, ta đưa muối đi ăn một số món ăn thế gian.

Trương Hằng không muốn Ninh Tuyết Dung đi thêm nữa, dẫn nàng vào một quán bán sủi cảo gần đó.

Trong điểm có rải rác vài người, nơi này là nơi thuộc về những người tầng thấp tiêu phí. Đỡ Ninh Tuyết Dung ngồi vào ghế, Trương Hằng nói với tiểu nhị:

- Mang tới hai bát sủi cảo ngon nhất trong điểm. Đây là mười lạng bạc, dư bao nhiêu coi như tiền thưởng.

Trương Hằng ném bạc lên bàn.

Ánh mắt tiểu nhị kia sáng lên. mặt mày tỉnh bơ cầm bạc. nói vô cùng nhiệt tình:

- Khách quan chờ chút, lập tức đưa lên cho ngài.

Trương Hằng đảo qua khách trong quán sủi cảo này. phát hiện ánh mắt hầu hết mọi người đều nhìn vào Ninh Tuyết Dung, ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng lại toát ra vẻ hâm mộ, ghen tị...

Tuy nhiên những người này cũng không phải là Kẻ có tiền, thấy Trương Hằng chỉ hào phóng như vậy. còn tưởng là vị quý công tử nào tới đây thử món ăn mới lạ. Cho nên bọn họ cũng chỉ dám lén nhìn vài lần, không dám nói nhiều.

- Tuyết Dung, nàng chưa từng tới thế tục giới sao?

Trương Hằng thấp giọng hỏi.

- Chưa. Nhưng muối nghe Lạc Hà đại ca giảng qua không ít chuyện liên quan đến thế tục giới. Đặc biệt là những chuyện xưa về tình yêu...

Thân thể mềm mại của Ninh Tuyết Dung ngồi thẳng lên. trong mắt lộ ra dao động như mặt nước, chìm vào hồi ức ngắn ngủi. Đột nhiên nàng thấy Trương Hằng nhìn chằm chằm vào mặt mình, ngượng ngùng cười, giống như mặt trăng thẹn thùng:

- Để đại ca cười chê rồi. Tuyết Dung nhớ tới chuyện trước kia.

Đúng lúc này, tiểu nhị mang tới hai bát sủi cảo nóng hổi.

- Hai vị từ từ thưởng thức.

Tiểu nhị khống chế hai mắt của mình không nhìn về phía Ninh Tuyết Dung, sợ mình lộ ra tật xấu gì khiến khách quý trước mặt tức giận.

- Đây là sủi cảo. trước kia ta thường xuyên ăn thứ này.

Trương Hằng cầm đũa. ý bảo Ninh Tuyết Dung cùng ăn. Ninh Tuyết Dung thật vất vả dùng đũa gấp lấy một cái sủi cảo, cắn một miếng nhỏ. Nước canh hơi nóng tràn vào trong miệng nàng, sau đó mới thông thả ung dung ăn sủi cảo vào bụng.

- Có gì không đúng sao?

Ninh Tuyết Dung phát hiện Trương Hằng nhìn chăm chăm vào mình với vẻ khó tin.

- Rất chính xác.

Trong lòng Trương Hằng thầm thở dài một hơi. Nghĩ tới lúc trước mình ăn loại sủi cảo này. hận không thể một ngụm nuốt chửng nhân thịt bên trong, lại không biết tinh hoa của loại sủi cảo này chính là tại nước thịt chảy ra sau miếng cắn đầu tiên.

Sau khi Trương Hằng ăn hết một bát sủi cảo. Ninh Tuyết Dung còn không ăn được một phần ba. lại buông đũa xuống.

- Đại ca. Thời gian sắp đến rồi.

Hào quang trong mắt Ninh Tuyết Dung trở nên ảm đạm.

Trương Hằng biết nàng sắp duy trì không được.

- Đại ca. về sau huynh không nên lừa gạt Tuyết Dung...

Thanh âm Ninh Tuyết Dung trở nên yếu ớt. trên thân thể mềm mại lóe màu trắng ảm đạm, cuối cùng “Vút” một tiếng hóa thành một luồng sáng trắng tiến vào trong túi trữ vật màu xanh.

- Ồ! Bên kia là chuyện gì Xảy ra? Hai người bên đó như thế nào biến mất rồi.

Trong điểm không ít người lộ vẻ kinh ngạc.

Chẳng lẽ là ma? Trong lòng người nhất gan bắt đầu chột dạ.

Trương Hằng rất nhanh tiến vào trạng thái tiềm hành. thân hình chốc lát hòa vào dòng người của kính đô vào đêm.

Dùng thần thức nhìn một chút, phát hiện Ninh Tuyết Dung hóa thành hình thái Tuyết liên, đang tu luyện ở trong túi trữ vật.

- Hiện tại là đi Đường gia Hay là đi vương phủ đây?

Trong lòng Trương Hằng thầm nghĩ.

Đi Đường phủ là vì hoàn thành hứa hẹn Đối với ỏ Lăng cùng Vương lão ngũ. Đi vương phủ thì là vì thu hồi trận bàn, thuận tiện mang đám người Trâu đạo sĩ đi ra.

- Quỷ Sư kia đã bị mình giết chết, trận bàn trong vương phủ hẳn là không có ai có thể động vào.

Trương Hằng cần nhắc một hồi. sau Quyết định đi Đường phủ trước.

Đối với gia tộc của thân thể này. Trương Hằng có chút hứng thú.

Tìm được một nơi vắng người. Trương Hằng hiện thân, sau đó đeo Mặt Nạ Như Ý lên. tự thi triển cho mình một cái Khu Trần Thuật.

- Ha ha... Triệu Vân ta tới đây!

Trương Hằng trong nháy mắt biến thành hình tượng hoàn mỹ anh dũng vô song.

Ngày mai về quê ăn tết...Thỉnh thoảng mới lên gặp anh em được nên hôm nay mình sẽ thả boom thả dàn toàn bộ các truyện mà mình lấy :88: Chúc anh em ăn tết vui vẻ Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

152. Chương 151: Phụ Thân Của Đường Phong

Có lẽ là một loại duyên phận. Trương Hằng từ trong Huyết Sát động phủ truyền tống ra. không ngờ dưới cơ duyên xảo hợp lại phát sinh quan hệ với Đường gia.

Bất luận bởi vì gửi gắm của ô Lăng Hay là thỉnh cầu của Vương lão ngũ.

Trương Hằng đều cần phải đi Đường phủ một chuyến.

- Đường phủ cùng Tề Uy Vương phủ. Chờ sau khi giải quyết xong chuyện hai nơi này. sẽ tìm cơ hội đi xung kích tầng hai công pháp.

Trương Hằng sớm Quyết định trong lòng.

- Tuy nhiên, rốt cục mình Lấy thân phận gì đi Đường phủ đây?

Một người bình thường muốn vào Đường phủ. đối phương khả năng đều không thèm để ý người chút nào. Hơn nữa lần này Trương Hằng cũng không muốn làm chuyện lên lút.

Tại thế tục giới này. Trương Hằng rất khó gặp được tu sĩ có thể uy hiếp đến mình, cùng không muốn tiếp tục điệu thấp nữa. Lúc ở tu Tiên giới hắn đã điệu thấp đủ rồi. cũng có một chút ghen đến uất ức.

Tùy tiện chặn một thư sinh ở trên đường. Trương Hằng ôm Quyền hỏi:

- Vị huynh dài này. xin hỏi đi Đường phủ kinh đô như thế nào? Tại hạ không phải người địa phương.

Thanh niên kia vừa thấy hình tượng của Trương Hằng liền biết đối phương không phải người thường, vội đáp lễ nói:

- Đường gia kinh đô uy danh cỡ nào. ta có thể dẫn đường cho huynh dài. Xin hỏi Quý tính các hạ?

Trương Hằng cười nói:

- Ta họ Triệu!

Thư sinh kia hơi bất ngờ nói:

- Ta còn tưởng là hậu bối bàng chi nào của Đường gia chứ?

- Tuy rằng không có quan hệ thân thích với Đường gia. nhưng là có chút sâu xa.

Trương Hằng ha ha cười, bắt đầu lừa dối Thanh niên thư sinh này.

Vừa nghe lời ấy, cử chỉ và lời nói của thư sinh kia đối với Trương Hằng lại cung kính vài phần.

Đường phủ kỳ thật cách Tề Uy Vương phủ không quá xa. thư sinh, đưa Trương Hằng đi một quãng chừng hai dặm là tới trước nơi.

Sau khi từ biệt thư sinh. Trương Hằng điều chỉnh khí tức trên người, toàn thân lập tức như một Thanh bảo kiếm ra khỏi vỏ, làm người ta không dám coi thường.

Tuy rằng giả heo ăn cỏ cũng không sai. nhưng khẳng định sẽ có thêm một chút phiền toái, thuần túy là lãng phí Thời gian. Cho nên Trương Hằng mới tính dùng dáng vẻ khoa trương đi vào Đường phủ.

Hai bên cửa Đường phủ có hai sư tử bằng đá cao nửa người, phía trên cửa lớn có treo một băng hiệu, phía trên viết hai chữ thư pháp “Đường phủ” hàm ý phi phạm.

Đương nhiên trước cửa Đường phủ không có khả năng không có người trông coi. Phía cửa chính Đường phủ có hai hàng thị vệ đeo đao. tổng cộng mười sáu người.

Từ trong ánh mắt thần quang lóe ra của đám thị vệ là có thể thấy được tố chất phi phạm của bọn họ.

Trương Hằng đi tới nơi cách đám thị vệ chừng bốn năm thước liền đứng lại. cả người như một chiến thần bất bại. trên người tản mát ra sát khí mơ hồ. bắt đầu đi về phía đám thị vệ.

- Các hạ là người phương nào? Đến Đường phủ có chuyện gì?

Thị vệ cầm đầu liếc mắt nhìn Trương Hằng một cái. theo bản năng giọng điệu Hòa hoãn một chút.

Nếu là người bình thường đứng ở chỗ này đã sớm bị đám thị vệ quát đuổi đi. Nếu thái độ không tốt, có khả năng còn bị no đòn.

- Tại hạ Triệu Vân, đến từ Sở vương triều xa xôi. Gần đây nghe uy danh của gia chủ Đường gia. đặc biệt đến xin gặp mặt.

Ánh mắt Trương Hằng sắc bén nhìn thẳng thị vệ cầm đầu. Thị vệ trông cửa kia tức thì cảm thấy một luồng áp lực lớn lao. trong lòng âm thầm kêu khổ. biết đã gặp phải cao thủ hiểm thấy.

ở trong mắt phạm nhân, Tam Tinh Vực gần như là rộng lớn vô cùng. Từ Sở Quốc đến Triệu Quốc, đó là khoảng cách xa xôi cỡ nào. Cho dù là người tu tiên bình thường cũng sẽ không phi Hành xuyên quốc gia.

- Ngài chờ một lát, ta đi thông báo tổng quản.

Thị vệ kia nói xong, vội vàng chạy vào trong Đường phủ. Chỉ chốc lát, thị vệ liền dẫn theo một lão già sáu mươi đi ra.

Lão già này vừa thấy Trương Hằng. tinh quang trong mắt chợt lóe rồi biến mất.

- Ta là tổng quản Đường phủ - Đường Phương. Xin hỏi đại danh các hạ. ta có thể đưa các hạ vào gặp gia chủ.

Đường Phương hơi híp mắt đánh giá Trương Hằng.

- Tại hạ Triệu Vân. đến từ Sở Quốc. Bốn tuổi tập võ, bảy tuổi bắn tên, mười tuổi cưỡi ngựa, mười ba tuổi lưu lạc giang hồ. mười sáu tuổi có chút danh tiếng. Hai mươi tuổi tung Hoành Sở Quốc, hiện chưa từng có địch thủ. Nay đến Triệu Quốc, nghe uy danh Đường gia. đặc biệt đến xin gặp.

Miệng lưỡi Trương Hằng lưu loát, lại là một hồi lừa gạt khiến tổng quản kia sững người. Sở Quốc cách Triệu Quốc xa xôi cỡ nào. Trương Hằng cũng không sợ đối phương nhìn ra sơ hở gì.

Tổng quản Đường Phương thấy hình tượng Anh dũng phi phạm cùng khí chất phi phạm trong khi giờ tay nhắc chân của Trương Hằng, cảm giác đối phương không giống người nói dối nhưng trong lòng cũng có chút lo lắng mơ hồ.

“Người này tung Hoành vô địch Sở Quốc, chẳng lẽ là muốn tới khiêu chiến gia chủ?”

- Mời các hạ theo ta vào!

Đường tổng quan cùng hiểu được, nếu Đường phủ có thể thu được nhân vật như Triệu Vân này để dùng, đó cũng là một chuyện tốt.

Dưới sự dẫn dắt của Đường Phương, Trương Hằng đi vào Đường phủ. So với Tề Uy Vương phủ, Đường phủ thiếu vài phần xa hoa, lại ẩn chứa một vẻ lịch sự tao nhã gần sát tự nhiên. Nơi này thật ra càng thích hợp Trương Hằng ở lại.

Cho dù là nơi bình thường nhất của Đường phủ, môi trường cũng có thể sánh ngang với Thanh Ninh Cư của Tề Uy Vương phủ.

- Xem ra thường thức của Đường Viễn Kiều này cao hơn Tề Uy Vương một chút. Đường Phong và ô Lăng hẳn là sống Thời thơ ấu ở đây hử.

Trong lòng Trương Hằng không khỏi sinh ra một chút tò mò đối với vị “Phụ thân” chưa từng gặp mặt của mình.

Đi chừng nửa chén trà nhỏ. tổng quản Đường Phương đưa Trương Hằng tới cửa một lầu các cổ xưa tao nhã. mà tổng quản thì tiến vào trong phòng thông báo.

- Xem ra quyền lực của tổng quản này không nhỏ. lại có thể tùy ý dẫn người tới gặp gia chủ Đường gia.

Chỉ chớp lát. tổng quản từ trong phòng đi ra, chấp tay với Trương Hằng:

- Mời Triệu công tử!

Trương Hằng cùng không khách khí. bình tĩnh tự nhiên đi vào trong phòng.

Tổng quản không khỏi âm thầm tán thưởng. Triệu Vân này quả nhiên không phải tầm thường. Gia chủ Đường gia thân phận ra sao, quan viên bình thường gặp đều rất khó giữ được bình tĩnh.

Đây là một gian phòng giống như phòng khách, bên trong bố trí đơn giản một cách đặc biệt, trừ một số vật phẩm cần thiết ra cũng chỉ có một sả bức tranh chữ cổ xưa treo trên tường.

Trong phòng có ba người. Ngồi ở vị trí chủ tọa bên phải là một vị trung niên tướng mạo tuấn lãng, mặc trường Bào xanh nhạt, trên mặt nở nụ cười tươi ôn Hòa.

Người này có vài phần tương tự Đường Phong, chắc rằng là gia chủ Đường gia Đường Viễn Kiều không thể nghi ngờ.

Ngồi bên trái Đường Viễn Kiều là một trung niên mập mạp. Người này mặc áo Bào tím. hai mắt híp lại. xem ra thân phận khẳng định không thấp.

Ghế dưới bên trái là một vị thiếu niên tuấn tú. thân mặc cầm y hoa lệ. tướng mạo hơi âm nhu, thần tình như thuận nghe hai vị trưởng bối nói chuyện, không nói một lời.

Thấy Trương Hằng đi vào. ánh mắt của Đường Viễn Kiều cùng trung niên kia không khỏi sáng ngời.

Thật là một nam nhân anh dũng vô song.

Đối với những người nắm Quyền to bọn họ mà nói. chỉ dựa vào lời nói cử chỉ cùng biến hóa vẻ mặt của một người là có thể phán đoán ra Năng lực đối phương một cách đại khái.

“Khó trách Đường Phương lại vội vã đưa người này tới gặp mình”.

Đường Viễn Kiều vội vàng đứng dậy đón tiếp:

- Các hạ chính là Triệu Vân? Mau mời ngồi.

Trung niên kia cũng đứng dậy cười nói:

- Đường thân gia. vận khí của ngươi cũng thật tốt. không ngờ có thể chiêu nạp hiền tài như thế.

Trương Hằng như giếng cổ không gợn sóng, hơi ôm Quyền hướng Đường Viễn Kiều:

- Sở Quốc Triệu Vân. bái kiến Đường thượng thư.

Cũng không chào hỏi trung niên nam nhân kia. Trương Hằng vô cùng tự nhiên ngồi xuống phía dưới Đường Viễn Kiều, đối diện thiếu niên tuấn tú.

- Sở Quốc?

Đường Viễn Kiều khẽ cau mày, rất nhanh khôi phục thái độ bình thường:

- Không ngờ Triệu công tử có thể vượt qua quãng đường dài như vậy đi tới kinh đô Triệu Quốc, thật là kỳ nhân!

Cho dù từ biên giới Sở Quốc đến kinh độ Triệu Quốc ít nhất cũng là quãng đường mấy vạn dặm. người thường căn bản khó thể đi được quãng đường dài như vậy.

Theo sau, Đường Viễn Kiều lại giới thiệu trung niên nam nhân cùng Thiếu niên kia cho Trương Hằng.

Trung niên nam nhân này là gia chủ một đại gia tộc khác của kinh đô - Diệp gia Diệp Hằng Phong. Thiếu niên kia chính là thiếu chủ Diệp gia Diệp Vũ Kỳ.

- Không biết Triệu công tử đến đây. là có chuyện gì?

Ánh mắt Đường Viễn Kiều sáng quắc nhìn chăm chăm Trương Hằng. Hắn cũng không cho rằng một người xuất sắc như vậy lại vô duyên vô cớ đến gặp mình. Có lẽ đối phương còn ôm bí mật nào đó không muốn người biết.

Trương Hằng ha ha cười:

- Được bằng hữu nhờ vả đến Đường phủ vấn an lão nhân gia ngài. Nếu như có cần thiết. Triệu mỗ sẽ tạm ở lại quý phủ một đoạn thời gian.

- Ta nhận biết bằng hữu kia của ngươi sao?

Trong lòng Đường Viễn Kiều không hiểu sinh, ra một chút kích động.

- Bằng hữu kia của ta gọi là Ô Lăng, không phải người thể tục.

Trương Hằng thần nhiên nói.

Trong mắt Đường Viễn Kiều hiện lên một tia khiếp sợ. khẽ thở dài một hơi:

- Ô Lăng? Đích xác ta biết, hiện tại hắn có khỏe không?

Trương Hằng biết, bởi vì sự có mặt của Diệp Hằng Phong cùng Diệp Vũ Kỳ.

Đường Viễn Kiều nói chuyện có điều cố kỵ.

- Hiện tại hắn đi một nơi rất xa xôi. nhờ ta tới vấn an lão nhân gia ngài.

Trương Hằng nói úp úp mở mở. trong lòng cũng âm thầm thở dài. Nếu Đường Viễn Kiều biết hai con trai của mình đều đã chết, không biết sẽ sinh, ra cảm tưởng gì.

Đường Viễn Kiều cảm giác được vài tia không ổn trong lời nói của Trương Hằng, nhưng không tiện hỏi nhiều, trong lòng mơ hồ có chút lo lắng.

Đúng lúc này, tổng quản Đường gia đột nhiên đi tới. nhẹ giọng nói:

- Tiểu thư đã trở về.

Đường Viễn Kiều hừ nhẹ một tiếng:

- Gọi nàng vào đây.

Sau đó cười với Diệp Hằng Phong:

- Tiểu nữ không hiểu lễ nghĩa, để Diệp huynh, đợi lâu.

Trong lòng Trương Hằng thâm nghĩ: Tiểu thư của Đường gia hẳn là muội muội của Đường Phong - Đường Nhã Thi.

- Ha ha. Nghe danh kinh đô đệ nhất tài nữ đã lâu. Đường thân gia khiêm tốn rồi!

Diệp Hằng Phong cười nói.

Ánh mắt của con trai hắn Diệp Vũ Kỳ cũng sáng ngời.

Chỉ chớp lát. từ bên ngoài truyền đến tiếng bước chân khe khẽ. trong lòng Trương Hằng cũng tò mò. Đường Nhã Thi coi như là muội muội của thân thể này của mình...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

153. Chương 152: Tiểu Thư Đường Gia!

Theo tiếng bước chân nhẹ từ ngoài cửa đi vào. một thiếu nữ xinh đẹp tao nhã. toàn thân mặc xiêm y màu vàng nhạt xuất hiện.

Chỉ thấy thiếu nữ này mặt cười như hoa. dung mạo xinh đẹp. chân mày như vẽ, hai mắt trong suốt sáng lấp lánh, lộ ra vẻ điềm tĩnh mà thông minh trí tuệ.

Đường Nhã Thi chậm chậm đi tới. khẽ nhún mình, truyền đến Thanh âm êm tai như tiếng chim hót:

- Nhã Thi bái kiến phụ thân đại nhân!

Trương Hằng trầm than, không ngờ Đường Phong này có một muội muội xinh đẹp Thanh tú tao nhã như vậy.

Đường Viễn Kiều vốn định răn dạy nàng vài câu. nhưng thấy bộ dáng con gái như thuận như thế. tất cả bực bội trong lòng trong khoảnh khắc tan thành mây khói.

- Nhã nhi này, ta giới thiệu cho con mấy vị khách nhân! Vị này chính là Diệp bá bá của con, tương giao cùng phụ thân đã lâu năm.

Đường Viễn Kiều cười ha hả nói.

- Nhã Thi đến chậm, xin Diệp bá bá thứ lỗi!

Đường Nhã Thi khẽ chớp chớp đôi mắt sáng, nho nhã lễ pháp nói với Diệp Hằng Phong.

- Ha ha! về sau đều là người một nhà. Nhã Thi không cần đa lễ!

Ánh mắt Diệp Hằng Phong dừng ở Trên mặt Đường Nhã Thi. trong lòng cũng thầm gật đầu tán thưởng. Con của mình nếu có thể lấy được tài nữ như vậy, cũng thật là vinh hạnh.

- Đây là nghiệt tử Vũ Kỳ của ta. Kỳ nhi! Còn không mau chào hỏi Nhã Thi tiểu thư.

Diệp Hằng Phong phát hiện đứa con mình đang ngăn người ra đứng đó, vội vàng lên tiếng nhắc nhở.

- Ra... ra mắt Đường tiểu thư!

Diệp Vũ Kỳ vội vàng đứng dậy. khẽ nghiêng người thi lễ với Đường Nhã Thi.

- Nhã Thi ra mắt Diệp công tử.

Đường Nhã Thi liếc mắt nhìn Diệp Vũ Kỳ một cái. sắc mặt bình thản như nước.

Theo sau, Đường Nhã Thi chuyển đôi mắt sáng, ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng, trong mắt hiện lên một tia kỳ dị.

- Nhã nhi! Vị này chính là Triệu Vân đến từ Sở Quốc, là một vị kỳ sĩ.

Đường Viễn Kiều giới thiệu Trương Hằng với Đường Nhã Thi.

- Ra mắt Triệu công tử! Có thể gặp gỡ cùng kỳ sĩ nước ngoài là vinh hạnh của Nhã Thi.

Đường Nhã Thi hiển nhiên nổi lên thích thú với Trương Hằng. Trong mắt lộ ra vài tia hiếu kỳ.

- Đường tiểu thư không cần khách sáo!

Trương Hằng thân nhiên cười nói.

- Nhã nhi! Con cũng ngồi xuống đi!

Đường Viễn Kiều nói với con gái.

Đường Nhã Thi tạ ơn một tiếng, rồi đi tới ngồi xuống đối diện Trương Hằng.

Diệp Hằng Phong cười dài nói với Đường Viễn Kiều:

- Ta nói ông thân gia này, Nhã Thi quả là một cô nương xinh đẹp. đúng là tai nghe không bằng mắt thấy. Hôm nay gặp nhau ta rất vừa lòng, không biết hôn sự giữa hai nhà khi nào thì có thể tổ chức...

Vừa nghe lời ấy. Đường Nhã Thi ngồi ở đối diện Trương Hằng, đầu tiên là đôi mày Thanh tú hơi chau lại. Sau đó Trên mặt toát ra vẻ không cam lòng và bất đắc dĩ đối với số phận của mình.

Tài nữ đệ nhất kinh đô thì sao? Dưới chế độ xã hội phong kiến, cha mẹ định đoạt hôn nhân, nàng cũng không có phản kháng được gì.

Trên mặt Diệp Vũ Kỳ lập tức lộ ra thần sắc vui mừng khôn xiết, ánh mắt chốc chốc lại rơi trên người Đường Nhã Thi.

Trương Hằng thâm than trong lòng, không nghĩ tới vừa mới tới Đường phủ. liền gặp chuyện như vậy. Nghĩ tới những nữ nhân như thế này trên địa cầu. không biết còn dẫm nát bao nhiêu nam nhân dưới chân mình nữa!

Chỉ thấy Diệp Hằng Phong cùng Đường Viễn Kiều ở trên thắp giọng nói chuyện với nhau. Một lát sau. Diệp Hằng Phong mới nói sắc mặt đầy vẻ vui mừng:

- Tốt lắm! Ba ngày sau. ta mời bà mối mang lễ vật tới cửa...

Nhìn hai trưởng bối ở phía trên nói chuyện qua loa liền định đoạt hôn nhân của cô gái này. trong lòng Trương Hằng không khỏi Khinh bỉ.

“Quên đi. chuyện ở giới thế tục như vậy cùng chỉ là chuyện thường không có gì lạ cả. chính nhiều một chuyện không bằng ít đi một chuyện.”

Dù sao cũng không phải sự kiện gì trọng đại liên quan tới nguy cơ của Đường phủ Trương Hằng cũng không muốn nhúng tay vào.

Ánh mắt nhìn lướt qua thần sắc ám đạm của Đường Nhã Thi ở đối diện. Trương Hằng cũng thâm cảm khái. Một mỹ nữ như vậy mà phải gả cho người mình không thích. So sánh với đó, mình và Ninh Tuyết Dung coi như là vô cùng may mắn.

- Nhã Thi thân thể hơi có chút không khỏe, xin cáo lui trước.

Đường Nhã Thi xin phép Đường Viễn Kiều.

- Nhã Thi! Chờ một chút, bá bá còn có một lễ gặp mặt quên chưa đưa cho cháu đây!

Diệp Hằng Phong cười dài, từ trên người Lấy ra một cái hộp nhỏ màu đỏ tinh xảo.

- Cảm ơn Diệp bá bá!

Đường Nhã Thi cố nở nụ cười, tiếp nhận lễ vật Diệp Hằng Phong tặng cho, rồi rời khỏi đại sảnh.

Diệp Hằng Phong đương nhiên có thể nhìn ra tâm tình của Đường Nhã Thi, vội vàng hỏi Đường Viễn Kiều:

- Quý thiên kim chẳng lẽ ái mộ nam nhân nào khác rồi?

Đường Viễn Kiều cười khỏ nói:

- Nghe nói lui tới khá mật thiết cùng một thư sinh nghèo túng... Tuy nhiên ta đã cấm bọn họ có quan hệ qua lại.

-À!

Diệp Hằng Phong tùy ý lên tiếng, dường như không có đặt nặng chuyện này trong lòng.

Hai vị trưởng bối phía trên lại nói chuyện với nhau một hồi. Diệp Hằng Phong mới nói:

- Cũng đã khuya rồi. ta cùng Kỳ nhi về phủ đây.

Đường Viễn Kiều đưa tiễn hai người ra ngoài đại sảnh lại sai quản gia đưa hai vị khách nhân rời đi.

Làm xong những chuyện này. Đường Viễn Kiều vội vàng trở lại phòng khách với Trương Hằng. sắc mặt cũng trở nên ngưng trọng.

- Triệu tiên sư!

Đường Viễn Kiều hơi khom người thi lễ với Trương Hằng.

Trương Hằng sững sốt. Đường Viễn Kiều này sao lại biết thân phận của mình. Nhưng ngẫm lại, nếu đã lộ ra chuyện ô Lãng, Đường Viễn Kiều có thể đoán ra bản thân mình là người tu tiên thì cũng không kỳ quái.

Trương Hằng gật gật đầu, nói:

- Đường bá phụ không cần đa lễ!

Thấy Trương Hằng không có phủ nhận sự thực bản thân mình là người tu tiên. Đường Viễn Kiều mới khẽ thở dài:

- Lãng nhi có phải Xảy ra chuyện gì rồi hay không? Nếu không, cũng sẽ không ủy thác người khác về nhà.

Trương Hằng cũng không định giấu diếm điều gì, thản nhiên nói:

- Đúng vậy! ô Lãng, à không, hân là Đường Lãng mới đúng. Đại khái nửa tháng trước đã chết rồi.

- Cái gì? Lãng nhi hân đã chết...

Vừa nghe lời ấy. sắc mặt Đường Viễn Kiều tái nhợt, thân mình lung lay sắp ngã.

Qua một lúc lâu sau. Đường Viễn Kiều dường như già thêm mười tuổi. cả người vô lực ngồi phịch xuống ghế.

- Hân chết như thế nào? Là ai giết hân?

Trong mắt Đường Viễn Kiều hiện lên một tia sáng lạnh.

Trương Hằng lạnh, nhạt nói:

- Cụ thể vì sao hân chết, ta không thể nói. Nhưng ta có thể nói cho ngài biết, hân cũng không phải do ai giết chết, hân chết bởi vì vận số không tốt.

- Vận số không tốt?

Đường Viễn Kiều ngăn người ra. nhưng chấp niệm trong mắt chưa tan biến.

- Mặc dù có một người gián tiếp hại chết hân nhưng người này gần như vô địch ở nhân gian. Trong khoảng khắc liên có thể san bằng toàn bộ kinh đô Triệu Quốc.

Trương Hằng nói với giọng điệu lạnh lùng. Hân nói như vậy cũng là để xóa đi Ý niệm báo thù vì con trong đầu Đường Viễn Kiều.

Thử nghĩ, ân oán giữa người tu tiên, một người phạm bình thường sao có thể nhúng tay vào được. Đường Viễn Kiều nhắm hai mắt lại, thật lâu sau mới nói:

- Còn Đường Phong đứa con kia của ta, hân có khỏe không?

Trong lòng Trương Hằng hơi do dự một chút, vẫn là Quyết định giấu diếm sự thật, giọng điệu nhẹ nhàng nói:

- Đường Phong trải qua đại kiếp nạn lần đó tuy rằng không chết, nhưng cũng không biết chạy đi đâu rồi.

Đường Viễn Kiều đứng lên đi tới cửa, nhìn bầu Trời đêm thở dài nói:

- Đều là do tổ huấn kia mà ra! Nếu không, lúc trước ta cũng sẽ không đưa Phong nhi đi. cũng sẽ không để Lăng nhi rời đi...

- Tổ huấn?

Trương Hằng đột nhiên nhớ tới lời nói của Ô Lăng trước khi chết:

“Từ khi ta kế thừa Ý chí của Đường Phương Chu. liền tuân theo tổ huấn của Đường gia. để phụ thân đưa người đến Phương Vân Sơn. Âu Dương Thiên Đức tuân theo linh hồn Huyết thệ trước kia. bắt đắ dĩ không có cách nào làm tổn thương con cháu Đường gia. đồng Thời phải bồi dưỡng cho người thành tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. Một khi lão thành công, là có thể dựa theo ước định đến Đường gia nhận lấy viên Hóa Anh Đan và các thứ khác”.

Tổ huấn này hẳn là do Đường Phương Chu người sáng lập Đường gia lưu lại.

Hóa Anh Đan ở trong tay Trương Hằng lại có ba viên: trên Hỏa Diễm Kiều thu được một viên, từ nơi Nam Minh lấy được một viên, và trong nhẫn không gian có một viên.

Tuy nhiên, hẳn nói các thứ khác là cái gì? Chẳng lẽ chính là không gian giới chỉ này ư?

- Ngài dẫn ta tới từ đường Đường gia để xem qua có được không?

Đột nhiên Trương Hằng đưa ra một yêu cầu như vậy.

Lúc trước ô Lăng cũng chính tại nơi đó nhận kế thừa ý chí của Đường Phương Chu. Đường Viễn Kiều do dự một chút, mới nói:

- Từ đường Đường gia không cho phép người ngoài đi vào. đây là tổ huấn của Đường gia.

- Nếu không tiện thì thôi vậy!

Trương Hằng trầm nghĩ: “Người không cho ta đi vào. chẳng lẽ ta không tự mình đi được sao?”

- Không biết Lăng nhi ủy thác tiên sư tới đây. có gì phải làm sao?

Đường Viễn Kiều nảy sinh ra nghi ngờ mục đích của Trương Hằng đến Đường phủ.

- Ta là chịu ô Lăng trước khi chết nhờ vả, trợ giúp hẳn bảo hộ một ít gia nghiệp ở nhân gian, cũng chính là Đường phủ.

Trương Hằng lạnh, nhạt cười:

- Tuy nhiên theo ta thấy, hiện nay trong Đường phủ này cũng không có chuyện gì. nghĩ đến cũng không cần người pháp lực thấp kém như ta chứ?

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

154. Chương 153: Từ Đường Đường Gia.

Đường Viễn Kiều cười khở một tiếng, vừa mới định lên tiếng. Trương Hằng đảo qua thần thức ngoài cửa. đột nhiên trên mặt lộ ra vẻ tươi cười châm chọc:

- Đường tiểu thư! cần gì phải ở ngoài cửa nghe lén như thế chứ?

Vừa nghe lời ấy, Đường Viễn Kiều cũng đưa mắt nhìn ra phía ngoài, khẽ thở dài:

- Nhã nhi! Con vào đi!

Trên thực tế, Đường Viễn Kiều cũng là cao thủ hiếm thấy ở giới thế tục. nếu không phải vì biết tin dữ con mình chết, cũng sẽ không đến nỗi một chút động tĩnh như vậy mà không nghe được.

- Nhã nhi ra mắt Triệu tiên sư.

Đường Nhã Thi chớp chớp mắt, không ngờ lại quỳ xuống trước Trương Hằng.

Trương Hằng nhíu mày, vội vàng đỡ nàng lên:

- Đường tiểu thư cần gì phải đa lễ như thế?

Không cần suy nghĩ nhiều, Trương Hằng cũng hiểu được đối phương có điều cầu xin mình, hơn phân nửa chính là vấn đề hôn nhân kia.

Đường Viễn Kiều chỉ trầm mặc. với ánh mắt trù mến nhìn nữ nhi trước mắt.

- Nhã Thi hiểu rằng Tề Uy Vương đối với Đường gia chúng ta như hổ rình Mồi. Phụ thân đại nhân vì gia nghiệp của Đường gia. không thể không liên hôn cùng Diệp gia. Vì tương lai của Đường gia. Nhã Thi chỉ có thể gả cho một người không ưa thích. Nhưng nay có tiên sư bảo hộ Đường gia ta. Nhã Thi thỉnh cầu tiên sư ra tay hóa giải nguy cơ này cho Đường gia. Nhã Thi cũng có thể Lấy được tự do của mình...

Nói tới đây, Đường Nhã Thi ngẩng lên gương mặt xinh đẹp tới độ hại nước hại dân kia. ánh mắt đầy mong chờ nhìn chăm chăm vào Trương Hằng.

Trương Hằng phát hiện Đường Viễn Kiều ở một bên im lặng không nói gì, nghĩ đến có lẽ lời nói của Đường Nhã Thi này là đại biểu cho ý kiến của lão.

Cũng không có lập tức đáp ứng Đường Nhã Thi, Trương Hằng chấp tay sau lưng bước đi thông thả vài bước ở trong phòng.

Tuy rằng Tề Uy Vương đối với Đường gia như hổ rình Mồi. nhưng Đường gia cũng có kế sách ứng phó. Chỉ cần dùng Đường Nhã Thi làm như vật hi sinh, hẳn là hóa giải được nguy cơ lần này.

Cho nên, Trương Hằng có ra tay hay không cũng không sao cả.

- Tiên sư nếu đã được người nhờ vả tới đây bảo hộ gia nghiệp của Đường gia, theo lý cũng nên ra tay!

Trong đôi mắt sáng của Đường Nhã Thi lóe ra một vẻ Quyết đoán. Giọng điệu cũng hơi có vẻ cấp bách.

- Nhã nhi! Con sao có thể bắt ép tiên sư ra tay chứ? Phủ Tề Uy Vương kia vốn cũng có ba vị tiên sư. gần đây nghe nói trên vương phủ còn có thêm một vị tiên sư. Một mình Triệu tiên sư. sao có thể dễ dàng đối địch cùng bọn chúng chứ?

Đường Viễn Kiều ngừng một lát rồi nhẹ nhàng quát bảo Đường Nhã Thi. Trương Hằng cười lạnh nói:

- Các người cũng không cần sử dụng kế khích tướng với ta. Ra tay Hay không. Triệu mỗ tự mình có quyết định.

- Tuy nhiên, trước tiên có một việc ta muốn hỏi thăm một chút, trong Đường phủ các người có một cô gái tên là Vương Lam Hay không. Đại khái là ở mười năm trước đã bán mình vào trong phủ.

Trương Hằng muốn trước giải Quyết chuyện đơn giản này rồi tính sau.

Đường Viễn Kiều sững sốt, không rõ vì sao Trương Hằng lại muốn biết tin tức của một người hầu. Làm người đứng đầu Đường gia. đương nhiên hẳn không sao biết tên của tất cả người làm công trong phủ.

Đường Nhã Thi lại tỏ vẻ vui mừng nói:

- Ngài nói chính là Lam nhi phải không? Nàng từng là nha hoàn của ta. hiện đang ở tại...

- Ủ! Tốt lắm! Các người mau chóng trả nàng trở về nhà. gia gia của cô ta là Vương lão ngũ bán đèn lồng ở kinh đô. Việc này nhất định phải giúp ta làm thỏa đáng.

Trương Hằng thần nhiên nói.

Đường Viễn Kiều vội vàng đáp ứng. một hạ nhân nho nhỏ đối với cả Đường phủ mà nói là chuyện nhỏ không đáng kể.

Lại hỏi Đường Viễn Kiều tìm hiểu một chút về tình hình của Đường phủ lúc này Trương Hằng mới rời đi. Đường Viễn Kiều sai tổng quản sắp xếp phòng khách cho hắn nghỉ ngơi.

- Phụ thân! Người nói xem hắn chịu giúp chúng ta sao?

Đường Nhã Thi hơi lo lắng nói.

Đường Viễn Kiều ngắm nhìn ánh sao thưa thớt trên bầu Trời đêm, giọng điệu bình thản nói:

- Người này có thể sẽ không ở lại Đường phủ lâu dài. cũng có mang mục đích gì đó với Đường gia ta. Hơn nữa có khả năng đêm nay hắn sẽ lên vào từ đường Đường gia chúng ta.

- Vậy chúng ta nên làm sao bây giờ? Từ đường Đường gia nhưng là cấm địa của Đường gia...

Đường Nhã Thi hỏi.

- Hắn là người tu tiên, nếu thật sự muốn tiến vào trong đó. chúng ta cũng ngăn không được. Nhưng chúng ta cũng không thể công khai cho phép hắn đi vào...

Ý của Đường Viễn Kiều rất rõ ràng, muốn đi vào trong đó. người cứ lên lút đi. nếu muốn ta dẫn người đi vào thì không có chuyện đó.

Có thể dễ dàng chấp nhận cho một người ngoài tiến vào cấm địa cúng tế tổ tiên của gia tộc. điều này đã đạt tới mức nhẫn nại cực hạn của Đường Viễn Kiều.

- Phụ thân! Thời điểm còn nhỏ Nhã Thi nghe nói mình có một thân ca ca...

Đường Nhã Thi do dự một chút rồi hỏi.

Lập tức thần sắc Đường Viễn Kiều ảm đạm xuống:

- Đường Phong ca ca con mười mấy năm trước đã được đưa đến một địa phương xa xôi để tu tiên. Triệu Vân kia có thể có chuyện gì đó che giấu ta.

Trương Hằng được thu xếp ở lại trong một gian phòng khách tốt nhất. Hắn lẳng lặng ngồi trên giường, trong lòng bắt đầu nghĩ lại hết thấy những điều trải qua khi đi vào thế giới này.

Từ đoạt xá thân thể Đường Phong, đến bị Âu Dương Thiên Đức uy hiếp, tiếp đến kết Minh cùng Ô Lăng, rồi tới chuyện giết chóc trong Huyết Sát động phủ.

Trong cả quá trình này, thân phận của khối thân thể này có ảnh hưởng rất lớn tới vận mệnh của hắn. Nếu không có Âu Dương Thiên Đức và Ô Lăng, bản thân hắn chưa chắc có thể tu luyện đến cảnh giới hiện nay.

Nói cách khác, Luyện Thiên Hóa Địa Công đối với một người nghèo trắng tay như Trương Hằng mà nói, căn bản là khó có thể tu luyện.

Mà giờ đây, sau khi kết thúc thí luyện trong động phủ. hắn thu được số bảo vật đủ khiến cho tiên nhân cũng phải đỏ mắt. lại bị truyền tống tới kinh đô thế tục, rồi tại đây lại gặp được Đường gia gia đình của khối thân thể này.

Trên phương diện nào đó mà nói. thành tựu của Trương Hằng chính là nhờ khối thân thể này, mà Trương Hằng cũng đáp ứng thỉnh cầu của ô Lăng trước khi chết.

Nhân quả tuần hoàn trên thế gian quả thật là kỳ diệu.

Trương Hằng sau khi nhớ lại hết thấy, trong lòng lại có một sự hiểu ra.

Người tu tiên trải qua trăm ngàn năm tu luyện, mặc dù không cố ý tu tâm,

nhưng trải qua năm tháng nội tâm của người cũng sẽ lắng đọng lại từng chút một.

“Nếu đã có năng lực. thì cứ trợ giúp cho Đường gia lần này đi.”

Hơn nữa, khối thân thể mình sử dụng là thiếu chủ Đường gia. không làm một chút chuyện của khối thân thể này cũng thấy hơi day dứt.

Lại khoan chân điều đường khoảng một canh giờ. lúc này đã gần tới nửa đêm. Trương Hằng đột nhiên mở mắt ra.

Nếu đi tới Đường phủ. đương nhiên Trương Hằng muốn tới từ đường Đường gia thăm dò xem thế nào. có lẽ trong đó có điều bí ẩn gì cũng không chừng.

Dùng thần thức đảo qua phạm vi mấy trăm thước. Trương Hằng phát hiện cũng không có người nào dòm ngó phòng mình.

Xem ra Đường Viễn Kiều này cũng có tự biết mình biết người, hoặc cũng không nghĩ ngăn cản mình. Trương Hằng lập tức thi triển Phong Hành Thuật đi ra ngoài, thuận tay đóng cửa lại.

Đường phủ rộng lớn như vậy, người xa lạ muốn tìm đến từ đường Đường phủ cũng không dễ dàng. Trương Hằng đành phải lục lại trong đoạn trí nhớ của Đường Phong.

Là thiếu chủ Đường gia, Thời điểm còn nhỏ Đường Phong không có khả năng chưa từng đi tới từ đường, hơn nữa số lần đi hẳn cũng không ít.

Những trí nhớ này đối với thân mình Đường Phong mà nói, có lẽ là mơ hồ không rõ, nhưng Trương Hằng lại có thể nhìn thấy rõ ràng những nội dung này.

May mà địa hình cơ bản của Đường phủ này cũng không thay đổi gì nhiều, chỉ chốc lát Trương Hằng đã tìm được vị trí từ đường Đường gia.

Tòa nhà từ đường diện tích đương nhiên không nhỏ. nhìn từ rất xa đã thấy lộ ra phong cách cô xưa đầy vẻ tang thương. Ngay trước cửa từ đường còn có một lão nhân canh giữ.

Trương Hằng không khỏi sửng sốt. từ đường này phòng bị cũng quá sơ sài đi? Lão nhân gác đêm kia tay cầm chổi, không ngừng ho khụ khụ.

Trương Hằng dùng thần thức nhìn quét khắp bốn phía, thật lâu sau. không có phát hiện gì khác thường, hẳn nghênh ngang đi thẳng tới cửa từ đường.

Mãi đến khi Trương Hằng đi vào từ đường, lão nhân kia cũng không có chút biến hóa gì. ở Thời điểm ban đêm tiến vào từ đường, không khí thật có chút quỷ dị. Huống chi trong tay Trương Hằng không có vật gì chiếu sáng.

Đi vào chính điện từ đường, ở trong này Trương Hằng phát hiện không ít linh vị của liệt tồ liệt tông Đường gia.

Thần thức bắt đầu nhìn quét trong đại điện.

Nhưng Đúng lúc này, Trương Hằng đột nhiên nghe phía sau truyền đến tiếng bước chân rất nhỏ.

- Ôi! Lão già rồi. mới vừa chớp mắt một chút, liền phát hiện kẻ trộm vào trong phòng rồi!

Trương Hằng quay nhìn lại. thấy người nói chuyện lại là lão nhân vừa rồi ngồi ở cửa từ đường.

Trên người lão nhân này khí tức cực kỳ mơ hồ. mặc dù lúc vào cửa Trương Hằng dùng thần thức lướt qua. cũng chỉ cho rằng lão là một lão nhân bình thường...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

155. Chương 154: Lão Nhân Ở Từ Đường!

Trương Hằng còn đang ở trạng thái ẩn thân, quay đầu lại nhìn lão nhân kia, trong lòng buồn bực không thôi. Chẳng lẽ lão nhân nhìn như người bình thường này lại có thể nhìn thấu thuật ẩn thân của mình?

Theo kinh nghiệm bản thân của Trương Hằng. muốn nhìn thấu thuật ẩn thân của hắn hoặc là có công pháp hoặc pháp thuật khá cao. hoặc là tu vi cao hơn rất nhiều so với hắn.

- Ha ha! Một tu sĩ Luyện Khí Kỳ.

Trong mắt lão nhân chợt lóe sáng như sao. ánh mắt nhìn thẳng vào Trương Hằng, khiến hắn sinh ra một loại dự cảm nguy cơ gần kề.

“Xem ra thật đúng là bị lão già này phát hiện rồi!”

Trong lòng Trương Hằng hơi kinh hãi. Chính mình nhìn không thấu thực lực của lão nhân này, mà đối phương lại có thể khám phá thuật ẩn thân của mình, nói như vậy. đối phương tối Thiểu là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

“Không ngờ Đường phủ này còn che giấu một người tu tiên.”

Trương Hằng không đổi sắc đứng ở tại chỗ. lại mơ hồ cảm giác được một tia dao động thần thức.

“Lão nhân này không ngờ là một tu sĩ Trúc Cơ đại viên mãn?”

Theo phân tích trên dao động thần thức của đối phương. Trương Hằng phán đoán ra đại khái thực lực của đối phương.

Công pháp của Trương Hằng vừa mới tiến vào cảnh giới tầng một đại viên mãn, thậm chí còn chưa kịp củng cố. giờ phút này thần thức cũng không kém đối phương.

- Tiểu tử! Người là người phủ Tề Uy Vương tới phải không?

Lão nhân chống cái chồi, nhìn Trương Hằng hỏi với vẻ chăm chọc.

- Lão nhân! Đã là Trúc Cơ Kỳ đại viên mãn. còn có Thời gian nhân rồi ở trong này có phải hết hy vọng Kết Đan hay không?

Trương Hằng cười lạnh, khoe miệng mang theo vẻ bình thản, không chút khách sáo chế giễu.

Lão nhân biến sắc, Thật không ngờ đối phương lại có thể nhìn ra tu vi của mình. Công pháp lão tu luyện chính là sở trường về ẩn giấu khí tức. trong cùng một cấp. hiếm có người có thể nhìn ra tu vi của lão.

Mà người Thanh niên trước mắt này thấp hơn mình một cấp. lại có thể nhìn thấu tu vi của mình. Lão vô tình không biết rằng: để bại lộ tu vi ngược lại là do chính thần thức của lão. Vừa thấy biểu hiện của đối phương, trong lòng Trương Hằng lập tức nắm chắc.

Nếu đối phương là một vị tu sĩ Kết Đan Kỳ. chỉ sợ hắn chỉ có nước chạy trốn chết, còn như chỉ trong vòng Trúc Cơ Kỳ thì uy hiếp đối với hắn sẽ nhỏ hơn rất nhiều.

Độ chênh lệch giữa Kết Đan Kỳ cùng Trúc Cơ Kỳ trong đó cũng không phải chỉ là một chút mà thôi. Nhìn bộ dáng bình thản khí định thần nhân của Trương Hằng. trong lòng lão nhân sinh ra nghi hoặc.

- Lão nhân gia ngài tên là...?

Trương Hằng này sinh hứng thú với thân phận của lão nhân trông coi từ đường.

- Tiểu lão họ Ngô. Trước nay vẫn luôn trông coi từ đường Đường gia này. cũng không biết đã qua bao nhiêu năm rồi.

Nói tới đây, trong mắt lão nhân họ Ngô còn toát ra một vẻ bất đắc dĩ.

Có lẽ là nhìn ra sự phi phạm của Trương Hằng. hoặc có thể là do quá hiu quạnh, lão nhân họ Ngô cũng không có dấu hiệu gì muốn ra tay. ngược lại đặt mông ngồi xuống.

- CỐ một nhân vật tu tiên Trúc Cơ Kỳ như ngài ở đây. phủ Tề Uy Vương sao còn có uy hiếp gì với Đường gia? Đường Viễn Kiều kia thật đúng là đưa ta ra để đùa bỡn rồi.

Trương Hằng nói có vẻ trào phúng. Trong nội tâm hắn lại rất nhanh suy đoán tình thế trước mắt.

Lão nhân họ Ngô này có lẽ bởi vì nguyên nhân nào đó, mới không thể không ở lại chỗ này. Đường Viễn Kiều chưa chắc đã biết thân phận thực sự của lão.

- Nhiệm vụ của ta là trông coi từ đường này. về phần thịnh suy của Đường gia không quan hệ gì với ta, chỉ cần không bị diệt sạch là được.

Lão nhân họ Ngô này dường như rất cô quạnh, không thêm để ý chút nào với câu nói thăm dò của Trương Hằng, lại tùy tiện giải thích sự nghi ngờ trong lòng Trương Hằng.

Tuy nhiên, trong nội tâm Trương Hằng lại nảy sinh một mối nghi hoặc khác, lão nhân họ Ngô này rốt cuộc là bị ai bức bách phải đến đây canh giữ từ đường.

Trong lòng Trương Hằng đột nhiên nghĩ tới điều gì. một tên người hiện lên trong đầu hắn:

“Đường Phương Chu.”

Vị thủy tổ Đường gia này vì kéo dài kế thừa dòng Thời để tìm truyền nhân thích hợp cho mình, nhất định phải làm cho từ đường này vẫn tiếp tục tồn tại.

Nếu đúng như suy đoán thì lão nhân họ Ngô này tất nhiên có quan hệ đặc thù nào đó cùng với Đường Phương Chu năm xưa.

- Không biết trong từ đường này có ẩn giấu bí mật gì đây?

Trương Hằng liền nói rõ ra Ý nghĩ của mình, có Ý đồ nhìn xem phản ứng của lão nhân thế nào.

Thần quang sắc bén trong hai mắt của lão già họ Ngô rơi trên mặt Trương Hằng, rồi lão khẽ thở dài một hơi:

- Có bí mật gì, ta cũng không thể nói ra.

Trương Hằng cũng không cảm thấy có gì kỳ lạ. ánh mắt nhìn chằm chằm vào lão già họ Ngô. làm như vô tình hỏi:

- Ngài hẳn là biết Đường Phương Chu chứ? Đúng rồi còn có Đới Dực Bằng dùng tên giả là Âu Dương Thiên Đức kia nữa?

Theo như lời ô Lãng lúc ấy. Tử Cực tán nhân trước khi chết, có hai đệ tử Kết Đan Kỳ. một vị là Đường Phương Chu. vị kia chính là Đới Dực Bằng lúc trước.

- Người rốt cuộc là ai?

Vừa nghe lời ấy, lão già họ Ngô lập tức từ Trên mặt đất đứng dậy. Ánh mắt lóe sáng nhìn chằm chằm vào Trương Hằng.

Trương Hằng cười nói:

- Mười mấy năm trước. Đường gia có vị con tư sinh chiếm được kế thừa gì đó trong từ đường này. lúc ấy ngài ở đâu?

-Người... người...

Lão già họ Ngô rốt cục lộ ra thần sắc kinh ngạc. Chứng thực lời nói của ô Lãng lúc trước không sai.

- Nếu nguyên thần của Đường Phương Chu đã không còn nữa. ngài canh giữ từ đường này còn có ý nghĩa gì chứ?

Trương Hằng mỉm cười nhìn lão già họ Ngô trước mắt nói tiếp:

- Giữa ngài và Đường Phương Chu có ước định gì. có thể nói ra xem.

Lão già họ Ngô liếc nhìn Trương Hằng một cái với ánh mắt phức tạp. mới chậm rãi nói:

- Kỳ thật, ta là đệ tử cuối cùng Đường Phương Chu thu nhận khi còn sống...

Mặc dù đã sớm có chuẩn bị. nhưng vừa nghe kết quả này. Trương Hằng cũng giật mình kinh ngạc không ít. Không nghĩ tới Đường Phương Chu còn lưu lại một quân cờ như vậy.

- Vậy sư tôn của ngài lúc trước vì sao không lựa chọn ngài để đoạt xá?

Trương Hằng tuy rằng nghe ô Lăng nói qua. Đường Phương Chu vì trúng độc. nên nguyên thần suy kiệt đoạt xá hẳn thất bại.

Nhưng trong lòng hắn còn có chút hoài nghi. Dù sao cũng là một tu sĩ Kết Đan Kỳ, đoạt xá một tên đệ tử vừa mới bước vào tiên đạo. hẳn là không thành vấn đề lớn.

Lão già họ Ngô cười lạnh nói:

- Ông ấy Ngay cả một người phạm bình thường cũng không thể đoạt xá thành công, Huống chi người trong tiên đạo? Tỷ lệ đoạt xá ở tu Tiên giới rất thấp, Huống chi còn trúng phải Thực Hồn Tán của Độc Ma Tông.

Trương Hằng không khỏi thảm than, trách không được ở Thời điểm cuối cùng. Đường Phương Chu đành phải lựa chọn chủ động dung hợp, dựa vào thân thể ô Lăng để hoàn thành ý nguyện của mình.

- Đường Phương Chu trước khi chết, bức bách ta phát hạ linh hồn Huyết thệ. nếu tu vi của ta chưa đạt tới Kết Đan Kỳ. phải suốt đời coi giữ từ đường Đường gia. Nếu đạt tới Kết Đan Kỳ. nhất định phải tu luyện một bộ công pháp đặc thù. giết chết Âu Dương Thiên Đức. sau đó mới có thể Lấy lại tự do của mình.

- Đáng tiếc tư chất của ta không được tốt lắm. dưới trợ giúp của Trúc Cơ Đan dễ dàng tiến vào Trúc Cơ Kỳ, nhưng cuối cùng lại không có hy vọng Kết Đan.

Trong lời nói của lão già họ Ngô mang theo vài tia bất đắc dĩ.

Thì ra là thế, nhưng thật ra Trương Hằng hiểu được sự tình từ đầu đến cuối. Trong nháy mắt không gian ô Lăng lưu lại. có không hề ít linh đan cao cấp. ngay cả Hóa Anh Đan cũng có một viên, nhưng lại không có linh được cổ Linh Đan như vậy.

Nếu không lão già này dưới trợ giúp của cổ Linh Đan. không chừng có thể đạt tới Kết Đan Kỳ từ lâu.

Nghĩ lại lúc đó ở trên Hỏa Diễm Kiêu, Triệu Thụy đã vứt bỏ cả một bình cổ Linh Đan. trong lòng Trương Hằng cũng cảm thấy thật đáng tiếc.

- Ta đã nói nhiều như vậy. các hạ có thể nói ra thân phận của mình Hay không?

Lão già họ Ngô nói ánh mắt sáng rực chờ đợi,

- Ta là bằng hữu của Đường Lăng. Trước khi chết hẳn nhờ ta đến Đường gia.

Trương Hằng cũng không có định giấu diếm lão già họ Ngô.

- Hẳn đã chết?

Lão già họ Ngô đầu tiên là sững sốt. theo sau liền cất tiếng cười to:

- Đường Phương Chu ơi Đường Phương Chu! Người cuối cùng vẫn thất bại. ha ha ha...

“Thất bại? Vậy thì chưa chắc!” Trương Hằng cười thầm trong lòng, nhớ rõ lúc chia tay cùng Lạc Hà ở trong Huyết Sát động phủ. chính mình còn nhờ hắn đi giáo huấn một chút Âu Dương Thiên Đức này. không biết cuối cùng như thế nào rồi?

Nhưng nghĩ đến. Lạc Hà này cũng không phải là hạng người hay nuốt lời. Nhìn lão già họ Ngô cười lớn một tràng dài. lúc này Trương Hằng mới thần nhiên nói:

- Ngài cười đủ chưa? Nếu Đường Phương Chu đã thất bại. như vậy hãy để ta vào nhìn thử xem trong từ đường này còn có bí mật gì khác hay không.

- Không được! Từ đường Đường gia này chỉ có người của Đường gia mới có thể đi vào. Người đã vào đây thì đừng mơ tưởng còn sống đi ra ngoài. Nếu không, ta sẽ bị linh hồn huyết thệ trừng phạt.

Trên người lão già họ Ngô trào ra một cổ sát khí. linh áp vô hình phủ xuống trên người Trương Hằng.

Trương Hằng không khỏi kính ngạc, không nghĩ tới lão nhân này trở mặt nhanh như thế. Có lẽ đối phương chính vì quá tịch mịch, mới nói chuyện phiếm với mình ở trong này một hồi lâu như vậy.

Nói thật ra, Trương Hằng cũng không muốn là địch với một tu sĩ Trúc Cơ đại viên mãn. Nơi này cũng không phải là so đấu với học viện tu chân trên tinh cầu lúc trước, công pháp tu luyện của lão già họ Ngô này khẳng định sẽ không quá thấp kém.

Nếu thực sự đánh nhau, toàn bộ Đường gia còn không bị sụp đổ tan tành hay sao?

- Ai nói ta không phải là người của Đường gia?

Trương Hằng cười ha hả, đột nhiên gỡ xuống tấm Mặt Nạ Như Ý mang ở trên mặt mình...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

156. Chương 155: Giao Dịch

Trương Hằng gỡ xuống Mặt Nạ Như Ý trên mặt mình, lộ ra khuôn mặt của Đường Phong.

Khuôn mặt này có vài phần tương tự cùng Đường Viễn Kiều, gia chủ Đường gia hiện nay.

Vừa nhìn thấy khuôn mặt chân chính của Trương Hằng, lão già họ Ngô kính ngạc trợn mắt há hốc mồm:

- Người... người là...

Trương Hằng cười ha hả:

- Đúng vậy, ta chính là Đường Phong! Ngài cho là ô Lãng sẽ phó thác cho một người xa lạ đến nơi này sao?

Lão già họ Ngô biến đổi thần sắc mấy lần. cuối cùng mới với vẻ mặt phúc tạp nhìn chằm chằm Trương Hằng:

- Hai quân cờ... quân cờ nào mới chân chính là sát chiêu của Đường Phương Chu?

Trương Hằng cười thầm trong lòng: “Hai quân cờ một sáng một tối đáng tiếc quân cờ trong bóng tối Ô Lãng kia đã chết, mà quân cờ ngoài sáng mình đây cũng không phải là người trước kia.”

- Nếu ngài tu luyện đến Kết Đan kỳ, chỉ sợ sẽ trở thành quân cờ thứ ba của Đường Phương Chu đi?!

Trương Hằng bình thần nói. nơi khóe miệng mang theo vẻ trào phúng. Lòng báo thù của ông tổ khối thân thể mình này, quả thật đúng là mãnh liệt nha!

Ánh mắt lão già họ Ngô dần dần ảm đạm xuống, xem ra lời nói của Trương Hằng đã đánh trúng phóc yếu điểm của lão.

Một tu sĩ sắp bước vào Kết Đan Kỳ nhưng không được, lúc này phải canh giữ từ đường cho người phạm, hơn nữa cho dù lão có thể bước vào Kết Đan Kỳ. cũng không thoát khỏi một trận đấu may rủi khác.

Có thể nói, lão già họ Ngô chính là quân cờ thứ ba của Đường Phương Chu.

Trong lòng Trương Hằng thậm chí lại nảy sinh ra một ý tưởng khác, nếu đã có quân cờ thứ ba. như vậy có thể có nhiều quân cờ khác nữa hay không?

- Thế nào? Ta là thiếu chủ Đường gia. ta muốn đi vào từ đường này nhìn xem. Hả là ngài không có ý kiến gì chứ?

Trương Hằng nói xong, mặt đầy vẻ tươi cười, nhàn nhả cất bước đi vào từ đường, thần thức không ngừng nhìn quét hết thấy mọi vật chung quanh, đối với vật phẩm khả nghi lại càng chú trọng dò tra.

Trên thực tế, nếu tu sĩ dùng thần thức quét nhìn một phạm vi, một số vật cố tình ẩn giấu trong đó. cũng không dễ dàng cảm nhận được. Cho nên, cũng còn có một loại thần thức tụ hình, tập trung thần thức vào một điểm để dò tra. cứ như vậy hiệu quả của nó sẽ khác nhau rất lớn.

Lão già họ Ngô để mặc cho Trương Hằng đi vào từ đường dùng thần thức tìm kiếm, khóe miệng lão lại mang theo Ý cười chế giễu.

Ước chừng kiểm tra tất cả trong từ đường một canh giờ. Trương Hằng cũng không có phát hiện vật phẩm khả nghi gì.

- Cái này thật kỳ quái...

Trương Hằng vô tình dời ánh mắt đến trên người lão già họ Ngô, rất nhanh phát hiện vẻ khác lạ trên mặt đối phương.

- Người không cần hao tâm tổn sức, Đường Phương Chu năm đó chính là tu sĩ Kết Đan hậu kỳ. chỉ bằng chút bản lãnh của người như vậy. cho dù thực có bí mật gì. cũng không phải người có khả năng nhìn ra.

Họ Ngô lão già chậm chạp nói.

Trương Hằng chợt hiểu ra. trầm ngâm suy nghĩ một hồi. mới hỏi:

- Trong từ đường này chắc chắn phải có một kiện pháp bảo phụ trợ. là chỗ có thể chứa nguyên thần của Đường Phương Chu năm đó. vật này ở chỗ nào?

- Ta biết vật đó ở đâu. nhưng ta vì cái gì phải nói cho người biết? Người là người Đường gia. ta không thể gây thương tổn cho người. Nhưng không có nghĩa là ta nhất định phải trả lời vấn đề của người. Lão già họ Ngô cười nhạt nói.

Trong mắt Trương Hằng lóe lên một tia sáng lạnh liệt, híp mắt chăm chú nhìn lão già họ Ngô.

- Người là người thông minh, hẳn là hiểu được Ý tứ của ta. Nếu Đường Lăng đã chết, nhưng lại ủy thác người tới đây. ắt hẳn người đã kế thừa bảo vật của Đường Phương Chu lưu lại...

Trong ánh mắt lão già họ Ngô lóe ra vẻ tham lam. thần sắc nhìn về phía Trương Hằng cũng mang theo ý bất thiện.

Nếu không phải vì trói buộc của linh hồn huyết thệ. hiện tại chỉ sợ lão sớm đã xuống tay với Trương Hằng rồi.

- Vậy ngài muốn thứ gì?

Trương Hằng cười lạnh trong lòng, nếu không phải cố kỵ thực lực của đối phương, hẳn đã ra tay từ lâu.

Đối địch với tu sĩ Trúc Cơ Kỳ đại viên mãn, Trương Hằng cũng không có nắm chắc phần thắng trăm phần trăm, cho dù có thể giết chết đối phương cũng phải một phen hao phí sức lực.

- Ta chỉ cần ba loại đồ vật. Thứ nhất là một viên Hóa Anh Đan. Thứ hai là một ngàn tinh thạch trung phẩm. Thứ ba là linh dược có thể giúp ta đột phá đến Kết Đan Kỳ.

Lão già họ Ngô không nhanh không chậm nói. một bộ dáng nắm chắc thắng lợi trong tay. Ba loại đồ vật này đối với Trương Hằng mà nói. cũng có thể chấp nhận.

Hóa Anh Đan hẳn có hơn ba viên, linh đan bực này ở toàn bộ Tam Tinh Vực cũng vô cùng Quý giá. Tùy tiện lấy ra một viên cũng có thể dẫn tới một hồi tranh đoạt mưa máu gió tanh.

Một ngàn tinh thạch trung phẩm, ước chừng cũng chỉ mất một phần mười tinh thạch trong nhẫn không gian của Trương Hằng.

về phần linh dược giúp đột phá đến Kết Đan Kỳ. tuy rằng Trương Hằng không thể xác định, nhưng trong tay hẳn cũng có không ít bình ngọc chứa linh đan. Có một số là Nam Minh lưu lại. có một số là có sẵn trong nhẫn không gian.

Cho dù những đan được này không được, thì Linh Thần Đan trong tay hắn cũng có thể là thứ tốt đạt yêu cầu?

Linh Thần Đan là loại đan được nghịch thiên cỡ nào. dù là người phạm dùng nó. cũng sẽ có được tiềm chất mọc cánh thành tiên.

Thế nhưng cộng hết ba loại đồ vật này. giá trị của nó khẳng định có thể mua đứt mấy cái môn phái tu chân. Trương Hằng dù có ngốc, cũng sẽ không đáp ứng yêu cầu này của đối phương.

- Hừ! Ngài thật đúng là sư tử há mồm! Hóa Anh Đan chỉ có một viên, ta dựa vào cái gì đưa cho ngài? Một ngàn tinh thạch trung phẩm. thật có lỗi ta chỉ có một trăm khối. Linh được giúp đột phá đến Kết Đan Kỳ. ta cũng không có.

Đương nhiên Trương Hằng sẽ không thừa nhận mình có thể thỏa mãn hoàn toàn mọi yêu cầu của đối phương.

Lão già họ Ngô lộ vẻ mặt châm chọc:

- Người chỉ là một người linh căn bình thường, cũng vọng tưởng có được Hóa Anh Đan? Nguyên Anh Kỳ há là người có khả năng đạt tới. Hóa Anh Đan lưu cho người hoàn toàn vô dụng, ngược lại sẽ mang đến họa sát sinh, cho người, vật ấy còn không bằng giao cho lão phu.

- Một ngàn tinh thạch trung phẩm thật ra có thể ít một chút, cấp cho lão phu mấy trăm khối cũng được, về phần người nói không có linh được giúp đột phá Kết Đan Kỳ. lão phu đâu có thể tin người được? Người là một người linh căn bình thường, mà vãn vãn chỉ mười mấy năm đã có thể đạt tới Luyện Khí đại viên mãn. nếu không có linh đan tương trợ. nhất Quyết không có khả năng đạt tới cảnh giới hiện tại.

“Lão cáo già này...”

Đối phương có thể biết mình là người linh căn bình thường, thật ra Trương Hằng cũng không lấy làm lạ.

- Thế nào? Có thể người cần cần nhắc một chút đi!

Lão già họ Ngô vừa nói vừa nhìn chằm chằm vào Trương Hằng, phát hiện thần sắc đối phương vẫn rất bình tĩnh.

Lão đâu biết rằng, tài sản Trương Hằng hiện có. cho dù là tiên nhân đến trái đất. cũng sẽ đỏ mắt thèm thuồng không thôi.

- Quá cao!

Trương Hằng trầm mặc một hồi. mới phun ra hai chữ.

Dùng nhiều thứ như vậy để đổi lấy chỗ cất giấu một cái pháp bảo phụ trợ. có đáng giá hay không?

- Ha ha! Kiện pháp bảo phụ trợ đó chính là kỳ bảo thể gian hiểm có. Một cái nguyên thần của tu sĩ Kết Đan Kỳ có thể sống sót ở bên trong nó mấy trăm năm há có thể là vật tầm thường. Ngoài ra, kỳ bảo đó còn có thể ngăn cản công kích của các loại pháp thuật tinh thần. Nhưng trọng yếu nhất là. bí mật người muốn tìm cũng ở bên trong nó. ..

Lão già họ Ngô nói mà mặt tràn đầy vẻ tươi cười, trong lời nói còn mang theo nhiều dụ hoặc.

- Quên đi! Giao dịch này đối với Đường mỗ mà nói không đáng giá gì lắm. Bí mật trong từ đường này. ta có thể tự mình đi tìm. Cuối cùng Trương Hằng lộ ra thái độ kiên quyết, tiếp tục đi vòng trong từ đường lục soát lại. Ai mà biết lão già này có lừa gạt mình hay không, nếu trong pháp bảo phụ trợ không có gì đáng giá. còn không phải mình chịu thiệt sao?

Vừa thấy tình cảnh này. trong lòng lão già họ Ngô lập tức nôn nóng, bởi vì linh hồn Huyết thệ lão không thể xuống tay với Thanh niên trước mặt.

- Trong từ đường này bố trí rất nhiều cấm chế và trận pháp cao siêu, người muốn tìm được kiện pháp bảo kia. khẳng định không có khả năng. Bằng không như vậy đi. lão phu chỉ cần một viên Hóa Anh Đan và linh được giúp đột phá Kết Đan Kỳ. người thấy thế nào?

Lão già họ Ngô đề nghị.

Trương Hằng cười thầm trong lòng, lão nhân này thật ra dã tâm không nhỏ, không ngờ còn vọng tưởng tiến vào Nguyên Anh Kỳ. Ở Tam Tinh Vực, tu sĩ Nguyên Anh Kỳ nào không phải là nhân vật danh chấn một phương, tiêu diệt mấy môn phái nhỏ chỉ như trò đùa.

Nguyên Anh Kỳ thuộc loại nhân vật đứng trên đỉnh cao Tam Tinh Vực, trừ những tu sĩ Hóa Thần Kỳ không hỏi đến thế sự kia. họ chính là vương giả trong không gian này!

Không để ý tới lão già họ Ngô nữa. Trương Hằng không vội không cấp bách bắt đầu thăm dò từng chút một trong từ đường.

Nghe Ý tứ của lão già. trong từ đường này bố trí không ít cấm chế cùng trận pháp, hèn chi lúc mình vừa tiến vào từ đường liền bị đối phương phát hiện.

Xem ra, muốn dựa vào thực lực của mình hiện giờ tìm được kiện pháp bảo phụ trợ trong từ đường kia. gần như là không có khả năng.

Nghĩ đến đây, Trương Hằng liền bỏ đi ra ngoài từ đường.

- Chờ một chút! Chỉ cần người xuất ra linh được có thể giúp ta thành công Kết Đan là được...

Lão già họ Ngô vội vàng nói với theo.

Trương Hằng dừng chân lại. nói:

- Để ta suy nghĩ vài ngày, mặt khác, đồ vật của ta đều giấu ở một chỗ rất bí ẩn, đến lúc đó chúng ta ra ngoài Đường phủ giao dịch.

Trương Hằng nói lời này, còn mang theo vài phần ý thử dò xét. Trên mặt lão già họ Ngô rõ ràng lộ ra vẻ khó xử:

- Trước khi tiến vào Kết Đan Kỳ. ta không thể rời khỏi Đường phủ.

Đúng như suy đoán của Trương Hằng. quả nhiên lão già họ Ngô bị hạn chế về phương diện này.

- Vậy để qua một Thời gian đi. Trong vòng một năm. ta sẽ tìm tới ngài giao dịch.

Trương Hằng nói xong câu đó liền rời đi. trong lòng lại cười lạnh: “Đến lúc đó chính là Thời điểm ta lấy mạng lão. lão đã biết một phần bí mật của ta. ta sao có thể cho lão còn sống trên thế giới này.”

Mà trong lòng lão già họ Ngô cũng có ý tưởng cùng loại: “Chỉ cần ta tiến vào Kết Đan kỳ. cũng hoàn thành nhiệm vụ trong linh hồn huyết thể, khôi phục thân phận tự do, đến lúc đó, Hóa Anh Đan còn không phải là vật trong tay ta sao?...”

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

157. Chương 156: Cung Cố

Bí mật trong từ đường Đường gia. Trương Hằng dự tính trước để qua một bên. Tuy rằng ảnh hưởng của thứ này với mình cũng không lớn lắm. nhưng có một số việc nếu không biết rõ ràng, trong lòng Trương Hằng sẽ rất khó yên tâm.

Việc cấp bách trước mắt là phải tăng Luyện Thiên Hóa Địa Công lên tầng thứ hai. Nếu vậy, thực lực của Trương Hằng sẽ có tăng lên về chất, mới xem như là có đất sống yên ổn ở giới tu chân Tam Tinh Vực.

Mặt khác, chuyện chém giết lão già họ Ngô cũng không thể chậm trễ. Tuy rằng lão già này nhìn như thực lực không thể tăng lên, hơn nữa cũng không được rời Đường phủ, nhưng Trương Hằng sẽ không cho phép loại mầm mống có thể sinh ra uy hiếp với mình sau này.

Trở lại phòng khách trong Đường phủ, Trương Hằng khoanh chân ngồi xuống. Thẳng đến sáng sớm ngày hôm sau, hắn mới mở mắt, cũng lập tức mang vào Mặt Nạ Như Ý, biến ảo thành bộ dáng của Triệu Vân.

Ước chừng qua vài cái hô hấp, bên ngoài có người gõ cửa.

- Triệu tiên sư! Nhã Thi đưa một chút điểm tâm đến đây cho ngài.

Trương Hằng giụi giụi mắt:

- Mời vào!

Chỉ thấy Đường Nhã Thi một thân trang phục màu xanh từ bên ngoài đi vào, trong tay còn bưng mâm điểm tâm.

Giờ phút này Đường Nhã Thi mang đến cho người ta một loại cảm giác Thanh tú điềm tĩnh, trên gương mặt ngọc lộ ra nụ cười xinh tươi, đôi mắt sáng long lanh như nước, tản ra mị lực khác thường.

Nếu là trước kia, Trương Hằng có lẽ sẽ trêu đùa nàng vài câu, nhưng giờ phút này hắn không muốn làm như vậy, hơn nữa cũng không có tâm tình thoải mái nhàn hạ để vui đùa.

- Đường tiểu thư có chuyện gì mời nói. Triệu mỗ hôm nay sẽ rời đi.

Trương Hằng dứt khoát nói rõ ý định của mình.

Đường Nhã Thi cũng không phải một người không có tâm kế. Trương Hằng không muốn lòng vòng quanh co cùng nàng.

- Triệu tiên sư nhanh như vậy muốn đi...

Đường Nhã Thi lộ sắc mặt kinh hãi:

- Vậy chuyện Đường gia chúng ta làm sao bây giờ?

Vừa nghĩ đến mình phải gả cho một người không yêu thích, trong đôi mắt mọng nước của Đường Nhã Thi không khỏi tràn ra từng điểm lệ quang.

Trương Hằng bình thản nói:

- Trước khi đi, bản tiên sư đương nhiên sẽ trợ giúp Đường phủ giải quyết một ít nguy nan. điểm này, các người đừng lo.

- Đúng không?

Đường Nhã Thi lau khô vệt nước mắt nơi hốc mắt, ngạc nhiên vui mừng nói.

- Nhưng... ở phủ Tề Uy Vương có mấy vị tiên sư...

Đường Nhã Thi có chút lo lắng thay Trương Hằng.

- Không nên hoài nghi thực lực của bản tiên sư. Mấy tên tiểu nhân ngang ngược đó, ta còn không có để bọn chúng vào mắt.

Trong giọng nói của Trương Hằng mang theo một uy thế khiến cho người ta tin phục.

- Vậy mong tiên sư ngài hãy cẩn thận...

Đôi mắt Đường Nhã Thi sáng ngời nhìn về phía Trương Hằng, thần sắc lại tăng thêm vài phần kính sợ.

Trương Hằng sơ dĩ nhanh chóng muốn rời nơi đây, một là muốn tìm địa phương để đột phá. Thứ hai là sợ bại lộ thân phận của mình.

Nếu người Đường phủ biết mình chính là Thiếu chủ Đường phủ, có thể sẽ mang lại nhiều phiền toái trên thân mình.

Trương Hằng cũng không muốn bỗng dưng lại nhiều ra thêm một “Phụ thân” và “Muội muội”, nếu vậy. con đường tu tiên của mình về sau đâu còn có thể an bình được nữa.

- Mặt khác, tiểu nữ có hai sự kiện khác thình cầu tiên sư đáp ứng.

Đường Nhã Thi nói. trong ánh mắt mang theo vẻ chờ mong.

Trương Hằng lại có chút đau đầu:

- Cô nói xem.

- Tiểu nữ hâm mộ người tu tiên có thần thông bay Trên Trời độn dưới đất. tung hoành núi sông. Hy vọng tiên sư có thể truyền thụ đạo tu tiên cho Nhã Thi.

Đường Nhã Thi nói tới đây. không ngờ quỳ sụp xuống bái lạy ở trước mặt Trương Hằng.

- Ta không thể đáp ứng.

Trương Hằng từ chối thẳng thừng. Trong lòng cũng có chút buồn bực. tiểu thư Đường gia này không phải cùng lui tới với một thư sinh nào đó sao? Như thế nào lại đột nhiên phát lên Ý niệm trong đầu muốn tu tiên?

Loại sự việc này hẳn cũng không có hứng thú. lúc trước thu một tên đệ tử phế linh căn cũng xuất phát từ ích lợi của bản thân, hơn nữa Đường Viễn Kiều cũng sẽ không đồng ý việc này.

- Tiên sư vì sao không thể đáp ứng tiểu nữ? Chẳng lẽ ngại tư chất của Nhã Thi ngu dốt?

Đường Nhã Thi vẫn quỳ Trên mặt đất không chịu đứng lên.

Trương Hằng dụng thần thức lướt qua trên thân thể của nàng, trong lòng không khỏi thâm giật mình, nàng này không ngờ là linh căn thiên phú hiếm thấy.

Linh căn thiên phú ở Tam Tinh Vực. là tồn tại gần với linh căn cực phẩm, việc tu luyện dễ dàng hơn nhiều so với thường nhân.

- Thiên phú tu tiên của cô không tệ. Nhưng Thời điểm này ta không thể phân tâm thu đồ đệ.

Trương Hằng đỡ Đường Nhã Thi đứng lên. nếu để người ngoài nhìn thấy cảnh thiên kim tiểu thư Đường gia Quỳ gối trước mặt mình, vậy còn không phải xem mình trở thành sở khanh lưu manh sao.

- Nếu tiên sư không đáp ứng, Nhã Thi cũng không dám ép buộc.

Đường Nhã Thi chỉ đành phải buông tha ý định. Nàng hiểu rằng con đường tu tiên chính là dựa vào duyên phận không thể gượng ép.

- Thỉnh cầu thứ hai của Nhã Thi là chuyện có liên quan Đường Phong ca ca của ta mất tích kia. Phụ thân và ta đều rất nhớ nhưng huynh ấy. nếu tiên sư gặp huynh ấy, có thể bảo huynh ấy về nhà đoàn viên một lần, giả như tiên sư thu được tin tức huynh ấy. cũng xin báo cho một tiếng.

Đường Nhã Thi vẻ mặt vẫn bình thản đưa ra thỉnh cầu thứ hai.

- Được! Chuyện này không thành vấn đề.

Trương Hằng cười thâm trong lòng. Đường Phong ngay tại trước mặt các người.

Xem ra bên trong hai cái thỉnh cầu Đường Nhã Thi đưa ra. cái thứ nhất là nguyện vọng của chính nàng, cái thứ hai là yêu cầu bức thiết của Đường Viễn Kiều.

- Tốt lắm, nếu không có chuyện gì nữa. ta sẽ rời đi ngay. Cùng không cần quấy rầy Đường bá phụ.

Trương Hằng đứng dậy. bước vài bước ra ngoài phòng.

- Triệu tiên sư! Chẳng lẽ ngài không thể ở lại vài ngày sao?

Đường Nhã Thi cũng đi theo ra. lại phát hiện ngoài cửa không còn thấy bóng người nào.

“Người tu tiên mới là chúa tể chân chính của thế giới này sao?” Đường Nhã Thi chớp chớp đôi mắt sáng, nhìn về phía mặt Trời mọc buổi ban mai.

Sau khi ẩn thân rời khỏi Đường phủ. Trương Hằng một đường không trì hoãn chút nào. dựa theo lộ tuyến trong trí nhớ đi về hướng phủ Tề Uy Vương.

Sau một lúc đi lạc mấy con đường, nhảy qua tường viện mấy nhà giàu, cuối cùng Trương Hằng cũng tới được phủ Tề Uy Vương.

Không nói hai lời. Trương Hằng đi thẳng vào cửa phủ Tề Uy Vương.

Thị vệ canh giữ cửa Vương phủ sao có thể nhìn thấy Trương Hằng dưới trạng thái ẩn thân, nên hắn dễ dàng thoải mái đi vào trong.

Đi vào trong vương phủ Trương Hằng mới phát hiện phạm vi nơi này thật rộng lớn. dưới trợ giúp của thần thức, cũng phải tiêu phí không ít Thời gian mới tìm được Thanh Ninh Cư.

Thần thức nhìn lướt qua Trương Hằng liền phát hiện vị trí của Trúc Lâm Hiên.

Tuy nhiên, Trương Hằng cũng không có tùy tiện tới gần. hắn quan sát kỹ càng ở xung quanh một chút, phát hiện không có gì khác thường, lúc đó mới đi tới hướng rừng trúc.

Tấm bia đá Trúc Lâm Hiên còn đứng thẳng ở nơi đó. trên tấm bia đá vẫn còn rõ ràng chữ viết của mình như trước: “Trúc Lâm Hiên, tự tiện xâm nhập chết!”

Trương Hằng đi vào rừng trúc, phát hiện trận pháp bố trí ở chung quanh vẫn vận Hành như thường, không có bất cứ dấu hiệu bị công kích nào.

- Ủ! Đám người đó còn tự biết lượng sức!

Trương Hằng gật gật đầu. đi vào trong phòng trúc.

Khoanh chân ngồi trong phòng, lúc này Trương Hằng dự định trước củng cố một chút cảnh giới của mình.

Vừa mới tiến vào tầng một đại viên mãn quang đoàn màu bạc ở giữa đan điền còn chưa có hoàn toàn ổn định.

Từ trong túi trữ vật Trương Hằng xuất ra viên nội đan của Hạo Thiên Xà Long Vương, đồng Thời trong tay hắn nảy ra một đám lửa màu bạc. bắt đầu không ngừng bốc cháy lên ở trên mặt nội đan.

Trong cơ thể Trương Hằng cuộn cuộn không ngừng sinh ra những viên tròn màu bạc.

Trương Hằng cảm nhận được công pháp tăng lên một tiểu giai, sau đó ngân niệm luyện hóa nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương với tốc độ ngày càng tăng cao.

Theo công pháp tăng lên. Hư Không Hỏa Diễm cũng sẽ trưởng thành lên tương ứng.

“Có lẽ chờ đến lúc công pháp của mình tăng lên tới một giai đoạn nào đó. nội đan của Hạo Thiên Xà Long Vương này ngược lại là thích hợp nhất để mình luyện hóa.” Trương Hằng thầm nghĩ.

Công pháp có trình độ càng cao. tốc độ cắn nuốt và luyện hóa sẽ càng nhanh, đến khi nào tu luyện đến đỉnh cấp. uy danh của Luyện Thiên Hóa Địa mới có thể thực sự thể hiện.

ở suốt trong phòng trúc tu luyện hơn hai ngày. Trương Hằng có cảm giác đã đủ tư cách nắm trong tay lực lượng toàn thân của mình, quang đoàn màu bạc trong đan điền cũng trở nên càng ngày càng đặc hơn.

Trương Hằng đứng lên gỡ ra Mặt Nạ Như Ý, đồng Thời thu cất trận bàn vào túi trữ vật. Hắn đưa mắt nhìn ra ngoài xa, phát hiện giờ phút này chính là ban đêm.

“Ngay tại đêm nay chấm dứt đi.”

Trương Hằng cười nhạt, thân hình hóa thành mấy đạo tàn ảnh. Ngay sau đó phóng lên không trung bay về hướng vương phủ.

Giải Quyết xong những chuyện phàm trần thế tục này. Trương Hằng mới có thể toàn tâm toàn ý đi tu luyện...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

158. Chương 157: Uy Lẫm Vương Phủ

Trên người Trương Hằng lưu chuyển một tầng quang lưu màu bạc. chung quanh cuồng phong gào thét bao phủ toàn bộ thân thể hắn. Người bên ngoài cho dù có dùng Linh Nhân Thuật cũng không thể nhìn được tình hình bên trong.

Hô~

Cuồng phong dữ dội lấy Trương Hằng làm trung tâm hình thành một vòi rồng phạm vi mấy chục thước, một số kiến trúc hơi cao một chút và cây cối trên mặt đất đều bị hủy diệt mang tính đả kích.

Trong lúc nhất Thời, nơi Trương Hằng đi qua đều là một đồng hồ hỗn độn, trên mặt đất truyền đến tiếng kinh hô cùng tru lên của không ít người.

Cũng may giờ phút này thực lực của Trương Hằng cùng tu sĩ Trúc Cơ Kỳ đỉnh chênh lệch không lớn. cũng không có ý thương tổn đến những người thường dưới chân. Cho nên hắn cũng không tạo thành thương tổn gì. nhưng khiến cho vương phủ hỗn loạn.

Rất nhanh Trương Hằng bay tới chính giữa Thanh Ninh Cư. Nơi này là nơi ở của đám người Trâu đạo sĩ.

Dưới mặt đất, không ít phạm nhân từng bị cầm tù đều bắt đầu rục rịch.

- Trâu tiên sư. rốt cục đã xảy ra chuyện gì?

Lăng Thiên dẫn theo một số huynh đệ đi tới chỗ ở của Trâu tiên sư.

Đúng lúc này, Băng Vi cũng từ trong khuê phòng của mình đi ra. hoảng sợ nhìn vòi rồng thật lớn trên không trung và cuồng phong gào thét khiến lòng người run sợ.

- Chẳng lẽ tiên sư của vương phủ muốn xuống tay với chúng ta?

Hình Vũ cũng nhìn vòi rồng không ngừng xoay quanh trên không trung, trong lòng sinh ra một loại cảm giác không thể chống lại.

- Xem ra đang có một tu sĩ Trúc Cơ KỲ thi pháp ở nơi này...

Trâu tiên sư cười khổ nói.

Đối mặt với tu sĩ Trúc Cơ KỲ. một tán tu bình thường như lão hoàn toàn không có sức phản kháng. Huống chỉ giờ phút này túi trữ vật của lão cũng không ở trong tay.

Đúng lúc này, vòi rồng bắt đầu cuốn về phía Trâu tiên sư. nhưng cuồng phong xoay tròn dần dần yếu bớt. có thể nhìn thấy một bóng người mơ hồ trong vòi rồng.

- Trong đó có một người...

Đôi mắt như chim ưng của Lăng Thiên lập tức thấy được cảnh tượng như ẩn như hiện trong vòi rồng.

Hai mắt Trâu tiên sư lộ ra một tầng ánh sáng xanh. nhìn chằm chằm vào vòi rồng uy lực giảm mạnh đang tới gần.

- Đây là...

Trong mắt Trâu tiên sư Mang theo vài tia vui mừng.

Vòi rồng dần trở nên thưa thớt, một bóng nam nhân Thanh Bào bên trong xuất hiện trong tầm nhìn của mọi người.

- Sư phụ. chẳng lẽ ngài nhận thức vị tiên sư ở bên trong.

Băng Vi chú ý tới biến hóa về mặt của Trâu tiên sư.

- Nhìn qua người này dường như rất quen mắt...

Đôi mắt Băng Vi đảo quanh, nhìn khuôn mặt nam nhân đang dần dần rõ ràng kia.

- Đó không phải Trương tiên sư sao?

Lăng Thiên đột nhiên tỉnh ngộ.

- Chính là Trương đạo hữu.

Tươi cười trên mặt Trâu tiên sư càng ngày càng sáng lạn. xem ra lão đã sớm biết người trong vòi rồng từ trước.

Tâm hồn Băng Vi rung động, phát hiện người trên bầu Trời chính là Trương Hằng vừa ngủ cùng phòng với mình trước đây không lâu.

- Chẳng lẽ hần tới cứu ta... chúng ta sao?

Trên khuôn mặt trắng bóc Nhân nhụy của Băng Vi tràn ngập vui sướng, nhưng tướng tượng đến biểu hiện của Trương Hằng ở Anh Hào Điện của vương phủ ngày đó. thần sắc lập tức ảm đạm.

Một làn gió cũng không quá mạnh theo Trương Hằng buông xuống mà thổi tới.

Trương Hằng giống như một thiên thần từ trên Trời giáng xuống, chân đạp làn gió không ngừng xoay tròn, đứng ở trước mặt đám người Trâu tiên sư.

- Trương tiên sư. ngài tới là mang chúng ta ra ngoài sao?

Lăng Thiên ôm Quyền hướng Trương Hằng, trên mặt còn lộ ra vẻ cảm kích.

- Trương đạo hữu. Cách biệt vài ngày. ngài liền trở về nhanh như vậy...

Trâu tiên sư nhìn Trương Hằng trên Trời hạ xuống, vô hình trung dùng xưng hô tôn kính.

- Bản sư hôm nay đích thân tới. Ý muốn gặp mặt vài vị tiên sư khác của vương phủ. Mấy người các người có thể nhân cơ hội thoát khỏi vương phủ.

Thần sắc Trương Hằng ảm đạm. Thanh âm nhẹ nhàng truyền vào trong tai mười mấy người.

Đám người Trâu tiên sư đều sửng sốt. nghe lời nói của đối phương, mục đích chủ yếu cũng không phải tới cứu mấy người bọn họ.

- Trương đạo hữu. Ngài phải suy nghĩ rõ ràng. Trong vương phủ này có nhiều tiên sư như vậy. ngài có thể mang chúng ta xông ra đã không tồi rồi.

Trâu tiên sư cảm giác việc này không ổn liền kHuyền giải. Ánh mắt hơi lạnh lùng của Trương Hằng lướt qua trên mặt mười mấy người:

- Lời của Trương mô đã hết. các người tự thu xếp cho tốt.

Nói tới đây, vòi rồng quanh người Trương Hằng đột nhiên bốc lên. mang theo hần bay về phía xa.

Hần có Ý tứ gì...

Hình Vũ lắc lắc đầu.

- Dường như hần muốn dùng lực bản thân địch lại bốn vị tiên sư của vương phủ...

Lăng Thiên có chút do dự nói.

Trâu tiên sư bình tĩnh lại, cuối cùng mới nói:

- Chúng ta phải tập trung cùng một chỗ. trước tiên không nên vọng tưởng chạy trốn. Nếu Trương tiên sư thật sự có thể áp chế được bốn vị tiên sư. chúng ta mới tính tiếp.

- Hẳn có thể làm được không...

Bằng Vi ngóng nhìn Trương Hằng theo cuồng phong bay đi. trong lòng không khỏi trở nên lo lắng.

Trâu tiên sư trầm ngâm nói:

- Ở Tu Tiên giới, chỉ cần thực lực đủ mạnh, một địch bốn cũng không phải không có khả năng. Nếu Trương tiên sư có Quyết tâm này. chắc là khẳng định nắm chắc vài phần.

Đúng lúc này, ba vị tiên sư từ ba hướng khác của vương phủ bay tới. phân biệt là: Gia Cát tiên sư. Hổ tiên sư. Dư Tam Nương.

Cùng lúc đó. rất nhiều thị vệ vương phủ bắt đầu xông về bên này. không ít cao thủ võ lâm cũng âm thầm ẩn núp trong tối.

Ba vị tiên sư từ xa liền nhìn thấy thân hình của Trương Hằng. cũng không dám tự tiện tới gần, tụ lại một chỗ bắt đầu thương nghị.

- Đối phương là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ? Cho dù ba người chúng ta cùng tiến lên cũng không nắm chắc, không bằng chờ Quỷ Sư tiền bối tới rồi tính sau.

Dư Tam Nương cảm nhận được khí tức truyền đến từ phía Trương Hằng. trong lòng có chút sợ hãi. Thực lực Dư Tam Nương là yếu nhất trong ba vị tiên sư của vương phủ. đối mặt với tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cao hơn mình một cấp. trong lòng tự nhiên sinh ra một loại sợ hãi.

Tuy rằng Tu Tiên giới có truyền thuyết vượt cấp khiêu chiến, nhưng tuyệt đối không phải đám tán tu bọn họ có thể làm được.

- Gia Cát tiên sư. ngài xem chúng ta nên làm như thế nào?

Hổ tiên sư đưa mắt nhìn lên mặt Gia Cát tiên sư.

Gia Cát tiên sư là người có tu vi cao nhất trong ba người, cũng có bí mật không muốn người biết.

- Đêm nay chúng ta phải rời khỏi Tề Uy Vương phủ...

Gia Cát tiên sư than nhẹ một tiếng, quạt lông trên tay lưu chuyển một làn sáng xanh thuần khiết, trong mắt lóe ra hào quang cơ trí.

- Sao Gia Cát tiên sư lại nói lời ấy? Không phải còn có Quỷ Sư tiền bối sao?

HỔ tiên sư nói.

- Ba người các người đã thương nghị xong chưa?

Thanh âm đậm đặc của Trương Hằng truyền đến xua tan cuồng phong quanh thân hắn. thân thể như mũi tên nhọn phi về phía ba vị tiên sư của vương phủ.

Nếu đã dẫn ba vị tiên sư của vương phủ tới, mục đích của Trương Hằng đã đạt được!

- Trương mỗ cho ba người các người một cơ hội. lập tức hạ lời thề tâm ma. không được trợ giúp vương phủ. Nếu không, ba người các người đừng mơ còn sống rời vương phủ.

Trương Hằng đứng trên không trung cách ba người hơn trăm trượng, cũng không bức bách tiến thêm một bước.

Nhìn Trương Hằng tự tin tràn đầy ở xa xa. chúng tiên sư của vương phủ đưa mắt nhìn nhau.

- Làm sao bây giờ? Gia Cát tiên sư?

Dư Tam Nương có chút nóng nảy.

- Khẩu khí người này thật lớn...

Trên mặt Gia Cát tiên sư ngược lại lộ ra nụ cười ôn Hòa.

- Không bằng trước tiên chúng ta kiểm chân hần một hồi?

Hổ tiên sư đề nghị.

- Trương mỗ không có kiên nhẫn chơi với các người.

Trong mắt Trương Hằng hiện lên hào quang lạnh lùng, miệng há ra. linh khí hình trăng lưỡi liềm nhỏ bao bọc một luồng sáng bạc từ trong cơ thể bay ra.

Ông-

Linh khí Nguyệt Thương lóe ra hào quang thể lương lạnh lẽo. trong nháy mắt biến thành một Thanh Linh khí như trăng lưỡi liềm dài đến bốn năm xích.

- Đó... Chẳng lẽ là Linh khí cực phẩm...

Trong mắt Hổ tiên sư lóe ra vẻ tham lam, sợ hãi.

- Bản mạng Linh khí!

Gia Cát tiên sư vung quạt lông, toàn thân giống như lông chim không có sức nặng chuẩn bị chạy ra ngoài vương phủ.

- Tốc chiến tốc thắng!

Trương Hằng chân đạp Nguyệt Thương. “Vút” một tiếng bay về phía ba vị tiên sư.

Khoảng cách hơn trăm trượng dưới tốc độ Trương Hằng toàn lực khống chế Nguyệt Thương chỉ vài hô hấp liền vượt qua.

Hổ tiên sư cùng Dư Tam Nương bị tốc độ khủng bố của Trương Hằng làm ngây người, chờ khi bọn họ phản ứng lại thì Trương Hằng đã bay tới cách bọn họ không tới trăm thước.

- Chạy mau!

Hai người bay về hai hướng khác nhau, mà Gia Cát tiên sư đã bay ra ngoài trăm thước.

- Chạy được sao?

Trương Hằng cười lạnh một tiếng, trên tay chợt lóe ánh bạc. một vùng phong mang màu bạc như cánh ve xẹt qua không khí. trong giây lát bắn tới trước người Dư Tam Nương tốc độ chậm nhất.

Dư Tam Nương không trốn kịp. vội vã vận Linh Khí Hộ Thân.

Rắc—Phốc!!!

Thi thể Dư Tam Nương từ trên Trời rơi xuống.

Một tu sĩ Luyện Khí sơ kỳ ở trước mặt Trương Hằng giống như một con kiến.

Gia Cát tiên sư cùng Hổ tiên sư đã chạy ra một đoạn tự nhiên có thể nhìn thấy tình cảnh phía sau. tốc độ bỏ chạy không khỏi nhanh hơn vài phần.

- Người tiếp theo là người!

Nón tay Trương Hằng chỉ về phía Gia Cát tiên sư chạy nhanh nhất. Linh khí Nguyệt Thương dưới chân lóe hào quang, cấp tốc đuổi theo hướng Gia Cát tiên sư...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

159. Chương 158: Bản Vương Không Đánh Lòng Giết Hắc

Trương Hằng giơ tay nhắc chân chém chết một gã tiên sư của vương phủ khiến đám người trên mặt đất khiếp sợ không thôi.

Ở trong mắt người thường, tiên sư như Dư Tam Nương chính là nhân vật bọn họ không thể với tới. Nhưng ở trước mặt Trương Hằng, đối phương lại bị miều sát như vậy không hề có lực phản kháng!

- Người này thật đáng sợ!

Thân hình Khỉ ồm đứng sau lưng Lăng Thiên không khỏi run lên. nghĩ đến mình từng nói năng lỗ mãng với vị Trương tiên sư này. trong lòng không khỏi hối hận không thôi.

“Tiểu nhân vật như ta, hắc là hắc sẽ không so đo nhiều như vậy...”

Khỉ ồm tự an ủi mình.

Lăng Thiên nhú mày, nói với Trâu tiên sư ở bên cạnh:

- Đều là người tu tiên, vì sao chênh lệch lớn như vậy?

Trâu tiên sư cười khổ nói:

- Người không hiểu nhiều về Tu Tiên giới. Tu sĩ bậc cao chân chính chém giết tu sĩ bậc thấp cũng giống như cao thủ võ lâm giết một người thường.

- Tu Tiên giới a...

Cũng giống Đường Nhã Thi. Lăng Thiên sinh, ra một loại cảm giác hướng tới đối với thế giới thần bí này.

Sau khi chém giết Dư Tam Nương có tu vi thấp nhất. Trương Hằng không chế Nguyệt Thương đuổi theo Gia Cát tiên sư.

Trương Hằng không chế bản mạng Linh khí Nguyệt Thương, tốc độ nhanh hơn không ít so với tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bình thường.

Trong nháy mắt, Trương Hằng liền bay đến nơi cách Gia Cát tiên sư chừng năm mươi thước. Gia Cát tiên sư khẽ thở dài một tiếng, biết rằng mình chạy không thoát.

Đứng yên trong hư không. Gia Cát tiên sư cười khổ nói:

- Trương đạo hữu. ngài cũng không cần bức người quá đáng chứ. Gia Cát Huyền Cơ ta tại đây hạ lời thề tâm ma: Từ nay về sau không hề làm việc cho Tề Uy Vương phủ. cũng sẽ không là địch với đạo hữu.

- Đã muộn rồi! Giết người so với cái gì cũng đều đơn giản.

Ánh mắt lạnh liệt của Trương Hằng đảo qua Gia Cát tiên sư. trong lòng luôn có một loại cảm giác không thể hoàn toàn nhìn thấu. Ánh bạc lóe ra, trong tay Trương Hằng lại bắn ra ba đạo phong mang màu bạc.

Sau khi tiến vào tầng một đại viên mãn, uy lực của phong mang màu bạc do Trương Hằng nắm giữ đã lớn hơn trước kia vài phần, đủ để miều sát tu sĩ Luyện Khí Kỳ.

Gia Cát tiên sư thấy Trương Hằng không chịu buông tha, quạt lông trong tay khẽ vung lên. trước người sinh, ra một cơn lốc không ngừng xoay tròn, hơn nữa tron gió lốc này còn lóe ra ánh xanh chói mắt. Không khí chung quanh tức thì trở nên không ổn định, bụi đất trong phạm vi mấy chục thước bay mù Trời, tiếng rít không ngừng.

Tốc độ của phong mang màu bạc hơi chậm một chút liền dễ dàng cắt qua cơn lốc. bay thẳng đến Gia Cát tiên sư.

-Đi!

Gia Cát tiên sư ném quạt lông trong tay ra ngoài.

Quạt lông này trong nháy mắt biến lớn vài lần. cùng lúc đó ánh sáng xanh trong tay Gia Cát tiên sư không ngừng đánh lên phía trên.

Phốc Phốc Phốc!!!

Phong mang màu bạc tốc độ đã giảm chậm một chút đánh lên quạt lông.

Xuy—

Cuối cùng, quạt lông to lớn triệt tiêu phong mang màu bạc nhưng trên mặt quạt lại xuất hiện ba vết rách.

- Không ngờ có một kiện Linh khí trung phẩm.

Trương Hằng hơi có chút bất ngờ.

Sắc mặt Gia Cát tiên sư tái nhợt. Linh khí đã bị tổn thương không nhỏ. tâm thần cũng bởi vậy mà bị thương.

Quạt lông hư hao miễn cưỡng bị Gia Cát tiên sư thu vào trong tay.

- Đi tìm chết đi!

Trong tay Trương Hằng lại liên tục đánh ra bảy tám đạo phong mang màu bạc. theo vài hướng công tới Gia Cát tiên sư.

Gia Cát tiên sư cắn răng một cái, trong thân thể bộc phát ra một cỗ khí tức cuộn cuộn, hào quang màu xanh bao phủ toàn thân hắn. Một cỗ uy áp như có như không đánh về phía Trương Hằng.

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi, thực lực của hắn lại tăng lên tới trình độ Trúc Cơ Kỳ. Trương Hằng hơi sửng sốt. Gia Cát tiên sư tập kích ngược lại ra ngoài dự đoán trước của hắn.

Lúc này, hắn phải đối mặt với một tu sĩ Trúc Cơ hậu kỳ. muốn giải Quyết đối phương trong Thời gian ngắn gần như không có khả năng.

Đồng Thời, Trương Hằng cảm nhận được một cỗ khí tức tương đối quen thuộc từ trên người đối phương.

Nó làm cho Trương Hằng nhớ tới người tu chân Đại Thừa Kỳ Lạc Hạ.

Trong tay Gia Cát tiên sư đánh ra từng đạo pháp quyết, trong không gian vang lên tiếng chú ngữ vô hình.

Ổng-

Một cỗ Thanh quang cường đại mà không mất vẻ nhu Hòa hình thành một lốc xoáy không ngừng xoay tròn ở trước người, mà Gia Cát tiên sư chính là điểm cuối của lốc xoáy.

Phốc Phốc Phốc ~

Bảy tám đạo phong mang màu bạc lại bị Gia Cát tiên sư chặn lại toàn bộ. nhưng lốc xoáy màu xanh không ngừng xoay tròn trước mặt hắn cùng gần tiêu tan.

Nhìn lốc xoáy màu xanh trước mắt. Trương Hằng lại nghĩ tới cảnh tượng Lạc Hà độ thiên kiếp lúc trước.

Khóe miệng Gia Cát tiên sư tràn ra không ít máu. vẻ bình thản nhìn Trương Hằng:

- Chẳng lẽ đạo hữu còn muốn liều mạng cùng ta sao? Nếu quả thật như thế, lão phu không thể không sử dụng bí thuật đề cao tu vi mình đến Kết Đan Kỳ!

Trương Hằng trầm mặc. cũng không phải trong lòng hắn có ý lui bước.

Gia Cát tiên sư trước mặt thật đúng là không đơn giản a, không ngờ có thể vô cùng thoải mái đề cao tu vi của mình một bậc. Nghe ý tứ của đối phương, trả giá thêm một chút nữa là có thể đề cao hơn một bậc nữa.

Thế gian này nào có công pháp khủng bố như vậy? Trương Hằng không tin.

Cho dù là những công pháp đỉnh cấp. muốn đề cao tu vi của tu sĩ lên cả một bậc thì cũng phải trả một cái giá thật lớn. Mà Gia Cát tiên sư trước mặt thì hoàn toàn không mang đến cho Trương Hằng cảm giác này.

Trong lòng Trương Hằng thậm chí cảm thấy tu vi của đối phương còn có khả năng tăng lên.

Có thể đề cao tu vi bản thân với phương thức không hợp lẽ thường như vậy. vậy khả năng thân thể của Gia Cát tiên sư này có chút vấn đề.

Tỷ như, đã từng có thực lực thông thiên bởi vì nguyên nhân nào đó mà phong ấn tuyệt đại bộ phận của bản thân. Lại hoặc là thân thể này bị nguyên thần của một tu sĩ bậc cao chiếm cứ. Ở tu Tiên giới, có rất nhiều chuyện khó tin.

- Người có quan hệ gì với Tiên Nho Trai của Sở Quốc?

Trương Hằng thành linh nói ra một câu như vậy.

- Người...

Sắc mặt Gia Cát tiên sư biến đổi, dường như Trương Hằng nói ra bí mật nơi đáy lòng hắn.

- Không nghĩ Phách Thiên Môn lại không tiếc phái người đuổi tới Triệu Quốc...

Trên mặt Gia Cát tiên sư lộ ra một loại bất đắc dĩ thật sâu.

Phách Thiên Môn? Trương Hằng vừa nghe cái tên này liền cảm thấy quen thuộc.

Nếu không nhớ lầm, Phách Thiên Môn là siêu cấp đại phái của Sở Quốc, là môn phái tu chân siêu cấp xếp vài thứ hạng đầu của Tam Tinh Vực.

Nghe ý của Gia Cát tiên sư, dường như Tiên Nho Trai của Sở Quốc gặp kiếp nạn gì đó. chúng môn nhân đệ tử đang bị Phách Thiên Môn đuổi giết.

- Nếu người là môn đồ của Tiên Nho Trai, nể mặt một vị bằng hữu ta tạm Thờ ỉa cho người một mạng. Hy vọng người có thể giữ lời thề.

Trương Hằng cười nhàn nhạt, Quyết định buông tha cho người này.

- Chẳng lẽ ngài nhận thức vị tiền bối nào của Tiên Nho Trai ta?

Gia Cát tiên sư lập tức cảm giác thân phận của Trương Hằng không đơn giản.

- Được rồi. ta chiếu sáng cho người một con đường: Hiện tại người có thể trở lại Sở Quốc, không có bất luận kẻ nào dám thương tổn đến môn đồ của Tiên Nho Trai các người nữa.

Trong giọng nói của Trương Hằng mang theo một loại thần bí cùng tự tin khiến Gia Cát tiên sư ngây cả người.

- Chỉ giáo cho...

Gia Cát tiên sư không khỏi dò hỏi.

- Ha hạ trở về Sở Quốc liền biết...

Trương Hằng không để ý tới hắn khống chế Linh khí Nguyệt Thương bắt đầu chuyển động trên không vương phủ. thần thức không ngừng đảo qua.

Giao phong và nói chuyện với Gia Cát tiên sư khiến Trương Hằng mất Thời gian mấy chục hô hấp. hiện tại gần như không có khả năng dễ dàng tìm ra Hồ tiên sư đã chạy trốn kia.

Vào lúc Trương Hằng lượn trên không Tề Uy Vương phủ vài lần. từ xa xa truyền đến một đao động tương đối quen thuộc. Ba điểm đen nhỏ bay về phía Trương Hằng.

Trương Hằng đưa mắt nhìn, ba người này dĩ nhiên là: Quỷ Sư. Quỷ Ảnh. Hồ tiên sư.

“Lần trước không phải Quỷ Sư này bị mình giết chết sao?”

Trương Hằng không khỏi buồn bực.

Chỉ chớp lát, ba người Quỷ Sư bay tới nơi cách Trương Hằng không đến trăm thước.

- Trương tiên sư. Tề Uy Vương phủ tùy Thời mở rộng cửa lớn cho ngài, chỉ cần ngài nguyện ý làm việc cho bản vương phủ là có thể hưởng hết vinh hoa phú quý nhân gian...

Ở trong một đình nghỉ mát trên mặt đất. Tề Uy Vương phủ ngồi trên ghế, chung quanh hắn là mười tám thị vệ áo Bào tro cùng với đám cao thủ vô lâm do lão già áo vải cầm đầu.

- Vinh hoa phú quý của nhân gian, về sau Trương mỗ sẽ tìm nơi Hưởng thụ. không cần vương gia quan tâm. Trương Hằng không khỏi Khinh bỉ hấn dùng thủ đoạn vinh hoa phú quý để lung lạc người. Chỉ cần là người tu tiên còn có khả năng thăng cấp thì sẽ không bị hấp dẫn này.

- Nếu đã như vậy, bốn vương cũng không cưỡng cầu.

Tề Uy Vương khẽ thở dài một hơi. lại nói với ba người Quỷ Sư:

- Kỳ tài như Trương tiên sư. bốn vương không đành lòng giết hấn. Các người thả hấn đi đi...

Lão già áo vải vội la lên:

- Vương gia. tuyệt đối không thể để thả người này. Hấn phá hủy rất nhiều kiến trúc vương phủ. còn giết chết một vị tiên sư của vương phủ. Nếu để cho hấn chạy...

- Câm miệng cho ta!

Tề Uy Vương quát lớn:

- Kỳ sĩ như Trương tiên sư. làm sao bốn vương Có thể,..

- Ha ha ha...

Trương Hằng nghe bọn họ đối thoại, không khỏi cất tiếng cười to. dường như nghe được chuyện buồn cười nhất thế gian!

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

160. Chương 159: Quỷ Vụ Mê Tung Trộn

Trương Hằng dùng thủ đoạn sét đánh không kịp bưng tai giết chết một vị tiên sư của vương phủ. lại bức bách một vị tiên sư khác phải hạ lời thề tâm ma.

Uy thế như vậy tự nhiên khiến đám người Tề Uy Vương hoảng sợ không thôi.

Trừ hai vị tiên sư một chết một bỏ đi. không ngờ vương phủ còn có ba vị tiên sư.

Tu vi của Quỷ Sư mới bước vào Trúc Cơ Kỳ là con bài chưa lật Tề Uy Vương dùng để chống lại Trương Hằng. Hổ tiên sư cùng Quỷ Ảnh đương nhiên là Lấy Quỷ Sư cầm đầu, không thể coi là chủ lực.

- Kỳ tài như Trương tiên sư. bốn vương không đành lòng giết hấn. Các người thả hấn đi đi...

Nghe câu này, Trương Hằng cảm thấy phi thường buồn cười. Nghe ý tứ của Tề Uy Vương, dường như nguyện ý để cho hấn chạy đi là một loại thể hiện yêu quý nhân tài và lòng dạ rộng lớn.

Trương Hằng đứng yên trong hư không, phát ra một tràng cười tràn ngập Khinh miệt cùng coi rẻ.

Trên thực tế trong lòng Tề Uy Vương đang chột dạ. Hấn tuyệt đối không dám hoài nghi thực lực của Trương Hằng, đặc biệt là loại Ẩn Thân Thuật có thể lên vào vương phủ một cách thần không Hay quỷ không biết.

Chém giết một gã tiên sư, trong lòng Tề Uy Vương tự nhiên có oán hận. nhưng hấn lại không nghĩ bởi vậy mà đắc tội một vị tu sĩ Trúc Cơ Kỳ có Ẩn Thân Thuật cao cấp.

Nếu đám người Quỷ Sư có thể chém giết Trương Hằng vậy thì còn đỡ, nếu giết không chết, cuộc sống sau này của Tề Uy Vương sẽ không có ngày yên lành.

-Hừ!

Quý Sư ở trên không trung xa xa phát ra một tiếng hừ lạnh, dường như đang tỏ vẻ bất mãn đối với Trương Hằng đang cười lạnh.

Thần thức Trương Hằng đảo qua trên người Quý Sư, phát hiện thân thể đối phương thật sự có điểm khác biệt với người thường. Khó trách lần trước hắn không chân chính giết chết được đối phương.

Khuôn mặt già nua của Quý Sư giờ phút này trở nên hơi trắng, dường như còn chưa khôi phục nguyên khí.

- Ba người các người cùng lên hay là từng người tiến lên?

Trương Hằng vẽ mặt trên cột nhìn ba vị tiên sư ở phía xa. Sắc mặt đám người Quý Sư lập tức biến đổi, bọn họ không nghĩ tới Trương Hằng lại có tự tin như vậy.

Đối phương là chân chính có thực lực này hay là bởi tính cách cuồng ngạo? sắc mặt của đám người Tề Uy Vương trở nên ngưng trọng. Bọn họ hy vọng Trương Hằng là vì tính cách cuồng ngạo mới thế.

Thần sắc Trương Hằng lạnh nhạt, khí thế trên người đang dần ngưng tụ, dường như đang tích tụ công kích mưa bão vào khoảnh khắc tiếp theo.

Hắn đương nhiên không phải là người tính cách cuồng vọng. Từ khi xuyên qua đến thế giới này tới nay, hắn vẫn đều lấy tôn chỉ là đáng Khinh và cận thận làm đầu, chưa bao giờ chủ động nổi bật. Theo như lời của Nam Minh, hắn thật có thể nhẫn.

Không phải Trương Hằng xem thường ba người trước mắt. Cho dù hắn đứng bất động chỗ này, những người này cùng chưa chắc có thể thương tổn đến một sợi lông của hắn.

Đối mặt với Trương Hằng đang trong hư không, khí thế không ngừng kéo lên, ba người Quý Sư đều nảy sinh ý lui bước.

- Trương đạo hữu, Tề Uy Vương phủ ta cùng người không oán không cừ, cần gì phải bức bách đến cùng như vậy chứ?

Tề Uy Vương đứng dậy, trên mặt lộ ra vài tia bất đắc dĩ.

- Chỉ cần ngài chịu rời đi, bản vương cũng có thể thả đám người Trâu tiên sư. Ngài xem thế nào?

Tề Uy Vương không thể không nhượng bộ Trương Hằng. Theo hắn nghĩ, sở dĩ Trương Hằng đánh chết tiên sư của vương phủ cũng là vì tự do của đám người Trâu tiên sư, Băng Vi.

Bá!!!

Hai mắt Trương Hằng lạnh lùng, giống như một tia chớp trong bóng đêm, hung hăng đánh lên ngực Tề Uy Vương.

Hào quang màu bạc Thanh lân, của Nguyệt Thương xẹt qua một hư ảnh mê người trên bầu Trời, mang theo Trương Hằng bay về phía ba người Quý Sư.

Khí thế trên người Trương Hằng ngưng tụ đến đỉnh điểm, tốc độ cùng nhanh đến cực điểm.

Nhưng ở trong mắt đám người Quý Sư, hắn giống như thần chết đến từ địa ngục, cỗ khí sát phạt như có như không đang mài mòn ý chí chiến đấu của bọn họ từng chút một.

- Người xuống đi, ta cùng Hồ tiên sư ứng phó hắn.

Quý Sư đánh mắt ra hiệu cho Quý Ảnh.

- Vâng, sư tôn.

Quý ảnh lập tức hiểu Ý của Quý Sư, thân hình xẹt qua một bóng mờ, bay về phía đám Trâu đạo sĩ.

Mà lúc này Trương Hằng đã bay đến gần ba người, hắn tự nhiên phát hiện hành động của Quý Ảnh.

Hắn cười lạnh lùng, dường như trào phúng sự vô tri của đối phương. Nguyệt Thương dưới chân như có linh tính, “ông” một tiếng hóa thành một đạo ngân mang như tia chớp bắn ra đuổi theo Quý Ảnh.

Quý Sư cùng Hồ tiên sư đương nhiên sẽ không để Trương Hằng như ý thao túng Nguyệt Thương đuổi giết Quý Anh. hai người gần như đồng Thời phát động công kích tới Trương Hằng.

Hồ tiên sư khẽ lẩm bẩm, một Thanh phi kiếm trong miệng bay ra, toàn thân lóng lánh, hào quang màu xanh mông lung bắn tới Trương Hằng như tia chớp. Xem xu thế, dường như đã sử dụng toàn lực.

Trương Hằng vừa thấy phi kiếm của đối phương, không khỏi sửng sốt sau đó liền lộ ra một tia châm chọc.

Hồ tiên sư thao túng lại là một kiện Pháp khí.

ở tu Tiên giới, Pháp khí là tu sĩ Dẫn Khí Kỳ cùng Luyện Khí Kỳ sử dụng, nhưng có một số tu sĩ Luyện Khí Kỳ có chút địa vị cũng có thể có được một kiện Linh khí.

Từ khi ra khỏi Huyết Sát động phủ tới nay. Trương Hằng vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy có người sử dụng Pháp khí

Dù sao cũng là một tán tu bình thường, cũng chỉ có thể sử dụng Pháp khí.

Toàn thân Quý Sư được bao phủ bởi một màn sương đen. trong không trung vang lên tiếng chú ngữ thần bí khó lường. Trong lúc này. hai tay hắn bấm một pháp quyết Quý dị. khác hẳn với công pháp thường Quy của Tu Tiên giới.

Bá Bá Bá!!!

Đến một khắc, tiếng chú ngữ trong không trung im bặt. thân thể của Quý Sư chia làm ba. Mỗi thân thể đều bị một tầng sương đen bao phủ. không thấy rõ hình dáng bên trong.

Sau đó, chỉ thấy ba Quý Sư này vươn nắm tay đồng Thời đánh tới Trương Hằng. sương đen chung quanh cùng ập tới Trương Hằng.

Vút!

Phi kiếm Pháp khí của Hồ tiên sư cùng Quý Sư đồng loạt đánh về phía Trương Hằng.

Trương Hằng ha ha cười, ngón tay bắn ra vừa khéo đánh lên Pháp khí của Hồ tiên sư.

Một tiếng kim loại gãy rời vang lên trong không trung, chỉ thấy Pháp khí này nháy mắt gãy thành vài đoạn, từ không trung rớt xuống.

Cùng lúc đó, ba Quý Sư đồng Thời vươn nắm tay ra đập tới đầu, cổ họng và ngực của Trương Hằng.

Ầm Ầm Ầm...

Trương Hằng giống như một pho tượng đồng không thèm để ý tới công kích của Quý Sư. giống như tảng đá lù lù bất động.

Nhưng đúng vào lúc này. từ mặt đất truyền tới một tiếng hét thảm.

- A!!!

Cả thân thể của Quý Ảnh bị Nguyệt Thương chém thành hai đoạn. Trương Hằng không yên tâm, Ý niệm thúc giục Nguyệt Thương chém thêm vài phát, chém rớt đầu Quý Anh và đâm xuyên qua tim hắn.

Tức thì trên mặt đất lưu lại một cỗ thi thể máu chảy đầm đìa.

-Người... Bản mạng Linh khí!

Ba Quý Sư đồng Thời phát ra Thanh âm giống nhau.

Dưới tình huống bình thường, nếu tu sĩ muốn đào tạo ra một kiện Pháp bảo bản mạng cũng không phải là một chuyện dễ dàng. Luyện hóa Pháp bảo cùng với đào tạo Pháp bảo bản mạng hoàn toàn không phải một khái niệm.

Một khi đào tạo thành Pháp bảo bản mạng, bằng Ý niệm có thể sử dụng Linh khí hoặc Pháp bảo tiến Hành công kích, thao túng càng thêm dễ dàng so với thân thức. Nhất tâm nhị dụng cũng thoải mái vô cùng.

Vút!

Sau khi Nguyệt Thương chém giết Quỷ Ảnh, lại đuổi theo phía Hồ tiên sư đang chạy trốn ra xa.

Sau khi Trương Hằng giơ tay nhấc chân đánh nát Pháp khí của Hồ tiên sư. trong lòng hắn kinh hãi không thôi. Hắn vứt bỏ Ý nghĩ ban đầu liên thủ với Quỷ Sư đối phó Trương Hằng, liều mạng bay về phía xa xa.

- Lần trước không ngờ không có giết chết người, hôm nay ta muốn xem người có phải là tấm thân bất tử trong truyền thuyết Hay không?

Ánh mắt lãnh liệt của Trương Hằng xẹt qua trên người ba Quỷ Sư. cũng không phát hiện người nào mới là chân thân. Từ công kích vừa rồi, lực công kích của ba Quỷ Sư này đều tương đương, dường như đều là chân thân.

Ba Quỷ Sư vây Trương Hằng vào giữa, màn sương đen bốn phía bao phủ phạm vi mười thước chung quanh, một cỗ khí tức áp lực sinh ra trong phạm vi này.

- Ha ha ha... Vào Quỷ Vụ Mê Tung Trận của ta, hôm nay chính là ngày chết của người.

Ba Quỷ Sư đồng Thời phát ra một tràng cười điên cuồng.

- Trận pháp quái gì?

Trương Hằng nhẹ khoát tay. cảm giác được một cỗ lực cản không nhỏ. pháp lực ngự phong phi hành tiêu hao nhiều hơn bình thường rất nhiều.

- ở trong Quỷ Vụ Mê Tung Trận này của ta. người chỉ có thể phát huy ra một nửa thực lực!

Ba Quỷ Sư đắc ý nói.

Trương Hằng tò mò tới gần sương đen quay cuồng không ngừng bốn phía, cảm giác thực lực của mình chỉ có thể phát huy ra bảy tám phần.

- Chết đi!

Ba tên Quỷ Sư đồng Thời vươn tay. trong mắt bắn ra một luồng sáng đỏ khiến người hoảng sợ.

Chỉ thấy trên ba đôi tay già nua đột nhiên mọc ra móng tay dài nửa tấc. Móng tay này màu xám đen. tản ra một cỗ khí tức chết chóc.

- Chẳng lẽ đây là Cửu Âm Bạch cốt Trảo trong truyền thuyết?

Trương Hằng tám tắc lấy làm kỳ.

- A!

Đúng lúc này, phương xa bên ngoài quỷ vụ này truyền tới một tràng tiếng kêu thảm thiết. Hồ tiên sư bị Nguyệt Thương đâm xuyên qua đầu, thi thể như điều đứt dây từ trên không trung rơi xuống.

- Chỉ còn có một mình người!

Trương Hằng búng tay đánh “Tách” một cái. thần sắc lạnh nhạt đảo qua Quỷ vụ bốn phía...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

161. Chương 160: Ngân Diễm Và Quỷ Hỏa

Trương Hằng bị vây trong Quỷ Vụ Mê Tung Trận của Quỷ Sư. lại chém giết Hồ tiên sư đang chạy ra xa trong khi nói cười. Linh khí Nguyệt Thương xẹt qua một vệt sáng bạc Thanh lãnh, mê người, “vút” một tiếng bay về phía bên này.

Từ đầu đến cuối Trương Hằng vẫn đều nhất tâm nhị dụng, bản mạng Linh khí liên tục giết hai vị tiên sư không có chút khó khăn gì đáng nói.

Cho dù là tu sĩ mặc Linh khí phòng ngự cũng không ngăn được công kích của Nguyệt Thương của Trương Hằng Giờ phút này, Huống chi là những tán tu bình thường ở trạng thái “Trần trường” này.

Tuy rằng Quỷ Vụ Mê Tung Trận đã vây khốn Trương Hằng khiến cho hắn không thể phát huy toàn bộ thực lực nhưng trong lòng Quỷ Sư lại cảm thấy một loại bất an sâu sắc.

Mắt thấy đối phương liên tục chém giết hai tu sĩ Luyện Khí Kỳ trong vài hô hấp ngắn ngủi, hơn nữa còn dùng thân thể ngành kháng công kích của mình. Quỷ Sư bắt đầu sinh ý lui bước.

Mọi người trên mặt đất lại càng khiếp sợ không thôi. Giao chiến trên bầu Trời tự nhiên không phải đám phàm nhân bọn họ có thể so sánh.

Mắt thấy hai vị tiên sư rất cường đại trong cảm nhận bị Trương Hằng hơi hợt chém giết, có người vui sướng cũng có người lo lắng.

Cho tới bây giờ, số tiên sư chết trong tay Trương Hằng đã có ba người, tính cả Gia Cát tiên sư đã chạy trốn thì Trương Hằng đã đánh bại bốn vị tiên sư.

- Vương gia... Chúng ta nên làm gì bây giờ?

Trong mắt lão già áo vải mang theo một vẻ lo âu.

Tề Uy Vương nhìn chằm chằm trận chiến trên bầu Trời, hít sâu một hơi, giọng trầm trọng nói:

- Hiện tại muốn chạy trốn đã là không có khả năng rồi... Chỉ mong hắn có thể tuân thủ thiết luật người tu chân không thể quấy nhiễu trật tự của thế tục giới.

Lão già áo vải gật gật đầu nhưng trong lòng cũng có chút lo lắng.

Cái gọi là không quấy nhiễu trật tự cùng phải nói về mặt lớn lao. Bình thường người tu tiên chỉ cần không quấy nhiễu chiến tranh nhân gian hoặc là ám sát Hoàng đế thì cũng không tính là quấy nhiễu trật tự thế tục gì cả.

Người tu tiên đánh chết vài người thường tuyệt đối sẽ không có bất kỳ người nào đi hỏi.

- Sư phụ, có phải chúng ta lập tức có thể rời khỏi vương phủ Hay không?

Băng Vi đầy vui sướng nói.

Trâu tiên sư cười nói:

- Thực lực của Trương đạo hữu hoàn toàn ra ngoài dự đoán của ta. Tuy nhiên nhìn qua Quỷ Sư này cũng không phải dễ giải Quyết như vậy.

Lăng Thiên lộ vẻ kính sợ và hướng tới chằm chú nhìn lên sương đen vây quanh hai người trên không trung. Chỉ thấy bên trong thì thoáng bóng người nhoáng lên. dường như đánh nhau rất kịch liệt.

Mọi người trên mặt đất đều hiểu được, trận chiến cuối cùng trên bầu Trời sẽ quyết định vận mệnh ngày sau của bọn họ.

- Hôm nay không phải ngươi chết, thì là ta chết!

Trong mắt ba Quỷ Sư lóe ra ánh đỏ yêu dị. móng tay dài nửa tấc trên ba đôi tay lượn lờ Quỷ vụ màu đen. tản ra một cỗ khí tức âm trầm.

Vút!

Đúng lúc này, Linh khí Nguyệt Thương đang bay về phía Trương Hằng.

Sắc mặt của ba Quỷ Sư đồng Thời biến đổi, tự nhiên sẽ không cho Trương Hằng cơ hội thao túng Linh khí. từ ba hướng đánh mạnh về phía Trương Hằng.

Xuy Xuy Xuy!!!

Sáu cái quỳ trảo điên cuồng chụp vào thân thể Trương Hằng phát ra tiếng rít chói tai trong không khí.

Đối mặt với sáu cái quỳ trảo khủng bố vạn phần so với Cửu Âm Bạch cốt Trảo, thân hình Trương Hằng vẫn không nhúc nhích. Toàn thân hắn dâng lên một làn sáng bạc lóng lánh bao phủ toàn bộ thân thể vào trong.

Phốc Phốc Phốc...

Ba Quỷ Sư bao phủ Trương Hằng ở bên trong, liên tục phát động công kích như Bảo táp. Quỷ trảo bén nhọn đập mạnh lên người Trương Hằng.

Thân thể Trương Hằng vẫn không nhúc nhích, tùy ý đối phương công kích.

Mà Đúng lúc này, Nguyệt Thương đã bay tới gần. Trương Hằng duỗi tay ra nắm vào trong tay.

Ra ngoài dự đoán trước chính là Trương Hằng cũng không sử dụng Nguyệt Thương, ngược lại thu hồi nó vào trong cơ thể.

Hành động của Trương Hằng đột nhiên khiến Quỷ Sư chú ý. thấy công kích liên tục không thể thương tổn được đối phương, ba Quỷ Sư giống nhau như đúc ngừng lại.

Bá Bá Bá!!!

Ba Quỷ Sư bao phủ trong sương mù đen tạo thành hình tam giác vây Trương Hằng vào giữa.

- Đến lượt ta!

Trương Hằng cười lạnh một tiếng, thân hình đột nhiên biến mất sau đó xuất hiện ở phía sau một Quỷ Sư trong số đó.

Ầm!

Một quyền của Trương Hằng nện lên đầu Quỷ Sư.

Đầu vỡ tung. Quỷ Sư này trong nháy mắt hóa thành một cái bóng tiến vào thân thể của một Quỷ Sư khác.

- Chậc chậc! Xem người còn có bao nhiêu cái bóng, cùng lấy ra đi.

Thân hình Trương Hằng lại nhoáng một cái. công kích về phía Quỷ Sư tiếp thu cái bóng vừa rồi.

Thần sắc Quỷ Sư đó biến đổi thân nhìn nhoáng lên tránh khỏi công kích của Trương Hằng. Xem ra Quỷ Sư này mới là chân thân!

Rất hiển nhiên, tốc độ của Quỷ Sư cùng Trương Hằng không phân cao thấp, nhưng về thân pháp thì Trương Hằng kém hơn đối phương vài bậc.

Hô!

Một cái bóng Quỷ Sư từ phía sau đánh về phía Trương Hằng. Quỷ trảo chụp vào gáy hắn. Trương Hằng vươn một bàn tay trực tiếp bắt lấy cánh tay cái bóng Quỷ Sư này.

-Ồ!

Trương Hằng phát hiện cánh tay của cái bóng Quỷ Sư này không giống thật thể chân chính, tuy rằng bắt được nhưng lại có một cảm giác không thật.

- Phốc!

Trên tay Trương Hằng đột nhiên bùng lên một đoàn ngân diễm, men theo thân thể cái bóng Quỷ Sư cháy bùng lên.

Trong giây lát, ngân diễm liền bao trùm cái bóng Quỷ Sư này.

- Người người... Làm sao có thể?

Bản thể Quỷ Sư không thể tin tưởng nhìn chằm chằm Trương Hằng, sợ hãi nhìn vào cái bóng Quỷ Sư đang bị ngân diễm nuốt chửng.

Tiêu diệt cái bóng Quỷ Sư này cùng không còn cái bóng nào từ trong chạy ra. xem ra đã bị ngân diễm cắn nuốt.

- Ha ha đến lượt ngươi!

Trên tay Trương Hằng bốc lên một đoàn ngân diễm, trong mắt mang theo vài tia đùa bỡn.

Quỷ Sư cảm nhận được một cỗ khí tức đáng sợ từ trong ngân diễm này. chính là vật này diệt trừ một cái bóng vô hình vô chất của hắn.

Lần trước Quỷ Sư bị Trương Hằng “đánh chết” đã chứng kiến sự lợi hại của đối phương. Lần này đến đối địch tuy rằng không nắm chắc chiến thắng Trương Hằng nhưng cho rằng đối phương không thể tạo thành thương tổn trí mạng cho mình. Nếu không, hắn cũng không đến trêu chọc nhân vật khủng bố có thể so với xác rùa Trương Hằng này.

Nhưng hắn vạn lần không nghĩ tới. công pháp Trương Hằng tu luyện được xưng là luyện hóa hết thấy vật hữu hình và vô hình trong thiên hạ. Vào giờ khắc này. Quỷ Sư lập tức sinh ý rút lui, dùng ánh mắt âm độc nhìn chằm chằm Trương Hằng một cái. sau đó thân hình nhoáng lên chuẩn bị chạy trốn.

- Muốn trốn?

Trương Hằng ha ha cười, tay đột nhiên run lên. Vài chục đạo ngân mang nhỏ bé như ngân châm chặn hết tất cả đường lui của Quỷ Sư.

Càng đáng sợ chính là trong những ngân mang này đều ẩn chứa một lượng ngân diễm nhỏ.

Xuy Xuy Xuy!!!

Ngân mang như mưa phùn bao trùm Quỷ Sư.

Quỷ Sư cắn răng, trong thân thể đột nhiên phân ra một cái bóng, bản thể bốc lên một ngọn Quỷ Hỏa rào rạt. Quỷ vụ bốn phía đều bị hắn hút đến trước người.

Phốc Phốc Phốc!!!

Cái bóng bị ngân mang xuyên thấu trong nháy mắt. bắt đầu bốc cháy không ngừng, trong chớp mắt liền bị ngân diễm cắn nuốt không còn.

Quỷ vụ chung quanh bản thể Quỷ Sư bị rất nhiều ngân mang đả kích cũng bị xuyên thủng, ngọn lửa màu bạc rơi xuống quỷ Hỏa màu xanh..

Xèo Xèo!

Chỉ vùn vùn phản kháng một chớp mắt. Quỷ Hỏa bị ngân diễm nuốt hết. cấp bậc của Quỷ Hỏa này so ra còn kém Bích Lam hỏa diễm của Nam Minh, tự nhiên không hề có sức phản kháng trước mặt ngân diễm.

Mà lúc này, bản thể Quỷ Sư “vút” một tiếng, vút bỏ Quỷ Hỏa thân hình chạy về phương xa.

- Nguy hiểm thật!

Quỷ Sư toát mồ hôi lạnh toàn thân, vút bỏ hai cái bóng tu luyện nhiều năm lại cứu hắn một mạng.

Trương Hằng cũng hơi có chút bất ngờ. không nghĩ tới cuối cùng Quỷ Sư có thể tránh được một kiếp. Đang chuẩn bị gọi Nguyệt Thương ra đuổi giết đối phương, phía trước Quỷ Sư đột nhiên xuất hiện một trung niên nho Bào. khoe miệng hắn nở nụ cười ôn Hòa:

- Quỷ Sư đạo hữu. ngươi muốn chạy đi đâu?

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

162. Chương 161: Bắt Sống

Trung niên nho Bào chặn đường Quỷ Sư chính là Gia Cát Huyền Cơ lúc trước được Trương Hằng thả đi.

Không biết vì sao, Gia Cát tiên sư chỉ ẩn núp ở xa, cùng không lập tức rời đi.

- Gia Cát tiên sư! Chẳng lẽ ngươi muốn là địch với bản sư sao?

Trong mắt Quỷ Sư lộ vẻ âm trầm, vừa phi Hành vừa lớn tiếng quát mắng.

Trương Hằng đuổi theo phía sau cũng hơi cảm thấy kỳ quái, không nghĩ tới Gia Cát tiên sư lại chủ động đến trợ giúp mình ngàn Quỷ Sư lại.

Tốc độ của Quỷ Sư tuy nhanh nhưng chỉ cần Trương Hằng té ra Nguyệt Thương, giết hắn cũng không phải vấn đề gì lớn.

- Đạo hữu vẫn là lưu lại đi.

Gia Cát tiên sư không vui không giận, giờ phút này hắn còn ở tu vi Trúc Cơ hậu kỳ, căn bản không cần sợ hãi Quỷ Sư.

Quỷ Sư không muốn đây đưa cùng hắn, thân hình quẹo phải, chuẩn bị đối phương hướng chạy trốn.

Hai tay Gia Cát tiên sư khẽ múa. Thanh quang trên người không ngừng xoay tròn, đến một lúc đột nhiên từ trong tay bắn ra như chớp. Những Thanh quang này dưới pháp Quyết của hắn, bắn tới con đường Quỷ Sư sắp sửa chạy trốn.

Ông!

Thanh quang đột nhiên xoay tròn, hình thành một cơn gió bão điên cuồng gào thét trong khu vực này.

Cả cơn gió bão không ngừng quấy động, vật phẩm bình thường tiến vào trong chỉ sợ sẽ có kết quả bị nghiền nát trong nháy mắt.

Cho dù thân pháp của Quỷ Sư linh hoạt hơn đi nữa, đối mặt với gió bão điên cuồng bao phủ khu vực này cũng không thể không giảm tốc độ.

Gia Cát tiên sư cười ha hả, ngón tay không ngừng vạch trong không trung. Từng đạo quang lưu màu xanh bắn vào trong gió bão khiến Quỷ Sư bị vây ở trong không thể không tạo ra một màn quỷ vụ để bảo vệ thân thể.

Mà Đúng lúc này, Trương Hằng ở phía sau cũng sắp đuổi tới.

- Đáng giận!

Quỷ Sư dùng ánh mắt âm độc gắt gao nhìn Gia Cát tiên sư một cái, cuối cùng cắn răng, toàn thân lại hóa thành hai cái bóng. Hai cái bóng này chia nhau bắt đầu bay về hai hướng khác nhau.

Hai cái bóng này mặc dù bị vây trong gió bão cũng có thể bỏ chạy với tốc độ khá nhanh.

- Một cái cũng đừng hy vọng chạy thoát!

Trương Hằng sớm té ra Nguyệt Thương, ánh mắt liếc qua hai cái bóng, mang theo vẻ Khinh miệt thần nhiên.

Mặt ngoài mỏng như cánh ve của Nguyệt Thương lưu chuyển một tầng quang huy Thanh lãnh, trong thân thể Trương Hằng bùng lên ngọn lửa màu bạc bao phủ mặt ngoài Nguyệt Thương, giống như loan đao Thiêu đốt.

Phốc Phốc!!!

Khí thể trên người Trương Hằng đột nhiên bùng nổ, trong nháy mắt Nguyệt Thương biến lớn gấp đôi, tản ra một cỗ khí tức sát lục sắc bén.

Tay phải nắm Nguyệt Thương trong tay hung hăng vạch hai cái.

Xèo xèo!

Hai đạo phong nhận hình trăng lưỡi liềm Thiêu đốt ngân diễm từ Nguyệt Thương chém ra.

Không khí bắt đầu lun rầy dữ dội. trong hư không liên tục lóe lên quang ảnh hình trăng lưỡi liềm, chém về phía hai Quỷ Ảnh với tốc độ còn nhanh hơn Linh khí công kích vài lần. Hai Quỷ Ảnh lập tức cảm nhận một cỗ uy hiếp lớn lao. muốn tránh đã không còn kịp.

Vút Vút!!!

Hai cái Quỷ Ảnh lập tức phân thân chia làm bốn cái bóng.

Tuy nhiên, trong đó có hai cái bóng vẫn bị phong nhận hình trăng lưỡi liềm Thiêu đốt ngân diễm chém trúng.

Phốc... Xèo!

Trong nháy mắt hai cái bóng bị chém thành hai đoạn, trong nháy mắt bị ngân diễm cắn nuốt.

- Xem người còn có bao nhiêu!

Ánh mắt Trương Hằng không đổi. vừa phi hành vừa vung Nguyệt Thương.

Phốc... Xèo! Phốc... Xèo!

Trong Thời gian vài hô hấp Trương Hằng lại tiêu diệt hai cái bóng, giờ phút này còn lại một cái bóng cuối cùng vô cùng âm đạm.

Vào lúc Trương Hằng đang chuẩn bị chém giết cái bóng cuối cùng này thì Quỷ Sư đó đột nhiên ngừng lại. quay đầu nhìn Trương Hằng, giọng khàn khàn nói:

- Người muốn như thế nào mới bằng lòng tha ta một mạng?

Trong mắt Quỷ Sư lóe ra ánh đỏ âm đạm. toàn bộ thân thể nháy mắt hóa thành thật thể. sắc mặt trắng bệch như tờ giấy. miệng phun ra một búng máu tươi.

- Trương mỗ đương nhiên muốn trừ hậu hoạn!

Thần sắc Trương Hằng đạm mạc nói.

Từ khi xuyên qua tới giờ. tính cách của Trương Hằng lần lượt lột xác. Hắn đã sớm không phải là trạch nam địa câu trước kia có thể sánh bằng.

Khê nâng Nguyệt Thương, khoe miệng Trương Hằng mang theo trào phúng vô tình, dường như cảm thấy ngứa thớ vì lời nói của Quỷ Sư.

- Người có thể đưa ra bất kỳ điều kiện gì!

Quỷ Sư bị bao phủ trong bóng ma chết chóc rớt cục khuất phục.

- Bất kỳ điều kiện gì?

Trương Hằng không khỏi nhớ tới Lạc Ngưng Tuyết lúc trước bị mình bức đến tuyệt cảnh. Khi đó đối phương có thể vì sinh tồn mà bằng lòng kết thành song tu đạo lữ với mình.

Quỷ Sư giờ phút này cùng Lạc Ngưng Tuyết lúc trước tương tự biết bao.

“Có thể một ngày nào đó mình cũng bị người khác bức đến hoàn cảnh này Hay không?”

Trương Hằng đột nhiên nảy ra một Ý niệm như vậy.

- Đúng, chính là bất kỳ điều kiện gì. chỉ cần người chịu tha lão phu một mạng.

Lần này Quỷ Sư thần thức truyền âm với Trương Hằng.

Trương Hằng liếc mắt một cái nhìn đám phàm nhân trên mặt đất đang quan sát, trong lòng cười thầm Quỷ Sư đã chết đến nơi còn sĩ diện.

- Như vậy người nói xem. người có điều kiện gì có thể thuyết phục được ta?

Trương Hằng dùng ánh mắt trên tức đánh giá đối phương.

Lúc này Gia Cát tiên sư cũng bay tới đứng sau lưng Quỷ Sư. chặn đường chạy trốn cuối cùng của hắn.

- Ta có thể dâng ra công pháp Quỷ Ảnh Phân thân Quyết do ta tự nghĩ ra.

Quỷ Sư cắn răng một cái. Quyết định Lấy công pháp mình tu luyện ra để trao Đổi với Trương Hằng.

- Ha ha...

Trương Hằng cảm thấy nực cười.

Công pháp của Quỷ Sư ở trong mắt của người tu chân bình thường quả thật là rất đáng sợ nhưng đối với Trương Hằng mà nói. không thiếu nhất chính là công pháp.

Trương Hằng đương nhiên sẽ không vứt bỏ Luyện Thiên Hóa Địa Công của mình để tu luyện Quỷ Ảnh Phân thân Quyết của đối phương. Công pháp Quỷ Sư tu luyện hiển nhiên là một loại công pháp chủ tu. có sự khác biệt rất lớn so với Phong Hành Thuật.

Phong Hành Thuật tới một mức độ nào đó mà nói. xem như một loại pháp thuật khá phức tạp cao thâm, hiệu quả của nó có liên quan đến thực lực của tu sĩ.

- Nếu công pháp của người thật sự rất lợi hại. làm sao bị ta đuổi giết đến tình trạng như này?

Trương Hằng dường như cũng không có hứng thú Đối với công pháp của Quỷ Sư.

Thần sắc Quỷ Sư tối sầm lại. Đối phương chỉ bằng vào tu vi Luyện Khí Kỳ có thể chiến thắng mình một cách thoải mái vô cùng, như vậy tu luyện công pháp tuyệt đối là nghịch thiên đến cực điểm, xa xa không phải Quỷ Ảnh Phân thân Quyết của mình có thể so sánh.

Không chỉ nói là một Quỷ Sư. cho dù là ba Quỷ Sư đến cũng không chiến thắng được Trương Hằng.

- Người có thể an tâm đi chết đi!

Nguyệt Thương trong tay Trương Hằng rời tay bay ra. mặt ngoài bao trùm một tầng ngân diễm chém về phía Quỷ Sư.

Quỷ Sư lộ vẻ kinh khủng, đương nhiên sẽ không ở lại chờ chết, vội vàng bỏ chạy sang bên trái. Gia Cát tiên sư cười ha hả. hai tay vẽ mấy vòng tròn trên hư không, Thanh quang cuộn cuộn không ngừng bắn ra.

Những Thanh quang này trong giây lát hình thành vài vòng tròn to lớn vô cùng. Bốn năm vòng tròn do Thanh quang tạo thành hợp thành vài tầng vòng sáng đồng tâm.

Dưới sự điều khiển của Gia Cát tiên sư, vòng sáng trùng điệp song song này trong chớp mắt bay lên trên đầu Quỷ Sư sau đó “vút” một cái vây lấy Quỷ Sư.

Những vòng sáng này lập tức thu nhỏ lại. giống như dây thừng trói Quỷ Sư như bó giò.

Giờ phút này Quỷ Sư gần như hao hết nguyên khí. mặc dù hóa thành hình thái cái bóng vẫn không thể trốn ra khỏi vòng sáng trói buộc.

Vút!

Mắt thấy Nguyệt Thương sắp chém lên đỉnh đầu Quỷ Sư.

Ổng!

Dưới ý niệm của Trương Hằng. Nguyệt Thương đột nhiên dừng lại. ngân diễm ở mặt ngoài còn lóe hào quang.

Quỷ Sư kinh hồn không yên nhìn Trương Hằng đang bay tới phía mình. Hắn không rõ vì sao đối phương thay đổi chủ ý vào Thời khắc cuối cùng.

Trương Hằng đi tới trước người Quỷ Sư. liếc mắt một cái đánh giá Gia Cát tiên sư ở cách đó không xa. cảm giác thủ đoạn của người này cũng không tệ lắm. không sử dụng Linh khí loại không chế gì cũng có thể bắt được Quỷ Sư. Đường nhiên điều này cũng có liên quan đến việc Quỷ Sư nguyên khí đại thương.

So với hẳn, Trương Hằng một lòng nghiên cứu phương pháp giết địch, cũng không nghiên cứu về pháp thuật không chế.

- Người muốn như thế nào...

Quỷ Sư cảm giác một tay Trương Hằng đặt lên trước ngực mình.

- Cho người đổi kiểu chết.

Trương Hằng thần sắc lạnh nhạt nói. cho dù giết chết người này cũng muốn kiếm chút lợi ích. Công pháp Quỷ Sư tu luyện đặc thù vô cùng, có thể chiếm làm của mình cũng là lựa chọn không tồi...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

163. Chương 162: Ba Điều Ước Định

Quỷ Sư cảm giác cánh tay lộ ra khí tức tử vong của Trương Hằng đang đặt trước ngực mình, mặc dù cánh tay đối phương gần như không sử dụng chút sức nào. thế nhưng cổ run rẩy tới từ tận sâu trong linh hồn lại truyền ra rất rõ ràng.

- Người...

Quỷ Sư vô cùng hoảng sợ nhìn Trương Hằng, dường như có thể dự đoán được số mệnh ngay Sau đó, chỉ sau một nhịp thở, Trương Hằng từ từ thu lại cánh tay của mình.

Không có tiếng la hét, không có bất cứ giây dựa khó chịu nào, Quỷ Sư hai mắt vô thần không có bất cứ sắc thái nào khép lại. nhịp tim cùng mạch đập đã biến mất.

Trước ngực Quỷ Sư có một cái lỗ thủng bằng bàn tay. từ đó có thể thấy được máu thịt cùng nội tạng bên trong.

Vù! Thi thể Quỷ Sư rơi xuống từ bầu Trời.

Bùm! Hung hăng đập mạnh xuống đất. máu thịt nát bét.

Còn Trương Hằng lại hơi thu hồi Nguyệt Thương, không thềm liếc tới thi thể Quỷ Sư.

Tất cả người nơi này không khỏi khiếp sợ. đây là thủ đoạn cỡ nào?

Cho dù là Gia Cát tiên sư cũng không hiểu được, Trương Hằng giết chết Quỷ Sư như thế nào.

Nhìn Gia Cát tiên sư rõ ràng ngây ngốc ở đối diện, Trương Hằng thần sắc lạnh nhạt nói:

- Vì sao người còn không đi?

- Cảm tạ đạo hữu chỉ rõ đường sáng, nhưng cũng có một số chuyện còn không rõ. lúc này mới đến thỉnh giáo đôi điều.

Gia Cát tiên sư cung kính nói với Trương Hằng.

Trương Hằng im lặng, ánh mắt xẹt qua những người dưới mặt đất.

Đoàn người Tề Uy Vương sắc mặt như bụi đất. thần sắc nhìn về phía Trương Hằng mang theo vẻ hoảng sợ.

- Rốt cuộc chúng ta tự do rồi!

Đoàn tù phạm do Lăng Thiên dẫn đầu không khỏi hoan hô. Trên mặt Trâu đạo sĩ cũng hiện lên nụ cười thật lòng. Băng Vi nhìn nam tử oai hùng sáng chói trên bầu Trời, vốn ánh mắt mong chờ cùng mừng rỡ tối sầm lại. tay ngọc gắt gao xiết góc váy hoa.

- Không biết đạo hữu làm sao biết số phận Tiên Nho Trai ở Sở Quốc?

Hiển nhiên Gia Cát tiên sư có chút không yên lòng với lời Trương Hằng nói lúc trước.

Nếu như Trương Hằng nói không chính xác, hẳn tùy tiện trở về Sở Quốc, còn không phải tự chui đầu vào lưới? Trương Hằng lại cần nhắc có nên nói ra thân phận Lạc Hà hay không, trầm ngâm một lát. mới nói:

- Trương mỗi từng có Vinh hạnh gặp được một vị cao nhân thực lực thông thiên của Tiên Nho Trai, tu vi người này đặt trên toàn bộ đại lục Đông Vân cũng là đứng đầu. đủ để vấn hồi số phận Tiên Nho Trai. Lúc này có lẽ ngài ấy đã trở về Sở Quốc, người có thể yên tâm trở về.

- Chẳng Hay đại danh của vị tiền bối này là?

Trong ánh mắt Gia Cát tiên sư lóe ra vài tia hưng phấn.

Trương Hằng trầm nghĩ, dù cho ta có báo ra cái tên Lạc Hà, người cũng chưa chắc biết được.

Dù sao khi đó Lạc Hà tiến vào Huyết Sát động phủ chẳng qua là một tu sĩ Luyện Khí Kỳ. lại còn là chuyện mấy ngàn năm trước, hôm nay hẳn không có bao nhiêu người biết tên hắn.

- Thiên cơ không thể tiết lộ. lúc này người có thể yên tâm quay về Triệu quốc rồi.

Trương Hằng cũng không muốn giải thích nhiều, thả người rơi xuống đất.

- Đạo hữu...

Gia Cát Huyền Cơ có chút bất đắc dĩ nhìn Trương Hằng rời đi. Trương Hằng vừa rơi xuống đất, đám người Trâu đạo sĩ liền chạy tới.

- Trương tiên sư quá là pháp lực thông thiên lấy sức một người tiêu diệt bốn tiên sư Vương phủ.

Ánh mắt Lăng Thiên lóe ra vẻ kính sợ cùng hướng tới.

Trong lòng Trương Hằng không khỏi cười thầm, chút tu vi của mình mà đám xưng là pháp lực thông thiên? Toàn bộ Tam Tinh Vực sợ rằng cũng không có mấy người xứng với lời tán thưởng này.

Trâu đạo sĩ cũng mỉm cười hiểu ý:

- Lần này Trương đạo hữu có thể ra tay cứu giúp, lão đạo vô cùng cảm kích.

Nói đến đây, Trâu đạo sĩ còn cúi người trước Trương Hằng.

- Đạo hữu không cần đa lễ. Trương mỗi giải quyết những phiền toái nhỏ này xong, sẽ rời xa kinh đô. Gặp nhau tức là một loại duyên phận, các người cũng tự thu xếp đi.

Trương Hằng có thể cảm nhận được ánh mắt thoáng u oán của Băng Vi ở bên cạnh Trâu đạo sĩ.

- Đạo hữu sẽ lập tức rời kinh đô?

Trâu đạo sĩ không khỏi sửng sốt.

- Trương mỗi muốn tìm nơi tu luyện một Thời gian, thuận tiện du lịch danh lam thắng cảnh Tam Tinh Vực.

Lúc Trương Hằng nói lời này. trong lòng không khỏi sinh ra một loại cảm giác hướng tới.

Sinh hoạt của người tu chân không nhất thiết phải đánh giết mỗi ngày, hoặc là trải qua ngày ngày tu luyện.

Người tu tiên chân chính, hẳn phải theo đuổi một loại trải nghiệm cùng thể ngộ.

- Là ta hồ đồ. Trương đạo hữu thiên tư ngút Trời, đương nhiên sẽ không ở lại kinh đô thể tục này.

Trâu đạo sĩ bình tĩnh nói.

Tu sĩ lưu ở giới thể tục đa số đều là vô vọng thăng cấp. liền ở lại trần thế hưởng thụ một chút vinh hoa phú quý.

Đương nhiên, cũng có tu sĩ vì tình huống đặc thù. mới phải ở lại giới thể tục. như là Gia Cát tiên sư cùng Quỷ Sư.

- Lão đạo sĩ có một chuyện muốn nhờ.

Trong mắt Trâu đạo sĩ mang theo vẻ khẩn thiết, nói với Trương Hằng:

- Lão đạo sĩ ta đời này đã vô vọng thăng cấp. nhưng đồ nhi Băng Vi của ta có tư chất không kém. hy vọng đạo hữu có thể mang theo năng, dẫn dắt năng thăm dò đại đạo tu tiên.

- Sư phụ...

Băng Vi bị Trâu đạo sĩ kéo tới trước mặt Trương Hằng.

Ngón tay bối rối đan nhau, trong ánh mắt Băng Vi còn mang theo vài tia chờ mong.

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi. liếc nhìn bầu Trời vô hạn. ngữ khí trầm thấp nói:

- Tu tiên lộ xa xôi. gian nguy tồn tại cùng kỳ ngộ. Trương mỗ không thể đảm Bảo mình có thể sống đến ngày sau...

Trương Hằng đã nói rõ ràng, chính mạng của ta còn không giữ được, huống hồ còn dẫn theo một cô gái yêu kiều.

Trong lòng Trâu đạo sĩ thầm than tiếc nuối, nếu Trương Hằng không đáp ứng, có nói nhiều cũng vô dụng.

Đôi mắt sáng của Băng Vi lóe lên giọt lệ trong suốt, nhưng không dám nhìn vào Trương Hằng. trong lòng mất mát, cảm giác như mình là một cô gái đáng thương bị người ta vứt bỏ.

Trương Hằng đương nhiên nhìn thấy cảm tình trong mắt Băng Vi. tuy rằng trong lòng cũng thoáng xúc động, nhưng chỉ có thể dùng ánh mắt lạnh lùng thoáng nhìn qua năng.

- Tuy rằng không thể dẫn theo Băng Vi tiểu thư, thế nhưng Trương mỗ có thể tặng cho vài thứ.

Trương Hằng lấy trong túi trữ vật ra mấy bình linh đan cùng một chiếc ngọc giản, đưa cho Băng Vi.

Linh đan này là Trương Hằng lưu lại ở Phương Vân Sơn ngọc giản này là lấy được từ trong túi trữ vật của Nam Minh. Ngọc giản có thể được Nam Minh cất giữ. có lẽ không phải hàng kém chất lượng, không phải công pháp của Bích Tuyết Tương Vân Tông, cũng không biết là của môn phái nào.

Đẳng cấp linh đan không cao, không phải Trương Hằng không cho, mà là sợ mang tới phiền phức cho hai người Trâu đạo sĩ.

Mặc kệ nói từ mặt nào, Băng Vi cũng là một cô gái không tệ. Trương Hằng ngủ cùng phòng với đối phương, làm xấu danh tiết người ta, cũng phải có bồi Phưởng thích hợp.

Băng Vi tiếp nhận ngọc giản cùng linh đan, mặc dù có chút vui mừng, nhưng không nén được mất mát trong lòng. Nam tử trước mắt nhất định khiến năng khó quên cả đời.

Giải quyết xong chuyện bên phía Trâu đạo sĩ. Trương Hằng chuyển mắt sang người Tề Uy Vương.

Đám người Tề Uy Vương còn tự hiểu lấy mình, trong quá trình này không có Ý đồ chạy trốn.

Ngẫm lại các vị tiên sư Vương phủ đều trốn không khỏi lòng bàn tay của Trương Hằng, huống gì những người phàm như bọn họ chứ?

- Trương tiên sư. có chuyện gì thì có thể thương lượng, ngài có yêu cầu gì cứ nói.

Tề Uy Vương lập tức làm ra vẻ nịnh nọt. loại khí khái như có thể bao dung thiên hạ đã biến mất tăm tích.

Trương Hằng cũng không có ý nghĩ giết một cái phàm nhân như hân.

Thân phận Tề Uy Vương rất đặc thù, nếu giết hẳn. sợ rằng sẽ làm cho cơ cấu quyền lực thế tục Triệu quốc xảy ra biến đổi trọng đại, ngang với việc phá hoại trật tự giới thế tục.

Tuy rằng Trương Hằng chỉ là một tu sĩ cấp thấp, cho dù giết đối phương, quá nửa cũng không có người tới tìm hân. nhưng hân không muốn vì thế mà chọc đến bất cứ phiền phức nào.

Mục đích chuyến này của hân là giải quyết tất cả tai họa ngầm cho Đường phủ. giết các tiên sư Vương phủ, lúc này Tề Uy Vương ngang với con cọp không răng.

- Bây giờ Trương mỗ đặt ba điều ước định với ngươi.

Ánh mắt lạnh lẽo của Trương Hằng nhìn chăm chăm vào hân. làm cho Tề Uy Vương không khỏi sờn hết tóc gáy:

-Mời tiên sư cứ nói!

- Thứ nhất, Trúc Lâm Hiên là địa bàn của Trương mỗ. bất cứ kẻ nào cũng không được bước vào trong đó.

- Chuyện này không thành vấn đề. sau này bản vương sẽ đặt Trúc Lâm Hiên là cấm địa trong Vương phủ.

Tề Uy Vương vội vàng gật đầu đồng ý.

- Thứ hai, từ nay về sau Vương phủ không được có bất cứ một người tu tiên nào làm cung phụng, tới một người. Trương mỗ ta giết một người, tới hai người, liền giết một cặp!

- Thứ ba, từ nay về sau Vương phủ không được là địch với Đường gia kinh đô. bằng không bản tiên sư chắc chắn tới Lấy mạng chó của ngươi!

- Vâng vâng vâng! Trương tiên sư đã nói. bản vương đáp ứng tất cả.

Tề Uy Vương vội vàng chấp nhận hết.

- Một năm sau. Trương mỗ sẽ trở lại kinh đô một chuyến xem ngươi có tuân thủ ba điều ước định này không. Một khi có bất kỳ vi phạm nào. ngươi cùng con cháu của ngươi đừng mơ còn mạng sống!

Nói xong câu cuối cùng, cả người Trương Hằng bay lên không trung, thân thể có một tầng hào quang màu xanh bao bọc. sau đó vù một cái bay về phía xa xa. Chỉ một lát. đã biến mất khỏi bầu Trời kinh đô.

Đám người Trâu đạo sĩ nhìn theo bóng Trương Hằng bay xa. Thẳng đến khi điểm đen nhỏ ở thật xa bị bóng đêm nuốt mất...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

164. Chương 163: Quỷ Ảnh Phân Thân Quyết

Đứng giữa Trời cao kinh đô giữa đêm đen mê ly. Trương Hằng cũng không lập tức rời khỏi nơi phồn hoa nhất thế tục Triệu quốc này.

Nhìn xuống hoàng đô cổ đại đầy những ngọn đèn từ những căn nhà to nhỏ.

Trương Hằng cảm giác được một loại khí tức vương triều xa lạ ập vào mặt.

"Đáng tiếc, nơi này là một thế giới thuộc về người tu chân người phàm bình thường phía dưới vĩnh viễn không thể hiểu được người chân chính nắm giữ thế giới này."

Trong lòng Trương Hằng thầm than.

Người tu chân đứng ở trên đỉnh thế giới này. ở trong mắt người thường, giống như thần linh. Còn ở trong mắt người tu chân, người phạm dưới đám mây không khác gì con kiến.

”Nếu như nói ở trong mắt Tu Chân Giới, người phạm chính là con kiến, như vậy ở Tu Chân Giới tầng cao hơn, những tồn tại hùng mạnh kia, sẽ coi những người phạm là gì đây?”

Từ Huyết Sát động phủ. Trương Hằng đã chiếm một chút tin tức về toàn bộ hệ thống to lớn của tu chân, như ba mươi sáu giới mà Hỏa Quỷ đã nói. lại như Đại Thiên Tu Di Trụ mà Huyết Sát phân thân nhắc đến.

Hắn rõ ràng, trên Tu Chân Giới hắn phải có trình tự càng cao cấp hơn.

Nếu như Trương Hằng muốn, hiện giờ hắn có thể ở lại thế gian, hưởng thụ phú quý nhân gian, trở thành một con kiến trong thế giới này, sau mấy trăm năm liền hóa thành một đồng đất vàng, biến mất khỏi thế gian.

Trương Hằng đương nhiên không cam lòng làm một con kiến, hắn tất nhiên chọn lựa con đường gian nan leo lên đỉnh cao.

Mà muốn đạp bước trên đỉnh cao. nhất định phải vứt bỏ vinh hoa phú quý nhân gian. Có người nói, muốn đắc đạo thành tiên, nhất định phải nhìn thấu vinh hoa phú quý nhân gian.

Trương Hằng lại không cho là đúng, hắn tự nhận không thể nhìn thấu hồng trần thế tục. nhưng hắn có thể chịu được dụ hoặc của vinh hoa phú quý. Hoặc là nói. trường sinh vĩnh Hằng càng thêm có sức dụ hoặc hơn cả vinh hoa phú quý thế gian.

Nghĩ lại, đa phần người tu tiên cũng không chắc có thể nhìn thấu hết thấy thế gian, chẳng qua là con đường trường sinh có sức dụ hoặc lớn hơn tất cả. chỉ thế mà thôi.

Đạp bỏ tạp niệm, thần thức Trương Hằng xâm nhập vào trong tầng một cổ tháp của ngọc giản thân bí.

Sau khi dùng Hư Không Hỏa Diễm giết Quỷ Sư, bên trong tầng một cổ tháp lại thêm một cái Quỷ Sư ở trạng thái linh hồn.

Quỷ Sư đứng bên phải Nam Minh, thần sắc chết lặng, mặt không biểu tình, đứng yên không nhúc nhích.

Trương Hằng bắt đầu dùng ý niệm giao lưu với hắn.

- Người là Quỷ Sư.

- Phải.

Quỷ Sư lập tức hiện ra thần sắc kính sợ.

- Quỷ ảnh Phân thân Quyết người tu luyện là do người tự nghĩ ra ư?

- Không phải?

Quỷ Sư trả lời.

-Hả.

Trương Hằng sững sờ. không ngờ trước đó Quỷ Sư lại gạt nhiều người như thế. người khác còn tưởng hắn thiên tư ngút Trời, tự nghĩ ra công pháp độc đáo riêng mình.

- Vậy người lấy từ đâu ra bộ công pháp này?

Trương Hằng hỏi.

- Lấy được từ trên một quyền sách cổ. sau đó bị ta Thiêu hủy.

-Thì ra là thế.

Trương Hằng lập tức rõ ràng đầu đuôi chuyện này. tất cả đều là lòng hư vinh của Quỷ Sư quấy rối. Rõ ràng là tu luyện công pháp trên cổ thư, hắn lại cứ một mực nói là mình tự nghĩ ra.

- Người còn nhớ rõ khẩu quyết công pháp này không? Có thể đọc cho ta nghe chứ?

Trương Hằng hỏi.

- Có thể, nhưng bộ khẩu quyết này có rất nhiều nội dung, Quỷ Sư nói:

Trương Hằng thoáng đánh giá, vẫn quyết định để sau này có Thời gian rồi tính tiếp, dù sao hắn cũng sẽ không tu luyện bộ công pháp này.

Bình thường nói người tu tiên có năng lực đã thấy là không quên nhưng đây chỉ là nói tu sĩ bậc cao mà thôi.

Đồng Thời, trước tin tức như biển rộng, đã thấy là không quên chỉ là nói chơi. Bằng không, tu sĩ bậc cao làm sao còn dùng ngọc giản chứa đựng tin tức.

Thần thức lui ra khỏi tầng một cổ tháp trong ngọc giản thần bí. Trương Hằng bắt đầu cười gió chạy tới Đường gia.

Một lát sau, Trương Hằng đã bay tới bầu Trời Đường gia. tìm đến vị trí thư phòng gia chủ Đường Viễn Kiêu, dùng thần thức quét nhìn một chút, phát hiện bên trong còn có một người.

Đường Viễn Kiêu ngồi ở bàn có một người áo đen đang báo cáo tình báo cho hắn:

- ... Các vị tiên sư Vương phủ, trừ bỏ Gia Cát tiên sư thoát ra, những người còn lại bị tiên sư họ Trương thần bí chém giết... còn đặt ba điều ước định với Tề Uy Vương...

Đường Viễn Kiêu trầm ngâm một lát. mới nói:

- Người có thể lui xuống! Chú ý tăng cường giám sát tình huống Vương phủ.

-Rõ!

Người áo đen xoay một cái, biến mất khỏi thư phòng.

- Không ngờ hắn có thể làm được... Như thế, Tề Uy Vương đã không còn uy hiếp tới Đường gia ta. thế nhưng hôn sự của Nhã Thi phải làm thế nào đây?

Đường Viễn Kiêu có chút khô não.

Đúng lúc này, một tiếng nói nam tử truyền vào tai Đường Viễn Kiêu:

- Uy hiếp của phủ. Triệu mỗ đã giúp giải quyết xong, hoặc là một năm sau sẽ đến kinh đô một chuyện, có lẽ là không bao giờ đến nữa, hy vọng gia tộc tự thu xếp ôn hòa.

- Triệu tiên sư! Là ngài?

Đường Viễn Kiêu vô cùng mừng rỡ nói.

- Triệu tiên sư. chẳng lẽ không thể ở lại Đường phủ một Thời gian Hay sao?

- Không thể.

Trương Hằng đương nhiên muốn nhanh chóng tăng công pháp lên tầng hai, như thế, hắn mới có thể đứng yên ổn ở tu tiên giới.

- Nếu Triệu tiên sư không thể ở lại Đường phủ, cũng xin hiện thân một lát?

Đường Viễn Kiêu nói.

- Tiên phạm xa cách, có duyên gặp lại...

Trương Hằng nói xong lời cuối cùng, thân hình bay lên cao, lưu lại Đường Viễn Kiêu trong thư phòng bất đắc dĩ:

- Triệu tiên sư...

Trương Hằng cũng không phi hành toàn lực. khoảng tẩn nén nhang sau. hắn đã rời khỏi kinh đô.

Sau khi rời kinh đô. Trương Hằng nhắm một hướng bắt đầu tăng tốc phi Hành, cảnh vật bên đường nhanh chóng lui ra sau. Bay đến sáng ngày thứ hai, phía trước xuất hiện một trấn nhỏ.

Trần nhỏ này bao phủ trong một tầng ảo trận, người phàm bình thường không nhìn thấy.

”Nơi này lại có một Phường thị nhỏ?”

Trương Hằng bay đến trên không trung trần nhỏ này. dùng thần thức thăm dò tình cảnh Phường thị này một chút.

Trong Phường thị có một tỷ lệ người tu tiên nhất định, chiếm khoảng một phần ba tổng nhân số.

Chẳng qua người tu tiên ở nơi này. tu vi đa phần chỉ dừng lại ở Dẫn Khí Kỳ. tu sĩ Luyện Khí Kỳ ở nơi này rất ít.

về phần tu vi càng cao hơn tạm Thời Trương Hằng còn không phát hiện. ở bên cạnh trần nhỏ. có một tấm bia đá, bên trên viết một ít chữ.

Mấy chữ lớn ”Hắc Tuyền Trần”, biểu lộ tên của trần nhỏ này. Mặt khác, trên bia đá còn khắc một số chữ nhỏ. Trương Hằng xem xét tỉ mỉ. cũng rõ ràng Ý nghĩa của trần nhỏ này.

Thì ra trần nhỏ này là do một đám tán tu liên hợp thành, núi non xung quanh trần có chút linh khí, lại rất thích hợp cho những tán tu này.

Trương Hằng trầm ngâm một lát, quyết định đi vào Phường thị nhỏ này xem một cái. Đối với Trương Hằng mà nói. chỉ muốn chọn một nơi tương đối yên tĩnh để tu luyện công pháp.

Mặc dù ở kinh đô cũng có thể tu luyện nhưng dù sao đó cũng là nơi thịnh vượng nhất giới thế tục. cũng có một số người liên quan. Trương Hằng rất khó an tâm tu luyện ở nơi đó.

Còn trần nhỏ này ở nơi hoang dã, xung quanh có rất nhiều núi non. thích hợp tu luyện. Trọng yếu hơn là nơi này còn có một Phường thị tu chân, có lợi cho việc giao lưu các loại tin tức tu tiên giới.

Một vị trí địa lý như thế. vừa có thể yên tâm tu luyện, cũng không đến mức cắt đứt hết thảy với bên ngoài, đối với Trương Hằng mà nói quá là thích hợp.

Vù!

Trương Hằng ngự phong phi hành từ không trung, hạ xuống Phường thị tu chân nhỏ này.

Vừa thấy Trương Hằng rơi xuống từ không trung, người phàm cùng tán tu Dẫn Khí Kỳ xung quanh đều dùng ánh mắt kính sợ nhìn hắn.

Trương Hằng không khỏi buồn bực. không phải là ngự phong phi hành thôi sao? Có gì mà ngạc nhiên chứ?

Không biết vì sao. Trương Hằng có một loại cảm giác như nhà giàu ngồi BMWs đi nông thôn, bị đông đảo ánh mắt kỳ dị chôn vùi...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

165. Chương 164: Kết Đan Kỳ

Phường thị tu chân Hắc Thủy Trần này so với Độc Thiên Bảo mà Trương Hằng gặp trước đây. quy mô thấp hơn mấy cấp bậc.

Người tu tiên trên trần cũng không thiếu, nhưng đa số tu vi đều ở Dẫn Khí Kỳ. Ngoài ra, có một ít người phàm sinh hoạt ở đây.

Tu sĩ Luyện Khí Kỳ như Trương Hằng giáng xuống từ trên Trời đến đây, lại có vẻ hơi đột ngột. Có thể, địa vị tu sĩ Luyện Khí Kỳ ở chỗ này coi như tương đối cao.

Nhìn ánh mắt dị dạng của các tu sĩ Dẫn Khí Kỳ xung quanh, Bỗng nhiên Trương Hằng cảm thấy có chút không đúng lắm.

Trong ánh mắt người phàm nhìn về phía mình tràn ngập kính sợ. nhưng trong mắt các tu sĩ Dẫn Khí Kỳ lại rõ ràng toát ra một loại cảnh giác.

”Chẳng lẽ tán tu ở đây còn có khuynh hướng bài ngoại nghiêm trọng?”

Trong lòng Trương Hằng sinh ra Ý nghĩ này.

Đúng lúc này, cách đó không xa có một người Thanh niên Luyện Khí Kỳ đi tới. Người này một thân áo xám. bên hông đeo túi trữ vật, không chút e ngại đi về phía Trương Hằng.

- Dám hỏi các hạ lần đầu tới Hắc Thủy Trấn phải không?

Tu sĩ Thanh niên này giọng điệu vừa phải lên tiếng.

- Phải, ta là tán tu, trong lúc vô tình đến nơi này.

Trương Hằng liếc nhìn Thanh niên này. phát hiện trên người đối phương có một loại khí tức đặc thù. giống như các tu sĩ trên trấn này.

Vừa nghe là là tán tu, trong ánh mắt tu sĩ Thanh niên kia rõ ràng hiện lên một tia hoài nghi, ánh mắt xẹt qua hai túi trữ vật bên hông Trương Hằng.

Người có chút kiến thức đều biết, hai chiếc túi trữ vật bên hông Trương Hằng không phải hàng bình thường.

Nếu nói tán tu bình thường có được hai túi trữ vật như thế, đương nhiên người ta sẽ hoài nghi.

Nhưng tu sĩ Thanh niên này cũng không dám đánh chủ ý tới Trương Hằng, đối phương còn trẻ tuổi, tu vi đạt đến cảnh giới Luyện Khí đại viên mãn nói không chừng một ngày nào đó sẽ Trúc Cơ thành công.

- Trong phạm vi mấy trăm dặm này đều thuộc địa bàn Hắc Thủy Trấn Tán Tu Minh chúng ta, tán tu mới đến phải đi chỗ Trưởng lão đăng ký.

Tu sĩ Thanh niên này giải thích cho Trương Hằng.

Trương Hằng thầm nghĩ quả nhiên không ngoài dự đoán tán tu nơi này lại hợp thành một cỗ thế lực không nhỏ. có sự bài xích nhất định đối với người đến từ bên ngoài.

- Xin hỏi quý tính các hạ, tại hạ là Trương Hằng, tán tu vô danh.

Trương Hằng hơi khách sáo nói.

Tu sĩ Thanh niên này mỉm cười:

- Trương đạo hữu không cần khách khí, mặc kệ vì nguyên nhân gì đến Hắc Thủy Trấn, chỉ cần đến chỗ Trưởng lão đăng ký, là có thể trở thành một thành viên Hắc Thủy Trấn Tán Tu Minh chúng ta, sau này sẽ không chịu các đệ tử môn phái trên chọc nữa. Tại hạ Thư Phong, cũng là một tán tu.

- Dám hỏi đạo hữu, trở thành thành viên, sẽ có ràng buộc gì?

Trương Hằng hỏi ra vấn đề mình quan tâm nhất.

- Ha ha, tán tu đều thích tự do, gia nhập vào đây. chỉ là vì cung cấp cho tán tu chúng ta một nơi giao dịch an toàn có được nơi tu luyện yên tĩnh. Đối với tán tu chúng ta mà nói. rất đáng quý. Đương nhiên, nếu có ai vi phạm luật lệ trên trấn, cũng sẽ bị Tán Tu Minh trừng phạt.

Thanh niên Luyện Khí Kỳ Thư Phong này rất nhiệt tình giải thích cho Trương Hằng.

Trương Hằng gật đầu. Đối với tán tu bình thường mà nói. ngay cả một bộ công pháp bình thường cũng không có. thế nhưng Hắc Thủy Trấn này lại cung cấp một chỗ Phường thị chuyên cho tán tu giao dịch, có lẽ cũng hấp dẫn không ít tán tu tới từ bên ngoài.

- Thư đạo hữu có thể dẫn ta đi đến chỗ Trưởng lão đăng ký Hay không?

- Đương nhiên là được.

Thư Phong cười ha ha dẫn đường cho Trương Hằng.

Trên đường, rất nhiều người phàm hoặc tán tu đều chào hỏi Thư Phong. Thư Phong đều cười đáp lại từng người.

Trương Hằng thầm nghĩ, xem ra Thư Phong này tính là tán tu lão thành ở Hắc Thủy Trấn, nhân duyên không kém.

Theo Thư Phong dẫn đường, Trương Hằng tiến vào trong một tòa lầu các bằng gỗ khá lớn.

Cho dù Trương Hằng không dùng thần thức, mơ hồ cũng cảm nhận được một chút cảm chế trong lầu các.

Trên cửa lớn lầu các có một cái bằng hiệu, bên trên viết mấy chữ: Tán Tu Giao Dịch Minh.

Sau khi tiến vào lầu các này, Trương Hằng liên tục gặp được tu sĩ Luyện Khí Kỳ, ngay cả tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cũng gặp được một người.

- ở đây chủ yếu là nơi tu sĩ Luyện Khí Kỳ trở lên giao dịch, cũng là chỗ hội tụ của các Trưởng lão. chấp sự cao tầng.

Thư Phong vừa đi, vừa giới thiệu cho Trương Hằng.

Ánh mắt Trương Hằng xẹt qua các tu sĩ đang giao dịch, phát hiện đa phần vật phẩm giao dịch đều là một ít tài liệu. Pháp khí bình thường, về phần vật phẩm như Linh khí, đã trở thành thứ Quý hiếm.

Hai người đi tới lầu hai, Trương Hằng phát hiện đẳng cấp vật phẩm giao dịch bên trên đã tăng lên. Tu sĩ ở đây. trên cơ bản đều là tu vi Luyện Khí trung kỳ trở lên. thậm chí còn có tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn.

Ở lầu hai, một vị lão giả Trúc Cơ Kỳ mặc áo lam khoanh chân ngồi ở góc phòng, nhắm mắt, như không nghe đến tiếng ồn bốn phía.

Thư Phong dẫn Trương Hằng đến trước mặt lão giả Trúc Cơ Kỳ này, ngũ khí cung kính nói:

- Từ Trưởng lão. đây là Trương đạo hữu tán tu, muốn gia nhập Tán Tu Minh chúng ta.

Trưởng lão Trúc Cơ Kỳ họ Từ kia cũng không mở mắt ngay, nhưng Trương Hằng cảm nhận được thần thức đối phương đảo qua trên người mình, dừng lại khoảng khắc trên hai túi trữ vật.

Chẳng qua, hai túi trữ vật của Trương Hằng không phải hàng cấp thấp, trong đó có một cái là Âm Dương Thiên Đức Kết Đan Kỳ ban tặng, một cái khác là Lạc Hà chuẩn bị.

Thần thức của đối phương chỉ có thể phán đoán hai túi trữ vật này không phải vật phàm.

Ước chừng bốn năm nhịp thở sau, Trưởng lão Trúc Cơ Kỳ họ Từ mới mở mắt ra, trong mắt chột lóe hào quang rồi biến mất, liếc nhìn Trương Hằng, ngũ khí đạm mạc nói:

- Các hạ không giống một tán tu. nhưng nếu đến nơi này. nhất định phải tuân thủ quy tắc ở đây. Tu sĩ Luyện Khí Kỳ gia nhập Tán Tu Minh chúng ta. giao nộp một khối tinh thạch hạ phẩm có thể tùy ý mở một động phủ xung quanh Hắc Thủy Trấn, Thời gian tu luyện là năm năm. Nếu như không có tinh thạch, có thể trở thành Chấp sự trong minh, hàng năm định kỳ tới trấn Bảo vệ trật tự.

Trương Hằng không khỏi thở dài. một khối tinh thạch hạ phẩm đối với tán tu cấp thấp bình thường mà nói. cũng là một món tài phú không nhỏ.

- Trương đạo hữu. nếu như không bỏ được tinh thạch, cũng có thể giống như ta. trở thành Chấp sự trong minh, công việc này cũng rất nhẹ nhàng.

Thư Phong thấy bộ dạng Trương Hằng hình như hơi do dự, vì vậy có ý tốt lên tiếng.

Có thể không ít tán tu có tinh thạch trong tay. nhưng muốn bọn họ bỏ ra một khối, đó là một chuyện không dễ dàng gì.

Đương nhiên Trương Hằng sẽ không vì một khối tinh thạch hạ phẩm mà do dự, trong nhãn không gian của hắn chất chồng cả vạn khối tinh thạch trung phẩm cùng chút ít tinh thạch thượng phẩm. Dù là ở trong túi trữ vật. số lượng tinh thạch cũng có đến mấy trăm khối.

Nhưng Trương Hằng cũng hiểu đạo lý tiền tài không được lộ ra, do dự một lát. cuối cùng vẫn lấy trong túi trữ vật ra một khối tinh thạch hạ phẩm, sau đó tràn ngập không cam lòng giao tinh thạch cho Từ Trường lão.

Từ Trường lão sắc mặt không biểu tình tiếp nhận khối tinh thạch hạ phẩm này. lấy trong túi trữ vật ra một chiếc ngọc giản bình thường, để Trương Hằng báo những tin tức như tính danh, tu vi, lai lịch... Sau đó lão giả này đưa tin tức vào trong ngọc giản.

Cuối cùng, lão già họ Từ này lại lấy từ túi trữ vật ra một chiếc ngọc phù màu xanh, tay bắt pháp quyết. cách không chỉ vào ngọc phù màu xanh này một cái. toàn ngọc phù sáng lên một đạo ánh sáng xanh tụ lại để Trương Hằng nhỏ một giọt máu lên đó.

Một giọt máu của Trương Hằng lập tức dung nhập vào trong ngọc phù này. Tiếp nhận ngọc phù, Trương Hằng cảm nhận được một cỗ khí tức đặc biệt, rất tương tự cỗ hơi thở trên người Thư Phong, nhưng lại có chỗ khác biệt.

Quan sát tỉ mỉ hoa văn trên khối ngọc phù này. Trương Hằng liền hiểu được, thì ra đây là một chiếc lệnh bài thân phận phiên bản đơn giản, tính chất cũng rất thô ráp thấp kém.

Lúc ở Độc Thiên Bảo, Trương Hằng cũng giao một khối lệnh bài thân phận Phương Vân Sơn cho đồ nhi phệ linh căn Quách Phong.

Loại lệnh bài thân phận này, bình thường bao hàm khí tức cùng một chút tin tức thân phận của chủ nhân lệnh bài.

Mà ngọc phù màu xanh này là bản đơn giản, khẳng định công hiệu rất kém, chỉ bao hàm một cỗ khí tức đặc thù liên quan tới chủ nhân.

Trước đó. trong túi trữ vật của Nam Minh cũng có thứ như thế này. nhưng đẳng cấp cao hơn nhiều sau đó bị Trương Hằng dùng ngân điểm luyện hóa mất.

- Được rồi. hiện giờ ngươi đã trở thành một thành viên của Hắc Thủy Trấn Tán Tu Minh.

Trên mặt lão giả khó có lúc mỉm cười, lại căn dặn:

- Mời đeo theo ngọc phù này bên người, như thế mới có lợi cho chúng ta cùng chống thù ngoài.

Trương Hằng gật đầu. cất kỹ ngọc phù này. trong lòng cũng không để ý nhiều.

Đúng lúc này, ánh mắt Trường lão họ Từ Bổng nhìn lên chỗ thang lầu tầng ba. ánh mắt hiện lên một tia kinh ngạc.

- Lôi phó minh chủ?

Trương Hằng nhìn sang, chỉ thấy một lão giả sắc mặt nghiêm túc toàn thân áo Bào đen đi từ thang lầu xuống, ánh mắt của lão tùy ý đảo qua mọi người nơi này. bao gồm cả mấy người Trương Hằng.

Dù là tùy ý đảo qua, Trương Hằng liền cảm giác được một cỗ áp lực.

Từ khí tức truyền ra từ trên thân người này. tương đối gần với Âu Dương lão tổ ở Phương Vân Sơn. có lẽ đã bước vào cảnh giới Kết Đan.

Trong lòng Trương Hằng không khỏi thất kinh, không ngờ trong hàng tán tu còn có thể gặp được cao nhân Kết Đan Kỳ...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

166. Chương 165: Ngân Diễm Luyện Núi

Từ khi đến thế giới này tới nay. Trương Hằng gặp qua tu sĩ Kết Đan Kỳ chỉ là ít ỏi không mấy người, về phần tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. cũng chỉ có một mình Vô Cực Độc Ma mà thôi.

Cho dù là hiện giờ, tu sĩ Kết Đan Kỳ vẫn có thể sinh, ra uy hiếp rất lớn đối với Trương Hằng.

Cũng may. Trương Hằng ở trong mắt người khác chỉ là một tu sĩ Luyện Khí Kỳ mà thôi, tu sĩ Kết Đan Kỳ họ Lôi kia hiện nhiên trực tiếp bỏ qua Trương Hằng.

ở trong mắt tu sĩ Kết Đan Kỳ. tu sĩ Luyện Khí Kỳ thật sự không đủ xem, tùy tiện phát tay là có thể cho người chết mấy lần.

Lão giả họ Lôi này đi tới lầu hai. không ít tu sĩ đều ngừng giao dịch, dùng ánh mắt kính sợ liếc nhìn đối Phương. nhưng không dám tùy tiện tiến lên chào hỏi.

- Lôi tiền bối. ngài lại có lúc xuống chỗ này!

Trưởng lão họ Từ kia có tu vi cao nhất lầu hai, vội bước lên chào hỏi.

Dưới tình huống bình thường, tầng năm lầu các Tán Tu Giao Dịch Minh là cấm địa. đều có một vị Phó minh chủ tọa trấn.

Nói tọa trấn còn không bằng nói tu luyện ở đó. bình thường sẽ không có chuyện thì sẽ không kinh động đến tu sĩ Kết Đan Kỳ ở tầng năm.

Tu sĩ Kết Đan Kỳ họ Lôi kia gật đầu với Từ Trưởng lão:

- Thời gian gần đây cận thận một chút. Kim Kiếm Môn cách đây mấy trăm dặm đường như có động cơ không bình thường.

Nói xong câu đó. lão giả Kết Đan Kỳ đi xuống lầu hai.

Theo tu sĩ Kết Đan Kỳ này rời đi. đông đảo tu sĩ nơi này mới thở phào một hơi, có vài người bắt đầu bàn tán xôn xao.

- Nghe nói Lôi phó minh chủ ba năm trước kết đan thành công, trở thành vị tu sĩ Kết Đan Kỳ thứ ba trong minh. Chẳng qua, nghe nói công pháp ngài ấy tu luyện có uy lực vô cùng lớn. thực lực gần với Minh chủ.

- Cái này khó nói. Lý phó minh chủ kết đan mười mấy năm. khẳng định tu vi thâm hậu hơn nhiều.

- Nửa tháng trước, có một vị tán tu ta quen biết bị Thiếu môn chủ Kim Kiếm Môn giết hại, có thể chuyện này còn chưa xong.

Trong lòng Trương Hằng không khỏi trầm than, tu tiên giới chính là như thế. Nơi có người sẽ có mâu thuẫn, tất cả chẳng qua đều vì lợi ích của mình.

Cũng may, chuyện này không có quan hệ tới hắn. dù là Trời sập xuống cũng có cao tầng chống lên. Trương Hằng dạo một vòng trong Tán Tu Giao Dịch Minh, cũng không có thứ gì tốt để mua, hàn Huyền vài câu với Thư Phong, liền rời khỏi Hắc Thủy Trấn.

Xung quanh Hắc Thủy Trấn không thiếu núi non. thậm chí trong đó còn có những linh mạch loại nhỏ linh khí thừa thớt. Công pháp Trương Hằng tu luyện rất đặc thù. không có nhu cầu lớn với linh khí.

Phi hành nửa canh Giờ trên bầu Trời. Trương Hằng tìm được một chỗ có linh khí loãng nhất. Linh khí càng loãng, đại biểu cho hiểm dấu vết người, nơi như thế lại thích hợp cho Trương Hằng tu luyện.

Rất nhanh, Trương Hằng phát hiện một hang núi nhỏ bí mật trên vách núi. Cửa vào hang núi nhỏ này chỉ cao một thước, người bình thường muốn vào cũng phải khó khăn một chút. Trương Hằng tùy tiện lấy một Thanh Linh khí hình kiếm trong túi trữ vật, dự định mở rộng.

Đúng lúc này, Trương Hằng nghe được trong hang núi truyền ra tiếng khè khè.

"Không lẽ trong hang núi này còn có yêu thú cư ngụ?"

Trương Hằng dùng thần thức đảo qua, phát hiện trong hang núi có một con cự mãng màu xanh dài mấy thước.

Cự mãng như thế, nếu đổi thành người thường sợ rằng còn không bị dọa vỡ mật, nhưng đôi thành Trương Hằng đi ra từ Huyết Sát động phủ. chỉ là chuyện nhỏ.

So sánh với Hạo Thiên Xà Long Vương như cự thú tiền sử, cự mãng này quả thật là gà con.

Trương Hằng động tác gọn gàng mở rộng hang núi, dự tính mở ra động phủ của mình ở chỗ này. Cự mãng kia thấy Trương Hằng không chút để ý xâm phạm địa bàn của nó. nào còn có thể khách khí, thân rắn còn to gấp mấy lần bắp đùi người lớn lao vụt về phía Trương Hằng.

Trương Hằng không thêm liếc tới cự mãng này. Linh khí trong tay chém ra một luồng sáng bạc sắc bén.

Phốcxẹt!

Đầu cự mãng bị chém thành hai đoạn, máu tươi tràn ra mặt đất.

Trương Hằng khê cau mày. đánh ra một đoàn ngân diễm xuống thân thể cự mãng.

Trong chớp mắt cự mãng bị ngân diễm cắn nuốt không còn sót lại chút gì. Cắn nuốt xong thi thể cự mãng, ngân diễm lại bắt đầu Thiêu đốt mặt đất. Thanh tẩy hết vết máu. Trương Hằng vừa chuẩn bị thu hồi ngân diễm, thế nhưng trong lòng lại dâng lên một ý niệm cản trở hành động của hắn.

Chỉ thấy ngân diễm kia bắt đầu Thiêu đốt mặt đất, đồng Thời bắt đầu lan tràn bốn phía. Nếu như không ngăn cản. sẽ gặp được cảnh tượng đồ sộ ngân diễm luyện hóa ngọn núi này.

Quả nhiên là luyện hóa vạn vật. ngay cả đá tảng bụi đất này cũng có thể luyện hóa.

Chẳng qua, luyện hóa mấy thứ này. những hạt màu bạc sinh ra cho Trương Hằng. hoàn toàn có thể bỏ qua không tính. Hơn nữa, trong quá trình Thiêu đốt sẽ từ từ tiêu hao tâm thần của Trương Hằng.

Giống như khi luyện hóa những món "có giá trị", trong quá trình luyện hóa, tinh túy thiên địa sinh ra đủ để bù đắp hao tổn tâm thần của Trương Hằng.

Vung tay lên. Trương Hằng thu hồi ngân diễm sắp sửa lan tràn vào trong cơ thể.

"Xem ra phương pháp dùng số lượng thủ thắng là không được, trừ khi nơi này là một Mạch khoáng có phẩm chất khá cao."

Nếu như cả ngọn núi nơi này là một tòa Mạch khoáng cao cấp. Trương Hằng "thả một Mồi lửa", là có thể ngồi chơi thắng cấp.

"Chỉ là, nếu thật sự có Mạch khoáng cao cấp gì. khẳng định sẽ bị môn phái tu chân chiếm lĩnh, tuyệt đối không tới lượt mình, trừ khi lúc thực lực của mình đã đủ mạnh mẽ!"

Ý nghĩ như thế chỉ chợt lướt qua đầu Trương Hằng, nhưng lại mở ra một con đường tốt cho hắn thăng cấp trong tương lai.

Mở rộng sơn động mười mấy thước, Trương Hằng mới ngừng lại, đánh giá một hồi, dựa theo Ý mình, mở ra bốn căn phòng đá ở xung quanh hang núi.

Cứ thế, cửa hang chỉ có thể cho một người ra vào. đi thông vào mười mấy thước, là căn nhà đá Trương Hằng dùng cho tu luyện. Thời gian tàn nén nhang. Trương Hằng đã xây dựng sơ lược hình dạng của động phủ.

Sau đó, Trương Hằng lại dùng Khu Trần Thuật làm sạch nhà đá, thuận tay lấy trong túi trữ vật mấy viên Huỳnh Quang Châu mà tu tiên giới vẫn thường dùng.

Viên Huỳnh Quang Châu của Trương Hằng là hàng cao cấp. to bằng nắm tay trẻ con. cũng Lấy được từ trong túi trữ vật của Nam Minh.

Khảm Huỳnh Quang Châu vào trong vách đá, phát hiện ánh sáng hơi yếu. vì thế đưa vào trong một chút linh khí. Lập tức, nhà đá vốn âm u ẩm ướt liền trở nên sáng sủa hơn.

Tuy rằng người tu tiên có năng lực nhìn trong bóng tối. nhưng Trương Hằng tự nhiên không quen sinh hoạt ở nơi âm u, cho dù chỉ là tu luyện.

Làm xong mọi việc, Trương Hằng lại lấy từ trong túi trữ vật một cái trận bàn. Đi tới trước cửa động phủ đơn sơ này. Trương Hằng đương nhiên sẽ không làm ra hành vi ngu ngốc treo thẻ bài bẻ quan ngoài cửa.

Trước tiên hành dọn dẹp dấu vết do người mở ra, sau đó thi triển mấy cấm chế đơn giản. Lập tức, cửa hang núi vốn đang tồn tại biến mất, xung quanh là vách núi liền một khối.

Khẽ lắc đầu, Trương Hằng biết rõ những ảo thuật đơn giản này tự nhiên không gạt được người tu tiên cố ý tìm kiếm. Thế nhưng Trương Hằng căn bản chưa hề nghiên cứu phương diện trận pháp cùng ảo thuật, thậm chí ngay cả nhập môn cũng chưa tính được.

Dù sao một người tu tiên tinh lực có hạn. muốn tinh thông nhiều lĩnh vực, gần như là không thể nào.

Đi vào động phủ, cuối cùng Trương Hằng khởi động trận bàn này.

Lúc này trên trận bàn khảm bốn khối tinh thạch trung phẩm. Trương Hằng thầm nghĩ nếu khảm vào bốn khối tinh thạch thượng phẩm, không biết sẽ sinh ra hiệu quả thể nào. Nhưng hắn cũng không tùy tiện thử nghiệm, linh lực ẩn chứa trong tinh thạch thượng phẩm tuyệt đối là đáng sợ. trận bàn này chưa chắc có thể thừa nhận nổi.

Trước tiên Trương Hằng khởi động ảo trận trong trận bàn. một khi có người xông vào sẽ bị cảnh tượng xung quanh hù dọa. Bố trí mọi chuyện thỏa đáng, Trương Hằng mới thoả mãn khoanh chân ngồi trong nhà đá.

Mở ra túi trữ vật màu đen, thần thức của Trương Hằng xẹt qua bên trong, cuối cùng rơi xuống cái trứng thần bí.

Vật này là thứ nhận được cuối cùng trong thí luyện Huyết Sát. Khẳng định không phải vật phạm, nhưng lần trước Trương Hằng Huyết khế linh hồn thất bại, chỉ có được một chút phản ứng yếu ớt...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phạm Lộ

-----oo0oo-----

167. Chương 166: Công Pháp Tàng Hai

Vuốt ve cái trứng thần bí này. Trương Hằng có thể cảm nhận được loại cảm giác như có như không giữa mình cùng nó.

Cho dù một giọt tinh huyết của Trương Hằng không thể ký kết huyết khế thành công cùng cái trứng này, bởi vậy có thể tưởng tượng được đẳng cấp cái trứng cao cỡ nào.

”Thực lực của mình đã cao hơn ký kết khế ước lần trước, không bằng lại thử lần nữa.”

Trong lòng Trương Hằng có chút không cam chịu, nếu ký kết huyết khế lần đầu tiên không tính là thất bại hoàn toàn, như vậy thêm lần nữa, nói không chừng có thể thành công.

Rút ra một giọt tinh huyết, đối với Trương Hằng mà nói chỉ có ảnh hưởng một chút, thế nhưng sẽ không tổn hại tới căn bản. thoảng điều dưỡng mười ngày nửa tháng là có thể khôi phục. Nếu thông qua luyện hóa điều dưỡng, Thời gian sẽ càng ngắn hơn.

Muốn làm liền làm, trong mắt Trương Hằng dần dần ngưng tụ hào quang, miệng niệm chú ngữ tối nghĩa khó hiểu, trên tay đánh ra pháp quyết đơn giản, cuối cùng dùng răng cắn ngón tay. nhả ra một giọt máu đỏ thẫm trong suốt.

Rút ra một giọt máu Huyết này, sắc mặt Trương Hằng liền tái nhợt, thân thể cũng cảm thấy yếu ớt. Chỉ là hắn đã trải qua tình cảnh này một lần thân thể nhanh chóng thích ứng lại. Rút ra một giọt tinh Huyết từ trong cơ thể tu sĩ, sẽ sinh ra suy yếu tạm Thời.

Theo không gian truyền tới một cỗ dao động đặc thù. Trương Hằng đặt giọt tinh huyết này lên trên vỏ ngoài cái trứng màu xanh kia.

Chi chi...

Chỉ nửa nhịp thở, cái trứng thần bí hút một giọt tinh Huyết của Trương Hằng vào. giống như giọt máu đỏ vốn là một bộ phận của nó.

”Tốc độ lần này đã nhanh hơn lần trước.”

Trương Hằng bị tốc độ cái trứng hấp thu tinh Huyết của mình làm cho khê kinh ngạc.

Hấp thu giọt tinh huyết này xong, bên ngoài cái trứng thần bí này xảy ra một chút biến hóa, hoa văn màu đỏ ở mặt ngoài trở nên tươi hơn một chút. Cùng lúc, Trương Hằng cảm giác liên hệ giữa mình cùng cái trứng này lại gia tăng một chút.

Tuy rằng chỉ là một chút, Trương Hằng cũng mừng rỡ không thôi, cái này đại biểu cho mình sẽ có một ngày ký kết thành công huyết khế linh hồn cùng cái trứng thần bí này.

Cầm cái trứng trong tay, Trương Hằng do dự, có nên tiếp tục cho nó tinh Huyết nữa Hay không. Cho dù liên tục rút ra hai giọt tinh Huyết. cũng sẽ không tổn thương đến căn bản của hắn.

Đơn thuần dùng tinh huyết ký kết huyết khế cùng dùng tinh huyết thi triển pháp thuật là hai khái niệm. Bởi vì trong quá trình thi triển bí thuật sẽ tiêu hao rất nhiều nguyên khí, còn ký kết huyết khế lại không sử dụng quá nhiều pháp thuật.

Suy nghĩ hai lần ba lượt. Trương Hằng quyết định bỏ đi. chờ mình thăng cấp thành công rồi tính tiếp. Chờ Trương Hằng thăng cấp công pháp tầng thứ hai, thực lực sẽ xảy ra tăng lên về chất, khi đó lại tiến hành linh hồn huyết khế, xác xuất thành công sẽ lại tăng thêm vài phần.

Nghĩ tới đây. Trương Hằng thu cái trứng vào túi trữ vật. lấy ra nội đan của Hạo Thiên Xà Long Vương. Rút ra khỏi cơ thể một giọt tinh huyết. Trương Hằng cần điều dưỡng một chút.

Phốc!

Ngân diễm rơi xuống nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương, theo ngân diễm Thiêu đốt. trong Cơ thể Trương Hằng cũng xuất hiện những hạt màu bạc.

Theo tu vi tăng lên, tốc độ ngân diễm cắn nuốt nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương đã gia tăng không ít. nhưng hiệu quả vẫn kém nhiều so với luyện hóa Pháp bảo.

Hiện giờ Trương Hằng chỉ muốn điều dưỡng một chút, bởi vậy không lấy ra Pháp bảo, mà dùng nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương.

Đan điền trống rỗng sinh ra những hạt màu bạc bị đoàn ánh sáng bạc hút vào trong. Luyện Hư Linh Khí mới sản xuất ra lưu chuyển tứ chỉ bách hải, ngũ tạng lục phủ trong người Trương Hằng. thậm chí bao bọc nguyên thần ở giữa thần thức hải.

Thân thể cùng tâm thần đồng loạt tăng cường, để cho Trương Hằng tăng lên thực lực bằng một phương thức căn đối: Thân thể có thể sánh bằng xác rùa yêu thú, thần thức vượt xa cùng cấp.

Thời gian trôi qua từng chút, Trương Hằng bằng vào nhiệt độ lên xuống, phán đoán đã qua hai ngày.

Được nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương trợ giúp, Thời gian hai ngày đủ cho Trương Hằng khôi phục đến trạng thái đỉnh, thậm chí tu vi còn tiến bộ một chút.

”Được rồi. bắt đầu chính thức trùng kích tầng thứ hai.”

Trương Hằng thu lại nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương vào túi trữ vật, sau đó lấy ra một kiện Pháp bảo cao cấp.

Cho đến giờ, trong túi trữ vật của Trương Hằng có chín kiện Pháp bảo. bốn kiện Pháp bảo cao cấp. năm kiện Pháp bảo đỉnh cấp. Không cần nghi ngờ, bốn kiện Pháp bảo cao cấp này. Trương Hằng đã quyết định dùng để tăng lên công lực. về phần năm kiện Pháp bảo đỉnh cấp. Trương Hằng thoáng cân nhắc.

Trong năm kiện Pháp bảo đỉnh cấp. có hai kiện loại công kích, hai kiện loại hình phòng ngự, một kiện loại phụ trợ phi hành. Hai kiện loại hình phòng ngự có một kiện là do Nam Minh mạo hiểm lấy được ở trên cầu lửa.

Dựa theo suy nghĩ của Trương Hằng, ba loại hình Pháp bảo này. tốt nhất là đều lưu lại một kiện, như thế còn lại hai kiện Pháp bảo đỉnh cấp.

Từ tình huống luyện hóa của Trương Hằng lần trước, hiệu quả luyện hóa Pháp bảo cao cấp tốt hơn Pháp bảo bình thường rất nhiều, hơn nữa lần trước cần nuốt Pháp bảo, là bằng vào cảm giác cấp thấp để cần nuốt cấp cao.

Dù sao Pháp bảo cao cấp cũng cần phải chia cấp bậc. từ cấp bốn đến cấp sáu đều thuộc về hạng Pháp bảo cao cấp. Nói cách khác, bốn kiện Pháp bảo cấp cao ở trong tay Trương Hằng có phẩm chất tốt hơn nhiều so với lần trùng kích tăng một đại viên mãn. Hơn nữa. trong đó còn có hai kiện loại hình hộ giáp phòng ngự.

Dựa theo đạo lý luyện hóa Linh khí. Pháp bảo loại hình phòng ngự ẩn chứa tài liệu gấp mấy lần loại công kích, như thế hiệu quả cần nuốt cũng tốt hơn nhiều.

Cho nên, Trương Hằng tin tưởng luyện hóa bốn kiện Pháp bảo cao cấp cùng hai kiện Pháp bảo đỉnh cấp dự bị. cũng đủ cho hắn trùng kích công pháp tầng thứ hai. nói không chừng còn có dư thừa.

Trương Hằng lấy ra một kiện Pháp bảo cao cấp loại hình công kích, ngân diễm trong tay nháy ra, vui mừng rơi trên Pháp bảo. nhanh chóng bao trùm mặt ngoài của nó.

Xì xì xì...

Ngân diễm liên tục Thiêu đốt Pháp bảo cấp cao, trong cơ thể Trương Hằng lập tức sinh ra một lượng lớn hạt màu bạc. khiến hắn toàn lực tiêu hóa những tinh túy thiên địa này.

Luyện hóa đến nửa canh giờ, cả kiện Pháp bảo mới bị Trương Hằng cắn nuốt hoàn toàn. Mà lúc này, đan điền Trương Hằng đã chong chóng cả đồng hạt màu bạc. nếu như luyện hóa thêm nửa giờ. đan điền của Trương Hằng có thể bị nó nứt ra.

Cảm giác đoàn sáng bạc ở trung tâm đan điền chất chong chóng lượng lớn hạt màu bạc. Trương Hằng không dám chậm trễ, lập tức bắt đầu toàn lực luyện hóa.

Chỉ một lát, toàn thân Trương Hằng lưu chuyển một tầng hào quang màu bạc. thực lực đang tăng lên bằng một tốc độ có thể cảm nhận rõ ràng.

Luyện Thiên Hóa Địa Công không hổ là cấp nghịch thiên, hoàn toàn không để ý đến thiên phú của người tu luyện. Muốn đạt tới loại tốc độ tăng lên tu vi biến thái như thế này. tuyệt thế thiên tài có thể làm được, nhưng cần phải dựa vào đốn ngộ chỉ có thể vô tình gặp được mà không thể trông mong.

Trong truyền thuyết một ngày ngộ đạo, phi thăng ban ngày, là một cách nói quá đáng, nhưng cũng thể hiện ra tốc độ tăng lên tu vi khủng bố của đốn ngộ.

Một lần đốn ngộ, thực lực của tu sĩ có thể tăng lên diện rộng. Nhưng xác suất loại chuyện tốt này quá thấp, tu sĩ vận may kém hoặc thiếu thiên phú, cố gắng cả đời cũng không gặp được chuyện tốt như vậy.

Còn Trương Hằng tu luyện Luyện Thiên Hóa Địa Công, chỉ cần có được "ngoại vật" thích hợp. là sẽ có được tốc độ tăng tu vi ngang với đốn ngộ.

Thời gian trôi qua nửa ngày. Trương Hằng khó khăn lắm mới luyện hóa hoàn toàn những hạt màu bạc do luyện hóa Pháp bảo cấp cao thu được.

Cắn nuốt xong Pháp bảo này. Trương Hằng có thể cảm giác rõ ràng thực lực của mình tăng lên.

Sau đó lại lấy ra kiện Pháp bảo cao cấp thứ hai, Y theo cách cũ. Trương Hằng cũng luyện hóa Pháp bảo này.

Lúc này, Trương Hằng cảm giác thể tích đoàn ánh sáng bạc trong đan điền của mình đã Mở rộng mấy lần. Sau khi luyện hóa hai kiện Pháp bảo cao cấp. trong túi trữ vật của hắn còn có hai kiện Pháp bảo cao cấp loại hình phòng ngự.

Trương Hằng lấy ra một kiện Pháp bảo cao cấp loại hình phòng ngự trong đó. ngân điểm phốc một cái. rơi lên trên đó. bắt đầu không ngừng luyện hóa.

Một kiện Pháp bảo loại phòng ngự, Trương Hằng không luyện hóa một lần là xong được, dù sao không gian trong đan điền là có hạn, không dung nạp được nhiều hạt màu bạc như thế.

Luyện hóa đến bốn lần Trương Hằng mới miễn cưỡng luyện hóa Pháp bảo loại hình phòng ngự này, cứ thế lại tổn hao ba ngày.

Hiệu quả luyện hóa một kiện Pháp bảo loại phòng ngự tương đương với luyện hóa bốn kiện Pháp bảo cùng cấp. mặc dù Trương Hằng sớm có dự liệu, nhưng vẫn còn có chút giật mình.

Lại dùng phương pháp nội thị quan sát đoàn ánh sáng bạc trong đan điền, phát hiện thể tích của nó lại tăng thêm mấy lần.

”Sắp đạt tới cực hạn rồi.”

Trong lòng Trương Hằng mừng rỡ. lấy ra một kiện Pháp bảo cao cấp cuối cùng, cùng là một kiện Pháp bảo loại phòng ngự.

”Mục tiêu, công pháp tầng thứ hai!”

Cả người Trương Hằng đạt đến một trạng thái đỉnh cao. tinh thần tập trung vô cùng, thậm chí thân thể còn khẽ run lên...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

168. Chương 167: Thiêu Đốt Đan Điền

Hai mắt Trương Hằng sáng ngời, những đoàn Hỏa diễm màu bạc vui vẻ rơi xuống kiện pháp bảo phòng ngự này. Tầng một đại viên mãn, càng tới cuối cùng thì nhu cầu đối với thiên địa tinh túy càng thêm khủng bố.

Thời gian trôi qua từng chút một. Trương Hằng đã phân kiện pháp bảo này làm năm phần rồi mới bắt đầu luyện hóa nó. Xem ra mặc dù là pháp bảo ngang cấp nhưng do chất liệu khác nhau cho nên hiệu quả luyện hóa cũng có sự khác nhau.

Giống như một số cổ bảo, tuy rằng cũng là pháp bảo đỉnh cấp nhưng tài liệu luyện chế ra nó thường cao hơn nhiều so với pháp bảo cùng loại ngang cấp. Dù sao ở Thời kỳ thượng cổ, thiên tài địa bảo càng nhiều hơn.

Mà Đúng lúc này, Trương Hằng cảm giác quang đoàn màu bạc trong đan điền mình càng lúc càng bành trướng, khiến Trương Hằng cảm thấy như sắp bùng nổ.

Thấy tình cảnh này, trong lòng Trương Hằng kích động không thôi, rốt cục đã tới Thời điểm cuối cùng.

Lẳng lẳng khoanh chân ngồi đó. thần thức Trương Hằng tiến nhập vào tầng một cổ tháp, một đám khẩu quyết không ngừng xuất hiện trong đầu hắn.

Trên thực tế, Trương Hằng đã Nhớ kỹ những khẩu quyết này. Nhưng để ý việc thăng cấp thêm thuận lợi. Trương Hằng nhờ lại vài lần. càng thêm chắc chắn mới yên lòng, bắt đầu khởi động pháp quyết.

Thông qua phương pháp bên trong đó, Trương Hằng khống chế từng đạo Luyện Hư Linh Khí tràn ra từ trong đan điền. Thông qua vài lần rèn luyện. Luyện Hư Linh Khí giờ phút này đã cường đại hơn không ít.

Vẫn theo đường cũ, lấy quang đoàn màu bạc làm trung tâm, chín đạo Luyện Hư Linh Khí tuần hoàn vòng bắt đầu lại bắt đầu không ngừng lưu động.

Theo công pháp tăng lên, Trương Hằng càng cảm thấy được chỗ thần bí khó lường của chín đạo linh khí tuần hoàn vòng này, dường như mỗi lần thăng cấp đều liên quan tới nó.

Lúc này, Trương Hằng nhận ra chín đạo Luyện Hư Linh Khí xung quanh này càng trở nên vững chắc. Luyện Hư Linh Khí thuần khiết trong đan điền bắt đầu không ngừng tràn ra ngoài, chín đạo Luyện Hư Linh Khí bên ngoài cũng ngày càng thêm mạnh mẽ.

Cho tới một khắc, khi tất cả Luyện Hư Linh Khí thoát ra khỏi đan điền. Trương Hằng cũng cảm giác được lực khống chế của mình gần như đã đạt tới hạn mức cao nhất.

Mặc dù ở Thời điểm nhập môn công pháp, Trương Hằng có thể đồng thời khống chế chín đạo linh khí lưu chuyển như ý trong cơ thể nhưng lúc này, việc khống chế Luyện Hư Linh Khí tuyệt đối có thể nói là khủng bố. Dù Trương Hằng đã đạt tới tầng một đại viên mãn nhưng cũng cảm thấy phách cố hết sức.

Chín đạo Luyện Hư Linh Khí tráng kiện như tể xà bắt đầu lưu chuyển bốn phía xung quanh màu quang đoàn màu bạc của Trương Hằng. Quang đoàn màu bạc trong đan điền cũng đã thông thả phát sinh biến hóa.

Luyện Hư Linh Khí trong quang đoàn màu bạc đã khô héo nhưng bản thân nó chính là sản phẩm do Luyện Hư Linh Khí đúc kết mà thành, cũng chính là một nơi tập trung thiên địa tinh túy trong cơ thể Trương Hằng.

Nói cách khác, đây chính là nguồn suối Luyện Hư Linh Khí của Trương Hằng. Chỉ cần thứ này không bị thương tổn thì rất khó có thể gây hoàn toàn gây thương tổn cho Trương Hằng.

Đương nhiên, đại bộ phận thiên địa tinh túy trong cơ thể Trương Hằng đều đã hóa thành các loại lực lượng, được chứa đựng các nơi trong cơ thể hắn.

Mà Luyện Hư Linh Khí đang tuần hoàn bốn phía quanh quang đoàn màu bạc cũng đã bắt đầu nhỏ lại.

Tuy nhiên, loại biến hóa ở trình độ này căn bản không thể dùng mắt thường mà thấy được, chỉ có thể thông qua thần thức, cận thận quan sát mới phát giác ra sự biến hóa rất nhỏ đó.

Trương Hằng tập trung tinh thần, không ngừng vận chuyển Luyện Hư Linh Khí xung quanh thân thể đồng Thời quan sát biến hóa thông thả của quang đoàn màu bạc ở trung tâm đan điền.

Từ lượng biến tới chất biến cần phải có Thời gian,

Thời gian trôi qua từng chút một, Trương Hằng vẫn như trước, không nóng nảy mà chậm rãi vận chuyển chín đạo Luyện Hư Linh Khí theo khâu quyết. Toàn thân hắn mơ hồ lóe ra quang huy màu bạc. khiến khuôn mặt kiên nghị càng thêm nổi bật.

Mà quang đoàn màu bạc trong cơ thể hắn đã không ngừng nhỏ lại.

Năm ngày...

Mười ngày...

Nửa tháng...

Trương Hằng cảm giác Thời gian thật sự rất dài lâu.

Rốt cục, qua chừng một tháng, quang đoàn màu bạc ở trung tâm đan điền đã biến nhỏ lại chừng một hạt đậu. Lúc này. mặc kệ Trương Hằng cố gắng như thế nào. thể tích quang đoàn màu bạc này cũng không thể nhỏ hơn được nữa.

Trương Hằng thở nhẹ một hơi, để chín đạo Luyện Hư Linh Khí trở lại quang đoàn màu bạc này.

Giống như bọt biển hút nước! Những đạo Luyện Hư Linh Khí vừa mới tiếp cận quang đoàn đã nháy mắt bị nó hấp thu.

Chỉ một lúc sau, chín đạo Luyện Hư Linh Khí cường tráng đã toàn bộ dừng mảnh tiến vào trong quang đoàn màu bạc kia.

Khi những Luyện Hư Linh Khí này tiến vào quang đoàn màu bạc. Trương Hằng nghe được một Thanh âm kỳ quái, cảm giác Luyện Hư Linh Khí đang bị quang đoàn màu bạc không ngừng cải tạo, phẩm chất lại chậm rãi tăng lên.

Một ngày... Hai ngày... Ba ngày...

Chi....

Những Luyện Hư Linh Khí này cũng vì thế mà ngày càng ít đi. Lại qua thêm vài ngày, quang đoàn màu bạc ở trung tâm đan điền đã ổn định lại như bình thường, liên tục xoay tròn ở tốc độ cao.

- Rất cực đã tới Thời khắc cuối cùng.

Trương Hằng hít sâu một hơi. xuất ra một kiện pháp bảo đỉnh cấp từ trong túi trữ vật.

Đây là một kiện pháp bảo công kích đỉnh cấp. Trương Hằng biết rằng pháp bảo đỉnh cấp uy lực cao hơn nhiều so với pháp bảo cao đẳng.

ở Tam Tinh Vực. pháp bảo bậc này phần lớn do tu sĩ Phân Thần Kỳ nắm giữ. rất khó xuất hiện trên đời.

Nếu để lão quái Nguyên Anh Kỳ nào đó biết được giờ phút này Trương Hằng sắp lãng phí một kiện pháp bảo đỉnh cấp mình hàng ao ước thì không biết sẽ có cảm tưởng như thế nào nữa!?

Không có chút tiếc nuối nào, một đoàn Hỏa diễm màu bạc bắt đầu bốc cháy trên thân kiện pháp bảo đỉnh cấp này.

Chi...

Rất nhiều quang điểm màu bạc bắt đầu sinh, ra trong đan điền Trương Hằng.

Tuy nhiên, điểm khác biệt lần này chính là sau khi những quang điểm này tiến vào quang đoàn màu bạc thì lập tức bị hấp thu. cũng không có Luyện Hư Linh Khí mới được sinh ra.

Mục đích lần luyện hóa này chính là đề cao phẩm chất của quang đoàn màu bạc ở trung tâm đan điền.

Trương Hằng cảm giác quang đoàn màu bạc lúc đầu không ngừng hấp thu đám quang điểm màu bạc nhưng theo Thời gian, tốc độ hấp thu càng lúc càng thong thả.

Thiên địa tinh tú ẩn chứa trong pháp bảo công kích đỉnh cấp tương đương với một kiện pháp bảo phòng ngự cao đẳng. Sau khi Trương Hằng luyện hóa nửa canh giờ, cảm giác quang đoàn màu bạc đã bành trướng tới cực hạn, rất cuộc không thể thu giữ thêm một chút quang điểm màu bạc nào nữa.

- Được rồi! Chính là lúc này!

Trương Hằng nhanh chóng thu hồi kiện pháp bảo đỉnh cấp còn chưa hoàn toàn luyện hóa hết vào trong túi trữ vật, thông qua phương pháp trong cổ tháp, tiến hành biến hóa quang đoàn màu bạc.

Cuối cùng, quang hoa trong mắt Trương Hằng ngưng tụ thành một đạo điểm sáng.

Phốc!

Hư Không Hỏa Diễm trong thức hải hần đột nhiên nảy lên một đoàn ngân diễm.

Đoàn ngân diễm này như có linh tính, dưới sự khống chế của Trương Hằng đã tiến nhập vào trong đan điền, sau đó rơi xuống quang đoàn màu bạc.

Phốc....

Đoàn Hỏa diễm màu bạc đột nhiên bốc cháy trên quang đoàn màu bạc. Chỉ một lúc. nó đã hoàn toàn bao phủ lấy quang đoàn màu bạc. Dưới sự Thiêu đốt của ngân diễm, quang đoàn màu bạc bốc cháy kịch liệt, thân mình cũng phát sinh biến hóa về chất...

Mà dưới sự quan sát của Trương Hằng, toàn bộ đan điền đều bị đoàn ngân diễm Thiêu đốt. Tình huống này khiến người ta vô cùng kinh ngạc...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

169. Chương 168: Thân Ngoại Hóa Thân, Thân Ngoại Tạo Thân.

Trong đan điền, ngân diễm không ngừng đốt cháy quang đoàn màu bạc lớn chừng một hạt đậu ở trung tâm. Quang đoàn màu bạc này sau khi nén ép lột xác đã đạt tới cực hạn của tầng một đại viên mãn. bên trong thậm chí còn ẩn chứa không ít những quang diễm màu bạc chưa luyện hóa được.

Muốn từ tầng một tiến lên tầng hai phải tăng quang đoàn màu bạc - nguồn suối của Luyện Hư Linh Khí lên một tầng bậc mới. Nói như vậy, phẩm chất của Luyện Hư Linh Khí cũng phát sinh sự gia tăng về chất.

Mà ngân diễm chính là chất xúc tác để quang đoàn màu bạc có sự lột xác cuối cùng. Dưới sự quan sát của Trương Hằng, ngân diễm cháy hừng hực, Thiêu đốt toàn bộ đan điền. Mà quang đoàn màu bạc cũng chậm rãi phát sinh biến hóa.

Dù sao quang đoàn màu bạc cũng chính là nguồn suối của Luyện Hư Linh Khí. ngân diễm muốn luyện hóa nó cũng không hề đơn giản. Hơn nữa, Trương Hằng cũng không dễ chuyển như vậy phát sinh, cận thận dùng thần thức quan sát, phát hiện dưới sự đốt cháy của ngân diễm, thể tích của quang đoàn màu bạc đã từng bước giảm xuống, nhưng mức độ giảm đi cũng rất nhỏ.

Biến hóa rõ ràng nhất chính là trung ương quang đoàn màu bạc bắt đầu sinh ra một ít chất lỏng màu bạc. Đây là kết quả nén ép cao độ quang đoàn màu bạc.

Nhưng đoàn ngân diễm cũng chỉ Thiêu đốt một Thời gian ngắn cho nên số lượng chất lỏng này cũng còn rất ít.

Trương Hằng hiểu được, hiện tại thứ hấn cần chính là Thời gian. Đoàn ngân diễm không ngừng Thiêu đốt. Thời gian cũng trôi qua từng chút một.

Một ngày...

Hai ngày...

Ba ngày...

Theo Thời gian trôi qua, Trương Hằng cũng hơi cảm thấy một trận mệt mỏi. Dù sao không phải đang luyện hóa ngoại vật. tự thân hấn cũng không có sự bổ sung. Cũng may, hấn chỉ sử dụng một đoàn nhỏ ngân diễm cho nên cũng tương đối kéo dài được Thời gian.

Mười ngày trôi qua, quang đoàn màu bạc trong cơ thể Trương Hằng đã có tới một nửa biến thành chất lỏng màu bạc.

Trương Hằng cố gắng chống đỡ cỗ cảm giác mệt mỏi mãnh liệt, tiếp tục thao túng ngân diễm Thiêu đốt.

Rốt cục, lại qua thêm mười ngày, Trương Hằng đã hoàn toàn chuyển hóa quang đoàn màu bạc thành chất lỏng màu bạc.

vẫn chưa kết thúc, Trương Hằng tiếp tục dùng ngân điểm đốt cháy đoàn chất lỏng màu bạc này. Trong quá trình này. Trương Hằng lại đưa nội đan của Hạo Thiên Xà Long Vương ra luyện hóa. Phốc một tiếng, một đoàn ngân điểm lại bắt đầu Thiêu đốt trên viên nội đan.

Cứ như vậy, trong đan điền của hắn lại sinh, ra một đồng quang điểm màu bạc. Sau khi bị chất lỏng kia hấp thu, lại sinh ra một số Luyện Hư Linh Khí cường đại mà thuần khiết.

Trương Hằng cố ý khống chế cỗ Luyện Hư Linh Khí này xâm nhập vào nguyên thần ở trung ương thức hải, bổ sung cho tâm thần hắn đã bị thương tổn nhẹ.

Theo Thời gian trôi qua, ngân điểm không ngừng Thiêu đốt chất lỏng màu bạc trong đan điền. Có thể nhận ra thể tích số chất lỏng màu bạc này đang chậm rãi giảm xuống.

Quá trình này tiêu tốn không ít Thời gian. Chừng nửa tháng sau. chất lỏng màu bạc đã hóa thành một bọc hình cầu lớn bằng một giọt nước.

Trương Hằng rút cục thu hồi ngân điểm, dùng thần thức quan sát giọt chất lỏng trong đan điền, mơ hồ cảm nhận được trong đó ẩn chứa một cỗ năng lượng đáng sợ.

Từ giờ khắc này, Trương Hằng xem như đã đặt nửa chân vào tầng công pháp thứ hai.

Tuy rằng chất lỏng màu bạc này xem như là dấu hiệu tiến vào tầng thứ hai nhưng thân thể và tâm thần của Trương Hằng còn cách tầng thứ hai một đoạn không nhỏ.

Dùng ngân điểm này Thiêu đốt nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương, vô số quang điểm sinh ra trong đan điền đã bị chất lỏng này nháy mắt hấp thu. sau đó sinh ra một đoàn Luyện Hư Linh Khí hoàn toàn mới, lưu chuyển toàn thân Trương Hằng.

Thông qua phương pháp này, Trương Hằng đại khái dùng hai ngày để khiến thân thể và tâm thần điều chỉnh tới đỉnh phong.

Hô!

Trương Hằng thở phào một hơi, thu hồi nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương vào trong túi trữ vật.

Sau đó, Trương Hằng lại tiến vào trạng thái nhìn vào trong cơ thể, thử khống chế giọt chất lỏng ở trong đan điền.

Ầm!

Một tảng lớn Luyện Hư Linh Khí cường đại hoàn toàn mới lập tức theo giọt chất lỏng này phát ra. hướng về tứ chi trăm hải của Trương Hằng. Tuy rằng Trương Hằng đã sớm có chuẩn bị nhưng vẫn bị động tĩnh này dọa cho hoảng sợ.

Cận thận khống chế giọt nước giữa đan điền. Trương Hằng khiến đám Luyện Hư Linh Khí cuồng bạo kia trấn tĩnh xuống, dùng một lộ tuyến và phương pháp riêng để bắt đầu rèn luyện thân thể và tâm thần hắn.

Trong nhất Thời, toàn thân Trương Hằng bị một tầng ngân quang mờ lung bao phủ. cả trong và ngoài cơ thể lóe lên vô số ngân quang.

Chi

Trương Hằng cảm giác thân thể mình có một cảm giác vừa đau vừa khoái cảm. nhưng lại cảm giác được thân thể hắn đang nhanh chóng được đề thăng.

Luyện Hư Linh Khí sinh ra ở tầng thứ hai đã tăng lên một bậc, hiệu quả ẩn chứa trong đó cũng đề cao trên diện rộng. Một ít Luyện Hư Linh Khí tiến nhập vào thức hải Trương Hằng, bắt đầu ngưng luyện nguyên thần.

Đồng Thời với đó, Trương Hằng cảm giác được ngọc giản thần bí trên thức hải của mình tản mát ra một cỗ khí tức mỏng manh.

- Đây là...

Thần thức Trương Hằng tiến nhập vào tầng một cả tháp, kết quả phát hiện ra mỗi linh hồn Liên Mộng bên trong.

Hai cái còn lại đâu?! Linh hồn của Quỷ Sư và Nam Minh đã chạy đi đâu?

Tâm niệm Trương Hằng vừa chuyển không khỏi nghĩ tới tầng cổ tháp thứ hai.

- Giờ mình coi như đã bước vào tầng công pháp thứ hai, hẳn là có thể đi vào tầng cổ tháp thứ hai đi?!

Nghĩ tới đây, thần thức Trương Hằng xâm nhập vào tầng thứ hai.

Thần thức vừa chạm vào tầng thứ hai thì chỉ thấy phạm vi tầng thứ hai này đột nhiên sáng bừng, phát ra quang huy màu bạc chói lóa.

Như thế, tầng thứ nhất và thứ hai sáng bừng, còn từ tầng thứ ba tới tầng thứ chín lại lộ ra vẻ ảm đạm.

Chỉ hơi bị chút lực cản, thần thức Trương Hằng đã tiến được vào tầng thứ hai. Vừa mới tiến vào tầng thứ hai, Trương Hằng đã thấy được Nam Minh và Quỷ Sư đang ở trạng thái linh hồn.

Còn chưa kịp đánh giá cận thận tầng thứ hai đột nhiên nổi lên vô số ngọc giản màu bạc.

-Đây là...

Trương Hằng nhìn đám ngọc giản nhiều như sao này thì lập tức trợn tròn mắt.

Số lượng ngọc giản có chừng mấy chục vạn chiếc, cái lớn cái bé. Trong mắt Trương Hằng, số ngọc giản này nhiều như sao trên Trời, không thể đếm nổi.

Đương nhiên số ngọc giản này cũng được sắp xếp có Quy luật, thể tích càng nhỏ thì ở càng xa, thể tích lớn thì ở khu vực trung ương.

Trong đó. có hai chiếc ngọc giản thật lớn và mấy chiếc khá lớn khác là bắt mắt nhất, toàn thân lóe ra ngân quang chói mắt.

Ngay khi Trương Hằng đang khiếp sợ tới á khẩu, tầng thứ hai cổ tháp đột nhiên truyền tới một ít tin tức. khiến Trương Hằng hiểu rõ sự tình.

Hóa ra, sau khi tiến vào tầng công pháp thứ hai, Trương Hằng sẽ bắt đầu tu luyện một số thần thông. Đương nhiên, những thần thông này cũng sẽ không phải vô duyên vô cơ sinh ra, phải dựa vào tu luyện mới có được.

Mà đám ngọc giản lớn nhỏ khác nhau trước mắt này chính là phương pháp thu luyện các loại pháp thuật hoặc thần thông.

- Nhiều như vậy sao...

Trương Hằng có một loại cảm giác không có thực!

Khi còn ở công pháp tầng thứ nhất, hẳn căn bản không được truyền thụ một thần thông nào nhưng sau khi tiến vào tầng thứ hai, đột nhiên có nhiều loại thần thông như vậy!

Chậm rãi tiêu hóa tin tức từ tầng thứ hai này, tâm thần Trương Hằng cũng dần bình tĩnh lại.

Tầng một công pháp chính là cơ sở của Luyện Thiên Hóa Địa Công. Từ tầng hai trở lên, có thể bắt đầu lựa chọn tu luyện một số loại thần thông.

Nhưng trong số những ngọc giản này. có một số thần thông thuộc vào loại bắt buộc, hoặc là được tin tức trong tầng thứ hai trực tiếp để cử tu luyện. Những thần thông này có thể gia tăng khi công pháp tăng lên. thậm chí tu luyện tới tận tầng thứ chín.

Giống như hai cái ngọc giản ở trung ương chính là bắt buộc. Trương Hằng dùng thần thức tiếp xúc với một trong hai chiếc ngọc giản, phát hiện bên ngoài ngọc giản viết mấy chữ:

- Thân Ngoại Hóa Thân

- Thân Ngoại Hóa Thân?

Trương Hằng há hốc mồm mắt!

Có làm không?! Thân Ngoại Hóa Thân không phải là thượng cấp bí thuật mà chỉ có tu sĩ Nguyên Anh Kỳ mới có thể tu luyện hay sao?! Cho dù là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường cũng không có được thần thông bậc này! Mà thứ này lại là một loại thần thông Trương Hằng phải chủ tu.

- Có lẽ Thân Ngoại Hóa Thân của Luyện Thiên Hóa Địa Công có chỗ nào độc đáo!?

Nghĩ tới đây, thần thức Trương Hằng bắt đầu tiếp xúc vào chiếc ngọc giản thật lớn thứ hai ở bên cạnh.

Mặt trên viết bốn chữ:

- Phá Diệt Thần Quang!

Với một cái tên như vậy, Trương Hằng chưa vội cận thận quan sát mà thần thức lại đảo qua mấy cái thần thông không bắt buộc nhưng được đề cử tu luyện xung quanh.

Thần thức hắn vừa tiếp xúc với một cái ngọc giản khác, trên mặt viết:

- Thân Ngoại Tạo Thân!

Vừa nhìn thấy mấy chữ này, Trương Hằng không khỏi cảm thấy mờ mịt! Vừa rồi là Thân Ngoại Hóa Thân, giờ lại là Thân Ngoại Tạo Thân. Đây rốt cục là cái gì?!

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

170. Chương 169: Tuyệt Dung Xuất Quan

Đối mặt với vô số ngọc giản thần thông pháp thuật như sao trên bầu Trời ở tầng tháp thứ hai, Trương Hằng có một cảm giác không sẵn sàng.

Mặc dù tinh lực một người có nhiều hơn nữa cũng không thể đồng Thời tu luyện nhiều pháp thuật như vậy!

Cũng may, sau khi tiến vào tầng tháp thứ hai. Trương Hằng liền thu được một cổ tin tức. Trong số những thần thông và pháp thuật này, hắn cũng chỉ lựa chọn học một vài món mà thôi.

Những ngọc giản càng ở gần trung ương, thể tích càng lớn chính là những lựa chọn đáng để tu luyện nhất.

Hai ngọc giản ở chính giữa là hai loại thần thông Thân Ngoại Hóa Thân và Phá Diệt Thần Quang.

Xung quanh hai ngọc giản bắt buộc phải tu luyện này còn có bảy tám thần thông được đề cử tu luyện trong đó trên một ngọc giản cổ ghi tên một thần thông là Thân Ngoại Tạo Thân.

Lần đầu nghe được cái tên này, toàn thân Trương Hằng cũng ngẩn cả người, không tìm nổi tò mò. không chế thần thức tiến vào bên trong.

Thật lâu sau, thần thức Trương Hằng từ trong ngọc giản đi ra, trên mặt hiện ra thần sắc vui mừng.

Thân Ngoại Tạo Thân kỳ thật là một thần thông về mặt luyện khí trong Luyện Thiên Hóa Địa Công! Uy lực của nó cũng không thua kém gì Thân Ngoại Hóa Thân bình thường, thậm chí, ở một mặt nào đó còn thắng một bậc.

Trương Hằng cũng nhìn qua một chút, nguyên tắc của Thân Ngoại Tạo Thân chủ yếu là dùng một kiện pháp bảo hoặc là một sự vật khác làm chủ. thêm vào một số loại tài liệu phụ trợ, rót vào một linh hồn ở tầng một cổ tháp, cuối cùng được xưng là một loại thủ đoạn luyện khí đặc biệt chỉ có trong Luyện Thiên Hóa Địa Công, chế tạo ra một loại tương tự như phân thân khôi lỗi.

Điểm khác với khôi lỗi chính là phân thân này có được trí tuệ của riêng mình, hoặc là nói có trí tuệ tương đương với linh hồn rót vào. Nếu Trương Hằng rót linh hồn Nam Minh vào trong đó, khối phân thân này sẽ có được trí nhớ và trí tuệ ngang với Nam Minh. Nhưng nó lại phục tùng Ý nguyện của Trương Hằng một cách vô điều kiện.

Dưới Ý niệm thao túng của bản tôn phân thân này có thể hoàn thành một số nhiệm vụ hoặc công tác vô cùng phức tạp. Mặc dù vượt qua phạm vi thao túng của bản tôn chúng cũng sẽ tiếp tục làm việc mà bản tôn đã phân phó.

- Yêu cầu của Thân Ngoại Tạo Thân cũng không cao nhưng lại là một lựa chọn không tồi!

Trương Hằng nghĩ tới đây thì đưa thần thức tiến nhập vào trong ngọc giản có Thân Ngoại Hóa Thân.

Sau một lúc, thần thức Trương Hằng rút ra khỏi ngọc giản, khẽ cau mày. Thân Ngoại Hóa Thân là một công pháp bắt buộc của tầng thứ hai. Trương Hằng biết được thêm một tin tức là sau này khi công pháp tăng thêm một tầng thì sẽ có thêm một phân thân. Sau khi tu luyện tới tầng thứ chín thì sẽ có tám phân thân.

Mỗi phân thân sẽ có được đại bộ phận thần thông của bản tôn, thực lực cũng gần bằng bản tôn!

Hơn nữa, giữa phân thân và bản tôn còn có một thủ thuật liên thủ hợp kích. Càng có nhiều phân thân thì uy lực của việc liên thủ càng lớn!

Theo lý thuyết, điều này đã vượt qua thần thông Thân Ngoại Hóa Thân bình thường. Tuy nhiên hẳn phải đợi cho tới khi luyện tới cảnh giới đại thành của tầng thứ hai mới có thể tu luyện được.

Bởi vì mỗi Thân Ngoại Hóa Thân sinh ra đều phải phân liệt một bộ phận nguyên thần toái phế, rất có thể khiến tu vi giảm xuống. Trương Hằng vừa mới tiến nhập tầng thứ hai, quả thực không thích hợp tu luyện thân thông này.

Lại tùy ý dùng thần thức quan sát một vài ngọc giản, hắn phát hiện cũng có không ít thần thông thích hợp cho hắn tu luyện. Ví dụ như Ngân Quang Độn, một loại thần thông phi hành. Ví dụ như Thần Linh Nhãn, một loại thân thông dùng để phá vỡ các loại ẩn thân và ảo thuật.

Ngoài ra, Trương Hằng thậm chí còn phát hiện ra một số loại bí thuật có hiệu quả vô cùng lớn, ví như Dục Hỏa Trọng Sinh Hay Kim Cương Bất Diệt Thuật.

Số ngọc giản xung quanh khiến Trương Hằng hoa cả mắt.

- Tốt nhất là hãy cứ củng cố công pháp đã rồi hãy tính!

Trương Hằng khẽ thở dài một cái. thần thức rút lui khỏi đám ngọc giản thần bí này.

Trong đan điền, giọt chất lỏng màu bạc không ngừng sinh, ra Luyện Hư Linh Khí hoàn toàn mới, bắt đầu rèn luyện thân thể Trương Hằng, gồm cả cốt cách, cơ nhục, da và các loại khí quan trong cơ thể.

Lúc đầu, khi Luyện Hư Linh Khí rèn luyện thân thể. Trương Hằng có loại cảm giác vừa đau vừa tê tê nhưng theo Thời gian, loại cảm giác này càng lúc càng yếu.

Mười ngày trôi qua, Trương Hằng cảm giác toàn bộ thân thể và tâm thần mình đã gia tăng, Luyện Hư Linh Khí và Hư Không Hỏa Diễm rõ ràng cũng đã mạnh hơn rất nhiều.

Mở to mắt ra, Trương Hằng thuận tay bắn ra một đạo quang nhận màu bạc. thử xem uy lực của nó thế nào.

Ầm!

Toàn bộ căn nhà đá lung lay, sập mất một nửa. Cũng may động tác của Trương Hằng nhanh nhẹn mới thoát khỏi cảnh bị đồng đất đá vùi lấp!

Sự chênh lệch giữa tầng thứ hai và tầng thứ nhất quả thực không phải nhỏ. cũng tương tự như sự chênh lệch giữa tu sĩ Trúc Cơ Kỳ và Kết Đan Kỳ vậy!

Tuy rằng lúc này Trương Hằng cũng chưa tu luyện, các loại thần thông trong tầng thứ hai cổ thấp nhưng hắn tự tin cũng không phải úy kỳ tu sĩ Kết Đan Kỳ nữa!

ở Tam Tinh Vực, một khi đạt tới Kết Đan Kỳ, thân phận sẽ gia tăng rất nhiều, được vô số tu sĩ bậc thấp kính ngưỡng.

ở Phương Vân Sơn địa vị của Kết Đan Kỳ chính là lão tổ! Từ đó có thể thấy được thân phận của tu sĩ Kết Đan Kỳ tôn quý như thế nào!?

ở một Thời điểm nào đó, một tu sĩ Kết Đan Kỳ cường hãn cũng có thể tiêu diệt cả một môn phái nhỏ.

Công pháp của Trương Hằng tăng lên tầng thứ hai, có thể nói là thoải mái hành tẩu tới nhiều nơi ở Tam Tinh Vực này! Từ nay về sau, hắn coi như có thể sống yên ổn ở Tam Tinh Vực. Chỉ cần không động tới lão quái Nguyên Anh Kỳ thì hắn cũng không có ai có thể chân chính uy hiếp được Trương Hằng.

Thở nhẹ một hơi. Trương Hằng lần nữa sửa sang lại nửa căn nhà đá vừa bị đánh sập, sau đó hắn ngồi xuống, chuẩn bị tiếp tục tu luyện.

Trương Hằng lúc này vẹn vẹn chỉ mới đạt tới cảnh giới tầng thứ hai sơ thành, còn cần luyện hóa một số thứ để làm cho giọt chất lỏng trong cơ thể lớn mạnh hơn.

Chỉ có chân chính củng cố cảnh giới tầng hai sơ thành, Trương Hằng mới bắt tay vào tu luyện các loại thân thông bí thuật của tầng thứ hai.

Ngay khi Trương Hằng chuẩn bị lấy ra kiện pháp bảo đỉnh cấp mà lúc trước còn chưa luyện hóa xong thì túi trữ vật màu xanh bên hông hắn truyền ra một cỗ dao động.

- Tuyết Dung?

Trương Hằng hiện lên thần sắc vui vẻ, đưa thần thức tiến nhập vào túi trữ vật này. phát hiện đóa Tuyết liên do Ninh Tuyết Dung biến thành đang lóe ra bạch quang chói mắt.

Có lẽ cảm nhận được động tĩnh của Trương Hằng, túi trữ vật màu xanh này đột nhiên sáng ngời, bạch quang chợt lóe sáng khắp căn nhà đá. Ninh Tuyết Dung yêu kiều duyên dáng với một thân Tuyết Bào xuất hiện bên cạnh Trương Hằng.

Ninh Tuyết Dung vừa hiện thân, Trương Hằng đã phát hiện ra khí tức trên người nàng đã sinh ra biến hóa thật lớn.

- Trúc Cơ Kỳ?

Trương Hằng phát hiện Ninh Tuyết Dung cũng đã thăng cấp, đạt tới Trúc Cơ tiền kỳ! Rất rõ ràng, Ninh Tuyết Dung đã thăng cấp từ trước nhưng giờ Trương Hằng mới nhận ra.

- Hiệu quả của Linh Thần Đan thật sự đáng sợ!

Trong lòng Trương Hằng thâm than.

Đương nhiên, điều này cũng có liên quan tới bản thể của Ninh Tuyết Dung. Lúc trước, phân thân của Huyết Sát Thần Đế cũng từng tán thưởng với tiềm lực phát triển của nàng.

- Đại ca...

Vừa nhìn thấy Trương Hằng, khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần như hoa của Ninh Tuyết Dung hiện lên một vẻ tươi cười từ tận nội tâm. Đôi mắt còn như tinh hơn cả Thanh Thủy cũng hiện lên vài tia dao động. Tình cảm dao động không chút che dấu này nháy mắt đã lọt vào mắt Trương Hằng.

- Tuyết Dung, nàng cũng xuất quan!

Trương Hằng hướng về Ninh Tuyết Dung tươi cười, đứng lên. nắm lấy bàn tay nhỏ bé trắng như tuyết ngọc của nàng, tâm bình vốn bình thản cũng nổi lên một chút sắc thái!

- Từ nửa tháng trước Tuyết Dung đã xuất quan rồi. thấy đại ca còn đang tu luyện nên không xuất hiện quấy rầy!

Ninh Tuyết Dung nhè đầu lưỡi hồng hồng đáng yêu ra một cái. đôi mắt xinh đẹp hướng nhìn xung quang, đôi mi Thanh tú cũng hơi nhú lại.

Bởi vì một kích tùy ý vừa rồi của Trương Hằng làm cho một bên căn nhà đá bị sập. khiến một viên Huỳnh Quang châu bị bao phủ cho nên toàn bộ căn nhà đá lúc này có vẻ rất âm u.

- Sao thế. Tuyết Dung nàng không thích nơi này sao?

Trương Hằng thâm nghĩ địa phương âm u này thì ngay cả hắn cũng không thích, Huống chi là một cô gái.

- Chỉ cần đại có nguyện ý thì Tuyết Dung cũng thích!

Ninh Tuyết Dung buông tay Trương Hằng ra. bắt đầu di chuyển quanh căn nhà đá một chút rồi lại hướng về phía Trương Hằng cười nhẹ:

- Không bằng để Tuyết Dung giúp đại ca sửa sang động phủ này một chút. Tuy nhiên Tuyết Dung còn thiếu một ít tài liệu, cũng không thấy túi trữ vật lúc trước...

Nói tới đây. đôi mắt như cười khê dừng lại trên mặt Trương Hằng.

Da mặt vốn có thể sánh với tường đá của Trương Hằng cũng hiện lên vẻ hơi đỏ hiem thấy! Lúc đầu, khi Tuyết Dung và Lý Hoành đánh tới lưỡng bại câu thương. Trương Hằng đã lấy đi túi trữ vật của cả hai người. Còn những thứ trong túi trữ vật. thứ nào luyện hóa đã luyện hóa. thứ nào có thể tiêu hủy tất nhiên đã bị hắn tiêu hủy rồi!

Tuy nhiên, dường như còn có một chiếc trâm cài tóc là hắn còn chưa luyện hóa. Trương Hằng duỗi tay ra. từ trong túi trữ vật lấy ra chiếc trâm cài tóc là linh khí phụ trợ kia.

Chiếc trâm cài tóc này có màu hồng phấn, với thần thức của Trương Hằng lúc này. chỉ hơi đảo qua đã phát hiện ra cấp độ phẩm chất của nó.

Đây là một kiện linh khí phụ trợ thượng phẩm. Lúc trước, không hiểu ma xui Quỷ khiến gì mà hắn không luyện hóa nó, đặt qua một bên. Điều này vô hình cũng là một loại thiên ý đi!

- Đây là chiếc trâm cài tóc sư phụ tặng cho ta để phòng thân...

Trên mặt Ninh Tuyết Dung lộ ra vẻ kinh hỷ. tiếp Lấy chiếc trâm cài tóc này.

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

171. Chương 170: Song Tu Đạo Lữ

Qua Thời gian ba tháng. Trương Hằng rút cục từ tầng công pháp thứ nhất đã bước vào tầng thứ hai, thực lực tăng vọt về chất!

Hiện tại. điều hắn còn thiếu chính là tu luyện các loại thần thông và bí thuật tầng thứ hai. Tuy nhiên, mấy thứ này cũng không thể tu luyện thành công trong Thời gian ngắn được.

Đồng Thời, Ninh Tuyết Dung có được Linh Thần Đan cho nên tốc độ tu luyện thậm chí không thua kém gì hắn. một thân tu vi đã đạt tới Trúc Cơ Kỳ.

Nhận lại chiếc trâm cài tóc từ tay Trương Hằng, bộ mặt Ninh Tuyết Dung lộ ra vẻ kinh hỉ, đôi mắt sáng không ngừng chớp chớp, thi thoảng lại nhìn về phía Trương Hằng.

Khi Trương Hằng vừa mới lấy ra chiếc trâm cài tóc này, nét mặt thô cứng cũng hơi đỏ lên. Lúc trước hắn thật là một tên nghèo rớt mồng tơi với hai bàn tay trắng, trong tay hiếm có bảo vật nào có thể luyện hóa.

Tất cả những thứ có giá trị trong túi trữ vật của Ninh Tuyết Dung cơ bản đã bị Trương Hằng luyện hóa. Cái trầm cài tóc này vẫn còn là do vì nguyên nhân đặc biệt nào đó mà hắn lại giữ lại.

Giờ phút này, nhìn thấy bộ dáng vui mừng của Ninh Tuyết Dung khiến trong lòng hắn cảm thấy hổ thẹn.

- Tuyết Dung, trong tay nàng không có linh khí phong thân đi?!

Trương Hằng thầm nghĩ chính mình hiện tại có chút tư bản có thể bù đắp lại cho nàng ta. Ninh Tuyết Dung hướng về phía Trương Hằng cười khê:

- Tuyết Dung không cần mấy thứ đó. Ta có Tuyết Ngọc Đài Liên do Lạc Hà đại ca lưu lại, có thể khiến ta nhanh chóng đề cao tu vi. Hơn nữa đại ca cũng cần linh khí để đề cao tu vi. Nếu gặp nguy hiểm. Tuyết Dung liền trốn vào túi trữ vật là được!

- Cái này không được! Nói thế nào cũng phải chuẩn bị cho nàng một kiện linh khí phòng hộ và một loại linh khí công kích!

Trương Hằng biết Tuyết Ngọc Đài Sen của Ninh Tuyết Dung tuy là một kiện pháp bảo nhưng tác dụng chủ yếu cũng chỉ là để đề thăng tu vi của nàng mà thôi, cũng chỉ có thêm tác dụng phi hành.

Bất kể nói thế nào, thứ này cũng chỉ là một kiện pháp bảo phụ trợ. Ninh Tuyết Dung là một cô gái yếu đuối, nếu trong tay chỉ có mỗi kiện pháp bảo phụ trợ thì thật sự không đủ làm gì cả.

Trương Hằng đột nhiên nhớ tới kiện chiến giáp thượng cổ tàn phá mà Nam Minh lưu lại. Lực phòng ngự của thứ đó quả thực đáng sợ. Nếu gắn tinh thạch thượng phẩm lên thì Ngay cả tu sĩ Kết Đan Kỳ cũng không thể phá vỡ.

Nếu không phải có Hư Không Hỏa Diễm thì Trương Hằng dù chiếm được bảo vật cuối cùng nhưng cũng không thể giết được Nam Minh.

- Nếu có thể chữa trị cổ chiến giáp thượng cổ này thì cấp cho Tuyết Dung sử dụng là rất thích hợp!

Sau khi công pháp tiến vào tầng thứ hai, lực phòng ngự của Trương Hằng thậm chí có thể sánh bằng được loại pháp bảo có lực phòng ngự đỉnh cao. Loại chiến giáp thượng cổ này mặc dù biến thái nhưng cũng không có tác dụng quá lớn đối với hắn.

- Nhưng đại ca muốn gia tăng tu vi cũng cần có thứ này...

Ninh Tuyết Dung do dự nói.

Trương Hằng khê thở dài một hơi. Ninh Tuyết Dung có thể còn chưa biết tư bản của hắn hiện tại.

Dù sao, một cửa cuối cùng ở Huyết Sát Thí Luyện, khi giết Lý Hoành. Trương Hằng cũng che đi túi trữ vật màu xanh. Còn khi mở ra không gian giới chỉ thì Ninh Tuyết Dung lại đang trong bế quan.

- Nàng yên tâm đi, đại ca hiện đã không cần linh khí nữa! Ngoài ra, ở trong Huyết Sát Động Phủ đại ca cũng thu hoạch được không ít thứ!

Trương Hằng chân thành nhìn Ninh Tuyết Dung, tận lực để nàng tin tưởng lời nói của mình.

Trên thực tế, hiệu quả luyện hóa linh khí của Trương Hằng cũng đã ngày càng nhỏ.

- Đại ca... Lúc trước, vì Tuyết Dung, đại ca đã xin Thần Đế một lọ Linh Thần Đan... Giờ lại suy nghĩ cho Tuyết Dung...

Khuôn mặt Ninh Tuyết Dung nổi lên một màu đỏ nhàn nhạt, trong mắt cũng hiện lên vẻ chân thành.

Trương Hằng cười ha ha, nhặt trận bàn trên mặt đất lên.

Tu luyện ba tháng, bốn khối tinh thạch trung phẩm đã tiêu hao hết cho trận bàn này. Một lần nữa đặt vào bốn khối tinh thạch trung phẩm, Trương Hằng thu hồi trận bàn này vào túi trữ vật.

Ninh Tuyết Dung tò mò nhìn trận bàn này một cái. cũng không hỏi gì nhiều, chỉ lẳng lặng đứng bên cạnh Trương Hằng. Nàng nhìn giống như một người vợ nhà nhận lịch sự mà nhu thuận.

Trương Hằng nhìn thấy bộ dáng này của Ninh Tuyết Dung, không kìm nổi mỉm cười rồi nắm tay nàng kéo đi ra ngoài.

- Đại ca cười cái gì...

Ninh Tuyết Dung hừ nhẹ một tiếng, dường như có chút mất hứng.

Bị Trương Hằng kéo đi ra ngoài. Ninh Tuyết Dung liền thấy được một mảnh không gian tràn đầy ánh sáng, khuôn mặt lại lộ ra vẻ tươi cười như hoa.

- Đại ca... Huynh muốn đi đâu?

Ninh Tuyết Dung bị Trương Hằng nắm lấy tay, kéo bay lên bầu Trời.

Một nam một nữ dắt tay nhau bay đi. một tầng mây xanh bao lấy họ trong ánh sáng dịu dàng khiến họ nổi bật như thần tiên, tiên nữ.

- Đi ra ngoài chơi nhởi tiện mua sắm vài thứ!

Trương Hằng cười ha hả, tốc độ lại nhanh hơn vài phần!

Ngồi trong sơn động kia tới hơn ba tháng, Trương Hằng sớm đã không chịu nổi. Nếu không bởi vì câu nói của Ninh Tuyết Dung, không lâu nữa hẳn cũng sẽ rời đi. tìm một động phủ mới.

Hơn nữa, Thời gian mỗi lần Ninh Tuyết Dung xuất hiện với hình người cũng đều có hạn. Trương Hằng đương nhiên sẽ không lãng phí cơ hội này.

Mặt khác, Trương Hằng cũng muốn đi ra ngoại giới tìm hiểu một vài tin tức. Điều hắn quan tâm nhất tất nhiên là những tin tức có liên quan tới Huyết Sát Động Phủ.

Trương Hằng không tin chuyện của Huyết Sát Động Phủ có thể bị ba phương trận doanh hoàn toàn che dấu.

Chỉ một lúc sau, Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung đã hạ xuống Hắc Thủy Trấn. Một nam một nữ này giống như thần tiên Quyển lữ. vừa mới bay tới Hắc Thủy Trấn đã thu hút phần đông ánh mắt của những người xung quanh..

- Trời ạ... Hóa ra là một đôi song tu đạo lữ Trúc Cơ Kỳ... Nhưng sao lại trẻ tuổi như vậy?!

- Nam nhân kia ta biết. Lần trước hắn từng tới đây đăng ký!

- Làm ta giật cả mình, còn tưởng là thần tiên hạ phàm. Nữ nhân kia còn xinh đẹp hơn cả tiên nữ nữa...

Trương Hằng sớm đã quen với những ánh mắt như thế này. trên người đột nhiên phát ra một cỗ linh áp, tản ra bốn phía.

Những tán tu kia đột nhiên đối mặt với áp lực như thế. cả đám lập tức ngoan ngoãn ngậm miệng, không dám nói thêm điều gì nữa!

Trong lòng Trương Hằng cười thầm, Tu sĩ Trúc Cơ Kỳ ở Tam Tinh Vực cũng có địa vị nhất định, đủ để chấn nhiếp những tán tu bình thường. Trương Hằng kéo tay Ninh Tuyết Dung đi vào Tán Tu Giao Dịch Minh.

Hai gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ đi vào tự nhiên thu hút không ít ánh mắt của mọi người. Không để ý tới ánh mắt khác thường của chúng tu sĩ bậc thấp. Trương Hằng dẫn theo Ninh Tuyết Dung đi lên tầng hai.

Tu vi của tu sĩ ở tầng hai đều từ Luyện Khí trung kỳ trở lên. Mục tiêu của Trương Hằng không phải là nơi này. Sau một cái đảo mắt. hắn liền phát hiện có một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ ở trong góc phòng.

Tu sĩ Trúc Cơ Kỳ này không phải là Ngô Trưởng lão lúc trước. Giờ phút này đã được thay bằng một lão già khô gầy.

Khi Trương Hằng dẫn Ninh Tuyết Dung đi tới trước mặt. đối phương đột nhiên tỉnh giấc, phát hiện có hai gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ thì trong lòng không khỏi giật mình.

Trương Hằng cười thầm. Xem ra vị Trưởng lão này đa số Thời gian vẫn ở trong trạng thái tu luyện.

- Hai vị tới đây là có ý việc gì?

Lão già Trúc Cơ Kỳ này đứng lên, khách khí nói. trong mắt cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Trong số tán tu, tu sĩ Trúc Cơ Kỳ trẻ tuổi như vậy cũng không Hay gặp. huống hồ lại là một cặp song tu đạo lữ Trúc Cơ Kỳ.

Ánh mắt lão già khi nhìn về phía Trương Hằng pha lẫn một tia hâm mộ. Thông qua phương pháp song tu đạo lữ quá thật có thể gia tăng thực lực tu sĩ. thậm chí có thể đột phá một vài bình cảnh.

Tuy nhiên, trên Tu Tiên Giới, nữ tu Trúc Cơ Kỳ rất hiếm có. Huống chi lại là một nữ tu xinh đẹp như tiên tử như Ninh Tuyết Dung.

- Tại hạ họ Trương, ba tháng trước gia nhập Tán Tu Minh, lần này mang theo... song tu đạo lữ của ta tới đây đăng ký!

Hơi chút do dự nhưng cuối cùng Trương Hằng vẫn xưng Ninh Tuyết Dung là song tu đạo lữ. Tuy rằng hai người thật sự còn chưa từng song tu.

Ninh Tuyết Dung bên cạnh vừa nghe thấy lời ấy thì khuôn mặt lập tức đỏ bừng lên, cúi đầu, nhìn không ra vẻ mặt.

- Hắc hắc... Trước chuẩn bị tâm lý cho tốt!

Ôm ý tưởng tà ác. Trương Hằng lấy ra chiếc ngọc phù màu xanh lúc trước.

Lão già Trúc Cơ Kỳ vừa thấy ngọc phù này, trên mặt không khỏi kinh ngạc:

- Loại ngọc phù màu xanh này chuyên dành cho một số tu sĩ Luyện Khí Kỳ mà thôi. Chẳng lẽ ba tháng trước đạo hữu còn chưa đột phá Trúc Cơ Kỳ?

- Đúng thế! Điều này có vấn đề gì sao?! Trương mỗ ba tháng trước vẫn chỉ là tu sĩ Luyện Khí đại viên mãn mà thôi!

Trương Hằng thần nhiên nói.

Lão già Trúc Cơ Kỳ này trầm nghĩ đôi song tu đạo lữ này quả nhiên phi phàm, trẻ tuổi như vậy đã đột phá bình cảnh Trúc Cơ Kỳ.

Nghĩ tới đây, tâm tình của lão đang từ hâm mộ liền chuyển qua ghen tị. Tuy nhiên, lão già này cũng không dám âm mưu gì với hai người. Đối diện lão chính là hai tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. không chừng còn am hiểu hợp kích, bản thân mình chỉ là bộ xương già không dám nổi lên lòng tham gì.

-Nếu hai vị đều đạt tới Trúc Cơ Kỳ. nếu gia nhập Tán Tu Minh thì có thể nhận được hai lệnh bài thân phận miễn phí!

Nói tới đây, lão già Lấy từ trong túi trữ vật ra hai cái lệnh bài đặc biệt lớn chừng bàn tay...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

172. Chương 171: Nhuyễn Luyện Thiết

Đãi ngộ mà tu sĩ Trúc Cơ Kỳ hưởng thụ thật khác biệt! Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung đồng Thời thu được hai khối lệnh bài đại biểu cho thân phận Trưởng lão danh dự của Tán Tu Đồng Minh Hội.

Khẽ vuốt vuốt hoa văn đặc biệt trên lệnh bài thân phận này, Trương Hằng không khỏi nghĩ rằng thu Lấy khối lệnh bài này không phải là lại có thêm một cục phiền toái sao?!

Lão già Trúc Cơ Kỳ kia lại nói:

- Nếu hai vị có thể trở thành Trưởng lão chính thức của Tán Tu Đồng Minh Hội thì hàng năm đều nhận được năm khối linh thạch trung phẩm và một vài tài liệu phụ trợ. Nhưng hàng năm, các vị cũng phải tới đây tọa trấn một tháng, ở Thời khắc nguy cấp cũng phải cộng đồng đối kháng với kẻ thù bên ngoài.

Trương Hằng lập tức hiểu ra Trưởng lão danh dự hóa ra chỉ là một chức vụ tạm Thời mà thôi. Chân chính được hưởng thụ đãi ngộ phải là những Trưởng lão chính thức. Nhưng Trưởng lão chính thức cũng phải thực hiện một ít trách nhiệm và nghĩa vụ tương ứng.

- Trương mỗ vừa tiến vào Trúc Cơ Kỳ, còn cần một đoạn Thời gian để củng cố cảnh giới. Chuyện Trưởng lão chính thức để sau này bàn vậy!

Trương Hằng không kiêu không nịnh cự tuyệt lời mời của lão già. Lão già này cũng cười nói:

- Có thể hiểu được! Đạo hữu còn trẻ như vậy đã tiến vào Trúc Cơ Kỳ, thành tựu sau này quả thực không thể đo lường. Nếu có cần trợ giúp gì có thể đưa ra yêu cầu với lão phu! Đúng rồi! Xin hỏi cao tính đại danh của các hạ!? Tại hạ là Mã Hoàn Hư. Trưởng lão chính thức trong minh!

- Tại hạ Trương Hằng!

Trương Hằng cười với lão già khô gầy này, cũng không có ý giới thiệu Ninh Tuyết Dung. Hắn hỏi thêm gã Trưởng lão này một vài điều về Tán Tu Giao Dịch Minh rồi mời rời đi.

Nắm lấy tay Ninh Tuyết Dung, Trương Hằng đi lên tầng ba của Tán Tu Giao Dịch Minh. Sau khi tiến vào tầng ba, Trương Hằng phát hiện tu vi của số tu sĩ nơi này phần lớn đều là Trúc Cơ tiền kỳ và Trúc Cơ trung kỳ mà thôi.

Trương Hằng dắt tay Ninh Tuyết Dung đi vào, những tu sĩ nơi này chỉ tò mò liếc nhìn một cái rồi thôi. Nhìn mấy chục tu sĩ Trúc Cơ KỲ ở tầng ba này, Trương Hằng thâm nghĩ thực lực của Tán Tu Minh này hóa ra đã vượt qua sự tưởng tượng của hắn.

Mặc dù ba phái Phương Vân Sơn, tổng số tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cộng lại cũng không nhiều hơn số nơi này là bao.

Ánh mắt quét tới một góc, hắn phát hiện có một lão nhân với râu tóc bạc trắng đang nhắm mắt dưỡng thân, khí tức toàn thân cực kỳ mờ mịt.

Thần thức Trương Hằng cận thận xét qua người lão nhân này, phát hiện tu vi của lão đã đạt tới Trúc Cơ đại viên mãn. Lão nhân này có thể là Trưởng lão Tán Tu Minh phụ trách Bảo an nơi này.

Từ sau khi đạt tới tầng thứ hai công pháp, cường độ thần thức của Trương Hằng đã có thể sánh ngang tu sĩ Kết Đan tiền kỳ! Sau khi tu vi ổn định, còn có thể thắng tu sĩ Kết Đan tiền kỳ một chút.

Di chuyển nơi tầng ba này một lúc Trương Hằng phát hiện nơi này đúng là có một số tài liệu mà hắn đang cần.

Công pháp tu luyện Thân Ngoại Tạo Thân ở tầng thứ hai, ngoại trừ cần một kiện pháp bảo linh khí chủ thể thì còn cần một ít tài liệu phụ trợ khác. Tên những tài liệu phụ trợ này, từ lần tiến nhập ngọc giản kia, Trương Hằng đã sớm Nhớ kỹ.

Trong số tài liệu này có một số khá quý báu, có một số lại rất bình thường. Trương Hằng cũng không tính toán phải mua hết toàn bộ những thứ đó.

Một Số tài liệu khá trân quý, trong không gian giới chỉ của Trương Hằng đã có một ít. Nhưng những tài liệu bình thường hoặc tài liệu khá đặc biệt thì Trương Hằng lại không có.

- Số Nhuyễn Luyện Thiết này giao dịch như thế nào?

Trương Hằng đi tới trước mặt một tu sĩ hỏi.

Nhuyễn Luyện Thiết chính là một loại tài liệu khá phổ thông, cấp độ và phẩm cấp cũng có nhiều loại. Ví dụ như Nhuyễn Luyện Thiết đỉnh cấp thì có giá tới mấy ngàn tinh thạch!

Tu luyện Thân Ngoại Tạo Thân ở tầng thứ hai này, có thể coi như là ở cấp thấp nhất. Do đó những tài liệu cần có cũng không tính là đặc biệt hà khắc, cũng không cần những thứ quá cao cấp.

Chủ nhân của Nhuyễn Luyện Thiết là một đại hán Trúc Cơ Kỳ mặt đen. Hắn ta đang giao dịch một kiện linh khí phòng ngự hạ phẩm với một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ mặc cẩm Bào khác.

- Không thể được! Ta cũng trải qua thiên tân vạn khổ mới thu được kiện linh khí phòng ngự này, tuyệt đối không thể bán với cái giá năm trăm tinh thạch được!

Đại hán mặt đen không chút do dự cự tuyệt yêu cầu của tên tu sĩ mặc cẩm Bào đối diện.

Một kiện linh khí công kích hạ phẩm có giá đại khái khoảng hai trăm. Mà một kiện linh khí phòng ngự hạ phẩm hình áo giáp thì giá phải đắt gấp ba bốn lần.

Gã tu sĩ mặc cẩm Bào đối diện hừ lạnh nói:

- Kiện linh khí trong tay ngươi đã khá cũ. cũng không phải do chính tay ngươi luyện chế. lại lịch lại bất minh. Ai biết được có phải là do ngươi giết chết tên tu sĩ của môn phái nào đó mà có Hay không?! Loại đồ vật này cầm trong tay, sử dụng cũng phải lo lắng. Sáu trăm tinh thạch! Bán Hay không? Nếu không bán thì thôi!

Đại hán mặt đen do dự một lúc, tạm Thời cũng không để ý tới Trương Hằng, cuối cùng cắn răng một cái:

- Sáu trăm thì sáu trăm! Chúng ta Dao dịch xong!

Tên tu sĩ đối diện cũng không nói thêm gì. xuất ra năm khối tinh thạch trung phẩm, thần sắc lạnh nhạt nói:

- Năm khối tinh thạch trung phẩm chắc là đủ rồi chứ!

Đại hán mặt đen cũng không phản đối. cầm kiện linh khí phòng ngự kia lên. hoàn thành giao dịch với tên mặc cẩm Bào.

Trương Hằng nhìn rõ giao dịch của hai người này. trong lòng lại có chút buồn bực. Một kiện linh khí phòng ngự mà chỉ bán năm khối tinh thạch trung phẩm?! Có lẽ kiện linh khí này đúng là tang vật vụ nào đó!

Tuy nhiên, giá trị của tinh thạch trung phẩm so với tinh thạch hạ phẩm đúng là vượt ra ngoài dự tính của Trương Hằng.

“Xem ra lần mua phù triệu bạc ba ở Độc Thiên Bảo đã bị lỗ vốn rồi!”

Trong lòng Trương Hằng có chút hối hận. Điều này cũng chỉ có tự trách mình do thiếu hiểu biết về giá cả thị trường bên ngoài mà thôi!

Sau khi đại hán mặt đen giao dịch xong mới phát hiện ra Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung, trên mặt lộ ra vài phần kinh ngạc. Khi hắn nhìn về phía Ninh Tuyết Dung thì trong mắt cũng hiện lên chút thất thần.

- Nhuyễn Luyện Thiết này bán thế nào?

Trương Hằng hỏi thẳng vào vấn đề.

- Người muốn mua bao nhiêu? Ta cũng có không ít Nhuyễn Luyện Thiết này, chừng mấy chục căn cơ!

Đại hán mặt đen nói.

- Mấy chục căn?

Trương Hằng trầm ngâm một lúc. cuối cùng quyết định sẽ mua toàn bộ số Nhuyễn Luyện Thiết này.

Tuy rằng để luyện chế Thân Ngoại Tạo Thân thì Nhuyễn Luyện Thiết chỉ là một loại tài liệu phụ trợ mà thôi, số lượng cũng không cần nhiều. Nhưng Trương Hằng lại nghĩ tới xác suất thành công. Hơn nữa, Trương Hằng cũng không chỉ muốn luyện chế ra mỗi một Thân Ngoại Tạo Thân mà thôi.

- Toàn bộ đi. bán thế nào?

Trương Hằng nói rõ ràng.

Đại hán mặt đen sửng sốt. tò mò hỏi:

- Nhuyễn Luyện Thiết này dường như chỉ là một loại tài liệu luyện khí phụ trợ mà thôi, đạo hữu cần nhiều thế thì có ích gì?!

sắc mặt Trương Hằng lập tức trầm xuống:

- Sự tò mò của đạo hữu có vẻ hơi lớn đó!

- Hắc hắc, thật ngại!

Đại hán mặt đen này cũng biết mình có chút lỗ mãng. Trong Tu Tiên Giới này, bình thường sẽ không hỏi tới bí mật của đối phương.

- Tổng cộng một trăm năm mươi tinh thạch!

Đại hán này thoáng tính toán một chút rồi báo giá.

Trương Hằng cũng không lập tức mua mấy thứ này. trong miệng liên tục nói ra bốn năm loại tài liệu khác.

- Những thứ này trong túi trữ vật của đạo hữu có có không? Nếu có thì chúng ta có thể giao dịch với nhau.

Đại hán mặt đen khẽ cau mày:

- Ngoại trừ Tinh Ngọc Thạch thì bốn loại tài liệu luyện khí kia ta vừa lúc lại có. Nhưng tất cả đều chỉ lưu lại cho mình dùng thôi!

Trương Hằng chỉ tùy tiện báo ra một cho đại hán này nghe nhưng không nghĩ rằng đối phương lại có tới bốn năm loại

Có thể nhìn ra suy nghĩ trong lòng Trương Hằng. đại hán này vội giải thích:

- Đối với luyện khí đạo, tại hạ tuy chỉ biết da lông thôi nhưng sư phụ của ta chính là một Đại sư luyện khí tiếng tăm lừng lẫy trong phạm vi bốn năm trăm dặm quanh đây...

Khi nhắc tới sư phụ. trên mặt tên đại hán này không khỏi lộ ra vài tia sùng bái.

- Đại sư luyện khí?

Trương Hằng không khỏi nhớ tới kiện chiến giáp thượng cổ trong túi trữ vật mình.

- Xin hỏi đại danh của sư phụ đạo hữu?

Đại hán này nói:

- Sư phụ ta được người đời xưng là Bách Luyện đại sư. tính danh cụ thể thì không rõ lắm! Tại hạ là Khuê Hồng. Nếu trong việc luyện khí mà các hạ có khó khăn gì thì có thể tìm sư phụ ta hỗ trợ!

Trương Hằng gật gật đầu nói:

- Tại hạ là Trương Hằng, về mặt luyện khí quá thực có chút khó khăn, một Thời gian nữa sẽ tới bãi kiến sư phụ các hạ!

Trương Hằng lại nói tiếp:

- Mấy loại tài liệu ta vừa nhắc tới đạo hữu khẳng định không muốn bán cho ta sao?! về mặt giá cả thì không phải là vấn đề lớn!

Có thể mua được mấy loại tài liệu này sẽ khiến Trương Hằng tiết kiệm không ít tinh lực. Về mặt tinh thạch thì quá thật Trương Hằng không lo lắng lắm...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

173. Chương 172: Bách Luyện Đại Sư.

Trương Hằng cũng không thể ngờ nổi là trong tay đại hán mặt đen Khuê Hồng lại có vài loại tài liệu luyện khí mình cần, hơn nữa người này còn là đệ tử của đại sư luyện khí.

Tất nhiên là Khuê Hồng rất vui mừng đối với ý định của Trương Hằng muốn mua những tài liệu trong tay mình, gật đầu nói:

- Nếu đạo hữu thật sự mong có được những tài liệu này như vậy thì bán cho người cũng không có vấn đề gì. Đúng, để ta tính xem...

Rầm một tiếng, Khuê Hồng đổ các loại tài liệu luyện khí từ túi trữ vật ra thành một đống.

Tính toán một lát. Khuê Hồng cười ha hả nói:

- Tổng cộng là một ngàn hai trăm năm mươi tinh thạch. Đạo hữu người hợp ý ta, bán cho người một ngàn hai trăm tinh thạch đi!

Trương Hằng đoán người này có thể đã phát giá cao hơn vài phần nhưng hắn cũng không quá để ý tới điều này. Dù sao thì mình cũng còn cần sư tôn của đối phương hỗ trợ mà.

- Vậy cho người mười khối tinh thạch trung phẩm đi.

Trương Hằng lấy từ trong túi trữ vật ra mười khối tinh thạch trung phẩm.

- Đạo hữu đúng là rộng rãi quá!

Khue Hồng mừng thầm trong lòng. Tài liệu vốn chỉ cần bán với giá tám khối tinh thạch trung phẩm Giờ lại có thể bán cho đối phương mười khối.

Nhìn vẻ mặt Trương Hằng thoải mái đưa đám tinh thạch này ra, Khuê Hồng không khỏi nghĩ thầm, hay đây là con cháu của một gia tộc tu tiên?

Ra tay hào phóng như vậy, bên cạnh còn có một đạo lữ song tu như tiên tử, người này khẳng định không phải chỉ đơn giản là một tán tu!

- Xin hỏi Khuê đạo hữu một vấn đề. Không biết có thể mua được các loại tài liệu Ngọc Tinh Thạch khác ở nơi nào?

Trương Hằng thấy đối phương dường như cũng có chút kiến thức ở mặt luyện khí liền hỏi.

- Tài liệu luyện khí loại Ngọc Tinh Thạch tương đối hiếm thấy, được sử dụng cũng không rộng rãi, luyện khí bình thường căn bản không dùng tới thứ này. Khẳng định Tán Tu Minh không có loại tài liệu này, không biết trong tay sư tôn ta có hay không.

Khue Hồng hơi do dự nói.

Trương Hằng gật gật đầu, thu những thứ tài liệu vừa mua vào túi trữ vật, lại hỏi Khuê Hồng một chút về vị trí của sư tôn Bách Luyện đại sư. Sau khi giao dịch với Trương Hằng xong, Khuê Hồng này cũng vội vàng rời đi, giống như có chuyện gì gấp vậy.

Trương Hằng cũng không lập tức rời khỏi nơi giao dịch của tu sĩ Trúc Cơ Kỳ này mà đi dạo trong nơi này một hồi, nói với Ninh Tuyết Dung bên cạnh:

- Không biết Tuyết Dung tu luyện loại công pháp nào, cấp bậc ra sao?

Đôi mắt Ninh Tuyết Dung lộ vẻ dịu dàng ôn nhu như nước, trả lời:

- Tuyết Dung tu luyện công pháp cấp cao - Khu Thủy Tinh Tâm Quyết. Nghe sư tôn nói, bộ công pháp này đối với thể chất của người tu luyện có yêu cầu khá hà khắc nhưng Tuyết Dung lại thích hợp để tu luyện loại công pháp này.

Trương Hằng cũng không ngờ Ninh Tuyết Dung lại có thể tu luyện một bộ công pháp cao cấp.

Ở địa phương đến chim cũng không thềm ia như Phương Vân Sơn này, thật sự không dễ dàng tìm ra một bộ công pháp cao cấp.

- Như vậy Tuyết Dung người có muốn tu luyện một bộ công pháp tốt hơn không?

Mặc dù là công pháp cao cấp nhưng cũng có sự phân cấp, chênh lệch không nhỏ.

Thần thức của Trương Hằng đảo qua lần hai, thăm nghĩ nơi này khẳng định không có công pháp cao cấp gì nhưng trong túi trữ vật của Nam Minh lại lưu lại mấy bộ công pháp khá tốt.

- Một bộ công pháp cao cấp đã khiến Tuyết Dung rất thỏa mãn rồi. Đại ca không cần phải lo lắng cho ta quá.

Ninh Tuyết Dung cự tuyệt ý tốt của Trương Hằng.

Trương Hằng thăm nghĩ, chuyện này cũng phải xem kỳ ngộ về sau thôi. Công pháp cao cấp ở Tam Tinh Vực có giá trên Trời, còn về công pháp cao nhất thì trên cơ bản là tồn tại trong truyền thuyết.

Đúng lúc này thì từ cách đó không xa có một vị Thanh niên mặc bạch y dáng người cao ráo đi tới. Dáng vẻ Thanh niên này tuấn mỹ dị thường, đôi mắt sáng như sao, môi hồng răng trắng, da thịt mềm mịn như ngọc, tu vi đã đạt tới Trúc Cơ tiền kỳ. Hắn tươi cười với hai người Trương Hằng, vẻ mặt tự nhiên nói:

- Tại hạ là Phạm Hoa, vừa rồi thấy hai vị đạo hữu liên hệ với Khuê Hồng, không kìm nổi lên tới đây khuyến nhủ hai vị một chút.

Chỉ thấy nam tử tuấn mỹ này vươn mấy ngón tay thon dài ra điểm vào hư không một cái. Lập tức một tầng cảm chế ẩn hiện liên bao phủ lấy ba người.

Trương Hằng khẽ cau mày. Hành vi của Phạm Hoa này không khỏi hơi lỗ mãng sao?

Khuôn mặt tuấn mỹ của Phạm Hoa lộ vẻ tươi cười, đôi con ngươi thần quang nội liễm lướt qua hai người, đặc biệt dừng lại trên mặt Ninh Tuyết Dung một chút, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc vì vẻ đẹp của nàng.

- Hai vị đến Tán Tu Minh này chưa lâu, đối với chuyện của Khuê Hồng này có điều chưa biết.

Giọng nói của Phạm Hoa mang theo một loại cảm giác ưu việt, hơi tạm dừng một chút.

Trương Hằng không mặn không nhạt hỏi:

- Thế à? Vậy phiền Phạm huynh giải thích cho chúng ta một chút.

Hắn chẳng thềm tin nam nhân trước mặt này lại vô duyên vô cớ tới giúp mình. Xem thần thái cử chỉ của đối phương thì hẳn là một người tính cách không đơn giản.

Dù sao thì kẻ trưởng thành trong hoàn cảnh đặc thù như Triệu Thụy cũng là thuộc cấp hiểm như quốc bảo rồi.

Phạm Hoa không để ý tới Trương Hằng, ngược lại ôm quyền hướng về phía Ninh Tuyết Dung, con ngươi chỉ nhìn chăm chăm vào nữ tu sĩ không giống người phàm trước mặt.

- Dám hỏi đại danh của vị cô nương này là gì?

Ninh Tuyết Dung liếc mắt nhìn Trương Hằng một cái, phát hiện ra vẻ mặt của hắn thực lạnh nhạt liền trả lời ngắn gọn:

- Tiểu nữ họ Ninh.

Phạm Hoa thấy Ninh Tuyết Dung chỉ nói ra họ, dường như hơi lãnh đạm đối với mình thì thăm nghĩ, chẳng lẽ bọn họ thật sự là đạo lữ song tu?

Nghĩ tới đây Phạm Hoa cảm thấy rất không cam lòng, lại thăm mang tia hy vọng cầu may. Thấy nữ tử này gọi nam nhân họ Trương này là đại ca, không chừng là quan hệ huynh muội cũng nên.

- Trương đạo hữu, ngài vừa tới Tán Tu Minh, không biết nhiều về tình huống nơi này. Khuê Hồng kia đích thực là đệ tử ký danh của Bách Luyện đại sư nhưng một năm trước đã bị Bách Luyện đại sư trục xuất khỏi

sư môn. Người này nhìn thì như trung hậu thành thật nhưng sau lưng lại làm không ít chuyện giết người đoạt bảo...

Phạm Hoa rất nhiệt tình nói với Trương Hằng.

Sắc mặt Trương Hằng không thay đổi, cảm thấy hơi kỳ quái đối với thái độ đột nhiên nhiệt tình của Phạm Hoa, trong lòng đã kết luận là kẻ này nhất định không phải hạng người có phẩm chất cao thượng.

Chửi bới sau lưng người khác, hành vi mạo muội, hơn nữa đối với người khác lúc nóng lúc lạnh. Người này rất có vấn đề. Đối với chuyện Phạm Hoa nói về Khuê Hồng, ta cũng chỉ giữ thái độ nửa tin nửa ngờ.

- Đa tạ Phạm đạo hữu đã có lòng nhắc nhở.

Trương Hằng ôn hòa đáp lại một câu, kéo Ninh Tuyết Dung đi về một hướng.

- Tuyết Dung, chúng ta đi mua một chút vật phẩm thường dùng khác đi. Người không phải cũng muốn sửa sang lại động phủ một chút sao? Có thể tự mình lựa chọn vài thứ.

Lần này Trương Hằng dùng thần thức truyền âm trao đổi với Ninh Tuyết Dung.

Ninh Tuyết Dung ừ khẽ một tiếng, vẻ mặt vui sướng, đôi mắt sáng lên lưu chuyển những tia sáng kỳ dị, bắt đầu chủ động tìm kiếm trên lầu ba.

Trương Hằng lúc này đi theo sau nàng khắp nơi.

Phạm Hoa thấy vẻ thân mật khăng khít của hai người, sắc mặt càng thêm âm trầm, trong mắt lóe lên vài tia sát khí. Mà đúng lúc này Trương Hằng đột nhiên quay đầu lại nhìn hắn, con ngươi tỏa ra thần quang, mang theo áp lực khiến người ta hít thở không thông.

Khóe miệng mang theo tia cười lạnh cùng sự Khinh thường, Trương Hằng không nhìn hắn chút nào nữa nhưng trong lòng đã có cảnh giác. Phạm Hoa bị ánh mắt của Trương Hằng làm cho khiếp hãi, trong lòng sôi sục. Nam nhân trước mắt này thật đáng sợ!

Nhưng lập tức tâm niệm hắn lại chuyển biến. Dù là Trúc Cơ tiền kỳ, sao mình lại phải sợ đối phương, Thực lực của mình trong đám tán tu cùng giai cũng coi như là người nổi bật.

Ước chừng nửa canh giờ, Ninh Tuyết Dung đã chọn được không ít vật dụng và tài liệu đặc thù để xây dựng động phủ. Một thứ này ước chừng tốn của Trương Hằng trên trăm tinh thạch.

Vào Thời điểm lựa chọn tài liệu, khuôn mặt xinh đẹp của Ninh Tuyết Dung đỏ bừng, đôi mắt lộ vẻ hưng phấn không hề che dấu, ở phương diện này rất giống những cô gái trên địa cầu.

Cuối cùng nắm tay Ninh Tuyết Dung rời khỏi Giao Dịch Minh của tán tu, Trương Hằng cười ha hả nói:

- Tuyết Dung, đây là lần đầu tiên ngươi đi mua đồ sao?

- Đúng vậy, đại ca, vui thật đó!

Đôi mi Thanh tú của Ninh Tuyết Dung chớp chớp, đôi mắt càng sáng bừng lên, vẻ mặt vô cùng hứng thú.

Trương Hằng trầm nghĩ, may mà mình có đủ tài sản chứ không thì e rằng chẳng thể thỏa mãn được nhu cầu của Tuyết Dung.

Chỉ có khi thực lực của người đủ mạnh mới có thể mang đến hạnh phúc và an toàn cho người bên cạnh người. Trương Hằng đã cảm nhận được rất sâu sắc đạo lý này.

- Nhất định thực lực của bản thân phải không ngừng tăng lên.

Giờ phút này khát khao với thực lực của Trương Hằng đã đạt tới một độ cao chưa từng thấy...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

174. Chương 173: Cao Nhân Trúc Cơ Kỳ.

Sau khi mua một ít tài liệu tại lầu ba của Dao dịch Tán Tu Liên Minh xong, Trương Hằng cũng không đi lên trên nữa.

Không cần đoán cũng biết, nơi đó được chuẩn bị làm nơi giao dịch cho tu sĩ có tu vi rất cao. Tạm Thời Trương Hằng cũng không thiếu tài liệu luyện khí gì cao cấp, cũng không muốn nhiều người để ý.

Sau đó Trương Hằng chuẩn bị đi hỏi thăm chút tin tức liên quan tới Huyết Sát động phủ, vì thế dẫn Ninh Tuyết Dung tới lầu một.

Tu sĩ tại lầu một của Tán Tu Minh thực lực đều rất thấp, phần lớn tu vi đều ở dưới Luyện Khí Kỳ.

Ánh mắt vừa quét qua một cái, Trương Hằng liền phát hiện ra một người mà hắn biết.

Người này chính là trung niên nhiệt tình Thư Phong mà hắn mới gặp ở Hắc Thủy Trấn.

Phía trước Thư Phong có vài món pháp khí và một ít Huyền thiết phổ thông dùng cho luyện khí.

- Trương... Trương tiền bối?

Thư Phong liếc một cái liền thấy Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung đang đi tới, ấp a ấp úng nói.

Trên thực tế thì vào Thời điểm Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung tiến vào trong Tán Tu Minh. Thư Phong đã phát hiện ra sự tồn tại của hai người. Nhưng lúc đó hắn cũng không có cơ hội tới chào hỏi.

Tiếng ồn ào ở tầng một của Dao dịch Tán Tu Liên Minh liền yên tĩnh lại nhưng rất nhanh liền hồi phục lại như thường.

Tuy rằng tu sĩ Trúc Cơ Kỳ ở lầu một có chút kỳ quái nhưng tu sĩ Trúc Cơ Kỳ trong Tán Tu Minh này cũng không phải như lông phượng sừng lân. Mọi người cũng không thấy ngạc nhiên, tiếp tục tiến hành giao dịch.

Đương nhiên còn có không ít tu sĩ nhàn tản đang vụng trộm đánh giá hai người Trương Hằng.

- Thư đạo hữu. người cũng không cần phải xưng hô như vậy, cứ gọi ta là đạo hữu đi.

Trương Hằng thầm than trong lòng. Thế giới này thực lực vi tôn, ngay cả tu sĩ nhiệt tình như Thư Phong cũng trở nên xa lạ vài phần với mình. Mà tất cả đều là bởi vì tu vi của mình mới thăng cấp.

Thư Phong thấy Trương Hằng không ra vẻ tu sĩ Trúc Cơ Kỳ thì không khỏi sinh cảm tình với hắn, nhiệt tình nói:

- Một khi đã như vậy thì ta cũng không khách sáo nữa. Không biết Trương đạo hữu đến lầu một là vì muốn mua tài liệu gì?

Nhìn Ninh Tuyết Dung bên cạnh Trương Hằng một cái, Thư Phong cũng không dám hỏi nhiều. Trương Hằng hơi trầm ngâm, ánh mắt đảo qua mấy thứ trước mặt Trương Hằng, hỏi:

- Không biết Thư đạo hữu đang muốn trao đổi thứ gì vậy?

Vừa nghe Trương Hằng nói, Thư Phong đầu tiên là sửng sốt nhưng lại đoán ra được dụng ý của Trương Hằng, hơi kích động mà nói:

- Người vợ của ta mấy năm nay đều không thể đột phá đến Luyện Khí Kỳ, giao dịch một chút linh đan bình thường nhưng tác dụng lại rất ít. Hôm nay bỏ ra tích lũy trong mười mấy năm, muốn đổi một chút linh đan cấp bậc cao hơn một chút.

Nói tới đây ánh mắt Thư Phong nhìn Trương Hằng chờ đợi, cầm vài món pháp khí trước người nhưng cũng cảm thấy mấy thứ này hoàn toàn không đáng lấy ra, hơi xấu hổ buông pháp khí trong tay xuống.

- Linh đan? Không biết tôn phu nhân có linh căn gì?

Trương Hằng hỏi.

Dù bà xã của Thư Phong chỉ là phé linh căn nhưng cũng không thể làm khó Trương Hằng. Trong tay hắn còn có một bình Tạo Hóa Đan.

Nhưng loại vật như Tạo Hóa Đan cũng không thể dễ dàng xuất ra.

- Nàng cũng giống như ta, là người có linh căn bình thường.

Thư Phong đáp.

Trương Hằng gật gật đầu. Người có linh căn bình thường vậy là tốt.

Tuy rằng Tu Tiên giới có phé linh căn, linh căn bình thường, linh căn thiên phú, linh căn cực phẩm nhưng cùng một đẳng cấp linh căn cũng sẽ có chênh lệch.

Trước mắt chính là một ví dụ điển hình. Thư Phong và vợ hắn đều là người có linh căn bình thường. Thư Phong có thể tiến vào Luyện Khí Kỳ nhưng vợ hắn lại đình trệ ở Dẫn Khí Kỳ.

Cũng với đạo lý tương tự, trong những người có linh căn thiên phú rất tốt và linh căn cực phẩm cũng có chênh lệch rất lớn. Nhưng người có linh căn thiên phú tốt có thể không đột phá nổi Trúc Cơ Kỳ, mà người chỉ có chút linh căn thiên phú thậm chí có thể đạt tới Kết Đan Kỳ, thậm chí có thể có được "linh căn thiên phú" cực kỳ hiếm thấy.

- Vậy mời Thư đạo hữu dẫn đường, để chúng ta tới xem tình trạng cụ thể của tôn phu nhân. Như vậy ta mới có thể đưa ra linh đan thích hợp.

Trương Hằng cười với Thư Phong.

Nam tử trung niên trước mặt này vẫn có thể coi là người biết đạo lý, tâm địa không tồi. Điều này làm Trương Hằng nhớ tới Triệu Thụy chia tay đã lâu.

- Vậy tốt, để ta dẫn đường cho các người.

Thư Phong vô cùng kích động. Có thể được tu sĩ Trúc Cơ Kỳ trợ giúp, hắn tin rằng vợ mình nhất định có thể đột phá đến Luyện Khí Kỳ.

Nhìn vẻ kích động của Thư Phong, Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung nhìn nhau cười.

Trên thực tế, tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bình thường không nhất định có thể giúp được Thư Phong.

Tình huống có liên quan tới việc tu sĩ chịu hạn chế tư chất, không thể đột phá bình cảnh thì trừ phi là có thể đưa ra đan dược cao cấp, nếu không dù là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cũng sẽ bất lực.

Đương nhiên những lời này Trương Hằng không nói ra. Mục đích quan trọng của hắn chính là tìm hiểu một số sự kiện trọng đại của Tam Tinh Vực, trong đó còn việc liên quan tới Huyết Sát động phủ. Đó là tin tức Trương Hằng chú ý nhất.

Chỉ trong chốc lát. Thư Phong đã thu dọn xong sạp hàng của mình, trong ánh mắt hâm mộ của các tu sĩ cấp thấp khác, đi cùng hai người Trương Hằng rời khỏi Giao Dịch Minh của tán tu.

Thư Phong ở Ngay tại Hắc Thủy Trấn. Hắn vừa dẫn đường vừa kể cho Trương Hằng nghe những chuyện mình đã trải qua trong đời.

- Ta là người địa phương của Hắc Thủy Trấn. Gia tộc nhà ta đã truyền đời ở nơi này qua nhiều thế hệ, ngày nay cũng có thể coi là lâu đời. Chẳng ba mươi năm trước, khi đó ta mới mười lăm tuổi thì thành thân. Mà cũng trong một năm này, một đám tán tu thực lực cường đại liên hợp lại, lấy Hắc Thủy Trấn này làm trung tâm, hình thành một thể lực tán tu.

Tuy nhiên những tán tu này cũng có liên hệ với phạm nhân chúng ta. Mà chính vào Thời điểm đó ta mới bắt đầu biết về Tu Tiên giới tràn ngập sắc thái thần thoại này. Vì thế ta nghĩ cách lấy tìm được chút công pháp không toàn vẹn và linh đan thấp kém, bắt đầu đi trên con đường tu tiên...

Nghe Thư Phong kể lại con đường tu tiên chưa xót của mình, trong lòng Trương Hằng cũng cảm khái vạn phần. So với hầu hết những người trên thế giới này, mình vẫn thực là may mắn.

Tuy rằng mình không có thiên phú tu tiên tốt lắm nhưng lại may mắn có được ngọc giản thần bí vô cùng nghịch thiên, có thể gặp được kỳ ngộ trong Huyết Sát động phủ.

So với mình, còn đường mà hạng người vô danh trong Tu Tiên giới như Thư Phong trải qua không có nhiều nguy hiểm như mình nhưng lại gian nan chẳng kém chút nào.

- Đại ca, người nhất định phải trợ giúp bọn họ nhé.

Ninh Tuyết Dung cảm thông với con đường gian khổ của Thư Phong, hơi đồng tình liền truyền âm nói với Trương Hằng.

Khuôn mặt Trương Hằng hiện lên ý cười, nhìn dáng vẻ uyển chuyển động lòng người của Ninh Tuyết Dung, gạt đầu đồng ý. Đối với người mình có cảm tình thì Trương Hằng đương nhiên là đồng ý giúp đỡ. Huống chi Trương Hằng còn muốn hỏi thăm chút tin tức từ Thư Phong.

Chỉ trong chốc lát, hai người Trương Hằng dưới sự dẫn đường của Thư Phong đã đi tới một căn nhà ngói đen tường trắng khá tang thương.

- Mời nhị vị tiến vào nhà uống chén trà.

Thư Phong nhiệt tình mời hai người Trương Hằng vào nhà ngồi, sau đó đi về phía sau tìm vợ hắt.

- Ngưng Mi à, hôm nay có quý nhân tới nhà, bình cảnh của nàng có thể đột phá rồi!

Thư Phong nói với vợ đang cố gắng tu luyện trong phòng. Phu nhân tên Ngưng Mi kinh ngạc nói:

- Sao lại có quý nhân vô duyên vô cớ tới nhà chúng ta chứ?

Thư Phong hạ giọng nói thầm vào tai nàng:

- Trúc Cơ Kỳ....có hai vị đó.

Ngưng Mi vừa nghe vậy liền há hốc mồm, vẻ mặt hiện lên ngạc nhiên, vui mừng và kích động.

- Mau theo ta ra chào khách.

Thư Phong kéo tay vợ đi ra nhà chính.

Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung đang thấp giọng truyện trò trong phòng. Cũng không biết Trương Hằng nói gì khiến khuôn mặt xinh xắn của Ninh Tuyết Dung đỏ bừng, cúi đầu không để ý tới hắt nữa.

Đúng lúc này thì vợ chồng Thư Phong từ trong nhà bên đi tới. Trương Hằng ho khẽ một tiếng, khôi phục bộ dáng cao nhân Trúc Cơ Kỳ. Mà Ninh Tuyết Dung lại hơi u oán nhìn hắt một cái.

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

175. Chương 174: Tạo Hóa Đan.

- Tiệp thiếp Ngưng Mi ra mắt hai vị tiên bối.

Vợ Thư Phong là Ngưng Mi lần đầu tiên nhìn thấy hai người Trương Hằng, trên mặt cũng hiện ra vẻ kinh ngạc.

Trong mắt nàng, tu sĩ Trúc Cơ thông thường ít nhất đều từ trung niên trở lên, thậm chí rất nhiều người đều rất cao tuổi.

Nhưng hai tu sĩ Trúc Cơ Kỳ trước mắt không ngờ còn rất trẻ, nhìn qua cũng chỉ mới xấp xỉ hai mươi tuổi.

Hơn nữa nhìn bộ dạng của hai người này không ngờ còn có thể là một đôi tu sĩ đạo lữ song tu Trúc Cơ Kỳ, nam thì anh tuấn phi phàm, khí dũng hiên ngang, nữ thì dịu dàng như nước, Thanh nhã như tiên.

Hơi cúi người hướng về phía hai người, trong lòng Ngưng Mi thậm chí còn sinh ra một cảm giác tự xấu hổ. Đặc biệt là khi đối mặt với Ninh Tuyết Dung giống như tiên tử không hề có trên phạm trần này, cảm giác này lại càng mãnh liệt thêm vài phần.

- Đạo hữu không cần khách khí, không cần phải dùng hai chữ tiền bối, ta cùng với Thư đạo hữu là quan hệ đồng bối.

Trương Hằng cũng chưa đứng lên, giọng điệu hơi Hòa hoãn.

Ngưng Mi nghi hoặc, không ngờ nam tử Trúc Cơ Kỳ ở trước mắt lại nói như vậy, không hề giả bộ một chút nào, liếc mắt nhìn trượng phu của mình, phát hiện ra ánh mắt đối phương nhìn mình cũng giống như vậy.

- Nếu đạo hữu tự nguyện hạ mình như vậy, thì tiện thiếp tôn kính không bằng tuân mệnh.

Ngưng Mi theo chồng là Thư Phong ngồi ở ghế dưới, không nói thêm câu nào nữa.

Thần thức của Trương Hằng quét lên người Ngưng Mi một lượt, phát hiện ra đối phương quả thật là người có linh căn bình thường, tu sĩ liếc mắt một cái là có thể nhìn ra đã đạt tới giai đoạn Dẫn Khí Kỳ đại viên mãn.

Thủ pháp dùng thần thức để thăm dò linh căn tu tiên của người khác của hắn như vậy chỉ có thể sử dụng đối với người có tu vi thấp hơn mình, nếu đối mặt với tu sĩ đồng cấp hoặc cao hơn thì rất khó có thể thăm dò thành công. Điểm này có liên quan tới sự chênh lệch thần thức giữa hai bên.

- Đại ca, người hãy giúp bọn họ đi.

Ninh Tuyết Dung nhìn bộ dạng như đang suy tư gì đó của Trương Hằng, không kìm nổi liền nói.

Vợ chồng Thư Phong ở ghế dưới cũng hướng mắt nhìn Trương Hằng, nhưng cũng không dám nói thêm điều gì.

Trương Hằng cười một cách hoạt kê, không ngờ tuyết Dung còn nóng vội hơn cả mình.

- Chuyện này không thành vấn đề.

Trương Hằng lấy từ trong túi trữ vật ra một cái bình ngọc, đây chính là Tạo Hóa Đan mà lúc trước Triệu Thụy phải vô cùng vất vả mới giữ được.

Lúc này cầm bình Tạo Hóa Đan này, Trương Hằng không khỏi hồi tưởng lại tình cảnh thấy chết không sờn trên Hỏa Diễm Kiều lúc trước cùng với hình dáng tóc trên đầu từ đen biến thành đỏ của Triệu Thụy Sau đó, Trương Hằng vốn cũng không muốn lấy ra bình Tạo Hóa Đan này, nhưng trong túi trữ vật của mình có vẻ cũng không còn linh đan nào có thể thay thế. cấp bậc linh đan còn lại trong nhẫn không gian kia đều rất cao, cơ bản đều là linh đan chỉ có tu vi từ Trúc Cơ trở lên mới có thể sử dụng.

Chỉ có Tạo Hóa Đan này mới thích hợp cho tu sĩ Dẫn Khí Kỳ dùng. Cũng may Tạo Hóa Đan bên trong bình ngọc này cũng còn lại không ít, đại khái còn hơn hai mươi viên, mà tu sĩ thông thường chỉ cần dùng một viên là có thể thấy tác dụng.

Nhìn Trương Hằng lấy từ trong túi trữ vật ra một cái bình ngọc, ánh mắt vợ chồng Thư Phong đều sáng ngời lên. Linh đan mà tu sĩ Trúc Cơ lấy ra chắc chắn sẽ không kém.

Tuy nhiên, sau khi Trương Hằng lấy ra bình linh đan này, trên mặt liền hiện lên vẻ do dự, hồi tưởng và cảm tình phức tạp, điều này khiến cho vợ chồng Thư Phong lo lắng không thôi.

Chẳng lẽ linh đan mà đối phương lấy ra quý báu đến mức ngay cả tu sĩ Trúc Cơ cũng có chút không đành lòng?

Ninh Tuyết Dung cũng cảm thấy được sự biến hóa trên vẻ mặt của Trương Hằng, nhẹ nhàng nắm tay hắn, cũng không nói gì thêm.

Có lẽ nàng cũng có thể hiểu được một chút gì đó.

Sau khoảng chừng hai nhịp hô hấp, tâm tư của Trương Hằng đã hoàn toàn ổn định trở lại, khôi phục lại về bình tĩnh.

Rất nhanh phát hiện ra tâm tư lo lắng của vợ chồng Thư Phong, trong lòng Trương Hằng âm thầm tức cười.

Một viên Tạo Hóa Đan đối với Trương Hằng mà nói cũng không đáng là gì, so với Hóa Anh Đan. Linh Thần Đan. thì thứ này chỉ có thể xem như là trò trẻ con.

Người có tư chất càng kém. thì khi dùng Tạo Hóa Đan này sẽ có hiệu quả càng rõ ràng, nếu tu sĩ có linh căn thiên phú dùng linh đan này thì hiệu quả gần như không đáng kể.

Hắn lấy từ trong bình ngọc ra một viên dược hoàn có hình trứng màu xanh toàn thân trong suốt. Một mùi được hương kỳ lạ xông lên mũi, toàn bộ không khí lúc này dường như đều được tinh lọc, hô hấp vô cùng thuận lợi, tinh thần cũng sảng khoái một chút.

Đồng Thời, một luồng linh khí cường đại nhưng cũng không mất đi sự dịu dàng sinh ra sau khi Trương Hằng mở bình ngọc. Thần sắc Trương Hằng hơi biến đổi một chút, trên tay có ngân quang lóe lên, lập tức bố trí ra một cấm chế ở trong phòng.

Hai vợ chồng Thư Phong đã bị hành động này hù dọa hoàn toàn. Ánh mắt hai người tập trung chăm chăm nhìn vào viên Tạo Hóa Đan ở trên tay Trương Hằng.

- Đây là linh đan cấp độ nào? Không ngờ có thể dẫn phát ra một trạng thái dị thường như vậy?

Hô hấp của Ngưng Mi trở nên dồn dập, trên mặt Thư Phong cũng lộ ra vẻ sợ hãi và vui mừng.

- Các người có biết đây là linh đan gì không?

Trương Hằng mang vẻ mặt lạnh lùng hỏi.

- Đây... chúng ta không biết.

Vợ chồng Thư Phong đưa mắt nhìn nhau, chưa từng nhìn thấy loại linh đan này. Linh đan mà bọn họ sử dụng thông thường đều là những loại có đẳng cấp thấp kém nhất.

- Không biết là tốt nhất.

Trương Hằng thầm nghĩ giá trị của một viên Tạo Hóa Đan đối với đám tán tu tuyệt đối là khó có thể tưởng tượng được. Nếu khiến cho những người khác biết vợ chồng Thư Phong có Tạo Hóa Đan. chỉ sợ vợ chồng họ sẽ gặp phải họa sát thân.

- Bây giờ ta sẽ đem viên linh đan này tặng cho các người, nhưng xin Thư phu nhân hãy lập tức ăn vào, từ nay về sau không được nói với những tán tu khác.

Dưới sự dạy bảo của Trương Hằng. Thư Phong vươn cánh tay run nhẹ ra tiếp nhận lấy viên Tạo Hóa Đan này.

- Ngưng Mi, hãy nghe lời Trương đạo hữu, nàng hãy mau ăn nó đi.

Thư Phong liền đưa viên Tạo Hóa Đan này cho Ngưng Mi.

Ngưng Mi cũng không chút do dự, lập tức ăn viên Tạo Hóa Đan này.

Sau khi ăn viên Tạo Hóa Đan này, Ngưng Mi cảm thấy trong cơ thể mình sinh ra một luồng linh khí vô cùng kỳ lạ. Loại linh khí này như có như không, đang bắt đầu không ngừng lưu chuyển khắp nơi trong cơ thể nàng.

- Người hãy đem nàng vào trong phòng tĩnh tu, đại khái phải hơn mười ngày sau mới có thể hoàn thành.

Trương Hằng dùng thần thức có thể so với Kết Đan Kỳ nhìn thấy rõ ràng tình trạng của Ngưng Mi, rồi hướng dẫn cho Thư Phong.

- Vâng vâng...

Thư Phong kích động không thôi, vội vàng ôm lão bà của mình vào trong phòng.

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi, thu bình Tạo Hóa Đan này vào trong túi trữ vật. Tình trạng của Ngưng Mi khiến cho hắn nhớ tới tên đệ tử bị phế đi linh căn mà mình thu nhận ở Độc Thiên Bảo.

- Chờ công pháp hoàn toàn ổn định, sau khi tu luyện ra nhiều loại thần thông, cũng nên tới Độc Thiên Bảo nhìn Phương Vân Sơn một cái.

Trong lòng Trương Hằng âm thầm quyết định chủ ý. Lúc này cho dù hắn đối mặt với những tu sĩ Kết Đan thông thường đều không hề sợ hãi, tất cả mọi nơi trên Tam Tinh Vực cũng đều có thể đi tới.

Một lát sau, Thư Phong mang về mặt hưng phấn đi từ trong phòng ra. Bịch một tiếng, Thư Phong quỳ xuống trước mặt Trương Hằng:

- Đạo hữu có thể ban cho linh đan nghịch thiên như vậy, có thể nói chính là ân công của Thư mỗ.

Bụp bụp bụp!

Thư Phong liên tục dập đầu xuống đất ba cái.

Trương Hằng nhíu mày, vội vàng đỡ hắn lên.

- Người gặp ta cũng là duyên phận, một viên linh đan đối với Trương mỗ cũng không đáng là gì!

Ở Tu Tiên Giới, không biết bao nhiêu người vì các lợi ích khác nhau mà không từ thủ đoạn nào chém giết cướp đoạt. Những người như Thư Phong cũng là những người rất thông minh, đối nhân xử thế cũng có chừng mực, không bị sa đọa vào trong tình trạng như vậy.

Nhìn người thấy thuận mắt, Trương Hằng liền vui lòng ban cho một viên Tạo Hóa Đan. đối với người không vừa mắt. cho dù có quỳ gối trước mặt hắn van xin, thì cũng không có được sự bố thí nào.

Sau khi nói chuyện phiếm với Thư Phong một hồi, Trương Hằng không động Thanh sắc bắt đầu chuyển đề tài:

- Trương mỗ luôn tu luyện ở nơi hẻo lánh, gần đây lại liên tục bế quan ba tháng, không biết trong Tam Tinh Vực này đã xảy ra chuyện lớn gì. Thư đạo hữu sống ở Hắc Thủy Trấn nơi tán tu tụ hội này, quan hệ cũng rất rộng, có thể nói cho ta biết một chút được không.

Thư Phong cười nói:

- Người hỏi đúng người rồi đó. Thư mỗ một thân tu vi bị dừng lại ở Luyện Khí Kỳ, rất khó có thể tiến thêm, thường ngày sống ở Hắc Thủy Trấn của tán tu làm một chấp sự bình thường, thường xuyên cùng với một vài tán tu khắp nơi nói chuyện phiếm, cũng biết được không ít tin tức.

- Vậy xin Thư đạo hữu hãy chia sẻ với ta một chút.

Trương Hằng vui sướng, bản thân Sở dĩ tìm tới Thư Phong cũng là đã nhìn trúng nhân duyên của hắn ở Hắc Thủy Trấn.

- Ta sẽ nói về một vài chuyện trong hai năm gần đây.

Thư Phong hơi trầm ngâm một chút, liền kể lại sinh động như thật, sự phấn khích này hoàn toàn không thua gì một người kể chuyện trong thế giới phàm tục.

- Nam Nguyên cư sĩ kia không hổ là đệ nhất nhân trong tán tu của Tam Tinh Vực, với thực lực của bản thân ngăn cản ba vị tu sĩ Nguyên Anh, cuối cùng khiến cho Âm Quỷ Tu La Tông phải tay trắng quay về, giúp cho Thanh Nguyên Tử Hà Tông tránh được một kiếp nạn. Nhưng ân oán giữa hai đại môn phái lớn siêu cấp của Triệu Quốc này cũng ngày càng sâu.

Tuy nhiên đối phương tạm Thời vẫn còn chưa nói tới chuyện có liên quan tới Huyết Sát động phủ, nhưng một vài sự tích được kể cũng hấp dẫn trí tò mò của Trương Hằng...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

176. Chương 175: Ác Ý

Từ khi xuyên qua đến thế giới này tới nay, phần lớn Thời gian, Trương Hằng đều luôn trong trạng thái tu luyện, rất ít giao lưu trao đổi cùng các tu sĩ khác, về mặt này hẳn coi như là loại người lập dị sống tách biệt với Thời đại.

Hắn biết về thế giới này cũng chỉ dừng lại trên cơ sở phần ý thức khi dung hợp cùng Đường Phong kia.

Giờ phút này nghe được Thư Phong kể chuyện sinh động như thật, về các sự kiện lớn phát sinh, ở Tam Tinh Vực mấy năm gần đây so với các loại tin tức hẳn biết được trên đường phố thật chẳng ra sao. Vô tình hẳn bị hấp dẫn trong đó, cũng không cần cố ý dẫn dắt đề tài.

Các loại sự kiện lớn cùng bí văn theo như lời Thư Phong nói. đương nhiên Trương Hằng không tin là thật. Dù sao giai cấp của đối phương trong xã hội quá thấp, có nhiều chuyện trong nội bộ hẳn cũng không thể biết được.

Nhưng đối với các đại nhân vật nổi tiếng Tam Tinh Vực Thư Phong nhắc tới. nhưng thật ra Trương Hằng lưu tâm.

Việc này tuy rằng là tin tức lẻ đường, nhưng các nhân vật trong đó hẳn là liên quan đến tồn tại thực tế của giới tu tiên Tam Tinh Vực hiện nay. nên xác suất bịa đặt là không lớn.

Liên tiếp nghe Thư Phong kể chuyện vài canh giờ. Trương Hằng đối với Tam Tinh Vực đặc biệt là chuyện phân tranh ở Triệu Quốc này cũng hiểu biết thêm vài phần.

Hai đại phái siêu cấp ở Triệu Quốc phân biệt là Thanh Nguyên Tử Hà Tông và Âm Quỷ Tu La Tông. hai phái này phân tranh gần hai năm nay càng ngày càng Quyết liệt, rất có xu thế phân tranh cao thấp tranh giành danh hiệu đại môn phái đệ nhất ở Triệu Quốc.

Trước đây một Thời gian, một kiện pháp bảo đỉnh cấp dẫn tới tranh đoạt giữa tu sĩ cao cấp hai phái, cuối cùng một vị tu sĩ Thanh Nguyên Tử Hà Tông may mắn chiếm được kiện cổ bảo này.

Sau đó Âm Quỷ Tu La Tông vì để lấy lại sĩ diện, mưu đồ âm thầm tập kích một căn cứ bí mật của Thanh Nguyên Tử Hà Tông, kết quả dụng phải Nam Nguyên cư sĩ là tán tu đệ nhất nhân của Tam Tinh Vực. khiến cho kế hoạch này bị phá sản.

“Một kiện pháp bảo đỉnh cấp mà lại có thể dẫn tới xung đột giữa hai đại phái siêu cấp như vậy.”

Vừa nghe đến tin tức này. Trương Hằng cùng thật kinh hãi không thôi. Tuy rằng một kiện pháp bảo đỉnh cấp chính là một cái ngòi nổ. nhưng cũng có thể từ đó thấy được chỗ Quý báu của pháp bảo đỉnh cấp.

Đây còn chỉ là một kiện pháp bảo đỉnh cấp. nếu là thông linh pháp bảo vậy chẳng phải là có thể đảo loạn toàn bộ Tam Tinh Vực lên sao?

Đương nhiên, nếu như thông linh pháp bảo hiện thế. những tu sĩ siêu cấp ẩn thế kia khẳng định cũng sẽ không đứng ngoài nhìn.

“Xem ra, mặc dù mình có thể luyện hóa pháp bảo đỉnh cấp. cũng không thể tùy tiện lấy ra sử dụng, về phần mấy món tiên bảo kia. tốt nhất cũng không nên lấy ra khỏi nhẫn không gian.”

Trương Hằng thầm than trong lòng, hết thảy đều phải cẩn thận, thực lực của mình hiện tại còn có thể xông xáo ở Tam Tinh Vực, nhưng hơi bất cần một cái. liền có thể mang đến cho mình nhiều chuyện phiền toái vô ích.

- Không biết có nghe nói qua về môn phái Bích Tuyết Tương Vân Tông hay không?

Trương Hằng không có đề cập tới địa phương nhỏ nhỏ Phương Vân Sơn. Nếu nói ra, người có tâm địa cần mặt có thể dựa vào đó suy đoán ra một ít chuyện bí ẩn của mình.

Về phần Bích Tuyết Tương Vân Tông là một môn phái nhất lưu tiếng tăm lừng lẫy ở Triệu Quốc, cũng có rất nhiều người biết đến, ắt hẳn Thư Phong cũng biết môn phái này.

- Bích Tuyết Tương Vân Tông? Đây chính là một môn phái nhất lưu tốp đầu ở Triệu Quốc, Thư mỗ đương nhiên biết. Đạo hữu không hỏi ta còn quên một sự kiện. Trước đây một Thời gian. Bích Tuyết Tương Vân Tông phái ra một số tu sĩ bậc cao đi ức hiếp mấy môn phái nhỏ, còn tiêu diệt một môn phái nhị lưu, hình như kêu là Độc Ma Tông?

- Độc Ma Tông?

Trong lòng Trương Hằng hơi nhảy dựng lên. Độc Ma Tông không phải là môn phái của Vô Cực Độc Ma sao?

Ở Thời điểm chấm dứt cửa ải thứ ba Huyết Sát thí luyện, Hà Y Tú đưa ra nguyện vọng là yêu cầu phân thân Huyết Sát giết chết một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cho nàng, người này chính là Vô Cực Độc Ma.

Nghĩ đến Vô Cực Độc Ma hiện tại khẳng định đã không còn ở Trên đời. như vậy Độc Ma Tông của hắn bị Bích Tuyết Tương Vân Tông diệt môn, cũng là chuyện thường tình.

Nhưng nghe trong lời Thư Phong nói. Bích Tuyết Tương Vân Tông còn ức hiếp mấy cái môn phái nhỏ? Sẽ không phải là ba phái Phương Vân Sơn và Độc Thiên Bảo những thế lực tam tứ lưu này chứ?

Tuy nhiên, với đại phái như Bích Tuyết Tương Vân Tông bức này mà đi ức hiếp mấy môn phái nhỏ. đích thật là quá mất mặt.

- Bích Tuyết Tương Vân Tông vì sao lại đi ức hiếp mấy môn phái nhỏ kia vậy?

Trương Hằng có thể khẳng định. Thư Phong cùng không thể nhớ rõ mấy thế lực nho nhỏ như Phương Vân Sơn như vậy!?

- Nghe nói có mấy vị đệ tử thiên phú cực phẩm của Bích Tuyết Tương Vân Tông chết ở vùng đó. Đường như Độc Ma Tông là chủ hung, còn mấy môn phái nhỏ kia cũng là bị họa lây mà thôi, ôi! Giới tu tiên chính là như thế, Bích Tuyết Tương Vân Tông chẳng qua là chết đi vài tên đệ tử nội môn. mà dẫn tới đám người ở chung quanh bị xui xẻo. ..

Thư Phong nói nơi đây, trong mắt còn toát ra một loại bất đắc dĩ của nhân vật nhỏ bé đối với những thế lực lớn kia.

- Thật ra, cá lớn nuốt cá bé ở giới tu tiên đã kéo dài biết bao năm như vậy.

Trương Hằng tùy tiện phụ họa một câu. trong lòng đã có một nhận định đại khái.

Bí mật của Huyết Sát động phủ trước mắt có thể đã bị giới cao tầng Bích Tuyết Tương Vân Tông biết. Các thế lực khác đại khái cũng biết một ít tin tức nhưng cũng không có truyền bá ra phạm vi lớn.

Nói cách khác, biết bí mật này cũng chỉ giới hạn ở giới cao tầng Tam Tinh Vực. Nhưng giấy không thể gói được lửa. Việc này sớm hay muộn sẽ bị nhiều người biết đến, ở lại hàn Huyền một lát cùng Thư Phong. Trương Hằng nhìn thoáng qua ngoài phòng thấy màn đêm đã tối đen, mới cáo từ Thư Phong.

Giải trừ cảm chế trong phòng xong, trước khi đi Trương Hằng nói với Thư Phong:

- Trương mỗ tặng cho tôn phu nhân chính là một loại phối phương linh đan hiếm thấy. tốt nhất không cần để cập chuyện này với người ngoài.

Tạo Hóa Đan ở Tam Tinh Vực thuộc vào loại linh đan trong truyền thuyết. Thời thượng cổ từng có tu sĩ luyện chế loại đan được này. Về mức độ quý hiếm có thể so với Hóa Anh Đan. nhưng về giá trị thì có thể còn không bằng một viên Trúc Cơ Đan.

ở trong mắt tu sĩ bậc cao. đan được này cũng không đáng giá. nhưng ở trong tầng lớp tán tu hèn cũng có thể dẫn tới không ít tu sĩ bậc thấp nhìn trộm.

Trương Hằng không muốn mang đến phiền toái cho vợ chồng Thư Phong, nên mới dặn dò kỳ như vậy. Thừa dịp bóng đêm, Trương Hằng nắm tay Ninh Tuyết Dung bay khỏi Hắc Thủy Trấn.

Mà lúc này, Ninh Tuyết Dung cũng sắp đến cực hạn của Thời gian biến hóa, sắc mặt nàng đã có vẻ tái nhợt.

- Tuyết Dung! Muội vào lại túi trữ vật đi.

Trương Hằng bay đến một góc vắng, khoe miệng còn mang theo vài tia cười lạnh.

Ninh Tuyết Dung mặc dù có chút không vui. nhưng vẫn nghe lời hóa thành một luồng bạch quang tiến vào túi trữ vật.

Trương Hằng vẫn đứng trong bóng đêm tối đen. trên người lưu chuyển một lớp ngân quang, dường như đang chờ đợi người nào.

Ước chừng Thời gian mấy chục lần hô hấp. từ phía sau bay tới một tu sĩ.

người này chân đạp độn quang, đang ngẩng đầu nhìn quanh bốn phía.

- Đây không phải Phạm đạo hữu sao? Ngài đây là đang tìm ai vậy?

Trương Hằng đột nhiên hiện ra thân hình, vẻ cười lạnh còn hằn rõ nơi khoe miệng, trên người tản ra sát khí như ẩn như hiện.

- Ha ha! Thì ra là Trương đạo hữu! Ồ! Ninh cô nương đâu rồi. chẳng lẽ chia tay cùng đạo hữu rồi sao?

Trên khuôn mặt Anh tuấn trắng nõn của Phạm Hoa không có chút xấu hổ vì bị vạch trần Hành vi. mà lại lộ ra nụ cười tươi có thể mê chết các cô gái bình thường.

Từ lúc mới vừa bay đến trên không Hắc Thủy Trấn Trương Hằng đã phát hiện sau lưng có người theo dõi. vì thế hắn dùng thân thức có thể sánh với Kết Đan sơ kỳ. quét một vòng liền phát hiện nhân vật này.

Trên thực tế, Thời điểm Phạm Hoa theo dõi Trương Hằng, hắn cũng rất cẩn thận, thậm chí ngay cả thân thức không hề sử dụng sợ bị Trương Hằng phát hiện.

Mục đích chuyến này của hắn không phải muốn đánh cướp hai người Trương Hằng. mà là muốn thăm dò chỗ ở cụ thể của hai người, để thực hiện Quỷ kế trong lòng.

Nhưng tiếc rằng thân thức của Trương Hằng hơn xa tu sĩ cùng cấp. cảm quan đương nhiên vô cùng cường đại, dễ dàng phát hiện có người theo đuổi phía sau.

- Chẳng lẽ Phạm đạo hữu là thuận đường cùng Trương mỗ. vậy nên suốt lộ trình một đường theo đuổi cả mấy chục dặm?

Trương Hằng nói với vẻ mặt châm chọc, thân thể căng lên. giống như một con báo sắp phát lực vồ Mồi bất cứ lúc nào.

Cảm nhận được từ trên cơ thể Trương Hằng phát ra áp lực kinh người, dừng khí trước đó trong lòng Phạm Hoa lập tức không còn sót lại chút gì.

Theo trực giác hắn cảm nhận được thực lực của đối phương khẳng định không đơn giản.

- Để Trương đạo hữu chê cười rồi! Thời điểm ở Giao Dịch Minh tán tu. ta cảm thấy hợp ý cùng nhị vị nên muốn nhắc nhở. Tên Khuê Hồng đó không phải là người tốt. nghe nói hắn thường xuyên làm một số chuyện giết người đoạt bảo. sợ rằng hai vị chịu thiệt, vì thế mới đuổi theo đến đây.

Phạm Hoa có hơi chột dạ trong lòng, kiên trì giải thích.

- Khuê Hồng đó cũng chỉ là tu sĩ Trúc Cơ trung kỳ. chẳng lẽ Trương mỗ còn phải sợ hắn sao? Hay là đạo hữu còn có mục đích gì khác?

- Tại hạ dĩ nhiên không dám hoài nghi thực lực của đạo hữu. nhưng Phạm mỗ cũng là lo lắng cho Ninh cô nương một nữ nhân yếu đuối như vậy sẽ chịu thiệt, lúc này mới âm thầm đuổi Theo sau, Hiện giờ đạo hữu đã chia tay cùng Ninh cô nương, vẫn là ta có chút lo lắng không chu toàn. Chẳng lẽ đạo hữu cùng Ninh cô nương không phải là song tu đạo侶?

Phạm Hoa nói tới câu cuối cùng, ánh mắt hơi sáng lên. dường như trong lòng hắn còn ôm không ít hy vọng.

“Người này quả nhiên là chú ý tới Tuyết Dung!” Trương Hằng sớm đã có suy đoán như thế. lúc này càng thêm xác định, sát khí trong lòng không khỏi càng tăng mạnh lên.

- Tuyết Dung nàng một lát sẽ quay lại!

Trương Hằng nói, mặt không đổi sắc.

- Tuyết Dung? Ninh Tuyết Dung?

Phạm Hoa vui sướng kêu lên, cuối cùng biết tên của đối phương rồi.

Mà Đúng lúc này, ở phía trước ngân quang chợt lóe. đột nhiên từ hướng Trương Hằng phóng ra bảy tám đạo tàn ảnh màu bạc mơ hồ mang theo tiếng sấm nổ mạnh, từ góc độ khác nhau bắn vọt tới hắn.

Phạm Hoa biến sắc, không nghĩ tới Trương Hằng lại đột nhiên ra tay. hắn dự cảm một mối nguy cơ ập tới...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

177. Chương 176: Nhìn Trộm

Đối mặt với tập kích bất ngờ của Trương Hằng. Phạm Hoa cũng có chút trở tay không kịp nhưng hắn phản ứng cũng coi như mau. độn quang dưới chân đột nhiên run lên mang theo hắn lướt ngang qua một bên tránh thoát.

Cùng lúc đó. trong cơ thể Phạm Hoa bất chợt bộc phát ra một luồng hào quang màu tím. rồi mặt ngoài thân thể hắn trôi ra một kiện giáp trụ màu tím.

Đây dĩ nhiên là một kiện linh khí phòng ngự thượng phẩm!

“Ông...”

Bộ giáp trụ này tản phát ra vàng sáng màu tím giống như thực chất, hình thành một vòng phòng ngự ở chung quanh hắn. không ngừng lấp lóe điện quang.

Mà Đúng lúc này, Trương Hằng đột nhiên chém ra bảy tám đạo tàn ảnh hình cung màu bạc khí thế hùng hực từ bốn phương tám hướng thổi quét về phía Phạm Hoa, bất luận né tránh cách nào. tàn ảnh màu bạc hình cung này cũng tập trung nhắm thẳng vào hắn.

Sau khi tiến vào công pháp tầng hai. Trương Hằng nắm trong tay Luyện Hư Linh Khí lại tiến lên một đẳng cấp hoàn toàn mới. mặc dù rời thân thể bay ra cũng có thể thoải mái khống chế quỹ tích công kích của nó.

Trừ phi tốc độ của đối phương vượt qua một phạm vi nhất định nào đó. nếu không rất khó né tránh những công kích này.

Phạm Hoa đương nhiên sẽ không để cho những tàn ảnh hình cung màu bạc này dễ dàng tiếp cận mang đến nguy hiểm cho mình, trên cánh tay lóe ra một vàng sáng tím. một đôi bao tay lóe ra điện hoa cùng màu xuất hiện trên hai tay của hắn.

“Ầm ầm... rầm rầm!”

Phạm Hoa thò ra hai bàn tay được bao bọc trong vàng hào quang màu tím. cứng rắn chống đỡ mấy tàn ảnh hình cung màu bạc kia.

Thế nhưng uy lực của tàn ảnh đó hoàn toàn ra ngoài dự liệu của hắn. vừa mới chạm vào hai tàn ảnh hình cung màu bạc. liền sinh ra sức bùng nổ thật lớn. mặc dù đeo đôi bao tay linh khí thượng phẩm nhưng hai tay của hắn trong Thời gian ngắn lại mất đi cảm giác.

“Ầm ầm ầm!”

Mặt khác mấy đạo tàn ảnh hình cung màu bạc thừa cơ hội này. toàn bộ nện trên vòng phòng ngự của hắn.

Toàn bộ vòng phòng ngự màu tím kia dưới oanh kích của mấy đạo tàn ảnh hình cung màu bạc. không ngừng chấn động kịch liệt, mắt thấy sẽ không kiên trì được bao lâu.

“Công kích thật đáng sợ. đối phương ngay cả linh khí cũng không có sử dụng..

Phạm Hoa lập tức thấy được chỗ đáng sợ của đối phương, cũng bắt chập tiêu hao nguyên khí. trên người lại phát ra tử quang chói mắt. khiến vòng phòng ngự quanh thân hắn được gia cố có vẻ càng thêm vững chắc.

Trương Hằng đứng ở xa xa cùng thoáng hơi kinh ngạc. Không ngờ trong tay Phạm Hoa này lại có một kiện linh khí phòng ngự thượng phẩm. mà còn luyện hóa kiện linh khí phòng ngự thượng phẩm này thành linh khí bản mạng!

Dưới tình hình chung, chỉ có tu vi tiếp cận Kết Đan Kỳ mới có đủ trình độ sử dụng thủ đoạn phòng ngự như thế.

Nhưng Phạm Hoa này ở dưới sự trợ giúp của linh khí phòng ngự bản mạng lại có thể hình thành chung quanh mình một vòng bảo hộ phòng ngự.

Tu sĩ Trúc Cơ Kỳ là trong cơ thể đã sinh, ra Tiên Thiên chân hỏa uy lực bất phàm, liên tục rèn luyện trong một Thời gian dài. đích xác có thể bồi dưỡng ra linh khí bản mạng. Kể từ đó, liền phát huy uy lực của linh khí tới mức cực hạn.

“Không tệ?”

Không có nhanh chóng giết chết người này Trương Hằng cũng không cảm thấy kỳ quái. DÙ sao đối phương cũng không phải là một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bình thường, bất kể là nhìn về mặt công pháp Hay linh khí. đối phương cũng không phải một tán tu đơn giản như vậy.

Cả người Phạm Hoa bị tàn ảnh hình cung màu bạc sinh ra bùng nổ đánh bay ra xa mấy chục thước, mặc dù có linh khí phòng ngự trên người hắn cũng bị nội thương nhẹ. cổ kiềm chế khí huyết nhộn nhạo quay cuồng trong cơ thể.

Với vẻ mặt phúc tạp nhìn chằm chằm vào Trương Hằng cách đó không xa. sắc mặt Phạm Hoa cực kỳ khó coi. trong lòng cũng càng thêm không cam tâm.

Một cách không ngờ là Trương Hằng cũng không có thừa dịp tranh tiên công kích tiếp, mà trên mặt mang theo nụ cười thân ái khó lường, quanh thân hắn lóng lánh ngân quang làm nổi bật tướng mạo oai hùng phi phàm.

Phạm Hoa vốn chuẩn bị dùng bí thuật bỏ chạy nhìn thấy bộ dáng bình tĩnh của Trương Hằng, trong lòng cũng buồn bực không thôi.

Bằng vào thân thủ của đối phương vừa rồi, thực lực của hắn đủ để chống lại cùng tu sĩ Trúc Cơ hậu kỳ. giết chết một tu sĩ Trúc Cơ tiên kỳ bình thường hắn là không thành vấn đề. Tuy nhiên nhìn bộ dáng của hắn hiện tại, dường như không có tiến thêm một bước bức bách mình.

- Đạo hữu đây là có ý gì. Phạm Hoa ta cùng ngài xưa nay không cừu không oán, vì sao ngài muốn hạ độc thủ với ta?

Phạm Hoa thấy vòng bảo hộ phòng ngự quanh thân mình đã gia cố thêm vài phần, dưỡng khí trên người lại tăng lên mấy phần, kế hoạch dùng bí thuật bỏ chạy cũng vứt bỏ đi.

Dù sao nếu sử dụng bí thuật, nhất định phải trả một cái giá nào đó. không có mười ngày nửa tháng đừng mơ tưởng khôi phục lại bình thường.

Cổ sát khí trên người Trương Hằng đã thu liễm toàn bộ. nhưng ánh mắt hắn vẫn lãnh liệt, nói:

- Cóc mà đòi ăn thịt thiên nga. Trương mỗ tại đây cảnh cáo ngươi một câu: Tuyết Dung là song tu đạo lữ của ta, ngươi đừng mơ tưởng đánh chủ ý tới nàng. Bằng không cho dù đuổi tới chân Trời góc biên, nhất định cũng phải cho ngươi hồn phi phách tán!

Nói tới đây, Trương Hằng hừ nhẹ một tiếng, vàng sáng bạc Trên người nhoáng lên một cái. toàn thân hóa thành một đạo lưu quang bay đi hướng phương xa, chỉ chốc lát liền Hỏa mình vào bóng đêm.

Phạm Hoa dùng ánh mắt âm độc nhìn theo bóng Trương Hằng rời đi. tận đáy lòng mỗi ghen tị và không cam lòng càng tăng lên. cuối cùng hần hít một hơi thật sâu. để tâm tình mình hồi phục bình tĩnh.

- Họ Trương kia! Người hãy đợi đấy!

Phạm Hoa khẽ lẩm lẩm. sau đó cũng không chế độ quang biến mất trong màn đêm.

Chỉ chốc lát sau, hai thân ảnh không chế độ quang hiện thân ở gần đó. Trong đó một lão già sắc mặt oai nghiêm, thân mặc hắc Bào. tinh quang trong mắt không ngừng chuyển động.

Nếu Trương Hằng ở đây nhất định sẽ phát hiện, người này dĩ nhiên là Phó minh chủ họ Lôi Kết Đan Kỳ mà hần gặp được lúc mới vào Hắc Thủy Trấn kia.

Đứng bên cạnh lão già Kết Đan Kỳ họ Lôi là một vị trung niên mập mạp. gương mặt sáng hồng hào. Nhìn bộ dáng hần cùng lão già họ Lôi sóng vai cùng tới. thực lực của hần hần cũng không kém so với Lôi phó minh chủ.

- Tôn đạo hữu! Ngài thấy thế nào?

Hào quang trong mắt Phó Minh chủ họ Lôi trong nháy mắt ám đạm xuống, nhưng nơi khóe miệng còn mang theo mấy tia Ý cười.

Trung niên họ Tôn đỉnh đặc khoan thai nhìn lão. ánh mắt hơi híp lại. giọng điệu bình thản nói:

- Thân phận tên Phạm Hoa này tự nhiên không cần phải nói. nghe nói Lôi đạo hữu năm đó cùng Phạm gia của hần cũng có uyên nguyên sâu xa. Tuy rằng thực lực của người này cũng không yếu kém so với tu sĩ Trúc Cơ trung kỳ bình thường, trên người cũng có con bài chưa lật làm Bảo mệnh. Thế nhưng Thanh niên vừa rồi giao đấu cùng hần cũng không đơn giản. Người này mới vào Trúc Cơ thực lực đã mạnh mẽ như vậy. cũng không biết sau lưng hần có ân giấu thân phận gì Hay không...

Giọng nói của tu sĩ Kết Đan Kỳ họ Lôi có vẻ trầm thấp:

- Năm đó đích xác lão phu có chịu ân huệ của Phạm gia. Thiếu chủ Phạm gia này bản lĩnh không nhỏ. các thứ linh tinh trên người cũng không thể coi thường, cho dù gặp phải tu sĩ Trúc Cơ hậu kỳ. hần cũng có thể bình yên thối lui. Tuy nhiên, Thanh niên vừa rồi kia khiến ta sinh ra cảm giác nhìn quen mắt. Bộ dáng người này nhìn qua cũng không giống một tán tu. không biết tới Tán Tu Minh chúng ta có ôm mục đích gì không? Hay là có nguyên nhân đặc thù nào khác?

- Tán Tu Minh hiện tại đang rơi vào Thời điểm rối loạn, tu sĩ gia nhập trong Minh cũng có vài ngàn, cũng khó tránh khỏi bị một ít người hỗn tạp trà trộn vào. Chẳng qua chuyện ở Mậu Sơn bên kia phát hiện một chỗ Mạch khoáng cấp hiện tại ngược lại biến thành củ khoai lang nóng phỏng tay. Kim Kiếm Môn đối với Mạch khoáng này cũng đúng là như hô rình Mồi.

Trung niên họ Tôn xoay chuyển ánh mắt:

- Minh chủ bệ quan đã có năm năm. việc này tốt nhất là nên đợi hần xuất quan sau đó mới đưa ra Quyết định!

Vừa nghe tu sĩ Kết Đan Kỳ họ Tôn nhắc tới minh chủ đang bệ quan, lão già họ Lôi liền kim lòng không được trên mặt lộ ra vài tia kính sợ.

- Kim Kiếm Môn có một vị Trưởng lão Kết Đan hậu kỳ đích xác khó đối phó. nếu lúc này Minh chủ xuất quan, hết thấy liền dễ dàng giải quyết rồi.

Lão già họ Lôi trầm ngâm một lúc rồi nói.

- Tốt lắm! Đừng quên kế hoạch của chúng ta đêm nay!

Trung niên họ Tôn nghiêm mặt lại. đột nhiên chuyển đề tài.

- Được! Chúng ta nhất định phải hành động mau chóng, đừng cho bất luận kẻ nào nhìn ra sơ hở.

Lão già họ Lôi gật gật đầu. sau đó cùng Trưởng lão họ Tôn thu liễm khí tức. khống chế độn quang bay đi về hướng chân Trời, chỉ vài hô hấp thân ảnh hai người liền biến mất tại khu vực này.

Trưởng Hằng sau khi buông tha Phạm Hoa. liền ngự phong bay về hướng động phủ chính mình mở ra lần trước. Ở Thời điểm giao phong cùng Phạm Hoa, Trưởng Hằng cũng đột nhiên cảm ứng được hai cổ thần thức thăm dò. Xem theo cường độ thần thức không ngờ là hai tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Bị hai vị tu sĩ Kết Đan Kỳ dò xét. Trưởng Hằng không muốn bại lộ toàn bộ thực lực của mình dẫn tới nhiều phiền toái, vì thế mới bắt đắc dĩ để cho tên Phạm Hoa mang lòng xấu xa kia chạy thoát.

“Coi như con cóc kia may mắn đi.”

Trưởng Hằng có chút buồn bực trong lòng, hạ xuống chỗ động phủ lâm Thời bí mật của mình.

- Tuyết Dung! Ta còn cần một đoạn Thời gian củng cố công pháp của mình, thuận tiện tu luyện một ít thần thông. Nàng có thể ở lại trong túi trữ vật, cũng có thể đi ra ngoài cho thoáng khí, nhưng không được rời nơi này quá xa.

Trưởng Hằng hướng vào trong túi trữ vật căn dặn Ninh Tuyết Dung.

- Đại ca! Huynh, yên tâm. Tuyết Dung cùng tu luyện với huynh...

Trong túi trữ vật truyền ra Thanh âm dịu dàng của Ninh Tuyết Dung, khiến tâm tình Trưởng Hằng vô cùng sáng khoái...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

178. Chương 177: Thần Linh Nhân Và Ngân Quang Độn

Đi vào sơn động tối đen. Trưởng Hằng như trước không quên bố trí vài đạo cấm chế ở cửa sơn động, rồi vào tới trong gian phòng đá đơn sơ. Trưởng Hằng liền lấy ra trận bàn.

Trên trận bàn đã được khảm sẵn bốn khối tinh thạch trung phẩm, cũng giống như lần trước. Trưởng Hằng chỉ khởi động ảo trận cũng không có khởi động sát trận.

Sau đó mới từ trong túi trữ vật màu xanh lấy ra một viên Huỳnh Quang thạch mới mua. thứ này chính là Ninh Tuyết Dung chọn lựa. vừa tinh xảo vừa xinh đẹp. hào quang cũng tương đối dịu dàng.

Các loại vật dụng tài liệu thường dùng do Ninh Tuyết Dung chọn lựa. Trưởng Hằng đều để bên trong túi trữ vật màu xanh.

Sau khi gắn viên Huỳnh Quang thạch này lên bức tường đá. Trưởng Hằng khoanh chân ngồi trên mặt đất. Suy nghĩ một chút. Trưởng Hằng lấy trận bàn ra đặt bên cạnh mình, rồi nói với Ninh Tuyết Dung trong túi trữ vật:

- Cái trận bàn này để ở đây. nếu có tình huống gì khác thường, muội có thể khởi động sát trận bên trong nó. ta chỉ cách sử dụng cho muội này.

Chỉ chốc lát, Ninh Tuyết Dung nói:

- Xong, không thành vấn đề. Tuyết Dung đã nhớ kỹ rồi.

Sau khi làm xong hết thấy. Trưởng Hằng hoàn toàn buông lỏng trong lòng, tâm thần bắt đầu bình tĩnh lại. trên tay xuất hiện kiện pháp bảo đỉnh cấp lần trước còn chưa luyện hóa xong.

Một đoàn ngân diễm rất nhanh bao trùm lên mặt ngoài pháp bảo đỉnh cấp. Trương Hằng nhắm hai mắt, cảm nhận được chỗ đan điền trong cơ thể sinh ra rất nhiều viên nhỏ màu bạc.

Chất lỏng màu bạc tích tụ ở trung tâm đan điền dường như có từ tính hấp thu những viên nhỏ này vào trong nó. sau một lát. sinh ra một luồng Luyện Hư Linh Khí hoàn toàn mới. bắt đầu lưu chuyển khắp toàn thân, thấm thấu vào xương cốt. khí quan, thậm chí thấu vào cả nguyên thần.

Trong suốt quá trình này, Trương Hằng cảm nhận được chất lỏng màu bạc đang chậm rãi lớn mạnh. Nếu không dùng thần thức quan sát, rất khó phát hiện biến hóa này.

Tầng tầng lớp lớp ngân quang vờn quanh toàn thân Trương Hằng, tràn ngập một loại cảm giác thần bí. đồ sộ mà quý dị.

Đây là một kiện pháp bảo loại hình công kích đỉnh cao. tuy rằng lần trước còn chưa có luyện hóa xong, nhưng lần này Trương Hằng phải phân ra làm ba lần mới luyện hóa hấp thu xong toàn bộ.

Giờ khắc này, Trương Hằng phát hiện chất lỏng màu bạc ở trung tâm đan điền rõ ràng lớn mạnh thêm vài phần.

Trương Hằng còn chưa thỏa mãn thần thức nhìn lướt qua trong túi trữ vật. Phát hiện còn lại một kiện pháp bảo đỉnh cấp loại công kích, hai kiện pháp bảo đỉnh cấp loại phòng ngự. một kiện pháp bảo loại phụ trợ phi hành.

Nói cách khác, có thể dùng cho luyện hóa chỉ còn lại một kiện pháp bảo đỉnh cấp loại phòng ngự.

Tinh túy thiên địa ẩn chứa trong một kiện pháp bảo đỉnh cấp loại phòng ngự tuyệt đối là khủng bố. giá trị của nó có thể so với ba bốn kiện pháp bảo đỉnh cấp loại công kích.

Sau một lát do dự, cuối cùng Trương Hằng vẫn là cắn răng xuất ra một kiện pháp bảo đỉnh cấp loại phòng ngự này. Ngân diễm vô tình lại Thiêu đốt kiện pháp bảo đỉnh cấp này. lần này Thời gian tiêu phí luyện hóa hình như lâu hơn.

Trương Hằng ước chừng phải chia làm mười tám lần, khó khăn lắm mới luyện hóa hấp thu hoàn toàn kiện pháp bảo này. Lần này Trương Hằng tốn Thời gian hơn mười ngày.

Mà giờ này, Trương Hằng cảm nhận được thực lực của mình lại có tăng cao rõ rệt. chẳng những hoàn toàn củng cố đến cảnh giới Sơ thành tầng hai. thậm chí còn tiến lên một bước hướng tới cảnh giới Tiểu thành tầng hai.

Luyện hóa một kiện pháp bảo đỉnh cấp loại phòng ngự, tác dụng vượt ra ngoài dự liệu của Trương Hằng, giờ phút này thể tích của chất lỏng màu bạc ở trung tâm đan điền rõ ràng cũng tăng thêm không ít.

Tu vi tăng lên không ít nhưng trong túi trữ vật chỉ còn lại có ba kiện pháp bảo đỉnh cấp cuối cùng. Ba kiện pháp bảo này là Trương Hằng định lưu lại cho mình sử dụng.

Trương Hằng bởi nhờ có được ngân diễm, cho nên có thể sử dụng nhiều pháp bảo cao hơn tu vi của bản thân.

ở dưới tình hình chung, tu sĩ Trúc Cơ Kỳ không thể sử dụng Pháp bảo. bởi vì Tiên Thiên chân hỏa trong cơ thể họ không thể luyện hóa pháp bảo tồn tại cao cấp hơn mình.

Nhưng tu sĩ Kết Đan Kỳ thì khác, đan hỏa trong cơ thể họ có thể luyện hóa pháp bảo bình thường, cũng có thể phát huy ra tất cả uy lực của nó. Thậm chí ngay cả pháp bảo cao cấp cùng pháp bảo đỉnh cấp cũng có thể luyện hóa, nhưng tốc độ cũng rất chậm và mỗi lần sử dụng cũng rất tiêu hao pháp lực.

Trương Hằng sở dĩ dự tính ở Thời điểm công pháp tầng hai liền luyện hóa mấy kiện Pháp bảo đỉnh cấp này. là bởi vì cùng lúc hắn tu luyện công pháp có thể không ngừng tiến hành rèn luyện pháp bảo, do đó đề cao cấp bậc cùng uy lực của pháp bảo.

Mà tầng hai cổ tháp dường như cũng có một vài vận dụng về phương diện luyện khí. Tạm Thời Trương Hằng không có Thời gian học tập nhiều như vậy.

Nguyệt Thương chính là một ví dụ điển hình, bản thân nó chính là một kiện linh khí trung phẩm, nhưng theo Thời gian dài Trương Hằng rèn luyện giờ này uy lực của nó đã không kém gì linh khí cực phẩm bình thường.

Bởi vậy, Trương Hằng muốn sớm chuẩn bị trước vài kiện pháp bảo đỉnh cấp để tiến Hành rèn luyện cứ như vậy Thời gian về sau càng lâu. uy lực của pháp bảo đỉnh cấp này lại càng khủng bố.

Ba kiện pháp bảo đỉnh cấp loại hình khác nhau, cũng đủ cho Trương Hằng sử dụng một đoạn Thời gian khá dài. Mà Thời gian càng dài cấp độ của pháp bảo sẽ tăng lên càng cao. Đây cũng là nguyên nhân Trương Hằng không chọn pháp bảo bình thường và pháp bảo cao cấp.

Đương nhiên việc luyện hóa pháp bảo này Trương Hằng dự định để chậm lại sau này mới thực hiện. Hiện tại nhiều loại thân thông trong tầng hai cổ tháp mới là mục tiêu nỗ lực của hắn.

Chỉ có thông qua những thân thông cùng pháp thuật này. mới có thể phát huy uy lực của Luyện Thiên Hóa Địa Công đến cực hạn. nếu không cũng chỉ là thùng rỗng kêu to. có một thân sức mạnh nhưng không biết làm thế nào mở ra bảo tạng tiềm lực này để sử dụng hữu hiệu. Lại khoan chân ngồi điều tiết một ngày. Trương Hằng cảm nhận được tinh khí thần của mình đều đạt tới trạng thái đỉnh phong.

Đưa thần thức vào lại tầng hai cổ tháp, hiện ra trong tầm mắt hắn là các ngọc giản màu bạc lớn nhỏ không đồng nhất rực rỡ như sao Trên Trời, những ngọc giản này đều lơ lửng Trên không trung.

Mà linh hồn của Nam Minh cùng Quỷ Sư vẫn đứng ở phía dưới, không nhúc nhích, vẻ mặt chết lặng. Cũng không quan tâm nhiều tới hai cái linh hồn này, ánh mắt Trương Hằng dừng lại trên những ngọc giản màu bạc.

“Nhiều thân thông cùng pháp thuật như vậy. rốt cuộc mình nên học trước loại nào đây?”

Trương Hằng có chút khó xử.

“Công pháp chủ tu Thân Ngoại Hóa Thân phải đến tầng hai đại thành mới thích hợp tu luyện như vậy còn một thân thông chủ tu Phá Diệt Thần Quang thì thế nào đây?”

Nghĩ đến đây, Trương Hằng đem thần thức vào trong ngọc giản có tiêu chí Phá Diệt Thần Quang.

Qua một hồi lâu, thần thức của Trương Hằng mới từ trong này xuất ra. trên mặt hơi có vẻ mệt mỏi.

Theo tin tức xem được trong ngọc giản này, tu luyện Phá Diệt Thần Quang còn cần phải phối hợp với Hư Không Hỏa Diễm đang lơ lửng trên thần thức hải. loại thân thông này cần gian khổ tu luyện hàng năm. hơn nữa quá trình tu luyện cũng khá phức tạp.

Đồng Thời ở Luyện Thiên Hóa Địa Công sơ kỳ, cũng không thể phát huy ra hết uy lực chân chính của loại thân thông này. Nói trắng ra loại thân thông này chính là làm chuẩn bị cho tương lai. trước mắt chỉ có thể xem như đặt một viên gạch làm nền móng.

“Xem ra công pháp chủ tu này cũng phải để chậm lại về sau rồi tính.”

Nếu không thể thu được hiệu quả trong Thời gian ngắn. Trương Hằng quyết định tạm Thời để đó sau này tu luyện. nhưng tuyệt đối sẽ không vứt bỏ không lý tới. dù sao cũng là thân thông chủ tu trong ngọc giản thần bí Quyết liệt đề cử.

Ánh mắt lướt qua Trên một ít ngọc giản ở chung quanh, cuối cùng Trương Hằng chỉ lựa chọn theo tiêu chí hai loại thân thông Thần Linh Nhân và Ngân Quang Độn.

Thần Linh Nhân ở phương diện nhìn trộm phát hiện ẩn hình và ảo thuật có công hiệu phi phạm, thậm chí còn có chứa công hiệu về mặt tinh thần, Trương Hằng dùng thần thức xem xét một hồi. phát hiện tu luyện thân thông này có vẻ không có yêu cầu gì đặc biệt.

Lại nhìn loại thân thông Ngân Quang Độn kia. cũng là một loại thân thông có thể thu được hiệu quả trong Thời gian ngắn, kỳ thật coi như là một loại độn thuật khá cao cấp. về mặt này còn bao hàm một ít bí thuật chạy trốn giữ mạng.

Bất kể là Thần Linh Nhân Hay Ngân Quang Độn. đều có thể mang đến trợ lực rất lớn cho sinh tồn của Trương Hằng trên thế giới này. giúp cho năng lực sinh, tồn của hắn được tăng thêm mấy phần.

“Được rồi. trước cứ học hai loại thần thông tương đối đơn giản này đi.”

Trương Hằng lập tức làm ra quyết định.

Thần thức rất nhanh đưa vào ngọc giản màu bạc có tiêu chí Thần Linh Nhân, bắt đầu không ngừng thể hội pháp Quyết cùng ảo diệu trong đó.

May mà trong ngọc giản màu bạc này giải thích công pháp rất tường tận rõ ràng, chỉ cần dùng một Thời gian ngắn. Trương Hằng đã hiểu rõ về các loại nguyên lý của thần thông.

Đương nhiên, toàn bộ những thần thông này là dành riêng cho người tu luyện Luyện Thiên Hóa Địa Công như Trương Hằng. Người tu luyện các công pháp khác gần như không thể tu luyện những thần thông này. cho dù có thể tu luyện cũng không phát huy ra hết uy lực của nó.

Cứ như vậy, Trương Hằng toàn tâm toàn ý tu luyện hai loại thần thông trong cổ tháp này. Thời gian từng chút trôi qua.

Trong Thời gian này, Trương Hằng cảm nhận được Ninh Tuyết Dung từ trong túi trữ vật đi ra ngoài vài lần nhưng không rảnh hỏi đến.

Toàn bộ tinh thần và thể xác tập trung tu luyện tuy rằng hắn không biết Thời gian cụ thể hết bao lâu. nhưng có thể cảm nhận được, thời gian trôi qua cực nhanh...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

179. Chương 178: Ánh Mắt Của Thần Linh

Toàn bộ tâm thần của Trương Hằng chìm vào tầng hai cổ tháp ngọc giản thần bí. thể hội từng chút một nguyên lý ảo diệu của hai loại thần thông này.

Theo Thời gian trôi qua, trong đầu Trương Hằng hiện ra điều linh ngộ một chút lại một chút, từng chút một thấm thấu từ nông cạn đến thâm sâu. trong vô tình hắn đã nắm giữ cơ bản của hai loại thần thông.

Đương nhiên, nắm giữ này cũng chỉ là trên lý thuyết. còn chưa có bắt đầu tu luyện thực sự.

“Phù!”

Vào khoảnh khắc nào đó, Trương Hằng đột nhiên mở mắt. Vừa mới mở mắt ra Trương Hằng sững sờ ngẩn người.

Chỉ thấy bức tường đá bốn phía vốn thô ráp xấu xí không chịu nổi. giờ đã biến thành vách tường bóng loáng sáng ngời như được dát ngọc, toàn bộ động phủ được Mở rộng hơn mấy lần. trong phòng còn bài trí một số bàn ghế bằng điêu trên bàn chính giữa phòng còn đốt đàn hương đặc chế của giới tu tiên, toàn bộ trong phòng đều tràn ngập một mùi thơm khiến người ta có cảm giác an bình.

Có thể nói, toàn bộ động phủ đã rực rỡ hẳn lên. trở thành đúng với danh nghĩa một động phủ của giới tu tiên.

“Tuyết Dung?”

Trương Hằng Bỗng nhiên quay đầu lại. vừa lúc giao nhau cùng đôi mắt xinh đẹp dịu dàng như nước của Ninh Tuyết Dung.

- Đại ca! Huynh đã tu luyện gần ba tháng rồi. Lúc rảnh rỗi Tuyết Dung sửa chữa trang trí lại động phủ một chút, nhưng vì tài liệu và Thời gian có hạn còn chưa làm cho người ta vừa lòng đấy.

Gương mặt ngọc của Ninh Tuyết Dung hơi đỏ lên. dường như đã thích ứng ở chung cùng Trương Hằng. giờ phút này nói chuyện về mặt cũng tùy ý tự nhiên hơn rất nhiều.

- Ba tháng?

Trương Hằng cảm thấy ở trong tầng hai cổ tháp, Thời gian trôi qua thật sự quá mau.

Tuy nhiên, Trương Hằng chợt nhớ tới hình như mình xem nhẹ một chi tiết gì đó.

Từ lúc tu luyện Luyện Thiên Hóa Địa Công tới nay mình đã thường xuyên nhịn ăn uống, hơn nữa Thời gian nhịn ăn uống còn rất dài. Từ lúc đi vào tầng hai công pháp này Trương Hằng còn nhịn ăn kỳ lục tới mấy tháng.

Mà tu sĩ bình thường mặc dù đạt tới Trúc Cơ Kỳ, dưới tình huống không có dùng ích Cốc Đan. cũng đừng mơ tưởng không ăn không uống mà tu luyện Thời gian dài lâu như vậy. Đương nhiên, một vài trường hợp bề quan chiều sâu và thăng cấp thì ngoại lệ.

“Một trong đặc điểm lớn nhất của Luyện Thiên Hóa Địa Công chính là tăng lên thể chất của tu sĩ trên diện rộng, đương nhiên phải mạnh hơn nhiều so với tu sĩ bình thường.”

Trương Hằng trầm nghĩ trong lòng lại cảm thấy buồn cười.

Luyện Thiên Hóa Địa Công mỗi một lần cần nuốt ngoại vật, chính là thông qua thân thể hấp thu tinh túy thiên địa đồng Thời tiến hành quá trình lột xác. Cầm trận bàn bên cạnh mình lên kiểm tra. quả nhiên tinh thạch bên trong đã hóa thành bột phấn.

- Tuyết Dung! Qua Thời gian mấy tháng, tu vi của muội tăng trưởng cũng rất nhanh nha!

Trương Hằng nhìn Ninh Tuyết Dung vài lần, tu vi của đối phương đương nhiên cũng không giấu được hẳn giờ phút này nâng cách Trúc Cơ trung kỳ cũng không xa.

- Có hiệu quả này cũng là nhờ đại ca tặng cho Tuyết Dung Linh Thần Đan.

Ninh Tuyết Dung thân thiết rúc vào bên cạnh Trương Hằng, trong ánh mắt lộ ra tình tự cảm kích.

Mùi hít thở mùi thơm Thanh nhã như u lan trên người Ninh Tuyết Dung tỏa ra. tâm thần Trương Hằng hơi hơi rung động nhưng cũng không nảy sinh bất cứ tà ý gì.

“Hay là phẩm tính của mình càng ngày càng cao thượng?”

Trương Hằng không khơi buồn bực.

Nhẹ vuốt mái tóc dài mềm mại của Ninh Tuyết Dung, Trương Hằng ôn nhu nói:

- Tư chất và tiềm lực của bản thân Tuyết Dung muội cũng không tệ. cộng thêm Linh Thần Đan trợ giúp, chỉ sợ tu vi sẽ rất nhanh vượt qua đại ca đấy.

Trương Hằng có thể cảm nhận được tu vi của Ninh Tuyết Dung đang rất nhanh đuổi kịp và vượt qua mình.

- Tuyết Dung nhất định sẽ cố gắng tu luyện, tranh thủ sớm ngày tiến vào Nguyên Anh Kỳ. Quyết chí để không trở thành gánh nặng cho đại ca. về sau cũng không cần trốn ở bên trong túi trữ vật này nữa.

Ninh Tuyết Dung cười khúc khích, giống như đóa Tuyết liên giữa băng Tuyết mùa đông nở rộ dưới ánh mặt Trời, Thanh lệ mà không diêm đúa. khiến cho người ta có một loại cảm giác xinh đẹp dịu dàng tĩnh lặng trong sáng như mặt nước.

Tuy nhiên Trương Hằng lại nhìn thấy ở trong mắt nàng một loại tín niệm kiên định, để cho người ta tin rằng sớm hay muộn nàng sẽ đạt tới Nguyên Anh Kỳ mà ngàn vạn tu sĩ Tam Tinh Vực không thể với tới.

- Nói như vậy. chẳng phải là sau này đại ca còn cần Tuyết Dung muội bảo hộ cho mình rồi!

Trương Hằng bật cười nói đùa. Tuy nhiên hẳn tin tưởng vững chắc: khẳng định không có một ngày như vậy. Cho dù đối mặt với tu sĩ cao hơn mình một cấp. cũng chưa chắc Trương Hằng phải sợ hãi.

- Đại ca nói đùa rồi! Cho dù có một ngày như vậy. Tuyết Dung cũng sẽ bảo vệ tốt cho đại ca.

Ninh Tuyết Dung cười khê chớp chớp mắt nhìn Trương Hằng, dường như thật đúng là chờ đợi một ngày như vậy.

- Tốt! Ta hãy Chờ một ngày như vậy đi.

Trương Hằng cười ha hả, trong lòng lại thầm nghĩ, đó là chuyện không hề có.

Giờ khắc này, trong lòng Trương Hằng thể hiện ra trọn vẹn bản lĩnh chiếm hữu của đại nam nhân.

Tiếp tục hàn Huyền vài câu cùng Ninh Tuyết Dung. Trương Hằng lấy ra bốn khối tinh thạch gắn tiếp lên trên trận bàn.

- Chẳng lẽ đại ca còn muốn tu luyện...

Ninh Tuyết Dung khê nhún đầu mũi Thanh tú, bộ dáng dường như có vẻ không vui.

- Tu chân không kể năm tháng, Thời gian rất quý. bây giờ ta còn phải tu luyện cho xong hai loại thần thông tương đối đơn giản.

Trương Hằng nhìn dáng vẻ của Ninh Tuyết Dung, trong lòng mơ hồ sinh ra vài tia thương tiếc.

Lại từ trong túi trữ vật xuất ra một đồng tinh thạch trung phẩm, rồi nói với Ninh Tuyết Dung:

- Từ nay về sau. trận bàn này liền giao cho muội sử dụng.

Ninh Tuyết Dung cũng không có cự tuyệt, bảo Trương Hằng đặt mấy trăm khối tinh thạch trung phẩm này vào trong túi trữ vật màu xanh.

Bàn tay ngọc điểm nhẹ vài cái, trận bàn này dưới khởi động của Ninh Tuyết Dung liền mở ra ào trận bên trong.

- Nếu gặp người phạm hoặc là tu sĩ dưới Luyện Khí Kỳ thì không cần để ý tới. Còn như gặp phải tu sĩ Trúc Cơ Kỳ thì lập tức mở ra sát trận, nếu như thật sự ứng phó không được thì để cho ta tới đối phó.

Trương Hằng vì để ngừa vạn nhất, vẫn là dặn dò Ninh Tuyết Dung vài câu. Tuy rằng động phủ này rất bí mật. nhưng cũng có thể gặp phải tu sĩ hoặc là người phạm vô tình phát hiện.

- Tuyết Dung hiểu rồi.

Ninh Tuyết Dung cũng là một cô gái thập phần thông minh và giống như Triệu Thụy. chẳng qua là thiếu một chút hiểu biết về nhân tính thể thái. Nhưng cũng không giống như Triệu Thụy hoàn toàn không hiểu gì về thái độ xử thế làm người.

Tiếp tục dặn dò một số chuyện sau đó Trương Hằng mới yên tâm tu luyện, trong lòng không còn mấy may cảm giác cô tịch như trước kia.

Có một người làm bạn ở bên cạnh, so với một mình đơn độc tu luyện cũng có điều khác biệt.

Khoanh chân ngồi trên bồ đoàn Ninh Tuyết Dung đã chuẩn bị sẵn. ngân quang trên người Trương Hằng chốc chốc lại lóe sáng, trên tay thỉnh thoảng đánh ra một ít pháp quyết, ánh mắt lúc sáng lúc tối.

Trong thần thức hải Luyện Hư Linh Khí với một loại phương thức đặc thù vờn quanh nguyên thân. Lúc này nguyên thần của Trương Hằng hơi hiện ra màu bạc. lấp lánh, sáng mờ nhạt.

Hiện tại hắn tu luyện đương nhiên là Thần Linh Nhân, giờ phút này đang dựa theo pháp Quyết của mình nắm giữ thử tu luyện.

Thời gian trôi qua từng chút một. sau khi trải qua mấy lần thất bại. rốt cục Trương Hằng tìm được một ít bí quyết.

Bỗng nhiên, ánh mắt của Trương Hằng trở nên không hề có biểu tình, một tia sáng lóng lánh sắc bén phát ra từ trong hốc mắt. lập tức trong động phủ sinh ra một cỗ uy áp tinh thần khiến người ta hít thở không thông.

Giờ khắc này. dòng suy nghĩ của Trương Hằng dường như biến nhanh hơn vô số lần. hết thấy biến hóa của cảnh vật xung quanh đều ở trong vòng khống chế của hắn.

Trong phạm vi một trăm mét. một con kiến đang bò dưới đất. một nhích động nhẹ trong không khí. một biến hóa mỏng manh của linh khí đều không thoát khỏi cảm quan của hắn.

Thậm chí ánh mắt hắn có thể nhìn thấu qua vách núi dày mấy thước, nhìn thấy vật bên trong vách núi hoặc là một số cảnh vật ngoài động.

Trương Hằng lập tức sinh, ra một loại ảo giác có thể nắm trong tay hết thấy, tốc độ chảy của Thời gian giờ khắc này dường như đều trở nên chậm đi.

“Thần Linh Nhân, chỉ sợ không đơn giản chỉ có nhìn thấu ảo cảnh cùng ẩn thân như vậy.”

Trương Hằng không khỏi nhớ tới phần giới thiệu trong ngọc giản màu bạc có liên quan tới Thần Linh Nhân khi luyện đến đỉnh phong:

“Thần Linh Nhân, hủy diệt ảo giác, phá nhìn lên Thời không, nhìn thấu đối trá cùng biểu tượng, vạch trần hết thấy bản chất thể gian.”

Cái gọi là Thần Linh Nhân, tức là ánh mắt của Thần linh.

Thử nghĩ nếu ở Thời điểm chiến đấu, có thể có một đôi mắt như vậy. có thể mang đến bao nhiêu áp lực cho đối thủ?...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

180. Chương 179: Mềm Mại Ôn Nhu

Ba tháng ở trong tầng hai cổ tháp ngọc giản thần bí không có uống phí, đã giúp cho Trương Hằng nắm giữ lý thuyết và phương pháp tu luyện hai loại thần thông phụ trợ Thần Linh Nhân cùng Ngân Quang Độn này.

Trương Hằng phỏng đoán sơ lược một chút, cũng chỉ mất Thời gian bốn năm ngày. mình đã bước đầu tu luyện thành công Thần Linh Nhân, tốc độ này đã rất nhanh rồi.

Mặc dù chỉ là một thần thông phụ trợ. nhưng Trương Hằng lại cảm nhận sâu sắc được uy lực của Thần Linh Nhân.

Giờ phút này hắn chẳng qua là nắm giữ sơ bộ về phương pháp thi triển của thần thông này, muốn vận dụng thuần thục còn cần một đoạn Thời gian không nhỏ. hiện tại cũng chỉ thiếu vài phần tinh luyện.

“Một cái thần thông phụ trợ đã lợi hại như vậy. những thần thông chủ tu kia hoặc các thần thông với mục tiêu là lực phá hoại thì sẽ cường đại đến cỡ nào chứ?”

Trương Hằng không khỏi tràn ngập hy vọng đối với tương lai của mình, nếu ở Thời điểm trước kia, hắn thiếu nhất chính là ngoại vật để luyện hóa, còn hiện tại hắn thiếu nhất chính là Thời gian.

Chỉ cần trước mắt có thể tu luyện thuần thục vận dụng mấy loại thần thông trong tầng hai này. thực lực chân chính của hắn thậm chí có thể tăng lên gấp mấy lần.

Cũng may, Trương Hằng cũng không có ý tưởng học qua loa cho xong. Hắn hiểu rằng những thần thông này phải tu luyện mất Thời gian cả chục năm thậm chí cả trăm năm. nếu không rất khó có thể tấn chức đến cảnh giới gần như thần hóa đó.

Thời điểm bắt đầu. mức độ nắm giữ thần thông này tăng cao rất nhanh, nhưng khi đạt tới một giai đoạn nào đó tốc độ sẽ chậm lại, thậm chí trì trệ không thấy tiến bộ.

Lại khoanh chân ngồi tu luyện thêm mười ngày, Trương Hằng cảm giác chính mình nắm giữ Thân Linh Nhân tiến bộ thêm vài phần, vận dụng nó cũng thuần thục hơn không ít so với Lúc đầu,

Trương Hằng đứng dậy hoạt động một lúc cho giãn gân cốt. sau đó hai mắt bỗng nhiên nhìn thẳng tới trước. Ở giờ khắc này khí chất toàn thân hắn đột nhiên phát sinh, biến hóa. một đôi mắt lý trí đến cực hạn xuyên thấu qua một lớp hào quang màu bạc thấy rõ mảng thể giới trước mặt.

Bất luận kẻ nào đối diện với ánh mắt này đều sẽ sinh, ra một loại ảo giác dường như bị nhìn thấu.

Trong cặp mắt kia lóe ra tia sáng bạc sắc bén như mắt thần linh, không có cảm tình của con người. Có chăng chỉ là giống như lý trí của máy móc.

Mỗi một lần Trương Hằng khởi động Thân Linh Nhân, đều trong vô tình tiến vào một loại trạng thái vô cùng bình tĩnh, ở trong trạng thái này. hắn với phương thức ổn định nhất phát huy ra lực lượng gần như cực hạn.

Dời ánh mắt về hướng vách núi đối diện. Trương Hằng phát hiện mình có thể nhìn thấu vách núi đạt tới chiều sâu bảy tám thước, so với Thời điểm lần đầu nắm giữ đã tăng lên gấp đôi.

Với loại thần thông có thể nhìn thấu vật chất bình thường trước mặt. cho dù địch nhân thô độ cũng có thể nắm giữ vô cùng chính xác nhất cử nhất động của đối phương.

Tuy rằng thần thức ở trình độ nhất định nào đó cũng có thể rót vào dưới lòng đất. nhưng với tu sĩ bậc thấp, một khi thần thức tiến vào địa phương có vật chất sẽ bị suy yếu trên diện rộng.

- Đại ca...

Đúng lúc này, Ninh Tuyết Dung hiện ra trước mặt Trương Hằng. vô tình nhìn vào cặp mắt như thần linh của hắn lập tức bị uy áp tinh thần áp vào mặt, trên gương mặt ngọc của nàng không khỏi lộ ra vẻ hoảng sợ kêu lên.

Trương Hằng vội vàng thu hồi Thân Linh Nhân. nhìn Ninh Tuyết Dung cười nói:

- Đây là Thân Linh Nhân một loại thần thông ta vừa mới tu luyện thành công.

Ninh Tuyết Dung lòng còn sợ hãi thở ra một hơi:

- Đại ca... vừa rồi bộ dáng của huynh thật đáng sợ...

- Phải không? Thân Linh Nhân đích xác có chứa áp lực về mặt tinh thần.

Trương Hằng nói với vẻ mặt thoải mái.

- Nhưng... muội cảm giác dường như không chỉ như vậy... trong khoảnh khắc đó đại ca giống như thay đổi thành một người khác...

Ninh Tuyết Dung mở to đôi mắt sáng nhìn chằm chằm vào Trương Hằng, dường như rất sợ đối phương biến mất trước mặt nàng.

- Tuyết Dung muội không cần lo lắng. Loại thần thông này chẳng qua là làm cho đại ca tiến vào một loại trạng thái cực kỳ bình tĩnh mà thôi.

Trương Hằng cảm thấy buồn cười, liền giải thích.

Thấy dáng vẻ của Ninh Tuyết Dung dường như còn có chút lo lắng. Trương Hằng làm ra một bộ dáng rất nghiêm túc nói:

- Trương Hằng ta mặc dù biến đổi như thế nào đi nữa, cũng vĩnh viễn là Trương Hằng yêu dấu của Tuyết Dung nàng..."

"Phì" một tiếng. Ninh Tuyết Dung bị Trương Hằng chọc cười, trên gương mặt tuyệt thế nở rộ ra hai cái lúm đồng tiền khiến người ta tim đập thình thịch. Giờ khắc này, dường như toàn bộ cái đẹp của thể giới đều tập trung trên mặt của nàng.

Trương Hằng cũng sững sốt lặng người trong khoảnh khắc, phát hiện Ninh Tuyết Dung thật sự vui sướng đều xinh đẹp hơn rất nhiều so với tất cả vẻ đẹp cực phẩm mình nhìn thấy trước nay.

“Tuyết Dung cũng không phải là dễ lừa gạt như vậy chứ!”

Hai lúm đồng tiền Trên gương mặt xinh đẹp còn không có mất đi. Ninh Tuyết Dung phát ra tiếng cười êm tai như tiếng suối reo.

Nhìn đôi mắt trong suốt lóe sáng cùng vẻ vui mừng phát ra từ nội tâm Ninh Tuyết Dung. Trương Hằng trầm nghĩ: “Đây là một cô gái rất dễ dàng thỏa mãn. tùy tiện nói vài câu dễ nghe có thể làm cho đôi phương vui sướng một hai ngày.”

Trương Hằng nhặt lên trận bàn trên mặt đất. nắm tay Ninh Tuyết Dung đi ra ngoài cửa động.

- Đại ca! Huynh, định đi đâu đây?

Trên gương mặt Thanh tú của Ninh Tuyết Dung còn vương lại vài phần đỏ ửng sau nụ cười, giống như ánh hồng buổi hoàng hôn, xinh đẹp mà không mất ý thơ.

- Ta muốn đi luyện tập phi Hành?

Trương Hằng cười ha hả. nắm tay Ninh Tuyết Dung không rời. chỉ chốc lát đã ra ngoài cửa động.

- Đại ca định tu luyện thần thông phi hành mới à?

Đôi mắt sáng của Ninh Tuyết Dung dường như có thể nhìn thấu ý nghĩ trong đầu Trương Hằng.

- Đúng vậy. ta muốn bắt đầu tu luyện Ngân Quang Độn loại thần thông phụ trợ thứ hai. Không biết Tuyết Dung luyện thành độn quang chưa?

Trương Hằng hỏi.

- Tuyết Dung đã luyện thành từ lâu.

Đôi giày thêu tinh xảo màu lam dưới chân Ninh Tuyết Dung đột nhiên nổ rộ ra một luồng độn quang màu trắng lạnh giá.

“Vù!”

Ninh Tuyết Dung nắm tay Trương Hằng bay về phía chân trời tốc độ của nàng cũng thật nhanh.

Trong lúc bất ngờ Trương Hằng còn bị động tác của nàng làm cho hoảng sợ. hai tay không khỏi ôm lấy Ninh Tuyết Dung đang khổng chế độn quang bay nhanh.

Lập tức, một cảm giác ôn nhu mềm mại truyền vào trong lòng Trương Hằng.

Thân thể Ninh Tuyết Dung cực kỳ mềm mại. hình như là dùng nước tạo thành, trong lúc nhất Thời để cho Trương Hằng chiếm tiện nghi lớn.

Càng tuyệt vời là Trương Hằng cảm giác hai tay của mình còn ôm gọn trên hai vật chất vừa mềm mại vừa co dãn.

“Không xong!”

Trương Hằng đột nhiên phát hiện tay của mình đặt sai chỗ.

- Đại ca... tay của huynh...

Thanh âm thẹn thùng của Ninh Tuyết Dung khiến Trương Hằng sao dám không dời bàn tay phạm tội của mình ra chỗ khác.

Nhưng vẫn ôm thân thể mềm mại của Ninh Tuyết Dung, mũi ngửi mùi thơm của cơ thể cô gái bên cạnh vừa quen thuộc vừa thân thiết. Trương Hằng cười hì hì khoái trá không có ý buông tay.

Ninh Tuyết Dung cũng không có phản đối. dường như mặc nhiên thừa nhận tư thế thân thiết của Trương Hằng với mình. Lúc này bởi vì nàng đưa lưng về phía Trương Hằng cho nên không nhìn cụ thể được vẻ mặt của nàng.

Trong lúc nhất thời hai người rơi vào giây phút trầm mặc ngẩn ngui. Trương Hằng có thể thấy rõ vành tai tinh xảo trong suốt như nước và chiếc cổ thon thon đỏ hồng như hồng ngọc của Ninh Tuyết Dung.

Trong quá trình phi hành, gió thổi vù vù. cảnh vật trôi nhanh giạt lùi dưới chân, mái tóc Ninh Tuyết Dung phất phơ trong gió thỉnh thoảng quét trên mặt Trương Hằng, lại làm cho hắn sinh, ra một loại tâm tình thực yên vui hài hòa, hận không thể cứ ôm Ninh Tuyết Dung như vậy phi hành cả đời.

- Tuyết Dung! Không nên bay quá xa!

Thấy Ninh Tuyết Dung có xu thế càng bay càng xa, Trương Hằng vội ra tiếng ngăn cản.

Độn quang dưới chân Ninh Tuyết Dung nhoáng lên một cái. lẳng lặng quay đầu bay trở về hướng động phủ.

Chỉ chốc lát liền hạ xuống trước cửa động. Trương Hằng buông hai tay đang ôm Ninh Tuyết Dung, liếc mắt nhìn lên các đám mây trên bầu Trời vạn dặm. vui tươi hơn hớn nói ra một câu hắn viết văn Thời học tiểu học:

- Hôm nay lại là một ngày ánh nắng tươi sáng... Tuyết Dung muội thấy sao?

Màu ửng hồng trên mặt ngọc Ninh Tuyết Dung dần dần tan đi. nàng gật đầu nói:

- Đúng vậy! Tuy nhiên, không phải đại ca muốn luyện tập phi hành sao?

- Đúng rồi! Không ngờ lại quên mất chuyện trọng yếu như vậy.

Trương Hằng xuất ra trận bàn. trên tay bắt đầu đánh ra mấy đạo pháp quyết. Ninh Tuyết Dung hơi tò mò nhìn chăm chú vào nhất cử nhất động của hắn...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

181. Chương 180: Ngân Quang Thiểm Thước Thuật

Trương Hằng dự định tu luyện Ngân Quang Độn ở khu vực gần sơn động.

Tu luyện Ngân Quang Độn đơn giản hơn nhiều so với Thần Linh Nhân, Thời điểm Trương Hằng ở tầng hai cổ tháp đã có cảm giác này.

Trên thực tế, sau khi tu sĩ tiến vào Trúc Cơ Kỳ có thể rất dễ dàng học được một ít thuật độn quang phi hành.

Tuy nhiên, những thuật độn quang cấp thấp này chỉ có thể làm cho tu sĩ Trúc Cơ Kỳ phi hành nhanh hơn không ít so với ngự phong phi hành. nhưng so với ngự pháp bảo phi hành thì vẫn còn kém xa.

Nghe nói. trong truyền thuyết một số tu sĩ đỉnh cao khổng chế độn quang có thể làm được thoáng cái di chuyển xa ngàn dặm.

Bởi vậy có thể thấy được cấp bậc của độn quang cùng tu vi của tu sĩ định mức tốc độ phi hành của họ.

Trương Hằng vừa mới tu thành Thần Linh Nhân, đối với Ngân Quang Độn này đương nhiên cũng ôm không ít lòng chờ mong.

Dưới ánh mắt nhìn chăm chú của Ninh Tuyết Dung. Trương Hằng khởi động ảo trận trong trận bàn. trên tay liên tục đánh ra mấy đạo pháp Quyết Mở rộng phạm vi ảo trận đến cực hạn.

Chỉ chốc lát ảo trận đã khuếch trương bao phủ khu vực phạm vi đến một dặm.

Phạm vi chu vi một dặm Trương Hằng đương nhiên không hài lòng, nhưng nếu muốn Mở rộng thêm phạm vi ảo trận thì cũng không có khả năng.

Dù sao đây chỉ là một kiện đạo cụ trận pháp loại bỏ túi. cũng không thể so sánh với những đại trận hộ sơn của các môn phái tu chân được.

Những đại trận pháp đó, không những chỉ dựa vào nhân lực cùng tinh thạch, mà phần nhiều là mượn dùng lực lượng của thiên địa, nếu không làm sao có thể mỗi lần mở ra là bao trùm phạm vi chu vi cả trăm dặm.

Sau khi mở rộng ảo trận đến cực hạn. Trương Hằng đưa trận bàn cho Ninh Tuyết Dung, cười nói với nàng:

- Thứ này giao cho muội bảo quản nha.

Ninh Tuyết Dung tiếp nhận trận bàn. gật đầu nói:

- Đại ca yên tâm tu luyện đi. trận bàn giao cho muội điều khiển là được.

Trương Hằng sắp xếp hết thấy xong xuôi, lúc này mới nhắm mắt lại bắt đầu nghiên cứu tìm hiểu phương pháp sử dụng Ngân Quang Độn.

Chỉ chốc lát, chỉ thấy chung quanh Trương Hằng ngưng kết thành một tầng hào quang màu bạc mờ nhạt, dưới chân chốc chốc lại lóe ra từng đợt tia sáng bạc chói mắt. giống như được trang bị một ngọn đèn lấp lóe chiếu sáng.

Ngay tại khoảnh khắc đó. ngân quang dưới chân Trương Hằng ran lên. Hình thành một cái quang ảnh hình lưỡi kiếm như ẩn như hiện, từng đạo từng đạo hào quang màu bạc lưu chuyển trên đó.

“Phi!”

Dưới chân Trương Hằng đột nhiên run lên. toàn thân ‘Vèo’ một tiếng liền như một tia chớp bắn thẳng vào vách núi ở trước mặt.

“Ầm! Rầm rầm...”

Toàn bộ thân thể Trương Hằng đều ngập sâu bên trong vách núi. Ngay lúc đó đá vụn bay tán loạn, vách núi rung động từng hồi.

- Đại ca...

Ninh Tuyết Dung mặt hoa thất sắc, vội vàng bay đến chỗ Trương Hằng.

- Rốt cuộc ta làm sai ở chỗ nào?

Từ bên trong vách núi truyền ra giọng nói hơi có vẻ buồn bực của Trương Hằng, nhưng khi hắn trôi ra trong ánh mắt vẫn còn lộ rõ vài tia hưng phấn.

- Đại ca! Huynh, không sao chứ?

Ninh Tuyết Dung nhìn một vòng khắp trên người Trương Hằng, nhưng không thấy dấu vết thương tích gì.

- Hà hà! Chẳng lẽ trước Giờ tuyết Dung muội chưa từng chứng kiến thân thể vững chắc của đại ca à?

Trương Hằng phỉ phui bụi đất Trên người, vô cùng thuần thực thi triển một cái Khu Trần Thuật làm sạch thân mình.

Nhớ ngày đó Trương Hằng từ Trên Trời cao mấy ngàn thước rơi xuống vực sâu. sau lại bị một tảo “Băng sơn” đè ép một Thời gian lâu như vậy cũng không có chết.

Thấy Trương Hằng bình yên vô sự. Ninh Tuyết Dung yên tâm lại. trong đôi mắt lưu chuyển vài tia nhu tình:

- Đại ca về sau đừng làm việc ngốc như vậy nha.

Trương Hằng gật gật đầu. sau đó lại bắt đầu nhắm mắt trầm tư suy nghĩ.

Vừa rồi tốc độ của Ngân Quang Độn thật sự quá nhanh. Nhanh đến mức trước mắt Trương Hằng cũng không thể khống chế được, tốc độ này thật giống như một tia chớp.

“Đúng rồi. vừa rồi một thoáng đó. dường như mình tiêu hao không ít Luyện Hư Linh Khí.”

Trương Hằng không khỏi thể hội quá trình thi pháp vừa rồi.

“Ôi! Sai ở một chỉ tiết nhỏ. thiếu chút nữa sử dụng ra bí thuật trong Ngân Quang Độn.”

Trương Hằng chợt tỉnh ngộ.

Loại tốc độ phi Hành vừa rồi đối với tu sĩ bậc thấp mà nói gần như có thể so sánh với thuận di.

Dưới chân lại hình thành một tầng độn quang hình lưỡi kiếm mờ mờ không ngừng lưu chuyển, thân thể Trương Hằng bắt đầu chậm rãi bay đi trên không trung.

Thời điểm vừa mới bắt đầu, Trương Hằng còn không dám sử dụng toàn lực phi hành, tốc độ cũng chỉ tương đương với ngự phong phi Hành.

“Độn quang phi hành này so với ngự phong phi Hành quả nhiên ổn định hơn một chút, nhưng tiêu hao cũng tương đối lớn hơn một chút.”

Trương Hằng dần dần cảm nhận được mức chênh lệch giữa độn quang và thuật ngự phong.

Trên thực tế, có một số tu sĩ cao cấp cũng thường thích sử dụng ngự phong phi hành. Vì nếu luyện đến mức tận cùng cũng không chậm bao nhiêu so với thuật độn quang.

“Gia tốc!”

Ngân quang dưới chân Trương Hằng đột nhiên nhoáng lên một cái. thân hình hần như một viên đạn pháo bắn về phía trước.

Toàn lực phi Hành, lập tức Trương Hằng cảm nhận được ưu thế của Ngân Quang Độn này.

Đầu tiên về mặt tốc độ. Ngân Quang Độn so với các tu sĩ Trúc Cơ Kỳ không chế độn quang phải nhanh hơn vài phân. Đây còn là Trương Hằng mới bước đầu tu luyện.

Tiếp theo về mặt linh hoạt Ngân Quang Độn càng hơn xa độn quang bình thường, ngay lập tức đột nhiên tăng tốc hoặc là đình chỉ phi hành đột ngột, cũng không tạo thành nhiều ảnh hưởng trên thân thể người độn quang.

Cứ như vậy, Trương Hằng ở trong phạm vi ảo trận không ngừng luyện tập phi hành. Thời điểm bắt đầu còn có vẻ mới lạ cứng ngắt, nhưng chỉ qua Thời gian chừng nửa nén hương. Trương Hằng ở trên không trung đã bắt đầu làm ra đủ loại động tác yêu cầu cao độ. khiến cho Ninh Tuyết Dung đứng dưới mặt đất nhìn xem đến hoa cả mắt.

Bay một hồi lâu, đột nhiên Trương Hằng dừng lại đứng yên ở trên hư không, đưa thần thức vào tầng hai cổ tháp của ngọc giản thần bí.

Hần sinh, ra hứng thú với phương thức di chuyển như thuận di vừa rồi khi lần đầu vận dụng Ngân Quang Độn.

Thử nghĩ, nếu đang trong quá trình chiến đấu. có thể với tốc độ nhanh như vậy xuyên qua xuyên lại trên chiến trường, đối thủ còn không phải bị mình nắm trong tay đùa bỡn sao.

Qua một hồi lâu, Trương Hằng mới thu lại thần thức, trong ánh mắt không giấu được vẻ hưng phấn.

“Đi!”

Ngân Quang Độn dưới chân Trương Hằng Bỗng dừng sáng ngời, ngay sau đó trong không khí lưu lại một ảo ảnh màu bạc. thân hình Trương Hằng đã xuất hiện ở chỗ khác ngoài hai mươi thước.

“Mặc dù so với thuận di còn có chênh lệch rất lớn, nhưng tốc độ phi Hành này so với dùng toàn lực phi Hành phải nhanh hơn gấp ba lần trở lên.”

Gấp ba lần tốc độ ở một số Thời điểm hoàn toàn không tính là gì. tỷ như tốc độ tản bộ của người thường, cho dù nhanh hơn gấp ba lần. cũng không có gì đặc biệt hơn người. Nhưng nếu đổi là quán quân chạy nhanh nhất thế giới thì sao nào? Tốc độ tăng lên gấp ba lần vậy thì thành người ngoài hành tinh rồi!

Cùng một đạo lý như vậy, Trương Hằng vén vện chỉ bước đầu nắm giữ độn quang thuật, tốc độ đã nhanh hơn mấy phần so với tu sĩ Trúc Cơ bình thường, nếu tu luyện một Thời gian đồng Thời vận dụng thuần thực thì tốc độ ít nhất còn có thể tăng cao một nửa.

ở trên cơ sở tốc độ như thế. nếu tăng lên gấp ba lần thì quả thực là tốc độ khiến cho người ta kính sợ, ở trong mắt tu sĩ Luyện Khí Kỳ. Dẫn Khí Kỳ gần như không khác gì thuần dĩ.

“Tốt, cứ đặt tên cho nó là Ngân Quang Thiểm Thước Thuật.”

Cứ như vậy. Trương Hằng rất nhanh đặt tên cho thuật dịch chuyển này là “Ngân Quang Thiểm Thước Thuật”.

Có thể tưởng tượng, từ nay về sau dịch nhân của Trương Hằng sẽ bị thảm rồi.

Năng lực cận chiến khủng bố như thế. cộng thêm bản lãnh di chuyển như tia chớp này. Trương Hằng hoàn toàn có thể xưng là tồn tại ác mộng.

“Vù!”

Thân ảnh Trương Hằng lại hóa thành một đạo ngân quang, tàn ảnh quỷ dị xẹt qua trên hư không, Ngay sau đó thân thể hắn lại quay về chỗ cũ.

“Ừ! Đích xác sử dụng rất tốt, mặc dù ở Thời điểm khởi động có chút động tĩnh, hơn nữa tiêu hao cũng không nhỏ. nhưng thứ này thật sự rất thích hợp cho mình.”

Trương Hằng lại đứng yên ở trong hư không, nhìn Ninh Tuyết Dung đứng trước cửa động cười ha hả nói:

- Tuyết Dung! Mọi người thấy Ngân Quang Thiểm Thước Thuật này thế nào?

Ninh Tuyết Dung cũng rất vui mừng, vui vẻ gật đầu:

- Quả thực rất lợi hại! Có thuật này trong tay. về sau đại ca sẽ an toàn hơn nhiều.

Trương Hằng nghe nói nửa của đầu. trong lòng còn thoải mái đến cực điểm, thậm chí còn gật gù đắc ý. nhưng sau khi nghe nói nửa câu sau thiếu chút nữa từ trên bầu Trời lộn cô xuống.

- Tuyết Dung nha! Đại ca tu luyện thuật này cũng không phai để chạy trốn chết...

Trương Hằng hơi buồn bực nói.

- Chỉ cần đại ca có thể an toàn, Tuyết Dung đã mãn nguyện rồi!

Thấy bộ dáng của Trương Hằng. Ninh Tuyết Dung không kìm nổi hé miệng cười.

Nhìn dáng Ninh Tuyết Dung xinh đẹp mê người. Trương Hằng hừ nhẹ một tiếng, thân ảnh nhoáng lên một cái. Ngay sau đó hiện ra trước mặt Ninh Tuyết Dung, đột nhiên kéo tay nàng phóng lên Trời cao bay đi.

- A... Đại ca!

Ninh Tuyết Dung cả kinh kêu lên, cuống quýt ôm chặt ngang hông Trương Hằng.

Trương Hằng cười ha hả:

- Phạm vi nơi này quá nhỏ. luyện tập thật sự không có hứng thú. mọi người thu trận bàn lại đi! Ta thật muốn tăng tốc xem sao!

Ninh Tuyết Dung buông bàn tay ngọc đang ôm Trương Hằng. thu cất trận bàn vào túi trữ vật, mà Đúng lúc này, Trương Hằng đột nhiên sử ra “Ngân Quang Thiểm Thước Thuật”, tốc độ đột nhiên tăng lên gấp ba. thân hình hiện ra ở ngoài xa mấy chục thước.

- A! Đại ca...

Ninh Tuyết Dung ôm cổ Trương Hằng.

Cảm nhận được hai cái sự vật dán ở sau lưng mình vừa mềm mại vừa co dãn. trong lòng Trương Hằng thầm vui thích.

- Đại ca... không cần hù dọa Tuyết Dung, được không?

Ninh Tuyết Dung mặt ngọc đỏ hồng, hận không thể lấy tay nhéo Trương Hằng vài cái, nhưng nàng cũng không đành lòng làm như vậy.

- Tuyết Dung này! Phàm chuyện gì cũng phải học cách thích ứng...

Trương Hằng không cho là đúng nói. lại một lần nữa để lộ ra cá tính vô sỉ.

Ninh Tuyết Dung đáng thương gặp phải tên khốn Trương Hằng da mặt quá dày như vậy, mà còn bắt kể đến lễ nghĩa nữa, thật không biết là phúc hay là họa đây?

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

182. Chương 181: Yên Vũ Tình

Chỉ là phạm vi chu vi một dặm đương nhiên không thể thỏa mãn ý muốn luyện tập phi Hành của Trương Hằng.

Hiệu quả của Ngân Quang Độn dĩ nhiên khiến Trương Hằng rất vừa lòng, nhưng không có trải qua một phen phi hành thỏa thích, Trương Hằng cũng cảm thấy có hơi nghẹn khuất.

“Thuận tiện thử sức duy trì của Ngân Quang Độn tới đâu.”

Trương Hằng ổn định lại tốc độ về trạng thái bình thường, vừa phi hành vừa thử nghiệm làm thế nào điều tiết Luyện Hư Linh Khí càng dùng ít sức càng tốt.

Vừa rồi Trương Hằng đã thử nghiệm Ngân Quang Thiểm Thuật vài lần thấy rất tiêu hao pháp lực. Nếu sử dụng trong Thời gian dài Trương Hằng cũng cảm thấy thực không thích ứng.

- Đại ca! Huynh định bay tới đâu?

Ninh Tuyết Dung ôm thắt lưng Trương Hằng, đơn giản dán gương mặt ngọc trên bờ vai của hắn mùi thơm Thanh nhã như u lan thoang thoảng khiến đáy lòng Trương Hằng hơi sinh ra một ít lửa đục. nhưng chỉ giây lát liền tiêu biến đi.

- Tạm Thời sẽ không rời xa Hắc Thủy Trấn, ta thấy tốt hơn là phi Hành vòng quanh phạm vi mấy chục dặm này một hồi.

Giọng nói của Trương Hằng trở nên thật bình thản, hắn đảo mắt nhìn một vòng chung quanh dãy núi và sơn đạo giữa núi. sau đó Ngân Quang Độn dưới chân mang theo hắn không ngừng xoay quanh trên không trung.

Dần dần, bộ dáng của hắn dường như có chút thất thần, đột nhiên đứng yên trên hư không.

- Huynh làm sao vậy?

Ninh Tuyết Dung hơi tò mò hỏi.

Trương Hằng không có đáp lời. đột nhiên nhắm hai mắt lại. thần thức cũng đã kéo dài đến nơi nào đó trên sơn đạo ngoài bảy tám dặm.

Sau khi tiến vào công pháp tầng hai thần thức của Trương Hằng đã có thể nhìn quét mọi vật trong phạm vi chừng mười dặm.

Hắn vừa rồi chẳng qua là chỉ dùng thần thức tùy ý nhìn quét một vòng chung quanh, lại thấy được một vài người quen và một người hắn không muốn gặp mặt.

“Bọn họ như thế nào lại tới nơi này.

Thần sắc của Trương Hằng dần dần trở nên phức tạp lên.

Sơn đạo này là một đường hẻm núi duy nhất đi thông tới Hắc Thủy Trấn. Bốn năm người đang đi trên sơn đạo, cầm đầu chính là Trâu đạo sĩ đến từ kinh đô Triệu Quốc.

Trâu đạo sĩ sắc mặt hồng nhuận, vẻ mặt lạnh nhạt, bên hông lão có một túi trữ vật, trên tay cầm một cái ngọc giản bình thường.

Trong lúc đi đường thảnh thơi Trâu đạo sĩ dán ngọc giản lên huyệt Thái Dương của mình, dường như đang cảm nhận điều gì.

- Sư phụ! Còn xa lắm không?

Cô gái đứng ở bên cạnh Trâu đạo sĩ tự nhiên là Băng Vi. Thần sắc của nàng lộ rõ vẻ mệt mỏi. nhìn sơn đạo mù tăm mắt dường như không có cuối, trong lòng nàng không ngừng than thở.

Thời gian nửa năm qua. tu vi của Băng Vi đã đạt tới cảnh giới Dẫn Khí đại viên mãn. còn kém một bước là có thể tiến vào Luyện Khí Kỳ. ở phía sau Băng Vi và Trâu đạo sĩ còn có một nam một nữ.

Dáng vẻ nam nhân này coi như khá anh tuấn, trên mặt có mấy vết sẹo. cả người mang đến cho người ta một loại cảm giác cực kỳ trầm ổn.

Nam nhân này đương nhiên là Lăng Thiên trong nhà lao vương phủ. Còn nữ nhân bên cạnh hắn là một người đặc biệt Trương Hằng không muốn gặp.

Nữ nhân này có một gương mặt ngọc quốc sắc thiên hương, thân mặc váy hoa dài màu tím nhạt, đôi mắt có vẻ ảm đạm, nhìn chung làm cho người ta có một loại cảm giác tiêu tụy tang thương.

Tu vi của nữ nhân áo tím ở giai đoạn Dẫn Khí sơ kỳ. trừ Lăng Thiên, tu vi của nàng là thấp nhất trong mấy người này.

Trâu đạo sĩ thu ngọc giản cầm trong tay vào túi trữ vật, quay lại nói với ba người phía sau:

- Còn phải đi hai canh giờ chúng ta mới tới Tán Tu Minh Hắc Thủy Trấn. Nơi đó chính là thiên đường của giới tán tu Triệu Quốc.

Thời điểm Trâu đạo sĩ nói tới đây. trên mặt còn mang theo ý tươi cười.

Ba người phía sau vừa nghe đến ba chữ Hắc Thủy Trấn ánh mắt đều sáng ngời. Mặc dù nữ nhân áo tím kia dường như không có tinh thần phấn chấn gì. nhưng trong mắt nàng cũng không khỏi toát ra vẻ mong chờ.

- Trâu tiên sư! Nếu tới Hắc Thủy Trấn, có phải ta cũng có hy vọng tu tiên hay không?

Lăng Thiên không kìm nổi hỏi Trâu đạo sĩ.

Trâu đạo sĩ đối với hắn dường như có chút lạnh nhạt. nói:

- Người và ta hiện tại đã rời khỏi giới thể tục. cũng không cần dùng chữ tiên sư. gọi ta một tiếng Trâu tiên bối là được, về phần người có tu tiên được hay không, lão đạo ta cũng không dám bảo đảm. Người chỉ là người linh căn bình thường, cũng đã ba mươi tuổi nếu không có kỳ ngộ gì đặc biệt cơ hội tu tiên cực kỳ xa vời.

Lăng Thiên nghe nói như thế cũng không tỏ ý giận gì. ngược lại quang hoa trong mắt càng ngày càng sáng ngời.

- Còn nữa. sau khi tới Hắc Thủy Trấn, lão đạo sĩ ta cũng không thể trợ giúp gì cho người, lại càng không thể thu người làm đồ đệ.

Trong lòng Lăng Thiên tuy rằng cảm thấy mất mát. Thậm chí còn có hơi oán hận Trâu đạo sĩ. nhưng cùng không dám biểu hiện ra ngoài, vẫn dùng giọng điệu cung kính nói:

- Không hy vọng xa vời tiên bối thu ta làm đồ đệ. chỉ cần có thể thảnh thơi chỉ điểm cho ta một chút. Lăng Thiên đã vô cùng cảm kích rồi. Mặt khác, cũng xin tiên bối chiếu cố cho Vù Tình...

- Yển cô nương là đệ tử một vị cố nhân lão của đạo ta, tuy rằng cũng là linh căn bình thường, nhưng tuổi không tính là lớn lắm. và lại có cơ sở Dẫn Khí Kỳ. lão đạo ta nhất định sẽ trọng điểm bồi dưỡng.

Thời điểm nói tới đây Trâu đạo sĩ dùng ánh mắt thương hại nhìn về phía Yển Vũ Tình.

Lão đạo trong di chúc của cố lão hữu đã biết được, toàn bộ gia tộc Yển Vũ Tình này đều bị diệt môn. chỉ một cô gái mảnh mai nàng trốn thoát.

Mặc dù biết sau này đối phương tấn công Luyện Khí Kỳ hy vọng cũng không lớn. Trâu đạo sĩ vẫn thu nhận nữ nhân đáng thương này. còn thường xuyên trợ giúp cho nàng một ít trên đường tu tiên.

- Vũ Tình này! Người tu tiên chớ để bị cừu hận che mờ tâm linh, nếu không cho dù tu vi có thể tăng lên. cũng rất có thể bị chết dưới tâm ma của mình. Thế lực tu tiên tiêu diệt hơn hai trăm nhân khẩu Yển gia tuy rằng chỉ là một môn phái rất nhỏ. nhưng lão đạo sĩ ta cũng bất lực.

Trâu đạo sĩ an ủi nói với Yển Vũ Tình.

- Cho dù còn có một tia hy vọng cuối cùng... ta cũng sẽ sống sót... tạ ơn sư bá quan tâm.

Yển Vũ Tình giọng điệu bình thản nhưng Thanh âm hơi có chút ngập ngừng.

- Người tự giải Quyết cho tốt đi! Tán Tu Minh ở Hắc Thủy Trấn tuy rằng được xưng là thiên đường của tán tu. nhưng cũng không phải là một địa phương hoàn toàn yên bình.

Trâu đạo sĩ khẽ thở dài một hơi. lại bắt đầu đi phía trước dẫn đường.

Nhưng mà đúng lúc này trong hai bên dãy núi đột nhiên nhảy ra mười mấy nhân vật, những người này một đám đều bộ mặt dữ tợn. phát ra tiếng cười chói tai.

- Cường đạo?

Trâu đạo sĩ vừa trông thấy những người này. đầu tiên liền cảm thấy buồn cười.

Mười mấy nhân vật này phần lớn là người phạm, cũng có vài tu sĩ Dẫn Khí Kỳ.

Những người này so với cường đạo ở thế gian cũng không mạnh hơn bao nhiêu, đương nhiên đám người Trâu đạo sĩ cũng không xem bọn họ ở trong mắt.

Nhưng mà Đúng lúc này, trên bầu Trời truyền đến mấy đạo Thanh âm.

- Lão đại! Người xem. nơi này không ngờ lại có hai cô bé cực phẩm, quả thực là tuyệt sắc nhân gian...

Một người trung niên đáng người có vẻ mập lùn đứng lơ lửng trên hư không nói với đại hán thân mặc khôi giáp màu đen bên cạnh.

Trâu đạo sĩ vừa nhìn thấy hai người trên bầu Trời. thần sắc liền biến đổi.

Hai người tu sĩ này đều đạt tới Luyện Khí Kỳ. dưới chân trung niên mập lùn đạp một kiện pháp khí bình thường, có tu vi Luyện Khí trung kỳ.

Mà gã đại hán được gọi là lão đại, dưới chân đạp một kiện linh khí hạ phẩm. áo giáp mặc trên người là một kiện pháp khí loại phòng ngự. một thân tu vi đã đạt tới Luyện Khí hậu kỳ.

- Các vị cũng đều là thành viên Tán Tu Minh thì phải, gặp nhau ở đây. không biết có gì chỉ giáo?

Trâu đạo sĩ trong lòng thầm than không ổn, nhưng cũng không thể không kiên trì ứng phó.

Ánh mắt của đại hán khôi giáp lưu lại một lát trên mặt ngọc của Băng Vi cùng Yển Vũ Tình, không chút che dấu sắc dục trắng trợn trong ánh mắt.

- Lưu lại túi trữ vật cùng hai cô gái phía sau kia. các ngươi có thể đi.

Đại hán khôi giáp dùng ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm vào Trâu đạo sĩ. khí thế trên người giống như một tảng đá lớn đè mạnh trên ngực Trâu đạo sĩ.

Trâu đạo sĩ hiểu rằng chỉ một mình đại hán khôi giáp có kiện linh khí này đã đủ để giải Quyết đám người mình.

Nhưng muốn giao Băng Vi cùng Yến Vũ Tình cho đối phương, thì tuyệt đối Trâu đạo sĩ không có khả năng đồng ý.

Lão có thể tưởng tượng được một khi hai cô gái xinh đẹp như hoa này rơi vào tay đối phương, sẽ gặp phải số phận như thế nào?

Cho dù tự tay giết chết Băng Vi cùng Yến Vũ Tình cũng tốt hơn là giao họ vào tay những tên cường đạo này.

- Nếu lão đạo ta không có nhìn lầm. nơi này đã là địa bàn của Tán Tu Minh, chẳng lẽ các vị không tuân giữ quy củ nơi này sao?

Trâu đạo sĩ không thể không làm một cố gắng cuối cùng, nếu thực phải động thủ thì cùng chỉ có đường chết.

- Lão đạo sĩ còn có vài phần kiến thức!

Trên mặt gã trung niên mập lùn lộ ra vẻ tươi cười tà ác:

- Tuy nhiên, các ngươi là thành viên Tán Tu Minh sao? Trước khi tán tu bên ngoài đến chưa có chính thức gia nhập Minh, cho dù có bị chúng ta giết chết, Trưởng lão trong Minh cũng sẽ không tìm tới chúng ta gây phiền toái, ha ha ha...

Trâu đạo sĩ vừa nghe lời ấy. lập tức mặt xám như tro tàn. đám người Băng Vi cũng đều lộ vẻ mặt kinh hoàng.

ở trước mặt lực lượng không thể chống lại. chờ đợi bọn họ sẽ là thứ gì đây?...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

183. Chương 182: Quyết Định Của Trương Hằng

Trương Hằng đứng yên trong hư không, độn quang màu bạc dưới chân hơi lóe lên. Ninh Tuyết Dung đứng ở phía sau, hai tay ôm quanh hông hắn.

Nhìn vẻ mặt phúc tạp và do dự của Trương Hằng. Ninh Tuyết Dung rất ngạc nhiên không khỏi dùng thần thức quét nhìn về phương xa.

Lúc Trương Hằng phi hành trên bầu Trời thần thức tùy ý đảo qua lại phát hiện mấy cỗ khí tức tương đối quen thuộc. Nhìn kỹ lại hóa ra là mấy người Trâu đạo sĩ. Càng làm cho hắn khiếp sợ chính là ngay cả Yến Vũ Tình cùng ở trong đó.

Cả Tam Tinh Vực rộng lớn cỡ nào. lần đó sau khi Trương Hằng thả cho Yến Vũ Tình đi vốn không nghĩ đến có một ngày sẽ gặp lại.

Mà giờ phút này, khi Trương Hằng phát hiện nữ nhân tiều tụy không thôi kia. trong lòng lại đủ mọi cảm xúc.

Mặc dù lúc mới xuyên qua. xuất phát từ dự vọng bản năng của nam nhân làm xong chuyện Đường Phong mới làm được một nửa nhưng trong đáy lòng không có khả năng không có một chút áy náy.

Lúc ấy Trương Hằng cùng từng có ý niệm “trước hiếp sau giết”, nhưng một tia ý niệm thiện lương trong đáy lòng khiến hắn thả nòng rời đi.

Nếu như hỏi trên thế giới này người mà Trương Hằng không muốn nhìn thấy nhất là ai thì Yến Vũ Tình khẳng định xếp vị trí đầu tiên.

Một nữ nhân tuyệt sắc từng có quan hệ xác thịt với hắn mà nàng kia lại có cừu hận thấu xương với hắn. Hơn nữa hắn cũng không có cảm tình chân thật với nàng, có chỉ vẹn vẹn là vài tia áy náy.

Đối mặt với nữ nhân như vậy đương nhiên Trương Hằng không muốn có qua lại gì với nàng tuy rằng nàng ta cần bản không thể tạo thành uy hiếp gì Đối với hắn.

Vốn Trương Hằng cũng tính làm bộ như không thấy những người này, mang theo Ninh Tuyết Dung “dẹp đường về phủ”. Nhưng trong lúc vô tình thần thức của hắn lại phát hiện ra một đám cường đạo mang lòng dạ bất lương nấp ở một nơi bí mật gần đó.

Từ khí tức trên người những người này hắn là thành viên của Tán Tu Minh Hắc Thủy Trấn. Nhưng không nghĩ tới đám người này lại xuống tay với tán tu bên ngoài.

Là trưởng lão danh dự của Tán Tu Minh. Trương Hằng biết được một ít tin tức tương quan từ lệnh bài thân phận của mình: Thành viên trong Tán Tu Minh không được chém giết lẫn nhau, một khi phát hiện nhất định nghiêm trị không tha. Đối với tán tu từ bên ngoài đến cũng không được tùy tiện công kích, một khi phát hiện sẽ xử phạt một số tình trạng nhất định.

Nói cách khác, nếu chính thức trở thành thành viên Tán Tu Minh, sự an toàn của người sẽ được nâng cao rất nhiều bởi vì Tán Tu Minh xử phạt nghiêm khắc đối với chuyện này.

Tuy nhiên nếu là tán tu bên ngoài tới chưa gia nhập Tán Tu Minh, trước khi tiến vào Hắc Thủy Trấn chỉ được Tán Tu Minh bảo hộ trên nguyên tắc. còn thực tế cùng là nhắm mắt làm ngơ.

Mà đám người Trâu đạo sĩ lại vừa khéo là tán tu bên ngoài tới. tu vi đã quá thấp lại còn mang theo hai nữ nhân nhan sắc tuyệt hảo. xác suất bị cường đạo chú ý sẽ càng lớn.

Lúc đầu Trương Hằng đến Hắc Thủy Trấn chưa từng bị ai đánh cướp. Nửa năm trước hắn ở giai đoạn tương đương với Luyện Khí Kỳ đại viên mãn. cũng một đường phi Hành không chút bận khoăn.

Ngay khi Trương Hằng dùng thần thức quan sát tình huống bên kia. hắn đột nhiên cảm nhận được một cỗ dao động thần thức như có như không. - Chẳng lẽ gần đây có tu sĩ Kết Đan Kỳ?

Trong lòng Trương Hằng chấn kinh.

Từ cường độ cỗ dao động thần thức này mà xem. tu vi của chủ nhân hắn là ở trình độ Kết Đan sơ kỳ. Cận thận thu liễm thần thức, Trương Hằng tìm được ngọn nguồn của thần thức này.

Kết quả phát hiện, ngọn nguồn của thần thức này không ngờ ở Ngay cạnh mình.

- Đại ca. không phải huynh biết những người đó sao? Vì sao không qua gặp bọn họ?

Thần thức của Ninh Tuyết Dung cũng quan sát được tình hình ngoài vài dặm. Trương Hằng kinh ngạc nói:

- Tuyết Dung, không ngờ thần thức của muội không kém nhiều so với tu sĩ Kết Đan Kỳ. Chẳng lẽ là do hiệu quả của Linh Thần Đan?

- Sau khi muội ăn viên Linh Thần Đan kia, cảnh giới đột nhiên tăng mạnh, đặc biệt là Thời gian mới ăn linh đan. Tuy nhiên đến hiện tại, đột phá về cảnh giới đã chậm lại rồi...

Ninh Tuyết Dung giải thích.

Linh Thần Đan này quả nhiên đủ nghịch thiên. Không chỉ có thể nâng cao tư chất hoặc linh vật thậm chí để cao cảnh giới tu luyện của người ta trong một giai đoạn nhất định.

Giờ phút này Ninh Tuyết Dung chỉ vẹn vẹn là Trúc Cơ Kỳ lại có thần thức của Kết Đan Kỳ đã đủ biểu hiện ra uy lực hiệu quả của Linh Thần Đan cao hơn Tạo Hóa Đan vài cấp bậc.

Bản thân Trương Hằng không cần dùng Linh Thần Đan. thần thức của hắn đã cao hơn tu vi của mình chừng một bậc, mà công pháp hắn tu luyện lại không có yêu cầu về tư chất.

Đúng lúc này, về mặt Trương Hằng khẽ biến. Thần thức của Ninh Tuyết Dung lập tức chú ý tới tình huống bên kia.

Quả nhiên không ngoài dự đoán, đám người Trâu đạo sĩ đã bị đám cường đạo kia ngăn cản. mà hai gã tu sĩ Luyện Khí Kỳ ở không trung đang gây áp lực với Trâu đạo sĩ.

- Đại ca, huynh không đi giúp bọn họ sao?

Ninh Tuyết Dung không kìm được hỏi.

Trương Hằng do dự. Hắn có thể làm ra hai lựa chọn.

Thứ nhất: kéo Ninh Tuyết Dung rời đi. để bọn họ tự sinh tự diệt. Nhưng hậu quả là đám người Băng Vi cùng Yến Vũ Tình sẽ gặp phải kết cục vô cùng đáng sợ. xác suất Trâu đạo sĩ cùng Lăng Thiên chạy trốn cũng rất nhỏ. Hơn nữa một khi làm vậy. Trương Hằng sẽ để lại ẩn tượng không tốt trong tâm hồn thuần khiết của Ninh Tuyết Dung.

Thứ hai: Địch thân ra tay hoặc nghĩ cách làm cho bọn họ vượt qua cửa ải khó khăn này. Hậu quả là. từ nay về sau khó tránh khỏi có qua lại với những người này. tuy rằng sẽ không mang đến uy hiếp chân chính nhưng cũng khó tránh khỏi phiền toái nhỏ.

- Tạm Thời ta không muốn gặp lại những người này. Tuyết Dung muội đi qua xem tình huống rồi xử lý. Tốt nhất không nên nói đến sự tồn tại của ta.

Cuối cùng Trương Hằng nghĩ ra một biện pháp thỏa hiệp, cũng thuận tiện nhìn xem sức chiến đấu của Ninh Tuyết Dung như thế nào.

Tuy rằng Ninh Tuyết Dung cũng cảm thấy kỳ quái nhưng cũng không có nghĩ nhiều, khẽ “ừm” một tiếng rồi không chế độ quang cấp tốc bay sang bên kia.

Thần thức Trương Hằng vẫn tập trung ở trước đám người Trâu đạo sĩ như trước, trong lòng lại thở dài: “Gặp lại tức là duyên. ân oán tình cừ thế gian tại Tu Chân Giới rộng lớn mênh mông có lịch sử ức vạn năm thì có là gì chứ?”

Theo không ngừng tu luyện và thực lực nâng cao. tâm cảnh của Trương Hằng cũng không ngừng lột xác.

Đứng càng cao nhìn càng xa.

Đồng dạng, thực lực càng mạnh có thể dung nạp thiên địa lại càng lớn.

Tu Chân Giới từng lưu truyền một câu: Khi tâm của tu sĩ có thể chứa được cá thiên địa, tức là đã tu luyện tâm cảnh đến đại viên mãn.

Cường giả tuyệt thế chân chính tu luyện đến cảnh giới bất tử bất diệt vĩnh hằng, tâm cảnh bọn họ nhất định trải qua vô số năm tôi luyện, tâm cũng đạt tới trình độ có thể dung nạp thiên địa nào đó.

Đương nhiên tâm cảnh của Trương Hằng khẳng định còn chưa đạt tới cảnh giới như vậy. toàn bộ Đông Vân đại lục cũng không có tu sĩ trình độ này. Tâm cảnh tương ứng nhất định phải có thực lực tương đối làm cơ sở. nếu không hết thảy đều là mộng ảo.

- Ha ha ha! Các huynh đệ đều xông lên cho ta! Lão đạo sĩ này thuần túy là đang kéo dài Thời gian.

Đại hán mặc áo giáp đột nhiên hét lớn một tiếng, hạ lệnh cho đám tu sĩ Dẫn Khí Kỳ cùng phạm nhân ở mặt đất.

Trâu đạo sĩ thấy thế vội vàng lấy ra một kiện Pháp khí từ trong túi trữ vật, không chế Pháp khí chém về phía một tu sĩ ở gần nhất.

Lăng Thiên tuy chỉ là một phạm nhân nhưng võ nghệ cũng tu luyện tới cực hạn. ứng phó vài tu sĩ Dẫn Khí Kỳ cũng không thành vấn đề.

Choeng!

Bảo kiếm của Lăng Thiên ra khỏi vỏ. thân hình cấp tốc nhoáng lên. hàn quang xẹt qua. Một tu sĩ Dẫn Khí Kỳ đã bị hắn chém một kiếm rơi đầu.

Băng Vi cùng Yến Vũ Tình vừa chuẩn bị ra tay lại thấy hai tu sĩ Luyện Khí Kỳ trên bầu Trời đang bay về hướng mình, xem Ý đồ bọn họ hẳn là muốn bắt sống hai vị tiểu mỹ nhân này.

Trâu đạo sĩ trầm nghĩ không tốt. Pháp khí trên tay đột nhiên thay đổi phương hướng, hướng sang bên kia muốn cứu viện.

- Pháp khí kém cỏi cũng dám lấy ra bêu xấu?

Đại hán Luyện Khí hậu kỳ kia Khinh miệt nói. trên tay bấm pháp quyết. Linh khí dưới chân đột nhiên bay ra đánh lên Pháp khí của Trâu đạo sĩ.

“Rắc” một tiếng. Pháp khí của Trâu đạo sĩ bị chém thành hai đoạn.

Sắc mặt Trâu đạo sĩ trắng bệch trong giây lát. bỗng nhiên thần quang trong mắt trở nên sắc bén, hai tay nhanh chóng đánh ra một chuỗi pháp Quyết trong hư không, một cỗ dao động linh khí tụ tập chung quanh.

- Lão đạo kia muốn dùng bí thuật, cẩn thận!

Hai gã tu sĩ Luyện Khí Kỳ dừng lại.

Mà Đúng lúc này, từ phương xa truyền đến một Thanh âm dễ nghe:

- Hai vị đạo hữu dừng tay ở đây thôi...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

184. Chương 183: Thanh Vũ Xà Bì.

Sự xuất hiện của đám người Trâu đạo sĩ cùng với Yến Vũ Tình ra ngoài dự đoán của Trương Hằng, sau một quyết định gian nan cuối cùng đành phải để cho Ninh Tuyết Dung đi qua giải Quyết vấn đề này.

Tốc độ phi hành của Ninh Tuyết Dung cũng rất nhanh nhưng chỉ vền vẹn là đuổi tới vào Thời khắc mấu chốt nhất.

Một thân tuyết Bào không nhiễm một hạt bụi nhỏ. chân đạp độn quang bạch quang lấp lánh, sự xuất hiện đột ngột của Ninh Tuyết Dung giống như nhân gian tiên tử từ đâu bay tới.

Trâu đạo sĩ đang thi triển bí thuật vừa khéo nhìn về hướng Ninh Tuyết Dung, vừa thấy đối phương chân đạp độn quang và ra tay ngăn cản việc này thì trong lòng lập tức vui vẻ.

“Nếu có tu sĩ Trúc Cơ Kỳ ra tay. số lượng đám ‘giặc cỏ’ này có nhiều hơn gấp đôi cũng không thành vấn đề”.

Trâu đạo sĩ trong niềm vui sướng vội vàng dừng bí thuật trong tay. trong lòng thở phào nhẹ nhõm một hơi. Cũng may bí thuật này còn chưa đến giai đoạn cuối cùng, nếu không muốn thu hồi cũng không có khả năng. Đến lúc đó không nằm mười ngày nửa tháng cũng đừng mơ đứng dậy.

Đám tu sĩ bậc thấp trên mặt đất vừa thấy tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cuời độn quang mà đến lập tức bị dọa vỡ mặt. Toàn bộ đều dừng tay ngẩng người ra nhìn Ninh Tuyết Dung ở trên bầu Trời, mặt lộ vẻ sợ hãi dường như đang chờ đợi thảm phán ngay Sau đó.

Trương Hằng đứng ở ngoài vài dặm cũng có chút bất ngờ. không nghĩ tới lực uy hiếp của tu sĩ Trúc Cơ Kỳ lại lớn như vậy. Mới vừa xuất hiện liền kính sợ được đám tu sĩ bậc thấp này.

Tu sĩ dưới đất đều là Dẫn Khí Kỳ thậm chí còn có một số phạm nhân, tu sĩ Trúc Cơ Kỳ ở trong mắt bọn họ cũng không khác gì tiên nhân. Huống chi giờ khắc này xuất hiện lại là một vị cao nhân Trúc Cơ Kỳ như tiên tử.

- Xin hỏi tiền bối là người phương nào...

Trên trán đại hán màu đen đỏ mờ hời dằm đĩa. tim đập thành thịch, trên mặt lại đầy vẻ cung kính.

Tuy rằng vị tiên bối đối diện nhìn qua rất trẻ tuổi, bộ dạng như tiên tử xuất trần lại nhu nhược yếu ớt nhưng hai người bọn họ cũng không cho rằng đối phương là người lương thiện gì!!! Ở tu Tiên giới hết thấy đều không thể nhìn bề ngoài, người chân chính vô hại gần như không có. Nếu không làm sao có thể tu luyện đến Trúc Cơ Kỳ trong thế giới hung hiểm này.

- Chẳng lẽ tiên bối quen biết mấy người ở dưới đất?

Con mắt trung niên mập lùn đảo quanh, xum xoe nói:

- Nếu mấy người này quen biết với tiên bối chúng ta lập tức dừng tay...

Đại hán mặc áo giáp kia quay đầu hung hăng trừng mắt một cái:

- Cái gì kêu lập tức dừng tay? Chúng ta còn phải cúi đầu xin lỗi bọn họ.

- Đúng đúng đúng. Nếu như tiên bối yên tâm, mấy người chúng ta phụ trách đưa bọn họ đến Hắc Thủy Trấn, cam đoan một đường bình yên.

Nụ cười trên mặt trung niên mập lùn nhìn như có vẻ thân thiết, trên thực tế nếu quan sát cận thận sẽ phát hiện cơ mặt người này cứng ngắc, cùng chính là một lớp bì ở bề ngoài nhích động.

Đám Trâu đạo sĩ ở trên mặt đất cũng ngậy người ra nhìn tình cảnh ở trên không. Hai tên cường đạo vừa rồi còn hung thần ác sát mà lúc này lại biến thành ngoan ngoãn như cừu vậy.

- Sư phụ. Vị tiên bối trên kia hình như có chút quen mắt?

Đôi mắt đẹp của Băng Vi nhìn chằm chằm vào Ninh Tuyết Dung Thanh nhã như tiên ở trên bầu Trời.

- Có một chút...

Trâu đạo sĩ gật gật đầu.

Trên thực tế lúc ở Anh Hào Điện của vương phủ. Ninh Tuyết Dung gần như là vừa hiện thân liền khổng chế Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai bỏ chạy. Lúc đó nàng bị bạch quang chiếu rọi, tốc độ lại nhanh như vậy nên mọi người ở đó nhìn không rõ ràng, trừ khi là có tu sĩ Trúc Cơ Kỳ dùng thần thức rời thân thể quan sát.

Ninh Tuyết Dung thần nhiên nhìn hai cường đạo Luyện Khí Kỳ thấp thòem lo âu ở đối diện một cái. khẽ hỏi:

- Đều là tán tu, vì sao các ngươi làm ra hành vi đáng xấu hổ như vậy?

- Việc này...

Hai thủ lĩnh cường đạo ở không trung ngây người, bọn họ không nghĩ tới Ninh Tuyết Dung lại hỏi ra vấn đề như vậy.

Tu Tiên giới cá lớn nuốt cá bé, điều này còn cần giải thích sao? Lại càng chẳng có quan hệ gì với xấu hổ Hay không!

Trương Hằng ngoài vài dặm không khỏi thở dài. Loại người khác nhau, cách thức suy nghĩ vấn đề cùng có khác nhau rất lớn.

Nếu lời này của Ninh Tuyết Dung mà đưa tới địa cầu. căn bản là một hình tượng tiêu chuẩn gương mẫu. nhưng là ở tu Tiên giới lại có vẻ quá ngây thơ.

- Tuyết Dung, không cần nhiều lời vô nghĩa với bọn họ. Đám người này căn bản là có ý tưởng yên tâm thoải mái làm việc, nhanh tiêu diệt bọn họ đi.

Trương Hằng thần thức truyền âm với Ninh Tuyết Dung.

- Tiêu diệt?

Sắc mặt Ninh Tuyết Dung hơi đổi. Ý tứ của Trương Hằng là muốn mình giết chết những người này?

- Quên đi. muội xem rồi xử lý?

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi. cuối cùng để cho Ninh Tuyết Dung tự xử lý. Nhớ ngày đó hắn vừa mới xuyên qua. cũng không hơn nàng là bao.

- Hai người các ngươi làm xằng làm bậy ở vùng này. hôm nay gặp ta vậy trừng phạt các ngươi một chút.

Bàn tay ngọc của Ninh Tuyết Dung ở trên không trung tùy ý điểm vài cái. bạch quang lạnh lẽo mà không mất vẻ dịu dàng hình thành một vùng sương trắng ở trước người.

-Đi!

Ninh Tuyết Dung khẽ nói một tiếng, sương trắng bằng bàn tay trong nháy mắt bay tới phía trước hai người kia.

Hô Hô Hô!!!

Sau khi sương trắng bao phủ hai người liền bắt đầu xoay tròn thật nhanh, trong lúc nhất Thời bằng sương thổi quét, nhiệt độ bốn phía nhanh chóng hạ xuống.

Một chút dư uy lan đến gần mặt đất, một vùng băng sương như bông tuyết phủ xuống mặt đất ngưng kết ra một lớp băng.

- A a!

Hai tu sĩ Luyện Khí Kỳ ở trên Trời bị mất cân bằng, không ngừng chịu tội trong lúc xoáy đóng băng. Linh Khí Hộ Thân vừa hình thành trên người liền bị Ninh Tuyết Dung đánh tan.

Thời gian vài hô hấp, trên thân hai người lập tức ngưng kết ra không ít băng sương, làn da rất nhiều nơi bị thương do giá rét.

- Đây là người tu tiên...

Nhìn dáng vẻ Ninh Tuyết Dung trong lúc giơ tay nhắc chân không chế gió lốc băng sương trừng phạt hai thủ lĩnh cường đạo. hai mắt Lăng Thiên lóe ra vẻ hướng tới.

Thế giới của người tu chân rộng lớn cỡ nào. ở trong mắt người thường cho dù chỉ nhìn thấy một góc núi băng cũng sẽ coi là người Trời.

Hơn nữa Lăng Thiên còn phát hiện lúc Ninh Tuyết Dung giáo huấn hai thủ lĩnh cường đạo ở trên bầu Trời, đám cường đạo ở dưới đất không dám chạy trốn, thậm chí Ngay cả tâm tư chạy trốn cũng không dám nổi lên.

Chênh lệch giữa các bậc tu sĩ của Tu Tiên giới tuyệt đối là rất lớn. những người đặc thù như Trương Hằng có thể chém giết cao hơn mình một cấp tuyệt đối là đã ít lại càng ít.

Ước chừng qua Thời gian vài chục hô hấp. Ninh Tuyết Dung khẽ vung tay ngọc, hai gã thủ lĩnh cường đạo từ trên không trung cao hơn mười thước ngã xuống, lập tức thương tích đầy mình, lăn lộn vài vòng trên mặt đất đã kết thành một tầng băng.

- Đại ca. muội đã giáo huấn họ một trận rồi tiếp theo nên làm gì bây giờ?

Ninh Tuyết Dung thần thức truyền âm nói với Trương Hằng ngoài vài dặm.

- Muội xem rồi làm.

Trương Hằng trầm nghĩ. Nếu là mình thì nào có nhiều lời vô nghĩa như vậy. trực tiếp giải Quyết rồi tính. Xem ra về sau phải dạy dỗ Ninh Tuyết Dung nhiều hơn một chút.

- Ta là Trưởng lão vinh dự của Tấn Tu Minh, hôm nay chỉ trừng phạt nhẹ với các ngươi. Nếu như tái phạm, nhất định sẽ lấy tính mạng các ngươi...

Ninh Tuyết Dung dùng giọng điệu giáo huấn để nói nhưng Thanh âm lại có vẻ rất dịu dàng, khiến cho lực sát thương giảm mạnh.

Nhưng hai người trên mặt đất nào chú ý tới chỉ tiết phương diện này. vội vàng tạ tội với Ninh Tuyết Dung.

- Xin tiền bồi yên tâm. kiếp sau chúng ta cũng sẽ không đi làm cường đạo!

Trung niên mập lùn nói với vẻ đầy cảm phẫn.

- Được rồi, hai người các ngươi hiện tại phụ trách hộ tống bọn họ đi Hắc Thụy Trấn.

Ninh Tuyết Dung hé miệng cười, không chế độ quang bay đi xa.

Hô!

Đám cường đạo đều thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Trương Hằng đứng ở phương xa dùng thần thức quan sát khe khẽ gạt đầu. tổng thể mà nói Ninh Tuyết Dung xử lý chuyện này cũng không tệ lắm.

- Tuyết Dung, biểu hiện của muội không tệ.

Chỉ chớp lát Ninh Tuyết Dung không chế độ quang bay đến gần. Trương Hằng cười với nàng nói lời khen thưởng.

Ninh Tuyết Dung vui vẻ nói:

- Lúc đầu muội còn có chút khẩn trương đó, nhưng không nghĩ tới bọn họ lại sợ hãi muội như vậy.

Nói tới đây. Ninh Tuyết Dung còn thè lưỡi, trong mắt lộ ra vài tia ngạc nhiên.

- Bọn họ sợ không phải là muội mà là uy danh của tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

Trương Hằng ha ha cười, sóng vai cùng Ninh Tuyết Dung bay về một phương hướng.

- Nhưng Trúc Cơ Kỳ cũng chỉ có thể xem như là một đẳng cấp khá thấp trong cảnh giới tu chân.

Trên mặt Ninh Tuyết Dung hiện lên vài tia nghi hoặc.

- Đúng vậy. Tương đối so với một Tu Chân Giới xuống dốc hoặc là Tam Tinh Vực.

Trương Hằng trần đầy nhận thức đối với điều này.

Tán tu của Tu Chân Giới Tam Tinh Vực là một quần thể xuống dốc nhất, hoàn toàn trái ngược với cái thế giới lấy học viện tu chân làm chủ đạo văn minh mà Trương Hằng từng đi qua.

- Nhưng vì sao tu sĩ nơi đó lại tu luyện chậm như vậy. thăng cấp lại khó khăn như vậy chứ?

Đáy lòng Trương Hằng sinh ra một bí ẩn không thể giải đáp.

Tuy rằng trong lòng có nghi hoặc như vậy nhưng Đối với độ cao vị trí hiện tại của Trương Hằng là không có khả năng hiểu được bí mật trong đó.

Có lẽ phải là tu sĩ sắp phi thăng như Lạc Hà mới có thể liếc mắt một cái nhìn thấu được bí mật ẩn giấu trong đó.

- Tu Chân Giới Tam Tinh Vực xuống dốc như vậy. Vậy với tiến độ hiện tại của mình...

Trương Hằng có một loại dự cảm. chỉ sợ không tới trăm năm hắn có thể đi tới đỉnh của Tam Tinh Vực. Vào ngày đó. hắn có lựa chọn rồi nơi này Hay không?

Một vấn đề nho nhỏ khiến cho Trương Hằng suy nghĩ sâu xa về Tu Chân Giới Tam Tinh Vực và suy tính về tương lai của mình.

- Đại ca, huynh muốn đưa muội đi nơi nào?

Ninh Tuyết Dung thấy Trương Hằng không nói gì trong suốt quãng đường, mà lại còn dẫn mình bay về một địa điểm không rõ.

- Ta muốn chuẩn bị một kiện Linh khí phòng ngự cho muội.

Trương Hằng bình tĩnh nói. Lực phòng ngự của hắn cực kỳ biến thái. tuyệt đối có thể tung Hoàn cảnh vô địch trong cùng cấp nhưng Ninh Tuyết Dung thì lại khác. Hắn cần thiết phải chuẩn bị vài món phòng thân cho song tu đạo侣 tương lai của mình.

Giờ phút này Trương Hằng đã tu thành hai loại thần thông đơn giản trong công pháp tầng hai, thừa dịp Thời gian rảnh rỗi này tu bổ kiện chiến giáp thượng cổ kia thì không gì tốt hơn.

Mặt khác, hắn cũng phải làm chuẩn bị cho môn thần thông Thân Ngoại Hóa Thân sắp tu luyện. Thân Ngoại Hóa Thân hiện nay còn Thiêu hai loại tài liệu phân biệt là Ngọc Tinh Thạch, Thanh Vũ Xà Bì.

Giá trị Ngọc Tinh Thạch cũng không tính là quá quý trọng, nhưng cũng không được dùng rộng rãi. Mà Thanh Vũ Xà Bì thì lại có chút khó khăn. Thanh Vũ Xà là một loại yêu thú tứ cấp đỉnh, tuy rằng số lượng cũng không hiếm thấy nhưng độc tố của nó cực kỳ đáng sợ.

Lớp da bên ngoài của nó cũng rất đặc biệt, Pháp bảo bình thường hoặc pháp thuật đều khó thương tổn mấy may. Tuy nhiên Trương Hằng tin tưởng chỉ cần mình chịu ra giá cao, hắn là có thể mua được Thanh Vũ Xà Bì. Nhưng nếu có thể bắt giết được một con Thanh Vũ Xà vậy thì càng tốt.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

185. Chương 184: Hắc Ngục Bách Luyện Sơn, Mạch Khoáng Cao Cấp.

-Rốt cục tới rồi...

Phi hành chừng nửa nén nhang, phía trước xuất hiện một dãy núi màu đen liên miên vài dặm.

- Đây là nơi nào?

Ninh Tuyết Dung tò mò hỏi.

- Hắc Ngục Bách Luyện Sơn. nơi được đặt tên bởi Bách Luyện đại sư.

Trương Hằng thần nhiên nói.

Lần trước sau khi giao dịch với Khuê Hồng của Tán Tu Minh. Trương Hằng liền hỏi hắn về nơi cư trú của sư tôn hắc Bách Luyện đại sư.

- Đại ca muốn tìm Bách Luyện đại sư hỗ trợ luyện khí sao?

Ninh Tuyết Dung hiểu được Ý đồ của Trương Hằng.

- Đúng vậy. Tuy nhiên sao nơi này xuất hiện thêm không ít tu sĩ?

Trương Hằng phát hiện vùng này có không ít tu sĩ đang lui tới.

Tin tức lấy được từ nơi Khuê Hồng cũng không phải như thế. Theo hắc nói. Bách Luyện đại sư này là một người thích yên tĩnh, bình thường sẽ không kết giao với ngoạigiới. Mà Hắc Ngục Bách Luyện Sơn nơi lão ở lại cũng là nơi hẻo lánh.

Vút!

Từ cách đó không xa có vài đạo độn quang bay tới. không ngờ là năm vị tu sĩ Trúc Cơ Kỳ kết bạn cùng đi.

Đây vẫn là lần đầu tiên Trương Hằng đồng Thời nhìn thấy nhiều tu sĩ Trúc Cơ Kỳ như vậy từ khi đến Tán Tu Minh Hắc Thủy Trấn.

Mà trùng hợp chính là trong số tu sĩ Trúc Cơ Kỳ này có một người Trương Hằng cũng biết, chính là vị Trưởng lão Trúc Cơ Kỳ họ Mã giải Quyết lệnh bài thân phận cho Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung.

Vừa thấy hai người Trương Hằng, ánh mắt Mã trưởng lão sáng lên. bước liền lên vài bước chào hỏi:

- Không ngờ hai vị cùng rảnh rỗi đến Hắc Ngục Bách Luyện Sơn này dạo chơi?

Ấn tượng của hắn đối với hai vị “Song tu đạo lữ” quá mức trẻ tuổi này có thể nói là khắc sâu.

Bốn tu sĩ Trúc Cơ Kỳ khác bên cạnh Mã Trường lão ánh mắt đồng loạt đánh giá hai người Trương Hằng.

- Hai vị này là trưởng lão vinh dự mới gia nhập Tán Tu Minh.

Mã trưởng lão giải thích với bốn vị tu sĩ Trúc Cơ Kỳ kia.

- Trưởng đạo hữu. Bốn vị này đều là Trưởng lão chính thức của Tán Tu Minh Hắc Thủy Trấn chúng ta.

Đối mặt với nhiều ánh mắt của tu sĩ Trúc Cơ Kỳ như vậy. về mặt Trương Hằng tự nhiên, giọng điệu thản nhiên nói:

- Chúng ta tới đây cũng là vì mỗi Bách Luyện đại sư hỗ trợ.

Dù sao cùng không phải là chuyện không thể gặp người. Trương Hằng dứt khoát nói tHằng xem có thể biết được một số chuyện có liên quan đến Bách Luyện đại sư từ trong miệng những người này hay không.

Tuy nhiên, đột nhiên gặp phải năm Trưởng lão của Tán Tu Minh, Trương Hằng có chút kỳ quái.

Mã trưởng lão khẽ “ồ” một tiếng, sắc mặt có chút quái dị:

- Đạo hữu đến Tán Tu Minh đã nửa năm rồi chẳng lẽ còn không biết tính tình của Bách

Luyện đại sư này?

- Chỉ giáo cho?

Trương Hằng mặt mày đổi sắc hỏi.

- Tạ đạo hữu. việc này xin người giải thích cho Trưởng đạo hữu một chút. Người là người quen thuộc tình huống cụ thể nhất.

Mã trưởng lão cười hướng về một lão già áo vải màu xám ở bên cạnh.

Lão già áo vải họ Tạ kia khẽ hừ một tiếng, giọng điệu hơi có chút không vui:

- Mã lão đầu. người làm vậy không phải muốn cho ta mất mặt sao?

- Hắc hắc. Mặt mũi của người đã sớm mất hết. không bằng giải thích cho hai vị đạo hữu mới tấn chức Trúc Cơ này một chút. Hai vị đạo hữu này trẻ tuổi như vậy đã đạt tới Trúc Cơ Kỳ. tiền đồ ngày sau không thể đo lường.

Trên mặt Mã Trường lão lộ ra nụ cười giống như hồ ly.

Vài vị tu sĩ Trúc Cơ Kỳ khác đã sớm chú ý tới tuổi tác hai người Trương Hằng. Với tuổi như vậy tiến vào Trúc Cơ Kỳ, có thể thấy tư chất của bọn họ hoặc là kỳ ngộ khẳng định được Trời ưu ái. về sau thăng cấp Kết Đan Kỳ cũng có hy vọng rất lớn.

- Được rồi. vậy để ta giải tỏa nghi hoặc cho hai vị đạo hữu một chút.

Lão già họ Tạ thấp giọng nói:

- Nói cho hai vị. bản thân Bách Luyện đại sư này chính là một vị tu sĩ Kết Đan Kỳ. tài nghệ luyện khí của lão quả thật rất cao minh. Thậm chí có tu sĩ Kết Đan Kỳ của một số môn phái còn chuyển môn tìm tới nhờ lão hỗ trợ luyện khí, Hơi dừng một chút, lão già họ Tạ nói tiếp:

- Tuy nhiên tính tình của Bách Luyện đại sư này lại có chút cao ngạo, bình thường tu sĩ Trúc Cơ Kỳ tìm lão nhờ Luyện khí rất ít được để mắt đến. trừ khi có thể nói động hấn về một phương diện nào đó. Tháng trước lão phu tìm lão hỗ trợ luyện chế một Thanh Linh khí thượng phẩm. kết quả Chờ một mạch mười ngày cuối cùng mới xem như gặp được lão.

- Nhưng lão già này một câu không nói liền đuổi lão phu đi. Lão phu không biết làm gì hơn đành phải về tự luyện chế, kết quả lãng phí một đồng tài liệu mới luyện chế được một Thanh Linh khí trung phẩm.

Nói tới đây. trên mặt Trưởng lão họ Tạ còn mang theo vài tia oán giận.

- Trừ khi có thể nói động hấn về một phương diện nào đó? Đạo hữu có thể nói cụ thể một chút Hay không? Trương Hằng khẽ cau mày. xem ra lần này thỉnh cầu Bách Luyện đại sư tu bổ chiến giáp thượng cổ cũng không quá thuận lợi.

- Trừ khi người có thể đưa ra một ít tài liệu hiếm thấy để luyện khí hoặc có thể lấy ra Pháp bảo cấu tạo độc đáo đặc biệt cung cấp Ý tưởng về mặt luyện khí cho lão. Tuy nói tính cách của Bách Luyện đại sư này vô cùng cao ngạo nhưng hẳn cũng chưa từng tham tài liệu luyện khí của người, thậm chí rất ít thu phí một lòng nghiên cứu đạo luyện khí.

Lão già họ Tạ giải thích, thuận tiện đưa ra một đánh giá tương đối trọng tâm về Bách Luyện đại sư.

- Đa tạ đạo hữu giải tỏa nghi hoặc.

Trương Hằng nói lời cảm tạ với tu sĩ họ Tạ này. trong lòng đã có ý định.

Lại nói vài câu với mấy tên tu sĩ Trúc Cơ KỲ này. trước khi đi Trương Hằng tò mò hỏi:

- Các vị Trưởng lão chính thức của Tấn Tu Minh tập kết ở nơi này không biết là vì chuyện gì? Chẳng lẽ Tấn Tu Minh sắp xảy ra chuyện lớn gì?

Trưởng lão họ Ngộ thoáng do dự một chút mới nói:

- Cũng không phải bí mật gì lớn lao. Dù sao các vị cũng là Trưởng lão vinh dự của Tấn Tu Minh, nói ra cũng không sao.

- Hướng bắc nơi đây cũng chính là nơi nối liền với Hắc Ngục Bách Luyện Sơn có một dãy núi liên miên vài chục dặm gọi là Mậu Sơn. Mậu Sơn này cũng là vùng ven xa nhất của Tấn Tu Minh, nơi giao nhau với Kim Kiềm Môn ở gần đây.

- Nhưng là một đoạn Thời gian trước, liên minh chúng ta trong lúc vô tình phát hiện ra một Mạch khoáng cao cấp. mà Kim Kiềm Môn cũng có lòng muốn chiếm được Mạch khoáng cao cấp này. Năm người chúng ta phụ trách tuần tra chung quanh, đang chuẩn bị đến giao ban công tác tuần tra đợt sau.

- Mạch khoáng cao cấp?

Vừa nghe lời ấy, Trương Hằng không khỏi cảm thấy động tâm.

Mang theo Ninh Tuyết Dung bay về phía Hắc Ngục Bách Luyện Sơn. trong đầu Trương Hằng không ngừng nghĩ lại ý nghĩ thăng cấp mới vô tình sinh ra khi mở động phủ lần trước.

Ngân điểm Phần Sơn về lý luận hẳn là có thể làm được, nếu không chế tốt tuyệt đối có thể khiến tu vi Trương Hằng đột nhiên tăng mạnh...

Thiên địa tinh tú ẩn chứa trong Mạch khoáng cao cấp cũng không chênh lệch nhiều so với linh khí bình thường, mà trọng yếu nhất là tốc độ luyện hóa và số lượng Mạch khoáng. Bình thường Mạch khoáng dạng nhỏ đã có khoảng trăm thước, hơi lớn một chút kéo dài vài dặm thậm chí là hơn chục dặm.

ở trước mặt Mạch khoáng cao cấp ẩn chứa nhiều nguyên vật liệu luyện khí như vậy. Trương Hằng tự nhiên là tâm động không thôi.

Sau khi tới Hắc Ngục Bách Luyện Sơn. Trương Hằng cũng không tùy tiện dùng thần thức tìm tòi. Nên biết rằng Bách Luyện đại sư là một tu sĩ Kết Đan Kỳ hơn nữa tính cách cũng có chút cao ngạo. Trương Hằng không muốn bởi vậy mà đánh vỡ kết hoạch tu bổ cổ chiến giáp.

Trên thực tế trong tầng hai cổ tháp ngọc giản thần bí cũng có phương pháp tu luyện có liên quan đến luyện khí. nhưng những thứ đó không phải ngọc giản thần bí đề cử tu luyện.

Trương Hằng cũng hiểu được đạo lý chuyển tinh. Những thần thông tương đối trọng yếu hẳn cũng chưa học được làm sao có Thời giờ đi nghiên cứu đạo luyện khí.

Nhưng công pháp có liên quan đến phương diện rèn luyện cải tạo Linh khí. Pháp bảo trong tầng hai cổ tháp Trương Hằng cũng tính toán sau khi tu luyện xong những thần thông chủ yếu sẽ bỏ Thời gian đọc qua.

Đi dạo một vòng quanh Hắc Ngục Bách Luyện Sơn. rốt cục Trương Hằng ngừng lại ở trước một ngọn núi nhỏ khá bí mật. Mới vừa dừng lại. Trương Hằng phát hiện một ít tu sĩ rải rác chung quanh.

Vài tu sĩ này đều là Trúc Cơ Kỳ trở lên. phân biệt đứng ở bốn phía ngọn núi nhỏ này, quan hệ lẫn nhau dường như có chút cừ địch.

- Xem ra những người này đều là tu sĩ tìm đến Bách Luyện đại sư hỗ trợ luyện khí.

Trương Hằng cùng Ninh Tuyết Dung tới khiến cho bọn họ chú ý nhưng cũng không hỏi gì nhiều.

- Đại ca. chúng ta chờ ở đây đi.

Ninh Tuyết Dung nhìn ngọn núi nhỏ đối diện một cái.

Trương Hằng lắc đầu:

- Ta không có kiên nhẫn đó.

Nói tới đây. Trương Hằng lôi kéo Ninh Tuyết Dung đi về phía ngọn núi nhỏ màu đen kia.

- Hừ. Bốn phía Bách Luyện Phong này đều có ảo trận cực kỳ đáng sợ. tu vi không tới Kết Đan Kỳ tiến vào trong đó thì chờ chịu tội đi.

Bên cạnh có tu sĩ nói với vẻ vui sướng khi người gặp họa.

- Đúng vậy. Một khi đi nhầm một bước sẽ dẫn phát lôi hỏa đáng sợ trong trận pháp. Lần trước có một tu sĩ Trúc Cơ trung kỳ chết ở trong này.

Một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ rùng mình nói...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

186. Chương 185: Bách Luyện Đại Sư Nổi Diên.

Trương Hằng đương nhiên biết được đám người này không dám tùy tiện xông vào bởi vì trận pháp đáng sợ chung quanh Bách Luyện Phong. Trên thực tế Trương Hằng đã sớm dùng thần thức quan sát đánh giá tình huống trận pháp bên trong, tuy rằng không hiểu ảo diệu chân chính của trận pháp nơi này nhưng tự tin có thể bình yên vô sự.

về phần ảo trận? Trương Hằng vừa mới tu luyện thành Thần Linh Nhân lại muốn thử một chút.

- Đại ca. chúng ta cứ vậy mà vào sao? Nghe bọn họ nói dường như trận pháp này rất lợi hại.

Ninh Tuyết Dung có chút lo lắng nói.

- Tuyết Dung yên tâm. trận pháp này rất khó sinh ra uy hiếp Đối với ta.

Trên mặt trương hằng lộ ra nụ cười tự tin. kéo Ninh Tuyết Dung đi đến ngọn núi màu đen.

Dưới cái nhìn chăm chú của những tu sĩ Trúc Cơ Kỳ khác, lúc thân thể hai người Trương Hằng chạm vào vách núi. không khí hơi chấn động, ánh sáng lóe lên một chút rồi trực tiếp đi vào trong ngọn núi màu đen.

- Bọn họ thật sự đi vào rồi?

Có vài tu sĩ mắt tròn trừng.

- Chúng ta chờ xem trò hay đi.

Có tu sĩ dứt khoát dựa vào vách đá, dùng thần thức quan sát tình cảnh bên trong, nụ cười trên mặt cực kỳ sáng lạn.

Tuy nhiên kỳ quái chính là sau khi hai người Trương Hằng tiến vào trong trận pháp, thần thức của hắn liền mất dấu tung tích của hai người.

- Trận pháp này quả nhiên lợi hại. Ngay cả thần thức đều có thể bị che chắn.

Tu sĩ này ngạc nhiên thán phục nói.

Hai người Trương Hằng vừa xuyên qua vách núi màu đen. cảnh tượng trước mắt liền Xảy ra biến hóa rất lớn.

Chỉ thấy cách đó không xa có một kiến trúc thật lớn do ngọn núi cải tạo thành.

Đỉnh kiến trúc này hơi nhọn, phía dưới thành hình vuông, nhìn tổng thể giống như gác chuông trên địa cầu. Chung quanh kiến trúc thật lớn này còn có thể nhìn thấy một vài bóng người, bộ dạng cụ thể hoặc tu vi cỡ nào thì lại không nhìn rõ.

- Chẳng lẽ bên kia chính là nơi Bách Luyện đại sư luyện khí?

Trương Hằng có thể mơ hồ nhìn thấy trong tay một số bóng người còn cầm thứ gì đó đi tới kiến trúc như gác chuông kia.

Hắn thử dùng thần thức dò xét bên đó thì lại bị một cỗ lực lượng ngăn cách. Đúng lúc này, bốn phía hai người đột nhiên bay tới từng đoàn ngọn lửa màu xanh đỏ.

Từ những ngọn lửa này truyền đến một nhiệt lượng đáng sợ. chúng lượn lờ trong không gian phạm vi mấy trăm thước, cũng không chủ động công kích Trương Hằng. Trương Hằng dùng thần thức đảo qua. cười lạnh, nói:

-Đều là giả!

Hắn chủ động dẫn Ninh Tuyết Dung đi về phía trước, thân thể xuyên qua một ngọn lửa.

- Những ngọn lửa này thật ra có thể lừa gạt được tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

Trương Hằng thầm nghĩ. Khó trách đám tu sĩ Trúc Cơ Kỳ kia không dám tiến vào. Bởi vì hắn cùng Ninh Tuyết Dung đều có thần thức có thể so với tu sĩ Kết Đan Kỳ thuộc về ngoại lệ.

Đi chừng mười mấy bước, dọc theo đường đi xuyên qua vài ngọn lửa. Khi bước đến một nơi nào đó. một ngọn lửa phía trước đột nhiên đánh về phía Trương Hằng.

- Không tốt!

Trương Hằng duỗi tay chụp ngọn lửa kia vào trong tay.

Phốc... Xèo!

Ngọn lửa màu xanh trực tiếp bị dập tắt dưới lực lượng thân thể cường đại của Trương Hằng.

- Nhiệt độ thật đáng sợ!

Trương Hằng lập tức cảm giác được cảm giác nóng rất đáng sợ từ ngọn lửa truyền tới. lòng bàn tay còn mơ hồ thấy đau.

- Xem ra bốn phía lại có một số ngọn lửa chân thật, hơn nữa uy lực của những ngọn lửa này còn lớn vô cùng, đủ để khiến tu sĩ Trúc Cơ Kỳ chịu thiệt Thối lui thậm chí tạo thành uy hiếp trí mạng.

Trương Hằng ngừng lại. thật sự không lo lắng cho sự an nguy của mình, ánh mắt dừng trên người Ninh Tuyết Dung.

- Đại ca, Thời gian của ta cũng sắp tới. không bằng hiện tại tiến vào túi trữ vật thôi.

Con mắt dịu dàng động lòng người của Ninh Tuyết Dung nhìn Trương Hằng một cái:

- Huynh cùng phải cẩn thận nha.

“Vút” một tiếng. Ninh Tuyết Dung hóa thành một luồng sáng tiếng vào trong túi trữ vật của Trương Hằng.

- Tuyết Dung, muội yên tâm. Ta nhất định sẽ chuẩn bị hai kiện Linh khí cực phẩm cho muội.

Sự quan tâm hiểu Ý của Ninh Tuyết Dung khiến Trương Hằng vui mừng không thôi, thâm Quyết tâm nhất định phải chữa trị kiện Linh khí phòng ngự cực phẩm từ Thời kỳ thượng cổ kia thật tốt.

Cho dù không thể chữa trị. Trương Hằng cùng sẽ đi Phường thị giao dịch cao cấp một chút để mua một kiện Linh khí phòng ngự cực phẩm.

Đương nhiên Trương Hằng cùng muốn chuẩn bị một kiện Linh khí công kích cho Ninh Tuyết Dung, mà tương đối dễ dàng hơn nhiều.

Vù vù!

Ngày càng có nhiều ngọn lửa chung quanh bay tới. Trương Hằng vẻ mặt lạnh nhạt đi vào trong.

Phốc Phốc Phốc!!!

Vài ngọn lửa màu xanh đột nhiên đánh tới từ vài hướng, chặn hết đường đi của Trương Hằng.

Trương Hằng không né không tránh, bên ngoài thân thể đột nhiên bùng lên một vùng ngân diễm. Trong lúc nhất thời tất cả ngọn lửa màu xanh đều bị ngân diễm trực tiếp cắn nuốt. Thu hồi ngân diễm, Trương Hằng cảm giác trong thân thể có thêm một ít Luyện Hư Linh Khí.

Chi chi! Chi chi!

Trên bầu Trời đột nhiên ngưng tụ một mảng lôi vân, lôi điện màu tím bắt đầu không ngừng lóe lên phía trên.

Trương Hằng quan sát một chút, tuy rằng màu sắc lôi điện này rất giống thiên lôi khi Lạc Hà độ thiên kiếp nhưng uy lực ẩn chứa bên trong lại kém xa mười vạn tám ngàn dặm.

Ầm!

Ngay khi Trương Hằng suy tư, một đạo lôi điện màu tím to bằng ngón cái từ trên Trời giáng xuống, trực tiếp đánh lên đỉnh đầu Trương Hằng.

Trương Hằng ha ha cười, vươn hai ngón tay trực tiếp chạm vào lôi điện.

Thình thịch!

Đạo lôi điện này còn chưa bắt đầu truyền đi đã bị Trương Hằng đánh tan.

- So với thiên lôi. thứ này quá thật là trò trẻ con.

Trương Hằng không kìm nổi bật cười.

Nhớ ngày đó Lạc Hà độ thiên kiếp, lúc cuối cùng gặp phải Lôi Sát Thiên La Kiếp. Trương Hằng té ra Hư Không Hỏa Diễm khiến kiếp vân kia không khỏi sợ run. cuối cùng

không thể không nhường bước, để Lạc Hà thông qua thiên kiếp. Có thể nói Trương Hằng hoàn toàn có thể trở thành chuyên gia độ kiếp của Tu Chân Giới.

Tuy nhiên người độ thiên kiếp trên Đông Vân đại lục này rất hiếm thấy, trăm vạn năm đều khó tìm được một hai người. Cho nên cái nghề “chuyên gia độ kiếp” này cũng không được màu mè gì.

Ầm ầm ầm!!!

Lôi điện trên bầu Trời không ngừng đánh xuống, lại bị Trương Hằng liên tiếp phá tan.

- Quá không có tính khiêu chiến.

Ánh mắt Trương Hằng nhìn lên mây đen lôi điện vờn quanh trên Trời, trong lòng không khỏi nảy ra Ý đồ.

- Hắc hắc. để ta thử xem nào.

Nếu trong lòng đã sinh ra ý tưởng như vậy. Trương Hằng liền Quyết định “Chơi một chút”.

Ầm!

Lại một đạo lôi điện đánh xuống. Trương Hằng há miệng, vô cùng nhân nhả phun ra một đoàn ngân quang triệt tiêu đạo lôi điện này.

Sau đó, hai mắt Trương Hằng sáng ngời, toàn thân như đạn pháo xông thẳng lên không trung.

Vút!

Toàn thân hắn bị một tầng ánh sáng màu bạc bao phủ. trực tiếp bắn về phía mây đen lôi điện lượn lờ trên bầu Trời.

- Phá cho ta!

Trương Hằng đột nhiên vung nắm tay. ánh bạc lóe lên. trong ngọn lửa nhảy múa bắn ra lực bộc phát vô cùng.

Ầm ầm!

Một quyền này làm chấn động đám mây đen. suýt nữa bị đánh tan nhưng trong trận pháp này có một cỗ lực lượng vô hình khiến nó ổn định lại.

Chi chi... Roẹt!

Ngàn vạn lôi điện trên lôi vân như có linh tính gào thét hướng về phía Trương Hằng.

Trong lúc nhất Thời, toàn thân Trương Hằng bị một vùng lôi điện thật lớn bao phủ.

Hô!

Bên ngoài thân thể Trương Hằng dâng lên một tầng ngân diễm, nháy mắt hấp thu lôi điện.

- Thật sáng khoái!

Trên tay Trương Hằng bốc ra một vùng ngân diễm thật lớn. trực tiếp ném lên trên lôi vân kia.

- Hắc hắc... Lửa đốt mây!

Trương Hằng lơ lửng trên không trung, nhìn đám mây đen bao gồm cả lôi điện bên trên bị ngân diễm cắn nuốt nhanh chóng. Một cỗ Luyện Hư Linh Khí hoàn toàn mới sinh ra trong đoàn chất lỏng màu bạc nơi trung tâm đan điền của Trương Hằng.

- Như vậy cũng có thể tăng tu vi?

Trương Hằng hơi sửng sốt vội vàng gia tăng tốc độ ngân diễm Thiêu đốt.

Chỉ chớp lát, cả đám mây đen lôi điện lượn lờ đều bị ngân diễm của Trương Hằng cắn nuốt hết mà tiêu tan.

Thu hồi ngân diễm hạ xuống mặt đất. trên mặt Trương Hằng còn lộ ra vẻ chưa đã thèm. Mà Đúng lúc này, từ cách đó không xa truyền đến tiếng phi Hành xé gió, một Thanh âm nổi giận vang vọng một vùng:

- Người nào làm càn nơi đây. dám phá hủy tâm trận pháp của lão phu!

Đúng lúc này, uy áp cường đại thuộc về tu sĩ Kết Đan Kỳ bùng xuống khu vực này. Trong lòng Trương Hằng cả kinh, dường như đã trêu chọc một tu sĩ Kết Đan Kỳ...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

187. Chương 186: Khiêu Chiến Kết Đan.

Sau khi dùng ngân diễm cắn nuốt mây đen lôi điện lượn lờ trên bầu Trời, Trương Hằng có thể cảm giác được tu vi của mình tăng lên chút xíu. điều này ra ngoài dự đoán của hắn.

Căn cứ kinh nghiệm trước kia. sau khi ngân diễm cắn nuốt linh khí thuộc loại hình thái năng lượng sẽ chỉ chuyển hóa ra một ít Luyện Hư Linh Khí. Chẳng lẽ mây đen này có chút khác biệt?

Sau khi thu hồi ngân diễm. Trương Hằng đột nhiên phát hiện hoàn cảnh chung quanh đã xảy ra một ít biến hóa. không gian bị toàn bộ trận pháp bao phủ dường như bị suy yếu rất nhiều.

Mà đúng vào lúc này. tiếng xé gió vang lên. một Thanh âm nổi giận từ xa đến gần:

- Người nào làm cản nơi này. dám phá hủy tâm trận pháp của lão phu!

“Vù” một tiếng, một lão già mặt đen mặc áo Bào trắng cười độn quang chói mắt bay đến trước mặt Trương Hằng, nổi giận dùng dùng nhìn hắn.

Nhìn bộ dạng của lão, hận không thể ăn tươi nuốt sống Trương Hằng. Tuy nhiên trong mắt lão còn có vài tia nghi hoặc khiến cho lão không lập tức động thủ.

- Tiểu tử. chẳng lẽ là người phá tâm của trận pháp Thanh Viêm Tử Lôi Trận này?

Lúc nói ra lời này. lửa giận trên người lão già mặt đen đã rút đi hơn phân nửa. bắt đầu dùng thần thức đảo qua bốn phía dường như không tin chuyện này là do Thanh niên Trúc Cơ Kỳ trước mắt gây nên.

“Chẳng lẽ người này là Bách Luyện đại sư?”

Trương Hằng cảm giác được một dao động thần thức cường đại. trong lòng không khỏi giật mình. Tu vi của lão già mặt đen này lại đạt tới Kết Đan trung kỳ. Bởi vì lão không thu liễm thần thức và khí tức cho nên Trương Hằng rất dễ dàng nhìn ra tu vi của lão.

- Xin hỏi tiền bối, cái gì là tâm của trận pháp?

Tuy rằng Trương Hằng hỏi như vậy nhưng lại nghĩ tới mây đen vừa rồi bị mình dùng ngân diễm cắn nuốt sạch sẽ.

Lão già mặt đen dùng thần thức đảo quanh hồi lâu nhưng không phát hiện ra tu sĩ ngoài Kết Đan Kỳ nào ở chung quanh.

- Quái! Không có tu vi Kết Đan Kỳ. làm sao có thể phá hỏng tâm của trận pháp của mình?

Sắc mặt lão già mặt đen âm trầm, rất nhanh đưa ánh mắt lên người Trương Hằng có hiềm nghi lớn nhất này.

- Vừa rồi ngươi có nhìn thấy người khác quanh đây không?

Lão già mặt đen nghiêm mặt hỏi. một cỗ linh áp cường đại ép tới Trương Hằng.

- Hình như không có!

Trong lòng Trương Hằng cười thầm, ngoài mặt thì tỉnh bơ trả lời.

Vừa rồi quả thật nơi này còn có một người nhưng người này chính là Ninh Tuyết Dung lúc này đang ở trong túi trữ vật màu xanh.

Lão già mặt đen cận thận đánh giá Trương Hằng vài lần. phát hiện đối phương quả thật chỉ là một tu sĩ Trúc Cơ tiền kỳ. Theo lý thuyết mà nói, hắn là không có khả năng phá được tâm trận pháp của Thanh Viêm Tử Lôi Trận này.

Tuy nhiên, sau khi lão cận thận quan sát Trương Hằng, cảm giác đối phương có điểm khác với tu sĩ bình thường.

- Người đến Bách Luyện Sơn ta là có chuyện gì?

Lão già mặt đen nghiêm túc hỏi.

- Chẳng lẽ tiền bối chính là Bách Luyện đại sư? Vậy thật tốt quá. văn bối Trương Hằng muốn đến mời tiền bối giúp đỡ tu bổ một kiện Linh khí phòng ngự cực phẩm.

Trương Hằng đã khẳng định lão già mặt đen trước mắt chính là Bách Luyện đại sư của Hắc Thủy Trấn.

- Tu bổ Linh khí phòng ngự cực phẩm?

Lão già mặt đen không phủ nhận lời nói của Trương Hằng. trên mặt lại có vài tia quái dị.

- Đúng vậy. Văn bối có một kiện Linh khí phòng ngự cực phẩm, sau khi bị địch nhân phá hỏng không thể chữa trị. hiện tại mới tìm tới nhờ tiền bối hỗ trợ.

Trương Hằng trả lời.

- Người thân là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. cho dù Linh khí bị đánh tan h lẫn là có thể dùng Tiên Thiên chân hỏa Hòa tan. hơi chút hiểu trận pháp là có thể phục hồi lại trận pháp bên trên. Chút việc nhỏ ấy cần gì phải tới Bách Luyện Phong ta?

Giọng điệu Bách Luyện đại sư hơi có vẻ cao ngạo, dường như đối với công việc tu bổ Linh khí này căn bản không lọt vào mắt.

Trương Hằng hiểu được nếu là một kiện Linh khí phòng ngự bình thường quả thật có thể làm theo cách của Bách Luyện đại sư. Nhưng kiện Linh khí phòng ngự trong tay Trương Hằng lại cực kỳ đặc thù.

Đầu tiên. Linh khí phòng ngự này thuộc về phạm trù cổ chiến giáp, cấu tạo có khác biệt rất lớn với Linh khí phòng ngự hiện nay.

Tiếp đó, Cổ chiến giáp này có công năng tương khảm tinh thạch, sau khi bị phá hư dùng phương pháp luyện khí bình thường căn bản không thể phục hồi.

Còn có một điểm cuối cùng, chiến giáp này còn có công năng tự chữa trị. Nhưng sau khi bị Hư Không Hỏa Diễm công kích, loại công năng này liền biết mất một cách không rõ nguyên nhân.

Bách Luyện đại sư thấy bộ dạng do dự của Trương Hằng liền hỏi:

- Chẳng lẽ kiện Linh khí cực phẩm kia của người đã bị đánh nát vụn? Cho dù là tu sĩ Kết Đan Kỳ cũng không có thủ đoạn như thế.

Linh khí cực phẩm đã vượt qua phạm trù của Linh khí bình thường, thuộc về loại quá độ giữa Linh khí và Pháp bảo. thậm chí có được uy lực hiệu quả như Pháp bảo bình thường, tài liệu luyện chế cũng Quý trọng vô cùng. Nếu tu sĩ Kết Đan Kỳ muốn đánh nát vụn Linh khí cực phẩm đích xác không có khả năng.

- Không phải.

Trương Hằng lắc lắc đầu:

- Kiện Linh khí phòng ngự của ta chỉ bị thủng một lỗ. Luyện Khí sư bình thường tuyệt đối không thể chữa trị. Tiền bối ngài có thể chữa trị Hay không cũng rất khó nói.

Trên thực tế Trương Hằng cũng không gửi gắm nhiều hy vọng vào Bách Luyện đại sư này. Dù sao kiện Linh khí phòng ngự cực phẩm trong tay hắn là tác phẩm của Thời kỳ thượng cổ. công năng của nó cũng cực kỳ đặc biệt.

- Tiểu tử. người dám sử dụng pháp kích tương với ta? Linh khí phòng ngự chỉ thủng một lỗ. Ngay cả đồ tôn của ta cũng có thể dễ dàng chữa trị.

Trên mặt Bách Luyện đại sư hiện ra vài tia châm biếm.

Trương Hằng vừa nghe lời ấy. trong lòng cũng hơi tức giận nhưng biến mất trong nháy mắt. Dù sao dựa theo lẽ thường, lời nói của đối phương cũng không tính là khoa trương.

- Nếu tiền bối không tin. ta liền Lấy kiện Linh khí phòng ngự cực phẩm ra cho người nhìn một cái.

Nói tới đây. Trương Hằng vỗ túi trữ vật màu đen. Lấy kiện cổ chiến giáp đen nhánh bị phá hư kia ra.

Vật ấy vừa được Lấy ra liền truyền ra một cỗ khí tức tang thương xa xưa cực kỳ đặc thù.

Bề ngoài CỔ chiến giáp cũng không coi là tinh xảo mà chất phác tự nhiên. Khiến người ta chú ý nhất là một lỗ thủng lớn ở phía ngoài cổ chiến giáp.

- Chiến giáp thượng cổ?

Trương Hằng vừa Lấy kiện Linh khí phòng ngự cực phẩm này ra. hai mắt Bách Luyện đại sư bỗng nhiên sáng ngời, một lời nói ra lai lịch chiến giáp.

- Hắc hắc, chỉ có thể cho người nhìn một cái.

Động tác của Trương Hằng nhanh như ăn cướp thu cổ chiến giáp vào túi trữ vật, không cho Bách Luyện đại sư quan sát kỹ càng.

- Thế nào. Bách Luyện đại sư? cổ chiến giáp này có đáng cho ngài chữa trị hay không?

Trương Hằng bình tĩnh tự nhiên nhìn Bách Luyện đại sư trước mắt.

Hắn không tin một vị đại sư một lòng nghiên cứu đạo luyện khí lại không nảy sinh lòng hiếu kỳ đối với Cổ chiến giáp này.

Tu luyện đến Kết Đan Kỳ đã đạt tới cực hạn của một số tu sĩ thiên tài. Nguyên Anh Kỳ đối với hầu hết tu sĩ Kết Đan Kỳ mà nói chính là một giấc mộng chỉ có thể nhìn mà không thể với tới.

Cho nên, một số tu sĩ sau khi bước vào Trúc Cơ Kỳ hoặc là Kết Đan Kỳ xác định mình không thể thăng cấp sẽ lựa chọn nghiên cứu một ít bằng môn tá đạo. Tỷ như Luyện đan. Luyện khí. Trận pháp...

Bách Luyện đại sư này khẳng định sẽ không ngoại lệ. So với hấp dẫn của Trường sinh bất lão. khẳng định có thể từ bỏ đạo luyện khí.

Thấy bộ dạng linh hoạt cận thận của Trương Hằng, Bách Luyện đại sư đầu tiên là sửng sốt. thậm chí trong lòng có chút nóng vội. Nhưng nháy mắt lão đột nhiên bật cười:

- Tiểu tử. Nếu lão phu thật sự muốn cướp đoạt cổ chiến giáp của ngươi, cho dù ngươi cận thận hơn chăng nữa cũng có tác dụng gì?

Dưới tình huống bình thường, một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ căn bản là khó thể làm nên trò trống gì-

- Vậy sao?

Trương Hằng hơi híp mắt, ngửa đầu nhìn Trời. giọng thản nhiên nói:

- Văn bối vừa rồi hơi chút không cận thận, làm biến mất đám mây đen trên kia. xin tiền bối tha tội.

Vừa dứt lời, trên người Bách Luyện đại sư dâng lên khí thế kinh người, không khí trong phạm vi trăm thước không ngừng quay cuồng. Trương Hằng chỉ cảm thấy linh khí bốn phía cũng trở nên rất không ổn định.

Hơn nữa, tảng đá lớn Thời khắc đè trong lòng cũng không ngừng biến nặng.

- Đây là thực lực của tu sĩ Kết Đan Kỳ?

Trong lòng Trương Hằng hơi chấn kinh, lại dâng lên một cổ chiến ý rục rịch muốn thử.

- Ha ha. tiểu tử quả nhiên không đơn giản.

Thấy Trương Hằng không chút sợ hãi dưới áp lực mình toàn lực thi triển, hai tay của Bách Luyện đại sư khẽ điểm trong không trung. Vài ánh lửa hiện ra trong lòng bàn tay hắn. nhiệt độ cao kinh người khiến không khí chung quanh rung động.

- Kết Đan Kỳ thì sao chứ?

Trương Hằng đương nhiên sẽ không để đối phương chiếm hết tiên cơ. Ngân quang dưới chân đột nhiên run lên. thân hình nhoáng lên một cái trong không khí. ngay sau đó xuất hiện phía sau lưng Bách Luyện đại sư. bàn tay phủ kín một tầng ánh sáng bạc. hốt nhiên vỗ vào sau lưng lão già...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Bụp một cái, thân hình Trương Hằng biến mất khỏi tầm mắt của Bách Luyện đại sư. sau khoảng khắc đến sau lưng đối Phương. trên bàn tay phủ một tầng sáng bạc. nhẹ nhàng vỗ vào lưng Bách Luyện đại sư.

Vì thử chút nội tình của đối phương, cũng để cho mình có cơ hội nghiên cứu chiến giáp cổ trong tay đối phương. Bách Luyện đại sư ra tay trước với Trương Hằng.

Tuy rằng chỉ tu luyện thành hai loại thần thông phụ trợ ở tầng hai, nhưng hắn có tự tin đánh một trận cùng tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường, tối Thiểu đứng ở thế không thua.

Vừa thấy Trương Hằng Bổng nhiên biến mất trước mặt mình, trong lòng Bách Luyện đại sư liền cảm giác không ổn trong đầu sinh ra một danh từ chỉ tồn tại trong truyền thuyết: thuận di!

Nhưng Ý nghĩ này vừa sinh ra liền bị hấn xóa bỏ. bởi vì ánh mắt hấn rõ ràng bắt được một đạo tàn ảnh trong không khí.

“Đổi phương chẳng qua là thông qua bí thuật nào đó tăng tốc độ mạnh gấp mấy lần!”

Bách Luyện đại sư không hổ là tu sĩ Kết Đan Kỳ. thân ảnh Trương Hằng vừa biến mất trong nháy mắt, đã cho ra kết luận chính xác.

Đối với tu sĩ bậc cao mà nói, tâm niệm suy tư chỉ nháy mắt là xong, lại còn có thể đưa ra thủ đoạn đối phó tốt nhất.

Oong...

Trên người Bách Luyện đại sư phóng ra một mảnh ánh lửa, bên ngoài thân mình trôi lên một kiện áo giáp màu tím đen.

Áo giáp tím đen này mở ra vòng phòng hộ như thực chất, hào quang tím đen bao bọc toàn bộ thân thể Bách Luyện đại sư ở bên trong.

Bùm!

Một quyền của Trương Hằng nhẹ nhàng đập lên trên vòng phòng hộ. tiếng nổ âm đùng cực lớn quanh quần xung quanh.

Còn thân thể Bách Luyện đại sư bị đánh ra mười mấy thước, khó khăn lắm mới ngừng lại.

“Không hổ là tu sĩ Kết Đan Kỳ!”

Tuy rằng đột nhiên công kích lại thất bại, nhưng Trương Hằng cũng không thất vọng.

Dù sao đối phương là tu sĩ Kết Đan trung kỳ, địa vị ở trong toàn bộ tu tiên giới Tam Tinh Vực cũng thuộc về tồn tại thượng tầng, được ngàn vạn tu sĩ kính ngưỡng.

Một kích của Trương Hằng vừa nãy. nếu đổi thành tu sĩ Trúc Cơ Kỳ, tám chín phần mười sẽ bị miểu sát!

Nhưng cảm quan của tu sĩ Kết Đan KỲ nhạy cảm cỡ nào. tốc độ phản ứng cũng cực nhanh, có thể tránh thoát một lần tập kích như thế cũng là thuộc phạm trù bình thường.

- Tiểu tử giỏi lắm...

Bách Luyện đại sư được vòng phòng ngự phát ra từ Pháp bảo phòng ngự bảo vệ. trong lòng cũng khiếp sợ không thôi. Một kích vừa rồi. nếu mình hơi sơ sót một chút, có thể đã bị đối phương đánh chết.

Dù có vòng phòng ngự bảo hộ. vẫn bị đánh bay ra mười mấy thước, hẳn hiểu được thật sâu lực lượng cơ thể biến thái của Trương Hằng. Nếu một kích này đánh lên thân thể. đừng nói tu sĩ Kết Đan Kỳ. coi như là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cũng chưa chắc chịu được.

Lần giao phong đầu tiên. Trương Hằng coi như chiếm thượng phong. Hai người cách xa mười mấy thước, lẳng lặng giằng co. không khí xung quanh như ngừng trệ.

Bách Luyện đại sư không dám tùy tiện ra tay nữa. đối phương căn bản không thể so sánh với lẽ thường tình, không chỉ lực lượng thân thể vô cùng mạnh mẽ. lại còn có thủ đoạn như chớp lóe.

Đối mặt với một đối thủ như thế, Bách Luyện đại sư cũng không khỏi có chút đau đầu. Bản thân hẳn không phải hạng người hiểu chiều, cũng không am hiểu phương diện tranh đấu.

Ngẫm lại cũng phải, một tu sĩ một lòng nghiên cứu đạo luyện khí, tự nhiên sẽ không am hiểu phương diện đấu pháp.

- Tiểu tử, chẳng lẽ ngươi là tu sĩ Ma đạo?

Bách Luyện đại sư đứng yên bất động, cũng không lo lắng Trương Hằng đột nhiên tập kích, bởi vì hắn phòng thủ rất kiên cố. Tuy rằng đối phương rất mạnh nhưng dù sao cũng là tồn tại thấp hơn mình, dù tốc độ có nhanh đi nữa, cũng khó mà phá vỡ được tầng phòng ngự này.

Trương Hằng cũng hiểu rõ không nói về phòng ngự cùng tốc độ mình ở thế yếu. nhưng lực công kích so sánh với tu sĩ Kết Đan Kỳ thì vẫn còn hơi kém một chút.

Chủ yếu là do hắn không có một kiện Pháp bảo.

Tuy rằng trong tay có Linh khí bản mạng Nguyệt Thương, nhưng dù sao Linh khí cũng là Linh khí, vẫn có chênh lệch nhất định so với Pháp bảo.

Chờ sau khi Trương Hằng chân chính luyện hóa một kiện Pháp bảo bản mạng, năng lực công kích cũng sẽ tăng vọt. các phương diện sẽ không thua gì Bách Luyện đại sư trước mắt.

- Tu sĩ Ma đạo? Không phải!

Ánh mắt Trương Hằng rơi trên áo giáp phòng ngự của Bách Luyện đại sư. phát hiện Pháp bảo phòng ngự này dường như không tầm thường.

- Ha ha. tiểu tử ngươi coi như có chút tinh mắt. Pháp bảo phòng ngự này là lão phu ta dùng một kiện cổ bảo không trọn vẹn phối hợp cùng tài liệu cực phẩm luyện chế lần nữa mà thành. Tuy rằng chỉ là một kiện Pháp bảo cấp ba. nhưng công năng phòng ngự thì không kém bao nhiêu so với Pháp bảo cao cấp bình thường.

Nhắc tới phương diện luyện khí, trên mặt Bách Luyện đại sư không khỏi lộ ra vài phần đắc ý. dường như rất thỏa mãn với kiện Pháp bảo phòng ngự trên người mình.

Vừa nghe đối phương lại có thể dùng cổ Bảo không trọn vẹn luyện chế lại thành Pháp bảo, ánh mắt Trương Hằng không khỏi sáng ngời. Xem ra Bách Luyện đại sư này thật có vài phần bản lĩnh, mình thật là tìm đúng người rồi.

- Trước tiên ta phải nói ra một điều, ta là Trương Hằng. không phải “tiểu tử”.

Trương Hằng cũng không có ý định đánh nhau với lão già này. dù sao đến đây là có chuyện cầu đối Phương. thoáng biểu hiện một chút thực lực. để đối phương bỏ qua Ý đồ ham muốn Pháp bảo này là được rồi.

Đương nhiên, Trương Hằng cũng có ý bất mãn với việc lão già này cứ hờ hờ một cái là gọi mình là tiểu tử.

- À, khụ khụ. thì ra là Trương đạo hữu.

Bách Luyện đại sư đổi lại gọi là Trương đạo hữu. tính là một loại tán thành thực lực của hắn.

- Còn nữa, chiến giáp cổ của ta không phải vật phàm.

Trương Hằng lại lấy ra kiện chiến giáp cổ từ túi trữ vật.

Thấy Trương Hằng lại lấy ra vật này. ánh mắt Bách Luyện đại sư liền sáng lên. thoáng có vẻ kích động quan sát bộ chiến giáp cổ này, thân thức đã thăm dò mặt ngoài bộ chiến giáp.

- Tài liệu này quả thật đặc thù, là cổ bảo đặc thù nhất mà ta đã thấy. không biết đạo hữu đã từng sử dụng chiến giáp cổ này chưa? Công năng cụ thể thế nào?

Bách Luyện đại sư vừa quan sát vừa hỏi. bất tri bất giác tiêu mất dịch ý với Trương Hằng.

- Ta không sử dụng qua chiến giáp cổ này. nhưng tương đối hiểu rõ công năng của nó. Đầu tiên, chiến giáp cổ này có công năng khảm nạm tinh thạch, tinh thạch trung phẩm cùng thượng phẩm đều...

- Cái gì? Khảm vào tinh thạch!

Bách Luyện đại sư nghe lời này cả người liền càng thêm kích động, sắc mặt đen lộ ra vẻ hưng phấn mừng rỡ như điên.

Vừa một cái, Bách Luyện đại sư chạy tới trước mặt Trương Hằng, bắt đầu lấy tay vuốt ve hoa văn chiến giáp cổ này.

- Đây là kỳ nghệ thất truyền từ thượng cổ. “phương thức khảm nạm không cần khe lõm”, cho dù là ở Thời thượng cổ. kỳ nghệ như thế cũng rất hiếm có...

Hai tay Bách Luyện đại sư sờ mó dọc theo những đường cong cùng ký hiệu trên chiến giáp cổ. đột nhiên sờ đến lỗ thủng, cảm giác viền quanh lỗ thủng trơn nhẵn, tự nhiên mà thành.

- Tài liệu chiến giáp cổ này vô cùng cứng rắn. công kích cỡ nào mới có thể lưu lại lỗ thủng kinh thể hãi tục như vậy?

Nói tới đây, thần sắc Bách Luyện đại sư hết sức khiếp sợ, lạnh bầm:

- Theo ta suy đoán tu sĩ Trúc Cơ Kỳ mặc chiến giáp này vào. ngay cả tu sĩ Kết Đan Kỳ cũng không làm gì được. Chẳng lẽ là...

Bách Luyện đại sư không khỏi liên tưởng đến tồn tại cấp bậc Nguyên Anh Kỳ đáng sợ.

- Cái gì gọi là lỗ thủng kinh thể hãi tục?

Trương Hằng hoàn toàn hết chỗ nói đối với Bách Luyện đại sư hình dung.

- Người đã không dùng chiến giáp cổ này. vậy người làm sao biết được công năng của nó? Còn nữa, lỗ thủng trên này làm sao mà thành, chuyện này có quan hệ rất lớn đến xác xuất tu sửa thành công...

Bách Luyện đại sư hỏi.

- Khụ khụ. kỳ thật lỗ thủng trên chiến giáp cổ này là do ta tạo thành, trước đó ta từng thấy qua công hiệu của nó...

Trương Hằng do dự một chút, nếu có liên quan tới xác xuất sửa chữa thành công, cũng chỉ có thể nói thật.

- Ha ha, đạo hữu nói đùa rồi.

Bách Luyện đại sư không cần nghĩ, liền phủ định lời của Trương Hằng.

Chất liệu chiến giáp này cứng rắn cỡ nào. lại thêm năng lượng từ tinh thạch bảo vệ. coi như tu sĩ Kết Đan Kỳ đại viên mãn cũng không cách nào tạo thành hiệu quả đó...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

189. Chương 188: Gây Áp Lực.

Thấy Bách Luyện đại sư không tin mình nói. Trương Hằng cũng không còn lời nào.

Nhưng ngẫm lại cũng phải, khi đó Nam Minh mặc chiến giáp này. lực phòng ngự quá thật đáng sợ. cho dù dùng Hư Không Hỏa Diễm giết người này, cũng đã làm Trương Hằng kiệt sức.

Chiến giáp cổ khảm nạm tinh thạch thượng phẩm, dưới tình huống không có Hư Không Hỏa Diễm, cho dù là Trương Hằng bây giờ cũng không có cách nào chính diện công phá phòng ngự của nó.

Nghe Ý của Bách Luyện đại sư nói. không phải tu sĩ Nguyên Anh Kỳ thì cũng khó mà tạo ra uy hiếp chân chính đến chiến giáp cổ này.

- Ngoại trừ công năng khảm nạm linh thạch ra, Linh khí phòng ngự này còn có một loại công hiệu rất đặc thù...

Trương Hằng đề thấp giọng nói.

- Phương thức khảm nạm không có khe lõm đã là rất tuyệt rồi. còn có công năng gì càng đặc biệt hơn.

Bách Luyện đại sư dùng ánh mắt hoài nghi nhìn Trương Hằng. nhưng thần sắc vẫn mang theo vài phần chờ mong.

- Còn có một loại công năng, chính là tự động phục hồi. Chỉ cần không tạo thành uy hiếp chí mạng tới chiến giáp này. có thể tự động khôi phục lại như cũ trong Thời gian ngắn.

Trương Hằng vừa nói. sắc mặt còn mang theo vài phần hồi ức. Công năng tự động phục hồi, lại còn có thể khảm nạm tinh thạch, chiến giáp cổ như thế nghịch thiên đến cỡ nào.

Hơn nữa chỗ trọng yếu nhất, là chiến giáp cổ này còn thuộc phạm trù Linh khí phòng ngự cực phẩm.

Nói cách khác, tu sĩ Luyện Khí Kỳ có thể miễn cưỡng sử dụng Linh khí này. tu sĩ Trúc Cơ Kỳ có thể phát huy năng lực phòng ngự của chiến giáp này đến mức tận cùng.

- Công năng tự động phục hồi? Người có thể xác định thật chứ?

Bách Luyện đại sư lại sinh ra hoài nghi với lời nói của Trương Hằng.

Trương Hằng lại phiền muộn, nói cả buổi. lão già này lại hoàn toàn không tin.

- Chắc chắn là thật, chiến giáp cổ này quá thật có công năng tự động phục hồi. Lúc đó chỉ là khảm nạm tinh thạch trung phẩm. bị người ta dùng bí thuật đánh bại, nhưng sau đó thay vào tinh thạch thượng phẩm, chẳng những chiến giáp cổ này khôi phục trạng thái như cũ, ngay cả lực phòng ngự cũng tăng lên gấp bội!

Trương Hằng giải thích.

- Hắc hắc, Trương đạo hữu. người lại nói đùa rồi. Đã có công năng tự khôi phục, cho dù bị đánh ra một cái lỗ thủng, nó hẳn có thể tự chữa trị mới phải chứ.

Bách Luyện đại sư liếc sang Trương Hằng, hai tay liên tục vuốt ve hoa văn trên chiến giáp cổ này, nói:

- Đạo hữu giao chiến giáp cổ này cho ta. ngắn thì một hai tháng, lâu thì một hai năm, bản sư nhất định sẽ cố hết sức tu sửa nó.

Trương Hằng sắc mặt lạnh nhạt, thu hồi Linh khí phòng ngự này trở vào túi trữ vật.

- Đạo hữu sao thế? Chẳng lẽ người không muốn tu sửa chiến giáp cổ này sao? Tuy rằng lão phu cũng không nắm chắc bao nhiêu, nhưng luyện khí sư bình thường tuyệt đối không thể thỏa mãn yêu cầu của người.

Trương Hằng thần tình hồ hững nói:

- Trước tiên. Trương mỗ há có thể tùy tiện giao chiến giáp cổ này cho người. Nếu như người không chịu nổi dụ hoặc của vật này. ồm Bảo vật bỏ chạy. Tam Tinh Vực to lớn như thế. Trương mỗ đi đâu mà tìm người?

Bách Luyện đại sư im lặng, đứng ở góc độ của đối phương mà nói. hẳn hoàn toàn có thể hiểu được đối phương lo lắng.

Ai lại chịu tùy tiện giao một bộ chiến giáp cổ vô giá cho một người sửa chữa mà mới gặp lần đầu?

- Người hân có thể tin tưởng nhân phẩm của lão phu chứ, người có thể hỏi tất cả môn phái trong phạm vi ngàn dặm. kể cả những tán tu, lão phu ta chưa bao giờ nuốt lời. cũng chưa bao giờ tham ô tài vật của các tu sĩ khác...

Trương Hằng cười lạnh, nếu như hiện giờ mình chỉ là một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bình thường, đối phương sẽ nói nhiều với mình như vậy sao? Nói không chừng đã sớm làm ra chuyện giết người đoạt Bảo rồi.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Trương Hằng lại thể hiện ra một chút thực lực trước mặt Bách Luyện đại sư.

Thực lực mới là căn bản trong quan hệ giữa những người tu chân.

- Xin lỗi, ta không tin tưởng thứ nhân phẩm này.

Trương Hằng cứng mềm không chịu lép.

- Vậy người muốn lão phu làm sao? Không lẽ buộc ta phát lời thề tâm ma?

sắc mặt Bách Luyện đại sư Mang theo vẻ mừng rỡ nói.

- Không được, tốt nhất là người phải phát ra linh hồn Huyết thệ.

Trương Hằng không khỏi âm thầm Khinh bỉ. Lão già này đã một bó tuổi, căn bản không có khả năng thăng cấp. hơn nữa người này một lòng nghiên cứu đạo luyện khí, cũng không có dục vọng thăng cấp.

Như thế, lực ước thúc của lời thề tâm ma liền nhỏ đi nhiều lắm.

Còn linh hồn huyết thệ thì lại khác, Tuy rằng quá trình có chút phiền phức, nhưng chỉ cần phát ra lời thề này, dù là người chết tiến vào sinh tử luân hồi. cũng không trốn khỏi linh hồn huyết thệ trừng phạt.

- Linh hồn huyết thệ?

Bách Luyện đại sư do dự một chút, sắc mặt cũng thoáng âm trầm.

- Thế nào? Nếu như người thật sự không thèm muốn chiến giáp cổ này. phát ra linh hồn Huyết thệ thì có gì phải ngại chứ?

Trương Hằng mặt treo ý cười, nhìn chằm chằm thần sắc Bách Luyện đại sư.

- Mặt khác thật lòng khuyến cáo người một tiếng, lỗ thủng trên chiến giáp cổ này quá thật là do Trương mỗ dùng bí thuật tạo thành.

Trương Hằng quyết định tăng thêm áp lực.

Hắn tạo cho Bách Luyện đại sư có một loại tâm lý không thể làm gì được, bằng không thì khẳng định đối phương sẽ không thật sự cam lòng.

Dù sao cũng là đại sư ham thích đạo luyện khí, khó tránh khỏi sẽ đánh chủ ý tới chiến giáp cổ trong tay Trương Hằng.

- Sao có thể được? Chất liệu chiến giáp cổ này kiên cố cỡ nào, huống hồ còn có tinh thạch chống đỡ...

Bách Luyện đại sư thấy bộ dạng Trương Hằng không giống nói bậy. sắc mặt lộ ra vẻ không thể tin nổi.

- Đúng thế, chiến giáp cổ này là sau khi bị bí thuật của ta công kích, cũng mất đi khả năng tự động khôi phục vốn có.

Trương Hằng cũng khẽ than một tiếng.

- Công năng tự động khôi phục? Nếu đúng như lời người nói. bên trong chiến giáp cổ này chứa đựng tài liệu luyện khí cực kỳ đặc thù. Nghe nói. Pháp bảo thông linh mới có loại tài liệu này...

Nói đến đây, ánh mắt Bách Luyện đại sư lóe ra thần sắc hướng tới.

Pháp bảo thông linh là thứ xa xôi cỡ nào, dù là Bách Luyện đại sư cũng chưa từng thấy qua Pháp bảo chỉ tồn tại trong truyền thuyết kia.

Ánh mắt Trương Hằng khê động, từ lời Bách Luyện đại sư nói đã có một kết luận, dường như Pháp bảo thông linh cũng có được công năng tự động khôi phục.

Mà công năng tự động khôi phục có quan hệ đến tài liệu đặc thù.

- Không biết là người dùng bí thuật thế nào. lại khiến cho chiến giáp cổ này mất đi tác dụng tự động khôi phục.

Trên mặt Bách Luyện đại sư lộ ra vẻ nghi hoặc.

Trương Hằng vừa định giải thích, đột nhiên có cảm ứng nhìn ra ngoài trận pháp.

Bách Luyện đại sư cũng đồng Thời quan sát được tình huống bên ngoài, thần thức vừa đảo qua, liền nhìn rõ ràng.

Thì ra bên ngoài có mấy tu sĩ Trúc Cơ Kỳ phát hiện sơ hở của trận pháp, đang thử đi vào trong trận pháp.

Biểu hiện của Trương Hằng lại làm cho Bách Luyện đại sư khiếp sợ. thậm thán đối phương thật là tu sĩ Trúc Cơ tiền kỳ ư?

Tuy rằng vừa rồi Bách Luyện đại sư có chút sơ sẩy. tình thần cũng tập trung vào chiến giáp cổ này. Thế nhưng Trương Hằng lại có thể cùng lúc cảm ứng được dị động bên ngoài với hắn. từ điểm này có thể chứng minh tu vi tâm thần của đối phương cũng đạt tới cảnh giới Kết Đan.

“Như vậy Xem ra, tâm trận pháp Thanh Viêm Tử Lôi trận quả thật do người này phá hoại rồi.”

Bách Luyện đại sư thần sắc thoáng phức tạp liếc nhìn Trương Hằng, lúc này. hắn càng không nhìn thấu đối phương.

Lấy từ túi trữ vật ra mấy cái trận kỳ màu sắc khác nhau, Bách Luyện đại sư liên tục đánh ra pháp quyết. Mấy chiếc trận kỳ lập tức tỏa sáng bay ra mấy hướng khác nhau.

Vù vù vù!

Mấy chiếc trận kỳ xẹt qua những tàn ảnh trong không khí, liền biến mất không thấy. Sau đó, ảo ảnh trong trận pháp liền sống lại. ngăn cản lối đi của những tu sĩ bên ngoài.

- Sát trận đã bị tổn hại, cũng may còn có thể khởi động ảo trận.

Bách Luyện đại sư nói rồi, còn liếc nhìn tên gây họa Trương Hằng này.

- Được rồi. mời Trương đạo hữu theo ta vào động phủ. có thể vào trong thương nghị cụ thể chuyện tu sửa chiến giáp cổ này.

Lúc này Bách Luyện đại sư mới coi như chân chính đối đãi Trương Hằng như tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Trong lòng Trương Hằng vui vẻ, xem ra cổ tham niệm của Bách Luyện đại sư đã giảm đi vài phần, nhưng mình vẫn phải đề phòng hắn. nhất định phải khiến hắn đặt ra linh hồn Huyết thệ, bằng không thì mọi chuyện miễn bàn...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

190. Chương 189: Mật Địa

Happy New Year Boom boom

Theo Bách Luyện đại sư dẫn đường, Trương Hằng rất nhẹ nhàng đi qua tầng tầng ảo cảnh.

Trên đường, Trương Hằng một bộ dạng khí định thần nhàn, dường như căn bản không đặt ảo trận phía trước vào mắt.

Bách Luyện đại sư thấy cảnh này. sắc mặt càng thêm ngưng trọng vài phần, không biết trong lòng đang nghĩ gì.

- Trương đạo hữu có biết tên gọi của ảo trận này.

Bách Luyện đại sư mặt đen áo Bào trắng, cho dù ở tình huống bình thường, đều tạo ra một loại cảm giác trang trọng nghiêm túc.

- Ta không có bất cứ nghiên cứu gì với đạo trận pháp.

Trương Hằng mang theo Ý cười trên mặt, trong lòng rõ ràng Bách Luyện đại sư đang có ý muốn hỏi mình.

Nếu như một người có hiểu biết về đạo trận pháp theo người ta đi vào trận pháp quen thuộc, tự nhiên trong lòng có sẵn chỗ dựa. sẽ không có gì phải sợ hãi.

“Người này không am hiểu đạo trận pháp, tiến vào ảo trận này lại không có chút hoang mang, bởi vậy có thể thấy được hẳn rất có lòng tin vào thực lực của mình.”

Trong lòng Bách Luyện đại sư thâm than sao mình lại gặp một kẻ vượt quá lẽ thường như vậy chứ. Trước mặt thực lực tuyệt đối. tự nhiên sẽ không cần sợ những trận pháp này.

Còn tự tin của Trương Hằng là đến từ lực phòng ngự biến thái của mình cùng năng lực phá trừ hết thủy ảo giác của Thân Linh Nhân.

Sau khi tiến vào trận pháp này. Trương Hằng cũng không gặp phải cản trở quá lớn. cho nên vẫn không sử dụng Thân Linh Nhân.

Trương Hằng tin tưởng chỉ cần không phải ảo trận quá biến thái, đều có thể bị Thân Linh Nhân của mình dễ dàng nhìn thấu.

Bách Luyện đại sư đương nhiên không rõ những chuyện này. dẫn theo Trương Hằng đi tới trước, đã sớm rời khỏi phạm vi trận pháp.

Kiến trúc cỡ lớn hình tháp chuông ở đằng trước thu hút ánh mắt của Trương Hằng, lúc ở Thanh Viêm Tử Lôi Trận. Trương Hằng đã thấy được cảnh tượng mơ hồ ở bên này.

-Sư tổ!

Trên đường có khi gặp phái tu sĩ trẻ tuổi Dẫn Khí Kỳ hoặc Luyện Khí Kỳ. lúc gặp Bách Luyện đại sư đều cung kính thăm hỏi. trong ánh mắt phát ra sùng kính từ nội tâm.

Ngoài ra, Trương Hằng còn phát hiện một ít người phạm cường tráng đang vận chuyển các loại khoáng chất, những tài liệu luyện khí. Có một số người trong tay còn cầm các loại công cụ đào mỏ.

“Xem ra những người phạm hay học đồ này đều hỗ trợ làm việc nặng cho Bách Luyện đại sư.”

Ánh mắt Trương Hằng quét nhìn xung quanh, thăm nghĩ chẳng lẽ ở gần đây có Mạch khoáng dùng cho luyện khí? Bằng không, không cần nhiều lao động như vậy.

- Chỗ này không tệ. có thể hoàn toàn lấy được một ít tài liệu luyện khí ở chỗ này.

Trương Hằng cười hì hì liếc nhìn Bách Luyện đại sư.

- Đúng thế. ở nơi này quá thật có mấy Mạch khoáng thông thường, mấy chục năm trước lão phu đã phát hiện ra nơi này.

Bách Luyện đại sư nhàn nhạt nói.

- Nghe nói chỗ giao nhau giữa Hắc Ngục Bách Luyện Sơn cùng Mậu Sơn đã phát hiện ra một Mạch khoáng cao cấp, hẳn là đại sư cũng biết chuyện này chứ?

Trương Hằng nói.

- Đúng thế, chỗ đó quả thật có một Mạch khoáng tử đồng cao cấp.

Khi Bách Luyện đại sư đề cập tới Mạch khoáng cao cấp này, sắc mặt rất bình tĩnh.

Rất nhanh, Bách Luyện đại sư dẫn Trương Hằng đi vào kiến trúc hình tháp chuông to lớn.

- Đây là Bách Luyện Lâu trọng địa luyện khí của lão phu.

Bách Luyện đại sư giới thiệu.

Trương Hằng vừa tiến vào Bách Luyện Lâu, liền cảm nhận được một cỗ nhiệt độ nóng rực ập tới. thân sắc thoáng có vẻ quái dị.

Bách Luyện đại sư cũng không giải thích nhiều, đi tới ngừng lại ở một góc Bách Luyện Lâu. Trước mặt là một pho tượng điêu khắc. Bách Luyện đại sư bấm tay khẽ nhấc mấy cái. miệng nhanh chóng phun ra những âm phù tối nghĩa.

Bỗng nhiên, pho tượng trước mặt sáng ngời, lưu chuyển hào quang đỏ rực.

Kéo kẹt...

Pho tượng xoay chuyển mở ra một cái cửa đi thông xuống dưới đất.

Bách Luyện đại sư dẫn đường, Trương Hằng cũng không nghĩ nhiều, đi theo đối phương tiến vào trong đường hầm u ám.

Kẹt kẹt kẹt...

Hai người đi vào không lâu. cửa ra vào liền tự động đóng lại.

- Không lẽ đạo hữu còn am hiểu thuật cơ quan?

Sắc mặt Trương Hằng lộ vẻ cổ quái hỏi. lẽ nào Bách Luyện đại sư này còn kiêm mấy loại kỳ nghệ Hay sao?

Bản thân tu luyện đến Kết Đan Kỳ. đã là rất đáng quý rồi. lại thêm thân phận đại sư luyện khí, ạn muốn đạt được thành tựu lớn hơn trên các phương diện khác, dường như không thể nào.

- Ta có một người bạn tốt. rất có thành tựu trên phương diện này.

Bách Luyện đại sư đơn giản nói một câu. cũng không đề cập tới tên cụ thể của người bạn kia.

Một lát sau, Bách Luyện đại sư dẫn Trương Hằng đi trong đường hầm dài mấy chục thước, nhiệt độ xung quanh cao hơn vài phần.

- Trương đạo hữu có biết vì sao nhiệt độ nơi này cao đến thế không?

Bách Luyện đại sư mặt mang theo Ý cười.

Trương Hằng hơi suy nghĩ, đối phương là đại sư luyện khí. nơi này ở dưới mặt đất. nhiệt độ lại cao như vậy, thế thì chỉ có một khả năng.

- Lẽ nào chỗ này của đạo hữu dẫn đến địa mạch hỏa?

Trương Hằng hỏi.

- Đúng thế. nơi này là một chỗ địa mạch Hỏa gần tới cấp ba.

Bách Luyện đại sư thoáng có vẻ đắc ý nói.

Trương Hằng gật đầu, thâm nghĩ chỗ đặt chân của Bách Luyện đại sư quả nhiên không tầm thường, vừa có thể cung cấp nguyên liệu tài liệu luyện khí. lại có thể dẫn ra địa mạch Hỏa phẩm chất không kém.

Bản thân địa mạch Hỏa cũng chia rất nhiều đẳng cấp. có thể cung cấp cho luyện khí sư hoặc luyện đan sư đẳng cấp khác nhau sử dụng.

Bách Luyện đại sư nhắc tới địa mạch Hỏa cấp ba. uy lực của nó gần với Anh Hỏa do tu sĩ Nguyên Anh Kỳ phát ra. nhưng hiệu quả luyện khí lại tốt hơn so với Anh Hỏa.

Theo hai người liên tục đi sâu xuống, nhiệt độ xung quanh ngày càng cao. nhưng thực lực hai người đều không tầm thường, vẫn có thể chịu đựng được.

Lại đi sâu mười mấy thước, Bách Luyện đại sư dẫn Trương Hằng đi vào một phòng luyện khí

Diện tích phòng luyện khí này cỡ khoảng sân bóng rổ. xung quanh bố trí tầng tầng chập chập.

Phòng luyện khí làm cho người ta chú ý nhất, tự nhiên là địa mạch Hỏa hừng hực Thiêu đốt.

Ngọn lửa đỏ sẫm tỏa ra từ một cái lỗ to chừng nửa ngón tay. Mà cái lỗ này là miệng của một con yêu thú khắc bằng đá. Nhìn sơ qua, liền có cảm giác như đây là một con rắn lửa rất sống động.

Đương nhiên yêu thú đá bắn ra địa mạch Hỏa được một tầng cấm chế bao phủ. để có thể khống chế được địa mạch hỏa. Ngoài ra, phòng luyện khí còn chất chồng rất nhiều các loại tài liệu luyện khí, cùng một ít công cụ thường dùng luyện khí

- Nơi này là Mật địa luyện khí của lão phu. người là người thứ hai được lão phu dẫn vào đây.

Trên mặt Bách Luyện đại sư hiện ra vài phân hồi ức.

- Nơi này không tệ. ta có thể cho đại sư hỗ trợ tu sửa chiến giáp thượng cổ này Nhưng người phải phát ra linh hồn huyết thể. không được ham muốn chiến giáp thượng cổ này, sau khi tu sửa xong, phải trả lại ngay cho ta.

- Yêu cầu của Trương đạo hữu. lão phu có thể đáp ứng, thế nhưng ta cũng có yêu cầu tương ứng.

Bách Luyện đại sư trầm ngâm một lát. liền nói.

- Cứ nói.

Trương Hằng cũng không kỳ quái, mình cầu đối phương tu sửa chiến giáp cổ. theo lý cũng nên có thù lao tương ứng.

- Bản thân chiến giáp cổ này sử dụng các loại chất liệu rất đặc biệt, lão phu ta cần Thời gian, thuận tiện tra tìm những sách cô tương ứng, hẳn là có thể phân tích ra những nguyên vật liệu này. Hơn nữa căn cứ lộ tuyến hoa văn trên bề mặt chiến giáp, cùng kinh nghiệm luyện khí nhiều năm của lão phu. có vài phần nắm chắc phục hồi như cũ. Sau khi khôi phục, có thể sẽ mất đi công năng nào đó. đạo hữu phải chuẩn bị sẵn tâm lý.

Trương Hằng gật đầu, sau khi khôi phục chỉ cần còn có bảy tám phần uy lực trước đó. mình đã rất thỏa mãn rồi.

- Yêu cầu của lão phu là: sau khi khôi phục, giao chiến giáp cổ này cho ta mượn nghiên cứu một Thời gian.

- Chuyện này không thành vấn đề.

Trương Hằng không cần nghĩ nói ngay.

Chỉ cần Bách Luyện đại sư chịu phát ra linh hồn huyết thể. Trương Hằng cũng sẽ không lo lắng đối phương làm ra chuyện gì. Là đại sư luyện khí. muốn nghiên cứu cấu tạo chiến giáp cổ này. là chuyện có thể hiểu được.

- Mặt khác, đạo hữu có thể giải đáp cho ta một chút, khi trước người làm sao tổn hại chiến giáp cổ này. Cái đó có quan hệ rất lớn đến việc có thể khôi phục được công năng chiến giáp cổ này Hay không.

Bách Luyện đại sư hỏi ra chuyện mình hiểu kỳ nhất.

- Không lẽ đại sư muốn ta phải làm mẫu tử?

Trương Hằng lấy ra chiến giáp cổ.

Bách Luyện đại sư vuốt ve đường viền trơn Nhãn của lỗ thủng trên chiến giáp, ngữ khí ngưng trọng nói:

- Quá kỳ quái, cho người ta cảm giác tự nhiên mà thành. Coi như tu sĩ Nguyên Anh Kỳ, cũng chưa chắc có thể làm ra lỗ thủng như vậy.

- Được, ta đây để cho đại sư thấy tận mắt một lần.

Trương Hằng sắc mặt ngưng trọng, vươn ngón tay, trong ánh mắt quái dị của Bách Luyện đại sư, chỉ lên trên chiến giáp cổ...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

191. Chương 190: Linh Hồn Huyết Thệ

Happy New Year Boom boom

Bách Luyện đại sư như ngừng thở, ánh mắt nhìn chăm chăm vào từng một Hành động của Trương Hằng.

Hắn tự nhiên rất rõ ràng chất liệu của chiến giáp cổ này, muốn chân chính gây ra tổn hại tới nó, tối Thiểu phải có thực lực Nguyên Anh Kỳ.

Ngay trong nháy mắt Trương Hằng vươn ngón tay ra, trong không gian trôi nổi một loại dao động kỳ lạ cực kỳ mờ mịt.

Trong lòng Bách Luyện đại sư bỗng nảy mạnh, linh hồn không khỏi phát ra một cỗ run sợ, dường như gặp phải thứ gì cực kỳ đáng sợ.

Trên thực tế, Ngay trong nháy mắt Trương Hằng vươn tay ra, tất cả linh vật trong phạm vi mấy dặm, linh hồn đều không khỏi run rẩy, cho dù là Ninh Tuyết Dung ở bên trong túi trữ vật màu xanh cũng không ngoại lệ.

“Sau khi tiến vào tầng hai, dường như uy năng của Hư Không Hỏa Diễm đã tăng cường không ít?”

Trương Hằng có thể cảm nhận rõ ràng sự biến hóa của Hư Không Hỏa Diễm.

Hơn nữa, Trương Hằng không chế Hư Không Hỏa Diễm rõ ràng cũng đã có tiến bộ về chất.

Trước đây, Hư Không Hỏa Diễm chỉ có thể lơ lửng trong bàn tay Trương Hằng, mặc dù Trương Hằng có thể thao túng nó công kích theo Ý mình, nhưng không thể thay đổi hình thái của nó. Mỗi lần sử dụng ngọn lửa này, nhất định phải gọi nó đi ra toàn bộ.

Nhưng lúc này đây đã khác, Trương Hằng đã có thể để một bộ phận Hư Không Hỏa Diễm bám vào ngón tay của mình.

Xì xì...

Ngón tay của Trương Hằng xuyên thấu qua mặt ngoài đen bóng cổ xưa của chiến giáp cổ này, để lại một lỗ tròn ở trên đó.

Bách Luyện đại sư trợn mắt há mồm, chờ hắn dùng thần thức dò xét. Trương Hằng đã thu tay lại.

- Đây là...

Bách Luyện đại sư không thể tin nổi vuốt ve lỗ tròn mà Trương Hằng mới để lại.

Giống như lỗ thủng lớn ở bên cạnh, đường viền quanh lỗ thủng này trơn Nhãn vô cùng, nhìn cứ như tự nhiên có sẵn.

- Thế nào, đại sư? Cũng giống như lỗ thủng lớn ở giữa chiến giáp này. đều là do Trương mỗ dùng bí thuật tạo thành...

Trương Hằng thần sắc nhàn nhạt nói:

- Không biết như thế có liên hệ gì với tu sửa chiến giáp cổ.

Bách Luyện đại sư thần sắc phức tạp liếc nhìn Trương Hằng, đáy lòng thậm chí sinh ra ý sợ hãi đối với Thanh niên này.

Tuy rằng nếu thực sự giao đấu. Trương Hằng chưa chắc có thể thắng được tu sĩ Kết Đan Kỳ lâu năm như hắn nhưng bí thuật đáng sợ của đối phương có thể tạo thành uy hiếp chí mạng với hắn.

Cho đến giờ, hắn còn không biết rõ bí thuật của đối phương là như thế nào. Hư Không Hỏa Diễm không nhìn thấy bằng mắt thường, các tu sĩ khác dùng thần thức quan sát. cũng chỉ thấy được hình ảnh mờ ảo.

Hơn nữa theo Trương Hằng thăng cấp. Hư Không Hỏa Diễm càng trở nên gần như hư vô. Lúc này, Trương Hằng đang hấp thu những hạt màu bạc trong đan điền.

Tuy rằng chỉ chọc một cái lỗ tròn trên chiến giáp cổ. nhưng sinh ra một ít hạt màu bạc. để cho tu vi Trương Hằng thoáng tăng lên một chút.

Sở dĩ Trương Hằng bày ra thực lực ở trước mặt đại sư khí này. không chỉ đơn giản là vì muốn tu sửa chiến giáp, cũng là vì để cho đối phương cam tâm tình nguyện tu sửa chiến giáp cho mình.

Bách Luyện đại sư vùi đầu vuốt ve lỗ thủng cùng lỗ tròn nhỏ lưu lại trên chiến giáp, chân mày nhăn lại. dường như nghĩ tới điều gì đó.

- Đại sư có vấn đề khó khăn gì?

Trương Hằng tạm Thời đặt chiến giáp cổ vào trong tay Bách Luyện đại sư. nhàn nhã dạo vòng quanh gian phòng luyện khí này.

Cho dù Bách Luyện đại sư không thể tu sửa được chiến giáp cổ này. Trương Hằng cũng có đủ tư cách yêu cầu đối phương luyện chế một kiện Linh khí phòng ngự cực phẩm hoàn toàn mới cho mình.

- Bí thuật của người thật là kỳ quái, dường như làm cho tài liệu trong phạm vi bị công kích biến mất vào hư không?

Bách Luyện đại sư nghi hoặc nói.

Trương Hằng chợt sững sờ. gật đầu nói:

- Đúng thế chính là hiệu quả này.

Trong lòng lại cười thầm, bộ phận biến mất kia đã bị mình hấp thu rồi. Hư Không Hỏa Diễm được xưng là hóa vạn vật thành hư không.

- Thì ra là thế...

Bách Luyện đại sư lẩm bẩm.

Trương Hằng lại không khỏi kỳ quái, dường như Bách Luyện đại sư tìm được một chút manh mối.

- Nếu đúng như lời đạo hữu. chiến giáp cổ này có được công năng tự khôi phục, như vậy tu sửa sẽ cực kỳ đơn giản, thậm chí không cần phải sửa chữa.

Trong ánh mắt Bách Luyện đại sư lóe ra hào quang, cả người như kích động, dường như rơi vào cảnh giới nào đó.

- Nếu như ta đoán không sai. khi đó lúc khảm nạm tinh thạch, vừa lúc khảm nạm vào ngay ở vị trí trước ngực chiến giáp cổ này. cũng chính là chỗ thủng hiện giờ.

Ánh mắt Bách Luyện đại sư sáng quắc nhìn chằm chằm Trương Hằng. chờ đợi hắn trả lời.

Trương Hằng thoảng nhở lại một chút, phát hiện thật đúng là thế. Khi đó ở trên cây cầu lửa, Nam Minh đã khảm nạm bốn khối tinh thạch trung phẩm ở vị trí này.

- Đúng, đúng thế.

Vừa nghe đối phương nói thế. Trương Hằng cũng suy đoán được một chút.

- Tốt, nếu nói thế thì lão phu cũng tìm được vấn đề mấu chốt.

Bách Luyện đại sư gật đầu, lại nói với Trương Hằng:

- Chất liệu chiến giáp cổ này vô cùng đặc thù. không tìm được tài liệu thay thế. Lỗ thủng lớn ở trung tâm này đã làm chiến giáp mất đi không ít tài liệu, nếu muốn khôi phục, năng lực phòng ngự của chiến giáp cổ này có thể sẽ chỉ còn lại bảy phần vốn có. nhưng vẫn mạnh gấp mấy lần Linh khí phòng ngự cực phẩm bình thường.

- Chỉ Cần đại sư tận tâm tu sửa là được, nếu như có thể tu sửa thành công, Trương mỗ tự nhiên sẽ cảm tạ.

Chiến giáp cổ không có được tất cả lực phòng ngự trước kia. như thế cũng không ngoài dự liệu của Trương Hằng.

- Được rồi. ta chuẩn bị tiến hành tu sửa nó. trước đó. ta sẽ phát ra linh hồn Huyết thể trước mặt đạo hữu.

Bách Luyện đại sư đặt chiến giáp cổ sang một bên. sau đó hai tay chỉ vào hư không. Từng ngọn lửa lóe lên không trung hình thành một trận pháp đặc thù.

Sau đó Bách Luyện đại sư trầm lắng nhắm khoảng nửa nhịp thở. miệng phun ra một giọt tinh Huyết.

Tinh huyết lập tức rơi vào trận pháp.

Lập tức, toàn trận pháp bộc phát ra một cỗ Huyết quang, đồng Thời có một cỗ đao động như có như không từ trong trận pháp truyền vào linh hồn của Bách Luyện đại sư.

Thấy Bách Luyện đại sư lại dứt khoát phát ra linh hồn Huyết thể. Trương Hằng mỉm cười, xem ra mình bày ra thực lực cũng không uổng phí

Nếu như đổi thành tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bình thường, dù Bách Luyện đại sư sẽ không làm ra việc giết người đoạt bảo. cũng sẽ không phát ra linh hồn Huyết thể đau đớn như thế.

- Tư Không Vũ ta phát ra linh hồn huyết thể. đốc sức tu sửa cỗ chiến giáp cho Trương đạo hữu đối diện, không được làm ra bất cứ thủ đoạn gì mưu đồ chiếm đoạt chiến giáp cổ này. Nếu trái lời thề khiến ta hồn phi phách tán. chết không yên thân.

Từ linh hồn Huyết thể này, Trương Hằng cũng biết được tên thật của đối phương, cũng không quan tâm đối phương có báo ra có đúng là tên thật hay không.

Bách Luyện đại sư nói xong lời này. lại vươn tay chỉ một cái. trận pháp trong hư không lại phóng ra huyết quang chói mắt, biến mất trong thế giới xa xăm.

Sau này, chỉ cần Bách Luyện đại sư vi phạm Huyết thể. sẽ lập tức ứng nghiệm hậu quả lời thề.

Từ xưa đến nay, chưa hề nghe nói có người nào có thể vi phạm linh hồn huyết thể. Bởi vì linh hồn huyết thể ứng theo nhân quả thiên địa. trừ khi người có thể siêu thoát trật tự trong thiên địa, bằng không đừng mơ tưởng tránh được trói buộc của linh hồn huyết thể.

- Tốt, nếu đạo hữu đã phát ra linh hồn Huyết thể. ta cũng an lòng.

Trương Hằng cười nói.

- Đạo hữu không nên vui mừng quá sớm. có thể sửa được thành công Hay không, lão phu cũng không có nắm chắc mười phần. Lợi dụng công năng tự động sửa chữa của chiến giáp cổ này, có thể khôi phục được trận pháp mấu chốt của nó hay không, vẫn rất khó nói.

Bách Luyện đại sư thần sắc ngưng trọng nói.

- Đại sư cứ hết sức là được.

Trương Hằng nhìn đối phương thu chiến giáp cổ vủa túi trữ vật, cũng không nói gì.

- Tu sửa chiến giáp cổ này có thể cần một Thời gian, hiện giờ ta an bài một chỗ động phủ cho ngươi.

Ngữ khí của Bách Luyện đại sư thoáng ôn Hòa một chút.

- Phiền đạo hữu.

Trương Hằng theo đối phương rời phòng luyện khí, một lát sau cũng rời khỏi Bách Luyện Lâu...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

192. Chương 191: Khách Lạ Ngang Tàng

Happy New Year Boom boom

Bách Luyện đại sư đồng ý cố hết sức tu sửa chiến giáp cổ. đồng Thời phát ra linh hồn huyết thể. đưa Trương Hằng đến chỗ động phủ cách Bách Luyện Lâu không xa.

Trương Hằng đương nhiên rõ ràng, lúc đối phương luyện khí. tự nhiên không muốn giữ mình ở bên cạnh.

- Đây là chỗ ta thường ở. đạo hữu cứ ở lại đây một Thời gian. Nếu ngại Thời gian quá dài, có thể đi ra ngoài dạo. bằng thực lực của đạo hữu, trận pháp bên ngoài cũng không làm khó được ngươi.

Bách Luyện đại sư đưa Trương Hằng đến một chỗ động phủ giản dị, cả người như cơn gió chạy trở về Bách Luyện Lâu.

Nhìn bộ dạng kích động của Bách Luyện đại sư. Trương Hằng thoáng có vẻ quái dị. thật đúng là cuồng nhân luyện khí. đã đạt đến cảnh giới như si như say.

“Cũng được, xem ra Bách Luyện đại sư tu sửa chiến giáp phải cần một Thời gian, thừa dịp này ta có thể củng cố công pháp một chút, hoặc là tìm hiểu một loại thân thông.”

Đi vào động phủ này, Trương Hằng phát hiện bên trong trống trải, ở góc có mấy món Linh khí Hay Pháp bảo sứt mẻ, có chỗ thậm chí còn đặt một ít sách cổ đã có niên đại.

Trương Hằng thuận tay cầm một quyển sách cổ. phát hiện chất liệu rất khác với sách vờ bình thường, bên trong không nhiều chữ, nhưng mang theo một loại hàm ý đặc biệt.

Xem ra bản thân sách cổ này ẩn chứa không ít tin tức, Trương Hằng đưa thần thức vào đó. đón nhận được một lượng lớn tin tức. Mấy thứ này đều có liên quan đến tri thức luyện khí.

Trên thực tế, ngọc giản cũng không phải là thứ chứa đựng thông tin duy nhất ở tu Chân Giới, chỉ cần có thân thông đủ cao. cho dù một sợi tóc. bên trong cũng có thể ẩn chứa tâm đắc tu luyện của tu sĩ. Còn chỗ đặc thù của những sách cổ này. là có thể truyền thừa từng bản xuống đời sau.

Bởi vì sách cổ này chứa rất nhiều tin tức không thể phục chế, không giống như ngọc giản truyền thống, có thể lợi dụng để truyền thừa bí thuật, khó có thể để những người khác lấy được.

Thả sách cổ về chỗ cũ. Trương Hằng hoàn toàn không có hứng thú với mấy thứ này. nhìn nội dung trong đó cũng là dốt đặc cán mai.

“Bách Luyện đại sư này lại chịu đưa mình đến đây. chẳng lẽ không sợ mình trộm đồ vật của hắn?”

Trương Hằng có chút kỳ quái.

Liếc những mảnh vỡ Pháp bảo bừa bãi trong góc phòng. Trương Hằng thầm nghĩ chẳng lẽ mấy thứ này đều bị đối phương vứt bỏ.

“Xem ra chờ tu sửa xong, cần phải nói chuyện với đối phương.”

Trương Hằng thu hồi ánh mắt của mình.

Những mảnh vỡ Pháp bảo này quá thật có thể tăng lên tu vi cho hắn, nhưng nếu đối phương yên tâm cho mình tiến vào. Trương Hằng cũng không thể “cầm nhảm” mấy thứ này được. Huống hồ hiện giờ hắn có vốn hùng hậu, không cần phải đi làm những chuyện này.

Khoanh chân ngồi trên bồ đoàn ở trong động phủ. Trương Hằng lấy trong túi trữ vật ra nội đan của Hạo Thiên Xà Long Vương.

Cho dù đã luyện hóa rất nhiều lần thể tích nội đan vẫn không có giảm đi, hào quang bảy màu ở mặt ngoài vẫn sáng như trước.

“Không hổ là yêu thú hùng mạnh từ mười vạn năm trước, thực lực của nó không chừng có thể chống lại tiên nhân?”

Trương Hằng chỉ vào hư không mấy cái, một tầng ánh bạc như có như không hiện ra trong động phủ, sau đó biến mất ở xung quanh.

Khi tu sĩ tu luyện đến cảnh giới nhất định, sẽ tự nhiên học được một chút thủ đoạn. Trương Hằng tu luyện Luyện Thiên Hóa Địa cũng không ngoại lệ, hơn nữa càng mạnh hơn nữa.

Bố trí xong tầng cấm chế này, trong lòng bàn tay của Trương Hằng nhảy lên một đoàn ngân diễm, nhanh chóng Thiêu đốt nội đan của Hạo Thiên Xà Long Vương.

“Tốc độ luyện hóa đã tăng lên rất nhiều!”

Trong lòng Trương Hằng không khỏi mừng rỡ.

Từ khi tiến vào tầng hai, Trương Hằng cảm giác Hư Không Hỏa Diễm đang liên tục mạnh lên, dường như đang thích ứng với cảnh giới công pháp tầng hai của Trương Hằng.

Theo Hư Không Hỏa Diễm mạnh lên, năng lực luyện hóa của ngân diễm cũng tăng mạnh. Thoáng tính toán một chút, Trương Hằng cho ra một kết luận đáng mừng:

Luyện hóa nội đan này khoảng mười ngày, sẽ tương đương luyện hóa một kiện Pháp bảo bình thường. Tốc độ này so với tầng một, đã tăng lên mấy lần.

Hơn nữa theo Hư Không Hỏa Diễm tiến vào tầng hai chân chính ổn định, tốc độ luyện hóa sẽ còn tăng lên một chút.

Khê thở phào một hơi. Trương Hằng cảm giác mình nhẹ nhõm hơn nhiều. Cứ thế, nan đề luyện hóa ngoại vật của Trương Hằng đã được giải quyết ở một mức độ rất lớn.

Đương nhiên, Trương Hằng sẽ không một mực tăng lên tu vi, thần thông ở tầng hai cổ tháp trong ngọc giản thần bí cũng không thể thiếu được.

Nếu như nói bản thân công pháp này có thể để cho Trương Hằng từ một đứa trẻ biến thành người lớn có được thực lực vô cùng, như vậy thần thông trong tầng hai cổ tháp sẽ là kỹ xảo để người lớn có thể phát huy được tất cả lực lượng.

Thần thông trong tầng hai cổ tháp. Trương Hằng đã quyết định dành Thời gian dài tu luyện, bởi mấy thứ này không phải ngày một ngày hai là có thể nhanh chóng học xong.

Cứ vậy, Trương Hằng không ngừng dùng ngân diễm luyện hóa nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương.

Thời gian một tháng nhanh chóng trôi qua. Bách Luyện đại sư đã tới động phủ một lần, cầm đi mấy bản sách cổ, liền vội vã rời đi, không cho Trương Hằng hỏi nhiều.

“Dường như lão già này gặp phiền phức, xem ra sửa chữa chiến giáp cổ này cũng không dễ dàng như mình nghĩ.”

Trương Hằng cũng không để ý lắm, đã ngừng luyện hóa ngân diễm, đổi thành tìm hiểu một loại thần thông khác trong tầng hai cổ tháp. Thân Ngoại Tạo Thân.

Thân Ngoại Tạo Thân ẩn chứa huyền diệu phức tạp gấp mấy lần Linh Thần Nhân. Trương Hằng chỉ có thể đưa thần thức vào trong đó tìm hiểu từng chút một.

Lại hai tháng trôi qua, Trương Hằng có chút đột phá với Thân Ngoại Tạo Thân huyền diệu, nhưng còn cần một chút Thời gian mới có thể chân chính thấu đáo.

“Thứ này quả thật vô cùng thần kỳ...”

Trong lòng Trương Hằng không khỏi tán thưởng.

Bên trong Thân Ngoại Tạo Thân có liên quan rất nhiều thứ, hiện giờ Trương Hằng chỉ cần tìm hiểu một bộ phận huyền ảo trong đó. trọng yếu nhất là học được phương pháp tu luyện trong đó.

Bởi vì loại thần thông này có thể xếp vào loại luyện khí. nói là tu luyện còn không bằng là luyện chế. Bởi vậy. cho dù không thể chân chính lĩnh ngộ triệt để huyền ảo trong đó. cũng có thể “chế tạo” ra phân thân đặc thù có chỗ khác biệt với bản thể.

Lúc tìm hiểu thần thông, cảm giác Thời gian trôi qua rất nhanh. Khi Trương Hằng tìm hiểu thêm một Thời gian, Ninh Tuyết Dung đã đi ra từ trong túi trữ vật màu xanh.

Thần thức của Trương Hằng quét qua nòng, sắc mặt lập tức hiện lên vẻ ngạc nhiên.

- Tuyết Dung, muội đã đạt đến Trúc Cơ trung kỳ?

Tốc độ tu luyện của Ninh Tuyết Dung thật ngoài dự liệu của Trương Hằng.

- Đúng thế đại ca cũng phải cố gắng nha.

Ninh Tuyết Dung cười duyên dáng nhìn Trương Hằng, tay bấm pháp quyết. Pháp bảo Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai cũng bay ra từ trong túi trữ vật màu xanh.

Vù!

Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai hóa thành cỡ cái bát, bay vào bàn tay Ninh Tuyết Dung.

- Từ nay trở đi. muội muốn luyện hóa nó thành Pháp bảo bản mạng.

Ninh Tuyết Dung hoạt bát nháy mắt với Trương Hằng, đôi mắt ân chứa Ý cười nhợt nhạt cùng vài phần ôn nhu.

- Linh Thần Đan thật là có hiệu quả nghịch thiên.

Bản thân Trương Hằng cũng hận mình không thể nuốt một viên, nhưng cuối cùng vẫn nén loại xung động này xuống.

“vẫn nên thành thành thật thật tu luyện công pháp của ngọc giản thần bí đi.”

Trương Hằng hiểu rõ. bởi cảnh giới của Ninh Tuyết Dung cao hơn tu vi hiện giờ không ít. hơn nữa bản thân chính là linh vật vạn năm hóa thân, cuối cùng phối hợp hiệu quả của Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai cùng Linh Thần Đan. có thể đạt được tiến triển nhanh như vậy. cũng có thể hiểu được.

Trên thực tế, hiện giờ Trương Hằng dùng đa số Thời gian để tu luyện thần thông, bằng không tiến triển cũng sẽ không chậm hơn Ninh Tuyết Dung.

“Dù sao Tuyết Dung cũng coi như là nửa đạo lữ song tu với mình, thực lực của nàng mạnh lên, chính mình cũng nên vui mừng mới phải.”

Trương Hằng cười thoải mái. nhìn Ninh Tuyết Dung luyện hóa Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai như thế nào.

Ngón tay trắng nõn nhỏ dài của Ninh Tuyết Dung bắn ra từng ngọn lửa màu lam yếu ớt. đôi mắt đẹp lộ ra thần sắc động lòng người, thân thể bọc trong áo Bào tuyết trắng cùng một tầng hào quang như Hòa trắng lấp lánh bao bọc. tựa như nữ thần không thể xâm phạm.

Phốc!

Ngọn lửa u lam còn Kèm theo một cổ khí bằng hàn đặc thù.

Bất đồng với Tiên Thiên Chân Hỏa của tu sĩ bình thường, ngọn lửa u lam do Ninh Tuyết Dung phát ra không chỉ có thuộc tính bằng hàn. hơn nữa mặt ngoài còn lưu chuyển một tầng hào quang trắng nhũ sáng lấp lánh.

Xem ra ngọn lửa này không chỉ có thuộc tính bằng hàn.

Kế tiếp. Ninh Tuyết Dung bắt đầu phối hợp với thần thức rèn luyện Pháp bảo này.

Trương Hằng hiểu được, khi luyện hóa đến một lúc nhất định, cần phải thu Pháp bảo vào trong cơ thể, dùng nguyên khí bản mạng rèn luyện thêm. Trải qua nhiều năm. mới có thể triệt để chuyển biến Pháp bảo trở thành Pháp bảo bản mạng.

Đương nhiên, nếu như có công pháp đặc thù. sẽ không cần nhiều Thời gian như thế. Về phần Ninh Tuyết Dung cần bao lâu mới có thể luyện hóa Pháp bảo này thành Pháp bảo bản mạng. Trương Hằng cũng khó mà suy đoán.

Từ khi Ninh Tuyết Dung đi ra, Trương Hằng ngừng tìm hiểu thần thông, lấy ra nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương, dùng ngân diễm bắt đầu cắn nuốt.

Bởi vì lúc tìm hiểu thần thông, phải đặt đa số tâm thần vào trong đó. Còn lúc này Ninh Tuyết Dung đang toàn lực luyện hóa Pháp bảo. Trương Hằng tự nhiên không yên tâm.

Lúc dùng ngân diễm cắn nuốt nội đan, Trương Hằng hoàn toàn có thể phân tâm làm việc khác, cứ thế hai người có thể yên tâm tu luyện.

Thời gian nửa tháng trôi qua. quá trình luyện hóa Pháp bảo của Ninh Tuyết Dung lại có chút chậm chạp. Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai vẫn sáng ngời như trước. toàn thể trong suốt như ngọc, bên ngoài chột lóe ra ngọn lửa u lam.

Dù sao Pháp bảo cũng là tồn tại cao hơn Ninh Tuyết Dung một bậc. nếu không phải Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai này là do Lạc Hà cố ý chế tạo cho nàng, hiện giờ đừng nói nàng muốn đào tạo nó thành Pháp bảo bản mạng, coi như muốn sử dụng vài lần cũng cực kỳ khó khăn.

Ánh mắt Trương Hằng rơi vào đáng người Ninh Tuyết Dung bao phủ trong ánh sáng trắng như Hòa, nội đan bảy màu lơ lửng giữa không trung, ngân diễm đang liên tục luyện hóa.

Có thể là cảm giác được ánh mắt của Trương Hằng, gương mặt trắng như tinh ngọc của Ninh Tuyết Dung như quét lên một lớp phấn hồng nhàn nhạt, tựa như ánh mặt Trời lúc hoàng hôn.

Ngay lúc này, bỗng nhiên thần sắc Trương Hằng biến đổi. đột nhiên nói với Ninh Tuyết Dung:

- Tuyết Dung, muội về túi trữ vật trước!

Ninh Tuyết Dung vừa nghe thế. không chút nghĩ ngợi, mang theo Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai hóa thành một đoàn ánh sáng tiến vào trong túi trữ vật màu xanh.

Trương Hằng cũng thu hồi nội đan bảy màu cùng ngân diễm.

Trên thực tế, là lúc Trương Hằng luyện hóa nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương, thần thức cũng liên tục lưu ý tình cảnh bên ngoài. Ngay khoảng khắc vừa rồi, Trương Hằng phát hiện một lão giả Kết Đan Kỳ xông vào Bách Luyện Sơn.

Hơn nữa tu vi lão giả này đạt đến Kết Đan hậu kỳ. thoáng cái liền phát hiện dao động thần thức của Trương Hằng.

“Làm sao lại đột nhiên đi ra một tu sĩ Kết Đan hậu kỳ vậy chứ?”

Trương Hằng cảm thấy rất kỳ quái, trong lòng cũng âm thầm kêu khổ. Đối phương phát hiện thần thức của mình thăm dò. nhất định sẽ không bỏ qua.

Quả nhiên, một cỗ thần thức mạnh mẽ bức tới chỗ động phủ của Trương Hằng, một tiếng nói tràn ngập uy hiếp vang lên bên tai Trương Hằng:

- Người là kẻ nào. dám trốn ở chỗ này thăm dò hành tung của lão phu.

Vù một cái. tốc độ lão giả này cực nhanh, chỉ mấy nhịp thở liền xông vào chỗ động phủ của Trương Hằng.

Sau đó, nhẹ nhàng vung tay. cấm chế Trương Hằng bố trí như một tờ giấy mỏng, lập tức bị xóa bỏ.

“Thực lực của người này thật là mạnh!”

Đối mặt với người này, Trương Hằng lại cảm giác được vài phần nguy cơ...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

193. Chương 192: Lực Lượng Tương Đường

Happy New Year Boom boom

Trương Hằng không ngờ rằng Bách Luyện Sơn lại đột nhiên xuất hiện một tu sĩ có thực lực mạnh mẽ như vậy!

Ở tu chân giới, tu vi không thể hoàn toàn đại biểu cho thực lực chân chính của một người.

Bách Luyện đại sư lúc trước, một thân tu vi đã đạt tới Kết Đan trung kỳ nhưng do tập trung nghiên cứu luyện khí đạo cho nên sức chiến đấu lại có chút chênh lệch với những tu sĩ Kết Đan trung kỳ bình thường khác.

Lão giả trước mắt này có dáng người so với người bình thường còn yếu đuối hơn xương cốt trên người lại như lộ cả ra ngoài nhưng đôi mắt lại tỏa ra một cỗ khí tức sát phạt Quyết đoán.

Lão giả này đứng cách Trương Hằng chừng hơn mười thước, khí thế nhẹ thái sơn áp đỉnh ập về phía Trương Hằng. hai mắt sáng ngời hữu thần, nhìn như không có con người. Lão tập trung gắt gao nhìn Trương Hằng.

Trương Hằng có thể đại khái phán đoán thực lực lão giả trước mắt này chừng Kết Đan hậu kỳ. Nhưng khi Đối mặt với hắn. Trương Hằng lại có một cỗ cảm giác bị uy hiếp. Loại cảm giác này, Bách Luyện đại sư Quyết không thể mang tới cho hắn!

- Các hạ là ai. sao đột nhiên xông tới nơi này?

Trương Hằng đã sớm đứng lên. không chút nhún nhường với lão giả đối diện, ánh mắt chăm chú nhìn đối phương.

Khí thế trên người lão giả hơi thu liễm một chút, ánh mắt quét qua khắp động phủ, một lúc sau mới trầm giọng nói:

- Nơi này rõ ràng là động phủ của Tư Không Vũ. Người sao lại ở đây?

Liếc mắt nhìn chiếc bồ đoàn dưới chân Trương Hằng, biểu tình trên mặt lão giả lộ ra vẻ quái dị:

- Hay người chính là đệ tử quan môn của hắn mới thu?

- Không phải! Ta tới đây để nhờ đại sư tu bổ một kiện linh khí cực phẩm. Hắn bảo Trương chờ ở chỗ này!

Trương Hằng đương nhiên biết Tư Không Vũ mà hắn đề cập tới chính là Bách Luyện đại sư.

“Hay người này là kẻ thù của Bách Luyện đại sư?!”

Xem bộ dáng hùng hùng hổ hổ của người này, trong lòng Trương Hằng không khỏi trầm nghĩ.

Nghe Khuê Hồng nói. Ngay cả hắn là đệ tử nhưng cũng không biết tính danh thật của sư phụ. Tuy rằng hắn chỉ là một đệ tử ký danh, thậm chí bị trục xuất khỏi sư môn.

Về mặt lão già trầm mặc lại. không biết đang suy tư điều gì nhưng thần thức vẫn tập trung gắt gao trên người Trương Hằng. Hiển nhiên, hắn sinh, ra một sự ngờ vực vô căn cứ đối với Trương Hằng.

Trương Hằng biết bề ngoài mình chỉ là một gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ nhưng lại có được thần thức của tu sĩ Kết Đan Kỳ. Điều này khàng định khiến đối phương cảm thấy khó lý giải.

Khi giao chiến với Bách Luyện đại sư. Trương Hằng cũng chưa từng bại lộ tu vi về mặt tâm thần của mình.

- Lão phu họ Sài. là sư huynh của Tư Không Vũ!

Lão già này rất cục thu hồi tất cả khí tức trên người mình nhưng ánh mắt thỉnh thoảng vẫn xẹt qua người Trương Hằng.

“Người này hóa ra lại là sư huynh của Bách Luyện đại sư!?”

Trương Hằng nghe được lời này trong lòng cũng âm thầm cả kinh.

- Tiểu bối, ngươi giải đáp cho ta một chút. Sư đệ ta sao lại cho ngươi dừng chân trong động phủ của hắn. lại còn cam tâm chờ đợi một kiện linh khí cực phẩm cho một tiểu bối?

Xem ra lão già họ Sài này vẫn còn ôm địch ý nhất định Đối với Trương Hằng.

Nói tới đây. thần thức mạnh mẽ của lão già họ Sài này lại không chút kiêng nể gì quét khắp bốn phía, dường như đang tìm kiếm vị trí của Bách Luyện đại sư.

Tuy nhiên, vị trí của Bách Luyện đại sư vô cùng bí mật. lại tồn tại đủ loại cấm chế, lão già này tạm Thời cũng khó có thể tìm ra đối phương.

- Ta cũng không rõ điều này lắm!

Trương Hằng cũng rất khó chịu với thái độ hùng hùng hổ hổ của lão già họ Sài này. Hơn nữa Tư Không Vũ đang tu bổ bộ chiến giáp thượng cổ cho mình, Trương Hằng cũng không muốn công việc chữa trị bị bỏ dỡ nửa chừng.

Người trước mắt này có bộ dáng cũng khiến trong mắt Trương Hằng hiện lên vẻ khinh thường.

-Hừ!

Lão già họ Sài có thể cảm thấy được thái độ vô lễ trong giọng nói của Trương Hằng. Lão hừ nhẹ một tiếng, ngón tay điểm khẽ một chút, một đạo Hỏa quang bất thành linh đánh về phía Trương Hằng.

Trương Hằng chỉ cảm thấy một cỗ sóng nhiệt ập tới trước mặt. trong lòng trầm nghĩ lão già họ Sài này cũng quá không biết kiêng nể gì. tùy tiện gặp một người xa lạ mà cũng có thể xuống tay được!

Trương Hằng không né tránh mặt ngoài thân thể lưu chuyển một đạo ngân huy, trực diện đối kháng với Hỏa quang đang ập tới.

Thịch thịch!

Cả người Trương Hằng lại bị một đoàn Hỏa quang nhìn như bé nhỏ không đáng kể kia đánh bay đi.

Xoát!

Dưới chân Trương Hằng nhaoáng lên một đạo quang độn màu bạc. thân mình lập tức về lại chỗ cũ. Trong lòng hắn cũng khiếp sợ vô cùng. Thực lực của lão già họ Sài này thật quá cường hân. một kích tùy ý mà lại có uy lực như vậy!

Lão già họ Sài khẽ di một tiếng, dường như đối với việc Trương Hằng có thể bình yên tiếp được một kích của mình mà cảm thấy kinh ngạc.

Đáy lòng Trương Hằng đột nhiên sinh ra một cổ tức giận. Một kích tùy ý vừa rồi của lão già này đủ để giây sát một tu sĩ Trúc Cơ tiền kỳ bình thường!

vốn đang nghĩ lão già họ Sài đột nhiên ra tay là vì thử thực lực của mình, không ngờ đối phương căn bản trực tiếp hạ độc thủ. Đối mặt với hạng người lòng dạ độc ác. lạm sát người vô tội. sự giận dữ trong lòng Trương Hằng thậm chí hiện rõ ngoài nét mặt.

- Tiểu bối. thực lực không tồi. khó trách tên sư đệ của ta lại đối đãi với ngươi như vậy! Để ta nhìn xem người còn có thủ đoạn gì nữa!

Nói tới đây. trong mắt lão già này hiện lên vài tia châm chọc, dường như đang nhìn một con vật nhỏ vậy!

Đôi tay khô gầy của lão lại ngưng tụ một đạo Hỏa quang kỳ dị. chuẩn bị tiến tới một bước để công kích.

Đối mặt với động tác của lão già này. Trương Hằng ngược lại rất tỉnh táo. Nhưng hắn cũng không để đối phương phát ra công kích lần thứ hai.

Vù! Thân ảnh Trương Hằng hóa thành một đạo tàn ảnh hình cung màu bạc. nháy mắt đã hiện ra bên người lão già họ Sài. Trên tay hắn nổi lên một đoàn ngân quang chói mắt. Trương Hằng dùng sức hung hăng đánh mạnh về phía lão già.

Trương Hằng đột nhiên áp sát gần người khiến lão già có chút bất ngờ nhưng thần sắc lại hơi lộ ra một tia trào phúng! Một đoàn Hỏa quang hiện ra trong lòng bàn tay lão. mạnh mẽ đón đỡ một quyền của Trương Hằng.

Ầm!

Quyền chưởng giao nhau, bộc phát ra một tiếng vang lên. dư chấn quét ra tới phạm vi mấy trăm thước xung quanh. Hai người đều bị cổ khí lăng khiến người ta sợ hãi này cuốn đi.

Thịch thịch!

Toàn bộ thân thể Trương Hằng vắng ngập vào thạch bích, cánh tay vừa ra đòn cũng run rẩy. Càng đáng sợ chính là nhiệt độ kinh khủng kia tiến nhập vào trong cơ thể! Một cỗ năng lượng Hỏa hồng cổ quái bắt đầu tỏa xung hữu đột trong cơ thể hắn. Dù có Luyện Hư Linh Khí cũng không thể trong Thời gian ngắn hóa giải được chúng nó.

Trương Hằng lập tức cảm giác nhiệt độ trong cơ thể mình đột nhiên tăng cao. như bị Thiêu đốt từ bên trong vậy! Cũng may thân thể Trương Hằng vô cùng cường hãn, mặc kệ là ngoài Hay trong cũng gần như không có sơ hở gì.

Cho nên, cỗ năng lượng nóng bỏng này mặc dù tàn sát bừa bãi trong cơ thể nhưng cũng chỉ có một kết quả là sẽ bị Luyện Hư Linh Khí cắn nuốt mà thôi!

Nếu đổi lại là tu sĩ khác thì dù là Kết Đan Kỳ cũng chỉ có một đường chết mà thôi!

- Thực lực của lão già này thật đáng sợ!

Xoát một tiếng. Trương Hằng từ trong thạch bích lao ra. trên người cũng bộc phát một cổ khí tức cường đại, ngân diễm trong cơ thể dũng mãnh nổi lên. khiến cho đám năng lượng nóng cháy kia chỉ nửa khắc đã bị cắn nuốt sạch sẽ!

Ánh mắt hắn nhìn về phía lão già họ Sài đang lơ lửng giữa không trung, không khỏi nổi lên một tia cười lạnh.

sắc mặt của lão già họ Sài hiện lên vẻ nhục nhã. Tuy rằng hắn không bị thương tổn gì nhiều nhưng cánh tay vừa cứng rắn đón đỡ một đòn với Trương Hằng giờ đang hơi rũ xuống, dường như chịu thiệt không nhỏ.

Mặc dù về phương diện công kích bằng năng lượng, hắn chiếm được ưu thế rất lớn nhưng về mặt thân thể thì Trương Hằng lại hơn xa hắn.

Điều này cũng khiến một kẻ luôn tự xưng là có sở trường về cận chiến như hắn phải rơi vào hạ phong.

Một tu sĩ bình thường nếu không am hiểu cận chiến, một khi bị tu sĩ khác đột nhiên áp sát thì phải nhanh chóng giật ra khoảng cách, nháy mắt mở ra phòng ngự.

Điều khiến lão già này giật mình là khi Trương Hằng bị Viêm Linh Khí của hắn đánh nhốt vào trong cơ thể nhưng dường như cũng không có gì dị thường cả.

- Lão phu lại coi thường người rồi...

Trong đôi mắt lão già đột nhiên phát ra một cỗ hào quang khiến người ta kinh sợ, cả người như biến thành cự thú hoang dã, phát ra khí thế mãnh liệt.

Hai tay huy động một cái. một trăm lẻ tám kiện tàn phiến kim loại màu đen hình vảy cá hiện lên trước mặt hắn. Sau đó trên người hắn trào ra Viêm Linh Khí, tất cả pháp bảo tàn phiến hình vảy cá đều lóe lên Hỏa quang chói mắt. chiếu rọi bộ mặt hơi âm trầm của hắn.

Trương Hằng chợt phải đối mặt với đủ loại Pháp bảo như vậy, trong lòng cũng vô cùng kinh ngạc. Hơn nữa, cỗ uy hiếp này đang từng chút một ập về phía hắn.

“Đây tuyệt đối là kinh địch mạnh nhất mà từ khi tới thế giới này ta gặp phải!”

Ánh mắt Trương Hằng chợt nghiêm lại. cả người đột nhiên bộc phát ra một cỗ khí tức và áp lực rất đặc biệt. Một mảnh ngân diễm chói mắt bao phủ toàn thân hắn, giống như thiên thần phụ thể!

Hai cỗ lực lượng với khí thế tương đương va chạm ở trong động phủ khiến không khí khi thì như ngưng trệ. khi lại như sóng lớn gào thét...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

194. Chương 193: Trẻ Con

Happy New Year Boom boom

Toàn bộ động phủ đều lộ ra một cỗ không khí khẩn trương như muốn nổ tung.

Trương Hằng giống như Thiên Thần, toàn thân nổi lên một tầng Hỏa diễm màu bạc. hai mắt lợi hại như mắt chim ưng. ẩn ẩn nổi lên một cỗ lửa giận.

Đối mặt với tính cách ngạo mạn vô cùng của lão già họ Sài. thực lực lại vô cùng cường hãn. Trương Hằng không thể không xuất toàn lực chống đỡ.

Một cỗ nguy hiểm mơ hồ truyền từ trên người lão già truyền ra. bởi vậy có thể thấy được thực lực của đối phương cường hãn hơn Bách Luyện đại sư rất nhiều.

Một trăm lẻ tám chiếc vảy cá kim loại nhỏ dài lóng lánh ánh lửa không ngừng xoay tròn quanh thân lão già họ Sài. hình thành một tầng phòng hộ mưa gió không thể xuyên qua. Hơn nữa, một khi có biến động, toàn bộ pháp bảo sẽ phát động công kích mãnh liệt như bão táp!

Thần thức Trương Hằng tập trung vào những mảnh tàn phiến hình vảy cá mang theo khí tức tử vong này, trong lòng cũng âm thầm khiếp sợ. thậm chí có chút sợ hãi.

Nếu hắn không nhìn lầm thì những chiếc vảy cá kim loại dường như ẩn chứa một loại khí tức cùng loại với cỗ chiến giáp. Tuy rằng loại khí tức này khá nhạt nhưng nhiều chiếc tàn phiến kim loại này tập hợp lại một chỗ cũng là một tồn tại vô cùng khủng bố.

Pháp bảo nguyên bộ đúng là vô cùng hiếm thấy ở tu chân giới, để luyện chế được cũng cực kỳ phiền toái. Hơn nữa, yêu cầu về nguyên vật liệu cũng rất khó khăn, về mặt lý luận, một tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường có thể đồng Thời thao túng ba kiện Pháp bảo đã là một việc rất giỏi rồi.

Mà một pháp bảo nguyên bộ dù có tới mấy chục kiện hoặc nhiều hơn nữa nhưng vẫn được xem là một chính thể. Tuy nhiên, để thao túng nó cũng khó khăn rất nhiều so với thao túng một vài kiện pháp bảo bình thường.

Pháp bảo này của lão già họ Sài là tả hợp được cấu thành từ một trăm lẻ tám mảnh, nếu chân chính phát động công kích thì uy lực thật khó đánh giá.

- Tiểu bối, thực lực của người hoàn toàn vượt ra ngoài dự đoán của ta!

Lão già họ Sài dường như cũng không vội phát động công kích, trong mắt cũng tràn ngập tự tin. ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng cũng chỉ hiện lên chút không ngờ mà thôi.

- Ta thật muốn nhìn uy lực của kiện pháp bảo nguyên bộ này!

Ngân điểm nhẹ nhàng toát ra quanh thân Trương Hằng. ánh mắt kiên định và lợi hại. Hắn hiểu được rằng về mặt khí thể chính mình Quyết không thể thua được đối phương!

- Ha ha ha... Bộ pháp bảo này gọi là Long lân Toàn vũ Phiến! Lão phu tiêu phí mười mấy năm. khó khăn lắm mới luyện chế thành công. Từ khi nó ra đời tới nay chỉ mới sử dụng hai lần nhưng cũng đại biểu cho hai tên tu sĩ Kết Đan Kỳ tử vong.

Khi nói tới đây, trong mắt lão già họ Sài hiện lên một vẻ tàn nhẫn, ánh mắt nhìn Trương Hằng cũng như đang đánh giá một xác chết vậy!

Đồng Thời, những phiến vảy cá quanh thân lão cũng đột nhiên cấp tốc xoay tròn hình thành một đạo phong lưu màu đen quanh thân hắn. Nhất Thời, toàn thân hắn cũng trở nên mơ hồ không rõ ràng.

Đối mặt với lão già họ Sài lúc này đang bị hắc phong lưu màu đen bao phủ. trong lòng Trương Hằng không khỏi có chút sợ hãi.

- Ha ha ha...

Khí thể trên người lão già ngưng tụ với khí thể như Thủy triều, tập trung trên người Trương Hằng. Một cỗ cảm giác suy yếu cũng sinh, ra trong lòng Trương Hằng.

Trong lòng Trương Hằng hiểu rằng lão già họ Sài đang phát động một vòng tinh thần nhằm tạo áp lực cho mình. Ý đồ đánh mất sự tin tưởng vào bản thân.

Một khi Trương Hằng thất bại ở phương diện Ý chí thì dù thực lực hơn đối phương một bậc cũng chịu thiệt Thòi rất lớn. Huống chi tu vi của lão già này còn hơn xa Trương Hằng.

- Không thể tiếp tục như thế này được!

Đối mặt với tinh thần công kích của lão già họ Sài. Trương Hằng cảm giác mình mơ hồ đã rơi vào hạ phong.

Ngay Thời điểm đầu tiên, pháp bảo nguyên bộ với số lượng không ít đã khiến trong tâm lý Trương Hằng hình thành một chút bóng ma, khiến trong lòng hắn nảy sinh Ý nghĩ nếu toàn bộ số phiến vảy cá này phát động công kích thì uy lực sẽ khủng bố tới mức nào!

Sau đó, lão già họ Sài lại nói tới sự gian khổ trong luyện chế pháp bảo này. việc chém giết dễ dàng tu sĩ Kết Đan Kỳ. khí thể trên người không ngừng tăng lên và lộ ra vẻ mặt nắm chắc sẽ giết chết đối phương.

Dù là người thu tiên, trong quá trình đấu pháp cũng sẽ giao phong về mặt tinh thần. Từ đủ loại biểu hiện của lão già họ Sài này. đối phương chưa hẳn chân chính là một người tự cao tự đại, coi Trời bằng vung mà là một lão quái có kinh nghiệm chiến đấu vô cùng phong phú!

Mà tu vi Trương Hằng vẫn thấp hơn. Trước đây những địch nhân của hắn đa phần thực lực yếu kém. giờ phút này đối mặt với lão nhân như thế này, tự nhiên về mặt kinh nghiệm là yếu hơn.

Tuy rằng không chưa từng trải qua việc này nhưng Trương Hằng cũng hiểu được tình cảnh của mình lúc này!

“Nếu cứ để tiếp tục thế này thì cục diện tiếp theo là mình sẽ bị động đón đỡ mà thôi!”

Nghĩ tới đây. Trương Hằng đột nhiên thu hồi ngân điểm vào trong cơ thể. từ đó cổ khí thể đối kháng với đối phương đột nhiên biến mất!

Nhất Thời, khí tức trên người Trương Hằng hoàn toàn nội liễm. khiến người ta có cảm giác không thể phán đoán ra.

“Tiểu tử này đang muốn làm gì?! ”

Lão già họ Sài đang khí thể cường thịnh, lập tức nổi lên cảm giác vô lực!

Trên thực tế, từ lần đầu tiên Trương Hằng tránh thoát một kích của mình, lão đã xem Trương Hằng như một đối thủ chân chính!

Giỏi về việc đánh giá thực lực chân chính của đối phương, đây chính là một năng lực không thể thiếu được trong chiến đấu.

Thực hiện nhiên kinh nghiệm chiến đấu của lão già họ Sài vô cùng phong phú. Khả năng đánh giá thực lực đối phương của hắn là vô cùng mẫn tuệ!

- Một khi đã như vậy... Hôm nay nhất định phải lưu lại mạng của một tu sĩ Kết Đan Kỳ...

Trên người Trương Hằng đột nhiên nổi lên một cổ dao động cực kỳ mờ mịt. giọng điệu cực kỳ trầm thấp mang theo một lực lượng khiến người ta không thể không tin phục!

- Chỉ bằng ngươi?! Trong cuộc đời chém giết của mình, Kết Đan Kỳ chết dưới tay ta cũng có vài người! Còn tu sĩ Trúc Cơ KỶ như ngươi thì có tới mấy chục tên!

Lão già họ Sài mơ hồ cảm giác được một tia không ổn!

Nếu hắn thừa Thời cơ này phát động tấn công thì coi như đã đại biểu cho sự yếu thế trong lòng hắn.

- Tiểu bối. có thủ đoạn nào thì phóng hết ra đi!

Tàn phiến kim chúc hình vẩy cá quanh thân lão hình thành như một kiện chiến giáp, có điểm khác chính là kiện chiến giáp này lại liên tục xoay tròn.

- Ông—

Lão già họ Sài thao túng mười mấy mảnh tàn phiến, hình thành một trận hình đặc thù ở trong hư không.

Do đó, lão già này đã tiến vào trạng thái công thủ lưỡng toàn. Nếu Trương Hằng chân chính thi triển bí thuật nào đó thì hắn cũng sẽ có phòng ngự. Đồng Thời nếu đối phương lộ ra chút sơ hở nào. hắn cũng có thể tập kích nhanh như tia chớp.

Mà đúng lúc này, khí tức trên người Trương Hằng đột nhiên kéo lên.

Điều đáng sợ chính là ánh mắt của Trương Hằng lóe ra một tầng ngân huy, lộ ra ánh sáng dường như có thể nhìn thấy hết thấy trên thế gian.

Đó là ánh mắt của thần linh

Thời khắc này, toàn bộ không gian và Thời gian như chậm lại. tinh khí thần của Trương Hằng đã tiến vào một trạng thái vô cùng ổn định nhưng có thể bùng nổ bất cứ lúc nào!

Bình tĩnh, lý trí, tính toán! Đây chính là trạng thái trong lòng Trương Hằng lúc này. Bất cứ điều gì bên ngoài cũng không thể quấy nhiễu được hắn! Ngân mang lóe lên. hai tròng mắt không mang theo chút cảm tình nào nhìn chằm chằm vào người lão già họ Sài!

Đồng Thời, một cỗ áp lực tinh thần khiến người ta sợ hãi bức thẳng về phía vị kinh địch trước mắt này!

Một tia cười lạnh hiện lên trên khóe miệng Trương Hằng. Thông qua Thần Linh Nhãn, hắn thậm chí có thể nhìn ra tình trạng vận chuyển linh khí trong cơ thể đối phương!

Một lần hô hấp, một lần tim đập, một cái nháy mắt. sự chuyển động của một sợi tóc. trạng thái linh khí trong cơ thể đối phương... tất cả mọi thứ đều hiện rõ dưới ánh mắt này!

Nắm trong tay nhất cử nhất động của đối phương!

- Trẻ con...

Trong miệng Trương Hằng đột nhiên thốt lên hai từ với hàm ý châm chọc! Chỉ có chân chính là đương sự mới có thể cảm nhận được bản chất hai từ này...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

195. Chương 194: Thực Lực Tiếp Cận Nguyên Anh Kỳ ?

Happy New Year Boom boom

- Trẻ con...

Khi trong miệng Trương Hằng thốt ra hai chữ này cũng đại biểu cho Thần Linh Nhãn lần đầu tiên hiển uy ở trên Tu Tiên Giới mệnh mỏng này!

Có thể tưởng tượng được sau này. Thần Linh Nhãn của Trương Hằng sẽ lưu lại bóng ma trong lòng không ít tu sĩ. khiến cho nhiều tu sĩ có tiềm lực chung tâm cũng không thể vượt qua được ánh mắt khiến người ta mất hết tin tưởng vào bản thân này!

Một đôi mắt lạnh lẽo u lãnh lóe ra ngân huy. không mang theo chút cảm tình nào! Khóe miệng Trương Hằng hiện lên vẻ cười lạnh, cũng tùy ý thốt ra hai chữ. như vắn thạch từ trên Trời đánh xuống, hung hăng đánh mạnh vào lòng già họ Sài!

Lập tức, khí thế vốn ở trạng thái đỉnh phong của lão già họ Sài lập tức như từ cao phong rơi xuống vực sau bạn trượng, bị khí thế Trương Hằng hoàn toàn áp chế!

Mồ hôi lạnh từ trong lỗ chân lông của lão chảy ra. Linh khí vốn vô cùng thông thuận trong cơ thể cũng hơi ngưng trệ. Hết thấy những điều này đều không thể trốn thoát khỏi cặp mắt dường như nhìn thấu hết thấy của Trương Hằng.

Đối mặt với đôi mắt này. lão già họ Sài có một loại cảm giác đã bị đối phương hoàn toàn nhìn thấu, bất cứ nhất cử nhất động của mình đều không thể tránh thoát khỏi ánh mắt đối phương. Dường như chỉ cần làm ra động tác gì cũng rất vô lực!

Khi Trương Hằng Khinh thường nói ra hai chữ “trẻ con”, chiến ý trên người lão già hoàn toàn ngã xuống tới đáy!

Không chỉ là “trẻ con” mà hiện tại. trạng thái của lão già họ Sài hoàn toàn là một “đứa trẻ”!

Điều thần kỳ chính là Trương Hằng mới vờ vờ chỉ phát động Thần Linh Nhãn mà chưa phát ra một dấu hiệu công kích nào!

Lão già họ Sài không khỏi thở phào một hơi. Ngay khi hắn đang rất buồn bực thì Trương Hằng đột nhiên thu hồi Thần Linh Nhãn, ánh mắt nhìn ra ngoài động phủ. giọng điệu bình thản nói:

- Đại sư. cổ chiến giáp của Trương mỗ đã chữa trị xong rồi sao?!

Ánh mắt lão già họ Sài hơi đổi. thần thức quét ra bên ngoài mới phát hiện ra Bách Luyện đại sư với vẻ mặt hoảng sợ đứng bên ngoài động phủ. bộ dáng dường như đã đứng đó từ lâu!

Bởi vì vừa rồi tất cả tinh lực của song phương đều dùng để tránh đấu tinh thần cho nên cũng không nhận ra sự tồn tại của của Bách Luyện đại sư.

Nhưng sau khi Trương Hằng mở ra Thần Linh Nhãn, lập tức phát hiện ra sự tồn tại của hắn.

Trong lòng Trương Hằng hiểu rõ. dù giao phong về mặt tinh thần, hắn chuyển bại thành thắng nhưng chân chính đánh nhau thì cũng không nắm chắc có thể hơn được đối phương!

Lão già họ Sài này tuyệt đối là một tu sĩ Kết Đan Kỳ thiện chiến, trong tay lại có một kiện pháp bảo nguyên bộ. Nếu Trương Hằng có thể giết chết đối phương thì còn được.

Nhưng nếu đối phương bỏ chạy hoặc sử dụng bí thuật biến thái nào đó thì hoặc hắn đột nhiên có một địch nhân cường đại, hoặc rơi vào kết cục thảm trọng!

Giờ phút này mà nói. những tu sĩ Kết Đan Kỳ như lão già họ Sài này vẫn mang tới uy hiếp rất lớn đối với Trương Hằng.

Bởi vậy, Trương Hằng lựa chọn thu tay lại!

Hắn tin tưởng, thông qua lần giao phong về tinh thần này, có thể lưu lại trong lòng đối phương một bóng ma. Do đó. khiến đối phương cũng có chút kiêng kỵ mình, không tới mức kết hạ thâm cừu đại hận!

Lão già họ Sài cũng thu hồi pháp bảo, đưa ánh mắt nhìn ra ngoài động phủ.

- Khụ khụ... Quấy rầy hai vị rồi!

Bách Luyện đại sư đi vào, ánh mắt lướt qua hai người.

Khi ánh mắt hắn nhìn về phía Trương Hằng, mơ hồ còn mang theo một chút sợ hãi. mà khi nhìn về phía lão già họ Sài thì lại có chút không thiện!

- Sư huynh, người thân là Tông chủ Bách Luyện Tuyệt Khí Tông, thân phận cao Quý như thế nào mà còn có Thời gian đi vào cái nơi xa xôi này!?

Bách Luyện đại sư nhìn lão già họ Sài. trong giọng nói mang theo vài tia trào phúng!

“Hay là giữa hai huynh đệ này có thù hận gì sao?!”

Ánh mắt Trương Hằng quái dị nhìn hai lão già đang có sắc mặt không thiện trước mặt!

Ánh mắt lão già họ Sài âm trầm, trong lòng cũng không biết đang nghĩ gì. nhất Thời không nói gì cả!

sắc mặt Bách Luyện đại sư Hòa nhã nhìn Trương Hằng một cái, khe thở dài:

- Trương đạo hữu. vị Sài sư huynh của ta lần này tới Bách Luyện Sơn có thể là tính Lấy mạng ta. Tuy rằng ta tự xưng có thủ đoạn bảo mệnh nhưng việc tu bổ cô chiến giáp có thể sẽ bị trì hoãn!

Trong lòng Trương Hằng không khỏi trầm mắng! Chuyện của hai huynh đệ các người sao lại đổ lên đầu một ngoại nhân như ta chứ?!

Tuy nhiên nhờ lại thái độ cuồng ngạo của lão già họ Sài khi vừa vào động phủ. quá thật là có hành động bất lợi cho Bách Luyện đại sư.

Lão già họ Sài vừa nghe câu nói của Bách Luyện đại sư với Trương Hằng thì càng khẳng định thực lực của Trương Hằng.

Hắn hiểu được vị sư đệ của mình có thiên phú luyện khí kinh diễm tới độ nào nhưng tính cách cũng vô cùng cao ngạo. Nếu không phải vì thực lực đối phương phi phạm thì làm sao có thể rườm rà ngang hàng với một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ được! ?

Trương Hằng vừa mới chuẩn bị lên tiếng thì đã thấy sắc mặt của Bách Luyện đại sư rất thành khẩn nói với mình:

- Trương đạo hữu, thực lực của người đã tiếp cận Nguyên Anh Kỳ. tin tưởng chỉ phải trả giá một chút là có thể công kích, đánh chết vị sư huynh này của ta!

Khi nói tới đây, trong giọng nói của vị đại sư luyện khí này thậm chí còn mang theo thái độ khen tặng!

“Cái gì?! Thực lực tiếp cận tu sĩ Nguyên Anh Kỳ?!”

Vừa nghe những lời này của Bách Luyện đại sư. lão già họ Sài thiếu chút nữa đã phái kinh hô. trong lòng đột nhiên sinh ra một loại sợ hãi. vụng trộm đưa mắt tìm hiểu biến hóa trên vẻ mặt Trương Hằng.

Nguyên Anh Kỳ chính là nhân vật đứng trên đỉnh của Tam Tinh Vực. muốn giết chết tu sĩ Kết Đan Kỳ quả thực giống như chơi đùa mà thôi!

Mặc dù lão già họ Sài là tu sĩ Kết Đan Kỳ thành danh nhưng cũng vô cùng kính sợ đối với những nhân vật đỉnh cao Nguyên Anh Kỳ!

Trương Hằng vừa nghe những lời của Bách Luyện đại sư thì thiếu chút nữa đưa tay lên đánh cho lão nhân này một Quyền!

Đừng nói thực lực tiếp cận Nguyên Anh Kỳ. Cho dù so sánh với lão già họ Sài này, Trương Hằng cũng còn kém hơn không ít!

Dưới tình huống không dùng bí mật tuyệt sát là Hư Không Hỏa Diễm. Trương Hằng căn bản không làm gì được đối phương. Tổng hợp thực lực của hắn còn kém hơn đối phương một đoạn, nhưng tự bảo vệ mình thì không có vấn đề!

Nếu muốn lực áp những tu sĩ Kết Đan Kỳ đã thành danh như thế này thì trừ khi Trương Hằng có thể thành công tu luyện một loại thần thông ở tầng thứ hai, hoặc luyện hóa ra một kiện pháp bảo bản mạng của mình!

Nhưng việc này cũng không thể nhất Thời nữa khắc là làm được! Tu luyện thần thông tự nhiên khỏi phải nói. tu luyện hai loại thần thông phụ trợ nhưng đã tiêu phí của hắn không ít Thời gian.

về phần luyện hóa pháp bảo bản mạng?! Đối với Trương Hằng đang ở tầng công pháp thứ hai mà nói. thích hợp nhất với hắn là luyện hóa những pháp bảo bình thường. Nhưng xuất phát từ việc lo lắng lâu dài, hắn Quyết định lựa chọn những pháp bảo đỉnh cấp để luyện hóa. Vì thế. dù có ngân điểm, luyện hóa một kiện pháp bảo bản mạng đỉnh cấp thì cũng cần không ít Thời gian.

Cho nên hiện tại, tiềm lực của Trương Hằng đang đứng ở một giai đoạn yêu cầu khai phá cấp bách!

- Đạo hữu khen sai rồi! Trương mỗ tuy từng giết được một tên tu sĩ Kết Đan Kỳ đại viên mãn nhưng cũng không dám so sánh với cao nhân Nguyên Anh Kỳ!

Trương Hằng thầm nghĩ lúc này nói thế nào chẳng được! về phần có từng giết qua tu sĩ Kết Đan đại viên mãn Hay chưa thì đối phương làm sao biết được!?

Vừa nghe lời này, chẳng những nội tâm lão già họ Sài hoảng sợ mà ngay cả Bách Luyện đại sư cũng ngây người sửng sốt!

Bách Luyện đại sư từng tận mắt chứng kiến Trương Hằng dễ dàng dùng tay chọc thủng cô chiến giáp, cũng quan sát thấy Trương Hằng lực áp lão già họ Sài về mặt tinh thần cho nên tự nhiên sinh ra cảm giác không thể nhìn thấu Trương Hằng.

vốn nói thực lực Trương Hằng tiếp cận tu sĩ Nguyên Anh Kỳ là để hù dọa vị sư huynh mang lòng dạ bất lương của mình nhưng lại không ngờ Trương Hằng dường như thật sự có thực lực này!

“Hay là người này che giấu thực lực chân chính của mình?!”

Nhớ tới việc đối phương có được thần thức có thể ngang bằng Kết Đan Kỳ cùng với tình cảnh lực áp chính mình về mặt tinh thần lão già họ Sài lập tức nổi lên đủ loại suy đoán.

- Đại sư. kiện cổ chiến giáp của ta chữa trị thế nào?! Nếu thật sự thành công, coi như Trương mỗ thiếu ngài một cái nhân tình. Chỉ cần ta còn ở nơi này, bất luận kẻ nào cũng đừng nghĩ xúc phạm tới ngài!

Khi Trương Hằng nói ra lời này, trong giọng nói tràn ngập một sự tự tin cường đại.

Giờ khắc này, trước mặt hai vị tu sĩ Kết Đan Kỳ. Trương Hằng đã có Quyền lên tiếng chủ đạo!

Lão già họ Sài không hé răng nửa lời mà Bách Luyện đại sư lại lộ ra vẻ mừng như điên!

Trong nhất thời cả hai lão già Kết Đan Kỳ lâu năm đều bị Trương Hằng hù dọa...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

196. Chương 195: Sửa Thành Công

Happy New Year Boom boom

ở Tu Chân Giới của Tam Tinh Vực uy danh của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đã xâm nhập lòng người, đại biểu cho một thực lực không thể chống lại!

Cho nên Bách Luyện đại sư khi Bách Luyện đại sư nâng thân phận Trương Hằng lên. dùng cách nói tiếp cận thực lực tu sĩ Nguyên Anh Kỳ để hình dung khiến lão già họ Sài rung động không thôi.

ở toàn bộ Triệu Quốc Tu Tiên Giới dường như không có tu sĩ Kết Đan Kỳ này dám tự xưng là tiếp cận thực lực Nguyên Anh Kỳ. mặc dù là tu sĩ Kết Đan đại viên mãn cũng thế!

Trương Hằng cũng tin tưởng như vậy!

Lúc trước khi còn ở Phương Vân Sơn, tu sĩ Nguyên Anh Kỳ Vô Cực Độc Ma hiện thân trên Tử Nguyệt Phương Chu. cổ khí thể phách thiên cái địa kia đáng sợ biết bao. tới lúc này trong lòng hắn vẫn còn cảm thấy sợ hãi!

Có thể nói. chỉ vẹn vẹn một người Vô Cực Độc Ma cũng có thể khiến ba phái Phương Vân Sơn bị diệt môn!

Hơn nữa, Vô Cực Độc Ma vẫn chỉ là Nguyên Anh sơ kỳ mà thôi, khẳng định không tính là cao thủ trong đám tu sĩ Nguyên Anh Kỳ!

Mặc dù giờ phút này Trương Hằng đã tấn chức tăng công pháp thứ hai, đủ để chống lại tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường nhưng nếu gặp phải tu sĩ Nguyên Anh Kỳ thì e rằng cũng chỉ có một đường chạy trốn chết mà thôi!

Muốn chống lại những lão quái Nguyên Anh Kỳ đứng trên đỉnh cao Tam Tinh Vực thì Trương Hằng phải tấn chức công pháp tăng thứ ba!

“ít nhất đã không phải một việc quá xa xôi”

Trương Hằng trầm nghĩ trong lòng.

Chỉ cần công pháp của hắn có thể đột phá một tầng thì Trương Hằng liền có thể tùy ý tung hoành Tam Tinh Vực. Tới một mức độ nào đó mà nói thì đã chạm được tới những nhân vật đỉnh cao nhất!

Chỉ với Thời gian vài năm, Trương Hằng từ một tu sĩ ở tầng chót của Tu Tiên Giới đạt tới trình độ hiện tại. Công lao lớn nhất vẫn chính là ngọc giản thần bí đi ra từ trò chơi trực tuyến mà thôi!

Cho nên, khi Trương Hằng hứa hẹn sẽ thiếu Bách Luyện đại sư một nhân tình, đối phương mới biểu hiện ra vẻ mừng như điên như vậy!

Thời khắc này, Bách Luyện đại sư thậm chí đã coi Trương Hằng tương đương với một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Với tuổi của Trương Hằng lúc này. bằng vào tu vi Trúc Cơ Kỳ đã có thực lực chống lại tu sĩ Kết Đan Kỳ. Một khi hắn tấn chức Nguyên Anh Kỳ thì đủ để uy hiếp toàn bộ Tam Tinh Vực!

Lão già họ Sài thấy Trương Hằng nói như vậy cũng không dám hé răng thêm nữa.

Trương Hằng sử dụng Thần Linh Nhân, chiến thắng hắn một cách thần kỳ ở phương diện tinh thần đã khiến trong lòng hắn lưu lại một bóng ma không thể loại bỏ.

Dù là Trương Hằng cũng không thể tưởng tượng nổi Thần Linh Nhân của hắn lại có được uy lực lớn như vậy!

Khi hắn thi triển Thần Linh Nhân, loại cảm giác hoàn toàn nhìn thấy đối phương, thậm chí coi đối phương như một đứa trẻ thật sự làm người ta sợ hãi.

Ai muốn làm địch với tu sĩ có thần thông khủng bố như thế này?!

Cho nên, sau khi thất bại ở giao phong tinh thần, bóng ma lưu lại trong lòng lão già họ Sài rất khó phai nhạt, thậm chí ảnh hưởng tới cả việc thăng cấp sau này của lão!

- Lời của Trương đạo hữu là thật sao?!

Bách Luyện đại sư không dám xác định hỏi.

- Tuyệt không phải là hư ngôn! Chỉ cần đại sư có thể thành công tu bổ kiện cổ chiến giáp này là được!

Trương Hằng lạnh, nhạt nói.

Trên thực tế, những điều phải làm Trương Hằng đều sẽ hết sức đi hoàn thành, trừ khi hoàn toàn bất lực.

Lúc trước, đáp ứng chuyện của ông cháu nhà họ Quách ở Độc Thiên Bảo. Trương Hằng vẫn không quên. Nếu cơ hội hắn tất nhiên sẽ đi Độc Thiên Bảo. Bình Tạo Hóa Đan kia chính là để dành cho tên đệ tử phế linh căn của hắn.

Đối với việc hứa hẹn với ô Lăng trước khi hắn ta chết, Trương Hằng cũng đã hoàn thành, đã chém giết mấy tên tiên sư của Tề Uy Vương!

Nếu Bách Luyện đại sư đã có thể hỗ trợ Trương Hằng tu bổ cổ chiến giáp có công hiệu phi phạm này, Trương Hằng đưa ra một cái nhân tình coi như là thù lao!

- Không phụ đạo hữu kỳ vọng, cổ chiến giáp này lão phu đã tu sửa được từ một tháng trước rồi!

Bách Luyện đại sư cười ha hả, vỗ nhẹ túi trữ vật. Lấy ra một bộ cổ chiến giáp màu đen. lóe ra ô quang nhàn nhạt.

- Đã tu sửa xong rồi sao?!

Ánh mắt Trương Hằng nhìn chăm chăm vào cổ chiến giáp này, trong lòng cũng hơi kinh hãi.

Lão già họ Sài sau khi nhìn thấy Bách Luyện đại sư xuất ra cổ chiến giáp này thì ánh mắt cũng sáng bừng. Thân là Tông chủ của Bách Luyện Tuyệt Khí Tông, thủ đoạn luyện khí của hắn dù kém hơn Bách Luyện đại sư nhưng nhãn giới tuyệt đối không tầm thường.

Thoáng nhìn qua. hắn đã biết tài liệu của cổ chiến giáp này vô cùng đặc biệt, những loại phù văn trận pháp hiện lên mặt ngoài mang tới một sự hấp dẫn trí mạng!

Về tham lam lập tức hiện lên trong mắt lão già họ Sài nhưng rất nhanh thu liễm loại ánh mắt này, cố gắng áp chế dục vọng đối với cổ chiến giáp.

Đối diện hắn chính là hai tu sĩ thực lực tương đương Kết Đan Kỳ. Trong đó thậm chí còn có một người lực áp hắn một bậc. hắn cũng không dám làm chuyện cướp đoạt, thậm chí không thể khiến hai người bên cạnh biết được Ý nghĩ tham lam của hắn.

Trương Hằng tiếp nhận cổ chiến giáp này. cảm thụ khí tức tự nhiên cổ xưa trên đó. vươn tay vuốt ve.

- Thể tích hơi ít hơn nhưng các đường nét thì càng mềm mại hơn trước!

Trương Hằng nhanh chóng đưa ra kết luận!

- Không biết cổ chiến giáp này có năng lực khôi phục không? Có được năng lực phòng ngự bằng mấy phần lúc ban đầu?

Trương Hằng nhanh chóng đi thẳng vào vấn đề mình quan tâm.

Nhân tình của Bách Luyện đại sư sáng lên, toát ra vẻ đặc ý nói:

- Khi ta tu bổ nó còn gia nhập thêm một số tài liệu cực phẩm có thể thay thế được. Đây chính là số tài liệu trên Quỷ mà ta thu thập mấy năm qua... Hiện tại, bộ cổ chiến giáp này có tới chín thành năng lực phòng ngự so với ban đầu, thậm chí còn cao hơn cả dự đoán của ta!

Lão già họ Sài bên cạnh kinh ngạc nói:

- Ta nói sư đệ, với trình độ luyện khí của ngươi mà chẳng lẽ còn không thể khôi phục lại tất cả năng lực phòng ngự trước đây của nó?

Bách Luyện đại sư hơi tức giận nói:

- Chẳng lẽ ngươi nghi ngờ ta còn không dốc toàn lực?! Trước khi lão phu luyện chế đã từng phát ra linh hồn Huyết thệ với Trương đạo hữu, nhất định sẽ toàn lực tu bổ cho chiến giáp này!

Lão già họ Sài trong lòng cả kinh, âm thầm buồn bực! Chẳng lẽ Thanh niên đối diện này có thể khiến vị sư đệ của mình phải phát ra linh hồn huyết thệ sao!?

Hắn làm sao biết được Trương Hằng sử dụng Hư Không Hỏa Diễm cũng dễ dàng chọc thủng cô chiến giáp mà Bách Luyện đại sư liệt vào cấp bậc không thuộc nhân loại, công thêm sự hấp dẫn trí mạng của cổ chiến giáp nghịch thiên này, lúc này mới cam tâm phát ra linh hồn Huyết thệ.

- Không biết cổ chiến giáp này có kỳ hiệu gì?

Lão già họ Sài tò mò hỏi.

Bách Luyện đại sư khẽ hừ một tiếng, đưa ánh mắt bất thiện nhìn vị sư huynh của mình. Hiện tại hắn có Trương Hằng làm “chỗ dựa vững chắc”, cần gì phải sợ vị sư huynh thực lực mạnh mẽ này nữa!

Đối với thái độ của Bách Luyện đại sư, lão già họ Sài chỉ có thể âm thầm nuốt một khẩu ác khí!

Bách Luyện đại sư lại cười nói với Trương Hằng, giọng điệu rất ôn hòa:

- Thủ pháp tu bổ của lão phu rất đơn giản! Trước nghĩ cách đạo nhập những năng lượng tinh khiết nhất của tinh thạch vào bên trong cô chiến giáp. Do đó, trong đó có năng lượng dự trữ trợ giúp, phát huy công năng tự chữa trị của cổ chiến giáp này...

- Cái gì? Cổ chiến giáp này có được năng lực tự động khôi phục sao!? Vậy tài liệu trong đó...

Lão già họ Sài khiếp sợ không thôi! Đối với công năng tự chữa trị trong truyền thuyết này quả thực vô cùng kinh thán!

Nghe nói, phần lớn Thông linh pháp bảo trong truyền thuyết đều có công năng tự động chữa trị. Mà cổ chiến giáp trước mắt cũng có Năng lực này. Từ đó có thể thấy được tài liệu chế tạo ra nó Quý giá như thế nào, thủ pháp chế tác cũng cực kỳ xảo diệu!

Điều này khiến ánh mắt của lão già họ Sài nhìn về phía cổ chiến giáp càng thêm nóng cháy.

- Tự động chữa trị chỉ là một trong những công năng mà thôi!

Bách Luyện đại sư Khinh thường nhìn hắn một cái, tiếp tục giới thiệu cho Trương Hằng:

- Bởi vì có sự trợ giúp của công năng tự chữa trị, cổ chiến giáp này mặc dù thiếu một ít tài liệu nhưng cũng đã khôi phục được hình thái vốn có. Ngay cả bộ vị “Vô ao tào dung nhập thức” để khảm tinh thạch ở trung tâm cũng đã khôi phục...

- Vô ao tào dung nhập thức...

Lão già họ Sài chết lặng, ánh mắt thậm chí hơi đỏ lên nhưng kiên quyết không dám gây ra hành động gì đặc biệt.

- Nhưng bởi vì thiếu nhiều vật liệu cho nên cỗ chiến giáp này chỉ có thể khôi phục lại sáu thành năng lực phòng ngự. Điều này khiến lão phu rất khó chịu. Vì thế, sau khi tra cứu rất nhiều cổ tịch, dốc lòng nghiên cứu trận pháp và cấu tạo bên ngoài cỗ chiến giáp, cuối cùng còn hao hết tất cả tài liệu trân quý lão phu tích trữ nhiều năm. mất thêm một tháng tu bổ. rốt cục khiến cỗ chiến giáp khôi phục lại chín thành Năng lực phòng ngự... Đạo hữu có thể thử một lần!

Giọng điệu của Bách Luyện đại sư hơi lộ ra chút kích động và đặc ý. Hẳn đúng là hao phí không ít tâm huyết trên kiện cỗ chiến giáp này, nhưng cũng học thêm được không ít!

- Được, vậy để ta thử xem!

Trương Hằng hiểu được lời của Bách Luyện đại sư nghe như rất đơn giản nhưng quá trình chân chính khẳng định vô cùng khó khăn.

Dưới sự chỉ giáo của Bách Luyện đại sư. Trương Hằng mặc cỗ chiến giáp này vào, bấm quyết, điểm vào vài bộ vị trên cỗ chiến giáp! Hào quang lóe ra. trên thân cỗ chiến giáp xuất hiện bốn ao tào (bốn chỗ lõm).

Trương Hằng xuất ra bốn khối tinh thạch trung phẩm, khảm lên trên cỗ chiến giáp. Ồng một tiếng, bên ngoài cỗ chiến giáp nổi lên một trận rung động khe khẽ, phát ra ô quang nhàn nhạt. Theo sao. mấy chỗ lõm kia cũng biến mất.

- Nhưng làm thế nào để biết được lực phòng ngự chân chính của cỗ chiến giáp này?!

Trương Hằng lúc bắt đầu có chút khó xử nhưng ánh mắt nhanh chóng nhìn về phía lão già họ Sài. giọng điệu lạnh nhạt nói:

- Đạo hữu có thể phối hợp một chút không?! Ta cũng muốn nhìn năng lực phòng ngự chân chính của cỗ chiến giáp này!

- Cái này...

Lão già họ Sài có chút khó xử.

Trương Hằng hiểu được nếu muốn chân chính thí nghiệm lực phòng ngự chân chính của cỗ chiến giáp này thì phải tìm kiếm người có lực công kích tương đối mạnh trong số tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Năng lực phòng ngự của Trương Hằng lúc này rất mạnh nhưng lực công kích lại khá yếu. Tuy rằng lực công kích của Hư Không Hỏa Diễm có thể coi là siêu nhân nhất đẳng, cũng đã vượt qua phạm vi có thể chịu đựng của tu sĩ Kết Đan Kỳ. Điều này có thể khiến cỗ chiến giáp bị tổn hại.

Mà trong hai vị tu sĩ trước mắt. công kích của lão già họ Sài là mạnh nhất cho nên hẳn mới chọn lão.

- Sư huynh à. người nên thử xem đi! Chẳng lẽ người còn sợ xúc phạm tới Trương đạo hữu sao?!

Bách Luyện đại sư nói với lão già họ Sài với giọng điệu rất ác liệt.

- Được rồi. để ta kiến thức uy lực chân chính của cỗ chiến giáp này đi!

Nói tới đâu, trên người lão đột nhiên bộc phát ra ánh lửa kinh người.

Trương Hằng dưới sự chỉ đạo của Bách Luyện đại sư. đưa vào những bộ phận then chốt của cỗ chiến giáp một ít Luyện Hư Linh Khí.

Ồng

ô quang lưu chuyển trên cỗ chiến giáp, hình thành một hư ảnh áo giáp thật lớn, đồng Thời một tầng phòng hộ hình cái lồng cũng bao phủ lấy toàn thân Trương Hằng.

Ầm ầm!

Thần quang ngưng tụ trong mắt lão già họ Sài. vô cùng hung hãn đánh về phía Trương Hằng mấy quyền, mang theo Hỏa quang kinh người, va chạm vào cái lồng phòng hộ. phát ra từng đợt âm Thanh oanh kích!

Trương Hằng vẫn đứng tại chỗ. không nhúc nhích, tùy ý để đối phương đánh tới.

Ầm ầm ầm...

Lão già họ Sài liên tục công kích mấy chục Quyền. mặt ngoài cả chiến giáp vẫn không ngừng lưu chuyển ô quang. sắc mặt Trương Hằng lộ ra vẻ vui mừng, nói với lão già họ Sài:

- Đạo hữu còn có thủ đoạn gì nữa thì cứ Lấy ra đi!

Năng lực phòng ngự của cổ chiến giáp này đích thức biến thái, cần phải có lực công kích mạnh hơn nhiều mới có thể chân chính chạm tới năng lực phòng ngự của nó.

- Nếu Trương đạo hữu đã nói vậy thì Sài mỗ cũng không khách khí nữa!

Lão già này cải thiện cách xưng hô một cách tự nhiên ánh mắt chợt nghiêm lại. Hỏa quang trên người đột nhiên bùng nổ. Một trăm lẻ tám mảnh tàn phiến kim chúc hình vẩy cá hiện ra. lơ lửng quanh thân hắn!

Ông

Giống như Hỏa diễm phong bạo. những mảnh tàn phiến này lóe lên hồng quang chói mắt. nhanh chóng xoay tròn quanh thân, như đang ngưng tụ một kích vô cùng cường hãn.

Bách Luyện đại sư thấy tình cảnh này. sắc mặt hơi hiện lên chút lo lắng. Bởi vì chỉ có khảm tinh thạch thượng phẩm thì cổ chiến giáp này mới có thể chân chính phát huy ra năng lực phòng ngự của nó.

Lý Hoành lúc trước từng sử dụng kiếm kỳ tất sát của Huyết Ảnh u Ma Kiếm, công phá được tầng phòng ngự của cổ chiến giáp...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

197. Chương 196: Thí Nghiệm

Happy New Year Boom boom

Thời khắc này, lão già họ Sài đã bộc lộ toàn bộ thực lực mạnh mẽ của một tu sĩ Kết Đan hậu kỳ!

Những mảnh tàn phiến kim chúc hình vẩy cá điên cuồng xoay tròn quanh thân, khuấy động Hỏa quang nóng rực. khiến toàn bộ động phủ vốn hai âm đạm cũng hiện lên một màu đỏ lửa. Đường như cả không gian nơi này đều lâm vào một địa vực mà liệt Hỏa tàn sát bừa bãi.

“Không hổ là tu sĩ Kết Đan hậu kỳ!”

Trong lòng Trương Hằng không khỏi tán thưởng!

Từ sau khi hắn đi ra khỏi Hắc Ngục Bách Luyện Sơn, Trương Hằng liên tiếp giao thủ với hai tu sĩ Kết Đan Kỳ, cũng đại khái hiểu được thực lực của tu sĩ cấp bậc này.

Thực lực của lão già họ Sài cũng không phải là cao nhất trong số tu sĩ Kết Đan Kỳ nhưng trong những người đồng cấp thì cũng có thể coi là hạng người mạnh mẽ.

“May mắn mình lúc trước còn không chống lại Kết Đan Kỳ Âm Dương Thiên Đức! Với cảnh giới tầng công pháp thứ nhất, gặp phải tu sĩ Kết Đan Kỳ e rằng cũng sẽ gặp phải nguy hiểm sinh mệnh!”

Mà Đúng lúc này, cơn Hỏa diễm phong bạo do một trăm lẻ tám kiện tàn phiến kim chúc tạo thành đột nhiên run lên, sau đó hóa thành Hỏa vũ đầy Trời. mang theo uy thế kinh thiên như biển lớn cao vạn trượng, mãnh liệt cuộn cuộn đánh về phía Trương Hằng.

Vừa nhìn thấy tình cảnh này. thân là Kết Đan trung kỳ. Bách Luyện đại sư cũng không khỏi sắc mặt đại biến.

Uy lực pháp bảo nguyên bộ mà lão già họ Sài sử dụng đã vượt qua phạm vi dự đoán của hắn. Tuy rằng từng mảnh một có lực công kích không quá cao nhưng kết hợp lại e rằng đã đạt tới cực hạn mà một tu sĩ Kết Đan Kỳ rồi.

Mặc dù là Bách Luyện đại sư gặp phải công kích như vậy cũng có thể đương trường bị giết chết!

- Xem ra sư huynh Lân này thật sự muốn tới lấy mạng mình, đã có chuẩn bị mà tới!

Nghĩ tới đây, Bách Luyện đại sư bắt đầu điều chỉnh trạng thái của mình. Một khi Trương Hằng khó có thể ngăn cản công kích này thì hắn sẽ không chút do dự ra tay tương trợ.

Trên thực tế, muốn khống chế một trăm lẻ tám mảnh tàn phiến tiến hành công kích cũng tiêu hao tâm thần của lão già họ Sài rất nhiều.

Mặc dù những mảnh tàn phiến này nhỏ chỉ bằng một phần mười bình thường, hơn nữa vì nhiều nguyên nhân nên có sự liên hệ với nhau.

Nhưng để thao túng nhiều mảnh như vậy. tâm thần cũng tiêu hao gấp mười lần những Pháp bảo bình thường.

Cho nên, thao túng một trăm lẻ tám đạo tàn phiến hình thành một pháp bảo nguyên bộ như thế này khiến lão cũng cảm thấy khó khăn. Nếu muốn thoải mái thao túng nhiều mảnh tàn phiến như thế này, tới Thiếu cũng phải có tu vi Nguyên Anh Kỳ mới có thể làm được!

Ầm!

Trương Hằng giống như một con kiến, lập tức bị số pháp bảo này bao phủ!

Ầm

Trương Hằng đang mặc cổ chiến giáp lập tức lâm vào cục diện bị công kích liên tiếp như bão táp. Mỗi mảnh tàn phiến khi va chạm với vòng Bảo hộ bên ngoài đều khiến nó hơi run lên một cái.

Trong nhất Thời, vòng bảo hộ quanh thân Trương Hằng bắt đầu không ngừng run rẩy, bất cứ lúc nào cũng có thể tan biến.

Phù—

Thời khắc này. mười mấy mảnh pháp bảo cùng đánh vào một vị trí. toàn bộ tầng bảo hộ lập tức vỡ nát như giấy vụn. Sau đó, một mảng lớn số tàn phiến đánh mạnh lên hư ảnh áo giáp.

Răng rắc!

Hư ảnh áo giáp quanh thân Trương Hằng lập tức vỡ tan!

Sắc mặt Bách Luyện đại sư hơi đổi. thậm chí không kìm nổi muốn ra tay nhưng lại thấy thần sắc và bộ dáng tự nhiên như thường của Trương Hằng nên vẫn nhịn xuống.

Sau khi tầng phòng hộ và hư ảnh áo giáp bị phá, thân thể Trương Hằng nhất định sẽ gặp phải sự công kích trực diện của đám tàn phiến Pháp bảo này!

Tuy rằng cổ chiến giáp vẫn mặc trên người Trương Hằng nhưng dù sao cũng không thể bảo hộ toàn thân hắn. hơn nữa. khi bị công kích, lực đạo có thể xuyên qua cổ chiến giáp, tác động trực tiếp lên người Trương Hằng.

- Đỉnh đỉnh đỉnh...

Một mảng lớn tàn phiến pháp bảo đánh lên trên bản thể cổ chiến giáp.

Nhưng hiển nhiên công kích của pháp bảo nguyên bộ này cũng không quá mạnh, chỉ dựa vào tính liên miên không ngừng mà thôi.

Nếu muốn phá được cỗ chiến giáp này. trừ khi có thể hợp nhất một trăm lẻ tám mảnh tàn phiến, khiến lực công kích đạt tới cực hạn chịu đựng của cỗ chiến giáp!

Tuy nhiên, lão già họ Sài thao túng nhiều mảnh tàn phiến như vậy cũng đã không tồi nếu muốn hợp nhất lại thì quá thật quá mức khó khăn!

Tuy rằng đại bộ phận số mảnh tàn phiến này đánh lên trên thân cỗ chiến giáp nhưng vẫn có một số đánh lên người Trương Hằng.

Bộ đáng của Trương Hằng vẫn không có chút động dung, bên ngoài thân dâng lên một tầng ngân mang nhàn nhạt, không ngừng lưu chuyển.

Trong đó có bốn năm đạo tàn phiến mang theo Hỏa quang đáng sợ mạnh mẽ đánh lên trên mặt hắn.

Ầm

Trương Hằng vẫn hoàn hảo như cũ đứng tại chỗ. trên mặt Ngay cả một vết sẹo cũng không có!

Thuận tay, hắn chụp lấy một mảnh tàn phiến đang lóng lánh hỏa quang. Trên tay Trương Hằng nổi lên một đoàn ngân diễm, hút đi linh khí bám trên mảnh tàn phiến này, Lấy tay vuốt ve hoa văn bên trên.

- Chất liệu cũng chỉ tốt hơn những pháp bảo bình thường một chút mà thôi!

Trương Hằng từng luyện hóa qua rất nhiều loại pháp bảo. đối với chất lượng của chúng có một cảm giác rất miễn duệ.

- Cái này....

Hai mắt của Bách Luyện đại sư và lão già họ Sài đều như lồi hết ra ngoài, nhìn Trương Hằng tràn ngập sợ hãi và nghi ngờ!

Dùng thân thể cứng rắn đối kháng lại sự công kích của pháp bảo. đây là điều àm tu sĩ nhân loại có thể làm sao?!

Trên thực tế, Trương Hằng cứng rắn đối kháng với pháp bảo tàn phiến cũng không nhiều, chỉ mười mấy mảnh mà thôi.

Công kích của mỗi mảnh tàn phiến này cũng không khác gì nhiều so với pháp bảo bình thường, dưới tình huống sử dụng Luyện Hư Linh Khí hộ thể. có thể triệt tiêu đại bộ phận năng lượng trên pháp bảo. Phần lực đạo và Hỏa nhiệt còn lại cũng không thể thương tổn Trương Hằng được.

Đương nhiên. nếu không mặc cỗ chiến giáp, dùng thân thể cứng rắn đối kháng với một trăm lẻ tám mảnh pháp bảo này thì Trương Hằng khẳng định cũng ăn không tiêu!

Lão già họ Sài thu hồi một trăm lẻ bảy mảnh tàn phiến lại. còn một mảnh đang ở trong tay Trương Hằng.

Bàn tay Trương Hằng run lên. vứt phiến pháp bảo này ra về phía lão già họ Sài. Sau khi lão già họ Sài tiếp lấy mảnh tàn phiến này thì sắc mặt lập tức đại biến.

Không biết Trương Hằng dùng thủ đoạn gì nhưng lão nhận thấy thần thức liên hệ giữa mình và mảnh tàn phiến đã bị suy yếu đi hơn phân nửa!

- Chẳng lẽ chính là ngân diễm vừa rồi?!

Lão không kịp được phải hít sâu một hơi khí lạnh.

Trương Hằng vừa rồi tiếp lấy mảnh tàn phiến kia cũng cố ý dùng ngân diễm tiêu trừ thần thức ẩn kỳ trên đó của đối phương, nhưng dù sao Thời gian quá ngắn, nên cũng không thể hoàn toàn loại bỏ thần thức ẩn kỳ. Bởi vì thần thức ẩn kỳ trên mặt pháp bảo cũng đã được đan Hỏa rèn luyện một khoảng Thời gian không ngắn!

Đương nhiên, nếu là pháp bảo bản mạng thì gần như cũng không thể nhanh chóng tiêu trừ hơn phân nửa thần thức ẩn kỳ như vậy!

Nhưng lão già họ Sài muốn luyện chế kiện pháp bảo trọn bộ này làm pháp bảo bản mệnh thì cũng là một chuyện quá mức xa vời!

Trương Hằng vừa lòng nói:

- Lực phòng ngự không tồi. nếu khảm vào linh thạch thượng phẩm thì lực phòng ngự có thể gia tăng không ít. Tu sĩ Kết Đan Kỳ mơ tưởng có thể công phá tầng phòng ngự của nó!

Nói tới đây, Trương Hằng vươn tay điểm mấy cái vào mặt ngoài cổ chiến giáp, hào quang lóe lên. lập tức hiện ra mấy cái ao tào.

Hiện ra trong tầm mắt mọi người, bốn khối linh thạch trung phẩm đã bị nứt vỡ.

Trương Hằng hiểu được, tinh thạch chỉ cần chưa bị hóa thành bột phần thì linh khí bên trong cũng chưa hao hết.

Mấy khối tinh thạch này sở dĩ vỡ tan là do linh lực bên trong bị rút ra quá nhanh!

- Năng lực phòng ngự đã được xác định! Nhưng công năng tự động chữa trị thì nên thí nghiệm như thế nào bây giờ?!

Trương Hằng nghĩ tới đây, dùng móng tay nhẹ nhàng hoa lên bên ngoài cổ chiến giáp một cái. Mặt ngoài cổ chiến giáp vốn vô cùng chắc chắn lập tức xuất hiện một khe rãnh rất nhỏ.

Nói là khe rãnh còn không bằng nói là đã mất đi một chút nguyên vật liệu.

ô quang lập tức lóe lên. nháy mắt đã tu bổ những vết rách này một cách gọn ghẽ. Không để ý tới sự khiếp sợ hiện rõ trên bộ mặt lão già họ Sài. Trương Hằng nhìn về phía Bách Luyện đại sư như đang chết lặng nói:

- Trương mỗ còn có một chuyện muốn thỉnh giáo đại sư...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

198. Chương 197: Tử Vực.

Happy New Year Boom boom

Cổ chiến giáp khó có thể hư hao trong mắt hai người lão già họ Sài lão già và Bách Luyện đại sư. sau khi rơi vào trong tay Trương Hằng liền giống như một tờ giấy. bị hấn dùng móng tay nhẹ nhàng "xé tan".

Đây là lần đầu tiên Bách Luyện đại sư chứng kiến thần thông khủng bố tới mức này của Trương Hằng. khuôn mặt sưng ra. trong lòng không thể bình tĩnh trở lại như trước nữa.

Mà vẻ mặt họ Sài lão già lộ vẻ không thể tin nổi vẻ khiếp sợ và kinh hoảng lộ ra hết Trên khuôn mặt, miệng há thật to. thậm chí có thể nhét lọt cả quả trứng gà.

Có thể khiến một gã tu sĩ Kết Đan kỳ khiếp sợ đến mức độ này thì Trương Hằng có thể cảm thấy tự hào rồi.

Thấy cổ chiến giáp có khả năng khôi phục như ban đầu. lại còn tám chín phân năng lực phòng ngự. Trương Hằng đã thỏa mãn. thậm chí trong lòng còn có chút cảm kích đối vị lão nhân Bách Luyện đại sư "Chịu khó chịu khổ này

chuyện cổ chiến giáp cuối cùng cũng kết thúc. Lúc này Trương Hằng cần phải tìm kiếm hai loại tài liệu cuối cùng khác liên quan tới Thân Ngoại Tạng Thân.

- Có chuyện gì xin mời đạo hữu nói ra.

Bách Luyện đại sư vừa nghe Trương Hằng có chuyện muốn hỏi. tất nhiên là rất vui vẻ trả lời.

- Trương mô hiện tại thiếu hai loại tài liệu. Nhưng hai loại tài liệu này ở Phường thị bình thường cũng không thể mua được, cho nên mới muốn nhờ đại sư chỉ bảo giúp ta.

Thần sắc Trương Hằng bình thản nói.

- Không biết đạo hữu Thiêu loại tài liệu nào. không chừng lão phu lại có một loại trong đó.

Bách Luyện đại sư hơi tò mò hỏi.

- Ngọc Tinh Thạch. Thanh Vũ Xà Bì.

Trương Hằng cuối cùng nói ra tên hai loại tài liệu này.

Trương Hằng vừa mới nói tên hai loại tài liệu này. đôi con ngươi của Bách Luyện đại sư đã sáng ngời lên. Lòng mày lão già họ Sài cũng nhướng lên.

- Thế nào? Đại sư cũng biết hai loại tài liệu này sao? Ngọc Tinh Thạch là một loại tài liệu luyện khí tương đối hiếm thấy. có lẽ tới đại Phường thị có thể mua được. Nhưng Trương mô hiện tại không muốn đi quá xa. Còn về Thanh Vũ Xà Bì. trước mắt cũng không biết ở nơi nào có loại yêu thú Thanh Vũ Xà này.

Đôi mắt Trương Hằng lộ ra vẻ chờ mong. Thần sắc Bách Luyện đại sư đầy ngạc nhiên và vui mừng nói:

- Loại tài liệu Ngọc Tinh Thạch lão phu thật ra có một chút, không biết đạo hữu cần bao nhiêu. Số lượng còn lại của ta cũng không nhiều lắm.

Nói tới đây Bách Luyện đại sư bắt đầu kiểm tra túi trữ vật của mình.

Trương Hằng không chút do dự nói:

- Tất nhiên là càng nhiều càng tốt rồi.

Thân Ngoại Tạo Thân cũng không có hạn chế số lượng, tài liệu càng nhiều thì số lượng tạo thành càng nhiều.

Bách Luyện đại sư phát tay một cái. một cái bàn liền xuất hiện ở cách đó mấy trượng, sau đó đánh một đạo pháp Quyết lên túi trữ vật.

Rầm một tiếng, trên bàn đã chồng chất mấy khối vật thể dạng tinh thạch xanh biếc.

Những thứ này đều là Ngọc Tinh Thạch mà Trương Hằng cần.

- Số lượng này dường như đủ rồi...

Trương Hằng trầm nghĩ, nhưng vẻ mặt lại hơi do dự.

Tuy rằng Ngọc Tinh Thạch này có vẻ rất nhiều nhưng ai biết về sau hắn sẽ chế tạo bao nhiêu tạo thân.

Nếu Thân Ngoại Tạo Thân không hạn chế về số lượng thì tất nhiên là càng nhiều càng tốt. Đến lúc đó dùng chiến thuật biến người là có thể khiến địch nhân phải chùn bước.

Bách Luyện đại sư thấy vẻ do dự của Trương Hằng, không khỏi hỏi:

- Chẳng lẽ số Ngọc Tinh Thạch này còn chưa đủ cho đạo hữu dùng sao? Ngọc Tinh Thạch cũng không phải tài liệu luyện khí thường dùng gì. số Ngọc Tinh Thạch này cũng đủ để lão phu dùng trên trăm năm đó.

- Được, coi là tạm đủ đi. Nếu có nhiều thêm chút nữa thì tốt. Tuy nhiên,.. Thế này hắn cũng đủ để ta dùng một Thời gian.

Ánh mắt Trương Hằng dừng lại trên đồng Ngọc Tinh Thạch trên mặt bàn. trầm ngâm một lát mới nói:

- Trương mô cũng không thể không công mà nhận nhiều Ngọc Tinh Thạch thế này nhưng lại không rõ giá trị cụ thể của loại tài liệu này lắm. Không biết đại sư đang thiếu thứ gì. ta có thể dùng vật phẩm đồng giá để trao đổi.

- Ngọc Tinh Thạch này đưa cho đạo hữu cũng có sao đâu?

Về mặt Bách Luyện đại sư tươi cười, không đề cập tới giá trị cụ thể của Ngọc Tinh Thạch.

- Vậy sao được chứ...

Trương Hằng cùng ngưng không muốn lợi dụng đối phương. Thời điểm tu bổ cổ chiến giáp đã tiêu hao hơn phân nửa tài liệu trân quý của Bách Luyện đại sư. Giờ lại lấy không của đối phương, dù là hạng da mặt dày hạng nhất như hắn cũng có hơi ngưng ngừng.

- Đám Ngọc Tinh Thạch này đối với lão phu cũng không có giá trị là bao.

Về mặt Bách Luyện đại sư đầy thoải mái nói. sau đó lại suy tư rồi nói:

- Còn về Thanh Vũ Xà Bì, lão phu cũng chưa nghe nói tới loại tài liệu này. Nhưng ta lại biết hai địa phương mà loại yêu thú này thường Hay lui tới nhất.

- Một nơi trong đó xác định có loại yêu thú Thanh Vũ Xà, nhưng địa phương đó lại bên cạnh Tam Tinh Vực...

- Người nói là... Tử Vực?

Trương Hằng động dung.

Mọi người đều biết Tam Tinh Vực chính là một góc bằng sơn của Đông Vân đại lục. bốn phía còn lại của Tam Tinh Vực là Tử Vực mờ mịt vô ngần.

Nghe nói chỉ cần đi xuyên qua Tử Vực là có thể tới được Tam Tinh Vực.

- Ta nói chính là bên ngoài Tử Vực.

Bách Luyện đại sư trầm ngâm nói.

Tử Vực này chia làm nội tầng và ngoại tầng. Trong đó ngoại tầng là địa phương tương đối an toàn. Nơi này có vô số loài ma thú. càng đi sâu vào bên trong thì cấp bậc ma thú càng cao. Còn Thanh Vũ Xà như lời đạo hữu nói thì ở ngoại tầng cũng có...

- Địa phương kia cũng khá xa xôi...

Trương Hằng vừa nghe tới Tử Vực liền muốn lùi bước.

- Không biết địa điểm còn lại là ở đâu?

Trương Hằng hỏi.

- Trừ Tử Vực trong Tam Tinh Vực có loại yêu thú này ra. các địa phương khác hẳn cũng tồn tại rải rác yêu thú như vậy. Kim Kiếm Lang Nha Sơn ở cách đây hơn một trăm dặm hình như cũng có một con Thanh Vũ Xà nhưng chỉ là tin đồn. tính chân thật trong đó rất khó nói...

Địa phương thứ hai Bách Luyện đại sư đề cập tới ở khá gần nhưng lại không hoàn toàn xác định nơi đó có loại yêu thú này hay không.

- Kim Kiếm Lang Nha Sơn này có một môn phái tam lưu địa phương. Môn phái này tên là Kim Kiếm Môn, công pháp tu luyện đều có liên quan tới kiếm, lực công kích cũng mạnh hơn pháp thuật bình thường nhiều. Bởi vì phần lớn Thời gian lão phu đều ở trong động phủ nên tình hình cụ thể cũng không nắm rõ lắm.

Bách Luyện đại sư giải thích.

- Nếu nơi này có thể có Thanh Vũ Xà Bì thì khẳng định Trương mỗ sẽ dành Thời gian tiến vào đó một lần.

Trương Hằng gật đầu nói.

- Đám Ngọc Tinh Thạch này tạm Thời Trương mỗ nhận Lấy vậy.

Trương Hằng cùng không khách sáo. Chuẩn bị thu đám Ngọc Tinh Thạch này lại. Mà đúng lúc này thì lão già họ Sài lại nói với Trương Hằng:

- Xem dáng vẻ của đạo hữu thì số lượng Ngọc Tinh Thạch này có lẽ còn chưa đủ thỏa mãn người. Lão phu ở đây cũng có một chút Ngọc Tinh Thạch, xin vui lòng nhận cho.

Rầm một tiếng, lão già họ Sài lấy ra từ túi trữ vật một đồng Ngọc Tinh Thạch, số lượng thậm chí còn nhiều hơn một chút so với Bách Luyện đại sư.

Trong lòng Trương Hằng rất nghi hoặc, không biết lão già này có ý định gì, trầm ngâm nói:

- Không biết Sài đạo hữu muốn tài liệu gì. Trương mỗ có lẽ có thể xuất ra một ít. cũng có thể dùng số lượng tinh thạch nhất định để trao đổi.

- Trương đạo hữu khách sáo rồi. Đám Ngọc Tinh Thạch này xin tặng người, xem như là tấm lòng của Sài mỗ. Vừa rồi lúc mới tới đây có điều đặc tội. còn mong đạo hữu bao dung cho.

Về mặt lão già họ Sài thành khẩn nói.

- Chẳng lẽ lão già này thật sự muốn tạo quan hệ tốt với mình?

Trương Hằng cảm thấy hơi buồn bực.

Hắn giờ phút này còn không biết Thần Linh Nhân đã để lại bóng ma như thế nào trong lòng đối phương.

Lão già họ Sài này thật sự không muốn trở thành kẻ địch của Trương Hằng, giờ phút này mới có Ý đồ hàn gắn quan hệ với hắn.

- Được rồi. nếu đạo hữu đã nói vậy thì ta xin nhận.

Trương Hằng cũng không khách khí. thu toàn bộ Ngọc Tinh Thạch trên bàn trước mặt vào túi trữ vật. Bách Luyện đại sư nhú mày. dùng vẻ mặt phúc tạp nhìn lão già họ Sài một cái.

- Sài sư huynh, không biết lần này người tới Bách Luyện Phong là vì chuyện gì. Thừa dịp Trương đạo hữu còn ở đây, chúng ta cùng nhau giải Quyết đi.

Ánh mắt Bách Luyện đại sư sáng quắc, nhìn chăm chú vào vị sư huynh này của hắn. Người này chính là tông chủ Bách Luyện Tuyệt Khí Tông!

Lão già họ Sài nhìn Trương Hằng một cái. cuối cùng khẽ thở dài:

- Được rồi, để Trương đạo hữu làm chứng cho chúng ta đi...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

199. Chương 198: Phế Linh Bảo?

Happy New Year Boom boom

Lão già họ Sài và Bách Luyện đại sư có quan hệ sư huynh đệ. Mà lão già họ Sài lại là tông chủ Bách Luyện Tuyệt Khí Tông.

Trương Hằng tất nhiên không hiểu rõ ân oán của hai người, nhưng có thể từ thái độ hùng hổ của lão già họ Sài lần này mà phán đoán, hắn đối với Bách Luyện đại sư dường như có mưu đồ gì đó.

Giờ phút này trong lúc hai người giải Quyết ít ân oán trong dĩ vãng. Trương Hằng liền bị biến thành nhân chứng.

Lão già họ Sài than khẽ khiến Trương Hằng cảm thấy trong giọng nói của đối phương có chút không cam lòng và bất đắc dĩ. giống như sự tồn tại của mình làm trở ngại kế hoạch của đối phương vậy.

Nhưng Bách Luyện đại sư đã yêu cầu thì Trương Hằng cũng không tiện cự tuyệt.

- Nếu nhị vị đã gặp tại hạ thì Trương mỗ liền tạm Thời giữ thân phận người làm chứng này một lần. hy vọng nhị vị có thể biến chiến tranh thành tơ lụa.

Ánh mắt Trương Hằng đảo qua hai lão già.

Bách Luyện đại sư thấy Trương Hằng đáp ứng chuyện này thì trong lòng cũng thâm thở phào một hơi. ánh mắt lộ vẻ vui sướng.

Ánh mắt lão già họ Sài lạnh nhạt, cũng không cảm thấy bất ngờ với việc Trương Hằng nhận làm chứng, dù trong lòng không tình nguyện nhưng ngoài mặt chỉ có thể đồng ý.

Trên thực tế, Lần này hẳn tới Bách Luyện Sơn đúng là có mục đích bắt lương, nhưng ngay khi thấy Trương Hằng nợ Bách Luyện đại sư một nhân tình, hẳn liền bỏ qua ý định đó.

- Trước đây ta xin giải thích cho Trương đạo hữu biết một số chuyện liên quan tới lịch sử Bách Luyện Tuyệt Khí Tông.

Về mặt Bách Luyện đại sư hiện lên vẻ nhỏ lại. trên khuôn mặt đen trang nghiêm lại có thêm vài phần chưa xốt.

Lão già họ Sài khoanh tay đứng tại chỗ. vẻ mặt bình tĩnh, dường như ớ đó chờ đợi đối phương kể xong.

Trương Hằng cũng không hứng thú đối với ân oán trước đây của hai người nhưng vì là người làm chứng nên cũng không ngại nghe chút chuyện xưa.

Có thể trở thành người làm chứng giải quyết ân oán giữa hai vị tu sĩ Kết Đan Kỳ cũng đủ khiến Trương Hằng tự hào. Nếu những người khác mà biết chỉ một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ lại có thể làm nhân chứng cho hai vị cao nhân Kết Đan Kỳ thì không biết sẽ có suy nghĩ gì.

- Bách Luyện Tuyệt Khí Tông chúng ta là một môn phái tam lưu nhỏ của Triệu Quốc, ở cách đây ước chừng hai ba ngàn dặm. Môn phái chúng ta truyền thừa chủ yếu là đạo luyện khí. Mặc dù trong mắt người khác. Bách Luyện Tuyệt Khí Tông chỉ là một môn phái nhỏ tam lưu. thậm chí là tứ lưu. nhưng cũng không có bao nhiêu người biết, mấy vạn năm trước Bách Luyện Tuyệt Khí Tông chúng ta là tông phái luyện khí lớn nhất của Tam Tinh Vực. thực lực so với một môn phái siêu cấp cũng không kém bao nhiêu.

Trong lịch sử. Bách Luyện Tuyệt Khí Tông thậm chí từng luyện chế ra hai kiện pháp bảo thông linh.! Vào lúc đó. uy danh của Bách Luyện Tuyệt Khí Tông đủ khiến bất kỳ thế lực nào trong Tam Tinh Vực cũng phải kiêng kị.

Giọng nói của Bách Luyện đại sư Mang theo chút hoài niệm về Thời huy hoàng của Bách Luyện Tuyệt Khí Tông xưa kia.

- Bách Luyện Tuyệt Khí Tông...

Trong đầu Trương Hằng rốt cục đã có chút ấn tượng.

Những môn phái lớn siêu cấp truyền thừa ở Tam Tinh Vực đều tồn tại qua mấy vạn năm.

Bởi thực lực các môn phái siêu cấp cũng không chênh lệch nhau nhiều lắm. hơn nữa luôn kiềm chế nhau, cũng không có lực lượng nào có thể uy hiếp tới sự tồn tại của họ. cho nên chuyện những môn phái siêu cấp này bị giệt vong là chuyện rất hiếm.

Những thế lực suy tàn như Bách Luyện Tuyệt Khí Tông cũng để lại chút ấn tượng trong trí nhớ của Trương Hằng.

Trong lịch sử vạn năm của Tam Tinh Vực. mỗi lần xuất hiện pháp bảo thông linh đều dẫn tới cao nhân tuyệt thế tranh đoạt.

Mà những nơi luyện chế ra pháp bảo thông linh cũng bởi thế mà trở thành trung tâm của bão táp. lúc đó gần như bị diệt môn.

- Đạo hữu hẳn cũng từng nghe qua chút chuyện có liên quan tới Bách Luyện Tuyệt Khí Tông rồi.

Khuôn mặt Bách Luyện đại sư Mang theo vẻ cười khỏ, tiếp tục kể.

- Chỉ là bên ngoài không biết Bách Luyện Tuyệt Khí Tông bởi luyện chế ra hai kiện pháp bảo thông Liên Đạo Chân nhưng lại không nhận chủ thành công, khiến cho các cao nhân tuyệt thế ở các môn phái lớn siêu cấp khác mơ ước... Đây cũng chính là nguyên nhân diệt môn của Bách Luyện Tuyệt Khí Tông khi đó.

Tuy nhiên Bách Luyện Tuyệt Khí Tông lúc ấy cũng để lại một tia huyết mạch kế thừa cho tới bây giờ. nhưng thực lực suy yếu dần. cuối cùng trở thành một môn phái nhỏ tam lưu như hiện nay.

Bách Luyện đại sư thoáng dừng lại một chút.

- Nhưng chuyện này có quan hệ gì với ân oán của các người, Hay là tông môn các người lưu lại một kiện pháp bảo thông linh?

Trương Hằng tò mò hỏi.

Trương Hằng vừa nói tới đây liền lập tức khiến ánh mắt hai vị tu sĩ Kết Đan kỳ nghiêm lại. không khí lập tức trở nên khẩn trương.

Vừa thấy phản ứng của hai người như vậy lập tức tâm lý chấn động. Chẳng lẽ lời mình vừa nói lại đúng sao?

- Một kiện pháp bảo thông linh đủ khiến cả Tam Tinh Vực nổi lên một cơn bão tố...

Đây chính là kết luận của Trương Hằng.

- Trương đạo hữu cũng không nên hiểu lầm. Môn phái chúng ta làm gì có pháp bảo thông linh gì. Chuyện này cũng không thể tùy ý nói ra ngoài được. Nếu không thì hiển nhiên sẽ mang tới tai ương ngập đầu cho Bách Luyện Tuyệt Khí Tông ta.

Sắc mặt lão già họ Sài đại biến, liên tục dặn dò.

Thân là tông chủ hiện giờ của Bách Luyện Tuyệt Khí Tông, hấn tất nhiên là không muốn môn phái mình gặp đại nạn gì.

Trương Hằng không nói gì. Nói cả nửa ngày không ngờ lại không có pháp bảo thông linh.

Nhưng dáng vẻ vô cùng khẩn trương của hai người Bách Luyện đại sư lại suýt nữa khiến Trương Hằng tưởng là có pháp bảo thông linh thật.

Cũng may Trương Hằng đối với loại pháp bảo thông linh có uy lực kính thiên này cũng không kính sợ như những người khác.

Dù sao thì trong tay hấn ngay cả loại bảo vật cấp bậc tiên bảo còn có. pháp bảo thông linh tuy rằng thực hấp dẫn người khác nhưng đối với Trương Hằng cũng không phải là trí mạng. Hơn nữa bằng vào thực lực hiện giờ của hấn. căn bản không thể khiến bảo vật cấp bậc này nhận chủ.

Nếu một tu sĩ bậc thấp mà cũng có thể khiến pháp bảo thông linh nhận chủ. thông qua pháp bảo phát động công kích thì có thể dễ dàng giết chết tu sĩ Kết Đan Kỳ. Thế thì thế giới này chẳng phải là rối loạn rồi sao.

Cho nên trong Tu Chân Giới, thực lực nào sử dụng loại pháp bảo gì đều đã được tự nhiên quy định rồi.

Mặc dù là Trương Hằng giờ phút này cũng chỉ có thể miễn cưỡng luyện hóa được pháp bảo đỉnh cấp mà thôi. Đó cũng đã là nghịch thiên lắm rồi.

- Tuy Bách Luyện Tuyệt Khí Tông chúng ta không có pháp bảo thông linh nhưng lại có một lần từng luyện chế pháp bảo thông linh thất bại...

Bách Luyện đại sư đột nhiên thấp giọng nói.

Lão già họ Sài nghe Bách Luyện đại sư nói tới chuyện cơ mật của môn phái, sắc mặt căng thẳng, vẻ mặt muốn nói lại thôi, sau đó thở dài một hơi. đôi mắt hơi lóe sáng, không biết đang nghĩ gì trong lòng.

- Pháp bảo thông linh luyện chế thất bại?

Trương Hằng nhìn lão già họ Sài một cái. nảy sinh lòng tò mò lớn đối với vật đó.

- Mỗi một kiện pháp bảo thông linh muốn luyện chế được đều phải có một bước rất trọng yếu đó là rót khí linh vào! Mà kiện pháp bảo thông linh luyện chế thất bại kia cũng là thất bại ở bước cuối cùng mấu chốt này. Cho nên nó hiện tại là một kiện pháp bảo thông linh không thể nhận chủ. chúng ta gọi nó là phế linh bảo!

Phế linh bảo? Trương Hằng nghe thấy danh từ mới này. trong lòng cảm thấy hơi buồn cười.

- Tuy rằng luyện chế thất bại nhưng kiện phế linh bảo này hẳn cũng không kém pháp bảo đỉnh cấp bình thường phải không?

Trương Hằng hỏi.

Tài liệu pháp bảo thông linh có thể còn cao hơn pháp bảo đỉnh cấp một bậc. dù là rót khí linh thất bại nhưng nó vẫn có cơ sở vững chắc.

Bách Luyện đại sư cười khỏ nói:

- Phế linh bảo không thể nhận chủ. cũng không thể luyện hóa, tuy rằng có thể dùng Khu Vật Thuật để khiến nó phát động công kích nhưng so với linh khí bình thường cũng không khác gì nhau.

- Sao lại có thể như thế chứ?

Trương Hằng vô cùng kinh ngạc.

Không hổ là phế linh bảo. không ngờ lại phế tới mức độ này.

- Hơn nữa bởi vì chất liệu của phế linh bảo ngang với pháp bảo thông linh cho nên sau khi thành hình thì ngay cả tu sĩ Nguyên Anh Kỳ dùng bản mạng chân Hỏa cũng không thể Hòa tan.

Lão già họ Sài bên cạnh liền bổ sung.

Trương Hằng cảm thấy không còn biết nói gì. Vừa không thể nhận chủ. lại không thể luyện hóa, ngay cả nấu chảy ra cũng không được, thế thì đúng là phế thải quá rồi! Ngay cả tư cách tái chế như phế vật cũng không có.

Nhưng Trương Hằng đột nhiên nảy ra một Ý niệm:

- Không biết ngân diễm hoặc Hư Không Hỏa Diễm của mình có thể cắn nuốt luyện hóa thứ này Hay không?

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

200. Chương 199: Ước Hẹn Mười Năm.

Chúc mừng năm mới - 2012

Mức độ phế của phế linh bảo vượt ra ngoài sự dự liệu của Trương Hằng. Nếu đồ bỏ đi này đúng thật như lời hai người nói thì giá trị của nó thậm chí so với pháp bảo bình thường cũng không cao hơn bao nhiêu, nhiều nhất cũng chỉ có một chút giá trị kỷ niệm mà thôi.

Tuy nhiên, kiện phế linh bảo này ngược lại khiến cho Trương Hằng có chút động tâm.

Bản thân hẳn cũng có một vài kiện pháp bảo thông linh, là do hắn lấy được từ trong tay của nữ quý trong Tề Uy vương phủ kia.

Nhưng kiện pháp bảo thông linh kia rất có linh tính, một khi Trương Hằng cố gượng ép nó nhận chủ, thì sẽ dẫn phát khả năng tự vệ của nó.

Nói chung thì pháp bảo thông linh chỉ có tu sĩ Phân Thần Kỳ mới có thể nhận chủ. nhưng cũng chỉ có thể như thế mà thôi. Thực lực càng mạnh, thì xác suất thành công lại càng lớn.

Từ bán tiên Phân Thần Kỳ cho tới Đại Thừa Kỳ. thông thường đều sử dụng pháp bảo thông linh, bởi vậy có thể thấy được uy lực của Pháp bảo bậc này.

Nếu Trương Hằng cưỡng ép dùng ngân điểm để luyện hóa một kiện pháp bảo thông linh bình thường thì thậm chí sẽ còn nguy hiểm đến tính mạng.

Nhưng phệ linh bảo này lại khác, bởi vì Chú Linh thất bại. nên bản thân nó đã kHuyết thiếu đi linh tính mà pháp bảo thông linh thường có. Như vậy. cho dù Trương Hằng có dùng ngân điểm để luyện hóa, thì cũng không gặp phải sự phản kích của bản thân pháp bảo thông linh.

Luyện Thiên Hóa Địa Công mà Trương Hằng tu luyện hoàn toàn là để luyện hóa hấp thụ tinh túy của thiên địa ân chứa trong chất liệu của bản thân pháp bảo. Một kiện phệ linh bảo đối với những người khác có lẽ là vô dụng, nhưng ở trong tay Trương Hằng, tác dụng là không nhỏ.

Đương nhiên, tốc độ cụ thể của việc luyện hóa này Trương Hằng không thể đoán trước được. Dựa vào tốc độ luyện hóa nội đan và thể giới tàn phế của Hạo Thiên Xà Long Vương trước mắt mà đoán, thì tốc độ luyện hóa pháp bảo thông linh đẳng cấp cao chưa chắc đã nhanh như pháp bảo bình thường.

- Không ngờ là một kiện phệ linh bảo. vật này có ân oán như thế nào với các người?

Ánh mắt quái dị của Trương Hằng liếc nhìn hai người kia một cái. Nói chuyện nửa ngày. hẳn đã hiểu được hai người kia rốt cuộc là có ân oán như thế nào.

Rốt cuộc là vì nguyên nhân gì mà khiến cho một cặp huynh, đệ trở mặt thành thù? Có lẽ. quan hệ của bọn họ vốn không được tốt lắm.

Chuyện này khiến cho Trương Hằng không thể không nhớ tới hai người Âu Dương Thiên Đức và Đường Phương Chu. Cùng là hai sư huynh đệ không Hỏa thuận!

- Trong Chuyện này có quan hệ lợi ích như thế nào?

Trương Hằng trầm nghĩ, toàn bộ đầu tranh trong Tu Chân Giới bản chất chẳng qua cùng chỉ là một hồi phân chia lợi ích mà thôi.

- Nếu là một kiện phệ linh bảo bình thường thì cũng không nói làm gì. Nhưng kiện phệ linh bảo này là tín vật truyền thừa của mỗi đời tông chủ của Bách Luyện Tuyệt Khí Tông ta.

Lão già họ Sài nhìn thoáng qua Bách Luyện đại sư. hướng về Trương Hằng giải thích.

- Sự tình càng ngày càng phức tạp...

Trương Hằng trầm nghĩ, trong chuyện này có lẽ còn ẩn giấu một bí mật khác.

- Lúc đầu việc luyện chế kiện pháp bảo thông linh này cũng là để tăng thêm một bảo vật trấn sơn chống lại nguy cơ từ những tông môn xung quanh. Nhưng sau khi luyện chế thất bại. vật này đã trở thành tín vật truyền thừa của các đời tông chủ. Bí mật này được các đời tông chủ bí mật truyền lại. người ngoài không thể biết được...

Bách Luyện đại sư nói ánh mắt nhìn về phía lão già họ Sài có vẻ không thiện ý.

- Hiện giờ lão phu mới là tông chủ của Bách Luyện Tuyệt Khí Tông, nhưng tín vật của tông chủ này lại ở trong tay người, sư huynh ta lần này tới đây chính là để thu lại vật đáng phải có này.

Lão già họ Sài cười lạnh nói.

- Sư tôn khi còn sống đã đem tín vật này giao cho ta. cũng đại biểu cho việc truyền cho ta ngôi vị tông chủ của Bách Luyện Tuyệt Khí Tông. Còn Sài Vân Phong người lại sử dụng mưu kế để đoạt ngôi vị tông chủ, Tư Mã Vân ta sao có thể đem tín vật truyền thừa của tông chủ bản tông giao cho người chứ!

Trên mặt Bách Luyện đại sư hiện lên một chút phẫn nộ.

- Sư đệ à, người cả đời nghiên cứu luyện khí đạo. quả thật đối với ngôi vị tông chủ cũng không có hứng thú. sư huynh nói có đúng không.

Lão già họ Sài nói bằng giọng điệu lãnh đạm.

- Đúng vậy. đối với ngôi vị tông chủ ta không có hứng thú...

Bách Luyện đại sư trầm mặc.

- Ha hạ sư đệ. nếu sư tôn đã từng tín nhiệm người, thì có lẽ người cũng biết Bách Luyện Tuyệt Khí Tông ta có ẩn giấu bí mật gì... Sau khi trở thành tông chủ ta cũng mới phát hiện ra.

Về mặt lão già họ Sài hiện lên một nụ cười như đã nắm chắc phần thắng.

- Đúng vậy. Chính vì biết được bí mật này nên ta mới không thể dễ dàng đem kiện phế linh bảo này đưa cho người.

Bách Luyện đại sư hừ nhẹ nói.

Lão già họ Sài hướng về phía Trương Hằng cười:

- Nếu đạo hữu là người làm chứng cho hai người bọn ta. như vậy thì bí mật này cũng nên cho người biết.

Trương Hằng cảm thấy nụ cười của lão già họ Sài này rất quái dị. Hiện giờ bước đầu đã biết được nguyên nhân cơ bản của ân oán giữa hai người này.

Sự trở mặt giữa hai huynh đệ này cũng không phải vì việc tranh đoạt ngôi vị tông chủ. bởi vì Bách Luyện đại sư đối với ngôi vị tông chủ này không có hứng thú.

Việc thật sự dẫn đến mâu thuẫn giữa hai người này chính là bí mật kinh thiên ẩn giấu trong Bách Luyện Tuyệt Khí Tông. Tông phái luyện khí siêu cấp này đã có từ mấy vạn năm trước, bí mật mà nó ẩn giấu chắc chắn vượt ra ngoài sự tưởng tượng của người thường.

Lúc đầu Trương Hằng còn cảm thấy việc này ngu ngốc vô vị. nhưng sau khi nghe tới đây. thì lập tức trở nên hứng thú.

- Bách Luyện Tuyệt Khí Tông chúng ta vào hai vạn năm trước tuy đã bị diệt môn một lần. nhưng tông chủ ngày đó đã bí mật đem một tài liệu luyện khí quý hiếm giấu ở một nơi vô cùng bí mật... Muốn mở nơi bí mật đó ra, nhất định cần phải có kiện phế linh bảo này!

Lão già họ Sài nói với vẻ lạnh nhạt, dường như chuyện mà hắn nói ra là một chuyện rất bình thường.

- Tài liệu luyện khí Quý hiếm?

Trương Hằng giật mình, cảm thấy thứ này rất hợp với khẩu vị của mình!

Hắn nghĩ tài liệu Quý hiếm mà một thế lực siêu cấp để lại nhất định là rất Quý, hơn nữa vào Thời điểm mấy vạn năm trước cũng có nhiều tài liệu đến Giờ gần như đã tuyệt tích.

- Nhưng mỗi đời tông chủ vì cái gì mà không mở nơi bí mật kia ra?

Trương Hằng hỏi. Tuy đối với tài liệu luyện khí quý hiếm kia cũng rất động tâm, nhưng hắn cũng sẽ không mất đi lý trí.

- Bởi vì ở nơi bí mật kia có một trận pháp hùng mạnh, là do một vị tu sĩ hàng đầu bố trí ra mấy vạn năm trước. Trận pháp này vẫn lưu chuyển suốt hai vạn năm. hiện giờ uy lực đã giảm xuống. Theo ta phỏng đoán, nếu qua mười năm nữa. thì tu sĩ Kết Đan Kỳ cũng miễn cưỡng có thể tiến vào.

Lão già họ Sài trầm ngâm nói.

Hai mắt Trương Hằng lóe lên hào quang, xoa hai tay vào nhau, giọng điệu lạnh như băng hỏi:

- Sao người lại chia sẻ bí mật này với ta?

Bí mật như vậy mà đối phương không ngờ lại chủ động nói ra. điều này khiến cho Trương Hằng có chút không hiểu nổi.

- Hợp tác.

Ánh mắt lão già họ Tịch đối diện với Trương Hằng, nói ra hai chữ, sau đó còn nói thêm một câu:

- Phải nói là ba người chúng ta hợp tác.

- Sư đệ, hiện giờ ngươi đã vừa lòng chưa?

Lão già họ Sài cười khanh khách nhìn Bách Luyện đại sư.

Hắn biết nếu Trương Hằng cùng với Bách Luyện đại sư cùng đứng về một phe, thì mình muốn ra tay cướp đoạt kiện phệ linh pháp bảo kia cũng là không có khả năng.

Đắc tội với Trương Hằng này không bằng kéo hắn vào ván cờ phân chia lợi ích này.

- Chính hợp ý ta!

Bách Luyện đại sư vừa nghe lão già họ Sài đệ nghị như vậy, trong lòng vui vẻ.

Trên thực tế, đây đúng là kết quả mà hắn mong muốn.

Nếu chỉ có hắn cùng với lão già họ Sài, về phương diện phân chia lợi ích thì hắn chắc chắn sẽ là người chịu thiệt, thậm chí còn có thể nguy hiểm đến tính mạng.

Dù sau lão già họ Sài cũng có thực lực cao hơn hắn không ít, lại là người đứng đầu một tông.

- Không biết ý Trương đạo hữu thế nào?

Bách Luyện đại sư hỏi.

Lão già họ Sài định thần đứng ở một bên, cũng không tin Trương Hằng sẽ không đồng ý một chuyện tốt như vậy.

- Có thể có việc tốt đến như thế này, Trương mỗ đương nhiên sẽ không cự tuyệt.

Trương Hằng đồng ý không cần suy nghĩ.

Dù sao vẫn còn Thời gian mười năm. Trương Hằng tin rằng trong Thời gian mười năm này thực lực của mình chắc chắn sẽ tiến bộ không ít.

- Rất tốt, vậy chúng ta hãy ra ước định mười năm, mười năm sau, cùng nhau đi tới Bách Luyện Tuyệt Khí Tông, đến lúc đó chúng ta sẽ mở nơi bí mật kia, chia nhau các loại tài liệu luyện khí trong đó.

Lão già họ Sài nghiêm nghị nói.

- Ước định mười năm? Rất tốt!

Bách Luyện đại sư gật đầu đồng ý.

- Không thành vấn đề.

Trương Hằng cùng đồng ý.

- Như vậy tín vật của tông môn tạm Thời sẽ ở trong tay sư đệ.

Lão già họ Sài rút cuộc cùng bỏ qua.

- Tuy nhiên, chuyện này cần phải có một nguyên tắc nhất định.

Ánh mắt Trương Hằng lóe lên, nói với hai người:

- Chuyện này không thể để cho người khác biết, ví dụ như tìm ngoại viện hùng mạnh.

Lão già họ Sài quát mắt nhìn Trương Hằng, nói:

- Đạo hữu cho rằng Sài mỗ cùng với hai vị chia nhau lợi ích trong chuyện này là công bằng sao? Nếu hai vị tới lúc đó liên thủ với nhau, thì Sài mỗ chỉ sợ sẽ không còn cơ hội gì.

Nhìn tình hình ở trước mắt. Trương Hằng có khuynh hướng đứng về phía Bách Luyện đại sư. cục diện như thế này đối với lão già họ Sài khẳng định là bất lợi.

- Đạo hữu nói đi. chúng ta phải làm thế nào bây giờ?

Trương Hằng hơi nheo hai mắt lại.

- Người liên thủ với sư đệ ta là kết quả chắc chắn, cho nên tới lúc đó, ta sẽ mời một vị Kết Đan Kỳ tới trợ giúp.

Lão già họ Sài nói một cách kiên Quyết.

Bách Luyện đại sư không nói gì. ánh mắt nhìn lên người Trương Hằng. có ý muốn cho hắn định đoạt.

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

201. Chương 200: Nửa Năm

Chúc mừng năm mới - 2012

Một đường bình yên vô sự, sau khi Trương Hằng rời Hắc Ngục Bách Luyện Sơn liền về động phủ lâm Thời của mình.

Chuyện giữa hai người Bách Luyện đại sư và lão già họ Sài chấm dứt ở đó. Thời gian mười năm Đối với Trương Hằng mà nói thật là dài dòng.

Tuy rằng đối với một số tu sĩ Kết Đan Kỳ mà nói. Thời gian mười năm cũng không đủ để tu vi tăng một bậc nhỏ. nhưng đối với Trương Hằng mà nói thì hoàn toàn khác hẳn.

Đi tới thế giới này cùng mới hai năm mà thôi, mà Trương Hằng chỉ bằng vào Thời gian hai năm này tu luyện cho tới mức độ bây giờ có thể chống lại tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Ai mà biết được mười năm sau Trương Hằng sẽ cường đại đến mức độ như thế nào? Với ưu thế của Luyện Thiên Hóa Địa Công không có bình cảnh, không cần thiên phú tu tiên, về sau trong quãng đường tu luyện của Trương Hằng, chênh lệch với tu sĩ khác sẽ càng ngày càng lớn.

Đối với đại bộ phận tu sĩ bậc cao mà nói. một bình cảnh nho nhỏ có thể khiến cho tu vi của người không hề tiến thêm trong mấy chục năm thậm chí là hơn trăm năm. Thậm chí có một số tu sĩ còn có thể vì một cái bình cảnh mà cả đời dừng lại không tiến.

- Lúc trước lựa chọn tu luyện Biến Thái Công là một Quyết định sáng suốt cỡ nào?

Mỗi khi Trương Hằng cảm nhận được tu vi của mình không ngừng tăng lên. đều nhớ tới khi mình mới tới Tam Tinh Vực. cái buổi cả đêm không ngủ. Chính tại Thời điểm đó. Trương Hằng lựa chọn một con đường gian khổ vì con đường tu tiên tương lai của mình.

Trước khi rời Hắc Ngục Bách Luyện Sơn. Trương Hằng đáp ứng yêu cầu của lão già họ Sài. cho phép hắn mười năm sau tìm một người trợ giúp tu vi Kết Đan Kỳ.

Trương Hằng tin tưởng, đối phương khẳng định sẽ không đi tìm tu sĩ cao nhất thực lực thông thiên. Cho dù hắn muốn tìm cũng không nhất định có thể tìm được.

Bởi vì nếu tìm tới tu sĩ thực lực quá cường đại. đám người lão già họ Sài cũng đừng nghĩ có được những tài liệu luyện khí quý hiếm này. Điều này tương đương với chấp tay dâng đồ vật cho người ta.

Nguyên nhân trọng yếu nhất chính là Trương Hằng có tự tin mãnh liệt: Sau mười năm hấn không dám cam đoan có thể tung hoành Tam Tinh Vực, nhưng cũng không phải tu sĩ Kết Đan Kỳ có thể chống lại.

Cho nên khi lão già họ Sài đưa ra yêu cầu như vậy. Trương Hằng đáp ứng không chút do dự. Điều này làm cho lão già họ Sài cùng Bách Luyện đại sư đều có chút bất ngờ.

Bọn họ không thể hiểu được Ý nghĩa trọng đại của Thời gian mười năm đối với Trương Hằng.

Đương nhiên, sau khi ước hẹn mười năm, Bách Luyện đại sư cùng đã mang theo kiện phế Linh bảo của lão bí mật rời khỏi Hắc Ngục Bách Luyện Sơn. Trước khi rời đi. lão còn cùng ước định địa điểm gặp gỡ với Trương Hằng sau mười năm.

Bách Luyện đại sư làm như vậy cũng là vì suy nghĩ cho an nguy của mình. Ai có thể cam đoan trong Thời gian mười năm này. lão già họ Sài sẽ không làm ra chuyện giết người đoạt Bảo làm trái ước định.

Sau khi trở lại động phủ lâm thời Trương Hằng dùng thần thức đảo qua Ninh Tuyết Dung trong túi trữ vật màu xanh một hồi.

Giờ phút này Ninh Tuyết Dung đang trong trạng thái tu luyện, khôi phục nguyên khí.

Trương Hằng hiểu được, lần trước lúc luyện hóa Pháp bảo đã tiêu hao rất nhiều bản mạng nguyên khí của Ninh Tuyết Dung, hiện tại cần một Thời gian khá dài để khôi phục.

Sở dĩ lần này Trương Hằng trở lại động phủ mà không đi Kim Kiếm Lang Nha Sơn tìm kiếm Thanh Vũ Xà là vì lo lắng đến trạng huống thực lực của mình trước mắt.

Sau khi giao phong với hai tu sĩ Kết Đan Kỳ. Trương Hằng hiểu được thế yếu của mình giờ phút này là về mặt công kích.

Phòng ngự cho tới bây giờ vẫn là thế mạnh của hấn. về mặt tốc độ bởi vì có Ngân Quang Thiểm Thuật cho nên đối phó với tu sĩ Kết Đan Kỳ coi như tạm ổn.

Nhưng về mặt công kích, trong tay Trương Hằng chỉ có một kiện Linh khí bản mạng. Điều này khiến thực lực của hấn bị suy giảm nhiều.

Mặc dù để một tu sĩ Kết Đan Kỳ sử dụng một kiện Linh khí. lực công kích cũng sẽ không cao hơn Trương Hằng.

Cho nên Trương Hằng Quyết định bỏ ra một ít Thời gian tranh thủ luyện hóa một kiện Pháp bảo đỉnh cấp loại công kích.

Dưới tình huống bình thường. Pháp bảo đỉnh cấp chỉ có ở trong tay tu sĩ Nguyên Anh Kỳ thậm chí Phân thân Kỳ mới có thể phát huy ra uy lực chân chính.

Tu sĩ Kết Đan Kỳ thích hợp sử dụng Pháp bảo bình thường, nếu sử dụng Pháp bảo đỉnh cấp. có thể sẽ không đủ pháp lực để duy trì hơn nữa luyện hóa cũng cực kỳ gian nan.

Nhưng Trương Hằng vì lâu dài mới tính toán luyện hóa một kiện Pháp bảo bản mạng đỉnh cấp. Tuy rằng sử dụng có thể thật sự cố sức nhưng theo tu vi tăng lên. hết thấy đều có thể giải Quyết dễ dàng.

Đến lúc đó. dưới tình huống Trương Hằng dùng công pháp không ngừng rèn luyện. Pháp bảo đỉnh cấp có thể trưởng thành đến trình độ như thế nào. đây cũng là chuyện Trương Hằng khó thể đoán trước.

Sau khi bố trí cấm chế và trận bàn. Trương Hằng bắt đầu khoanh chân ngồi xuống. Trước khi luyện hóa Pháp bảo đỉnh cấp. Trương Hằng lấy nội đan của Hạo Thiên Xà Long Vương ra. dùng ngân diễm bắt đầu cắn nuốt.

Bởi vì luyện hóa Pháp bảo là một chuyện rất cố sức cho nên trước tiên Trương Hằng muốn điều chỉnh trạng thái của mình lên tốt nhất.

Chi chi!!!

Ngân diễm không ngừng Thiêu đốt ở mặt ngoài của nội đan bảy màu. Thời gian hai ngày trôi qua rất nhanh, chẳng những Trương Hằng điều chỉnh trạng thái của mình tới đỉnh, thậm chí Ngay cả tu vi cũng tăng lên một ít.

- Tốt rồi. chuẩn bị bắt đầu.

Trương Hằng Lấy ra kiện Pháp bảo đỉnh cấp loại công kích duy nhất trong túi trữ vật ra. trên thực tế trong túi trữ vật của hắn giờ phút này còn lại ba kiện Pháp bảo đỉnh cấp có loại hình khác nhau.

Cầm thụ khí tức cổ xưa tang thương truyền đến từ Pháp bảo đỉnh cấp trong tay mình. Trương Hằng có thể xác định đây là một kiện cổ bảo.

ở trong số Pháp bảo đỉnh cấp. có một tỉ lệ tương đối nhất định là cổ bảo. cũng chính được lưu truyền từ Thời kỳ thượng cổ tới nay.

Tuy rằng đều là Pháp bảo đỉnh cấp. nhưng chất liệu của cổ Bảo bình thường tốt hơn một chút, về phần cái nào uy lực lớn hơn thì không thể phán đoán. Bởi vì chất liệu không phải là nhân tố duy nhất quyết định uy lực của Pháp bảo.

Lúc này trong tay Trương Hằng cầm một kiện Pháp bảo đỉnh cấp hình dạng cây búa màu xanh.. Trên lưỡi búa búa lóe lên hàn quang khiến người ta lun sợ.

Trương Hằng cầm cán búa dài chừng nửa xích, cảm giác nặng trĩu.

- Đại khái nặng năm sáu trăm cân hả?

Trương Hằng dùng tay nhẹ vung kiện cổ Bảo này. phát hiện nó thật thích hợp cho hắn sử dụng. Sức nặng năm sáu trăm cân đối với tu sĩ bậc cao mà nói cùng không phải là chuyện khó khăn.

Nhưng ở tu Tiên giới, uy lực của Pháp bảo không thể dùng sức nặng để đo lường, nếu không những tu sĩ bậc cao chẳng phải đều thành “Đại lực sĩ” ?

Tuy rằng sức nặng không thể dùng để đo lường uy lực của Pháp bảo nhưng có thể Quyết định loại Pháp bảo này thích hợp cho loại tu sĩ nào sử dụng.

Mà cây búa ngắn này rõ ràng là chuẩn bị cho tu sĩ loại lực lượng và đánh gần. chỉ có loại hình tu sĩ như Trương Hằng mới có thể phát huy uy lực của Pháp bảo này đến mức tận cùng.

Linh khí cực phẩm Nguyệt Thương lúc trước trên thực tế không phát huy được ưu thế bản thân của Trương Hằng.

Thân thể của Trương Hằng đạt tới cấp bậc yêu thú. thậm chí còn cường đại hơn yêu thú cùng cấp khác. Sử dụng công kích loại cự ly xa hoàn toàn là lãng phí. Điều này giống như để cho một đại lực sĩ đi múa một Thanh bội kiếm do thư sinh sử dụng.

Một tầng ngân huy bắt đầu lưu chuyển ở mặt ngoài kiện cổ Bảo này. Thần thức của Trương Hằng cảm thụ chất liệu và hoa văn của Pháp bảo búa ngắn này từng chút một.

“Phùng” một tiếng, ngân diễm rơi xuống mặt ngoài cây búa ngắn này và bắt đầu không ngừng Thiêu đốt.

Thần thức của Trương Hằng cũng bắt đầu rót vào trong đó. thông qua ngân diễm Thiêu đốt không ngừng, thần thức của hắn bắt đầu thông thả dung nhập vào trong Pháp bảo.

Theo Thời gian trôi qua, thần thức của Trương Hằng theo ngân diễm từ ngoài vào trong, từng chút tiến vào bên trong Pháp bảo. Theo ngân diễm rèn luyện không ngừng, hắn lưu lại một chút ấn ký thần thức thuộc về mình ở trên kiện Pháp bảo đỉnh cấp này.

Tuy nhiên độ khó luyện hóa kiện Pháp bảo đỉnh cấp này vẫn như trước vượt qua dự đoán của Trương Hằng.

Thời gian nửa năm nháo cái trôi qua.

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

202. Chương 201: Khai Sơn Phủ Xuất Thế

Chúc mừng năm mới - 2012

Tiến độ luyện hóa Pháp bảo đỉnh cấp thông thả ngoài dự đoán của Trương Hằng. Trước đó Trương Hằng từng dựa vào công pháp tăng một luyện hóa Linh khí Nguyệt Thương quả thật không tốn nhiều sức. hơn nữa sau khi luyện hóa xong cách Pháp bảo bản mạng cùng không xa.

Trương Hằng vốn tưởng rằng sau khi tiến vào công pháp tăng hai uy lực của ngân điểm tăng nhiều, luyện hóa một kiện Pháp bảo đỉnh cấp có lẽ sẽ không quá nhẹ nhàng nhưng hẳn là không quá gian nan.

Nhưng khi Trương Hằng chân chính bắt đầu luyện hóa Pháp bảo đỉnh cấp loại công kích này mới phát hiện mình đã hoàn toàn xem nhẹ chất liệu của Pháp bảo đỉnh cấp. Tốn Thời gian chừng nửa năm, Pháp bảo đỉnh cấp này mới bị Trương Hằng luyện hóa hoàn toàn.

Trong quá trình này, tâm thần của Trương Hằng thậm chí thiếu chút nữa không kiên trì nổi, bất đắc dĩ hẳn đành phải Mỗi khi luyện hóa một đoạn Thời gian nhất định phải lấy nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương ra để khôi phục tổn thất về tâm thần.

Vì thế dưới tiến độ luyện hóa như rùa bò này. Trương Hằng ở trong động phủ nửa năm liền. Chậm rãi mở mắt, Trương Hằng nhìn cây búa màu xanh ngân huy lượn lờ đang lơ lửng giữa không trung trước người mình.

Cây búa màu xanh được linh khí của Trương Hằng phụ trợ tản ra một cỗ khí tức đáng sợ. làm cho người ta có một loại lỗi giác bất kỳ thứ gì đều không thể ngăn cản nó công kích chính diện.

Sau khi luyện hóa Pháp bảo đỉnh cấp này. Trương Hằng đã có thể sử dụng thần thức điều khiển nó. thậm chí có thể sử dụng nó để phát động một số thần thông tương đối đơn giản.

-Lớn!

Trong mắt Trương Hằng lóe lên ánh sáng kinh sợ lòng người, miệng khê quát một tiếng.

Ổng—

Chỉ thấy cây búa vốn cổ xưa tang thương đột nhiên biến lớn vài lần. biến hóa thành một cây cự phủ tản mát ra khí tức hủy diệt cuộn cuộn mãnh liệt.

Khoảnh khắc cự phủ thành hình, linh khí trong phạm vi mấy dặm đều run lên. Thậm chí còn có một loại dao động đặc biệt truyền vào thiên địa. Điều này làm cho Trương Hằng hoảng sợ.

Vội vàng cho cự phủ khôi phục nguyên dạng, Trương Hằng cầm cán búa, sắc mặt lộ vẻ tái nhợt, hiện ra vẻ kính ngạc. Vuốt ve mặt búa phong cách cổ xưa nặng nề, Trương Hằng than nhẹ:

- Uy lực của Pháp bảo đỉnh cấp còn đáng sợ hơn trong tưởng tượng của mình.

Một khi sử dụng Pháp bảo đỉnh cấp sẽ gây ra động tĩnh rất lớn. Làm cho người ta sợ hãi nhất vẫn là lượng linh khí đáng sợ bị Pháp bảo đỉnh cấp hút đi.

Với tu vi hiện tại của Trương Hằng, nhiều nhất có thể sử dụng Pháp bảo đỉnh cấp chiến đấu Thời gian mười mấy hô hấp. Một khi vượt qua Thời gian này. lượng linh khí dự trữ của Trương Hằng sẽ bị hút sạch.

- Cho dù là tu sĩ Kết Đan Kỳ cũng đừng mơ khổng chế Pháp bảo đỉnh cấp này. thậm chí còn khó có thể luyện hóa Bảo vật cấp bậc này.

Trong lòng Trương Hằng thâm nghĩ.

ở Tu Tiên giới, tu vi cấp bậc nào tương đương với sử dụng Pháp bảo loại gì.

Nếu nói tu sĩ Trúc Cơ Kỳ thích hợp sử dụng Linh khí. như vậy tu sĩ Kết Đan Kỳ sử dụng Pháp bảo bình thường là thích hợp nhất, có lẽ cũng có thể sử dụng Pháp bảo cao cấp.

Mà tu sĩ Nguyên Anh Kỳ hẳn là thích hợp sử dụng Pháp bảo cao cấp hoặc là đỉnh cấp. hẳn có thể phát uy ra tất cả uy lực của Pháp bảo đỉnh cấp.

Nghĩ đến đây, Trương Hằng đã hiểu được. Nếu dựa theo tu vi để phân chia, hẳn đã sử dụng Pháp bảo vượt ba cấp.

Tuy rằng Pháp bảo bình thường, cao cấp Hay là đỉnh cấp đều coi là Pháp bảo nhưng chênh lệch giữa chúng lại ra ngoài dự đoán của Trương Hằng.

Nếu hiện tại Trương Hằng luyện hóa một kiện Pháp bảo bình thường, như vậy hẳn là có thể sử dụng khá thoải mái.

- Có thể thành công luyện hóa một kiện Pháp bảo đỉnh cấp đã không dễ dàng rồi!

Ánh mắt Trương Hằng dừng trên cây búa này. thầm nghĩ: Nên đặt tên gì cho nó đây?

Trương Hằng có thể dự đoán được cái Pháp bảo đỉnh cấp này hẳn là đủ cho mình sử dụng một đoạn Thời gian rất dài.

Trước mắt xem ra, cái Pháp bảo đỉnh cấp này chỉ có thể làm vũ khí bí mật của Trương Hằng, không ra thì thôi một khi ra tay nhất định phải một đòn trí mạng.

- Cứ gọi nó là Khai Sơn Phủ đi!

Trương Hằng cũng không nghĩ ra cái tên gì Hay. dứt khoát đặt cho nó một cái tên khá tục.

Hắn tin tưởng, cái tên “Khai Sơn” tuyệt đối không tính là khoa trương. Dù sao cũng là một kiện Pháp bảo đỉnh cấp. cho dù là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cũng không nhất định có thể có được một kiện. Một khi có thể phát huy ra uy lực chân chính của nó. cũng có thể bổ vỡ được núi.

Trương Hằng tính toán, tuy rằng hiện giờ còn không thể phát huy ra uy lực chân chính của Khai Sơn Phủ nhưng tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường tuyệt đối không thể ngăn cản một đòn chính diện của nó.

Như vậy Khai Sơn Phủ trở thành một con bài chưa lật trong tay Trương Hằng. Nó cũng sẽ làm bạn với Trương Hằng một đoạn Thời gian, thậm chí về sau tung hoành Tam Tinh Vực đều không thể tách rời.

Trên tay đánh ra vài pháp Quyết. Khai Sơn Phủ biến hóa thành bằng bàn tay. sau đó hóa thành một luồng sáng xanh tiến vào trong túi trữ vật của Trương Hằng.

Bởi vì trước mắt chẳng qua là mới luyện hóa, còn có chênh lệch rất lớn với Pháp bảo bản mạng. Lại thêm tính đặc thù của Pháp bảo đỉnh cấp. hiện tại Trương Hằng còn không thể thu nó vào cơ thể.

Sau khi làm xong mọi chuyện, thần thức Trương Hằng đảo qua bốn phía phát hiện trận bàn vẫn đang vận hành. Xem ra Ninh Tuyết Dung từng đi ra vài lần.

Thần thức rút vào trong túi trữ vật màu xanh, lập tức kinh động đến Ninh Tuyết Dung đang tu luyện.

Bạch quang lóe lên, dáng người tuyệt mỹ của Ninh Tuyết Dung mang theo một làn hương thơm nhạt xuất hiện ở bên cạnh Trương Hằng. Khuôn mặt ngọc như hoa sen mới nở lộ ra vẻ kinh ngạc vui mừng.

- Đại ca. rốt cục huynh xuất quan rồi?

Ninh Tuyết Dung nhìn Trương Hằng đầy thâm tình, vẻ dịu dàng trong đôi mắt đẹp nhộn nhạo như mặt nước.

- Coi như luyện hóa xong kiện Pháp bảo đỉnh cấp này.

Trương Hằng thở nhẹ một hơi. thoáng cảm nhận được một mối.

Loại một mối này không phải đến từ thân thể cùng tinh thần mà là một loại một mối về tâm lý.

- Đại ca. huynh cũng nên ra ngoài hít thở không khí. Ta xem huynh dường như mệt mỏi chết vậy.

Ninh Tuyết Dung chủ động kéo Trương Hằng từ mặt đất đứng dậy, dùng tay phủi tro bụi trên người hắn.

Công việc luyện hóa Pháp bảo không thể so với nâng cao tu vi. chẳng những mệt mỏi chết người mà còn vô cùng buồn tẻ. ở trong mắt Trương Hằng. nửa năm này quả thật còn dài lâu hơn 50 với tu luyện mười năm.

- Đúng vậy. Đang chuẩn bị ra tìm một loại tài liệu, thuận tiện hít thở không khí.

Trương Hằng vuốt mái tóc dài mềm mại rối loạn của Ninh Tuyết Dung, trong mắt lộ ra vài tia trêu mến.

- Một người cô độc tu luyện trên thế giới này. may mà còn có một cô gái thích mình ở bên cạnh.

Trương Hằng kim lòng không đầu ôm Ninh Tuyết Dung vào lòng.

Theo đuổi con đường lên tới đỉnh là cô độc. Trương Hằng vì ngọc giản thần bí có thể không cần phải phiên nào vì bình cảnh. Đây cũng là một loại may mắn.

Mà sự tồn tại của Ninh Tuyết Dung giống như một ốc đảo trong sa mạc khô cằn, có thể xua tan những mệt mỏi và buồn tẻ tích tụ trong lòng Trương Hằng.

Trương Hằng đột nhiên ôm khiến Ninh Tuyết Dung có chút không kịp trở tay, cũng rất ngoan ngoãn ỷ tay ra ngang hông Trương Hằng.

Trên khuôn mặt da trắng như tuyết hiện lên một vết ửng đỏ mê người, Thanh âm của Ninh Tuyết Dung êm tai hơn chuông gió khẽ vang lên bên tai Trương Hằng:

- Đại ca. huynh, rất mệt sao?

- Ha ha, có muội ở bên cạnh, ta sẽ không mệt.

Trương Hằng hơi buông lỏng một chút, ánh mắt nhìn thẳng khuôn mặt xinh đẹp như chim sa cá lặn của Ninh Tuyết Dung, không kìm nổi muốn Khinh bạc một chút.

- Đại ca, huynh lại dỗ ngọt Tuyết Dung rồi...

Ninh Tuyết Dung cười xinh đẹp. như tuyết liên huyền lệ nở rộ trong Băng thiên tuyết địa. Xinh đẹp mà động lòng người, lại mang đến cho người một cảm giác sai lầm khó thể tiếp cận.

Trương Hằng không khỏi ngẩn ngơ. trong lòng lại sinh ra một loại cảm giác xa cách, dường như Ninh Tuyết Dung trước mắt hoàn toàn không thuộc về mình.

Trong lòng hắn thậm chí có một loại cảm giác như nằm mộng, rất sợ sau khi tỉnh mộng hết thấy đều trở thành bọt biển.

- Đại ca. huynh làm sao vậy...

Ninh Tuyết Dung nhìn Trương Hằng ngây ra nhìn mình, một cổ khí tức chỉ nam nhân mới có ập đến. khuôn mặt lập tức nóng lên. gáy ngọc xinh đẹp mê người cũng ửng đỏ.

Đôi mắt Trương Hằng bỗng dưng sáng ngời, thầm nghĩ: Cho dù là mộng thì sao chứ? Miệng Trương Hằng bắt đầu hôn lên gương mặt hoàn mỹ như ngọc của Ninh Tuyết Dung.

Lông mi Ninh Tuyết Dung run lên, lập tức nhắm hai mắt lại. thân thể mềm mại hơi run lên. giống như một chú cừu nhỏ xinh đẹp.

Đôi môi Trương Hằng hôn một cái như chuồn chuồn lướt nước trên khuôn mặt trắng ửng hồng của Ninh Tuyết Dung. Phát hiện Ninh Tuyết Dung đang ôm chặt lấy mình, trên làn da tuyết trắng bóng loáng lộ ra một rãnh đỏ, dường như còn có nhiều chờ mong.

Trong lòng vui vẻ. miệng Trương Hằng ngấu nghiến hôn lên đôi môi mềm mại như hương mật của Ninh Tuyết Dung.

Ninh Tuyết Dung khẽ “ưm” một tiếng rồi im lặng.

Trương Hằng vụng về vướn đầu lưỡi ý đồ tách hàm răng của Ninh Tuyết Dung nhưng trong lúc nhất Thời lại không thành công.

- Làm sao không biết phối hợp chứ?

Trương Hằng quyết định tiến công từ từ, đồng Thời đôi tay cũng không kìm nổi bắt đầu chạy loạn thân thể mềm mại bằng Thanh ngọc khiết của Ninh Tuyết Dung.

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

203. Chương 202: Xuất Phát

Chúc mừng năm mới - 2012

Trong động phủ dưới ánh sáng Huỳnh Quang thạch đẹp mê lý. Trương Hằng hôn môi Ninh Tuyết Dung hoàn mỹ như tác phẩm nghệ thuật, hai tay mân mê trên thân thể mềm mại như không có xương của nàng.

Theo động tác có vẻ mới lạ của Trương Hằng, Ninh Tuyết Dung không khỏi hô hấp dồn dập hẳn lên. thân thể mềm mại dần dần nóng lên.

Trương Hằng hé miệng hôn dọc theo vòng cổ thon nhỏ mịn màng trắng như ngọc của nàng, một bàn tay thò vào trong áo trắng như Tuyết kia. chạm đến trên làn da ấm áp mềm mại của nàng.

Ninh Tuyết Dung theo bản năng chụp giữ bàn tay đạo tặc của Trương Hằng lại. thế nhưng cũng chỉ là phản ứng vùng vẫy vài cái tượng trưng, rồi liền rơi vào trong nồng nhiệt của Trương Hằng. Trong lúc nhất Thời hơi thở dồn dập tỏa hương thơm như hoa lan. trong đôi mắt xinh đẹp mơ màng lấp lánh sáng diệu như ánh sao trên bầu Trời đêm.

Rất nhanh, bàn tay đạo tặc của Trương Hằng xuyên qua tà áo trắng như tuyết của Ninh Tuyết Dung, liền chạm đến một đôi thỏ ngọc hơi hơi thẳng đứng tỏa ra hương vị mê người kia.

“Tuy rằng so với Yến Vũ Tình không lớn bằng. nhưng so với trong tưởng tượng còn muốn lớn một chút.”

Trương Hằng lấy tay nhẹ nhàng vân về. khiến cho Ninh Tuyết Dung khe khẽ rên rỉ...

- Đại ca...

Ninh Tuyết Dung chỉ khẽ kêu một tiếng, rồi rơi vào tình cảnh mê lý. mặt ngọc ửng hồng, khe khẽ rên rỉ...

Trong cơ thể Trương Hằng lập tức bộc phát ra một ngọn lửa dục. một bàn tay bắt đầu cởi bỏ áo váy trên người Ninh Tuyết Dung, một bàn tay bắt đầu mò mẫm thăm dò khu vực thân bí phía dưới thân nàng.

- Không được... đại ca!

Ninh Tuyết Dung chợt tỉnh táo lại. nắm lấy bàn tay đạo tặc của Trương Hằng. trong nháy mắt thân thể mềm mại ấm áp của nàng giảm nhiệt độ cực nhanh, chỉ khoảnh khắc trở nên lạnh như băng.

Trương Hằng giật mình hoảng sợ. vội vàng buông tay vừa mới cởi được một nửa xiêm y, phô bày ra một mảng lớn làn da trắng cùng khu vực mẫn cảm của Ninh Tuyết Dung.

Cảm nhận được nhiệt độ cơ thể của Ninh Tuyết Dung kịch liệt giảm xuống. Trương Hằng nghi hoặc hỏi:

- Tuyết Dung! Mọii làm sao vậy?

Về mơ màng trong mắt Ninh Tuyết Dung biến mất. lại biến thành một loại trong sáng như mặt nước, nét ửng hồng trên gương mặt xinh đẹp rút đi. khôi phục màu trắng như ôn ngọc bình thường.

Một bàn tay Trương Hằng còn đang nắm trên thò ngọc tinh xảo mềm mại của Ninh Tuyết Dung, tay kia thì đã có một nửa luồn vào trong váy áo dưới thân Ninh Tuyết Dung, lại bị nàng nắm giữ lấy.

Từng đợt từng đợt bạch quang như Hòa mà lạnh, lẻo bắt đầu nhận nhạo trên nửa thân trần mềm mại của Ninh Tuyết Dung, đôi mắt nàng nhắm chặt, hàm răng trắng sáng khê cắn bờ môi. giờ phút này vóc dáng Ninh Tuyết Dung thật giống như một tiên nữ thánh khiết.

Cả người phát ra khí tức thần thánh làm cho người ta không dám xâm phạm, thế nhưng nửa thân trần mềm mại hoàn mỹ của nàng cùng tư thế của Trương Hằng lúc này lại khiến cho người ta càng thêm lửa dục Thiêu đốt.

Trương Hằng dường như nghĩ tới điều gì liếc mắt nhìn Ninh Tuyết Dung một cái. rút lại bàn tay mình, còn thật sự giúp nàng sửa sang lại váy áo và mái tóc rối tung hỗn loạn, động tác vô cùng dịu dàng chuẩn xác.

- Đại ca... huynh có thể tha thứ cho Tuyết Dung sao?

Qua một hồi lâu, bạch quang trên người Ninh Tuyết Dung mới tán đi. trong đôi mắt lệ quang doanh tròng, trên mặt lộ ra nụ cười hổ thẹn, bộ dáng dường như rất áy náy với Trương Hằng.

- Tuyết Dung! Muội làm sao vậy? Vừa rồi thân thể của muội dường như có chút không khỏe?

Trương Hằng mặc dù có phần tiếc nuối, nhưng cũng biết việc này không thể cưỡng ép.

- Trạng thái thân thể Tuyết Dung lúc này rất kỳ lạ... Cho nên,.. sẽ không thể cùng đại ca...

Nói tới đây, Ninh Tuyết Dung lệ tuôn rơi. vẻ mặt ủy khuất nhào vào vòng tay Trương Hằng. thân thể mềm mại của nàng run run nhẹ nhẹ.

- Không lẽ là vì thân thể tuyệt liên? Hay là vì nguyên nhân nào khác...

Trương Hằng đương nhiên không hy vọng là nguyên nhân đầu. Nếu như vậy. chẳng phải là phải chờ tới khi Ninh Tuyết Dung thăng cấp Nguyên Anh Kỳ mới có thể thăm dò bí ẩn của thân thể nàng?

Khê lau nước mắt trên mặt Ninh Tuyết Dung. Trương Hằng khuyên nhủ:

- Đừng khóc... nếu không về sau sẽ không dẫn muội đi ra ngoài chơi.

Ninh Tuyết Dung điềm đạm đáng yêu thấp giọng giải thích:

- Tuyết Dung cũng vừa mới phát hiện... Trước mắt chỉ sợ không thể trao thân mình cho huynh...

"Vậy chẳng phải là phải chờ tới Nguyên Anh Kỳ mới được?" Trương Hằng không khỏi nhíu mày. trong lòng cũng buồn bực không thôi.

Trong tay ôm một mỹ nhân như tiên tử, lại không thể cùng phòng cùng đối phương, điều này quả thực khiến cho người ta tức... khó chịu!

Ninh Tuyết Dung vừa thấy vẻ mặt Trương Hằng. nước mắt lại tuôn ra như mưa, vừa ủy khuất vừa lo lắng nói:

- Chẳng lẽ đại ca sẽ vì vậy mà không cần muội sao? Hu hu hu...

Lúc này, Ninh Tuyết Dung thật đúng là khóc, trong Thanh âm còn mang theo vài phần bi thương.

- Tuyết Dung muội yên tâm đi! Hiện tại muội chính là thê tử của Trương Hằng ta, thế nào?

Trương Hằng hơi có chút đau đầu. nhưng trong lòng cũng cảm thấy một tia ấm áp, ôm chặt Ninh Tuyết Dung trong lòng.

Bắt đầu từ giờ khắc này, hẳn hiểu rằng vận mệnh của Ninh Tuyết Dung đã gắn liền cùng mình.

- Đại ca! Huynh mơ đến đẹp!

Ninh Tuyết Dung nín khóc mỉm cười, khe khẽ nói dối một câu. nhưng lại không che lấp được niềm hạnh phúc trên mặt.

Trương Hằng cũng thành tâm muốn chọc cười nàng, liền làm ra vẻ mặt nghiêm túc nói:

- Hiện tại nàng đã là thê tử của ta. Mau gọi ta một tiếng lão công.

Ninh Tuyết Dung mặt ngọc đỏ bừng, liếc Trương Hằng một cái trắng mắt. đột nhiên toàn thân hóa thành một đạo bạch quang bay vào trong túi trữ vật màu xanh.

- Này! Muội còn chưa có gọi ta lão công mà?

Trương Hằng trên mặt mang theo vài tia ý trêu ghẹo, nói với theo Ninh Tuyết Dung trong túi trữ vật.

- Hừ! Đại ca lại muốn lừa gạt Tuyết Dung...

Trong túi trữ vật truyền ra giọng nói nũng nịu của Ninh Tuyết Dung.

- Ha ha...

Trương Hằng vui mừng cảm thấy tính cách của Ninh Tuyết Dung hoạt bát hơn một chút so với trước kia.

Thời gian trước. Ninh Tuyết Dung luôn là một dáng vẻ thực nữ đúng tiêu chuẩn, đối đãi với Trương Hằng cũng rất khách sáo, nhưng làm cho người ta cảm giác như có một khoảng cách.

Mà Ninh Tuyết Dung hiện giờ hơi có dáng dấp một cô gái nhỏ. tạo cho Trương Hằng một loại cảm giác càng thêm thân thiết, mà không phải là hình tượng như tiên tử hoàn mỹ xa cách kia.

- Tuyết Dung! Thời điểm ta bế quan. Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai của muội đã luyện hóa thành Pháp bảo bản mạng xong chưa?

Trương Hằng đột nhiên quan tâm tới việc làm của Ninh Tuyết Dung.

- Đã thành công rồi!

Ninh Tuyết Dung vui mừng đáp lời.

“Vù” một tiếng, Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai bằng cỡ bàn tay bay ra khỏi túi trữ vật, vòng quanh thân Trương Hằng vài vòng, sau đó bỗng dưng biến thành lớn. bạch quang lưu chuyển không ngừng sinh, sôi nẩy nở. một cỗ ý băng hàn truyền lan ra khắp bốn phía.

- Đại ca muốn đi đâu. Tuyết Dung có thể sử dụng Pháp bảo mang huynh đi.

Từ trong túi trữ vật truyền ra giọng nói có vẻ chờ mong của Ninh Tuyết Dung.

- Ái chà... Hay là thôi đi...

Trương Hằng tưởng tượng ra cảnh một đại nam nhân đứng trên Pháp bảo Đài hoa sen phi hành, liền cảm thấy lạnh cả người.

Vừa nghe ý Trương Hằng không muốn, Ninh Tuyết Dung điều khiển Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai đột nhiên nhỏ đi. hóa thành một đạo bạch quang bay vào túi trữ vật.

- Đúng rồi. Tuyết Dung! KIỆN chiến giáp cổ kia ta còn quên chưa đưa cho muội nữa!

Trương Hằng nói xong, vỗ lên túi trữ vật màu đen. kiện chiến giáp cổ đã sửa chữa kia hiện ra trong tay hắn.

Thấy Ninh Tuyết Dung bên trong không có động tĩnh. Trương Hằng dứt khoát đưa chiến giáp cổ vào trong túi trữ vật màu xanh.

- Đây chính là vật đại ca thật vất vả mới tìm được!

Trương Hằng đánh giá một chút bốn phía động phủ. phát hiện so với trước kia càng thêm tinh xảo. xem ra đây đều là công lao của Ninh Tuyết Dung.

Sau một lát, trong túi trữ vật màu xanh đột nhiên truyền ra Thanh âm của Ninh Tuyết Dung:

- Cảm ơn đại ca! Cái chiến giáp cổ này Tuyết Dung nhất định sẽ gìn giữ tốt.

Trương Hằng nghe được nửa câu đầu. trong lòng còn ảm ảm. nhưng vừa nghe đến nửa câu sau, Thiếu chút nữa té xỉu. Rốt cuộc là ai bảo vệ ai đây?

- Tuyết Dung! Muội nghĩ sai rồi. không phải muội giữ gìn bộ chiến giáp cổ này. mà dùng nó để bảo hộ muội...

Trương Hằng không kìm nổi nói giọng răn dạy.

Chiến giáp cổ này thật vất vả mới sửa chữa xong, nếu Ninh Tuyết Dung không sử dụng, vậy thì hết thấy đều mất đi ý nghĩa.

- Tốt lắm, muội sẽ dùng chiến giáp cổ bảo vệ an toàn của mình, hết thấy nghe lời đại ca...

Ninh Tuyết Dung cười hì hì nói.

- Muội nhất định phải luyện hóa nó, nếu không, hừ hừ...

Trương Hằng hừ dọa nói.

Trương Hằng dùng thần thức nhìn quét một vòng tình hình chung quanh, thu hồi trận bàn cho vào túi trữ vật màu xanh, sau đó đi ra ngoài động phủ.

- Xuất phát.

Dưới chân Trương Hằng ngân quang lun lên. cả người khổng chế độn quang bay lên bầu Trời.

Sau khi Luyện hóa xong một kiện Pháp bảo đỉnh cấp loại công kích. Trương Hằng lập tức muốn đi tìm một loại tài liệu cuối cùng để luyện chế Thân Ngoại Tạo Thân...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

204. Chương 203: Mậu Sơn

Chúc mừng năm mới - 2012

Trong Thời gian nửa năm, Trương Hằng miễn cưỡng luyện hóa Pháp bảo đỉnh cấp này, tuy rằng không đạt được như hân mong muốn, nhưng cũng coi như đạt tới mục đích.

Tuy nhiên, Pháp bảo đỉnh cấp này ẩn chứa uy lực cũng vượt qua dự liệu của Trương Hằng. với tu vi hiện nay của hân căn bản là không thể sử dụng “Khai Sơn Phủ” được Thời gian bao nhiêu, chỉ có thể để làm một con bài chưa lật khi đối mặt với địch nhân.

Sau khi xuất quan, Trương Hằng vuốt ve âu yếm Ninh Tuyết Dung một hồi. tuy rằng không có được đến thân thể của nhau, nhưng quan hệ giữa hai người lại rõ ràng tiến một bước càng gần nhau hơn. nguyên vốn cảm giác xa cách đó cũng đã biến mất.

Tính cách của Ninh Tuyết Dung so với trước kia hơi hoạt bát hơn một ít, thỉnh thoảng còn nũng nịu với vĩnh Trương Hằng. Trương Hằng cũng không biết là phúc Hay họa. nhưng sự vui mừng phát ra từ nội tâm là không giả được.

Sau một lúc bay trên không trung, Trương Hằng đột nhiên lấy ra Mặt Nạ Như Ý. thầm nghĩ: “Lần này đi tới chỗ đó là địa bàn của Kim Kiếm Môn. tuy rằng chỉ là một môn phái nhỏ tam lưu. nhưng cũng không phải sức một người mình có thể chống lại.”

Cho nên, Trương Hằng Quyết định cải trang đổi bộ mặt khác đi Kim Kiếm Môn.

Trên mặt chợt lóe sáng, chỉ khoảnh khắc Trương Hằng liền biến thành vóc dáng một tu sĩ trung niên. Trương Hằng ngắm nghía quần áo trên người, rồi vẫn ở trên không trung nhanh chóng thay đổi một bộ quần áo khác.

May mà ở quanh đây cũng không có tu sĩ phi hành, nếu không, giữa Thanh thiên bạch nhật nhìn thấy một người thay quần áo ở trên không trung, tất nhiên sẽ kinh ngạc không thôi.

Trương Hằng ở ngoài mặt vẫn bình thản như không, Trên thực tế, thần thức của hắn đã sớm nhìn quét ở chung quanh, phát hiện không có tu sĩ nào khác ở đây. bằng không cũng sẽ không nghênh ngang thay quần áo như vậy.

Nhưng rõ ràng Trương Hằng xem nhẹ một người: Đó chính là Ninh Tuyết Dung trong túi trữ vật. Ninh Tuyết Dung trong túi trữ vật phát ra một tiếng cười khẽ như chuông bạc. sau đó lại rơi vào cảnh trầm lặng. Đầu tiên Trương Hằng hơi sững sốt. ngay sau đó liền hăm dọa:

- Nàng cùng đám cười lão công của mình, sau này phải phạt muối thay quần áo cho ta!

Trong túi trữ vật Ninh Tuyết Dung không có lên tiếng, khiến Trương Hằng buồn bực một chút.

Dọc theo lộ tuyến trong trí nhớ, thẳng một đường Trương Hằng dùng tốc độ của tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bay đi về hướng Kim Kiếm Môn.

Một lát sau, Trương Hằng bay đến Hắc Ngục Bách Luyện Sơn. Nơi này là Bách Luyện Sơn hắn đã từng ở lại.

Trương Hằng dùng thần thức nhìn quét vài lần. phát hiện nơi này sớm đã người đi - nhà trống. Trong lúc Trương Hằng vừa phi Hành vừa dùng thần thức dò xét. ở phía trước chợt bay tới một thân ảnh có vẻ quen thuộc.

Đây là một đại hán mặt đen. trên người mặc một kiện linh giáp, đang đưa mắt quan sát ở phía dưới.

“Người này không phải là Khuê Hồng lần trước gặp hắn ở tán tu Giao Dịch Minh sao?”

Trương Hằng lập tức nhận ra người này.

Lúc ấy, cũng chính là Khuê Hồng giới thiệu cho hắn tới gặp Bách Luyện đại sư. bằng không, hiện tại Trương Hằng cũng chưa sửa chữa được chiến giáp cổ. thậm chí tin tức của hai loại tài liệu luyện chế Thân Ngoại Tạo Thân đều thực khó mà biết tìm nơi đâu.

Tuy nhiên, Khuê Hồng này dường như đúng là bị Bách Luyện đại sư trục xuất ra khỏi sư môn, hiện tại bộ dáng của hắn thậm thà thậm thụt, không biết có ý định gì.

Trương Hằng bay tới đây liền giảm chậm tốc độ. trong lòng có chút tò mò về Hành vi của Khuê Hồng.

- Vị đạo hữu này! Các hạ là tìm đến luyện khí Bách Luyện đại sư phải không?

Thấy Trương Hằng khi bay tới đây liền có dấu hiệu muốn ngừng lại. điều này dẫn tới Khuê Hồng cảnh giác hỏi.

- À! Tại hạ đang muốn nhờ Bách Luyện đại sư luyện chế cho tại hạ một kiện Linh khí phòng ngự cực phẩm.

Trương Hằng mặt không đổi sắc nói.

Hắn cũng không lo lắng đối phương sẽ nhận ra mình. Mặt Nạ Như Ý này không chỉ có thay đổi riêng là khuôn mặt, ngay cả khí tức của tu sĩ đều có thể làm giả.

- Linh khí phòng ngự cực phẩm?

Khue Hồng vừa nghe đến Linh khí phòng ngự cực phẩm, ánh mắt Bổng sáng ngời, trong lòng sinh ra một tham niệm, vội vàng nhiệt tình nói:

- Đạo hữu là từ ở bên ngoài tới thì phải, nên không biết tập tính của sư tôn ta.

- Cái gì? Bách Luyện đại sư lại là sư tôn của các hạ! Xin hỏi đại danh của các hạ.

Trương Hằng lập tức làm ra một ánh mắt vừa kinh ngạc vừa mừng rỡ nhìn chằm chằm Khuê Hồng, trong mắt thậm chí còn mang theo vài tia kính sợ.

Khue Hồng bị vẻ bên ngoài của Trương Hằng dụ hoặc, trên mặt lộ vẻ hài lòng tươi cười, nói với Trương Hằng:

- Tại hạ là Khuê Hồng, là đệ tử quan môn của Bách Luyện đại sư. cũng am hiểu sâu về luyện khí đạo.
- Thì ra là Khuê đại sư! Ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu! Tại hạ là Trương Phi tán tu riêng biệt!

Trương Hằng dùng danh nghĩa đại sư xưng hô đối phương, trong lòng lại thầm Khinh bỉ: “Tên này rõ ràng là đệ tử ký danh của Bách Luyện đại sư. bây Giờ lại trở thành đệ tử quan môn.”

Trên thực tế, toàn bộ giới tu tiên Triệu Quốc. Luyện Khí Sư có thể được xưng là Đại Sư số lượng còn ít hơn so với tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Khuê Hồng “bị” Trương Hằng xưng hô như vậy hoảng sợ. vội vàng khách sáo nói:

- Trương đạo hữu cũng không nên xưng hô tùy tiện như thế. Khuê mỗ cũng không dám tự xưng là đại sư.

Lại khách sáo một phen. Khuê Hồng mới chuyển vào chính đề:

- Đạo hữu có điều không biết, nửa năm trước sư tôn đã xuất môn đi du lịch, có lẽ là cần tìm kiếm vài loại tài liệu luyện khí hiếm thấy, cũng không biết phải đi Thời gian bao lâu mới trở về.
- Xem ra vận số của ta không may rồi.

Trương Hằng làm bộ như tiếc nuối nói.

Khuê Hồng hơi có vẻ do dự nói:

- Nếu đạo hữu tin tưởng Khuê Hồng ta. có thể để tại hạ giúp đạo hữu luyện chế kiện Linh khí phòng ngự cực phẩm này. Trước khi sư tôn rời đi đã giao cho tại hạ trông coi việc luyện khí ở Bách Luyện Phong...

Trương Hằng cười thầm trong lòng, tên Khuê Hồng này nhìn như trung hậu thành thật, nhưng nói xạo mà mặt không đỏ tim không đập nhanh, người không biết tình hình cụ thể thật đúng là rất dễ bị hấn lừa bịp.

- À! Việc luyện chế Linh khí phòng ngự cực phẩm. có thể tạm Thời hoãn lại. Trương mỗ còn có chuyện cần phải xử lý. sau này quay lại đi.

Trương Hằng cũng biết Khuê Hồng nảy sinh, lòng tham với mình, nhưng cũng xem thường không đặt ở trong lòng.

Hắn sợ dĩ tới trò chuyện cùng đối phương, cũng vì muốn tìm hiểu một chút tình huống có liên quan tới Bách Luyện đại sư. Tuy rằng mới chỉ qua Thời gian nửa năm. nhưng rất có thể đã phát sinh chuyện gì đó ngoài ý muốn.

Theo trong lời nói của Khuê Hồng có thể phán đoán ra. Bách Luyện đại sư ở nửa năm trước đã rời khỏi nơi này. hẳn là trốn tới địa phương nào đó không muốn người ta biết.

- Khi đạo hữu xử lý xong chuyện, có thể đến Bách Luyện Phong tìm ta.

Thấy Trương Hằng không có đồng ý để hắn luyện chế Linh khí cực phẩm ngay. Khuê Hồng có hơi thất vọng, trong lòng bắt đầu bày ra Ý đồ khác.

Trương Hằng và hắn đều là Trúc Cơ Kỳ. hơn nữa đối phương vừa thoát ra khỏi miệng là muốn luyện chế Linh khí phòng ngự cực phẩm, có thể thấy được tài sản của đối phương dồi dào hơn hắn rất nhiều, nếu thật phải đánh nhau, người chịu thiệt Thời rất có thể là hắn.

Cho nên, Khuê Hồng đương nhiên không dám một mình xuống tay đối phó Trương Hằng, loại chuyện hoàn toàn không có nắm chắc này. hắn sẽ không ngu dại đi làm.

- Ha ha! Chờ ngày gặp lại!

Trương Hằng tươi cười nói xong, chân đạp độn quang bay đi về hướng bắc.

Nơi này là Hắc Ngục Bách Luyện Sơn. khắp nơi đều là những Đáy núi rừng âm u. đi tiếp tới phía trước mặt. chính là chỗ Mạch khoáng cao cấp. cũng chính là Mậu Sơn chỗ tranh chấp giữa Kim Kiếm Môn và Tán Tu Minh.

Trên thực tế, đối với Mạch khoáng cao cấp trên Mậu Sơn. Trương Hằng cũng có phần động tâm. Ý nghĩa của “Ngân điểm Phần Sơn” hắn đã sớm muốn ném thư một phen.

Một khi loại lý luận này có thể thực hiện thành công, thì sau này con đường thăng cấp của hần sẽ càng thêm rộng lớn.

Có thể tưởng tượng, trong một cái Mạch khoáng cao cấp ẩn chứa tinh túy thiên địa khổng lồ đến cỡ nào. hơn nữa khoáng thạch cao cấp có thể bị ngăn diễm của Trương Hằng luyện hóa dễ dàng.

Một khi cả một Mạch khoáng cao cấp bị Trương Hằng một hơi cắn nuốt luyện hóa. có thể sẽ giúp cho Trương Hằng thăng cấp ngay lập tức!

Với ý nghĩ như vậy, vừa bay đến khu vực phụ cận Mậu Sơn. Trương Hằng bắt đầu cẩn thận dùng thần thức nhìn quét tình huống quanh mình.

Vừa mới bay đến Mậu Sơn không lâu. Trương Hằng liền phát hiện không ít tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. thậm chí còn phát hiện bóng dáng của tu sĩ Kết Đan kỳ.

Trương Hằng lập tức thu hồi thần thức, thầm nghĩ: “Nơi này cả hai thế lực lớn cùng xuất hiện, mà Mậu Sơn lại là chỗ mâu thuẫn tranh chấp của bọn họ. có lẽ nơi này còn ẩn nấp nhiều tu sĩ Kết Đan Kỳ.”

Toàn bộ khu vực Mậu Sơn đều rơi vào một loại trạng thái áp lực vô cùng căng thẳng. Hai thế lực phân lớn dùng tu sĩ Trúc Cơ Kỳ làm chủ lực. lúc này đang không ngừng tuần tra.

“Xem ra muốn Lấy được Mạch khoáng cao cấp này cũng không dễ dàng.” Trương Hằng vừa phi Hành, vừa thầm nghĩ.

“Nếu có thể quấy rối làm cho thế cục nơi này hỗn loạn, đến lúc đó chẳng phải là mình có thể đục nước béo cò sao?”

Trong lòng Trương Hằng lập tức sinh ra một kế hoạch!...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

205. Chương 204: Nghĩ Cách Vào Núi

Chúc mừng năm mới - 2012

Trương Hằng vừa đi vào khu vực Mậu Sơn liền liên tiếp đụng phải tu sĩ của hai thế lực lớn tuần tra, thực lực của những tu sĩ này phân lớn đều là Trúc Cơ Kỳ, thỉnh thoảng còn có thể cảm ứng được dao động thần thức của tu sĩ Kết Đan Kỳ quét ngang qua.

Mới vừa đến chỗ này không lâu. Trương Hằng liền cảm nhận được một bầu không khí giương cung bạt kiếm, dường như bất cứ lúc nào đều có thể bùng nổ một hồi đại chiến.

“Như thế càng tốt. chỉ cần mình ở giữa châm ngòi sẽ dễ dàng dẫn phát đại chiến giữa hai phương thế lực.” Trương Hằng thầm tính toán trong lòng.

Tuy nhiên, hiện giờ Trương Hằng còn chưa quyết định thực hiện, lúc này nhiệm vụ đầu tiên của hần là phải đi tìm tung tích của Thanh Vũ Xà ở Kim Kiếm Lang Nha Sơn.

Chờ hần lấy được một loại tài liệu cuối cùng dùng cho Thân Ngoại Tạo Thân, sau đó mới có thể yên tâm lớn mật đi thi Hành kế hoạch của mình, cho dù sự tình có bại lộ cũng có thể ung dung chạy trốn.

Trương Hằng không tin nơi này còn có ai có thể uy hiếp đến tính mạng của hần. trừ phi có vài tu sĩ Kết Đan Kỳ vây công, nếu không sẽ rất khó tạo thành uy hiếp chân chính cho hần.

Vì thế, Trương Hằng cũng không dừng lại lâu lắm. ở trên Mậu Sơn cũng chỉ giảm tốc độ phi hành một lát. căn cứ theo lộ tuyến những người này tuần tra. xác định đại khái vị trí của Mạch khoáng cao cấp.

Trên đường Trương Hằng đi ngang qua Mậu Sơn. không hề ít tu sĩ Trúc Cơ Kỳ đều dùng ánh mắt bất thiện đánh giá hắt hủi. thậm chí có tu sĩ Kết Đan Kỳ dùng thần thức quét qua trên người hắn.

May mà cả hai phương thế lực đều cho rằng hắn là một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ ngẫu nhiên đi ngang qua. cũng không quan tâm nhiều tới hắn.

Chờ đến khi rời khỏi khu vực Mậu Sơn. bầu không khí áp lực căng thẳng đó mới biến mất. Tuy nhiên trên đường đi chốc chốc lại gặp một vài đệ tử của Kim Kiếm Môn.

Tu sĩ Kim Kiếm Môn rất dễ dàng nhận ra. thường thường Trên thân mỗi người đều mang theo một Thanh phi kiếm.

“Rõ ràng có túi trữ vật, vì sao còn phải đeo phi kiếm trên người?” Trương Hằng cũng có chút kỳ quái với điều đó. nhưng cũng không có nghĩ nhiều, đây có lẽ là một quy định cô quái của Kim Kiếm Môn mà thôi.

ở giới tu tiên còn có rất nhiều chuyện không thể nào hiểu nổi. tu sĩ thường thường đã sớm không lấy làm lạ khi thấy chuyện kỳ quái.

Hơn nữa, Trương Hằng phát hiện khí tức trên người đệ tử Kim Kiếm Môn phát ra khác biệt hẳn với những tu sĩ bình thường. Thậm chí một số đệ tử cực kỳ ưu tú của Kim Kiếm Môn còn mang đến cho Trương Hằng một loại khí tức sắc bén như kiếm khí tấn công vào mình.

“Xem ra môn phái này thật đúng là không đơn giản.” Trương Hằng thu hồi lòng Kinh thị.

Trước đây nghe Bách Luyện đại sư nói qua. công pháp tu sĩ Kim Kiếm Môn tu luyện đều có liên quan tới kiếm, hơn nữa lực công kích cao hơn nhiều so với tu sĩ bình thường.

“Có lẽ là chi nhánh của một môn phái nào đó từ xưa lưu truyền lại.”

Trương Hằng biết rằng môn phái tu chân ở Tam Tinh Vực rất nhiều, trải qua lịch sử mấy vạn năm. vô số kẻ môn phái bị tiêu diệt. Cho dù là đại môn phái nhất lưu cũng có lúc phải suy bại hoặc bị diệt môn.

Cố đôi khi một môn phái nho nhỏ tam tứ lưu hiện nay. đời trước của nó có thể đã từng là đại môn phái nào đó.

Sau khi đi vào phạm vi thế lực của Kim Kiếm Môn. Trương Hằng thỉnh thoảng gặp một vài tu sĩ Luyện Khí Kỳ. những tu sĩ này mặc dù có cảnh giác nhiều với Trương Hằng, nhưng cũng không dám tùy tiện lại gần dò hỏi.

Nhưng xâm nhập sâu thêm một chút. Trương Hằng liền gặp mấy tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. trong đó thậm chí có người đến hỏi thăm Trương Hằng.

Trương Hằng trả lời cũng không chút hoang mang, làm đối phương lui bước.

Dù sao ngoài này chỉ có thể xem như phạm vi thế lực của Kim Kiếm Môn. còn chưa tới Kim Kiếm Môn thực sự. Trương Hằng với thân phận tu sĩ Trúc Cơ Kỳ đi ngang qua nơi này, tu sĩ Kim Kiếm Môn cũng không dám làm khó dễ.

Theo Trương Hằng biết địa bàn phạm vi mấy ngàn dặm này. đều thuộc phạm vi thế lực của một môn phái nhất lưu. Mà môn phái nhất lưu này chính là Vân Phật Tự.

ở Triệu Quốc, Vân Phật Tự xem như là một môn phái thấp nhất trong môn phái nhất lưu. phạm vi thế lực cũng chỉ chừng hai ngàn dặm. Nhưng thực lực của môn phái này trong số môn phái nhất lưu ở Triệu Quốc, lại được xếp ở tốp ba.

Hơn nữa Vân Phật Tự kế thừa cũng cực kỳ xa xưa. thậm chí có thể ngược dòng đến Thời điểm hình thành Tam Tinh Vực trước kia.

Đối với một thế lực nhất lưu thần bí như thế. mặc dù là đại phái siêu cấp cũng không dám tùy tiện trêu chọc.

“Bây giờ mình phải làm thế nào để lên vào Kim Kiếm Môn đây.” Trong lòng Trương Hằng bắt đầu suy nghĩ kế hoạch.

Ý niệm đầu tiên trong đầu hắn chính là thi triển Phong Hành Thuật trực tiếp lên vào Kim Kiếm Môn, nhưng rất nhanh hắn tự bác bỏ kế hoạch này.

Phong Hành Thuật tuy rằng rất cao minh, nhưng theo kinh nghiệm trước đây của Trương Hằng, thuật này có thể giấu được tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. nhưng với tu sĩ Kết Đan Kỳ thì không có tác dụng mấy.

Thần thức của tu sĩ Kết Đan Kỳ trải dài phạm vi rất rộng lớn. nhỏ thì bảy tám dặm. lớn thì tới mấy chục dặm. Nên nếu Trương Hằng ẩn thân lên vào Kim Kiếm Lang Nha Sơn xác suất bị phát hiện rất lớn.

Chỉ cần tu sĩ Kết Đan Kỳ nào đó đúng lúc dùng thần thức lướt qua bên người hắn. thì dễ dàng làm cho hắn lộ ra ánh sáng.

Tuy rằng nếu không có ý đồ gì những tu sĩ Kết Đan Kỳ cũng sẽ không thường xuyên dùng thần thức để nhìn quét dò tra. Thế nhưng Thời điểm này là lúc Kim Kiếm Môn cùng Tấn Tu Minh giương cung bạt kiếm, tu sĩ Kết Đan Kỳ Kim Kiếm Môn tất nhiên phải cẩn thận hơn một chút.

“Nếu lén lút lên vào không thể thực hành, như vậy thì công khai đi vào.”

Trong lòng Trương Hằng nảy sinh ra phương pháp thứ hai. Phương pháp này tuy rằng nhìn như mạo hiểm. nhưng ngược lại xác suất thành công sẽ cao hơn một ít.

Nghĩ đến đây, Trương Hằng bắt đầu giảm chậm tốc độ phi hành, đồng Thời tận lực chọn chỗ có ít tu sĩ bay tới.

Trong quá trình phi hành. Trương Hằng thỉnh thoảng dùng thần thức nhìn quét một vòng chung quanh, xem nơi này có tu sĩ Trúc Cơ Kỳ đi đơn lẻ hay không.

Mục đích của hắn lúc này đương nhiên là muốn giết chết một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ Kim

Kiếm Môn, chỉ có như vậy. hắn mới có thể giả mạo thân phận đối phương bình yên tiến vào Kim Kiếm Môn, sau đó đi tìm Thanh Vũ Xà.

Thân phận của đệ tử Luyện Khí Kỳ rất thấp, biết tin tức cũng có hạn. hơn nữa Trương Hằng còn cần phải ẩn giấu tu vi của mình, nếu giả thân phận Luyện Khí Kỳ sẽ có nhiều phiền toái, rất có thể sẽ bị vạch trần.

Còn tu sĩ Trúc Cơ Kỳ hắn là biết nhiều hơn một ít. điều này có lợi cho Trương Hằng tìm hiểu đích xác nơi hạ lạc của Thanh Vũ Xà trong Kim Kiếm Lang Nha Sơn rộng lớn này.

Phi Hành một lát, Trương Hằng còn thật may mắn phát hiện một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ đang lẻ loi một mình, mà ở trong phạm vi vài dặm không có tu sĩ Trúc Cơ Kỳ nào khác.

“Hà hà! Chính là người.” Thần thức Trương Hằng tập trung trên người tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

Đó là một tu sĩ Thanh niên đạt tới Trúc Cơ Kỳ. Tu sĩ Thanh niên này chân mày lười kiếm mắt sáng ngời, thân mặc áo trắng, lưng đeo một Thanh bảo kiếm, đang khổng chế độn quang cấp tốc bay đi về hướng Mậu Sơn.

- Vị đạo hữu này Chờ một chút, tại hạ có chuyện xin thỉnh giáo.

Trương Hằng cản đường người Thanh niên Trúc Cơ Kỳ.

“Người này mới chừng ba mươi tuổi mà một thân tu vi đã đạt tới cảnh giới Trúc Cơ trung kỳ. tương lai không chừng còn có thể đi vào Kim Đan đại đạo. Đáng tiếc người này hôm nay phải chết trong tay mình!” Trương Hằng khẽ thở dài.

Trương Hằng không mảy may hoài nghi năng lực của mình, hắn tự tin có thể rất nhanh giết chết đối phương.

Gã Thanh niên bạch y đột nhiên phát hiện phía trước hiện ra một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. đầu tiên là lộ ra ánh mắt cảnh giác, nhưng nhìn thấy bộ dáng đối phương khiêm tốn xin thỉnh giáo, còn tưởng là một tán tu hồi đường.

Từ trước đến nay tu sĩ Kim Kiếm Môn luôn không có cảm tình với tán tu. bởi vì hàng xóm Tấn Tu Minh ở Hắc Thủy Trấn của họ chính là một thế lực tán tu. có nhiều xung đột cùng Kim Kiếm Môn. trước mắt còn đang ở vào thế một mất một còn.

- Có gì hỏi mau đi. ta còn có chuyện quan trọng cần đi xử lý.

Thái độ của gã Thanh niên bạch y rất lãnh đạm nói với Trương Hằng. bộ dáng dường như rất bực mình.

- Nghe nói tu sĩ của quý môn đang đánh nhau cùng Tấn Tu Minh...

Trương Hằng làm như hơi do dự nói.

- Cái gì? Bên đó đánh nhau rồi?!

Gã Thanh niên bạch y biến sắc. thân là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ của Kim Kiếm Môn, đương nhiên hẳn rất quan tâm tới tình huống của Mậu Sơn bên kia.

- Đúng vậy! Nghe nói bên kia còn ngã xuống một vị tu sĩ Kết Đan Kỳ. không biết là của bên nào...

Trên mặt Trương Hằng lộ ra một bộ đáng lòng còn sợ hãi.

-Kết Đan Kỳ?!

Gã Thanh niên bạch y vừa nghe nói vậy. trong lòng kính hãi. nhưng lại cảm thấy được có điều không thích hợp.

Hắn vừa định hỏi lại Trương Hằng một câu. nhưng trước mắt ngân quang nhoáng lên một cái. tu sĩ đối diện biến mất trong tầm mắt hắn.

Ngay Sau đó, sau cổ hắn như bị người ta đâm một nhát, cả người liền từ Trên không trung rơi xuống...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

206. Chương 205: Tiềm Nhập

Chúc mừng năm mới - 2012

Trương Hằng thần sắc bình thản hiện ra ở sau lưng gã Thanh niên bạch y, nhẹ nhàng bật ngón tay điểm một cái vào bộ vị sau cổ hắn. lập tức gã Thanh niên Trúc Cơ Kỳ này trong nháy mắt tử vong, không có một chút giây dựa gì. thậm chí không kịp phát ra một tia âm Thanh.

Nhìn thi thể Thanh niên bạch y rơi nằm Trên mặt đất. Trương Hằng thu hồi đao động đặc thù từ ngón tay hắn phát ra.

Hạ xuống mặt đất, Trương Hằng cũng bất chấp có gì trong túi trữ vật của bạch y Thanh niên, trước tiên rất nhanh cởi ra áo Bào trắng trên người, đồng Thời tháo lấy Thanh phi kiếm đeo sau lưng hắn. sau đó mới thu lấy toàn bộ tinh thạch trong túi trữ vật.

“Phốc!”

Trương Hằng động tác linh hoạt tung ra một đoàn ngân diễm rơi xuống trên thi thể Thanh niên bạch y.

Trong chớp mắt thi thể Thanh niên bạch y bị ngân diễm Thiêu đốt. một vài thứ bao gồm vật phẩm túi trữ vật cấp Linh khí. cũng toàn bộ bị ngân diễm bao trùm.

Trương Hằng không có thu lấy túi trữ vật của Thanh niên bạch y. cũng là muốn tránh một ít phiền toái.

Dù sao Thời gian gấp gáp. hắn cũng không có Thời gian phân loại vật phẩm đặc thù bên trong, nên dứt khoát dùng ngân diễm cắn nuốt toàn bộ. kể cả túi trữ vật của tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cũng không hấp dẫn hứng thú của Trương Hằng.

Sau Thời gian vài hô hấp. dưới Thiêu đốt của ngân diễm, Thanh niên bạch y này cùng với toàn bộ vật tùy thân đều hóa thành hư vô.

“Ngân diễm này quả nhiên là lợi khí tốt nhất không thể thiếu cho việc giết người đoạt bảo.” —

Trương Hằng cảm khái than thầm một câu. thu bộ áo Bào trắng vào túi trữ vật, rồi lập tức không chế độ quang bay đi về hướng một chỗ vắng không một bóng người.

Ngay lúc hần bay đi không lâu. từ một hướng khác liền có tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bay ngang qua chỗ này.

Thần thức của Trương Hằng đương nhiên nhìn thấy hết thảy ở trong mắt. hần thầm nghĩ: “Kế hoạch Lần này thật mạo hiểm. hơi có sơ sây một chút là đập cò động rắn. đến lúc đó đừng nói lên vào Kim Kiếm Môn. có yên ổn rời khỏi khu vực này hay không đều khó nói.”

“Mình phải Hành động nhanh một chút.”

Trương Hằng hiểu rằng nếu kéo dài Thời gian, các tu sĩ khác trong Kim Kiếm Môn rất có thể phát hiện tin Thanh niên bạch y đã chết.

Gã Thanh niên bạch y này là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ trong môn phái. hần là có lưu lại một bản mạng nhân ngẫu.

Trong tình hình chung, một số tu sĩ trọng yếu trong môn phái đều sẽ có một kiện bản mạng nhân ngẫu, mà bản mạng nhân ngẫu này đều đặt ở chỗ cấm địa trong môn phái.

Bởi vì bản mạng nhân ngẫu cùng bản thân của tu sĩ có một loại liên hệ đặc thù. nếu tu sĩ chết đi. bản mạng nhân ngẫu sẽ có điều phản ứng. tỷ như bốc cháy tỏa làn khói nhẹ. Ngược lại. nếu có người phá hủy bản mạng nhân ngẫu của tu sĩ. như vậy chủ nhân của bản mạng nhân ngẫu cũng sẽ chịu một chút ảnh hưởng.

Vì thế bản mạng nhân ngẫu được đặt ở một chỗ rất bí mật. nếu một người trọng yếu nào đó trong môn phái vô cớ mất tích hoặc là không thể xác định sinh tử. lúc đó sẽ đi vào chỗ cấm địa môn phái xem xét tình trạng của bản mạng nhân ngẫu của họ. Hơn nữa, cách một Thời gian ấn định nào đó Trưởng lão môn phái còn đi kiểm tra một lần.

Hiện tại Trương Hằng đúng là phải chạy đua với Thời gian, cần phải trong Thời gian ngắn tìm được tung tích của Thanh Vũ Xà.

Chỉ chốc lát Trương Hằng liền hạ xuống một ngọn núi bí mật. Nhẹ thở một hơi, Trương Hằng đưa thần thức vào tầng hai cổ tháp ngọc giản thần bí. Quả nhiên ở trong tầng hai nhiều thêm một cái linh hồn, đúng là Thanh niên bạch y kia.

Trong tầng hai cổ tháp hiện tại có ba cái linh hồn. phân biệt là Quỷ Sư. Nam Minh, cùng với Thanh niên bạch y này. về phần linh hồn nữ Quỷ Liên Mộng thì ở trong tầng một cổ tháp.

Xem ra, căn cứ vào tu vi bất đồng, chỗ ở của linh hồn cũng khác nhau. Nếu tầng một cổ tháp chỉ dùng để chứa linh hồn cấp bậc Luyện Khí Kỳ. như vậy tầng hai cổ tháp chính là dùng để chứa linh hồn cấp bậc Trúc Cơ Kỳ. Với loại suy này. tầng càng cao sẽ cất chứa linh hồn cấp bậc càng cao hơn.

Đối với những linh hồn chứa đựng trong này. trước mắt Trương Hằng chỉ biết được một tác dụng, đó chính là dùng để luyện chế “Thân Ngoại Tạo Thân”.

Bởi vì những linh hồn này có được trí tuệ cùng trí nhớ của bản thân lúc trước, hơn nữa ý niệm tương liên cùng Trương Hằng, càng trọng yếu nhất là tuyệt đối phục tùng mệnh lệnh của Trương Hằng! Cho nên, sau khi Thân Ngoại Tạo Thân được rót vào những linh hồn này. Trương Hằng có thể dùng Ý niệm chỉ huy bọn họ. Thậm chí có thể ra lệnh cho họ làm một số nhiệm vụ phức tạp.

Cứ như vậy, sau này Trương Hằng sẽ thoát khỏi vận mệnh một mình tác chiến. Ngược lại có thể phát động “Chiến thuật biến người” chôn vùi địch nhân.

Trương Hằng tiến vào tầng hai cổ tháp tự nhiên là muốn hỏi Thanh niên bạch y một ít về tình hình Kim Kiếm Môn.

- Người tên gì?

Trương Hằng hỏi.

- Liễu Mộng.

Linh hồn của Thanh niên bạch y khẽ run lên. sắc mặt chết lặng hỏi đâu đáp đó.

Trương Hằng nói:

- Nói về thân phận của người ở Kim Kiếm Môn xem.

- Sư tôn của ta là Cực Kiếm chân nhân, Đại Trưởng lão Kim Kiếm Môn. Bản thân ta là một Chấp sự của Kim Kiếm Môn, phụ trách dẫn đạo cho một số đệ tử Luyện Khí Kỳ tu luyện...

Trương Hằng suy tư một hồi. phát hiện thì ra mình còn bắt được một con cá lớn.

Thân phận của Thanh niên bạch y Liễu Mộng này thật đúng là không đơn giản, không ngờ là đệ tử của Đại Trưởng lão Kim Kiếm Môn.

ở giới tu tiên, đứng đầu một phái không hẳn là thân phận cao nhất, trong một số môn phái Đại Trưởng lão là thân phận cao nhất. Tuy nhiên, điều này cũng không thể quơ đũa cả nắm. có một số môn phái cũng là tông chủ vi tôn, đặc biệt là những môn phái Ma đạo.

Lại hỏi tiếp Liễu Mộng một số vấn đề có liên quan tới Kim Kiếm Môn. đối phương đều là hỏi đâu đáp đó. giống như một máy tính đa năng.

- Tốt lắm. ta hỏi tiếp người một sự kiện. Kim Kiếm Môn các người có phải có một con yêu thú tên là Thanh Vũ Xà hay không.

Cuối cùng Trương Hằng mới hỏi tới vấn đề trọng yếu nhất này. trong lòng cũng có chút lo lắng rất sợ mình lại uống phí một chuyến đi công cốc.

Nếu nơi này không có Thanh Vũ Xà, Trương Hằng cũng không biết phải đi đến nơi đâu mà tìm.

-Có!

Liễu Mộng trả lời thực khẳng định.

Trương Hằng hết sức vui mừng, xem ra lời đồn cũng không phải hoàn toàn không có căn cứ. Kim Kiếm Lang Nha Sơn này quả nhiên có Thanh Vũ Xà.

- Tốt! Như vậy người có biết Thanh Vũ Xà kia ở chỗ nào trên núi không?

Trương Hằng tiếp tục gạn hỏi.

- Biết! Thanh Vũ Xà ở trong cấm địa Bắc Nha Phong trên Kim Kiếm Lang Nha Sơn. con yêu thú đó luôn ở trong cấm địa...

Liễu Mộng nói ra vị trí cụ thể của Thanh Vũ Xà.

Sau khi nhận được đáp án Trương Hằng rất vừa lòng, Ngay sau đó chuẩn bị đi Kim Kiếm Lang Nha Sơn.

Tuy nhiên, trong lòng hắn thấy có điều không thích hợp. việc này cũng quá thuận lợi đi? Hơn nữa Liễu Mộng đối với tồn tại của con yêu thú này dường như biết rất rõ ràng.

Trong lòng Trương Hằng không khỏi đưa ra một cái kết luận.

- Con yêu thú này vì sao lại ở trên núi Kim Kiếm Môn các người vậy?

Để chứng Minh kết luận của mình. Trương Hằng lại hỏi.

- Bởi vì con yêu thú này chính là thú nuôi của sư tôn ta, người ngoài không biết chuyện này...

Liễu Mộng giải thích.

- Quả nhiên như thế!

Trương Hằng khẽ thở dài.

Thanh Vũ Xà tuy rằng rất lợi hại. nhưng sẽ không vô cớ sống ở gần một môn phái như vậy. điều này có chút kỳ quái. Trương Hằng cũng đoán ra được con yêu thú này có lẽ là được người nào đó nuôi dưỡng.

Tuy nhiên, nếu như vậy Trương Hằng muốn thu lấy Thanh Vũ Xà Bì độ khó sẽ càng tăng lớn.

Thân là Đại Trưởng lão của Kim Kiếm Môn và lại có thể thu phục được yêu thú tứ cấp đỉnh phong Thanh Vũ Xà Bực này. có thể thấy được thực lực của đối phương mạnh đến mức nào.

- Thực lực của sư tôn người như thế nào?

Trương Hằng không hỏi tu vi. mà là hỏi tình huống thực lực của lão.

- Sư tôn ở năm mươi năm trước đã đạt tới Kết Đan hậu kỳ. bình sinh nhiều lần giao đấu cùng tu sĩ Kết Đan Kỳ. mấy năm gần đây chưa bao giờ bại. thực lực của ông ấy xem như là người nổi bật trong tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Liễu Mộng đáp.

“Xem ra thực lực của Cực Kiếm chân nhân có thể còn mạnh hơn so với lão già họ Sài.” Trương Hằng thầm phỏng đoán.

- Như vậy sư tôn của người hiện tại ở đâu. hẳn đang làm gì?

- Một năm trước sư tôn đột nhiên bế quan, hiện tại dường như ở vào tình trạng khẩn yếu. có lẽ mấy ngày nữa sẽ xuất quan. Hiện giờ hẳn là đang tu luyện ở trong Mật địa môn phái...

- Bế quan?

Trương Hằng thầm thở phào nhẹ nhõm.

Thực lực của bản thân Thanh Vũ Xà đã có thể chống lại cùng tu sĩ Kết Đan hậu kỳ trở lên, nếu Cực Kiếm chân nhân không phải đang trong tình trạng bế quan, như vậy Trương Hằng thật rất có thể phải đồng Thời đối mặt với hai nhân vật Kết Đan Kỳ đỉnh phong...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

207. Chương 206: Cùng Chung Thân Thể

Chúc mừng năm mới - 2012

Theo trong linh hồn Thanh niên bạch y Liễu Mộng. Trương Hằng biết được tin tức có liên quan với Thanh Vũ Xà.

Tuy nhiên, Thanh Vũ Xà này không ngờ lại là yêu thú nuôi dưỡng của Đại Trưởng lão Cực Kiếm chân nhân của Kim Kiếm Môn, làm tăng thêm độ khó không nhỏ cho việc Trương Hằng thu lấy Thanh Vũ Xà Bì.

Nhưng cũng may mà Cực Kiếm chân nhân hiện còn đang ở trong tình trạng bế quan, đây thật đúng là cơ hội cho Trương Hằng Hành động.

- Không biết mấy ngày gần đây Kim Kiếm Môn có chết thêm tu sĩ bậc cao nào khác hay không, trong môn phái còn có bao nhiêu tu sĩ Kết Đan Kỳ...

Trương Hằng Quyết định hỏi rõ ràng tình huống trong Kim Kiếm Môn. đặc biệt là tình hình về tu sĩ bậc cao.

Chỉ chớp lát, Trương Hằng thu hồi thần thức, sắc mặt ngưng trọng, trầm tư suy nghĩ một lát, liền làm ra Quyết định.

Dùng thần thức nhìn lướt một vòng, thấy bốn bề vắng lặng. Trương Hằng bắt đầu sử dụng Mặt Nạ Như Ý Trên mặt, chỉnh sửa hình dạng của mình biến thành Liễu Mộng, tiếp theo hắn mặc vào áo Bào trắng, đồng Thời đeo Thanh phi kiếm trên lưng. Cuối cùng mới dùng Khu Trần Thuật làm sạch lại y Bào.

Bề cao thân mình Trương Hằng cùng Liễu Mộng không chênh lệch lắm. giờ phút này dưới công hiệu kỳ diệu của Mặt Nạ Như Ý, hắn biến thành Liễu Mộng không khác mấy may nào.

Mặt Nạ Như Ý này chính là Thời điểm ở trong Huyết Sát động phủ nữ nhân thần bí Hà Y Tú kia đã tặng cho hắn. Nghe ý tứ của đối phương. Mặt Nạ Như Ý này đối với tu sĩ dưới Nguyên Anh Kỳ đều có hiệu lực. bản thân nó còn có năng lực bắt chước khí tức của tu sĩ giả mạo.

Sau khi tự quan sát kỹ lại mình một lần, thấy không có gì sơ hở. Trên người Trương Hằng lưu chuyển lên một vầng sáng màu xanh, ngự phong bay đi về hướng Kim Kiếm Môn.

Dọc theo đường đi, Trương Hằng gặp không ít tu sĩ Kim Kiếm Môn. những người này phần lớn đều với ánh mắt kính sợ cùng hâm mộ nhìn Trương Hằng.

Đối với tu sĩ Luyện Khí Kỳ Kim Kiếm Môn, Trương Hằng hồ hững không lý đến. vốn điều này lại phù hợp với tính cách của Liễu Mộng. Đương nhiên, nếu phát hiện phía trước có tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. trước đó Trương Hằng đều thay đổi phương hướng, cố sức không để gặp Ngay mặt đối phương.

Nếu thật sự không thể né tránh được. Trương Hằng có thể vừa liên hệ với Liễu Mộng, vừa chào hỏi trò chuyện cùng đối phương.

“Suýt nữa lộ ra sơ hở!”

Trương Hằng lòng còn sợ hãi! Vừa nói chuyện cùng một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ xong, sau đó bắt đầu tăng tốc bay về hướng Kim Kiếm Môn.

Ước chừng dùng nửa bữa cơm. rốt cục Trương Hằng bay đến Kim Kiếm Lang Nha Sơn.

“Đi vào Kim Kiếm Môn gặp phải tu sĩ quen thuộc sẽ càng nhiều, thậm chí rất có thể còn đụng đầu tu sĩ Kết Đan Kỳ. độ khó dường như còn không nhỏ.” Trương Hằng thầm nghĩ mặt không đổi sắc. với vẻ mặt lãnh đạm bay vào Kim Kiếm Môn.

-Liễu sư đệ! Người không phải đi Mậu Sơn sao?

Một gã trung niên Trúc Cơ Kỳ đột nhiên bay đến trước người Trương Hằng, đồng Thời lộ vẻ mặt cổ quái nhìn hắn. bởi vì Trương Hằng sử dụng Ngự Phong Thuật, điều này có hơi khác với Liễu Mộng thường ngày.

Tuy nhiên, Ngân Quang Độn của Trương Hằng cùng độn quang của Liễu Mộng lại hoàn toàn khác biệt, hai người tu luyện không cùng một bộ pháp quyết, độn quang khác nhau rất lớn. Cho nên Trương Hằng chỉ có thể sử dụng Ngự Phong Thuật đơn giản thông thường.

- Du sư huynh! Đệ ở Mậu Sơn bên kia phát hiện một ít tin tình báo trọng yếu. đang định đi về bẩm báo với Trưởng lão.

Trương Hằng vội vàng nói vài câu với vị Du sư huynh này. rồi bay vào bên trong Kim Kiếm Môn.

- Thật là kỳ quái...

Du sư huynh, vẫn cảm thấy dường như có điều không thích hợp. mắt nhìn theo thân ảnh Trương Hằng biến mất trong tầm nhìn của hắn, miệng lầm bầm.

Trương Hằng thoát khỏi vị Du sư huynh kia. đầu tiên là bay thẳng vào bên trong Kim Kiếm Môn, khi bay được một đoạn. Trương Hằng đột nhiên đổi hướng, bay về phía chỗ cấm địa nuôi dưỡng Thanh Vũ Xà.

Trương Hằng Sở dĩ có thể bay xuyên qua các ngọn núi và trọng địa khắp nơi trong Kim Kiếm Môn như cá gặp nước, điều này đều nhờ có chỉ dẫn của Liễu Mộng trong tầng hai cổ tháp.

“Tuy nhiên không ngừng liên hệ như vậy. thật đúng là có chút phiền phức.”

Thời khắc nào Trương Hằng cũng phải giữ liên hệ cùng Liễu Mộng, truyền tin tức trước mắt mình nhìn thấy cho Liễu Mộng trong đó.

Có thể là nhờ có loại liên hệ đặc thù giữa hai người, những gì Trương Hằng nhìn thấy, chỉ cần trong ý niệm là Ngay lập tức truyền tới cho Liễu Mộng.

“Ồ! Nếu như có thể để Liễu Mộng thay thế mình là tốt rồi.”

Trương Hằng vừa liên hệ với Liễu Mộng vừa thâm nghĩ, ý tưởng này đồng Thời cũng rơi vào tai Liễu Mộng trong đó.

“Vù” một tiếng, linh hồn của Liễu Mộng hóa thành một điểm sáng màu trắng bay ra ngoài tầng hai cổ tháp, đi tới trung tâm thần thức hải của Trương Hằng.

“Ồ?”

Trương Hằng cảm giác mình tiến vào một trạng thái vô cùng đặc thù.

Giờ khắc này, Trương Hằng cảm nhận được rõ ràng khí tức trên người đã Xảy ra một loại biến hóa mơ hồ.

Mặt Nạ Như Ý tuy rằng cũng có thể bắt chước khí tức của người giả mạo. Nhưng cũng chỉ có thể bắt chước một phần nào thôi. Mà Giờ phút này, Trương Hằng phát hiện trên người mình nhiều thêm một cổ khí tức vốn thuộc về Liễu Mộng.

Hay nói cách khác, thậm chí Trương Hằng còn có một loại ảo giác như hai người cùng chung điều khiển khối thân thể này.

Nếu so sánh khối thân thể của Trương Hằng như một chiếc phi cơ lớn. như vậy Trương Hằng là cơ trưởng của phi cơ. còn linh hồn của Liễu Mộng chính là người lái phó.

- Tốt quá! Người dẫn đường đi!

Trương Hằng lúc này vô cùng lớn mặt ra một mệnh lệnh như vậy.

- Dạ! Chủ nhân!

Liễu Mộng cung kính lên tiếng đáp. rồi bắt đầu đi bộ tới phía trước.

- Người không thể phi hành sao?

Trương Hằng hỏi.

- Không thể...

Liễu Mộng hơi lộ vẻ hoảng sợ nói.

Trương Hằng hơi suy nghĩ một chút liền hiểu được, dù sao khối thân thể này là của mình, linh hồn từ ngoài vào của Liễu Mộng này là bị nô dịch sao có thể điều khiển được linh khí trong cơ thể. nhiều lắm chỉ có thể khống chế một vài động tác cơ bản của thân thể.

Hơn nữa, Trương Hằng còn phát hiện, trước khi Liễu Mộng phát ra một mệnh lệnh cho thân thể. trước còn phải thông qua mình bên này. cuối cùng toàn bộ thân thể mới thực hiện.

Nói cách khác, về bản chất vẫn là Trương Hằng điều khiển khối thân thể này. Liễu Mộng chẳng qua là trợ giúp thay thế Trương Hằng quản lý một số Quyền hạn mà thôi. Còn một số quyền hạn tương đối cao cấp. Liễu Mộng không có tư cách sử dụng.

- Được rồi. người phụ trách ứng phó với những tu sĩ gặp trên đường, để ta phi hành.

Cuối cùng Trương Hằng đưa ra một cái ý kiến hay như vậy.

- Dạ. chủ nhân!

Liễu Mộng cung kính nói.

Vì thế. lúc này Trương Hằng mới bắt đầu yên tâm phi hành. hết thấy người gặp trên đường hẳn đều không cần quan tâm. toàn bộ có Liễu Mộng ứng phó.

“Ừ! Thật không tệ!” Trương Hằng đắc ý khoái chí. không nghĩ tới linh hồn trong cổ tháp còn có công dụng kỳ diệu như thế.

Phàm là người bị Hư Không Hỏa Diễm giết chết, linh hồn của họ đều sẽ bị hút vào tầng một cổ tháp.

Lúc trước nữ Quỷ Liên Mộng mặc dù có thông linh Pháp bảo tương trợ, cũng không trốn thoát được rơi vào ác mộng linh hồn bị rút đi.

“Xem ra Hư Không Hỏa Diễm này đối với linh hồn có công hiệu rất kỳ diệu.” Trương Hằng trầm nghĩ.

Suốt đoạn đường kế tiếp, hết thấy đều thuận lợi. gặp tu sĩ cũng không nhiều, Trương Hằng rất nhanh liền đi tới cấm địa theo như lời Liễu Mộng.

- Chính là nơi này à?

Nhìn một ngọn núi hoang vắng lặng đầy tử khí trước mặt. Trương Hằng có hơi nghi ngờ hỏi Liễu Mộng.

- Đúng vậy, chính là nơi này!

Liễu Mộng nói thực khẳng định.

Trương Hằng tạm dừng chân dùng thần thức nhẹ nhàng nhìn quét qua vùng núi hoang, cảm giác rất quái lạ.

- Nơi này không có cấm chế gì cả. vì sao lại được xếp vào cấm địa của Kim Kiếm Môn.

Trương Hằng lấy làm lạ hỏi.

Liễu Mộng giải thích:

- Tuy rằng nơi này không có cấm chế. nhưng phàm là đệ tử bình thường xông vào nơi đây đều không còn mạng sống...

- Chẳng lẽ là do trong núi hoang này tiềm tàng Thanh Vũ Xà?

Trương Hằng lập tức hiểu được.

- Đúng vậy. một khi có tu sĩ xa lạ tiến vào trong đó. sẽ lọt vào công kích của Thanh Vũ Xà.

Liễu Mộng nói.

Có Thanh Vũ Xà yêu thú tứ cấp đỉnh phong này thủ hộ. tu sĩ bậc thấp tiến vào nơi đây. tánh mạng hoàn toàn chỉ có đường bị miểu sát.

- Thì ra là thế! Tốt lắm. chúng ta hiện tại cứ đi vào đi.

Ánh mắt Trương Hằng chợt ngưng tụ lại. tiếp tục bay lên hướng ngọn núi hoang này.

Mới vừa bay đến núi hoang, Trương Hằng liền cảm nhận được một loại bị âm thầm nhìn trộm, thật giống như có một con độc xà đang nhìn chằm chằm vào mình.

Đồng Thời ngay lúc đó. trong không khí truyền đến một mùi máu tanh nhàn nhạt, trong vô hình tăng thêm vài phần quỷ dị...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

208. Chương 207: Đấu Yêu (1)

Chúc mừng năm mới - 2012

Trương Hằng vừa mới bay đến ngọn núi hoang được xếp vào loại cấm địa của Kim Kiếm Môn liền cảm nhận được một cỗ khí tức quý dị. dường như có một ánh mắt ác độc vô hình đang nhìn trộm mình.

Trên ngọn núi hoang này không có cấm chế gì. duy nhất có thể sinh ra uy hiếp đối với Trương Hằng chỉ có yêu thú Thanh Vũ Xà kia.

Trương Hằng dùng thần thức bắt đầu thăm dò bốn phía, không ngờ không phát hiện sự tồn tại của Thanh Vũ Xà.

- Quái...

Trương Hằng vừa cảnh giác mọi thứ chung quanh vừa giao lưu với Liễu Mộng.

- Không biết yêu thú Thanh Vũ Xà này có thần thông gì?

Trương Hằng hỏi, trong lòng cũng hơi chút hồi hận. Nếu là tới bắt giết yêu thú này. trước tiên cũng phải hiểu biết chi tiết của nó một chút.

Tuy nhiên hiện tại đối ý đã vô dụng, đành phải hỏi Liễu Mộng trước. Trên thực tế cả Tu Tiên giới có đến vài ức loại yêu thú. tu sĩ bình thường có thể biết được đặc trưng của một số yêu thú nổi tiếng cũng đã không tệ rồi.

Trương Hằng tới thế giới này mới vài năm. trí nhớ có liên quan đến phương diện này ở trong đầu cũng không có nhiều, chỉ biết có loại yêu thú Thanh Vũ Xà này. còn cụ thể có đặc tính gì thì đành chịu.

Liễu Mộng đáp lời:

- Ta chỉ biết loại yêu thú này có một loại năng lực ẩn nấp cực mạnh. có thể Hòa làm một thể với các loại môi trường xung quanh. Tuy nhiên ta nghĩ nếu đã là yêu thú loại rắn. về mặt độc tố hẳn là có lực sát thương không nhỏ.

Nghe xong Liễu Mộng trả lời. Trương Hằng gật gù đầu. Hẳn cảm giác hiện tại Liễu Mộng trả lời câu hỏi của mình cũng thêm vào một ít giải thích của bản thân không hỏi đáp máy móc giống như lúc mới đầu.

- Xem ra về sau cần trao Đổi với những linh hồn này nhiều hơn một chút.

Trong lòng Trương Hằng sinh ra một ý niệm như vậy. thu hồi thần thức của mình.

Trong lòng hắn có chút buồn bực. Mình đã đi tới ngọn núi hoang này. vì sao Thanh Vũ Xà kia còn không phát động công kích với mình?

- Chẳng lẽ là phát hiện ra sự cường đại của ta cho nên trốn đi rồi?

Trương Hằng tự sướng nghĩ thầm.

Dưới tình huống bình thường, năng lực cảm quan của một số yêu thú còn lợi hại hơn so với tu sĩ cùng cấp. có thể cảm ứng trước một bước đối với những thứ cường đại.

Nếu dùng thần thức không dò xét được sự tồn tại của Thanh Vũ Xà. như vậy Trương Hằng chuẩn bị phát động một loại thân thông phụ trợ mà hắn mới học được lúc trước: Thần Linh Nhãn.

Nhưng chính tại lúc này, hoàn cảnh chung quanh đã xảy ra biến hóa nào đó. trong lòng Trương Hằng đột nhiên sinh ra điềm báo. Ngân quang dưới chân lóe lên. thân thể Trương Hằng đột nhiên biến mất rồi sau đó xuất hiện ở ngoài hai mươi thước.

Ầm~

Một bóng rắn màu xanh nhảy tới nơi lúc trước Trương Hằng dừng chân.

Trương Hằng đưa mắt nhìn. Đây là một con rắn lớn dài đến hơn hai chục thước, to hơn thùng nước đến vài vòng. Lớp da trên thân con rắn này rất đặc thù. mặt ngoài cực kỳ bóng loáng, hiện lên những hoa văn tinh xảo. giống như một tác phẩm nghệ thuật tinh xảo đẹp đẽ.

Trên đầu của rắn lớn màu xanh này lộ ra hai mắt hơi đỏ ngầu hung hăng nhìn chằm chằm Trương Hằng, làm cho người ta có một loại cảm giác lạnh, cả sống lưng.

Ngoài ra, lưỡi rắn màu đỏ rung động lên xuống trong không khí. tản ra một mùi máu tanh nhàn nhạt.

- Đây là Thanh Vũ Xà?

Trương Hằng không dám hoài nghi con rắn lớn này có thể nuốt được voi. Từ mùi máu tanh truyền đến từ Trên người nó mà xem. dường như có hứng thú giết chóc nồng đậm.

Đối mặt với yêu thú Thanh Vũ Xà tứ cấp đỉnh này, Trương Hằng không dám sơ suất chút nào. hơn nữa hắn còn muốn đánh nhanh thắng nhanh. Bởi vì chủ nhân của Thanh Vũ Xà này Ngay trên Kim Kiếm Lang Nha Sơn một khi Trương Hằng giằng co lâu dài với nó sẽ khiến cho chủ nhân chú ý.

Tuy rằng giờ phút này Cực Kiếm chân nhân đang trong trạng thái bế quan nhưng nếu Thanh Vũ Xà bị thương nặng không địch lại sẽ phát ra tin tức cầu cứu chủ nhân.

- Phải thế nào mới có thể đánh nhanh thắng nhanh yêu thú này đây?

Trương Hằng quan sát con xà quái to hơn thùng nước dài hơn hai chục thước này, có một loại cảm giác không biết ra tay từ đâu.

Hơn nữa dường như Thanh Vũ Xà này có điều cố kỵ đối với Trương Hằng, cũng không lập tức phát động công kích mà vẫn theo dõi hắn không chút động đậy.

- Không bằng dùng yếu đánh mạnh...

Trong lòng Trương Hằng đột nhiên sinh ra một kế.

Mục đích cuối cùng của chuyến đi này của hắn là lấy được Thanh Vũ Xà Bì. Thời điểm chiến đấu còn không thể hoàn toàn buông tay để tránh hư hao đa rắn. cho nên chỉ có thể dùng trí.

Mặc dù Thanh Vũ Xà này có linh tính nhất định nhưng trước khi Hóa hình khẳng định có chênh lệch nhất định so với nhân loại bình thường.

- Xà đại ca, tại hạ không cận thận đi lắm nơi đây. có chỗ nào đặc tội xin tha thứ cho.

Trương Hằng hơi thi lễ với Thanh Vũ Xà, bộ dạng rất sợ hãi. thân thể hơi run rẩy lui về phía sau.

Thanh Vũ Xà vừa thấy loại bộ dạng này của Trương Hằng. đại khái có thể hiểu được Ý tứ của đối phương, hung quang trong mắt càng tăng.

- A! Ta thật sợ a!

Trương Hằng đột nhiên nhấc chân bỏ chạy.

Thanh Vũ Xà vừa thấy Trương Hằng không đánh mà chạy, làm sao chịu buông tha cho hắn. Toàn bộ thân thể hóa thành một đạo tàn ảnh thật dài nhấc lên một trận gió mạnh trong không trung.

Cử động của Thanh Vũ Xà hoàn toàn nằm trong dự đoán của Trương Hằng. Cũng giống như nếu đi trên đường gặp một con chó sủa ngấu với người, người càng chạy nó lại càng đuổi.

Mà Thanh Vũ Xà trước mắt chính là có tâm lý tương tự như vậy. bị trúng kế dùng yếu đánh mạnh của Trương Hằng.

Cảm giác được gió mạnh cùng mùi máu tanh nhàn nhạt ở phía sau. thân thể Trương Hằng đang chạy trốn bỗng ngừng lại. ngân quang dưới chân run lên. thân thể biến mất.

Thanh Vũ Xà kia lập tức vô huyệt đồng Thời cũng cảm giác được không ổn.

- Hắc hắc!

Thân thể của Trương Hằng trong nháy mắt nhoáng lên trên không xà quái, một Quyền hung hăng đánh lên đầu rắn. trên nắm tay mang theo ngân diễm rào rạt và hào quang màu bạc.

Có thể nói một quyền này là một kích toàn lực của Trương Hằng, cho dù là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ mặc Linh khí phòng ngự ăn trọn cũng hơn phân nửa bị miểu sát!

Ầm!

Một Quyền này của Trương Hằng rất thuận lợi đánh lên đầu rắn. toàn thân Thanh Vũ Xà bị đánh bay ra xa mấy chục thước.

Nhưng đầu của Thanh Vũ Xà cũng không nổ tung như tướng tượng của Trương Hằng. Một Quyền kia tuy rằng đánh chuẩn xác nhưng lại mang đến cho Trương Hằng một loại cảm giác đâm vào bị bông.

- Yêu thú chính là yêu thú. không thể cần nhắc theo lẽ thường.

Trương Hằng lập tức nhận ra sự sai lầm của mình, đây cũng là lần đầu tiên hắn chân chính chiến đấu với yêu thú cao cấp.

Thân thể của yêu thú hoàn toàn không phải tu sĩ bình thường có thể so sánh, cho dù là ngành kháng Linh khí cùng Pháp bảo cũng không phải chuyện rất kỳ quái. Huống chi Thanh Vũ Xà này còn cao hơn Trương Hằng một đẳng cấp.

Ngoài ra, lớp da của Thanh Vũ Xà này cũng cực kỳ đặc thù. có thể giảm nhẹ công kích vật lý và miễn dịch pháp thuật bậc thấp ở một trình độ nhất định.

Nếu muốn tạo thành thương tổn chân chính đối với Thanh Vũ Xà. trừ khi có thể chân chính tập trung công kích vào một điểm. không để cho nó có bất kỳ một đường giảm nhẹ thương tổn nào cả.

Rất hiển nhiên trình độ khống chế lực lượng của Trương Hằng còn không đạt tới “lô Hỏa thuần Thanh”, cho dù tu vi hắn đang tăng lên không ngừng.

Bởi vậy có thể thấy được tu vi tăng quá nhanh cũng không phải là một chuyện tốt.

- Tê tê tê...

Trên thân Thanh Vũ Xà lóe ánh sáng tím triệt tiêu ngân điểm phía trên, sau đó hoàn hảo không tổn hao gì xuất hiện đối diện Trương Hằng. hung quang trong mắt càng thêm đáng sợ.

- Làn da thật quái dị! Lực phòng ngự cũng mạnh như vậy!

Trương Hằng kinh ngạc không thôi.

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

209. Chương 207: Đấu Yêu (2)

Chúc mừng năm mới - 2012

Nhưng sau đó hắn lại nghĩ. Thanh Vũ Xà này không phải là một trong những loại tài liệu mình thu thập để tạo Thân Ngoại Tạo Thân sao?

Vừa nghĩ vậy, hắn có thể hiểu được sự cường đại của Thanh Vũ Xà Bì.

- Phải làm thế nào mới phá vỡ được phòng ngự của nó đây?

Trương Hằng không khỏi có chút đau đầu.

Công kích bình thường bao gồm cả Linh khí công kích khẳng định không thể thương tổn đến Thanh Vũ Xà này.

Nếu dùng tảng lớn ngân điểm công kích, có lẽ có thể cắn nuốt luyện hóa nó. Nhưng nếu như vậy thì không lấy được da của nó.

Ngoài ra, còn có hai con bài chưa lật là Hư Không Hỏa Diễm và Khai Sơn Phủ.

Theo công pháp của Trương Hằng tiến vào tầng hai. Hư Không Hỏa Diễm đã có thể bám vào trên quyền cước của hắn. nhưng đối với con quái vật lớn Thanh Vũ Xà to hơn thùng nước vài vòng này. có thể một

đòn trí mạng Hay không cũng khó mà nói trước. Dù sao Hư Không Hỏa Diễm trong tay Trương Hằng cũng chỉ có một đoàn nhỏ.

Khai Sơn Phủ hẳn là có thể phá vỡ phòng ngự của xà quái, thậm chí có thể làm được một đòn trí mạng. Dù sao cũng là Pháp bảo hạng nặng, phạm vi công kích cùng uy lực đều rất khủng bố. Nhưng một khi sử dụng Pháp bảo đỉnh cấp này, gây ra động tĩnh thật lớn nhất định sẽ kinh động đến tu sĩ khác của Kim Kiếm Môn.

Cần nhắc một lúc, Trương Hằng tính toán sử dụng Hư Không Hỏa Diễm, chỉ cần động tác đủ linh hoạt sắc bén, giết chết xà quái này hẳn là không thành vấn đề. Cho dù trong quá trình này kinh động đến Cực Kiếm chân nhân, sau khi chiếm được da rắn Trương Hằng cũng có thể chạy trốn.

Nghĩ đến đây thân hình Trương Hằng đột nhiên nhoáng lên, toàn thân hóa thành một luồng sáng bạc, vươn nắm tay hung hăng đập tới Thanh Vũ Xà.

Trên nắm tay này không có linh khí gì, đơn thuần là công kích bằng lực lượng thân thể.

Trương Hằng muốn vào khoảnh khắc nắm tay đánh trúng xà quái mới phát ra Hư Không Hỏa Diễm.

Vừa thấy Trương Hằng tới khiêu khích, xà quái không lùi mà tiến tới, há cái miệng rộng tấp về phía Trương Hằng.

Ánh mắt chạm vào răng rắn lóe ánh sáng tím nhạt của Thanh Vũ Xà, thậm chí Trương Hằng có thể cảm thụ được độc tố khủng bố trong đó.

Phốc!

Chính vào lúc này, Thanh Vũ Xà đột nhiên phun ra một luồng nọc độc màu tím có lẫn màu đen về phía Trương Hằng.

Nọc độc này vừa xuất hiện, Trương Hằng bay ở trên không trung liền cảm nhận được một cỗ khí tức ăn mòn mãnh liệt và độc tính trí mạng.

Nhưng Trương Hằng và Thanh Vũ Xà đều cấp tốc nhảy về phía đối phương, tốc độ hai bên đều rất nhanh. Trương Hằng muốn tránh cũng không được.

Mắt khác mắt thấy nắm tay của Trương Hằng sắp đâm tới đầu Thanh Vũ Xà, cho dù hẳn có thể tránh thoát được nọc độc đáng sợ này cũng mất đi một cơ hội công kích Quý giá như vậy.

- Liều mạng!

Trên người Trương Hằng đột nhiên dâng lên một tầng ngân điểm bảo vệ toàn thân! Hơn nữa bên ngoài thân thể cũng có một tầng Luyện Hư Linh Khí hộ thể.

Ầm! Xèo xèo!!!

Một Quyền của Trương Hằng hung hăng đánh lên cái đầu cực lớn của Thanh Vũ Xà, trong nháy mắt này Hư Không Hỏa Diễm cũng hiện ra trong lòng bàn tay của hắn.

Mà đoàn nọc độc đáng sợ Thanh Vũ Xà phun ra cũng bắn trúng Trương Hằng.

Lúc nọc độc màu tím ánh đen đụng chạm đến ngọn lửa màu bạc, tuy rằng rất nhanh bị cắn nuốt một phần nhưng vẫn đột phá được tầng ngân điểm phòng hộ bên ngoài thân Trương Hằng.

Phốc... Xèo xèo!

Sau đó nọc độc này chạm vào Luyện Hư Linh Khí hộ thể, thể tích của nó lại nhỏ đi một phần nhưng cuối cùng cũng đánh trúng thân thể Trương Hằng.

Có thể nói uy lực của nọc độc này hoàn toàn vượt qua dự đoán trước của Trương Hằng.

Hai tầng phòng ngự: ngân điểm và Luyện Hư Linh Khí, lại đều bị nọc độc đánh tan.

Trương Hằng có điểm không biết. Đoàn nọc độc mà Thanh Vũ Xà này phun ra không phải là loại bình thường, thậm chí có thể coi là một loại kỳ năng “tắt sập” của nó!

Trong thân thể Mỗi một con Thanh Vũ Xà đều có một yêu đan độc tính, trong độc đan này ẩn chứa nọc độc trí mạng mấy trăm năm thậm chí là hơn ngàn năm.

Chỉ một đòn vừa rồi tiêu hao nguyên khí trăm năm của Thanh Vũ Xà. Do đó có thể thấy được quả thật nó sinh ra lòng cố kỵ đối với Trương Hằng.

Nọc độc màu tím chớp lóe ánh đen chạm vào mặt ngoài làn da của Trương Hằng bắt đầu điên cuồng ăn mòn. thậm chí có xu hướng xâm nhập vào cơ thể hắn.

Đương nhiên một Quyền mang theo Hư Không Hỏa Diễm của Trương Hằng cũng không thể coi thường, dễ dàng đánh tan tầng phòng ngự bên ngoài của Thanh Vũ Xà. Cho dù da nó đặc thù tới đâu. ở trước mặt Hư Không Hỏa Diễm cũng chẳng khác nào giấy mỏng.

Một quyền của Trương Hằng thậm chí lún một nửa vào trong đầu Thanh Vũ Xà. nhưng nó mượn vào cổ lực lượng cường đại này thân thể bắn xa mấy chục thước sau đó âm ỉ rơi xuống đất. Trên thân nó dâng lên một màn sương tím, không ngừng quay cuồng trên mặt đất. phát ra từng tiếng kêu thảm như xé nát tim gan.

Trong lúc nhất Thời, cả núi hoang hơi run lên. bìm đất cát đá phía trên không ngừng trút xuống.

Sau khi Trương Hằng đánh ra một Quyền đó. sắc mặt xám ngắt, trong thân thể lóe ra một luồng sáng bạc và ngân diễm, bắt đầu cắn nuốt cổ độc tố đáng sợ xâm nhập vào trong cơ thể.

Tuy rằng độc tố bản mạng của Thanh Vũ Xà này rất khủng bố. nếu tu sĩ Kết Đan Kỳ bị trúng gần như không có sức phản kháng, nhưng đối với thân thể mạnh mẽ của Trương Hằng, độc tố này không thể tạo thành uy hiếp trí mạng Đối với hắn.

Nhưng độc tố này không chỉ có một loại năng lực giết địch nhân bằng độc mà còn bao gồm cả những thuộc tính khác như tê dại, chậm chạp, ăn mòn...

Điều này khiến cho sau khi Trương Hằng đánh trúng xà quái làm nó thương nặng, công kích sau đó cũng không thể nối tiếp đúng lúc.

Nhìn Thanh Vũ Xà không ngừng quay cuồng trên mặt đất. Trương Hằng biến sắc.

- Không xong!

Thanh Vũ Xà gặp hoàn cảnh này khẳng định sẽ truyền tin tức cho chủ nhân của nó. mà giờ phút này hơn phân nửa tinh lực của Trương Hằng đều đang đối phó với nọc độc từ bên ngoài xâm nhập.

Trên thực tế, vào lúc Trương Hằng tránh thoát đòn đầu tiên của Thanh Vũ Xà thì yêu thú này đã truyền tin cho chủ nhân.

Nhưng giờ phút này Cực Kiềm chân nhân đang trong giai đoạn bế quan cực kỳ quan trọng, mà Trương Hằng lại chỉ là một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cũng không được lão quan tâm mới để cho Thanh Vũ Xà tự giải Quyết.

- Không thể chậm trễ. Một khi Cực Kiềm chân nhân cùng tu sĩ Kết Đan Kỳ khác tới, vậy mình sẽ gặp phiền phức!

Trương Hằng nghiêng rằng, trên người dâng lên một cổ ngân diễm, độn quang màu bạc dưới chân lóe lên tới nơi Thanh Vũ Xà quay cuồng, chuẩn bị cho nó một đòn cuối cùng.

Nhưng thân thể Trương Hằng còn chưa hạ xuống đất. thân thể dài đến hai mươi mấy thước của Thanh Vũ Xà đột nhiên bay lên Trời, bao phủ toàn bộ một khu vực.

- Không tốt!

Trương Hằng cảm giác không ổn, vừa định trốn tránh thì đã không còn kịp. bị thân thể to hơn thùng nước của Thanh Vũ Xà quán lấy.

Lập tức Trương Hằng cảm nhận được một cổ lực ép cường đại. hô hấp có vẻ dồn dập. khuôn mặt nửa xanh nửa đỏ.

Tuy Thanh Vũ Xà quần Lầy Trương Hằng nhưng nó cũng không dễ chịu, ngân diễm quanh thân Trương Hằng cũng không phải đồ bỏ đi. Cho dù bên ngoài thân Thanh Vũ Xà dâng lên một tầng linh quang bản mạng màu tím thẫm hộ thể cùng chỉ có đường không ngừng bị ngân diễm cắn nuốt.

- Con mẹ nó! Thật là lật thuyền trong mương!

Trong lòng Trương Hằng sinh ra một cảm giác buồn bực.

Ngay từ đầu Trương Hằng đã thiếu hiểu biết về loại yêu thú Thanh Vũ Xà này. Hơn nữa sự cường đại cùng khó chơi của Thanh Vũ Xà này vượt qua dự đoán trước của hắn. Mặc dù hắn vận dụng Hư Không Hỏa Diễm cùng không làm được một đòn trí mạng.

Điều khiến Trương Hằng buồn bực nhất chính là hắn còn không thể thi triển hết bản lĩnh để đối phó với Thanh Vũ Xà, bởi vì mục đích của hắn không phải là đi giết nó mà là chiếm lấy da trên người nó.

Giờ phút này nửa đầu của Thanh Vũ Xà bị phá một lỗ máu lớn. thậm chí một con mắt đã không còn. Sau khi quần lầy Trương Hằng. Thanh Vũ Xà mở hàm răng không trọn vẹn cắn tới Trương Hằng.

Trương Hằng thấy vậy không khỏi hoảng sợ. vội vàng vận hết toàn lực chống cự, trong lúc nhất Thời gian ngay cả Hư Không Hỏa Diễm đều bất chấp sử dụng, nếu hơi chậm trễ một chút, cái miệng của Thanh Vũ Xà có thể cắn nuốt hắn.

Tuy rằng Trương Hằng kiệt lực chống cự nhưng cái đầu tàn phá của Thanh Vũ Xà vẫn thông thả tới gần Trương Hằng như trước, răng độc sắc bén lóe ánh tím khiến Trương Hằng cảm thấy da đầu run lên.

Hắn cùng không dám dùng thân thể ngành kháng răng nanh của yêu thú tứ cấp đỉnh công kích. Cho dù lực phòng ngự của hắn rất biến thái, bị xà yêu này cắn trúng không chết cũng lột một lớp da.

Đúng lúc này, trong túi trữ vật màu xanh bên hông Trương Hằng lóe ra một luồng bạch quang. Ninh Tuyết Dung mặc Tuyết Bào từ trong bay ra:

- Đại ca. để muội tới giúp huynh!

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

210. Chương 208: Cực Kiềm Chân Nhân.

Chúc mừng năm mới - 2012

Trương Hằng trúng độc bản mạng của Thanh Vũ Xà, tuy rằng không thể tạo thành uy hiếp chân chính với hắn nhưng ảnh hưởng đến sự linh hoạt của hắn mới bị Thanh Vũ Xà quần lầy.

Giờ phút này Thanh Vũ Xà sử dụng một tầng linh quang bản mạng màu tím thẫm hộ thân chỉ cầu trong Thời gian ngắn chống cự ngân diễm bên ngoài cơ thể Trương Hằng, mà nửa cái đầu tàn phá của nó há miệng thật lớn Kèm theo răng độc chậm rãi tới gần Trương Hằng.

Tuy rằng Trương Hằng kiệt lực giãy dụa nhưng tiếc rằng thân trúng kịch độc cũng không thể phát huy ra toàn bộ thực lực. trong Thời gian ngắn không thể thoát khỏi Thanh Vũ Xà quần lầy.

Dưới tình huống như vậy sẽ có hai loại kết quả.

Một là linh quang bản mạng của Thanh Vũ Xà duy trì không nổi. bị ngân diễm của Trương Hằng cắn nuốt. Như vậy nguy cơ của Trương Hằng tự nhiên sẽ giải trừ. mà Thanh Vũ Xà bị thương nặng cộng thêm nguyên khí hao tổn nhiều sẽ mặc cho Trương Hằng xâm lược.

Hai là Thanh Vũ Xà cần trúng hoặc nuốt chửng Trương Hằng. Như vậy cho dù cuối cùng Trương Hằng có thể chiến thắng cũng sẽ trả một giá nhất định.

Từ hai kết quả có khả năng nhất này, mặc dù lúc trước Trương Hằng có sơ sẩy nhưng cuối cùng vẫn sẽ chiến thắng.

Hắn tu luyện Biến Thái Công, năng lực sinh tồn vốn cực mạnh. khác nhau chính là phải trả giá lớn thế nào để thủ thắng. Nếu cuối cùng giết chết Thanh Vũ Xà mà Trương Hằng cùng bị thương nặng, như vậy đường lui sau đó của hắn sẽ gặp nguy cơ vạn phần.

Bởi vì một khi giết chết Thanh Vũ Xà, Đại Trưởng lão Kim Kiếm Môn Cực Kiếm chân nhân khẳng định sẽ không ngồi yên không lý đến. Tới lúc đó. có khả năng toàn bộ Kim Kiếm Môn sẽ bị Trương Hằng kinh động.

Thanh Vũ Xà đã khó chơi như vậy. chủ nhân của nó Cực Kiếm chân nhân sẽ cường đại đến trình độ nào đây?

Cũng may sự xuất hiện của Ninh Tuyết Dung mang đến một cơ hội cho Trương Hằng.

- Đại ca. để muội giúp một tay!

Ninh Tuyết Dung không dám chậm trễ tí nào. bàn tay ngọc liên tục điểm hỏ trên không trung. Bạch quang dịu dàng nhộn nhạo đột nhiên phát ra một loại băng hàn thấu xương.

Hô!

Một cơn lốc băng nhỏ từ trong tay ngọc thon dài của Ninh Tuyết Dung bay ra. vừa khéo đánh trúng đầu Thanh Vũ Xà.

Một tầng băng sương lập tức ngưng kết trên đầu Thanh Vũ Xà rồi lan tràn khắp ra toàn thân nó.

Nhưng bên ngoài thân Thanh Vũ Xà này có một tầng linh quang bản mạng màu tím thẫm. tuy rằng giờ phút này đã có vẻ rất mỏng manh nhưng công kích của Ninh Tuyết Dung chỉ có thể khiến tốc độ của nó hơi chậm một chút.

Ninh Tuyết Dung lo lắng không thôi. Nàng đương nhiên sẽ không để mặc Trương Hằng bị xà quái này cắn trúng hoặc nuốt chửng.

Hàm răng ngọc cắn chặt, trên mặt Ninh Tuyết Dung lộ vẻ kiên Quyết. Trong thân thể mềm mại đột nhiên bộc phát ra một cỗ bạch quang sương giá xoay tròn, trong lúc nhất Thời nhiệt độ bốn phía giảm mạnh.

Thanh Vũ Xà cũng lộ vẻ không yên. tốc độ cái đầu cắn tới Trương Hằng càng ngày càng chậm thậm chí sinh, ra ý lui bước.

Như vậy, Trương Hằng sẽ lập tức chiếm thế thượng phong dưới sự trợ giúp của Ninh Tuyết Dung. Trong lòng Trương Hằng vui vẻ. đang chuẩn bị thi triển đòn phản kích. Nhưng đúng vào lúc này. một cỗ khí tức mạnh mẽ đột nhiên quét ngang qua khu vực này.

- Nhân sĩ nơi nào dám thương hại linh thú của bản đạo!

Một tiếng “vút” vang lên Kèm theo một tiếng hét to. một người ngoài vài dặm đang cấp tốc bay về hướng này.

- Không tốt. Cực Kiếm chân nhân ra rồi!

Trương Hằng thầm nghĩ không tốt. vội vàng thần thức truyền âm cho Ninh Tuyết Dung:

- Tuyết Dung, muội mau vào túi trữ vật, đại ca tự có phương pháp ứng phó.

Ninh Tuyết Dung đang thi triển bí thuật quật cường cản môi. trong tay lại ngưng kết ra một mũi dùi băng giống như thủy tinh.

-Đi!

Mũi dùi băng lớn bằng ngón cái này vừa khéo đánh trúng đầu của Thanh Vũ Xà.

Nó xuyên qua tầng linh quang bản mạng lúc này đã rất mỏng manh, sau đó xuyên thủng nửa đầu của Thanh Vũ Xà.

Tuy nhiên, cho dù bị mũi dùi băng xuyên thủng đầu Thanh Vũ Xà này cũng không lập tức chết đi. vẫn giãy dụa cắn tới Trương Hằng như cũ.

Cực Kiếm chân nhân ở ngoài vài dặm nổi giận gầm lên một tiếng, cả người rơi vào trạng thái nửa điên cuồng.

Yêu thú nuôi đường nhiều năm bị người giết chết, làm sao lão không giận cho được?

Vút!

Cực Kiếm chân nhân lửa giận công tâm. phía ngoài thân thể lóe lên một luồng kim quang, toàn thân giống như một Thanh thần kiếm ra khỏi vỏ cấp tốc bay về bên này. Tốc độ không ngờ tăng lên gấp đôi.

Sau khi Ninh Tuyết Dung thi triển bí thuật, thân thể mềm mại suy yếu một trận, sắc mặt tái nhợt nhưng không chịu tiến vào túi trữ vật.

Đầu Thanh Vũ Xà lúc này đã bị một tầng băng tinh bao phủ. trên thân cũng bị bao trùm bởi một lớp băng sương.

Trương Hằng hét lớn một tiếng, song chưởng vung lên mới miễn cưỡng đẩy thân rắn thật lớn quần quanh mà thoát ra ngoài.

Nhìn vào Ninh Tuyết Dung đứng bên cạnh. Trương Hằng dùng Thanh âm khàn khàn nói:

- Tuyết Dung, mau tiến vào túi trữ vật.

Trên thực tế, sau khi Ninh Tuyết Dung phát động lần công kích đầu tiên đối với xà quái đã khiến Trương Hằng giành được một hơi thở dốc. khi đó hắn đã có năng lực phản kích.

- Đại ca, huynh ổn chứ?

Trên người Ninh Tuyết Dung lưu chuyển một luồng bạch quang nhàn nhạt, khuôn mặt trắng bệch. Mà sắc mặt Trương Hằng cũng không tốt hơn bao nhiêu, kịch độc trong người còn chưa trừ hết.

Đúng lúc này xa xa truyền đến tiếng xé gió. Cực Kiếm chân nhân đã sắp bay tới nơi. Cùng lúc đó. một số tu sĩ khác của Kim Kiếm Môn cũng bắt đầu bay về phía này.

Trương Hằng cười khổ trong lòng. Hắn biết Ninh Tuyết Dung ở lại cũng không tác dụng gì. nhưng nàng chưa chắc đã ngoan ngoãn trở lại túi trữ vật.

- Mau vào túi trữ vật, không nên liên lụy đại ca!

Ánh mắt Trương Hằng lãnh, đạm nhìn Ninh Tuyết Dung một cái. Thanh âm hơi lạnh. băng, giọng nói như ra lệnh.

Đồng Thời hắn vẫy tay một cái. thu thi thể to lớn dài đến hơn hai chục thước của Thanh Vũ Xà vào trong nhần không gian. Ngân Quang Độn dưới chân đã dần dần hình thành.

Đối mặt với Thanh âm lạnh băng và vẻ mặt của Trương Hằng. trong mắt Ninh Tuyết Dung lóe lên ngần lệ. cuối cùng hóa thành một luồng bạch quang tiến vào trong túi trữ vật màu xanh.

Mà Đúng lúc này, tiếng xé gió nổ vang, một tu sĩ giống như một đạo kiếm quang màu vàng từ phía chân Trời bay tới. hung hăng xông về phía Trương Hằng. Một cỗ khí thế kinh người gắt gao tập trung Trương Hằng.

Ánh mắt Trương Hằng lạnh nhạt, ngân quang dưới chân đột nhiên run lên. thân thể biến mất tại chỗ. xuất hiện ở trên bầu Trời cao mấy chục thước.

- Người là người phương nào? Chẳng lẽ đoạt xá thân thể của đồ nhi ta?

Đứng ở đối diện Trương Hằng là một lão đạo sĩ toàn thân kim quang lượn lờ giống như thân kiếm ra khỏi vỏ.

Bộ dạng lão đạo sĩ này xem như tuần lãg ôn Hòa, mặc một bộ đạo Bảo phong cách cổ xưa. Trên tay lão cũng không cầm Pháp bảo gì. cứ vậy nhìn chằm chằm Trương Hằng. nhưng khí tức lãg lệ truyền tới lại khiến Trương Hằng kinh hãi.

- Ha hạ tạm biệt không hẹn ngày gặp lại!

Ngân Quang Độn dưới chân Trương Hằng đột nhiên run lên. thân thể lóe lên ra xa mấy chục thước, sau đó bay về phía chân Trời xa xa.

- Người muốn chạy? Ha ha ha!

Cực Kiếm chân nhân không giận mà cười, toàn thân hóa thành một đạo kiếm quang sắc bén màu vàng bay về phía Trương Hằng với tốc độ cực kỳ khủng bố.

- Không ngờ tốc độ của lão đạo này còn nhanh hơn ta một chút.

Trong lòng Trương Hằng kinh hãi không thôi.

Vốn hẳn tưởng rằng tu thành Ngân Quang Độn, tốc độ coi như là nổi trội trong hàng tu sĩ Kết Đan Kỳ. Nhưng Cực Kiếm chân nhân này không thi triển bí thuật gì mà tốc độ lại còn nhanh hơn hẳn.

Trên thực tế Trương Hằng cũng đánh giá mình quá cao. Giờ phút này chẳng qua hắn mới bước đầu nắm giữ Ngân Quang Độn. còn chưa thể phát huy ra tốc độ chân chính của nó. Hơn nữa tu vi của hắn mới là cảnh giới tăng hai tiểu thành.

Nhưng cho dù như vậy. với tốc độ như vậy tại Kết Đan Kỳ cũng xem như khá nhanh. Nhưng là Cực Kiếm chân nhân này lại không phải tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường, tốc độ hơn xa người thường một bậc. Càng trọng yếu là tu vi của lão cao hơn Trương Hằng không ít. hơn nữa công pháp lão tu luyện cũng không đơn giản.

Giờ phút này tu vi của Cực Kiếm chân nhân đã tới gần Kết Đan Kỳ đại viên mãn.

- Ha ha ha! Người muốn chạy đi đâu?

Cực Kiếm chân nhân không chút hoang mang, không ngừng tiếp cận Trương Hằng.

Nhưng Trương Hằng nắm giữ Ngân Quang Thiểm Thước Thuật, vào mỗi Thời khắc mấu chốt tốc độ tăng gấp ba lần, lập tức kéo giãn một đoạn khoảng cách với Cực Kiếm chân nhân.

Cứ như vậy. nếu Cực Kiếm chân nhân muốn đuổi kịp Trương Hằng trong Thời gian ngắn cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

- Người cho là như vậy có thể chạy thoát khỏi lòng bàn tay của bản đạo sao?

Trên mặt Cực Kiếm chân nhân hiện lên vẻ trào phúng.

Trương Hằng cảm thấy không ổn. Thực lực lão đạo này thật đúng là biến thái, khó trách có thể thu phục yêu thú cường đại như Thanh Vũ Xà này.

Mất thấy Cực Kiếm chân nhân sắp đuổi kịp. Trương Hằng lập tức lóe lên. kéo giãn một đoạn mấy chục thước. Nhưng chính vào lúc này, trên người Cực Kiếm chân nhân đột nhiên bắn ra một đạo kiếm quang màu vàng như sét đánh.

Vút... Xuy!

Đạo kiếm quang màu vàng này xé gió bay ra chính vào lúc Ngân Quang Thiểm Thước Thuật của Trương Hằng vừa kết thúc, nhanh như chớp đánh trúng thân thể Trương Hằng.

Ầm!

Trương Hằng bị kiếm quang màu vàng đánh trúng, cả người rơi xuống phía dưới! Trương Hằng bị Cực Kiếm chân nhân đột nhiên phát ra kiếm quang màu vàng đánh trúng, toàn thân bắt đầu rơi xuống mặt đất.

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

211. Chương 209: Vây Khốn

Chúc mừng năm mới - 2012

Ầm!

Từ trên Trời cao hơn trăm thước đột nhiên nện xuống, bùn đất trên mặt đất bắn tung tóe. bụi đất bay mù. Phốc!

Trương Hằng phun ra một ngụm máu thâm có lẫn độc tố. sắc mặt khôi phục một chút màu máu nhưng sau lưng lại bị chém rách ra một vết máu thật dài. sâu tới tận xương.

Sự cường đại của Cực Kiếm chân nhân hoàn toàn vượt qua dự đoán của Trương Hằng. mặc dù hấn dùng toàn lực bay đi cộng thêm thi thoảng sử dụng Ngân Quang Thiểm Thuật nhưng vẫn không thoát khỏi sự truy kích của đối phương.

Giờ phút này bị kiếm quang màu vàng của đối phương đánh trúng. Trương Hằng không chỉ bị phá vỡ phòng ngự của thân thể, thậm chí còn bị nội thương rất nhẹ.

Công kích của đối phương tới quá nhanh giống như chớp lóe khiến Trương Hằng không kịp trốn tránh hoặc phòng ngự. Cực Kiếm chân nhân thấy Trương Hằng bị Tuyệt kỹ của mình đánh trúng, trên mặt cũng không có khác thường và ngạc nhiên vui mừng. Dường như chỉ có như vậy mới hợp tình hợp lý.

Dùng thần thức tập trung Trương Hằng ở dưới mặt đất, Cực Kiếm chân nhân phát hiện Trương Hằng cũng không bị chém thành hai đoạn hoặc gần chết như trong tưởng tượng của lão. trong mắt xẹt qua một tia khác lạ.

Cực Kiếm chân nhân rất rõ ràng đạo kiếm quang màu vàng lão phát ra vừa rồi có uy lực cỡ nào. Trước không nói đến uy lực. chỉ nói riêng tốc độ khủng bố tới cực điểm là có thể suy tính ra sự đáng sợ của nó.

Trong chiến đấu với tu sĩ Kết Đan Kỳ. mỗi khi Cực Kiếm chân nhân sử dụng ra chiêu này đều rất thuận lợi.

- Người thúc thủ chịu trời đi thôi...

Cực Kiếm chân nhân hừ không đứng trên đỉnh đầu Trương Hằng. đôi mắt đậm mạc nhìn xuống, trong giọng nói lộ ra một vẻ tự tin mãnh liệt.

Tuy rằng không phát ra khí thế cường đại gì nhưng sự tồn tại của Cực Kiếm chân nhân ở trước mặt Trương Hằng chính là một ngọn núi cao tuyệt đỉnh khó thể vượt qua.

Đúng lúc này, tiếng xé gió liên tục vang lên. Từ bốn phương tám hướng không ít tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bay tới. thậm chí còn có hai vị tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Mắt thấy Trương Hằng sắp bị phản đông tu sĩ vây công.

- Đại ca...

Ninh Tuyết Dung ở trong túi trữ vật màu xanh lo lắng không thôi. Nhưng giờ phút này nàng cũng tổn thương nguyên khí. cho dù đi ra cũng không giúp được việc gì thậm chí còn có thể liên lụy Trương Hằng.

Sau khi Trương Hằng rơi xuống mặt đất cùng không lập tức bỏ chạy mà yên lặng khu trừ bộ phận độc tố cuối cùng trong cơ thể.

Vừa rồi chịu đựng một kích của Cực Kiếm chân nhân khiến Trương Hằng bị một chút nội thương, hấn mượn cơ hội này bức một bộ phận độc tố trong cơ thể ra ngoài.

về phần lượng độc tố nhỏ còn sót. dưới sự vây công hai tầng Luyện Hư Linh Khí cùng ngân điểm của Trương Hằng, trong nháy mắt đã bị cắn nuốt sạch sẽ.

Sau khi hoàn toàn cắn nuốt độc tố còn sót, Trương Hằng cảm giác dường như thể chất mình có điểm tăng lên.

- Tuyệt Dung. Muội không cần lo lắng, tuyệt đối không được đi ra...

Trương Hằng thần thức truyền âm. nhắc nhở Ninh Tuyệt Dung.

Cực Kiềm chân nhân lập tức phát hiện ra tình huống của Trương Hằng, không nghĩ tới đối phương lại có thể giải quyết được nọc độc bản mạng của Thanh Vũ Xà trong Thời gian một hô hấp ngắn ngủi.

Chậm rãi đứng dậy. Trương Hằng thầm than trong lòng: “Tuy rằng mục đích chuyến này đã đạt được, nhưng cái giá phải trả cũng quá lớn...”

Đối mặt với Cực Kiềm chân nhân thực lực cao hơn mình vài bậc cùng với tu sĩ Kết Đan Kỳ khác sắp tới. nếu Trương Hằng muốn dùng phương pháp bình thường để chạy trốn gần như không có khả năng.

- Đồ nhi của bản đạo chỉ sợ đã chết trong tay người...

Lúc Cực Kiềm chân nhân nói ra lời này Thanh âm hơi có chút run rẩy. trong mắt dần hiện ra một cổ sát khí lạnh thấu xương.

Giờ phút này Cực Kiềm chân nhân thông qua công pháp của Trương Hằng đã phán đoán ra đối phương không đoạt xá đồ đệ mình.

Bởi vì Liễu Mộng tu luyện chính là công pháp của Kim Kiềm Môn, cho dù bị đoạt xá trong Thời gian ngắn cũng không có khả năng thay đổi thuộc tính linh khí trong cơ thể.

Trương Hằng im lặng không nói. thừa cơ hội điều chỉnh tinh khí thần của mình chuẩn bị cho chạy trốn Sau đó,

- Thanh Vũ Xà cũng bị người hại chết...

Cực Kiềm chân nhân xiết chặt nắm tay. khí thể nội liễm trên người trong nháy mắt ép lên người Trương Hằng.

Thân thể Trương Hằng không tự chủ lui ra sau một bước, không khỏi âm thầm kinh hãi.

Đối mặt với khí thể sắc bén tới cực điểm của Cực Kiềm chân nhân. Trương Hằng có một loại ảo giác bị đối phương dùng kiếm gác lên cổ. trong lúc nhất Thời thân thể lạnh buốt.

- Các người đều lui ra một bên. Người này để mình ta giải Quyết. bất luận kẻ nào cũng không được nhúng tay.

Cực Kiềm chân nhân quát chặn đám tu sĩ bậc cao đang tiến dần về trước, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Trương Hằng. dường như có ý muốn tra tấn đối phương một trận.

Có thể nói, Trương Hằng hủy đi hai vật trấn á nhất trong lòng Cực Kiềm chân nhân.

Đồ nhi Liễu Mộng tư chất tuyệt đỉnh. Tuổi gần ba mươi tu vi đã đạt tới Trúc Cơ trung kỳ. ngày sau tiến vào Kết Đan Kỳ gần như là chuyện chắc chắn. Là môn đồ đắc ý của Cực Kiềm chân nhân.

Thanh Vũ Xà lại càng là yêu thú Cực Kiềm chân nhân trải qua muôn vàn khó khăn thu phục, giữa hai bên thậm chí đã ký kết quan hệ chủ tớ. Yêu thú này vẫn luôn là một con át chủ bài của Kim Kiềm Môn, chiến lực tương đương với một tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Mà Trương Hằng vừa khéo gạt bỏ một người một thú trấn á nhất của Cực Kiềm chân nhân. Giờ phút này, Cực Kiềm chân nhân muốn một mình giải Quyết Trương Hằng. thậm chí có ý muốn bắt sống để hành hạ.

Trương Hằng vốn ôm chủ ý dùng bí thuật chạy trốn, nhưng thấy Cực Kiềm chân nhân tự đại như vậy. thậm chí nghĩ vị tất không có cơ hội phản kích.

Nếu có thể giết chết Cực Kiềm chân nhân, tu sĩ còn lại của Kim Kiềm Môn cũng không làm gì được hắn.

Trương Hằng đã dùng thần thức quan sát tu sĩ chung quanh. Luyện Khí Kỳ không tới. Trúc Cơ Kỳ có mấy chục người, còn có hai Kết Đan Kỳ.

Trương Hằng đương nhiên không lo lắng nhiều về tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. còn hai tu sĩ Kết Đan Kỳ kia phân biệt là Kết Đan tiền kỳ và trung kỳ. Trương Hằng tự nhận có thể chạy thoát khỏi sự liên thủ của bọn họ.

- Ha hạ lão đạo sĩ. muốn một đầu một sao?

Trương Hằng dùng ánh mắt Khinh miệt liếc đối phương một cái. vươn ngón trỏ hướng về phía đối phương... ngoắc một cái.

Cục Kiềm chân nhân không khỏi sửng sốt. Lão đã bao giờ nhìn thấy cách khiêu khích của lưu manh địa cầu thế kỷ 22. nhưng lập tức phản ứng lại.

Cho dù lão trì độn đến đâu chẳng nữa cũng biết Trương Hằng đang khiêu khích mình. Bất ngờ chính là Cục Kiềm chân nhân không giận mà cười. Sau khi cười xong, lão dùng một loại ánh mắt khác thường nhìn về phía Trương Hằng.

- Đến đi. ta muốn xem ngươi còn có thủ đoạn gì?

Cục Kiềm chân nhân nói xong, trên người lóe kim quang, tay cũng bắt đầu bấm pháp Quyết đặc thù.

- Không bằng thừa dịp hiện tại?

Hai mắt Trương Hằng sáng ngời, ngân quang dưới chân nhoáng lên. thân thể biến mất.

Sau đó cùng với vài tiếng “Vút”. Trương Hằng nhoáng lên vài lần bay tới trước mặt Cục Kiềm chân nhân.

- Đây là pháp thuật gì?

Chúng tu sĩ chung quanh nhìn vào chấn động, ngay cả tu sĩ Kết Đan Kỳ cũng hơi biến sắc.

Cục Kiềm chân nhân nhìn hết thấy cử động của Trương Hằng trong mắt, trên mặt hiện lên một tia trào phúng.

Kỳ quái chính là. lúc Trương Hằng vọt tới trước người Cục Kiềm chân nhân cũng không gây ra động tĩnh to lớn gì. mà đâm ra một Quyền vô cùng bình thường về phía lão.

Một Quyền này không có linh khí đi Kèm. chỉ bằng vào lực lượng đơn thuần của thân thể. Tất cả mọi người không thể hiểu nổi loại Hành vi này của Trương Hằng. ngay cả Cục Kiềm chân nhân cũng không ngoại lệ.

Trương Hằng nhìn nắm tay mình đang không ngừng tới gần Cục Kiềm chân nhân trong lòng cũng hơi khẩn trương.

Trong tay Cục Kiềm chân nhân nhanh chóng đánh ra pháp Quyết. Tuy rằng lão không biết dụng Ý của Trương Hằng nhưng cũng biết không thể để hắn tiếp cận mình như vậy.

-Vây!

Chỉ vào lúc nắm tay của Trương Hằng sắp đánh tới trước mặt Cục Kiềm chân nhân, thì thấy trên tay lão đạo sĩ này ngưng kết ra một vùng kim quang chói mắt.

Toàn bộ thân hình của Trương Hằng lập tức lâm vào trong vùng kim quang này. vội vàng vận Luyện Hư Linh Khí hộ thể.

- Đây là...

Trương Hằng trợn mắt há hốc mồm. phát hiện chung quanh mình là lao tù do vô số kiếm khí màu vàng tạo thành.

Những kiếm quang thật nhỏ màu vàng này không ngừng xoay tròn quấy động, một khi có cái gì tới gần đều sẽ bị nghiền thành bụi phấn.

Trong mắt Cục Kiềm chân nhân hiện lên vài tia châm biếm:

- Bàn đạo muốn giết người dễ như trở bàn tay. Nếu không phải muốn giam giữ người, cần gì phải Quyết đấu với người?

Tu sĩ chung quanh đều cười to.

Sắc mặt Trương Hằng âm trầm: “Lần này đi Kim Kiếm Lang Nha Sơn liên tục thất bại, phải suy nghĩ lại một chút...”

Trương Hằng bị nhốt trong lao tù màu vang không lộ ra bất kỳ sợ hãi cùng lo lắng, trên mặt lộ ra vẻ suy nghĩ sâu xa dường như đang kiểm điểm cái gì...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

212. Chương 210: Hồi Tỉnh

Chúc mừng năm mới - 2012

Cực Kiếm chân nhân bình tĩnh nhìn Trương Hằng bị mình vây khốn, trên mặt không vui không buồn, đối với việc ra tay vây khốn Trương Hằng cũng không có ngạc nhiên vui mừng bao nhiêu. Dường như hết thảy đều trong dự đoán trước của lão.

- Người là tu sĩ Kết Đan Kỳ che giấu của Tán Tu Minh?

Cực Kiếm chân nhân nhìn chăm chăm vào Trương Hằng đứng trong lao tù màu vàng.

Ngoài dự đoán chính là trên mặt Trương Hằng không có vẻ e ngại cùng lo lắng gì. dường như đang chìm trong trầm tư ngẩn ngui. Dường như hiện tại hắn không phải bị người vây khốn mà là ngẩn người ở trong nhà mình.

- Tiểu tử này lại là tu sĩ Kết Đan Kỳ?

Xa xa có tu sĩ bắt đầu nghị luận.

- Người này hẳn là tu sĩ Kết Đan Kỳ. vừa rồi ta còn cảm nhận được dao động thần thức của hắn. dĩ nhiên đạt tới Kết Đan tiền kỳ. Hơn nữa thực lực của hắn cũng không kém tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường...

Nam nhân cầm Bào Kết Đan trung kỳ ở bên ngoài phân tích.

Vừa nghe nam nhân cầm Bào này giải thích, tu sĩ khác liên tục gật đầu. dường như có chút kính sợ đối với hắn.

Nam nhân cầm Bào này chính là nhân vật có thực lực gần với Cực Kiếm chân nhân nhất trong Kim Kiếm Môn, cũng là một trong những Trưởng lão của môn phái.

Đứng bên cạnh nam nhân cầm Bào là một nữ nhân áo trắng xinh đẹp dị thường. Nữ nhân này xinh đẹp như hoa, mái tóc dài như tơ lụa không ngừng bay tán loạn, Mỗi cử động đều lộ ra một vẻ phiêu dật xuất trần.

Người của Kim Kiếm Môn đều biết nữ nhân áo trắng này cũng không phải là tu sĩ của Kim Kiếm Lang Nha Sơn mà là một nữ tu mới gia nhập vài năm trước. Mọi người chỉ biết nàng họ Nhiếp, tính danh cụ thể cùng lai lịch thì đều không biết gì.

Từ sau khi nàng tới Kim Kiếm Môn, trong phái trừ Cực Kiếm chân nhân ra thì hai tu sĩ Kết Đan Kỳ bắt đầu tiến hành theo đuổi nàng.

Nam nhân cầm Bào chính là một trong số đó. một tu sĩ Kết Đan Kỳ khác đang tọa trấn ở gần Mậu Sơn.

- Nhiếp sư muội, đối với người này muội có Ý kiến gì không?

Nam nhân cảm Bào đầy vẻ tươi cười, giọng ôn Hòa hỏi.

Nữ nhân áo trắng họ Nhiếp nhũn đôi mày Thanh tú. đôi mắt sáng trong suốt nhìn chăm chăm vào Trương Hằng bị nhốt trong lao tù màu vàng, như có suy nghĩ nói:

- Ta cảm giác hần chỉ là một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ...

- Ha ha. Nhiếp sư muội nói đùa. Nếu chỉ vẹn vẹn là một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. làm sao có thể giết chết Thanh Vũ Xà sư huynh nuôi dưỡng, thậm chí còn bức hần sử dụng ra hai đại tuyệt kỹ.

Nam nhân cảm Bào cười nói.

Ánh mắt của nữ nhân áo trắng họ Nhiếp thi thoảng lóe lên, thản nhiên nói:

- Ta cảm giác dường như hần còn có khả năng phản kích. Người có chú ý tới vẻ mặt hần không?

- Phản kích? Lao tù kim kiếm của sư huynh. cho dù là ta muốn trốn ra cũng không nắm chắc bao nhiêu phần.

Ánh mắt nam nhân cảm Bào cũng dừng trên người Trương Hằng, trên mặt không khỏi lộ ra vài tia quái dị.

Đối với câu hỏi của Cực Kiếm chân nhân. Trương Hằng phàng phất không nghe thấy gì. trong lòng dường như đang suy nghĩ gì đó.

Từ khi tới kim Kiếm Lang Nha Sơn tới giờ. Trương Hằng cảm thấy trạng thái của mình có chút không thích hợp. hơn nữa liên tục thất bại khiến cho giờ phút này bị địch nhân vây khốn nơi đây.

- Hết thấy tuyệt đối không phải ngẫu nhiên. cũng không phải địch nhân quá mạnh mẽ, chính mình quá yếu...

Trương Hằng bắt đầu phân tích.

Nếu nghĩ không thông chuyện này. cho dù Trương Hằng có chạy thoát ra khỏi lao tù màu vàng này cũng sẽ không yên trong lòng.

Mà giờ phút này hần bị vây khốn, rơi vào tuyệt cảnh bốn phía vây quanh, ngược lại tiến vào một loại trạng thái bình tĩnh vô cùng.

- Ngay từ đầu. thiếu kiến thức chân chính đối với loại yêu thú Thanh Vũ Xà này. cùng chưa biết rõ ưu thế cùng nhược điểm của đối phương đã vô cùng tự tin đi Kim Kiếm Lang Nha Sơn bắt giết xà quái. Dường như Kim Kiếm Môn chính là sân nhà của mình, mà Thanh Vũ Xà chính là một con chó được nuôi trong vườn.

- Đánh giá mình quá cao. từ đó Khinh thường tìm hiểu thực lực của đối thủ.

Trương Hằng rốt cục cho ra một kết luận bước đầu.

Nhưng Sau đó, hần lại gạt bỏ kết luận này. Hần cảm thấy đây cũng không phải nguyên nhân căn bản.

Bởi vì trước kia tại Phương Vân Sơn tính cả Huyết Sát động phủ. hần đều vô cùng cẩn thận cùng nhẫn nại. không dám quá mức xem thường bất kỳ Kẻ nào.

Mà sau khi giành được thắng lợi cuối cùng trong Huyết Sát động phủ và đi vào thể tục giới, hần chưa gặp phải nhân vật có thể chân chính uy hiếp đến mình.

Đặc biệt sau khi công pháp tiến vào tầng hai. lòng tự tin của Trương Hằng bành trướng tới cực điểm.

- Lòng tự tin bành trướng đến từ thực lực của mình nhanh chóng tăng lên. Chỉ vẹn vẹn hơn hai năm thực lực của mình đã tăng lên tới có thể chống lại tu sĩ Kết Đan Kỳ.

- Thực lực tăng quá nhanh làm cho mình đánh mất cái tâm bình thường.

Nghĩ đến đây, Trương Hằng cho rằng mình đã tìm được nguyên nhân căn bản.

Nếu Trương Hằng không phải dùng hai năm tăng thực lực tới cảnh giới này mà là hai mươi năm thậm chí hai trăm năm. Như vậy tâm tính của hần cũng sẽ không phát sinh biến hóa lớn như vậy.

Có đôi khi thực lực tăng quá nhanh cũng không phải là một chuyện tốt. Dù sao có lực lượng cường đại cùng cần phải một tâm thái bình thản để phát huy.

- Lão đạo hỏi lại người một câu. người có phải tu sĩ của Tán Tu Minh?

Cực Kiếm chân nhân cũng phát hiện trạng thái của Trương Hằng lúc này.

- Không phải, ta chỉ là một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bình thường.

Rốt cục Trương Hằng lên tiếng, trong mắt lộ ra một tia sáng bóng hiểu ra. khí tức trên người hơi biến đổi.

Cực Kiếm chân nhân vừa thấy tình cảnh này. trong lòng không khỏi máy động. Chỉ vẻn vẹn Thời gian vài hô hấp. dường như tâm tình của đối phương đã Xảy ra biến hóa nào đó khó thể đánh giá.

Chiến đấu giữa tu sĩ chính là quá trình đấu trí đấu lực. Lúc trước Cực Kiếm chân nhân nắm giữ tâm tính cùng ý đồ của Trương Hằng, hơn nữa chênh lệch về thực lực cho nên mới có thể chân chính áp đảo đối phương.

- Cái gì? Trúc Cơ Kỳ?

Không ít tu sĩ chung quanh lại chấn động.

Nam nhân cầm Bào kia cũng kinh ngạc không thôi, quay sang giai nhân bên cạnh nói:

- Nhiếp sư muội, thật sự bị muội đoán đúng. Hẳn thật sự là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ?

Trong cặp mắt sâu sâu thăm của nữ nhân áo trắng họ Nhiếp nhìn về phía Trương Hằng ở xa đột nhiên khác hẳn lúc trước, không tự chủ nói:

- Có khả năng hẳn bắt đầu phản kích...

Vừa nghe lời ấy, nam nhân cầm Bào biến sắc. thần thức khóa chặt Trương Hằng.

- Người muốn chạy trốn?

Cực Kiếm chân nhân hơi nhướng mày. Không biết vì sao. khi Đối mặt với Trương Hằng giờ phút này lão lại không thể nắm được Ý đồ chân chính của đối phương.

- Đúng vậy. Ta muốn chạy trốn, không biết lao tù này có điểm gì đặc biệt?

Trương Hằng thần nhiên nói. bắt đầu đánh giá lao tù màu vàng chung quanh mình.

- Ha ha. Kim Kiếm Tỏa Định Quyết này của ta...

Cực Kiếm chân nhân đột nhiên ngừng lại. trên mặt lộ ra một tia tươi cười mất tự nhiên:

-... Có điểm đặc biệt gì. chính người thử xem liền biết.

- Được, vậy để ta thử xem!

Trương Hằng vươn nắm tay của mình, phía trên đầu tiên lưu chuyển một tầng ánh bạc sau đó bốc lên một mảnh ngân diễm.

Một Quyền của Trương Hằng khê đánh về phía lao tù màu vàng.

Ầm!

Một quyền của Trương Hằng đánh lên. ngân diễm trên nắm tay không ngờ bị đánh nát thành vô số mảnh nhỏ. Hẳn biến sắc vội vàng thu tay.

Chỉ thấy trên tay Trương Hằng xuất hiện mấy vết máu. tuy rằng không tính là sâu nhưng đủ để chứng minh điểm đáng sợ của kiếm quang màu vàng này.

Lúc này Trương Hằng không khỏi nhớ lại đánh giá của Bách Luyện đại sư Đối với Kim Kiếm Môn lúc trước:

- Môn phái gọi là Kim Kiếm Môn này. công pháp tu luyện đều có liên quan đến kiếm. Lực công kích cùng hơn xa pháp thuật bình thường.

- Tu sĩ Kết Đan Kỳ bị Kim Kiếm Tỏa Dịch Quyết này của ta vây khốn, không có mấy người có thể trốn ra. Lát nữa ta sẽ cho người ném thử nổi đầu bị vạn kiếm chém nát.

Cực Kiếm chân nhân lạnh nhạt nhìn Trương Hằng, bộ dạng nắm chắc thắng lợi.

Nhìn lao tù màu vàng chung quanh do vô số kiếm quang sắc bén tạo thành và không ngừng xoay tròn. Trương Hằng bình tĩnh lại.

Chậm rãi nhắm mắt. sau một lát hần đột nhiên mở mắt ra. Ngân mang chợt lóe. đôi mắt dường như có thể nhìn thấu hết thảy thế gian nhìn ra bốn phía.

Sau đó, Trương Hằng bắt đầu dùng Thần Linh Nhân quan sát kết cấu của lao tù màu vàng.

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

213. Chương 211: Bảo Vật Trấn Sơn!

Chúc mừng năm mới - 2012

Khi Trương Hằng mở to ánh mắt như thần linh của hần, trong lòng Cực Kiếm Chân Nhân không khỏi run lên, sinh ra một loại dự cảm không tốt.

Trương Hằng mặt không cảm tình, ánh mắt lạnh lùng như băng, khoảng khắc như tiến vào một loại trạng thái kỳ dị nhìn thấu hết thảy thế gian.

Tuy rằng Thần Linh Nhân chỉ là một loại thần thông phụ trợ. nhưng uy năng ẩn chứa trong đó không thể xem thường, thậm chí có khi xoay chuyển toàn cục. Tiếc nuối duy nhất, đó là Trương Hằng còn không thể chân chính nắm giữ loại thần thông này. cũng không thể nháy mắt khởi động trong Thời điểm chiến đấu.

- Không xong, hần bắt đầu phản kích...

Trong lòng nữ tử áo trắng họ Nhiếp vừa động, sắc mặt hiện vẻ kinh ngạc, ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm không rời Trương Hằng.

Trương Hằng ở trước mặt vào lúc này, bất cứ người nào ở đây cũng có cảm giác đáy lòng phát lạnh.

Khi ánh mắt Trương Hằng đảo qua bên này. nữ tử áo trắng họ Nhiếp cùng nam tử áo xám đều sinh, ra một loại cảm giác bị nhìn thấu.

"Thần Linh Nhân cũng không phải vạn năng..."

Khi Trương Hằng nhìn về phía Cực Kiếm Chân Nhân, phát hiện trên người đối phương có một lực cản rất mạnh khiến cho mình không thể nào hoàn toàn nhìn thấu đối phương.

Chẳng qua dù là thế, Trương Hằng cũng có thể nhìn khái quát hư thực của Cực Kiếm Chân Nhân.

"Thực lực của mình hiện giờ quả thật là không thể chống lại người này."

Ánh mắt Trương Hằng cũng nhanh chóng lướt qua những người ở đây. nhận rõ ràng thực lực cao thấp của các tu sĩ này.

Không ngờ tới, Trương Hằng phát hiện hai tu sĩ Kết Đan Kỳ khác ở trong đó, thực lực đều ngang với lão giả họ Sài trước đó.

Ánh bạc chợt lóe, Trương Hằng hiểu rõ hiện trạng của mình, liền lập tức quan sát lao tù lóng lánh ánh vàng bao vây hần. Vừa nhìn, trong lòng Trương Hằng không khỏi kinh hãi.

Lao tù ánh kim này còn có ẩn chứa vô số kiếm quang màu vàng nhỏ bé! Những kiếm quang nhỏ bé này căn bản không thấy được bằng mắt thường, cho dù dùng thần thức, không quan sát tỉ mỉ, sẽ rất dễ bỏ sót.

Kiếm quang thể tích nặng nề to lớn. phạm vi uy hiếp sẽ nhỏ đi, còn vô số những kiếm quang nhỏ bé ẩn giấu này mới là uy hiếp lớn nhất.

”Đáng chết, lại không có kẻ hồ nào?”

Quan sát một lúc. Trương Hằng cho ra kết luận như thế.

Những kiếm quang màu vàng nho nhỏ này phủ kín bốn phương tám hướng lao tù màu vàng, bao bọc không lọt một giọt nước.

”Nhất định là mình bỏ sót chỗ nào, nhìn kỹ lại...”

Trương Hằng vô cùng tỉnh táo. quan sát tỉ mỉ lao tù màu vàng này lần nữa. Cực Kiếm Chân Nhân thấy bộ dạng của Trương Hằng, sao còn không biết đối phương đang đánh chủ ý gì?

- Người đã không biết phối hợp như thế. vậy thì đừng trách bản đạo vô tình.

Trên tay Cực Kiếm Chân Nhân bấm mấy pháp quyết, kim quang lóe ra trên người, không khí xung quanh liên tục dao động.

- Thu!

Cực Kiếm Chân Nhân khẽ hô một tiếng, liền thấy tù lao màu vàng kia bắt đầu từ từ co rút lại.

- Hừ. người đang chột dạ, sợ không nhốt được ta?

Trương Hằng cười lạnh một tiếng, nhưng ánh mắt lóe ra ánh bạc lại đang tỉ mỉ quét tìm kẻ hồ tồn tại trên tù lao màu vàng này.

- Đom đóm đời so ánh trăng, lãng phí Thời gian của bản đạo.

Cực Kiếm Chân Nhân tự nhiên là sợ đêm dài nhiều mộng.

vốn sau khi dự định bắt giữ Trương Hằng. sẽ tiến hành một phen tra khảo, nhưng thấy đối phương bày ra thần thông Thần Linh Nhân, trong lòng mơ hồ bắt đầu lo lắng.

Đối mặt với tù lao màu vàng không ngừng co rút, trong lòng Trương Hằng cũng sinh ra vài phân áp lực.

Hắn tin tưởng, nếu sử dụng Pháp bảo đỉnh cấp có lẽ sẽ đánh phá tầng phòng ngự này.

Nhưng Pháp bảo đỉnh cấp là tồn tại quý hiếm cỡ nào. nếu như lộ ra thứ này. sợ rằng sau này sẽ phải rút đuổi mà trốn qua ngày.

Một kiện Pháp bảo đỉnh cấp liền có thể dẫn đến đại chiến giữa hai siêu cấp đại phái ở Triệu quốc, Trương Hằng chỉ là một cái tu sĩ không có tu vi đứng đầu. nếu có được Pháp bảo như thế. nhất định sẽ dẫn tới các lão quái Nguyên Anh Kỳ ngấp nghé.

Nếu như sử dụng Hư Không Hỏa Diễm, cũng có thể phá vỡ phòng ngự xung quanh. Nhưng thể tích Hư Không Hỏa Diễm chỉ có một mảnh nhỏ như thế. mở ra khe hở cũng chỉ đủ cho hắn vọt ra một cái đầu.

”Lẽ nào cái pháp thuật giam người này không có một chút sơ hở hay sao?”

Hai mắt Trương Hằng chợt lóe ánh bạc. liên tục quan sát.

Đúng lúc này, tù lao màu vàng xoay tròn xung quanh cũng sắp chạm tới thân thể hắn.

”Những kiếm quang màu vàng hơi lớn một chút, dường như có liên hệ gì đó với nhau...”

Cả người Trương Hằng rơi vào một trạng thái kỳ dị.

Tốc độ Thời gian trôi đi dường như chậm lại vô số lần hết thấy mọi thứ, kể cả không khí đang lưu động, kiếm quang lóe lên. đều hiện ra rõ ràng trước mặt hắn.

”Những kiếm quang màu vàng nhỏ hơn đều chớp tắt xung quanh kiếm quang màu vàng lớn hơn sẽ không rời khỏi phạm vi của nó....”

”Kiếm quang màu vàng lớn hơn chính là khung xương của lao tù này....”

”Như vậy những điểm giao tiếp của kiếm quang màu vàng.

Ánh mắt lóe ánh bạc của Trương Hằng Bổng run lên. hai tay chỉ ra. dùng một tốc độ làm người ta hoa mắt liên tiếp chỉ ra.

Đúng lúc này, lao tù màu vàng gần như đã đánh sát người hắn.

Phốc Phốc phốc...

Trương Hằng chỉ ra một cái. lao tù màu vàng lập tức bị chọc ra một cái lỗ thủng.

- Cái gì...

Nhìn Trương Hằng liên tục chọc ra mấy lỗ thủng trên lao tù màu vàng như chọc thủng cửa sổ giấy. mấy người xung quanh trợn mắt há mồm, lọt vào trạng thái đại ra.

Nếu như Trương Hằng dùng Pháp bảo gì đó làm như thế. tối đa chỉ làm người ta kinh ngạc một phen, thế nhưng hắn lại tùy tiện dùng ngón tay chọc phá!

Càng đáng sợ hơn là trong tay của hắn không có bất kỳ Linh khí nào. Chẳng qua, từ trên tay của hắn truyền ra một cỗ dao động đặc thù, làm cho linh hồn chúng tu sĩ ở đây không khỏi run lên.

Cực Kiếm Chân Nhân đầu tiên là bị thủ pháp của Trương Hằng chấn trụ, nhưng nhanh chóng phản ứng lại. Tay liên tục bấm pháp quyết. từng đạo kim quang bắn lên mặt ngoài lao tù màu vàng, muốn dập vùi những lỗ thủng nhỏ bị chọc phá.

Đáng tiếc, động tác của hắn vẫn chậm một chút.

Rắc!

Ngay khi Trương Hằng chọc ra lỗ thủng thứ chín, chiếc lao tù màu vàng bao bọc trước mặt Trương Hằng vỡ thành mảnh nhỏ.

Trương Hằng cười to. lập tức khôi phục tự do, thân người chợt lóe lên. đã lách ra xa mấy chục thước.

Trong mắt Cực Kiếm Chân Nhân lóe lên một tia dị sắc. quay sang chúng tu sĩ xung quanh nói:

- Các ngươi nhanh ngăn hắn lại!

Đồng đạo tu sĩ xung quanh chợt bừng tỉnh, lập tức chạy tới vây quanh Trương Hằng.

- Nhiếp sư muội, chúng ta cùng tiến lên. thay Đại Trưởng lão tiêu diệt người này!

Nam tử áo gấm Kết Đan trung kỳ nói với nữ tử áo trắng họ Nhiếp.

- Chúng ta ngăn cản hắn một lát. chuyện tiêu diệt hắn giao lại cho Đại Trưởng lão đi.

Nữ tử áo trắng họ Nhiếp nháy mắt quyết định, cùng nam tử áo gấm nhanh chóng bay vụt đi. muốn ngăn cản lối đi của Trương Hằng.

- Cho dù đuổi tới chân Trời góc biển, bản đạo cũng phải truy sát người!

Trên mặt Cực Kiếm Chân Nhân lộ ra vẻ quyết liệt, cả người hóa thành một Thanh kiếm vàng sắc bén, vù một cái đuổi theo hướng Trương Hằng.

Trương Hằng hiểu rõ mình nhất định phải thoát khỏi các tu sĩ Kết Đan Kỳ truy sát trong Thời gian ngắn nhất, bằng không sẽ rơi vào kết cục bị bao vây.

Vù vù.

Phía trước có hai tu sĩ Kết Đan Kỳ bay tới, một nam một nữ. ngăn cản phương hướng mà Trương Hằng có thể chạy trốn.

”Xem ra muốn đột phá vòng vây. đã là chuyện không thể.”

Trong lòng Trương Hằng âm thầm tính toán.

Đúng lúc này, kim quang trên người Cực Kiếm Chân Nhân đột nhiên cứng lại. hần há miệng, phun ra một cái Pháp bảo hình kiếm lỏng lánh vàng rực.

ở trên Pháp bảo hình kiếm này. không chỉ có ánh kim chói lọi. còn mơ hồ lộ ra những tia tơ vàng.

- Đó là bảo vật trấn SƠN Huy Hoàng Kiếm!

Có một số tu sĩ lão thành lập tức kinh hô.

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

214. Chương 212: Bí Thuật Của Trương Hằng

Chúc mừng năm mới - 2012

- Bảo vật trấn sơn. Huy Hoàng Kiếm!

Ngay khi Cực Kiếm Chân Nhân tế ra Pháp bảo hình kiếm sáng chói ánh vàng từ trong người, các tu sĩ Kim Kiếm Môn đều chấn động.

Bảo vật trấn sơn là khái niệm gì? Chính là không đến Thời khắc môn phái tồn vong, sẽ không được tùy tiện lấy ra Bảo vật này.

- Không ngờ Ngay cả bảo vật trấn phái mà Đại Trưởng lão cũng lấy ra, xem ra chúng ta không cần quan tâm nhiều.

Tu sĩ Kết Đan Kỳ áo gấm vừa thấy Cực Kiếm Chân Nhân tế ra Huy Hoàng Kiếm, trước tiên là khê kinh ngạc, sau đó liền lộ ra bộ dạng nhàn nhả đứng xem.

- Chẳng lẽ đó là một kiện Pháp bảo cấp sáu?

Ánh mắt nữ tử áo trắng họ Nhiếp lóe lên tia hiếu kỳ tò mò.

- Đúng, đó là một loại mạnh nhất trong Pháp bảo cao cấp. có bảo vật này. Đại Trưởng lão gần như có thể tung Hoàn vô địch trong cùng cấp. Chẳng qua, trong mấy chục năm gần đây, ta mới lần đầu thấy được Đại Trưởng lão sử dụng Pháp bảo uy lực mạnh mẽ như thế.

Nam tử áo gấm cùng nữ tử áo trắng họ Nhiếp ngừng lại. thân thái thản nhiên nhìn tình huống cách đó không xa, trong ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng thậm chí còn mang theo vài phần thương hại.

Ngay khoảng khắc Cực Kiếm Chân Nhân lấy ra Huy Hoàng Kiếm, trong lòng Trương Hằng đã mở ra Thần Linh Nhân đột nhiên nảy mạnh một cỗ cảm giác nguy cơ ập tới.

”Đó là Pháp bảo cao cấp?”

Thần thức của Trương Hằng đã thấy được tình cảnh Cực Kiếm Chân Nhân lấy ra Huy Hoàng Kiếm.

Hơn nữa. Trương Hằng cảm giác Pháp bảo cao cấp này không phải đơn giản như bề ngoài.

ở Tam Tinh Vực. Pháp bảo cao cấp là một loại Pháp bảo hiếm thấy thích hợp cho tu sĩ Nguyên Anh Kỳ sử dụng!

- Tiểu bối. cho ngươi chết đi dễ dàng như thế. bản đạo thật có chút không cam lòng.

Cực Kiềm Chân Nhân không vội không gấp đuổi theo Trương Hằng, chậm rãi đánh ra pháp quyết trên tay, thậm chí miệng còn đang niệm chú ngữ cổ quái.

Oong...

Huy Hoàng Kiềm trôi nổi ở đằng trước Cực Kiềm Chân Nhân, tản mát ra một cỗ khí tức hủy diệt làm cho người ta run sợ.

Chúng tu sĩ trong phạm vi mấy trăm thước không khỏi run lên.

Tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường đối mặt với khí tức đáng sợ cỡ này. e rằng ngay cả dũng khí chiến đấu cũng không có.

Ngay Thời khắc Cực Kiềm Chân Nhân thúc đẩy Huy Hoàng Kiềm mà tốc độ giảm bớt. Trương Hằng đã kéo dần khoảng cách mấy trăm thước.

Vù!

Bóng người Trương Hằng chợt lóe. lại kéo ra khoảng cách mấy chục thước với đối phương.

- Ha ha ha, vô ích thôi...

Cực Kiềm Chân Nhân phát ra tiếng cười khê sảng khoái dường như giờ phút này hắn đã nắm giữ sống chết của Trương Hằng.

Huy Hoàng Kiềm cứ lơ lửng trước người Cực Kiềm Chân Nhân, chỉ thấy trên tay hắn bấm pháp quyết kỳ quái, hai tay ngón trỏ khép lại với ngón giữa, một tia kim quang mãnh liệt bắn ra từ trong các ngón tay.

Huy Hoàng Kiềm phát sinh một tiếng kiếm rung, mạnh mẽ bay vút tới trước trăm thước, mang theo một cỗ kiếm khí tung hoành ngạo nghễ.

- Tốc độ thật nhanh!

Tu sĩ xung quanh đều thất kinh.

Tốc độ Trương Hằng lóe lên đã đủ khủng bố. mỗi lần lóe lên là mấy chục thước, còn Huy Hoàng Kiềm lao tới là trăm thước, nhanh gấp mấy lần tốc độ của Trương Hằng.

- Đó là Kim Kiếm Phá Giáp quyết, chuyển dùng đối phó tu sĩ có lực phòng ngự mạnh mẽ.

Nam tử áo gấm cũng nhìn chằm chằm hai người một đuổi một chạy.

"Pháp bảo này quá khủng bố!"

Trương Hằng đã phân tích ra tình huống hai bên.

"Sợ rằng mình không chịu nổi công kích của Huy Hoàng Kiềm kia..."

Trương Hằng vù một cái. lại lóe ra mười mấy thước, còn Huy Hoàng Kiềm ở phía sau nhanh chóng đuổi theo.

"Xem ra chỉ có thể sử dụng một chiêu kia."

Bóng người Trương Hằng chợt khựng lại một chút, độn quang dưới chân lúc này xảy ra biến hóa kịch liệt.

Độn quang sáng bạc nháy mắt chợt sáng chợt tối biến ảo vô số lần còn sắc mặt Trương Hằng cũng trở nên hết sức tái nhợt, thậm chí thân thể còn suy yếu.

- Không xong, hắn muốn dùng bí thuật chạy trốn!

Nữ tử áo trắng họ Nhiếp kinh hô.

- Cho dù thi triển bí thuật, e rằng cũng không thể thoát khỏi Huy Hoàng Kiềm công kích được?

Ngũ khí nam tử áo gấm có chút do dự.

Cực Kiềm Chân Nhân tự nhiên phát hiện trạng thái của Trương Hằng. trong lòng cảm thấy không ổn.

Sở dĩ hần hạ quyết tâm muốn chém giết Trương Hằng. không chỉ là bởi đối phương bị huy đi một người một thú mà hần yêu quý nhất, còn là lo lắng thần thông cùng thực lực đáng sợ của đối phương.

Một khi để đối phương bỏ trốn, sẽ lưu lại một địch nhân đáng sợ cho Kim Kiếm Môn trong tương lai. Cực Kiếm Chân Nhân cũng cảm nhận được tiềm lực trên người Trương Hằng, mới làm ra quyết định như thế, thậm chí ngay cả bảo vật trấn sơn cũng lấy ra sử dụng.

Vừa nghĩ tới đây, Cực Kiếm Chân Nhân miệng phun chú ngữ, kim quang lóe lên liều mạng trút ra phía trước.

Oong...

Bỗng nhiên Huy Hoàng Kiếm biến thành một Thanh kiếm lớn dài đến mười trượng.

Mười trượng là khái niệm gì? Tương đương độ cao tòa lầu mười tầng trên Địa cầu!

Huy Hoàng Kiếm to lớn xẹt qua một đạo hư ảnh giữa không trung, lập tức cả bầu Trời như bị một cái bóng ma bao trùm.

Lúc này bí thuật của Trương Hằng đã đến Thời khắc cuối cùng, màu sắc độn quang màu bạc dưới chân cũng trở nên vô cùng chói mắt, đủ chọc mù mắt của người thường.

Vù!

Khí lưu phạm vi mấy chục thước như đọng lại. Huy Hoàng Kiếm lấy tốc độ vượt quá Trương Hằng có thể làm ra động tác gì lao về phía hần.

Cùng lúc, một đạo kiếm nhận màu vàng dài đến mười trượng chém ra từ Huy Hoàng Kiếm, trên bầu Trời mơ hồ truyền đến một trận ầm ầm ù ù, ép Trương Hằng dưới bóng ma gần như không thở nổi.

Ầm!

Kiếm nhận màu vàng khổng lồ bỗng nổ tung thành vô số mảnh tràn lan trong không gian mấy trăm thước, chỉ sợ Trương Hằng đã bị chôn vùi trong đó.

Uy năng cỡ này, dù là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đích thân tới. cũng không dám đối đầu chính diện.

Vù

Nhưng ngay khoảng khắc này. phía chân Trời hiện lên một đường hình cung màu bạc. như sao băng xinh đẹp biến mất trong ánh mắt của mọi người.

- Cái gì....

Khi viên "sao băng" kia biến mất trong ánh mắt mọi người, mọi người mới phản ứng lại.

"Đó là bí thuật gì?"

Trong ánh mắt nữ tử áo trắng họ Nhiếp hiện lên một tia dị dạng, lúc này nàng sinh ra một loại hiếu kỳ đối với thân phận của Trương Hằng.

Là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ xông vào Kim Kiếm Môn. chém giết yêu thú cấp bốn đỉnh, sau đó dưới đông đảo tu sĩ cao cấp vây công mà còn ung dung bỏ chạy, đây là ngạo nghễ cỡ nào?

Cực Kiếm Chân Nhân sắc mặt tái nhợt, trong mắt hiện lên thần tình tiếc nuối không cam lòng. Một kích vừa rồi. uy lực của nó đã vượt quá cực hạn của tu sĩ Kết Đan Kỳ. thậm chí mơ hồ đạt đến trình độ của Nguyên Anh Kỳ!

Một kích khủng bố như thế, dù là hần đã tiếp cận Kết Đan Kỳ đại viên mãn cũng ăn không tiêu, nguyên khí hao tổn. Bằng thần thức hùng mạnh quét qua phạm vi hai mươi dặm. Cực Kiếm Chân Nhân lại mất đi tung tích của Trương Hằng.

"Sao có thể được? Lẽ nào hần đã trốn ra ngoài hai mươi dặm."

Cực Kiếm Chân Nhân cố dùng dùng thần thức bắt lấy nồng độ linh khí do Trương Hằng lưu lại trên bầu Trời.

Luyện Hư Linh Khí của Trương Hằng rất đặc thù. trong Thời gian ngắn sẽ không tiêu tán khỏi thiên địa.

Từ mạnh đến yếu, sau đó mỏng manh...

Cực Kiếm Chân Nhân nhắm mắt lại, không tiếc tiêu hao thật nhiều tâm thần quan sát phân tích. Các tu sĩ đứng xung quanh không dám thở mạnh, tu sĩ Kết Đan KỶ cũng chủ động dùng thần thức tra tìm xung quanh.

Một lúc lâu sau. Cực Kiếm Chân Nhân lặng lẽ phun ra hai chữ:

- Mậu Sơn.

- Sở sư đệ. Nhiếp sư muội, hai người cùng đi tìm tòi gần Mậu Sơn. Tiểu tử kia cũng không hoàn toàn tránh khỏi công kích của ta. hiện giờ dù là không chết thì cũng đã bị trọng thương, hơn nữa sử dụng bí thuật, khẳng định tiêu hao nguyên khí rất lớn.

- Sau khi các người tới gần Mậu Sơn. nhất định phải lục soát tỉ mỉ. không thể buông bỏ bất cứ chỗ nào. nhất định phải giết người này!

- Rõ. sư huynh.

Hai người cung kính nói.

Cực Kiếm Chân Nhân khẽ thở dài:

- Các người nhanh đi. ta đã tiêu hao nguyên khí cùng tâm thần rất lớn. phải ở lại thủ tọa trấn sơn môn.

Nam tử áo gấm cùng nữ tử áo trắng họ Nhiếp không chế độn quang bay về phía chân Trời.

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

215. Chương 213: Thiên Ngoại Vãn Thạch?

Chúc mừng năm mới - 2012

Mậu Sơn vốn là một vùng giảm xóc giữa hai thế lực lớn là Tán Tu Minh Hắc Thủy Trấn cùng Kim Kiếm Môn nhưng theo khai quật ra Mạch khoáng cao cấp. cũng trở thành chỗ mâu thuẫn giữa hai thế lực lớn này.

ở phía nam Mậu Sơn là Hắc Ngục Bách Luyện Sơn mà Bách Luyện đại sư đã từng cư ngụ, ở phía bắc là Kim Kiếm Lanh Nha Sơn của Kim Kiếm Môn.

ở gần Mậu Sơn có không ít tu sĩ Trúc Cơ Kỳ của hai thế lực đóng ở đây. bọn họ có người là phụ trách chỉ huy cấp thấp đào Mạch khoáng, có người để cảnh giác thế lực đối diện.

Ngoại trừ tu sĩ Trúc Cơ Kỳ ra, hai thế lực lớn đều tự có một vị tu sĩ Kết Đan KỶ trấn thủ. Bởi thực lực hai bên đều tương đương, cho nên không chủ động khiêu khích, chủ ý là ở trong trạng thái đứng xem. Nếu thật sự phát động chiến đấu cỡ lớn, cũng phải do thủ lĩnh thế lực hai phía quyết định.

Tu sĩ Kết Đan KỶ tọa trấn Tán Tu Minh Hắc Thủy Trấn chính là Phó minh chủ họ Lôi mà Trương Hằng gặp được ở Tán Tu Giao Dịch Minh trong Thời gian trước đó.

Lôi Phó minh chủ một thân áo Bào đen, đứng trên đỉnh núi cao mấy trăm thước, có lúc sẽ dùng thần thức quét xem tình huống phạm vi mười dặm.

Tu sĩ Kết Đan Kỳ của Kim Kiếm Môn ở ngoài mười dặm. bởi vậy Phó minh chủ họ Lôi này không thấy đối phương, nhưng có thể xác định phương hướng khái quát của đối phương.

Một trận gió mát nhẹ nhàng thổi qua, Phó minh chủ họ Lôi tùy tiện nhắm mắt, thả lòng cảm nhận đạo tự nhiên, cách một hồi sẽ quét thần thức xung quanh xem xét.

Ngay một khoảng khắc, phía chân Trời bỗng nhiên phát sinh một cỗ đạo động linh khí kịch liệt, một cái "sao băng" phủ xuống chỗ một góc bí ẩn ở Mậu Sơn.

-Ồ?

Phó minh chủ họ Lôi sắc mặt quái dị.

Tốc độ "sao băng" kia thật quá nhanh, làm cho hắn cũng không rõ tình huống cụ thể.

Chẳng qua thần thức của hắn bắt được một cỗ linh khí kỳ lạ trong thiên địa, linh khí này không lập tức trở về với thiên địa, mà là quanh quẩn một lát. mới dần dần tiêu tán.

"Chẳng lẽ là thiên ngoại văn thạch?"

Phó minh chủ họ Lôi không khỏi lộ ra thần tình mừng rỡ như điên.

Theo tình huống bình thường, thiên ngoại văn thạch có ẩn chứa tài liệu luyện khí cực kỳ Quý hiếm. Nghĩ tới đó, Phó minh chủ họ Lôi không chế độn quang, ước đoán hướng sao băng phóng đi.

- Lôi tiền bối. vừa rồi là gì thế?

Có mấy tu sĩ Trúc Cơ Kỳ tận mắt thấy cảnh vừa rồi. trong lòng cũng chấn động, không nhận được hỏi.

- Lôi Phó minh chủ? Có phải là Kim Kiếm Môn sử dụng thủ đoạn gì Hay không?

Có mấy tu sĩ đa nghi suy đoán.

sắc mặt Phó Minh chủ họ Lôi hơi trầm xuống, hồ hững nói:

- Các người đều làm tốt phận sự của mình đi. cụ thể xảy ra chuyện gì. ta sẽ đi xem.

Tu sĩ Trúc Cơ Kỳ gần đó liên tục thưa dạ, không dám có chút không nghe.

Gật đầu thỏa mãn, Lôi Phó Minh chủ không chế quang nhanh chóng bay về phía bên kia.

Đúng lúc này, từ bên kia lại bay ra một đoàn tu sĩ. là do tu sĩ Kết Đan Kỳ Kim Kiếm Môn dẫn đầu một đám người. Phó minh chủ họ Lôi vừa thấy cảnh này. lạnh lùng truyền âm:

- Lẽ nào người muốn khiêu chiến Tán Tu Minh ta hay sao?

Âm Thanh hùng hồn truyền ra mấy dặm. khiến cho người có tu vi không cao run lên.

- Hừ. chẳng lẽ Mậu Sơn thuộc về Tán Tu Minh các người? Vừa rồi xảy ra dị tượng thiên địa, Kim Kiếm Môn chúng ta có quyền truy hỏi.

Tu sĩ Kết Đan Kỳ Kim Kiếm Môn đối diện là một lão giả áo vải bị mất một cánh tay. trên mặt hắn lộ ra vẻ trào phúng, lý lẽ hào hùng đưa ra yêu cầu "vượt biên".

Phó minh chủ họ Lôi biết, lão giả áo vải đối diện đã từng là một tu sĩ Kết Đan trung kỳ thực lực mạnh mẽ. về sau bởi nguyên nhân gì đó giao chiến với kẻ địch, bị chém mất một cánh tay. làm cho nguyên khí đại thương.

Chẳng qua dù là thế, thực lực hiện giờ của lão ta vẫn mạnh hơn tu sĩ Kết Đan sơ kỳ một chút, hơn nữa hành sự cực kỳ cay độc quyết đoán. Thái độ lão giả cụt tay cực kỳ kiên quyết. bộ dạng người không đáp ứng, chúng ta liền đấu võ.

Phó Minh chủ họ Lôi do dự một hồi. vẫn quyết định đồng ý với đối phương. Dù sao nếu như khai chiến, bên phía mình không có phân thắng. Hơn nữa Mậu Sơn này là nơi giáp xác giữa hai thế lực lớn. không có đường biên giới chính xác.

- Được, chúng ta cùng đi xem, hy vọng đến lúc đó các người đừng đánh chủ ý gì.

Phó minh chủ họ Lôi trả giá vài câu trên miệng với lão già cụt tay này. cuối cùng quyết định hai người cùng đi điều tra, tu sĩ Trúc Cơ Kỳ còn lại đều ở yên tại chỗ.

Trước khi đi, Phó minh chủ họ Lôì này dùng thần thức truyền âm cho một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ giở về phi hành. Lão giả cụt tay nhìn rõ động tác của hắn, sắc mặt không đổi, cùng hắn bay về phía trước.

Trong quá trình hai người bay đi, liên tục dùng thần thức dò xét. muốn tìm được nơi "thiên ngoại vân thạch" rơi xuống.

Nhưng tốc độ bay của "sao băng" này quá nhanh, hai người chỉ có thể xác định nó rơi xuống vùng Mậu Sơn này. cụ thể rơi ở chỗ nào. bọn họ cũng không thể lập tức tìm được ngay.

Hơn nữa, lúc này cỗ linh khí ở không trung đã sớm tiêu tan, muốn căn cứ vào đó phán đoán vị trí cụ thể của "thiên ngoại vân thạch", đã không thể được nữa.

Thần thức của lão giả cụt tay mạnh hơn Phó minh chủ họ Lôì một chút, thần thức có thể kéo dài đến khoảng mười dặm.

Nhưng phạm vi Mậu Sơn này cũng không nhỏ. liên miên mấy trăm dặm. trong đó vô số đỉnh núi hang sâu. cho nên hai người tìm kiếm hồi lâu. cũng không tìm được mục tiêu.

- Chẳng lẽ sao băng vừa rồi không phải thiên ngoại vân thạch, mà là cảnh tượng do tu sĩ phi hành tạo ra?

Phó minh chủ họ Lôì cũng không kiên kỵ, trực tiếp lăm bắm.

Đến cấp bậc như bọn họ. tự nhiên có thể từ "sao băng" suy đoán ra "thiên ngoại vân thạch" là chỗ tốt ngàn vạn năm không gặp.

Nếu Trương Hằng ở đây. nhất định sẽ kinh ngạc không thôi. Bởi vì theo hắn biết, không gian Đông Vân đại lục không phải là thế giới ngôi sao. nói cách khác là không tồn tại khái niệm tinh cầu.

Mà từ lời hai tu sĩ Kết Đan Kỳ này nói. có thể thấy được thiên ngoại vân thạch quá thật tồn tại. nhưng xác suất xuất hiện lại rất thấp.

Lão giả cụt tay vừa nghe Phó minh chủ họ Lôì suy đoán nhường này. thần tình nhàn nhạt nói:

- Dù là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. cũng không thể có tốc độ nhanh như vậy. thậm chí còn xa mới bằng...

Phó minh chủ họ Lôì cũng thấy qua tốc độ của "sao băng" vừa rồi. có thể nói là chớp mắt trăm dặm!

Chớp mắt ngàn dặm là thần thông chỉ tiên nhân mới có. còn chớp mắt trăm dặm? Phó minh chủ họ Lôì ngay cả nghĩ tới cũng không dám.

- Đương nhiên, đó cũng có thể là cảnh tượng do tu sĩ Nguyên Anh Kỳ thi triển bí thuật bỏ chạy tạo ra.

Sắc mặt lão giả cụt tay trở nên ngưng trọng.

- Nói vậy. chúng ta còn tìm hay không?

Phó minh chủ họ Lôì cũng bắt đầu đánh trống lùì bước, vừa nghe tồn tại cấp bậc Nguyên Anh Kỳ. trong lòng mơ hồ sinh ra lòng kiêng kỵ.

- Đương nhiên phải tìm. coi như là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. thi triển bí thuật bậc này thì khẳng định phải nguyên khí đại thương. Hơn nữa trước khi thi triển bí thuật, khẳng định đã giao chiến với tu sĩ cùng cấp. bị thương thua chạy.

Giờ càng già càng cay. lão giả cụt tay lại có thể phân tích sự tình gần sát với sự thật.

Sai lầm duy nhất, chính là Trương Hằng không phải tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

- Được rồi. hai chúng ta cùng tìm. đừng dễ dàng bỏ qua. Hai người chúng ta liên thủ. gặp phải tu sĩ Nguyên Anh Kỳ nguyên khí đại thương, tự Bảo vệ mình cũng không thành vấn đề.

Hai người thương lượng xong, bắt đầu cận thận tìm tòi. hơn nữa sắc mặt đều khảm trương.

Nếu như lúc này Trương Hằng có thể được biết lời đối thoại cùng suy nghĩ của hai tu sĩ Kết Đan Kỳ này. không biết có thể cười to hay không.

Ngay khi Phó minh chủ họ Lôì dường như có chút phát hiện, sắc mặt mừng rỡ, chuẩn bị lên tiếng.

Đúng lúc này, một đám tu sĩ Trúc Cơ KỲ của Tán Tu Minh bay tới. trong đó có một gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ kinh hô:

- Lôi Phó mình chủ, chuyện lớn không xong rồi...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

216. Chương 214: Mạch Khoáng Bốc Cháy?

Chúc mừng năm mới - 2012

- Lôi Phó Minh chủ, chuyện lớn không xong rồi...

Tên tu sĩ Trúc Cơ Kỳ kia kinh hô. các tu sĩ Trúc Cơ KỲ sau lưng hắn cũng hoảng sợ không thôi.

- Xảy ra chuyện gì?

Phó minh chủ họ Lôi sắc mặt trầm xuống, ánh mắt lóe ra mấy tia màu tím. phát ra khí tức khiếp người, làm cho đám tu sĩ Trúc Cơ KỲ cảm như hén.

Nhưng tu sĩ Trúc Cơ Kỳ dẫn đầu chỉ có thể cố gắng trả lời. hơn nữa cũng phải trả lời.

- Đột nhiên có hai vị Trưởng lão Kết Đan KỲ Kim Kiếm Môn đến đây. mấy người chúng ta chỉ có thể bỏ chạy. may là bọn họ không có đuổi theo.

Tu sĩ Trúc Cơ Kỳ kia cận thận trả lời.

- Hai tu sĩ Kết Đan KỲ?

Phó minh chủ họ Lôi biến sắc. nhường mảy. ánh mắt chuyển về phía lão giả cụt tay. Đồng Thời bản thân hắn cũng bắt đầu quét thân thức ra mười dặm xem xét. nhanh chóng bắt được hai tu sĩ Kết Đan KỲ một nam một nữ.

- Đây là có chuyện gì? Lễ nào quý môn muốn khiêu chiến Tán Tu Minh chúng ta?

Ánh mắt Phó minh chủ họ Lôi chói lợi nhìn chằm chằm lão giả cụt tay, thấy hai tu sĩ Kết Đan KỲ xa xa có vẻ tạm Thời không bay tới đây, cũng không lập tức rút lui.

- Chuyện này ta cũng không rõ lắm.

Lão già cụt tay trầm ngâm, thân thức của lão mạnh hơn Phó minh chủ họ Lôi một bậc. tự nhiên có thể phát hiện hai tu sĩ Kết Đan KỲ ở xa.

Trên thực tế, lão cũng không biết mục đích hai người tới đây. Tuy rằng trước đó lão cũng phái người về môn phái thông báo chuyện "thiên ngoại văn thạch", nhưng chỉ mới không bao lâu, không đủ để tu sĩ Trúc Cơ Kỳ kia trở về Tán Tu Minh.

Một nam một nữ này tự nhiên là nam tử áo gấm cùng nữ tử áo trắng họ Nhiếp nhanh chóng tới đây từ Kim Kiếm Môn.

Sau khi hai người nhận lệnh của Cực Kiếm Chân Nhân, liền gấp rút bay sang phía này. ngay cả tu sĩ Trúc Cơ Kỳ trở về môn phái mặt báo cũng bỏ qua.

- Các người tới đây làm gì? Chẳng lẽ muốn khai chiến với Tán Tu Minh?

Lão già cụt tay bắt đầu dùng thân thức truyền âm với hai tu sĩ Kết Đan KỲ cách đó không xa.

Phó minh chủ họ Lôi thấy lão giả cụt tay đang giao lưu cùng hai tu sĩ Kết Đan Kỳ đồng môn cũng yên lặng đứng giữa hư không.

Hắn cũng sớm nhìn ra dường như hai tu sĩ Kết Đan Kỳ Kim Kiếm Môn kia đến đây tìm kiếm gì đó. hơn nữa hai tu sĩ Kết Đan Kỳ này còn là đi xa tìm kiếm, dường như định triển khai tìm kiếm rải thảm.

Thần sắc lão giả cụt tay dần dần ngưng trọng, dường như biết được một chuyện rợn người. sắc mặt Phó Minh chủ họ Lôi cũng kỳ quái, thâm nghĩ không lẽ nội bộ Kim Kiếm Môn Xảy ra chuyện lớn gì?

Nhưng tiếp đó, hắn phát hiện ánh mắt lão già cụt tay kia nhìn về phía mình mang theo mấy phần không tốt.

- Vì sao quý Minh lại phái người tới quấy rối sơn môn chúng ta?

Khí tức trên người lão già cụt tay trở nên sắc bén.

Phó minh chủ họ Lôi khó hiểu nói:

- Sao lại nói như thế? Tán Tu Minh chúng ta phái người đi quý môn bao giờ?

Lão già cụt tay thấy vậy. cũng lộ ra thần tình suy nghĩ sâu xa. lại giao lưu cùng hai tu sĩ Kết Đan Kỳ ở xa xa, lúc này thần sắc mới Hòa hoãn nói:

- Ngay hôm nay. một gã tu sĩ có thực lực tương đương Kết Đan Kỳ đánh lên Kim Kiếm Môn chúng ta.

Hắn không nói là một gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ giết ái đồ cùng linh thú của Đại Trưởng lão. lại còn rút lui từ trong vòng vây của đông đảo tu sĩ bậc cao. Nếu nói lời như thế. Kim Kiếm Môn còn gì là mặt mũi nữa?

Phó minh chủ họ Lôi nghe hắn nói thế, không khỏi hiện lên vẻ kinh ngạc:

- Lại có tu sĩ thực lực mạnh như thế. nói như vậy là hắn đã trốn thoát?

- Đúng thế, đã trốn thoát...

Lúc lão già cụt tay nói lời này. đột nhiên ngừng lại.

Hai tu sĩ Kết Đan Kỳ hai mặt nhìn nhau.

- Thiên ngoại vẫn thạch?

Hai người gần như đồng Thời kết luận như thế.

Lão già cụt tay vội vàng nói rõ chuyện này cho hai đồng môn ở xa xa.

Phó minh chủ họ Lôi lại nói với tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bên cạnh:

- Các người nhanh chóng lui ra biên giới Mậu Sơn, đề phòng bất trắc...

- Còn nữa, thuật độn quang của người không tệ. đi Tán Tu Minh báo chuyện này lên Phó minh chủ, tốt nhất có thể để Minh chủ xuất quan...

Phó minh chủ họ Lôi còn bí mật truyền âm với một tu sĩ Trúc Cơ hậu kỳ.

Kết quả, toàn bộ tu sĩ Trúc Cơ Kỳ thuộc Tán Tu Minh đều rút lui, lưu lại một mình Phó minh chủ họ Lôi.

Lúc này, nam tử áo gấm cùng nữ tử áo trắng đã bắt đầu bay tới đây. Phó minh chủ họ Lôi vội kéo ra khoảng cách mười lăm dặm với bọn họ.

Chỉ cần không bị mấy tu sĩ Kết Đan Kỳ vây công, hắn sẽ không có gì phải sợ. đứng ở xa xa dùng thần thức điều tra.

- Mao sư huynh. vừa rồi chúng ta mới biết được tin tức sao băng rơi xuống từ các đệ tử. nhưng chỉ biết người kia rơi xuống đây. Đại Trưởng lão muốn chúng ta rà soát tỉ mỉ. không được bỏ qua bất cứ chỗ nhỏ nhặt nào. bởi vậy ta cùng Nhiếp sư muội quyết định rà soát rải thảm.

Nam tử áo gấm vừa bay. vừa giải thích với lão già cụt tay.

- Không bằng sư huynh cùng ra soát với chúng ta. chỉ cần tốn nửa ngày, là có thể rà soát hết Mậu Sơn này một lượt.

Nữ tử áo trắng họ Nhiếp kiến nghị.

Lão già cụt tay hơi do dự nói:

- Ta tận mắt thấy sao băng kia rơi xuống Mậu Sơn. có thể xác định phạm vi khái quát của nó. Thế nhưng ta cùng tu sĩ Kết Đan Kỳ Tán Tu Minh cùng nhau rà soát, lại không có kết quả gì.

- Không bằng chúng ta cùng đi khu vực kia xem thử. có thể bỏ qua chi tiết nào đó. Ba người chúng ta chia ra. triển khai rà soát rải thảm.

Nam tử áo gấm có thực lực mạnh nhất trong ba người, lời hắn nói. hai người còn lại đều đồng ý.

- Được, chúng ta qua đó xem.

Lão già cụt tay chuẩn bị dẫn bọn họ bắt đầu dò tìm.

Đúng lúc này, giữa dãy núi cách đó không xa truyền đến một cỗ dao động linh khí kỳ lạ.

- Bên kia Xảy ra chuyện gì?

Mấy người nghi hoặc. Ở giữa dãy núi kia, mơ hồ có một tầng ánh bạc lấp lánh.

- Ba vị Trưởng lão. Mạch khoáng cao cấp bên kia đột nhiên bốc cháy, dập cỡ nào cũng không tắt được...

Các đó không xa liền có một gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bay tới. về mặt hấn hoảng hốt chạy tới nói.

- Cái gì? Mạch khoáng cao cấp bốc cháy ?

Ba người nghe lời này, đều có vẻ mặt quái dị.

Nếu như núi rừng núi cháy, cũng thật bình thường, nhưng mà có chuyện Mạch khoáng bốc cháy.

Ba người lập tức dùng thần thức quét nhìn phía xa. chỉ thấy cả một ngọn núi nhỏ ẩn chứa Mạch khoáng cao cấp số lượng lớn như bị một tầng ngân diễm bao trùm.

Hơn nữa vô cùng quái dị, đó là ngân diễm này như có linh tính, cố gắng tránh đốt cháy rừng núi bình thường, mà chỉ Thiêu đốt dọc theo Mạch khoáng cao cấp dài mấy dặm.

Hơn nữa, dưới sự Thiêu đốt của ngân diễm, Mạch khoáng gần như không có sức chống cự gì. chỉ một lát liền hóa thành hư vô.

Phạm vi Thiêu đốt của ngân diễm bảo trì khoảng mười mấy thước, nhưng ánh bạc mãnh liệt tuôn trào thì người ở xa mấy dặm cũng có thể thấy được.

Phó minh chủ họ Lô đứng ở xa xa cũng vô cùng giật mình nhìn tình cảnh này.

- Chúng ta đi xem. có lẽ đây là vết tích do người kia lưu lại.

Ba người nhanh chóng bay về phía một mảnh Mạch khoáng đang bị ngân diễm Thiêu đốt.

Khoảng cách mấy dặm đối với bọn họ, cũng chỉ là chuyện nhỏ mà thôi. Rất nhanh, bọn họ đi tới khu Mạch khoáng này. Mạch khoáng lộ ra ngoài đã bị đốt thành hư vô, còn ngân diễm thậm chí đã bắt đầu đốt vào vào trong lòng núi, hơn nữa phạm vi có xu thế càng lúc càng lớn.

Thấy mấy trăm thước Mạch khoáng cao cấp bị ngân diễm quỷ dị hóa thành hư vô, ánh mắt nam tử áo gấm càng âm trầm.

- Không thể để cho nó tiếp tục Thiêu đốt. bằng không thì còn chưa đến một ngày, Mạch khoáng ở đây sẽ bị nó đốt sạch.

Lão già cụt tay sắc mặt trầm trọng nói.

- Đi!

Nam tử áo gấm vung tay áo, lập tức một mảnh ánh sáng màu lam lạnh băng đánh tới ngân diễm...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

217. Chương 215: Ba Tên Thợ Đóng Giày

Chúc mừng năm mới - 2012

Nam tử áo gấm vùng tay áo lên. một cỗ ánh sáng màu lam mang theo khí lạnh, bức người bắn ra, muốn đập tắt ngân diễm đang thiêu đốt mãnh liệt bên dưới.

Thế nhưng đoàn ánh sáng màu lam này vừa tiếp xúc với ngân diễm, lập tức bị cắn nuốt sạch sẽ. mà thể tích ngân diễm kia chỉ nhỏ đi một chút. Nhưng theo thiêu đốt liên tục, chỉ trong mấy nhịp thở đã khôi phục thể tích trước đó, lại còn có xu thế không ngừng lớn lên.

Nam tử áo gấm lộ ra vẻ hoảng sợ. hai tu sĩ Kết Đan Kỳ còn lại cũng tràn ngập khiếp sợ.

- Tuy rằng Huyền Lam Băng Khí này không phải công pháp chủ tu của ta, đối phó một số pháp thuật hỏa diễm lại rất có hiệu quả đặc biệt, lại không ngờ thuộc tính ngân diễm này đáng sợ Như vậy,..

Nam tử áo gấm khôi phục vẻ bình thường, trầm ngâm giải thích.

- Sư huynh có nhớ kẻ bỏ chạy kia cũng từng sử dụng qua loại hỏa diễm thần bí này.

Nữ tử áo trắng họ Nhiếp đột nhiên nói.

- Đúng thế.

Nam tử áo gấm gật đầu nói:

- Đương nhiên là người kia muốn dùng ngọn lửa đó lập tức đột phá Kim Kiếm Tỏa Định Quyết của Đại trưởng lão nhưng kết thúc thất bại.

Lão già cụt tay hiện lên vẻ khiếp sợ:

- Rốt cuộc người kia là ai. lại có thể khiến cho Đại trưởng lão lấy ra tuyệt kỹ Như thế, Khi ta hai mươi tuổi từng thấy sư huynh sử dụng pháp quyết này. vô cùng đơn giản bắt giữ một vị tu sĩ Kết Đan Kỳ. Coi như là ba người chúng ta rơi vào Kim Kiếm Tỏa Định Quyết, cũng không có nắm chắc xông ra được.

Nam tử áo gấm vừa định giải thích, liền cảm giác được dao động thần thức của tu sĩ Kết Đan Kỳ họ Lôi phía Tán Tu Minh, hiển nhiên đối phương đang dùng thần thức thăm dò tình huống bên này.

Khẽ hừ một tiếng, lúc này nam tử áo gấm cũng không có nhiều thời gian để ý tới những chuyện này, dùng thần thức truyền âm nói:

- Người kia không chỉ làm cho Đại trưởng lão sử dụng nhiều loại tuyệt kỹ Bốn môn thậm chí ngay cả bảo vật trấn sơn Huy Hoàng Kiếm cũng lấy ra dùng, nhưng tiếc rằng vẫn bị người này dùng bí thuật chạy trốn...

Lão già cụt tay vừa nghe thế, không khỏi hít vào một hơi lạnh:

- Người này thật quá đáng sợ, thật là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ hay sao?

- Rất khó nói rõ tu vi của người này. nhưng lúc này đã không thể tạo thành uy hiếp đối với chúng ta. Dưới sự công kích của Đại trưởng lão. hắn đã bị trọng thương, lại còn trọng thương mà thi triển bí thuật chạy trốn, hiện giờ dù là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cũng có thể giết hắn.

- Nhiệm vụ của chúng ta bây giờ là phải tìm ra được kẻ này ở Mậu Sơn, cho dù trả giá lớn cỡ nào cũng phải giết hắn. Nếu người này không chết, sẽ dẫn tới hậu họa vô cùng cho Kim Kiếm Môn ta.

Nam tử áo gấm liên tục phân tích, để cho lão già cụt tay yên tâm hơn.

- Ngọn lửa bạc kia thiêu đốt chỗ này. nói vậy người kia ở ngay gần đây?

Lão già cụt tay thần sắc quái dị nói. bắt đầu dùng thần thức quét qua phạm vi một hai dặm.

- Đúng thế, người kia ở ngay gần đây. chúng ta rà soát tỉ mỉ hơn.

Ba tu sĩ Kết Đan Kỳ bắt đầu liên tục dùng thần thức dò xét. Qua hồi lâu, ba người cũng không tìm được bất Kỳ kẻ nào.

- KỲ quái? Chẳng lẽ tên kia không ở đây. nếu không ở đây, vậy thì làm sao giải thích được ngọn lửa bạc kia.

Nam tử áo gấm nhìn chằm chằm ngọn lửa bạc đang liên tục thiêu đốt mặt đất, sắc mặt từ từ âm trầm.

Trong tay liên tục đánh ra pháp quyết. mấy đạo kiếm khí vàng kim hình cung bắn vào trong ngân diễm.

Những ngân diễm này chỉ bị hình cung màu vàng xé ra, nhưng liên tục thiêu đốt, liền nhanh chóng khôi phục như cũ.

- Ta phát hiện ngân diễm này có một thuộc tính kỳ lạ. Dường như nó thông qua căn nuốt mạch khoáng cao cấp này lớn mạnh chính mình...

Nữ tử áo trắng họ Nhiếp ở một bên im lặng đã lâu, nói ra một kết luận kinh người.

- Thế gian này sao có công pháp khủng bố Như thế, tiếp tục Như vậy, toàn bộ mạch khoáng cao cấp Mậu Sơn sẽ bị đốt sạch.

Lão già cụt tay cũng lộ ra thần tình ngưng trọng, nhìn ngân diễm thần bí lập lòe không ngừng, trong lòng không khỏi run lên.

- Nếu quả thật như thế, ngân diễm này quả là đáng sợ.

Nam tử áo gấm im lặng một lúc mới nói.

- Nếu như chỉ là lớn mạnh bản thân ngân diễm, vậy thì không có gì. ta có một chuyện càng lo lắng hơn...

Lúc nữ tử áo trắng họ Nhiếp Nói tới đây, còn lộ ra vẻ do dự.

- Sư muội có suy luận gì cứ nói. suy đoán của muội luôn rất chính xác.

Nam tử áo gấm khách khí nói.

- Sư huynh có nghĩ tới, vì sao người kia phải dùng ngân diễm đốt cháy mạch khoáng cao cấp Mậu Sơn?

Ánh mắt nữ tử áo trắng họ Nhiếp lóe lên màu sắc dị dạng, càng làm cho nàng tăng thêm mấy phần xinh đẹp.

- Người này bị Kim Kiếm Môn chúng ta truy sát, khẳng định ghi hận trong lòng, vì vậy dùng thủ đoạn này báo thù. Dù sao Kim Kiếm Môn cũng có phần ở mạch khoáng cao cấp trên Mậu Sơn này.

Nam tử áo gấm không chút do dự nói.

Lão già cụt tay lại có chút nghi hoặc, nói:

- Nhưng người kia thân bị trọng thương, có lẽ nguyên khí đại thương, vì sao phải mạo hiểm đi ra đốt cháy mạch khoáng cao cấp chứ?

Nữ tử áo trắng họ Nhiếp gật đầu nói:

- Mao sư huynh nói rất đúng, người kia có thể đợi dưỡng thương xong mới quay lại làm chuyện này. lúc này làm chuyện như vậy đối với hắn chỉ có hại không lợi ích gì.

- Hai vị sư huynh cho rằng người này có phải kẻ ngốc, sẽ làm ra loại chuyện Như vậy,

Nữ tử áo trắng họ Nhiếp mỉm cười hỏi.

- Đúng, người kia quả thật không giống kẻ ngốc.

Trong đầu nam tử áo gấm không khỏi hiện lên khi Trương Hằng sử dụng Thần Linh Nhân, ánh mắt như có thể nhìn thấu hết thấy mọi thứ.

- Nếu không phải kẻ ngốc, như vậy hẳn dùng ngân diễm đốt núi là vì cái gì. hoặc là nói, hẳn có thể được chỗ tốt gì từ chuyện này.

Nữ tử áo trắng họ Nhiếp phân tích.

- Như vậy, Nhiếp sư muội cho rằng chuyện này có chỗ tốt gì với hẳn?

Nam tử áo gấm cũng hiện lên biểu tình dăm chiêu.

- Hiện giờ người này ở trong trạng thái trọng thương, hơn nữa đại thương nguyên khí. muội đoán hẳn có thể thông qua quá trình ngân diễm thiêu đốt mạch khoáng, để khôi phục thương thể hay nguyên khí của bản thân.

Nữ tử áo trắng họ Nhiếp rốt cuộc nói ra kết luận khủng khiếp đáng sợ của mình.

Nam tử áo gấm cùng lão già cụt tay khiếp sợ không thôi, rơi vào im lặng. Qua hồi lâu, lão già cụt tay mới khôi phục lại nói:

- Tuy rằng rất khó để người ta chấp nhận, nhưng ta cho rằng sư muội nói có lý. Tu Chân Giới to lớn như vậy xảy ra bất cứ chuyện gì cũng đều có thể được.

- Ngân diễm này như có được linh tính, đốt cháy theo mạch khoáng, có thể thấy người kia ở ngay gần đây.

Lão già cụt tay chậm rãi nói.

- Không có tu sĩ thao túng, ngân diễm kia không có khả năng thiêu đốt lâu như thế, hơn nữa bị công kích từ bên ngoài vẫn có thể tự động khôi phục.

Nam tử áo gấm cuối cùng thở dài một hơi. dường như tiếp nhận suy luận của nữ tử áo trắng họ Nhiếp.

Kết quả là, ba tên thợ đóng giày còn hơn một cái Gia Cát Lượng, phân tích ra chân tướng sự tình. Nếu lúc này Trương Hằng ở đây. khẳng định sẽ kinh ngạc không thôi, thán phục trí tuệ của nữ tử áo trắng họ Nhiếp.

Chẳng qua hẳn nhất định sẽ không ở chỗ này. thậm chí không dám dùng thần thức theo dõi tình huống ở bên này.

Cách đó chừng vài dặm, ở dưới nền đất sâu bảy tám chục thước, một nam tử quần áo rách mướp đang chôn sâu trong lòng đất, cả người đầy máu, thân thể đầy rẫy vết thương.

Trên người hắn mơ hồ lóe ra ánh sáng bạc, hai mắt nhắm chặt, miệng rên rĩ:

- Thật thoải mái...Để cho mưa bão càng thêm mãnh liệt hơn đi...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

218. Chương 216: Nhập Khẩu

Chúc mừng năm mới - 2012

Bốn phía hắc động đều là những vách tường bằng nham thạch và bùn đất. Trương Hằng ẩn nấp ở dưới nền đất, sâu tận tám mươi thước trong lòng núi. Đây là lần thảm hại nhất của Trương Hằng từ khi đi vào thế

giới này! Không chỉ trên người hấn bị nội, ngoại thương không nhẹ mà ngay cả nguyên khí cũng tiêu hao rất lớn!

Nơi này gần như không thể thông gió, không khí cực kỳ loãng. Cũng may, Trương Hằng tu luyện Luyện Thiên Hóa Địa Công, yêu cầu đối với dưỡng khí cũng không cao, cũng có thể bình yên đứng ở nơi này.

Tuy nhiên, thương thế trên người hấn cũng không nhẹ. so với lần bị Lạc Ngưng Tuyết sử dụng bí thuật đè áp dưới băng sơn còn nghiêm trọng hơn nhiều.

Công kích của tên Cực Kiếm thao túng Huy Hoàng Kiếm, trấn sơn chí bảo, phát động thật sự đáng sợ. Nếu không phải Trương Hằng trốn kịp. tránh thoát hơn phần nửa công kích thì dù hiện tại không chết cũng đã bị đối phương bắt giữ.

Có thể nói, một kích mà chân thân Cực Kiếm tiêu hao hơn nửa pháp lực thì triển ra uy lực của nó đã không nằm trong phạm vi Nguyên Anh Kỳ nữa!

Không nói tu sĩ Trúc Cơ Kỳ, dù là tu sĩ Kết Đan Kỳ lâm vào trong đó cũng sẽ cứu tử nhất sinh.

Bị trọng thương như vậy, nguyên khí lại đại thương. Trương Hằng tính toán sẽ tĩnh dưỡng một thời gian.

Bởi vì tiềm tàng ở một nơi bí mật như thế này, cho dù là thần thức của tu sĩ Kết Đan Kỳ cũng khó có thể phát hiện ra sự tồn tại của hấn.

Dù sao thần thức của tu sĩ Kết Đan Kỳ cũng chỉ có thể tiến nhập mấy chục thước dưới nền đất, hơn nữa, càng xuống sâu thì thông tin thu được càng mơ hồ.

Trương Hằng sau khi thi triển bí thuật thân thể liền hóa thành một đạo lưu tinh, lập tức vượt xa trăm dặm, tiến vào dưới ngọn núi này.

Tuy nhiên, dù như vậy, hấn vẫn có thể bị tu sĩ Kết Đan Kỳ phát hiện ra.

Vì thế hấn nghĩ ra một biện pháp. Hấn che dấu thật tốt nhập khẩu của đường hầm mà hấn vừa tạo ra sau đó dùng ngân diễm nhanh chóng luyện hóa vách núi xung quanh, Tuy rằng gần như không chiếm được nhiều thiên địa tinh túy nhưng thân thể Trương Hằng cũng không ngừng rơi sâu xuống. Mãi cho tới khi hấn xuống sâu tới tám mươi thước mới dừng lại.

Xâm nhập vào sâu trong nền đất như vậy, Trương Hằng tin tưởng chỉ khi tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đích thân tới, nếu không không thể dùng thần thức nhận ra sự tồn tại của hấn.

Ba tu sĩ Kết Đan Kỳ của Kim Kiếm Môn có thể không tưởng tượng nổi một tu sĩ đang bị trọng thương với nguyên khí đại thương còn có thể xâm nhập sâu bảy tám mươi thước trong lòng đất.

Nhưng Trương Hằng lại làm được! Tuy hấn nguyên khí đại thương nhưng sử dụng ngân diễm hoặc Hư Không Hỏa Diễm lại căn bản không tiêu hao linh khí, chỉ tiêu hao lực lượng nguyên thần mà thôi.

Mà hấn chỉ bị thương về mặt thân thể, tâm thần chỉ hơi tổn hao khi thi triển bí thuật chạy trốn mà thôi.

Lúc đầu, Trương Hằng cũng chỉ có thể dựa vào việc luyện hóa nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương để khôi phục nguyên khí và thương thế. Có lẽ, chờ khi Ninh Tuyết Dung khôi phục nguyên khí trong túi trữ vật rồi thì cũng có thể nhanh chóng giúp hấn khôi phục thương thế.

Nhưng trong khi vô tình hấn lại phát hiện bên cạnh mình có một khoáng mạch cao cấp.

Điều này khiến hấn kinh hỉ vạn phần!

- Thật sự là trời cũng giúp ta!

Trương Hằng mừng rỡ. Những khoáng mạch cao cấp ở sâu trong nền đất này có thể khiến hấn nhanh chóng khôi phục nguyên khí.

Kết quả, Trương Hằng thu lại nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương, tế ra một đoàn ngân diễm, bắt đầu thiêu đốt khoáng mạch cao cấp mà hấn vừa vô ý phát hiện ra.

Đây là một quặng sắt cao cấp, toàn thân đen đỏ. Ngân diễm của Trương Hằng rơi xuống, bắt đầu nhanh chóng cắn nuốt.

Hiệu quả hấp thu khoáng mạch cao cấp này vượt xa dự đoán của Trương Hằng. Điều khiến Trương Hằng hài lòng nhất chính là tốc độ luyện hóa, thôn phệ. Với tốc độ này, không tới vài canh giờ, Trương Hằng không chỉ có thể khôi phục đại bộ phận nguyên khí mà ngay cả tu vi cũng có chút gia tăng!

Cứ như thế, Trương Hằng thao túng ngân diễm, không ngừng thôn phệ, luyện hóa khoáng mạch. Nguyên khí của hắn cũng nhanh chóng gia tăng!

Trong quá trình này, ngân diễm cũng ngày càng cách xa thân thể hắn. Một lúc sau, ngân diễm đã cháy cách xa tận hai dặm. Bắt đầu từ lúc này, Trương Hằng có chút lo lắng, sợ không thể thao túng được ngân diễm này.

Nhưng sau đó, Trương Hằng phát hiện dù ngân diễm có cách bao xa, hắn đều có thể thông qua Hư Không Hỏa Diễm thao túng nó, hơn nữa ngay cả thần thức cũng không cần sử dụng.

Hơn nữa, thiên địa tinh tú mà ngân diễm thôn phệ luyện hóa cũng không quản khoảng cách không gian, lập tức thông qua Hư Không Hỏa Diễm xuất hiện trong đan điền Trương Hằng.

Giờ khắc này, Trương Hằng lại có thêm vài phần tâm đắc với công hiệu của Hư Không Hỏa Diễm.

Trương Hằng chỉ không ngừng thao túng ngân diễm đốt cháy khoáng mạch cao cấp này, cũng không quản những chuyện khác. Hắn vạn lần không ngờ được, chỉ qua một canh giờ, ngân diễm của hắn đã từ dưới nền đất đốt cháy sát mặt đất.

Điều này cũng khiến ba vị Kết Đan Kỳ của Kim Kiếm Môn phát hiện ra tình huống nơi này.

- Ngân diễm này rõ ràng từ dưới đất đốt cháy lên, hẳn người kia tiềm sâu dưới nền đất, khó trách chúng ta dùng thần thức cũng không thể phát hiện ra được!

Nữ tu sĩ áo trắng họ Nhiếp cười nói.

- Kỳ quái, hẳn bản thân bị trọng thương, làm sao có thể xâm nhập sâu được như vậy!?

Nam nhân mặc cẩm bào nghi hoặc nói.

- Người này không thể dùng lẽ thường để cân nhắc! Chúng ta phải nghĩ biện pháp tìm hắn. Dù hắn lợi hại hơn nữa, đang trọng thương thì gặp phải ba chúng ta, cũng không thể có lực hoàn thủ.

Nữ nhân áo trắng đưa mắt nhìn về phía dấu vết do ngân diễm đốt cháy. Rất nhanh, ánh mắt nàng đã nhìn ra những dấu vết của một thông đạo nhỏ tiến sâu vào lòng đất. Ngân diễm dù sao cũng đốt từ dưới nền đất lên, khó tránh khỏi việc hình thành một đường hầm không nhỏ.

Đường hầm này phụ thuộc vào thể tích của khoáng mạch này.

Tuy rằng là khoáng mạch cao cấp nhưng chân chính là khoáng mạch cao cấp cũng chỉ là một phần. Xung quanh khoáng mạch cao cấp này cũng có rất nhiều khoáng mạch bình thường.

- Không bằng chúng ta thử xem có thể lần theo dấu vết này, đào móc nền đất, Đến lúc đó là có thể tìm được hắn rồi!

Ánh mắt nam nhân mặc cẩm bào sáng lên.

- Nhưng đường hầm này nhỏ như vậy, xung quanh lại có nhiều tầng quặng sắt lớn. muốn đào móc cũng không dễ chút nào!

Lão già cụt tay nhíu mày nói.

- Phương pháp này tuy rằng rất khó nhưng lại có thể thành công. Chúng ta gọi những đệ tử Trúc Cơ Kỳ kia tới đào móc! Tuy nhiên, quá trình đào móc phải cẩn thận! Một khi khiến lớp quặng này đổ xuống thì sẽ càng thêm khó khăn.

Nữ nhân áo trắng trầm ngâm nói.

- Được, ta đi gọi bọn họ tới!

Nam nhân mặc cẩm bào lập tức dùng thần thức dặn dò chúng tu sĩ Trúc Cơ Kỳ của Kim Kiếm Môn.

Những tu sĩ Trúc Cơ Kỳ này có chừng hai chục người, tu vi từ Trúc Cơ tiền Kỳ tới Trúc Cơ hậu Kỳ. Sau khi gọi những tu sĩ Trúc Cơ Kỳ này tới, nam nhân mặc cẩm bào bắt đầu chỉ dẫn nhiệm vụ cho chúng.

Những tu sĩ Trúc Cơ Kỳ này vừa nghe nam nhân kia bảo bọn họ làm phu khuân vác đào móc thì trong lòng không vui nhưng vẫn phải ngoan ngoãn đi làm!

Không dám chậm trễ, những tu sĩ Trúc Cơ Kỳ này đều xuất ra linh khí. nhất thời kim quang lóng lánh, bắt đầu đào móc những hầm không đồng nhất này.

- Các ngươi phải cẩn thận, công kích không được quá mạnh mẽ. Nếu khiến những tầng lớn quặng sắt sụp đổ thì nhiệm vụ của các ngươi còn khó khăn hơn gấp mười lần đó!

Nam nhân mặc cẩm bào dặn dò.

- Vâng vâng!

Những tu sĩ này lập tức đáp lại.

- Sư muội, nhiệm vụ đào móc sẽ giao cho bọn chúng, chúng ta phải làm gì?

Nam nhân mặc cẩm bào này hoàn toàn xem nữ nhân họ Nhiếp là tâm phúc. Bất luận là thực lực, dung mạo, tư chất hay trí tuệ thì đối phương đều thuộc hàng nhất đẳng!

- Điều chúng ta cần tìm chính là nhập khẩu chân chính!

Trong đôi mắt của nữ nhân này lóe lên một tia sáng Kỳ dị.

- Người này khẳng định không phải sử dụng pháp thuật ngũ cấp Thổ Động Thuật mà chỉ có tu sĩ Nguyên Anh Kỳ mới thi triển được. Hơn nữa nơi này có nhiều khoáng mạch Như vậy, thi triển Thổ Động Thuật cũng cực Kỳ khó khăn. Người đó có thể dựa vào một thần thông nào đó mà tạo ra một thông đạo rồi tiến sâu vào lòng đất.

- Mà chúng ta hiện tại phải tìm cách tìm ra nhập khẩu của thông đạo đó!

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

219. Chương 217: Sự Viện Trợ Vô Hình!

Chúc mừng năm mới - 2012

Ba vị tu sĩ Kết Đan Kỳ của Kim Kiếm Môn ra lệnh cho đám tu sĩ Trúc Cơ Kỳ đào móc thông đạo còn bọn họ lại cẩn thận điều tra chi tiết trong phạm vi mười dặm.

Ngay khi bọn họ đang thiên tâm vạn khổ tìm kiếm thì Trương Hằng đang khôi phục nguyên khí một cách nhanh chóng, thậm chí tu vi cũng không ngừng tăng trưởng.

Mạch khoáng liên miên vài dặm đã bị Trương Hằng thôn phệ. Luyện hóa. trong đó ẩn chứa rất nhiều thiên địa tinh túy.

Khi bắt đầu, Trương Hằng tốc độ hấp thu thiên địa tinh túy của hắn vẫn kịp với tốc độ cắn nuốt Nhưng sau đó, trong đan điền của hắn đã chất đầy những quang điểm màu bạc.

Nhưng Trương Hằng cũng không dễ dàng dừng việc ngân điểm thiêu đốt được. Bởi vì một khi dừng lại, sẽ khó có thể tìm thấy được những khoáng mạch cao cấp như vậy ở gần đây, cho nên hắn vẫn không ngừng không chế ngân điểm thiêu đốt.

Nhưng cứ như vậy, quang điểm trong cơ thể hắn đã càng lúc càng nhiều.

- Có thể duy trì chừng nửa canh giờ nữa!

Trương Hằng phỏng đoán.

Qua thêm nửa canh giờ, đan điền của hắn đã đạt tới khả năng chịu đựng cực hạn.

Thời gian trôi qua từng chút một, thể tích đoàn chất lỏng màu bạc ở trung tâm đan điền đã gia tăng không ít. cũng đại biểu tu vi của hắn càng lúc càng thâm hậu.

- Không thể tiếp tục thế này, nhất định phải nghĩ cách tiêu xài đi thiên địa tinh túy dư thừa này!

Trương Hằng bắt đầu suy nghĩ.

Từ khi tới thế giới này, đây là lần đầu tiên Trương Hằng gặp phải sự phiền não Như vậy,

Nhớ tới ngày nào, lúc đó hắn còn lo lắng cho việc đồ dùng để cung cấp cho việc luyện hóa.

Nhưng từ sau khi ra khỏi Huyết Sát Động Phủ, hắn chưa từng lo lắng tới vấn đề này nữa. Điều này cũng thể hiện tư bản của hắn đang rất hùng hậu.

Hiện tại, ngay cả nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương hắn còn chưa luyện hóa được nhiều, huống chi còn pho tượng thần bí kia, Huyết Sát Thiên Bì, tàn phiến thể giới...

Có thể nói, nếu cho Trương Hằng đủ thời gian, hắn hoàn toàn có thể một hơi tu luyện tới cảnh giới cực cao.

Nhưng từ khi gặp phải Kim Kiếm Môn Trương Hằng hiểu được đối với hắn nếu tu vi tăng lên quá nhanh thì tuyệt đối là hại nhiều hơn lợi.

Với Trương Hằng Hiện tại, mỗi khi cảnh giới tăng lên một bậc. nhất định phải học xong những thần thông tương ứng. Cứ như vậy, không chỉ tăng cường năng lực khống chế lực lượng mình có mà hơn nữa cũng có thể tránh được tị đoạn mà tốc độ gia tăng tu vi quá nhanh gây ra.

- Không biết Hư Không Hỏa Diễm có thể gánh vác bớt phần thiên địa tinh túy dư thừa này không?!

Trương Hằng đột nhiên nhớ tới Hư Không Hỏa Diễm.

Từ lúc tu luyện ra Hư Không Hỏa Diễm tới nay. Trương Hằng có thể cảm nhận được nó vô cùng thần bí, khó lường.

Cho tới bây giờ, Trương Hằng cũng chưa biết hết các công hiệu của Hư Không Hỏa Diễm. Điều này còn cần hắn khám phá.

Trương Hằng vừa mới sinh ra Ý niệm Như vậy, Hư Không Hỏa Diễm đang ở trong thức hải đột nhiên nhảy dựng lên. truyền ra một cỗ tinh thần dao động hưng phấn đối với Trương Hằng.

- Người thật có thể sao?!

Trương Hằng hiện tại đã cảm nhận được một vài tinh thần dao động đơn giản của Hư Không Hỏa Diễm.

Hư Không Hỏa Diễm ở trên hư không thức hải dưới sự ngầm đồng ý của Trương Hằng liền bay về phía đan điền Trương Hằng.

Đoàn Hư Không Hỏa Diễm của Trương Hằng hiện tại cũng chỉ lớn bằng một nắm tay mà thôi. Đoàn Hư Không Hỏa Diễm này vốn tồn tại gần như vô hình, trực tiếp xuyên qua các nơi trên thân thể Trương Hằng, đi thẳng tới đan điền.

Nhất thời, Hư Không Hỏa Diễm đã bao phủ toàn bộ đan điền của Trương Hằng. Lâm vào tình trạng này, trong lòng Trương Hằng thâm nẩy lên.

Nếu Hư Không Hỏa Diễm không cẩn thận, cắn nuốt hết cả đan điền thì mình sẽ xong đời rồi!

Tuy nhiên, trong lòng Trương Hằng lại có một cảm giác đoàn Hư Không Hỏa Diễm này vốn là một bộ phận của thân thể mình, căn bản không gây thương tổn cho hắn.

Nói cách khác, Hư Không Hỏa Diễm có thể khiến vạn vật hóa thành hư không căn bản không thể tạo thành thương tổn gì đối với chính Trương Hằng.

Hư Không Hỏa Diễm run lên, toàn bộ số quang điểm màu bạc còn thừa trong đan điền đã bị nó một hơi thôn phệ sạch sẽ!

Sau đó, Hư Không Hỏa Diễm vô cùng vui vẻ trở lại thức hải Trương Hằng, hướng Trương Hằng truyền ra một cỗ dao động tràn ngập cảm kích và vui sướng.

Trương Hằng hơi sững sốt, thầm nghĩ Hư Không Hỏa Diễm này càng ngày càng có linh tính.

Sau khi cắn nuốt nhiều quang điểm màu bạc như vậy, Trương Hằng cảm giác Hư Không Hỏa Diễm đã xảy ra một ít biến hóa. Nhưng thực sự đã có biến hóa như thế nào thì bản thân hắn cũng không thể nói ra rõ ràng được.

Nghĩ tới đây, Trương Hằng duỗi tay, Hư Không Hỏa Diễm nhẹ nhàng lướt ra. Người bên ngoài nếu nhìn tới thì chỉ thấy Trương Hằng hơi nâng tay lên. cũng không nhìn được đoàn Hư Không Hỏa Diễm đang trên tay hắn.

Trương Hằng bắt đầu phân ra một bộ phận tâm thần kết nối với Hư Không Hỏa Diễm. Hư Không Hỏa Diễm hướng về Trương Hằng truyền ra không ít tin tức mơ hồ.

Qua một hồi lâu, trong đầu Trương Hằng mới đột nhiên sinh ra một chút minh ngộ.

Hưu!

Ông ... ông !

Dưới ý niệm của Trương Hằng, thể tích Hư Không Hỏa Diễm đột nhiên bành trướng, tăng lên gấp đôi!

Thời điểm ban đầu, thể tích Hư Không Hỏa Diễm trong thức hải Trương Hằng chỉ bằng một nắm tay mà thôi.

Mà lúc này, thể tích nó đã tăng lên gấp đôi. Điều này khiến Trương Hằng mừng rỡ như điên. Cho tới hôm nay, ngoại trừ những tồn tại từ Thông linh pháp bảo trở lên, Trương Hằng còn chưa thấy thứ gì có thể ngăn cản được Hư Không Hỏa Diễm thôn phệ!

Cứ như vậy, thể tích Hư Không Hỏa Diễm càng lớn thì uy hiếp tạo ra cho địch nhân cũng ngày càng lớn.

Lần trước, khi bắt giết Thanh Vũ Xà, Hư Không Hỏa Diễm nếu có thể tích như thế này, Trương Hằng tuyệt đối có thể đánh cho nó một kích trí mạng.

Khê thở dài một hơi. Hư Không Hỏa Diễm trên tay Trương Hằng lập tức về lại trong thức hải. Thần thức của tu sĩ Kỳ thật là một không gian hư ảo. Không gian trong đó phụ thuộc vào tu vi tâm thần của tu sĩ mà biến hóa.

Đồng thời Trương Hằng cũng đưa ra một kết luận khi Hư Không Hỏa Diễm thôn phệ những ngoại vật. một nửa thiên địa tinh túy phần cho hắn, còn một nửa lại bị nó trực tiếp thôn phệ.

Khiến Hư Không Hỏa Diễm thôn phệ số thiên địa tinh túy dư thừa kia xong. Trương Hằng liền cảm thấy thoải mái hơn nhiều. Lúc này hắn lại toàn lực khống chế ngân diễm thôn phệ khoáng mạch cao cấp ở nơi này.

Hiện tại, thương thế của hắn muốn khôi phục lại cũng cần một thời gian nữa.

Nghĩ vậy, hắn đưa thần thức vào trong túi trữ vật. phát hiện Ninh Tuyệt Dung cũng đang trong trạng thái khôi phục. Không mất mười ngày nữa tháng cũng e rằng không thể hiện thân.

Trong lòng hơi sinh ra một tình cảm thương tiếc. Cảm thấy thật đáng tiếc vì mình không thể trợ giúp được nàng! Thần sắc Trương Hằng hơi tối sầm lại, thu hồi thần thức.

Thời gian chậm rãi trôi qua, thiên địa tinh túy trong cơ thể hắn lại bắt đầu chất đọng. Hắn không lo lắng chút nào. thậm chí còn không ngừng gia tốc thôn phệ của ngân diễm.

Bắt đầu, diện tích bao phủ của ngân diễm cũng chỉ mười thước nhưng sau đó rõ ràng đã mở rộng ra tới mấy chục thước. Mà đa số thiên địa tinh túy đều cấp cho Hư Không Hỏa Diễm.

Nhưng dù vậy, thực lực của Trương Hằng cũng đang nhanh chóng tăng lên. hơn nữa còn có thể rất nhanh đạt tới cảnh giới tầng hai tiểu thành.

- Chẳng lẽ những người bên ngoài không phát hiện ra động tĩnh nơi này?!

Trương Hằng giờ phút này đã khiến ngân diễm bao phủ một diện tích mấy chục thước. Hắn cũng không thấy có ai phát hiện ra tình huống nơi này.

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

220. Chương 218: Ngưng Mâu Thiên Lý

Chúc mừng năm mới - 2012

Khi Trương Hằng đang cảm thấy Kỳ lạ vì bên ngoài không có động tĩnh gì. đột nhiên cảm giác được mặt đất truyền tới một cơn chấn động nho nhỏ.

Bởi vì lúc ngày nguyên khí Trương Hằng đã khôi phục gần như bình thường cho nên hắn mới dám không chút cố kỵ dùng ngân diễm điên cuồng luyện hóa khoáng mạch cao cấp ở cạnh đó.

Hắn có thể khẳng định, giờ phút này Cực Kiếm chân nhân cũng đang nguyên khí đại thương. DÙ sao phát ra công kích có thể sánh ngang Nguyên Anh Kỳ thì cái giá phải trả chắc chắn cũng không nhỏ.

“Không biết trên mặt đất đã xảy ra chuyện gì?”

Trong lòng Trương Hằng thất kinh.

Giờ phút này, hắn cách mặt đất chừng bảy tám mươi dặm, theo lý thuyết với nham thạch và tầng đất dày như vậy thì cũng không thể cảm nhận được sự run rẩy rõ ràng Như vậy,

Tuy nhiên, cho dù hắn muốn nhìn thấy tình cảnh bên trên cũng đúng là không thể. Thần thức của hắn không thể xuyên qua được tầng bùn đất, nham thạch dày Như vậy,

Nhưng lập tức, hắn lại nhớ tới Thần Linh Nhân!

Đối với Thần Linh Nhân, hắn cũng chỉ vờn vờ nắm giữ được cách vận dụng bước đầu mà thôi. Uy lực chân chính của nó, tới bây giờ hắn cũng chưa thể lĩnh ngộ được!

- Đáng tiếc, Thần Linh Nhân cũng chỉ có thể nhìn xuyên qua tầng nham thạch sâu mười thước mà thôi!

Nghĩ tới đây, Trương Hằng có chút không cam lòng, ngân quang trong hai mắt lóe ra. cả người lập tức tiến nhập vào một trạng thái Kỳ lạ, như có thể hiểu rõ hết thấy thể gian!

-Ồ?

Trương Hằng Kỳ quái phát hiện ra năng lực nhìn xuyên của Thần Linh Nhân đột nhiên đã gia tăng rất nhiều. Giờ phút này, hắn đã có thể nhìn xuyên qua mấy chục thước nham thạch.

Trái với tưởng tượng, Trương Hằng liền trở lại bình thường.

Mặc kệ là Thần Linh Nhân hay Ngân Quang ĐỘN hiệu quả của chúng có quan hệ mật thiết với độ thuần thực và tu vi của chính Trương Hằng.

Khi Trương Hằng bị Cực Kiếm chân nhân dùng lồng giam màu vàng vây khốn hắn đã kích phát một phần tiềm lực của Thần Linh Nhân, cuối cùng mới tìm ra được sơ hở của lồng giam.

Cộng thêm giờ phút này công pháp của hắn đã đạt tới tầng thứ hai tiểu thành, khiến cho khả năng nắm giữ lại sâu thêm một ít.

Đồng thời trong quá trình Trương Hằng bị Cực Kiếm chân nhân truy sát. cũng liều mạng sử dụng Ngân Quang Độn, không ngừng phát động Ngân Quang Thiểm Thước Thuật, thậm chí ở thời điểm cuối cùng còn thi triển bí thuật chạy trốn của Ngân Quang Độn!

Dưới tình huống này, Trương Hằng cũng đã nắm giữ Ngân Quang Độn sâu thêm một bước!

Giờ phút này, Trương Hằng lần nữa phát động Thần Linh Nhân. Trong lòng hắn yên tĩnh như nước, tốc độ thời gian trôi cũng như giảm đi, phân tích rõ tiền cần hậu quả!

- Tuy rằng thua trong tay Cực Kiếm chân nhân nhưng khả năng nắm giữ thực lực của chính mình cũng tăng lên, đồng thời có thêm không ít kinh nghiệm chiến đấu!

Thường thường, ở khoảnh khắc giữa cái sống và cái chết mới bộc lộ ra tiềm lực chân chính của tu sĩ.

Mà Trương Hằng phát hiện, tiềm lực của mình còn xa mới được đào móc ra.

Lần hành trình Kim Kiếm Môn này nguy hiểm vạn phần nhưng Kỳ thực cũng chỉ mới hiển lộ ra một chút tiềm lực của hắn mà thôi.

Bởi VÌ tu luyện Luyện Thiên Hóa Địa Công, trong quá trình thôn phệ. luyện hóa. đại bộ phận thiên địa tinh túy hóa thành kho báu, giữ lại trong cơ thể hắn.

Chỉ lần lượt trải qua những lần mạo hiểm sinh tử, tiềm lực của hắn mới có thể được khai phá một cách đáng kể!

- Loại tình huống này cũng không thể cố ý theo đuổi, cứ thuận theo tự nhiên là tốt nhất...

Hai tròng mắt lóe ra ngân mang của Trương Hằng nhìn khắp Bốn phía tầng nham thạch. Kết cấu của nền địa tầng cũng hiện rõ trong mắt hắn.

Mà đồng thời, một bộ phận tâm thần của hắn cũng đang khổng chế đoàn ngân diễm đang không ngừng thiêu đốt ở ngoài vài dặm.

Vô số quang điểm màu bạc không ngừng sinh ra trong đan điền hắn, cũng đang càng lúc càng dày đặc.

Bổng dưng, linh quang trong đầu Trương Hằng lóe lên.

Thần Linh Nhân và tâm thần của hắn hòa hợp nhất thể!

Trong nhất thời hai tròng mắt Trương Hằng lóe ra quang hoa khiến người ta không dám nhìn!

Xuyên qua tầng tầng không gian. Trương Hằng nhìn thấy phiến thổ địa nơi đoàn ngân diễm đang thiêu đốt ở ngoài mấy dặm.

Quang diễm quay cuồng đang bao phủ một khu vực dài mấy chục thước, nhanh chóng thôn phệ. luyện hóa những khoáng mạch cao cấp. Dù ở rất xa cũng có thể nhìn thấy đoàn ngân diễm rất quý dị này.

- Tâm niệm tới đâu có thể thấy tới đó. không quản không gian cách trở!

Trong lòng Trương Hằng hiện ra một tia minh ngộ, ngọc giản thần bí trong thức hai lúc này cũng khẽ run rẩy, ngân Huy dụ dàng không ngừng lưu chuyển.

Thời khắc này, Trương Hằng lại ngẫu nhiên lĩnh ngộ ra một tầng rất cao của Thần Linh Nhân.

Theo lý thuyết, khi công pháp của hắn chưa tiến vào tầng thứ ba, công năng này của Thần Linh Nhân cũng không thể hiện ra.

Nhưng trên thế gian luôn có một số chuyện trùng hợp. Điều này đối với Trương Hằng mà nói cũng vô cùng may mắn.

-Hô!

Ngân huy trong mắt Trương Hằng dần âm đạm, khôi phục lại trạng thái bình thường khi sử dụng Thần Linh Nhân.

Tuy nhiên, khi hắn đưa mắt nhìn về phía trước, cả người bỗng ngây ra. Chỉ ngẩn ngủ vài lần hô hấp này. Thần Linh Nhân trong tay hắn lại gia tăng vài phần!

Giờ phút này, hắn đã có thể dễ dàng nhìn xuyên qua tầng nham thạch dày ba mươi thước.

Hơn nữa, Khoảng cách này đang không ngừng gia tăng!

- Tâm niệm tới đâu, sẽ nhìn thấy tới đó...

Chỉ một hồi bình tĩnh ngẩn ngủ, quang hoa trong mắt Trương Hằng bỗng bừng sáng ngời, liền như ngọn đuốc trong đêm tối!

Xuyên thấu Khoảng cách mấy ngàn dặm, tốc độ dòng chảy thời gian lúc này dường như nhanh hơn vô số lần!

Hô!

Vô số hình ảnh xẹt qua!

Khoảng cách mấy ngàn dặm, thoáng cái đã vượt qua!

Phương Vân Sơn Phong Hành Môn!

Một mảnh cảnh tượng mơ hồ hiện ra trước mặt Trương Hằng.

Vù vù!

Giống như từ trên vệ tinh nhìn xuyên xuống.

Tiên Vân Tông... Hỏa Vân Môn... Phong Hành Môn.

Những hình ảnh nhanh chóng lướt qua.

Một khắc này, hình ảnh đột nhiên dừng lại!

Đây chính là một gian nhà tranh trong một động phủ bí mật!

Trong gian nhà tranh này có thể nhìn thấy vầng sáng màu tím mơ hồ đang lưu chuyển. Đó chính là một người mà Trương Hằng suốt đời khó có thể quên được - Âu Dương Thiên Đức!

Không biết là do Khoảng cách quá xa hay do công lực không đủ Trương Hằng chỉ có thể mơ hồ nhìn ra khuôn mặt của Âu Dương lão tổ mà thôi!

Mà trong cảm quan của Trương Hằng. Âu Dương lão tổ lúc này đang ở trong một trạng thái tương đối suy yếu.

Tâm thần Âu Dương lão tổ lúc này đang vô cùng tập trung điều dưỡng trạng thái, bỗng nhiên có cảm giác như bị ai đó nhìn trộm.

Hắn cực Kỳ bất an, lập tức đứng lên khỏi bồ đoàn. Thần thức bị tổn hao miễn cưỡng lướt qua phạm vi trăm mét nhưng cũng không phát hiện ra Điều gì!

Hô! Hô!

Hình ảnh lại thay đổi, vô số cảnh vật chỉ chớp mắt đã lướt qua.

Loại cảm giác thời gian tăng tốc vô số lần này biến mất khỏi thần thức Trương Hằng. sắc mặt Trương Hằng lập tức tái nhợt như tờ giấy. Nguyên khí vốn đã khôi phục lại hao tổn hơn phân nửa!

Ngân Huy trong mắt cũng biến mất.

Đột nhiên, thần sắc hắn biến đổi, nhanh chóng khống chế lại ngân diễm đã hơi lệch khỏi quỹ đạo.

Vừa rồi, lén nhìn Phương Vân Sơn ở ngoài mấy ngàn dặm, dù chỉ trong một hai lần hô hấp nhưng khiến nguyên khí hắn tiêu hao hơn phân nửa.

Đây là chưa nói ngay cả tâm thần Trương Hằng cũng hao tổn quá độ.

Thi triển Thần Linh Nhân không chỉ hao tổn linh khí

- Thiên Lý Nhân...

Trương Hằng thở dài một hơi.

Hắn không nghĩ tới Thần Linh Nhân lại có được thần thông giống như Thiên Lý Nhân trong truyền thuyết.

Tâm niệm tới đâu, có thể nhìn thấy cái mình muốn. Đây chính là uy hiệu rất cao tăng mà Thần Linh Nhân có được.

Từ lý luận mà nói, chỉ cần tu vi Trương Hằng đủ mạnh, hắn thậm chí có thể nhìn thấy bất cứ người nào, vật gì mà hắn muốn, điều kiện tiên quyết là người này hoặc thứ này phải có ấn tượng trong lòng hắn.

- Ngưng Mâu Thiên Lý!

Trương Hằng đặt cho thần thông này một cái tên!

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

221. Chương 219: Minh Chủ Thiệu Niên?

Chúc mừng năm mới - 2012

Trương Hằng trong lúc ngẫu nhiên lĩnh ngộ đến trình tự rất cao của Thần Linh Nhân, khiến hắn vô cùng kinh hãi.

- Ngưng Mâu Thiên Lý...

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi.

Tuy rằng giờ phút này hắn hao tổn nguyên khí rất nhiều nhưng cũng không thể áp chế được sự mừng như điên trong lòng.

Vừa rồi sử dụng Ngưng Mâu Thiên Lý chỉ một hai lần hô hấp nhưng lại tiêu hao Trương Hằng hơn nửa nguyên khí. Từ đó có thể thấy được loại thần thông tương đối cao thâm này, Trương Hằng hiện tại cũng không thể sử dụng thoải mái.

Chỉ khi Trương Hằng tu Luyện tới một cảnh giới nào đó. mới có thể dễ dàng thi triển Ngưng Mâu Thiên Lý, từ đó nhìn tới không gian vô cùng xa xôi.

Đồng thời, Trương Hằng cũng có hiểu biết bước đầu về Ngưng Mâu Thiên Lý. Trên thực tế, hắn vừa rồi thi triển Ngưng Mâu Thiên Lý tới hai lần.

Lần đầu tiên, hắn chỉ nhìn thấy nhìn thấy được bề mặt bên ngoài mấy dặm, mà lần thứ hai, hắn lại thấy được Phương Vân Sơn ở ngoài mấy ngàn dặm.

So sánh về sự tiêu hao nguyên khí và tâm thần, lần đầu tiên tổn hao cực nhỏ. thậm chí không đáng kể.

Như vậy xem ra, sự tiêu hao khi thi triển Ngưng Mâu Thiên Lý có quan hệ trực tiếp tới khoảng cách mình muốn nhìn tới. Khoảng cách càng xa thì càng tiêu hao nguyên khí!

Theo Trương Hằng phỏng chừng, khoảng cách từ chỗ này tới Phương Vân Sơn cũng phải bảy tám ngàn dặm.

Cứ như vậy, sau này Trương Hằng thi triển Ngưng Mâu Thiên Lý, phạm vi ước thúc cũng sẽ rất rõ ràng.

Cũng may, thể nghiệm Kỳ dị vừa rồi cũng không lâu. chỉ một hai cái hô hấp mà thôi. Trong thời gian này, sự thao túng ngân điểm hơi lệch khỏi quỹ đạo. Cũng may Trương Hằng phản ứng kịp lúc. khiến nó trở vào khuôn khổ.

Cứ thế, ngân điểm lại tiếp tục thiêu đốt khoáng mạch cao cấp. Trương Hằng cũng liều mạng hấp thu thiên địa tinh túy này!

Có lẽ do nguyên khí Trương Hằng lại hao tổn lớn. tốc độ hấp thu lần này rõ ràng đã nhanh hơn không ít!

Tuy rằng đan điền vẫn tràn đầy những quang điểm màu bạc mà không thể hấp thu hết nhưng so với trước đó lại tốt hơn khá nhiều.

Một tầng ngân huy nhàn nhạt như ẩn như hiện trên thân thể Trương Hằng. Không gian hắc ám xung quanh cũng lúc sáng lúc tối.

Ầm!

Qua một lúc lâu. Trương Hằng lại cảm giác được chấn động tới từ mặt đất!

- Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?! Hình như có người đang đánh nhau trên mặt đất!?

Trương Hằng có chút không kiểm chế được!

Hắn tin tưởng vị trí của mình hẳn còn chưa bị phát hiện, nếu không với thực lực tu sĩ Kết Đan Kỳ đã rất nhanh bức hắn phải lao lên.

- Trên không của ngọn núi!

Trương Hằng thở nhẹ vài hai, trong mắt lại lóe lên ngân huy.

Trong một sát na, hắn lại tiến nhập ý cảnh mà tốc độ của thời gian giảm đi rất nhiều!

Nhưng ngay Sau đó, tốc độ thời gian trên mặt đất lại nhanh hơn vô số lần. không gian vài dặm lập tức hiện lên trong mắt hắn.

Thông qua Thần Linh Nhãn. Trương Hằng rốt cục thấy được tình trạng thảm thiết trên ngọn núi.

Giờ phút này, trên ngọn núi có tới Bốn năm tu sĩ Kết Đan Kỳ, trong đó có ba gã tu sĩ Kết Đan Kỳ của Kim Kiểm Môn với vẻ mặt hoảng sợ đang nhìn một thiếu niên mặc hắc bào đứng đối diện!

Thiếu niên này nhìn qua chỉ mới mười bảy mười tám tuổi, tướng mạo cực Kỳ bình thường, làn da lộ ra sự sáng bóng trong suốt, hai mắt giống như ánh trăng, thâm thúy mà tráng lệ.

Bất luận kẻ nào nhìn thấy thiếu niên có tướng mạo bình thường này đều vô tình bị khí chất của hắn hấp dẫn.

- Thế nào?! Ba người các người đã lãnh giáo thực lực bản tôn rồi còn không cam lòng rời đi hay sao?!

Thanh âm của thiếu niên này cực Kỳ bình tĩnh nhưng mang theo một cỗ ý tứ rất xa xôi làm cho người ta không sinh ra nổi suy nghĩ phản kháng.

- Vũ minh chủ. chúng ta cũng chịu sự sai khiến của Đại trưởng lão, nhất định phải chém giết kẻ đang lẩn trốn kia, mong ngài bắt kẻ thế nào...

Nữ tử áo trắng lên tiếng với giọng nói rất cung kính.

Đối mặt với thiếu niên mặc hắc bào này, ba vị tu sĩ Kết Đan Kỳ ngay cả một chút dũng khí cũng không có.

Nếu quan sát Kỳ hơn một chút thì sẽ phát hiện sắc mặt của nam nhân mặc cẩm bào trắng bệch, bộ dáng rất suy yếu. trước ngực còn có một cái lỗ nhỏ. lộ ra miệng vết thương và máu tươi.

Chắc rằng lúc trước nam nhân này đã cùng thiếu niên họ Vũ kia giao thủ nhưng chịu thiệt thòi nặng!

Nam nhân mặc cẩm bào này là nhân vật có thực lực gần với Cực Kiểm chân nhân nhất, giờ phút này lại thua đối phương, từ đó có thể thấy được chỗ lợi hại của vị minh chủ thiếu niên này!

- Ba người các người nếu còn không chịu rời đi thì đừng trách bản tôn ở nơi này hạ độc thủ!

Sắc mặt của thiếu niên mặc hắc bào trầm xuống. Một cỗ khí tức bức nhân tràn ra khiến ba vị tu sĩ Kết Đan Kỳ đối diện cảm thấy không thể hít thở nổi.

Nam nhân mặc cẩm bào có tu vi cao nhất dưới cổ áp lực. trên thân lập tức lưu chuyển một mảnh kim quang. Cả người lúc này như biến thành một Thanh lợi kiếm, tản mát ra sát lục khí vô tận!

- Hừ! Chẳng lẽ ba người chúng ta còn phải sợ các người sao?! Chúng ta cũng chỉ tới đây để đuổi giết một tên tu sĩ Trúc Cơ Kỳ mà thôi. Mà ngọn núi này cũng không phải là địa bàn của Tán Tu Minh các người...

Theo Thanh âm của nam nhân này. hai gã tu sĩ Kết Đan Kỳ còn lại của Kim Kiếm Môn cũng khôi phục lại. tràn đầy Ý chí chiến đấu!

Thiếu niên hắc bào này thực lực Tuy rằng cường đại nhưng đối diện dù sao cũng chỉ có hai gã tu sĩ Kết Đan Kỳ mà thôi. Trong khi phe bọn họ lại có tới ba gã tu sĩ Kết Đan Kỳ về mặt nhân số. bọn họ có ưu thế rất nhiều!

- Ha ha ha...

Thiếu niên hắc bào nổi lên một trận cười lạnh, khóe miệng tràn ngập vẻ châm chọc, dường như cũng không đặt ba tên tu sĩ Kết Đan Kỳ này vào mắt.

- Cho dù Cực Kiếm chân nhân đích thân tới đây cũng không dám dùng giọng điệu này để nói chuyện với ta! Chẳng lẽ Lão cũng chưa dặn dò các người rằng khi thấy Vũ Vô Cực ta thì nhất định phải nhanh chóng chạy trốn đi hay sao?!

Ba vị tu sĩ Kết Đan Kỳ của Kim Kiếm Môn không khỏi hai mắt nhìn nhau, thần kinh ngơ ngác.

Cực Kiếm chân nhân quả thật từng dặn dò bọn họ nếu gặp phải vị minh chủ thần bí của Tán Tu Minh, nhất định không thể kết địch, nếu chạy được cứ chạy!

Bởi vậy có thể thấy được thiếu niên mặc hắc bào này có địa vị như thế nào trong lòng của Cực Kiếm chân nhân.

Mặt khác, về mặt số lượng tu sĩ Kết Đan Kỳ, Kim Kiếm Môn rõ ràng nhiều hơn Tán Tu Minh một người nhưng cũng không dám dễ dàng xuống tay với Tán Tu Minh. Bí mật này cũng quy vào cho vị minh chủ thiếu niên thần bí của Tán Tu Minh.

Tuy rằng vị minh chủ này nhìn như thiếu niên nhưng ba tu sĩ Kết Đan Kỳ của Kim Kiếm Môn cũng không cho rằng đối phương thực sự trẻ tuổi Như vậy,

ở Tu Tiên Giới, cũng có phương pháp để phán đoán ra tuổi tác của một tu sĩ. Ngoại trừ cảm thụ khí tức ra còn có một phương pháp thông thường khác.

Nếu một gã tu sĩ trước hai mươi tuổi có thể Trúc Cơ, trước năm mươi tuổi Kết Đan thì tu sĩ này có thể duy trì dung mạo thiếu niên của mình. Nếu có thể ngưng tụ Nguyên Anh trước một trăm tuổi cũng có thể duy trì bộ dáng thiếu niên.

Đương nhiên, đây cũng là loại trừ khả năng của linh đan hoặc Kỳ công có tác dụng trú nhan!

Mà thiếu niên hắc bào này rõ ràng là thuộc trường hợp đầu, là thiên tài ngút trời, trước năm mươi tuổi đã Kết Đan!

Thiên tư như thế này đúng là vô cùng hiếm gặp ở Tam Tinh Vực! Ngay khi ba tu sĩ Kết Đan Kỳ của Kim Kiếm Môn đang do dự, thiếu niên này đã lạnh lùng nói:

- Ta đếm đến ba. các người nếu không chạy đi thì nhất định các người chỉ có đi mà không có về!

- Người lui ra một bên

Vũ Vô Cực liếc nhìn vị Phó minh chủ họ Lô bên cạnh.

- Vâng!

Vị Phó minh chủ họ Lô vô cùng cung kính bay ra xa một dặm, bộ dáng như không quần tới.

-Một!

Vũ Vô Cực cứ như vậy dùng lực một người giằng co với ba gã tu sĩ Kết Đan Kỳ.

-Hai!

Ba tu sĩ Kim Kiếm Môn đã rất khấn trương nhưng vẫn vô cùng buồn bực.

Xem bộ dáng của Vũ Vô Cực rõ ràng là muốn một mình đối phó với ba người.

- Thật sự cuồng vọng!

Đây chính là phản ứng đầu tiên hiện lên trong đầu ba người.

-Ba!

Thanh âm lạnh như băng, như tới từ Cửu u địa ngục từ trong miệng Vũ Vô Cực vang lên...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

222. Chương 220: Nhiếp Sư Muội

Chúc mừng năm mới - 2012

Ba gã tu sĩ Kim Kiếm Môn trong lòng đều chột nghiêm lại.

- Người đầu tiên phải giết chính là người....

Chiếc áo choàng giản dị của Vũ Vô Cực đột nhiên bộc phát ra một cỗ huyền quang màu xanh như thực chất, hai tròng mắt gắt gao tập trung nam nhân mặc cẩm bào.

Nam nhân mặc cẩm bào bên ngoài Thanh sắc bất động, khóe miệng thậm chí còn mang theo vài tia cười lạnh. Nhưng trong lòng hắn lúc này lại không ngừng run rẩy.

Hộ!

Bốn phía lập tức nổi lên cuồng phong, từng đạo phong nhận bao phủ phạm vi vài trăm mét. Mà thân ảnh Vũ Vô Cực lại biến mất trong những cuồng phong gào thét này.

Ba gã tu sĩ Kim Kiếm Môn Kết Đan KỲ vốn đứng một chỗ. mà pháp thuật của Vũ Vô Cực thật sự quá nhanh, trực tiếp bao phủ mấy người!

- Ba người chúng ta không được phần tán. tránh bị hắn đánh tan từng người một!

Nữ nhân áo trắng họ Nhiếp truyền âm nói.

Dù thực lực của Vũ Vô Cực mạnh tới mấy đi nữa cũng chỉ là một gã tu sĩ Kết Đan Kỳ mà thôi, muốn lực một người đối kháng với ba gã tu sĩ Kết Đan Kỳ khác là chuyện gần như không thể!

Nhưng chỉ qua vài lần hô hấp. bọn họ cũng không cảm giác được sự tồn tại của Vũ Vô Cực.

Càng Kỳ lạ chính là bọn họ cũng không phải ngênh đón công kích của đối phương.

- Hắn rốt cuộc đang có quy kế gì?!

Ba gã tu sĩ Kết Đan KỲ đứng trong màn phong bạo. quanh thân đều nổi lên các lồng phòng hộ. Công kích của đám phong nhận tuy không yếu nhưng cũng không thể tạo thành chút uy hiếp nào đối với bọn họ.

- Không ổn ba người chúng ta không thể đứng cùng một chỗ!

Nữ nhân họ Nhiếp chợt hồ lên.

Lão già cụt tay và nam nhân mặc cẩm bào đều giật mình. Ba người vội vàng lao ra khỏi cơn phong bạo.

- Đã chậm rồi!

Thanh âm của Vũ Vô Cực vang lên phía trên đầu bọn họ.

Đúng lúc này chỉ thấy cơn phong bạo vốn có màu xanh giờ trở nên tối đen như mực. Trong phạm vi trăm mét như bị một tấm màn đen bao phủ, lâm vào hoàn cảnh như tận thế đã tới.

- Ba con cá nhỏ, không tòi, không tòi!

Vũ Vô Cực với một thân hắc bào đứng phía trên đầu bọn họ, Thanh âm nhàn nhã vang lên. Dưới chân hắn là một cơn phong bạo hình cầu đang điên cuồng xoay tròn. Người bên ngoài không thể nhìn được chuyện bên trong, trong khi người bên trong cũng không thể đi ra được.

- Đây là pháp thuật hay trận pháp gì?! Thần thức của ta lúc này chỉ thu được tin tức rất mơ hồ, căn bản không ra được ngoại giới.

Nam nhân mặc cẩm bào lộ ra vẻ mặt hơi sợ hãi. truyền âm cho lão già cụt tay và nữ nhân áo trắng.

Bốn phía là một mảnh tối đen. phong bạo điên cuồng gào thét, đang không ngừng tiêu hao pháp lực của bọn họ.

- Không ngờ công pháp đối phương tu Luyện lại là công pháp Ma đạo...

Nữ nhân áo trắng nhẹ nhàng thở dài.

- Chúng ta phải nghĩ biện pháp đánh tan cổ phong bạo xung quanh này. nếu không tình thế sẽ ngày càng bất lợi.

Trong tay lão già cụt tay đột nhiên xuất hiện một Thanh cổ kiếm lốm đốm, nhao lên cái đã chém về phía trước mặt.

Lập tức, một mảnh kiếm quang hoa mỹ đã đánh nát phong bạo màu đen phía trước người. Vừa thấy cảnh này, ba người đều lộ ra vẻ vui mừng. Nhưng ngay sau đó, lỗ hổng vừa được tạo ra đã bị phong bạo từ nơi khác ập tới, khôi phục như cũ.

Ba người không khỏi lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Đúng lúc này, bên trong phong bạo này còn xuất hiện không ít những đạo toàn phong do phong nhận tạo ra.

Những hắc phong nhận này lộ ra một cổ khí từ cổ quái, giống như cự thú hoang dã có thể thôn phệ núi sông.

Ba người đều cảm nhận được sự đáng sợ của những toàn phong màu đen này. Một khi bị thứ này cuốn lấy, cho dù là tầng phòng hộ Kết Đan Kỳ cũng không nhất định có thể đối kháng được!

Cũng may, tốc độ di động của những toàn phong này không quá nhanh, cũng không tạo thành uy hiếp lớn đối với bọn họ.

- Nhiếp sư muội phụ trách chiếu ứng một chút, hai chúng ta tranh thủ phá ra một chỗ hổng rồi lao ra khỏi địa phương quy quái này.

Nam nhân mặc cẩm bào truyền âm nói.

- Làm phiền hai vị sư huynh...

Nữ nhân áo trắng họ Nhiếp hơi xoa xoa cằm, gật gật đầu, trong mắt lại lóe lên một tia quỷ dị không thể phát giác được.

Ba gã Kết Đan Kỳ cuối cùng làm ra một quyết định.

Lão già cụt tay và nam nhân mặc cẩm bào đồng thời phát ra kiếm khí với khí thế lăng thiên, từng đạo sáng gợn màu vàng nhọn nhọn trước người, dường như ẩn chứa công kích với uy lực phi phàm.

Hưu!

Hai kiện pháp bảo hình kiếm di động trước mặt hai người, hơn nữa trên đó cũng đang không ngừng hội tụ kim huy.

Khi hai tu sĩ Kết Đan Kỳ toàn lực hợp kích, cho dù là người như Cực Kiếm chân nhân cũng khó có thể cứng rắn đối kháng.

Vì công pháp hai người này tu luyện là giống nhau, hơn nữa bình thường khi rảnh rỗi cũng thường luyện tập phối hợp cho nên giờ phút này hợp kích cũng rất dễ dàng.

Vũ Vô Cực đứng phía trên, lạnh lùng khinh thường hai người phía dưới đang thi triển thuật hợp kích, dường như hết thấy đều bị hấn không chế trong tay.

Ngay lúc này, hai đạo kiếm quang màu vàng hòa vào nhau bắt đầu xoay tròn hình xoắn ốc. Trong lúc nhất thời, toàn bộ cơn phong bạo bắt đầu rung chuyển!

Đôi mắt vốn lạnh lùng của Vũ Vô Cực cũng thoáng hiện lên một chút kinh ngạc, có lẽ là động dung đối với uy lực hợp kích của hai người nhưng cũng không có hành động gì.

-Phá!

Kiếm khí màu vàng hình xoắn ốc do hai đạo kiếm quang tạo nên giống như giao long hung mãnh, đánh về phía trước.

Xuy xuy!

Không ngoài dự liệu, dưới công kích cường đại này, cơn phong bạo bao phủ phạm vi trăm mét bị xé rách một chỗ hổng to dùng, đủ cho mấy người xuyên qua.

Nam nhân mặc cẩm bào và lão già cụt tay đều vui mừng, liền bay về phía lỗ hổng.

Nhưng lỗ hổng kia đang nhanh chóng khôi phục lại, chỉ một hai hô hấp đã có thể khôi phục lại như cũ.

- Nhanh!

Nam nhân mặc cẩm bào hướng về nữ nhân họ Nhiếp hổ lớn một tiếng. Hấn và lão già cụt tay đã lao lên trước một bước.

- Sở sư huynh người đi trước đi. sư muội giúp một chút lực!

Trong tay nữ nhân áo trắng nhanh chóng bắn ra một đạo toàn phong màu xanh, vừa lúc đánh trúng người nam nhân mặc cẩm bào.

-Người...

Về mặt nam nhân mặc cẩm bào rất đổi ngạc nhiên và khó hiểu.

Công lực hấn thâm hậu, lại có tầng phòng hộ. công kích của nữ nhân áo trắng thật sự cũng không mang tới cho hấn nhiều thương tổn.

Tuy nhiên cỗ toàn phong này lại mang tới một lực đẩy mạnh, khiến hấn nhanh chóng lao về phía lỗ hổng.

Lão già cụt tay phía sau cũng hơi sửng sốt nhưng tốc độ cũng không giảm, tự biết trước phải xông ra khỏi cơn phong bạo này mới an toàn được.

Nhưng đúng lúc này, thiếu niên Vũ Vô Cực lại cười ha hả, trong tay bắn ra một đạo hắc mang, vừa lúc đánh tới phương hướng lỗ hổng.

Chỉ thấy hắc mang lập tức hóa thành một mảnh hắc vụ. chắn ngay trước lỗ hổng. Theo sau, cơn phong bạo màu đen điên cuồng gào thét, bao phủ lấy lão già cụt tay và nữ nhân áo trắng.

Ở bên ngoài cơn phong bạo lúc này chỉ có nam nhân mặc cẩm bào và Vũ Vô Cực. Trên mặt Vũ Vô Cực mang theo vẻ tươi cười, nhìn về phía nam nhân mặc cẩm bào:

- Bản tôn đã nói, người đầu tiên phải giết chính là ngươi!

Nam nhân mặc cẩm bào lúc này đột nhiên tỉnh ngộ, cảm thấy không thể tin nổi nói:

- Nhiếp sư muội hóa ra là người của ngươi!?

- Không sai! Nàng chính là song tu đạo侶 của ta. cũng chính là một quân cờ bản tôn đặt trong Kim Kiếm Môn!

Trên người Vũ Vô Cực lóe ra một tầng hắc mang như ẩn như hiện. Trên mặt hắn hiện ra một vẻ quỷ dị, cả người cũng tiến nhập một trạng thái rất cổ quái.

- Giết ngươi, chỉ cần ba quyền!

Giọng điệu Vũ Vô Cực lạnh nhạt nói.

Nam nhân mặc cẩm bào nhìn thấy tình cảnh này. tầng phòng hộ quanh thân lập tức dày thêm vài phần. Hắn còn cận thận tế ra một kiện linh khí cực phẩm, lực phòng ngự lại tăng mạnh.

- Quyền thứ nhất!

Hô! Thân thể Vũ Vô Cực biến mất giữa hư không.

Ngay sau đó đã xuất hiện trước mặt đối phương.

Ầm!

Một quyền đánh nát linh khí phòng ngự cực phẩm!

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

223. Chương 221: Long Ảnh

Chúc mừng năm mới - 2012

Sự cường đại của Vũ Vô Cực vẫn vượt qua dự đoán của nam nhân mặc cẩm bào. Tuy rằng trước đó đã giao thủ với đối phương, nhưng đối phương rõ ràng là không xuất ra toàn bộ thực lực. thậm chí ngay cả công pháp chủ tu ma đạo cũng không có sử dụng đến.

Hiện tại, chờ đến lúc Vũ Vô Cực xuất ra thực lực chân chính của hắn thì nam nhân mặc cẩm bào mới cảm giác được sự chênh lệch giữa mình và đối phương.

Tự dừng biến mất tại chỗ rồi sau đó lại vô cùng thoải mái xuất ra một quyền liên đánh nát linh khí cực phẩm của nam nhân mặc cẩm bào.

Một chiêu như vậy đã thể hiện vô cùng Nhuận Nhuyễn thân pháp thần bí khó lường và lực lượng cơ thể biến thái của Vũ Vô Cực.

Ầm!

Linh khí cực phẩm vỡ tan. Nam nhân mặc cẩm bào bị bắn ra mấy chục thước mới miễn cưỡng trấn định được thân mình.

- Ngươi

Nam nhân mặc cảm bào nhìn chăm chăm đối phương, trên mặt mang đầy vẻ sợ hãi, dường như là nhìn một ác ma đến từ địa ngục vậy.

- Bản thân mình chắc chắn không phải là đối thủ của hần. Tốc độ cũng không thể so được với hần....

Nội tâm nam nhân mặc cảm bào thấp thỏm lo âu. cuối cùng, cắn răng một cái, trên người lại bùng lên một luồng chiến ý. kim quang chói mắt không ngừng lưu chuyển lấp lánh khắp toàn thân.

Hần phải liều mạng!

Nếu đánh cùng đánh không thắng, tốc độ lại kém đối phương, vậy thì chỉ có thể liều mạng!

- Ha ha... như vậy mới thú vị.

Vũ Vô Cực khinh miệt liếc mắt một cái nhìn kẻ vừa khôi phục chiến ý một lần nữa, hơi tán thưởng nói.

- Quyền thứ hai.

Trong mắt Vũ Vô Cực tràn ngập ánh sáng màu đen. thân hình lại biến mất tại chỗ. hiện ra trước mặt nam tử mặc cảm bào. Sau đó, hần vô cùng tự nhiên đánh ra một quyền. Chỉ thấy trên nắm tay hần xuất hiện vô số đạo hoa văn màu đen quỷ dị, như ẩn như hiện nhưng lại lộ ra một luồng khí tức hủy diệt thuần khiết.

-Keng!!!

Nam nhân mặc cảm bào vùng pháp bảo hình kiếm trong tay lên, va chạm với nắm tay của đối phương.

Tiếng đập thật lớn, nhộn nhạo cả một mảnh thiên địa nơi đây. đủ để làm cho màng nhĩ người thường bị thủng tả tơi.

- Phốc!

Nam nhân mặc cảm bào học ra một búng máu. cánh tay nắm pháp bảo bị chấn gãy toàn bộ. pháp bảo hình kiếm rời tay rơi ra.

Nếu quan sát cận thận sẽ có thể phát hiện ra trên mặt pháp bảo hình kiếm kia không ngờ lại có vài vết ran.

Một quyền này không ngờ lại có thể làm cho phép bảo bình thường chấn ran ra. Đây là loại lực lượng biến thái thể nào chứ.

Đương nhiên, đây cũng không chỉ là bởi vì lực lượng, cổ khí tức hủy diệt kinh người phát ra từ giữa bàn tay Vũ Vô Cực kia chính là một nhân tố cực kỳ trọng yếu.

Toàn bộ cánh tay nam nhân mặc cảm bào đã bị chấn đoạn, phun ra một búng máu. thân thể như con diều đứt dây rơi xuống đất.

- Quyền thứ ba, kết liễu sinh mệnh của người!

Vũ Vô Cực chuẩn bị cho hần một kích Cuối cùng,

Nhưng đúng lúc này, cách đó mấy trăm thước chợt lóe ra ánh kim quang chói mắt. Một Thanh âm già nua truyền tới:

- Dừng tay!

Tốc độ của người kia cực nhanh, vùng tay lên, mấy đạo kiếm quang kim sắc linh hoạt và sắc bén đến cực điểm như tia chớp phóng tới, ngăn chặn đường đi của Vũ Vô Cực.

Thần sắc Vũ Vô Cực hơi biến đổi. thân hình nhoáng lên một cái, đồng thời đánh ra một quyền vào đạo kiếm quang kim sắc vừa tới.

- Là người!?

Vũ Vô Cực nhìn người đối diện.

Người tới đúng là Đại trưởng lão của Kim Kiếm Môn, Cực Kiếm chân nhân. Từ khí tức cường đại phát ra trên người kia, xem ra giờ phút này Cực Kiếm chân nhân thật không có vẻ gì là đại tổ nguyên khí cả, chỉ là sắc mặt hơi tái nhợt mà thôi.

Cực Kiềm chân nhân sau khi phái nam nhân mặc cẩm bào và bạch y nữ tử họ Nhiếp đi rồi thì trong lòng thấp thoáng có chút bất an. không khỏi suy tư tên kia chạy đến khu vực phụ cận Mậu Sơn. Mà ở Mậu Sơn có tu sĩ Kết Đan Kỳ của Tấn Tu Minh trấn thủ. nếu gặp nhau chắc chắn sẽ gây ra tranh chấp. Nếu kẻ kia lại vẫn là người Tấn Tu Minh thì tình huống sẽ không tốt rồi.

Quả nhiên, một lão nhân bị cụt tay âm thầm phái một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ tới báo tin: Khu vực phụ cận Mậu Sơn có vật chất lưu tinh mờ mịt rơi xuống, có thể sẽ phát sinh xung đột với Tấn Tu Minh.

Từ lúc đó, trong lòng Cực Kiềm chân nhân lại càng bất an. Vì thế, lão cẩn rằng nuốt vào một viên Kim Dương Đan của Kim Kiềm Môn lưu lại.

Loại linh đan này là chuyên môn luyện chế nâng cao thực lực cho Kim Kiềm Môn, trong tay Cực Kiềm chân nhân cùng chỉ có mấy viên thôi.

Sau khi ăn xong viên linh đan này thì trong vòng thời gian rất ngắn Cực Kiềm chân nhân đã khôi phục đại bộ phận nguyên khí.

Sau đó, Cực Kiềm chân nhân mới cấp tốc bay về phía Mậu Sơn bên này.

Sau khi bay đến Mậu Sơn thì rất nhanh lão đã phát hiện ra ngọn ngân diễm đang thiêu đốt quỹ dị kia. Nhưng trận đại chiến của Kết Đan Kỳ bên kia mới là chuyện mà Lão lại càng lo lắng hơn.

Còn may là ở thời điểm cuối cùng, Cực Kiềm chân nhân cũng đuổi tới kịp, cứu được tính mệnh của một vị tu sĩ Kết Đan Kỳ.

- Hừ. nếu bản đạo lại đến muộn một chút, chẳng phải là các hạ đã tàn sát một vị trưởng lão của Kim Kiềm Môn ta rồi Sao?

Cực Kiềm chân nhân dường như là đã từng giao tiếp với Vũ Vô Cực đang đứng đối diện.

- Chẳng phải chỉ là một phế vật Kết Đan Kỳ thôi sao?

Trong mắt Vũ Vô Cực thoáng hiện lên vẻ tiếc nuối. Đột nhiên Cực Kiềm chân nhân lại đến làm đảo lộn kế hoạch của hắn.

Nam nhân mặc cẩm bào đã ổn định thân hình ở phía xa xa vừa nghe lời ấy. mặc dù không bị thương chết thì thiếu chút nữa cũng bị tức mà chết.

Tuy nhiên, nam nhân mặc cẩm bào cũng biết hiện giờ mình không có tư cách nói gì nữa rồi. Hắn vội nói rộng khoảng cách giữa hai người, bay ra phía sau Cực Kiềm chân nhân. Như thế, Vũ Vô Cực muốn giết hắn thì nhất định phải qua một cửa Cực Kiềm chân nhân.

Cực Kiềm chân nhân cũng không vì đối phương cười nhạo mà có vẻ tức giận. Ánh mắt lão rất nhanh đã rơi xuống con gió lốc màu đen kia, giọng nói lạnh nhạt nói:

- Có vẻ như là hai vị trưởng lão khác của Kim Kiềm Môn ta cũng bị vây ở bên trong. Các hạ dụng tâm thật hiểm ác. thừa dịp bản đạo không ở đây, không ngờ lại gây ra những hành động Như thế....

- Lão đạo lỗ mũi trâu kia, hãy bớt nói nhảm đi. Nếu không chúng ta hôm nay đến so tay nghề một phen. Nếu ngươi có thể thắng được bản tôn thì sẽ để một vị trưởng lão bên trong đi ra.

Hắc bào trên người Vũ Vô Cực không gió mà tung bay. trên người dâng lên một luồng chiến ý làm người ta kinh hãi.

Cực Kiềm chân nhân trong lòng thất kinh. Thực lực Vũ Vô Cực này dường như là đã gia tăng không ít.

Nhưng ngay Sau đó, Cực Kiềm chân nhân lại kinh ngạc hỏi:

- Vì sao lại chỉ là một vị?

Thần thức của lão mạnh mẽ trực tiếp xuyên thấu hắc sắc phong bạo thấy được tình cảnh bên trong.

Chỉ thấy bên trong hắc sắc phong bạo, bạch y nữ tử họ Nhiếp đang giao thủ với lão già cụt tay. Nhất thời cũng không phân ra thắng bại được.

-Nàng?

Cực Kiếm chân nhân đưa ánh mắt về phía nam nhân mặc cẩm bào, trong mắt tràn ngập câu hỏi.

- Đúng vậy. nàng không ngờ lại là người Tán Tu Minh.

Nam nhân mặc cẩm bào cắn chặt khớp hàm. khỏe miệng tràn ngập máu tươi. Hắn sớm đã xuất ra vài viên linh đan chữa thương rồi thương thể cũng hơi có chút chuyển biến tốt đẹp.

- Nhầm rồi. Nàng không phải là người Tán Tu Minh. Nàng là nữ nhân của bản tôn.

Vũ Vô Cực cười lạnh nói.

Cực Kiếm chân nhân trầm mặc.

Giờ phút này, tình huống đối Với một phe Kim Kiếm Môn quả thật có chút bất lợi.

- Thế nào? Hôm nay ngươi và ta lúc này đây so tay lần Cuối cùng, Ai thắng là có thể chiếm lấy Mậu Sơn cho riêng mình.

Chiến ý trên người Vũ Vô Cực không ngừng dâng lên. Dường như cố ý muốn tỷ thí một phen Với Cực Kiếm chân nhân.

- Ngươi và ta đã giao thủ vài lần. cũng không phân thắng bại. Cứ đánh tiếp như vậy cũng thực là không thú vị.

Cực Kiếm chân nhân cũng không muốn dễ dàng giao thủ Với một kình địch Như vậy,

Vũ Vô Cực nhắm hai mắt lại. Khí tức trên người phát sinh biến hóa quỷ dị. Từng tia khí đen tạo thành hoa văn trên người hắn nảy lên như nòng nọc.

Cực Kiếm chân nhân vừa thấy tình cảnh này. sắc mặt cùng lộ vẻ hoảng hốt. Lão cảm nhận được một cỗ uy hiếp trí mạng từ trên người Vũ Vô Cực.

Đột nhiên, hoa văn màu đen trên người Vũ Vô Cực đột nhiên biến mất. mà khí tức trên người hắn cùng xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

- Kết Đan Kỳ đại viên mãn?

Cực Kiếm chân nhân trong miệng thì trào vài từ tối nghĩa.

- Ngươi hiện tại đã không còn là đối thủ của ta nữa rồi.

Vũ Vô Cực nói với vẻ trào phúng.

- Trong hai lần chiến đấu trước. Lần đầu tiên ta hơi thua ngươi một bậc, lần thứ hai ta chỉ dùng chín phần thực lực. hai người chúng ta ngang tay, lần thứ ba giao thủ. ta chỉ dùng tám phần thực lực, ngươi và ta lại ngang tay...

Ba lượt giao chiến, ngươi chỉ là hòn đá mài đao cho ta mà thôi.

Vũ Vô Cực nhìn về phía Cực Kiếm chân nhân trong ánh mắt có vài tia thương hại.

- Lần thứ tư, ta muốn thắng ngươi hoàn toàn!

Chỉ thấy phía sau lưng Vũ Vô Cực hiện ra một long ảnh như ẩn như hiện, thấp thoáng có thể nghe được tiếng động như long ngâm.

Đối mặt Với cỗ uy áp này. thân hình Cực Kiếm chân nhân mau chóng lui lại sau vài thước, thân sắc phức tạp nhìn Vũ Vô Cực, không biết là sợ hãi hay là tò mò nữa.

- Là ai?

Bỗng dưng, con ngươi u ám của Vũ Vô Cực hướng về một phương hướng nào đó ở Mậu Sơn.

Như ẩn như hiện, trên bầu trời có một đôi mắt màu bạc. nhìn xuống hết thấy thế gian, giống như Thiên Thần cao cao tại thượng.

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

224. Chương 222: Hắc Là Ai Vậy?

Chúc mừng năm mới - 2012

Xuyên thấu qua tầng nham thạch cùng tầng thổ địa rất dày và khoảng cách không dưới mười dặm, Trương Hằng dùng thần thông Ngưng Mâu Thiên Lý nhìn rõ ràng mọi diễn biến trên Mậu Sơn.

Tuy rằng hắc chỉ thấy được cảnh lúc sau, cũng không nghe được lời nói của tu sĩ Kết Đan Kỳ song phương nhưng cũng có thể suy đoán ra đại khái mọi chuyện.

Khoảng cách mười dặm thì thần thức của tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường cũng có thể đạt tới nhưng còn sâu thêm bảy tám mươi thước nham thạch thì sao?

Đây là lần thứ ba Trương Hằng sử dụng Ngưng Mâu Thiên Lý nhưng lại là nhìn trộm "gần gũi", sử dụng rất thuận buồm xuôi gió, không phải tập trung tất cả tinh thần giống như lần thứ hai.

Bởi thế nên Trương Hằng có thể phân ra một bộ phận tâm thần nhỏ khổng lồ chế ngự ngân điểm, chỉ cần khiến nó không lệch khỏi quỹ đạo là được.

Bởi nguyên nhân lần này Trương Hằng nhìn trộm cũng tương đối thu liễm cho nên tu sĩ Kết Đan Kỳ song phương cũng không phát hiện ra sự tồn tại của hắc. mãi cho tới khi khí tức trên người Vũ Vô Cực xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Trương Hằng đang bị nhìn trộm, mơ hồ thấy Long Ảnh phía sau lưng Vũ Vô Cực, trong lòng không khỏi run lên.

Tuy rằng nhìn qua thì Long Ảnh phía sau lưng hắc chỉ là một thứ tồn tại hư vô nhưng Thần Linh Nhãn của Trương Hằng vừa nhìn thấy nó liền cảm thấy một uy áp tâm lý rất lớn.

Vì thế nên Trương Hằng quyết định tiến thêm một bước, dùng Thần Linh Nhãn quan sát cận thận Long Ảnh kỳ quái này, do đó mới bị Vũ Vô Cực phát hiện.

- Là ai?

Con người Vũ Vô Cực nhìn chăm chăm vào góc Mậu Sơn, khiến Trương Hằng có cảm giác như ánh mắt đối phương đang nhìn chăm chăm vào mình vậy.

Vào giờ khắc này Trương Hằng thấy Vũ Vô Cực, mà Vũ Vô Cực cũng thấy Trương Hằng. Nếu đã bại lộ tung tích thì Trương Hằng cũng không cần dấu diếm nữa, ánh sáng màu bạc trong mắt bỗng nhiên lóe lên. Trên bầu trời Mậu Sơn đột nhiên hiện ra một đôi mắt nhìn từ trên cao xuống mặt đất.

Trong khoảnh khắc khi đôi con mắt màu bạc kia hiện hình, trong lòng vài vị tu sĩ Kết Đan Kỳ trên không đều run lên. Dường như lúc này họ phải đối mặt với một đôi mắt của Thiên Thần vậy.

Dường như trong u minh có một đôi mắt, nó có thể nhìn thấu tất cả mọi thứ của người, nhìn thấu kiếp trước kiếp này của người, thậm chí cả quỹ tích vận chuyển vận mệnh của người - Mà giờ phút này nó hiện ra rõ ràng trước mặt người.

Loại cảm giác quỷ dị này tới cũng nhanh mà đi cũng chóng. Mấy vị tu sĩ Kết Đan Kỳ ở nơi này rất nhanh liền khôi phục bình thường.

Mà đúng lúc này thì đột nhiên đôi con người màu bạc như khảm trong thiên địa kia cũng biến mất. Vũ Vô Cực trầm mặc, Long Ảnh sau lưng di động rất nhỏ, toàn thân như chìm trong suy nghĩ vấn đề gì đó.

- Chẳng lẽ là hắn...

Cực Kiếm chân nhân và nam tử mặc cẩm bào đưa mắt nhìn nhau.

- Chính là hắn!

Nam tử mặc cẩm bào vĩnh viễn không thể quên cặp mắt màu bạc vô tình, lạnh như băng, như có thể nhìn thấu tất cả thế gian kia.

- Người kia là ai? Chẳng lẽ các ngươi biết hắn?

Vũ Vô Cực nghe hai người đối thoại xong liền lập tức hỏi. Dường như có hứng thú rất lớn đối với chủ nhân đôi mắt bạc này.

- Hắn chính là người Kim Kiếm Môn chúng ta đang truy giết.

Cực Kiếm chân nhân cũng không muốn dấu diếm làm gì. bắt đầu phát động thần thức cường đại của hắn. tìm kiếm khu vực phụ cận. Đối với Trương Hằng trong lòng hắn vô cùng kiêng kỵ. muốn sớm giết chết đối phương.

Tìm tới một lát mà vẫn không phát giác ra tung tích của Trương Hằng nhưng ngân điểm thiêu đốt trong phạm vi mấy dặm khiến hắn chú ý.

Ngân điểm này đương nhiên hắn có ấn tượng, vào thời điểm Trương Hằng giao thủ với hắn đã từng sử dụng.

Vũ Vô Cực trầm tư một lát, thở dài một hơi. Dường như đã suy nghĩ thông suốt gì đó. Hắn lại một lần nữa đưa mắt nhìn Cực Kiếm chân nhân, chiến ý trong mắt hoàn toàn tiêu tán.

Cực Kiếm chân nhân cũng cảm thấy quái dị vô cùng. Hắn phát hiện ra chỉ trong thời gian nửa khắc, tâm thái của Vũ Vô Cực đã xảy ra biến hóa cực lớn. bỏ qua ý định khiêu chiến với mình.

- Không cần tỷ thí nữa... Chỉ có khiêu chiến với đối thủ cường đại hơn mới có thể khiến thực lực của ta tăng nhanh hơn.

Trong nháy mắt, Vũ Vô Cực liền biến thành một thiếu niên bình thường vô hại. Nhưng luồng khí tức mờ mịt trên người hắn lại khiến cho bất cứ kẻ nào cùng không dám coi thường.

Vừa nghe đối phương nói vậy. Cực Kiếm chân nhân cảm thấy lòng tự trọng của mình đã bị đả kích nghiêm trọng.

Có lẽ vào thời điểm trước kia thì Vũ Vô Cực còn có thể chân chính coi hắn là đối thủ. Nhưng hiện giờ hắn đã trở thành viên đá mài dao mất đi giá trị lợi dụng.

Giờ phút này thực lực của Vũ Vô Cực đã có thể áp đảo Cực Kiếm chân nhân. Ngay cả tu vi của hắn cũng đã cao hơn Cực Kiếm chân nhân một cấp nhỏ.

- Xem ra kẻ biến thái này tìm được đối thủ mới rồi...

Cực Kiếm chân nhân đột nhiên nhớ tới Trương Hằng cũng biến thái vô cùng, trong lòng thậm chí sinh ra một tia tò mò. Nếu hai tên tư tưởng biến thái này mà gặp nhau thì sẽ phát sinh ra va chạm thế nào ?

Thân thể Vũ Vô Cực lại một lần nữa bay lên cơn lốc màu đen trên không trung, bàn tay duỗi ra. Một quả cầu đen thật lớn bao phủ phạm vi cả trăm thước bị hắn hút vào cơ thể.

Cực Kiếm chân nhân và nam tử mặc cẩm bào khiếp sợ nhìn thủ đoạn của Vũ Vô Cực, sắc mặt vô cùng khó coi.

Cơn lốc màu đen sau khi biến mất. lão già cụt tay và nữ tử bạch y họ Nhiếp liền hiện thân.

Hai vị tu sĩ Kết Đan Kỳ này bắt đầu từ khi giao chiến trong cơn lốc cho tới giờ cũng không ai hơn ai.

- Vũ đại ca!

Nữ tử bạch y họ Nhiếp hóa thành một luồng sáng trắng bay tới bên cạnh Vũ Vô Cực, vô cùng thân thiết rúc vào lòng đối phương.

Sắc mặt Vũ Vô Cực lạnh nhạt, thấp giọng trao đổi gì đó Với nàng.

Mà lão già cụt tay nọ cũng đi về phía Cực Kiềm chân nhân. Cứ như vậy, hai bên đều có ba vị tu sĩ Kết Đan Kỳ. nhưng Kim Kiềm Môn rõ ràng rơi vào thế yếu.

Một lát sau, Vũ Vô Cực mới hỏi Cực Kiềm chân nhân:

- Người kia và Kim Kiềm Môn các ngươi rốt cục có ân oán gì. tên thật của hắn là gì?

Cực Kiềm chân nhân hơi sững sốt nhưng rất nhanh liền hiểu ra. hòn đá mài dao của Vũ Vô Cực sau này chính là kẻ đề tiện đánh lên Kim Kiềm Môn kia:

- Bộ mặt thật của hắn còn chưa được xác định, cũng không biết có ân oán gì Với Kim Kiềm Môn ta. cũng không biết tên tuổi. Nhưng có thể khẳng định hắn chỉ là một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

- Trúc Cơ Kỳ?

Đôi con ngươi của Vũ Vô Cực lóe lên vài tia sáng.

- Không ngờ toàn bộ Kim Kiềm Môn mà ngay cả một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cũng không làm gì được...

Vũ Vô Cực trào phúng nói. ánh mắt hướng về phía ngân diễm đang thiêu đốt cách đó cả ngàn dặm.

Nhất thời sáu gã tu sĩ Kết Đan Kỳ ở nơi này đều cùng nhìn về phía ngân diễm đang thiêu đốt mãnh liệt kia.

- Nếu tiếp tục như thế thì mạch khoáng cao cấp của Mậu Sơn không tới một ngày sẽ cháy sạch.

Vũ Vô Cực nhẹ nhàng nói.

- Đây đều là khoáng mạch cao cấp đó!

Ba người Kim Kiềm Môn bao gồm cả Cực Kiềm chân nhân cũng cảm thấy đau lòng xót ruột.

Trên thực tế trừ Vũ Vô Cực ra thì tất cả tu sĩ Kết Đan Kỳ nơi đây đều cảm thấy tiếc nuối.

- Chẳng lẽ Vũ minh chủ để mạch khoáng mạch nơi này bị đốt cháy hết trong một ngày sao?

Ánh mắt Cực Kiềm chân nhân sáng bừng nhìn về phía Vũ Vô Cực.

- Những mạch khoáng cao cấp này đã trở thành vật của Tán Tu Minh chúng ta. Còn việc xử lý thế nào cùng không cần phải để một người ngoài quản tới.

Vũ Vô Cực hơi tỏ vẻ khinh miệt nhìn Cực Kiềm chân nhân một cái.

Cực Kiềm chân nhân vừa nghe vậy liền không khỏi giận dữ:

- Khi nào mạch khoáng cao cấp này trở thành vật của Tán Tu Minh các ngươi?

Vũ Vô Cực nhẹ nhàng bước về phía trước hai bước, lập tức vượt qua khoảng cách mấy chục thước. Ánh mắt hắn nhìn về phía ngân diễm đang thiêu đốt phía xa xa, rất lâu sau mới phun ra hai chữ:

- Thực lực.

Hai chữ này quả thực là cử trọng nhược khinh.

Cực Kiềm chân nhân trong phút chốc liền đánh mất tất cả dũng khí.

Vù một tiếng. Vũ Vô Cực nhanh chóng bay về phía địa phương đang bị ngân diễm thiêu đốt...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

225. Chương 223: Trí Nhớ Không Trọn Vẹn

Chúc mừng năm mới - 2012

.

Hai chữ Vũ Vô Cực nói như tảng đá ngàn cân đặt trong lòng Cực Kiếm chân nhân.

Trong lúc nhất thời, tất cả dũng khí của Cực Kiếm chân nhân đều tiêu tán. ánh mắt ảm đạm chăm chú nhìn về phía thiếu niên mặc hắc bào đã bay đi ở phía xa xa.

Trước đó một khắc, bản thân vẫn là đối thủ của hắn mà giờ khắc này đối phương đã hoàn toàn vượt qua một tảng đá mài dao như hắn.

Đáy lòng Cực Kiếm chân nhân không khỏi sinh ra tâm lý không phục. Tu vi của bản thân hiện tại Tuy rằng không bằng hắn. thậm chí thực lực tổng hợp cũng không bằng đối phương nhưng mình là có bảo vật trấn sơn cường đại tồn tại.

Nhưng nghĩ lại, bản thân có bảo vật trấn sơn làm con bài chưa lật thì đối phương làm sao lại không có?

Vào thời điểm chiến ý của Vũ Vô Cực ngưng tụ tới tận cùng, sau lưng còn có Long Ảnh đáng sợ như ẩn như hiện, hơn nữa nhìn thế nào cũng không giống vật hư ảo.

Long là tồn tại thế nào?

Trong thế giới này cũng không còn có tồn tại đứng đầu này.

Theo truyền thuyết ghi lại trong sách cổ, long có thể quét ngang Đông Vân đại lục!

Dù chỉ là giao long bình thường cũng không phải thứ tu sĩ bậc cao bình thường có thể chống lại.

Mà bắt đầu từ thời khắc này, tinh thần của Cực Kiếm chân nhân sau khi bại dưới tay Vũ Vô Cực bắt đầu không còn tư tưởng muốn vượt qua đối phương.

Trên thực tế dù hắn muốn tiếp tục đấu với đối phương nhưng tám chín phần mười là lại tiếp tục thất bại. Tiềm lực và tư chất của Vũ Vô Cực tuyệt đối hắn không thể bằng được.

Nhìn theo thân ảnh Vũ Vô Cực đang rời đi ở xa xa, Cực Kiếm chân nhân lẩm bẩm:

- Không biết đối thủ kế tiếp của hắn là ai...

Trong đầu Cực Kiếm chân nhân lập tức hiện lên đôi mắt màu bạc như có thể thấy rõ mọi chuyện trong thế gian.

- Đúng, chính là hắn...

Cực Kiếm chân nhân hiểu rõ, nếu muốn chiến thắng đối thủ vô cùng mạnh mẽ như Vũ Vô Cực này thì về tiềm lực còn phải hơn cả đối phương.

Thiên tài tuyệt thế như Vũ Vô Cực, bản thân còn mang theo tâm lý tôi luyện thực lực trong chiến đấu. thực lực của hắn sau mỗi lần sẽ càng cường đại hơn. dù có thể chiến thắng hắn nhất thời nhưng không thể mơ tưởng tới chuyện hoàn toàn đánh bại đối phương.

Mà trong cuộc đời hai trăm năm của Cực Kiếm chân nhân cũng chỉ phát hiện ra Trương Hằng là có thể vượt lên Vũ Vô Cực về mặt tiềm lực.

- Đáng tiếc ta chỉ là một kẻ bại trận...

Khí chất trên người Cực Kiếm chân nhân lúc này đã xảy ra biến hóa vô cùng lớn lao.

Dường như trong chớp mắt hắn đã già đi hai mươi tuổi!

- Bắt đầu từ này. Mậu Sơn sẽ trở thành địa bàn của Hắc Thủy Trấn Tấn Tu Minh ta.

Giọng nói lạnh như băng của Vũ Vô Cực từ cách đó hơn mấy trăm trượng truyền tới.

- Chuyện này làm sao có thể....

Vẻ mặt nam nhân mặc cảm bào giận dữ nhưng lại phát hiện ra vẻ vô lực trong đôi mắt già nua của Cực Kiềm chân nhân.

Vị sư huynh vô cùng mạnh mẽ trong lòng hắc này đã hoàn toàn mất đi niềm tin.

- Trở về đi!

Cực Kiềm chân nhân hơi mất mát nói.

- Đại trưởng lão....

Lão già cụt tay cũng như muốn nói gì đó.

- Nơi này đã không thuộc về chúng ta nữa...

Trên người Cực Kiềm chân nhân Tỏa ra một luồng kim quang chói mắt. hóa thành một Thanh kiếm sắc bén bay về hướng Kim Kiềm Môn.

Nam nhân mặc cảm bào và lão già cụt tay đưa mắt nhìn nhau. Bọn họ hiểu rõ Kim Kiềm Môn đã mất đi nguồn lực có thể chống lại Tán Tu Minh rồi.

Không nói tới về số lượng tu sĩ Kết Đan Kỳ. ngay cả người lãnh đạo cũng đã có sự chênh lệch không thể bù đắp nổi.

Người lãnh đạo là Cực Kiềm chân nhân đã mất đi niềm tin. như vậy thì tất cả xong hết rồi.

- Đi thôi!

Nam nhân mặc cảm bào cũng dẫm lên độn quang mà bay nhanh rời đi.

Mà bắt đầu từ giờ khắc này, chiến đấu giữa Kim Kiềm Môn và Tán Tu Minh rốt cục cũng kết thúc, tương lai quật khởi của Tán Tu Minh ở Tam Tinh Vực bắt đầu...

Tạm thời không nói tới ân oán giữa thế lực song phương nữa. lại nói tới Vũ Vô Cực sau khi rời khỏi nơi này liền bay về hướng Ngân Diễm Phần Sơn.

Không ngừng tiếp cận nơi này, Vũ Vô Cực ẩn hiện cảm nhận được sự đáng sợ của đám ngân diễm quỷ dị kia.

- Cấp bậc vật này còn chưa phải là cao nhưng tiềm lực phát triển bên trong lại không thể lường được...

Ánh mắt Vũ Vô Cực lóe lên, chăm chú nhìn ngân diễm đang càng ngày càng gần.

Giờ phút này diện tích bị ngân diễm che phủ đã lên tới gần trăm trượng. Những vùng núi đá bị đốt cháy sạch, trong đó ẩn chứa rất nhiều khoáng mạch là mục tiêu chủ yếu của ngân diễm.

Trương Hằng sau khi bị phát hiện sử dụng thần thông Ngưng Mâu Thiên Lý. biết nơi này không thể ở lâu vì thế quyết định bỏ qua mà đốt cháy những khoáng mạch cao cấp này. Dù là bản thân hắc không hấp thụ được lượng lớn tinh túy của thiên địa này thì cũng vẫn có thể để cho Hư Không Hỏa Diễm tới trợ giúp.

Cho nên hắc bắt đầu điên cuồng mở rộng phạm vi thiêu đốt của ngân diễm. Cứ như vậy, ngay cả mạch khoáng bình thường, thậm chí là đá núi cũng bị đốt cháy.

Một lượng lớn tinh túy thiên địa bắt đầu chồng chất tại đan điền trong cơ thể Trương Hằng. Trương Hằng rõ ràng để cho Hư Không Hỏa Diễm bao phủ bốn phía đan điền, một khi tinh túy của thiên địa quá nhiều thì hắc sẽ lập tức để cho Hư Không Hỏa Diễm cắn nuốt.

Vũ Vô Cực rất nhanh đi tới dãy núi đang bị ngân diễm thiêu đốt này. Kỳ quái chính là hắc cũng không thi pháp dập tắt đám ngân diễm này mà cận thận quan sát.

Chỉ trong chốc lát hắc liền chìm vào suy nghĩ.

Nữ nhân áo trắng họ Nhiếp kia và phó minh chủ họ Lô cũng đều bay tới bên cạnh hắc không quấy rầy hắc, để cho hắc im lặng suy tư.

Rất lâu sau, Vũ Vô Cực mới khẽ thở dài một tiếng.

- Mộng Kỳ, người đoán xem hắc có thể dùng phương pháp thiêu đốt khoáng mạch cao cấp để tăng tu vi không?

Giọng nói của Vũ Vô Cực trở nên dịu dàng, nhưng ánh mắt nhìn về phía nữ tử áo trắng họ Nhiếp lại không có bao nhiêu tình cảm.

Phó Minh chủ họ Lô đứng một bên đơn giản là im lặng trầm mặc. Nhiếp Mộng Kỳ khẽ vuốt cằm, gật gật đầu cười nói với Vũ Vô Cực:

- Đúng vậy. Đây cũng là phân tích của ta. Dịch nhân như vậy thực đáng sợ. Nếu đắc tội Với hắc mà nói thì nhất định phải giết hắc càng sớm càng tốt.

Vũ Vô Cực lại nói:

- Vì sao lại phải nhất định giết hắc... Chân chính đánh bại một người thì phải đợi tới thời điểm hắc chân chính trưởng thành. Đám người Cực Kiếm chân nhân vừa rồi đuổi giết hắc thể hiện sâu trong nội tâm đã sợ hãi đối phương. Mà Vũ Vô Cực ta không sợ hãi bất luận kẻ nào trên thế gian. ..tồn tại cường đại nào cũng sẽ trở thành hòn đá mài dao cho ta sau này...

Sau khi nói lời này, trên người Vũ Vô Cực lờ mờ hiện lên khí thế đứng đầu thiên hạ. Đồng thời sau lưng hắc ẩn hiện Long Ảnh. lập tức uy áp cường địa Tỏa ra bốn phía.

Mặc dù luồng uy áp này không cố ý nhằm vào ai như Nhiếp Mộng Kỳ và phó minh chủ họ Lô đứng bên cạnh cũng đều kinh hãi vô cùng, thân thể không tự chủ được mà lui lại phía sau. trong lòng thầm sinh ra tư tưởng muốn quỳ lạy.

Tuy nhiên luồng uy áp này tới nhanh mà đi cũng nhanh.

Vũ Vô Cực cười nhạt nói:

- Đối mặt với địch nhân nào thì tinh thần chúng ta cũng không được sợ hãi hắc. Giết chết địch nhân có tiềm lực, cường giả mạnh nhất thiên hạ chân chính sẽ không làm chuyện này.

Lời nói của hắc như vậy cũng khiến Nhiếp Mộng Kỳ và phó minh chủ họ Lô không dám gật đầu bừa.

Bóp chết địch nhân có tiềm lực từ trong trứng nước chính là một lời nói chí lý trong Tu Tiên giới. Chuyện này giống với đạo lý nhỏ cỏ phải nhổ tận gốc.

- Vào thời điểm có đối thủ. ta sẽ thông qua không ngừng đánh bại hắc mà tiến bộ. Mà khi thế giới này không còn đối thủ thì ta sẽ vì mình mà bồi dưỡng đối thủ...

Vũ Vô Cực thấp giọng trầm trầm, giọng nói vô cùng mờ ảo. cả người trong phút chốc liền lâm vào một trạng thái vô cùng tĩnh tế.

Vào giờ khắc này lấy hắc làm trung tâm. không gian phạm vi một trượng xảy ra một hiện tượng quỷ dị là thời gian ngừng lại.

Nhưng trong chớp mắt loại hiện tượng này liền biến mất. Vũ Vô Cực đột nhiên thức tỉnh, trong mắt mang theo chút tiếc nuối:

- Trí nhớ không trọn vẹn... Khoảng trống. ..bí ẩn trên người...

- Đại ca (minh chủ)!

Nhiếp Mộng Kỳ và phó Minh chủ họ Lô kinh hô.

- Ta không sao...

Ánh mắt Vũ Vô Cực lạnh nhạt nhìn chăm chú vào đám ngân diễm vừa suy nghĩ, giọng nói vang vọng khắp phạm vi mười dặm:

- Cho người thời gian một canh giờ. sau một canh giờ Bốn tôn sẽ lập tức diệt sạch đám ngân diễm này.

Xoẹt một tiếng, Vũ Vô Cực di động trên không phía trên đám ngân diễm, nhắm hai mắt lại. Mà giờ khắc này ngân diễm đang thiêu đốt trên mặt đất bỗng nhiên hơi sững lại một chút.

Một đôi con người màu bạc hiện ra trong thiên địa. giống như vàng trắng sáng trên bầu trời đêm.

Vũ Vô Cực mở to hai mắt, đối mặt với đôi mắt này.

Đôi con người màu bạc kia lóe lên ý cười, ẩn chứa trong đó cả chút tán thưởng...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

226. Chương 224: Vũ Vô Cực Chờ Đợi

Chúc mừng năm mới - 2012

Cặp mắt trong thiên địa nhìn vào trên người Vũ Vô Cực sinh ra một cổ chiến ý. cùng lúc đó trong lòng Vũ Vô Cực thậm chí sinh, ra một loại cảm giác tịch mịch và luyến tiếc.

Hắn có thể cảm nhận được trong mắt đối phương ẩn chứa là tán thưởng cùng chờ mong.

Vũ Vô Cực hiểu rõ đối phương là một người chỉ dựa vào tu vi Trúc Cơ Kỳ liền có năng lực chống lại tu sĩ Kết Đan Kỳ cường đại. Mặc dù hiện tại so với mình còn có một khoảng cách chênh lệch không nhỏ. nhưng với thời gian nhất định sẽ là một cao thủ có thể tranh phong cùng hắn.

Vũ Vô Cực có một loại tự tin từ thuở nhỏ. hắn cũng không biết lòng tin của mình là đến từ đâu. Thật lâu trước đây hắn đã phát hiện trong đầu óc mình có một đoạn trí nhớ không trọn vẹn.

Tuy rằng hắn không biết những ký ức này là thứ gì nhưng hắn có thể cảm nhận được hắn từng là một nhân vật vô cùng cường đại và tịch mịch.

Khi đối mặt với bất cứ người nào có tiềm lực phi thường, trong lòng hắn không phải nghĩ tới chuyên bóp chết đối phương, ngược lại sẽ sinh ra một loại tình cảm vui mừng. Thậm chí hận không đi chỉ điểm cho đối phương mau tiến bộ.

Trên thực tế, hắn tu luyện từ Dẫn Khí Kỳ đến Kết Đan Kỳ chỉ Tiêu phí thời gian không đến mười năm. Nhưng mà, không có bất luận kẻ nào biết bí mật này. kể cả Nhiếp Mệnh Kỳ đạo lữ song tu của hắn.

Sau khi đạt tới Kết Đan Kỳ hắn liền giảm chậm sự tăng trưởng tu vi của chính mình, bắt đầu dốc lòng tự nghĩ ra công pháp của riêng mình. Mấy năm gần đây Cực Kiếm chân nhân là đá mài dao để hắn cọ xát thí nghiệm công pháp. Tuy nhiên hiện tại đối phương đã mất đi giá trị lợi dụng.

Mà Trương Hằng lại trở thành mục tiêu mới của hắn.

Một người có thể thông qua ngân điểm Luyện hóa mạch khoáng cao cấp để tăng lên tu vi bản thân. Đây là loại đáng sợ cỡ nào? Hơn nữa, nếu đã thông qua cắn nuốt mạch khoáng cao cấp để tăng lên tu vi, suy rộng ra cũng sẽ có rất nhiều vật phẩm khác thay thế.

- Chỉ mong người không để ta thất vọng...

Vũ Vô Cực không tự chủ được nói ra những lời này. Dường như thật lâu trước kia đã có rất nhiều người làm hắn thất vọng.

Cặp mắt kia dường như thoáng lóe lên Ý cười rồi biến mất trong tầm mắt của hắn.

Cùng lúc đó ngân điểm dưới mặt đất bắt đầu biểu hiện thiêu đốt với một tốc độ càng thêm điên cuồng.

Nhiếp Mệnh Kỳ cùng Phó Minh chủ họ Lôi đều lộ vẻ hoảng sợ. nhưng cùng không dám nói thêm điều gì, vẫn lặng lẽ đứng bên cạnh Vũ Vô Cực.

Vũ Vô Cực mặt không đổi sắc, lại nhắm mắt lại. Dường như đang chờ đợi cho hết một canh giờ.

Bốn phía như trước là một mảng tối đen. bốc lên mùi đất đá. Trương Hằng khoanh chân ngồi, trên người lưu chuyển một vàng sáng mờ nhạt, nơi khoe miệng còn đọng lại Ý cười.

Hắn vốn tưởng rằng Vũ Vô Cực sẽ mau chóng tới đây dập tắt những ngân diễm này. nhưng không nghĩ đến đối phương lại có trí tuệ cao siêu Như vậy,

Một nhân vật không úy kỵ địch nhân thành tựu. mà còn để mặc cho đối thủ tự bồi dưỡng. Đối với hạng người như vậy Trương Hằng bội phục sát đất.

Trên thực tế, nhân vật như vậy trước kia Trương Hằng đã thấy qua, chỉ có Điều đó là ở trong kịch truyền hình hoặc là trong tiểu thuyết Tiên Hiệp.

Mà giờ phút này hắn lại gặp một người Như vậy, Không biết là may mắn hay bất hạnh Nhưng trong đáy lòng hắn lại sinh, ra một loại vui mừng. Có thể trở thành đối thủ của hạng người Như vậy cũng đúng là một vinh hạnh lớn lao.

Trương Hằng hiểu đây là một nhân vật có ý tưởng giống như Độc Cô cầu Bại hoặc là ma sư Bàn Bàn.

Khi thực lực của một người đạt tới cảnh giới cực hạn nào đó. tầm lòng của họ tất nhiên cũng đạt tới một trình độ có thể cất chứa thiên địa.

Cái này giống như tông sư của tiểu thuyết võ hiệp, chẳng những họ tu Luyện võ công đạt tới trình độ siêu phàm, mà tầm lòng cùng khí lượng của họ cũng vượt trội hơn người. Nếu không thì họ hoàn toàn không xứng xứng là tông sư.

Vũ Vô Cực biết hiện giờ thương thế và nguyên khí trên người Trương Hằng còn chưa có khôi phục. Cho nên đơn giản cho hắn thời gian nghỉ ngơi một canh giờ.

“Một canh giờ này nhất định phải sử dụng cho tốt!”

Trong lúc Trương Hằng liều mạng mở rộng diện tích thiêu đốt của ngân diễm, vô tình bức ra một cỗ tiềm lực trên người.

Mà diện tích ngân diễm thiêu đốt càng lúc càng lớn, rất nhanh liền đạt tới chiều dài một trăm mét!

- Minh chủ! Cứ tiếp tục Như vậy, mạch khoáng Mậu Sơn sẽ hết sạch không còn gì!

Phó Minh chủ họ Lôi thật sự không kìm nổi cười khổ nói.

- Câm miệng!

Mắt của Vũ Vô Cực ngay cả chớp cũng không chớp một cái. giọng nói lạnh, như băng khiến Lôi Phó minh chủ ngoan ngoãn ngậm miệng lại. trên mặt không dám lộ chút ý bất mãn nào. Hơn nữa trong lòng hắn cũng không có gì không phục.

Hắn hiểu rằng sở dĩ mình có thể tu Luyện đến cảnh giới Kết Đan Kỳ. cùng là nhờ sự trợ giúp của vị thiếu niên trước mắt này. Nếu không thực rất có thể suốt đời hắn chỉ dừng lại ở Trúc Cơ Kỳ.

Thời gian từng chút một trôi qua.

Tốc độ của ngân diễm cắn nuốt mạch khoáng vượt ra ngoài dự liệu của mọi người: kết quả còn chưa hết hạn một canh giờ. mạch khoáng cao cấp trên Mậu Sơn toàn bộ đều bị thiêu đốt sạch!

Trong lòng Lôi Phó minh chủ thậm chí đang ứa máu. sắc mặt Nhiếp Mệnh Kỳ cũng không tốt hơn chút nào.

Toàn bộ mạch khoáng cao cấp ẩn chứa trong Mậu Sơn có thể dài tới mấy chục dặm. hiện giờ cứ như vậy bị đối phương cắn nuốt sạch sẽ. Đối lại là bất cứ một tu sĩ Kết Đan Kỳ nào cũng phải đau lòng không thôi.

Mà Vũ Vô Cực vẫn là một bộ dáng lạnh nhạt như trước, thái độ bình thản kiêu dẳng như cho dù người thiêu đốt sạch toàn bộ Mậu Sơn cũng không sao cả.

Rất nhanh thời gian một canh giờ cũng tới rồi.

Vũ Vô Cực chợt mở mắt ra:

- Một canh giờ đã tới mà mạch khoáng cao cấp trên Mậu Sơn này cũng bị người đốt sạch. Giờ có hiện thân để bản tôn gặp người một chút hay không?

Thanh âm không lớn nhưng vang vọng trong phạm vi hơn mười dặm.

Qua một hồi lâu vẫn lẳng lặng không có người trả lời.

Vũ Vô Cực trầm mặc.

Nhiếp Mộng Kỳ nói:

- Vũ đại ca! Huynh xem có phải người kia không dám ra đây hay không?

Lôi Phó minh chủ thầm nghĩ: “Khẳng định là như thế! Mạch khoáng cao cấp nhiều như vậy đều thiêu đốt sạch, sao còn dám ra đây?”

Vũ Vô Cực thấp giọng nói:

- Các người về trước Tán Tu Minh đi! Nắm chắc thời gian tăng lên thực lực...

-Dạ!

Hai tu sĩ Kết Đan Kỳ không chút do dự, ngự độ quang rời khỏi Mậu Sơn.

Chờ hai người rời đi Một lúc sau, Vũ Vô Cực mới thản nhiên nói:

- Chẳng lẽ các hạ còn không dám ra đây sao? Hay là người có ân tình gì khó nói?

Trong thiên địa vẫn tĩnh lặng không có tiếng đáp lời, ngay cả đôi mắt bạc kia cũng không có hiện thân, ngân điểm vừa mới thiêu đốt không lâu đã sớm tiêu biến mất.

Trầm mặc một hồi lâu, Vũ Vô Cực mới thốt ra mấy chữ:

- Ba ngày!

Sau đó hần liền nhắm mắt lại. lẳng lặng lơ lửng trên không trung Mậu Sơn trông giống như một Thiên Thần.

Màn đêm dần dần buông xuống, thời gian trôi qua từng chút một, cả vùng phụ cận này cũng không có một tiếng động.

Nhưng dường như Vũ Vô Cực tin tưởng đối phương chưa có rời đi. vẫn không nhúc nhích đứng trên hư không. Chỉ khi có luồng gió nhẹ thổi qua, mới nhìn thấy vạt áo choàng cùng tay áo của hần khẽ lay động.

Một đêm rất nhanh liền trôi qua. tới buổi sáng ngày hôm sau. trên bầu trời có một tầng mây đen bao phủ.

Tới giữa trưa trời mưa xuống một trận như trút nước, bao trùm phạm vi hơn trăm dặm.

Mặc cho gió táp mưa sa, Vũ Vô Cực cũng không nhích động, hai mắt hần vẫn nhắm kín. toàn thân hần giống như một gốc cây kiên cường dưới mưa gió. kiên trì giữ vững lý tưởng và nguyện vọng của chính mình.

Khi trời tạnh mưa, rất nhanh lại đã vào đêm.

Trong thời gian này, thỉnh thoảng có tu sĩ đi ngang qua, vừa nhìn thấy Vũ Vô Cực liền biết không phải người dễ trêu chọc, nên đều vội vàng rời đi. Thậm chí không dám nhìn lại nhiều lần.

Rốt cục, tới buổi chiều ngày thứ ba. cũng sắp tới kỳ hạn cuối cùng theo như lời Vũ Vô Cực.

Nếu tới thời điểm buổi tối ngày thứ ba Trương Hằng còn không có hiện thân, cùng không biết Vũ Vô Cực sẽ làm ra chuyện gì.

Rất nhanh mặt trời lặn dưới rặng núi, màn đêm dần dần buông xuống. Có thể nói đã hết hạn thời gian ba ngày.

Ngay khoảnh khắc đó Vũ Vô Cực đột nhiên mở mắt. trong mắt lóe ra tia sáng khiếp người.

Tại một chỗ cách nơi đây ước chừng năm sáu dặm. truyền đến một dao động đặc thù. Đồng thời trên mặt đất cũng chấn động một trận nhẹ nhẹ.

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

227. Chương 225: Lần Đầu Độ Sức!

Chúc mừng năm mới - 2012

- Người rốt cục đi ra rồi!

Chiến ý trên người Vũ Vô Cực bắt đầu thông thả kéo lên. hần nhẹ nhàng cất bước ở trên hư không, mỗi một bước đều có thể bước ra Khoảng cách mấy chục thước, so với Ngân Quang Thiểm Thước Thuật của Trương Hằng cũng không nhường bộ chút nào.

Hơn nữa, mỗi một bước của hần đều là tự nhiên mà vậy. vốn hoàn hảo sẵn Như vậy, dưới chân thậm chí ngay cả độn quang cũng không có.

Điều này đã vượt qua phạm trù pháp thuật phi hành bình thường, mà là cùng loại Với thần thông Súc Địa Thành Thốn trong truyền thuyết.

Hiện tại Vũ Vô Cực bước ra mỗi bước chân đều là nhàn nhã và tự nhiên Như vậy, trông giống như khoan thai dạo bước trong sân nhà. Ý cảnh ẩn chứa trong đó thậm chí vượt qua một số tu sĩ đỉnh cao.

“Vù...”

Long Ảnh lại một lần nữa hiện hình sau lưng Vũ Vô Cực. đồng thời mơ hồ kèm theo một cỗ long uy.

Mặc dù bất cứ tu sĩ nào nhìn thấy hư ảnh hình rồng sau lưng hần đều khiến cho người ta một loại ảo giác tồn tại đó là sự thực, Đường như tiếp ngay Sau đó, từ trong cơ thể hần sắp bay ra một con Thần Long.

Rồng trong truyền thuyết là tồn tại còn cao hơn tiên nhân bình thường, có được năng lực kêu mưa gọi gió, dời sông lấp biển.

Bởi vậy có thể thấy được trong thân thể Vũ Vô Cực ẩn chứa bí mật kinh người như thế nào. Một khi bí mật trên người hần lộ ra chỉ sợ trong nhất giới này cũng không thể cất chứa tồn tại như hần.

“Ầm ầm ầm...”

Một ngọn núi bình thường ở xa xa không ngừng chấn động, giống như ở phía dưới nó có một con cự thú hoang dã đang trở mình.

Hai con người trong mắt Vũ Vô Cực tập trung nhìn chằm chằm trên ngọn núi kia. Mặc dù mặt đất chung quanh chấn động đến mức nào. hần vẫn “đạp bước” mà đi như trước, không vội không chậm, không vượt mức quy định.

Hơn nữa theo hần không ngừng cất bước tới phía trước, khí thế trên người hần cũng không ngừng tăng lên.

Kết Đan tiền kỳ... Kết Đan trung Kỳ... Kết Đan đại viên mãn...

Tới sau cùng, không ngờ khí thế trên người Vũ Vô Cực lại vượt qua phạm trù Kết Đan kỳ. mơ hồ như đạt tới cảnh giới Nguyên Anh Kỳ!

Linh khí trong thiên địa bắt đầu nổi lên dao động không ổn định. Tu sĩ ở ngoài phạm vi mấy dặm đều có thể cảm giác được một áp lực khiến người ta hít thở không thông.

Mà lúc này khí thế trên người Vũ Vô Cực là nhắm vào dãy núi đang trong trạng thái chấn động kia.

“Ầm!”

Ngon núi nhỏ kia không ngừng lay động, xem ra Vũ Vô Cực chỉ dựa vào khí thể bàng bạc trên người đã áp chế ngọn núi không thể động đây.

Chỗ đáng SỢ của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ lại một lần nữa hiển hiện ở trước mặt thể nhân!

- Thật đáng sợ...

Xa xa một ít tu sĩ đi ngang qua nhìn thấy mà kinh sợ. cũng không dám dừng lại lâu. liền vội vàng rời đi.

Uy danh của lão quái Nguyên Anh KỶ đã xâm nhập lòng người, tu sĩ bậc thấp căn bản là không dám tới gần nhòm ngó.

Bắt đầu từ giờ khắc này, Vũ Vô Cực xem như đã nửa chân bước vào Nguyên Anh Kỳ mà vô số tu sĩ Tam Tinh Vực tha thiết ước mơ!

Nhưng trên mặt Vũ Vô Cực cũng không lộ ra chút kích động vui mừng gì. hần thì thảo luận:

- Tốc độ tu luyện vẫn còn quá nhanh một chút...

Hần hiểu rằng Bởi vì mình gặp được một vị tu sĩ tương lai có thể tranh phong cùng mình, nên mới không kiềm chế được chiến ý trong lòng, khiến cho tu vi lại thăng cấp đạt tới Nguyên Anh sơ kỳ.

Cứ như vậy, dù hần có đè nén tu vi của bản thân mình xuống, khẳng định không tới mười năm cũng sẽ tiến vào cảnh giới Nguyên Anh Kỳ.

Trực giác nói cho hần biết, tu vi tăng lên quá nhanh cũng không lợi cho việc tăng lên thực lực.

“Ầm ầm ầm...”

Một tràng tiếng nổ từ bên trong ngọn núi truyền đến. rồi một luồng sáng bạc từ trong ngọn núi bắn ra. xẹt qua trong thiên địa sáng rực và tuyệt đẹp như sao băng.

Một Thanh niên toàn thân bọc trong vàng hào quang màu bạc sáng ngời, giống như Thiên Thần phụ thể xuất hiện trên bầu trời cách Vũ Vô Cực chừng mấy trăm thước.

Vừa thấy người đến này, hai mắt Vũ Vô Cực sáng rực. thậm chí cực kỳ phấn khích trên người dâng lên một cổ chiến ý tận trời.

Đồng thời, khí thể cuộn cuộn mãnh liệt có thể so với tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ép tới hướng Thanh niên ở đối diện.

Người đứng đối diện Vũ Vô Cực đúng là Trương Hằng đã khôi phục toàn bộ nguyên khí.

Nếu cận thận quan sát sẽ phát hiện khí tức trên người hần đã xảy ra biến hóa rất lớn. tu vi dường như tăng lên không ít.

Không sai, trong thời gian ngắn ngủi ba ngày. Trương Hằng đã từ cảnh giới Sơ thành tầng hai tiến thêm một bước, tiến vào cảnh giới Tiểu thành tầng hai!

Mỗi lần tăng lên một tiểu cảnh giới đều có ý nghĩa trọng đại đối với Trương Hằng. không chỉ có nghĩa thực lực tăng lên trên diện rộng, đồng thời cũng là một trong những dấu chân tích lũy để hần đạp bước trên đường hướng tới đỉnh phong.

Trương Hằng đã sử dụng thời gian ba ngày này để tăng lên tu vi của mình một tiểu giai, ngay cả thương thể cũng theo thăng cấp đó mà khôi phục được tám chín phần.

Hần mới vừa xuất quan đã bị Vũ Vô Cực tập trung chặt chẽ. cổ khí thể kia không ngừng kéo lên áp lực trên người hần. thậm chí khiến hần hít thở khó khăn.

Mà thời điểm khí thể của Vũ Vô Cực kéo lên tới cấp Nguyên Anh. thậm chí Trương Hằng đứng cũng không vững.

Lúc trước ở phương Vân Sơn, Trương Hằng cũng từng chịu đựng khí thể khủng bố của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. một lần đó hần cũng miễn cưỡng trụ được.

Hiện giờ, tuy rằng tu vi của hắn tăng lên rất nhiều nhưng lại phải đối mặt Với khí thể của cấp bậc Nguyên Anh Kỳ ngay mặt áp bức. hắn mới phát hiện, tu sĩ Nguyên Anh Kỳ còn lợi hại hơn rất nhiều so Với trong tưởng tượng của mình. Cho dù tu vi của mình có tăng thêm một tiểu giai nữa, cũng khó có thể chống lại.

Đó không chỉ riêng là chênh lệch trên thực lực mà trọng yếu hơn là chênh lệch về cảnh giới quá lớn. Thật có thể ví như nước sông so với biển cả.

Tuy nhiên, sau khi đã trải qua thí luyện Huyết Sát động phủ và từng tôi luyện chiến đấu với không ít tu sĩ Kết Đan Kỳ. Trương Hằng cũng không có chịu khuất tất dưới cổ khí thể này. Hắn kháng cự lại cổ khí thể từng chút một. tâm thần hắn thậm chí nhờ vậy mơ hồ còn được tăng lên.

Cho đến bước cuối cùng, hắn mới từ trong ngọn núi bay ra, đúng là sử dụng “Ngân Quang Thiểm Thước Thuật”.

Nhờ được thăng cấp và đã từng thi triển qua bí thuật này. nên giờ phút này hắn thi triển “Ngân Quang Thiểm Thước” nhanh hơn vài phần so với Trước kia, Nhoáng lên một cái có thể trong nháy mắt đã ở một điểm khác cách xa hai mươi trượng.

Giống như một ngôi sao đổi ngôi. Trương Hằng đổi chỗ, rồi đối diện cùng đại kinh địch lần đầu tiên gặp phải trong cuộc đời này.

- Không tệ... không tệ...

Trong mắt Vũ Vô Cực lóe ra vẻ mừng rỡ, khí thể trên người đã kéo lên đến đỉnh phong, giống như sóng biển cao vạn trượng hung hăng ập xuống thân mình Trương Hằng.

Mà Trương Hằng Dường như đã hóa thành biển rộng vô cùng vô tận. cho dù đối mặt Với phong ba bão táp lớn cỡ nào cũng có thể ung dung đối phó.

Một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ mà có thể ngay mặt kháng cự áp bức của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. điều này đủ để chứng minh chỗ phi phàm cùng ẩn chứa tiềm lực thật lớn của đối phương.

Hư ảnh hình rồng ở sau lưng Vũ Vô Cực phát ra tiếng long ngâm rất nhỏ. dường như cũng hàm chứa một niềm vui sướng.

- Ta là Vũ Vô Cực!

Vũ Vô Cực chăm chú nhìn Thanh niên cách đó không xa.

- Ta là Trương Hằng!

Giờ phút này Trương Hằng cũng đang gắng sức chống cự uy áp tinh thần của đối phương, kì thực trong lòng hắn không có thoải mái như vẻ bề ngoài Như vậy,

Hơn nữa khôngbiết vì sao. hư ảnh hình rồng sau lưng Vũ Vô Cực mang đến cho hắn một cảm giác sợ hãi khó hiểu. Hư Không Hỏa Diễm lơ lửng trên thần thức hái cũng hơi hơi run run, không biết là sợ hãi hay là vui sướng.

- Lần đầu tiên gặp mặt. mời tiếp ta ba quyền!

Khí thể trên người Vũ Vô Cực Bỗng nhiên biến mất. bên ngoài thân thể hiện ra hoa văn màu đen như ẩn như hiện.

Trương Hằng phát hiện uy áp tinh thần trên người đã toàn bộ biến mất. nhưng hắn vẫn không có cảm giác nhẹ gánh chút nào. trên mặt lộ ra vẻ ngưng trọng.

- Quyền thứ nhất!

Thân ảnh Vũ Vô Cực Nhoáng lên một cái, biến mất tại chỗ. rồi một bóng đen rơi xuống trước người Trương Hằng.

Đối mặt với một quyền này. Trương Hằng không thể né tránh. thậm chí không thể nảy sinh ra Ý niệm né tránh trong đầu. nếu không về mặt tinh thần hắn đã bại trước đối phương...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

228. Chương 226: Long!!!

Chúc mừng năm mới - 2012

“Ầm!” Giống như một tràng tiếng sấm nổ ầm vang trên không trung. Các tu sĩ trong phạm vi mười dặm đều bị chấn động trong lòng.

Thậm chí một số tu sĩ tu vi thấp kém còn trực tiếp từ trên bầu trời rơi thẳng xuống.

Đầu quyền của Vũ Vô Cực hình như đã dồn tất cả tinh khí thần trên người hắn thành một thể. không chỉ có lực lượng cơ thể cùng khí tức hủy diệt cực Kỳ mãnh liệt, thậm chí còn ẩn chứa uy áp tinh thần cường đại.

Một quyền này tuy là vô cùng đơn giản, nhưng từ trong tay Vũ Vô Cực phát ra lại tấn chức đến một nghệ thuật cao độ!

Bởi vì trong một quyền này hàm chứa tinh thần ý cảnh cùng ý niệm chấp nhất tột cùng của Vũ Vô Cực.

Đối mặt với chiến đấu cấp độ này, tâm linh của Trương Hằng trong khoảnh khắc sinh ra một ít sơ hở.

Mắt thấy một quyền kia đã sắp đập vào mặt. nhưng mà Ngay lúc này, hai tròng mắt Trương Hằng đột nhiên nở rộ ra một chùm tia sáng bạc sáng rực.

Trong phút chốc, Trương Hằng tiến vào một cảnh ngộ Kỳ diệu Đường như thời gian ngưng lại. Trong tầm mắt của Trương Hằng. tốc độ đầu quyền của Vũ Vô Cực đang công kích vào mình chậm lại.

Trương Hằng có ý đồ tìm ra sơ hở trong một quyền của đối phương, lại phát hiện chính mình căn bản là không thể nắm được chút gì trong đó. Đường như công kích của đối phương đã đạt tới cảnh giới hoàn mỹ không kẻ hở.

Điều hắn có thể làm chỉ là tập trung tất cả chiến ý và lực lượng của mình vào một điểm, dùng cứng đối cứng, nếu không chỉ có kết quả đơn giản là bị đánh bại.

Trong mắt ngân quang ngưng tụ làm một điểm. Trương Hằng vận dụng hết toàn lực tung ra một quyền, đánh ra một mảng màu bạc sáng chói bao bọc Vũ Vô Cực ở trong đó.

Nhưng theo một tiếng nổ vang trời, không một chút nương tình, thân thể Trương Hằng bị đánh bay ra xa mấy chục thước, loạn choạng suýt nữa rơi xuống mặt đất.

về phần Vũ Vô Cực ở trên không trung chỉ lắc lư vài cái. trong mắt hiện lên một tia ngạc nhiên vui mừng.

Một quyền này của hắn Tuy rằng không có sử dụng toàn lực, nhưng đủ để dễ dàng giết chết một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. dù tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường tiếp một quyền này. đều phải bị thương. Vậy mà đối phương cứ đứng ở nơi đó không một chút thương tích nào.

Trương Hằng có cảm giác cánh tay mình tê rần. Từ khi đi vào thế giới này đến nay. lần đầu hắn dụng phải một nhân vật có lực lượng cơ thể cũng cực kỳ biến thái giống như mình.

Hư ảnh hình rồng sau lưng Vũ Vô Cực phát ra vài tiếng long ngâm, dường như là chúc mừng chủ nhân, lại dường như là chế giễu Trương Hằng không biết tự lượng sức mình.

“Rồng...”

Trong lòng Trương Hằng hiện ra bức họa rồng bay phổ biến ở Hoa Hạ (Trung Quốc) lúc trước.

Hư ảnh hình rồng sau lưng Vũ Vô Cực cùng Thần Long trong truyền thuyết ở Hoa Hạ cơ hồ giống nhau như đúc.

Trong các bộ tiểu thuyết “Tiên Hiệp” Trương Hằng đã từng đọc qua, rồng bình thường đều là tồn tại có lực lượng cơ thể vô cùng biến thái. Thậm chí rồng chính là một loại sinh, vật hoàn mỹ. trên cơ bản là không có khuyết điểm gì.

Tuy rằng Vũ Vô Cực không có dùng hết toàn lực, nhưng ở lần giao kích đầu tiên này rõ ràng Trương Hằng đã rơi vào thế hạ phong.

Không để cho Trương Hằng nghĩ ngợi nhiều. Vũ Vô Cực khẽ thốt ra mấy chữ:

- Quyền thứ hai!

“Vù” một tiếng. Vũ Vô Cực vẫn như trước đánh ra một quyền vô cùng đơn giản, đâm thẳng tới ngay mặt Trương Hằng.

Lần này có Điều bất đồng là có thể nhìn thấy hoa văn màu đen rải đều trên đầu quyền của Vũ Vô Cực. Theo một quyền của hắn phóng ra. một cổ khí tức hủy diệt thuần túy ép tới khiến Trương Hằng hít thở khó khăn.

Một dự cảm nguy cơ làm cho trong lòng Trương Hằng run lên.

Áp lực tâm lý đè nặng trong lòng Trương Hằng.

ở dưới tác dụng của Thần Linh Nhân. Trương Hằng nhìn thấy Vũ Vô Cực đang thông thả tới gần mình, trong đầu quyền của đối phương ẩn chứa khí tức hủy diệt khiến cho linh khí ở chung quanh chấn động từng hồi.

Đối mặt với loại nguy cơ trước nay chưa từng có này, trên người Trương Hằng bất thành linh bộc phát ra một vầng sáng bạc rực rỡ lộ lẩy.

Những vầng sáng bạc rực rỡ này cũng không phải Luyện Hư Linh Khí trong cơ thể hắn mà là lực lượng tiềm tàng trong thân thể.

ở Giờ khắc này, Trương Hằng cảm thấy sức chiến đấu của mình ước chừng tăng lên gấp đôi!

Một loại cảm giác tràn ngập lực lượng khiến cho Trương Hằng chỉ trong phút chốc khôi phục tự tin. trong lòng hắn nảy sinh một cổ chiến ý rào rạt.

Vũ Vô Cực cũng cảm nhận được biến hóa của Trương Hằng, hoa văn màu đen trên đầu quyền của hắn trở nên mãnh liệt thêm vài phần, cổ khí tức hủy diệt khiến người ta run sợ kia hóa thành một đoàn ngọn lửa màu đen bám vào trên đầu quyền của hắn.

Trong khoảnh khắc đó. uy lực một quyền của Vũ Vô Cực này tăng lên một nửa. lực công kích chỉ sợ đã vượt qua cực hạn của tu sĩ Kết Đan kỳ.

Đối mặt Với một quyền như vậy, tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường hơn phần nửa là vừa chạm tới là chết ngay! “Phốc!”

Vầng sáng bạc trên người Trương Hằng hóa thành một đoàn ngọn lửa màu bạc tuyệt đẹp bám vào trên nắm tay hắn.

Công kích này đã không phải là ngân điểm đơn thuần.

Đặc điểm lớn nhất của Ngân điểm là cắn nuốt, mà trong một quyền này còn ẩn chứa tính công kích hung tàn.

Đây là một quyền cường mãnh nhất của Trương Hằng từ khi đi vào Tam Tinh Vực tới nay.

Đây là một quyền mà bất cứ tu sĩ Kết Đan Kỳ nào đối mặt Với nó đều phải lâm vào ran

sợ.

Rốt cục, một quyền tự tin toát ra ngân điểm cùng một quyền tràn ngập uy thế hủy diệt kia tranh chấp va chạm cùng một chỗ.

Không có nổi lên chút tiếng động gì. toàn bộ thế giới Dường như rơi vào cảnh tĩnh mịch.

Đây là giao kích và va chạm không một tiếng động, là “ngân điểm” cùng “hắc viêm” tàn phá bờ bãi và tranh nhau giành thắng lợi.

Có lẽ có tiếng động nhưng đã vượt qua phạm vi thính giác của nhân loại.

Một cổ dao động sóng gợn vô hình thổi quét ra khắp Bốn phương tám hướng.

Bất kỳ sự vật gì trên Mậu Sơn đều không thể chống lại cổ dao động sóng gợn vô hình này.

Nó dễ dàng xuyên qua từng ngọn núi. sau đó lan tràn ra xa xa.

Cũng có tu sĩ ở vùng phụ cận bị dao động sóng gợn này quét trúng.

Trên vùng trời Mậu Sơn. toàn thân Trương Hằng được bảo vệ bên trong một vầng sáng bạc. trên tay tuôn ra ngân điểm giao kích cùng một chỗ với hắc viêm của Vũ Vô Cực.

Tham gia vipxanàan.vn - Hội tii ấm mê

“Ông..”

Hai luồng lực lượng ẩn chứa năng lượng đặc thù đang không ngừng tranh phong, mà chủ nhân của hai bên đều lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Hoa văn màu đen trên người Vũ Vô Cực giống như nòng nọc đầy trời, không ngừng hiện lên và lưu chuyển cả người hần trông giống như một Ma Thần giáng xuống phạm trần.

“Ầm!”

Dãy núi ở gần đó đổ sụp xuống một mảng, phần lớn đều là bị cắt đứt ngang giữa sườn núi, dường như bị một Thanh đao vô hình chém đứt thành hai đoạn.

Vài tu sĩ vận số xui xẻo không kịp kêu la một tiếng, thân thể trực tiếp hóa thành bụi bậm, biến mất trong thiên địa mệnh mông này.

Mà trên không trung hai người vẫn như trước đứng lơ lửng trong hư không, giống như hai pho tượng được khảm ở trên không trung, trông rất sống động.

Hai quyền của hai người va chạm nhau tạo thành dao động sóng gợn kinh khủng, không ngừng lan ra khắp không gian với tốc độ cực nhanh.

Trong phạm vi mười dặm. tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bình thường gần như chạm trúng là chết ngay.

Trong phạm vi năm mươi dặm. tu sĩ bậc thấp trúng phải đều cảm thấy không khỏe. không rõ vì lý do gì.

Trên thực tế, phạm là người bị cổ dao động sóng gợn này xuyên thấu qua mình, cho dù không chết ngay. nhưng cơ năng sinh mệnh trong cơ thể đều đã bị hủy hoại phần lớn. trong việc tu hành sau này. rất có thể trở thành tai họa ngầm tiềm tàng trong thân thể.

Nhưng hai người ở ngay giữa dao động sóng gợn lại không bị ảnh hưởng chút nào.

Trương Hằng lộ vẻ mặt ngưng trọng và lạnh. lùng, còn phần Vũ Vô Cực thì lộ vẻ mặt vô cùng hưng phấn và cuồng nhiệt.

Hai loại biểu hiện thần sắc cực đoan, hai loại lực lượng cực đoan va chạm nhau.

Rốt cục, chỗ hai loại lực lượng giao kích đột nhiên bộc phát ra một lực lượng khổng lồ. đầy bắn hai người ra ngoài xa mấy dặm.

“Rầm rầm!”

Thân thể Trương Hằng và Vũ Vô Cực hóa thành hai viên đạn pháo xuyên thật mạnh qua dãy núi, cuối cùng phân biệt bị khảm vào bên trong hai ngọn núi đối diện nhau.

Trương Hằng phun ra một búng máu. thân thể lún sâu trong một ngọn núi cao lớn.

Hắn biết mình bị nội thương không nhẹ.

Vừa rồi hai loại năng lượng giao kích bùng nổ. lực lượng thật sự đáng sợ. đối làm tu sĩ bình thường e rằng đã sớm bị chấn thành bột phấn.

“Phù!” Văng sáng bạc chói mắt trên người Trương Hằng vẫn không có biến mất. hắn nhanh chóng bay ra tạo thành một cái hang động hình người trên vách núi.

- Quyềnthứba!

Vũ Vô Cực ung dung rãi bước, từng bước một đạp trên hư không, kèm theo uy áp tinh thần cực lớn.

Tia sáng bạc trong mắt Trương Hằng hóa thành một điểm sáng kinh người, hắn nói với giọng điệu bình thần:

- Lần này hẳn là tới phiên ta ra tay trước...

Nói tới đây, hắn vươn ra bàn tay. đột nhiên trong thiên địa sinh ra một loại dao động kỳ dị, dường như có sự vật gì rất đáng sợ sinh ra trong thế gian này.

Bàn tay nắm chặt tạo thành nắm tay. thân thể Trương Hằng nhẹ nhàng bay về phía Vũ Vô Cực...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

229. Chương 227: Một Quyển Cuối Cùng!

Chúc mừng năm mới - 2012

Khi Trương Hằng vươn ra bàn tay tấn ra dao động đặc thù kia, đôi chân mây của Vũ Vô Cực nhướng lên. hư ảnh hình rồng sau lưng hắn cũng phát ra từng đợt tiếng long ngâm dồn dập. linh khí trong thiên địa rung động lên cực kỳ không ổn định.

Một cổ dao động đặc thù lan tràn ra khắp bốn phương tám hướng, trừ Vũ Vô Cực. tất cả sinh linh trong phạm vi mười dặm. linh hồn đều lâm vào run rẩy. dường như có vật gì cực kỳ đáng sợ buông xuống nhất giới này.

“Hy vọng người còn có thể mang đến cho ta thứ gì đó ngạc nhiên vui mừng.

Trên thực tế, trong lòng Vũ Vô Cực thậm chí mơ hồ cảm nhận được một mối nguy cơ.

Đây là từ khi phát hiện trí nhớ tới nay. lần đầu tiên ở Tam Tinh Vực hắn cảm nhận được mối nguy cơ cận kề.

Loại cảm giác này khiến hắn hưng phấn không thôi, hắn cảm giác chính mình thật lâu rất lâu trước kia từng có loại cảm nhận này. nhưng về phần trước đó bao lâu hắn cũng không nhớ.

Trong lòng Trương Hằng cũng thầm bội phục, hạng người như Vũ Vô Cực sẽ không bị bất cứ sự vật gì dọa khiếp, càng là nguy cơ. chiến ý của hắn càng dâng trào, càng có thể vượt qua chính mình.

Cùng giao chiến với một đối thủ như vậy, không phải trong thời gian ngắn có thể giải quyết được.

Bởi vì đối thủ có được tiềm lực vô cùng và chiến ý bất khuất, về mặt tinh thần người vĩnh viễn cũng khó áp đảo đối phương.

“Gặp phải đối thủ Như vậy, có lẽ phải trả giá nhiệt tình suốt đời...” Trong lòng Trương Hằng bỗng nhiên sinh ra một loại cảm ngộ.

Trong phút chốc, Trương Hằng đã vứt bỏ thắng bại của bản thân lên chín tầng mây. tâm linh cùng Ý chí cũng tấn công đến một độ cao trước nay chưa từng có.

Nhất thời thắng bại đã không trọng yếu. thậm chí ngay cả thắng bại cuối cùng cũng không quan tâm. Quan trọng nhất chính là trong quá trình giao chiến cùng đối thủ, mình không ngừng thăng hoa.

Trong lúc nhất thời, tâm cảnh của Trương Hằng nháy mắt chiếm được thăng hoa về chất, khí chất toàn thân hẳn đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Tia sáng màu bạc rực rỡ trong mắt trở nên dịu dàng hơn. không hề hùng hổ dọa người như trước kia, lại nhiều ra mấy Phần Thần bí và cơ trí.

Tại khoảnh khắc giao chiến mấu chốt này. Trương Hằng có cảm giác mình nắm trong tay Thần Linh Nhân lại tiến vào một cảnh giới hoàn toàn mới.

Trong mơ hồ, hẳn sinh ra một loại ảo giác Đường như có thể đoán trước được tương lai. Nhưng chỉ trong chớp mắt, loại cảm giác này liền biến mất trong lòng Trương Hằng.

Khê thở dài một hơi, Trương Hằng thoáng có chút tiếc nuối, vừa rồi hẳn mơ hồ chạm đến cảnh giới rất cao của Thần Linh Nhân.

Nếu hẳn không có đoán sai, cảnh giới tiếp theo của Thần Linh Nhân là một thần thông nào đó có thể đoán trước được hành động của đối thủ.

Đ đoán trước được động tác tiếp theo của đối thủ. đây là loại tồn tại khủng bố đến mức nào, gần như có thể cùng so sánh Với thiên phú “Biết trước tương lai” của Mộ Tuyền trước đây.

Loại thần thông này thậm chí đã chạm đến bên bờ của pháp tắc đại thế giới.

ở trong mắt Vũ Vô Cực, khí tức trên người Trương Hằng đã xảy ra biến hóa về chất, dường như chiếm được tầng cao mức độ nào đó. Trong mắt lóe lên vẻ ngạc nhiên vui mừng cùng tán thưởng, trên mặt Vũ Vô Cực vẫn không có chút gì lo lắng hay sợ hãi.

ở trong mắt hẳn, chỉ có hạng người càng đánh càng mạnh này mới có thể có tư cách làm đối thủ của hẳn.

Cùng giao chiến với đối thủ Như vậy, thực lực của hai bên đều theo các va chạm lần lượt mà không ngừng tăng lên.

“Vèo!”

Thân thể Trương Hằng Bỗng dưng biến mất tại chỗ. rồi hiện ra ở chỗ khác vài chục trượng.

Tuy rằng như trước thi triển chính là “Ngân Quang Thiểm Thước Thuật”, Nhưng lúc này thân ảnh của Trương Hằng lại trở nên càng thêm nhẹ nhàng linh hoạt.

Trước kia khi thi triển bí thuật này, thân thể Trương Hằng còn lưu lại một chút tàn ảnh trên hư không, nhưng lần này. phương thức dịch chuyển đến chỗ đối diện này gần như là thuần di.

Hơn nữa, Ngân Quang Độn dưới chân Trương Hằng vền vẹn chỉ lóe ra tia sáng bạc Nhu hòa. Xem ra hẳn nắm trong tay Ngân Quang Độn cũng tăng mạnh thêm vài phần.

Nhoáng lên một cái, sau đó Trương Hằng liền ngừng lại. vầng sáng màu bạc tuyệt đẹp trên người toàn bộ thu lại vào trong cơ thể.

Trong chớp mắt, cổ khí tức cường mãnh trên người hẳn kia đã hoàn toàn tiêu tan, được thay thế bằng một bộ dáng trông như bình thường. Nhưng với loại trạng thái này Trương Hằng lại càng mang đến áp lực cho Vũ Vô Cực.

Hắn hiểu rằng Trương Hằng đã hoàn toàn ngưng tụ lực lượng toàn thân vào một điểm, phát ra một kích cuối cùng lần này sẽ chấn động thiên địa.

Thấy vậy, Vũ Vô Cực đơn giản nhắm hai mắt lại. hoa văn màu đen bên ngoài thân thể hắn bắt đầu sôi trào nổi lên sóng gió kịch liệt, hư ảnh hình rồng sau lưng hắn trở nên như thực chất bình thường, lại bắt đầu dần dần tan vào trong thân thể hắn.

Tiếp theo sau, chỉ thấy bên ngoài thân thể Vũ Vô Cực xuất hiện từng mảng lớn làn giáp màu đen. từng vầng hào quang màu đen xen lẫn khí tức hủy diệt lượn lờ quanh thân hắn.

Trong lòng Trương Hằng cũng trầm kinh hãi. ánh mắt tập trung vào làn giáp màu đen trên người Vũ Vô Cực.

Vậy rồng?

Trong lòng Trương Hằng lập tức xuất hiện một cái danh từ Như vậy,

Nghĩ đến đây, Trương Hằng càng tăng thêm tò mò về thân thể của Vũ Vô Cực. Trong lòng cũng bắt đầu suy đoán lung tung.

Tuy nhiên vậy rồng xuất hiện, cũng không có đánh mất chiến ý của Trương Hằng. Hắn vẫn đang không ngừng ngưng tụ lực lượng trên thân mình.

Tuy rằng trên tay đã bám vào Hư Không Hỏa Diễm, nhưng Trương Hằng hiểu rằng chỉ riêng điều này cũng còn chưa đủ.

Rốt cục, toàn thân Trương Hằng bắt đầu động.

Trong cảm nhận của Vũ Vô Cực, chỉ trong chớp mắt Trương Hằng hóa thành một ngôi sao đổi ngôi, một tia sáng bạc tuyệt đẹp xẹt qua trên bầu trời.

Cái này cực kỳ tương tự với bí thuật Trương Hằng thi triển chạy trốn Trước đó, tuy nhiên nếu so sánh thì lần này khoảng cách phi hành tương đối ngắn hơn.

Một đoàn ngân diễm bao bọc toàn bộ thân thể Trương Hằng. giống như một trái cầu lửa màu bạc.

Khoảng cách bảy tám mươi trượng, Trương Hằng biến thành ngôi sao xẹt trên bầu trời hình thành một đường cong vừa tuyệt đẹp vừa thê lương.

Khi thân thể Trương Hằng đạt tới đỉnh đường cong màu bạc. chiến ý trên người hắn hoàn toàn bùng nổ. một quyền hung hăng đánh úp xuống Vũ Vô Cực.

Cũng chỉ trong nháy mắt, thân thể Trương Hằng xuyên qua Khoảng cách bảy tám mươi trượng đó tới trước mặt Vũ Vô Cực.

Một quyền ẩn chứa dao động đặc thù kia từng chút một tiếp cận Vũ Vô Cực.

Tâm thần của Vũ Vô Cực cũng có thể tiến vào cùng loại trạng huống thời gian tốc độ chảy thật chậm giống như Thần Linh Nhân của Trương Hằng.

Trên thực tế, nói tốc độ chảy thời gian giảm chậm lại. còn không bằng nói tốc độ suy nghĩ của tu sĩ biến nhanh thêm vô số lần, điều này liền dễ dàng sinh ra ảo giác như thời gian trở nên chậm lại.

Tâm thần của tu sĩ đỉnh cao bình thường cường đại đến mức nào. tốc độ suy nghĩ của họ đương nhiên phải nhanh hơn vô số lần so với tu sĩ bình thường. Một vài công kích xem ra vô cùng nhanh, nhưng ở trong mắt bọn họ. cũng không khác gì tốc độ của rùa bò.

Coi như thời điểm nắm tay của Trương Hằng cách Vũ Vô Cực chỉ có nửa thước, hắn đột nhiên mở mắt. tiếp theo sau tung ra một quyền mạnh mẽ ngay mặt nghênh đón nắm tay của Trương Hằng.

Một tiếng long ngâm từ trong đầu quyền của Vũ Vô Cực phát ra. uy áp tinh thần cường đại thổi quét ra phạm vi mấy chục dặm.

Cái này còn không nói, đáng sợ nhất chính là từ trong đầu quyền của Vũ Vô Cực thoát ra một hư ảnh hình rồng màu đen.

Hư ảnh hình rồng này liền tụ lại như thực chất bình thường, trong mắt nó phát ra long uy lẫm liệt. Toàn bộ hư ảnh khổng lồ cứ như vậy nghênh đón va chạm vào nắm tay của Trương Hằng.

“Phù phụ...”

Một quyền của Trương Hằng xuyên thủng đầu của hư ảnh hình rồng.

Không... phải nói là một quyền của Trương Hằng bị cái miệng rồng của hư ảnh hình rồng kia cắn nuốt.

Nhưng Trương Hằng cũng đúng thực là đã cắn nuốt một phần của hư ảnh, khiến cho Vũ Vô Cực biến sắc.

“Ầm!”

Hai quyền cứng chọi cứng cùng vào nhau, vang lên một tiếng nổ thật lớn khiến dãy núi bốn phía rung chuyển một trận, vô số động vật nhỏ thậm chí bị chấn động chết tươi!

“Ầm!”

Thân thể Trương Hằng bị bắn ngược ra ngoài xa bảy tám dặm. nắm tay đỏ máu. sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Trong cơ thể hắn lấp lóe một tia sáng màu đen. thậm chí có xu hướng tách ra bắt đầu xâm nhập nguyên thần của hắn.

Vũ Vô Cực lẳng lặng đứng lơ lửng trong hư không, lấy tay lau vài vết máu nơi khóe miệng, nhìn thoáng qua Trương Hằng sinh, tử không rõ, thản nhiên nói:

- Nếu tiếp được ta ba quyền không chết, chờ mười năm sau tiếp tục chiến đấu. hiện tại ngươi còn không phải đối thủ của ta...

Ngay sau đó thân thể Vũ Vô Cực hóa thành một luồng sáng màu đen bay đi về hướng chân trời, chỉ chốc lát liền biến mất...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

230. Chương 228: Hai Kẻ Cướp Cạn

Chúc mừng năm mới - 2012

Cả người Trương Hằng bị chấn bay ngược ra xa bảy tám dặm. thân thể lún vào trong một ngọn núi. trên người chảy không ít máu tươi, sắc mặt tái nhợt, hai tròng mắt nhắm chặt.

Tuy rằng nhìn qua không rõ sống chết, Trên thực tế, ở thời điểm quyền thứ ba, Trương Hằng cũng không có bị thương nhiều, mà chỉ rơi vào hôn mê ngắn ngủi.

ở trong chiến đấu cùng Vũ Vô Cực. tinh thần ý cảnh của Trương Hằng thu được tăng lên về chất, cộng thêm trong thời gian ngắn đó đã tăng lên thực lực gấp đôi. nhờ đó đã giúp cho hắn giờ phút này chỉ bị tâm thần mệt mỏi và nguyên khí tiêu hao quá độ.

Tia sáng màu đen còn sót lại bắt đầu lấp lóe trên người Trương Hằng, thậm chí có xu hướng tách ra xâm nhập vào nguyên thần ở trung tâm thần thức hải của hắn.

Nhưng những tia sáng màu đen này mới vừa tiến vào thần thức hải. liền bị Hư Không Hỏa Diễm không nung tình cắn nuốt.

Hư Không Hỏa Diễm hiện tại đã có linh tính nhất định, có thể chủ động bảo vệ thần thức hải của Trương Hằng, bất kỳ thứ gì có ý đồ làm tổn thương thần thức hải hoặc là lực lượng nguyên thần của Trương Hằng, đều sẽ bị nó cắn nuốt không nương tay.

Nhưng vẫn còn có một mảng lớn tia sáng màu đen ở trong trạng thái suy yếu đang tàn phá bờ bãi trong thân thể hắn. việc này Hư Không Hỏa Diễm sẽ không quản tới. nó chỉ phụ trách bảo vệ địa bàn thuộc về mình.

Mắt thấy thân thể của Trương Hằng đã sắp bị tia sáng màu đen xen lẫn khí tức hủy diệt kia tàn phá không chịu nổi. đúng lúc này, một vầng sáng bạc rực rỡ mà Nhu hòa từ trong thân thể Trương Hằng bùng phát ra.

Vầng sáng bạc rực rỡ cường đại này vượt qua Luyện Hư Linh Khí trong cơ thể Trương Hằng. không lâu trước đó cũng là dưới sự trợ giúp của chúng, sức chiến đấu của Trương Hằng mới tăng lên gấp đôi.

Kết quả là những vầng sáng bạc rực rỡ này bắt đầu ở trong cơ thể đuổi đi những tia sáng màu đen còn sót lại.

Thời gian qua đi từng chút một, cũng phải mất mấy chục lần hô hấp. Những tia sáng màu đen này mới bị đồng hóa trong thân thể Trương Hằng.

Những vầng sáng bạc rực rỡ thần bí này bắt đầu lui bước, lặn vào chỗ sâu trong cơ thể Trương Hằng.

Nhưng trong thân thể Trương Hằng vẫn còn một bộ phận vầng sáng bạc rực rỡ này lưu chuyển, hóa thành từng đạo Luyện Hư Linh Khí thuần khiết, tiến vào đan điền của Trương Hằng.

Màn đêm buông xuống, gió lạnh thổi quét từng hồi, rốt cục Trương Hằng tỉnh lại. Hắn xem xét một chút thương thế của mình, phát hiện có một chút nội thương nhưng không tính là nghiêm trọng lắm. về phần một ít ngoại thương, hắn thật không có để ở trong lòng.

Hắn nhớ mang máng trước khi hoàn toàn hôn mê. truyền đến câu nói của Vũ Vô Cực: “Nếu tiếp được ta ba quyền không chết, chờ mười năm sau tiếp tục chiến đấu. hiện tại ngươi còn không phải đối thủ của ta...”

Vừa nhớ đến đây, Trương Hằng không khỏi cười khổ. nhưng trong lòng không một chút sợ hãi. Thông qua một trận chiến này. Trương Hằng nhận được tiến bộ quá lớn. tác dụng còn lớn hơn so với bế quan mấy năm.

Đồng thời, đây cũng là chiếu sáng một hướng đi cho con đường tu Luyện sau này của Trương Hằng.

Hắn có thể thấy được, Đường như Vũ Vô Cực đang cố ý áp chế không để tu vi bản thân tăng lên. mà chỉ thích thông qua giao chiến cùng đối thủ để tôi luyện thực lực của bản thân.

Cứ như vậy, thực lực của Vũ Vô Cực có thể mạnh hơn rất nhiều so với tu sĩ Kết Đan Kỳ cùng cấp. Mặc dù thực lực của Trương Hằng tăng lên gấp đôi. thậm chí xuất ra đòn sát thủ nhưng vẫn không phải là đối thủ của hắn.

Hơn nữa, Trương Hằng còn mơ hồ cảm nhận được Vũ Vô Cực cũng không có sử dụng ra toàn bộ thực lực của bản thân.

Về vụn chỉ ba quyền. cũng chẳng qua là một loại thử nghiệm của Vũ Vô Cực đối với Trương Hằng, thậm chí còn không tính là hoạt động làm nóng cơ thể.

Bởi vậy có thể thấy được thực lực chân chính của Vũ Vô Cực mạnh biết bao nhiêu. Cho dù là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đích thân tới. hắn cũng có dũng khí chiến một trận.

“Còn kém quá xa...” Trương Hằng thầm than trong lòng.

Bất luận là kinh nghiệm chiến đấu hay Ý cảnh chiến đấu. Trương Hằng đều còn kém quá xa so Với đối phương.

Nhưng trên một phương diện Trương Hằng còn có thể hơn Vũ Vô Cực, đó chính là tiềm lực.

Vũ Vô Cực nhưng là tu sĩ Kết Đan đại viên mãn. thậm chí nửa chân bước vào Nguyên Anh Kỳ.

Còn Trương Hằng thời điểm giao chiến cùng đối phương tu vi chỉ mới tương đương Với Trúc Cơ tiền kỳ.

Tu vi kém nhiều như vậy, đã có năng lực chiến một trận cùng đối phương, điều này đã thể hiện bản thân Trương Hằng ẩn chứa tiềm lực cực lớn.

Cho nên, Trương Hằng nếu muốn thắng đối phương, điều cần yếu chính là chiến đấu tới Luyện và tăng lên tu vi.

“Xem ra ở chỗ này không thể ở lại lâu được rồi.”

Trương Hằng đạp ngân quang Nhu hòa dưới chân, rất nhanh bay đi về phía nam Mậu Sơn.

Lần này đi Kim Kiếm Môn bắt giết Thanh Vũ Xà gặp nhiều khúc chiết. Trương Hằng quyết định trước về động phủ lâm thời, tĩnh dưỡng một thời gian liền rời khỏi nơi đây.

Mặt khác tài liệu để luyện chế Thân Ngoại Tạo Thân. Trương Hằng đã kiếm đủ, liền chuẩn bị tu Luyện.

về phần thời gian này cụ thể kéo dài bao nhiêu, còn phải nhìn theo tiến độ tu Luyện loại thần thông này.

Nếu hết thấy đều thuận lợi, Luyện chế “Thân Ngoại Tạo Thân” thành công, Trương Hằng còn định tu Luyện một loại công pháp chủ tu trong tầng hai là Phá Diệt Thần Quang.

Khi tiến vào Tiểu thành tầng hai nếu có thể bước đầu học được Phá Diệt Thần Quang, như vậy khi tiến vào Đại thành tầng hai Trương Hằng có thể tu Luyện tiếp một loại thần thông chủ tu khác, là Thân Ngoại Hóa Thân.

Những thần thông này mới là lợi khí phát huy uy lực của “Luyện Thiên Hóa Địa Công”, nếu một mực theo đuổi tăng lên tu vi, đến lúc đó đừng nói có tư cách làm đối thủ tác chiến của Vũ Vô Cực. thậm chí ngay cả lực lượng bản thân đều không khống chế được.

Trương Hằng phi hành tốc độ rất nhanh, chỉ chớp lát liền rời khỏi phạm vi Mậu Sơn. Rời khỏi Mậu Sơn. kế tiếp phía trước chính là Hắc Ngục Bách Luyện Sơn nơi Bách Luyện đại sư từng cư ngụ.

Vừa đi vào gần tới khu vực này. Trương Hằng khẽ cau mày. thần thức của hắn lại phát hiện hai tu sĩ Trúc Cơ Kỳ đang ẩn núp trong đó.

Hơn nữa, trong hai tu sĩ Trúc Cơ Kỳ này có một người hắn nhận biết.

Người này đúng là Khuê Hồng lúc trước có giao dịch cùng hắn. cũng chính là vị đệ tử Kỳ danh bị đuổi đi của Bách Luyện đại sư.

ở bên cạnh Khuê Hồng là một phụ nhân xinh đẹp mặc trang phục màu tím, nói không chừng là song tu đạo侶 của Khuê Hồng. Hai người ẩn núp trong rừng cây dưới chân núi lén lút quan sát các tu sĩ qua lại.

Khi Trương Hằng đến chỗ này, mắt Khuê Hồng kia sáng lên. lập tức thấp giọng nói với phụ nhân áo tím bên cạnh:

- Tử Yến đạo hữu! chính là người này, chuẩn bị ra tay!

Nữ nhân gọi là Tử Yến này, hai đồng tử trong mắt lưu chuyển Với ánh mắt khác thường, nhìn Trương Hằng đang bay tới, cất tiếng du dương nói:

- Bộ dáng người này thật khôi ngô tuấn tú, tư chất chắc cũng không tệ, đáng tiếc...

- Tử Yến đạo hữu! Chúng ta mau ra tay! Ta xem bộ dáng hắn Dường như có vẻ suy yếu, nhưng tốc độ lại nhanh Như vậy!

Khue Hồng vội vàng dùng thần thức truyền âm.

- Tốt! Người trước ra ngoài đi. ta ở sau lưng ngầm ra tay.

Sóng mắt Tử Yến chớp động, khiến trong lòng Khuê Hồng thoáng động tâm. nhưng tất nhiên hắn không dám đánh chủ ý tới đối phương.

- Được! Vậy ta ra tay trước!

Khue Hồng lập tức khống chế độn quang, đuổi theo hướng Trương Hằng:

- Trương đạo hữu! Chờ một chút... Tại hạ có chuyện quan trọng muốn thương nghị với ngài, có liên quan tới chuyện luyện khí.

Trương Hằng quay lại đầu. ánh mắt lạnh lùng, thậm chí trên người còn mang theo một cỗ sát khí.

Vừa rồi hai người kia nói chuyện với nhau, đương nhiên bị thần thức của hắn nắm được.

Hắn không nghĩ tới ở trong phạm vi Tấn Tu Minh, đối phương còn dám công khai ra tay Như thế,

“Có lẽ hai người đối phương cho rằng mình là con dê béo dễ làm thịt đây...”

Bộ dáng của Trương Hằng hiện tại cũng đúng là sắc mặt suy yếu, điều này càng khiến cho đối phương thừa cơ hội.

Khuê Hồng vừa thấy thần sắc của Trương Hằng. liền cảm giác sự tình có điều không ổn.

- Trương đạo hữu! Ngài sao giống như đang bị thương, dường như...

Khuê Hồng hỏi dò.

Mà đúng lúc này, trong không khí bay tới một mùi thơm thoang thoảng như có như không, nếu dùng thần thức dò xét thì sẽ phát hiện ở gần đó Bồng bình một màn sương mù màu tím.

Trương Hằng hừ nhẹ một tiếng, cả người biến mất tại chỗ, nhoáng một cái hiện ra trước mặt phụ nhân Tử Yến kia.

-Người...

Tử Yến nhìn hắn không thể tin nổi.

Trương Hằng không cần giải thích, vươn tay chụp một cái trên chiếc cổ đỏ hồng của nàng ta.

- Cứu mạng...

Trong mắt phụ nhân Tử Yến toát ra thần sắc tuyệt vọng và khuất phục...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

231. Chương 229: Thân Ngoại Tạo Thân

Chúc mừng năm mới - 2012

Tuy rằng sau khi chiến đấu cùng Vũ Vô Cực, thân thể Trương Hằng bị nội thương không nhẹ, vả lại nguyên khí đại thương, nhưng cũng không phải hai tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bình thường này có khả năng chống lại.

Vừa thấy hai người muốn ra tay đối phó Với mình, lập tức trong lòng Trương Hằng liền nổi sát ý.

Lần này hắn quay về động phủ lâm thời chính là chuẩn bị Luyện chế “Thân Ngoại Tạo Thân”, vừa lúc còn thiếu linh hồn, hai người này đưa tới cửa thật vừa đúng lúc.

Cho nên Trương Hằng cũng không có Ý khách sáo cùng Khuê Hồng này. Đầu tiên là phát hiện phụ nhân Tử Yến kia đang ẩn núp ngấm ngấm phóng ra mê hương gì đó có thể làm cho tu sĩ mất đi sức chiến đấu.

Tuy rằng mê hương này tác dụng cực nhỏ đối Với Trương Hằng, nhưng hắn vẫn quyết định trước giải quyết gọn phụ nhân lén lút hạ độc thủ này.

“Vù” một tiếng, Trương Hằng bỗng dưng biến mất tại chỗ. sau đó hiện ra trước mặt phụ nhân áo tím. vươn tay chụp cổ của nàng ta.

Khỏi cần giải thích, trên tay hắn truyền ra một cổ dao động đặc thù. cổ họng phụ nhân áo tím bị xuyên thủng, linh hồn bị Trương Hằng rút đi.

Sau đó, Trương Hằng quay đầu ánh mắt lãnh liệt nhìn về phía Khuê Hồng bên kia.

Khue Hồng vừa thấy Trương Hằng chỉ trong chớp mắt giết chết phụ nhân áo tím, liền biết là không ổn. thực lực của đối phương vượt xa tưởng tượng của hắn.

“Chaymau!”

Trên người Khuê Hồng lập tức hiện ra một kiện Linh khí phòng ngự trung phẩm, một tầng hư ảnh áo giáp phòng ngự bảo vệ vững chắc thân thể hắn.

Thân hình Trương Hằng lại Nhoáng lên một cái, liền hiện ra ngay sau lưng hắn. bàn tay duỗi ra. dễ dàng xuyên thủng vòng phòng ngự và linh khí bao hộ của đối phương, sau đó đâm xuyên qua sau cổ hắn. Đồng dạng rút đi linh hồn của hắn.

“Hừ! Không biết tự lượng sức mình...”

Trương Hằng kiểm kê sơ qua túi trữ vật của hai người, phát hiện đồ vật có giá trị nhất trong đó cũng chỉ là vài món linh khí.

Sau khi thu cất tinh thạch cùng vài món linh khí vào túi trữ vật của mình, Trương Hằng tung ra hai luồng ngân diễm thiêu đốt sạch thi thể hai người.

Làm xong những việc này, sắc mặt Trương Hằng dịu đi một chút, sau đó đạp độn quang nhanh chóng bay đi về hướng động phủ lâm thời của mình.

Đối Với Trương Hằng giết chết hai tên cướp cạn này. thu hoạch lớn nhất chính là thu hai cái linh hồn.

Vừa bay Trương Hằng vừa đưa thần thức vào tầng hai cổ tháp ngọc giản thần bí. Quả nhiên phát hiện linh hồn của Khuê Hồng và Tử Yến.

Hai cái linh hồn cảm nhận được tồn tại của Trương Hằng, thân mình không khỏi run lên, lộ vẻ mặt kính sợ.

“Hừ.”

Trương Hằng cũng không có ý muốn tra hỏi bọn họ, hai người này muốn xuống tay với Trương Hằng, đương nhiên là muốn giờ ngón giết người đoạt bảo.

Chỉ chốc lát, Trương Hằng đã bay về đến động phủ lâm thời, phát hiện bên trong vẫn như cũ. không có gì biến đổi.

Lấy trận bàn ra khỏi động ảo trận, sau đó Trương Hằng khoanh chân ngồi trên bồ đoàn.

Nhìn thoáng qua Ninh Tuyết Dung trong túi trữ vật màu xanh, phát hiện nàng đang khôi phục nguyên khí. trong thời gian ngắn nàng không có khả năng ra ngoài.

Trương Hằng nhắm mắt lại, xuất ra nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương, “phốc” một cái. ngân diễm rơi xuống mặt trên nó.

Theo Trương Hằng thăng cấp, tốc độ ngân diễm cắn nuốt nội đan của Hạo Thiên Xà Long Vương lại nhanh hơn vài phần. Có lẽ không tới bao lâu. vật này có thể trở thành thứ cắn nuốt chính yếu của Trương Hằng về sau này.

Dùng thần thức nhìn quét một chút. Trương Hằng phát hiện thể tích của nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương hơi nhỏ hơn một chút xíu. dùng mắt thường quan sát căn bản là rất khó phát hiện.

“Xem ra nội đan này cũng không thể cung cấp cho mình cắn nuốt Luyện hóa được bao lâu nữa...”

Thần thức của Trương Hằng lại nhìn quét một cái trên mảnh vỡ thể giới trong túi trữ vật. Trên mặt không khỏi lộ ra Ý cười, cho dù cắn nuốt Luyện hóa sạch tất cả đồ vật này nọ, không phải còn có thứ này sao?

Một cái mảnh vỡ thể giới. Trương Hằng cũng không biết mình có thể chân chính cắn nuốt được nó hay không. Nếu thực thành công, khi đó cũng không biết Trương Hằng sẽ cường đại đến mức nào nữa?

Thở nhẹ một hơi. Trương Hằng để tâm cảnh của mình khôi phục bình tĩnh, vừa cắn nuốt Luyện hóa nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương, vừa nhớ lại quá trình chiến đấu cùng Vũ Vô Cực.

Trên thực tế, thời điểm chiến đấu cùng Vũ Vô Cực. Trương Hằng đã phát huy ra một trăm hai mươi phần trăm thực lực. Thậm chí còn thông qua vầng sáng màu bạc thần bí trong cơ thể. trong thời gian ngắn ước chừng tăng lên gấp đôi sức chiến đấu.

Thông qua một trận chiến này, Trương Hằng tăng lên không chỉ có riêng là thực lực mà còn nhiều loại ý cảnh có thể phát huy thực lực đến mức tận cùng.

Thời gian trôi qua từng chút một. ba ngày sau, thương thế của Trương Hằng đã toàn bộ khôi phục, nguyên khí cũng đạt tới trình độ bão hòa viên mãn nhất.

“Tốt lắm. trước kiểm kê lại một chút tài liệu...”

Trương Hằng xuất ra từ trong túi trữ vật một đồng lớn tài liệu, những tài liệu này đều là dùng cho Luyện chế Thân Ngoại Tạo Thân.

Tuy nhiên, khi Trương Hằng nghĩ đến Thanh Vũ Xà kia. không khỏi sửng sốt đến ngẩn người.

Trong động phủ lâm thời nho nhỏ này không đủ chỗ chứa thân rắn khổng lồ của Thanh Vũ Xà kia.

Nghĩ đến đây, Trương Hằng đi ra ngoài động phủ. ở chung quanh bố trí ảo thuật trong trận bàn. sau đó từ trong nhãn không gian lấy ra thân rắn khổng lồ của Thanh Vũ Xà.

Nhiệm vụ của Trương Hằng lúc này chính là lột lấy lớp da rắn vô cùng đặc thù trên thân Thanh Vũ Xà. Công việc này quả thật không phải là con người làm. Trương Hằng ước chừng bận rộn mất nửa ngày, mới khó khăn lắm hoàn thành công tác.

Liếc mắt nhìn thân thể Thanh Vũ Xà bị lột da kia. Trương Hằng đột nhiên nhớ tới tên này chính là yêu thú tứ cấp. trong cơ thể hẳn phải có một viên độc đan.

Vì thế hắn vội mở phanh bụng Thanh Vũ Xà, tìm bên trong lấy ra một viên độc đan màu đen bằng cỡ nắm tay.

Mới vừa cầm ra viên độc đan. Trương Hằng liền cảm nhận được một làn độc khí khiến cho người ta sợ hãi. Còn may mà là hắn, đổi lại là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ khác, nói không chừng sẽ lập tức bị chất độc của độc đan này độc chết.

Từ trong túi trữ vật lấy ra một cái bình ngọc, ở trên mặt bố trí mấy cấm chế đặc thù. Sau đó, Trương Hằng mới thu cất viên độc đan vào bình ngọc, thầm nghĩ: “Thứ này coi như là một bảo vật quý hiếm đây.”

Sau khi thu lấy sạch các thứ có giá trị trên thân Thanh Vũ Xà như răng nọc, mắt các thứ. Trương Hằng không chút do dự tung một đoàn ngân diễm đốt cháy sạch thân rắn.

Một con rắn chết, mặc dù là yêu thú tứ cấp. ở dưới ngân diễm của Trương Hằng cũng không kiên trì được bao lâu, liền biến thành hư vô.

- Tốt lắm, tài liệu đều chuẩn bị tốt...

Trương Hằng thì thảo tự nói, sau đó trở lại trong động Phủ. đưa thần thức vào ngọc giản màu bạc của “Thân Ngoại Tạo Thân” trong tầng hai cổ tháp.

Mấy ngày sau, thần thức của Trương Hằng mới từ trong ngọc giản màu bạc thoát ra, trên mặt hơi có vẻ mệt mỏi.

Trên thực tế, áo nghĩa ẩn chứa trong thần thông “Thân Ngoại Tạo Thân” tuyệt đối không phải Trương Hằng hiện tại có khả năng hiểu được, hắn phải làm chỉ là dựa theo trong đó làm từng bước một. dùng năng lực của Luyện Thiên Hóa Địa Công ẩn chứa trong bản thân mình để Luyện chế.

Mặc dù không cần lĩnh hội áo nghĩa chân chính trong đó. nhưng nhiều bước rườm rà phức tạp như thế cũng khiến Trương Hằng vô cùng mệt mỏi hao tổn sức khỏe.

Trương Hằng thở một hơi dài. không nghĩ tới “Thân Ngoại Tạo Thân” này còn vô cùng phiền toái so với trong tưởng tượng của mình.

Thân Ngoại Tạo Thân mà đã phức tạp Như vậy, thế thì “Thân Ngoại Hóa Thân” cao cấp hơn còn phải gian nan đến mức nào?

Lại phải điều dưỡng mấy ngày trong động phủ. Điều chỉnh thân thể mình đến trạng thái tốt nhất. Trương Hằng mới bắt đầu bắt tay vào việc Luyện chế “Thân Ngoại Tạo Thân”.

“Phốc!”

Trong lòng bàn tay Trương Hằng nhảy ra một đoàn ngân diễm, cho nó trôi nổi trên không trung.

Theo sau, truyền đến một cổ dao động đặc thù. Hư Không Hỏa Diễm cũng lơ lửng bên cạnh Trương Hằng. ở trong quá trình luyện chế “Thân Ngoại Tạo Thân”, phải dùng đến Hư Không Hỏa Diễm và ngân diễm.

Sau khi bố trí thỏa đáng hết thảy, Trương Hằng lấy ra từ trong túi trữ vật một đồng lớn tài liệu, dựa theo tỉ lệ nhất định phân chia ra làm rất nhiều phần lượng.

Cứ như vậy, Trương Hằng toàn tâm toàn ý chìm sâu vào bên trong trình tự phức tạp Luyện chế “Thân Ngoại Tạo Thân”...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

232. Chương 230: Tạo Thân Thứ Nhất

Chúc mừng năm mới - 2012

Trong động phủ lâm thời. Trương Hằng cầm trong tay nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương, một đoàn ngân diễm đang không ngừng cắn nuốt nó. nhưng phần lớn những viên tròn màu bạc được sinh ra cũng không có bị Trương Hằng chân chính hấp thu.

Trước mặt Trương Hằng có một đoàn lốc xoáy màu bạc không ngừng xoay tròn, lóng lánh, hào quang sáng ngời làm cho người ta chói mắt.

Mặt ngoài lốc xoáy màu bạc là từ vô số viên tròn màu bạc tạo thành, cũng chính là Trương Hằng cắn nuốt Luyện hóa thu được từ nội đan của Hạo Thiên Xà Long Vương.

Trong thần thức của Trương Hằng, lốc xoáy màu bạc đang không ngừng hấp thu những viên tròn màu bạc này.

Chủ thể của lốc xoáy màu bạc vốn là một kiện Linh khí thượng phẩm, sau khi được Trương Hằng thêm vào không ít tài liệu, với một phương thức riêng biệt dùng ngân diễm cùng Hư Không Hỏa Diễm để Luyện chế. trải qua chỉnh sửa nửa tháng mới hình thành hình thái hiện giờ.

Bên tay trái Trương Hằng là ngọn lửa màu bạc. bên tay phải là Hư Không Hỏa Diễm.

Mỗi khi đến thời khắc mấu chốt. Trương Hằng đều phải thả vào trong lốc xoáy màu bạc tài liệu nhất định nào đó. mà ngọn lửa màu bạc thì phải phun ra một cổ khí thể màu bạc đặc thù vào mặt ngoài của lốc xoáy. để cho tài liệu này mau chóng tan chảy, đồng thời thấm vào bên trong lốc xoáy.

Nếu không phải Bởi vì Luyện chế “Thân Ngoại Tạo Thân”. Trương Hằng còn không biết ngân diễm lại có được năng lực phun ra nạp vào khí thể màu bạc bực này.

Đương nhiên, khí thể màu bạc này Đường như cũng không thể mang đến sức chiến đấu gì cho Trương Hằng, mà chỉ chuyên dùng với Luyện Thiên Hóa Địa Công để Luyện khí và Luyện đan.

Trong động phủ cách nửa canh giờ. màu đen ở trung tâm Hư Không Hỏa Diễm đều sẽ Nhoáng lên một cái, ngay sau đó một khí thể màu bạc trong suốt sẽ từ trung tâm nó bắn ra. vừa lúc đánh trúng lỗ xoáy màu bạc này.

Mỗi khi Hư Không Hỏa Diễm phun ra những khí thể màu bạc trong suốt này. lỗ xoáy màu bạc đều không tự chủ được run lên, tiếp theo sau trở nên càng thêm ổn định.

Trương Hằng dùng ngân diễm cắn nuốt luyện hóa thu được viên tròn màu bạc, có hơn phần nửa đều cuộn cuộn không ngừng tiến vào mặt ngoài lỗ xoáy màu bạc này. sau đó mới để cho hần chậm rãi hấp thu phần còn lại.

Tuy nhiên, tốc độ hấp thu của lỗ xoáy màu bạc này đúng là chậm hơn so với Trương Hằng hấp thu tinh túy thiên địa. Dưới phun nập của hai loại ngân diễm và Hư Không Hỏa Diễm, mới có thể hấp thu được những viên tròn màu bạc này.

Cứ như vậy, thời gian lại trôi qua nửa tháng. Trương Hằng phải không ngừng làm công tác đơn điệu tẻ nhạt: cắn nuốt nội đan. chia ra phần lớn viên tròn màu bạc, không chế ngân diễm cùng Hư Không Hỏa Diễm phun nập. cùng với cung cấp nguyên vật liệu đúng thời hạn.

Quá trình tuy rằng phiền toái một chút, nhưng Trương Hằng làm được càng ngày càng thuần thục.

Bởi vì không cần tìm hiểu những ảo nghĩa ẩn chứa Trong quá trình này, cho nên Trương Hằng cũng không phí nhiều tâm tư lắm. Mặc dù tâm thần có mệt mỏi. nhưng bởi vì ngân diễm không ngừng cắn nuốt Luyện hóa nội đan. chia ra chút ít viên tròn màu bạc cũng đủ để giúp Trương Hằng khôi phục tâm thần, vừa có thể giúp cho tu vi của hần từ từ tăng lên.

Tổng cộng qua thời gian một tháng, lỗ xoáy màu bạc kia càng ngày càng ổn định, cuối cùng hóa thành một cái hình cầu màu bạc.

Lúc này, Trương Hằng đã định chỉ đưa vào trong hình cầu màu bạc này tài liệu và viên tròn màu bạc, mà chỉ dùng ngân diễm cùng Hư Không Hỏa Diễm thông thả phun nập để nó dần dần cô đọng lại.

Trương Hằng lặng lẽ tính toán, ngân diễm phun nập mười lần liên tục. Hư Không Hỏa Diễm mới sẽ phun nập một lần.

Mà thể tích của hình cầu màu bạc kia cũng càng ngày càng nhỏ. cuối cùng biến thành bằng cỡ cái trứng gà.

Toàn bộ hình cầu màu bạc hình trứng trong suốt, thoát nhìn không giống như thực thể, nhưng lại làm cho người ta có một loại cảm giác nó thực sự đang tồn tại.

Nhìn trước mắt hình cầu màu bạc lơ lửng trên không trung tuyệt đẹp như tinh ngọc, Trương Hằng thậm chí có một loại cảm giác mình là người “Sáng tạo”.

“Đến thời điểm quan trọng rồi...”

Sắc mặt Trương Hằng dần dần ngưng trọng hẳn lên.

Một loạt trình tự phức tạp phía trước chính là cơ sở để thực hiện một hai bước cuối cùng này.

Trên tay Trương Hằng đánh ra từng đạo pháp quyết quái dị. linh quang trong tay sáng lấp lóe. trong miệng hần niệm chú ngữ tối nghĩa khó hiểu.

Những pháp quyết cùng chú ngữ này. Trương Hằng cũng vén vén chỉ có thể cảm nhận được một ít gì đó. nhưng đối với ảo nghĩa trong đó thì hần không thể hiểu được. Có lẽ Chờ thời điểm hần tấn chức đến một độ cao nhất định nào đó thì sẽ tự nhiên hiểu được mấy thứ này.

Pháp quyết trong tay Trương Hằng càng lúc càng nhanh, niệm chú ngữ cũng càng ngày càng cấp bách, trong không khí nhộn nhạo một cổ khí tức quỷ dị đến cực điểm. Từng vòng từng vòng sóng gợn lấy Trương Hằng làm trung tâm tạo thành hình quạt, thổi nhẹ về hướng hình cầu màu bạc trong suốt thần bí kia.

Giờ khắc này, Trương Hằng giống như hóa thân thành một vị Vu sư thời kì viễn cổ của Hoa Hạ.

Hình cầu màu bạc thần bí kia cũng theo đó phát sinh, biến hóa thông thả. trở nên càng ngày càng trong suốt, làm cho người ta có một loại ảo giác càng ngày càng huyền ảo.

Ngay tại khoảnh khắc đó, hình cầu màu bạc thần bí nở rộ ra vầng hào quang hoa mỹ sáng ngời, chiếu sáng toàn bộ động phủ lâm thời.

Ánh mắt Trương Hằng bỗng bừng sáng ngời, từ trên đầu mình hắt nhỏ một sợi tóc. tiếp theo sau ngẩng mặt lên trên phun ra một ngụm nguyên khí bản mạng.

“Phù!”

Theo Trương Hằng phun ra một ngụm khí thể màu bạc gần như màu xám nhạt, sợi tóc kia cứ như vậy chìm vào hình cầu màu bạc thần bí.

Một bước này Kỳ thật không nhất định phải là tóc trên người Trương Hằng. chỉ cần là một thứ gì đó trên người hắt ra là được, dù là tóc gáy, da các loại đều được.

Sợi tóc của Trương Hằng vừa chìm vào ngân cầu trong suốt, lập tức làm cho nó khôi phục màu sắc ảm đạm.

Ngân diễm cùng Hư Không Hỏa Diễm phân biệt ở hai bên tả hữu Trương Hằng lập tức bắt đầu phun nập. làm cho ngân cầu trong suốt phát sinh biến hóa tinh tế nào đó.

Chờ thêm một canh giờ, trong thần thức hải của Trương Hằng Bỗng nhiên sáng ngời, một luồng sáng màu trắng từ trên người Trương Hằng hiện ra.

Một cái linh hồn dùng mắt thường không nhìn thấy bị Trương Hằng đánh nhốt vào trong ngân cầu trong suốt.

Trương Hằng sử dụng đúng là linh hồn của Nam Minh!

Ngân cầu trong suốt tách ra bắt đầu không ngừng run run, giống như một sinh vật còn sống đang vùng vẫy.

Trương Hằng không chút hoang mang, trên tay xẹt qua từng đạo pháp quyết huyền diệu, đồng thời, cật ngón tay, nhỏ một giọt máu tươi. Lập tức ở trên hư không hình thành một cái đồ án màu máu phức tạp không tên.

Đồ án màu máu lóng lánh tia máu cùng tia sáng bạc lơ lửng trên không trung.

Trương Hằng lấy tay điểm một cái, đồ án màu máu kia lập tức ấn vào trong ngân cầu trong suốt đang không ngừng run run vùng vẫy kia.

“Ông...”

Cuối cùng phát ra một tiếng chấn động kịch liệt, ngân cầu trong suốt khôi phục yên lặng, ở mặt ngoài của nó xuất hiện một cái đồ án màu máu phức tạp lờ mờ.

Ngân cầu trong suốt được phủ kín trong đồ án màu máu kia. thể tích lại nhỏ đi vài phần, bằng cỡ một viên bi.

Trương Hằng vừa động ý niệm, ngân cầu trong suốt kia liền bay vào chỗ sâu trong đan điền trong cơ thể hắn.

Trong đan điền lập tức phóng vọt tới một đoàn chất lỏng màu bạc nho nhỏ, bao bọc nó trong đó.

Sau khi tiến vào cảnh giới Tiểu thành tầng hai. trong đan điền của Trương Hằng không chỉ có riêng một giọt ngân dịch Như vậy, mà đã trở thành một đoàn ngân dịch nhỏ. đây cũng là một loại đo lường mức độ tăng lên tu vi của hắn.

“Cuối cùng đã hoàn thành bước đầu của Thân Ngoại Tạo Thân thứ nhất, hiện tại chỉ cần chờ đợi nửa năm là có thể..

Trương Hằng thở dài một hơi nhẹ nhõm.

Đưa mắt nhìn một đồng lớn tài liệu ở bên cạnh. Trương Hằng không khỏi do dự, những tài liệu còn lại này cũng đủ để hắn Luyện chế tiếp ba cái “Thân Ngoại Tạo Thân” mà còn dư dả.

“Không bằng Luyện tiếp để Luyện tập...” Trương Hằng trầm nghĩ.

Đúng Lúc này, trong túi trữ vật màu xanh run lên. bạch quang Nhoáng lên một cái, Ninh Tuyết Dung từ trong túi trữ vật bay ra.

- Tuyết Dung! Cuối cùng muội cũng đi ra rồi...

Trương Hằng ngạc nhiên vui mừng nói.

Ninh Tuyết Dung đã khôi phục nguyên khí. có thể đi ra ngoài ở lại vài canh giờ.

- Đại ca! Huynh không sao chứ... Đều do Tuyết Dung bất lực... Lúc ấy không thể trợ giúp đại ca. chỉ có thể trở thành một gánh nặng...

Ninh Tuyết Dung tuôn rơi nước mắt như trân châu, một dáng vẻ ngọt ngào đáng yêu.

Trương Hằng có phần không nói nên lời, kéo nàng đến bên cạnh an ủi một phen.

- ... Không phải Tuyết Dung làm liên lụy đại ca... Mà là lúc ấy tình huống khẩn cấp... Hẳn là ta phải xin lỗi muội mới đúng...

Một hồi lâu, Trương Hằng mới thuyết phục Ninh Tuyết Dung.

Chỉ ở bên ngoài một lúc. Ninh Tuyết Dung liền quật cường quay vào bên trong túi trữ vật, bắt đầu gian khổ tu Luyện. Trương Hằng cười khổ lắc đầu, chuẩn bị Luyện chế tiếp ba cái Thân Ngoại Tạo Thân khác.

Tuy rằng quá trình Luyện chế khá lâu dài, nhưng thực lực của Trương Hằng cũng sẽ nhờ đó mà từ từ tăng trưởng, đối với không chế lực lượng bản thân cũng sẽ càng ngày càng thuần thục.

Nhưng Mà đúng lúc này, Trương Hằng cảm nhận được trong túi trữ vật truyền ra một dao động sinh mệnh, nhưng lại trong giây lát liền biến mất.

“Đó là...”

Trương Hằng vội đưa thần thức thăm dò trong túi trữ vật màu xanh...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

233. Chương 231: Bí Mật Của Quả Trứng

Chúc mừng năm mới - 2012

Thần thức của Trương Hằng rất nhanh tiến vào túi trữ vật màu xanh, trong nháy mắt tập trung lên quả trứng thần bí kia.

Quả trứng này là một trong những bảo vật mà Trương Hằng chiếm được sau khi trải qua thí Luyện trong Huyết Sát động phủ.

Tuy rằng Trương Hằng trở thành người thắng cuối cùng của thí luyện Huyết Sát và được phần thưởng cuối cùng như Điều khiển hẳn có chút buồn bực là ba loại bảo vật lấy được hiện tại đều không thể sử dụng.

Quả trứng thần bí này coi như hơi có tiến độ. tuy rằng không thành công ký kết linh hồn huyết khế nhưng cuối cùng giữa Trương Hằng và nó cũng sinh ra một tia liên hệ mỏng manh.

Ngay tại khoảnh khắc Vừa rồi, Trương Hằng cảm nhận được từ quả trứng thần bí này phát ra một dao động sinh mệnh.

Nếu không phải vì giữa Trương Hằng và quả trứng thần bí này có một liên hệ đặc thù nào đó sẽ rất khó cảm nhận được cổ dao động sinh, mệnh mỏng manh này.

Dao động sinh mệnh này mang đến cho Trương Hằng cảm giác giống như báo trước của một sinh mệnh mới sắp sinh. ra.

- Chẳng lẽ Thần thú trong quả trứng thần bí này sắp xuất thế?

Trương Hằng lộ vẻ vui mừng hân hoan, duỗi tay cầm quả trứng thần bí này vào trong tay.

Quả trứng này từng bị Trương Hằng ký kết khế ước thất bại hai lần. mặt ngoài còn có một chút hoa văn mờ mờ màu máu.

ở trong suy nghĩ của Trương Hằng. quả trứng thần bí này ít nhất cũng là cấp bậc Tiên thú. Thần thú nếu không cũng sẽ không trở thành phần thưởng cuối cùng của thí Luyện Huyết Sát

Có thể khẳng định là, ba loại bảo vật cuối cùng đạt được của thí Luyện Huyết Sát. mỗi một thứ đều siêu việt Tiên bảo.

Nếu dùng lời của phân thân Huyết Sát, tất cả thiên tài địa bảo của Đông Vân đại lục cộng vào cũng không bằng một phần mười.

Dùng tay nắm lấy quả trứng thần bí. Trương Hằng hơi có chút thất vọng, quan sát hồi lâu cũng không phát hiện dị động gì.

- Không bằng hiện tại lại sử dụng linh hồn Huyết khế một lần nữa?

Trương Hằng nhớ rõ, sau khi trải qua linh hồn Huyết khế lần thứ hai, rõ ràng liên hệ giữa hắn với quả trứng thần bí tăng mạnh một chút.

Nếu mỗi một lần linh hồn huyết khế mà loại liên hệ này đều được tăng cường, như vậy có một ngày Trương Hằng sẽ thành công.

Nghĩ đến đây, hai tay Trương Hằng bấm pháp quyết, miệng liên tục niệm chú ngữ. cuối cùng cắn rách ngón trở nặn ra một giọt tinh huyết đỏ thẫm trong suốt.

Một cổ dao động đặc thù rung động trên ngón tay Trương Hằng. cuối cùng hắn điểm lên quả trứng thần bí.

Bề mặt quả trứng thần bí này lập tức lấp lánh một luồng sáng xanh dịu, hấp thu giọt tinh Huyết.

Sau đó, quả trứng lại khôi phục nguyên dạng, nhưng hoa văn màu máu ở mặt ngoài càng thêm xinh đẹp rực rỡ.

Sau khi làm xong, Trương Hằng cảm giác liên hệ giữa mình cùng quả trứng quả nhiên tăng mạnh vài phần.

Đột nhiên ánh mắt Trương Hằng sáng lên. thầm nghĩ tại sao lại quên mất Thần Linh Nhân chứ?

Trương Hằng nảy sinh hứng thú nồng đậm với quả trứng thần bí này, rất muốn biết bên trong rốt cục có chứa loại sinh vật như thế nào.

Một luồng sáng bạc dịu dàng bóng loáng lóe lên ở hai tròng mắt Trương Hằng. hắn lại tiến vào trạng thái vô cùng đặc thù của Thần Linh Nhân.

Sau đó, Trương Hằng bắt đầu quan sát quả trứng thần bí.

Nhưng lớp vỏ ngoài của quả trứng thần bí vô cùng đặc thù. Thần Linh Nhân của Trương Hằng lại không dễ dàng xuyên thấu qua.

Trương Hằng không chịu từ bỏ, ngân quang trong hai mắt càng thêm ngưng tụ, dần dần hắn chậm rãi xuyên thấu quả trứng thần bí.

Rốt cục hắn nhìn xuyên qua lớp vỏ. sau đó một đường thông suốt thấy được cảnh tượng bên trong.

- Đây...

Chờ sau khi Trương Hằng thấy được cảnh tượng bên trong, trên mặt không khỏi lộ vẻ cổ quái.

Trong quả trứng thần bí đều là màu xám mờ mờ. không có một cái gì nhưng ở trung ương có một hạt châu màu xám không ngừng chớp lóe.

Thình thịch... Thình thịch...

Cũng giống như trái tim, hạt châu màu xám ở bên trong không ngừng nhảy lên.

Mà đúng lúc này Trương Hằng cảm giác tâm thần của mình không đủ vội vàng rời khỏi trạng thái Thần Linh Nhân.

Chỉ vùn vùn hai hô hấp, tâm thần của Trương Hằng tiêu hao hơn phần nửa, nguyên khí cũng tiêu hao không ít.

- Tiêu hao này chỉ sợ còn đáng sợ hơn so với Ngưng Mâu Thiên Lý.

Trương Hằng khẽ thở ra một hơi. trong lòng bắt đầu phỏng đoán.

Theo cảnh tượng vừa rồi mà xem. thứ trước mắt Đường như không phải là quả trứng.

“Quả trứng” không thể là quả trứng. Đây là kết luận của Trương Hằng vào Giờ phút này,

- Nếu không phải là quả trứng, vậy nó là cái gì nhỉ?

Trương Hằng hoàn toàn không đoán ra “Quả trứng” này rốt cục là cái gì?

Tại Tu Chân Giới Tam Tinh Vực này. Trương Hằng chưa từng nghe nói qua thứ kỳ quái như thế này.

Đột nhiên trông mắt Trương Hằng xoay chuyển, nghĩ tới một thứ cực Kỳ biến thái trong túi trữ vật của mình.

Nghĩ đến đây, hắn vỗ túi trữ vật, trong tay xuất hiện một mảnh vỡ nhỏ.

Phốc!

Một đoàn ngân diêm của Trương Hằng bao trùm mảnh vỡ này.

Có vẻ như mấy năm qua Trương Hằng đã quên mất thứ này.

- Lên tiếng!

Trương Hằng ném mảnh vỡ thần bí xuống đất. quát mắng.

- Có chuyện gì...

Mảnh vỡ thần bí phát ra Thanh âm lười biếng, đối với Trương Hằng không có thái độ kính sợ cho dù là một chút xíu.

- Ta hỏi ngươi, “quả trứng” này là cái gì...

Giọng điệu Trương Hằng hơi dịu một chút. Dù sao mình cũng không làm gì được đối phương, hơn nữa còn có chuyện muốn thỉnh giáo.

- Đầu đất! Đây không phải trứng!

Mảnh vỡ thần bí giận dữ hét.

Trương Hằng không khỏi buồn bực. đây là lần đầu tiên hắn phát hiện mảnh vỡ thần bí này tức giận.

- Nó không phải trứng vậy thì là cái gì? Chẳng lẽ là huynh đệ của ngươi?

Trương Hằng nghi hoặc hỏi.

- Nó vốn là một loại sinh mệnh cực kỳ thần bí sinh ra ở Đại Thiên Tu Di Trụ... Thật đáng giận... Là người nào cải tạo nó thành loại hình thái này...

Mảnh vỡ thần bí lại không kìm nổi giận dữ rống âm lên.

- Thật đáng giận... Nếu để ta biết ai biến nó thành Như vậy,.. nhất định sẽ đem hắn băm thây vạn đoạn!

Trong Thanh âm mảnh vỡ thần bí còn lộ ra một giọng điệu tàn nhẫn.

Trương Hằng không khỏi buồn bực, biểu hiện của mảnh vỡ thần bí này cũng quá cổ quái.

Nghe ý tứ của nói. “quả trứng” này kỳ thật không phải trứng mà là một loại sinh, mệnh cực kỳ thần bí nào đó. nhưng có một tên nghịch thiên nào đó khả năng đã cải tạo nó một phen.

- Như vậy người nói xem... Nó rốt cục là cái gì?

Trương Hằng yếu ớt hỏi.

Mảnh vỡ thần bí hừ nhẹ một tiếng:

- Vì sao ta phải nói cho người?

Trương Hằng không khỏi đỏ khốc đỏ cười. Mảnh vỡ thần bí này thật muốn đối nghịch Với mình hay là còn có nỗi khổ gì khó nói?

- Trừ khi người đáp ứng ta một chuyện ta mới có thể nói cho người lai lịch chân chính và tác dụng của nó...

Trầm mặc một lát, mảnh vỡ thần bí bắt đầu trả lời.

- Chuyện gì? Xem ta có thể làm được hay không?

Trong lòng Trương Hằng đã có phỏng đoán.

- về sau người phải chiều cố nó thật tốt... Mặc dù trong tương lai người có thể nắm giữ năng lực cắn nuốt không gian cùng không được thương hại nó. Trước khi người chân chính trở nên cường đại. nó rất có trợ giúp đối với người.

Trong giọng nói của mảnh vỡ thần bí thậm chí còn mang theo vài tia đau buồn.

- Cắn nuốt không gian?

Trương Hằng vừa nghe năng lực này, không khỏi hoảng sợ.

Mảnh vỡ thần bí lạnh lùng nói:

- Ta vẫn luôn quan sát công pháp người tu Luyện... Theo phỏng đoán của ta, khi người tu luyện tới đỉnh là có được năng lực cắn nuốt không gian. Đến lúc đó, chúng ta...

Nói tới cuối cùng, trong giọng nói của mảnh vỡ thần bí thậm chí còn chứa một loại sợ hãi cùng bất đắc dĩ sâu sắc.

Trương Hằng không khỏi sửng sốt. nguyên lai mảnh vỡ thế giới này đã sớm sinh ra lòng kiêng kỵ thật sâu đối với mình.

- Chẳng lẽ công pháp mình tu Luyện. đến cuối cùng thật sự là cắn nuốt không gian...

Nghĩ đến đây, trong lòng Trương Hằng không khỏi run lên.

Nghĩ đến từng không gian bị hủy diệt trong tay mình. Trương Hằng cảm giác Đường như mình hóa thân thành thần phá hoại trong truyền thuyết.

Tuy nhiên phỏng đoán của mảnh vỡ thần bí cũng không thể coi là thật. Chỉ cần không đến thời điểm cuối cùng, ai cũng không thể tùy tiện kết luận về Luyện Thiên Hóa Địa Công.

- Được, ta có thể đáp ứng người.

Trương Hằng gật đầu. Nếu “quả trứng” này có chỗ hữu dụng với mình, đáp ứng nó cũng có làm sao.

Thấy Trương Hằng đáp ứng yêu cầu của mình, mảnh vỡ thần bí mới nói:

- Đáp ứng là tốt rồi...

- Không cần phát linh hồn huyết thế sao?

Trương Hằng kinh ngạc hỏi.

- Không cần.

Mảnh vỡ thần bí nói:

- Cũng chỉ có người mới có thể ước thúc được người...

Trương Hằng trầm mặc, mơ hồ có thể lĩnh ngộ được ý tứ trong lời nói của mảnh vỡ thần bí nhưng lại không biết nói gì.

- Trước đó, ta muốn giảng thuật cho người bố cục chân chính của toàn bộ Đại Thiên Tu Di Trụ.

Trong lời nói của mảnh vỡ thần bí lộ ra một loại tang thương xa xăm...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

234. Chương 232: Đại Thiên Tu Di Trụ

Chúc mừng năm mới - 2012

- Đại Thiên Tu Di Trụ?

Lần thứ hai Trương Hằng nghe thấy danh từ này.

Nhớ rõ lúc từng ở Huyết Sát thần điện, phân thân Huyết Sát cũng từng đề cập tới danh từ này.

về phần cái gì là Đại Thiên Tu Di Trụ, Trương Hằng lại hoàn toàn không biết gì.

- Đại Thiên Tu Di Trụ là tên gọi chung của tập hợp tất cả không gian và vũ trụ...

Có lẽ vì giải đáp nghi vấn này của Trương Hằng. mảnh vỡ thần bí thần nhiên nói.

Tập hợp của tất cả không gian và vũ trụ?

Trương Hằng vừa nghe khái niệm này trong lòng cũng sinh ra vô số nghi vấn nhưng cũng chỉ có thể yên lặng chờ mảnh vỡ thần bí giảng thuật bố cục Đại Thiên Tu Di Trụ cho hắn.

- Nếu coi Đại Thiên Tu Di Trụ như một biển rộng vô biên vô hạn. như vậy tất cả không gian chẳng qua là những hòn đảo hoặc rải rác hoặc tụ tập. Những không gian này có lớn có nhỏ. cũng giống như sự lớn nhỏ của các hòn đảo trong biển rộng...

- Đương nhiên, có một số không gian lớn nhỏ không giống nhau, Khoảng cách lẫn nhau rất gần giống như quần đảo trong biển rộng. Mà địa vực nơi chúng ta bây giờ được gọi là “Bắc Vực Tứ vị ba mươi sáu giới”, gọi tắt là “ba mươi sáu giới”.

Mảnh vỡ thần bí ngừng một lát, Dường như chờ đợi Trương Hằng hiểu ra và hấp thu.

- Như vậy không gian của Đông Vân đại lục này là một giới trong ba mươi sáu giới sao?

Trương Hằng hỏi.

- Bắc Vực đại biểu cho vị trí của ba mươi sáu giới ở Đại Thiên Tu Di Trụ. Tứ vị đại biểu cho bốn không gian cao đẳng thống trị ba mươi sáu giới. Đây chính là nguồn gốc của Bắc Vực Tứ vị ba mươi sáu giới.

- Thế giới của Đông Vân đại lục chẳng qua chỉ là một không gian bậc thấp, hẳn là giới dưới của Tiên giới. Cho nên nơi này tu sĩ nhân loại chiếm đa số...

Mảnh vỡ thần bí giải thích.

Trương Hằng gật gù đầu. trong lòng đại khái hiểu được ý tứ của mảnh vỡ thần bí.

Ba mươi sáu giới giống như một quần đảo. số lượng tất cả hòn đảo trong quần đảo này là ba mươi sáu. Mà trong đó có bốn hòn đảo khá lớn đại biểu cho bốn không gian cao đẳng, đảo nhỏ còn lại khác là thuộc địa tương ứng của bốn hòn đảo lớn kia.

- Người chỉ cần biết trong Đại Thiên Tu Di Trụ này có rất nhiều rất nhiều không gian là được. Mà phạm nhân giới người hiện đang sống chẳng qua là một hạt cát trong đó...

Mảnh vỡ thần bí lạnh, nhạt nói.

- Hạt cát?

Trương Hằng vừa nghe lời ấy. không khỏi cười khổ.

Nếu không gian có Đông Vân đại lục chẳng qua là một hạt cát. như vậy mình lại tính là cái gì?

- Vậy “quả trứng” này là cái gì? Chẳng lẽ nó là một cái không gian hay sao?

Trương Hằng hỏi.

- Trong năm tháng vô cùng dài lâu của Đại Thiên Tu Di Trụ. ngẫu nhiên sẽ có một số không gian hủy diệt hoặc sinh ra. Mà trước khi mỗi một không gian sinh ra chính là một “Hạt giống của thế giới”. Hạt giống của thế giới đại biểu cho khả năng và sự phát triển vô hạn. Trong tay người chính là một hạt giống của thế giới, nhưng dường như nó bị tên biến thái vô cùng nào đó cải tạo qua...

Mảnh vỡ thần bí nhắc tới việc bị cải tạo. trong giọng nói lộ ra một tia phẫn nộ.

Mảnh vỡ thế giới vốn là một bộ phận của thế giới. Nếu như so sánh nó là một người trưởng thành, như vậy “Hạt giống của thế giới” chính là một đứa trẻ chưa ra đời.

Điều này cũng giống như nhân loại trên địa cầu nghe nói một nhà khoa học nào đó đem một đứa trẻ con đi giải phẫu và thí nghiệm.

Cho nên có thể hiểu được sự phẫn nộ của mảnh vỡ thế giới.

- Ta muốn cảnh báo cho người một chút. Không gian hiện tại người đang sống tuy chỉ là một không gian cấp thấp nhưng Dường như nơi này ẩn nấp một số tên rất biến thái, khiến ta cảm thấy rất không yên. Đây cũng là nguyên nhân ta vẫn luôn ẩn nấp.

Giọng điệu mảnh vỡ thần bí ngưng trọng.

Trương Hằng phát hiện giờ phút này mảnh vỡ thần bí có chút khác với lúc trước. Lần đầu tiên đối thoại với nó. Dường như chỉ số thông minh rất thấp giống như một đứa bé bảy, tám tuổi. Mà Giờ phút này, đối phương giống như một lão già từng trải kinh nghiệm đầy mình.

Điều này khiến Trương Hằng không thể tưởng tượng, nhưng cũng sẽ không đi làm rõ đến cùng, dù sao đối phương cũng có riêng tư.

Đối Với cảnh báo của mảnh vỡ thần bí, Trương Hằng không dám lơ là.” Biến thái” trong miệng đối phương tuyệt đối không phải thứ mà mình có thể tưởng tượng.

- Được rồi. người xem rồi tự giải quyết...

Mảnh vỡ thần bí Dường như chuẩn bị ngủ say.

- Này! Trước tiên người nói xem. hạt giống thế giới này có ích lợi gì với ta...

Trương Hằng hét lên.

- Nó đã bị tên nghịch thiên nào đó cải tạo qua, người bình thường căn bản không thể nhận chủ. Nhưng ta thấy người sử dụng linh hồn Huyết khế với nó dường như có chút tác dụng...

- Không bằng cứ cách một đoạn thời gian, người lại dùng linh hồn huyết khế Với nó một lần. Nhanh thì mười mấy năm. lâu thì trăm năm là có thể thành công. Sau đó trải qua ức vạn năm tổ chức, người có thể trở thành đứng đầu một giới danh phò Kỳ thực của Đại Thiên Tu Di Trụ.

Mảnh vỡ thần bí nói đến cuối cùng, trong giọng nói còn mang theo vài tia trêu đùa.

- Đứng đầu một giới? Có vẻ như rất hấp dẫn...

Trong lòng Trương Hằng lần đầu tiên sinh ra vài tia chờ mong. Nhưng tưởng tượng đến ức vạn năm theo như lời của mảnh vỡ thần bí liên tục.

- Nên biết rằng trong tay người chính là một viên hạt giống thế giới của không gian cao cấp. một khi người trở thành đứng đầu một giới, toàn bộ Đại Thiên Tu Di Trụ gần như không ai có thể làm gì được người... Điều này cũng tốt hơn so Với đi cắn nuốt không gian.

Nói tới cuối cùng, giọng điệu của mảnh vỡ thần bí hơi có chút yếu ớt.

Trương Hằng vừa nghe xong, không khỏi giật mình hiểu ra. Chắc là mảnh vỡ thần bí này lo lắng mình về sau đi con đường phá hoại cắn nuốt không gian, ý đồ dụ dỗ mình bỏ qua con đường điên cuồng Như vậy,

Dù sao mảnh vỡ thần bí từng là một bộ phận của một không gian, cho nên đối Với “Thiên địch” tương lai Trương Hằng này tự nhiên là muốn khuyên hấn “Cải tà quy chính”, đi lên chính đạo.

Vừa nghĩ tới đây. Trương Hằng không khỏi dở khóc dở cười.

Sau khi mảnh vỡ thần bí nói xong những lời này liền chìm vào yên lặng. Ngân điểm vẫn thiêu đốt mặt ngoài như trước, hạt nhỏ màu bạc cuộn cuộn không ngừng tiết vào cơ thể Trương Hằng.

Tuy nhiên đối với một không gian mà nói. Trương Hằng cắn nuốt với tốc độ này mấy vạn năm cũng không ảnh hưởng nhiều đến nó.

Trầm tư một lát, Trương Hằng cất mảnh vỡ thế giới vào túi trữ vật, miệng lầm bầm:

- Cứ chờ đấy! Chờ ta có loại năng lực đó. đầu tiên cắn nuốt chính là người!

Mảnh vỡ thần bí ở trong túi trữ vật vừa nghe lời ấy không khỏi run lên. bộ dạng Đường như rất sợ hãi.

-Ha ha!

Sau khi hù dọa mảnh vỡ thế giới một chút. Trương Hằng khẽ thở phào nhẹ nhõm.

- So Với tưởng tượng của mình, thế giới này còn to lớn. phức tạp hơn nhiều...

Trương Hằng không khỏi than nhẹ.

Trước kia, sở dĩ hấn lựa chọn tu tiên mục tiêu là trường sinh bất lão. Mà hiện tại, không gian càng rộng lớn hiện ra ở trước mắt hấn.

Đối Với Đại Thiên Tu Di Trụ mà nói ba mươi sáu giới chẳng qua là một góc núi băng, phạm nhân giới Đông Vân đại lục chẳng qua là một hạt cát trong đó.

- Nếu đã tới nơi này. phải không ngừng bước lên... đỉnh cùng vĩnh hằng!

Hào quang trong mắt Trương Hằng dần dần ngưng tụ. trên người dâng lên một cỗ chiến ý vô cùng.

Vào Giờ khắc này, hấn đưa ánh mắt về phía thế giới càng thêm rộng lớn. Nhưng sau một lát, hấn lại thu hồi ý tưởng không thực tế.

- Nếu muốn chinh chiến không gian cao đẳng hơn. nhất định phải chinh phục khu vực này - Tam Tinh Vực.

Trong lòng Trương Hằng lầm bầm: Tam Tinh Vực.

Đối Với hấn giờ phút này mà nói thì Tam Tinh Vực là một con quái vật lớn.

Sau khi điều dưỡng vài ngày, trương hằng lại bắt đầu tập trung vào công việc luyện chế Thân Ngoại Tạo Thân phức tạp.

Lần này Trương Hằng hăng hái mười phần mà lại không biết mệt mỏi giống như ăn xuân được quá thời hạn.

Thời gian ba năm nháy mắt qua đi...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

235. Chương 233: Nam Minh Ra Trận

Chúc mừng năm mới - 2012

Trương Hằng thu hồi trận bàn đi tới ngoài động phủ lâm thời nhìn lên bầu trời như ngọc bích ở phương xa. thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Ninh Tuyết Dung lẳng lẳng đứng cạnh hắn. y phục Tuyết trắng giống như thân tuyết đầu mùa đông, khuôn mặt ngọc xinh đẹp dịu dàng hơi mỉm cười, làm cho người ta có một loại điềm tĩnh cùng Thanh nhã như ập vào mắt.

Trương Hằng đột nhiên duỗi tay, một luồng ngân quang gần như trong suốt từ trong tay bắn ra vừa khéo đánh trúng động phủ.

Ầm Ầm Ầm —

Vách núi dày chắc chắn bị ngân quang trong suốt này xuyên thấu dễ dàng giống như đậu hũ.

Nhưng sau khi ngân quang trong suốt lọt vào sơn động chia thành vô số sợi bạc thật nhỏ. bắn ra vô số lỗ thủng trong sơn động.

Sơn động sập xuống!

Thời gian vài hô hấp tiếng ầm ầm mới ngừng, nhưng bụi đất bay lên cũng không thể lắng xuống trong thời gian ngắn.

Ngân quang trong suốt chính là Phá Diệt Thần Quang hiện tại Trương Hằng bước đầu Luyện thành.

Trong đôi mắt bình lặng như nước của Ninh Tuyết Dung lộ ra vài tia lưu luyến.

Trương Hằng chú ý tới vẻ mặt của nàng, cười nói:

- Tuyết Dung, Chẳng lẽ nàng còn không bỏ được động phủ lâm thời này? Chờ tương lai sau khi ổn định, ta sẽ nghĩ biện pháp Luyện chế một cái động phủ di động.

- Trên đời này có động phủ di động?

Ninh Tuyết Dung trợn mắt nhìn hắn một cái. lại nghiêm túc nói:

- Ta sống cùng với đại ca ở đây ba năm. tuy rằng hầu hết thời gian đều ở trạng thái tu Luyện nhưng động phủ này cũng là chúng ta sáng lập và sửa chữa từng chút một. Tuyết Dung vĩnh viễn khó thể quên được địa phương này.

Trương Hằng trầm nghĩ: “Tuy rằng chưa nghe nói có ‘Động phủ di động’ nhưng Tu Chân Giới hẳn là có thứ này. Dù sao địa phương Tam Tinh Vực này quá lạc hậu. nếu như thật sự không có. lão tử sẽ tự nghĩ ra một cái!”

- về sau chúng ta còn phải đi rất nhiều nơi. động phủ lâm thời chẳng qua là một nơi tạm đặt chân. Đối với người tu chân mà nói. thời gian mười năm. trăm năm chỉ nháy mắt là qua.

Trương Hằng mỉm cười, dưới chân xuất hiện một đạo độn quang màu bạc dịu dàng. Độn quang này nhìn như mỏng manh nhưng lại có thể chở được hai người.

Ninh Tuyết Dung cười tươi như hoa kéo tay Trương Hằng đứng trên độn quang.

“Vù” một tiếng. Trương Hằng khống chế độn quang nháy mắt bay lên trên trời cao.

Lại phi hành liên tục mười mấy hô hấp. Trương Hằng mới ngừng lại.

- Đại ca, chúng ta muốn đi đâu? Nghe nói thần thông huynh tu Luyện tạm thời gặp bình cảnh, hy vọng nhân cơ hội này đi thế tục giới giải quyết một số vấn đề.

Khuôn mặt Ninh Tuyết Dung áp lên lưng Trương Hằng, nhẹ giọng nói.

- Đúng vậy. Thế tục giới quả thật còn có một số chuyện sau khi giải quyết ta sẽ dốc lòng tu Luyện, từ đó về sau đạp lên con đường tiên đạo chân chính.

Trương Hằng đã sớm luyện chế thành công năm cái Thân Ngoại Tạo Thân, dùng hết toàn bộ năm cái linh hồn trong tầng hai cổ tháp.

Sau khi Luyện chế thành công một cái, vài cái khác đều hoàn thành phi thường nhanh.

Sau khi làm xong, Trương Hằng bắt đầu luyện hóa Pháp bảo đỉnh cấp Khai Sơn Phủ hoàn toàn mới cùng tu Luyện Phá Diệt Thần Quang.

Khai Sơn Phủ đã được Luyện chế thành Pháp bảo bản mạng của Trương Hằng nhưng khi sử dụng vẫn giết mình như trước, pháp lực tiêu hao vô cùng kinh người.

về phần loại công pháp chủ tu Phá Diệt Thần Quang này, tiến độ tu Luyện của Trương Hằng cực kỳ gian nan.

Tu luyện Phá Diệt Thần Quang cần phải lĩnh ngộ áo nghĩa trong đó. cũng không phải nhất thời có thể thành công.

Tới trình độ như Trương Hằng hiện giờ. thân thể và nguyên thần được tinh tú thiên địa cải tạo. về mặt tư chất đã không thua kỳ tài tu Luyện bình thường.

Cho nên đối mặt với công pháp cần tư chất, thứ mà hắn thiếu chỉ vẹn vẹn là thời gian.

- Đại ca. sao huynh không đi tiếp?

Ninh Tuyết Dung phát hiện Trương Hằng đứng yên trong hư không, dường như đang suy tư cái gì.

Trương Hằng trầm ngâm một lát. trong thân thể đột nhiên bay ra đạo ngân quang.

Đoàn ngân quang này hóa thành một thiếu niên hắc bào ở bên cạnh hai người.

Thiếu niên này vẻ mặt ác nghiệt, trên người tản ra một cỗ khí sát phạt sắc bén tới cực điểm.

Diện mạo người này giống như đúc Nam Minh của Bích Tuyết Tương Vân Tông năm đó, thậm chí ngay cả thân thái cũng không khác biệt nhiều.

Trương Hằng đưa mắt nhìn lên người hắn. trong mắt lại toát ra vẻ nhớ lại.

- Chủ nhân!

Vừa thấy Trương Hằng nhìn về phía mình. Nam Minh lập tức lộ ra vẻ kính sợ. đối với Trương Hằng cung kính không thôi.

Trương Hằng lấy ra một cái túi trữ vật bình thường từ trên người, sau đó từ trong túi trữ vật màu đen lấy ra một ít linh đan, ngọc giản... bỏ vào trong.

Giao túi trữ vật này cho Nam Minh, Trương Hằng nói:

- Trước tiên ngươi đi Hắc Thủy Trấn.

-Dạ!

Trên người Nam Minh tán ra một cỗ khí băng hàn dưới chân lóe ra độn quang màu bích lam. bay nhanh về hướng Hắc Thủy Trấn.

Thân Ngoại Tạo Thân của Trương Hằng bình thường đều hóa thành dạng “Ngân châu” tu Luyện trong đan điền của hắn tu Luyện cũng là công pháp trước kia vốn có. hơn nữa có thể rất nhanh khôi phục đến tu vi khi còn sống.

Trương Hằng từng thử để một cái Thân Ngoại Tạo Thân ra ngoại giới tu luyện, kết quả phát hiện tốc độ tu Luyện xấp xỉ khi còn sống, nhưng tốc độ so Với tu Luyện trong đan điền của Trương Hằng thì kém xa tới mười vạn tám ngàn dặm.

Trải qua ba năm tu luyện ngân dịch trong cơ thể. đan điền của Trương Hằng đã hóa thành một đoàn lớn. nhiều hơn lúc tại tầng một sơ thành hơn chục lần. Điều này cũng đại biểu cho thực lực và tu vi của Trương Hằng được tăng lên trên diện rộng.

Giờ phút này, bốn Tạo thân khác đang tu Luyện không ngừng ở trong ngân dịch đan điền.

Nam Minh có thể được coi là Tạo thân mạnh nhất của Trương Hằng Giờ phút này, tu vi đã tiếp cận Kết Đan Kỳ. phỏng chừng tu Luyện thêm hai năm có thể đạt tới Kết Đan Kỳ. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là phải hóa thành trạng thái “Ngân châu” tu luyện trong ngân dịch đan điền của Trương Hằng.

Nam Minh mang theo túi trữ vật rất nhanh biến mất khỏi tầm mắt Trương Hằng. Ninh Tuyết Dung lặng lẽ nép vào cạnh Trương Hằng, cùng không hỏi gì.

Một lát sau, thân hình Nam Minh liền thoát khỏi phạm vi cực hạn thần thức của Trương Hằng.

Nhưng Trương Hằng vẫn có thể thông qua Nam Minh nhìn thấy mọi tình huống bốn phía như trước. Nói cách khác, ở trong phạm vi nhất định hắn có thể cùng chung cảm quan của Nam Minh.

Trước đó Trương Hằng đã làm thí nghiệm, hiện tại phạm vi liên hệ của hắn Với Thân Ngoại Tạo Thân là trong vòng hai trăm dặm.

Phạm vi này chủ yếu có liên quan Với tu vi của Trương Hằng.

Lại phi hành một hồi. Nam Minh tới Hắc Thủy Trấn.

Một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ xa lạ tới tự nhiên sẽ gây sự chú ý của một số người, nhưng khí tức lạnh băng trên người Nam Minh lại làm cho người ta không dám tới gần.

Thần thức Nam Minh đảo qua, rất nhanh tìm được mục tiêu tại Hắc Thủy Trấn. Chỉ chớp lát hắn đi tới một khu nhà bình thường.

Mới vừa vào sân, Thanh âm một lão già vang lên:

- Người nào?

Sau đó, một lão đạo sĩ xuất hiện ở đối diện của Nam Minh.

Lão đạo sĩ này tự nhiên là Trâu đạo sĩ từng có vài phần duyên phận với Trương Hằng.

Trâu đạo sĩ già nua hơn trước vài phần, những năm gần đây tu vi không hề tiến triển.

- Ta tới tìm mấy người: Băng Vi. Yến Vũ Tình. Lăng Thiên.

Nam Minh máy móc đọc ra tên mấy người này.

- Dám hỏi tiền bối là người phương nào. vì sao biết tên họ những người này?

Trâu đạo sĩ cũng không sợ đối phương tới gây sự. nhưng ở trước mặt tu sĩ Trúc Cơ Kỳ, trong lòng lão cũng có chút sợ hãi.

Hơn nữa Lão cũng cảm nhận được đứng trước mặt mình không phải là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

- Thay người tặng đồ.

Nam Minh lạnh, băng phun ra vài từ.

Đúng Lúc này, một đôi nam nữ từ trong phòng đi ra.

Hai người này đi cùng nhau, động tác khá thân mật. trong đó một người xinh đẹp như tiên, chính là Băng Vi từng ngủ cùng phòng với Trương Hằng ở trong Tề uy Vương phủ.

Ánh mắt Nam Minh dừng trên mặt Băng Vi một lát. trong mắt hiện lên một tia dị thường.

- Sư phụ. có khách tới sao?

Băng Vi vui vẻ kéo đạo lữ song tu của mình đi ra đây về tò mò nhìn Nam Minh - vị khách không mời mà tới...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

236. Chương 234: Y Lâm

Chúc mừng năm mới - 2012

Song tu đạo lữ của Băng Vi là một Thanh niên tu sĩ mặc cẩm bào màu lam. tướng mạo coi như Anh tuấn, tương đối dịu dàng, trên mặt lộ ra ý cười thần nhiên.

Nam Minh khẽ liếc Thanh niên này một cái. không ngờ tu vi đối phương đạt tới Trác Cơ trung kỳ. hơn nữa Đường như công pháp tu Luyện cũng không đơn giản.

Tuy rằng thân là Tọa thân của Trương Hằng nhưng Nam Minh vẫn giữ nguyên trí tuệ cùng sức phán đoán vốn có.

Ánh mắt u lãnh của hắn liếc Thanh niên này một cái. một cỗ áp lực thần nhiên ép tới đối phương.

Nam Minh rất thông minh, hắn có thể cảm nhận được tâm tình của Trương Hằng hơi dao động, dường như có ác ý đối với Thanh niên trước mắt này.

- Tại hạ Y Lâm là vinh dự trưởng lão của Hắc Thủy Trấn này. Không biết các hạ tới có chuyện gì?

Ánh mắt Thanh niên tu sĩ này lóe ra nhìn Nam Minh chằm chằm.

Thiếu niên trước mặt mang tới áp lực khá lớn cho hắn. Tuy rằng đều là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ Nhưng chênh lệch giữa hai người tương đối rõ ràng.

Đúng lúc này, trong nhà lại có một Thanh niên phạm nhân và một nữ tu sắc mặt tiêu tụy đi ra.

Ánh mắt Nam Minh đảo qua hai người này. thần nhiên nói:

- Lăng Thiên. Yến Vũ Tình.

Hai người vừa đi ra đều sửng sốt, vẻ mặt kinh ngạc nhìn thiếu niên ác nghiệt ở đối diện.

- Làm sao người biết tên của chúng ta? Xin hỏi quý tính các hạ?

Lăng Thiên cảm thấy khí tức đáng sợ trên người đối phương, lộ vẻ gấp gáp hỏi.

Nam Minh đưa tay vỗ túi trữ vật, từ bên trong lấy ra một ít linh đan cùng ngọc giản.

Thanh niên kêu Y Lâm vừa thấy động tác của Nam Minh, không khỏi cười nhạo nói:

- Các hạ có ý gì? Chẳng lẽ muốn bố thí cho những tán tu chúng ta?

Thần thức hắn đảo qua sổ ngọc giản cùng linh đan này. cũng không phát hiện có gì đặc biệt.

Đương nhiên bình ngọc chứa linh đan cũng không phải tài liệu bình thường, thần thức của Trúc Cơ Kỳ rất khó rót vào trong.

Đối với sự khiêu khích của Y Lâm. sắc mặt Nam Minh âm trầm, một luồng sát khí rõ ràng ép tới hắn.

Mấy người ở đây đều thần sắc đại biến, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ thiếu niên này dám động thủ ở Tan Tu Minh sao?”

Trên thực tế, trải qua giao phong với Kim Kiếm Môn ba năm trước đây, thực lực hiện tại của Tán Tu Minh lại lớn mạnh vài phần. Phạm vi thể lực đã khuếch trương đến hơn ngàn dặm.

Giờ phút này Kim Kiếm Môn đã trở thành thể lực cấp hai của Tán Tu Minh, hết thảy đều phải phục tùng Tán Tu Minh.

Mà nghe lời đồn, Minh chủ của Tán Tu Minh đã đạt tới Nguyên Anh Kỳ không người có thể sánh bằng.

Như vậy, uy danh của Vũ Vô Cực đã bắt đầu truyền bá cả Triệu Quốc.

Một tu Sĩ Nguyên Anh Kỳ sinh ra thậm chí có thể ảnh hưởng đến sự phân chia thể lực cục bộ.

Dưới loại tình huống này, tán tu nghe danh mà đến càng ngày càng nhiều, trong lúc nhất thời Tán Tu Minh Hắc Thủy Trấn đều trở nên náo nhiệt.

Thậm chí có người đề nghị tuyển dấy núi khác cho Tán Tu Minh, khai sáng một môn phái hoàn toàn mới.

Cho nên vừa nhìn thấy cử động của Nam Minh, mọi người ở đây có chút buồn bực.

Nam Minh cũng không biết quy củ của Tán Tu Minh, hắn chỉ biết dựa theo phần phó của chủ nhân mà làm, bất kỳ người nào dám ngăn cản, hắn đều xử lý dựa theo nguyên tắc của chính mình.

Khí tức lạnh, băng âm trầm từ trên người Nam Minh tản ra, gắt gao tập trung lên người của Y Lâm.

Trong lòng Y Lâm này mặc dù có chút sợ hãi nhưng bề ngoài không chịu yếu thế. đặc biệt còn Bởi vì người âu yếm của hắn còn ở bên cạnh đây.

- Nếu các hạ có gan, vậy động thủ đi. Nơi này là trung tâm của Tán Tu Minh.

Y Lâm cười với Băng Vi ở bên cạnh, sau đó thản nhiên nhìn Nam Minh ở đối diện.

Nam Minh vừa chuẩn bị động thủ, trong đầu lại truyền đến Thanh âm của Trương Hằng:

- Quên đi, trước giao linh đan và ngọc giản cho Lăng Thiên.

Thông qua cảm quan của Nam Minh, Trương Hằng ở ngoài trăm dặm đã phát hiện Đường như Băng Vi cùng Yến Vũ Tình đều đã tu Luyện công pháp không tặc, chắc là chịu ân huệ của Y Lâm kia.

Người sáng suốt vừa nhìn là biết thân phận của Y Lâm này tuyệt đối không đơn giản.

Cuối cùng, Trương Hằng vẫn quyết định giao số linh đan và ngọc giản này cho Lăng Thiên.

Tuy rằng Lăng Thiên chỉ là một phạm nhân nhưng bản thân lại có được tâm trí tu sĩ bình thường không thể sánh bằng, người như vậy cho dù không có linh căn thật tốt về sau đồng dạng cũng có được vô hạn khả năng.

Nam Minh thu hồi khí thế trên người, đi tới trước mặt Lăng Thiên giao linh đan và ngọc giản trong tay cho hắn, đồng thời cũng thần thức truyền âm cho hắn dặn bảo cách sử dụng của linh đan và ngọc giản.

Trong số linh đan Trương Hằng tặng có một viên Tạo Hóa Đan quý báu, thứ này thật thích hợp cho Lăng Thiên sử dụng.

- Cảm ơn!

Lăng Thiên kích động không thôi.

Hắn vốn chỉ là một võ hiệp thế tục, đi theo Trâu đạo sĩ tới Tán Tu Minh nhưng lại bị đối xử không công bằng.

Trâu đạo sĩ dốc lòng chiếu cố đồ đệ Băng Vi của lão ta, đối với Yến Vũ Tình cũng có chút chiếu cố có linh đan đều cho họ sử dụng.

Mà Lăng Thiên tới đây đã hơn ba năm, ngay cả một viên linh đan cũng không được. Trâu đạo sĩ sau khi ném cho hắn một bản công pháp viết tay không trọn vẹn, cũng không quan tâm đến nữa.

Bản thân Lăng Thiên vốn không có thiên phú tu tiên, hơn nữa đã hơn ba mươi tuổi, lúc này tu tiên đã quá muộn rồi.

Y Lâm cũng là tu sĩ mới tới Tán Tu Minh hai năm gần đây. hần liếc mắt một cái liền coi trọng Băng Vi xinh đẹp như tiên, băng tuyết thông minh. Vì thế hần thường xuyên tới chiếu cố ba người Trâu đạo sĩ. lại duy nhất không thêm quan tâm Lăng Thiên.

Trải qua một đoạn thời gian qua lại. cuối cùng Y Lâm được Trâu đạo sĩ đáp ứng gả Băng Vi cho hần làm song tu đạo侶.

Mới đầu Băng Vi cũng không vui, nhưng trải qua thời gian dài ở chung cũng bắt đầu dần dần tiếp nhận tu sĩ trẻ tuổi đây hứa hẹn này, chôn dấu một đoạn chờ mong khác ở trong đáy lòng.

Có thể nói, đến Tán Tu Minh hơn ba năm. cảnh ngộ của Lăng Thiên cực kỳ thảm đạm nhưng hần chưa từng từ bỏ giấc mộng tu tiên.

Giờ phút này chiếm được nhiều linh đan cùng ngọc giản như vậy, quả thật có một loại cảm giác như nằm mơ.

Hần không biết số linh đan và ngọc giản này vốn chủ yếu là chuẩn bị cho ba người Trâu đạo sĩ. cho dù có phần của hần đến lúc đó cũng không nhất định có thể lấy được cái gì.

Nhưng Y Lâm chen vào lại mang đến cho hần một cơ hội thay đổi vận mệnh.

Y Lâm cười lạnh nói:

- Chỉ có loại phạm nhân như hần mới có thể nhận sự bố thí của người.

Nói rồi hần lạnh lùng liếc Lăng Thiên một cái. giống như đang nhìn một con kiến.

Lăng Thiên cũng có thể cảm nhận được vẻ trào phúng cùng khinh miệt trong mắt Y Lâm nhưng giờ phút này chỉ có thể nhịn nhục.

Trong lòng Nam Minh cũng tức giận, nhưng tiếc rằng có sự dặn bảo của Trương Hằng. hần kiên quyết không dám động thủ.

- Đi thôi.

Trong đầu hần truyền đến tiếng than nhẹ của Trương Hằng.

Băng Vi trở thành song tu đạo侶 của người khác, trong lòng Trương Hằng hơi có chút mất mát nhưng cũng không cảm thấy bất ngờ.

Đối phương cũng chỉ là một thiếu nữ mới trưởng thành, có quyền lựa chọn cuộc sống của mình.

Lại nói, lúc trước Trương Hằng cũng chỉ vờ vờ có ấn tượng tốt với Băng Vi, cũng không có chân chính yêu thích, chỉ ôm tâm tư đùa giỡn.

Sau khi nhận lệnh của Trương Hằng. Nam Minh đi ra phía ngoài không hề quay đầu lại.

Y Lâm thấy vậy cho rằng đối phương sợ. cười ha ha nói:

- Ta còn tưởng là đại nhân vật gì. nguyên lai chính là vì tới bố thí cho một phạm nhân. Tán Tu Minh này cùng không phải là một địa phương chó mèo cũng có thể kiêu ngạo.

Băng Vi đứng trước người hần khẽ nhú mày, cảm giác giờ phút này Y Lâm có chút quá lỗ mãng.

- Giáo huấn cho hần một trận cho ta!

Trong đầu Nam Minh đột nhiên truyền đến Thanh âm lạnh băng của Trương Hằng, Y Lâm không thuận theo không buông tha khiến Trương Hằng nổi giận.

Vừa nhận được mệnh lệnh này, trong lòng Nam Minh mừng rỡ. đột nhiên chuyển thân lại. một cổ hàn khí ập vào mặt bức thẳng tới mấy người ở đây.

Một cổ băng sương màu bích lam lan tràn ra bốn phía.

Y Lâm vừa thấy tình cảnh này, sắc mặt đại biến:

- Người có quan hệ gì với Bích Tuyết Tương Vân Tông?

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

237. Chương 235: Uy Hiếp Của Vũ Vô Cực

Chúc mừng năm mới - 2012

Y Lâm này quả nhiên không phải một tán tu đơn giản, chỉ dựa vào công pháp của Nam Minh liền đoán ra đại khái xuất thân của đối phương.

- Bích Tuyết Tương Vân Tông?

Khóe miệng Nam Minh mang theo vài tia trào phúng:

- Không nghe nói qua!

Nam Minh cũng sẽ không thừa nhận mình là tu sĩ của Bích Tuyết Tương Vân Tông. Là Thân Ngoại Tạo Thân của Trương Hằng, hết thấy hắn phải lấy sự trung tâm với chủ nhân làm đầu.

Y Lâm vừa nghe Nam Minh không phải tu sĩ của Bích Tuyết Tương Vân Tông, vẻ kinh ngạc cùng kính sợ trên mặt lập tức biến mất không còn.

Bích Tuyết Tương Vân Tông là môn phái nhất lưu tiếng tâm lừng lẫy của Triệu Quốc, thực lực gần với hai đại môn phái siêu cấp. cho dù thế lực sau lưng Y Lâm cũng không thể chống lại.

Mặc dù là Tán Tu Minh Hắc Thủy Trấn giờ phút này cũng chỉ có thể miễn cưỡng xếp vào hàng môn phái nhị lưu.

Phương thức phân chia cấp bậc môn phái của Thiên Thần Tinh tương đối đơn giản, môn phái nhị lưu chỉ cần có một tu sĩ cấp bậc Nguyên Anh Kỳ.

- Như thế nào? Người dám ra tay với ta ở trong này?

Y Lâm không khỏi cười nhạo. Hắn không tin Nam Minh dám động thủ với mình ở nơi này.

- Người có tin hay không, chỉ cần ta hử một tiếng lập tức sẽ có Chưởng Pháp trưởng lão của Tán Tu Minh...

Chính vào lúc Y Lâm nói với vẻ đắc ý vô cùng, hào quang bích lam trên người Nam Minh cứng lại. toàn thân “Vút” một tiếng xông tới Y Lâm.

Công pháp Nam Minh tu luyện đều là cao cấp. thân pháp cũng cực Kỳ linh hoạt, nháy mắt liền tới trước người Y Lâm.

- A!

Trên mặt Y Lâm lộ vẻ hoảng sợ, trên người đột nhiên hiện lên một kiện Linh khí phòng ngự trung phẩm.

Trong mắt Nam Minh hiện lên một tia châm chọc, trong tay ngưng kết ra một viên băng tinh bích lam trong suốt.

Băng tinh này lóe lên vẻ xinh đẹp khác thường dưới ánh mặt trời, Nhưng cũng lộ ra một cỗ khí tức nguy hiểm.

Một chuồng của Nam Minh nhẹ vỗ lên người Y Lâm.

Lập tức bề ngoài thân thể hắn bắt đầu ngưng kết ra một tầng băng sương.

Đám băng sương này bắt đầu không ngừng lan tràn, dễ dàng xuyên qua Linh khí phòng ngự của hắn, xâm nhập vào trong cơ thể.

Y Lâm vừa định ngăn cản cỗ băng sương quái dị vô cùng này thì thấy Nam Minh đột nhiên đánh ra một quyền, hào quang bích lam lóng lánh, hung hăng đánh lên người hắn.

Mặc dù có Linh khí hộ thể, Y Lâm vẫn học ra một búng máu. toàn thân bắt đầu thông thả hóa thành tượng băng.

- Muốn chết!

Nam Minh đứng yên trong sân. lạnh lùng nhìn vào Y Lâm đang đấu tranh với băng sương.

Bởi vì thu được mệnh lệnh của Trương Hằng. hắn cũng không giết người tại đây.

- Người trở về đi...

Thanh âm của Trương Hằng vang lên trong đầu hắn.

Toàn bộ thân thể của Nam Minh trong nháy mắt hóa thành một viên ngân châu lớn bằng viên đạn. lóe sáng một cái biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

Vào lúc hắn vừa rời khỏi giấy lát thì có Chấp Pháp trưởng lão của Tán Tu Minh tới, lại chỉ nhìn thấy được bóng dáng hắn phi hành rời đi.

Ở một Tòa lầu năm tầng của Tán Tu Minh, một gã tu sĩ Kết Đan Kỳ trong mắt lóe lệ quang, thần thức hắn nhìn thấy hết thấy, đang chuẩn bị ra ngoài chặn Nam Minh lại.

Đột nhiên một Thanh âm tràn ngập uy nghiêm cùng đậm đặc vang lên bên tai hắn:

- Để hắn đi thôi.

Tu sĩ Kết Đan Kỳ này sắc mặt đại biến, vội vàng cung kính vô cùng nói:

- Dạ. Minh chủ!

Người lên tiếng chính là Minh chủ của Tán Tu Minh: Vũ Vô Cực-tu sĩ mới vào Nguyên Anh Kỳ của Triệu Quốc!

Theo sự lớn mạnh của Tán Tu Minh, tu sĩ Kết Đan Kỳ đã vượt qua mười. Tu sĩ Kết Đan Kỳ này cũng mới gia nhập hai năm trước.

- Còn nữa. Lúc này không cần tiếp tục truy cứu. đuổi Thanh niên kêu Y Lâm kia đi. Người này thân phận không rõ, không thể giữ lâu.

Vũ Vô Cực lại phần phó.

- Dạ. Minh chủ. Ta lập tức đi xử lý ổn thỏa việc này.

Tu sĩ Kết Đan Kỳ này nhanh chóng rời khỏi trụ sở Tán Tu Minh.

ở một nơi đỉnh núi mây mù lượn lờ cách Hắc Thụy Trấn hơn hai trăm dặm, Vũ Vô Cực giống như một vị Ma Thần, khí thể trên thân khi lên khi xuống, linh khí trong thiên địa như cừ non rung động quanh thân hắn.

- Ta cảm giác thời gian đã không nhiều lắm...

Ánh mắt hắn ngược nhìn bầu trời xa xa, Dường như xuyên thấu qua tầng tầng không nhìn thấy thiên địa càng thêm rộng lớn.

Trương Hằng nhắm mắt đứng trong hư không, dường như có cảm ứng. Ngay trước đó không lâu, hắn có một loại cảm giác bị nhìn trộm.

- Tiến độ của hắn thật nhanh... Nguyên Anh Kỳ?

Trương Hằng không khỏi thất kinh.

Chỉ vẻn vẹn ba năm. Vũ Vô Cực đã đột phá phạm trù Kết Đan Kỳ.

Vút!

Ngân châu do Nam Minh biến thành rất nhanh tới gần Trương Hằng sau đó tiến vào đan điền hắn.

- Đại ca. Đây chính là Thân Ngoại Tạo Thân huynh, mới Luyện chế? Thật sự là thần Kỳ!

Hàng mi Thanh tú của Ninh Tuyết Dung khẽ chớp, cánh tay tuyết trắng khẽ ôm vòng quanh người hắn. thân thể mềm mại không xương dán chặt vào lưng hắn. Mùi hương thơm mát Thanh nhã trên thân khiến Trương Hằng hơi hơi mê say.

Trương Hằng “hắc hắc” cười, xoay người ôm Ninh Tuyết Dung, nhìn chăm chú vào con người dịu dàng điềm tĩnh của nàng.

Khuôn mặt Ninh Tuyết Dung đỏ bừng, lẳng lặng nhắm hai mắt lại.

Trương Hằng có thể cảm nhận được nhịp tim cùng hô hấp của nàng hơi dồn dập vì thế lớn mật hôn lên đôi môi mềm mại của nàng.

Ba năm nay Trương Hằng đều ở trạng thái tu luyện điên cuồng, gần như không có thân thiết Với Ninh Tuyết Dung chút nào, nhiều nhất cũng chỉ tán gẫu vài câu.

Lần này, Trương Hằng coi như tách được hàm răng ngọc của Ninh Tuyết Dung, cùng đầu lưỡi mềm mại nhỏ nhắn của nàng triền miên.

Một đôi bàn tay chậm rãi mò tới bên hông Ninh Tuyết Dung, qua một tầng quần áo tuyết trắng, tay của Trương Hằng chạm đến da thịt trắng mịn như băng khiết như Tuyết của nàng, mò lên phía trên từng chút một.

Chỉ chốc lát, hai tay của Trương Hằng đã phủ lên đôi ngọc phong giờ phút này đã phát dục hoàn mỹ, cảm giác mềm mại mà đầy co giãn, mang đến cho Trương Hằng một cảm giác sướng khoái cực kỳ, hận không thể nào làm nàng hòa tan vào thân thể của mình.

Ninh Tuyết Dung không ngừng thở dốc. rốt cục đẩy cái miệng của Trương Hằng ra. miệng ngọc thổ khí như lan. trên khuôn mặt dịu dàng tuyệt mỹ tỏa sáng xuân sắc mê người. Cánh tay tinh xảo mềm mại ôm chặt thân thể Trương Hằng, tùy ý đôi tay ma của hắn sờ soạng trên thân thể bằng Thanh ngọc khiết hoàn mỹ của mình.

Trương Hằng cũng có chút không nén được lửa dục trong cơ thể, đưa tay bắt đầu cởi bỏ váy áo Ninh Tuyết Dung, chuẩn bị xâm phạm thêm một bước.

Mà chính vào Lúc này, một loại cảm giác bị nhìn trộm lạnh băng hiện lên trong lòng Trương Hằng.

-Hừ!

Một Thanh âm vang lên bên tai Trương Hằng giống như tiếng sấm.

- Ham mê nữ sắc, tu vi của ngươi sao có thể tăng lên. lại có tư cách gì so tài Với bản tôn.

Thanh âm lạnh, băng của Vũ Vô Cực từng tiếng đâm vào trong lòng Trương Hằng.

Trên người Trương Hằng lập tức đổ mồ hôi lạnh, vội vàng đẩy Ninh Tuyết Dung đẩy về ngưỡng ngưỡng và khó hiểu.

- Hừ, tự giải quyết đi! Nếu như cần thiết, bản tôn sẽ thay ngươi giết chết nàng này.

Trong giọng nói của Vũ Vô Cực có sát khí nồng đậm khiến trong lòng Trương Hằng nhảy dựng.

- Đại ca...

Ninh Tuyết Dung không biết tình huống, trên khuôn mặt ngọc Tuyết trắng lăn xuống mấy giọt nước mắt trong suốt:

- Chẳng lẽ đại ca không thích Tuyết Dung...

Trương Hằng im lặng không nói gì. mang theo Ninh Tuyết Dung cấp tốc bay về phía trước, một mạch bay ra vài trăm dặm mới ngừng lại.

- Hẳn là thoát khỏi phạm vi thần thức của tên biến thái kia rồi hả?

Trương Hằng rất cục cỡ một hơi.

Nói thật hẳn cũng không sợ đối địch Với Vũ Vô Cực. chỉ sợ đối phương thương tổn tới Ninh Tuyết Dung.

Dùng tay nhẹ lau giọt lệ trên mặt Ninh Tuyết Dung, Trương Hằng ôn hòa nói:

- về sau Tuyết Dung phải học kiên cường, không thể dễ dàng khóc.

- Chỉ cần đại ca không vứt bỏ Tuyết Dung, muội nhất định sẽ kiên cường.

Trên mặt Ninh Tuyết Dung lại lộ ra lúm đồng tiền có thể mê chết người, Nhu cầu vòng trong mưa sớm. khiến Trương Hằng lại rục rịch không thôi...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

238. Chương 236: Du Lịch Phàm Trần.

Chúc mừng năm mới - 2012

Đối với lời cảnh cáo của Vũ Vô Cực, Trương Hằng cũng không thật sự để vào lòng, ôn tồn cùng Ninh Tuyết Dung một phen, liền dẫn nàng bay về phương xa.

- Đại ca. chúng ta sẽ đi đâu?

Ninh Tuyết Dung ý ởi trong lòng Trương Hằng. cảm giác bàn tay đối phương cách một tầng quần áo lại sờ mó những chỗ mẫn cảm trên người nàng, sắc mặt hồng hồng, um một tiếng nói.

Trương Hằng thu tay lại. ánh mắt nhìn về phía bầu trời phương xa, nhàn nhạt nói:

- Chỉ còn lại hai việc Cuối cùng,...

Ninh Tuyết Dung cũng không hỏi chuyện gì. chớp hàng mi đáng yêu. cánh tay như cánh liễu khẽ vuốt khuôn mặt Trương Hằng, mới nói:

- Chúng ta sẽ đi Vương đô Triệu quốc phải không? Tuyết Dung rất hoài niệm nơi đó. còn nhớ ở nơi đó đại ca đã mua cho muội một chiếc đèn lồng xinh đẹp.

Trương Hằng cười to. vươn tay vuốt chiếc mũi ngọc tinh xảo Thanh tú của nàng, trong ánh mắt lộ ra những tia triu mến quý trọng.

- Đúng thế, trạm thứ nhất chính là vương đô Triệu quốc.

Trương Hằng không khỏi nhớ tới từ đường trong Đường gia, cùng với bí mật giấu trong đó.

- Chúng ta có thể không bay tới đó được không...

Ninh Tuyết Dung muốn nói lại thôi.

- Không bay tới? Vì sao?

Trương Hằng có chút khó hiểu, lúc này hẳn cảm giác mình cũng không chân chính hiểu được nội tâm của Ninh Tuyết Dung.

- Lúc Tuyết Dung còn là Tuyết liên, nguyện vọng chân chính không phải đắc đạo thành tiên, nguyện vọng chân chính của muội là trở thành một người phàm, có thể ẩn ái như bọn họ. đạp bước trên mặt đất. trải qua cuộc sống bình an không suy nghĩ.

Đôi mắt mỹ lệ của Ninh Tuyết Dung lộ ra thân sắc hướng tới. phóng ra nụ cười hoa lệ hơn bất cứ thứ gì khác.

Trương Hằng im lặng, một lát sau mới nói:

- Nơi này cách vương đô Triệu quốc cũng không xa lắm. chúng ta đi bộ cũng không tới mấy tháng.
- Cảm ơn đại ca.

Trên mặt Ninh Tuyết Dung lộ ra vẻ cảm kích thật lòng. Trương Hằng có thể nghĩ vì nàng, để cho nàng vừa vui mừng vừa cảm kích.

Sắc mặt Trương Hằng bình tĩnh nói:

- Giữa phu thê lẽ ra nên có nguyên tắc lắng nghe bình đẳng, sau này Tuyết Dung có yêu cầu hay suy nghĩ gì. nên nói ra với huynh.

Vừa nghe Trương Hằng nhắc tới giữa phu thê, Ninh Tuyết Dung mặt nhỏ đỏ ửng, nhưng mỉm cười tràn đầy thấu hiểu, trong lòng cũng thật ấm áp. thế nhưng vẫn không nhịn được hỏi:

- Nguyên tắc lắng nghe bình đẳng? Tuyết Dung mới nghe nói lần đầu.

Trương Hằng nghe vậy, kéo Ninh Tuyết Dung lắng lắng nắm trong lòng mình, khe khẽ giảng giải.

ở tu tiên giới, địa vị giữa phu thê thường là do thực lực quyết định, điều này đối với giới thể tục thì cũng không tính là quá mức.

Tuy rằng giữa Trương Hằng cùng Ninh Tuyết Dung không có phu thê thật sự. thậm chí ngay cả danh nghĩa phu thê cũng không có. nhưng Trương Hằng đã coi Ninh Tuyết Dung như thê tử của mình.

Nếu hai bên đã nhận đối phương. Trương Hằng cũng không để những lễ tiết thể tục kia ở trong mắt.

Vừa một cái, Trương Hằng kéo Ninh Tuyết Dung đáp xuống mặt đất. Phía trước có thể thấy được trần nhỏ, dãy núi sông xanh cầu nhỏ...

Đây là một cái thế giới không bị ô nhiễm, hoàn cảnh vẫn duy trì trong lành cùng màu xanh. Hai người tựa như thần tiên quyến lữ bước trên con đường thể tục.

Dọc theo đường đi, xem phong cảnh, vượt núi cao. đi qua sông, ở rừng rậm ăn món dã ngoại...

Thời gian hai tháng thoáng cái mà qua.

Mắt thấy đã nhanh để kinh đô Triệu quốc.

Trương Hằng một thân áo bào xanh, tướng mạo anh tuấn, gơ tay nhắc chân mang theo một cỗ tự tin cùng thần nhiên, càng thêm vài phần thành thực so với Trước kia, Ninh Tuyết Dung vẫn một thân váy áo Tuyết trắng không dính hạt bụi, mặt ngọc mỉm cười, Thanh nhã như tiên, lại không mất đi ôn Nhu cùng tính tuệ của người con gái nhỏ.

Hai người dắt tay bước đi. làm cho người thế tục tự tử mặc cảm. nhưng không có ai dám đến gây sự.

Hai tháng qua, bình quân mỗi ngày Ninh Tuyết Dung chỉ có thể ở bên ngoài một hai canh giờ. Trương Hằng cũng không oán giận. Thời gian còn lại không phải đi thể nghiệm thể tục phạm trần thì là dùng thể hội áo nghĩa Phá Diệt Thần Quang.

Phá Diệt Thần Quang là công pháp chủ tu của công pháp tầng hai, Trương Hằng chưa bao giờ dám sơ sót. Một mặt cảm ngộ suy tư, cũng không làm Trương Hằng có được tiến triển rất nhanh.

Vì vậy. trong lúc lĩnh ngộ thường xuyên thả lòng du lâm sơn hà cấm tú, đứng nhìn nhân tình ấm lạnh thế gian.

Dưới tình huống này, Trương Hằng lĩnh ngộ Phá Diệt Thần Quang ngược lại có được trợ giúp, tâm thần cũng sẽ xảy ra lột xác.

- Không ngờ ở nơi kinh đô này, còn có một chỗ phường thị Tu Chân Giới.

Sắc mặt Trương Hằng thêm vài tia mừng rỡ. thần thức đã kéo ra mười mấy dặm.

Mấy năm trước hắn chạy ra từ chỗ kinh đô. trên đường vội vàng, hơn nữa thần thức cũng không mạnh, vì vậy không phát hiện sự tồn tại của chỗ phường thị này.

Tu vi của Ninh Tuyết Dung đã đạt đến Trúc Cơ Kỳ đại viên mãn nhưng thần thức cũng không kém gì Trương Hằng, mặt nhỏ mỉm cười:

- Chẳng lẽ đại ca động tâm sao?

Trương Hằng cười nói:

- Trên đường đi không quen đường xá. trải qua nhiều khó khăn, Bởi vậy huynh dự tính đi mua một tấm bản đồ Tu Chân Giới Tam Tinh Vực.

Ninh Tuyết Dung cũng không nói gì thêm, liền theo hắn đi tới chỗ phường thị tu chân kia.

Trên đường đi. hai người đã quen đi bộ. hiện giờ cũng không dự định phi hành.

- Tuyết Dung, chiếc chiến giáp cổ kia đã cho muội luyện hóa thành Pháp bảo bản mạng, tới giờ muội chỉ thiếu một kiện Linh khí loại công kích, đợi lát nữa tới chỗ phường thị kia dạo một vòng, xem có thể mua được một kiện Pháp bảo loại công kích hay không.

Hiện tại trong tay Trương Hằng đã không còn thừa Pháp bảo loại công kích.

Sở dĩ lựa chọn Pháp bảo, cũng là Bởi tu vi của Ninh Tuyết Dung không tới mấy năm nữa liền có thể tiến vào Kết Đan Kỳ.

Hai người nhẹ nhàng bước đi trên mặt đất, động tác nhìn như rất chậm, kỳ thật không chậm hơn người bình thường chạy đi. Nửa canh giờ sau, hai người đi đến một chỗ vách núi bí mật.

Nơi này có khi thấy một hai tu sĩ bay vào trong vách núi ở không trung, sau đó cả người như bị vách núi nuốt mất.

- Không ngờ chỗ này lại là một phường thị cỡ lớn?

Thần thức của Trương Hằng dễ dàng nhìn thấu cấm chế bên ngoài, phát hiện ra động thiên bên trong.

Trước đó, Độc Thiên Bảo là phường thị tu chân lớn nhất mà Trương Hằng đã thấy, còn quy mô chỗ phường thị nơi này còn lớn hơn vài phần so với Độc Thiên Bảo.

- Chúng ta vào thôi.

Trương Hằng cùng Ninh Tuyết Dung song song đạp độn quang, bay vào vách núi trên không trung.

Cũng như các tu sĩ trước, thân hình hai người biến mất trên hư không.

Đạp vào mắt, thấy được phi kiếm cùng độn quang hoa mỹ trên bầu trời, thậm chí còn thấy bóng dáng thú cưỡi linh thú.

Một mảnh lâu các cùng đình đài cổ xưa tảo nhã, một con sông dài trong suốt cùng cầu đá nối liền.

Trương Hằng trong thời gian ngắn phát hiện mười mấy tu sĩ Trúc Cơ Kỳ, thậm chí còn phát hiện bóng dáng tu sĩ Kết Đan Kỳ. về phần tu sĩ Luyện Khí Kỳ cùng Dẫn Khí Kỳ càng thêm nhiều như lông trâu!

Ven đường bày quán đều là những giao dịch tương đối kém, chỉ những lâu các đình đài mới tính là chỗ giao dịch xa hoa.

Một đôi đạo侶 song tu Trúc Cơ Kỳ như Trương Hằng cùng Ninh Tuyết Dung bước vào. cũng không gây ra nhiều oanh động, chỉ đưa tới một bộ phận người đang hâm mộ đổ kỵ.

Nhưng khí chất cùng tu vi của hai người bất phàm, người bình thường không khỏi nhìn vài lần.

Nhìn phường thị náo nhiệt phi phàm trước mắt, Trương Hằng cảm giác dường như mình lại một lần nữa bước vào thế giới trò chơi thực tế ảo.

Ninh Tuyết Dung kéo chặt tay hấn sắc mặt Thanh tú thoảng khăn trương, sợ hãi lạc mất Trương Hằng trong đám đông...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

239. Chương 237: Quỳnh Ngọc Phường Thị

Chúc mừng năm mới - 2012

Đối mặt phường thị tu chân còn lớn hơn cả Độc Thiên Bảo, trong chớp mắt tâm thần Trương Hằng hơi hoảng hốt, ngay cả mục đích chuyến đi này cũng quên mất.

Tiên phàm lộ! Tiên và phàm, chỉ trong một ý niệm.

Trương Hằng lại nheo mắt quan sát phường thị ở rất gần vương đô Triệu quốc này.

Lúc này, Trương Hằng phát hiện bản thân mình đã hoàn toàn dung nhập vào thế giới này. thế giới trước kia đã cách mình ngày càng xa xôi.

Ninh Tuyết Dung cũng không nghĩ nhiều, nàng kéo tay Trương Hằng thật chặt, sợ hãi đối phương biến mất trong dòng người như Thủy triều này.

- Đại ca. phường thị này lớn Như thế, chúng ta phải đi chỗ nào giao dịch đây?

Ninh Tuyết Dung ánh mắt ngập ngừng trong suốt như nước, Trương Hằng nhìn thiếu chút mất hồn. cười thầm: cô gái nhỏ này bắt đầu biết dụ hoặc người ta rồi.

- Đúng thế, quy mô phường thị này thật là lớn.

Trương Hằng hơi thất thân, khôi phục lại từ vẻ mỹ lệ rung động lòng người của Ninh Tuyết Dung.

Ninh Tuyết Dung cười hì hì, mặt nhỏ đỏ lên.

Trương Hằng hoảng hốt, sắc mặt ngưng trọng hỏi:

- Tuyết Dung, lúc nào mà muội học được loại thuật mị hoặc này?

Đôi mắt sáng của Ninh Tuyết Dung lộ ra một cổ ánh sáng Nhu hòa nhàn nhạt, tựa như sương mù uly khuất nói:

- Tuyết Dung không biết, dường như là thần thông bản mạng gần nhất mới xuất hiện...

Trương Hằng trầm ngâm một chút, đột nhiên nhớ tới khi đó tranh đấu cùng Lạc Ngưng Tuyết, đối phương cũng sử dụng loại pháp thuật quỷ dị này, trong đó còn bao hàm một loại thần thông như mê hương, khiến Trương Hằng trúng chiêu.

- Như vậy, Tuyết Dung muội còn có thần thông gì không? Có giống như tỷ tỷ của muội không?

Lúc này Trương Hằng mới phát hiện, mình cũng không hiểu nhiều về lĩnh vực sở trường của Ninh Tuyết Dung.

Khuôn mặt ngọc tú lệ diễm tinh của Ninh Tuyết Dung lộ ra nụ cười nhàn nhạt, nói:

- Thần thông bản mạng của muội cùng Ngưng Tuyết tỷ tỷ có chút giống nhau, nhưng cũng không hoàn toàn như nhau. Muội am hiểu nhất là thần thông trị liệu, thứ hai là am hiểu sử dụng pháp thuật thuộc tính băng, thần thông vừa này cũng là đột nhiên học xong.

Trương Hằng gật đầu, sau đó khước miệng khẽ nhếch lên:

- Tuyết Dung, sau này muội không được sử dụng loại thần thông này với huynh. bằng không... Hừ. có tin huynh ăn muội ngay không...

Ninh Tuyết Dung trắng mắt liếc Trương Hằng. nhưng khuôn mặt nhỏ không khỏi đỏ lên. khẽ cúi đầu xuống. để những sợi tóc mảnh mai che đi một nửa ngọc dung khuyh thành tuyết sắc.

Nhưng dù vậy, vẫn cứ dẫn tới nam tu sĩ gần đó liên tục quay đầu, tu sĩ cảm quan mạnh mẽ còn nghe được tiếng nuốt nước bọt liên tục.

Trong lòng Trương Hằng có chút khó chịu, nhưng không thể phát tác tại chỗ.

Đúng lúc này, cách đó không xa có một tiểu cô nương mười một mười hai tuổi chạy tới. nàng đi tới trước mặt hai người Trương Hằng, dùng giọng nói ngọt ngào nói:

- Hai vị tiền bối có phải lần đầu tới phường thị Quỳnh Ngọc này?

Trương hằng có vẻ hiếu kỳ liếc tiểu cô nương này. trong lòng mơ hồ suy đoán thân phận cùng ý đồ đối phương đến đây.

Ninh Tuyết Dung cảm thấy tiểu cô nương này cũng được, không nhìn được vươn tay vuốt mặt tiểu cô nương này, hỏi:

- Tiểu muội muội, muội tên gì?

Tiểu cô nương mở to đôi mắt sáng, sững sờ một chút, Dường như khiếp sợ đối với dung mạo của Ninh Tuyết Dung.

- Muội là Thu Nhi.

Tiểu cô nương chớp mắt, lại nói với hai người:

- Nếu hai vị tiền bối cần Thu Nhi có thể dẫn đường cho hai vị.

- Dẫn đường?

Ninh Tuyết Dung cau đôi mi Thanh tú, Dường như không rõ ý của đối phương.

Trương Hằng cười ha ha:

- Chúng ta quả thật cần một người dẫn đường, không biết Thu Nhi dẫn đường cho chúng ta, cần thù lao gì?

Nói trắng ra, cô bé trước mắt tương đương hướng dẫn viên ở thế kỷ 22.

Nghe Trương Hằng nói thế, Ninh Tuyết Dung coi như hiểu được, không nhìn được hỏi:

- Muội nhỏ như thế lẽ ra phải được phụ mẫu quan tâm lớn lên. vì sao lại ra đây dẫn đường?

- Lúc Thu Nhi Bốn tuổi, đã mất đi phụ mẫu. may mà Thiết thúc thu giữ. bằng không đã sớm chết đói đầu đường rồi.

Thu Nhi vừa giải thích vừa lau nước mắt, bộ dáng đáng thương vô cùng.

Trương Hằng liếc nhìn Thu Nhi, thầm nghĩ cô bé này đúng là một cái mỹ nhân còn bé mà.

- Thiết thúc?

Trương Hằng khẽ cau mày, thầm nghĩ chuyện này chưa chắc đơn giản như lời đối phương nói.

Nhưng hắn cũng không muốn để ý nhiều chuyện nhìn Thu Nhi cười cười:

- Được rồi. muội dẫn đường cho chúng ta đi.

sắc mặt Thu Nhi lộ ra vài phần mừng rỡ. cũng bao hàm bộ dạng như trút được gánh nặng, cảm kích nói với Trương Hằng:

- Cảm tạ hai vị tiền bối.

Ninh Tuyết Dung vuốt tóc Thu Nhi, nói:

- Thu Nhi có thể gọi là tỷ tỷ...

- Tỷ tỷ!

Thu Nhi rất Nhu thuận hỏ một tiếng, ánh mắt sáng vừa chuyển thoảng nhìn qua Trương Hằng bên cạnh, ngữ khí có chút yếu ớt nói:

- Đại... ca ca...

Trương Hằng nhin ý cười, nói với Thu Nhi:

- Được rồi. tùy tiện gọi thế nào cũng được, bây giờ có thể dẫn đường cho chúng ta chứ?

- Thu Nhi tuân lệnh!

Thu Nhi thè lưỡi, hỏi:

- Không biết đại ca ca muốn mua thứ gì?

- Bản đồ Tu Chân Giới Tam Tinh Vực, còn một kiện Pháp bảo phổ thông.

Trương Hằng nhàn nhạt nói.

Trong ánh mắt Thu Nhi hiện lên một tia dị sắc, thoảng suy tư, thuận tiện nói:

- Bản đồ Tu Chân Giới Tam Tinh Vực có rất nhiều chủng loại, giá cả cũng có khác nhau rất lớn. Thu Nhi chỉ biết là bản đồ càng chi tiết, giá trị càng đắt.

- về phần Pháp bảo... Muội đề nghị đại ca ca đi Phượng Vũ Đình trên Du Long Châu, chẳng qua đi đến đó giao dịch đều là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cùng Kết Đan Kỳ.

- Đại ca ca cần hai loại đồ vật, tới đó hẳn đều có thể mua được.

Thu Nhi nói từng câu một, ngôn ngữ chậm rãi, dường như đã trải qua huấn luyện.

- Vậy Du Long Châu ở chỗ nào?

Trương Hằng cũng không dùng thần thức, ánh mắt nhìn về phía xa, phát hiện một cái hồ thiên nhiên rất lớn.

Hồ thiên nhiên này bộ dạng như một con du long, giữa hồ quả nhiên có một cái đảo nhỏ không lớn.

- Là ở đó?

Trương Hằng nhìn sáng bên kia.

- Đúng thế, Thu Nhi có thể dẫn đường cho đại ca ca cùng tỷ tỷ.

Đôi mắt sáng của Thu Nhi chợt lóe lên.

Đoàn ánh sáng bạc dưới chân Trương Hằng run lên. thân thể nổi giữa không trung, nói với Thu Nhi:

- Muội chỉ rõ lộ tuyến cụ thể cho chúng ta là được.

Nói rồi, hẳn chuẩn bị lấy trong túi trữ vật đưa ra hai khối tinh thạch hạ phẩm.

Nhưng Ninh Tuyết Dung cười nhìn hẳn ôm Thu Nhi vào lòng, đoàn ánh sáng trắng quần quanh người tựa như cứu thiên tiên nữ.

- Chúng ta cùng đi.

Ninh Tuyết Dung ôm Thu Nhi bay lên không trung.

Trương Hằng cũng không nói gì thêm, thâm nghĩ chẳng lẽ Tuyết Dung muốn thu giữ cô bé này?

Thu Nhi chỉ có tu vi Dẫn Khí trung Kỳ. vừa thấy hai người thi triển thần thông, dù trong lòng sớm có dự liệu, nhưng vẫn kinh hãi không thôi.

Tốc độ phi hành của hai người cũng không chậm, chỉ trong mười mấy nhịp thở đã bay đến bầu trời Du Long Châu.

Vừa bay tới, Trương Hằng lập tức cảm giác mười mấy đạo thần thức xẹt qua trên người mình cùng Ninh Tuyết Dung, trong đó còn bao hàm mấy đạo cấp bậc Kết Đan Kỳ.

Ánh mắt nhìn về phía Du Long Châu, chỉ thấy ở vị trí trung tâm có Bốn năm cái lương đình, bên trong đó tu sĩ đang cười nói hoặc đang giao dịch.

Trương Hằng tùy tiện nhìn thoáng qua, liền phát hiện tám chín tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Trong lòng cũng có chút kinh ngạc, nơi kinh đô lại tiềm ẩn nhiều tu sĩ bậc cao Như thế,

Hơn nữa Du Long Châu này chẳng qua là một góc núi băng của chỗ phường thị này. ai biết nơi đây rốt cuộc che giấu bao nhiêu tu sĩ bậc cao.

Ngay lúc Trương Hằng cùng Ninh Tuyết Dung đáp xuống Du Long Châu, một gã Thanh niên nam tử dùng ánh mắt âm độc đổ kị liếc nhìn Trương Hằng.

Trương Hằng vừa mới có cảm giác, người kia liền nhanh chóng thu hồi ánh mắt...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

240. Chương 238 239: Linh Tê Thạch Cùng Vân Vụ Mạt

Cảm quan của Trương Hằng vượt xa tu sĩ bình thường, tên tu sĩ kia vừa sinh ra một ít ác ý đối với hắn, liền khiến cho hắn chú ý.

Nhưng người này thu hồi ánh mắt cùng cảm xúc kịp lúc, làm cho Trương Hằng không phát hiện ra là tu sĩ nào sinh ra ác ý với mình.

Nơi này có nhiều tu sĩ bậc trung cao như thế, Trương Hằng cũng không thể tùy tiện dùng thần thức Điều tra.

Hơn nữa, dù cho dùng thần thức quan sát. cũng chưa chắc có thể tìm ra được người kia, ngược lại sẽ dẫn tới không ít địch ý của tu sĩ bậc cao.

ở tu tiên giới, một người nào đó có ý xấu với người, người cũng chưa chắc quen biết. Nhưng Trương Hằng lại cảm nhận được một cỗ khí tức hơi quen thuộc, trong lòng có một loại cảm giác người kia dường như quen biết mình, tối thiểu cũng từng gặp mặt.

Trương Hằng cùng Ninh Tuyết Dung đến đây khiến rất nhiều tu sĩ bậc trung bậc thấp nhìn trộm, không thiếu ánh mắt nam tu sĩ nhìn vào người Ninh Tuyết Dung, ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng cũng có chút không tốt.

Người sáng suốt vừa thấy Trương Hằng cùng Ninh Tuyết Dung nắm tay bay tới, liền thấy được hai người là một đôi đạo侣 song tu.

Nhưng tu vi hai người lại có vẻ không xứng đôi.

Mặt ngoài Trương Hằng là một tu sĩ Trúc Cơ trung kỳ. còn một thân tu vi của Ninh Tuyết Dung lại đạt tới cảnh giới Trúc Cơ Kỳ đại viên mãn, cách Kết Đan không xa.

Điểm giống nhau duy nhất là hai người đều có vẻ rất trẻ tuổi, bộ dáng Trương Hằng cũng chỉ khoảng hai mươi tuổi, còn Ninh Tuyết Dung chỉ mới trên dưới mười tám.

Thu Nhi lại có vẻ khẩn trương vô cùng, vừa thấy nhiều tu sĩ bậc trung bậc cao như thế, trong lòng của nàng cũng mơ màng.

Trương Hằng nắm lấy Ninh Tuyết Dung, ánh mắt đảo qua những lương đình trên Du Long Châu, nhanh chóng phát hiện lương đình có khắc mấy chữ lớn Phượng Vũ Đình.

Lương đình nơi này hoàn toàn không cùng khái niệm với giới thế tục. đặc biệt là chênh lệch về kích cỡ.

Lương đình nơi này ít nhất cũng có thể chứa được Bốn năm chục người.

Còn Phượng Vũ Đình là một chỗ lương đình nhỏ nhất trong số đó.

Tuy rằng nó là lương đình nhỏ nhất Du Long Châu, nhưng không có nghĩa địa vị của nó rất thấp.

Trương Hằng phát hiện trong Phượng Vũ Đình lại có năm tên tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Thấy cảnh này, Ninh Tuyết Dung cùng Thu Nhi đều có chút do dự. Trương Hằng không khỏi buồn cười, dẫn đầu đi vào Phượng Vũ Đình.

Trong đình có mấy chục băng ghế đá, thực lực mạnh thường thường đều ngồi ở bên trong, nhưng cũng không phải tuyệt đối.

Trương Hằng tùy tiện tìm một băng ghế đá ở bên ngoài, kéo Ninh Tuyết Dung cùng ngồi xuống. Còn Thu Nhi không dám ngồi, liền đứng bên cạnh hai người, bộ dáng lo sợ bất an.

Mấy người Trương Hằng đến đây chỉ dẫn tới ánh mắt của một ít tu sĩ. có những tu sĩ bậc cao đang giao dịch, cũng không thèm liếc nhìn tới hai người.

- Linh Tê Thạch loại kém, Pháp bảo Vân Vụ Mạt cấp ba một kiện cực phẩm Linh khí. Lần này Lão phu muốn giao dịch ba thứ này, tốt nhất có thể đổi được linh đan thích hợp cho tu sĩ Kết Đan hậu Kỳ sử dụng. Nếu dùng tinh thạch trao đổi giá sẽ cao hơn một chút.

Một lão giả áo xám ngồi ở giữa Phượng Vũ Đình thản nhiên nói. đôi mắt có vẻ đục ngầu quét nhìn mọi người ở đây. khi ánh mắt nhìn tới hai người Trương Hằng, thoáng dừng một chút.

Tu vi lão già áo xám này đạt tới Kết Đan hậu kỳ. có tu vi cao nhất trong các tu sĩ ở đây. các tu sĩ còn lại phần lớn là Trúc Cơ đại viên mãn trở lên. duy chỉ có Trương Hằng là ngoại lệ.

Trong ánh mắt không ít tu sĩ nhìn về phía Trương Hằng, đều có phần khinh thường.

Trong lòng Trương Hằng cười khở. xem ra dường như mình tới nhầm chỗ rồi. Nhìn ba món đồ vật trong tay lão già áo xám. ánh mắt Trương Hằng nhanh chóng rơi xuống kiện Pháp bảo cấp ba Vân Vụ Mạt.

Pháp bảo này rõ ràng thích hợp cho nữ tu sử dụng. Ninh Tuyết Dung vừa thấy chiếc khăn này ánh mắt cũng sáng lên.

- Linh Tê Thạch?

Phần lớn ánh mắt chúng tu sĩ ở đây đều rơi xuống khối đá toàn thể lộ ra linh quang nhàn nhạt.

Trương Hằng nhớ lại một chút, liền nhớ ra truyền thuyết có liên quan đến loại khoáng thạch này.

- Tuy rằng chỉ là một khối Linh Tê Thạch loại kém. nhưng cho thêm vào Pháp bảo liền có thể tăng thêm không ít linh tính.

Một vị trung niên Kết Đan sơ kỳ khẽ thở dài, hẳn cũng biết mình mua không nổi khối Linh Tê Thạch này.

Nghe nói luyện chế Pháp bảo thông linh trong truyền thuyết cần có loại tài liệu Linh Tê Thạch này, Tuy rằng không phải là tài liệu chế tạo chủ yếu gì. nhưng cũng đủ chứng Minh giá trị của Linh Tê Thạch.

Một vị tu sĩ Kết Đan trung kỳ kinh ngạc hỏi:

- Nếu các hạ có được tài liệu trân quý cỡ này. vì sao còn không cho thêm nó vào Pháp bảo của mình?

Lão già áo xám cười khở nói:

- Trăm năm trước lão phu đạt tới Kết Đan hậu kỳ. tu vi rốt cuộc không thể tiến thêm, cách đại nạn không xa, cho nên mới lấy nó ra hy vọng đổi được một chút linh đan công hiệu không kém. Nếu các vị không có vật phẩm trao đổi, ta chỉ có thể đi tìm tiền bối Nguyên Anh Kỳ...

Nói tới đây, ánh mắt lão giả áo xám còn nhìn sang những tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Trên thực tế, chính lão cũng không ôm nhiều hy vọng.

- Linh Tê Thạch, ta muốn, Tuy rằng chỉ là loại kém.

Một nam tử áo xanh nhàn nhạt nói.

Nam tử này bộ dạng anh tuấn phi phàm. mày kiếm mắt sáng, khuôn mặt trắng nõn.

- Hầu Vũ đạo hữu muốn Linh Tê Thạch này?

Lão giả áo xám mừng rỡ. hỏi:

- Không biết đạo hữu lấy ra thứ gì trao đổi Với ta.

Nam tử áo xanh Hầu Vũ kia bề ngoài cũng chỉ khoảng ba mươi, một thân tu vi đã gần với Kết Đan hậu kỳ, vừa thấy liền biết là một tu sĩ thiên tài tư chất làm người ta kinh diễm.

Hầu Vũ cũng không nói gì. vớ túi trữ vật, lấy ra một chiếc bình ngọc nhỏ từ bên trong.

Chất liệu bình ngọc này cực Kỳ đặc thù. ngay cả thần thức tu sĩ Kết Đan KỲ cũng khó nhìn thấu.

Nhẹ nhàng mở bình, lộ ra bên trong là một viên linh đan màu xanh, một cổ dao động linh khí đặc thù làm cho tâm thần tu sĩ trong Phượng Vũ Đình đều rung lên.

Trên mặt Hầu Vũ hiện ra Ý cười nhàn nhạt, nhanh chóng đóng bình lại.

- Ngưng Ngọc Đan?

Lão giả áo xanh đầu tiên là ngẩn ra, sau đó phun ra ba chữ.

Tu sĩ khác nghe ba chữ này cũng không khỏi động dung.

- Nghe nói trong Kết Đan Kỳ. Ngưng Ngọc Đan này là tồn tại gần với Hóa Anh Đan. không chỉ có thể làm tăng tu vi diện rộng cho tu sĩ Kết Đan Kỳ. thậm chí còn có thể trợ giúp tu sĩ đánh sâu vào Nguyên Anh Kỳ.

Tu sĩ bên cạnh cũng nhỏ giọng xì xào.

Nghe mấy tu sĩ nói nhỏ, Trương Hằng không khỏi xấu hổ, cảm thấy kiến thức của mình thật là không đủ.

Thời gian tu luyện của các tu sĩ bậc cao này đều lâu hơn Trương Hằng. hơn nữa thường xuyên tham dự giao dịch trong các phường thị tu chân, phần lịch duyệt này quả thật gà mờ tu chân như Trương Hằng không thể sánh bằng.

Lão giả áo xám khẽ trầm ngâm, liền nói:

- Không biết đạo hữu chịu lấy mấy viên Ngưng Ngọc Đan để giao dịch, một viên Ngưng Ngọc Đan rất khó đổi được một khối Linh Tê Thạch như của ta.

Hầu Vũ cười khẽ, thoải mái nói:

- Trong bình ngọc của ta có năm viên Ngưng Ngọc Đan, dự tính đổi lấy Linh Tê Thạch cùng Pháp bảo Vân Vụ Mạt trong tay người.

Lão giả áo xám suy tư một lát, có chút do dự:

- Khối Linh Tê Thạch của ta thấp nhất cũng đổi được ba viên Ngưng Ngọc Đan. tài liệu này hoàn toàn có thể cho thêm vào để luyện chế Pháp bảo cao cấp thậm chí đỉnh cấp. có thể tăng thêm vài phần linh tính cho phép bảo. Cn Vân Vụ Mạt này là một kiện Pháp bảo cấp ba hai viên Ngưng Ngọc Đan thì có chút không đủ.

Mấy tu sĩ bên cạnh liên tục gật đầu.

- Đúng thế. Tuy rằng Ngưng Ngọc Đan vô cùng quý giá. nhưng ngẫu nhiên cũng thấy được trong Tu Chân Giới, còn Linh Tê Thạch này là tồn tại đã tuyệt tích.

Hầu Vũ thoáng không vui, hừ khê nói:

- Có quý giá thế nào cũng kém hơn tăng cường tu vi cho tu sĩ. không biết đạo hữu đây còn mấy chục năm thọ nguyên?

Lão già áo xám thần sắc khê biến, cắn răng một cái. chuẩn bị đồng ý.

Đúng Lúc này, Trương Hằng mở miệng nói:

- Chậm đã...

241. Chương 239: Bích Tâm Đan

Các tu sĩ bậc cao trong Phượng Vũ Đình trước tiên sững sờ, tiếp đó liền dùng ánh mắt nghi ngờ. khinh thường nhìn về phía Trương Hằng, nhất thời lại xuất hiện tình huống lạnh ngắt.

Hầu Vũ không lên tiếng, sắc mặt cười lạnh trào phúng liếc nhìn Trương Hằng. Các tu sĩ giao dịch trong Phượng Vũ Đình, toàn bộ đều là Trúc Cơ đại viên mãn trở lên.

Còn tu sĩ Trúc Cơ trung Kỳ như Trương Hằng có thể tiến vào đây. đã là một loại vinh hạnh rất lớn, càng đừng nói nhúng tay vào giao dịch giữa các tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Ninh Tuyết Dung cùng Thu Nhi lại có chút khản trương, lúc này cũng khó mà lên tiếng.

- Đây là giao dịch giữa các tu sĩ Kết Đan Kỳ là chúng ta, chẳng lẽ người có linh đan gì vừa mất chúng ta.

Tính tình lão già áo bào xám này cũng không tính là quá xấu, lời nói chẳng những có ý cảnh cáo Trương Hằng còn có để lại một đường lùi bước.

Tu Chân Giới rộng lớn như thế, không ai có thể cam đoan một cái tu sĩ Trúc Cơ trung kỳ sẽ không đụng tới cái bánh rơi từ trên trời xuống, cho nên Lão già áo bào xám cũng nhìn về phía Trương Hằng.

Chỉ tùy ý nhìn xem, lão già áo bào xám mơ hồ cảm giác đối phương không đơn giản như bề ngoài.

- Ba món vật phẩm trong tay các hạ, vừa lúc tại hạ nhìn trúng một món chẳng lẽ ta không có tư cách giao dịch được một món hay sao?

Trương Hằng nói chuyện giữ đúng mực.

Lão già áo bào xám cười ha ha. hỏi:

- Người muốn cực phẩm Linh khí trong tay ta?

Đối với tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bình thường mà nói. cực phẩm Linh khí đã là một giấc mơ.

Cho nên, lão già áo bào xám mới rất tự tin nói.

Trương Hằng lắc lắc đầu. nói:

- Cực phẩm Linh khí. tại hạ không có Nhu cầu. nếu cần thì có thể mua chung. Tại hạ cần nhất là Pháp bảo cấp ba Vân Vụ Mạt trong tay đạo hữu.

Hầu Vũ nghe lời này rất cuộc có chút không nhịn được nữa. Một cái tu sĩ Trúc Cơ Kỳ nho nhỏ lại dám công khai tranh giành thứ mình muốn, nếu để đối phương thành công, mình còn gì mặt mũi nữa.

- Tiểu bối nếu người không lấy ra thứ đồng giá. Hầu Vũ ta không ngại đánh bay người ra khỏi Phượng Vũ Đình.

Một cỗ linh áp trên người Hầu Vũ bức thẳng về phía Trương Hằng, những tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bên ngoài đều cảm giác được một cỗ áp lực khó mà chống lại.

Trương Hằng không chút động đậy. tim không nhảy mặt không đỏ, không liếc tới hấn, ánh mắt vẫn đặt trên người lão già áo bào xám.

Trong ánh mắt vốn dục ngẫu của lão già áo bào xám hiện lên một tia chớp sáng, như có chút suy nghĩ nhìn Trương Hằng vài lần, liền hỏi:

- Nếu đạo hữu báo ra cái giá vượt qua hầu đạo hữu. Vân Vụ Mặt này tự nhiên có thể cân nhắc giao dịch cho người. Mặt khác, lão phu có chút nghi hoặc, người là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. không cần cực phẩm Linh khí, lại muốn Pháp bảo cấp ba, chẳng lẽ mua vật phẩm cho sư môn tiền bối?

Trương Hằng cũng không định giấu diếm. cười nói:

- Pháp bảo cấp ba này mua chuẩn bị cho đạo lữ song tu của ta sử dụng, không bao lâu sau nàng có thể đi vào Kết Đan Kỳ. ta cũng chuẩn bị trước một chút.

Nói tới đây, Trương Hằng còn liếc nhìn Ninh Tuyết Dung.

- Thì ra là thế.

Lão già áo bào xám liếc nhìn sang Ninh Tuyết Dung, phát hiện đối phương quả thật sắp bước vào Kết Đan Kỳ.

Ánh mắt Hầu Vũ nhìn chăm chăm Ninh Tuyết Dung, cũng nhìn ra tình trạng đối phương hiện giờ. trong lòng không khỏi sinh ra vài phần ghen tỵ.

Một tên tiểu bối Trúc Cơ Kỳ lại có một vị đạo lữ song tu như tiên tử, lại còn là nữ tu Kết Đan Kỳ.

Ở Tu Chân Giới, tỉ lệ tu sĩ nam nữ mất cân đối nghiêm trọng, còn khủng bố hơn cả Địa Cầu thế kỷ 22.

Lấy cấp bậc Kết Đan Kỳ làm ví dụ, trong mười tu sĩ Kết Đan Kỳ thì mới có một vị nữ tu. Bởi vậy có thể thấy được nữ tu bậc cao ở Tu Chân Giới là hiếm thấy cỡ nào, huống chi còn là nữ tu trẻ tuổi có được dung mạo tuyệt sắc.

Nhất thời, nam tu trong toàn Phụng Vũ Đình, ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng đều ẩn chứa hâm mộ, ghen tị.

Thậm chí còn có tu sĩ nào đó sinh ra ý niệm rục rịch.

Chẳng qua các tu sĩ này vẫn còn lý trí, áp chế ý nghĩ trong đầu mình.

Trương Hằng cũng không để những tu sĩ nơi đây ở trong mắt. Từ khi đạt tới tầng hai cảnh giới sơ thành, thực lực của hấn tăng lên diện rộng, tu sĩ Kết Đan Kỳ rốt cuộc khó tạo thành uy hiếp với hấn.

Từ sau khi tiến vào tầng hai, Trương Hằng cảm giác mỗi lần thăng một cấp nhỏ. thực lực sẽ đột nhiên tăng mạnh.

Trong ánh mắt chờ mong của lão già áo bào xám. Trương Hằng từ túi trữ vật lấy ra một chiếc bình ngọc.

Nhẹ nhàng mở bình ngọc ra, lập tức tràn ra một cỗ địa linh kinh người. Trương Hằng đổ ra một viên linh đan màu xanh ngọc bích, to như hạt ngọc trai.

Bề ngoài viên linh đan này không có gì lạ. nhưng tu sĩ Kết Đan Kỳ trở lên lập tức có thể cảm nhận được trong đó ẩn chứa linh lực phẩm chất cao.

- Đây là linh đan gì?

Một gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ nhỏ giọng thăm hỏi.

Trương Hằng cười ha ha, thả linh đan trở vào, nói với lão già áo bào xám:

- Đạo hữu có nhìn ra lai lịch linh đan này.

Lão già áo bào xám còn chưa nói gì, trong ánh mắt mấy tu sĩ Kết Đan Kỳ khác đã lộ ra kinh ngạc cũng khó tin.

Sắc mặt Hầu Vũ lại có chút khó coi.

- Bích Tâm Đan.

Ánh mắt dừng lại ở Trương Hằng rơi trên nhãn bình ngọc, nhẹ nhàng băng quơ đọc ba chữ này.

Trên thực tế, đây là lần đầu hẳn tận mắt thấy loại linh đan này.

Trong mấy tháng du lịch phàm trần. Trương Hằng thấy Ninh Tuyết Dung không cần bao lâu sẽ Kết Đan, vì thế lấy ra mấy bình linh đan thích hợp cho tu sĩ Kết Đan Kỳ sử dụng để vào trong túi trữ vật, chuẩn bị cần khi sử dụng.

Nhẫn không gian lưu lại linh đan phần lớn không phải vật phàm. Trương Hằng mới dám lấy ra giao dịch.

Hơn nữa phía dưới nhãn bình ngọc này có hàng chữ nhỏ: Thích hợp sử dụng cho Kết Đan Kỳ. cũng có chút tác dụng đánh sâu vào Nguyên Anh Kỳ.

- Không ngờ trong tay đạo hữu có được linh đan gần như tuyệt tích này...

Lão già áo bào xám khẽ nuốt nước bọt, sắc mặt mừng rỡ như điên.

Một gã tu sĩ Trúc Cơ KỲ nhin không được tò mò hỏi:

- Không biết Bích Tâm Đan này có công hiệu gì?

Sắc mặt Hầu Vũ âm trầm, hiển nhiên biết gì, lại ngậm miệng không nói.

Lão già áo bào xám cũng không giấu diếm. giải thích:

- Ở Tu Chân Giới Tam Tinh Vực, Hóa Anh Đan tự nhiên là linh đan thánh phẩm mà tu sĩ Kết Đan Kỳ cần dùng, có thể tăng mạnh tỷ lệ kết anh. thậm chí còn có công hiệu tăng lên cảnh giới. Nhưng luyện chế Hóa Anh Đan quá mức hà khắc cùng ác độc, cần Nguyên Anh tu sĩ Nguyên Anh Kỳ làm chủ tài liệu.

- Luyện chế Hóa Anh Đan hà khắc Như thế, vì vậy tu sĩ thượng cổ bắt đầu nghĩ tới một loại linh đan có thể thay thế Hóa Anh Đan. làm cho càng nhiều tu sĩ Kết Đan Kỳ có thể vượt qua vách ngăn thông lên Nguyên Anh Kỳ.

- Dưới tình huống Như vậy, Bích Tâm Đan xuất thế. Nhưng công hiệu của Bích Tâm Đan cùng Hóa Anh Đan vẫn có một Khoảng cách không nhỏ. có thể tăng lên một chút tỷ lệ kết anh. Thời gian trôi qua, phương thuốc Bích Tâm Đan đã tan biến trong dòng sông lịch sử. Bích Tâm Đan còn lưu trên thế gian cũng cực kỳ hiếm thấy.

Vừa nghe lão già áo bào xám giải thích, đông đảo tu sĩ nơi này cũng tăng thêm vài phần kiến thức.

Đặc biệt là Trương Hằng có được Bích Tâm Đan. cuối cùng hiểu được giá trị chân chính của Bích Tâm Đan.

Nếu để lão già áo bào xám biết Trương Hằng căn bản không biết rõ giá trị chân chính của Bích Tâm Đan. không biết sẽ cảm khái cỡ nào.

Trương Hằng gật gật đầu, Bích Tâm Đan này là một loại tồn tại gần Với Hóa Anh Đan. còn cao hơn một bậc so với Ngưng Ngọc Đan do Hầu Vũ kia đưa ra.

- Chỉ cần đạo hữu chịu đưa ra ba viên Bích Tâm Đan. Pháp bảo này cùng Linh Tê Thạch, đạo hữu đều có thể lấy đi.

Lão già áo bào xám nhìn chằm chằm Trương Hằng, thậm chí trong ánh mắt còn chứa vài phần khẩn trương...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

242. Chương 240: Phạm Hoa Tái Hiện

Chúc mừng năm mới - 2012

Bản thân Trương Hằng còn chưa mở miệng, lão già áo bào xám liền sẵn lòng lấy ra Linh Tê Thạch cùng Pháp bảo cấp ba đôi lấy ba viên Bích Tâm Đan của Trương Hằng, điều này làm cho hắn thoáng có chút bất ngờ.

Giá trị Bích Tâm Đan này đã vượt quá Trương Hằng dự đoán, nhìn sắc mặt lão già áo bào xám là có thể thấy được một chút.

Hầu Vũ sắc mặt âm trầm, ánh mắt có lúc chớp động, nhìn chằm chằm từng hành động của Trương Hằng. dường như muốn mang tới áp lực cho hắn.

Nhưng nay Trương Hằng đã không phải để một tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường vào mắt, coi như không thấy hắn cảnh cáo.

- Ta không cần Linh Tê Thạch, ta chỉ cần Pháp bảo cấp ba này.

Lần này mục đích chủ yếu của Trương Hằng là Pháp bảo phổ thông cùng bản đồ Tu Chân Giới Tam Tinh Vực.

Pháp bảo cấp ba Vân Vụ Mạt này thích hợp cho nữ tu sử dụng, lại là một loại mạnh nhất trong Pháp bảo phổ thông, mua thứ này vừa hợp ý hắn.

- Đạo hữu thật không muốn Linh Tê Thạch?

Lão già áo bào xám nhú mày, dường như có vẻ không cam lòng.

Theo lão nghĩ, một viên Bích Tâm Đan hắn có thể giúp mình tiến vào Kết Đan Kỳ đại viên mãn sau đó thêm hai viên Bích Tâm Đan thăng cấp Nguyên Anh Kỳ cũng có thể làm được.

Đương nhiên, đây chỉ là chính lão tự lý luận nghĩ thế mà thôi, thăng cấp Nguyên Anh Kỳ không phải dễ dàng Như thế, trừ khi có được Hóa Anh Đan tồn tại nghịch thiên kia.

Trương Hằng đương nhiên không biết lão già áo bào xám nghĩ gì. ở trong nháy mắt không gian của hắn ngay cả Hóa Anh Đan cũng có. còn không chỉ có một viên. Linh đan cấp bậc Bích Tâm Đan này. còn không thiếu gì.

- Đúng, ta không cần Linh Tê Thạch, cũng không dùng được thứ này.

Trong tay Trương Hằng, ngay cả tồn tại cấp bậc Tiên bảo cũng có, tự nhiên sẽ không tham một khối Linh Tê Thạch loại kém.

- Không biết đạo hữu còn cần vật phẩm gì. có thể cùng nói ra. Thật không dám giấu, tại hạ đang cần gấp linh đan cấp bậc này.

Thần sắc lão già áo bào xám có phần bức thiết.

Nếu không phải đây là phường thị cỡ lớn, lão đã sớm xuống tay với Trương Hằng, làm sao còn khách khí Như vậy,

Trên thực tế tu sĩ ở đây có suy nghĩ này cũng không ít.

Nhưng bối cảnh Quỳnh Ngọc phường thị này cũng không đơn giản, tu sĩ bình thường căn bản không dám ra tay ở trong này, cho dù là tu sĩ Kết Đan Kỳ cũng không ngoại lệ.

Nơi kinh đô có thể nói là chỗ trung tâm của Triệu quốc, đồng thời cũng là trung tâm Tu Chân Giới Triệu quốc, các thế lực lớn đều có tu sĩ đóng quân ở đây.

Còn Quỳnh Ngọc phường thị là địa điểm giao dịch của đông đảo tu sĩ. thế lực sau lưng tuyệt đối không phải một tu sĩ bậc cao nào cũng có thể chống lại.

Trương Hằng hơi trầm ngâm, liền nói:

- Trừ bỏ Pháp bảo cấp ba này ra. ta còn cần một tấm bản đồ Tu Chân Giới Tam Tinh Vực. càng chi tiết càng tốt.

- Bản đồ Tu Chân Giới Tam Tinh Vực?

Lão già áo bào xám sắc mặt có phần cổ quái.

Một gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cúi mặt thì thầm:

- Thứ này chỗ phường thị bình thường cũng có bán mà...

Lão già áo bào xám cười nói:

- Bản đồ Tu Chân Giới Tam Tinh Vực cũng không đáng giá. dù là loại bản đồ chi tiết nhất, giá trị cũng không vượt quá một ngàn tinh thạch.

Trương Hằng gật gật đầu, bình thường bản đồ Tu Chân Giới đều chứa đựng trong một loại ngọc giản đặc biệt.

Bởi vì ngọc giản có thể phục chế, như vậy thì bản đồ bình thường hoàn toàn có thể phục chế số lượng lớn.

- Trên thực tế, trong tay ta còn có bản đồ toàn bộ Tu Chân Giới Đông Vân đại lục là ngọc giản lưu truyền từ thời kỳ thượng cổ tới nay. Nếu đạo hữu cảm thấy hứng thú, có thể cùng giao dịch.

Nói xong, lão già áo bào xám lấy từ túi trữ vật ra hai chiếc ngọc giản.

Trong đó một cái ngọc giản màu đen tản mát ra một cỗ khí tức xa xưa. Ở Tu Chân Giới Tam Tinh Vực. nhắc tới hai chữ thượng cổ. ít nhất cũng là mười vạn năm trước.

Thời Kỳ thượng cổ có thể ngược tới hàng tỷ năm trước.

- Trong ngọc giản này bao hàm bản đồ toàn bộ Đông Vân đại lục. Tuy rằng là cổ vật mười vạn năm trước, nhưng mấy chục vạn năm đối với Tu Chân Giới mà nói. địa hình sẽ không có nhiều biến hóa.

Lão già áo bào xám giải thích.

- Ngọc giản này là bản đồ Tu Chân Giới Tam Tinh Vực. tin tức bên trong đều cực kỳ tường tận. Nếu đạo hữu không tin, lão phu có thể cho ngài kiểm tra thử.

Trương Hằng suy nghĩ nói:

- Hai chiếc ngọc giản này đều có thể phục chế. giá trị rất có hạn. Không biết đạo hữu còn có thể đưa ra thứ gì, như là Pháp bảo linh tinh gì đó.

Nếu lão già áo bào xám này cần Bích Tâm Đan như thế, Trương Hằng không ngại giao dịch thêm vài thứ.

Hắn tu luyện Thân Ngoại Tạo Thân, cần lấy Pháp bảo hoặc là Linh khí gì đó làm chủ thể.

Ba năm qua luyện chế năm cái Thân Ngoại Tạo Thân, đều lấy Linh khí làm chủ thể.

Theo tu vi Trương Hằng tăng lên. cần thiết phải luyện chế tạo thân càng cao hơn. Cứ vậy. Linh khí đã không thỏa mãn yêu cầu của hắn nữa. về sau, hắn thậm chí còn cần Pháp bảo cao cấp. Pháp bảo đỉnh cấp. thậm chí tồn tại cao cấp hơn để luyện chế tạo thân.

- Nếu là Pháp bảo, vậy thì trong tay lão phu còn có vài món.

Ánh mắt lão già áo bào xám không khỏi sáng ngời.

Làm tu sĩ Kết Đan Kỳ lâu đời, nhưng thọ nguyên đã sắp cạn kiệt, nắm giữ tài nguyên trong tay tự nhiên không phải tu sĩ Kết Đan Kỳ mới lên có thể so sánh.

- Nếu đạo hữu có thể đưa ra càng nhiều Bích Tâm Đan. Pháp bảo còn thừa trong tay lão phu đều có thể lấy ra giao dịch.

Lão già áo bào xám xoay xoay một hồi. lấy trong túi trữ vật ba Bồn kiện Pháp bảo phổ thông, làm cho các tu sĩ trong Phương Vũ Đình không khỏi than thở.

Còn có mấy tu sĩ Kết Đan Kỳ đều không khỏi xấu hổ.

Làm tu sĩ Kết Đan Kỳ lão thành sắp cận thọ nguyên, lão già áo bào xám ít nhất sống hơn bốn trăm năm. Trong thời gian dài như vậy, có hơn ba bốn kiện Pháp bảo dư thừa cũng có thể chấp nhận.

Trương Hằng liếc nhìn đối phương lấy ra mấy món Pháp bảo. phát hiện phần lớn đều là Pháp bảo phổ thông cấp một hai.

- Được, Pháp bảo này ta đều lấy...

Trương Hằng nói ra một câu làm cho tu sĩ nơi này không khỏi kinh ngạc.

Nếu một gã tu sĩ Kết Đan Kỳ nói ra lời Như thế, cũng không có gì quá lắm, thế nhưng một gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cần nhiều Pháp bảo như vậy để làm gì?

Nhất thời, tu sĩ nơi này bắt đầu suy đoán thân phận của Trương Hằng.

Ánh mắt lão già áo bào xám lóe lên. hắn sớm không coi Trương Hằng như tiểu bối Trúc Cơ Kỳ. lời nói đều lấy "đạo hữu" xưng hô.

Hầu Vũ một thân áo bào xanh đi ra khỏi Phượng Vũ Đình, cũng không chào hỏi Với người nào.

Ánh mắt hắn lạnh lùng nhìn chằm chằm lão già áo xám giao dịch cùng Trương Hằng xong, sau đó chuẩn bị rời Du Long Châu.

Đúng Lúc này, một gã Thanh niên đi ra từ một góc. thần thái cung kính nói:

- Hầu tiên bối!

Hầu Vũ liếc nhìn sáng, phát hiện Thanh niên này có chút quen mắt, hơi nghĩ lại. liền nói:

- Đây không phải tiểu chất Phạm gia Phạm Hoa hay sao?

Nếu Trương Hằng ở đây. sẽ phát hiện Thanh niên này chính là Phạm Hoa đã giao thủ với hắn ở Tán Tu Minh.

Lúc ấy, Phạm Hoa lần đầu gặp Ninh Tuyết Dung liền rơi vào kinh diễm, vì thế sinh ra ác ý âm thầm theo dõi hai người Trương Hằng. Sau lại bị Trương Hằng phát hiện, vào lúc chuẩn bị chém giết, hai gã tu sĩ Kết Đan Kỳ âm thầm theo dõi phá vỡ kết hoạch, cũng để cho Phạm Hoa giữ được một mạng nhỏ.

Nhưng Phạm Hoa rời khỏi Tán Tu Minh, về đến gia tộc. vẫn nhớ mãi không quên Ninh Tuyết Dung.

Lúc này ở Quỳnh Ngọc phường thị lại một lần nữa thấy cảnh Ninh Tuyết Dung cùng Trương Hằng tựa như thần tiên quyến lữ. trong lòng sinh ra ghen tị cùng sát ý vô hạn đối với Trương Hằng.

- Không biết vừa rồi Hầu tiên bối có thấy một đôi đạo lữ song tu trẻ tuổi ở trong Phượng Vũ Đình?

Phạm Hoa mang theo ngữ khí dò xét hỏi...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

243. Chương 241: Vô Địch Kết Đan Kỳ.

Chúc mừng năm mới - 2012

- Chẳng lẽ hiền đệ biết hai người kia?

Hầu Vũ bất động Thanh sắc nói.

Tuổi tác của Phạm Hoa và Hầu Vũ trong số người tu chân cũng không tính là lớn. tư chất cũng thuộc hàng thượng giai ở Tam Tinh Vực.

Thế lực hai người có mối quan hệ tương đối mật thiết, cho nên hai người cũng từng có qua lại.

Hầu Vũ không trực tiếp trả lời câu hỏi của Phạm Hoa mà trong lòng đang suy nghĩ mục đích của đối phương.

Nghĩ tới nghĩ lui cũng chỉ có một nguyên nhân. Tất nhiên là Phạm Hoa đang có chủ ý gì đó Với hai người kia. cụ thể là điều gì thì chưa thể lập tức kết luận được, nhưng khẳng định có liên quan tới bảo vật hoặc nữ sắc. không có gì khác.

Phạm Hoa có thể khẳng định Hầu Vũ không biết hai người kia, hơn nữa khi hắn ở xa xa quan sát thì thấy ánh mắt Hầu Vũ nhìn Trương Hằng có chút bất thiện.

- Thực không dám dấu diếm. lúc trước ở Tán Tu Minh ta đã cùng tên nam tu kia phát sinh một ít mâu thuẫn!

Phạm Hoa vừa nói, đồng thời cũng âm thầm đánh giá thần thái của đối phương.

sắc mặt Hầu Vũ bình tĩnh, trong lòng lại cười lạnh:

“Phát sinh mâu thuẫn với nam tu kia mà không phải là với hai người! Bởi vậy có thể thấy được tiểu tử người nổi lên sắc tâm đối với nữ tu áo trắng tuyệt sắc kia!”

Phạm Hoa không biết rằng hắn chỉ nói một câu đã bộc lộ ra ý đồ của mình. Trên thực tế hắn cũng muốn liên thủ với Hầu Vũ để đối phó Trương Hằng. cũng không có chút cảnh giác nào trong lòng.

Tục ngữ có nói: “địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu của mình”, Phạm Hoa thấy Hầu Vũ có chút bất thiện Với Trương Hằng, liền nổi lên Ý nghĩ liên thủ.

Nhưng hắn lại không biết Hầu Vũ là tu sĩ Kết Đan Kỳ. căn bản không đặt một hậu bối Trúc Cơ Kỳ trong mắt. thậm chí hắn còn nổi lên một tia sát ý.

Bất kể là Bích Tâm Đan trong tay Trương Hằng hay Ninh Tuyệt Dung Thanh nhả như tiên đều khiến lòng tham của hắn nổi lên.

Mà “kẻ thứ ba” Phạm Hoa thêm vào khiến hắn cười lạnh không thôi.

- Vừa rồi ở trong Phượng Vũ Các, tên nam tu kia xuất ra một loại linh đan thượng phẩm, thích hợp cho tu sĩ Kết Đan Kỳ sử dụng, lại phá mất giao dịch của ta. Hầu tử ta tất nhiên sẽ không bỏ qua hắn!

Trên tay Hầu Vũ đánh ra vài đạo pháp quyết. bố trí một tầng cấm chế để ngăn ngừa thần thức thăm dò.

- Hắc hắc, tên tiểu tử kia thật sự là không biết tốt xấu. dám đắc tội với Hầu tiên bối ngài!

Phạm Hoa cũng biết rõ thân phận của Hầu Vũ.

- Không biết Hầu tiên bối tính toán xử lý hắn như thế nào. Lúc trước, ta cũng từng giao thủ với hắn. phát hiện ra thực lực người này không đơn giản, thiếu chút nữa đã chịu thiệt thòi rồi!

Trong lòng Phạm Hoa còn sợ hãi nói.

- ồ?Người còn có Bản sự như thế?! Không biết thân phận hắn có gì đặc biệt?

Trên mặt Hầu Vũ mang theo vài phần tò mò.

Hắn căn bản không đặt một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ như Trương Hằng vào mắt, duy nhất chỉ còn lo lắng tới thân thể đối phương!

Có thể xuất ra linh đan cực phẩm Bích Tâm Đan. bên cạnh còn có nữ tu dung mạo xinh đẹp như hoa thì dù người ngu ngốc cũng có thể thấy được đối phương tuyệt đối không đơn giản.

- Lúc trước gặp hai người này là ở Hắc Thủy Trấn Tán Tu Minh, thoạt nhìn hai người này giống như đều là tán tu!

Phạm Hoa có chút do dự nói.

- Hắc Thủy Trần Tán Tu Minh? Chỉ là một thế lực vừa quật khởi mấy năm gần đây!

Về mặt Hầu Vũ mang Ý cười, không khỏi tự nói:

- Lại nói mấy năm gần đây, ở khu vực Vân Phật Tự đúng là có không ít thế lực quật khởi.

Phạm Hoa cười nói:

- Đúng thế, ngoại trừ Tán Tu Minh còn có một môn phái mới tên là Cực Diễm Môn. Tuy rằng môn phái này còn có chút chênh lệch so với Tán Tu Minh nhưng cũng không phải là thế lực mà các môn phái tam lưu, tứ lưu bình thường có thể sánh bằng!

Trong phạm vi mấy ngàn dặm này, Ngọc Phật Tự là đại phái nhất lưu, có lịch sử lâu đời, cũng vô cùng khiếm tốn.

- Được! Nếu người này thực sự không đơn giản thì chúng ta hãy liên thủ. xem xuống tay và phần chia lợi ích như thế nào...

Hầu Vũ liếc mắt nhìn Trương Hằng đang ở Phương Vũ Các, biết rằng một lát nữa hẳn sẽ giao dịch xong.

Hai người thấp giọng nói mấy câu qua loa rồi không chế độn quang, bay ra khỏi Du Long Châu.

Trong Phương Vũ Các, Trương Hằng và lão già mặc áo xám đã đàm định, hẳn dùng năm viên Bích Tâm Đan đổi lấy năm kiện pháp bảo bình thường, trong đó bao gồm Vân Vụ Mạt tam cấp, bản đồ Tam Tinh Vực, bản đồ Đông Vân đại lục.

Cuối cùng, sau khi giao năm viên Bích Tâm Đan cho lão già áo xám, Trương Hằng thậm chí còn nhìn ra cánh tay khô gầy của đối phương hơi run rẩy.

Một lão tu sĩ với thọ nguyên sắp hết lại thấy được một tia hy vọng, tự nhiên kích động vạn phần.

Giao dịch mất năm viên Bích Tâm Đan, Trương Hằng phát hiện bình ngọc giờ chỉ còn lại sáu bảy viên nữa mà thôi.

Mấy tên tu sĩ Kết Đan Kỳ khác ở nơi này cũng có chút động tâm nhưng tư bản không thể hùng hậu như lão già áo xám. tiếc nuối không xuất ra một hai kiện pháp bảo trong tay.

Sau khi giao dịch xong, Trương Hằng nắm lấy tay Ninh Tuyết Dung kéo đi ra Phương Vũ Đình, đi dạo ở Du Long Châu một lúc, ngắm cảnh vật xung quanh!

Chờ qua thời gian một nén hương, ba người Trương Hằng. gồm cả Thu nhi cũng rời khỏi Du Long Châu, bay tới những nơi giao dịch vỉa hè của những tán tu bình thường.

- Mục đích chuyến này của chúng ta đã đạt được, không biết Thu nhi muốn được thù lao gì?

Trương Hằng hướng về phía Thu nhi cười nói.

Khuôn mặt Thu nhi hơi đỏ lên, do dự một chút rồi mới nói:

- Chỉ cần một khối tinh thạch, nhiệm vụ của Thu nhi cũng đã hoàn thành!

Trương Hằng vừa nghe lời này liền thu hồi vẻ tươi cười, hơi thâm ý nhìn nàng ta một cái.

Ninh Tuyết Dung thương cảm đưa tay lên vuốt ve khuôn mặt nàng ta nói:

- Nếu Thu nhi muốn. chúng ta có thể mang muối rời khỏi nơi này!

Khuôn mặt Thu nhi lộ ra vẻ vui mừng, nhìn Ninh Tuyết Dung nói:

- Lời của tỷ tỷ là thật sao?!

Ninh Tuyết Dung đưa mắt nhìn sang Trương Hằng, vẻ mặt hiện lên vẻ đề nghị và thỉnh cầu.

Thu nhi lập tức hiểu được người làm chủ vẫn là Trương Hằng.

Trương Hằng thần nhiên nói:

- Chuyện nhỏ này. xem người thế nào thôi!!

Thu nhi không khỏi nhìn hấn một cái. trong lòng khẩn trương không thôi. Một câu nói tùy tiện của nam nhân trước mặt này liên quyết định vận mệnh của chính mình!

- Chỉ cần có thể mang ta rời đi, Thu nhi nguyện ý làm thị nữ của tỷ tỷ, suốt đời hầu hạ tỷ tỷ và đại ca ca!

Thu nhi vô cùng ngoan ngoãn nói.

Ninh Tuyết Dung nghe lời này cũng không thấy vui vẻ.

- Người dẫn chúng ta đi gặp vị Thiết thúc của người đi!

Trương Hằng nói với Thu nhi.

Thu nhi vừa mới nghe nói đi gặp Thiết thúc thì ánh mắt hơi hiện ra vẻ sợ hãi.

Ninh Tuyết Dung cười nhẹ nói:

- Muội không cần phải sợ hãi. Có chúng ta nơi này. bất luận kẻ nào cũng không thương tổn được muội!

- Vâng, đại ca ca và tỷ tỷ đi theo ta!

Thu nhi cuối cùng làm ra quyết định, mang hai người Trương Hằng đi về phía phường thị Quỳnh Ngọc.

Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung dắt tay nhau mà đi, Bốn phía thi thoảng cũng có thần thức và ánh mắt ghen tị, hâm mộ đảo qua.

-Đại ca...

Ninh Tuyết Dung truyền âm cho Trương Hằng nói.

Trương Hằng cười lạnh, truyền âm nói:

- Mấy cái đuôi mà thôi. Chờ khi chúng ta từ phường thị Quỳnh Ngọc trở về sẽ cùng nhau giải quyết!

Trải qua ba năm tu Luyện, luyện chế ra Thân Ngoại Tạo Thân, bước đầu tu luyện Phá Diệt Thần Quang, thực lực Trương Hằng không biết đã mạnh hơn bao nhiêu!

Thậm chí, nhãn giới của hấn đã nhìn lên cả trên Kết Đan Kỳ.

Sau khi tiến vào tầng công pháp thứ hai, thời gian tu Luyện cũng ngày càng nhiều. Mỗi lần thăng cấp một tiểu giai, thực lực của Trương Hằng cũng bay vọt về chất!

Trương Hằng có một loại cảm giác khi hấn tiến vào cảnh giới tầng hai đại thành, hấn thậm chí không sợ tu sĩ Nguyên Anh sơ Kỳ!

Bởi vì chỉ mới là tầng hai tiểu thành, hấn đã coi như vô địch Kết Đan Kỳ!

Cho nên, với những kẻ mang lòng dạ bất lương kia. Trương Hằng vẫn làm ra bộ dáng hết sức tự nhiên...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

244. Chương 242: Âm Sát

Chúc mừng năm mới - 2012

Từ khi đi vào tu chân giới Tam Tinh Vực, Trương Hằng vốn không có thói quen lo chuyện bao đồng hoặc làm người tốt nhưng dưới sự lôi kéo của Ninh Tuyết Dung, hấn cũng có thể trợ giúp người khác mà không làm hỏng chuyện của chính mình.

Việc trợ giúp Thu Nhi khôi phục lại tự do đối với Trương Hằng mà nói cũng chỉ là nhấc tay làm chút chuyện mà thôi!

Trương Hằng không cần nghĩ cũng biết Thiết thúc sau lưng Thu Nhi cũng chỉ là một gã tu sĩ bậc thấp mà thôi, dựa vào việc huấn Luyện một vài đứa nhỏ làm người dẫn đường cho các tu sĩ xa lạ mà tăng lên tư bản của mình.

Đối với những người như vậy, Trương Hằng tự Nhiên là nổi lên thái độ khinh thường.

Dưới sự dẫn dắt của Thu Nhi, Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung nhanh chóng rời khỏi khu giao dịch vô cùng náo Nhiệt đi về phía một khu phòng ốc chỉnh tề.

Điều này không khỏi khiến Trương Hằng nhớ tới ông cháu nhà họ Quách ở Độc Thiên Bảo.

Trên thực tế, Trương Hằng lần này đi ra là để giải quyết hai chuyện. Một chuyện khác cũng liên quan tới ông cháu nhà họ Quách.

Tuy rằng hứa hẹn Bốn năm năm trước, hơn nữa Trương Hằng cũng không sợ khi tâm ma chi thế nhưng hắn vẫn muốn đi thực hiện lời hứa của mình.

Liên tục đi xuyên qua mấy con đường nhỏ. Thu Nhi dẫn hai người Trương Hằng đi tới một đình viện có bố cục coi như tinh xảo.

Sau khi tiến vào đình viện này. Trương Hằng phát hiện trên tầng lầu bằng gỗ đối diện có một tầng cấm chế.

Thu Nhi nói với hai người:

- Ta đi gọi Thiết thúc...

- Không cần!

Trương Hằng nhẹ nhàng vung tay lên, ngân quang nhoáng lên đã phá nát cấm chế ở trên lầu gỗ.

Cấm chế vừa bị phá, trên lầu liền truyền ra âm Thanh rên rỉ liên tục của một đôi nam nữ, trong đó nữ nhân kia thì thoảng lại hét lên những âm Thanh chói tai, như đang tiến vào cao trào.

Một cổ xuân ý tràn ra.

sắc mặt của Ninh Tuyết Dung và Thu Nhi đều ửng hồng, không dám đi tới xem.

Trương Hằng cười gượng hai tiếng, không nghĩ rằng cử chỉ vô tình của mình lại hình thành cục diện xấu hổ như vậy!

Cấm chế bên ngoài căn lầu bị phá, theo lý thuyết thì người bố trí hẳn phải phát hiện ra.

Nhưng hai người bên trong lại đang ở trong trạng thái tình cảm mãnh liệt, lên tới đỉnh phong, hồn Nhiên không nhận ra bên ngoài đã có mấy vị khách không mời mà tới!

Trương Hằng ho khan một tiếng, hỏi Thu Nhi:

- Thiết thúc của ngươi ở bên trong sao?

Thu Nhi không dám ngẩng đầu nhìn Trương Hằng, khẽ “uhm” một tiếng nho nhỏ.

- Xem ra phải phá hỏng chuyện tốt của người khác rồi...

Trong lòng Trương Hằng khẽ thở dài.

Là một trai tơ ở thế kỷ 22. Trương Hằng biết rằng sự tình này chỉ có thể nhìn lén mà không thể phá hỏng.

Ngay khi Trương Hằng do dự không biết ra tay như thế nào thì Ninh Tuyết Dung bên cạnh hắn đột Nhiên ra tay.

Một mảnh băng vụn từ trong lòng bàn tay Ninh Tuyết Dung bắn ra. chỉ một lúc đã bao phủ hoàn toàn căn lầu.

Tầng tầng băng sương bắt đầu ngưng kết. hàn khí bức nhân khiến độ ẩm trong phạm vi hơn mười thước đột Nhiên giảm mạnh.

Đại động tĩnh như vậy tự Nhiên khiến cho người bên trong phát hiện ra.

- Người nào?

Từ trên lầu truyền ra một Thanh âm nam giới.

Trương Hằng cảm giác được một cỗ thần thức Trúc Cơ hậu Kỳ từ trên tràn ra.

-Hừ!

Trương Hằng hừ nhẹ một tiếng, nam nhân kia lập tức như nghe thấy tiếng sấm, cả người lâm vào một loại áp lực tinh thần khó hiểu.

Trải qua cuộc chiến với Vũ Vô Cực. ý thức chiến đấu của Trương Hằng đã tăng lên về chất. Một cái hừ nhẹ tùy tiện cũng khiến cho nam nhân kia mất đi ý niệm phản kháng trong đầu!

Trương Hằng khoanh tay đứng bên ngoài, nhìn như chưa hề động tay nhắc chân gì nhưng khí chất biến hóa khiến cho hai cô gái bên cạnh chú ý.

Đôi mắt sáng ngời của Thu Nhi chớp động. Nàng chưa từng được thấy phương thức chiến đấu ở trình tự này, nhất thời ánh mắt nhìn Trương Hằng tràn đầy sợ hãi, sùng bái.

Khuôn mặt Ninh Tuyết Dung lại hiện lên vài tia sáng Kỳ dị. Nàng đã ở cùng Trương Hằng năm năm, có thể cảm giác được hắn đã có sự lột xác về thực lực vào tính cách.

So với trước đây, Trương Hằng đã ít đi vài phần đáng khinh và yếu đuối, lại thêm vài phần anh dũng và quyết đoán.

Hết thấy những điều này đều phải quy cho Luyện Thiên Hóa Địa Công. Thứ này không chỉ khiến thân thể và thực lực Trương Hằng thay đổi.

Tầng băng sương bên ngoài căn lầu không ngừng lan tràn. Đôi nam nữ bên trong tự Nhiên không thể trốn tránh được, vội vàng mặc quần áo đi ra.

Hiện ra trước mặt Trương Hằng chính là một gã nam nhân trung niên và một cô gái mười bảy mười tám tuổi.

Trung Nhiên này khỏi cần phải nói cũng biết chính là Thiết thức trong miệng Thu Nhi. Trên mặt hắn có mấy cái râu cá trê, đang mang theo vẻ sợ hãi, không dám trực diện nhìn hai người Trương Hằng.

Bộ dáng cô gái bên cạnh coi như xinh đẹp. Bộ váy trên người cũng không hoàn toàn che kín thân thể, lộ ra một mảng lớn da thịt trắng như tuyết, hai má hơi hồng, ửng ửng!

- Sương Nhi tỷ... Người...

Thu Nhi không thể tin nhìn cô gái trước mặt.

Nàng không ngờ tới Sương Nhi tỷ, người luôn cùng mình chiếu cố lẫn nhau lại cùng Thiết thức làm ra chuyện như vậy!

Sương Nhi yên lặng, cúi đầu không nói gì, cũng không nhìn thấy được vẻ mặt của nàng ta!

Trương Hằng không cần hỏi cũng đoán được sự tình từ đầu tới cuối.

Nếu hắn không đoán sai thì tên Thiết thức này chính là thông qua việc bồi dưỡng một ít xử nữ để tranh thủ chút tư bản cho hắn. Mà sau khi những cô gái này trưởng thành, hắn có thể bán cho tu sĩ khác hoặc dành cho bản thân mình hưởng dụng.

Có lẽ qua thêm vài năm, Thu nhi cũng sẽ trở thành đồ chơi của Thiết thức.

Ninh Tuyết Dung không rành thế sự, nhưng cũng có thể cảm nhận được sự vô sỉ và đê tiện của tên Thiết thức này.

Tuổi của Thu Nhi tuy rằng không lớn nhưng lại thông minh lanh lợi, lại hiểu biết đạo lý đối nhân xử thế, rất nhanh phỏng đoán ra tình cảnh của Sương Nhi tỷ, đồng thời cũng cảm thấy bản thân mình may mắn vì gặp được hai người Trương Hằng.

- Chúng ta sẽ mang Thu Nhi đi

Trương Hằng lạnh nhạt nói. cũng không thèm liếc nhìn tên Thiết thúc này một cái.

- Vâng vâng vâng!

Thiết thúc cảm giác được một cỗ áp lực thật lớn khiến cho mình phải đáp ứng yêu cầu của đối phương! Hắn có một loại ảo giác một khi mình không đáp ứng thì hậu quả sẽ rất thảm thiết!

- Nhưng Sương Nhi tỷ...

Thu Nhi nước mắt lưng tròng nhìn Trương Hằng. muốn hấn nhân tiện cứu Sương Nhi đi. Trương Hằng liếc nhìn Sương Nhi một cái, phát hiện đối phương đã có tu vi Luyện Khí Kỳ.

-Đi!

sắc mặt Trương Hằng lạnh lùng, quay người đi ra khỏi đình viện.

- Chúng ta đi thôi!

Ninh Tuyết Dung vội kéo Thu Nhi đi theo.

Thu Nhi lúc này mới bất đắc dĩ rời khỏi nơi mà nàng chưa từng có tự do này.

Thiết thúc chăm chú nhìn mấy người rời đi, một lúc sau mới thở phào nhẹ nhõm.

Cô gái kêu Sương Nhi hơi hiện về châm chọc:

- Cùng là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ, sao lại có chênh lệch như vậy?!

Thiết thúc sững sốt một chút, lúc sau mới phản ứng lại. Đối phương cũng chỉ là một tu sĩ Trúc Cơ trung Kỳ mà thôi, mình sao lại bị hấn chấn nhiếp được chứ?!

Đối mặt với vẻ châm chọc của Sương Nhi, Thiết thúc cũng không tức giận, trên mặt còn lộ ra vẻ tươi cười. Một tay vòng qua ôm eo Sương Nhi, bắt đầu sờ soạng thân thể nàng ta:

- Đi, Sương Nhi, chúng ta tiếp tục.

Nói xong, hắn ôm lấy thân thể đã hoàn toàn phát dục của Sương Nhi, kéo vào trong lầu.

Sương Nhi cũng không phản kháng, tùy ý để hắn xâm phạm thân thể mình, thậm chí bắt đầu đón ý hòa theo.

- Ha ha ha... Lão tử chính là thích vui vẻ...

Thiết thúc càng tươi cười, chuẩn bị thiết hạ cấm chế để tiếp tục đại chiến...

Nhưng đúng lúc này, một thân ảnh hiện ra sau lưng hắn.

Sương Nhi vừa lúc thấy được, bị dọa cho há hốc mồm miệng.

Một cỗ khí tức tử vong ập tới.

Thiết thúc vừa mới nhận ra. đầu của hắn đã lìa khỏi cổ. rơi xuống đất, máu tuôn xối xả.

- Ahhhh!

Sương Nhi phát ra tiếng kêu đầy sợ hãi.

Phốc!

Thân ảnh kia nhoáng lên, cũng đã chặt đứt đầu nàng ta!

Theo sau, thân ảnh này cũng biến mất khỏi căn lầu.

Toàn bộ căn lầu lúc này chỉ còn lại một đôi nam nữ mất đầu...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

245. Chương 243: Tập Kích Và Phản Công!

Chúc mừng năm mới - 2012

Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung mang theo Thu Nhi nhanh chóng rời khỏi phường thị Quỳnh Ngọc. Khi mấy người vừa mới xuyên qua vách núi đen, một đạo ngân quang lóe lên, tiến vào trong thân thể Trương Hằng.

Đối Với điều này, Thu Nhi hoàn toàn không biết gì nhưng Ninh Tuyết Dung phát hiện ra dị trạng, đưa ánh mắt ý hỏi nhìn Trương Hằng.

Trương Hằng lắc lắc đầu, trầm mặc không nói.

Ninh Tuyết Dung cũng không để tâm. Trương Hằng không nói thì nàng cũng sẽ không đi phỏng đoán và truy vấn làm gì cả.

Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung ở bên nhau năm năm, Trương Hằng cũng khá hiểu về tính cách của nàng.

Từ góc độ một phàm nhân, Ninh Tuyết Dung quả là một người vợ hiền lành, ngoan ngoãn phục tùng, mọi việc đều để chồng là chủ, hơn nữa cũng vô cùng tín nhiệm. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là người phải đối xử tốt với nàng, không phản bội nàng!

Bay đi một lúc, Trương Hằng lấy từ trong túi trữ vật ra mấy bình đan dược và hai ba cái ngọc giản, đưa cho Thu Nhi, thần nhiên nói:

- Những thứ này cho người, chúng ta giờ mỗi người một ngả!

Thu Nhi ngẩn cả người, hoàn toàn không ngờ rằng Trương Hằng lại kiên quyết Như vậy, Rõ ràng là rời khỏi phường thị chưa lâu lại bắt mình rời đi.

- Chẳng lẽ Thu Nhi không thể đi theo đại ca ca và tỷ tỷ sao?!

Đôi mắt Thu Nhi tràn đầy nước mắt. đối với đôi nam nữ như thần tiên quyến lữ này. nàng chẳng những kính sợ mà còn khao khát, thậm chí còn mang theo một tình cảm rất đặc biệt khác.

Trương Hằng thần nhiên nói:

- Những linh đan và ngọc giản này có tác dụng không thể coi thường. Nếu vận khí của người tốt. sau này có thể Trúc Cơ, thậm chí Kết Đan!

Để Ninh Tuyết Dung đặt nàng xuống mặt đất. Trương Hằng liền kéo theo Ninh Tuyết Dung bay nhanh về một phương hướng khác.

Ánh mắt Thu Nhi kinh ngạc nhìn hai người rời đi. có loại cảm giác rất mất mát. Trong lòng nàng không thể quên được bộ dáng anh dũng phi phàm của Trương Hằng.

Nàng lại không biết lúc này đang có hai đạo thần thức đảo qua bên này. sau đó lại nhanh chóng lướt theo hai người Trương Hằng vừa đổi phương hướng.

Lại bay thêm thời gian nửa nén hương, hai người Trương Hằng không nhanh không chậm, vẫn duy trì tốc độ một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ có được!

Rốt cục, khi bay tới trên không một rừng cây. Trương Hằng dừng lại, cùng Ninh Tuyết Dung nhìn nhau cười cười.

Trương Hằng không nói lời nào. trong cơ thể lóe lên hai đạo ngân mang.

Bản thể hai đạo ngân mang này là hai ngân cầu bán trong suốt, còn nhỏ hơn đạn châu, chính là Thân Ngoại Tạo Thân của Trương Hằng.

Trương Hằng tổng cộng Luyện chế năm Thân Ngoại Tạo Thân. Ngoại trừ nữ quỷ Liên Mộng ra thì còn Bốn tạo thân khác, đều đã đạt tới tu vi Trúc Cơ hậu Kỳ trở lên.

Nam Minh có tiến độ nhanh nhất, một thân tu vi đã đạt tới Kết Đan Kỳ. Bởi vì là Thân Ngoại Tạo Thân, bản thân không có thân thể huyết nhục, cũng không phải là thân thể năng lượng, các năng lực đều vượt xa tu sĩ cùng giai, đặc biệt là năng lực phòng ngự.

Cho nên, Nam Minh mặc dù chưa tiến vào Kết Đan Kỳ cũng có năng lực chiến đấu với tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường.

Ngoại trừ Nam Minh, tiến bộ của Quỷ Sư cũng rất nhanh chóng, thực lực bài danh thứ hai trong năm tạo thân.

Trương Hằng đã tổng kết kinh nghiệm rằng dưới điều kiện tài liệu giống nhau, linh hồn của tạo thân khi còn sống sẽ quyết định tiềm lực phát triển!

Nam Minh và Quỷ Sư tất nhiên là hai đối tượng bồi dưỡng trọng điểm của Trương Hằng. Thần thông Thân Ngoại Tạo Thân cũng có biện pháp khiến tạo thân không ngừng thăng cấp.

Thân ảnh Trương Hằng nhoáng lên, biến mất tại chỗ.

Theo sau, chỉ thấy hào quang trong rừng cây lóe lên. khí lãng quay cuồng khiến cho một mảng lớn cây cối đổ sập hoặc hóa thành tro tàn!

- Ahhh!

- Ahhh!

Trong rừng cây phát ra mấy tiếng kêu thảm thiết!

Hưu hưu hưu

Mấy đạo thân ảnh từ trong rừng cây bay ra.

Trong đó có hai người, Trương Hằng liếc mắt cái đã nhận ra.

Một người chính là Hầu Vũ mà hắn gặp ở Phượng Vũ Các không lâu trước, một người chính là Phạm Hoa mà hắn từng giao thủ ở Hắc Thủy Trấn.

Ngoài ra, còn một gã tu sĩ Kết Đan tiền Kỳ, Trương Hằng đã gặp hắn ở Phượng Vũ Các nhưng ấn tượng cũng không sâu.

Hầu Vũ và Phạm Hoa vốn đã ước định ổn thỏa. Hai người cùng nhau xuống tay với Trương Hằng nhưng kế hoạch thường không thể tránh khỏi có biến hóa.

Cũng không phải chỉ có riêng hai người là muốn xuống tay với hai người Trương Hằng, còn có bảy tám gã tu sĩ khác có chủ ý tương tự.

Dưới tình huống như vậy, những người này đành phải tạm thời liên thủ. về phần phần chia lợi ích như thế nào cũng phải Chờ sau khi giải quyết Trương Hằng rồi mới nói.

Một hàng mười tên tu sĩ. bao gồm hai gã Kết Đan KỲ trốn trong rừng cây, chuẩn bị ra tay với hai người Trương Hằng.

Theo lý thuyết, số người nhiều như vậy đối phó với hai gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ thì tuyệt đối thoải mái.

Nhưng Trương Hằng lại đột nhiên ra tay, khiến cho những người này chết rất thảm!

Trương Hằng và hai tạo thân sau khi tiến vào rừng cây. một hơi dễ dàng giết đi năm tên tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. Bản thân Trương Hằng đã giết đi ba tên.

Vù một tiếng, thân thể Trương Hằng như trống rỗng xuất hiện trên bầu trời.

- Nhân số còn nhiều hơn so với tưởng tượng của ta...

Trương Hằng thì thảo luận bắt!

Tuy rằng hắn biết có người theo dõi mình nhưng từ đầu tới cuối chỉ vẻn vẹn có thần thức của tu sĩ Kết Đan Kỳ. còn thần thức Trúc Cơ Kỳ không thể kéo dài xa như vậy!

Mà Trương Hằng để phòng ngừa đã tháo kinh xà cho nên cũng không phát ra thần thức dò xét đám người này.

- Hai người các người tốt nhất là nên thúc thủ chịu trời đi!

Gã tu sĩ trung niên Kết Đan Kỳ lạnh lùng nói. sát khí trên người rất nặng. Nếu không phải thân pháp Trương Hằng rất quỷ dị thì sớm đã động thủ rồi!

Vừa rồi chỉ khoảng nửa khắc, Trương hằng liên tục giết chết ba gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. Thủ đoạn bậc này khiến cho hai gã Kết Đan Kỳ âm thầm kinh hãi, tự nhủ cũng không có được thân thủ như vậy!

- Người này đúng là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ sao?!

Hầu Vũ và Phạm Hoa sinh ra nghi vấn Như vậy!

Lúc này, Nam Minh và Quỷ Sư đang tiếp tục xuống tay với số tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

Trương Hằng lạnh lùng nhìn bọn họ. trên người tản mát một cỗ khí tức quý nhân, tinh thần uy áp vô hình khiến cho chúng tu sĩ nơi này lâm vào tình cảnh gần như không dám phản kháng.

- Cái này...

Hai gã tu sĩ Kết Đan Kỳ nơi này trợn mắt há hốc mồm!

- Cạn thận! Hắn tuyệt đối không phải là tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Hầu Vũ lập tức kết luận!

Khí thể trên người đối phương phát ra thậm chí đã sắp đột phá Kết Đan Kỳ đỉnh phong, chỉ còn kém một chút nữa là đạt tới khí tức khiến người ta vô cùng khựng bố - khí tức Nguyên Anh Kỳ!

- Ahhhhhh!

Lại một tiếng hét thảm vang lên. Một gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ khác dù đã có phòng bị nhưng đã bị Quỷ Sư đánh lén, chết rất oan uổng. Tuy đầu rơi xuống đất nhưng trong mắt còn lộ ra vẻ không tin nổi.

Theo sau, một gã Trúc Cơ Kỳ mở ra linh khí phòng ngự cũng hóa thành khắc băng, từ trên bầu trời rơi xuống, vỡ tan thành từng mảnh..

Mười người bao vây mai phục giờ cũng chỉ còn lại ba người. Thế cục đột nhiên đại biến!

- Chạy!

Phạm Hoa đột nhiên tế ra một Kiện linh khí, không ngừng xoay tròn, cả người hóa thành một đạo lưu quang, lao về phía chân trời.

Dưới sự ra hiệu của Trương Hằng, Quỷ Sư hóa thành một mảnh hắc vụ, đuổi theo Phạm Hoa. tốc độ rõ ràng còn nhanh hơn hắn rất nhiều!

Cứ như vậy, nơi này chỉ còn lại hai gã tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Trên mặt Trương Hằng mang theo vài tia châm biếm, khí tức trên người đột nhiên biến mất!

Hô!

Hai gã tu sĩ Kết Đan Kỳ đột nhiên cảm giác áp lực trên người mình biến mất!

Vừa rồi, Trương Hằng đã tập trung phần nửa khí thể lên người bọn họ. khiến cho bọn họ lâm vào hoàn cảnh tiến thoái lưỡng nan.

Ninh Tuyết Dung yên lặng đứng phía sau Trương Hằng, trên tay ngưng tụ từng đạo toàn phong bằng vụ, chuẩn bị phát động công kích.

Mà đúng lúc này, Trương Hằng ra tay. Thân ảnh hắn như quỷ mị biến mất, trong không khí còn lưu lại một tia ngân quang.

Bá!

Trương Hằng đột nhiên đánh ra một quyền về phía Hầu Vũ.

Hầu Vũ là người có tu vi mạnh nhất. Trương Hằng quyết định lấy hắn khai đao.

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

246. Chương 244: Diệt Sát

Chúc mừng năm mới - 2012

Trương Hằng hiện tại sử dụng Ngân Quang Thiểm Thước Thuật, gần như đạt tới cảnh giới vô Thanh vô tức. thân ảnh vừa mới biến mất đã tới trước người Hầu Vũ.

Nhẹ nhàng đánh ra một quyền trực diện về phía Hầu Vũ.

Nhìn nắm đấm đang dần tới gần. Hầu Vũ có một loại cảm giác khó thở. Một quyền gần như vô lực của Trương Hằng đã đạt tới cảnh giới cử trọng nhược khinh!

Ổng!

Trước người Hầu Vũ hiện lên một tấm chắn màu tím. Trên tấm chắn này lóe lên lôi điện khiến người ta nhìn vào cũng thấy ghê người. Đồng thời, một đạo quang sáng màu tím như thực chất chắn phía mặt Trương Hằng.

Đây là một kiện pháp bảo phòng ngự nhưng lại ẩn chứa lực công kích của lôi điện, có năng lực khắc chế nhất định với những tu sĩ áp sát cận chiến. Khi tế ra kiện pháp bảo phòng ngự này, Hầu Vũ khẽ thở phào một hơi.

Có kiện pháp bảo phòng ngự này, trong hàng Kết Đan Kỳ, hẳn không ai có thể công phá được nó trong thời gian ngắn!

Một khi tầng phòng ngự này có thể giúp hắn kéo dài một chút thời gian, công kích của gã tu sĩ Kết Đan Kỳ kia đã nhanh chóng ập tới.

Đến lúc đó, Trương Hằng sẽ bị hai gã tu sĩ Kết Đan Kỳ giáp công!

Trương Hằng không nhanh không chậm, một quyền đánh trúng ngay tấm chắn với lôi quang long lánh trước mặt.

Rắc!...Aaaa

Tầng phòng ngự này nháy mắt đã bị Trương Hằng phá vỡ.

Nhất thời, lôi quang màu tím hóa thành một chiếc vòng thật lớn, bao phủ lấy người Trương Hằng.

Trên mặt Hầu Vũ lộ ra vài phần châm biếm. Tầm chắn lôi quang này cũng không phải tầm thường. Đối phương hoàn toàn là một tên ngu ngốc, dám dùng nhục thể va chạm trực diện với nó.

Nhưng lôi quang qua đi, Trương Hằng vẫn lững không đứng tại chỗ, không có việc gì. lại còn thè lưỡi liếm liếm, vài đạo lôi điện bị hấn phun ra.

Mà cả người Hầu Vũ bị một quyền kia đánh bằng xa tới mấy chục thước.!

Nhất thời, cả hai tên tu sĩ Kết Đan Kỳ đều ngây ngốc, sững sờ!

- Đây là người sao?!

Trong lòng Hầu Vũ sợ hãi! Hấn hiểu được kế hoạch lần này đã hoàn toàn thất bại. Thực lực đối phương ít nhất đã đạt tới cảnh giới Kết Đan đại viên mãn dám người mình căn bản không thể chống lại được!

Hừ!

Đúng lúc này, gã tu sĩ Kết Đan Kỳ kia đã không chế độ quang, bắt đầu bỏ chạy!

Nhưng Ninh Tuyết Dung ở xa xa đã đánh ra một đoàn băng sương toàn phong, vây quanh lấy hấn.

Đồng thời, thân ảnh Nam Minh hiện ra, bay ngay tới trước người hấn, cùng Ninh Tuyết Dung cuốn lấy đối phương.

Trương Hằng cười ha hả, ngân mang trên người lóe lên. lại bay ra hai đạo ngân mang!

Hai đạo ngân cầu bán trong suốt bay tới hai bên trái phải gã tu sĩ Kết Đan Kỳ kia, hóa thành một nam một nữ.

Đây chính là Khuê Hồng và Tử Yến, hai người đánh lén Trương Hằng Lúc đầu,

Nhất thời, tên tu sĩ Kết Đan Kỳ vừa định chạy trốn kia đã bị Bốn người vây quanh.

- Đây là...

Hầu Vũ vừa thấy Trương Hằng thi triển loại thần thông này thì ánh mắt tràn đầy khiếp sợ, lộ ra thần sắc sợ hãi.

- Thân Ngoại Hóa Thân...

Hấn không khỏi nghĩ tới thần thông Thân Ngoại Hóa Thân mà chỉ có tu sĩ Nguyên Anh Kỳ mới có thể tu Luyện!

Thân Ngoại Hóa Thân có rất nhiều loại nhưng dù là loại thấp nhất cũng không phải là những tu sĩ bậc cao bình thường có thể tu luyện được!

“Chẳng lẽ hấn là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ?! Tuy nhiên loại Thân Ngoại Hóa Thân này cũng có chút quỷ dị!”

Sự sợ hãi tràn ngập trong lòng Hầu Vũ. nhất thời ngay cả Ý niệm chạy trốn cũng không thể nghĩ tới.

Trương Hằng dùng ánh mắt lạnh lùng chăm chú nhìn hấn, dần dần tới gần. khí thể cũng không ngừng dâng lên.

Trúc Cơ Kỳ... Kết Đan sơ Kỳ... Kết Đan trung Kỳ... Kết Đan đại viên mãn...

Trong mắt Trương Hằng ngân quang lấp lánh, nhìn rõ mỗi lần tim đập. mỗi nhịp hô hấp của Hầu Vũ.

Thời khắc này, Hầu Vũ như hãm vào hầm băng, cả người không khỏi run rẩy!

Trong con mắt nhìn về phía hấn của Trương Hằng không khỏi hiện ra vài tia thương hại. Hấn cũng không vì thế mà buông tha cho đối phương!

Khí thể trên người Trương Hằng đột nhiên lại biến mất, không khí trong phạm vi mấy trăm mét lại bắt đầu chậm rãi lưu động.

Mà ngay Sau đó, toàn thân Trương Hằng lại lóe lên ngàn mang, xuất hiện ngay trước mặt đối phương.

Ầm!

Lại một quyền đánh mạnh lên hư ảnh tấm chắn.

Tấm chắn trước người Hầu Vũ run lên mãnh liệt, lôi quang màu tím trên đó lập tức ảm đạm mất một nửa.

Rất nhiều đạo lôi xà màu tím lóe lên. lướt về phía Trương Hằng.

Trương Hằng coi như không thấy, mặc cho lôi điện lực cường đại bao phủ thân thể mình.

- Chạy mau!

Sự sợ hãi dâng lên tới cùng cực, trong đầu Hầu Vũ lúc này mới nổi lên Ý nghĩ chạy trốn!

Trương Hằng xoát lên một cái, hiện ra ngay phía sau hắn, đánh ra một quyền về phía lưng hắn. nơi không có pháp bảo phòng ngự.

Hầu Vũ theo bản năng sử dụng vòng bảo hộ để phòng ngự.

Nhưng nắm đấm của Trương Hằng dễ dàng đột phá vòng phòng ngự này.

Sau đó, một quyền đánh trúng lưng hắn.

- Ahhhh!

Hét thảm một tiếng, thân thể hắn bị đánh văng ra ngoài mấy trăm thước! Thân thể lập tức tứ phần ngũ liệt, Huyết nhục tứ tung!

Nắm đấm của Trương Hằng ẩn chứa lực lượng vô cùng đáng sợ. thân thể Huyết nhục của tu sĩ bình thường làm sao có thể ngăn cản được!

- Ha ha ha...

Trương Hằng duỗi tay ra, tấm chắn màu tím vừa mất đi sự khổng lồ liền bay về tay hắn.

- Không tồi! Hiển nhiên là một kiện pháp bảo phòng ngự tam cấp!

Đưa ánh mắt nhìn ra xa. phát hiện Bốn người Ninh Tuyết Dung cũng đánh cho tên tu sĩ Kết Đan Kỳ còn lại không còn lực hoàn thủ.

Tầng tầng băng sương ngưng kết trên người tu sĩ Kết Đan Kỳ này, phòng chừng chống đỡ không được bao lâu nữa!

Trương Hằng cũng không có ý định nhúng tay vào mà bay về phía thi thể Hầu Vũ ở xa xa. thuận tay Thanh tủy túi trữ vật của đối phương, thu hết chiến lợi phẩm vào túi trữ vật của mình,

- Chắc chắc...

Trong túi trữ vật của Hầu Vũ có không ít thứ tốt!

Không nói tới những thứ linh tinh như linh đan. ngọc giản, bên trong thậm chí còn vài món pháp bảo bình thường.

Làm xong hết thấy, Trương Hằng lại bắt đầu liên hệ với Quỷ Sư đang truy sát Phạm Hoa.

- Cái gì? vẫn khiến hắn chạy thoát?!

Trương Hằng đã liên hệ được Với Quỷ Sư ở ngoài mười dặm.

Quỷ Sư chính là Thân Ngoại Tạo Thân của Trương Hằng, thông qua trí nhớ của hắn, Trương Hằng liền hiểu rõ sự tình từ đầu tới cuối.

vốn tốc độ của Quỷ Sư nhanh hơn đối phương một chút, đuổi theo cũng chỉ mất chừng mười lần hô hấp. hơn nữa với thực lực của Quỷ Sư, giết chết đối phương hắn không có vấn đề gì.

Nhưng tên Phạm Hoa ở thời khắc mấu chốt lại thi triển bí thuật nào đó. tốc độ lập tức nhanh hơn vài lần. hóa thành một đạo huyết quang, bay xa tới mấy chục dặm.

Sau khi biết Phạm Hoa chạy thoát, sắc mặt của Trương Hằng có chút âm trầm!

- Ahhh

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên. Tên tu sĩ Kết Đan Kỳ kia rốt cục bị Bốn người Ninh Tuyết Dung diệt sát!

Sau khi để Nam Minh thu hồi chiến lợi phẩm Trương Hằng phát hiện ra tên này rất nghèo túng, chỉ có một kiện pháp bảo bình, thường, ngay cả tinh thạch trung phẩm cũng chỉ có mười mấy khối.

- Nơi này không nên ở lại lâu.

Trương Hằng nói với Ninh Tuyết Dung.

Hưu hưu

Bốn Thân Ngoại Tạng Thân hóa thành bốn đạo ngân mang, tiến nhập vào cơ thể Trương Hằng.

Trương Hằng lại Chờ một lúc, Quỷ Sư cũng đã trở lại.

Nhiệm vụ của Quỷ Sư không hoàn thành, ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng còn mang theo vài phần sợ hãi và khẩn trương.

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi. Trên thế gian này có rất nhiều thứ không thể nắm chắc được, cũng không thể có việc mọi chuyện luôn hoàn mỹ.

-Người về đi!

Ý niệm Trương Hằng phát ra mệnh lệnh.

Thân ảnh Quỷ Sư lập tức hóa thành một đạo ngân mang, tiến nhập cơ thể Trương Hằng.

- Mục đích chuyến này đã xong, Tuy rằng vẫn để một con cá nhỏ chạy thoát nhưng cũng chỉ là một chút ngoài ý muốn mà thôi!

Trương Hằng cười nói với Ninh Tuyết Dung. Hai người lại dắt nhau bay về phía chân trời.

Thủ đô Triệu quốc cũng không cách xa nơi này, chỉ một lúc đã tới.

Đồng thời, Trương Hằng lấy ra ngọc giản chứa bản đồ Tam Tinh Vực, rót thần thức vào trong để quan sát.

Nhất thời, toàn bộ bố cục của Tam Tinh Vực đều hiện rõ trong đầu hắn...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

247. Chương 245: Quay Lại Kinh Đô

Chúc mừng năm mới - 2012

Khi Trương Hằng từ phường thị Quỳnh Ngọc vừa tới kinh đô thì màn đêm đã buông xuống.

Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung hạ xuống một góc không người trong kinh đô, thường thức vài tia nắng nhàn nhạt còn sót lại của hoàng hôn.

Khi đi qua mấy khu dân cư, hai người có thể ngửi thấy mùi thơm đồ ăn mê người của thế tục!

Có thể Bởi vì đã tới giờ ăn tối cho nên phố phường đã bớt nhộn nhịp hơn phần nửa.

- A Bảo, mau về nhà ăn cơm nào!

Một phụ nữ cao giọng gọi đứa con mình trở về nhà ăn cơm.

Thấy một màn này, Ninh Tuyết Dung nao nao, thần sắc cũng hơi ảm đạm.

sắc mặt Trương Hằng lại bình tĩnh, lấy góc độ một ngoại nhân nhìn hết thấy mọi thứ xung quanh như nhìn một bức tranh.

Nếu đã lựa còn con đường tìm tới đỉnh phong và vĩnh hằng không có đường quay lại thì hạnh phúc tự nhiên đã vô duyên với mình. Trương Hằng có một tâm trí kiên định chấp nhất, nếu đã lựa chọn sẽ không hối hận!

- Đại ca. huynh có cha mẹ chứ?!

Ninh Tuyết Dung đột nhiên hỏi.

- Có! Có lẽ giờ họ còn đang sống rất tốt!

Trương Hằng cũng lâm vào một chút ngẩn ngui hồi tưởng. Hẳn nhớ tới cha mẹ mình ở một thế giới khác.

- Khi nào thì huynh mang Tuyết Dung đi gặp bọn họ?

Trên mặt Ninh Tuyết Dung mang theo vài tia chờ mong.

- Đúng thế, ta cũng muốn đi gặp bọn họ nhưng họ lại cách nơi này quá xa thậm chí không phải ở trên Đông Vân đại lục này!

Trong lòng Trương Hằng đột nhiên sinh ra một loại ý tưởng.

Nếu Đại Thiên Tu Di Trụ là tập hợp tất cả không gian và vũ trụ thì vũ trụ nơi có địa cầu có phải cũng ở trong đó hay không?!

Nghĩ tới đây, trong lòng Trương Hằng lại sinh, ra một cỗ Hy vọng.

Có lẽ sau này còn có thể trở về. Đương nhiên đây cũng chỉ vển vển là có thể mà thôi!

- Tuyết Dung từ khi sinh ra tới nay đã không biết ai là phụ mẫu của mình. Là Lạc Hà đại ca đã sớm mang ta và Ngưng Tuyết tỷ tỷ về, nhưng Lạc Hà đại ca cũng chỉ vển vển là một thân ca ca của ta mà thôi!

Con người dịu dàng của Ninh Tuyết Dung tràn ngập cô tịch.

Trương Hằng cười ha hả:

- Nàng không phải là có ta sao?! Khi có thời gian, chúng ta có thể đi gặp Lạc Hà.

Nhắc tới Lạc Hà, tâm lý Trương Hằng không hiểu sao lại sinh ra một cỗ chờ mong!

Một nhân vật tiếp cận tiên nhân chẳng lẽ không thể nhắc lên phong vân ở Tam Tinh Vực này. thậm chí là ở cả Đông Vân đại lục.

Ngay khi hai người vừa đi vừa tán gẫu thì trong một nhà dân đột nhiên truyền tới một âm Thanh kinh dị.

Nghe Thanh âm này Đường như là của một lão nhân.

Trương Hằng liền cảm thấy âm Thanh này có chút quen tai.

Ngay khi hai người đang nghi hoặc thì từ trong một gian phòng có một lão nhân tràn đầy nếp nhăn chạy ra.

- Ân công, xin dừng bước...

Lão nhân này cả kinh hô lên.

Trương Hằng đưa mắt nhìn sang thì thấy lão nhân này chính là Vương lão ngũ, người từng bán đèn lồng ban đêm ở kinh đô!

Giờ phút này, vẻ mặt của Vương lão ngũ tràn đầy kích động, chạy tới trước mặt hai người Trương Hằng, rồi lại không biết nên nói cái gì!

- Thật sự cảm tạ ân công... Từ đó tới nay. chẳng những cháu gái của ta đã được chuộc ra mà Đường phủ cũng thường xuyên chiếu cố nhà của chúng ta...

Vương lão ngũ nói xong thì lão lệ tràn ra. Người khác bị thương thống khổ mà khóc còn hắn thì vì vui sướng cực điểm mà khóc!

- Lão nhân gia. có chuyện từ từ nói. Lúc trước chúng ta gặp nhau cũng chính là một hồi duyên phận, huống chi việc đó đối với chúng ta mà nói cũng chỉ là nhắc tay làm chút chuyện mà thôi!

Trên khuôn mặt Trương Hằng mang theo Ý cười từ tận sâu trong lòng. Ninh Tuyết Dung cũng tươi cười, hiện lên má lúm đồng tiền xinh như hoa!

- Hai vị ân công khẳng định chính là thần tiên trong truyền thuyết! Lão đạo cả gan mời hai vị ân công đến hàn xá nghỉ ngơi, trong nhà cũng đã dọn sẵn cơm canh...

Vương lão ngũ khẩn cầu nói.

Trương Hằng vừa định cự tuyệt thì đúng lúc này có một đôi vợ chồng trung niên đã từ trong phòng đi ra.

- Nghiệt tử. còn không mau lại đây bái kiến ân công!

Vương lão ngũ trừng mắt quát với nam nhân kia.

Nam nhân trung niên có chút do dự nhưng vẫn mang theo thê tử của mình đi tới trước hai người Trương Hằng.

- Đây là hai vị ân công ta từng gặp được! Nếu không có hai vị này, Lam Lam làm sao có thể được chuộc ra. Đường gia hiện tại sao có thể chiếu cố chúng ta Như vậy,..

Qua lời giải thích của Vương lão ngũ, vợ chồng trung niên này lập tức định quỳ xuống bái lạy Trương Hằng.

Trương Hằng nhẹ nhàng phát ống tay áo. hai người lập tức bị một cỗ lực lượng dịu dàng ngăn cản không thể tiếp tục quỳ xuống được!

- Này này...

Hai người hoảng sợ không thôi.

Ánh mắt Vương lão ngũ sáng lên, mơ hồ đoán ra được thân phận của hai người.

- Nghiệt tử. còn không mau mời hai vị tiên sư vào nhà?!

Vương lão ngũ lại trừng mắt nhìn bọn họ.

- Ha ha ha... hữu duyên thì sẽ gặp lại...

Thân ảnh của Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung thoáng cái đã hiện lên ở nóc nhà đối diện.

- Hai vị ân công. Các người còn chưa gặp đứa cháu bảo bối Lam Lam. sao lại có thể đi nhanh như vậy?! Không bằng lúc này ở lại dùng một chén trà đi?!

Vương lão ngũ lo lắng nhìn đôi thần tiên quẩn lữ trên mái nhà đối diện.

Nhưng ngân quang lại lóe lên. hai người đã biến mất. lưu lại ba phàm nhân đứng chết lặng tại chỗ!

- Cha, bọn họ...

Đứa con Vương lão ngũ há rộng miệng, trên mặt còn hiện lên vẻ kinh nghi bất động!

- Mau quỳ xuống, bọn họ là thần tiên!

Vương lão ngũ dẫn đầu quỳ xuống mặt đất. hướng về phía hai người Trương Hằng vừa rời đi đập đầu.

Cặp vợ chồng trung niên thấy vậy cũng vội vàng quỳ xuống, sợ làm thần tiên không như ý.

Bóng đêm như một bức tranh, mặt trăng trên bầu trời chiếu ra ngân Huy nhàn nhạt.

Kinh đô Đường phủ. đèn đuốc sáng trưng.

Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung từ trên bầu trời hạ xuống, đi vào đình viện của Đường gia.

Giờ phút này, trên mặt Trương Hằng đã mang theo Mặt Nạ Như Ý, khôi phục lại hình tượng Triệu Vân.

Hai người vừa mới hạ xuống lập tức khiến cho những cao thủ võ lâm ẩn nấp Bốn phía chú ý.

Nhưng những cao thủ võ lâm này cũng không dám có hành động thiếu suy nghĩ.

Trên thế tục giới này, ai dám dễ dàng trêu chọc tiên sư?!

Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung đứng yên trong màn đêm mông lung giữa sân cũng không có hành động gì cả.

Ninh Tuyết Dung hết thấy đều để Trương Hằng làm chủ. tuy không quá hiểu mục đích chuyến đi này của Trương Hằng nhưng cũng không hỏi nhiều.

Qua vài lần hô hấp, Đường Viễn Kiều từ trong phòng đi ra. Vừa thấy hai người Trương Hằng, hần lập tức lộ ra vẻ kinh hãi.

- Triệu tiên sư! Mấy năm không thấy. không ngờ ngài có thể quang lâm Đường phủ. Hai vị, mau mau mời vào!

Ánh mắt Đường Viễn Kiều nhanh chóng xẹt qua hai người, khi nhìn thấy Ninh Tuyết Dung thì không khỏi thán thán. Không hổ là người trong tiên đạo. dung mạo đúng là không chỉ khuynh thành khuynh quốc mà còn có một cỗ tiên khí Thanh nhã, nữ nhân phạm thế không thể bằng được!

Trương Hằng cũng không khách khí, cùng Ninh Tuyết Dung đi vào thư phòng của Đường Viễn Kiều.

Tuy nói là thư phòng nhưng gian phòng này thậm chí còn rộng hơn cả đại sảnh của những gia đình bình thường, bên trong có không ít bộ sách, cũng lộ ra khí tức đặc biệt của một thư hương gia tộc. Không phải thuộc loại như nhà giàu bỏ tiền mua những tác phẩm kinh điển về bày biện.

Đường Viễn Kiều lui qua nhường Trương Hằng ngồi ở ghế trên, còn hần lại đứng ở một bên, thậm chí tự mình châm trà cho hai vị khách quý.

Trương Hằng cũng không khách khí, phẩm một chút thứ trà cực phẩm nhân gian rồi mới nói:

- Mấy năm không gặp. không biết Đường phủ hết thấy có tốt đẹp. Tề Uy Vương phủ có hành động bất lợi gì hay không?!

Đường Viễn Kiều liền nói:

- Hết thấy đều tốt. Tề Uy Vương phủ cũng phải khiêm nhường vài phần so với lúc trước.

Hơi do dự một chút, Đường Viễn Kiều lại nói:

- Tuy rằng Đường phủ trên đời phúc vận long xương nhưng vẫn có một chuyện khó có thể giải quyết... Việc này có liên quan tiểu nữ Nhã Thi...

- Ồ? Người nói xem!

Trương Hằng khí định thần nhàn, nhớ tới vị “muội muội” tú lệ mà thông minh kia.

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

248. Chương 246: Khốn Cảnh Của Đường Nhã Thi.

Chúc mừng năm mới - 2012

- Từ sau khi Triệu tiên sư rời đi. tiểu nữ một lòng khát cầu đạo tu tiên, luôn tìm kiếm tiên sư có thể truyền thụ đạo thuật tiên gia.

Lão phu đương nhiên sẽ không để chuyện này phát sinh. Một đứa con gái nhà lành, đi tu tiên làm cái gì, vì thế ngăn cản việc này. Nhưng tiểu nữ chẳng những không nghe mà còn vụng trộm rời khỏi kinh đô mấy năm. Cho tới nửa năm trước nó mới trở về Đường phủ còn mang theo một tiên sư pháp lực không kém...

Đường Viễn Kiều khẽ thở dài.

Trương Hằng còn nhớ rõ lúc sắp chia tay ở Đường phủ mấy năm trước. Đường Nhã Thi còn thỉnh cầu mình hai việc.

Một việc trong đó là muốn xin mình truyền thụ cho nàng đạo tu tiên.

Nhưng lúc đó Trương Hằng liền lập tức từ chối thỉnh cầu này.

- Nếu Đường tiểu thư đã thích tu tiên Như vậy thì người cứ để nàng tu không được sao?

Trương Hằng không biểu hiện gì mà nói.

Hắn biết ở thế giới này, người tu tiên mới là chủ lưu. mới là vương giả đứng trên đám mây nhìn xuống.

Hành vi của Đường Nhã Thi trong mắt Trương Hằng chính là một loại hành động tích cực cầu tiến, có tâm tính không muốn làm một con kiến hôi.

Ý nghĩ như vậy đối Với một thiên kim tiểu thư thế tục mà nói là rất đáng quý.

- Thật ra sau này lão phu cũng đã nghĩ thông suốt, thậm chí còn không tiếc tổn hại danh dự mà cự tuyệt hôn sự của tiểu nữ.

Ánh mắt Đường Viễn Kiều lộ chút bất đắc dĩ.

Trương Hằng ngạc nhiên nói:

- Nếu vậy thì người còn lo lắng điều gì?

- Nhưng vấn đề lại ở tên tiên sư mà tiểu nữ mang về kia.

Nói tới đây ánh mắt Đường Viễn Kiều lộ vẻ phức tạp.

- Hả? Tiên sư kia có gì cổ quái?

Về mặt Trương Hằng lộ chút tò mò.

- Nếu chỉ là cổ quái thôi thì cũng tốt rồi. Mấu chốt chính là tên tiên sư kia không biết dùng thủ đoạn gì mê hoặc tiểu nữ, quan hệ giữa hai người ngày càng khăng khít. Hơn nữa mấy hôm trước tên tiên sư này còn có dạm lời cầu hôn với lão phu.

Đường Viễn Kiều hơi bất đắc dĩ nói.

Trương Hằng cười ha hả nói:

- Vậy thì người không đúng rồi. Đường tiểu thư đã bước vào con đường tu tiên, hiện tại cũng có thể coi là người tu tiên. Người tu tiên tất nhiên cũng có thể lấy người tu tiên.

- Ài, có chuyện đạo hữu người không biết. Không nói đến việc tên tiên sư kia là sư phụ dẫn đường cho tiểu nữ tu tiên, hơn nữa người này đã bảy tám mươi tuổi. còn già hơn lão phu mấy chục tuổi...

Vào thời điểm Đường Viễn Kiều nói tới chuyện này còn nắm chặt hai bàn tay.

- Sư đồ luyện ái? Lại còn là một lão già sao?

Về mặt Trương Hằng lộ vẻ cổ quái.

Trong lòng hắn thầm nghĩ, chẳng lẽ thẩm mỹ của Đường Nhã Thi này có vấn đề, Không ngờ lại kết thành đạo lữ song tu với một Lão già.

Nghĩ tới đây Trương Hằng liền trầm mặc.

Đường Viễn Kiều thấy Trương Hằng không nói gì thì trong lòng nóng nảy:

- Không biết Triệu tiên sư có ý kiến gì đối với chuyện này không?

Trương Hằng trầm ngâm một lát mới nói:

- Kỳ thực tại Tu Tiên giới, vợ chồng kết làm đạo侣 song tu có chênh lệch về tuổi tác cũng là chuyện bình thường.

Chuyện này mà cũng gọi là bình thường sao? Đường Viễn Kiều suýt nữa là trợn trắng mắt.

- Nhưng tên tiên sư kia còn đủ tuổi là phụ thân ta đó! Ta tuyệt đối không cho phép chuyện này phát sinh!

Hồ hấp của Đường Viễn Kiều đã trở nên dồn dập.

Tưởng tượng tới cảnh đứa con gái Nhu thuận xinh đẹp của mình lại gả cho một lão già lớn hơn mình mấy chục tuổi. Đường Viễn Kiều không sao chịu nổi.

- Triệu tiên sư phải làm chủ cho chúng ta đi!

Đường Viễn Kiều quỳ phịch xuống trước mặt Trương Hằng.

Trương Hằng không khỏi cười khở, nâng hân dậy nói:

- Được rồi. việc này ta sẽ cố hết sức. Nhưng trước đó phải gặp mặt Đường tiểu thư một lần mới được.

Tưởng tượng tới tài nữ thông Minh xinh đẹp của kinh đô lại gả cho một lão già thì Trương Hằng cũng cảm thấy đáng tiếc.

- Tốt. ta cho người đi mời tiểu nữ liền.

Thấy Trương Hằng đồng ý thỉnh cầu của mình. Đường Viễn Kiều mừng như điên, vội vàng ra khỏi thư phòng, nói với kẻ hầu tâm phúc vài câu.

Sau khi trở lại thư phòng, hân phát hiện ra Trương Hằng đang nhắm mắt suy nghĩ.

Vì thế hân liền im lặng đứng một bên. cũng không dám lên tiếng quấy rầy.

Trên thực tế Trương Hằng lúc này đang sử dụng thần thức tìm tới toàn bộ Đường phủ. Mục tiêu hàng đầu của hân tất nhiên là từ đường của Đường gia.

Thần thức vừa mới tiến vào từ đường, hân liền phát hiện ra bên trong có ảo trận và cấm chế quỷ dị tồn tại. Những thứ này lần trước hân tới không phát hiện ra.

Trước đó thần thức hân mới tương đương với Trúc Cơ Kỳ. lúc này đã có thể so với tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Thần thức sau khi tiến vào từ đường Đường gia. Trương Hằng rất nhanh phát hiện ra lão già họ Ngô kia.

Cách đã vài năm, tu vi của lão già họ Ngô này không hề tiến triển, vẻ mặt càng già nua.

Mỉm cười, thần thức Trương Hằng liền tìm kiếm ở địa phương khác của Đường phủ. Rất nhanh hân liền tìm ra Đường Nhã Thi.

Đường Nhã Thi thoát nhìn càng xinh đẹp động lòng người hơn so với vài năm trước, còn mang theo chút khí tức xuất trần.

Hơn nữa nàng lúc này đã có tu vi Dẫn Khí Kỳ đại viên mãn, cách Luyện Khí Kỳ cũng không xa nữa.

Đường Nhã Thi lúc này đang tĩnh tọa tu Luyện trong khuê phòng, trên người mặc một bộ y phục màu đỏ. mặt ngọc hơi hồng, trên người có một tầng khí màu xanh mỏng manh lưu chuyển.

Đúng lúc này thì một thân ảnh im lặng tiến vào trong khuê phòng của nàng.

Về mặt Đường Nhã Thi cả kinh, sau khi nhìn thấy người đó mới yên lòng, đôi mi Thanh tú nhú lại:

- Sư phụ. đây là khuê phòng của đồ nhi. xin người đừng tùy ý ra vào có được không?

Người đến là một lão già mặc bố ý. khuôn mặt không ít nếp nhăn, nhìn qua khoáng sáu bảy mươi tuổi nhưng khí sắc tốt hơn người bình thường nhiều.

Lão già được Đường Nhã Thi gọi là sư phụ liền cười hắc hắc:

- Ta nói này Nhã nhi. người về sau không nên gọi ta là sư phụ nữa. Nơi này tuy là khuê phòng của người nhưng cũng không phải ta mới tới lần đầu tiên.

Đường Nhã Thi trầm mặc một hồi hỏi:

- Không biết khi nào sư phụ mới truyền thủ khâu quyết công pháp Kế tiếp, Nhã Thi đã dừng ở giai đoạn Dẫn Khí Kỳ đại viên mãn nửa năm rồi. hẳn là có năng lực tấn công vào cảnh giới Luyện Khí Kỳ rồi.

Lão già hơi hơi dựa vào người Đường Nhã Thi, cười nói:

- Có điều người còn chưa biết. Tấn công vào Luyện Khí Kỳ cũng không phải dễ dàng Như vậy, Đến lúc đó sư phụ của người còn phải tiêu hao rất nhiều nguyên khí và linh đan...

- Vậy người muốn thế nào mới bằng lòng trợ giúp ta tấn công Luyện Khí Kỳ.

Đường Nhã Thi cắn môi hỏi.

Thân thể lão già mặc bố y không ngừng dựa vào người Đường Nhã Thi, vươn tay ra ôm lấy hông nàng.

sắc mặt Đường Nhã Thi đỏ bừng, vừa chuẩn bị giãy dựa nhưng lại nhịn, thầm nghĩ chỉ cần đối phương không quá mức thì mình có thể nhân nhượng hẳn một chút.

- Nhã Thi. người là một đứa bé thông minh, chẳng lẽ không biết sư phụ muốn gì sao?

Về mặt lão già mặc bố y chăm chú nhìn Đường Nhã Thi.

Đường Nhã Thi trầm mặc một hồi cuối cùng mới nói:

- Người đã nói chuyện hôn sự với cha ta chưa?

Lão già mặc bố y khinh thường nói:

- Chúng ta là người tu tiên, nếu thật sự muốn kết thành đạo侶 song tu thì còn cần một phạm nhân gât đầu sao. Ta làm như vậy là chỉ muốn chiều ý nàng thôi.

Nói tới đây bàn tay của Lão già mặc bố y dán vào y phục Đường Nhã Thi. sờ soạng vị trí mẫn cảm trên ngực nàng.

Thân thể mềm mại của Đường Nhã Thi run lên. sắc mặt đỏ bừng, vội đẩy hẳn ra.

- Người đi ra ngoài cho ta!

Mặt Đường Nhã Thi lạnh, như băng, đứng dậy chuẩn bị hạ lệnh đuổi khách.

Khuôn mặt lão già mặc bố y hiện lên vẻ lo lắng nói:

- Nhã Thi, sư phụ khuyên người một câu. ngoan ngoãn nghe theo ta đi. Nên biết rằng ở Tu Tiên giới, chuyện tuổi tác chênh lệch mà kết thành đạo侶 song tu là nhiều không đếm xuể.

- Ta không thể đáp ứng người.

Đường Nhã Thi lập tức từ chối.

- Một khi đã như vậy thì đừng trách sư phụ ta hôm nay dùng sức mạnh đối với người.

Ánh mắt lão già mặc bố y lộ vẻ kiên quyết.

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phạm Lộ

-----oo0oo-----

249. Chương 247: Gặp Mặt.

Chúc mừng năm mới - 2012

- Người muốn làm gì...

Nhìn Lão già mặc bố y đang tới gần. trái tim Đường Nhã Thi đập nhanh hơn. mặc dù biết hành động kế tiếp của đối phương là gì nhưng vẫn nói ra những câu nói vô dụng Như vậy,

- Đồ nhi ngoan của ta, người nói ta muốn làm gì nào?

Lão già mặc bố y cười hắc hắc không ngừng, từ từ áp sát Đường Nhã Thi.

- Người làm sao có thể làm vậy...

Đường Nhã Thi không tự chủ được, thân thể lui lại phía sau. hô hấp nhanh hơn. khuôn mặt xinh đẹp đầy vẻ hoảng sợ.

-Á!

Rốt cục Đường Nhã Thi lớn tiếng hét.

- Hắc hắc. ta nói này Nhã Thi. người cũng đừng cố sức nữa. Xung quanh phòng này ta đã đặt cấm chế cách âm rồi.

Lão già mặc bố y chẳng lo lắng, vươn tay mò mẫm về phía Đường Nhã Thi đã ở gần trong gang tấc.

Đường Nhã Thi còn muốn lui lại phía sau, đùi ngọc đã đụng phải giường, dưới sự kích động thân thể liền mất thăng bằng. ngã xuống chiếc giường mềm mại.

Nàng vừa mới chuẩn bị đứng lên thì thân thể lão già mặc bố ý đã đè tới.

- Dừng...

Đường Nhã Thi muốn lấy tay đẩy lão già mặc bố y ra nhưng dù là khí lực hay tu vi cũng đều kém đối phương khá xa.

Trong lúc nhất thời, nước mắt Đường Nhã Thi liên tục tuôn rơi.

Lão già mặc bố ý mạnh mẽ dùng đôi môi hôn lên khuôn mặt trắng nõn của nàng, một bàn tay không ngừng cởi cạp váy của nàng.

Xoạt một tiếng, váy nàng đã bị xé tan. Bởi Đường Nhã Thi không ngừng dẩy dựa, lão già mặc bố ý đơn giản là dùng sức xé tan ý phục của nàng.

- Van người, đừng làm Như vậy,.. Người là sư phụ của ta...

Đường Nhã Thi đau khổ cầu xin.

Nghe thấy câu này, lão già mặc bố ý chỉ ngừng lại một chút, dường như hơi do dự.

Như khi hắn nhìn thấy vẻ mặt van nài đáng yêu của Đường Nhã Thi thì trong lòng lại sinh ra một luồng tà hỏa.

- Xoạt...

Hắn kéo rách y phục nửa người trên của Đường Nhã Thi, lộ ra cả mảng lớn da thịt mê người trắng như tuyết.

Trên thân thể Đường Nhã Thi chỉ còn lại một tiểu yếm màu đỏ.

- Hắc hắc.

Nhìn thấy mỹ nữ cực phẩm đẹp tới rung động lòng người Trước mắt, lão già mặc bố ý vươn ma trảo của hắn ra.

Nhưng đúng lúc này thì một hư ảnh xuất hiện phía sau lão già mặc bố ý.

Bịch một tiếng, một quyền của Quỷ Sư đã đánh cho lão già mặc bố y hôn mê. sau đó hừ nhẹ một tiếng, tay đánh ra một quang sáng trắng mờ. tiếp xúc với cấm chế bốn phía.

Đường Nhã Thi sau khi khôi phục tự do liền hét lên một tiếng, dùng chiếc chăn che đi thân thể xinh đẹp động lòng người của mình.

Quỷ Sư cũng không nhìn nàng một cái mà túm lấy thân thể của lão già mặc bố y. sau đó thân hình nhoáng lên liền biến mất khỏi khuê phòng Đường Nhã Thi.

Đường Nhã Thi sau khi thấy bóng người kia đã rời đi mới vội vàng đứng dậy mặc y phục, sau đó ngồi trên giường thấp giọng khóc.

Đúng lúc này thì bên ngoài khuê phòng truyền tới tiếng nói của người hầu thân tín của Đường Viễn Kiều:

- Đường tiểu thư. gia chủ mời người tới thư phòng.

Đường Nhã Thi bị giọng nói này làm cho hoảng sợ. hỏi:

- Đã tới đêm, phụ thân vô duyên vô cớ mời ta tới thư phòng làm gì?

- Đường phủ có hai vị khách quý tới chơi, Đường như đều là tiên sư. Tiểu thư mau mau tới đi.

Nói xong câu này, thân ảnh bên ngoài khuê phòng liền nhoáng lên. Tâm phúc của Đường Viễn Kiều hình như đã rời đi.

- Tiên sư? Lại còn những hai vị?

Đường Nhã Thi không khỏi nhớ tới bóng người vừa rời trong lòng thầm nghĩ, hay vừa rồi cứu ta chính là một trong hai vị tiên sư tới đây?

Nghĩ tới đây Đường Nhã Thi vội vàng sửa sang lại y phục, không dám chậm trễ chút nào. sau khi ra khỏi khuê phòng liền lập tức đi tới thư phòng của Đường Viễn Kiều.

Trong thư phòng, Trương Hằng nhắm mắt không nói. Đường Viễn Kiều cũng không dám quấy rầy.

Nhưng trong một khắc này, ngân quang nhoáng lên. dung nhập vào trong thân thể của Trương Hằng.

Bịch một tiếng, lão già mặc bố ý giống như một quả bóng cao su bị ném xuống giữa thư phòng.

- Đây là...

Đường Viễn Kiều trợn mắt há mồm nhìn cảnh này.

- Đây không phải là Hạ tiên sư sao?

Đường Viễn Kiều hoảng sợ không thối, mang theo ý hỏi nhìn về phía Trương Hằng. chỉ thấy đối phương nhắm mắt không nói.

Ninh Tuyết Dung hiền lành cười với hắn, ý bảo hắn không cần hỏi nhiều.

Đường Viễn Kiều đành đứng ở một bên. trong lòng thất kinh. Chẳng lẽ Triệu tiên sư đã chế phục hắn rồi?

Nhưng Trương Hằng tới lúc này vẫn chưa rời khỏi phòng, điều này khiến Đường Viễn Kiều cảm thấy khó có thể tin nổi.

Một phàm nhân làm sao có thể liên tưởng tới loại thần thông Thân Ngoại Hóa Thân khó lường của Tu Tiên giới chứ?

Chờ đợi một hồi, bên ngoài liên tiếp vang lên tiếng bước chân. Một nữ tử mặc y phục màu vàng nhạt, mặt đẹp như hoa, mi mày như thơ. giống hệt như lần đầu tiên Trương Hằng gặp mặt nàng tiến vào.

Đường Nhã Thi vừa mới tiến vào thư phòng, đầu tiên thấy phụ thân đứng đó thì trong lòng hơi kinh hãi. ánh mắt dừng lại trên người Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung.

- Triệu tiên sư...

Đường Nhã Thi ngạc nhiên và vui mừng, nhất thời ánh mắt lóe lên ánh lệ.

- Vài năm không gặp. Đường tiểu thư đã thay đổi không ít rồi!

Trương Hằng thần nhiên nói, cũng không biết là tán thưởng hay châm chọc.

Nghe thấy thế, trong lòng Đường Nhã Thi có cảm giác khó chịu không nói lên lời.

Trương Hằng giờ phút này vẫn dùng hình tượng Triệu Vân. Anh dừng vô song, lại mang theo khí chất thoát tục siêu phàm.

Sau vài năm, khi Đường Nhã Thi lại một lần nữa nhìn thấy nam nhân này, trong lòng nàng hiện lên một cảm giác không thể diễn đạt bằng lời.

Khuôn mặt đối phương dường như mãi mãi không thay đổi, cả người càng trở nên thần bí khó lường. Mà mình mặc dù có tiến bộ nhưng lại lưu lạc tới hoàn cảnh này.

- Nếu sư phụ của mình là hắc thì tốt biết bao nhiêu... Cho dù có gả cho hắc cũng đã làm sao...

Trong lúc Nhất thời, Đường Nhã Thi suy nghĩ đủ Điều, khuôn mặt đột nhiên đỏ lên.

Nhưng ánh mắt nàng rơi vào nữ tử mặc y phục trắng như tuyết kia thì trong lòng lại khẽ run lên.

Đây là một nữ tử thế nào, có dung mạo khuynh thành tuyết thế, cùng với khí chất như tiên vô cùng Thanh nhã khiến cho nữ nhân trên thế gian phải xấu hổ.

Vào thời điểm Đường Nhã Thi đối diện với nữ nhân này, đối phương đang khẽ gật đầu cười với nàng, dịu dàng mà tự nhiên.

- Nhã Thi.

Đường Viễn Kiều đứng bên cạnh thấy con gái hơi thất thần liền vội vàng nhắc nhở.

Đường Nhã Thi hướng về phía Trương Hằng hơi hạ thấp người:

- Tiểu nữ ra mắt Triệu tiên sư và Triệu phu nhân...

Nói xong câu này, Đường Nhã Thi bắt đầu quan sát thần sắc của hai người.

- ừ.

Trương Hằng gật đầu. đối với câu nói này như rất hưởng thụ, thậm chí Đường Nhã Thi này đúng là rất biết điều.

Khuôn mặt xinh đẹp của Ninh Tuyết Dung hơi đỏ lên như trên mặt lại ẩn hiện ý cười nhàn nhạt. Một cảm giác mát mát trào dâng trong lòng Đường Nhã Thi.

Đây cũng không phải là nàng yêu hay thích Trương Hằng mà đối với những sự vật tốt đẹp thì tất nhiên người ta sẽ có giao động.

Con người là một loài động vật ích kỷ. phản ứng tâm lý này của Đường Nhã Thi cũng hoàn toàn có thể hiểu được.

- Đường tiểu thư, đây là sư phụ của người sao?

Trương Hằng chỉ vào lão già mặc bố ý đang nằm bên cạnh.

Đường Nhã Thi rốt cục tập trung ánh mắt vào trên người vị sư phụ này của nàng.

Ánh mắt lộ vẻ chán ghét, cừu hận phức tạp đan xen. Đường Nhã Thi cũng sờ đứng đó.

- Vừa rồi là người ra tay...

Khuôn mặt Đường Nhã Thi đỏ bừng, bàn tay ngọc nắm lấy góc áo.

Trương Hằng đương nhiên hiểu được ý tứ lời nói của nàng, cười nói:

- Không phải ta tự mình ra tay, ra tay là phân thân của ta.

Đường Nhã Thi không khỏi thở phào một hơi nhẹ nhõm nhưng khi nghe thấy danh từ phân thân lập tức lộ vẻ khiếp sợ.

Chẳng lẽ nam nhân trước mặt này đã học được Thân Ngoại Hóa Thân trong truyền thuyết của Tu Chân giới.

Nàng và Đường Viễn Kiều không giống nhau. Là người tu chân, tuy rằng mới chỉ vền vẹn là Dẫn Khí Kỳ nhập môn Nhưng một chút thường thức vẫn phải biết.

Ngay trong lúc tâm tình nàng đang vô cùng hỗn loạn thì giọng nói bình thản của Trương Hằng lại vang lên:

- Không biết Đường tiểu thư muốn xử trí sư phụ người thế nào?

Nói tới đây, khoe miệng Trương Hằng lại hiện lên một nụ cười khổng thể nhận thấy...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

250. Chương 248: Xử Trí.

Chúc mừng năm mới - 2012

Trương Hằng đương nhiên đã nhìn thấy hết hành vi của lão già mặc bố y này với Đường Nhã Thi. trong lòng cũng không có dao động gì lớn.

Từ khi đi vào thế giới này, Trương Hằng phát hiện ra kẻ tà ác vĩnh viễn luôn nhiều hơn người thiện lương.

Từ Đường Phong đến Âu Dương lão tổ cho tới Lý Hoàng đến Huyết Sát phân thân, dường như không ai có thể xem như người lương thiện.

Mà loại người giống như Triệu Thụy hay Ninh Tuyết Dung và Lạc Hà thì ở Tu Tiên giới chiếm tỉ lệ không cao.

Khi Trương Hằng đề nghị nên xử lý vị sư phụ của Đường Nhã Thi này thế nào, dù Đường Nhã Thi có chút do dự nhưng cuối cùng cũng không dễ dàng bỏ qua cho lão già mặc bố ý.

- Hẳn dù sao cũng là sư phụ ta...

Đường Nhã Thi thản nhiên nói.

- Ta chỉ muốn nếu Triệu tiên sư có thể thì phế bỏ tu vi của hắn đi.

Trong lòng Trương Hằng cười lạnh. Đối Với người tu tiên mà nói phế bỏ tu vi còn đáng sợ hơn so với giết chết đối phương.

Hơn nữa lão già mặc bố ý này đã đạt tới Luyện Khí hậu kỳ. còn khoảng chục năm tuổi thọ. Giờ phút này phế bỏ tu vi của hắn thì cũng không sống được bao lâu nữa.

Cho nên Đường Nhã Thi lựa chọn phương thức xử trí này thực ra lại vô cùng độc ác.

- Tu Tiên giới kiêng kị nhất chính là chuyện nhỏ cỏ không trừ tận gốc.

Giọng nói của Trương Hằng lộ vẻ lạnh lùng, khiến trong lòng phụ tử Đường gia không khỏi run lên.

Chỉ thấy Trương Hằng nhẹ nhàng vung tay lên. một đám ngân diễm đã rơi xuống người lão già mặc bố y.

Trong chớp mắt, thân ảnh lão già mặc bố y liền biến mất trước mặt mọi người, không còn lưu lại dấu vết gì.

Tuy ngoài mặt rất lạnh nhạt nhưng trong lòng Trương Hằng lại có chút chưa xót. Lúc này chính mình giết một người đã khó có thể khiến trong lòng xuất hiện dao động. Giết người so với miết chết một con kiến cũng không khác nhau là mấy!

Một chàng trai mới lớn hơi yếu đuối của địa cầu trưởng thành tới mức sát phạt quyết đoán như hiện tại cũng chỉ mất thời gian năm năm.

Phụ tử Đường gia bị vẻ bình tĩnh giết người không chớp mắt của Trương Hằng khiến cho chấn động.

Hơn nữa đối phương giết không phải là một người thường mà là một tiên sư cao cao tại thượng trong mắt phàm nhân!

Ngay cả tiên sư trong mắt đối phương cũng giống như con kiến, vậy đổi lại là phàm nhân thì sao? Chỉ sợ đến hững thú ra tay cũng không có.

- Tốt rồi. Chuyện này của Đường gia các người ta đã giải quyết. Tối nay tạm thời nghỉ ngơi một đêm. ngày mai chúng ta sẽ rời đi.

Trong lòng Trương Hằng bắt đầu nhớ tới từ đường thần bí của Đường gia.

Nói tới đây, Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung đứng dậy đi về phía ngoài.

Đường Nhã Thi còn có vẻ muốn nói gì đó.

Trương Hằng liếc nhìn nàng một cái nói:

- Con đường tu tiên không dễ đi Như vậy, Người giống như sư phụ người chỗ nào cũng có, thậm chí người đáng sợ hơn so với hắn nhiều lần cũng có.

- Người còn muốn tiếp tục tu tiên không?

Trương Hằng hỏi.

- Ta nguyện ý. vĩnh viễn không bỏ cuộc!

Đôi mắt Đường Nhã Thi bùng lên một luồng Ý chí kiên định.

- Tốt!

Trương Hằng chỉ vờn vờn lấy ra từ túi trữ vật một ngọc giản rồi nói với nàng:

- ở đây có một bộ công pháp cao cấp. Tư chất của người không tồi có thể tiến được bao xa chỉ còn xem vào người...

Khuôn mặt Đường Nhã Thi lộ vẻ vui sướng, sau khi tiếp nhận ngọc giản liền liên tục cảm tạ Trương Hằng.

Trương Hằng cũng không nhìn nàng một cái. mang theo Ninh Tuyết Dung đi ra khỏi thư phòng.

Đường Viễn Kiều vội vàng phải người sắp đặt nơi nghỉ ngơi cho hai vị khách.

Chỉ trong chốc lát. Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung đã được đưa tới một phòng khác thượng đẳng. Phòng khách rất rộng rãi, nhưng chỉ có một cái giường.

Trương Hằng thổi nhẹ một hơi tắt hết đèn nến.

Bên trong bóng tối chỉ có tiếng hô hấp và tiếng tim đập của hai người.

Thấy tình cảnh như vậy, mặt ngọc của Ninh Tuyết Dung nóng bừng lên.

- Tuyết Dung, thời gian mấy ngày nay đã qua rất mau rồi hiện giờ nên trở về túi trữ vật. Vài ngày nữa chúng ta lại gặp nhau. Đại ca cũng đi nghỉ ngơi thôi...

Ninh Tuyết Dung sợ Trýông Hằng nhất thời xúc động, vội hóa thành một đạo ánh sáng màu trắng tiến vào trong túi trữ vật màu xanh.

Trýông Hằng bật cười, thấp giọng lẩm bẩm:

- Chẳng lẽ khả năng chống dụ hoặc của ta lại kém nhý vậy?

Trong túi trữ vật màu xanh truyền ra tiếng cười nhẹ nhàng như gió của Ninh Tuyết Dung, khiến Trương Hằng cười khổ không thôi.

May mắn là đêm nay Trương Hằng cũng không có chủ ý gì Với Ninh Tuyết Dung. Mục tiêu của hắn tất nhiên là từ đường Đường gia.

Tu luyện vài canh giờ, Trương Hằng mở mắt, thân thể hóa thành hư vô, đi ra khỏi phòng khách.

Trương Hằng ở trong trạng thái ẩn nấp không khỏi trầm than. Đã lâu hắn không sử dụng Phong Hành thuật rồi.

Tu vi tăng lên, cảm ngộ của Trương Hằng đối với Phong Hành thuật càng sâu sắc.

Công hiệu của loại công pháp này gia tăng theo cảnh giới của người tu Luyện, trước mặt dường như vẫn chưa tăng tới cực hạn.

- Không hổ là công pháp áp rường của Phong Hành Môn...

Trương Hằng cảm thấy Phong Hành thuật này thật sự rất thực dụng.

Chỉ trong chốc lát, Trương Hằng đã tới từ đường của Đường gia.

Thần thức đảo qua, phát hiện ra lão già họ Ngô trông từ đường đang nghỉ ngơi bên trong.

Trương Hằng giải trừ Phong Hành thuật, thông thả bước đi vào bên trong.

Trong quá trình này Trương Hằng không ngừng quan sát ảo diệu của trận pháp và cấm chế của từ đường.

Cấm chế còn hoàn hảo, khó nhất chính là ảo trận ở nơi này, nếu với điều kiện không sử dụng Thần Linh Nhân thì Trương Hằng cũng khó có thể nhìn thấu.

Nghĩ lại thì những ảo trận và cấm chế này hẳn là do Đường Phương Chu trước kia bày ra.

Đang lúc Trương Hằng suy nghĩ xem có nên khởi động Thần Linh Nhân hay không thì lão già họ Ngô đột nhiên mở mắt.

Hắn rất nhanh phát hiện ra sự tồn tại của Trương Hằng, khuôn mặt hiện lên vẻ vui mừng và ngạc nhiên:

- Người đã tới rồi!

Lão già họ Ngô là tồn tại Trúc Cơ Kỳ đại viên mãn đặt tất cả mọi Hy vọng trong năm tháng trên người Trương Hằng.

Bởi vậy vừa thấy Trương Hằng tới đây, hắn liền vui mừng không thôi.

Tuy nhiên ngay sau đó hắn phát hiện ra khí tức trên người Trương Hằng đã có biến hóa. Thời gian ngắn ngủi vài năm, Trương Hằng không ngờ đã đạt tới cấp bậc Trúc Cơ trung kỳ.

Lão già họ Ngô đầu tiên cả kinh, nhưng tưởng tượng tới việc Trương Hằng kế thừa tài sản của Đường Phương Chu thì liền hiểu ra.

- Làm sao vậy? Một minh ở đây trông coi từ đường có phải là rất cô đơn không?

Trương Hằng từ trong sân vắng lững thững bước vào.

Trái tim lão già họ Ngô bỗng dưng nhảy dựng lên. Giờ phút này Trương Hằng mang tới cho hắn một cảm giác rất đặc biệt.

Loại cảm giác này cả đời hắn chỉ từng cảm thấy trên người Đường Phương Chu. Hơn nữa cảm giác mà Trương Hằng mang tới cho hắn còn mạnh hơn so với người kia.

Hắn nheo mắt cận thận đánh giá Trương Hằng, phát hiện đối phương thật sự chính là một gã tu sĩ Trúc Cơ trung kỳ.

- Cô đơn? Đã quen rồi.

Lão già họ Ngô cười tự giễu.

Bị bắt ở đây nhiều năm Như vậy, đối Với một người mà nói đúng là chuyện khó có thể nhẫn nại được.

- Lần này ngươi về Đường phủ là vì muốn giao dịch với ta sao?

Trầm mặc hồi lâu, Lão già họ Ngô mới nói ra chuyện trong lòng mình muốn biết nhất.

- Không phải.

Trương Hằng bình tĩnh nói cũng không nhìn lão già họ Ngô một cái. giống như sự tồn tại của đối phương căn bản không thể tạo thành ảnh hưởng gì cho hắn.

- Cái gì? Chẳng lẽ ngươi tới đây không phải là vì có được bí mật của từ đường này sao?

Lão già họ Ngô hơi sốt ruột hỏi.

Hắn chịu ảnh hưởng của huyết thế linh hồn nên không dám xuống tay Với Trương Hằng. Hơn nữa dù hắn xuống tay cũng chưa chắc đã thắng.

- Đương nhiên là vì bí mật nơi này. Nhưng ta đã không cần ngươi nữa.

Trương Hằng quay lưng về phía hắn tiếng bước chân rất nhỏ vọng ra rất có tiết tấu từ trong từ đường trống trải khiến trái tim lão già họ Ngô tăng tốc.

- Chỉ cần ta không chịu nói ra thì dù ngươi có thăng cấp lên Kết Đan Kỳ cùng đừng mơ tưởng biết được bí mật của từ đường này.

Lão già họ Ngô cười khẩy nói.

- Thật không? Thế để ta thử trước xem. Nếu không thành công thì cũng có thể khiến ngươi ngoan ngoãn mở miệng thôi.

Giọng nói nhẹ nhàng của Trương Hằng lại mang tới cho lão già họ Ngô áp lực không thể hiểu nổi...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

251. Chương 249: Linh Hồn Trong Ấm Trà.

Chúc mừng năm mới - 2012

Lần thứ hai Trương Hằng đến khiến lão già họ Ngô phi thường bất an.

Tuy rằng nhìn qua đối phương chỉ vẻn vẻ là một gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ nhưng trong khí tức và giọng điệu lại ẩn hiện truyền đến một cảm giác khiến hắn cảm thấy vô cùng quỷ dị.

Vào thời điểm lần trước tới từ đường Đường gia. lão già họ Ngô có thể phát hiện Trương Hằng còn có sự kiêng kỵ đối với mình. Mà lần này đối phương dường như căn bản không có loại cố kỵ này.

Dường như hắn còn xem nhẹ, hoặc có thể nói là coi như không có mình.

- Thay đổi rồi...

Lão già họ Ngô nhìn Trương Hằng không nhanh không chậm đi vào bên trong từ đường, trong lòng sinh ra vô số ý niệm nhưng vẫn không ngăn cản đối phương hoặc rời khỏi nơi này mà giữ thái độ quan sát xem sao.

Trương Hằng đối với môi trường bốn phía từ đường vô cùng hứng thú. cũng không lập tức xuống tay Với lão già họ Ngô.

Trong mắt hắn. lão già họ Ngô nhất định phải là linh hồn trong tầng hai cả tháp của hắn. Khi đi tới một nơi, ánh mắt Trương Hằng âm thầm lóe lên ngân quang.

Sau khi quan sát hồi lâu, dưới tình huống bình thường, hắn kết luận là hắn không thể nhìn thấu môi trường xung quanh từ đường.

Xem ra cảnh giới của Đường Phương Chu khi còn sống nhất định phải mạnh hơn tu sĩ Kết Đan kỳ bình thường không ít.

Lần này sử dụng Thần Linh Nhân, Trương Hằng không hề phát ra ánh mắt chói mắt hùng hổ dọa người như trước.

Trái tim lão già họ Ngô đập mạnh, phát hiện ra giờ phút này trên người Trương Hằng có thêm một loại khí tức cơ trí. giống như tất cả mọi thứ trên thế gian này đều không thể che dấu hai mắt hắn.

Vào lúc hắn nhìn thấy cặp mắt phát sáng nhẹ nhàng kia của Trương Hằng, lập tức Bổng sinh ra một ảo giác là toàn thân trần trụi.

Mồ hôi ướt đầm y phục hắn.

- Đáng sợ... Thật đáng sợ...

Lão già họ Ngô sững sờ tại chỗ. Toàn bộ thế giới chỉ còn lại chỉ là đôi mắt màu bạc rung động lòng người của Trương Hằng, ngay cả ước nguyện ban đầu của bản thân cũng quên mất.

- Ha ha.

Trương Hằng quan sát từ đường một lát. cuối cùng không khỏi cười khê.

Hắn nhẹ nhàng điểm một chỉ trên hư không, mang theo một cảm giác thần bí khó lường, một chút ngân quang tỏa ra bốn phía.

Mỗi lần Trương Hằng điểm một chỉ liền khiến toàn bộ từ đường tỏa ra một loại khí tức khiến người ta run sợ.

Trái tim lão già họ Ngô cũng liên tục nảy lên theo mỗi chỉ của Trương Hằng. giống như bị người ta điểm trúng tử huyệt vậy. lúc đầu là không thể tin, sau đó là chết lặng đi.

Cuối cùng chỉ cảm thấy toàn bộ từ đường kịch chấn, sắc mặt Lão già họ Ngô xám như tro tàn.

Ầm!

Ảo trận liền bị Trương Hằng phá vỡ.

Kết Cấu từ đường trước mặt trong giây lát đã âm thầm xảy ra không ít biến hóa, nhìn qua vẫn giống nhau nhưng lại có sự bất đồng.

- Ảo trận quả nhiên tinh diệu vô cùng, nếu không phải là thời gian lưu chuyển quá dài thì cũng không thể dễ dàng phá vỡ nó Như vậy,

Trương Hằng thấp giọng lầm bầm. trong lòng thầm sinh ra vài tia kính nể đối với Đường Phương Chu – Ông nội chủ nhân khối thân thể này.

Nếu không phải trúng Thực Hồn Tán biến thái của Độc Ma Tông thì Đường Phương Chu cũng không chết bất đắc dĩ Như vậy,

Hơn nữa hắn mặc dù đã chết vẫn âm thầm gieo hạt giống giúp hắn hoàn thành nhiệm vụ vốn có.

Lần này Trương Hằng đi tới đây chủ yếu có hai việc. Việc thứ nhất là vạch trần bí ẩn của từ đường này. chuyện thứ hai là giải quyết đồ nhi Quách Phong của Độc Thiên Bảo. Cũng có thể nói hắn sẽ đi Phương Vân Sơn "thăm" Âu Dương lão tổ một chút.

Nhẹ nhàng thả bước thong dong, Trương Hằng đi về một góc của từ đường.

Trong góc đó có một vật nhìn giống như một ấm trà bình thường.

Cái ấm trà kia đang đặt trên một cái bàn.

- Người... Người không thể đi tới đó!

Lão già họ Ngô hô lên kinh hãi.

- Thật không? Ha ha!

Trương Hằng vẫn không nhanh không chậm tiến về phía đó, giống như đang lững thững dạo trong sân vắng.

Lão già họ Ngô cắn răng một cái. trong mắt hiện lên một tia âm độc.

Pháp quyết trên tay hắn đánh ra. từng điểm sáng màu tím rất nhanh hình thành một ký hiệu đặc thù trước người hắn.

Vút!

Trương Hằng nhoáng một cái liền tới phía sau hắn một tay chụp lấy cổ hắn.

Lão già họ Ngô há to miệng, vẫn duy trì động tác vốn có, trong mắt chỉ còn là một vùng trống rỗng vô thần.

- Một người thật đáng thương...

Trương Hằng cũng không biết vì sao mình lại sinh ra sự cảm thương Như vậy,

Lão già họ Ngô có thể nói là địch nhân của hắn. Đối phương chết đi hắn phải vui mừng mới đúng.

- Ai... Một địch nhân đáng thương không có tính khiêu chiến... Cả đời mang trên lưng vận mệnh Như vậy, chết trong tay mình có lẽ lại là một sự giải thoát.

Nếu lão già họ Ngô này là một địch thủ có thể đánh một trận với Trương Hằng thì giờ phút này giết chết hắn. Trương Hằng có lẽ còn có thể cao hứng.

Nhưng hiện giờ Trương Hằng đã hơn xưa rất nhiều, trong Kết Đan Kỳ chỉ sợ cũng khó có thể tìm được đối thủ xứng tầm.

Trương Hằng nhặt túi trữ vật của hắn lên. phát hiện bên trong chỉ có hai kiện linh khí. ngoài ra không còn vật gì đáng giá.

Tung ra một đám ngân diễm. Trương Hằng liền thiêu sạch thi thể hắn.

Vừa rồi Trương Hằng dùng Hư Không Hỏa Diễm giết chết Lão già họ Ngô. Linh hồn đối phương đã tiến nhập vào tầng hai cổ tháp.

- Người tên là gì?

Trương Hằng hỏi.

- Bẩm chủ nhân, ta tên là Ngô Ân.

Lão già họ Ngô không khỏi run lên, nảy sinh sự kính sợ vô cùng với Trương Hằng.

- Từ đường này rốt cục có bí ẩn gì?

Trương Hằng hơi suy nghĩ, nhìn về phía góc có chiếc ấm trà một cái. cũng không lập tức tiến lại.

- Tiên sư chỉ biết nơi này có một pháp bảo Kỳ dị có thể chứa đựng linh hồn tu sĩ. ..

Lão già họ Ngô cất giọng dè dặt, vẻ mặt đầy hoảng sợ bất an.

Trương Hằng có cảm giác thật không còn gì để nói. Suy nghĩ nửa ngày, hóa ra người này đều lừa mình cả!

Lão già họ Ngô này căn bản không biết bí mật chân chính của từ đường này. Những lời nói trước kia đều chỉ là để lừa lấy bảo vật trên người Trương Hằng.

- Tuy rằng tiên sư cũng không biết bí mật của từ đường này nhưng ta biết một khi ngài giải được bí ẩn này thì cũng là lúc sinh mệnh ta kết thúc...

- Thì ra là thế.

Trương Hằng hơi suy nghĩ nói.

Khó trách lão già họ Ngô này lại đột nhiên ra tay với Trương Hằng.

Mặc dù hẳn không bị Trương Hằng giết chết thì cũng sẽ thông qua phương thức khác mà chấm dứt sinh mệnh.

Nghĩ đến đây, Trương Hằng cũng không còn để ý tới Ngô Ân trong tầng hai cổ tháp nữa mà chậm rãi đi về phía ẩm trà ở trong góc sáng sủa kia.

Tiếp cận từng chút một, không ngờ Trương Hằng lại cảm thấy một cảm giác nguy cơ ập tới.

- Xem ra trong ẩm trà này có chút cổ quái.

Trương Hằng mở Thần Linh Nhân, cận thận quan sát ẩm trà.

Dưới công năng thấu thị của Thần Linh Nhân. Trương Hằng vô cùng dễ dàng nhìn thấy bên trong ẩm trà này. tiêu hao một chút pháp lực và tâm thần. Xem ra tính chất của ẩm trà này cũng không đơn giản.

Sau khi nhìn xuyên qua ẩm trà, Trương Hằng thấy được một điểm sáng bên trong. Xung quanh điểm sáng trắng này tồn tại rất nhiều điểm sáng màu tím.

Có lẽ cảm nhận được ánh mắt của Trương Hằng, điểm sáng màu trắng này không ngờ bắt đầu run rẩy.

- Đây là...

Có thể khẳng định là điểm màu trắng này đại biểu cho một linh hồn hoặc hồn phách.

Chẳng lẽ đây là linh hồn của Đường Phương Chu?

Trương Hằng bắt đầu suy đoán.

Theo lời nói của ô Lăng, Ý thức của Đường Phương Chu tại thời điểm hắn đoạt xá cũng bị hắn cắn nuốt rồi.

Mà hiện giờ ô Lăng đã chết. Đường Phương Chu tuyệt đối không thể tồn tại tới giờ.

- Điểm sáng màu trắng này rất cực đại biểu cho một người khác hay vẫn là một thủ đoạn khác của Đường Phương Chu?

Trương Hằng tiếp cận ẩm trà từng bước một. Vào thời điểm đi đến nơi đó. ẩm trà đột nhiên bùng lên một luồng hào quang màu tím!

Xoẹt một cái. Hào quang màu tím kia bắn vào trong đầu Trương Hằng....

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

252. Chương 250: Tử Cực Tán Nhân.

Chúc mừng năm mới - 2012

Bị hào quang màu tím kia đột nhiên tập kích. Trương Hằng vốn tưởng rằng đây là một loại công kích tinh thần nào đó.

- Ông.

Hư Không Hỏa Diễm bên trên Thần thức Hải lóe lên. hào quang màu tím kia trong nháy mắt bị cắn nuốt, lập tức một quang điểm màu trắng tiến vào bên trong tầng thứ hai của cổ tháp.

- Ô? Không ngờ là một nguyên thần đã suy yếu?

Trương Hằng mới phát hiện ra thứ mà mình phát hiện vừa rồi không phải chỉ là một linh hồn thuần túy.

Linh hồn là trung tâm của nguyên thần, thông thường linh hồn không thể sinh tồn quá lâu trong không gian, trừ phi ở nơi cực âm nào đó, hoặc là linh hồn đã hóa thành quỷ hồn.

Nghĩ đến đây, Trương Hằng vội vàng đem tâm thần tiến vào bên trong tầng tháp thứ hai. ở trong tầng tháp thứ hai này có hai linh hồn, đều là vừa mới đến.

Trong đó có một cái là của lão già họ Ngô kia. Ở bên cạnh lão già họ Ngô còn có một lão già mặc áo bào tím khí vũ phi phàm.

Khi thần thức của Trương Hằng chạm vào lão già mặc áo tím. không ngờ đối phương phát ra một Ý thức phản kháng mơ hồ.

Điều này khiến cho Trương Hằng kinh ngạc không thôi.

Trước kia, mỗi khi Trương Hằng sử dụng Hư Không Hỏa Diễm để giết chết một người, linh hồn của đối phương đều sinh ra một sự kính sợ và phục tùng tuyệt đối Với chính mình.

Nhưng lão già áo tím ở trước mắt không ngờ lại có ý thức phản kháng đối với sự nô dịch của Trương Hằng.

Điều này biểu hiện cho cái gì?

Trương Hằng cũng không kinh hoàng, Bởi vì hắn cảm thấy hiện giờ mình đã khống chế đối phương thành công.

Nói cách khác, lão già mặc áo bào tím kia cho dù có ý thức phản kháng lại Trương Hằng. nhưng cũng vẫn tuyệt đối phục tùng mệnh lệnh của Trương Hằng.

- Người là ai?

Trương Hằng hỏi.

- Thuần Phong.

Lão già kia hơi giãy giụa, nhưng vẫn trả lời câu hỏi của Trương Hằng.

- Thuần Phong?

Một cái tên kỳ quái, Trương Hằng cảm thấy lão già áo tím ở trước mặt khi còn sống nhất định là một cao thủ vô cùng cường hãn.

- Khi còn sống người có biệt hiệu là gì?

Trương Hằng giật mình, liền hỏi.

- Ta là Tử Cực tán nhân.

Nói đến thời điểm này. trong hai mắt lão già áo tím bộc phát ra một khí thế khiến cho Trương Hằng phải sửng sốt.

Sau đó, lão già áo tím bắt đầu giãy giụa kịch liệt, trên người hắn phát ra những tia bạch quang hư vô mà mắt thường hoàn toàn không thể nhìn thấy được. Ngay lúc đó. toàn bộ tầng thứ hai của cổ tháp bắt đầu lay động rất nhẹ.

Trương Hằng theo bản năng khê động, tầng cổ tháp thứ hai lập tức sinh ra một đạo hào quang màu trắng, bắn lên người lão già mặc áo tím.

Bị ngân quang này bắn trúng, sự giãy giụa của lão già áo tím trong chốc lát hóa thành hư vô, khôi phục lại trạng thái ngẩn ngơ ngây dại.

Phù! Trương Hằng nhẹ nhõm thở dài một hơi.

Nhìn lão già áo tím này thì quả thật là có khả năng thoát ra khỏi sự khống chế.

- Đúng rồi. không ngờ hần là Tử Cực tán nhân?

Lúc này Trương Hằng mới hoàn toàn phản ứng lại.

Tử Cực tán nhân vào mấy trăm năm trước có thể nói là một cao nhân Nguyên Anh Kỳ uy chấn Tam Tinh Vực, một thân tu vi trong những người cùng đẳng cấp gần như khó gặp được đối thủ.

Ngay cả Âu Dương lão tổ và Đường Phương Chu đều là đồ đệ của Tử Cực tán nhân có thể thấy được vị tiền bối này khi còn sống vinh quang ngạo nghễ đến mức nào.

Nhưng lúc này linh hồn của Tử Cực tán nhân lại lâm vào kết cục bị Trương Hằng nô dịch.

- Khó trách mình hơi khó có thể khống chế được hần...

Một khi biết được thực lực và Uy danh của đối phương khi còn sống. Trương Hằng đã hoàn toàn hiểu rõ sự giãy giụa vừa rồi của hần.

Cao thủ Nguyên Anh Kỳ thậm chí trong Tam Tinh Vực cũng có một vị trí cực cao, cho dù là trong tiềm thức đối phương cũng sẽ không phục tùng một nhân vật nhỏ chưa thành danh như Trương hằng này.

- Nhưng Tử Cực tán nhân vì sao lại xuất hiện ở chỗ này?

Trong lòng Trương Hằng này sinh rất nhiều ý niệm.

Sau khi chờ cho tầng thứ hai của cổ tháp hoàn toàn yên ổn, Trương Hằng không suy nghĩ tới nghi vấn về Tử Cực tán nhân nữa.

Vừa rồi Trương Hằng theo bản năng đã vận dụng phương pháp khống chế tầng hai của cổ tháp, Điều này khiến cho hần rất kinh ngạc.

Cảm giác vừa rồi giống như là sử dụng một cái gì đó thuộc về mình, hoặc có thể nói là phát ra từ một loại bản năng!

Vốn Trương Hằng còn tưởng cổ tháp chín tầng này là một tồn tại hư vô bên trong ngọc giản, Nhưng Lúc này, hần đã phủ định kết luận này.

Trương Hằng có cảm giác cổ tháp chín tầng này đang có xu hướng hóa thành thực vật.

Còn về việc trong tương lai cổ tháp chín tầng này sẽ biến thành cái gì thì ngay cả bản thân Trương Hằng cũng khó có thể đoán được.

Mặt khác, ngọc giản thần bí kia cũng mang lại cho Trương Hằng cảm giác Như vậy,

- Ngọc giản thần bí chỉ là một ngọc giản chứa đựng công pháp thôi sao?

Có đánh chết Trương Hằng thì hần cũng sẽ không dễ dàng tin là Như vậy,

Thu hồi lại hàng vạn Ý niệm trong đầu. thần thức của Trương Hằng từ ngọc giản thần bí đi ra khỏi tầng thứ hai của cổ tháp, sau đó ánh mắt nhìn lên trên ẩm trà cổ quái kia.

Trương Hằng biết ẩm trà này có lẽ là một kiện pháp bảo phụ trợ có thể chứa đựng nguyên thần hoặc linh hồn.

Như vậy nó cũng có chút tương tự như tầng hai trên cổ tháp của Trương Hằng.

Nghĩ đến đây, Trương Hằng bắt đầu chậm rãi tới gần ẩm trà kia.

Mười thước... tám thước... năm thước...

Tuy rằng một vòng công kích quỷ dị đã bị Trương Hằng hóa giải, nhưng hần cũng sẽ không vì vậy mà lơ là.

Ai CÓ thể khẳng định ẩm trà này không còn năng lực công kích nào nữa?

Hần dần dần tới gần, cuối cùng chạm tay vào ẩm trà này, không phát hiện ra điều gì dị thường.

Đem ẩm trà này cầm gọn trong lòng bàn tay. Trương Hằng lại dùng Thần Linh Nhãn quan sát một hồi. sau đó mới để nó vào trong túi trữ vật.

Một kiện pháp bảo có thể chứa được nguyên thần của tu sĩ. ở Tam Tinh Vực Tu Chân Giới có thể được xem là một loại pháp bảo rất hiếm thấy. Hơn nữa công năng của pháp bảo này vẫn còn một bước nữa mới có thể xác định được.

Sau khi xử lý xong chuyện ngoài ý muốn này. Trương Hằng lại tiếp tục bắt đầu điều tra từ đường thần bí này.

Hai mắt hắn lóe lên một tầng ngân quang nhẹ nhàng, mang theo một vẻ cơ trí như có thể hiểu được hết thấy.

Điều tra hơn nửa ngày, Trương Hằng vẫn không có thu hoạch gì.

- Xem ra không còn bí mật gì khác.

Trương Hằng thì thầm nói nhỏ, sau đó thi triển Phong Hành thuật, rời khỏi từ đường của Đường gia.

Chỉ trong chốc lát, Trương Hằng đã về tới căn phòng mà Đường gia đã bố trí cho mình.

Trước tiên hắn khoanh chân ngồi xuống, sử dụng thần thức quét toàn bộ Đường phủ một lượt, không phát hiện ra điều gì dị thường.

Đường gia chủ Đường Viễn Kiều đang trao đổi Với con gái của hắn trong mặt thất.

- Con thật sự phải rời đi sao?

Trong mắt Đường Viễn Kiều mang theo vẻ buồn bã và bất đắc dĩ.

- Đúng vậy. con đã quyết định rồi. từ nay về sau sẽ bước trên con đường tu tiên. Phải rất nhiều năm sau con mới có thể trở về, có lẽ là mười năm, có lẽ là mấy chục năm, có lẽ là còn lâu hơn...

Đôi mắt đẹp của Đường Nhã Thi lộ ra một sự kiên định không thể xoay chuyển.

Đường Viễn Kiều thở ra một hơi thật dài. lúc này hắn lại càng thêm già nua, thân thể đã hơn run lên.

Ánh mắt Đường Nhã Thi lộ ra vài giọt nước mắt. sau đó nàng quỳ trên mặt đất. quỳ xuống trước Đường Viễn Kiều:

- Con gái bất hiếu, kiếp này không thể báo đáp ơn dưỡng dục...

- Đứng lên đi...

Đường Viễn Kiều khoát tay, để con gái đứng lên, sau khi nhìn nàng thật sâu vài lần mới nói:

- Đường Viễn Kiều ta cả đời chỉ có ba đứa con trai, nhưng chúng không chết thì giờ cũng mất tích. Nhã nhi, con là con gái. ở bên ngoài nhất định phải cẩn thận. Tu Tiên giới có lẽ so với thế giới phàm tục còn khốc liệt hơn vài phần...

- Hơn nữa, trong quá trình tu tiên, hy vọng con có thể để ý một chút tới tung tích của ca ca Đường Phong con. Ta có một dự cảm là dường như hắn đã gặp phải chuyện gì đó bất hạnh...

Trương Hằng khoanh chân ngồi trong phòng khách của Đường gia. thấp giọng lầm bầm:

- Hy vọng sau này sẽ không gặp lại...

Lần này đi tới thế giới phàm tục cuối cùng đã hoàn thành chuyện thứ nhất. Trương Hằng tu luyện vài canh giờ. lúc này mới đem tâm thần lại tiến vào tầng cổ tháp thứ hai...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

253. Chương 251: Mật Địa Tử Vực

Chúc mừng năm mới - 2012

Khi thần thức của Trương Hằng lại tiến vào tầng hai cổ tháp, linh hồn của Tử Cực tán nhân giờ phút này có vẻ có chút im lặng, thần sắc đại ra, hai tròng mắt vô thần.

Nhưng trên người lão âm thầm phát ra cổ khí tức cường giả lại làm cho Trương Hằng không dám lơ là thiếu cảnh giác.

Mặc dù thân thể chết đi nhưng tôn nghiêm của cường giả vẫn tồn tại như trước.

- Tử Cực tán nhân! Vì sao lão lại ở trong Pháp bảo phụ trợ này?

Lần này, giọng nói của Trương Hằng tương đối ôn hòa, để tránh dẫn tới đối phương phản kháng.

Tử Cực tán nhân vừa nghe lời ấy, trên mặt lộ ra vẻ nhớ lại, hiển lộ ra hết loại tình cảm tịch mịch cùng bất đắc dĩ.

- Chuyện này phải kể lại từ hơn một ngàn năm trước...

Tử Cực tán nhân thần nhiên liếc nhìn Trương Hằng một cái. trong thần thái thậm chí còn có chứa một loại tình hoài phức tạp.

Trong lòng Trương Hằng chợt rung mình, xem ra Tử Cực tán nhân này ở mặt ngoài dường như đã bị mình nô dịch, nhưng trong nội tâm lão vẫn duy trì một chút sáng suốt.

Có lẽ giờ phút này Tử Cực tán nhân đã hiểu rõ được tình cảnh của mình, cho nên mới chuẩn bị bắt đầu kể lại câu chuyện cũ phủ đầy bụi cho Trương Hằng.

Trương Hằng ổn định tâm thần, rất nhanh liền khôi phục yên bình.

Hắn biết, Tử Cực tán nhân hiện tại đã không có khả năng tạo thành uy hiếp gì Với mình.

Ngọc giản thần bí cùng chín tầng cổ tháp này cũng không phải đối phương có thể đột phá.

- Khoảng hơn một ngàn năm trước, lão phu là một tán tu bình thường của giới tu chân Tam Tinh Vực, lúc đó tu vi của lão chỉ là Trúc Cơ Kỳ. có kết đan được hay không còn chưa biết. Nhưng may mắn là ngẫu nhiên ta thu được một tấm bản đồ cùng một khối ngọc giản thần bí...

- Trong ngọc giản đó có một bộ công pháp cường hãn. tên là Tử Cực Huyền Ma quyết. Bộ công pháp này yêu cầu đối với tư chất của tu sĩ cũng không cao lắm. Thật ra rất thích hợp cho ta tu Luyện.

- Tiêu phí thời gian Bốn năm mươi năm, rốt cục ta đã tu luyện bộ công pháp này đến một trình độ khá cao. Lúc này, ta liền đạt tới Kết Đan hậu kỳ. Nhưng tới Kết Đan hậu kỳ về sau rốt cuộc tu vi của ta khó có thể tiến thêm. Nguyên Anh Kỳ trở thành một thứ có thể thấy mà không thể chạm tới...

Trong mắt Tử Cực tán nhân còn lộ ra vài tia bất đắc dĩ. dường như đã nghịch chuyển thời gian trở về hơn một ngàn năm trước.

Trương Hằng thì lộ vẻ trầm ngâm.

“Nguyên Anh Kỳ thật sự khó chạm tới như vậy sao?” Trương Hằng trầm nghĩ.

Từ khi đi vào Tam Tinh Vực Trương Hằng liền biết được: Tu sĩ Nguyên Anh Kỳ địa vị cao cả biết bao? Không biết bao nhiêu tu sĩ Kết Đan Kỳ bị một cửa này cản trở. Trong đó cũng không thiếu hạng người tư chất tung hoành ngang dọc.

Tiếp theo sau, trên mặt Tử Cực tán nhân lộ ra chút vui vẻ, thần nhiên nói:

- Khi biết mình vô vọng kết anh. lão phu bắt đầu nghiên cứu tấm bản đồ thần bí kia. Trời không phụ người có lòng, trải qua một đoạn thời gian nghiên cứu, rốt cục ta phát hiện, tấm bản đồ này chính là ghi chép một địa điểm nào đó ở Tử Vực giáp ranh Tam Tinh Vực...

“Tử Vực?” Trương Hằng cũng không phải lần đầu tiên nghe nói tới danh từ này.

Theo Trương Hằng biết. Tử Vực chính là đầu sở gây nên Tam Tinh Vực bị phong bế. chính Bởi vì tồn tại của nó, mới dẫn tới Tam Tinh Vực bị ngăn cách cùng ngoại giới hơn mười vạn năm nay.

- Hồi đó. ta còn do dự có nên đi tìm Tử Vực hay không? Bởi vì Tử Vực đối với tu sĩ Kết Đan Kỳ mà nói. đó là một địa phương rất nguy hiểm, cho dù là lão quái Nguyên Anh Kỳ tới nơi đó. cũng rất có thể có đi không có về...

- Sau lại, lão phu quyết định hạ quyết tâm, một mình một người xâm nhập Tử Vực...

Nói tới đây, trong mắt Tử Cực tán nhân lộ ra vài tia vui mừng, Đường như đang cảm thấy tự hào vì quyết định khi đó.

- Còn may mà, bởi vì lão phu cũng không có tiến vào trung tâm Tử Vực. cộng thêm vận số của lão phu cũng không tệ lắm. ở bên trong Tử Vực cũng không có gặp được yêu thú quá cường đại. Nhờ đó sau khi trải qua một phen trắc trở. rốt cục ta tìm tới được địa phương ghi trên bản đồ kia...

- Đó là một địa phương vô cùng khủng bố...

Nói tới đây, trong mắt Tử Cực tán nhân còn lộ ra vẻ sợ hãi.

- Hiện tại theo ta phỏng đoán, đó là nơi phong ấn một nhân vật cổ quái nào đó. các loại cấm chế chung quanh chỗ đó thậm chí có thể dễ dàng diệt sát tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. Lão phu vừa đi tới gần, liền cảm nhận được một cỗ ma khí cuộn cuộn ngập trời, thiếu chút nữa khiến tâm thần ta bị thương tổn...

- Lúc đó đương nhiên ta không dám tới gần chỗ phong ấn, nhưng ở gần chỗ phong ấn ta phát hiện một cỗ thi hài. Trên thi hài này chỉ còn lại một cái nhẫn.

Trương Hằng vừa động trong lòng, lên tiếng hỏi:

- Là nhẫn không gian sao?

Tử Cực tán nhân gật đầu nói:

- Chính là nhẫn không gian.

Sau đó lão lại khẽ liếc nhìn Trương Hằng một cái. nói:

- Có lẽ hiện giờ nhẫn không gian kia đang ở trong tay của ngươi thì phải?

- Không sai.

Trương Hằng mỉm cười, cũng không có phủ nhận. Trong lòng cũng đang nghĩ thầm: “Không ngờ nhẫn không gian này đã trải qua một phen trắc trở nhý vậy mới đến tay mình.”

Từ thi hài thần bí đến tay Tử Cực tán nhân, từ Tử Cực tán nhân đến tay Đường Phương Chu. tiếp theo đến tay Ô Lăng, cuối cùng mới rơi vào tay mình.

- Theo ta phỏng đoán cỗ thi hài có nhẫn không gian này khi còn sống hẳn là nhận vật đã vượt qua Nguyên Anh Kỳ. Lúc trước ta vốn định mang theo cỗ thi hài kia. nhưng lực lượng còn sót lại trên thi hài suýt nữa làm ta mất mạng!

Một cỗ thi hài của tu sĩ mà còn có thể suýt lấy đi tính mạng của tu sĩ Kết Đan Kỳ. Bởi vậy có thể thấy được, thi hài kia khi còn sống là một tồn tại đến mức nào. Thực rất có thể là cao nhân tuyệt thế đỉnh cao của Tam Tinh Vực.

- Cuối cùng, ta mới vội vàng mang theo chiếc nhẫn này rời khỏi Tử Vực... Rồi dưới sự trợ giúp của các loại linh đan trong nhẫn không gian, tu vi của ta mau chóng tăng vọt, không tới thời gian một trăm năm liền tấn chức đến Nguyên Anh hậu Kỳ. Vì thế mới có Tử Cực tán nhân sau này...

Trong mắt của Tử Cực tán nhân mang theo vài tia bất đắc dĩ. nhìn về phía Trương Hằng, nói:

- Có lẽ ở trong mắt các ngươi, Nguyên Anh Kỳ chính là Tam Tinh Vực tồn tại đỉnh cao. Nhưng trước khi không có mọc cánh thành tiên, chúng ta vẫn phải đối mặt với đại nạn thọ nguyên.

- Sau khi lão phu tấn chức đến Nguyên Anh hậu kỳ. tu vi liền trì trệ không tiến triển chút nào, mãi đến mấy trăm năm trước đây. khi sắp tọa hóa ta liền có ý tưởng nghĩ cách tìm cho mình một lối thoát. Thông qua tra tìm các loại bí điển, rốt cục lão phu tìm được một loại trận pháp có thể tăng mạnh tỷ lệ đoạt xá, thậm chí trong nhần không gian còn có linh đan phụ trợ...

- Vì thế, ta chuẩn bị xuống tay với đệ tử Đường Phương Chu của ta. Bởi vì tư chất của hắn thậm chí còn tốt hơn so với ta, hơn nữa công pháp của hắn tu Luyện cũng cùng một nguồn gốc với ta.

Tử Cực tán nhân trên mặt lộ ra vẻ cô đơn cùng bất đắc dĩ.

Trương Hằng không khỏi kinh ngạc, không nghĩ tới Tử Cực tán nhân vì để kéo dài sinh mệnh của mình, lại chọn áp dụng loại phương pháp này.

ở giới tu chân, tỷ lệ đoạt xá rất thấp, càng là tu sĩ thọ nguyên sắp hết. loại tỷ lệ đoạt xá này lại càng thấp.

Mặt khác, thân thể bị đoạt xá cũng phải có lực chịu đựng nhất định. Ví như thân thể của những tu sĩ bậc thấp bình thường, chỉ sợ rất khó tiếp nhận nổi nguyên Anh của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Lúc trước Tử Cực tán nhân thọ nguyên sắp hết, xác suất thành công rất thấp, thế nhưng lão lại tìm được trận pháp cùng linh đan có thể gia tăng tỷ lệ đoạt xá, cho nên mới bán sống bán chết thực hiện việc này.

- Thế nhưng, mặc dù có trận pháp cùng linh đan trợ giúp, lão phu vẫn thất bại. Đồ nhi Đường Phương Chu của ta kia thật sự là cực Kỳ thông minh, không ngờ vào thời khắc mấu chốt hắn nhìn thấu dụng ý của ta.

Trong mắt Tử Cực tán nhân lộ ra vẻ tự giễu, vẻ hối hận đủ loại.

- Vậy vì sao lão lại xuất hiện ở bên trong Pháp bảo phụ trợ này?

Trương Hằng tò mò hỏi.

- Pháp bảo phụ trợ này là của đồ nhi Đường Phương Chu. khi còn sống ngẫu nhiên thu được. Không nghĩ tới cuối cùng hắn lại dựa vào vật đó giam giữ nguyên anh của ta. Mặc dù ở trong thời gian ngắn hắn không thể tiêu diệt nguyên Anh của ta. nhưng nguyên anh của ta bị giam ở trong này. cũng sẽ càng ngày càng suy yếu.

- Sau lại, Đường Phương Chu trúng phải một loại kỳ độc nào đó có thể ăn mòn nguyên thần, tu vi giảm xuống trên diện rộng. Vì thế hắn cũng chỉ có thể lấy mắt nhìn ta ở bên trong này. mà hết cách không biết làm sao.

- Ôi! Không nghĩ tới bị nhốt trong này đã mấy trăm năm. thậm chí ngay cả nguyên Anh đều bị ăn mòn đến tình cảnh Như thế, cuối cùng chỉ còn lại có một chút nguyên thần suy yếu...

Tiếng thở dài thật sâu. làm cho Trương Hằng rơi vào tâm tình xúc động.

Khi còn sống đây từng là một vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ!...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

254. Chương 252: Chí Viêm Ma Tôn

Chúc mừng năm mới - 2012

Trương Hằng thông qua trao đổi cùng Tử Cực tán nhân, do đó hiểu rõ tình cảnh của đối phương khi còn sống, trong lòng cũng sinh ra không ít cảm thán.

Tu sĩ Nguyên Anh Kỳ mặc dù có thể tung hoành Tam Tinh Vực lại như thế nào. chung quy không thoát khỏi quy luật của thiên địa, đại nạn của thọ mệnh.

Trước khi không có độ kiếp thành tiên, bất kỳ tu sĩ thực lực cường hãn nào đều không thể lơ là chênh mảng.

Khi còn sống Tử Cực tán nhân có thể nói là tràn ngập sắc thái kỳ ngộ cùng truyền Kỳ, so với đại đa số tu sĩ đều may mắn hơn rất nhiều, nhưng dù vậy vẫn rơi xuống nông nỗi này.

Kế tiếp, Tử Cực tán nhân ở trong tầng hai cổ tháp rơi vào trầm mặc.

Trương Hằng cũng suy tư một lát, đột nhiên hỏi:

- Vì sao lão muốn nói nhiều Với ta như vậy?

Tử Cực tán nhân cười khỏ nói:

- Bởi vì ta đã trở thành tù nhân của ngươi, không thể không nói cho ngươi những Điều này.

- Phải không?

Trương Hằng cười lạnh nói, ánh mắt sắc bén bắn thẳng vào Tử Cực tán nhân:

- Ta phát hiện ngươi cùng các tù nhân khác có Điều bất đồng.

Nói tới đây, Trương Hằng quay sang lão già họ Ngô bên cạnh quát lớn:

- Quỳ xuống cho ta!

- Dạ. chủ nhân!

Lão già họ Ngô lập tức quỳ sụp xuống trong tầng hai cổ tháp, một bộ dáng vô cùng cung kính.

Trương Hằng mang theo mấy tia ý cười, nhìn về phía Tử Cực tán nhân. Tử Cực tán nhân biến sắc, trên mặt lộ ra đủ loại cảm xúc phức tạp.

Trương Hằng trầm mặc một lát. mới nói:

- Dù sao ngươi từng là một vị cường giả Nguyên Anh Kỳ uy chấn Tam Tinh Vực. ta cũng sẽ không làm khó dễ ngươi. Nhưng ta muốn nói cho ngươi biết, cuộc đời này ngươi đừng mơ tưởng chạy thoát khỏi nơi này. cũng không có khả năng chạy thoát ra ngoài.

Nghe xong câu nói của Trương Hằng. trong ánh mắt Tử Cực tán nhân lộ ra vài tia kinh ngạc. Đường như có vẻ không tin.

- Hừ! Không nói ngươi chỉ là một cái linh hồn của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. cho dù là linh hồn của tiên nhân tiến vào nơi đây, cũng đừng mơ tưởng thoát ra được!

Trong giọng nói của Trương Hằng mang theo một sự tự tin kiên cường.

Tử Cực tán nhân không khỏi quay đầu đưa mắt nhìn toàn bộ tầng hai cổ tháp, hiện ra trước mắt lão chính là dãy trời ngọc giản màu bạc như một không gian đầy sao. toàn bộ không gian đều lộ ra một khí tức viển cổ xa xưa khiến người ta không thể chống cự lại.- Đây là Pháp bảo gì... So với Ký Hồn Hồ của đồ nhi ta còn đáng sợ hơn nhiều...

Tử Cực tán nhân khiếp sợ không thôi, trong giọng nói còn lộ ra một tia bất đắc dĩ.

-Ký Hồn Hồ?

Trương Hằng cười ha hả:

- Chính là kiện Pháp bảo phụ trợ kia à? Không biết Pháp bảo này trừ gửi lại nguyên thần hoặc là linh hồn, còn có công năng gì khác không?

Thấy Trương Hằng không có trả lời câu hỏi của mình. Ngược lại hỏi về công năng của KÝ Hôn Hồ. Tử Cực tán nhân cũng không có gợn hỏi tiếp, thân nhiên nói:

- Trừ gửi lại nguyên thần cùng linh hồn linh tinh gì đó. Pháp bảo này còn có tác dụng phòng ngự loại công kích linh hồn cùng với tinh lọc quỷ hồn.

Trương Hằng gật gật đầu, lại hỏi:

- Thời điểm đồ nhi Đường Phương Chu của lão thọ nguyên sắp hết. cũng là đưa nguyên thần ẩn núp trong này hay sao?

- Đúng vậy! Pháp bảo phụ trợ này đã được hẩn luyện hóa. Sau khi nguyên thần của hẩn tiến vào trong này. làm mọi cách ép hỏi ta về bí pháp đoạt xá nhưng ta cũng không có nói cho hẩn. Hơn nữa cho dù có nói cho hẩn biết, tỷ lệ đoạt xá của hẩn cũng cực Kỳ thấp.

Tử Cực tán nhân trả lời.

Lại liên tục hỏi mấy vấn đề. Sau đó, Trương Hằng liền thu hồi thần thức, trước khi đi còn nói với lão:

- ở trong này cho tốt đi! Sau này hẩn là còn có chỗ dùng đến lão.

Trương Hằng về sau còn phải Luyện chế Thân Ngoại Tạo Thân cao cấp hơn. linh hồn của Tử Cực tán nhân tự nhiên có thể mang ra sử dụng.

Khẽ thở dài một hơi. Trương Hằng ngóng nhìn bóng đêm yên tĩnh ngoài cửa sổ. thầm nghĩ: “Chuyện có liên quan tới Đường Phương Chu và Đường gia, có lẽ đã đến lúc có thể xếp lại được rồi.”

Vừa nghĩ đến Đường gia. cùng với lời hứa hẹn với ô Lăng lúc trước. Trương Hằng vừa động trong lòng.

Không bằng xử lý thỏa đáng hoàn toàn chuyện của Đường gia. Kể từ đó, trên đời tục về sau mình sẽ ít đi một chuyện.

Nghĩ đến đây, Trương Hằng vừa động ý niệm, trên người lóe ra hai luồng ngân quang.

“Phù phù!”

Hai cái tạo thân một nam một nữ hiện ra bên cạnh Trương Hằng.

Hai người này đúng là Khuê Hồng cùng Tử Yến lúc trước có ý đồ đánh lén Trương Hằng.

- Từ hôm nay trở đi. nhiệm vụ của các người là phụ trách thủ hộ cho Đường gia này. không có lệnh của ta. không được tự tiện rời đi!

Trương Hằng bình thản nói.

- Dạ, chủ nhân!

Hai người vội vàng nhận lời rời đi.

Nơi này là từng mảng từng mảng núi xanh cùng lầu các nối tiếp kéo dài, trên núi xanh không hề ít những hồ nước nhỏ. cảnh sắc đẹp dễ hợp lòng người. Linh khí tràn ngập khắp nơi. thính thoảng có thể nhìn thấy dấu vết của các loại chim muông dã thú.

Nơi đây là Thanh Hồ Sơn nằm trong phạm vi Ngọc Phật Tự của Triệu Quốc.

Bởi vì Ngọc Phật Tự là một môn phái nhất lưu thấp nhất trong giới tu chân Triệu Quốc, cho nên, các loại thể lực trong phạm vi Thanh Hồ Sơn này cũng cực Kỳ phức tạp.

Trong vòng một trăm năm gần gũi, trong khu vực Thanh Hồ Sơn có bốn, năm môn phái nhỏ đóng quân.

Mấy năm gần đây, một môn phái nhỏ không có danh tiếng gì nổi bật sinh ra ở chỗ này, theo thời gian vô tình phát triển trở thành một môn phái mới phát trong phạm vi Ngọc Phật Tự gần với Tấn Tu Minh.

Môn phái này chính là Cực Diễm Môn!

Cực Diễm Môn ở mấy năm gần đây quật khởi, trong thời gian ngắn ngủn vài năm. liền trở thành một trong mấy thể lực lớn nhất ở khu vực Thanh Hồ Sơn.

Hết thấy mọi công lao tạo dựng này đều quy về vị tông chủ thần bí của Cực Diễm Môn.

Vị tông chủ này được chúng tu sĩ Thanh Hồ Sơn đặt cho danh hiệu là “Chí Viêm Ma Tôn”.

Ngay một ngày này, Cực Diễm Môn tiếp đón một vị khách không mời mà đến.

Người này mặc hắc bào, cả người đều bao phủ bên trong một tầng quang vụ màu đen. giống như Ma tôn từ trên trời giáng xuống.

Nhìn theo trên thân thể, người này Đường như không lớn tuổi lắm. nhưng trên người hần truyền đến khí tức khủng bố lại có thể khiến cho tu sĩ Kết Đan Kỳ đều phải lâm vào sợ hãi.

- Người nào lại dám xông vào Cực Diễm Môn!

Người lên tiếng là một gã Chấp sự trong môn phái Cực Diễm Môn. có tu vi Trúc Cơ trung kỳ đang vội vàng bay tới.

Trên thực tế, sau khi nói xong câu đó. thân thể hần không tự chủ được run lên. trong lòng cũng sợ hãi đến cực điểm.

Nam nhân hắc bào vền vẹn chỉ liếc mắt nhìn hần một cái. liền làm cho hần như rơi vào hầm băng, ngay cả linh hồn dường như đều bị trói buộc lại.

Quang vụ màu đen quanh thân dần dần mờ nhạt, thân ảnh nam nhân hắc bào bắt đầu trở nên rõ ràng hơn.

Hiện ra trước mắt hần chính là một thiếu niên tướng mạo bình thường, giọng nói của hần giống như từ Cửu u địa ngục truyền đến:

- Ta, Vũ Vô Cực!

Sau khi hần nói xong câu đó, một cỗ sóng gợn vô hình lan tràn ra bốn phương tám hướng.

Gã Chấp sự Trúc Cơ Kỳ kia đứng mũi chịu sào. thân thể chỉ trong giây lát hóa thành tro tàn.

Trong lúc nhất thời, trên dãy núi trong phạm vi mấy trăm thước, cây cối, chim chóc, đã thú toàn bộ đều hóa thành bụi bặm.

Đồng thời Thanh âm của hần cũng truyền khắp phạm vi mấy chục dặm. khiến cho Cực Diễm Môn từ trên xuống dưới đều khiếp sợ không thôi, nhưng sau một lát liền lập tức sôi trào sùng sục!

- Vũ Vô Cực? Không ngờ là hần!

- Hần không phải là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ mới quật khởi ở Tam Tinh Vực đấy chứ? Vì sao lại đến Cực Diễm Môn chúng ta?

- Chúng ta nên làm gì bây giờ? Một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đủ để diệt môn toàn bộ các môn phái ở Thanh Hồ Sơn!

- Nghe nói Vũ Vô Cực này từng chiến thắng mấy tu sĩ Nguyên Anh Kỳ...

Toàn bộ Cực Diễm Môn đều rơi vào cảnh khủng hoảng.

- Bản tôn lần này đến đây. mục đích chính là khiêu chiến tông chủ của các người - Chí Viêm Ma Tôn.

Vũ Vô Cực lạnh, nhạt nói, thần thức của hần cũng quét ngang phạm vi hơn trăm dặm. thậm chí cả trong lòng đất cũng không có bỏ qua.

Mà đúng lúc này, từ một góc nào đó một vầng lửa sáng dâng lên tận trời, không gian nửa bầu trời đều bị nhuộm hồng ánh lửa.

Một bóng người trong chớp mắt liền bay tới đối diện Vũ Vô Cực.

Hiện ra trước mắt hần chính là một thiếu niên tóc đỏ lạnh lùng khắc nghiệt.

Một lớp ngọn lửa như ẩn như hiện vờn quanh mái tóc đỏ của thiếu niên, ngọn lửa phát ra này cực nóng đủ để trong nháy mắt làm tan chảy sắt thép bình thường. Linh khí thuộc tính hỏa trong thiên địa theo đó nhảy lên dữ dội.

- Ha ha ha! Một gã tu sĩ Kết Đan trung Kỳ, cùng dám ngông cuồng xưng là Ma tôn! Giới tu chân Tam Tinh Vực này thật là thảm thương.

Vũ Vô Cực không kiềm chế được phát ra một tràng tiếng cười nhạo báng.

Nhưng Chí Viêm Ma Tôn vẫn không nhúc nhích, trong giống như một pho tượng, trong ánh mắt hẩn lộ ra sát khí cùng lãnh khốc trí mạng!

Đồng thời, trên người hẩn đột nhiên nhảy lên ngọn lửa màu đỏ sậm. không ngờ lại khiến cho Vũ Vô Cực sinh ra một dự cảm nguy cơ cận kề.

- Hãy xưng tên ra. có lẽ hôm nay chính là ngày giỗ của ngươi.

Vũ Vô Cực không khỏi vui mừng, lại có thể gặp được một đối thủ Như vậy,

Trước đó, hẩn khiêu chiến qua vài tu sĩ Nguyên Anh sơ kỳ, đều bị hẩn dễ dàng đánh bại.

Hẩn lựa chọn đối thủ chưa bao giờ dựa vào tu vi. mà muốn nhìn thấy chính là thực lực cùng tiềm lực chân chính.

- Ta, Triệu Thụy...

Mái tóc dài màu đỏ như lửa của Chí Viêm Ma Tôn bay dựng lên. lộ ra vẻ cô tịch cùng sát phạt...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

255. Chương 253: Vũ Vô Cực Chiến Triệu Thụy!

Chúc mừng năm mới - 2012

Tại trên không Thanh Hồ Sơn, Vũ Vô Cực cùng Triệu Thụy cách xa nhau mấy chục thước, hai trông mắt đối nhau, khí thế không ngừng kéo lên.

Bên ngoài thân thể Vũ Vô Cực hiện ra vô số hoa văn màu đen quý dị. từng luồng từng luồng quang vụ đen nhánh hình thành một cái “Vực” tối đen ở quanh thân hẩn.

Đó chính là công pháp hẩn tự nghĩ ra. “Hắc Ma Vực”.

Với tốc độ mắt thường có thể thấy được. “Hắc Ma Vực” bắt đầu mở rộng ra bốn phía, phạm vi ma khí càng ngày càng rộng lớn.

Bất Kỳ sinh linh gì một khi tiến vào trong phạm vi “Hắc Ma Vực”, sẽ bị ăn mòn cực nhanh, sinh mệnh lực cũng sẽ trong khoảnh khắc trôi đi hầu như không còn.

Rất nhanh. “Hắc Ma Vực” bắt đầu lan tràn về phía Triệu Thụy.

Triệu Thụy vẫn không nhúc nhích, dường như bị cố định trên không trung, nhưng ánh lửa như ẩn như hiện quanh thân hẩn lại hình thành ở bốn phía một mảng không gian nóng cháy, chặn đứng Hắc Ma Vực không thể lan tràn thêm một bước.

“Xèo! Xèo! Ầm! Ầm!...”

Hắc Ma Vực cùng không gian hỏa diễm chung quanh Triệu Thụy bắt đầu va chạm nhau kịch liệt, ánh lửa cùng ma khí không ngừng va chạm, thậm chí sinh ra từng tràng tiếng nổ đi đùng, tia lửa bắn ra tung tóe.

Hai người cứ như vậy giằng co, ở trong thiên địa hình thành hai lĩnh vực của riêng mình.

Trong mắt Vũ Vô Cực thoáng hiện ra vẻ kích động, khí thế trên người bắt đầu kéo lên không ngừng, cuối cùng đạt tới cấp bậc Nguyên Anh Kỳ.

Triệu Thụy cũng không yếu thế, từ trong cơ thể nhảy lên một ngọn lửa màu tối. khí thế trên người hắn giống Như hỏa tiễn phóng ra không ngờ chỉ trong nháy mắt cũng tăng lên tới Nguyên Anh Kỳ.

Trên mặt Vũ Vô Cực lộ ra vài tia vui mừng, ở giới tu chân Tam Tinh Vực này, rốt cục hắn lại tìm thêm được một vị đối thủ.

ở trình tự này của hắn muốn tìm kiếm đối thủ là phải khảo nghiệm từ hai phương diện thực lực cùng tiềm lực.

Trên phương diện nào đó mà nói tiềm lực thậm chí còn đáng sợ hơn so Với thực lực!

Đối Với đối thủ thực lực cao cường mà không có tiềm lực. tỷ như Cực Kiếm chân nhân trước kia, Vũ Vô Cực chỉ cần một lần chiến thắng đối phương với ưu thế áp đảo, thì coi như xong.

Cùng so sánh, Vũ Vô Cực đối với loại hình đối thủ như Triệu Thụy và Trương Hằng này hắn càng cảm thấy hứng thú.

- Một trận chiến hôm nay. ta sẽ lưu lại cho người một mạng.

Vũ Vô Cực thoáng thu liễm sự hưng phấn trong lòng, hắn hiểu rằng với đối thủ như vậy mình cần phải kích phát tiềm lực của đối phương.

“Phù!”

Vũ Vô Cực nhẹ nhàng vung lên một chưởng, một bàn tay to màu đen từ trong hư không rút xuống, hung hăng chụp về phía Triệu Thụy!

Ngọn lửa đỏ thắm cuộn trào mãnh liệt quanh thân Triệu Thụy giống như một sóng lửa khổng lồ bay tới nghênh đón bàn tay màu đen.

“Ầm!”

Một tiếng nổ vang vọng quanh quẩn trong thiên địa phạm vi hơn mười dặm.

Cự chưởng màu đen kia vẫn là phá vỡ nát ngọn lửa như sóng triều quanh thân Triệu Thụy.

Hai tròng mắt Triệu Thụy lạnh xuống, giữa bàn tay hiện ra một vầng hào quang đỏ sậm. nhẹ nhàng ung dung chụp lên phía trên cự chưởng màu đen kia.

Cự chưởng khẽ run lên. chỉ chốc lát vỡ nát tan. bị ngọn lửa đỏ sậm kia như sóng triều nuốt sống.

Vũ Vô Cực vừa định phát động đợt công kích tiếp theo, lại thấy thân thể Triệu Thụy đột nhiên bị ánh lửa bao bọc. rồi giống như một viên đạn pháo bắn thẳng vào hắn.

Lửa đầy trời lấy Triệu Thụy làm trung tâm. hóa thành một biển lửa nuốt chửng Vũ Vô Cực vào trong đó.

Trong lúc nhất thời, hai người đều chìm vào thế giới bao trùm trong biển lửa.

Tại trong thế giới lửa này, thi thoảng có thể nghe được tiếng nổ “Ầm ầm ầm” chấn động lòng người, làm cho dãy núi trong phạm vi hơn mười dặm rung chuyển từng hồi.

Quanh thân Vũ Vô Cực có một tầng Hắc Ma Vực co cụm lại. bao bọc toàn bộ thân lĩnh hắn bảo hộ mưa gió không lọt. để mặc cho ngọn lửa như sóng triều liên tục không ngừng công kích bốn phía.

Giờ khắc này, dường như hắn hóa thân thành một cái hắc động vũ trụ thần bí. đáng sợ mà khó lường.

Mà lúc này toàn thân Triệu Thụy giống như bị ngọn lửa thiêu đốt bùng cháy, thân thể đỏ hồng trong suốt cơ hồ có thể nhìn xuyên qua. Khí tức hỏa diễm nóng cháy nhảy múa Bốn phía không gian hỏa diễm.

“Ầm!”

Nắm tay của hai người lại va chạm nhau. Vũ Vô Cực không chút sút mẻ, còn toàn thân Triệu Thụy bị đánh văng ra ngoài lĩnh vực hỏa diễm loạn choạng nghiêng ngã.

“Không xong!” Còn lại một mình ở trung tâm lĩnh vực hỏa diễm. Vũ Vô Cực cảm thấy có điều không ổn.

Triệu Thụy khước môi nhếch lên một tia cười lạnh, dưới ý niệm của hắn. toàn bộ lĩnh vực hỏa diễm giống như nhịp đập trái tim bỗng ngưng co rút lại.

Vũ Vô Cực cảm giác không gian Bốn phía không ngờ có xu thế đè ép mình, một lực lượng Kỳ diệu làm cho tốc độ của hắn giảm chậm vô số lần.

Trong lòng hắn khiếp sợ không thôi, không tự chủ được phun ra mấy chữ:

- Lĩnh vực không gian?

Triệu Thụy không có trả lời câu hỏi của Vũ Cực. Lúc này trong thân thể hắn một viên châu màu đỏ như lửa đang run lên kịch liệt. Dường như chính là kẻ chủ đạo làm cho lĩnh vực hỏa diễm kia co rút thu lại.

Thình thịch! Thình thịch! Thình, thịch!

Giống như nhịp đập của trái tim vang vọng trên không trung toàn bộ Thanh Hồ Sơn.

Giờ phút này, tất cả tu sĩ Kết Đan Kỳ ở Thanh Hồ Sơn đều bị kinh động. Bọn họ ở xa ngoài mười dặm. vùng trộm dùng thần thức theo dõi trận chiến bên này.

Trận chiến đấu kinh thiên động địa giữa Triệu Thụy cùng Vũ Vô Cực khiến cho bọn họ khiếp sợ không thôi, trong lòng chột dạ từng hồi.

- Chí Viêm Ma Tôn thật đáng sợ! Chỉ có thực lực Kết Đan trung kỳ mà lại có thể chống cự cùng Vũ Vô Cực. Trước kia nghe nói hắn từng giết chết một tu sĩ Kết Đan đại viên mãn ta còn không tin.

Một tu sĩ trung niên Kết Đan Kỳ ngạc nhiên thán phục nói.

- Vũ Vô Cực kia cũng thực khủng bố! Nghe nói từng chiến thắng mấy tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. Công pháp Ma đạo hắn tu luyện cũng cực Kỳ dọa người.

- Hiện tại Vũ Vô Cực kia dường như bị vây khốn, chẳng lẽ lão quái Nguyên Anh Kỳ lại bại dưới tay một tu sĩ Kết Đan Kỳ?

- Không có khả năng! Tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đâu có đơn giản như vậy?

Trên bầu trời Cực Diễm Môn, Triệu Thụy Điều khiển lĩnh vực hỏa diễm từng chút một. để nó chậm rãi đè ép Vũ Vô Cực.

Hắc Ma Vực quanh thân Vũ Vô Cực không ngừng rung chuyển. phát ra từng đạo sóng gợn màu đen khiến cho lĩnh vực hỏa diễm khó có thể xâm nhập.

“Không có khả năng là lĩnh vực không gian...”

Vũ Vô Cực không vội không chậm quan sát ngọn lửa tầng tầng lớp lớp ở bốn phía.

Cuối cùng, ánh mắt hắn dừng lại trên người Triệu Thụy ở ngoài lĩnh vực hỏa diễm.

Từ trên người Triệu Thụy hắn cảm nhận được một cỗ khí tức khá quen thuộc.

- Đó là... Tiên thiên Linh bảo?

Trên mặt Vũ Vô Cực lộ ra vẻ kinh ngạc, kêu lên.

Triệu Thụy tuy rằng vây khốn Vũ Vô Cực ở bên trong lĩnh vực hỏa diễm, Nhưng tận đáy lòng hắn cũng không có nắm chắc chút nào.

ít nhất ở trước mắt xem ra đối phương cũng không có bị thương tổn gì, dù là một chút xúy vết thương.

Từ khoảnh khắc Vũ Vô Cực xuất hiện trên bầu trời Cực Diễm Môn, hắn đã cảm nhận được một cỗ uy hiếp mãnh liệt.

Sau khi từ trong Huyết Sát động phủ đi ra. tính cách của Triệu Thụy đã biến đổi lớn.

Lúc trước bị phân thân Huyết Sát đưa đến một cái thế giới tràn ngập giết chóc vô cùng vô tận. đã trải qua suốt ba năm trong đó. điều này làm cho hắn từ một thiếu niên thiện lương đơn thuần biến thành một tên đồ tể ác nghiệt thủ đoạn tàn nhẫn.

Từ trong Huyết Sát động phủ đi ra. hắn bị tùy ý truyền tống đến cảnh nội Thanh Hồ Sơn của Tam Tinh Vực Triệu Quốc.

Trên thực tế, mấy người lúc đó bị truyền tống đi ra. đều bị tùy ý đưa đến lãnh thổ Triệu Quốc.

Sau khi tới Thanh Hồ Sơn hắn bị không ít tu sĩ tính kế. thậm chí có mấy lần suýt nữa mất mạng.

Dưới tình huống Như vậy, hắn tàn sát không nương tay bất cứ kẻ nào có ý đồ làm thương tổn hắn.

Đến Sau lại, thậm chí có mấy môn phái nhỏ bắt đầu phái tu sĩ đến bao vây tiêu trừ hắn.

Dưới loại tuyệt cảnh đó, thực lực của hắn đột nhiên tăng mạnh. dưới sự trợ giúp của Hỏa Diễm Châu, thậm chí hắn có thể có thể vượt cấp giết người, thẳng đến khi tấn chức Kết Đan Kỳ về sau. Uy danh của hắn bắt đầu truyền bá trong phạm vi Thanh Hồ Sơn.

Dưới ủng hộ của một ít tu sĩ nhỏ yếu. hắn sáng lập một cái môn phái nhỏ gọi là “Cực Diễm Môn”.

Bởi vì ở phụ cận Thanh Hồ Sơn hắn giết chết tu sĩ có cả ngàn người, hơn nữa sở trường pháp thuật thiên về hỏa diễm, vì thế các tu sĩ chung quanh đặt danh hiệu cho hắn là “Chí Viêm Ma Tôn”.

- Thực lực của ngươi không tệ. đã tiếp cận Nguyên Anh sơ kỳ.

Ở trong lĩnh vực hỏa diễm, Hắc Ma Vực quanh thân Vũ Vô Cực không ngừng rung chuyển, sau đó hắn hơi có vẻ kích động nói:

- Chấm dứt thời gian làm nóng cơ thể! Giờ để cho ngươi kiến thức một chút thực lực chân chính của bản tôn!

Một hư ảnh hình rồng xuất hiện ở sau lưng Vũ Vô Cực, uy áp cường đại bùng xuống cả khu vực này. Đồng thời, truyền đến một tiếng long ngâm vang rền khiến tất cả linh hồn sinh linh đều kinh hãi run sợ.

“Vù...”

Hắc Ma Vực ở quanh thân Vũ Vô Cực chỉ trong giây lát hóa thành một thân áo giáp tối đen như mực. trên áo giáp tản ra một cỗ ma khí tang thương viển vông.

“xèo---”

Trong nháy mắt lĩnh vực hỏa diễm bị ma khí đầy trời đập tắt xua tan.

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

256. Chương 254: Đi Độc Thiên Bảo!

Chúc mừng năm mới - 2012

Thời gian như thoi đưa, thoáng cái. Trương Hằng ở Đường gia kinh đô đã qua nửa tháng. Trong thời gian này hắn cùng Ninh Tuyết Dung du ngoạn một vài địa phương ở kinh đô Triệu Quốc.

Đường gia đối Với vị đại ân nhân Trương Hằng này đương nhiên là vô cùng cảm kích.

Đường Nhã Thi khi rảnh rỗi thường ghé lại đây một chút, thỉnh giáo Trương Hằng một ít nan đề có liên quan tới tu chân.

Tuy rằng Trương Hằng tu luyện cũng không phải là công pháp thông thường, nhưng kiến thức và kinh nghiệm hẳn vẫn phải có. đối Với vấn đề của một người mới tập tành tu chân đưa ra. hẳn vẫn có thể ứng phó thực dễ dàng.

Trong lúc vô tình, Đường Nhã Thi cũng lộ ra ý muốn đi theo Trương Hằng tu luyện nhưng Trương Hằng đối với việc này lơ đi không đề cập tới.

Đường Nhã Thi không tiện cưỡng ép, trong lòng cũng thực mất mát.

ở trong lòng nàng, Trương Hằng tối thiểu là tu sĩ bậc cao Kết Đan Kỳ trở lên. thậm chí còn có thể là lão quái Nguyên Anh Kỳ đỉnh cao ở Tam Tinh Vực.

Một ngày này, Trương Hằng từ trong khách phòng đi ra, khí sắc trên người đã khôi phục đến trạng thái đỉnh phong.

Mấy ngày trước hẳn liên tục dùng vài giọt máu Kỳ kết linh hồn huyết khế cùng quả trứng thần bí kia cũng hơi có một chút tiến triển.

Trên thực tế, lúc trước trong ba năm bế quan tu luyện mỗi tháng Trương Hằng đều đã dùng một giọt máu để làm công tác này.

Ninh Tuyết Dung hai ngày trước đã vào trong túi trữ vật tu Luyện, mục tiêu của nàng lần này là tấn công đột phá Kết Đan Kỳ.

Trương Hằng đánh giá. Ninh Tuyết Dung muốn thành công đột phá tới Kết Đan Kỳ. tối thiểu phải mất thời gian hơn mấy tháng.

Nhìn lên ánh sao lấp lánh, trong bóng đêm, thân hình Trương Hằng Nhoáng lên một cái, liền bay lên trên bầu trời, chừng vài hô hấp. toàn bộ Đường phủ liền hóa thành nhỏ bằng cỡ bàn tay.

“Bắt đầu từ hôm nay. đoạn trần duyên giữa ta cùng với Đường gia kinh đô kết thúc, lời hứa hẹn với Ô Lăng lúc trước cũng coi như hoàn thành.”

Trương Hằng lơ lửng trong trời đêm. giống như một Chiến Thần, Thanh âm bình thản buông xuống, gia chủ Đường phủ cùng Đường Nhã Thi đều nghe được rõ ràng.

Đường Viễn Kiều sắc mặt hơi biến đổi. nhưng rất nhanh khôi phục bình thường.

Trương Hằng là người của Tiên đạo, liền tiếp ra tay hóa giải nguy nan cho Đường phủ thành an bình. Đây đã là hết lòng quan tâm giúp đỡ, còn có thể khẩn cầu thêm gì Với hắn nữa chứ?

Mặt khác, bọn họ còn không biết chính là Trương Hằng vì Đường phủ còn để lại hai cái Thân Ngoại Tạo Thân Trúc Cơ Kỳ trợ giúp bọn họ. cho dù Đường phủ gặp đại nạn, cũng không đến mức bị diệt môn.

Trong đôi mắt xinh đẹp của Đường Nhã Thi ứa ra một giọt nước mắt, nàng ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, nhưng chỉ có thể nhìn thấy một cái điểm đen nho nhỏ.

Trương Hằng nhắm hai mắt lại. nhớ tới thời điểm ở trong Huyết Sát thần điện, ô Lăng ủy thác cho mình, cùng với vẻ mặt phức tạp của đối phượng trước khi chết.

“Người phải đáp ứng ta một yêu cầu. nếu ta chết đi. người phải thủ hộ cơ nghiệp của Đường gia chúng ta ở thế tục, tối thiểu phải bảo vệ tốt người nhà của chúng ta.”

Thanh âm quen thuộc nhộn nhạo ở bên tai Trương Hằng.

“Rốt cục đã xong...”

Trương Hằng có cảm giác hành trình Huyết Sát động phủ ngày ấy cách mình càng ngày càng xa, theo bản thân mình thực hiện lời hứa hẹn với ô Lăng, hẳn có cảm giác trọng trách trên người lập tức nhẹ hơn phần nửa.

“Vù” một tiếng, cuối cùng Trương Hằng liếc mắt nhìn kinh đô mập mờ trong bóng đêm một cái. sau đó dứt khoát không quay đầu lại. bay đi về hướng phương xa.

Rất nhanh, điểm đen nho nhỏ biến mất trong bầu trời đêm kinh đô.

- Hẳn đi rồi...

Một tiếng than nhẹ vang lên trong một gian phòng ở Đường Phủ. mang theo cảm giác mất mát sâu kín.

Bay ra khỏi kinh đô, Trương Hằng không có ở trên không bay đi như trước, mà bằng vào bước chân phi hành.

Mục tiêu của hắn là Độc Thiên Bảo lúc này thuộc phạm vi thể lực của Bích Tuyết Tương Vân Tông. ở Tam Tinh Vực, việc phân chia thể lực cũng có quy luật.

Tỷ như Triệu Quốc có hai đại phái siêu cấp. bọn họ thống lĩnh các thể lực tu chân bình thường ở Triệu Quốc. ở dưới đại phái siêu cấp có môn phái nhất lưu.

Đại đa số môn phái nhất lưu đều có trận doanh đại phái siêu cấp của họ. ở dưới môn phái nhất lưu còn có vô số kẻ môn phái lớn có nhỏ có.

Bích Tuyết Tương Vân Tông cùng Ngọc Phật Tự ở ngoài sáng đều thuộc về trận doanh của đại phái siêu cấp Thanh Nguyên Tử Hà Tông.

Đương nhiên, Ngọc Phật Tự là một tồn tại vô cùng đặc thù. về kế thừa cổ xưa so Với đại phái siêu cấp bình thường còn xa xưa hơn. thể lực không thể đo lường, cũng không hẳn bị ước thúc phệ tòng Thanh Nguyên Tử Hà Tông.

Ở Tam Tinh Vực, môn phái nhất lưu giống như Ngọc Phật Tự cũng có mấy cái. Bọn họ Phần lớn cũng không hội tới thể sự, ở vào một loại trạng thái trung lập.

Phương Vân Sơn cùng Độc Thiên Bảo đều nằm trong phạm vi thể lực của Bích Tuyết Tương Vân Tông, nhưng vị trí lại ở vùng ranh giới. Đặc biệt là Độc Thiên Bảo.

Nếu theo phương diện địa thể mà nói. Phương Vân Sơn cùng Độc Thiên Bảo cũng có thể xem như thuộc về đại phái siêu cấp Thanh Nguyên Tử Hà Tông.

Trương Hằng giữ tốc độ phi hành bình thường bay bốn năm ngày, liền đi tới phạm vi thể lực của Bích Tuyết Tương Vân Tông.

Từ trong túi trữ vật lấy ra ngọc giản chứa về tin tức bản đồ Tam Tinh Vực. Trương Hằng dùng thần thức quan sát một hồi. phát hiện mình cách Độc Thiên Bảo lại còn tới bốn năm ngàn dặm.

Nhưng nghĩ tới Độc Thiên Bảo vốn là ở vùng ranh giới phạm vi thể lực của Bích Tuyết Tương Vân Tông Trương Hằng liền hiểu rõ.

Tuy nhiên, theo trong ngọc giản Trương Hằng còn biết được ở gần vị trí của mình hiện tại còn CÓ một phường thị bí mật.

Phường thị này là chuẩn bị dành riêng cho tu sĩ Trúc Cơ Kỳ trở lên.

Đúng Lúc này, cách đó không xa bay tới vài tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. bọn họ vừa phi hành vừa nói chuyện với nhau.

- Người có biết hay không, trong phạm vi Ngọc Phật Tự có hai thể lực lớn đang quật khởi, nghe nói trong đó Minh chủ Tấn Tu Minh liên tục khiêu chiến mấy đại tu sĩ Nguyên Anh Kỳ, đều với chiến thắng mà chấm dứt.

Một lão tu sĩ vạm vỡ râu ria xồm xồm nói.

- Ta chính là từ Ngọc Phật Tự bên kia tới đây. cũng nghe nói qua chuyện này. Nghe nói Minh chủ nhóm tấn tu kia tên Vũ Vô Cực. là một kẻ cuồng chiến, cường giả Nguyên Anh sơ kỳ trong Ngọc Phật Tự đều bị hắn đánh bại. Nghe nói. hắn đang định khiêu chiến tu sĩ Nguyên Anh trung kỳ cùng Nguyên Anh hậu kỳ.

- Hừ! Giữa tu sĩ Nguyên Anh KỲ trong đó chênh lệch cũng rất lớn. Nguyên Anh trung Kỳ còn có thể. nhưng nếu khiêu chiến Nguyên Anh hậu kỳ thua là cái chắc!

Một gã Thanh niên áo tím hừ một tiếng, rồi nói.

- Đúng rồi! Không phải còn có một thể lực mới quật khởi nữa sao? Gọi là gì?

Một gã tu sĩ hỏi.

- Chúng ta nơi này ở vào chỗ giao giới giữa Ngọc Phật Tự cùng Bích Tuyết Tương Vân Tông, đạo hữu như thế nào ngay cả việc này cũng không biết?

Lão tu sĩ vạm vỡ râu ria xồm xồm lộ ra vẻ nghi hoặc.

- Hà hà! Đạo hữu có Điều không biết, một đoạn thời gian gần đây ta đều trong trạng thái bế quan, đối với chuyện phát sinh ở bên ngoài cũng không hiểu nhiều lắm.

- Thì ra thế! Ta có thể giải thích cho đạo hữu biết một chút. Một thế lực mới quật khởi gọi là Cực Diễm Môn. Tông chủ môn phái này là một tay đồ tể khát máu. được xưng là Chí Viêm Ma Tôn!

- Chí Viêm Ma Tôn? Chẳng lẽ hần tu Luyện là công pháp Ma đạo? Ngọc Phật Tự tuy rằng không quản tới thể sự. nhưng đâu cho phép thế lực Ma đạo nào dám đóng quân ở chỗ này.

- Chí Viêm Ma Tôn tu Luyện thật ra không là công pháp Ma đạo. chính là hần từng giết chết quá nhiều tu sĩ. mới bị gán cho danh hiệu này. Nghe nói. tông chủ Cực Diễm Môn từng đại chiến một trận cùng Vũ Vô Cực của Tán Tu Minh.

Lão tu sĩ vạm vỡ râu ria xồm xồm cuối cùng nói với giọng điệu mang theo vài vẻ thần bí.

Một gã tu sĩ trung niên khác nói:

- Việc này rất có thể là tung tin đồn nhảm, tông chủ Cực Diễm Môn chẳng qua là một tu sĩ Kết Đan trung Kỳ. còn Vũ Vô Cực kia đã có tu vi Nguyên Anh sơ kỳ. sao có thể phát sinh đại chiến chứ?

- Đúng vậy! Tu sĩ Nguyên Anh Kỳ tùy tiện chà một ngón tay. tu sĩ Kết Đan Kỳ đều phải xong đời.

Một gã tu sĩ phụ họa nói.

- Trận chiến đấu kết quả như thế nào?

Vị tu sĩ bế quan hồi lâu kia nghe đến đây cảm thấy hứng thú.

- Nghe nói đánh ngang tay! Có lẽ Vũ Vô Cực kia cũng không có dùng hết toàn lực.

Lão tu sĩ râu ria xồm xồm hơi có vẻ do dự nói. kèm theo một ý phỏng đoán của mình.

“Cực Diễm Môn? Chí Viêm Ma Tôn?”

Vừa vặn đi ngang qua Trương Hằng hơi có chút tò mò. nhưng cũng không có hỏi nhiều, tiếp tục bay đi về hướng Độc Thiên Bảo...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

257. Chương 255: Bích U Tiên Tử!

Chúc mừng năm mới - 2012

Dọc theo đường đi, Trương Hằng cũng không có trì hoãn, mấy ngày sau liền bay đến Độc Thiên Bảo.

Nhìn Độc Thiên Bảo phía trước mắt từng chút một tới gần. trong lòng Trương Hằng sinh ra cảm khái không ít.

Lúc này, hần nhớ tới Triệu Thụy, nhớ tới Lạc Ngưng Tuyết.

Bất kể là tốt hay xấu, là đúng hay sai tất cả đều đã trở thành dĩ vãng. Mà hiện giờ, khi hắn trở về lại nơi đây, trong lòng đã không còn chút oán hận và địch ý, mà Với thân phận một người bàng quan đánh giá thường thị tu chân Trước mắt,

ở xa xa từ một điểm đen dần dần biến thành lớn theo tốc độ của hắn hóa thành một Tòa thành như cự thú thời tiền sử, lơ lửng trên tầng mây giống như Tòa thành trên không trung.

Mặc dù không phải là lần đầu tới đây. Trương Hằng vẫn bị vẻ tráng lệ hùng vĩ của Tòa thành thật lớn kia chinh phục.

Độc Thiên Bảo này chính là Tử Cực tán nhân một thể hệ cường giả lúc trước tạo lập ra.

Nghĩ đến đây, thần thức của Trương Hằng đi vào tầng hai cổ tháp, nói Với Tử Cực tán nhân ở bên trong:

- Đến Độc Thiên Bảo rồi...

Ánh mắt Tử Cực tán nhân sáng ngời, loại tâm tình kích động lộ rõ trên mặt lão. nhưng ngay Sau đó, ánh mắt lão lại ảm đạm xuống, thấp giọng nói:

- Hết thấy đều là quá khứ...

Trương Hằng liếc nhìn lão vài lần, hơi có chút tò mò hỏi:

- Mặc dù là quá khứ. Chẳng lẽ lão không nhớ Nhưng chút nào Độc Thiên Bảo một tay lão tạo ra hay sao?

Độc Thiên Bảo hùng cứ trên bầu trời đó. duy ngã độc tôn, đây là loại khí khái bề ngễ đến cỡ nào.

Có thể tưởng tượng, Tử Cực tán nhân lúc trước là vinh quang rực sáng biết bao.

Thân là tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ tu Luyện Tử Cực Huyền Ma Công, lúc trước Tử Cực tán nhân ở trong giới tu sĩ Nguyên Anh Kỳ tuyệt đối là người nổi bật.

- Đương nhiên! Mà nếu muốn... chẳng lẽ ngươi có thể để cho ta ra ngoài hoài niệm chốn cũ?

Tử Cực tán nhân có vẻ tự giễu nói.

- Ha ha! Ta không thể cho lão ra ngoài nhìn xem. Bởi vì lão là một nhân tố không ổn định.

Trương Hằng thần nhiên nói.

Hiện tại tuy rằng Tử Cực tán nhân bị hắn khống chế. nhưng đáy lòng lão vẫn giữ lại Ý thức Thanh tỉnh, nói cách khác có mầm móng phản kháng.

Đối với một cái linh hồn Như vậy, Trương Hằng đương nhiên sẽ không tùy tiện cho lão ra ngoài tầng hai cổ tháp, trừ phi thực lực của mình có thể tiến thêm một bước, đạt tới trình độ có thể hoàn toàn khuất phục sử dụng đối phương.

Mang theo ý cười. Trương Hằng thu hồi thần thức. Mà lúc này, hắn cách Độc Thiên Bảo đã không đến hai dặm.

Trương Hằng vừa mới chuẩn bị dùng thần thức đi quan sát Tòa thành, trong lòng đột nhiên sinh ra một loại cảnh giác, khiến hắn buông bỏ ý định này.

Nếu hắn không có nhớ lầm. Độc Thiên Bảo lúc trước đã bị Độc Ma Tông khống chế.

Nhưng Sau lại, Bích Tuyết Tương Vân Tông bởi vì chết đi vài tên đệ tử nội môn, dưới cơn phẫn nộ đã diệt môn Độc Ma Tông.

Bây giờ Trương Hằng cũng khó mà phán đoán được rốt cuộc hiện tại Độc Thiên Bảo là bị ai khống chế.

Nếu là thể lực bình thường hắn còn không có để trong mắt. nhưng nếu bị Bích Tuyết Tương Vân Tông khống chế, vậy phải cẩn thận rồi.

Thể lực nhất lưu cỡ như Bích Tuyết Tương Vân Tông Như vậy, trong môn phái tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cũng không chỉ có một hai người, khẳng định dư sức phải ra một Nguyên Anh Kỳ đến đây trấn giữ.

Hơn nữa, thời điểm năm đó chỉ riêng chuyện của Huyết Sát động Phủ đã để lại một điều bí ẩn cho giới tu chân.

Nghĩ đến đây, Trương Hằng liền thu liễm thần thức và khí tức của mình, để tránh cho đối phương nhìn ra bất cứ manh mối gì.

Tuy rằng ở mặt ngoài hắn chỉ là một tu sĩ Trúc Cơ trung kỳ, nhưng thực lực thậm chí có thể coi là vô địch trong lớp Kết Đan Kỳ. khí tức tự nhiên trên người hắn toát ra hơi có khác biệt cùng tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bình thường.

Tu sĩ có thực lực cường đại cùng có thể dễ dàng nhìn ra những chỗ bất đồng này.

Sau đó hắn lại lo lắng sẽ gặp phải người quen nào đó. vì thế lấy Mặt Nạ Như Ý đeo vào. sửa đổi dung mạo không ít.

vẫn duy trì tốc độ thích ứng Với tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. Trương Hằng không vội không chậm bay vào trong Độc Thiên Bảo.

Cấm chế và trận pháp bốn phía Độc Thiên Bảo Đường như cũng không có gì khác trước kia, vẫn còn lưu chuyển một tầng ánh sáng màu tím rực rỡ.

Những cấm chế này hẳn là do Tử Cực tán nhân thiết lập từ hồi đó. Một khi toàn bộ mở ra. tu sĩ Kết Đan Kỳ cũng khó có thể xâm nhập vào trong Tòa thành.

ở chỗ cổng Độc Thiên Bảo, có thể nhìn thấy bảy tám tu sĩ Luyện Khí hậu kỳ đứng thành hai hàng, hai tu sĩ Trúc Cơ tiền kỳ đang phụ trách thu tinh thạch của tu sĩ đi vào bảo.

Cũng không khác gì lắm với Trước kia, cũng chỉ thu một khối tinh thạch.

“Vù!”

Độn quang màu xanh lóe lên. một gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ xuyên thẳng qua cấm chế trên không Độc Thiên Bảo. đi vào bên trong.

Khóe miệng Trương Hằng mang theo vài tia Ý cười nhàn nhạt, độn quang dưới chân khẽ run lên. tốc độ hơi tăng lên một ít rất dễ dàng xuyên qua tầng cấm chế này.

Nhớ ngày đó, Trương Hằng cùng Triệu Thụy nhìn thấy tu sĩ Trúc Cơ Kỳ trực tiếp bay qua trên bầu trời vào Độc Thiên Bảo mà không cần giao nộp tinh thạch, lúc đó hâm mộ biết bao.

Mà tới bây giờ, Trương Hằng cũng có thể làm được Như vậy, thậm chí tu sĩ Trúc Cơ Kỳ ở trong mắt hắn so với con kiến cũng không mạnh hơn bao nhiêu.

Phía dưới tu sĩ cấp thấp xếp hàng đi vào bảo đều nhìn Trương Hằng tiến vào bảo Với ánh mắt hâm mộ.

Trương Hằng liếc nhìn mấy tên tu sĩ Phương Vân Sơn phía dưới, cũng không lo lắng những người này có thể nhận ra thân phận của mình.

Bất luận là khí chất hay là dung mạo. Trương Hằng đã khác nhau rất lớn so với Trước kia, huống chi còn đeo Mặt Nạ Như Ý.

Sau khi đi vào Độc Thiên Bảo. Trương Hằng rất nhanh hạ xuống mặt đất.

Không quản tới tu sĩ bậc thấp ở chung quanh kinh ngạc và hâm mộ. Trương Hằng đạp tảng đá dưới chân xuyên qua đám người. Trên đường hắn thường xuyên nghe ngóng các tu sĩ bên cạnh trò chuyện, xem có không nghe được tin tức nào đó hắn quan tâm hay không.

ở trong này di chuyển một hồi. Trương Hằng đi tới quầy hàng của một vị tu sĩ Luyện Khí hậu kỳ. thuận tay cầm lấy một khối khoáng thạch bình thường, quan sát vài lần.

Tu sĩ Luyện Khí hậu Kỳ này là đệ tử của một môn phái nhỏ ở phụ cận. bộ dáng ước chừng bốn mươi tuổi. Bất chợt nhìn thấy Trương Hằng là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. trên mặt hắn hiện ra vẻ kinh ngạc.

Dưới tình hình chung, tu sĩ Trúc Cơ Kỳ có bao giờ ghé thăm những quầy mua bán nho nhỏ như hắn?

- Không biết tiền bối cần ta làm Điều gì?

Hắn phát hiện Trương Hằng chỉ là nắm khối khoáng thạch này. ánh mắt căn bản là không có nhìn xem vật phẩm giao dịch trên quầy hàng, liền biết ý đồ chân chính của đối phương e là không phải đến mua vật dụng.

Trương Hằng thoáng có vẻ tán thưởng nhìn hắn một cái. mặc dù là một tu sĩ bình thường trong giới tu chân, tên này cũng có sự quan sát khôn khéo.

- Đại khái là bốn năm trước, ta đã từng tới Độc Thiên Bảo một chuyến. Mà những năm gần đây. ta luôn ở trong trạng thái bế quan, đối với chuyện bên ngoài cũng không hiểu nhiều lắm. Nay đến Độc Thiên Bảo. phát hiện cũng có hơi đổi khác với Trước kia, Không biết nơi này có từng phát sinh, đại sự gì không?

Trương Hằng nửa thật nửa giả hỏi.

Gã tu sĩ bậc thấp cười nói:

- Tiền bối có điều không biết. Độc Thiên Bảo này vẫn là Độc Thiên Bảo. hình thức đại thể cùng trước kia không có gì thay đổi. Khác biệt duy nhất chính là thay đổi người quản lý.

- Như vậy hiện nay là ai quản lý?

Trương Hằng nhíu mày. hỏi.

- Hiện giờ người quản lý là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của Bích Tuyết Tương Vân Tông - Bích U Tiên Tử.

Gã tu sĩ bậc thấp nói.

- Bích U Tiên Tử?

Trương Hằng liền cân nhắc trong lòng.

Độc Thiên Bảo bị Bích Tuyết Tương Vân Tông khống chế. điều này thật ra không ngoài dự đoán của hắn.

Nhưng không nghĩ tới đối phương lại phải một nữ tu sĩ Nguyên Anh Kỳ quản lý nơi này.

Hơn nữa, hắn chưa từng nghe nói qua trong thế lực Bích Tuyết Tương Vân Tông có một vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ tên là Bích U Tiên Tử.

“Nếu hình thức đại thể không thay đổi. như vậy hai ông cháu nhà họ Quách hẳn là vẫn còn ở gần đây!”

Nghĩ đến đây, Trương Hằng thưởng cho tu sĩ này mấy khối tinh thạch, rồi đi về hướng khu người phàm ở trong Độc Thiên Bảo...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

258. Chương 256: Tung Tích Của Quách Phong

Chúc mừng năm mới - 2012

Trương Hằng chậm rãi đi trong Độc Thiên Bảo. dựa theo đường đi trong trí nhớ đi tới nơi phàm nhân quán cư của Độc Thiên Bảo.

Sau khi đi mấy con phố, Trương Hằng có chút mơ hồ.

Cũng không phải hắn quên đường mà là Đường như phòng ốc cùng đường phố nơi đây được tu chỉnh lại. không tàn phá giống như lúc trước. Nguyên bản một ít nhà gỗ cũng đổi thành phòng ốc bằng đá.

Biến hóa lớn nhất chính là nơi này càng thêm sạch sẽ so với Trước kia, thậm chí rất khó thấy gạch ngói vụn ở trên đường.

Có một số ít phàm nhân qua lại còn có cơ sở tu chân mỏng manh, nhưng cũng không vượt qua Dẫn Khí Kỳ.

Sự có mặt của Trương Hằng Đưa tới những ánh mắt kính sợ. cảnh giác của đám phàm nhân này.

- Ta phải đi đâu để tìm đây?

Nghĩ đến đây thần thức của Trương Hằng đột nhiên tản ra, quét qua khu vực phạm vi năm sáu dặm.

Lúc trước Quách Phong mười một, mười hai tuổi, hiện tại hẳn là đã trưởng thành thành một tiểu tử mười sáu mười bảy tuổi.

Muốn tìm được một người đã từng là đứa nhỏ trong số vài ngàn người này cũng không phải là một chuyện rất dễ dàng.

Đương nhiên đối với những tu sĩ đỉnh cấp có cường độ thần thức đạt tới một giai đoạn nào đó mà nói. sẽ không tồn tại vấn đề này.

Trương Hằng tự nhiên còn chưa đạt tới cảnh giới đó.

Bởi vậy mục tiêu tìm tới của trương hằng chính là gia gia của đồ nhi kia của mình: Quách Tĩnh.

Nhưng kỳ quái chính là Trương Hằng dùng thần thức đảo qua hồi lâu cũng không phát hiện sự tồn tại của Quách Tĩnh.

- Chẳng lẽ lão đầu nhi này đã mất...

Trong lòng Trương Hằng hơi chấn kinh.

Thu hồi thần thức, hẳn cũng không muốn tiếp tục hao phí tâm thần đi tìm Quách Phong.

Đối với một lão nhân Đan Khí Kỳ mà nói. trong bốn năm năm đột nhiên chết đi cũng có chút không bình thường. Lúc trước gặp lão đầu Quách Tĩnh này, nhìn qua đối phương ít nhất còn có thể sống được một hai chục năm.

Trừ khi đã xảy ra chuyện gì bất ngờ?

Trong lòng Trương Hằng Bỗng nhiên máy động.

Lại đi một hồi, Trương Hằng chặn một lão già phàm nhân tuổi khá lớn. hỏi lão tung tích của hai ông cháu nhà họ Quách.

Lão già phàm nhân này có thể nhìn ra được thân phận của Trương Hằng, cung kính nói:

- Bẩm tiên sư, vừa khéo ta biết Quách lão đầu kia. Đại khái vài năm trước, lão ta còn sống khỏe mạnh ở Độc Thiên Bảo. nhưng vài năm gần đây chúng ta không còn thấy lão.

- Vậy đứa cháu Quách Phong của lão ta đâu?

Sắc mặt Trương Hằng không thay đổi, thản nhiên hỏi.

Lão nhân suy tư một hồi mới nói:

- Một đoạn thời gian trước ta còn thấy đứa cháu đó của lão. hiện tại dường như đã rời khu Vực này...

Lúc Nói tới đây, lão nhân này dường như có chút do dự. rồi ngưng hẳn.

Trương Hằng nhượng mảy. trong mắt chợt lóe ngân quang, Thanh âm lộ vẻ lạnh Băng đánh thẳng vào trong lòng lão nhân:

- Nói cho ta biết tung tích của hắn...

Thân thể Lão nhân run lên. ngoan ngoãn nói:

- Đoạn thời gian trước, ta còn phát hiện người của Thiên Tâm Các ở cùng một chỗ với hần. dường như bắt hần mang đi.

- Thiên Tâm Các? Đó là môn phái nào?

Trương Hằng có chút kinh ngạc. Dường như nơi này đã bị Bích Tuyết Tương Vân Tông trực tiếp thống trị. ở đâu ra môn phái nào nữa. Trừ khi Thiên Tâm Các này là người phát ngôn của thế lực Bích Tuyết Tương Vân Tông.

Quả không ngoài dự đoán, lão già giải thích:

- Nghe nói hiện tại Thiên Tâm Các thống trị toàn bộ Độc Thiên Bảo. Dường như còn có một vị tiên sư Nguyên Anh Kỳ.

- Nguyên Anh Kỳ?

Trương hằng trầm mặc.

Lão nhân thấy Trương Hằng thật lâu không nói cuối cùng chuẩn bị rời đi.

- Đứng lại.

Trương Hằng khẽ quát một tiếng.

- Không biết tiên sư còn có gì muốn hỏi?

Trên mặt lão già lộ vẻ lo lắng.

Một phạm nhân như lão cho dù bị đối phương giết chết cũng không có người quản.

- Vậy chỗ ở của Quách lão đầu ở đâu? Người có thể dẫn đường cho ta. đến lúc đó tự nhiên sẽ có chỗ tốt cho người.

Trương Hằng thần nhiên nói.

Lão già liên tục gật đầu, đi trước dẫn đường cho Trương Hằng. Xuyên qua mấy con phố giao nhau, lão già đưa Trương Hằng tới một gian phòng bằng đá.

Sau khi dùng một khối tinh thạch đuổi lão già đi, Trương Hằng bắt đầu quan sát gian phòng này, phát hiện bên trong không có ai.

Cửa bị khóa tự nhiên là không thể ngăn được người tu tiên như Trương Hằng này.

Sau khi vào nhà, phát hiện sắp xếp dụng cụ gia đình bên trong đều rất đơn giản, trong phòng có một tầng tro bụi không mỏng, cho thấy nơi này đã lâu không có người ở.

ở trên một cái bàn tro bụi chồng chất ở phòng chính có một phong thư.

Trương Hằng đi lên. phát hiện ngoài bì thư có viết vài chữ to lộ vẻ non nớt: “Sư tôn thân khai”.

Phía dưới góc phải có viết vài chữ nhỏ: “Đồ nhi Quách Phong”.

Nhìn thấy phong thư này. trong lòng Trương Hằng có một loại xúc động không hiểu.

Vô cùng lưu loát sử dụng một cái Khu Trần Thuật, làm sạch bụi bặm trên mặt bàn và phong thư.

Cầm lấy phong thư hơi ố vàng, Trương Hằng mở phong thư, bên trong tức thì lộ ra nội dung Quách Phong viết:

- Sư tôn ở trên. Đồ nhi bắt đắ dĩ phải rời nơi này tiến vào Thiên Tâm Các, đi theo Bích U Tiên Tử tu Luyện thuật thân tiên. Nếu sư tôn đích thân tới. xin tha thứ cho Phong nhi, không nên tới tìm con.

Vài chục chữ ngắn gọn lại khiến cho Trương Hằng liên tục cười lạnh.

Hần cũng không phải trách đệ tử của mình mà là tức giận người gọi là Bích U Tiên Tử kia. không có việc gì lại đến cướp đồ đệ của mình.

Từ trong thư Quách Phong lưu lại có thể thấy được hấn cũng sợ liên lụy đến Trương Hằng nên mới không muốn trương hằng truy cứu việc này.

Một ngọn lửa đốt sạch phong thư.

Trương Hằng nhắm mắt suy tư.

Thật lâu sau, hấn mới đi ra ngoài khu vực phạm nhân, trong lòng cười khổ:

- Đệ tử đáng thương kia của ta, lúc nào thì bị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ nhằm vào.

Trải qua một hồi suy tư, Trương Hằng đã bước đầu cho ra một số kết luận.

Hấn vừa nhớ lại tình cảnh gặp hai ông cháu Quách gia vài năm trước.

“Các vị đạo hữu. Thứ trong tay ta là một kiện bảo vật truyền từ tổ tiên, nghe nói là một loại trận bàn hiếm có. Chỉ cần khảm tinh thạch ở mặt trên là có thể khiến trận bàn này có hiệu lực, có vài phần uy lực của trận pháp vốn có. Hôm nay bán trận bàn này không cần đối lấy cái gì. hy vọng duy nhất chính là có thể thu đứa cháu này của ta làm đồ đệ và cam đoan ngày sau có thể tiến vào Luyện Khí Kỳ. Chỉ cần là đạo hữu Luyện Khí Kỳ có thể đến hoàn thành giao dịch này. nhưng trước khi giao dịch phải hạ lời thề tâm ma..

Trương Hằng suy nghĩ, lão đầu Quách Tĩnh biết rõ cháu mình là người phé linh căn. vì sao còn muốn cầu hấn đi tu tiên chứ?

Ai cũng đều biết, phé linh căn gần như không thể bước trên con đường tu tiên.

Hơn nữa, trận bàn quý hiếm xuất hiện trong tay lão đầu Quách Tĩnh này cũng quá trùng hợp.

Bất luận trong tay kẻ nào có một món đồ trân quý đều có thể nói là tổ tiên lưu truyền tới nay.

Trong này rốt cục có bí mật gì?

- Có lẽ là người bình thường không thể phát hiện bí mật bên trong, Nhưng nếu đổi thành tu sĩ Nguyên Anh KỲ thì sao?

Khóe miệng Trương Hằng tràn ra vài tia tươi cười.

-Nguyên Anh Kỳ...

Trong lòng hấn thầm than, không nghĩ tới sẽ phải giao tiếp với tu sĩ Nguyên Anh Kỳ nhanh Như vậy,

Giờ này hấn vô địch Kết Đan Kỳ. mặc dù chống lại tu sĩ Nguyên Anh sơ kỳ không thể chiến thắng nhưng chạy trốn chết hấn là vấn đề không lớn.

Không lâu sau Trương Hằng lại đi tới trên đường đông người nhộn nhịp, tu sĩ bậc thấp nơi này quá nhiều, đặc biệt là Dẫn Khí KỲ.

Tùy tiện tìm một tu sĩ Luyện Khí Kỳ hỏi một chút Trương Hằng liền biết rõ ràng vị trí của Thiên Tâm Các.

Trương Hằng tới Độc Thiên Bảo chính là vì hoàn thành hứa hẹn năm đó. Cho nên biết rõ sự mất tích của hai ông cháu nhà họ Quách có quan hệ không nhỏ với Bích U Tiên Tử, hấn cũng phải theo đuổi đến tận cùng.

Đột nhiên hấn nghĩ tới Thân Ngoại Tào Thân Nam Minh của mình.

Nếu Bích U Tiên Tử là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của Bích Tuyết Tương Vân Tông, tự nhiên là Trương Hằng có thể hỏi Nam Minh tin tức liên quan đến nàng ta...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

259. Chương 257: Nam Minh Chết Mà Sống Lại.

Chúc mừng năm mới - 2012

Trương Hằng rất nhanh đưa thần thức vào trong đan điền.

Trải qua vài năm tu Luyện, trung tâm đan điền của hắn đã ngưng kết ra một đoàn chất lỏng màu bạc. lộ ra một cỗ khí tức đáng sợ khiến người ta hít thở không thông. Cũng may Trương Hằng có thể tùy thời khống chế được cỗ khí tức này.

Mà ở trong đoàn chất lỏng màu bạc này có ba hình cầu màu bạc nửa trong suốt nhỏ hơn đạn châu.

Ba hình cầu màu bạc nhỏ này đại biểu cho ba cái Thân Ngoại Tạo Thân: Nam Minh, Quỷ Sư, Liên Mộng.

Vốn còn có linh hồn của tu sĩ Trúc Cơ Kỳ Liễn Mộng, nhưng thời điểm cuối cùng Luyện hóa tạo thân thất bại. Trương Hằng cũng không để tâm. Dù sao luyện chế Thân Ngoại Tạo Thân cũng không nắm chắc trăm phần trăm.

Liên Mộng có tu vi thấp nhất, gần như không thể trợ giúp gì cho Trương Hằng. Nhưng Trương Hằng Bởi vì chiếc khăn tay cấp bậc Thông linh Pháp bảo kia cho nên vẫn để nàng hóa thành trạng thái ngân châu ở trong chất lỏng màu bạc.

Mục tiêu lần này của Trương Hằng tự nhiên là hình cầu nhỏ màu bạc đại biểu cho Nam Minh.

- Nam Minh, Bích Tuyết Tương Vân Tông có phải có một vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ tên Bích U Tiên Tử hay không?

Trương Hằng đạm mạc hỏi.

- Bẩm chủ nhân. Dích xác có một tu sĩ là Bích U Tiên Tử nhưng tu vi của nàng Đường như còn chưa tới Nguyên Anh Kỳ. Mấy năm trước nàng vẫn còn là một tu sĩ Kết Đan Kỳ đại viên mãn.

Nam Minh không chút nghĩ ngợi đáp liền.

- Kết Đan Kỳ đại viên mãn? Xem ra là tu sĩ mới tấn chức Nguyên Anh Kỳ. Nói Như vậy, uy hiếp của nàng đối Với mình cũng hơi giảm bớt một chút.

Trong lòng Trương Hằng trầm nghĩ như vậy nhưng vẫn nói Với Nam Minh:

- Hiện giờ Bích U Tiên Tử đã tu Luyện đến Nguyên Anh Kỳ. Người nói cho ta nghe những mặt nàng ta am hiểu hoặc là có bí thuật gì đó rất lợi hại hay không.

Nam Minh hơi chút suy tư rồi nói:

- Ta không tính là rất quen thuộc Bích U Tiên Tử này nhưng cũng biết một chút. Nàng là thiên chi kiêu nữ thế hệ trước của Bích Tuyết Tương Vân Tông, hiện giờ đã hơn trăm tuổi. Pháp thuật am hiểu cũng tương đương với ta, đều là thuộc tính băng. Nếu nàng đã thành công kết anh. như vậy trong tay cũng có thể có Pháp bảo được Đại trưởng lão ban cho.

- Mặt khác, nàng là đệ tử đích truyền của Đại trưởng lão trong tông môn. Bởi vậy thân phận cực kỳ đặc thù...

Kể tiếp Nam Minh lại giảng giải cho Trương Hằng một số pháp thuật có khả năng Bích U Tiên Tử am hiểu cùng Với Pháp bảo.

Sau khi Trương Hằng tiêu hóa những tin tức này liền hỏi:

- Tu sĩ thực lực mạnh nhất trong tông môn người là ai?

- Đại trưởng lão Băng Phong thượng nhân, cấp bậc Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn.

Nam Minh thần nhiên nói.

- Băng Phong thượng nhân?

Trương Hằng hơi sững sốt. cảm giác danh hiệu này thật là có ý tứ.

Tuy nhiên vừa nghe đối phương lại có tu vi Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn. hẳn cũng kinh hãi không thôi.

Đây là thực lực của môn phái nhất lưu?

Sau khi tiến vào Nguyên Anh Kỳ, chênh lệch giữa cùng cấp sẽ từng bước kéo xa, nếu không thể có ưu thế áp đảo về công pháp hoặc Pháp bảo. cho dù là chênh, lệch một bậc nhỏ cũng không thể coi thường.

Sau khi biết rõ chi tiết của Bích U Tiên Tử. lúc này Trương Hằng mới yên tâm đi tới Thiên Tâm Các.

Nhưng lúc đi được nửa đường, Trương Hằng ngừng lại. nghĩ ra một biện pháp.

Nếu như một mình Trương Hằng đi Thiên Tâm Các. rất có thể sẽ gặp phải một ít nguy hiểm. Hiện tại hẳn chống lại tu sĩ Nguyên Anh Kỳ, phần thắng cực thấp.

Đi tới một góc không người, từ thân thể Trương Hằng đột nhiên lóe ra một đạo ngân mang.

Một hình cầu nhỏ màu bạc nửa trong suốt bay ra sau đó hóa thân thành một thiếu niên hắc bào Anh tuấn phi phàm.

Trên người thiếu niên này tản ra một cỗ khí tức lạnh băng - chính là Nam Minh của Bích Tuyết Tương Vân Tông.

- Được rồi. hiện tại ngươi có thể đi Thiên Tâm Các. hết thảy theo dặn bảo của ta.

Trương Hằng dùng ý niệm ra lệnh.

Nam Minh không nói hai lời. dưới sự dẫn dắt của Trương Hằng đi về phía Thiên Tâm Các.

Dụng ý của Trương Hằng là để Nam Minh trà trộn vào Thiên Tâm Các. tìm hiểu tin tức của hai ông cháu họ Quách. Như vậy hành động cũng rất dễ dàng.

Nếu Trương Hằng đơn thương độc mã xâm nhập Thiên Tâm Các. xác suất bị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ phát hiện là không nhỏ. Đến lúc đó có khả năng lọt vào thiên la địa võng của đối phương.

Trương Hằng cũng không nguyện ý gặp nguy hiểm sinh, mạng Như vậy, Cho nên mặc dù biết Nam Minh sẽ liên lụy đến một ít chuyện có liên quan đến Huyết Sát động phủ vẫn làm ra lựa chọn Như vậy,

Tuy nhiên Trương Hằng dám làm vậy cũng không phải hoàn toàn không có hậu chiêu.

Nam Minh là tạo thân của Trương Hằng. chỉ cần một ý niệm là có thể khiến đối phương chết trong nháy mắt. Như vậy, cho dù có gì bất ngờ, bí mật có liên quan đến Huyết Sát động phủ cũng rất khó tiết lộ.

Dưới cái nhìn “chăm chú” của Trương Hằng, Nam Minh không nhanh không chậm đi tới Thiên Tâm Các. Trên người hắt lộ ra một cỗ băng hàn khí khiến tu sĩ bậc thấp bốn phía cực kỳ khó chịu, đều chủ động kéo giãn Khoảng cách với hắn.

Vút!

Theo ý của Trương Hằng, Nam Minh khổng chế độ quang ngông nghênh bay đi.

Trước kia Nam Minh đã nổi danh cuồng vọng cùng ác nghiệt. Trương Hằng muốn cho hắn thể hiện ra loại tính cách này một lần nữa.

Rất nhanh Nam Minh bay đến một nơi non xanh nước biếc lầu các ưu nhã. Linh khí nơi đây nồng đậm hơn nhiều so với ngoại giới, dường như tồn tại trận pháp đặc thù nào đó.

- Nơi đây chính là trọng địa của Thiên Tâm Các, người không liên quan nhanh chóng rời đi.

Nam Minh vừa mới phi tới nơi này, một tiếng quát khê truyền đến bên tai hắn.

Bằng vào trực giác, Nam Minh biết người lên tiếng là một nữ tu sĩ Kết Đan Kỳ.

- Hừ. Chẳng lẽ Thiên Tâm Các không phục tùng sự quản thúc của Bích Tuyết Tương Vân Tông sao?

Nam Minh hừ nhẹ, tốc độ không giảm mà tăng, khí đông lạnh, màu bích lam trên thân hắn nhộn nhạo khiến nhiệt độ bốn phía giảm xuống kịch liệt.

Nữ tu mới lên tiếng vừa nghe lời ấy không khỏi sửng sốt hỏi:

- Người là từ Bích Tuyết Tương Vân Tông tới?

Nam Minh có chút không kiên nhẫn nói:

- Bớt nói lời thừa. Bản nhân chính là Nam Minh, đồ đệ của Thiên Lai thượng nhân, tới cầu kiến Bích u trưởng lão.

ở Bích Tuyết Tương Vân Tông, phàm là tu sĩ tấn chức Nguyên Anh Kỳ đều có thể trở thành trưởng lão trong môn phái.

- Dĩ nhiên là Nam Minh sư diệt? Không phải người đã...

Một nữ nhân xinh đẹp mặc cung trang xanh biếc bay tới.

Trương Hằng có linh hồn tương liên Với Nam Minh vừa nghe lời ấy. trong lòng không khỏi nhảy dựng một hồi.

Hắn thầm nghĩ làm sao lại quên có sự tồn tại của bản mạng nhân ngẫu. Nếu như Nam Minh đã chết, tin tưởng cao tăng của Bích Tuyết Tương Vân Tông đều đã biết.

Nhưng giờ phút này muốn rút lui đã không có khả năng. Trương Hằng vội vàng để cho Nam Minh lên tiếng ứng phó.

- Nam Minh ta chết mà sống lại. chẳng lẽ sư cổ không vui?

Mặc dù là đối diện Với nhân vật cao hơn mình một thế hệ, Nam Minh đồng dạng không chút khách khí

- Chết mà sống lại?

Nữ tu cung trang xanh biếc kia kinh ngạc không thôi.

Đúng vào Lúc này, một cỗ thần thức cường đại mà không mất dịu dàng quét đến. Thanh âm như tiếng trời vang lên:

- Lục nhi. người để hắn vào đi.

Trong lòng Nam Minh và Trương Hằng đồng thời chấn động. Xem ra người lên tiếng này nhất định là Bích U Tiên Tử Nguyên Anh Kỳ không thể nghi ngờ.

- Tạ ơn Bích u trưởng lão.

Đối mặt với Nguyên Anh Kỳ, Nam Minh hơi khom người, kính sợ nói lời cảm ơn.

Vì thế, dưới sự dẫn đường của Lục nhi, Nam Minh xuyên qua tầng tầng cấm chế, cuối cùng tới nơi có một thác nước.

Trương Hằng thì âm thầm kinh hãi. Dọc theo đường đi này lại có nhiều cấm chế đáng sợ Như vậy, nếu mạo muội xâm nhập chỉ sợ chịu thiệt thòi lớn.

Khi Nam Minh đi tới thác nước, nữ tu kêu Lục nhi kia chủ động rút lui. Mà sau thác nước trước mắt kia có thể nghe thấy tiếng đàn mơ hồ. thật lâu sau một tiếng thở dài sâu kín truyền ra:

- Người rốt cục là ai?

- Ta là Nam Minh. Nam Minh chết mà sống lại.

Sắc mặt Nam Minh không thay đổi. trên người dâng lên một cỗ khí đông lạnh, màu bích lam, lộ ra công pháp độc môn của Bích Tuyết Tương Vân Tông.

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

260. Chương 258: Chết Vẫn

Chúc mừng năm mới - 2012

- Chết mà sống lại chẳng qua là một truyền thuyết. Nguyên thần đã diệt làm sao sống lại...

Trong thác nước truyền đến Thanh âm của một nữ nhân dịu dàng êm tai.

Nam Minh không nhanh không chậm nói:

- Đối với người tu tiên bình thường mà nói có lẽ chỉ là một truyền thuyết. Nhưng nếu đối là nhân vật vượt qua cấp bậc tiên nhân như Huyết Sát Thần Đế này thì sao?

Lời nói của Nam Minh khiến Bích U Tiên Tử ở sau thác nước trầm mặc.

Đối với tiên nhân trong truyền thuyết mà nói chết mà sống lại cũng không phải không có khả năng.

Trương Hằng tận mắt nhìn thấy phân thân Huyết Sát “chiếu lại” cảnh tượng lão già thần bí hồi sinh Lạc Ngưng Tuyết.

Nguyên thần đã diệt không có nghĩa là linh hồn đã diệt.

Cho dù linh hồn đã diệt, đối với những nhân vật cấp nghịch thiên kia mà nói cũng có thể sống lại.

Trương Hằng biết tại Tu Chân Giới này hết thảy đều có khả năng, càng không nói đến những nhân vật cường đại siêu việt Tu Chân Giới kia.

Chuyện người tu chân không làm được không có nghĩa là tiên nhân không làm được. Thấy Bích u lâm vào trầm mặc, Nam Minh cũng không nói gì nhưng khóa miệng lại mang theo vài tia cười lạnh.

Qua Thật lâu sau, một nữ tu xinh đẹp cười Pháp bảo đám mây rực rỡ đột nhiên từ trong thác nước bay ra. trong mắt nàng hiện ra vài tia châm chọc, tay ngọc nhỏ nhắn điểm tới Nam Minh một cái.

Một đạo hào quang màu xanh biếc hóa thành một sợi dây thừng nháy mắt trói gô Nam Minh lại.

Nam Minh biến sắc nhưng cũng không phản kháng.

Đừng nói là tu sĩ tiếp cận Kết Đan Kỳ như hắn. cho dù đối là tu sĩ Kết Đan Kỳ chân chính cũng không có đường phản kháng.

Pháp bảo đám mây rực rỡ bay tới trước người Nam Minh, một mùi thơm nhạt truyền đến. Nhìn qua nữ tu trên Pháp bảo cũng chỉ khoảng hai trăm. hai sáu tuổi, mặc cung trang màu trắng, xinh đẹp mà không mất đoan trang, giống như hoàng hậu mẫu nghi thiên hạ.

Trương Hằng linh hồn tương liên với Nam Minh tự nhiên nhìn thấy hết thảy. trong lòng bắt đầu còn có chút lo lắng, sợ Bích U Tiên Tử sẽ ra tay đánh trọng thương hoặc giết chết Nam Minh.

Hiện tại thấy Nam Minh chỉ bị đối phương vây khốn, trong lòng cũng khẽ thở ra một hơi nhẹ nhõm.

Trương Hằng tin tưởng đối phương nhất định sẽ sinh lòng tò mò đối với manh mối của Huyết Sát động phủ.

- Ta chính là đệ tử nội môn của Bích Tuyết Tương Vân Tông, ngươi cũng dám xuống tay Với ta?

Con người u lãnh của Nam Minh nhìn chằm chằm nữ tu xinh đẹp mà đáng sợ trước mắt này. Hắn hiểu được mạng của mình đã nắm trong tay đối phương.

Quanh thân Bích U Tiên Tử tản ra một cỗ khí tức Thanh lãnh, trên mặt lại hàm chứa vài tia cười lơ lạt động lòng người, vừa làm cho người ta thần hồn điên đảo nhưng lại không dám sinh ra Ý nghĩ xấu xa gì.

Nam Minh như không thấy sắc đẹp tuyệt trần của nàng, trong mắt vẫn duy trì một vẻ bình tĩnh cùng sát phạt.

- Không hổ là đệ tử ưu tú nhất mấy trăm năm nay của Bích Tuyết Tương Vân Tông ta.

Trong mắt Bích U Tiên Tử lóe ra vài tia tán thưởng, nhưng sau đó lại khôi phục khí chất đoan trang nghiêm túc, thông thả ung dung nói:

- Ta là trưởng lão của tông môn, có tư cách tiến hành Kiểm tra đối Với người có thân phận không rõ. Cho dù là sư tôn người Thiên Lai thượng nhân gặp sai lầm cũng sẽ bị Đại trưởng lão trừng phạt huống chi là tiểu tu sĩ Trúc Cơ Kỳ như ngươi.

Nam Minh trầm mặc một hồi, Đường như đồng ý cách nói của đối phương.

- Ta chính là Nam Minh, ngươi muốn thế nào mới có thể tin tưởng thân phận của ta?

Cuối cùng Nam Minh dậm mực nói.

Ở trước mặt tu sĩ Nguyên Anh Kỳ như Bích U Tiên Tử này. Nam Minh chẳng qua chỉ là một tiểu tu sĩ có tiềm lực rất lớn mà thôi. Cho dù hấn cường vọng tới đâu cũng không dám ngông cuồng trước mặt tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

- Ngươi yên tâm. ta sẽ không sử dụng những bí thuật tổn hại nguyên thần của ngươi như Sư Hồn Thuật kia đâu.

Trên mặt Bích U Tiên Tử lại hiện lên nụ cười làm cho người ta mê say.

Con mắt long lánh như nước kia của nàng nhìn thẳng Nam Minh, khẽ nói:

- Nhìn về phía ta...

Nam Minh không tự chủ được nhìn về phía Bích U Tiên Tử.

Giờ phút này dường như đôi mắt của Bích U Tiên Tử là thứ đẹp nhất thế gian, Tỏa ra mị lực khiến người ta không thể ngăn cản. hút chặt ánh mắt của Nam Minh.

Vô hình trung, Nam Minh tiến vào trạng thái hoảng hốt không chừng.

Trương Hằng ở xa mười mấy dặm âm thầm cảnh giác. Hấn linh hồn tương liên với Nam Minh thậm chí bị một chút ảnh hưởng rất nhỏ.

Chính theo như lời của Bích U Tiên Tử. nàng sẽ không sử dụng loại pháp thuật sư hồn đối với kỳ tài ngút trời như Nam Minh.

Pháp thuật sư hồn vốn tồn tại một ít nhân tố không ổn định, rất dễ tạo thành một số ảnh hưởng xấu đối với người thụ thuật. Thậm chí sẽ làm cho nguyên thần của người thụ thuật chết đi hoặc là biến thành ngu ngốc.

-Ngươi tên là gì...

Thanh âm như tiếng trời của Bích U Tiên Tử truyền vào trong tai Nam Minh.

Nam Minh đáp máy móc:

- Nam Minh.

Vừa nghe được kết quả này, trên mặt Bích U Tiên Tử thoáng lộ ra một tia bất ngờ. Đường như kết quả đạt được có điều khác với dự đoán của nàng.

Trên thực tế Nam Minh giờ phút này vẫn là Nam Minh. Linh hồn không có biến hóa gì về bản chất, chỉ chẳng qua là đổi một khối thân thể mà thôi, hơn nữa bị Trương Hằng hoàn toàn khống chế.

- Sau khi ngươi tiến vào Huyết Sát động phủ đã xảy ra những gì?

Bích U Tiên Tử quyết định đi vào vấn đề chính, bí mật của Huyết Sát động phủ đủ khiến bất kỳ tu sĩ nào của Tu Chân Giới động tâm.

- Sau khi tiến vào động phủ. nhiệm vụ đầu tiên của ta chính là từ Luyện Khí Kỳ đại viên mãn đột phá đến Trúc Cơ Kỳ. Mười Mấy ngày sau, ta hội hợp với Mộ Tuyền sư muội, liên hợp với đệ tử khác giết chết một ít tu sĩ khác hoặc yêu thú. Sau đó chúng ta cùng đi Huyết Sát thần điện... Cứ như vậy, ở cửa thứ hai thí Luyện Huyết Sát. rất nhiều tu sĩ vận khí không tốt chết đi. trong đó bao gồm cả Mộ Tuyền sư muội...

- Tuy rằng ta kiên trì đến một cửa cuối cùng nhưng bị một tu sĩ tên là Lý Hoành giết chết. Tu sĩ này tu Luyện Huyết Ma Chân Kinh, ở trong động phủ đạt được truyền thừa của Huyết Sát Thân Đế, cho nên thực lực của hắn tăng vọt, trở thành người thắng Cuối cùng,

Dưới sự chỉ định âm thầm của Trương Hằng, lời nói của Nam Minh nửa thật nửa giả lại khiến Bích U Tiên Tử kinh hãi không thôi. Không nghĩ tới trong Huyết Sát động phủ lại có thí Luyện tàn khốc Như vậy,

Vô hình trung Bích U Tiên Tử tin lời nói của Nam Minh bảy tám phần.

- Vậy cuối cùng làm sao người sống lại?

Bích U Tiên Tử hỏi ra sơ hở lớn nhất.

Trong lòng Trương Hằng vừa động, biết đã tới vấn đề mấu chốt. Nếu như không thể lừa gạt được Bích U Tiên Tử ở điểm này, hết thấy đều rất khó làm.

- Phân thân Huyết Sát tuy chỉ vẹn vẹn là một phân thân nhưng có được thần thông vô thượng. Hắn hồi sinh, những tu sĩ đi tới cửa cuối cùng nhưng bị chết, để chúng ta tiến vào một không gian Kỳ lạ tràn ngập giết chóc để thí Luyện. Tu sĩ thành công thông qua thí Luyện sẽ bị hắn tùy cơ truyền tống đến Triệu Quốc Tam Tinh Vực, chờ đợi thời cơ lần tiếp theo Huyết Sát động phủ mở ra.

Nam Minh vẫn như máy móc giải thích bí ẩn trong lòng Bích U Tiên Tử.

- Như vậy người có biết được, bảo vật người thắng lợi cuối cùng chiếm được là thứ gì?

Trên mặt Bích U Tiên Tử hiện ra vài tia tò mò.

- Không biết. Nghe ý tứ của phân thân Huyết Sát, bảo vật cuối cùng hẳn là thứ có cấp bậc Tiên bảo.

Nam Minh thần nhiên nói.

- Tiên bảo a...

Bích U Tiên Tử vừa khiếp sợ lại vừa thất vọng.

Một kiện Tiên bảo rơi vào trong tay những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bọn họ cũng không có nhiều tác dụng.

Từ Thông linh Pháp bảo trở đi, hết thấy Pháp bảo đều sẽ có linh tính thậm chí là sinh ra Ý thức. Tu sĩ thực lực không đủ đừng mơ có được những thứ như Thông linh Pháp bảo hay là Tiên bảo. Nếu cưỡng ép nhận chủ, hơn phân nửa sẽ bị giết chết hoặc đánh cho trọng thương.

- Như vậy, bị truyền tống ra còn có tu sĩ nào?

- Chỉ có một mình ta, hai người khác đều chết trong không gian giết chóc kia.

Bích U Tiên Tử suy tư hồi lâu. trong mắt thi thoảng lóe lên, cuối cùng mới thở dài sâu kín:

- Như thế Xem ra trong một trăm tu sĩ tinh anh. thành công đi ra chỉ có người cùng Lý Hoành.

Nam Minh vừa chuẩn bị trả lời. từ xa đột nhiên truyền đến giọng nói lo âu của Lục Nhi:

- Sư tôn. không tốt...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

261. Chương 259: Chặn Đường

Chúc mừng năm mới - 2012

- Rốt cục đã xảy ra chuyện gì?

Bích U Tiên Tử nhú mày. có chút không vui nhìn thoáng qua Lục nhi từ xa bay tới.

Giờ phút này chính là thời khắc mấu chốt nàng ta thẩm vấn Nam Minh, tự nhiên không vui khi người khác tới quấy rầy. Tuy rằng Lục nhi là đệ tử nàng yêu thích.

- Chạy rồi... Bọn họ chạy rồi...

Khuôn mặt hồng hào của Lục Nhi lộ ra vẻ lo lắng.

- Nói rõ ràng, rốt cục là ai chạy?

Khuôn mặt Bích U Tiên Tử như sương lạnh, trong lòng cũng có chút cảm giác không ổn.

- Quách Phong cùng Quách lão đầu đều chạy. Đường như bị người cứu đi.

Nước mắt lóe lên trong mắt Lục nhi.

Vừa nghe lời ấy. ánh mắt Bích U Tiên Tử lạnh lùng, thần thức quét ngang phạm vi hơn trăm dặm lập tức phát hiện ra hai ông cháu họ Quách đang chạy trốn.

Lão nhân họ Quách đang bị một Quy Ảnh kẹp đi. bay về phương xa.

Mà Quách Phong thì được ôm bởi một Thanh niên tướng mạo bình thường. Dưới chân Thanh niên kia ngân quang chớp lóe. tốc độ cực nhanh đang bay về một hướng khác.

- Người trông coi Thiên Tâm Các như thế nào. không ngờ để hai tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cứu người đi mất.

Bích U Tiên Tử cũng không vội vã đuổi theo hai người kia mà khiển trách Lục nhi.

- Đồ nhi cũng không biết chuyện gì xảy ra thậm chí không phát hiện bất luận bóng người nào. hai ông cháu họ Quách đã bị người cứu đi.

Lục nhi quỳ trước người Bích U Tiên Tử, thân thể mềm mại run lên nhè nhẹ.

Bích U Tiên Tử hơi suy tư. giọng nhẹ nhàng nói:

- Lục nhi, người đứng lên đi. việc này cũng không thể trách người. Hai người kia xâm nhập Thiên Tâm Các lại không xúc động cấm chế gì. tuyệt đối không phải là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bình thường.

Sau đó, ánh mắt Bích U Tiên Tử rơi vào Nam Minh ở một bên, thấp giọng lầm bầm:

- Việc này cũng quá trùng hợp...

Dưới tình huống biết rõ có một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ tọa trấn Thiên Tâm Các, hai người kia còn dám xuống tay mà lại còn gần như thành công, có thể thấy bọn họ có chuẩn bị mà đến.

- Lục nhi, người phụ trách trông coi Nam Minh, đừng để hắn chạy trốn. Với tu vi Kết Đan Kỳ của người hắn là không có vấn đề gì chứ.

Bích U Tiên Tử thần nhiên nói.

- Sư tôn yên tâm, Lục nhi nhất định sẽ không để hắn chạy.

Nói xong, Lục nhi rung tay áo, một dải lụa màu xanh biếc bay ra. cuốn chặt lấy Nam Minh.

Bích U Tiên Tử gật gật đầu:

- Người phải cẩn thận, ta lập tức đuổi theo hai người kia.

Pháp bảo đám mây rực rỡ dưới chân lập tức nở rộ một vòng hào quang huyền lệ, linh khí dao động cường đại tức thì khiến tu sĩ trong phạm vi vài dặm hơi rung động.

Vút!

Bích U Tiên Tử hóa thành một luồng hào quang rực rỡ trong chớp mắt bay ra mấy chục trượng, hơn nữa tốc độ còn không ngừng tăng lên. vài hô hấp liền biến mất khỏi tầm mắt Lục nhi.

Tu sĩ của Độc Thiên Bảo có thể nhìn thấy một điểm sáng rực rỡ ở trên không trung hóa thành một cầu vòng nhật, không khí rung động kịch liệt, cuồng phong ào ào.

- Đó là cái gì...

Một ít tu sĩ bậc thấp đều há hốc miệng.

Tu sĩ Trúc Cơ Kỳ có thể nhìn thấy cảnh tượng Bích U Tiên Tử phi hành trên bầu trời, trong lòng cũng rung động không thôi, không tự chủ bật thốt:

- Dĩ nhiên là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ?

- Rốt cục là ai. không ngờ chọc đến tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ra tay. Nếu ta không đoán sai. vị tiền bối kia hẳn là Bích U Tiên Tử của Bích Tuyết Tương Vân Tông.

- Có trò hay để xem. Bị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đuổi giết, người kia khẳng định sẽ chết thật khó coi.

Trên mặt một tu sĩ Kết Đan Kỳ còn mang theo vài tia chờ mong.

ở Tam Tinh Vực, rất khó gặp được tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ra tay, huống chi người ra tay còn là một nữ tu Nguyên Anh Kỳ tuyệt sắc.

- Nếu không chúng ta đi xem xem.

Một tu sĩ Kết Đan Kỳ gan lớn đề nghị với tu sĩ cùng đi.

Tu sĩ bên cạnh có chút do dự nhưng vẫn không kìm nổi tò mò. quyết định đuổi theo xem náo nhiệt.

Kết quả là có năm sáu tu sĩ Kết Đan Kỳ của Độc Thiên Bảo bay lên bầu trời, theo đuổi ở xa xa.

Nhiều tu sĩ Kết Đan Kỳ như vậy tụ tập cùng một chỗ. cho dù là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cũng không dám khinh thường.

Trong lúc nhất thời, trên bầu trời lóe lên hào quang huyền lệ của Pháp bảo và độn quang, mê ly mà đồ sộ.

Đã có tu sĩ Kết Đan Kỳ đi đầu, đám tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cũng bắt đầu rực lịch.

- Huynh đệ, Tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ra tay, đây chính là cơ hội khó gặp, chúng ta cùng cùng đi đi.

Cứ như vậy, lại có mấy chục tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bay lên không trung.

- Bên kia rốt cục đã xảy ra chuyện gì lại kinh động đến nhiều tiền bối như vậy? Không bằng chúng ta cũng cùng đi xem náo nhiệt.

Đội ngũ Luyện Khí Kỳ khổng lồ trong Độc Thiên Bảo cũng bắt đầu xôn xao. lại là rất nhiều hào quang lóe lên. toàn bộ trên không Độc Thiên Bảo lập tức trở nên náo nhiệt.

Từ Kết Đan Kỳ đến Trúc Cơ Kỳ. lại từ Trúc Cơ Kỳ đến Luyện Khí Kỳ. Đội ngũ vây xem khổng lồ bay về phương xa.

ở một nơi cách Độc Thiên Bảo mấy dặm về phía nam. Trương Hằng khổng lồ chế độn quang màu bạc, bên cạnh hắn có một thiếu niên chừng mười lăm mười sáu tuổi.

Thiếu niên này tướng mạo Thanh tú, con mắt sáng ngời, mặc y phục màu xanh. có vài phần tương tự Quách Phong năm đó, nhìn qua rất dễ dàng làm cho người ta sinh ra hảo cảm.

- Người thật sự là sư tôn sao?

Quách Phong kinh ngạc nhìn chằm chằm Trương Hằng. Hắn cảm thấy được nam nhân trước mắt cùng sư tôn trong ấn tượng của mình có chút tương tự nhưng có sự khác biệt rất lớn.

Trương Hằng cười thản nhiên, độn quang dưới chân càng bay càng nhanh. Vì bảo hộ Quách Phong, quanh thân hai người có một màn hào quang màu bạc mờ nhạt.

Dưới sự ma sát dữ dội với không khí, màn hào quang màu bạc lấp lóe rất nhiều tia lửa, nhìn qua có một loại xinh đẹp ưa nhìn.

Bởi vì Trương Hằng dùng Mặt Nạ Như Ý sửa đổi dung mạo của mình hơn nửa nhiều năm như vậy qua đi khí chất thay đổi rất nhiều, Quách Phong không nhận ra cũng rất bình thường.

Trong vẻ kinh ngạc của Quách Phong, dung mạo của Trương Hằng khôi phục bộ dạng vốn có trong khoảnh khắc.

Cũng giống ý như vài năm trước, tướng mạo Trương Hằng không chút thay đổi. duy nhất thay đổi chính là khí chất.

- Thật tốt quá, người chính là sư tôn!

Quách Phong vui sướng không thôi, trong mắt thậm chí còn lóe lẹ quang.

- Sư tôn ở trên, nhận đồ nhi một lạy...

Quách Phong lập tức muốn quỳ hướng Trương Hằng.

- Không cần. Chúng ta còn chưa thoát khỏi vùng nguy hiểm, hiện tại phải nhanh chóng rời khỏi nơi đây.

Trương Hằng ngăn cản lễ bái của Quách Phong, độn quang dưới chân rung động kịch liệt.

Không biết vì sao, không lâu trước đó Trương Hằng lại sinh ra một loại cảm giác bị nhìn trộm, hơn nữa cảm giác này còn thi thoảng thoáng hiện trong đầu hắc.

- Chẳng lẽ đã bị phát hiện...

Trương Hằng thì thào lẩm bẩm.

Lúc trước, hắc đế Nam Minh lén vào Thiên Tâm Các. hắc cũng không nhận rồi thừa dịp thời khắc mấu chốt Bích U Tiên Tử thâm vấn Nam Minh, xâm nhập Thiên Tâm Các.

Bởi vì có thể thông qua Nam Minh nắm bắt động thái của Bích U Tiên Tử cho nên Trương Hằng mới dám cùng Quỷ Sư ẩn thân tiến vào Thiên Tâm Các cứu người.

Nếu không, tu sĩ Nguyên Anh Kỳ chỉ cần không tập trung làm chuyện gì. bằng vào cảm quan cường đại của bản thân cũng có thể phát hiện được động tĩnh.

Dưới sự trợ giúp của thần linh nhần. Trương Hằng cùng Quỷ Sư vượt qua tầng tầng cấm chế cùng với một số tu sĩ ẩn nấp có tu vi không tầm thường.

Sau khi dùng thần thức tìm được Quách Phong cùng Quách Tĩnh. Trương Hằng quyết định mình cùng Quỷ Sư mỗi người cứu một người, sau đó chia nhau bay đi. Như vậy, cho dù bị Bích U Tiên Tử phát hiện cũng có thể tranh thủ được một ít thời gian.

Lại phi hành về trước vài dặm, ánh mắt sắc bén của Trương Hằng đột nhiên phát hiện một vị nữ tu cung trang màu trắng đứng trên đám mây rực rỡ. Đối phương đang cười tủm tỉm nhìn hai người, bộ dạng chờ đợi đã lâu.

Tâm thần Trương Hằng lập tức nhảy dựng, không cần hỏi cũng biết nữ tu trước mắt chính là tu sĩ mới tấn chức Nguyên Anh Kỳ của Bích Tuyết Tương Vân Tông- Bích U Tiên Tử.

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

262. Chương 260: Thiên Cơ Thần Mạch

Chúc mừng năm mới - 2012

Nhìn nữ tu áo trắng trước mắt, sắc mặt của Trương Hằng cùng Quách Phong đều biến đổi.

- Sư tôn, người chạy mau, đừng quản ta. Người đánh không lại nàng.

Quách Phong lộ vẻ lo lắng, muốn cho Trương Hằng đi trước.

Hắn hiểu được Bởi vì nguyên nhân đặc thù nào đó. Bích U Tiên Tử sẽ không thương tổn hắn. Nhưng nếu là Trương Hằng thì lại khác.

Nếu sư tôn Bởi vì cứu mình mà chết, trong lòng Quách Phong sẽ cảm thấy bất an sâu sắc.

Trương Hằng không khỏi cười khổ, đánh giá Bích U Tiên Tử phong hoa tuyệt đại ở đối diện, vừa giật mình Bởi thực lực cường đại của đối phương cùng thán khen tư sắc khí chất của đối phương.

- Tiên bối có phải là Bích U Tiên Tử của Bích Tuyết Tương Vân Tông? Mục đích chuyến này của vân bối chính là dẫn vị đệ tử này của ta đi. nếu như có chỗ đắc tội xin tiên bối bao dung.

Trương Hằng hơi lộ vẻ cung kính nói với Bích U Tiên Tử.

Đối mặt với nhân vật đỉnh cấp của Tam Tinh Vực, Trương Hằng không thể không bảo trì sự cung kính ứng có. trên thực tế trong đáy lòng cũng có vài phần kính sợ.

- Thực lực không tệ. dũng khí có thừa. Tu sĩ trẻ tuổi ưu tú như người ở Bích Tuyết Tương Vân Tông cũng là hiếm có.

Bích U Tiên Tử không nhanh không chậm nói. trong thần thái nhìn phía Trương Hằng còn có vài tia tán thưởng.

Mà trên mặt Trương Hằng thì lộ ra vài tia quái dị, chẳng lẽ mình cùng nàng không phải địch nhân sao?

Trên thực tế, tán thưởng của Bích U Tiên Tử đối với Trương Hằng cũng phát ra từ nội tâm.

Một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cũng dám xâm nhập nơi có tu sĩ Nguyên Anh Kỳ tọa trấn, còn cứu người trong nhiều tầng cấm chế. Bất kể thực lực hay là khí phách đều vượt xa tu sĩ cùng thế hệ.

- Tiên bối quá khen.

Trương Hằng cảm giác mình có chút nhìn không rõ ý đồ của đối phương.

- Nếu người nguyện ý. có thể gia nhập Bích Tuyết Tương Vân Tông. Chắc Nam Minh cũng sẽ rất hoan nghênh người.

Bích U Tiên Tử mỉm cười, như phù dung sau mưa. tỏa ra hấp dẫn vô tận. tung cánh ô liu với Trương Hằng.

Trương Hằng thì trong lòng cười lạnh, ngoài mặt lại thản nhiên nói:

- Bẩm tiên bối. ta không biết Nam Minh theo như lời người. Lần này tới. mục đích chỉ là vì đệ tử này của ta đã thu vài năm trước.

Trương Hằng đương nhiên không muốn lộ ra quan hệ gì với Nam Minh. Nếu không, chuyện Huyết Sát động phủ khẳng định không thể thoát được quan hệ với hắn.

Bích U Tiên Tử thở dài sâu kín, hơi chút thất vọng nhìn phía Trương Hằng một cái, đạm mạc nói:

- Quách Phong về sau sẽ đi theo ta tu tiên, suy nghĩ cho tiền đồ sau này của hắn chắc là người cũng không cự tuyệt.

Một cỗ tinh thần uy áp như có như không phủ xuống trên người Trương Hằng.

Thần sắc Trương Hằng hơi đổi liền khôi phục bình thường.

Sau khi chiến đấu cùng Vũ Vô Cực. hắn đã có thể miễn cưỡng ứng phó uy áp của tu sĩ Nguyên Anh sơ Kỳ.

Cho nên giờ phút này Trương Hằng có thể không sợ uy áp của Bích U Tiên Tử. Trong lòng Bích U Tiên Tử khiếp sợ không thôi.

Đã bao giờ có một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ lại có thể chính diện chống lại tinh thần uy áp của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Cho dù là tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường dưới uy áp như vậy cũng sớm không có bao nhiêu ý chí chiến đấu rồi mà đối phương lại vẻ mặt tự nhiên đứng ở đó.

- Đây là phong phạm của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ các người? Không ngờ lại dùng thủ đoạn như thế cướp đồ đệ với một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ như ta.

Trương Hằng cười lạnh, liên tục.

Hắn có một loại cảm giác, chuyện hôm nay tuyệt đối không thể dừng lại ở đây.

Cho dù Trương Hằng nhường Quách Phong, Bích U Tiên Tử cũng sẽ không bỏ qua cho hắn. Sắc mặt Bích U Tiên Tử bình tĩnh, không vui không buồn, thản nhiên nói:

- Tuyệt thế kỳ tài như Quách Phong, cho một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ như người truyền thụ tiên đạo. chẳng phải là lãng phí khối ngọc thô cực phẩm này sao?

- Ha ha ha... Tuyệt thế Kỳ tài?

Trương Hằng vừa nghe lời ấy. không khỏi cười ha hả. thiếu chút nữa trào cả nước mắt. Hắn chỉ vào Bích U Tiên Tử cười lạnh nói:

- Phế linh căn lại bị người nói thành tuyệt thế Kỳ tài, như vậy *** chó cũng có thể bị người nói thành cực vàng. Ha hạ không biết trên người đồ nhi của ta tồn tại bí mật như thế nào lại khiến Nguyên Anh Kỳ như người làm ra việc dễ tiện Như vậy,

Khuôn mặt Bích U Tiên Tử như sương lạnh, khóe miệng lộ vẻ châm biếm:

- Thật sự là kiến thức nông cạn. Thiên Cơ thần mạch trong truyền thuyết lại bị người coi là phế linh căn. Điều này làm sao ta có thể yên tâm giao Phong nhi cho người lãng phí chứ?

- Thiên Cơ thần mạch?

Trương Hằng đầu tiên là sửng sốt, sau đó lại cười lạnh.

Cái gì Thiên Cơ thần mạch, hắn chưa từng nghe qua.

Ai cũng đều biết, phần chia linh căn của Tu Tiên giới là: Phế linh căn. linh căn bình thường, linh căn thiên phú. linh căn cực phẩm. Ngoài ra còn có một số linh căn biến dị và một số linh căn trong truyền thuyết.

Trong nhiều linh căn Như vậy, Trương Hằng chưa từng nghe nói qua “Thiên Cơ linh căn” gì cả.

- Rắm chó!

Trương Hằng hơi trầm mặc. hướng về nữ tu Nguyên Anh Kỳ trước mắt phun ra hai từ thô tục.

Trong mắt Bích U Tiên Tử đột nhiên hiện lên một tia sát khí. Cho dù nàng nhân từ tới đâu cũng sẽ không cho phép Trương Hằng làm nhục Như vậy,

Lúc trước nàng có ý tưởng thu Trương Hằng để sử dụng hoặc là bắt sống. Bởi vì nàng cảm giác Trương Hằng ra tay cùng Nam Minh đột nhiên tới cũng không phải ngẫu nhiên.

Nàng đoán Trương Hằng cùng Nam Minh là một bọn!

Cố nén sát ý trong lòng, Bích U Tiên Tử hiểu được mình không nên xúc động. Trước tiên bắt giữ tu sĩ trước mắt rồi tính, nếu không lại bị hắn làm nhục vài câu. rất có khả năng mình sẽ giận quá mà trực tiếp gạt bỏ hắn.

- Người đã ngang bướng không thuận như vậy thì Chờ trách ta xuống tay vô tình.

Bàn tay ngọc của Bích U Tiên Tử khẽ nhấc lên. một vòng sáng (quang hoàn) màu xanh biếc lập tức bắn về phía Trương Hằng. tốc độ thậm chí khiến Trương Hằng có chút không phản ứng kịp.

Tu sĩ Nguyên Anh KỶ chính là bất đồng. Chỉ vờn vện một kích tiện tay liền mang đến áp lực lớn như vậy cho Trương Hằng.

Đưa Quách Phong bảo vệ ở sau lưng. Trương Hằng đột nhiên vươn tay. một vùng ngân quang chói mắt bám ở trên tay.

Sau đó, Trương Hằng dùng tay nắm chặt vòng sáng màu xanh biếc đó.

Nhưng trên vòng sáng màu xanh lập tức lan tràn một cỗ hàn băng khủng bố khiến nửa cánh tay của Trương Hằng bị băng sương bao trùm. Hơn nữa hàn khí thấu xương trong đó điên cuồng tràn vào trong cơ thể Trương Hằng.

Ánh mắt Trương Hằng rung động, trên tay lập tức dâng lên một ngọn hỏa diễm màu bạc cắn nuốt hết Băng sương.

-Ồ!

Bích U Tiên Tử vốn không dùng hết toàn lực, chỉ muốn bắt sống đối phương nhưng không nghĩ tới công kích của mình lại bị đối phương hóa giải.

- Chạy!

Trương Hằng không nói lần thứ hai, mang theo Quách Phong đột nhiên lóe ra về phía trước. Đối với hắn hiện tại mà nói, Giằng co với tu sĩ Nguyên Anh KỶ không phải là chuyện sáng suốt.

Vút! Vút! Vút!

Ngân quang dưới chân Trương Hằng rung lên dữ dội, tốc độ càng lúc càng nhanh thậm chí vượt qua cực hạn mà tu sĩ Kết Đan Kỳ có khả năng đạt tới.

Nhưng phía sau lại truyền đến tiếng cười khê của Bích U Tiên Tử. Bất kể Trương Hằng lóe ra như thế nào. đối phương đều có thể đi theo hắn không nhanh không chậm.

- Người vẫn nên thúc thủ chịu trời đi. Tiếp tục Như vậy, sớm hay muộn người sẽ hao hết nguyên khí.

Pháp bảo đám mây rực rỡ dưới chân Bích U Tiên Tử tỏa ra sắc thái huyền lệ, làm nổi bật dáng người tuyệt lệ tao nhã của nàng.

- Xú bà nương!

Trương Hằng không khỏi mắng to tuy nhiên lại dùng ngôn ngữ địa cầu. chắc đối phương nghe cũng không hiểu.

Bích U Tiên Tử sững sốt. hơi lộ ra tươi cười, cho rằng Trương Hằng đang oán giận cái gì.

Mà đúng vào Lúc này, Trương Hằng đang phi hành đột nhiên ngừng lại, Bích U Tiên Tử cũng ngừng theo.

Dường như có ăn ý, tốc độ của hai người đều giảm rất nhiều.

Sắc mặt Trương Hằng âm trầm, thoáng trầm mặc một hồi. sau đó đưa ánh mắt nhìn sang Quách Phong, trên mặt mang theo vài tia xin lỗi:

- Phong nhi, thật xin lỗi...

- Sư tôn. rốt cục đã xảy ra chuyện gì?

Quách Phong mê hoặc nói trong con mắt sáng ngời lộ ra vẻ nghi hoặc.

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

263. Chương 261: Tô Lưu Vân

Chúc mừng năm mới - 2012

ở một nơi cách chỗ Trương Hằng cùng Bích U Tiên Tử chừng Bốn mươi dặm. Quỷ Sư ôm Quách lão đầu gấp rút phi hành trên bầu trời. Hắn cùng Trương Hằng chia nhau hành động, như vậy có thể giảm bớt một ít áp lực cho Trương Hằng.

Bích U Tiên Tử vừa tiến vào Nguyên Anh Kỳ. không thể nào tu thành thần thông vô thượng Thân Ngoại Hóa Thân không thể nào đồng thời ra tay với hai người.

Còn Trương Hằng kết luận, đối phương nhất định sẽ truy kích mình, Bởi vì Bích U Tiên Tử coi trọng là Quách Phong.

Quả nhiên, Bích U Tiên Tử không đuổi theo Quách Tĩnh lão đầu. mục tiêu của nàng là Trương Hằng cùng Quách Phong.

Nhưng ngay khi Quỷ Sư bay ra mười mấy dặm. phía trước xuất hiện một người Thanh niên tóc dài áo bào lam.

Thanh niên bộ dạng tuấn tú lạ thường, làn da trong suốt như ngọc, tóc dài tung bay theo gió.

Thanh niên này thần nhiên nhìn Quỷ Sư, nhàn nhạt nói:

- Chờ người đã lâu...

Trên người Thanh niên tóc dài áo bào lam này truyền ra khí tức làm cho Quỷ Sư kinh hãi không thôi, hơn nữa đối phương cũng không che giấu tu vi của mình.

"Lại là tu sĩ Kết Đan Kỳ đại viên mãn!"

Quỷ Sư thâm giật mình.

Hắn làm sao cũng không nghĩ ra được, vì sao nơi này lại đột nhiên nhảy ra một tu sĩ Kết Đan Kỳ đại viên mãn.

Trương Hằng đang ở phương xa. cũng cảm thấy có chút kỳ quái.

Lúc trước khi bọn họ tiến vào Thiên Tâm Các. cũng không phát hiện ra tu sĩ Kết Đan Kỳ đại viên mãn.

Mặc kệ là Nam Minh hay Quỷ Sư, trước mắt còn ở phạm trù Trúc Cơ Kỳ. có thể còn đây đưa một hồi với tu sĩ Kết Đan sơ kỳ. nhưng tuyệt đối không phải đối thủ của tu sĩ Kết Đan Kỳ đại viên mãn.

Hơn nữa nhìn khí tức trên người Thanh niên tóc dài áo bào lam này. Dường như không phải tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường.

Như thế, Trương Hằng liền hiểu được vì sao Bích U Tiên Tử lại không vội không vàng nói chuyện phiếm với mình, hơn nữa bộ dạng truy kích mình như mèo vờn chuột.

- Một tiểu tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cũng dám tới Thiên Tâm Các giương oai, dù Bích Nhi không trừng phạt các người, Tô Lưu Vân ta cũng sẽ ra tay thay nàng.

Thanh niên tóc dài áo bào lam nhàn nhạt nói.

"Người này lại gọi Bích U Tiên Tử là Bích Nhi?"

Mặc kệ là Quỷ Sư hay Trương Hằng. đều sửng sốt một chút.

Lại nhìn một thân tu vi Kết Đan Kỳ đại viên mãn của nam tử tóc dài áo bào lam kia. người hơi có chút đầu óc là có thể đoán được quan hệ giữa hắn cùng Bích U Tiên Tử. Dù sao không lâu trước Bích U Tiên Tử vẫn là một nữ tu Kết Đan Kỳ đại viên mãn.

Tô Lưu Vân cũng không vận dụng Pháp bảo gì, trên tay bắn ra mấy đoàn bích quang lạnh thấu xương, bích quang này như có linh tính xoay quanh một vòng tròn trên bầu trời.

Quý Sư đương nhiên không dám dây dưa với hắn. vội vàng chạy về phía xa.

- Chạy đi đâu?

Trong tay Tô Lưu Vân lại đánh ra mấy pháp quyết. bích quang trên bầu trời đột nhiên run lên. một mảnh mưa rơi xanh lục bao trùm Quý Sư.

Quý Sư vội vàng tăng mạnh độ dày của quỷ vụ màu đen quanh người, để chống lại cơn mưa xanh lục kia.

Nhưng quỷ vụ quanh người vừa chạm vào cơn mưa xanh lục này. liền bắt đầu nhanh chóng hóa tan, hơn nữa một cỗ hàn ý vô cùng lạnh lẽo thấm vào trong thân thể Quý Sư.

Bên ngoài thân thể Quý Sư lập tức ngưng kết một tầng băng sương màu xanh. May mắn, thân thể hắn vô cùng đặc thù, ngoài thân thể không bị ăn mòn.

Nhưng Quách lão đầu trong tay Quý Sư lại bị thổi rửa toàn thân chỉ trong một hai nhịp thở liền biến thành một bãi dịch lỏng màu xanh.

Thấy cảnh này, Quý Sư cùng Tô Lưu Vân đều sửng sốt.

Trong lòng Quý Sư âm thầm kêu khổ. không ngờ tới lại không hoàn thành ủy thác của chủ nhân.

Tô Lưu Vân lại nhanh chóng khôi phục bình thường.

Công pháp hắn tu luyện là một loại độc ác âm tàn nhất Bích Tuyết Tương Vân Tông, phần lớn tu sĩ như hắn lựa chọn công pháp nghiêng về thuộc tính hàn còn hắn lại lựa chọn công pháp ác độc có tính ăn mòn rất mạnh.

Trước khi Bích U Tiên Tử còn chưa kết anh, hai người bọn họ là đạo lữ song tu. Bích U Tiên Tử được phải tới trấn thủ Độc Thiên Bảo. hắn cũng đi theo tới đây. nhưng vẫn luôn ở trạng thái bẽ quan chuẩn bị đánh sâu vào Nguyên Anh Kỳ.

Nhưng Nguyên Anh Kỳ không phải chỉ dựa vào bẽ quan cùng linh đan trợ giúp là có thể đạt tới.

Vì thế, Tô Lưu Vân xuất quan du sơn ngoạn thủy ở quanh Độc Thiên Bảo. hy vọng có thể được thể ngộ gì đó. từ đó trợ giúp hắn đánh sâu vào cánh cửa Nguyên Anh Kỳ.

Mà phương hướng Quý Sư chạy trốn lại ngay về phía hắn. vì thế Bích U Tiên Tử phần pho hắn ngăn chặn Quý Sư.

Thấy Quách Tĩnh lão đầu đã chết. Quý Sư lập tức hóa thành một hạt châu màu bạc nửa trong suốt, nhắm hướng Trương Hằng bay vụt đi.

ở trạng thái ngân châu, tốc độ của hắn nhanh gấp đôi trạng thái bình thường, tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường đừng mơ truy đuổi theo được.

Nhưng Tô Lưu Vân này lại cần chết không tha, hơn nữa còn có xu thế chậm rãi tới gần.

"Đây là bí pháp gì. lại có thể chạy trốn bằng hình thái này?"

Trong lòng Tô Lưu Vân sinh ra tò mò.

Dù là hắn kiến thức rộng rãi, cũng chưa thấy qua loại công pháp kỳ quái thể này.

Vù!

Quý Sư biến thành ngân châu chấn động kịch liệt, ánh bạc tỏa sáng, tốc độ lại tăng thêm vài phần, kéo lại khoảng cách với Tô Lưu Vân.

Tô Lưu Vân cười ha ha, vung tay lên. một cái thuyền nhỏ cỡ bàn tay màu tím xuất hiện trước mặt hắn.

Oong!

Cái thuyền nhỏ màu tím này biến thành dải nửa thước, hình như giọt nước, toàn thể lỏng lánh lôi điện màu tím.

Xẹt xẹt...

Tô Lưu Vân vô cùng tự nhiên đứng trên thuyền nhỏ màu tím này. tốc độ lập tức tăng thêm gần một nửa.

Kết quả là Khoảng cách giữa Quỷ Sư cùng Tô Lưu Vân không ngừng kéo gần lại.

Tô Lưu Vân đứng trên thuyền nhỏ màu tím này. tay cũng không ngừng, một đoàn sương khói xanh lục ngưng kết trước người hắn.

Đoàn sương khói xanh lục hình quả cầu tròn, chỉ to bằng trái bóng, bên trong không ngừng cuộn trào, hơn nữa còn có những bong bóng đang nhảy lên.

Ngay khoảnh khắc, quả cầu sương khói màu xanh lục kia trôi nổi trên đầu Tô Lưu Vân.

-Đi!

Tô Lưu Vân khẽ phun một tiếng.

Liền thấy quả cầu sương khói xanh lục kia lập tức bay ra vô số bọt khí xanh lục.

Những bọt khí xanh lục này cực kỳ có linh tính, truy đuổi đánh về phía Quỷ Sư.

Phốc!

Một cái bong bóng xanh lục đánh trúng Quỷ Sư biến thành ngân châu.

Lập tức, một đoàn axit xanh lục mang theo tính ăn mòn mãnh liệt bao trùm mặt ngoài ngân châu nửa trong suốt.

Nhưng lực phòng ngự của ngân châu này rất mạnh, mặt ngoài lóe ra ánh bạc. axit xanh lục kia nhất thời không thể làm gì được nó.

Tô Lưu Vân Thấy cảnh này, không khỏi khẽ ồ một tiếng.

Bằng kinh nghiệm chiến đấu nhiều năm của hắn bong bóng xanh lục kia có thể dễ dàng hóa Linh khí bình thường thành một bãi nước xanh. Thậm chí dưới tình huống riêng, còn có thể ăn mòn Pháp bảo của tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Hắn không biết Thân Ngoại Tạo Thân của Trương Hằng sau khi hóa thành trạng thái ngân châu, Tuy rằng không có năng lực công kích gì, nhưng tốc độ cùng lực phòng ngự đều tăng gấp đôi.

- Ta xem rốt cuộc ngươi có thể thừa nhận bao nhiêu lực công kích?

Tô Lưu Vân cười lạnh nói.

Vừa rồi chẳng qua chỉ là một cái bong bóng xanh lục đánh trúng mà thôi.

-Đi!

Tô Lưu Vân nhanh chóng bắt pháp quyết. bong bóng xanh lục trở thành đám. tốc độ phi hành tăng lên vài phần như một đàn ong tràn về phía Quỷ Sư.

Phốc phốc...

Mặc dù Quỷ Sư biến thành ngân châu không ngừng thay đổi quỹ tích phi hành cùng né tránh, nhưng vẫn bị không ít bọt khí xanh lục đánh trúng.

Lúc đầu, ngân châu còn có thể miễn dịch công kích của những bọt khí này. nhưng theo thời gian kéo dài, đã có một bộ phận nhỏ axit xanh lục mang theo lực ăn mòn mãnh liệt bắt đầu lọt vào bên trong ngân châu.

- Ha ha ha...

Nhìn ngân châu nửa trong suốt bắt đầu giảm tốc độ. Tô Lưu Vân phát ra một trận cười khê.

ở ngoài xa mấy chục dặm. Trương Hằng thông qua liên hệ đặc thù cùng tạo thân tự nhiên nhìn hết thấy ở trong mắt, sắc mặt lập tức trở nên âm trầm...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

264. Chương 262: Tô Lưu Vân Chết

Chúc mừng năm mới - 2012

Quý Sư cùng Nam Minh đều là Thân Ngoại Tạo Thân do Trương Hằng luyện chế tương đối có tiềm lực. theo thời gian trôi qua thực lực hai cái tạo thân này còn có không gian tăng lên rất lớn.

Còn hai cái tạo thân Khuê Hồng cùng Tử Yến Trước đó, Trương Hằng có thể không chút do dự ném bọn họ tới Đường gia để hoàn thành hứa hẹn của mình đối với ô Lăng.

Cho nên, khi Trương Hằng phát hiện tạo thân của mình bị đối phương công kích mãnh liệt, trong lòng cũng có chút khẩn trương cùng phẫn nộ.

Phương hướng Quý Sư phi hành đúng là nhắm về phía Trương Hằng, chỉ cần đi vào trong cơ thể Trương Hằng. hắn sẽ an toàn hơn nhiều.

Vù!

Trương Hằng sử dụng Ngân Quang Thiểm Thuật đột nhiên đổi một phương hướng bay về phía Quý Sư. muốn hội hợp với đối phương.

Bích U Tiên Tử đương nhiên sẽ không cho hắn như ý. tay ngọc vừa nhấc, trước mặt lập tức xuất hiện một mảnh băng vụn xanh lam, ngăn cản Trương Hằng.

Trương Hằng cắn răng một cái. một mảnh ngân diễm hình thành một cái màng phòng hộ xung quanh, bảo hộ Quách Phong ở bên trong.

Đây cũng là lần đầu Trương Hằng dùng ngân diễm ngưng kết thành vòng bảo hộ phòng ngự, lực phòng ngự này còn phải nghiên cứu thêm.

Xì xì....

Đúng là xông vào chốn hung hiểm, Trương Hằng vô cùng thoải mái xuyên qua tầng băng xanh lam này, ngẫu nhiên có một hai đóa ngân diễm lan ra, cắn nuốt một mảnh lớn băng vụn.

Bích U Tiên Tử hết sức giật mình, thầm nghĩ đây là ngọn lửa gì, đáng sợ Như thế.

Trên thực tế, Bích U Tiên Tử cũng có phần cố kỵ, trong tay Trương Hằng đang ôm Quách Phong, làm cho nàng không dám sử dụng toàn lực để đối phó Trương Hằng.

Lỡ như có sơ xuất gì, ngộ sát Quách Phong, vậy mất nhiều hơn được. Huống hồ, Bích U Tiên Tử cũng mang tâm tư muốn bắt sống Trương Hằng.

Thần thức đảo qua phía trước, sắc mặt Bích U Tiên Tử đột nhiên hiện lên vẻ tươi cười, nàng không vội ra tay với Trương Hằng.

Còn sắc mặt Trương Hằng lại đại biến!

Thì ra chỉ một lát Như vậy, viên ngân châu do Quý Sư biến thành đã bị Tô Lưu Vân đánh rơi, mất thấy đã nguy ở sớm chiều.

Trương Hằng cùng Quỷ Sư là linh hồn tương liên, rất rõ ràng tình trạng của hắn. Nếu thêm vài lần công kích, Thân Ngoại Tạo Thân Quỷ Sư này sẽ hỏng mất.

-Ha ha...

Tô Lưu Vân ở cách đó mấy chục dặm lại phát ra một trận cười khê. thao túng một đoàn bọt khí xanh lục bao quanh Quỷ Sư biến thành ngân châu.

Hắn cũng không vội xuống tay với ngân châu, ngược lại cảm thấy hứng thú với loại công pháp của Quỷ Sư.

Quỷ Sư biến thành ngân châu rơi trên mặt đất không nhúc nhích, mặt ngoài hạt châu nửa trong suốt đã sớm bị một tầng chất lỏng xanh lục bao bọc. ngẫu nhiên còn thấy được vài tia sáng bạc mỏng manh lóe lên.

Đang trong phi hành, Trương Hằng đột nhiên ngừng lại. hắn hít sâu một hơi, liếc sang Bích U Tiên Tử vẫn luôn tươi cười nhàn nhạt ở phía sau.

Chân đạp đám mây sáng bảy màu, quanh người lưu chuyển bích quang, Bích U Tiên Tử vẫn một bộ dạng bình tĩnh như trước, thấy Trương Hằng đột nhiên ngừng lại. cười nhạt nói:

- Không ngờ người có thể kiên trì lâu Như vậy, xem ra thực lực của người đã đạt tới Kết Đan Kỳ. khó trách dám to gan xông nhập trọng địa Thiên Tâm Các.

- Chẳng qua. hiện giờ ta sẽ cho người kiến thức thực lực chân chính của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Quanh người Bích U Tiên Tử đột nhiên phóng ra một mảnh bích quang chói mắt, bầu trời xung quanh lập tức rơi vào một mảnh bích tuyết buông xuống đồ sộ.

Một mảnh bích Tuyết nhìn như vô hại rơi xuống trong không gian mấy trăm thước, làm cho nhiệt độ khu vực này giảm xuống kịch liệt.

Trương Hằng lập tức cảm giác thân thể của mình cứng ngắc, tốc độ phi hành chợt giảm mạnh.

May mắn quanh người có vòng bảo hộ ngân diễm hộ thể. bằng không thì chỉ sợ bây giờ đã bị đông lạnh thành que kem.

- Toàn!

Bích U Tiên Tử vung cánh tay ngọc nhỏ nhắn, bích tuyết xung quanh bắt đầu gào thét xoay tròn, cả khu vực lập tức rơi vào một mảnh u ám tựa như lốc xoáy sắp phủ xuống.

Thân thể Trương Hằng không ngừng lay động, miễn cưỡng ổn định thân hình.

Ừ! Ừ!

Theo bích Tuyết xung quanh điên cuồng xoay tròn Trương Hằng cảm giác vòng bảo hộ ngân diễm dường như có dấu hiệu không chống đỡ nổi.

Quách Phong bên cạnh Trương Hằng cả người rét run. không ngừng run rẩy.

Dù có vòng bảo hộ ngân diễm ngăn cách hơn phần nửa bằng hàn. chút ít hơi lạnh tán vào vẫn làm người ta khó có thể thừa nhận.

Trương Hằng chuẩn bị dùng Luyện Hư Linh Khí hỗ trợ sưởi ấm cho Quách Phong, liền phát hiện bích Tuyết hung dữ xung quanh đột nhiên chậm lại.

Chỉ trong nháy mắt, nhiệt độ bên trong vòng bảo hộ ngân diễm liền khôi phục bình thường. Trong lòng Trương Hằng vừa động, liền hiểu được Bích U Tiên Tử lo lắng tổn hại tới Quách Phong, cho nên mới không dám hạ độc thủ.

"Chẳng lẽ đồ nhi phé linh căn này thật sự có cái gọi là Thiên Cơ Thân Mạch?"

Trương Hằng liếc nhìn Quách Phong như có chút suy nghĩ.

- Sư tôn. hay là ngài giao ta cho nàng, chính ngài chạy nhanh đi...

Quách Phong lóe lẹ quang, muốn giãy thoát khỏi tay Trương Hằng.

Đúng Lúc này, Bích Tuyết càn quét xung quanh cũng bình lặng đi một nửa, Đường như đang lảng lảng chờ Trương Hằng trả lời.

Trương Hằng im lặng, một bộ phận tâm thần của hắn đang cố kỵ tình huống bên phía Quỷ Sư.

Tô Lưu Vân dùng bọ khí xanh lục bao bọc ngân châu do Quỷ Sư biến thành, tiếp đó đánh ra một đạo lực quang nhàn nhạt, vừa lúc đánh lên ngân châu.

Vừa một cái, lực quang bao bọc ngân châu liền đi tới tay hắn.

Ngân châu này vào trong tay hắn liền bắt đầu gãy vỡ, nhưng lực quang trên tay Tô Lưu Vân bùng lên, khiến ngân châu khôi phục bình tĩnh.

- Để vật này lại về sau nghiên cứu.

Tô Lưu Vân duỗi tay, lấy từ túi trữ vật một chiếc hồ lô xanh lục, tay liên tục bắt pháp quyết.

Hồ lô xanh lục chợt run lên, phát ra một lực hút, hút ngân châu vào trong.

Hồ lô xanh lục của hắn vốn là hàng phồng chế Tiên bảo trong truyền thuyết, xem như một kiện Pháp bảo phụ trợ bình thường, dùng để cất chứa các loại linh đan, càng thêm tinh xảo vững chắc hơn so với túi trữ vật.

Ngân châu tiến vào trong hồ lô xanh lục này, liền không có phản ứng gì, giống như đã bị cắn nuốt.

- Được rồi, ta đi xem tình huống bên phía Bích Nhi, bằng thực lực của nàng, hiện giờ đã bắt được người kia rồi...

Ngay khi hắn thu hồ lô vào tay, bầu trời phương xa đột nhiên phát ra một cỗ dao động kịch liệt, ánh bạc chói mắt như sao băng, chớp mắt liền bay tới phía hắn.

-Đó là...

Hắn theo bản năng hình thành một vòng bảo hộ đạo phòng ngự quanh người, để phòng ngừa bất trắc.

Chúng tu sĩ trong Độc Thiên Bảo đều thấy được đạo sáng chói như sao băng giáng xuống kia.

- Trời ạ! Đó là cái gì?

Chúng tu sĩ kinh ngạc không thôi.

Đạo ánh sáng bạc kia mang theo uy thế kinh người, làm cho tu sĩ trong phạm vi mấy chục dặm đều rung động.

Phốc!

Điểm rơi của "sao băng" kia vừa đúng là Tô Lưu Vân vừa thu hồ lô xanh lục vào túi trữ vật.

Ở trong một mảnh ánh sáng bạc chói mắt, một Thanh niên hung hăng vung tay chộp về phía Tô Lưu Vân.

Vòng bảo hộ phòng ngự quanh người Tô Lưu Vân tựa như tờ giấy, bị đánh tan tành.

Trên ngón tay của người Thanh niên kia mang theo một cỗ dao động kỳ dị, làm cho linh hồn các sinh linh mấy dặm xung quanh đều run lên.

Rắc! Phốc!

Tô Lưu Vân từ đầu đến cuối cũng không hiểu đã xảy ra chuyện gì, đã bị hai ngón tay của Trương Hằng chộp thủng cổ họng.

Trương Hằng giết hắn xong, sắc mặt trắng bệch, thân hình lung lay.

Đây là tiếp sau Kim Kiếm Môn Trương Hằng lại một lần nữa thi triển bí thuật chạy trốn Ngân Quang Độn.

Chẳng qua lần trước là dùng để chạy trốn lần này là để giết người.

Tuy rằng lần này khoảng cách thi triển bí thuật phi hành không xa như lần trước, nhưng tiêu hao lại lớn hơn.

Bởi vì trong quá trình thi triển bí thuật. Trương Hằng phải sử dụng một lượng lớn nguyên khí để bảo hộ Quách Phong không bị tổn thương.

Dùng Hư Không Hỏa Diễm giết Tô Lưu Vân, Trương Hằng nhanh chóng thu hồi túi trữ vật của đối Phương. cũng không có thời gian tìm ngân châu bên trong.

Đúng Lúc này, Bích U Tiên Tử ở ngoài mấy chục dặm ánh mắt u lãnh, thân thể duyên dáng khẽ run run. thần thức mạnh mẽ của hàng quét quang khu vực trăm dặm Độc Thiên Bảo. gắt gao tập trung trên người Trương Hằng.

- Ta muốn người chết!

Trong giọng Bích U Tiên Tử mang theo những tia thê lương cùng kiên quyết. trên mặt ngọc thậm chí còn rơi xuống một giọt nước mắt...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 3: Tiên Phàm Lộ

-----oo0oo-----

265. Chương 263: Chiến Nguyên Anh

Chúc mừng năm mới - 2012

Trương Hằng sử dụng bí thuật xuyên qua không gian mấy chục dặm, sau đó dùng Hư Không Hỏa Diễm một chiêu miểu sát Tô Lưu Vân Kết Đan Kỳ đại viên mãn toàn bộ quá trình cũng chỉ trong một hai nhịp thở.

Chỉ trong một hai nhịp thở Như thế, Trương Hằng lại tiêu tổn quá nửa nguyên khí.

Còn Bích U Tiên Tử ở xa mấy chục dặm lại rơi vào trong cảm xúc thê thảm cùng giận dữ.

Tuy rằng có một phận rất lớn đạo lý song tu ở Tu Chân Giới đều mang tâm tư lợi dụng lẫn nhau, mang theo suy nghĩ cùng tăng lên tu vi. nhưng cũng có đạo lý song tu mang cảm tình chân thật.

Bích U Tiên Tử cùng Tô Lưu Vân là một ví dụ, hai người cùng bắt đầu tu luyện thậm chí ở thời điểm Luyện Khí Kỳ, hai người đã sinh ra cảm tình.

Khi hai bên đều tiến vào Kết Đan Kỳ, liền kết làm đạo lý song tu.

Có thể nói, giữa hai người có cảm tình thâm hậu. bất kỳ người nào gặp bất hạnh bị sát hại, người còn lại sẽ dốc toàn lực báo thù cho đối phương, nếu không thì chắc chắn sẽ lưu lại bóng ma tu luyện về sau.

- Ta muốn người chết!

Tiếng quát kiên quyết của Bích U Tiên Tử truyền khắp khu vực mấy chục dặm. làm đông đảo tu sĩ trên dưới Độc Thiên Bảo một trận phát lạnh.

vốn các tu sĩ còn muốn xem náo nhiệt, lập tức ngoan ngoãn đáp xuống đất.

Tu sĩ Nguyên Anh Kỳ nổi giận, tu sĩ cấp thấp bên dưới không dám thở mạnh một tiếng, sợ bị tai họa không đầu.

Trương Hằng cảm nhận được một cỗ khí thế cuồng bạo đang tiếp cận mình, sát ý lăm lăm làm thân thể hân lạnh buốt.

Bích U Tiên Tử không chế Pháp bảo Thất Thái Vân Đóa. đang điên cuồng đuổi theo Trương Hằng.

Trương Hằng rõ ràng, muốn thoát khỏi Bích U Tiên Tử Nguyên Anh Kỳ, phải lại liên tục thi triển bí thuật. Vù!

Trương Hằng đột nhiên nhắm hướng Thiên Tâm Các bay đi. thân hình lóe lên giữa không trung, mỗi lần đều lóe ra Khoảng cách chục trượng.

Còn ở phía Thiên Tâm Các, Nam Minh toàn thân hóa thành một đạo ngân châu, đang tới gần Trương Hằng. ở sau lưng Nam Minh, là Lục nhi Kết Đan Kỳ đang truy đuổi.

Trong lòng nàng cũng tràn ngập lo lắng, nếu để một gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bị nhốt chạy trốn, nói không chừng sư phụ đang nổi giận sẽ trừng phạt nàng thật nặng.

Nhưng Nam Minh hóa thành trạng thái ngân châu, tốc độ phi hành cực nhanh, khoảng cách với nàng càng kéo xa ra.

Trương Hằng nhanh chóng bay lên trên không trung Độc Thiên Bảo, dẫn tới đông đảo tu sĩ chú ý.

- Khí thế trên người kẻ này thật đáng sợ. e là đã đến Kết Đan Kỳ đỉnh phong.

Có mấy tu sĩ kinh hãi than thở.

- Chẳng lẽ hắn trêu chọc Bích U Tiên Tử...

- Suýt...

Có một tu sĩ bảo hắn ngậm miệng lại.

Thần thức tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đáng sợ cỡ nào. hết thấy nơi này đều có thể bị đối phương bắt lấy.

Bởi Trương Hằng cùng Nam Minh bay ngược hướng, chỉ một lát khoảng cách giữa hai người chỉ còn hơn mười dặm.

Nhưng tốc độ của Bích U Tiên Tử Nguyên Anh Kỳ nhanh hơn Trương Hằng cùng Nam Minh nhiều lắm. đang nhanh chóng đuổi về phía Trương Hằng.

Trương Hằng thoáng tính toán một chút, chờ mình gặp Nam Minh, vậy chỉ sợ Bích U Tiên Tử cũng cách mình không xa.

Lúc này Bích U Tiên Tử tràn ngập sát ý vô tận với Trương Hằng, e rằng sẽ không để ý chết sống của Quách Phong, chắc chắn lấy mục tiêu hàng đầu là giết Trương Hằng.

Trong lòng Trương Hằng cũng gấp gáp. hắn hiểu đối mặt với Bích U Tiên Tử đang trong thịnh nộ. chính mình có thể ngã xuống.

Bởi vừa rồi hắn mang theo Quách Phong thi triển bí thuật, tiêu hao quá nửa nguyên khí.

"Nhất định phải tỉnh táo..."

Trương Hằng mạnh mẽ ổn định cảm xúc của mình, sau đó trong mắt tràn ngập một tầng ánh sáng bạc Nhu hòa.

Bỗng nhiên, hắn tiến vào trạng thái đặc thù Thần Linh Nhân.

Hết thấy xung quanh đều bị hắn nắm giữ rất rõ ràng, trong lòng cũng khôi phục bình tĩnh cực hạn.

Vù vù vù!

Hắn không tiếc tiêu hao nguyên khí bay về phía Nam Minh.

Rốt cục, hắn dùng mắt thường thấy được Nam Minh hóa thành trạng thái ngân châu, vội vàng ra lệnh với hắn:

- Người mang hắn đi! Phi hành về phía tây bắc!

Nói xong. Trương Hằng ném Quách Phong cho ngân châu nửa trong suốt kia.

Ngân châu đột nhiên hóa thành thiếu niên Nam Minh áo bào đen lãnh khốc.

Nam Minh tiếp nhận Quách Phong. Không nói hai lời. mang theo Quách Phong nhắm hướng tây bắc bay đi.

- Mục tiêu hàng đầu của ngươi là bảo vệ hắc cho tốt. dù cho chính mình chết đi, cũng phải để cho hắc còn sống.

Trương Hằng lại nhàn nhạt bỏ thêm một câu.

Hắc đã hạ quyết tâm, nhất định phải hoàn thành hứa hẹn của mình năm đó. nếu không thì ngay cả chắc chắn về sau có thể bước lên đỉnh cao Tam Tinh Vực. dưới đáy lòng cũng sẽ lưu lại vài phần tiếc nuối áy náy.

Tối thiểu, cũng phải dốc hết toàn lực.

- Ngươi đừng chạy...

Đúng lúc này, Lục nhi đồ đệ Bích U Tiên Tử vừa lúc đuổi tới. lại thấy Trương Hằng mở ra Thần Linh Nhân giống như thiên thần.

Vừa dụng tới ánh mắt bạc như có thể nhìn thấu hết thấy thế gian, cùng với khí thế hùng hồn mạnh mẽ trên người Trương Hằng. trong lòng Lục nhi Kết Đan Kỳ không khỏi run lên.

"Người này thật đáng sợ!"

Trong lòng Lục nhi sinh ra ý lùi bước.

Đúng Lúc này, Bích U Tiên Tử ở xa bảy tám dặm truyền tiếng nói lạnh, băng tới bên nàng:

- Ngươi giúp ta chặn hắc lại!

Sắc mặt Lục nhi không khỏi trắng bệch, nhìn về phía nam tử khủng bố Trước mắt,

Nàng không rõ, vì cái gì nam tử trước mắt lại chọc sự tôn nổi giận lãnh khốc Như thế,

- Ngươi đừng chạy!

Lục nhi tế ra một kiện Pháp bảo hình dù bắn ra bích quang.

Pháp bảo hình dù này oong một tiếng, lập tức to ra gấp mười lần, phát ra một lực hút mạnh mẽ. muốn kiềm chân Trương Hằng.

Trương Hằng không liếc tới nàng, thần thức lại tập trung vào Bích U Tiên Tử cách đó mấy dặm. cười lạnh nói:

- Ngươi đang để cho đồ đệ mình chịu chết hay sao?

Lục nhi cùng chúng tu sĩ nơi này đều nghe được lời của Trương Hằng.

- Người kia là ai. dám đối đầu trực diện với tu sĩ Nguyên Anh Kỳ?

Chúng tu sĩ bên dưới không khỏi kinh ngạc khiếp sợ.

Trên người Trương Hằng lộ ra khí thế mãnh liệt, làm cho chúng tu sĩ không thể xác định tu vi chân thật của hắc.

Sắc mặt Lục nhi trắng bệch, thậm chí chẳng lẽ sự tôn thật sự muốn cho mình đi chịu chết?

Trương Hằng đứng tại chỗ, cũng không có ý định chạy trốn.

Hắc ở trong trạng thái Thần Linh Nhân đã sớm phân tích ra, bằng vào tốc độ độn cùng nguyên khí của hắc bây giờ. căn bản không thể chạy khỏi tu sĩ Nguyên Anh Kỳ truy kích.

Phạm vi thần thức của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ rất rộng, dù Trương Hằng sử dụng bí thuật phi độn trong lộ trình trăm dặm, thần thức của đối phương vẫn có thể bắt giữ được hắc.

Huống hồ, trong thời gian ngắn sau khi sử dụng bí thuật bỏ chạy, vẫn sẽ lưu lại một chút dấu vết trên bầu trời, dù có chạy khỏi phạm vi thần thức của Bích U Tiên Tử. đối phương vẫn có thể nhanh chóng truy đuổi tới.

Chiến Nguyên Anh!

Đây là lựa chọn của Trương Hằng.

ở trong mắt phần đông tu sĩ Tam Tinh Vực. Nguyên Anh Kỳ chính là tồn tại vô địch cao cao tại thượng, phát tay là có thể lấy mạng người.

Còn hôm nay, Trương Hằng muốn kiến thức chỗ đáng sợ chân chính của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Nếu trốn không thoát, sao không liều chết một trận.

Trương Hằng nhớ tới một trận chiến cùng Vũ Vô Cực mấy năm trước, lần đó mình dưới đủ loại áp lực. thực lực bạo tăng gấp đôi.

Hắn hiểu được, tiềm lực trong cơ thể mình cực kỳ đáng sợ. dù là có thể bộc phát ra một nửa, cũng có thể không ngại Bích U Tiên Tử Trước mắt,

Một cỗ lòng tin tìm đường sống trong chỗ chết sinh ra trong đáy lòng Trương Hằng. Vào Lúc này, hắn nghĩ tới Vũ Vô Cực. tên cuồng chiến đấu bồi dưỡng ra đối thủ tương lai cho mình. Mơ hồ, khí thế trên người Trương Hằng bắt đầu chậm rãi kéo lên.

Thân hình chợt lóe, hắn bắt đầu lóe lên chạy về phía Bích U Tiên Tử.

- Nguyên Anh Kỳ thì thế nào...

Trương Hằng cười lạnh, Luyện Hư Linh Khí trong cơ thể vận chuyển cấp tốc. quanh người lưu chuyển một tầng ánh bạc. Ngân Quang Độn dưới chân lúc sáng lúc tối.

Vù! Thân hình hắn mơ hồ không chừng, lưu lại từng đạo tàn ảnh trên bầu trời.

Mọi người ở đây bao gồm cả Bích U Tiên Tử đều sửng sốt!

- Hắn muốn ngông cuồng khiêu chiến Nguyên Anh Kỳ...

Toàn bộ tu sĩ Độc Thiên Bảo đều sôi trào!

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----oo0oo-----

266. Chương 264: Phá Diệt Thần Quang

Chúc mừng năm mới - 2012

Ở ngàn vạn năm lịch sử Tam Tinh Vực, chưa từng có tu sĩ Kết Đan Kỳ nào có thể khiêu chiến thành công Nguyên Anh Kỳ.

Ngẫu nhiên xuất hiện một lần tu sĩ Kết Đan Kỳ bỏ chạy từ trong tay lão quái Nguyên Anh Kỳ. đều được mọi người ca ngợi.

Làm Kết Đan Kỳ có thể chạy trốn chết từ trong tay tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. liền có thể đạt được vinh dự vô thượng, thậm chí có thể trở thành người đứng đầu trong Kết Đan Kỳ!

Hôm nay mục tiêu của Trương Hằng là khiêu chiến Bích U Tiên Tử Nguyên Anh sơ kỳ.

Bích U Tiên Tử khổng chế Pháp bảo Thất Thái Vân Đóa. một cỗ sát khí quyết liệt lao thẳng tới Trương Hằng. nàng bộc phát ra bích quang bao phủ toàn bộ thân thể duyên dáng mơ hồ không rõ ràng.

Thân hình Trương Hằng hóa thành ánh bạc mơ hồ không rõ. lóe lên trên bầu trời lưu lại từng đạo hư ảnh. dẫn tới chúng tu sĩ than thở một trận.

Trong mắt tràn đầy ánh bạc, toàn bộ thế giới ở trong mắt Trương Hằng đều trở nên rất chậm chạp.

Đối mặt Thần Linh Nhân có thể nhìn rõ bản chất thể gian, trên người Bích U Tiên Tử Nguyên Anh Kỳ sinh ra một cỗ lực chống cự. làm cho Trương Hằng không thể nhìn thấu nàng.

Ngay cả Như thế, Bích U Tiên Tử vẫn cảm thấy ngọc thể có chút buốt lạnh, thậm chí có một loại cảm giác kỳ quái như bị đối phương lột hết quần áo.

Chẳng qua đây chỉ là một loại ảo giác của nàng, hiện giờ Trương Hằng còn chưa có thực lực này, ít nhất còn thiếu hai bậc nhỏ.

Thấy Trương Hằng chủ động lao về phía mình, Bích U Tiên Tử thoáng kinh ngạc, sau đó lộ ra vẻ cười lạnh cùng trào phúng.

Loại hành vi của Trương Hằng ở trong mắt đa số người, là một loại hành vi không biết tự lượng sức mình.

- Hôm nay, ngươi phải chết ở đây.

Mấy giọt nước mắt trên mặt ngọc của Bích U Tiên Tử nháy mắt bốc hơi. nàng làm cho mình khôi phục bình tĩnh, sau đó lạnh nhạt nhìn chằm chằm Trương Hằng đang bay về phía mình.

Đối với lời Bích U Tiên Tử nói. Trương Hằng coi như không nghe tới. khí thể trên người đang không ngừng ngưng tụ tăng lên, giống như không có đỉnh điểm.

Năm trăm thước... Bốn trăm thước... Ba trăm thước...

Hai người Bích U Tiên Tử cùng Trương Hằng đang cấp tốc tới gần. chúng tu sĩ Độc Thiên Bảo phía dưới đều ngừng thở.

Cả Độc Thiên Bảo như rơi vào một thế giới không có âm Thanh.

Người thường dùng mắt thường để nhìn, chỉ có thể thấy hai đốm sáng trên bầu trời đang cấp tốc lao vào nhau.

Trong đó một đốm sáng Tỏa hào quang bảy màu. Còn đốm sáng còn lại lóe ra ánh bạc.

Xẹt xẹt! Xẹt xẹt!

Trong không khí phát ra một tiếng ma sát chói tai. chân trời hiện lên hai tia sấm chớp.

Rất cuộc, hai người còn cách nhau không tới trăm thước!

Trương Hằng vẫn như cũ. khí thể trên người còn đang thông thả kéo lên, nhưng đã đạt tới một bình cảnh.

Bích U Tiên Tử ánh mắt phát lạnh, nhẹ nhàng phát tay. một đạo bích quang dài đến cả trượng đột nhiên đánh ra, chớp mắt đụng vào người Trương Hằng, tốc độ làm người ta hoảng sợ.

Dù Trương Hằng có thể nhìn rõ ràng động tác của đối phương, cũng chỉ có thể miễn cưỡng vươn tay đỡ được một nửa công kích.

Bùm!

Cả người Trương Hằng bị đánh bay mấy chục trượng như một trái bóng chày.

Độn quang dưới chân Trương Hằng kịch liệt run lên. thật vất vả mới đứng vững được.

Hắn lau vết máu bên khóe miệng, thấp giọng tự nói:

- Cảm giác rất đau...

Vù!

Trương Hằng lại lóe lên nhắm về phía Bích U Tiên Tử. thân hình mơ hồ không chừng, muốn tiếp cận đối phương thì triển ra sát chiêu.

Nhưng Bích U Tiên Tử lại vung tay lên. một đạo gió xoáy bích quang vừa lúc đánh trúng thân thể Trương Hằng.

Bùm!

Dù có Luyện Hư Linh Khí hộ thể. quần áo Trương Hằng vẫn bị rách nhiều chỗ. trên người ngưng kết một tầng băng đá.

Đoàn bích quang không ngừng xoay tròn bao bọc Trương Hằng bên trong, tùy ý cắt xé.

Ánh bạc lóe lên, Trương Hằng lóe ra thoát khỏi vòng xoáy bích quang kia.

Lúc này, trên người hắn đã thêm nhiều vết thương, một tầng băng sương đã muốn xông vào trong cơ thể hắn.

Trương Hằng hét thảy không để ý tới, vẫn ngoan cố tiếp cận Bích U Tiên Tử.

Hắn hiểu được, muốn thủ thắng thì phải tiếp cận đối phương, Bởi vì Trương Hằng am hiểu nhất là tác chiến cận thân.

Thừa nhận hai lần công kích của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. Trương Hằng chỉ mới bị một chút ngoại thương cùng nội thương mỏng manh.

Sắc mặt Bích U Tiên Tử rất cực đại biến, lần đầu dùng ánh mắt hoàn toàn mới nhìn về phía Trương Hằng.

Trương Hằng nhìn nàng cười, thân hình lại lóe lên, bắn vọt về phía nàng.

Bích U Tiên Tử vẫn vung tay lên. một cái trường mâu xanh như xoắn ốc lao về phía Trương Hằng, vừa lúc cắt đứt quỹ tích di động tiếp theo của hắn.

Thần thức tu sĩ Nguyên Anh KỲ thấu đáo thậm chí không kém bao nhiêu so với Thần Linh Nhân của Trương Hằng hiện giờ.

Động tác của Trương Hằng không theo kịp suy nghĩ của mình, cho nên mới lọt vào cục diện bị đánh.

Đối mặt trường mâu bích lục hỗn loạn kinh phong xoắn ốc mạnh mẽ. Trương Hằng có thể cảm nhận được uy lực ẩn chứa trong đó. thậm chí trong lòng sinh ra cảm giác nguy cơ.

Bích U Tiên Tử công kích ba lượt, mỗi lần mạnh hơn một lần trước.

Lần công kích đầu tiên, chỉ dùng hai phần công lực. lần thứ hai dùng Bốn phần công lực.

Còn Lúc này, cũng là lần công kích mạnh nhất mà nàng có thể tùy tay đánh ra!

Ánh mắt Trương Hằng đột nhiên sáng ngời, quanh người hình thành một tầng ngân diễm bảo hộ. sau đó khoát tay, ngón trỏ cùng ngón giữa khép lại. nhẹ nhàng chỉ về phía Bích U Tiên Tử.

Oong

Một đạo ánh sáng màu bạc trong suốt đột nhiên bắn về phía Bích U Tiên Tử.

Ầm!

Đúng Lúc này, trường mâu bích quang xoắn ốc vừa lúc đánh trúng vòng bảo hộ ngân diễm quanh người Trương Hằng.

Xì xì xì... Phốc....

Sau khi xuyên thấu vòng bảo hộ ngân diễm thì bị trì hoãn một chút, tiếp đó trường mâu bích quang xoắn ốc liền xuyên thủng ngực Trụông Hằng.

Trương Hằng ngẩn người, lấy tay vuốt trường mâu bích quang lạnh băng thấu xương. Từng giọt máu theo vết thương bị xuyên thủng chảy ra, nhưng nháy mắt liền đọng lại.

Một tầng băng sương xanh biếc nhanh chóng bao trùm mặt ngoài thân thể Trương Hằng.

Trương Hằng chậm rãi nhấc tay, dùng tất cả nguyên khí cuối cùng bao bọc túi trữ vật chỗ Ninh Tuyết Dung.

Ninh Tuyết Dung trong túi trữ vật màu xanh kêu gọi không được, cũng không thể đi ra, ở bên trong bắt đầu khóc thành tiếng.

Trường mâu bích quang tựa như thực thể cũng dần tinh thể hóa, bên trên còn mang theo vài tia máu, thể lượng khác thường.

Độn quang màu bạc dưới chân Trương Hằng biến mất, thân hình hắn như điều đứt dây bắt đầu rơi xuống đất.

Hắn không cam lòng nhìn lại phía Bích U Tiên Tử.

Trước khi thừa nhận một kích của đối phương, hắn cũng dùng toàn lực phát ra một đạo Phá Diệt Thần Quang.

Nếu không thể sử dụng Hư Không Hỏa Diễm công kích gần người, như vậy cũng chỉ có thể lấy lui làm tiến, sử dụng Phá Diệt Thần Quang uy lực không rõ.

Một tia sáng màu bạc gần như trong suốt, trong chớp mắt liền bắn tới trước người Bích U Tiên Tử.

Bích U Tiên Tử ánh mắt bình tĩnh, chân đạp đám mây quảng sáng bảy màu. quần áo trắng tung bay tựa như Cửu Thiên Huyền Nữ. Quanh người nàng hình thành một vòng phòng hộ lưu chuyển bích quang, bất kỳ vật thể nào tiếp xúc với vòng phòng ngự này đều hóa thành băng đá xanh lục.

Xùy...

Ngoài dự đoán tia sáng màu bạc trong suốt kia dễ dàng xuyên thủng vòng phòng ngự quanh người Bích U Tiên Tử, tựa như bích quang lạnh băng kia căn bản không tồn tại.

Bích U Tiên Tử mặt hoa biến sắc, đã bắt lực ngăn cản tia sáng màu bạc trong suốt kia, thậm chí ngay cả cơ hội khởi động Pháp bảo phòng ngự cũng không có.

Ai có thể dự liệu được, một đạo công kích do một tên tu sĩ Trúc Cơ Kỳ đánh ra lại có thể dễ dàng xuyên thủng vòng phòng ngự của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Phá Diệt Thần Quang làm công pháp chủ tu của Trương Hằng. lần đầu tiên lộ diện ở Tu Chân Giới Tam Tinh Vực, cũng chứng minh được uy lực của nó.

Phốc!

Phá Diệt Thần Quang đã xuyên thủng áo khoác cung trang đặc biệt của Bích U Tiên Tử.

Đông!

Thân thể duyên dáng của Bích U Tiên Tử khê run lên. suýt nữa mất đi không chế Pháp bảo phi hành dưới chân.

Ầm!

Cùng lúc, thân thể cứng rắn của Trương Hằng rơi xuống mặt đất, một tầng hàn sương xanh lục lấy hắn làm trung tâm, lập tức lan tràn mấy chục thước!

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----oo0oo-----

267. Chương 265: Dục Hỏa Trọng Sinh?

Chúc mừng năm mới - 2012

Bích U Tiên Tử ổn định thân hình, trên mặt ngọc còn mang theo vài phần kinh hoàng cùng đỏ hồng.

Nếu nhìn gần, sẽ phát hiện áo khoác cung trang của Bích U Tiên Tử đã bị xuyên thủng, lộ ra một mảnh da thịt Tuyết trắng bên trong.

Nhưng Trên thực tế, mặt ngoài làn da Tuyết trắng kia còn có một tầng lá mỏng trong suốt như cánh ve.

Thân thể của nàng còn mặc một kiện Pháp bảo phòng ngự đặc chế.

Bích U Tiên Tử thân là đệ tử Bằng Phong thượng nhân Đại trưởng lão Bích Tuyết Tương Vân Tông. tự nhiên có được một hai kiện bảo mệnh.

Trên người nàng đang mặc một kiện nội giáp thiếp thân đặc biệt - Tầm Dực Y. loại nội giáp này cực khó có được tài liệu, giá trị thậm chí sánh ngang Pháp bảo cấp cao!

Đáng quý hơn nữa, phòng ngự của loại Tầm Dực Y này dựa vào năng lực phòng ngự của bản thân, có thể miễn dịch công kích vật lý hoặc công kích pháp thuật cường độ tương đương, đặc biệt rất có Kỳ hiệu đối với công kích pháp thuật.

Trương Hằng nằm dưới đất thấy được hết thảy trên bầu trời, khoe miệng mang theo một tia cười khổ.

Nhưng rất nhanh, hần tươi cười liền động lại.

Một tầng băng sương bao trùm toàn bộ thân thể hần. hơn nữa còn đang từng bước tinh thể hóa.

Không bao lâu sau, thân thể Trương Hằng sẽ hóa thành một bức tượng băng hình người.

Đối với tình cảnh thế này. Trương Hằng có một loại cảm giác như đã từng gặp. hần nhớ tới tình cảnh khi trước bị cả một ngọn núi băng nhỏ đè ở dưới đáy.

Bích U Tiên Tử mắt lạnh nhìn Trương Hằng bị đóng băng dưới đất. không chế Pháp bảo đám mây bảy màu chậm rãi đáp xuống mặt đất.

Không biết vì cái gì, nam tử trước mắt làm nàng sinh ra một tia kiêng kỵ.

Có lẽ nói ra thì người ta sẽ không tin một tồn tại Nguyên Anh Kỳ còn có thể sinh ra cảm xúc như thế đối với một tên tiểu tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

Chúng tu sĩ Độc Thiên Bảo không dám thử mạnh một cái. lẳng lặng nhìn Bích U Tiên Tử đáp xuống đất.

Thời gian chậm rãi kỳ lạ, giống như trải qua một thế kỷ. Bích U Tiên Tử hạ xuống chỗ cách Trương Hằng mười mấy thước.

Lúc này, toàn bộ thân thể Trương Hằng đã hóa thành một bức tượng băng.

Trong suốt phản xạ ánh sáng mặt trời. Trương Hằng nằm trên mặt đất, thân thể bị trường mâu xanh biếc tinh thể hóa xuyên thủng. Bên trên còn lẫn một chút màu máu. thê lương cùng bi tráng vô cùng.

Tu sĩ xung quanh thậm chí còn thấy được thần thái trên mặt Trương Hằng.

Tươi cười đông cứng, mang theo vài tia bất đắc dĩ cùng hối hận.

Bích U Tiên Tử cận thận quan sát hần ánh mắt hiện lên một tia dị sắc.

Trên nét mặt Trương Hằng dù có bất đắc dĩ, hối hận... Nhưng duy độc không có cảm xúc lẽ ra phải có vào Lúc này, Đó là tuyệt vọng!

Khi một người ở vào thời điểm cận kề cái chết, không thể làm gì được, nên có một vẻ mặt Như thế. Bích U Tiên Tử dùng ánh mắt thù hận lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Trương Hằng. nhưng lại không lập tức xuống tay, dường như đang suy nghĩ gì đó.

Cuối cùng, nàng cắn răng một cái. nhẹ nhàng nhấc tay. bích mang chói mắt lóe lên trên cánh tay trắng mịn của nàng.

Một cỗ uy thế mạnh mẽ truyền ra từ người nàng.

Nàng muốn ngưng tụ phát lực, sau đó toàn lực một chiêu chém giết Trương Hằng!

vốn nàng còn ôm vài phần Ý nghĩ bất sống, nhưng Bởi loại kiêng kỵ trong lòng đối Với Trương Hằng. khiến nàng lựa chọn tiêu diệt đối phương.

Theo uy thế hùng mạnh ngưng tụ trên người Bích U Tiên Tử. ánh mắt màu bạc của Trương Hằng đột nhiên chấn động, trái tim thành thịch đập lên. tốc độ máu chảy lập tức nhanh gấp mười lần!

Trong khoảng khắc, một đầu tóc đen của hắn hóa thành màu bạc!

Kịch biến này làm Bích U Tiên Tử sắc mặt đại biến, nàng cảm giác sự tình có biến.

Vù!

Nàng vung tay lên bích quang mạnh mẽ ngưng tụ trên cánh tay hóa thành một lưỡi đao sắc bén, chớp mắt chém tới cổ họng Trương Hằng.

Rắc!

Băng Tuyết bên ngoài người Trương Hằng vỡ tan.

Tiếp đó một tiếng phốc, cổ họng Trương Hằng bị cắt đứt, máu tràn ra, nhưng nháy mắt liền đông cứng.

Còn vẻ mặt Trương Hằng lại mang theo vài tia lạnh lùng.

- Hắn chết rồi?

Tu sĩ vậy xem xa xa, thậm chí ngay cả Bích U Tiên Tử cũng ôm Ý nghĩ này.

Bích U Tiên Tử mở ra toàn bộ thần thức, quan sát hết thấy động tĩnh trong khu vực nhỏ này. phòng ngừa Trương Hằng nguyên thần rời thể.

Nhưng đợi mấy nhịp thở. Trương Hằng cũng không nguyên thần rời thể.

Một đầu tóc bạc của hắn cực kỳ chói mắt. nhịp tim vẫn đập như trước, cơ bắp cùng xương cốt trong cơ thể vẫn đang khẽ run lên.

- Vậy mà không chết! Không có hơi thở, nhưng tim vẫn đập!

Nhanh chóng có người nhìn ra trạng thái của Trương Hằng.

Đôi mắt bạc của Trương Hằng lộ ra một cỗ lạnh lùng, xuyên quang tăng băng đá, nhìn chằm chằm Bích U Tiên Tử quốc sắc thiên hương đối diện.

- Cắt đứt cổ họng, vậy mà còn không chết?

Có những tu sĩ bậc thấp kinh hô khó tin.

Bích U Tiên Tử sắc mặt lạnh nhạt, thần thức của nàng quan sát đến hết thấy biến hóa trên người Trương Hằng. không biết đang nghĩ gì.

Có vị tu sĩ Kết Đan Kỳ cười lạnh nói:

- Cắt đứt cổ họng không chết thì có gì ngạc nhiên ở Tu Chân Giới, không thiếu gì các loại công pháp bàng môn tà đạo...

Mấy tu sĩ Kết Đan Kỳ khác liên tục gật đầu.

Cắt đứt cổ họng không chết, đối với tu sĩ bậc cao thì cũng không phải chuyện gì đáng kinh sợ.

Trong truyền thuyết, có những tồn tại hùng mạnh dù có chặt đầu, cũng sẽ không chết đi.

Xì xì xì...

Ngay khi chúng tu sĩ đang xôn xao, toàn thân Trương Hằng phát ra những âm Thanh lạ. nghe như cả cơ thể đang phóng điện.

Nếu xuyên thấu qua bên ngoài thân thể Trương Hằng, sẽ phát hiện bên trong đang nổi lên vô số ánh bạc như ngọn lửa, những ánh bạc này do vô số đốm sáng màu bạc tạo thành.

Chúng nó đến từ sâu trong cơ thể Trương Hằng, cũng là bảo tàng tiềm lực của Trương Hằng.

Phốc!

Ngọn lửa ánh bạc đột nhiên bao trùm bên ngoài người Trương Hằng, bao bọc cả thân thể hần ở bên trong.

Khoảnh khắc sau, thân thể Trương Hằng liền hóa thành một đoàn lửa sáng.

Nhìn từ xa xa, thân hình đóng băng của Trương Hằng bùng lên ngọn lửa ánh bạc.

Không cần suy nghĩ, băng Tuyết xanh lục xung quanh nháy mắt liền tan chảy. Một cỗ uy thế kinh người bùng phát ra từ trong thân thể Trương Hằng.

Bùm!

Trương Hằng đứng dậy. nhẹ nhàng đặt chân, khẽ run lên liền khẽ chấn động.

Vào lúc này, Trương Hằng chính là chiến thần sừng sững trong thiên địa, quanh người thiêu đốt ngọn lửa ánh bạc đáng sợ.

”Dục Hỏa Trọng Sinh!”

Trương Hằng nhắm mắt lại, cẩn thận cảm ngộ loại biến hóa đặc thù từ sống đến chết.

Dục Hỏa Trọng Sinh, một thần thông trọng yếu trong ngọc giản cổ tháp tầng hai, hoặc là nói là một bí thuật.

Cho đến giờ, Trương Hằng đã sử dụng hai bí thuật trong tầng hai cổ tháp.

Trong đó một cái là bí thuật Ngân Quang Phi Độn. một cái khác chính là Dục Hỏa Trọng Sinh mới vừa sử dụng.

Điều kiện sử dụng là hao hết nguyên khí trong cơ thể. lâm vào bờ vực cận kề cái chết.

Hiệu quả sử dụng là khôi phục đến trạng thái thân thể mạnh nhất, thậm chí ngay cả tu vi cũng được tiến bộ nhất định.

”Cách cảnh giới tầng hai đại thành đã không xa.

Trong lòng Trương Hằng lẩm bẩm.

”Chỉ cần chết thêm hai lần là đủ rồi!”

Đột nhiên Trương Hằng mở mắt. nhìn chăm chăm Bích U Tiên Tử cách đó không xa.

ở trong một hai nhịp thở. Trương Hằng từ chết đến sống lại. dục hỏa trọng sinh, khôi phục đến trạng thái mạnh nhất, làm cho vị nữ tu Nguyên Anh Kỳ này khiếp sợ không thôi.

Trong quá trình này, nàng cũng không ra tay ngăn cản.

Bởi vì loại thần thông bá đạo như thế này. gần như không thể bị cắt ngang.

Hào quang màu bạc quanh người nhanh chóng bị Trương Hằng thu vào trong cơ thể.

Hào quang bạc qua đi, trên mặt ngoài thân thể Trương Hằng đã không có vết thương nào.

Mắt bạc lóe lên, tóc bạc tung bay, Trương Hằng lẳng lặng đứng tại chỗ, có thêm vài phần ý cảnh tang thương.

Bích U Tiên Tử khôi phục thần thái bình tĩnh, nhàn nhạt nói:

- Dù người có sống lại một trăm lần. cũng không thể tạo thành uy hiếp gì tới ta. Hôm nay. để cho người thấy được chênh lệch giữa Nguyên Anh Kỳ cùng Kết Đan Kỳ...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----oo0oo-----

268. Chương 266: Chênh Lệch.

- Thật không? Ta không thể tạo ra uy hiếp đối Với người sao?!

Trương Hằng vô cùng thông thả nâng tay lên, ngón tay hơi gấp, như đang nắm gì đó!

Động tác quái dị này khiến chúng tu sĩ xung quanh kinh ngạc không thôi.

Bích U Tiên Tử cũng có chút bất ngờ. thầm nghĩ đối phương chẳng lẽ còn con bài nào chưa lật?!

Rồi đột nhiên một cỗ khí tức kinh thiên từ trong cơ thể Trương Hằng bùng nổ.

Cỗ khí tức này không phải tới từ bản thân Trương Hằng mà từ một vật nào đó trong cơ thể hắn!

Ồng!

Một câu cự phủ màu xanh có phong cách cổ xưa rất nặng xuất hiện trong tay Trương Hằng.

Cây búa màu xanh này thoát nhìn được luyện chế thô sơ, nhưng khí tức khủng bố phát ra lại khiến cho mọi người trong phạm vi vạn dặm kinh hãi đảm chiến!

Bích U Tiên Tử lộ ra vẻ một kinh ngạc, thốt lên:

- Pháp bảo đỉnh cấp!

Bốn chữ này giống như tiếng sấm nổ. khiến cho chúng tu sĩ Độc Thiên Bảo vô cùng khiếp sợ.

- Đây chính là pháp bảo đỉnh cấp trong truyền thuyết sao?!

Một gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ với vẻ mặt vô cùng sợ hãi. thân thể run run nói.

- Đây lại còn là một kiện cổ bảo. pháp bảo đỉnh cấp thuộc loại cận chiến!

Một tu sĩ Kết Đan Kỳ có kiến thức quảng đại kinh hỉ nói.

Có thể nhìn thấy một kiện pháp bảo đỉnh cấp, đối Với tu sĩ Kết Đan Kỳ mà nói là điều rất hiếm có.

Mấy năm trước, Trương Hằng nếu thi triển pháp bảo đỉnh cấp thì có chút miễn cưỡng, thậm chí không thể kiên trì được thời gian vài cái hô hấp.

Nhưng tới hôm nay, tu vi của hắn đã thâm hậu hơn so với lần mới Luyện hóa Khai Sơn Phủ nhiều lần. thao túng nó cũng không quá cố hết sức như lần trước.

Trải qua dục hỏa trọng sinh, Trương Hằng đã khôi phục tới trạng thái cường thịnh, lúc này mới dám xuất Khai Sơn Phủ ra đối địch.

- Pháp bảo đỉnh cấp là thứ mà người có thể thao túng sao?!

Bích U Tiên Tử khôi phục lại vẻ bình tĩnh, trong mắt hiện lên một tia trào phúng.

-Đi!

Bích U Tiên Tử nhẹ nhàng vung tay. trước mặt nàng lập tức xuất hiện một chiếc cổ cầm. Trên cây cổ cầm này có khắc những triện văn và trận pháp đặc biệt, lộ ra khí tức rất xa xưa.

Bàn tay ngọc của nàng ta nhẹ nhàng điểm điểm. Một đạo âm ba vô hình liền khoách tán về Bốn phía.

Đối với người tu chân mà nói, âm ba cũng không phải là vũ khí sát thương lợi hại.

Bởi vì một gã tu sĩ Kết Đan Kỳ có thể thi pháp, xua tan không khí Bốn phía, khiến cho sóng âm mất đi hiệu lực.

Âm ba mà Bích U Tiên Tử phát ra còn ẩn chứa công kích năng lượng và công kích tinh thần vô hình.

Nếu thần thức cường đại thì có thể nhận ra một vòng sóng gợn màu lam hình quạt đang đánh về phía Trương Hằng.

Trương Hằng mở Thần Linh Nhãn ra, đương nhiên có thể phát hiện ra lộ tuyệt công kích vô hình của đối phương một cách cụ thể!

Nhưng loại công kích này của Bích U Tiên Tử có tốc độ cực nhanh, khoảng cách lại không xa cho nên Trương Hằng không thể tránh né khỏi gợn sóng bích quang này.

Ngân quang trên tay Trương Hằng điên cuồng rút vào Khai Sơn Phủ nguyên khí hắt nhanh chóng tiêu hao.

Khai Sơn Phủ còn chưa phát ra công kích nhưng cỗ khí tức khủng bố nó phát ra đã khiến cho người ta kinh tâm.

Ổng!

Khai Sơn Phủ trong tay Trương Hằng đột nhiên biến lớn vài lần, ngoài thân búa lóe ra ngân quang chói mắt.

Đột nhiên hư ảnh một đạo cự phủ di động trên đầu Trương Hằng.

Toàn bộ hư ảnh cự phủ này dài tới hơn mười trượng, như một nhà cao tầng ở thế Kỳ 22 khiến người ta khiếp sợ.

Hư ảnh cự phủ này hình thành khí lăng kinh người, lấy Trương Hằng làm trung tâm, quét về phạm vi mấy trăm thước xung quanh.

Nhất thời, phòng ốc đổ sập. mây đen quay cuồng, lôi điện lóe ra, bụi đất bay mù mịt.

Phiến khu vực quanh thân Trương Hằng như lâm vào ngày tận thế!

Bích U Tiên Tử cũng lâm vào phiến khu vực âm u này. Pháp bảo thất thải vân đá dưới chân nàng không ngừng lưu chuyển. Trang phục màu trắng của nàng cũng bị xé rách mấy chỗ nhưng trong mắt vẫn là một mảnh bình tĩnh.

Dưới uy thế lan ra của Khai Sơn Phủ, công kích của Bích U Tiên Tử còn chưa tới gần người Trương Hằng đã trực tiếp biến thành hư ảo.

- Pháp bảo đỉnh cấp ở trong tay người thật sự là quá lãng phí!

Bích U Tiên Tử đơn giản thu hồi lại cổ cầm. lạnh nhạt nhìn về phía Trương Hằng, trong mắt toát ra vẻ trào phúng!

Trương Hằng đột nhiên vùng tay lên. hư ảnh to lớn của Khai Sơn Phủ giống mãnh liệt cuộn cuộn bổ xuống đầu Bích U Tiên Tử.

Theo một công kích này, không khí xung quanh gào rít dữ dội. hình thành một mảnh toàn phong màu xanh.

Bích U Tiên Tử dưới công kích mãnh liệt như vậy liền giống như một con thuyền nhỏ đang quay cuồng giữa biển rộng.

- Tuy rằng thực lực của người vượt hơn mấy lần so với dự đoán của ta nhưng hôm nay người nhất định phải chết dưới tay ta!

Đối mặt với hư ảnh thật lớn Khai Sơn Phủ như cự thú viễn cổ đánh tay, trên mặt Bích U Tiên Tử vẫn mang theo Ý cười nhàn nhạt, vô cùng bình thản!

Ngay khi Trương Hằng và chúng tu sĩ nơi này nghi hoặc, chỉ thấy trước người Bích U Tiên Tử đột nhiên xuất hiện một pháp bảo hình kiếm toàn thân trắng như tuyết.

Pháp bảo này vừa mới xuất hiện, một cỗ khí tức cực hàn liền sinh ra. Vô số đóa hoa Tuyết trong suốt vờn quanh bốn phía Thanh bảo kiếm, vô cùng thuần khiết, xinh đẹp.

- Đó là một kiện pháp bảo cao đẳng, tối thiểu là ngũ cấp trở lên.

Một lão già Kết Đan Kỳ quan sát ở xa xa thản nhiên nói.

Ngay cả pháp bảo đỉnh cấp cũng đã xuất hiện thì pháp bảo cao đẳng xuất hiện cũng không phải là điều quá lạ lùng.

Pháp bảo hình đám mây dưới chân Bích U Tiên Tử đột nhiên biến mất. Nàng cứ thế trôi nổi giữa không trung, đột nhiên nâng tay lên. Những ngón tay thon dài của nàng nhẹ nhàng điểm về phía trước.

Một đạo hào quang màu xanh yếu nhỏ như tơ nhện nhoáng lên.

Rắc!

Hư ảnh Khai Sơn Phủ thật lớn nhìn như có uy thế vô biên kia bị chém thành hai đoạn.

Chúng tu sĩ nơi này, gồm cả Trương Hằng đều vô cùng kinh ngạc.

- Đây chính là lực lượng mà tu sĩ Nguyên Anh Kỳ nắm giữ...

Trương Hằng há rộng miệng kinh ngạc.

- Không ngờ tới đối phó với một tên tu sĩ Trúc Cơ Kỳ như người mà làm ta phải sử dụng Cực Băng Kiếm!

Về mặt Bích U Tiên Tử không có chút hưng phấn này. thậm chí còn hiện lên vẻ tự giễu.

- Cái gì?! Hắn hóa ra là một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ!?

Chúng tu sĩ bậc cao của Độc Thiên Bảo nơi này đều vô cùng khiếp sợ.

- Tuyệt đối không thể! Uy thế hắn vừa phát ra rõ ràng đã đạt tới Kết Đan Kỳ đỉnh phong!

- Tu sĩ Trúc Cơ Kỳ làm sao có thể chống lại tiền bối Nguyên Anh Kỳ được?!

Toàn bộ Độc Thiên Bảo như lâm vào hỗn loạn và chấn động

Tu sĩ Trúc Cơ Kỳ khiêu chiến Nguyên Anh Kỳ. lại có thể kiên trì lâu như vậy, Chỉ dựa vào điều này, Trương Hằng đã đủ để ngạo thị Tu Chân Giới Tam Tinh Vực rồi!

- Mọi chuyện đều chấm dứt đi!

Thần sắc Bích U Tiên Tử phức tạp nhìn Trương Hằng.

Nàng đã hạ quyết tâm nhất định, phải giết chết nam nhân trước mặt này. Nếu để đối phương rời đi, chắc chắn sau này toàn bộ Tam Tinh Vực sẽ không có ai có thể chế trụ được hắn!

- Mặc dù trả giá đại giới, ta cũng phải giết hắn!

Đôi mắt u tối như nước của Bích U Tiên Tử lại tiềm ẩn sát khí vô tận!

Hừ—

Kiểm quang màu Tuyết trắng nhẹ nhàng vũ động, tay áo tung bay, tóc buông theo gió. giống như đang múa một điệu tảo nhã.

Mười mấy đạo kiếm quang màu xanh ngọc giăng khắp nơi nơi. quét ngang không gian mấy chục thước, bao phủ hoàn toàn Trương Hằng vào trong đó.

Trương Hằng vội vàng thúc dục Khai Sơn Phủ uy thế khổng lồ từ giữa phát ra. khí lãng cuồng bạo hình thành một tầng bảo hộ cường đại. Đồng thời, quanh thân hắn còn ngưng tụ một tầng ngân diễm bảo hộ.

Nhưng dưới mười mấy đạo kiếm quang này, hết thảy đều nhỏ bé không đáng kể.

Keng

Ngoại trừ mấy đạo bổ lên Khai Sơn Phủ, số công kích còn lại đã dễ dàng đánh tan vòng bảo hộ bằng khí lăng và ngân điểm quanh thân Trương Hằng.

Phốc

Đầu Trương Hằng Trương Hằng bị chém nát. hai chân bị chặt đứt. máu tươi giã dụa, Nhuộm đỏ cả phiến thổ địa.

Đang!

Khai Sơn Phủ rơi xuống mặt đất, Thanh âm này vang ra khắp nơi.

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----oo0oo-----

269. Chương 267: Bất Tử Tà Đế

Đầu và thân thể Trương Hằng đứt lìa, lẳng lẳng nằm trong vũng máu, trong mắt toát lên vẻ không thể tin được!

- Làm sao có thể?!

Trong miệng Trương Hằng thì trào lảo bầm.

Hắn có được thân thể mạnh mẽ, dù đầu bị chặt đứt lìa cũng không thể chết đi trong thời gian ngắn!

Chúng tu sĩ Độc Thiên Bảo nhìn về phía hắn, trong ánh mắt mang theo vẻ thương hại và kính sợ!

Một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ khiêu chiến nhân vật tối cao Nguyên Anh Kỳ. có thể đi tới tận lúc này đã là một loại vinh hạnh vô cùng lớn rồi!

Nhưng thực lực của Nguyên Anh Kỳ quá mức cường đại. mấy lần công kích Trước đó, Bích U Tiên Tử cũng chỉ tùy tay mà phát, căn bản không định dùng tới pháp bảo.

Mà một khi sử dụng pháp bảo. lại là pháp bảo cao đẳng, lực công kích của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đã tăng lên gấp hai lần.

Bích U Tiên Tử nhẹ nhàng đưa tay miết theo thân Cực Băng Kiếm trong tay, con ngươi u lãnh chăm chú nhìn Trương Hằng. trong lòng cũng có cảm giác quá mức kiên định.

Lại nâng kiếm lên. Bích U Tiên Tử tính để Trương Hằng lập tức tử vong. Nàng cũng không muốn lại phát sinh thêm sự tình bất ngờ nào nữa!

- Đây là chênh lệch...

Trong mắt Trương Hằng lóe lên một đạo minh ngộ.

Giờ khắc này, hắn cảm nhận được khoảng cách chân thực giữa hắn và Bích U Tiên Tử.

Nếu không lấp được Khoảng cách chênh lệch này, dù thực lực của Trương Hằng có mạnh mấy đi nữa cũng chỉ là uống công.

Hừ hừ—

Lại hai đạo kiếm quang màu xanh ngọc lần lượt chém về phía đầu và trái tim Trương Hằng.

Phốc!

Trái tim Trương Hằng bị đâm thủng, máu tươi lại trào ra.

Công kích của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ rất đáng sợ. Huống chi Thanh kiếm trong tay Bích U Tiên Tử lại còn là một kiện pháp bảo cao đẳng.

Một đạo kiếm quang khác đâm trúng đầu Trương Hằng.

Nhưng một điều không ngờ chính là đạo kiếm quang này sau khi tiến vào đầu Trương Hằng lại đột nhiên biến mất, như nhập vào biển rộng vô cùng vô tận.

Bên ngoài đầu Trương Hằng chỉ có một vết kiếm màu máu thật sâu mà thôi.

- Sao lại như vậy?!

Khuôn mặt của Bích U Tiên Tử hiện ra vẻ kinh ngạc.

Chúng tu sĩ nơi này lại khiếp sợ không thôi.

- Lần này, ta thừa nhận ta thua...

Cái đầu Trương Hằng nhìn chăm chú vào Bích U Tiên Tử cao cao tại thượng.

Con người màu bạc trong mắt hắn ẩn ẩn mang theo một cỗ cơ trí. Bích U Tiên Tử càng lúc càng cảm giác không ổn. Bàn tay lúc này huy động Cực Bằng Kiếm, đánh ra năm sáu đạo kiếm quang màu xanh ngọc về phía đầu Trương Hằng.

Nhưng sau khi kiếm quang này tiến vào đầu hắn lại biến mất vô ảnh vô tung.

Trên thực tế, những kiếm quang màu xanh ngọc này sau khi tiến vào đầu Trương Hằng đã bị Hư Không Hỏa Diễm nháy mắt thôn phệ.

Hư Không Hỏa Diễm ở trung tâm thức hải Trương Hằng, thủ hộ bộ phận não của hắn.

- Chẳng lẽ hắn chính là Bất Tử Tà Đế trong truyền thuyết?!

Một tên tu sĩ phỏng đoán.

- Người này ngay cả tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cũng không thể giết chết, rất xứng với danh hiệu Bất Tử Tà Đế.

Một tên tu sĩ Kết Đan Kỳ thoáng trầm ngâm rồi nói.

- Bất Tử Tà Đế!

- Bất Tử Tà Đế!

Một danh hiệu khiến người ta kinh hãi truyền đi. mọi người nhanh chóng biết được xưng hô này.

- Hay người chính là phân thân của Bất Tử Tà Đế trong truyền thuyết?!

Thân thể mềm mại của Bích U Tiên Tử khẽ run lên.

- Bất Tử Tà Đế? Chó má! Lão tử không phải là Bất Tử Tà Đế!

Cái đầu Trương Hằng chữm um lên.

Bị Trương Hằng mắng như vậy, Bích U Tiên Tử không khỏi trầm mặc.

Đúng lúc này, các bộ phận thân thể hắn đột nhiên bốc lên ngân diễm chói mắt. Vô số quang điểm màu bạc ở khắp nơi thân thể Trương Hằng trào ra.

- Dục Hỏa Trọng Sinh!

Trương Hằng lúc này thốt nhẹ vài từ!

Liên tiếp thi triển Dục Hỏa Trọng Sinh hai lần dù là Trương Hằng với thân thể có thể xem như là kho báu thiên địa tinh tú cũng có chút không chịu nổi.

- Hóa ra chỉ có thể sử dụng hai lần.. ”

Trong lòng Trương Hằng Bổng dưng cho ra một con số cuối cùng!

Nói cách khác, Trương Hằng đang ở tầng công pháp thứ hai. nhiều nhất chỉ có thể sử dụng Dục Hỏa Trọng Sinh hai lần liên tục.

Dưới ngân huy chiếu rọi, thân thể Trương Hằng lại nhanh chóng tổ hợp lại. Trong chớp mắt, một Trương Hằng nguyên vẹn lại hiện ra trước mắt mọi người.

Ngân huy sáng chói, giống như chiến thần, mái tóc màu bạc phiêu dật, mang theo ý cảnh tang thương.

Trương Hằng không chỉ nguyên vẹn đứng trước mặt mọi người mà trạng thái của hắn cũng đạt tới đỉnh, thậm chí tu vi cũng tăng tiến một chút.

Bích U Tiên Tử sửng sốt một lúc, cũng phát hiện sự biến hóa trên người Trương Hằng. Sau một lần Dục Hỏa Trọng Sinh, khí tức trên người Trương Hằng có chút thay đổi.

Làm địch nhân của một người thế này là một chuyện khủng bố như thế nào?!

Mặc dù thân là Nguyên Anh Kỳ nhưng Bích U Tiên Tử cũng phải cảm thấy đau đầu.

Nhưng Nguyên Anh Kỳ dù sao cũng là Nguyên Anh Kỳ. là nhân vật đứng trên đỉnh của Tam Tinh Vực. tôn nghiêm của bọn họ không thể bị xâm phạm!

Bích U Tiên Tử nhanh chóng khôi phục lại vẻ bình tĩnh, ngược nhìn nam nhân đang đứng đối diện mình, hận ý trong lòng thậm chí còn tiêu tan vài phần. Nàng cũng bị biến hóa cổ quái trong lòng mình mà cảm thấy sợ hãi.

Trên thực tế, sự hận thù cực sâu của nàng đối với Trương Hằng, có một phần đã mơ hồ chuyển thành tâm lý sợ hãi.

Đối mặt với một địch nhân giết không chết, hơn nữa địch nhân này còn có tiềm lực vô cùng lớn, dù nàng là Nguyên Anh Kỳ. đáy lòng cũng sinh ra một tâm lý sợ hãi dù không muốn thừa nhận.

- Nguyên khí trong thân thể ta còn đủ giết người cả trên trăm lần!

Bích U Tiên Tử giằng co với Trương Hằng, khí thế trên người cũng dần trở nên dịu dàng nhưng lại mang tới cho Trương Hằng áp lực vô cùng lớn!

- Một trăm lần!?

Trong lòng Trương Hằng không khỏi cười khổ. Hai lần Dục Hỏa Trọng Sinh mà bản thân hắn trước mắt có thể sử dụng đã hết, còn có thể sống lại sao?!

Đây chính là chênh lệch!

Trương Hằng thu liễm khí tức lặng lẽ trên người, thản nhiên nói:

- Đây là một cuộc chiến mà thực lực chênh lệch quá xa. cho ta mười năm, ta có thể dẫm nát người dưới chân mình...

Trong giọng nói của hắn mang theo sự tự tin kiên định khiến cho chúng tu sĩ nơi này vừa cảm thấy quá cuồng vọng vừa cảm giác rất chân thực.

- Đáng tiếc, ngươi đã không còn thời gian! Hôm nay, ngươi phải chết nơi này!

Bích U Tiên Tử chậm rãi nâng Cực Băng Kiếm lên.

- Ngươi dừng tay, ta có chuyện muốn nói.

Trương Hằng đột nhiên lên tiếng nói.

Bích U Tiên Tử ngây cả người nhưng vẫn muốn nghe xem tên địch thủ đáng sợ này còn điều gì để nói.

- Ngươi có đi ngôn gì thì nói đi!

Bích U Tiên Tử lạnh nhạt nói.

Những tu sĩ khác nơi này đều như nín thở chờ mong để xem Trương Hằng còn đi ngôn hay con bài nào chưa lật!?

Nhưng Trương Hằng lại nói ra một câu khiến chúng tu sĩ nơi này cười ngất ngưỡng:

- Xú bà nương, người chờ ta đó!

Khi Trương Hằng nói những lời này, toàn bộ Độc Thiên Bảo lâm vào một mảnh yên tĩnh tuyệt đối. cho dù cây kim có rơi xuống đất cũng có thể nghe được rõ ràng!

Bích U Tiên Tử đầu tiên là sùng sốt, sau đó mặt ngọc đỏ ửng. Nàng vừa chuẩn bị ra tay thì đột nhiên ngân quang trước mắt chói sáng, bao phủ phạm vi mấy chục thước.

Theo bản năng, nàng làm ra động tác phòng ngự.

- Hưu

Một âm Thanh ma sát chói tai đột nhiên vang lên. lôi điện nổ ầm.

Trong mắt chúng tu sĩ Độc Thiên Bảo. trên bầu trời đột nhiên lóe lên một đạo lưu tinh, vô cùng trắng lẹ.

- Hấn chạy!

Lập tức có tu sĩ kịp phản ứng.

- Đây là thần thông gì. sao lại nhanh như vậy, chớp mắt cái đã vượt xa phạm vi thần thức của ta!

Một gã tu sĩ Kết Đan hậu Kỳ lên tiếng.

Bích U Tiên Tử vừa phát hiện mình bị lừa thì nhất thời nổi giận. Một người đoan trang tao nhã như nàng mà thiếu chút nữa cũng phải nổi điên lên.

Mạnh mẽ ổn định lại tâm tình, nàng tản ra thần thức Nguyên Anh Kỳ. kéo dài về phía Trương Hằng vừa trốn đi.

Rất nhanh, ở một nơi cách xa tới bảy tám mươi dặm, nàng phát hiện ra Trương Hằng...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----oo0oo-----

270. Chương 268: Bỏ Chạy.

Phạm vi thần thức của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ rộng hơn rất nhiều so Với tu sĩ Kết Đan Kỳ. Thần thức của Bích U Tiên Tử có thể kéo dài tới gần trăm dặm.

Mặc dù Trương Hằng sử dụng bí thuật phi độn mấy chục dặm nhưng vẫn bị đối phương phát hiện.

Bích U Tiên Tử âm thầm cười lạnh, thần sắc bất động chuyển thân đuổi theo.

Nhưng Lúc này, Trương Hằng ở ngoài bảy mươi dặm dường như đã phát hiện ra. cả người lại hóa thành một đạo lưu tinh, hoàn toàn biến mất khỏi phạm vi Bích U Tiên Tử.

- Cái này...

Bích U Tiên Tử dừng lại, trên mặt lộ ra vẻ không cam lòng.

Nếu để một địch nhân đáng sợ như Trương Hằng chạy thoát, chắc chắn mấy năm sau sẽ mang tới cho nàng hậu họa khôn cùng.

Thần thức nàng lại xẹt qua Độc Thiên Bảo, dừng lại ở trên người đồ đệ Lục Nhi.

- Người mau mau chạy về Bích Tuyết Tương Vân Tông, thông báo những tin tức về Nam Minh và tên... Bất Tử Tà Đế này cho Đại trưởng lão. Đặc biệt là tên Bất Tử Tà Đế. rất có thể là kẻ thu lợi ở trong Huyết Sát Động Phủ.

Bích U Tiên Tử truyền âm cho Lục Nhi nói.

- Càng nhanh càng tốt, nhất định phải để Đại trưởng lão biết việc này.

Bích U Tiên Tử lại căn dặn một câu.

Cho tới bây giờ, nàng cũng không biết tên của Trương Hằng. cho nên mới dùng danh hiệu Bất Tử Tà Đế để gọi hắn.

- Vâng, đồ nhi đi ngay!

Lục Nhi lập tức bay về phía Bích Tuyết Tương Vân Tông.

Bích U Tiên Tử liếc mắt nhìn chúng tu sĩ Độc Thiên Bảo một cái. cũng không có thời gian giáo huấn những kẻ tìm xem náo nhiệt này, lập tức tế ra pháp bảo thất thải vân đóa, đuổi theo phương hướng Trương Hằng vừa chạy trốn.

Nàng hiểu được, sau khi mất đi tung tích của Trương Hằng. nếu muốn tìm được hắn thì xác suất sẽ rất thấp,

- Hừ—

Ánh sáng xẹt qua bầu trời Độc Thiên Bảo, chỉ chớp lát đã biến mất khỏi mắt chúng tu sĩ.

Thật lâu sau, toàn bộ Độc Thiên Bảo như nổ tung, một đám bắt đầu bàn luận về những gì mình vừa nhìn thấy.

- Người không biết đó. tên Bất Tử Tà Đế bị chém mất đầu rồi còn có thể nói chuyện với Bích U Tiên Tử, thậm chí trọng tổ thân thể! Chết mà sống lại...

- Người này thật đáng sợ. ngay cả tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cũng dám khiêu chiến. Tu Chân Giới Tam Tinh Vực ngàn năm qua, đây là lần đầu tiên.

- Không biết Bích U Tiên Tử có thể đuổi kịp được hắn hay không nữa?!

Có tu sĩ tò mò nói.

- Đuổi kịp thì cũng chẳng để làm gì cả! Người ta là Bất Tử Tà Đế, có giết cũng không chết!

Một tên tu sĩ khác cười nhạo nói.

Một tu sĩ khá cao tuổi nói:

- Điều này làm cho ta nhớ lại truyền thuyết về Ma giới Thánh quân Bất Tử Tà Đế ở thời Kỳ thượng cổ...

Tạm thời không nói tới việc đa số tu sĩ Độc Thiên Bảo đang không ngừng thảo luận.

Lại nói Trương Hằng, sau khi liên tiếp thi triển hai lần bí thuật, chạy khỏi phạm vi thần thức của Bích U Tiên Tử, hắn liền cảm giác cơ thể mình lâm vào hư thoát, ngay cả việc phi hành cũng rất gian nan.

Bí thuật này là loại chuyên dùng chạy trốn trong Ngân Quang Động, được gọi là Lưu Tinh Động. Nghe nói sau khi luyện tới tận cùng hoàn toàn có thể thuấn di đi ngàn vạn dặm. chỉ hơn chứ không kém so với Thuấn Túc Thiên Lý trong truyền thuyết!

Nhưng thi triển Lưu Tinh Động cũng tiêu hao rất lớn. Liên tiếp thi triển hai lần đã là cực hạn của Trương Hằng lúc này, Thấy nguyên khí có chút không thể chống đỡ nổi. Trương Hằng vội vàng lấy ra nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương.

Một mảnh ngân diễm lập tức bao phủ nội đan.

Những quang điểm màu bạc liên miên không ngừng bắt đầu sinh ra trong đan điền Trương Hằng.

- Tốc độ cắn nuốt này thật nhanh...

Trương Hằng đột nhiên phát hiện tốc độ căn cước nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương của mình đã nhanh hơn rất nhiều, vượt xa so với luyện hóa những pháp bảo bình thường.

- Xem ra nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương này đã có thể thay thế những loại pháp bảo kia...

Trương Hằng vui mừng không thôi.

Nhớ lại ngày đó. khi tu vi hắn còn khá thấp, tốc độ luyện hóa nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương thật như rùa bò!

.. . . .

Nhưng Hiện tại, nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương này đã trở thành thứ chủ yếu để hắn Luyện hóa.

Cứ như vậy, Trương hằng vừa bay đi vừa khôi phục nguyên khí, tận lực thu liễm khí tức trên người.

Trong Lúc này, hắn cũng bắt đầu liên hệ xem tình hình Nam Minh ở bên kia. phát hiện ra khoảng cách của hắn tới mình cực xa, có tới gần hai trăm dặm.

- Người mang hắn tạm thời tới một thôn xóm phạm nhân trú lại. Nói cho hắn tin dữ là gia gia hắn đã chết. Chờ khi ta khôi phục nguyên khí sẽ lập tức liên lạc với các người.

Trương Hằng dặn dò.

Nam Minh ở bên kia vội vàng dựa theo dặn dò của Trương Hằng đi làm.

Sau khi xử lý chuyện Nam Minh và đồ nhi Quách Phong xong. Trương Hằng lại đặc biệt lựa chọn những nơi ít người bay tới. vô tình gặp phải một hai gã tu sĩ bậc thấp. Trương Hằng đều liên bay vòng qua.

Hắn hiện tại đã nguyên khí đại thương, cũng không muốn phát sinh xung đột với bất cứ ai.

Cứ như vậy, Trương Hằng sợ Bích U Tiên Tử đuổi theo cho nên liên tục phi hành ba ngày ba đêm.

Trong quá trình này, hắn mấy lần thay đổi phương hướng phi hành, nguyên khí cũng khôi phục hơn phần nửa, cũng không biết đã bay được bao xa.

Khi Trương Hằng cảm giác mệt mỏi thì phía trước xuất hiện một ngọn Thanh sơn, linh khí coi như cũng không tồi.

Dùng thần thức đảo qua, Trương Hằng phát hiện trên ngọn núi này không có môn phái nào đóng quân nhưng lại có một Lão già Kết Đan Kỳ mặc nho bào.

Thấy có tu sĩ ở trên này, Trương Hằng liền định đi đường vòng vượt qua.

- Trời đã tối muộn, đạo hữu còn muốn lên đường sao?! Không ngừng ở lại đây nghỉ tạm đi!

Lão già nho bào Kết Đan Kỳ kia cười ha hả nói với Trương Hằng.

Hiển nhiên tu vi thần thức của lão già đã vượt qua Trương Hằng, tu vi bản thân cũng đã đạt tới cảnh giới Kết Đan đại viên mãn.

Hơi suy tư một chút, Trương Hằng cũng quyết định dừng chân một lúc. Một tu sĩ Kết Đan Kỳ cũng không có quá nhiều uy hiếp đối với hắn.

Chân chính khiến hắn lưu lại chính là từ trên người lão già này, hắn cảm nhận được một cỗ khí tức quen thuộc.

Tuy rằng loại khí tức này không rõ ràng nhưng Trương Hằng vẫn phát hiện ra.

Rất nhanh thu hồi nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương. Trương Hằng cười nhạt với lão già kia:

- Vậy Trương mỗ dừng chân nơi này mấy ngày vậy!

Lão già nho bào có tướng mạo ôn hòa. giơ tay nhắc chân đều lộ ra tính tình cương trực, làm cho người ta sinh ra cảm tình muốn thân cận.

- Ta tên là Khuất Lạc Phong. Trương đạo hữu không cần khách khí Lạc Phong Sơn này bất cứ lúc nào cũng có thể chiêu đãi người!

Lão già nho bào báo ra tính danh của mình, cũng rất khách khí với Trương Hằng.

Sau khi hạ xuống Lạc Phong Sơn này. Trương Hằng cũng không nói gì thêm mà quan sát địa thế một chút, rồi tùy ý tạo ra một động phủ lâm thời, tính toán ở lại nơi này để khôi phục nguyên khí

Hắn hơi tính toán một chút, thấy rằng sau khi phi hành ba ngày đêm. tỷ lệ Bích U Tiên Tử đuổi theo được mình là cực thấp. Không chừng khoảng cách giữa hai người còn càng ngày càng xa.

Tu Chân Giới Tam Tinh Vực rộng lớn Như vậy, không có thần thông truy tung và manh mối thì tìm được một người quả thật nói dễ hơn làm!

Khuất Lạc Phong nhìn Trương Hằng vài lần. trong mắt toát ra vài tia tò mò.

- Ta thấy Trương đạo hữu không giống tu sĩ tầm thường, lệ khí trên người cũng rất nặng. Có phải là có người đuổi giết cho nên mới rơi xuống nơi này hay không?!

Khuất Lạc Phong nhìn một thân quần áo lôi thôi của Trương Hằng, lại cười nói. trong mắt mang theo vài phần thiện ư.

- Đúng thế! Ta đang bị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đuổi giết, nói không chừng đối phương sẽ nhanh chóng tới đây! Người sẽ không sợ ta làm liên lụy người chứ?! Nếu sợ thì ta có thể lập tức rời đi!

Khóe miệng Trương Hằng mang theo vài ý cười trêu đùa.

- Ấc... Nguyên Anh Kỳ?!

Khuất Lạc Phong đầu tiên là cả kinh, sau đó lại nói:

- Đạo hữu nói đùa, tu sĩ Nguyên Anh Kỳ sao lại đuổi giết người chứ?!

Trương Hằng trầm mặc một lúc rồi thản nhiên nói:

- Người là tới từ Sở Quốc đi?

Khuất Lạc Phong biến sắc nhưng nét mặt nhanh chóng khôi phục bình tĩnh.

- Không sai. ta là một gã tán tu. từ Sở Quốc du lịch tới nơi này!

Trong lòng hắn thầm giật mình, cũng sinh, ra vài tia cảnh giác.

- Sở Quốc. Tiên Nho Trai, thật sự là có duyên!

Trương Hằng nhìn rõ biểu hiện của Khuất Lạc Phong, cười ha hả nói. trong giọng nói còn mang theo một tia cảm khái!

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----oo0oo-----

271. Chương 269: Lai Lịch Bất Tử Tà Đế.

Lời nói của Trương Hằng khiến Khuất Lạc Phong kinh ngạc không thôi, không ngờ một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ xa lạ chỉ liếc mắt một cái đã đoán ra thân phận bản thân mình.

- Các hạ...

Khuất Lạc Phong định lên tiếng hỏi thân phận Trương Hằng.

- Đạo hữu không cần nghĩ nhiều! Ta từng quen biết Với hai vị tu sĩ Tiên Nho Trai cho nên có chút hiểu biết đối Với quý môn chỉ hơi liếc mắt đã có thể nhận ra thân phận các hạ!

Trương Hằng bình tĩnh nói, trong lòng cũng sinh ra vài tia cảm khái!

Thời khắc này, hần phát hiện ra Tam Tinh Vực vốn vô cùng khổng lồ. giờ đã ngày càng trở nên bé nhỏ hơn đối với mình.

Có lẽ, thêm vài năm nữa. Tu Chân Giới Tam Tinh Vực cũng không thể dung nạp được hần!

- Thì ra là như vậy! Nói thế thì đạo hữu cũng có thể coi là bằng hữu của Tiên Nho Trai ta!

Trên mặt Khuư Lạc Phong mang theo vẻ kích động nói.

Trương Hằng nhìn Kỳ Khuư Lạc Phong một lúc. trong lòng cũng sinh, ra một chút nghi hoặc.

Từ Lạc Hà tới Gia Cát Huyền Cơ, lại tới Khuư Lạc Phong trước mặt này. Trương Hằng phát hiện tâm tính của bọn họ cũng không quá kém, thậm chí còn có thể tạo quan hệ thân thiết!

Điều này hoàn toàn khác Với một Tu Tiên Giới luôn lấy tư lợi làm cơ bản!

“Có lẽ đây chính là điểm giống nhau của tu sĩ Tiên Nho Trai! Tối thiểu là ở tình huống bình thường sẽ không làm ra những chuyện táng tận lương tâm!”

Trương Hằng cũng không nghĩ nhiều, cười với Khuư Lạc Phong:

- Khuư đạo hữu chẳng lẽ không muốn trở về Sở Quốc sao?!

Khuư Lạc Phong vừa nghe lời này. không khỏi thở dài nói:

- Nói dễ hơn làm! Tiên Nho Trai ta đã bị đại phái siêu cấp Phách Thiên Môn của Sở Quốc diệt phái! Ta còn có thể trở về sao?!

Thực lực của đại phái siêu cấp sâu không lường được, trong mắt những thế lực bình thường chính là những tồn tại như hồng hoang cự thú!

- Ha ha ha. giờ đã khác! Đạo hữu có thể yên tâm trở lại Sở Quốc! Phách Thiên Môn dù có mạnh đến mấy nữa cũng chỉ uống công mà thôi!

Trương Hằng cười nói!

Hần cũng không biết Phách Thiên Môn cường đại như thế nào nhưng lại biết Bán tiên thể Lạc Hà có thể coi là nhân vật vô địch ở toàn bộ Đông Vãn đại lục này!

Nếu nói tu sĩ Nguyên Anh Kỳ chính là lão hổ ở rừng rậm nguyên Thủy thì tu sĩ Đại Thừa Kỳ chính là con tàu thăm dò vũ trụ hoàn toàn không cùng một cấp bậc!

Khuôn mặt Khuư Lạc Phong lúc này lộ ra vẻ nghi hoặc, vừa định chất vấn về vấn đề này thì chỉ thấy túi trữ vật màu xanh bên hông Trương Hằng khẽ run lên. bạch quang lóe ra.

Sắc mặt Trương Hằng hơi đổi. trên tay đánh ra vài đạo pháp quyết lên túi trữ vật này.

Bạch quang nhoáng lên. một cô gái quốc sắc thiên hương xuất hiện bên cạnh Trương Hằng, ánh mắt tràn đầy u oán và thương xót!

- Đại ca... Huynh không sao chứ?!

Vừa thấy Trương Hằng hoàn hảo vô khuyết trước mặt mình, vẻ mặt Ninh Tuyết Dung rất kinh hỉ, lau khô nước mắt trên mặt, cũng không quan tâm có Khuư Lạc Phong bên cạnh, ôm chầm lấy Trương Hằng.

Trương Hằng hơi sửng sốt, không ngờ được Ninh Tuyết Dung dịu dàng như nước lại có hành động như vậy!

Lúc trước, khi chiến đấu với Bích U Tiên Tử Nguyên Anh Kỳ, Trương Hằng cũng không phải không tính đường lui cho mình.

Tu Luyện Luyện Thiên Hóa Địa Công, tiềm lực ẩn chứa trong thân thể Trương Hằng như một kho báu vô cùng lớn, càng gặp phải nguy hiểm thì càng được kích phát nhiều!

- Tuyết Dung, nàng không cần lo lắng nhiều! Đại ca ta giờ là Bất Tử Tà Đế. không ai có thể giết được ta đâu!

Trương Hằng nhẹ nhàng an ủi. Đưa một tay lên hơi nhéo chiếc mũi xinh đẹp của Ninh Tuyết Dung.

Ninh Tuyết Dung ôm Trương Hằng một lúc mới phát hiện ra có tu sĩ xa lạ Khuư Lạc Phong đang ở bên cạnh, sắc mặt lập tức đỏ bừng, trốn trong lòng ngực Trương Hằng không dám ngẩng đầu lên.

Cảm thụ thân thể mềm mại như không xương của Ninh Tuyết Dung, đáy lòng Trương Hằng cũng sinh ra một cổ ấm áp Kỳ diệu. Từ khi hần tới thế giới tràn đầy tư lợi này thì đây đúng là một cảm giác vừa quen thuộc, vừa xa lạ.

-Bất Tử Tà Đế?

Khuư Lạc Phong nghe được xưng hô này, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, Dường như biết được Điều gì!

Trương Hằng cười nói:

- Chỉ đùa một chút thôi! Ta cũng không biết Bất Tử Tà Đế là ai. Đạo hữu có thể giải thích cho ta một chút không?!

Khuư Lạc Phong bừng tỉnh đại ngộ. nhớ lại lời Trương Hằng vừa nói cũng chỉ là để an ủi nữ nhân tuyệt sắc trong lòng ngực mình mà thôi!

- Đối với Tam Tinh Vực. thậm chí toàn bộ Đông Vân đại lục mà nói. Bất Tử Tà Đế chính là một truyền thuyết!

Khuư Lạc Phong hơi ngừng lại một chút rồi tiếp tục nói:

- Nghe nói Bất Tử Tà Đế này chính là Ma giới Thánh quân cụ thể có thân phận gì ở Ma giới thì hạ giới chúng ta cũng không quá rõ ràng. Nhưng mười vạn năm trước, không biết vì nguyên nhân gì mà Bất Tử Tà Đế hạ giới, mang tới cho khắp Đông Vân đại lục một hồi sợ hãi, u ám... Sau lại không biết vì nguyên nhân gì mà Bất Tử Tà Đế bị chế phục. Có lẽ là do tiên nhân Thượng giới trợ giúp... Nhưng dù thi triển bất cứ thủ đoạn gì. ma đầu này cũng không thể bị giết chết! Cũng theo truyền thuyết. Bất Tử Tà Đế còn đang sinh tồn tại một góc của phiên đại lục này, tuy nhiên chỉ là đang mất tự do mà thôi!

Trương Hằng yên lặng nhe một lúc. trong lòng cũng sinh ra không ít tò mò đối với vị Thánh quân từ Ma giới xa xôi này!

Nếu hần không đoán sai thì Ma giới cũng có thể xem là một trong Bốn không gian cao đẳng của ba mươi sáu giới!

- Ha ha ha... Tuy nhiên hết thảy cũng chỉ là truyền thuyết mà thôi! Bất Tử Tà Đế có thật sự tồn tại hay không còn cần có thời gian khảo chứng! Nhưng ở Tam Tinh Vực này, những tu sĩ có lực sinh tồn rất mạnh thường xuyên được so sánh với Bất Tử Tà Đế này!

Khuư Lạc Phong cười nói.

Trương Hằng bừng tỉnh đại ngộ. Nếu dùng từ của hần mà nói thì Bất Tử Tà Đế còn sống dai hơn cả những trò chơi trên Internet ở địa cầu!

Lại hàn Huyền thêm một lúc với Khuư Lạc Phong. Ninh Tuyết Dung đã chạy tới sửa chữa động phủ lâm thời của Trương Hằng.

Lúc này, Khuư Lạc Phong mới hỏi Trương Hằng:

- Không biết lời vừa rồi của đạo hữu là có ý gì?! Chẳng lẽ cục diện của Tiên Nho Trai ở Sở Quốc đã thay đổi?

- Không sai! Một vị tiên bối mấy ngàn năm trước của quý môn đã trở lại Sở Quốc!

Trương Hằng nhớ rõ lời của Lạc Hà lúc trước. Hần bảo sau khi rời khỏi Huyết Sát Động Phủ thì sẽ về Tiên Nho Trai ở Sở Quốc một chuyến!

- Tiên bối mấy ngàn năm trước?

Khuu Lạc Phong vừa nghe lời này không khỏi kinh hãi!

Sống mấy ngàn năm, điều này đại biểu cho cái gì?!

Tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường chỉ có thọ nguyên chừng hơn ngàn năm, dù là Nguyên Anh hậu Kỳ hay đại viên mãn cũng chỉ chừng một ngàn năm trăm năm mà thôi!

Nếu sống tới mấy ngàn năm thì như vậy tu sĩ đó khẳng định đã có tu vi từ Hóa Thần Kỳ trở lên!

- Đúng! Vị tiền bối kia của quý môn trước mắt ở Tam Tinh Vực này mà nói có thể xem là nhân vật vô địch! Do đó, ngươi có thể yên tâm về Sở Quốc rồi!

Trương Hằng cười cười, đột nhiên nghĩ tới điều gì, lại nói:

- Lúc trước, ta từng gặp được một tu sĩ tên là Gia Cát Huyền Cơ của quý môn. Công pháp hắn tu luyện cũng giống như ngươi!

- Gia Cát Huyền Cơ?

Khuu Lạc Phong chấn động!

- Đó không phải là sư đệ của ta sao?!

Lúc này tới phiên Trương Hằng giật mình!

Nhưng hắn lại cảm thấy có chút không phù hợp, nói:

- Nhưng ta thấy Gia Cát đạo hữu lúc ấy chỉ có tu vi Luyện Khí Kỳ mà thôi!

- Trương đạo hữu ngươi có chút không biết! Vị sư đệ của ta này tu luyện công pháp cực Kỳ đặc biệt. ít hơn chừng trăm tuổi so với Lão phu nhưng tu vi đã đạt tới cảnh giới Kết Đan hậu Kỳ! Trong lần chạy trốn chết đó, do thi triển bí thuật nào đó khiến tu vi bị giảm đi toàn bộ. muốn khôi phục lại như cũ cũng vô cùng khó khăn!

Khuu Lạc Phong khẽ thở dài nói.

Trương Hằng bừng tỉnh đại ngộ! Khó trách lúc ấy Gia Cát Huyền Cơ dù chỉ là một tu sĩ Luyện Khí Kỳ nhưng ở thời khắc mấu chốt lại có thể tăng vọt lên Trúc Cơ Kỳ. Từ đó cho thấy hắn còn có thể thông qua bí thuật nào đó để tăng lên tới Kết Đan Kỳ.

- Đạo hữu đã hữu duyên như vậy với Tiên Nho Trai chúng ta. không bằng dừng chân ở Lạc Phong Sơn một thời gian, nếu có người đuổi giết tới đây, ta chắc chắn sẽ ra tay tương trợ!

Khuu Lạc Phong nhiệt tình này!

- Chẳng lẽ đạo hữu ngươi không vội rời đi để về Sở Quốc sao?

Trương Hằng lại cười nói. liếc mắt nhìn Ninh Tuyết Dung bên kia, thấy nàng đã bố trí động phủ lâm thời này khá tốt!

- Hắn là sư đệ của ngươi?

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----oo0oo-----

272. Chương 270: Cẩm Tú Sơn Trang

- Đạo hữu có điều không biết, còn có mấy vị đệ tử Bốn môn cùng ta chạy trốn tới Triệu Quốc, bọn họ Phần lớn còn ở trong phạm vi mấy ngàn dặm quanh đây!

Khuất Lạc Phong giải thích cho Trương Hằng.

Trương Hằng gật gật đầu. lại đột nhiên nhớ tới một sự kiện, liền hỏi:

- Không biết khu vực này nằm cạnh phạm vi thế lực của đại phái nhất lưu nào không?!

Hắn nhớ rất rõ rằng Phương Vân Sơn, kể cả Độc Thiên Bảo đều nằm bên cạnh phạm vi của Bích Tuyết Tương Vân Tông. Mà hắn đã bay liền ba ngày ba đêm không dừng lại, hắn đã bay ra khỏi phạm vi thế lực của Bích Tuyết Tương Vân Tông rồi!

Khuất Lạc Phong không cần suy nghĩ nói:

- Nơi này chính là thuộc phạm vi thế lực của Cẩm Tú Sơn Trang.

- Cẩm Tú Sơn Trang?

Trương Hằng nghe được cái tên này thì cũng hơi sửng sốt!

Vội vàng nhớ lại bản đồ phân bố Tam Tinh Vực. Trương Hằng nhanh chóng biết được vị trí của mình Lúc này,

Cẩm Tú Sơn Trang chính là một đại phái nhất lưu ở trong Triệu Quốc, ở phía Đông Bắc của Bích Tuyết Tương Vân Tông, hai môn phái này có thể nói là giáp liền nhau.

“Nếu đã rời khỏi phạm vi Bích Tuyết Tương Vân Tông thì khả năng mình bị Bích U Tiên Tử đuổi kịp lại càng thêm thấp..

Trương Hằng hơi thở phào một hơi

- Một gã tu sĩ Nguyên Anh Kỳ xâm nhập vào phạm vi thế lực của Cẩm Tú Sơn Trang khẳng định sẽ khiến đối phụng chú ý. Như vậy thì hành động của Bích U Tiên Tử sẽ có sự ước thúc nhất định.

- Cẩm Tú Sơn Trang là một môn phái rất Kỳ quái! Nó chỉ mới truyền thừa hai ngàn năm, là từ một gia tộc khổng lồ tạo thành. rất ít hấp thu những thành viên bên ngoài. Nhưng cứ cách mấy chục năm, Cẩm Tú Sơn Trang đều sưu tầm một ít hài nhi có tư chất siêu phàm để bổ sung cho huyết mạch của gia tộc. Hơn nữa, môn phái này còn có một quy định rất cổ quái! Phàm là người có phệ linh căn thì đều bị gia tộc bỏ mặc xuống thế tục giới, mặc dù là con ruột của Trang chủ cũng không là ngoại lệ!

Kiến thức và lịch duyệt của Khuất Lạc Phong thì Trương Hằng không thể bằng được! Dù sao đối phương cũng là tu sĩ Kết Đan Kỳ đã tu luyện mấy trăm năm!

Trương Hằng cũng yên lặng lắng nghe, cảm giác rất thú vị! Ở Tu Chân Giới Tam Tinh Vực này. các loại Kỳ văn dị sự nhiều không đếm xuể, thi thoảng gặp một hay việc cũng chẳng có gì là lạ!

- Đại ca. nơi này đã chuẩn bị rất tốt!

Ninh Tuyết Dung vô cùng thân thiết nói với Trương Hằng.

Trương Hằng đưa mắt nhìn động phủ tạm thời sạch sẽ, gọn gàng thì khẽ gật đầu, nói với Khuất Lạc Phong:

- Ta sẽ ở lại nơi này mấy ngày để khôi phục nguyên khí!

Khuất Lạc Phong nhìn thoáng qua Ninh Tuyết Dung với mỹ mạo xinh đẹp tuyệt trần một cái rồi cười nói với Trương Hằng:

- Xem ra thời gian đạo hữu phải ở lại nơi này không ngắn rồi!

- Xin chỉ giáo cho?

Trương Hằng hỏi lại.

- Với kinh nghiệm từng Kết Đan của ta. vị cô nương này đã tới thời Kỳ tốt nhất để tấn chức Kết Đan Kỳ rồi!

Khuu Lạc Phong trịnh trọng nói.

- Thật không?

Trương Hằng cận thận đánh giá Ninh Tuyết Dung, phát hiện khí tức trên người nàng quả nhiên đã đạt tới một cực hạn.

Hơi trầm ngâm một lúc, Trương Hằng lại nói:

- Vậy được rồi, sẽ dừng lại nơi này một thời gian vậy! Dù sao chúng ta cũng cần có nơi đặt chân một thời gian!

- Nếu đạo hữu có thời gian thì có thể cùng ta đi Tiên Nho Trai Sở Quốc? Nghe ý tứ của đạo hữu thì dường như cũng quen biết với vị tiền bối kia của phải ta!?

Khuu Lạc Phong cũng có hàm ý thăm dò một chút. Hắn cũng không thể chân chính xác định sự tồn tại của vị tiền bối Tiên Nho Trai kia.

Vạn nhất bọn họ về tới Sở Quốc, phát hiện sự tình căn bản không có chuyển biến thì không phải là tự chui đầu vào lưới sao?!

- Các vị chính là đang nói tới Lạc Hà đại ca sao?

Ninh Tuyết Dung cũng đúng là rất thông minh, vội vàng đi tới, Dường như rất hứng thú!

- Đại ca. huynh đồng ý đi! Chúng ta đi Sở Quốc là có thể gặp được Lạc Hà đại ca!

Ninh Tuyết Dung hưng phấn nói.

- Lạc Hà... tiền bối?

Khuu Lạc Phong vừa nghe được cái tên này cũng có chút buồn bực!

Trương Hằng cười nói:

- Lạc Hà chính là vị tiền bối kia của quý môn, mấy ngàn năm trước hắn có kỳ ngộ, rời khỏi Tiên Nho Trai, giờ chắc chắn đã trở lại Tiên Nho Trai rồi!

- Thì ra là thế. đạo hữu nếu có thể nhắc tới Gia Cát sư đệ. đồng thời liếc mắt đã nhận ra thân phận Lão phu. chắc rằng việc này cũng không giả!

Khuu Lạc Phong gật đầu nói.

Lại hàn Huyền thêm vài câu, Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung cùng nhau đi vào động phủ tạm thời kia.

- Tuyết Dung, chuyển đi tới Sở Quốc tạm thời không vội! Tại Triệu Quốc này ta còn có một số việc để xử lý.

Trương Hằng khoanh chân ngồi trên bờ đoàn xuất ra nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương, bắt đầu toàn lực thúc dục ngân diễm luyện hóa!

- ừm. vậy đành Chờ sau này vậy...

Đôi mắt Ninh Tuyết Dung lộ ra một tia tiếc nuối.

Trương Hằng lại nhớ tới ước hẹn với Bách Luyện đại sư mười năm trước, tính tới hôm nay chỉ còn có sáu năm.

Mặt khác, cuộc quyết đấu ước hẹn với Vũ Vô Cực cũng là mười năm.

Đối với Bách Luyện đại sư. Trương Hằng đương nhiên tính toán sẽ đi! Việc đó chính là có liên quan tới bảo tàng và vô số tài liệu Luyện khí của một đại phái Luyện khí siêu cấp mấy vạn năm trước.

về phần ước hẹn chiến lần hai với Vũ Vô Cực thì Trương Hằng còn có chút do dự, chưa làm ra quyết định! Việc này hắn cũng không quá lo lắng, không chừng tới lúc đó. Vũ Vô Cực sẽ tự động tìm tới cửa!

- Tuyết Dung, nàng cũng nên tấn công Kết Đan Kỳ đi. Nàng cầm lấy những linh đan này đi.

Từ trong túi trữ vật. Trương Hằng lấy ra mấy bình linh đan cực phẩm dùng cho tu sĩ Kết Đan Kỳ, đưa cho Ninh Tuyết Dung.

Ninh Tuyết Dung cười một tiếng, tiếp nhận số linh đan này, nói:

- Lần tấn công Kết Đan Kỳ này hẳn cũng không có nhiều vấn đề.

- Vậy là tốt rồi! Khi nàng đang trong giai đoạn Kết Đan, ta sẽ cố gắng hộ pháp cho nàng!

Ngân mang trên tay Trương Hằng lóe lên. đánh ra từng đạo pháp quyết linh hoạt, hình thành vô số tầng cấm chế cường đại bên ngoài động phủ!

Cho tới bây giờ, trên cơ bản hắn đã không dùng trận bàn lúc trước, trừ khi trận bàn này được khảm vào tinh thạch thượng phẩm. Trương Hằng quyết định khi có thời gian sẽ thử nghiệm.

Rời khỏi vị trí động phủ của Trương Hằng vài trăm thước, Khưu Lạc Phong cảm thấy một cỗ linh lực dao động, trong lòng chợt nghiêm lại, thầm nghĩ:

- Người này nhìn qua chỉ là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ nhưng lại có thể bố trí ra cấm chế cường hãn như vậy, Chẳng lẽ tu vi của hắn còn mạnh hơn ta. ẩn tàng tu vi chân thực của bản thân?!

Trương Hằng toàn lực tĩnh dưỡng trong động phủ tạm thời này chừng nửa tháng mới khôi phục toàn bộ nguyên khí.

Khi giao đấu với Bích U Tiên Tử, bởi vì dùng tới hai lần Dục Hỏa Trọng Sinh, sự tiêu hao của Trương Hằng đã không chỉ là nguyên khí mà cả thân thể và tinh túy cũng xói mòn.

Mà qua thời gian nửa tháng, Trương Hằng đã khôi phục lại trạng thái đỉnh! Nói cách khác, dưới tình trạng bây giờ, hắn lại có thể sử dụng hai lần Dục Hỏa Trọng sinh.

Mấy ngày trước, Trương Hằng đã liên hệ với Nam Minh ở nơi xa xôi. dặn dò hắn phải ở yên đó một đoạn thời gian nữa.

Trương Hằng cũng không muốn trong quá trình phi hành, bọn họ lại bị Bích U Tiên Tử phát hiện ra.

Ninh Tuyết Dung ngồi xếp bằng ở sâu trong động Phủ, đang chuẩn bị sẵn sàng để Kết Đan!

Trương Hằng canh giữ ở lối vào động Phủ, một nửa tâm thần ở bên ngoài, một nửa lại tiến vào trong tầng hai cổ tháp!

Trong tầng hai này có vô số ngọc giản màu bạc. Trương Hằng thường xuyên dành thời gian để tìm kiếm một vài bí thuật có lợi cho mình.

Những bí thuật giống như Dục Hỏa Trọng Sinh đúng là cực Kỳ bá đạo! Nhưng công pháp chủ tu Phá Diệt Thần Quang, Trương Hằng cũng chưa từng lơ là.

Uy lực của Phá Diệt Thần Quang, Trương Hằng đại khái cũng đã đánh giá được chút. Xem như là thần thông công kích viên trình cường đại nhất lúc này của hắn. Điều này đã bù đắp nhất định cho năng lực viễn chiến không đủ của Trương Hằng.

Thời gian trôi qua từng chút một. Trương Hằng vẫn vừa tu luyện vừa tìm hiểu những bí thuật thần thông ở tầng hai cổ tháp, lại còn thường xuyên chú ý tới trạng thái tu luyện của Ninh Tuyết Dung.

Lại qua thêm nửa tháng. Ninh Tuyết Dung cũng đã tới thời điểm tấn công Kết Đan Kỳ Cuối cùng...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----oo0oo-----

273. Chương 271: Tuyệt Dung Kết Đan.

Ninh Tuyệt Dung đã tới thời điểm cuối cùng để tấn công vào Kết Đan Kỳ. so với tưởng tượng của Trương Hằng còn nhanh hơn rất nhiều.

Đối với tu sĩ Trúc Cơ Kỳ đại viên mãn bình thường mà nói thì khi đạt tới thời điểm xung yếu để đánh sâu vào Kết Đan kỳ tối thiểu phải chuẩn bị nửa năm mới có thể tiến tới thời điểm Cuối cùng,

Nếu Trương Hằng nhìn không lầm thì những linh đan mà hắn Đưa cho Ninh Tuyệt Dung kia năng căn bản không dùng mà bằng vào thực lực bản thân tấn công vào Kết Đan Kỳ.

Đối với việc này Trương Hằng cũng thầm than không thôi. Thân thể Ninh Tuyệt Dung chính là do Vạn Niên Tuyệt Liên hóa thành, tư chất mạnh hơn rất nhiều tu sĩ bình thường.

Hơn nữa lại có đan được nghịch thiên Linh Thần Đan trợ giúp, hiệu quả thực khó có thể tưởng tượng được.

Trương Hằng tập trung tất cả tinh thần trên người Ninh Tuyệt Dung, trong lòng cũng cảm thấy hơi khẩn trương. Đồng thời thần thức của hắn cũng quét qua một phạm vi hơn mười dặm, phát hiện nơi này không có tu sĩ nào.

Một tu sĩ Kết Đan Kỳ duy nhất là Khuất Lạc Phong nửa tháng trước đã rời đi, hẳn là đi liên lạc Với đám đệ tử Tiên Nho Trai đã chạy trốn tới Triệu quốc kia.

Đúng lúc này thì một luồng dao động linh khí linh hoạt bắt đầu nhộn nhạo xung quanh Ninh Tuyệt Dung.

Đồng thời vào Lúc này, trong thiên địa xuất hiện dị tượng. Linh khí trong phạm vi mấy dặm bắt đầu xao động bất an, lấy Ninh Tuyệt Dung làm trung tâm xoay tròn.

Phong vân cuộn cuộn, Điều thú bất an. cuồng phong gào thét, dấu hiệu như gió mưa sắp tới.

Ánh mắt Trương Hằng lóe lên ngân quang, thân thể bay khỏi động Phủ lên không trung, trên người truyền tới một luồng khí thế có thể so sánh được Với tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Hắn hiểu rõ một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ trong lúc Kết Đan khẳng định sẽ khiến rất nhiều tu sĩ đi ngang qua chú ý.

Cứ như vậy khó tránh khỏi có một số tu sĩ sẽ sinh ra ác ý muốn nhân cơ hội giết người đoạt bảo.

Nhưng nếu có một gã tu sĩ Kết Đan Kỳ tọa trấn vào lúc này thì sẽ hoàn toàn bất đồng. Tu sĩ bình thường cũng sợ hãi không dám tiếp cận.

Khi Ninh Tuyệt Dung càng tấn công sâu vào Kết Đan. linh khí bốn phía dao động càng ngày càng rõ ràng. Các loại dị tượng trong thiên địa có thể khiến tu sĩ trong phạm vi mười dặm có thể phát hiện ra.

Quả nhiên có một số tu sĩ địa phương tò mò bay tới phía này.

- Huynh đệ. bên kia xuất hiện thiên địa dị tượng, có lẽ có bảo vật gì đó xuất thế cũng không chừng.

Một đám tu sĩ từ Luyện Khí Kỳ đến Trúc Cơ Kỳ bắt đầu nhanh chóng bay về phía này.

Tu sĩ cấp thấp còn phát hiện ra tình huống bên này thì không phải nói tới tu sĩ bậc cao Kết Đan Kỳ.

Có hai vị tu sĩ Kết Đan kỳ phát hiện ra tình huống bên này nhưng cũng không lập tức tiếp cận mà âm thầm quan sát.

Một tu sĩ bậc thấp khác còn chưa tiếp cận động phủ chỗ Ninh Tuyệt Dung tới trăm trượng liền phát hiện ra Trương Hằng đang đứng trên không trung, tỏa ra khí thế đáng sợ.

- Người này thật đáng sợ. Hẳn hẳn phải là một gã tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Một người trong đám tu sĩ Trúc Cơ Kỳ thấp giọng nói.

- Kết Đan Kỳ?

Hầu hết mọi người đều sợ hãi.

Uy danh của Kết Đan kỳ không đáng sợ như Nguyên Anh Kỳ nhưng thường xuyên xuất hiện ở Tu Chân Giới, thực lực thể hiện ra càng có nhiều tu sĩ nhìn thấy.

- Sợ cái gì? Chúng ta ở đây có tới bảy tám tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. gặp tu sĩ dưới Kết Đan trung kỳ cũng căn bản không sợ.

Chẳng lẽ các người nguyện ý để mình hấn độc chiếm bảo vật sắp hiện thể sao?

Một gã tu sĩ gầy còm mặc áo xanh giật đây, ánh mắt lóe sáng.

- Nhưng nếu hấn là tu sĩ trên Kết Đan trung kỳ thì sao?

Một gã tu sĩ Luyện Khí Kỳ mặt đen lo lắng nói.

- Đầu đất. Đánh không thắng thì chúng ta còn không chạy sao? Hấn đang ở nơi bảo vật xuất thể. khẳng định sẽ không dễ dàng rời đi. Mà nói đi nói lại, người này thoát nhìn rất trẻ, tiến vào Kết Đan cùng đã không tồi rồi, làm sao có thể là tu sĩ Kết Đan trung Kỳ chứ?

Tu sĩ gầy còm mặc áo xanh cười nhạo.

- Vinh đạo hữu nói rất đúng. Chúng ta cứ đi xem. đời người kia chia đều bảo vật. Chúng ta nhiều tu sĩ Như vậy, chắc người kia cũng không dám cự tuyệt.

Một lão già Trúc Cơ Kỳ khác nghiêm nghị nói.

- Được, chúng ta cùng đi!

- Ta cũng đi. Đến lúc bảo vật xuất thể thì cũng phải chia cho ta một phần!

Cứ như vậy, một đám tu sĩ chậm rãi bay về phía Trương Hằng.

Cái này gọi là nhiều người thì sức mạnh. Đám tu sĩ này cùng đánh thì tu sĩ Kết Đan kỳ bình thường cũng không dám mạnh mẽ đối kháng!

- Mấy chục người các người mau chóng rời khỏi nơi này. tiếp cận nữa đừng trách ta giết sạch bọn người!

Đôi mắt Trương Hằng lóe lên vẻ sát phạt kiên quyết. khiến người ta không dám hoài nghi hấn có thực lực và lá gan đó.

Đối mặt với tiếng quát lớn và khí thế của Trương Hằng, những tu sĩ này không tự chủ được mà ngừng lại một lát, đưa mắt nhìn nhau.

Tu sĩ nhát gan thậm chí còn tính đường chạy trốn rồi.

Trong lòng Trương Hằng thầm cười lạnh: Một đám ô hợp!

Ý khinh miệt hiện lên trên mặt Trương Hằng không chút che dấu khiến mấy tu sĩ Trúc Cơ Kỳ cảm đầu rất bất mãn.

Tên tu sĩ họ Vinh giật dây đám tu sĩ kia hướng về phía Trương Hằng ôm quyền nói,

- Xin hỏi tiền bối tên họ là gì? Nơi này có thiên địa dị tượng, rõ ràng biểu hiện nơi này sắp có bảo vật hiện thể. Chúng ta đều tới nơi này. theo lý mỗi người đều có phần.

- Bảo vật xuất thể?

Trương Hằng không khỏi cười nhạo.

- Đám người thiếu hiểu biết. Chẳng lẽ có thiên địa dị tượng thì nhất định phải là bảo vật xuất thể sao?

Thanh niên họ Vinh kia sững sốt. đang chuẩn bị nói tiếp thì một lão già Trúc Cơ Kỳ ở phía sau nói:

- Chẳng lẽ nơi này có tu sĩ Trúc Cơ Kỳ sắp sửa Kết Đan?

Trương Hằng không khỏi nhìn lão già Trúc Cơ Kỳ này một cái, gật đầu nói:

- Cuối cùng cũng có một người hơi có kiến thức. Trương mỗ ở nơi này. các người nếu có ai dám tiến thêm một bước thì đừng trách ta ra tay vô tình.

Trương Hằng dù sao cũng là một người từ bên ngoài tới. cũng không muốn giết nhiều tu sĩ lắm. chộc tới các thể lực và tu sĩ bậc cao phụ cận.

Vừa nghe nói nơi này có tu sĩ Trúc Cơ Kỳ Kết Đan, tất cả tu sĩ nơi này đều chấn động. Trong bọn họ thật ra không hề ít tu sĩ Trúc Cơ Kỳ gặp bình cảnh, lập tức sinh hứng thú đối với tu sĩ Kết Đan.

- Nơi này cũng không phải là động thiên phúc địa gì. linh khí cũng chỉ có thể tính là bình thường, có khả năng không lớn sinh ra thiên địa dị bảo.

Những tu sĩ này lập tức bàn luận.

- Xin hỏi tiền bối. đã có tu sĩ Kết Đan ở nơi này. có thể để chúng ta ở bên ngoài xem để tăng kiến thức hay không?

Lão già Trúc Cơ Kỳ kia thỉnh cầu Trương Hằng, trong mắt hiện lên vẻ thành khẩn.

- Không sai có tu sĩ Kết Đan. chúng ta cũng muốn quan sát một chút, xin tiền bối đồng ý!

Ánh mắt Thanh niên họ Vinh kia lóe lên, cũng vội thỉnh cầu.

Trương Hằng đương nhiên hiểu dụng ý của những tu sĩ này. Nếu thực sự có tu sĩ Kết Đan thì bọn họ coi như ở đây xem náo nhiệt, còn nếu có bảo vật xuất hiện thì nhất định sẽ không bỏ qua.

Loại ý tưởng này thật không tồi, nếu là bản thân Trương Hằng có lẽ cũng sẽ không là ngoại lệ.

- Được rồi, các người đợi ở đó. không được đi tới nữa. Nếu dám có hành động dị thường gì... chết!

- Vâng vâng! Tiền bối xin cứ yên tâm. Chúng ta chỉ muốn tăng kiến thức mà thôi.

Đám tu sĩ này lập tức ngã theo chiều gió. vô cùng cung kính với Trương Hằng, trong lúc nhất thời liên tục vỗ mông ngựa, khiến Trương Hằng cũng thực không biết nói gì.

Đúng lúc này thì trên không của động Phủ. linh khí trong thiên địa xao động càng kịch liệt, cuồng phong gào thét, cát bay đá chạy.

- Vù vù -

Tiếng gió thét gào. lôi quang ẩn hiện.

Đám tu sĩ xung quanh đều tấm tắc lấy làm lạ. trong mắt lóe lên vẻ hưng phấn.

Đối với đại bộ phận tu sĩ mà nói. ngưng kết Kim Đan là chuyện khó có thể gặp.

Theo thời gian trôi qua, nguyên khí ngưng kết cao độ Tỏa ra đủ màu sắc, hình thành trên không trung của động phủ.

Từng luồng ánh sáng nhiều màu dừng mãnh tiến vào bên trong động phủ được Ninh Tuyết Dung nhanh chóng hấp thu.

Tại đan điền trong cơ thể nàng, linh khí ở trạng thái dung dịch đã phát sinh biến hóa về chất, ngưng kết một chút...

Nếu không có gì khác thường, hiện tại không nghi ngờ gì nữa Kim Đan đại đạo đã ở trước mặt Ninh Tuyết Dung!...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----oo0oo-----

274. Chương 272: Tiểu Thiên Kiếp.

Trương Hằng lơ lửng trên không trung của động phủ. trên mặt hiện lên ý cười thần nhiên.

Quá trình Ninh Tuyết Dung ngưng kết Kim Đan thuận lợi một cách thần Kỳ. Trương Hằng nhìn chăm chú, thấy linh khí dạng dịch trong cơ thể nàng đã dần dần chuyển hóa thành trạng thái Kim Đan cố định.

Nói cách khác, Ninh Tuyết Dung đã bước gần hết cánh cửa từ Trúc Cơ Kỳ tới Kết Đan Kỳ!

Kim Đan đại đạo rộng lớn sắp mở ra trước mặt Ninh Tuyết Dung. Mục tiêu sắp tới của nàng sẽ là thứ mà tồn tại mà phần đông tu sĩ Tam Tinh Vực khó có thể với tới -Nguyên Anh Kỳ.

- Chúc mừng Tuyết Dung.

Trương Hằng dùng thần thức truyền âm Với Ninh Tuyết Dung.

Khuôn mặt Ninh Tuyết Dung mang theo nụ cười, toàn lực ngưng kết Kim Đan. cũng không có thời gian để ý tới Trương Hằng nhưng trong lòng vui sướng không thôi.

Sau khi tiến vào Kết Đan Kỳ, tu sĩ bình thường sẽ sống lâu hơn bốn năm trăm năm. lại có thể học được không ít thần thông uy lực phi phàm và Luyện hóa được những pháp bảo bậc cao.

Hai tu sĩ Kết Đan Kỳ đang quan sát âm thầm thở dài. Thật không ngờ thế gian lại có người nhanh chóng Kết Đan thành công Như vậy.

Tuy rằng Ninh Tuyết Dung còn cách Kết Đan thành công một ít thời gian nhưng không thể nghi ngờ gì nữa. nàng đã thăng cấp lên cấp độ Kết Đan Kỳ.

Linh khí dao động trên động phủ dần dần ổn định lại. Linh khí tỏa sáng bảy màu cũng dần dần ảm đạm đi. Sau đó Ninh Tuyết Dung chỉ còn cần thời gian mà thôi.

Đám tu sĩ quan sát xung quanh cũng có không ít người thất vọng.

Bọn họ vốn tưởng dị tượng nơi này là do có bảo vật, Trương Hằng nói " có tu sĩ Kết Đan" cũng chỉ là nói dối cho qua mà thôi.

Nhưng sự thật đã xảy ra trước mắt, bọn họ cũng chẳng còn dám có ý đồ gì nữa.

Nếu không có dị bảo xuất hiện thì hầu hết tu sĩ đều hứng thú muốn tăng thêm kiến thức, không chịu dễ dàng rời đi.

Quan sát một vị tu sĩ Kết Đan thành công đối với tiến triển tu vi của bọn họ về sau không chừng sẽ có lợi ích.

Nhoáng một cái đã trôi qua mười ngày. Kim Đan trong cơ thể Ninh Tuyết Dung đã ngưng kết được một nửa. tốc độ vượt xa so với dự đoán của Trương Hằng.

Chung quanh còn có một số tu sĩ quan sát, thậm chí ngồi dả tọa. cảm ngộ quá trình biến hóa khi Kết Đan. muốn tìm ra linh cảm để đột phá bình cảnh.

Tuy nhiên phương pháp này cũng có chỗ hữu dụng Bởi tu sĩ Kết Đan vốn là một loại lộ tuyến tiến hóa trong quy luật thiên địa.

Có vài tu sĩ có cảm ngộ, vội vàng bay khỏi nơi này tìm địa phương tìm hiểu.

Chỉ một cơ hội nhỏ không chừng có thể thay đổi vận mệnh của một người.

- Cảm tạ tiền bối cho chúng ta cơ hội này.

Trong mắt một gã thiếu niên Luyện Khí Kỳ hiện ra tia cảm ngộ. khom người chào Trương Hằng, sau đó bay về một hướng, dường như có cảm ngộ rất lớn.

Trương Hằng cười ha hả. không ngờ quá trình Kết Đan này lại có thể mang tới cho những tu sĩ này trợ giúp không nhỏ.

Lại mười ngày nhoáng một cái đã trôi qua. Ninh Tuyết Dung đã gần như chân chính Kết Đan thành công. Trên thực tế trong cơ thể nàng đã hình thành hình thái cơ bản của Kim Đan. trước mắt coi như có hình thù ban đầu. còn đợi ngày sau củng cố tu vi mà thôi.

Trương Hằng thở phào một hơi, thầm nghĩ đợi tới khi Ninh Tuyết Dung Kết Đan xong, chính mình cũng phải tu Luyện một thời gian.

Công pháp tầng hai đại thành đại viên mãn. thậm chí là công pháp tầng ba cũng đang đợi hắn.

Giờ phút này hắn chỉ còn cách tầng hai đại thành không xa. Một khi vượt qua tiểu giai đoạn này thì hắn thậm chí có thể không sợ tu sĩ Nguyên Anh sơ kỳ đuổi giết.

Đến lúc đó hắn còn có thể tu Luyện một loại thần thông chân khí trọng yếu trên tầng hai của cổ tháp - Thân Ngoại Hóa Thân!

Trong khi Trương Hằng đang suy tư thì đột nhiên thiên địa phát ra uy áp cuộn cuộn.

Thiên uy mệnh mông từ trên bầu trời giáng xuống, trong nhất thời liên khiển tất cả sinh, linh trong phạm vi mười dặm đều khủng hoảng.

- Chẳng lẽ có tu sĩ Nguyên Anh Kỳ tới?

Trong lòng Trương Hằng nghiêm lại. cảm nhận một loại khí tức tương đối quen thuộc, không khỏi ngừng đầu nhìn bầu trời.

ở trên không trung của động Phủ tất cả linh khí đều sợ hãi run rẩy. gió lốc cuồng bạo gào thét, mây đen cuộn cuộn điên cuồng. Mặt trời bị che Phủ chỉ còn một vùng đen tối.

Cả thiên địa tràn ngập uy áp khiến người ta sợ hãi. ngày càng rõ ràng, khiến Trương Hằng đang lơ lửng phía trên động phủ cũng hơi kinh hãi.

Luồng uy áp này chưa vượt qua cả Bích U Tiên Tử Nguyên Anh sơ Kỳ nhưng lại ẩn chứa một luồng khí tức bậc cao nhất!

- Đây là... Thiên kiếp?

Sắc mặt Trương Hằng đại biến, hai chữ cuối cùng còn hơi run rẩy.

- Đây rốt cục là chuyện gì? Tu sĩ Kết Đan sao lại có thể có thiên kiếp chứ?

Trương hằng cảm thấy khó có thể tin nổi.

Tình cảnh lúc trước Lạc Hà độ thiên kiếp hiện lên rõ ràng trước mắt hắn.

Thiên kiếp có thể nói là một loại lực lượng thuộc loại thiên nhiên, thậm chí là thuộc bầu trời và vũ trụ. người có thể độ kiếp thành công cực kỳ ít ỏi, gần như không có.

Ninh Tuyết Dung đang trong động phủ cảm nhận được thiên kiếp này là nhắm vào nàng, đầu tiên hơi hoảng sợ nhưng gương mặt xinh đẹp lại lộ vẻ kiên định quật cường.

Từng luồng sáng lạnh lẽo dịu nhẹ lưu chuyển trên người nàng.

- Xoẹt!

Túi trữ vật màu xanh bên hông Trương Hằng rung lên. sau đó bạch quang lóe lên. Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai của Ninh Tuyết Dung bay vào trong động phủ.

Thân thể Ninh Tuyết Dung nhẹ nhàng mềm mại bay lên, khoanh chân ngồi trên Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai. Từng luồng ánh sáng màu trắng lưu chuyển không ngừng trên người nàng.

Dưới sự trợ giúp của Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai, thực lực của nàng không ngờ lại đề cao trên diện rộng.

- HỒ!

Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai chở Ninh Tuyết Dung từ trong động phủ bay lên.

Thanh Lâm giáng xuống thì trốn cũng không được.

Sắc mặt Trương Hằng âm trầm, nhìn chăm chú vào uy lực khổng lồ đang từ trên bầu trời giáng xuống.

Ở trên bầu trời đột nhiên hình thành một động khẩu màu đen. Uy áp khủng bố trong thiên địa gia tăng lên vài lần.

Ninh Tuyết Dung lập tức cảm nhận được một luồng khí thể mệnh môn từ động khẩu màu đen kia hướng về phía mình.

Vào giờ khắc này tu sĩ mạnh mẽ thế nào cũng cảm thấy mình vô cùng nhỏ bé.

Trước vũ trụ hồng hoang, dù là tiên nhân thì lực lượng cũng chẳng đáng nói.

Nhưng thân thể mềm mại nhìn như Nhu nhược của Ninh Tuyết Dung lại không hề khuất phục, ngược lại đứng thẳng trên Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai, hướng về phía Trương Hằng cười nhợt nhạt.

Tâm tình Trương Hằng không tốt lắm. Hắn lập tức đưa một bộ phận tâm thần chìm vào tầng hai cổ tháp, nhìn chăm chú vào lão già mặc áo bào tím cũng đang nhìn thấy được tất cả mọi chuyện bên ngoài.

- Đây rốt cục là chuyện gì? Một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ Kết Đan chẳng lẽ lại có thể dẫn tới thiên kiếp. Chuyện này thật khác thường!

Trương Hằng lạnh nhạt hỏi.

Khuôn mặt Tử Cực tán nhân mang theo nụ cười, cũng không cảm thấy Kỳ quái mà thản nhiên nói:

- Xem ra ngươi không hiểu biết nhiều lắm đối với Tu Chân Giới.

- Chẳng lẽ ngươi biết nguyên nhân sao?

Trương Hằng cũng không để ý tới ý tứ trong giọng nói của Tử Cực tán nhân.

Bởi vì thực lực mấy năm nay đột nhiên tăng mạnh cho nên nhận thức của hắn đối với Tu Chân Giới cũng chỉ dừng lại ở trình độ của một gã tu sĩ Luyện Khí Kỳ mà thôi.

- Đây cũng không có gì là kỳ quái. Nếu ta không nhìn lầm thì vị nữ tử áo trắng này không phải thuần khiết là nhân loại?

Tử Cực tán nhân chân tự tin nói.

- Không phải nhân loại?

Trương Hằng hơi hơi sửng sốt, rất nhanh liền nhớ ra thân phận của Ninh Tuyết Dung.

Ninh Tuyết Dung trước khi tiến vào Nguyên Anh Kỳ thì vẫn là thân thể Tuyết liên do Vạn Niên Tuyết Liên chuyên hóa thành, đích xác không phải là nhân loại chân chính.

- Tu sĩ nhân loại sinh ra cực kỳ nhỏ yếu. không chỉ có thân thể yếu ớt mà tuổi thọ cũng quá ngắn. Nhưng thân là vạn vật chi linh, tu Luyện cũng có ưu thế nhất định. Yêu thú tuy rằng sinh ra đã có thân thể cứng rắn, tuổi thọ rất dài, thậm chí còn có thiên phú nhưng con đường tu luyện lại phải trải qua nhiều gian khổ hơn.

- Tại thời điểm Kim Đan Kỳ và Nguyên Anh Kỳ. yêu thú hoặc những loài khác khi thăng cấp đều gặp phải tiểu thiên kiếp, phân biệt là Ngưng Đan Kiếp và Biến Hóa Kiếp! Nói cách khác là quá trình đi tới tiên đạo của họ so với tu sĩ nhân loại sẽ có thêm hai lần thiên kiếp!

Trương Hằng hít thật sâu một hơi, thần thức từ tầng hai cổ tháp đi ra...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

275. Chương 273: Tu Sĩ Nguyên Anh Kỳ Thần Bí.

Trương Hằng nhìn chăm chăm vào động khẩu màu đen như có thể cắn nuốt tất cả mọi vật trên bầu trời.

Uy áp mà động khẩu này tỏa ra tập trung trên người Ninh Tuyết Dung, bức tới từng chút một. càng ngày càng cường đại.

Khuôn mặt Ninh Tuyết Dung hơi tái nhợt, trong đôi mắt đẹp lại hiện lên vẻ quật cường. Nàng lẳng lẳng đứng nơi đó, chịu đựng thiên uy mệnh mông từ trên bầu trời giáng xuống.

Đúng lúc này thì động khẩu màu đen kia bỗng hóa thành một đám mây màu xám từ từ buông xuống, vây chặt lấy Ninh Tuyết Dung.

Dưới tình huống này thì Ninh Tuyết Dung ngay cả di động một chút cũng khó khăn, giống như có một khối cự thạch ngăn cản vô hình đặt trên đỉnh đầu nàng vậy.

Phàm là tu sĩ bị Kiếp vân tập trung tới thì không thể sử dụng pháp thuật dịch chuyển, thậm chí cả vùng không gian có người độ kiếp còn bị tách ra hoàn toàn.

Cho nên người độ kiếp không thể trốn tránh thiên kiếp, chỉ có thể cứng rắn đối kháng.

Kiếp vân lần này giáng xuống so với kiếp vân lúc Lạc Hà độ kiếp thì nhỏ hơn rất nhiều.

Trong tâm nhìn của Trương Hằng và nàng, có thể thấy một đám kiếp vân nhỏ bao phủ phạm vi trăm mét. Trên kiếp vân lóe lên từng luồng lôi điện màu tím.

Lôi xà quanh quẩn bên ngoài kiếp vân màu xám. thoát nhìn trông rất trắng lệt, khiến người ta cảm thấy vô cùng kinh hãi.

Kiếp vân trên bầu trời đang nổi lên Tiểu thiên lôi. Ninh Tuyết Dung còn có thời gian điều chỉnh.

Tâm thần Trương Hằng lúc này lại tiến vào tầng hai cổ tháp, hỏi lão già mặc áo tím tang thương:

- Không biết tiểu thiên kiếp này đối với nàng có ý nghĩa gì. Nếu như có chuyện gì thì ta có thể đem uy lực của tiểu thiên kiếp này giảm xuống tới mức thấp nhất.

- Ha ha... thiên kiếp cũng không phải là thứ người có khả năng khống chế. Người không cần mưu toan trợ giúp nàng. Một khi chọc giận kiếp vân thì nói không chừng sẽ giận chó đánh mèo với người đó!

Tử Cực tán nhân cười nhạt nói.

- Điểm này người không cần lo lắng. Phương diện kiếp vân ta có thể khống chế. Nhưng ta cảm thấy tiểu thiên kiếp này đối với Tuyết Dung mà nói hình như có ý nghĩa nhất định, tốt hơn so với thiên kiếp chân chính. Một khi độ kiếp thành công thì khả năng sẽ phát sinh một bước nhảy vọt về chất.

Tử Cực tán nhân khẽ kêu một tiếng, lần đầu tiên dùng một loại ánh mắt hoàn toàn mới nhìn về phía Trương Hằng:

- Nghe ý tứ của ngươi thì dường như ngươi đã tận mắt nhìn thấy quá trình độ thiên kiếp rồi.

- Không sai. Ta đã từng nhìn thấy rồi lại còn trợ giúp người kia thành công vượt qua thiên kiếp.

Trương Hằng lạnh nhạt nói.

- Thật là có chuyện này sao?

Tử Cực tán nhân bán tín bán nghi, hơi trầm ngâm liền nói.

- Người phán đoán không sai. Tiểu thiên kiếp này đối với các loại yêu thú linh tinh đúng là có tác dụng lớn. có thể thay đổi linh hồn và thân thể bọn họ. khiến thân thể bọn họ càng thích hợp tu chân hơn. Nếu không thì yêu thú làm sao có thể tiến vào Biến Hóa Kỳ. thậm chí hóa thành hình người.

- Nếu người thật sự có thể can thiệp tới uy lực lớn nhỏ của kiếp vãn thì tốt nhất là sử dụng vào lúc nguy cấp. Bởi vì uy lực của thiên lôi càng lớn thì thân thể lột xác lại càng nhiều.

Tử Cực tán nhân lại bỏ thêm một câu.

- Thế thì tốt rồi.

Trương Hằng nói xong liền rời khỏi tầng hai của cổ tháp, để lại Tử Cực tán nhân với vẻ mặt kinh ngạc.

Thần thức rời khỏi tầng hai cổ tháp. Trương Hằng liếc về phía kiếp vãn đang quay cuồng trên bầu trời, dường như cũng không lo lắng cho song tu đạo lữ của mình.

Cảnh tượng đồ sộ của tiểu thiên kiếp thậm chí kinh động tới tu sĩ trong phạm vi trăm dặm. Dù là tu sĩ ở xa hơn cũng cảm nhận thấy tình hình nơi này.

Vì thế càng có nhiều tu sĩ bắt đầu tiến tới nơi này.

Trong nhất thời, phi kiếm vào pháp bảo liên tục hiện lên trên bầu trời, tiếng gió rít vang lên không ngừng.

Trong số tu sĩ này thậm chí còn có cả tu sĩ bậc cao.

Đối mặt với càng nhiều tu sĩ. Trương Hằng cũng không khỏi cảm nhận được một luồng áp lực.

- Vút!

Độn quang màu xanh chói mắt đột nhiên bay tới. Trên độn quang là một tu sĩ trung niên tỏa ra một luồng uy áp cường đại, khiến tất cả tu sĩ hoảng sợ.

- Không ngờ lại là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ?!

Tu sĩ xung quanh vô cùng chấn động.

Trương Hằng không khỏi cười khổ, không ngờ rằng Ninh Tuyết Dung độ tiểu thiên kiếp lại có thể dẫn tới một tồn tại mạnh mẽ thế này.

Thiên kiếp khiến thiên địa biến hóa, rất dễ dàng khiến tu sĩ đẳng cấp cao phát hiện ra. Có thể khiến tu sĩ Nguyên Anh Kỳ tới cũng không có gì Kỳ quái.

May mắn là tu sĩ trung niên trên Thanh quang này chỉ ngạc nhiên nhìn Ninh Tuyết Dung đang đứng trong kiếp vãn nhưng không có hành động dị thường nào.

Vào thời điểm tu sĩ độ thiên kiếp, ngoại nhân bình thường không dám ra tay can thiệp. Nếu không cũng rất dễ dàng gặp phải ảnh hưởng từ thiên kiếp.

Tuy rằng đây chỉ là một tiểu kiếp vãn như đối với tu sĩ cao nhất của Tam Tinh Vực mà nói thì cũng khó có thể chống lại.

- Tiểu thiên kiếp?

Lông mày tu sĩ trung niên Nguyên Anh Kỳ kia hơi nhướng lên. nhìn chăm chú vào Ninh Tuyết Dung tuyệt lệ khuynh thành, thần quang chớp động, kinh ngạc nói:

- Không ngờ lại là linh vật hiếm thấy trong thiên địa?

Ninh Tuyết Dung là hóa thân của Vạn Niên Tuyết Liên, đích xác có thể gọi là linh vật của thiên địa.

Trương Hằng hơi khấn trương nhìn trung niên Nguyên Anh Kỳ này, sợ hấn có ý đồ gì.

Từ khí tức của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ này thì Trương Hằng có thể phán đoán đối phương không phải là Nguyên Anh Kỳ sơ Kỳ, thực lực khẳng định còn mạnh hơn hẳn Bích U Tiên Tử trước đây.

Sự chênh lệch trong tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cũng không phải chỉ nửa điểm.

- Tiểu tu sĩ. ta thấy người lúc này bảo vệ nàng độ tiểu thiên kiếp. Nàng là người của người sao?

Trung niên tu sĩ Nguyên Anh Kỳ rất nhanh liền đưa mắt nhìn về phía Trương Hằng.

- Không sai, nàng là đạo lữ song tu của ta.

Trương Hằng lạnh, nhạt trả lời nhưng cũng không dám quá chống đối.

Nếu chọc giận tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trước mặt thì mạng hắn cũng khó có thể được bảo toàn. Mặc dù hắn có thể bình yên chạy trốn nhưng Ninh Tuyết Dung đang độ tiểu thiên kiếp sẽ lâm vào cục diện cực Kỳ nguy hiểm.

- Đạo lữ song tu? Ha hạ tiểu tu sĩ ngươi thật là may mắn. Linh vật của thiên địa này xác thực đặc thù. còn chưa tiến vào Biến Hóa Kỳ đã có thể hóa thành hình người, đúng là khiến người ta kinh ngạc. Nếu có thể tăng cường bồi dưỡng thì không chừng có thể tiến vào Biến Hóa Kỳ. Đến lúc đó thì tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường cũng không chắc là đối thủ của nàng...

Khuôn mặt trung niên Nguyên Anh Kỳ này lộ nụ cười hiền lành, giải thích với Trương Hằng, không có vẻ cao vờ vợi không thể Với tới của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường.

Đám tu sĩ xung quanh thắp giọng nghị luận hoặc dùng thần thức truyền âm.

- Ngươi có nhận ra vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ này không?

Vài tu sĩ Kết Đan Kỳ bắt đầu bàn luận.

- Không có, trong phạm vi thể lực của Cẩm Tú Sơn Trang chưa từng thấy người này.

Một lão già Kết Đan kỳ hơi nghi hoặc nói.

- Không sai. Tu sĩ Nguyên Anh Kỳ phụ cận vùng này cơ bản ta đều đã gặp mặt, nhưng chưa từng thấy người này bao giờ.

- Nói vậy thì hắc hắc định là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ngoại lai rồi.

Trương Hằng nói chuyện với tu sĩ Nguyên Anh Kỳ này vài câu. phát hiện ra người này dường như không có ác ý liên chủ động hỏi:

- Tại hạ là Trương Hằng, xin hỏi tiền bối tên họ là gì?

Trung niên này cười ha hả. khí tức trên người hơi thu lại. khiến người ta có cảm giác mơ hồ không thể đoán ra.

- Sống lâu ở phụ cận Cẩm Tú Sơn Trang này thời gian dài như vậy, những người biết ta sợ là cũng không nhiều. Nếu Trương tiểu hữu cảm thấy hứng thú thì ta cũng không giấu diếm. Tại hạ là Từ Huyền.

Tu sĩ trung niên vuốt khê chòm râu. khuôn mặt hiện lên nụ cười thản nhiên.

- Thì ra là Từ tiền bối. ngưỡng mộ đã lâu. ngưỡng mộ đã lâu!

Trương Hằng vội vàng khom người một cái.

Từ Huyền hơi hơi sững sốt hỏi:

- Chẳng lẽ Trương tiểu hữu ngươi biết danh hiệu của ta?

- Không biết.

Trương Hằng bình thản trả lời.

- Ha ha! Trương tiểu hữu ngươi đúng thật sự không biết tên tuổi ta cũng là rất bình thường. Ngươi cũng không cần gọi ta là tiền bối. Ta thấy ngươi rất thuận mắt. cứ đối xử ngang hàng đi.

Từ Huyền cười sang sảng.

- Ha ha, tốt lắm, tại hạ cầu còn không được.

Trương Hằng cũng không muốn khi nói Với người khác luôn một câu tiền bối. hai câu tiền bối. Đối với tu sĩ thân bí tên là Từ Huyền này cùng sinh, ra vài tia cảm tình.

- Trương tiểu hữu. Thê tử xinh đẹp của ngươi độ tiểu thiên kiếp, ngươi chẳng lẽ không chút lo lắng sao?

Từ Huyền phát hiện ra Trương Hằng từ đầu đến cuối không hề lộ vẻ lo lắng....

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----oo0oo-----

276. Chương 274: Tuyệt Dung Độ Kiếp.

Tu sĩ họ Từ thần bí hơi tò mò nhìn Trương Hằng. Tồn tại tới cấp bậc này của hắn tất nhiên có thể nhận ra Trương Hằng không giống người thường, nếu không đã không đối đãi ngang hàng với đối phương.

Một số tu sĩ bậc cao của Tu Tiên giới vì tư lợi nên cao không thể Vượt tới, cũng có một số tu sĩ bình dị gần gũi, dễ dàng kết giao, cũng có một số tu sĩ tính cách cổ quái, hỉ nộ vô thường.

Tu sĩ họ Từ hiển nhiên là hạng người thứ hai. mặc dù gặp tiểu tu sĩ như Trương Hằng nhưng vẫn có thể đối xử ngang hàng.

Đương nhiên điều này cũng phải dựa trên việc thực lực của Trương Hằng không tầm thường, không giống người bình thường.

Đối với vị tu sĩ Từ Huyền thần bí này, Trương Hằng cũng chẳng thể dấu diếm chút gì. Bởi vì thời khắc Ninh Tuyệt Dung độ tiểu thiên kiếp thì hắn tất nhiên sẽ dùng Hư Không Hỏa Diễm.

Ninh Tuyệt Dung chính là thê tử trong mắt hắn. Trương Hằng tự nhiên sẽ không để nàng rơi vào tình cảnh hình thần câu diệt và thân chịu trọng thương.

- Không dám gạt Từ đạo hữu. ta có biện pháp giúp Tuyệt Dung bình yên vượt qua tiểu thiên kiếp này!

Trương Hằng thần nhiên nói.

- Hả?

Khuôn mặt Từ Huyền hiển nhiên lộ vẻ không thể tin nổi.

- Chẳng lẽ vị Tuyệt Dung đạo hữu này có cực phẩm linh đan gì để dùng trong khi độ kiếp hay có trong tay pháp bảo phòng ngự cường đại gì?

Từ Huyền đoán.

- Không phải.

Trương Hằng khẽ lắc đầu.

- Đạo hữu có thể tiết lộ một chút không?

Sự tò mò của Từ Huyền hoàn toàn bị kích thích.

- Ta có một biện pháp có thể giảm uy lực của thiên kiếp.

Trương Hằng dùng thần thức truyền âm cho Từ Huyền.

- Đạo hữu nói đùa rồi...

Từ Huyền cười ha hả. hoàn toàn không tin lời nói của Trương Hằng.

Trương Hằng chỉ cười nhàn nhạt, cũng không giải thích nhiều, ngẩng đầu nhìn tiểu thiên lôi đang ngưng tụ thành hình trên bầu trời, vẻ mặt bình tĩnh.

Chỉ cần vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ Từ Huyền thần bí này đứng về phía mình thì Trương Hằng cũng không còn lo lắng về uy hiếp từ đám tu sĩ xung quanh.

- Xoẹt xoẹt~

Lôi điện màu tím điên cuồng khởi động trên bầu trời. Một cảm giác áp lực xuất hiện trong lòng mọi người. Thiên lôi còn chưa giáng xuống đã khiến đại đa số tu sĩ nơi này khó chịu tới cực điểm.

- Quả nhiên là tiểu thiên kiếp, vậy xem ra nữ tử kia...

Trong đám tu sĩ Kết Đan kỳ cũng có người mang theo ý đồ xấu xa, ánh mắt nhìn lên người Ninh Tuyết Dung.

Đúng lúc này kiếp vân màu xám này rốt cục đánh xuống một đạo lôi điện to như ngón cái. mục tiêu chính là Ninh Tuyết Dung.

Ninh Tuyết Dung nhẹ nhàng giơ cánh tay lên. lộ ra làn da trong suốt như ngọc. Một luồng bạch quang lạnh lẽo lưu chuyển không thôi hội tụ ở chưởng tâm của nàng.

Đối mặt với thiên lôi hùng hổ. nàng không hề sợ hãi chút nào. bàn tay nhìn mềm mại như ngọc chạm vào lôi điện màu tím.

-Ầm!

Vàng sáng màu trắng mờ lung trên bàn tay Ninh Tuyết Dung bị thiên lôi đánh trúng. Lập tức lôi điện màu tím bao phủ khắp toàn bộ cánh tay nàng.

- Xoẹt xoẹt xoẹt!

Tất cả tu sĩ nơi này đều như ngừng hô hấp. quan sát tiểu thiên kiếp vô cùng khó gặp.

Dưới tình huống bình thường, địa phương yêu thú độ tiểu thiên kiếp đều rất bí mật. tu sĩ nhân loại rất khó nhìn thấy.

Đối Với hầu hết tu sĩ mà nói tiểu thiên kiếp là một loại tồn tại cực Kỳ xa lạ và thần bí.

Uy lực đạo thiên lôi thứ nhất là yếu nhất, thân thể mềm mại của Ninh Tuyết Dung đứng trên Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai khẽ run lên liên vượt qua.

- Uy lực của thiên lôi này cùng bình thường thôi. Một kích vừa rồi chỉ tương đương với một lần công kích của tu sĩ Kết Đan sơ Kỳ bình thường.

Một vị tu sĩ Kết Đan hậu kỳ cười nhạo nói.

- Tuy nhiên đây chỉ là đạo thiên kiếp thứ nhất mà thôi.

Một gã tu sĩ Kết Đan kỳ khác nhắc nhở.

- Xoẹt xoẹt xoẹt~

Đạo thiên lôi thứ hai bắt đầu hiện lên.

Tuy rằng đạo thiên lôi thứ nhất chỉ tương đương Với một lần công kích bình thường của tu sĩ Kết Đan sơ kỳ nhưng đối với tu sĩ còn chưa hoàn toàn bước vào Kết Đan Kỳ mà nói thì cũng đã cực Kỳ cường đại.

Cũng may là thực lực trước mắt của Ninh Tuyết Dung đã đạt tới trình độ Kết Đan sơ Kỳ. cho nên có thể lấy tay đón đỡ đạo thiên lôi thứ nhất.

- Tiềm lực của nữ tử này không nhỏ đâu...

Từ Huyền không khỏi tán thưởng, sau đó thấp giọng nói:

- Đáng tiếc là yêu thú của ta chỉ là tứ cấp. tỷ lệ có thể thành công vượt qua Biến Hóa Kiếp lại rất nhỏ.

Trương Hằng hơi hơi sửng sốt:

- Từ đạo hữu nuôi một yêu thú tứ cấp sao?

- Không sai. Ta có một con Huyền Thương Giao Long đã trưởng thành, còn kém một bước là tiến vào Biến Hóa Kỳ.

Từ Huyền đáp.

- Huyền Sương Giao Long.

Trương Hằng vừa nghe thấy loại yêu thú này thì không khỏi hoảng sợ.

Giao long ở Tu Chân Giới đã có thể xem như là yêu thú đứng đầu... Một con giao long tứ cấp đỉnh phong thậm chí có thể chống lại tu sĩ Nguyên Anh sơ Kỳ.

Hơn nữa Huyền Sương Giao Long này lại là dị chủng trong giao long, thực lực còn mạnh mẽ hơn. một khi tiến vào Biến Hóa Kỳ thì thậm chí có thể hoành hành trong Nguyên Anh Kỳ.

Nói chung yêu thú Biến Hóa Kỳ có thực lực phổ biến là cường đại hơn tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường nhiều. Dù sao yêu thú trưởng thành đến Biến Hóa Kỳ cũng đã vượt qua hai lần tiểu thiên kiếp.

Tuy nhiên yêu thú nếu muốn tu Luyện đến Biến Hóa Kỳ thì độ khó còn hơn cả tu sĩ nhân loại kết anh. cho nên tại Tam Tinh Vực này rất ít khi có thể thấy yêu thú Biến Hóa Kỳ. Mặc dù có thể gặp được thì cũng không phải thứ tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường có thể chống lại được, đừng nói tới chuyện hàng phục.

Nhìn vẻ mặt kinh ngạc của Trương Hằng, Từ Huyền cười nói:

- Trương đạo hữu. Vị đạo lữ do linh vật trong thiên địa hóa thân này của người tiềm lực trưởng thành không kém hơn Huyền Sương Giao Long của ta đâu.

Trương Hằng cũng không phủ nhận, lúc trước Huyết Sát phân thân cũng đã tán thưởng tiềm lực phát triển về sau của Ninh Tuyết Dung.

Ninh Tuyết Dung được Lạc Hà bán tiên dùng thần thông vô thượng tạo thành Tuyết liên thân thể. giờ phút này đã vượt qua phạm trù Thiên địa linh vật hay yêu thú bình thường, thậm chí còn tiếp cận hình thái nhân loại.

Một khi tiến vào Nguyên Anh Kỳ thì Ninh Tuyết Dung sẽ trở thành một phần tử của tu sĩ nhân loại nhưng lại có thể giữ lại một bộ Phân Thần thông của Thiên địa linh vật!

Đối Với bí mật này đương nhiên Trương Hằng sẽ không đề cập với Từ Huyền.

Ngay vào thời điểm Trương Hằng và Từ Huyền đang nói chuyện với nhau thì đạo tiểu thiên lôi thứ hai đã giáng xuống, uy thế ập tới khiến tất cả tu sĩ biến sắc.

- Không ngờ đạo tiểu thiên lôi thứ hai so với đạo thứ nhất lại cường đại hơn gấp đôi!

Có một số tu sĩ kinh hô.

Sắc mặt Trương Hằng hơi thay đổi rồi liền khôi phục về bình tĩnh.

Nếu mỗi lần thiên lôi sau đều mạnh hơn gấp đôi lần đầu thì đạo thiên lôi cuối cùng sẽ mạnh mẽ tới mức độ nào?

Một số tu sĩ xem trò vui bắt đầu thăm tính toán.

Đạo thiên lôi thứ nhất tương đương với một kích bình thường của tu sĩ Kết Đan sơ Kỳ.

Nếu tổng cộng thiên lôi có chín đạo thì đạo thiên lôi thứ chín sẽ gấp hai trăm năm mươi sáu lần đạo đầu tiên!

- Có thể Như vậy sao?

Đám tu sĩ hoảng sợ vô cùng.

- Không biết tiểu thiên kiếp này có mấy lần thiên lôi?

Trương Hằng hỏi Từ Huyền.

Từ Huyền hơi trầm ngâm rồi nói:

- Thường thường Ngưng Đan Kiếp có bốn lần thiên lôi đánh xuống, uy lực mỗi lần đều gấp đôi lần trước. Nhưng ngẫu nhiên cũng sẽ xuất hiện đạo thiên lôi thứ năm. biểu thị Ngưng Đan Kiếp thất bại!

Đúng lúc này thì đạo tiểu thiên lôi thứ hai đã giáng xuống người Ninh Tuyết Dung.

Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai dưới chân Ninh Tuyết Dung lập tức Tỏa ra bạch quang chói mắt, bao phủ toàn bộ thân thể nàng.

- Xoẹt xoẹt xoẹt ~

Uy lực của đạo thiên lôi thứ hai đã tương đương với một kích toàn lực của tu sĩ Kết Đan hậu kỳ. Ninh Tuyết Dung muốn chống đỡ cũng không phải dễ dàng rồi.

Lực lượng lôi điện kịch liệt va chạm với bạch quang quanh người Ninh Tuyết Dung. Trong nhất thời lôi quang lóe lên khiến người ta khó có thể không chớp mắt.

Dùng mắt thường có thể trông thấy, lực lượng lôi điện và bạch quang của Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai bắt đầu triệt tiêu lẫn nhau.

Cuối cùng hai thứ hầu như đồng thời triệt tiêu, chỉ còn vài tia lôi điện sót lại liền bị thân thể Ninh Tuyết Dung hấp thụ.

Sau khi kháng được đạo thiên kiếp thứ hai, sắc mặt Ninh Tuyết Dung trắng bệch, quay đầu nhìn về phía Trương Hằng, đôi mắt xinh đẹp liền khôi phục vẻ tự tin và kiên định.

- Nếu không có đạo thiên kiếp thứ năm thì có lẽ Tuyết Dung có thể vượt qua Ngưng Đan Kiếp lần này nhưng bản thân sẽ bị trọng thương.

Trương Hằng thì thào nói...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----oo0oo-----

277. Chương 275: Lạc Hà Tới.

Trương Hằng hạ giọng nói. Từ Huyền vẫn nghe thấy rõ ràng, tò mò hỏi:

- Mặc dù không có đạo thiên lôi thứ năm, thế đạo thiên lôi thứ ba kia với đạo thiên lôi thứ tư cũng không phải dễ dàng vượt qua như thế được. Nghe ý tứ của Trương tiểu hữu, nàng này chắc là còn có thể vượt qua được hai đạo thiên lôi tiếp sau nữa ư?

Đạo thiên lôi thứ hai đã tương đương với một kích toàn lực của tu sĩ Kỳ Kết Đan hậu Kỳ. Như thế thì uy lực của đạo thiên lôi thứ ba chỉ sợ là đã gần đến mức Nguyên Anh Kỳ rồi.

về phần đạo thiên lôi thứ tư còn cường đại hơn đạo thiên lôi thứ ba kia gấp bội thì quả thực là điều khó có thể tưởng tượng được.

Trương Hằng gật gật đầu:

- Nếu có thể vượt qua được thì bản thân Tuyết Dung chắc chắn sẽ bị trọng thương, thậm chí còn có thể bị đánh trở lại nguyên hình...

Trương Hằng đương nhiên là sẽ không cho phép tình huống này xuất hiện.

Sau khi vượt qua đạo thiên lôi thứ hai, đạo thiên lôi thứ ba vẫn còn đang áp ứ. Đường như còn tính để cho người Độ Kiếp ít thời gian để thở dốc.

Dù sao uy lực của đạo thiên lôi thứ ba đã gần với công kích của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ, đã vượt quá mức cực hạn mà người Độ Kiếp có khả năng chịu đựng được.

Nhìn kiếp vân màu tím uốn lượn như rắn đang lập lòe liên tục trên bầu trời. Trương Hằng hơi suy tư một chút, vỗ túi trữ vật rồi lấy ra một cái bình ngọc.

- Tuyết Dung, bắt lấy. Đây là Ngưng Nguyên Đan!

Trương Hằng ném cái bình cho Ninh Tuyết Dung đang tái nhợt.

Ninh Tuyết Dung tiếp nhận bình ngọc chứa Ngưng Nguyên Đan. cười Với Trương Hằng, ý bảo hấn yên tâm. sau đó mở nắp bình lấy ra một viên Ngưng Nguyên Đan ăn vào.

Sau khi ăn xong Ngưng Nguyên Đan. nguyên khí của Ninh Tuyết Dung bắt đầu khôi phục với tốc độ nhanh chóng. Một đạo bạch quang dịu dàng lại một lần nữa bao phủ quanh thân nàng. Ngay cả Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai cũng đã khôi phục ánh sáng chói mắt lúc trước.

- Không ngờ Trương tiểu hữu còn có thể có được cả Ngưng Nguyên Đan cực phẩm nữa!

Từ Huyền kiến thức rộng rãi. lập tức nói ra cấp độ phẩm chất của viên Ngưng Nguyên Đan này.

- Ngưng Nguyên Đan cực phẩm là thánh phẩm khôi phục nguyên khí của Tam Tinh Vực Tu Chân Giới. Kể cả là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ăn vào một viên linh đan đó là có thể rất nhanh khôi phục vài phần nguyên khí trong cơ thể.

Thấy Trương Hằng có chút nghi hoặc, Từ Huyền liền vừa cười vừa giải thích.

Chỉ thấy nguyên khí trên người Ninh Tuyết Dung còn tiếp tục bành trướng thêm chút nữa. Xem ra được lực của một viên Ngưng Nguyên Đan cực phẩm đã vượt qua mức cực hạn của nàng.

Nếu như lúc bình thường mà sử dụng viên Ngưng Nguyên Đan cực phẩm này thì những người mới bước vào Kết Đan Kỳ như Ninh Tuyết Dung thậm chí có thể gặp phải nguy hiểm.

Nhưng Giờ phút này, ở thời điểm Độ Kiếp đặc thù, đối với nàng mà nói lại là lợi lớn hơn hại.

Lôi điện màu tím cường đại không ngừng quay cuồng điên đảo bên ngoài kiếp vân. Đạo thiên lôi thứ ba sắp giáng xuống, uy áp kinh người làm các tu sĩ Kết Đan Kỳ ở đây đều biến sắc.

Đạo thiên lôi thứ ba còn chưa giáng xuống đã có uy thế Như vậy.

Ngoại trừ Từ Huyền và Trương Hằng còn có thể thông dong đứng đó. Còn lại phần lớn tu sĩ ít nhiều đều có chút khó chịu.

Từ Huyền hơi có chút ngạc nhiên liếc mắt nhìn Trương Hằng một cái. cũng không nói thêm gì.

Từ ngôn hành cử chỉ của Trương Hằng có thể nhìn ra. thực lực của hắn đã vượt qua hầu hết các tu sĩ Kết Đan Kỳ ở đây.

Rất cực, cổ uy áp làm cho người ta có thể chịu đựng được kia rồi cũng biến mất. Lôi điện màu tím trên bầu trời “xoẹt” một tiếng, đánh xuống Ninh Tuyết Dung. Khí thế cường đại làm cho Ninh Tuyết Dung đang đứng trên Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai không thể đứng thẳng được.

Đối mặt với đạo thiên lôi thứ ba như bị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ công kích. Ninh Tuyết Dung khẽ cắn môi. trong mắt lộ ra ý chí kiên định.

”Vù!” —

Một cổ chiến giáp màu đen theo phong cách cổ xưa xuất hiện trên người Ninh Tuyết Dung. Một đạo ô quang lập tức lưu chuyển bên ngoài lớp áo giáp.

Áo giáp màu đen này còn tạo thành một hư ảnh ô quang lưu chuyển xung quanh, như một vòng bảo hộ xung quanh toàn thân Ninh Tuyết Dung.

- Cực phẩm linh khí phòng ngự ư?

Có vài tu sĩ Trúc Cơ Kỳ và Luyện Khí Kỳ kinh ngạc kêu lên.

Cực phẩm linh khí phòng ngự giá trị cũng không nhỏ. đủ để cho những tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bình thường đổ mắt.

Tu sĩ Kết Đan Kỳ bất động Thanh sắc nhưng cũng có vài vị nhìn áo giáp màu đen trên người Ninh Tuyết Dung với ánh mắt nghi hoặc.

- Đó là chiến giáp cổ!

Có một gã tu sĩ Kết Đan Kỳ đột nhiên thốt ra.

Tu sĩ bậc thấp bình thường không nhìn ra lai lịch thực sự của cổ áo giáp màu đen này. Nhưng cũng không thể xem nhẹ kiến thức của tu sĩ Kết Đan Kỳ được.

- Ha ha. Trương đạo hữu. người thật đúng là làm Từ mỗ ngạc nhiên đó. Vừa rồi là Nguyên Đan cực phẩm. Bây giờ lại là chiến giáp cổ. Không biết người còn có con bài nào chưa lật đây.

Từ Huy ề cười mỉm càng ngày càng cảm thấy hứng thú hơn với Trương Hằng.

- Đối với tiền bối Nguyên Anh Kỳ thì mấy thứ này đều không đáng nhắc đến.

Trương Hằng thần nhiên đáp.

Ngay trong khoảng thời gian hai người nói chuyện với nhau, đạo thiên lôi màu tím đã chạm vào lớp vòng bảo hộ phòng ngự do hư ảnh tạo ra xung quanh áo giáp trên người Ninh Tuyết Dung.

Trong lúc nhất thời lôi điện màu tím và ô quang bên ngoài hư ảnh của áo giáp bắt đầu giao phong kịch liệt, tạo thành những tiếng động “vù vù”.

Ở trong tầm nhìn của mọi người, toàn bộ thân thể của Ninh Tuyết Dung đều bị một lớp lôi điện màu tím bao phủ trong đó còn có thể nhìn ra được ô quang và bạch quang chớp lóe lên nhưng cũng là bị đè ép gắt gao.

Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai dưới chân Ninh Tuyết Dung phát ra một lớp khí lạnh màu trắng, ngăn cản đạo thiên lôi xâm lấn thêm một bước.

Nhưng thiên lôi màu tím có phần đặc thù vẫn xuyên qua vòng phòng ngự và cổ chiến giáp, tiến nhập thân thể Ninh Tuyết Dung.

Những thiên lôi đặc thù này cũng không gây ra tổn hại nhiều, sau khi tiến vào trong thân thể Ninh Tuyết Dung thậm chí còn bắt đầu cải tạo thân thể nàng.

Uy lực của đạo thiên lôi thứ ba đã ngoan cố vượt quá sự tưởng tượng. Không chỉ có uy lực cường đại mà hơn nữa, lực kéo dài cũng phi phàm, không ngừng va chạm với vòng phòng ngự xung quanh người Ninh Tuyết Dung, trong một khoảng thời gian ngắn cũng không phân thắng bại.

Nhìn Ninh Tuyết Dung bị lôi quang bao phủ trên mặt Trương Hằng đã lộ ra vài tia lo lắng, thậm chí đã chuẩn bị sử dụng Hư Không Hỏa Diễm.

Từ Huyền nhìn ra sự lo lắng của hắn. cười nói:

- Trương tiểu hữu không cần lo lắng. Xem tình hình này thì đạo thiên lôi thứ ba hẳn là có thể vượt qua yên ổn thôi. Uy lực của chiến giáp cổ đích xác là bất phàm. Hơn nữa, có sự trợ giúp của kiện pháp bảo phụ trợ đặc thù kia. dù cho có là tu sĩ Nguyên Anh sơ kỳ cũng không thể dễ dàng phá vỡ được sự phòng ngự của Tuyết Dung đạo hữu đâu.

Nghe Từ Huyền phân tích. Trương Hằng thoáng yên tâm hơn. chăm chú nhìn Ninh Tuyết Dung đang giao phong Với đạo thiên lôi thứ ba.

- Đạo thiên lôi thứ ba đại khái không có uy hiếp gì nhiều, nhưng uy lực của đạo thiên lôi thứ tư thì cùng không thể dễ dàng coi thường được. Theo Từ mỗ đoán, đại khái có thể so sánh Với một kích toàn lực của tu sĩ Nguyên Anh trung Kỳ!

Từ Huyền thần nhiên nói, liếc mắt nhìn Trương Hằng vài lần, chờ mong hắn còn có thể đưa ra vài con bài chưa lật nữa.

Trong lòng Trương Hằng thầm hít một hơi khí lạnh. Đối mặt với một kích toàn lực của Bích U Tiên Tử lúc trước, bản thân mình còn không chống cự được, huống chi là lại còn một đạo thiên lôi thứ tư tương đương với một kích toàn lực của tu sĩ Nguyên Anh trung kỳ.

Ninh Tuyết Dung cùng không có năng lực Dục Hỏa Trọng Sinh. Thấy Trương Hằng trầm mặc không nói gì. Từ Huyền đoán nói:

- Tuyết Dung đạo hữu là hóa thân của thiên địa linh vật, như thế đạo thiên lôi cuối cùng có lẽ nàng có thể lấy hình thức bản thể để chống cự.

Trương Hằng khẽ thở dài:

- Tuy rằng có thể sử dụng bản thể Tuyết liên để chống cự, nhưng nếu bị thương quá nặng thì từ giờ về sau Tuyết Dung có thể mất đi năng lực biến hóa, trừ phi có thể tu Luyện được đến Biến Hóa KỶ.

Đúng Lúc này, chỉ nghe thấy một tiếng “phù phù”, hư ảnh của áo giáp xung quanh thân Ninh Tuyết Dung đã bị đánh tan. một tia lôi quang nhỏ đã đánh trúng lên mặt ngoài chiến giáp cổ.

Lớp bạch quang quanh thân Ninh Tuyết Dung chớp nháy kịch liệt, bắt đầu ngăn cản lôi quang xâm phạm thêm một bước.

Trương Hằng biến sắc, thiếu chút nữa đã ra tay rồi.

Cuối cùng, khi Ninh Tuyết Dung hao tổn một lượng nguyên khí lớn mới miễn cưỡng vượt qua được đạo thiên lôi thứ ba, nhưng sắc mặt tái nhợt, thân thể mềm nhũn, đành khoanh chân ngồi trên Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai.

Trương Hằng mới thở nhẹ một hơi.

Từ Huyền đứng bên cạnh hần vừa mới định nói chuyện lại cảm thấy không gian bốn phía đã xảy ra một biến hóa không hiểu nói.

Một thân ảnh nhàn nhạt hiện ra bên cạnh Trương Hằng. Người này mặc một thân nho bào, tướng mạo tuấn lãng dị thường, không mang chút phàm tục nào, như tiên nhân xuất thế.

- Người là... Lạc Hà?

Trương Hằng ngạc nhiên, vô cùng vui mừng nói....

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----oo0oo-----

278. Chương 276: Động Của Hư Không Hỏa Diễm

Hiện ra trước mắt Trương Hằng là một thư sinh tuấn nhã thân mặc nho bào. thân thể người này dường như không phai thực thể. Quanh thân lưu chuyển một tầng vàng sáng xanh.

Hần thật giống như một âm hồn hiện ra bên cạnh Trương Hằng và Từ Huyền. trừ không gian phát sinh một chút biến hóa, ngoài ra không còn có dấu hiệu gì báo trước.

- Người là... Lạc Hà?

Phán đoán theo tướng mạo và khí tức. Trương Hằng một hơi kêu ra tên của người này.

Hần không phải Lạc Hà còn là ai?

Ninh Tuyết Dung ở thời điểm nguy cơ độ tiểu thiên kiếp, hần xuất hiện cũng không tính là lạ cho lắm. Trương Hằng đè nén xuống nỗi hưng phấn trong lòng.

Từ Huyền đứng bên cạnh Trương Hằng là trong đám tu sĩ tại đây đầu tiên phát hiện Lạc Hà xuất hiện, sắc mặt hần vẫn bình tĩnh nhìn thư sinh tuấn nhã Trước mắt, nhưng trong lòng lại nổi lên sóng to gió lớn.

- Thân Ngoại Hóa Thân?

Từ Huyền nhìn chăm chú nam nhân nho bào thần bí trước mắt, thốt ra bốn chữ, Dường như là tự nói, lại Dường như là đang chờ đợi đối phương xác định.

Lạc Hà tùy ý liếc mắt nhìn Từ Huyền một cái. nhìn Trương Hằng, cười ha hả:

- Không sai. đây là một lũ Thân Ngoại Hóa Thân ta tiện tay ngưng kết thành, chạy tới nhìn xem có giúp được gì hay không?

Trương Hằng nghi hoặc nói:

- Vậy bản tôn người ở đâu?

Theo lý thuyết, Ninh Tuyết Dung độ tiểu thiên kiếp. Lạc Hà phải đích thân chạy tới mới hợp lý.

Lạc Hà cười khổ nói:

- Người có Điều không biết, bản tôn của ta hiện nay không ở Tam Tinh Vực. Không lâu trước đây có điều cảm ứng, liền sử dụng thần thông xem xét, không nghĩ tới Tuyết Dung nhanh như vậy sẽ độ thiên kiếp...

Trương Hằng cũng giật mình kinh ngạc, không nghĩ tới bản tôn của Lạc Hà lại không ở Tam Tinh Vực.

Cũng không biết Lạc Hà thi triển thủ đoạn gì. trong lúc hắn nói chuyện cùng Trương Hằng, chỉ có Từ Huyền ở bên cạnh cùng với Ninh Tuyết Dung cách đó không xa có thể nghe được.

Người còn lại chỉ có thể nhìn thấy bọn họ nhép miệng, nhưng không nghe được Thanh âm gì!

- Không ở Tam Tinh Vực...

Từ Huyền lộ vẻ mặt hoảng sợ, trong ánh mắt nhìn về phía Lạc Hà lập tức tràn ngập kính sợ.

Không ở Tam Tinh Vực, đại biểu cho ý nghĩa gì?

Tam Tinh Vực là một khu vực bị phong bế. cho dù tu vi đạt tới Phân Thần Kỳ. cũng không có cách nào rời khỏi nơi này.

Nếu tu sĩ nào đó có thể Băng qua Tử Vực rời khỏi Tam Tinh Vực. như vậy có nghĩa là người đó đã vượt qua Phân thần Kỳ!

Ở Tam Tinh Vực tu sĩ Phân Thần Kỳ thuộc vào phạm trù cao nhân tuyệt thế, rất hiếm khi lộ mặt, thậm chí trong cảm nhận của phần đông tu sĩ là nhân vật trong truyền thuyết.

“Người này tu vi đạt tới trình độ như thế nào? Bản tôn ở ngoài Tam Tinh Vực mà lại có thể dịch chuyển một lũ Thân Ngoại Hóa Thân đến Tam Tinh Vực.”

Trong lúc nhất thời Từ Huyền suy nghĩ muôn vàn, tràn ngập tò mò đối với thân phận và tu vi của Lạc Hà.

Mặc dù trước mắt là Thân Ngoại Hóa Thân, cũng mang đến cho Từ Huyền một loại cảm giác không thể nhìn thấu, khó có thể nắm lấy.

- Người đến đây là tốt rồi. Một đạo tiểu thiên lôi cuối cùng của Tuyết Dung, để cho người phụ trách.

Trương Hằng lập tức đá vấn đề khó khăn này cho Lạc Hà.

Lạc Hà cười nhìn Trương Hằng một cái:

- Tuyết Dung hiện tại cùng đã sắp thành người của người rồi, lại còn muốn tổn công của đại ca ta này.

Trương Hằng cười ha hả, có nhân vật chuẩn tiên nhân Lạc Hà này. hắn sẽ không cần lo lắng cho Ninh Tuyết Dung độ kiếp nữa.

Ngay Sau đó, dường như lại nghĩ tới điều gì. Trương Hằng nói với Lạc Hà:

- Lạc sư muội nàng...

- Chuyện của Ngưng Tuyết, ta sớm đã biết rồi.

Lạc Hà thản nhiên nói, trên mặt cũng không có bi thương gì lắm.

Trương Hằng có hơi lấy làm lạ. cũng không phải Bởi vì Lạc Hà biết chuyện có liên quan tới Lạc Ngưng Tuyết.

- Bởi vì một số nguyên nhân đặc thù. bản tôn của ta không thể trở lại Tam Tinh Vực. Nhưng ở Sở Quốc bên kia. ta có lưu một Thân Ngoại Hóa Thân, về sau có chuyện gì người có thể tới đó tìm ta. Hiện tại khối Thân Ngoại Hóa Thân này chỉ để dùng tạm thời, đại khái có thể kiên trì được nửa năm.

Lạc Hà giải thích.

Nhìn thoáng qua Ninh Tuyết Dung đang khoanh chân ngồi trên Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai. Lạc Hà nhẹ mở ra hai tay. không gian bốn phía liên phát sinh, biến đổi tinh tế.

Ngay Sau đó, mấy người bao gồm Trương Hằng ở bên trong đều biến mất ở trong mắt đông đảo tu sĩ ở chung quanh.

- Sao thế này? Nữ nhân áo trắng độ kiếp bên kia đâu rồi? Biến đâu mất rồi?

Đông đảo tu sĩ ở chung quanh đều kinh ngạc kêu lên.

Bọn họ không còn nhìn thấy bóng dáng của đám người Trương Hằng. thậm chí ngay cả kiếp vãn cũng không thấy đâu. chỉ có thể mơ hồ cảm thấy được thiên địa hơi biến đổi khác thường.

Trương Hằng cùng Từ Huyền đều kinh ngạc nhìn tình cảnh Trước mắt,

Trên thực tế, vị trí chỗ đứng của đám người Trương Hằng căn bản là không có mấy may biến hóa gì. nhưng rất đông tu sĩ đứng ở cách đó không xa Dường như bị một tầng hàng rào không gian vô hình che chắn tầm nhìn nên không nhìn thấy tình hình Trước mắt,

“Đây chẳng lẽ chính là Chỉ Xích Thiên Nhai trong truyền thuyết?” Từ Huyền hít ngược một hơi.

Rõ ràng chỉ gần trong gang tấc mà như cách xa vạn dặm.

- Tuyết Dung! Không cần lo lắng. Ta nhất định sẽ giúp muội bình yên vượt qua tiểu thiên kiếp.

Lạc Hà nói về phía Ninh Tuyết Dung cách đó không xa. trong mắt cũng mang theo một loại tình hoài phức tạp.

- Cảm ơn Lạc Hà đại ca!

Ninh Tuyết Dung tươi cười mừng rỡ. Có thể gặp lại Lạc Hà, nàng cũng vạn phần vui mừng.

Đúng Lúc này, đạo thiên lôi thứ tư từ trên trời giáng xuống, đánh thẳng xuống Ninh Tuyết Dung.

Từng tia lôi điện màu tím. Dường như nhỏ bé yếu ớt không có bao nhiêu khí thế. nhưng lại là một lần thiên lôi uy lực lớn nhất mà Ninh Tuyết Dung phải đối mặt.

Ninh Tuyết Dung có thể cảm nhận được uy lực ẩn chứa trong đạo thiên lôi lần này. nàng vận dụng tất cả nguyên khí. đầu tiên là để cổ chiến giáp hình thành vòng phòng ngự hư ảnh áo giáp bảo hộ. sau đó lại là một màn bạch quang như thực chất bao bọc, làm cho thân mình hoàn mỹ của nàng mờ mờ ảo ảo lúc ẩn lúc hiện, một loại xinh đẹp khó có thể hình dung.

“Phù phù!”

Đạo thiên lôi thứ tư uy lực nhìn như không lớn lắm lại dễ dàng đánh tan vòng phòng ngự bảo hộ của cổ chiến giáp xung quanh, Điều này làm cho Trương Hằng hơi biến sắc.

- Tuyết Dung! Muội cứ đứng yên đó không cần động!

Lạc Hà nói vọng tới Ninh Tuyết Dung.

Vòng phòng ngự bảo hộ của cổ chiến giáp bị đánh tan. lực phòng ngự của Ninh Tuyết Dung liền giảm mạnh, nhưng xuất phát từ lòng tin đối Với Lạc Hà. nàng yên tâm nhắm lại đôi mắt xinh đẹp.

ở bên trong màn bạch quang rực rỡ chói mắt. Ninh Tuyết Dung ngồi xếp bằng trên Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai, không làm hành vi phản kháng gì.

Mắt thấy đạo thiên lôi thứ tư sắp tập trung đánh trên thân thể mềm mại của Ninh Tuyết Dung.

Trương Hằng vô cùng lo lắng, không tự chủ được duỗi tay ra. Một cổ dao động kỳ dị nhện nhạo ở trong lòng bàn tay hắn.

Kiếp vân trên bầu trời lập tức run lên. bộ dáng dường như rất sợ hãi. ngay cả thiên lôi đang giáng xuống kia. tốc độ đều thoáng ngừng lại một chút.

- Trương đạo hữu! Người cũng không nên dọa nó hoảng sợ bỏ chạy. tiểu thiên kiếp nhưng rất có lợi cho tu vi của Tuyết Dung.

Lạc Hà cười ha hả nhìn Trương Hằng, ánh mắt lại tập trung vào dấu hiệu tia chớp màu đen ở trung tâm Hư Không Hỏa Diễm.

ở trên trán Lạc Hà cũng có một ẩn Kỳ tia chớp màu tím như ẩn như hiện, giờ phút này đang hơi hơi nhảy lên.

Từ Huyền cũng cảm nhận được chỗ dị thường trong lòng bàn tay Trương Hằng. thầm nghĩ: “Là cái gì vậy, mà lại có thể dọa cho thiên kiếp bỏ chạy?”

Thần thức đảo qua, hắn phát hiện Hư Không Hỏa Diễm lơ lửng trên lòng bàn tay Trương Hằng.

Đối mặt với đoàn ngọn lửa Dường như hư vô này. Từ Huyền không tự chủ được run lên. phản ứng này khiến chính hắn đều kinh ngạc không thôi.

Đạo thiên lôi thứ tư rốt cục chạm đến trên người Ninh Tuyết Dung. Mà đúng lúc này, chỉ thấy Lạc Hà nhẹ nhàng duỗi tay ra. một luồng lực lượng như có như không thêm vào trên người Ninh Tuyết Dung.

Thiên lôi vừa đánh trúng thân mình Ninh Tuyết Dung, liền hóa thành vô số tia lôi điện thật nhỏ. chậm rãi lưu chuyển trên thân thể của nàng, nhưng đúng là không thể làm tổn thương tới Ninh Tuyết Dung.

Hình như Vì thấy tình cảnh như vậy kiếp vân trên bầu trời quay cuồng mãnh liệt lên. một cổ uy thế cường đại bức thẳng xuống hướng Lạc Hà.

Lạc Hà ra tay chẳng khác nào can thiệp kiếp vân đánh xuống thiên kiếp, kiếp vân đang cảnh cáo hắn!

“Vù vù vù...”

Lôi quang lấp lóe trong kiếp vân. liên tiếp chín đạo thiên lôi từ trên trời giáng xuống, đánh thẳng vào Lạc Hà. uy thế ẩn chứa trong đó làm cho Từ Huyền là Nguyên Anh Kỳ cũng phải hoảng sợ không thôi.

Lạc Hà cười ha hả. vừa mới chuẩn bị ra tay. chỉ thấy Hư Không Hỏa Diễm lơ lửng trên lòng bàn tay Trương Hằng “vù” một cái nhảy vọt ra, bay đi nghênh đón chín đạo thiên lôi kia...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Diễm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----oo0oo-----

279. Chương 277: Tinh Hoa Lôi Điện

Phản ứng dị thường của Hư Không Hỏa Diễm làm cho Trương Hằng hoảng sợ.

Nguyên vốn mục tiêu của chín đạo tiểu thiên lôi trên bầu trời là đánh xuống Lạc Hà vì can thiệp độ kiếp, nhưng Lạc Hà đứng ở bên cạnh Trương Hằng, Hư Không Hỏa Diễm xuất phát từ một loại bản năng, bay đi nghênh đón chín đạo thiên lôi.

Trên mặt Lạc Hà cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, nhưng cũng không cảm thấy có gì ngoài ý liệu, uy lực của Hư Không Hỏa Diễm, trước kia hắn đã chứng kiến tận mắt, thậm chí còn trợ giúp hắn thành công vượt qua thiên kiếp.

Sau khi khôi phục bình thường. Lạc Hà bắt đầu tiếp tục can thiệp giúp Ninh Tuyết Dung độ thiên kiếp, một loại lực lượng vô hình bảo hộ Ninh Tuyết Dung, giúp nàng không thể bị thương tổn.

Nhưng những lôi điện lực ẩn chứa trong tiểu thiên lôi kia rất hữu ích đối với thân thể lại không trở ngại chút nào thông thả rót vào cơ thể Ninh Tuyết Dung, bắt đầu cải tạo thân thể của nàng.

Chín đạo thiên lôi đang hùng hổ trên bầu trời vừa thấy Hư Không Hỏa Diễm, tốc độ thậm chí giảm đi vài phần, Đường như có Điều cốt kỵ.

Nhưng Hư Không Hỏa Diễm lại không chút do dự bay thẳng tới.

“Viu viu!”

Đạo tiểu thiên lôi thứ nhất đánh trúng Hư Không Hỏa Diễm, nhưng chỉ kiên trì trong chốc lát đã bị Hư Không Hỏa Diễm cắn nuốt.

Sau khi cắn nuốt đạo tiểu thiên lôi này. Trương Hằng có cảm giác rõ ràng thể tích của Hư Không Hỏa Diễm hơi tăng trưởng vài phần.

Trương Hằng không khỏi vui mừng, hắn hiểu rằng thể tích của Hư Không Hỏa Diễm càng lớn. uy lực lại càng khủng bố.

Càng dễ cho Trương Hằng ngạc nhiên vui mừng chính là thời điểm Hư Không Hỏa Diễm cắn nuốt đạo tiểu thiên lôi thứ nhất, trong thân thể hắn bỗng bừng sinh, ra một cỗ lôi điện lực đặc thù.

“Chi chi...”

Những lôi điện lực đặc thù này lưu chuyển một chút ở trong thân thể Trương Hằng, chỉ trong nháy mắt bị hấp thu.

“Cỗ lôi điện lực này không ngờ có thể cải tạo thân thể của mình?”

Trương Hằng phát hiện thân thể của mình trong khoảnh khắc vừa rồi đó lại hơi được tăng mạnh.

Tuy rằng tăng mạnh cũng không nhiều, nhưng tiếp sau còn có mấy đạo tiểu thiên lôi nữa đây?

Uy lực của thiên lôi kế tiếp luôn luôn phải mạnh hơn gấp đôi so với đạo Trước đó, cứ như thế loại suy. uy lực của đạo thiên lôi thứ chín chính là mạnh gấp 256 lần đạo thiên lôi thứ nhất!

Trương Hằng vừa vui mừng, vừa lo lắng.

Vui mừng là thu nhiều thiên lôi Như vậy, hoàn toàn có thể cải tạo thân thể mình đến một trình độ hoàn toàn mới. Thậm chí còn có thể giúp cho mình lập tức thăng cấp!

Lo lắng chính là theo uy lực của thiên lôi lần lượt nhân lên. Không biết Hư Không Hỏa Diễm có chống lại được hay không.

“Viu viu!”

Đạo tiểu thiên lôi thứ hai đúng hẹn lại tới, đánh trúng Hư Không Hỏa Diễm, uy lực ẩn chứa trong nó quả nhiên là gấp đôi đạo thiên lôi thứ nhất.

Nhưng ký hiệu tia chớp màu đen ở trung tâm Hư Không Hỏa Diễm chỉ hơi hơi Nhoáng lên một cái, mấy đạo tiểu thiên lôi khác còn chưa giáng xuống, Đường như bị cô đọng lại, rớt xuống phía dưới với tốc độ chậm như rùa bò.

Cứ như vậy, Hư Không Hỏa Diễm còn có đủ thời gian để cắn nuốt đạo tiểu thiên lôi thứ hai.

“Viu viu...”

Trong quá trình Hư Không Hỏa Diễm cắn nuốt đạo tiểu thiên lôi thứ hai. Trương Hằng cảm nhận được lần này trong cơ thể sinh ra một loại lôi điện lực đặc thù.

Nhưng thân thể Trương Hằng đã đủ mạnh. những lôi điện lực này mới vừa sinh ra liền bị hấp thu rất nhanh. Ước chừng qua thời gian chừng mười mấy hô hấp. Hư Không Hỏa Diễm mới cắn nuốt xong đạo tiểu thiên lôi thứ hai.

Mà đúng lúc này, Ninh Tuyết Dung bên kia đã độ xong tiểu thiên kiếp.

Ba người Lạc Hà lập tức dời ánh mắt trên người Trương Hằng.

- Đại ca! Huynh như thế nào cũng đang độ thiên kiếp?

Ninh Tuyết Dung vừa thấy mấy đạo thiên lôi trên đỉnh đầu Trương Hằng liền biến sắc. trong lòng lo lắng không thôi.

Lạc Hà cười nói:

- Tuyết Dung không cần lo lắng. Những tiểu thiên lôi này cùng không có uy hiếp gì đối với hần.

- Có Lạc Hà đại ca ở đây là tốt rồi. lần này ít nhiều nhờ có huynh tới đây hỗ trợ. nếu không, ta sẽ...

Ninh Tuyết Dung lòng còn sợ hãi nói.

Lạc Hà lắc đầu:

- Cho dù không có ta lại đây hỗ trợ. Trương huynh đệ cũng có thể giúp muội thành công độ kiếp. Ta tới đây chẳng qua là tới hỗ trợ hộ pháp mà thôi.

- Hộ pháp?

Ninh Tuyết Dung hơi sửng sốt một chút, liền hiểu được ý của Lạc Hà.

Sau khi Ninh Tuyết Dung độ kiếp thành công, kiếp vân màu xám trên bầu trời hóa thành một cái hắc động, rồi biến mất trong bầu trời thiên địa.

Nhưng trên bầu trời vẫn còn lại bảy đạo thiên lôi giáng xuống với tốc độ chậm chậm.

Bất Diệt Ấn Ký ở trung tâm Hư Không Hỏa Diễm lại lóe lên một cái. đạo tiểu thiên lôi thứ ba rất nhanh giáng xuống.

“Vèo!”

Đạo tiểu thiên lôi thứ ba đánh trúng Hư Không Hỏa Diễm, liền bắt đầu nhanh chóng bị cắn nuốt.

“Không ngờ không phải gấp đôi theo thứ tự như trong tưởng tượng?”

Trương Hằng phát hiện uy lực của đạo thiên lôi thứ ba là gấp ba lần đạo thứ nhất.

Kết quả Như vậy, vừa làm cho Trương Hằng thất vọng, lại vừa làm hần khê thở phào nhẹ nhõm.

Nếu đúng theo thứ tự nhân lên như trong tưởng tượng, khi uy lực của đạo thiên lôi thứ chín tăng lên đến 256 lần của đạo thiên lôi thứ nhất, thì cho dù là thân thể bán tiên của Lạc Hà cũng không nhất định có thể chịu đựng được.

Cắn nuốt đạo thiên lôi thứ ba tốn thời gian còn lâu hơn. Trong cơ thể Trương Hằng lại hấp thu không ít tinh hoa lôi điện đặc thù.

Phàm là vật gì bị Hư Không Hỏa Diễm hoặc là ngân diễm cắn nuốt, tinh hoa ẩn chứa trong đó đều sẽ bị Trương Hằng thu lấy.

Mặc dù là cắn nuốt thiên lôi cũng không ngoại lệ. Cho nên Trương Hằng thu được chính là tinh hoa trong lôi điện, là vật chất mà bất kỳ tu sĩ nào tu Luyện công pháp hệ lôi điện đều phải vạn phần hâm mộ.

“Thật thoải mái...”

Cảm nhận trong thân thể lại có cảm giác tê tê rần rần Trương Hằng không khỏi rên lên mấy tiếng nhỏ. nhưng thấy bên cạnh có người hần liền thu liễm lại.

Trong mắt Lạc Hà còn mang theo ý cười, dường như vì kỳ ngộ của Trương Hằng mà cảm thấy cao hứng.

Ninh Tuyết Dung đầu tiên là nghi hoặc cùng lo lắng, tiếp theo sau cùng là mặt đầy vẻ tươi cười ngăm nhìn Trương Hằng. trong mắt lộ ra vài tia trù mẫn.

Từ Huyền ở mặt ngoài nhìn qua chỉ hơi có chút kinh ngạc, nhưng trong nội tâm hẳn kì thực dâng lên sóng to gió lớn. bị hành vi nghịch thiên của Trương Hằng dọa cho kinh sợ!

Nhìn chung lịch sử tu chân của Đông Vân đại lục ỨC VẠN NĂM QUÁ. còn chưa từng có người nào có thể khống chế thiên lôi như thế, thậm chí trực tiếp thu lấy thiên lôi cho mình sử dụng.

Như thế Xem ra lúc trước Trương Hằng từng đề cập. nói có thể giảm nhỏ uy lực của thiên lôi cũng đúng sự thật.

Lại chờ đợi một hồi, đạo thiên lôi thứ ba cũng bị Hư Không Hỏa Diễm cắn nuốt xong.

Lạc Hà cùng Từ Huyền rõ ràng có thể cảm nhận được biến đổi của khí tức trên người Tryõng Hằng.

Mặc dù nhìn xem ở bề ngoài, tu vi của Trương Hằng Dường như không có tăng mạnh bao nhiêu, nhưng loại thu được lợi ích thực tế cùng thân thể lột xác của hắn thì không thể là giả được.

“Vù!”

“Bất Diệt Ấn Ký” lại một lần nữa chớp động, đạo thiên lôi thứ tư từ trên trời giáng xuống.

Cứ như vậy, Trương Hằng dùng Hư Không Hỏa Diễm cắn nuốt thiên lôi hết đạo này tiếp đạo khác.

Tuy rằng uy lực của thiên lôi không phải tăng lên với phương thức gấp đôi nhưng uy lực ẩn chứa trong nó vẫn không thể xem thường.

ở thời điểm cắn nuốt đạo thiên lôi thứ tám. Hư Không Hỏa Diễm ước chừng phải Tiêu phí thời gian tàn nửa nén hương.

Rất cục, đạo thiên lôi thứ chín cũng sắp bùng xuống.

Hư Không Hỏa Diễm hơi có chút do dự, Dường như có điều gì cố Kỵ, cũng không có để một đạo thiên lôi cuối cùng giáng xuống ngay.

- Làm sao vậy?

Trương Hằng bắt đầu trao đổi cùng Hư Không Hỏa Diễm.

Hư Không Hỏa Diễm vội vàng truyền đến cho Trương Hằng một tin tức.

Trương Hằng lập tức hiểu được ý của Hư Không Hỏa Diễm.

Thì ra uy lực của đạo thiên lôi thứ chín này lại còn cường đại hơn rất nhiều so với trong tưởng tượng, Hư Không Hỏa Diễm cũng không có nắm chắc cắn nuốt được nó.

Trương Hằng vội vàng nói lại tin tức này cho Lạc Hà.

- Uy lực còn mạnh hơn rất nhiều so với trong tưởng tượng?

Lạc Hà hơi có vẻ trầm ngâm một chút, rồi nói với Trương Hằng:

- Người yên tâm để cho nó đánh xuống đi. cho dù không đối phó được cũng sẽ không tổn thương tới các người, Bởi vì mục tiêu của nó là nhằm vào ta. Cùng lắm thì Thân Ngoại Hóa Thân tạm thời này mai một. đối với bản thể của ta cũng không có ảnh hưởng bao nhiêu.

- Như thế rất tốt.

Trương Hằng thực ra rất chờ mong đạo thiên lôi thứ chín giáng xuống. Uy lực của thiên lôi càng lớn, hắn thu được lợi ích lại càng nhiều. Hắn vội vàng truyền đi ý của mình cho Hư Không Hỏa Diễm.

Hư Không Hỏa Diễm lập tức truyền đến một tình tự vui sướng linh hoạt, “Bất Diệt Ấn Ký” lóe lên một cái. một đạo thiên lôi cuối cùng từ trên trời giáng xuống, kèm theo một cổ uy áp cuộn cuộn mãnh liệt.

“Ầm!”

Đạo thiên lôi thứ chín đánh trúng Hư Không Hỏa Diễm.

Thân thể Trương Hằng không khỏi chấn động một cái. sắc mặt tái nhợt, nguyên thần đã bị thương nặng!...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----oo0oo-----

280. Chương 278: Thần Thông Lôi Điện!

Uy lực của đạo thiên lôi thứ chín vượt qua tưởng tượng của Trương Hằng, khi nó đánh trúng Hư Không Hỏa Diễm. Trương Hằng do thần thức tương liên, nguyên thần cùng bị thương nặng!

Lạc Hà cùng Ninh Tuyết Dung đều biến sắc.

- Không nghĩ tới uy lực của đạo thiên lôi thứ chín lại tăng lên chín lần chín tám mươi một lần...

Lạc Hà kinh ngạc thú vị nói.

Chín lần chín tám mươi một lần!

Trương Hằng sắc mặt tái nhợt, phun ra một búng máu. thân thể lung lay sắp ngã.

- Đại ca? Huynh không sao chứ?

Ninh Tuyết Dung vô cùng lo lắng nói trên tay bắn ra một luồng bạch quang Nhu hòa, bao phủ toàn thân Trương Hằng.

Tuy rằng chín đạo thiên lôi không phải tăng lên với phương thức gấp đôi. nhưng uy lực của đạo thiên lôi cuối cùng không ngờ là gấp tám mươi một lần đạo thứ nhất!

Nếu như thực sự giáng xuống, cho dù là phân thân tạm thời của Lạc Hà. cùng chỉ có kết cục bị mai một!

Hư Không Hỏa Diễm ngay mặt chống lại nó gần như rơi vào trạng thái hư vô, Trương Hằng chẳng qua là bị lây lan một chút mà đã bị thương nặng đến tình trạng Như thế,

Bởi vậy có thể thấy được. Hư Không Hỏa Diễm gặp phải công kích cường đại đến mức nào.

Trương Hằng ổn định thân hình, nhìn lên Hư Không Hỏa Diễm trên trời cao bị bao bọc trong một màn lôi quang rực rỡ chói mắt.

Không lâu sau hẳn rõ ràng cảm nhận được một tiếng gào lên từ Hư Không Hỏa Diễm!

Có lẽ dưới công kích cường đại Như thế, cho dù Hư Không Hỏa Diễm là vật vô hình vô chất, cũng đã bị tổn thương một mức độ nào đó.

Còn may mà Trương Hằng phát hiện Hư Không Hỏa Diễm cũng không có đã bị tổn thương quá nặng, tình trạng trước mắt coi như bình thường.

“Viu viu...”

Hư Không Hỏa Diễm bắt đầu không ngừng cắn nuốt từng mảng lớn lôi quang của đạo thiên lôi thứ chín biến thành. Trong lúc nhất thời, tinh hoa lôi điện nối tiếp không ngừng tiến vào trong cơ thể Trương Hằng, bị thân thể hấp thu thần tốc.

Trên mặt Trương Hằng cũng dần dần lộ ra vẻ hưởng thụ. Thấy vậy, Lạc Hà cùng Ninh Tuyết Dung đều thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Từ Huyền cũng từ trong cảm xúc khẩn trương đó khôi phục lại. trong ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng có chứa một loại thích thú đặc biệt.

ở chỗ đan điền trong cơ thể Trương Hằng, từng tia tinh hoa lôi điện tiến vào trong chất lỏng màu bạc. không ngừng tiến hành cải tạo nó.

Tiếp theo sau, một luồng Luyện Hư Linh Khí hoàn toàn mới bắt đầu lưu chuyển trong cơ thể Trương Hằng. bắt đầu cải tạo thân thể. đồng thời chữa trị nguyên thần của hắn.

“Cách cách...!”

Người đứng gần bên có thể nghe được trong thân thể Trương Hằng phát ra một tràng tiếng nổ lốp bốp, tản ra một uy thế khiến cho người ta sợ hãi.

- Dựa theo tình thế phát triển tiếp tục Như thế, không bao lâu nữa hắn là Trương đạo hữu có thể thăng cấp.

Từ Huyền khẽ thở dài, trong giọng nói còn mang theo không ít ý hàm mộ.

Lạc Hà đạm cười nói:

- Tu vi tăng lên thật ra là thứ yếu, mà chính là hấp thu nhiều tinh hoa lôi điện Như vậy, thu được lợi ích thật khó có thể đo lường được

Ninh Tuyết Dung chớp chớp đôi mắt đẹp không giấu được vẻ vui mừng, âu yếm nhìn Trương Hằng.

Thời gian qua đi từng chút một, mấy người ở đây rõ ràng có thể cảm nhận được thực lực của Trương Hằng tăng lên. khí tức trên người hắn đang phát sinh biến hóa nào đó thật khó có thể dùng ngôn từ để nói rõ.

Mà đoàn chất lỏng màu bạc trong đan điền của Trương Hằng lại tăng lớn gấp đôi, chiếm cứ một nửa thể tích trong đan điền.

Đây cũng là một loại biến hóa biểu hiện tu vi của hắn tấn chức. Thời gian trôi qua một ngày một đêm, lôi điện bao phủ ở xung quanh Hư Không Hỏa Diễm đều bị cắn nuốt hấp thu sạch.

“Phù!”

Đạo thiên lôi cuối cùng biến mất. linh khí thiên địa ở chung quanh cũng dần dần hồi phục đến trạng thái bình thường.

Hư Không Hỏa Diễm lớn mạnh gấp mấy lần cũng về lại trong cơ thể Trương Hằng.

Trương Hằng vội nhắm mắt, bên ngoài thân thể vờn quanh từng đạo lôi quang thật nhỏ, phát ra tiếng nổ lốp bốp. nhưng lại không thương tổn mảy may gì tới Trương Hằng.

Ba người Lạc Hà đều nhìn chăm chú vào Trương Hằng. dường như đang chờ hắn thức tỉnh.

Thật lâu sau, lôi điện quanh thân Trương Hằng đều bị thu vào trong cơ thể.

Lúc này, hắn mới mở hai mắt.

Cách cách!

Một tia lôi điện cực nhỏ từ trong cặp mắt hắn lóe lên. uy áp vô hình lan tràn ra khắp bốn phía.

Nhưng rất nhanh, ánh mắt của Trương Hằng khôi phục lại trạng thái bình thường. Hắn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời vô tận.

- Không biết Trương huynh, đệ có cảm giác gì?

Lạc Hà hỏi trên mặt hàm chứa Ý cười, trong mắt còn mang theo vài tia chờ mong.

Ninh Tuyết Dung cùng Từ Huyền cũng đều dùng ánh mắt trông chờ nhìn về phía Trương Hằng.

- Cảm giác?

Trương Hằng lại chậm rãi nhắm hai mắt lại. cuối cùng mới thở dài một hơi.

- Rốt cuộc sao rồi, đại ca?

Ninh Tuyết Dung vội cất tiếng hỏi, nàng còn lo lắng thân thể của Trương Hằng lại xảy ra tình trạng gì đó không tốt.

- Loại cảm giác này rất khó hình dung, thật giống như Bồng dư nhiều thêm một loại... thiên phú!

Con người trong mắt Trương Hằng Bồng nhiên sáng ngời, vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ nói:

- Đúng rồi! Chính là thiên phú. dường như là nhiều ra một loại năng lực thiên phú đặc biệt!

- A?

Trong lòng Lạc Hà sinh ra hiếu kỳ:

- Trương huynh, đệ có thêm năng lực mới gì sao?

Còn Từ Huyền cười khỏ nói:

- Trương đạo hữu mang đến cho ta một loại cảm giác thật khác thường. Nhìn qua Đường như tấn chức một tiểu giai. Nhưng biến hóa thực sự chỉ sợ cũng không phải Như thế,

-Để ta thử xem sao!

Trương Hằng lại mở mắt, nhẹ nhàng vung tay lên, một tia sáng bạc từ trong tay hất bắn ra. Mục tiêu là một gốc cây đại thụ cao ngất.

Thần thức của Lạc Hà lướt qua trên tia sáng bạc này, phát hiện bên trong nó lấp lóe một số lõi điện rất nhỏ.

Tia sáng bạc bằng cỡ ngón cái bắn trúng cây đại thụ.

“Ầm!”

Cây đại thụ bốn năm người ôm không hết trong nháy mắt bị đục thủng một lỗ.

Uy lực như vậy cũng không ra ngoài ý liệu của người khác, dù sao cũng là người tu chân, hiệu quả như vậy coi như tạm chấp nhận.

Nhưng ngay Sau đó, cây đại thụ cao lớn bảy tám trượng bị bao phủ một tầng lõi điện cuồng bạo. tử quang chói mắt có thể làm mù mắt người ta.

“Ầm!”

Cả cây cổ thụ trong nháy mắt hóa thành một đám cháy đen. rồi nổ tung thành vô số mảnh vụn.

- Đây... đây là thần thông lõi điện?

Từ Huyền đầu tiên là kinh ngạc không thôi, tiếp theo thở phào một hơi.

Chỉ đơn giản là tiện tay một kích, lực công kích của Trương Hằng ước chừng tăng lên gấp mấy lần!

Phần lớn trong công pháp ở giới tu chân, công pháp lõi hệ là khó tu Luyện nhất.

Trừ người trời sinh có được linh căn lõi hệ, những người khác rất khó tu Luyện thần thông lõi hệ đến mức cực hạn.

Bởi vì lõi điện đại biểu chính là lực lượng của thiên phạt, đâu phải người thường có khả năng nắm giữ.

Thần thông lõi hệ là một loại uy lực lớn nhất, hơn nữa ở thời điểm độ thiên kiếp cũng có ưu thế thật lớn.

Người tu luyện công pháp hệ lõi điện ở thời điểm đối phó Với thiên lôi. có lực miễn dịch rất lớn, thậm chí ở cấp độ lớn nhất có thể hấp thu thiên lôi cho mình sử dụng.

Mà Trương Hằng sau khi hấp thu chín đạo tiểu thiên lôi. lại nắm giữ thần thông lõi điện một cách kỳ diệu!

- Chúc mừng chúc mừng!

Sau khi hiểu rõ hết thấy, Lạc Hà cùng Từ Huyền đều chúc mừng Trương Hằng.

Trương Hằng cũng đầy mặt tươi cười, độn quang dưới chân lưu chuyển một tầng lõi quang. Ý niệm vừa động thân hình liền lướt ngang ra xa mấy chục trượng.

ở trên không trung có thể nhìn thấy lóe lên một tia lôi điện rất nhỏ. rồi thân hình Trương Hằng liền biến mất.

“Ngay cả tốc độ của Ngân Quang Thiểm Thuật cũng gia tăng hơn một nửa!”

Trương Hằng lộ vẻ mặt vui mừng, không nghĩ tới sau khi nắm giữ thần thông lôi điện, lại mang đến cho mình biến hóa lớn Như vậy,

Dưới gia trì của thần thông lôi điện, bất luận là tốc độ hay lực công kích của Trương Hằng đã được tăng lên một độ cao hoàn toàn mới.

“Không nghĩ tới ngay cả công pháp cũng tự nhiên mà vậy bước vào cảnh giới Đại thành tầng hai.”

Trương Hằng để cho tâm tình mình bình tĩnh trở lại. nhìn thoáng qua Lạc Hà, nói:

- Lần này ta cùng Tuyết Dung đều có thể thuận lợi vượt qua Thanh tẩy của thiên lôi. là nhờ có Lạc đại ca tới đây hỗ trợ.

Trong câu nói của Trương Hằng mang theo một loại tình cảm chân thành thiết. Lạc Hà cũng có thể cảm nhận được.

Nếu không nhờ có Lạc Hà dùng thần thông vô thượng ngăn chặn những người xem náo nhiệt kia. chỉ sợ Ninh Tuyết Dung độ thiên kiếp cũng không có yên ổn Như vậy, Theo thời gian trôi qua còn có thể có nhiều thêm tu sĩ Nguyên Anh Kỳ chạy tới. Đến lúc đó, Trương Hằng thật rất khó ứng phó với cục diện Kế tiếp,

- Ha ha! Trương huynh đệ rốt cục chịu gọi ta một tiếng Lạc đại ca rồi!

Lạc Hà cười ha hả. nhẹ nhàng vung tay lên. không gian bốn phía phát sinh một biến hóa khó có thể cảm thấy.

Các tu sĩ ở bốn phía chờ xem cũng đều một lần nữa phát hiện đám người Ninh Tuyết Dung.

Mà lúc này, thiên kiếp khác thường đã biến mất. hiển nhiên đã độ xong tiểu thiên kiếp!...

Pearl

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----oo0oo-----

281. Chương 279: Song Tu Đạo Lữ Nguyên Anh Kỳ

Lần này độ tiểu thiên kiếp, chẳng những Ninh Tuyết Dung thành công Kết Đan. ngay cả Trương Hằng cũng theo đó thu được lợi ích lớn lao. không nói tu vi thăng cấp đến Đại thành tầng hai, hẳn còn chiếm được thần thông lôi điện cực kỳ hiếm thấy ở giới tu chân.

Đối Với Trương Hằng mà nói thật có thể nói là song Hỷ lâm môn!

Lạc Hà cười ha hả, giải trừ cấm chế không gian ở bốn phía.

- Có một vị đại ca như huynh làm hậu thuẫn ở Đông Vân đại lục. Trương Hằng ta đương nhiên cầu còn không được.

Trương Hằng đối với Lạc Hà giấu cợt không để ý chút nào.

Lần này độ tiểu thiên kiếp, Lạc Hà buông xuống đích xác là đại ẩn trợ giúp cho hắn.

- Tiểu thiên kiếp cũng đã thành công độ xong rồi sao?

Vừa thấy mấy người Trương Hằng hiện thân ra lại. các tu sĩ chung quanh kinh hô lên.

Tuy rằng Lạc Hà vận dụng thần thông của tiên nhân, chặn tầm nhìn của họ. nhưng thiên kiếp khiến cho thiên địa khác thường cũng không thể hoàn toàn ngăn cách được.

Bởi vậy, những người này ở tại chỗ chờ hồi lâu. rốt cục đợi được đám người Trương Hằng đi ra.

Trương Hằng liếc mắt nhìn một vòng các tu sĩ tại đây. phát hiện Bồng dưng nhiều thêm hai vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Hai vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ này phân biệt là một nam một nữ. nhưng lại đứng chung một chỗ rất thân thiết.

Người nam thân mặc áo bào xanh tơ lụa. bên hông đeo Thanh bảo kiếm hình dáng coi như bình thường, sắc mặt nghiêm nghị, hai tròng mắt nhìn thẳng phía trước, dưới chân đạp một đôi Phi Luân Hỏa Diễm chậm rãi xoay tròn. Theo Phi Luân Hỏa Diễm xoay tròn, có thể nghe được tiếng rít rất nhỏ làm cho người ta có cảm giác như sắp xé hư không mà đi.

Người nữ nhìn qua chỉ khoảng hai mươi bảy tuổi, có vài phần xinh đẹp. nét mặt tươi cười, mặc một thân váy dài cung trang màu đỏ nhạt. Bộ váy dài cung trang này lộ ra một khí tức phi phàm, sau lưng lại nhô dài ra một đôi cánh màu đỏ thẫm. Hai cánh đập nhẹ. lại dẫn phát lên dao động kịch liệt của linh khí hỏa hệ ở bốn phía.

Đây dĩ nhiên là một đôi song tu đạo lữ Nguyên Anh Kỳ!

Tu sĩ ở chung quanh đều nhìn đôi song tu đạo lữ Nguyên Anh Kỳ này với thần sắc kính sợ và sùng kính, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Thực rõ ràng, ở đây không hề ít tu sĩ đều nhận biết đôi song tu đạo lữ Nguyên Anh Kỳ này.

Mặc dù không có tận mắt nhìn thấy đôi song tu đạo lữ này. theo trên pháp bảo cùng hình tượng cũng có thể dễ dàng đoán ra được.

Nói rõ ra, đôi song tu đạo lữ này ở giới tu chân Triệu Quốc coi như tiếng tăm lừng lẫy được người ta xưng là Phượng Hoàng tiên lữ.

Nam tên là Tống Thư Ngọc, nữ tên là Bích Tú Nguyệt. hai người đều là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của Cẩm Tú Sơn Trang. Hơn nữa Bích Tú Nguyệt còn là muội muội của trang chủ Cẩm Tú Sơn Trang.

Hai người ở mấy trăm năm trước đã tấn chức Nguyên Anh Kỳ. đến nay đều đạt tới cảnh giới Nguyên Anh trung Kỳ. Dưới liên thủ của hai người ở trong giới Nguyên Anh Kỳ hiếm có địch thủ. cho dù là tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ cũng khó có thể địch nổi.

Đám người Trương Hằng mới vừa hiện ra thân hình. Liền dẫn tới chú ý của hai vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

- Các hạ là tu sĩ phương nào?

Tống Thư Ngọc đảo ánh mắt khê lướt qua Bốn người Trương Hằng, cuối cùng rơi xuống trên người Từ Huyền, xem ra xem nhẹ mấy người Trương Hằng.

Trương Hằng nhìn qua bộ dáng cũng chỉ là Trúc Cơ Kỳ. Ninh Tuyết Dung nhiều lắm cũng là cảnh giới Kết Đan sơ kỳ. Mà Lạc Hà thì càng khoa trương, nhìn qua chỉ là một tu sĩ Luyện Khí KỲ!

ở trong mắt tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. ba người Trương Hằng thật sự là bé nhỏ không đáng kể. duy nhất có thể dẫn tới chú ý của bọn họ chính là Từ Huyền.

Khí tức trên người Từ Huyền tương đối khó hiểu, nhưng cũng có thể đại khái đoán ra hẳn là một tu sĩ Nguyên Anh KỲ.

- Tại hạ chỉ là tán tu vô danh. Từ Huyền.

Từ Huyền cũng không để ý chút nào, ảm đạm cười, nói ra thân phận của mình.

- Từ Huyền?

Tống Thư Ngọc. Bích Tú Nguyệt cùng nhìn nhau, trong mắt đều lộ ra vẻ nghi hoặc.

- ở giới tu chân Triệu Quốc, Đường như không có nghe nói qua một vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ như vậy?

Hai người dùng thần thức trao đổi nhau.

Trương Hằng nhìn về phía hai song tu đạo lữ Nguyên Anh Kỳ, trong mắt mang theo vài tia Ý cười khởi hài.

Nếu ở thời điểm bình thường nhìn thấy hai song tu đạo lữ Nguyên Anh trung Kỳ, có lẽ Trương Hằng còn có thể sợ hãi một chút.

Nhưng Lúc này, có Thân Ngoại Hóa Thân của Lạc Hà tại đây. cho dù lại đến thêm vài tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. cùng đúng là vô sự!

- À? Xem ra người là tu sĩ mới tấn chức Nguyên Anh Kỳ đi! Khó trách khí tức trên người người cổ quái Như thế, còn chưa có củng cố tốt cảnh giới của mình đây mà.

Tổng Thư Ngọc nhìn về phía Từ Huyền trong ánh mắt mơ hồ toát ra vài tia khinh thường.

Tổng Thư Ngọc cùng Bích Tú Nguyệt vốn đã không phải là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường, theo pháp bảo trên người bọn họ thì có thể thấy được một vài phần.

Sở dĩ được xưng là Phượng Hoàng tiên lữ là Bởi vì hai người từng liên thủ chém giết một con yêu thú Biến Hóa Kỳ - Hỏa Phượng Điểu.

Trong cơ thể Hỏa Phượng Điểu chảy xuôi vài tia huyết mạch của Thần thú Phượng Hoàng, cho nên thần thông vượt qua yêu thú cùng cấp. Hơn nữa các bộ vị trên người nó đều là tài liệu Luyện khí hiếm thấy.

Tổng Thư Ngọc cùng Bích Tú Nguyệt sau khi giết chết con Hỏa Phượng Điểu, dùng nó làm tài liệu Luyện chế pháp bảo phối hợp. Từ đó về sau thực lực tăng mạnh, với hai người liên thủ gần như có thể quét ngang tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Bởi vậy, đối với Từ Huyền vị tu sĩ Nguyên Anh KỲ chưa từng nghe danh này, Tổng Thư Ngọc mới sinh ra ụng khinh thường.

Đôi mắt sáng ngời của Bích Tú Nguyệt nhìn lướt qua Từ Huyền cùng Trương Hằng, cuối cùng lại rơi tới trên người Lạc Hà.

Tuy rằng Lạc Hà nhìn qua cũng chỉ là một tu sĩ Luyện Khí Kỳ. nhưng trên người mơ hồ toát ra phong thái không phải người nào cũng có thể sánh bằng, hơn nữa tướng mạo bản thân hẳn cũng đúng là thể gian hiểm thấy.

Lập tức, Bích Tú Nguyệt người nữ tu Nguyên Anh trung Kỳ này. bị phong thái vượt trội hơn người của hẳn hấp dẫn, mắt chớp chớp lóe ra tia sáng kỳ dị.

Trương Hằng cùng Lạc Hà đều phát hiện biểu hiện khác thường của Bích Tú Nguyệt.

Lạc Hà làm như không thấy, mắt nhìn thẳng phía trước.

Mà Trương Hằng lại cảm thấy phi thường buồn cười, công tử bột Lạc Hà này thật sự là kẻ vạn ác. ngay cả nữ tu Nguyên Anh Kỳ đều có thể dễ dàng bị hắn hấp dẫn.

Lạc Hà cấp tiên nhân, tướng mạo thể gian hiểm thấy. khí chất mơ hồ hiển lộ ra liền có thể khiến các nữ tu giới về quan sát động tâm không thôi.

Tổng Thư Ngọc cũng không phải ngu ngốc, lập tức chú ý tới thần thái của đạo lữ bên cạnh, hẳn hung hăng trừng ánh mắt sắc bén về hướng Lạc Hà, hẳn không thể bắt hắn ăn sống nuốt tươi.

Bích Tú Nguyệt lườm Tổng Thư Ngọc một cái trắng mắt. Đường như tức giận vì lòng dạ của hắn. sau đó mặt đầy vẻ hiêu Kỳ nhìn chằm chằm vào Lạc Hà bên cạnh Trương Hằng.

Trương Hằng thực không nói nên lời. thầm nghĩ: “Nữ nhân này cũng quá ghê gớm đi?”

Ở giới tu chân có một số song tu đạo lữ cảm tình giữa họ cũng không thấm thiết lắm. thuần túy là để thúc đẩy tu vi của song phương mà sinh hoạt cùng nhau. Tổng Thư Ngọc cùng Bích Tú Nguyệt chính là ví dụ điển hình.zz

Lúc trước Bích U Tiên Tử cùng Tô Lưu Vân xem như là cặp song tu đạo lữ cảm tình khá tốt. Trương Hằng giết chết Tô Lưu Vân, chỉ sợ Bích U Tiên Tử sẽ không dễ dàng buông tha cho hắn.

Biết rõ đạo lữ của mình có điểm ý tứ với Lạc Hà. Tống Thư Ngọc cũng là có giận không dám phát, đây cũng không phải là ghen tị mà thuần túy là vấn đề thể diện.

Nhưng đại ca của Bích Tú Nguyệt là trang chủ Cẩm Tú Sơn Trang. Tống Thư Ngọc lấy nàng cũng không có cách nào. thời điểm bình thường giữa vợ chồng cũng đều do Bích Tú Nguyệt định đoạt.

- Con yêu thú không người nhận chủ này độ tiểu thiên kiếp ở Cẩm Tú Sơn Trang ta, hai chúng ta đuổi tới đây là muốn thu nó đi.

Trong lòng Tống Thư Ngọc không vui, liền nói ra mục đích đi tới đây.

Ánh mắt hắn nhìn chăm chăm vào Ninh Tuyết Dung xinh đẹp động lòng người bên cạnh Trương Hằng, trong mắt cũng lóe lên sắc thái tham lam.

Thử nghĩ, loại thiên địa linh vật có thể hóa thành mỹ nhân tuyệt thế như Ninh Tuyết Dung, người nam tu sĩ nào lại không động tâm?

-Hừ!

Bích Tú Nguyệt thấy Tống Thư Ngọc chú ý tới Ninh Tuyết Dung thái quá. mặt ngọc sa sầm xuống, phát ra một tiếng hừ nhẹ.

Ninh Tuyết Dung thân là thân thể Tuyết liên, chính là Vạn Niên Tuyết Liên hóa thân, bất kể là dung mạo hay là khí chất đều vượt hơn xa Bích Tú Nguyệt mà phu quân của mình lại dám chú ý tới đối phương, trong lòng nàng cũng rất khó chịu.

Nghe xong câu nói của Tống Thư Ngọc, sắc mặt Trương Hằng cùng Lạc Hà đều biến sắc.

Trương Hằng lộ vẻ mặt âm trầm, con người màu bạc trong mắt lóe lên một cái. trong hư không xẹt qua một cầu vồng, trống rỗng sinh ra một cỗ uy thế.

- Nàng không phải yêu thú. lại càng không phải Cẩm Tú Sơn Trang người có khả năng có được, ta muốn người xin lỗi nàng.

Con người màu bạc trong mắt Trương Hằng lấp lóe hồ quang, nhìn chăm chăm vào Tống Thư Ngọc, thậm chí trên người sinh ra sát khí nồng đậm...

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----oo0oo-----

282. Chương 280: Hai Mươi Tám Vạn Dặm!

Trương Hằng mở ra Thần Linh Nhãn cùng thần thông lôi điện, sát khí như thực chất bức thẳng tới hướng Tống Thư Ngọc.

Vừa dứt lời, toàn trường rơi vào yên tĩnh!

Hầu hết tu sĩ đều Với vẻ mặt cổ quái cùng trào phúng nhìn về phía Trương Hằng.

Nhưng khi bọn họ vừa nhìn vào con người màu bạc trong mắt Trương Hằng. trong lòng đều không khỏi run lên, lập tức có cảm giác nam nhân trước mắt tuyệt đối không phải dễ chọc.

- Người muốn ta xin lỗi nàng?

Tống Thư Ngọc đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo sau ngửa mặt lên trời cười sảng sặc:

- Ha ha ha...

ở giới tu chân Tam Tinh Vực, tu sĩ Nguyên Anh Kỳ chính là tồn tại cao nhất, một tên tu sĩ Trúc Cơ Kỳ mà lại dám cả gan đòi hỏi tu sĩ Nguyên Anh Kỳ phải xin lỗi!

Bích Tú Nguyệt khẽ liếc nhìn Trương Hằng, hừ nhẹ một tiếng nói:

- Không biết tự lượng sức mình!

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng thật giống như đang nhìn người chết.

Chộc giận nhân vật Nguyên Anh Kỳ, sao có thể có kết cục tốt được? Huống chi thực lực của Bích Tú Nguyệt cùng Tống Thư Ngọc, ở trong tu sĩ cùng cấp Nguyên Anh Kỳ được xem như đẳng cấp trên.

Trong lòng Trương Hằng tuy rằng rất phẫn nộ. nhưng cũng không có tùy tiện động thủ.

Hắn hiểu rằng ở trước mặt một đôi song tu đạo lữ Nguyên Anh trung kỳ. mình xông lên cũng chẳng khác gì đi chịu chết.

Thực lực của hai người này liên thủ, tuyệt đối phải mạnh hơn gấp mấy lần so với Bích U Tiên Tử trước đây. Cho dù giờ phút này Trương Hằng đạt tới cảnh giới Đại thành tầng hai. cũng không có nắm chắc từ trong tay bọn họ chạy thoát!

Chênh lệch giữa tu sĩ Nguyên Anh Kỳ vốn đã rất lớn. huống chi còn là hai song tu đạo lữ có thể phối hợp liên thủ?

- Ta muốn người quy gối trước mặt ta. đập đầu lấy hai cái. sau đó đưa con yêu thú này ra trước cho bản sư. Nếu Tống mỗ ta cao hứng có lẽ sẽ tha cho người một mạng!

Con người của Tống Thư Ngọc đột nhiên lạnh xuống, mang theo một cổ sát khí nhìn lướt qua Trương Hằng một cái.

Lập tức, Trương Hằng cảm giác toàn thân Đường như rơi vào hầm băng, toàn thân phát lạnh, ngay cả dũng khí phản kích trong nháy mắt đều tan biến mất.

“Đây là thực lực của tu sĩ Nguyên Anh trung kỳ sao?” Trương Hằng không khỏi hoảng sợ thầm nghĩ.

Nhưng hắn cùng sẽ không dễ dàng chịu thua Như vậy, hồ quang cùng ngân quang trong mắt lóe lên, khí thế trên người từng chút một kéo lên. trong mơ hồ đã sắp chạm đến đỉnh cao thuộc về nguyên Anh Kỳ!

Nhưng dù vậy, ở trước mặt Tống Thư Ngọc. Trương Hằng vẫn như trước không đủ để hắn xem trọng.

- Thực lực của tiểu bối coi như tạm được, nhưng ở trước mặt chúng ta chẳng khác gì con kiến!

Tống Thư Ngọc nhẹ nhàng nâng tay lên. một vầng sáng màu đỏ như lửa nhộn nhạo trong lòng bàn tay hắn, khí thế cường đại thổi quét ra khắp bốn phương tám hướng.

Chúng tu sĩ. bao gồm cả Kết Đan Kỳ đều không khỏi biến sắc. cả một đám liên tục thối lui, thậm chí tu Sĩ tu vi thấp trực tiếp từ trên bầu trời rơi xuống.

Bóng ma của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ được chứng thực chân chính ở tận đáy lòng các tu sĩ.

Mắt thấy Tống Thư Ngọc sắp ra tay giết chết Trương Hằng. Ninh Tuyết Dung đứng bên cạnh mặt đầy lo lắng nhìn về phía Lạc Hà vẫn vẻ mặt bình thản:

- Lạc Hà đại ca...

Nàng tin tưởng, chỉ cần Lạc Hà chịu ra tay. tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trước mắt tuyệt đối không thấm vào đâu.

Lạc Hà gật gật đầu. nhẹ nhàng vung tay lên. khí thế cường đại từ trong bàn tay Tống Thư Ngọc phát ra trong khoảnh khắc bị tiêu tan, ngay cả vầng sáng màu đỏ như lửa trong lòng bàn tay hắn cũng biến mất vô ảnh vô tung.

- Cái này... sao có thể?

Tống Thư Ngọc không thể tin nhìn về phía Lạc Hà.

Giờ khắc này, hắn mới phát hiện tu sĩ Luyện Khí Kỳ trước mắt lại có thần thông khủng khiếp bậc này.

Trương Hằng không khỏi thở dài một hơi nhẹ nhõm, dùng pháp thuật hong khô mồ hôi lạnh trong thân thể. Trong lòng hẳn không khỏi buồn bực. mặc dù công pháp đã đạt tới Đại thành tầng hai vẫn không thể chống lại tu sĩ Nguyên Anh kỳ. nhiều lắm là giữ được cái mạng ở trước mặt tu sĩ Nguyên Anh sơ kỳ mà thôi.

Nếu muốn thỏa thích tung hoành giới tu chân Tam Tinh Vực, trừ phi ngày nào đó Trương Hằng có thể tiến vào tầng thứ ba của Luyện Thiên Hóa Địa Công, cũng chính trong chín tầng cổ tháp gọi là cảnh giới Tinh Hạch Kỳ.

Tinh Hạch Kỳ đại biểu cho một ngưỡng cửa của Luyện Thiên Hóa Địa Công, cần phải Luyện hóa vô số tinh túy thiên địa để tấn công đột phá. Một khi tiến vào cảnh giới này thực lực sẽ tăng cao. về phần có thể tăng lên tới đâu. ngay cả chính Trương Hằng cũng khó có thể đánh giá được!

- Người rốt cuộc là ai?

Tổng Thư Ngọc khiếp sợ cho thực lực của Lạc Hà.

Chỉ nhẹ nhàng vung tay lên liền làm tiêu tan công kích của mình, cho dù là tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ cũng không dễ dàng làm được.

“Chẳng lẽ kỳ nam nhân trước mắt là tu sĩ Nguyên Anh hậu Kỳ?”

Bích Tú Nguyệt vừa ngạc nhiên vừa vui mừng, trong thần sắc nhìn về phía Lạc Hà không ngờ sinh ra vài tia ngưỡng mộ.

- Ha ha! Bản nhân Lạc Hà, cũng là một tu sĩ vô danh.

Lạc Hà thản nhiên nhìn Tổng Thư Ngọc ở trước mặt. mới đây không lâu còn làm oai làm phách.

- Ta muốn người xin lỗi Tuyết Dung, bằng không thì đừng trách Lạc Hà ta xuống tay vô tình.

Trên người Lạc Hà phát ra một cỗ uy áp vô hình, ánh mắt nhìn chăm chăm Tổng Thư Ngọc.

Tổng Thư Ngọc sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh chảy ròng, trong lòng sinh ra sợ hãi vô tận.

Lạc Hà cứ như vậy nhìn hẳn, uy áp tinh thần vô hình dễ dàng đánh bại ý chí của hẳn.

Các tu sĩ tại đây đều rung động không thôi!

- Người... người... người... là..

Tổng Thư Ngọc nói liên tiếp ba chữ “người”, cũng không biết hẳn định nói ra điều gì.

Bích Tú Nguyệt song tu đạo lữ của hẳn trên mặt ngọc lập tức lộ ra vẻ ngưng trọng, tại thời khắc mấu chốt này. nàng không chút do dự đứng trên một chiến tuyến cùng tượng phụ của mình.

- Người là ai. chẳng lẽ dám đối nghịch cùng toàn bộ cấm Tú Sơn Trang sao?

Nàng thực thông Minh báo ra danh hiệu cấm Tú Sơn Trang.

Là một quái vật lớn đại phái nhất lưu, Cấm Tú Sơn Trang đủ để chấn nhiếp tất cả tán tu Nguyên Anh Kỳ.

Tu sĩ Nguyên Anh Kỳ dù có mạnh mấy đi nữa lại như thế nào, có thể đại biểu cũng chỉ là một người.

Nhưng cấm Tú Sơn Trang đại biểu chính là một cái tập đoàn tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Tổng Thư Ngọc liên tục nháy mắt ra hiệu cho Bích Tú Nguyệt, trong miệng rót cục phun ra mấy chữ:

- Hẳn... hẳn... Hóa Thần...

- Hóa Thần?

Bích Tú Nguyệt đầu tiên là sửng sốt, rồi đột nhiên tỉnh ngộ cả kinh kêu lên:

- Hóa Thần Kỳ?

Ở giới tu chân Tam Tinh Vực, nếu nói tu sĩ Nguyên Anh Kỳ là siêu cấp cao thủ trên giang hồ. như vậy nhân vật Hóa Thần Kỳ chính là Độc Cô cầu Bại ẩn nấp trên thế gian!

Mặc dù có một phần lớn tu sĩ bậc thấp cũng không biết tồn tại của Hóa Thần Kỳ. nhưng ở trong giới Nguyên Anh Kỳ và Kết Đan Kỳ đều truyền lưu truyền thuyết có liên quan tới Hóa Thần Kỳ.

Hóa Thần Kỳ cũng được gọi là Phân Thần Kỳ. Nghe nói sau lưng tất cả các đại phái siêu cấp ở Tam Tinh Vực. đều có nhân vật Hóa Thần Kỳ vô địch làm hậu thuẫn. Đây cũng là nguyên nhân các đại phái siêu cấp có thể chấn nhiếp cả giới tu chân.

Trong số mọi người tại đây, chỉ có Tổng Thư Ngọc có thể cảm nhận được uy áp tinh thần khủng bố đến từ trên người Lạc Hà. đó là một loại tồn tại đáng sợ không cách nào hình dung được.

- Lạc tiên bối! Vợ chồng ta ngu dốt không biết, vừa rồi có nhiều chỗ đắc tội. tiểu nữ tại đây xin tạ tội với ngài!

Bích Tú Nguyệt vô cùng Nhu thuận thi lễ xin lỗi Lạc Hà, trong đầu một chút Ý niệm phản kháng cũng không có.

Cho dù toàn bộ môn phái đều kéo ra hết, cũng không dám chống lại Hóa Thần Kỳ vô địch.

Nếu việc này xử lý không tốt. thậm chí sẽ mang đến họa diệt môn cho cấm Tú Sơn Trang.

Lạc Hà không thèm nhìn nàng một cái. cười lạnh, nói với Tổng Thư Ngọc:

- Người nhiều lần mạo phạm tôn nghiêm của Tuyết Dung, ta sao có thể dễ dàng tha thứ người?

- Xin tiên bối thứ tội...

Trên mặt Tổng Thư Ngọc tuôn ra mồ hôi bằng hạt đậu. “bùm” một cái quỳ xuống xin lỗi.

- Lần này chỉ xử phạt nhẹ cho người.

Lạc Hà hừ nhẹ một tiếng, sau đó vung tay lên. một luồng lực lượng vô hình bắn tới trên người Tổng Thư Ngọc.

- A...

Cả người Tổng Thư Ngọc hóa thành một điểm đen. trong một tiếng hét thảm liên biến mất trong tầm mắt các tu sĩ.

- Tiên bối... ngài đem hắc...

Bích Tú Nguyệt thật cẩn thận hỏi.

Thần thức của Lạc Hà lập tức quét ngang toàn bộ Tam Tinh Vực rộng lớn, liền tìm được vị trí của Tổng Thư Ngọc, nhẹ nhàng ung dung nói:

- ở ngoài tuyệt địa Tử Vực, hai mươi tám vạn dặm...

000

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----oo0oo-----

283. Chương 281: Huyết Sát Tái Hiện.

- Tuyệt địa Tử Vực ngoài hai mươi tám vạn dặm?

Bích Tú Nguyệt không khỏi hít sâu một hơi, bị kinh sợ Bối thần thông vô thượng trong lúc giờ tay nhắc chân của Lạc Hà.

Khẽ vung tay một cái vượt qua hai mươi tám vạn dặm không mang đi một đám mây nào, đây là loại tiêu sái thích ý cỡ nào, Đường như là thần tiên.

Cặp mắt xinh đẹp của Bích Tú Nguyệt nhìn chăm chăm nam nhân hoàn mỹ trước mắt, không khỏi ngây ngốc.

Lạc Hà không chịu nổi ánh mắt của nàng, khẽ vung tay lên. Bốn người bao gồm cả hắc hủ không biến mất trước mặt chúng tu sĩ.

Đám người Trương Hằng vừa biến mất. chúng tu sĩ lập tức nhón nháo.

- Trời ạ. không ngờ ta gặp được cao nhân Hóa Thần Kỳ trong truyền thuyết!

- Thật đáng sợ! Vung tay một cái là hai mươi tám vạn dặm. Đây còn là lực lượng người tu chân có thể có được sao?

- Nhưng theo sách cổ ghi lại. dường như Hóa Thần Kỳ không có thần thông cao Như thế...

Cảnh tượng trước mắt biến đổi, bốn người Trương Hằng đi tới một nơi vách núi cao tuyệt cốc.

Từ Huyền khẽ thở ra một hơi. lần đầu nhìn thẳng Lạc Hà hỏi:

- Tu sĩ Phân Thần KỲ quả thật có thể na di cự ly ngắn, nhưng các hạ trông rộng na di bốn người, khoảng cách gần ngàn dặm. Bản lĩnh như vậy chỉ sợ đã vượt qua phạm trù Hóa Thần Kỳ. Trông rộng na di người khác ra hai mươi tám vạn dặm. điều này đã vượt qua sự tưởng tượng của chúng ta.

Lạc Hà cười thản nhiên không trả lời. cả người đứng thẳng trên hư không, tay áo theo gió khẽ bay. có một loại khí thế tiên nhân muốn thuận gió mà đi.

Vào Giờ khắc này, toàn thân hắc hủ đã dùng một loại phương thức xảo diệu khảm vào khe hở trong thiên địa, đứng ở đó một cách tự nhiên lại mang đến cho người một cảm giác không thật.

Trương Hằng cảm giác mình có điều hiểu ra nhưng trong nháy mắt lại mất linh cảm.

Cái loại tấn chức đến cảnh giới tìm hiểu thiên địa không phải hắc hủ giờ phút này có khả năng Hy vọng đạt được.

Trong mắt Từ Huyền hiện ra một tia hào quang hiểu ra, cúi người thật sâu hướng Lạc Hà.

- Ngộ tính của ngươi không tồi. tương lai có Hy vọng tấn chức cảnh giới càng cao.

Lạc Hà hơi tán thưởng nhìn hắc hủ.

- Từ mờ sẽ không quấy rầy nữa. hiện tại nên rời đi. về sau Trương đạo hữu có gì khó khăn có thể tới tìm ta. Từ mờ ở tại Cẩm Tú Sơn Trang ẩn Tiên Sơn.

Trương Hằng cười nói:

- Có duyên sẽ gặp lại.

Hắc hủ cũng có thể thấy được Từ Huyền có Điều hiểu ra. đang chuẩn bị trở về bế quan.

- Trương đạo hữu. Hai ta gặp lại đã là duyên phận, hai quả ngọc giản này trong đó có một quả ghi lại phương pháp vận dụng có liên quan đến thần thông lôi điện. Một quả khác chứa đựng Rất nhiều bí văn, tin tức cùng với hình vẽ, giới thiệu của các loại yêu thú. Kỳ vật của Tu Chân Giới Tam Tinh Vực.

Từ Huyền Dường như nghĩ tới cái gì. vội vàng lấy ra hai quả ngọc giản từ trong người giao cho Trương Hằng, trong mắt còn mang theo vài tia tươi cười hiền lành.

Trương Hằng nhìn hắc hủ rời đi. lấy ra một quả ngọc giản phong cách cổ xưa. phía trên có vài chữ: “Tam Tinh Vực Kỳ văn bí tân chí vật lục”.

Trên một quả ngọc giản khác có vài chữ: “Lôi Tâm Chính Pháp”.

- Hai thứ này đúng là thứ hiện tại mình thiếu.

Trương Hằng khẽ thở dài, bỗng dưng có thêm vài tia hảo cảm đối với Từ Huyền.

Lạc Hà nói:

- Tâm tính người này không tính là xấu, về sau có thể có trợ giúp đối với người.

Trương Hằng gật gật đầu cười nói:

- Tại Tu Chân Giới này. người tốt tuy ít nhưng còn chưa mất hết.

Vào Giờ khắc này, Trương Hằng nhớ tới thiếu niên đơn thuần ngày trước: Triệu Thụy.

Triệu Thụy ở cửa ải thứ ba của thí luyện Huyết Sát, trải qua không gian giết chóc tấy lửa. tóc đen biến thành màu đỏ. trở thành một người lãnh khốc giết người không chớp mắt.

Mỗi khi nhớ tới cảnh tượng đối phương run rẩy vươn tay đưa bình Tào Hóa Đan cho mình, nội tâm Trương Hằng đều thấy xúc động vạn phần.

- Lạc Hà đại ca. Phân thân của huynh còn có thể ở lại nơi này nửa năm sao?

Ninh Tuyết Dung vui sướng hỏi. Đối với Lạc Hà một tay sáng tạo ra mình, nàng cũng có một loại cảm tình đặc thù.

- Không sai. Trong thời gian nửa năm này. ta sẽ nghĩ mọi biện pháp để trợ giúp muội tăng cảnh giới. Bằng không, về sau không có nhiều cơ hội.

Con mắt thâm thúy như sao trời của Lạc Hà nhìn về phương xa, Dường như xuyên qua nhiều tầng núi non và tuyết cảnh, nhìn thấy một vùng thiên địa khác.

- Huynh phải phi thăng?

Trương Hằng giật mình?

- Khi nào phi thăng còn rất khó nói. Nhưng Trước đó, ta còn có một số chuyện muốn làm ở Đông Vân đại lục.

Lạc Hà khẽ thở dài, sau đó lại đưa ánh mắt dừng trên người Trương Hằng.

- Nếu ta không đoán sai, người là người được lợi cuối cùng trong Huyết Sát động phủ.

Trong lòng Trương Hằng máy động, gật đầu nói:

- Không sai ta là người thắng Cuối cùng,

Ở trước mặt nhân vật tiếp cận tiên nhân như Lạc Hà này. Trương Hằng không có gì phải giấu diếm. Hơn nữa hẳn tin tưởng dựa vào quan hệ của mình cùng Ninh Tuyết Dung, đối phương sẽ không xuống tay với mình.

- Nếu là người được Huyết Sát Thần Đế lựa chọn, như vậy người cũng phải trả cái giá tương ứng. Trên Đông Vân đại lục này còn cất giấu rất nhiều bí mật kinh người, không phải hiện tại người có khả năng tiếp xúc.

- ở ngoài Tam Tinh Vực. ta phát hiện một nơi Huyết Sát động Phủ chỉ có cường giả Đại Thừa Kỳ trở lên mới có thể tiến vào. Từ trong Huyết Sát động phủ đó. ta chiếm được một món đồ.

Nói tới đây Lạc Hà khẽ vung tay lên. Một tấm lệnh bài màu máu tỏa ra sát khí quỷ dị hiện lên trong lòng bàn tay hắn.

Trên lệnh bài này nghiêm nhiên có khắc vài chữ lớn làm người ta run sợ: Huyết Sát!

Huyết Sát?

Vừa thấy danh từ này. Trương Hằng có một loại cảm giác thật xa xôi.

Vốn tưởng chuyện Huyết Sát động phủ đã chấm dứt. nhưng không nghĩ tới cái từ này lại hiện ra trước mắt lần nữa.

- Nói Như vậy, chuyện Huyết Sát động phủ còn chưa chấm dứt?

Ánh mắt Trương Hằng lộ vẻ âm trầm.

Vào Giờ khắc này, hẳn có một loại cảm giác bị người bày bố như quân cờ.

Mấy năm trước hẳn từng nghĩ qua vì sao Huyết Sát Thần Đế muốn lưu lại Huyết Sát động phủ. Chẳng lẽ chỉ là vì chờ người có duyên?

Mặc dù Huyết Sát Thần Đế đã chết, bảo vật hẳn để lại vì sao phải đưa cho người đời sau?

Trên thế giới này vốn không có chuyện tốt “May mắn trời cho”. (Nguyên văn “Thiên thượng diệu hãm bính”, nghĩa: bánh từ trên trời rơi xuống)

Trương Hằng trở thành người thắng cuối cùng của thí Luyện Huyết Sát. chiếm được Kỳ bảo kinh thiên khiến người ta cực kỳ hâm mộ. Như vậy khẳng định hẳn phải trả một cái giá nhất định.

Lạc Hà lẳng lẳng nhìn Trương Hằng vài lần mới thản nhiên nói:

- Sự an bài của Huyết Sát Thần Đế không phải chúng ta có thể biết được, hiện tại nhiệm vụ trọng yếu của người chính là phải dốc toàn lực đề cao thực lực của mình. mấy năm không gặp, tuy thực lực của người tăng tiến rất nhanh nhưng tu vi tăng lên vẫn còn quá chậm.

Trương Hằng có thể cảm nhận được áp lực từ trong lời nói của Lạc Hà mang tới.

Đối với tu sĩ bình thường mà nói. thời gian bốn năm năm từ Luyện Khí Kỳ đến Trúc Cơ Kỳ đã xem như không tời. Nhưng đối Với Kỳ tài ngút trời như Lạc Hà mà nói thì thật sự không đủ xem.

Tính ra, bất kể là Ninh Tuyết Dung hay là Triệu Thụy đã mất liên hệ, tu vi tăng tiến đều nhanh hơn Trương Hằng.

Đối với câu hỏi mang tính trách móc lại hơi mang theo vẻ thất vọng của Lạc Hà. Trương Hằng vẻ mặt bình tĩnh không vội không chậm nói:

- về sau ta sẽ cố gắng.

Công pháp mà Trương Hằng tu Luyện vốn không giống bình thường, theo đuổi chính là bản thân không ngừng lột xác và đề cao. Trong quá trình này, có một số thần thông tất yếu khẳng định không thể bỏ qua. Nếu không sẽ chỉ trở thành một dã nhân chỉ biết cậy mạnh mà không biết sử dụng vũ khí.

Đối mặt với Tinh Hạch Kỳ đại biểu cho công pháp tầng ba. Trương Hằng có thể chịu đựng được hấp dẫn.

Trước mắt hẳn ở tầng hai đại thành, còn phải tu Luyện một loại thần thông cực kỳ trọng yếu khác: Thân Ngoại Hóa Thân.

Mỗi lần công pháp tăng lên một cấp. đều có thể có thêm một phân thân. Điều này quan hệ đến bí mật hạch tâm của Luyện Thiên Hóa Địa Công.

- Nếu ta đoán không nhầm. Huyết Sát Thần Đế thật sự lưu lại chín nơi động phủ trên Đông Vân đại lục. trong đó có một nơi là động Phủ chính. Chỉ chờ tám nơi động Phủ phụ được người có duyên thông qua. động phủ chính mới có thể được mở ra.

-oOo-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----oOoOo-----

284. Chương 282: Bốn Mục Tiêu.

- Tám nơi Huyết Sát động phủ phụ hẳn là đại biểu cho tám cảnh giới chủ yếu của Tu Chân Giới: Luyện Khí, Trúc Cơ, Kết Đan, Nguyên Anh, Phân Thần, Hợp Thể, Độ Kiếp, Đại Thừa, Dẫn Khí Kỳ là cấp nhập môn cho nên không được xếp trong số này. Chỉ có tu sĩ cảnh giới nhất định mới có thể đi vào động phủ tương ứng. Mà tám động phủ phụ rải rác ở các nơi trên khắp Đông Vân đại lục.

Lạc Hà sắc mặt bình tĩnh, không nhanh không chậm tự thuật.

Trong lòng Trương Hằng thì có chút hỗn loạn.

Vốn hấn cho rằng trở thành người thắng cuối cùng của Huyết Sát động phủ. chiếm được lợi ích to lớn hết thấy đều là kết quả cố gắng của mình.

Nhưng giờ phút này hấn mới phát hiện đây hết thấy đều là một bố cục hoặc có thể nói là một âm mưu!

Lạc Hà cũng phát hiện một nơi Huyết Sát động phủ ở ngoài Tam Tinh Vực. chỉ có tu sĩ Đại Thừa Kỳ mới có thể tiến vào. Xem tình hình, Lạc Hà vừa khéo thông qua thí luyện của động phủ đó. chắc là giành được không ít chỗ tốt.

- Hai người chúng ta phân biệt thông qua một nơi động phủ. không biết tình huống mở ra của mấy động phủ khác như thế nào. Nói không chừng trước khi phi thăng ta còn có cơ hội tiến vào Huyết Sát động phủ chính.

Đối mặt với khiêu chiến của Huyết Sát động phủ chính. Lạc Hà cũng không có một tia lùi bước.

- Nhân quả biến số của Đại Thiên thế giới này vô cùng vô tận. ta không tin Huyết Sát Thân Đế kia có thể nắm giữ mọi thứ ở trong tay. Người cũng không cần phải sinh ra cố kỵ gì đối với việc này, đối với người tu chân mà nói, đây được coi là Kỳ ngộ to lớn.

Lạc Hà thấy thần sắc Trương Hằng rất khó coi liền khuyên giải.

- KỲ ngộ không thể cầu.

Lạc Hà khẽ phun ra năm chữ. dường như dùng hết tất cả khí lực trong cơ thể khiến cho Trương Hằng sinh ra một loại cảm giác không có gì đối phương không làm được.

“Chênh lệch, đây chính là chênh lệch?”

Trong lòng Trương Hằng thầm than. Bất kể là đối mặt với Tổng Thư Ngọc cùng Bích U Tiên Tử Nguyên Anh Kỳ hay là phân thân Lạc Hà Giờ phút này, hấn phát hiện chênh lệch giữa mình với bọn họ là lớn Như vậy,

- Đúng rồi, có một việc ta quên mất. Trong vài năm này. ta từng gặp đệ tử của Tiên Nho Trai, Dường như bọn họ đều chạy trốn chết khỏi Sở Quốc.

Trương Hằng ngừng suy tư, đột nhiên nghĩ tới chuyện có liên quan đến Gia Cát Huyền Cơ cùng Khưu Lạc Phong, vì thế nói việc tương quan cho Lạc Hà nghe.

Lạc Hà gật đầu:

- Ta đã có một phân thân tọa trấn ở Tiên Nho Trai Sở Quốc, có thực lực Hóa Thần đỉnh. Trong phạm vi Tam Tinh Vực đại khái rất khó gặp được địch thủ.

- Tuy nhiên, phụ cận quả thật có không ít đệ tử Tiên Nho Trai chúng ta. Qua một đoạn thời gian, ta nghĩ biện pháp triệu tập bọn họ lại.

Thần thức Lạc Hà đảo qua phạm vi mấy ngàn dặm. nói với vẻ hơi kinh nghi. Hiển nhiên gần đây có không ít đệ tử của Tiên Nho Trai.

- Còn có nửa năm ta sẽ toàn lực trợ giúp Tuyết Dung nâng cao tu vi. Hy vọng người cũng có thể có tiến triển.

Lạc Hà khẽ vung tay lên. mang theo Trương Hằng cùng Ninh Tuyết Dung biến mất.

Sau đó ba người lại xuất hiện bên cạnh một thác nước ở một nơi non xanh nước biếc cảnh trí hợp lòng người.

- Nơi này không tồi... Phụ cận cũng không có tu sĩ.

Lạc Hà rất vừa lòng gật gật đầu.

- Đây là nơi nào?

Trương Hằng hỏi.

- Hẳn còn trong phạm vi thể lực của cảm Tú Sơn Trang. Nơi này xem như là một tuyệt địa bí ẩn.

Lạc Hà giải thích, sau đó duỗi tay ra. túi trữ vật màu xanh bên hông Trương Hằng lọt vào trong tay hắn.

- Lạc Hà đại ca, huynh...

Trương Hằng nghi hoặc nói.

Túi trữ vật màu xanh vốn là lúc trước Lạc Hà đặc chế cho Ninh Tuyết Dung, hiện tại đột nhiên thu lại. Trương Hằng không đoán được dụng ý của hắn.

- Trong thời gian nửa năm này ta sẽ mang Tuyết Dung rời đi. người ở lại nơi này tu Luyện cho tốt.

Nói xong câu đó. Lạc Hà ha hả cười, phất ống tay áo mang theo Ninh Tuyết Dung biến mất khỏi tầm nhìn của Trương Hằng.

- Đây...

Trương Hằng cảm giác không nói nên lời nhưng là cũng không làm gì được Lạc Hà.

Đối mặt với người tu chân Đại Thừa Kỳ bán tiên. Trương Hằng không có một chút sức trả đòn nào.

- Thực lực a...

Trương Hằng thật thống hận thực lực của mình không đủ mạnh.

Cách đây không lâu. hắn lợi dụng cơ hội tiểu thiên kiếp tu vi tăng lên một bậc nhỏ. thậm chí chiếm được thần thông lôi điện. Đối với Điều này hắn còn đang rất đắc ý.

Nhưng đến hiện tại hắn cảm giác hết thay đều không đủ.

Sơn ngoại hữu sơn nhân ngoại hữu nhân.

Thực lực càng mạnh nhìn ra thiên địa càng rộng lớn lại càng có thể cảm nhận được sự nhỏ bé của mình.

Tuy nhiên Trương Hằng cũng không phải loại người dễ dàng từ bỏ. hắn hơi phát tiết một chút rồi tùy ý mở một động phủ lâm thời, chuẩn bị bắt đầu việc tu Luyện buồn tẻ.

ở Tu Chân Giới mệnh mông vô ngần không biết có bao nhiêu tu sĩ tu Luyện suốt ngày đêm. tranh thủ sớm ngày bước vào cảnh giới mơ ước.

Mỗi khi nghĩ vậy Trương hằng cảm giác cân bằng hơn một chút. ít nhất cũng không phải là chỉ riêng mình đang phấn đấu. toàn bộ Tu Chân Giới của Đông Vãn đại lục. có đến vài ức tu sĩ gian khổ tu luyện.

Sau khi mở động Phủ Trương Hằng cũng không lập tức bắt đầu tu Luyện mà đầu tiên hắn lập ra mục tiêu cho mình.

Mục tiêu thứ nhất đương nhiên là tu Luyện công pháp bắt buộc trong tầng hai cổ tháp: Thân Ngoại Hóa Thân.

Dù sao đã tiến vào cảnh giới tầng hai đại thành, vừa vặn có thể tu Luyện loại thần thông này.

Một khi tu Luyện thành công, thực lực Trương Hằng tăng trưởng không nói. có thêm một cái phân thân, tỷ lệ giữ mạng càng lớn.

Mục tiêu thứ hai là luyện hóa hai kiện Pháp bảo đỉnh cấp khác thành Pháp bảo bản mạng.

Hai kiện Pháp bảo đỉnh cấp trong tay Trương Hằng phân biệt là loại phòng ngự và phi hành. Hắn tin tưởng một khi luyện hóa hai kiện Pháp bảo đỉnh cấp này. lại thêm Khai Sơn Phủ đã Luyện hóa trong tay. như vậy tương đương có được “Một bộ Pháp bảo đỉnh cấp.”

Đến lúc đó, đối mặt với tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cũng có năng lực rất lớn để giữ mạng, thậm chí còn có khả năng phản kích.

Mục tiêu thứ ba là củng cố thần thông trong tầng hai cổ tháp một chút, thuận tiện lựa chọn một ít bí thuật hữu dụng cho mình.

Thần thông cùng bí thuật trong tầng hai cổ tháp nhiều vô số kể. mấy loại mà hiện tại Trương Hằng biết đều rất hữu dụng. Bất kể là Ngân Quang Độn. Thần Linh Nhân hay là Dục Hỏa Trọng Sinh đều có lợi cho sự sinh tồn của Trương Hằng ở Tu Chân Giới.

Mục tiêu thứ tư là đạt tới tầng hai đại viên mãn thậm chí là tiến quân lên Tinh Hạch Kỳ.

Tinh Hạch Kỳ là một đường phân ranh giới của Luyện Thiên Hóa Địa Công, một khi bước vào Tinh Hạch Kỳ. thực lực của Trương Hằng có thể tăng vọt bao nhiêu đều khó mà đánh giá được.

Trên thực tế, cổ tháp từ tầng một đến tầng chín đều có tên tương ứng.

Tầng một tương ứng với Luyện Khí Kỳ gọi là Ngưng Khí Kỳ.

Tầng hai tương ứng với Trúc Cơ Kỳ gọi là Ngưng Dịch Kỳ.

Tầng thứ ba Tinh Hạch Kỳ. trước mắt còn chưa tiến vào. cụ thể tương ứng với cảnh giới gì còn rất khó nói.

Tuy nhiên, muốn đột phá đến Tinh Hạch Kỳ còn cần số lượng thiên địa tinh túy khổng lồ.

Đối Với Bốn mục tiêu tạm đặt ra. Trương Hằng cùng không biết cần bao nhiêu thời gian mới có thể đạt tới.

Bởi vì một mực tu luyện đối với hắn cũng không có lợi. Tu luyện đến cảnh giới nhất định, thần thông có trên người tốt nhất cũng có thể đạt tới cảnh giới tương ứng.

Hơn nữa, mấy năm sau cũng tới thời hạn cái hẹn mười năm của Trương Hằng cùng Bách Luyện đại sư.

- Tiên đạo mệnh mỏng...

Trương Hằng phun ra một hơi dài. vừa tiến vào động phủ lâm thời chuẩn bị tiến hành bế quan lâu dài.

Chính vào lúc này hắn nghĩ tới một chuyện vội vàng nhắm mắt lại liên hệ với Nam Minh ngoài mấy ngàn dặm.

Cách xa như vậy Trương Hằng cũng chỉ vãn vãn có thể cảm ứng được phương vị của hắn, không cách nào cùng chung tin tức cụ thể ở bên kia.

- Mang hắn đến nơi này.

Trương Hằng ra lệnh.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

285. Chương 283: Mạch Nước Ngầm Mãnh Liệt.

Sau khi Trương Hằng dặn bảo Nam Minh ở phương xa mang Quách Phong về liền từ trong túi trữ vật lấy trận bàn kia ra.

Trận bàn này lúc trước lấy được từ trong tay hai ông cháu họ Quách, hiện tại tác dụng đối với Trương Hằng cũng không tính là rất lớn.

Giờ phút này Trương Hằng lấy nó ra là muốn thử một chút xem vật này có thể khảm tinh thạch thượng phẩm hay không. Nếu như có thể, như vậy uy lực của trận bàn này sẽ có thể được nâng cao mười lần trở lên.

Tinh thạch thượng phẩm cùng trung phẩm căn bản không cùng một cấp bậc chất lượng.

Không chút do dự, Trương Hằng lấy ra Bốn khối tinh thạch thượng phẩm từ trong nhẫn không gian.

Một số vật phẩm quý trọng không dùng thường xuyên bình thường Trương Hằng đều để trong nhẫn không gian.

- Rắc rắc...

Trương Hằng thuận thực gắn bốn khối tinh thạch lên mặt sau trận bàn.

Ông-

Toàn bộ trận bàn lập tức lóe lên hào quang mãnh liệt, uy thế kinh người từ trên đó phát ra khiến Trương Hằng ngạc nhiên vui mừng không thôi.

Tay liên tục đánh ra pháp quyết. Trương Hằng bắt đầu khống chế trận bàn này.

- Sát trận... Ảo trận... Uy lực đều gia tăng mười mấy lần.

Trương Hằng rất nhanh cho ra kết luận, trên mặt cũng nở nụ cười.

Có thể gắn được tinh thạch thượng phẩm hơn nữa uy lực khá lớn. Giá trị của trận bàn này thậm chí có thể so với Pháp bảo cao cấp.

- Có trận bàn này trong tay vậy giết tu sĩ Kết Đan Kỳ cũng không thành vấn đề. cho dù chống lại tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cũng có thể gây phiền toái không nhỏ cho đối phương.

Trương Hằng khởi động trận bàn. phát động ảo trận.

Lập tức trong phạm vi mấy trăm thước chung quanh Trương Hằng đều bị bao phủ Bởi một tầng sương trắng không thể nhìn thấu.

Tu sĩ bình thường một khi tiến vào sương trắng sẽ bị lạc ở trong.

Sau khi bố trí trận bàn xong xuôi. Trương Hằng hoàn toàn có thể an tâm tu luyện.

Trên thực tế Lạc Hà đã từng nói phụ cận nơi này không có tu sĩ bậc cao. Sau khi làm xong những chuyện này. Trương Hằng tính toán bắt đầu tu luyện. Tâm thần hắn rất nhanh rút vào không gian tầng hai cổ tháp như sao trời lung linh.

Trong thế giới trống trải kỳ dị có ngọc giản màu bạc lớn nhỏ không đồng nhất, cùng có linh hồn lộ vẻ đột ngột.

Tử Cực tán nhân đứng trong tầng hai cổ tháp, trên người tản ra một cỗ khí tức tang thương, cảm nhận được thần thức của Trương Hằng buông xuống, hai mắt hắn hơi sáng ngời, rồi trở về yên lặng.

Ngoài Tử Cực tán nhân ra trong tầng hai cổ tháp còn có hai linh hồn, một cái trong đó chính là lão già họ Ngô trong từ đường của Đường gia.

Dựa theo bối phận mà nói. lão già họ Ngô này xem như đồ tôn của Tử Cực tán nhân. Nhưng lão già họ Ngô không dám nhìn thẳng Tử Cực tán nhân, lòng đầy kính sợ. Đây là một loại biểu hiện tự nhiên của linh hồn: Linh hồn cấp thấp sợ hãi linh hồn cấp cao.

Ánh mắt Trương Hằng xẹt qua trên người Tử Cực tán nhân, trong lòng hơi suy tư.

Tử Cực tán nhân thân là nhân vật cấp Nguyên Anh KỲ, nếu luyện chế hắn thành Thân Ngoại Tào Thân nói không chừng có thể khôi phục thực lực khủng bố Nguyên Anh hậu Kỳ khi còn sống. Nhưng Nguyên Anh của Tử Cực tán nhân đã tiêu tan. cho dù có thể khôi phục thực lực đến Nguyên Anh hậu Kỳ, thời gian cần thiết khẳng định sẽ không quá ngắn.

Kết đan cùng kết anh cũng không phải là một quá trình đơn giản, là một loại chất biến của việc tích lũy linh khí năm này qua năm khác và thể ngộ thiên địa đại đạo.

Vào thời điểm kết anh. tu sĩ thậm chí còn có thể gặp phải đủ loại khảo nghiệm trong đó thậm chí còn có một thành phần vận khí nhất định. Mặc dù để một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đoạt xá sống lại cũng không nhất định có thể 100% kết đan lần nữa.

- Cứ để sau này thông thả rồi tính...

Trương Hằng thu hồi ánh mắt của mình, từ bỏ ý định đem Tử Cực tán nhân Luyện chế thành tạo thân.

Có một tạo thân Nguyên Anh Kỳ tất nhiên có thể gia tăng tiền vốn của hắn rất lớn nhưng một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ không thể khống chế hoàn toàn lại không thể làm hắn yên tâm.

Nếu có thể thăng cấp Tinh Hạch Kỳ thì hết thấy đều đơn giản. Khi đó Trương Hằng cũng sẽ chân chính có được thực lực khiến Tử Cực tán nhân thần phục.

Tử Cực tán nhân lẳng lặng đứng lơ lửng trong không trung tầng hai cổ tháp, hắn có thể cảm nhận được sự thăm dò của Trương Hằng, trong lòng có một loại cảm giác rất mất tự nhiên.

Trong lòng hắn Bổng dựng máy động, chẳng lẽ đối phương có mưu đồ gì với mình?

Sau khi bị Trương Hằng giết chết, Tuy rằng linh hồn của Tử Cực tán nhân không đánh mất mình nhưng vẫn bị khống chế Bởi Trương Hằng.

Hoàn hảo Trương Hằng chỉ vờ vờ nhìn hắn một cái. tạm thời còn không quyết định có mưu đồ gì với hắn.

Trương Hằng lại hướng ánh mắt nhìn về phía những ngọc giản màu bạc như sao trời lung linh kia. thần thức xẹt qua sổ ngọc giản này.

Có ngọc giản hắn từng xem qua thậm chí là tu luyện qua nhưng hầu hết ngọc giản hắn đều chưa từng xem qua.

Ánh mắt của hắn rất nhanh dừng ở trên ngọc giản màu bạc thật lớn đại biểu cho Thân Ngoại Hóa Thân.

Bên cạnh ngọc giản Thân Ngoại Hóa Thân là ngọc giản đại biểu cho thần thông Phá Diệt Thần Quang.

Trước mắt, hai loại thần thông này là tầng hai cổ tháp mãnh liệt đề cử tu Luyện.

- Không biết phải mất bao nhiêu thời gian mới có thể tu Luyện thành công...

Trong lòng Trương Hằng cũng không có nắm chắc.

về mặt tư chất mà nói, giờ phút này Trương Hằng đã không kém so Với những thiên tài tu luyện kia. Dù sao hấp thu thiên địa tinh túy nhiều Như vậy, bất luận là thân thể hay linh hồn của Trương Hằng đều trải qua nhiều lần lột xác.

Nhưng Thân Ngoại Hóa Thân là thần thông đứng đầu của Tu Chân Giới, cho dù là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cũng không thể dễ dàng tìm hiểu hướng chỉ là Thân Ngoại Hóa Thân trong tầng hai cổ tháp còn không phải tầm thường, trong đó ẩn chứa ảo diệu lại càng khó nắm bắt.

Cuối cùng thần thức Trương Hằng dứt khoát rót vào ngọc giản đại biểu cho thần thông vô thượng Thân Ngoại Hóa Thân.

Vì thế hắn bắt đầu bế quan tu luyện dài đến mấy năm. chỉ có gặp phải chuyện trọng yếu mới ra ngoài một chút.

Nhưng chính trong vài năm Trương Hằng bế quan ấy, thế cục Tam Tinh Vực cũng đã xảy ra biến hóa rất lớn.

Điều này thể hiện chủ yếu ở Tu Chân Giới của hai quốc gia Triệu Quốc và Sở Quốc.

Ở Sở Quốc, Tiên Nho Trai từng bị siêu cấp đại phái Phách Thiên Môn đuổi giết lại quật khởi như kỳ tích.

Đối mặt với Tiên Nho Trai môn phái nhất lưu, không ngờ siêu cấp đại phái Phách Thiên Môn liên tục bại lui. đến cuối cùng thậm chí suýt nữa bị diệt môn.

Trong thời gian nửa năm ngắn ngủi, siêu cấp đại phái Phách Thiên Môn bị chết bảy tám gã trưởng lão Nguyên Anh Kỳ. ngay cả cao thủ tuyệt thế sau lưng cũng không biết tung tích.

Từ đó về sau, Phách Thiên Môn bị giáng xuống thành một đại phái nhất lưu. từ trên địa vị vô thượng siêu cấp đại phái ngã xuống.

Mà Tiên Nho Trai nghiêm hiên trở thành siêu cấp đại phái mới của Sở Quốc. Nhân sĩ bên ngoài đối với sự quật khởi của siêu cấp đại phái Tiên Nho Trai đều nghị luận.

Theo tin đồn, Tiên Nho Trai có một vị tiền bối tuyệt thế vang dội cổ kim xuất quan, với lực một người xoay chuyển Càn khôn, triệu tập đệ tử Tiên Nho Trai đã chạy tán loạn vào một chỗ. không chỉ cứu vãn nguy nan của môn phái mà càng đẩy Tiên Nho Trai tới một giai đoạn cường thịnh.

Trong lúc nhất thời, siêu cấp đại phái khác của Sở Quốc kiêng kị không thôi đối với Tiên Nho Trai.

Nhưng Tiên Nho Trai lại vẫn duy trì cục diện điệu thấp một cách thần Kỳ. ở vào một địa vực bí mật hẻo lánh, không tham dự tranh đấu của thế gian, cao nhân tuyệt thế ở sau lưng cũng rất ít lộ diện.

Ngoài siêu cấp đại phái mới quật khởi của Sở Quốc, biến hóa trong phạm vi Triệu Quốc cũng dẫn tới sự chú ý của không ít người.

Trong phạm vi Ngọc Phật Tự Triệu Quốc, Tấn Tu Minh dưới sự dẫn dắt của Nghịch Thiên Đại Ma Vũ Vô Cực từng bước quật khởi. thực lực của nó thậm chí đã tiếp cận đại phái nhất lưu.

Ngoài ra Cực Diễm Môn một môn phái khác trong phạm vi Ngọc Phật Tự do Ma đầu Chí Viêm Ma Tôn dẫn dắt cũng nhanh chóng quật khởi, thực lực gần với Tấn Tu Minh.

Hơn nữa Ma đầu của hai phái thường xuyên giao thủ khiến môn phái nhỏ bốn phía run rẩy kinh sợ. vì thế đều quy hàng vào trong trận doanh thế lực hai bên.

Từ xưa đến nay ma đạo không hợp nhau, đại phái nhất lưu lánh đời Ngọc Phật Tự đương nhiên không dễ dàng cho phép sự tồn tại của hai Ma đầu. vì thế phái cao thủ đi hàng ma.

Nhưng kết quả ra ngoài dự đoán trước, Nghịch Thiên Đại Ma Vũ Vô Cực đơn thương độc mã đánh lên Ngọc Phật Tự. cùng Thanh Diệp Phật Tôn ẩn cư mấy trăm năm của Ngọc Phật Tự đại chiến ba ngày ba đêm, cuối cùng không phân thắng bại.

Tam Tinh Vực bình tĩnh mấy ngàn năm. mạch nước ngầm mãnh liệt, có lẽ một trận phong ba sắp tiến tới.

Mà Trương Hằng danh tiếng không ai biết đến vẫn đang trong trạng thái bế quan, bốn năm năm liền đều không hiện thân Tu Chân Giới.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

286. Chương 284: Đồ Nhi Quách Phong.

Nơi này là một Mật địa u tĩnh non xanh nước biếc thác đổ ầm ầm, linh khí cũng tương đối dư thừa nhưng không bị bao nhiêu tu sĩ phát hiện.

Bốn năm năm trước, Trương Hằng mở một động phủ ở nơi này, bắt đầu tu Luyện không hỏi thế sự.

Sau khi mở động phủ được nửa năm, Lạc Hà đưa Ninh Tuyết Dung về nơi này.

Trước khi đi. Lạc Hà nói với nàng:

- Tuyết Dung bảo trọng, về sau cơ hội để đại ca có thể giúp các người cũng không nhiều. Tam Tinh Vực nhỏ chẳng qua là một góc núi bằng của Đông Vân đại lục. còn có rất nhiều cấm kỵ, cho dù ta cũng không dám dụng chạm.

Ninh Tuyết Dung có chút lo lắng nói:

- Đại ca. Chẳng lẽ sẽ có chuyện lớn gì sắp xảy ra sao?

- Ta không biết, nhưng trong lòng ta luôn có một chút không yên. cảm giác đại lục này thật quỷ dị. Nếu không phải vì Huyết Sát động phủ chính, hiện tại nói không chừng ta đã phi thăng...

Ánh mắt của Lạc Hà xa xăm nhìn về phương xa, con người trở nên thâm thúy vô ngần, làm cho người ta có một loại cảm giác mờ mịt không chừng.

- Như vậy Ngưng Tuyết tỷ tỷ...

Ninh Tuyết Dung do dự.

- Ta thật sự không có năng lực. có lẽ về sau hần có biện pháp.

Ánh mắt Lạc Hà xuyên qua mấy chục thước nham thạch, dễ dàng nhìn tới Trương Hằng đang khoanh chân tu Luyện.

- Hần? Huynh nói tới Trương đại ca! Nhưng là huynh ấy...

Đôi mắt đẹp của Ninh Tuyết Dung hơi Tỏa sáng, tràn đầy cảm tình đặc thù.

- Tu vi cũng không thể đại biểu hết thấy. Từ đầu tới cuối ta đều có một loại cảm giác không thể chân chính nhìn thấu hần. Có thể trở thành người thắng cuối cùng trong Huyết Sát động phủ. đã đại biểu sự bất phàm của hần, Còn trọng yếu hơn là thân thể hần...

- Thần thức của bản tôn ta có thể một lần đảo qua nửa Đông Vân đại lục nhưng lại chưa từng nhìn thấy thân thể hoàn mỹ Như vậy, Thân thể có thể so với Thần thú cùng cấp. thần thức vượt xa tu sĩ cùng cấp cùng với đủ loại thần thông khó tin. Hết thấy đều cho thấy hần nếu không có thân thể thần bí gì thì chính là từng gặp kỳ ngộ làm người ta cực kỳ hâm mộ.

Ánh mắt ôn hòa của Lạc Hà dừng trên người Ninh Tuyết Dung, hơi ngưng trọng hỏi:

- Tuyết Dung, muội có thể xem như là thê tử của hần, như vậy hần có từng nói cho muội có liên quan đến thân phận hần hoặc là có Kỳ ngộ gì?

- Chưa từng...

Cặp mắt sáng của Ninh Tuyết Dung hơi ảm đạm giây lát.

- Đúng vậy. Hần làm việc thật cẩn thận hiện tại thực lực cũng rất thấp, có một số việc không nói Với muội cũng rất bình thường.

Lạc Hà khẽ thở dài, thân thể đột nhiên trở nên nhẹ nhõm, như sương khói thổi lên trời cao.

-Lạc Hà đại ca... Huynh phải đi rồi sao?

Ninh Tuyết Dung cả kinh nói.

- Thân Ngoại Hóa Thân lâm thời này của ta lập tức sẽ biến mất. Hy vọng về sau muội có thể sống vui vẻ.

Trong mắt Lạc Hà mang theo tình cảm phức tạp, nhìn kỹ nữ nhân áo trắng điểm đậm Thanh nhả như tiên ở trước mặt. Hần thân là thân thể bán tiên mà đáy lòng lại sinh ra vài tia mất mát.

Ninh Tuyết Dung nhìn thẳng vào mắt hần, ở trong mắt hần thấy được một nữ nhân có bộ dạng giống mình như đúc.

Nhưng là nữ nhân này lại mang đến cho Ninh Tuyết Dung một cảm giác xa lạ.

- Lần này từ biệt, tại Đông Vân đại lục không biết chúng ta còn có cơ hội gặp mặt hay không. Tuyết Dung bảo trọng.

Thân hình Lạc Hà hóa thành một đám sương khói, tiêu tan trong thiên địa.

Ninh Tuyết Dung ngây người nhìn hần rời đi, thật lâu sau mới phản ứng lại. Nàng yên lặng trở lại động phủ lâm thời, cảm giác thể sự thay đổi. khoảng cách giữa người với người càng ngày càng cách xa.

Sau khi tiến vào động phủ lâm thời. Ninh Tuyết Dung phát hiện một thiếu niên tuấn tú độ mười lăm mười sáu tuổi.

- Người là...?

Ninh Tuyết Dung giật mình, cảm giác thiếu niên trước mặt có chút quen mắt.

Thiếu niên này mặc áo vải hai mắt sáng ngời, tóc tán loạn, lúc này đang ngồi tu Luyện ở cửa động phủ.

Nhìn tổng thể, trên mặt thiếu niên này hơi có chút non nớt.

Lời nói của Ninh Tuyết Dung kinh động đến thiếu niên, hấn kinh hô:

- Người vào bằng cách nào?

Chung quanh động phủ này có ảo trận cường đại. người bình thường một khi tiến vào sẽ bị vây khốn ở trong đó khó thể tự kiềm chế.

Đúng Lúc này, Trương Hằng đang bế quan trong động phủ đột nhiên lên tiếng:

- Tuyết Dung đã trở lại rồi. Phong nhi. đây là sư mẫu của người.

Thanh âm của Trương Hằng quanh quẩn trong động phủ mà bản thân hắn vẫn trong trạng thái bế quan như trước. Hai mắt hắn nhắm nghiền thân hình không chút động đậy, quanh thân bao phủ một tầng hào quang mờ màu bạc làm cho người ta có một loại cảm giác không chân thật.

Dường như người lên tiếng cùng không phải hắn. ngồi ở trước mắt chỉ là một pho tượng.

- Ngài là sư mẫu?

Thiếu niên trước mắt vội vàng thi lễ:

- Phong nhi bái kiến sư mẫu.

Cộc cộc cộc.

Quách Phong vội vàng dập đầu hướng Ninh Tuyết Dung.

Ninh Tuyết Dung hé miệng cười, vội vàng đỡ hắn đứng dậy, cười nói:

- Thì ra là người!

Lúc trước Trương Hằng từng kể cho nàng chuyện có liên quan đến Quách Phong.

Hơn nữa lúc cứu người ở Độc Thiên Bảo. Ninh Tuyết Dung trong túi trữ vật cũng dùng thần thức nhìn qua thiếu niên này một lần.

- Được rồi. người tiếp tục tu luyện. Ta phải sửa chữa động phủ này một chút.

Ninh Tuyết Dung để Quách Phong tiếp tục tu Luyện.

Quách Phong đến chỗ Trương Hằng đã hơn Bốn năm tháng rồi, lúc mới tới hắn ôm Trương Hằng khóc thật lớn.

Cái chết của gia gia khiến Quách Phong đau lòng muốn chết, trong lòng hắn âm thầm hạ quyết tâm muốn báo thù rửa hận cho gia gia.

Lại nhìn thấy tên đệ tử này, trong lòng Trương Hằng cũng sinh ra vài tia tương hại. vì thế nói cho hắn kẻ thù giết gia gia hắn đã chết rồi cùng Với ngắn gọn thuật lại chuyện từng trải qua một lần.

- Bích U Tiên Tử đáng giận. Ta muốn giết nàng!

Hai mắt Quách Phong đỏ lên.

Trương Hằng quát lớn:

- Tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. ngay cả sư tôn cũng không phải đối thủ, huống chi là người?

- Người sống trên đời không nên chỉ nói suông. Những chí nguyện to lớn không thể với tới không nên tùy tiện thề thốt.

Đối Với người phế linh căn mà nói gần như không có khả năng đi lên con đường tu tiên nói gì đến giết chết tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

- Con không tin. Lão yêu bà Bích U Tiên Tử kia từng nói con có được Thiên Cơ thần mạch trong truyền thuyết, một khi huyết mạch Thiên thần thượng cổ trong cơ thể mở ra sẽ có được tiềm lực rung chuyển Đông Vân.

Quách Phong không phục, lên tiếng cãi lại.

Trương Hằng lúc ấy cũng sững sốt. hắn cũng không hiểu nhiều về chuyện Thiên Cơ thần mạch.

Vì thế Trương Hằng mở Thần Linh Nhãn cận thận quan sát thân thể của Quách Phong.

Kết quả, điều khiển Trương Hằng khiếp sợ chính là hắn phát hiện một loại huyết mạch loãng ở trong cơ thể Quách Phong.

Mặc dù là rất loãng nhưng loại huyết mạch này mơ hồ lộ ra tiềm lực đáng sợ khiến cho Trương Hằng kinh hãi không thôi.

- Nhặt được bảo bối...

Hai mắt Trương Hằng sáng lên, ánh mắt nhìn về phía Quách Phong tức thì không giống lúc trước.

Vì thế Trương Hằng lấy bản “Tam Tinh Vực kỳ văn bí tân chí vật lục” được Từ Huyền tặng cho trước khi đi. tra tìm ghi chép có liên quan đến Thiên Cơ thần mạch ở bên trong.

Thiên Cơ thần mạch, hậu duệ từng được Thiên thần thượng cổ lưu lại ở thế gian. Huyết mạch của bọn họ truyền lại đời đời. theo ức vạn năm sinh, sôi nảy nở. loại huyết mạch này sẽ dần dần yếu đi.

Cho tới bây giờ, loại Huyết mạch này gần như không có khả năng xuất hiện ở thế gian.

Nhưng là có một loại “Sự lại giống” cực kỳ hiếm thấy khiến cho người của một thế hệ nào đó có được huyết mạch của Thiên thần thượng cổ. Nhưng xác suất xuất hiện loại hiện tượng này không đến một phần ức vạn.

Hơn nữa cho dù có được Thiên Cơ thần mạch cũng không thể dễ dàng mở ra.

Sau khi xác định đồ nhi Quách Phong thật sự có được Thiên Cơ thần mạch. Trương Hằng cắn răng lấy ra một viên Linh Thần Đan sau đó giao cho đồ đệ.

- Ăn nó vào, từ nay về sau vận mệnh của ngươi sẽ thay đổi.

Trong giọng nói của Trương Hằng mang theo một loại mê hoặc...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

287. Chương 285: Thân Ngoại Hóa Thân.

Sau khi phát hiện đồ nhi Quách Phong thật sự có được Thiên Cơ thần mạch trong truyền thuyết. Trương Hằng thậm chí lấy ra một viên Linh Thần Đan vô cùng quý báu.

Trương Hằng từng nghe phân thân Huyết Sát thuật qua về hiệu quả của Linh Thần Đan và cũng đích thân chứng kiến, tốc độ tu Luyện của Ninh Tuyết Dung bày ra Trước mắt,

Sau khi Quách Phong ăn Linh Thần Đan chỉ tốn hai tháng không ngờ huyết mạch trong cơ thể đã có dấu hiệu sống lại.

Trong thời gian gần nửa năm. Quách Phong một mạch tu luyện đến Luyện Khí trung Kỳ. đây cùng là Quách Phong mà Ninh Tuyết Dung nhìn thấy sau khi tiến vào động phủ.

Ninh Tuyết Dung cũng không có ý kiến gì đối với tên đệ tử mà Trương Hằng thu. sau khi dặn bảo hắn tiếp tục tu Luyện thì bắt đầu sửa chữa động phủ lâm thời này.

Trải qua Lạc Hà trợ giúp nửa năm. Ninh Tuyết Dung hấp thu rất nhiều kinh nghiệm trên con đường tu luyện tu vi cũng từ trạng thái Kết Đan sơ kỳ chưa ổn định tiến vào Kết Đan trung kỳ.

Sau khi tu sĩ tiến vào Kết Đan Kỳ. tiến triển tu vi sẽ trở nên thông thả vô cùng, nếu không toàn bộ Tu Chân Giới chẳng phải là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ chạy khắp nơi?

Trong quá trình sửa chữa động Phủ Ninh Tuyết Dung ngầm đánh giá Trương Hằng đang trong trạng thái tu Luyện, có một loại cảm giác rất quỷ dị.

Nửa năm không gặp nhìn qua tu vi của Trương Hằng không có chút tiến triển nhưng lại mang đến cho Ninh Tuyết Dung một cảm giác không giống lúc trước.

- Rốt cục là nơi nào ra vấn đề?

Ninh Tuyết Dung ngừng công việc trong tay. ngậy người nhìn Trương Hằng. Đây là lần đầu tiên nàng dùng vẻ mặt như vậy đánh giá Trương Hằng.

Từ sau khi xác lập quan hệ với Trương Hằng. quan hệ giữa hai người dần trở nên thân mật.

Nhưng giờ phút này khi Ninh Tuyết Dung nhìn về phía Trương Hằng, trong lòng lại sinh ra một cảm giác xa lạ.

Nàng nhớ tới lời nói của Lạc Hà trước đó không lâu:

- Tuyết Dung, muội có thể xem như là thê tử của hắn, như vậy hắn có từng nói cho muội có liên quan đến thân phận hắn hoặc là có Kỳ ngộ gì?

Từ Phương Vân Sơn đến Huyết Sát động phủ. từ Huyết Sát động phủ đến kinh đô rồi lại tới Tấn Tu Minh Hắc Thủy Trấn...

Thời gian hai người ở cùng một chỗ tương đối dài lâu nhưng Ninh Tuyết Dung lại hoàn toàn không biết thân thể chân chính hoặc là bí mật gì của Trương Hằng.

- Tuyết Dung...

Trong cơ thể của Trương Hằng đột nhiên vang lên một Thanh âm gọi tên của Ninh Tuyết Dung.

- A... Đại ca.

Ninh Tuyết Dung đột nhiên bừng tỉnh, lại quỷ dị phát hiện Trương Hằng vẫn không nhúc nhích, đang tập trung tu luyện nhìn qua căn bản không có động tác gì.

Nàng hơi suy tư mới hiểu được Dường như Thanh âm vừa rồi phát ra từ trong cơ thể Trương Hằng.

Hơn nữa Thanh âm vừa rồi chỉ có nàng nghe được, đồ nhi Quách Phong bế quan tu luyện cách đó không xa không hề có cảm giác.

- Tuyết Dung, không nên Kỳ quái, ta chính là Trương đại ca.

Thanh âm kia trong cơ thể Trương Hằng mang theo một vẻ tươi cười.

- Đây là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ đại ca gặp tâm ma...

Sắc mặt Ninh Tuyết Dung ngưng trọng, trong mắt nhìn về phía Trương Hằng hiện ra vẻ lo lắng.

Nhưng đúng vào Lúc này, Trương Hằng ngồi ở cách đó không xa đột nhiên mở mắt. trong mắt chợt lóe ánh bạc. không khí “ba ba” một hồi. một đạo hồ quang màu tím chợt lóe mà qua, mơ hồ lộ ra uy nghiêm khiến người ta kinh hãi.

- Đừng âm ỉ.

Trương Hằng khẽ a một tiếng, Dường như đang nói chuyện với người nào đó trong cơ thể.

- Tuyết Dung... Muội đã trở lại. Như vậy nửa năm đã trôi qua.

Trong mắt Trương Hằng lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, nhưng sau đó lại thấp giọng lầm bầm:

- Thân Ngoại Hóa Thân quả nhiên bí hiểm. Tốn thời gian nửa năm mới hiểu thấu đáo hai ba phần.

Trong giọng nói của hắn mang theo một tia tiếc nuối cùng chờ mong.

- Đại ca, huynh làm ta giết cả mình. Ta còn tưởng rằng huynh gặp tâm ma.

Ninh Tuyết Dung phát hiện Trương Hằng trước mặt là quen thuộc thân thiết Như vậy, Nàng hé miệng cười giống như trăm hoa đua nở khiến ánh mắt Trương Hằng hơi sáng ngời.

- Tuyết Dung, giờ phút này ta đang bế quan vào thời điểm trọng yếu. Từ nay về sau bất kể xuất hiện chuyện gì cũng không nên Kỳ quái. Tâm ma không có khả năng xảy ra ở trên người ta.

- Mặt khác, Hy vọng nàng có thể chỉ đạo một chút cho việc tu Luyện của đệ tử của ta. Hắn có được Thiên Cơ thần mạch cực Kỳ hiếm có. Mấy tháng trước, ta từng cho hắn dùng một viên Linh Thần Đan.

- Đại ca yên tâm. muội nhất định sẽ dạy hắn thật tốt.

Ninh Tuyết Dung lập tức đáp ứng. Nàng đã tiến vào Kết Đan trung Kỳ. tu vi tăng lên sẽ trở nên thông thả. bình cảnh sẽ không dễ dàng đột phá Như vậy, Lúc rảnh rỗi dạy bảo một người mới tu chân hắn không có vấn đề gì lớn.

- Tốt lắm... Ta muốn tiếp tục bế quan, không có chuyện gì thật trọng yếu không nên tùy tiện quấy rầy ta.

Sau khi nói xong câu đó. Trương Hằng nhắm mắt lại.

tâm thần lại một lần nữa tiến vào tầng hai cổ tháp.

Trong vài tháng Sau đó, Ninh Tuyết Dung thường xuyên có thể nhìn thấy trên người Trương Hằng phát sinh đủ loại cảnh tượng.

Trong miệng Trương Hằng thường xuyên niệm một số chú ngữ mà nàng nghe không hiểu, tay thì thỉnh thoảng bấm ra các loại pháp quyết phức tạp cổ quái vô cùng, ngân quang trên người cứ cách một đoạn thời gian đều sáng lên một lần.

Lại nửa năm trôi qua, chung quanh thân thể Trương Hằng hình thành một trận pháp bao phủ hắn vào trong.

Trận pháp này hình trụ tròn, khắp nơi lưu chuyển một tầng hào quang màu bạc. Từ trong trận pháp này ngẫu nhiên có thể nghe được tiếng tru thống khổ của Trương Hằng khiến Ninh Tuyết Dung lo lắng không thôi.

Trải qua một đoạn thời gian giãy dụa, Trương Hằng rốt cục mở mắt. Trong ánh mắt lo lắng của Ninh Tuyết Dung, hắn làm ra đủ loại động tác.

Đầu tiên, hắn vung một quyền đánh trúng răng của mình, khước miệng chảy đầy máu.

Một cái răng cứng rắn như thép rơi xuống.

Sắc mặt Trương Hằng bình tĩnh. dùng linh khí nâng cái răng này lên.

Sau đó hắn bứt một nhúm tóc từ trên đầu xuống.

Tóc cùng răng lơ lửng cùng nhau.

Sau đó hắn lấy ra một Thanh Linh khí sắc bén từ trong cơ thể, cắt mạnh lên tay.

Một miếng thịt bị hắn cắt ra, lơ lửng cùng răng và tóc.

Sau đó hắn liên tục bấm vài pháp quyết, linh khí trên người rung chuyển máu bắt đầu nhộn nhạo.

Phốc!

Hắn học ra một ngụm tinh huyết.

Tinh Huyết vừa khéo phun lên hồn hợp răng, tóc và thịt.

- @#! SA!@#!@!

Hắn lập tức niệm ra một đồng chú ngữ phức tạp khó hiểu, trận pháp kỳ dị chung quanh đột nhiên vận chuyển. Trong lúc nhất thời hào quang màu bạc mông lung lưu chuyển bốn phía của Trương Hằng. Liên tục ba ngày ba đêm, trong trận pháp hình thành một đoàn hạt châu màu đỏ như máu.

Hạt châu này trong suốt như ngọc, lộ ra một màu đỏ như máu khiến người ta kinh hãi.

Sau khi làm xong xuôi, Trương Hằng Điều tức nửa tháng, để hạt châu màu máu xoay tròn trong trận pháp.

Nửa tháng sau, Trương Hằng mở mắt, linh khí trên người đột nhiên ngưng đọng.

Một hô hấp qua đi, trong tay Trương Hằng ngưng kết một đoàn chất lỏng màu bạc nhỏ, như Thủy ngân lăn lộn trong lòng bàn tay hắn.

Từ trong đoàn chất lỏng màu bạc này truyền ra một cỗ khí tức áp lực khiến người ta khó thở.

Bất kể là Ninh Tuyết Dung hay là Quách Phong đều sinh ra một loại cảm giác mất tự nhiên.

Tay Trương Hằng hơi run lên một chút, hắn hiểu được một khi đoàn chất lỏng màu bạc nhỏ này không bị khống chế, trong phạm vi vài trăm thước chỉ sợ sẽ hóa thành bột mịn. Cho dù là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cũng khó chịu đựng loại công kích như tự bạo này.

Hô!

Tiếng chú ngữ vang lên không ngừng từ trong miệng Trương Hằng, pháp trận bốn phía nhanh chóng vận chuyển.

Đoàn chất lỏng màu bạc nhỏ đột nhiên trôi nổi đi. bao phủ hạt châu màu máu.

Ông-

Chất lỏng màu bạc không ngừng nhộn nhạo ở mặt ngoài hạt châu màu đỏ, bị hấp thu Với tốc độ có thể thấy được bằng mắt thường.

Sau khi làm xong những chuyện này. sắc mặt Trương Hằng tái nhợt, thân thể suy yếu vô lực, lắc lư lão đảo.

Một bước vừa rồi đã dùng hơn phần nửa tinh nguyên trong cơ thể hắn.

Thừa dịp trận pháp chung quanh còn đang vận chuyển, Trương Hằng lấy nội đan của Hạo Thiên Xà Long Vương ra, dùng ngân diễm cắn nuốt không ngừng, chỉ Hy vọng có thể khôi phục một ít nguyên khí trong thời gian ngắn.

Sau một ngày một đêm, một hạt châu trong suốt lóe ánh sáng bạc bay quanh người Trương Hằng.

Không gian hơi rung động, hạt châu màu bạc kia đột nhiên biến thành như chất lỏng sau đó hình thành một người có bộ dạng giống Trương Hằng như đúc ở bên cạnh người hắn.

Lập tức trong động phủ xuất hiện hai Trương Hằng giống nhau như đúc. tuy nhiên một cái trong đó vẻ mặt ngây dại, giống như không có linh hồn...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

288. Chương 286: Phân Thân Thích Ý.

Tình cảnh trước mắt làm Ninh Tuyết Dung giật mình không thôi.

Hai cái Trương Hằng giống nhau như đúc hiện ra ở trước mặt nàng.

Trong đó một Trương Hằng vẫn ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, một Trương Hằng khác lại sắc mặt cứng ngắt, không chút biểu tình đứng bên cạnh hắn.

- Đây chính là... Thân Ngoại Hóa Thân?

Ninh Tuyết Dung khó tin nói.

Nàng rất rõ tu vi của Trương Hằng, trước mắt cũng chỉ khoáng Trúc Cơ hậu kỳ.

Nhưng chính một tu sĩ không có danh tiếng gì, lại tu luyện thành thần thông vô thượng Thân Ngoại Hóa Thân.

- Còn thiếu một bước cuối cùng.

Ánh mắt Trương Hằng chợt ngưng, trên tay bắt đầu bấm pháp quyết. Hư Không Hỏa Diễm trong đầu khê rung động.

- Ta ra đây...

Một tiếng nói truyền ra từ trong cơ thể Trương Hằng.

Thân Ngoại Hóa Thân do Trương Hằng tu luyện không chỉ cần lấy máu thịt, lông tóc xương cốt. máu Huyết cùng lượng lớn nguyên khí của chính mình đúc thành một cái thân thể mạnh mẽ, ngay cả nguyên thần cũng cần đắp nặn ra.

Trong nửa năm qua, hắn lợi dụng Hư Không Hỏa Diễm mạnh mẽ chia cắt ra một mảnh nhỏ nguyên thần, sau đó bồi luyện thêm tinh túy thiên địa, để cho nó nhanh chóng trưởng thành ở trong thần thức hải.

Vì thế, bên trong thần thức hải của Trương Hằng có thêm một cái nguyên thần thứ hai.

Mạnh mẽ chia cắt ra mảnh nhỏ nguyên thần sẽ có ảnh hưởng rất lớn đối với tu sĩ, cho nên chỉ có khi công pháp thăng cấp một lần, Trương Hằng mới có thể nhiều thêm một cái phân thân.

Nguyên thần thứ hai có thể xem như nguyên thần phụ của Trương Hằng, bị nguyên thần chủ của Trương Hằng trói buộc.

Hai người đều là một thể. Bởi vậy chỉ cần một ý niệm là có thể trao đổi được.

Có thể nói, nguyên thần thứ hai đại biểu cho Trương Hằng thứ hai. hắn có được tất cả trí nhớ cùng tư tưởng của Trương Hằng.

Vù!

Chỉ thấy trên ngón tay Trương Hằng phóng ra ánh bạc chói mắt, bao trùm cả động phủ.

Một tia sáng bạc trong suốt đánh vào Thân Ngoại Hóa Thân của Trương Hằng.

-Ha ha...

"Thân Ngoại Hóa Thân" Trương Hằng cất tiếng cười to. Dường như muốn phát tiết buồn bực trong lòng.

Ý niệm vừa động, Trương Hằng để phân thân khôi phục bình tĩnh.

Tiếp đó, hai cái Trương Hằng đồng thời đi tới.

Hai người đối mặt nhìn nhau, thần thái, cử chỉ, khí chất đều giống nhau như đúc.

Ầm!

Hai cái Trương Hằng đồng thời tung chưởng, đánh tới đối phương.

Hai chưởng giao nhau, sinh ra một tiếng nổ rung động tâm linh, sóng khí vô hình tán ra Bốn phương tám hướng.

Trong đó một cái Trương Hằng lảo bẫm:

- Tuy rằng đã lĩnh ngộ Thân Ngoại Hóa Thân được bước đầu, nhưng trước mắt khối phân thân này quá yếu, chỉ có thực lực Kết Đan Kỳ sơ kỳ, ngoài ra thuật hợp kích liên thủ còn phải từ từ tìm hiểu.

Nói xong, Trương Hằng vỗ túi trữ vật, lấy ra nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương ném cho một cái Trương Hằng khác.

Trên người Trương Hằng kia cũng có một cái túi trữ vật, nhưng chỉ thứ đồ tượng trưng, không có công hiệu thực tế gì.

Trương Hằng "Thân Ngoại Hóa Thân" khoan chân ngồi trên mặt đất, phát tay, một mảnh ngân diễm bao trùm trên nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương, một lượng lớn những hạt màu bạc tiến vào thân thể, bắt đầu cải tạo hần.

Bởi vì phân thân cùng bản tôn là cùng một nguồn gốc, cho nên phân thân cũng có thể sử dụng ngân diễm.

Nhưng Hư Không Hỏa Diễm ở trên thần thức hải của bản tôn Trương Hằng, nếu cách bản tôn quá xa, phân thân rất khó sử dụng ngân diễm cùng Hư Không Hỏa Diễm.

Liếc nhìn phân thân đang tu luyện Trương Hằng thoáng tính toán một chút, phân thân này chỉ cần tu luyện khoảng hai ba năm là sẽ có được bảy tám phần thực lực của mình.

Chịu quy tắc chủ thứ ảnh hưởng, thực lực của phân thân không thể vượt qua chủ thể.

ở tu tiên giới, Thân Ngoại Hóa Thân bình thường thì phân thân có Bốn năm phần thực lực của bản tôn quả là rất nghịch thiên rồi.

Nhưng phân thân của Trương Hằng, thực lực lại có thể vô hạn tiếp cận bản tôn Trương Hằng.

"Nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương đã không duy trì được mấy năm nữa..."

Trương Hằng liếc nội đan đã giảm nhỏ thể tích đi nhiều, màu sắc cũng ảm đạm không ít, trong lòng khê thở dài.

Một khi tiêu hao xong nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương, Trương Hằng sẽ cần dùng đến hai món đồ Huyết Sát Thiên Bi cùng pho tượng thần bí.

- Tuyết Dung, đây là phân thân của huynh, về sau có chuyện gì thì có thể tìm hần. Kỳ thật hần cùng bản thân huynh cũng không có gì khác lắm.

Trương Hằng nói với Ninh Tuyết Dung.

- Nhưng mà...

Ninh Tuyết Dung có chút do dự, ánh mắt đảo qua người Trương Hằng đang cắn nuốt nội đan.

- Tuyết Dung, về sau có chuyện gì thì có thể tới tìm huynh.

Phân thân Trương Hằng đột nhiên nhìn Ninh Tuyết Dung mỉm cười, ngay cả động tác thần thái đều không khác gì Trương Hằng.

- Được rồi... Huynh phải tiếp tục tìm hiểu.

Trương Hằng khoan chân ngồi xuống, thần thức lại tiến vào trong tầng hai cổ tháp.

Tầng hai cổ tháp như biển sao trời, thần thức Trương Hằng vừa tiến vào. Tử Cực tán nhân liền phát hiện, trong ánh mắt cũng có thêm chút biến hóa.

- Ta CÓ thể cảm nhận được thực lực của người đang tăng lên rất nhanh, cuối cùng có một ngày người có thể vượt qua lão phu.

Tử Cực tán nhân chủ động lên tiếng nói.

Trương Hằng cười ha ha, thân ảnh hư ảo của hắn cũng xuất hiện ở tầng hai cổ tháp.

- Vượt qua người không phải là mục tiêu của ta, vượt xa Tam Tinh Vực thậm chí vượt qua giới này. đó mới là mục đích chân chính của ta.

Trương hằng bỏ lại một câu. bắt đầu tiếp tục tìm hiểu thần thông Thân Ngoại Hóa Thân.

- Người...

Tử Cực tán nhân chỉ vào hắn tiếp đó thở dài một hơi. cả người như già đi mấy chục tuổi lẳng lặng trôi nổi trong không gian tầng hai to lớn.

Lĩnh ngộ các loại thần thông ở tầng hai tháp cổ. thời gian nhanh chóng trôi qua.

Thời gian một năm trôi qua. Trương Hằng đã tìm hiểu thần thông Phá Diệt Thần Quang cùng Thân Ngoại Hóa Thân mấy lần. tuy rằng vẫn còn rất nhiều chỗ khó nắm giữ, nhưng đã có tiến bộ rất lớn so với mấy năm trước.

Ngoài ra, Trương Hằng cũng đọc lướt qua những bí thuật cùng thần thông khác ở tầng hai cổ tháp.

Trong đó, có hai loại bí thuật làm Trương Hằng có hứng thú nồng hậu.

Loại thứ nhất là Đại La Kim Cương Thể.

Hiệu quả của loại bí thuật này là trả một cái giá rất lớn, tăng lực phòng ngự của người tu luyện lên một mức biến thái.

Trước đó, Trương Hằng không dự tính tu luyện loại bí thuật này. Bởi vì Luyện Thiên Hóa Địa Công hắn tu luyện vốn có sở trường phòng ngự.

Nhưng sau khi trải qua trận chiến với Bích U Tiên Tử. Trương Hằng phát hiện ở trước mặt tu sĩ Nguyên Anh Kỳ, năng lực phòng ngự mà chính mình vẫn luôn tự ngạo lại hoàn toàn không chịu nổi một kích.

Một loại bí thuật khác là thuộc diện luyện khí, gọi là Thiên Chuỳ Bách Luyện, mục đích là để rèn luyện Pháp bảo. Thông qua thần thông có sẵn của Luyện Thiên Hóa Địa Công, tiến hành không ngừng thăng cấp Pháp bảo bản mạng, trong đó còn bao hàm phương pháp hấp thu tinh túy thiên địa, đồng hóa Pháp bảo khác.

Nói cách khác, thông qua loại phương pháp này. một kiện Linh khí bình thường ở trong tay Trương Hằng cũng có thể không ngừng thăng cấp. thậm chí có thể thăng cấp đến cấp bậc Tiên bảo. Đương nhiên trong quá trình này cần rất nhiều tinh túy thiên địa cùng một ít Pháp bảo dùng để đồng hóa.

Hai loại bí thuật này dẫn tới Trương Hằng hứng thú. hơn nữa tu luyện đơn giản hơn nhiều so với Thân Ngoại Hóa Thân.

Lại đắm chìm trong tầng hai cổ tháp nửa năm, Trương Hằng mới thu hồi thần thức.

"Hiện giờ nên bắt đầu luyện hóa hai loại Pháp bảo đỉnh cấp kia rồi?"

Trương Hằng cảm nhận trạng thái phân thân phát hiện trong thời gian một năm rưỡi này phân thân trừ bỏ cần nuốt nội đan tăng lên thực lực ra. ngẫu nhiên còn có thể theo Ninh Tuyết Dung tâm sự. có lúc rảnh còn dạy dỗ đồ đệ Quách Phong một chút.

Có thể nói, phân thân còn thích ý hơn cả bản tôn Trương Hằng.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

289. Chương 287: Trương Hằng Năm Năm Sau.

Theo Ninh Tuyết Dung rời đi nửa năm. lại thêm phân thân Lạc Hà đã tiêu tán một năm rưỡi. Trương hằng đã tu luyện hai năm ở Huyết Sát động phủ.

Thời gian hai năm, tu vi của hắn vẫn không có bước đề cao thực chất, nhưng còn tu vi đồ đệ Quách Phong của hắn lại đột nhiên tăng mạnh.

Quách Phong hiện giờ. một thân tu vi đã đạt tới cảnh giới Luyện Khí đại viên mãn.

Trước sau cũng không đủ hai năm. thành tựu của Quách Phong đủ làm cho những cái gọi là thiên tài ở Tam Tinh Vực phải đổ kỵ.

- Sao sư tôn còn chưa xuất quan chứ?

Gặp phải thời điểm khẩn cấp đánh sâu vào Trúc Cơ Kỳ. Quách Phong có chút lo lắng nhìn về phía hai Trương Hằng đều ở trong trạng thái tu luyện, nhưng trong mắt vẫn mang theo vài phần hâm mộ hướng tới.

Đối với thần thông Thân Ngoại Hóa Thân trong truyền thuyết này, tuyệt đại đa số tu sĩ đều chỉ có thể hướng tới.

- Phong nhi, con sẽ lập tức đánh sâu vào Trúc Cơ Kỳ?

Ninh Tuyết Dung đi từ bên ngoài động phủ vào trong, sắc mặt còn mang theo Ý cười uyển chuyển. Ánh mắt theo thời quen thoảng nhìn qua Trương Hằng. sau đó lại đặt lên người Quách Phong.

- Đúng vậy, sư mẫu, nhưng con vẫn có chút lo lắng...

Quách Phong khẽ hành lễ với Ninh Tuyết Dung, trên mặt toát thần sắc cung kính.

Thời gian mấy năm. Quách Phong đã trưởng thành trở thành tiểu tử tuần tú. trên người mặc áo khoác da thú do Ninh Tuyết Dung chuẩn bị cho hắn hai mắt sáng ngời có thần, tràn ngập vô cùng hướng tới với thế giới bên ngoài.

Từ khi Nam Minh mang hắn tới đây, Quách Phong liền một lòng tu luyện.

Bởi vì nguyên nhân ăn Linh Thần Đan. tu vi của hắn tăng lên mãnh liệt, Huyết mạch thần bí trong cơ thể cũng dần dần thức tỉnh, thậm chí có thể tự nhiên lĩnh ngộ một ít thần thông phi phàm.

Ví dụ có một lần, trong đầu Quách Phong chợt lóe linh quang, phát ra một tiếng thét dài. tiếp đó trên trời liền rơi xuống một con yêu thú cấp hai.

Đối với chuyện này, Trương Hằng làm sư phụ cũng không khỏi làm lạ, trong lòng càng thêm coi trọng đệ tử này.

- Đánh sâu vào Trúc Cơ Kỳ, đối với con mà nói sẽ không có vấn đề. Tuyết Dung ở bên cạnh hộ pháp là được.

Đúng Lúc này, phân thân Trương Hằng đột nhiên lên tiếng.

Trong lòng bàn tay phân thân Trương Hằng lơ lửng nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương đang bị ngân điểm nhanh chóng cắn nuốt.

- Rõ, sư tôn!

Vừa nghe Trương Hằng nói vậy. ánh mắt Quách Phong bỗng sáng lên. lập tức tràn ngập chiến ý cùng hướng tới vô hạn.

Đối với sư tôn mình, trong lòng Quách Phong mang theo một loại tự tin cùng sùng bái đặc thù.

Tuy rằng thời gian trao đổi cùng Trương Hằng không nhiều, nhưng lại có địa vị cao nhất ở trong lòng hắn.

Phân thân Trương Hằng mỉm cười, tiếp tục nhắm mắt tu luyện.

Trải qua hai năm tu luyện lúc này phân thân Trương Hằng đã có thực lực chống lại tu sĩ Kết Đan Kỳ đại viên mãn. lại còn đang rừng bước tăng lên.

Nhưng nội đan trong tay hắn lại vì thế mà ngày càng nhỏ đi. Đối với chuyện này, Trương Hằng cũng không thấy kỳ quái. Thực lực Thân Ngoại Hóa Thân đã gần tiếp cận với hắn, phải hấp thu rất nhiều tinh túy thiên địa, mượn nó cải tạo thân thể hóa thân.

Thân thể hóa thân rất đặc thù. vừa không phải do năng lượng tạo thành, cũng không phải hình thái Huyết nhục, lại có thể chuyển hóa giữa hai người. Cứ như vậy, trong lúc đối địch sẽ có được hiệu quả quỷ thần khó lường.

Hóa thân đặc thù như thế, cả Tu Chân Giới cũng khó mà gặp được. Được Trương Hằng phân phó, Quách Phong lập tức bắt đầu đánh sâu vào Trúc Cơ Kỳ.

Kết quả không ngoài Trương Hằng dự liệu, sau một tháng. Quách Phong thành công bước vào Trúc Cơ Kỳ.

Một khi Trúc Cơ thành công, địa vị Quách Phong ở Tam Tinh Vực cũng đi lên nửa bước.

Có thể đi từ một kẻ phế linh căn tới ngày hôm nay. trong lòng Quách Phong kích động không thôi, tự nhiên tràn ngập cảm kích vô hạn đối với Trương Hằng.

Nếu không có Linh Thần Đan mà Trương Hằng ban cho. hắn nhất quyết không thể có được thành tựu hôm nay.

Một con đường rực rỡ hiện ra trước mặt hắn!

Hiệu quả nghịch thiên của Linh Thần Đan, lại thêm Huyết mạch thần bí trong cơ thể dần dần thức tỉnh, thành tựu ngày sau của Quách Phong quả thật không thể tưởng tượng.

- Phong nhi, Tuy rằng con quá dễ dàng tiến vào Trúc Cơ Kỳ. nhưng không nên vì thế mà thỏa mãn kiêu ngạo. Ngày sau Kết Đan. Kết Anh sẽ ngày càng khó hơn.

Ninh Tuyết Dung căn dặn.

- Đồ nhi nghe lệnh.

Quách Phong ngoài mặt trả lời thật cung kính, trong lòng ít nhiều cũng có chút đắc ý.

Thời gian hai năm từ Luyện Khí đến Trúc Cơ. thành tựu như vậy còn lợi hại hơn cả Nam Minh Trước kia,

- Như vậy con tiếp tục tu luyện đi, trước khi không tiến vào Kết Đan Kỳ. con khó có năng lực tự bảo vệ mình ở Tam Tinh Vực này.

Ninh Tuyết Dung cười nói.

-Kết Đan KỲ!

Trong lòng Quách Phong lại tràn ngập Ý chí chiến đấu, sắc mặt toát ra vẻ tự tin.

Mục tiêu kế tiếp của hắn chính là Kết Đan KỲ.

"Cho ta thời gian ba năm. ta nhất định phải tiến vào Kết Đan Kỳ!"

Trong lòng Quách Phong âm thầm hạ quyết tâm.

Ninh Tuyết Dung mỉm cười nhìn hắn tiếp tục đi tu luyện.

Đối với Tu Chân Giới rộng lớn bao la mà nói. thời gian chỉ là một con sông dài nhìn mãi không thấy ngọn nguồn, cũng không nhìn thấy Cuối cùng,

Thời gian ba năm, chớp mắt trôi qua.

Cộng thêm hai năm trước, tổng cộng đã trôi qua năm năm.

Trong thời gian năm năm, Trương Hằng im lặng tu luyện ngay cả phân thân, thê tử. đồ đệ cũng đều đang bế quan tu luyện.

Một ngày, trong động phủ đột nhiên truyền ra một cổ dao động thiên địa linh khí.

Một cái lốc xoáy lóe lên hào quang bảy màu hình thành ở trên không trung động phủ, nhanh chóng ngưng tụ hình thành một đoàn nguyên khí bảy màu.

Đoàn nguyên khí bảy màu hình thành Lúc này, còn hơi lớn hơn một chút so với Ninh Tuyết Dung đánh sâu vào Kết Đan Kỳ lúc trước.

Rất hiển nhiên, trong động phủ đang có người Kết Đan.

Trong động Phủ, Ninh Tuyết Dung sắc mặt vui mừng, lẩm bẩm:

- Không ngờ Phong nhi nhanh chóng Kết Đan Như vậy... Chỉ vẻn vẹn ba năm mà thôi!

Thời gian ba năm, từ Trúc Cơ Kỳ đến Kết Đan Kỳ. tiến triển này thậm chí sắp phá vỡ kỷ lục tốc độ tu luyện nhanh nhất Tu Chân Giới Tam Tinh Vực.

Bản tôn Trương Hằng vẫn đang tu luyện không ngày thối, cả người như biến thành một pho tượng không có sinh mệnh, pho tượng lóng lánh ánh bạc ảm đạm, tỏ rõ sự tồn tại của hắn.

Từ nửa năm trước, Ninh Tuyết Dung liền phát hiện bản tôn Trương Hằng tiến vào một loại trạng thái kỳ quái Như thế,

"Đệ tử của mình đánh sâu vào Kết Đan Kỳ. huynh ấy cũng không chịu xuất quan hay sao?"

Trong lòng Ninh Tuyết Dung có chút cổ quái.

Đúng Lúc này, phân thân Trương Hằng đột nhiên mở mắt, trong mắt chợt lóe ánh bạc. không khí chợt lóe qua một đạo hồ quang rất nhỏ. khí tức làm người ta run sợ lan tràn khắp động phủ.

Lúc này thực lực phân thân của Trương Hằng đã tiếp cận tu sĩ Nguyên Anh sơ kỳ!

Mơ hồ tản mát ra uy thế cũng đủ làm cho tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường kinh hãi.

Một cái phân thân đã có thực lực Như thế, vậy bản tôn Trương Hằng thì sao?

- Còn nhanh hơn ta tưởng tượng.

Phân thân Trương Hằng mỉm cười, hiền lành nhìn về phía Quách Phong đang ở thời điểm máu chốt đánh sâu vào Kết Đan Kỳ.

- Đại ca. khi nào bản tôn của huynh mới có thể xuất quan, muội xem huynh đã bế qua nhiều năm rồi.

Ninh Tuyết Dung tò mò hỏi.

-Nhanh thôi...

Phân thân Trương Hằng nhàn nhạt nói.

Dưới sự chú ý của Ninh Tuyết Dung cùng Trương Hằng. quá trình Quách Phong đánh sâu vào Kết Đan Kỳ không có gì phải lo lắng.

Thời gian hai tháng, Quách Phong Kết Đan thành công, chính thức trở thành một thành viên trong cao nhân Kết Đan Kỳ Tu Chân Giới Tam Tinh Vực.

- Cuối cùng ta đã thành công!

Trên mặt Quách Phong còn mang theo vài phần ngây thơ, nhảy nhót hoan hô ở trong động phủ!

Thời gian năm năm, bồi dưỡng thành một tu sĩ Kết Đan Kỳ. Trương Hằng làm sư phụ đã đủ kiêu ngạo cả Tu Chân Giới Tam Tinh Vực.

- Nhưng sư tôn còn chưa xuất quan.

Quách Phong đẩy tò mò nhìn về phía Trương Hằng, thần thức sâu sắc nói cho hắn trước mắt sự tồn của mình còn đang ở trong cảnh giới Trúc Cơ Kỳ.

”Sao lại thế được?”

Trong lòng Quách Phong nghi hoặc không thôi.

Mười ngày sau, Trương Hằng hóa thân thành tượng đá màu bạc, rồi cuộc cử động.

Rắc rắc rắc...

Trên thân thể rơi tán lạc những mảnh nhỏ màu bạc lấp lánh...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

290. Chương 288: Thực Lực Của Trương Hằng.

Một mảng lớn những mảnh nhỏ lấp lánh ánh bạc rơi tán lạc từ trên người Trương Hằng. lộ ra một người Thanh niên sắc mặt bình tĩnh ở bên trong.

- Thời gian năm năm vội vàng trôi qua...

Trương Hằng không lập tức đứng lên. hắn vung tay. những mảnh nhỏ sáng lấp lánh dưới đất nổi lên. ngưng tụ trước người hắn như những chòm sao trong bầu trời đêm, Tỏa sáng rạng rỡ.

Những mảnh nhỏ lấp lánh này là do Trương Hằng thi triển bí thuật Đại La Kim Cương Thể lưu lại.

Nhìn những mảnh nhỏ lấp lánh Trước mắt, Trương Hằng khẽ há miệng, bắn ra một cái búa nhỏ.

Cái búa nhỏ này giống y như bộ dạng Khai Sơn Phủ.

Tay Trương Hằng liên tục bấm các loại pháp quyết. cái búa nhỏ đột nhiên lớn ra gấp mấy lần. uy thế kinh thiên phát ra từ nó làm cho linh khí trong phạm vi mấy dặm run lên, chìm thú gào rống.

Quách Phong ngồi ở cửa động phủ cũng biến sắc. thân hình liên tục lay động. Khí thể Khai Sơn Phủ tản mát ra đã làm cho tu sĩ mới vào Kết Đan Kỳ như hắn khó có thể chịu đựng nổi.

Ninh Tuyết Dung mặt ngọc mỉm cười, ngó nhìn thời khắc Trương Hằng xuất quan, vui mừng không thôi.

Khai Sơn Phủ khôi phục kích cỡ bình thường ở trước mặt Trương Hằng. không ngừng rung lên. dường như đang phát tiết phiến muộn cùng vắng vẻ trong lòng.

Trương Hằng im lặng không nói, hai tay bắn ra mấy đạo ngân diễm lên Khai Sơn Phủ, mười ngón tay như hoa sen nở rộ, huyền hóa vô số hư ảnh trong không khí.

Một đám ngân diễm trong suốt như phù ấn rơi trên bề mặt Khai Sơn Phủ. Mặt ngoài của cái búa này bao phủ một tầng ngân diễm ở trạng thái đặc thù. bản thể búa màu xanh lóe lên những hào quang sáng bóng tựa như trân bảo tuyệt thế. làm người ta động tâm không thôi.

Tiếp đó, phù văn ngân diễm ở mặt ngoài chiếc búa màu xanh không ngừng quay cuồng, phụ trợ bản thể chiếc búa thêm mông lung mờ ảo. đập vào mắt là một đoàn lửa thiêu đốt hùng hực.

-Đi!

Đám mảnh vụn lấp lánh trôi nổi trước mặt Trương Hằng bay tới bên trên Khai Sơn Phủ đang bị ngân diễm thiêu đốt. từng mảnh từng mảnh rơi vào trong, khoảnh khắc sau bị hấp thu vào đó.

Quách Phong cùng Ninh Tuyết Dung đều không nhúc nhích nhìn chăm chú cảnh tượng trước mắt, say mê trong thần thông của Trương Hằng.

Ước chừng mấy chục nhịp thở sau, tất cả mảnh nhỏ lấp lánh đều dung nhập vào trong Khai Sơn Phủ.

Ánh mắt Trương Hằng chợt ngưng, đột nhiên vươn tay vỗ lên Khai Sơn Phủ.

Ầm!

Một bàn tay màu bạc mơ hồ va chạm vào Khai Sơn Phủ.

Khai Sơn Phủ oong một tiếng, toát ra một mảnh khói đen, không khí truyền ra một cỗ mùi thối khó ngửi.

Trương Hằng vươn tay chỉ vào hư không mấy cái, cỗ khói đen kia lập tức bị trói buộc, cuối cùng hình thành một quả cầu đen.

Sau chốc lát, Khai Sơn Phủ liền ngưng bốc khói đen, ngân điểm rút đi lộ ra thân phủ càng thêm cổ xưa ở bên trong.

Trương Hằng gật đầu vừa lòng, dưới Thiên Chuỳ Bách Luyện thuật, phẩm chất Khai Sơn Phủ có chút đề cao. điều này đối với Pháp bảo đỉnh cấp mà nói đã là cực khó có được.

Ý niệm vừa động. Khai Sơn Phủ hóa thành trạng thái thu nhỏ, sau đó tiến vào trong cơ thể Trương Hằng.

Khẽ thở ra một hơi, Trương Hằng nhìn Ninh Tuyết Dung đối diện, chậm rãi đứng dậy. xương cốt trên người phát ra tiếng răng rắc Thanh thúy, cảm giác tràn ngập lực lượng.

Ánh mắt hai người đối diện nhìn nhau, ngưng lại một lát, liền khôi phục bình tĩnh.

- Đại ca bế quan năm năm, tu vi của huynh chỉ tăng lên một bậc nhỏ thôi sao?

Ninh Tuyết Dung có chút không tin hỏi.

Trương Hằng liếc nhìn Quách Phong cùng phân thân bên cạnh. Nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương trong tay phân thân đã cắn nuốt xong từ nửa năm trước.

- Sư tôn xuất quan, đệ tử chúc mừng ngài!

Quách Phong đi tới quỳ bái Trương Hằng.

- về sau không cần lễ tiết Như vậy, giữa thầy trò không cần nghiêm túc quá mức.

Trương Hằng nhàn nhạt nói.

- Đệ tử tuân mệnh.

Quách Phong đứng dậy. lúc này chỉ hơi khom người với Trương Hằng.

- Con đã bước vào Kết Đan Kỳ. từ nay về sau tiến độ tu luyện có thể sẽ chậm lại. không cần nóng vội quá mức. Nếu có thời gian, có thể đi ra ngoài một vòng.

Trương Hằng hiểu lúc này Quách Phong đang thiếu cái gì.

Hiện giờ hần cần nhất là tôi luyện thể gian, vì đầu tu luyện không nhìn thứ gì cũng chưa chắc là tốt nhất.

- Rõ, đệ tử nghe lệnh!

Trong mắt Quách Phong lóe ra thần sắc kích động. Đi ra xông xáo. đó là nguyện vọng chôn sâu dưới đáy lòng hần.

- Được rồi. con về nghỉ ngơi vài ngày, chờ sư tôn chuẩn bị cho con một chút Pháp bảo. mới an bài tiếp.

Trương Hằng đuổi Quách Phong đi.

Năm năm qua, chỗ động phủ này được Ninh Tuyết Dung tu sửa. Không gian bên trong cũng không nhỏ. trừ bỏ chủ đại sảnh ra, còn có mấy gian phòng, mật thất.

Đợi Quách Phong đi rồi. Trương Hằng vung tay bố trí một tầng cấm chế xung quanh.

Chậm rãi đi đến trước người Ninh Tuyết Dung. Trương Hằng vươn tay vuốt ve khuôn mặt Thanh tú nhưngóc của nàng, lẩm bẩm nói:

- Tu chân không năm tháng. Tuyết Dung nàng nhìn vẫn không khác gì mấy năm trước, vẫn là một cô gái không trưởng thành.

Trong ánh mắt hần toát ra vẻ ôn Nhu cùng chân thành hiếm thấy, ôm Ninh Tuyết Dung vào lòng.

Trong mắt Ninh Tuyết Dung lóe lên lệ quang, tuy rằng mấy năm qua ngẫu nhiên vẫn ở chung với phân thân của Trương Hằng, nhưng luôn luôn có một loại cảm giác không quá chân thật.

Phân thân dù sao cũng là phân thân luôn sẽ có một chút chênh lệch với bản tôn. Hai người ôn tồn một phen ở trong động phủ, mới bắt đầu nói chuyện.

- Phân thân của Lạc Hà đại ca từ Bốn năm trước đã rời đi, đa số thời gian muội đều tu luyện, nhưng từ sau khi tiến vào Kết Đan Kỳ. tiến triển tu vi liên trở nên chậm chạp. Nhưng tiến độ của đại ca càng làm cho muội giật mình, rõ ràng có thực lực mạnh như vậy, tu vi lại không như trong tưởng tượng.

Ninh Tuyết Dung khẽ giọng nói chuyện.

Trương Hằng thở ra một hơi dài, nói:

- Hai năm trước, huynh cơ bản lĩnh ngộ thần thông phù hợp với huynh ở giai đoạn này. từ năm thứ ba thì huynh bắt đầu luyện hóa hai kiện Pháp bảo đỉnh cấp. Đặc biệt kiện Pháp bảo đỉnh cấp loại hình phòng ngự kia, tiêu hao không ít thời gian của huynh. Tiêu hao khoảng một năm, hai kiện Pháp bảo đỉnh cấp đều bị huỷ luyện hóa thành Pháp bảo bản mạng. Năm thứ tư. Huynh bắt đầu toàn tâm tu luyện đỉnh tiến vào tầng hai đại viên mãn cùng Tinh Hạch Kỳ. Tầng hai đại viên mãn thì tiến vào được, nhưng Tinh Hạch Kỳ lại không dễ tiến vào Như thế...

Nội đan Hạo Thiên Xà Long Vương dưới sự tiêu hao của Trương Hằng cùng phân thân hóa thành hư ảo.

Vì thế, Trương Hằng cùng phân thân bắt đầu sử dụng hai món đồ Huyết Sát Thiên Bi cùng Pho tượng thần bí lấy được từ trong động phủ Huyết Sát.

Đến cuối năm thứ tư, Trương Hằng tiến vào tầng hai đại viên mãn. cảnh giới tăng vọt, không thể không tiến một bước lĩnh ngộ thần thông trong tầng hai tháp cổ. đặc biệt có liên quan đến thuật hợp kích liên thủ cùng Thân Ngoại Hóa Thân.

Ngoài ra, Thiên La Bất Diệt Thể cùng Thiên Chuỳ Bách Luyện cũng tiêu hao không ít tâm Huyết của hắn.

Mỗi khi đến một cảnh giới, tất nhiên sẽ có thể ngộ mới với những thần thông này. nói cách khác sẽ cần tiến hành thăng cấp.

Tầng hai đại viên mãn, còn cách Tinh Hạch Kỳ một bước xa, còn cần rất nhiều tinh tú thiên địa cùng thời gian.

- Lúc này thực lực phân thân của đại ca Dường như đã vượt xa phạm trù Kết Đan Kỳ. không biết thực lực bản tôn đại ca đã thế nào rồi?

Ninh Tuyết Dung tò mò hỏi.

Trương Hằng gật đầu nói:

- Thực lực phân thân coi như có thể chống lại Bích U Tiên Tử Trước đó, nếu không thêm ưu thế phương diện Pháp bảo. huynh cũng không mạnh hơn hắn bao nhiêu.

Từ tầng hai tiểu thành đến đại thành, sau đó đến đại viên mãn thực lực của Trương Hằng đã tăng đến mức có thể chống lại tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

291. Chương 289: Dạy Bảo.

Trương Hằng bế quan xong, nghỉ ngơi ở động phủ mười mấy ngày. Trừ bỏ để phân thân tiếp tục cắn nuốt Huyết Sát Thiên Bì để tăng lên thực lực, bản thân Trương Hằng lại thường xuyên cùng Quách Phong đối luyện một phen.

Năm năm qua tu vi Quách Phong tăng lên quá nhanh, ít nhiều cũng có chút ảnh hưởng không tốt. Trương Hằng đối chiến cùng hắn một mặt là để gia tăng kinh nghiệm thực chiến cho hắn mặt khác cũng là bình ổn tâm lý nóng nảy gấp gáp của hắn.

Thời gian năm năm tu luyện đến Kết Đan Kỳ, loại tiến độ này quá mức rợn người. Quách Phong ít nhiều cũng sẽ có chút đắc ý.

Không gian trống trải trong động phủ. Trương Hằng cùng Quách Phong đồng thời lơ lửng giữa không trung, hai mắt đối diện, đều không ra tay.

Một lúc lâu sau, ánh mắt Quách Phong vừa động, trong tay đột nhiên bắn ra một quả cầu lửa thiêu đốt hừng hực. Quả cầu lửa này to bằng trái bóng đá, đang xoay tròn cao tốc.

Một cơn sóng nhiệt đập vào mặt, đánh thẳng về phía Trương Hằng.

Đối mặt quả cầu lửa đang lao tới, Trương Hằng vẫn không nhúc nhích, nhưng cũng không khinh thường.

Trong cơ thể Quách Phong thức tỉnh Huyết mạch thần bí. Có được thiên phú mà tu sĩ bình thường không thể với tới, pháp thuật đánh ra thường có được uy lực đặc thù.

Sau khi bắn ra cầu lửa, thân hình Quách Phong biến mất trong không khí.

Nếu Âu Dương lão tổ ở chỗ này, chắc chắn phát hiện thiếu niên trước mắt thi triển ra chính là Phong Hành Thuật tuyệt kỹ áp rương của Phong Hành Môn.

Trong năm năm tu luyện, phân thân của Trương Hằng đã sớm truyền bộ bí thuật này cho đệ tử mình.

Mắt thấy quả cầu lửa nóng rực sẽ va vào người. Trương Hằng vươn tay chỉ vào hư không một cái.

Một đốm sáng màu bạc hình thành trước người hắn.

Oong! Đốm sáng màu bạc cấp tốc xoay tròn, kéo dài thành một mảnh lốc xoáy màu bạc cản trước mặt Trương Hằng.

Quả cầu lửa to bằng quả bóng vừa tiến vào cơn lốc bạc, liền bị hấp thu nhẹ nhàng.

”Sao có thể như thế chứ?”

Quách Phong đang trốn ở trong góc, trong lòng thất kinh.

Quả cầu lửa kia ẩn chứa huyền cơ không ai biết, một khi bị đánh trúng sẽ dẫn phát phản ứng dây chuyền bên trong, khởi động nổ mạnh uy lực rất lớn.

Vù vù vù!

Trong không khí đột nhiên xuất hiện một mảnh bóng người, đều là những Quách Phong giống y như nhau.

Tu sĩ Kết Đan Kỳ trở xuống, dù có dùng thần thức quan sát, cũng khó mà phân biệt rõ thật giả.

Trương Hằng cũng không dùng thần thức hay Thần Linh Nhân quan sát những Quách Phong này là thật hay giả mà lặng lẽ đứng ở không trung.

Khoảng khắc, không khí khẽ run lên. Trương Hằng vươn tay phất ra đằng sau, một mảnh gió lốc mang theo tia bạc bắn vọt ra.

Ầm!

Quách Phong đánh lén sau lưng đột nhiên bị đánh ra mấy chục thước.

-Oa...

Thân thể Quách Phong rơi xuống, hộc ra một ngụm máu.

Hắn khó hiểu hỏi:

- Sư tôn. vừa rồi ngài không dùng thần thức hay Thần Linh Nhãn, nhưng làm sao ngài phát hiện ra con.

Trương Hằng hạ xuống đất, nhàn nhạt nói:

- Đây là Ý thức chiến đấu.

- Ý thức chiến đấu?

Quách Phong không thể hiểu được.

- Ý thức chiến đấu chỉ có người trải qua rất nhiều chiến đấu sinh tử mới có được.

Ánh mắt Trương Hằng hiện lên thần sắc tưởng nhớ. đủ loại tình cảnh trong mười năm hắn đi đến Tam Tinh Vực đều hiện lên ở trong đầu.

- Khi con dùng ảo thuật huyền hóa ra nhiều thân giả Như thế, ta có một loại bản năng phán đoán ra bản tôn của con sẽ âm thầm đánh lén ta. Vì thế ta âm thầm lưu ý, kết quả dưới cảm quan mạnh mẽ của ta, con đánh lén liền bị ta dễ dàng bắt lấy.

- Cho nên, dù ta và con ở cùng một cấp bậc. khi ta có được Ý thức chiến đấu Như vậy, con đừng mơ đánh lén thành công, thậm chí sẽ lọt vào phản kích tuyệt mệnh.

Quách Phong lẳng lẳng lắng nghe, cuối cùng mới hỏi:

- Sư tôn. ngài muốn nói cho con biết, trước mắt năng lực chiến đấu của đồ nhi không đủ, cần phải huấn luyện ra loại Ý thức chiến đấu này?

- Đúng thế. Ý thức chiến đấu là tích lũy từ vô số kinh nghiệm chiến đấu. Bởi vậy, con phải trải qua rất nhiều thực chiến, mà không phải đối chiến cùng sư phụ. Kẻ địch tuyệt đối sẽ không nương tay, bọn họ chỉ biết dùng hết thủ đoạn tới lấy mạng con.

Trương Hằng cần mẫn dạy bảo.

Nói như thế nào, Quách Phong tu chân gà mờ này không thể so sánh với Trương Hằng đã trải qua thí luyện Huyết sắc.

Ninh Tuyết Dung mỉm cười tới chữa thương cho Quách Phong, một đạo ánh sáng trắng Nhu hòa mát lạnh rơi lên người hắn đi từ bên ngoài vào trong, nhanh chóng chữa khỏi thương thể cho Quách Phong.

- Cảm ơn sư mẫu.

Quách Phong rất ngoan ngoãn nói.

- Đại ca. trong thời gian ngắn tu vi của huynh cũng không thể đột phá, hơn nữa huynh còn có chuyện cần xử lý... Kế tiếp, chúng ta sẽ đi đâu?

Ninh Tuyết Dung đột nhiên hỏi một vấn đề mà Quách Phong rất quan tâm.

- Nên cho Phong nhi đi ra ngoài历练 lâm một chút... Nhưng Trước đó, huynh phải chuẩn bị "lễ xuất sư" cho nó, để nó đi ra xông xáo bên ngoài.

Ánh mắt Trương Hằng nhìn về phía Quách Phong dần dần trở nên Nhu hòa.

Thời gian qua, hắn đã chân chính coi Quách Phong là đệ tử của mình mà chỉ dạy mà không phải tham muốn lợi ích gì.

Giữa hai thầy trò tuy không ở chung nhiều, nhưng có được tình cảm thâm hậu.

- Lễ xuất sư?

Ánh mắt Quách Phong nhân tình sáng lên. nhưng không nói gì, sắc mặt vui vẻ lại không thể che giấu.

Cho tới bây giờ, trong tay Quách Phong ngay cả một kiện Pháp bảo cũng không có, chỉ có một kiện Linh khí dùng tạm thời.

Tuy rằng trong tay Trương Hằng có mấy món Pháp bảo. nhưng uy lực cùng hiệu quả đều rất bình thường, hần xấu hổ dùng mấy thứ rác rưởi này đưa cho đệ tử của mình.

- Để ta xem xem, gần đây có phường thị tu chân cỡ lớn nào không.

Trương Hằng lấy ra ngọc giản có chứa bản đồ Tam Tinh Vực. thần thức xâm nhập vào trong, nhanh chóng tìm ra.

- Hội giao dịch Triệu quốc mỗi năm năm một lần do Thanh Nguyên Tử Hà Tông tổ chức?

Trương Hằng lẩm bẩm.

Ngọc giản trong tay hắn không chỉ chứa đựng tin tức về bản đồ. một số phường thị tu chân tình huống phân bố thế lực đều thể hiện rõ ràng.

Gần đây có ba đại phái hạng nhất là Bích Tuyết Tương Vân Tông, Ngọc Phật Tự, Cẩm Tú Sơn Trang cũng không phải không có phường thị tu chân.

Nhưng vừa lúc sắp đến Hội giao dịch Triệu quốc do siêu cấp đại phái Thanh Nguyên Tử Hà Tông tổ chức, cho nên tu sĩ bậc cao thường chạy tới đây. phường thị bình thường căn bản khó mà giao dịch được thứ gì tốt.

"Siêu cấp đại phái?"

Trong lòng Trương Hằng sinh ra vài phần tò mò.

Hội giao dịch trong toàn Triệu quốc, có thể tưởng tượng quy mô sẽ lớn cỡ nào? Đến lúc đó, khẳng định sẽ có vô số tu sĩ bậc cao tụ tập.

- Được rồi. không bằng chúng ta đi xem náo nhiệt!

Trương Hằng đột nhiên cười nói.

- Sư tôn ngài muốn dẫn chúng ta đi đâu?

Quách Phong tò mò hỏi.

- Thanh Nguyên Tử Hà Tông siêu cấp đại phái Triệu quốc tổ chức Hội giao dịch Triệu quốc, khoảng tháng sau sẽ tới. Nhân cơ hội này, ta dẫn con đi tăng thêm chút kiến thức, thuận tiện chuẩn bị cho con "Lễ xuất sư".

Trương Hằng cười ha ha nói.

Khoảng cách đến ước hẹn mười năm với Bách Luyện đại sư còn khoảng nửa năm, cũng không quá gấp. cho nên Trương Hằng còn có thể rút thời gian đi xem náo nhiệt.

- Chẳng qua nơi tổ chức Hội giao dịch cũng không gần. xa khoảng hai ba vạn dặm, may mắn ta luyện hóa một kiện Pháp bảo loại phi hành.

Trong thời gian năm năm này, Trương Hằng liên tục luyện hóa hai kiện Pháp bảo đỉnh cấp. cùng Khai Sơn Phủ trong tay hắn hợp thành một bộ Pháp bảo đỉnh cấp.

vốn liếng cỡ này, dù là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ lợi hại một chút cũng không có được.

Chậm rãi vùng tay lên, trong hư không nổi lên một tấm thảm bay phun trào lôi quang màu tím. một cỗ khí tức làm người ta run sợ phát tán ra.

Trương Hằng chỉ tay. tấm thảm bay màu tím kia khoảng khắc lớn ra gấp mấy lần. dư sức để Chờ được bốn năm người.

Đây chính là kiện Pháp bảo đỉnh cấp phi hành mà Trương Hằng luyện hóa.

- Sư tôn đây là cái gì?

Quách Phong tò mò hỏi.

- Ha ha. thăm bay của Aladdin..

Trương Hằng cười khê nói. đi trước lên thăm bay. sau đó khoan chân ngồi xuống...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

292. Chương 290: Mưa Gió Nổi Lên.

Nơi này là một đỉnh núi cao bị băng tuyết bao trùm, gió thổi lạnh buốt không ngừng gào thét, những đám mây lượn lờ bên sườn núi phụ trợ cho đỉnh núi này càng thêm mơ hồ.

Nhìn từ xa xa. có một quãng hào quang ngọc bích lưu chuyển bao trùm phạm vi mấy dặm quanh đỉnh núi Tuyết này. Dưới ánh mặt trời nhân nhật đổ xuống, phản xạ một mảnh vệt sáng rực rỡ. hết sức trắng lệt tựa như Băng Tuyết Tiên Vực.

Ngọn núi này chính là Bích Tuyết Cực Băng Phong, trọng địa của Bích Tuyết Tương Vân Tông đại phái hạng nhất Triệu quốc!

Linh khí trên Bích Tuyết Cực Băng Phong cực kỳ nồng đậm. phần lớn tu sĩ có thân phận ở Bích Tuyết Tương Vân Tông đều cư ngụ ở nơi này. tất cả các trưởng lão Nguyên Anh Kỳ đều mở ra động phủ của mình ở đây.

ở một chỗ Mật địa hoàn toàn bị đóng băng trên Bích Tuyết Cực Băng Phong, một lão giả áo bào lam khoan chân ngồi bên trong một khối băng thật lớn. nhiệt độ xung quanh đạt tới trình độ kinh hãi nhỏ nước đóng thành băng.

Tướng mạo lão giả áo bào lam này cũng bình thường, tóc lại có màu trắng bạc. sắc mặt hắc lạnh nhạt, cả người như điêu khắc bị đóng trong khối băng thật lớn. xung quanh ngẫu nhiên lóe ra ánh sáng màu lam, tạo cho người ta một cảm giác quỷ dị.

Nếu quan sát cận thận, sẽ phát hiện bên ngoài thân thể lão giả áo bào lam này có một tầng băng tinh trong suốt như ẩn như hiện, cả người hắc không ngừng được tầng băng tinh trong suốt này bảo hộ.

Một khi người này xuất hiện ở Tu Chân Giới, người có chút kiến thức liền có thể đoán ra thân phận của hắn.

Hóa thân thành băng, đóng băng thiên hạ.

Người này chính là Đại trưởng lão Bích Tuyết Tương Vân Tông. Băng Phong thượng nhân, tu sĩ Nguyên Anh KỲ đại viên mãn!

ở trong tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. Băng Phong thượng nhân tuyệt đối là tồn tại đỉnh cao. gần như không có ai chịu chiến đấu với hắn.

ở chỗ Mật địa đóng băng, đã có Bốn năm tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đang chờ đợi. Bọn họ đã chờ ở đây Bốn năm ngày, đợi Băng Phong thượng nhân xuất quan.

Thật lâu sau, Băng Phong thượng nhân rốt cục mở mắt, ánh sáng huyền lam chợt lóe qua, nhiệt độ cả thể giới lập tức giảm đi mấy chục độ. ngay cả không khí cũng bắt đầu hóa lỏng.

Bốn năm tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ở một bên cũng liên tục khởi động vòng bảo hộ phòng ngự, để chống cự lại hơi lạnh kinh người này.

May mà loại giảm nhiệt độ kịch liệt này chỉ duy trì mấy nhịp thở. một lát sau xung quanh liền khôi phục bình thường.

- Các người vào đi.

Băng Phong thượng nhân ngữ khí Nhu hòa. nhưng lại tạo ra một loại cảm giác lạnh thấu tim. ngay cả tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cũng cảm giác rất mất tự nhiên.

Năm vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ vội vàng đi về phía tầng băng to lớn.

Thân thể bọn họ vừa chạm vào khối băng màu lam này. liền giống như bước vào trong nước, khối băng xung quanh người hóa thành trạng thái lưu động, mở đường thông suốt cho bọn họ đi vào.

Một khi đi qua, lam quang dưới dạng thái lưu động sẽ lại hóa thành khối băng cực lạnh.

ở trong không gian bị đóng băng này. Băng Phong thượng nhân khoát tay. trước mặt hắn xuất hiện một cái lương đình do băng lam tạo thành, bên trong có bàn có ghế. nhưng đều do băng tinh tạo thành.

Lương đình băng tuyết tràn ngập lam quang, hết thảy bên ngoài đều ở trong trạng thái đóng băng.

Mấy tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ở đây đều không dám chạm vào vùng màu lam đóng băng đó.

Những khối băng màu lam không chỉ vô cùng cứng rắn, Pháp bảo khó tổn hại, trong đó còn ẩn chứa công kích thuộc tính băng đáng sợ có thể làm tu sĩ Kết Đan Kỳ đóng thành khối băng trong khoảng khắc không có chút phản kháng. Dù là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cũng khó kiên trì được mấy nhịp thở.

Có thể nói, từ sau khi tiến vào khu đóng băng màu lam này. Băng Phong thượng nhân thậm chí có thể nắm giữ sinh tử của năm vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Năm tên tu sĩ Nguyên Anh Kỳ theo Băng Phong thượng nhân ra hiệu ngồi trên lương đình, cũng không dám công khai trao đổi với nhau.

- Lại một cái năm năm nữa, Hội giao dịch Triệu quốc lại sắp sửa bắt đầu cử hành. Lúc này ta không định tự mình đi, phải hai vị trưởng lão đi giao dịch vậy.

Ánh mắt bình thản của Băng Phong thượng nhân nhẹ nhàng xẹt qua mấy tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ở đây.

Trong đó còn bao gồm đệ tử của hắn, Bích U Tiên Tử.

Chẳng qua sau khi tiến vào Nguyên Anh Kỳ. ẩn theo quy củ môn phái, Bích U Tiên Tử xem như cùng thể hệ với hắn. Bên ngoài gọi hắn một tiếng Đại trưởng lão. bình thường vẫn coi nhau như thầy trò.

- Không biết trong các người có ai muốn đi?

Băng Phong thượng nhân nhàn nhạt hỏi.

Mấy tu sĩ Nguyên Anh Kỳ nhìn nhau, trong thời gian ngắn khó mà quyết định.

Trên thực tế, đối Với việc tham gia Hội giao dịch Triệu quốc này. đa số những người này đều muốn đi. Nhưng vấn đề là chỉ có thể đi hai người, những người còn lại phải trấn thủ ở môn phái.

Làm trưởng lão môn phái, có thể hưởng thụ đãi ngộ mà tán tu bình thường không thể với tới, nhưng cũng cần phải thực hiện nghĩa vụ tương ứng.

- Bích u. con mới vào Nguyên Anh Kỳ, lần này đi xem Hội giao dịch Triệu quốc. lộ mặt trong các tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. để Tương Sơn trưởng lão cùng đi với con.

Cuối cùng, vẫn là Băng Phong thượng nhân ra quyết định.

Tương Sơn trưởng lão là tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ trong môn phái, thực lực gần với Băng Phong thượng nhân.

Băng Phong thượng nhân quyết định Như thế, cũng là vì nghĩ cho đệ tử của mình.

Mấy trưởng lão còn lại cũng không dị nghị gì. Hội giao dịch Triệu quốc mỗi năm năm một lần. đối với bọn họ có thọ mệnh hơn ngàn năm mà nói. cũng không phải chuyện gì không thể không đi.

- Bích u. kẻ mà lần trước con đuổi giết, đã có manh mối chưa? Chuyện này quan hệ tới bí mật kinh thiên Huyết Sát động phủ. không nên sơ sẩy.

Ánh mắt Băng Phong thượng nhân lại rơi xuống người Bích U Tiên Tử. sắc mặt ngưng trọng nói.

- Con đã điều tra trong phạm vi mấy thế lực xung quanh, mấy năm trước tra được một chút tin tức ở Cẩm Tú Sơn Trang, nhưng mấy năm qua lại không có được một chút tin tức nào.

Bích U Tiên Tử có chút bất đắc dĩ nói. trong lòng cũng oán hận không thôi.

Mấy năm qua, nàng thậm chí cũng không có thời gian tu luyện hoàn toàn đi điều tra hạ lạc của Trương Hằng. nhưng ngay cả cái bóng cũng không tìm thấy.

Băng Phong thượng nhân trầm ngâm một lát, nói:

- Phải thêm nhiều đệ tử đi thăm dò. ta không tin người này vĩnh viễn không lộ mặt ở Tam Tinh Vực...

Trong khu vực Ngọc Phật Tự, Tán Tu Minh.

Hiện giờ Tán Tu Minh so sánh với mấy năm trước, đã xảy ra biến hóa to lớn. Chẳng những chiếm cứ một chỗ linh khí tràn đầy, tu sĩ bậc cao từ Kết Đan Kỳ trở lên trong minh cũng đã tăng thêm không ít.

Vũ Vô Cực đứng trên Thiên cổ Phong Tán Tu Minh, áo choàng đen phấp phật rung động, thân hình cao ngất lại có vẻ tịch mịch.

Hắn ngẩng đầu nhìn trời cao, ánh mắt như xuyên thấu Khoảng cách vạn dặm.

Thiên cổ Phong là Mật địa tu luyện của Vũ Vô Cực. bất cứ kẻ nào cũng không thể tùy tiện tiến vào nơi này. dù là đạo lữ song tu của hắn cũng không ngoại lệ.

Những năm gần đây, quan hệ giữa hắn cùng đạo lữ song tu Nhiếp Mộng Kỳ dần dần xa cách, thậm chí còn rất ít lui tới.

Đối với chuyện này, Nhiếp Mộng Kỳ âm thầm thương cảm, nhưng cũng không còn cách nào.

Nếu muốn đặt chân lên đỉnh cao vô thượng, như vậy tất yếu phải bỏ qua thứ gì đó. năng lực "nghịch thiên" của Vũ Vô Cực không phải vô duyên vô cớ có được.

- Ta cảm giác thời gian không còn nhiều, nếu còn được hai mươi năm thì tốt rồi... Xa xăm đang triệu hồi ta...

Trên vẻ mặt cao ngạo của Vũ Vô Cực mang theo một tia không bỏ.

Hắn thích chiến đấu, hy vọng có thể đạp hết thảy dưới chân càng cần tìm kiếm đối thủ có thể chiến một trận.

Đúng Lúc này, một đạo truyền âm phù từ dãy núi xa xa bay tới.

Hắn tiếp nhận truyền âm phù, tiếng nói quen thuộc vang lên:

- Hội giao dịch Triệu quốc mỗi năm năm một lần Tu Chân Giới sắp bắt đầu...

- Hội giao dịch Triệu quốc? Ha ha, hy vọng có thể gặp được mấy đối thủ đáng đánh một trận.

Trên tay Vũ Vô Cực bùng lên ngọn lửa màu đen, hóa truyền âm phù thành tro tàn.

- Thời gian không còn nhiều...

Vũ Vô Cực phát ra một tiếng thở dài cuối cùng, thân hình biến mất vào hư không...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

293. Chương 291: Cố Nhân.

Thanh Vân Sơn chính là một danh sơn trong phạm vi của Triệu Quốc, không chỉ tràn đầy linh khí mà nơi này còn có rất nhiều khoáng mạch cao đẳng. Toàn bộ Thanh Vân Sơn kéo dài chừng mấy ngàn dặm. dù là ở Tam Tinh Vực rộng lớn cũng có chút danh khí.

Mấy ngàn năm trước, Thanh Vân Sơn từng là nơi đóng quân của một đại phái nhất lưu, nhưng do đắc tội với đệ nhất đại phái của Triệu Quốc là Thanh Nguyên Tử Hà Tông nên bị diệt môn. Mà ngay lúc đó, Thanh Nguyên Tử Hà Tông cũng rất coi trọng Thanh Vân Sơn nhưng do nó cách đại bản doanh của tông này quá xa. khả năng khống chế cũng không mạnh, nếu phân tán lực lượng để chiếm lĩnh thì rất dễ bị đại phái Ma đạo siêu cấp tập kích.

Vì thế, theo thời gian, Thanh Vân Sơn cũng không trở thành một nơi đóng quân của Thanh Nguyên Tử Hà Tông mà lại trở thành phường thị tu chân đệ nhất ở Triệu Quốc.

ở thời điểm bình thường, nơi này có đóng một ít tu sĩ của Thanh Nguyên Tử Hà Tông, bảo vệ việc giao dịch, quy mô cũng không lớn hơn so với phường thị tu chân loại lớn của các đại phái.

Nhưng cứ cách năm năm, lúc diễn ra Hội giao dịch Triệu Quốc thì nơi này sẽ trở thành tâm điểm của toàn bộ Triệu Quốc.

Tu vi thấp nhất của những tu sĩ tới đây giao dịch cũng phải là Trúc Cơ Kỳ, trên người ít nhiều có chút tư bản.

Một ngày kia, cách ngày diễn ra Hội giao dịch Triệu Quốc còn mười ngày, ở Thanh Vân Sơn đã tụ tập mấy vạn tu sĩ.

Trên bầu trời có đủ loại màu sắc của pháp bảo và độn quang, khiến cho Thanh Vân Sơn càng giống như tiên gia phúc địa.

Số tu sĩ qua lại nhiều không đếm xuể. thậm chí tu sĩ trên Kết Đan Kỳ cũng xuất hiện liên tiếp.

Thi thoảng, một cổ khí tức khủng bố xẹt qua, một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ biến mất trong tầm mắt của các tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

- Lần Hội giao dịch Triệu Quốc này không biết sẽ có bao nhiêu tiền bối Nguyên Anh quang lâm đây?!

Một Thanh niên Trúc Cơ Kỳ mang theo vẻ chờ mong nhìn về phía một cao nhân Nguyên Anh Kỳ vừa bay đi, trong lòng tràn ngập kính ngưỡng.

Lần Hội giao dịch Triệu Quốc này, những tu sĩ Trúc Cơ Kỳ như hắn là những nhân vật thấp kém nhất, phải khép nép không thôi, sợ mình có lời nói hay hành động nào đó không phải, đắc tội với những nhân vật khủng bố.

Ngay khi hắn đang hiện lên vẻ sợ hãi, phi hành thấp thấp thì trên đỉnh đầu hắn đột nhiên có một đôi nam nữ bay qua.

Đôi nam nữ này, tu vi đều đạt tới Trúc Cơ Kỳ.

Nữ nhân có bộ dáng kiều diễm, vẻ mặt quyến rũ. hai mắt lưu động tản ra ánh sáng câu hồn đoạt phách, dưới bộ váy ngắn màu hồng lộ ra một mảng da trắng như tuyết.

Vừa nhìn thấy nữ tu diễm lệ này. ánh mắt Thanh niên này không khỏi sáng bừng, bị ánh mắt mê hoặc lòng người và dáng người quyến rũ hấp dẫn.

Nhưng khi ánh mắt Thanh niên Trúc Cơ Kỳ này nhìn về nam tu bên cạnh nữ tu mặc hồng y thì không khỏi vô cùng sửng sốt. sau đó trong lòng hiện lên cảm giác rất ghen ghét.

Nam tu bên cạnh nữ tu kia bộ dáng vừa béo vừa tròn, một đôi mắt nhỏ nhìn thẳng, khóe miệng hơi lộ ra vẻ mỉm cười.

Nam tu mập mạp và nữ tu với dáng người nóng bỏng kia liếc mắt dong đưa với nhau, nam tu thì thoảng còn lộ ra vẻ đê tiện, khiến cho nữ tu kia buồn bực không thôi.

Hiển nhiên hai người này là một đôi song tu đạo lữ.

- Đúng là bông hoa nhài cắm bãi *** trâu...

Trong lòng Trúc Cơ Kỳ âm thầm tiếc hận đồng thời không ngừng khinh bỉ nam tu bộ dáng mập mạp như heo kia.

Càng khiến cho Thanh niên Trúc Cơ Kỳ này cảm phần chính là hai người bay qua đầu không ngừng truyền lại những tiếng tươi cười.

- Hỏa Liên muội, lần Hội giao dịch này, ta nhất định có thể mua được linh dược để tấn công Kết Đan Kỳ. Chờ ta tiến vào Kết Đan Kỳ rồi. hắc hắc...

Tu vi mập mạp kia đã đạt tới Trúc Cơ đại viên mãn, còn nữ tu kêu là Hỏa Liên kia lại chỉ mới là Trúc Cơ sơ Kỳ!

- Hừ. ai tin tưởng huynh chứ! Chờ huynh tiến vào Kết Đan Kỳ rồi. không biết có còn nhớ tới ta nữa không biết?!

Hỏa Liên ôm chặt lấy tên mập mạp. khuôn mặt xinh đẹp áp vào lồng ngực hắn, bàn tay ngọc cũng ghì chặt.

- Hắc hắc... Tối hôm nay...

Tên mập mạp cười dài không thôi. lấy tay xoa xoa bộ ngực tròn căng của nữ tu dưới lớp áo mỏng, khiến cho thân thể mềm mại của Hỏa Liên cũng nóng lên, không tự chủ được nhẹ giọng rên một tiếng.

Thanh niên Trúc Cơ Kỳ này rất chán ghét với đôi nam nữ không coi ai ra gì kia.

Đặc biệt là tên mập mạp kia nhìn vậy mà lại có thể tìm được một đạo lữ song tu kiều diễm như vậy, tâm sinh ghen tị.

- Sao nào?! Xú tiểu tử, ngươi ghen tị với lão tử sao?!

Tên mập mạp cảm nhận được sự bất mãn của Thanh niên Trúc Cơ Kỳ bên dưới, không khỏi lên tiếng châm chọc.

- Ngươi muốn... muốn chết?!

Về mặt Thanh niên Trúc Cơ Kỳ hiện lên một tia phẫn nộ, trong lòng cũng nổi lên ý nghĩ động thủ.

Nhưng con người tên mập mạp lạnh lùng, một cỗ sát phạt khí khiến người ta khó chịu nổi lên. khóe miệng hiện lên vẻ cười lạnh và trào phúng:

- Muốn đánh nhau sao?! Ta sẽ phụng bồi! Giết người thì ta cũng vui vẻ!

Đối mặt với tên mập mạp khiến người ta sợ hãi này, trong lòng Thanh niên Trúc Cơ Kỳ hoàn toàn không thể nổi lên một tia phản kháng nào.

Tuy rằng đều là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ nhưng sự chênh lệch giữa hai người cũng rất rõ ràng.

- Coi như ngươi lợi hại!

Cúi đầu, Thanh niên Trúc Cơ Kỳ bỏ lại một câu rồi đổi hướng rời đi.

-Hừ!

- Nhớ lại ngày nào... Khi lão tử hiển uy thì tiểu tử ngươi còn chưa ra đời!

Sát phạt khí khủng bố trên người tên mập mạp đột nhiên biến mất, nhìn tên Thanh niên kia bay đi, không khỏi khinh bỉ nói.

Đúng Lúc này, từ trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một tấm phi thảm thật to, một cổ lôi điện màu tím không ngừng lưu chuyển ngoài thân tấm thảm này, không khí bốn phía cũng như muốn ngưng trệ.

Tốc độ phi hành của phi thảm này phải nhanh hơn tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường rất nhiều, trên đó có chở ba người, hai nam một nữ.

Người cầm đầu là một nam nhân khoan tay mà ngồi, khí tức trên người cực Kỳ mờ mịt, lúc cao lúc thấp, khí thể tùy ý phát ra cũng đủ khiến tu sĩ Kết Đan Kỳ lâm vào sợ hãi. Tay hắn bấm quyết, thao túng phi thảm với lối quang lượn lơ bay đi. hai mắt nhắm chặt nhưng lại có thể biết rõ hết thấy bốn phía.

Bên cạnh Thanh niên này có một nữ tu áo trắng Thanh nhã như tiên, khí tức trên người phiêu nhiên xuất trần đủ để nữ tu bình thường phải tự thấy xấu hổ. Nàng ngồi bên cạnh Thanh niên, bàn tay trắng nõn đặt lên trên người hắn. dung nhan chim sa cá lặn hiện ra cặp má lúm đồng tiền, như một tiên tử trong tranh.

Nhìn tình cảnh này, hai người này cũng là một đôi song tu đạo侶. Nam oai hùng phi phàm, nữ xinh đẹp tuyệt trần, không màng danh lợi, giống như thần tiên quyến lữ.

Phía sau đôi song tu đạo侶 này còn có một thiếu niên nhìn qua chỉ chừng mười bảy mười tám tuổi mặc áo khoác da thú, hai mắt sáng ngời linh động, hơi non nớt và khờ dại. Tùy ý liếc mắt một cái cũng có thể cho rằng hắn là một tiểu oa nhi nhưng nhìn Kỳ thi sẽ khiến người ta phải nhảy dựng lên. Bởi vì thiếu niên này hóa ra là một cao nhân Kết Đan Kỳ.

Mà thiếu niên này đứng phía sau cặp song tu đạo侶, trong ánh mắt còn mang theo vẻ cung kính, đặc biệt khi nhìn về phía Thanh niên kia, không tự chủ được lộ ra một cổ sùng bái không thể diễn tả nổi.

Tầm phi thám màu tím chỉ ba người này vừa lúc bay qua trên đầu hai người mập mạp.

Ánh mắt tên mập mạp đầu tiên lộ ra một tia kinh diễm, khiếp sợ đối với khí chất và mỹ mạo của nữ tu áo trắng.

Hỏa Liên bên cạnh hắn cũng hơi sửng sốt. phát hiện dị trạng của tên mập mạp, không khỏi buồn bực, đưa tay nhéo một cái vào hông tên mập mạp.

Nhưng tên mập mạp dường như lâm vào trạng thái dại ra, vẫn không nhúc nhích nhìn mấy người trên bầu trời, sắc mặt lộ ra vẻ hoảng sợ.

Hỏa Liên còn tưởng rằng hắn trầm mê vào trong sắc đẹp của nữ tu áo trắng, trong lòng thầm mắng mỗ, cũng không khỏi nhéo mạnh thêm một chút.

Nhưng đúng lúc này, Thanh niên trên tấm phi thám đột nhiên mở mắt ra, trong hư không hiện lên một đạo hồ quang, khí tức bức người khoanh khắc dạt tán ra.

Khí chất thái sơn áp đỉnh từ trên trời giáng xuống khiến hai người như không thể hít thở nổi.

- Không ngờ ở nơi này lại còn có thể nhìn thấy lão bằng hữu... ha ha ha!

Trong đôi mắt Thanh niên kia hiện lên một tia hồi tưởng, ánh mắt nhìn về phía tên mập mạp.

Hô!

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

294. Chương 292: Vương Viên Mập Mạp.

Thanh niên thần bí ngồi trên tấm phi thám hiển nhiên là Trương Hằng đang dẫn theo Ninh Tuyết Dung và Quách Phong đi Hội giao dịch Triệu Quốc.

Trương Hằng đặt tên tám phi thám này là Tử Diệu Thần Thảm. Pháp bảo đỉnh cấp này phi hành cực nhanh, nếu tu vi cũng đủ thì có thể chở được mấy trăm người cũng không phải là không thể! Trước mắt, Trương Hằng còn chưa thể dùng được tới một nửa tốc độ của nó. Hơn nữa công năng của Tử Diệu Thần Thảm cũng không chỉ có phi hành, Ngoại trừ thần thông chạy trốn còn có năng lực phòng ngự nhất định.

Tên mập mập phía dưới nhìn Tử Diệu Thần Thảm với ánh mắt sợ hãi không thôi. Trương Hằng dùng giọng điệu khó có thể kháng cự được nói với hắn:

- Lão bằng hữu, không bằng để Trương mỗ chờ các người đi một phen đi.

Ý niệm Trương Hằng khẽ động, Tử Diệu Thần Thảm lập tức biến lớn lên Bốn năm lần đủ để chứa tới bảy tám người mà không chật chội.

Đối mặt với Ý cười quỷ dị của Trương Hằng, trong lòng tên mập mập dù muốn cự tuyệt cũng không dám.

Khi còn ở Huyết Sát Động Phủ, sự khủng bố của Trương Hằng đã khắc sâu trong nội tâm của hắn.

Trải qua cửa thứ nhất Luyện Ngục Lộ của Huyết Sát thí luyện, mập mập có lời nói dắc tội Trương Hằng. cuối cùng bị đối phương đạp một cước, nằm bẹp trên mặt đất. Nếu không phải trên người tên mập mập này có con bài tẩy thì không chừng đã sớm chết trên Luyện Ngục Lộ rồi!

Ở một cửa cuối cùng, sự tự tin của Trương Hằng cũng khiến cho tên mập mập rung động không thôi.

- Là người...

Tên mập mập có chút không nói gì. sợ hãi nhìn ba người Trương Hằng trên bầu trời.

Tu vi của Ninh Tuyết Dung và Quách Phong đều đã đạt tới Kết Đan Kỳ. Theo bộ dáng lấy Trương Hằng làm chủ thì có thể thấy được thực lực của Trương Hằng đã đạt tới một trình độ khó có thể tưởng tượng được.

Hỏa Liên bên cạnh hắn lần đầu tiên cảm nhận được tâm tình sợ hãi của song tu đạo lữ của mình. Trước đây, dù là đối mặt với cao nhân Kết Đan Kỳ. tên mập mập luôn duy trì sự trấn định nhất có thể.

Nhưng khi đối mặt với nam nhân Trước mắt, không ngờ hắn lại sinh ra tâm tình Như vậy,

- Được rồi... Chúng ta lên.

Tên mập mập khẽ thở dài một tiếng, vẫn khuất phục, ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng tràn đầy vẻ phức tạp.

Đưa mắt ra hiệu cho Hỏa Liên rồi tên mập mập kéo lấy nàng, bay lên Tử Diệu Thần Thảm của Trương Hằng.

- Mời ngồi.

Trương Hằng khoanh chân đưa lưng về phía bọn họ. thản nhiên nói.

Hai người nghe vậy liền ngồi xuống tám phi thám, có một loại cảm giác vô cùng mềm mại. Đặc biệt là ở trên tám phi thám này cũng không cảm nhận được chút lay động hay lên xuống nào, như một cái giường êm vậy.

- Đã tới giao dịch trọng địa trên Thanh Vân Sơn...

Tên mập mập nhìn lâu các đình thai ở xa xa. trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

- Giao dịch trọng địa trên Thanh Vân Sơn cấm chém giết động thủ. một khi vi phạm sẽ gặp phải sự phán quyết của đại pháo siêu cấp Thanh Vân Nguyên Tử Hà Tông. Cho dù lão quái Nguyên Anh Kỳ cũng vậy, không dám dễ dàng động thủ ở nơi này.

Trương Hằng đương nhiên hiểu được ý tứ trong lời nói của tên mập mập: Nơi này là Giao dịch trọng địa của Thanh Vân Sơn người nếu muốn động thủ cũng phải suy nghĩ một chút.

- Mấy năm không gặp, Trương mỗ sao lại có thể xuống tay Với cố nhân chứ?!

Trương Hằng không chế Tử Diệu Thần Thảm bay nhanh hơn. lao về phía Giao dịch trọng địa của Thanh Vân Sơn. Nơi này càng lúc càng có nhiều tu sĩ. trên bầu trời thậm chí còn có thể thấy được một số loài yêu thú phi cầm đã thuần hóa.

- Thật sao?! Chỉ hy vọng là như thế!

Tên mập mạp chuyên mắt nhìn qua Ninh Tuyết Dung và Quách Phong, hỏi:

- Không biết hai người này là...

- Đây là thê tử Ninh Tuyết Dung của ta, hẳn là đệ tử Quách Phong.

Trương Hằng cười giới thiệu.

Tên mập mạp cười lớn. ánh mắt xẹt qua Quách Phong, mặt ngoài bất động nhưng trong lòng lại dâng lên sóng lớn ngập trời!

Thiếu niên thiên tài Kết Đan Kỳ này hóa ra là đệ tử của Trương Hằng.

Có thể thu một tu sĩ Kết Đan Kỳ làm đồ đệ, thực lực của Trương Hằng rốt cục đã mạnh mẽ tới trình độ nào?!

Ninh Tuyết Dung và Quách Phong thấy Trương Hằng không có ý giới thiệu tên mập mạp cho hai người thì cũng không nhiều lời. hơi gật đầu với đối phương rồi cũng bỏ mặt.

Tên mập mạp bên ngoài còn có thể bảo trì trấn định, nhưng Hỏa Liên đã vô cùng bất an, thậm hận mập mạp từ khi nào lại kết bạn với một cố nhân không rõ địch bạn này.

- Các người không cần khẩn trương! Trương mỗ tạm thời không nghĩ sẽ thương tổn các người.

Trương Hằng thần nhiên liếc nhìn hai người một cái.

- Khụ khụ. ta đã đa tâm rồi! Không biết đã qua nhiều năm, tu vi của Trương đạo hữu giờ đã đạt tới cảnh giới nào rồi?

Tên mập mạp ho khan hai tiếng, bắt đầu thăm dò chi tiết của Trương Hằng.

- Cũng giống như người thôi. Trúc Cơ đại viên mãn.

Trương Hằng bình tĩnh tự nhiên nói. khoe miệng mang theo vài tia ý cười mà tên mập mạp không thể hiểu nổi.

- Trúc Cơ đại viên mãn?! Ha ha ha... Trương đạo hữu đang nói giỡn sao?! Ở năm đó, người đã mạnh hơn ta rất nhiều rồi!

Bộ dáng tên mập mạp không tin ánh mắt nhìn xẹt qua đệ tử Kết Đan Kỳ của Trương Hằng.

Ngay cả đệ tử cũng đã đạt tới Kết Đan Kỳ. kẻ làm sư phụ sao có thể là một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ được?!

Quách Phong cũng có chút nghi hoặc, thậm nghĩ hay sư phụ thật sự là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ?! Không thể nào!

- Từ nơi đó đi ra. chẳng lẽ người vẫn dừng lại ở nhìn tu vi nói thực lực như vậy sao?!

Trương Hằng nhìn dáng người mập mạp của Vương Viên, thậm nghĩ chiếm được Tạo Hóa Đan cực phẩm, sao về mặt hình thức bên ngoài, đối phương vẫn không thay đổi chút nào?!

“Chẳng lẽ hẳn vẫn tu Luyện bí thuật trước kia sao?!”

Trương Hằng thầm phán đoán.

LÚC trước, khi ở Luyện Ngục Lộ, tên mập mạp dùng bí thuật Đan Dẫn Châu giết chết Vũ Văn Lâm là Luyện Khí đại viên mãn. khiến cho những tu sĩ khác cũng phải kinh hãi.

Nhưng cũng vì tu luyện bí thuật này mà khiến cho thân thể hắn trở nên mập mạp như vậy!

- Đúng thế. thực lực không thể dùng tu vi để cân nhắc nhưng tu vi vĩnh viễn là cơ sở của thực lực!

Tên mập mạp phản kích! Hắn vẫn chưa tin Trương Hằng giờ phút này vẫn còn là một gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

Trương Hằng trầm mặc hồi lâu, thầm nghĩ Trúc Cơ Kỳ quá thực không thích hợp để đánh giá mình.

Từ sau khi đạt tới tầng hai đại thành, thực lực của Trương Hằng mạnh hơn rất nhiều. Sau khi Thân Ngoại Hóa Thân thành công, bản thể lần thứ hai lại được gia tăng. Khi hắn tu Luyện tới tầng thứ hai đại viên mãn, cường độ thần thức thậm chí vượt qua Nguyên Anh sơ Kỳ.

Từ khi tu luyện Luyện Thiên Hóa Địa Công đến nay, thần thức Trương Hằng bình thường cao hơn tu vi bản thân một đại giai, thậm chí còn mạnh hơn một chút.

Từ đó Xem ra tu vi hiện tại của Trương Hằng có thể coi như là Kết Đan sơ Kỳ.

Nhưng giờ phút này, khí tức trên người Trương Hằng vô cùng quái dị. Dù là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đích thân tới cũng khó có thể phán đoán ra tu vi chân chính của hắn.

- Bấy tám năm không gặp, không biết Vương đạo hữu đã trải qua những chuyện gì?

Ánh mắt hơi đảo qua Hỏa Liên. Trương Hằng thầm nghĩ tên mập mạp này đại nạn không chết, tất có hậu phúc, rồi lại có thể có được một nữ tu đáng người nóng bỏng thế này để song tu.

- Mọi chuyện đều tốt lắm...

Vương Viên đáp. trên mặt còn mang theo một tia cười khổ. trong lòng còn thêm một câu: “Nếu không gặp phải tên ôn thân nhà người!”.

Trương Hằng đang định nói chuyện tiếp đột nhiên cảm nhận được một cỗ khí tức tương đối quen thuộc đang cấp tốc bay về phía mình.

Một đạo hắc quang khiến người ta hoảng sợ từ chân trời phóng tới. mục đích chính là Tử Diệu Thân Thảm ở Trương Hằng.

- Là hắn?

Về mặt Trương Hằng kinh ngạc, trên mặt cũng mang theo một tia cười khổ.

Pháp quyết hơi biến đổi. Tử Diệu Thân Thảm liền lùi về phía sau vài trăm thước. Tấm phi thảm này khiến mấy người bên trên cảm thấy rất Kỳ diệu.

Nhưng ngay Sau đó, một cỗ uy áp hùng hồn từ trên bầu trời ập xuống, phong vân cuộn cuộn đất đá mù trời.

Hắc mang chợt lóe lên. một thân ảnh như ma thần xuất hiện trước mặt Trương Hằng.

Một thân hắc bào, áo choàng tung bay, trên người mang một cỗ uy thế độc ngạo thiên hạ, cả người bao phủ trong một tầng kết giới mơ hồ màu đen.

- Người chẳng lẽ muốn động thủ nơi này?!

Trương Hằng ngóng nhìn nam nhân hắc bào phía trước.

- Ta cũng không bị ai trói buộc!

Vũ Vô Cực có chút khinh thường nói. con mắt sâu thẳm nhìn thẳng Trương Hằng, mang tới cho hắn áp lực rất lớn!

- Có vẻ như mười năm chỉ ước còn chưa tới. lão huynh...

Giọng điệu Trương Hằng có chút Nhu nhược...

-oOo-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----oOoOo-----

295. Chương 293: Phân Thân Vũ Vô Cực.

Giọng điệu cao ngạo của Vũ Vô Cực vang lên khiến cho không ít tu sĩ Nguyên Anh Kỳ xung quanh chú ý nhưng phần lớn đều ở xa xa dùng thần thức quan khán bên này, cũng không tới góp vui.

Mấy năm không gặp, Vũ Vô Cực đã tấn chức từ Nguyên Anh sơ Kỳ lên Nguyên Anh trung kỳ. cổ ma khí kinh thể hải tục trên người khiến tu sĩ bình thường cũng khó có thể chịu đựng nổi. Ai nhìn thấy hắn cũng phải chủ động giữ một khoảng cách.

- Mười năm chi ước?!

Con người u lãnh của Vũ Vô Cực nhìn về phía Trương Hằng, hơi khinh thường nói:

- Mười năm không gặp. tiến bộ của người khiến ta rất thất vọng...

Trong giọng nói của Vũ Vô Cực phát ra cảm tình từ nội tâm. Dường như thật sự thất vọng về biểu hiện của Trương Hằng, trong lòng cũng sinh ra một cảm giác cô tịch và mất mát.

Trong ánh mắt Vũ Vô Cực, tu vi Trương Hằng cũng chỉ ở khoảng giữa Trúc Cơ Kỳ và Kết Đan Kỳ. đối với một tu sĩ Nguyên Anh trung Kỳ như hắn mà nói thì thật sự không đáng để vào mắt. Huống chi Vũ Vô Cực căn bản không phải là tu sĩ Nguyên Anh trung kỳ bình thường. Giờ phút này, trong số tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. hắn cũng gần như đã vô địch.

Cảm nhận khí tức cường đại trên người Vũ Vô Cực. Trương Hằng phát hiện ra sự chênh lệch giữa mình và đối phương quả thật rất lớn.

- Chẳng lẽ thiên phú của đối phương đã đạt tới trình độ nghịch thiên?! Dù mình có cả ngọc giản thần bí mà cũng không thể với tới?!

Trong lòng Trương Hằng đột nhiên sinh ra cảm giác khó có thể địch nổi.

Hắn từ trên người Vũ Vô Cực cảm giác được một cổ uy hiếp chân chính, chỉ cần đối phương muốn, giờ phút này hắn thậm chí không thể thoát khỏi bàn tay đối phương.

Thần thức Vũ Vô Cực mạnh mẽ vô cùng, có thể bao phủ phạm vi vài trăm dặm. Chỉ có tu sĩ Nguyên Anh đại viên mãn mới có thể cảm giác được điểm này. mặc dù Trương Hằng dùng Lưu Hành Độn cũng khó có thể thoát khỏi sự đuổi giết của đối phương.

Cũng may, từ đầu tới cuối Vũ Vô Cực cũng không có tâm tư diệt sát Trương Hằng, muốn bồi dưỡng cho mình một đối thủ có thể toàn lực nhất chiến!

- Người này là ai?! Cũng dám kiêu ngạo ở cạnh Thanh Vân Sơn này sao?!

ở ngoài mười dặm, một gã tu sĩ Nguyên Anh sơ Kỳ tò mò hỏi lão bằng hữu bên cạnh.

- Vu huynh người mấy năm này đều lo bé quan, cũng không biết nhiều những chuyện phát sinh bên ngoài. Người này là Vũ Vô Cực. được xưng là Nghịch Thiên Đại Ma. là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ vừa quật khởi chỉ dùng thời gian mấy năm đã tu luyện tới Nguyên Anh trung Kỳ, là một chiến đấu cuồng không nên dây vào!

Trung niên với dáng người cao gầy tuấn tú bên cạnh cười nói.

Đều là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. bọn họ có thể tùy ý nói chuyện với nhau.

- Nghịch Thiên Đại Ma?! Danh hiệu này thật đúng là kiêu ngạo! Chẳng lẽ không có tu sĩ ma đạo nào đi giết hắn hay sao?!

Lão già họ Vu này nói.

Phần lớn tu sĩ ma đạo có tính cách quái gở, hết thấy đều dùng thực lực nói chuyện.

- Lão huynh người có điều không biết! Tên Vũ Vô Cực này là một quái thai, càng gặp đối thủ mạnh mẽ càng kích phát tiềm lực của hắn. Mấy năm trước, hắn đơn thương độc mã diệt sát Ngọc Phật Tự. đánh nhau với Thanh Diệp Phật Tôn của Ngọc Phật Tự ba ngày ba đêm, bất phân thắng bại!

- Còn có chuyện như vậy sao?! Thật khiến người ta cực Kỳ sợ hãi! Thực lực của Thanh Diệp Phật Tôn đúng là sâu không lường được trong số tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của Triệu Quốc, chính là một trong bảy đại tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Lão già họ Vu không khỏi kinh thán.

ở Tu Chân Giới Triệu Quốc, bảy đại tu sĩ Nguyên Anh Kỳ chính là những nhân vật vô địch trong Nguyên Anh Kỳ. đều đạt tới cảnh giới Nguyên Anh đại viên mãn. Những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường gặp phải căn bản không có lực kháng cự.

Thanh Diệp Phật Tôn cùng Bằng Phong thượng nhân của Bích Tuyết Tương Vân Tông đều là những nhân vật mạnh mẽ trong bảy đại tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

- Như vậy xem ra hẳn quá thực có vấn đề kiêu ngạo, khó trách chấp pháp đội của Thanh Vân Sơn cũng không dám tới can thiệp vào hành vi của người này.

- Nói nhỏ chút đi...

Hai người này sau đó đều chỉ dùng thần thức để nói chuyện với nhau.

Nếu khiến tu sĩ đồng cấp với bảy đại tu sĩ Nguyên Anh Kỳ Vũ Vô Cực này tức giận, thậm chí sẽ mang tới cho bọn họ họa sát thân.

Những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đang nhìn trộm Bốn phía cũng không dám tới gần góp vui là vì nguyên nhân này.

Những năm gần đây, uy danh của Vũ Vô Cực càng ngày càng vang dội ở Triệu Quốc, những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường căn bản không dám trêu chọc hắn.

Giờ phút này, Vũ Vô Cực lại đang giằng co với một tu sĩ không có tiếng tăm gì như Trương Hằng khiến cho mấy vị Nguyên Anh Kỳ trong phạm vi mấy trăm dặm chú ý.

Đối mặt với Vũ Vô Cực như một ma tôn hàng thế Trương Hằng bắt đầu nảy sinh cảm giác không thể chống lại.

Nhưng rất nhanh, Trương Hằng đã từ loại tâm lý tiêu cực này khôi phục lại.

Ba!

Con người màu bạc hiện lên một đạo hồ quang, quanh thân Trương Hằng hình thành một cỗ khí thể như muốn chống lại uy thế của Vũ Vô Cực.

Tuy rằng cỗ khí thể này, trước mắt Vũ Vô Cực còn không để vào mắt nhưng theo thời gian, nó nhất định có thể nhất quyết thư hùng với đối phương.

Đôi mắt của Vũ Vô Cực hơi động, thần sắc dịu đi một chút, gật gật đầu nói:

- Tuy rằng tu vi không khiến ta vừa lòng cho lắm nhưng thực lực cũng không tính là quá kém! Lại cho người thêm thời gian vài năm đi!

Nói tới đây, con người Vũ Vô Cực đột nhiên đen nháy, không gian xung quanh rung động. Trương Hằng nảy sinh, một cỗ cảm giác rất Kỳ quái nhưng cũng khó có thể nói thành lời.

Rất nhanh, Vũ Vô Cực khôi phục lại trạng thái bình thường.

- Hiện tại, người còn không phải là đối thủ của ta. để người tiếp một quyền của phân thân của ta đi!

Nói tới đây, thân hình Vũ Vô Cực đột nhiên mơ hồ không rõ. một đạo sớm gọn màu đen vô chùng nhộn nhạo bao phủ lấy hắn, trong đó còn ẩn chứa từng trận long ngâm.

Bá!

Một đạo bóng đen lóe ra khỏi thân hình Vũ Vô Cực. hình thành một nam nhân mặc hắc bào giống y đúc hắn.

Toàn thân phân thân Vũ Vô Cực đều do hào quang màu đen tạo thành, nhanh chóng ngưng tụ thành thật thể. có thể thật giả hoán đổi.

Hai Vũ Vô Cực đứng đối diện Trương Hằng, lại có thêm vài phần khí phách.

- Thân Ngoại Hóa Thân...

Những tu sĩ nhìn trộm xung quanh không khỏi thở dài.

Mặc dù là trong Nguyên Anh Kỳ, Thân Ngoại Hóa Thân cũng là một công pháp rất khó tu luyện chỉ có rất ít người mới luyện thành được.

Đa số tu sĩ Nguyên Anh Kỳ mặc dù có được công pháp Thân Ngoại Hóa Thân nhưng Tiêu phí nhiều thời gian tu Luyện như vậy không bằng tiết kiệm thời gian để đề thăng cảnh giới còn hơn.

Giờ phút này, Vũ Vô Cực sử dụng thần thông Thân Ngoại Hóa Thân khiến cho những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bốn phía cũng cảm thấy không bằng được...

- Thanh niên kia là ai. tu vi nhìn qua phiêu hốt bất định, lại có thể khiến Vũ Vô Cực chú ý...

- Khí tức của người này quá thực cổ quái. Hắn có thể giằng co với Vũ Vô Cực thì chắc cũng không tầm thường !

sắc mặt Trương Hằng bình tĩnh, tuy biết mình không phải là đối thủ của Vũ Vô Cực nhưng không thể bại bởi ý chí được.

Ý niệm khê động, hắn để Tử Diệu Thần Thảm mang mấy người Ninh Tuyết Dung lui về phía sau mấy trăm thước, lúc này mới yên tâm.

- Nếu người có thể tiếp một quyền của phân thân ta mà không chết thì chúng ta lại ước hẹn mười năm, mười năm sau chúng ta tái chiến!

Vũ Vô Cực lạnh nhạt nói.

Trên Tử Diệu Thần Thảm, Ninh Tuyết Dung vô cùng lo lắng, mà Quách Phong lại có một sự tin tưởng không thể lý giải đối với sư phụ mình.

Hắn tin tưởng sư phụ nhất định có thể đánh bại nam nhân đáng sợ trước mắt này.

Tên Vương Viên mập mạp thấy tình cảnh này. trong lòng không khỏi mừng thầm.

Uy danh của Vũ Vô Cực hắn đương nhiên từng nghe nói. không ngờ đối phương lại có quan hệ với Trương Hằng.

“Chẳng lẽ giữa hai người này có ân oán gì đó?!”

Điều Vương Viên lo lắng nhất chính là chuyện Trương Hằng sẽ giết hắn diệt khẩu.

Trương Hằng là tu sĩ thành công đi ra khỏi Huyết Sát Động Phủ, như vậy khẳng định chiếm được trọng bảo khó có thể tưởng tượng nổi! Tuy rằng Vương Viên cũng từ trong Huyết Sát Động Phủ truyền tống ra nhưng hắn không dám dễ dàng tiết lộ bí mật của Trương Hằng. Nếu không, hắn đừng mơ tưởng có thể sống bình an, thậm chí đưa tới họa sát thân.

Phân thân Vũ Vô Cực hóa thành một đạo ô quang, chậm rãi bức về phía Trương Hằng, khiến Trương Hằng có cảm giác không thể có đường lui.

Những tu sĩ đang nhìn trộm xung quanh cũng có chút chờ mong nhìn vào Trương Hằng. để xem hắn đối phó với công kích của Vũ Vô Cực như thế nào...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

296. Chương 294: Phân Thân Chiến Phân Thân.

Tốc độ phân thân Vũ Vô Cực cũng chậm rãi. từng chút một tới gần Trương Hằng. Trong Lúc này, khí thể dồi dào lấp bể ngưng tụ từng chút một. tập trung trên người Trương Hằng. Dù Trương Hằng muốn trốn tránh cũng không thể.

Trong mắt Trương Hằng, phân thân Vũ Vô Cực giống như một tấm cự thạch nặng trăm vạn tấn lay chuyển không gian bốn phía, bức bách Trương Hằng chỉ có một con đường phải cứng rắn đối kháng.

Vễn vẹn chỉ là một phân thân đã bày ra vài phần thực lực chân chính của Vũ Vô Cực.

- Thực lực của phân thân này đã có thể sánh ngang tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. công thêm phân thân có đặc tính năng lượng thể. gần như rất khó bị tu sĩ đồng cấp hoàn toàn diệt sát.

Những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ nhìn trộm xa xa phân tích, lời nói xuất ra khiến cho người ta phải thấy sợ hãi.

Thực lực của một phân thân đã có thể sánh bằng tu sĩ Nguyên Anh trung Kỳ. như vậy thực lực của Vũ Vô Cực đã mạnh mẽ tới trình độ nào?! Những tu sĩ vốn vẫn không phục Vũ Vô Cực giờ phút này cũng sinh ra vài tia kính sợ.

Thái độ làm người của Vũ Vô Cực có chút kiêu ngạo nhưng hẳn quá thực có vốn mà kiêu ngạo, còn dễ dàng khiến người ta dễ dàng chấp nhận hơn là những tu sĩ không có thực lực tuyệt đối mà vô cùng kiêu căng.

- Đối mặt với một kích của tu sĩ Nguyên Anh trung Kỳ. tiểu tử kia có thể đối kháng lại được không?!

Mấy tên tu sĩ Nguyên Anh Kỳ vừa nhìn chăm chú tình huống bên này. vừa dùng thần thức trao đổi!

- Phỏng chừng không được! Bản thân công pháp Vũ Vô Cực cũng cực Kỳ đặc biệt, uy lực cực mạnh, dường như phá diệt mà sinh!

- Ta thấy cũng không nhất định! Tiểu tử kia nếu có thể trở thành đối thủ trong dự tính của Vũ Vô Cực thì hẳn cũng sẽ có bản lĩnh riêng của mình, Nên biết rằng, đối thủ mà Vũ Vô Cực lựa chọn đều là từ Nguyên Anh trung Kỳ trở lên...

- Không sai. rất có lý! Tiểu tử kia khẳng định cũng không đơn giản.

Một tu sĩ cạnh đó lập tức đồng tình.

- Người đã dùng phân thân, Như vậy...

Trương Hằng thần nhiên nhìn bản tôn Vũ Vô Cực, đột nhiên nhắm hai mắt lại.

Động tác của hắn khiến không chỉ những người khác đang quan chiến mà ngay cả Vũ Vô Cực cũng phải sửng sốt!

Chẳng lẽ hắn muốn đứng yên chờ chết, hay khinh thường giao thủ với phân thân Vũ Vô Cực.

Ngay khi những tu sĩ xung quanh đang vô cùng kinh ngạc thì Trương Hằng rốt cục đã có động tác.

Xoát!

Trong thân thể Trương Hằng bắn ra một hư ảnh màu bạc. một tu sĩ có bộ dáng giống y đúc hắn xuất hiện trên hư không.

- Cái gì?! Thân Ngoại Hóa Thân?!

Những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ xung quanh cũng phải rung động.

Bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới ngay cả Trương Hằng thoát nhìn không đáng để vào mắt này cũng có thể nắm giữ thần thông vô thượng Thân Ngoại Hóa Thân.

Có một số tu sĩ Trúc Cơ Kỳ và Kết Đan Kỳ đều trở nên kích động, thậm chí may mắn có thể gặp được cuộc đấu như thế này.

Thân Ngoại Hóa Thân đấu với Thân Ngoại Hóa Thân!

Vương Viên trên Tử Diệu Thần Thảm sắc mặt tái nhợt, ánh mắt nhìn Trương Hằng còn mang theo một vẻ ngưỡng mộ.

Khi còn ở trong Huyết Sát Động Phủ giữa hắn và Trương Hằng đã có chênh lệch không nhỏ. Nhưng lúc này, khoảng cách chênh lệch đã không thể vượt qua được!

- Hải—

Tên mập mập nhụt chí như một quả bóng cao su xì hơi. trong mắt lộ ra thần sắc bất đắc dĩ.

- Sư phụ nhất định có thể đánh bại hắn!

Quách Phong siết chặt nắm tay. trong mắt toát ra vẻ hưng phấn, trong lòng tràn ngập tin tưởng vào sư phụ!

Hô!

Phân thân Trương Hằng cũng lao lên nghênh đón phân thân Vũ Vô Cực, tốc độ cũng rất thông thả.

Trong mắt chúng tu sĩ có thể nhìn ra hai đạo thân ảnh một đen một bạc thông thả tới gần nhau, không khí bốn phía lại như đang run rẩy kịch liệt, khí thế như thái sơn áp đỉnh đột nhiên bùng nổ.

Ầm!

Khí thế do hai phần phần ngưng tụ đột nhiên phát ra. không khí đang ngưng trệ Bốn phía đột nhiên nổ tung.

Hai nắm đấm bé nhỏ đánh vào nhau.

Ầm!

Thanh âm cũng không lớn, lại giống như tiếng động đánh vỡ cả thế Kỷ hắc ám.

Hai nắm đấm sát vào nhau, hai người như bị dính vào nhau vậy.

Yên tĩnh! Một mảnh yên tĩnh! Chúng tu sĩ xung quanh cũng không dám hít thở mạnh.

Hô hô hô.

Qua ba lần hô hấp. một mảnh hào quang hoa mỹ đột nhiên từ hai nắm đấm phát ra. dạt tán khí lãng ra xung quanh, hình thành mấy đạo long quyền phong.

Hưu

Trong tiếng gió gào thét đầy trời hai đạo phân thân một đen một bạc biến mất giữa hư không.

Thật lâu sau, bốn phía mới hết thấy khói phục lại bình thường.

Đập vào mắt chỉ còn lại thân ảnh Trương Hằng lẳng lặng đứng một mình, Vũ Vô Cực đã biến mất vô ảnh vô tung.

Hóa ra sau khi hai phân thân giao thủ một quyền, Vũ Vô Cực lập tức dẫn theo phân thân bỏ chạy. Tốc độ này cực nhanh khiến cho Trương Hằng cũng phải thấy mặc cảm. Mặc dù là so tốc độ. Vũ Vô Cực cũng nhanh hơn Trương Hằng rất nhiều.

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?! Vũ Vô Cực sao đột nhiên biến đầu mất?!

Một tu sĩ nghi hoặc hỏi.

Màn giao thủ vừa rồi tới nhanh mà kết thúc cũng nhanh, khiến cho bọn họ dù cảm nhận được khoái cảm trong nháy mắt nhưng chưa đủ để khiến người ta hài lòng.

Nhưng nơi này chỉ còn lại một mình Trương Hằng là sự thật!

- Việc này thật sự là quái dị...

Ngay cả những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường cũng khó có thể ngờ được.

- Có lẽ Thanh niên vừa giao thủ với Vũ Vô Cực là biết được!

Rất nhiều người đều đưa ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng nhưng cũng không dám có chủ ý gì cả.

Thông qua một lần giao kích với Vũ Vô Cực. thân phận của Trương Hằng đã được đề cao mấy lần. Giờ phút này, dù là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cũng không dám dễ dàng trêu chọc hắn.

Trương Hằng hít sâu một hơi. thân hình nhoáng lên đã về trên Tử Diệu Thần Thảm.

Trên thực tế, không lâu trước trên quần áo trên người hắn đã ướt sũng mồ hôi. nhưng nháy mắt đã hong khô.

- Sư phụ, người đánh đuổi tên ma đầu kia!?

Quách Phong vui mừng nói. sắc mặt còn mang theo vài phần tự hào.

Trương Hằng ngồi xếp bằng trên Tử Diệu Thần Thảm, sắc mặt ngưng trọng, hơi chút do dự nói:

- Cũng không phải đánh đuổi hắn đi mà có người khác ra tay đuổi hắn...

Nói xong câu này, Trương Hằng nhắm chặt hai mắt. cũng không nói thêm điều gì nữa.

Tên Vương Viên mập mạp hai mắt vừa chuyển, thầm nghĩ rốt cục là đại nhân vật như thế nào mà có thể dọa cho Vũ Vô Cực phải bỏ chạy?!

Theo lý thuyết, giờ phút này Vũ Vô Cực hẳn không có đối thủ có thể uy hiếp tính mạng hắn trong hàng ngũ Nguyên Anh Kỳ.

Mặc dù gặp phải đối thủ mạnh hơn vài phần là một chiến đấu cuồng, Vũ Vô Cực khẳng định cũng có dũng khí đi khiêu chiến.

Trừ khi có một khả năng...

Ánh mắt Vương Viên Bổng bừng sáng ngời.

Vũ Vô Cực đích xác có thể khiêu chiến đối thủ mạnh hơn hắn vài phần. Nhưng nếu gặp phải tu sĩ mạnh mẽ hơn rất nhiều, chỉ sợ cũng phải quá mức sợ hãi Vũ Vô Cực tuy rằng cao ngạo nhưng cũng không phải là một tên ngốc, gặp phải đối thủ không thể thắng được thì tự nhiên phải nhượng bộ lui binh.

Trong đầu tên Vương Viên mập mạp không khỏi hiện lên những nhân vật chân chính đứng trên đỉnh của Tam Tinh Vực.

Nếu nói tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đứng trên đỉnh phong thì tu sĩ Phân Thần Kỳ chính là nhân vật vô địch nắm trong tay những Nguyên Anh Kỳ này.

Trong một rừng Thúy Lục Trúc ở Thanh Vân Sơn có hai người đang đứng, là một lão già và một thiếu niên.

Lão già này mặc một bộ đạo bào màu tím, tóc bạc. mặt mũi hồng hào. sắc mặt hồng nhuận, không có một nếp nhăn, bên hông có mấy túi trữ vật cực phẩm, đôi mắt thông thấu như tinh ngọc.

Người này chính là Đại trưởng lão Thanh Nguyên Tử Hà Tông Tử Huyền chân nhân, Thanh danh cực kỳ vang dội trên Tu Chân Giới Tam Tinh Vực.

Là nhân vật chưởng quản một đại phái siêu cấp, thực lực của Tử Huyền chân nhân sâu không lường được, chính là một trong bảy đại tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của Triệu Quốc.

Nhưng Lúc này, Tử Huyền chân nhân lại vô cùng cung kính với thiếu niên đối diện hắn.

- Sư thúc, ngài vừa rồi sao lại để tên Vũ Vô Cực bỏ chạy. Tiềm lực người này vô hạn. theo thời gian nói không chừng có thể uy hiếp đến chúng ta...

Tử Huyền chân nhân cẩn thận nói.

Thiếu niên kia mạng áo màu xám. nhìn qua giống như một đồng tử sơn thôn, không có chỗ nào đặc biệt, ngay cả làn da cũng hơi ngăm đen.

Con người hần nhìn về phương xa. cũng không có thần quang như những người Tu Chân Giới mà lại rất giống một người bình thường.

- Hần... không thể giết! Tốt nhất cũng không nên trêu chọc!

Thanh âm thiếu niên này vô cùng nhã nhặn, sau đó lại dặn dò Từ Huyền chân nhân:

- Tuy nhiên Thanh niên kia lại có chút đặc biệt. Tầm thâm màu tím mà hắn không chế lại lịch bất phạm, hiển nhiên là một kiện pháp bảo đỉnh cấp. thân phận có thể cực không đơn giản, cần chú ý nhiều hơn một chút! Đôi khi giết người cũng không phải là phương pháp giải quyết vấn đề tốt nhất! Giết sai một người có thể sẽ mang tới mối họa và nhân quả vô cùng...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

297. Chương 295: Tin Tức Của Triệu Thụy.

Sau khi Vũ Vô Cực rời đi. Trương Hằng thở phào nhẹ nhõm. Đại ôn thần này mang tới cho hắn áp lực quá lớn nhưng cũng không biết làm sao được.

Tuy nhiên, đối Với cao nhân tuyệt thế âm thầm tương trợ mình, đáy lòng Trương Hằng tràn ngập kính sợ.

Sau khi phân thân của hắn và của Vũ Vô Cực giao thủ một quyền một Thanh âm nhàn nhạt vang lên:

- Thanh Vân Sơn không phải là nơi mà người có thể làm càn, nhanh chóng rời đi đi.

Thanh âm này chỉ có Trương Hằng và Vũ Vô Cực nghe được mà thôi.

Rất hiển nhiên, Thanh âm này là nhằm vào Vũ Vô Cực, Bởi vì Vũ Vô Cực là người chủ động động thủ Trương Hằng chỉ bị động đón đỡ mà thôi.

Nghe Thanh âm này, Vũ Vô Cực biến sắc. sau đó vẻ mặt đột nhiên lộ ra vẻ thách thức.

Nhưng chủ nhân Thanh âm này đột nhiên tán phát ra một cỗ tinh thần uy áp như từ trong thiên địa ập tới. áp chế cho Vũ Vô Cực không thể động đậy.

Thấy vậy, Vũ Vô Cực không nói hai lời. thi triển bí thuật, lập tức bỏ của chạy lấy người, cũng không phát ra hào ngôn tráng chí gì nữa!

Chủ nhân Thanh âm kia cũng chỉ quan sát Trương Hằng một lúc. lại cho hắn cảm giác như không có chỗ nào có thể che dấu.

Cũng may người này không có ác ý với Trương Hằng. vèn vèn chỉ là quan sát một chút rồi rời đi mà thôi.

- Thanh Nguyên Tử Hà Tông có thể mở Hội giao dịch Triệu Quốc nơi này, thực lực quả nhiên sâu không lường được! Ngay cả Vũ Vô Cực cũng bị dọa cho vô cùng sợ hãi.

Trong lòng Trương Hằng không khỏi cảm thán. Cao nhân ẩn tàng này thật sự rất đáng sợ.

Không chế Tử Diệt Thần Thảm, tốc độ của Trương Hằng cũng không nhanh không chậm bay về khu Giao dịch trọng địa của Thanh Vân Sơn.

Một khi bay tới nơi này, các tu sĩ cũng vô tình giảm tốc độ mình xuống. Uy nghiêm của đại phái siêu cấp tuyệt không dễ dàng tha thứ cho kẻ xâm phạm! Hầu hết tu sĩ đều biết điều này.

Trên đường phi hành, Trương Hằng cảm giác có một số tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đang âm thầm dùng thần thức nhìn trộm hắn, nhưng đều rất mờ mịt.

Xem ra sau một quyền Với Vũ Vô Cực. Trương Hằng hiển nhiên khiến không ít tu sĩ bậc cao hứng thú. đồng thời đưa địa vị của hắn lên ngang hàng Nguyên Anh Kỳ. Điều này đối với Trương Hằng mà nói cũng không biết là họa hay phúc!

Chuyện này Trương Hằng đến Hội giao dịch Triệu Quốc cũng không phải không có chỗ dựa vào. Thực lực bản thân hắn đã đạt tới Nguyên Anh Kỳ. cũng không úy kỵ tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường. Hơn nữa nơi này cũng cấm tu sĩ đánh nhau, kết cục của Vũ Vô Cực vừa rồi là một ví dụ.

Ngồi phía sau Trương Hằng, Vương Viên mập mạp đột nhiên hỏi:

- Ta nói Trương đạo hữu này, tên huynh đệ Triệu Thụy của người kia hiện cũng không kém, chắc rằng người cũng biết rõ đi!?

- Triệu Thụy?

Trương Hằng mở to mắt, quay đầu lại nhìn hắn, nghi hoặc hỏi:

- Từ mấy năm trước ta đã mất tung tích của hắn. Chẳng lẽ người biết tin tức cụ thể của hắn sao?

Nói tới câu cuối, ánh mắt Trương Hằng sáng lên.

Wương Viên khó có thể tin nói:

- Triệu huynh đệ hiện là nhân vật tiếng tăm lừng lẫy khắp Triệu Quốc, người là đại ca của hắn lại không biết chuyện của hắn sao?!

- Quả thực không biết! Nếu người biết thì mau nói ta biết đi!

Trương Hằng không khỏi nhớ lại hết thấy mọi chuyện phát sinh khi hắn và Triệu Thụy ở trong Huyết Sát Động Phủ. Những chuyện này dường như là một giấc mộng, vừa tỉnh giấc lại mông lung quen thuộc.

- Ở Tu Chân Giới Triệu Quốc, ngoại trừ Vũ Vô Cực. còn có một thiếu niên cao thủ mới quật khởi. được xưng là Chí Viêm Ma Tôn! Uy danh của hắn cũng bằng với Nghịch Thiên Đại Ma. từng nhiều lần giao thủ Với Vũ Vô Cực...

Wương Viên thao thao bất tuyệt nói.

- Dừng lại!

Trương Hằng đột nhiên ngăn hắn lại.

- Chẳng lẽ Chí Viêm Ma Tôn này chính là Triệu Thụy?!

Trương Hằng có chút không tin nói.

Wương Viên do dự một chút mới nói:

- Tuy rằng ta chưa từng chính mắt nhìn thấy Chí Viêm Ma Tôn Nhưng theo hình tượng tục truyền thì có thể phỏng đoán ra. Nghe đồn Chí Viêm Ma Tôn này là một thiếu niên tóc hồng, cực Kỳ am hiểu thần thông hỏa hệ. tu vi tiến triển cực nhanh, thực lực cũng không thể dùng tu vi để cân nhắc. Trước mắt hắn chỉ mới là Kết Đan đại viên mãn nhưng có thể chống lại được tu sĩ Nguyên Anh Kỳ...

Trương Hằng suy tư thật lâu, sau mới nói:

- Như vậy xem ra Chí Viêm Ma Tôn thật có thể là hắn...

Sau đó Trương Hằng lại tìm hiểu thêm một ít tin tức cụ thể liên quan Chí Viêm Ma Tôn từ Vương Viên, sau đó mới khẽ thở dài một hơi.

Lúc trước cũng chỉ có mấy người đi ra khỏi Huyết Sát Động Phủ mà thôi: Trương Hằng, Vương Viên, Triệu Thụy và Hà Y Tú.

Cho tới bây giờ gặp Vương Viên thì hắn lại có thêm tin tức Triệu Thụy.

Vừa đi vừa nói chuyện, mấy người Trương Hằng đã đi tới trọng địa Hội giao dịch Triệu Quốc.

Hội giao dịch Triệu Quốc diễn ra ở ngay trên đỉnh ngọn núi cao nhất của Thanh Vân Sơn. Nơi này diện tích rất lớn, đủ để chứa tận mười vạn tu sĩ qua lại.

Hội giao dịch Triệu Quốc có một quy định rõ ràng: Chỉ có tu sĩ từ Trúc Cơ Kỳ trở lên mới có thể tới nơi này giao dịch.

Nếu không, có vô số tu sĩ bậc thấp tới đây cũng đủ khiến ngọn núi cao nhất này bị sụp đổ.

Mấy người từ trên Tử Diệt Thần Thảm bay xuống, nhìn chăm chú vào khu giao dịch khổng lồ trước mặt.

Trên toàn bộ ngọn núi cao nhất Thanh Vân Sơn này, đa số là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ và Kết Đan Kỳ.

Gần như khắp nơi trên đỉnh núi này đều thấy được những sạp hàng dùng cho tu sĩ Trúc Cơ Kỳ giao dịch. Trên đó đặt một ít vật phẩm muốn giao dịch, bên cạnh còn có một ít ghi chú. Những tu sĩ qua lại có thể nhìn rõ những thứ muốn giao dịch trên những quầy hàng này. Nếu muốn giao dịch có thể tìm chủ quán để thương thảo. Nhìn chung cũng không có tu sĩ nào dám giở trò bịp bợm hoặc gây chuyện ở nơi này.

Nơi giao dịch của tu sĩ Kết Đan Kỳ lại khác. Trên đỉnh núi có xây dựng mấy chục toà lầu các đình đài. Phần lớn tu sĩ Kết Đan Kỳ giao dịch nơi này, tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bình thường cũng không tiến vào.

Còn tu sĩ Nguyên Anh Kỳ thì bình thường đều bay lên những lầu các lơ lửng trên đỉnh núi cao nhất Thanh Vân Sơn chiếu rọi ánh sáng nhiều màu. Những lầu các này đều là một loại pháp bảo đặc biệt, bên trong đều có Càn khôn. Tu sĩ thực lực không đủ, dù muốn tiến vào cũng không thể!

Ngoài ra, ở sườn ngọn núi cao nhất Thanh Vân Sơn còn có một hòn đảo nhỏ lơ lửng.

Toàn thân hòn đảo nhỏ này bao phủ một tầng ánh sáng màu tím mờ, những thân ảnh bên trong nhìn rất mơ hồ. ngay cả thần thức cũng không thể xâm nhập được. Trương Hằng thử vận dụng thần thức một chút lập tức bị bắn ngược trở lại. thậm chí với thần thức tu sĩ Nguyên Anh Kỳ thì gần như không thể Xuyên qua được cấm chế trên hòn đảo nhỏ này.

Cho tới bây giờ, Trương Hằng cũng chưa từng nhìn thấy có tu sĩ nào tiến vào hòn đảo nhỏ này.

Thi thoảng cũng có một hai tu sĩ Nguyên Anh Kỳ có ý định tiến vào, lại bị cấm chế bên ngoài ngăn cản.

- Chỉ khi Hội giao dịch Triệu Quốc chính thức bắt đầu thì Phi Linh Đảo mới có thể mở ra.

Từ trong cấm chế phát ra một Thanh âm như máy móc. khiến những tu sĩ ý đồ tiến vào cũng mất hứng quay lại.

- Phi Linh Đảo này là nơi giao dịch như thế nào?!

Trương Hằng âm thầm suy nghĩ, cũng chỉ nói thầm trong lòng.

Giờ phút này còn cách thời điểm chính thức bắt đầu Hội giao dịch Triệu Quốc chừng hơn mười ngày. hắn cũng không vội đi mua cái gì.

- Cái này... Trương đạo hữu, chúng ta muốn tìm chỗ giao dịch vài thứ.

Vương Viên có chút do dự dò hỏi ý kiến Trương Hằng.

Trương Hằng suy nghĩ một chút rồi mới nói:

- Vậy các người đi đi!

Thần thức Trương Hằng hoàn toàn có thể bao phủ toàn bộ Thanh Vân Sơn cũng không tin Vương Viên có thể làm ra được việc gì.

Mặt khác, chỉ cần Vương Viên không ngốc, cũng sẽ không tiết lộ bí mật liên quan Trương Hằng.

Đối mặt với tên cố nhân từng cùng nhau tham gia thí luyện trong Huyết Sát Động Phủ. Trương Hằng thật sự không nổi lên nhiều sát khí. Hơn nữa, nơi này cũng là Giao dịch trọng địa của Thanh Vân Sơn Trương Hằng dù muốn hạ sát thủ cũng không thể!

Hắn nhìn Vương Viên rời đi.

Đường như cảm nhận được ánh mắt của Trương Hằng. Vương Viên đột nhiên quay đầu lại. trong mắt hiện lên một sự chân thành và tha thiết xuất phát từ tận sâu trong nội tâm, truyền âm nói:

- Chúng ta cùng nhau từ Phương Vân Sơn đi vào Huyết Sát Động Phủ. có thể may mắn còn sống đi ra địa ngục tu la kia. dù không thể mọc cánh thành tiên nhưng ta cũng đã thỏa mãn. Ta Hy vọng, người có thể cho ta một con đường sống!

- Người là một người thông minh, cũng không tránh được bị dụ hoặc. Sau khi Hội giao dịch kết thúc, chúng ta cũng không cần gặp lại. mau rời khỏi nơi này...

Trương Hằng lạnh lùng truyền âm nói.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

298. Chương 296: Đi Đạo.

Nhìn thân ảnh mập mạp của Vương Viên đi ra xa, trong lòng Trương Hằng sinh ra sự cảm khái vô cùng. Người từ Huyết Sát động phủ đi ra đều có số may mắn mà bản thân mình là người thu lợi lớn nhất trong đó.

Vương Viên mập mạp này ngay cả thí Luyện Huyết Sát cuối cùng cũng vượt qua nhưng lại cũng thực hiện ước mơ tha thiết của mình, có thể sống sót đi ra cũng là một sự may mắn rất lớn. tiềm lực về sau khó có thể lường được.

- Đáng tiếc bọn họ không biết Huyết Sát động phủ còn chưa chân chính chấm dứt...

Trong lòng Trương Hằng thâm than, cũng không biết là phúc hay họa.

Là một kẻ thắng trong Huyết Sát động Phủ, hẳn lại vẫn khó có thể thoát khỏi mưu đồ của chủ Huyết Sát động phủ. Mặc dù là bán tiên thể Lạc Hà cũng bị bức ở lại nhân gian, đợi chủ Huyết Sát động phủ giải thoát.

Tuy nhiên tất cả mọi chuyện đối với Trương Hằng mà nói vô cùng xa xôi. Giờ phút này hẳn còn đang phấn đấu ở một khu vực nhỏ tại Tu Chân Giới Tam Tinh Vực. khi nào có thể ra khỏi nơi này cũng còn rất khó nói.

- Sư tôn, nơi này thật náo nhiệt, chúng ta tới xem được không?

Về mặt Quách Phong hưng phấn nhìn tu sĩ đang giao dịch ở bốn phía.

Quy mô giao dịch ở nơi này so với Độc Thiên Bảo còn cao hơn vài cấp. tu vi thấp nhất cũng là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

Dù là tu sĩ buôn bán ở nơi này thì trong đó cũng có một số tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Trương Hằng thấy ánh mắt mong chờ của Quách Phong liền nói:

- Từ giờ tới khi giao dịch Ly Hội bắt đầu còn hơn mười ngày. Trong khoảng thời gian này người có thể tự mình đi tìm hiểu phương thức giao dịch ở nơi này một chút. Đây là một trăm tinh thạch trung phẩm, cầm đi mua một số đồ người thích đi.

Trương Hằng lấy ra một trăm trung phẩm tinh thạch đưa cho Quách Phong.

- Tinh thạch trung phẩm?

Đôi mắt Quách Phong sáng bừng lên. trong lòng vô cùng kích động.

Bởi vì tốc độ tu Luyện của hắn quá nhanh, mặc dù hiện giờ đã là một trong những tu sĩ Kết Đan kỳ bậc cao nhưng vẫn chưa hoàn toàn thoát khỏi tư tưởng của tu sĩ bậc thấp và phàm nhân.

Giờ phút này hắn nhìn thấy Trương Hằng vung tay liền đưa ra trăm viên tinh thạch trung phẩm, sự kích động quả thực khó có thể miêu tả nổi.

- Cảm ơn sư tôn... Thật tốt quá!

Quách Phong vươn tay, hơi run rẩy tiếp nhận một trăm tinh thạch trung phẩm của Trương Hằng đưa cho. bỏ vào trong túi trữ vật của mình.

- Một trăm tinh thạch trung phẩm chỉ là một con số nhỏ nhưng người phải sử dụng cho tốt. Phải giao dịch thế nào đối Với đám tu sĩ này. không để bọn họ gạt. Như vậy đi, người giao dịch luôn ở nơi này đi. Chắc hẳn những tu sĩ Trúc Cơ Kỳ này cũng không dám lừa người.

Trương Hằng hơi trầm ngâm liền nói.

- Vâng thưa sư tôn! Hiện... Hiện giờ ta đã có thể đi chưa?

Quách Phong hơi không dám khẳng định, hỏi.

Trương Hằng bật cười nói:

- Chẳng lẽ người làm gì cũng phải xin chỉ thị của sư tôn sao? Muốn đi thì đi đi. Nhưng không nên rời khỏi ngọn núi cao nhất Thanh Vân sơn.

- Vâng!

Quách Phong chào Ninh Tuyết Dung một tiếng rồi vui vẻ tiến nhập vào dòng người.

Trương Hằng nhìn về phía thân ảnh đang đi xa của hắn trong mắt hiện lên vẻ quan tâm. Chỉ cần Quách Phong không rời khỏi đỉnh núi cao nhất Thanh Vân Sơn thì hắn có thể dễ dàng dùng thần thức tra ra vị trí cụ thể của hắn.

- Đại ca. Người sau này yên tâm để hắn đi ra ngoài sao?

Trải qua nhiều năm chung sống Như vậy, Ninh Tuyết Dung đối với Quách Phong cũng sinh ra chút cưng chiều, thậm chí còn cho rằng hắn là đệ tử của mình.

- Phong nhi sinh ra tại phàm nhân, thiên tính linh mẫn. cùng không thiếu kinh nghiệm xử thế. Hiện tại hắn thiếu chính là tri thức đối với Tu Chân Giới, hiểu biết đối với Thượng giới còn chưa nhiều.

Trương Hằng thần nhiên nói tỏ vẻ rất xem trọng đệ tử của mình.

Theo một phương diện nào đó mà nói. Quách Phong không mất đi về thiện dương khờ dại Nhưng vẫn hiểu được thái độ xử thế làm người, so với Triệu Thụy và Ninh Tuyết Dung lúc trước còn tốt hơn rất nhiều.

- Chúng ta cũng đi mua sắm đi. Thời gian mười ngày có lẽ có thể mua được một ít vật phẩm cần thiết.

Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung dắt tay tiến vào đông người dày đặc trong nơi giao dịch này.

Những tu sĩ bán hàng ở đây phần lớn đều có tu vi Trúc Cơ Kỳ. hơn nữa Trương Hằng còn phát hiện ra thực lực của những người này so với tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bình thường còn mạnh hơn vài phần.

Tu sĩ có thể tới nơi này giao dịch phần lớn đều có vốn liếng trong tay, thực lực cũng nổi bật trong đám tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung đúng là ôm thái độ đi dạo, đào bới trong khu vực này. Thần thức Nguyên Anh Kỳ của Trương Hằng quét ngang một số quầy hàng nơi đây.

Tại thời điểm ở Độc Thiên Bảo. vận khí của Trương Hằng cũng tốt. không ngờ chiếm được mảnh vỡ thể giới mà người thường khó có thể tưởng tượng được. Những năm gần đây Trương Hằng gần như không trao đổi Với mảnh vỡ thể giới, ngẫu nhiên còn có thể dùng máu huyết đào tạo một số quả trứng thần bí đại biểu Thể giới hạt giống nhưng trước mắt còn không có phản ứng gì.

Tuy nhiên lần này vận khí của Trương Hằng rõ ràng không được tốt lắm. đi lại trong này nửa ngày cũng không phát hiện ra bảo vật gì có giá trị.

- Được rồi, không bằng chúng ta đi tới mấy lầu các đằng kia xem.

Trương Hằng mang theo Ninh Tuyết Dung rời khỏi khu vực giao dịch này, đi tới khu giao dịch cấp cao cho tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Ngẩng đầu nhìn về phía Phi Linh Đảo lơ lửng bên sườn Thanh Vân Sơn. Trương Hằng trầm nghĩ, không biết Phi Linh Đảo này có giao dịch tới cấp bậc gì.

Hai người thuận lợi đi tới một Tòa nhà ba tầng, cấm chế Bốn phía không thể ngăn cản bước chân bọn họ.

Vừa mới tiến vào lầu một, lập tức họ phát hiện ra hai mươi mấy tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Nhiều tu sĩ Kết Đan kỳ tụ tập một chỗ như vậy trong trường hợp bình thường là vô cùng hiếm thấy.

Hai người Trương Hằng tiến vào căn bản không khiến trong này có chút sóng gợn. Đám tu sĩ bên trong chỉ nhiều nhất là liếc bọn họ một cái liền tiếp tục giao dịch.

- Tuyết Dung, muội nhìn xem có tài liệu hay pháp bảo gì cần không thì có thể đi mua.

Trương Hằng cười nói Với Ninh Tuyết Dung.

Ninh Tuyết Dung lắc đầu nói:

- Muội đã luyện hóa pháp bảo cấp ba Vân Vụ Mạt. Vật ấy thực ra lại thích hợp Với muội. Mặc khác Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai và cổ chiến giáp cũng đã được Lạc Hà đại ca sửa chữa một lần, uy lực đã cao hơn trước rất nhiều.

Trương Hằng gật gật đầu, ở phương diện pháp bảo thì Ninh Tuyết Dung đã không còn thiếu thứ gì. về mặt công kích đã có pháp bảo cấp ba Vân Vụ Mạt đã đạt tới cực hạn mà nàng có thể sử dụng.

Cổ chiến giáp và Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai nếu đã được Lạc Hà cải tạo một lần nữa thì về phương diện phòng thủ. Ninh Tuyết Dung cũng đã đủ mạnh. dù gặp phải tu sĩ Nguyên Anh sơ Kỳ cũng không thể trong thời gian ngắn công phá phòng ngự của nàng.

Hơn nữa ở cùng một chỗ với Trương Hằng, Ninh Tuyết Dung cũng không cần thủ đoạn công kích quá mạnh mẽ. Địch nhân Trương Hằng không thể ứng phó thì Ninh Tuyết Dung có pháp bảo mạnh mấy cũng vô dụng.

Đi dạo một vòng ở lầu một, Trương Hằng cũng không phát hiện ra thứ gì đặc biệt.

Giờ phút này thực lực Trương Hằng đã đặt chân vào phạm trù Nguyên Anh Kỳ. những vật phẩm tu sĩ Kết Đan Kỳ giao dịch ở nơi này rất khó lọt vào pháp nhãn của hắn.

- Hay là đi lên tầng trên xem có thứ gì tốt đi? Xem có thể mua cho Phong nhi vài món pháp bảo tốt được không.

Trương Hằng mang theo Ninh Tuyết Dung đi lên tầng hai.

Tu sĩ ở lầu hai rõ ràng không nhiều lắm nhưng thực lực của những tu sĩ Kết Đan kỳ này rõ ràng mạnh hơn không ít so với tu sĩ lầu dưới.

Thần thức Trương Hằng hơi hơi đảo qua liền phát hiện ra vài pháp bảo cấp ba, thậm chí còn có vài món pháp bảo phòng ngự phẩm chất đạt tới thượng giai. Ngoài ra thì phù triện, tài liệu luyện khí. linh đan tiên được, ngọc giản công pháp các loại cũng đều có.

Trong hơn mười tu sĩ Kết Đan Kỳ ở nơi này có một lão già đạt tới tu vi Kết Đan Kỳ đại viên mãn. Trong tay hắn có nhiều tài liệu nhất, hơn nữa phẩm chất cũng đều rất tốt.

- Pháp bảo cấp ba Thiên Linh Kiếm, uy lực vô cùng lớn. Bởi vì tài liệu luyện chế đặc thù nên đã có thể so sánh với một số pháp bảo cao cấp.

- Pháp bảo phụ trợ cấp ba Huyết Ảnh Sí, tu sĩ Kết Đan Kỳ khi sử dụng tốc độ thậm chí có thể tăng lên gấp đôi. có thể nói là cao nhất trong Kết Đan Kỳ!

- Ngoài ra trong tay lão phu còn không ít phù triệu cấp bốn. tài liệu cực phẩm. thậm chí là thánh đan chữa thương...

Lão già Kết Đan kỳ đại viên mãn mặc trường bào màu xám. trên mặt không có chút nếp nhăn, hai mắt sáng ngời có thần, khí tức lộ ra trên người vượt hẳn tất cả tu sĩ Kết Đan kỳ nơi này...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

299. Chương 297: Giao Dịch.

Nhìn lão già áo xám ở trung tâm của tầng thứ hai, trong lòng Trương Hằng khẽ động.

Với thần thức của hắn, đương nhiên có thể nhìn rõ hư thực của đối phương.

Nếu Trương Hằng không nhìn lầm thì thọ nguyên của người này đã tới đại hạn. dựa vào vài nếp nhăn trên Trần hắn là có thể thấy được một vài manh mối.

Thọ nguyên của Kết Đan Kỳ hoàn toàn có thể tính toán chính xác. Chậm thì năm trăm năm. nhiều nhất cũng sẽ không thể vượt quá bảy trăm năm.

Lão già áo xám này đã đạt tới cảnh giới tu vi Kết Đan Kỳ đại viên mãn. cùng đã sống hơn năm trăm năm. hiện giờ nhiều nhất cũng chỉ có thể sống thêm mười mấy năm nữa.

Sống qua mấy trăm năm Như vậy, tài sản tích lũy trong tay lão già áo xám này vô cùng hùng hậu. so với tu sĩ Kết Đan Hậu Kỳ mà Trương Hằng gặp ở Quỳnh Ngọc phường thị lúc trước còn nhiều hơn rất nhiều.

- Phần lão huynh không hổ danh là đệ nhất nhân trong Kết Đan KỲ của Triệu Quốc, vừa ra tay đã là cực phẩm cực kỳ hiếm thấy.

Một vị trung niên gây gò ở bên cạnh lão già áo xám không khỏi thở dài.

Gần như ánh mắt của toàn bộ tu sĩ có mặt ở nơi này đều bị lão già Kết Đan đại viên mãn họ Phàn kia thu hút.

Pháp bảo cấp ba Thiên Linh Kiếm và Huyết Ảnh Sí của lão già họ Phàn này hấp dẫn không ít tu sĩ. ngay cả mấy chục phù triệu cấp bốn mà hắn tùy ý lấy ra cũng khiến cho người khác phải hâm mộ không thôi.

Là một tu sĩ Kết Đan Kỳ mà có thể có được tài sản chừng đó, thì cũng đủ để kiêu ngạo.

Ánh mắt Trương Hằng nhìn vào hai kiện pháp bảo cấp ba trong tay Lão già họ Phàn.

Dựa vào thần thức quan sát, hắn đã phát hiện ra chỗ phi phạm của hai kiện pháp bảo này. Tuy là pháp bảo cấp ba. nhưng công hiệu của hai thứ pháp bảo này chỉ sợ có thể so với pháp bảo cao cấp thông thường.

Đối với tu sĩ Kết Đan Kỳ thì giá trị của pháp bảo bậc này thậm chí còn vượt qua cả pháp bảo cao cấp.

Bởi vì tu sĩ Kết Đan KỲ bình thường khi thao túng pháp bảo cao cấp vẫn phải rất chặt vật.

- Thanh Thiên Linh Kiếm này không tồi. uy lực của Huyết ảnh Sí cũng rất mạnh...

Đúng Lúc này, một Thanh niên mặc cẩm bào rất rực rỡ đi tới. ánh mắt hắn sáng ngời, nhìn lên Thanh Thiên Linh Kiếm.

- Ta muốn lấy hai kiện pháp bảo cấp cao để đổi lấy hai kiện pháp bảo cấp ba trong tay các hạ!

Thanh niên mặc cẩm bào mỉm cười nói.

- Pháp bảo cao cấp?

Những tu sĩ Kết Đan Kỳ ở nơi này hơi kinh hãi.

Đối với tu sĩ Kết Đan Kỳ thì pháp bảo cấp cao có uy lực vô cùng, nhưng thao túng cũng vô cùng chặt vật.

Nhưng Thanh niên mặc cảm bào ở trước mắt không ngờ có thể lấy ra hai kiện pháp bảo cấp cao. hơn nữa tuổi của hắn nhìn qua cũng không lớn. bởi vậy có thể thấy thân phận của Thanh niên này quyết không đơn giản.

Lão già họ Phàn liếc mắt nhìn Thanh niên mặc cảm bào này một cái, lắc đầu nói:

- Pháp bảo cấp cao tuy vô cùng quý giá, nhưng lão phu không cần chúng.

Thanh niên mặc cảm bào kinh ngạc nói:

- Thực lực của người hơn xa tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường, về lý thuyết mà nói thì thao túng pháp bảo cấp cao không có vấn đề gì lớn...

Lão già họ Phàn thở dài:

- Thọ nguyên của lão phu sắp hết, pháp bảo cấp cao linh tinh gì đó ngược lại lại không hề có hứng thú. ta cần nhất chính là đan dược nghịch thiên để trùng kích lên Nguyên Anh Kỳ. Hơn nữa, trong tay lão phu cũng không phải là không có pháp bảo cấp cao.

Thanh niên mặc cảm bào tỉnh ngộ. một vài tu sĩ đang không hiểu gì ở xung quanh cùng đều hiểu rõ mục đích của lão già họ Phàn.

Lão già họ Phàn thân là đệ nhất nhân trong Kết Đan Kỳ của Tu Chân Giới Triệu Quốc, tài sản trong tay thậm chí không thua kém gì tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường, khuyết điểm duy nhất chính là tu vi không tiến triển.

Những tu sĩ bên cạnh cũng thầm than. Lão già họ Phàn đã đạt tới Kết Đan Kỳ đại viên mãn đã mấy trăm năm. lúc này thọ nguyên đã sắp hết. nếu muốn trùng kích lên Nguyên Anh Kỳ thì tỷ lệ thành công sẽ rất thấp.

- Linh đan bình thường đối với lão phu là vô ích, trừ phi ai đó có Hóa Anh Đan cực Kỳ hiếm thấy.

Lão già họ Phàn thản nhiên nói.

Hóa Anh Đan!

Những tu sĩ nơi đây đều nín thở.

Đối với tu sĩ Kết Đan Kỳ mà nói thì Hóa Anh Đan chính là thánh phẩm tiên đan.

Nhưng Hóa Anh Đan trong Tu Chân Giới có số lượng cực ít. cho dù là tu sĩ Kết Đan Kỳ có được thứ này cũng sẽ không lấy ra để giao dịch. Hơn nữa, đại bộ phận Hóa Anh Đan đều nắm trong tay tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. Bởi vì mỗi Hóa Anh Đan cần phải có một tài liệu chủ chốt đó là một nguyên anh chưa bị suy kiệt.

Đằng sau mỗi Hóa Anh Đan là sự ngã xuống của một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ!

Thanh niên mặc cảm bào tiếc nuối nói:

- Trong tay ta không có Hóa Anh Đan. cho dù là có thì cũng sẽ không lấy ra giao dịch. Tuy nhiên, ta nghe nói khi tu sĩ Nguyên Anh Kỳ giao dịch, thì một kiện pháp bảo đỉnh cấp cũng có thể đổi được một viên Hóa Anh Đan.

- Pháp bảo đỉnh cấp?

Lão già họ Phàn lắc đầu.

- Làm sao mà ta có được pháp bảo đỉnh cấp đây?

Pháp bảo đỉnh cấp là pháp bảo từ cấp bảy trở lên. trong toàn bộ Tu Chân Giới Tam Tinh Vực. số lượng tu sĩ Nguyên Anh Kỳ có pháp bảo đỉnh cấp vô cùng ít.

Trong lòng Trương Hằng không khỏi trầm than. Nhớ lại ngày đó, bản thân còn dùng ngân điểm cắn nuốt hai kiện pháp bảo đỉnh cấp. giờ nghĩ lại càng thật là lãng phí.

Nhưng suy cho cùng thì thực lực của bản thân mới là căn bản của tu sĩ. tất cả những thứ khác đều là vật ngoài thân.

Cũng giống như lão già họ Phàn ở trước mặt này. thân là đệ nhất nhân trong Kết Đan Kỳ ở Triệu Quốc, tài sản trong tay vô cùng hùng hậu. nhưng trước giới hạn của tu vi và đại nạn của tuổi thọ, tất cả pháp bảo đều không đáng là gì.

Trong quá trình Trương Hằng tu luyện tuy lãng phí không ít pháp bảo. nhưng đổi lại cũng là Sự lột xác của thân thể cũng như linh hồn. Hiện giờ tuổi thọ của hắn đã vượt xa tu sĩ bình thường, cho dù tu vi dừng lại không tiến, thì vẫn có thể sống thêm được mấy ngàn năm nữa, so với tu sĩ Hóa Thần Kỳ cũng không hề kém.

Tu sĩ bọn hắn cho dù trong tay có pháp bảo tương đương cũng rất khó có thể khiến cho tu vi tiến triển. Tu vi có thể dựa vào linh đan để trùng kích, nhưng theo thời gian, hiệu quả của linh đan sẽ càng ngày càng kém, cuối cùng cũng sẽ không thể tiến vào tiên đạo vĩnh hằng.

- Chỉ cần ai có thể lấy ra Hóa Anh Đan. thì lão phu nguyện sẽ trả bất cứ giá nào!

Lão già họ Phàn lại lấy từ trong túi trữ vật ra một kiện pháp bảo cấp cao. khiến cho những tu sĩ ở đây trở nên xôn xao.

Không hổ là đệ nhất nhân trong Kết Đan Kỳ ở Triệu Quốc, ngay cả pháp bảo cấp cao cũng có thể lấy ra hai kiện.

- Uy lực của Thiên Linh Kiếm có thể so với pháp bảo cấp cao bình thường, điều này thì không còn nghi ngờ gì. còn uy lực của Huyết Ảnh Sí thì càng vượt qua sức tưởng tượng của các người. Lúc trước lão phu đã dựa vào vật này mà chạy thoát khỏi tay một tu sĩ Nguyên Anh Sơ Kỳ. thậm chí còn hoàn trả lại cho hắn một chút phiền toái nho nhỏ.

Lão già họ Phàn thản nhiên nói ánh mắt dừng lại ở trên Huyết Ảnh Sí kia, lộ ra một vẻ không nở.

Thiên Linh Kiếm và Huyết Ảnh Sí cộng thêm một kiện pháp bảo cấp cao, giá trị của ba vật phẩm này có thể khiến cho một tu sĩ Kết Đan Kỳ điên cuồng đến đổ mắt.

Nhưng những tu sĩ ở nơi này vẫn không có ai trả lời.

Đối với Hóa Anh Đan có thể trùng kích lên Nguyên Anh Kỳ. những tu sĩ Kết Đan Kỳ ở đây cho dù có cũng sẽ không lấy ra.

Tu vi và thọ nguyên đối với người tu chân mà nói đều vô cùng quý giá.

- Trong tay của ta còn mấy chục phù triệu cấp bốn, trên đó có ẩn chứa pháp thuật cấp bậc Kết Đan Kỳ. Tổng giá trị hoàn toàn có thể so với một kiện pháp bảo cấp cao.

Ánh mắt lão già họ Phàn lướt qua những tu sĩ ở nơi này. phát phát đám phù triệu trong tay.

Toàn bộ tầng lầu thứ hai hoàn toàn tĩnh mịch.

vẫn không có ai muốn đi tới giao dịch.

Ồi!

Lão già họ Phàn thở dài một tiếng, trầm nghĩ, chẳng lẽ trời muốn tuyệt ta?

Nếu không có Hóa Anh Đan. thì không tới mấy chục năm nữa, hắn sẽ hóa thành một đồng đất. pháp bảo tinh thạch cái gì gì đó cho dù nhiều hơn nữa cũng không còn ý nghĩa gì.

Trước ánh mắt của mọi người, lão già họ Phàn mang theo ánh mắt ảm đạm từ từ đi xuống lầu hai.

Hắn định đi tới một nơi tụ tập tu sĩ Kết Đan Kỳ khác để thử tìm vận may.

Còn về nơi giao dịch của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ thì hắn hoàn toàn không có khả năng đi tới.

Trương Hằng liếc mắt lên lầu ba. phát hiện ra có một cấm chế hùng mạnh ngăn cản cầu thang, có lẽ ở trên có một vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ tọa trấn, cũng không dám tùy tiện dùng thần thức để dò xét.

Cười ám đạm, Trương Hằng kéo Ninh Tuyết Dung đi theo lão già họ Phàn kia.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

300. Chương 298: Nỗi Khổ.

Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung đuổi theo lão già họ Phàn đi ra khỏi Tòa lầu này.

- Ai!

Sau khi lão già họ Phàn đi ra khỏi lầu giao dịch thì không khỏi phát ra một tiếng thở dài. trong mắt toát ra vài tia bất đắc dĩ và tuyệt vọng.

Trương Hằng cùng không lập tức liên lạc với lão ngay mà lại đi theo phía sau lão cách một khoảng

- Hai vị đạo hữu đi theo Phàn mỗ một lúc lâu. không biết là có ý đồ gì?

Lúc đi tới nơi vắng người qua lại. lão già họ Phàn đột nhiên quay đầu lại. trong đôi mắt chớp lóe sáng một ánh tinh quang, một cổ khí thể như có như không áp bức về phía hai người Trương Hằng.

Trong lòng Trương Hằng không khỏi thảm than, không hổ là kẻ đệ nhất trong Tu Chân Giới của Triệu Quốc, về mặt cảm quan mạnh hơn các tu sĩ bình thường nhiều lắm.

- Ta muốn giao dịch với người.

Trương Hằng lập tức truyền âm qua thần thức với lão già họ Phàn, nói ra mục đích của mình.

- Hai kiện pháp bảo cấp ba trong tay người kia không tồi...

Trương Hằng cười nói.

Lão già họ Phàn thu hồi khí thể trên người, thoáng đánh giá hai người Trương Hằng một chút.

Tu vi của Ninh Tuyết Dung thì nhìn một cái là ai cũng biết, đã đạt đến Kết Đan hậu Kỳ. Nhưng Lão già họ Phàn cũng không để năng vào mắt.

Nhưng khi lão có ý quan sát Trương Hằng tỉ mỉ hơn thì cũng là lúc chỉ có được một kết quả mơ hồ.

Khí tức trên người Trương Hằng cực kỳ quái dị. tu vi mờ lung không rõ. Trong mắt tu sĩ Trúc Cơ Kỳ thì Trương Hằng chính là một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. Ở trong mắt tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường thì tu vi của Trương Hằng cũng đã đạt tới Kết Đan Kỳ.

Nhưng lão già họ Phàn này tu Luyện mấy trăm năm. thần thức cùng Với nhãn giới đều là loại siêu việt hơn người, thế nên mới cảm thấy được Trương Hằng không tầm thường.

Hơn nữa, vừa rồi lúc Trương Hằng truyền âm thần thức, Lão chỉ có thể mơ hồ cảm giác được dao động thần thức của Trương Hằng.

Ánh mắt dừng lại trên người Trương Hằng. lão già họ Phàn hồ hững nói:

- Những vật ngoài thân bình thường ta cũng không cần. Trừ phi người có thể xuất ra Hóa Anh Đan làm ta tấn thăng Nguyên Anh Kỳ.

- Ha ha. Hóa Anh Đan? Ta vừa lúc có đây, không biết các hạ có thể có bao nhiêu thành ý để trao đổi?

Trương Hằng khẽ cười nói. Khí tức trên người lại càng trở nên mờ mịt thêm, làm cho lão già họ Phàn không thể nhìn thấu hư thực của hắn.

- Các hạ thật sự có Hóa Anh Đan ư?

Lão già họ Phàn trên mặt lộ ra vẻ sợ hãi pha lẫn vui mừng, nhưng sau đó lão lại nghi hoặc nói:

- Ta xem ra tu vi của nhị vị hình như cùng chưa đạt tới Nguyên Anh Kỳ. Chẳng lẽ lại không muốn lưu lại Hóa Anh Đan cho bản thân mình dùng ư?

Trương Hằng mỉm cười không nói. Liếc mắt nhìn về phía Phi Linh Đảo ở trên bầu trời xa xa, thần thức đảo qua khu vực phụ cận, phát hiện không có tu sĩ nào đang âm thầm nhìn trộm hay đang ngang nhiên quan sát.

Tay khẽ vẫy, ngón tay dài trắng trẻo điểm một chỉ. Tỏa ra hào quang hoa mỹ. Không gian bốn phía lập tức xảy ra biến hóa mờ mịt.

Đột nhiên hai người Trương Hằng và lão già họ Phàn cùng biến mất. Lão già họ Phàn kinh hãi khi phát hiện ra Thanh âm xung quanh đã hoàn toàn bị ngăn cách, dường như đang ở một thế giới khác.

- Không nhẽ lại là sự thật.

Lòng lão họ Phàn chợt sững lại.

Cấm chế bình thường chỉ có thể phản hồi hoặc ngăn cản thần thức đối phương chứ không thể hấp thu thần thức.

- Ngay cả thần thức của ta cũng không thể đột phá cấm chế bốn phía. Trong Kết Đan Kỳ chỉ sợ không ai có bản lĩnh làm được Như vậy...

Lão già họ Phàn là đệ nhất nhân trong tu sĩ Kết Đan Kỳ của Tu Chân Giới Triệu Quốc, thực lực trong Kết Đan Kỳ khó có người địch nổi. Dù cho là Nguyên Anh Kỳ có tới cùng khó có thể làm gì được v!

- Hóa ra là tiền bối Nguyên Anh Kỳ. Tại hạ là Phàn Vân. xin hỏi đại danh hoặc danh hiệu của các hạ.

Phàn Vân có thể khẳng định, nhân vật bí ẩn trước mắt mình chính là một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Trương Hằng cười khổ nói:

- Phàm đạo hữu không cần phải xưng hô Như vậy, Thật ra ta cũng không phải là tiền bối Nguyên Anh Kỳ gì đâu. Tại hạ họ Trương, người có thể gọi ta là Trương đạo hữu.

Ánh mắt Phàn Vân hiện ra chút cổ quái, hơi trầm ngâm liền nói:

- Một khi đã như vậy thì Phàn mỗ xin chào. Vừa rồi Trương đạo hữu nói trong tay mình có Hóa Anh Đan có phải là thật không?

Trương Hằng cười âm thầm, hai tay chấp sau lưng nói:

- Đúng là ta có một viên Hóa Anh Đan nhưng không biết là Phàn đạo hữu có thể xuất ra được bao nhiêu thành ý đây...

- Việc này... ta có thể đưa ra hai pháp bảo cấp ba cường hãn vừa rồi hơn nữa còn hai kiện pháp bảo cao cấp, thậm chí còn có thể đưa cho đạo hữu rất nhiều phù triện và tinh thạch. Nhưng trước đó ta muốn xem quả thực có Hóa Anh Đan hay không.

Ánh mắt Phàn Vân nhìn Trương Hằng rõ ràng chứa vài tia cảnh giác. Chẳng may đối phương là một lão bất tử Nguyên Anh Kỳ. coi trọng vốn liếng trong tay mình, có ý đồ giết người đoạt bảo thì hắn có thể gặp nguy hiểm rồi.

- Được rồi.

Hai tay Trương Hằng chấp sau lưng đột nhiên đưa về phía trước, trong tay có thêm một bình ngọc.

Mặt ngoài bình ngọc này phủ một tầng cấm chế đặc thù để phòng ngừa được tính bên trong tỏa ra ngoài.

Phàn Vân hơi hơi sững sốt, cũng không rõ như thế nào trong tay Trương Hằng lại có thêm một cái bình ngọc Nhưng cũng không để trong lòng. Pháp thuật trong Tu Chân Giới rất nhiều, đối phương có thủ đoạn che mắt mình cũng không có gì kỳ quái.

Trong ánh mắt chờ mong của Phàn Vân. Trương Hằng giải trừ cấm chế bên ngoài bình ngọc.

Cấm chế vừa mới được giải trừ, một luồng uy áp ẩn hiện bao phủ phạm vi mấy chục thước khiến Phàn Vân biến sắc.

Tài liệu chính của Hóa Anh Đan chính là một Nguyên Anh. mặc dù bị luyện chế thành đan được nhưng vẫn còn vài phần uy thế.

Mở bình ra, bên trong lộ ra một viên đan được màu tím lớn như trứng ngỗng, linh khí cực phẩm và uy áp kinh người đột nhiên phát ra.

Hai mắt Phàn Vân sáng bừng lên. lộ vẻ mừng như điên.

- Xoạt!

Trương Hằng nhanh chóng đóng bình đan được này lại. sau đó khôi phục cấm chế trên mặt.

- Thế nào. Trương mỗ không lừa gạt ngươi chứ. Đây đúng là một viên Hóa Anh Đan hàng thật giá thật.

Trương Hằng thần nhiên nói.

Nhìn chằm chằm vào bình ngọc chứa Hóa Anh Đan trong tay Trương Hằng, Phàn Vân cảm thấy trái tim mình tăng tốc, sự hồi hộp khiến hắn ngáy người ra mất hai giây.

Chỉ một bình ngọc nhỏ nhỏ trước mắt này lại nắm giữ tương lai và vận mệnh của hắn. Mặc dù hắn là đệ nhất nhân trong Kết Đan Kỳ nhưng cũng hồi hộp hẳn lên.

- Tốt tốt! Các hạ ra giá đi. Chỉ cần là thứ ta có thì đều nguyện ý đưa ra.

Ánh mắt Phàn Vân lộ vẻ kiên quyết, đã chuẩn bị tốt trả giá Với Trương Hằng.

Trong lòng Trương Hằng sinh ra vài tia nghi hoặc, hỏi:

- Với tư chất của Phàn đạo hữu thì theo lý thuyết chỉ cần đổi một ít linh được gần Với Hóa Anh Đan cũng có cơ hội thăng cấp lên Nguyên Anh Kỳ. Đạo hữu vì sao lại phải cực khổ tìm kiếm Hóa Anh Đan khó có được như vậy?

Phàn Vân mấy trăm năm trước Kết Đan. tư chất hơn hẳn tu sĩ bình thường, nếu không rất khó có thể trở thành đệ nhất nhân trong Kết Đan Kỳ tại Tu Chân Giới của Triệu Quốc.

Một tu sĩ như vậy chỉ dựa vào vài loại đan được gần bằng Hóa Anh Đan là có cơ hội lớn tấn công vào Nguyên Anh Kỳ.

Phàn Vân cười khổ nói:

- Trương đạo hữu có chuyện không biết. Phàn mỗ cũng là bất đắc dĩ thôi.

Sau đó hắn giải thích:

- Bốn trăm năm trước ta đã bước vào Kết Đan Kỳ. Lúc ấy ta trầm mê trong đạo phù triện, Tiêu phí thời gian hơn trăm năm mới có chút thành tựu. Đợi tới thời điểm hơn hai trăm tuổi mới hoàn toàn tỉnh ngộ. Vì thế gian khổ tu Luyện. đại khái Tiêu phí thời gian trăm năm liền đạt tới Kết Đan Kỳ đại viên mãn. Nhưng ngay lúc đó ta lại chọc phải một tu sĩ Nguyên Anh sơ kỳ. Tuy rằng may mắn thoát chết trong tay hắn. cũng gây cho hắn không ít phiền toái. Nhưng Bởi lần đó thi triển bí thuật thiêu đốt nguyên thần khiến cho nguyên thần tổn thất không thể hồi phục. Từ đó về sau dù ta cố gắng thế nào cũng không thể đột phá bình cảnh hiện giờ. linh đan tâm thường căn bản là vô ích.

Đạo hữu cũng biết tài liệu chủ yếu của Hóa Anh Đan là Nguyên Anh của tu sĩ. Chỉ có nó mới có thể bổ sung tổn thất của nguyên thần tiên sư, cùng giúp ta tiến vào được Nguyên Anh Kỳ...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----oo0oo-----

301. Chương 299: Phi Linh Đảo.

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi, cuối cùng hiểu rõ nguyên nhân đối phương không thể không gian khổ tìm kiếm Hóa Anh Đan. lịch duyệt của mình cũng vô hình trung được tăng lên.

Hóa Anh Đan là do Nguyên Anh của tu sĩ làm tài liệu chính Luyện chế mà thành, cho nên ở một số mặt có được uy hiệu cường đại tỷ như tu bổ nguyên thần hoặc là tổn thất của Nguyên anh.

Đương nhiên tác dụng lớn nhất của Hóa Anh Đan vẫn là đề cao xác suất thành công của tu sĩ Kết Đan Kỳ khi xung kích Nguyên Anh Kỳ. Bởi vì trong Hóa Anh Đan ẩn chứa kinh nghiệm của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ khi còn sống.

Những năm gần đây, Trương Hằng ngẫu nhiên còn xem “Tam Tinh Vực kỳ văn bí tân chí vật lục” một chút, tầm mắt và lịch duyệt cũng gia tăng không ít. Điều này có trợ giúp rất lớn đối với việc tu hành và sinh tồn của hắn.

- Nếu đạo hữu cần Hóa Anh Đan Như thế, ta cùng có thể lấy ra trao đổi Với người.

Đối với Trương Hằng hiện giờ mà nói tác dụng của Hóa Anh Đan cũng không tính là quá lớn. Ninh Tuyết Dung cùng Quách Phong đều từng dùng Linh Thần Đan. về sau xung kích Nguyên Anh Kỳ cũng không cần Hóa Anh Đan.

Phàn Vân đầy kích động nói:

- Tốt lắm, vậy ta dùng những điều kiện vừa đưa ra trao đổi Hóa Anh Đan với người, không biết người đồng ý hay không?

Sau khi nói xong lời này. hai mắt Phàn Vân nhìn chăm chăm Trương Hằng, chỉ sợ đối phương đột nhiên đổi ý.

Trương Hằng cười nói:

- Hai kiện Pháp bảo cấp ba Thiên Linh Kiếm cùng Huyết Ảnh Sí cộng thêm hai kiện Pháp bảo cao cấp cùng với phù triệu, tinh thạch. Đây là cái giá người đưa ra sao?

- Đúng đúng...

Phàn Vân liên tục gật đầu như gà mổ thóc.

- Trong tay ta có hơn bốn chục tấm phù triệu cấp bốn, đây chính là pháp thuật tương đương với tu sĩ Kết Đan Kỳ toàn lực thi triển. Mặt khác, ta còn có thể trả thêm hai vạn linh thạch.

Đối mặt với hấp dẫn của Hóa Anh Đan. Phàn Vân có thể nói là dốc túi.

Trương Hằng âm thầm gật đầu. Những thứ đối phương đưa ra đã đủ để đổi một viên Hóa Anh Đan.

Trong giao dịch với tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. Hóa Anh Đan tương đương với giá trị của một kiện Pháp bảo đỉnh cấp.

Mà Phàn Vân lấy ra hai kiện Pháp bảo cấp ba đều không phải bình thường, lại thêm hai kiện Pháp bảo cao cấp. tổng giá trị đã gần bằng một kiện Pháp bảo đỉnh cấp bình thường.

Phàn Vân thấy Trương Hằng có vẻ suy tư, cắn răng một cái nói:

- Không dối gạt đạo hữu. trong tay ta còn có một loại thánh dược chữa thương: Tuyết Linh Đan. Chỉ cần còn sót một hơi là có thể rất nhanh khôi phục nội ngoại thương của tu sĩ trong thời gian ngắn.

- Tuyết Linh Đan?

Trong lòng Trương Hằng khẽ động, hắn cũng nghe nói qua công hiệu của linh đan được này. đích xác có tiếng tâm không nhỏ.

Phàn Vân lập tức lấy một cái bình ngọc từ trong túi trữ vật ra. mở nắp bình lộ ra mấy viên đan được Tuyết trắng trong suốt bóng loáng, một làn hương thơm phảng phất lòng người lượn lờ trong không khí.

- Đối Với tu sĩ dưới Nguyên Anh Kỳ mà nói, hiệu quả của đan được này có thể phát huy ra một trăm phần trăm, cho dù là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cũng có thể sử dụng.

Phàn Vân đóng nắp bình, giải thích với Trương Hằng.

- Quả thật không tồi. Chẳng lẽ trong tay đạo hữu chỉ có một lọ như vậy sao?

Trương Hằng nhíu mày nói, Tuyết Linh Đan đối với hắn mà nói cũng có chút tác dụng.

Trong bình ngọc vừa rồi chỉ chứa bốn năm viên Tuyết Linh Đan.

Phàn Vân cười khỏ nói:

- Linh đan này là dùng để giữ mạng, Phàn mỗ tu Luyện bốn năm trăm năm tổng cộng mới dùng bốn viên, bây giờ còn lại năm viên vốn cũng không muốn lấy ra.

Thấy Trương Hằng còn có chút do dự, Phàn Vân lộ vẻ khẩn cầu nói:

- Trương đạo hữu. lấy ra mấy thứ này đã là cực hạn của ta. Thậm chí Phàn mỗ đều lấy cả Huyết ảnh Sí cùng Tuyết Linh Đan giữ mạng ra trao đổi.

Trương Hằng nhìn hắn vài lần. chắc là tài sản của đối phương thật sự sắp bị mình lột sạch.

Trên mặt Ninh Tuyết Dung cũng lộ ra vài tia không đành lòng, vài lần muốn khuyên nhủ Trương Hằng.

Sau khi suy tư hồi lâu. Trương Hằng mới quyết định:

- Được rồi. vậy giao dịch như thế!

Phàn Vân không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi. Vì viên Hóa Anh Đan này. hắn thậm chí trả giá tâm huyết mấy trăm năm. sắp dốc hết gia sản.

Trương Hằng thần nhiên nói:

- Tuy rằng ta chiếm lợi hơn một chút nhưng đối với ngươi mà nói Hóa Anh Đan lại là vô giá.

Phàn Vân không thể không thừa nhận sự thật này. Nếu không có Hóa Anh Đan. không quá mười mấy năm hắn sẽ hóa thành một đồng đất vàng, từ đó về sau biến mất khỏi Tu Chân Giới.

- Đón lấy. Hóa Anh Đan này trước tiên giao vào trong tay ngươi.

Trương Hằng vung tay lên, ném bình ngọc chứa Hóa Anh Đan cho đối phương.

Phàn Vân theo bản năng đón lấy bình ngọc, không khỏi sửng sốt. Đối phương không sợ mình cầm đan được chạy trốn hoặc là rất tin tưởng đội chấp pháp của Thanh Nguyên Tử Hà Tông?

Vào lúc Phàn Vân sinh ra những ý nghĩ này. phát hiện Trương Hằng đang như cười như không nhìn mình, loại ánh mắt này giống như xem thấu tư tưởng của hắn.

Sau khi xác định bình ngọc trong tay quả thật có chứa Hóa Anh Đan. Phàn Vân giao những vật phẩm đã hứa hẹn vừa rồi cho Trương Hằng. trong lòng không hề có một tia Ý nghĩ khác.

Sau khi hai bên giao dịch xong. Phàn Vân hơi khom người nói với Trương Hằng:

- Mặc kệ như thế nào. đạo hữu có thể giao dịch Hóa Anh Đan với tại hạ. Phàn mỗ đã rất thỏa mãn. Nếu như ngày sau ta có thể tấn chức Nguyên Anh Kỳ. nhất định sẽ không quên ân tình của ngươi!

Trương Hằng hơi sửng sốt. Hắn chiếm lợi không ít của Phàn Vân. đối phương còn không quên ân tình của mình?

Hay là lời này phải nói là: Ngày sau tấn chức Nguyên Anh Kỳ, nhất định sẽ “báo đáp” (trả thù) “ân tình” (xảo trá vợ vét) của mình lúc trước.

- Vậy chúc mừng đạo hữu sớm ngày kết anh. Ha ha.

Trương Hằng cười ha hả nói dường như đối phương có kết anh hay không cũng ảnh hưởng không lớn đối với mình.

“Người này thật sự khó lường, có vẻ không quá để ý đối với Hóa Anh Đan. Mặc dù hắn là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ nhưng đạo lữ song tu của hắn còn dừng ở Kết Đan Kỳ. Chẳng lẽ có thể nắm chắc tấn chức Nguyên Anh Kỳ?”

Trong ánh mắt Phàn Vân nhìn về phía Trương Hằng lập tức có thêm vài tia kính sợ cùng cảnh giác.

Lại khách sáo với Trương Hằng hai câu. Phàn Vân chuẩn bị cáo từ rời đi.

Trương Hằng Đường như đột nhiên nhớ tới cái gì, nói:

- Phàn đạo hữu Chờ một chút. Tại hạ còn có một chuyện muốn thỉnh giáo người một phen.

- Đạo hữu mời nói. Chỉ cần Phàn mỗ biết, sẽ không giấu diếm mảy may.

Phàn Vân khách khí nói.

Ánh mắt Trương Hằng nhìn lên Phi Linh Đảo ở trên không sườn núi của ngọn núi chính trong dãy Thanh Vân Sơn.

- Đây là lần đầu tiên tại hạ tới phường thị này. không biết hòn đảo này là cái gì?

Trương Hằng tò mò hỏi.

Phàn Vân cười nói:

- Phi Linh Đảo này mới là trò hay áp trục của Hội giao dịch Triệu Quốc. Sau khi Hội giao dịch chính thức bắt đầu, trên đó sẽ cử hành một hội đấu giá, vật phẩm đấu giá không thứ nào không phải là thế gian khó cầu.

- ồ? Hội đấu giá!

Trương Hằng gật gật đầu, rốt cục hiểu được dụng ý của Phi Linh Đảo dừng tại chỗ này.

- Nhắc nhớ đạo hữu một câu: Hội đấu giá trên Phi Linh Đảo là chuẩn bị cho tu sĩ Nguyên Anh Kỳ, nếu tu sĩ bình thường muốn tiến vào trừ khi có tu sĩ Nguyên Anh Kỳ dẫn theo nếu không phải giao một trăm khối tinh thạch trung phẩm làm phí vào cửa.

Phàn Vân lại giảng thuật cho Trương Hằng một số chuyện về Phi Linh Đảo rồi phi hành rời đi.

- Không ngờ phải nộp một trăm tinh thạch trung phẩm, thật đúng là biết vợ vét?

Trương Hằng liếc mắt nhìn Phi Linh Đảo lơ lửng trên không trung một cái, trong lòng thầm nghĩ.

Một trăm tinh thạch trung phẩm đối với tu sĩ bậc thấp mà nói căn bản là một con số khổng lồ.

Tuy nhiên Trương Hằng vẫn còn tràn ngập chờ mong đối với trò hay áp trục của hội giao dịch Triệu Quốc.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

302. Chương 300: Lữ Hành.

:73: Bắt đầu tung Boom mừng lễ 14-2 :88: Tiên Luyện Chi Lộ boom 50 chương :61: Chúc anh em vui vẻ :73:

Mấy ngày tiếp theo, Hội giao dịch Triệu Quốc diễn ra trên Thanh Vân Sơn càng ngày càng náo nhiệt. Càng nhiều tu sĩ không ngại xa xôi vạn dặm chạy tới giao dịch vật phẩm.

Thậm chí còn có một ít những tu sĩ bậc cao của quốc gia khác của Tam Tinh Vực đặc biệt chạy tới.

Thời gian mười ngày trôi qua đi. Phi Linh Đảo trong sự chờ mong không thôi của chúng tu sĩ bậc cao cũng sẽ diễn ra vào tối hôm nay.

Trong mười ngày này, Trương Hằng ở tại nơi ở tạm thời do Thanh Vân Sơn cung cấp. ngẫu nhiên ra đi dạo các nơi giao dịch một chút tài liệu hiếm có nhưng thu hoạch cũng không nhiều.

Trong thời gian nhàn hạ. Trương Hằng dùng phương pháp Thiên Chuỳ Bách Luyện tiến hành một phen rèn Luyện đối với Thiên Linh Kiếm và Huyết Ảnh Sí mới giao dịch được.

Hai kiện Pháp bảo cấp ba này vốn không phải vật thường, uy lực vượt xa Pháp bảo bình thường thậm chí có thể sánh Với một số Pháp bảo cao cấp.

Dưới sự rèn Luyện của Trương Hằng, phẩm chất của hai kiện Pháp bảo này được nâng cao không ít.

Đây là “Lễ vật xuất sư” hẳn chuẩn bị cho đồ đệ. tự nhiên không thể quá qua loa sơ sài.

Nhưng Trương Hằng còn có chút không vừa lòng, cuối cùng hơi động tâm tư. tính thông qua Thiên Chuỳ Bách Luyện cho thêm thần thông lôi điện của mình vào trên hai kiện Pháp bảo cấp ba này.

Vì thế Trương Hằng lấy ra một kiện Pháp bảo cao cấp từ chỗ của Phàn Vân. thông qua bí thuật Thiên Chuỳ Bách Luyện để cho pháp bảo cao cấp này bị Thiên Linh Kiếm cùng Huyết Ảnh Sí đồng hóa. Trong quá trình này, Trương Hằng tiêu hao không ít nguyên khí. rút không ít tinh túy lôi điện vào trong đó. Đây cũng nhờ trước khi chia tay Từ Huyền tặng cho Trương Hằng bản Lô Tâm Chính Pháp, nếu không muốn dung nhập tinh túy lôi điện vào trong Pháp bảo là một chuyện rất khó thành công.

Cuối cùng Thiên Linh Kiếm cùng Huyết Ảnh Sí mới ra lò khiến Trương Hằng cũng phải kinh ngạc không thôi.

Cấp bậc phẩm chất của Thiên Linh Kiếm cùng Huyết Ảnh Sí toàn bộ nâng cao một hai tầng, uy lực trong số Pháp bảo cao cấp cũng đều hiếm thấy.

Càng trọng yếu là tuy cấp bậc phẩm chất tăng lên nhưng nguyên khí tiêu hao khi thi triển ra cũng không chênh lệch quá lớn so với Pháp bảo bình thường.

Thiên Linh Kiếm chẳng những uy lực cơ sở tăng mạnh còn có thêm thần thông lôi điện cường đại. Mỗi một lần công kích đều dẫn động lực lượng lôi điện trong thiên địa. Thanh thế mênh mông cuộn cuộn.

Bản thân Huyết Ảnh Sí vốn có công năng chạy trốn rất mạnh, sau khi được tăng thêm thần thông lôi điện, tốc độ lại gia tăng gấp đôi!

Nên biết lúc trước Phàn Vân dựa vào Pháp bảo này chạy trốn chết trong tay tu sĩ Nguyên Anh sơ Kỳ, lúc này tốc độ gấp đôi. đối với Quách Phong mà nói cũng là một kiện Pháp bảo giữ mạng.

- Đại ca, hai kiện Pháp bảo này thật không tồi. muội nghĩ Phong nhi nhất định sẽ thích nó.

Con mắt Ninh Tuyết Dung xoay chuyển, cười nói với Trương Hằng.

Trương Hằng gật gù đầu:

- Làm “Lễ vật xuất sư”, hai kiện Pháp bảo này đã là không tồi. thậm chí đủ cho Phong nhi dùng đến Nguyên Anh Kỳ.

- Tuy nhiên. Phong nhi còn thiếu một kiện Pháp bảo loại phòng ngự.

Trương Hằng không khỏi suy tư.

Mấy ngày qua hần đi dạo không ít nơi. không nhìn thấy Pháp bảo cực phẩm loại phòng ngự.

- Có lẽ lúc ở hội đấu giá sẽ xuất hiện Pháp bảo phòng ngự thích hợp Phong nhi sử dụng.

Thân hình mềm mại của Ninh Tuyết Dung dựa vào người Trương Hằng. một mùi hương thoang thoảng như u lan quanh quẩn trong phòng làm cho tâm thần người ta rung lên.

Trong con mắt trong suốt như nước vô hình trung lộ ra một loại quyến rũ khiến người ta chìm sâu trong đó. nghiêng nước nghiêng thành cũng không đủ để hình dung.

Ánh mắt Trương Hằng vô tình bị hấp dẫn, hơi ngậy ra nhưng rất nhanh khôi phục lại.

- Thật xin lỗi. Đại ca, vừa rồi muội vô tình sử dụng thần thông bản mạng. Nó thậm chí sắp thành một loại bản năng của muội.

Con mắt ẩn chứa mị lực vô cùng của Ninh Tuyết Dung khôi phục về yên tĩnh lúc bình thường, khuôn mặt tuyệt mỹ của nàng dâng lên một rặng mây đỏ, cúi đầu không dám nhìn Trương Hằng.

Trương Hằng cười khổ nói:

- Loại thần thông này cũng không phải chuyện tốt gì.

Trong mắt Ninh Tuyết Dung lộ ra một làn hơi nước, u oán nói:

- Loại thần thông bản mạng này sinh ra mấy năm trước. Tuyết Dung có lúc vô tình sử dụng đến nó.

Lúc không sử dụng loại thần thông bản mạng này, Ninh Tuyết Dung chính là tiên tử trên chín tầng trời, có khí chất làm người ta tự thấy xấu hổ. Mà khi nàng sử dụng loại thần thông bản mạng này, như hồng nhan họa thủy mê hoặc thiên hạ.

Từ chuyển đi kinh đô mấy năm trước. Trương Hằng đã sớm phát hiện Ninh Tuyết Dung có loại thần thông này. Từ đó về sau, cứ cách một đoạn thời gian. Ninh Tuyết Dung đều sẽ không tự giác sử dụng loại thần thông này.

Lúc bắt đầu Trương Hằng còn không để tâm. nhưng tới gần đây Ninh Tuyết Dung thậm chí sẽ thường xuyên sử dụng.

Có lẽ tới một ngày nào đó, loại thần thông mê hoặc thiên hạ này sẽ trở thành một loại bản năng của Ninh Tuyết Dung.

- Haizzz...

Trương Hằng than nhẹ một tiếng, thầm nghĩ chỉ mong loại thần thông cổ quái này sẽ không gây ra phiền toái gì.

- Đại ca. muội vào trong tìm hiểu một chút, xem có thể nghĩ ra phương pháp gì để khắc chế hay không.

Ninh Tuyết Dung không chờ trả lời, hóa thành trạng thái tuyệt liên tiến vào trong túi trữ vật màu xanh.

- Tuyết Dung, muội cũng đừng quá miễn cưỡng. Loại chuyện này vẫn dễ thuận theo tự nhiên là hơn.

Trương Hằng truyền âm nói với Ninh Tuyết Dung trong túi trữ vật nhưng không nghe đáp lời.

- Cái gì cũng tốt. mỗi tội ngẫu nhiên rất bướng...

Trương Hằng không biết làm sao than thở.

Ra khỏi nơi ở lâm thời Trương Hằng đi hướng ra ngoài.

Thần thức đảo qua toàn bộ nơi giao dịch Thanh Vân Sơn, Trương Hằng rất nhanh tìm được đồ đệ Quách Phong.

Trong mười ngày này. Trương Hằng cũng không gọi hần trở về, để mặc hần vui vẻ một phen.

-ồ?

Sau khi thần thức Trương Hằng đảo qua, trong mắt lộ ra vài tia cổ quái.

- Tiểu Phong, về sau huynh sẽ còn tới tìm ta không?

ở bên cạnh Quách Phong có một cô gái xinh đẹp mặc váy dài màu xanh, ước chừng mười lăm mười sáu tuổi. Nàng cố hết can đảm hỏi Quách Phong, khuôn mặt đỏ lên. tay mân mê gấu áo mình.

- Hình nhi, muội yên tâm. Chờ sau khi ta xuất sư, nhất định sẽ tới tìm muội!

Quách Phong cầm tay cô gái trước mặt. trong mắt lộ vẻ kiên định.

Cô gái tên Hình nhi trước mặt là Quách Phong gặp được mấy ngày trước.

Lần đầu gặp cô gái này, Quách Phong không tự giác thích đối phương, vì thế nghĩ mọi biện pháp tới gần.

Hai người như gặp bạn cũ, sau đó dắt tay dạo chơi trên Thanh Vân Sơn.

Hình nhi thích cái gì Quách Phong đều mua cho nàng, đương nhiên Hình nhi cũng tặng sợi dây chuyền mình yêu thích cho Quách Phong.

- Được. muội sẽ chờ huynh.

Đôi mắt sáng như sao của Hình nhi nhìn Quách Phong, cuối cùng lấy hết can đảm hôn lên mặt Quách Phong một cái.

- Nhưng đến lúc đó ta phải đi đâu tìm muội?

Khuôn mặt non nớt của Quách Phong đỏ lên, lại hỏi Hình nhi.

Mà đúng vào Lúc này, trong dòng người đột nhiên có một lão nhân hiền lành đi ra. Dường như lão trông rõng xuất hiện ở Thanh Vân Sơn này. nhưng lại không có chút đột ngột nào cả.

- Hình nhi, con phải trở về rồi.

Lão nhân cười nói với Hình nhi.

- Lữ bá ba... Con còn muốn ở đây chơi một đoạn thời gian, cầu ngài đó.

Hình nhi nhìn rất đáng thương nói.

- Đúng vậy, Lão gia gia. Hình nhi nàng rất vui vẻ. người cho nàng ở lại nơi này chơi ít ngày.

Quách Phong ở bên cạnh cầu xin.

Lão nhân liếc mắt nhìn Quách Phong một cái. không khỏi khẽ “A” một tiếng, hơi lộ vẻ tán thưởng gật đầu.

- Phụ thân ngươi đã ra lệnh, nhất định phải mang ngươi về. Hôm nay là hạn Cuối cùng,

Lão nhân tiến lên bắt lấy tay Hình nhi, dưới chân dâng lên một đám mây, phiêu nhiên mà đi.

- Tiểu Phong...

Hình nhi nước mắt như mưa. gọi lớn.

- Hình nhi, ta phải đi đâu tìm muội?

Nhìn cô gái dần dần đi xa, Quách Phong hô lớn.

- Huynh phải tới Mộng u Viên tìm ta. ta tên là Lữ Hình...

Thanh âm ngưng bật. Hình nhi cùng lão nhân biến mất khỏi tầm mắt Quách Phong.

- Chuyện gì xảy ra?

Quách Phong dùng thần thức đảo qua. dĩ nhiên đã mất bóng dáng Hình nhi.

Trương Hằng ở xa xa nhìn trộm cũng chấn động...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----oo0oo-----

303. Chương 301: Mộng U Viên.

Lão nhân cùng Lữ Hình biến mất trong tầm mắt Quách Phong, đồng thời cũng biến mất trong thần thức tập trung của Trương Hằng.

Trên mặt Trương Hằng lộ ra vẻ ngưng trọng, hai người kia bỗng dưng biến mất khiến hắn sinh ra suy đoán không ít.

“Chuyện lạ ở giới tu chân này thật đúng là nhiều, hôm nay xem như mình gặp được một sự kiện...” Trương Hằng suy tư một hồi. không có kết luận được gì. trong lòng không khỏi cảm khái.

Trương Hằng tiếp tục đi tới. Quách Phong không nhìn được nắm cánh tay Trương Hằng. vội vàng hỏi:

- Sư tôn! Ngài có biết Mộng u Viên ở đâu không?

- Mộng u Viên?

Trương Hằng không nín được cười, có vẻ chọc ghẹo hỏi:

- Chính là địa phương vừa rồi theo như lời cô gái kia à?

- Sư tôn! Chuyện Vừa rồi... Ngài đều nhìn thấy?

Quách Phong mặt đỏ lên. trong lòng có hơi chột dạ. cúi thấp đầu len lén nhìn về phía Trương Hằng.

Trương Hằng đưa tay vỗ vỗ vai hắn:

- Đồ nhi cũng đã hai mươi tuổi rồi. có cô gái yêu mến chuyện này cũng rất bình thường, chỉ cần không vì đam mê mà chậm trễ việc tu hành là được.

Vừa nghe lời ấy, trên mặt Quách Phong lập tức hiện ra vẻ mừng rỡ cùng cảm kích.

- Sư tôn! Ngài thật tốt quá!

Quách Phong hận không thể ôm Trương Hằng “hun” mấy cái. nhưng mặc dù trong lòng có ý này hắn cũng không dám thi hành.

Trương Hằng hơi có chút quái dị. không phải là đồng ý cho hắn đi tán gái sao? Điều này thật kích động.

- Đúng rồi, sư tôn! Ngài còn chưa nói cho đệ tử biết. Mộng u Viên ở nơi nào?

Quách Phong lại gạn hỏi.

Trước khi đi Lữ Hình chỉ nói lại một cái địa danh như vậy, nhưng Quách Phong cũng không biết nhiều về bản đồ giới tu chân Tam Tinh Vực. cho nên căn bản cũng không biết địa phương này.

- Mộng u Viên? Vì sư chưa từng nghe nói qua địa phương này.

Trương Hằng không chút do dự nói.

- Như thế nào có thể, ngay cả sư tôn ngài cũng không biết?

Trên mặt Quách Phong lộ ra thần sắc không thể tin. đồng thời cũng rất thất vọng.

- Điều này có gì kỳ quái, phạm vi giới tu chân bao la bát ngát biết bao. giới tu chân Tam Tinh Vực chúng ta Tuy rằng chỉ là một góc nhỏ nhưng toàn bộ Đông Vân đại lục, địa vực cỡ như Tam Tinh Vực không biết có tới bao nhiêu cái.

Trương Hằng thần nhiên nói.

- Sư tôn! Trong tay của ngài không phải có một tấm bản đồ Tam Tinh Vực sao? Có lẽ có ghi địa phương nhưng ngài không chú ý tới thôi.

Quách Phong không chịu buông tha nói tiếp, trong mắt lại tràn ngập hy vọng.

- Ha ha! Bản đồ Tam Tinh Vực này vì sư đã nhớ kỹ toàn bộ.

Trương Hằng lấy ra một cái ngọc giản từ trong túi trữ vật, đưa cho Quách Phong.

- Vật này giao cho đồ nhi. mấy ngày nữa ra ngoài lịch lãm có chỗ hữu dụng.

Quách Phong tiếp nhận ngọc giản này. rồi lập tức bắt đầu tìm kiếm vị trí của Mộng u Viên ở trong đó.

Trương Hằng lắc lắc đầu, nhưng cũng không nói gì thêm.

Đột nhiên, dường như hần nhớ tới Điều gì, từ trong túi trữ vật xuất ra một cái ngọc giản khác.

Trên ngọc giản bản đồ này chính là ghi lại toàn bộ Đông Vân đại lục.

Trương Hằng Đưa thần thức có thể so với Nguyên Anh Kỳ vào trong đó. lướt nhanh tìm tới địa phương có liên quan tới Mộng u Viên, nhưng vẫn như trước không có kết quả gì.

“Kỳ quái... hay là ở bên ngoài đại lục?” Trương Hằng trầm ngâm suy nghĩ.

ở trong không gian này cũng không phải chỉ có một khối đại lục - Đông Vân đại lục.

Nhưng đại lục khác cách Đông Vân đại lục vô cùng xa xôi. lộ trình cách xa nhau hàng ức dặm. Người của các đại lục khác căn bản không cần phải... vượt qua đường xa như thế để đến Đông Vân đại lục.

Thu hồi ngọc giản trong tay, Trương Hằng lại đưa thần thức vào tầng hai cổ tháp. Thân hình hư cấu của Trương Hằng hiện ra trước mặt Tử Cực tán nhân.

Lúc này, mặc dù Trương Hằng đối mặt Với tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ. cũng không có một tia bất an nào nữa.

Từ khi tu luyện đến tầng hai đại viên mãn. Trương Hằng đã không còn úy kỵ đối phương có thể giở trò gì với mình.

- Tử Cực tán nhân! Ta hỏi lão một chuyện lão có từng nghe nói qua địa danh Mộng u Viên không, ta tìm khắp trên bản đồ Đông Vân đại lục. cùng không tìm thấy địa phương này.

Trương Hằng thần nhiên hỏi.

Tử Cực tán nhân nhìn Trương Hằng, sắc mặt bình tĩnh, hỏi đáp:

- Lão phu chưa từng nghe nói qua địa phương Mộng u Viên này. nếu chỉ là một địa phương nho nhỏ không nổi tiếng thì không biết cũng là chuyện bình thường.

- Hần không phải là một địa phương nho nhỏ.

Trương Hằng nhớ tới tình cảnh khi thần thức của mình tập trung trên người Lữ Hinh. ở mặt ngoài xem ra chỉ là một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. nhưng lại cho hắn một loại cảm giác không chân thực.

về phần lão nhân kia. căn bản giống như nhìn vào một đám sương mù. Trương Hằng hoàn toàn nhìn không ra hư thật của đối phương.

- Tình huống lúc đó là Như vậy...

Trương Hằng nói lại cho Tử Cực tán nhân biết hết thấy những điều mình đã thấy.

Tử Cực tán nhân suy tư Thật lâu sau, mới hỏi:

- Lúc ấy ngươi là dùng thần thức tập trung vào hai người này, như vậy thần thức của ngươi đạt tới trình độ gì rồi?

Trương Hằng cùng không giấu giếm, nói:

- Đại khái nếu so với tu sĩ Nguyên Anh sơ kỳ hơi mạnh hơn một chút.

Trong cặp mắt luôn điềm tĩnh của Tử Cực tán nhân thoáng hơi dao động, lão trầm ngâm một thoáng, rồi nói:

- Có thể từ trong thần thức của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ tập trung mà hư không biến mất. hơn nữa ở toàn bộ Đông Vân đại lục đều tìm không thấy địa phương này. như vậy hai người này có thể là đến từ thượng giới.

- Thượng giới?

Trương Hằng bị kết luận này dọa cho cả kinh.

Trải qua lúc trước nói chuyện cùng mảnh võ thần bí. Trương Hằng hiểu được ý nghĩa của thượng giới.

Trong ba mươi sáu giới có bốn không gian cao đẳng, cũng chính là thượng giới. Khi tu Luyện đến cảnh giới nhất định nào đó thì có thể phi thăng thượng giới.

- Tu sĩ Thượng giới sao có thể khởi khởi xuống đây chứ?

Trương Hằng hỏi.

Nếu như tiên nhân thượng giới hạ phạm, hoàn toàn có thể đánh vỡ căn bản và an bình của hạ giới, thậm chí có thể diệt sạch giới tu chân.

- Theo sách cổ ghi lại. tiên nhân có thể hạ phạm, nhưng muốn phá vỡ bức tường không gian cũng rất khó. Cho nên, mấy vạn năm qua cũng không thấy có một vị tiên nhân nào hạ phạm. Tuy nhiên, những tiên nhân này xuống hạ giới, Dường như đều phải bị lực lượng nào đó ước thúc. không thể nhúng tay vào chuyện của nhân gian...

Tri thức của Tử Cực tán nhân không phải Trương Hằng có khả năng bằng được, lão thuật lại hết thấy những điều mình biết đến.

Sau khi thu hồi thần thức ra khỏi tầng hai cổ tháp. Trương Hằng thở nhẹ một hơi. không nghĩ tới tên đệ tử của mình lại có gặp gỡ Như vậy.

Nhưng tiên phạm cách xa nhau, cơ hội quá nhỏ bé.

Quách Phong có nắm chắc được cơ hội hay không, thật rất khó nói

Mặc dù dùng Linh Thần Đan. hắn cũng có thể mọc cánh thành tiên, nhưng xác suất này cũng không tính lớn lắm.

- Sư tôn! Ngài tìm được manh mối rồi sao?

Quách Phong dò tìm trong bản đồ Tam Tinh Vực một hồi lâu, cũng không tìm được chút manh mối nào.

- Manh mối... tìm được một chút.

Trương hằng thoáng do dự, rồi nói.

- Thật tốt quá! Ngài mau nói cho đệ tử biết đi.

Quách Phong ngạc nhiên vui mừng nói.

- Tuy rằng vi sư biết một chút manh mối. Nhưng trước mắt không thể nói cho con biết.

Trương Hằng chấp tay sau lưng qua lại trong dòng người đang giao dịch. Quách Phong vội vàng đuổi theo.

- Sư tôn! Vì sao không thể nói cho đệ tử biết chứ? Ngài hãy nói rõ nguyên nhân...

Quách Phong gạn hỏi.

- Thực lực của đồ nhi bây giờ còn quá yếu, đi tới nơi đó cũng chỉ chịu chết. Chỉ có chờ đến khi nào con tu Luyện đủ mạnh, ta mới có thể nói cho con chân tướng sự việc.

Trương Hằng thần nhiên nói.

- Thực lực?

Quách Phong hơi hơi sững sốt. hỏi:

- Vậy phải rất mạnh, ngài mới có thể nói cho đệ tử biết?

Trương Hằng ngừng lại. quay đầu nhìn Quách Phong, giọng điệu trịnh trọng nói:

- Đây không phải một mục tiêu có thể dễ dàng đạt tới. đồ nhi thực có tin tưởng đối Với mình sao?

- Đệ tử nhất định có thể làm được!

Quách Phong tin tưởng mười phần nói.

Trương Hằng không thể không phì cười:

- Tốt lắm! Con nghe cho rõ mục tiêu thứ nhất.

Quách Phong vội vàng tập trung tất cả tâm thần, chú ý lắng nghe.

Trương Hằng khẽ nhúc nhích môi dùng thần thức truyền âm:

- Tung hoành Tam Tinh Vực.

Nếu ngay cả Tam Tinh Vực mà không chinh phục được, sao có thể phi thăng lên thượng giới?...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

304. Chương 302: Người Quen.

- Tung hoành Tam Tinh Vực?

Khi Quách Phong nghe nói mấy chữ đó. trong lòng không khỏi chấn động.

ở trong mắt người tu chân bình thường, nhân vật đỉnh của Tam Tinh Vực chính là khó có thể với tới, càng đừng nói là tung hoành Tam Tinh Vực.

- Đồ nhi sợ rồi sao?

Trương Hằng cười lạnh nói.

Toàn bộ người tu chân Tam Tinh Vực. từ bậc thấp đến bậc cao số lượng hàng ngàn hàng vạn. lại có ai có thể là người đệ nhất ra hiệu lệnh?

Nếu muốn chân chính tung hoành Tam Tinh Vực, tối thiểu phải là Hóa Thần đỉnh phong, thậm chí vượt qua thực lực của Hóa Thần Kỳ.

- Đây còn mới chỉ là mục tiêu thứ nhất mà thôi

Trương Hằng nhìn chăm chú đệ tử của mình, tiếp tục nói:

- Nếu đồ nhi nguyện ý buông bỏ tìm kiếm cô gái Lữ Hình kia. như vậy sẽ không cần cố gắng thực hiện nguyện vọng gần như không có khả năng đạt tới này.

Lựa chọn hay là buông bỏ?

Bày ra trước mặt Quách Phong có hai lựa chọn.

- Ta nhất định sẽ làm được...

Quách Phong xiết chặt nắm tay. thân thể hơi hơi run rẩy. trong hai tròng mắt toát ra vẻ quyết tâm không sờn lòng không chìm bước.

Trương Hằng phì cười lẳng lặng nhìn đệ tử mình một hồi:

- ở toàn bộ Tam Tinh Vực. chỉ sợ cũng không có mấy người, có được mục tiêu cao xa Như vậy.

Thật đúng là nghe mới sinh không sợ hổ. cho dù là những lão quái Nguyên Anh Kỳ đứng trên đỉnh cao Tam Tinh Vực kia. đều rất khó có lý tưởng vĩ đại Như vậy, hoặc là nói khẳng định không dám có ý tưởng xa vời Như vậy.

- Phải không?

Quách Phong đưa tay sờ sờ cái ót của mình.

- Tốt lắm. cứ tu Luyện đừng vội dừng chậm, Lữ Hinh kia có đủ thời gian để chờ con.

Trương Hằng lại trấn an Quách Phong một chút.

Đối với đồ đệ của mình, tự nhiên Trương Hằng ôm lòng kỳ vọng rất lớn. Nhưng cũng sẽ không cưỡng ép lắm. Mọc cánh thành tiên đối với ức vạn người tu chân mà nói đều là một giấc mộng hư ảo.

Đưa Quách Phong đến chỗ ngụ tạm thời ở Thanh Vân Sơn. Sau khi thiết trí cấm chế ở bốn phía phòng ốc. Trương Hằng mới lấy ra “Thiên Linh Kiếm” cùng “Huyết Ảnh Sí” đã trải qua tôi luyện.

Hai kiện pháp bảo mới vừa lấy ra liền tỏa ra một cỗ khí tức đặc thù. không khí hơi ngưng đọng lại.

Thiên Linh Kiếm lơ lửng trước mặt Quách Phong, trên thân kiếm có một tầng hoa văn màu tím ẩn hiện như có như không, nhẹ nhàng lay động, phát ra từng tràng tiếng ngân nho nhỏ. ở bên trong hiện lên vài đạo hồ quang thật tinh tế.

Huyết Ảnh Sí xuất hiện lại dẫn lên một luồng cuồng phong hơi kèm theo mùi máu tanh. Trong cuồng phong lấp lóe loi điện màu tím mờ nhạt.

- Sư tôn! Đây là... Chẳng lẽ?

Trong mắt Quách Phong lóe ra vẻ xúc động, đầu tiên là hơi nghi hoặc, rồi rất nhanh hiểu được dụng ý của Trương Hằng.

Trương Hằng nhẹ nhàng khoát tay:

- Đây là ta chuẩn bị hai kiện pháp bảo cho đồ nhi. phân biệt là Thiên Linh Kiếm cùng Huyết Ảnh Sí. Hai kiện pháp bảo này vốn đều là pháp bảo cấp ba bình thường nhưng trải qua vi sư cải tạo. giờ phút này đã thăng cấp vào hạng pháp bảo cao cấp. chẳng những uy lực kinh người, mà còn thích hợp cho tu sĩ Kết Đan Kỳ sử dụng.

- Vậy thật tốt quá!

Quách Phong vươn bàn tay hơi run run, cầm “Thiên Linh Kiếm”.

Ông!

Thiên Linh Kiếm run lên, liên tục ngân lên, hào quang màu tím lấp lóe, ý như vui mừng.

- Đồ nhi hiện giờ còn chưa có Luyện hóa chúng, cho nên nhiều nhất chỉ có thể phát huy ra một phần tư uy lực của chúng thôi. Lực công kích của Thiên Linh Kiếm rất mạnh, phải thận trọng khi sử dụng. Còn Huyết Ảnh Sí là pháp bảo tốt nhất để chạy thoát thân, đồ nhi phải tự mình tìm hiểu các đặc tính của nó.

Trương Hằng ở bên cạnh nhắc nhở, nơi khóe miệng mang theo ý cười. Mặc dù chỉ có thể phát huy ra một phần tư uy lực. cũng không kém bao nhiêu so với pháp bảo bình thường.

- Sư tôn! Vậy đệ tử phải làm thế nào để sử dụng chúng nó? Có bộ khẩu quyết nào hay không?

Quách Phong nghi hoặc hỏi.

ở giới tu chân Tam Tinh Vực, thường thường pháp bảo đã sử dụng lâu dài, truyền thừa lại mấy đời sau tiên nhân sẽ tổng kết ra một bộ khẩu quyết. có thể phát huy ra uy lực mức độ lớn nhất của pháp bảo.

- Vốn hai kiện Pháp bảo này đều có pháp quyết riêng để khống chế sử dụng, nhưng sau khi trải qua vi sư cải tạo đã khác biệt rất lớn với Trước kia, về khẩu quyết đồ nhi có thể tự mình nghiên cứu thử nghiệm đi.

Trương Hằng thân nhiên nói. đối Với pháp quyết này hần căn bản không có để ở trong lòng.

Chờ sau khi luyện hóa pháp bảo, tự nhiên có thể hình thành một bộ pháp quyết thích hợp cho mình, đây cũng không phải là chuyện hư hao gì.

Sau khi thu nhận tặng lễ xuất sư của Trương Hằng trao cho. Quách Phong liền không kìm nổi muốn luyện hóa chúng ngay.

- Buổi tối hôm nay ở trên Phi Linh Đảo có tổ chức một hội đấu giá. chẳng lẽ đồ nhi không muốn đi?

Trong mắt Trương Hằng thoáng hiện Ý cười, nhìn Quách Phong đang lưỡng lự khó xử.

Vừa mới nhận được hai kiện pháp bảo hằng mong ước. hần không thể lập tức Luyện hóa chúng, nhưng hội đấu giá trên Phi Linh Đảo cũng khiến trong lòng hần động tâm không thôi.

Trầm ngâm suy nghĩ Thật lâu sau, Quách Phong cắn răng một cái, nói:

- Đệ tử sẽ không đi hội đấu giá. dù sao năm năm sau vẫn còn có cơ hội. Hơn nữa đồ nhi nghe nói. hội đấu giá chỉ có tu sĩ Nguyên Anh Kỳ mới có thể đi vào. tu sĩ bình thường tiến vào trong đó phải có rất nhiều tình thịch.

Xem ra trong thời gian mười ngày qua Quách Phong cũng thăm dò quy định giao dịch ở Thanh Vân Sơn.

- Được rồi! Vậy đồ nhi ở lại trong này Luyện hóa pháp bảo đi. vì sư thiết trí cấm chế ở bốn phía, chờ hội đấu giá chấm dứt quay về tới tìm con.

Trương Hằng cũng không có phản đối.

Quách Phong còn trẻ tuổi như thế đã tấn chức Kết Đan Kỳ. nếu đi vào hội đấu giá khó tránh khỏi sẽ dẫn tới chú ý của một ít tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. Trước mắt Quách Phong chưa có lọt vào tầm ngắm của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cũng đã may mắn lắm rồi.

Thiết trí cấm chế xong xuôi, Trương Hằng lấy ra Mặt Nạ Như Ý mang vào mặt biến thành một gã tu sĩ trung niên. Hần cũng không muốn ở Hội giao dịch dẫn tới chú ý của mấy lão quái Nguyên Anh Kỳ.

Liếc mắt nhìn Quách Phong đang chuyên chú Luyện hóa pháp bảo, lúc này Trương Hằng mới rời đi.

ở Thanh Vân Sơn lại đi dạo chơi một vòng, rốt cục đợi cho màn đêm buông xuống.

Tu sĩ Thanh Vân Sơn chờ đợi giao dịch thỉnh thoảng đưa mắt nhìn lên Phi Linh Đảo trên không trung.

Không ít tu sĩ đều biết rằng Phi Linh Đảo mới là chỗ hấp dẫn của Hội giao dịch Triệu Quốc, còn là chỗ tu sĩ bậc cao chờ mong nhất.

Phi Linh Đảo còn chưa có mở ra. chung quanh đã tập trung không ít tu sĩ bậc cao.

“Vù!”

Một luồng hào quang màu xanh từ trên trời giáng xuống, một lão đạo mặc hồng bào tiên phong đạo cốt từ trên trời giáng xuống, quanh thân lão quanh quần một màn sương trắng mờ. làm cho người ta không dò xét được.

Uy áp cường đại thoáng lướt qua Bốn phía, lão đạo hồng bào khôi phục hình dáng như một người bình thường.

- Người này dĩ nhiên là Bách Linh Đạo Tôn, một trăm năm trước lão đã tiến vào Nguyên Anh hậu kỳ. là người nổi bật trong giới tán tu.

Tại đây có một số tu sĩ liếc mắt một cái liền nhận ra lai lịch lão đạo Nguyên Anh Kỳ vừa buông xuống.

Ở Tam Tinh Vực, tu sĩ Nguyên Anh Kỳ nổi danh chỉ dựa vào một cái hình tượng nào đó cũng có thể để các tu sĩ đoán ra thân phận của họ.

- Tuy nhiên, trước đây một đoạn thời gian. Bách Linh Đạo Tôn này chọc phải Nghịch Thiên Đại Ma Vũ Vô Cực của Tán Tu Minh, kết quả bị đánh cho thất bại thảm hại...

Có một số tu sĩ lên dùng thần thức trao đổi với nhau.

- Ôi! Đâu phải chỉ một mình lão. tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bị Nghịch Thiên Đại Ma khiêu chiến vô số kẻ. Bình thường tu sĩ Nguyên Anh Kỳ gặp phải hắn. chỉ có nước gặp xui xẻo!

- Nghịch Thiên Đại Ma danh tiếng to lớn Như thế, chẳng lẽ không có cao nhân nào trị hắn sao?

- Ngay cả Thanh Diệp Phật Tôn của Ngọc Phật Tự cũng không làm gì được hắn, huống chi là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ nào khác.

Chung quanh Phi Linh Đảo tu sĩ càng ngày càng nhiều, trên bầu trời chốc chốc lại có tu sĩ Nguyên Anh Kỳ buông xuống, dẫn tới các tu sĩ khác lăm lét bàn tán không thôi.

Trương Hằng trà trộn trong đám người, mắt nhìn một đám Nguyên Anh Kỳ cường đại, trong lòng bình thản không nao núng.

Ở mấy năm trước, tu sĩ Nguyên Anh Kỳ còn là nhân vật ngưỡng mộ trong mắt hắn. Nhưng cho tới bây giờ. tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường đã không làm gì được hắn. Đương nhiên, gặp phải tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ trở lên. hắn vẫn lựa chọn chạy trốn là diệu sách. Nếu gặp phải một lần mấy tu sĩ cấp bậc Nguyên Anh. vậy thì quá nguy hiểm rồi.

Đúng Lúc này, trên bầu trời lại giáng xuống hai vị tu sĩ Nguyên Anh KỲ.

Một nam một nữ.

Người nữ có tu vi Nguyên Anh sơ Kỳ, chân đạp đóa mây bảy màu. lã lướt như tiên, khiến cho người ta động tâm không thôi.

Trương Hằng vừa nhìn thấy nàng này. trong lòng không khỏi nhảy dựng lên. không ngờ ở đây gặp được người quen...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

305. Chương 303: Cử Sát Chân Quân.

Vị nữ tu Nguyên Anh Kỳ cách đó không xa đúng là Bích U Tiên Tử ở Độc Thiên Bảo từng truy đuổi Trương Hằng.

Bích U Tiên Tử nhìn qua cũng không có đổi khác nhiều so với mấy năm trước, nhưng trong ánh mắt mơ hồ ẩn hiện sát khí. nàng đứng chung một chỗ với một lão già Nguyên Anh Kỳ khác.

Trương Hằng thầm cảm thấy may mắn, may mà vừa rồi mình đeo Mặt Nạ Như Ý, nếu không thật đúng là có chút phiền phức.

Tuy rằng Mặt Nạ Như Ý khó có thể giấu giếm pháp nhãn của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. nhưng với thực lực của Trương Hằng hiện nay, tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường nếu không quan sát cận thận vẫn rất khó nhìn ra sơ hở.

Trương Hằng cố không tập trung ánh mắt quan sát hai người, để ngừa bọn họ cảm giác được. Năng lực cảm quan của tu sĩ Nguyên Anh KỲ rất mạnh, thậm chí còn có thể mơ hồ cảm giác được nguy hiểm đến gần mình.

Lão già đứng ở bên cạnh Bích U Tiên Tử dẫn tới chú ý của Trương Hằng, người này tu vi không ngờ đạt tới Nguyên Anh hậu Kỳ, đã sắp vượt qua cực hạn Trương Hằng có thể ứng phó.

Người này chính là trưởng lão Tương Sơn cùng đi với Bích U Tiên Tử tới Thanh Vân Sơn. Thực lực của lão gần với Bằng Phong thượng nhân của Bích Tuyết Tương Vân Tông!

Trưởng lão Tương Sơn hình dáng thực bình thường, thân mặc trường bào màu trắng, trên lưng đeo một hồ lô màu xanh ngọc thật to, rất hấp dẫn ánh mắt của người khác.

Không ít tu sĩ đều nhận ra trưởng lão Tương Sơn.

- Hai người này khẳng định là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của Bích Tuyết Tương Vân Tông, nhưng vị nữ tu đứng trên đám mây màu sắc rực rỡ kia nhìn không quen mặt...

- Nàng này chẳng lẽ không có tìm song tu đạo侶 sao?

Tại đây đã tập trung hơn hai mươi vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ, hơn nữa con số này còn đang tăng lên.

Tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đến đây đã quen biết nhau, liền bắt đầu nhàn tản gẫu. Trương Hằng chú ý tới hồ lô màu xanh ngọc lớn sau lưng trưởng lão Tương Sơn.

Lúc trước Tô Lưu Vân chết trong tay Trương Hằng, cũng dùng Pháp bảo hồ lô cùng loại, sau lại bị Trương Hằng đánh chết, giải cứu Quỷ Sư bị nhốt ở trong đó.

Loại Pháp bảo hồ lô này có thể là dùng làm Pháp bảo phụ trợ, cũng có thể được dùng để giam giữ địch nhân.

“Àm!”

Xa xa trên bầu trời, bay tới một đám mây vờn quanh lôi điện màu tím. Ở dưới đám mây là một đại hán trung niên nửa thân trần. Theo hắn buông xuống, lôi điện trên bầu trời phát ra từng đợt tiếng gầm rú.

Trên cơ thể đại hán trung niên này vô cùng khoa trương, tràn ngập lực lượng mang tính bùng nổ. ánh mắt hắn màu tím ẩn chứa một cỗ uy áp tinh thần cường đại, tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường thậm chí cũng không dám nhìn thẳng mặt hắn.

- Người kia là ai, đã vậy còn quá kiêu ngạo.

Tại trường mấy chục tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đều ghé mắt nhìn, nếu không phải vì trên người đại hán trung niên này hiển lộ ra uy thế quá mức kinh người, e là sớm đã rục rịch kiếm chuyện rồi.

- Ta ở giới tu chân Triệu Quốc chưa từng gặp mặt người này.

Một vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ lắc đầu nói.

- Nhìn theo hình tượng, người này rất giống Lôi Đình Bá Vương của Tề Quốc.

Tương Sơn trưởng lão đứng bên cạnh Bích U Tiên Tử hơi suy nghĩ một chút, rồi nói.

- Đúng rồi! Hắn là Lôi Đình Bá Vương ở Tề Quốc khoảng năm mươi năm trước hắn đã tới đây một lần.

Rất nhanh, lại có tu sĩ khác nhớ tới lai lịch của đại hán trung niên.

Đám mây màu tím trên đỉnh đầu Lôi Đình Bá Vương bỗng nhiên thu nhỏ lại, rơi xuống trong tay hắn hóa thành một cây chùy cực kỳ to lớn.

“Chi chi...”

Cây chùy có thể so với một căn phòng nhỏ cứ như vậy bị Lôi Đình Bá Vương nắm trong tay dễ dàng.

- Không ngờ là một kiện cổ bảo hiếm thấy!

Không ít tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đều kinh ngạc không thôi.

- Cổ bảo này lưu truyền từ thời viễn cổ ở Tam Tinh Vực. tên là Dẫn Lôi Phủ. Nghe nói nặng tới một vạn tám ngàn cân, có thể dẫn đạo lôi điện lực trong thiên địa...

Có tu sĩ Nguyên Anh Kỳ có kiến thức lên tiếng giải thích.

- Một vạn tám ngàn cân à... Cho dù là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cũng rất khó sử dụng như ý.

Một gã tu sĩ Nguyên Anh sơ Kỳ thở dài.

- Chẳng lẽ giới tu chân Triệu Quốc không chào đón tu sĩ nước khác tới đây giao dịch sao?

Đối mặt với những tu sĩ vung tay múa chân nói về mình này, Lôi Đình Bá Vương hừ nhẹ một tiếng nói.

Giọng nói của hắn vang dội như tiếng sấm, gây chấn động không ít tu sĩ. Không ít tu sĩ Nguyên Anh Kỳ lập tức im bặt tiếng bàn tán.

Lôi Đình Bá Vương này, bản thân chính là một tu sĩ Nguyên Anh hậu Kỳ, cộng thêm Pháp bảo đỉnh cấp không tầm thường và thần thông lôi điện cường mãnh, trong số tu sĩ ở đây thật đúng là khó tìm ra vài người có thể địch nổi hắn.

- Ha ha! Thanh Nguyên Tử Hà Tông chúng ta cử hành Hội giao dịch Triệu Quốc, vừa không phân biệt chính ma hai đạo, cũng không phân biệt biên giới. Chỉ cần tu sĩ đạt đúng yêu cầu đều có thể tới đây giao dịch.

Một giọng nói sang sảng từ xa xa truyền đến, làm cho các tu sĩ ở đây đều chấn động một trận.

Người chưa đến tiếng nói đã tới trước, dựa vào Thanh âm có vẻ chính là tu sĩ hơi lớn tuổi, cũng có thể đoán ra thân phận người tới.

Một vị lão giả mặc đạo bào màu tím đứng trên một đám mây, cấp tốc bay tới hướng bên này.

- Tử Huyền chân nhân?!

Phụ cận Phi Linh Đảo đã tập trung tới Bốn năm mươi vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Đạo nhân áo bào tím mới vừa hiện thân, những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ này đều chuyển ánh mắt vào trên người lão.

Tử Huyền chân nhân chính là Đại trưởng lão của đại phái siêu cấp Thanh Nguyên Tử Hà Tông ở Triệu Quốc, danh tiếng nổi bật là một trong bảy đại tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của Triệu Quốc.

Theo vị tu sĩ Nguyên Anh đại viên mãn này buông xuống, các tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ở phụ cận Phi Linh Đảo đều im lặng.

- Dựa theo quy định bao năm qua, Phi Linh Đảo đại khái còn một canh giờ nữa mới có thể mở ra.

Tử Huyền chân nhân hơi lộ Ý cười đưa mắt nhìn lướt qua đông đúc tu sĩ ở đây, bao quát tất cả không chỉ riêng tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ kia một khi bị ánh mắt của lão lướt qua mình, đều sinh ra một loại ảo giác hoàn toàn bị nhìn thấu.

Ánh mắt của Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn rơi xuống trên người tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường căn bản là không thể chống lại được.

Trương Hằng đứng trong đám người, tận lực làm cho mình không quá nổi bật. Nhưng cặp mắt của Tử Huyền chân nhân lại giống như quỷ mỵ, rơi xuống trên người hắn, thậm chí còn dừng lại một chút, trong mắt lộ ra một loại ý tứ đặc thù.

Trương Hằng lập tức cảm nhận được một cảm giác hít thở không thông, trong lòng run lên.

“Quả thực đáng sợ!”

Phàm là tu sĩ bị ánh mắt của Tử Huyền chân nhân lướt qua đều có cảm giác không khác gì Trương Hằng, ngay cả Lôi Đình Bá Vương trước đó vô cùng kiêu ngạo cũng không ngoại lệ, trừ phi tu vi đạt tới cùng cấp với Tử Huyền chân nhân.

Còn may mà cũng chỉ mười mấy hô hấp, Tử Huyền chân nhân liền thu hồi ánh mắt của mình, đứng ở trên đám mây lẳng lặng chờ tới đúng một canh giờ quy định.

Các tu sĩ tại đây đều thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Ước chừng Chờ thời gian chừng nửa nén hương, từ phía chân trời đột nhiên ập tới một cỗ ma khí khiến lòng người run sợ.

Một điểm sáng màu đen nhẹ nhàng bay tới từ xa lớn dần.

Người này ước chừng ba mươi tuổi, thân mặc khải giáp màu đen. tóc màu tím đen. tướng mạo cực Kỳ anh tuấn, dưới chân đạp một đám mây đen xoay tròn điên cuồng. Ma khí ngút trời chính là từ trong đám mây đen tán phát ra, khiến chúng tu sĩ ở đây đều biến sắc.

- Cửu Sát Chân Quân!

Một đám tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đều lộ vẻ mặt sợ hãi.

- Ha ha ha... Ma đạo tu sĩ ta hôm nay tới cũng không ít nha!

Đám mây đen dưới chân Cửu Sát Chân Quân hóa thành một viên hạt châu, dung nhập trong thân thể hắn.

“Vù vù vù...!”

Trên bầu trời bay tới hơn mười điểm sáng, một đám tu sĩ Nguyên Anh Kỳ Ma đạo từ trên trời hạ xuống, đi vào Thanh Vân Sơn.

- Cửu Sát Chân Quân! Chẳng lẽ Ma đạo các ngươi muốn liên thủ công kích Thanh Vân Sơn ta sao?

Tử Huyền chân nhân sắc mặt vẫn bình thản nhẹ giọng quát lên. một đạo khí thể vô hình bức thẳng đám tu sĩ Ma đạo ở trước mặt.

- Hừ! Trên Hội giao dịch lần trước, trong tu sĩ Ma đạo ta đã có mấy tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bị chính đạo các ngươi ám sát. Lần này với Âm Quỷ Tu La Tông ta cầm đầu, tu sĩ Ma đạo cùng chung tiến thoái!

Cửu Sát Chân Quân là tông chủ đại phái siêu cấp Âm Quỷ Tu La Tông của Triệu Quốc, là nhân vật thủ lĩnh của chúng Ma tu ở Triệu Quốc...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

306. Chương 304: Khai Mạc.

ở dưới thống lĩnh của Cửu Sát Chân Quân Thanh Vân Sơn lập tức nhiều ra một mảng lớn tu sĩ Ma đạo. Trong đó nhân vật cấp bậc Nguyên Anh Kỳ đều đi tới phụ cận Phi Linh Đảo.

Trong lúc nhất thời, hai bên chính ma giằng co. không khí lập tức trở nên căng thẳng. Quần ma Với Cửu Sát Chân Quân cầm đầu hùng hổ dọa người, từ trên trời giáng xuống. Mà tu sĩ chính phái thì mang vẻ mặt châm chọc, đồng thời làm tốt tình trạng phòng thủ.

Trương Hằng đứng trong đám tu sĩ chính đạo. trong lòng hơi lấy làm lạ, chẳng lẽ hai bên chính ma này còn có thể đánh nhau hay sao?

Nếu quả như vậy, Trương Hằng cũng rất khó thoát thân từ trong trận chiến hỗn loạn này.

Tuy nhiên. Trương Hằng phát hiện hai bên chính ma này cũng chỉ đứng ở nơi đó giương mắt nhìn, ai nấy cũng không có ý động thủ.

Các tu sĩ từng trải, thậm chí còn là một bộ dáng thản nhiên, khóe miệng lơ mơ hiện ra ý cười nhàn nhạt.

Xem ra hai đạo chính ma này cùng đều không có ý đánh nhau. Trương Hằng quan sát Thật lâu sau, mới khẽ thở dài.

Các thế lực giới tu chân Triệu Quốc tương đối cân bằng, chỉ có hai đại phái siêu cấp: Thanh Nguyên Tử Hà Tông và Âm Quỷ Tu La Tông.

Dưới tình hình chung hai phe chính ma này nếu có đánh nhau cũng chỉ vì tranh giành ích lợi mà xung đột. Trên thực tế, ở toàn bộ giới tu chân, ngăn cách giữa chính đạo và ma đạo trong đó cũng không phải lớn lao như trong tưởng tượng. Như có phát sinh chuyện cần thiết môn phái chính đạo cùng môn phái ma đạo cùng có thể kết minh.

Nếu không xảy ra chuyện phần tranh ích lợi trọng đại, hai bên chính ma cũng không có khả năng lớn phát sinh xung đột. Đây là tình trạng hiện nay của giới tu chân Triệu Quốc.

Hai quốc gia khác ở giới tu chân Tam Tinh Vực là Sở Quốc cùng Tề Quốc, tình huống phức tạp hơn nhiều, nhưng cũng cùng một tình trạng Như vậy,

- Cửu Sát Chân Quân! Tu sĩ Ma đạo người chết trong ngày Hội giao dịch lúc trước, cũng chính vì ân oán cá nhân mà ra chẳng lẽ Thanh Nguyên Tử Hà Tông ta lại đi ám toán một hai tu sĩ Nguyên Anh Kỳ sao?

Thật lâu sau, chờ bầu không khí giữa hai bên dịu đi một chút, Tử Huyền chân nhân mới cười khẩy nói.

- Tử Huyền lão đạo sĩ hãy bớt sàm ngôn đi! Chúng ta không phải đến đánh nhau. Phi Linh Đảo này như thế nào còn chưa khai mạc.

Một lão nhân toàn thân tỏa ra ánh lửa xanh hướng về phía Tử Huyền chân nhân kêu lên.

Lão nhân này cách phục sức giống như một người ăn xin. trên người đeo mấy cái đầu lâu. bộ dáng rất quái dị.

Đối mặt với lão nhân này kêu la, Tử Huyền chân nhân vẫn im lặng, tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của chính ma hai đạo cũng không cảm thấy kỳ lạ.

Người này ở trong Ma đạo địa vị gần với Cửu Sát Chân Quân, được xưng là Khô Lâu Ma Nhân (ma này là ma sát), người không biết còn tưởng là Khô Lâu Ma Nhân (ma này là ma quỷ).

Sở dĩ xưng là “Ma nhân” mà không phải “Ma nhân” là Bởi vì lão nhân này cực kỳ khó chơi, hơn nữa rất thích tra tấn người khác, ở một đoạn thời gian nào đó. uy danh của lão thậm chí vượt qua Cửu Sát Chân Quân nhân vật thủ lĩnh của Ma đạo.

- Thời gian còn chưa tới.

Tử Huyền chân nhân trả lời vẻ không bằng lòng.

Trông mắt Khô Lâu Ma Nhân xoay chuyển một vòng, đột nhiên lộ vẻ rất kinh ngạc nói:

- Ồ! Băng Phong thượng nhân như thế nào còn chưa tới Hội giao dịch?

Rất nhanh, ánh mắt lão dừng lại ở trên người Bích U Tiên Tử cùng Tương Sơn trưởng lão. lúc nhìn vào Bích U Tiên Tử, lão cười hắc hắc nói:

- Tiểu cô nương! Người chính là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ mới tấn chức của Bích Tuyết Tương Vân Tông? Chắc chắc, dung mạo thật đúng là xinh đẹp. không bằng người đầu nhập vào tông môn lão phu đi. làm tiểu thiếp của ta cũng được...

Đối mặt với chòm ghẹo của Khô Lâu Ma Nhân, gương mặt ngọc của Bích U Tiên Tử lúc thì tái xanh lúc đỏ hồng, trong lòng muốn phát tác nhưng không có cái dũng khí kia.

Tương Sơn trưởng lão ở bên cạnh Bích U Tiên Tử lại cười khẩy nói:

- Mấy năm trước, người còn là bại tướng dưới tay Đại trưởng lão trong môn phái ta. Làm sao vậy, đâu không lại thế hệ trước, bây giờ chạy tới khi dễ một tiểu bối mới tấn chức Nguyên Anh hay sao?

Tương Sơn trưởng lão là Nguyên Anh hậu kỳ. Tuy rằng đánh không lại nhân vật cấp bậc Khô Lâu Ma Nhân này nhưng cũng không sợ hãi đối phương.

Khô Lâu Ma Nhân liếc mắt nhìn Tương Sơn trưởng lão một cái, hừ nhẹ nói:

- Trừ Bằng Phong thượng nhân ra. toàn bộ Bích Tuyết Tương Vân Tông còn không có ai có thể được lão phu để vào mắt. Một tu sĩ Nguyên Anh hậu Kỳ như ngươi, thực lực cũng chỉ tầm thường, sao có tư cách nói chuyện ở trước mặt lão phu.

Khô Lâu Ma Nhân trả lời chanh chua, bộ dáng xem thường không có để Tương Sơn trưởng lão ở trong mắt. Tương Sơn trưởng lão khẽ cười một tiếng, cũng không tiếp tục đấu miệng lưỡi cùng đối phương.

ở giới tu chân Tam Tinh Vực, thực lực của Nguyên Anh hậu Kỳ vẫn còn rất xem trọng, mặc dù là Khô Lâu Ma Nhân tồn tại mạnh mẽ bậc này, cũng không có tuyệt đối nắm chắc giết chết đối phương.

- Mười mấy năm trước Khô Lâu Ma Nhân này đã từng chiến đấu cùng Bằng Phong thượng nhân, thắng bại cụ thể không rõ. nhưng Khô Lâu Ma Nhân dường như còn bị thiệt thòi. Từ đó về sau, lão bế quan mười mấy năm, gần đây mới xuất quan, có lẽ muốn đi tìm Bằng Phong thượng nhân trả đũa đây!

- Bằng Phong thượng nhân thành danh đã mấy trăm năm. từ khi tấn chức Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn chưa thấy thất bại lần nào. Một trăm năm trước, thậm chí lão còn giao đấu với Ma đạo đệ nhất nhân Cửu Sát Chân Quân cũng không có bị thua.

- Ôi! Trong cấp Nguyên Anh Kỳ có lẽ không có ai có thể đánh bại Bằng Phong thượng nhân, lực công kích của lão không tính là cao nhất, nhưng công pháp của lão có lực khống chế và lực phòng ngự rất mạnh. Tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường thậm chí còn chưa kịp tới gần lão thì đã không thể nhúc nhích rồi.

Một tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ cuối cùng khẽ thở dài cảm khái.

Trương Hằng ở trong một góc cũng không lộ mặt. lại đeo Mặt Nạ Như Ý, nghe một ít tu sĩ bậc cao ở gần Phi Linh Đảo bình luận, nhưng thật ra hiểu biết không ít tin tức.

Đối mặt với chính ma giăng co cùng với toàn trường nhiều tu sĩ Nguyên Anh Kỳ hội tụ hoành tráng như vậy, Trương Hằng vẫn duy trì vẻ thấp kém cần có. trong đám người này lại có địch nhân của hắn. Hắn cũng không có dũng khí làm náo động ở trước mặt đông đảo lão quái Nguyên Anh Kỳ thế này.

Thời gian qua đi từng chút một. ánh sao nổ rộ hào quang trên bầu trời đêm lại bị độn quang cùng pháp bảo sáng loáng của đông đảo tu sĩ ở phụ cận Phi Linh Đảo che lấp.

Ngay khoảnh khắc đó, Phi Linh Đảo giữa vòng vây của tu sĩ chính ma hai đạo đột nhiên nổ rộ ra hào quang chói mắt, dãy núi trong thiên địa đột nhiên phát ra từng cơn chấn động.

Nguồn nơi phát ra cơn chấn động này là Phi Linh Đảo.

cấm chế cường đại ở bốn phía Phi Linh Đảo bắt đầu cấp tốc lưu chuyển, một vầng hào quang bao trùm toàn bộ đảo nhỏ rực rỡ lung lay như cội Bồ đề này.

Àm!

Một cột sáng màu tím xanh từ phía chân trời giáng xuống, uy áp mệnh mông buông xuống phủ trùm phạm vi mấy chục dặm.

Trong lúc nhất thời toàn bộ tu sĩ Thanh Vân Sơn đều buông bỏ mọi động tác trong tay. Ngẩng nhìn cột sáng màu tím xanh từ trên trời giáng xuống kia.

Đối mặt với cỗ lực lượng giống như đại biểu cho thiên địa trừng phạt này. tất cả tu sĩ đều sinh ra một loại cảm giác không thể chống cự lại.

Bao gồm tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đều lộ ra vẻ hoảng sợ.

Thực hiện nhiên cỗ lực lượng này đã vượt qua phạm trù Nguyên Anh Kỳ. Mặc dù cộng tất cả tu sĩ tập hợp tại hiện trường, cũng không nhất định có thể chiến thắng được cỗ lực lượng này.

Trên mặt Tử Huyền chân nhân mang theo ý cười thần nhiên, quan sát kỹ đông đúc tu sĩ Ma đạo ở đối diện.

Chúng tu sĩ Ma đạo đều lộ vẻ mặt kinh ngạc cùng nghi ngờ, ngay cả Khô Lâu Ma Nhân cũng đều là vẻ mặt ngưng trọng.

Nhưng nhân vật thủ lĩnh Ma đạo Cửu Sát Chân Quân thì vẻ mặt vẫn lạnh nhạt như thường nơi khóe miệng của hắn thậm chí còn mang theo vài tia trào phúng.

Cột sáng màu tím xanh tản mát ra uy áp cũng chỉ liên tục không đến hai cái hô hấp rồi tan biến mất. nhưng Phi Linh Đảo bị nó đánh trắng lại xảy ra biến hóa trọng đại.

Bốn phía Phi Linh Đảo hình thành một lỗ xoáy khổng lồ do cột sáng màu tím xanh tạo thành. Lỗ xoáy này không ngừng xoay tròn, bao phủ toàn bộ Phi Linh Đảo ở trong đó.

ở bên ngoài nhìn vào, chỉ thấy Phi Linh Đảo liên hóa thân thành lỗ xoáy trắng lệt trong hư không, lóng lánh hào quang làm cho người ta tâm động.

- Phi Linh Đảo đã mở ra, tu sĩ Nguyên Anh Kỳ có thể trực tiếp tiến vào. tu sĩ thực lực không đủ để tiến vào trong đó, giao nộp một trăm tinh thạch trung phẩm. cũng có thể tiến vào.

Thanh âm của Tử Huyền chân nhân truyền ra khắp phạm vi mấy chục dặm.

“Vù vù!”

Pháp bảo độn quang liên tục lóe ra, đã có mấy vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ quen thuộc quy tắc. trực tiếp xuyên qua lỗ xoáy màu tím đen kia vào bên trong...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

307. Chương 305: Nhìn Thấu.

Đối mặt với Phi Linh Đảo dường như hóa thân thành lỗ xoáy màu tím xanh, một đám tu sĩ Nguyên Anh Kỳ xuyên qua mà vào, khiến tu sĩ bình thường lâm vào các màu độn quang cùng pháp bảo kinh diễm xẹt qua trong trời đêm, giống như sao băng đủ mọi màu sắc sáng đẹp rực rỡ.

Nhiều tu sĩ Nguyên Anh Kỳ như vậy tập trung rầm rộ. ở toàn bộ giới tu chân Tam Tinh Vực đều là cực kỳ hiếm thấy. Không ít người trong bọn họ đều là nhân vật danh chấn một phương, mà hiện giờ, bọn họ lại không hẹn mà cùng bay vào bên trong lỗ xoáy màu tím đen kia.

Trương Hằng nhìn trước mắt hào quang đủ màu sắc đẹp mắt. trong lòng có hơi rung động, nhưng ở ngoài mặt vẫn duy trì trấn định, cũng không có cùng bay vào Phi Linh Đảo với những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ này.

Trong quá trình này, hắn cũng nhìn thấy một vị tu sĩ Nguyên Anh trung Kỳ dắt một văn bối Trúc Cơ Kỳ cùng nhau bay vào Phi Linh Đảo, tình huống như vậy cũng có không ít.

Tu sĩ dưới Nguyên Anh Kỳ Tuy rằng không thể bằng vào thực lực của chính mình tiến vào Phi Linh Đảo. nhưng dưới dẫn dắt của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ, có thể xuyên qua lỗ xoáy mà vào.

Dù sao có một số lão quái Nguyên Anh Kỳ cũng có một hai tên đệ tử thiên tư phi phàm, mang theo ra ngoài lịch lãm cũng là bình thường.

Thời gian ước chừng kéo dài mấy chục lần hô hấp, đại đa số tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đều bay vào Phi Linh Đảo.

Đến giờ phút này, Trương Hằng vẫn chưa nhúc nhích.

ở một góc bầu trời cách Phi Linh Đảo xa xa, lơ lửng một vị đạo nhân áo bào tím. người này đúng là Tử Huyền chân nhân Đại trưởng lão của đại phái siêu cấp Thanh Nguyên Tử Hà Tông.

Lão lại đảo mắt một lần nữa lướt qua một ít tu sĩ còn lại. bao gồm vài tu sĩ Nguyên Anh Kỳ còn đứng rải rác trong đó.

Nhưng rất nhanh, ánh mắt Lão dừng lại trên người Trương Hằng, khoe miệng còn mang theo ý cười lơ mờ. Trương Hằng thâm cả kinh, rốt cuộc là mình để lộ ở chỗ nào mà lại dẫn tới chú ý của người này nhiều lần.

- Đạo hữu chẳng lẽ không muốn đi vào Phi Linh Đảo sao?

Tử Huyền chân nhân mặt đầy vẻ tươi cười, nhìn thẳng vào Trương Hằng, đột nhiên hỏi.

Trương Hằng cố áp chế trong lòng xuống, thăm cân nhắc, hẳn hiểu rằng đối phương muốn giết mình, cũng không có gì khó. Hơn nữa, với thân phận và địa vị của đối phương, cùng với tình cảnh lúc này cũng không đến mức xuống tay đối phó mình.

Một ít tu sĩ khác còn lại tại trường, cũng đều rất kinh ngạc, không hiểu vị Tử Huyền chân nhân chán nhiếp giới tu chân Triệu Quốc này. vì sao lại chủ động chào hỏi nói chuyện cùng một tu sĩ không có tiếng tăm gì.

Trong lúc Nhất thời, Trương Hằng trở thành tiêu điểm trong ánh mắt của rất nhiều tu sĩ.

- Tại hạ tu vi thấp kém nên chờ các tiền bối Nguyên Anh Kỳ đi vào hết trong đó rồi mới tính sau.

Trương Hằng đáp lời khiếm tốn.

- Ha ha! Đạo hữu hạ thấp mình quá mức rồi! ở giới tu chân địa vị đều là dùng thực lực để xem xét. về sau nếu có cần cái gì có thể đến Thanh Nguyên Tử Hà Tông tìm ta.

Tử Huyền chân nhân còn rất khách sáo nói với Trương Hằng.

Trương Hằng thực buồn bực. hành vi của Tử Huyền chân nhân này thật đúng là làm cho người ta khó có thể đánh giá.

- Hy vọng ở trong hội đấu giá có thể gặp lại đạo hữu.

Tử Huyền chân nhân nói xong một câu cuối cùng, thân hình hóa thành một hư ảnh màu tím. làm cho người ta lóa mắt.

Hư ảnh qua đi, Tử Huyền chân nhân đã tiến vào Phi Linh Đảo. Trương Hằng không khỏi hít ngược một hơi khí lạnh: thân pháp thật đáng sợ. tốc độ cũng thực khủng bố.

Các tu sĩ khác cũng đều khiếp sợ không thôi.

Không hổ là một trong bảy đại tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của giới tu chân Triệu Quốc, thực lực đã vượt qua cực hạn thường nhân có thể đo lường.

“Vù vù!”

Theo sát sau Tử Huyền chân nhân lại có vài vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bay vào Phi Linh Đảo.

Chỉ chốc lát. tại trường chỉ còn lại một vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ Cuối cùng,

Người này dáng người vạm vỡ. nửa thân trần, trong ánh mắt lóe ra tử mang, trên người tản phát ra uy áp đủ để cho tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường khiếp sợ.

Trương Hằng nhận ra người này. hẳn chính là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đến từ Sở Quốc, Lôi Đình Bá Vương.

Hành vi của Lôi Đình Bá Vương trước đó rất cao ngạo, hiện tại lại rơi vào tổp tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cuối cùng, làm cho người ta khó có thể suy đoán được.

Trương Hằng cùng cảm thấy rất kỳ quái, nhưng cũng không để ý lắm.

Nhưng đúng lúc này, ánh mắt của Lôi Đình Bá Vương đột nhiên tập trung vào Trương Hằng, uy áp như sóng gió ba đào ập thẳng tới Trương Hằng.

Thân mình Trương Hằng đứng trên không trung nhẹ nhàng thối lui ra sau một bước, mới đứng vững thân hình.

- Các hạ là có ý tứ gì?

Trương Hằng tức giận trong lòng, nhưng cũng không biết làm sao.

Lôi Đình Bá Vương trước mắt này tuy rằng không phải tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn. nhưng thực lực cũng không phải Trương Hằng có khả năng chống lại.

Trước không nói độ chênh lệch thật lớn giữa tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. Nguyên Anh tiền Kỳ và trung kỳ thật còn có thể để cho người ta tưởng tượng ra được. Nhưng một khi tiến vào Nguyên Anh hậu kỳ cùng với đại viên mãn. thực lực liền tiến vào một cảnh giới thần bí khó lường.

Bảy đại tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của giới tu chân Triệu Quốc, tu vi thấp nhất đều là Nguyên Anh hậu kỳ.

Lôi Đình Bá Vương hiện nay tu vi đạt tới Nguyên Anh hậu Kỳ còn không nói. hắn còn nắm giữ thần thông lôi điện uy lực mạnh mẽ, trong tay còn có Dẫn Lôi Phủ là pháp bảo đỉnh cấp kế thừa mấy thời đại.

Đối mặt với nhân vật Như vậy, Trương Hằng thật sự không nổi lên được chút dũng khí nào để chống cự lại.

- Không tệ. quả nhiên không đơn giản...

Lôi Đình Bá Vương liếc nhìn Trương Hằng một cái có vẻ tán thưởng, Dường như cũng không có ác ý gì.

Trương Hằng kinh ngạc, cảm giác hành vi của những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ này thật đúng là khó suy đoán.

Có lẽ là nhìn ra vẻ nghi hoặc của Trương Hằng. Lôi Đình Bá Vương thần nhiên nói:

- Ta cảm nhận được ở trong thân thể của ngươi một cỗ khí tức rất quen thuộc... Thật sự là tình duyên...

Nói đến đây, hắn dừng lại, hào quang màu tím trong đôi mắt càng sáng lên. quanh thân không tự chủ được sinh ra một màn lôi điện như mạng nhện, ở trong không gian phát ra tiếng “vú vú”.

Trương Hằng có cảm giác tinh tú thiên lôi ẩn chứa trong thân thể mình có chút rục rịch, trong lòng cả kinh vội vàng cố sức đè nén xuống.

“Đối phương cũng có được thần thông lôi điện, cho nên mới phát hiện điểm khác thường trong thân thể mình?” Trương Hằng xoay chuyển Ý nghĩ trong lòng, rất nhanh cho ra kết luận chính xác.

Ước chừng qua một hai lần hô hấp. lôi điện quanh thân Lôi Đình Bá Vương biến mất. thân thể khôi phục bình thường, hắn nhìn chằm chằm vào Trương Hằng, trong mắt chứa đủ loại thần sắc kinh diễm, ghen tị, nghi ngờ...

- Chúng ta “đồng hành” đi.

Thật lâu sau, Lôi Đình Bá Vương mới nói.

Trương Hằng đương nhiên có thể hiểu được ý “đồng hành” của hắn.

- Các hạ nói quá lời! Đồng hành cũng có phần cao thấp, tại hạ thực lực thấp kém như thế nào có thể sánh ngang cùng đạo hữu ngài được?

Trương Hằng ngoài cười Nhưng trong không cười nói.

- Ngươi cũng không cần ở trong này khiêm tốn.

Trên mặt Lôi Đình Bá Vương hiện ra vài tia không vui lòng:

- Nội tình của ngươi, ta đã thăm dò được vài phần.

- Đó là lẽ đương nhiên!

Trương Hằng làm một bộ dáng dĩ nhiên là thế nói.

Hắn cũng không lo lắng đối phương sẽ ra tay đối phó với mình. Dù sao nơi này là Triệu Quốc, mà còn là Hội giao dịch Thanh Vân Sơn. cho dù là Vũ Vô Cực cũng không dám ở trong này kiêu ngạo, huống chi là một tu sĩ ngoại lai.

Lôi Đình Bá Vương thấy thái độ của Trương Hằng như vậy có hơi bức tức. nhưng không tiện phát tác. thoáng trầm ngâm một chút rồi nói:

- Nếu là đồng hành, như vậy chúng ta cùng nhau bay vào Phi Linh Đảo đi. Ngươi và ta gặp nhau là có duyên Chẳng lẽ không thể nể mặt ta một lần. hay ngươi xem thường ta là một tu sĩ ngoại lai?

Trương Hằng cười khổ trong lòng, ta nào có tư cách xem thường người?

- Được rồi!

Trải qua một phen đấu tranh trong lòng. Trương Hằng rốt cục đáp ứng với đối phương cùng nhau đi tham gia hội đấu giá.

- Ta tên là Nhâm Phi. người ta xưng là Lôi Đình Bá Vương, đến từ Tề Quốc cách đây hơn mười mấy vạn dặm.

Lôi Đình Bá Vương tự giới thiệu ngắn gọn.

Trương Hằng cảm giác có Điều quái dị, đành phải nói:

- Ta họ Trương, một tán tu không danh tiếng gì trong giới tu chân Triệu Quốc, không có tên hiệu.

Thời điểm nói tới đây, Trương Hằng đột nhiên nhớ tới trước đây mình ở Độc Thiên Bảo bị gán cho một cái danh hiệu là “Bất Tử Tà Đế”.

- Như thế rất tốt! Chúng ta cùng nhau vào đi thôi.

Lôi Đình Bá Vương không cần giải thích, liền thúc giục Trương Hằng cùng bay vào Phi Linh Đảo.

Đúng Lúc này, Trương Hằng đột nhiên cảm nhận được một mối bất an. trong lòng chợt sinh ra một loại cảm giác bị âm thầm nhìn trộm...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

308. Chương 306: Kế Sách.

Trương Hằng cảm thấy cực Kỳ bất an, ánh mắt đột nhiên nhìn về phía Phi Linh Đảo.

Ngân quang chợt lóe lên trong mắt hắn, một đạo lôi hồ rất nhỏ xẹt qua hư không, trực tiếp xuyên thấu qua lớp xoáy màu xanh tím bên ngoài Phi Linh Đảo.

Trương Hằng thấy được có một đôi mắt quen thuộc, đôi mắt này mang đầy vẻ oán hận.

Bích U Tiên Tử!

Trong lòng Trương Hằng khê động, quang hoa trong mắt nhoáng cái đã tiêu thất.

Lôi Đình Bá Vương nắm bắt được động tác của Trương Hằng. thần thức liền kéo dài về phía Phi Linh Đảo nhưng lại bị một tầng cấm chế mạnh mẽ ngăn cản. Hắn không khỏi di lên một tiếng.

Hóa ra cấm chế xung quanh Phi Linh Đảo rất đặc biệt, người bên ngoài không thể nhìn thấy những chuyện vật bên trong, thần thức cũng không thể tiến nhập. Nhưng người ở trong Phi Linh Đảo lại có thể quan sát tình hình bên ngoài.

Tuy nhiên, Thần Linh Nhãn của Trương Hằng lại có được năng lực quý thần khó lường, có thể nhận ra tình huống bên trong.

Bích U Tiên Tử ở bên cạnh Phi Linh Đảo cắn chặt hai môi, sát khí lóe ra trong mắt, hướng về Tương Sơn trưởng lão bên cạnh nói:

- Người này chính là Bất Tử Tà Đế mà ta đã nhắc tới lúc trước.

Sắc mặt Tương Sơn trưởng lão đậm nhạt, nhìn chằm chằm Trương Hằng ở ngoài Phi Linh Đảo, thần nhiên nói:

- Người này đích xác không đơn giản, tu vi mơ hồ bất chừng, có lẽ không giống như chỉ có tu vi Trúc Cơ Kỳ như người nói.

Bích U Tiên Tử liền có bộ dáng như muốn nói lại thôi. Quả thật Trương Hằng lúc này khác biệt rất lớn so với lúc trước.

- Người yên tâm đi, chờ Hội giao dịch kết thúc, ta sẽ tới bắt giữ hắn.

Trương Sơn trưởng lão lạnh nhạt nói.

Bích U Tiên Tử khẽ gật đầu. Nàng ta không nghi ngờ Trương Sơn trưởng lão có thực lực này. Nhưng sau đó đôi mi Thanh tú lại hơi nhíu:

- Ta thấy vừa rồi Tử Huyền chân nhân cũng lên tiếng chào hỏi hắn, hiện tại lại cùng một chỗ với Lôi Đình Bá Vương, chỉ sợ khó có cơ hội xuống tay với hắn.

- Điều này cũng không có gì là Kỳ quái. Hắn ta hẳn có được thực lực Nguyên Anh sơ Kỳ. tu vi mơ hồ không chừng, thân phận lại rất thần bí. có thể khiến những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ khác chú ý. Điều này cũng rất bình thường! Chờ sau khi rời khỏi Thanh Vân Sơn, chúng ta tìm một nơi hẻo lánh bắt sống hắn, động tác cần lưu loát chút, những người khác cũng rất khó phát hiện ra được.

Trương Sơn trưởng lão hỏi hột nói.

- Trương đạo hữu, người vừa rồi có phát hiện gì sao?

Lôi Đình Bá Vương tò mò hỏi.

Trương Hằng vừa rồi khiến Lôi Đình Bá Vương nảy ra không ít phán đoán.

Trương Hằng dùng thần thức truyền âm nói:

- Ta cũng không dối gì đạo hữu. vừa rồi có một cừu nhân âm thầm theo dõi ta. Hơn nữa, ta cũng không thể chống lại thực lực đối phương. Xem ra ta không thể tự mình cùng người đi tới hội đấu giá được rồi!

Lôi Đình Bá Vương nhíu mày:

- Người và ta kết bạn mà đi thì sợ gì có người gây thương tổn cho người!? Chẳng lẽ đối phương là tu sĩ Nguyên Anh đại viên mãn sao?

Trương Hằng cười khổ nói:

- Thực lực của đối phương thật ra cũng tương đương với người thôi! Nhưng nơi này là Triệu Quốc, không phải là Tề Quốc người, hơn nữa, bọn họ lại đại biểu cho một thế lực!

Lôi Đình Bá Vương trầm mặc. Hắn cũng hiểu được thực lực của mình tuy mạnh nhưng đây lại là Triệu Quốc. Cường long không áp bọn rắn độc! Huống chi thực lực bọn rắn độc này lại không kém gì cường long!

- Nhưng ta còn có việc muốn thương nghị với đạo hữu, không biết khi nào mới gặp lại?!

Lôi Đình Bá Vương hỏi.

- Không bằng thế này đi...

Trương Hằng thấp giọng nghị luận với Lôi Đình Bá Vương.

- Như vậy có được không?

Lôi Đình Bá Vương có chút

- ít nhất có tám phần nắm chắc!

Trương Hằng cười nói.

- Vậy được rồi. chúng ta cùng nhau bay tới Phi Linh Đảo!

Lôi Đình Bá Vương dẫn đầu bay về phía Phi Linh Đảo. tốc độ cũng không nhanh.

Trương Hằng chân đạp độn quang màu bạc, rất nhanh đuổi kịp hắn, hai người sóng vai mà đi.

- Bọn họ lại đây...

Bích U Tiên Tử vội vàng truyền âm nói.

- Được rồi. chúng ta tạm thời tránh đi một chút!

Tương Sơn trưởng lão và Bích U Tiên Tử vội vàng thu hồi thần thức, bay vào bên trong Phi Linh Đảo.

Lôi Đình Bá Vương và Trương Hằng cùng nhau bay về phía Phi Linh Đảo khiến một ít tu sĩ Nguyên Anh Kỳ dòm ngó.

Khi hai người bay tới lốc xoáy màu xanh tím. Lôi Đình Bá Vương hừ nhẹ một tiếng. Một cỗ lôi điện lực cường đại sinh ra xung quanh người hắn, uy áp mênh mông cuộn cuộn dạt tán tứ phía, khiến cho những kẻ âm thầm dòm ngó cũng chịu chút không thoải mái.

Một mảnh tử quang chói mắt bao bọc lấy hai người, trực tiếp xuyên qua lốc xoáy, tiến nhập Phi Linh Đảo.

Sau khi tiến vào Phi Linh Đảo, hai người nhìn nhau cười cười.

Tiếp theo, Trương Hằng và Lôi Đình Bá Vương bắt đầu quan sát bố trí bên trong Phi Linh Đảo.

Toàn bộ hòn đảo nhỏ này có một tầng sương trắng nhàn nhạt, có thể nhìn thấy Thanh sơn mông lung ở phía xa xa. Trên bầu trời cũng có thể nhìn thấy mấy chục con tiên hạc bay qua bay lại.

Trên hòn đảo nhỏ này còn có sông. suối, hồ nước, rừng cây, lầu các. Toàn bộ Phi Linh Đảo khiến người ta có cảm giác rất Thanh nhàn u tĩnh, như tiên cảnh giữa nhân gian.

Trung ương của Phi Linh Đảo có một bãi đá rất lớn, lơ lửng giữa hư không. Mặt ngoài bãi đá có một tầng cấm chế lưu chuyển. trên đó có bàn ghế đá, chính giữa còn có một cột sáng nhỏ nhỏ từ chính giữa bầu trời hạ xuống. Cột sáng này bao phủ một thứ rất mông lung, nhìn không rõ được. Toàn bộ bãi đá này có thể chứa đựng được chừng hai trăm người.

Mà Giờ phút này, nơi đây đã có gần trăm tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. Những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ này đã biết rõ quy tắc, sớm lên trên bãi đá, tìm vị trí thích hợp cho thân phận địa vị mình.

Khi Trương Hằng và Lôi Đình Bá Vương tới đây, những người nơi này thậm chí đã không ngừng to nhỏ trò chuyện. Trương Hằng và Lôi Đình Bá Vương tới lại hấp dẫn không ít ánh mắt Kỳ quái của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Bích U Tiên Tử và Tương Sơn trưởng lão cũng đang âm thầm quan sát hai người. Trương Hằng hơi liếc mắt nhìn Bích U Tiên Tử một cái. khỏe miệng mang theo vài tia trào phúng, cũng không đặt hai người bọn hắn vào mắt, tìm một chỗ rồi cùng Lôi Đình Bá Vương ngồi xuống.

Trong lòng Bích U Tiên Tử cả kinh, liền truyền âm cho Tương Sơn trưởng lão:

- Chẳng lẽ tên Bất Tử Tà Đế này đã sớm phát hiện ra sự tồn tại của chúng ta!? Chẳng lẽ hắn tự nhận có chỗ dựa là Lôi Đình Bá Vương thì không đặt chúng ta vào mắt sao?!

Tương Sơn trưởng lão cũng lộ ra vẻ mặt ngưng trọng:

- Lôi Đình Bá Vương quả thật rất khó đối phó! Nếu hai người này không tách nhau ra thì chúng ta cũng không thể xuống tay được.

Thực hiển nhiên, Tương Sơn trưởng lão quả thật rất kiêng kỵ Lôi Đình Bá Vương.

- Nhưng tên Bất Tử Tà Đế có quan hệ tới bí mật Huyết Sát Động Phủ, chúng ta không thể bỏ qua hắn được! Chúng ta có nên báo cho Đại trưởng lão không?

Bích U Tiên Tử vội vàng hỏi lại.

Tương Sơn trưởng lão trầm ngâm một lúc, nhân tiện nói:

- Bích U đừng hoảng sợ. Hiện tại chúng ta tìm Đại trưởng lão cũng không kịp rồi! Nhưng ta đã tìm ra cách để đối phó với hắn...

Tương Sơn trưởng lão lại bí mật truyền âm cho Bích U Tiên Tử một lúc.

- Như vậy có được không?

Bích U Tiên Tử có chút lo lắng hỏi lại.

- Người yên tâm! Ta và người kia tương giao với nhau mấy trăm năm, đã quen biết nhau từ hồi còn là tu sĩ Kết Đan Kỳ...

Tương Sơn trưởng lão cười nói.

Là lão quái Nguyên Anh hậu Kỳ, bình thường đều sống tới mấy trăm năm, thậm chí hơn một ngàn năm, có rất nhiều cơ hội kết giao vài vị bằng hữu. Đây cũng chính là sự chênh lệch giữa tu sĩ bản địa và tu sĩ ngoại lai. Tu sĩ bản địa bằng vào nhân tình và giao tình, hoàn toàn có thể gọi một vài bằng hữu tới trợ giúp.

Lại qua một lúc, tất cả tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trên Phi Linh Đảo đã tề tụ trên bãi đá thật lớn này. Toàn bộ bãi đá chia làm hai trận doanh, gồm chính đạo và ma đạo.

Tử Huyền chân nhân ngồi ở phía trước chúng tu sĩ chính đạo, đối diện với phía tu sĩ ma đạo, lạnh nhạt nói:

- Bất kể là chính đạo hay ma đạo đều phải tuân thủ quy tắc giao dịch, nếu không... Huyền Lô u Hỏa Trận trên bãi đá này cũng không phải để chơi không!

Chúng tu sĩ không khỏi ngẩng đầu nhìn lên điểm đen như ẩn như hiện, không ngừng vẫy vẫy phía trên bãi đá.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

309. Chương 307: Lương Cực Từ Nguyên Kính.

- Uy lực của trận pháp này, chắc tất cả mọi người đều đã rõ!

Tử Huyền chân nhân cười nhạt nói.

Chúng tu sĩ Nguyên Anh Kỳ khi nhìn về trận pháp phía trên, ánh mắt đều mang theo vài tia sợ hãi.

Những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ lão làng này đều biết, rằng mười mấy năm trước có một gã tu sĩ Nguyên Anh trung Kỳ không tuân thủ quy tắc đấu giá, ý đồ cướp đoạt một kiện bảo vật, kết quả bị trận pháp trên không đánh xuống huyền lô, trực tiếp miểu sát.

Có thể nói, Huyền Lô u Hỏa trận trên không bãi đá đã vượt qua cực hạn chịu đựng của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Cửu Sát Chân Quân, thủ lĩnh ma đạo liếc nhìn Huyền Lô u Hỏa Trận trên không bãi đá, hai mắt cũng như sâu hơn nhưng vẻ mặt vẫn lạnh lùng, dường như trời có sập xuống cũng chẳng liên quan tới mình.

- Cửu Sát tiên bối, uy lực của Huyền Lô u Hỏa Trận này thật sự lợi hại vậy sao?

Một tên tu sĩ ma đạo hướng về phía Cửu Sát Chân Quân hỏi.

Cửu Sát Chân Quân thản nhiên nói:

- Uy lực của trận pháp này quả không cần phải hoài nghi! Nhưng các người yên tâm, chỉ cần không vi phạm quy tắc hội đấu giá. khẳng định sẽ không bị nó công kích.

- Hắc hắc, Hội giao dịch Triệu Quốc này tuy rằng ngoài mặt là do Thanh Nguyên Tử Hà Tông xây dựng nhưng người chân chính thao túng đằng sau cũng không đơn giản Như vậy...

Trên mặt Khô Lâu Ma Nhân hiện ra nụ cười âm hiểm, đôi mắt như quỷ quét nhìn chúng tu sĩ đối diện.

Cửu Sát Chân Quân liếc nhìn sang hắn một cái, cũng không nói gì mà đôi mắt thâm thúy lại bình thản đánh giá tu sĩ chính đạo, đặc biệt là nhằm vào những tu sĩ tương đối xa lạ, trong đó có bốn người Bích U Tiên Tử, Trương Hằng, Lôi Đình Bá Vương. Sau đó, Cửu Sát Chân Quân liền nhắm mắt lại. dường như hết thảy mọi chuyện nơi này cũng không được hắn đặt vào trong lòng.

Chúng tu sĩ ma đạo thấy biểu hiện của Cửu Sát Chân Quân như vậy nhưng không ai dám nói năng gì. ở những lần Hội giao dịch trước, hắn cũng biểu hiện như vậy, thậm chí rất ít khi hắn mua thứ gì.

Trương Hằng và Lôi Đình Bá Vương ngồi cùng một chỗ. trước khi đấu giá bắt đầu thì ánh mắt quan sát những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của cả chính ma lương đạo.

Trương Hằng ghi nhớ hết khuôn mặt, hình dáng của những người này. Sau này, rất có thể hắn sẽ giao tiếp với những Lão quái Nguyên Anh Kỳ danh chấn nhất phương này.

Lôi Đình Bá Vương quan sát chúng tu sĩ nơi này một chút, vô vị thu hồi ánh mắt, tò mò nhìn sang Trương Hằng, truyền âm hỏi:

- Kế hoạch của đạo hữu sẽ thành công chăng?!

Khóe miệng Trương Hằng mang theo một tia cười nhạt nói:

- Mọi chuyện thuận lợi! Bản tôn của ta đã rời khỏi Thanh Vân Sơn cả trăm dặm rồi!

- Trương đạo hữu quả thật là thâm tàng bất lộ, tu thành thần thông vô thượng Thân Ngoại Hóa Thân. Lúc trước tại hạ còn chưa tin! Xem ra dù đạo hữu chưa có tu vi Nguyên Anh Kỳ nhưng thực lực đúng là ở Nguyên Anh Kỳ rồi!

- Coi như là hơi mạnh một chút!

Trương Hằng gật gật đầu.

Nháy mắt khi hắn và Lôi Đình Bá Vương tiến vào lốc xoáy màu xanh tím. bản tôn Trương Hằng đã ẩn thân bỏ chạy. Mà lúc đó, Lôi Đình Bá Vương phát ra uy thế như vậy là yểm hộ cho hắn.

Giờ phút này, Trương Hằng đã mang theo Quách Phong rời khỏi Thanh Vân Sơn, đi được cả trăm dặm rồi.

- Trương đạo hữu người chẳng lẽ phải đặt phân thân ở lại nơi nguy hiểm này sao?! Theo ta được biết, luyện thành một Thân Ngoại Hóa Thân quá không dễ dàng, tiêu hao rất nhiều tâm huyết và nguyên khí. một khi phân thân tử vong, bản tôn cũng chịu không ít ảnh hưởng.

Lôi Đình Bá Vương tò mò hỏi.

- Nếu không đặt phân thân lại. kẻ thù của ta e rằng sẽ trực tiếp đuổi theo bản tôn ra khỏi Thanh Vân Sơn. Đến lúc đó ta lại càng thêm nguy hiểm. Chết đi một cái phân thân so ra còn tốt hơn nhiều so với đánh mất tính mạng!

Trên mặt Trương Hằng cũng mang theo vài tia bất đắc dĩ!

- Đạo hữu thật quyết đoán! Đối lại là ta. có thể không nghĩ ra được kế sách như vậy!

Lôi Đình Bá Vương cười ha hả, tán thưởng nói.

Trương Hằng cũng không coi trọng lời này. Có thể tu luyện tới Nguyên Anh Kỳ, có người nào là đầu đất chứ!?

Ngồi lại trên bãi đá này chờ mãi mà hội đấu giá còn chưa được cử hành nhưng những lão quái Nguyên Anh KỲ này đều rất kiên nhẫn. Cả đám hoặc nhắm mắt dưỡng thân hoặc trao đổi khe khẽ với nhau.

Trong Lúc này, cũng có không ít tu sĩ Nguyên Anh Kỳ chưa tới cũng đã tới.

Một lúc này, quang trụ màu xanh tím trên bãi đá đột nhiên run lên. một cỗ cấm chế cường đại hình thành trên Phi Linh Đảo. Ánh sáng màu tím mờ mờ bao phủ hoàn toàn Phi Linh Đảo.

- Cửa vào Phi Linh Đảo đã đóng! Trước khi hội đấu giá chấm dứt. bất cứ tu sĩ nào bên ngoài cũng không thể tiến vào!

Thanh âm Tử Huyền chân nhân truyền khắp toàn trường.

Trương Hằng ngạc nhiên, giờ phút này Phi Linh Đảo chỉ cho phép ra mà không được tiến vào.

Cho dù tu sĩ Nguyên Anh Kỳ chưa kịp chạy tới cũng không thể vào được.

- Hội đấu giá hiện tại bắt đầu, do sự đệ Thạch Lâm Hiên của ta chủ trì

Tử Huyền chân nhân giới thiệu một gã Thanh niên áo trắng phía sau, người này liền bước lên phía trước.

Thanh niên này bộ dáng nhìn qua chỉ mới hơn ba mươi tuổi, tu vi Nguyên Anh sơ Kỳ. ánh mắt mang theo ngạo khí nhàn nhạt, đi vào bên cạnh quang trụ mà xanh tím.

Quang trụ màu xanh tím này đang bao phủ một thứ rất mơ hồ.

- Vị sư đệ của Tử Huyền chân nhân này ta trước kia chưa từng gặp nhưng cũng nghe qua tên hắn, nghe bảo là thiên tài kiệt xuất hiếm có của Thanh Nguyên Tử Hà Tông, chỉ với một trăm tuổi đã thành công kết anh!

Phía dưới có một vài vị lão quái Nguyên Anh Kỳ thấp giọng nói chuyện.

Ánh mắt Thạch Lâm Hiên xẹt qua đám tu sĩ nơi này, hơi dừng lại trên mặt Bích U Tiên Tử một chút, ánh mắt cũng hơi sáng lên.

Hắn và Bích U Tiên Tử đều là những tu sĩ mới tấn chức Nguyên Anh Kỳ của Triệu Quốc.

- Tại hạ Thạch Lâm Hiên, kết anh bảy năm trước, hôm nay được gặp chư vị tiền bối. quả thật rất vinh hạnh!

Thạch Lâm Hiên cười nói, ánh mắt lướt nhìn Bích U Tiên Tử vài lần!

Nhưng Bích U Tiên Tử căn bản không quan tâm tới sự tồn tại của hắn. Đại bộ phận sự chú ý của nàng đều đặt về phía kẻ thù Trương Hằng của mình.

- Bớt sàm ngôn đi, một tên tiểu bối cũng dám khoe mẽ trước mặt chúng ta!

Khô Lâu Ma Nhân nói khích.

- Đúng vậy. xú tiểu tử, đừng đứng đó mà dong dài!

- Lão tử năm đó kết Anh thì ngươi còn chưa sinh ra đâu!

Dưới sự dẫn đầu của Khô Lâu Ma Nhân, một ít ma tu khó tính bắt đầu nhao nhao.

Những ma tu này đều là những lão quái sống mấy trăm năm, tình cờ gặp một tiểu bối mới tấn chức Nguyên Anh Kỳ cho nên cổ tình trêu chọc.

Bộ mặt Thạch Lâm Hiên lúc trắng lúc đỏ, liếc mắt nhìn Tử Huyền chân nhân một cái. phát hiện bộ dáng đối phương rất thờ ơ. Hắn hiểu được vị sư huynh luôn chiếu cố mình này đang để hắn tự mình rèn luyện.

Đối mặt với sự ồn ào của đám ma tu. Thạch Lâm Hiên rốt cục trở nên bình tĩnh, bộ mặt ra vẻ hồ hững, để mặc bọn chúng làm trò.

- Yên tĩnh hết đi. đừng lãng phí thời gian!

Lúc này, nhân vật thủ lĩnh ma tu Cửu Sát Chân Quân thần nhiên nói.

Thanh âm hắn tràn đầy chân thật đáng tin, khi nói chuyện ánh mắt vẫn không mở ra. Mặc dù Thanh âm này không lớn nhưng khi chúng ma tu nghe được, lập tức câm như hến!

Trong lòng Thạch Lâm Hiên thất kinh, nhìn Cửu Sát Chân Quân, kẻ được xưng “Ma đạo đệ nhất nhân” với ánh mắt hoàn toàn khác, không ngờ hắn ta lại có được uy thế như vậy trong ma đạo.

Chúng tu sĩ ma đạo đa số dùng thực lực nói chuyện. Một câu tùy ý của Cửu Sát Chân Quân khiến chúng ma tu trở nên ngoan ngoãn. Từ đó cho thấy thực lực của hắn cường hãn như thế nào.

- Hội đấu giá Phi Linh Đảo chính thức bắt đầu. do tại hạ chủ trì Thứ bán đấu giá đầu tiên chính là một kiện pháp bảo vô cùng cường hãn: Lương Cực Từ Nguyên Kính!

Thạch Lâm Hiên bấm quyết. điểm lên trên quang trụ màu xanh tím.

Cột sáng khẽ run lên từ bên trong nổi lên một chiếc gương nhỏ bằng lòng bàn tay.

Ông

Chiếc gương này đột nhiên biến lớn mười mấy lần, hình thành một tấm kính như một chiếc khiên, bạc quang chói lọi lóe lên. mắt người khó có thể nhìn thẳng vào...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

310. Chương 308: Hàng Giả?

Lưỡng Cực Từ Nguyên Kính vừa mới xuất hiện liền khiến cho chúng tu sĩ hô khẽ một hồi.

- Không nghĩ tới ở Tu Chân Giới Tam Tinh Vực còn có thể nhìn thấy loại Pháp bảo đỉnh cấp gần như thất truyền này.

Lôi Đình Bá Vương ngồi bên cạnh Trương Hằng kinh ngạc than thở. trên mặt còn mang theo vẻ khó tin.

Trương Hằng hơi hơi sững sốt nhìn vào mặt kính to lớn chói lọi cách đó không xa. cảm giác vật ấy quả thật không tầm thường, thậm chí không kém so Với Pháp bảo đỉnh cấp Khai Sơn Phủ của mình. Nên biết rằng Khai Sơn Phủ của Trương Hằng vốn là một kiện Pháp bảo đỉnh cấp, dưới sự bồi dưỡng của Thiên Chuỳ Bách Luyện cùng với tinh túy trong cơ thể, uy lực đã tăng lên vài phần.

- Không biết Lưỡng Cực Từ Nguyên Kính này có điểm đặc biệt gì?

Trương Hằng không kìm nổi hỏi. Đối với danh hiệu Lưỡng Cực Từ Nguyên Kính hẳn thấy có chút quen tai nhưng cũng không rõ ràng lắm hiệu quả cụ thể. Thời gian hắn ở Tu Chân Giới thật sự quá ngắn về mặt lịch duyệt kiến thức so với những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ lâu đời vẫn có chênh lệch một khoảng không nhỏ.

Lôi Đình Bá Vương thu hồi ánh mắt kinh dị của mình, nhìn sang Trương Hằng nói:

- Trương đạo hữu hẳn là biết. Pháp bảo đỉnh cấp truyền lưu trên thế gian có một số cũng không phải là duy nhất. Người đời sau có thể căn cứ vào tài liệu cung cấp và phương pháp luyện chế để luyện chế ra một kiện mới. Uy lực có lẽ còn có chút chênh lệch với Pháp bảo nguyên mẫu. cũng có thể còn cường đại hơn so Với Pháp bảo nguyên mẫu. Nhưng có một số Pháp bảo đã tuyệt tích ở Tu Chân Giới, ngay cả phương pháp Luyện chế cũng đều thất truyền, người đời sau không thể luyện chế mới. tối đa chỉ có thể làm nhái. Tỷ như Pháp bảo đỉnh cấp Dẫn Lôi Phủ trong tay ta, phương pháp Luyện chế đã thất truyền, có thể là một kiện duy nhất của Tu Chân Giới Tam Tinh Vực.

Trương Hằng gật gật đầu nói:

- Như vậy Lưỡng Cực Từ Nguyên Kính trước mắt và Dẫn Lôi Phủ của huynh cũng có thể là cùng một cấp bậc. thuộc loại Pháp bảo gần như tuyệt tích, phương pháp Luyện chế thất truyền, người đời sau không thể luyện chế mới?

- Không sai!

Lôi Đình Bá Vương khẳng định, nhưng lại bổ sung thêm:

- Tuy nhiên kiện Lưỡng Cực Từ Nguyên Kính này còn cường đại hơn so với Dẫn Lôi Phủ trong tay ta.

- Còn có chuyện này?

Trương Hằng kinh ngạc nói.

Dẫn Lôi Phủ của Lôi Đình Bá Vương thì hẳn đã từng chứng kiến, không chút kém hơn Pháp bảo bản mạng Khai Sơn Phủ của hắn.

- Đây là một kiện Pháp bảo Kiềm đủ công phòng.

Ánh mắt của Lôi Đình Bá Vương lấp lánh, nhìn chăm chú vào mặt kính, có chút rục rịch.

Thấy Trương Hằng Rất ngạc nhiên, hắn liền tiếp tục giải thích:

- Theo sách cổ ghi lại. Lương Cực Từ Nguyên Kính có thể dẫn động một loại lực lượng từ cực thần Kỳ trong thiên địa, đả thương người vô hình. Năng lực phòng ngự của Pháp bảo phòng ngự hoặc vòng phòng ngự bình thường đều rất kém đối với loại công kích này. Có thể nói Lương Cực Từ Nguyên Kính có thể khắc chế hầu hết công pháp trong thiên hạ. uy lực cũng không kém nhiều so với thần thông lôi điện của chúng ta.

- Đó còn chỉ vển vẹn là mặt công kích, về mặt phòng ngự Lương Cực Từ Nguyên Kính càng đáng sợ. Thậm chí, đó đã không hề là một loại thủ đoạn phòng ngự đơn thuần. Đặc điểm lớn nhất của Lương Cực Từ Nguyên Kính chính là có thể phản xạ công kích của đối thủ. ở trong phạm vi nhất định, chỉ cần công lực của chủ nhân Pháp bảo đủ thâm hậu, có thể phản kích tất cả công kích của địch nhân, ở một số thời điểm, nó còn có thể dùng phương thức phản xạ với lực công kích gấp mấy lần công kích của địch nhân. Điều này đủ khiến người ta đau đầu.

Lôi Đình Bá Vương khẽ thở dài, tán thưởng không thôi đối với uy lực của Lương Cực Từ Nguyên Kính.

Có thể dẫn động lực lượng từ cực trong thiên địa. khắc chế hầu hết công pháp trong thiên hạ. thậm chí có thể phản xạ công kích. Uy hiệu của Lương Cực Từ Nguyên Kính này quả thật đáng sợ, ngay cả Trương Hằng cũng có chút động tâm.

- Chắc rằng tất cả mọi người đều đã biết uy hiệu của Lương Cực Từ Nguyên Kính rồi hả?

Thạch Lâm Hiên tươi cười, rất vừa lòng với phản ứng của chúng tu sĩ có mặt.

- Không biết Lương Cực Từ Nguyên Kính này muốn bán đấu giá như thế nào?

Có một số tu sĩ Nguyên Anh Kỳ động tâm.

- Hừ, bằng vào thuộc tính công phòng nhất thể cùng công năng đặc thù của Lương Cực Từ Nguyên Kính, gần như có thể đối lấy hai ba kiện Pháp bảo đỉnh cấp bình thường.

Đã có hơn phần nửa tu sĩ Nguyên Anh Kỳ từ bỏ tính toán đấu giá Lương Cực Từ Nguyên Kính. Pháp bảo này cùng không phải tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường có khả năng gánh vác. ở Tu Chân Giới, rất nhiều tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ngay cả một kiện Pháp bảo đỉnh cấp cũng không có, nói gì đến Lương Cực Từ Nguyên Kính Trước mắt.

- Theo như yêu cầu của vật chủ (chủ nhân của đồ vật), kiện Pháp bảo đỉnh cấp này chỉ đối lấy tinh thạch cực phẩm gần như tuyệt tích Tu Chân Giới hoặc là Huyền Thiên Thạch.

Thấy đã khởi dậy lòng hứng thú và hiếu kỳ của chúng tu sĩ, Thạch Lâm Hiên mới nói.

- Tinh thạch cực phẩm cùng Huyền Thiên Thạch?

Chúng tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đều ngây ngẩn cả người.

- Tinh thạch cực phẩm chỉ từng nghe nói qua nhưng ta không có. Huyền Thiên Thạch là một loại tài liệu trong thần thoại, làm sao Tu Chân Giới có thể sẽ có?

Một trung niên Nguyên Anh Kỳ lắc đầu nói.

Trương Hằng cũng sửng sốt. Hắn cũng không có hai loại tài liệu theo như lời của Thạch Lâm Hiên.

Tinh thạch cực phẩm ngay cả trong nhần không gian của hắn (bản tôn) cũng không có. Vật ấy nghe nói ở trong vòng một giới cũng cực Kỳ hiếm thấy. ở Tu Chân Giới Tam Tinh Vực dường như đã tuyệt tích, về phần Huyền Thiên Thạch, chính theo như lời tu sĩ Nguyên Anh Kỳ vừa rồi, thuộc loại tài liệu Luyện khí trong truyền thuyết. Nghe nói Luyện chế Thông linh Pháp bảo chỉ cần một miếng lớn bằng ngón út là có

thể khiến uy lực tăng lên bốn năm phần. Trên thực tế, Huyền Thiên Thạch còn là một loại tài liệu không thể thiếu để luyện chế Tiên bảo.

Hai loại tài liệu làm khó tất cả tu sĩ có mặt.

Chúng tu sĩ Nguyên Anh Kỳ hai mặt nhìn nhau, đều trầm mặc.

Thật lâu sau, rốt cục có một người lên tiếng:

- Tinh thạch cực phẩm, thật ra ta có một khối. không biết có đủ mua được kiện Lưỡng Cực Từ Nguyên Kính này không?

Người lên tiếng chính là Tương Sơn trưởng lão của Bích Tuyết Tương Vân Tông.

Thạch Lâm Hiên lắc đầu:

- Vật chủ từng nói rõ. khối điểm phải là mười khối tinh thạch cực phẩm, Huyền Thiên Thạch ít nhất phải lớn bằng ngón út.

Tương Sơn trưởng lão không khối lắc đầu khe thở dài một hơi. trong ánh mắt nhìn về phía Lưỡng Cực Từ Nguyên Kính có vài phần lưu luyến. Nhưng muốn hắn lấy ra mười khối tinh thạch cực phẩm hoặc là Huyền Thiên Thạch là không có khả năng.

Trương Hằng cũng có chút động tâm đối Với Lưỡng Cực Từ Nguyên Kính nhưng hắn cũng không lấy ra được hai loại tài liệu này. cảm thấy có chút đáng tiếc. Hơn nữa nhãn không gian của hắn đã bị bản tôn mang đi. chỉ để lại một túi trữ vật bình thường, không có thứ đặc biệt quý báu.

- Nếu chúng tu sĩ ở đây đều không lấy ra được thứ tương ứng, như vậy Pháp bảo này cũng chỉ có thể giữ lại tới lần đấu giá sau.

Thạch Lâm Hiên đang định thu hồi Lưỡng Cực Từ Nguyên Kính.

Mà đúng lúc này, nhân vật lãnh, tụ ma đạo - Cửu Sát Chân Quân đột nhiên lên tiếng:

- Mười khối tinh thạch cực phẩm, ta muốn nó!

Chúng tu sĩ hơi sửng sốt, không nghĩ tới Cửu Sát Chân Quân cũng tham dự vào.

ở trong hội đấu giá của Phi Linh Đảo Trước kia, Cửu Sát Chân Quân gần như không ra tay.

Tuy nhiên loại Pháp bảo cường hãn đến cực điểm như Lưỡng Cực Từ Nguyên Kính này cho dù là tu sĩ Hóa Thần Kỳ cũng sẽ động tâm. quả thật có tư cách khiến vị ma đạo đệ nhất nhân ra tay.

- Trước tiên ta muốn nghiệm chứng thật giả của nó một chút.

Cửu Sát Chân Quân mở mắt. trong tay bắn ra một sợi dây nhỏ tối đen như mực.

Vút!

Sợi nhỏ màu mực vừa khéo đánh trúng lên mặt kính Lưỡng Cực Từ Nguyên Kính to lớn.

Cửu Sát Chân Quân đột nhiên ra tay khiến Thạch Lâm Huyền cùng Tử Huyền chân nhân đều biến sắc nhưng nếu muốn ra tay ngăn cản đã không còn kịp nữa.

Rắc!

Ra ngoài dự đoán của mọi người chính là Lưỡng Cực Từ Nguyên Kính trước mắt vỡ tan trong nháy mắt, hóa thành một đồng mảnh nhỏ sáng lấp lánh.

- Hừ... hàng giả cũng lấy ra đấu giá!

Cửu Sát Chân Quân nhắm mắt lại, khôi phục yên lặng.

- Người người...

Thạch Lâm Hiên không nghĩ tới chuyện lại phát triển thành tình trạng Như vậy.

Tử Huyền chân nhân lập tức tiến lên, nhặt một mảnh vỡ sáng lấp lánh lớn nhất trên mặt đất, sau khi cận thận quan sát mới thở ra một hơi thật dài:

- Quả thật là hàng giả.

Vừa nghe lời ấy, chúng tu sĩ đều ồ lên.

Mà đúng vào Lúc này, toàn bộ Phi Linh Đảo hơi run lên, dường như bị cái gì công kích.

Ầm!

Phi Linh Đảo không ngừng run lên, chúng tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đều hơi biến sắc.

Rốt cục là ai lại dám kiêu ngạo trên Thanh Vân Sơn Nguyên Anh Kỳ tụ hội?

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----oo0oo-----

311. Chương 309: Yêu Thú Hóa Hình Kỳ.

Trương Hằng cảm giác cả Phi Linh Đảo đều đang rung lên. bãi đá thật lớn dưới chân hắn đều đang run lên rất khẽ. trong lòng kinh hãi. Ai dám quấy rối trước nhiều tu sĩ Nguyên Anh Kỳ như vậy?

Đúng Lúc này, phía ngoài Phi Linh Đảo mơ hồ truyền đến tiếng rống ngâm, một luồng uy thế khiến núi sông run sợ phủ xuống Phi Linh Đảo.

Chúng tu sĩ liên tục kéo dài thần thức ra ngoài Phi Linh Đảo, vừa chứng kiến mỗi người đều lộ vẻ hoảng sợ.

ở bên ngoài Phi Linh Đảo có một con giao long dài đến mười mấy trượng. Khí thế từ trên thân giao long này truyền ra thậm chí vượt qua tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn.

Phía sau giao long này không ngờ còn có mấy chục yêu thú Hóa Hình Kỳ. thực lực của chúng ít nhất đều ở Nguyên Anh trung kỳ trở lên. có con hóa thành hình người, có con nửa người nửa thú.

Dưới sự dẫn dắt cầm đầu của giao long, chúng yêu thú điên cuồng công kích cấm chế cường đại bên ngoài Phi Linh Đảo. cấm chế không thể công phá trong mắt Nguyên Anh Kỳ lại có dấu hiệu sụp đổ.

Sắc mặt Tử Huyền chân nhân thay đổi kịch liệt, vội vàng dẫn dắt mấy vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bay tới bên bờ Phi Linh Đảo. nhìn chằm chằm vào giao long khổng lồ bên ngoài cấm chế phần nộ quát:

- Yêu thú phương nào dám tới đây giương oai?

Giao long cầm đầu vừa thấy Tử Huyền chân nhân ra mặt. toàn thân hình giao long tỏa ánh sáng xanh một vùng sau đó hóa thành hình dáng tương tự nhân loại nhưng tướng mạo tương đối dữ dằn, trên đầu có sừng, ngũ quan: mũi và mắt... cũng có chút khác biệt với nhân loại.

- Đây dĩ nhiên là một con yêu thú Hóa Hình Kỳ đỉnh cấp.

Không ít tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đều kinh hô.

Từ đẳng cấp mà nói. yêu thú Hóa Hình Kỳ đỉnh cấp tương đương với tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn. Nhưng yêu thú tu luyện đến Hóa Hình Kỳ. vượt qua hai lần tiểu thiên kiếp cho nên thực lực cường đại hơn so với tu sĩ nhân loại Nguyên Anh Kỳ cùng cấp.

Hơn nữa, giao long có một bộ phận huyết mạch của chân long, thực lực vượt xa yêu thú cùng cấp. Một con yêu thú Hóa Hình sơ kỳ gần như có thể tung hoành Nguyên Anh Kỳ. huống chi hiện ra trước mắt còn là một con giao long Hóa Hình Kỳ đỉnh.

Giao long Hóa Hình Kỳ đỉnh gần như là nhân vật mà tu sĩ nhân loại Nguyên Anh Kỳ không thể chiến thắng. Chúng tu sĩ Nguyên Anh Kỳ tại đây đều lộ ra vẻ kinh hoảng. Trừ tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn ra, trong số tu sĩ có mặt chỉ sợ không có ai dám nói có thể giữ mạng trước mặt giao long Hóa Hình Kỳ đỉnh.

Đối mặt với tiếng rống giận của Tử Huyền chân nhân, giao long hóa thành hình người thân nhiên nói:

- Chúng ta tới đây là vì hai món đồ.

- Đây là địa bàn tu sĩ nhân loại chúng ta. sao có thể mặc cho đám yêu thú các người kiêu ngạo?

Tử Huyền chân nhân khôi phục vẻ bình tĩnh, lạnh lùng nhìn chăm chú vào nhân vật cường đại vô cùng trước mặt.

Trong cặp mắt u lãnh của giao long hình người lóe lên một đạo huyết quang, cố định trên mặt Tử Huyền chân nhân, phun ra một câu:

- Nếu như không đưa ra hai món đồ đó. chúng ta sẽ cùng giết vào trong.

Nói đến đây, ánh sáng xanh trên người hấn chói lòa, lại hóa thành giao long dài đến mười mấy trượng, một tràng rồng ngâm khiến chúng tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trong Phi Linh Đảo lo sợ không yên.

Mấy chục con yêu thú Hóa Hình Kỳ phía sau giao long cũng phát ra một tràng rít gào khiến người ta lun sợ.

Một con yêu thú Hóa Hình Kỳ tiến vào thế giới nhân loại có thể gây ra một tràng tai họa huống chi là có đến hơn bốn chục con yêu thú Hóa Hình Kỳ tụ tập cùng một chỗ!

Tuy rằng số lượng của tu sĩ nhân loại trong Phi Linh Đảo vượt xa con số này nhưng đám tu sĩ Nguyên Anh Kỳ này chia làm nhiều trận doanh, nếu chiến đấu thật sự diễn ra, đừng nói là đoàn kết nhất trí mà không lòng mang ý xấu đã là không tệ rồi.

Mà chúng yêu thú Hóa Hình Kỳ này chẳng những thực lực cá thể phổ biến cao hơn tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trong Phi Linh Đảo mà lại còn có thủ lĩnh thống nhất, có thể công kích không sợ sinh tử.

Cho nên nói, nếu chiến đấu thật sự diễn ra. chịu thiệt hơn phần nửa là những tu sĩ nhân loại trong Phi Linh Đảo.

Ầm Ầm Ầm —

Chúng yêu thú bắt đầu điên cuồng công kích cấm chế cường đại bên ngoài Phi Linh Đảo.

Trong lòng Tử Huyền chân nhân âm thầm kêu khổ: Nhiều yêu thú như vậy xông vào đây. làm sao sư thúc lão nhân gia không có một chút động tĩnh?

Nhưng suy nghĩ xoay chuyển đám yêu thú này đám đến giường oai Thanh Vân Sơn hơn phần nửa là có chuẩn bị mà tới. khả năng sư thúc lão nhân gia người cũng bị giữ chân.

Ầm ầm! Ầm ầm! —

Đám yêu thú này hoặc là dùng pháp thuật công kích hoặc là trực tiếp dùng vật lý công kích làm cho cả Phi Linh Đảo không ngừng lắc lư.

Giao long cầm đầu đột nhiên bay cao mấy trăm thước, sau đó cấp tốc lao xuống dưới. Toàn bộ thân hình khổng lồ bao phủ trong một tầng sáng xanh mù mịt. khí tức kinh người bao phủ toàn bộ Phi Linh Đảo.

Ầm~

Phi Linh Đảo đột nhiên lay động, rung chuyển không yên.

Rắc!

Đến một lúc cấm chế bị đánh tan.

Sắc mặt của chúng tu sĩ trong Phi Linh Đảo đều kinh hãi biến đổi đều làm ra tư thế phòng ngự.

- Chờ một chút!

Tử Huyền chân nhân đột nhiên quát lớn một tiếng ngăn cản chúng yêu thú tiếp tục công kích.

- Hai món đồ giao ra đây. Nếu không...

Giao long lại hóa thành hình người, trong mắt có vài tia đùa cợt cùng tàn nhẫn.

- Hai món đồ các ngươi muốn là cái gì?

Tử Huyền chân nhân cố hết dũng khí hỏi.

Ai bảo nơi đây là địa bàn của Thanh Nguyên Tử Hà Tông, nơi này bị yêu thú tập kích Đại trưởng lão như hãn đảnh phải đứng ra ứng phó.

- Món đồ thứ nhất: Lương Cực Tử Nguyên Kính. Tuy nhiên bảo vật này... dường như đã chiếm được.

Giao long thần nhiên nói, ánh mắt xẹt qua trong đám người Phi Linh Đảo.

Vút!

Đột nhiên từ trong Phi Linh Đảo bay ra một đạo hào quang màu xám. tốc độ của nó đủ khiến cho hầu hết tu sĩ cảm thấy xấu hổ.

Có một thứ mơ hồ không rõ bao phủ trong hào quang màu xám, lớn chừng đầu người trưởng thành. Nhưng chúng tu sĩ Nguyên Anh Kỳ thông qua thần thức lại thấy được thứ ở trong hào quang màu xám đó.

Đó lại là một con chuột, hoặc nói là một con chuột Hóa Hình Kỳ!

Hào quang màu xám cấp tốc bay về phía giao long, ý đồ hội hợp cùng đám yêu thú ở đối diện.

- Chạy đi đâu?

Chính vào Lúc này, một bàn tay màu đen từ trên trời giáng xuống với tốc độ càng nhanh hơn nháy mắt bắt lấy con yêu thú dạng chuột Hóa Hình Kỳ này.

Đột biến kinh người này khiến yêu thú ngoài đảo và chúng tu sĩ trong đảo kinh ngạc không thôi.

Tất cả mọi người hướng ánh mắt về phía người ra tay.

Cùng với một tiếng hừ nhẹ. trong tay Cửu Sát Chân Quân có thêm một con chuột Hóa Hình Kỳ bị hắc quang trói buộc.

Người ra tay chính là ma đạo đệ nhất nhân của Triệu Quốc - Cửu Sát Chân Quân!

- Không tồi. dĩ nhiên là Ẩn Linh Thử hiếm thấy trên đời. Ha ha, chuyển đi này thật là đáng giá.

Trên mặt Cửu Sát Chân Quân hiện lên vài tia vui sướng, nhìn con chuột Hóa Hình Kỳ bị mình bắt giữ.

Ẩn Linh Thử!

Chúng tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đều hướng ánh mắt lên trên thân con chuột màu xám. trong mắt mang theo vẻ tham lam, hâm mộ.

Ẩn Linh Thử là một loại cực Kỳ hiếm thấy trong yêu thú. thực lực bản thân trong yêu thú cùng cấp cũng không cường đại nhưng thần thông có được lại cực kỳ hiếm có.

Cho dù là Trương Hằng cũng biết tin tức về Ẩn Linh Thử này. Ẩn Linh Thử có ba thần thông hiếm thấy.

Loại thứ nhất là Ẩn Tàng Thuật. Năng lực công kích cùng phòng ngự của Ẩn Linh Thử đều yếu ớt. nhưng cực giỏi ẩn nấp và tiềm tàng, có thể hòa tan thân thể của mình trong bất Kỳ hoàn cảnh nào.

Loại thứ hai là Độn Thuật- Ẩn Linh Thử rất am hiểu chạy trốn, chẳng những tốc độ kinh người mà tốc độ của Độn Thuật cũng rất đặc biệt. Có thể vô cùng dễ dàng xuyên vào lòng đất sâu vài trăm dặm.

Loại thần thông thứ ba chính là Phá Linh, đây cũng là một loại thần thông có tiếng nhất của nó. Cái gọi là Phá Linh tức là phá trừ cấm chế cùng trận pháp. ẩn Linh Thử dựa vào loại thần thông này. ở một mức độ

nào đó thậm chí có thể xem nhẹ hầu hết cấm chế cùng trận pháp ở Tu Chân Giới. Đây cũng là một điểm khiến chúng tu sĩ nhân loại động tâm nhất.

Trong sách cổ của Tam Tinh Vực từng ghi lại: Một con Ẩn Linh Thử tương đương Kết Đan Kỳ có thể dễ dàng đột phá tất cả cấm chế dưới cấp bậc Hóa Thần Kỳ.

Mà xuất hiện ở trước mắt chúng tu sĩ lại là một con Ẩn Linh Thử Hóa Hình Kỳ trước nay chưa từng chứng kiến!

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

312. Chương 310: Huyết Giao Phát Uy.

Cửu Sát Chân Quân đột nhiên ra tay khiến cho phần đông yêu thú Hóa Hình Kỳ ở ngoài Phi Linh Đảo phần nộ không thôi, đều rít gào khe khẽ. Nếu không phải có giao long ngăn cản, chỉ sợ chúng đã sớm bay qua xé Cửu Sát Chân Quân ra thành mảnh nhỏ.

Ẩn Linh Thử bị Cửu Sát Chân Quân trói buộc phát ra từng tràng tiếng kêu cứu bèn nhón, Nhưng bất kể như thế nào cũng không thoát khỏi số mệnh bị bắt giữ.

- Chắc là Lương Cực Từ Nguyên Kính bị người trộm đi hả?

Trên mặt Cửu Sát Chân Quân hiện lên vẻ cười âm trầm lạnh, lơ nhìn chăm chú vào Ẩn Linh Thử trong tay.

Hắn vươn ngón tay thon dài trắng muốt hắc vụ lướt lơ. ma khí nhón nhạo điểm về phía Ẩn Linh Thử.

Ẩn Linh Thử sợ hãi không thôi, thân hình nhỏ bé bắt đầu liều mạng giãy dụa. một cổ dao động đặc thù từ trong cơ thể nó sinh. ra.

Không ngờ hắc quang vốn trói buộc Ẩn Linh Thử có dấu hiệu tiêu hao.

Lệ quang trong mắt Cửu Sát Chân Quân chợt lóe. hắc quang ở tay cầm Ẩn Linh Thử sáng ngời, nắm chặt cổ Ẩn Linh Thử khiến nó nghẹt thở không thể động đậy. thần thông sắp phát ra cũng bị cắt đứt.

- Ma tu nhân loại đáng giận, mau thả nó ra. Nếu không, chúng ta sẽ giết hết toàn bộ đám Ma tu các người!

Giao long cầm đầu giận dữ hét. trong thiên địa gió mây rung chuyển. một đám mây đen che phủ khu vực này. lôi điện vang lên. uy áp khủng bố khiến bầu không khí trên Phi Linh Đảo ngưng trệ giây lát.

Tu sĩ nhân loại hoảng hốt. Giao long trước mắt hoàn toàn không phải tu sĩ Nguyên Anh Kỳ có khả năng chống lại. Cho dù bảy tám Nguyên Anh Kỳ cùng lên cũng vị tất đánh thắng được nó.

Có thể nói, trừ cao nhân thế ngoại Hóa Thần Kỳ. nó chính là một trong những nhân vật cường đại nhất Tam Tinh Vực.

- Hừ. đừng vội uy hiếp bản tôn. Nếu như không cận thận làm cho Ẩn Linh Thử Hóa Hình Kỳ này chết trong tay của ta. đó chính là tổn thất của Yêu tộc các người.

Cửu Sát Chân Quân không chút sợ hãi. đối mặt với uy hiếp của phần đông yêu thú Hóa Hình Kỳ. ngón tay hắc vụ lướt lơ điểm lên trên người Ẩn Linh Thử.

Lập tức một đạo hắc mang tiến vào trong cơ thể Ẩn Linh Thử.

Ẩn Linh Thử phát ra một tràng tiếng gào thống khổ khiến đám yêu thú bao vây Phi Linh Đảo ở vào trạng thái căng thêm điên cuồng.

Ông-

Hồi quang chớp lóe, cái kính lớn bằng bàn tay xuất hiện ở trước mặt Cửu Sát Chân Quân.

Cái kính này giống hệt Lưỡng Cực Từ Nguyên Kính Vừa rồi, lộ ra khí tức tang thương cổ xưa. trên mặt kính bạch quang chói lọi khiến người ta không thể nhìn thẳng. Cái kính này vừa xuất hiện, một loại lực lượng vô hình trong thiên địa bắt đầu mơ hồ hội tụ tại bốn phía.

- Đây mới là Lưỡng Cực Từ Nguyên Kính chân thật!

Có một số tu sĩ kinh hô.

Cửu Sát Chân Quân cười thản nhiên, tay cầm Lưỡng Cực Từ Nguyên Kính giám định một hồi. phát hiện cũng không phải hàng giả sau đó thu nó vào trong túi trữ vật.

Đám yêu thú đối diện rít gào không thôi, trong mắt giao long cầm đầu thậm chí còn lộ ra một cổ huyết mang.

- Giao nó ra đây...

Huyết quang trong mắt giao long ngưng tụ đến một điểm, khí tức tử vong ập thẳng vào mặt chúng tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Trương Hằng cũng cảm thấy một loại uy hiếp trí mạng đang tới gần.

Cửu Sát Chân Quân cùng Từ Huyền chân nhân hơi biến sắc. cảm giác được uy hiếp thật lớn đến từ giao long màu xanh.

Là giao long Hóa Hình Kỳ đỉnh, cho dù là Cửu Sát Chân Quân cùng Từ Huyền chân nhân liên thủ cũng không nhất định có thể chiến thắng được đối phương.

- Hừ. Ẩn Linh Thử cùng Lưỡng Cực Từ Nguyên Kính đều là vật khó được trên thế gian, bản tôn tuyệt đối sẽ không giao chúng ra. Có bản lĩnh người tới giết ta.

Áo giáp màu đen trên người Cửu Sát Chân Quân lưu chuyển một vòng bảo hộ phòng ngự như mực đen, ma khí màu đen bốn phía như sương khói không ngừng xoay tròn, bao phủ toàn thân hắt mưa gió không lọt.

Tu sĩ ma đạo đều biết Pháp bảo phòng ngự mặc trên người Cửu Sát Chân Quân là một kiện Cổ chiến giáp, xếp vào hàng Pháp bảo cửu cấp. Từ khi xuất đạo tới nay. còn chưa có tu sĩ Nguyên Anh Kỳ nào có thể phá được phòng ngự của hắn.

Theo Cổ chiến giáp trên người Cửu Sát Chân Quân khởi động, một đám văn tự thần bí khó lường nhộn nhạo bốn phía vòng bảo hộ phòng ngự làm cho người ta có một loại cảm giác quỷ dị đến cực điểm.

Trương Hằng cũng ngạc nhiên thán phục nhìn vào cổ chiến giáp trên người Cửu Sát Chân Quân, thầm nghĩ vật này hẳn là cao hơn kiện trên người Ninh Tuyết Dung đến vài cấp bậc. Chỉ không biết là có thể gắn tinh thạch lên trên hay không?

- Người muốn chết!

Thanh âm âm hàn khiếp người của giao long màu xanh vang vọng trong không gian phạm vi mười mấy dặm.

Huyết quang ngưng tụ tới cực điểm đột nhiên bùng nổ.

Lập tức, mấy tia sáng màu máu (Huyết sắc xạ tuyến) thổi quét hướng toàn bộ Phi Linh Đảo. trong đó mục tiêu tập trung là Cửu Sát Chân Quân.

Đối mặt Với tia sáng màu máu như mưa đầy trời, nháy mắt phi độ gần trăm trượng, chúng tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trên Phi Linh Đảo đều nhanh chóng né tránh, thậm chí có tu sĩ dùng bí thuật bỏ chạy.

Cũng có tu sĩ né tránh không kịp đành phải dùng Pháp bảo hoặc là dùng vòng bảo hộ phòng ngự để ngăn chặn.

Trong lúc nhất thời, tu sĩ Nguyên Anh Kỳ toàn bộ Phi Linh Đảo hoàn toàn hỗn loạn.

Cũng may mục tiêu của những tia sáng màu máu này là Cửu Sát Chân Quân, rất có linh tính bao phủ về phía Cửu Sát Chân Quân.

Nhưng tốc độ những tia sáng màu máu này thật sự quá nhanh, dù sao cũng vẫn thương hại đến một số tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Xuy Xuy...

Hai tu sĩ Nguyên Anh Kỳ không kịp chạy trốn mặc dù có Pháp bảo hộ thân vẫn không thể ngăn cản được công kích của tia sáng màu máu.

- A...

Hai tiếng kêu thảm thiết làm cho người ta không rét mà run.

Trong đó một tu sĩ Nguyên Anh sơ kỳ bị tia sáng màu máu xuyên thủng đầu. cả người và Nguyên Anh hóa thành một vũng máu loãng, ngay cả Pháp bảo cùng túi trữ vật cũng không ngoại lệ.

Một tu sĩ khác là Nguyên Anh trung Kỳ. cánh tay trái bị tia sáng màu máu xuyên thủng, một cổ huyết quang nhanh chóng lan tràn ra toàn thân hắn. Hắn quyết đoán làm ra quyết định chuẩn bị Nguyên Anh xuất khiếu. Tuy nhiên động tác của hắn vẫn như trước chậm một chút, trên Nguyên Anh lóe ra một tia huyết mang, mới vừa bay ra mấy chục trượng liền hóa thành một vũng máu loãng, tiêu tan trong thiên địa.

Trong thời gian chớp mắt, hai tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đã chết. Đây còn là vô ý bị tia sáng màu máu bắn qua.

Trương Hằng vốn đứng ở phía sau. đột nhiên nhìn thấy nhiều tia sáng màu máu bay tới. ngân quang dưới chân rung lên. thân hình biến mất tại chỗ bay ra ngoài mấy chục trượng.

Vút vút!

Hai tia sáng màu máu đảo qua nơi hắn vừa đứng.

Trương Hằng tránh thoát một lần đại nạn. toàn thân toát mồ hôi lạnh. Hắn đưa ánh mắt nhìn sang Cửu Sát Chân Quân bị phần đông tia sáng màu máu truy kích.

Tốc độ của Cửu Sát Chân Quân cực nhanh, thân hình màu đen chia ra làm hai, hai hóa thành bốn.

Bốn Cửu Sát Chân Quân khí tức giống nhau như đúc bỏ chạy theo bốn hướng khác nhau, tốc độ cũng chỉ kém những tia sáng màu máu kia hai ba phần.

Vút Vút Vút —

Tia sáng màu máu như cuồng phong bão táp không ngờ cũng chia thành bốn cổ. gắt gao đuổi theo Cửu Sát Chân Quân không bỏ.

Xuy... Phốc-

Trong thời gian chớp mắt có ba Cửu Sát Chân Quân hóa thành hư vô dưới công kích của tia sáng màu máu.

Chỉ còn lại một Cửu Sát Chân Quân Cuối cùng,

Mắt thấy còn có gần trăm tia sáng màu máu sắp xuyên thủng hắn.

Nhưng đúng vào Lúc này, thân hình Cửu Sát Chân Quân hơi khựng lại một chút, khẽ nhoáng lên rồi biến mất trong tầm mắt của phần đông tu sĩ cùng yêu thú. Nhưng vẫn như cũ có bảy tám tia sáng màu máu đánh trúng người hắn trước khi hắn còn chưa biến mất hoàn toàn.

- Hắn chạy!

Rất nhanh có tu sĩ phản ứng lại.

- Hừ. Trúng thần thông bản mệnh của ta, xem người chạy đi đâu?

Thân hình giao long màu xanh lại tăng trưởng vài trượng, hóa thành một con Huyết giao toàn thân lộ ra một cổ khí tức nguy hiểm.

- Mặc Vân. Người dẫn bộ hạ đi giết chết đám tu sĩ Nguyên Anh Kỳ này. Thanh Vũ, người phụ trách cướp lấy Dẫn Lôi Phủ!

Sau khi Huyết sắc Giao Long phân phó xong, hóa thành một đạo huyết mang đuổi về phương xa.

- Dạ. nhị diện hạ.

Trong đám yêu thú có hai đạo hư ảnh một xanh một đen xé gió bay ra.

Trong đó một bóng đen là một con Hắc Báo Hóa Hình hậu Kỳ. Nó gầm lên một tiếng, dẫn dắt đám yêu thú đánh về phía Phi Linh Đảo. Mục tiêu của Hắc Báo là đám tu sĩ Nguyên Anh Kỳ Tử Huyền chân nhân.

Hư ảnh màu xanh là một con chim màu xanh. cũng là yêu thú Hóa Hình hậu kỳ.

Vút!

Nó hóa thành một cô gái xinh đẹp mặc váy dài màu xanh. vẻ mặt tươi cười bay về hướng Trương Hằng.

- Ồi mẹ ơi. mau chạy thôi!

Trương Hằng hoảng sợ không thôi, không nói hai lời. độn quang màu bạc dưới chân lóe lên độn về phương xa.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

313. Chương 311: Không Chịu Được Một Kịch.

Trương Hằng thấy con yêu thú Hóa Hình hậu kỳ kia bay về phía mình, cũng không biết mục tiêu của đối phương là Dẫn Lôi Phủ trong tay Lôi Đình Bá Vương. Huyết Giao Long phân phó thủ hạ không phải nói bằng ngôn ngữ loài người.

Nhưng mặc kệ thế nào, có yêu thú Hóa Hình hậu kỳ bay về phía bên này, không chạy là đồ ngốc.

Vù!

Ánh bạc dưới chân Trương Hằng run lên. một đoàn hồ quang lóe lên quanh người hắn Ngân Quang Thiểm Thước Thuật cộng thêm thần thông lôi điện, tốc độ nhanh hơn trước kia nhiều lắm, chớp mắt liền lóe ra Bốn năm mươi trượng.

Quanh người Lôi Đình Bá Vương quần một cỗ lực lôi điện kinh người, hồ quang điện dưới chân chớp động, chạy ra ngoài cùng một hướng với Trương Hằng.

Cô gái xinh đẹp váy dài màu xanh lộ vẻ nghi hoặc, thầm nghĩ: rốt cuộc là ai trong hai người này có Dẫn Lôi Phủ đây?

Nàng chỉ biết là người có Dẫn Lôi Phủ là một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ có được thần thông lôi điện.

Nhưng hai người trước mắt đều biểu hiện ra thần thông lôi điện, từ khi tức đều đạt tới Nguyên Anh Kỳ.

- Trương đạo hữu. hai ta cùng bỏ chạy, cũng có thể chiếu cố lẫn nhau.

Lôi Đình Bá Vương quay sang Trương Hằng hô to.

Đối mặt với yêu thú Hóa Hình hậu kỳ. dù là Lôi Đình Bá Vương cũng không dám chọi cứng. Huống chi mặt sau còn có nhiều yêu thú như thế, làm không tốt sẽ dẫn mấy con nữa đuổi tới.

- Như vậy thì tốt.

Trương Hằng mừng rỡ nói. cùng Lôi Đình Bá Vương bay về phía tây nam. nơi đó là một mảnh sơn mạch liên miên không dứt, là nơi có thể trốn tránh.

Hai người liên thủ cũng sẽ không dễ bị yêu thú Hóa Hình Kỳ khủng bố kia đánh tan từng người.

- Hì hì hì, tốc độ các ngươi thật không tệ...

Cô gái áo xanh cười hì hì đuổi theo bọn họ. Khoảng cách dần kéo gần.

- Con yêu thú này tên là Thanh Vũ Điểu, am hiểu tốc độ cùng công kích bằng lửa, có được huyết mạch rất loãng của thánh thú Thanh Loan, thuộc loại cực lợi hại trong yêu thú Hóa Hình Kỳ.

Lôi Đình Bá Vương vừa bay vừa thần thức truyền âm cho Trương Hằng.

- Hi hi, sao các người biết danh hào của ta?

Cô gái áo xanh tươi cười sáng lạn, nói Với hai người.

Trương Hằng cùng Lôi Đình Bá Vương đều lộ ra thần sắc hoảng sợ. Thanh Vũ Điểu này thật là đáng sợ. có thể nghe trộm được thần thức truyền âm của hai người.

Đúng Lúc này, ở xa xa có một đoàn ánh sáng lục bích bay tới bên này. tốc độ không kém gì hai người Trương Hằng.

Thần thức đảo qua, Trương Hằng lộ ra vẻ kinh ngạc.

ở ngoài mười mấy dặm. Tương Sơn trưởng lão cùng Bích U Tiên Tử liên thủ thúc đẩy Thanh Vân Pháp bảo phủ một tầng xanh lục bích đuổi theo Trương Hằng.

- Nhất định không thể để hấn chạy thoát...

Bích U Tiên Tử cắn chặt đôi môi đỏ mọng, ánh mắt lộ ra một cỗ kiên định.

- Phía trước là một con yêu thú Hóa Hình Kỳ. hình như mục tiêu cũng là hai người này. Chúng ta không cần quá nhanh, trước tiên ở một bên chờ xem. Hai chúng ta liên thủ thúc đẩy Pháp bảo phi hành này, bọn họ gần như không thể nào thoát khỏi chúng ta được.

Tương Sơn trưởng lão bình tĩnh nói. thần thức cũng gắt gao tập trung vào hai người một yêu phía trước.

Dù Thanh Vũ Điểu hóa thành thân người, tốc độ vẫn cực kỳ khủng bố như trước. Nếu không phải cố ý muốn đùa giỡn hai người Trương Hằng, có lẽ đã sớm đuổi tới trước bọn họ.

Khoảng cách kéo gần từng chút, làm cho Trương Hằng cùng Lôi Đình Bá Vương buồn bực không thôi.

Vù vù!

Hồ quang lôi điện chớp động, hai người cùng lóe lên. vừa mới kéo lại một khoảng cách ngắn với Thanh Vũ Điểu kia, lại nhanh chóng bị đối phương đuổi tới.

- Đạo hữu phải làm sao đây?

Trương Hằng cười khổ nói.

Tốc độ cùng sức bền của Thanh Vũ Điểu rõ ràng mạnh hơn bọn họ nhiều lắm, lúc này xem ra đối phương vẫn có vẻ thoải mái như không.

- Hi hi, các ngươi chạy không thoát.

Sau lưng cô gái áo xanh đột nhiên kéo dài ra tạo thành đôi cánh ánh sáng xanh, tốc độ lập tức tăng thêm một nửa. mấy nhíp thở liền chặn đứng hai người Trương Hằng.

Tốc độ như thế, làm Trương Hằng cùng Lôi Đình Bá Vương có một cảm giác bất lực.

- Trong hai người các người, ai có Dẫn Lôi Phủ. Chỉ cần giao ra vật đó. ta liền tha các người một mạng!

Cô gái chớp đôi mi xinh đẹp, tò mò nhìn hai người, khóe miệng mang theo vài tia tươi cười trên choker.

- Dẫn Lôi Phủ?

Trương Hằng cùng Lôi Đình Bá Vương hai mặt nhìn nhau.

Bọn họ không rõ vì cái gì đối phương lại muốn Dẫn Lôi Phủ?

- Dẫn Lôi Phủ không có trên người chúng ta, nó là thứ ta đưa đầu giá ở Hội giao dịch Triệu quốc, lúc này còn đặt trên Phi Linh Đảo.

Lôi Đình Bá Vương đương nhiên sẽ không thừa nhận Dẫn Lôi Phủ ở trong tay mình, mặt không đổi sắc bắt đầu lừa dối cô gái đáng yêu kia.

- ở trên Phi Linh Đảo?

Cô gái nhướng hàng mi Thanh tú, con mắt đảo loạn, không ngừng quét nhìn hai người.

Trương Hằng cùng Lôi Đình Bá Vương đều cảm nhận được một cỗ bất an.

- Hì hì, ta không thể tin các người nói. Không bằng thế này. hai người các người cùng ta đi Phi Linh Đảo?

Đôi cánh màu xanh sau lưng cô gái hơi phe phẩy, thân hình chớp động trước mắt hai người, làm hai người kinh hoảng bất an.

Tốc độ thế này thật quá khủng bố.

Thanh Vũ Điều này chẳng những có tốc độ phi hành rất nhanh, ngay cả di động cự ly ngắn cũng cực kỳ khủng bố. chỉ trong một nhịp thở đã chớp lên ba lượt trước sau hai người.

Trương Hằng cùng Lôi Đình Bá Vương không tự giác lưng tựa lưng, tránh bị đối phương tập kích.

- Sao hả, các người không đồng ý?

Cô gái chớp ánh mắt vô tội cuối cùng thực bất đắc dĩ nói:

- Nếu không đồng ý. ta chỉ có thể lấy mạng các người, sau đó về Phi Linh Đảo.

Vừa dứt lời. cô gái vươn một cánh tay nhỏ trắng muốt, một ngọn lửa màu xanh bùng lên.

Vù!

Ngọn lửa màu xanh hóa thành vô số cỗ Như dom đóm. quét về phía hai người.

Nhìn từ bên ngoài, ngọn lửa màu xanh này cùng không có chỗ nào đặc biệt, nhiệt độ xung quanh cũng không có thay đổi gì. nhưng trong đó ẩn chứa uy hiếp lại làm hai người khó có thể yên tâm.

Trong lòng Trương Hằng lại đang thầm kêu khổ, bản tôn của hắn đã bay ra mấy trăm dặm, Pháp bảo đỉnh cấp đều ở bên đó. Khoảng cách xa Như vậy, hắn cũng khó mà dùng ngân diễm hay Hư Không Hỏa Diễm.

Còn ngọn lửa màu xanh trước mắt rõ ràng cũng thuộc loại biến thái, phân thân này không có đông đảo Pháp bảo cùng thần thông, chỉ sợ khó mà ngăn cản công kích này.

Xẹt xẹt xẹt...

Lôi Đình Bá Vương hai tay bay múa. một mảng lớn lực lôi điện hình thành một màn lưới sét ở xung quanh, muốn ngăn chặn một lát.

Trương Hằng cùng không thể nhàn rồi. tay đánh ra từng mảnh từng mảnh ánh bạc. hình thành một vòng phòng ngự bảo hộ hai người bên trong.

Trong lòng Lôi Đình Bá Vương an tâm một chút, vung tay lên. một tấm lá chắn thật lớn xuất hiện trước người. Trên lá chắn quần quanh hào quang màu tím. hình thành một cái lưới phòng ngự lôi điện.

Đối mặt Với Lôi Đình Bá Vương cô gái Trương Hằng toàn lực ứng phó. cô gái do Thanh Vũ Điều biến thành về mặt thần nhiên, không chế vô số ngọn lửa màu xanh Như dom đóm chậm rì rì tiếp cận hai người.

Cố ý để cho hai người làm xong tất cả chuẩn bị, cô gái mới cười hì hì. khê hô:

-Đi!

Vô số ngọn lửa màu xanh vù một cái lao về phía vòng phòng hộ do hai người liên thủ tạo ra.

Phốc phốc phốc!

Tựa như một tờ giấy, vòng phòng hộ do hai người toàn lực tạo ra không có chút chống cự, đã bị ngọn lửa màu xanh kia đánh tan.

Nhất thời, hai người bị ngọn lửa màu xanh vây khốn!

Lôi Đình Bá Vương vô cùng gian nan khổng chế lá chắn thật lớn nổ vang lôi điện, muốn chống cự ngọn lửa xanh tiến lên công kích.

Lá chắn trong tay hắn là một kiện Pháp bảo cấp cao. ngọn lửa màu xanh kia không thể công phá được trong thời gian ngắn.

Nhưng ngọn lửa xanh điên cuồng dâng lên bốn phía, thể hiện rõ cục diện nguy hiểm của hai người hiện giờ.

- Đây là thực lực yêu thú Hóa Hình hậu kỳ...

Ở ngoài xa mười mấy dặm, Bích U Tiên Tử kinh hoàng nói.

Tương Sơn trưởng lão khê thở dài:

- Ta cũng lần đầu tiên thấy được yêu thú Hóa Hình hậu kỳ ra tay. chẳng qua Thanh Vũ Điều này lợi hại hơn nhiều so với yêu thú Hóa Hình hậu Kỳ bình thường.

Bích U Tiên Tử vui vẻ nói:

- Như thế thì rất tốt. hôm nay chính là ngày chết của tên Bất Tử Tà Đế kia. ..

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

314. Chương 312: Bản Tôn Ra Tay.

ở một nơi cách Thanh Vân Sơn chừng Bốn năm trăm dặm. Trương Hằng đứng lặng trên đỉnh một ngọn núi cao ngàn thước, hai mắt nhắm chặt, gió nhẹ khê thổi bay góc áo của hắn. Cả người đứng đó không động đậy. về mặt hiện lên thần sắc ngưng trọng, thật lâu sau mới khê thở dài một hơi.

Quách Phong đứng phía sau Trương Hằng, nhìn sự tôn của mình, trên mặt có phần kinh ngạc. Không lâu trước, Trương hằng đột nhiên lao vào nơi hắn luyện hóa Pháp bảo ở Thanh Vân Sơn. không nói hai lời trực tiếp kéo hắn rời khỏi Thanh Vân Sơn, có vẻ hết sức gấp gáp.

Lúc này, Ý nghĩ của Trương Hằng đã kéo dài ra chỗ dãy núi cách đó mấy trăm dặm. Thông qua liên hệ cùng phân thân, hắn đã biết được tình huống cụ thể ở cách đó mấy trăm dặm.

Phân thân của hắn cùng Lôi Đình Bá Vương đang ở trong tình huống nguy hiểm, tùy lúc đều có thể bị diệt sạch.

Mở mắt, Trương Hằng lấy tay vỗ trán nghĩ: Tu luyện phân thân không dễ dàng, cũng không thể để cho hắn gặp chuyện. Nhưng yêu thú Hóa Hình hậu kỳ thực lực quá mạnh mẽ. dù là hắn đích thân tới bên phía phân thân, cũng khó mà thắng được đối phương.

- Sự tôn. ngài làm sao vậy. bên phía Thanh Vân Sơn xảy ra chuyện gì?

Thấy Trương Hằng mở mắt. Quách Phong không nhin được hỏi.

Trương Hằng không trả lời vấn đề của hắn. trong mắt đột nhiên sáng lên một điểm màu bạc. Lập tức, hắn tiến vào một loại hoàn cảnh như xuyên qua không gian.

Một cổ uy áp vô hình tán ra từ trên người hắn. làm cho Quách Phong liên tục lui ra mấy trượng, sắc mặt tái nhợt, nhưng cuối cùng cũng đứng vững được.

Trong khu vực Thanh Vân Sơn. cô gái áo xanh cười dài thao túng ngọn lửa màu xanh bao vây Trương Hằng cùng Lôi Đình Bá Vương ở trong.

- Hì hì. ta xem các người có thể kiên trì được bao lâu. Nếu các người ngoan ngoãn chịu giao Dẫn Lôi Phủ ra đây. ta sẽ tha cho các người một mạng.

Bộ dáng cô gái áo xanh thật đáng yêu. kẻ không biết nội tình có lẽ còn nghĩ nàng là một tiểu cô nương hồn nhiên.

Trương Hằng cùng Lôi Đình Bá Vương sẽ không coi nàng là một cô gái đơn thuần, lại càng sẽ không tin tưởng lời của nàng.

Yêu thú có thể tu luyện đến Hóa Hình Kỳ. trong đó đã từng trải qua chém giết cùng đau khổ khó mà tưởng tượng, ở thế giới yêu thú, giết chóc cùng cạnh tranh thậm chí còn tàn khốc hơn cả Tu Chân Giới nhân loại.

Mỗi thời mỗi khắc đều có vô số yêu thú chết đi trong chém giết, đồng thời cùng sẽ có vô số yêu thú sinh ra.

Yêu thú Hóa Hình Kỳ có được trí tuệ không kém gì nhân loại, trên tâm tính còn ác độc hơn nhân loại nhiều lắm.

Chỉ cần Trương Hằng cùng Lôi Đình Bá Vương không phải kẻ ngốc, thì có thể thấy được con Thanh Vũ Điều Hóa Hình Kỳ này đang đùa giỡn hai người.

Dù là Lôi Đình Bá Vương đưa ra Dẫn Lôi Phủ, hai người vẫn không thể giữ được mạng.

Cho nên, từ đầu đến cuối Trương Hằng vẫn đứng bên phía Lôi Đình Bá Vương, không có chút ý nghĩ bán đứng đối phương. Nếu làm vậy, sẽ chỉ làm Thanh Vũ Điều trước mắt càng thêm thú vị, cùng với làm cho Lôi Đình Bá Vương khinh bỉ phần nộ.

Trương Hằng cùng Lôi Đình Bá Vương lưng tựa lưng, trên người trào ra hào quang màu bạc cùng lôi điện màu tím. trợ giúp Lôi Đình Bá Vương cùng ngăn cản ngọn lửa màu xanh vô cùng mạnh mẽ kia.

Ngọn lửa màu xanh kia có thuộc tính rất đáng sợ. mặt ngoài không có độ nóng như ngọn lửa bình thường, nhưng nhiệt độ đều ngưng tụ lại một điểm ẩn chứa bên trong, chỉ có chân chính va chạm mới có thể cảm nhận được. Ngọn lửa như thế sẽ có uy lực càng lớn. nhưng phạm vi công kích cùng tính mãnh liệt sẽ không kém.

"Nếu có ngân điểm, như vậy sẽ ngăn cản thoải mái hơn một chút."

Trương Hằng khẽ thở dài, vô cùng cố sức dùng lực lượng của phân thân tiêu hao ngọn lửa màu xanh kia. Bởi vì cách bản tôn quá xa. cho nên không thể sử dụng Hư Không Hỏa Điểm, đương nhiên điều này cũng có liên quan tới cảnh giới của Trương Hằng.

Cùng may, đa số áp lực đều đè lên người Lôi Đình Bá Vương.

Lôi Đình Bá Vương thân là tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ. thao túng Pháp bảo phòng ngự cao cấp, dù là lúc này không có Trương Hằng thì cũng có thể ngăn chặn được một lát, huống hồ hiện giờ hắn còn chưa sử dụng Pháp bảo đỉnh cấp Dẫn Lôi Phủ.

- Hì hì, không tệ. Hai người các người có vẻ đánh được, đổi thành yêu thú Hóa Hình Kỳ bình thường, chỉ sợ còn không phải đối thủ của các người. Nhưng hôm nay gặp được ta coi như các người không hay ho.

Cô gái áo xanh vươn cánh tay nhỏ trắng nõn lại một mảnh lửa xanh bao bọc hai người Trương Hằng.

Theo mảnh lửa xanh này gia nhập, Trương Hằng cùng Lôi Đình Bá Vương lại luống cuống tay chân một trận.

- Ta dựa vào! (nguyên văn: ta thao - nghĩa viết là ĐCM - đánh con mèo (A.A))

Phân thân Trương Hằng không nhịn được mắng to một tiếng, đây là từ ngữ hắn có được từ trí nhớ của bản tôn, bình thường ở thời điểm cực độ khinh bỉ cùng phần nộ mới tự nhiên dùng ra từ này.

Cô gái áo xanh sững sốt, không rõ ý từ này của Trương Hằng nói. nhưng nhìn thấy bộ dáng buồn bực của Trương Hằng liền không nhịn được cười hì hì. Đôi mắt sáng lưu chuyển, nhìn nam tử trước mắt, thầm nghĩ: người này ở trong thế giới nhân loại, hẳn cũng tính là rất anh tuấn chứ?

Khi yêu thú thăng cấp đến Hóa Hình Kỳ. tập tính sinh hoạt sẽ thích bắt chước theo nhân loại, thậm chí ngay cả thẩm mỹ cũng sẽ xảy ra thay đổi. Đây cũng là vì sao trong cổ tích dân gian thường xuất hiện truyền thuyết tình yêu giữa người và yêu.

Nghĩ tới đó, đôi mắt cô gái áo xanh lóe lên những tia sáng kỳ dị, ngọn lửa xanh bao phủ quanh Trương Hằng cùng Lôi Đình Bá Vương cũng yếu đi một chút.

Trương Hằng cảm giác áp lực lên người nhẹ đi không ít, vừa thở ra một hơi, liền cảm giác được ánh mắt khác thường của cô gái áo xanh.

Ánh mắt kia làm cho cả người Trương Hằng không được tự nhiên, toàn thân phát lạnh. Ánh mắt hai người chạm nhau giữa không trung, cô gái áo xanh không khỏi đỏ mặt.

Trương Hằng chỉ nhìn đối phương như một con yêu thú, căn bản không cảm giác khác thường, ngược lại chỉ cảm thấy một trận rét lạnh. Đúng Lúc này, ánh mắt Trương Hằng chợt lóe liền khôi phục bình tĩnh.

Cô gái áo xanh dường như cảm thấy gì đó. đột nhiên thu hồi ánh mắt, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời.

Chỉ thấy ở trên bầu trời thiên địa, có một đôi mắt màu bạc đang nhìn tình huống dưới đất, lộ ra một loại tình cảm lạnh lùng.

Hết thấy thế gian, không thể nào che giấu được trước đôi mắt này. Cô gái áo xanh chấn động, nàng nàng đôi mắt này có chút quen thuộc, làm cho nàng thật không thoải mái.

Hơn nữa, đôi mắt kia lại mang tới cho nàng một loại áp lực nhàn nhạt.

- Người là ai?

Cô gái áo xanh ánh mắt lạnh lùng, uy áp vô hình ngưng tụ thành một cỗ lực lượng mạnh mẽ đánh thẳng vào đôi mắt bạc trên bầu trời.

Nhưng đôi mắt kia như hình ảnh hư ảo, căn bản không để ý tới tinh thần công kích của cô gái áo xanh. Đa phần lực chú ý của cô gái áo xanh đều bị đôi mắt kia thu hút.

Áp lực lên Lôi Đình Bá Vương cùng phân thân Trương Hằng giảm đi vài phần, hai người cùng ngẩng đầu nhìn đôi mắt bạc trong thiên địa.

Trương Hằng khẽ giọng truyền âm sang Lôi Đình Bá Vương:

- Đợi lát nữa nếu người có thủ đoạn chạy trốn chết gì. cứ việc thi triển đi.

Lôi Đình Bá Vương ngược nhìn đôi mắt trên bầu trời, lại liếc nhìn Trương Hằng, lộ ra bộ dáng có chút suy nghĩ, gật đầu với hắn.

Đúng Lúc này, đôi mắt trên bầu trời lộ ra thần sắc trào phúng với cô gái áo xanh. Cô gái áo xanh vừa định nổi giận, lại nhanh chóng tỉnh táo.

Nàng quay đầu nhìn lại Trương Hằng đang bị ngọn lửa xanh bao vây. phát hiện ánh mắt đối phương giống y như trên bầu trời, chỉ là thiếu đi vài phần khí thế nhìn xuống đại địa.

- Người có quan hệ gì với hắn?

Cô gái áo xanh lạnh lùng hỏi.

Phân thân Trương Hằng cười lạnh:

- Chờ bản tôn ta tới. người chờ chết đi!

- Người là phân thân của hắn?

Cô gái áo xanh chấn động, vô tình sinh ra vài phần cổ kị với bản tôn của Trương Hằng.

ở trong tu sĩ nhân loại, người có thể tu luyện Thân Ngoại Hóa Thân, không ai không phải kẻ đại thần thông.

Đúng Lúc này, Lôi Đình Bá Vương thừa dịp cô gái áo xanh phân tâm chợt quát một tiếng, trong tay xuất hiện một cái búa tím thật lớn. bên trên quần quanh lôi điện. Ánh sáng tím chói mắt bao phủ thân thể hắn, như một tia chớp phá tan tất cả ngọn lửa xanh.

Xẹt xẹt xẹt...

Từng đạo tia chớp trên bầu trời giáng xuống Dẫn Lôi Phủ...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

315. Chương 313: Truy Kích Cùng Bỏ Chạy.

Ngay khoảng khắc cô gái áo xanh phân tâm. Lôi Đình Bá Vương rút cuộc lấy ra bài tẩy của mình. Pháp bảo đỉnh cấp Dẫn Lôi Phủ dẫn động lôi điện cuộn cuộn trong thiên địa. cả người hắn cũng bị hào quang màu tím bao phủ. phá tan ngọn lửa màu xanh xung quanh.

Từng đạo lôi điện đánh trúng Dẫn Lôi Phủ khiến Lôi Đình Bá Vương như Lôi thần giáng xuống uy vũ bất phàm.

- Dẫn Lôi Phủ?

Ánh mắt cô gái áo xanh sáng ngời, sắc mặt vui mừng.

Chỉ cần đoạt được Dẫn Lôi Phủ nàng có thể hoàn thành nhiệm vụ này.

Nhưng ngay Sau đó, Lôi Đình Bá Vương hóa thân thành một tia chớp màu tím. vù một cái biến mất trong dãy núi phạm vi mây chực dậm.

Trong thiên địa chỉ còn lưu lại một đạo ánh sáng màu tím. dẫn chứng quỹ tích Lôi Đình Bá Vương sử dụng bí thuật bỏ chạy.

Người tu luyện thần thông lôi điện, một khi dùng đòn thuật hệ lôi. tốc độ sẽ vượt xa đòn thuật bình thường.

Chỉ trong mấy nhịp thở, Lôi Đình Bá Vương đã bay ra ngoài trăm dặm. Lấy tốc độ này, không tới một lát sẽ vượt ra khỏi phạm vi thần thức của Thanh Vũ Điều, khóe miệng của hắn không khỏi lộ ra một tia cười nhạt, thầm nghĩ: cuối cùng có thể thoát thân. Trước đó bị Thanh Vũ Điều tập trung làm hắn khó có thể thi triển bí thuật thành công, dù sao giữa hai người có chênh lệch rất lớn.

Trong mắt cô gái áo xanh lóe ra một tia lạnh băng, thần thức hóa thành một đường thẳng nháy mắt tập trung Lôi Đình Bá Vương ở ngoài trăm dặm.

Đôi mắt bạc trong thiên địa nhìn chằm chằm cô gái áo xanh. khóe miệng mang theo vài phần trào phúng, sau đó biến mất không thấy bóng.

Bản tôn Trương Hằng ở ngoài mấy trăm dặm cũng thở phào một hơi, Lôi Đình Bá Vương mang theo Dẫn Lôi Phủ bỏ chạy, khẳng định sẽ là mục tiêu chủ yếu của Thanh Vũ Điều, như vậy xác suất phân thân của hắn bỏ chạy cũng sẽ cao hơn.

- Người cho rằng như vậy là có thể chạy khỏi ta đuổi giết hay sao?

Cô gái áo xanh không giận mà cười, đặt hơn phần nửa lực chú ý lên người Lôi Đình Bá Vương đang trốn chạy, sắc mặt cũng không có phần kinh hoảng gì.

Lôi Đình Bá Vương ở ngoài xa trăm dặm cười ha ha:

- Dẫn Lôi Phủ của ta có thể dẫn động lực lôi điện trong thiên địa trợ giúp, đủ cho ta chạy xa mấy ngàn dặm trong vài canh giờ.

- Vậy sao?

Ánh mắt cô gái áo xanh càng thêm lạnh lẽo. khí chất trên người xảy ra thay đổi rất lớn.

Vù!

Trong khoảnh khắc, nàng hóa thân thành một con chim lớn màu xanh dài bảy tám thước, trong thiên địa đột nhiên sinh ra một mảnh lửa xanh cùng gió xoáy, uy thế mạnh mẽ đập tới làm cho tâm thần các tu sĩ trong phạm vi trăm dặm run lên.

Đây là bản thể của Thanh Vũ Điều!

Vù!

Ánh sáng bạc cùng điện quang hồ dưới chân Trương Hằng cùng nhau chớp động, đã sớm bay ra mấy trăm trượng. Từ khoảng khắc Lôi Đình Bá Vương quay người bỏ chạy, hắn đã bắt đầu hành động.

- Một khi đã Như vậy, người chết trước đi!

Quanh người Thanh Vũ Điều lưu chuyển ngọn lửa màu xanh xoắn cuộn thiên địa linh khí xung quanh.

Nó im lặng liếc Trương Hằng. thân hình to lớn vù một cái. liền biến mất tại chỗ. Trong chớp mắt, liền đuổi tới gần Trương Hằng.

Trương Hằng hoảng sợ. đây là tốc độ khủng bố cỡ nào!

vốn hắn tưởng rằng Thanh Vũ Điều vì tiết kiệm thời gian sẽ bỏ qua hắn mà đuổi theo Lôi Đình Bá Vương.

Nhưng Thanh Vũ Điều lại ôm ý nghĩ thuận tay giải quyết hắn. đi trước một bước di động như tia chớp lao tới, tốc độ vượt xa Trương Hằng tưởng tượng.

Cấn chặt răng, Trương Hằng khẽ nhắm mắt. ánh sáng bạc dưới chân run lên kịch liệt, lôi điện màu tím chói mắt bao phủ thân thể hắn mơ hồ không rõ.

Hắn đang chuẩn bị thi triển bí thuật Lưu Tinh Động chạy trốn.

- Hừ.

Đúng Lúc này, một cái bóng đen bao trùm lấy hắn ánh sáng chợt tối lại. một cơn gió rít quét tới.

Phốc xẹt....

Một cái móng vuốt sắc bén hiểm hóc xẹt qua sau lưng hắn, nhưng vẫn không đánh trúng.

Vù

Cùng lúc, Trương Hằng hóa thành một dải sáng bạc chớp mắt xẹt qua thiên địa. biến mất trong dãy núi vô tận, mang theo tiếng lôi điện xẹt xẹt kịch liệt.

Thanh Vũ Điều sững sờ ở trong hư không, trên móng vuốt còn lưu lại vết máu của Trương Hằng.

Nó phân ra một bộ phận thần thức đảo qua, phát hiện Trương Hằng đã động ra mấy chục dặm.

- Hừ. buông tha người trước.

Thanh Vũ Điều nuốt vết máu vào bụng, sau đó hóa thành một đoàn lốc xoáy lửa màu xanh, vù một cái biến mất tại chỗ, đuổi theo Lôi Đình Bá Vương đã chạy ra một trăm năm mươi dặm.

Vù

Không khí chấn động kịch liệt, cơn lốc xoáy lửa màu xanh chớp mắt động ra trăm dặm. Nhưng bản thân nó cũng tiêu hao không ít nguyên khí. trong thời gian ngắn không thể sử dụng bí thuật một lần nữa.

Lôi Đình Bá Vương hoảng hốt. không ngờ lại bị Thanh Vũ Điều kéo lại trăm dặm Khoảng cách Trong chớp mắt.

Sở dĩ Huyết Giao Long vô cùng mạnh mẽ kia phải Thanh Vũ Điều đến cướp Dẫn Lôi Phủ cũng không phải không có đạo lý. Bởi vì Thanh Vũ Điều là yêu thú có tốc độ nhanh nhất, hơn nữa lực công kích cũng rất mạnh. Dù gặp phải tu sĩ có thần thông lôi điện am hiểu tốc độ, cũng nắm chắc đuổi theo được.

Vù vù!

Lôi Đình Bá Vương mạnh mẽ thúc đẩy Dẫn Lôi Phủ, trong thiên địa lại giáng xuống từng đạo lôi điện đánh lên thân phủ.

Hắn lại hóa thân thành lôi điện màu tím, vù một tiếng xuyên qua Bốn năm mươi dặm không gian, tạm thời kéo ra khoảng cách trăm dặm với Thanh Vũ Điều.

Nhưng hắn vẫn không yên tâm, tiêu hao rất nhiều nguyên khí, thân hình miễn cưỡng biến mất lần nữa, kéo ra một khoảng cách lớn với Thanh Vũ Điều.

Làm xong chuyện này, hắn mới thả lòng thở phào một hơi. nhưng trong thời gian ngắn cùn không thể thi triển ra bí thuật lôi điện.

Thanh Vũ Điều truy kích ở xa xa hừ lạnh một tiếng:

- Xem ngươi còn có thể kiên trì được bao lâu.

Thanh Vũ Điều hóa thân thành cơn lốc lửa màu xanh, tốc độ còn nhanh hơn cả Lôi Đình Bá Vương, khoảng cách giữa hai người dần dần kéo gần lại.

Trương Hằng sử dụng Lưu Tinh Độn xuyên qua lộ trình mấy chục dặm, sắc mặt tái nhợt, cuối cùng đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, thân hình lung lay muốn ngã.

Sau lưng hắn có một vết thương sâu tận nội tạng, máu chậm rãi tràn ra, một mảnh ánh sáng bạc đang từ từ chữa trị thân thể hắn. Chịu một kích của Thanh Vũ Điều, dù là không bị đánh trúng, Trương Hằng cũng đã bị nội ngoại thương không nhẹ.

Bản thân bị trọng thương. Trương Hằng kiên trì phi hành, quanh người có khi hồ quang chớp giật, nháy mắt xuyên qua mấy chục trượng.

Trương Hằng dùng thần thức tìm kiếm tung tích Lôi Đình Bá Vương cùng Thanh Vũ Điều, phát hiện bọn họ đã biến mất trong phạm vi thần thức của mình.

Tu sĩ Nguyên Anh sơ Kỳ phạm vi thần thức kéo ra không tới trăm dặm. Còn phạm vi thần thức tu sĩ Nguyên Anh hậu Kỳ có thể kéo dài ra hai trăm dặm.

Trương Hằng này chỉ là một cái phân thân, phạm vi thần thức quét qua thậm chí còn cao hơn tu sĩ Nguyên Anh sơ Kỳ một chút. Bỗng nhiên, Trương Hằng biến sắc. Bởi vì hắn phát hiện ở bốn năm mươi dặm sau lưng mình có một đám mây xanh ngọc bích đang nhanh chóng lao tới đây. tốc độ nhanh hơn nhiều so với hắn đang bị trọng thương.

- Rốt cuộc tiểu tử này lạc đàn rồi...

Trên mặt Tương Sơn trưởng lão lộ ra vài phần tươi cười, hắn cùng Bích U Tiên Tử liên thủ khống chế Pháp bảo phi hành, tốc độ vượt xa tu sĩ Nguyên Anh hậu Kỳ bình thường.

Ánh mắt Bích U Tiên Tử liên tục chớp động, trên mặt ngọc dày đặc sát ý, thần thức gắt gao tập trung trên người Trương Hằng cách đó mấy chục dặm.

- Bích u, cô không cần lo lắng, một khi kẻ này lạc đàn. tuyệt đối không thoát khỏi cô và ta liên thủ truy kích.

Tương Sơn trưởng lão thấy bộ dáng của nàng Đường như có chút bất an vì thế khuyên bảo.

- Cũng là nhờ Tương Sơn trưởng lão ngài ra tay.

Bích U Tiên Tử miễn cưỡng cười, khách khí nói.

- Ha ha, không tới nửa canh giờ. chúng ta có thể đuổi theo hắn. Xem tình hình, kẻ này bị thương không nhẹ.

Tương Sơn trường lão híp mắt. hồ lô lớn xanh ngọc bích trên lưng rung động có tiết tấu.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

316. Chương 314: Thầy Trò Chia Tay.

Ở đỉnh núi cách Thanh Vân Sơn mấy trăm dặm, Trương Hằng vừa thi triển xong thần thông Ngưng Mâu Thiên Lý. hào quang trong mắt dần biến mất. vẻ mặt thoáng có chút sầu lo.

Lộ trình cách xa mấy trăm dặm. Trương Hằng sử dụng Ngưng Mâu Thiên Lý cũng thoải mái hơn nhiều, không giống như lần trước ở xa xa ngóng nhìn Phương Vân Sơn phải tiêu hao nguyên khí khổng bố.

Quách Phong cách Trương Hằng chừng hơn trượng, ánh mắt còn mang theo thần sắc hoảng sợ: mới vừa rồi sư tôn thật là làm người ta sợ hãi, ở trong tình huống đó làm mình thậm chí không dám nhìn vào mắt ngài ấy.

Thấy Trương Hằng khôi phục lại trạng thái bình thường. Quách Phong thở phào một hơi. phát hiện ánh mắt sư tôn đang suy tư nhìn vào mình, dường như đang ra quyết định gì đó.

- Sư tôn...

Quách Phong cảm giác quyết định của sư tôn có liên quan tới mình, không khỏi khẽ lên tiếng.

- Phong nhi. con đi theo ta cũng Bốn năm năm rồi. Những năm qua, ta đối với con cũng không tính là rất quan tâm. Tổng thể mà nói, ta không làm đủ chức trách sư tôn.

Trương hằng ngược nhìn Quách Phong, trong mắt cũng lộ ra một chút cảm tình, Dường như có chút tự trách.

Bùm!

Quách Phong quỳ trước mặt Trương Hằng. vẻ mặt chân thành nói:

- Sư tôn. đại ân đại đức của ngài đối với con. đồ nhi cả đời không quên. Nếu không có ngài, hiện giờ có lẽ con vẫn là một phạm nhân không có tiếng tăm gì. bị tu sĩ cấp thấp Độc Thiên Bảo nhạo báng. Ngài vì con. không tiếc lấy ra Linh Thân Đan quý giá nhất, không chỉ cải tạo tư chất của con. càng mở ra Huyết mạch đặc biệt cho con. Quách Phong con dù có được thành tựu cao hơn cũng sẽ nhớ kỹ đại ân sư tôn cùng với sư mẫu dốc lòng dạy dỗ...

Nói xong, ánh mắt Quách Phong hiện ra nước mắt. Lúc này, trong đầu hắn hiện ra hình ảnh gia gia. tiếp đó là Hình nhi đang mỉm cười trước mặt hắn, kể đó là đủ loại hình ảnh trong thế tục.

Nhất thời, trên mặt hắn hiện ra thần sắc si ngốc.

- Phong nhi!

Trương hằng khẽ hô một tiếng, nhắc nhở đệ tử của mình.

Quách Phong như bị sấm đánh, cả người tỉnh ngộ lại. lau khô nước mắt, vẻ mặt hoảng sợ nói:

- Sư tôn... con...

Trương Hằng nhìn Quách Phong sợ hãi không thôi, khẽ thở dài một hơi. nói:

- Có phải con còn đang lưu luyến những thứ ở thế tục?

- Đồ nhi hiểu được, nếu muốn hiểu thấu đại đạo tu tiên, phải quên mất các loại tình cảm cùng vinh hoa phú quý nhân gian, tâm không vương vấn, một lòng tu tiên.

Quách Phong nghiêm túc nói.

- Điều là thói lẩm.

Trương Hằng không nhịn được mắng to một tiếng.

- Sư tôn. ngài...

Quách Phong đầy kinh ngạc cùng bất an. đây là lần đầu hắn nghe sư tôn mình nói lời thô tục.

Đột nhiên Trương Hằng ngẩng đầu nhìn phương hướng Thanh Vân Sơn sắc mặt hơi đổi. sau đó khẽ thở dài một hơi. nghiêm nghị nói với Quách Phong:

- Phong nhi, hôm nay ta dạy cho con một khóa cuối cùng, đây cũng là những lĩnh hội tu tiên của ta những năm gần đây.

Nói tới đây, ánh mắt Trương Hằng trở nên thâm thúy như biển, trong nháy mắt hết thấy những gì từ khi đi vào thế giới Tam Tinh Vực, đều lướt qua trong đầu hắn.

- Một khóa cuối cùng? Sư tôn ngài muốn cho con xuất sư?

Quách Phong kinh ngạc nói. trên mặt vừa có mừng rỡ, cũng có lo lắng.

- Thời gian không nhiều, con chú ý nghe, ta sẽ lập tức rời đi.

Trương Hằng có vẻ gấp gáp nói.

Quách Phong liên tục gật đầu, không hề rảnh rỗi nhìn Trương Hằng. trong lòng cũng sinh ra cảm giác lưu luyến.

- Con sinh hoạt nhiều năm ở Độc Thiên Bảo là nơi tiên phàm giao nhau, hiểu biết thế giới này không kém ta. Trên phương diện đối nhân xử thế ta không nói nhiều. Sau khi xuất sư. kiến thức thêm thế giới bên ngoài là được.

- Nhưng mà làm người tu tiên, không cần cố ý tránh né hết thấy thế tục. Trải qua các tình cảm thế tục. có thể tăng thêm vài phần thể nghiệm cho con đường tu tiên của con. Có một số chuyện con càng tránh đi thì càng để lại ấn tượng khắc sâu trong lòng con. Như thế ngược lại sẽ lưu lại sơ hở trong kiếp tâm ma ngày sau. về phần vinh hoa phú quý linh tinh gì đó. ở trong mắt người tu tiên, hoàn toàn không cần nhắc tới.

Nghe Trương Hằng giảng, trong mắt Quách Phong lộ ra một loại sáng tỏ.

Còn những lời Trương Hằng giảng giải kế tiếp, càng làm hắn mở rộng tầm mắt:

- Trong quá trình người tu chân theo đuổi thiên đạo, không phân biệt chính ma thiện ác. Người tu tiên có thể phi thăng, người tu ma cũng có thể phi thăng, điều này nói rõ thiên đạo là thái độ công chính lạnh lùng nhìn xuống thiên địa. Người tu tiên đơn thuần thiện lương, sẽ chết trong tay người tu tiên ác độc, Còn có những ma tu giết người vô số lại có thể lấy được thành tựu rất cao. Điều này nói rõ, thiên đạo không phân biệt thiện ác. nó chỉ phụ trách duy trì trật tự.

- Chân chính thành bại đúng ra phải quy về bản thân người tu chân người tu ma cần nhất là một lòng thản nhiên. Như là một ma tu giết vô số sinh mệnh, nếu đáy lòng hắn không có một chút gợn sóng, như vậy chuyện giết người sẽ không trở thành trở ngại tâm tình của hắn. Còn một tu sĩ phật đạo vô cùng thiện lương, ngẫu nhiên đạp chết mấy con kiến, nếu trong lòng luẩn quẩn như vậy ngày sau có khả năng sẽ trở thành sơ hở tâm tình.

- Bất luận thiện hay ác, chỉ cần có thể bình tĩnh, thản nhiên, không cần áy náy. Như vậy sẽ không có gì phá được phương diện tu tâm của con. Nhưng trên thực tế, muốn làm được điều đó rất khó, rất khó... Ta nghĩ, tiên nhân cũng không ngoại lệ.

Trương Hằng nói xong câu này, rốt cuộc thở dài một hơi. ánh bạc dưới chân sáng lên, ngưng kết ra một đạo độn quang, ngọn gió quang người khẽ rung chuyển.

- Đường tu chân là con đường vô tận. Có lẽ, lời vi sư chỉ là từ ngữ phiến diện, dù sao đây chỉ là thể hội cá nhân của ta.

Trên mặt Trương Hằng lộ ra vài phần ý cười, lý luận của hắn đã trải qua hai thế giới khác nhau rút ra, mặc dù có chút phiến diện, nhưng cũng có đạo lý.

- Đệ tử nhớ kỹ.

Quách Phong dập đầu thật mạnh với Trương Hằng. ghi nhớ kỹ lời Trương Hằng đã nói.

- Ngày sau. mặc kệ con là chính là ma hay là thiện là ác. chỉ cần nắm chắc bản tâm. chân chính là mình. Sư tôn trước sau đều sẽ ủng hộ con.

Trương Hằng nhìn đệ tử quỳ trên mặt đất thật sâu. cảm giác mình đặt cảm tình trên người hắn thậm chí không kém hơn Ninh Tuyết Dung.

- Sư tôn...

Quách Phong không nhịn được muốn khóc, có thể có được một vị sư tôn không phân biệt chính ma thiện ác, trước sau như một ủng hộ mình, còn có gì chưa đủ?

- Con có thể xuất sư...

Trương Hằng khó khăn phun ra hai chữ này.

Quách Phong mắt đỏ ngầu, cũng không nói lời dư thừa, giọng khàn khàn nói mấy tiếng:

- Sư tôn bảo trọng!

Trương Hằng quay đầu lại. sau một lát, trong mắt lóe ra hai điểm sáng, ánh sáng tim lóng lánh, hồ quang điện xẹt xẹt rung động, cả người khoảnh khắc hóa thành sao băng chói mắt, biến mất khỏi tầm mắt Quách Phong.

- Có lẽ sư tôn gặp chuyện khó giải quyết. còn sử dụng tới Lưu Tinh Độn...

Quách Phong ngóng nhìn phương hướng Trương Hằng biến mất, trong thiên địa còn lại vài tia sáng bạc cùng ánh sáng tím quanh quẩn tiếng sấm vang.

Tuy rằng trong lòng rất lo lắng, nhưng Quách Phong cũng tự hiểu lấy mình, bản thân mình hiện giờ căn bản không giúp được sư tôn.

Đứng một lúc lâu trên đỉnh núi cao ngàn thước này. Quách Phong mở ra thần thức bắt đầu quan sát đỉnh núi. Phát hiện linh khí nơi đây cực loãng, gần đó cũng không có môn phái tu chân nào.

Hắn lấy một khối ngọc thạch màu xanh từ trong túi trữ vật, miệng lẩm bẩm, từng đạo linh quang bắn ra từ trong tay hắn rót vào bên trong ngọc thạch.

Tiếp đó, hào quang trên người hắn phóng ra. chiếu rọi phạm vi trăm trượng, dao động linh khí kinh người đủ làm tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường rung động.

- Biến!

Ngọc thạch màu xanh đột nhiên biến thành một tấm bia đá thật lớn cao Bốn năm trượng, ầm một tiếng cắm trên đỉnh núi cao mấy ngàn thước, một tầng cấm chế mạnh mẽ lưu chuyển trên tấm bia đá này.

Tiếp đó, tay hắn bắn ra ánh sáng xanh, khắc trên bia đá mấy chữ:

Vọng Sư Nhai

Góc phải bia đá có khắc mấy chữ "Đề nghị Quách Phong".

Làm xong, Quách Phong nguyên khí hao tổn nhiều, ngự trên độn quang bay khỏi nơi này.

Trong thiên địa mệnh mang, chỉ còn lại một ngọn núi bình thường cùng tấm bia đá xanh cô đơn.

Có lẽ, ở nhiều năm sau. nơi này sẽ trở thành một chỗ không tầm thường...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

317. Chương 315: Phân Thân Cùng Bản Tôn.

Trương Hằng dạy đồ một lần cuối cùng cho đệ tử, liền không chút do dự thi triển bí thuật Lưu Tinh Độn phóng về phía phân thân.

Đối với đồ nhi Quách Phong, tuy rằng Trương Hằng ký gửi không ít hy vọng, nhưng cũng hiểu được đạo lý chim ưng non cuối cùng cũng phải bay lên trời. Vì thế dứt khoát cho hắn đi Tu Chân Giới thậm chí thể tục giới lịch lãm một phen, ngay cả tinh thạch cũng không cho mấy khối.

Vù vù!

Phía chân trời sinh ra hào quang chói mắt, lóe lên những tia lực lôi điện, thân hình Trương Hằng đã xuyên qua lộ trình bảy tám chục dặm, kéo gần khoảng cách với phân thân.

Sau khi thi triển Lưu Tinh Độn Trương Hằng đã tiêu hao không ít nguyên khí, còn cách phân thân hơn ba trăm dặm.

Trương Hằng cũng không tiếp tục sử dụng Ngân Quang Độn mà lấy ra Tử Diệu Thần Thảm khổng lồ chế Pháp bảo đỉnh cấp này bay về phía trước.

Sử dụng Lưu Tinh Độn vốn sẽ tiêu hao rất nhiều nguyên khí của Trương Hằng. nếu sử dụng liên tục thì sẽ càng tiêu hao lớn hơn thậm chí sẽ tạo thành trạng thái hư không cho thân thể.

Tuy nhiên Tử Diệu Thần Thảm này là Pháp bảo phi hành đỉnh cấp. tốc độ nhanh gấp đôi so với Trương Hằng toàn lực phi hành ở trạng thái bình thường.

Vù!

Trương Hằng bao phủ trong hào quang màu tím của Tử Diệu Thần Thảm, tuy rằng xung quanh gió rất lớn. nhưng không ảnh hưởng tới hắn chút nào.

ở bên kia, phân thân Trương Hằng đang bị Tương Sơn trưởng lão cùng Bích U Tiên Tử đuổi theo, Khoảng cách giữa hai bên đang kéo gần lại.

Ước chừng tàn nửa nén nhang sau, khoảng cách giữa hai bên chỉ còn lại hai ba mươi dặm. Khoảng cách giữa Trương Hằng với phân thân còn đến gần ba trăm dặm.

Phân thân của Trương Hằng bị thương không nhẹ. tốc độ phi hành rất khó tăng lên làm cho Trương Hằng cách đó mấy trăm dặm lo lắng không thôi.

- Bất Tử Tà Đế, ta xem ngươi nên Bỏ tay chịu trời đi, bản thân ngươi bị trọng thương, làm sao trốn khỏi hai người chúng ta đuổi giết?

Tương Sơn trưởng lão thần nhiên thần thức truyền âm về phía Trương Hằng ở đằng trước.

Nhưng phân thân Trương Hằng căn bản không thèm nhìn hai người này, liền mạng chạy về phía bản tôn.

Bích U Tiên Tử đứng trên đám mây ngọc bích, tay ngọc nhỏ nhắn bắn ra bích quang như sợi tơ. liền thủ cùng Tương Sơn trưởng lão thao túng Pháp bảo phi hành dưới chân. Mắt thấy kéo gần từng chút tới Trương Hằng. nhưng nàng vẫn luôn không yên tâm.

- Tương Sơn trưởng lão. ngài nói hắn có thể luyện thành vô thượng thần thông Thân Ngoại Hóa Thân hay không?

Bích U Tiên Tử lo lắng hỏi.

Không lâu trước, khi Thanh Vũ Diệu truy kích Trương Hằng cùng Lôi Đình Bá Vương, Tuy rằng thần thức của hai người không dám trắng trợn nhìn trộm, nhưng phát hiện ra đôi mắt bạc trong thiên địa.

Đôi mắt nhìn xuống đại địa kia. mang tới rung động quá lớn cho Bích U Tiên Tử. Chính chủ nhân đôi mắt này đã giết phu quân của nàng, từng hai lần chết mà sống lại trong tay nàng.

Không biết vì cái gì, nàng mơ hồ sinh ra một cảm giác sợ hãi với Trương Hằng, chẳng qua trong nội tâm không dám thừa nhận mà thôi.

- Điều này không có khả năng quá lớn. ở Tu Chân Giới Tam Tinh Vực. rất ít có tu sĩ Nguyên Anh Kỳ có thể tu luyện thành công Thân Ngoại Hóa Thân, ngay cả Đại trưởng lão trong tông ta dù có bí thuật bậc này, cũng không tu luyện thành công. Nghe nói Nghịch Thiên Đại Ma quật khởi mấy năm gần đây đã tu thành thần thông này.

Tương Sơn trưởng lão có chút do dự nói. nhưng ngữ khí cũng không chắc chắn. Hắn không thể bỏ qua đôi mắt bạc trong thiên địa kia. dường như có thể thấu rõ hết thảy thế gian.

- Nếu Bất Tử Tà Đế đối diện chỉ là một cái phân thân, như vậy ta có thể chậm lại một chút. Dù sao giết hắn cũng dễ như trở bàn tay. một khi bản tôn của hắn tới đây. liền lập tức hạ sát thủ, trước tiên chém giết phân thân, tranh thủ bắt sống bản tôn.

Tương Sơn trưởng lão suy nghĩ một lát. cuối cùng ra quyết đoán. Nếu chỉ là giết một cái phân thân, bọn họ nhất quyết không vừa lòng. Bởi vì chỉ cần một ý niệm là bản tôn có thể làm phân thân lập tức tự bạo. dù là bắt sống phân thân cũng không có chỗ tốt gì.

Thấy Tương Sơn trưởng lão ra quyết định như thế, Bích U Tiên Tử mới yên tâm. Hai người giảm chậm tốc độ. theo sát mặt sau phân thân Trương Hằng, nhưng không đuổi bắt toàn lực.

Trương Hằng ở ngoài xa mấy trăm dặm thông qua phân thân biết được tình huống bên này. trong lòng không khỏi vui vẻ. Hiện giờ hắn thiếu nhất là thời gian, chỉ cần kéo gần Khoảng cách với phân thân hắn có thể ung dung rời đi.

Kết quả là khoảng cách giữa hai người Tương Sơn trưởng lão cùng Trương Hằng không thu ngắn rõ ràng, còn Khoảng cách giữa Trương Hằng cùng phân thân lại đang nhanh chóng thu lại.

Rất nhanh, Khoảng cách giữa Trương Hằng cùng phân thân chỉ còn lại hai trăm dặm. Hai người ngược hướng chạy đi. cho nên nhanh chóng tới gần nhau.

Khoảng cách hai trăm dặm. trong lòng Trương Hằng vừa động. Hư Không Hỏa Diễm trong đầu run lên.

Hai trăm dặm là một cái giới hạn.

Một mảnh ngân diễm chợt lóe lên. xẹt qua chân trời, tựa như thuận di.

Phân thân Trương Hằng vui vẻ, vẫy tay một cái, đoàn ngân diễm đánh từ phía chân trời rơi vào tay hắn.

Hắn nhanh chóng lấy ra mảnh vụn Huyết Sát Thiên Bì. dùng ngân diễm cắn nuốt. Thật nhiều tinh tú thiên địa sinh ra trong cơ thể hắn, chữa trị thương thể trên người cùng khôi phục nguyên khí.

Động tác phân thân Trương Hằng tự nhiên bị Tương Sơn trưởng lão phát hiện ra. thần thức của hắn gắt gao tập trung vào tình huống bên kia, phát hiện thương thể cùng nguyên khí của đối phương đang khôi phục rất nhanh.

- Sao có thể như thế được?

Tương Sơn trưởng lão cùng Bích U Tiên Tử đều cả kinh.

Ngân diễm từ trên trời giáng xuống kia cũng làm hai người suy đoán.

- Như vậy xem ra Bất Tử Tà Đế này thật có thể luyện thành thần thông Thân Ngoại Hóa Thân, hơn nữa công pháp người này tu luyện thật làm người ta khó tin. có thể thông qua phương pháp này khôi phục thương thể cùng nguyên khí

Trong mắt Tương Sơn trưởng lão mang theo những tia đổ kỵ cùng sát ý.

Sắc mặt Bích U Tiên Tử trở nên ngưng trọng, sát khí trong ánh mắt cũng càng đậm.

Đột nhiên thần thức Tương Sơn trưởng lão ở bờ biên giới hai trăm dặm bắt được một nam tử Thanh niên đang nhanh chóng phi hành.

Bộ dạng nam tử này giống y như Bất Tử Tà Đế cách đó mấy chục dặm, dưới chân đạp một tấm thảm bay màu tím. tốc độ thật làm người ta kinh diễm.

- Quả nhiên bản tôn của hắc đã tới!

Trên mặt Tương Sơn trưởng lão mang theo những tia cười lạnh.

Làm tổn tại Nguyên Anh hậu kỳ. cho dù bản tôn cùng phân thân Trương Hằng cùng tiến lên. hắc cũng sẽ không có một chút sợ hãi.

Thần thức của Bích U Tiên Tử không thể kéo xa Như vậy, vừa nghe bản tôn Bất Tử Tà Đế hiện thân, trong mắt hiện lên thần tình phức tạp.

Mấy năm trước, Trương Hằng vẫn là một tên tiểu tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. thực lực đang đứng vào hàng Kết Đan Kỳ. Nhưng Lúc này, hắc lại tu thành bí thuật Thân Ngoại Hóa Thân, thật làm cho người ta đổ kỵ.

- Khi nào thì chúng ta ra tay...

Bích U Tiên Tử hô hấp trở nên gấp gáp. không khỏi trở nên khẩn trương.

- Tuy rằng bản tôn của hắc cách chúng ta hai trăm dặm. nhưng vì phòng ngừa đột biến, nên chờ hắc tới gần trong một trăm dặm mới ra tay.

Tương Sơn trưởng lão hồ hững nói. khí thế ngưng tụ trên người khê kích động.

Cứ thế, Khoảng cách giữa bản tôn Trương Hằng cùng bọn họ nhanh chóng kéo gần lại.

Một trăm tám mươi dặm... Một trăm năm mươi dặm... Một trăm hai mươi dặm...

Tuy rằng Trương Hằng không cảm giác được thần thức tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ. nhưng có một loại cảm giác bị giám sát, liền hiểu được mình đã bị thần thức của Tương Sơn trưởng lão tập trung.

- Một trăm dặm!

Vào một thời điểm, Tương Sơn trưởng lão khê hô một tiếng.

Vù!

Hai người lao vút về phía phân thân của Trương Hằng, khí thế trên người tăng vọt, uy áp tinh thần mạnh mẽ như bão tố ập tới từ xa, nhất thời mây gió xáo động.

Phân thân Trương Hằng Thấy cảnh này, vội vàng thu hồi mảnh vụn Huyết Sát Thiên Bì. Trải qua cắn nuốt vừa rồi hắc đã khôi phục hơn phần nửa nguyên khí, thương thế cũng tốt hơn bốn năm phần.

- Bích Vân Di Thiên Thuật!

Tương Sơn trưởng lão khê hô với Bích U Tiên Tử.

Bích U Tiên Tử lập tức hiểu được.

Vù!

Hai người liên tục đánh ra pháp quyết. đám mây ngọc bích dưới chân khoanh khắc bùng lên hào quang chói lọi. vù một cái độn ra trước mười mấy dặm...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

318. Chương 316: Nhập Ma.

- Bích Vân Thiên Di Thuật!

Bí thuật do hai người Tương Sơn Trương Hằng và Bích U Tiên Tử liên thủ thi triển giống như thuận di, chớp mắt đã rút ngắn khoảng cách tận mười dặm đối Với Trương Hằng.

Tốc độ viên độn của Bích Vân Thiên Di Thuật tuy kém Ngân Quang Độn của Trương Hằng và Lôi Đình Bá Vương Độn nhưng ưu thế của loại pháp thuật này chính là tiêu hao nguyên khí không quá mức khủng bố. Mà giờ phút này, Bích Vân Thiên Di Thuật được hai tu sĩ Nguyên Anh Kỳ liên thủ thi triển, bất kể là khoảng cách hay tốc độ Điều mạnh mẽ hơn so với một mình một người thi triển rất nhiều!

Đang khống chế Tử Diệu Thần Thảm, sắc mặt Trương Hằng hơi đổi. Không ngờ dưới sự liên thủ của hai gã Nguyên Anh Kỳ lại có thể thi triển ra bí thuật bậc này! Từ đó, hẳn nếu muốn để phân thân thoát khỏi hai người kia thì độ khó đã gia tăng không ít!

Hưu!

Vừa mới thi triển Bích Vân Thiên Di Thuật một lần Bích U Tiên Tử và Tương Sơn trưởng lão không chút do dự lại thi triển bí thuật này thêm lần nữa. khoảng cách lại gần hơn mười dặm.

Mà lúc này, phân thân Trương Hằng chỉ còn cách bọn họ ha ba dặm. chỉ một lúc nữa sẽ có thể bị công kích một cách dễ dàng.

- Trước giết chết phân thân của hắn!

Đôi mắt Tương Sơn lão nhân đột nhiên trở nên lạnh lùng. Bích quang trên người mãnh liệt, bích vân dưới chân lập tức lao về phía trước hai dặm.

Lần này, hắn bằng thực lực bản thân thi triển Bích Vân Thiên Di Thuật, di chuyển cự ly ngắn. Mà lúc này, hai người còn cách phân thân Trương Hằng không tới một dặm, đã tiến nhập vào phạm vi công kích hữu hiệu của Tương Sơn trưởng lão.

- Để ta trước giải quyết phân thân của ngươi đi!

Tương Sơn trưởng lão lạnh lùng nói. ổng tay áo hơi phất lên. Một mảnh ngọc băng màu xanh phá không đánh ra mang theo hàn khí lăm lăm bức nhân.

Phân thân Trương Hằng lập tức cảm nhận được một cỗ uy hiếp trí mạng. Một kích tùy ý của tu sĩ Nguyên Anh hậu Kỳ mạnh hơn tu sĩ Nguyên Anh sơ Kỳ phải gấp đôi. Đây cũng chính là lý do mà Tương Sơn trưởng lão có thể lớn miệng Như vậy, hoàn toàn không sợ bản tôn và phân thân Trương Hằng.

Khi ngọc băng màu xanh sắp đánh trúng phân thân Trương Hằng. chân trời phát ra một trận gào thét và âm Thanh như sấm nổ.

Một đạo quang đoàn màu bạc mang theo lôi điện màu tím cuồn cuộn bạo từ trên trời giáng xuống. Một Thanh niên với sắc mặt đậm mạc vươn nắm tay, hung hăng nện lên trên ngọc băng.

Chi chi!

Lôi điện bạo liệt và ngân quang quỷ dị đã đánh cho ngọc băng kia tan nát.

Ngay tại thời khắc nguy hiểm này, Trương Hằng đã sử dụng Lưu Tinh Độn, kịp thời chạy tới, trợ giúp phân thân giải quyết một phiền toái.

Sắc mặt hơi tái nhợt, trên người Trương Hằng ngưng kết một chút băng sương nhưng theo ngân diễm nhoáng lên. đám băng sương này liền bị cắn nuốt sạch sẽ.

Hai Trương Hằng với ánh mắt lạnh lùng, đứng đối diện với hai gã tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của Bích Tuyết Tương Vân Tông.

- Không tồi không tồi! Không nghĩ tới ngươi thật sự đã tu thành bí thuật Thân Ngoại Hóa Thân, tiềm lực vượt xa tưởng tượng của ta! Có lẽ thêm mấy năm nữa, toàn bộ Tam Tinh Vực cũng không có ai là đối thủ của ngươi. Nhưng hôm nay, ngươi nhất định phải chết nơi này!

Tương Sơn trưởng lão nhìn bản tôn Trương Hằng, sát khí trong mắt càng lúc càng rõ ràng.

Hoàn toàn khác với Vũ Vô Cực, Tương Sơn trưởng lão tuyệt đối phải bóp chết tất cả uy hiếp tới bản thân và môn phái từ trong trứng nước.

Hắn đã hạ quyết tâm, dù phải trả đại giới cũng phải bắt sống Thanh niên trước mắt này. Nếu không bắt sống được thì phải hoàn toàn diệt sát!

Thần sắc Bích U Tiên Tử lạnh lùng, tràn ngập một tia oán hận khắc cốt ghi tâm. Đôi mắt vốn trong sáng lúc này cũng bị sát phạt và lệ khí chiếm lĩnh. Bộ váy trắng tung bay phàn phật lộ ra da thịt trắng hồng, phong quang vô hạn.

Nàng nhìn chằm chằm Trương Hằng. sát khí còn mãnh liệt hơn vài phần so với Tương Sơn trưởng lão.

Tương Sơn trưởng lão cảm nhận được dị trạng của Bích U Tiên Tử. hiểu được nội tâm nàng đã bị giết chóc và cừ hận xâm chiếm, nếu muốn hóa giải cũng chỉ có hai phương pháp:

Một là nghĩ cách thức tỉnh nàng.

Hai là phải diệt sát Trương Hằng ở đối diện.

Tương Sơn trưởng lão không chút do dự lựa chọn phương pháp thứ hai. Phương pháp thứ nhất thật sự có thể thật, thậm chí mang tới một ít ảnh hưởng tiêu cực cho Bích U Tiên Tử sau này! Mà dùng phương pháp thứ hai, Bích U Tiên Tử khẳng định có thể bộc phát ra sức chiến đấu càng ngày càng mạnh! Điều này có lợi cho việc đối phó Thanh niên trước mắt này.

- Muốn giết ta?! Không có khả năng!

Bản tôn Trương Hằng mang theo vài tia trào phúng. Phân thân bên cạnh hắn chợt nhoáng lên. hóa thành một đạo quang đoàn màu bạc. tiến nhập vào trong cơ thể Trương Hằng.

Hưu!

THân hình Trương Hằng đột nhiên biến mất tại chỗ. trong không khí còn lưu lại vài tia lôi điện màu tím hình cung, phát ra âm Thanh Chi chi.

Ngân Quang Thiểm Thước Thuật! Trương Hằng lóe lên, đã lướt ra ngoài mấy chục trượng!

Tương Sơn trưởng lão lâm vào động dung:

- Độn thuật thật đáng sợ!

- Chúng ta mau đuổi theo, đừng để hắn chạy thoát.

Tương Sơn trưởng lão và Bích U Tiên Tử hơi sững sốt, liền khôi phục lại. Hai người lập tức liên thủ cùng khống chế bích vân dưới chân!

Mà ở ngoài mấy chục trượng, Trương Hằng đạp lên Tử Diệu Thần Thảm, tốc độ còn nhanh hơn một chút so với hai người liên thủ. Khoảng cách song phương cũng chậm rãi tăng lên.

Một mảnh quang huy màu tím từ Tử Diệu Thần Thảm kéo dài ra. bao lấy thân thể Trương Hằng. khiến hắn thoải mái trường phong phá lãng, mang theo lôi điện không ngừng lóe lên, lao về phía xa xa.

Ở thời khắc này, khí tức đáng sợ và uy lực chân chính của Tử Diệu Thần Thảm đã hiện lộ ra.

Mặc dù Tương Sơn trưởng lão và Bích U Tiên Tử liên thủ nhưng cũng chỉ có thể trở mắt nhìn khoảng cách với Trương Hằng đang càng lúc càng tăng lên.

- Pháp bảo phi hành dưới chân hắn... hóa ra là pháp bảo đỉnh cấp!?

Khuôn mặt Tương Sơn trưởng lão lộ ra vẻ kinh ngạc. Bích U Tiên Tử bên cạnh lại lộ ra vẻ oán hận và không cam lòng.

Dưới pháp bảo phi hành cùng thần thông lôi điện gia trì Trương Hằng có thể thoát mái dựa vào tốc độ này để thoát đi sự đuổi giết của hai người, vượt qua tường tượng của hai trưởng lão Nguyên Anh Kỳ Bích Tuyết Tương Vân Tông.

- Khó trách bản tôn người này chạy tới, thì ra ý vào có pháp bảo phi hành đỉnh cấp trong tay.

Trên mặt Tương Sơn trưởng lão cũng không lộ ra vẻ kinh hoảng, trong mắt ngược lại lộ ra vẻ tham lam mãnh liệt.

Đó chính là pháp bảo phi hành đỉnh cấp! Đủ để khiến Tương Sơn trưởng lão động tâm mãnh liệt!

Tương Sơn trưởng lão phán đoán ưu thế của pháp bảo đỉnh cấp này không chỉ thể hiện ở mặt tốc độ phi hành mà có thể còn có công hiệu khác!

- Bất Tử Tà Đế này liên quan tới Huyết Sát Động Phủ. bản nhân chẳng những có thể xuất hồ ý liệu tu thành Thân Ngoại Hóa Thân mà còn có được pháp bảo phi hành đỉnh cấp khiến người ta hâm mộ. Chẳng lẽ hắn chiếm được bảo vật kinh thiên lưu lại trong Huyết Sát Động Phủ?!

Tương Sơn trưởng lão đột nhiên cho ra một kết luận khiến mình hoảng sợ!

Trong nhất thời vẻ tham lam càng hiện rõ trong mắt. thân thể hắn thậm chí còn khẽ run mấy cái.

Huyết Sát Thần Đế là nhân vật mạnh mẽ bậc nào?! Trong mắt hắn. Tam Tinh Vực cũng chỉ như con kiến. Bảo vật lưu lại trong động phủ hắn sẽ khiến người ta động tâm Như thế nào?!

Tương Sơn trưởng lão sống hơn một ngàn năm, từ ba trăm năm trước tấn chức Nguyên Anh hậu Kỳ nhưng cho tới nay tu vi cũng không hề tiến thêm. Nếu không thể có được đột phá, như vậy, hắn cũng chỉ còn cách đại nạn thời gian hơn trăm năm mà thôi

Mấy năm trước, hắn cũng không quá ảo tưởng vào việc thăng cấp!

Mà Huyết Sát Động Phủ thật có thể lưu lại một ít linh đan hiếm có. không chừng có thể khiến hắn thăng cấp tu vi. thậm chí có thể tiến vào cả Hóa Thần Kỳ!

- Chỉ cần giết được hắn Hóa Thần Kỳ sẽ có Hy vọng!

Trong vô tình, nội tâm Tương Sơn trưởng lão đã bị lòng tham xâm chiếm!

Mà sát khí và oán hận trong mắt Bích U Tiên Tử cũng đang không ngừng tăng lên.

Trương Hằng có thể không ngờ tới bản thân mình, một tu sĩ không có tiếng tăm gì lại khiến cho hai gã tu sĩ Nguyên Anh Kỳ phía sau mất đi tâm tính bình thản vốn có, thậm chí tiến vào một loại trạng thái như nhập ma...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

319. Chương 317: Vô Ưu Lâm.

Trương Hằng đương nhiên sẽ không ngu ngốc giao thủ Với hai tên tu sĩ Nguyên Anh Kỳ sau lưng. Chỉ mỗi Tương Sơn trưởng lão cũng không phải là người hắn có thể ứng phó. Cũng may Trương Hằng có được pháp bảo phi hành đỉnh cấp hiếm có Tử Diệt Thần Thảm, hơn nữa thần thông lôi điện khiến cho hắn chiếm được không ít tiện nghi về mặt tốc độ.

Chỉ một lúc, Trương Hằng đã bỏ xa hai người phía sau hơn mười dặm.

Nhưng vào lúc này, phía chân trời đột nhiên lóe lên một đạo bích quang, không khí kịch liệt run rẩy! Hai gã tu sĩ Nguyên Anh Kỳ phía sau lại liên thủ thi triển Bích Vân Thiên Di Thuật, chớp mắt tới bên cạnh Trương Hằng.

Sát khí hiện lên trong mắt Bích U Tiên Tử, bàn tay ngọc điểm ra, một Thanh phi kiếm toàn thân trong suốt xuất hiện trước mặt nàng. Thanh phi kiếm vừa hiện hình, bốn phía lập tức hiện lên vô số đóa băng hoa vô cùng xinh đẹp.

Đây chính là pháp bảo công kích của nàng - Cực Băng Kiếm! Lần trước, nàng chính là dùng thứ này dễ dàng đánh bại Trương Hằng sử dụng pháp bảo đỉnh cấp.

-Đi!

Hàn mang lóe lên trong mắt Bích U Tiên Tử. trên cánh tay trắng nõn như ngọc hiện lên một tầng băng sương màu xanh ngọc như thực thể. đóa đóa băng vụ màu xanh lượn lờ quanh thân nàng, bộ váy dài màu trắng cũng tungbay giống như Tinh Linh trong phong tuyết!

Hô! Cực Băng Kiếm mang theo băng sương đầy trời đã chắn lấy đường chạy của Trương Hằng.

Trên thân thể Trương Hằng bao phủ một tầng ánh sáng màu tím, trong thời gian ngắn, băng sương bên ngoài không thể xâm nhập tới gần thân thể hắn.

Không hổ là pháp bảo phi hành đỉnh cấp, chẳng những có thể phi hành mà thậm chí còn có năng lực phòng ngự. Tu sĩ Nguyên Anh sơ kỳ rất khó có thể xúc phạm tới hắn trong thời gian ngắn.

Thấy vậy, Trương Hằng đang phi hành cũng cười nhạt.

Mấy năm trước, khi giao chiến với Bích U Tiên Tử. hắn căn bản không thể phát huy ra uy lực chân chính của pháp bảo đỉnh cấp. Khi hắn tiến vào cảnh giới tầng hai đại viên mãn mới có thể sử dụng những pháp bảo đỉnh cấp này tương đối thoải mái!

Pháp bảo đỉnh cấp công kích, pháp bảo đỉnh cấp phòng ngự và pháp bảo đỉnh cấp phi hành, giờ phút này Trương Hằng quả thật có tư bản mà kiêu ngạo.

Đúng lúc này, Bích U Tiên Tử cắn răng một cái. pháp quyết đột biến. Cực Băng Kiếm đột nhiên run lên, hóa thành một đạo hào quang màu xanh ngọc, như tia chớp đâm tới Trương Hằng.

Trương Hằng muốn né tránh cũng đã không còn kịp nữa. Hắn theo bản năng duỗi tay ra, chụp về phía Cực Băng Kiếm.

Đỉnh!

Một tiếng nổ lớn vang lên. truyền đi khắp mấy dặm.

Trên tay Trương Hằng nở rộ quang huy hai màu tím và bạc. nắm chặt Cực Băng Kiếm, bàn tay đột nhiên mất hết cảm giác. Một tầng băng sương xanh ngọc chớp mắt đã đột phá quang huy màu tím trên người, bao phủ mặt ngoài thân thể hắn. cũng bắt đầu thâm thâm thấu vào trong.

Qua nửa cái hô hấp, toàn thân Trương Hằng đã bị một tầng băng sương bao phủ, thân thể bắt đầu kết tinh.

Bích U Tiên Tử khi sử ra chiêu này. mặt ngọc cũng thoáng trắng bệch, dường như tiêu hao không ít nguyên khí.

Theo băng sương nhện nhào quanh thân lệ khí trong mắt nàng cũng dần tiêu tán. khôi phục lại sự minh thấu và bình tĩnh vốn có.

Phốc!

Trương Hằng bị băng sương bao phủ, ngoài thân đột nhiên nổi lên một tầng băng điểm, với xu thế bẻ gãy, nghiền nát đã thôn phệ hết tầng băng sương.

Theo sau, ngân điểm lại bị hắn thu hồi vào trong cơ thể.

Trương Hằng vừa làm xong hết thủy, đột nhiên cảm giác một cổ nguy cơ mãnh liệt.

Chẳng lẽ Trương Sơn trưởng lão với tu vi Nguyên Anh hậu Kỳ lúc này còn không có hành động gì?!

Hừ!

Tử Diệu Thần Thảm dưới chân Trương Hằng đột nhiên nổi lên tử mang chói mắt. hóa thành một đạo lợi kiếm màu tím. mang theo Trương Hằng lao xa hơn mười dặm.

Ngay nơi Trương Hằng vừa biến mất đã xuất hiện vô số đạo quang ngân xanh ngọc nhỏ như tơ nhện. Nhưng quang ngân màu xanh ngọc này giăng khắp nơi. tản mát ra hàn khí kinh người, phong Tỏa phạm vi không gian hai dặm. Một khi có tu sĩ bị nhốt vào trong đó sẽ lập tức bị nhốt lại, trực tiếp bị khống chế.

Trương Hằng sử dụng độn thuật ẩn chứa trong Tử Diệu Thần Thảm, bay vút đi hơn mười dặm. may mắn tránh thoát một kiếp, nhưng trên người cũng ngưng kết một tầng băng sương màu xanh ngọc. Thân thể cường hãn của hắn thậm chí bị thương tổn đôi chút do quá rét lạnh.

Hô!

Một tầng ngân diễm từ trong cơ thể hắn hiện ra. cắn nuốt hoàn toàn những băng sương này.

Theo sau, ngân diễm lại được hắn thu vào trong cơ thể

Trương Hằng hiểu được, chiến đấu với hai tên tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của Bích Tuyệt Tương Vân Tông phái luôn duy trì Hư Không Hỏa Diễm sung túc. Nếu không với hiệu quả băng phong và cản trở tốc độ của đối phương, hắn có thể trực tiếp bị khống chế!

Hư Không Hỏa Diễm cũng chính là một trong những con bài để Trương Hằng chống lại hai gã tu sĩ Nguyên Anh Kỳ này.

- Pháp bảo phi hành đỉnh cấp này quả nhiên không đơn giản, lại ẩn chứa độn thuật không kém gì Bích Vân Thiên Di Thuật mà hai người chúng ta liên thủ.

Tương Sơn trưởng lão lộ ra vẻ mặt tiếc nuối, trên mặt cũng khôi phục lại tâm tình bình tĩnh. Dù sao đều là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ, cũng không dễ dàng bị tham niệm hoàn toàn khống chế.

- Trong tay tên Bất Tử Tà Đế này có nhiều chiêu như vậy, chúng ta làm thế nào mới có thể giết chết được hắn?!

Trong mắt Bích U Tiên Tử toát lên vài tia bất đắc dĩ. trong lòng nàng cũng rất bất đắc dĩ.

- Người yên tâm! tên Bất Tử Tà Đế này tu luyện chưa được lâu. công lực không đủ thâm hậu. chúng ta chỉ cần kiên trì một thời gian thì có thể khiến cho hắn chết mệt!

Trong Thanh âm của Tương Sơn trưởng lão còn mang theo vài tia âm lãnh.

Hừ

Hai người lại ăn ý thi triển Bích Vân Thiên Di Thuật, chớp mắt đã tới bên cạnh Trương Hằng.

Trong lòng Trương Hằng tức giận không thôi, thật sự cảm thấy thật khó khăn để thoát khỏi hai cái đuôi phía sau.

Hừ

Lại một đạo lôi hồ và ngân mang lóe lên. thân ảnh lao xa mấy chục trượng, lập tức giạt ra khoảng cách với hai người.

Nhưng Khoảng cách mấy chục trượng vẫn nằm trong phạm vi công kích của hai người.

Trương Hằng hừ nhẹ một tiếng, lại thi triển Ngân Quang Thiểm Thước Thuật, tránh khỏi phạm vi công kích của bọn họ.

Trong quá trình này, Tử Diệu Thần Thảm Thủy chung vẫn dính dưới chân hắn, thậm chí có thể khiến hắn giảm tiêu hao nguyên khí.

Nhưng trong lòng Trương Hằng lo lắng không thôi. Nguyên khí của hắn chung quy sẽ có lúc phải khô kiệt. Lúc trước, hắn đã thi triển hai lần Lưu Tinh Độn tuy không phải là liên tiếp nhưng cũng tiêu hao của hắn quá nửa nguyên khí.

Mà thi triển liên tục Ngân Quang Thiểm Thuật cũng khiến hắn tiêu hao không ít nguyên khí.

- Chẳng lẽ phải trường chiến sao?!

Trong đôi mắt Trương Hằng hiện lên chút bất đắc dĩ.

Hai gã tu sĩ Nguyên Anh Kỳ phía sau tuyệt đối sẽ không bỏ qua hắn. Mà Trương Hằng lại đánh không lại hai người.

Cứ như vậy, ba người một trước hai sau đang đuổi giết nhau trong dãy núi vô tận. Trong quá trình này, Trương Hằng liên tiếp bị hai người đuổi kịp, thi thoảng còn giao phong một chút nhưng đều lập tức rơi vào hạ phong.

Công pháp của Bích Tuyết Tương Vân Tông cực Kỳ khó chơi, dù không bị đánh trúng nhưng cũng mang tới những hiệu quả phụ khác, khiến Trương Hằng gặp phải không ít phiền toái.

Một ngày một đêm đã trôi qua, Trương Hằng cũng không biết mình đã bay đi bao xa. chỉ nhớ rõ phương hướng đại khái mà thôi.

Hắn đương nhiên sẽ không bỏ chạy về phía Bích Tuyết Tương Vân Tông mà đại khái là về phía Ngọc Phật Tự. Bên phía Ngọc Phật Tự chính là thế lực của Tán Tu Minh và Cực Diễm Môn.

Nghịch Thiên Đại Ma Vũ Vô Cực của Tán Tu Minh cũng coi như là nửa người quen của hắn, có thể sẽ ra tay trợ giúp.

Mặt khác Tông chủ Cực Diễm Môn Chí Viêm Ma Tôn có thể là Triệu Thụy mà hắn từng quen biết, thực lực sâu không lường được, cũng sẽ mang cho hắn không ít cơ hội.

Hô!

Tầm nhìn phía trước dần trở nên trống trải, dãy núi vô tận đã biến mất. hiện ra trước mắt ba người mà một mảnh rừng rậm vô cùng vô tận.

Phiến rừng rậm này lộ ra một cổ khí tức quỷ dị, khiến tu sĩ bậc cao có thể cảm giác được rất rõ ràng.

- Chúng ta đã tiến nhập phạm vi thế lực Ngọc Phật Tự. Phiến rừng rậm này gọi là Vô Ưu Lâm, nghe nói do một con yêu thú Biến Hóa Kỳ thần bí chiếm cứ. thực lực sâu không lường được.

Tương Sơn trưởng lão hơi kinh ngạc nói.

Trương Hằng không chút do dự tiến nhập Vô Ưu Lâm. thân ảnh lập tức bị bao phủ trong đó.

- Tiểu tử này thật đáng giận...

Tương Sơn trưởng lão có chút tức giận nói...

Hô!

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

320. Chương 318: Thiết Mộc Đại Nhân.

Trương Hằng vừa thấy mảnh rừng rậm liên miên bất tận trước mắt thì nhân tình sáng lên. không chút do dự bay vào.

Trong bầu trời trống trải, pháp bảo pháp thuật công kích của hai người phía sau thật sự có thể tạo thành cho hắn không ít phiền toái. Mà phiến rừng rậm u ám trước mặt này, bên trong có cỗ thụ che trời, cao tới mấy trăm mét. chỗ nào cũng có.

Một khi tiến nhập vào mảnh rừng rậm này, Ngân Quang Động vô cùng thuần thực của Trương Hằng, đủ để sử dụng trong điều kiện môi trường nơi này, tránh thoát đại bộ phận công kích của hai người.

- Tiểu tử này chẳng lẽ không biết đây chính là Vô Ưu Lâm hay sao?!

Tương Sơn trưởng lão có chút tức giận nói.

Bích U Tiên Tử vừa nghe tới danh xưng Vô Ưu Lâm. trên mặt hơi hiện lên một tia ngưng trọng.

- Chúng ta có thể phi hành trên không của phiến rừng rậm, chỉ cần dùng thần thức tập trung hẳn là được.

Bích U Tiên Tử đề nghị.

Tương Sơn trưởng lão lắc đầu nói:

- Vô Ưu Lâm vô cùng quái dị, thần thức ngoại giới tiến vào trong cũng chỉ có thể phát huy ra hai thành năng lực. chúng ta phải nhanh chóng đuổi theo, đề phòng hắn chạy mất.

Cuối cùng, hai người cũng đành phải kiên trì bay tới, tiến nhập vào Vô Ưu Lâm u ám.

ở Tu Chân Giới Tam Tinh Vực, ngoại trừ tu sĩ nhân loại còn có rất nhiều rất nhiều yêu thú. Những yêu thú này cũng muốn theo đuổi đại đạo trường sinh bất tử vĩnh hằng, kế thừa phương pháp tu chân độc đáo. thực lực không thể coi thường được.

Lúc trước, Huyết Giao Long cầm đầu lũ yêu thú, hùng hùng hổ hổ giết tới Phi Linh Đảo đã chứng minh thực lực của yêu thú vô cùng cường hãn. Những yêu thú này mặc dù không thể chống lại nhân loại tu chân giới nhưng cũng nhân loại cũng không thể hủy diệt được!

Đương nhiên, những yêu thú này thường ở các sơn xuyên, hà lưu, hồ bạc, rừng rậm, vực sâu của Tam Tinh Vực, là những nơi mà con người rất khó tiếp cận.

Mà Vô Ưu Lâm trong phạm vi thế lực Ngọc Phật Tự chính là một nơi yêu thú hay lui tới.

Theo tục truyền, nơi này có một yêu thú Biến Hóa Kỳ cường hãn, sống chừng mấy vạn năm, thực lực sâu không lường được. Chắc chắn nhiều năm qua, cũng có nhiều tu sĩ Nguyên Anh Kỳ liên thủ tiến vào. ý đồ chém giết yêu thú siêu cấp này nhưng đều là có đi mà không có về.

Dần dà, Vô Ưu Lâm đã trở thành một nơi cấm kỵ trong Triệu Quốc. Ngay cả tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cũng không dám ở lại lâu. Cho nên, khi Tương Sơn trưởng lão thấy Trương Hằng trực tiếp lao vào Vô Ưu Lâm thì trong lòng cũng rất tức giận.

Một khi trên chóc yêu thú siêu cấp Biến Hóa Kỳ này, tới lúc đó cả ba người chỉ có một con đường chết. Nhớ lại ngày đó. bảy tám gã tu sĩ Nguyên Anh Kỳ liên thủ tiến vào nơi này để “trảm yêu”, trong đó có hai gã tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ, nhưng đều có đi mà không có về.

Sau khi Trương Hằng bay vào Vô Ưu Lâm, phát hiện bộ dáng hai người phía sau dường như có điều cố Kỵ. không tiếp tục phát động công kích mình mà lại làm ra vẻ rất cẩn thận.

Điều này khiến Trương Hằng buồn bực không thôi!

Chẳng lẽ phiến rừng rậm này có gì cổ quái!?

Trương Hằng Bỗng nhiên nhớ lại bản đồ toàn bộ Tam Tinh Vực.

- Hiện tại, đại khái đã tiến nhập mảnh đất cạnh Ngọc Phật Tự. Mà trên bản đồ có miêu tả cạnh Ngọc Phật Tự có một nơi gọi là “Cấm địa Vô Ưu Lâm”!

Trương Hằng nhanh chóng nắm được những tin tức liên quan, trên mặt hiện ra vẻ kinh ngạc. Không ngờ tới chính hắn lại vô tình tiến nhập vào khu cấm địa này. Nhưng hắn cũng chỉ vờn vờ biết được nơi này là cấm địa. tu sĩ nhân loại không nên xâm nhập mà không biết nhiều.

Tuy nhiên, càng tiến vào sâu, hắn càng cảm giác được Vô Ưu Lâm quỷ dị. Trên không Vô Ưu Lâm này rõ ràng có ánh mặt trời nhưng trong phiến rừng rậm cũng là một mảnh hôn ám.

Đồng thời, trong lòng hắn nảy sinh cảm giác như bị người nhìn trộm, nguy cơ ẩn ẩn tràn ngập trong lòng khiến hắn kinh hãi không thôi.

Loại trình độ nguy hiểm thế này đối với Trương Hằng mà nói thật trước nay chưa từng gặp phải.

- Chẳng lẽ rừng rậm này có nhân vật đặc biệt cường hãn sao?!

Trương Hằng bắt đầu suy đoán.

Một cỗ cảm giác căm căm ngày càng hiện rõ trong lòng ba người. Ánh sáng càng lúc càng tối. Bốn phía gần như đã lâm vào bóng đêm.

Ngay khi nguy cơ càng lúc càng lớn. tu sĩ Nguyên Anh hậu Kỳ Tương Sơn trưởng lão cũng âm thầm kinh hãi.

Nhưng nếu đã tiến vào nơi này. không thể lùi lại. Huống chi bọn họ cũng không cam lòng để Trương Hằng trốn thoát.

- Nơi này là Mật địa Vô Ưu Lâm. tu sĩ nhân loại mau mau thôi lui.

Một Thanh âm đậm mạc vang lên trong Vô Ưu Lâm. mang theo ý tứ không thể kháng cự được, khiến cho ba người khách không mời này cũng âm thầm giật mình.

Uy áp như có như không buông xuống trong lòng ba người. Tuy rằng không phải khí thế hùng hậu nhưng cảm giác nguy cơ càng khiến người ta sợ hãi hơn.

- Bất Tử Tà Đế. người còn không mau rời khỏi nơi này!? Chẳng lẽ muốn cùng nhau ngã xuống trong Vô Ưu Lâm này sao?!

Tương Sơn trưởng lão lớn tiếng truyền âm cho Trương Hằng, trong mắt thậm chí còn tràn ngập một cỗ lửa giận.

Trương Hằng hơi do dự một chút nhưng cũng không tính lúc này rời đi.

Uy hiếp của Vô Ưu Lâm này vượt xa so với hai tu sĩ Nguyên Anh Kỳ Bích Tuyết Tương Vân Tông.

- Tiền bối trong Vô Ưu Lâm, tại hạ bị bắt xâm nhập nơi này. lập tức rời đi! Đã hiểu được tội rồi. mong được thứ lỗi!

Thanh âm Trương Hằng vang lên khắp Vô Ưu Lâm, thân mình như lôi điện lóe lên. hóa thành một đạo hào quang hai màu tím. bay lên không Vô Ưu Lâm.

Hai vị tu Sĩ Nguyên Anh Kỳ Bích Tuyết Tương Vân Tông cũng không chút do dự lao theo, dùng tốc độ nhanh nhất rời đi Vô Ưu Lâm vô cùng hôn ám này, nguy cơ trong lòng cũng tiêu trừ hơn phần nửa. âm thầm thở phào một hơi.

- Chờ một chút!

Đúng lúc này, từ trong Vô Ưu Lâm vang lên một tiếng quát lớn của nữ nhân.

Trương Hằng nghe được Thanh âm này đột nhiên cảm giác rất quen tai.

- Thanh Vũ, nàng sao vậy?! Chẳng lẽ có cừu oán gì với ba người này sao?!

Trong Vô Ưu Lâm truyền ra Thanh âm một nam nhân, đây cũng chính là Thanh âm của người đã lên tiếng cảnh báo ba người Trương Hằng.

- Thiết Mộc đại nhân, tiểu tử sử dụng thần thông lôi điện kia có chút liên quan tới ta. Hẳn cùng với tên to con có được Dẫn Lôi Phủ là một phe. cũng là người sử kế, mới khiến cho hắn may mắn chạy thoát khỏi tay ta.

Trong Vô Ưu Lâm vang lên Thanh âm của Thanh Vũ Điểu, giọng điệu rất tôn kính với chủ nhân.

Trương Hằng vừa nghe Thanh âm của Thanh Vũ Điểu, trong lòng không khỏi giật mình. Con yêu thú biến thái này không phải là kẻ truy kích Lôi Đình Bá Vương sao?! Vì sao nó lại tới đây?!

Nhưng ngẫm lại, Vô Ưu Lâm này vốn có yêu thú mạnh mẽ, có lẽ có quen biết với Thanh Vũ Điểu cũng không có gì Kỳ quái

- Ba người các ngươi đều lưu lại cho ta!

Thanh âm nam nhân trong Vô Ưu Lâm mang theo hàm ý rất khinh thường.

Một cơn phong quyển màu xanh từ trong Vô Ưu Lâm cuốn ra. chớp mắt đã tới cạnh ba người. Một cỗ lực hút cực mạnh từ trong cơn phong quyển màu xanh này truyền ra.

Dưới cỗ lực hút cực mạnh này, ba người Trương Hằng chỉ có thể trơ mắt nhìn thân thể mình đang bị cơn phong quyển cuốn đi.

- Hì hì... Ta xem ngươi còn chạy đi đâu!?

Thanh Vũ Điểu thật lớn hừ một tiếng, bay tới cạnh Trương Hằng. hóa thành một cô gái mặc váy dài màu xanh...

Vừa chợt thấy cô gái này, trong lòng Trương Hằng không khỏi cười khổ. biết mình hôm nay cũng không thể chạy trốn được rồi!

Hò!

Cơn phong quyển này đột nhiên run lên. hút ba người Trương Hằng vào trong, sau đó hóa thành một cơn cuồng phong màu xanh, tiến nhập Vô Ưu Lâm.

Phốc

Ba đạo thân ảnh bị nện xuống một đại điện bí mật ở chỗ sâu trong Vô Ưu Lâm.

- Hì hì... Có Thiết Mộc đại nhân ra tay. tốc độ các ngươi dù mạnh gấp mười lần cũng chạy không thoát được!

Cô gái áo xanh cười hì hì nhìn ba người một cái. đôi mắt màu xanh chú ý tới Trương Hằng, trên mặt cũng hiện lên vẻ tò mò.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

321. Chương 319: Xử Lý.

Thân thể nện mạnh xuống mặt đất cứng rắn do kim loại màu đen tạo thành. Trương Hằng cũng không cảm thấy đau đớn gì nhưng hai người cùng bị nện xuống như hắn lại phát ra những âm Thanh đau đớn.

Mặt đất bằng kim loại này vô cùng cứng rắn Trương Hằng không nhận là thứ gì nhưng Tương Sơn trưởng lão chỉ liếc mắt cái đã nhận ra không khỏi cả kinh kêu lên:

- Hắc Thái Thạch?!

Hắc Thái Thạch chính là một loại tài liệu luyện khí cực Kỳ hiếm thấy ở Tu Chân Giới! Pháp bảo bình thường chỉ cần cho thêm một chút Hắc Thái Thạch thì độ cứng rắn sẽ gia tăng nhiều. Hết các pháp bảo cao đẳng, thậm chí là pháp bảo đỉnh cấp đều ẩn chứa loại tài liệu này.

Mà lúc này, ở Tòa đại diện u ám quỷ dị này. Hắc Thái Thạch lại được dùng để lát trên mặt đất! Điều này đối với tu sĩ nhân loại mà nói thì thật sự là thiên đại lãng phí.

- Thân thể tiểu tử này không tồi!

Ở trung ương đại diện có một nam nhân Thanh niên mặc Thanh bào. ánh mắt cũng giống như yêu thú Thanh Vũ Điều là có màu xanh, nhưng sắc bén. sáng bóng hơn dường như có thể nhìn thấy nội tâm người khác.

Nam nhân Thanh niên này liếc nhìn Trương Hằng một cái, tán thưởng nói.

Trương Hằng ngẩng đầu lên. đầu tiên là nhìn thấy một cô gái mặc Thanh y. Nàng cũng đang đưa mắt đánh giá mình, ánh mắt không ngừng chớp động, không biết đang có chủ ý gì.

Sau đó ánh mắt nhìn về phía nam nhân mặc Thanh bào. cảm nhận được một cỗ khí tức nguy hiểm từ trên người này.

Trương Hằng trầm nghĩ:

“Chính là người này vừa bắt giữ ba người mình sao?!”

Mà Giờ phút này, nam nhân Thanh bào này chỉ vẻn vẹn nhìn Trương Hằng mà không có chút hứng thú nào với hai người kia cả.

- Thiết Mộc đại nhân, chính là do tiểu tử này phá vỡ kế hoạch mưu đoạt Dẫn Lôi Phủ của ta.

Trên miệng cô gái áo xanh hiện lên ý cười nghiền ngẫm, ánh mắt từ Trương Hằng chuyển sang nhìn nam nhân Thanh bào, hơi khép nép nói.

Ánh mắt ba người Trương Hằng đều tập trung trên người nam nhân mặc Thanh bào. lúc này mới biết đối phương kêu là Thiết Mộc. Thanh Vũ Điều cũng dùng ngôn ngữ nhân loại để nói chuyện với nhau.

-Ồ?! Bằng vào thực lực của người này mà phá hỏng kế hoạch của ngươi sao?!

Trên mặt thiết Mộc rõ ràng hiện lên vẻ không tin.

Sự chênh lệch thực lực giữa Thanh Vũ và Trương Hằng. hẳn chỉ liếc mắt cái đã nhận ra.

- Thiết Mộc đại bá. lời ta nói là thật! Chính là người này khiến cho ta mất đi Dẫn Lôi Phủ hiện tại không biết thế nào mà giải thích với Nhị điện hạ đây!?

Thanh Vũ làm nũng nói.

- Được rồi. ngươi nói nên làm gì bây giờ?!

Thiết Mộc hơi bất đắc dĩ nói.

Trương Hằng và hai người Bích Tuyết Tương Vân Tông đều đứng trong đại diện, không ai có ý định bỏ chạy, nhìn hai người một nam một nữ trước mắt đối đáp nhau.

Rất hiển nhiên, quan hệ giữa Thiết Mộc và Thanh Vũ quả không tầm thường! Đồng thời Nhị điện hạ trong miệng Thanh Vũ cũng khiến Trương Hằng rất tò mò.

Mẫu chữ “Nhị điện hạ” khiến Trương Hằng nhớ lại yêu thú Biến Hóa KỖ Huyết Giao Long ở Phi Linh Đảo ngày đó. chỉ sợ đối phương đủ khiến Trương Hằng phải ngưỡng vọng.

- Không bằng thế này, ngài giao hẳn cho ta xử trí. còn hai tên tu sĩ nhân loại kia, dám tự tiện xâm nhập Vô ưu Lâm, nên xử lý thế nào thì tùy vào tâm tình của Thiết Mộc đại nhân ngài đi!

Thanh Vũ cười hì hì nói với Thiết Mộc.

Sắc mặt của Tương Sơn trưởng lão và Bích U Tiên Tử thật khó coi. nghe ý tứ của hai yêu thú trước mắt này thì xử lý thế nào hoàn toàn dựa vào tâm tình của họ. như đập chết một con kiến mà thôi.

Thiết Mộc cũng không nghĩ nhiều, gật đầu nói:

- Được, tên tiểu tử này giao cho người xử lý! Tuy nhiên dù không bắt được Dẫn Lôi Phủ thì thôi, nể mặt ta. Nhị điện hạ cũng không dám làm gì người cả!

- Cảm ơn Thiết Mộc đại bá!

Thanh Vũ vui mừng nói.

Trong lòng Trương Hằng không khỏi cười rộ lên. không ngờ mình lại lưu lạc tới ngày hôm nay...

- Tiểu tử, ta hỏi người nói. Tên gì?

Thanh Vũ hai tay chống nạnh, đôi mắt màu xanh nhìn chằm chằm Trương Hằng, mang theo vài tia hàn ý.

Người đi dưới mái hiên, sao có thể không cúi đầu!

Trương Hằng thở dài trong lòng, trả lời:

- Tại hạ Trương Hằng!

- Trương Hằng. chưa từng nghe nói qua, nhưng có nghe cái danh hiệu gì gì mà Tà Đế đó?

Thanh Vũ lộ ra vẻ nghi hoặc.

- Bẩm đại nhân, danh hiệu của hần là Bất Tử Tà Đế!

Tương Sơn trưởng lão cận thận nhắc nhở.

Thanh Vũ hung hăng trừng mắt liếc nhìn hần một cái, sát khí thoáng hiện nói:

- Ai cho người mở mồm?!

Thiết Mộc lạnh lùng nhìn về phía hần:

- Tên nhân loại này có ý bất lương!

Một cỗ sát khí trí mạng đột nhiên đánh tới Tương Sơn trưởng lão.

Hưu!

Thiết Mộc vùng tay. Thanh mang lóe lên. một đạo phong nhận lăng lệ trực tiếp xuyên qua đầu Tương Sơn trưởng lão.

Máu tươi phun ra. ngay cả Nguyên Anh cũng nháy mắt rơi ra và bị thiêu cháy.

Không tới nháy mắt, Tương Sơn trưởng lão đã không có chút lực phản kháng, trực tiếp bị chém giết!

Bích U Tiên Tử đứng bên cạnh và Trương Hằng cũng đều lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Người này thật quá mức khủng bố, chỉ nhấc tay lên đã có thể diệt sát một tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ. Tốc độ ra tay thậm chí vượt qua phản ứng cực hạn của hai người Trương Hằng.

Mặc dù coi là đánh lén nhưng không thể phủ nhận được sự khủng bố của vị Thiết Mộc đại nhân này! Trong lòng Trương Hằng chợt dạ, đã không có chút ý nghĩ chạy trốn nào.

Thiết Mộc đại nhân trước mắt này hoàn toàn cùng cấp bậc với Huyết Giao Long, thậm chí còn mạnh hơn.

Bích U Tiên Tử không đành lòng nhìn thi thể Tương Sơn trưởng lão, con mắt lóe ra lệ quang. Giờ khắc này, một nữ tu Nguyên Anh Kỳ cũng lộ ra vẻ yếu đuối đáng yêu.

Trương Hằng cố nén sự sợ hãi trong lòng, thầm nghĩ không nên có tâm tư oai hùng gì?! Tối thiểu cũng đừng để cho tên Thiết Mộc này biết, nếu không đối phương chỉ cần cho rằng “có ý bất lương” thì hần mất mạng như chơi!

Sau khi Thiết Mộc giết chết Tương Sơn trưởng lão, ánh mắt liếc nhìn Bích U Tiên Tử một cái, lạnh lùng nói:

- Ta có thể không giết ngươi, nhưng ngươi phải làm nữ nhân của ta!!!

Hắn cũng không tạo áp lực đối với Bích U Tiên Tử, cứ thản nhiên nhìn nàng ta, dường như là một người rất vô hại.

Nhưng Bích U Tiên Tử hiểu được, chỉ cần mình nói một chữ “không” thì cũng sẽ như Tương Sơn trưởng lão, lập tức bị giết!

Có đồng ý hay không?!

Bích U Tiên Tử quả thực tuyệt vọng.

Thời khắc này, nàng nhớ tới song tu đạo lữ đã chết đi của mình.

Nếu đáp ứng thì thật sự rất có lỗi với vị trượng phu đã chết của mình, nếu không sẽ lập tức mất đi tính mạng!

Nếu là nữ tu bình thường có lẽ sẽ lập tức đáp ứng. nhưng Bích U Tiên Tử lại phải do dự!

- Ta đếm ba tiếng, ngươi không đáp ứng thì có thể biết được kết cục của mình rồi đó!

Thiết Mộc lạnh nhạt nói.

Ba!

Hai!

Không khí Dường như đọng lại, có thể nghe thấy tiếng tim đập và hô hấp của những người trong đại điện này.

Bích U Tiên Tử nhắm mắt lại, thân thể mềm mại hơi run rẩy. Về mặt Trương Hằng phức tạp nhìn nữ nhân cách mình không xa. thậm chí là một nữ nhân, đặc biệt là nữ nhân Tu Chân Giới, nàng ta quả thật không tồi.

Bất kể có đáp ứng hay không, Trương Hằng cũng sinh ra kính ý đối Với nàng. ở Tu Chân Giới, sinh mệnh là quan trọng nhất, thậm chí còn quan trọng hơn cả thực lực.

ở thời điểm quyết định sinh tử có thể do dự, có thể hồi tưởng, dưới con mắt Trương Hằng, Bích U Tiên Tử quá là một nữ nhân có đủ tư cách. Tối thiểu hẳn cho là như vậy!

Một!

Thiết Mộc rốt cục thốt ra tiếng thứ ba. Quá trình này quả thật như đã trải qua thời gian mấy vạn năm.

Đôi môi Bích U Tiên Tử hơi giật giật, con ngươi nhắm chặt, không nói tiếng nào.

Trương Hằng than nhẹ, nàng cuối cùng đã thỏa hiệp.

- Ha ha ha...

Thân hình Thiết Mộc nhoáng lên đã tới trước người Bích U Tiên Tử, ôm lấy vòng eo nhỏ nhắn mềm mại của nàng ta, thấp giọng nói:

- Làm nữ nhân của ta. ngươi có thể được bất cứ thứ gì ngươi muốn!

Cô gái áo xanh nhìn bộ dáng vô cùng thân thiết của Thiết Mộc và Bích U Tiên Tử, trong mắt hơi chút tò mò nhưng cũng không nói thêm điều gì.

Đột nhiên, con mắt nàng sáng ngời, quay đầu nói với Trương Hằng:

-Ngươi... làm nam nhân của ta!

Phốc!

Trương Hằng ngã vật xuống nền đất!

Vẻ mặt thiết Mộc cũng hiện lên vẻ kinh ngạc...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

322. Chương 320: Cơ Hội Chạy Trốn.

Bùm một tiếng. Trương Hằng thiếu chút nữa cũng ngất xỉu. Hắn vạn lần không ngờ được cô gái áo xanh này lại đưa ra yêu cầu bậc này, trong lòng không biết nói gì. chỉ âm thầm cười khổ.

Cô gái áo xanh cũng là yêu thú Biến Hóa Kỳ như Thiết Mộc, sinh sống ít nhất cũng đã qua mấy ngàn năm, cuộc sống và thẩm mỹ cũng đã khác biệt rất lớn so với trước khi biến hóa, dần dần sát với cuộc sống nhân loại.

Vừa thấy phản ứng bậc này của Trương Hằng và sự kinh ngạc hiện rõ Trên mặt thiết Mộc. khuôn mặt cô gái áo xanh đỏ bừng, tức giận nói:

- Vì sao Thiết Mộc đại nhân ngài có thể tìm tu sĩ nhân loại làm nữ nhân mà ta không thể buộc hắn làm nam nhân của ta?!

Nhìn cô gái đang xấu hổ, Trương Hằng lại có cảm giác như phát điên.

Hóa ra hành vi của cô gái áo xanh này là học theo Thiết Mộc đại nhân: Người có thể thì sao ta lại không chứ?!

- Khụ khụ... Thanh Vũ. điều này lại khác!

Thiết Mộc ho khan mấy tiếng, ập a ập úng giải thích:

- Trong thế giới nhân loại, chuyện nam nữ đều do nam giới chủ động...

- Còn có chuyện này sao?!

Trên mặt cô gái áo xanh cũng hiện ra vài tia không ngờ, con người vừa chuyển, lộ ra vẻ giảo hoạt, hướng Trương Hằng nói:

- Có nghe hay không, người chủ động cho ta chút... úi... Người đừng có giả chết chỗ này!

Thân thể Trương Hằng đứng không vững, như muốn té ngã lần nữa, ánh mắt nhắm chặt, như đang chờ chết!

- Tức chết ta!

Cô gái áo xanh hung hăng giẫm mạnh chân, toàn bộ đại diện u ám cũng hơi rung động.

Thiết Mộc cười ha hả nói:

- Nếu hắn không nghe lời, bá bá ta sẽ thay người giải quyết hắn.

Trương Hằng vừa làm bộ ngất đi vừa nghe lời này. thân mình không khỏi run lên. làn da lạnh buốt, cảm nhận một cỗ sát khí như có như không.

- Không cần...

Cô gái áo xanh che chắn trước mặt Trương Hằng, hơi kích động nói:

- Ta còn muốn hỏi hắn về manh mối liên quan tới Dẫn Lôi Phủ!

- Thật không?!

Thiết Mộc nhẹ nhàng ôm lấy Bích U Tiên Tử, trêu tức nhìn Trương Hằng và Thanh Vũ một cái mới nói:

- Căn cứ theo miêu tả của người lúc trước, trong quá trình đuổi giết tên to con kia đã bị một thiếu niên tóc đỏ ngăn cản. Mà thiếu niên này có được thần thông hỏa diễm không gì sánh được, khiến người vô công mà phản. Trên thực tế, ta biết lai lịch của thiếu niên tóc đỏ kia. Tuy nhiên, người này có chút quan hệ với Vũ Vô Cực. ta cũng không tiện tự mình động thủ!

- Vũ Vô Cực?! Hẳn là ai vậy? Tên này nghe cũng có chút quen tai...

Con mắt cô gái áo xanh lộ ra vẻ tò mò.

Nhắc tới Vũ Vô Cực, vẻ mặt Thiết Mộc trở nên ngưng trọng, trong ánh mắt cũng hiện lên một ý nghĩ đặc biệt.

- Người này được xưng là Nghịch Thiên Đại Ma. mới quật khởi mấy năm gần đây ở Tu Chân Giới, thân phận cực Kỳ thần bí, là một gã chiến đấu cuồng. Nếu giờ người gặp phải hẳn thì cũng không phải là đối thủ. Hẳn từng khiêu chiến ta hai lần nhưng đều bị ta đánh lui.

- Hẳn có thể chạy thoát khỏi tay ngài sao?!

Cô gái áo xanh giật mình, Nàng hiểu rất rõ thực lực của đối phương về mặt tốc độ đạt tới cấp độ khủng bố như thế nào!

- Tuy ta cũng muốn hạ sát thủ đối với hắn nhưng lại có một cố ngại cơ không hiểu, khiến ta bỏ qua tính toán này! Hơn nữa, trong cơ thể hắn dường như còn ẩn chứa hồn phách Ma Long thượng cổ. một khi hoàn toàn thức tỉnh thì hậu quả thiết tưởng không thể chịu đựng nổi. Người về sau nếu gặp phải người này, nên tránh đi một chút!

Thiết Mộc nghiêm trọng nói. trong ngôn ngữ cũng có chút cố kỵ đối với Vũ Vô Cực.

- Ma Long thượng cổ?!

Cô gái áo xanh nghe vậy thì trên mặt hiện ra vẻ hoảng sợ!

Ma Long thượng cổ là nhân vật trong truyền thuyết, không biết cao hơn những yêu thú như bọn hắn bao nhiêu cấp bậc!

- Không sai! Cho nên tốt nhất không được kết địch Với người này!

Thiết Mộc đại nhân lạnh nhạt nói, đưa tay lên khẽ vuốt ve Bích U Tiên Tử trong lòng

- Thiết Mộc đại nhân, đối phó tên tiểu tử tóc đỏ kia. một mình ta là đủ rồi! Cho dù không làm gì được hắn, chém giết tên to con kia cũng phải là vấn đề.

Cô gái áo xanh gật đầu nói.

- Uhm. tên tiểu tử tóc đỏ kia tốt nhất không nên trêu chọc vào, người này cũng giao chiến nhiều lần với Vũ Vô Cực, quan hệ hai người không địch không hữu. nếu giết hắn, khó tránh khỏi khiến Vũ Vô Cực không hài lòng!

Thiết Mộc không để ý nói, ôm giai nhân mềm mại Nhu nhược vào lồng ngực, nổi lên một cỗ Nhu hòa. hận không thể đưa cả thân thể nàng ta tiến vào người mình.

Bích U Tiên Tử cũng cảm nhận được lửa nóng trên người hắn, làn da trắng như tuyết của nàng cũng không khỏi nhiễm một tầng màu hồng, thân thể mềm mại hơi run rẩy.

- Được rồi. tiểu tử này giao cho người xử trí. ta trước bề quan hai ngày.

Thiết Mộc hóa thành một cái bóng mờ, thân hình biến mất trong đại điện u ám.

- Thật là Kỳ quái...

Cô gái áo xanh tò mò nhìn theo phương hướng Thiết Mộc vừa vội vã biến mất.

Sau đó, ánh mắt của nàng lại nhìn về một người và một thi thể nằm trên mặt đất. Không cần phải nói, Trương Hằng chính là giả bộ bất tỉnh.

- Đây này!

Cô gái áo xanh nổi giận đùng đùng, dẫm chân đi tới gần hắn, hung hăng đá hắn vài cái.

-Ôi!

Trương Hằng gào khóc, nhảy bật dậy khỏi mặt đất.

Lực lượng của yêu thú Biến Hóa Kỳ mạnh mẽ như thế nào?! May là Trương Hằng, nếu là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ khác thì chỉ sợ với mấy cước này, hắn cũng đủ mất đi nửa cái mạng rồi.

- Hừ. dám giả chết với ta à!?

CÔ gái áo xanh hai tay chống nạnh, tức giận nhìn Trương Hằng, dường như vẫn còn canh cánh chuyện Vừa rồi, Trương Hằng nhìn bộ dáng của cô gái trước mặt, thầm nghĩ tuy rằng thân hình còn tạm được nhưng tính cách như bá vương long này thật sự không có nam nhân nào có thể chịu được!

Loại ý tưởng này vừa mới nảy sinh trong lòng. Trương Hằng lập tức tự mắng mình mấy câu: “Với cái ý tưởng của mình thì nếu cô gái này nếu hấp dẫn thêm chút, dịu dàng thêm chút thì không phải là mình có thể chấp nhận đối phương sao?!”

Một loại cảm xúc xấu hổ sinh ra trong lòng Trương Hằng. Hắn cảm thấy bản thân mình có chút đáng hổ thẹn với Ninh Tuyết Dung.

Đây có lẽ là một loại bản tính. Nam nhân nếu nhìn thấy nữ nhân xinh đẹp, dịu dàng thì đều khó có thể kìm lòng, không động tâm. Cái này cũng không thể lấy hai từ “hoa tâm” để hình dung mà là một loại thiên tính.

Trương Hằng lúc này mới phát hiện ra hóa ra khi mình còn ở trên địa cầu nhìn thấy mỹ nữ nào cũng làm bộ như không để ý. thậm chí còn có chút xem thường, Kỳ thật là một loại hành vi giả bộ mà thôi!

Thời khắc này, Trương Hằng có thể sinh ra lòng áy náy với Ninh Tuyết Dung, đồng thời nhận ra mặt đối trá của con người. Điều này thật đáng quý.

Từng người khi chân chính tiến vào xã hội đều có mặt tối của chính mình. Có một số người thản nhiên đối mặt với nó. có một số người lại không dám thừa nhận sự tồn tại của nó, dùng phương thức đối trá để che giấu.

- Này này...

Cô gái áo xanh phát hiện bộ dáng với vẻ mặt hoảng hốt của Trương Hằng, đưa tay lên huơ huơ trước mắt hắn.

Trương Hằng đột nhiên tỉnh ngộ, nhìn cô gái tinh khiết thật đáng yêu Trước mắt, những điều suy nghĩ trong mắt cũng chợt tiêu tan.

Cô gái áo xanh không khỏi sửng sốt. Nàng phát hiện ánh mắt vừa rồi của Trương Hằng có một loại mị lực và tang thương khác thường.

Bất luận kẻ nào nhìn thấy ánh mắt này đều sẽ biết hắn tuyệt đối là một người có chuyện xưa.

- Thanh Vũ cô nương, ta hiện tại đã là tù nhân của cô, cô muốn xử trí ta như thế nào?!

Trương Hằng khôi phục lại vẻ bình tĩnh, trong lòng cũng nhanh chóng có phân tích.

Theo phán đoán của hắn, cô gái áo xanh tuy rằng là yêu thú Biến Hóa Kỳ sống tới mấy ngàn năm nhưng ở phương diện tình cảm thì như đang ở thời Kỳ sơ khai mà thôi. Mà lúc này, cô gái áo xanh đã nảy sinh tình cảm với Trương Hằng.

Trương Hằng nếu muốn chạy trốn thì cơ hội duy nhất là Lúc này, Tuy rằng hắn cảm thấy làm thế này quả thật có chút vô sỉ.

Cô gái áo xanh vừa chuẩn bị nói tiếp thì trên không Vô Ưu Lâm đột nhiên truyền ra một Thanh âm lạnh lùng:

- Hai lần khiêu chiến trước thất bại, hôm nay Vũ Vô Cực ta lại tới nữa!

Vừa nghe được Thanh âm này. cô gái áo xanh hơi sững sốt, mà trên mặt Trương Hằng lại thoáng hiện lên một tia kinh hãi...

Hô!

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

323. Chương 321: Long Hồn Phá.

Trên bầu trời Vô Ưu Lâm, một luồng ma khí cuộn cuộn từ trên trời giáng xuống. Thanh âm của Vũ Vô Cực truyền vào trong tai đám người Trương Hằng rất rõ ràng.

- Hẳn chính là Vũ Vô Cực?

Thần thức của nữ tử áo xanh kéo dài lên không trung của Vô Ưu Lâm, nhìn thấy Vũ Vô Cực đang được một đám sương đen bao phủ đối mặt lộ ra một vẻ tò mò.

Cách đây không lâu, Thiết Mộc đại nhân đã nói rõ với nàng không nên đối địch với Vũ Vô Cực này. nhưng trong nàng vẫn có chút không phục.

- Hừ, nơi này là Vô Ưu Lâm. tu sĩ của loài người tới đây Chẳng lẽ lại không sợ chết sao?

Nữ tử áo xanh hừ một tiếng, hóa thành một đạo Thanh quang bắn lên không trung ở Vô Ưu Lâm, cùng với Vũ Vô Cực bắt đầu giằng co.

- Thanh Vũ Diệu?

Vũ Vô Cực liếc nhìn nữ tử áo xanh một cái đầy thâm thúy, một câu đã nói ra lai lịch của nàng, trong lòng cũng có một chút hứng thú.

- Yêu thú hóa hình hậu kỳ, cũng đáng để ta ra tay. coi như là làm nóng người.

Vũ Vô Cực nhẹ nhàng đập hư không, uy thế từ bốn phương tám hướng tụ lại, hướng về phía nữ tử áo xanh này ép xuống.

Một bước hai bước... ba bước...

Mỗi một bước đi của Vũ Vô Cực đều cực Kỳ xảo diệu, hợp thành một thể với môi trường thiên địa ở xung quanh, dẫn dắt uy lực của thiên địa, hướng về phía nữ tử nhỏ bé ở đối diện ép tới từng đợt, đợt sau cao hơn đợt trước, như thể không có cực hạn.

Về mặt nữ tử áo xanh không khỏi hiện lên vẻ ngưng trọng. Vũ Vô Cực còn chưa thật sự ra tay. nhưng mượn uy lực của thiên địa một cách xảo diệu Như vậy thì không thể coi thường.

Dưới uy áp này, bất cứ lúc nào cũng có thể mang tới cho đối thủ một cảm giác không dám xông tới. Trước tiên là trấn áp tinh thần đối phương, gây ảnh hưởng tới Ý chí chiến đấu của đối thủ. ngược lại càng tăng thêm Ý chí của bản thân.

- Khó trách Thiết Mộc đại nhân lại không ngừng tán thưởng đối Với người, Với tu Vi Nguyên Anh Trung Kỳ mà có thể phát huy ra thực lực cường hãn Như vậy, Tuy nhiên nếu người muốn thắng ta thì sẽ không dễ dàng như vậy đâu. Thiết Mộc đại nhân hạ thủ lưu tình đối Với người, nhưng ta thì tuyệt đối sẽ không đầu!

Đôi mắt của nữ tử áo xanh lóe lên một tia quang mang, ngón trở chỉ về phía trước, một đạo Thanh quang nhỏ như sợi tơ “Vù” một tiếng lao về phía Vũ Vô Cực. Toàn bộ uy thế đều ngưng tụ lại một điểm, khiến cho Vũ Vô Cực không dám coi thường.

Nhưng Vũ Vô Cực cũng không có một động tác thừa nào. thân hình từng chút một hướng về phía nữ tử áo xanh nhanh chóng đi tới. Dường như cho dù ở phía trước có chuyện gì xảy ra. đều không thể ngăn cản được bước chân của hắn.

-Vù.

Sợi tơ nhỏ màu xanh xuyên qua đám sương mù màu đen bao phủ thân thể Vũ Vô Cực, cùng chính là Hắc Ma Vực.

Một ngọn lửa màu xanh đáng sợ lập tức bắt đầu nhen nhóm lên quanh người Vũ Vô Cực.

Trương Hằng ở dưới mặt đất đứng xem ngay khi nhìn thấy ngọn lửa xanh này cũng cảm thấy quen thuộc. Trước đó không lâu. nữ tử áo xanh nhờ vào ngọn lửa màu xanh này mà đã vây khốn hắn và Lôi Đình Bá Vương.

Sâu trong mắt của Vũ Vô Cực hiện lên một đạo hắc quang, xung quanh thân thể đột nhiên nổi lên một ngọn lửa màu đen, chôn vùi ngọn lửa màu xanh này.

Hô!

Vũ Vô Cực theo sát ngọn lửa màu đen khí thể đang tăng vọt. toàn thân hóa thành một quang cầu màu đen khổng lồ, hung hăng va chạm vào nữ tử mặc áo xanh kia. Ma khí ngợp trời hóa thành từng đạo lực lượng vô hình, khiến cho nữ tử áo xanh kia khó có thể trốn chạy, chỉ có thể nghênh đón.

-Ai sợ ai chứ?!

Nữ tử áo xanh không lùi lại mà tiến tới. trên người tỏa ra Thanh quang chói mắt. trong chớp mắt hóa thành Thanh Vũ Điều thân thể cực kỳ to lớn. uy thế vô hình trong nháy mắt đã phá tan lực lượng vô hình đang ép tới từ bốn phía kia.

Phù phù!

Hai người vẫn còn chưa giao kích với nhau, uy áp tinh thần vô hình lao tới va chạm Với nhau nổ tung trong không khí. Tu sĩ Nguyên Anh bình thường nếu rơi vào hoàn cảnh này chỉ sợ là ngay cả dũng khí chiến đấu cũng không có.

Trương Hằng đứng trên sân nhà chế tác bằng ngọc trong đại điện thần bí. dùng thần thức quan sát trận đấu ở trên không trung, trong lòng thở dài. Mức độ trận đấu của hai người Vũ Vô Cực đã vượt qua khả năng của bản thân hiện giờ.

Ầm!

Giao kích mãnh liệt giống như là độn khí. tiếng ầm ầm đình tai nhức óc vang lên tận mây xanh.

Trên bầu trời Vô Ưu Lâm, móng vuốt bén nhọn của Thanh Vũ Điều lóe lên Thanh quang khiến cho lòng người lạnh ngắt, hung hăng va chạm với bàn tay có hắc khí lượn quanh của Vũ Vô Cực.

Một cơn sóng xung kích mạnh mẽ từ chỗ giao kích của hai người sinh ra. tản ra những đợt sóng dư lực, trực tiếp khiến cho những cây cối cao tới trăm mét ở gần đó hóa thành từng mảnh vụn, cuồng phong gào thét tạm thời khiến cho khu vực này rơi vào một hoàn cảnh u ám.

- Đây là thực lực của yêu thú Hóa Hình Hậu Kỳ sao?

Lúc này Trương Hằng không tính việc chạy trốn, Bởi vì thực lực thua kém quá nhiều, nếu không ở trong một tình huống có cơ hội đặc biệt, thì rất khó thành công.

- Yêu thú Hóa Hình Kỳ, thực lực so với tu sĩ cùng cấp tuy mạnh hơn một chút, nhưng những khó khăn trải qua trước đây. người có thể tưởng tượng được không?

Không biết từ khi nào. Thiết Mộc đã đi tới phía sau Trương Hằng, như thể hắn bỗng nhiên hiện ra ở nơi này vậy.

Trương Hằng trong lòng hoảng hốt. đối Với thần thông của Thiết Mộc này lại càng thêm kiêng kỵ. đồng thời cũng cảm thấy may mắn vì vừa rồi mình không nhân cơ hội mà chạy thoát.

Xuất hiện ở phía sau người khác một cách thần không biết quỷ không hay. Từ khi xuất đạo tới nay, Trương Hằng chưa từng thấy một địch nhân nào đáng sợ Như vậy.

- Đằng sau thực lực hùng mạnh, đương nhiên phải trả giá bằng nỗ lực tương đương.

Trương Hằng hít sâu vào một hơi, thần nhiên nói, cố hết sức không để cho bản thân bị ám ảnh bởi bóng ma thực lực cường đại của đối phương.

Thiết Mộc trầm mặc không nói, thần thức tập trung vào trận đấu của một người một yêu trên bầu trời của Vô Ưu Lâm.

Trương Hằng hơi có chút kinh ngạc. Thiết Mộc này không ngờ lại để mặc cho Thanh Vũ Điều chiến đấu với Vũ Vô Cực, hơn nữa hẳn cũng không có vẻ gì là lo lắng.

Trận chiến một người một yêu ở trên không trung trong thời gian ngắn rất khó có thể phân thắng bại, giao chiến qua nửa nén hương cũng không có ai chiếm được thế thượng phong.

- Người hẳn là có quan hệ Với Vũ Vô Cực?

Vào Lúc này, Thiết Mộc bất ngờ hỏi.

Trương Hằng không khỏi sửng sốt. Thiết Mộc này chẳng lẽ có thể Bói toán, ngay cả chuyện này mà cũng có thể đoán ra được sao?

- Người đừng lấy làm lạ. Bởi vì từ trên người người ta cảm nhận được dấu hiệu thần thức của Vũ Vô Cực.

Thiết Mộc hững hờ nói.

Trương Hằng vừa nghe thấy vậy cũng kinh ngạc không thôi, thầm nghĩ Vũ Vô Cực này vì cùng chiến đấu Với mình không ngờ lại thi triển ra thủ đoạn Như vậy, Cũng không biết Vũ Vô Cực kia ra tay từ lúc nào, không ngờ qua mặt được giác quan tinh tường của Trương Hằng.

- Xem ra mục đích của Vũ Vô Cực chuyến này quyết không phải đơn giản chỉ là tới khiêu chiến như vậy?

Đôi mắt Thiết Mộc mang theo một vẻ Kỳ dị.

Đúng Lúc này, trên bầu trời Vô Ưu Lâm, Vũ Vô Cực đột nhiên quát lạnh, một tiếng:

- Làm nóng người xong rồi cho người ném thử một chút thực lực chân chính của bản tôn!

Ầm!

Trên thân thể của Vũ Vô Cực hiện ra vô số hoa văn màu đen. sương đen ngợp trời ở xung quanh ngưng kết quanh thân thể hắn. hình thành nên một chiến giáp màu đen mang phong cách tang thương cổ xưa.

Cùng lúc đó, một tiếng gầm như ẩn như hiện vang lên. ở phía sau hắn xuất hiện hư ảnh một con rồng vô cùng sống động. Uy áp cường đại khiến cho Thanh Vũ Điều liên tục lui về phía sau.

Vũ Vô Cực nhẹ nhàng khoát tay. ma khí trong thiên địa hóa thành một bàn tay khổng lồ hung hăng vỗ về phía Thanh Vũ Điều.

Am!

Thanh Vũ Điều vội vàng phun ra một đám lửa xanh sáng chói, đánh tan bàn tay khổng lồ màu đen này. Nhưng thân thể nó lại chặt vật không chịu nổi trôi lơ lửng trong ma khí đang gào thét kia.

- Long Hồn Phá!

Màu đen trong mắt của Vũ Vô Cực càng đậm. một đạo long ảnh vô hình giống như là thuận di đánh trúng Thanh Vũ Điều.

Thiết Mộc ở bên cạnh Trương Hằng biến sắc, nhưng đã không kịp ra tay ngăn cản.

Phụt!

Thanh Vũ Điều phun ra một ngụm máu tươi, từ trên trời rơi xuống.

- Vũ Vô Cực. vì sao ngươi lại ra tay với cháu gái của ta nặng như vậy?

Thiết Mộc gào lên một tiếng, biến mất khỏi đại điện, ngay sau đó đã đi tới đối diện với Vũ Vô Cực. vẻ mặt đầy lo lắng.

Vũ Vô Cực không hề động đậy, lãnh, đạm nói:

- Yêu thú Hóa Hình Hậu Kỳ. lực công kích như vậy vẫn có thể chịu được. Hơn nữa bản thể của ngươi là Thanh Thiết Thần Ứng, còn nó cũng là một Thanh Vũ Điều.

- Được được được! Ngươi nghĩ Thiết Mộc ta thật sự không dám đả thương ngươi sao?

Trên người Thiết Mộc lập tức tản mát ra một luồng khí tức nguy hiểm. một uy áp khiến cho người ta cảm thấy hít thở không thông tỏa ra trong phạm vi mấy dặm. Ngay cả Trương Hằng trong đại điện cũng khó có thể chịu được.

Ầm!

Đúng Lúc này, lôi điện nổ vang, một đạo lưu tinh sáng chói xẹt qua trên không trung ở Vô Ưu Lâm, phát ra một tiếng ma sát chói tai.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

324. Chương 322: Che Giấu Thực Lực.

Thiết Mộc đại nhân liếc mắt nhìn Trương Hằng vừa hóa thành lưu tinh bay đi. hừ nhẹ một tiếng, trên mặt hiện lên một vẻ trào phúng, thân hình khẽ chuyển, đang muốn đuổi theo.

Dựa vào tốc độ dị thường của bản thể Thanh Thiết Thần Ứng của hắn. cho dù là tốc độ của Trương Hằng có nhanh hơn gấp đôi cũng không thể trốn thoát khỏi lòng bàn tay hắn.

Nhưng đúng lúc này, Vũ Vô Cực ở trên không trung hóa thành một đạo tàn ảnh màu đen đứng chắn trước mặt hắn, không nói lời nào. tung một quyền cuộn cuộn ma khí đánh lên đầu hắn.

Thiết Mộc có chút bực mình, nhưng cũng phải dừng lại. vươn bàn tay không ra tiếp một quyền hùng hổ của Vũ Vô Cực.

Ầm!

Thiết Mộc không hề nhúc nhích chút nào. còn thân hình của Vũ Vô Cực ở trên không trung lắc lư vài cái. Chỉ cần giao thủ trực tiếp một lần là đã có thể phân cao thấp.

Đối mặt với một quyền thi triển toàn lực của Vũ Vô Cực. Thiết Mộc chỉ cần dùng lực lượng của thân thể đã có thể dễ dàng đỡ được, mà còn chiếm được thế thượng phong.

Vũ Vô Cực không để ý đến chuyện này chút nào. chiến ý trên người lại càng đậm thêm. Hư ảnh rỗng ở sau lưng không ngừng phát ra từng đợt tiếng gầm khê. khiến cho người ta phải ghê sợ.

- Tại sao ngươi lại muốn giúp tiểu tử kia?

Thiết Mộc lẳng lặng đứng trên không trung của Vô Ưu Lâm. vẻ mặt lạnh nhạt nói. Dường như không có ý muốn tiếp tục chiến đấu.

- Tiện thể thôi.

Vũ Vô Cực nói một cách bất cần, trong ánh mắt thâm thúy sâu như biển lóe lên một sự giảo hoạt, nhưng rất nhanh đã khôi phục lại như thường.

Thấy Vũ Vô Cực nói Như vậy, đương nhiên Thiết Mộc sẽ không tiếp tục tra hỏi. Thần thức của hắn kéo dài ra trong phạm vi mấy trăm dặm. tóm được Trương Hằng đã bỏ chạy ra ngoài trăm dặm.

- Thời gian vẫn đủ. trước tiên chế phục người đã, sau đó sẽ đi giết tiểu tử kia. Thần thức của ta có thể bao phủ trong phạm vi tám trăm dặm. chỉ cần tiểu tử kia vẫn còn ở trong phạm vi một ngàn dặm. thì sẽ không thể trốn thoát khỏi lòng bàn tay ta.

Khóe miệng Thiết Mộc hiện lên một nụ cười, nhìn Vũ Vô Cực ở cách đó không xa, dường như đang chờ đợi sự thất vọng của đối phương.

Mặc dù hẳn chắc chắn có thể thoát khỏi Vũ Vô Cực để đuổi theo Trương Hằng. nhưng nếu Như vậy, thì Thanh Vũ Điều đang trọng thương ở Vô Ưu Lâm lúc này sẽ có thể bị uy hiếp.

Đôi mắt Vũ Vô Cực hiện lên một vẻ kỳ dị, hơi kinh ngạc nói:

- Không hổ là yêu thú phi cảm gần với Thanh Loan Phượng Hoàng trong truyền thuyết, thần thức của người không ngờ đã đạt tới trình độ Hóa Thân KỶ.

Bản tôn của Thiết Mộc chính là Thanh Thiết Thần Ưng. là một loại yêu thú cấp cao gần Với Thần Thú. Bởi vì giống loài này cực Kỳ thừa thớt, cho nên chỉ được ghi chép trong sách cổ của loài người. Thực lực của chúng so với giao long đồng cấp thậm chí còn mạnh hơn vài phần.

- Thân là Thanh Thiết Thần ưng. bất kể là tốc độ. công kích, hay là phòng ngự của người cũng đều gần như không có một khuyết điểm nào. Nhưng nếu muốn chế phục ta thì cũng là không thể. Lần giao chiến này. Hy vọng là người không hạ thủ lưu tình như hai lần trước.

Đôi mắt Vũ Vô Cực hiện lên một vẻ khinh thường, chiến ý trên người càng đậm. giống như đối với hai lần lưu tình của Thanh Thiết Thần Ưng không hề biết ơn một chút nào.

Trong suy nghĩ của hắn, nếu không rơi vào tuyệt cảnh thật sự thì thực lực rất khó có thể được đề cao.

- Được, để ta xem lần này người có tiến bộ gì?

Trên mặt thiết Mộc lộ ra một nụ cười sáng lạn, vẫn đứng không hề nhúc nhích, đợi Vũ Vô Cực tấn công.

Đôi mắt Với Vũ Vô Cực được Tu Chân Giới Triệu Quốc xưng là Nghịch Thiên Đại Ma, có lẽ chỉ có yêu thú siêu cấp Thiết Mộc cường hãn đến cực điểm này mới có thể đối mặt một cái thư thái Như vậy,

Khí thể trên người Vũ Vô Cực tuy đã ngưng tụ đến cực điểm. nhưng trước sự thư thái thoải mái này của Thiết Mộc. cũng có một cảm giác không thể phát lực ra.

- Làm sao vậy? Người không chịu ra tay, Chẳng lẽ kéo dài thời gian cho tiểu tử kia sao.

Thiết Mộc không hề nhúc nhích, khóe miệng vẫn mang theo một nụ cười như trước. giống như trận chiến này hoàn toàn không cần hắn phải dốc toàn lực để đối phó.

Khí thể trên người Vũ Vô Cực đột nhiên biến mất. khôi phục lại như thường, yên lặng nhìn Thiết Mộc. cũng không có ý động thủ. Thật lâu sau, hắn mới nói:

- Ta muốn tranh thủ một chút thời gian cho hắn nếu người muốn đuổi theo giết hắn thì nhất định phải nhanh chóng giết chết ta...

Đôi mắt Thiết Mộc hiện lên một vẻ quái dị. không ngờ Vũ Vô Cực này đã thay đổi phong cách chiến đấu. lấy lui làm tiến, bức bách Thiết Mộc không thể không dốc toàn lực chiến đấu.

- Nếu đã Như vậy, thì sẽ như mong muốn của người.

Thiết Mộc nói xong lời này, không cười nữa mà Thanh bào trên người vốn đang theo gió chuyển động đột nhiên ngưng lại. không gian xung quanh giờ khắc này Dường như bị một sức mạnh nào đó ngưng kết lại.

Uy thế cường đại thu lại mà không phát ra này ngưng tụ lại một khu vực nhỏ nhất, giam cầm Vũ Vô Cực tại chỗ.

Mặt Vũ Vô Cực đột nhiên đỏ lên. Dường như đang phải chịu một áp lực rất lớn. như thể có một ngọn núi lớn vô hình đặt lên hai vai hắn. khiến cho hắn không thể động đậy.

- Lần trước, ngươi vốn đã không sử dụng tới một nửa thực lực...

Mặt Vũ Vô Cực ngẹn đỏ bừng, chiến giáp màu đen mang phong cách cổ xưa ở quanh người cũng bị rơi vào trạng thái hơi vặn vẹo biến dạng. Hư ảnh rỗng ở sau lưng đang thấp giọng gầm khê cũng phát ra từng trận tiếng rít gào không cam lòng.

- Trong Hóa Hình Kỳ, tại Tam Tinh Vực ta đã không còn tìm được đối thủ thật sự. huống chi ngươi mới chỉ là tu sĩ Nguyên Anh Trung Kỳ.

Thanh âm Thiết Mộc mang theo một uy lực rất lớn đánh thẳng vào tâm linh của Vũ Vô Cực, sau đó hắn khê thở dài:

- Nếu muốn đánh bại ta, cho dù là Hóa Thần Kỳ cũng không dễ dàng Như vậy...

Trong lời nói của hắn lộ ra một sự kiêu ngạo ngạo trời, khiến cho sắc mặt Vũ Vô Cực càng thêm khó coi.

Cho dù đã sớm đoán trước, nhưng thực lực của Thiết Mộc đã vượt qua sức tưởng tượng của hắn.

- Hiện giờ ngươi vẫn chưa phải là đối thủ của ta. mau lui đi! Trên người ngươi có hồn phách của Thượng cổ Ma Long, tiềm lực phát triển không thể do đếm được, có lẽ chờ tới sau khi đạt tới Nguyên Anh Hậu Kỳ. thậm chí là đại viên mãn mới có thể có thực lực đánh một trận với ta.

Dường như Thiết Mộc rất muốn tránh một trận chiến với Vũ Vô Cực. Trước tiên hắn dùng thực lực tuyệt đối cùng với khí thế để áp đảo đối phương, sau đó khởi lên Hy vọng để cho đối phương thấy khó mà lui.

Phương pháp này là một phương pháp rất hữu hiệu đối với tu sĩ bình thường, đáng tiếc đứng trước mặt hắn lại là Vũ Vô Cực cuồng chiến được xưng là Nghịch Thiên Đại Ma.

Tính cách không chịu thua đã ngấm vào xương cốt Vũ Vô Cực. đối thủ không bao giờ có thể dễ dàng đánh bại hắn về mặt tinh thần.

- Thượng cổ Ma long?

Vũ Vô Cực không tự chủ được phát ra một vẻ khinh miệt. Tuy hắn đã mất đi một phần ký ức rất quan trọng, nhưng trong tiềm thức, đối với cái gọi là Thượng cổ Ma long cũng không để vào mắt.

Còn hư ảnh rỗng ở sau lưng hắn cũng theo đó phát ra từng đợt tiếng gầm. một uy thế khinh thường thiên địa ngưng tụ lại từng chút một. sắp sửa phá tan sự trói buộc tinh thần của Thiết Mộc.

Vũ Vô Cực đột nhiên ngửa mặt lên trời hét dài. khí thế trên người tăng vọt. Uy áp vô hình kết hợp Với hư ảnh rỗng ở phía sau. khiến cho hắn lập tức phá bỏ được xiềng xích tinh thần của Thiết Mộc. Không gian xung quanh bỗng nhiên phát ra từng trận tiếng rầm rắc giống như có thứ gì đó bị phá vỡ.

Chưa dừng lại, khí thế trên người Vũ Vô Cực lại tăng vọt, một lực lượng cứng rắn từ trong cơ thể hắn trào ra. khiến cho Thiết Mộc ở đối diện phải biến sắc.

Ầm!

Khí tức xoay chuyển, hắc quang trong mắt Vũ Vô Cực lại càng thêm sâu không thấy đáy. khi giơ tay nhấc chân lại truyền ra uy áp so Với trước kia còn cường đại hơn gấp đôi!

- Nguyên Anh Hậu Kỳ?

Thiết Mộc sửng sốt nói ra từng chữ, vẻ mặt nhanh chóng khôi phục lại sự bình tĩnh.

- Ta vốn tưởng rằng dựa vào tu vi Nguyên Anh Trung Kỳ cũng có thể mặc sức tung hoành trong cùng cấp. vì thế nên mới phong ấn một nửa thực lực lại. tu vi cũng bị ép xuống chỉ còn Nguyên Anh Trung Kỳ... Nhưng hôm nay. rốt cuộc ta cũng có thể thoải mái đánh một trận sáng khoái rồi!

Vũ Vô Cực ngửa mặt lên trời hét dài!

Đúng Lúc này, đại diện thần bí hơi lay động một chút, một đạo bích quang từ trong đó bay ra. Thiết Mộc biến sắc. lần này bất luận là như thế nào. hắn cũng không thể khiến cho người thứ hai trốn thoát, huống chi người này còn là nữ nhân trong động.

Thân hình Nhoáng lên một cái, hắn đã ở trước mặt bích quang kia. trong chớp mắt đã vượt qua khoảng cách hai dặm. Tốc độ này quả thực khiến cho người ta nghe thấy mà phải hoảng sợ, so với Thanh Vũ Điều còn nhanh hơn vài lần...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

325. Chương 323: Không Cần Cũng Được.

Tốc độ kinh thể hải tặc của Thiết Mộc lần đầu tiên toàn lực thể hiện ra trước mắt thể nhân, trong chớp mắt đã tới phía trước hào quang màu xanh ngọc, khiến Vũ Vô Cực vừa giải phong ấn cũng phải biến sắc.

- Tốc độ nhanh như vậy thậm chí không kém gì tu sĩ Hóa Thần Kỳ. Khó trách Uy danh của yêu thú Thanh Thiết Thần Ưng này lại hiển hách gần bằng với Giao Long Vương ngao hư.

Vũ Vô Cực thấp giọng nói, trong lời nói thể hiện hiểu biết của hắn đối với thể giới yêu thú.

Lần này hắn không vội chặn Thiết Mộc lại Bởi vì sự sống chết của nữ nhân kia cũng không quan hệ tới hắn.

Đương nhiên nếu có thể thì hắn vẫn sẽ ra tay phá hoại việc này. Chỉ có như vậy mới có thể kích thích tính cách hung tàn của Thiết Mộc, khiến đối phương toàn lực tác chiến với hắn.

Hai lần giao chiến trước hắn tuy bại nhưng lại phát hiện ra đối phương ra tay còn nương tay. giống như cố kỵ gì đó.

- Chạy đi đâu?

Thiết Mộc ngăn Bích U Tiên Tử đang được bao phủ trong bích quang lại đuổi tay chụp tới cẳng cổ trắng nõn của đối phương.

Nhưng vừa mới chạm tới thân thể đối phương. Thiết Mộc liền biến sắc, dùng sức bóp nát Rối gỗ thể thân do tài liệu đặc thù chế thành đang nắm trên tay.

Mà vào Lúc này, một đạo bích quang có lẫn chút máu đã bay về hướng khác, trong chớp mắt liền bay được mấy chục dặm. Hiển nhiên là Bích U Tiên Tử đã sử dụng một loại Độn Thuật đặc thù nào đó để rời khỏi nơi này.

Nhưng thần thức của Thiết Mộc cường đại tới mức nào. Đừng nói là khoảng cách mấy chục dặm. dù là vài trăm dặm vẫn có thể bị hắn bắt được.

Khoảng cách mấy chục dặm đối Với hắn mà nói dù không dùng bí thuật truy kích cũng chẳng tốn mấy thời gian.

- Vũ Vô Cực lần này ngươi đừng vội ngăn cản ta. Nữ nhân này ta đã nhìn trúng, nếu không đừng trách ta hạ sát thủ với ngươi!

Đôi mắt màu xanh của Thiết Mộc hiện lên sát khí, lạnh lùng nhìn Vũ Vô Cực một cái. thân thể nhoáng lên liền đuổi theo hướng Bích U Tiên Tử.

Nhưng lời uy hiếp của hắn lại mang tới hiệu quả ngược với mong muốn. Vũ Vô Cực thấy tốc độ Thiết Mộc nhanh như vậy còn đang do dự có nên phá hoại việc này hay không.

Nhưng vừa nghe thấy Thiết Mộc uy hiếp, ánh mắt Vũ Vô Cực lập tức sáng ngời: Người càng uy hiếp ta ta càng muốn ngăn cản. Nếu không thì làm sao có thể bức bách người xuất toàn lực tác chiến đây?

- Xoẹt!

Nghĩ tới đây Vũ Vô Cực liền đuổi theo không chút do dự, thân thể đột nhiên nhoáng lên. phân thân từ cơ thể thoát ra. hóa thành một luồng sáng đen. tiến tới trước người Thiết Mộc, hung hăng đánh một quyền về phía hắn.

Thiết MỘC hừ nhẹ một tiếng, lần đầu tiên chân chính sinh ra sát ý với Vũ Vô Cực. Đơn giản không để ý tới công kích từ phân thân của Vũ Vô Cực. Thiết Mộc trực tiếp bay đi.

- Âm!

Một quyền của phân thân của Vũ Vô Cực đánh thật mạnh lên đầu Thiết Mộc Nhưng chỉ khiến tốc độ của đối phương gia tăng một chút, ngay cả một cọng lông cũng không làm gì nổi.

Thân thể Thiết Mộc không ngờ mạnh mẽ tới mức độ này. trực tiếp không coi một kích tương đương với tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường vào đầu.

- Thanh Thiết Thần Ứng thật sự là một loài yêu thú gần như hoàn mỹ...

Trong lòng Vũ Vô Cực thầm than, hắc quang trên người bùng lên. tốc độ nhanh hơn vài phần, đuổi theo Thiết Mộc không bỏ.

Yêu thú bình thường nếu tốc độ nhanh thì phương diện phòng ngự có lẽ sẽ có thiếu sót. Mà Thanh Thiết Thần Ứng này lại là một ngoại lệ. công kích mạnh, tốc độ cao. phòng ngự lại càng biến thái.

Vũ Vô Cực toàn lực đuổi theo phía sau nhưng khoảng cách Với Thiết Mộc vẫn lớn như trước. Đối Với chuyện này hắn cũng không để ý tới. chỉ cần có thể khiến Thiết Mộc có hận ý với mình là được.

- Làm nữ nhân của ta mà người cũng dám phản bội ta!

Thiết Mộc nhanh chóng tới gần Bích U Tiên Tử đang phi hành phía trước, rất nhanh đã có thể thấy mặt ngọc đang tái nhợt của Bích U Tiên Tử. thân thể mềm mại hơi run rẩy. không biết là vì sợ hãi hay vì nguyên nhân khác.

- Nữ nhân! Vừa rồi cho người ở trong phòng, thậm chí không bố trí cấm chế gì. từ đó có thể thấy ta tín nhiệm người. Nhưng không ngờ người lại vẫn phản bội ta. Ta muốn ... Bắt người trở về, tra tấn thật đã man!

Giọng nói của Thiết Mộc lộ vẻ âm độc. khuôn mặt cũng càng ngày càng dữ tợn!

Trong bất đắc dĩ và tuyệt vọng, thân hình Thiết Mộc càng ngày càng áp sát Bích u tiên tử. Đôi mắt Bích U Tiên Tử thậm chí đã không kìm nổi nước mắt. trong nội tâm cảm nhận sự bất lực vô cùng!

Có thể tưởng tượng được sau khi nàng bị Thiết Mộc bắt về sẽ gặp phải vận mệnh đáng sợ thế nào. Giờ khắc này dù thân là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ nhưng nàng cũng lộ vẻ mặt yếu ớt trong nội tâm của nữ nhân.

- Ha ha!

Thân ảnh Thiết Mộc vọt lên một cái. bàn tay chụp về phía Bích U Tiên Tử.

- Xoẹt xoẹt!

Một Nguyên Anh lóe lên ánh sáng mờ từ trong thân thể Bích U Tiên Tử thoát ra. chớp mắt đã bay đi gần trăm trượng, lưu lại một bóng mờ ở phía chân trời.

Nguyên Anh xuất khiếu!

Vào thời điểm Cuối cùng, Bích U Tiên Tử không thể không bỏ qua thân thể của mình.

- Đáng giận!

Thiết Mộc quát lớn một tiếng, bóp nát thân thể mềm mại trong tay. máu thịt bắn tung tóe, thịt vụn bay tứ tung.

Sau khi bóp nát thân thể của Bích U Tiên Tử xong, ánh mắt Thiết Mộc âm độc nhìn về phương hướng nàng chạy trốn, giọng nói ác nghiệt truyền về phía xa:

- Người cho rằng Nguyên Anh xuất khiếu là có thể thoát khỏi bàn tay ta sao?

- Vụt!

Thiết Mộc cười lạnh một tiếng, Thanh quang nhoáng lên, truy kích theo Nguyên Anh của Bích U Tiên Tử. Rất rõ ràng là tốc độ của Thiết Mộc không ngờ còn nhanh hơn tốc độ phi độn của Nguyên Anh của Bích U Tiên Tử vài phần.

Khoảng cách giữa hai người bắt đầu gần lại.

Nguyên Anh của Bích U Tiên Tử nhanh chóng phi độn phía trước, đôi con ngươi trong suốt lần đầu lộ vẻ tuyệt vọng. Không ngờ Nguyên Anh xuất khiếu cũng không thể thoát khỏi bị đối phương đuổi giết.

Nàng không rõ tại sao Trương Hằng có thể hoàn hảo chạy trốn mà nàng thậm chí dùng cả Nguyên Anh xuất khiếu cũng không thoát nổi vận mệnh sắp mất mạng.

- Nếu thật sự chạy không thoát thì cũng chỉ còn một con đường Cuối cùng...

Trên mặt Nguyên Anh giống hệt Bích U Tiên Tử kia lộ vẻ kiên quyết.

Đối với việc Nguyên Anh mất đi thân thể, lâm vào cảnh tuyệt vọng ra thì ngoài con đường tự bạo thì làm gì còn lựa chọn nào khác chứ?

- Người phản bội Thiết Mộc ta sẽ không có kết cục tốt.

Thiết Mộc bay rất nhanh tới cách Bích U Tiên Tử chỉ còn trăm trượng, sau đó vươn tay. Một cơn gió xanh trong chớp mắt đã cuốn tới, vây khốn Nguyên Anh của Bích U Tiên Tử.

Bị vây trong cơn gió này, Bích U Tiên Tử cũng không giãy dụa vô ích. Nàng đang đợi cơ hội cuối cùng để tự bạo. dù chết cũng phải khiến Thiết Mộc trả một cái giá nhất định.

Nguyên Anh tự bạo sinh ra uy lực tuyệt đối không thể hình dung, dù là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn cũng phải tránh né. Đúng lúc này thì Vũ Vô Cực phát ra tiếng cười lạnh:

- Thiết Mộc đây là sự hung ác của ngươi sao? Đuổi tận giết tuyệt một nữ nhân không có chút lực uy hiếp?

- Ngươi - Không xứng là đối thủ của ta!

Vũ Vô Cực ngửa mặt cười to. hư ảnh hình rồng phía sau cùng ngậm nga. Dường như đồng ý với lời nói của chủ nhân, khinh bỉ hành vi của Thiết Mộc.

Thiết Mộc vừa nghe lời này liền hơi sững sốt, sắc mặt rất khó coi, cảm thấy lòng tự trọng bị đả kích.

Nếu người nói lời này là một kẻ thực lực yếu ớt, vô danh tiểu tốt thì hẳn cũng khinh thường không coi vào đầu. Nhưng người nói lời này lại là kẻ cao ngạo ẩn ẩn có thể chống lại hắn. Lời nói của đối phương đương nhiên là có trọng lượng.

- Đối thủ như thế thì không cần cũng được!

Vũ Vô Cực cười lạnh, vài tiếng, thân thể hóa thành một luồng sáng đen, quay đầu bước đi!!

-Ngươi... Ngươi...

Thiết Mộc nổi giận, đơn giản không giữ Bích U Tiên Tử nữa mà mang theo sát ý mãnh liệt đuổi theo Vũ Vô Cực.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

326. Chương 324: Tình Cờ Gặp Nhiếp Mộng.

Cảnh nội Ngọc Phật Tự nằm trong dãy núi cách Tán Tu Minh Hắc Thủy Trấn chỉ có vài trăm dặm.

Trương Hằng sắc mặt tái nhợt, đập Ngân Quang Độn. ngân diễm thiêu đốt mảnh vỡ Huyết Sát Thiên Bì nằm trong tay, đang cố hết sức phi hành về phía trước, độn quang màu bạc dưới chân lúc sáng lúc tối, dường như có thể tắt bất cứ lúc nào.

Giờ phút này tốc độ của hắn so với tu sĩ Kết Đan Kỳ bình thường đều chậm hơn nhiều, có thể thấy được nguyên khí của hắn bị hao tổn trầm trọng.

Thời điểm ở Tòa đại điện thần bí trong Vô Ưu Lâm kia. Vũ Vô Cực đột nhiên xuất hiện đã tạo cơ hội cho Trương Hằng chạy thoát.

Trên thực tế, Vũ Vô Cực cũng là ngẫu nhiên phát hiện hắn rơi vào khốn cảnh, vì thế dùng thần thức truyền âm. trợ giúp hắn chạy thoát. Cho nên, Trương Hằng cùng Vũ Vô Cực hai người một chạy trốn một ngăn cản, mới có thể phối hợp hoàn mỹ. Như vậy, Nếu không, kết cục của Trương Hằng cũng sẽ không tốt hơn Bích U Tiên Tử bao nhiêu, thậm chí còn có thể ngã xuống.

Sau khi sử dụng Lưu Tinh Độn bay đi bảy tám mươi dặm. Trương Hằng vẫn như trước có thể cảm nhận được mơ hồ bị nhìn trộm, áp lực vô hình đó khiến cho hắn lại lần nữa sử dụng Lưu Tinh Độn. Cứ như vậy, nguyên khí của hắn đã khô kiệt đến mức tệ nhất từ trước đến nay.

Dù vậy, hắn vẫn không thể thoát khỏi cổ khí tức nguy hiểm tồn tại trong mơ hồ kia.

Thần thức khủng bố của Thiết Mộc có thể trong nháy mắt bao phủ phạm vi tám trăm dặm. trong lúc vừa mới bắt đầu giằng co cùng Vũ Vô Cực. hắn phân ra một phần tâm thần tập trung vào Trương Hằng, chính vì vậy đã làm cho trong lòng Trương Hằng bất an.

Trương Hằng nguyên khí khô kiệt mà còn cảm nhận được cổ nhìn trộm uy hiếp trí mạng kia nên cố sức cưỡng ép tiềm năng trong thân thể. ngay cả nguyên khí của phân thân đều tiêu hao hầu như không còn. đến sau lại còn xuất ra mảnh vỡ Huyết Sát Thiên Bì. vừa dùng ngân diễm cắn nuốt vừa dùng toàn lực phi hành. Một khi sức tích trở lại đủ nguyên khí. hắn đều sẽ không chút do dự thi triển Lưu Tinh Độn lần nữa.

Cứ như vậy, sau khi Trương Hằng bay ra ngoài một ngàn dặm. trong lòng mới thoát khỏi tâm trạng thấp thỏm lo âu đó. đồng thời đối với thần thức mạnh mẽ của Thiết Mộc, hắn hoảng sợ không thôi.

Nhưng Trương Hằng vẫn lo sợ Thiết Mộc còn có thần thông nghịch thiên gì khác hoặc là có phương pháp gì khác truy đuổi lại đây. vì thế hắn cắn chặt hàm răng, tiếp tục phi hành không ngừng nghỉ chút nào. mục đích đương nhiên là hướng về phía Tán Tu Minh Hắc Thủy Trấn.

Chẳng phân biệt được ngày đêm. ước chừng phi hành hai ba ngàn dặm. rốt cục Trương Hằng bắt đầu tiếp cận khu vực thể lực của Tán Tu Minh Hắc Thủy Trấn.

Trong khoảnh khắc đó. thần thức của Trương Hằng nắm được một cái môn phái quen thuộc ở phía trước.

Kim Kiếm Môn?

Trong mắt Trương Hằng thoáng lóe lên vẻ kinh ngạc.

Nhớ ngày đó hắn một thân một mình lên vào Kim Kiếm Môn, chém chết yêu thú tứ cấp Thanh Vũ Xà. sau đó từ trong vòng vây trùng trùng điệp điệp chạy ra. độn tới chỗ Mậu Sơn có mạch khoáng cao cấp kia. cuối cùng gặp mặt Vũ Vô Cực.

Vừa nghĩ đến Vũ Vô Cực, Trương Hằng cũng không biết nên đánh giá như thế nào mới phải, nhưng lần này nếu không có đối phương ra tay, mình sẽ rơi vào tình cảnh ra sao thật cũng khó có thể đoán trước. Trong mơ hồ. Trương Hằng đối với Vũ Vô Cực lạnh lùng cao ngạo sinh ra một chút tình cảm cảm kích.

Ngay lúc Trương Hằng đang suy tư, từ phía trước bay tới mấy tu sĩ.

Dẫn đầu là một vị nữ tu áo trắng khí chất xuất trần, nữ tu này dung mạo rất xinh đẹp. trong mắt lộ ra vài tia cơ trí, trên mặt lại có vài phần cô đơn. tu vi có lẽ là Kết Đan hậu Kỳ.

Vừa nhìn thấy người nữ tu áo trắng này. Trương Hằng có cảm giác nhìn thực quen mắt. suy nghĩ bay nhanh, Rất nhanh nhớ tới thân phận của đối phương.

Nàng áo trắng này đúng là nữ nhân họ Nhiếp lúc trước ẩn náu ở Kim Kiếm Môn, Nhiếp Mộng, cùng đã từng là song tu đạo侶 của Vũ Vô Cực. Vì sao lại nói là đã từng? Bởi vì trong mấy năm này. giữa Vũ Vô Cực và nàng cũng không có làm chuyện vợ chồng thực.

Nữ nhân áo trắng họ Nhiếp cũng thấy được Trương Hằng nguyên khí kiệt quệ đang cố sức phi hành. trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc khó hiểu, vội vàng mang theo mấy tu sĩ Kết Đan Kỳ phía sau. bay tới hướng Trương Hằng bên này.

Trương Hằng không khỏi cười khổ. giờ phút này mình bị hao tổn nguyên khí lớn. ứng phó với mấy tu sĩ Kết Đan Kỳ trước mắt quả thật là có chút miễn cưỡng.

Tuy nhiên, trong lòng hắn cũng không có quá lo lắng. Gặp phải mấy tu sĩ Kết Đan Kỳ này. dù sao so với bị Thiết Mộc đuổi giết còn tốt hơn cả vạn lần.

Nếu Thiết Mộc đuổi giết tới đây, kết cục Trương Hằng hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Còn mấy tu sĩ Kết Đan Kỳ trước mắt này cũng không có sinh ra uy hiếp thực sự với Trương Hằng.

- Trương đạo hữu. mấy năm không gặp. người vẫn là chật vật Như vậy, hay là lại bị người nào đuổi giết?

Nhiếp Mộng khoe miệng mang theo vài tia ý cười, còn chưa bay tới. từ rất xa đã nhìn thấy Trương Hằng quần áo xộc xệch, tóc tai rối bù.

Trương Hằng liếc nhìn mấy tu sĩ Kết Đan Kỳ phía sau nàng, phát hiện những người này mình đều không biết, nghĩ đến có lẽ đều là tu sĩ mới gia nhập Tấn Tu Minh đây.

- Tại hạ thực lực thấp kém. chỉ có mấy món bí thuật giữ mạng, có thể sống sót tại giới tu chân này. đã là một may mắn lớn lao rồi.

Trương Hằng thở dài một tiếng than thở. vụng trộm quan sát vẻ mặt của đối phương, phát hiện nữ nhân trước mắt mặt không đối sắc. trên mặt thủy chung vẫn duy trì vẻ tươi cười dịu dàng, cũng không nhìn ra đối phương có địch ý với mình hay không.

Đối mặt với một nữ nhân xinh đẹp đầy tâm kế cùng trí tuệ như vậy, Trương Hằng quả thật có chút đau đầu.

- Phải không?

Thấy Trương Hằng thoái thác với lí do khiêm tốn Như vậy, Nhiếp Mộng hơi thâm ý liếc mắt nhìn hắn một cái. nhẹ giọng thở dài:

- Người là đối thủ của Vô Cực. khẳng định trên người có thần thông cùng bí thuật khiến cho người ta kinh sợ. Có lẽ đám tu sĩ Kết Đan Kỳ chúng ta này. sớm đã không được người để vào mắt.

“Nữ nhân này muốn thử mình sao?” Nhìn Nhiếp Mộng đang tiếp cận mình, trong lòng Trương Hằng nảy sinh nghi hoặc, cũng không có thu hồi ngân điểm đang thiêu đốt mảnh vỡ Huyết Sát trong tay. chỉ cần kéo dài thêm một lát, hẳn có thể khôi phục thêm vài phần nguyên khí.

Mấy tu sĩ Kết Đan Kỳ phía sau Nhiếp Mộng, trong ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng đều mang theo thần sắc không thể tin. Nghe ý tứ của Nhiếp Mộng, nam nhân cực Kỳ chật vật trước mắt này còn là đối thủ của Vũ Vô Cực?

Điều này có thể sao? Tuyệt đối không có khả năng!

Trong lòng bọn họ đều cùng chung ý nghĩ Như vậy,

Thanh niên Trước mắt, nhìn qua cũng chỉ là Trúc Cơ Kỳ. sao có thể chống lại được Nghịch Thiên Đại Ma minh chủ vô địch ngạo thị của bọn họ chứ?

Cho dù cho hắn thời gian một trăm năm nữa, cũng đuổi không kịp minh chủ của mình.

Những năm gần đây, uy danh của Vũ Vô Cực không ngừng kéo lên. Thanh danh truyền ra ngoài giới tu chân Triệu Quốc, mơ hồ đã có thể sánh ngang cùng bảy đại tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. Dưới tình huống như vậy, người sùng bái Vũ Vô Cực cũng không hề ít. đặc biệt là trong Tấn Tu Minh.

- Nhiếp đạo hữu! Trương mỗ đương nhiên không dám sánh ngang cùng Vũ minh chủ của quý phái. Mấy ngày trước đây. ta ở Hội giao dịch Triệu Quốc còn gặp mặt Vũ minh chủ. vền vẹn chỉ giao đấu một chiêu cùng hần lập tức rơi vào hạ phong. Đối với chuyện này. Trương Hằng ta cũng là thua tâm phục khẩu phục.

Trương Hằng đề cập tới chuyện gặp Vũ Vô Cực ở Hội giao dịch Triệu Quốc, cũng là để mấy người trước mắt ít gây phiền toái: “Ta là đối thủ Kiên bằng hữu của minh chủ các ngươi, nên khách sáo Với ta một chút.”

- Hội giao dịch Triệu Quốc?

Nhiếp Mộng sáng mắt lên. vội vàng hỏi:

- Vô Cực đích xác đi qua nơi đó. nhưng mấy ngày gần đây nghe nói nơi đó gặp phải yêu thú tập kích, chết đi không ít tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. không biết đạo hữu có biết Vô Cực đang ở đâu hay không?

Nói đến vấn đề mình quan tâm. Nhiếp Mộng đột nhiên mất đi tâm cảnh thường ngày, chỉ liếc qua ngân diêm trong tay Trương Hằng đang thiêu đốt mảnh đá Huyết Sát. tuy rằng biết đối phương có thể thông qua phương pháp này khôi phục nguyên khí. nhưng năng cũng không có nghĩ nhiều.

“Vù!” Kim quang nhoáng lên.

Trương Hằng vừa mới định lên tiếng nói. đột nhiên từ hướng Kim Kiếm Môn bay tới một đạo trưởng Kết Đan Kỳ chân đạp kiếm quang màu vàng. Bộ dáng người này Trương Hằng không thể nào quên được, đúng là Cực Kiếm chân nhân. Đại trưởng lão Kim Kiếm Môn. là Kiếm tu cường đại đã từng khiến Trương Hằng hoảng sợ chạy trốn chết...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

327. Chương 325: Làm Khách Kim Kiếm Môn.

Cực Kiếm chân nhân đột nhiên bay tới đây khiến Trương Hằng hơi biến sắc. Tuy rằng giờ phút này hần đã không xem tu sĩ Kết Đan Kỳ trước mắt này ở trong mắt. Nhưng dù sao đối phương là người đã từng đánh đuổi mình chạy trốn chết, tận đáy lòng hần chung quy vẫn còn lại một ít khúc mắc.

Tuy nhiên, hiện giờ Trương Hằng cũng không phải là hạng người lòng dạ hẹp hòi Như vậy, chuyện cũng đã qua nhiều năm. cũng sẽ không vì vậy mà trừng mắt tát báo. Năm đó bị đối phương truy đuổi thê thảm Như thế, cũng chỉ có thể trách thực lực của mình không đủ.

Chỉ cần Cực Kiếm chân nhân thức thời không chủ động sinh sự. Trương Hằng cũng sẽ không so đo cùng đối phương chuyện năm đó. Bằng không, cũng không thể để mất phong phạm, dù sao giờ này hần đã đi vào hàng ngũ tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Cực Kiếm chân nhân vừa thấy Trương Hằng ở đối diện, không khỏi hơi sửng sốt. trong mắt cũng hiện lên loại tình cảm phức tạp. không nghĩ tới hôm nay còn có thể gặp lại “Cố nhân”.

- Mấy năm không gặp. đạo hữu vẫn là vinh quang rực sáng như trước, quyền cao chức trọng nắm giữ một phái, không giống như ta, cho tới bây giờ vẫn còn không thoát khỏi số mạng bị người đuổi giết?

Trương Hằng nhìn Cực Kiếm chân nhân hơi có vẻ già thêm một chút trong lòng nảy sinh cảm khái, trong lời nói vừa có ý châm chọc, vừa có mối chân tình phát ra từ nội tâm.

Nhiếp Mộng ở một bên thấy Trương Hằng không đề cập tới chuyện năm đó. thậm chí trên mặt không có một tia oán hận, trong lòng nàng không khỏi kinh ngạc. Đợi đến khi nàng nghe Trương Hằng nói đến nửa câu sau. trên mặt không khỏi lộ ra vẻ tươi cười hiểu ý.

Hai lần gặp mặt Trương Hằng, đối phương đều rơi vào tình cảnh bị đuổi giết, chuyện này thật đúng là không thể tưởng tượng.

Tuy nhiên, Nhiếp Mộng thông qua cử chỉ thần thái, khí chất của Trương Hằng liền có thể phát hiện biến hóa kinh người của hắn. hơn nữa một thân tu vi lại mơ hồ không chừng, khiến nàng không dám sinh ra lòng coi thường đối phương.

Người có thể được Vũ Vô Cực coi là đối thủ. sao có thể là một tu sĩ bình thường chứ? Nhiếp Mộng cảm thấy mình cần phải cẩn thận ứng phó với Thanh niên nam nhân này. Trước mắt nhìn bộ dáng hắn chật vật nguyên khí hao tổn, nhưng có thể đối phương đã tấn chức đến một cảnh giới mà đám người mình không thể với tới.

Đối mặt với vẻ bình thản cười đùa của Trương Hằng. Cực Kiềm chân nhân lại lạnh lùng nói:

- Chuyện năm đó không đề cập tới cũng phải. Kim Kiềm Môn ta hiện giờ đã trở thành môn phái phụ thuộc Tấn Tu Minh, không biết có phải đạo hữu tới đây chuyên để châm chọc ta không? Tuy nhiên, nhìn người chật vật như thế có lẽ lại trêu chọc thế lực nào rồi. Cứ tiếp tục như thế cho dù bản đạo không tìm người gây phiền toái, cuối cùng cũng có một ngày người sẽ chết trong tay kẻ thù!!!

Lần thứ hai gặp mặt, Cực Kiềm chân nhân nói lời lạnh nhạt với Trương Hằng, nếu không phải vì có mặt mấy tu sĩ Kết Đan Kỳ Nhiếp Mộng Lúc này, có lẽ hắn đã xuống tay đối phó Trương Hằng rồi.

Trương Hằng không khỏi cười khổ: “Nhớ lại hồi đó mình giết đồ đệ của Cực Kiềm chân nhân cùng yêu thú mà hắn phí hết tâm huyết nuôi dưỡng, nếu đối phương không mang lòng căm hận mình, đó mới là chuyện lạ.”

Ngẫm nghĩ ngụ ý trong lời nói của Cực Kiềm chân nhân, trong ánh mắt Trương Hằng đột nhiên hiện lên một tia hiểu ra. trong mắt những châm biếm cùng chua xót tiêu hết. hắn có vẻ trịnh trọng nói:

- Trương mỗ tuy rằng nhiều lần bị người đuổi giết, nhưng cuối cùng trên thực lực ta lại có thể vượt qua người đuổi giết ta năm đó.

Trương Hằng nhớ lại ở trong đầu. năm đó những người từng uy hiếp mình hoặc là đuổi giết người của mình: Lý Phong Từ. Âu Dương lão tổ. Cực Kiềm chân nhân. Bích U Tiên Tử...

Những người này tu vi cùng thực lực so ra người về sau mạnh hơn người trước, từ Luyện Khí Kỳ đến Kết Đan Kỳ, thậm chí là Nguyên Anh Kỳ cao không thể với tới.

Nhưng cuối cùng, những người này từng người đều bị Trương Hằng vượt qua!

Nghĩ đến đây, Trương Hằng đối với gian nguy của con đường tu chân, lại nhiều thêm vài phần thể ngộ. Sau khi khôi phục lại từ trong đuổi giết uy hiếp của Thanh Vũ Điều cùng với Thiết Mộc. trong lòng Trương Hằng lại tràn ngập tự tin

Đối mặt với Thiết Mộc khó có thể với tới và Vũ Vô Cực nhìn như không thể chiến thắng, ở sâu trong nội tâm Trương Hằng mơ hồ nổi lên ý chí chiến đấu. hắn tin tưởng có một ngày. những người này cùng giống như những người lúc trước, bị mình vứt lại ở phía sau!

Cực Kiềm chân nhân cùng Nhiếp Mộng đều phát hiện biến hóa trên tâm cảnh của Trương Hằng. Giờ phút này trên người Trương Hằng tràn ngập một loại ý chí chiến đấu bất khuất cùng tin tưởng, dường như không ai có thể đánh bại hắn!

- Cực Kiềm chân nhân! Trương đạo hữu là đối thủ được chọn của mình chủ. người cũng không nên động tâm tư gì với hắn nha.

Nhiếp Mộng dời đôi mắt xinh đẹp nhìn Cực Kiềm chân nhân, mặt không đổi sắc cảnh cáo.

Cực Kiềm chân nhân Tuy rằng thực không cam lòng, nhưng cũng không dám phản kháng. Hiện nay Tán Tu Minh rực sáng như mặt trời ban trưa, các môn phái lớn nhỏ ở chung quanh đã sớm thân phục, lúc này Thanh thế thậm chí đã vượt qua Ngọc Phật Tự chủ nhân chân chính trong khu vực.

- Nếu Nhiếp phó Minh chủ đã lên tiếng, như vậy chuyện năm đó coi như không có gì!

Cực Kiềm chân nhân thở dài nói trên gương mặt già lão dường như lại nhiều thêm vài nếp nhăn.

- Trương đạo hữu! Ta xem bộ dáng ngươi nguyên khí tổn hao lớn. có cần tìm một chỗ tĩnh dưỡng một lúc hay không? Tán Tu Minh cách nơi đây tới hơn mấy trăm dặm. không bằng tới Kim Kiềm Môn nghỉ ngơi một vài ngày?

Nhiếp Mộng đề nghị với Trương Hằng, ánh mắt lướt qua ngân diễm đang thiêu đốt mảnh vỡ Huyết Sát Thiên Bi trong tay hắn.

Trải qua căn cước trong thời gian dừng lại này. nguyên khí của Trương Hằng đã khôi phục lại phần nào.

Thần thức của Trương Hằng nhẹ nhàng lướt qua Kim Kiềm Môn, thoáng trầm ngâm suy nghĩ một chút rồi nói:

- Cũng tốt. ta dừng lại ở trong này một hai ngày vậy.

Hắn đích xác cũng cần một nơi để tĩnh dưỡng, nơi đây đã cách Vô Ưu Lâm ba Bốn ngàn dặm. Thiết Mộc kia có lẽ cũng không truy đuổi tới đây.

Thấy Trương Hằng một lời liền đáp ứng ngay. Nhiếp Mộng có hơi bất ngờ. nhưng cũng không nghĩ nhiều liền phân phó cho Cực Kiềm chân nhân.

Cực Kiềm chân nhân thì trong lòng thật không vui vẻ gì. Đối mặt với kẻ thù, mình không tìm tới gây phiền toái cũng rất không dễ dàng rồi. giờ này đối phương còn muốn ở lại tĩnh dưỡng trong địa bàn của mình.

Ánh mắt lướt qua gương mặt xinh đẹp của Nhiếp Mộng. Cực Kiềm chân nhân thầm nghĩ: “Nữ nhân này an bài Như thế, chẳng lẽ là có dụng ý, là ngầm đồng ý cho mình động thủ báo thù sao?”

- Hoan nghênh Trương đạo hữu đến Kim Kiềm Môn ta làm khách.

Cực Kiềm chân nhân ở ngoài mặt khách sáo nói.

Trương Hằng gật đầu nói:

- Như thế rất tốt! Hy vọng sẽ không mang đến phiền toái gì cho quý phái.

Cực Kiềm chân nhân vừa nghe lời này đúng là bị dọa cho hoảng sợ. đối phương lần trước lén lút lén vào Kim Kiềm Môn, giết chết đồ đệ cùng yêu thú của mình, lần này chẳng lẽ lại sẽ gây ra phiền toái gì nữa hay sao?

“Nhất định phải phải người theo dõi gắt gao hắn!”

Cực Kiềm chân nhân thầm hạ quyết định. Lại nghĩ đến chuyện Trương Hằng nhiều phen bị người đuổi giết, nhất định người này là một con yêu tinh gây tai họa, hắn đến đây là ở đó gặp chuyện không may.

Trương Hằng đương nhiên không biết ý nghĩ trong lòng Cực Kiềm chân nhân, bay đi theo hắn vào trong Kim Kiềm Môn.

- Các người hãy ở lại phụ cận Kim Kiềm Môn. không nên tùy tiện rời đi.

Nhiếp Mộng dùng thần thức truyền âm phân phó cho mấy vị tu sĩ Kết Đan Kỳ ở phía sau. sau đó liền bay theo hai người vào Cực Kiềm Môn.

Trong quá trình phi hành, mảnh vỡ Huyết Sát Thiên Bi trên tay Trương Hằng vẫn không ngừng bị ngân diễm thiêu đốt. Ngân diễm lấp lóe khiến Cực Kiềm chân nhân bay ở phía trước kinh sợ khiếp vía.

Mấy năm trước, hắn đã chứng kiến uy lực của ngân diễm trong tay Trương Hằng này, nhưng giờ phút này rõ ràng nó đã trưởng thành đến mức càng thêm cường hãn.

Trong quá trình phi hành Cực Kiềm chân nhân thậm chí có thể mơ hồ cảm giác được nguyên khí của Trương Hằng khôi phục, độn quang dưới chân đối phương cũng dần dần ổn định hơn. không giống vẻ ảm đạm như Lúc đầu,

- Trương đạo hữu! Động phủ này chính là Kim Kiềm Môn chúng ta chuẩn bị chuyên để tiếp khách quý.

Cực Kiềm chân nhân Đưa Trương Hằng đến một động phủ hoa thơm cỏ lạ cảnh vật Thanh nhã. bên trong bố trí cực kỳ tinh xảo. các loại vật dụng tu chân thường dùng đều đầy đủ mọi thứ.

Trương Hằng gật gật đầu:

-Nơi này không tệ!

Nhiếp Mộng đứng bên cạnh hắn. trên mặt mang theo nụ cười, cho đến lúc Cực Kiềm người này rời khỏi động phủ mới lộ vẻ mặt bình tĩnh nhìn Trương Hằng.

Trong động phủ chỉ còn lại một nam một nữ bọn họ. Trương Hằng cảm giác không khí rất quái lạ. không biết Nhiếp Mộng này có chủ ý gì...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

328. Chương 326: Thân Thế Vũ Vô Cực!

Trong động phủ tinh xảo ngập đầy linh khí tinh thuần, chỉ còn lại hai người Trương Hằng cùng Nhiếp Mộng, không khí có chút quái dị. Trương Hằng cũng suy đoán không ra ý tưởng của đối phương.

Nhiếp Mộng đi tới gần Trương Hằng, đôi mắt xinh đẹp sáng ngời lướt qua trên người Trương Hằng, trên gương mặt ngọc lộ ra một chút cô đơn cùng bất lực, khiến Trương Hằng kinh ngạc không thôi.

- Trương đạo hữu! Mấy năm trước thời điểm ngươi chiến đấu cùng Cực Kiềm chân nhân ở Kim Kiềm Môn, ta đã cảm nhận được sự bất phàm của ngươi, tiếp theo sau ngươi tiềm ẩn ở Mậu Sơn. với công pháp thể gian hiểm thấy khôi phục nguyên khí. cuối cùng thậm chí trở thành đối thủ chọn lựa của Vô Cực. Ta đã sớm có thể đoán trước được thành tựu kinh người của ngươi sau này. Hôm nay gặp lại. mặc dù ngươi chưa hóa rắn thành rồng, nhưng đã không phải là Trương Hằng ngày xưa. có lẽ cũng không để đám tu sĩ Kết Đan Kỳ chúng ta ở trong mắt.

Trương Hằng khẽ nhếch khóe miệng lộ ra vài tia ý cười, nói:

- Nhiếp đạo hữu sao lại nói thế? Hiện giờ Trương mỗ ở giới tu chân, vẫn chưa thoát khỏi số mạng bị đuổi giết, nguyện vọng hóa rắn thành rồng, còn cách một khoảng cách rất xa.

Trương Hằng nói như vậy, chẳng khác nào là thừa nhận đã tâm cùng với tư cách và tiềm lực có thể “Hóa xà thành long” của mình, trong ngôn ngữ cũng không còn khiếm tốn mấy nữa.

- Trên thực tế, Vũ minh chủ mới chân chính là rồng...

Trong đầu Trương Hằng không khỏi nhớ lại hư ảnh hình rồng khổng lồ sau lưng Vũ Vô Cực. Nghe ý tứ của Thiết Mộc. Vũ Vô Cực này còn có được hồn phách của Ma Long thượng cổ. mặc dù phỏng đoán không chính xác thì cách chân tướng có thể cũng không xa.

- Rồng?

Trong mắt Nhiếp Mộng lộ ra vài tia bất đắc dĩ, thậm chí có chút oán hận. nàng sâu kín thở dài nói:

- Từ lúc ta nhận được Vô Cực đã cảm nhận được thân thể hắn bất phàm. Tuy nhiên thời điểm đó, hắn còn là một đứa trẻ quật cường, mặc dù lưu lạc đầu đường xó chợ ở thế tục. cũng không giống như các đứa trẻ

lưu lạc ăn xin bình thường khác, mà là với phương thức trực tiếp dùng bạo lực cướp đoạt. Sau khi ta thu lưu hắn về, càng ngày càng cảm thấy hắn bất phàm, càng ngày càng hiếu kỳ về thân thể của hắn.

Trong thời gian mười mấy năm. ta nhìn hắn lớn lên từng chút một. thậm chí trở nên càng thêm ưu tú... trong vô tình, chúng ta yêu nhau. Nhưng theo thời gian trôi qua. mỗi cách một đoạn thời gian, hắn dường như đều đã nhiều ra một ít trí nhớ khó hiểu, tâm tính cũng dần dần phát sinh biến hóa, càng ngày càng lãnh đạm với ta.

Mấy năm gần đây, ta rất ít nói chuyện cùng hắn, cũng... không thực là vợ chồng.

Nói đến đây, trong đôi mắt Nhiếp Mộng còn phủ một lớp sương mờ, nhưng ngoài mềm trong cứng nàng cố kiềm chế không để nước mắt ứa ra, rồi rất nhanh khôi phục tâm tình bình tĩnh.

Trương Hằng lẳng lặng nghe, không biết vì sao Nhiếp Mộng lại tìm tới mình nói những chuyện này. chẳng lẽ chính là để giải Tỏa nỗi buồn bực không vui trong lòng.

- Vũ Vô Cực đã không còn là Vũ Vô Cực trước đây, hiện tại thậm chí ta không đoán ra được tâm tư của hắn. hiểu biết về thân thể hắn cũng mơ hồ lung không rõ.

Nhiếp Mộng dừng một chút, nói tiếp:

- Tục ngữ nói “người hiểu người nhất, chính là đối thủ của người”. Người là đối thủ được Vô Cực tán thưởng và xem trọng nhất, người hiểu biết về hắn nhiều ít. biết hắn có nỗi khổ tâm gì hay không?

Nói xong những lời này. Nhiếp Mộng dùng ánh mắt trông mong nhìn về phía Trương Hằng.

“Thì ra là nguyên nhân này?” Trương Hằng khẽ thở dài một hơi: “Nữ nhân rơi vào lưới tình! Cho dù thông Minh thì có thể làm thế nào?

Trầm ngâm một lát, Trương Hằng mới nói:

- Ta cùng Vũ Vô Cực giao đấu số lần cùng không nhiều, nhưng thông qua đủ loại trạng huống trên người hắn xem ra hắn có thể là người của thượng giới, mà rất có thể là mang trên người long hồn của Ma Long thượng cổ.

- Ma Long thượng cổ?

Nhiếp Mộng hít một hơi khí lạnh, hiển nhiên là biết Uy danh của Ma Long thượng cổ.

Ngay cả Thiết Mộc yêu thú đỉnh cao thực lực tiếp cận Hóa Thần Kỳ kia. đều cố kỵ vạn phần đối với Ma Long, Bởi vậy có thể thấy được Ma Long thượng cổ này cường hãn biết bao.

- Người của thượng giới, ta thật ra có phỏng đoán Như thế, nhưng không nghĩ tới hắn lại có thể mang trong người long hồn của Ma Long thượng cổ. Nói Như vậy, rất có thể hắn đã từng là một Ma Long thượng cổ hoặc là nhân vật cùng loại, nhưng Bởi vì nguyên nhân bí ẩn nào đó rơi xuống hạ giới, đồng thời mất đi trí nhớ. Rồi thời gian sau này một phần trí nhớ thức tỉnh, khôi phục vài phần ma tính sẵn có của hắn. Cho nên hắn mới dần dần bắt đầu xa lánh ta?

Trong mắt Nhiếp Mộng lóe ra tia sáng trí tuệ. hơi suy đoán một chút liền nói ra. thậm chí khiến cho Trương Hằng đều phải kính nể.

“Có lẽ, suy đoán của nàng cũng đúng tám chín phần mười rồi?” Trương Hằng trầm nghĩ trong lòng.

Có thể khẳng định là thân thể thần bí Vũ Vô Cực che giấu. tất nhiên là một nhân vật cực kỳ hùng mạnh, thậm chí có thể chống lại Huyết Sát Thần Đế là người cường đại nhất Trương Hằng chứng kiến trước mắt!

Ma Long thượng cổ bình thường đều là tồn tại vượt qua tiên nhân hùng mạnh bình thường, trải qua trưởng thành cùng tu Luyện thời gian quá lâu dài, thực lực khó có thể đo lường được.

- Trương đạo hữu người không phải mới vừa nói. có gặp hắn ở trên Hội giao dịch Triệu Quốc sao? Nhưng ta nghe nói, Hội giao dịch Triệu Quốc trên Thanh Vân Sơn. gặp phải rất đông yêu thú Biến Hóa Kỳ tập kích, chết đi không ít tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. không biết Vô Cực hiện tại có bình an không, đạo hữu biết hắn đang ở đâu không?

Nhiếp Mộng có chút lo lắng hỏi. Tuy rằng nàng có lòng tin tuyệt đối với Vũ Vô Cực, nhưng chuyện có liên quan tới an nguy của người yêu mình, nàng cũng không thể không lo lắng.

- Nhiếp đạo hữu quá lo xa rồi! Vũ Vô Cực từ trước khi Hội giao dịch khai mạc đã rời đi. không có tham gia tụ hội cùng tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trên Phi Linh Đảo.

Trương Hằng cười nói.

- Phi Linh Đảo. hội đấu giá của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ?

Trong mắt Nhiếp Mộng thoáng lộ ra vẻ kinh dị. ánh mắt nhìn lướt qua Trương Hằng, khẽ thở dài:

- Nói Như thế, Trương đạo hữu đã xếp vào tầng lớp tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Trương Hằng thâm nghĩ, nữ nhân này thật đúng là mẫn cảm và thông minh, hơn nữa càng giỏi về quan sát và phân tích.

- Thực không dám giấu giếm. Trương mỗ thực sự còn cách Nguyên Anh Kỳ một đoạn ngắn. Lúc trước cũng nhờ cùng đi chung Với một vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. mới may mắn đi vào được Hội đấu giá Phi Linh Đảo.

Nhiếp Mộng mỉm cười nhìn Trương Hằng, trên mặt như mang theo vẻ trầm tư, ánh mắt sáng đầy trí tuệ nhìn chăm chú vào Trương Hằng, nghiêm túc nói:

- Ở giới tu chân này, chỉ cần có thực lực chân chính, cũng không cần quá mức khiêm tốn. Trong quá trình yêu thú tập kích đó. ngay cả tu sĩ cấp bậc Nguyên Anh Kỳ đều đã chết không ít. đạo hữu có thể bình yên mà về, đã đủ để chứng minh thực lực của người.

Trương Hằng thâm cười khổ, nhưng đối Với lời bình luận của Nhiếp Mộng cũng không sao đồng ý được.

Hắn cho rằng ở giới tu chân này phần lớn dưới mọi tình huống, cần phải hạ thấp mình một chút mới tốt. đặc biệt là tu sĩ nhỏ nhỏ như hắn mà trong người mang trọng bảo cùng công pháp cấp nghịch thiên này.

Đột nhiên, Trương Hằng nhớ tới một sự kiện, liền nói:

- Ta lần cuối cùng nhìn thấy Vũ Vô Cực. là lúc hắn Đường như đang khiêu chiến với một con yêu thú Biến Hóa Kỳ trong Vô Ưu Lâm. Lúc ấy hắn còn cứu ta một mạng, đối với chuyện này. Trương mỗ vô cùng cảm kích!

Đối Với ân cứu mạng của Vũ Vô Cực. Trương Hằng tuyệt đối sẽ không quên. Cho dù người có ân Với hắn trở thành bất cứ gì. Trương Hằng đều sẽ lặng lẽ ghi tạc trong lòng, tranh thủ báo đáp lớn hơn nữa cho người đó.

- Trương mỗ thực lực thấp kém. có lẽ không thể giúp được gì cho Vũ Vô Cực. nhưng ân tình dù chỉ nhỏ bằng giọt nước, sau này cũng sẽ dùng nước suối để báo đáp. Tương lai nếu Nhiếp đạo hữu có chuyện gì khó khăn, có thể tìm tới Trương mỗ hỗ trợ.

Trương Hằng tay vẫn nắm mảnh vỡ Huyết Sát Thiên Bì cho ngân diễm thiêu đốt. trong mắt lộ ra vẻ tự tin cùng chân thành.

Đối Với ân cứu mạng, Trương Hằng đương nhiên còn phải chân thật đối xử.

- Đây chính là người nói sao?

Trong mắt Nhiếp Mộng lóe ra vài tia giả hoạt:

- Giờ phút này ta đúng là đang có một chuyện muốn nhờ người.

Trương Hằng không khỏi kinh ngạc, hỏi:

- Không biết Nhiếp đạo hữu có gì khó khăn, nếu là thuộc loại yêu cầu để Vũ Vô Cực hồi tâm chuyển ý. Trương mỗ thật không làm được.

Nhiếp Mộng lườm hắn một cái trắng mắt. sâu kín nói:

- Trên thực tế, Vũ Vô Cực còn có một đối thủ được lựa chọn càng thêm chặt chẽ. Hắn chính là tông chủ Cực Diễm Môn - Chí Viêm Ma Tôn, Triệu Thụy...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

329. Chương 327: Dị Trạng.

- Chí Viêm Ma Tôn Triệu Thụy?

Vừa nghe đến tên Triệu Thụy, trong lòng Trương Hằng không khỏi nhảy dựng lên. trên mặt cũng lộ ra một chút thẳng thốt.

Ở Thanh Vân Sơn thời điểm ngẫu nhiên gặp lại gã mập mạp Vương Viên. Trương Hằng đã từ nơi hắn biết được một ít tin tức về Chí Viêm Ma Tôn. theo Vương Viên phỏng đoán, tông chủ Chí Viêm Ma Tôn của Cực Diễm Môn này hẳn là Triệu Thụy lúc trước ở trong Huyết Sát động phủ truyền tống đi ra.

Nghe đồn Chí Viêm Ma Tôn là một thiếu niên tóc đỏ ác nghiệt khát máu. cực kỳ am hiểu pháp thuật hỏa hệ. từng nhiều lần bị Vũ Vô Cực yêu cầu tác chiến, cũng chính là nhân vật mới quật khởi của giới tu chân Triệu Quốc, Thanh danh gắn với Nghịch Thiên Đại Ma Vũ Vô Cực.

Đối với Chí Viêm Ma Tôn Thanh danh hiển hách này. Trương Hằng căn cứ theo hình tượng miêu tả trong lời đồn, đại khái có bảy tám phần phán định chắc chắn đối phương là Triệu Thụy từng cùng chung hoạn nạn Với mình trong Huyết Sát động phủ, cũng có thể nói là tiểu đệ của hắn.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là phỏng đoán mà thôi, sự thật có đúng như thế hay không. Trương Hằng cũng không thể xác định trăm phần trăm.

Vừa thấy biểu tình khác thường của Trương Hằng, Nhiếp Mộng chớp chớp đôi mắt sáng, tò mò hỏi:

- Chẳng lẽ đạo hữu nhận biết người này. hay là Chí Viêm Ma Tôn này có cừ oán gì cùng ngươi hay sao?

Vừa nghĩ đến Trương Hằng nhiều phen bị người đuổi giết, là một yêu tinh chuyên gây họa. Nhiếp Mộng liền càng thêm tin tưởng phỏng đoán của mình: “Trương Hằng thật rất có thể đã trêu chọc vị Chí Viêm Ma Tôn trong truyền thuyết này.”

Khẽ thở dài một hơi, Nhiếp Mộng hơi có chút thất vọng, nói:

- Đối với biến hóa không ngừng của Vô Cực ta càng ngày càng lo lắng, vốn định tìm Chí Viêm Ma Tôn kia hỏi thăm một phen, có lẽ có thể thu được một ít manh mối gì chẳng, dù sao hắn cũng từng nhiều phen giao chiến cùng Vô Cực. Nhưng Chí Viêm Ma Tôn này là một người tính tình lạnh lùng khó có thể tiếp cận. ta đã từng tìm tới cửa cầu kiến, lại bị hắn khước từ.

- Ý của ngươi là muốn ta dẫn ngươi đi gặp Chí Viêm Ma Tôn?

Trương Hằng lập tức hiểu được ý của đối phương.

Giới tu chân này vĩnh viễn là thực lực vi tôn, với uy danh của Chí Viêm Ma Tôn kia. địa vị của hắn thậm chí cao hơn tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường, sao có thể dễ dàng tiếp kiến một nữ tu Kết Đan Kỳ bình thường, huống chi đối phương vốn không phải là một người bình dị dễ gần.

Muốn gặp mặt đối phương trừ phi có được thực lực ngang hàng, nếu không có được tiếp kiến hay không, cũng chỉ có chờ xem tâm tình vui buồn của đối phương.

- Không sai, dù sao ngươi cũng coi như thuộc tầng lớp Nguyên Anh Kỳ, nếu muốn gặp Chí Viêm Ma Tôn kia cũng không là chuyện khó gì. Nhưng không nghĩ tới ngươi lại có thù hận cùng hắn.

Trên mặt Nhiếp Mộng lộ ra vẻ tiếc nuối, thấp giọng lẩm bẩm:

- Chỉ có Chờ sau khi hai vị trưởng lão Nguyên Anh Kỳ trong Minh đi chấp hành nhiệm vụ trở về, năn nỉ bọn họ lần nữa xem sao...

Trương Hằng vừa nghe ý tứ trong lời nói của nàng, cũng đại khái hiểu biết thực lực của Tán Tu Minh: Trừ Vũ Vô Cực không ngờ còn có hai vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ gia nhập liên minh, cũng không biết thực lực như thế nào.

Đương nhiên, nhân vật linh hồn của Tán Tu Minh vẫn là Vũ Vô Cực. một khi hắn chết đi hoặc là rời khỏi Tam Tinh Vực, như vậy toàn bộ Tán Tu Minh cũng chỉ có thể làm chim thú rã bầy.

- Ha ha! Nhiếp đạo hữu hiểu lầm rồi giữa ta cùng Chí Viêm Ma Tôn kia cũng không có gút mắc hay ân oán gì. Trước đây, Trương mỗ cũng nghe nói qua danh tiếng của hắn. Thật trùng hợp là Trương mỗ cũng đang định đi gặp vị thiếu niên truyền Kỳ mới quật khởi như Kỳ tích trong truyền thuyết kia. cho nên mới cảm thấy kinh ngạc Với lời nói của Nhiếp đạo hữu.

Trương Hằng cười giải thích, cũng không có đề cập tới Chí Viêm Ma Tôn Triệu Thụy có thể từng là tiểu đệ của mình, dù sao việc này còn chưa thể kết luận trăm phần trăm.

- Không ngờ trùng hợp Như vậy! Trương đạo hữu cũng định đi tìm hắn?

Nhiếp Mộng cười mím nhìn Trương Hằng, trong đôi mắt lộ ra một tia nghi hoặc, thực hiển nhiên không tin tưởng lời nói của Trương Hằng cho lắm.

Trương Hằng đã quen với sự thông tuệ của nàng này. cũng không có giải thích nhiều, chỉ nói:

- Việc này cứ định như vậy đi! Ta trước lưu lại mấy ngày ở Kim Kiếm Môn, Chờ sau khi nguyên khí khôi phục sẽ cùng đi Với Nhiếp đạo hữu tới Cực Kiếm Môn kiến thức một chút vị Chí Viêm Ma T ôn trong truyền thuyết kia.

Nói xong, trong mắt Trương Hằng cũng lộ ra một ý chờ mong.

Lại nói chuyện phiếm vài câu cùng Nhiếp Mộng. Trương Hằng mới tiễn nàng ra ngoài động Phủ khách quý này.

Nhìn bóng dáng uể uải chuyển dần biến mất ở xa xa, Trương Hằng thấp giọng lẩm bẩm:

- Đây nhất định là một bi kịch...

Trong Ý nghĩ của hắn, giữa Vũ Vô Cực cùng Nhiếp Mộng trong đó căn bản là không có khả năng kết hợp bao nhiêu.

Vũ Vô Cực mang trên người thân thể thần bí. cũng có thể hắn từng là một đại nhân vật nào đó trên thượng giới, một khi trí nhớ hoàn toàn thức tỉnh, phi thăng thượng giới cũng là chuyện sớm hay muộn.

Mà Nhiếp Mộng chẳng qua là một nữ sĩ Kết Đan Kỳ bình thường, khả năng mọc cánh thành tiên cơ hồ cực ít!

Đông Vân đại lục ỨC VẠN người tu chân thể mà trong lịch sử trăm vạn năm. đều khó có thể tìm ra vài người thành công phi thăng. Bởi vậy có thể thấy được “Tiên” xa vời biết bao! Mặc dù Trương Hằng là người mang trọng bảo cùng ngọc giản thần bí. cũng không thể cam đoan chính mình tuyệt đối có thể phi thăng. Con đường tu tiên gian khổ bất cứ lúc nào đều có thể mất mạng.

Ngay lúc Trương Hằng đang suy tư, trong túi trữ vật màu xanh khê lun lên. từ bên trong truyền ra một luồng hơi màu trắng lạnh giá. Ninh Tuyết Dung một thân áo bào trắng như tuyết hiện ra tại trước mặt Trương Hằng.

Một mảng bông Tuyết tràn ngập ý băng hàn quanh quẩn trên thân thể mềm mại yêu kiều của Ninh Tuyết Dung, những sợi tóc dài mịn như tơ theo làn gió lạnh tung bay trong không trung.

Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai dưới chân nàng nở rộ như đóa hoa dịu dàng, nhộn nhạo một cổ khí tức lạnh lẽo mà lại không mất đi vẻ Nhu hòa.

Chợt vừa thấy Ninh Tuyết Dung giống như nữ thần Băng Tuyết ở vùng cực hàn không mang theo một chút bụi trần, càng khiến cho người ta sinh ra cảm giác khó có thể tiếp cận, Trương Hằng vô cùng kinh dị.

- Tuyết Dung... muội?

Trương Hằng há to miệng, cũng không phải hoàn toàn Bởi vì khí chất và vẻ đẹp của Ninh Tuyết Dung, mà kinh ngạc chính là trạng thái của Ninh Tuyết Dung Giờ phút này,

Nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện, Ninh Tuyết Dung đã cùng Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai dưới chân hòa hợp thành một thể quanh thân nàng lượn lơ bông tuyết băng hàn đều là tự nhiên mà vậy sinh ra.

ở dưới tình huống này, Ninh Tuyết Dung đối với khổng chế pháp thuật băng hệ sẽ không phải thuộc loại như những tu sĩ thiên phú có được linh căn đặc thù kia.

- Đại ca! Vì để ngăn chặn cái loại thần thông bản mạng huynh không thích đó. Tuyết Dung thi triển bí thuật lại với thất bại chấm dứt, rồi hình thành trạng thái Hiện tại,

Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai dưới chân Ninh Tuyết Dung khẽ run lên. mang theo nàng bay lên không trung, bông tuyết tung bay lan tràn bên trong động phủ, đột nhiên sinh ra hàn ý.

Trương Hằng cười khổ nói:

- Tuyết Dung! Chuyện thiên phú thần thông cũng không cần cưỡng ép...

Ngẩng nhìn Ninh Tuyết Dung hòa hợp cùng Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai thành một thể lơ lửng trên bầu trời. Trương Hằng thậm chí có chút thương xót.

Không biết vì sao, giờ phút này Ninh Tuyết Dung lại mang đến cho hắn một loại ảo giác có vẻ xa vời khó thân cận.

Trước đây lúc Ninh Tuyết Dung ở chung cùng hắn trong mỗi một hành vi cử chỉ đều toát ra vẻ dịu dàng cùng tình yêu khiến cho người ta yêu thương.

Mà Giờ phút này, Ninh Tuyết Dung dường như lại biến trở về thành dáng vẻ tiên tử trước đây làm cho người ta không dám khinh nhờn, không còn vẻ thân thiết cùng ấm áp mà Trương Hằng chờ mong trước kia nữa.

- Đại ca! Chẳng lẽ muội thay đổi nhiều lắm sao. huynh không thích muội nữa à?

Ninh Tuyết Dung mang theo một mảnh bông tuyết xinh đẹp nhẹ nhàng trôi tới trước người Trương Hằng, trên mặt mang theo Ý cười thản nhiên, như nụ cười của nữ thân Băng Tuyết, đúng là cao không thể với tới Như vậy.

Trương Hằng trầm mặc. ngẩng nhìn Ninh Tuyết Dung Trước mắt, chung quy hắn vẫn cảm giác có chỗ nào đó không thích hợp.

Thật lâu sau !

“Chi chi...”

Trong không khí hiện lên một đạo lôi điện, ánh mắt Trương Hằng biến thành màu bạc lóng lánh làm cho người ta không dám nhìn gần.

Thần Linh Nhân, lần đầu tiên hắn dùng trên thân thể người yêu của mình.

- Đại ca! Sao huynh có thể làm như vậy?

Trên gương mặt xinh đẹp mịn màng như ngọc của Ninh Tuyết Dung thoáng lộ vẻ buồn bực, hướng về phía Trương Hằng kháng nghị...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

330. Chương 328: Ninh Tuyết Dung Lạnh Như Băng.

Giờ phút này Ninh Tuyết Dung hiển hiện trước mặt Trương Hằng, tính tình so với trước kia lạnh nhạt hơn nhiều, làm cho người ta có một loại ảo giác như dáng vẻ của tiên tử Băng Tuyết cao không thể với tới. khiến trong lòng Trương Hằng vô cùng lo buồn, hoài nghi Ninh Tuyết Dung có thể xảy ra dị trạng gì đặc thù.

Trong mắt sáng rực hào quang màu bạc, trong nháy mắt Trương Hằng tiến vào trạng thái bao quát đặc thù của Thần Linh Nhân, hết thấy bốn phía ở dưới con người màu bạc của hắn đều hiện rõ từng li từng tí.

Thấy Ninh Tuyết Dung hơi có chút tức giận kháng nghị, trong lòng Trương Hằng mặc dù có phần không đành lòng, Nhưng không thể không dùng Thần Linh Nhân quan sát tình huống thực sự trong cơ thể đối phương.

Theo bản năng, Trương Hằng để cho cái loại khí thể hùng hổ dọa người của Thần Linh Nhân biến mất. ánh sáng bạc trong đôi mắt trở nên dịu dàng đi nhiều, thậm chí còn toát lên vài tia quan ái. Tuy nhiên nếu Như vậy, uy hiệu của Thần Linh Nhân giảm thấp xuống hơn phần nửa.

Con người màu bạc của Trương Hằng mới vừa chạm đến trên người Ninh Tuyết Dung, băng Tuyết chung quanh đột nhiên cứng lại. độ ẩm giảm xuống, Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai dưới chân Ninh Tuyết Dung đột nhiên nở rộ ra một máng lớn khí lạnh, màu trắng, một sức phản kháng vô hình, khiến thăm dò của Trương Hằng với thất bại chấm dứt.

- Huynh muốn làm gì Với ta...

Ninh Tuyết Dung có phần cảnh giác nhìn Trương Hằng, trên gương mặt ngọc còn lộ ra vẻ lạnh lùng nhàn nhạt, giống như đối diện với nam nhân sắp xuống tay đối phó Với nàng.

Thấy vẻ mặt của Ninh Tuyết Dung như vậy, Trương Hằng càng thêm xác định suy đoán của mình, trước kia Ninh Tuyết Dung là tuyệt đối tín nhiệm cùng quan tâm với mình, cùng chưa từng có loại vẻ mặt lạnh lùng nhàn nhạt này.

- Tuyết Dung! Muội đừng phản kháng, hiện tại muội đã sinh bệnh rồi! Đại ca đang suy nghĩ biện pháp trị liệu cho muội.

Trương Hằng nói sắc mặt ngưng trọng.

- Sinh bệnh?

Bông tuyết quanh thân Ninh Tuyết Dung lại bắt đầu nhẹ bay lên. khóe miệng kèm theo một tia cười lạnh:

- Vạn Niên Tuyết Liên là thiên địa linh vật, ta như thế nào có thể sinh bệnh?

Trương Hằng trầm mặc một lát, có chút không đành lòng xuống tay mạnh mẽ với nàng, liền hỏi:

- Muội có biết ta gọi là gì hay không? Quan hệ giữa chúng ta là gì?

Ninh Tuyết Dung không chút do dự nói:

- Huynh là Trương đại ca. chúng ta là song tu đạo侶...

Nói tới đây, trên gương mặt tuyết đẹp lạnh lùng của Ninh Tuyết Dung thoáng nổi lên hai đóa ráng mây đỏ. nhưng lại rất nhanh khôi phục về lạnh lùng nhàn nhạt.

- Tốt lắm! Muội đã là song tu đạo侶 của ta. như vậy ta làm trưởng phu. có quyền kiểm tra dị trạng trên người muội hay không?

Trương Hằng cười nói với Ninh Tuyết Dung, trước mắt đã phán đoán ra đối phương cũng không có mất đi trí nhớ, chỉ có Điều là tính cách đã xảy ra một ít biến hóa nào đó chưa biết rõ. nhưng vẫn là Ninh Tuyết Dung Trước kia, điều này giúp cho Trương Hằng thở một hơi dài nhẹ nhõm.

- Nhưng...

Ninh Tuyết Dung có chút do dự.

Mà đúng lúc này, thân ảnh Trương Hằng Nhoáng lên một cái, ôm nàng vào lòng, một cổ khí tức đặc biệt của nam nhân ập tới.

Ôm giai nhân vào lòng, Tuy rằng như trước là mềm mại thoải mái Như vậy, nhưng Trương Hằng vẫn không cảm nhận được sự ấm áp Trước kia, ngược lại có một loại cảm giác lạnh như băng.

- Đại ca! Tuyết Dung không thích Như vậy...

Ninh Tuyết Dung mặt ngọc đỏ bừng, sinh ra lòng kháng cự. ý đồ muốn đẩy Trương Hằng ra.

Trương Hằng không buông tay, nói:

- Chúng ta là vợ chồng, chẳng lẽ không có thể thân thiết một chút sao?

Ninh Tuyết Dung có phần tức giận, trên người bộc phát ra một luồng hàn khí mãnh liệt màu trắng lạnh giá. trong chớp mắt biến Trương Hằng thành một khối băng.

- Đại ca! Lúc này ta không thích Như vậy, Điều này thực không thoải mái.

Ninh Tuyết Dung có hơi ủy khuất nói. ánh mắt nhìn chằm chằm vào Trương Hằng biến thành tượng băng, phát hiện đối phương không có một chút phản ứng nào.

- Đại ca... muội không phai cổ ý...

Ninh Tuyết Dung sợ hãi. vội bước lên phía trước ôm tượng băng Trương Hằng, nhưng đối phương vẫn không nhúc nhích.

- Đại ca... hu hu hu... Đều là sai lầm của muội.

Ninh Tuyết Dung nghĩ rằng mình đã hại chết Trương Hằng, ôm tượng băng trước mắt khóc ròng.

Đúng Lúc này, tượng băng đột nhiên vỡ tan. lộ ra Trương Hằng bên trong đó hoàn hảo không tổn hao gì.

Trương Hằng cười ha hả nói:

- Tuyết Dung! Ta còn tưởng rằng muội không thêm quan tâm tới sống chết của đại ca nữa chứ?

Phát hiện Trương Hằng không có chết. Ninh Tuyết Dung lập tức chùng khò nước mắt trên mặt. khôi phục vẻ lạnh lùng cùng bình thản Trước đó, lẳng lặng nhìn Trương Hằng, nói:

- Chúng ta là vợ chồng, nếu đại ca chết. Tuyết Dung ta cũng sẽ không sống.

Trương Hằng nghe xong, có chút cảm động, nhưng nhìn vẻ lạnh lùng trên mặt đối phương, hần cảm giác có Điều không thích hợp.

Tuy rằng hần có thể cảm nhận được sự chân thành tha thiết trong lời nói của Ninh Tuyết Dung, nhưng bộ dáng lãnh đạm của đối phương thật khiến hần khó có thể tiếp nhận.

- Tuyết Dung! Muội rốt cuộc làm sao vậy?

Trương Hằng lại ôm Ninh Tuyết Dung vào lòng, quan tâm hỏi.

- Đại ca. ta không sao.

Ninh Tuyết Dung cười ảm đạm, rất tự nhiên đẩy Trương Hằng ra. Dường như nàng rất chán ghét việc gần gũi thân nhiệt.

Trương Hằng suy tư một hồi, rốt cục phát hiện trạng thái của Ninh Tuyết Dung Giờ phút này, Ninh Tuyết Dung vẫn là Ninh Tuyết Dung, nhưng Bởi vì thi triển bí thuật thất bại, làm cho nàng trở nên “Thanh tâm quả dục”, từ hần khí bức người trong công pháp của nàng thì có thể thấy được vài phần.

Có thể nói thuộc tính công pháp của Ninh Tuyết Dung hiện giờ, càng thêm thiên gần về thuộc tính âm hàn, hơn nữa uy lực vô cùng cường đại.

Loại bệnh trạng kỳ quái này làm cho Trương Hằng thực không nói nên lời. trong lòng khổ Sở suy nghĩ, phải như thế nào giải quyết vấn đề này, trả lại Ninh Tuyết Dung dịu dàng đáng yêu thân thiết như Trước kia,

Có lẽ là thấy vẻ sầu lo trong mắt Trương Hằng, Ninh Tuyết Dung bước lại gần nắm tay hắn, khuyên giải nói:

- Đại ca có gì lo lắng chứ? Tuyết Dung vĩnh viễn là thê tử của huynh, huynh đi nơi nào, ta cũng sẽ không rời nửa bước.

Trong đôi mắt sáng hiện lên một đạo Nhu tình, Nhưng chỉ trong giây lát liền biến mất. tuy nhiên không thoát khỏi ánh mắt của Trương Hằng.

Đúng Lúc này, trên tay Trương Hằng đột nhiên bộc phát ra hào quang chói mắt. khổng chế Ninh Tuyết Dung cố định tại chỗ.

- Huynh...

Trong mắt Ninh Tuyết Dung lộ ra vẻ không thể tin được, không nghĩ tới Trương Hằng lại đột nhiên xuống tay với nàng.

- Tuyết Dung! Thực xin lỗi. hết thấy đều là muốn tốt cho muội!

Luyện Hư Linh Khí cường đại trên tay Trương Hằng đã giam cầm linh khí toàn thân Ninh Tuyết Dung, còn lại đối phương không hơi sức giãy giụa ở trong mắt Trương Hằng cũng không tính là gì.

Tia sáng bạc Nhu hòa trong mắt bắt đầu lưu chuyển, Trương Hằng một lần nữa mở ra Thần Linh Nhân dò xét tình huống cụ thể trong cơ thể Ninh Tuyết Dung.

Dưới uy lực nghịch thiên của Thần Linh Nhân, Trương Hằng dò xét mọi tình huống cụ thể trong thân thể Ninh Tuyết Dung. Có thể nói ở dưới trạng thái Thần Linh Nhân. Ninh Tuyết Dung chính là trần như nhộng đứng ở trước mặt Trương Hằng.

Thấy vậy, Trương Hằng hơi có chút hổ thẹn, nhưng nghĩ đến đối phương vốn chính là thê tử của mình, loại tâm lý này cũng liền biến mất.

Trương Hằng phát hiện, thân thể Ninh Tuyết Dung dường như không phải là thân thể chân chính, toàn bộ thân thể mềm mại trong sáng trắng như tuyết, không có một chút tỳ vết nào. nhưng cũng không mất đi vẻ hồng nhuận mịn màng vốn có.

Có thể nói thân thể của Ninh Tuyết Dung so Với bất kỳ thân thể nữ nhân nào trên thế gian đều phải hoàn mỹ và tinh thuần hơn. không một chút tỳ vết. không dính một chút bụi trần, thật giống như một đóa Tuyết liên xinh đẹp nở rộ trong băng thiên tuyết địa.

“Thật sự là hoàn mỹ mà...”

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi.

Nhưng hắn rất nhanh hiểu rõ mục đích của mình lần này. lập tức thu hồi tạp niệm trong lòng, thông qua Thần Linh Nhân, quan sát tình huống cụ thể của Ninh Tuyết Dung.

Địa phương đầu tiên hắn quan sát là đan điền của Ninh Tuyết Dung.

Trong đan điền Ninh Tuyết Dung nở rộ một đóa Tuyết liên nhỏ màu trắng lóng lánh sáng mờ. cái này cũng có thể tính là nội đan của nàng, cũng là nhân tố cơ bản của nàng có thể chuyển hóa thành hình thái Tuyết liên.

Trải qua một đoạn thời gian sắp xếp dò tra, Trương Hằng phát hiện trong đan điền Ninh Tuyết Dung không có vấn đề gì.

Tiếp theo sau, Trương Hằng lại bắt đầu quan sát nguyên thần của Ninh Tuyết Dung, vừa nhìn thấy, lại khiến hắn nhảy dựng lên!...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

331. Chương 329: Tử Cực Tán Nhân Thỉnh Cầu.

Xuyên thấu qua Thần Linh Nhân. Trương Hằng quan sát được trạng huống quái dị ở giữa thần thức hải trong nguyên thần Ninh Tuyết Dung.

Trong thần thức hải của Ninh Tuyết Dung bao phủ một tầng khí lạnh màu trắng sáng, trong mơ hồ lộ ra một làn hơi lạnh giá khiến cho người ta kinh hãi. loại khí đông lạnh này không phải nhằm vào thân thể mà là linh hồn của người ta!

Tầng bạch quang lạnh giá này đang từng bước đồng hóa và ảnh hưởng nguyên thần của Ninh Tuyết Dung, nhưng lại không tạo thành thương tổn cho nguyên thần của nàng.

Trương Hằng ở dưới quan sát đánh giá của Thần Linh Nhân, hần phát hiện những bạch quang lạnh giá này là nguyên khí bản mạng nguyên thủy nhất của “bản tôn Tuyết liên” của Ninh Tuyết Dung.

Cũng chính những nguyên khí bản mạng này đã ảnh hưởng và làm thay đổi tính tình của Ninh Tuyết Dung, khiến nàng trở nên lạnh lùng lãnh đạm cùng ngăn cản ham muốn trở nên trong sáng hơn so với Trước kia,

Sau khi phân tích ra tình huống, Trương Hằng cũng có phần do dự lo lắng, không biết nên làm thế nào mới tốt.

Bởi vì chính là nguyên khí bản mạng của Ninh Tuyết Dung là nguyên nhân biến đổi tính tình của nàng, mặc dù Trương Hằng có thể mạnh mẽ Thanh tẩy những nguyên khí bản mạng này. nhưng cũng sẽ mang đến cho Ninh Tuyết Dung một ít thương tổn không thể biết trước được.

Hít một hơi thật sâu, Trương Hằng từ trạng thái Thần Linh Nhân đặc thù khôi phục lại. Buông tay ra cho Ninh Tuyết Dung khôi phục tự do.

Trương Hằng buông lỏng bàn tay, nhưng Ninh Tuyết Dung vẫn vô lực nằm trong lòng Trương Hằng. gương mặt xinh đẹp tuyệt thế vô song vẫn dán sát lồng ngực hắn. đôi mắt khép hờ, thân thể Dường như có chút suy yếu, những bóng tuyết lượn lờ quanh thân nàng cũng đã biến mất.

Nhìn Ninh Tuyết Dung lẳng lặng đi vào giấc ngủ, Trương Hằng nhẹ nhàng ôm nàng, rất sợ quấy nhiễu giấc ngủ của nàng.

“Có lẽ ngủ một giấc có thể tốt hơn...” Trương Hằng nghĩ Như thế,

Đột nhiên, hần nhớ tới Tử Cực tán nhân kiến thức rộng rãi đang ở trong tầng hai cổ tháp, có lẽ từ đối phương nơi đó thu được một ít phương pháp gì có thể giải quyết cũng không chừng.

Nghĩ đến đây, Trương Hằng đưa thần thức vào tầng hai cổ tháp trong ngọc giản thần bí.

Trong không gian tầng hai mệnh môn như biển, đầy trời ngọc giản như sao trời điểm xuyết tôn thêm vẻ rực rỡ. Tử Cực tán nhân đang lơ lửng ở một góc không gian tầng hai, mắt nhắm nghiền.

Ý niệm của Trương Hằng mới vừa chạm đến Tử Cực tán nhân, vị lão nhân Nguyên Anh Kỳ này lập tức mở mắt. trong mắt chợt lóe sáng rồi tắt.

- Ta hiện tại có một chuyện thỉnh giáo.

Trương Hằng thần nhiên nói.

- Biết đều sẽ đáp!

Tử Cực tán nhân cười ha hả nói trên mặt không còn có một chút ý kháng cự.

Trương Hằng cảm thấy rất kinh ngạc, rất Kỳ quái với thái độ đột nhiên chuyển biến của Tử Cực tán nhân.

ở thời điểm trước đây, Tử Cực tán nhân vẫn luôn duy trì tư thái của tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ mà hôm nay đột nhiên đối phương trở nên khách sáo với mình Như vậy,

- Ở tầng hai cổ tháp này mấy năm, người có nguyện vọng gì hoặc là có thỉnh cầu gì?

Trương Hằng cũng không đề cập ngay tới chuyện liên quan tới Ninh Tuyệt Dung, mà là hỏi nguyện vọng cùng thỉnh cầu của đối phương.

- Lão phu thích phong cách gọn gàng dứt khoát này của người.

Tử Cực tán nhân cười nói. trên mặt lộ ra vài tia chờ mong, hơi trầm ngâm rồi nói:

- Ta phát hiện trong này chẳng những có thể chịu tải linh hồn. thậm chí có công hiệu kỳ diệu có thể tẩm bổ linh hồn cùng khôi phục lực lượng linh hồn. Từ mấy năm trước, tâm thần ta đã khôi phục tới trạng thái cường thịnh.

Nhưng nếu vẫn ở lại trong này. cùng sẽ gặp phải tịch mịch cùng cô đơn vô tận. điều này so với chết còn khó chịu hơn. Cho nên, lão phu thỉnh cầu người cho ta ra ngoài tìm một khối thân thể tư chất thượng hảo để đoạt xá. Bởi vì hiện tại linh hồn của lão phu đã bị người khống chế, cho dù tìm được thân thể cũng sẽ bị người quản chế. đồng dạng không thoát khỏi số mạng bị nô dịch. Tuy nhiên, thông qua mấy lần trao đổi cùng người, lão phu phát hiện người cũng không phải là người đại gian đại ác cho nên mới có ý tưởng Như thế.

- Người thực có ý nghĩ này?

Trương Hằng có hơi bất ngờ hỏi.

- Mặc dù trong không gian đặc thù này có kỳ hiệu tẩm bổ cùng khôi phục linh hồn, ở trong này linh hồn của ta thậm chí có thể được tăng lên không ngừng, thậm chí làm được vĩnh hằng bất diệt, nhưng ở trước mặt năm tháng vô tận. những thứ này thì có ý nghĩa gì chứ?

Tử Cực tán nhân buồn bã nói.

- Việc này dễ bàn...

Trương Hằng cười nói, cũng mới phát hiện tầng hai cổ tháp không ngờ còn có công hiệu cỡ này. có thể tẩm bổ cùng khôi phục linh hồn.

- Tất cả linh hồn trong tầng hai cổ tháp này. chính là ta dùng để tu luyện thần thông Thân Ngoại Tạo Thân. Đến lúc đó, ta chuẩn bị cho người một khối tạo thân người có thể ở bên trong nó. nhưng bất cứ lúc nào cũng phải nghe lệnh ta.

Trương Hằng nói.

- Thân Ngoại Tạo Thân?

Tử Cực tán nhân chưa từng nghe qua loại thần thông này.

- Cùng loại với thân ngoại hóa thân, điểm khác nhau chính là tạo thân là ta thông qua kỳ công nghịch thiên chế tạo ra. linh hồn thì đến từ chính linh hồn những người bị ta giết chết thu vào trong cổ tháp này.

Trương Hằng đơn giản giới thiệu.

- Nói Như vậy, đến lúc đó ta sẽ trở thành một loại tồn tại giống như con rối, mà còn phải chịu khống chế tuyệt đối của người.

Tử Cực tán nhân hỏi.

- Không sai! Tuy nhiên có điểm khác biệt Với con rối chính là người có thể giữ lại trí nhớ của mình, hơn nữa ta cũng có thể cho người có được không gian tự do nhất định, với điều kiện duy nhất là tuyệt đối chịu khống chế của ta. Một cái ý niệm của ta có thể khiến người chết đi. Trên thực tế, trạng thái của người Giờ phút này, sống hay chết cũng nằm trong tay ta.

Trương Hằng nói, nơi khóe miệng mang theo ý cười.

Tử Cực tán nhân trầm mặc Thật lâu sau mới thở dài nói:

- Ta đồng ý...

- Cho dù người không đồng ý, ta cũng có thể cưỡng chế đánh nhốt linh hồn người vào bên trong tạo thân, đương nhiên, nếu người đã nguyện ý. ta có thể ít phí một phen tâm tư.

Trương Hằng cười nhạt nói trong lòng cũng thầm ngạc nhiên vui mừng, một khi có thể Luyện chế thành Thân Ngoại Tạo Thân có thể so với Nguyên Anh hậu Kỳ. đến lúc đó mình cách hàng ngũ tung hoành Nguyên Anh Kỳ cũng không xa. Hơn nữa, thân là tạo thân của Trương Hằng. ở trong đan điền hẳn được tinh túy thiên địa rèn luyện lâu dài. tốc độ tu luyện cực nhanh, đến lúc đó đột phá đến cảnh giới mà khi còn sống không thể đạt tới đều có thể.

- Tuy nhiên, ta còn có một thỉnh cầu cuối cùng, mặc kệ người có đồng ý hay không, đều không ảnh hưởng tới ước định của ta vừa rồi.

Tử Cực tán nhân nói với sắc mặt thành khẩn.

- Mời nói!

Đối với vị từng là cao nhân Nguyên Anh Kỳ này. Trương Hằng còn duy trì chút tôn kính cần có.

- ở chung cùng người thời gian dài lâu như vậy, ta cảm giác tiềm lực của người vô cùng vô hạn, thực lực tăng trưởng mọi lúc mọi nơi. Ta tin tưởng cuối cùng có một ngày toàn bộ Tam Tinh Vực thậm chí là Đông Vân đại lục, đều không thể cất chứa tồn tại của người. Đến lúc đó, người mọc cánh thành tiên đều có thể... Thỉnh cầu của ta là. khi người đạt tới một cái độ cao ta không thể với tới. khi đó ta đã không còn giá trị sử dụng gì đối với người, Hy vọng đến ngày đó người có thể để cho ta tự do...

Tử Cực tán nhân chậm rãi nói ra thỉnh cầu của mình, cũng là nguyện vọng giờ phút này của lão.

- Có thể! Khi người không còn giá trị sử dụng, ta sẽ cho người tự do.

Trương Hằng đáp ứng không chút do dự.

- Đa tạ!

Tử Cực tán nhân khom người thật sâu cảm tạ. trong mắt mang theo vẻ cảm kích, cũng không lo lắng đến lúc đó Trương Hằng sẽ đổi ý. Cũng giống như mảnh vỡ thế giới thần bí. Lão tin tưởng rằng thời điểm Trương Hằng đạt tới cái độ cao kia. khẳng định cũng không cần vi phạm lời hứa hẹn ngày trước.

Kế tiếp, Trương Hằng liền bắt đầu đề cập tới trạng huống của Ninh Tuyết Dung, thậm chí ngay cả bí mật của bản thể Ninh Tuyết Dung là thiên địa linh vật Vạn Niên Tuyết Liên đều nói ra.

Nghe xong tin tức cùng nghi hoặc của Trương Hằng đề cập tới. Tử Cực tán nhân cười nói:

- Điều này cũng không khó hiểu lắm!

- Xin chỉ giáo cho?

Trương Hằng vui mừng thầm nghĩ trong lòng: Đúng là gừng càng già càng cay..."

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

332. Chương 330: Đối Thủ Khiêu Chiến Có Tính Cách Nhất!

- Bất kể là yêu thú hay là nhân loại, công pháp chủ tu họ tu luyện chung quy phải có thuộc tính nhất định, ở trong quá trình tu luyện công pháp, những công pháp này nhiều ít sẽ ảnh hưởng đến tính cách của tu sĩ. Tỷ như tu sĩ Ma đạo bình thường cực kỳ hiếu sát, như tu sĩ tu luyện công pháp thuộc tính hỏa phần lớn tính tình có phần nóng nảy bạo phát, còn người tu Luyện công pháp thuộc tính băng thì cách xử thế tương

đổi bình tĩnh cùng lãnh đạm. Đây đều là biểu hiện của loại cảnh giới không ổn định hoặc là công pháp còn không có tu luyện đến đại viên mãn.

Tuy nhiên, nghe lời người giới thiệu, nàng này là linh vật thiên địa Vạn Niên Tuyết Liên hóa thân. Nếu Như vậy, có thể loại trừ tình huống công pháp không có tu Luyện đến đại viên mãn. bởi vì bản thân Vạn Niên Tuyết Liên đã ẩn chứa lực lượng thuộc tính băng, thiên phú bẩm sinh, đã có được phương diện này.

Tử Cực tán nhân thần nhiên nói.

- Nhưng Tuyết Dung nàng cũng không tồn tại vấn đề về cảnh giới?

Trương Hằng không hiểu hỏi thêm.

Bởi vì trước đây Ninh Tuyết Dung dùng qua Linh Thần Đan. cảnh giới tăng lên khá mau.

- Vậy cũng chỉ có một loại khả năng Cuối cùng...

Tử Cực tán nhân khẽ thở dài.

- Có khả năng thế nào?

Trương Hằng mơ hồ cảm giác có điều không ổn.

- Tẩu hỏa nhập ma...

Tử Cực tán nhân phun ra bốn chữ có vẻ khó khăn. Vừa nghe mấy chữ này, Trương Hằng bị dọa cho hoảng sợ.

Tẩu hỏa nhập ma của giới tu chân cùng giới võ lâm thế tục khác nhau, nơi này tẩu hỏa nhập ma phần lớn có thể cho là vướng phải tâm ma. Nói cách khác, tẩu hỏa nhập ma của giới tu chân bắt nguồn từ thế giới tâm linh của tu sĩ.

Từ khi đi vào giới tu chân Tam Tinh Vực đến nay. tâm ma đối Với hắn mà nói là tồn tại xa xôi diệu vợi? Từ Thủy tới chung hắn đều không hề lo lắng về phương diện tâm ma này.

Nhưng Giờ khắc này, tâm ma lại xuất hiện trên người của người yêu dấu của hắn.

- Điều này sao có thể chứ? Tình trạng của Tuyết Dung vẫn tốt lắm...

Trương Hằng dường như chợt nghĩ đến điều gì. thầm nghĩ: “ở một lần sau cùng trước khi bay vào trong túi trữ vật. biểu hiện của Tuyết Dung đích xác có hơi khác lạ.”

Đó là một lần ở Thanh Vân Sơn. Trương Hằng cảm nhận được thần thông mị hoặc quỷ dị trên người Ninh Tuyết Dung, hắn từng cười khổ nói: “Loại thần thông này cũng không phải là chuyện tốt gì...” Vì thế Ninh Tuyết Dung hạ quyết tâm Quyết định tiến vào trong túi trữ vật nghiên cứu phương pháp ngăn Chặn loại thần thông bản mạng quỷ dị này mới dẫn tới trạng thái hiện giờ.

- Người cũng không cần lo lắng, nàng chẳng qua là tẩu hỏa nhập ma cường độ thấp, chỉ cần đạo hữu tiến hành khai thông, qua một đoạn thời gian có lẽ nàng có thể tự động khôi phục.

Tử Cực tán nhân an ủi nói.

- Như vậy có phương thức nào có thể giải quyết trực tiếp nhanh chóng hay không?

Trương Hằng cũng không thể xác định, với loại phương thức khai thông này cần thời gian bao lâu.

- CỐ!

Tử Cực tán nhân không chút do dự nói:

- Ở giới tu chân, có một loại linh dược Thanh Linh Đan. có thể giải trừ tâm ma bình thường. Ngoài ra, ở trên Thanh Linh Đan còn có Khu Ma Đan trong truyền thuyết. trên cơ bản có thể giải trừ hầu hết vấn đề về tâm ma. thậm chí có thể sử dụng cho tu sĩ độ thiên kiếp, gia tăng tỷ lệ vượt qua tâm ma kiếp. Loại Thanh Linh Đan ở giới tu chân Tam Tinh Vực ngẫu nhiên có thể tìm được vài viên, còn Khu Ma Đan chỉ sợ ở toàn bộ Đông Vân đại lục đều không tìm thấy được một hai viên, thậm chí đã tuyệt tích. Thanh Linh Đan ở thời điểm lão phu còn sống còn có mấy viên, nhưng Hiện tại... ô! hắn là đang ở trong tay của người.

- Thanh Linh Đan? Trong tay của ta?

Vừa nghe danh từ này Trương Hằng hơi sững sốt. cảm giác có chút quen thuộc, ngay Sau đó, hắn liền nhớ tới vật này.

Thì ra trong nhần không gian của ô Lăng giao lại cho hắn đúng là có loại linh đan này.

Trên thực tế, chiếc nhần không gian này từ lúc ban đầu chính là từ Tử Cực tán nhân truyền xuống, tiếp theo mới tới tay Đường Phương Chu. sau lại rơi vào tay ô Lăng rồi cuối cùng tới tay Trương Hằng.

- Không sai, ta đúng là có Thanh Linh Đan. thật tốt quá...

Trương Hằng mừng rỡ nói.

- Người cho nàng nuốt vào một viên Thanh Linh Đan đi! Trong thời gian dùng thuốc có thể nàng sẽ ngủ vui. thời gian cụ thể bao lâu Điều này cũng rất khó nói. ngắn thì một hai ngày. lâu thì nửa năm một năm, thậm chí còn lâu hơn.

Tử Cực tán nhân căn dặn.

- Tốt lắm! Ta trước rời đi đã! Việc Luyện chế Thân Ngoại Tạo Thân, chờ ta ổn định xong sẽ xử lý sau.

Trương Hằng bỏ lại một câu, ý thức liền rời khỏi tầng hai cổ tháp, trở lại thế giới thật.

Trong lòng ôm Ninh Tuyết Dung điểm nhiên chìm sâu trong giấc ngủ. dưới ánh dạ Minh châu của động phủ chiếu rọi. y phục trắng như tuyết của Ninh Tuyết Dung toát ra ánh sáng nhàn nhạt. Gương mặt xinh đẹp của nàng hơi ửng hồng, tấm thân mềm mại khẽ co rút, chẳng khác nào một mỹ nhân đang say ngủ.

Trương Hằng cũng không có lập tức đánh thức nàng tỉnh lại. mà ở trong động phủ toàn lực khôi phục nguyên khí, chờ đợi nàng thức tỉnh.

Mãi đến khi màn đêm buông xuống, trong lúc Trương Hằng đang tận lực khôi phục nguyên khí. Ninh Tuyết Dung khẽ hé đôi mắt sáng trong suốt, vừa lúc phát hiện mình đang nằm ngủ trong lòng Trương Hằng, gương mặt xinh đẹp đỏ lên, vội vàng đứng dậy, khôi phục dáng vẻ lãnh lạnh như ngọc.

Trương Hằng lấy ra từ trong nhần không gian một viên đan dược màu xanh trong suốt, nói với nàng:

- Đây là một viên Thanh Linh Đan. muội nghe lời đại ca dùng nó đi.

Ninh Tuyết Dung bình thần đi tới tiếp nhận Thanh Linh Đan cho vào miệng.

Trương Hằng thầm nghĩ: “Ninh Tuyết Dung chỉ là về tính tình trở nên lãnh, đậm một ít. Nhưng vẫn nghe lời như Trước kia,”

Sau khi nuốt vào Thanh Linh Đan. hàng lông mi Thanh tú của Ninh Tuyết Dung khẽ chớp vài cái, rồi không chống được tác dụng buồn ngủ của dược lực. nàng nhắm hai mắt lại. sau đó thân thể mềm mại lảo đảo ngã xuống.

Trương Hằng vội vàng đỡ lấy nàng.

ông...

Bạch quang lạnh giá tỏa ra bốn phía. Ninh Tuyết Dung lẳng lặng đi vào giấc ngủ. bất chợt hóa thành một đóa tuyết liên xinh đẹp nằm trong lòng bàn tay Trương Hằng.

Trương Hằng cẩn thận vuốt ve đóa tuyết liên một lúc lâu. mới đặt nó vào trong túi trữ vật màu xanh. Làm xong việc này, Trương Hằng mới thoải mái thở một hơi.

Đúng Lúc này, Dường như Trương Hằng có Điều cảm ứng. thần thức theo bản năng quét ra bốn hướng, trong lòng không khỏi thâm cười lạnh.

ở chung quanh động phủ chiêu đãi khách quý của Kim Kiếm Môn giờ phút này đang có người hành động lén lút. một cái trận pháp mờ mịt đã hình thành bao quanh vị trí động phủ của Trương Hằng.

- Đại trưởng lão! Làm như vậy có thích hợp không? Người này Tuy rằng có thâm cừu đại hận cùng Kim Kiếm Môn chúng ta, nhưng hắn cũng là khách nhân của Nhiếp phò minh chủ Tán Tu Minh tôn trọng.

ở một góc bí mật của trận pháp, một nam nhân mặc cẩm bào đứng bên cạnh Cực Kiếm chân nhân có phần lo lắng nói.

Trên mặt Cực Kiếm chân nhân cũng hơi có vẻ lo lắng, nói:

- Thù này không báo, trong lòng ta khó có thể an bình, thậm chí sẽ lưu lại bóng ma trên tâm cảnh. Hơn nữa tiềm lực của người này thật sự đáng sợ. hiện giờ ngay cả ta đều không thể xác định được tu vi chân thật của hắn. Thừa dịp hắn đang hao tổn nhiều nguyên khí. giết chết hắn là cơ hội tốt nhất không còn gì bằng. Nếu không, Kim Kiếm Môn ta sẽ không có ngày nào an bình.

- Nếu giết chết hắn. nên giải thích thế nào với Tán Tu Minh bên kia?

Nam nhân mặc cẩm bào có vẻ không ủng hộ chút nào với việc làm của Cực Kiếm chân nhân, nhưng không tiện phản đối.

- Nhiếp Mộng nữ nhân hồ ly tinh kia. Sở dĩ an bài cho tiểu tử này đến Kim Kiếm Môn ta, có lẽ cũng có ý mượn dao giết người. Bởi vì người này là đối thủ được chọn của Vũ Vô Cực. Mặc dù là Nhiếp Mộng cũng không tiện trực tiếp ra tay giết hắn. Chờ sau khi giết chết người này ta sẽ lập tức rời đi. Kim Kiếm Môn sẽ do người chưởng quản. Nghĩ đến Tán Tu Minh này cũng sẽ không vì vậy mà liên lụy tới người. Hơn nữa thời điểm này trong Minh đúng là khuyết thiếu nhân thủ, còn thiếu nhiều tu sĩ Kết Đan Kỳ trở lên...

- Nếu Như vậy, cứ ý theo ý kiến Đại trưởng lão...

Nam nhân mặc cẩm bào vừa nghe Cực Kiếm chân nhân nói sau khi giết xong người này. sẽ để cho mình nắm giữ Kim Kiếm Môn. không khỏi như mở cờ trong bụng, chút lo lắng trong lòng cũng tan thành mây khói.

Ở một chỗ kín đáo trên ngọn núi Kim Kiếm Môn, Nhiếp Mộng lặng lẽ đứng trên đỉnh núi. mắt nhìn về hướng chỗ động phủ của Trương Hằng, trong miệng thì thảo luận:

- Trương Hằng? Ha ha! Ta thật muốn nhìn xem... thực lực của người mạnh như thế nào mà lại được Vô Cực xem là đối thủ khiêu chiến có tính cách nhất từ trước đến nay...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

333. Chương 331: Thanh Hồ Sơn.

Trên một đỉnh núi cao tuyết bị băng Tuyết bao trùm, mây mù lượn lờ bốn phía ở vào giữa sườn ngọn núi này. gió lạnh thấu xương đủ khiến tu sĩ bậc thấp phi hành khó khăn.

ở một nơi trên đỉnh hoàn toàn bị đóng băng, lão già tóc bạc lam bảo ngồi xếp bằng trên một khối băng phạm vi mấy trăm thước. Trên thân lão có một tầng băng tinh nửa trong suốt Nhuần như hiện, dưới ánh chiều tà lóe lên tia sáng lấp lánh đẹp mắt.

Nơi đây là Bích Tuyết Cực Băng Phong, lão già tóc bạc lam bảo này là tông chủ của Bích Tuyết Tương Vân Tông: Băng Phong thượng nhân - nhân vật cường đại một trong bảy tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của Tu Chân Giới Triệu Quốc.

Ngày qua ngày, năm lại qua năm, Băng Phong thượng nhân thời khắc đều ở trong trạng thái đóng băng này. Trong quá trình này, thân thể của lão cũng phát sinh loại biến hóa nào đó khó thể tưởng tượng.

Trên thực tế, trong bảy tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của Tu Chân Giới Triệu Quốc, thực lực của Băng Phong thượng nhân vẫn xếp mấy thứ hạng đầu. từng khiến cho Khô Lâu Ma Nhân - tu sĩ đứng thứ hai của ma

đạo chịu thiệt không nhỏ. Thậm chí lão còn từng giao thủ với Cửu Sát Chân Quân được công nhận là ma đạo đệ nhất hơn nữa không bị thua.

Từng có một cao nhân Nguyên Anh Kỳ nói: Băng Phong thượng nhân là một người khó chơi nhất trong bảy tu sĩ Nguyên Anh Kỳ Triệu Quốc, lực phòng ngự cũng là mạnh nhất.

Bỗng nhiên, Băng Phong thượng nhân trong gió lạnh thấu xương đột nhiên mở mắt. phía trước mặt bay tới một vị trưởng lão Nguyên Anh Kỳ trong môn phái đối phương có vẻ rất lo lắng.

- La Tu Biết rõ ta đang bế quan tu luyện chưa thông báo vì sao tự tiện xông vào Mật địa này?

Băng Phong thượng nhân đạm mạc nói. Thanh âm như dao đâm vào trong lòng người kia.

La Tu cảm giác thân thể lạnh lẽo vội vàng thi lễ nói:

- Đại trưởng lão. đã xảy ra chuyện lớn. ta không thể không đến thông báo!

- Có chuyện gì lại có thể khiến người kinh hoàng như thế?

Băng Phong thượng nhân nhíu mày.

- Tổng cộng có hai chuyện. Thứ nhất là trên Phi Linh Đảo của Hội giao dịch Triệu Quốc bị rất nhiều yêu thú Hóa Hình Kỳ tập kích, cầm đầu là yêu thú Huyết Giao Long Hóa Hình Kỳ đỉnh. Trong lần tập kích này đã có hơn chục tu sĩ Nguyên Anh Kỳ chết đi...

- Yêu thú tập kích? Quả nhiên rất Kỳ quái. Nhưng người chỉ bằng lý do ấy mà xông vào Mật địa tu Luyện của ta sao?

Trong Thanh âm lạnh, băng của Băng Phong thượng nhân lộ ra một cỗ lực lượng dường như có thể đông cứng linh hồn khiến cho La Tu Nguyên Anh sơ kỳ ở một bên hơi run rẩy.

- Không, chuyện thứ hai mới là trọng yếu nhất.

La Tu vội vàng nói:

- Sau khi gặp phải yêu thú tập kích. Tương Sơn trưởng lão cùng Bích U Tiên Tử ta phái đi Hội giao dịch Triệu Quốc vô cớ mất tích, thẳng cho tới hôm nay Nguyên Anh của Bích u mới may mắn trốn về tông môn. nhưng lại mang theo một tin tức bất hạnh...

La Tu hơi ngừng lại.

Băng Phong thượng nhân đột nhiên đứng lên. băng tinh ngưng kết bốn phía không có ảnh hưởng gì với hắn. mái tóc bạc không gió tự động, khí tức khiến người ta run sợ lập tức bao phủ toàn bộ Bích Tuyết Cực Băng Phong.

- Thân thể của Bích u lại bị huỷ, là ai làm? Hơn nữa đây còn không phải tin tức bất hạnh nhất, chẳng lẽ Tương Sơn đã xảy ra chuyện gì?

Băng Phong thượng nhân cảm giác vài tia không ổn.

Bích U Tiên Tử là đệ tử thân truyền của lão, thân thể bị huỷ tự nhiên khiến hắn buồn bực không thôi. Mà Tương Sơn trưởng lão lại càng là nhân vật gần Với lão nhất trong môn phái, địa vị trong Bích Tuyết Tương Vân Tông cũng không thể coi thường.

- Theo Nguyên Anh của Bích u lộ ra. Tương Sơn... hắn chết dưới tay của yêu thú thần bí trong Vô Ưu Lâm!

La Tu thật cẩn thận nói.

- Hắn dĩ nhiên đã chết?

Sát khí trong mắt Băng Phong thượng nhân chợt lóe mà qua. nhiệt độ bốn phía đột nhiên hạ xuống mấy chục độ khiến La Tu ở một bên không thể không dùng pháp lực để chống cự khí lạnh cường đại này.

- Yêu thú thần bí? Vô Ưu Lâm?

Băng Phong thượng nhân thấp giọng trầm trầm, chìm vào suy tư ngẩn ngứ.

Qua một lúc lâu, Băng Phong thượng nhân mới lạnh lùng nói:

- Dẫn ta đi gặp Bích u hỏi tình huống cụ thể một chút. Việc này nhất định không thể bỏ qua...

Trong Vô Ưu Lâm mệnh môn vô ngần, vô số cổ thụ chọc trời, một màu xanh biếc kéo dài đến cuối trời. Nơi đây tràn ngập một cỗ khí tức âm trầm lạnh lẽo khiến tu sĩ bình thường phải chùn bước.

Ầm! Ầm!

Trên không Vô Ưu Lâm bộc phát ra từng tràng nổ lớn. ma vực màu đen và gió lốc màu xanh đang không ngừng giao phong, trong đó còn ẩn chứa từng tràng rồng ngâm làm cho người ta run sợ không thôi.

Dư uy vô hình tản ra đủ khiến tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường lâm vào cảnh luống cuống tay chân chứ không cần nói đến chiến đấu ở khu vực trung tâm.

Rất hiển nhiên, chiến đấu không thấy bóng người trên bầu trời đã vượt qua đại bộ phận trình tự tu sĩ Nguyên Anh Kỳ, mơ hồ tiếp cận cảnh giới Hóa Thần thần bí vô ngần.

Ngay vào Lúc này, một đoàn quang ảnh từ trong gió lốc chiến đấu bay ra. hóa thành một đạo lưu tinh màu đen chạy về phương xa.

- Ha ha! Vũ Vô Cực. người muốn chạy trốn? Chẳng lẽ người không biết bản thể của ta là Thanh Thiết Thần Ưng?

Một bóng xanh như bóng theo hình đuổi theo phương hướng Vũ Vô Cực chạy trốn.

Chỉ chớp lát. Vô Ưu Lâm rộng lớn u ám lại khôi phục yên tĩnh và âm u ngày thường.

Thanh Hồ Sơn trong phạm vi Ngọc Phật Tự.

Nơi đây có núi cao liên miên không ngừng và những hồ nước rải rác, địa vực cực kỳ rộng lớn gần như chiếm một phần ba diện tích phạm vi thế lực Ngọc Phật Tự.

Trong khu vực Thanh Hồ Sơn này chẳng những cảnh sắc hợp lòng người mà lại còn có không ít linh mạch thượng đẳng mê người, bởi vậy môn phái đóng quân nơi này cũng không ít.

Một ngày kia, hai tu sĩ xa lạ một nam một nữ bay đến khu vực Thanh Hồ Sơn tương đối phức tạp này.

Nam nhân ước chừng trên dưới hai mươi, mặc một bộ Thanh bào. tướng mạo cực Kỳ Anh tuấn, khí chất mơ hồ lộ ra đủ khiến tu sĩ bậc cao phải ngạc nhiên thán phục. Kỳ quái chính là tu vi của hắn mơ hồ không chừng, lúc thì Trúc Cơ Kỳ. lúc lại là Kết Đan Kỳ làm cho người ta cân nhắc không ra. Cho dù là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đích thân tới cũng không thể nói rõ.

Bên cạnh Thanh niên là một nữ tu áo trắng nhan sắc phi phàm, làn da trắng như tuyết, trong mắt lộ ra vài tia sáng trí tuệ trên mặt hơi có vẻ cô đơn. Nữ tu áo trắng này là một tu sĩ Kết Đan Kỳ.

Từ xa nhìn lại một nam một nữ này giống như là một đôi đạo侣 song tu nhưng trên thực tế lại không phải. Như thế, Không cần hỏi, một nam một nữ này chính là Trương Hằng cùng Nhiếp Mộng đến từ Tấn Tu Minh.

Tuy rằng hai người sống vai phi hành nhưng có thể thấy được Nhiếp Mộng có một loại kính sợ mơ hồ đối với Trương Hằng, thậm chí còn là e ngại.

Bảy tám ngày trước. Nhiếp Mộng còn có thể dùng một loại thái độ nghiền ngẫm để nói chuyện với Trương Hằng. nhưng vào lúc này lại không thể sinh ra tâm tình Như vậy. Tưởng tượng đến chuyện xảy ra vài ngày trước. Nhiếp Mộng đều thấy ngẫm mà sợ.

Cái ngày đó, ở chung quanh động phủ Trương Hằng lâm thời ở lại trong phạm vi Kim Kiếm Môn, hai vị tu sĩ Kết Đan Kỳ Cực Kiếm chân nhân cùng nam nhân cấm bào bố trí trận pháp bốn phía đầu vào đẩy ý đồ giết chết Trương Hằng nguyên khí đại thương. Mà lúc ấy Nhiếp Mộng dùng một loại thái độ xem trò vui nhìn trộm ở phương xa.

Kết quả là cảnh tượng khiến nàng thất kinh xuất hiện.

Theo một tiếng hừ nhẹ. Trương Hằng từ trong động phủ bay ra. trong tay còn cầm một hòn đá màu máu thần bí bị ngọn lửa màu bạc thiêu đốt.

Cực Kiếm chân nhân cùng nam nhân cầm bào đầu tiên cả kinh nhưng nhìn thấy Trương Hằng tự chui đầu vào lưới vui sướng không thôi, liên tục phát động trận pháp chuẩn bị chém giết Trương Hằng.

Nhưng Trương Hằng chỉ vờn vờn là cười khinh miệt, vươn đầu ngón tay điểm hờ về phía hai người.

Hai tia sáng màu bạc thần bí trong suốt từ đầu ngón tay Trương Hằng bắn ra. bỏ qua trận pháp cùng vòng bảo hộ phòng ngự đã được hai tu sĩ Kết Đan Kỳ bố trí nhảy mắt chém giết hai người!

Trước khi chết, trong mắt hai vị tu sĩ Kết Đan Kỳ của Kim Kiếm Môn còn lộ ra thần sắc không thể tin nổi...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

334. Chương 332: Hoa Ngữ Môn.

Trương Hằng với một thân nguyên khí hao tổn nhiều hơi hột miếu sát hai vị tu sĩ Kết Đan Kỳ thực lực không tầm thường. Điều này khiến cho Nhiếp Mộng âm thầm nhìn trộm hoảng sợ không thôi.

Từ mấy năm trước, Trương Hằng vẫn là một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ bị đuổi giết, mà bằng vào biểu hiện Giờ phút này, hiển nhiên đối phương đã có thực lực Nguyên Anh Kỳ.

Bất kể Nhiếp Mộng có tài trí kinh người như thế nào. khi gặp phải nhân vật tột đỉnh của Tam Tinh Vực, trong lòng đều không tự giác sinh lòng kính sợ.

Từ giờ khắc này trở đi, nàng mới chính thức hiểu được: Có thể được Vũ Vô Cực coi là đối thủ có tính khiêu chiến nhất trong đời này. Trương Hằng sao có thể là hạng tầm thường. Chỉ cần cho hắn thời gian, sẽ có một ngày hắn vượt qua những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ lâu đời của Tam Tinh Vực.

Sau khi Trương Hằng chém giết hai tu sĩ Kết Đan Kỳ của Kim Kiếm Môn. vô cùng thuận thực thu chiến lợi phẩm sau đó dùng ngân diễm thiêu đốt hai cỗ thân thể. Trong toàn bộ quá trình, Trương Hằng vẻ mặt lạnh nhạt, trong mắt không một tia dao động, Dường như chỉ là giẫm chết mấy con kiến.

Biểu tình Như vậy xâm nhập vào nội tâm Nhiếp Mộng, nàng dĩ nhiên hiểu được nhân vật như vậy tuyệt đối không phải đám người mình có thể trêu chọc. Chỉ sợ chỉ có loại đối thủ càng đánh càng mạnh như Vũ Vô Cực mới có thể tạm thời áp đảo hắn một bậc.

Sau khi giết xong hai người, Trương Hằng Thanh lý sơ sơ túi trữ vật của bọn họ một chút, phát hiện trong đó có không ít những thứ linh tinh: Pháp bảo, ngọc giản, tinh thạch...

Trong đó khiến Trương Hằng chú Ý chính là Huy Hoàng Kiếm - bảo vật trấn sơn của Kim Kiếm Môn.

Nhớ ngày trước Cực Kiếm chân nhân chính dựa vào kiếm này suýt nữa giết chết Trương Hằng. Giờ phút này khi Trương Hằng cầm Pháp bảo cao cấp này. cảm nhận được phía trên mơ hồ toát ra khí tức đặc thù.

Ngoài Pháp bảo cao cấp này ra. Cực Kiếm chân nhân còn lưu lại một quả ngọc giản phong cách cổ xưa cũng gây sự chú ý của Trương Hằng.

Quả ngọc giản này nhìn qua niên đại đã lâu. bên trong ghi lại một bộ khẩu quyết kiếm tu là Huy Hoàng Kim Nguyên Kiếm Quyết. Trương Hằng thoáng lướt qua, phát hiện uy lực của bộ kiếm quyết này không

nhỏ, ẩn chứa ảo diệu thậm chí khiến Trương Hằng đã lĩnh ngộ thần thông Thân Ngoại Hóa Thân đều chìm trong kinh ngạc.

Có lẽ cảm thấy được sự bất phàm của hai vật này. Trương Hằng đem Huy Hoàng Kiếm cùng Huy Hoàng Kim Nguyên Kiếm Quyết cho phân thân của mình để hắn đi tìm hiểu. Nếu tu Luyện ra uy lực cường đại, để hắn tiếp tục tu Luyện cũng không sao.

Bởi vì khẩu quyết dạng kiếm quyết cũng không phải công pháp cơ bản để tu sĩ thăng cấp mà là một loại thủ đoạn phát huy đối với lực lượng và cảnh giới. Nếu không có công pháp nguyên phối của Kim Kiếm Môn có lẽ uy lực sẽ kém. Nhưng Trương Hằng tin tưởng Luyện Thiên Hóa Địa Công của mình nếu có thể khắc chế hết thấy công pháp thiên hạ. như vậy cũng hắn là có tư bản để phát huy ra uy lực bộ kiếm quyết này.

Lại nghỉ ngơi tại Kim Kiếm Môn mấy ngày, nguyên khí Trương Hằng đã hoàn toàn khôi phục, nhưng lại không chờ được Ninh Tuyết Dung tỉnh lại.

Tử Cực chân nhân từng nói với hắn:

- Người cho nàng ăn một viên Thanh Linh Đan. trong lúc này có thể sẽ ngủ một số ngày, cụ thể cần bao nhiêu thời gian cũng rất khó nói. Ngắn thì hai ngày, nhiều thì nửa năm một năm thậm chí càng lâu.

Vì thế Trương Hằng cũng không tính chờ đợi, hẹn với Nhiep Mộng cùng đi Thanh Hồ Sơn trong phạm vi Ngọc Phạt Tự.

Trên đường đi, Nhiep Mộng mơ hồ duy trì một vẻ kính sợ đối với hắn. trong lời nói cũng rất tôn kính làm cho Trương Hằng có chút không thích ứng.

Cái ngày đó lúc chém giết hai gã tu sĩ Kết Đan Kỳ. Trương Hằng cảm thấy được thần thức của đối phương nhưng cũng không để trong lòng.

Khu vực Thanh Hồ Sơn rất rộng lớn ước chừng chiếm một phần ba địa vực Ngọc Phạt Tự, nơi này tồn tại không ít môn phái lớn nhỏ.

Trải qua Nhiep Mộng giảng thuật Trương Hằng mới hiểu được trước mắt Thanh Hồ Sơn chủ yếu chia làm hai thế lực lớn. Trong đó một cổ thế lực là Cực Diễm Môn cùng với những thế lực phụ thuộc do nó thống lĩnh. Một cổ thế lực khác là liên hợp do ba môn phái nhị lưu lâu đời của Thanh Hồ Sơn. đủ để sánh ngang cùng Cực Diễm Môn. Ba môn phái nhị lưu này phân biệt là: Kiếm Vũ Môn, Thiên Hỏa Môn, Hoa Ngữ Môn.

Dưới sự dẫn đường của Nhiep Mộng, Trương Hằng xuyên qua vùng núi liên miên không ngừng và hồ nước, cũng bị cảnh sắc nơi này hấp dẫn.

- Phía trước chính là thế lực của liên minh ba phái. Vị trí ba môn phái nhị lưu này tạo thành hình cái sừng, Kiểm tra tu sĩ ngoại lai khá nghiêm. Chúng ta tốt nhất không nên dừng lại nhiều ở chỗ này. Xuyên qua thế lực của liên Minh ba phái này, bay thêm mấy chục dặm có thể tới phạm vi thế lực của Cực Diễm Môn.

Nhiep Mộng giải thích cho Trương Hằng, giọng điệu rất dịu dàng.

Trương Hằng gật gật đầu:

- Được rồi. chúng ta cũng không phải tới nơi này gây chuyện. Cực Diễm Môn mới là mục đích chuyến này của chúng ta.

Quả nhiên khi hai người phi hành trên không liên minh ba phái mặc dù không chút dừng lại nhưng vẫn dẫn tới ánh mắt cảnh giác của đám tu sĩ tuần tra.

Nhưng hai người này hiển nhiên là tu sĩ bậc cao, đám tu sĩ tuần tra cũng không dám tùy tiện tới trêu chọc. Lúc bay đến trên không một môn phái. Trương Hằng không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Nhiep Mộng thì cười tủm tỉm nhìn hắn vài lần.

Giờ phút này thế lực phía dưới là Hoa Ngữ Môn trong liên minh ba phái.

Lúc bay đến trên không môn phái này. Trương Hằng lại ngửi được một làn hương hoa mê người, Làn hương hoa này mang theo một loại hấp dẫn khác thường, càng thêm thuần khiết và thiên nhiên so với mùi thơm cơ thể của nữ nhân. Làm cho người ta có một loại cảm giác say khướt đủ khiến người bị lạc trong đó.

Cùng lúc đó Trương Hằng cũng thấy được những thiếu nữ xinh đẹp phi thường của Hoa Ngữ Môn. Bọn họ hoặc quyến rũ kiều mị hoặc dịu dàng đáng yêu. con mắt lưu chuyển lộ ra một loại phong tình đặc thù. Lúc váy bay múa mùi hương tỏa bốn phía, thi thoảng lộ ra một vùng da thịt trắng nõn đủ khiến người ta chảy máu mũi.

Tu vi đám thiếu nữ này cao thấp không đồng nhất nhưng Pháp bảo trong tay đều rất đặc thù. bình thường đều là hình dạng các loại hoa có tên tuổi. Phía trên lưu chuyển hào quang mờ mờ thậm chí còn có thể tản mát ra một mùi hoa làm say lòng người.

“Con bà nó! Không ngờ còn có môn phái Như vậy... Quá hấp dẫn người!”

Trương Hằng không kìm nổi nhìn thêm vài lần. điều này làm cho hắn nhớ tới cuộc sống đại học từng trải qua. Nếu so sánh những môn phái tu chân với những hệ trong đại học. như vậy Hoa Ngữ Môn này hiển nhiên là môn phái nữ nhân cực nhiều tương đương hệ ngoại ngữ hoặc kinh tế quản trị. Lúc trước Trương Hằng là trạch nam. gia nhập hệ Máy Điện Toán đúng như Phương Vân Sơn ở thế giới này với nam tu chiếm đa số.

- Không biết trong môn phái này có nam tu hay không? Nếu như có, vậy cũng quá không có thiên lý!

Trương Hằng không kìm nổi dùng thần thức đảo qua một chút, phát hiện trong môn phái này một nam tu cũng không có, trong lòng thoải mái hơn một chút.

Tuy nhiên với thần thức cấp bậc Nguyên Anh Kỳ của hắn tự nhiên như thường xuyên qua một số cấm chế và trận pháp của Hoa Ngữ Môn, thấy được một số cảnh tượng khiến người ta nhỏ máu mũi ở bên trong. Trong Hoa Ngữ Môn này có mấy hồ nước, trong đó có không ít nữ tu xinh đẹp đang tắm. trong số này không thiếu giai nhân tuyệt sắc.

Tâm thần hơi rung động, Trương Hằng vội vàng thu liễm thần thức của mình, khuôn mặt hơi đỏ lên.

Nếu như vẫn là trạch nam tới từ địa cầu. khẳng định Trương Hằng sẽ vô sỉ tiếp tục nhìn lén. Nhưng lúc này hắn tự nhận là đã có thể từ tiềm thức áp chế loại xúc động này.

Nhìn thấy biểu tình của Trương Hằng. trên mặt Nhấp Mộng cũng lộ ra biểu tình như có suy nghĩ, mặc dù biểu hiện rất mật mờ nhưng cũng khiến Trương Hằng có chút bối rối.

Đúng Lúc này, trong Hoa Ngữ Môn phía dưới truyền đến tiếng quát yêu kiều của một nữ nhân:

- Vô sỉ phương nào. Với thân phận Nguyên Anh Kỳ lại làm ra chuyện xấu hổ bậc này!

Vút!

Theo một đạo sáng mờ màu tím. mùi hoa ủa vào mũi. một vị nữ tu Nguyên Anh Kỳ bay về phía này.

- Chạy mau!

Trương Hằng theo bản năng nhấc chân bỏ chạy. cũng không phải sợ hãi nữ tu Nguyên Anh Kỳ đối diện mà là vừa rồi trong lúc vô tình hắn làm ra chuyện quá mất mặt...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

335. Chương 333: Mười Năm Gặp Lại.

Trong lúc vô tình Trương Hằng thấy được cảnh tượng nóng bỏng trong vại hồ nước của Hoa Ngữ Môn. tâm thần khẽ động, thần thức dao động bị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trong đó phát hiện.

Một nữ nhân diễm lệ mặc váy tím từ Hoa Ngữ Môn phía dưới bay tới. dung mạo coi như xinh đẹp Nhưng năm tháng để lại vài nếp nhăn khó phát hiện nơi khóe mắt, nhìn qua chừng ba mươi.

Nàng này đánh một tầng phấn mỏng, nhìn qua Thanh tú mà không mất đoan trang, khuôn mặt trắng nõn hồng Nhuận, trong mắt lộ ra vài tia phần nộ nhìn chăm chăm hai người trên bầu trời, ánh mắt rất nhanh khóa chặt trên người Trương Hằng.

Trương Hằng vừa nghe tiếng quát của nữ nhân, theo bản năng chạy trốn nhưng vừa mới chạy ra mấy trăm trượng liền ngừng lại. Bởi vì hắn không thể chạy trốn một mình mà ném Nhiếp Mộng ở lại nơi này.

Nghĩ đến đây Trương Hằng đành phải miễn cưỡng bay ngược trở về, lại phát hiện Nhiếp Mộng đang nói cười với nữ nhân tử ý kia.

- Hoa Ngữ Môn chủ, mấy năm không gặp. có còn nhớ tiểu nữ tử hay không?

Nhiếp Mộng hơi khom người với nữ nhân tử ý kia.

Nữ nhân đối diện chính là đương kim tông chủ của Hoa Ngữ Môn thường gọi Hoa Ngữ Môn chủ.

Hoa Ngữ Môn chủ cũng rất nhanh nhận ra Nhiếp Mộng, tức giận trên mặt rút đi, khẽ cười nói:

- Thì ra là Nhiếp đạo hữu của Tán Tu Minh.

Ngay Sau đó, Hoa Ngữ Môn chủ hướng ánh mắt lên người Trương Hằng, hỏi Nhiếp Mộng:

- Không biết vị này là...

Nàng phát hiện tu vi Trương Hằng mơ hồ không chừng, khó thể nắm lấy Nhưng có thể xác định chính là người này vừa rồi nhìn trộm sinh hoạt của nữ tu Hoa Ngữ Môn.

Vô hình trung nàng sinh ra vài tia chán ghét đối với Trương Hằng, nhưng trước khi xác định thân phận của đối phương nàng cũng không tiện lập tức phát tác. Dù sao Trương Hằng đi cùng với Nhiếp Mộng, mà giờ phút này Tán Tu Minh ở Triệu Quốc như mặt trời ban trưa, cũng không phải Hoa Ngữ Môn bọn họ có thể trêu chọc.

- Trương đạo hữu. người qua đây ta giới thiệu với người. Vị này chính là tông chủ của Hoa Ngữ Môn - Hoa Ngữ Môn chủ.

Nhiếp Mộng lộ vẻ buồn cười gọi Trương Hằng qua, lại hướng sang Hoa Ngữ Môn chủ nói:

- Trương đạo hữu chính là bằng hữu của minh chủ chúng ta.

Hoa Ngữ Môn chủ vừa nghe lời ấy trong lòng khiếp sợ, trong mắt toát ra vẻ không thể tin.

Thanh danh của Nghịch Thiên Đại Ma uy chấn Tu Chân Giới Triệu Quốc, đặc biệt là trong phạm vi Ngọc Phật Tự.

Từ khi Vũ Vô Cực quật khởi tới nay từng khiêu chiến vài chục tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. hơn nữa gần như chưa từng nghe nói bại trận. Dưới sự dẫn dắt của hắn, ngay cả đại phái nhất lưu truyền thừa cực kỳ lâu đời Ngọc Phật Tự cũng không làm gì được Tán Tu Minh.

Có thể nói, trong phạm vi Ngọc Phật Tự hiện nay hắn là do Tán Tu Minh thống trị. trừ Ngọc Phật Tự bảo trì trầm mặc thì không thể lực nào có thể chống lại.

Mà hết thảy đều là vì nam tử phảng phất như Ma thần - Vũ Vô Cực.

ở trong mắt phần đông tu sĩ Tu Chân Giới Triệu Quốc. Vũ Vô Cực đại biểu cho một thần thoại, là thần tượng được sùng bái trong cảm nhận của không ít tu sĩ. cũng là một đối tượng tuyệt hảo được một số nữ tu ngưỡng mộ.

Cho nên khi Nhiếp Mộng nói đến Trương Hằng là bằng hữu của Vũ Vô Cực. Hoa Ngữ Môn chủ ít nhiều có chút không tin.

Nhiếp Mộng cũng nhìn ra ý tưởng trong lòng đối phương, trong lòng thầm thấy buồn cười. Nếu Hoa Ngữ Môn chủ này biết Trương Hằng là địch thủ ngang tài ngang sức của Vũ Vô Cực không biết sẽ sinh ra ý tưởng gì.

- Không nghĩ đến Vũ Minh chủ luôn luôn cao ngạo lạnh lùng lại có bằng hữu “như thế này”, thật đúng là khó tin!

Khóe miệng Hoa Ngữ Môn chủ mang theo trào phúng thản nhiên nhấn mạnh từ “Như thế này”.

Trương Hằng đứng ở bên cạnh, mặt không đỏ tím không nhảy nói:

- Hoa Ngữ Môn chủ quá khen rồi. Ta và Vũ Vô Cực chẳng qua là bình Thủy tương giao mà thôi.

Vào Giờ khắc này, da mặt Trương Hằng trở nên dày hơn cả tường thành, ôm tâm lý “Lão tử nhìn đấy. người có thể làm gì ta”, ngược lại có thể làm được

Nhìn bộ dạng này của Trương Hằng cho dù là nữ tu Nguyên Anh Kỳ rất có kiến thức như Hoa Ngữ Môn chủ cũng phải cảm thấy buồn bực và căm hận.

Đúng Lúc này, từ Hoa Ngữ Môn dưới chân bay lên vài tên nữ tu dung mạo tuyệt lệ. hơn nữa đều là cấp bậc Kết Đan Kỳ.

Tông môn Như Hoa Ngữ Môn có thể miễn cưỡng xưng là môn phái nhị lưu. chỉ có một vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ Hoa Ngữ Môn chủ. đám trưởng lão Nguyên Anh Kỳ trên danh nghĩa đều không ở trong số này.

Cho nên, địa vị của nữ tu Kết Đan Kỳ ở Hoa Ngữ Môn vẫn không thấp. Trương Hằng tùy ý dùng ánh mắt đảo qua mấy nữ tu Kết Đan Kỳ này. đang tính thu hồi ánh mắt thì ngay sau đó hần dừng lại.

Ánh mắt của hần dừng trên người một nữ nhân áo xanh nhan sắc khuynh thành, trong mắt lộ ra vài tia ngạc nhiên vui mừng.

Nhiếp Mộng không khỏi trợn mắt xem thường, thầm nghĩ chẳng lẽ Trương Hằng này cũng là một tu sĩ không chịu nổi nữ sắc hấp dẫn? Nếu quả thật là Như thế, hần làm sao có thể có tư cách làm đối thủ của Vũ Vô Cực.

Hoa Ngữ Môn chủ cũng chú ý tới ánh mắt của Trương Hằng, vẻ buồn bực trong mắt càng đậm. Không nghĩ tới cao nhân Nguyên Anh Kỳ trước mắt này lại thiếu lễ độ như vậy, nhìn thấy một mỹ nữ tuyệt sắc cũng ngần người ra.

Trương Hằng thật sự là bị nhan sắc của mỹ nữ trước mắt làm rung động sao?

Đáp án là không phải!

Với từng trải qua Trương Hằng, gặp mỹ nữ tuyệt sắc không phải số ít hơn nữa tu vi cũng không kém. đương nhiên sẽ không bị dung mạo của một nữ nhân hấp dẫn.

-Ồ!

Nữ nhân áo xanh kia nhìn thấy Trương Hằng phát ra một tiếng kêu khẽ. trong cặp mắt đẹp lộ ra vẻ ngạc nhiên vui mừng.

Nhiếp Mộng không khỏi nhìn nữ nhân áo xanh này vài cái. trong lòng vừa thầm than lại ghen tị. khó trách có thể khiến tu sĩ cấp bậc như Trương Hằng bị hấp dẫn.

Nữ nhân áo xanh dáng người đầy đặn. vòng eo mềm mại mảnh khảnh, đáng người hoàn mỹ như Tinh linh trong gió, lơ lửng trong không trung. Cho dù nhìn không rõ dung mạo của nàng cũng có thể mang đến cho người một loại cảm giác cảnh đẹp ý vui.

Một khuôn mặt có thể nói là chim sa cá lặn, hàm chứa nụ cười như hoa sen nở rộ. Áo xanh bay trong gió. khuôn mặt trong suốt thấu hồng, da thịt trắng nõn như Tuyết. đôi mắt trong suốt như nước lộ ra ánh sáng trí tuệ.

Mặc dù lúc trước ở Huyết Sát động phủ chỉ là thoáng nhìn nhưng Trương Hằng lại không cách nào quên khuôn mặt xinh đẹp này.

Trương hằng khẽ thở một hơi, thu hồi ánh mắt. Từ đầu đến cuối trong mắt hắn đều không hề có dục niệm, chỉ là một cảm xúc phức tạp không rõ. Nàng này chính là nữ tu duy nhất còn sống đi ra Huyết Sát động phủ - Hà Y Tú!

Ở cửa thứ hai Sinh Tử Môn của thí luyện Huyết Sát, dũng khí vượt xa người thường của Hà Y Tú đối mặt với xúc xắc sống hoặc chết, nở rộ xinh đẹp và dũng khí khiến Trương Hằng suốt đời không quên.

Cuối cùng, nàng rất may mắn vượt qua Sinh Tử Môn, cũng thành công hoàn thành cửa thứ ba Trảm Thủ, bỏ cuộc ở cửa cuối cùng trở thành nữ tu duy nhất còn sống ra khỏi Huyết Sát động phủ.

Giờ phút này, Trương Hằng cùng Hà Y Tú cách mười năm gặp lại. Duyên phận trong đó là xảo diệu cỡ nào.

Hai người nhìn nhau vài lần, ai cũng không lên tiếng trước.

Hoa Ngữ Môn chủ và Nhiếp Mộng cho dù gốc đến đâu cũng có thể nhìn ra giữa hai người từng có quen biết.

- Ha ha. Cách biệt mười năm lại gặp nhau cũng không dễ dàng a...

Trương Hằng bật cười phát ra từ nội tâm, nhìn giai nhân đối diện, không phải ham sắc đẹp đối phương mà là cảm thán sự tuyệt vời của nhân sinh, và nhân quả vô thường.

Nhân sinh thật kỳ diệu. Có người sát vai qua nhau lại giạt mình không phát hiện, cũng có cách xa thiên sơn vạn Thủy lại như tri kỷ.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

336. Chương 334: Tiến Về Cực Diễm Môn.

Đang khi Trương Hằng và Hà Y Tú nhìn nhau mà cười. Hoa Ngữ Môn chủ đứng ở bên cạnh lại nhíu mày, nói với Hà Y Tú:

- Y Tú. ngươi nhận thức vị Trương đạo hữu vô (si)... này từ khi nào?

Từ khi gặp mặt tới giờ ấn tượng của Hoa Ngữ Môn chủ đối với Trương Hằng cực kém. giờ phút này phát hiện tên vô sỉ này lại sớm quen biết Hà Y Tú. trong lòng lại càng buồn bực. Nguyên nhân buồn bực chính là một nữ nhân nổi trội xuất sắc như Hà Y Tú lại có quan hệ không rõ ràng nào đó với Trương Hằng.

- Bẩm môn chủ, hắn là một cố nhân của ta mười năm trước, lúc trước chúng ta từng cùng chung hoạn nạn. Hà Y Tú đỏ mặt, không dám nhìn về phía Trương Hằng nữa, giải thích với Hoa Ngữ Môn chủ.

- Tú nhi, hiện tại ngươi đã thành công Kết Đan. tiềm lực ngày sau không thể đo lường, không thể kết giao với một ít người thân phận không rõ. Nếu xảy ra sai lầm gì. ta ăn nói thế nào với người mẹ đã chết của ngươi?

Trong mắt Hoa Ngữ Môn chủ lộ ra một tia nhớ lại và hối hận đối với chuyện cũ, lại trù mến nhìn Hà Y Tú vài lần. Trong lòng thầm hạ quyết tâm nhất định không thể để tên háo sắc Trương Hằng này tiếp cận Hà Y Tú.

- Hoa Ngữ Môn chủ, ta nghĩ ngươi hiểu lầm rồi. Lúc trước ta cùng Hà tiểu thư chẳng qua là quan hệ bằng hữu bình thường, cùng không phải như trong tưởng tượng của ngươi.

Trương Hằng trịnh trọng nói với Hoa Ngữ Môn chủ. trong lời nói mang theo một vẻ tự tin cùng khí chất phi phàm, làm cho người ta không thể không tin tưởng.

Hoa Ngữ Môn chủ hơi kinh ngạc nhìn Trương Hằng một cái. không nghĩ tới khí tức trên người đối phương trong thời gian ngắn lại xảy ra biến hóa lớn Như vậy,

Hà Y Tú nghe xong lời Trương Hằng, trong cặp mắt xinh đẹp hơi có một tia u oán, liếc hẩn một cái.

- Các hạ thân là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ hẳn là có phong độ nên có của cao nhân. Nể tình người cùng Vũ minh chủ quen biết, ta sẽ không truy cứu chuyện Vừa rồi,

Hoa Ngữ Môn chủ cũng không dám tiếp tục truy cứu. không nói quan hệ giữa trương hằng cùng Vũ Vô Cực. chỉ bằng Trương Hằng là Nguyên Anh Kỳ cũng không phải bọn họ có thể dễ dàng đắc tội.

Trương Hằng nghe lời này của Hoa Ngữ Môn chủ làm bộ không nghe thấy. cũng không đáng làm khó dễ nữ tu Nguyên Anh Kỳ Trước mắt, Huống chi thoát nhìn quan hệ của đối phương với Hà Y Tú vẫn còn rất thân mật.

Nhiếp Mộng cười tủm tỉm nói:

- Trương đạo hữu. không bằng người ở lại nơi này một hai ngày, ôn chuyện với bạn cũ. Dù sao hiện tại đã tới Thanh Hồ Sơn chuyện của ta cũng không quá gấp.

Hoa Ngữ Môn chủ vừa nghe lời ấy, sắc mặt khê biến, cướp lời:

- Môn quy của Hoa Ngữ Môn ta quy định, trừ vinh dự trưởng lão ra không cho phép nam tu sĩ ngoại lai ở lại nơi này.

Trương Hằng không chút nghĩ ngợi, đạm mạc nói:

- Không cần, chúng ta hiện tại đi Cực Diễm Môn.

Nhiếp Mộng thấy vậy cũng không miễn cưỡng:

- Vậy được rồi.

Nói rồi chào Hoa Ngữ Môn chủ một tiếng, chuẩn bị rời đi.

- Chờ một chút!

Hoa Ngữ Môn chủ đột nhiên gọi Nhiếp Mộng lại, nghi hoặc hỏi:

- Các người muốn đi Cực Diễm Môn? Chẳng lẽ muốn gặp Chí Viêm ma đầu kia?

Nhiếp Mộng cũng không giấu diếm gì, cười nói:

- Mục tiêu chuyến này của ta và Trương đạo hữu chính là Chí Viêm Ma Tôn kia.

Tuy rằng địa vị của Cực Diễm Môn cùng liên Minh ba phái ở Thanh Hồ Sơn là ngang nhau nhưng với thế lực của Tấn Tu Minh căn bản không sợ một bên nào cả.

Trương Hằng nghe ra một tia khác lạ trong giọng nói của Hoa Ngữ Môn. Hoa Ngữ Môn chủ và Chí Viêm Ma Tôn dường như còn có chút xung đột. từ việc đối phương xưng hô Triệu Thụy là Chí Viêm ma đầu là có thể thấy được một vài phần.

- Không sai, mục đích chuyến đi này của ta chính là Chí Viêm Ma Tôn của Cực Diễm Môn.

Trương Hằng cười nhạt, quan sát thần sắc của đối phương. Hoa Ngữ Môn chủ hừ nhẹ nói:

- Ma đầu này tính cách lãnh đạm khát máu. cũng không phải dễ gặp Như vậy, Cho dù là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cầu kiến hẳn cũng sẽ không ra mặt. Một nữ đệ tử của chúng ta bị ma đầu này mê hoặc đi.

- Mê hoặc?

Trương Hằng hơi sửng sốt. thầm nghĩ nếu là Triệu Thụy lúc trước còn có năng lực dụ chạy một nữ tu xinh đẹp nào đó trong Hoa Ngữ Môn sao?

Nhiếp Mộng kinh ngạc nói:

- Ta nghe nói Chí Viêm Ma Tôn cùng không có ham mê về phương diện này? Vô Cực từng giao chiến với hắn nhiều lần. cực Kỳ tán thưởng nhân phẩm của người này.

Trương Hằng cũng liên tiếp gật đầu. Mặc dù tính cách Triệu Thụy trở nên lạnh lùng vô tình nhưng cùng sẽ không sinh ra ham mê Như vậy,

- Dù sao người này dụ chạy đệ tử Trúc Cơ Kỳ của chúng ta. đó là sự thật không thể nghi ngờ. Lần trước ta cùng một vị bằng hữu Nguyên Anh Kỳ tới Cực Diễm Môn yêu cầu giải thích nhưng Chí Viêm ma đầu này lại không chịu đi ra.

Hoa Ngữ Môn chủ nghiêng răng, nói với vẻ phẫn hận. trong lời nói để lộ ra vẻ đành chịu đối với Chí Viêm Ma Tôn.

Trương hằng kinh ngạc nói:

- Chẳng lẽ hai tu sĩ Nguyên Anh Kỳ các người tới cũng không làm gì được Chí Viêm Ma Tôn kia sao?

Hoa Ngữ Môn chủ khẽ thở dài:

- Đạo hữu có điều không biết. Chí Viêm Ma Tôn này lúc còn không tấn chức Nguyên Anh Kỳ đã có thể chống lại tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. mà một đoạn thời gian trước hắn thành công kết anh, thực lực tăng mạnh gần như có thể sánh ngang với tu sĩ Nguyên Anh hậu Kỳ.

- Nguyên Anh hậu kỳ...

Trương Hằng thán phục, cảm thấy ngạc nhiên đối với tiến độ của Triệu Thụy. Trong phần đông lão quái Nguyên Anh Kỳ của Tam Tinh Vực. thăng cấp Nguyên Anh hậu Kỳ cũng không nhiều. Nguyên Anh hậu Kỳ cùng Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn đều là nhân vật khó thể với tới.

- Nói như thế, muốn gặp Chí Viêm Ma Tôn này một lần cũng khó như vậy?

Nhiếp Mộng có chút lo lắng, nhìn Trương Hằng vài lần, trên mặt lộ ra vẻ trưng cầu ý kiến.

- Không thử làm sao biết?

Trương Hằng cười thản nhiên, trên mặt cũng không có vẻ lo lắng gì. trong mắt thậm chí còn mang theo vài tia chờ mong.

- Chẳng lẽ Trương đạo hữu có nắm chắc gì sao?

Nhiếp Mộng hơi chút vui sướng nói.

- Đi thì biết, nhưng ta cũng không nắm chắc mười phần.

Trương Hằng hơi do dự nói.

- Được rồi. Nếu đã đến đây. vậy chúng ta cũng không thể mất công vô ích. Trương đạo hữu, chúng ta cùng đi thôi.

Có lẽ là bị tin tưởng của Trương Hằng lây lan. Nhiếp Mộng thúc giục Trương Hằng nhanh chóng lên đường.

Hoa Ngữ Môn chủ do dự một chút, liền nói:

- Không bằng như này. ta cùng hai vị đạo hữu cùng đi Cực Diễm Môn. Thêm một người thêm một phần nắm chắc.

- Vậy thật tốt quá.

Nhiếp Mộng vui sướng nói. Có thêm một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trợ trận, khả năng gặp được Chí Viêm Ma Tôn có thể gia tăng không ít.

- Tùy tiện.

Trương Hằng không quan tâm nói. ánh mắt hướng về phương xa, trong mắt đầy chờ mong.

Vút!

Ngân quang dưới chân run lên. Trương Hằng dẫn đầu bay về phía Cực Diễm Môn khiến Nhiếp Mộng cùng Hoa Ngữ Môn chủ ở phía sau kinh ngạc không thôi.

Chí Viêm Ma Tôn nổi tiếng khát máu và lãnh khốc, lại có ai chờ mong gặp mặt với hắn?

- Tú nhi, các người về môn phái trước.

Hoa Ngữ Môn chủ phần phó vài nữ tu Kết Đan Kỳ đám Hà Y Tú.

Mấy người này cũng không dám chậm trễ, đạp độn quang hoặc Pháp bảo bay về phía Hoa Ngữ Môn.

Chỉ có Hà Y Tú quay đầu nhìn Trương Hằng một cái trước khi đi.

Vút vút!

Hoa Ngữ Môn chủ và Nhiếp Mộng đuổi theo Trương Hằng, ba đạo độn quang xẹt qua phía chân trời.

- Triệu Thụy... Người còn là người lúc trước sao?

Tóc cùng tay áo Trương Hằng tung bay theo gió, trong lòng yên lặng thâm nghĩ.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

337. Chương 335: Bái Kiến.

Trong phạm vi Ngọc Phật Tự Triệu Quốc, Thanh Hồ Sơn chiếm cứ một phần ba địa vực. Nơi này linh mạch khoáng mạch cùng không ít, trong vùng núi non liên miên cùng hồ nước này có không ít môn phái tu chân.

Mấy năm trước, Cực Diễm Môn chẳng qua là một môn phái tam lưu nhỏ, sinh tồn trong kẽ hở của phần đông thế lực Thanh Hồ Sơn, không chút nổi bật. Nhưng bởi vì Chí Viêm Ma Tôn tới mang hy vọng lớn lao đến cho môn phái dần đi xuống dốc này.

Chỉ vẻn vẹn vài năm, Cực Diễm Môn thành thế lực số một số hai của Thanh Hồ Sơn Thanh thế quật khởi gần bằng Tán Tu Minh trong phạm vi Ngọc Phật Tự.

Một ngày kia, ba đạo độn quang tốc độ cực nhanh bay thẳng đến Cực Diễm Môn, khổng lồ độn quang là một nam hai nữ. Nhìn độn quang, tu vi ba người này ít nhất đều là Kết Đan Kỳ trở lên, trong đó một cổ khí tức rõ ràng đạt tới trình độ Nguyên Anh Kỳ, còn có một đạo khí tức mơ hồ không chừng làm cho người ta khó thể nắm lấy.

Ba đạo độn quang này sau khi bay đến trên không Cực Diễm Môn liền ngừng lại, trong đó một nam nhân Thanh niên chân đạp độn quang màu bạc, thần thức đảo qua toàn bộ Cực Diễm Môn lại không chiếm được tin tức gì, trên mặt hơi lộ vẻ nghi hoặc.

“Trong Cực Diễm Môn này ngược lại phát hiện một vị tu sĩ Nguyên Anh sơ kỳ nhưng không phải Triệu Thụy, cũng không giống Chí Viêm Ma Tôn theo lời đồn”.

Trương Hằng thâm nghĩ trong lòng, hướng ánh mắt về phía Hoa Ngữ Môn chủ ở bên cạnh, thản nhiên hỏi:

- Không biết trong Cực Diễm Môn này có mấy tu sĩ Nguyên Anh Kỳ?

Hoa Ngữ Môn chủ không chút suy tư nói:

- Trừ bản thân Chí Viêm Ma Tôn ra, Cực Diễm Môn còn có một vị trưởng lão Nguyên Anh Kỳ từng là tu sĩ Kết Đan Kỳ của Cực Diễm Môn, mới thăng cấp vài năm trước. Ngoài ra Cực Diễm Môn còn có mấy vị vinh dự trưởng lão Nguyên Anh Kỳ. ngẫu nhiên tọa trấn tại đây.

- Thì ra là thế.

Trương Hằng gật gật đầu. Vừa rồi thần thức hắn quét ngang qua nơi đóng quân chủ yếu của Cực Diễm Môn. chỉ phát hiện một trung niên Nguyên Anh sơ kỳ. Nhưng trên ngọn núi nơi Cực Diễm Môn này còn có mấy nơi bị cấm chế cường đại ngăn cách khiến cho Trương Hằng không thể thăm dò đến tột cùng bên trong.

- Lần trước ta từng cầu kiến một lần, cũng không nhìn thấy Chí Viêm Ma Tôn. Lần này có thể gặp hắn hay không, vậy xem Trương đạo hữu người.

Giọng điệu của Hoa Ngữ Môn chủ đối với Trương Hằng hơi lộ chút khách khí.

Từ đầu đến cuối Trương Hằng cũng không lộ ra sự cố Kỵ cùng sợ hãi đối với vị môn chủ khát máu lãnh khốc của Cực Diễm Môn. trên mặt vẫn duy trì vẻ bình tĩnh, thậm chí trong mắt còn lộ ra vài tia chờ mong.

Nên biết rằng toàn bộ tu sĩ Nguyên Anh KỲ của Thanh Hồ Sơn đều mang kiêng kỵ cùng sợ hãi thật sâu đối với Chí Viêm Ma Tôn. Từng có một đoạn thời gian. Vũ Vô Cực của Tán Tu Minh giao chiến với hắn. hai người đánh đến mức long trời lở đất. để lại bóng ma trong đáy lòng phần đông tu sĩ bậc cao của Thanh Hồ Sơn.

Con mắt Nhiếp Mộng hơi chuyển, hỏi trương hằng:

- Chuyển này Trương đạo hữu tới Cực Diễm Môn chẳng lẽ là vì khiêu chiến Chí Viêm Ma Tôn?

Nếu Trương Hằng có thể được Vũ Vô Cực coi là đối thủ có tính khiêu chiến nhất trong đời như vậy hắn là có tư cách khiêu chiến Chí Viêm Ma Tôn.

- Khiêu chiến Chí Viêm Ma Tôn?

Hoa Ngữ Môn chủ lộ ra vẻ tò mò, mơ hồ cảm thấy được thực lực của Trương Hằng có lẽ đã vượt qua sự tưởng tượng của mình. Bởi vì dọc theo đường đi. Tuy rằng Nhiếp Mộng cùng hắn có nói cười nhưng vẫn luôn duy trì một tia kính sợ khó thể phát hiện.

- Khiêu chiến? Vậy cũng không phải, chỉ là đơn thuần cảm thấy hứng thú.

Trương Hằng cười nói. đương nhiên sẽ không nói chân tướng sự việc. Hơn nữa hắn cũng không thể hoàn toàn xác định thân phận chân chính của Chí Viêm Ma Tôn. Trên thế giới này người trùng tên họ nhiều không đếm xuể. người am hiểu thần thông hệ hỏa cũng không ít.

Ngay khi ba người nói chuyện phiếm, từ Cực Diễm Môn phía dưới chân bay lên vài vị tu sĩ Kết Đan Kỳ. Người cầm đầu là một Thanh niên Kết Đan hậu Kỳ tuổi chừng hơn ba chục mặc áo bào tơ lụa màu lam. ánh mắt sáng quắc nhìn về phía ba người rồi rất nhanh hướng ánh mắt lên người Hoa Ngữ Môn chủ.

- Thì ra là Hoa Ngữ Môn chủ. Các hạ là vì chuyện đó mà tới cầu kiến tông chủ sao? Ta đã nói rồi. trong khoảng thời gian này tông chủ không gặp người.

Giọng điệu Thanh niên này không tính khách khí. cũng không lộ ra vẻ sợ hãi hắn phải có của tu sĩ Kết Đan Kỳ tầm thường khi đối mặt với cao nhân Nguyên Anh KỲ.

- Lam Hỏa, đây là đạo đài khách của quý môn sao? Lần trước nên giáo huấn người một chút.

Lệ quang chợt lóe lên trong mắt Hoa Ngữ Môn chủ. trên người đột nhiên tràn ra một cỗ linh áp cường đại. bức cho thân hình của Thanh niên Lam Hỏa ở đối diện không yên.

Nhưng Thanh niên gọi là Lam Hỏa này lại không chịu thua, cắn răng gắng gượng, mặt nghẹn đỏ bừng.

Trương Hằng cũng không nhúng tay vào việc này. hơi tán thưởng nhìn Thanh niên Lam Hỏa này một cái. Bình thường tu sĩ Kết Đan KỲ nhìn thấy cao nhân Nguyên Anh Kỳ nào còn có dũng khí gì để phản kháng.

-Hừ~

Hoa Ngữ Môn chủ hừ nhẹ một tiếng, sao có thể cho phép một tu sĩ Kết Đan Kỳ kiêu ngạo trước mặt mình. Như vậy, Nàng vừa chuẩn bị tăng thêm một bước tạo áp lực thì từ phía dưới đột nhiên truyền đến một cỗ khí thế cường đại thuộc về Nguyên Anh Kỳ.

Vút!

Một cỗ khí tức nóng cháy ập đến. ánh lửa chợt lóe. một trung niên mặt chữ điền mặc hồng bào bay tới. Hừ nhẹ một tiếng:

- Đây là trọng địa của Cực Diễm Môn. Hoa Ngữ Môn chủ người thân là trưởng bối Nguyên Anh Kỳ lại chấp nhậm một tiểu bối thật sự là buồn cười thay. Chẳng lẽ khi dễ Cực Diễm Môn ta không người sao?

- Hỏa Dực trưởng lão. Đệ tử của môn phái người vô lễ với bản tông, chẳng lẽ với thân phận của ta còn không có tư cách giáo huấn hần một chút hay sao?

Hoa Ngữ Môn chủ cũng không yếu thế. Hỏa Dực trưởng lão đối diện với nàng cũng đều là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. mà tu vi của nàng ta thâm hậu hơn đối phương một chút.

- Hừ! Nếu không phải bản trưởng lão tới kịp thời, không biết người muốn nhục nhã đệ tử chúng ta như thế nào!

Hỏa Dực trưởng lão hung dữ trừng mắt nhìn Lam Hỏa một cái, hiểu được tính cách quật cường của đối phương, nổi giận mắg:

- Người rút sang một bên cho ta...

Thấy trưởng lão Bồn môn lên tiếng như thế, Lam Hỏa chỉ đành không cam lòng bay ra ngoài mấy trăm thước nhưng đôi mắt còn nhìn chăm chăm tình huống bên này, ánh mắt bất thiện nhìn Hoa Ngữ Môn chủ.

Trương Hằng cảm giác buồn cười, cũng không nói gì.

- Tiểu tử này chính là tính khí quật cường, hy vọng Hoa Ngữ Môn chủ không nên trách tội.

Giọng điệu của Hỏa Dực trưởng lão lại chuyển, hần đương nhiên không hy vọng Lam Hỏa - đệ tử tư chất phi phàm trong môn phái này đắc tội một vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. nếu như vậy sẽ chỉ mang trở ngại lớn lao đối với tiền đồ của hần.

- Việc này tạm thời không nói đến...

Hoa Ngữ Môn chủ thản nhiên nói, nói tới đây nàng liếc Trương Hằng một cái. dứt khoát không nói thêm gì. Ý tứ của nàng đã rất rõ ràng. đá cái nan đề cầu kiến Chí Viêm Ma Tôn này cho Trương Hằng.

- Vậy hai vị là...

Hỏa Dực trưởng lão lộ vẻ tò mò nhìn Trương Hằng cùng Nhiếp Mộng. Theo đội ngũ ba người phi hành mà nói cũng không có chênh lệch về địa vị, hơn nữa hai người này cũng không biểu hiện ra kính sợ rõ ràng đối với Hoa Ngữ Môn chủ.

- Tiểu nữ tử là Nhiếp Mộng của Tán Tu Minh, vị này chính là Trương đạo hữu từ xa tới là bằng hữu của mình chủ.

Nhiếp Mộng cười đáp.

- Tán Tu Minh?

Hỏa Dực trưởng lão kinh hãi nhảy dựng, sinh, lòng cổ Kỵ đối với thân phận của hai người Trước mắt.

Một người là Phó minh chủ của Tán Tu Minh, một người khác là bằng hữu của Nghịch Thiên Đại Ma, đều là nhân vật không thể xem nhẹ.

- Mục tiêu chuyến này của chúng ta là Triệu Thụy, Minh chủ của các người!

Trương Hằng khê thở ra một hơi. trong lời nói lộ ra một luồng áp lực như có như không, mang đến cho người một loại khó thể cự tuyệt.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----oo0oo-----

338. Chương 336: Hiện Thân.

- Cái này...

Hỏa Dực trưởng lão do dự, qua một lúc lâu mới khẽ thở dài:

- Thật không dám giấu diếm, trong thời gian gần đây, tâm tình tông chủ ngài ấy thật không tốt, không gặp bất Kỳ ai.

- Không gặp?

Trương Hằng nhướn mày, vẻ mặt hiện lên vài phần không vui.

Hoa Ngữ môn chủ đứng bên cạnh, trên mặt ngọc mang theo Ý cười nhàn nhạt, thực hiển nhiên là câu trả lời này cũng không ngoài dự đoán của nàng. Sở dĩ nàng tới đây, trừ ôm một tia may mắn ra, còn có ý muốn xem kịch vui, xem rốt cuộc Trương Hằng này có Bốn sự gì.

- Chẳng lẽ Hoa Ngữ môn chủ không nói Với các vị sao? Trong thời gian này tông chủ sẽ không gặp người nào, trừ khi...

- Hừ, trừ khi là Vũ Vô Cực đích thân tới, nếu không thì tông chủ đại nhân sẽ không gặp ai cả!

Lam Hỏa đứng cách trăm thước không nhận được xen lời nói. trong ngôn ngữ còn mang theo mấy phần châm chọc cùng cười nhạo, tựa hồ cảm thấy hành vi của những người này thật không biết lượng sức.

- Ai cho người xen lời, lăn ra ngoài!

Hỏa Dực trưởng lão nổi giận quát.

- Ta nói thật mà thôi...

Lam Hỏa có chút buồn bực bay trở ra cách đó trăm thước, cũng không ảnh hưởng hấn quan sát tình Huống bên này.

- Nói vậy tông chủ quý môn cũng không phải hoàn toàn không gặp người bậc cường giả như Vũ Vô Cực Tu Chân Giới Triệu quốc thì vẫn sẽ gặp mặt chứ?

Trên mặt Trương Hằng càng hiện lên tươi cười sáng lạn. trong lời nói mang theo một cỗ khí thế bức người.

- Cái này...

Sắc mặt Hỏa Dực trưởng lão có chút khó coi, tức giận Lam Hỏa vừa xen lời, quay đầu hung hăng trừng hấn.

Trương Hằng trước mặt mang tới cho hấn một loại cảm giác không nhìn rõ hư thật, mơ hồ truyền ra một tia khí tức, thậm chí mang tới cho hấn vài phần nguy hiểm.

- Hỏa Dực trưởng lão, ta thấy ngài nên dần xếp một chút, vì Trương đạo hữu này là một trong đối thủ của mình chủ chúng ta, theo lý nên có tư cách bá kiến tông chủ quý môn.

Khóe miệng Nhiếp Mộng xẹt qua một vòng cung nho nhỏ.

- Đối thủ của Vũ minh chủ?

Trên mặt Hỏa Dực trưởng lão hiện ra vẻ khiếp sợ, lộ rõ biểu tình không dám tin.

- Sao có thể được?

Thanh niên Lam Hỏa Kết Đan Kỳ ở xa xa kinh hô.

Nghịch Thiên Đại Ma Vũ Vô Cực là tồn tại cỡ nào. ở trong mắt Lam Hỏa, sợ rằng chỉ có tông chủ Bốn môn mới có tư cách làm đối thủ của hắn.

Nếu chuyện này là thật, như vậy người Thanh niên trước mắt tất nhiên là tồn tại cùng cấp với Chí Viêm Ma Tôn.

- Xin hỏi tôn tính đại danh các hạ, hoặc là danh hào?

Hỏa Dược trưởng lão lập tức dùng ánh mắt hoàn toàn mới nhìn về phía Trương Hằng, nhưng cũng không hoàn toàn tin lời Nhiếp Mộng nói. Nếu thực lực của đối phương thật sự đạt tới cấp bậc đó. như vậy khẳng định là người nổi tiếng Tu Chân Giới Triệu quốc thậm chí là Tam Tinh Vực.

- Ha ha, tại hạ là hạng vô danh, Trương Hằng, chỉ sợ làm ngài thất vọng rồi...

Trương hằng cười nhạt nhìn về phía Hỏa Dược trưởng lão, tựa như đoán được tâm tư của đối phương.

- Vậy... Các hạ là tán tu lánh đời...

Hỏa Dược trưởng lão có chút xấu hổ nói. không ngờ đối phương là hạng người vô danh, như thế thì chuyện này có chút khó làm.

- Nói thật, Trương mỗ cũng không phải là tán tu lánh đời gì. chẳng qua làm việc ít xuất hiện, thực lực chân chính cũng không dám đánh đồng với Vũ minh chủ. Nhưng ta tìm tông chủ quý môn là vì muốn xác định một chuyện, lần này bất luận thế nào cũng phải gặp ngài

ấy !

Nói xong, trên người Trương Hằng đột nhiên truyền ra một cỗ khí thể vượt qua tu sĩ Nguyên Anh sơ kỳ có thể nắm giữ. khí thể đánh tới toàn bộ Cực Diễm Môn, rất có vẻ lấy lực một người đấu toàn môn phái.

- Trương đạo hữu như vậy không được!

Hoa Ngữ môn chủ lập tức mặt hoa biến sắc. nàng không thể bỏ mặc Trương Hằng tiếp tục làm thế.

Bởi vì lần này nàng hộ tống Trương Hằng đi lên đây. một khi Trương Hằng trêu chọc Chí Viêm Ma Tôn đáng sợ. Chẳng những hắn có khả năng ngã xuống, ngay cả Hoa Ngữ Môn cũng có thể sẽ bị liên lụy. Đây là chuyện mà Hoa Ngữ môn chủ không muốn nhìn thấy nhất.

Trương Hằng đối diện đột nhiên phát ra khí thể mạnh mẽ. Hỏa Dược trưởng lão mới vào Nguyên Anh Kỳ có chút khó ngăn cản được, vẻ mặt kinh hoảng. Vừa kinh ngạc cách làm việc của đối phương, cũng sợ hãi thực lực của Trương Hằng.

Mấy năm qua, trừ Nghịch Thiên Đại Ma Vũ Vô Cực ra. còn không ai có thể giương oai mà không trả giá đắt ở Cực Diễm Môn.

Từng có một vị tu sĩ Nguyên Anh KỲ đến gây chuyện sinh sự ở Cực Diễm MÔN kết quả bị Chí Viêm Ma Tôn ra tay diệt Nguyên Anh, không có một chút đường lui.

- Tuy rằng thực lực của các hạ không kém, nhưng ta khuyên ngài Chớ gây chuyện ở Bốn môn. Một khi kinh động tông chủ đại nhân, vậy sẽ không ổn...

Hỏa Dược trưởng lão có ý tốt khuyên bảo.

- Trương đạo hữu. không gặp được ma đầu kia cũng thôi, làm gì phải mạo hiểm như thế?

Hoa Ngữ môn chủ cũng lựa lời khuyên giải.

- Thật không biết lượng sức, xem ra hôm nay Cực Diễm Môn sẽ lại có một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ngã xuống...

Lam Hỏa đứng ở xa xa, khéo miệng mang theo mấy tia cười lạnh, thì thầm lẩm bẩm.

Chỉ có Nhiếp Mộng vẫn luôn mang theo vẻ mỉm cười nhàn nhạt, không ngăn cản hành vi của Trương Hằng.

Bởi ở trong các tu sĩ nơi này, chỉ có nàng biết rõ bí mật cùng thực lực của Trương Hằng. Theo nàng thấy, lúc này dù Trương hằng không thể địch nổi Vũ Vô Cực. nhưng vẫn có thể ứng phó Cấp bậc tồn tại như Chí Viêm Ma Tôn.

- Mục đích của ta là muốn kinh động tông chủ quý môn.

Trương Hằng mỉm cười, giang hai tay ra, khí thế trên người từng bước kéo lên. phạm vi ảnh hưởng cũng ngày càng rộng, làm cho chúng tu sĩ Kết Đan Kỳ liên tục lui ra sau.

Trương Hằng hiểu được, nếu không làm ra chút Thanh thế, hôm nay muốn gặp Chí Viêm Ma Tôn bằng phương thức thường quy là gần như không thể.

- Đạo hữu thật sự không nghe lời khuyên của ta hay sao?

Sắc mặt Hỏa Dực trưởng lão lập tức âm trầm, phất tay cho các tu sĩ Kết Đan Kỳ bên cạnh lui xuống.

- Tại hạ không có ác ý, chỉ cần có thể làm tông chủ quý môn hiện thân là được.

Trên mặt Trương Hằng mang theo ý cười ôn hòa, cuối cùng vươn tay chỉ vào Hỏa Dực trưởng lão, nhẹ nhàng băng quơ nói:

- Hôm nay mượn người khai đao vậy.

Ngay khoảnh khắc Tiếp đó, khí thế phát ra từ trên người Trương Hằng ngưng tụ lại. như núi cao đè xuống Hỏa Dực trưởng lão mới vào Nguyên Anh Kỳ.

Hỏa Dực trưởng lão biến sắc, Tuy rằng biết mình không phải là đối thủ của Trương Hằng, nhưng cũng không thể lui ra, tay vung lên, trước mắt xuất hiện một chiếc quạt lông lộ ra hào quang đỏ rực.

Nhẹ nhàng vung lên. một mảnh ngọn lửa nóng cháy hình thành vòng phòng hộ quanh người. Nhiếp Mộng cùng Hoa Ngữ môn chủ vội thối lui sang một bên.

Trương Hằng hai tay sau lưng, mang theo ý cười nhìn đối phương, Dường như không có ý ra tay.

Lúc mọi người đang nghi hoặc, ánh sáng bạc chợt lóe. từ trong thân thể Trương Hằng lóe ra một cái "Trương Hằng" giống y như hắn.

Thân Ngoại Hóa Thân!

Tu sĩ nơi này khiếp sợ không thôi.

Bất luận là Hoa Ngữ môn chủ hay Lam Hỏa. Hỏa Dực trưởng lão, đều tràn ngập hoảng sợ. Chỉ có Nhiếp Mộng vẫn duy trì trấn định.

Vù!

Phân thân của Trương Hằng thi triển Ngân Quang Thiểm Thước Thuật trong chớp mắt liền tới gần Hỏa Dực trưởng lão. chém ra một quyền đầy ngân diễm, đánh tan vòng bảo hộ lửa quanh người.

- Các hạ xin dừng tay!

Hỏa Dực trưởng lão liên tục hô ngừng, ngay khoảnh khắc Trương Hằng thi triển bí thuật Thân Ngoại Hóa Thân, hắn đã mất đi dũng khí tác chiến.

Trương Hằng cười ha ha, chậm rãi thu hồi phân thân, vừa chuẩn bị lên tiếng, từ trong Cực Diễm Môn truyền ra một tiếng nói lạnh lùng đến cực điểm:

- Kẻ nào dám đến gây chuyện sinh sự ở Cực Diễm MÔN giết.... không.... tha!

Theo tiếng nói, một người thiếu niên tóc dài màu đỏ phiêu dật bay lên không trung, sát khí kinh người như thực chất đâm thẳng vào tâm linh các tu sĩ nơi này...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

339. Chương 337: Gặp Lại.

Sát khí như thực chất kia tràn ngập cả khu vực này. tiếng nói lạnh băng đến cực điểm theo cùng chủ nhân buông xuống trên không Cực Diễm Môn.

Trong một mảnh hoa lửa rít gào can quét trên không trung, bóng người mơ hồ hiện ra trước mặt mọi người. Mơ hồ có thể thấy được hình ảnh thiếu niên đang lơ lửng trong ngọn lửa: tóc dài đỏ rực như lửa đang tung bay. khuôn mặt lãnh khốc, hai mắt lộ rõ sát khí.

Người này vừa xuất hiện, chúng tu sĩ Cực Diễm Môn đồng loạt hành lễ:

- Tông chủ!

Ngay cả Hỏa Dực trưởng lão Nguyên Anh Kỳ cũng phải kính cẩn đối với thiếu niên tóc hồng Trước mắt, hơi khom người với hân.

- Tông chủ. những kẻ này không gặp ngài không được, thậm chí còn muốn cưỡng bức mấy người chúng ta.

Thanh niên Lam Hỏa kia đột nhiên lên tiếng, bắt đầu tố khổ với tông chủ đang đứng yên trong một tầng lửa đỏ, trong mắt hiện rõ thân sắc sùng bái. Trong lòng âm thầm đặc ý, hung hăng trừng mắt nhìn Hoa Ngừ môn chủ.

Sắc mặt Hoa Ngừ môn chủ lập tức biến đổi. không ngờ cuối cùng vẫn chọc ra Chí Viêm Ma Tôn đáng sợ này, trong lòng không khỏi cười khổ: không biết Chí Viêm Ma Tôn đang thịnh nộ sẽ đối xử mấy người mình như thế nào.

Thần sắc Nhiếp Mộng hơi đổi, liền khôi phục bình thường, chuyển mắt về phía Trương Hằng, phát hiện đối phương đang vẻ mặt phức tạp nhìn bóng người mơ hồ đối diện, dù là xung quanh ngọn lửa tràn ngập cũng không thể ngăn cản tầm nhìn của hắn.

Xẹt xẹt... Ngọn lửa khẽ run lên.

Toàn trường tĩnh lặng, khác thường không có một ai lên tiếng.

Hỏa Dực trưởng lão cùng với đám người Nhiếp Mộng đều đầy nghi hoặc nhìn về phía thiếu niên truyền kỳ đang bao phủ trong biển lửa kia.

Nhưng Chí Viêm Ma Tôn trừ thời điểm xuất hiện nói một câu. sau đó không lên tiếng nữa, Hân lặng lẽ đứng ở bầu trời đối diện, nhìn về phía bên này.

Ngọn lửa gào thét dần dần tắt đi, càng hiện rõ bộ dạng thật của Chí Viêm Ma Tôn.

"Thật trẻ tuổi mà..."

Trong lòng Hoa Ngừ môn chủ thầm than, trẻ tuổi như thế đã tiến vào Nguyên Anh Kỳ, thậm chí có thể chống lại tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ. Nếu có thêm thời gian, không biết đối phương sẽ mạnh tới mức nào.

Chí Viêm Ma Tôn xuất hiện trước mắt mọi người là một thiếu niên chừng mười bảy mười tám tuổi, nhưng mái tóc dài đỏ rực phiêu dật sau lưng cùng vẻ mặt lãnh khốc tràn ngập sát khí lại làm cho hắn thành thực hơn nhiều, làm người ta không thể lấy từ "thiếu niên" để hình dung hắn.

Trương Hằng nhìn chằm chằm thiếu niên tóc hồng đối diện, cảm giác đối phương cùng Triệu Thụy trong ấn tượng của mình, cũng có quen thuộc, lại như xa lạ. Loại cảm giác mâu thuẫn này làm cho hắn có chút khó chịu, làm hắn vừa muốn nói lại thôi.

Vào Lúc này, hắn đã chắc chắn xác nhận, thiếu niên tóc hồng đối diện chính là mục tiêu mà mình tìm kiếm.

Triệu Thụy đứng nhìn Trương Hằng ngoài trăm thước, ngọn lửa quanh người đã tắt. sát khí trong mắt biến mất, thay vào đó là vẻ mặt khó tin.

Hắn từng bước đạp giữa hư không, đi về phía Trương Hằng, đột nhiên trong mắt hiện ra biểu tình mừng rỡ.

Mọi người nơi này đều ngẩn người, tựa như cả thế giới chỉ còn lại hai người Trương Hằng cùng Triệu Thụy.

Từng bước một, Triệu Thụy đi tới phía Trương Hằng, không có một tia sát khí cùng địch ý. mừng rỡ trong mắt chuyên thành kích động, thậm chí thân thể còn khẽ run lên.

- Tông chủ...

Chúng tu sĩ Hỏa Dực trưởng lão Cực Diễm Môn muốn nói lại ngừng, bọn họ phát hiện tông chủ lúc này, có lẽ bộ mặt thị sát lãnh khốc vừa rồi chỉ là một cái mặt nạ mà thôi.

"Thì ra bọn họ cũng là cố nhân..."

Nhiếp Mộng khẽ thở ra một hơi. khản trương trong lòng đã biến mất. sinh ra một ít hứng thú với thân thể của Trương Hằng. Tính cả Chí Viêm Ma Tôn, trong một ngày này thì Trương Hằng đã gặp hai cái cố nhân.

Rốt cuộc, khi Triệu Thụy đi đến cách Trương Hằng chỉ còn không tới mười thước, hắn ngừng lại, vươn cánh tay run rẩy. giọng nói hơi khàn khàn hỏi:

- Đại ca... là huynh phải không?

Giọng nói của hắn không lớn nhưng chúng tu sĩ nơi này đều nghe rất rõ ràng.

Đại ca. là huynh phải không?

Những chữ này như chứa hàm ý nặng ngàn vạn cần đánh sâu vào trong lòng mọi người.

Trương Hằng cũng cảm nhận được cảm tình nồng đậm ẩn chứa trong vài chữ này. hắn cười vui vẻ, lại đột nhiên chua xót, bước nhanh tới trước đặt tay lên vai Triệu Thụy:

- Nhị đệ. huynh tới rồi...

Cũng là mấy chữ đơn giản, không có bao nhiêu cảm tình, lại thẳng vào lòng người.

Cảm tình chân chính không cần lời hay ý lạ, cũng không cần chí khí hùng hồn nó chỉ là một ánh mắt đơn giản cùng một hai câu bình thường. Bất kỳ sự vật gì khi đến cực điểm đều sẽ hóa phức tạp thành giản đơn.

- Cuối cùng huynh đã tới!

Trong ánh mắt Triệu Thụy tràn đầy nước mắt, ôm cổ Trương Hằng thấp giọng khóc ra, tựa như phát tiết phiền muộn buồn bực không vui tích lũy nhiều năm trong lòng.

Chúng tu sĩ ở đây đều hiện ra vẻ kinh ngạc, ngay cả bản thân Trương Hằng cũng không ngoại lệ. không ngờ Chí Viêm Ma Tôn thị Huyết thị sát lại ôm đại ca khóc to.

Hỏa Dực trưởng lão cùng Lam Hỏa mặt như tro tàn. sắc mặt rất khó coi. Bọn họ vạn vạn lần không ngờ tán tu không có tiếng tăm gì trước mắt, lại là đại ca của tông chủ.

Nhiếp Mộng mắt sáng khẽ động, nhìn hai huynh đệ ôm lấy nhau Trước mắt, thầm nghĩ:

"Hai người này đều là đối thủ do Vô Cực điều động nội bộ. tiềm lực đáng sợ cực điểm, mỗi người đều rất khó chơi. Nếu hai người này liên thủ. thử nghĩ chắc chắn Tu Chân Giới Tam Tinh Vực sau này còn có ai chống lại họ. Dù là Vũ Vô Cực. sợ rằng cũng chỉ có thể bỏ chạy."

- Nơi này không phải chỗ nói chuyện chúng ta đổi chỗ khác thôi...

Trương Hằng đợi Triệu Thụy ổn định cảm xúc lại. mới đề nghị.

- Đại ca. huynh đi theo đệ!

Triệu Thụy lau nước mắt, vẻ mặt vui mừng, kéo Trương Hằng bay vào trong Cực Diễm Môn.

Vù vù!

Hai người hóa thành hai đạo hào quang một bạc một đỏ. hạ xuống một chỗ Mật địa trong sơn mạch.

- Đại ca. ngọn núi này là một chỗ linh mạch dồi dào do Cực Diễm Môn chiếm cứ mấy năm trước, đặt tên Cực Diễm Sơn. Bình thường đệ đều bế quan tu luyện ở Địa Hỏa Các trong Cực Diễm Sơn.

Triệu Thụy đánh ra từng đạo pháp quyết đặc thù lên lầu các trước mắt, miệng lẩm bẩm. Một mảnh sáng trắng chói mắt bao phủ hai người bên trong.

Ánh sáng chói mắt qua đi, ở trước mặt vẫn là một Tòa lầu các cổ kính, nhưng bóng dáng hai người đã biến mất.

Trương Hằng cảm giác cảnh sắc trước mắt mình đột nhiên biến đổi. nhiệt độ xung quanh tăng lên mãnh liệt, thậm chí đạt tới một trình độ khủng bố. Thần thức đảo qua, trong lòng kinh hãi.

Chỉ thấy xung quanh là một mảnh biển lửa màu xanh không ngừng翻滚, dưới chân là nham thạch nóng chảy không ngừng nổi bong bóng. Màu sắc nham thạch này lại là màu trắng nhạt, hình thái gần như chất lỏng, nhưng có thể nhìn thấy được dòng chảy như ẩn như hiện trong đó.

Thân thể Triệu Thụy hiện ra một loại sáng bóng như lửa, cả người như biến thành một món đồ sứ tinh mỹ đỏ rực. Một màng ánh sáng màu đỏ kéo dài ra bảo hộ Trương Hằng không bị ngọn lửa xung quanh công kích, thậm chí ngăn cản phần lớn nhiệt độ.

- Đây là nơi đệ tu luyện hang dung nham địa tâm hỏa?

Trương Hằng lộ ra thần sắc kinh ngạc, tiếp đó trong ánh mắt cũng hiện ra vẻ nóng lòng muốn thử...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0oo-----

340. Chương 338: Hỏa Dong Tinh Dung Nham.

- Đại ca. nơi này vốn là một hang động dung nham địa hỏa, nhưng lúc này đã bị đệ cải tạo thành Địa Hỏa Các dùng để tu luyện.

Chỉ thấy Triệu Thụy vung tay lên. ngọn lửa màu xanh tràn ngập xung quanh bắt đầu từ từ thu liễm lại, bị dung nham màu trắng bên dưới từ từ hấp thu.

Trương Hằng lại nhìn xung quanh, ánh mắt liên sáng lên. Xuất hiện Bốn phía là vách tường đỏ rực như tinh ngọc, tỏa ra ánh sáng Nhu hòa. trong suốt sáng bóng, còn hần đang đứng trong Tòa "lầu các" được cải tạo.

Dưới chân là dung nham khủng bố có thể hòa tan Pháp bảo thông thường trong nháy mắt.

Trương Hằng cùng Triệu Thụy đều lơ lửng ở trên không vùng dung nham này, dưới chân truyền ra nhiệt độ cực nóng, thậm chí thân thể cường hãn như Trương Hằng cũng có chút không chịu nổi.

- Đại ca. chúng ta sang bên kia nói chuyện.

Triệu Thụy dẫn đường đằng trước, đưa Trương Hằng lên một chỗ đình đài ở trên dung nham.

Tính chất đình đài này cũng là một loại tinh thể đỏ rực đặc thù. bên trong bố trí vài cái ghế đá cũng làm bằng chất liệu như thế, Triệu Thụy vội mời Trương Hằng ngồi trên ghế đá đỏ rực kia.

Vừa đến đình đài, cổ nhiệt độ kinh khủng kia cũng giảm hơn nửa, Trương Hằng gồi trên ghế đá bằng tinh thể đỏ rực này, không khỏi sờ sờ, kinh ngạc nói:

- Đây chính là Hỏa Dong Tinh hiếm thấy, nghe nói vật này có công hiệu rất lớn với tu sĩ tu luyện công pháp hệ hỏa, cũng là tài liệu cần thiết chế tạo Pháp bảo cấp cao hệ hỏa.

- Ha ha, nếu đại ca thích, đệ có thể đưa cho huynh một chút. Thứ này ở đây có rất nhiều, mấy năm trước Hỏa Dong Tinh còn có tác dụng rất lớn với việc tu hành của đệ. nhưng hai năm gần đây đã có tác dụng rất

nhỏ, cũng không có nhiều giá trị. Lúc trước mở ra hang dung nham, đào ra vô số Hỏa Dong Tinh, trong đó có hơn một nửa trực tiếp bị đệ đưa vào dung nham Hỏa Dong Tinh...

Nói tới đây, Triệu Thụy còn liếc mắt nhìn dung nham màu trắng đằng trước.

- Hỏa Dong Tinh dung nham? Xem ra hang động dung nham địa hỏa này là tồn tại cực phẩm khó trách tiến độ tu hành mấy năm nay của nhị đệ nhanh Như thế.

Trương Hằng không khỏi thở dài. hần có thể cảm nhận được, thực lực Triệu Thụy lúc này cao hơn mình không ít.

Ở Tu Chân Giới, địa tâm hỏa thường đều là dẫn ra từ tầng đất mặt, uy lực cũng chia ra không ít cấp bậc, nhưng thường sẽ không vượt qua Anh Hỏa của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Tuy rằng địa tâm hỏa được gọi là lửa từ lòng đất, nhưng thường đều là từ hang dung nham địa hỏa ở sâu trong lòng đất tràn ra, chảy tới tầng đất mặt đã chỉ còn một hai phần uy lực. Hang dung nham địa hỏa như thế này thì dù là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ phát hiện, cũng không thể chiếm giữ được như Triệu Thụy. Nên biết, dung nham trong hang động dung nham có thể hòa tan Pháp bảo thông thường trong nháy mắt, tu sĩ Nguyên Anh Kỳ thông thường lọt vào gần như không có khả năng sống, ngay cả Nguyên Anh cũng có thể bị thiêu rụi trong nháy mắt.

- Đại ca nói đúng, Sở dĩ tu vi của đệ tiến triển nhanh Như thế, quả thật có liên quan tới Hỏa Dong Tinh dung nham này. nhưng đây cũng chỉ là một trong các nguyên nhân.

Triệu Thụy hơi ngừng một chút, vẻ mặt hiện ra thần sắc hồi tưởng:

- Nếu không phải năm đó đại ca tặng tiểu đệ Hỏa Nguyên Châu, tu vi của đệ rất khó thăng cấp đến Nguyên Anh Kỳ trong mười mấy năm. càng đừng nói khiêu chiến tu sĩ Nguyên Anh Kỳ thực lực mạnh hơn.

- Đưa Hỏa Nguyên Châu cho nhị đệ là lựa chọn thích hợp nhất.

Trương Hằng cười nhạt nói, tiếp đó lại kinh ngạc:

- Huynh vừa phát hiện thể chất của đệ dường như xảy ra biến hóa đặc thù gì đó...

Trương Hằng nhớ tới thời điểm vừa tiến vào hang nham thạch, thân thể Triệu Thụy chuyển hóa thành hình thái như tinh thể đồ rục.

- Được Hỏa Nguyên Châu trợ giúp, cơ thể của đệ dần dần chuyển hóa thành Bất Diệt Hỏa Tinh Thể trong truyền thuyết. Đệ ở trạng thái này, phòng ngự thân thể sẽ tăng mấy lần năng lực thao túng linh lực thiên địa hệ hỏa sẽ tăng cường, thậm chí có thể để cơ thể ngấm trong Hỏa Dong Tinh dung nham kia, hấp thu tinh hoa địa hỏa. Chẳng qua thân thể chuyển hóa thành trạng thái này, sẽ tiêu hao nguyên khí cùng tinh hoa rất lớn. đệ cũng chỉ có thể duy trì được nửa nén nhang.

Triệu Thụy giải thích.

- Thì ra thế...

Rốt cuộc Trương Hằng hiểu được khi đó ở Huyết Sát động phủ, vì sao pho tượng thần bí lại khuyên mình tốt nhất không lấy Hỏa Nguyên Châu, nếu không thì hiện giờ mình cũng sẽ giống như Triệu Thụy, xuất hiện hình thái Bất Diệt Hỏa Tinh Thể.

Nhưng chỉ một cái Bất Diệt Hỏa Tinh Thể sẽ không thể đối chọi được với Yêu Long Hoàng được xưng là Long hoàng bất diệt thể đệ nhất ba mươi sáu giới, bằng không thì bản tôn pho tượng thần bí cũng sẽ không bị đánh bại.

Bất Diệt Hỏa Tinh Thể thậm chí là Hỏa Diễm Thân cao cấp hơn. tuy rằng thật sự mạnh mẽ, nhưng dù sao vẫn có tồn tại khắc chế nó, so sánh với thân thể Trương Hằng đang không ngừng hoàn thiện còn có chênh lệch không nhỏ.

Lực phòng ngự của Trương Hằng ở tình huống bình thường có thể chọi cứng với Pháp bảo. càng đừng nói Luyện Thiên Hóa Địa Công khắc chế hết thấy các công pháp thuộc tính trong thiên địa.

Tuy nhiên, lúc Triệu Thụy đối mặt tu sĩ tu luyện công pháp hệ hỏa thì sẽ chiếm tiện nghi rất lớn. đối phương khó có thể tạo ra nhiều tổn thương tới hắn. Đương nhiên, nếu gặp phải tu sĩ am hiểu pháp thuật thuộc tính băng, thực lực mạnh hơn hắn, vậy thì Triệu Thụy cũng sẽ chịu thiệt rất lớn.

Nhìn dung nham màu trắng không ngừng sôi trào bọt khí cách đó không xa. trong lòng Trương Hằng sinh ra một ý tưởng, ý tưởng này cũng đã có từ khi hắn vừa đến hang dung nham địa hỏa này.

Khi Ninh Tuyết Dung độ tiểu thiên kiếp, hắn từng dùng Hư Không Hỏa Diễm hấp thu rất nhiều tinh hoa lôi điện, khiến cho hắn bỗng có được thần thông hệ lôi. Còn trong dung nham Lúc này, lẽ ra nên ẩn chứa rất nhiều tinh hoa địa hỏa...

Nếu có thể hấp thu tinh hoa thiên lôi, như vậy tinh hoa địa hỏa thì sao?

Trương Hằng động tâm không thôi, ánh mắt nhìn lại dung nham này. thế nhưng không nhìn đến cuối cùng, không biết dung nham này có phải là trực tiếp chảy ra từ địa tâm sâu thẳm hay không.

Trong truyền thuyết, uy lực địa tâm hỏa không thua gì thiên lôi khi người tu chân độ đại thiên kiếp.

- Nhị đệ, không biết diện tích bao trùm của Hỏa Dong Tinh dung nham này là bao nhiêu, vừa rồi huynh dùng thần thức quan sát. cũng không chạm tới tận cùng?

Trương Hằng nghi hoặc hỏi.

- Cái này... Đệ cũng không tìm đến cuối cùng, đệ ở trạng thái bình thường căn bản không dám chạm tới Hỏa Dong Tinh dung nham, chỉ có thể lơ lửng ở trên nó, hấp thu lực diễm tinh thuần do nó phát ra...

Triệu Thụy do dự một chút, cũng không nói ra nguyên nhân gì. nhưng ánh mắt sáng ngời:

- Đại ca. năm đó thân thể của huynh đã mạnh Như thế, hôm nay hắn đã tới một trình độ khủng bố. nói không chừng có thể đối chọi lại lực Hỏa Dong Tinh dung nham này.

Trương Hằng nghe lời này không khỏi cười khổ:

- Thực lực của huynh hiện giờ cũng không mạnh Như đệ tưởng tượng, nhiều nhất cũng tương đương Nguyên Anh trung kỳ. E rằng ở trong Nguyên Anh Kỳ cũng không có ai đối chọi được Hỏa Dong Tinh dung nham này. cho dù là yêu thú Hóa Hình đỉnh phong cũng không thể.

- Chẳng qua, nếu tu vi của huynh còn có thể tăng lên một tầng thì tốt rồi...

Nói xong, Trương Hằng thở dài một hơi. trong mắt mang theo vẻ chờ mong. Luyện Thiên Hóa Địa Công tầng thứ ba chính là Tinh Hạch Kỳ. một khi tiến vào cảnh giới này, thực lực của Trương Hằng sẽ tăng trưởng bao nhiêu.

Đến lúc đó, tung hoành Tam Tinh Vực không còn là giấc mộng!

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

341. Chương 339: Chúng Ta Có Thể Làm Chúa Tể Thế Giới Đây.

- Đại ca. hiện giờ huynh cho ta một cảm giác thật đặc biệt, tuy nói tu vi mơ hồ không rõ. thực lực cũng không phải thông thiên, nhưng làm đệ có một loại ảo giác khó có thể chiến thắng... Thật giống như Vũ Vô Cực Tẩn Tu Minh.

Triệu Thụy có vẻ kinh ngạc nói. trong đầu bắt đầu nhớ lại Nghịch Thiên Đại Ma Vũ Vô Cực chiến đấu nhiều lần cùng hắn.

- Vũ Vô Cực?

Trương Hằng lộ ra vẻ kinh ngạc, không ngờ chuyện này cũng kéo sang Vũ Vô Cực.

- Không lẽ đại ca cũng có giao tiếp với hắn?

Thấy biểu tình của Trương Hằng, ánh mắt Triệu Thụy sáng ngời suy đoán.

- Đầu chỉ giao tiếp, thậm chí còn đánh qua với hắn. Gặp phải tên cuồng chiến đấu như hắn không biết là may mắn hay là bất hạnh?

Trương Hằng vừa nghĩ tới tên Vũ Vô Cực này, liền cảm thấy bất đắc dĩ.

- Nói Như thế, đại ca cũng trở thành đối thủ do hắn quyết định?

Triệu Thụy cười hì hì, có vẻ ngây thơ hồn nhiên, có lẽ chỉ khi ở trước mặt Trương Hằng, hắn mới có thể lộ ra một mặt hồn nhiên Như thế.

Trương Hằng cười khổ nói:

- Trong những năm gần đây. chênh lệch giữa ta với hắn càng kéo càng xa. Xem ra trong thời gian ngắn ta rất khó đánh qua hắn, trừ khi có thể thăng cấp một tầng nữa.

- Đại ca huynh Chờ nán lòng, đệ cùng Vũ Vô Cực cũng giao chiến nhiều lần. Mỗi một lần giao chiến, thực lực của đệ đều có tăng lên. Không bằng thế này. huynh ở chỗ đệ tu luyện vài năm. nói không chừng có thể thăng cấp thì sao?

Triệu Thụy cười khuyên giải, trong lời nói còn có chút ý an ủi.

- Cũng được, nhưng qua một thời gian, huynh còn có một chuyện cần phải đi xử lý một chút. Chờ trở về, huynh sẽ lập tức bế quan tu luyện...

Ánh mắt Trương Hằng lóe qua tinh quang, tiếp đó ánh mắt lại nhìn vào Triệu Thụy, tò mò hỏi:

- Nhị đệ. không biết từ sau khi truyền tống ra khỏi Huyết Sát động phủ, đệ đã trải qua những chuyện gì. sao hiện giờ lại trở thành người đứng đầu một phái?

Thăng đến Lúc này, Trương Hằng mới nhớ tới mấy năm qua Triệu Thụy đã trải qua những chuyện gì. lòng hiếu kỳ càng thêm mãnh liệt.

Triệu Thụy nghe lời này. sắc mặt dần trở nên ngưng trọng, ánh mắt cũng khôi phục lạnh lùng. Dưới ánh mắt Trương Hằng nhìn chăm chú. hắn dần hiện ra thần sắc hồi tưởng:

- Từ sau khi truyền tống ra khỏi Huyết Sát động phủ. đã trải qua mười năm...

Trong mắt Triệu Thụy lóe ra tình cảm phức tạp. lúc này hắn đã không còn là thiếu niên đơn thuần thiện lương năm đó. mà là một đồ tể thị Huyết lạnh lùng, được người ta gán cho danh hiệu Chí Viêm Ma Tôn!

- Hơn mười năm rồi...

Trong lòng Trương Hằng cũng sinh ra cảm khái vô tận. thấm thoát không để ý. hắn đã đến thế giới này mười mấy năm...

Lúc này cách ước hẹn với Bách Luyện đại sư, cũng chỉ còn một hai tháng, đây cũng là chuyện mà Trương Hằng cần phải xử lý.

- Từ bỏ quyền ở một cửa cuối cùng Huyết Sát động phủ. đệ bị truyền tống đến một khu vực phức tạp trong khu vực Thanh Hồ Sơn. Khi đó tu vi của đệ chỉ ở trình độ Trúc Cơ Kỳ. Bởi vì kinh nghiệm xử sự yếu kém, bị mấy tu sĩ Trúc Cơ Kỳ tính kế suýt chết. Vào lúc nguy hiểm, đệ lấy thân trọng thương diệt sạch những tu sĩ tính kế đệ. Nhưng mấy tu sĩ Trúc Cơ Kỳ này đều có bối cảnh ở Thanh Hồ Sơn. sau khi giết bọn họ. đệ bị mấy môn phái nhỏ đuổi giết, bọn họ còn đồn rằng trên người đệ có mang trọng bảo...

- ... Cứ thế. trong thời gian đó đệ không ngừng chạy trốn hơn nửa không ngừng giết những kẻ đuổi giết đệ. về phần giết bao nhiêu người, chính đệ cũng không biết.

- Nhưng cuối cùng vẫn có ngày đệ bị tu sĩ Kết Đan hậu kỳ đánh cho trọng thương, sắp rơi vào tử vong, do một vị đệ tử Hoa Ngữ Môn trị cho phần nửa thương thế, nhưng nàng vẫn không thể ngăn cản các tu sĩ đuổi giết đệ. Trong bỏ trốn hốt hoảng, đệ đi tới Cực Diễm Môn, môn phái nhỏ này đã dẫn xuống dốc. Lúc đó, đệ được tông chủ tiền nhiệm cứu, ngài ấy coi trọng thiên phú công pháp hệ hỏa của đệ. vì thế vụng trộm giữ đệ ở lại Cực Diễm MÔN cho đệ thoát được một mạng...

Nói tới đây, vẻ mặt Triệu Thụy lại toát ra tình cảm đau buồn:

- Tông chủ tiền nhiệm đối xử rất tốt với đệ. dốc lòng dạy đệ đối nhân xử thế. một thân tâm đắc tu luyện đều truyền thụ cho đệ... ở trong này. đệ trải qua một thời gian yên bình, tu vi cũng tăng mạnh. Nhưng mấy năm trước, đại nạn của ngài ấy đã tới. trước khi tọa hóa liền truyền chức tông chủ cho đệ!

Trương Hằng lẳng lặng lắng nghe, không ngờ Triệu Thụy gặp phải khốn khó không ít hơn mình, thậm chí còn gian nguy hơn.

Kế tiếp, Triệu Thụy lại bắt đầu kể những gì mình làm sau khi kế thừa chức vị tông chủ Cực Diễm Môn. Làm sao đối mặt Với các thế lực như hổ rình mồi. lại làm sao dùng thủ đoạn sát máu giết hết những kẻ từng đuổi giết hắn.

Nói tới chỗ kích động, ánh mắt Triệu Thụy lộ ra sát khí nồng đậm. thậm chí sắc mặt hiện ra vẻ dữ tợn. làm cho trong lòng Trương Hằng phát lạnh.

Trong lòng Trương Hằng thầm than, cách biệt mười năm, khẳng định Triệu Thụy đã hiểu không ít nhân tình thế sự. nhưng hắn học nhiều nhất là thủ đoạn lấy bạo chế bạo, hết thấy đều lấy thực lực định đoạt: ai trêu chọc ta, ta liền diệt kẻ đó!

- Nhị đệ. đệ làm như thế không khỏi có chút cực đoan như thế thì đệ sẽ chỉ đắc tội càng nhiều người hơn.

Trương Hằng nhẹ giọng khuyên bảo.

- Đại ca. huynh còn nhớ những lời huynh đã nói ở Huyết Sát thí luyện cửa thứ hai không?

Khóe miệng Triệu Thụy còn mang theo Ý cười nhàn nhạt, ánh mắt lộ ra thần sắc kiên định không thay đổi.

Trương Hằng chợt sững sốt. bắt đầu nhớ lại tình cảnh Huyết Sát thí Luyện khi xưa.

- Lúc đó huynh nói với đệ: Nếu thực lực của đệ có thể vượt qua phân thân Huyết Sát, thậm chí vượt qua bản thân Huyết Sát Thần Đế. hết thấy chuyện này đều do đệ định đoạt.

Trong mắt Triệu Thụy lại bắt đầu lóe ra nước mắt trong suốt, thấp giọng lẩm bẩm:

- Nếu thực lực của đệ đủ mạnh, như thế thì lúc đó Ngưng Tuyết tỷ sẽ không phải chết...

Trương Hằng im lặng. Triệu Thụy lẳng lặng nhìn hắn. trong đầu hai người đồng thời hồi tưởng lại tình cảnh khi đó:

Lạc Ngưng Tuyết cười chua xót:

- Vì cái gì trời cao không cho ta một cơ hội chứ?

Bóng người đỏ máu lẳng lặng nhìn nàng, ngữ khí lạnh nhạt nói:

- Vì cái gì trời cao phải cho ngươi cơ hội?

Pho tượng trắng đen bắn ra một cột sáng màu đen, chậm rãi tới gần Lạc Ngưng Tuyết.

- Không...

Triệu Thụy sắc mặt dữ tợn. lao về phía Lạc Ngưng Tuyết.

Trương Hằng làm sao cho hắn như ý. vươn tay hung hăng bắt lấy vai hắn.

- Đại ca, huynh buông ra!

Triệu Thụy rống giận.

- Yên lặng!

Bóng người đỏ máu kia dùng ánh mắt Như thực chất hung hăng trừng Triệu Thụy, một cổ uy áp như núi cao vạn trượng nháy mắt tập trung hẳn.

Bùm! Triệu Thụy không chịu nổi áp lực mạnh mẽ Như thế bất lực quỳ rạp xuống.

Cột sáng màu đen nhanh chóng bao phủ thân thể Lạc Ngưng Tuyết.

Xì xì. thân thể của nàng nhanh chóng biến mất ngay trước mắt Triệu Thụy.

- Vì sao... Vì sao chứ?

Triệu Thụy nắm dài bên cạnh Trương Hằng, thấp giọng khóc.

Ngữ khí Trương Hằng lạnh lùng nói:

- Nếu thực lực của đệ có thể vượt qua phân thân Huyết Sát. thậm chí vượt qua bản thân Huyết Sát Thần Đế. hết thấy chuyện này đều do đệ định đoạt.

Xoạt! Hình ảnh trong đầu biến mất.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

342. Chương 340: Dã Tâm Của Triệu Thụy.

- Đại ca. huynh nói nếu thực lực đủ mạnh, chúng ta có thể làm chúa tể thế giới này hay không?

Giọng khóc của Triệu Thụy làm cho cảm xúc của Trương Hằng cũng kém đi. nhưng nghe mục tiêu cùng đã tâm ẩn chứa lời nói của đối phương, cũng bị dọa nhảy dựng.

- Chúa tể thế giới?

Trương Hằng bị dọa nhảy dựng, khẽ quát Triệu Thụy một tiếng:

- Nhị đệ!

Tiếng quát của Trương Hằng như sấm nổ vang vọng trong hang động Hỏa Động Tinh.

- Ha ha. đại ca. đệ không tẩu hỏa nhập ma...

Triệu Thụy lau khô nước mắt, cười nhìn về phía Trương Hằng:

- Đệ chỉ là muốn nói ra lời trong lòng mình mà thôi. Lúc trước khi ở Huyết Sát động phủ. phân thân Huyết Sát bằng vào lực lượng mà chúng ta không thể với tới. nắm giữ sinh tử của chúng ta. thậm chí bằng một ý niệm là có thể thay đổi vận mệnh của chúng ta. Khi đệ trở thành tông chủ Cực Điểm MÔN thậm chí khi thăng cấp đến Nguyên Anh Kỳ. mới phát hiện mình đã có thể quyết định sống chết của đồng đạo sinh linh, hết thấy những thứ này đều là do thực lực cho phép.

- Nếu như thực lực chân chính đạt bước nghịch thiên dù là không thể hoành hành khắp Đông Vực đại lục, nhưng ở Tu Chân Giới Tam Tinh Vực đã không còn ai có thể tổn hại tới chúng ta cùng những người thân.

Ngữ khí Triệu Thụy khản thiết chân thành, ánh mắt sáng ngời tràn ngập Ý chí. hoàn toàn không có dấu hiệu tẩu hỏa nhập ma, để Trương Hằng yên tâm không ít.

Trương Hằng im lặng, nhìn chằm chằm vào Triệu Thụy, mới nói:

- Nhị đệ. cách xa mười năm. đệ đã xảy ra thay đổi rất lớn. nhưng thay đổi lớn nhất của đệ không phải là thị sát cùng lãnh khốc, Bởi vì hết thấy đều là đệ bị thế giới này bức. trong lòng của đệ còn có lương tri của bản thân. Thay đổi lớn nhất của đệ. đó là trong lòng của đệ thêm một thứ, đó chính là - dã tâm.

- Dã tâm?

Triệu Thụy ngẩn người, bắt đầu nhớ lại những chuyện mình trải qua trong mấy năm qua. đặc biệt từ sau khi lên làm tông chủ Cực Diễm Môn cùng thăng cấp Nguyên Anh Kỳ.

- Có phải đệ bức thiết hy vọng tăng lên thực lực của mình, muốn sau đó bằng vào thực lực mạnh mẽ để thay đổi thế giới này, để cho nó phát triển theo ý nguyện của đệ?

Trương Hằng nhân nhặt hỏi. ánh mắt nhìn chăm chăm Triệu Thụy, không cho hắn có chút trốn tránh.

- Có một chút Như thế... Nhưng ý nguyện lớn nhất của đệ là làm cho thế giới này không còn ai có thể tổn thương tới chúng ta. càng không nói đùa giỡn sinh mệnh cùng vận mệnh của chúng ta.

Triệu Thụy trước tiên do dự một chút, tiếp đó ánh mắt trở nên kiên định.

- Đại ca. chẳng lẽ huynh muốn phản đối cách làm của đệ?

Triệu Thụy có chút bất an nhìn về phía Trương Hằng, ánh mắt tránh né.

Trương Hằng đứng dậy khỏi ghế đá Hỏa Dong Tinh, ánh mắt nhìn ra xa Hỏa Dong Tinh vô tận ở xa xa, thật lâu sau mới nói:

- Mấy năm trước, huynh gặp được đệ tử của mình, chính là Quách Phong mà chúng ta gặp được ở ĐỘC Thiên Bảo.

- Quách Phong? Đệ tử của đại ca?

Tuy rằng Triệu Thụy có chút kỳ lạ với việc Trương Hằng nói sang chuyện khác, nhưng cũng bị dẫn dắt tò mò.

- Mặt ngoài Phong nhi là một kẻ phế linh căn. nhưng trên thực tế trong cơ thể ẩn chứa Thiên Cơ Thần Mạch trong truyền thuyết. Nó theo ta tu hành bốn năm năm. đã Kết Đan thành công, tốc độ này quả thật làm người ta sợ hãi! Lấy tốc độ trưởng thành này, qua mấy trăm năm nữa, chỉ sợ Tu Chân Giới Tam Tinh Vực sẽ không có ai chế ngự được nó.

- Bốn năm năm liền Kết Đan? Tốc độ này quả thật khủng bố.

Triệu Thụy cũng hiện lên thần sắc kinh ngạc, nhớ ngày đó hắn gặp Quách Phong, đối phương chỉ là một phạm nhân.

Tuy rằng tốc độ tu luyện của Triệu Thụy rất nhanh, nhưng trong đó có rất nhiều nhân tố. Hắn vốn là thân Hỏa Linh Thể. mười năm trước có được tiên thiên Linh bảo. mấy năm trước phát hiện hang động Hỏa Dong Tinh này. là bảo địa tu luyện đối Với người tu chân tu hệ hỏa, hơn nữa thường xuyên giao chiến cùng tồn tại cấp bậc Vũ Vô Cực. tu vi cùng thực lực có thể tăng lên mãnh liệt, đó cũng có thể dễ dàng lý giải.

- Vậy hiện giờ đệ tử của đại ca ở nơi nào. hắn không đi cùng huynh hay sao?

Triệu Thụy có chút nghi hoặc hỏi.

- Mấy ngày trước, huynh đã cho nó xuất sư...

Trương Hằng khẽ thở dài, cảm tình trong mắt cũng dần trở nên phức tạp.

- Đại ca. huynh tùy tiện cho hắn xuất sư Như thế, chẳng lẽ không sợ về sau hắn trưởng thành sẽ...

Triệu Thụy muốn nói lại thôi.

Trương Hằng lắc đầu nói:

- Dù hắn trưởng thành trở thành một kẻ đại ma đầu, có gì đáng ngại?

- Đại ca. huynh cũng quá không phụ trách đi chứ...

Triệu Thụy có chút khó tưởng tượng được cách làm của Trương Hằng. một khối ngọc thô tuyệt thế như Quách Phong vào trong tay hắn, không biết sẽ được đẽo gọt thành bộ dạng gì.

- Trước khi đi, huynh đã nói với nó: Ngày sau. mặc kệ con là chính hay ma, là thiện là ác. chỉ cần nắm vững bản tâm. chân chính là mình, sư tôn sẽ luôn luôn ủng hộ con.

Trương Hằng trầm thấp nói. tiếp đó quay lại nhìn Triệu Thụy gần trong gang tấc, nhàn nhạt nói:

- Hôm nay, huynh cũng có một câu giống như thế tặng đệ: Mặc kệ đệ mang theo dã tâm cùng mục đích gì. chỉ cần trong lòng có thể bảo trì một tia lương tri cuối cùng, đệ vĩnh viễn là nhị đệ không lớn lên ở trong cảm nhận của ta.

- Đại ca. cảm ơn huynh ủng hộ...

Triệu Thụy vạn phần cảm kích nói. đứng dậy khom người thật sâu trước Trương Hằng. vốn hắn tưởng rằng Trương Hằng sẽ phủ định Ý nghĩ của mình, nhưng không ngờ đối phương lại ủng hộ tuyệt đối.

Mơ hồ, hắn cảm giác trong lời Trương Hằng nói có hàm nghĩa khác, nhưng lúc này hắn còn chưa chân chính lĩnh ngộ ra.

Trương Hằng liếc nhìn Hỏa Dong Tinh dung nham không ngừng quay cuồng dưới đình đài, nhàn nhạt nói:

- Hỏa Dong Tinh dung nham này có thể sẽ giúp huynh tăng cường thực lực...

- Nếu đại ca cần thì cứ sử dụng, dù sao Hỏa Dong Tinh dung nham này gần như không thấy tận cùng.

Triệu Thụy cười nói, lại thật nghi hoặc hỏi:

- Đại ca hình như không phải tu luyện công pháp hệ hỏa...

Trương Hằng cũng không nói gì, vươn tay ra, không khí phát ra tiếng xẹt xẹt, mấy đạo hồ quang lôi màu tím như ẩn như hiện bên người hắn.

- Thần thông lôi điện!

Triệu Thụy kinh ngạc không thôi.

Triệu Thụy đương nhiên biết chỗ đặc thù của thần thông lôi điện, chẳng những uy lực lớn vô cùng, hơn nữa phương diện tốc độ cũng thật khủng bố, vào thời điểm độ thiên kiếp cũng có được ưu thế mà tu sĩ khác không thể sánh bằng.

Đương nhiên, thần thông lôi điện cũng khó nắm giữ nhất, càng đừng nói nắm giữ chân lý!

- Chúc mừng đại ca lại có thể nắm giữ được thần thông lôi điện hiếm thấy, về sau tỷ lệ độ thiên kiếp cũng sẽ càng lớn.

Triệu Thụy cười nói. nhưng trong đầu đột nhiên hiện ra khi Lạc Hà độ thiên kiếp. Trương Hằng đưa ra thần thông quỷ thần khó lường, khiến kiếp vận không ngừng rung động.

- Chẳng lẽ đại ca có được Lôi Nguyên Châu, hay là mang theo linh căn tu tiên cùng huyết mạch đặc thù?

Triệu Thụy kinh ngạc hỏi, trong lòng cũng âm thầm suy đoán.

- Không hề. huynh là một người mang linh căn bình thường.

Trương Hằng nhàn nhạt nói, duỗi tay, trong tay bùng lên một mảnh ngân diễm.

Ngân diễm bùng lên chiếu rọi khuôn mặt có vẻ kích động của Trương Hằng.

Phốc!

Mảnh ngân diễm này rơi vào trong Hỏa Dong Tinh dung nham.

Nhưng ngân diễm vừa rơi vào trong đó đã bị ngọn lửa màu xanh ở bên trong bao phủ.

Xì xì...

Ngân diễm cùng ngọn lửa xanh không ngừng đấu với nhau. Ban đầu, ngân diễm bằng vào thuộc tính mạnh mẽ sẽ không bị thua. Nhưng ngọn lửa màu xanh cuộn cuộn không ngừng từ trong Hỏa Dong Tinh tràn ra bao phủ nó.

Vù!

Hỏa Dong Tinh dung nham lại khỏi phục bình tĩnh, chỉ có thể nghe tiếng bọt khí nổ tung, không khí tàn mát ra nhiệt độ cực nóng đủ để tan chảy Linh khí thông thường trong nháy mắt...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

343. Chương 341: Nhị Nữ Cầu Kiện.

Nhìn một mảnh ngân diễm chỉ qua nửa khắc đã thuận lợi chôn vùi dung nham Hỏa Dong Tinh. Trương Hằng khề thở dài một hơi. trên mặt cũng không lộ ra chút nào không ngờ, thần nhiên nói:

- Không nghĩ tới hỏa diễm trong dung nham Hỏa Dong Tinh lại cường như vậy, dù ta đã sớm dự đoán nhưng vẫn phải giật mình, Thật khó tưởng tượng Nhị đệ ngươi vừa rồi lại có thể dùng thân thể mạnh mẽ kháng cự lại nhiệt độ cực nóng này!

Trong chiến đấu, Trương Hằng từng luôn thuận lợi khi thi triển ngân diễm. Dù hỏa diễm của đối thủ mạnh hơn nhưng với thuộc tính cắn nuốt quỷ dị của ngân diễm, chúng cũng phải cam bái hạ phong.

Nhưng cấp bậc hỏa diễm của dung nham Hỏa Dong Tinh phải cao hơn ngân diễm vài phần, giằng co lẫn nhau, ngân diễm cắn bản không có lực hoàn thủ.

- Xem ra muốn dùng ngân diễm trực tiếp cắn nuốt tinh hoa Hỏa Dong Tinh nơi này là điều gần như không thể, trừ khi ngân diễm có thể tăng lên một cấp bậc.

Trương Hằng liếc mắt nhìn dòng dung nham màu trắng gần như vô tận đang không ngừng quay cuồng, trong lòng âm thầm suy nghĩ.

- Đại ca. thân mình ta chính là hỏa linh thể. đối với pháp thuật hỏa hệ thì có được năng lực kháng cự rất cường đại. Khi ta chuyển hóa thành. hỏa tinh thần, thậm chí có thể miễn dịch với hỏa diễm trong phạm vi nhất định. Do đó ta mới có thể miễn cưỡng kháng cự được với sức nóng đáng sợ và hỏa diễm Hỏa Dong Tinh.. Mà loại trạng thái này, ta cũng mới chỉ có thể sử dụng được một hai lần trong một tháng, thời gian cũng có hạn. Nếu không thì tu vi hiện tại của ta có lẽ đã tấn chức Nguyên Anh hậu kỳ rồi!

Triệu Thụy cười cười giải thích cho Trương Hằng:

- Nhưng thật ra nếu đại ca huynh có thể tăng lên một giai tầng thì chắc rằng cũng có thể dùng thân thể cứng rắn đối kháng dung nham Hỏa Dong Tinh này. Đến lúc đó, bên trong Nguyên Anh Kỳ còn có ai là đối thủ của đại ca được!

Về mặt Trương Hằng mỉm cười, cũng không phủ nhận. Nhưng muốn thăng cấp lên Tinh Hạch Kỳ cũng không phải là chuyện của mười ngày nửa tháng là làm được! Trước mắt, hắn còn phải đi gặp đám người Bách Luyện đại sư. thực hiện “ước hẹn mười năm”, thăm dò Mật địa mà tông phái luyện khí siêu cấp Bách Luyện Tuyệt Khí Tông lưu lại.

- Đúng rồi đại ca. vừa rồi ta nhìn thấy đại ca sử dụng thần thông lôi điện liên nhớ tới một tu sĩ mà ta gặp mấy ngày trước. Thực lực của hắn cũng rất mạnh, trong tay thậm chí còn thao túng pháp bảo lôi điện đỉnh cấp nữa.

Triệu Thụy hơi kinh ngạc nói. Chỉ trong một thời gian ngắn liên tục gặp hai người am hiểu thần thông lôi điện, hơn nữa thực lực cũng không kém. Điều này cũng quá rất trùng hợp.

- Thần thông lôi điện!? Còn thao túng pháp bảo lôi điện đỉnh cấp?!

Ánh mắt Trương Hằng sáng lên. không khỏi hỏi:

- Người kia có phải là Lôi Đình Bá Vương - một gã to con không?!

- Đúng vậy! Chính là hắn.

Triệu Thụy cười nói.

- Hôm đó, khi ta gặp phải người này, hắn đang bị một con yêu thú Biến Hóa hậu Kỳ đuổi giết. Vốn ta cũng không định xen vào việc này nhưng sau đó phát hiện yêu thú đuổi giết hắn là Thanh Vũ Điểu, am hiểu thần thông hỏa hệ. Vì thế ta tính toán bắt con yêu thú này, khiến nó trở thành linh thú của ta nhưng thực lực của nó thật lợi hại. Dưới sự liên thủ của ta và tên to con kia mới khó khăn lắm đánh lui được nó.

Nói tới đây, trong mắt Triệu Thụy còn hiện lên vài tia tiếc nuối, dường như rất thất vọng về việc không bắt được con Thanh Vũ Điểu kia.

Vừa nghe lời này, Trương Hằng cũng không khỏi kinh ngạc, không ngờ Thanh Vân Sơn khiến cho mình và Lôi Đình Bá Vương đuổi chạy trốn chết lại bị Triệu Thụy đánh lui, dù là có liên thủ với Lôi Đình Bá Vương.

- Không ngờ Nhị đệ ngươi lại có thể chống lại được yêu thú Biến Hóa hậu Kỳ...

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi. Trong vô tình, thực lực của Triệu Thụy đã vượt hẳn một mảng lớn.

- Ha ha ha... Đại ca có điều không biết rồi! Nếu là yêu thú Biến Hóa hậu Kỳ bình thường ta đương nhiên không dám trêu chọc nhưng gặp phải yêu thú am hiểu thần thông hỏa hệ thì ta liền hoàn toàn có thể khắc chế nó.

Triệu Thụy cười ha hả nói.

Trương Hằng gật gù đầu. Có được Hỏa Nguyên Châu, Triệu Thụy đích thật là khắc tinh của yêu thú am hiểu thần thông hỏa hệ. Trừ khi là nhân vật cấp Thần Thú. Tuy nhiên, dù là Như vậy, thực lực của Triệu Thụy cũng đúng là vô dụng trí nghị!

- Không biết Lôi Đình Bá Vương được người cứu giờ đang ở đâu?!

Trương Hằng lại hỏi.

ở Hội giao dịch Triệu Quốc, Phi Linh Đảo bị rất đông yêu thú tập kích, chủ yếu là có liên quan tới Lương Cực Từ Nguyên Kinh và Dẫn Lôi Phủ. Nhưng Trương Hằng lại có chút đoán không ra vì sao hai kiện pháp bảo đỉnh cấp này lại có thể dẫn tới việc rất đông yêu thú không tiếc mạo hiểm xâm phạm thế giới nhân loại, kết địch với rất nhiều tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

“Có lẽ trong Lương Cực Từ Nguyên Kinh và Dẫn Lôi Phủ có ẩn chứa bí mật gì không muốn người ta biết?!”

Trương Hằng trầm nghĩ trong lòng.

- Người này đang ở ngay cạnh Cực Diễm Môn cách Cực Diễm Môn chừng hai trăm dặm. giờ phút này đang bế quan khôi phục, đại khái chừng một hai tháng mới có thể xuất quan.

Triệu Thụy không cần suy nghĩ trả lời.

- Người này có được pháp bảo đỉnh cấp khiến rất nhiều yêu thú phải đổ mắt. Chờ sau khi thương thế hắn khôi phục, người tốt nhất bảo hắn rời đi, tránh mang tay bay vạ gió tới cho Cực Diễm Môn!

Trương Hằng thần nhiên nói. trong lòng vốn cũng nổi lên ý định liên thủ Triệu Thụy diệt sát Lôi Đình Bá Vương nhưng nghĩ tới lời đồn thuật khủng bố của đối phương thì cũng bỏ qua suy nghĩ này ngay.

Trong Nguyên Anh Kỳ, một hai người dù liên thủ muốn diệt sát một người đồng cấp cũng là việc rất khó khăn, huống chi là những nhân vật đặc biệt am hiểu tốc độ như Lôi Đình Bá Vương.

- Đại ca. không bằng chúng ta cùng nhau đem hắn...

Sát khí thoáng hiện lên trong mắt Triệu Thụy, làm ra động tác chặt tay...

Trương Hằng hơi sững sốt, không nghĩ tới Triệu Thụy cũng có ý nghĩ Như vậy,

- Không nên! Muốn diệt sát người này rất khó. hơn nữa, ta cũng có quen biết hắn, quan hệ cũng không tính là kém!

Trương Hằng lập tức phủ định ý kiến này.

Triệu Thụy nhún vai. vẻ mặt không có chuyện gì nói.

Trương Hằng không khỏi cười khở. Triệu Thụy đích xác đã không còn là Triệu Thụy trước đây. Giờ phút này hẳn là người sát phạt quyết đoán, sẽ bóp chết từ trong trứng nước hết thảy những thứuy hiếp đến sự tồn tại của mình.

Đúng Lúc này, ánh mắt Triệu Thụy hơi đổi. khôi phục lại vẻ lạnh lùng. Hắn vung tay lên. trên lòng bàn tay liên xuất hiện một khối ngọc phù màu đỏ. trên đó lưu chuyển một màu lửa sáng bóng, linh khí bốn phía cũng theo đó mà dao động.

Triệu Thụy rút thần thức vào trong ngọc phù này, sau một lúc vung tay lên, thu hồi ngọc phù rồi nhìn Trương Hằng nói:

- Đại ca. hai gã nữ tu theo huynh tới Cực Diễm Sơn không chịu rời đi. dường như có chuyện gì muốn giải quyết.

Hai nữ tu trong miệng Triệu Thụy hiển nhiên là Nhiếp Mộng và Hoa Ngữ Môn chủ. Hai người bọn họ đều có việc cầu kiến Triệu Thụy.

- Hai người này cũng chỉ có quan hệ bình thường với ta mà thôi. Trong đó có một người là song tu đạo侶 của Vũ Vô Cực. Vũ Vô Cực từng cứu ta một mạng ở Vô Ưu Lâm cho nên ta hứa sẽ mang nàng tới gặp người.

Trương Hằng bình tĩnh nói.

- Đại ca gặp nguy hiểm ở Vô Ưu Lâm sao?!

Triệu Thụy biến sắc nói.

- Nghe Vũ Vô Cực nói thực lực của yêu thú Thiết Mộc trong Vô Ưu Lâm kia cực Kỳ cường hãn. có thể xem là vô địch trong Nguyên Anh Kỳ. thậm chí đã tiếp cận Hợp Thể Kỳ. Đại ca có thể chạy thoát khỏi tay hắn cũng là điều vô cùng may mắn!

- Nếu đại ca đã nói vậy thì quên đi vậy!

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

344. Chương 342: Dự Cảm.

Tưởng tượng tới yêu thú khủng bố siêu cấp Thiết Mộc. Trương Hằng cũng vẫn còn sợ hãi. Nếu không phải Vũ Vô Cực tới đúng lúc thì không biết mình sẽ lưu lạc tới trình độ nào nữa!? Ngay cả tu sĩ Nguyên Anh hậu Kỳ Tương Sơn trưởng lão cũng không hề có sức phản kháng trong tay đối phương.

- Thực lực của yêu thú này có lẽ đã chạm tới trình độ Hóa Thần Kỳ rồi. đích xác chúng ta hiện tại không thể chống lại!

Trương Hằng âm thầm thở dài!

- Đại ca không cần lo lắng! Yêu thú này tuy rằng lợi hại nhưng cũng không dám dễ dàng diệt sát tu sĩ nhân loại. Trong Tu Chân Giới Tam Tinh Vực. cả tu sĩ nhân loại và yêu tu đều có ước thúc. Việc Phi Linh Đảo bị yêu thú tập kích, tu sĩ nhân loại quyết không bỏ qua cho chúng. Hơn nữa tiềm lực của chúng ta vô hạn. qua thêm vài năm cũng không cần phải sợ những yêu thú Biến Hóa Kỳ kia...

Triệu Thụy bình thản nói.

Trương Hằng hơi gật đầu:

- Nói không sai! Nhưng Nhị đệ ngươi cũng phải cẩn thận chút mới được! Nói không chừng con Thanh Vũ Điều kia lại dẫn dắt lũ yêu thú giết tới Cực Diễm Môn ngươi đó! Theo quan sát của ta ở Vô Ưu Lâm, phát hiện ra Thanh Vũ Điều có quan hệ tương đối thân thiết với Thiết Mộc đó!

sắc mặt Triệu Thụy hơi đổi. trước mắt như hiện ra tình cảnh rất đông yêu thú giết tới Cực Diễm Môn Nhưng nhanh chóng khôi phục lại vẻ đăm dục:

- Cảm ơn đại ca đã nhắc nhở! Đệ sẽ cẩn thận.

Hai người lại hàn Huyền thêm một lúc rồi Trương Hằng mới đề nghị:

- Nhị đệ. thời gian còn sớm. không bằng ngươi giờ đi tiếp kiến hai nữ nhân kia đi!

Triệu Thụy có chút do dự nói:

- Vốn cũng không định đi vì không muốn gặp Hoa Ngữ Môn chủ.

- Có chuyện gì vậy!?

Trương Hằng kinh ngạc hỏi.

- Đại ca hẳn còn nhớ ra cuộc sống một thời gian khi đệ chạy tới Thanh Hồ Sơn, bị một gã tu sĩ Kết Đan hậu Kỳ đánh cho trọng thương, nhờ một nữ đệ tử Hoa Ngữ Môn trị liệu và chăm sóc mới có thể còn mạng, Qua vài năm, đệ luôn mang lòng biết ơn để báo đáp nàng ta. như đưa tặng pháp bảo và tinh thạch, nhưng nàng ta một mực không chịu nhận! Sau khi đệ trở thành Cực Diễm Môn chủ, nàng tự nguyện trở thành thị thiếp của đệ. đệ cuối cùng cũng phải đáp ứng...

- Thị thiếp?

Trương Hằng hơi sửng sốt. không ngờ Triệu Thụy còn làm ra chuyện như vậy!?

sắc mặt Triệu Thụy hơi đỏ lên, cũng nói thêm:

- Chỉ là trên danh nghĩa thôi...

Triệu Thụy cười ha hả, lại nói:

- Nếu Nhị đệ ngươi thích thì để nàng trở thành thê tử của mình cũng có sao đâu?!

Cách biệt mười năm, biến hóa của Triệu Thụy tuy rất lớn nhưng về mặt tình cảm lại vẫn gà mờ như cũ.

- Nhưng đệ vĩnh viễn không quên được Ngưng Tuyết tỷ... Dù nàng đã mất nhưng... Tú Hương từng cứu đệ một mạng, đoạn cuộc sống kia cũng chiếu cố đệ rất cẩn thận... Đệ biết nàng là một cô gái tốt. cũng có chút cảm tình với nàng ta... Nhưng đệ không cho phép nội tâm đệ làm Như vậy...

Khi Triệu Thụy đề cập tới cô gái Tú Hương thì ánh mắt hơi sáng lên nhưng lập tức ảm đạm lại, lâm vào trầm mặc.

Trương Hằng hơi kinh ngạc, trong lòng cũng đột nhiên nghĩ tới Ninh Tuyết Dung. Nếu một ngày nào đó Ninh Tuyết Dung chết đi, chính mình có thể thừa nhận nữ nhân nào khác sao?! Có thể hay là không thể?! Hoặc là cũng giống như Triệu Thụy, khó có thể lựa chọn?!

Trong khoảnh khắc này, một nét tình cảm hiện lên trong mắt Trương Hằng. Hắn đưa tay siết chặt túi trữ vật màu xanh bên mình, chỉ sợ nó đột nhiên lại biến mất!

Hít một hơi thật sâu. Trương Hằng mới nói một câu. hàm ý sâu xa:

- Hãy biết quý trọng người trước mặt mình...

Không biết là cảm thán hay đang nói với chính mình. Trương Hằng cứ tự nhiên mà thốt ra những lời Như vậy...

- Quý trọng người trước mắt mình...

Triệu Thụy hơi nghi hoặc, trong lòng lại khẽ động, tiện mồm nói:

- Đệ sẽ ghi nhớ lời của Đại ca!

Trương Hằng gật gật đầu, ánh mắt hơi chớp chớp.

Theo sau, Triệu Thụy trầm ngâm một chút rồi nói thêm:

- Đại ca. đệ trước mang huynh rời khỏi đây, đi gặp hai nữ tu kia.

Hô!

Triệu Thụy phất tay áo. dung nhập Hỏa Dong Tinh dưới chân phát ra từng trận hỏa diễm màu xanh, không ngừng phiêu đăng, lại khôi phục lại độ nóng khủng bố lúc trước.

- Đại ca đi theo đệ.

Trên tay Triệu Thụy nổi lên một cỗ quang mang đỏ như lửa, bao bọc lấy Trương Hằng lại. Hai người một trước một sau bay đi, nhanh chóng hóa vào trong ngọn lửa màu xanh.

Khi bay tới một nơi có vị trí đặc biệt, trong tay Triệu Thụy đánh ra một pháp quyết mờ mờ không rõ. ánh sáng màu trắng Nhoáng lên một cái, bọc lấy hai người lại.

Ông!

Trong ánh sáng mờ mờ. hai người hiện ra ở một lầu Các tao nhã trong Cực Diễm Môn. Xa xa là non xanh nước biếc, ngoài trời màn đêm đã buông xuống, bầu trời như khảm mấy ngôi sao thưa thớt, không ngừng lấp lánh, thật có vài phần Ý cảnh!

- Nhiếp đạo hữu. người xác định Trương đạo hữu kia sẽ khiến Chí Viêm Ma Tôn gặp chúng ta sao?!

ở một phòng khách của Cực Diễm Môn Nhiếp Mộng và Hoa Ngữ Môn chủ đang ngồi đối diện nhau. Người vừa lên tiếng chính là Hoa Ngữ Môn chủ, giọng nói cũng có chút nóng ruột.

Về mặt Nhiếp Mộng lại bình tĩnh, thản nhiên nói:

- Huynh đệ gặp mặt. đương nhiên còn nhiều chuyện muốn nói. Dù là chờ vài ngày cũng có sao đâu.

Lúc trước khi Trương Hằng ở Kim Kiếm Môn đã đáp ứng với Nhiếp Mộng sẽ giúp nàng gặp Chí Viêm Ma TÔN hỏi tình hình liên quan tới Vũ Vô Cực.

- Ta hoài nghi ma đầu kia đang cố ý tránh né ta. về phần Trương Hằng mà người nói. phẩm hạnh cũng không nhất định có thể tin được...

Hoa Ngữ Môn chủ thấp giọng nói. trên mặt hiện ra vẻ không mấy xác định. Hai người chờ đã lâu mà cũng không thấy Trương Hằng hay Chí Viêm Ma Tôn tới.

Trên bầu trời Cực Diễm Môn, Trương Hằng và Triệu Thụy sóng vai nhau mà đi, nhìn bầu trời vô tận bên trên.

- Nhị đệ. người đã giao chiến nhiều lần với Vũ Vô Cực. có biết chi tiết của hắn không?!

Trương Hằng đột nhiên hỏi.

Hai người tạm thời cũng chưa có ý hạ xuống.

- Vũ Vô Cực ư ? Đệ và hắn cũng có quan hệ không địch không bạn. Mỗi lần giao chiến cũng chỉ vền vện giới hạn trong luận bàn mà thôi. Thi thoảng hắn cũng tán gẫu vài câu với đệ. Hắn là một người cô độc... về phần chi tiết của hắn. đệ cũng không biết nhiều. Vũ Vô Cực từng nói rằng ở trong mộng, hắn thấy mình là một người đứng trên đỉnh thế giới, nhìn xuống toàn bộ thế giới. Hắn cũng từng thấy mình hóa thân thành rồng, tung hoành triệu vạn dặm tinh hà. Trong mộng, ẩn tượng sâu nhất trong lòng hắn chính là một phiến đại lục vô tận. ở nơi đó, cường giả như mây, có rất nhiều đối thủ...

Ngừng một chút. Triệu Thụy lại nói tiếp:

- Hắn thường xuyên thổ dài nói rằng thời gian không lâu nữa dường như phải rời khỏi Tam Tinh Vực. thậm chí Đông Vân đại lục. Điều này khiến đệ thấy rất buồn bực nhưng nguyên nhân cụ thể thì ta cũng không rõ ràng lắm...

Trong đầu Triệu Thụy không khỏi hiện lên thiếu niên hắc bào mà hắc đường như không thể đánh bại, không tự chủ được nói:

- Trên thực tế, hắc cũng không phải là người xấu, cũng không tính là người cuồng vọng. Xét đến cùng, hắc rất cô độc.

- Cô độc?!

Trương Hằng tự giễu. Đây cũng là lý do sao?! Mỗi người sinh ra đều có điểm vô cùng thích hợp cho mình. Đối với Vũ Vô Cực mà nói, cô độc mới chính là điều phù hợp với hắc!

Đúng lúc này, từ Cực Diễm Môn có hai đạo độn quang bay lên. Hai nữ tu với váy áo phiêu động bay lên bầu trời. Đúng là Nhiếp Mộng và Hoa Ngữ Môn chủ.

Trương Hằng và Triệu Thụy liền dừng lại giữa hư không, thôi nói chuyện, đạm mạc nhìn hai nữ nhân này.

Nhiếp Mộng nhìn hai nam nhân đang sóng vai đứng giữ hư không, trong lòng Bồng nhiên sinh ra đôi chút xúc động. Nàng có một dự cảm khó hiểu rằng hai nam nhân trước mắt này mấy chục năm nữa có lẽ sẽ trở thành chúa tể chân chính của Tam Tinh Vực...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

345. Chương 343: Túy Tiên Nhuyễn Ngọc Hương.

Trương Hằng và Triệu Thụy sóng vai mà đứng giữa hư không, từng trận cương phong xung quanh cũng không thể khiến quần áo hai người lay động.

Nhìn Nhiếp Mộng và Hoa Ngữ Môn chủ đang bay về phía mình, vẻ mặt Triệu Thụy lãnh đạm. ánh mắt thậm chí còn lộ ra sát khí nhàn nhạt, như lộ ra hàm ý người bên cạnh mà như xa cả ngàn dặm. Hắc dùng ánh mắt từ trên cao nhìn xuống, miệt thị hai nữ nhân này, coi như nắm sinh tử đối phương trong tay.

Trương Hằng lại có vẻ rất tùy ý, thần thái bình thường. Chỉ có thể thấy được trên khóe miệng hắc hiện lên một tia tươi cười không rõ ràng.

- Tiểu nữ Nhiếp Mộng, đến từ Hắc Thủy Trấn Tán Tu Minh xa mấy ngàn dặm. may mắn được gặp Triệu tông chủ. thật là vô cùng vinh hạnh!

Nhiếp Mộng hơi cúi thấp người về phía Triệu Thụy. nhẹ nhàng cười nói. lời lẽ cực Kỳ khách khí.

Thần sắc của Triệu Thụy vẫn hờ hững như trước, đối với lời lẽ khách sáo của Nhiếp Mộng cũng chỉ gạt đầu mà thôi.

- Nhị đệ. đây chính là Nhiếp đạo hữu mà ta đã đề cập tới. Nàng chính là Phó Minh chủ Tán Tu Minh, có quan hệ không cạn với Vũ Minh chủ.

Trương Hằng thấy Triệu Thụy có chút lạnh lùng với Nhiếp Mộng thì ở bên cạnh nhắc nhở một câu để Nhiếp Mộng không phải xấu hổ.

- Việc Nhiếp đạo hữu nhờ. ta đã biết, chờ khi xử lý xong một việc khác ta sẽ nói chuyện với cô.

Giọng điệu của Triệu Thụy cũng hơi dịu đi, nói với Nhiếp Mộng.

Nhiếp Mộng trước nói ra lời cảm ơn đối với Triệu Thụy, sau lại gạt đầu tỏ ý cảm kích Trương Hằng. Lần này nếu không có Trương Hằng tương trợ. nàng muốn gặp được Chí Viêm Ma Tôn của Cực Diễm Môn cũng là chuyện gần như không thể.

- Triệu Tông chủ, người hẳn là biết mục đích chuyến này của ta tới Cực Diễm Môn?

Hoa Ngữ Môn chủ nhìn thẳng Triệu Thụy. giọng điệu có phần gượng gạo. Đối mặt với Chí Viêm Ma Tôn nổi tiếng lạnh lùng, khát máu. nàng cũng không sinh ra chút sợ hãi nào.

Triệu Thụy cười lạnh, không nói gì mà sát khí trong mắt càng lúc càng dày đặc. Một cỗ linh áp cường đại hướng thẳng về phía Hoa Ngữ Môn chủ. khiến cho thân thể mềm mại của nàng khẽ run lên. cố gắng lắm mới ổn định được thân hình.

Sắc mặt Hoa Ngữ Môn chủ khẽ biến, thân thể lâm vào uy áp vô hình cực Kỳ khó chịu. Sát khí vô tình kéo lên cũng đánh tan Ý chí chiến đấu trong nội tâm nàng.

Trương Hằng đứng bên cạnh Triệu Thụy, cũng không có ý nhúng tay vào. Bản thân hẳn cũng không có hảo cảm gì với Hoa Ngữ Môn chủ.

Trên mặt Nhiếp Mộng hiện ra một tia không đành lòng. Đoạn thời gian Trương Hằng và Triệu Thụy tiến vào nam động Hỏa Dong Tinh nàng cũng đã hỏi rõ mục đích của nàng ta lần tới Cực Diễm Môn này.

Mấy năm trước, ái đồ Tú Hương của Hoa Ngữ Môn chủ vô cớ mất tích khiến bản thân Hoa Ngữ Môn chủ lo lắng không thôi. Nhưng sau đó hai năm, Hoa Ngữ Môn chủ mới nghe được tin tức xác thực rằng ái đồ của nàng đang ở cạnh Chí Viêm Ma Tôn. Hơn nữa, quan hệ giữa hai người cũng có chút gắn bó.

- Tú Hương ở bên cạnh người đi? Để nàng ra gặp ta!

Hoa Ngữ Môn chủ cắn răng, cương quyết nói. Trên mặt nàng ta mang vẻ kiên định. Nàng cũng không tin Triệu Thụy có thể dễ dàng xuống tay với mình.

- Tú Hương là thị thiếp của bản tông, không phải là một ngoại nhân như người có thể gặp được! Từ khi nàng rời khỏi Hoa Ngữ Môn, đã trở thành người của bản Tông chủ, người Chờ có tới nơi này quấy rầy, nếu không cũng đừng trách ta hạ thủ vô tình!

Triệu Thụy cười lạnh nói. Tuy rằng đã thu hồi linh áp cường đại nhưng sát khí bao phủ không gian cũng không giảm chút nào.

- Nếu Tú Hương nàng tự nguyện thì thôi nhưng tên ma đầu người tất nhiên đã dùng thủ đoạn nào đó mê hoặc tâm linh nàng ta. việc này nhất định sẽ không từ bỏ ý định!

Trên người Hoa Ngữ Môn chủ lóe lên một mảnh quang hoàn nhiều màu huyền lệ. tay áo vung lên, những dòng khí bốn phía bắt đầu lưu chuyển. Nhiếp Mộng Kết Đan hậu Kỳ thừa nhận không nổi áp lực cường đại của dòng khí Bốn phía, vội vàng mở ra vòng bảo hộ phòng ngự, tránh bị cổ khí lưu này cuốn đi.

Triệu Thụy và Trương Hằng vẫn bình thản đứng yên giữa hư không, không chịu ảnh hưởng chút nào của cổ khí lưu mãnh liệt này.

- Người muốn động thủ?

Triệu Thụy cười ha hả, vung tay lên. Không gian mấy trăm thước Bốn phía lập tức bị hỏa diễm linh vực bao Phủ. khí lãng cực nóng hình thành sóng gợn đánh về phía Hoa Ngữ Môn chủ.

Lập tức Bốn người hoàn toàn bị vây vào trong một mảnh hỏa diễm hình cầu thật lớn. Không gian bên trong phiêu đảng một mảnh hỏa diễm màu đỏ sẫm. hoàn toàn mất đi liên hệ với bên ngoài.

sắc mặt của Nhiếp Mộng và Hoa Ngữ Môn chủ đều biến đổi. không ngờ Chí Viêm Ma Tôn lại có được năng lực giơ tay nhắc chân đã thi triển ra thần thông hỏa hệ tới bậc này.

Mà đúng lúc này, Trương Hằng nghe thấy được trong không khí ẩn ẩn hiện lên một mùi hương. Chỉ vờn vờn hít vào hai hơi đã khiến cho người ta có cảm giác sung sướng như đang ở trên thiên đường.

Triệu Thụy và Nhiếp Mộng đều cũng ngửi phải loại hương khí rất khó nhận ra này.

- Người...

Đôi mắt Nhiếp Mộng khẽ nhú lại. đưa mắt nhìn sang Hoa Ngữ Môn chủ.

Mà đúng lúc này, hương khí trong hư không đột nhiên biến mất, thân ảnh Triệu Thụy đột nhiên lướt tới trước người Hoa Ngữ Môn chủ, đưa tay bóp lấy cổ đối phương, lạnh lùng nói:

- Một tên nữ tu Nguyên Anh sơ Kỳ như ngươi mà cũng dám giở trò trước mặt bản Tông chủ. Nếu không nể mặt Tú Hương thì bản Tông chủ đã sớm loại bỏ ngươi rồi!

sắc mặt Hoa Ngữ Môn chủ trắng bệch, đã hoàn toàn bị Triệu Thụy chế trụ. Nhưng trong ánh mắt nàng lại lộ ra một tia tươi cười của người chiến thắng.

- Mùi hương Vừa rồi... có vấn đề!

Nhiếp Mộng cả kinh kêu lên. cảm giác toàn thân mềm nhũn ra. pháp lực đang dần tiêu tan.

- Đây là mùi hương gì?! Thật đúng là cổ quái.

Trương Hằng cảm giác Luyện Hư Linh Khí trong cơ thể mình lưu chuyển có chút không được thông thuận, dần dần có xu thế không chịu khống chế. Qua phương pháp nội thị, hắn cũng không phát hiện ra bệnh gì.

Triệu Thụy cũng cảm giác được dị thường trong cơ thể mình, sắc mặt đại biến, sát khí trên mặt cũng ngày càng rõ ràng, tăng sức bóp cổ Hoa Ngữ Môn chủ, khiến hô hấp của đối phương nghẹn lại. mặt ngọc đỏ bừng, thậm chí còn lộ ra vài tia huyết sắc.

- Nhị đệ, ngươi đừng giết nàng ta! Mùi hương này thực quý dị nhưng đối với chúng ta mà nói thì cũng không nguy hiểm tới tính mạng.

Trương Hằng ở một bên nhắc nhở.

Mà đúng lúc này, Nhiếp Mộng bên cạnh đã mất hết pháp lực. khí lực tiêu tan, đang rơi xuống mặt đất.

Trương Hằng vội vàng duỗi tay ra. trong hư không xuất hiện một đại thủ màu bạc, bắt lấy Nhiếp Mộng. Sau đó ngân quang dưới chân lóe lên. độn quang kéo dài ra, để nàng ta hạ xuống mặt đất.

Triệu Thụy nghe lời nhắc nhở của Trương Hằng, lực đạo trong tay cũng hơi yếu bớt, hơi gấp gáp nói:

- Đại ca. pháp lực và khí lực trên người ta đang tiêu tán, cũng không thể kiên trì được lâu. chỉ chừa nửa nén hương mà thôi...

- Ngươi yên tâm. hương khí này cũng không có nhiều tác dụng đối với ta. giao nàng cho ta đi!

Trương Hằng thần nhiên nói.

Triệu Thụy liền lùi lại bên cạnh hắn, giao Hoa Ngữ Môn chủ cho Trương Hằng. Ngân quang trong tay Trương Hằng đột nhiên ngưng kết như thành thực chất, giam cầm Hoa Ngữ Môn chủ bên cạnh mình, lạnh lùng hỏi:

- Mùi hương vừa rồi là gì?! Thúc thời thì giao giải được ra đây, nếu không thì... hừ hừ!

Nói câu Cuối cùng, Trương Hằng nhìn nàng với ánh mắt không có hảo ý nào.

Hoa Ngữ Môn chủ tuy bị giam cầm nhưng vẫn có năng lực nói chuyện, không thể tin nổi nói:

- Ngươi sao có thể?! Ngươi sao không sợ Túy Tiên Nhuyễn Ngọc Hương?!

- Túy Tiên Nhuyễn Ngọc Hương? Chưa từng nghe qua!

Trương Hằng bĩu môi. Luyện Hư Linh Khí trong cơ thể lại vận chuyển thông thuận như bình thường...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

346. Chương 344: Chủ Nhân.

Trương Hằng vừa mới nghĩ phải Túy Tiên Nhuyễn Ngọc Hương thì thân thể có chút khác thường nhưng cũng chỉ vờn vờn qua vài cái hô hấp. mọi chuyện đã khôi phục lại bình thường.

- Xem ra người thật đúng là một tán tu lánh đời. cũng không biết uy danh của Túy Tiên Nhuyễn Ngọc Hương!

Hoa Ngữ Môn chủ cười chua xót!

- Đây chính là chính mê hương cường đại do Tổ sư Hoa Ngữ Môn chúng ta từng phối trí ra, trong Nguyên Anh Kỳ gần như không có ai có thể dễ dàng kháng cự được. Không ngờ nó lại không có chút tác dụng nào đối với người!

Hoa Ngữ Môn chủ bị Trương Hằng giam cầm ở giữa không trung, nét mặt hiện lên vẻ bất đắc dĩ và chua xót.

Trương Hằng cũng không đối sắc, lạnh lùng nói:

- Giao giải được ra đây, Trương mỗ có thể lưu lại người một mạng. Nếu không ta sẽ cho người phải hối hận vì đã bước vào thế giới này!

Một cỗ sát khí nồng đậm bắt đầu nổi lên trên người Trương Hằng. Một khi Hoa Ngữ Môn chủ không chịu giao ra giải được, Trương Hằng sẽ không chút do dự dùng Hư Không Hỏa Diễm chấm dứt sinh mạng của nàng ta. Đến lúc đó linh hồn bị giam cầm trong chín tầng cổ tháp, có bí mật gì cũng phải thốt ra.

Cho nên, bộ dáng của Trương Hằng vẫn là khí định thần nhàn, không chút lo lắng gì.

- Mê hương này không có giải được!

Về mặt Hoa Ngữ Môn chủ trào phúng nói.

- Không có!?

Trương Hằng nhướn mày, sát khí trên người đột nhiên hơi ngưng trệ. lệ quang cũng chớp động, không gian xung quanh cũng vang lên tiếng lôi điện nổ lách cách.

- Người nghĩ rằng Trương mỗ ta dễ bị người lừa như vậy sao?!

Trương Hằng cười lạnh không thôi, cuối cùng dùng ánh mắt coi thường nhìn chằm chằm Hoa Ngữ Môn chủ. Người đã chọn tử vong thì cũng đừng trách ta hạ thủ vô tình.

sắc mặt Trương Hằng bình thản vươn tay ra, Hư Không Hỏa Diễm trong suốt lượn lờ trên đầu ngón tay hắn. một cỗ dao động quỷ dị khiến cho tất cả sinh linh trong phạm vi mười dặm cũng phải rét run linh hồn.

Nguy cơ áp thẳng vào linh hồn khiến Hoa Ngữ Môn chủ không tự chủ được phải run rẩy.

- Dừng tay! Ta nói...

Thanh âm Hoa Ngữ Môn chủ run run khiến động tác của Trương Hằng dừng lại. ở uy hiếp sinh tử trước mắt. nàng rốt cục không thể cứng rắn được nữa!

- Chậm rồi...

Thanh âm lạnh lùng của Trương Hằng thâm nhập thẳng vào linh hồn Hoa Ngữ Môn chủ. Động tác hắn vừa hơi dừng một chút lại tiếp tục đẩy tới người Hoa Ngữ Môn chủ. không hề có linh khí dao động!

- Nếu người giết ta thì huynh đệ của người cũng đừng mơ tưởng có được giải được!

Hoa Ngữ Môn chủ cả kinh kêu lên.

sắc mặt Triệu Thụy bên cạnh Trương Hằng hơi đổi. hiện ra bộ dáng muốn nói gì đó. Nhưng Trương Hằng đánh mắt ra hiệu cho hắn một cái. khiến hắn khôi phục lại vẻ bình tĩnh.

Mắt thấy ngón tay Trương Hằng sắp chạm vào người Hoa Ngữ Môn chủ, bản thân Hoa Ngữ Môn chủ cũng đã lộ ra vẻ tuyệt vọng thì đúng lúc này một Thanh âm nữ nhân truyền tới:

- Dừng tay, tha cho sư phụ ta một mạng!

- Đại ca mau dừng tay!

Triệu Thụy vừa thấy cô gái lục ý đang bay tới thì ánh mắt liền động, vội vàng ngăn cản động tác của Trương Hằng.

Nhưng ngón tay của Trương Hằng đã chạm vào vai trái của Hoa Ngữ Môn chủ.

Đã chậm rồi?

Chỉ thấy sắc mặt Hoa Ngữ Môn chủ cứng ngắc, thần thái đại ra, như đã mất đi hồn phách.

Mấy người bên cạnh liền dùng thần thức đảo qua, phát hiện Hoa Ngữ Môn chủ trước mặt chỉ mới ngẩn ngui đã mất đi nhịp tim và hô hấp.

Trương Hằng vẫn không nhúc nhích, ngón tay vẫn điểm trên vai trái Hoa Ngữ Môn chủ. hai mắt nhắm chặt!

- Hu hu hu... Sư phụ.. Đây là lỗi của đồ nhi. hại chết người rồi!

Nước mắt cô gái lục y tuôn ra xối xả, khuôn mặt mềm mại hiện ra thần sắc thảm thiết, cuối cùng ôm chầm lấy Triệu Thụy khóc ròng!

- Đại ca?! Huynh thật sự giết chết cô ta rồi...

Triệu Thụy không thể tin nhìn chằm chằm Trương Hằng đang nhắm chặt mắt, ngón tay vẫn đang đặt trên vai Hoa Ngữ Môn chủ.

- Thụy, sư phụ ta đã chết rồi! Huynh phải báo thù cho Hương nhi!

Cô gái lục y đột nhiên giật mạnh tay Triệu Thụy. liên tục nức nở, năn nỉ nói:

- Tú Hương, không thể!

Thanh âm lạnh như băng của Triệu Thụy khiến cô gái này như hãm vào hầm băng!

- Vì sao?! Vì sao... Huynh từng đáp ứng nhất định sẽ báo đáp ta, sẽ vì ta làm bất cứ điều gì. dù mất đi tính mạng...

Tú Hương không thể tin nhìn Triệu Thụy. đôi mắt tràn ngập uất ức và hận ý!

- Ta hận huynh! Huynh không động thủ thì ta đến! Cho dù phải chết ta cũng phải giết hấn!

Tú Hương vốn luôn dịu dàng ân cần trong lòng Triệu Thụy đột nhiên bạo phát, trên tay lóe lên một mảnh lục quang, một phiến đóa hoa màu xanh biếc tập kích về phía Trương Hằng đang nhắm mắt bất động.

Triệu Thụy làm sao có thể để nàng như ý. duỗi tay ra nắm lấy cánh tay nàng ta, giữ chặt lại. một tay khác lại đánh ra một mảnh hỏa diễm đỏ sậm. đốt cháy hoàn toàn phiến đóa hoa này.

- Triệu Thụy, huynh sao lại phải ngăn cản ta!?

Tú Hương lần đầu tiên dùng ánh mắt lạnh như băng nhìn về phía Triệu Thụy.

Triệu Thụy cũng cảm thấy rất đau lòng, hủy bỏ cấm chế, lại dậm mạp nói:

- Thật xin lỗi, Tú Hương, đây là Đại ca của ta! Dù ta có phải chết cũng sẽ không động thủ với huynh ấy!

- Hấn... chính là đại ca của huynh?!

Đôi mắt tràn ngập cừu hận của Tú Hương chuyển sang nhìn chằm chằm Trương Hằng. Trước đây, Triệu Thụy cũng từng đề cập tới người Đại ca mà hấn đánh giá rất cao. Lúc ấy trong lòng nàng cũng sinh ra vài tia kính ngưỡng và hiếu Kỳ. Nhưng không ngờ tới hai người lại gặp mặt trong tình cảnh như thế này!

Triệu Thụy im lặng không nói gì. Nhíp Mộng ngã bên cạnh cũng không chen vào. Đúng Lúc này, một tiếng thở dài từ trong miệng Trương Hằng thốt ra. Hấn chậm rãi thu tay lại, sau đó về mặt rất xin lỗi nhìn Triệu Thụy một cái.

- Đại ca. cô ta đã chết?!

Triệu Thụy có chút không xác định hỏi.

- Không!

Trương Hằng thản nhiên nói.

Không chết!?

Mọi người nơi này đều sửng sốt, nhất tề đưa mắt nhìn Hoa Ngữ Môn chủ.

- Tú Hương, vì sư cũng chưa chết!

Đúng lúc này, Hoa Ngữ Môn chủ phá vỡ cấm chế, bay tới cạnh Tú Hương, vỗ về nói.

- Sư phụ, người thật sự không chết?!

Tú Hương vô cùng vui mừng nói, khôi phục lại bộ dáng tinh tuệ và dịu dàng.

- Tú Hương, người còn không mau đi xin lỗi Trương đạo hữu. Người vừa rồi thiếu chút nữa đã thương tổn hẳn rồi.

Hoa Ngữ Môn chủ đột nhiên nói với giọng điệu trách cứ.

- Vâng, đồ nhi tuân mệnh!

Tú Hương vội vàng cúi thấp người, hướng về Trương Hằng nói:

- Trương tiên... Trương đại ca. vừa rồi là lỗi của Tú Hương, ta tưởng nhầm ngài giết sư phụ ta cho nên mới...

- Người đứng lên đi, việc này cũng không thể trách tội người được!

Về mặt Trương Hằng không chút thay đổi. Triệu Thụy bên cạnh lại tươi cười như trút được gánh nặng!

Nhiếp Mộng mất hết pháp lực ở bên cạnh lại lộ ra vẻ quái dị. phát hiện hành vi của Hoa Ngữ Môn chủ đột nhiên trở nên Kỳ quái, khiến cho nàng có một cảm giác rất đặc biệt, nhưng nhất thời không thể nói rõ được.

Giờ phút này, về mặt Hoa Ngữ Môn chủ tràn đầy kính sợ đối Với Trương Hằng, trong lời nói thậm chí còn mang theo tình cảm khen tặng.

- Hoa Ngữ Môn chủ, người giờ mang giải được ra đi!

Trương Hằng thản nhiên nói:

- Cái này... Giải được quá thực không có!

Hoa Ngữ Môn chủ cẩn thận nói.

- Còn không có?!

Trương Hằng lộ ra vẻ kinh ngạc.

- Trương đạo hữu xin yên tâm. dù không có giải được nhưng lại có phương pháp phá giải mê hương này!

Hoa Ngữ Môn chủ vội vàng giải thích, sợ Trương Hằng mất hứng.

- Ồ? Có phương pháp gì thì nói ra đi!

Trương Hằng thấy vậy cũng thở phào một hơi, thản nhiên nói.

- Phương pháp này trước chỉ có thể giảng giải cho Trương đạo hữu nghe đã...

Hoa Ngữ Môn chủ vội vàng đưa ánh mắt thăm dò nhìn Trương Hằng.

- Được, nói!

Trong tay Trương Hằng đánh ra một mảnh quang điểm màu bạc. Những quang điểm này bao phủ bốn phía, hình thành một cấm chế, bao phủ Trương Hằng và Hoa Ngữ Môn chủ vào trong.

- Chủ nhân, phương pháp là vậy...

Trong cấm chế, Hoa Ngữ Môn chủ vô cùng cung kính đối Với Trương Hằng, còn đâu uy nghiêm của nhất phái tông sư!?

Sau khi nghe xong. Trương Hằng lộ ra vẻ kinh ngạc...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

347. Chương 345: Nô Dịch Nguyên Anh Kỳ.

Mấy người Triệu Thụy cũng có thể nhìn thấy hai người Trương Hằng và Hoa Ngữ Môn chủ đang nói chuyện nhưng vì cấm chế Trương Hằng bố trí cho nên bọn họ cũng không thể nghe được nội dung cụ thể.

- Nói như vậy, Túy Tiên Nhuyễn Ngọc Hương quả thực không có giải được?! Chỉ thông qua phương pháp này mới có thể giải trừ mê hương sao?!

Ánh mắt Trương Hằng xẹt qua người Triệu Thụy. phát hiện giờ này pháp lực của hắn đã mất đi một phần tư. trầm ngâm nói.

- Đúng vậy, không đối gạt chủ nhân, Bởi vì công pháp của Hoa Ngữ Môn chúng ta chỉ phù hợp cho nữ giới tu Luyện. Mà ở Tu Chân Giới, thực lực chính thể của nữ tu phải yếu hơn nhiều so với nam tu cho nên nam tu thường Xuyên ức hiếp nữ tu. Do đó, vị Tổ sư Hoa Ngữ Môn mới phối chế ra loại mê hương cường đại này! Mê hương này gây thương tổn Rất lớn cho nam tu. còn đối với nữ tu thì chỉ mất đi pháp lực trong thời gian ngắn mà thôi. Bên trong Nguyên Anh Kỳ. uy lực mê hương này Rất mạnh. Dù là tu sĩ Nguyên Anh đại viên mãn cũng bị ảnh hưởng không ít. Túy Tiên Nhuyễn Ngọc Hương bình thường đều là trấn sơn chí bảo. chỉ có Hoa Ngữ Môn chủ mới có thể có!

Hoa Ngữ Môn chủ giải thích, đồng thời cũng lấy ra một túi hương màu trắng ngọc nhỏ bằng nắm tay.

- Đây chính là Túy Tiên Nhuyễn Ngọc Hương?

Trương Hằng lộ ra vẻ kinh ngạc. Trước mắt hắn cũng chỉ là một loại pháp bảo phụ trợ mà thôi.

- Không sai. Túy Tiên Nhuyễn Ngọc Hương cũng chỉ có nữ tu tu luyện công pháp Hoa Ngữ Môn chúng ta mới có thể sử dụng!

Hoa Ngữ Môn chủ cười cười nói.

Về mặt Trương Hằng lộ ra nét tiếc nuối. Loại pháp bảo phụ trợ cường hãn thế này dù là hắn cũng không thể dùng được!

- Một khi đã Như vậy, đành phải theo theo phương pháp người nói để vị nữ đồ đệ yêu quý của người giúp Nhị đệ ta xua tan độc hương này thôi!

Trương Hằng thần nhiên nói. khóe miệng hiện lên chút tươi cười, “không có hảo ý” nhìn Triệu Thụy và Tú Hương một cái.

- Vâng chủ nhân. Nhưng loại phương pháp này phải do nữ đệ tử Hoa Ngữ Môn tự nguyện không biết Tú Hương nằng...

Hoa Ngữ Môn có chút do dự nói.

- Điều này người có thể yên tâm! Nhị đệ ta chưa từng cường bức tên đệ tử hấp dẫn của người. Bọn họ đích thật có cảm tình với nhau!

Trương Hằng đột nhiên hơi khựng lại một chút:

- Tới lúc này cũng phải nhanh chóng an bài cho bọn họ... Sau khi sự thành ta sẽ khuyên Nhị đệ và Tú Hương kết làm song tu đạo侶. Trước đó thì ngươi phải làm tốt công tác tư tưởng với đệ tử ngươi đi!

- Vâng, chủ nhân!

Hoa Ngữ Môn chủ cung kính nói.

- Được rồi. trước mặt ta ngươi cũng không cần biểu hiện quá mức cung kính và gò bó. tốt nhất cứ dùng thái độ ngang hàng nói chuyện để tránh những người khác nhìn ra điều gì!

Trương Hằng hơi cau mày rồi dặn dò.

- Vâng, Trương đạo hữu!

Khóe miệng Hoa Ngữ Môn chủ hiện lên một tia cười khê. sắc mặt khôi phục lại sự uy nghiêm và thông dong của nhất đại tông sư!

Thấy vậy, Trương Hằng gật gật đầu.

Trong vô tình, hần đột nhiên nô dịch được một nữ tu Nguyên Anh Kỳ, ngay cả bản thân Trương Hằng cũng cảm thấy kinh hỉ vô cùng.

Giờ phút này, trạng thái của Hoa Ngữ Môn chủ có chút giống với Thân Ngoại Tạo Thân của Trương Hằng nhưng cũng có sự khác biệt rất lớn!

Thân Ngoại Tạo Thân là thân thể mà Trương Hằng sử dụng các loại tài liệu khác, phối hợp Hư Không Hỏa Diễm dùng phương pháp vô cùng Huyền ảo tạo ra. sau đó rót linh hồn vào.

Mà đối với Hoa Ngữ Môn chủ là sử dụng thân thể ban đầu. ưu điểm là không phải rèn luyện từ đầu. có thể dùng hết thủy tư bản của thân thể vốn có. Khuyết điểm chính là không thể thu vào trong cơ thể Trương Hằng. tiềm lực phát triển sau này cũng có hạn trong thân thể đó mà thôi!

Trương Hằng trước đó thấy Hoa Ngữ Môn chủ không chịu giao ra giải được, trong lòng đúng là hoàn toàn sinh ra sát ý, chỉ cần dùng Hư Không Hỏa Diễm diệt sát nàng ta. tự nhiên sẽ lấy ra được giải được, Hơn nữa, trong cổ tháp chín tầng của mình lại có thêm linh hồn của một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ! Điều đó cũng có nghĩa là hần sẽ có thêm một Thân Ngoại Tạo Thân tu vi Nguyên Anh Kỳ.

Nhưng sự xuất hiện đột ngột của Tú Hương khiến Triệu Thụy đột nhiên cầu xin. Trương Hằng muốn thu tay lại nhưng đã không kịp. Hư Không Hỏa Diễm đã hút đi Nguyên Anh của Hoa Ngữ Môn chủ ra ngoài.

Nhưng ở thời khắc mấu chốt Trương Hằng ngăn cản Hư Không Hỏa Diễm cắn nuốt Nguyên Anh của Hoa Ngữ Môn chủ.

Nguyên lý hấp thu linh hồn của Hư Không Hỏa Diễm chính là cắn nuốt Nguyên Anh hoặc là nguyên thần bên ngoài, sau đó thu lấy linh hồn ở bên trong, cho tiến nhập cổ tháp chín tầng. Bất kể thế nào, linh hồn chính là căn bản của tất cả sinh linh, nguyên thần hay Nguyên Anh đều là áo khoác, áo giáp bên ngoài, bao bọc linh hồn mà thôi!

Bởi vì Trương Hằng ngăn cản Hư Không Hỏa Diễm không cắn nuốt Nguyên Anh của Hoa Ngữ Môn chủ. vền vền chỉ đánh một lạc ấn đặc thù. từ nay về sau sẽ do Trương Hằng khống chế! Chỉ cần Hư Không Hỏa Diễm không tắt. Hoa Ngữ Môn chủ liền phải chịu cảnh bị Trương Hằng nô dịch!

Lúc sau, Trương Hằng lại thả linh hồn Hoa Ngữ Môn chủ vào lại thân thể, tạo ra một “Hoa Ngữ Môn chủ” luôn nghe lệnh của Trương Hằng!

Trương Hằng nhẹ nhàng vẫy tay một cái. cấm chế Bốn phía lại hóa thành quang điểm màu bạc. toàn bộ tiến nhập vào thân thể hần, cấm chế tiêu tan.

Thủ đoạn như vậy khiến cho Hoa Ngữ Môn chủ và Triệu Thụy cũng phải kinh thán. Không ngờ tới linh lực đã sử dụng mà còn có thể bị thu hồi dễ dàng như vậy!

- Nhị đệ. ta vừa rồi đã nói chuyện với Hoa Ngữ Môn chủ, đã có biện pháp giải trừ Túy Tiên Nhuyễn Ngọc Hương trên người đệ!

Trương Hằng nhanh chóng bay tới gần Triệu Thụy. quan sát tình trạng của hắn, không ngờ phát hiện ảnh hưởng của Túy Tiên Nhuyễn Ngọc Hương đang ngày càng yếu. Bên trong thân thể Triệu Thụy có một cỗ lực lượng căn nguyên thần bí, đang chậm rãi cải tạo thân thể hắn.

- Cảm ơn đại ca! Ta biết huynh nhất định sẽ có biện pháp mà!

Về mặt Triệu Thụy trấn định, có một cỗ tin tưởng không hiểu đối với Trương Hằng.

- Tú Hường đến bên này, ta có việc phải nói rõ với con!

Hoa Ngữ Môn chủ kéo Tú Hường ra xa xa. thấp giọng nói với nàng ta. Trong quá trình này, có thể thấy sắc mặt của Tú Hường đột nhiên ửng hồng như một ráng mây đỏ kéo dài tới tận chiếc cổ vốn trắng ngần, khiến nàng càng thêm tao nhã yêu kiều.

Khuôn mặt Trương Hằng mang theo Ý cười, nói với Triệu Thụy:

- Nhị đệ. Túy Tiên Nhuyễn Ngọc Hương trên người ngươi muốn nhanh chóng giải trừ thì phải có sự hỗ trợ chủ động của Tú Hường...

- Nàng phải làm gì đây?

Triệu Thụy nghi hoặc hỏi lại.

Trương Hằng cười ha hả dùng thần thức truyền âm cho hắn.

- Cái này... cái này có được không?!

Khuôn mặt Triệu Thụy cũng đỏ bừng, không dám quay sang nhìn Tú Hường ở bên kia.

- Chỉ cần về sau ngươi đối xử tốt với nàng ta thì có gì phải ngại?!

Trương Hằng thần nhiên nói. lại nói với Nhiep Mộng bên cạnh:

- Nhiep đạo hữu. Túy Tiên Nhuyễn Ngọc Hương là chuyên nhằm vào nam tu sĩ. Độc hương trong cơ thể cô chỉ một lúc nữa sẽ mất tác dụng, pháp lực của cô cũng không có gì đáng ngại!

- Tạ ơn Trương đạo hữu!

Nhiếp Mộng cười lạnh nói:

- Túy Tiên Nhuyễn Ngọc Hương ta cũng từng nghe nói qua, chính là trấn sơn chí bảo của Hoa Ngữ Môn. Trong gần ngàn năm qua, có mấy tên tu sĩ Nguyên Anh Kỳ từng có âm mưu với nữ đệ tử Hoa Ngữ Môn đều bị độc hương này hàng phục

Trương Hằng cười nói:

- Nhiep đạo hữu đừng chán nơi này vài ngày đi. Chờ Nhị đệ ta khôi phục lại trạng thái tốt nhất, ta sẽ bảo hắn giải đáp hết nghi hoặc của ngươi!

- Làm phiền Trương đạo hữu rồi!

Nhiếp Mộng cảm kích nói nhưng ánh mắt vẫn có chút dị sắc. xẹt qua hai người Trương Hằng và Hoa Ngữ Môn chủ.

Trương Hằng lại truyền âm cho Triệu Thụy:

- Nhị đệ muốn khu trừ mê hương này có lẽ cần thời gian mấy ngày. Trong quá trình này ta muốn đến nham động Hỏa Dong Tinh của đệ tu Luyện một phen!

- Đây là ngọc phù mở ra Truyền Tống Trận, đại ca sau này có thể tùy ý vào ra.

Triệu Thụy lấy ra một ngọc phù màu đỏ trong túi trữ vật giao cho Trương Hằng, cũng nói cho Trương Hằng pháp quyết.

Trương Hằng tiếp nhận chiếc ngọc phù này. cảm nhận được linh lực hỏa hệ thuần khiết trên đó, thâm nghĩ thông qua Hư Không Hỏa Diễm hấp thu tinh hoa địa hỏa. hắn cũng có thể nắm giữ thần thông hỏa hệ. thậm chí có thể đột phá cảnh giới, đạt tới tầng ba Tinh Hạch Kỳ...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

348. Chương 346: Cự Tuyệt.

Thâm nhập vào mấy ngàn thước dung nham Hỏa Dong Tinh trong lòng đất. dung nham màu trắng quay cuồng làm bùng lên một ngọn lửa màu xanh kinh thế hãi tục. Cho dù là hơi nóng từ ngọn lửa này cũng đủ để làm tan chảy pháp bảo và linh khí bình thường của Tu Chân Giới trong nháy mắt.

Phía trên ngọn lửa màu xanh cuộn cuộn này có thể nhìn thấy một nam tử bị ngọn lửa bạc bao phủ. Hai mắt hắn nhắm chặt, ngọn lửa bạc quanh người không ngừng chớp động để chống cự lại ngọn lửa màu xanh khủng khiếp ở Bốn phía ngẫu nhiên lan tới.

Suốt ba ngày ba đêm, dung nham Hỏa Dong Tinh chưa bao giờ ngừng rít gào. Dung nham quay cuồng khiến cho vách đá cứng rắn ở bốn phía thi thoảng lại chấn động, như thể có một thứ gì đó làm nổi lên sự phần nộ hiềm thấy ở nó.

Đối mặt với tiếng gào thét của dung nham Hỏa Dong Tinh, Trương Hằng không hề động đậy, ngọn lửa bạc quanh thân thể cũng có thể đối phó một chút với sự công kích của ngọn lửa xanh. Lúc này hắn đang toàn lực thao túng Hư Không Hỏa Diễm.

Nếu lúc này có người xâm nhập vào dung nham Hỏa Dong Tinh trong vòng một trăm thước là có thể nhìn thấy bên trong dung nham có một vị trí lóe sáng to gấp đôi quả bóng đá, giống như là một cái bọt khí lớn.

Ở xung quanh cái bọt khí này ngọn lửa màu xanh hùng hực đang điên cuồng tụ lại chỗ này. Dường như ở chỗ đó có một cơn lốc xoáy thần kỳ đang hấp thụ ngọn lửa màu xanh ở xung quanh.

Trên thực tế, cái bọt khí thần bí khó lường này chính là Hư Không Hỏa Diễm mà Trương Hằng đang khống chế Lúc này,

Trương Hằng phát hiện ra càng xâm nhập xuống đáy của dung nham, tinh hoa hỏa diễm ẩn chứa trong đó lại càng tinh thuần. Hắn chỉ có thể miễn cưỡng khống chế Hư Không Hỏa Diễm tiến vào trong dung nham hơn một trăm thước là không thể tiến thêm nữa.

Dung nham Hỏa Dong Tinh ẩn chứa địa tâm hỏa rất khủng khiếp, bản thân nó cũng có tác dụng chống lại thần thức của tu sĩ. Thần thức của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ thông thường cũng chỉ thâm nhập được vào trong đó mấy chục thước, nếu không sẽ bị tổn hại đến tâm thần. Một khi vượt qua được một giới hạn nào đó thì sự cản trở đối với thần thức này sẽ lại tăng lên tới một mức nhất định.

Mối liên hệ giữa Trương Hằng và Hư Không Hỏa Diễm vốn đã rất đặc biệt, cho nên mới có thể xâm nhập vào trong một trăm thước, điều này đã vượt qua cực hạn mà tu sĩ Nguyên Anh Kỳ có thể đạt tới.

ở trong cơ thể Trương Hằng có những vầng sáng màu đỏ dùng mắt thường cũng có thể nhìn thấy đang lưu chuyển chúng đang bị thân thể Trương Hằng nhanh chóng hấp thụ.

Những vầng sáng màu đỏ này chính là tinh hoa hỏa diễm ẩn chứa trong dung nham Hỏa Dong Tinh, còn là ước mơ tha thiết của những người tu chân tu Luyện công pháp hỏa hệ. Nhưng Lúc này, chúng giống như là nước chảy, tiến vào bên trong cơ thể của Trương Hằng. bị hắn hấp thụ nhanh chóng.

Nếu để cho người tu chân tu luyện công pháp hỏa hệ nhìn thấy cảnh tượng này thì chỉ sợ sẽ ghen tị tới mức nổi điên lên. Nhưng Trương Hằng của chúng ta đập lên sức nóng của ngọn lửa xanh hùng hực, khê thổ dài:

- Tốc độ so với khi Luyện hóa tinh hoa của thiên lôi lần trước chậm hơn rất nhiều...

Địa tâm hỏa trong dung nham Hỏa Dong Tinh cùng không phải là thuần khiết như trước, không thể so sánh với địa tâm hỏa chân chính đến từ trung tâm của mặt đất được. Nghe nói địa tâm hỏa chân chính có thể khiến cho đại đa số những vật trong thiên địa này tan chảy. chỉ cần chảy ra một tia cũng có thể tạo thành vô số dung nham địa tâm hỏa.

Còn Thiên lôi mà Trương Hằng cắn nuốt trước kia có thể coi là một dạng tồn tại cấp cao. so với thiên lôi ẩn chứa trong tiểu thiên kiếp còn mạnh hơn nhiều. Dù sao những thiên lôi kia là đánh về phía phân thân của Lạc Hà. mặc dù cấp bậc kém thiên lôi chân chính, nhưng tu sĩ cấp đỉnh của Tam Tinh Vực cũng không có khả năng chống cự được.

Thời gian chậm rãi trôi qua thân thể Trương Hằng không ngừng hấp thụ tinh hoa của địa hỏa trong dung nham Hỏa Dong Tinh. Những vầng sáng màu đỏ lúc đầu chỉ lưu chuyển ở trong cơ thể hần như sau đó đã vượt ra ngoài thân thể hần.

Một tháng trôi qua, ngọn lửa bạc ở bên ngoài thân thể Trương Hằng đã biến mất, biến thành một vầng sáng màu đỏ sậm.

Ngọn lửa màu xanh tràn ngập xung quanh ngay khi chạm vào thân thể Trương Hằng liền giống như là gió nhẹ thổi qua, lập tức bị hấp thụ đi một phần. Thi thoảng Trương Hằng lại hé miệng ra, hướng vào hư không phun ra một ngọn lửa, tản mát ra sức nóng rất đáng sợ.

Sau khi hần thi triển thần thông hỏa diễm, ở bên ngoài thân thể hần hiện ra những vầng sáng đỏ lấp lánh. Trong trạng thái này thì sức chống cự với lửa của hần sẽ tăng lên rất lớn.

Ngay lúc này, Trương Hằng mở to hai mắt. trong mắt có thể nhìn thấy một ngọn lửa lóe lên, linh lực hỏa hệ ở xung quanh trở nên rung động.

Phù!

Quanh thân thể hần lóe lên ngọn lửa có hai màu đỏ và bạc. lần lượt là ngọn lửa màu bạc và ngọn lửa màu đỏ sậm, khiến cho hần như trở thành Quân vương của lửa từ trên trời giáng xuống.

Cùng lúc đó, bên ngoài thân thể hần hiện ra những ánh lửa lấp lánh đỏ hồng, một tầng hào quang màu đỏ như ẩn như hiện hình thành quanh thân thể hần. Lập tức ngọn lửa màu xanh ngợp trời bao phủ hần vào bên trong.

Thần sắc Trương Hằng lạnh nhạt, sừng sững ở bên trong ngọn lửa màu xanh hùng hục. Ngọn lửa hai màu đỏ bạc ở xung quanh thân thể không ngừng cắn nuốt và đồng hóa ngọn lửa màu xanh ở xung quanh, ngăn đại bộ phận lực công kích của ngọn lửa đỏ ở bên ngoài. Dư uy của những ngọn lửa còn lại không thể làm thương tổn tới thân thể của Trương Hằng.

Đứng bên trong ngọn lửa màu xanh một hồi. ánh mắt Trương Hằng lại bắt đầu nhìn vào dung nham Hỏa Dong Tinh màu trắng đang không ngừng cuộn cuộn ở dưới chân, suy tư một hồi, rồi thần nhiên nói:

- Tuy ta đã bước đầu có được thần thông hỏa diễm, đủ để đối phó mới công kích hỏa diễm của Nguyên Anh Kỳ. nhưng nếu muốn đối kháng lại Với dung nham Hỏa Dong Tinh thì vẫn còn có chút miễn cưỡng.

Đúng Lúc này, ở phía sau ngọn lửa màu xanh ngợp trời Bỗng nhiên xuất hiện một thiếu niên tóc đỏ. Hần cười nói:

- Đại ca, chỉ tốn công có một tháng mà ngươi đã có thể nắm giữ được thần thông hỏa diễm, cũng hấp thụ được nhiều tinh hoa hỏa diễm Như vậy, sau này khi đối mặt với những tu sĩ am hiểu công pháp hỏa hệ thì ngươi sẽ có được ưu thế rất lớn.

Dường như Trương Hằng sớm cảm nhận được là hần đã đến, khẽ thở dài:

- Hấp thụ nhiều tinh hoa hỏa diễm Như vậy, cho dù là tu vi của ta có tăng lên. nhưng nếu muốn thăng cấp thì vẫn còn một khoảng cách không nhỏ. Thời gian hai tháng còn lại. ta muốn đi ra ngoài một chuyến để thực hiện ước định mười năm.

Tuy đã nắm giữ được thần thông hỏa diễm, nhưng Trương Hằng vẫn có chút thất vọng. Hần vẫn còn cách Tinh Hạch Kỳ một Khoảng cách nhất định, chắc chắn trong thời gian ngắn khó có thể đột phá.

- Đại ca. người phải rời khỏi nơi này sao?

Triệu Thụy kinh ngạc hỏi. trên mặt lộ ra một vẻ lưu luyến không rời.

- Đúng vậy. sau một tháng nữa ta sẽ tạm thời rời khỏi nơi này. Còn về việc bao lâu nữa sẽ quay về thì cũng rất khó xác định. Nhưng sau khi ta xong việc, sẽ mau chóng quay về.

Trương Hằng cười trả lời.

Triệu Thụy cũng không hỏi Trương Hằng muốn đi làm chuyện gì. mà hỏi:

- Đại ca có cần ta hỗ trợ không?

Trương Hằng hơi cân nhắc một chút, trong lòng có chút động tâm. Nếu có thêm Triệu Thụy cùng đi thì khả năng thành công khi đi tới Mật địa của Bách Luyện Tuyệt Khí Tông sẽ càng lớn hơn.

Nhưng trong lòng hắn lại nghĩ, Triệu Thụy cùng cần phải trông coi Cực Diễm Môn. một khi hắn rời khỏi nơi này. không chừng sẽ bị những thế lực khác của Thanh Hồ Sơn thừa cơ xâm nhập. Huống hồ theo ước định năm đó. tham gia ước định mười năm chỉ có bốn người, tu vi cũng đều là Kết Đan Kỳ. rất khó gây nên sự đe dọa đối Với Trương Hằng.

Cuối cùng, Trương Hằng vẫn từ chối lời đề nghị trợ giúp của Triệu Thụy, nói:

- Một tháng không gặp. Túy Tiên Nhuyễn Ngọc Hương trên người người đã được giải trừ. Như vậy thì mối quan hệ giữa người và Tú Hương cô nương kia đã có thể phát triển thêm được một bước rồi hà?

Triệu Thụy vừa nghe thấy vậy liền đỏ mặt lên, nhưng thần sắc lại trở nên ảm đạm. xoay người nhìn xuống dung nhan màu trắng ở dưới chân, nói khẽ:

- Đại ca. ta không chấp nhận sự chữa trị của nàng...

- Cái gì? Người không chấp nhận nàng sao?

Thần sắc Trương Hằng biến đổi, kinh ngạc nói.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

349. Chương 347: Đại Ca Ở Sau Lưng.

Lúc trước từ Hoa Ngũ Môn chủ hắn đã biết được nếu muốn giải trừ chất độc Túy Tiên Nhuyễn Ngọc Hương trong cơ thể Triệu Thụy thì nhất định phải có một nữ đệ tử của Hoa Ngũ Môn tự nguyện trao thân cho hắn. cộng thêm nguyên khí tinh thuần khai thông độc hương trong cơ thể này.

Mà Tú Hương cùng với Triệu Thụy vốn có mối quan hệ rất sâu sắc. chính là người lý tưởng nhất. Hoa Ngũ Môn chủ cũng đã làm công tác tư tưởng cho Tú Hương rồi.

Nhưng tiếc rằng cuối cùng Triệu Thụy vẫn cự tuyệt sự trị liệu của Tú Hương.

Trong suy nghĩ của Trương Hằng, chuyện tốt như vậy mà lại cự tuyệt thì đúng là đứa ngốc!

- Đại ca. ta không muốn nợ nàng quá nhiều... Không tới một năm rưỡi nữa. ta sẽ có thể hoàn toàn Thanh trừ được độc tố Túy Tiên Nhuyễn Ngọc Hương trong cơ thể. Hơn nữa cả đời này cũng không bao giờ phải sợ độc hương này công kích nữa.

Triệu Thụy nói có vẻ đau thương.

- Ngốc ạ...

Trong lòng Trương Hằng trầm nghĩ, hần thản nhiên nói với Triệu Thụy:

- Người làm như vậy chỉ càng làm nàng tổn thương...

- Đại ca. trong lòng của ta rất khó có thể chấp nhận người con gái thứ hai.

Vẻ mặt Triệu Thụy kiên quyết. thân thể run lên. hóa thành trạng thái ngọn lửa lấp lánh, như ngọc, dung nhập vào trong dung nham Hỏa Dong Tinh đang quay cuồng ở dưới chân Trương Hằng.

- Người đã gặp Nhiếp Mộ Dung chưa?

Trương Hằng cùng không muốn lặp lại chuyện này, liền chuyển đề tài, đột nhiên hỏi.

- Gặp rồi. nàng đã đi rồi. nhưng tâm tình không ổn.

Từ dung nham Hỏa Dong Tinh truyền tới Thanh âm lạnh như băng của Triệu Thụy.

Đứng bên trong ngọn lửa xanh ngợp trời. Trương Hằng đột nhiên trầm mặc. Lúc này, hần nhớ tới rất nhiều người đã từng kết giao Với mình : Lý Phong Tử, Lạc Ngưng Tuyết, Âu Dương Thiên Đức, Triệu Thụy, Lạc Hà, Nam Minh, Mộ Tuyền, Phạm Tiểu Hắc, Huyết Sát phân than, Vũ Vô Cực...

Trong số bọn họ, có bao nhiêu người là thật sự hạnh phúc đâu?

Trái lại. bản thân Trương Hằng tuy gặp nhiều phen bị truy sát, nhưng vẫn sống tốt như trước, hơn nữa còn được bầu bạn với người mình thích. ít nhất trong lòng hần cũng không có tiếc nuối hay hối hận gì quá lớn.

Liếc mắt nhìn dung nham màu trắng đang không ngừng quay cuồng dưới chân một cái. Trương Hằng lại nhắm hai mắt lại. không nhìn ngọn lửa màu xanh đang không ngừng tàn phá bờ bãi xung quanh nữa.

Vù vù!

Trương Hằng không hề nhúc nhích, như thể đã hóa thành một pho tượng tồn tại vĩnh viễn. Chịu đựng những đợt tấn công mãnh liệt của ngọn lửa màu xanh ngợp trời ngọn lửa hai màu đỏ bạc ở xung quanh thân thể hần dường như bất cứ lúc nào cũng có thể tắt, nhưng vẫn còn thể chống đỡ ngoan cường, ngăn cản những đợt công kích của ngọn lửa xanh mà đủ để khiến cho tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường cùng phải run sợ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, khi Triệu Thủy rời khỏi trạng thái đặc biệt hỏa tinh thể kia. bay ra khỏi dung nham Hỏa Dong Tinh, phát hiện ra Trương Hằng đang chìm đắm vào việc tu luyện, không để ý tới việc bên ngoài nữa.

Triệu Thụy cũng không quấy rầy. hần bay tới cái đài cách đó không xa khôi phục nguyên khí. Sau mỗi một lần tiến vào hỏa tinh thể, tu vi của Triệu Thụy tuy có thể tăng tiến thêm một chút, nhưng nguyên khí cũng bị tiêu hao hơn phần nữa.

Tu Luyện một tháng trong nháy mắt đã qua. Triệu Thụy đang ngồi xếp bằng trên đài đột nhiên nghe thấy một tiếng than nhẹ:

- Rốt cuộc vẫn còn kém một bước...

Hần không khỏi hướng mắt nhìn về phía phát ra Thanh âm.

Chỉ thấy Trương Hằng đang bị bao phủ trong hào quang hai màu đỏ bạc đứng ở phía trên dung nham Hỏa Dong Tinh, chịu đựng ngọn lửa xanh so Với ở trên không trung còn kinh khủng hơn vài phần. Tầng phòng hộ quanh thân thể hần run lên kịch liệt, trong khi hấp thụ ngọn lửa màu xanh cũng tiêu hao một lượng nguyên khí rất lớn.

Thấy tình hình Như vậy, Triệu Thụy rất khiếp sợ. không ngờ trong thời gian tu Luyện hai tháng ngắn ngủi. Trương Hằng đã có thể giẫm lên trên dung nham Hỏa Dong Tinh!

Nên biết ngọn lửa xanh ở lân cận dung nham Hỏa Dong Tinh có uy lực cường đại hơn vài lần so với ở trên không trung. Cho dù là hỏa linh thể của Triệu Thụy có Hỏa Nguyên Châu, cũng phải sau khi tiến vào Nguyên Anh Kỳ mới có thể đạt tới trình độ này của Trương Hằng.

Triệu Thụy không rõ lời nói “Rốt cuộc vẫn còn kém một bước” của Trương Hằng là có ý gì, Bởi vì không thể lấy sự cứng rắn của thân thể để chống lại dung nham Hỏa Dong Tinh, chẳng lẽ vì công pháp không thể thăng cấp mà cảm thấy tiếc nuối sao?

Thình thịch!

Vào Lúc này, Trương Hằng dùng chân đột nhiên bước lên dung nham Hỏa Dong Tinh. Lập tức dung nham màu trắng quay cuồng cùng với ngọn lửa màu xanh càng đậm đột nhiên bùng phát lên. đánh hấn bắn ra mấy chục thước, ngọn lửa hai màu đỏ bạc ở quanh thân thể cũng bị tắt ngấm.

Phù! Trương Hằng thở dài ra một hơi. khiến cho ngọn lửa hai màu ở quanh thân thể lại bắt đầu chậm rãi bùng cháy lên.

Triệu Thụy ở trên đài đứng lên. nhìn Trương Hằng giống như là hỏa diễm Quân vương, ngạc nhiên vui mừng nói:

- Chúc mừng đại ca, tu vi lại tăng lên rồi. sự khống chế đối với thần thông hỏa diễm đã tiến vào một cảnh giới hoàn toàn mới.

Trương Hằng mỉm cười:

- Tuy tu vi tiến triển đúng như theo dự liệu, nhưng vẫn khiến ta có một chút thất vọng. Không ngờ từ tầng thứ hai đại viên mãn tới tầng thứ ba Tinh Hạch Kỳ vẫn cần phải có nhiều tinh lực hơn so với sự tưởng tượng của ta. Xem ra chỉ có thể Chờ sau khi trở về mới bàn tiếp được, ước định mười năm ngày càng gần rồi.

- Sự tiến bộ của đại ca đã đủ kinh khủng rồi, khiến cho tiểu đệ phải ghen tị đấy...

Triệu Thụy nói với một giọng điệu đùa giỡn hiếm thấy. trên mặt cùng mang theo một nụ cười xuất phát từ nội tâm.

- Không biết đại ca muốn đi đâu?

Cuối cùng thì Triệu Thụy vẫn tò mò.

Trương Hằng cũng không giấu giếm điều gì. đem nội dung của ước định mười năm nói ra một lượt, cuối cùng mới nhấn mạnh:

- Tham gia ước định mười năm đều là tu sĩ Kết Đan Kỳ. không cần phải e ngại, hướng chỉ tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường cũng không thể uy hiếp được ta.

- Nhị đệ hãy phát triển môn phái cho tốt, chờ đến sau khi ta trở về, ta có thể sẽ gia nhập Cực Diễm Môn, trở thành trưởng lão ở nơi này.

Cuối cùng Trương Hằng cười ha hả nói.

- Nếu như đại ca muốn thì hiện giờ cũng có thể trở thành đại trưởng lão của môn phái, cùng ta phát triển Cực Diễm Môn. Đến lúc đó không chỉ dễ dàng thống nhất Thanh Hồ Sơn, thậm chí còn có thể trấn áp bọn Tán Tu Minh.

Triệu Thụy ngạc nhiên vui mừng hỏi. trong mắt lộ ra một sự mong đợi. dường như thực sự Hy vọng Trương Hằng sẽ gia nhập Cực Diễm Môn.

- Việc này Chờ sau khi ta trở về hãy nói dưới sự liên thủ của ta và người, trong Tam Tinh Vực Tu Chân Giới này, chỉ còn có một ít người có thể uy hiếp được chúng ta.

Trương Hằng thần nhiên nói. lời nói cũng lộ ra một vẻ tự tin. trong lòng bắt đầu tính toán: từ sau khi tới thế giới này. bản thân chỉ là một tồn tại thấp kém qua lại giữa các thế lực lớn và những nhân vật hùng mạnh thường xuyên bị người ta truy đuổi chạy trốn chết. Cực Diễm Môn của Triệu Thụy này đã mang tới cho hắn một cơ hội.

Một khi Trương Hằng gia nhập Cực Diễm Môn thì sẽ có thể quang minh chính đại sinh tồn trong Tam Tinh Vực Tu Chân Giới, thậm chí có thể trở thành một đại nhân vật danh chấn một phương. Đến lúc đó, có

thể lực lớn làm hậu thuẫn, còn ai dám trêu chọc hắn nữa? Huống chi Trương Hằng cách Tinh Hạch Kỳ đã không còn xa, đến lúc đó thì việc trùng kích Nguyên Anh Kỳ cũng ở trong tầm tay.

Hai người ở trên không trung phía trên dung nham Hỏa Dong Tinh nói chuyện phiếm một hồi. cuối cùng Trương Hằng quyết định rời đi trong ngày hôm nay.

- Đại ca bảo trọng!

Triệu Thụy tiến Trương Hằng đến không trung phía trên Cực Diễm Sơn. nhìn bóng lưng Trương Hằng rời khỏi. trong mắt lộ ra một vẻ không muốn.

Một vài nhóm tu sĩ bậc trung trên Cực Diễm Sơn đều kinh ngạc nhìn tông chủ của mình. Từ giờ phút này trở đi. bọn họ đã biết được một tin tức: tông chủ đại nhân cao không thể với tới kia không ngờ còn có một đại ca thực lực sâu không thể lường được.

Không tới mấy ngày, các thế lực lớn của Thanh Hồ Sơn. thậm chí cả trong Ngọc Phật Tự cũng đều biết được tin tức này.

Tông chủ Chí Viêm Ma Tôn của Cực Diễm Môn không phải chỉ đơn độc tác chiến, mà sau lưng hắn không ngờ còn có một đại ca vô cùng khủng bố.

Lập tức, những thế lực lớn bên trong Ngọc Phật Tự đều xôn xao. những người quan tâm còn dự đoán: Tu Chân Giới Triệu Quốc đã bắt đầu đại loạn, nguyên nhân chính là từ sự cùng tồn tại của Tam hùng trong Ngọc Phật Tự...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

350. Chương 348: Ngọc Phật Tự.

Ngọc Phật Tự là một trong các môn phái nhất lưu kế thừa xa xưa nhất trong giới Tu Chân Giới ở Tam Tinh Vực. Lịch sử này thậm chí có thể ngược dòng đến thời gian trước khi Tam Tinh Vực được hình thành, cũng chính là từ mười vạn năm về trước

Trong phần lớn các thế lực của Tam Tinh Vực. Ngọc Phật Tự là một môn phái vô cùng đặc thù. thực lực sâu không lường được. Có người còn từng đoán rằng: Ngọc Phật Tự tiềm ẩn cả những cao nhân không mấy người biết được

Nhưng một môn phái như vậy lại cùng rất ít khi can thiệp vào thế sự. Ngàn vạn năm qua họ đều có địa vị siêu nhiên ngay cả những phái lớn siêu cấp bình thường cũng không dễ dàng đi trêu chọc loại môn phái đã truyền lưu lâu đời từ thời thượng cổ này

Vài năm trở lại đây bằng vào thực lực bản thân. Nghịch Thiên Đại Ma một mình đã dám khiêu chiến Ngọc Phật Tự mà không bị làm sao. Đây tuyệt đối là sự kiện đầu tiên trong cả trăm ngàn năm lịch sử của Tam Tinh Vực. Những quan hệ lợi ích tồn tại trong đó chắc chắn không phải những tu sĩ bình thường có khả năng đoán ra được.

Ngay tại lúc này một gã nam tử trẻ tuổi mặc đạo bào màu xanh. đang khống chế một đạo độn quang màu bạc tất bật chạy tới Thiên Vân Sơn của Ngọc Phật Tự

Thiên Vân Sơn cao tới mấy ngàn trượng, đỉnh núi quanh năm mây mù bao phủ xung quanh vài trăm dặm thỉnh thoảng lại nghe thấy tiếng nhạc du dương phát ra làm cho người xung quanh có cảm giác như đang đối diện với một thế giới kì ảo khác lạ.

- Cong ... !

Lúc này từ hướng Thiên Vân Sơn một tiếng chuông trầm Bồng du dương như giáo lý Phúc Âm từ trên trời truyền tới làm cho tất cả muông thú trông khoảng mấy trăm dặm đều dừng lại im lặng lắng nghe.

Nam nhân áo xanh chân đạp độn quang màu bạc cũng dừng chân lại. trong mắt hoàn toàn bình tĩnh, khoe môi nhếch lên vài tia cười lạnh nhạt.

Tiếng Phúc Âm giáo lý Thanh tịnh rì rào giữa dãy núi làm Trương Hằng nhớ tới ma ám cổ quái đã từng trải qua ở trong Huyết Sát Thần Điện, có thể làm cho người ta mất đi tất cả ý chí chiến đấu. Lúc trước Trương Hằng cũng suýt nữa bị Như thế.

Mà Giờ phút này, tiếng chuông Với ma ám lúc trước không giống nhau. Tiếng chuông này hàm chứa tác dụng tĩnh tâm, tẩy rửa linh hồn, khu trừ những phiền nhiễu trong lòng. Mặc dù là người có hoang mang hơn đi nữa. nghe tiếng chuông này cũng đều có thể quên đi tất cả mọi phiền não trong một khoảng thời gian ngắn nhất, rồi từ đó sinh ra ý tưởng Buông dao đồ tể, lập tức thành Phật.

Khi Trương Hằng nghe tiếng chuông vắng vắng, tâm tính Tuy rằng đã trở nên bình tĩnh hơn nhưng cũng không có kiểu giác ngộ như Trốn vào cửa Phật, quy y Phật tổ.

Sau khi đã trải qua thí Luyện ở Huyết Sát, tâm tính Trương Hằng đã trở nên kiên cường, cũng sẽ không dễ dàng chịu sự tác động của ngoại vật.

- Ha ha. Phật âm và ma âm. về bản chất đều giống nhau, đều là loại ảnh hưởng đến tâm trí của người ta.

Trương Hằng khẽ cười, độn quang màu bạc dưới chân trở nên chậm lại. Thần thức của hắn cũng bắt đầu quét qua tình huống trong phạm vi hơn trăm dặm. cứ như là đang tìm kiếm cái gì.

- Không đúng, không đúng. Ngôn luận vừa rồi của vị thí chủ này cũng quá cực đoan.

Ngay khi Trương Hằng đang vận thần thức tìm kiếm thì một giọng nói to mà lại không thiếu phần Nhu hòa truyền vào bên tai Trương Hằng, hơn nữa còn quanh quẩn vài lần trong dãy núi.

Trương Hằng dừng thân ảnh, liếc mắt lại phát hiện ra ở ngay trên ngọn núi bình thường ngay bên phía tay trái mình đang có một lão hòa thượng già chừng bảy mươi tuổi đứng đó.

Người vừa rồi nói chuyện hiển nhiên chính là lão hòa thượng nhìn như có vẻ bình thường này. Lão hơi có ý cười, nhìn Trương Hằng, phủ định lời nói và việc làm trước đó của lão.

Trương Hằng cảm thấy có chút cổ quái. Chính mình vừa rồi lười lười làm sao lại có thể bị lão hòa thượng này nghe lên được chứ?

Hay là bản thân mình vừa tiến vào Thiên Vân Sơn đã bị các tu sĩ ở Ngọc Phật Tự theo dõi rồi? Trương Hằng cảm thấy khả năng này là rất lớn. Một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ tiến vào một phạm vi của bát Kỳ sơn môn đại phái nhất lưu nào cũng quả thực là dễ dàng dẫn dắt tới sự chú ý của đối phương.

- Xin hỏi cao tăng tôn tính đại danh? Vì sao lại gọi ta?

Trương Hằng cũng không thi lễ, hỏi thẳng luôn, ánh mắt nhìn chăm chăm vào lão hòa thượng phía xa xa.

- Lão nạp Ngọc Đề. vừa rồi trong lúc vô tình nghe được ngôn luận của thí chủ. cảm giác có chút cực đoan. Phật âm và ma âm về bản chất là con đường Cuối cùng, Phật âm tẩy rửa linh hồn dơ bẩn mà không ảnh hưởng đến tâm trí của con người, còn ma âm lại mê hoặc tâm trí của sinh linh, dẫn dắt người ta đi vào con đường diệt thế...

Lão hòa thượng Ngọc Đề lại nhai mãi không dừng.

- Khụ, khụ.. ..

Trương Hằng có chút không biết nói sao, đành cắt lời lão hòa thượng Ngọc Đề thôi:

- Ta nói này. vị cao tăng này. Nếu không có việc gì khác thì hẹn gặp lại vào hôm sau nhé.

Nói xong câu đó Trương Hằng nhanh như chớp, độn quang liền bay ra mấy chục trượng. căn bản là không nhìn tới lão hòa thượng Ngọc Đề này.

Cảm quan của Trương Hằng linh mẫn tới mức nào chứ. Vị lão hòa thượng trước mắt đây Tuy rằng nhìn như bình thường, nhưng xem khí tức thấp thoáng thì tu vi hiển nhiên đã nắm ngoài cảnh giới Nguyên Anh Kỳ rồi. Hơn nữa, lão có thể nghe được tiếng lầm bầm lầu bầu của Trương Hằng trong hoàn cảnh thần không hay quỷ không biết thì có thể thấy được, thực lực của lão dĩ nhiên là vượt qua Trương Hằng.

Mục đích chuyến đi này của Trương Hằng cũng không phải là tìm người để lý luận về pháp pháp, lại càng không muốn kiếm thêm phiền toái gì. Hắn có chút khó có thể hiểu được chuyện Bách Luyện đại sư lại xác định địa điểm ước hẹn ở chỗ này.

Vừa thấy phản ứng của Trương Hằng, lão hòa thượng Ngọc Đề lộ vẻ kinh ngạc, nhưng khóe miệng lại hiện ra vài tia tiếu ý, cười ha hả nói:

- Thí chủ đến Ngọc Phật Tự của ta có phải là để tìm người không?

- Đúng vậy.

Trương Hằng lập tức ngừng lại, lại có chút bất ngờ nhìn lão hòa thượng Ngọc Đề ở đằng này.

- Chẳng lẽ cao tăng biết người ta muốn tìm là ai ư?

Trong lòng Trương Hằng vừa động, hay là lão hòa thượng Ngọc Đề trước mắt này chính là cao tăng thế ngoại trong truyền thuyết? Nhưng xem ra bộ dạng đối phương cũng bình thường thôi mà.

Lão hòa thượng lắc lắc đầu, thản nhiên nói:

- Lão nạp cũng không có năng lực biết trước, cũng không biết là cụ thể thí chủ muốn tìm ai?

Trương Hằng vừa nghe lời ấy thì trong lòng không khỏi giận dữ. không ngờ rằng lão hòa thượng nhìn như thành thật này lại cũng biết lừa dối người ta.

Chính khi đang định quay đầu bước đi. Thanh âm thông dong của lão hòa thượng lại vang lên:

- Quý khách tục gia của Ngọc Phật Tự bình thường đều trú lại ở Ngọc Lai Phong cách đây ngoài trăm dặm về hướng đông bắc. Thí chủ tới đó sẽ biết liền. Người thí chủ muốn tìm cũng có thể đang ở đó.

- Ngọc Lai Phong ư?

Trương Hằng khẽ nhắc lại, rồi nói lời cảm ơn với lão hòa thượng:

- Cảm tạ cao tăng chỉ điểm. Chúng ta sau này... không hẹn gặp lại.

Vút!

Ngân quang dưới chân rung lên. Trương Hằng cũng không quay đầu lại, bay về hướng đông bắc. trong chớp mắt đã biến mất khỏi tầm nhìn của lão hòa thượng.

Lão hòa thượng Ngọc Đề hơi nheo lại ánh mắt, nhìn theo hướng hắn biến mất, khóe miệng còn mang theo ý cười nhàn nhạt. Một lúc thật lâu sau lão mới hạ giọng ngâm nga:

- Sau Kế Vũ Vô Cực lại có một gã khó có thể đánh giá được ...

Nếu như Trương Hằng còn ở đây, chắc chắn sẽ cảm thấy kinh ngạc với lời nói này của lão hòa thượng. Nhưng Lúc này, hắn đã bay ra ngoài cách đến vài dặm.

Trong tiềm thức, Trương Hằng cảm nhận thấy rằng lão hòa thượng Ngọc Đề này tuyệt không đơn giản, tốt nhất là không nên để đối phương chú ý đến mình quá nhiều.

Dựa theo phương hướng lão hòa thượng Ngọc Đề đã chỉ, Trương Hằng phi hành về phía trước qua hơn trăm dặm đường mới thấy một ngọn núi có hình thù rất quái dị.

Ngọn núi này cong vòng hai bên, ở giữa lại lõm xuống, từ phía xa nhìn lại thật giống như một cái vòng hình bán nguyệt.

Thần thức đảo qua, Trương Hằng thấy không ít người tu chân ở trên ngọn núi này. đều không phải là hòa thượng hoặc tục gia đệ tử của Ngọc Phật Tự.

Ngay ở phần núi lõm xuống, có một số phòng khách bằng gỗ dựng nên mộc mạc đơn sơ. Không ít các gian khách phòng đều đã có một vài tu sĩ ở đó. Thần thức của Trương Hằng vừa mới xẹt qua đã khiến một số tu sĩ trên núi cảm giác được. Hiển nhiên nơi này cũng đang có tu sĩ cấp bậc Nguyên Anh Kỳ.

Đúng Lúc này, hai gã tăng nhân mặc áo cà sa bay về phía Trương Hằng. Một trong hai gã lớn tiếng nói:

- Thí chủ là khách quý đến trú ở Ngọc Phật Tự chẳng? Mời đưa ra Ngọc Phật Châu!

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

351. Chương 349: Đùa Bỡn.

- Ngọc Phật Châu?

Trương Hằng vừa nghe danh từ này không khỏi sửng sốt. thậm nghĩ chẳng lẽ mình lại bị lão hòa thượng Ngọc Đề kia lừa dối rồi?

Hai hòa thượng mặc áo cà sa đứng đối diện Trương Hằng đều có tu vi tương đương Kết Đan Kỳ. tuy rằng cũng không bị Trương Hằng để vào mắt nhưng là không thể trực tiếp bỏ qua bọn họ. Nơi đây là địa bàn của vạn năm cổ tháp Ngọc Phật Tự. trừ nhân vật biến thái như Vũ Vô Cực ra, ai dám tới đây giương oai?

Trương Hằng có thể bình yên phi hành ở trên không Ngọc Phật Tự cũng đã xem như không tồi rồi, nếu đối là một số đại phái nhất lưu khác, một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ở lại trên không môn phái nhất định sẽ gây nên địch ý của đối phương.

- Tại hạ mới tới Ngọc Phật Tự cũng không biết Ngọc Phật Châu là vật gì. Bản nhân mới tới quý tự. vừa rồi được một vị cao nhân của quý tự chỉ dẫn. do đó mới tới chỗ này.

Trương Hằng thần nhiên nói, đối với hai hòa thượng cấp bậc Kết Đan Kỳ trước mắt hắn cũng không ra vẻ khách sáo cỡ nào, giọng điệu rất là tùy ý.

- Thí chủ không có Ngọc Phật như vậy nhất định không thể tiến vào Ngọc Lai Phong này. Đây là quy định của Ngọc Phật Tự. Thí chủ xin cứ tự nhiên.

Trong đó một gã hòa thượng hơi lớn tuổi khẽ nâng tay với Trương Hằng. ý bảo tiễn khách, nơi đây không lưu người.

- Không ngờ Ngọc Phật Tự còn có quy định như vậy? Nhưng là một vị bằng hữu của ta ở tại Ngọc Lai Phong, các người dù sao cũng không thể để ta một chuyến tay không chứ!

Trương Hằng có chút không vui cũng sẽ không dễ dàng rời khỏi nơi này. Đồng thời trong đáy lòng hắn có chút óm giận đối với Bách Luyện đại sư: Tìm nơi nào không tìm lại ở nơi này. muốn gặp người cũng phiền toái Như vậy,

- Chẳng lẽ thí chủ không biết quy định thu lưu người ngoài của Ngọc Phật Tự?

Một hòa thượng khác giống như nhìn ra cái gì. hỏi Trương Hằng.

- Quy định? Tại hạ không biết. Tại hạ lần đầu tiên tới Ngọc Phật Tự. không biết nơi này có quy định như thế nào?

Trương Hằng kinh ngạc trong lòng, mơ hồ cảm giác được Dường như mình lại xem nhẹ một số vấn đề thường thức.

- Ha hạ thì ra là thế. Không ngờ thí chủ không biết quy định của Ngọc Phật Tự. vậy tiểu tăng giải thích cho người một phen.

Thần sắc của hòa thượng lớn tuổi hơi dịu đi, nhìn ra Trương Hằng là một kẻ gà mờ khuyết thiếu một ít tu chân thường thức, trên mặt mang theo Ý cười thản nhiên:

- Mấy vạn năm qua Ngọc Phật Tự ở Tu Chân Giới vẫn đều ở vào một trạng thái trung lập. bình thường sẽ không hỏi thế sự. Nhưng là Phật môn cổ tháp, căn cứ tâm tính siêu độ hồng trần, từ bi vi hoài. Ngọc Phật Tự sẽ thu lưu một ít tu sĩ bị Tu Chân Giới đuổi giết hoặc là một lòng hướng phật. Phàm là tu sĩ nguyện ý ở lại Ngọc Phật Tự phải trải qua một phen khảo nghiệm, lĩnh một viên Ngọc Phật Châu sau đó mới có thể tiến vào ở lại Ngọc Lai Phong. Sau đó, tu sĩ ở lại nơi này sẽ được Ngọc Phật Tự bảo hộ. thế lực hoặc tu sĩ ngoại giới cho dù thực lực cường đại tới đâu đi chăng nữa cũng đừng mơ xúc phạm tới một sợi lông.

- Mỗi một tu Sĩ chỉ có một lần cơ hội lĩnh Ngọc Phật Châu, một khi khách nhân rời khỏi Ngọc Lai Phong, Ngọc Phật Châu sẽ bị thu hồi, từ đó về sau không cho phép dừng lại trong phạm vi Thiên Vân Sơn, hơn nữa cũng không được Ngọc Phật Tự bảo hộ.

Nghe xong hòa thượng này giải thích. Trương Hằng bưng tỉnh đại ngộ. không nghĩ tới Ngọc Phật Tự lại có thể dùng phương thức này để thu lưu tu sĩ ngoại giới. Chẳng lẽ đây là “Tích thiện hành đức” trong truyền thuyết?

- Ngọc Phật Tự thật sự có thể thu lưu bất kỳ tu sĩ gì. cho dù là tu sĩ ma đạo cũng không ngoại lệ sao?

Trương Hằng có chút nghi hoặc hỏi.

- Không sai. Chỉ cần trải qua khảo nghiệm trong chùa, lĩnh Ngọc Phật Châu, cho dù là đại ma đầu giết người vô số cũng có thể ở lại nơi này, được Ngọc Phật Tự bảo hộ.

Trong đó một hòa thượng cười thản nhiên trong lời nói còn hơi mang một tia tự đắc:

- Là Phật môn cổ tháp, Ngọc Phật Tự có thể bao dung và tẩy rửa hết thảy ô uế trên thế gian.

- Tốt lắm, nếu đã như thế, ta cùng phải đi lĩnh một viên Ngọc Phật Châu. Bởi vì Trương mỗ đang bị một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ma đạo đuổi giết...

Trương Hằng làm bộ rất sợ hãi nói.

- Tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ma đạo...

Vừa nghe lời ấy sắc mặt hai gã hòa thượng đều hơi biến đổi, nhưng lại rất nhanh khôi phục bình tĩnh.

Rất hiển nhiên, đối với “tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ma đạo” theo Như lời của Trương Hằng, hai gã hòa thượng trước mắt vẫn còn có chút cố kỵ.

- Vậy thí chủ nhanh đi lĩnh Ngọc Phật Châu đi. Lúc trải qua khảo nghiệm người sẽ được bản tự bảo hộ, cho dù là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ma đạo đích thân tới cũng không dám giương oai Với Ngọc Phật Tự.

Hòa thượng lớn tuổi tự tin nói.

- Nhưng...

Trên mặt Trương Hằng lộ ra vẻ do dự.

- Thí chủ còn có khó xử gì sao?

Một gã hòa thượng khác tò mò hỏi.

- Nhưng... đuổi giết tại hạ là Nghịch Thiên Đại Ma tiếng tăm lừng lẫy, không biết quý tự có thể cam đoan sự an toàn của tại hạ hay không?

Trương Hằng lại tiếp tục lừa dối. trong lòng ngấm ngấm vui vẻ.

- Cái gì! Nghịch Thiên Đại Ma?

Sắc mặt hai gã hòa thượng biến đổi mạnh, trên mặt mang theo vẻ cảnh giác, thần thức tìm tới bốn phía nhưng lại không phát hiện trạng thái khác thường gì.

Mấy năm trước Vũ Vô Cực đơn thương độc mã đánh lên Ngọc Phật Tự cuối cùng còn có thể toàn thân trở ra. Uy danh của hắn do đó truyền ca Tam Tinh Vực, trở thành nhân vật cùng cấp bảy tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của Triệu Quốc.

- Lời này của thí chủ có thật không? Việc này tuyệt đối không thể nói giỡn!

Sắc mặt hòa thượng lớn tuổi ngưng trọng nói.

- Người xuất gia không nói dối. A Di Đà Phật...

Hai tay Trương Hằng hợp lại. con ngươi khép hờ làm bộ như cao tăng đắc đạo. Nếu gạt sạch tóc trên đầu hắn, có lẽ thật sự có vài tia hương vị.

Tuy nhiên, khoe miệng Trương Hằng lộ ra vài tia trêu tức lại bại lộ ý đùa bỡn của hắn.

- Người người...

Hai gã hòa thượng giận dữ. hai tay run rẩy chỉ vào hắn lại cũng không dám xuống tay Với hắn. Quy định của Ngọc Phật Tự vốn rất nghiêm khắc, hơn nữa Trương Hằng nhìn qua cũng là cao nhân cấp bậc Nguyên Anh Kỳ. cho dù cho bọn họ mười lá gan cũng sẽ không động thủ.

- Ha ha! Trương mỗ ta một lòng hướng phật, Ngọc Phật Tự lại không thu lưu ta. A Di Đà Phật, buồn thay buồn thay. Nếu phật không lưu ta, vậy ta đành phải bỏ phật mà theo ma.

Thanh âm Trương Hằng rất lớn trực tiếp truyền khắp Ngọc Lai Phong.

Lập tức từ trong Ngọc Lai Phong này kéo ra vài chục đạo thần thức, trong đó còn có mười mấy đạo là cấp bậc Nguyên Anh Kỳ.

Những người này nghe được lời của Trương Hằng không ít người không kìm nổi cất tiếng cười to.

Những tu sĩ ở lại Ngọc Lai Phong vốn là muốn hình muốn vẽ, có chính có tà có thiện có ác. hạng người tính cách vô thường nhiều như lông trâu.

Sở dĩ Trương Hằng dám ở nơi này trêu đùa hai gã hòa thượng Kết Đan Kỳ cũng là kết luận Ngọc Phật Tự ở trạng thái trung lập ở Tu Chân Giới, không hỏi thế sự.

Hơn nữa hắn là một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đùa bỡn hai gã hòa thượng Kết Đan Kỳ nhiều nhất là bị người khác nói là rồi hời. Ngọc Phật Tự cũng không Bởi vì một chút việc nhỏ này mà đi đắc tội một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ thực lực bất phàm.

- Chẳng lẽ thí chủ cố ý muốn tới Ngọc Phật Tự gây chuyện sao?

Sắc mặt hai hòa thượng sa sầm xuống.

Trương Hằng cười mà không đáp. thần thức không ngừng đảo qua trên Ngọc Lai Phong.

Đúng lúc này từ một góc nào đó trên Ngọc Lai Phong bay ra một đạo độn quang màu đỏ. một Thanh âm sang sảng truyền ra:

- Trương đạo hữu. ta ở nơi này...

Trương Hằng liếc mắt nhìn, ha hả cười nói:

- Mục đích cuối cùng coi như đạt tới...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

352. Chương 350: Kim Luân Phật Vương.

Đột Siêu BooM Tiên Luyện Chi Lộ đến đây là hết :61: Chúc các bạn vui vẻ :73:

Theo Thanh âm cứng cáp hùng hồn này. một lão già đáng người khô ngô khuôn mặt ngăm đen từ trong Ngọc Lai Phong bay ra. Trên mặt lão mang theo vài tia chờ mong nhìn Trương Hằng đứng trên hư không xa xa.

Trương Hằng vừa thấy Bách Luyện đại sư hiện thân trong lòng hơi thở ra một hơi nhẹ nhõm, mục đích chuyến đi này coi như đạt được nhưng trong lòng hắn không rõ vì sao Bách Luyện đại sư lại muốn lựa chọn một địa điểm đặc biệt như vậy để gặp mặt.

Bách Luyện đại sư vừa mới bay ra Ngọc Lai Phong, một vật nào đó ở trên người lão đột nhiên run lên. túi trữ vật hơi lay động giống như có cái gì muốn phá túi mà ra.

Đúng Lúc này, một đạo kim quang từ Ngọc Lai Phong bắn ra. tốc độ kinh người. Cùng lúc đó. một cỗ phật lực cuộn cuộn cường đại nhện nhạo trong phạm vi không gian vài trăm thước.

Khi kim quang ngừng lại hiện ra một vị hòa thượng mặc áo cà sa màu vàng sắc mặt nghiêm nghị. Trên thân lão thủy chung bao phủ một quang sáng màu vàng không tiêu tan thân thể giống như không có trọng lực đứng yên trong không trung. Ánh mắt lão uy nghiêm đảo qua mọi người ở đây, dừng lại trên mặt Trương Hằng cùng Bách Luyện đại sư một hai giây.

Khi ánh mắt lão ta đảo qua phía này, Trương Hằng đột nhiên cảm thụ một ảo giác như đối diện với một ngọn núi cao muốn đời. giống như người đứng trước mặt hắn là một ngọn núi lớn vạn năm không thể lay động. Nhưng dùng mắt nhìn qua, đối phương cũng chỉ vển vển là một hòa thượng bình thường, trong thân hình nhỏ bé lại có thể bộc phát ra uy lực cường đại Như thế,

Cao tăng Phật môn!

Lần đầu tiên nhìn thấy hòa thượng mặc áo cà sa vàng trước mặt. Trương Hằng liền nảy sinh cảm giác Như vậy, Nếu như người này nguyện ý, tuyệt đối có thể đánh cho Trương Hằng chạy trốn chết.

- Kim Luân Phật Vương!

Những tu sĩ ở lại trên Ngọc Lai Phong lập tức nhận ra vị hòa thượng kim quang tỏa bốn phía hiện thân Giờ phút này.

Hai gã hòa thượng sắc mặt khó coi lúc trước vừa thấy Kim Luân Phật Vương hiện thân không khỏi mừng rỡ tiến lên thi lễ nói:

- Đệ tử Tuệ Năng (Tuệ Thông) ra mắt Thanh Hoành sư thúc.

Ánh mắt sắc bén của Kim Luân Phật Vương xẹt qua trên người hai người, thần nhiên nói:

- Hai người các ngươi lập tức đi Giới Tâm Đường nhận khiển trách hai tháng.

- A!

Hai hòa thượng Kết Đan KỲ Tuệ Năng cùng Tuệ Thông lập tức mặt xám như tro tàn. không nghĩ tới Kim Luân Phật Vương này không nói hai lời liền dày bọn họ vào nơi trừng phạt nghiêm nhất của Ngọc Phật Tự.

Hai người bọn họ ở tại Ngọc Phật Tự hơn trăm năm. đã sớm nghe nói Kim Luân Phật Vương thiết diện vô tư. những quyết định lão ta làm ra không có mấy người ở trong Ngọc Phật Tự có thể phủ quyết. Cho dù là Phương trưởng quản lý quyền to của Ngọc Phật Tự cũng phải nể mặt lão vài phần.

Vừa khéo trong thời gian mấy năm nay. Kim Luân Phật Vương phụ trách quản lý chuyện lớn nhỏ trên Ngọc Lai Phong.

- Đệ tử nghe lệnh.

Hai người hoàn toàn không có ý phản kháng, lập tức bay khỏi Ngọc Lai Phong đi Giới Tâm Đường nhận trừng phạt.

Nhìn hai gã đệ tử của Ngọc Phật Tự bay đi xa, tất cả tu sĩ Ngọc Lai Phong đều yên tĩnh chờ đợi Kim Luân Phật Vương xử trí thêm một bước nữa.

- Vị thí chủ này. Người đã rời khỏi phạm vi cấm chế Ngọc Lai Phong bố trí. cũng coi như không ở lại Ngọc Phật Tự nữa. Từ nay về sau. người cũng không hề được chúng ta bảo hộ. xin thí chủ tự giải quyết cho tốt, tốt nhất rời khỏi phạm vi Thiên Vân Sơn trong vòng một ngày. Trước khi rời đi. cũng xin giao Ngọc Phật Châu ra.

Kim Luân Phật Vương nói không nhanh không chậm, sắc mặt uy nghiêm, không để cho người một đường cò kè mặc cả.

Bách Luyện đại sư cười thản nhiên, cũng không dám làm trái ý nguyện của vị cao tăng Phật môn này. Huống chi đây vốn là quy định của Ngọc Phật Tự.

Không chút do dự, Bách Luyện đại sư lấy ra một viên xá lợi đang rung động kịch liệt từ trong túi trữ vật. Xá lợi này vừa xuất hiện liền hóa thành một đạo kim quang bay ra khỏi tay Bách Luyện đại sư, bị Kim Luân Phật Vương cầm trong tay.

- Cảm tạ Ngọc Phật Tự thu lưu tại hạ. bản nhân sẽ nhanh chóng cùng bằng hữu của ta cùng nhau rời khỏi nơi này. Nếu có mang đến phiền toái gì cho quý tự, cũng xin rộng lượng bao dung.

Bách Luyện đại sư hơi khom người đối với Kim Luân Phật Vương.

Trương Hằng cười hề hề nhìn Bách Luyện đại sư bay đến cạnh mình, hơi có chút bất mãn nói:

- Thật không ngờ Tư Mã đạo hữu lại ở một nơi Như vậy, muốn gặp người cũng không dễ dàng.

Trên mặt Bách Luyện đại sư hiện ra vài tia bất đắc dĩ:

- ở Tu Chân Giới Triệu Quốc, chỉ sợ nơi đây là một nơi an toàn nhất. Chỉ có ở nơi này ta mới có thể toàn tâm toàn ý tu Luyện cùng với nghiên cứu Luyện khí chi đạo.

- Nơi này quả thật là một chỗ tránh nạn không tồi.

Ngân quang dưới chân Trương Hằng khẽ run lên, đang chuẩn bị cùng Bách Luyện đại sư rời khỏi phạm vi Ngọc Phật Tự. trong lòng thậm chí có tính toán: Nếu có ngày nào đó gặp phải địch nhân quá mức cường đại, có thể co đầu rút cổ ở nơi này hay không?

- Vị thí chủ này. Chờ một chút!

Đúng Lúc này, Kim Luân Phật Vương kêu khẽ một tiếng, gọi Trương Hằng lại.

Trương Hằng hơi sửng sốt, giương mắt nhìn thẳng cao tăng Ngọc Phật Tự Trước mắt, có chút khó hiểu nói:

- Các hạ có gì chỉ bảo?

Kim Luân Phật Vương vẻ mặt uy nghiêm như trước, sắc mặt đạm mạc nói:

- Vừa rồi thí chủ dùng lời nói dối quỷ rối sự Thanh tịnh của Ngọc Phật Tự. phải ở lại trong chùa nhận một tháng trừng phạt.

-Phải?

Khi Trương Hằng nghe đến từ này. mày hơi nhướng lên:

- Đây chính là “Từ bi vi hoải, phạt quang phổ chiếu đại địa” của Phật môn các người?

Nói đến đây, khóe miệng Trương Hằng hiện ra vài tia cười lạnh.

- Đúng. Phải!

Kim quang trên người Kim Luân Phật Vương nhộn nhạo từng đợt gợn sóng vô hình, khí thế cường đại ập vào mặt khiến thân hình Trương Hằng hơi lắc lư một cái. Mà Bách Luyện đại sư bên cạnh hắn chỉ vền vền dính chút dư ba liền bị đẩy xa mấy trượng mới gian nan ổn định thân hình.

Đối mặt với ánh mắt sắc bén và khí thế cường đại tỏa ra của Kim Luân Phật Vương. Trương Hằng cũng không có ý khuất phục. Hắn đại khái có thể phỏng đoán ra thực lực của đối phương, hơi mạnh hơn tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ bình thường một chút. Với thực lực của Trương Hằng sau khi hấp thu đại lượng tinh hoa địa hỏa, Tuy rằng không phải là đối thủ của đối phương nhưng nếu muốn chạy trốn cũng nắm chắc vài phần.

Dù sao công pháp Phật môn sở trường nhất là phòng ngự. có năng lực khắc chế nhất định đối với ma đạo. nhưng về mặt tốc độ vị tất làm gì được Trương Hằng.

Nên biết Trương Hằng có một bộ Pháp bảo đỉnh cấp. trước mắt về phương diện công kích, tốc độ cùng phòng ngự đều không có sơ hở gì. Cộng thêm thần thông lôi điện và hỏa diễm, đích xác có thể giữ mạng trước mặt tu sĩ Nguyên Anh hậu Kỳ.

Bách Luyện đại sư ánh mắt kinh dị nhìn Trương Hằng một cái. phát hiện tu vi của đối phương mơ hồ không chừng, giống như còn ở tại Trúc Cơ Kỳ nhưng liếc mắt nhìn kỹ lại hình như là tu sĩ Kết Đan Kỳ. tuy nhiên tiếp tục quan sát thật cận thận phát hiện khí tức trên người hiển nhiên trong hàng ngũ Nguyên Anh Kỳ.

- Xin hỏi danh hiệu thí chủ?

Trong mắt Kim Luân Phật Vương hiện lên một tia kinh ngạc, giật mình Bởi thực lực của Trương Hằng. vốn lão cho rằng Trương Hằng chỉ vẹn vẹn là một tu sĩ Kết Đan Kỳ hoặc là Nguyên Anh sơ kỳ. nhưng kết quả hiển nhiên ra ngoài dự đoán của lão.

Trong suy nghĩ của lão, đối phương đã có thực lực bậc này như vậy ở Tu Chân Giới Tam Tinh Vực nhất định cũng không phải hạng người vô danh.

- Tại hạ chỉ là một tán tu vô danh của Tam Tinh Vực. Không hẹn ngày gặp lại...

Trương Hằng ha hả cười, độn quang dưới chân run lên. trong nháy mắt bay ra khoảng cách gần trăm trượng. Độn thuật kinh người như thế khiến thân sắc Kim Luân Phật Vương hơi biến đổi.

- Nếu đã Như vậy, đừng trách lão nạp hạ thủ vô tình.

Trong mắt Kim Luân Phật Vương lóe lên một đạo kim quang sắc bén. hơi duỗi tay ra. linh khí trong hư không hơi run lên. Một cái lốc xoáy màu vàng to lớn xuất hiện ở trước người lão.

Lốc xoáy màu vàng này trong nháy mắt biến thành một bánh xe màu vàng lộ ra khí tức cổ xưa.

- Phật môn chí bảo - Kim Diệu Luân!

Có tu sĩ kinh hô...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

353. Chương 351: Kim Diệu Luân.

Trong hư không một lốc xoáy thật lớn ánh vàng rực rỡ. trong chớp mắt chuyển hóa thành một vòng kim luân bằng cỡ cái thớt, rực rỡ chói mắt. giống như vàng thái dương trên bầu trời. Kim luân hơi khựng lại một chút trên không trung, rồi bắt đầu cấp tốc xoay tròn, khuấy động linh khí thiên địa ở chung quanh xao động bất an. Một uy áp cuộn cuộn từ trong kim luân phát ra, dẫn tới phần đông tu sĩ trên Ngọc Lai Phong đều ngạc nhiên và nổi lên một tràng tiếng “ồ” thán phục.

Tu sĩ có kiến thức liếc mắt một cái liền nhận ra kim luân này là Kim Diệu Luân chí bảo của Phật môn, là pháp bảo đỉnh cấp nổi danh của Phật môn lưu truyền từ thượng cổ tới nay. Trong giới tu chân Tam Tinh Vực cùng chỉ có mấy chục kiện Như vậy, mà trong đó. Kim Diệu Luân chính là một loại khá nổi danh, hơn

nửa uy lực cực Kỳ cường đại. là Phật khí chấp pháp của Phật môn, rất ít hiện thế. Nghe nói, trên pháp bảo đỉnh cấp này từng Nhuộm không ít máu tươi của tu sĩ Ma đạo.

Kim Luân Phật Vương Với phương pháp thần bí khó lường, tế ra Phật khí đỉnh cao Kim Diệu Luân kế thừa cổ xưa này. sau đó trên tay bấm pháp quyết. trong miệng lẩm bẩm niệm chú, một đám văn tự màu vàng dày đặc giống như nòng nọc vờn quanh thân lão. hình thành một màn hào quang màu vàng tuyệt đẹp bao phủ toàn thân lão vững như bàn thạch.

Phù! Từng đạo ánh sáng màu vàng từ trong Kim Diệu Luân bắn ra, “Ông” một tiếng, vang lên một Thanh âm quái dị khiến cho tu sĩ thực lực yếu kém trên Ngọc Lai Phong khí huyết bốc lên. trong ngực bành trướng khó chịu, suýt nữa nổ tan xác mà chết.

Khi Thanh âm qua đi Kim Diệu Luân kéo theo từng đạo từng đạo hư ảnh kim sắc, rồi lại biến mất trong tầm mắt của các tu sĩ.

Nhưng các tu sĩ có thần thức cường đại vẫn có thể bắt giữ được dấu vết của Kim Diệu Luân đang bay trên không trung.

Theo Kim Diệu Luân biến mất, ở ngoài xa một hai dặm Trương Hằng biến sắc. bên tai nghe được tiếng kêu ù ù cực nhỏ khiến cho người ta khó chịu. hần đảo thần thức lướt qua trong lòng càng hoảng sợ.

ở phía sau Trương Hằng, một đoàn kim luân xoay tròn chói mắt. giống như một vầng mặt trời chói lọi. trong chớp mắt liền nhắm thẳng vào hậu tâm của hắn bay tới. tốc độ của nó khủng bố đến cực điểm.

“Vù!”

Dưới chân Trương Hằng hào quang màu bạc cùng lôi hình cung màu tím Nhoáng lên một cái, thân hình đột nhiên biến mất tại chỗ, rồi hiện ra ở ngoài xa một trăm trượng.

Tại thời điểm nguy cơ này. Ngân Quang Thiểm Thước Thuật của Trương Hằng dưới gia trì của thần thông lôi điện, rốt cục phá vỡ cửa ải lớn đạt tới ngoài trăm trượng.

Nhoáng một cái là có thể tách xa khỏi đối thủ Khoảng cách một trăm trượng.

“Phù! Âm!”

Kim Diệu Luân đánh một kích không trúng mục tiêu, bỗ nát ngọn núi phía dưới, dãy núi mấy trăm thước, thế mà bị san bằng một nửa, bụi đất đầy trời lập tức che phủ cả nửa bầu trời, vạn vật u tối giống như ngày tận thế.

Kim Luân Phật Vương thấy một kích không trúng, sắc mặt vẫn uy nghiêm không thay đổi. nhưng kim quang trong ánh mắt sắc bén càng tăng lên. áo cà sa màu vàng trên người bay phất phới, từng đạo hào quang hình cung màu vàng chớp động ở quanh thân lão. hình như đang chuẩn bị rung ra một bí thuật nào đó.

- Bách Luyện đại sư! Lão trước rời Thiên Vân Sơn chạy theo hướng bắc đi! Gần Thiên Vân Sơn có một phường thị lớn. chúng ta sẽ gặp lại ở đó! Lão yên tâm. lão hòa thượng này không lấy được mạng ta đâu.

Trương Hằng vội vàng dùng thần thức truyền âm nói Với Bách Luyện đại sư ở ngoài mấy dặm.

- Được rồi! Trương đạo hữu tự giải quyết cho tốt. Chớ nên là địch cùng Ngọc Phật Tự này. Ngọc Phật Tự có thể kế thừa lâu năm Như thế, thực lực chân chính tiềm ẩn của họ không thấp hơn so với đại phái siêu cấp bình thường. Nếu thật sự không được, ở trong này nhận một thág khiên trách, cũng không phải là chuyện gì ghê gớm. Dù sao chìa khoá mở Mật địa ở trong tay ta, hẹn ước mười năm kia có kéo dài thêm nửa thág, vị sư huynh của ta cũng phải chịu thôi...

Bách Luyện đại sư cũng dùng thần thức truyền âm. khuyên giải lời hay lẽ thiệt với Trương Hằng.

Trương Hằng vừa mới định đáp lời, liền cảm nhận được uy hiếp thật lớn của Kim Luân Phật Vương đến từ ngoài mấy dặm. trong lòng Bổng dưng vừa động, Chẳng lẽ đối phương đang thi triển bí thuật gì.

Lúc này là hắn vừa mới từ trong Ngân Quang Thiểm Thước Thuật cấp tốc phi hành tạm dừng lại. ở vào tình thế sức lực sắp hết, rơi vào trạng thái chờ lực mới sinh ra.

Trong lúc nhất thời, hần có một loại cảm giác bị người khác chĩa mũi súng nhắm thẳng ngay mình, một khi hần có bất cứ dị động gì viên đạn trong nòng súng có thể trong chớp mắt lấy mạng của hần.

Dưới tình huống như vậy, nếu muốn thi triển Lưu Tinh Độn đều không có khả năng. Lưu Tinh Độn là bí thuật áp đẩy hòm Trương Hằng dùng để chạy trốn. Trong nháy mắt phi độn Tuy rằng Khoảng cách rất xa nhưng tiêu hao nguyên khí vô cùng lớn. Mà trọng yếu hơn là loại bí thuật này, gần như không có khả năng thực hiện với phương thức ngay Lập tức, trước khi thi triển phải cần một hai hô hấp ngắn ngủn để phát động, tốc độ thi triển như vậy đã tính là không tệ rồi.

Trong nháy mắt Trương Hằng liền làm tốt khâu chuẩn bị cứng rắn chống lại công kích của đối phương, dù sao trên người hần có một kiện Pháp bảo phòng ngự đỉnh cấp. dù lực công kích của đối phương có mạnh mấy đi nữa. nhưng chung quy cũng trong tầng lớp Nguyên Anh Kỳ. muốn đánh Trương Hằng bị thương nặng trong vòng phòng ngự kiên cố đó đều rất khó thành công.

Nhưng Mà đúng lúc này, trong cảm quan của Trương Hằng cổ uy hiếp kia đột nhiên biến mất một cách khó hiểu!

Kim Luân Phật Vương ở ngoài xa bảy tám dặm đột nhiên thu hồi Kim Diệu Luân trong tay. trong mắt lóe ra vẻ kinh nghi không chừng, cuối cùng, lão khẽ thở dài một hơi. dùng thần thức có thể so Với Nguyên Anh hậu kỳ dò theo Trương Hằng từng chút một đi xa, không có ý tiếp tục ngăn cản, trong mắt vẻ nghi hoặc càng đậm, Dường như có chuyện gì đó không nghĩ ra được.

Rất đông tu sĩ bậc cao trên Ngọc Lai Phong đều là vẻ mặt kinh ngạc nhìn hết thấy một màn phát sinh Trước mắt, mắt thấy Kim Luân Phật Vương sắp thi triển bí thuật gì đó kinh thể hãi tục. nhưng tới thời khắc mấu chốt không ngờ đối phương tự thu lại bí thuật giữa chừng.

Người tinh tế một chút có thể nhìn ra, vẻ mặt biến đổi trong khoảnh khắc khi Kim Luân Phật Vương thu hồi bí thuật kia. Nhưng chỉ trong một cái chớp mắt rồi lập tức lại khôi phục bình thường. Không khó đoán ra. Kim Luân Phật Vương tự mình cố ngưng lại bí thuật, nên bản thân nhiều ít đã bị một chút phản phệ. không điều dưỡng một thời gian ngắn đừng mơ tưởng khôi phục lại trạng thái cường thịnh.

- Ngọc Phật Tự tạm thời không truy cứu thí chủ vừa rồi vi phạm quy tắc của bản tự lần này. Nhưng lão nạp xin thỉnh giáo danh hiệu cùng tính danh thực của thí chủ. Chẳng lẽ các hạ tới đây một chuyến, ngay cả tính danh thật cũng không dám lưu lại sao?

Tiếng nói của Kim Luân Phật Vương vang rền như tiếng chuông, trong chớp mắt rơi vào tai Trương Hằng ở ngoài mấy dặm. chúng tu sĩ trên Ngọc Lai Phong cũng nghe được, trên mặt đều lộ ra vẻ hiểu kỳ.

Trong gần ngàn năm lịch sử ở Ngọc Phật Tự này. trừ Vũ Vô Cực ra. dường như không có ai sau khi quấy động Ngọc Phật Tự mà còn có thể toàn thân trở ra.

Trương Hằng vừa nghe lời ấy, bật cười khanh khách:

- Chẳng lẽ Ngọc Phật Tự ngày sau còn tìm đến Trương mỗ ta báo thù sao? Không phải là một cái danh hiệu thôi sao? Tại hạ chính là Bất Tử Tà Đế, họ đơn là một chữ Trương.

“Bất Tử Tà Đế” là danh hiệu khi Trương Hằng ở Độc Thiên Bảo đã tạm thời xưng danh, giờ phút này chẳng qua là tùy ý lấy ra bịa đặt một lần nữa.

Kim Luân Phật Vương đứng tại chỗ một hồi lâu rồi thu hồi thần thức, lại thở dài một hơi. Trên thực tế, giờ phút này Trương Hằng đã thoát khỏi phạm vi thần thức dò tra của lão.

- Kỳ quái, vì sao Ngọc Phật Tự trong vòng một ngàn năm liên tục gặp phải hai sự kiện giống nhau. Nghịch Thiên Đại Ma Vũ Vô Cực là Như thế, Bất Tử Tà Đế trước mắt này cũng thế. xem ra phai tìm Thanh Diệp sư huynh thỉnh giáo một chút chuyện này mới được...

Kim Luân Phật Vương thì thảo nói nhỏ. hiển nhiên vừa rồi đột nhiên thu tay lại, cũng không phải là ý muốn của lão.

Trương Hằng phi hành một hồi lâu. cuối cùng thoát khỏi phạm vi thần thức của Kim Luân Phật Vương, nhưng hần cũng không có bởi vậy mà buông lỏng. Ngọc Phật Tự là môn phái nhất lưu kế thừa đã lâu. trong

môn phái ẩn tăng cao nhân Nguyên Anh Kỳ khẳng định có không ít. thậm chí nơi này còn có thể có tu sĩ Hóa Thần Kỳ đỉnh cao.

Vừa phi hành Trương Hằng vừa trầm ngâm, trong lòng có chút không rõ. vì sao ở thời khắc mấu chốt cuối cùng Kim Luân Phật Vương này đột nhiên thu tay lại? Chẳng lẽ là nhất thời “ngã phạt từ bi”, không đành lòng sát sinh? Tuy nhiên. Trương Hằng rất nhanh phủ quyết ý tưởng này: đây là giới tu chân cạnh tranh tàn khốc mới là bản chất, mặc dù Phật tu nhìn như mặt mũi hiền lành, cũng không hẳn là người lương thiện.

Lại phi hành một khoảng xa, Trương Hằng phát hiện Kim Luân Phật Vương thật sự không có truy đuổi theo, các Phật tu khác của Ngọc Phật Tự cũng không có dị động gì. lúc này hắn mới đổi hướng, bay đi về hướng bắc Thiên Vân Sơn.

Hắn ước định cùng Bách Luyện đại sư tới địa điểm là một phường thị lớn ở phía bắc Thiên Vân Sơn. Quy mô của phường thị này ở cảnh nội Ngọc Phật Tự là phường thị lớn số một số hai. trong quá trình bay tới Thiên Vân Sơn Trước đó, Trương Hằng đã phát hiện chỗ phường thị này. trong bản đồ Tam Tinh Vực trong trí nhớ của hắn cũng có một chỗ Như vậy.

Đại khái phi hành về hướng bắc mấy chục dặm. thần thức của Trương Hằng đột nhiên bắt giữ được một tu sĩ Kết Đan hậu Kỳ. vừa thấy trong lòng hắn vui mừng, dùng thần thức truyền âm nói:

- Bách Luyện đại sư! Trương mỗ đến đây...

Mấy ngoài chục dặm Bách Luyện đại sư thoáng hơi sững sốt. Tuy rằng nghe được tiếng nói của Trương Hằng, nhưng với cường độ thần thức của lão. không thể nhìn quét được ngoài Bốn năm mươi dặm như Trương Hằng.

- Trương đạo hữu là người sao?

Bách Luyện đại sư ngạc nhiên vui mừng nói.

- Không sai! Lão Chờ một lát. Trương mỗ sẽ tới ngay!

Trương Hằng đơn giản xuất ra Tử Diệu Thần Thảm, để mình phi hành càng thêm thoải mái. quanh thân lôi hình cung rung động “Chi chi”, một tầng vầng sáng màu tím Nhu hòa từ trong Pháp bảo phi hành đỉnh cấp Tử Diệu Thần Thảm này kéo dài ra. bao bọc Trương Hằng ở trong đó.

- Trương đạo hữu có thể từ trong Ngọc Phật Tự bình yên trở ra thật là chuyện may mắn. tuy nói bình thường Ngọc Phật Tự sẽ không hạ sát thủ Với tu sĩ từ bên ngoài đến. nhưng nếu bị quy tắc trên tự này khiển trách một tháng, cũng không phải tu sĩ bình thường có khả năng chịu đựng nổi.

ở đỉnh chóp ngọn núi vùng giáp ranh Thiên Vân Sơn. Bách Luyện đại sư cảm khái nói với Trương Hằng, trong lời nói lộ rõ ý ngạc nhiên thán phục với chuyện Trương Hằng toàn thân trở ra.

- Việc này nói đến cũng rất Kỳ quái, ở thời điểm cuối cùng Kim Luân Phật Vương đột nhiên thu tay lại. mới để ta dễ dàng chạy thoát khỏi Ngọc Phật Tự Như vậy, việc này Trương mỗ cũng có điều nghi không thông?

Trên mặt Trương Hằng còn sót lại vài tia nghi hoặc, nhưng cũng không nghĩ ra vì sao. có lẽ Chờ một ngày nào đó vấn đề này sẽ tự nhiên được giải đáp.

- Ngọc Phật Tự là một trong các đại phái kế thừa lâu đời nhất ở Tam Tinh Vực, một số hành động đích xác làm cho người ta không thể tưởng tượng, ẩn chứa ảo diệu trong đó đích xác không phải chúng ta có khả năng dễ dàng khám phá.

Hơi khựng lại một chút. Bách Luyện đại sư lại nhìn Trương Hằng với thân thái phúc tạp, hỏi:

- Nếu lão phu không có nhìn lầm. vừa rồi Trương đạo hữu sử dụng đường như chính là một kiện Pháp bảo phi hành đỉnh cấp? Nếu đúng Như thế, đạo hữu người đã tấn chức vào tầng lớp tu sĩ Nguyên Anh Kỳ...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----oo0oo-----

354. Chương 352: Đến Nơi Ước Hẹn Mười Năm.

- Nguyên Anh Kỳ...

Trương Hằng khẽ lặp lại mấy chữ này. trong giọng nói cũng không có kinh ngạc gì lớn, hơi có vẻ tiếc nuối nói:

- Tuy rằng thực lực của ta có thể địch nổi cùng một số tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. nhưng chung quy còn kém một bước...

Chính theo như lời Trương Hằng ở trong nham động Hỏa Dong Tinh, giờ phút này hắn còn kém một bước là có thể được tăng lên về chất, hóa thân thành rồng, nhưng ngày đó chưa tới.

Vừa nghe Trương Hằng giải thích. Bách Luyện đại sư thở nhẹ hơi buông lỏng một chút, nếu Trương Hằng thật sự đạt tới Nguyên Anh Kỳ. như vậy ở trước mặt đối phương lão sẽ thấp hơn một vế. Dù sao ở giới tu chân đều là căn cứ vào tu vi để định bói phận, tuổi ngược lại là thứ yếu.

- Tốc độ tăng trưởng thực lực của Trương đạo hữu. đúng là lão phu cả đời mới thấy qua. vắn vắn chỉ mới mười năm đạo hữu đã đạt tới thành tựu Như vậy, Một ngày nào đó tại giới tu chân Tam Tinh Vực này. ít nhất đạo hữu cũng có thể chiếm được một vị trí xứng đáng đây!

Bách Luyện đại sư khẽ thở dài, ở trong tiềm thức lão sớm đã không dám xem thường Trương Hằng. Mười năm trước Lão trợ giúp Trương Hằng tu bổ thành công chiến giáp cổ. xem như chiếm được một mối nhân tình của Trương Hằng.

Lần này đi phó hội hẹn ước mười năm. lão cùng sư huynh họ Sài đều ở tầng lớp Kết Đan Kỳ. một khi Trương Hằng đạt tới cảnh giới Nguyên Anh Kỳ. như vậy sẽ xuất hiện trạng huống thực lực chênh lệch, đến lúc đó thế cục còn không phải nghiêng về một phía sao?

Đối mặt với Trương Hằng hiện giờ thực lực tăng mạnh. Bách Luyện đại sư vừa mừng rỡ lại vừa lo lắng.

- Đại sư xin yên tâm! Trương mỗ cũng không phải là hạng người bỏ đá xuống giếng, đối với người có ân với ta, ta sẽ hết sức báo đáp. nếu ai dám phản bội hoặc là bán đứng ta. như vậy kết cục nhất định sẽ so với xuống địa ngục còn nghiêm trọng hơn...

Về tươi cười trên mặt Trương Hằng dần dần nhạt đi. trong mắt hàn quang chợt lóe sáng.

Hắn có Hư Không Hỏa Diễm cùng chín tầng cả tháp, có thể nắm trong tay linh hồn của tu sĩ. cho dù là nhân vật cấp bậc như Tử Cực tán nhân kia cũng không ngoại lệ.

Linh hồn càng nhiều, Trương Hằng có thể chế tạo Thân Ngoại Tạo Thân càng nhiều, đến giờ. hắn còn không có phát hiện hạn mức cao nhất của Thân Ngoại Tạo Thân.

Cho nên Trương Hằng sẽ không tiện từ chối linh hồn đưa tới trước cửa. Nhưng nếu không cần thiết, hắn cũng sẽ không vì linh hồn mà giết loạn người vô tội. Bất cứ chuyện gì phát triển đến cực hạn nào đó đều sẽ xuất hiện tác dụng ngược lại.

Đối mặt với hàn ý trong mắt Trương Hằng. trong lòng Bách Luyện đại sư phát lạnh. Mười năm cách biệt đối phương đã đạt tới một trình độ lão không thể với tới. suốt cuộc đời này khó có thể đuổi theo kịp.

- Lão phu ta trong vòng mười năm gần đây. tuy rằng miễn cưỡng tấn chức đến Kết Đan hậu Kỳ. nhưng nếu muốn đạt tới Kết Đan Kỳ đại viên mãn cùng Với Nguyên Anh Kỳ xa xôi không thể với tới. gần như là không có khả năng. Cho nên, trong thọ nguyên cuộc đời còn lại không đến năm mươi năm này. nếu có Hy vọng thăng cấp Nguyên Anh Kỳ thì quá tốt. nếu vô vọng thăng cấp. như vậy lão phu ta cũng định gom hết toàn lực để tạo ra một kiện Thông linh pháp bảo.

- Thông linh pháp bảo?

Trương Hằng vừa nghe lời ấy không khỏi kinh ngạc, vội vàng ở thiết trí một tầng cấm chế quanh thân hai người.

Với tu vi của Bách Luyện đại sư muốn Luyện chế một kiện Thông linh pháp bảo. gần như là không có khả năng.

Thông linh pháp bảo bình thường, ngay cả tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đều không thể khống chế sử dụng, chỉ có thể ngoại cao nhân Hóa Thần KỲ mới có thể thành công nhận chủ. nhưng cũng chỉ là “mới có thể” mà thôi. Bởi vậy có thể thấy được độ cao cấp bậc của Thông linh pháp bảo.

- Đại sư chẳng lẽ có chỗ nào dựa vào?

Trương Hằng mặt không đổi sắc hỏi. trong lòng thầm nghĩ: “Cho dù là anh hỏa tinh thuần nhất trong cơ thể Nguyên Anh Kỳ cũng không thể làm tan chảy một kiện Thông linh pháp bảo. Bách Luyện đại sư này dựa vào cái gì để làm tan chảy tài liệu để Luyện chế cấp bậc

Thông linh pháp bảo này?”

Bách Luyện đại sư cười nói:

- Đạo hữu chắc còn nhớ ta đã từng nói về kiện phế linh bảo kia?

Trương Hằng hơi thoáng nghĩ lại, rồi nói:

- Phế linh bảo! ta nhớ ra rồi, vật ấy hình như là bảo vật kế thừa của Bách Luyện Tuyệt Khí Tông các người, đây cũng là nguyên nhân năm đó vị sư huynh kia muốn đuổi giết lão.

Bách Luyện đại sư gật đầu nói:

- Kiện phế linh bảo này hiện đang ở trong tay của ta, nó là vật cần có để mở ra chỗ bí mật tông phái ta. nếu không, vị Sài sư huynh kia cũng không cần phải luôn muốn đối phó với ta. Như thế,

Trong đôi mắt thoáng hiện lên một tia oán hận. Bách Luyện đại sư mới trở lại chính đề:

- Tuy rằng bản thân ta cũng không thể Luyện chế Thông linh pháp bảo. nhưng thủ pháp cùng trình tự cần có trong Luyện chế đó. lão phu lại dò tìm ra được rõ ràng từng chi tiết một. Không thể phủ nhận kiện phế linh bảo này là một kiện bán thành phẩm thất bại. nhưng cũng chỉ là thất bại ở thời điểm Chú Linh sau cùng. Lão phu có một loại bí thuật, có thể thông qua trả một cái giá thảm trọng làm cho kiện Thông linh pháp bảo này một lần nữa Chú Linh.

Nói tới đây, giọng nói của Bách Luyện đại sư có vẻ hơi dồn dập. sau cùng trên mặt lộ vẻ kiên quyết. Đường như ở đáy lòng lão đã làm ra một quyết định gì đó.

Trương Hằng thoáng hơi kinh ngạc, không nghĩ tới Bách Luyện đại sư có quyết tâm Luyện chế Thông linh pháp bảo lớn Như vậy, tò mò hỏi:

- Không biết phải làm sao để kiện thông linh pháp bảo này một lần nữa Chú Linh, cần phải trả cái giá như thế nào?

Mặc kệ nói như thế nào, Bách Luyện đại sư chỉ là một tu sĩ Kết Đan KỲ, dù là một kiện phế linh bảo bán thành phẩm gần hoàn chỉnh đặt ở trước mặt lão cũng rất khó Chú Linh thành công.

- Việc này cũng chỉ có thể Chờ sau khi mở ra Mật địa mới có thể đưa ra phán định, nhưng có một Điều ta có thể khẳng định là một khi thành công Chú Linh cho phế linh bảo. lão phu đích xác sinh mệnh cũng phải đi đến tận cuối...

Bách Luyện đại sư đảo ánh mắt phức tạp nhìn thoáng qua thế giới mình đang đứng: bầu trời, đám mây, dãy núi, cây cối, mặt cỏ.

Trương Hằng trầm mặc một hồi, cũng có thể cảm nhận được tâm tình của Bách Luyện đại sư Giờ phút này, thọ nguyên của đối phương cũng chỉ còn lại chừng Bốn năm mươi năm. muốn thăng cấp Nguyên Anh Kỳ gần như là chuyện không có khả năng.

Tuy nhiên, trong tay Trương Hằng còn có một hai viên Hóa Anh Đan. đan dược này có lẽ có thể trợ giúp Bách Luyện đại sư thăng cấp Nguyên Anh Kỳ. Nhưng giá trị của Hóa Anh Đan khiến cho Trương Hằng không có lập tức làm ra quyết định, nếu chuyển này mở ra Mật địa thu hoạch phong phú. Trương Hằng mới có thể tặng cho đối phương một viên Hóa Anh Đan.

Trong lòng làm ra quyết định. Trương Hằng đối với Bách Luyện đại sư vẫn có một chút cảm tình, tư chất của bản thân đối phương cũng không tệ. nhưng Tiêu phí quá nhiều tinh lực để nghiên cứu đạo Luyện khí. tình huống đó và Phần Văn mà Trương Hằng gặp được ở Hội giao dịch Thanh Vân Sơn Triệu Quốc, có hơi tương tự. Phần Văn được xưng là đệ nhất nhân trong Kết Đan Kỳ ở giới tu chân Triệu Quốc, cũng là hạng người thiên tài tuyệt thế. nhưng cũng vì phân tâm nghiên cứu đạo Luyện khí. khiến cho vô vọng thăng cấp Nguyên Anh. nếu không nhờ gặp được Trương Hằng, không bao nhiêu năm nữa, hơn phần nửa sẽ hóa thành một đồng đất vàng.

- Đại sư làm gì bí quan như thế chứ? Nói không chừng đến lúc đó lão có thể thu được một viên Hóa Anh Đan có được Kỳ hiệu tấn công đột phá Nguyên Anh Kỳ.

Trương Hằng bình thản cười nói. trong giọng nói nhiều ít có chút thăm dò ý đối phương.

- Hóa Anh Đan?

Bách Luyện đại sư cười chưa xót:

- Điều này sao có thể! Hóa Anh Đan ở giới tu chân, mấy chục năm khó thấy xuất hiện, mặc dù có. cũng không tới phiên lão phu ta.

- Ha ha! Chưa đến thời điểm cuối cùng, đại sư cũng không nên dễ dàng buông bỏ. Bất kể như thế nào, thọ nguyên của lão còn tới bốn năm mươi năm. tính ra tương đương với hơn phần nửa tuổi thọ của người phàm. Giống như người phàm ở thế tục kia. cuộc đời mặc dù ngắn ngủn mấy chục năm. Nhưng vẫn có thể sống hết cuộc sống đầy thú vị.

Trương Hằng khẽ nói mấy câu an ủi. ánh mắt nhìn về phương xa, hơi có vẻ trầm ngâm.

- Cảm tạ lời vàng ngọc của đạo hữu. chuyển phó ước mười năm này, hết thấy đều do đạo hữu làm chủ.

Bách Luyện đại sư nhìn Trương Hằng Với ánh mắt hơi phức tạp, rồi lại ký thác tất cả Kỳ vọng của mình vào đối phương, cũng coi như là một loại biến hình của sự phục thù.

Trương Hằng cũng không có khách sáo. thần thức đã kéo dài đến ngoài trăm dặm hướng bắc, thần nhiên nói:

- Địa phương chúng ta cùng vị Sài sư huynh kia gặp mặt là sơn môn của Bách Luyện Tuyệt Khí Tông. lần này đi gặp. không biết hãn có thể gỡ thủ đoạn gian trá gì hay không?

- Hãn có thể làm ra quy kế gì? Dù gì hãn cùng không dám đi mời tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ra mặt, nếu như vậy, tài liệu cùng dị bảo quý hiếm đi lưu trong Mật địa, hãn cũng đừng mơ tưởng thu được bao nhiêu, thậm chí còn vì đưa sói vào nhà dẫn tới họa sát thân.

Bách Luyện đại sư bình thản cười, không hề lo lắng nói. hiển nhiên là lão rất hiểu biết về tính cách của vị sư huynh kia.

Trương Hằng gật đầu nói:

- Ta cũng nghĩ Như vậy, chỉ mong người hãn mời đến. còn nằm trong tầng lớp Kết Đan Kỳ. như vậy sự tình sẽ đơn giản hơn nhiều.

Hai người lại cùng nhau bí mật thương nghị một hồi. Cuối cùng, Trương Hằng quyết định lập tức đi tới Bách Luyện Tuyệt Khí Tông, để tránh đêm dài lắm mộng, ở trong tiềm thức. Trương Hằng Hy vọng có thể sớm một chút chấm dứt hẹn ước mười năm này.

Đối với Trương Hằng mà nói. Tuy rằng Thông linh pháp bảo cùng Với tài liệu dồi dào ẩn giấu trong Mật địa có hấp dẫn rất lớn đối với hãn. Nhưng cũng không phải thật sự trí mạng. Theo công pháp tăng lên cùng Với Trương Hằng tự mình thăm dò, muốn Luyện Thiên Hóa Địa Công thăng cấp càng ngày càng có nhiều

phương thức, cần nuốt pháp bảo, tài liệu không phải là phương thức duy nhất, mà dù là dùng Hư Không Hỏa Diễm cần nuốt tinh hoa địa hỏa, cũng có thể liên tục tăng lên thực lực của Trương Hằng.

- Mời Đại sư theo ta cùng nhau cười Pháp bảo phi hành đi.

Trương Hằng vung tay lên. Tử Diệu Thân Thảm hiện ra ở trước mặt. mặt trên lóng lánh, hào quang màu tím làm người ta vui lòng đẹp ý.

Ánh mắt Bách Luyện đại sư nhìn chằm chằm vào Pháp bảo phi hành đỉnh cấp Trước mắt, trên mặt hơi lộ vẻ kích động. Khi lão bước lên Tử Diệu Thân Thảm, phía trên nó kéo dài ra một màn hào quang màu tím Nhu hòa, bảo hộ lão ở trong đó.

- Trương đạo hữu có thể toàn lực thi triển hay không, để ta kiến thức một chút uy lực của kiện Pháp bảo phi hành đỉnh cấp này. Nói ra thật xấu hổ. cả đời này ta còn không có luyện chế thành công một kiện Pháp bảo đỉnh cấp. cái này chủ yếu là bị hạn chế của tu vi và tài liệu.

Bách Luyện đại sư dùng ánh mắt chờ mong đợi Trương Hằng trả lời.

- Nếu dùng toàn lực phi hành, không khỏi có phần kinh thế hãi tục. không bằng chỉ dùng một nửa tốc độ phi hành thôi. Có lẽ Trương mỗ biết đại khái vị trí của Bách Luyện Tuyệt Khí Tông, nhưng cũng có thể xảy ra sai lầm. trong quá trình phi hành, Thịnh đại sư chỉ dẫn một chút.

Trương Hằng Đưa bản đồ Tam Tinh Vực cho Bách Luyện đại sư. chính hắn tuy rằng đã ghi nhớ cả tám bản đồ. nhưng độ chính xác cũng có chút chênh lệch.

“Chi chi!” trong thân thể Trương Hằng đột nhiên nháy lên một đạo điện lưu màu tím. nhập vào Tử Diệu Thân Thảm dưới chân, lập tức không ngừng kêu lên “lốp lốp”, lời hình cung như ẩn như hiện lấp lóe chung quanh.

“Vù!”

Tử Diệu Thân Thảm hóa thành một luồng tử quang xông thẳng lên trời, mang theo hai người đứng bất động trên nó bay đi về hướng bắc xa xa.

- Đây là một nửa tốc độ theo như lời Trương đạo hữu sao? Tốc độ này so với tu sĩ Nguyên Anh Kỳ còn nhanh hơn một ít.

Bách Luyện đại sư được bao phủ ở trong vàng sáng màu tím cả kinh nói.

Trương Hằng vẫn vẻ mặt bình thản, thấp giọng nói:

- Chút tốc độ đó cũng coi như tạm được, nhưng nếu gặp nhân vật Nguyên Anh Kỳ đỉnh cao cùng không tính là gì.

Trong đầu hắn không khỏi nhớ lại từ Phi Linh Đảo chạy đến Vô Ưu Lâm. đủ loại chuyện phát sinh Trong quá trình này, Nếu muốn sinh tồn ở giới tu chân, thì vĩnh viễn không được quá mức tự tin. Bởi vì ở thế gian này luôn có “thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân”...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

355. Chương 353: Bách Luyện Tuyệt Khí Tông.

- Với tốc độ phi hành của Trương đạo hữu này. không cần tới nửa ngày. chúng ta có thể tới Bách Luyện Tuyệt Khí Tông. Tuy nói ở giới tu chân thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân, nhưng bằng vào công pháp thần Kỳ cùng tiềm lực hơn xa thường nhân của đạo hữu. chung quy có thể vượt qua những lão quái

Nguyên Anh Kỳ thành danh đã lâu kia. Đến lúc đó, nếu đạo hữu không hiềm phiền toái, có thể trợ giúp Bách Luyện Tuyệt Khí Tông, ở thời khắc nguy nan thuận tiện ra tay một chút, lão phu thật cảm kích khôn cùng.

Ánh mắt Bách Luyện đại sư đầu tiên là chăm chú nhìn toàn cảnh ở bốn phía, từ đó phán đoán phương hướng lộ trình nơi đây còn cách Bách Luyện Tuyệt Khí Tông bao xa. Là tu sĩ Kết Đan Kỳ sống mấy trăm năm. phần lịch duyệt của Lão tự nhiên không ít. tối thiểu ở cảnh nội Ngọc Phật Tự có thể mặc ý ngao du. Tiếp theo sau, lão mới nghĩ tới thể cục phát triển của Tam Tinh Vực trong tương lai đưa ra một cái thỉnh cầu nhỏ với Trương Hằng.

Nếu không có gì bất ngờ. nhất định mấy năm sau Trương Hằng ít nhất có thể chiếm cứ một vị trí ở Tam Tinh Vực.

Trương Hằng điều khiển Tử Diệu Thần Thảm bay đi trong vầng hào quang màu tím, thỉnh thoảng có lói hình cung từ trên người hắt tràn ra. rót vào trong Pháp bảo phi hành đỉnh cấp này. phát ra tiếng vang “lộp bộp”. Bất kể tốc độ phi hành có dần xốc bao nhiêu, hai người đứng trên thảm bay màu tím đều giống như đứng trên đất bằng, không có bị ảnh hưởng bao nhiêu.

Sau khi nghe Bách Luyện đại sư trình bày và thỉnh cầu. Trương Hằng cũng không có do dự, bình thản cười nói:

- Trương mỗ nhất định sẽ cố hết sức. tuy nhiên đại sư cũng không cần lo lắng, việc thăng cấp cũng không phải là tuyệt đối không có khả năng.

Bách Luyện đại sư lắc đầu nói:

- Trừ phi có thể thu được Hóa Anh Đan linh đan trong truyền thuyết kia, nếu không muốn thăng cấp Nguyên Anh Kỳ. gần như là không có khả năng. Nếu có cơ hội biến kiện phế linh bảo kia thành Thông linh pháp bảo chân chính, như vậy lão phu sẽ tặng cho đạo hữu. hy vọng đạo hữu ở những năm sau này có thể chiêu cố một chút đồ tử đồ tôn của ta, tốt nhất là có thể tìm một vị tài nghệ làm truyền nhân cho ta. Cả cuộc đời này ta từng Tiêu phí thời gian mấy trăm năm nghiên cứu đạo Luyện khí. nhờ đó thu được thành tựu không ít. Nhưng vì tu vi cùng tài liệu Luyện khí có hạn. cũng chưa Luyện chế ra pháp bảo gì kinh người, đây chính là chuyện lão phu hối hận nhất trong cuộc đời này...

Nói tới câu cuối cùng, trong mắt Bách Luyện đại sư hơi đỏ hồng, Lão hít sâu một hơi, trong ánh mắt nở rộ ra tia lửa tình cảm mãnh liệt, dường như vì đã làm ra một quyết định cuối cùng mà hưng phấn.

Trương Hằng hiểu rằng một khi biến kiện phế linh bảo đó thành Thông linh pháp bảo chân chính, cũng có ý nghĩa Bách Luyện đại sư kết thúc sinh mệnh.

“Rất cuộc có nên hay không tặng cho lão một viên Hóa Anh Đan quý giá đây?” Trương Hằng trầm mặc thật lâu. tận đáy lòng cũng khó có thể quyết định.

Nếu như không tặng Hóa Anh Đan cho Bách Luyện đại sư. như vậy mình có thể thu được một kiện Thông linh pháp bảo khiến tất cả cao nhân tuyệt thế của Tam Tinh Vực tâm động không thôi, hơn nữa hẳn cũng không cần trả giá bao nhiêu.

Nhưng nếu làm như vậy sẽ khiến trong lòng Trương Hằng nhiều ít có chút bất an. Bách Luyện đại sư đối xử với hắn thẳng thắn thành khẩn Như thế, đồng thời bản thân hắn cũng thiếu đối phương một mối nhân tình. Trong tay có Hóa Anh Đan. đồng thời không chỉ một viên, lại cất giấu không chịu lấy ra. Cứ như vậy, mặc dù về sau có thể thu được một kiện Thông linh pháp bảo của Bách Luyện đại sư dùng sinh mệnh đổi lấy. Nhưng trong lòng chung quy khó có thể an bình, thậm chí còn bị lương tâm cắn rứt.

- Trương đạo hữu! Hình như đạo hữu bay sai hướng rồi!

Trong lúc Trương Hằng đang suy nghĩ miên man. Bách Luyện đại sư đột nhiên nhắc nhở.

- A... vừa rồi ta phân tâm...

Trương Hằng lập tức tỉnh tâm lại. vội vàng khống chế Tử Diệu Thần Thảm bay đi theo hướng chính xác. Dùng mắt thường có thể thấy được các đám mây trên bầu trời cùng những dãy núi dưới đất rất nhanh bay

lùi về phía sau. gió mạnh thổi quật tứ tung, nhưng hai người trên thảm bay được màn hào quang màu tím thủ hộ, không bị chút ảnh hưởng gì.

Từ đó, hai người thỉnh thoảng trao đổi một vài câu. thời gian qua thật sự mau. trời còn chưa tối đã sắp tới mục tiêu.

Trương Hằng dùng thần thức lướt một vòng, liền phát hiện ở phía trước chừng ba bốn mươi dặm có một môn phái tu chân nhỏ. liền quay sang hỏi Bách Luyện đại sư:

- Môn phái trú đóng trên ngọn núi lớn phía trước có phải Bách Luyện Tuyệt Khí Tông không?

Bách Luyện đại sư không chút do dự nói:

- Không sai. chính là nơi này!

Tiếp theo sau, Lão lại khẽ thở dài:

- Thật ra. đã rất nhiều năm ta không quay về rồi...

Trương Hằng cười ha hả. ở một chỗ cách Bách Luyện Tuyệt Khí Tông ước chừng năm sáu mươi dặm. thần thức của hắn phát hiện một thể lực tu chân, thoáng quan sát một chút, phát hiện thể lực tu chân này không giống môn phái tu chân thông thường.

Ngay lúc hắn ngờ vực, Bách Luyện đại sư đột nhiên lên tiếng:

- Đạo hữu có phát hiện một gia tộc tu chân ở gần Bách Luyện Tuyệt Khí Tông hay không?

Trương Hằng gật gật đầu. nói:

- Ta đúng là phát hiện một thể lực tu chân nhỏ thì ra là một môn phái tu chân.

- Thể lực tu chân nhỏ?

Bách Luyện đại sư cười có vẻ chưa xót:

- Thể lực này là Phạm gia có chút danh tiếng trong cảnh nội Ngọc Phật Tự. Trong các thể lực gia tộc tu chân ở Ngọc Phật Tự. thực lực xếp thứ hai. gần với Hầu gia bài danh thứ nhất. Tổng hợp lại thực lực chênh, lệch không lớn cùng Bách Luyện Tuyệt Khí Tông, cũng chính là thể lực tu chân nhỏ trong miệng Trương đạo hữu...

Nghe ra ý tự chế giễu trong giọng nói của Bách Luyện đại sư. Trương Hằng chợt phát hiện, trong vô tình tâm nhìn của mình đã trở nên càng ngày càng cao. dường như các thể lực tam lưu tứ lưu hiện nay ở trong mắt mình, chỉ có thể dùng thể lực tu chân nhỏ để hình dung.

- Đại sư cũng không nên hiểu lầm. ta cũng không có ý chê bai quý tông...

Trương Hằng vội giải thích, hắn biết Bách Luyện đại sư có một loại cảm tình nồng đậm với môn phái của mình, không giống như mình cùng ba phái Phương Vân Sơn. cũng không hề quan tâm hưng suy tồn vong của họ.

- Ha ha! Lão phu cũng không phải là hạng người lòng dạ hẹp hòi, Trương đạo hữu cũng không cần xưng hô ta là đại sư. đạo hữu có lẽ đã biết ta họ Tư Không, tên Vũ. có thể gọi ta là Tư Không Vũ hoặc là Tư Không đạo hữu.

Bách Luyện đại sư cười nói, trong vô tình lòng cổ kị đối với Trương Hằng trong lòng lão đã tiêu tán. Đối phương có thực lực có thể so với Nguyên Anh Kỳ. lại có thể bình dị gần gũi trò chuyện với mình Như thế, hơn nữa trong lời nói vẫn còn duy trì tôn kính với mình, Điều này thật đáng quý. ở trong tiềm thức lão có thể cảm nhận được. Trương Hằng cũng không tính là quá xấu. người này cũng không có địch ý gì với mình.

- Tốt lắm! Vậy ta xưng hô là Tư Không đạo hữu.

Trương Hằng mặt đầy ý tươi cười, trong vô tình quan hệ cùng Bách Luyện đại sư hơi kéo gần lại một ít.

Khi hai người còn cách Bách Luyện Tuyệt Khí Tông chỉ chừng hai ba mươi dặm. Trương Hằng đột nhiên ngừng lại. nói với Bách Luyện đại sư:

- Trước khi gặp đối phương, tốt nhất ta có thể giữ lại một chút thực lực, tạm thời thu hồi pháp bảo đỉnh cấp này được rồi.

Bách Luyện đại sư mỉm cười, từ trên Tử Diệu Thần Thảm bay xuống dưới, nói:

- Như thế rất tốt, để tránh vị sư huynh kia trước khi tiến vào Mật địa môn phái lại làm ra chuyện cá chết lười rách.

Trương Hằng vung tay lên thu hồi Tử Diệu Thần Thảm vào túi trữ vật, chân đạp độn quang màu bạc, ngay cả thần thông lôi điện cũng không có sử dụng, cùng Bách Luyện đại sư bay đi về phía ngọn núi xa xa.

Khi hai người bay đến Bách Luyện Tuyệt Khí Tông, thậm chí có thể nghe được từ trong môn phái dưới chân thỉnh thoảng truyền đến tiếng đập búa đe của nghề rèn. mặc dù cách đỉnh núi rất xa. Trương Hằng cũng có thể cảm nhận được một luồng lửa nóng trong bầu không khí.

Nắm giữ thần thông hỏa hệ. hẳn có thể dễ dàng cảm nhận được địa mạch chỉ hỏa ẩn chứa trong dãy núi phía dưới. Điều này đối với một môn phái nhỏ mà nói đã là không tệ rồi, nhưng nếu so với nham động Hỏa Dong Tinh dưới chân núi của Cực Diễm Môn thì cũng không có giá trị bao nhiêu.

Bách Luyện đại sư với sắc mặt phức tạp ngóng nhìn môn phái tu chân Luyện khí dưới chân, lão đứng yên một hồi cũng không có mở miệng. Trương Hằng đứng ở bên cạnh lão một lúc lâu sau mới nói:

- Tư Không đạo hữu! Muốn ta gọi hắn đi ra hay không?

Thần thức Trương Hằng đã sớm cảm nhận được một vị tu sĩ Kết Đan Kỳ duy nhất trong Bách Luyện Tuyệt Khí Tông, cũng chính là lão già họ Sài.

- Không cần, ta đã thông báo cho hắn ra ngoài rồi.

Bách Luyện đại sư thần nhiên nói. ánh mắt nhìn chăm chú phía dưới.

Trương Hằng thoáng hơi sững sốt. thật ra không có chú ý Bách Luyện đại sư đã thông qua cách nào để thông báo cho lão già họ Sài trong môn phái.

Đúng Lúc này, từ trong một cái động phủ bí ẩn giữa ngọn núi phía dưới, bay ra một vị tu sĩ Kết Đan Kỳ. khuôn mặt người này cùng lão già họ Sài mà Trương Hằng nhìn thấy mười năm trước giống nhau như đúc. duy nhất khác nhau là lúc này lão có vẻ già thêm vài phần so Với mười năm trước.

Lão già họ Sài tu Luyện thời gian còn lâu hơn so với Bách Luyện đại sư, Lúc này, thọ nguyên còn lại của lão so với người sư đệ này còn còn ngắn hơn nhiều, có lẽ không tới mười mấy năm rất có thể lão sẽ hóa thành một đồng xương trắng, trở thành vật hi sinh, lót đường cho ước vọng người tu chân trên đường đi tới Tiên đạo.

Dưới chân đạp độn quang màu đỏ như lửa. trong mắt lão già họ Sài mang theo vài tia chờ mong, bay đến gần hai người.

- Chỉ có một mình người?

Trương Hằng có vẻ kinh ngạc hỏi. Chẳng lẽ đối phương không sợ hai người mình đột nhiên hạ sát thủ với lão sao? Thật ra Trương Hằng có nắm chắc trong thời gian ngắn giết chết lão già họ Sài trước mắt này. nhưng không đến thời điểm cuối cùng, hắn sẽ không tùy tiện ra tay. Dù sao hai người trước mắt này là chân chính nắm giữ trong tay bí mật của Bách Luyện Tuyệt Khí Tông. Với tính gian xảo quyết của lão già họ Sài. không có khả năng lão không có làm ra phòng bị tương ứng.

Lão già họ Sài thoáng quan sát Trương Hằng vài lần, phát hiện đối phương đã tiến vào hàng ngũ Kết Đan Kỳ. cũng không cảm thấy có gì bất ngờ. lão thần nhiên nói:

- Người ta mời đến ngay tại Phạm gia cách đây mấy chục dặm. Vừa rồi hắn báo đêm nay sẽ tới đây. Nhưng thật ra nhị vị tới thực đúng lúc đây! Không biết cách biệt mười năm. hai vị có tiết lộ bí mật có liên quan tới Bách Luyện Tuyệt Khí Tông hay không?

- Hừ! Chúng ta đều có ngu ngốc như vậy, người biết đến càng nhiều, đến lúc đó có thể phần chia bảo vật lại càng ít. thậm chí sẽ dẫn tới họa sát sinh.

Trương Hằng lộ vẻ khinh thường nói. trong lời nói mang theo một cổ ngạo khí. bộ dáng này cũng là hấn cố ý giả vờ.

- Sài sư huynh! Chúng ta bên này không có gì bất ngờ. nhưng thật ra bên phía huynh, có để lộ phong Thanh gì không?

Bách Luyện đại sư hơi trào phúng hỏi.

- Chẳng lẽ sư đệ ngươi còn không biết ta sao? Những việc ngu ngốc đó ta như thế nào lại đi làm, cho dù là Phạm gia chủ sắp đến đây, cũng không biết toàn bộ chân tướng sự việc.

Lão già họ Sài lộ vẻ mặt trấn tĩnh, mặt không đổi sắc nói. ánh mắt thỉnh thoảng đánh giá Trương Hằng.

Sau khi Trương Hằng đến chỗ này liền không cố ý thu liễm khí tức. giờ phút này nhìn qua cũng chính là cảnh giới Kết Đan Kỳ. nhưng cụ thể là Kết Đan Kỳ cấp nào. thì lão già họ Sài nhìn không thấu.

Đúng Lúc này, một cổ khí thế cường đại từ phương xa truyền đến. Thanh quang Nhoáng lên một cái, một lão già ngồi trên lưng con yêu ưng thật lớn bay lại đây. lão đảo thần thức lướt qua, thấy được tình huống bên này. trong miệng phát ra một tràng tiếng cười sang sảng.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

356. Chương 354: Lòng Mang Ý Xấu!

Nhìn tu sĩ cười yêu ưng từ trong màn đêm phương xa phi hành tới. Bách Luyện đại sư liếc mắt một cái nhận ra thân phận của đối phương, liền dùng thần thức truyền âm nói Với Trương Hằng bên cạnh:

- Người này chính là Phạm Lâm, tổ sư của Phạm gia. mười mấy năm không gặp không ngờ hấn cũng tu Luyện đến cảnh giới Kết Đan đại viên mãn.

Trương Hằng lại lộ thái độ khác thường, mặt đầy vẻ ngạo nghễ, khinh miệt nhìn tu sĩ Kết Đan đại viên mãn từ trên trời hạ xuống, cũng không có nhìn đối phương mà ánh mắt ngược lại liếc nhìn con yêu cầm của đối phương vài lần.

Người này cười yêu cầm là Thị Huyết Ưng. một loại yêu thú tứ cấp cường đại trong giới tu chân. Trương Hằng nhận ra lai lịch của nó. con ưng này ở trong các loại yêu thú phi cầm thuộc loại hung tàn. Với Uy danh là khát máu. tốc độ cũng cực nhanh. Tu sĩ Kết Đan KỶ bình thường đối phó với Thị Huyết Ưng này, đều đau đầu không thôi, thậm chí có thể chết dưới móng vuốt của nó.

Ở giới tu chân, tu sĩ bình thường nuôi dưỡng yêu thú làm vật cưỡi cũng không nhiều.

Bởi vì muốn tìm tọa kỵ đều phải tìm kiếm yêu thú phi hành cùng cấp Với mình, nếu không, tốc độ phi hành cùng thực lực của yêu thú nếu kém nhiều quá so Với bản thân tu sĩ thì ở trong chiến đấu tác dụng không lớn, thậm chí sẽ trở thành gánh nặng cho mình, còn không bằng sử dụng Pháp bảo bản mạng của mình.

Nhưng là yêu thú cùng cấp, thực lực thông thường phải mạnh hơn không ít so với người tu chân. Huống chi. giết chết yêu thú cùng phục tùng yêu thú căn bản là hai việc khác nhau, muốn thu phục yêu thú còn khó hơn nhiều so với giết chết nó.

Cho nên, tu sĩ có thể có được yêu thú cùng cấp nhận chủ. thực lực bình thường đều hơn xa tu sĩ cùng cấp. Cực Kiếm chân nhân của Kim Kiếm Môn trước đây chính là một ví dụ. hấn từng đánh đuổi Trương Hằng chạy trốn chết.

- Sài tông chủ! Phạm mỗ có việc gấp cần xử lý nên chậm trễ một chút, nhưng cuối cùng cũng đến phó ước đúng thời hạn.

Chủ nhân Phạm gia từ trên lưng yêu ưng hạ xuống, hướng về phía lão già họ Sài có vẻ áy náy xin lỗi.

- Phạm huynh không cần khách sáo. huynh tới thực trùng hợp. vừa lúc vị sư đệ của ta này cũng vừa về tới tông môn.

Lão già họ Sài lại cười nói, cũng không có hỏi đối phương vì sao chậm trễ.

Phạm gia cùng Bách Luyện Tuyệt Khí Tông là thế lực liên kế nhau, quan hệ giữa hai bên thật ra không tệ.

Trên thực tế, là một tông môn Luyện khí. Bách Luyện Tuyệt Khí Tông cùng một số thế lực tu chân ở chung quanh đều vẫn duy trì giao hảo tốt. Dù sao có được thủ đoạn Luyện khí cao hơn tu sĩ bình thường. Các môn phái tu chân thường thường đều tận sức tu Luyện về đạo. khi cần luyện khí thường xuyên sẽ tìm tới sự hỗ trợ của tu sĩ Bách Luyện Tuyệt Khí Tông.

ở giới tu chân, Luyện Khí Sư, Luyện Đan Sư cùng với Trận Pháp Sư đều rất nổi tiếng, đều nhận được tôn trọng trong cùng cấp ngẫu nhiên còn có thể lọt mắt xanh của một vài cao nhân.

Giọng nói của Phạm Lâm thực hùng hậu. thái độ làm người Đường như rất hào sảng, lão hướng về phía Bách Luyện đại sư nói:

- Ngưỡng mộ danh đại sư đã lâu! Còn nhớ rõ thời điểm chúng ta gặp mặt lần sau cùng cũng đã gần một trăm năm rồi! Để hôm nào. ta cho đứa con không nên thân kia đến bái kiến đại sư.

- Phạm gia chủ nói quá lời! Đạo hữu ngài tu luyện năm tháng còn chậm hơn so với chúng ta, hiện giờ lại đạt tới cảnh giới Kết Đan đại viên mãn ngày sau thăng cấp Nguyên Anh Kỳ đều rất có thể. Bách Luyện Tuyệt Khí Tông sau này phát triển, cũng không thoát khỏi trợ giúp của Phạm huynh. về phần thiếu chủ Phạm gia ta cũng nghe nói qua về hấn, thành tựu trong tương lai cũng không thể đo lường.

Bách Luyện đại sư đáp lời không nhanh không chậm, nhưng thật ra rất thích ứng với đạo lý đối nhân xử thế.

- Đại sư khen trật rồi. có tiến vào Nguyên Anh Kỳ hay không, điều đó cũng chỉ có thể xem ở ông trời. Tuy nhiên, Hoa nhi tiềm lực đích xác không nhỏ. tiếp qua một hai năm cũng có cơ hội tấn công đột phá Kết Đan Kỳ. so với ta năm đó còn mạnh hơn không ít.

Khi để cập tới đứa con mình, Phạm Lâm mặt mày đỏ hồng rất tự hào.

“Hoa nhi? Còn họ Phạm?”

Trương Hằng cảm thấy quen quen, rất nhanh, hấn liền nhớ tới một người, đó chính là Phạm Hoa!

Trên thực tế, Trương Hằng chỉ gặp qua hai lần cùng “Phạm Hoa” này.

Lần đầu tiên là ở Tấn Tu Minh Hắc Thủy Trấn khi đó. Phạm Hoa sinh ra ác ý Với Ninh Tuyết Dung, dẫn tới Trương Hằng nảy sinh sát cơ, nhưng vì có hai vị tu sĩ Kết Đan Kỳ của Tấn Tu Minh ngấm ngấm quan sát nên Trương Hằng đành tha cho hấn một mạng.

Lần thứ hai gặp mặt là ở phường thị Quỳnh Ngọc phụ cận kinh đô Triệu Quốc. Lúc ấy Phạm Hoa liên hợp với Hầu Vũ Kết Đan Kỳ cùng với một số tu sĩ khác, có ý đồ hạ sát thủ với Trương Hằng, lại bị Trương Hằng thực lực tăng mạnh chém giết mọi người, ngay cả Hầu Vũ không rõ thân phận kia cùng ngã xuống, duy chỉ có Phạm Hoa này lại chạy thoát.

Hai lần giao phong, Trương Hằng đều đánh cho Phạm Hoa chạy trốn chết, lại đều vì nguyên nhân đặc biệt mà để cho hấn hai lần chạy thoát.

“Hay là Phạm Lâm trước mắt này có quan hệ cha con cùng Phạm Hoa năm đó?”

Trương Hằng rất nhanh suy đoán, trải qua phân tích rất nhanh, cũng xác định phán đoán này. Trong lòng hấn cũng không khỏi cười thầm, không nghĩ tới ở địa phương này lại có thể gặp được phụ thân của kẻ thù. Giới tu chân Triệu Quốc này cũng quá nhỏ đi!

Tuy nhiên, sau khi Trương Hằng thoát ra từ trong Huyết Sát động phủ, ở cảnh nội Ngọc Phật Tự là gặp được nhiều chuyện nhất.

- Xin hỏi đại danh vị đạo hữu này, ta xem diện mạo ngài bất phàm, nhất định không phải vật trong ao.

Rốt cục ánh mắt Phạm Lâm dừng ở trên người Trương Hằng, trong mắt lóe lên một tia sáng phấn khích.

Trương Hằng lãnh, đạm cười:

- Tại hạ chỉ là hậu sinh vô danh, họ Trương, nhất giới tán tu. để Phạm đạo hữu thất vọng rồi...

Trương hằng mang theo trên mặt một chút ý ngạo mạn, cùng không nhìn đối phương trong mắt. Bách Luyện đại sư đứng ở bên cạnh hần Dường như có điều suy nghĩ liếc mắt nhìn Trương Hằng một cái. cũng không nói gì thêm. Lão hiểu rằng Trương Hằng cố ý để lộ ra thái độ ngạo mạn. chính là để mê hoặc lòng cảnh giác của đối phương.

- Ha ha! Đạo hữu khiêm tốn rồi...

Phạm Lâm hí mắt đánh giá Trương Hằng, rồi cười ha hả nói coi như không có xem vẻ lãnh đạm cùng ngạo mạn của Trương Hằng ở trong mắt.

- Phạm gia chủ! Hay là đạo hữu theo chúng ta cùng nhau vào trong động phủ nói chuyện đi.

Lão già họ Sài mỉm cười nói với Phạm Lâm. thậm chí còn vung trộm đánh mắt ra hiệu. Trong ánh mắt Phạm Lâm lộ ra vẻ hiểu ý.

- Sư đệ. Trương đạo hữu. các người theo ta vào động phủ đi.

Lão già họ Sài khẽ phát tay áo một cái liền bắt đầu dẫn đường ở phía trước.

Phạm Lâm đưa tay vỗ vỗ Thị Huyết Ứng bên cạnh, cho nó vào trong túi trữ vật đặc chế, rồi theo sát phía sau lão già họ Sài bay thấp dưới tầng trời về hướng động phủ bí mật trong môn phái.

Chỉ chốc lát, bốn người ở mặt ngoài nhìn qua đều là tu sĩ Kết Đan Kỳ. đã ngồi trong động phủ bí mật của lão già họ Sài. Bốn phía động phủ có trận pháp cùng cấm chế cường đại, cho dù là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đích thân tới, cũng không thể dễ dàng đột phá.

- Phạm gia chủ! Hai năm này ta từng đề cập cùng đạo hữu một chuyện, có còn nhớ không?

Sau khi ngồi vào chỗ của mình, lão già họ Sài cũng không nói thêm lời vô nghĩa, đi thẳng vào chính đề.

- Đương nhiên nhớ rõ. Sài tông chủ từng nói. chính mình ở vài năm trước thu được một tấm tảng bảo đồ. bên trong bản đồ ghi lại một cái động Phủ thượng cổ. chuẩn bị một thời gian sẽ cùng ta đi thăm dò kiểm bảo vật.

Phạm Lâm nói với vẻ mặt bình thản, trong mắt cũng không có dị sắc gì.

Phát hiện động phủ của tu sĩ thượng cổ. đối Với giới tu chân Tam Tinh Vực mà nói cũng không phải là chuyện kỳ quái gì. Dù sao giới tu chân trải qua năm tháng cực Kỳ lâu dài, thậm chí có thể ngược dòng lịch sử đến ức vạn năm trước, cũng có không ít động phủ thượng cổ lưu lại.

- Hôm nay ta muốn nói cho đạo hữu rõ chân tướng sự việc... Ở mấy vạn năm trước, Bách Luyện Tuyệt Khí Tông ta chính là tông phái luyện khí siêu cấp tiếng tăm lừng lẫy...

Lão già họ Sài thấp giọng trần thuật, nói đến phần sau cùng, lão dứt khoát trực tiếp dùng thần thức truyền âm trao đổi cùng Phạm Lâm.

Trong Lúc này, sắc mặt hai người liên tiếp phát sinh, biến hóa. thần sắc của Phạm Lâm cũng liên tục biến đổi. từ bắt đầu là khiếp sợ, tiếp theo sau là vẻ tham lam. thẳng đến cuối cùng, mới khôi phục trấn tĩnh, nhưng cũng thâm hít sâu một hơi.

Trương Hằng chỉ dùng mắt lạnh nhìn hai người đối diện, trên mặt thủy chung mang theo vẻ tươi cười khinh miệt. Còn Bách Luyện đại sư bên cạnh hần lại là vẻ mặt lạnh nhạt, không có lo lắng chút nào.

Thật lâu sau, lão già họ Sài cùng Phạm Lâm mới ngừng trao đổi thần thức truyền âm. rồi đồng loạt chuyển ánh mắt quét nhìn về phía Trương Hằng cùng Bách Luyện đại sư. trong mơ hồ mang theo một ý đối địch.

Trương Hằng khẽ cười một tiếng, không nói gì.

Lần hẹn ước mười năm này là để mở ra Mật địa của tông môn luyện khí siêu cấp mấy vạn năm trước. Trương Hằng cùng Bách Luyện đại sư là một bên. lão già họ Sài cùng Phạm Lâm là một bên. hai phía là quan hệ cạnh tranh.

Nếu như bình an vô sự bốn người sẽ dựa theo tỉ lệ đồng ý ngầm để phân phối các loại tài liệu luyện khí cùng với dị bảo lưu lại trong Mật địa. Nhưng loại tính khả năng này cùng không cao. hai bên sau khi vào Mật địa sẽ vì bảo vật mà ra tay tỷ lệ rất cao. Dù sao. người càng ít. bảo vật được phân phối lại càng nhiều.

Đối mặt Với dịch ý mơ hồ truyền đến từ hai vị tu sĩ Kết Đan Kỳ. Bách Luyện đại sư thoáng hơi đôi sắc, rồi khôi phục trấn định bình thường, trên mặt thậm chí còn mang theo vẻ tươi cười nắm chắc phần thắng lợi. điều này khiến cho lão già họ Sài có chút bất an. Dựa vào hiểu biết về sư đệ mình, lão già họ Sài đánh giá sư đệ của mình có thể có con bài chưa lật đặc biệt gì đó.

- Làm thế nào phân phối các thứ trong Mật địa. chỉ có Chờ sau khi tiến vào trong đó mới có thể định đoạt.

Lão già họ Sài bình thản nói. trong ánh mắt hiện lên một tia sáng sắc bén tập trung vào hai người đối diện.

Tuy rằng bên trong động phủ có trận pháp của lão bố trí. nhưng lão già họ Sài cũng không có nắm chắc chém giết được hai người Trước mắt, Đặc biệt là đối với Trương Hằng không nhìn ra thực lực này. kì thực trong nội tâm lão mơ hồ có vài tia sợ hãi.

Mười năm qua cặp con người màu bạc đáng sợ kia thủy chung ở trong lòng lão không phai nhòa được.

- Nếu bốn người chúng ta hôm nay toàn bộ có mặt. đồng thời đều đã biết được bí mật có liên quan tới Bách Luyện Tuyệt Khí Tông, có lẽ cũng không có người nào rút lui chứ, như vậy ngay đêm nay hẳn nên xuất phát.

Cuối cùng, Trương Hằng lên tiếng, ánh mắt lạnh liệt nhìn lướt qua hai người đối diện, đặc biệt dừng lại trên mặt Phạm Lâm kia một chút. Người này hẳn chính là phụ thân của Phạm Hoa. đương nhiên Trương Hằng cũng không cần phải khách sáo Với lão.

Phạm Lâm cảm nhận một cổ quỷ dị trong không khí. lão hiểu rằng bất kể như thế nào, hôm nay lão đều phải hợp tác cùng lão già họ Sài. cùng nhau mưu đồ các thứ trong Mật địa. nếu không, tất nhiên sẽ lọt vào liên thủ công kích của ba người ở đây.

Nếu đã biết bí mật, như vậy cũng không thể rời đi. Hơn nữa, Phạm Lâm căn bản cùng không có ý rời bỏ. đối mặt với Mật địa của đại phái siêu cấp lưu lại từ mấy vạn năm trước, lão cũng là động tâm không thôi.

- Đã có cơ hội Như vậy, Phạm mỗ ta đương nhiên sẽ không rút lui.

Phạm Lâm cười ha hả. trong các tu sĩ ở đây tu vi của lão là cao nhất, đồng thời tự nhận thực lực cũng là ổn định nhất.

Với thực lực của lão Như vậy, cộng thêm yêu thú tứ cấp Thị Huyết Ưng. đến lúc đó nói không chừng có thể độc chiếm toàn bộ bảo vật quý hiếm lưu lại trong Mật địa.

Nghĩ đến đây, trong lòng Phạm Lâm liền kích động không thôi, ở ngoài mặt không đổi sắc nói:

- Nếu đêm nay xuất phát, như vậy không biết Mật địa chân chính ở nơi nào?

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

357. Chương 355: Phạm Hoa Đến Tìm Chết!

“Mật địa chân chính ở nơi nào?”

Đồng dạng đây cũng là đáp án trong lòng Trương Hằng muốn biết.

ở mấy vạn năm trước, “Bách Luyện Tuyệt Khí Tông” là một đại phái Luyện khí siêu cấp. phạm vi thể lực thống trị của môn phái khẳng định phải lớn hơn gấp mười so Với các môn phái nhỏ tam tứ lưu lưu lạc hiện nay. thậm chí có thể lớn hơn gấp trăm lần. Mà hiện nay sơn môn Bách Luyện Tuyệt Khí Tông này hơn phần nửa không phải là vị trí của đại phái Luyện khí siêu cấp mấy vạn năm trước.

- Bách Luyện Tuyệt Khí Tông từng ở ngay tại giới tu chân Triệu Quốc này. sơn môn trước đây đại khái đã trú đóng ở phụ cận Thanh Hồ Sơn hiện nay. nhưng dù sao cách nay đã mấy vạn năm. một số vị trí cụ thể. chúng ta cũng không rõ ràng lắm...

Bách Luyện đại sư khẽ thở dài. trong lời nói mang theo vài tia hướng tới cùng tiếc nuối, dường như đang ngược dòng lịch sử nhớ tới thời huy hoàng của đại phái Luyện khí siêu cấp vạn năm trước.

- Thanh Hồ Sơn?

Trương Hằng vừa nghe tới danh từ này. không tự chủ được liền liên tưởng tới nham động Hỏa Dong Tinh phía dưới Cực Diễm Sơn.

Khi hần mới vừa bay đến “Bách Luyện Tuyệt Khí Tông”, phát hiện nơi đây có địa mạch chỉ hỏa, nhưng cũng không có để ở trong lòng. Là một tông môn Luyện khí đương nhiên phải tìm đến trú đóng ở địa phương có được hỏa mạch thiên nhiên bởi vì Luyện chế pháp khí pháp bảo đều cần có nhiều hỏa diễm cường đại. chân hỏa trong đan điền tu sĩ dù sao cũng có hạn.

“Chẳng lẽ chỗ Cực Diễm Môn trú đóng, là địa phương cụ thể của đại phái siêu cấp Bách Luyện Tuyệt Khí Tông mấy vạn năm trước?” Trong lòng Trương Hằng rất nhanh cho ra một cái kết luận Như vậy.

Theo như lời Triệu Thụy, ở chỗ sâu dưới đáy Cực Diễm Sơn. chỗ nham động Hỏa Dong Tinh cũng là hần mới phát hiện vài năm gần đây. nếu không nhờ có Hỏa Nguyên Châu là Tiên thiên Linh bảo thượng cổ bậc này. hần cũng rất khó phát hiện và xâm nhập được vào nham động Hỏa Dong Tinh sâu dưới lòng đất tới mấy ngàn thước.

- Nếu không thể xác định vị trí cụ thể của sơn môn Bách Luyện Tuyệt Khí Tông trú đóng, như vậy chúng ta làm thế nào tìm ra chỗ Mật địa lưu lại này? Có lẽ Sài tông chủ cùng Tư Không đạo hữu hần là biết một ít manh mối chứ? Thanh Hồ Sơn này chiếm cả khu vực bao la bát ngát biết bao. gần như chiếm một phần ba diện tích của cảnh nội Ngọc Phật Tự.

Phạm Lâm vẫn vẻ mặt tươi cười nếu ra nghi hoặc trong lòng, trong lời xưng hô Với Bách Luyện đại sư cũng thay đổi. từ “Đại sư” biến thành “Tư Không đạo hữu”. Đây vô hình trung cũng là một loại biểu hiện đối địch.

Trong lòng lão già họ Sài hơi khựng lại một chút, cười nói:

- Kỳ thật, Mật địa cũng không xa. Vị trí của tông môn lúc trước ở Thanh Hồ Sơn, là ở ngay phụ cận chúng ta... cách nơi đây ước chừng hai ba trăm dặm.

- ở ngay gần đây? Như thế rất tốt!

Vẻ tươi cười trên mặt Phạm Lâm càng ngày càng sáng lên.

- Sư đệ! Hiện tại có thể đi tới Mật địa rồi chứ?

Lão già họ Sài lộ vẻ mặt đắc ý nhìn Bách Luyện đại sư sư đệ của mình, hỏi.

Bách Luyện đại sư thần nhiên nói:

- Tốt lắm. hiện tại xuất phát đi. Trên đường đi. tốt nhất chúng ta không nên tách ra cùng không được trao đổi ra hiệu cùng các tu sĩ khác.

Rất nhanh, bốn người làm tốt quyết định, cùng nhau bước lên độn quang bay khỏi chỗ sơn môn Bách Luyện Tuyệt Khí Tông hiện nay bay đi về hướng bắc.

Dẫn đường ở phía trước chính là lão già họ Sài cùng Bách Luyện đại sư, Trương Hằng cùng Phạm Lâm bay ở phía sau. Bốn người phi hành tốc độ cũng không tính là nhanh, có lẽ đều có tính toán giữ lại thực lực.

Chỉ chốc lát bốn người bay khỏi “Bách Luyện Tuyệt Khí Tông”, trong dãy núi phía trước ẩn chứa linh mạch, xuất hiện một gia tộc tu chân, trú đóng khoảng mấy ngàn nhân khẩu, có chợ, có người phàm, cùng có người tu chân.

ở phía trên gia tộc tu chân này thỉnh thoảng có thể nhìn thấy tu sĩ ngự không phi hành. nhưng vừa thấy trước mắt tới mấy vị tu sĩ Kết Đan Kỳ lập tức kinh hoàng thay đổi phương hướng.

Phạm Lâm bay bên cạnh Trương Hằng, nhìn gia tộc tu chân phía dưới, ánh mắt hơi sáng lên. bộ dáng như muốn nói gì đó. nhưng nhớ tới ước định giữa bốn người trước đó trong động phủ. nên cũng nhịn xuống không có làm ra dị động gì.

Không cần hỏi, gia tộc tu chân phía dưới chính là địa bàn Phạm gia của Phạm Lâm. Mà chính lão cũng là gia chủ của gia tộc này. Phạm gia chiếm khu vực diện tích cũng không lớn. nhưng quy ở chỗ linh mạch ẩn chứa trên núi này. Rất nhanh, bốn người sắp rời khỏi phạm vi thế lực của Phạm gia.

Nhưng Mà đúng lúc này, từ nơi nào đó phía sau truyền đến một Thanh âm:

- Phụ thân...!

Trương Hằng vừa nghe giọng nói này cảm giác có chút quen tai. thoáng nhìn lại, liền phát hiện từ phía dưới bay theo một Thanh niên mặc cẩm bào hoa lệ.

Tướng mạo Thanh niên cẩm bào cũng coi như anh tuấn, bộ dạng giống nhau như đúc cùng Phạm Hoa trong ấn tượng của Trương Hằng, Điều này xác định phỏng đoán của Trương Hằng lúc này.

Phạm Lâm cùng Phạm Hoa quả nhiên là quan hệ cha con!

Nhìn theo Phạm Hoa từ xa xa phi hành tới. sắc mặt Trương Hằng có chút âm trầm, phát tay ở sau lưng một cái. từ trong lòng bàn tay phóng ra một luồng sáng bạc. sau đó vô Thanh vô tức biến mất trong không gian.

Bởi vì động tác của Trương Hằng rất cẩn thận thêm chỉ mấy người khác đều bị tiếng gọi của Phạm Hoa hấp dẫn, cho nên cũng không có người nào thấy được động tác nhỏ của Trương Hằng.

- Hoa nhi! Con không phải bé quan tu Luyện trong gia tộc sao? Sao đột nhiên xuất hiện ở đây?

Phạm Lâm có vẻ lấy làm lạ hỏi.

Trên mặt Phạm Hoa chợt lóe vẻ lo lắng, vừa mới chuẩn bị đáp lời. đột nhiên phát hiện Trương Hằng ở bên cạnh phụ thân mình, sắc mặt hẩn lập tức đại biến, không kìm nổi cả kinh kêu lên:

- Người người...

Hắn dùng ngón tay chỉ vào Trương Hằng, cũng không biết nói cái gì cho phải.

Phạm Lâm với ánh mắt cảnh giác nhìn Trương Hằng một cái. rồi nói Với đứa con Phạm Hoa:

- Nghiệt tử! Có chuyện gì nói thẳng, đừng ở chỗ này lãng phí thời gian, vì phụ đang có chuyện quan trọng xử lý.

- Hẩn hẩn... chính là người giết chết tiền bối Hầu Vũ... Con lúc trước cũng là may mắn hai lần chạy thoát trong tay hắn.

Trong mắt Phạm Hoa đầy vẻ oán hận, nhìn chằm chằm vào Trương Hằng. hận không thể ăn tươi nuốt sống đối phương.

Trương Hằng chỉ liếc nhìn hắn một cái cười lạnh, một bộ dáng đang nhìn người chết, khoanh tay đập độn quang nói với Phạm Lâm:

- Việc này thật đúng là trùng hợp. không nghĩ tới hổ tử của Phạm đạo hữu cùng Trương mỗ còn là cố nhân tương giao đã từ lâu đấy? Hôm nay có thể gặp lại. đủ để chứng Minh duyên phận giữa chúng ta...

Lão già họ Sài cùng Bách Luyện đại sư cũng đều là vẻ mặt kinh ngạc, không nghĩ tới giữa Trương Hằng cùng con của Phạm Lâm còn có ân oán gì đó không rõ.

- Ân oán trước đây cũng không sao. vẫn là chính sự quan trọng hơn. Phạm huynh nghĩ sao?

Lão già họ Sài trầm ngâm một lúc rồi nói. trong ánh mắt nhìn về phía Phạm Hoa cũng hơi lộ vài tia bất mãn Đường như đang tức giận đối phương tới không đúng lúc.

- Sài tông chủ nói không sai, nhất thời ân oán tạm thời để qua một bên. chính sự quan trọng hơn. Tuy nhiên. Trương đạo hữu giết chết cháu của Hầu tiên bối. mà còn nhiều lần đuổi giết Phạm nhi. việc này cũng không thể xong hết mọi chuyện tạm gác lại ngày sau nói sau.

Phạm Lâm liên tục trừng mắt nhìn con mình vài lần, quát lớn:

- Còn không quay về bế quan tu Luyện cho ta! Vì phụ có chuyện quan trọng cần xử lý, ngắn thì ba ngày năm ngày. lâu thì mười ngày nửa tháng, sau khi trở về sẽ giáo huấn ngươi một trận.

Ba người Trương Hằng nghe xong lời nói của Phạm Lâm đều hơi nhú mày. hành động của Phạm Lâm lúc này xem như gián tiếp để lộ một chút tin tức cho đứa con của mình.

Ngắn thì ba ngày năm ngày, lâu là mười ngày nửa tháng, đó là Phạm Lâm để lộ tin tức lớn nhất cho đứa con mình, hơn nữa tâm quan trọng của sự việc vô hình trung cũng có thể diễn đạt ra.

Tuy nhiên, ít nhất Phạm Lâm không có trực tiếp để lộ có liên quan tới bí mật của Mật địa Bách Luyện Tuyệt Khí Tông, ba người Trương Hằng, lão già họ Sài, Tư Không Vũ cũng không thể nói gì được. Chỉ có nơi khóe miệng Trương Hằng mang theo một vẻ cười lạnh khiến cho người ta khó có thể nắm lấy.

- Dạ, phụ thân! Tuy nhiên con còn muốn nói với phụ thân một chuyện trọng yếu. Đêm qua, mấy vạn tinh thạch cất giữ trong cấm địa mất thất gia tộc. Bỗng dưng biến mất...

Phạm Hoa thật cẩn thận nói đã chuẩn bị tốt chịu đựng cơn phẫn nộ của phụ thân.

Mấy vạn tinh thạch này đối Với một tiểu gia tộc tu chân mà nói. tuyệt đối là một khoản tài sản không nhỏ.

- Mất trộm tinh thạch?

Phạm Lâm giật mình cả kinh, nhưng ở thời khắc khẩn yếu quan đầu này, cũng không có lòng dạ nào phát hỏa.

- Việc này chờ ta trở về xử lý sau. ngươi trước phải người dò tra một chút, xem có manh mối gì không.

Phạm Lâm bình tĩnh nói.

Phạm Hoa thoáng hơi sững sốt. thầm nghĩ: “Là chuyện lớn Như vậy, phụ thân còn không chịu tự mình ra mặt. mấy vị tu sĩ Kết Đan Kỳ trước mắt này rất cuộc sắp đi làm đại sự gì đây?”

- Phạm huynh! Chúng ta đi nhanh đi. miễn cho đêm dài lắm mộng.

Lão già họ Sài quay sang nói với Phạm Lâm. trong giọng nói cũng lộ ra ý gấp gáp.

- Được, chúng ta đi! Vừa rồi vì chuyện của nghiệt tử làm chậm trễ. xin các vị thứ lỗi.

Phạm Lâm cũng không có quay đầu lại. nói tiếp theo mấy người Trương Hằng bay đi về phía trước, để lại Phạm Hoa một mình sững sờ đứng ở nơi đó.

Lại xuyên qua mấy ngọn núi lớn cùng một dòng sông, phía trước xuất hiện một ngọn núi hoang mây mù lượn lờ chung quanh.

Phía trên núi hoang này. không có một ngọn cỏ, không có một chút linh khí nào. thật giống như một vùng đất chết. Trong mây mù lượn lờ Bốn phía ẩn chứa một cổ khí tức quỷ dị.

- Đây không phải là Tử Vực Sơn ở gần Hầu gia sao?

Phạm Lâm có vẻ kinh ngạc nói.

- Hầu gia?

Trương Hằng nhướng mày, quay đầu ra ý hỏi Bách Luyện đại sư.

Bách Luyện đại sư dùng thần thức truyền âm nói:

- Hầu gia chính là gia tộc tu chân không lâu trước đây ta nhắc tới Với đạo hữu. là đại gia tộc tu chân đệ nhất trong cảnh nội Ngọc Phật Tự. quan hệ rất thân thiết cùng Phạm gia. ông tổ của hai nhà từng là bạn cùng chung hoạn nạn. nhiều năm qua đều vẫn duy trì quan hệ tốt đẹp Với nhau. Vừa rồi thiếu chủ Phạm gia kia đề cập tới Hầu Vũ chính là một thể hệ nhân tài mới xuất hiện của Hầu gia này. chẳng lẽ đạo hữu thật sự đã giết chết người này?

Trương Hằng gật gật đầu. nói:

- Người này đích thật là ta giết chết, lúc trước thời điểm ở phường thị Quỳnh Ngọc, thiếu chủ Phạm gia kia chính là kết hợp Với người này ý đồ chặn giết ta, cuối cùng ngược lại bị ta giết những người đó. nhưng là người này cũng lại may mắn chạy thoát.

- Ôi! Đại bá của Hầu Vũ kia chính là gia chủ của Hầu gia hiện nay. là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ thành danh đã lâu trong cảnh nội Ngọc Phật Tự. đạo hữu đã giết chết cháu hần. vừa rồi lại để lộ thân phận, về sau chỉ sợ khó có thể sống an bình ở cảnh nội Ngọc Phật Tự.

Bách Luyện đại sư khẽ thở dài.

- Việc này thật đúng là trùng hợp...

Trương Hằng cũng không có lường trước được, sự tình lại phát triển đến tình cảnh Như thế, Thế Nhưng trên mặt hần rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh, trong lòng cười lạnh: “Phụ tử Phạm gia kia còn có thể sống bao lâu còn khó nói đây?”

Cùng thời điểm đó, ở Phạm gia cách nơi đây chừng mấy chục dặm.

Một đạo màu bạc trong suốt từ trong tay một nam nhân Thanh niên bắn thẳng ra, tốc độ vô cùng kỳ quái xuyên thủng trái tim Phạm Hoa.

-Người...

Phạm Hoa mang trên mặt đây vẻ không cam lòng, nhìn nam nhân Thanh niên quen thuộc trước mặt, ôm oán hận thật sâu chết đi.

- Vì để giết chết người, phái ra phân thân duy nhất của ta, người chết cũng đáng rồi...

Nam nhân Thanh niên lơ lửng trên không trung thản nhiên nói.

Nếu đám người Bách Luyện đại sư có mặt ở đây. sẽ phát hiện, bộ dạng Thanh niên này cùng Trương Hằng giống nhau như đúc, ngay cả khí tức đều không khác biệt chút nào...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

358. Chương 356: Biến Cố.

Nhìn dãy núi hoang mây mù lượn lờ tràn ngập khí tức quỷ dị trước mặt. Trương Hằng không dám tin hỏi:

- Các người xác định Mật địa ngay tại nơi đây?

Phạm Lâm cũng lộ biểu tình đồng dạng, bộ dạng như gặp quỷ.

Dãy núi hoang trước mắt được tu sĩ trong phạm vi Ngọc Phật Tự xưng là Tử Vụ Sơn. tu sĩ bình thường tiến vào trong đó đều có đi không về. Lâu dần nơi này trở thành một cấm địa khá nổi tiếng trong phạm vi vài ngàn dặm. tu sĩ bình thường không dám tiến vào. Mặc dù là cao nhân Nguyên Anh Kỳ thực lực mạnh mẽ tiến vào đó. kết quả phát hiện nơi này không hề có chút linh khí mà lại không một ngọn cỏ cũng liền mất hứng thú.

- Đúng vậy, chính là nơi này.

Lão già họ Sài có chút khăng định nói, thần thức thi thoảng đảo quanh bốn phía, chỉ sợ có tu sĩ bậc cao đi qua nơi này do đó quấy rầy kế hoạch mở Mật địa của lão.

Bách Luyện đại sư cũng liên tục gật đầu, hơi ngạc nhiên vui mừng nói:

- Quỷ vụ Sơn, đúng là nơi này. Nơi đây ở một mức độ nào đó mà nói xem như trong phạm vi thể lực của Hầu gia. Chúng ta phải nhanh chóng tiến vào trong, tránh đêm dài lắm mộng.

- Vậy chúng ta nhanh tiến vào đi thôi.

Trương Hằng biết Hầu gia mà Bách Luyện đại sư đề cập đến chính là gia tộc của tu sĩ Kết Đan Kỳ tên Hầu Vũ mà lúc trước mình giết chết, cũng là một gia tộc tu chân lớn nhất trong phạm vi Ngọc Phạt Tự.

- Sư đệ, vẫn còn do người dẫn đường đi!

Lão già họ Sài hừ lạnh một tiếng, ánh mắt nhìn phía sư đệ mình mang theo vài tia bất thiện.

Bách Luyện đại sư làm như không thấy vẻ mặt của lão già họ Sài thản nhiên nói:

- Lý nên do ta dẫn các người tiến vào Quỷ vụ Sơn này.

Trương Hằng cùng Phạm Lâm hơi lộ vẻ kinh ngạc nhưng cũng không nhiều lời, cùng lão già họ Sài theo sát phía sau Bách Luyện đại sư.

Bốn người đạp độn quang dùng tốc độ bình thường bay về phía Quỷ vụ Sơn.

Mới vừa tiến vào Quỷ vụ Sơn, Trương Hằng phát hiện sương mù chung quanh vẫn là màu xám trắng, nhưng còn không bay được mấy trăm thước phát hiện sương mù bốn phía chẳng những không biến mất mà màu sắc còn dần đậm hơn.

Quỷ vụ chung quanh có trở ngại nhất định đối với thần thức của tu sĩ. lúc mới đầu thần thức Trương Hằng còn có thể kéo dài hơn trăm dặm Nhưng chỉ chớp lát cũng chỉ có thể kéo dài được hơn chục dặm.

về phần vài vị tu sĩ Kết Đan Kỳ bên cạnh nhiều nhất chỉ có thể kéo dài thần thức chừng một hai dặm. hơn nữa khoảng cách này còn đang không ngừng thu hẹp.

- Núi này thật là quái dị. trên núi không có nửa điểm linh khí lại có thể sinh ra sương mù cổ quái Như vậy, Nếu bay tiếp một đoạn, cho dù là tu sĩ bậc cao cũng có khả năng lạc đường.

Trong lòng Trương Hằng thầm giật mình. Hắn lần đầu đến Quỷ vụ Sơn này, cảm thấy nơi đây quả thật quái dị phi thường.

Theo không ngừng xâm nhập, sương mù trong núi càng ngày càng đậm. ngoài mười thước thậm chí khó thể nhìn rõ. Cho dù là Trương Hằng cũng chỉ có thể nhìn được vật thể trong mười mấy trượng, xa hơn một chút liền không rõ ràng lắm.

Đúng lúc này Bách Luyện đại sư đột nhiên ngừng lại. đánh mắt ra hiệu cho Trương Hằng. Trương Hằng lộ ra vẻ đã hiểu, gật gật đầu với lão. Ánh mắt của lão già họ Sài cùng Phạm Lâm đều gắn chặt trên người Bách Luyện đại sư.

Trong lúc nhất thời bầu không khí trở nên căng thẳng, hai bên đều bảo trì trầm mặc.

Bách Luyện đại sư cười thản nhiên, lấy từ trong lòng một túi trữ vật màu vàng tính chất đặc biệt. Chất liệu của túi trữ vật này rất đặc thù. tuy rằng không hiện ra hiệu ứng sáng bóng gì nhưng Trương Hằng lại cảm nhận được trên đó một cổ khí tức cổ xưa đến từ thời kỳ thượng cổ.

Vừa thấy Bách Luyện đại sư lấy túi trữ vật này ra. lão già họ Sài sửng sốt sau đó chấn động:

- Dĩ nhiên là túi Càn khôn lưu truyền từ thời kỳ thượng cổ tới nay?

Trong nháy mắt ánh mắt Lão già họ Sài sáng quắc nhìn chằm chằm vào Bách Luyện đại sư, không chút che giấu vẻ tham lam.

- Túi Càn khôn!

Phạm Lâm cũng lộ ra vẻ rung động, cố nén ý niệm ra tay đoạt bảo. ánh mắt gắn chặt lên túi Càn khôn.

- Chẳng qua là một cái túi Càn khôn phỏng chế (hàng nhái), có gì đáng ngạc nhiên Như vậy,

Bách Luyện đại sư dùng ánh mắt như nhìn thẳng ngóc liếc nhìn hai người.

Trương Hằng cười hề hề đánh giá túi Càn khôn trong tay Bách Luyện đại sư vài lần. phát hiện vật này quả thật có khác biệt rất lớn so với túi trữ vật bình thường.

Túi Càn khôn là chí bảo trong truyền thuyết. Trong ghi chép của Tam Tinh Vực có nói vật này thuộc cấp bậc Thông linh Pháp bảo, cũng có người nói là chí bảo của Tiên giới.

Bất kể nói thế nào, túi Càn khôn đều là một loại Pháp bảo phụ trợ rất cường đại. uy lực của nó thậm chí vượt qua cực hạn mà người tu chân bình thường có khả năng tưởng tượng.

- Túi Càn khôn phỏng chế này của ta là cổ bảo lưu truyền từ thượng cổ tới nay. cùng không có năng lực công kích gì, tác dụng duy nhất chính là chứa đựng vật phẩm. Nếu không, ta cũng không cách nào sử dụng bảo vật cấp bậc Thông linh Pháp bảo trở lên.

Bách Luyện đại sư hờ hững nói.

Phạm Lâm cùng lão già họ Sài không khỏi lộ ra vẻ thất vọng, nhưng vẫn không cam lòng nhìn túi Càn khôn phỏng chế Trước mắt, Tuy rằng Bách Luyện đại sư giải thích rất hợp lý nhưng không cách nào xóa bỏ tham niệm và tâm lý may mắn trong đáy lòng bọn họ.

- Hiện tại ta sẽ lấy kiện Phế Linh bảo kia ra.

Bách Luyện đại sư đi tới cạnh Trương Hằng. hai mắt nhắm lại. tay đánh ra từng pháp quyết Kỳ lạ đặc biệt. Từng điểm hồng mang từ quanh thân lão tràn ra hình thành một đồ án Thái Cực Âm Dương.

Đồng thời, trong miệng lão mặc niệm một ít chú ngữ. một cổ dao động đặc thù theo đó sinh ra.

Ông!

Đến một lúc, đồ án Thái Cực Âm Dương đột nhiên run lên. bị Bách Luyện đại sư đánh lên trên túi Càn khôn phỏng chế.

Lập tức từ túi Càn khôn nở rộ hào quang mờ rực rỡ chói mắt. Theo một cổ dao động không gian sinh ra, trong tay Bách Luyện đại sư có thêm một chiếc lệnh bài đỏ Như lửa.

Lệnh bài này màu đỏ thẫm, lớn chừng bàn tay người trưởng thành, mặt trên ảm đạm không ánh sáng giống như một vật chết, trên lệnh bài có khắc mấy chữ đập vào mắt:

Bách Luyện Lệnh.

Nếu dùng thần thức quan sát sẽ phát hiện hoàn toàn không thể thâm thấu vật ấy. Ngay cả thần thức của Trương Hằng đều không thể thâm thấu nửa phần, mơ hồ còn cảm nhận được một cổ lực lượng phản kháng.

Bách Luyện đại sư vừa lấy vật này ra, lão già họ Sài cùng Phạm Lâm đều lộ ra vẻ động dung, thậm chí còn ở trạng thái sắp bùng nổ.

Một khi có bất kỳ động tĩnh nào. hai người này đều có khả năng sẽ bộc phát công kích, cướp đoạt Phế Linh bảo cùng túi Càn khôn phỏng chế trong tay Bách Luyện đại sư.

Khóe miệng Trương Hằng mang theo vài tia cười lạnh, trong lòng thậm chí sinh ra ý động thủ chém giết hai người này.

Nhưng ngay sau đó Trương Hằng đột nhiên nhú mày. trong lòng bỗng nhiên run lên. Ý niệm động thủ giết người biến mất trong khoảnh khắc.

Ba người Bách Luyện đại sư không phát hiện sự dị thường của Trương Hằng. Giờ phút này bốn người ở vào cục diện củi khô gặp lửa lập tức bốc cháy.

Tình thế khẩn trương vạn phần.

- Đây chính là kiện Phế Linh bảo kia, cũng là vật cần thiết để mở Mật địa

Trầm mặc giây lát Bách Luyện đại sư mới chậm rãi lên tiếng.

Trên mặt Trương Hằng lần đầu tiên lộ vẻ ngưng trọng, thân thể hơi căng thẳng, lực chú ý cùng không phải toàn bộ trên người lão già họ Sài cùng Phạm Lâm, dường như đang phòng bị cái gì.

Đúng lúc này, một tiếng thét dài từ trên đầu bốn người truyền đến. Cùng lúc đó. một cỗ tinh thần uy áp lớn lao từ trên trời giáng xuống, khí tức cường đại của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ lập tức ép cho ba người Bách Luyện đại sư không thở nổi.

- Ha ha... Rốt cục lão phu đợi được rồi!

Người còn chưa đến, tiếng đã tới.

- Nguyên Anh Kỳ...

Trừ Trương Hằng, ba tu sĩ Kết Đan Kỳ bao gồm cả Bách Luyện đại sư đều lộ vẻ kinh hãi, không kìm nổi kinh hô.

Ầm~

Một bóng người bao phủ trong hào quang màu xanh đáp xuống phía trước bốn người Trương Hằng. Người này còn chưa lộ mặt đã hướng tới gần Bách Luyện đại sư đang cầm Phế Linh bảo.

Đối phương vừa xuất hiện liền tiên phát chế nhân, hơn nữa tốc độ ra tay cực nhanh khiến Bách Luyện đại sư ngay cả cơ hội phòng ngự cũng không kịp. mắt thấy có khả năng mất mạng trong tay người này.

Chính vào lúc này ngân quang lóe lên. Trương Hằng từ bên cạnh ra tay. Một quyền nhẹ nhàng đánh tới bóng người bao phủ trong hào quang màu xanh.

Bóng người kia tính toán ngạnh kháng một quyền của Trương Hằng. nhưng vào thời khắc mấu chốt cảm nhận được một cỗ nguy cơ vì thế bàn tay đưa về phía Bách Luyện đại sư chuyển sang bên cạnh chặn một quyền của Trương Hằng.

Quyền chưởng chạm nhau phát ra một tiếng nổ lớn. quỹ vụ Bốn phía đều bị xua tan hơn nửa.

Sau khi hỗn loạn qua đi, trước mặt đám người Trương Hằng xuất hiện một lão già tóc bạc phát phơ. Người này sắc mặt hồng nhuận, trên người lưu chuyển một quang sáng xanh mờng lung, một tay hơi buông xuôi, lộ vẻ kinh ngạc nhìn phía Trương Hằng bình tĩnh tự nhiên ở đối diện.

- Hầu thế thúc!

Phạm Lâm bừng tỉnh liếc mắt nhận ra người này. kinh ngạc thốt lên.

- Hầu tiên bối...

Lão già họ Sài hơi há hốc miệng, trong mắt lộ ra vài tia bất đắc dĩ cùng lo lắng.

Trương Hằng không cần đoán cũng biết người này chính là gia chủ của Hầu gia - Hầu Bá. tu sĩ Nguyên Anh Kỳ thành danh đã lâu. Đồng thời sớm tại vài năm trước Trương Hằng giết chết cháu ruột của đối phương - Hầu Vù.

Đối với sự xuất hiện đột nhiên của người này bốn người Trương Hằng đều có chút buồn bực. Nghe ý tứ của đối phương dường như ôm cây đợi thỏ ở đây đã lâu.

Bách Luyện đại sư đứng cạnh Trương Hằng. trên mặt lộ vẻ cười khở. Đối với sự xuất hiện đột nhiên của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ này cũng không cảm thấy quá kỳ quái.

Dù sao Quỷ vụ Sơn ngay trong phạm vi thế lực của Hầu gia. bị Hầu Bá phát hiện bí mật che giấu trong này cũng là xác suất khá lớn.

- Không nghĩ tới trong đám người này lại còn ẩn giấu một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. coi như lão phu trông nhầm rồi.

Hầu Bá mặc y bảo xanh nhạt không dính một hạt bụi trần, chòm râu bạc trắng tía tốt rất chỉnh tề. đại khái là một người sạch sẽ cẩn thận. Lão đang đánh giá Trương Hằng ngoài mấy thước, đôi mắt tinh thần quắc thước hơi híp. tinh quang Bốn phía phát ra uy áp bức người.

- Nguyên Anh trung kỳ...

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi. đối phương hiển nhiên là tu sĩ Nguyên Anh trung kỳ đỉnh, thực lực không thể coi thường.

Đối với Điều này, Trương Hằng cũng hơi có chút đáng tiếc: Phân thân của mình giờ phút này đang xử lý chuyện ở Phạm gia, cũng không chỉ vẹn vẹn một chuyện là giết chết Phạm Hoa, nếu muốn tới đã không còn kịp rồi.

Nếu phân thân của Trương Hằng ở đây tương đương với thêm một tu sĩ Nguyên Anh sơ kỳ. như vậy có nắm chắc rất lớn đối phó với Hầu Bá Nguyên Anh trung kỳ đỉnh Trước mắt,

- Vị đạo hữu này. Ta xem không bằng như này: Người và ta cùng phần phối trên bảo trong Mật địa. chúng ta chia 6:4 thế nào?

Hầu Bá khẽ cười với Trương Hằng.

Lời vừa ra khỏi miệng, ba tu sĩ Kết Đan Kỳ còn lại đều biến sắc mặt.

- Hầu thế thúc, tuyệt đối không được. Người này chính là hung thủ giết chết Hầu Vũ cháu người!

Dưới tình thế cấp bách, Phạm Lâm kinh hô...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

359. Chương 357: Uy Hiếp.

Lời này vừa nói ra, Bách Luyện đại sư biến sắc, hiện ra vẻ lo lắng.

Ngược lại Trương Hằng không lộ vẻ kinh hoảng, trên mặt lại có vẻ cười lạnh, dùng ánh mắt âm lãnh liếc mắt đảo qua Phạm Lâm. khóe miệng nổi lên vẻ cười nhạo như ẩn như hiện.

- Việc này có thật không?

Trong mắt Hầu Bá lóe lên khí tức nguy hiểm, một cỗ sát khí trí mạng không tự giác sinh ra. Hắn lạnh lùng liếc mắt nhìn Trương Hằng một cái. mặt ngoài tỉnh bơ không biết trong lòng hắn có ý tưởng gì.

Đối mặt với sát khí nồng đậm tràn ra của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. trong lòng Phạm Lâm có chút kinh hoảng. Nhưng hắn không thể quá mức nhượng bộ. giọng điệu hùng dũng nói với Hầu Bá:

- Hầu thế thúc, văn bối tuyệt đối không dám nói sai. Người này chính là hung thủ giết Hầu Vũ cháu của người. Không lâu trước đây, nghiệt tử của văn bối xác nhận điều này. Với giao tình của hai nhà chúng ta, văn bối còn có thể lừa ngài sao?

- Việc này tại hạ cũng có thể làm chứng. Hầu tiên bối tuyệt đối không thể hợp tác với kẻ thù giết cháu ngài.

Lão già họ Sài cũng không kìm nổi chen vào.

- Hừ. Chỉ sợ câu sau mới là mục đích chân chính của các người, đúng không?

Ánh mắt sắc như dao của Hầu Bá hung hăng đảo qua trên mặt lão già họ Sài khiến vị Kết Đan hậu Kỳ đứng đầu một tông phái này hãi hùng.

Sở dĩ Phạm Lâm cùng lão già họ Sài tung chuyện Trương Hằng giết Hầu Vũ ra chính là vì ngăn cản khả năng Trương Hằng cùng vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ Hầu Bá này hợp tác với nhau.

Một khi hai tu sĩ Nguyên Anh Kỳ hợp tác, bọn họ đừng mơ chiếm được ưu đãi trong Mật địa cho dù là một chút xíu.

- Hầu tiên bối. Lời nói của hai người này cùng đều là một phía, bọn họ cũng không tận mắt chứng kiến vị Trương đạo hữu này giết cháu ngài. Nếu muốn chân chính xác định tính chân thực của chuyện này, vậy cũng chỉ có thể tìm thiếu chủ Phạm gia đến đối chất.

Bách Luyện đại sư biện hộ giúp Trương Hằng.

- Lời này có lý.

Hầu Bá trầm ngâm một lát, giọng nói hơi dịu đi.

- Chẳng lẽ chúng ta phải về tìm nghiệt tử đối chất? Chuyện mở Mật địa tuyệt đối không thể chậm trễ.

Phạm Lâm có chút nóng vội nói. Trong lòng hắn có một loại cảm giác Hầu Bá này vì ích lợi trong Mật địa có lẽ sẽ tạm gác lại việc báo thù.

Trên thực tế Hầu Bá vốn cũng có tính toán này. Hắn vừa chuẩn bị nổi giận mắng Phạm Lâm thì Thanh âm lạnh băng của Trương Hằng truyền đến:

- Nghe ý của các người, Dường như Trương mỗ đứng ở nơi này bất động đã bị các người coi thành cá trên thớt vậy?

- Hừ. Ta nói lời thật. Hầu Vũ kia chính là ta giết!

Giọng điệu thái độ Trương Hằng cực Kỳ cứng rắn, bộ dạng các người có thể làm gì được ta, không ngờ thừa nhận chuyện mình giết cháu của Hầu Bá.

- Tốt tốt tốt!

Trong mắt Hầu Bá hiện lên một tia cười lạnh, sát khí khủng bố trên người hóa thành thực chất đánh tới Trương Hằng. Tinh thần uy áp vô hình như sóng to gió lớn chấn động trong phạm vi mấy trăm thước khiến mấy vị tu sĩ Kết Đan Kỳ cảm thấy nguy hiểm.

Bách Luyện đại sư đứng cạnh Trương Hằng, trên trán toát mồ hôi lạnh, trong lòng cùng thầm oán giận: Trương Hằng này vì sao lại thừa nhận chứ? Chẳng lẽ đối nghịch với một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ là một chuyện thật thoải mái sao?

- Ha ha. Nếu người nguyện ý động thủ. Trương mỗ ta chiều đến cùng. Tuy nhiên, một khi động thủ, nói không chừng khiến cho một hai tu sĩ Nguyên Anh Kỳ chú ý. Đến lúc đó... Hắc hắc!

Trương Hằng lạnh nhạt nói, đối mặt tinh thần uy áp cường đại của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ, dường như không bị chút ảnh hưởng nào.

Hầu Bá vừa nghe lời này trên mặt cũng lộ vẻ do dự. Là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ lâu đời thành danh đã lâu, mặc dù Trương Hằng không nói lão cũng có thể hiểu được điểm này. Hai tu sĩ Nguyên Anh Kỳ động thủ khiến cho linh khí dao động đủ khiến tu sĩ bậc cao trong phạm vi mười mấy dặm sinh ra cảm ứng.

Đương nhiên nếu Hầu Bá nắm chắc chém giết Trương Hằng trong thời gian ngắn, như vậy thì lại khác. Nhưng là thông qua lần giao phong vừa rồi Với Trương Hằng, lão hiểu được đối phương cũng không phải đèn hết dầu. Trương Hằng thậm chí còn bằng vào ưu thế của thân thể đánh cho lão bị thương một cánh tay.

Vấn đề mấu chốt ở chỗ bí mật của Mật địa không thể để càng nhiều người biết. Trương Hằng cũng nhắm chuẩn điểm này.

Đúng lúc này, Bách Luyện đại sư ở bên cạnh Trương Hằng bắn nhanh pháp quyết trong tay ra thu kiện Phế Linh bảo vào trong túi Cần khôn phồng chế, lạnh nhạt nói:

- Kiện phỏng chế túi Càn khôn thượng cổ này của ta tuy chỉ dùng làm túi trữ vật nhưng nó vận dụng lại không phải pháp thuật tu di bình thường mà là thủ đoạn không gian chân chính... về mặt nào đó mà nói, nó chính là Pháp bảo trữ vật không gian gần với nhãn không gian trong truyền thuyết.

Mấy người đều sửng sốt nhưng rất nhanh lộ ra vẻ giật mình. Khó trách lúc Bách Luyện đại sư mở túi Càn khôn cần pháp quyết phức tạp Như vậy, hơn nữa lúc lấy kiện Phế Linh bảo ra cùng sinh ra một cỗ dao động không gian rất mờ mịt.

- Pháp bảo trữ vật không gian...

Hầu Bá liếc mắt nhìn túi Càn khôn trong tay Bách Luyện đại sư. mặc dù có chút tâm động nhưng không phải rất trí mạng.

Túi Càn khôn phỏng chế tuy vận dụng thủ đoạn không gian chân chính nhưng so với túi trữ vật cao cấp bình thường cũng không có ưu thế quá lớn. trừ phi không gian bên trong lớn đến một mức độ khủng bố. Hơn nữa, tốc độ mở túi Càn khôn phỏng chế này chậm hơn túi trữ vật bình thường không ít. có lẽ nguyên nhân là Bách Luyện đại sư còn không thành công nhận chủ.

Trương Hằng lại là vẻ lạnh nhạt. Ngay cả nhãn không gian hắn đều có một cái, làm sao lại động tâm với một cái túi Càn khôn phỏng chế chứ?

- Hiện tại lão phu đã cất vật mẫu chốt mở Mật địa vào trong đạo cụ không gian này.

Trên mặt Bách Luyện đại sư lộ ra nụ cười bình tĩnh:

- Mà ta có một loại bí thuật có thể phá hủy túi Càn khôn phỏng chế này. Đến lúc đó... những thứ trong Mật địa... Ai cũng không chiếm được.

- Người...

Thần sắc Hầu Bá lần đầu tiên biến đổi lấy tay chỉ vào Bách Luyện đại sư. mắt lộ ra vẻ uy hiếp.

- Sư đệ. người không nên quá xúc động. Vật ấy chính là tín vật truyền thừa của Bách Luyện Tuyệt Khí Tông chúng ta. người không thể làm Như vậy,

Lão già họ Sài vừa gấp vừa giận nói.

- Nếu để vật này và Mật địa rơi vào tay người khác, còn không bằng để nó biến mất trên thế gian...

Bách Luyện đại sư phát ra một tràng cười lạnh.

Trương Hằng lộ vẻ kinh ngạc, không nghĩ tới Bách Luyện đại sư còn có một chiêu Như vậy, Hắn hiểu được một khi đạo cụ không gian này bị hủy. đồ vật bên trong sẽ không có khả năng lấy lại.

Túi trữ vật bình thường một khi bị phá hủy. đồ vật bên trong sẽ tuôn ra. có bị tổn thất hay không cũng phải xem tình huống. Mà túi Càn khôn phỏng chế này một khi bị hủy. thứ bên trong sẽ biến mất trong không gian loạn lưu. cho dù là thần tiên hạ phàm cũng không thể cứu vãn.

- Người rốt cục muốn thế nào?

Hầu Bá cố nén tức giận trong lòng quát lớn với Bách Luyện đại sư.

Bách Luyện đại sư đạm mạc nói:

- Sau khi tiến vào Mật địa, ngọc giản và sách cổ truyền thừa của Bách Luyện Tuyệt Khí Tông đều phải lưu cho ta, phần phối dị bảo còn lại đến lúc đó dựa theo tình huống quyết định. Hơn nữa ba người các người phải lập lời thề tâm ma. tuân thủ ước định không được vi phạm...

Vừa nghe yêu cầu của đối phương, Hầu Bá khẽ thở ra một hơi nhẹ nhõm. Ngọc giản và sách cổ truyền thừa lưu lại của Bách Luyện Tuyệt Khí Tông khẳng định đều là nội dung có liên quan đến phương diện Luyện khí. đối Với lão mà nói cùng không có nhiều tác dụng.

- Được, lão phu có thể đáp ứng yêu cầu này của người, hơn nữa lập tức lập lời thề tâm ma nhưng là người phải phối hợp chúng ta mở Mật địa. về phần ân oán khác, có thể tạm thời gác lại. Chờ sau khi ra khỏi Mật địa chúng ta sẽ giải quyết riêng.

Nói đến đây toàn bộ sát khí và khí thế trên người Hầu Bá được thu lại. nhưng ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng vẫn mang theo vài tia sát ý cùng bất thiện.

Sau đó dưới ánh mắt uy hiếp của Hầu Bá, lão già họ Sài cùng Phạm Lâm đều phải lập lời thề tâm ma tương ứng. Phạm Lâm cùng không có gì. nhưng Lão già họ Sài ít nhiều có chút không vui.

- Chẳng lẽ vị Trương đạo hữu này không cần lập lời thề tâm ma sao?

Ánh mắt Hầu Bá xoay chuyển gắn chặt trên mặt Trương Hằng. cũng không che giấu sát ý trên mặt.

- Trương đạo hữu... Hẳn không cần!

Bách Luyện đại sư hơi do dự liền làm ra quyết định, sau đó thần thức truyền âm với Trương Hằng:

- Chắc rằng Trương đạo hữu cùng không để ý đến những truyền thừa về phương diện Luyện khí bị lão phu tiếp thu chứ? Nhưng chẳng hay Trương đạo hữu có nắm chắc đối phó Hầu Bá hay là quyết định cùng hắn phân chia đồ vật trong Mật địa?

- Đại sư yên tâm. Những thứ đó vốn thuộc về Bách Luyện Tuyệt Khí Tông người, về phần vị Hầu Bá này có thể giao cho ta đối phó. Tuy không dám nói nắm chắc mười phần nhưng đối phương cũng không làm gì được ta.

Trương Hằng cười thản nhiên, thần thức truyền âm đáp lại.

- Vậy ta yên tâm.

Bách Luyện đại sư Đình chỉ thần thức truyền âm. ánh mắt chuyển qua nói:

- Nếu ba người các người đã lập lời thề tâm ma như vậy chúng ta liền cùng đi mở Mật địa.

Nói đến đây Bách Luyện đại sư lại mở túi Càn khôn, từ trong lấy ra tấm lệnh bài màu đỏ sậm cũng chính là kiện Phế Linh bảo.

Nhìn Phế Linh bảo ám đạm không ánh sáng Trước mắt, trong lòng Hầu Bá cùng hai gã tu sĩ Kết Đan Kỳ đều máy động nhưng mặt ngoài đều bất động Thanh sắc. nhìn chăm chú vào nhất cử nhất động của Trương Hằng cùng Bách Luyện đại sư.

- Hai người các người để ý Bách Luyện đại sư. họ Trương này không phải các người có thể ứng phó. giao cho ta phụ trách. Sau khi tiến vào Mật địa phối hợp chặt chẽ với ta, đến lúc đó tuyệt đối không thiếu chỗ tốt cho các người.

Hầu Bá thần thức truyền âm với lão già họ Sài cùng Phạm Lâm. Hai người cũng chỉ đành phải phải đáp ứng. nhưng cũng đều lòng mang ý xấu.

Bách Luyện đại sư dẫn mấy người Trương Hằng tiếp tục đi sâu vào Quỷ vụ Sơn. Trong Lúc này, sương mù trong núi càng ngày càng dày đặc hiện ra một màu xám thẫm, thậm chí thần thức Kết Đan Kỳ mất tác dụng ở trong này.

Rất cục khi đi tới một nơi Bách Luyện đại sư ngừng lại. miệng liên tục niệm chú ngữ. Từng đạo phù văn màu đỏ lửa lơ lửng bên cạnh lão.

Ông-

Khu vực nơi mấy người đột nhiên rung lên. quỷ vụ trước mắt lập tức biến mất. hiện ra một cảnh tượng mới lạ...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

360. Chương 358: Hồ Nước Quỷ Dị.

Khi quỷ vụ nồng đậm đột nhiên biến mất. trước mắt bỗng sáng ngời. Hiện ra trước mắt mọi người là một hồ nước màu đen. trong hồ nước tản ra khí tức âm lãnh và ma khí kinh người, từng đám sương mù từ trong hồ nước màu đen tràn ra sau đó trải rộng toàn bộ Quỷ vụ Sơn làm cho người ta nhìn mà sinh lòng sợ hãi.

Chính giữa hồ nước màu đen là một Tòa Cung Điện bằng tinh màu lam trong suốt óng ánh. Tòa Cung Điện này nhìn qua giống như lơ lửng trên hồ nước màu đen lại giống Như hòa làm một thể với hồ nước, làm cho người ta có một loại quỷ dị âm trầm nhưng lại gợi nên lòng tò mò.

Nếu cận thận quan sát sẽ phát hiện bốn phía cung điện bằng tinh màu lam. trong hồ nước màu đen đóng băng một số thi thể tu sĩ. Những thi thể này đầy đủ không sút mẻ. trông rất sống động. Trên mặt phần lớn lộ ra vẻ không cam lòng cùng tuyệt vọng, có một số tu sĩ thậm chí ngay cả chết như thế nào cũng không biết, trên mặt còn mang theo biểu tình mê mang kinh ngạc.

Sau khi đoàn người đến chỗ này đều sửng sốt trong nháy mắt, sau đó bắt đầu quan sát cánh tượng bốn phía. Chỉ chớp lát ánh mắt bọn họ đều đặt vào cung điện bằng tinh màu lam ở chính giữa hồ nước màu đen.

Trương Hằng thử dùng thần thức tới gần cung điện bằng tinh màu lam nhưng còn chưa tới gần đã bị một cỗ lực lượng vô hình bắn ngược trở lại khiến hắn hơi kinh ngạc. Nguyên lai bốn phía vốn đã tồn tại một trận pháp khổng lồ. có lẽ hiện tại bọn họ đã bị vây trong trận pháp.

Hầu Bá quan sát một lúc lâu. ánh mắt lóe lên từng hồi. một hồi lâu sau mới nói:

- Nếu ta không đoán sai. toàn bộ Quỷ vụ đảo này chính là một trận pháp mờ mịt cải tạo thành, thẳng đến khi ta tới trung tâm trận pháp mới nhận thấy được.
- Khó trách cả đảo đều bao phủ một tầng quỷ vụ, chẳng những không có một tia linh khí ngay cả một cây cỏ đại cũng không có. Chỉ sợ tất cả sinh cơ cùng linh khí đều bị trận pháp này hút đi.

Phạm Lâm khẽ phun một hơi. cảnh giác nhìn bốn phía. Hết thấy Bốn phía mơ hồ có một cỗ cảm giác không yên.

Bách Luyện đại sư lạnh nhạt nói:

- Mấy vạn năm trước, dưới ngọn núi này hẳn là có linh mạch. Nhưng trải qua vạn chuyên trận pháp nhiều năm Như vậy, linh khí đã cạn kiệt bắt đầu tiêu hao linh lực chứa đựng trong Mật địa. Đây cũng là nguyên nhân vì sao chúng ta có thể dễ dàng đến nơi này. Đồi là mấy ngàn năm trước, tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đều có thể bị lạc trong núi này càng không nói đến tới gần cung điện thần bí phía trước.
- Sư đệ. chúng ta nên xuất phát... Lúc trước ta cũng từng đến đây Nhưng trong tay không có tín vật truyền thừa cho nên không thể phá vỡ ảo cảnh bốn phía.

Lão già họ Sài bắt đầu thúc giục, trong mắt mang theo vài tia kích động cùng chờ mong.

Bách Luyện đại sư đánh mắt cho Trương Hằng rồi dẫn đầu bay về phía cung điện bằng tinh màu lam ở xa xa, bốn người phía sau đều theo sát

Nhưng vừa phi đến trên không hồ nước màu đen liền cảm nhận được một cỗ âm lãnh, thấu xương. Đây cũng phải là một loại lạnh băng đơn thuần mà còn kèm theo khí tức quỷ dị khiến người ta khó thể yên lòng.

Bách Luyện đại sư bay ở phía trước tốc độ rất chậm thậm chí còn có vẻ thăm dò đầy cận thận, không dám có chút qua loa nào. Càng tới gần chính giữa hồ nước màu đen. cỗ khí âm lãnh kia càng ngày càng mãnh liệt, chỉ chớp lát vài tu sĩ Kết Đan Kỳ đều mở vòng phòng ngự bảo hộ. dùng pháp lực chống lại khí âm hàn ở ngoại giới.

Trong quá trình phi hành Trương Hằng cận thận quan sát hồ nước màu đen phía dưới chân, phát hiện chứa trong hồ cũng không phải là nước mà là một loại chất lỏng màu đen tản mát ra khí âm trầm cùng cực hàn.

Càng tới gần cung điện bằng tinh màu lam. khí âm hàn phát ra từ trong hồ nước màu đen càng ngày càng khủng bố. Đến cuối cùng Trương Hằng cùng Hầu Bá cũng đều dùng pháp lực để chống lại cỗ lực âm hàn cường đại này.

Khi bay đến khoảng cách một phần ba hồ nước. Phạm Lâm đột nhiên ngừng lại. lộ vẻ kinh ngạc nói với mấy người bên cạnh:

- Các vị có phát hiện một chuyện quỷ dị hay không? Từ khi tới trên không hồ nước màu đen quỷ dị này. pháp lực tiêu hao khi chúng ta phi hành lớn hơn bình thường rất nhiều.

- Điều này có gì Kỳ quái! Cả Quỷ vụ Sơn đều ở trong một trận pháp Kỳ lạ. linh khí trên núi đã sớm bị hút sạch vài vạn năm trước. Trong cơ thể tu sĩ chúng ta đồng dạng có linh khí. thực lực càng mạnh linh khí càng ngưng tụ. Lúc ở vòng ngoài Quỷ vụ Sơn, tác dụng của trận pháp đối với chúng ta cũng không lớn. nhưng lúc này đã tới khu vực trung tâm, cho dù là tu sĩ Kết Đan Kỳ chúng ta cũng phải chịu ảnh hưởng không nhỏ.

Lão già họ Sài lạnh nhạt nói.

Hầu Bá gật đầu nói:

- Càng tới gần cung điện thần bí tác dụng của trận pháp lại càng mạnh. Chẳng qua đến hiện giờ mới thôi, ảnh hưởng của trận pháp này đối với ta vẫn rất nhỏ.

Trương Hằng phi hành ở không trung, cẩn thận cảm thụ một chút, lại không phát hiện ra tình huống linh khí xói mòn nhanh hơn. trên mặt hiện ra vài tia kinh ngạc thần thức truyền âm cho Bách Luyện đại sư:

- Đại sư. người cũng có loại cảm giác này sao?

- Không sai. Lúc phi hành, linh khí tiêu hao gấp đôi bình thường.

Bách Luyện đại sư truyền âm đáp.

Trong lòng Trương Hằng vui vẻ. Như thế xem ra trận pháp trên Quỷ vụ Sơn này không có tác dụng với mình? ít nhất đến hiện giờ là Như vậy,

Trong hoàn cảnh nguy hiểm lúc này, Luyện Thiên Hóa Địa Công khiến năng lực sinh tồn của Trương Hằng mạnh hơn tu sĩ cùng cấp.

Cứ như vậy, đoàn người chậm rãi phi hành, ai cũng không dám tăng tốc độ. Một cỗ uy hiếp mơ hồ từ hồ nước màu đen dưới chân và trong cung điện thần bí đối diện truyền đến khiến mấy người cảm thấy rất không yên.

Chỉ chốc lát đoàn người chỉ còn cách cung điện bằng tinh màu lam mười mấy trượng, lúc này đã có thể rõ ràng nhìn thấy thi cốt của tu sĩ bị đóng băng trong hồ nước dưới chân.

Trương Hằng hơi trầm ngâm, từ trong túi trữ vật lấy ra một khối khoáng thạch bình thường ném xuống phía dưới. Mấy người khác cũng đều phát hiện động tác của Trương Hằng, chuyển dời sự chú ý sang bên này.

Dưới cái nhìn của năm người, khối khoáng thạch bình thường rơi thẳng xuống dưới, không xuất hiện dị thường gì. Nhưng khi nó vừa chạm vào hồ nước phía dưới tức thì bị đóng băng, lơ lửng trong nước hồ màu đen. nhện nhạo vài cái liền khôi phục bình tĩnh.

Trương Hằng lộ vẻ cổ quái, thấp giọng lầm bầm:

- Nước hồ màu đen này cũng không lợi hại như trong tưởng tượng? Nếu như đối lại là công pháp thuộc tính băng bá đạo một chút đủ để nháy mắt đóng băng khoáng thạch cứng rắn. Cũng không biết những tu sĩ bị đóng băng trong hồ là tử vong như thế nào?

Ánh mắt Hầu Bá hơi lóe lên nhìn chằm chằm vào hồ nước màu đen dưới chân Dường như nhìn ra manh mối gì. Trong quang đường tiếp theo, tu sĩ bị đóng băng càng ngày càng nhiều hơn nữa thi cốt đều hoàn chỉnh, khiến người ta sồn tóc gáy.

Trương Hằng vốn cho rằng đám người mình trong quá trình phi hành sẽ bị phải công kích nào đó từ hồ nước màu đen. nhưng ra ngoài ý liệu chính là thẳng đến khi năm người tới cạnh cung điện bằng tinh màu lam ở chính giữa hồ đều không có gì nguy hiểm.

Đám người Hầu Bá cũng đều lộ ra vẻ bất ngờ. lòng cảnh giác và cận thận trên đường có vẻ dư thừa.

- Chúng ta có thể dễ dàng tới đây như vậy hẳn là nhờ công của Bách Luyện Lệnh trong tay sư đệ.

Lão già họ Sài ánh mắt sáng quắc nhìn Phế Linh bảo trong tay Bách Luyện đại sư một cái. nói ra nguyên nhân.

Trừ Bách Luyện đại sư những người khác đều không khỏi giật mình. Bách Luyện đại sư cũng không phủ nhận, nhìn cung điện bằng tinh màu lam gần trong gang tấc, thản nhiên nói:

- Chung quanh cung điện này có một tầng cấm chế cường đại, phụ thuộc vào trận pháp trong núi. Trải qua tiêu hao vài vạn năm. đại khái chỉ còn lại không đến một phần mười uy lực vốn có. Hơn nữa bởi vì Bách Luyện Lệnh trong tay ta, uy lực của trận pháp chung quanh bị ước thúc một trình độ rất lớn. Cho nên, năng lực phòng thủ của cấm chế này đại khái chỉ còn lại một phần hai mươi nguyên lai mà thôi.

- Một phần hai mươi?

Trương Hằng kinh ngạc không thôi. Vừa rồi lúc ở ngoài hồ nước màu đen. hẳn từng dùng thần thức thử thăm dò, lại bị cấm chế chung quanh cung điện này bắn ngược trở lại. Cho dù là Giờ phút này, thần thức của hắn vẫn rất khó xuyên qua cấm chế Trước mắt,

- Một phần hai mươi đã có năng lực mạnh Như vậy, nếu khôi phục đến trạng thái vốn có. cho dù cao nhân tuyệt thế Hóa Thần Kỳ đích thân tới cũng không thể công phá cấm chế nơi này.

Trong lòng Trương Hằng thất kinh.

- Chỉ cần phá tan tầng cấm chế này là chúng ta có thể mở Mật địa ra sao?

Hầu Bá khẽ liếc nhìn cấm chế trước mắt, thản nhiên hỏi.

- Không sai.

Bách Luyện đại sư cười nhạt:

- Nguồn năng lượng của trận pháp Quỷ vụ Sơn này sắp cạn kiệt, lại thêm Bách Luyện Lệnh trong tay ta, năng lực phòng ngự của cấm chế này chỉ còn lại một phần hai mươi vốn có. Liên hợp lực lượng vài tu sĩ Kết Đan Kỳ thật ra có thể miễn cưỡng công phá cấm chế nơi này. Nhưng hiện giờ Hầu tiên bối đích thân tới. như vậy đơn giản hơn rất nhiều.

Hầu Bá cũng không khiêm tốn, giọng điệu ung dung nói:

- Tuy tầng cấm chế rất mạnh nhưng đã mất đủ pháp lực duy trì thật sự cũng không khó đối phó.

- Không bằng chúng ta đồng loạt ra tay phá tan nó. Ý các vị thế nào?

Ánh mắt Hầu Bá xẹt qua mấy tu sĩ, dừng lại ở trên người Trương Hằng một chút, Dường như trưng cầu ý kiến của đối phương.

Trong mấy người chỉ có Trương Hằng có thể sánh ngang với vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ Hầu Bá này.

- Cứ theo cách này. chúng ta đồng loạt ra tay.

Trương Hằng thản nhiên nói.

Nếu Hầu Bá cùng Trương Hằng đã có quyết định chung, mấy người còn lại cũng không có dị nghị gì.

Kết quả là năm vị tu sĩ bậc cao đều bày ra thần thông của mình, phát động một đợt lại một đợt công kích đối với cấm chế Trước mắt,

Vài vị tu sĩ Kết Đan Kỳ đều tế Pháp bảo của mình liên tục đả kích cung điện bằng tinh màu lam. Pháp bảo Bách Luyện đại sư sử dụng là một cây chùy bốc lửa. mỗi một đợt công kích đều mang theo ngọn lửa bạo liệt đánh cho cấm chế vô hình liên tục chớp lóe.

Lão già họ Sài vung tay, quanh thân xuất hiện 108 miếng vẩy cá kim loại lóe hàn quang, cả bộ Pháp bảo xoay tròn hồng quang mãnh liệt đánh lên cấm chế như bão táp mưa sa. Lực công kích hiển nhiên cường đại hơn Bách Luyện đại sư rất nhiều, hơn nữa xem bộ dạng lão dường như còn chưa dùng hết toàn lực.

Phạm Lâm tế ra một Thanh phi kiếm tỏa ánh hào quang rực rỡ từ trong túi trữ vật, sống động xoay quanh thân hắn một vòng sau đó “Vù” một tiếng xé gió bay ra. ngay sau đó liền chém lên cấm chế. khiến cho nó rung lên.

về phần hai vị tu sĩ chiếm địa vị chủ đạo Trương Hằng cùng Hầu Bá thì lại thần thái nhàn nhã đứng trước cấm chế. ngay cả Pháp bảo cũng không lấy ra. trong tay bắn ra từng đạo lưu quang. Mỗi một lần đánh trúng cấm chế đều phát ra tiếng nổ lớn.

Lực lượng của Nguyên Anh quả nhiên không tầm thường, cho dù là tiện tay công kích đều cường đại hơn Kết Đan Kỳ toàn lực thi triển Pháp bảo rất nhiều.

- Trương đạo hữu. Tiếp tục như vậy, không mất nửa nén hương là rất khó công phá cấm chế này. Không bằng người ta đồng loạt sử dụng Pháp bảo. tốc chiến tốc thắng?

Hầu Bá đột nhiên dừng tay, đề nghị với Trương Hằng. Trên mặt lão mang theo vài tia tươi cười ôn hòa, hồn nhiên không đối xử Với đối phương như kẻ thù.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

361. Chương 359: Cửu U Lam Tinh Băng Tử.

Đối với đề nghị của Hầu Bá tươi cười đối trá kia, Trương Hằng không chút thay đổi. ánh mắt lãnh đạm xẹt qua trên mặt đối phương:

- Năng lực phòng ngự của trận pháp này chỉ còn lại một phần hai mươi, cần gì phải lãng phí linh khí sử dụng Pháp bảo để đối phó.

Hầu Bá hơi lộ vẻ kinh ngạc, cười ha ha:

- Trương đạo hữu nói phải. Hiện tại vẫn nên giữ lại một ít nguyên khí là hơn. đợi lát nữa tiến vào Mật địa. nói không chừng sẽ gặp phải một ít nguy hiểm không biết.

Mấy người bên cạnh cũng đều rất kỳ quái. Hầu Bá này vì sao đột nhiên khách khí với Trương Hằng Như vậy.

Trong lòng Trương Hằng cười lạnh, hắn có thể hiểu được Bởi vì tu vi của mình mơ hồ không chừng khí tức cũng rất mật mờ. đối phương không đoán ra thực lực chân thực của mình cho nên sinh ra ý thử.

Một nốt nhạc đậm nho nhỏ rất nhanh trôi qua. năm người lại bắt đầu tiến hành đả kích liên tục không ngừng đối với cấm chế chung quanh cung điện bằng tinh màu lam. Theo thời gian trôi qua, cấm chế bắt đầu lay động kịch liệt, dường như bất cứ lúc nào đều có thể bị vỡ tan.

- Chúng ta tăng thêm chút lực, sắp có thể phá được rồi.

Hầu Bá cao giọng nói. trên tay bắn ra một chuỗi Thanh quang hình kiếm, làm cho cấm chế trước mắt liên tục lay động.

Nhưng năm người lại công kích một hồi. cấm chế mặc dù đang lay động không ngừng nhưng dù sao vẫn không có dấu hiệu sụp đổ.

- Điều này thật kỳ quái...

Trương Hằng nhướng mày, phát hiện cấm chế trước mắt như là có sinh mệnh, càng về sau ngược lại càng trở nên ương ngạnh.

Nghĩ đến đây, trong mắt Trương Hằng chợt lóe ngân quang, đi tới phía trước cấm chế, đưa ngón tay khẽ chọc một cái.

Phốc!

Cấm chế bị chọc thủng!

Trước mắt lam quang sáng ngời, băng hàn khí cường đại cuộn cuộn mãnh liệt ập tới, lập tức bao phủ phạm vi mấy trăm thước.

Trương Hằng thấy tình thế không đúng, ngân quang dưới chân run lên. thân hình đã nhoáng ra xa mấy chục trượng. Mấy tu sĩ khác sắc mặt đại biến, không có bản lĩnh như Trương Hằng. đều mở vòng phòng ngự bảo hộ ngăn cản hàn khí mãnh liệt ập đến.

Cũng may hào quang màu lam mãnh liệt ập đến này chỉ tồn tại giây lát liền biến mất. mấy người không khỏi thở ra một hơi nhẹ nhõm. Đặc biệt là mấy vị tu sĩ Kết Đan Kỳ lại càng toát mồ hôi đầm đìa. Nếu khí đông lạnh màu lam này duy trì thêm một lát nữa có khả năng bọn họ ngã xuống nơi đây.

- Trương đạo hữu. Vừa rồi ngươi làm vậy chẳng lẽ muốn hãm hại chúng ta sao?

Hầu Bá lộ vẻ bất thiện nhìn hướng Trương Hằng, nụ cười còn không lâu trước đó hoàn toàn thay thế Bởi vẻ lạnh băng.

Ánh mắt của vài tu sĩ Kết Đan Kỳ còn lại đều tập trung ở trên người Trương Hằng, trong mắt lão già họ Sài cùng Phạm Lâm lại sinh ra địch ý rõ ràng.

- Hừ. Trương mỗ chưa từng tới nơi đây. làm sao biết sau khi phá vỡ cấm chế sẽ xảy ra chuyện như vậy chứ? Vừa rồi chẳng qua là vừa khéo phát hiện sơ hở của cấm chế cho nên ra tay phá tan.

Trương Hằng hừ lạnh một tiếng, hướng ánh mắt về phía cung điện bằng tinh màu lam cách đó không xa.

Giờ phút này cấm chế chung quanh cung điện bằng tinh màu lam đã bị phá trừ, khí đông lạnh làm người ta sợ hãi từ trong trần ra mà còn đang không ngừng tăng mạnh...

Thấy Trương Hằng nói vậy. mấy người còn lại đều nhần nhịn, ở Tu Chân Giới, hết thấy đều dựa vào thực lực. cho dù là lời của Trương Hằng không có đạo lý, bọn họ cũng chẳng làm gì được.

- Việc này tạm thời bỏ qua.

Hầu Bá đành phải cố nén cơn giận, ánh mắt hướng về phía cung điện bằng tinh màu lam ở đối diện. Không có cấm chế bảo vệ, mấy người đã có thể dùng thần thức để quan sát.

Nhưng thần thức mấy người vừa chạm đến cung điện bằng tinh màu lam liền cảm nhận được một cỗ hàn ý xông thẳng linh hồn, dọa mấy người vội vàng cấp tốc thu hồi thần thức.

- Tài liệu của cung điện này...

Trên mặt Bách Luyện đại sư lộ vẻ chấn kinh.

Đám người Hầu Bá cũng dùng ánh mắt tham lam nhìn về cung điện thần bí này.

Cả cung điện trong suốt lóng lánh, lóe ra màu lam lộng lẫy mê người, khí đông lạnh chính từ trên đó tràn ra. Năm người đều tự thi triển thủ đoạn phòng ngự để chống cự khí đông lạnh tràn ra.

- Cửu u Lam Tinh Băng Thủy...

Thật lâu sau, lão già họ Sài hít sâu một hơi không kìm nổi phun ra một danh từ.

Trong đầu Trương Hằng cũng lập tức hiện lên tin tức có liên quan đến Cửu u Lam Tinh Băng Thủy.

Tương truyền vào thời Kỳ thượng cổ, ở sâu trong đáy biển của Đông Vân đại lục có nơi Cực u. ở nơi đó có vô cùng tận linh khí thuộc tính âm hàn, qua năm tháng thật dài đông liền dựng dục ra một ít thiên tài địa bảo hiếm thấy. Mà Cửu u Lam Tinh Băng Thủy chính là cực phẩm trong đó.

Nghe nói, bất kỳ một vị tu sĩ tu luyện công pháp thuộc tính băng nào chỉ cần có được cho dù là một khối Cửu u Lam Tinh Băng đều có thể khiến tu vi tiến nhanh, càng không nói đến Băng Tủy đẳng cấp càng cao.

- Haizzz...

Bách Luyện đại sư khẽ thở dài một hơi, cũng không nói gì. trong mắt hiển nhiên lộ ra vẻ tiếc nuối.

Rất nhanh đám người Hầu Bá cũng đều thu hồi lòng tham lam. nhưng trên mặt ít nhiều có chút không cam lòng.

Trương Hằng có chút buồn bực. Băng tinh cực phẩm tốt như vậy, vì sao mấy người này đều không có cử động chiếm làm của riêng?

- Đại sư. Ta cũng có nghe nói qua truyền thuyết về Cửu u Lam Tinh Băng Tủy nhưng không biết trong đó tồn tại bí mật như thế nào. khiến cho mấy người đều sinh lòng cố kỵ, không cam lòng chiếm nó làm của riêng?

Trương Hằng tò mò hỏi.

Bách Luyện đại sư cười khổ nói:

- Người có điều không biết. Cửu u Lam Tinh Băng Tủy này là thiên địa linh vật hiếm có thời Kỳ thượng cổ. bản thân cũng có linh tính nhất định. Tu sĩ bình thường hơi tiếp cận sẽ bị Cửu u Lam Tinh Băng Diễm phun ra hóa thành tượng băng trong nháy mắt. cho dù là tu sĩ Nguyên Anh đều khó thể chạy thoát. Theo sách cổ ghi lại. vật này ít nhất cần cao nhân Hóa Thần Kỳ tu luyện thuộc tính băng mới có thể miễn cưỡng ngăn cản một phần, tu sĩ khác đều là dính vào là chết!

Dính vào là chết!

Trương Hằng cũng trầm mặc, vô hình trung sinh ra một tia cố kỵ đối với Cửu u Lam Tinh Băng Tủy cách đó không xa.

Hơn nữa một cỗ khí tức nguy hiểm mơ hồ đang tới gần Trương Hằng khiến cho hắn không kìm nổi sinh ra ý rút lui.

Rút lui?

Trong lòng Trương Hằng Bỗng nhiên máy động. Vì sao mình lại có cảm giác như vậy chứ? Chẳng lẽ thật sự có nguy hiểm sắp ập xuống sao?

Đúng Lúc này, Hầu Bá lên tiếng:

- Chúng ta vẫn nên nhanh đi mở Mật địa thôi, để lâu sinh biến. Hơn nữa hàn khí Bốn phía càng ngày càng khủng bố. chỉ sợ Cửu u Lam Tinh Băng Tủy có dấu hiệu thức tỉnh.

- Thức tỉnh?

Trương Hằng rốt cục sờ đến một ít manh mối. Dựa theo Bách Luyện đại sư đã nói lúc trước, Cửu u Lam Tinh Băng Tủy vốn là thiên địa linh vật. trải qua năm tháng dài lâu cũng có thể sinh ra Ý thức.

- Được rồi. hiện tại chúng ta liền đi vào.

Bách Luyện đại sư thoáng do dự một chút, một mình một người đi trước dẫn đường, trong tay cầm Phế Linh bảo Bách Luyện Lệnh, từng chút tới gần cung điện băng tinh màu lam.

Khí đông lạnh thấu xương càng ngày càng lợi hại. mấy tu sĩ Kết Đan KỲ thậm chí còn có dấu hiệu duy trì không nổi.

Trương Hằng đi tới phía sau Bách Luyện đại sư, đưa tay khoát lên bờ vai lão. Một quang sáng màu bạc lập tức bảo hộ Bách Luyện đại sư. Bách Luyện đại sư thấy vậy lộ ra vẻ cảm kích đối với Trương Hằng.

Rất nhanh năm người đều đi tới phía trước cung điện băng tinh màu lam. Bách Luyện đại sư dưới sự thủ hộ của Trương Hằng bắt đầu quan sát.

Chỉ chốc lát, mấy người thấy được một số chữ viết trên cửa chính cung điện:

Bách Luyện Trấn Ma Điện.

ở phía dưới còn có một số ghi chú:

“Đây là cấm địa của Bách Luyện Tuyệt Khí Tông, ba vị tiên bối Hóa Thần Kỳ liên thủ trấn áp Huyền U Thiên Ma ở chỗ này. Không đến Bốn vạn năm nhất định không thể mở ra. Sau khi tròn bốn vạn năm, các đời Tông chủ cầm trong tay Bách Luyện Lệnh có thể tới mở phong ấn. Mật địa này từng chết trận mấy vị tu sĩ Hóa Thần Kỳ, mấy chục tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. Di vật lưu lại cho người có duyên đời sau của phái ta”.

“Ngoài ra, Cửu u Lam Tinh Băng Thủy là thiên địa linh vật mấy trăm vạn năm trước, ý thức của nó tuy bị phong ấn nhưng đã có dấu hiệu thức tỉnh, xin cẩn thận”.

“Tròn bốn vạn năm mới có thể mở ra. Phải tránh. phải tránh!”

Cuối cùng, dòng chữ ghi rõ ngày tháng năm Lúc đầu,

Dưới những chữ này còn có một cái hòm nhỏ được đục ra, độ lớn vừa vặn khớp với Bách Luyện Lệnh trong tay Bách Luyện đại sư.

Xem xong những chữ viết này. sắc mặt mấy người đại biến, đều có một loại cảm giác như bị lừa.

Đây nào phải là một Mật địa chứa tài liệu Luyện khí và Pháp bảo! Hoàn toàn là một nơi Phong ma.

Bách Luyện Trấn Ma Điện!

Vài chữ này khiến đám người Trương Hằng mơ hồ sinh ra ý sợ hãi.

Dựa theo cách nói ở trên này. từng chết trận mấy vị tu sĩ Hóa Thần Kỳ. mấy chục tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. Bởi vậy có thể tưởng tượng được Ma đầu bị phong ấn ở nơi đây là khủng bố cỡ nào?

Năm người trầm mặc hồi lâu. Hầu Bá dẫn đầu lên tiếng:

- Không biết đã qua bốn vạn năm chưa?

Bởi vì phía trên nhấn mạnh nhiều lần. chỉ có Chờ sau bốn vạn năm mới có thể mở phong ấn. lấy dị bảo mà người ở trong đó từng lưu lại sau đại chiến.

- Phía trên có ghi thời gian Phong mạ chúng ta tính xem.

Bách Luyện đại sư vội vàng tính toán.

Chỉ chốc lát. lão thốt lên vài con số:

- Ba vạn chín ngàn năm.

- Ba vạn chín ngàn năm!

Lão già họ Sài cũng nói ra con số ý hết.

Trương Hằng cùng không tính nữa. trong lòng hơi có chút thất vọng.

Ba vạn chín ngàn năm. còn thiếu một ngàn năm mới đến bốn vạn.

- Đáng tiếc...

Bách Luyện đại sư liên tục lắc đầu. lão già họ Sài cũng lộ vẻ không cam lòng.

- Chẳng lẽ chúng ta phải đợi một ngàn năm sau mới quay lại đây?

Phạm Lâm không cam lòng nói.

-Với tiềm lực phát triển của mấy người chúng ta. trừ Trương đạo hữu ra đại khái mọi người đều không có khả năng sống đến một ngàn năm sau.

Hầu Bá đạm mạc nói.

Là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ lâu đời. nếu Hầu Bá không thể tấn chức cấp bậc tiếp theo đại khái chỉ còn lại một hai trăm năm thọ nguyên.

- Tuy nhiên bốn vạn năm cùng ba vạn chín ngàn năm chỉ thiếu một ngàn năm. chắc rằng Ma đầu bị phong ấn ở nơi này hẳn là đã chết rồi nhỉ.

Ánh mắt lão già họ Sài sáng lên. đột nhiên nói.

Đám người Trương Hằng nghe xong cũng cảm thấy có đạo lý.

Chỉ cần không chân chính thành tiên, tu sĩ dưới Đại Thừa Kỳ đại khái đều không có khả năng sống bốn vạn năm. Huống chi Ma đầu bị trấn áp năm đó khẳng định bị đánh trọng thương, lại thêm bị phong ấn mấy vạn năm. không có khả năng còn sống.

- Có lý lắm. Chỉ thiếu có một ngàn năm, cho dù Ma đầu bị trấn áp không chết, đại khái cũng không có nhiều uy hiếp đối với chúng ta.

Hầu Bá cũng tán thành. lại nói với Bách Luyện đại sư:

- Đại sư. ý của người như thế nào? Trước đó chúng ta đã có ước định, người phải phối hợp chúng ta mở Mật địa.

Bách Luyện đại sư có chút do dự. ném ánh mắt dò hỏi về phía Trương Hằng.

Trương Hằng không quan tâm nói:

- Đại sư xin cứ tự nhiên...

Trên thực tế hẳn đã tính tốt. một khi tình huống không ổn sẽ lập tức thi triển bí thuật bỏ chạy. Ma đầu bị trấn áp mấy vạn năm phòng chừng khả năng còn sống cũng không lớn.

- Nếu đã Như vậy, ta phụ trách mở cửa.

Cuối cùng Bách Luyện đại sư cũng lộ vẻ kiên quyết. đi tới trước cửa cung điện bằng tinh hàn khí Tỏa ra bốn phía, run run vươn bàn tay. đem Bách Luyện Lệnh - cũng chính là Phế Linh bảo ấn vào chỗ hõm...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

362. Chương 360: Huyền U Thiên Ma.

Ông—

Đại môn màu lam trong suốt óng ánh khê run lên. một luồng hào quang màu lam dịu dàng lóe lên trên mặt, nhưng lại không có loại băng hàn thấu xương lúc trước.

Sau đó, tiếng “Ầm ầm” truyền ra. đại môn của cung điện bằng tinh màu lam chậm rãi di động, lộ ra một không gian tối đen bên trong.

Năm người vốn cảnh giác vạn phần thấy tình cảnh này cũng đều thở ra một hơi nhẹ nhõm, ít nhất không có cục diện nguy hiểm như dự đoán.

Lúc đầu năm người đều không dám tùy tiện tiến vào cung điện bằng tinh màu lam. đợi ở tại chỗ một hồi lâu nhưng đều không thấy có dị trạng gì phát sinh.

- Như thế Xem ra tám phần là Ma đầu bị trấn áp đã chết...

Trên mặt lão già họ Sài hơi có một tia ngạc nhiên vui mừng, mấy người còn lại cũng ôm tâm lý đồng dạng.

Đám người Trương Hằng thử dùng thần thức thăm dò vào trong cung điện bằng tinh màu lam. nhưng thần thức vừa mới tiến vào trong đó liền gặp một cổ hàn ý kinh người có thể đông kết linh hồn, dọa cho bọn họ vội vàng thu hồi thần thức.

- Hàn khí trong cung điện này đã đạt tới một mức độ khủng bố, cho dù là thần thức cũng không thể dừng lại giây lát trong đó.

Hầu Bá lộ vẻ ngưng trọng liếc mắt nhìn Trương Hằng một cái. phát hiện trong mắt đối phương thoáng hiện lên một tia dị sắc.

- ở trong Nguyên Anh Kỳ. chỉ sợ không có ai có thể dừng lại trong này một hai hô hấp.

Trương Hằng bất động Thanh sắc nói.

Ngay cả hai vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đều nói thế. vài vị tu sĩ Kết Đan Kỳ còn lại đều không có biện pháp gì.

- Vậy làm thế nào cho tốt? Chẳng lẽ chúng ta cứ vậy bỏ đi, nỗ lực lúc trước của chúng ta chẳng phải là thất bại trong gang tấc?

Phạm Lâm không cam lòng nói. ánh mắt thi thoảng đảo hướng cung điện Bằng tinh màu lam. giờ phút này cũng không dám đưa thần thức vào trong.

Ngay cả thần thức đều có thể đông cứng, Bởi vậy có thể thấy được hàn khí trong này đạt tới một trình độ khủng bố như thế nào.

Bách Luyện đại sư chìm vào suy tư. ánh mắt đảo quanh bốn phía. Khi ánh mắt lão chạm đến hồ nước màu đen dưới cung điện bằng tinh màu lam. cặp mắt Bổng nhiên sáng ngời:

- Các người nhìn bên kia!

Bách Luyện đại sư kinh hô.

Đám người Trương Hằng vội vàng nhìn sang phía Bách Luyện đại sư ra hiệu.

Chỉ thấy hồ nước vốn yên lặng đang khê gợn sóng.

Mới đầu loại gợn sóng này khó thể phát hiện, một lát sau đã có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

- Thì ra là thế...

Hầu Bá cảm thụ được lay động khó thể phát hiện dưới chân, cười lớn:

- Mật địa cũng không phải ở trong cung điện bằng tinh màu lam này. Tòa Cung Điện này đầu mối then chốt lực lượng trấn áp Ma đầu và trận pháp chung quanh đồng thời cũng là nơi cỡi bỏ phong ấn. Mật địa chân chính hẳn là...

-.. Hẳn là hồ đen dưới cung điện này!

Nói tới cuối cùng, trên mặt Hầu Bá còn mang theo vài tia đắc ý. ánh mắt nhìn về phía những thi thể bị đóng băng trong hồ nước.

Đám người Trương Hằng cũng gật đầu nhìn xuống phía dưới cung điện bằng tinh màu lam. đây vẻ chờ mong đoán tình huống có khả năng phát sinh Tiếp theo,

- Hồ nước đang dâng lên.

Đột nhiên, ngân quang trong mắt Trương Hằng lóe lên.

Hồ~

Chất lỏng màu đen thần bí trong hồ nước đang chậm rãi dâng lên. cung điện bằng tinh màu lam dưới chân mấy người cũng hơi lay động.

Rất nhanh chất lỏng quỷ dị cùng những thi thể bị đóng băng dâng lên từng chút, thậm chí đạt tới mức độ có thể sờ tay chạm vào.

Trong đó, một thi thể tu sĩ cùng Với túi trữ vật trôi nổi trước mặt đám người Trương Hằng. Dùng mắt thường có thể phân tích được, đẳng cấp của túi trữ vật kia cực cao, chỉ sợ chỉ có tu sĩ cấp bậc Nguyên Anh Kỳ mới xứng có được.

Mấy người trong lòng khẽ động lại không dám tùy tiện ra tay. Bởi vì sợ hãi hồ nước màu đen và cũng cố kỵ tu sĩ ở bên cạnh.

ông-

Đến một lúc, hồ nước màu đen đạt tới độ cao ngang bằng với cung điện bằng tinh màu lam sau đó im bật, khôi phục bình tĩnh.

Dõi mắt nhìn qua, trên mặt hồ đóng băng không ít thi thể tu sĩ cùng túi trữ vật. Có thể tưởng tượng mấy vạn năm trước những tu sĩ này đều là nhân vật tuyệt thế danh chấn một phương, những thứ bọn họ lưu lại sao có thể là thứ bình thường.

Ánh mắt mọi người đều sáng ngời, trong lòng rục rịch.

- Đóng băng trong hồ dường như có dấu hiệu hòa tan.

Hầu Bá đột nhiên dùng tay chỉ vào một khối băng đóng băng thi thể tu sĩ, kinh ngạc thốt lên.

Trương Hằng cười lạnh nói:

- Hàn khí trong hồ đang tiêu tan phong ấn nơi đây sắp cởi bỏ.

Mấy người hơi sửng sốt, quả nhiên phát hiện hàn khí khổng lồ trong hồ nước đang nhanh chóng tiêu tan. trong lúc nhất thời không khí chung quanh ngưng kết ra những giọt nước rơi thẳng xuống đất.

Nếu có tu sĩ thực lực cường đại trên trời cao sẽ phát hiện Quỷ vụ Sơn này đang mưa nhưng trên bầu trời lại rất thoáng đãng.

- Nếu ta không đoán sai. Ma đầu bị phong ấn hẳn là ở phía dưới cung điện thần bí này. cũng chính là đáy hồ nước...

Trương Hằng nói đến đây kéo Bách Luyện đại sư bay lên trời cao. có một loại cảm giác nguy cơ vô hình khiến hắn làm ra hành động Như vậy.

Hầu Bá cũng cảm thấy tình huống có chút quỷ dị. thấy Trương Hằng bắt đầu chạy cũng theo bản năng hóa thành một luồng sáng xanh bay lên trời cao.

Dưới cung điện bằng tinh phía dưới chỉ còn lại lão già họ Sài cùng Phạm Lâm chưa phản ứng lại.

- Hầu tiên bối...

Phạm Lâm lộ vẻ nghi hoặc, vừa chuẩn bị lên tiếng thì đúng vào lúc này hồ nước vốn yên tĩnh đột nhiên phóng lên cao. trong lúc nhất thời nửa bầu trời đều bị che phủ.

- Chạy mau!

Lão già họ Sài hóa thành một đạo hỏa mang bay ra khỏi đây trước khi hồ nước bao trùm.

Phạm Lâm đương nhiên sẽ không ở lại chờ chết, theo sát phía sau bay khỏi cung điện bằng tinh màu lam.

- Ha ha ha... Một người cũng đừng mơ chạy thoát!

Đúng Lúc này, từ nơi sâu trong hồ đen truyền ra một Thanh âm làm người ta sởn tóc gáy. Trong Thanh âm này lộ ra vẻ âm trầm cùng ý tứ sát phạt, truyền đến linh hồn của tất cả mọi người trong phạm vi mấy chục dặm.

Hoặc là đây đã không phải Thanh âm bình thường mà là một loại phương thức giao lưu cao cấp khác.

Hồ~

Một cỗ lực lôi kéo khổng lồ từ trong hồ truyền ra. kéo lão già họ Sài và Phạm Lâm bay giữa không trung xuống dưới.

Sắc mặt lão già họ Sài đại biến, trong thời khắc mấu chốt này cũng bất chấp mọi thứ. Kim Đan nơi đan điền đột nhiên bộc phát, đẩy hắn ra xa đến mấy chục trượng, cuối cùng thoát khỏi phạm vi mạnh nhất của cổ lực lôi kéo này.

Mà Phạm Lâm ở phía sau lão lại không chút lực trả đòn bị kéo vào trong hồ nước màu đen. dưới sự chú ý của đám người Trương Hằng, chôn vùi trong hồ nước. Thân thể cũng không bị đóng băng mà là bị kéo vào trong hồ nước.

- Đại sư. người mau rời khỏi nơi đây. Càng nhanh càng tốt!

Trương Hằng nói với Bách Luyện đại sư. còn hắn cùng không lập tức rời đi mà ở xa xa chú ý tình huống phía dưới.

- Trương đạo hữu bảo trọng. Người cũng phải cẩn thận một chút...

Bách Luyện đại sư cũng hiểu được, chuyện tiếp theo cũng không phải một tu sĩ Kết Đan Kỳ như lão có thể ứng phó.

Đập động quang màu đỏ lửa. Bách Luyện đại sư nhanh chóng bỏ chạy, không tiếc tiêu hao đại lượng nguyên khí thi triển bí thuật.

Lão già họ Sài “vù” một tiếng bay lên trời cao, ở cách Trương Hằng. Hầu Bá cũng không xa. Lão nhìn Bách Luyện đại sư thi triển bí thuật bỏ chạy một cái. trên mặt hơi có vẻ do dự.

Cuối cùng lão già họ Sài cũng không lập tức rời đi mà là đứng cạnh Trương Hằng cùng hầu Bá lặng yên xem tình thế phát triển. Dù sao ở đây còn có hai cao nhân Nguyên Anh Kỳ. vị tất không thể ứng phó được tình huống Tiếp theo,

Ba người đều đứng trên trời cao, dùng thần thức quan sát tình cảnh phía dưới.

HỒ nước màu đen sau khi nuốt Phạm Lâm chìm vào yên tĩnh ngắn ngủi, nhưng chỉ vài hô hấp. hồ nước lại gợn sóng mãnh liệt.

- Ha ha ha... Rốt cục có thể lại nhìn thấy ánh mặt trời!

Một bóng người chất lỏng màu đen lượn lờ quanh thân từ trong hồ nước bay ra. hắn lơ lửng trên bầu trời giang hai tay hướng lên trời rống một tràng.

- Đây... Đây không phải là Phạm đạo hữu sao?

Lão già họ Sài lộ vẻ hoảng sợ.

Trương Hằng tập trung nhìn vào quả hiện phát hiện người trong chất lỏng màu đen lượn lờ chính là Phạm Lâm.

Trong mắt của “Phạm Lâm” giờ phút này lộ ra vài tia điên cuồng, uy áp cường đại từ trên người hắn tản ra. giang hai tay, bộ dạng thân oai run sợ thiên hạ.

- Đoạt xá?

Trương Hằng kim lòng không đậu học ra hai từ. bản thân hắn cũng từng trải qua đoạt xá, khá miễn cảm đối với việc này.

- Đúng vậy. Giờ phút này Phạm đạo hữu quả thật bị đoạt xá, chắc người đoạt xá hắn là Ma đầu bị trấn áp mấy vạn năm rồi!

Hầu Bá thần nhiên nói, lại đề nghị Với Trương hằng:

- Phạm đạo hữu dù sao cũng trong hàng Kết Đan Kỳ, cho dù bị đoạt xá Ma đầu kia cùng không phát huy ra thực lực quá mạnh mẽ. Huống chi Ma đầu kia đã bị trấn áp mấy vạn năm. Không bằng người ta liên thủ thừa dịp hắn trước khi hắn còn chưa khôi phục nguyên khí chém giết hắn sau đó đến phần chia các loại dị bảo trong hồ.

Nói đến đây Hầu Bá chờ mong nhìn Trương Hằng.

Giờ phút này “Phạm Lâm” thật sự là quý dị đến cực điểm, mặc dù thực lực không tính quá mạnh mẽ. một mình Hầu Bá cũng không nắm chắc.

Trương Hằng gật gật đầu:

- Nếu có cơ hội chém giết Ma đầu này, Trương mỗ tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Trong lòng hắn cũng đã chuẩn bị rất tốt. cho dù đánh không thắng cũng có thể thi triển bí thuật chạy trốn. Ma đầu kia đoạt xá chẳng qua là một tu sĩ Kết Đan Kỳ, cho dù mạnh mấy đi nữa cũng không đến mức có thể đạt tới tốc độ của Thiết Mộc ở Vô Ưu Lâm.

Hai người hạ quyết tâm. thương lượng sơ qua một chút liền cùng chậm rãi xuống dưới.

- Ha ha các người muốn tới lấy mạng ta sao?

“Phạm Lâm” lơ lửng trên không hờ hững. tươi cười quý dị. nói với hai tu sĩ Nguyên Anh Kỳ chậm rãi từ trên trời hạ xuống.

- Hầu Bá? Trương đạo hữu?

“Phạm Lâm” bị đoạt xá cười ha hả nhìn hai người Trương Hằng, nụ cười trên mặt càng ngày càng trở nên sáng lạn.

Trương Hằng cùng Hầu Bá liếc nhau một cái. đều lộ ra vẻ kinh ngạc, không nghĩ tới sẽ xuất hiện một cảnh tượng quý dị Như vậy,

- Người là ai?

Hầu Bá lạnh lùng hỏi.

- Ta?

“Phạm Lâm” kia hơi sững sốt, chất lỏng màu đen quanh thân bắt đầu khởi động, chậm rãi phun ra vài chữ:

- Huyền... u... Thiên... Ma!

Nói xong vài từ này. “Phạm Lâm” đầy ngạo nghễ nhìn mấy vị tu sĩ đối diện.

- Huyền U Thiên Ma không phải là danh hiệu của Ma đầu bị trấn áp kia sao?

Lão già họ Sài đứng nhìn ở xa, trong lòng hơi kinh hãi. Không nghĩ tới trấn áp mấy vạn năm, không ngờ Ma đầu này còn chưa chết.

- Huyền U Thiên Ma? Chưa từng nghe qua!

Trương Hằng cười lạnh nói.

- Cái gì? Ngay cả danh hiệu bản quân mà người cùng chưa từng nghe qua!

Huyền U Thiên Ma khó thể tin nói.

Sau đó, đôi mắt đen và sâu thẳm như vực sâu nhìn chăm chăm Trương Hằng, sát khí đậm đặc truyền đến.

Trương Hằng không chút ảnh hưởng, vẻ mặt lạnh nhạt. Hắn vốn đã có ý định thử thực lực chân chính của Ma đầu này.

Sau đó, bất ngờ chính là sát khí trên người Huyền U Thiên Ma đột nhiên biến mất. vẻ mặt “Mê đắm” nhìn chăm chăm Trương Hằng, thậm chí dùng đầu lưỡi liếm môi...

-Ặc...

Trên mặt Trương Hằng lộ vẻ ghê tởm. thầm nghĩ chẳng lẽ Ma đầu này có sở thích kia...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

363. Chương 361: Băng Phong Thiên Lý (thượng)

Đối mặt ánh mắt "kinh diễm" của Huyền U Thiên Ma, Trương Hằng cảm giác một trận phát lạnh, cả người dựng hết lông tóc lạnh buốt toàn thân.

- Cuồng biến thái...

Trương Hằng dùng ngôn ngữ Địa cầu, vẻ mặt chán ghét lắm bả nói. ánh mắt nhìn về phía Huyền U Thiên Ma mang theo thần sắc hèn mọn.

Huyền U Thiên Ma cách đó không xa hơi sững sốt. thật không hiểu được ngôn ngữ Địa Cầu của Trương Hằng, mà liếc mắt nhìn chăm chăm thân thể Trương hằng, lộ rõ thần sắc tham lam, giống như đang nhìn một mỹ nữ cực phẩm hay trân bảo hiếm thấy.

Thật lâu sau, hắn mới phun ra mấy chữ:

- Không ngờ Đông Vân đại lục còn có thân thể hoàn mỹ Như thế...

Vừa nghe lời này. Trương Hằng liền bình tĩnh, hóa ra ma đầu này coi trọng thân thể mạnh mẽ của mình.

- Bộ thân thể hoàn mỹ của ngươi, bản quân muốn nó... Đến lúc đó, không chừng có thể lợi dụng bộ thân thể này khôi phục mấy thành thực lực trong thời gian ngắn. Ha ha ha...

Nói xong, chất lỏng màu đen trên người Huyền U Thiên Ma bộc phát ra một mảnh hắc mang, trong hư không lập tức xuất hiện một cái bóng ảnh kéo dài tới bên người Trương Hằng.

Ầm!

Hắc mang bùng lên, một quyền của Huyền U Thiên Ma đã đi tới trước mắt Trương Hằng, tốc độ thật kinh khủng.

Trong lòng Trương Hằng giật thót, thật không ngờ chỉ dựa vào một bộ thân thể Kết Đan Kỳ. ma đầu này có thể phát huy ra thực lực cỡ đó.

Khẽ hừ một tiếng, Trương Hằng không lùi không nhượng, hung hăng đánh ra một quyền. Một mảnh ánh bạc hoa lệ phủ trên trên nắm tay của hắn đồng thời hắn thần thức truyền âm sang Hầu Bá:

"Còn không phối hợp với ta cùng giết ma đầu này. nếu không Trương mỗ quay đầu đi ngay."

Ầm - rắc!

Hai quyền giao nhau.

Máu tươi bắn ra, máu thịt tứ tung, một cánh tay rơi từ bầu trời xuống.

Hai quyền va chạm, quá rõ ràng là một cánh tay của Huyền U Thiên Ma bị Trương Hằng đánh đứt.

Lực lượng thân thể Trương Hằng biến thái cỡ nào. ma đầu này chẳng qua gấp rút chiếm giữ một cái thân thể. làm sao có thể chống lại được.

- Tê.....

Huyền U Thiên Ma bị đứt một cánh tay. cổ nén cơn đau trí mạng kia.

- Huyền U Thiên Ma? Không gì hơn cái này.

Trương Hằng cười lạnh một tiếng, thân hình vù một cái hóa thành một dải sáng bạc lóe lên đi về phía ma đầu này.

ở bên cạnh, Hầu Bá triệu ra chín Thanh phi kiếm lấp lánh ánh sáng xanh. lộng lẫy mê ly chói mắt, một mảnh kiếm khí mạnh mẽ lập tức bao vây ập về phía ma đầu.

Ma đầu bị hai người vây công, vẻ mặt lộ ra thần sắc âm độc. Đột nhiên hấn khoát tay. chất lỏng màu đen quanh người hình thành vô số xúc tua, những xúc tua màu đen này như một cái lưới to màu đen, bao phủ không gian quanh người hắn.

Phốc phốc phốc!

Phi kiếm trong suốt do Hầu Bá gọi ra chém lên xúc tua màu đen này. thế nhưng không tạo ra bao nhiêu tổn thương với chúng.

Trương Hằng tiếp theo sau một bước, đi ra sau lưng ma đầu, một quyền hung hăng nện lên mảnh xúc tua màu đen. Một mảnh ngân điểm bắn ra từ nắm tay. xúc tua đen kia bắt đầu chậm rãi bốc cháy.

-Hả...

Thân hình Trương Hằng chợt lóe về chỗ cũ. kinh ngạc nhìn Huyền U Thiên Ma bao phủ trong xúc tua đen. Chút ngân điểm thiêu đốt trên đó từ từ bị suy yếu. nhanh chóng biến mất.

- Bộ thân thể này thật là quá yếu. khó có thể phát huy ra nửa phần lực lượng của ta mấy vạn năm trước...

Huyền U Thiên Ma mất lộ hung quang, thời điểm giao phong cùng Trương Hằng Vừa rồi, đã quên mất thân thể này rất yếu ớt. cho nên bị thiệt thòi lớn.

- Tiểu tử. công pháp của ngươi quá thực đặc thù. ngọn lửa vừa rồi lại có xu thế khắc chế Ma Vực Hắc Ti của bản quân, đáng tiếc tu vi hiện giờ của ngươi quá thấp. Hôm nay ngươi ngoan ngoãn làm thân thể của ta, cùng theo ta uy chấn Tam Tinh Vực, giết sạch đám rùa đen rút đầu....

Vù...

Xúc tua đen xung quanh ma đầu đột nhiên kéo dài ra mười mấy trượng, quần tới Trương Hằng, mơ hồ có một cỗ nguy cơ chí mạng truyền về phía Trương Hằng.

Vù!

Trương Hằng không chút do dự thi triển Ngân Quang Thiểm Thước Thuật, biến mất trước mặt đối phương.

- Ma đầu này giao cho Hầu Bá huynh giải quyết... Trương mỗ cáo từ!

Thân hình Trương Hằng xuất hiện ở ngoài mấy chục trượng, vẻ mặt mang theo Ý cười nhàn nhã.

- Ngươi... ngươi...

Trong lòng Hầu Bá giận dữ. nhưng không thể tùy ý rời khỏi nơi này.

Tuy rằng lúc này ma đầu kia rất khó chơi, nhưng không có uy hiếp quá lớn tới tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

- Đáng giận...

Nhìn Trương Hằng không chế ngân quang nhanh chóng rời đi. Huyền U Thiên Ma lộ ra thần sắc tức giận.

Ma Vực Hắc Ti này lại vô hạn, điều này cũng không ngoài dự đoán của ma đầu.

Nhưng chiêu sát thủ chân chính của hắn còn chưa sử dụng ra, Trương Hằng liền bỏ trốn mất bóng.

- Thân thể hoàn mỹ như thế, bản quân làm sao buông tha được?

Ánh mắt Huyền U Thiên Ma lộ ra một tia âm độc kiên quyết, máu thịt trên người đột nhiên chuyển hóa thành một đoàn chất lỏng màu đen. dao động quỹ dị nhộn nhạo trong thiên địa. ma khí ngập trời vọt lên từ hồ nước đen bên dưới.

Hầu Bá Thấy cảnh này, lập tức biết ma đầu kia đang thi triển bí thuật, mục tiêu đương nhiên là Trương Hằng. Nhưng hắn cũng sợ bí thuật của đối phương quá mức khủng bố còn liên lụy tới hắn.

- Nên tạm thời trốn đi thì hơn.

Hầu Bá lập tức ra quyết định, hóa thành một đoàn sáng xanh bay vút về phía chân trời, định bay ra thật xa lẳng lặng xem biến hóa. Nếu có thể xem cảnh Trương Hằng cùng ma đầu lưỡng bại câu thương là tốt nhất.

Ầm!

Hắn vừa rời khỏi nơi này. chất lỏng màu đen trong toàn chiếc hồ đen cũng tràn lên. hóa thành đoàn chất lỏng màu đen cuộn cuộn trong không trung. Nhất thời, ma khí hùng hồn trong thiên địa ngưng tụ về phía bên này bằng một tốc độ khủng bố. Uy áp vô hình bao phủ trong phạm vi trăm dặm. tu sĩ trong khu vực này đều cảm giác hết sức bất an.

Khí tức áp lực làm cho Hầu Bá cùng Với đám người lão già họ Sài sớm rời đi khó mà chống cự.

Cổ uy áp này hiển nhiên đã sớm vượt qua Nguyên Anh Kỳ. đi vào cấp chí cảnh Hóa Thần trong truyền thuyết.

- Ha ha ha, một cái cũng đừng mơ trốn thoát...

Trong đoàn chất lỏng màu đen truyền ra tiếng nói của ma đầu.

- Bản quân lấy cái giá Hy sinh thân thể, tạm thời hóa thành trạng thái linh vật. thúc đẩy lực lượng còn sót lại mấy vạn năm trước. thấp nhất cũng có thể phát huy ra ba bốn thành thực lực. Trừ khi người có thể khoảng khắc chạy ra khỏi một ngàn dặm. ha ha ha...

Từ thấp giọng tự nói đến điên cuồng cười to. toàn bộ chất lỏng trong hồ đen đều nổi lên. lấy Huyền U Thiên Ma làm trung tâm hình thành một mảnh mây đen bao phủ mấy trăm thước, khí tức áp lực truyền ra mấy trăm dặm.

Đúng Lúc này, "cung điện băng tinh màu lam" dưới chân đột nhiên rung lên. một cỗ hơi lạnh khủng bố đóng băng cả linh hồn truyền đến. một mảnh hơi lạnh màu lam hoa lệ lan tràn trong thiên địa.

- Cái gì!?

Trong đám mây đen khổng lồ truyền ra tiếng hét hoảng sợ của Huyền U Thiên Ma.

- Sao có thể được... Đó là Cửu u Lam Tinh Băng Thủy...

Trong lòng hắn run lên, muốn lập tức độn trốn ngay.

Nhưng mà, trong chớp mắt một mảnh khí lạnh màu lam hoa mỹ quét qua thiên địa.

Dãy núi hóa thành núi băng, sinh linh hóa thành tượng băng, tảng đá bị băng Tuyết phong ấn, không khí rơi xuống điểm đóng băng...

Toàn bộ thế giới hóa thành một mảnh xanh lam đông cứng, hết thảy đều bị đông lại. ngay cả không khí cũng không ngoại lệ.

Đập vào mắt là một thế giới đóng băng, khí lạnh khủng bố ngay cả linh hồn cũng có thể đông lạnh.

- Băng... Phong... Thiên... Lý...

Một âm Thanh không mang theo cảm tình truyền đến từ trong mơ hồ. Nhưng không ai nghe được.

ở gần nhất, Huyền U Ma Đầu cùng mây đen xung quanh, toàn bộ bị khí lạnh màu xanh kia nháy mắt hóa thành tượng băng.

Lão già họ Sài cùng Hầu Bá mới chạy ra mấy dặm, đột nhiên cảm nhận được một cỗ khí lạnh kinh khủng. Còn chưa phản ứng lại, liền hóa thành hai tượng băng rơi từ trên trời xuống.

Tốc độ của Trương Hằng rất nhanh, đã sớm bay ra hơn mười dặm. Hắn đã sớm phát giác hiểm nghi Huyền U Thiên Ma che dấu thực lực, mang lòng mơ ước thân thể mình. Ngoài ra, một loại cảm giác nguy cơ khủng bố sinh ra trong lòng hắn. làm cho hắn hết sức bất an cho nên mới đột nhiên buông tha liên thủ cùng Hầu Bá chém giết ma đầu kia.

Dùng thần thức quét qua trước mắt, phát hiện Bách Luyện đại sư đã sớm bay ra ngoài bốn năm mươi dặm. đang dùng bí thuật bỏ chạy. xem cũng quá sợ hãi ma đầu khủng bố sau khi phá mở phong ấn.

Trương Hằng vừa chuẩn bị thần thức truyền âm với hắn đúng lúc này cảm nhận được một cỗ khí lạnh kinh khủng từ phía sau. Thần thức đảo qua, chỉ phát hiện một mảnh khí lạnh màu lam nhanh chóng xẹt qua.

Dưới áp lực nguy cơ to lớn. Trương Hằng theo bản năng bùng lên một mảnh ngân diễm, bao phủ toàn thân. Nhưng ngân diễm cũng chỉ chống cự không đến nửa nhịp thở. trên người Trương Hằng liền ngưng kết một tầng băng sương, máu Huyết, linh khí toàn thân bị đông cứng.

Bùm! Hóa thành tượng băng cứng rắn Trương Hằng rơi khỏi bầu trời, trở thành một thành viên trong thế giới đóng băng này.

Hóa thành một tượng băng trông rất sống động, trong ánh mắt Trương Hằng còn mang theo thân sắc khó tin. Nhưng hần đã sớm mất đi nhịp tim, hô hấp, ngay cả lông mi cũng không nháy được.

Vù!

Khí lạnh màu lam gấp rút xẹt qua mấy chục dặm. nháy mắt đóng băng hết thấy mọi thứ trong khu vực này.

Tiếp đó, khí lạnh màu lam lại tiếp tục lan tràn tuy rằng tốc độ chỉ bằng một phần mười Trước đó, nhưng cũng ngang với tốc độ phi hành của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Kẹt kẹt...

Một mảnh núi rừng cây cối xanh biếc, bị khí lạnh thổi qua, sau đó nhanh chóng kết băng sương, chỉ chớp lát liền hóa thành tượng băng.

- Tại sao đột nhiên trở nên lạnh như thế?

Bách Luyện đại sư dùng bí thuật chạy ra bảy tám chục dặm. dùng thần thức đảo qua phía sau. phát hiện khí lạnh màu lam đang nhanh chóng đảo qua, hóa mọi vật thành tượng băng, vẻ mặt hoảng sợ.

Vú

Hần không tiếc tiêu hao tất cả pháp lực. tăng tốc độ của mình thêm một nửa, thậm chí khoe miệng còn tràn ra một tia máu.

Dù thế, ánh sáng đông lạnh màu lam sau lưng vẫn đang chậm rãi tới gần. Trên đường, không có bất Kỳ một người một vật nào ngăn cản được khí lạnh màu lam khủng bố kia, toàn bộ đều bị đóng băng.

Cảm giác áp lực như bóng ma tận thế sinh ra trong lòng Bách Luyện đại sư. hần bắt lực nhìn ánh sáng khí lạnh màu lam sau lưng đang tới gần từng chút.

Mười dặm... tám dặm... năm dặm...

Bóng ma tử vong nảy sinh trong lòng. Bách Luyện đại sư cười khổ:

"Chẳng lẽ trời muốn diệt ta..."

Tiếp đó, hần nhớ tới đám người Trương Hằng lúc này có lẽ đã bị đóng băng mà chết.

"Có lẽ, mở ra Mật địa trước thời hạn là một sai lầm. là ta hại chết hần..."

Trong lòng Bách Luyện đại sư sinh ra vài phần hổ thẹn.

Một tia cảm giác lạnh lẽo lan tràn, trên người Bách Luyện đại sư dần dần ngưng kết băng sương. Lúc này, hần đã sớm bay ra trăm dặm. tốc độ cùng uy lực của khí lạnh màu lam kia cũng giảm mạnh.

Nhưng hần chỉ Kết Đan Kỳ vẫn khó có thể chống cự cỗ khí lạnh này. băng sương trên người dần dần chuyển hóa thành băng tinh.

Mất thấy hần sẽ phải ngã xuống!

Nhưng Ngay lúc này, từ chân trời hiện lên một đạo hào quang màu xanh. tốc độ còn nhanh hơn vài phần so với Thiết Mộc Vô Ưu Lâm.

Hào quang kia bay tới, đột nhiên ngừng lại hóa thành một tu sĩ trung niên áo bào tím. Hần vung tay lên. trong hư không hình thành một bàn tay lớn chói sáng chụp lấy Bách Luyện đại sư.

Nếu Trương Hằng ở đây, sẽ phát hiện trung niên này chính là tu sĩ thần bí Từ Huyền gặp được ở phạm vi thế lực Cẩm Tú Sơn Trang...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

364. Chương 362: Băng Phong Thiên Lý (hạ)

Một bàn tay chói sáng vô cùng chuẩn xác chớp lấy Bách Luyện đại sư đang rơi xuống. Từ Huyền cách hắn mấy chục cườ ha ha, thoải mái vẫy tay một cái. Bách Luyện đại sư liền bị bàn tay màu xanh kia đưa tới trước mặt hắn.

Một cỗ ánh sáng xanh mạnh mẽ mà không mất Nhu hòa lưu chuyển trên người Bách Luyện đại sư, chỉ vài nhịp thở sau, băng sương trên người hắn bắt đầu hòa tan, hóa thành từng cỗ khí lạnh màu lam trôi nổi trong thiên địa.

Ánh mắt Từ Huyền chợt lóe một tia kinh ngạc, duỗi tay ra, mấy đoàn khí lạnh màu lam kia bay vào trong tay hắn.

- Quả nhiên...

Từ Huyền lẩm bẩm, ánh mắt nhìn về phía xa xa, ở trong tầm mắt là một mảnh thế giới đóng băng!

Vù!

Đoàn ánh sáng khí lạnh màu lam truyền từ Cửu u Lam Tinh Băng Thủy ở cách đó trăm dặm, đang lan tràn ra ngoài trăm dặm.

Càng ở gần cung điện thần bí Cửu u Lam Tinh Băng Thủy, đoàn ánh sáng khí lạnh màu lam kia càng lợi hại, ở trong trăm dặm, tu sĩ dưới Nguyên Anh Kỳ gần như không có khả năng sinh tồn. Lại xâm nhập vào mấy chục dặm, ngay cả tu sĩ Nguyên Anh Kỳ chỉ có vận mệnh bị đông lạnh trong nháy mắt.

Quanh người Từ Huyền bao phủ một tầng hào quang màu xanh nhàn nhạt, khí lạnh màu lam xẹt qua trong thiên địa không thể tổn hại tới hắn.

- Băng Phong Thiên Lý...

Thật lâu sau, Từ Huyền mới thở dài một hơi, thần thái cũng lộ ra vài phần kinh ngạc ngưng trọng.

Đúng Lúc này, Bách Luyện đại sư đã sớm tan băng đột nhiên lên tiếng:

- Xin hỏi tôn tính đại danh tiền bối, là ngài đã cứu ta?

Từ Huyền gật đầu, nói:

- Tại hạ là giới tán tu, họ Từ tên Huyền, vừa đúng lúc xuất quan du lịch Tu Chân Giới Tam Tinh Vực, không ngờ lại gặp được Băng Phong Thiên Lý trong truyền thuyết...

- Băng Phong Thiên Lý?

Bách Luyện đại sư hơi sửng sốt, liền nhớ tới hai loại công pháp băng hỏa Tu Chân Giới, tu luyện đến tận cùng sẽ sinh ra uy lực rất lớn.

Trong đó, Băng Phong Thiên Lý là một loại đại thần thông to lớn khi tu luyện công pháp thuộc tính băng đến cảnh giới đại viên mãn, có thể đóng băng hết thủy trong phạm vi ngàn dặm. Băng Phong Thiên Lý cùng Xích Luyện Thiên Hạ có được khi tu luyện công pháp hệ hỏa đến tận cùng, đều là pháp thuật khủng bố trong truyền thuyết. Tu Chân Giới gần như không ai chống lại được.

- Cảm tạ ơn cứu mạng của tiền bối. tại hạ cả gan có chuyện muốn nhờ... Ta có một vị bằng hữu có thể còn lưu lạc trong nơi đóng băng kia. hy vọng tiền bối có thể ra tay cứu giúp.

Đột nhiên Bách Luyện đại sư nhớ tới Trương Hằng không rõ sinh tử, đầy vẻ cầu khẩn vội vàng nói với Từ Huyền.

- Lưu lạc trong nơi đóng băng kia?

Từ Huyền lắc đầu nói:

- Chỉ sợ không có cơ hội...

- Tiền bối. vị bằng hữu của ta có thực lực Nguyên Anh Kỳ. hơn nữa công pháp tu luyện không tầm thường...

Bách Luyện đại sư vội hô lên.

- Cửu u Lam Tinh Băng Tủy phát ra khí lạnh Cửu u Lam Tinh, tuy rằng không bằng tuyết chiêu bản mạng Cửu u Lam Tinh Băng Diễm, nhưng cũng không phải tu sĩ cấp bậc Nguyên Anh Kỳ có thể chống lại.

Từ Huyền hơi trầm ngâm, liền nói:

- Không biết bằng hữu của ngươi cách Cửu u Lam Tinh Băng Tủy bao xa?

- Cái này...

Bách Luyện đại sư hơi suy nghĩ một hồi. vẻ mặt bất đắc dĩ, nhỏ giọng nói:

- Theo ta đoán, hẳn là hẳn ở rất gần Cửu u Lam Tinh Băng Tủy. thậm chí không quá mười dặm...

- Vậy thì đã sớm không cứu được, nên bị thương đi. Chờ trăm năm sau ngươi lại tới đây. có lẽ có thể tìm được thi cốt bằng hữu của ngươi.

Từ Huyền nhàn nhạt nói. trong lòng lại luôn thấy có chút không đúng, đột nhiên lại hỏi:

- Chẳng lẽ nơi này đột nhiên bùng nổ Băng Phong Thiên Lý có liên quan tới các ngươi?

Thấy vậy, Bách Luyện đại sư không khỏi cười khổ. cũng không tính giấu diếm. liền giới thiệu ngắn gọn hết thấy mọi chuyện:

-.... Hết thấy đều trách chúng ta không nghe cảnh cáo. mở ra nơi phong ấn thượng cả. thả ra một đại ma đầu còn không nói. còn làm vô số sinh linh nơi đây bị đóng băng.

- Nơi phong ma... Cửu u Lam Tinh Băng Tủy... Băng Phong Thiên Lý...

Về mặt Từ Huyền lộ ra thần sắc suy tư. thẳng đến lúc này hẳn mới rõ ràng một chút, thoáng thở phào nhẹ nhõm.

- Thì ra là thế Băng Phong Thiên Lý là thứ cuối cùng phòng ngừa ma đầu bỏ trốn, quả là lợi hại...

Trên mặt Từ Huyền lại hiện ra vài phần tươi cười.

- Xin hỏi tiền bối vừa rồi nghe lời ngài nói. nơi này có khả năng sẽ bị đóng băng trăm năm?

Bách Luyện đại sư không nhận được hỏi.

- Đúng thả Băng Phong Thiên Lý. nếu không có gì bất ngờ xảy ra. phạm vi ngàn dặm đều phải bị đóng băng một trăm năm.

Từ Huyền cười nhạt nói, lại nói với Bách Luyện đại sư:

- Ta tạm thời đưa ngươi ra ngoài hai trăm dặm. khí lạnh này lướt qua một trăm năm mươi dặm, sẽ không sinh ra uy hiếp đối Với tu sĩ Kết Đan Kỳ.

- Tạ ơn tiền bối.

Bách Luyện đại sư cung kính nói trong lòng thầm nghĩ: hay đối phương là tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ trở lên.

Vù!

Một đạo hào quang màu xanh đưa Từ Huyền cùng Bách Luyện đại sư chớp mắt xẹt qua mười dặm, cảnh tượng đóng băng dưới chân hóa thành từng đường cong màu lam.

”Tốc độ này cùng dọa người quá đi chứ..

Bách Luyện đại sư bị bao phủ trong quang sáng xanh khiếp sợ không thôi, vùng trộm liếc nhìn đối phương, phát hiện vẻ mặt đối phương thoải mái, không giống như thi triển bí thuật. Dễ dàng đạt tới tốc độ Như thế, vậy thì tu vi của đối phương...

Bách Luyện đại sư thậm chí không dám tưởng tượng.

Chỉ một lát, Từ Huyền mang theo Bách Luyện đại sư bay ra hơn trăm dặm. lúc này đã sớm cách cung điện băng tinh thần bí hơn hai trăm dặm.

Tuy rằng nơi đây cũng có dấu hiệu bị đóng băng nhưng ánh sáng đông lạnh xẹt qua nơi này cũng không có nhiều uy hiếp Với tu sĩ Kê Đan Kỳ.

- Ta đã sớm đánh ”dấu hiệu thần thức” lên người ngươi, về sau có thể còn có chuyện tìm ngươi nói chuyện, tốt nhất không nên rời khỏi phạm vi ngàn dặm.

Từ Huyền nói xong câu đó. liên hóa thành một quang sáng xanh, chớp mắt biến mất khỏi tầm mắt của Bách Luyện đại sư. tốc độ nhanh gấp bốn năm lần tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường.

- Chẳng lẽ hẳn là Hóa Thần Kỳ...

Bách Luyện đại sư lộ vẻ kinh hãi. không khỏi hô lên. trên người toát mồ hôi lạnh.Nhưng nháy mắt liên hóa thành băng tuyết.

Từ Huyền vừa rời đi. trên không trung chỗ Bách Luyện đại sư lại đi tới một đoàn hào quang màu tím. tốc độ không chậm hơn Từ Huyền Trước đó,

Đoàn hào quang bao phủ quanh một thiếu niên tướng mạo bình thường, thân mặc áo gai. vừa nhìn giống Như một thiếu niên ngây thơ. Thiếu niên này chính là đuổi Vũ Vô Cực đi ở Thanh Vân Sơn đám người Tử Huyền chân nhân gọi là sư thúc.

Lúc này, thiếu niên áo gai vẻ mặt ngưng trọng, vội liếc nhìn Bách Luyện đại sư bên dưới, cũng không lưu ý. Dọc theo đường đi. hẳn nhìn thấy rất nhiều tu sĩ cấp thấp bị đóng băng chết.

Thần thức đảo qua, hẳn phát hiện Từ Huyền ở ngoài mấy chục dặm. trong mắt lộ một tia kinh ngạc, truyền âm nói:

- Từ đạo hữu cũng ở đây?

- Ha ha. thì ra là Đồng đạo hữu. Ta vừa đi ngang qua nơi này. không ngờ gặp được cảnh tượng Băng Phong Thiên Lý trong truyền thuyết.

Từ Huyền hiển nhiên quen biết đối phương, cười ha ha nói, ngừng phi hành Chờ đối phương tới.

Vị thiếu niên họ Đồng này chỉ mấy nhịp thở đã bay tới trước mặt Từ Huyền, nghi hoặc nói:

- Ngọn nguồn Băng Phong Thiên Lý hẳn là Cửu u Lam Tinh Băng Tủy kia, nhưng không biết ai làm bùng nổ nó. Khí lạnh mạnh mẽ như thế, dù là chúng ta cũng không tới quá gần được.

- Ta vừa rồi tìm hiểu được, cách đó không xa là một nơi phong ma của Quỷ vụ Sơn mấy vạn năm trước, nhưng hôm nay có mấy tu sĩ mở ra phong ấn trước, thả ra ma đầu bên trong... Chẳng qua cao nhân bố trí phong ấn lúc trước hiển nhiên có tính toán khác, để lại một cái hậu chiêu, thông qua thủ đoạn nào đó kích hoạt Cửu u Lam Tinh Băng Tủy, đóng băng hoàn toàn ma đầu kia. Nhưng như thế, phạm vi ngàn dặm sẽ bị đóng băng trong thời gian ngắn không biết chết đi bao nhiêu sinh linh...

Từ Huyền bình tĩnh giảng giải.

- Thì ra là thế, theo sách cổ Thanh Nguyên Tử Hà Tông ghi lại. nơi đây quả thật có một ma đầu bị phong ấn nhưng qua mấy vạn năm cũng dần bị quên lãng. Nếu ma đầu bị đóng băng hoàn toàn, vậy thì phiền toái sẽ nhỏ hơn.

Thiếu niên họ Đồng vẻ mặt lạnh nhạt nói. thật không dễ sống chết của sinh linh trong ngàn dặm vào mắt. Đóng băng ngàn dặm. đáng sợ nhất là trong phạm vi một trăm dặm. sau một hai trăm dặm sẽ không có uy hiếp với tu sĩ bậc cao. chết đi cũng chỉ có tu sĩ cấp thấp cùng phạm nhân.

Ngay khi hai người đang trò chuyện trong thiên địa ngẫu nhiên có độn quang lóe lên. có những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ thực lực mạnh mẽ phát giác dị trạng bên này tiến đến tra xét.

Thiếu niên họ Đồng khẽ chỉ tay vào hư không, hào quang màu tím lóe lên. hình thành một đạo cấm chế ở xung quanh. Mặc dù tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đi ngang qua qua. cũng không thể phát hiện sự tồn tại của bọn họ.

Vù!

Một đạo hàn khí thấu xương xẹt qua phía dưới hai người, một lão giả mặc áo bào lam. quanh người phủ một tầng băng tinh như ẩn như hiện ngự độn quang tiến vào nơi đóng băng.

Nhìn từ khí tức, tu vi người này hiển nhiên đã đạt tới cảnh giới Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn.

- Người vừa rồi là ai. có thể tu luyện công pháp thuộc tính băng đến cảnh giới Như thế, Xem ra nơi đóng băng này cũng chưa chắc không có lợi. đối với tu sĩ tu luyện công pháp thuộc tính băng mà nói. quá thực là thánh địa cầu mong.

Từ Huyền khẽ cười nói.

- Người này cũng khá nổi danh ở Tu Chân Giới Tam Tinh Vực. là Băng Phong thượng nhân tông chủ Bích Tuyết Tương Vân Tông. hẳn là Từ đạo hữu cũng nghe qua danh hào của hắn chứ? Chẳng qua, vì sao người này lại đột nhiên đi vào phạm vi Ngọc Phật Tự?

Thiếu niên họ Đồng mang theo một tia tò mò.

- Thì ra là hắn. Nghe nói hắn là người tu luyện công pháp thuộc tính băng mạnh nhất Tu Chân Giới Triệu quốc.

Từ Huyền cười nhạt, cũng không nghĩ nhiều, hai người nhìn Băng Phong thượng nhân bay đến chỗ cách cung điện thần bí chừng năm mươi dặm liền dừng lại. sau đó khoanh chân ngồi xuống, khu vực xung quanh lại thêm một mảnh đóng băng.

Sau đó, Băng Phong thượng nhân khoanh chân bắt đầu tu luyện ở đây.

- Người này tu luyện chừng mười mấy năm, nói không chừng có thể đột phá Hóa Thần Kỳ rồi?

Từ Huyền cười ha ha. vẻ mặt lạnh nhạt, còn trong ánh mắt thiếu niên họ Đồng bên cạnh lại hiện một tia dị sắc. cũng không nói gì.

Cách đó chừng trăm dặm. Bách Luyện đại sư đang chậm rãi phi hành, vẻ mặt mang theo vài phần thương cảm. Không chỉ vì Trương Hằng chết đi, Bởi vì Băng Phong Thiên Lý cũng bao phủ Bách Luyện Tuyệt Khí Tông ở bên trong, cũng tương đương diệt môn Bách Luyện Tuyệt Khí Tông.

Ngay khi hắn phi hành không mục đích, một đoàn sáng bạc phóng tới với tốc độ cực nhanh.

Vù!

Ánh bạc lóe lên. hóa thành một người Thanh niên, Thanh niên này hô lên:

- Đại sư...

Bách Luyện đại sư quay đầu nhìn lại. vẻ mặt vừa mừng vừa sợ:

- Trương đạo hữu... ngài không chết?

-oOo-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

365. Chương 363: Cơ Hội Đột Phá.

Thanh niên trước mắt giống y như Trương Hằng. ngay cả khí tức cũng không khác, nhưng về mặt hấn lại không có thần sắc may mắn sống sót. ngược lại mang theo vài phần sầu lo cùng cười khổ.

- Trương đạo hữu. nơi này là Băng Phong Thiên Lý mà ngài cũng tránh được một kiếp, đúng là may mắn cực điểm. lẽ nào ngài cùng quyền luyện không quên bảo vật lưu trong Mật địa hay sao?

Bách Luyện đại sư thấy vẻ mặt của Trương Hằng, không khỏi kinh ngạc.

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi. liếc nhìn một mảnh đóng băng ở xa xa. cuối cùng nhỏ giọng nói:

- Bản tôn của ta còn bị vây trong nơi đóng băng, bị vây khốn bên bờ sinh tử. Hiện giờ, ta chẳng qua là một cái phân thân mà thôi...

- Phân thân...

Bách Luyện đại sư ngẩn người, một lát sau mới mang theo vẻ kinh dị nói:

- Thần thông Thân Ngoại Hóa Thân?

Hắn thật không ngờ Trương Hằng có thể tu luyện thành thần thông vô thượng Thân Ngoại Hóa Thân.

Trương Hằng gật đầu. hai mắt nhắm chặt, Dường như cảm thụ tình huống ở ngoài một hai trăm dặm.

Đứng trên bầu trời một lát, Trương Hằng mới nhàn nhạt hỏi:

- Đại sư. Băng Phong Thiên Lý lần này cũng bao quát cả Bách Luyện Tuyệt Khí Tông của đại sư bên trong, ngài còn có tính toán gì không?

- Lão phu còn sót lại Bốn năm mươi năm thọ nguyên còn có nguyện vọng xa xỉ gì nữa? Hiện giờ còn muốn chú linh Phế Linh Bảo kia lần nữa, cũng lực bất tòng tâm.

Trên mặt Bách Luyện đại sư lộ ra vẻ già lão bất lực. ánh mắt dần ảm đạm. hình thành đối lập rõ ràng với thế giới đóng băng màu lam sáng bóng bên dưới.

- Không bằng thế này. đại sư có thể hộ tống ta cùng đi Cực Diễm Môn.

Trương Hằng đề nghị, trên mặt không còn thần sắc lo lắng.

- Cực Diễm Môn? Chính là môn phái mới quật khởi mấy năm qua ở trong khu vực Ngọc Phật Tự, do Chí Viêm Ma Tôn dẫn đầu?

Bách Luyện đại sư kinh ngạc nói.

- Đúng thế. đại sư có đồng ý hộ tống ta đến đó. Thật không giấu, Chí Viêm Ma Tôn là nhị đệ của ta ngài có thể gia nhập vào đó. cũng là vinh dự của Cực Diễm Môn.

Khóe miệng Trương Hằng đột nhiên lộ ra vài tia mỉm cười nhàn nhạt, liếc nhìn phía Cửu u Lam Tinh Băng Tủy. dường như có điều mừng rỡ bất ngờ gì đó.

- Cái này...

Bách Luyện đại sư có chút do dự.

Trương Hằng cũng không miễn cưỡng, chỉ nhàn nhạt nói:

- Ở sâu mấy ngàn thước dưới đáy Cực Diễm Sơn. có một chỗ dung nham Hỏa Dong Tinh hiếm thấy trên đời. Ta phỏng đoán, mấy vạn năm trước, Bách Luyện Tuyệt Khí Tông đóng quân ở chỗ đó.

- Cái gì! Dung nham Hỏa Dong Tinh?

Bách Luyện đại sư thả lỏng chân mày. vẻ mặt kích động, tiếp đó rung động nói:

- Đúng vậy. đã có dung nham Hỏa Dong Tinh, như vậy nhất định là... Được được! Ta theo ngài cùng đi...
- Nhưng mà... Bản tôn của Trương đạo hữu?

Đột nhiên Bách Luyện đại sư nghĩ tới lúc này bản tôn của Trương Hằng đang bị uy hiếp hủy diệt. Một khi bản tôn bị hủy. phân thân của Trương Hằng sẽ bị tổn thương cỡ nào, cũng khó mà đoán trước.

- Bản tôn của ta...

Khóe miệng Trương Hằng hiện lên một tia cười nhạt:

- Đây là một lần kỳ ngộ. có khả năng là cơ hội đột phá...
- Kỳ ngộ? Đột phá?

Bách Luyện đại sư cảm giác đầu óc không đủ dùng.

Băng Phong Thiên Lý đáng sợ cỡ nào. xâm nhập vào phạm vi bảy tám chục dặm. tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường cũng không có hy vọng sống, huống chi lúc đó Trương Hằng rất gần Cửu u Lam Tinh Băng Thủy. Có lẽ chỉ có tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn như Băng Phong thượng nhân tu luyện công pháp thuộc tính băng đến cực hạn. mới có thể xâm nhập đến bốn năm mươi dặm mà không chết.

Nhưng ở trong mắt Trương Hằng. Băng Phong Thiên Lý lần này đối với hắn mà nói ngược lại là một lần kỳ ngộ cùng cơ hội đột phá.

- Vậy phải chờ đến khi nào thì bản tôn của Trương đạo hữu mới có thể thoát ly hiểm cảnh?

Bách Luyện đại sư tò mò hỏi.

- Cái này cũng khó nói được... Ngắn thì một hai năm, lâu thì mười năm có thể trăm năm.

Trương hằng khẽ thở dài. chẳng qua tiếp đó trong mắt hắn phóng ra thần quang vô cùng:

- Chẳng qua, một khi ta thoát hiểm, vậy thì...

Nói đến câu cuối, Trương Hằng ngừng lại. trên người mơ hồ lộ ra một loại khí thế nhìn xuống đại địa.

- Nói vậy. Trương đạo hữu không tính chờ đợi ở đây?

Bách Luyện đại sư hỏi.

Trương Hằng khẽ cười nói:

- Bộ phân thân của ta chờ ở đây có tác dụng gì? Chẳng lẽ còn lo lắng có người nào tổn hại tới bản tôn đang trong trạng thái đóng băng? Nếu thật sự có địch nhân mạnh mẽ Như thế, thêm ta cũng không có tác dụng. Huống hồ nơi này có nhiều tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đến đây. thậm chí còn có cao nhân tuyệt thế Hóa Thần Kỳ cũng đến. ở lại đây thì ngược lại sẽ trâu chọc phiền toái.

Bách Luyện đại sư gật đầu nói:

- Lời này có lý. hiện giờ chúng ta rời nơi này ngay chứ?
- Đúng, hiện giờ đi ngay, càng nhanh càng tốt!

Trương Hằng cười khẽ. liền đạp độn quang màu bạc cùng Bách Luyện đại sư nhắm phía Cực Diễm Môn Ngọc Phật Tự.

Chẳng qua. vừa bay ra mấy chục dặm. đột nhiên Bách Luyện đại sư ngừng lại. ánh mắt mang vài phần bất đắc dĩ.

Trương Hằng nghi hoặc hỏi:

- Đại sư có chuyện gì thế? Tại sao đột nhiên ngừng lại?
- Ta đột nhiên nhớ tới một chuyện... Ta không thể rời khỏi phạm vi ngàn dặm.

Bách Luyện đại sư cười khổ nói.

Trương Hằng hỏi:

- Tại sao chứ?

- Bởi không lâu trước có một vị tiền bối thực lực sâu không lường được ra tay cứu ta một mạng, trước khi đi còn để lại một dấu hiệu thần thức trên người ta. hơn nữa nói rõ bảo ta tốt nhất không thể rời xa ngàn dặm. Ta hoài nghi, có lẽ tu vi vị tiền bối kia đã sớm đạt tới Hóa Thần Kỳ trong truyền thuyết.

Bách Luyện đại sư giải thích.

Trương Hằng khẽ cau mày:

- Hóa Thần Kỳ... Lần này phiền toái. Thần thức tu sĩ Hóa Thần Kỳ có thể quét ngang phạm vi ngàn dặm, hơn nữa có dấu hiệu thần thức, đối phương có thể xác định được vị trí của ngài trong phạm vi ngàn dặm. Dù ngài có đi Cực Diễm MÔN cũng không trốn được đối phương truy tìm.

Bách Luyện đại sư cười nói:

- Trương đạo hữu đừng lo. vị tiền bối kia là Từ Huyền, là một tán tu lánh đời. Ta từng nói chuyện với ngài ấy. người này khá hiền hòa, bề ngoài cũng không giống người xấu.

- Tán tu? Từ Huyền?

Trương hằng sững sốt một chút, lẩm bẩm:

- Chẳng lẽ là hắn...

Cùng lúc, ở ngoài mây trăm dặm. trong lòng Từ Huyền vừa động, bản năng đưa thần thức nhìn ra xa. vừa lúc phát hiện hai người Trương hằng cùng Bách Luyện đại sư. trên mặt kinh ngạc, tiếp đó lại mỉm cười.

- Từ đạo hữu. chẳng lẽ ngài có phát hiện gì sao?

ở bên cạnh hắn thiếu niên họ Đồng áo nhàn nhạt hỏi.

- Phát hiện ra một vị cổ nhân mấy năm trước. Ha ha, xem ra hắn cũng bị liên lụy vào chuyện này.

Trên mặt Từ Huyền tràn đầy vẻ tươi cười, quan sát tình huống bên phía Trương Hằng, cũng không lập tức thần thức truyền âm với đối phương.

- ồ?

Theo thần thức dao động của Từ Huyền, thiếu niên họ Đồng cũng thấy được hai người Trương Hằng. Khi hắn nhìn đến Trương Hằng, khẽ ồ một tiếng:

- Thanh niên kia, ta ở Thanh Vân Sơn cũng đã chú ý tới. lúc ấy cảm thấy thân thể người này không đơn giản, không ngờ có quan hệ với Từ đạo hữu.

- Ha ha, Đồng đạo hữu đoán đúng, thân thể người này quả thật không đơn giản, có cao nhân khác đang âm thầm hỗ trợ.

Nói tới đây, Từ Huyền liền dừng lại. bắt đầu thần thức truyền âm trao đổi cùng Trương Hằng bên kia.

Lúc đầu trên mặt Từ Huyền còn tươi cười, nhưng theo trao đổi cùng Trương Hằng, sắc mặt lại trở nên ngưng trọng. Cuối cùng, mới thở ra một hơi.

- Được rồi. tạm thời các người rời khỏi đây đi...

Cuối cùng, Từ Huyền mới thần thức truyền âm để Trương Hằng cùng Bách Luyện đại sư rời đi trước.

- Từ đạo hữu. xảy ra chuyện gì?

Thiếu niên họ Đồng thấy sắc mặt Từ Huyền biến hóa mấy lần tò mò hỏi.

- Bản tôn vị bằng hữu của ta lại rơi vào nơi đóng băng kia, ta đi qua xem.

Từ Huyền nhàn nhạt nói một tiếng, thân hình hóa thành một đoàn hào quang màu xanh, chớp mắt biến mất về phía chân trời.

- Lấy thực lực Nguyên Anh Kỳ rơi vào nơi đóng băng, chỉ sợ đã sớm không cứu được...

Thiếu niên họ Đồng cũng không đi theo, nhỏ giọng lầm bầm.

Vú

Chỉ một lát, Từ Huyền bay ra bảy tám mươi dặm. xâm nhập vào phạm vi hai mươi dặm trung tâm đóng băng. Khí lạnh màu lam trong nơi này làm người ta kinh hãi, tu sĩ Nguyên Anh Kỳ tới đây chỉ có một kết cục đóng băng trong nháy mắt.

Nhưng trên người Từ Huyền lưu chuyển một tầng hào quang màu xanh nhàn nhạt, chống cự lại cỗ ánh sáng màu lam đông lạnh kia.

- Không ngờ Trương đạo hữu bị đóng băng trong phạm vi mười dặm mà vẫn còn sống sót, thật là kỳ tích!

Từ Huyền lại phi hành mấy dặm. hạ xuống một chỗ đóng băng màu lam cứng rắn. ở bên cạnh hắn có một tu sĩ Thanh niên bị đóng băng. Trên mặt Thanh niên vẫn còn duy trì vẻ mặt khó tin. nếu không quan sát cận thận căn bản không cảm nhận được một chút nhịp tim cùng hô hấp mỏng manh đến cực điểm.

Thanh niên bị đóng băng kia chính là bản tôn Trương Hằng. lúc này đã hóa thành tượng băng hồi lâu. trên người còn sót lại một tia dấu hiệu sinh mệnh mỏng manh.

Từ Huyền ở bên cạnh cũng không tùy tiện ra tay. hắn dùng thần thức rót vào trong băng tinh màu lam. Lập tức, một cỗ khí lạnh mãnh liệt truyền tới. lan tràn vào trong Nguyên Anh cùng thần thức hải của hắn.

Nhưng trên người Từ Huyền lưu chuyển hào quang màu xanh. cản trở khí lạnh này. cuối cùng thần thức vẫn xông vào trong băng tinh màu lam bắt đầu quan sát tình huống của Trương Hằng.

Thật lâu sau, hắn cười ha ha:

- Thật là phúc họa khó liệu, lần này nếu Trương đạo hữu có thể chuyển nguy thành an. nhất định có thể được chỗ tốt rất lớn. Tu Chân Giới Tam Tinh Vực sẽ không còn bao nhiêu người uy hiếp tới sự tồn tại của người.

Băng Phong thượng nhân chỉ xâm nhập vào nơi đóng băng năm mươi dặm. đã có khả năng đột phá Hóa Thần Kỳ. còn Trương hằng xâm nhập vào mười dặm tử vực tuyệt đối. Nếu có thể vượt qua cửa ải sinh tử này, bất luận tu vi hay thực lực đều sẽ có khả năng đột phá.

Vì thế, Từ Huyền đứng ở gần Trương Hằng thủ hộ một khắc không rời. Có cao nhân Hóa Thần Kỳ như thể tọa trấn. Tu Chân Giới Tam Tinh Vực này có lẽ không người nào tổn hại được tới Trương Hằng.

Lại qua vài ngày, phân thân Trương Hằng cùng Bách Luyện đại sư đã sớm rời khỏi phạm vi Băng Phong Thiên Lý.

Khoảnh khắc, một bóng người bao phủ trong đoàn sương mù màu đen xuất hiện ở trên khu vực đóng băng.

Sương mù màu đen dần dần tản ra. lộ ra một người Thanh niên ba mươi, mặc áo giáp màu đen, tóc tím đen, bộ dạng cực kỳ Anh tuấn, dưới chân đạp một đoàn mây đen điên cuồng xoay chuyển.

Bộ dáng người này giống ý như Cửu Sát Chân Quân Phi Linh Đảo. nhưng trên người truyền ra khí tức càng thêm nặng nề thâm thúy.

- Cuối cùng người đã tới. chúng ta chờ đã lâu rồi...

Thiếu niên áo gai họ Đồng liếc nhìn hắn nhàn nhạt nói...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

366. Chương 364: Dị Tượng.

Nam tử tóc tím đen. áo giáp đen. chân đạp mây đen cuộn cuộn trước mắt, giống y như Cửu Sát Chân Quân Phi Linh Đảo ra tay bắt ẩn Linh Thú cùng Lương Cực Từ Nguyên Kính, uy hiếp lũ yêu thú. nhưng khí tức càng thêm dày đặc cùng thâm thúy.

- Hừ! Hơn một ngàn năm. lúc nào ngươi lại đột nhiên khách khí với bản tôn Như thế,

Nam tử tóc tím kia vẻ mặt lạnh nhạt nói. khe liếc thiếu niên họ Đồng kia, thần thức xẹt qua phía trước, thấy được Từ Huyền đang thủ hộ Trương Hằng bị đóng băng, vẻ mặt hiện lên một tia kinh ngạc:

- Không ngờ Nam Nguyên cư sĩ luôn tiềm ẩn hậu thế lại hiện thân nơi này? Nếu bản tôn không nhớ sai. mấy năm trước ngươi từng phá hoại chuyện tốt của bản tôn...

- Ha ha. Cửu Sát Chân Quân, chúng ta xem như lần đầu tiên gặp mặt, chuyện lúc trước chẳng qua là một kiện Pháp bảo đỉnh cấp dẫn tới tranh giành vô tình, đối với chúng ta mà nói sao mà đủ để ý chứ?

Từ Huyền đứng ở mấy chục dặm cười nhạt nói. không có chút để ý tới địch ý của Cửu Sát Chân Quân.

Nam tử tóc tím này có thể ngồi ngang hàng với Từ Huyền cùng thiếu niên họ Đồng, hiển nhiên không phải là Cửu Sát Chân Quân hiện thân ở Phi Linh Đảo Trước đó,

Cửu Sát Chân Quân cùng Cửu Sát Chân Quân, chỉ khác một chữ. kỳ thật là quan hệ bản tôn cùng phân thân. Chỉ có một số ít người ở Tam Tinh Vực mới biết quan hệ này.

(Đồng âm là sát: =giết - ẩ: =ung thần)

- Ngọn nguồn Băng Phong Thiên Lý nơi này là Cửu u Lam Tinh Băng Thủy. mấy vạn năm trước chỗ này là nơi phong ma... Băng Phong Thiên Lý Chẳng qua là sát chiêu Cuối cùng...

Thiếu niên họ Đồng nói nguyên do sự tình cho Cửu Sát Chân Quân.

Trong Lúc này, Cửu Sát Chân Quân vẫn duy trì thần thái không quan tâm. thật lâu sau mới nhàn nhạt nói:

- ở trong khu vực Ngọc Phật Tự, là chuyện Ma đạo ta làm? Huống chi, bị phong ấn coi như tiền bối ma đạo, không lẽ ngươi muốn ta tới giúp các ngươi...

Nói tới đây, Cửu Sát Chân Quân ngừng lại. ánh mắt lãnh liệt quét qua phía trước, trong lúc vô tình thần thức thấy được Băng Phong thượng nhân ở mấy chục dặm trong khu đóng băng.

- Người này không phải là Băng Phong thượng nhân Bích Tuyết Tương Vân Tông hay sao? Lại mượn cơ hội này tăng lên tu vi. bản tôn sao cho hắn như ý?

Trên mặt Cửu Sát Chân Quân hiện ra sát khí, thân hình bụp một cái. chớp mắt xuyên qua mười dặm. lao về phía Băng Phong thượng nhân.

- Hừ. Băng Phong thượng nhân là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ chính đạo ta. ngươi lại không để ý thân phận ra tay với hắn. Chỉ cần Đồng mỗ ta ở đây. ngươi đừng mơ thực hiện được?

Cả người thiếu niên họ Đồng hóa thành một đoàn ánh sáng tím. thân hình rung lên. biến mất tại chỗ. ngăn cản trước mặt Cửu Sát Chân Quân.

Trong chớp mắt vượt qua mười dặm. không lưu lại quỹ tích phi hành trên bầu trời, loại thủ đoạn này đã sớm siêu thoát di động. Đây là thần thông tiểu na di trong truyền thuyết, cũng gọi là thuần di!

Cửu Sát Chân Quân không để ý tới, khóe miệng lộ ra vài phần cười nhạo, thân hình biến mất tại chỗ. chớp mắt na di đến bên cạnh Băng Phong thượng nhân.

Vươn tay một chưởng phun ra đoàn ánh sáng đen, đánh về phía đoàn băng tinh màu lam phong ấn Băng Phong thượng nhân.

Đúng Lúc này, thiếu niên họ Đồng lại một lần nữa na di đến. vươn tay muốn ngăn cản Cửu Sát Chân Quân. Nhưng một tay của Cửu Sát Chân Quân vỗ vào hư không, hình thành một tấm màn tối đen. ngăn chặn thiếu niên họ Đồng.

Phốc!

Đoàn ánh sáng màu đen đánh trúng Băng Phong thượng nhân đóng băng.

Răng rắc...

Băng tinh màu lam cứng rắn không gì phá được chậm rãi vỡ ra, lão giả tóc bạc áo bào lam vẫn không nhúc nhích, trên người dập dờn một cổ băng vụ màu lam. Trong chớp mắt, băng tinh màu lam xung quanh liền khôi phục bình thường.

- Hả?

Cửu Sát Chân Quân sửng sốt một chút, không ngờ đối phương có thể bỏ qua công kích của mình.

-Ha ha...

Thiếu niên họ Đồng bị ngăn cản một lát, phát ra tiếng cười khê:

- Đây là lĩnh vực Băng Phong Thiên Lý, Băng Phong thượng nhân xảo diệu lợi dụng oai lực thiên địa nơi này nâng cao gấp đôi lực phòng ngự. Một chiêu vừa rồi của ngươi chỉ sử dụng hai ba phần công lực. đương nhiên không tổn thương tới hần được.

Về mặt Cửu Sát Chân Quân hiện một tia lo lắng, nhanh chóng khôi phục bình tĩnh, nhàn nhạt nói:

- Nếu Hóa Thần Kỳ dễ thăng cấp Như vậy, toàn bộ Tu Chân Giới Triệu quốc làm sao chỉ có mấy người chúng ta. Chẳng qua, lúc này Băng Phong thượng nhân tu luyện vài chục năm, thật có chút Hy vọng vượt qua hàng rào tinh thần kia. Hừ. Đến lúc đó, Tu Chân Giới Triệu quốc sẽ không còn là trò chơi giữa hai người chúng ta nữa.

- Trò chơi chơi chán, không ngại thêm một hai người mới. Chúng ta chỉ còn lại không tới một ngàn năm thọ nguyên, cuối cùng sẽ bị người ta thay thế...

Thiếu niên họ Đồng dùng tay chống cằm. bộ dạng như đồng tử ngây thơ ở thôn quê, làm cho Cửu Sát Chân Quân ở cạnh ghé thăm một trận.

Nói chuyện đùa giỡn, hai người đem cả Tu Chân Giới Triệu quốc làm trò chơi của mình. Nếu để tu sĩ khác biết được, khôngbiết sẽ có ý nghĩ gì.

ở Tu Chân Giới Triệu quốc. Thanh Nguyên Tử Hà Tông cùng Âm Quỷ Tu La Tông là hai siêu cấp đại phái, chia đều các thể lực lớn nhỏ Tu Chân Giới Triệu quốc.

Còn Cửu Sát Chân Quân cùng thiếu niên họ Đồng này là người nắm giữ sau màn của hai đại thể lực siêu cấp này.

Nếu nói tu sĩ Nguyên Anh Kỳ là tồn tại đỉnh nóc Kim Tự Tháp Tu Chân Giới Tam Tinh Vực. như vậy tu sĩ Phân thần Kỳ đỉnh cấp là người xây dựng quy tắc Kim Tự Tháp.

- Một khi Như thế, vậy cho hần thời gian mười năm... Mấy ngàn năm qua, trừ chúng ta ra, Tu Chân Giới Triệu quốc đã không có Hóa Thần Kỳ mới sinh ra.

Cửu Sát Chân Quân cân nhắc một chút, cuối cùng vẫn lùi bước.

Lúc này có thiếu niên họ Đồng, hần muốn giết Băng Phong thượng nhân có được lực phòng ngự gấp đôi. cũng không phải là chuyện dễ.

- Ngươi đã tới đây. như vậy ba người chúng ta cùng đi chỗ Cửu u Lam Tinh Băng Thủy. Trọng yếu nhất là điều tra tình huống ma đầu Huyền U Thiên Ma bị phong ấn.

Thiếu niên họ Đồng đề nghị.

Cửu Sát Chân Quân cười lạnh nói:

- Điều tra cũng được, nhưng nếu muốn ta giúp các người phong ấn vị tiền bối ma đạo, vậy thì không thể nào.

- Ha ha, chuyện phong ấn cứ giao cho lão lừa trọc Ngọc Phật Tự đi...

Trên mặt thiếu niên họ Đồng lộ ra vẻ tươi cười quỷ dị.

Vừa nghe thiếu niên họ Đồng nhắc đến lão lừa trọc, sắc mặt Cửu Sát Chân Quân hơi đổi. cũng không nói gì thêm.

Hai người quyết định xong, liền nhanh chóng bay đến chỗ Từ Huyền.

Từ Huyền từ đầu đến cuối vẫn đợi bên cạnh Trương Hằng, thấy hai người bay tới cũng khách sáo hai ba câu.

- Người này bị đóng băng mà còn không chết, thật là kỳ tích. Không biết người này có quan hệ gì với Từ đạo hữu?

Cửu Sát Chân Quân nhìn thấy Trương Hằng bị đóng băng, vẻ mặt kinh ngạc nói.

Xâm nhập mười dặm trung tâm khu vực đóng băng, tuy rằng không kỳ tích tránh khỏi đóng băng, nhưng còn có thể giữ được mạng, đổi thành tu sĩ Nguyên Anh KỲ khác thì không thể nào làm được.

Dù là tu sĩ Nguyên Anh KỲ đại viên mãn như Băng Phong thượng nhân, cũng chỉ có thể miễn cưỡng xâm nhập năm mươi dặm vào khu đóng băng.

- Người này là một vị bạn tốt ta kết giao mấy năm trước...

Từ Huyền cũng không để lộ nhiều, làm cho Cửu Sát Chân Quân khẽ cau mày. không khỏi nhìn Trương Hằng vài lần.

Kế tiếp, hai người Cửu Sát Chân Quân đề nghị liên thủ cùng Từ Huyền đi cung điện thần bí Cửu u Lam Tinh Băng Tủy tra xét tình huống Huyền U Thiên Ma.

Từ Huyền cũng không từ chối, ba người cùng bay vào sâu trong khu đóng băng.

Khi ba người bay đến Bốn năm dặm. khí lạnh màu lam như thực chất làm bọn họ khẽ động, phải dùng toàn lực ngăn cản.

Khi bay đến một dặm, ba người mơ hồ có chút không kháng lại được, đều ngừng lại.

Cách cung điện băng tinh thần bí còn một dặm. ba đại tu sĩ Hóa Thần KỲ cũng khó tiến thêm một bước, Bởi vậy đủ thấy chỗ khủng bố của Cửu u Lam Tinh Băng Tủy này.

- Băng tủy này tối thiểu sinh tồn vạn vạn năm, chúng ta không cần đi tới nữa, nếu gặp Cửu u Lam Tinh Băng Diễm càng khủng bố hơn hậu quả thật không tưởng tượng nổi...

Từ Huyền nhàn nhạt nói.

Ba người lại bàn bạc một chút, cuối cùng dùng thần thức phân công điều tra bên trong. ở nơi đóng băng này. càng tới gần cung điện băng tinh thần bí. khí lạnh càng thêm khủng bố. ăn mòn thần thức càng dữ dội.

Nếu thần thức tu sĩ Nguyên Anh KỲ đổ vào đây. đủ để nháy mắt đông cứng Nguyên Anh.

Dù là ba đại tu sĩ Hóa Thần KỲ. cũng chỉ có thể chia nhau cận thận điều tra tình huống bên trong.

Nửa ngày trôi qua, ba vị đại tu sĩ lại tụ tập.

- Từ đạo hữu. có tra ra manh mối gì không?

Thiếu niên họ Đồng hỏi.

- Không có. thần thức không thể dừng lại quá lâu ở trong, càng không thể đột phá tầng băng. Nhưng ta thấy được ba người bị đóng băng bên trong, không biết trong đó có Huyền U Thiên Ma ghi trong sách cổ hay không.

Từ Huyền nhàn nhạt nói.

Tiếp đó, thiếu niên họ Đồng cùng Cửu Sát Chân Quân cũng nói ngắn gọn tình cảnh mình quan sát được, cũng không khác gì Từ Huyền miêu tả.

- Như vậy xem ra trong thời gian ngắn mà đầu bị phong ấn kia không thể đi ra... Dù là tu sĩ Hóa Thần Kỳ. bị phong ấn ở đây cũng không thể đột phá đóng băng, trừ khi có ai di dời được Cửu u Lam Tinh Băng Tủy.

Cuối cùng thiếu niên họ Đồng ra kết luận.

- Đúng thế, chỉ cần Cửu u Lam Tinh Băng Tủy còn ở đây một ngày, mà đầu kia vĩnh viễn không có ngày đi ra. Nhưng thời gian Băng Phong Thiên Lý cũng sẽ kéo dài rất lâu...

Từ Huyền gật đầu nói.

Cửu Sát Chân Quân lại im lặng, vẻ mặt không để ý. không nhìn ra được trong lòng hắn nghĩ gì.

- Bản tôn đi trước một bước, mười năm sau sẽ tới tra xét một phen...

Cuối cùng, Cửu Sát Chân Quân không mặn không nhạt bỏ lại một câu. mà vân cuộn cuộn dưới chân dẫn hắn rời khỏi nơi này trong chớp mắt, để lại Từ Huyền cùng thiếu niên họ Đồng.

- Từ đạo hữu cứ tự nhiên, ta cũng đi đây...

Thiếu niên họ Đồng cười ha ha hóa thành một đoàn ánh sáng tím. khoảnh khắc biến mất khỏi thiên địa.

Chờ hai đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ rời đi, Từ Huyền lại đi về chỗ Trương Hằng đóng băng, khoan chân ngồi bên cạnh, khí lạnh màu lam xung quanh không cách nào tổn hại tới hắn.

Hắn đã tọa một lần là nửa năm.

Thẳng đến một lúc Trương Hằng biến thành tượng băng dần dần rung động. Cùng lúc, Cửu u Lam Tinh Băng Tủy ở cách đó mười dặm bỗng nhiên sáng ngời, dị tượng sinh ra...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

367. Chương 365: Cửu U Lam Tinh Băng Diễm.

Trương Hằng biến thành tượng băng khê rung lên. một cỗ dao động đặc thù quanh quẩn trong thiên địa.

Ti ti...

Tượng băng phát ra một trận tiếng vang quỷ dị, một đoàn ánh bạc như ẩn như hiện lưu chuyển ở mặt ngoài tượng băng. Nhất thời, khí lạnh màu lam cùng ánh bạc bắt đầu tranh đấu kịch liệt.

Từ Huyền sớm cảm thấy được dị động, đứng dậy dùng thần thức cận thận xem xét bên trong. Nhưng tượng băng màu lam kia như một cái lỗ đen, thần thức của Từ Huyền vừa đi vào đã bị nuốt mất một bộ phận.

Điều này làm cho hắn hoảng sợ!

Đây còn Bởi hắn là đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ. nếu đổi lại Kết Đan tu vi thấp kém e rằng ngay cả nguyên thần cũng bị kéo vào, bị tồn tại thần bí kia cắn nuốt.

Lấy tốc độ nhìn rõ bằng mắt thường, tượng băng màu lam bắt đầu từ từ hòa tan. nhưng ánh sáng đông lạnh màu lam không ngừng tràn tới nháy mắt đông cứng bộ phận vừa bị tan ra.

Cửu u Lam Tinh Băng Tủy ở ngoài mười dặm bỗng sáng lên, toàn bộ Lam Tinh Băng Tủy khê run lên, ánh sáng khí lạnh màu lam chói mắt hình thành một cái lốc xoáy thần bí.

Vù

Khí lạnh màu lam trong thiên địa bắt đầu chậm rãi ngưng tụ. thu gọn vào phạm vi hai mươi dặm. nhưng tốc độ này cũng không tính là quá nhanh.

Từ Huyền dứt khoát bay lên không trung, nhìn xuống một mảnh đóng băng màu lam dưới chân, ánh mắt có khi đảo qua trên người Trương Hằng, mang theo vài phần phức tạp.

Thời gian trôi qua từng chút.

Thăng đến một lúc, truyền ra một tiếng phốc.

Một ngọn lửa màu bạc chói mắt bao trùm toàn thân tượng băng màu lam, bắt đầu điên cuồng hấp thu tinh hoa hàn băng trên tượng băng.

Xì xì... Tượng băng màu lam lấy mắt thường chuyển hóa thành từng đoàn ánh sáng màu lam chảy vào trong cơ thể Trương Hằng.

Chỉ một lát, đóng băng bên ngoài thân thể Trương Hằng đã tan chảy hơn một nửa, bao phủ trong một tầng ánh sáng màu lam hoa lệ. ở trong ánh sáng lam này. ngân điểm quỷ dị không ngừng nhảy lên, có khi mỏng manh có khi phát ra hào quang chói mắt.

Lấy tốc độ Như vậy, sẽ không cần bao lâu là Trương Hằng có thể phá băng mà ra. Nhưng mà, khí lạnh màu lam trong phạm vi ngàn dặm đột nhiên bắt đầu thu nhỏ. chủ yếu tụ lại trong phạm vi hai mươi dặm.

Một ngàn dặm... Chín trăm dặm... Tám trăm dặm...

Theo thời gian trôi qua. Trương Hằng lại bị đóng băng, chỉ có thể mơ hồ thấy được ngân điểm cùng ánh bạc trong tượng băng vĩnh viễn không khuất phục, dường như cũng có ý quyết tâm cùng chủ nhân liều mình tìm chết sống lại.

Cách Cửu u Lam Tinh Băng Thủy chừng Bốn năm chục dặm. một Tòa tượng băng đột nhiên vỡ ra, phát ra tiếng rầm rắc. lộ ra một lão giả tóc bạc áo bào lam ở bên trong. Người này chính là Băng Phong thượng nhân, đại trưởng lão Bích Tuyết Tương Vân Tông.

Hô!

Hắn khẽ thở ra một hơi. phun ra một cỗ khí lạnh màu lam đáng sợ. mặt ngoài thân thể thân thể có một tầng băng tinh trong suốt màu lam như ẩn như hiện. Tầng băng tinh này lúc nào cũng bảo hộ chủ nhân ở trong, đây là tuyệt kỹ Băng Phong thượng nhân tung hoành Tu Chân Giới Triệu quốc.

- Vì sao khí lạnh nơi này lại đột nhiên trở nên không ổn định?

Thần thức của hắn xẹt qua phạm vi trăm dặm. lập tức phát hiện dị trạng bên phía Trương Hằng. về mặt lộ ra thần sắc kinh hãi.

Trương Hằng ở nơi cách Cửu u Lam Tinh Băng Thủy chừng mười dặm. ánh sáng khí lạnh màu lam trong ngàn dặm đang tụ về phía khu vực của hắn.

Nhưng bản thân Trương Hằng như một cái hang không đáy, mặc kệ tới bao nhiêu khí lạnh, đều bị hắn cắn nuốt trong thời gian ngắn nhất.

Bất tri bất giác, trên không trung chỗ Trương Hằng biến thành tượng băng hình thành một cơn lốc xoáy màu lam, khí lạnh màu lam đáng sợ đến cực điểm ở chỗ này như một con rồng lam rít gào. ngay cả Từ Huyền đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ cũng chỉ có thể tạm lánh bay ra một hai dặm.

- Tu Chân Giới Triệu quốc còn có tu sĩ tu luyện công pháp thuộc tính băng mạnh hơn ta...

Ánh mắt lạnh lùng của Băng Phong thượng nhân lóe ra khác thường, thần thức chỉ có thể thật cận thận bắt giữ tình huống bên kia, tránh bị khí lạnh màu lam đáng sợ ăn mòn.

Oong....

Đột nhiên, tượng băng Trương Hằng phát ra một cỗ dao động đặc thù truyền vào thiên địa, đóng băng màu lam khoảng khắc hóa thành hư vô, biến mất không bóng dáng.

Đồng thời, một ngọn lửa trong suốt thật to lơ lửng trên đầu Trương Hằng, đường kính đến nửa thước.

Ngọn lửa trong suốt này vừa xuất hiện, khí lạnh màu lam mênh mông cuộn cuộn trong thiên địa như gặp phải khắc tinh, phát ra tiếng khê khê run rẩy. Ngừng một lát. sau đó hóa thành Thủy triều cuộn cuộn đổ vào trong ngọn lửa trong suốt kia.

Trương Hằng đứng dưới Hư Không Hỏa Diễm, trong ngoài cơ thể đều lưu chuyển một tầng hào quang màu lam, hai mắt hắt khê khép hờ, ước chừng vài nhịp thở, khê nhấc tay, Lập tức, Hư Không Hỏa Diễm Nhu thuận hiện lên trong bàn tay của hắn.

Nhất thời, khí lạnh màu lam trong phạm vi ngàn dặm lấy Trương Hằng làm trung tâm. hình thành một cỗ "gió lốc màu lam" đáng sợ.

- Người này thật đáng sợ...

Băng Phong thượng nhân đầu tiên là kinh ngạc, nhưng tiếp đó sắc mặt bắt đầu âm trầm, mang theo vài phần không cam lòng, nghĩ rằng:

"Hắn làm cho ta mất đi cơ hội tốt nhất đột phá Hóa Thần Kỳ..."

Đối mặt ánh sáng khí lạnh màu lam vô tận mênh mông cuộn cuộn trong thiên địa. Hư Không Hỏa Diễm trong lòng bàn tay Trương Hằng lúc đầu còn có thể thoáng ngăn cản một chút, nhưng không lâu sau bắt đầu có xu thế cực kỳ không ổn định, bắt đầu vụn vỡ không quy tắc.

Trọng yếu hơn là thân thể Trương Hằng khó có thể chống cự tinh hoa hàn băng ngập trời kia. Trương Hằng nhắm chặt mắt, cũng lộ ra thần sắc đau đớn. mặt mũi dần trở nên dữ tợn. cơ thể có khi phồng lên có khi lại co rút...

Hắn cũng muốn để Hư Không Hỏa Diễm ngừng cắn nuốt, nhưng chuyện này không đơn giản Như thế, Khí lạnh màu lam mãnh liệt trong thiên địa như có ý thức, chủ động vọt tới Trương Hằng. Hư Không Hỏa Diễm liền như một cái miệng cống, lúc này Trương Hằng muốn đóng nó lại, cũng đã lực bất tòng tâm.

Đột nhiên nắm trong tay lực lượng không thuộc về mình, dù là thân thể mạnh mẽ như Trương Hằng cũng không thừa nhận nổi. Đây cũng là vì cái gì mà hắn vẫn không vội cắn nuốt linh vật thiên địa nâng cao tu vi.

Bùm!

Rất cuộc, Trương Hằng không thừa nhận nổi cỗ khí lạnh màu lam vô tận trong thiên địa, thân thể nổ tung, máu thịt bắn tứ tung, máu phun ra, Hư Không Hỏa Diễm rời khỏi tay.

Tiếp đó, "gió lốc màu lam" gào thét khủng bố, chôn vùi hết thảy bên trong. "Cơn lốc màu lam" qua đi. còn lại tượng băng không thành hình người của Trương Hằng. máu phun trào nháy mắt liền đọng lại.

-Ôi...

Từ Huyền cách đó vài dặm khê thở dài. vẻ mặt mang theo thần sắc tiếc hận. nghĩ rằng: hắn chết như thế sao? Nếu có thể vượt qua, thực lực sẽ mạnh đến mức nào.

Thời gian ngắn ngủi, Trương Hằng liền từ đỉnh cao ngã xuống vực sâu vô tận.

Chẳng qua, trong lòng Từ Huyền còn ôm một tia chờ mong, có lẽ không chừng Trương Hằng còn có thể sáng tạo kỳ tích.

Băng Phong thượng nhân cách đó mấy chục dặm thấy cảnh này. trong lòng mừng rỡ như điên! Vừa rồi năng lực có thể nắm giữ thiên địa của Trương Hằng, làm cho Băng Phong thượng nhân sinh ra lòng ghen tị.

- Hả? Người vừa rồi thật giống như kẻ Bích u miêu tả...

Băng Phong thượng nhân khê ồ một tiếng, lộ ra vẻ kinh ngạc, lúc này mới cảm giác được chỗ không đúng.

Nguyên Anh của Bích U Tiên Tử sau khi lẩn trốn về Bích Tuyết Tương Vân Tông, liền miêu tả tình huống cụ thể về Trương Hằng cho Băng Phong thượng nhân cũng nói rất rõ đặc điểm công pháp của hắn.

- Bất Tử Tà Đế?

Ánh mắt lãnh liệt của Băng Phong thượng nhân lộ ra vài tia sát ý.

Oong!

Ngay khi đó, trên không trung chỗ tượng băng Trương Hằng. Hư Không Hỏa Diễm phát ra một trận run rẩy, dường như đang kêu gọi chủ nhân.

Hư Không Hỏa Diễm rung lên làm cho Cửu u Lam Tinh Băng Thủy ở ngoài mười dặm lại phát sinh dị biến.

Vừa một tiếng, từ Cửu u Lam Tinh Băng Thủy đột nhiên phun ra một đoàn băng diễm màu lam, tản ra khí lạnh, đáng sợ đông cứng linh hồn.

Tinh quang màu lam trong suốt lấp lánh, mấy đoàn băng diễm màu lam lấy tốc độ như thuận di bay tới phía Hư Không Hỏa Diễm.

- Cửu u Lam Tinh Băng Diễm!?

Sắc mặt Từ Huyền đại biến, theo bản năng na di ra xa mấy chục dặm. trong giọng nói lộ ra một tia hoảng sợ.

Hiển nhiên Băng Phong thượng nhân cũng nhận ra băng diễm này. Về mặt hoảng sợ, không chút do dự hóa thành một đoàn ánh sáng màu lam chạy thoát ra xa.

Phốc!

Mấy đóa băng diễm màu lam lóe ra màu sắc mê ly mộng ảo, vừa lúc rơi xuống chỗ Trương Hằng.

Lập tức, một mảnh băng diễm đáng sợ bắt đầu lan tràn trên mặt đất.

Trong đó, có một đoàn băng diễm màu lam vừa lúc đánh trúng Hư Không Hỏa Diễm.

Xệt! Mặt ngoài Hư Không Hỏa Diễm lập tức bao trùm một tầng băng diễm, Hư Không Hỏa Diễm trong suốt bắt đầu giao phong cùng Cửu u Lam Tinh Băng Diễm, giữa hai bên khó phân cao thấp.

Đúng lúc này, bên ngoài thân thể Trương Hằng ở bên dưới cũng bắt đầu bùng lên một đoàn băng diễm màu lam.

Cổ băng diễm màu lam đầu tiên đông lại tất cả sinh cơ trên người Trương Hằng, sau đó bắt đầu "phân giải" thân thể Trương Hằng.

Lấy tốc độ đủ thấy băng mất thường, thân thể mạnh mẽ của Trương Hằng bắt đầu chia tách, lộ ra máu thịt ghê người bên trong. Không tới mấy nhịp thở. thân thể hắn sẽ bị hủy diệt hoàn toàn!

Nguy cơ trước nay chưa có, giáng xuống người Trương Hằng, ngay cả Hư Không Hỏa Diễm trong thời gian ngắn cũng khó trợ giúp hắn.

Đột nhiên, bước ngoặt giáng xuống:

Phốc! Một ngọn lửa đỏ sậm bám ở mặt ngoài thân thể Trương Hằng, đây là tinh hoa hỏa diễm trong cơ thể hắn.

Xì! Một mảnh lôi quang màu tím chói mắt vờn quanh thân thể hắn, đây là tinh hoa thiên lôi hắn chứa đựng.

Ti! Một đạo ánh sáng Nhu hòa màu lam lưu chuyển toàn thân hắn. mông lung mê người, đây là tinh hoa hàn băng vừa hấp thu.

Cuối cùng, một mảnh đốm sáng màu bạc hoa mỹ tán ra từ các góc trên thân thể hắn. hình thành một mảnh màu bạc sáng chói vô cùng mạnh mẽ. gát gao thủ hộ thân thể hắn. hơn nữa bắt đầu chữa trị những vết thương vỡ ra trên người hắn.

Màu đỏ sậm. màu tím. màu lam, màu bạc.

Bốn loại hào quang thủ hộ thân thể Trương Hằng, để hắn không bị uy hiếp trong thời gian ngắn.

Nhưng mà đối mặt với Cửu u Lam Tinh Băng Thủy ngay cả tu sĩ Hóa Thần Kỳ cũng phải sợ hãi, bốn đoàn hào quang trong ngoài cơ thể Trương Hằng cũng rất khó kiên trì lâu, đang nhanh chóng tiêu hao.

Đồng thời, Luyện Hư Linh Khí trạng thái dịch trong đan điền Trương Hằng khôi phục sinh cơ. bắt đầu nhanh chóng vận chuyển hấp thu lượng lớn những hạt màu bạc chồng chất, hơn nữa một mảnh những hạt màu bạc không ngừng sinh ra, đang từ một loại chất biến...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

368. Chương 366: Thiết Mộc Bị Thương.

Khi Cửu u Lam Tinh Băng Diễm từ trong cung điện băng tinh thần bí đi ra lập tức dọa cho Băng Phong thượng nhân lập tức bỏ chạy. Hắn chạy gần trăm dặm mới dám ngừng lại.

- Một trong những băng diễm đáng sợ nhất trong truyền thuyết lại xuất hiện nơi này. Cửu u Lam Tinh Băng Diễm tối thiểu phải dựng dục mười triệu năm ở nơi cực u. tất nhiên cũng đã sinh ra linh trí, thậm chí tới gần lúc thành thực. Băng không cũng sẽ không đột nhiên nhằm vào Trương đạo hữu...

Từ Huyền chớp mắt đã di chuyển mấy chục dặm, trên mặt mới khôi phục lại vẻ trấn định.

Tuy rằng tốc độ di chuyển của Cửu u Lam Tinh Băng Diễm khiến người ta kinh hãi tới cực điểm nhưng tu sĩ Hóa Thần Kỳ chỉ cần bảo trì một khoảng cách nhất định thì cũng không có quá nhiều nguy hiểm. Dù sao tu sĩ Hóa Thần Kỳ nắm giữ thần thông Tiểu Na Di, toàn lực thi triển thì có thể thuấn di mấy chục dặm. Tuy nhiên thần thông này cũng rất hao tổn tâm thần, dưới tình huống bình thường tu sĩ Hóa Thần Kỳ cũng không thể dễ dàng thi triển.

- Đáng tiếc a... Trương đạo hữu chỉ sợ đã không hề có cơ hội nào nữa!

Từ Huyền thở dài một tiếng, dùng thần thức quan khán Cửu u Lam Tinh Băng Diễm đang tàn phá bờ bãi ngoài mấy chục dặm. trong lòng cũng vô cùng cảm khái.

Quan sát hồi lâu, thần thức của Từ Huyền cũng không dám tới quá gần, tránh bị Cửu u Lam Tinh Băng Diễm công kích. Dù sao thứ này hiện tại cũng đã sinh ra linh trí rồi.

- Nơi này không nên ở lại lâu.

Từ Huyền xác nhận Trương Hằng không còn khả năng sống sót liền hóa thành một đạo ánh sáng màu xanh nhàn nhạt, bay về phía chân trời.

Thần thức hắn vô tình lướt qua Băng Phong thượng nhân của Bích Tuyết Tương Vân Tông, phát hiện người này tu Luyện ở băng phong hơn nửa năm, tu vi tiến nhanh, mơ hồ đã bước vào cánh cửa Hóa Thần Kỳ rồi.

Hoặc là nói Băng Phong thượng nhân đã đặt nửa chân vào Hóa Thần Kỳ!

Nếu không phải vì Trương Hằng dẫn phát ra dị trạng, có lẽ không tới mười năm, hắn đã có thể trở thành đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ mới nhất của Triệu Quốc trong mấy ngàn năm trở lại đây.

Đáng tiếc, cơ hội đột phá đã không có duyên với hắn. Loại cơ duyên này đã tiêu tan, ngay cả hắn tiếp tục bế quan cũng không còn tác dụng nào nữa.

Tuy nhiên Dù vậy, thực lực của hắn cũng đủ để quét ngang tu sĩ dưới Hóa Thần Kỳ. dù gặp yêu thú Biến Hóa Kỳ đỉnh phong cũng không phải sợ hãi.

Trong mơ hồ, trong lòng Băng Phong thượng nhân hiện lên một cổ bực bội. dùng thần thức quét ngang khu vực hai mươi dặm bị băng phong này, có chút không cam lòng!

Giờ phút này, nơi băng phong chủ yếu tập trung phạm vi hai mươi dặm quanh Trương Hằng. Trong khu vực này, thần thức hắn tiến vào sẽ bị đóng khí cường đại tiến thẳng linh hồn. Càng đáng sợ hơn chính là

Cửu u Lam Tinh Băng Diễm. Băng diễm này dường như có được linh tính nhất định, chỉ hơi dị động liên có thể công kích người khác.

Lại ngay ngốc nơi này thêm mấy ngày, phát hiện không có dị trạng gì thêm, hơn nữa cảm giác nguy cơ mơ hồ đang rình rập cho nên Băng Phong thượng nhân đành phải từ bỏ ý niệm tiếp tục chờ đợi.

Không chế độ quang màu lam tán dạt ra Bốn phía. Băng Phong thượng nhân liền hướng về một chỗ của Ngọc Phật Tự bay đi. Tốc độ của hắn đã nhanh hơn không chỉ một nửa so Với nửa năm trước.

Ai cũng không phát hiện ra dưới một mảnh Cửu u Lam Tinh Băng Diễm còn có một Thanh niên với quang hoa bốn màu không ngừng lóe ra đang ngoan cường sinh tồn. hô hấp của hắn khẽ đến độ không thể nghe thấy nhưng cũng dần trở nên hữu lực. Những quang điểm màu bạc trong đan điền cũng trải rộng như tinh vân. Ngọc giản thần bí trong thức hải của hắn sáng ngời lóng lánh.

Bên kia, Hư Không Hỏa Diễm đang tranh phong với Cửu u Lam Tinh Băng Diễm, từ trong hạ phong đang dần sinh ra một tia chuyển biến.

Đồng thời với đó, một đôi con ngươi màu bạc đột nhiên mở ra. giống như mắt của Ma thần, lạnh lùng nhìn xuống thiên địa.

Phi hành chừng nửa ngày, trước mặt Băng Phong thượng nhân xuất hiện một mảnh biển rừng xanh ngắt ngút ngàn.

Nơi này lộ ra một cổ khí tức âm trầm, nơi nơi là những cây cao tới cả trăm thước. Tu sĩ bình thường căn bản không dám đi qua nơi này.

- Vô Ưu Lâm?

Khóe miệng Băng Phong thượng nhân hiện lên vài tia cười lạnh. Bích Tuyết Tương Vân Tông từng có hai vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ gặp nạn nơi này, một người chết đi. một người mất đi tung tích. Đối với điều này, Băng Phong thượng nhân đương nhiên không thể quên được. Nhưng lúc trước hắn cố kỵ thực lực của siêu cấp yêu thú Thiết Mộc của Vô Ưu Lâm cho nên không dám hành động thiếu suy nghĩ. Nửa năm trước, hắn đích thân đi tới Ngọc Phật Tự cũng là vì muốn điều tra tin tức liên quan tới Trương Hằng.

Dừng thân ở trên không Vô Ưu Lâm, trên mặt Băng Phong thượng nhân tràn ngập một mảnh đồng khí màu lam, lập tức một phiến đại thụ liền bị đóng băng thành một đoàn khắc băng, chớp mắt đã mất đi sinh cơ.

- Người nào dám tới Vô Ưu Lâm ta quấy rối?!

Một cổ uy áp cường đại từ trên trời giáng xuống khiến cho Băng Phong thượng nhân cũng phải cảm nhận một chút khí tức nguy hiểm.

Thần thức hắn nhanh chóng tập trung vào đại diện thần bí ở sâu trong Vô Ưu Lâm, đang định thâm nhập vào sâu trong đại diện thì đột nhiên một cổ Thanh mang bén nhọn tới cực điểm hiện lên, ngăn cách thần thức hắn ở lại bên ngoài.

Đồng thời, một tiếng hừ nhẹ vang lên bên tai hắn. Tinh thần uy áp vô hình giống như thái sơn áp lên người Băng Phong thượng nhân, khiến hắn sinh ra một ảo giác không thể kháng cự lại được!

- Thần thức người này thật đáng sợ, thậm chí đã chạm tới trình độ Hóa Thần Kỳ...

Nhất thời, trong lòng Băng Phong thượng nhân đã sinh ra thói ý.

Hắn vốn tưởng rằng đặt nửa chân vào Hóa Thần Kỳ thì hoàn toàn có thể vô địch trong Nguyên Anh Kỳ. Nhưng sự thật ngay trước mắt hắn đã cho thấy siêu cấp yêu thú trong Vô Ưu Lâm còn mạnh hơn hắn vài phần.

Bản thân Thiết Mộc trong Vô Ưu Lâm chính là yêu thú Biến Hóa Kỳ đỉnh phong, cộng thêm thiên phú Thanh Thiết Thần Ưng tiếp cận Thần thú. tu sĩ Hóa Thần Kỳ cũng không dễ dàng chiến thắng được hắn. Nếu không phải do có nguyên nhân đặc biệt, hắn đã sớm đi ra khỏi Vô Ưu Lâm, sao lại còn ở trong này như rùa rụt cổ, thậm chí còn khởi động cấm chế trận pháp.

- Tại hạ là Đại trưởng lão Bích Tuyết Tương Vân Tông. Đại khái mấy tháng trước có hai gã tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của tông ta gặp rủi ro trong này, thậm chí còn có một gã trưởng lão chết trong tay người. Lần này ta tới là muốn đòi lại một công đạo!

Băng Phong thượng nhân thật cũng không sợ hãi gì. Hắn quả thật vô cùng tin tưởng vào lực phòng ngự của mình, Trước kia. thân là một trong bảy đại tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của Triệu Quốc, mấy gã tu sĩ Nguyên Anh đại viên mãn khác cũng không làm gì được hắn. Huống hồ thực lực của hắn lúc này đã đặt nửa chân vào Hóa Thần Kỳ.

- Tu sĩ Nguyên Anh Kỳ?!

Trong đại điện truyền ra Thanh âm khinh miệt:

- Người đang nói tới một nam một nữ Nguyên Anh Kỳ tới đây giương oai sao... Uhm, còn có một tên Thanh niên nhân loại?!

- Hừ. chính là mấy người đó!

Băng Phong thượng nhân hừ lạnh một tiếng, hơi vươn tay ra. ngưng tụ một đoàn băng cầu màu lam trong suốt trong lòng bàn tay. truyền ra đông khí đáng sợ khiến linh hồn người ta phải lâm vào run sợ.

Một khi băng cầu này đánh trúng đại điện kia, Băng Phong thượng nhân tin tưởng tên yêu thú siêu cấp này cũng không có chỗ nào mà ẩn trốn.

- Người dám uy hiếp Thiết Mộc ta?! So với gã tu sĩ nhân loại Hóa Thần Kỳ giao thủ Với ta năm đó. người tính là cái gì?! Không nên khiêu chiến sự kiên nhẫn của ta! Nếu chọc giận ta. cả Bích Tuyết Tương vân Tông của người chờ đó mà bị yêu thu huyết tẩy diệt môn...

Thiết Mộc vẫn không chịu ra khỏi đại điện nhưng Thanh âm và thái độ cương ngạnh khiến Băng Phong thượng nhân hơi do dự.

Nghĩ tới tình cảnh rất nhiều yêu thú Biến Hóa Kỳ điên cuồng giết tới môn phái, trong lòng Băng Phong thượng nhân cũng có chút lạnh cả người.

Lúc trước, Huyết Giao Long dẫn theo rất nhiều yêu thú Biến Hóa Kỳ xông thẳng lên Phi Linh Đảo Thanh Vân Sơn. khiến đám tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của Triệu Quốc phải bỏ chạy trốn chết. Như vậy, uy vọng của yêu tộc cực thịnh, đã để lại một bóng ma trong lòng không ít tu sĩ.

- Ha ha ha... Tên tu sĩ Nguyên Anh hậu Kỳ kia ta đã giết chết! Dù là người dù xông tới cũng không làm gì được ta đâu! Thiết Mộc ta có thể sinh tồn mấy vạn năm nơi này, không phải người có thể uy hiếp được!

Thiết Mộc cười lạnh, hơi ngừng lại rồi nói tiếp:

- Tuy nhiên, ta có thể cung cấp cho người tin tức Thanh niên kia. Ta đã nhận ra các người đúng là có âm mưu đối với hắn...

Cuối cùng, giọng điệu của Thiết Mộc cũng hơi hoãn lại. như có ý thoái nhượng.

Thanh niên kia? Người là nói tên Bất Tử Tà Đế... Hừ. hắn ta hôm nay đã chết rồi!

Băng Phong thượng nhân hừ lạnh nói.

- Đã chết! Không thể nào!

Trong giọng nói Thiết Mộc mang theo vài tia kinh ngạc:

- Hắn đứng ở Cực Diễm Môn Thanh Hồ Sơn ở cùng tiểu tử hồng mao kia, làm sao có thể chết được! ? Hai người bọn chúng liên thủ những kẻ đầu đường xó chợ căn bản không thể làm gì được hắn!

- Cực Diễm Môn? Bất Tử Tà Đế hóa ra ở đó... Hay là?

Trên mặt Băng Phong thượng nhân đột nhiên hiện lên vài tia hiểu ra.

- Không sai. chính là phân thân!

Thanh âm của Thiết Mộc mang theo vài tia tiểu ý!

- Phân thân!?

Băng Phong thượng nhân nhớ tới miêu tả của Bích U Tiên Tử lúc trước. Trương Hằng quả thật tu luyện Thân Ngoại Hóa Thân.

- Nói Như vậy... Bản tôn Bất Tử Tà Đế đã chết, Phân Thân còn ở lại Cực Diễm Môn?!

Băng Phong thượng nhân nhanh chóng đưa ra một kết luận.

- Được, ta tạm thời đi Cực Diễm Môn. Hy vọng người không lừa gạt ta...

Trong mắt Băng Phong thượng nhân hiện lên một đạo hàn quang, băng cầu màu lam liền huy một tiếng, bắn về phía Vô Ưu Lâm.

Ti ti

Hàn khí khủng bố lan tràn phạm vi mười dặm. Chỉ một lúc, nơi này hình thành một phiến băng phong!

Theo sau, Băng Phong thượng nhân hóa thành một đạo lam quang, bay khỏi Vô Ưu Lâm. nơi này chỉ còn lại một mảnh tĩnh mịch.

Đại điện ở sâu trong Vô Ưu Lâm. một con phi ưng màu xanh thật lớn đang nằm trên sàn nhà, lông vũ của hân giống như tinh thiết, lộ ra phong mang lợi hại.

Nhưng một chiếc thiết sí của hân lại bị bể gãy. một con mắt cũng bị chọc mù. con mắt còn lại hiện ra sự oán hận, điên cuồng và độc ác. Thân mình nó không ngừng run rẩy, hiển nhiên bị thương rất nặng.

Một cánh bị bể gãy, toàn thân thương nặng, thậm chí một mắt bị chọc mù, trầm luân tới trình tự này. Đây vẫn chính là Thanh Thiết Thần Ứng Thiết Mộc bề ngỗ trước kia sao?!

- Tên nhân loại đáng chết! Sẽ có ngày ta trả mối thù hôm nay...

Thần thức Thiết Mộc chăm chú vào Băng Phong thượng nhân đang nhanh chóng rời đi...

Sau đó, hân lại lâm vào trạng thái như điên cuồng, lẫn lộn trong đại điện, phát ra từng đợt âm Thanh khủng bố khiến người ta kinh khiếp.

- Vũ Vô Cực... Vũ Vô Cực... Vũ Vô Cực...

Trong miệng hân gọi tên một người, đôi mắt còn lại cũng toát ra vẻ sợ hãi, không cam lòng.

Trong vô hình, một thân ảnh mãi mãi không thể chiến thắng hiện lên trước mặt hân, tiếng long ngâm cũng như ẩn như hiện nhộn nhạo bên tai.

Bóng ma, đây vĩnh viễn là bóng ma trong lòng hân.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

369. Chương 367 : Tinh Hạch Kỳ - Tầng Ba Cổ Tháp.

ở băng phong chi địa, phạm vi hai mươi dặm.

Trên người Trương Hằng lóe ra quang hoa Bốn màu mỏng manh. Lam Tinh Băng Diễm vẫn không ngừng quần lấy thân hình hân, tản ra đông khí màu lam khủng bố đủ để đông lạnh tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Giữa hư không, Hư Không Hỏa Diễm bị một mảnh lớn Cửu u Lam Tinh Băng Diễm bao phủ lấy, một cổ dao động đặc thù ẩn ẩn truyền ra khiến linh hồn người ta lâm vào run sợ.

Lúc đầu, Hư Không Hỏa Diễm bị mảnh Lam Tinh Băng Diễm này áp chế gắt gao. khó có thể phát huy ra uy hiệu thôn phệ vạn vật của nó. Tuy nhiên, theo thời gian, nó dần nghịch chuyển tình thế bất lợi. bắt đầu phát động công kích đối với Cửu u Lam Tinh Băng Diễm. Dùng mắt thường có thể thấy được băng diễm màu lam đang biến mất từng chút một.

Nhưng ngay lúc này, Cửu u Lam Tinh Băng Diễm ngoài mười mấy dặm lại sáng ngời, thêm một tầng lớn Lam Tinh Băng Diễm lại ủa tới, dùng ưu thế số lượng để áp chế Hư Không Hỏa Diễm.

Nhất thời, Trương Hằng và Hư Không Hỏa Diễm đều lâm vào cục diện vô cùng nguy hiểm. Hư Không Hỏa Diễm thật ra cũng không quá lo ngại, nhiều nhất chỉ ở vào thế bất lợi mà thôi. Cửu u Lam Tinh Băng Diễm còn chưa đạt tới trình độ có thể mai một được nó.

Nhưng Trương Hằng lại lâm vào một tình huống mà bất cứ lúc nào đều có thể bị tiêu diệt. Quang hoa bốn màu quanh thân hắn đang nhanh chóng tiêu hao vì ngăn cản Cửu u Lam Tinh Băng Diễm. Đây cũng là dưới tình huống Trương Hằng nắm giữ một bộ phận tinh hoa hàn băng, có sức chống cự rất mạnh đối với Lam Tinh Băng Diễm. Nếu không, không tới mấy lần hô hấp. hắn đã có thể bị hóa thành một thi thể bị đóng băng rồi.

Đối mặt với cảm giác tử vong ngay trước mắt. tâm thần và thần thức Trương Hằng đã tấn chức tới một cảnh giới Huyền diệu. Hết thấy bốn phía đều trở nên tĩnh mịch, mọi sự biến hóa và dao động của linh khí trong cơ thể đều được hắn nắm rõ trong tay.

Ngân dịch trong đan điền không ngừng xoay tròn, nhanh chóng thôn phệ số quang điểm màu bạc chồng chất trong đó. Ngoài ra, từng đạo quang điểm màu lam cũng lưu chuyển toàn thân hắn. Đây chính là tinh túy hàn băng ẩn chứa trong Cửu u Lam Tinh Băng Diễm, cũng là nguyên nhân chủ chốt nhất khiến Trương Hằng có thể cầm cự được.

Theo ngân dịch cấp tốc xoay tròn, có một bộ phận ngân dịch đột nhiên chuyển hóa thành một thứ chất dính màu bạc.

Thứ chất dính màu bạc này vừa mới xuất hiện giống như bột biển, điên cuồng hấp thu ngân dịch và quang điểm màu bạc xung quanh.

Ông

Ngân huy bên ngoài cơ thể Trương Hằng đột nhiên mãnh liệt, nổ rộ quang hoa chói mắt. Khí tức cường đại từ trên người hắn phát ra đủ khiến tu sĩ Nguyên Anh đại viên mãn cũng phải biến sắc.

Theo biểu hiện của Trương Hằng nơi này, Hư Không Hỏa Diễm giữa không trung cũng run lên. Tiêu trí tia chớp màu đen ở trung ương đoàn hỏa diễm trong suốt cũng hơi lóe lên một chút.

Lập tức, Cửu u Lam Tinh Băng Diễm xung quanh dừng lại một chút, tần suất công kích cũng chậm lại. bộ dáng dường như rất sợ hãi. Nhưng nhanh chóng, chúng nó lại tiếp tục điên cuồng công kích.

Trong tự nhiên, khi sư tử con còn chưa trưởng thành, những hạng như lang sói tuy còn có chút kiêng kỵ nhưng cũng không chút do dự diệt sát. Giờ phút này, Hư Không Hỏa Diễm và Cửu u Lam Tinh Băng Diễm đúng là có mối liên hệ Như vậy.

Tuy nhiên, theo Trương Hằng đột nhiên tĩnh lại. uy lực Hư Không Hỏa Diễm đột nhiên tăng lên. Người mạnh ta mạnh, người yếu ta yếu! Đó chính là mối quan hệ giữa Hư Không Hỏa Diễm và Trương Hằng.

Khi thứ chất dính máu bạc sinh ra trong đan điền Trương Hằng. khí tức trên người của hắn đã mạnh hơn nhiều, thực lực lại tăng lên, trước mắt thậm chí đủ đối kháng Nguyên Anh đại viên mãn.

Nhưng đây chung quy mới là bắt đầu mà thôi, bước phát triển về chất còn đang tiếp tục...

Cho tới một lúc, Ngọc giản thần bí trong thức hải của Trương Hằng đột nhiên sáng ngời, tâm thần Trương Hằng lại chấn động, nhoáng cái. một đại môn vô hình mở ra trước mặt hắn.

Khí tức cổ xưa từ tầng thứ ba cổ tháp tán phát ra. bên trong nổ rộ xạ tuyến trong suốt màu bạc xuyên thấu linh hồn.

Hư một tiếng, một đạo tử quang từ tầng hai cổ tháp lên tới tầng ba. Tử quang này chính là linh hồn của Tử Cực tán nhân.

Trương Hằng kìm nén sự kích động trong lòng, đưa ý thức thâm nhập vào trong tầng ba Cổ tháp, thứ chất dính màu bạc trong đan điền nháy mắt đã cắn nuốt tất cả ngân dịch, đồng thời nhanh chóng trở nên ổn định, chờ đợi bước biến hóa tiếp theo.

- Tinh Hạch Kỳ...

Ý thức tiến vào không gian bao la bát ngát vô tận của tầng ba cổ tháp, rất nhiều tin tức đột nhiên từ trong không gian này truyền tới.

Thanh Hồ Sơn, Cực Diễm Môn.

Phân thân Trương Hằng và Triệu Thụy đang ngồi trong phòng khách. Bên cạnh hai người là Bách Luyện đại sư đang ngồi ở ghế dành cho khách. Trên mặt phân thân Trương Hằng hơi hiện lên vẻ kích động.

- Đại ca. vừa rồi ngươi có bộ dáng sầu mi khổ kiếm, sao giờ lại đột nhiên vui vẻ như vậy?!

Triệu Thụy thấy được sự kích động và vui mừng trên mặt Trương Hằng liền lên tiếng hỏi.

Vừa rồi ba người đang thảo luận việc liên quan Hỏa Dung Tinh nham động. Bách Luyện đại sư sau một lúc cân nhắc đã khẳng định Cực Diễm Môn lúc này chính là nơi đóng quân của Bách Luyện Tuyệt Khí Tông mấy vạn năm trước.

Sau khi đưa ra một kết luận như vậy, Bách Luyện đại sư vô cùng kích động, nếu không phải do thực lực không đủ giờ phút này chỉ sợ hân đã ở Hỏa Dung Tinh nham động mà không chịu đi ra.

- Trương đạo hữu, bản tôn của ngươi bên kia có phải có chuyển biến tốt không?

Bách Luyện đại sư vừa thấy thần thái Trương Hằng cùng hiếu kỳ hỏi.

Trương Hằng không lập tức trả lời vấn đề của hai người, nhắm chặt hai mắt, cảm thụ một lúc rồi sáng khoái nói:

- Không tới mười ngày nữa tháng, bản tôn của ta có thể bình yên trở về. Đến lúc đó, tu vi và thực lực của ta cũng sẽ tăng lên một cảnh giới hoàn toàn mới...

Nói tới đây, ý cười trên miệng Trương Hằng càng lúc càng sáng lạn. trong mắt tràn ngập vẻ kích động và chờ mong.

Trên mặt Triệu Thụy hiện ra vẻ vui mừng:

- Ta đây trước chúc đại ca công đức viên mãn...

Bách Luyện đại sư cũng liên tục chúc mừng!

Trương Hằng cũng không khách sáo. thần thái nhanh chóng khôi phục trấn định, suy tư hồi lâu, nói với Bách Luyện đại sư:

- Tư Không đạo hữu. ngươi hiện tại có nguyện ý gia nhập Cực Diễm Môn hay không?

- Đương nhiên, chắc chắn rồi!

Bách Luyện đại sư không chút do dự nói. trong lời nói còn biểu đạt sự kích động trong lòng!

Triệu Thụy cười nói:

- Tư Không đại sư. ngươi đã nguyện ý gia nhập Cực Diễm Môn ta, ta liền ban cho ngươi chức vị trưởng lão!

- Tông chủ coi trọng lão phu quá rồi...

Do dự một chút. Bách Luyện đại sư lại nói:

- Lão phu chỉ còn bốn năm mươi năm thọ nguyên! Nguyện vọng lớn nhất trong đoạn thời gian cuối đời này chính là có thể luyện chế ra pháp bảo đỉnh cấp trở lên, có chết cũng không hối tiếc...

Trương Hằng cười ha hả:

- Tư Không đạo hữu không cần lo lắng, tới lúc đó ta tặng cho ngươi Hóa Anh Đan, chuyện này cũng không khó khăn gì! Một khi ngươi tấn chức Nguyên Anh Kỳ, có thêm mấy trăm năm thọ mệnh, về sau có thể an tâm đảm nhiệm chức trưởng lão Cực Diễm Môn ta!

- Hóa Anh Đan...

Về mặt Bách Luyện đại sư kinh ngạc nhìn về phía Trương Hằng.

Trương Hằng cười cười:

- Hóa Anh Đan quá thực là chí bảo mà tu sĩ Kết Đan Kỳ luôn mơ ước nhưng đối với chúng ta mà nói cũng chỉ là khá đáng giá mà thôi! Nên biết rằng, ở Tam Tinh Vực này, một kiện pháp bảo đỉnh cấp cũng đổi được một viên Hóa Anh Đan đó.

- Cái này... Nếu thật sự có thể có được một viên Hóa Anh Đan, lão phu thề sống thề chết sẽ cống hiến hết mình cho Cực Diễm Môn...

Về mặt Bách Luyện đại sư kinh hỉ và rất cảm kích, coi như một người đang lâm vào tử vong lại đạt được một tia sinh cơ cuối cùng!

Cống hiến cho Cực Diễm Môn không chỉ có thể sử dụng địa hỏa của Hỏa Động Tinh nham động để luyện khí mà còn có được linh đan vô cùng mơ ước Hóa Anh Đan. Bách Luyện đại sư mặc dù có ngốc cũng không cự tuyệt!

- Được! Việc này coi như xác định, Chờ bản tôn ta trở về, mọi chuyện đi vào quỹ đạo. Chính ta cũng không phải tiếp tục cuộc sống phiêu bạt trốn chết như lúc trước nữa...

Trương Hằng cuối cùng quyết định coi Cực Diễm Môn làm nơi dừng chân tạm thời.

Triệu Thụy vừa chuẩn bị lên tiếng thì dị biến đột nhiên phát sinh. Một cỗ thần thức mạnh mẽ, kiêu ngạo vô cùng xẹt qua toàn bộ Cực Diễm Môn uy áp kinh đảo hải lãng đột nhiên buông xuống cả khu vực này.

Ngay Sau đó, hơi lạnh thấu xương lan tràn phạm vi mấy chục dặm. Trên mặt đất có thể thấy được một tầng băng mỏng dần dần ngưng kết.

Sắc mặt Trương Hằng đại biến, cả kinh kêu lên:

- Đây hình như là dấu hiệu của Băng Phong Thiên Lý...

Ba người liên tục kéo dài thần thức, rất nhanh phát hiện một bóng người với băng vụ màu lam bao phủ quanh thân.

Bóng người trong băng vụ màu lam dùng một ánh mắt miệt thị nhìn ba người bên dưới, dừng lại trên người Trương Hằng một vài giây.

- Ngươi là ai. dám tới Cực Diễm Môn ta gây chuyện?!

Trên mặt Triệu Thụy tràn đầy hàn ý. trong mắt lóe ra một cỗ sát khí như thực chất, Thanh âm lạnh như băng vang khắp bầu trời.

-Ta là ai?

Bóng người trong băng vụ phát ra vài tiếng cười lạnh.

Dần dần băng vụ màu lam tiêu tan, lộ ra một lão già đầu bạc mặc lam bào ở bên trong. Người này có vẻ mặt lạnh lùng, ánh mắt luôn luôn nhìn chằm chằm Trương Hằng, một cỗ sát khí như ẩn như hiện khiến Trương Hằng cũng phải âm thầm giật mình.

Xem khí thế người này, thậm chí không kém nhiều so với Thiết Mộc của Vô Ưu Lâm lúc trước, dĩ nhiên là nhân vật sánh ngang yêu thú Biến Hóa Kỳ đỉnh phong kia.

Hơn nữa, từ trên người này, Trương Hằng còn cảm nhận được một cỗ khí tức cổ quái tới cực điểm, đó là một trạng thái đặc biệt, nằm giữa Nguyên Anh Kỳ và Biến Hóa Kỳ.

- Băng Phong thượng nhân!

Từ bên trong Cục Diễm Môn có một lão già Nguyên Anh Kỳ bay lên. phát ra một tiếng thét kinh hãi. Một lời này đã nói toạc ra thân phận lão già mặc lam bào này. Người vừa lên tiếng chính là Dực trưởng lão của Cục Diễm Môn.

- Băng Phong thượng nhân?

Đám người Trương Hằng không khỏi hít sâu một hơi khí lạnh.

Băng Phong thượng nhân chính là Đại trưởng lão của đại phái nhất lưu Bích Tuyết Tương Vân Tông, là một trong bảy đại tu sĩ Nguyên Anh Kỳ Triệu Quốc, tu vi chấn động Triệu Quốc mấy trăm năm nay. Từ khi tấn chức Nguyên Anh đại viên mãn, hắn chưa từng thất bại.

Nhưng Giờ khắc này, nhân vật truyền Kỳ này đột nhiên buông xuống Cục Diễm Môn mang theo địch ý nồng đậm. mục tiêu chính là Trương Hằng.

- Bất Tử Tà Đế... Ha ha ha... Hoặc là nói phân thân Bất Tử Tà Đế... Hôm nay. người muốn ta ra tay hay tự mình ngoan ngoãn chịu trời đây?

Băng Phong thượng nhân khoát tay, một băng cầu màu lam trong suốt xuất hiện trong lòng bàn tay hắn, linh áp khủng bố từ trong băng cầu này truyền ra, không khí xung quanh cũng trở nên ngưng trệ.

- Muốn chết?!

Trong mắt Triệu Thụy hiện lên một tia lửa giận, nhẹ nhàng vung tay lên. Phạm vi mấy trăm thước lập tức ngưng kết một mảng hỏa diễm màu đỏ sậm. mang theo tiếng gào thét ập tới Băng Phong thượng nhân.

Băng Phong thượng nhân cười lạnh, vẫn không nhúc nhích, quanh thân lại được một tầng băng vụ màu lam bao phủ. thản nhiên nói với mấy người phía dưới.

- Các người, cả mấy người cùng lên đi...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

370. Chương 368 : Tinh Hạch Kỳ - Vượt Cấp.

Băng Phong thượng nhân vẫn đứng yên giữa hư không, băng vụ màu lam nhộn nhạo quanh thân, nổi lên một cỗ băng hàn khí. trong tay hắn lơ lửng một băng cầu màu lam trong suốt, vẻ mặt lạnh nhạt nhìn đám người Trương Hằng phía dưới, bộ dáng rất đắc thắng.

Hắn vừa dứt lời. phạm vi không gian vài trăm thước đột nhiên nổi lên một tầng hỏa diễm nóng cháy màu đỏ sậm, mang theo tiếng hô thét bao phủ lấy hắn. băng phong trên mặt đất cũng chậm rãi hòa tan.

Trong nhất thời, trên mặt đất bốc lên hơi nước đáng sợ. nhiệt lượng kinh người tản mát ra khắp bầu trời Cục Diễm Môn. dẫn tới sự chú ý của một số môn phái cạnh đó.

Hưu!

Cả người Triệu Thụy lộ ra một cỗ hỏa quang, nháy vào trong không gian bị hỏa diễm bao phủ.

- Tư Không đạo hữu, người tạm thời tránh đi, cách nơi này càng xa càng tốt!

Trương Hằng truyền âm cho Bách Luyện đại sư.

Chiến đấu giữa Nguyên Anh Kỳ. tu sĩ Kết Đan Kỳ hoàn toàn không thể nhúng tay vào, huống chi ba người giao chiến đều là những nhân vật nổi bật trong Nguyên Anh Kỳ.

- Tông chủ! Ta tới trợ giúp...

Hỏa Dực trưởng lão quát lớn một tiếng, cười độn quang, không chút do dự phóng lên không, trên mặt cũng mang theo vài tia lo lắng! Tuy rằng hắn rất tin tưởng vào vị Tông chủ mạnh mẽ của mình nhưng địch nhân lại là một trong bảy đại tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của Triệu Quốc, cường không giả của đại phái nhất lưu, công pháp tu luyện lại khắc chế Triệu Thụy.

Hô!

Vừa tiến vào hỏa diễm lĩnh vực, quanh thân hắn nổi lên một tầng hỏa quang lưu chuyển, khiến hỏa diễm tách ra. Là một gã tu Luyện công pháp hỏa hệ. hắn cũng có khả năng kháng cự hỏa diễm rất mạnh.

Tiếp theo hắn vùng tay lên. trong tay liền xuất hiện một chiếc quạt lông Với hỏa quang màu đỏ lưu chuyển. nhanh chóng đánh ra pháp quyết. Hỏa Vũ Phiến này đánh ra từng đạo hỏa xà cực nóng, vùng vẫy trong không gian hỏa diễm này. Mấy đạo hỏa xà ông một tiếng, uy lực tăng vọt, to ra chừng gấp đôi, gào rít lao tới người Băng Phong thượng nhân.

Nhưng mà bất kể là mảnh lĩnh vực hỏa diễm hay hỏa xà do Hỏa Dực trưởng lão khống chế, còn chưa tới được Băng Phong thượng nhân đã khoảnh khắc tiêu tan. Đập vào mắt là Băng Phong thượng nhân với một mảnh băng vụ mông lung bao phủ. không chút sức mẻ. hơi nước bốn phía nháy mắt lại hóa thành nhiều bông tuyết rơi xuống mặt đất.

Đúng Lúc này, Trương Hằng cũng bay vào mảnh lĩnh vực hỏa diễm của Triệu Thụy. vừa lúc thấy được Băng Phong thượng nhân đang nhẹ nhàng ứng phó công kích mãnh liệt của hai người kia.

Dưới sự khống chế của Triệu Thụy. hỏa diễm đầy trời vừa bạo liệt lại lần nữa công kích tới trước người Băng Phong thượng nhân. Nhưng cũng không thể thương tổn người này mảy may, ngay cả băng vụ trước người lão cũng không thể bị đột phá.

Bá!

Trương Hằng vừa tiến nhập vào không gian hỏa diễm, thân hình nhoáng lên đã lướt ra phía sau Băng Phong thượng nhân, một quyền ẩn chứa lực lượng cơ thể khủng bố với ngân Huy bao phủ hung hăng đánh mạnh về phía óc của Băng Phong thượng nhân.

Ầm!

Một quyền của Trương Hằng đã bị băng vụ màu lam nhìn như yếu ớt ngăn cản.

Khóe miệng Băng Phong thượng nhân hiện lên vẻ cười lạnh, cũng không thấy hắn có động tác gì mà thân thể Trương Hằng liền trở nên cứng ngắc. Sau đó, một tầng băng tinh ngưng kết bên ngoài thân thể hắn.

Chỉ khoảnh khắc, hắn đã biến thành khắc băng.

Nhưng Trương Hằng nơi này lại không phải là bản tôn, thân thể được kết cấu rất đặc biệt, dù bị hóa thành khắc băng nhưng thương tổn cũng không lớn. Tuy vậy, hắn muốn phá tan băng phong cũng không đơn giản chút nào.

Chi chi'

Một mảnh lôi điện màu tím chói mắt từ trong cơ thể Trương Hằng hiện lên. hóa thành từng đạo lôi xà. khiến cho băng tinh quanh thân hiện lên những vết rạn. Nhưng băng vụ màu lam ngoài người Băng Phong thượng nhân lại lưu chuyển. những vết rạn này lập tức khép lại càng thêm cứng rắn.

- Hừ. một cái phân thân, mới có thực lực Nguyên Anh sơ Kỳ, ngay cả tư cách để ta ra tay cũng không có!

Băng Phong thượng nhân lạnh lùng nhìn Trương Hằng đang giãy dụa ở trong băng phong.

- Thả đại ca ta ra!

Triệu Thụy nổi giận, hỏa diễm vô cùng vô tận Bốn phía đột nhiên co rút lại. ngưng tụ uy áp khổng lồ hung hăng đánh về phía Băng Phong thượng nhân.

Trước người Trương Hằng, Hỏa Dực trưởng lão thừa nhận không nổi lĩnh vực hỏa diễm đột nhiên bùng nổ. khuôn mặt đỏ bừng lên, phun ra một ngụm máu tươi.

Mặc dù chỉ là dư uy nhưng cũng đã khiến Hỏa Dực trưởng lão có tu vi Nguyên Anh Kỳ phải trọng thương. Từ đó có thể thấy được một khi Triệu Thụy dốc toàn lực. Băng Phong thượng nhân phải chịu áp lực lớn như thế nào!?

Rắc—~

Giống như Thủy tinh vỡ ra. băng vụn quanh thân Băng Phong thượng nhân liên tục vỡ nát!

Tiếp theo, hỏa diễm mãnh liệt vô tận lập tức bao phủ lấy hắn, từng đợt âm Thanh bạo liệt theo sóng triều hỏa diễm phát ra. khắp không gian như bị Nhuộm hồng, uy lực pháp thuật dạt tán ra khiến cho ngọn núi nơi Cực Diễm Môn này khoảnh khắc hóa thành màu xám. phát ra mùi khét do bị đốt cháy.

- Người tạm thời rút đi...

Triệu Thụy đứng ở phía trước sóng triều hỏa diễm, ra lệnh cho Hỏa Dực trưởng lão.

Chiến đấu tới mức độ này. tu sĩ Nguyên Anh sơ Kỳ cũng không có tác dụng gì cả. ngay cả tự bảo vệ mình cũng rất khó. Nếu muốn chân chính tham dự những cuộc chiến thế này, tối thiểu phải có thực lực Nguyên Anh hậu Kỳ.

- Tông chủ cận thận...

Hỏa Dực trưởng lão cũng là người hiểu được đạo lý này, vẻ mặt xấu hổ bay ra. trong lòng cũng khó có thể an bình lại.

Hắn vừa mới bay ra được trăm thước, từ trong hỏa diễm bùng nổ đầy trời đột nhiên vang lên một Thanh âm lạnh tới xương cốt:

- Băng Phong Thiên Lý!

Một mảnh đồng khí huyền lệ màu lam lấy Băng Phong thượng nhân làm trung tâm nhanh chóng lan tràn về bốn phía.

Băng Phong Thiên Lý chính là Tuyệt kỹ thành danh của Băng Phong thượng nhân, là pháp thuật phòng chế theo “Băng Phong Thiên Lý” trong truyền thuyết.

Hai thứ này tuy rằng có chênh lệch vô cùng lớn nhưng là đệ nhất nhân tu luyện công pháp băng thuộc tính, dù là “ngụy” Băng Phong Thiên Lý. uy lực của nó cũng có thể xem là bề ngoài vô địch trong Nguyên Anh Kỳ. Huống chi, trải qua tu Luyện ở băng phong chi địa, Băng Phong thượng nhân đã đặt nửa chân vào Hóa Thần Kỳ.

Đối mặt với đồng khí đột nhiên đánh úp tới. hỏa quang quanh thân Triệu Thụy đột nhiên biến mất. vẻ mặt ngược lại trở nên như không hề bận tâm. cũng không hề sử dụng pháp bảo gì. Thân là Hỏa Linh Thể, cộng thêm Hỏa Nguyên Châu trong cơ thể. pháp bảo bình thường đối với hắn mà nói ngược lại không có nhiều tác dụng.

Không hề có tiếng động nào vang lên.

Quang mang đồng khí nhanh chóng xẹt qua khu vực này.

Tất cả hỏa diễm nháy mắt hóa thành hư vô, chỉ có thể nhìn thấy bông tuyết trên bầu trời hạ xuống như đang chứng kiến sự va chạm của hai lực lượng đối lập này. Nhưng kết quả hiển nhiên là nghiêng về một phía, không thể khác được.

Ầm!

ở ngoài mấy trăm thước, Hỏa Dực trưởng lão không hề có sức phản kháng, bị hóa thành khắc bàng, từ trên bầu trời rơi xuống. Chỉ qua một lúc, linh khí trong cơ thể đã động lại, nguyên anh cũng bị đông cứng mà chết.

Cứ như vậy, một gã tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đã vẫn lạc.

Mà Triệu Thụy ở chính trung tâm lại hoàn hảo vô khuyết. đứng yên giữa không trung. Đồng tử hần dần lộ ra một cổ màu máu. thân thể biến thành một loại hỏa hồng gần như trong suốt.

Khi đồng khí màu lam xẹt qua người hần liền sinh ra một mảnh hơi nước, bao phủ quanh người hần. Chỉ qua một hai cái hô hấp. lam quang biến mất. hơi nước cũng bị hong khô. hiện ra thân thể hỏa hồng trong suốt.

Dưới trạng thái này, mỗi cái hô hấp của hần đều có thể khiến linh lực hỏa hệ trong thiên địa xuất hiện dị động.

Dùng mắt thường cũng có thể thấy được từng đạo hỏa quang màu đỏ đang tiến nhập vào trong thân thể hần. Thân thể vốn đã đỏ như lửa lại càng lúc càng chói mắt.

- Hỏa Tinh Thể...

Trên mặt Băng Phong thượng nhân hiện lên một tia kinh ngạc, thấp giọng nói.

- Đáng tiếc hôm nay người gặp phải ta. nếu không cho người thêm thời gian trăm năm...

Băng Phong thượng nhân lấy tay điểm vào Trương Hằng đang hóa thành khắc băng, một tầng quang mau màu lam u bọc lấy hần. sau đó đánh văng ra mấy dặm, rơi vào một chỗ trong dãy núi.

Phân thân Trương Hằng liền bị cấm chế quỷ dị này bao phủ. không chỉ linh khí bị phong mà ngay cả nguyên thần cũng bị chế trụ. chỉ có thể dùng mắt để xem cuộc chiến, trong lòng cũng âm thầm lo lắng.

Nhưng đúng lúc này, ánh mắt hần Bồng dưng sáng ngời, thần thức nháy mắt cũng đã tăng lên một tầng mới. nguyên thần dễ dàng đột phá cấm chế xung quanh, ngay cả thần thức cũng có thể du dương tới vô cùng trong thiên địa.

Một cỗ thể ngộ đặc biệt đối với thiên địa từ phương hướng xa xôi truyền tới, rất nhiều tin tức cũng hiện lên trong óc hần. Thần thức tùy ý lướt ra. phạm vi Bốn năm trăm dặm đều nắm rõ trong lòng bàn tay hần.

Thần thức cường đại như vậy dĩ nhiên đã vượt qua hạn chế của Nguyên Anh Kỳ, so với Nguyên Anh đại viên mãn còn cao hơn một bậc.

- Bản tôn bên kia...

Phân thân Trương Hằng hiện ra sắc mặt vui vẻ, lập tức cảm nhận được tình trạng của bản tôn ở nơi xa xôi kia.

Băng phong chi địa.

Trong phạm vi hai mươi dặm của đồng khí tàn sát bừa bãi. đá đá Cửu u Lam Tinh Băng Diễm mà ngay cả tu sĩ Hóa Thần Kỳ cũng phải biến sắc phiêu diêu trong thiên địa.

Chính giữa số Cửu u Lam Tinh Băng Diễm này có một đoàn hỏa diễm màu bạc trong suốt có đường kính vài thước. Đoàn hỏa diễm này cứ co vào thật ra, Cửu u Lam Tinh Băng Diễm cũng bị cắn nuốt từng chút một.

Mắt thấy Cửu u Lam Tinh Băng Diễm trong thiên địa đã bị cắn nuốt hơn phần nửa.

Đúng lúc này, Cửu u Lam Tinh Băng Diễm mười mấy dặm ngoài đột nhiên phát ra một tiếng chiến minh rất nhỏ. số Lam Tinh Băng Diễm còn lại lập tức như tia chớp phóng về phía đó, dung nhập vào trong Lam Tinh Cung Điện.

Hư một tiếng, Hư Không Hỏa Diễm theo bản năng thừa thắng xông lên. chớp mắt đã bay tới trên không cung điện thân bí này, chuẩn bị tiến hành cắn nuốt.

Ô ô

Lam Tinh Cung Điện Bồng nhiên sáng ngời, tản mát ra một cỗ lam quang chói mắt. sau đó hóa thân làm một cô gái tóc lam do băng tinh cấu thành.

Cô gái tóc lam này lộ ra bộ dáng đáng thương, đôi mắt sáng như ngọc bích tích ra một giọt nước mắt trong suốt. Giọt nước mắt này rơi xuống mắt đất liền hóa thành một viên tinh châu màu lam, lóe ra ánh sáng mờ ảo.

Xoát!

Hư Không Hỏa Diễm vừa bay tới đó. cô gái tóc lam đột nhiên biến mất, sau đó đã dịch chuyển ra ngoài mấy chục dặm.

Thuần di thuật, cũng là thần thông Tiểu Na Di!

Thấy vậy, Hư Không Hỏa Diễm hơi run rẩy một chút, muốn đuổi theo nhưng cũng đã không thể.

Nhưng một khắc này, trong đầu nó như hiểu ra. xoát một cái. chớp mắt cũng đã dịch chuyển mấy chục dặm. tính toán truy đuổi cô gái tóc lam.

Nhưng Lúc này, Trương Hằng đang ngồi xếp bằng trong băng phong chi địa đột nhiên mở mắt. một cổ uy áp vô hình lập tức bao phủ phạm vi vài dặm.

- Trở về!

Trương Hằng quát khẽ một tiếng.

Xoát xoát!

Qua hai lần Tiểu Na Di. Hư Không Hỏa Diễm đã biến nhỏ lại chừng một thước, ngoan ngoãn ở trong lòng bàn tay Trương Hằng.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

371. Chương 369 : Nguy Cơ Diệt Môn.

- Thời gian cấp bách... Chỉ sợ không kịp củng cố tu vi!

Trương Hằng gọi Hư Không Hỏa Diễm trở về thần sắc cũng lộ ra một cỗ lo lắng.

Phân thân của hắn ở Cực Diễm Môn xa xôi đã truyền lại thảm trạng bên đó.

Hô! Trương Hằng hít một hơi thật sâu. đồng khí dư tán trong phạm vi mấy chục dặm lập tức như Thủy triều bị hút vào trong cơ thể hắn.

Xoát!

Thần quang chợt lóe lên trong mắt. vài đạo lôi hồ lóe lên trong không gian. Ngay Sau đó, hắn đã dịch chuyển tới khu vực hắc hồ kia.

Tiểu Na Di! Nếu có tu sĩ Hóa Thần Kỳ ở đây khẳng định sẽ vô cùng kinh ngạc.

Chẳng lẽ Trương Hằng trải qua nửa năm giữa cái sống và cái chết, tu vi đã vượt qua đỉnh tháp của Tam Tinh Vực. trở thành đại tu sĩ Hóa Thần KỲ như long phượng từng lần?!

Đáp án này là sai! Bởi vì thực lực chân chính của Trương Hằng luôn luôn cao hơn không chỉ một đại giai so với tu vi thật của mình!

Giờ phút này, hắn chính là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ nhưng thực lực lại không thể đánh giá theo lẽ thường được, có đủ tư bản chân chính tung hoành Tam Tinh Vực rồi!

Tinh Hạch Kỳ. tầng ba cổ tháp, không phải thăng cấp mà là vượt cấp!

Vốn lơ lửng ở chỗ Lam Tinh Thần Điện, phía trên hắc hồ. Trương Hằng duỗi tay ra. một viên băng châu màu xanh thẫm trong suốt bay vào lòng bàn tay hắn.

Vừa thấy viên châu này. Hư Không Hỏa Diễm vốn phiêu lãng một bên trở nên rục rịch, như có ý muốn cắn nuốt nó.

Trương Hằng có thể nhìn ra sự bất phàm của viên châu này. tất nhiên sẽ không để Hư Không Hỏa Diễm cắn nuốt mất. Vung tay lên, băng châu màu lam và Hư Không Hỏa Diễm đồng thời biến mất.

Làm xong hết thấy, ánh mắt Trương Hằng xẹt qua băng hồ này, dường như vẫn còn điều gì đó băn khoăn.

Nhưng ngay lúc này, thần sắc Trương Hằng đột nhiên biến đổi.

Hừ--

Hắn đột nhiên hóa thành một đạo ngân hồ. mang theo từng đạo lôi quang màu tím, biến mất trong thiên địa. Tốc độ này so với lúc trước phải nhanh gấp hai lần!

Sau một lúc, trên hắc hồ truyền ra từng trận âm Thanh răng rắc. Sau đó, băng phong màu lam vì mất đi Cửu u Lam Tinh Băng Thủy cho nên dưới sự ăn mòn của nước hồ. Băng tinh bắt đầu bị hòa tan.

Bỗng nhiên, một quang đoàn tối đen như mực hiện ra trên không hắc hồ. không ngừng lập lòe, tản mát ra một cỗ khí tức âm trầm!

Hô!

Toàn bộ hắc hồ dâng lên hắc dịch ngập trời, bao phủ xung quanh quang đoàn màu đen. Ma khí thao thiên như Thủy triều quay cuồng, hình thành một lốc xoáy ma khí.

Sau một lúc, hắc dịch khổng lồ bao trùm phạm vi vài trăm thước bắt đầu không ngừng vận vẹo biến hình, uy áp vô hình dật tán ra từng chút một. Cho tới một khắc, lấy quang đoàn màu đen làm trung tâm. tất cả hắc dịch đã ngưng tụ thành hình người.

Từ xa nhìn lại, trên bầu trời hiện lên một cự nhân tiền sử do chất lỏng màu đen tạo thành. Cự nhân này cao tới mười mấy trượng, chỉ phát tay liên khiến ma khí bốc lên cuộn cuộn trong phạm vi vài dặm. Trong nhất thời, phong vân biến sắc. giống như lâm vào tận thế!

Sau một lúc, cự nhân bằng hắc dịch này mới dần dần ổn định, hắc dịch xung quanh cũng biến thành hắc quang không ngừng lưu chuyển.

- Một khi đã vậy. bản quân liền xá đi thân thể, lấy quỹ đạo nhập ma đạo. sau trăm năm sẽ san bằng Tam Tinh Vực!

Một Thanh âm khiến người ta sởn tóc gáy từ trong phạm vi ma khí thao thiên này truyền ra vài dặm.

Thanh Hồ Sơn Cực Diễm Môn.

Một thiếu niên toàn thân hóa thành tinh thể đỏ như lửa đang ở trong không gian viêm lực tứ ngược đầy trời. Mỗi quyền hắn đánh ra đều tạo ra những tiếng nổ đinh tai nhức óc. khí lãng đủ khiến sắt thép tan chảy lấy hắn làm trung tâm tản ra bốn phía.

Cùng với công kích của hắn, thi thoảng còn có nhiều đoàn hỏa cầu nóng cháy như lưu tinh rơi xuống, ẩn chứa uy thế phá vỡ núi sông.

Dưới sự gia trì của Hỏa Tinh Thể. thực lực của Triệu Thụy nghiêm nhiên đã tăng lên cảnh giới Nguyên Anh đại viên mãn đủ để tung hoành trong Nguyên Anh Kỳ.

Nhưng đối thủ của hắn, Băng Phong thượng nhân lại như băng sơn vô tận ở cực băng chỉ vực trong truyền thuyết. mặc kệ công kích cường đại như thế nào đều có thể ung dung tiếp được.

Bên ngoài thân thể Băng Phong thượng nhân lóe lên một tầng băng tinh màu lam trong suốt, khiến hắn có được năng lực phòng ngự hoàn mỹ không sơ hở. Hơn nữa, băng vụ màu lam sinh sôi không thôi quanh thân thể hắn, vừa vận chuyển vừa hấp thu linh khí băng thuộc tính trong thiên địa. Nhưng đây cũng chỉ vãn vãn là hấp thu, còn kém Hóa Thần Kỳ có thể biến cả một khu vực thành của mình.

Rầm rầm!

Một đoàn hỏa cầu nóng cháy như sao sa mang theo khí lãng cuộn cuộn đánh tới trước người hấn nhưng Thủy chung vẫn không thể công phá hai tần phòng hộ cường đại của hấn.

Công pháp hỏa hệ am hiểu nhất chính là công kích. Mà công pháp băng hệ lại am hiểu khổng chế. Băng Phong thượng nhân được xưng là đệ nhất nhân trong công pháp băng thuộc tính, đã phát huy sự khổng chế tới mức tận cùng, cũng khiến năng lực phòng ngự của hấn đạt tới độ cao nhất trong cùng giai, tối thiểu ở Tam Tinh Vực là như vậy!

Cho nên, khi đối mặt với Hỏa Tinh Thể của Triệu Thụy. Băng Phong thượng nhân dù có thực lực và tu vi cao hơn đối phương nhưng vẫn chọn phương pháp phòng thủ.

Tu sĩ tu luyện công pháp hỏa hệ Tuy rằng lực công kích rất mạnh nhưng khả năng kéo dài lại tương đối yếu kém.

- Nhị đệ. người trước tiên lui đi, bản tôn của ta chỉ trong nửa nén hương nữa sẽ đuổi về tận đây, đến lúc đó sẽ do ta giải quyết hấn!

Đúng lúc này, phân thân Trương Hằng đang bị băng phong đột nhiên truyền âm cho Triệu Thụy.

Bởi vì tu vi bản tôn Trương Hằng tăng vọt, phân thân có linh hồn tương liên cho nên cảnh giới tinh thần cũng gia tăng một trình độ nhá định, đã phá giải băng phong, cho nên có thể truyền âm cho Triệu Thụy được.

- Nhưng phân thân đại ca người...

Triệu Thụy đình chỉ công kích, ánh mắt hướng về phía phân thân Trương Hằng nói.

- Hấn hấn là tính bắt giữ ta cho nên người cũng không cần lo lắng cho sự an nguy của ta! Hơn nữa, nhiều nhất chỉ chết đi một phân thân, có gì phải sợ hãi?!

Trương Hằng hơi lo lắng nói.

- Vậy được rồi...

Triệu Thụy cũng hiểu được sau khi thi triển Hỏa Tinh Thể. hấn sẽ lâm vào một trạng thái vô cùng suy yếu. đó chính là lúc gặp phải nguy hiểm sinh tử.

Ánh mắt Triệu Thụy hơi ướm át:

- Đại ca. bảo trọng!

Băng Phong thượng nhân ở bên cạnh thấy Triệu Thụy đột nhiên ngừng lại thì đầu tiên lộ ra vẻ kinh ngạc, sau đó hấn khẽ “ồ” một tiếng, về mặt kinh ngạc nhìn phân thân Trương Hằng:

- Thần thức của người lại có thể đột phá cấm chế của ta...

- Hừ. có bản lĩnh thì giờ hãy Chờ một chút đi!

Phân thân Trương Hằng cười lạnh nói.

Vù~!

Đúng lúc này, Triệu Thụy hóa thành một đạo hào quang màu đỏ như lửa, hướng về phương xa bỏ chạy.

Băng Phong thượng nhân cười lạnh:

- Người muốn chạy trốn sao?! Không ngờ Chí Viêm Ma Tôn lại có ngày chật vật thế này! Nhưng người nghĩ rằng Băng Phong thượng nhân ta lại là loại người trăm thảo trừ căn sao?!

Tiềm lực của Triệu Thụy, Băng Phong thượng nhân cũng hiểu được cho nên tuyệt đối không để đối phương bỏ chạy. Như vậy chẳng khác nào thả hổ về rừng.

- Với tốc độ của ta, người có thể đuổi kịp được sao?!

Triệu Thụy khẽ hừ lạnh một tiếng, từ sâu trong cơ thể. một hạt châu màu đỏ như máu chợt sáng ngời. Hồng quang quanh thân hắn đại thịnh, bộc phát ra lực đẩy cường đại, khiến tốc độ của hắn tăng lên gấp hai lần!

Công pháp hỏa hệ có sức bật không phải hoài nghi. Bởi vì khi luyện tới đỉnh cao, tốc độ cũng là một ưu thế rất lớn. So với đó, công pháp băng hệ có lực khống chế mạnh, thuộc tính khó chơi nhưng về mặt tốc độ lại không phải quá am hiểu.

Thấy vậy Băng Phong thượng nhân nhíu mày. Triệu Thụy lúc này toàn lực phi hành thì tốc độ cũng không kém hắn. Nếu muốn thành công đuổi theo đối phương thì cũng không phải là chuyện đơn giản. Hơn nữa nghe nói trong khu vực Ngọc Phật Tự này, ngoại trừ Chí Viêm Ma Tôn còn có một nhân vật còn khủng bố hơn - Nghịch Thiên Đại Ma!

Nghe nói Nghịch Thiên Đại Ma và Chí Viêm Ma Tôn là hai đối thủ yêu thích của nhau. Một khi Triệu Thụy chạy tới Tấn Tu Minh. Băng Phong thượng nhân sẽ gặp phải công kích của hai gã biến thái.

Vừa nghĩ tới đây, sắc mặt Băng Phong thượng nhân dần trở nên âm trầm, mà Triệu Thụy đã chạy xa xa lại cười lạnh nói:

- Thù này, Triệu Thụy ta trong vòng trăm năm nhất định sẽ trả lại ngươi. Đến lúc đó Bích Tuyết Tương Vân Tông ngươi cũng sẽ diệt môn!

Tiêu diệt Bích Tuyết Tương Vân Tông! Đây là loại khẩu khí như thế nào?!

Sự lạnh lùng càng nồng đậm trong mắt Băng Phong thượng nhân, ánh mắt đảo qua Trương Hằng rồi lại nhìn về Cực Diễm Môn bên dưới.

Đột nhiên hắn cười lớn:

- Vậy thì trước đó hãy để ta tiêu diệt Cực Diễm Môn ngươi đã, sau đó lấy hồn phách đại ca ngươi ra tra tấn. khiến hắn vĩnh viễn không thể bình an...

Nói tới đây, ánh mắt Băng Phong thượng nhân hiện lên một tia âm độc, trong lòng bàn tay lại ngưng tụ một băng cầu màu lam không ngừng xoay tròn.

Băng cầu màu lam không ngừng xoay tròn để ngưng tụ đồng khí cường đại. Chỉ một lúc. từ nơi này đã truyền ra uy áp khủng bố.

Nhất thời, toàn bộ Cực Diễm Môn đều lâm vào tình cảnh bất an. Một mảnh đệ tử từ bên trong bay ra. hướng về các phía bỏ chạy.

Hô!

Băng Phong thượng nhân khẽ thở ra một ngụm đồng khí màu lam. Lập tức một mảnh lam quang xẹt qua bầu trời.

Những tu sĩ bỏ chạy tới bầu trời không nghĩ ngờ đều hóa thành khắc băng, rơi xuống mặt đất. chỉ một lúc nguyên thần bị đông lạnh mà chết!

- Mọi người đừng chạy! Tông chủ sẽ không mặc kệ chúng ta đâu! Cho dù chạy cũng chết, không bằng cùng nhau đối phó Lão gia hỏa này.

Trong tình cảnh hỗn loạn ở Cực Diễm MÔN một Thanh niên áo lam động thân xuất hiện, bắt đầu chinh đồn cục diện hỗn loạn.

Thanh niên áo lam này chính là tu sĩ Kết Đan Kỳ quật cường mà Trương Hằng gặp khi vừa tới Cực Diễm Môn. Giờ phút này, hắn vẫn có lòng tin mãnh liệt vào Tông chủ và môn phái của mình.

Dưới sự tổ chức của hắn, bảy tám gã tu sĩ Kết Đan Kỳ của Cực Diễm Môn đã mở ra đại trận hộ phải.

Chỉ một lúc. một đạo lưu quang màu đỏ đã bao phủ toàn bộ Cực Diễm MÔN thủ hộ chặt chẽ. mưa gió không qua. Những đồng khí kia dạt tán ra dù mạnh mẽ vô cùng nhưng trong thời gian ngắn cũng khó có thể công phá đại trận hộ phải do nhiều tu sĩ Kết Đan Kỳ mở ra.

Lam Hỏa cao giọng ra lệnh:

- Tất cả Trúc Cơ Kỳ trở lên đều tập trung lại đây. trợ lực cho trận pháp.

Nhất thời, toàn bộ cao thấp Cực Diễm Môn đều liên thủ lại. có bảy tám vị Kết Đan Kỳ. gần trăm tu sĩ Trúc Cơ KỲ liên thủ rót pháp lực vào trận pháp.

Ông

Dùng toàn bộ lực lượng môn phái, lực phòng ngự của đại trận hộ phải đã tăng gấp đôi.

Mà Băng Phong thượng nhân chỉ cười lạnh nhìn động tác bọn họ. băng cầu màu lam trong tay lại càng quay nhanh. Khí tức áp lực truyền tới từ khắp nơi. khiến cho đệ tử Cực Diễm Môn bên dưới đến hít thở cũng phải khó khăn.

Rót cục băng cầu chậm rãi từ trong bàn tay hần bay ra. hạ xuống từng chút một.

Chỉ nghĩ cũng biết băng cầu màu lam ngưng tụ cả nửa ngày này ẩn chứa uy lực đáng sợ như thế nào?! Chỉ sợ so với “ngụ”Băng Phong Thiên Lý lúc trước còn mạnh hơn nhiều...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

372. Chương 370: Triệu Thụy Chết !!!

- Dừng tayyyy...

Đã bay xa được mười dặm, Triệu Thụy biến sắc. quát lớn một tiếng, mang theo vẻ lo lắng lao nhanh quay lại.

Triệu Thụy hiểu được nếu mình không ngăn cản được chiêu này. toàn bộ cao thấp Cực Diễm Môn sẽ gặp phải tai ương ngập đầu. Một mình hần quả thật có thể chạy trốn nhưng toàn bộ hai ngàn tu sĩ Cực Diễm Môn khẳng định không thể tránh thoát được.

Trước mặt nhân vật đặt nửa chân vào Hóa Thần Kỳ như Băng Phong thượng nhân thì dù những tu sĩ Cực Diễm Môn mượn uy lực của trận pháp cũng không thể thay đổi được vận mệnh bị diệt sát.

Ánh mắt Băng Phong thượng nhân hiện ra vài tia nghiền ngẫm:

- Ha ha ha. rốt cục ngươi đã trở lại.

Hần có thể cảm nhận được được tâm tình hiện tại của Triệu Thụy. Nếu đổi lại, Bích Tuyết Tương Vân Tông gặp phải cục diện như vậy, có lẽ hần cũng hành động y Như vậy, Dù sao đây là tông môn một tay mình gây dựng nên, chứa đựng rất nhiều tình cảm và tinh lực. chỉ cần còn một hy vọng, mình cũng không thể buông tha được.

Băng Phong thượng nhân nhẹ nhàng khoát tay. viên băng cầu màu lam rốt cục không rơi xuống nữa mà lại bắt đầu tiên cuồng hấp thu linh khí băng thuộc tính cường đại trong thiên địa. nháy mắt đã đạt tới trạng thái sắp bùng nổ.

Hai ngàn tu sĩ Cực Diễm Môn bên dưới rốt cục thở dài một hơi. giương mắt nhìn lên. thấy được phương xa đang có một đạo hỏa quang chói mắt cấp tốc bay về phía này.

Hưu—

Triệu Thụy rất nhanh đã bay về Cực Diễm Môn.

Mà đúng lúc này trên mặt Băng Phong thượng nhân lại hiện lên một nụ cười giả tạo:

- Ta sẽ làm trò trước mặt ngươi, khiến Cực Diễm Môn dưới chân hóa thành băng phong Tử Vực.

Chỉ thấy hàn quang trong tay hắn dừng lại một chút, băng cầu màu lam lơ lửng giữa hư không đột nhiên tiếp tục rơi xuống. Bóng ma tử vọng lập tức buông xuống Cực Diễm Môn.

Khí tức áp lực khiến hai hai ngàn tu sĩ bên dưới khó có thể hô hấp.

Phanh phanh’—

- Mọi người không được từ bỏ! Tông chủ đã trở lại...

Trong mắt Lam Hoa tràn ngập Ý chí chiến đấu và tự tin, ra lệnh cho chúng tu sĩ tiếp tục kiên trì

Mắt thấy viên băng châu đủ khiến Cực Diễm Môn hóa thành băng phong sắp buông xuống, Cực Diễm Sơn, chúng tu sĩ Cực Diễm Môn đều vô cùng căng thẳng.

Ngay tại thời khắc nguy hiểm vạn phần này. Triệu Thụy quát lớn một tiếng, thân hình nhoáng lên, Hỏa Nguyên Châu trong cơ thể bùng nổ. khiến hắn như thuận di xuất hiện trước mặt băng cầu màu lam.

Vươn một cánh tay đỏ như máu ra. Triệu Thụy định nắm lấy băng cầu màu lam này. Nhưng Mà lúc này, khóe miệng Băng Phong thượng nhân hiện lên vài tia tươi cười.

- Nhị đệ. nguy hiểm!

Trương Hằng nhìn ra âm mưu trong đó. vội vàng ngăn cản.

Bàn tay Triệu Thụy vừa mới chạm vào băng cầu thì chỉ nghe “ầm” một tiếng, băng cầu đột nhiên bùng nổ. Băng tiết và đồng khí màu lam đầy trời lập tức lan tràn về Bốn phương tám hướng.

Triệu Thụy đứng mũi chịu sào, một cánh tay lập tức bị băng phong, hóa thành một cây cột băng, Sau đó, thân thể màu đỏ trong suốt của hắn lại bắt đầu vỡ ra.

Thân thể hắn bắt đầu băng giải Với tốc độ có thể thấy được. Không tới nửa khắc, hắn sẽ biến mất trên thế gian, ngay cả hồn phách cũng không thể thoát được.

-Nhị đệ!

Phân thân Trương Hằng vô cùng lo lắng, hô lớn nhưng không thể đột phá cấm chế xung quanh. Thực lực bản tôn tăng lên. thần thức bản tôn tuy rằng tăng cao nhưng còn cần phải tu luyện một thời gian thực lực mới gia tăng. Dù nói thế nào, thực lực phân thân Trương Hằng lúc này nhiều nhất cũng chỉ mới là Nguyên Anh sơ Kỳ.

- Ahhhh...

Trương Hằng kêu thán một tiếng, Thanh âm thê lương liên nhộn khắp không gian này, khiến người ta không kìm nổi phải hiện lên nỗi bi thống trong lòng.

Chúng tu sĩ Cực Diễm Môn đều trở nên trầm mặc.

- Tông chủ... ô ô ô...

Thanh niên quật cường Lam Hỏa giờ khắc này không kìm nổi phải rơi lệ.

Còn bản tôn Trương Hằng ở xa ngàn dặm đang phi hành đột nhiên dừng lại, đôi mắt tràn đầy thương cảm và cầu hận nghiêng răng nghiêng lợi nói:

- Nhị đệ... Hãy chờ ta báo thù cho ngươi!

Không trung trên Cực Diễm Môn.

Thân thể cứng rắn không trọn vẹn từ trên bầu trời vô lực rơi xuống. Máu tươi đọng lại thành trân châu, thê mỹ mà tráng lệ...

Về mặt Băng Phong thượng nhân bình tĩnh, không tiếp tục ra tay mà có lẽ là tôn trọng dũng khí và sự can đảm của đối phương.

Đồng khí màu lam còn sót lại hạ xuống, đánh lên trên đại trận hộ phái, tạo nên từng đợt gợn sóng thê lương nhưng chung quy vẫn không thể phá vỡ được.

Vừa rồi Triệu Thụy dùng lực lượng bản thân thừa nhận đa số lực công kích, lúc này mới khiến cao thấp Cực Diễm Môn có một tia sinh cơ.

- Tông chủ đã chết sao?!

Chúng tu sĩ Cực Diễm Môn kêu gào.

Phân thân Trương Hằng dùng thần thức xẹt qua thân thể tan nát không trọn vẹn của Triệu Thụy, phát hiện hần Tuy rằng bị đả kích trầm trọng nhưng linh hồn lại được một lực lượng nào đó bảo hộ, còn chưa tiêu vong.

Phanh phanh!

Rồi đột nhiên, dị tượng phát sinh!

Âm Thanh tim đập đột nhiên từ trên người Triệu Thụy phát ra. Tiếng tim đập này mạnh mẽ mà hữu lực, thậm chí có thể lay chuyển tâm linh những tu sĩ nơi này.

Phanh phanh~~

Giống như Thanh âm bồn chồn.

- Làm sao có thể...

sắc mặt Băng Phong thượng nhân kinh biến.

Ầm!

Một đạo hỏa quang xung thiên từ trên người Triệu Thụy phát ra. một cỗ khí tức Tuyên cổ hồng hoang buông xuống, uy áp vô hình khiến cho Băng Phong thượng nhân sinh ra một loại cảm giác không thể kháng lại.

Hỏa quang màu đỏ lập tức khiến bầu trời hiện lên một đạo vết rách rất nhỏ nhưng nhanh chóng khôi phục lại. Trong hỏa quang chói mắt này, cũng không ai phát hiện ra điểm này.

Hỏa diễm hùng hực thiêu đốt trên người Triệu Thụy, sinh mệnh lực cường đại mà ngoan cường lúc này nở rộ vô cùng huyền lệ.

- Thiêu đốt sinh mệnh...

Băng Phong thượng nhân kinh ngạc lảo lảo.

Thiêu đốt sinh mệnh Với hy vọng dùng cái giá Hy sinh, thọ nguyên và sinh mệnh lực. phát động bí thuật cường đại gấp mấy chục lần bình thường. Một khi thi pháp thành công, tu sĩ sẽ bị tổn thương cực điểm, dù không chết cũng không sống thêm được lâu.

- Nhị đệ... Người mau dừng lại. có lẽ còn Hy vọng bảo mạng...

Phân thân Trương Hằng vô cùng lo lắng.

Đồng thời với đó. một đôi mắt màu bạc hiện lên giữa thiên địa nhìn xuống đại địa...

Hết thấy mọi thứ trên thế gian này đều không thể thoát được ánh mắt như thần linh này. Đó chính là bên thứ ba. cạnh thiên và địa, nhìn xuống thiên địa vận chuyển, vượt qua đại thiên thế giới.

Thần thông ngưng Mâu Thiên Lý lại lần nữa buông xuống Tam Tinh Vực!

- Đây là...

Khi Băng Phong thượng nhân nhìn thấy đôi mắt màu bạc này, linh hồn không tự chủ được phải run rẩy. Trên người hần chịu đựng một áp lực lạnh người, khiến linh hồn cũng phải run rẩy.

Hần cảm giác chính mình giống như một đứa trẻ không mặc quần áo. nhất cử nhất động đều không thể thoát khỏi ánh mắt này, linh hồn cũng không phải ngoại lệ.

Tất cả tu sĩ Cực Diễm Môn đều bị đôi mắt màu bạc này gây chấn động, đáy lòng không tự chủ được, sinh ra Ý niệm cúng bái trong đầu. Thậm chí trong mắt những tu sĩ bậc thấp thì đôi mắt này đại biểu cho Thiên đạo và Thần Linh.

Bùm bùm...

Một ít tu sĩ bậc thấp không kìm nổi lòng phải quỵ xuống, cả người run rẩy.

- Đại ca... Đã không dừng lại được nữa... Nó đã bị ta khởi động rồi!

Triệu Thụy nhìn thoáng qua đôi mắt trên bầu trời hơi chua xót nói.

Sinh mệnh lực bắt đầu điên cuồng thiêu đốt, càng có thêm nhiều hỏa diễm mãnh liệt thiêu đốt người hắn. Rất nhanh, toàn thân hắn nhanh chóng bị chôn vùi trong một mảnh hỏa diễm màu đỏ thẫm.

Đôi mắt trên bầu trời hiện lên vài tia thương cảm. nhìn xuyên vào thân thể, thấy được một hạt châu đỏ chói mắt. Hạt châu này đã thay thế vị trí vốn là trái tim Triệu Thụy.

Hạt châu này chính là Tiên thiên Linh bảo thượng cổ - Hỏa Nguyên Châu! Chỉ bảo mà ngay cả tiên nhân cũng phải đỏ mắt. Bằng vào tu vi Nguyên Anh Kỳ, nếu muốn sử dụng nó khẳng định phải trả giá thảm trọng!

- Trước khi đi. ta phải giết chết người...

Đôi mắt Triệu Thụy hiện lên sát ý kinh thiên. Bình sinh, đây là lần mà sát khí trong mắt hắn đạt tới đỉnh điểm!

Sát ý nồng đậm khiến Băng Phong thượng nhân cách đó không xa cũng cảm thấy không rét mà run, thậm chí tâm sinh thối ý.

- Chết

Hỏa Nguyên Châu ở trái tim Triệu Thụy đột nhiên sáng ngời.

Ngay sau đó, hắn liền xuất hiện trước mặt Băng Phong thượng nhân tốc độ như vậy đã vượt qua khả năng phản ứng của Băng Phong thượng nhân.

Lúc này, tốc độ di chuyển tuyệt đối còn hiệu quả hơn cả thuật di. Dù sao thuật di còn cần thời gian rất ngắn phát động, mà tác chiến trong phạm vi ngắn thì tác dụng của thuật di ngược lại không bằng được so với cấp tốc di chuyển. Đương nhiên, việc chạy trốn lại là ngoại lệ.

Một quyền... Một quyền chói mắt, lộ ra lực lượng nguyên Thủy hồng hoang, đánh trúng người Băng Phong thượng nhân.

Rắc rắc!

Hai tiếng giòn tan vang lên. Hai đạo phòng ngự của Băng Phong thượng nhân nháy mắt bị đánh tan.

Sau đó, thân thể Băng Phong thượng nhân nháy mắt bị đốt thành tro tàn, ngay cả pháp bảo. túi trữ vật cũng không là ngoại lệ.

Gió nhẹ nhàng thổi qua...

Băng Phong thượng nhân hoàn toàn biến mất trên thế gian này, không lưu lại bất cứ dấu tích nào cả.

Cứ như vậy, một gã Nguyên Anh đại viên mãn, thậm chí đặt một chân vào Hóa Thần Kỳ đã chân chính ngã xuống ở Tam Tinh Vực.

Một quyền “sạch sẽ” như vậy! Giây sát một gã tu sĩ Nguyên Anh đại viên mãn am hiểu phòng ngự. dù là tu sĩ Hóa Thần Kỳ cũng không làm được!

Có lẽ, Một quyền này đã vượt qua cực hạn Tam Tinh Vực!

-Đại ca. ta phải đi...

Triệu Thụy chưa xót cười, hướng về cặp mắt kia nói. trong mắt cũng hiện ra vẻ lưu luyến đối với thế gian này, gồm cả những Kỳ ức tươi đẹp!

Thời Kỳ thiếu niên, trong một gia Đình thế ngoại đào tiên, phụ thân nghiêm túc. tỷ tỷ tinh tế, mẫu thân chưa bao giờ được gặp!

Sau khi rời nhà, cuộc sống ở phương Vân Sơn lịch lãm Huyết Sát Động Phủ thậm chí trở thành tông chủ Cực Diễm Môn...

Hết thấy những Điều này lúc này đều thật đẹp...

- Thụy... ô ô ô... Huynh không thể bỏ lại ta...

ở một góc trong Cực Diễm MÔN cô gái kêu Tú Hương vô lực té trên mặt đất. không ngừng khóc nức nở. lệ tràn đầy khuôn mặt...

- Tú Hương, người về sau phải sống thật tốt...

Về mặt Triệu Thụy phức tạp nhìn cô gái từng khiến hấn động tâm...

- Tông chủ... Cực Diễm Môn không thể mất người...

Lam Hỏa hô lên. chúng tu sĩ nơi này không ngừng kêu gọi.

- Từ nay về sau vị trí Tông chủ giao cho đại ca của ta Bất Tử Tà Đế... Trương Hằng!

Triệu Thụy đưa ánh mắt nhìn về phân thân Trương Hằng, ngân mâu trên bầu trời đã biến mất. Bản tôn Trương Hằng lúc này đang kiệt lực lao về phía nơi này.

- Đại ca. Cực Diễm Môn liền giao lại cho huynh, cũng Hy vọng huynh có thể bảo vệ tốt Tú Hương...

Đôi mắt Triệu Thụy lộ ra vẻ cầu khẩn.

- Nhị đệ yên tâm...

Phân thân Trương Hằng cực Kỳ bi ai nói. trong mắt cũng hơi ướt át, lại bị cấm chế xung quan hóa thành băng châu.

- Đại ca. bảo trọng... Không thể cùng nhau phi thăng Thượng giới quả là một chuyện thật đáng tiếc...

Triệu Thụy mỉm cười, yên bình nhắm hai mắt lại.

Theo sau, hỏa diễm màu máu trên mặt và quanh thân hấn nháy mắt biến mất. sinh cơ cũng trôi đi.

Ầm!

Hấn rơi xuống mặt đất bị Thanh niên Lam Hỏa đang cấp tốc lao tới tiếp được.

Trong vòng một ngày. liên tiếp hai gã thực lực đạt tới Nguyên Anh Kỳ đỉnh phong đã chết đi!

Sau một lúc, lôi quang chói mắt từ trên bầu trời xẹt tới. Một Thanh niên như thiên thần từ trên trời giáng xuống bên cạnh thi thể Triệu Thụy, thương cảm nói:

- Nhị đệ. ta nhất định sẽ nghĩ cách cứu sống người...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

373. Chương 371: Ma Tôn Chết Đi, Tà Đế Lại Tới.

Lúc này, trên người Triệu Thụy không còn khí tức sinh mệnh, trên mặt còn sót lại một vài tia mỉm cười lưu luyến. nhưng cùng không có nhiều tiếc nuối và hối hận. thậm chí còn có một vẻ Thanh thản và vui mừng.

Trương Hằng ôm thi thể hắn, vẻ mặt bi thương và hối hận:

- Nếu như mình tới sớm hơn một chút, thì Nhị đệ sẽ không phải chết...

Chuyện đời vẫn trở trêu Như vậy, Khi thực lực và tu vi của Trương Hằng vừa mới nâng cao lên tới một trình độ đủ để hoành hành trong Tam Tinh Vực lại chỉ có thể trợ mắt nhìn người huynh đệ của mình chết đi.

Nếu như Trương Hằng có thể tới sớm một chút. Triệu Thụy sẽ không chết dễ dàng Như vậy, Nếu như Trương Hằng không tới Cực Diễm Môn. cũng sẽ không mang tới tai họa này. Nếu như Triệu Thụy là một người tuyệt tình tuyệt nghĩa, thì sẽ không để ý tới sinh tử của trên dưới Cực Diễm Môn. hắn sẽ có thể bình yên mà sống. Nếu...

Có rất nhiều chữ nếu... Nhưng Triệu Thụy vẫn đã mất đi tính mạng, trước khi chết còn không kịp nhìn thấy mặt của bản tôn Trương Hằng.

- Tông chủ...

Chúng tu sĩ của Cực Diễm Môn cũng mang vẻ mặt bi ai nhìn cảnh tượng Trước mắt,

- Nếu không phải vì chúng ta, thì tông chủ cũng sẽ không chết...

Thanh niên Kết Đan Hậu Kỳ tên là Lam Hỏa kia thấp giọng đau buồn nói.

Lập tức, toàn bộ tu sĩ của Cực Diễm Môn đều trầm mặc. Có thể nói, Triệu Thụy đã dùng tính mạng của mình để đổi lấy sự sống cho toàn bộ môn phái.

Cùng lúc đó. những môn phái khác trên Thanh Hồ Sơn cũng có không ít tu sĩ bậc cao dùng thần thức thăm dò tình hình ở nơi này.

- Đúng là một tin tức rất tốt. Chí Viêm Ma Tôn đã chết...

Ở cách đó trăm dặm, đang có người bắt đầu hoan hô.

- Trong vòng một ngày, hai đại tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của Cực Diễm Môn đều đã chết, hiện giờ đang trong tình cảnh như rắn mất đầu. cơ hội như thế này chúng ta sao có thể bỏ lỡ?

- Nghe nói đại trưởng lão của Bích Tuyết Tương Vân Tông kia đã đích thân tới. cuối cùng đã cùng với Chí Viêm Ma Tôn đồng quy vu tận. Trận chiến này thật sự chấn kinh thiên địa, khiến cho quỷ thần phải khiếp sợ. đánh cho thiên địa u ám. toàn bộ Cực Diễm Môn thiếu chút nữa đã vì vậy mà bị diệt môn.

Lập tức, các thế lực khác trên Thanh Hồ Sơn đều bắt đầu rục rịch, đều có ý định xấu. Nhưng cũng chưa tùy tiện ra tay.

Nhưng không còn nghi ngờ gì nữa, Cực Diễm Môn đã trở thành đối tượng cho các thế lực lớn trên Thanh Hồ Sơn thôn tính. Thậm chí, toàn bộ Ngọc Phạt Tự cũng Bởi vậy mà rung chuyển.

Không có Chí Viêm Ma Tôn, Thanh Hồ Sơn sẽ rất nhanh chóng trở thành mục tiêu tiếp theo của Tán Tu Minh.

- Thời đại Thanh Hồ Sơn bị cái bóng của Chí Viêm Ma Tôn bao phủ tới ngày hôm nay đã không còn nữa...

Cả đám tu sĩ kia đều rất vui mừng, nói một cách tin tưởng.

Tiếp đó vào Lúc này, một Thanh âm lãnh đạm truyền ra khắp phạm vi ngàn dặm.

- Bắt đầu từ hôm nay. Cực Diễm Môn sẽ do Bất Tử Tà Đế Trương Hằng ta tiếp quản ngôi vị tông chủ. Trong vòng ba năm. các thế lực lớn của Thanh Hồ Sơn sẽ phải quy thuận Bổng tông, thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết!

Thanh âm lãnh đạm vang vọng giữa những ngọn núi, uy áp vô hình mơ hồ bao phủ khắp khu vực này.

Lần đầu tiên Trương Hằng dùng phương thức quang minh chính đại xuất hiện trong sự chú ý của rất nhiều ánh mắt của Tu Chân Giới Tam Tinh Vực. Cũng có nghĩa là hắn đã lên giọng quát khởi. vứt bỏ lại phía sau cục diện lén lút bị người ta không ngừng truy sát lúc trước.

Cùng lúc đó, một đôi mắt màu bạc Bồng nhiên xuất hiện giữa thiên địa. với ánh mắt lạnh lùng nhìn xuống rất đông những thế lực của Thanh Hồ Sơn. giống như là Ma Thần thời viễn cổ.

- Thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết!

Thanh âm này lại một lần nữa lặp lại kích thích tâm linh của con người.

Tất cả những người có ý niệm xấu ngay khi tiếp xúc với cặp mắt màu bạc có thể nhìn rõ hết thấy thế gian này, thân mình đều không kìm được phải run lên.

Phạm là những tu sĩ có thực lực thấp hơn Nguyên Anh Kỳ. ngay khi tiếp xúc Với đôi mắt này. đều sinh ra một sự xúc động muốn quỳ bái.

Cũng may, lần này phạm vi bao Phủ của Ngưng Mâu Thiên Lý rất lớn. hiệu quả uy hiếp cũng đã giảm bớt, cho nên không có nhiều tu sĩ không thể kìm được mà phải quỳ lạy thật sự.

- Thật đáng sợ...

Đại đa số tu sĩ đều mang vẻ mặt hoảng sợ bất an.

- Ma tôn chết đi, tà đế lại tới...

Đám tu sĩ kia không kìm lòng được, đôi mắt cũng lộ ra một vẻ sợ hãi đối với tương lai.

- Huynh đệ. nơi này không phải là chỗ ở lâu dài. không bằng chúng ta hãy cùng nhau rời khỏi Thanh Hồ Sơn này. Không bao lâu nữa, nơi này rất có thể sẽ trở thành nơi khởi nguồn cho sự hỗn loạn trong Ngọc Phật Tự.

- Đúng vậy. đi sớm một chút là hơn...

Dưới ảnh hưởng của thần thông Ngưng Mâu Thiên Lý trong Thụ Thần Linh Nhân, một vài tu sĩ bậc thấp thậm chí còn sinh ra ý định lẩn trốn.

- Tông chủ tân nhiệm?

Chúng tu sĩ của Cực Diễm Môn đều sửng sốt. nhưng rất nhanh liền nhớ tới lời trần trối của Triệu Thụy trước khi chết.

- Bái kiến tông chủ!

- Đệ tử Vương Lâm. bái kiến tông chủ...

- Đệ tử Hàn Lập. bái kiến tông chủ...

Lập tức, toàn bộ Cực Diễm Môn vang lên vô số Thanh âm thần phục. Bọn họ đã thần phục Thần Linh Chi Nhân trên bầu trời, cũng là thần phục nguyện vọng của tông chủ tiền nhiệm, còn thần phục quy luật cường giả vì tôn của Tu Chân Giới Tam Tinh Vực...

Trương Hằng ôm thi thể của Triệu Thụy, lơ lửng ở trên bầu trời, ngân mâu lóe lên sắc bạc và hào quang, trên mặt không có một sự vui sướng và hưởng thụ nào.

- Trong vòng ba năm. thống lĩnh Thanh Hồ Sơn. hoàn thành nguyện vọng vẫn chưa xong của Nhị đệ khi còn sống. Ba năm sau, sẽ tiêu diệt Bích Tuyết Tương Vân Tông, cho dù Băng Phong thượng nhân đã chết, môn phái của hắn cũng phải vì vậy mà trả giá.

Trương Hằng nhìn đám đệ tử của Cực Diễm Môn đã thần phục mình ở bên dưới, trong lòng âm thầm hạ quyết tâm.

Thật lâu Sau đó, Trương Hằng từ trên trời hạ xuống, phát tay lên. một đạo ngân quang bắn ra, giải trừ cấm chế xung quanh phân thân.

Phân thân của Trương Hằng hóa thành một đạo ngân quang, dung nhập vào trong thân thể của Trương Hằng.

- Thân Ngoại Hóa Thân...

Ánh mắt tất cả tu sĩ của Cực Diễm Môn đều sáng ngời, sinh ra một hy vọng vô hạn đối với tương lai của tông môn.

Mấy đạo thần thức âm thầm thăm dò cũng phải thán phục. ý đồ thôn tính Cực Diễm Môn cũng đều tiêu tan.

Chẳng lẽ đúng như lời của những tu sĩ kia nói: Ma Tôn chết đi. Tà Đế lại tới?

- Người tên là gì?

Trương Hằng nhìn chằm chằm một tu sĩ Kết Đan Kỳ mặc áo lam ở bên cạnh, thản nhiên nói. Thanh niên mặc áo lam này hắn nhận ra. hai lần tới Cực Diễm Môn đều gặp hắn. tuy thái độ và tính cách người này có chút quật cường, nhưng sự trung thành đối với môn phái cũng không có gì phải nghi ngờ.

- Đệ tử là Lam Hỏa!

Thanh niên áo lam hướng về Trương Hằng khom người chào, tuy mang theo vẻ thần phục, nhưng cũng không có sự khâm phục và khát khao thật sự.

- Biểu hiện của ngươi vừa rồi rất xuất sắc. từ nay trở đi. ngươi sẽ là một trong những trưởng lão của Cực Diễm Môn. cùng Với Tư Không đạo hữu quản lý mọi việc trong môn phái, Hy vọng đừng để tông chủ đã chết phải thất vọng.

Trương Hằng mang theo vẻ ngưng trọng nhìn hắn.

- Trưởng lão?

Thanh niên áo lam ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, không ngờ đột nhiên mình lại được đề bạt trở thành trưởng lão của môn phái. Đây là một chức vụ nắm giữ thực quyền, vinh quang chói lọi!

- Chẳng lẽ ngươi dám vi phạm mệnh lệnh của bản tông?

Ánh mắt Trương Hằng lạnh lùng nhìn chằm chằm Thanh niên áo lam đang run lên, nói.

Tinh thần Lam Hỏa run lên:

- Đệ tử nghe lệnh!

- Tốt lắm, các ngươi rời đi...

Đôi mắt màu bạc trong thiên địa đột nhiên biến mất. vẻ mặt Trương Hằng tiêu tụy và đau khổ ra lệnh cho những người này rời đi.

Những người này đại khái cũng có thể cảm nhận được tình cảm huynh đệ của hai tông chủ, đều ngoan ngoãn rời khỏi.

- Tông chủ... có thể cho ta nhìn Triệu Thụy một lần hay không?

Một thân ảnh Nhu mì xinh đẹp đột nhiên đi tới bên cạnh Trương Hằng, sợ hãi nói.

Trương Hằng nhìn cô gái xinh đẹp đang rơi nước mắt. đôi mắt đỏ bừng ở Trước mắt, nhẹ giọng nói:

- Tú Hương, đừng quá thương tâm, Nhị đệ hắn cũng không phải là không có Hy vọng sống lại...

- Sống lại?

Tú Hương hai mắt nhòa lệ, ngạc nhiên vui mừng hỏi.

- Nhị đệ hắn tuy đã mất đi tất cả những dấu hiệu của sinh mệnh, thậm chí còn không cảm thấy được một tia dao động của tinh thần, nhưng ta lại cảm thấy luồng khí tức kia còn chưa tiêu tan.

Trương Hằng nhẹ nhàng thở dài ra một hơi, nhìn bầu trời đằng xa trầm nghĩ:

- Mình phải làm sao để khiến cho hắc sống lại đây? Nếu Lạc Hà ở đây lúc này thì tốt biết mấy...
- Thật vậy sao? Thật là tốt quá! Tông chủ. ta cầu xin người, nhất định phải làm cho hắc sống lại!

Tú Hương túm lấy quần áo của Trương Hằng, cầu xin nói.

- Hắc là Nhị đệ của ta, đương nhiên ta sẽ cố hết sức để làm cho hắc sống lại.

Trương Hằng lạnh, nhặt lấy Tú Hương ra lại nói:

- Từ nay trở đi. người hãy rời khỏi Cực Diễm Môn. trở về Hoa Ngữ Môn với sư tôn của người đi...
- Không! Ta thà chết cũng không đi. ta phải ở lại nơi này chăm sóc Triệu Thụy!

Tú Hương mang theo vẻ mặt quật cường nói thậm chí còn không tiếc chống lại vị tông chủ có đại thần thông này.

- Hiện giờ ta sẽ băng phong thân thể của Nhị đệ lại.

Trương Hằng cũng không tức giận, trên tay tràn ra một đạo khí lạnh buốt màu lam nhẹ nhàng, trong nháy mắt đóng băng thân thể của Triệu Thụy ở bên trong.

Nhìn Triệu Thụy đã hóa thành băng, Tú Hương lại khóc nức nở.

- Người hãy tự thu xếp cho tốt.

Trương Hằng để lại một câu, rồi chuẩn bị rời khỏi nơi này.

Nhưng đúng lúc này, trên bầu trời dằng xa lóe lên ánh sáng. Một đạo hào quang xanh biếc trong chớp mắt bay tới Cực Diễm Môn. Tốc độ này khiến cho Trương Hằng cũng phải kinh hãi. thậm chí khó có thể đánh giá được.

Khi đạo hào quang xanh biếc này hạ xuống, một luồng khí tức cực kỳ tự nhiên tươi mát truyền khắp khu vực này. hương hoa nhẹ nhàng tràn ngập quanh thân thể Trương Hằng. khiến cho tâm thần hắc chấn động, trong nháy mắt đã khôi phục lại trạng thái đỉnh phong. Ngay cả nguyên khí đã tiêu hao khi liên tục đi lại và thi triển Ngưng Mâu Thiên Lý cũng rất nhanh được hồi phục.

- Đệ... sao người lại ra nông nổi này?

Tiếng thở dài của một nữ tử giống như là một Thanh âm tử chín tầng mây truyền xuống, trong sự kỳ ảo còn mang theo một vẻ đượm buồn.

Không biết từ khi nào, ở bên cạnh Trương Hằng lại xuất hiện một nữ tử toàn thân được ánh sáng màu lục nhẹ nhàng bao phủ. Trong朦胧 lung có thể nhìn thấy một dung nhan tuyệt thế không thuộc về nhân gian thế tục. không mang danh lợi mà tĩnh mịch, tự nhiên mà xuất trần, một đôi mắt tĩnh như mặt nước lộ ra một vẻ cảm thán.

Sau khi nàng tới, không gian xung quanh xuất hiện những biến hóa khó lường, tất cả những sự đau buồn và phiền muộn đều trong khoảnh khắc này mà biến mất. từ đó chìm vào trong một loại thể ngộ đối Với sinh mệnh.

Hương hoa nhẹ nhàng kia là từ trên thân thể nàng bay tới. còn mang theo một khí tức tự nhiên Thanh thần, không giống với trầm hương của những nữ tử phàm tục.

Khi lục quang đại biểu cho sinh mệnh tiêu tan. thân ảnh tuyệt mỹ của nữ tử này mới hoàn toàn hiện ra trước mắt Trương Hằng. Một chiếc váy dài màu xanh biếc không dính một hạt bụi. xõa xuống mặt đất mà không dính một chút bụi bẩn nào. mái tóc đen như những sợi tơ tung bay tự nhiên trong gió. Nàng đứng ở đó nhưng tạo nên một sự hòa hợp tinh tế với môi trường xung quanh.

- Người là ai?

Trương Hằng nói theo bản năng, hắc cảm thấy nữ tử thần bí trước mắt có mối quan hệ đặc biệt nào đó với Triệu Thụy.

- Tiểu nữ là Triệu Tịch Nguyệt.

Đôi mắt xinh đẹp sáng ngời của nữ tử thần bí này nhẹ nhàng lướt qua hai người Trương Hằng, Thanh âm êm ái tự nhiên như nước suối róc rách bên tai...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

374. Chương 372: Triệu Tịch Nguyệt.

- Triệu Tịch Nguyệt?

Trương Hằng vừa nghe thấy cái tên này. trong lòng không khỏi đột ngột khẽ động, không chỉ Bởi vì đối phương cũng mang họ Triệu giống như Triệu Thụy. mà còn Bởi vì hai chữ Tịch Nguyệt khiến cho hắn nhớ tới nữ quý mà hắn gặp trong Tề uy Vương phủ ở Triệu Quốc lúc trước.

Liên Mộng Tịch Nguyệt là những chữ ở trên chiếc khăn tay Thông linh pháp bảo hư hư ảo ảo kia. trong những chữ này thì hai chữ Liên Mộng là tên của nữ quý kia.

- Người là gì của Triệu Thụy?

Trương Hằng nghi hoặc hỏi, ánh mắt lạnh lùng nhìn thẳng vào nữ tử tuyệt sắc tràn ngập một vẻ đẹp tự nhiên ở trước mắt này. trong lòng khẽ động, nhưng cũng không nổi lên sóng lớn. Trải qua hơn mười năm lịch duyệt. Trương Hằng đã sớm không còn là đứa con trai mới lớn như trước kia, tâm tính đã kiên cường, sẽ không dễ dàng vì ngoại vật mà động dung.

- Hắn là đệ đệ của ta, người có thể giao hắn cho ta không?

Triệu Tịch Nguyệt hướng về phía Trương Hằng nhẹ nhàng cười, lộ ra má lúm đồng tiền vô cùng hoàn mỹ. cũng không có một vẻ gượng ép nào. tự nhiên hài hòa vô cùng, khiến cho người ta bất giác rất tin tưởng nàng, cũng không nhẫn tâm mà cự tuyệt yêu cầu của nàng.

Đối mặt Với một người con gái xinh đẹp như thiên sứ. hoàn mỹ đến cực điểm này, Trương Hằng cũng không hề mất bình tĩnh, ngược lại trong mắt còn lóe vài tia hàn quang:

- Trương mỗ ta sao có thể tin vào lời nói của một nữ tử xa lạ? Nếu người thật sự là tỷ tỷ của Nhị đệ. tại sao đối với cái chết của hắn lại không một chút thương tâm?

Nói xong câu cuối cùng, trong mắt Trương Hằng lóe lên ngân quang, tản mát ra một luồng uy áp tinh thần rất mạnh đủ khiến cho tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn phải sợ hãi.

Trên khuôn mặt tú lệ vô song của Triệu Tịch Nguyệt hơi hiện lên một vẻ ngạc nhiên nhưng dưới tác dụng của uy áp cường đại của Trương Hằng cũng vẫn có thể yên ổn tự nhiên. Nàng liếc mắt nhìn Trương Hằng một cái. nhẹ nhàng nâng ngón tay trắng nõn như ngọc lên.

Một tia lục quang từ ngón tay của nàng đột nhiên phóng ra. một thứ giống như nước nguồn nuôi dưỡng vạn vật tràn ra, từng chút một nhập vào trong thân thể của Triệu Thụy.

Vì không cảm thấy một chút địch ý nào nên Trương Hằng yên lặng nhìn nàng ra tay.

Trong quá trình này, ánh mắt có thể nhìn thấu nhân tâm của Triệu Tịch Nguyệt thì thoáng lại lướt qua người Trương Hằng. Dường như phát hiện ra một cái gì đó nhưng lại không lập tức mở miệng.

Tú Hương đứng ở bên cạnh, mặc dù có một sự đoan trang hiếm thấy, nhưng so với Triệu Tịch Nguyệt ở trước mắt đột nhiên lại có một vẻ ảm đạm thất sắc.

Chỉ trong chốc lát, Trương Hằng liền phát hiện ra thân thể của Triệu Thụy đã khôi phục lại tất cả khí tức sinh mệnh, nhưng hắn vẫn chưa tỉnh lại.

- Tiên thiên Linh bảo?

Ánh mắt Triệu Tịch Nguyệt có chút sáng ngời, sau đó lại nhẹ nhàng thở dài một tiếng, đôi mi Thanh tú lại dựng lên.

- Cảm tạ đạo hữu đã chăm sóc đệ đệ của ta, xin hỏi tôn tính đại danh?

Cuối cùng, ánh mắt Triệu Tịch Nguyệt khẽ chuyển, hướng về phía Trương Hằng hỏi.

- Tại hạ là Trương Hằng, là bằng hữu vô cùng thân thiết của hân.

Trương Hằng thân nhiên nói, lúc này đã xác định đối phương tới tám chín phần là tỷ tỷ của Triệu Thụy.

Lúc trước khi say rượu ở Phạm Gia Trấn trong động phủ Huyết Sát. Triệu Thụy đã từng nói lộ ra những chuyện liên quan đến thân thể của hân.

Trương Hằng còn nhớ rất rõ tình cảnh lúc đó.

Cười ha hả. Trương Hằng hỏi hân:

- Nhị đệ à. tửu lượng của ngươi thật sự là không cao. chẳng lẽ trước kia khi ở nhà ngươi chưa từng uống rượu hay sao?

- Trong nhà ta... chỉ có phụ thân mới uống rượu, còn ta và tỷ tỷ bình thường đều không uống...

Triệu Thụy nửa tỉnh nửa mê nói.

- Sao.

Trương Hằng lại tiếp tục hỏi:

- Nhà của ngươi có ba người sao? Bọn họ có pháp thuật không.

- Ta chưa gặp mẫu thân ta... ta không biết bọn họ có pháp thuật hay không... Tuy nhiên vào một ngày ta phát hiện ra tỷ tỷ ta gieo một hạt giống mà ngày hôm sau đã nở hoa... Vì thế, phụ thân đã mắng nàng...

Trương Hằng yên lặng nghe, trầm nghĩ, thân thể của Triệu Thụy này chỉ sợ là không hề đơn giản.

Đột nhiên Triệu Thụy hướng về phía Trương Hằng cười nói:

- Đại ca, nói cho ngươi biết một bí mật, tỷ tỷ của ta thật sự xinh đẹp đó... Ta cảm thấy ngươi với nàng rất xứng đôi...

Trương Hằng nghe thấy lời này thiếu chút nữa đã té xiu. đối với tiểu tử này không nói gì. hân không thể đem tỷ tỷ của chính mình ra để mai mối.

- Sao? Tỷ tỷ của ngươi thật sự xinh đẹp sao. có đẹp hơn Lạc tiên tử của ngươi không?

Khóe miệng Trương Hằng mang theo một vẻ hài hước, người yêu trong mắt tình nhân đều là T âm Thi, huống chi là Lạc Ngưng Tuyết đẹp tựa thiên tiên này?

-Ấy... Cái này không thể so sánh được... Ta cảm thấy bọn họ đều rất xinh đẹp... Nhưng dường như tỷ tỷ của ta gần với tự nhiên một chút...

Ánh mắt của Triệu Thụy trĩu xuống, dường như bất cứ lúc này cũng có thể chìm vào giấc ngủ.

Thấy vậy, Trương Hằng vội vàng hỏi:

- Đúng rồi. Lạc sư tỷ của ngươi không phải đang làm khách ở một nơi nào đó hay sao? Chuyện này là như thế nào?

- Khò khò.

Trương Hằng phát hiện thấy không ngờ tiểu tử này đã nhắm mắt lại rồi.

- Ầm!

Mặt Triệu Thụy gục xuống bàn. sau đó ngủ luôn, trên mặt còn mang theo vẻ hạnh phúc và yên bình.

- Sao vậy. Trương đạo hữu vẫn chưa tin tiểu nữ sao?

Triệu Tịch Nguyệt cười yếu ớt. nhìn chăm chú Trương Hằng đang có chút thất thần.

Trương Hằng hít thật sâu vào một hơi. rồi thở dài:

- Ta đã sớm biết thân thể của Nhị đệ không đơn giản... Các người sống ở một nơi như thế ngoại đảo nguyên, phụ thân vô cùng nghiêm khắc, mẫu thân thì không biết hình dáng, tỷ tỷ xinh đẹp động lòng người, đệ đệ thì trung hậu thật thà...

- Hẳn đều đã nói Với người...

Khi nghe tới câu “Tỷ tỷ xinh đẹp động lòng người”, vẻ mặt của Triệu Tịch Nguyệt trước tiên hơi đỏ lên. sau đó mới nói nhỏ.

- Trương mỗ biết, cả nhà các người đều là những cao nhân lánh đời.

Trương Hằng hơi khựng lại một chút, trên mặt mang theo một tia Hy vọng, nói:

- Hy vọng các người có thể làm cho hần sống lại...

- Sống lại?

Triệu Tịch Nguyệt che miệng cười, nói:

- Trước khi đi, phụ thân đã động tay động chân lên người hần. ở nhân giới, có lẽ không ai có thể khiến cho linh hồn hần mai một hoàn toàn.

- Nói Như vậy, hần căn bản là chưa có chết?

Trương Hằng trong lòng vui vẻ, kinh ngạc nói. Tú Hương ở bên cạnh vẻ mặt cũng động dung, vẻ Hy vọng trong mắt càng đậm.

- Hần không chết, nhưng nếu không có Bốn nguyên lực của phụ thân ở trong linh hồn hần thì lúc này hần đã chết từ lâu rồi.

Ánh mắt Triệu Tịch Nguyệt hơi tối sầm lại:

- Phụ thân rất không vui. Chỉ mới có thời gian mười mấy năm mà hần đã chết đi một lần, lãng phí một cơ hội quý giá. Cho nên lúc này ta nhất định phải dẫn hần đi. đây là mệnh lệnh của phụ thân...

Triệu Tịch Nguyệt nhìn thân thể bị đóng băng của Triệu Thụy, rồi lại nhìn Trương Hằng Với ánh mắt chân thành.

- Được, ta tin người. Hiện giờ ta sẽ giao hần cho người, chỉ mong các người có thể sớm làm cho hần sống lại.

Trương Hằng hơi nâng thân thể của Triệu Thụy ở trong tay lên.

-Đa tạ!

Bàn tay ngọc của Triệu Tịch Nguyệt vung một cái. Triệu Thụy liền bị một đám lực quang phủ lấy, lơ lửng ở trước người nàng.

- Không biết tới bao giờ chúng ta mới có thể gặp lại hần?

Trương Hằng hỏi ra vấn đề mà mình quan tâm nhất. Qua thần thái bình tĩnh ung dung của Triệu Tịch Nguyệt hần có thể thấy được, việc làm cho Triệu Thụy sống lại cũng không phải là việc khó.

- Cái này... tiểu nữ không biết, hết thấy đều phải chờ phụ thân an bài.

Triệu Tịch Nguyệt hơi xin lỗi nói.

- Phụ thân?

Trong lòng Trương Hằng thâm nghĩ, gia đình này đúng là thần bí. cho dù là nữ tử này Trương Hằng cùng nhìn không thấu, không biết phụ thân ở sau lưng này là một người hùng mạnh đến thế nào?

Sau khi nói chuyện với nhau thêm vài câu. Triệu Tịch Nguyệt mới đột nhiên từ biệt Trương Hằng:

- Trương đạo hữu, tiểu nữ đem hân về đây. nếu sau này có duyên có thể sẽ gặp lại.

- Triệu cô nương đi đường cẩn thận.

Trương Hằng gật đầu nói, không biết câu nói sau này có duyên của Triệu Tịch Nguyệt là ám chỉ nàng ta, hay là ám chỉ Triệu Thụy.

Một tầng hào quang xanh biếc mờ ảo khiến cho thân thể của Triệu Tịch Nguyệt giống như là một tiên nữ trên trời. Nàng bay lên không, trước khi đi còn liếc mắt nhìn Trương Hằng một cái đầy thâm ý:

- Không biết cái khăn tay kia sao lại ở trong tay của người?

- Khăn tay?

Trương Hằng hơi sững sốt, rất nhanh liền nhớ tới chiếc khăn tay Thông linh pháp bảo Kỳ dị hư hư ảo ảo kia. Lúc đó, ngay cả Hư Không Hỏa Diễm cũng không thể cắn nuốt được vật này.

Nghĩ đến đây, Trương Hằng hơi hé tay, một chiếc khăn tay trắng như Tuyết hiện ra trong tay hân, trên mặt có một vài chữ rất nhỏ nhá: Liên Mộng Tịch Nguyệt.

Chiếc khăn tay này vừa xuất hiện, liền bắt đầu run nhẹ. sau đó vì một tiếng, bay đến tay của Triệu Tịch Nguyệt.

Hiển nhiên vật này vốn là pháp bảo của Triệu Tịch Nguyệt. nhưng sau khi thi triển một phương pháp nào đó, mới bị kẹt lại ở nơi khác.

- Chiếc khăn tay này là vật làm chứng tình hữu nghị giữa ta và một vị bằng hữu phạm tục. hiện giờ nó rơi vào tay người, như vậy thì chỉ sợ nàng đã gặp phải chuyện gì bất trắc...

Ngay khi nhìn thấy chiếc khăn tay này. đôi mắt của Triệu Tịch Nguyệt đầu tiên sáng lên. sau đó lại hiện lên vẻ u buồn.

- Quả nhiên...

Trong lòng Trương Hằng thở dài. Bốn chữ trên chiếc khăn quả nhiên là có ý nghĩa nhất định.

Trong đó Liên Mộng chính là nữ quý kia. lúc sinh tiền nàng và Triệu Tịch Nguyệt đều thích cổ cầm, trò chuyện với nhau rất hợp, liên kết làm bằng hữu. Tịch Nguyệt chính Triệu Tịch Nguyệt, vì tiên phạm xa cách, trước lúc chia tay. Triệu Tịch Nguyệt liền tặng chiếc khăn tay này, để lại cho Liên Mộng phòng thân. Nhưng cái khăn tay này tuy vô cùng cường đại, cũng có linh tính nhất định, nhưng cuối cùng Liên Mộng vẫn phải chết vì chất kịch độc.

- Gặp lại cũng là duyên phận, chiếc khăn này là một kiện thông linh pháp bảo. là pháp khí mà ta đã từng sử dụng, hôm nay ta tặng nó cho Trương đạo hữu. để cảm tạ người đã chăm sóc cho đệ đệ của ta.

Đôi môi của Triệu Tịch Nguyệt khẽ mở, từng đạo chú ngữ Kỳ diệu chập chờn ở Bốn phía. Đúng Lúc này, nàng nắm tay một cái. chiếc khăn trắng như ngọc trong tay đột nhiên tỏa ra bạch quang chói mắt.

Vu.

Sau đó, chiếc khăn này khôi phục lại như thường.

- Bởi vì thông linh pháp bảo này là do tiểu nữ đã từng luyện chế thành. hiện giờ ở trong đó cũng có một Ý thức đặc biệt, khiến cho nó có thể nhận một tu sĩ bình thường làm chủ. Với thực lực của đạo hữu. hân là có thể sử dụng nó.

Triệu Tịch Nguyệt hướng về phía Trương Hằng mỉm cười, chiếc khăn trong tay bay về phía hân.

Trương Hằng theo bản năng nhận lấy chiếc khăn, nhưng lại cảm thấy không hợp lý, liền cự tuyệt nói:

- Tạ ơn ý tốt của Triệu tiểu thư. nhưng pháp bảo này hiển nhiên là không thích hợp cho tại hạ sử dụng.

Một chiếc khăn tay như vậy hiển nhiên là thích hợp cho nữ nhân sử dụng, bản thân Trương Hằng cũng không cần.

- Đáng tiếc trong tay ta cũng không có pháp bảo nào khác thích hợp Với đạo hữu để tạ ơn...

Đôi mi Thanh tú của Triệu Tịch Nguyệt nhú lại. nhưng lại nhoèn miệng cười:

- Vật này Không bằng hãy tặng cho người trong lòng của đạo hữu để làm vật phòng thân...

Nói xong câu này, hào quang xanh biếc quanh thân thể của Triệu Tịch Nguyệt Nhoáng lên một cái, trong không gian truyền tới một luồng dao động đặc biệt.

Ngay Sau đó, nàng đã biến mất tại chỗ.

Trương Hằng lộ ra vẻ hoảng sợ. thần thức đảo qua. trong phạm vi ngàn dặm không ngờ đã mất đi tung tích của nữ tử này.

Nên biết rằng cho dù là tu sĩ Hóa Thần Kỳ, khi thuần di cũng chỉ có thể dịch chuyển mấy chục dặm. Trương Hằng hiện giờ cũng chỉ có thể dịch, chuyển trên dưới hai mươi dặm mà Triệu Tịch Nguyệt chỉ cần nhoáng lên một cái đã biến mất khỏi phạm vi ngàn dặm. điều này cũng thật là quá kinh người!

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

375. Chương 373: Linh Hạch Và Nguyên Linh.

Sau khi nữ nhân Triệu Tịch Nguyệt thần bí mang theo Triệu Thụy rời đi. Trương Hằng cảm thấy thật trống trải.

- Tông chủ. người cứ như vậy mà giao Thụy cho nàng...

Tú Hương ở bên cạnh Trương Hằng, lông mi hơi chớp động, ánh mắt đỏ lên. trên mặt còn vương nước mắt. bộ dạng có chút lưu luyến nhìn về phía bầu trời xa nhưng không có cách nào nắm bắt được bóng dáng của Triệu Tịch Nguyệt và Triệu Thụy.

- Chúng ta cũng không có nắm chắc khả năng làm cho Nhị đệ sống trở lại thì chỉ có ký thác vào thân nhân của hắn thôi. Nhưng Cứ như vậy, cũng không biết phải năm nào tháng nào mới có thể nhìn thấy hắn.

Thần sắc Trương Hằng hơi sầm xuống, một lúc thật lâu sau hắn mới ngẩng đầu nhìn cô gái trước mặt, dậm miệng nói:

- Nhị đệ đã rời đi rồi, người cũng nên quay về Hoa Ngữ Môn đi. Nơi này cũng không phù hợp với một tiểu cô nương như người. Người yên tâm. sư tôn của người sẽ đối xử với người rất tốt... Cũng không mất nhiều thời gian đâu, Cực Diễm Môn của ta sẽ thu nạp toàn bộ Thanh Hồ Sơn vào phạm vi thế lực của mình.

Tú Hương do dự một lát, cuối cùng ánh mắt lảng tránh nói:

- Ta cảm thấy... tông chủ... người đã làm gì sư tôn của ta...

Ánh mắt lạnh lẽo của Trương Hằng đảo qua mặt nàng:

- Người không cần phải xen vào việc ta đã làm gì với sư tôn của người. Người chỉ cần nhớ rõ. từ nay về sau, nàng ta sẽ đối xử rất tốt Với người, cũng sẽ toàn lực bảo vệ người an toàn. Sở dĩ không cho người ở lại nơi đây. cũng là vì không muốn để cho người bị cuốn vào trong vòng phân tranh thế lực. Người an tâm trở về Hoa Ngữ Môn sống đi.

- Vâng, tông chủ. Tú Hương tuân lệnh!

Tú Hương khom người chào Trương Hằng, rồi khổng chế độn quang rực rỡ bay về hướng Hoa Ngữ Môn.

Mười ngày sau khi Trương Hằng tiếp nhận chức vụ tông chủ. Hoa Ngữ Môn trong tam đại liên minh của Thanh Hồ Sơn dần dần quy phục Cực Diễm Môn.

Việc này giống như một quả bom nổ tung trong giới tu chân ở Ngọc Phật Tự, làm các thế lực rơi vào cảnh sôi trào.

Ma tôn đi, tà đế lại đến!

Cái tên Bất Tử Tà Đế làm khắp Ngọc Phật Tự run sợ. Hơn nữa, dần dần còn lan truyền ra khắp cả Tu Chân Giới của Triệu quốc.

Với việc Chí Viêm Ma Tôn chết đi, đại ca hắc là Bất Tử Tà Đế lại tiếp quản vị trí tông chủ của Cực Diễm Môn, rất có thể lực để thống lĩnh Thanh Hồ Sơn.

Đồng thời, đại chiến trận sinh tử đến mức đồng quy vu tận giữa hai đại cao thủ Nguyên Anh Kỳ Băng Phong thượng nhân và Chí Viêm Ma Tôn cũng trở thành đề tài đàm luận sôi nổi trong Tu Chân Giới.

Bên kia, Bích Tuyết Tương Vân Tông vì đại trưởng lão Băng Phong thượng nhân chết đi, lại thêm cả Tương Sơn trưởng lão Nguyên Anh hậu kỳ lúc trước, giờ phút này đã từ rơi xuống khỏi vị trí đại môn phái nhất lưu.

Trong lúc nhất thời, tình hình ở Bích Tuyết Tương Vân Tông đại loạn. Mâu thuẫn giữa vài môn phái nhị lưu lập tức cùng bùng phát. Vùng sơn hà Cẩm Tú này cũng đã bắt đầu rục rịch, rất có xu thế khởi động đại chiến giữa các môn phái.

Ngay tại thời điểm những tu sĩ dụng tâm kín đáo chờ đợi động tác tiếp theo của Bất Tử Tà Đế thì kết quả lại thực sự ngoài ý muốn của mọi người.

Bình tĩnh qua một tháng, chớp mắt đã trôi qua, Cực Diễm Môn không hề có gì dị động, thậm chí còn không thấy đệ tử trong môn đi ra bên ngoài.

Sau khi Trương Hằng tiếp quản Cực Diễm Môn liền biến mất vô tung vô ảnh. Ngoài việc Hoa Ngữ Môn chủ động khuất phục thì không có gì tiến triển thêm.

Có người cho rằng, lời nói hùng hồn lúc trước của Bất Tử Tà Đế chỉ là phô trương Thanh thế. Cũng có người cho rằng, Bất Tử Tà Đế đang âm thầm chuẩn bị một âm mưu kinh thiên. Nhưng đại bộ phận những người bàn tán đều ôm tâm trạng mong chờ với Bất Tử Tà Đế. tin tưởng rằng hắn có thể đảo loạn cả Tam Tinh Vực đã trầm tĩnh trong nhiều năm.

Nói một cách tổng thể Thanh Hồ Sơn, bao gồm cả bên trong Ngọc Phật Tự đều đang duy trì tình trạng an tĩnh bề ngoài, tối thiểu không có xung đột gì phát sinh. Nhưng rất nhiều người đều CỐ thể thấy được, đây chỉ là sự tĩnh lặng trước cơn bão táp.

Trong nham động của Hỏa Dong Tinh, Trương Hằng ngồi xếp bằng với lớp dung nham màu trắng nóng bỏng bên ngoài, trên người từng đợt khí lãng màu đỏ như lửa làm cho người ta sợ hãi lưu chuyển. Theo hô hấp. từng đạo nhiệt lưu cũng rít gào đủ để nung chảy cả kim loại.

Trong đan điền của hắn có một hạt châu màu bạc trong suốt. Hạt châu này thỉnh thoảng lại lóe lên. tản ra khí tức làm người ta bị kinh hãi. Xung quanh hạt châu màu bạc. chốc chốc lại có lôi điện màu tím, hỏa diễm màu đỏ sậm, khí lạnh màu lam dần tan rã. hình thành một trạng thái cân bằng tĩnh tế.

Hạt châu màu bạc này, có lẽ khoảng bằng hạt đậu tương, gọi là Linh hạch. Nó chính là Tinh Hạch Kỳ. đại biểu cho thực lực và tu vi của Trương Hằng tăng mạnh thêm.

Tầng ba cổ tháp Tinh Hạch Kỳ cũng tương đương với Nguyên Anh Kỳ ở Tu Chân Giới, Thậm chí, có được thực lực hoàn toàn vượt qua Nguyên Anh Kỳ.

Mà nguyên thần trong Thức Hải của Trương Hằng lúc này đã hóa thành bộ dạng của một nam nhân có ngân huy long lánh. Bộ mặt của nam nhân này cũng không tính là quá rõ ràng, Nhưng cũng có thể thấy được là giống bộ dạng của Trương Hằng như đúc. ngay cả quần áo hư ảo trên người cũng đều y hệt.

Giờ phút này đây, quang ảnh của nam nhân tạo thành từ ngân quang đang khoanh chân ngồi giữa Thức Hải. Đó chính là hồn thể cường đại mà Trương Hằng sau khi bước vào tầng ba cổ tháp mới hình thành - Nguyên Linh.

Nguyên Linh cũng tương đương với Nguyên Anh của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ở Tu Chân Giới, nhưng so với Nguyên Anh của tu sĩ đồng cấp thì còn mạnh hơn nhiều, bản thân cũng có được năng lực sinh tồn cường đại.

Lơ lửng phía trên Nguyên Linh trong thế giới này là ngọc giản thần bí của Trương Hằng.

Theo tu Luyện của Nguyên Linh, ngọc giản thần bí thỉnh thoảng lóe lên những Kỳ hiệu thần bí khó lường, lại làm cho Nguyên Linh trở nên thần bí hơn. Đồng thời Linh Hạch trong đan điền của Trương Hằng lưu chuyển từng đạo quang lưu màu bạc hoàn toàn mới mà cường đại. Tiến vào trong Thức Hải rèn luyện Nguyên Linh từng chút một để làm cho nó dần trở nên cô đọng lại và rõ ràng hơn.

Tuy nhiên, một chuyện thực quý dị đã sinh ra trong Thức Hải của Trương Hằng: Hư Không Hỏa Diễm đã theo hần từ rất lâu đột nhiên tiêu thất.

Vốn Hư Không Hỏa Diễm vẫn đứng ở trong Thức Hải thì lúc này đã không thể tìm thấy bóng dáng ở đâu nữa.

Hư Không Hỏa Diễm là đại sát chiêu của Trương Hằng. Một khi bị mất đi, tổn thất với Trương Hằng sẽ không hề nhỏ.

Đối với Điều đó Trương Hằng lại không có gì lo lắng. Nguyên Linh trong Thức Hải đang không ngừng Luyện và trở nên cường đại hơn. Nhưng nếu quan sát cận thận thì có thể phát hiện, xung quanh Nguyên Linh của Trương Hằng có một quang sáng màu bạc trong suốt.

Ở trung tâm của màn quang quyển màu bạc đó cũng chính là trái tim của Nguyên Linh. Có một tia chớp màu đen vừa biến mất!

Màu đen của tia chớp mỗi lần lóe lên đều đại biểu cho việc trái tim Nguyên Linh kia lại đập một lần. Màu đen của tia chớp bất diệt thì trái tim của Nguyên Linh sẽ đập không ngừng. Nghĩ đã có thể thấy lực sinh tồn này có biết bao nhiêu hùng mạnh.

Ở Tu Chân Giới, Nguyên thần hoặc Nguyên Anh đều là bộ vị trung tâm nhất của tu sĩ. Bởi vì linh hồn người ta chính là ở bộ vị trung tâm này. Nguyên thần với Nguyên Anh bất quá chỉ là bề ngoài của linh hồn mà thôi Nguyên Linh của Trương Hằng cũng giống Như thế, là từ nguyên thần ngưng luyện chất biến mà thành, lúc này đây hòa hợp thành một thể với Hư Không Hỏa Diễm. Ngọn lửa màu bạc này phụt lên đã tương đương với Anh hỏa của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ nhưng uy lực lớn hơn nhiều, thuộc tính cũng cực kỳ đáng sợ.

Sau khi đã giao phó mọi chuyện trong tông môn cho Bách Luyện đại sư và Lam Hỏa, Trương Hằng củng cố tu vi ở trong dung nham của Hỏa Động Tinh. Sau thời gian hơn một tháng, cảnh giới đã dần dần ổn định lại.

Thấy thế, lúc này Trương Hằng mới đưa Ý thức thâm nhập vào cổ tháp tầng ba.

Trong vô số không gian của cổ tháp tầng ba có vô số ngọc giản màu bạc, số lượng ít hơn một chút so với cổ tháp tầng hai nhưng cũng chói mắt Như thế.

Sau khi Trương Hằng đột phá công pháp tầng ba ở băng phong bị hạn chế thì đã có được tin tức phong phú về cổ tháp tầng ba.

Những ngọc giản màu bạc trong cổ tháp tầng ba này có không ít là ở cổ tháp tầng hai thăng cấp lên. Tỷ như Thân Ngoại Hóa Thân, Phá Diệt Thần Quang, Thần Linh Nhân và một số thần thông và bí thuật khác.

Đương nhiên, cũng có không ít thần thông và bí thuật khác uy lực cũng tăng hơn so với trước.

Đối mặt với các loại thần thông và bí thuật phong phú. Trương Hằng quyết đoán bỏ qua rất nhiều trong số đó. Lựa chọn một số lượng cực ít nhưng phù hợp với mình.

- Phá Diệt Thần Quang, Thân Ngoại Hóa Thân, Thân Ngoại Tạo Thân, Thần Linh Nhân, Ngân Quang Động, Thiên La Bất Diệt Thể, Dục Hỏa Trọng Sinh, Thiên Chuỳ Bách Luyện...

Trong lòng Trương Hằng thầm nhắm lại những thần thông và bí thuật mà bản thân mình sau này sẽ cần để không ngừng đề cao lên. Những thần thông và bí thuật này cùng bắt đầu tu Luyện theo hần từ trong cổ

tháp tầng hai. Nhìn thì mặc dù có vẻ không ít. nhưng so với hằng hà sa số trong Ngọc giản Tinh Hải thì chỉ là muối bỏ biển mà thôi.

Tinh lực của con người dù sao cũng chỉ hữu hạn. không có khả năng học được tất cả thần thông và bí thuật. Mặc dù là Trương Hằng đã có được đời sống trường thọ cũng sẽ không ngoại lệ.

Tuy nhiên, trong cổ tháp tầng ba cũng có một số loại thần thông cực kỳ hữu dụng. Trong đó có một loại tên là Ngự thần, là pháp môn chiến đấu về mặt tinh thần, thuộc diện công pháp chủ yếu trong cổ tháp tầng ba.

Nguyên lý này là thông qua Nguyên Linh của Trương Hằng, phát huy ra các loại thần thông không thể tưởng tượng nổi rồi từ đó gia tăng công kích Với linh hồn và tinh thần của kẻ thù.

Vút!

Một lúc Thật lâu sau, Trương Hằng rời khỏi cổ tháp tầng ba. Hắn hiểu được rằng bản thân mình hiện giờ rất là không thích hợp để tu Luyện thần thông. Các loại thần thông trong cổ tháp tầng ba, cùng Với sự thăng cấp. sẽ càng ngày càng thâm ảo khó hiểu. không phải là cứ giải quyết một lần trong chốc lát là xong.

Ngồi xếp bằng trên dung nham màu trắng của Hỏa Dong Tinh, trên người Trương Hằng lóe lên một tầng ngân diễm, bắt đầu hãm sâu dần trong dung nham màu trắng của Hỏa Dong Tinh.

Chỉ chốc lát sau, thân thể của Trương Hằng đã bị dung nham màu trắng che khuất, biến mất vô tung vô ảnh.

Một lúc sau, theo ánh lửa chói mắt. Trương Hằng lại bắn ra từ trong dung nham của Hỏa Dong Tinh, trong miệng thì thào:

- Tuy rằng đã có thể dùng thân thể cứng rắn đối kháng lại dung nham của Hỏa Dong Tinh, nhưng hỏa diễm ở sâu trong dung nham này thật sự là đáng sợ. đủ để đối địch với ngọn lửa của Cửu u Lam Tinh kia. Với tu vi Tinh Hạch Kỳ của ta còn chưa thể chống cự trực diện được.
- Tuy nhiên như thế cũng tốt. Dung nham của Hỏa Dong Tinh này càng cường mạnh thì giá trị tu luyện đối với ta lại càng lớn.

Trong con người của Trương Hằng lưu chuyển về kiên nghị.

Đúng Lúc này, trên đỉnh nham động của Hỏa Dong Tinh, ánh lửa chợt lóe sáng Nhoáng lên một cái, một âm Thanh trong sáng rõ ràng truyền tới.

Con người của Trương Hằng biến đổi. Thần thức của hắn quét ngang trên không Cực Diễm Môn. lập tức phát hiện thấy một thân ảnh quen thuộc.

- Nghe nói tông chủ Cực Diễm Môn đã chết, là do Bất Tử Tà Đế kế thừa vị trí tông chủ. Hôm nay, Vũ Vô Cực ta đặc biệt tới đây khiêu chiến một phen.

Lơ lửng giữa không trung, Vũ Vô Cực đậm mặc nói. Thân thể của y đột nhiên bị bao phủ trong một tầng quang vụ màu đen. hai tròng mắt trở nên thâm thúy sâu tựa bể, hóa thành uy áp cường đại kéo dài trên nền đất.

Thần sắc của Trương Hằng hơi đổi, không ngờ là Vũ Vô Cực có thể phát hiện được bản thân mình đã xâm nhập dưới nền đất đến mấy ngàn thước. Xem ra là lần này không thể tránh khỏi một trận giao phong được rồi.

Một đạo luồng sáng quyết đoán lóe lên trong mắt Trương Hằng. Muốn chiến thì chiến, luôn tiện cũng kiểm nghiệm một chút thực lực chân chính của bản thân mình.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

376. Chương 374: Tái Chiến Vũ Vô Cực.

Đối mặt Với Vũ Vô Cực, nhân vật truyền kỳ được xưng là Nghịch Thiên Đại Ma, nếu là Trương Hằng của trước đây thì chắc chắn sẽ đau đầu vô cùng. Nhưng là hôm nay thì sao? Trương Hằng thâm cười lạnh, quyết định đòi lại kết cục thảm bại khi lần đầu tiên chiến đấu với Vũ Vô Cực.

Nguyên Linh trong Thức Hải bỗng bừng sáng ngời, uy áp của tinh thần cường đại cũng ngưng tụ thành tuyến cùng va chạm với thần thức của Vũ Vô Cực.

Vô hình trung, “âm” một tiếng, mảnh đại địa trước mắt khê rung lên. dung nham của Hỏa Dong Tinh quay cuồng, dâng lên khí lửa cuộn cuộn ngập trời, lại không thể thương tổn Trương Hằng chút nào.

- Ha ha... quả nhiên là người! Thực lực tăng lên thật là nhanh nhỉ?

Trên không Cực Diễm Sơn, Vũ Vô Cực một thân hắc bào cất tiếng cười to. Chiến ý nồng đậm truyền tới từ trên người y. Trên mặt y là nụ cười tươi xuất phát từ tận nội tâm.

- Đến đây đi. Quyết chiến lần thứ hai.

Áo choàng màu đen của Vũ Vô Cực bay phất phới mái tóc tím đột nhiên dựng thẳng lên. bên ngoài thân thể lưu chuyển từng đạo hoa văn màu đen quỷ dị. khí tức đầy áp lực và nguy hiểm truyền tới từ trên người y. giống như một con báo đang đói khát.

Vũ Vô Cực ở trạng thái này sẽ bất chấp tất cả, đặt ngoài sinh tử an nguy, phát huy tối đa thể lực siêu việt của bản thân mình. Địch nhân càng cường thịnh thì khả năng phát huy tiềm năng của y lại càng đáng sợ.

-Hừ!

Thân ảnh của Trương Hằng im lặng biến mất tại chỗ. thoát ly khỏi nơi thần thức của Vũ Vô Cực đang tập trung.

- Hả?

Trên mặt Vũ Vô Cực lộ ra vẻ kinh ngạc, bỗng nhiên lại cảm giác không ổn. theo bản năng, làm cho quang vụ màu đen quanh thân ngưng tụ hơn. hoa văn màu đen trong thần thức cũng “âm” lóe lên một tia sáng, hắc mang lưu chuyển.

Xoẹt!

Xuyên qua mấy ngàn thước tầng tầng lớp lớp đất và nham thạch. Trương Hằng xuyên không qua phía sau lưng y.

Sau đó, nhẹ nhàng băng quơ đấm một quyền. Trên nắm tay cho dù không mang theo một điểm linh khí bé tẹo nào. vền vẹn chỉ là lực lượng cơ thể thuần túy

Ầm!

Một tiếng nổ vang bùng lên, nhộn nhạo cả dãy núi Cực Diễm Sơn, làm cho hầu hết tu sĩ của Cực Diễm Môn đều sợ hãi hùng.

Vút... vù....

Một đạo hắc mang hiện lên trong không gian. Vũ Vô Cực bị Trương Hằng đánh trúng một quyền, văng ra vài dặm rồi sau đó “âm” một tiếng, đụng vào đỉnh một ngọn núi. làm đỉnh núi lõm xuống thành hình người.

- Làm sao có thể... Lực lượng cơ thể này không ngờ không kém gì bản thể của Thiết Mộc ư?

Thân thể lõm vào trong núi. Vũ Vô Cực không thể tin nổi bật thốt lên. khóe miệng trào ra một mảnh máu tươi, xương cốt trên lưng đều bị đánh nát thành mấy mảnh, vẫn lập lòe tầng tầng lớp lớp hắc mang.

- Cực Diễm Môn ta cũng không phải là chỗ dễ đánh đấm...

Trương Hằng chỉ sau vài cái hô hấp đã bay tới giữa không trung chỗ ngọn núi bị Vũ Vô Cực đâm vào. khỏe miệng mang theo vài Ý cười thâm sâu, vui tươi hơn hở nói.

Vừa rồi hẳn đã thi triển Tiểu Na Di, xuất ra toàn bộ lực lượng cơ thể, đánh vào cơ thể của Vũ Vô Cực. Không ngờ rằng Một quyền lại có thể đánh cho đối phương vắng xa đến vậy.

Đó vẫn là vì Vũ Vô Cực có cảnh giác nên đã bố trí phòng ngự nhất định quanh thân rồi. Nếu không thì hậu quả thiết tưởng sẽ không thể chịu nổi.

Nhẹ nhàng quệt vết máu ở khóe miệng, trên mặt Vũ Vô Cực không có một tia sợ hãi kinh hoàng nào mà nói với giọng điệu có chút kích động:

- Không ngờ rằng chỉ trong khoảng thời gian không tới một năm mà thực lực của ngươi đã tăng tiến đến tình trạng này....

Chậm rãi, Vũ Vô Cực cố gắng trầy trật đứng vững từ hõm núi. thần quang trong mắt bắt đầu chớp sáng, vẻ mặt ngưng trọng nhìn chăm chú Trương Hằng ở phía trước.

- Chỉ mong hôm nay không phải là trận chiến Cuối cùng...

Nói xong câu đó. Vũ Vô Cực ngẩng đầu liếc mắt nhìn bầu trời mênh mông vô ngần. Đôi mắt VÔ cùng thâm thúy, như mạnh mẽ xuyên thấu không gian, thấy được tình cảnh phía xa xa.

- Âm!

Vào một khắc này. Vũ Vô Cực dùng chân nhẹ bước lên. thân thể như bay ra, phóng về phía trước với một tốc độ trước nay chưa từng có.

Từng bước tiến gần, hoa văn màu đen trên người y từ chỗ không ngừng khởi động, cuối cùng cũng đã tụ lại trên nắm tay. Rồi đột nhiên nắm tay của y tăng vọt gấp đôi, giống như thiết chùy nặng nề.

Khi y sắp bay tới trước người Trương Hằng, tất cả hoa văn màu đen trên nắm tay ngưng tụ lại hoàn toàn, truyền tới một cỗ lực lượng dữ dội cường đại. Bốn phía không gian cũng bởi vậy mà hơi rung lên.

Trương Hằng trong mắt hơi kinh ngạc, đứng bất động tại chỗ. trên tay ngưng tụ lại một mảnh lam quang lạnh lẽo, tung chưởng đánh lên trên người Vũ Vô Cực.

Một âm Thanh rất nhỏ vang lên, thân thể Vũ Vô Cực lập tức bị bao phủ trong một tầng băng sương, hơn nữa bắt đầu ngưng kết thành băng rất nhanh. Hàn khí quỷ dị làm cho người ta sợ hãi đang lan tràn trong cơ thể y.

- Rống!

Tại thời khắc mấu chốt Cuối cùng, Vũ Vô Cực khi thấy bản thân mình sắp hóa thành băng liền phát ra một tiếng rống to, kinh sợ cả trời xanh.

Một kiện chiến giáp màu đen tuyền mang phong cách cổ xưa xuất hiện trên thân thể Vũ Vô Cực, làm tắt cả ánh sáng màu lam lạnh lẽo xung quanh hóa thành khí mờ mờ ảo ảo bay đi.

Sau đó, xung quanh thân thể Vũ Vô Cực lại hiện ra vô số ký hiệu màu đen. nhảy nhót dao động một cách quỷ dị trước mặt ý.

Ở phía sau lưng y lại xuất hiện hư ảnh hình rồng kia. So Với trước kia thì hư ảnh hình rồng này càng thêm chân thật, từng đợt tiếng rồng gầm tạo thành uy áp áp tới. Đây là một loại áp bức như sinh, linh thượng đẳng nhìn xuống con kiến vậy.

Mặc dù là Giờ phút này, Trương Hằng đang đối mặt với Long Hình Hư Ảnh ở phía sau lưng Vũ Vô Cực kia cũng cảm nhận được áp lực và một khí tức nguy hiểm.

Ngay Sau đó, khí thể trên người Vũ Vô Cực cũng đột nhiên tăng vọt, tăng lên bậc Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn, thậm chí tiếp cận Hóa thần Kỳ. Điều này làm cho Trương Hằng hơi bất ngờ. không nghĩ rằng Vũ Vô Cực vẫn ẩn tàng thực lực chân chính trong hai lần giao phong với mình lúc trước.

- Thực lực của người đã vượt qua Thiết Mộc. Sau khi cáo biệt ở Vô Ưu Lâm hồi đó. ta đã quyết chiến sinh tử với Thiết Mộc... Kết quả, Thiết Mộc hóa thành bản tôn. lực lượng cơ thể đạt tới một cấp bậc khủng bố. hơn nữa tốc độ và phòng ngự không gì sánh kịp. Nó thậm chí có thể chống lại tu sĩ Hóa Thần Kỳ.

Vốn ta là đánh bại nó không nói. Thế mà cuối cùng ở một chiêu kia ta...

Nói đến đó. hư ảnh hình rồng phía sau lưng Vũ Vô Cực đột nhiên phi nhảy lên trên, mang theo ma khí ngập trời khiến cả thiên địa kinh hãi. thiên địa linh khí trong phạm vi mấy chục dặm đều sợ run lên.

Vút!

Trương Hằng thân sắc biến đổi, rồi đột nhiên hóa thành một đạo lưu quang màu bạc bay về phía chân trời xa xa.

Vũ Vô Cực đương nhiên sẽ không cho rằng đối phương sợ mình, có thể đoán ra được rằng Trương Hằng lo lắng trận chiến giữa hai người có thể ảnh hưởng tới Cực Diễm Sơn bên dưới.

- Rống~

Vũ Vô Cực lại ngửa mặt lên trời rống to. Hư ảnh hình rồng đột nhiên phình lên to hơn mấy lần. hình thành Ma Long màu đen dài đến mấy chục trượng. Ma Long này không phải là thật, mà là trạng thái linh thể đặc thù. Trên đầu nó có sừng, dưới chân là năm móng vuốt, một đôi mắt sống động lóe ra tia nhìn khát máu và ngang ngược.

Ma Long màu đen di động trên đầu Vũ Vô Cực. không ngừng lắc lư uốn lượn, cuối cùng phát ra một tiếng rống to, quần quanh trên người Vũ Vô Cực.

Trên bầu trời mây đen cuộn cuộn. Quanh thân thể Vũ Vô Cực không ngừng lưu chuyển hoa văn màu đen. Hai tròng mắt thâm thúy như hắc động, trên thân quần một cái Ma Long phù màu đen dài đến mấy chục trượng, bản thân ý cũng lộ ra vẻ mặt thống khổ.

Xuy! ở một khắc đó. con mắt Vũ Vô Cực trở nên vô cùng lạnh lẽo như băng, đuổi theo hướng Trương Hằng đã bay đi.

Trương Hằng vừa bay vừa chăm chú nhìn tình huống phát sinh trên người Vũ Vô Cực chứ cùng không tùy tiện xuống tay. Nửa năm trước, hắn đã có dự đoán về thân thể của Vũ Vô Cực. Giờ phút này, thực lực của hắn đã tăng tiến, lại càng cảm nhận được rõ ràng trên người Vũ Vô Cực có chất chứa một lực lượng khủng bố nào đó.

Một khi xúc động hoặc chạm tới điểm cấm kỵ nào đó sẽ khiến cho thân thể Vũ Vô Cực bùng nổ. vượt quá sức lực của con người. Sẽ mang tới hậu quả thể nào thì Trương Hằng cũng khó mà đánh giá được nữa.

Lúc trước ở Thanh Vân Sơn. Vũ Vô Cực với thân phận tu sĩ ma đạo. vi phạm quy định, xuống tay với Trương Hằng đã bị tu sĩ Hóa Thần Kỳ âm thầm phát hiện nhưng cùng yên yên chỉ là quát rồi đuổi y đi thôi chứ không có thực sự ra tay.

Thiết Mộc ở Vô Ưu Lâm cũng Như thế, Trong hai lần chiến đấu Trước đó, mặc dù có thực lực có thể giết chết Vũ Vô Cực nhưng vẫn không có động thủ.

Đại phái nhất lưu kế thừa đã lâu ở Ngọc Phật Tự bị Vũ Vô Cực đơn thương độc mã đánh đến tận cửa mà cũng phải để hắn bình yên rút đi. Đây không phải là không đủ lực lượng đối phó Với y mà chỉ sợ là cũng có một chút cổ kỵ nào đó.

Cứ như vậy, hai người một trước một sau, cấp tốc phi hành trong cảnh nội Ngọc Phật Tự.

Tốc độ của Trương Hằng rõ ràng là nhanh hơn Vũ Vô Cực một chút, nhưng cùng không bắt đuổi được đối phương. Hắn hiểu được, muốn giải quyết ma đầu khó chơi Vũ Vô Cực này một cách căn bản thì phải đánh một trận cho ra trò với đối phương. Thắng hay thua chỉ là vấn đề sau đó thôi.

Chỉ trong chốc lát, hai người đã bay ra khỏi cảnh nội Thanh Hồ Sơn.

- Rống~

Ma Long phù màu đen đang quần quanh trên người Vũ Vô Cực đột nhiên dung nhập vào cơ thể hắn.

Từng đợt rít gào phát ra, theo đó thân thể Vũ Vô Cực bắt đầu không ngừng vặn vẹo biến hình. Cuối cùng, con người ý màu đỏ. trên người ngưng kết thành một mảnh long lân màu đen.

Rồi đột nhiên, thực lực của y tăng lên gấp đôi không ngừng, khí thể trên người cũng không ngừng tăng lên. Một luồng khí tức hủy thiên diệt địa truyền tới từ trên người y. làm cho sinh linh trong phạm vi mấy chục dặm đều cảm thấy bất an.

Vù!

Tốc độ của y mạnh thêm lên, bắt đầu tiếp cận Trương Hằng thêm một chút, trên mặt mang theo nụ cười lạnh dữ tợn.

Sắc mặt Trương Hằng ngưng trọng, độn quang dưới chân lóe sáng, lôi điện vô hình hóa thành từng đạo hình cung đánh về phía Vũ Vô Cực. Chính tốc độ của bản thân hắn cũng không khỏi phải gia tăng thêm vài phần nữa.

Vũ Vô Cực trực tiếp bỏ qua những luồng lôi điện này. xung quanh thân thể nhộn nhạo một tầng quang vụ tối đen. Khi những luồng lôi điện này tiếp cận y. phát ra từng đợt tiếng vang “xì...xì...” liên tục. một lúc sau đã bị những quang vụ này cắn nuốt.

- Long Hồn quán thân!

Cổ chiến giáp cổ xưa trên người Vũ Vô Cực sáng lên. một hư ảnh Ma Long màu đen dài đến mấy chục trượng như thuần di đánh về phía Trương Hằng.

Trương Hằng cảm thấy một cổ khí tức nguy hiểm sắp ập tới. ngân quang dưới chân run lên. Ngân Quang Thiểm Thuật mang hắn ra xa hơn một dặm.

Vu!

Ngay Sau đó, Ma Long màu đen kia cứ như bóng với hình, nhào về phía Trương Hằng.

Lập tức, Ma Long màu đen cứ giằng co trên người Trương Hằng. Từng sợi tơ màu đen xâm nhập vào cơ thể hắn.

Trương Hằng cảm giác cơ thể như say đi. đau nhức cực Kỳ, rất khó cử động. Ma Long màu đen này cùng không phải là thực thể thực sự. Lực lượng toàn thân hắn lại không đánh được vào chỗ không thực.

Vu!

Nguyên Linh trong Thức Hải của Trương Hằng sáng ngời. Một vùng ngân diễm lập tức bao phủ trên người Trương Hằng.

Ngân diễm vừa gặp phải Ma Long màu đen liền không chút do dự bốc cháy.

Nhưng Ma Long màu đen này vô cùng ngoan cường, mặc dù bị ngân diễm không ngừng cắn nuốt, nhưng vẫn quấn chặt lấy thân thể Trương Hằng không buông ra.

Ầm... ầm... ầm!

Vũ Vô Cực đột nhiên lắc mình tiến lại gần, ba quyền liên tục hóa thành ba đợt sóng, đợt sau cao hơn đợt trước, trầm trọng đánh trúng người Trương Hằng

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

377. Chương 375: Hoàn Thắng.

Đối mặt với ba quyền nặng như Thái Sơn của này. Trương Hằng cũng không hề kinh hoảng. Ý niệm vừa động liền ông một tiếng, bên ngoài thân thể đột nhiên xuất hiện một pháp bảo phòng ngự đỉnh cao. Một luồng sáng đen hình thành vòng bảo hộ kiên cố bao phủ lấy hắn.

Cho tới nay Trương Hằng Tuy rằng có pháp bảo đỉnh cấp nhưng rất ít khi sử dụng, chủ yếu là Bối tu vi và thực lực hạn chế.

Nhưng hiện giờ thực lực của hắn đủ để phát huy uy lực của pháp bảo đỉnh cấp tới tận cùng rồi.

Ầm ầm ầm!

Ba quyền của Vũ Vô Cực mang theo khí tức hủy diệt khủng bố toàn bộ nên lên tầng phòng ngự trước người Trương Hằng.

Rắc rắc một tiếng, Vũ Vô Cực xé tan vòng bảo hộ tạo thành Bối pháp bảo đỉnh cấp nhưng cuối cùng chỉ có Một quyền nên lên bản thể của pháp bảo đỉnh cấp. một nửa luồng lực lượng lớn lao này là đánh lên thân thể Trương Hằng.

Đó là cái giá phải trả để ngăn cản. Sau ba quyền của Vũ Vô Cực. trên mặt Trương Hằng hiện lên nụ cười quỷ dị. từ miệng phát ra một tia sáng trong suốt, không chút tiếng động xuyên thủng phòng ngự cực mạnh quanh thân thể Vũ Vô Cực. cuối cùng thậm chí còn đánh thủng một lỗ nhỏ trên chiến giáp mang phong cách cổ xưa của hắn.

Phá Diệt Thần Quang là thần thông chủ tu của Trương Hằng.

- Phụt!

Vũ Vô Cực phun một ngụm máu tươi, sắc mặt tái nhợt, một người hiện lên một lỗ máu mơ hồ đang phun máu tươi như suối.

Ma Long màu đen quấn quanh người Trương Hằng cũng dừng lại một lát. sau đó tiếp tục điên cuồng xiết chặt thân thể Trương Hằng. Nhưng bên ngoài thân thể Trương Hằng hiện ra ngân điểm lại đủ để ngăn cản nó. thậm chí còn từ từ cắn nuốt lực lượng của nó.

- Vũ Vô Cực. người đã vận dụng tất cả sát chiêu nhưng đều không làm gì được ta.

Trương Hằng tùy ý để Ma Long quấn lên người mình, khoe miệng hơi nhếch lên. mỉm cười, nếu bảo trong nội tâm cũng không có chút tự hào là không có khả năng. Dù sao thì đây cũng là lần quyết chiến thứ hai của hắn với Vũ Vô Cực. Vào thời điểm quyết chiến lần đầu tiên. Trương Hằng bị đối phương đánh cho thảm bại. cũng chỉ có cách tâm phục khẩu phục.

- Ta sai lầm rồi.. Lực lượng cơ thể của người không kém gì so Với Thiết Mộc nhưng lại còn càng hoàn mỹ hơn hắn...

Con người của Vũ Vô Cực hơi tối sầm lại. nhìn về phía Trương Hằng ở phía trước:

- Thiết Mộc khi hóa thành hình thánh Thanh Thiết Thần Ứng mà bị một chiêu Long Hồn quán thân này của ta đánh trúng trên cơ bản cũng không có nhiều sức phản kháng. Bởi vì trong một chiêu này ẩn chứa sức công kích thần hồn đáng sợ. Nó có thể trói buộc linh hồn. Nhưng một chiêu này đối với người lại có tác dụng không lớn.

Trương Hằng cười nhạt. Thật ra hắn cũng không cảm thấy ngạc nhiên. Giờ phút này Vũ Vô Cực tuy mạnh nhưng cách Hóa Thần Kỳ còn một khoảng, đối mặt với Trương Hằng am hiểu phòng ngự như vậy thì chẳng phải ngại đối phương. Đây giống như một vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ để ý phòng ngự công kích của một gã tu sĩ Kết Đan Kỳ. như thế thì người nọ muốn thành công là chuyện vô cùng khó khăn.

- Một chiêu này của người cũng không tồi. trong Nguyên Anh Kỳ đúng là không ai có thể cản nổi. Ngay cả ta trong thời gian ngắn cũng không thể thoát nổi.

Về mặt Trương Hằng trấn định nói. trong lòng thầm nghĩ: Nếu Long Hồn quán thân này là một loại pháp thuật khống chế linh hồn thì có phải mình có thể dùng Nguyên linh phản kích nó hay không?

Bỗngưng Nguyên linh trong Thức Hải của hắn sáng ngời. Ánh sáng màu bạc đột nhiên bùng lên. Một luồng dao động đặc thù tản ra. hư ảnh Thanh niên kia hiện ra sau lưng Trương Hằng.

Thanh niên này do ánh sáng bạc chói mắt tạo thành, hình dáng giống hệt Trương Hằng, truyền ra một luồng rung động linh hồn.

Trương Hằng hành động theo bản năng, chỉ thấy Thanh niên nọ xoẹt một cái liền đi tới Ma Long phía trước, vươn tay tóm lấy sừng của nó. sau đó vung mạnh một cái.

Vút!

Ma Long màu đen bị Nguyên linh của Trương Hằng ném đi mấy chục dặm.

- Hắc hắc hắc...

Trương Hằng và Thanh niên phía sau lưng hắn đồng thời phát ra một tràng cười quỷ dị, làm cho người ta sởn tóc gáy.

- Đây...

Vũ Vô Cực bị cảnh tượng này khiến cho kinh sợ. Hắn không thể tin nói:

- Người sao lại có được thần hồn...

- Người có thì vì sao ta lại không thể có?

Vẻ tươi cười trên mặt Trương Hằng càng sáng lạn. ý thức chuyển động. Nguyên linh hình thái Thanh niên kia hóa thành một đạo hư ảnh. tiến vào bên trong Thức Hải của Trương Hằng, bắt đầu tu luyện không ngừng.

Theo Ý nghĩ của hắn Thân hồn trong miệng Vũ Vô Cực hẳn là một loại tồn tại giống như Nguyên linh của mình.

Ma Long màu đen bị Nguyên linh của Trương Hằng ném đi mấy chục trượng vút một cái liền như thuấn di bay trở lại trước mặt Vũ Vô Cực. phát ra tiếng long ngâm trầm thấp, ánh mắt nhìn chăm chăm vào Trương Hằng, mang theo vẻ ghen ghét và thần sắc sợ hãi.

- Người cuối cùng vẫn không khiến ta thất vọng...

Trên mặt Vũ Vô Cực không có chút giận dữ, ngược lại còn bùng lên chiến ý cường đại. Long lân và chiến giáp màu đen trên người hắn đồng thời biến mất.

Sau đó Ý niệm hắn động một cái. Ma Long màu đen sau lưng hắn cũng dần dần lui bước, thỉnh thoảng còn phát ra tiếng rít gào không cam lòng.

- Đến đây đi...

Vũ Vô Cực nhắm hai mắt lại. vẻ mặt vô cùng bình tĩnh.

Trương Hằng buồn bực nói:

- Người có ý gì đây?

Vũ Vô Cực lạnh lùng nói:

- Giết ta đi -

- Giết người?

Trên mặt Trương Hằng hiện lên vẻ cổ quái, thầm nghĩ: Mình có nghe lầm hay không, người này lại muốn chết Như vậy.

Chẳng lẽ Nghịch Thiên Đại Ma vang danh Tam Tinh Vực lại là một kẻ yếu ớt không thể chịu nổi kết quả chiến bại hay sao?

Với long lân và chiến giáp phong cách cổ xưa vừa rồi của Vũ Vô Cực thì cũng không phải không có cách bỏ chạy trong tay Trương Hằng.

- Trận chiến vừa rồi ta thua nhưng lại thua tâm phục khẩu phục.

Vũ Vô Cực mở hai mắt. nhìn chăm chăm vào đối thủ. sau đó mới chậm rãi nói:

- Người hiện tại có thể giết chết ta. Ngay sau khi phi thăng, ta sẽ lại tìm người chiến đầu.

- Phi thăng?

Trương Hằng không nói gì một lúc. Nghe giọng điệu của Vũ Vô Cực thì ở hạ giới còn đánh chưa đã nghiền, còn muốn lên thượng giới đánh một trận nữa.

- Thật là có lỗi. ta không thể giết người. Muốn chết thì người tự mình đi tìm một thân cây mà treo cổ đi...

Trương Hằng cũng không muốn động tới lực lượng cấm kỵ trên thân thể của Vũ Vô Cực. Hiện giờ có thể khẳng định, đối phương đúng là một vị đại nhân vật trên thượng giới, cũng không phải là thứ mà hiện giờ mình có khả năng chống lại.

- Sau này Chờ gặp nữa!

Vút một tiếng. Trương Hằng liền dùng Tiểu Na Di. biến mất trước người Vũ Vô Cực. Mà bản thân hắn đã hiện ra ở trong một dãy núi ngoài hai mươi dặm.

Vũ Vô Cực nhìn về hướng Trương Hằng biến mất, khẽ nói:

- Một khi đã như vậy thì cùng chờ tới cuộc chiến cuối cùng đi... Rồi khỏi Đông Vân đại lục một thời gian, càng ngày càng cấp bách rồi...

Sau khi đuổi Vũ Vô Cực đi rồi. Trương Hằng vẫn bảo trì tốc độ nhất định, chỉ trong chớp lát liền về tới Cực Diễm Môn.

Khi Trương Hằng hiện ra hoàn hảo không tổn hao gì trên không trung của Cực Diễm Môn. phần lớn tu sĩ Cực Diễm Môn đều hoan hô. đôi mắt lộ vẻ mong đợi và hưng phấn vô hạn.

- Tông chủ đánh bại Vũ Vô Cực rồi sao?

Một gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ không thể tin nói.

Những năm gần đây, Uy danh của Nghịch Thiên Đại Ma vang vọng không ai có thể sánh bằng trong Ngọc Phật Tự. dù là trước đây Triệu Thụy có thể chiến đấu với hắn nhưng mỗi lần trở về đều trọng thương liên tục, đâu có thể thoải mái tùy ý như Trương Hằng.

- Thực lực của tông chủ tân nhiệm sâu không thể lường được... Có lẽ chẳng mấy năm. Cực Diễm Môn chúng ta có thể trở thành một đại phái nhất lưu của Tu Chân Giới Triệu Quốc rồi.

Một lão già Kết Đan Kỳ khẽ thở dài. trong lời nói có vẻ rất tự hào.

- Tông chủ. người đã trở lại. vậy Nghịch Thiên Đại Ma kia bị người đánh bại rồi sao?

Lam Hỏa theo Cực Diễm Môn ra đón, trên mặt hiện lên vẻ sợ hãi và vui mừng, có hơi nghi hoặc hỏi.

- Vũ Vô Cực không hổ danh là Nghịch Thiên Đại Ma bản tông chỉ thắng hiểm được hắn mà thôi.

Trương Hằng thần nhiên nói. giọng nói không lớn như lại khiến tất cả đệ tử của Cực Diễm Môn nghe thấy. Lời này vừa thốt lên liền khiến toàn bộ Cực Diễm Môn sôi trào, trong mắt đều lộ vẻ tự hào và vui sướng.

Trương Hằng yên lặng nhìn phần đông đệ tử của Cực Diễm Môn, trong lòng thầm nghĩ: Nếu đã tiếp nhận ủy thác của Nhị đệ rồi thì nhất định phải khiến Cực Diễm Môn giữ lấy một vị trí trong Tu Chân Giới của Tam Tinh Vực.

- Lam Hỏa, người triệu tập tất cả tu sĩ Kết Đan Kỳ trong môn phái tập hợp ở Cực Diễm Điện. Dù là đang bế quan cũng bắt hắn phải đi ra. Trong vòng nửa nén nhang, kẻ không tới giết không tha!

Giọng nói của Trương Hằng lạnh như Băng truyền ra. thân thể nhoáng lên một cái liền biến mất trong không trung, tiến vào bên trong địa điểm dành cho tu sĩ bậc cao của Cực Diễm Môn thương nghị đại sự - - Cực Diễm Điện.

- Vâng thưa tông chủ!

Lam Hỏa lúc này tràn ngập sùng kính và sợ hãi đối với Trương Hằng. Từ khi tông chủ đánh lui Vũ Vô Cực xong, hắn liền thấy được Hy vọng cho tương lai của Cực Diễm Môn. Huống chi một tháng trước hắn còn được Trương Hằng phong cho làm trưởng lão.

Sau khi nhận lệnh của Trương Hằng, Lam Hỏa lập tức thông báo cho tất cả tu sĩ Kết Đan Kỳ trong môn phái đi tới Cực Diễm Điện.

Chỉ trong chốc lát, tại Cực Diễm Điện.

Trương Hằng ngồi khoanh chân trong ngai vàng của tông chủ trên đại điện, hai mắt nhắm chặt, trên người thỉnh thoảng hiện lên hỏa linh lực đáng sợ màu đỏ đậm. Tỏa ra uy áp vô hình tràn ngập Cực Diễm Điện.

Giờ phút này trong Cực Diễm Điện đã có chín tu sĩ Kết Đan Kỳ. Trong đó bao gồm cả Bách Luyện đại sư.

Những người này sau khi nhận lệnh liền hỏa tốc tới đây thấy tông chủ đang nhắm mắt dưỡng thần cũng không dám quấy rầy.

Bách Luyện đại sư và Lam Hỏa đều là trưởng lão của Cực Diễm Môn. ngồi ở vị trí của trưởng lão. khoảng cách tới ngai vàng của tông chủ cũng khá gần. càng cảm nhận được khí tức hỏa linh lực kinh khủng trên người Trương Hằng, so với tông chủ trước cũng mạnh không kém.

Đám tu sĩ đều hơi kinh ngạc, không ngờ vị tông chủ tân nhiệm chưa tiếp xúc mấy này cũng tu luyện công pháp hỏa hệ.

Ánh mắt Bách Luyện đại sư lóe lên ánh sáng kỳ dị. không biết vì sao Trương Hằng đột nhiên lại có được thần thông hỏa hệ cường đại Như vậy, đối Với Trương Hằng càng có cảm giác không thể đo lường được.

Một lúc Thật lâu sau, Trương hằng mở chậm rãi mở mắt. Những tiếng loẹt xoẹt lóe lên. Trong không khí có những luồng lôi điện lóe lên. ẩn chứa uy áp phủ khắp đại điện, khiến cả nhóm tu sĩ Kết Đan Kỳ này đều khó thở, khuôn mặt đỏ bừng, thân thể khó có thể nhúc nhích.

Cũng may mà trạng thái này cũng chỉ giăng co trong hai nhịp thở liền khôi phục bình thường.

Phù!

Khi loại cảm giác áp lực này biến mất thì tất cả tu sĩ ở nơi này không khỏi thở dài một hơi.

Trương Hằng khôi phục về bình tĩnh, nhìn đám tu sĩ Kết Đan Kỳ trong đại điện này, chậm rãi nói:

- Bắt đầu từ hôm nay Trương Hằng ta chính thức tiếp quản vị trí tông chủ của Cực Diễm Môn. Trong các người có ai không phục không?

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

378. Chương 376: Tông Môn.

Thanh âm đậm đặc của Trương Hằng vang khắp Cực Diễm Điện trống trải, mang theo vài tia bình tĩnh, không chút ý tứ cường bức.

Mọi người trong đại điện đều sửng sốt, không nghĩ tới Trương Hằng sẽ hỏi vấn đề Như vậy.

Thấy mọi người không nói lời nào, trên mặt Trương Hằng lộ ra vài tia ý cười nghiền ngẫm, tiếp tục nói:

- Nếu có người không phục, chỉ cần có thể đánh thắng ta, ta sẽ tặng ngôi vị tông chủ cho hắn.

- Đánh thắng người?

Sắc mặt mỗi tu sĩ Kết Đan Kỳ đều lộ vẻ cổ quái, căn bản không dám có ý tưởng xa xỉ. Như vậy, Muốn chiến thắng tu sĩ thực lực đã sơ bộ bước vào Hóa Thần Kỳ như Trương Hằng này gần như là nguyện vọng không có khả năng hoàn thành.

- Tông chủ, mấy người chúng ta nhất định sẽ trung tâm với ngài, trung tâm với Cực Diễm Môn, cả đời không phản bội.

Lam Hỏa đứng dậy kiên quyết nói với Trương Hằng.

Mấy tu sĩ Kết Đan Kỳ khác cũng liên tiếp nói hòa theo, không dám có chút chậm trễ.

Trương Hằng cười nói với giọng không thể phủ nhận:

- Bản tông chỉ cần người trung tâm với Cực Diễm Môn. Trong chín người các người nếu có người không phục có thể sớm rời khỏi Cực Diễm Môn, Trương mỗ tuyệt đối không ngăn cản cũng không thương tổn mấy may.

- Mấy người các người, có ai nguyện ý rời khỏi? Bản tông sẽ không bắt buộc bất kỳ kẻ nào.

Ánh mắt lạnh liệt của Trương Hằng chậm chậm đảo qua những người này, một cỗ tinh thần uy áp như có như không ép thẳng tới.

- Chúng ta sẽ toàn tâm toàn ý trung tâm với tông chủ cùng Cực Diễm Môn.

Đám tu sĩ Kết Đan Kỳ đều đứng dậy cung kính thi lễ với Trương Hằng.

- Tốt tốt tốt...

Trên mặt Trương Hằng lộ ra nụ cười sáng lạn, hờ hững nói:

- Các người phải nhớ kỳ lời nói hôm nay, nếu như có một ngày người nào trong các người làm ra chuyện phản bội tông ta, cho dù bản tông đuổi tới chân trời góc biển cũng sẽ chính tay xóa bỏ các người!

Nói tới đây trong mắt Trương Hằng phủ đầy một tầng hào quang màu bạc, trong nháy mắt tiến vào loại trạng thái đặc thù của Thần Linh Nhân.

Một loại cảm giác có thể hiểu rõ vạn vật thậm chí hiểu rõ tâm linh sinh ra trong lòng chúng tu sĩ. Đám tu sĩ Kết Đan Kỳ này cảm giác mình như một con cừu bị lột sạch quần áo, lạnh buốt đứng trước mặt Trương Hằng, ngay cả một tia bí mật cũng không thể giấu diếm.

- Được rồi. Lam Hỏa và Tư Không đại sư lưu lại, những người khác lui ra đi.

Thật lâu sau Trương Hằng mới rời khỏi trạng thái Thần Linh Nhân, phát tay ý bảo tu sĩ Kết Đan Kỳ khác rời đi.

- Tông chủ. Người kêu hai Chúng ta ở lại có chuyện gì thương nghị?

Chờ sau khi những người khác rời đi, Lam Hỏa mới hỏi với vẻ khó hiểu.

Bách Luyện đại sư cũng ném ánh mắt dò hỏi tới Trương Hằng.

Trương Hằng hơi trầm ngâm mới nói:

- Hai người các người đều là trưởng lão của Cực Diễm Môn, có một số việc tự nhiên phải thương nghị cùng các người. Trước đó, các người có nghi vấn hoặc ý nghĩ gì?

Lam Hỏa cùng Bách Luyện đại sư đều sùng sốt, nghe ý tứ thì Trương Hằng giữ hai người bọn họ lại là vì trưng cầu ý kiến? Điều này ở môn phái bình thường thì cũng rất bình thường. Lúc tông chủ hoặc Đại trưởng lão có chuyện lớn muốn quyết định đều sẽ trưng cầu ý kiến của trưởng lão khác.

Nhưng ở trong Cực Diễm Môn, tuy Lam Hỏa cùng Bách Luyện đại sư đều là trưởng lão nhưng thực lực chênh lệch với tông chủ quá lớn, thậm chí còn không có khả năng đặt lên so sánh. Như vậy, hết thấy quyết sách của Trương Hằng đều có thể trở thành “kim khẩu Ngọc ngôn”, cho dù làm ra quyết sách sai lầm thì người dưới cũng chỉ có thể đâm lao phải theo lao.

Đối với câu hỏi của tông chủ mới nhậm, Lam Hỏa hơi suy tư liền nói:

- Theo ý của tông chủ lúc trước, muốn thống lĩnh các thế lực của Thanh Hồ Sơn trong vòng ba năm?

Trương Hằng hơi nheo mắt, cười nói:

- Đúng vậy, đích xác có quyết sách này. Người có ý kiến gì sao?

- Là như này...

Lúc mới đầu Lam Hỏa còn có chút do dự, sau đó cắn răng một cái lộ ra vẻ kiên quyết, quả quyết nói:

- Ta cho rằng tông chủ làm như vậy có chỗ không ổn.

Vừa nói dứt lời trên trán Lam Hỏa toát ra vài giọt mồ hôi, Bách Luyện đại sư ở một bên cũng vì hấn mà toát mồ hôi.

Lam Hỏa nói như vậy, nếu như ở môn phái khác cũng không khác gì trái ý của Đại trưởng lão hoặc tông chủ, hơn phần nửa sẽ bị quát mắng, thậm chí còn có thể đưa tới họa sát thân.

Nhưng bất ngờ là Trương Hằng cũng không lộ ra bất kỳ vẻ không vui gì, ý cười trên mặt ngược lại càng đậm, hỏi:

- Có chỗ nào không ổn, chỉ cần có lý bản tông sẽ cân nhắc ý kiến của người.

Địa cầu nơi Trương Hằng từng sinh sống là một thế giới dân chủ là chính, thường thường một quyết sách trọng đại sẽ do phần đông người định đoạt, rất ít xuất hiện hiện tượng độc đoán chuyên quyền.

Dưới vẻ mặt cổ vũ của Trương Hằng, Lam Hỏa khôi phục tư tưởng, đại não nhanh chóng vận chuyển, hơi chùng lại rồi tiếp:

- Trước mắt Cực Diễm Môn ta chỉ có một mình tông chủ là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ, mà các môn phái của toàn bộ Thanh Hồ Sơn tổng cộng có chừng ba bốn vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. Mặc dù Cực Diễm Môn dưới sự dẫn dắt của tông chủ ngài có thể bằng vào lực một người hàng phục toàn bộ những thế lực này nhưng chung quy khó thể chân chính thống lĩnh Thanh Hồ Sơn. Bởi vì trong phải thiếu cường giả cấp bậc Nguyên Anh Kỳ, rất khó thống trị địa bàn lớn như vậy, dù sao thì cũng không thể chuyện gì cũng phải đến tay tông chủ Đúng không?

Nghe xong Lam Hỏa phân tích, Trương Hằng cùng Bách Luyện đại sư cũng liên tiếp gật đầu.

Đến cuối cùng, Trương Hằng cười nói:

- Người nói rất có đạo lý. Nhưng hai người các người chính là hai vị trưởng lão Nguyên Anh Kỳ sắp sinh ra của Cực Diễm Môn. Nếu không với tu vi Kết Đan Kỳ của các người, đảm nhiệm trưởng lão môn phái, nói ra chẳng phải làm cho người ta cười rộ rã?

- Nguyên Anh Kỳ?

Lam Hỏa sững sốt, sau đó vẻ mặt kiên định nói:

- Tông chủ yên tâm, Lam Hỏa nhất định sẽ dốc toàn lực tranh thủ đột phá đến Nguyên Anh Kỳ trong thời gian ngắn nhất.

Trương Hằng dùng ánh mắt giễu cợt nhìn hấn một cái hỏi:

- Người cần bao lâu thời gian mới có thể đột phá đến Nguyên Anh Kỳ?

- Việc này... Cho ta một trăm năm... Không! Chỉ cần năm mươi năm!

Lam Hỏa ghen đỏ bừng cả mặt, cuối cùng mới nói như một lời thề thành khẩn, lập chí nguyện to lớn “Năm mươi năm đột phá Nguyên Anh Kỳ”.

Trương Hằng lắc đầu nói:

- Năm mươi năm quá lâu. Đến lúc đó, nói không chừng Cực Diễm Môn ta đã ngạo thị Tu Chân Giới Triệu Quốc.

- Nhưng là... Năm mươi năm đã là cực hạn của đệ tử.

Lam Hỏa nói với vẻ vô lực.

Với thực lực Kết Đan hậu kỳ của hắn hiện tại, nếu có thể đột phá đến Nguyên Anh Kỳ trong thời gian năm mươi năm, đó đã là kết quả mong đợi tốt nhất.

- Ba năm.

Trương Hằng cười nhàn nhạt:

- Ta cần các người đột phá đến Nguyên Anh Kỳ trong vòng ba năm.

Ba năm? Đột phá đến Nguyên Anh Kỳ?

Lời nói của Trương Hằng giống như một tảng đá lớn ném vào nước hồ yên lặng tạo nên sóng sợn liên tiếp. Bách Luyện đại sư cùng Lam Hỏa đều đầy vẻ khiếp sợ.

Bách Luyện đại sư không tự chủ được nói:

- Điều này sao có thể chứ? Ba năm đặt chân Nguyên Anh Kỳ...

Lam Hỏa cũng liên tục lắc đầu, tự nhận là không có khả năng đạt tới tốc độ Như vậy.

Trương Hằng cười nói:

- Các người yên tâm, bản tông chủ sẽ tặng cho các người mỗi người một viên Hóa Anh Đan. còn có một số linh đan cực phẩm tương ứng khác. Ta nghĩ chỉ cần các người đủ cố gắng, thời gian ba năm đặt chân Nguyên Anh Kỳ cũng không phải không có khả năng.

- Hóa Anh Đan...

Lam Hỏa cùng Bách Luyện đại sư liếc nhau một cái, người thì mừng như điên, người kia thì đầy vẻ vui mừng.

Đối với hai vị tu sĩ Kết Đan Kỳ trước mắt mà nói, Hóa Anh Đan quả thật là linh đan diệu dược tha thiết ước mơ.

Lúc trước Bách Luyện đại sư đã từng được phân thân của Trương Hằng hứa hẹn sẽ tặng một viên Hóa Anh Đan.

Mà giờ phút này, Trương Hằng vừa ra tay chính là hai viên Hóa Anh Đan. Cho dù là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn chỉ sợ cũng không có bạo tay như vậy hả?

Trương Hằng cười nhạt, duỗi tay lấy ra hai viên Hóa Anh Đan. Một cỗ linh áp chỉ Nguyên Anh Kỳ mới có nhộn nhạo trong đại điện khiến hai vị tu sĩ Kết Đan Kỳ cảm thấy một luồng áp lực và không thoải mái, nhưng lại không giấu được niềm hưng phấn trong mắt.

- Là trưởng lão môn phái, hy vọng các người có thể sớm ngày đặt chân Nguyên Anh Kỳ. Trên thực tế, thời gian ba năm đối với các người mà nói vẫn còn có chút gấp gáp. Các người cũng không cần quá cấp thiết, trong vòng năm năm thăng cấp Nguyên Anh Kỳ cũng được.

Cuối cùng Trương Hằng lại nói rộng kỳ hạn. Con đường tu hành kiên trì nhất là nóng nảy không yên. Mặc dù hai người này có được Hóa Anh Đan cũng không thể cam đoan trăm phần trăm tấn chức Nguyên Anh Kỳ.

- Tạ ơn tông chủ!

Hai người lộ vẻ vui mừng, tiếp nhận Hóa Anh Đan Trương Hằng đưa qua, dùng bình ngọc đặc thù cất kỹ.

Thời gian ba năm có lẽ còn có chút gấp gáp, nhưng nếu là nói rộng ra năm năm, hai người còn có chút nắm chắc. Tài liệu chính của Hóa Anh Đan chính là Nguyên Anh của một vị tu sĩ từng là Nguyên Anh Kỳ, sau khi luyện chế thành Hóa Anh Đan, trong đó ẩn chứa thể ngộ cảnh giới của cấp bậc Nguyên Anh Kỳ. Có thể khiến cho tu sĩ ăn linh đan trực tiếp lĩnh ngộ đến cảnh giới tinh thần của trình tự này, từ đó gia tăng thật lớn xác suất đột phá đến Nguyên Anh Kỳ.

Ngoài việc tặng Hóa Anh Đan, Trương Hằng còn lấy ra hai loại linh đan cực phẩm thích hợp cho tu sĩ Kết Đan Kỳ sử dụng, nếu phối hợp với Hóa Anh Đan thì hiệu quả càng tuyệt hảo.

- Được rồi, hai người các ngươi còn có ý kiến cùng nghi vấn gì?

Trương Hằng tủm tỉm cười. Đối với người một nhà hắc sẽ không tiếc rẻ cái gì, thậm chí tận lực trợ giúp. Mà đối với địch nhân mang lòng dạ bất lương, hắc sẽ chém giết không chút do dự.

Bách Luyện đại sư hơi do dự rồi nói:

- Hai người chúng ta đạt được Hóa Anh Đan, lý nên lập tức bế quan. Như vậy, mọi việc trong tông môn nên xử trí như thế nào?

Lam Hỏa cũng liên tục gật đầu.

- Việc này các ngươi có thể yên tâm, bản tông chủ không phải còn có phân thân sao? Quá một đoạn thời gian, ta sẽ còn mời một vị tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ gia nhập tông môn.

Trương Hằng thần nhiên nói.

- Nguyên Anh hậu kỳ?

Ánh mắt Lam Hỏa cùng Bách Luyện đại sư đều sáng ngời.

Vào lúc Cực Diễm Môn khuyết thiếu nhân vật cấp bậc Nguyên Anh Kỳ tọa trấn như vậy, nếu có thể có một vị tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ gia nhập sẽ gia tăng thật lớn thực lực tổng hợp của Cực Diễm Môn. Có lẽ không quá vài năm, Cực Diễm Môn liền có thể trở thành một đại phái tu chân nhất lưu của Tu Chân Giới Triệu Quốc.

Đến lúc đó, nếu như tình huống lý tưởng: Lam Hỏa cùng Bách Luyện đại sư đều tấn chức Nguyên Anh Kỳ, cộng thêm một vị tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ, lại thêm vị tông chủ Trương Hằng thực lực khó lường, tuyệt đối mạnh hơn Nguyên Anh Kỳ này. Như vậy, Cực Diễm Môn đủ có thể quét khởi kỳ tích tại Tu Chân Giới Tam Tinh Vực.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

379. Chương 377: Ma Đạo Chí Tôn.

Trương Hằng lại cùng hai vị trưởng lão môn phái trò chuyện với nhau một số chuyện quan trọng mới phát tay cho bọn họ rời đi, một mình trầm tư. Hắc vừa cân nhắc tương lai của Cực Diễm Môn vừa làm tính toán mấy chục năm sau của mình.

Thật lâu sau Trương Hằng mới khẽ thở dài một hơi:

- Cực Diễm Môn chung quy khuyết thiếu lực lượng uy hiếp của cấp bậc Nguyên Anh Kỳ, không thể bằng được đại phái siêu cấp truyền thừa xa xưa. Hiện tại cần đến cũng chỉ vãn vãn là thời gian...

Nghĩ đến đây Trương Hằng bắt đầu quan sát trạng thái của vài Thân Ngoại Tạo Thân trong cơ thể. Theo thực lực của Trương Hằng tăng lên, thực lực của Nam Minh cùng Quỷ Sư đều có tăng trưởng, tu vi đều đạt tới cảnh giới Kết Đan Kỳ đại viên mãn, chỉ kém một bước là tiến vào Nguyên Anh Kỳ.

Ý niệm khê động, Linh Hạch trong đan điền Trương Hằng nhoáng một cái bắn ra hai luồng sáng bạc. Không khí bốn phía hơi dao động, hiện ra hai người Nam Minh cùng Quỷ Sư.

Trương Hằng khẽ liếc hai người một cái, rất tùy ý nói:

- Tạm thời ta phải ra ngoài một đoạn thời gian, hai người các người hiệp trợ phân thân của ta tọa trấn Cực Diễm Môn, không nên để xảy ra sơ suất gì.

- Dạ. chủ nhân.

Hai người đồng Thanh đáp.

Trương Hằng gật đầu. Linh Hạch trong đan điền lại run lên, bắn ra một bóng người màu bạc giống hần như đúc. Bóng người màu bạc lấp lánh này hơi trì trệ rồi ổn định lại, lẳng lặng đứng cạnh hắn.

Từ sau khi Trương Hằng trở lại Cực Diễm Môn liền thu phân thân vào trong cơ thể để nó có thể nhanh chóng tăng thực lực.

Bởi vì giữa bản tôn và phân thân cùng chung cảnh giới tinh thần, phân thân chỉ vẩn vơ tu luyện ở Linh Hạch hơn một tháng, thực lực từ Nguyên Anh sơ kỳ tăng lên tới Nguyên Anh trung kỳ. Tốc độ này cũng trong dự tính của Trương Hằng.

- Được rồi, chuyện trong môn phái tạm thời giao cho các người.

Trương Hằng nói nhỏ một câu. thân hình biến mất trong Cực Diễm Điện trống trải trang nghiêm.

Bản tôn vừa rời đi không lâu, chợt nghe phân thân Trương Hằng nói với Nam Minh cùng Quỷ Sư:

- Hai người các người đi theo ta. Trước khi bản tôn trở về, nhiệm vụ hàng đầu của các người là theo ta cùng tăng tu vi, trong vòng ba năm các người phải đạt tới Nguyên Anh Kỳ...

Nói xong, phân thân Trương Hằng liền đưa Nam Minh cùng Quỷ Sư đến Hỏa Dong Tinh Nham động.

Nam Minh cùng Quỷ Sư đều là tạo thân do Trương Hằng luyện chế, bản thân ẩn chứa một ít đặc điểm công pháp của Trương Hằng, về mặt phòng ngự mạnh hơn tu sĩ cùng cấp bậc đến mấy lần. Tuy rằng giờ phút này thực lực tổng hợp còn có một khoảng cách với tu sĩ Nguyên Anh Kỳ, nhưng nếu muốn cuốn lấy một vị tu sĩ Nguyên Anh sơ kỳ cũng không phải không có khả năng.

Cho nếu sau khi hai tạo thân tiến vào Hỏa Dong Tinh Nham động, chỉ cần không đi sâu xuống, cũng có thể chống lại nhiệt độ cao ở nơi này.

- Hai người các người theo ta cùng tu luyện.

Phân thân Trương Hằng ngồi xếp bằng ở một đình đài trong Hỏa Dong Tinh Nham động, Quỷ Sư cùng Nam Minh ngồi phía trước hắn.

Hơi nhắm mắt lại, trong thần thức hải của phân thân Trương Hằng đồng dạng có một thứ tương tự Nguyên Linh của Trương Hằng nhưng nhỏ yếu hơn rất nhiều. Trong đan điền có một ít vật dính kết màu bạc, còn không ngưng kết thành Linh Hạch

Hô'

Nguyên Linh của phân thân Trương Hằng đột nhiên trôi lơ lửng bay ra, là một quang ảnh nam nhân giống hệt Trương Hằng, lóe ra một luồng hào quang màu bạc mê ly.

Từ Nguyên Linh của phân thân này đột nhiên phun ra một chùm ngân diễm, ngân diễm đều rơi xuống trên vách tường của Hỏa Dong Tinh Nham động. Vách tường của nham động này đều là Hỏa Dong Tinh phẩm chất không quá tinh khiết cấu thành, giờ phút này bị ngân diễm thiêu đốt sinh ra một đồng hạt màu bạc, vờn quanh phân thân Trương Hằng.

Hỏa Dong Tinh là tài liệu luyện khí đỉnh cấp của Tu Chân Giới, cho dù không quá tinh khiết nhưng thiên địa tinh túy ẩn chứa bên trong cùng không thể coi thường.

Dưới sự khống chế của phân thân Trương Hằng, đồng hạt màu bạc thật lớn chia làm ba phần phân biệt chảy về phía mình, Nam Minh và Quỷ Sư.

Trên vách đá của Hỏa Dong Tinh Nham động, ngân diễm đang không ngừng cắn nuốt, lan tràn từng chút. Thiên địa tinh túy sinh ra đều bị phân thân Trương Hằng cùng tạo thân hấp thu.

- Còn nhanh hơn trong tưởng tượng. Tiếp tục với tốc độ này, không cần ba năm là có thể đạt được mục tiêu trong dự đoán.

Sắc mặt phân thân Trương Hằng vui vẻ, thông qua Nguyên Linh khổng lồ chế ngân điểm không ngừng cắn nuốt vách tường Hỏa Dong Tinh. Chung quanh Nguyên Linh của phân thân Trương Hằng cũng có một quang sáng trong suốt màu bạc, duy nhất khác biệt chính là ở vị trí trung tâm không có dấu hiệu tia chớp thần bí màu đen. Tuy rằng có thể phun ra ngân điểm của riêng mình nhưng không cách nào có được năng lực thôn phệ vạn vật như Hư Không Hỏa Điểm.

Vào lúc phân thân Trương Hằng cùng hai tạo thân khác đang toàn lực tu luyện, bản tôn Trương Hằng đã bay ra khỏi phạm vi Thanh Hồ Sơn.

Dọc theo đường đi tốc độ phi hành của Trương Hằng cực nhanh, thần thức của tu sĩ trên đường còn không kịp tập trung hẳn thì đã mất tung tích.

Mục đích chuyến đi này của hắn chính là nơi đóng Băng không lâu trước đó, cùng chính là Quỷ vụ Sơn nơi phong ấn ma đầu kia.

Ngày đó Trương Hằng thành công thăng cấp công pháp tầng ba Tinh Hạch Kỳ đồng thời Bởi vì một Nguyên nhân đặc thù mà dọa Cửu u Lam Tinh Băng Tủy chạy mất.

Vốn hắn tính đi thăm dò trạng huống ma đầu Huyền U Thiên Ma bị phong ấn một phen cùng với bí bảo lưu lại trong Mật địa. Nhưng Bởi vì tình huống Triệu Thụy nguy cấp, vạn bất đắc dĩ đành phải bỏ việc thăm dò.

Sau khi trở lại Cực Điểm Môn, Trương Hằng tu luyện hơn một tháng, công pháp cũng được củng cố thì đột nhiên nhớ tới việc này, quyết định tự mình tới điều tra một phen.

Phi hành không lâu, Trương Hằng liền đi tới Quỷ vụ Sơn lúc trước. Còn không tới gần hắn liền cảm nhận được một cỗ khí đông lạnh còn sót lại.

Trong tầm mắt, cả ngọn Quỷ vụ Sơn có hơn phần nửa ở trạng thái đóng băng, tu sĩ bình thường căn bản không thể tiến vào trong núi, đại khái chỉ có tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trở lên mới có thể dừng lại trong núi.

Tuy rằng không ôm nhiều hy vọng nhưng Trương Hằng vẫn bay lên Quỷ vụ Sơn, chân đạp lên tầng băng màu lam. Tuy không dùng pháp lực hộ thể nhưng luồng khí băng hàn cũng không cách nào xúc phạm tới hắn mấy may.

Liếc nhìn qua một vòng, Trương Hằng phát hiện vài tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ở trên Quỷ vụ Sơn. Những người này hoặc là tò mò đối với ngọn núi, hoặc là ôm tâm tư thử thời vận tìm tới khắp nơi.

Sự có mặt đột ngột của Trương Hằng khiến cho vài vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ chú ý, nhưng cũng chỉ nhìn từ xa vài lần, không thấu nông sâu.

- Hồ nước đen không còn...

Trong lòng Trương Hằng chợt lạnh, sau khi điều tra thật lâu mới thầm nói khẽ.

Trên Quỷ vụ Sơn nguyên lai có một hồ nước màu đen quỷ dị, Huyền U Thiên Ma chính là bị phong ấn ở trong đó. Lúc ấy toàn bộ hồ nước đen đều bị cung điện thần bí nơi Cửu u Lam Tinh Băng Tủy trấn áp.

Hiện giờ Cửu u Lam Tinh Băng Tủy bị Trương Hằng dọa chạy mất, chắc rằng Huyền U Thiên Ma kia đã mang hồ nước đen chạy khỏi nơi đây không biết bao xa.

- Đáng tiếc...

Trương Hằng khẽ thở dài. Tu sĩ Hóa Thần Kỳ từng chết trận ở nơi này có mấy vị, tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đỉnh lại càng vô số kể. Bảo vật ẩn chứa trong hồ tuyệt đối vượt qua tưởng tượng, đủ khiến cao nhân Hóa Thần Kỳ hiện giờ động lòng không thôi.

Mặt khác, Huyền U Thiên Ma bỏ chạy đối với Tu Chân Giới Tam Tinh Vực mà nói cũng là một uy hiếp lớn lao, nói không chừng sau này sẽ mang đến tai nạn cho Cực Điểm Môn. Dù sao Huyền U Thiên Ma lúc trước đã từng sinh lòng “Mê đắm” thân thể hoàn mỹ của Trương Hằng.

- Nếu không thể chém giết Ma đầu này trong thời gian ngắn, cũng không biết đối phương sẽ trưởng thành cường đại đến cỡ nào.

Trương Hằng cân nhắc hồi lâu, thần thức tìm tới vài lần nhưng không có manh mối gì.

Đúng lúc này, Trương Hằng cảm nhận được một cỗ thần thức dao động khó thể phát hiện xẹt qua bên cạnh, trong lòng không khỏi cả kinh.

- Là ai?

Thần thức Trương Hằng đảo qua, phát hiện một Thanh niên tu sĩ thân mặc giáp đen, giẫm trên mây đen cuộn cuộn ở trời cao xa xôi. Hắn đang dùng một loại ánh mắt nhìn xuống, nhìn mọi thứ trên Quỷ vụ Sơn, cách Trương Hằng chừng bốn năm trăm dặm.

-Ồ? Người lại có thể phát hiện thần thức của bản tôn?

Ánh mắt Thanh niên tu sĩ Ma đạo mặc giáp đen này chợt nghiêm lại, uy áp cường đại hóa thành một sợi dây nhỏ vô hình nháy mắt bức đến trước người Trương Hằng.

Trương Hằng vừa nhìn thấy, trong lòng cả kinh: Đây không phải Cửu Sát Chân Quân lúc trước giương oai trên Phi Linh Đảo, chọc giận chúng yêu thú sao?

Nhưng khí tức trên người Thanh niên trước mắt rõ ràng vượt qua Nguyên Anh Kỳ.

Đối mặt với tinh thần uy áp của Cửu Sát Chân Quân có khả năng là tu sĩ Hóa Thần Kỳ, Nguyên Linh trong thần thức hải của Trương Hằng bỗng bùng sáng ngời, hình thành một vòng phòng hộ tinh thần.

Ầm~

Đột nhiên một tiếng nổ lớn vang lên, tiếng nổ chỉ có linh hồn mới có thể cảm nhận được tản ra bốn phía.

Vài tu sĩ Nguyên Anh Kỳ khác trên Quỷ vụ Sơn rung động tâm thần, cảm nhận được một cỗ lực lượng không thể chống lại xẹt qua bên cạnh.

Sau khi thừa nhận cỗ tinh thần công kích này, Trương Hằng lạnh lùng cười, thân hình hư không biến mất khỏi Quỷ vụ Sơn.

- Biến mất...

Vài tu sĩ Nguyên Anh Kỳ kia đều lộ ra vẻ như gặp quỷ.

- Chẳng lẽ đây là thuật di trong truyền thuyết?

Trong đó một gã tu sĩ Nguyên Anh Kỳ há hốc mồm, lộ vẻ kinh khủng.

Lời vừa khỏi miệng, vài tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trên Quỷ vụ Sơn đều lo lắng đề phòng, thần thức đảo qua phạm vi trăm dặm, chỉ bắt giữ được thân hình Trương Hằng vội vàng rời đi, đồng thời rất nhanh biến mất trong phạm vi thần thức tập trung của bọn họ.

- Các hạ cùng Cửu Sát Chân Quân có quan hệ như thế nào? Chẳng lẽ cho rằng Trương mỗ ta dễ bắt nạt sao?

Trương Hằng bay đến nơi cách người này chừng một hai trăm dặm rồi ngừng lại. Trên người còn vờn quanh một quang sáng bạc ngưng tụ tới cực điểm, Linh Hạch nơi đan điền trong cơ thể cũng tản mát ra một cỗ lực lượng đáng sợ khiến không gian bốn phía rung động một hồi.

Với uy áp bậc này của hắn đủ khiến cho một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ sinh ra ý niệm không thể chống lại.

- Tiểu tử, ta từng thấy ngươi...

Cửu Sát Chân Quân lạnh nhạt tự nhiên đứng trong hư không, nhớ tới Thanh niên lúc trước Từ Huyền thủ hộ. Lúc ấy, đối phương còn trong trạng thái đóng Băng, cửu tử nhất sinh.

- Mấy ngàn năm rồi, Tam Tinh Vực rốt cục sinh ra một tu sĩ có thể so với Hóa Thần Kỳ...

Ánh mắt lạnh lùng của Cửu Sát Chân Quân đảo qua trên người Trương Hằng, thấy vẻ mặt đối phương kinh ngạc liền giải thích:

- Bản tôn chính là Cửu Sát Chân Quân, tu sĩ Ma đạo Hóa Thần Kỳ của Tu Chân Giới Triệu Quốc. Cửu Sát Chân Quân ngươi vừa nhắc tới, hừ hừ, chẳng qua là một Thân Ngoại Hóa Thân của ta mà thôi.

- Thì ra là thế... Không biết Cửu Sát đạo hữu ngươi tới đây có gì muốn làm sao?

Trương Hằng lộ vẻ giật mình hiểu ra, trong lòng cũng thất kinh. Không nghĩ nam nhân mà mình đối thoại chính là nhân vật Ma đạo chí tôn của toàn bộ Tu Chân Giới Triệu Quốc...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

380. Chương 378: Giao Long Độ Kiếp.

- Hừ hừ. Huyền U Thiên Ma không ngờ bị thả ra ngoài. Ma đầu này chính là một đại kiếp nạn mấy vạn năm trước của Tu Chân Giới Tam Tinh Vực. Nếu cho hắn thêm trăm năm. như vậy toàn bộ Tu Chân Giới Tam Tinh Vực liền nguy cơ trùng trùng... Hắc hắc.

Trên mặt Cửu Sát Chân Quân hiện ra vài tia tươi cười ác nghiệt, nhìn hướng Trương Hằng, hồ hững nói:

- Chắc rằng Cửu u Lam Tinh Băng Tùy đột nhiên biến mất có liên quan với ngươi hả? Nếu không, Huyền U Thiên Ma kia gần như không có khả năng chạy thoát khỏi nơi trung tâm khu vực đóng Băng.

- Không sai. Cửu u Lam Tinh Băng Tùy mất tích quả thật có liên quan cùng tại hạ. Trong khoảnh khắc Trương mỗ thành công thăng cấp, cung điện lam tinh kia đột nhiên biến thành một cô gái tóc lam. sau đó thuận di biến mất. Lúc ấy ta có chuyện trọng yếu cần xử lý, cho nên không đi truy kích.

Trương Hằng thần nhiên nói, cũng không phủ nhận sự thực này. Dù sao hắn chiếm được lợi ích rất lớn từ vùng đất đóng Băng này, có thể một bước tiến vào công pháp tầng ba Tinh Hạch Kỳ, thực lực cũng sơ bộ tiến vào Hóa Thần Kỳ. Người sáng suốt khẳng định có thể nhìn ra manh mối trong đó.

Vừa nghe Trương Hằng giải thích, vị Ma đạo chí tôn Cửu Sát Chân Quân trở nên trầm mặc, sau một lát mới lạnh nhạt nói:

- Theo như tình cảnh ngươi nói, như vậy Cửu u Lam Tinh Băng Tùy đã thành công hóa hình, mà còn sắp tiến vào thời kỳ thành thực. Hừ hừ. May mắn ngươi không đuổi theo, nếu không... Một hai tu sĩ Hóa Thần Kỳ đều không đủ nhét kẻ rằng. Bản lĩnh của nó không kém so với Huyền U Thiên Ma đã bỏ chạy. Tuy nhiên, vật ấy là hóa thân của thiên địa linh vật, bản tính coi như thiện lương, cũng sẽ không mang đại kiếp nạn gì cho Tu Chân Giới.

Trương Hằng hít sâu một ngụm khí lạnh, không nghĩ tới cô gái tóc lam nhìn đáng yêu Ngày đó lại là nhân vật khủng bố Như vậy, Đối phương có khả năng là sinh lòng kiêng kỵ Hư Không Hỏa Diễm sau khi thăng cấp của hắn mới vội vàng chạy trốn, cũng làm cho Huyền U Thiên Ma rời đi.

- Trương đạo hữu cần phải lưu ý. Sau này Tu Chân Giới Triệu Quốc Chúng ta sẽ liên thủ truy tìm tung tích Ma đầu này, tranh thủ sớm Ngày diệt trừ. Nếu phát hiện dị trạng gì. tốt nhất có thể thông báo cho Chúng ta. Bản tôn ở tại Cửu u Sơn. nơi ở của Đồng đạo hữu và Từ đạo hữu chắc ngươi cũng biết rồi hả?

Cửu Sát Chân Quân bỏ lại một câu, đạp ma vân cuộn cuộn chạy về phía chân trời, không bao lâu liền biến mất khỏi phạm vi thần thức tập trung của Trương Hằng.

Thật lâu sau, Trương Hằng đứng trong hư không mới lẩm bẩm:

- Liên thủ chém giết Ma đầu này? Chỉ sợ là động tâm đối với phần nhiều bảo vật trong tay Ma đầu kia thôi!

Nếu chỉ vẹn vẹn là phong ấn và tiêu diệt, cái đám gọi là tu sĩ Hóa Thần Kỳ kia vị tất sẽ tích cực Như vậy, Dù sao loại chuyện này cũng có nguy hiểm nhất định.

Tuy nhiên Trương Hằng cũng tự biết giờ khắc này tu vi của mình còn dừng tại Nguyên Anh Kỳ, thực lực tuy sơ bộ bước vào Hóa Thần Kỳ nhưng còn không thể chân chính chống lại đám tu sĩ Hóa Thần Kỳ lâu đời kia. Hắn còn cần một ít thời gian để củng cố tu vi cùng với tìm hiểu thần thông tương ứng.

Đưa ý thức vào tầng ba cổ tháp, Nguyên Linh trong thần thức hải run lên. Một Trương Hằng hư ngiêng quang bốn phía xuất hiện trước mặt Tử Cực tán nhân.

- Rốt cục ngươi cũng tới...

Tử Cực tán nhân hơi kích động, lập tức cảm nhận được khí tức khác biệt rất lớn với lúc trước từ Trương Hằng.

Tới cấp bậc Trương Hằng giờ khắc này đã có thể chống đỡ phương toàn phần, bao gồm cả tư tưởng. Nhưng nếu năm xưa hắn đã có hứa hẹn với Tử Cực tán nhân cho nên cũng không làm ra chuyện như vậy, giữ lại cho đối phương tự do nhất định.

- Thực lực của ngươi... Dường như được tăng lên về chất?

Tử Cực tán nhân nhìn Trương Hằng. Từ tầng hai cổ tháp tiến vào tầng ba, lão liền có thể hiểu biết được thực lực Trương Hằng tăng mạnh. Giờ phút này tận mắt thấy, đáy lòng thậm chí sinh ra một loại ý niệm muốn quỳ bái.

Trương Hằng cười cười, cũng không phủ nhận, thản nhiên nói:

- Ta lập tức sẽ luyện chế người thành một cái Thân Ngoại Tạo Thân, đồng thời thực hiện hứa hẹn năm xưa... Ta sẽ cho ngươi giữ lại ý thức của mình, khi có một ngày không cần dùng đến ngươi nữa, sẽ cho ngươi hoàn toàn khôi phục tự do.

- Có những lời này của Trương đạo hữu, ta yên tâm rồi.

Trong mắt Tử Cực tán nhân lộ ra vẻ chờ mong cùng hưng phấn, đã không có phong độ của cao nhân Nguyên Anh hậu kỳ năm xưa.

- Được. Ta tranh thủ đi tìm một số tài liệu tốt một chút, luyện chế cho ngươi một thân thể tốt hơn.

Trương Hằng nói xong câu này rồi rời khỏi tầng ba cổ tháp, hóa thành một luồng sáng bạc bay về một phường thị quy mô lớn trong phạm vi Ngọc Phật Tự.

Ba ngày sau, Trương Hằng từ phường thị bay ra, khẽ cau mày. Muốn luyện chế ra một tạo thân càng cao cấp, Nhu cầu đối với tài liệu lại càng hà khắc. Hắn chỉ tìm được một bộ phận tài liệu trong phạm vi Ngọc Phật Tự.

Vút-

Hắn phi hành không ngừng nghỉ, rời khỏi Ngọc Phật Tự bay đến cấm Tú Sơn Trang gần kề. Trong phạm vi từng đại phái nhất lưu đều có phường thị dạng lớn, hắn có thể đi tìm lần lượt.

Vì thế Trương Hằng đi dạo mấy ngày trong phạm vi thế lực cấm Tú Sơn Trang, cũng tìm được một vài loại tài liệu cần gấp.

Hắn vừa chuẩn bị rời cấm Tú Sơn Trang đi trận doanh Ma đạo tìm một phen thì đột nhiên nhớ tới Từ Huyền đã từng có duyên gặp mặt hai lần.

Ngày đó vào lúc Ninh Tuyết Dung độ kiếp, Từ Huyền cũng có mặt, trò chuyện tương đối hợp với Trương Hằng. Theo phân thân của Lạc Hà tới, hắn ta lại chủ động quan hệ tốt với Trương Hằng.

Trong thời gian Trương Hằng bị đóng băng cửa tử nhất sinh, Từ Huyền cũng lại chủ động ở bên cạnh bảo vệ nửa năm. Nếu không, Trương Hằng cũng không thể dễ dàng thăng cấp Như vậy,

Nghĩ đến đây, Trương Hằng tính đi bái phỏng Từ Huyền một chút. Đối phương chẳng những có ân với mình, lại càng tán tu Hóa Thần Kỳ của Tu Chân Giới Triệu Quốc. Nếu tạo quan hệ tốt với Từ Huyền, về sau

cũng không cần phải sợ những Hóa Thần Kỳ khác của Tu Chân Giới Triệu Quốc, cũng có lợi cho sự phát triển ngày sau của Cực Diễm Môn.

Từ Huyền ngày đó sau khi lần đầu tiên cáo biệt đám người Trương Hằng cùng Lạc Hà ở Cẩm Tú Sơn Trang từng nói rõ mình ở tại ẩn Tiên Sơn cẩm Tú Sơn Trang.

- Ẩn Tiên Sơn?

Trương Hằng lập tức nhớ lại bản đồ Tam Tinh Vực trong đầu, tìm được vị trí cụ thể của Ẩn Tiên Sơn.

Lúc này ẩn Tiên Sơn chỉ cách hắc khoảng hai ba ngàn dặm. hắc phi hành một lát liền đi tới một ngọn núi linh khí nồng đậm.

Kết quả, hắc còn chưa tới nơi đã mơ hồ nhìn thấy trên không trung đang có kiếp vân lôi quang chớp lóe. Mặc dù có ảo trận cường đại bao phủ toàn bộ phạm vi ẩn Tiên Sơn cùng không giấu được ánh mắt của hắc.

-Ồ?

Trong mắt Trương Hằng lóe ánh bạc, thấy được tình cảnh trong ẩn Tiên Sơn.

Xuyên qua ảo cảnh trùng trùng, Trương Hằng thấy được một con Giao long màu trắng bạc dài đến mười mấy trượng đang lơ lửng giữa không trung, phát ra từng tràng ngâm thấp, có vẻ sợ hãi.

Trên bầu trời có một đám mây màu xám phát ra khí tức áp lực. Trên đám mây này lơ lửng từng vòng lôi điện màu tím rậm rạp, phát ra một luồng uy áp kinh khủng.

- Giao long màu trắng bạc này hắc là Huyền Thương Giao Long lúc trước Từ Huyền từng nhắc tới nhỉ?

Trong lòng Trương Hằng máy động, cũng không mạo muội đi vào.

Uỳnh... Xoẹt!

Đúng lúc này, một đạo thiên lôi từ trên trời giáng xuống chuẩn xác đánh lên lớp da trắng bạc cứng rắn mà không thiếu dẻo dai của Huyền Thương Giao Long.

Ầm~

Tức thì Huyền Thương Giao Long bị lôi điện màu tím rậm rạp vờn quanh. Bên ngoài thân thể nó ngưng kết một tầng băng trắng lạnh lẽo, triệt tiêu đại bộ phận uy lực của thiên lôi.

ít nhất, uy lực của đạo thiên lôi đầu tiên nhỏ nhất này đã không uy hiếp đến nó.

Một nơi cách Huyền Thương Giao Long không xa. một tu sĩ trung niên đang ngồi khoanh chân, trong mắt mang theo vài phần lo âu.

Người này chính là Từ Huyền.

Đúng vào hôm nay, Huyền Thương Giao Long mà hắc nuôi dưỡng phải độ kiếp hóa hình, chính hắc cũng không thể không toàn lực ứng phó.

Đúng lúc này, Từ Huyền đột nhiên sinh ra một cảm giác bị nhìn trộm, trong mắt chợt lóe tinh quang, khẽ “A” một tiếng:

- Thần thánh phương nào không mời mà tới, hạ cố tới ẩn Tiên Sơn của Từ mỗ.

Thần thức mạnh mẽ của hắc đảo qua bên ngoài, phát hiện Trương Hằng tươi cười đang lơ lửng phía trên ẩn Tiên Sơn.

- Trương đạo hữu...

Từ Huyền đầu tiên là sửng sốt sau đó lộ vẻ kinh ngạc.

Trương Hằng ha hả cười:

- Từ đạo hữu. chẳng lẽ không hoan nghênh vị khách không mời mà đến này sao?

- Nào có, nào có? Không nghĩ tới Trương đạo hữu có thể hóa hiểm nguy thành bình yên, thật là vạn hạnh.

Từ Huyền vui mừng, hai tay bấm pháp quyết. Vài đạo lưu quang màu xanh bắn nhanh ra Dung nhập vào cấm chế bốn phía.

Không khí đột nhiên rung động, ảo cảnh cùng cấm chế trùng trùng quanh ẩn Tiên Sơn lộ ra một thông đạo cho Trương Hằng.

Trương Hằng khẽ cười, thân hình biến mất rồi nháy mắt xuất hiện ở cạnh Từ Huyền. Thông đạo mà đối phương mở ra cho hắn ngược lại không tác dụng gì.

Từ Huyền hơi kinh ngạc, sau đó liền cười to:

- Ha ha ha... Quả nhiên là đại nạn không chết tất có hậu phúc. Trương đạo hữu trải qua kiếp nạn đóng Băng, sống sót được từ cực diện cử tử nhất sinh, giờ phút này thực lực đủ hoành hành Tam Tinh Vực.

Từ Huyền cũng lộ vẻ ngạc nhiên vui mừng. Tuy rằng nhìn bề ngoài Trương Hằng chỉ là một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ nhưng khí tức mơ hồ toát ra lại chạm đến lĩnh vực của Hóa Thần Kỳ. Cộng thêm có thể thi triển “Thuấn di” đã đủ chứng minh thực lực chân chính của hắn giờ phút này.

- Từ đạo hữu quá khen rồi. Chút cần lượng ấy của Trương mỗ. bản thân rõ ràng nhất, không đáng nhắc tới. Mà ngược lại Huyền Sương Giao Long của Từ đạo hữu lại muốn độ kiếp hóa hình, về sau sẽ trở thành một trợ lực lớn của người.

Trương Hằng thần nhiên nói, trong lời nói hơi có chút khiếm tốn, ánh mắt thi thoảng nhìn vào Huyền Sương Giao Long đang lơ lửng giữa không trung.

Huyền Sương Giao Long thuộc về cực phẩm trong yêu thú loại Giao long, một khi tiến vào Hóa Hình Kỳ đủ để tung hoành Nguyên Anh Kỳ. Sau khi đạt tới Hóa Hình Kỳ đỉnh, thực lực của nó thậm chí không kém Thiết Mộc ở Vô Ưu Lâm.

Từ Huyền cười khổ:

- Ta cũng đang lo lắng vì chuyện này. Đối mặt với thiên kiếp hóa hình, cho dù ta ở bên cạnh cũng không thể ra tay. Nếu Trương đạo hữu không tới, Từ mỗ cũng không nắm chắc. Nhưng là Hiện tại... Có Trương đạo hữu đích thân tới, Từ mỗ yên tâm...

Nói đến cuối cùng. Từ Huyền chuyển lo thành mừng, nhìn chăm chú vào vị cứu tinh Trương Hằng.

Trương Hằng không khỏi kinh ngạc. Nghe ý tứ của đối phương, hoàn toàn là tính toán đem “củ khoai lang phồng tay” - thiên kiếp hóa hình của Huyền Sương Giao Long cho mình.

Đúng vào lúc này, trên bầu trời đạo thiên lôi thứ hai đột nhiên giáng xuống, đánh cho Huyền Sương Giao Long run lên, nhưng cũng cố gắng chịu được.

- Được rồi. Việc độ kiếp giao cho Trương mỗ...

Trương Hằng nói với vẻ tự nhiên. Toàn bộ Tam Tinh Vực chỉ sợ cũng chỉ có hắn có tư cách nói ra lời Như vậy.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

381. Chương 379: Thiên Kiếp Hóa Hình.

Thấy Trương Hằng đáp ứng trợ giúp việc độ kiếp của Giao long, Từ Huyền cảm thấy mừng rỡ. Chỉ cần đối phương chịu ra tay, Linh thú Huyền Sương Giao Long nhận chủ của mình có thể nắm chắc vượt qua thiên kiếp hóa hình.

Nhớ ngày đó khi Ninh Tuyết Dung độ kiếp, Trương Hằng vẻ mặt bình tĩnh tự nhiên, cuối cùng dùng thần thông quý thần khó lường biến lực lượng thiên lôi cường đại thành của mình, đồng thời nắm giữ thần thông lôi điện khiến cho người ta mơ ước.

Loại năng lực có thể can thiệp thiên địa pháp tắc của Trương Hằng đã vượt qua tưởng tượng của Từ Huyền, ngay cả Lạc Hà thân thể Bán tiên cũng không thể đánh giá được loại năng lực này của Trương Hằng.

Dưới sự chờ đợi của Trương Hằng cùng Từ Huyền, thiên kiếp hóa hình đang tích tụ thêm một bước. Chỉ chớp lát, đạo thiên lôi thứ ba từ trên trời giáng xuống, đánh nát lớp Băng màu trắng trên người Huyền Sương Giao Long, lớp da màu trắng bạc bên ngoài thân cũng nứt ra, túa ra không thiếu máu tươi nhìn ghê người.

Tuy nhiên, đạo thiên lôi thứ ba coi như được Huyền Sương Giao Long vượt qua, bị thương không nhỏ.

Trương Hằng chấp tay đứng một bên, cũng không có ý động thủ, trong lòng đang tính toán.

Bình thường thiên kiếp hóa hình sẽ có sáu đến bảy lần thiên lôi giáng xuống. Đạo thiên lôi thứ bảy đặc thù nhất, bình thường là Tâm Ma Kiếp. Chỉ có người độ kiếp tâm tính không đủ cứng cỏi mới có thể gặp phải kiếp nạn này. Điểm này có khác với việc độ kiếp của tu sĩ Độ Kiếp Kỳ.

Sau khi đạo thiên lôi thứ tư giáng xuống, một luồng uy áp mãnh liệt từ trong kiếp vân phát tán ra khiến thân thể cao lớn của Huyền Sương Giao Long run lên.

Rất hiển nhiên, từ đạo thiên lôi thứ tư trở đi, uy lực bắt đầu gia tăng mãnh liệt. Uy lực của mấy đạo thiên lôi lúc trước tuy lớn nhưng không mang đến bao nhiêu thương tổn thực chất cho Huyền Sương Giao Long.

Đối mặt với đạo thiên lôi thứ tư uy lực tăng nhiều, trong con mắt thật lớn của Huyền Sương Giao Long lộ ra một vẻ quyết đoán cùng dứt khoát.

Một tầng hào quang như thực chất màu trắng bạc chói mắt bao phủ trên thân thể to lớn của nó, khiến cho người ngoài chỉ có thể nhìn thấy hình dáng lơ mơ của nó.

Ầm~

Đạo thiên lôi thứ tư giáng xuống người Huyền Sương Giao Long. Thiên lôi màu tím cùng tầng Băng màu trắng bạc trên người nó bắt đầu giao phong với nhau, chỉ vền vền dừng một lát, tầng băng màu trắng bạc bắt đầu bại lui, nhưng thiên lôi vờn quanh thân nó cũng đang tiêu hao.

Đến cuối cùng, mắt thấy tầng băng màu trắng bạc sẽ bị đánh tan thì thấy Huyền Sương Giao Long đột nhiên ngâm dài một tiếng, trong cơ thể nở rộ một luồng Nguyên lực bản mệnh, ở chung quanh thân thể hình thành một lớp áo giáp màu trắng bạc, toát ra từng luồng khí băng hàn.

Đạo thiên lôi thứ tư chung quy bị chặn lại, nhưng Huyền Sương Giao Long Bởi vậy mà tiêu hao nguyên khí không nhỏ, không biết có thể ứng phó được hai hoặc ba đạo thiên kiếp tiếp theo không.

Sau một lát, đạo thiên lôi thứ năm từ trên trời giáng xuống, uy lực lại nhân lên, “Rắc” một tiếng đánh nát lớp áo giáp màu trắng bạc quanh thân Huyền Sương Giao Long.

Thấy vậy Huyền Sương Giao Long lộ vẻ tuyệt vọng, cuối cùng bất đắc dĩ há miệng phun ra một viên nội đan lớn hơn nắm tay mấy phần màu trắng bạc chói mắt.

Từ trong nội đan bộc phát ra uy lực cường đại ngăn cản đạo thiên lôi thứ năm.

Đạo thiên lôi thứ sáu đang tích tụ. Thấy vậy, Từ Huyền lấy ra mấy viên linh đan khôi phục Nguyên khí cho Huyền Sương Giao Long ăn vào.

Sau khi ăn mấy viên linh đan cực phẩm. Huyền Sương Giao Long tạm thời khôi phục một hai phần Nguyên khí.

Uỳnh-

Đạo thiên lôi thứ sáu mang theo uy lực lớn lao giáng xuống Giao long, uy thế khiến Từ Huyền biến sắc, ánh mắt nhìn sang Trương Hằng.

Trương Hằng gật gật đầu. Uy lực đạo thiên lôi thứ sáu quả thật đáng sợ, cho dù là hần am hiểu phòng ngự cùng am hiểu thần thông lôi điện cũng không dám cam đoan có thể thoải mái tiếp được.

Mắt thấy đạo thiên lôi thứ sáu sắp đánh lên người Huyền Sương Giao Long. đúng lúc này Nguyên Linh trong thần thức hải của Trương Hằng bỗng run lên. Một đoàn hỏa diễm màu bạc trong suốt từ trong thuận di ra. lơ lửng giữa không trung.

Kiếp vân trên bầu trời hơi run lên, thiên lôi giáng xuống tức thì trở nên thông thả vô cùng. sau đó chia làm chín phần đánh xuống Huyền Sương Giao Long.

Sau khi chia làm chín phần, uy lực của thiên lôi bị phân tán rất lớn. uy lực của mỗi một đạo chỉ có một phần chín vốn có. Huyền Sương Giao Long phía dưới có thể thoải mái tiếp nhận.

- Hắc hắc...

Sau khi thấy kiếp vân giáng xong đạo thiên lôi thứ sáu. trong đầu Trương Hằng linh quang lóe lên, không chế Hư Không Hỏa Diễm thuận di lên phía kiếp vân màu xám lôi điện lượn lờ trên không trung.

Kiếp vân này là cội nguồn thực lực của thiên lôi phóng ra. có thể tưởng tượng được thiên địa tinh tú ẩn chứa trong đó là khủng bố cỡ nào. Một khi có thể hấp thu toàn bộ tinh tú lôi điện trong kiếp vân. Trương Hằng thậm chí có thể “bạch nhật phi thăng”.

Nhưng Hư Không Hỏa Diễm mới vừa thuận di tới, kiếp vân màu xám bỗng thuận di ra mấy trăm dặm. tiếp theo không dám dừng lại một giây. hóa thành một động khẩu màu đen biến mất trong thiên địa.

-Ài~~

Trương Hằng lộ vẻ phẫn nộ thu hồi Hư Không Hỏa Diễm, kế hoạch ý đồ thôn phệ kiếp vân bị đánh tan. Nhưng hần cũng biết, con đường tu hành không phải là một chốc một lát là xong, vũ hóa thành tiên nhất định phải trải qua con đường gian khổ xa xôi.

Sau khi vượt qua thiên kiếp hóa hình, khí tức trên người Huyền Sương Giao Long rõ ràng đang phát sinh biến hóa. dần trở nên sắc bén. uy áp vô hình vờn quanh thân. Theo từng đợt hào quang màu trắng bạc lưu chuyển, thương thể trên người nó đang chậm rãi khôi phục.

Thấy vậy, Từ Huyền lại cho nó ăn mấy viên linh đan chữa thương đồng thời cho nó về động phủ tĩnh dưỡng.

Trước khi đi, Huyền Sương Giao Long còn lén nhìn Trương Hằng một cái, trong mắt lộ ra thần sắc kính sợ, cảm kích. Trương Hằng gơ tay nhắc chân ảnh hưởng uy lực của thiên lôi đã in một dấu ấn không thể xóa nhòa ở trong đáy lòng nó.

- May nhờ Trương đạo hữu, nếu không linh thú nhận chủ nhiều năm của ta rất có khả năng hình thần câu diệt.

Từ Huyền cảm kích nói với Trương Hằng.

- Chuyện vặt mà thôi, Từ đạo hữu không cần khách khí. Huyền Sương Giao Long tư chất phi phàm, một khi tu luyện đến Hóa Hình Kỳ đỉnh, thậm chí có thể khiến tu sĩ Hóa Thần Kỳ phải nhúc nhích.

Trương Hằng nhẹ nhõm nói nhưng trong mắt dù sao vẫn có một tia tiếc nuối, dường như canh cánh trong lòng việc cắn nuốt kiếp vân thất bại Vừa rồi,

Từ Huyền cũng nhìn ra được manh mối, cười ha hả dẫn Trương Hằng tiến vào động phủ của mình.

Đi theo Từ Huyền phá vỡ một tầng cấm chế, Trương Hằng đi tới một nơi chìm hót hương hoa. Nơi này có tiên phủ tao nhã cổ điển, có suối chảy róc rách, cũng có tiên thảo linh châu. Giống như một vùng tiên cảnh nhân gian.

Trương Hằng thưởng thức một hồi, tặc lưỡi:

- Đây chính là động phủ của Từ đạo hữu? Thật sự làm người ta hâm mộ.

Từ Huyền cười nói:

- Trương đạo hữu tu luyện thời gian ngắn ngủi cho nên không có thời gian để ý đến những vật ngoài thân này. Động phủ này chẳng qua là lúc ta rảnh rỗi sửa chữa mà thành.

Trương Hằng liên tục gật đầu. Hắn mới trải qua thời gian mười mấy năm ngắn ngủi ở Tu Chân Giới, mà trước khi tiếp quản ngôi vị tông chủ đều ở trong trạng thái khốn khó chạy trốn chết, nào có nhàn hạ thoải mái để bố trí động phủ.

Tuy nhiên Trương Hằng đột nhiên nhớ tới lúc mình tu luyện, Ninh Tuyết Dung yên lặng sửa chữa động phủ, dù cho đó chỉ là một động phủ giản dị dừng chân tạm thời.

Nghĩ đến đây, Trương Hằng đưa thần thức vào trong túi trữ vật màu xanh, phát hiện tuyết liên màu trắng bên trong đang lưu chuyển một luồng bạch quang dịu dàng, dường như đã thoát khỏi trạng thái tẩu hỏa nhập ma lúc trước.

Trương Hằng không tìm được dùng thần thức nhẹ nhàng chạm lên đóa hoa tuyết trắng vài cái, ẩn chứa vài tia triu mến.

Ngay khi thần thức của Trương Hằng đụng vào tuyết liên, túi trữ vật màu xanh đột nhiên run lên, một đạo hào quang màu trắng dịu dàng mát lạnh thành hình bên cạnh Trương Hằng. Khi bạch quang biến mất lộ ra Ninh Tuyết Dung tuyệt bào Thanh nhũ như tiên. Trong mắt nàng lưu chuyển vài tia hiểu ra và dịu dàng, đôi mày liễu hơi run, ánh mắt đột nhiên dừng trên người Trương Hằng.

- Đại ca... Muội...

Trong mắt Ninh Tuyết Dung lộ quang lóng lánh, lúc bắt đầu còn có chút không biết làm sao, nhưng sau đó lại lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, vươn đôi cánh tay mảnh khảnh chủ động ôm lấy Trương Hằng, nép vào lòng hắn.

Trương Hằng lấy tay nhẹ lau nước mắt trên mặt nàng:

- Rốt cục muội tỉnh rồi...

- Hai vị cứ tự nhiên dạo chơi trong hàn xá... Ha ha!

Từ Huyền khẽ cười một tiếng, thân hình biến mất.

Thấy vậy Ninh Tuyết Dung đỏ mặt. Trương Hằng thì lơ đãng dẫn nàng đi quanh động phủ như tiên cảnh nhân gian này dạo chơi ngắm cảnh.

Nửa giờ sau, Trương Hằng cùng Ninh Tuyết Dung ôn tồn một lát, cũng từ nàng hiểu biết được cụ thể của trạng thái tẩu hỏa nhập ma lúc trước.

- Tâm ma thật sự là không đâu không có.

Thật lâu sau, Trương Hằng khẽ thở dài:

- Tuy nhiên, tu tiên cùng là một loại lịch lãm của tâm thần. Bất kể là tu sĩ nhân loại hay là yêu thú, thiên địa linh vật.

Sở dĩ tâm cảnh của Ninh Tuyết Dung xuất hiện sơ hở cùng Bởi vì tình yêu chấp nhất đối với Trương Hằng mà thành. Ở trong đáy lòng nàng có một loại sợ hãi mơ hồ, sợ hãi Trương Hằng dần đi tới đỉnh sẽ vứt bỏ nàng.

Sau khi hiểu biết Nguyên nhân căn bản của chuyện này, Trương Hằng cũng cười khổ không thôi. Từng là một gã trạch nam địa cầu, có thể sở hữu tình lữ hoàn mỹ như vậy, chỉ có thể thực hiện ở trong mộng, sao còn có thể không biết đủ chứ?

Sau khi an ủi Ninh Tuyết Dung một phen, Trương Hằng mới khiến trái tim hơi dao động bình tĩnh lại, Đưa nàng tiến thêm một bước phân tích bố cục cụ thể của động phủ. Rất hiển nhiên Ninh Tuyết Dung rất cảm thấy hứng thú về phương diện này, cuối cùng thậm chí thỉnh cầu Từ Huyền giải đáp.

Trong một gian phòng khách cổ hương tràn ngập, Từ Huyền cười ha ha đón tiếp đôi đạo lữ sons tu trước mắt, tận tình giải đáp bố cục cùng cấu tạo trong động phủ.

Trong lúc này, Ninh Tuyết Dung cùng Từ Huyền trò chuyện thật vui vẻ, ngược lại khiến Trương Hằng bị gạt qua một bên. Tuy nhiên, vấn đề của Ninh Tuyết Dung cũng không phải là không bao giờ hết, ngẫu nhiên cũng làm Trương Hằng tham dự cùng.

- Nếu Tuyết Dung cô nương yêu thích nghiên cứu phương diện này như thế, lão phu có thể tặng cô một ít Ngọc giản có liên quan.

Từ Huyền cười thản nhiên lấy ra vài viên Ngọc giản đưa cho sang. Tuy Ninh Tuyết Dung rất thích nhưng cũng không mạo muội tiếp nhận, ném ánh mắt dò hỏi tới Trương Hằng.

Trương Hằng cười nói:

- Từ đạo hữu là thầy tốt bạn hiền của ta, muội không cần khách khí, không nên từ chối ý tốt của Từ đạo hữu.

Tuyết Dung vui rạo rức tiếp nhận lấy vài viên Ngọc giản, đi ra chỗ khác của động phủ dạo chơi. Đối với điều này, Từ Huyền đầy thương thức:

- Tuyết Dung thật sự là một cô nương Bằng tuyết thông minh. Phúc khí của Trương đạo hữu thật không nhỏ.

Trương Hằng cười lướt qua đề tài này, hỏi:

- Từ đạo hữu có biết việc Huyền U Thiên Ma thoát khỏi phong ấn...

- Việc này ta đã biết, quả thật có chút khó giải quyết.

Sắc mặt Từ Huyền dần trở nên ngưng trọng, hỏi Trương Hằng:

- Nghe nói Cửu u Lam Tinh Bằng Thủy bỏ chạy có liên quan với Trương đạo hữu người? Trương đạo hữu có thể thuật lại tình huống lúc đó không? Càng kỹ Càng tỉ mỉ Càng tốt...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

382. Chương 380: Lam Tinh Chi Lệ.

Trương Hằng không rõ vì sao Từ Huyền lại đột nhiên hỏi chuyện có liên quan đến Cửu u Lam Tinh Bằng Thủy nhưng cũng không nghĩ nhiều, vì thể thuật lại một lần tình cảnh lúc đó, tưởng tận hơn so với Cửu Sát Chân Quân. Nhưng việc có liên quan đến cô gái tóc lam nhỏ lệ Ngưng kết thành viên tinh châu màu lam thần bí thì tạm thời không đề cập.

Từ Huyền trầm ngâm một lát, mới khẽ thở dài:

- Theo sách cổ ahi lại, thiên địa linh vật hiếm thấy trên đời như Cửu u Lam Tinh Bằng Thủy này, cần thời gian vạn vạn năm trở lên mới có thể thành công hóa hình. Một khi có thể hóa hình, tu vi tương đương với tu sĩ nhân loại Hóa Thần Kỳ đỉnh, thực lực lại càng vượt xa yêu thú cùng tu sĩ cùng cấp, ở bên trong Tam Tinh Vực chỉ sợ không ai có thể làm gì được nó. Ngoài ra, nghe nói Cửu u Lam Tinh Bằng Thủy này vào lúc hóa thành hình người và tiến vào thời kỳ thành thực sẽ nhỏ một viên chí bảo được xưng là Lam Tinh Chi Lệ. Ở trong mắt tu sĩ tu luyện công pháp thuộc tính băng, giá trị của Lam Tinh Chi Lệ này thậm chí vượt qua Thông linh Pháp bảo bình thường...

Vừa nghe lời ấy, trong lòng Trương Hằng hơi động, nhớ tới giọt nước mắt cô gái tóc lam kia nhỏ xuống trước khi bỏ chạy, trong lòng rất nhanh liền có quyết định.

Trương Hằng trầm ngâm một lát, liền hỏi:

- Không biết Cửu u Lam Tinh Bằng Thủy thành thực thể có thực lực cỡ nào?

- Thành thực thể...

Lông mi Từ Huyền hơi run lên, giải thích:

- Cửu u Lam Tinh Bằng Thủy là thiên địa linh vật đặc thù, phương thức thăng cấp không giống yêu thú khác hoặc nhân loại. Mỗi một lần thăng cấp đều cần thời gian vài trăm vạn năm. Mà một khi thăng cấp, thực lực đều nhảy liên hai cấp. Lúc hóa thành hình người, nó có được thực lực của Hóa Thần Kỳ đỉnh, về phần thành thực thể... chỉ sợ đã vượt qua sự tưởng tượng của đám người như lão phu. Tuy nhiên, sau khi linh vật này nhỏ xuống Lam Tinh Chi Lệ, còn cần một đoạn thời gian mới có thể tiến vào thời kỳ thành thực...

Ở Tu Chân Giới, tốc độ trưởng thành của thiên địa linh vật bình thường đều cực kỳ thông thả, có lẽ mười mấy vạn năm cũng không nhất định có thể hóa thành hình người. So với tu sĩ nhân loại cùng yêu thú, con đường tu luyện càng thêm nhấp nhô.

Nghe đến đó, Trương Hằng khẽ thở dài một hơi, xòe lòng bàn tay. Một luồng lưu quang màu lam kỳ dị tràn ra, mang theo một luồng khí đông lạnh mát mẻ thẳng đến linh hồn nhưng lại không thương tổn đến linh hồn mà lại ngược lại làm cho người ta có một loại hiểu ra lòng sáng như gương.

Một viên tinh châu màu lam mê ly như trân bảo lơ lửng trên không lòng bàn tay Trương Hằng, trong lúc nhất thời mọi thứ trong phòng ảm đạm thất sắc.

- Đây... đây là Lam Tinh Chi Lệ?

Từ Huyền kinh dị nói, ánh mắt gắn chặt vào viên tinh châu màu lam lơ lửng trên không bàn tay Trương Hằng. Lam quang mê ly lóng lánh kia đủ khiến bất kỳ người nào động tâm.

Trương Hằng cười thản nhiên, cũng không lo lắng Từ Huyền sẽ sinh ra lòng tham.

- Tinh châu này chính là từ trong mắt cô gái tóc lam nhỏ xuống. Lúc ấy nàng kinh hoảng cũng không có thời gian chú ý mới làm ta chiếm được.

Trương Hằng giải thích.

Từ Huyền thở dài một hơi, lộ vẻ hâm mộ:

- Trương đạo hữu có thể có kỳ ngộ này thật sự làm người ta hâm mộ. Có viên Lam Tinh Chi Lệ này trong tay, có thể dễ dàng trợ giúp Tuyết Dung đạo hữu nhanh chóng tăng tu vi, có lẽ không quá vài năm, Tuyết Dung cô nương có thể thành công kết anh.

Trương Hằng vừa nghe cảm thấy mừng rỡ, nhưng lại có chút nghi hoặc hỏi:

- Lam Tinh Chi Lệ ở trong tay tu sĩ tu luyện công pháp thuộc tính băng quả thật có tác dụng rất lớn. Nhưng đối với tu sĩ đỉnh cấp khác mà nói, dường như cũng không tính là rất quý?

- Trương đạo hữu có điều không biết. Hạt châu này ngoài việc có thể phụ trợ tu sĩ tu luyện công pháp thuộc tính băng tinh tiến tu vi, còn có một kỳ hiệu lớn khác là tĩnh tâm an thần. Chỉ cần đeo hạt châu này trên người, thậm chí có thể ngăn chặn tâm ma xâm lấn ở một trình độ nhất định. Cho dù không phải tu sĩ tu luyện công pháp thuộc tính băng có được vật này, vẫn có thể tạo được kỳ hiệu phụ trợ tu luyện.

Từ Huyền khẽ thở dài, sau đó lại thêm một câu:

- Nếu lấy hạt châu này làm tài liệu chính, hoàn toàn có thể luyện chế thành một kiện Thông linh Pháp bảo. Đáng tiếc Tam Tinh Vực gần như không tìm được Luyện Khí Sư cao minh Như vậy.

Sau đó, Từ Huyền từ trong động phủ của mình lấy ra một sổ ghi chép có liên quan Lam Tinh Chi Lệ, khiến cho Trương Hằng tăng thêm một bước hiểu biết tác dụng của vật này.

- Lần này Trương đạo hữu tới cắm Tú Sơn Trang, ngoài việc quang lâm hàn xá, còn có chuyện gì khác không?

Đợi sau khi Trương Hằng thu hồi Lam Tinh Chi Lệ, Từ Huyền mới bắt động Thanh sắc hỏi.

- Thật không dám giấu diếm, Trương mỗ đang tìm mấy loại tài liệu luyện khí cực kỳ hiếm thấy. Sư tằm suốt từ Ngọc Phật Tự đến cắm Tú Sơn Trang nhưng còn thiếu vài loại.

Trương Hằng cười khổ nói.

- Không biết đạo hữu thiếu những tài liệu gì?

Từ Huyền hỏi.

Cặp mắt Trương Hằng hơi sáng ngời. Người trước mặt hẳn là Hóa Thần Kỳ đại tu sĩ của Triệu Quốc, nói không chừng có thể cung cấp tài liệu còn thiếu. Vì thế hắn báo ra những tài liệu đang thiếu.

- ...Huyết Phách Châu, Thiên Tinh Ngọc, da Giao long Hóa Hình Kỳ...

Trương Hằng một hơi báo ra bảy tám loại tài liệu, bất kỳ một loại nào trong đó đều đủ khiến tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường phải biến sắc.

Sau khi nghe xong, Từ Huyền nhú mày nói:

- Những tài liệu theo như lời đạo hữu, vừa khéo lão phu đều có. Nhưng da Giao long Hóa Hình Kỳ phải đợi sau khi Huyền Sương Giao Long thành công hóa hình mới có thể có, nhất định phải chờ hai ba tháng. Hơn nữa, da Giao long một lần không thể lột quá nhiều...

- Từ đạo hữu yên tâm. Da Giao long mà Trương mỗ cần cũng không nhiều, thời gian hai ba tháng cũng không phải lâu. Về phần những tài liệu luyện khí mà Từ đạo hữu cung cấp, ta sẽ dùng Pháp bảo hoặc tài liệu tương đương để trao đổi.

Trương Hằng ngạc nhiên vui mừng nói, trong lòng thầm nhủ: Không hổ là Hóa Thần Kỳ đại tu sĩ. Những tài liệu quý hiếm chạy gầy chân đều khó kiếm, đối phương lại có đủ.

- Trương đạo hữu nói quá lời. Những tài liệu này Từ mỗ tặng hết cho người, coi như thù lao người ra tay giúp linh thú của ta độ thiên kiếp, Không biết ý đạo hữu thế nào?

Từ Huyền đề nghị.

Thấy vậy, Trương Hằng cũng không chối từ, gật đầu nói:

- Như vậy rất tốt.

Nhoáng một cái ba tháng trôi qua, Trương Hằng cùng Ninh Tuyết Dung ở lại ẩn Tiên Sơn. trải qua những ngày bình yên. Trong thời gian này bọn họ thường xuyên tán gẫu với Từ Huyền, biết không ít bí văn có liên quan Tam Tinh Vực.

Thời gian ba tháng, Trương Hằng được lợi không nhỏ.

Một ngày kia, Huyền Sương Giao Long rốt cục ổn định Hóa Hình Kỳ, ở trước mặt Trương Hằng, Từ Huyền tự tay lột một miếng da Giao long nhỏ.

Lúc bắt đầu Huyền Sương Giao Long còn có chút không tình nguyện. Nhưng sau khi nghe nói vật này là thứ Trương Hằng cần, lập tức nó ngậm miệng lại, ngoan ngoãn dâng ra một miếng da trên người, về mặt nhìn về phía Trương Hằng còn có vẻ nịnh nọt.

Đợi sau khi thu thập đủ tài liệu cần thiết, Trương Hằng mới cùng Ninh Tuyết Dung nói lời từ biệt Từ Huyền.

Cùng bước lên Tử Diệt Thần Thảm với Ninh Tuyết Dung, Trương Hằng quay đầu lại nhìn Từ Huyền cùng với Huyền Sương Giao Long hóa thành trạng thái nửa người nửa giao đứng cạnh một lần rồi mới khởi động thâm bay lưu chuyển ánh tím, bay về phía Cực Diễm Môn.

Nhìn ẩn Tiên Sơn càng ngày càng nhỏ, Trương Hằng chân thành ôm quyền hướng Từ Huyền:

- Đạo hữu bảo trọng, hẹn ngày gặp lại.

- Trương đạo hữu cũng bảo trọng. Ngày sau Tam Tinh Vực nhất định khó dung nạp được “Tiềm uyên chỉ long” như người. Chúc người sớm ngày phi thăng.

Từ Huyền cười đáp lễ, trong mắt cũng mang theo vài tai tâm tình phức tạp.

Khổng chế Tử Diệu Thần Thảm, Trương Hằng cùng Ninh Tuyết Dung từ từ bay về hướng Cực Diễm Môn. Trên đường đi, thần thức Trương Hằng ngẫu nhiên đảo qua đám tu sĩ phía dưới, nghe được một chuyện rợn cả người.

- Các người biết không? Sau trận đại chiến Thanh Hồ Sơn. mấy tháng nay Tu Chân Giới Triệu Quốc lại có bảy tám tu sĩ Nguyên Anh Kỳ chết vô cớ. Trong số này còn bao gồm một vị cao nhân Nguyên Anh hậu kỳ.

- Việc này do tu sĩ Ma đạo gây ra sao?

Một tu sĩ Luyện Khí Kỳ trẻ tuổi đi ngang qua tò mò hỏi.

- Tiểu tu sĩ ở đâu tới, ra chỗ khác. Trong số tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đã chết có hơn nửa là tu sĩ Ma đạo, bọn họ còn đang hoài nghi việc này là bên phía chính đạo gây ra đấy!

Một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ hừ lạnh.

- Mới mấy tháng đã chết nhiều tu sĩ như vậy, mà lại còn không tra rõ nguyên nhân chết chân chính. Thật là quá khùng bổ...

Dọc theo đường đi, hai người nghe không ít tu sĩ phát ra ngôn luận Như thế.

Khi Trương Hằng nghe được tin tức này cũng sửng sốt, thầm nghĩ: “Có thể im hơi lặng tiếng giết nhiều tu sĩ Nguyên Anh Kỳ như vậy, hơn nửa không để lại manh mối gì, quả là thật đáng sợ. Chỉ mong việc này không nên liên lụy đến Cực Diễm Môn.

Nghĩ đến đây, Trương Hằng bắt đầu liên hệ với phân thân trong Hỏa Dong Tinh Nham động ở Cực Diễm Sơn. hỏi trạng huống của Cực Diễm Môn.

Sau một lát, bên phía phân thân truyền đến một tin tức: Mấy ngày trước Thanh Hồ Sơn cũng có một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ chết vô cớ, nhưng việc này còn chưa liên lụy đến Cực Diễm Môn. Dù sao Trương Hằng ra ngoài, bề ngoài rất khó phát hiện tu sĩ Nguyên Anh Kỳ khác của Cực Diễm Môn.

Sau khi nhận được tin tức này sắc mặt Trương Hằng dần trở nên ngưng trọng. Hắn cảm thấy việc này rất kỳ quái.

Sau khi phân tích một lát, hắn nghĩ tới sự kiện lúc trước chúng yêu thú Hóa Hình Kỳ tập kích Phi Linh Đảo. Lúc ấy nhân vật lãnh tụ Ma đạo Cửu Sát Chân Quân cướp đoạt Lưỡng Cực Từ Nguyên Kính cùng ẩn Linh Thử vô cùng quý hiếm. Nếu việc này chưa được giải quyết, như vậy tất nhiên Yêu tộc sẽ không từ bỏ ý đồ. Nhưng nếu có nhiều yêu thú tiến vào Tu Chân Giới nhân loại nhất định không thể giấu được tu chân giả nhân loại với số lượng vài trăm vạn. Điều này nói rõ, hung thủ giết chết phần đông tu sĩ Nguyên Anh Kỳ chính là một người tu chân thực lực cường đại.

Vút-

Trương Hằng tăng tốc độ bay về Cực Diễm Môn, cảnh vật hai bên “Vù vù” trôi ngược lại. Một quang sáng màu tím bao phủ hai người trên Tử Diệu Thần Thảm.

- Đại ca, đã xảy ra chuyện gì? Mọi người thấy huynh có vẻ rất gấp.

Ninh Tuyết Dung cảm thấy được sự biến hóa thần sắc của Trương Hằng, hơi lo lắng hỏi.

- Rất nhiều tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của Triệu Quốc liên tiếp bị biết, mấy ngày gần đây đã tới gần Cực Diễm Môn ta. Ta phải sớm trở về tọa trấn, để tránh xuất hiện sơ suất gì.

Ánh mắt Trương Hằng nhìn về phương xa, có thể nhìn thấy Thanh Hồ Sơn đang nhanh chóng tới gần.

Đúng lúc này, Nguyên Linh trong thần thức hải của Trương Hằng bỗng run lên, từ Thanh Hồ Sơn ngoài vài trăm dặm truyền đến một tín hiệu sắp tan biến.

- Không tốt...

Trong mắt Trương Hằng hiện lên một đạo lệ quang, thần thức lập tức đảo qua ngàn dặm phía trước, sắc mặt biến đổi...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----oo0oo-----

383. Chương 381: Ma Tung.

Thanh Hồ Sơn, mật địa Hoa Ngữ Môn.

Môn chủ Hoa Ngữ Môn thân mặc váy tím đang khoanh chân ngồi trong mật thất tầng tầng lớp lớp cấm chế. Giờ phút này, hai mắt nàng nhắm chặt, trên trán đầy mồ hôi, thân thể mềm mại hơi hơi run rẩy. trên người quang hoa lúc sáng lúc tối. một cỗ khí tức áp lực quỷ dị nhộn nhạo ở trong mật thất.

Trong mơ hồ có thể nhìn thấy một nam nhân thân thể quỷ dị bao phủ trong sương mù màu đen. đang lơ lửng ở phía sau thân thể của nàng, giống như một cái âm hồn không có chút sức nặng. Trên mặt người này mang theo một tia âm độc. tiếp đó đổi thành một nụ cười giả tạo khiến lòng người lạnh ngắt, từng cỗ dao động tinh thần vô hình từ trong sương mù màu đen truyền ra. khiến cho thần trí Môn chủ Hoa Ngữ Môn rơi vào trạng thái hỗn loạn.

- Khắc khắc khắc... Bản quân rốt cục có thể cắn nuốt một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ hoàn chỉnh... Chắc chắc...

Nam nhân thân quỷ hiện lộ ra một loại hình thái phi thực thể. sương mù màu đen quanh thân bốc lên từng đợt. thân quỷ như người thường dần dần bành trướng lên. thẳng đến khi cao lớn đến hai trượng mới dừng lại. một cỗ uy áp kinh người lan tràn ra.

Môn chủ Hoa Ngữ Môn đang ở trong trạng thái hỗn loạn cảm nhận được cỗ uy áp này. thân thể mềm mại run lên. thần trí lập tức thanh tỉnh một ít. ngay sau đó từ trong cơ thể nàng nở rộ ra một mảng sáng tím hoa mỹ, hình thành một vòng bảo hộ quanh nàng.

Nam nhân quỷ thân thấy vậy sắc mặt chợt ngưng trọng, lập tức tăng mạnh thêm ảnh hưởng tinh thần vào Môn chủ Hoa Ngữ Môn.

Môn chủ Hoa Ngữ Môn Thanh tĩnh lại sao có thể để cho hắn được như mong muốn, liền kiên cường vận dụng pháp lực thuộc loại cấp bậc tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trong cơ thể, gát gao chống cự uy lực cực lớn từ bên ngoài đó.

“Đáng giận... Chẳng lẽ lại phải thất bại? Còn thiếu một cái thân thể cùng nguyên anh đầy đủ của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ là Bản quân có thể tu luyện thành công Quỷ Ma Hóa Anh thành công của Ma giới. Trên mặt nam nhân thân quỷ lộ ra vài tia không cam lòng.

Nếu Trương Hằng có mặt ở đây sẽ phát hiện khí tức trên người nam nhân thân quỷ này cực kỳ tương tự với Huyền U Thiên Ma. duy nhất không giống nhau là trên người nhiều thêm một cỗ âm khí.

Từ sau khi may mắn chạy thoát khỏi địa phương Băng Phong. Huyền U Thiên Ma đã liên tục xuống tay với hơn mười tu sĩ Nguyên Anh Kỳ, nhưng xác xuất Thành công cũng không cao. Giết chết một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường đối với hắn mà nói cũng không khó. nhưng nếu muốn khống chế được một vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ hoàn hảo không tổn hao gì thì độ khó của nó sẽ gia tăng gấp vài lần.

- Người là ai...

Môn chủ Hoa Ngữ Môn bị cỗ công kích tinh thần cường đại của nam nhân thân quỷ kia áp chế đến không thể nhúc nhích, thân thể cùng Nguyên Anh có hơn phân nửa mất đi khống chế, cổ sức lên tiếng chất vấn.

Chỉ dựa vào thần thức xâm lấn đã có thể áp chế một tu sĩ Nguyên Anh sơ Kỳ đến khó có thể phản kháng, có thể thấy được thực lực của đối phương cường đại đến mức nào. nếu không phải vì Nguyên nhân nào đó. hắn giết Môn chủ Hoa Ngữ Môn thật dễ như trở bàn tay.

Môn chủ Hoa Ngữ Môn đương nhiên sẽ không để cho đối phương cứ như vậy khống chế được mình, tự nhiên liền hướng thần thức tương liên với Trương Hằng bên kia truyền đi tín hiệu cầu cứu.

Trương Hằng hơn một lần dùng Hư Không Hỏa Diễm giết chết Môn chủ Hoa Ngữ Môn rồi trả lại linh hồn trên thân thể Nguyên chủ. cái biến tướng này tương đương với có được một cái Thân Ngoại Tạo Thân. Tuy nhiên, bởi vì thân thể không phải từ bí pháp luyện chế của Trương Hằng cho nên về phương diện không chế và liên hệ kém hơn một chút so với tạo thân tự mình luyện chế ra. Nhưng Trương Hằng Chỉ cần một cái ý niệm trong đầu cùng giống nhau có thể quyết định sinh tử của đối phương.

Thấy Môn chủ Hoa Ngữ Môn liều mạng giãy giụa như thế. trong cặp mắt U ám của Huyền U Thiên Ma hiện lên một đạo hàn quang hung ác: “Tu vi của nàng này Chỉ là Nguyên Anh sơ kỳ mà tâm tính lại cứng cỏi như thế... Một khi đã như vậy. thì...”

Nghĩ đến đây. Huyền U Thiên Ma đột nhiên buông bỏ ý đồ không chế Môn chủ Hoa Ngữ Môn. phát tay một cái. bàn tay quỷ khí lượn lờ chộp vào thân thể mềm mại của Môn chủ Hoa Ngữ Môn. ý đồ phá vỡ thân thể đối phương, trực tiếp cắn nuốt Nguyên anh của nàng. ít nhiều cùng có thể khôi phục một ít Nguyên khí của hân.

Nhưng đúng lúc này, hân đột nhiên cảm nhận được một cỗ thần thức cường đại quét ngang tới hướng bên này, đột nhiên hân nảy sinh một mối nguy cơ.

- Hóa Thần Kỳ...

Huyền U Thiên Ma biến sắc, trong lòng nhảy dựng lên. theo cường độ thần thức này có thể nhận định được thực lực của chủ nhân nó, mà giờ phút này nguyên khí của hân chưa khôi phục, còn không thể chống lại cùng đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ.

Hân Chỉ ngừng trong chốc lát như vậy. Môn chủ Hoa Ngữ Môn đột nhiên quát lên một tiếng, một mảng nguyên khí bản mạng từ trong cơ thể bùng phát ra. rồi một luồng sáng màu tím như thực chất mang theo nàng động ra xa mười mấy trượng, liên tục xuyên thủng mấy bức tường phong ấn cấm chế, khó khăn lắm mới ngừng lại.

Nhưng cùng vì vậy nguyên khí của Môn chủ Hoa Ngữ Môn hao tổn lớn. gương mặt ngọc tái nhợt. Mới rồi sở dĩ nàng có thể giãy thoát cấm cố của Huyền U Thiên Ma, một là bởi vì đối phương sơ suất, hai là vì nàng ở thời điểm mấu chốt thi triển ra bí thuật bổn môn, cường ép tăng cao công lực lên tới ba bốn lần.

“Vù!”

Huyền U Thiên Ma cũng không thêm để ý tới Môn chủ Hoa Ngữ Môn. toàn bộ thân quỷ khổng lồ lập tức hóa thành một làn khói đen biến mất ở tại chỗ. Sau một lát, mới nghe một tiếng xé gió từ trên bầu trời truyền đến.

Trong phạm vi mấy trăm dặm đã mất đi bóng dáng Ma đầu này. Lại một lát sau, một luồng hào quang màu tím từ ngoài trăm dặm bay tới.

Trương Hằng không chế Tử Diệu Thần Thảm, trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc, thần thức đảo qua phạm vi ngàn dặm. hân phát hiện một đám quỷ vụ ở một chỗ ngoài bảy tám trăm dặm.

Nhưng quỷ vụ này ‘Vù’ một tiếng lại tiêu tán hoàn toàn biến mất trong thần thức của Trương Hằng.

- Huyền U Thiên Ma...

Trương Hằng lộ sắc mặt ngưng trọng, trong mắt hiện lên một tia sáng ác liệt, suy tư trong chớp mắt. nhưng cũng không có truy đuổi theo.

Dù sao giờ phút này hân cần chiếu cố cho Cực Diễm Môn cùng với một số nhân tố khác, sẽ không một mình một người mạo muội đuổi bắt một tên Ma đầu thực lực thông thiên như thế.

“Chờ thêm một đoạn thời gian, sau đó kết hợp với các tu sĩ Hóa Thần Kỳ khác, giết ma đầu này...”

Trương Hằng đương nhiên có thể hiểu rõ uy hiếp của Huyền U Thiên Ma. nhưng bản thân hân cũng không có úy kỵ Ma đầu này. thực lực của đối phương nếu muốn khôi phục đến trạng thái đỉnh phong, tối thiểu cũng cần thời gian hơn một trăm năm. Đến lúc đó, Trương Hằng có thể trưởng thành đến cảnh giới như thế nào cũng khó có thể đo lường.

- Chúng ta tiếp tục đi nhìn xem...

Trương Hằng không chế Tử Diệu Thần Thảm, nắm tay Ninh Tuyết Dung bay đi về hướng Hoa Ngữ Môn cách đó không xa.

- Vị tiên bối này! Nơi đây là Hoa Ngữ Môn, cấm nam tu sĩ đi vào...

Từ cách đó không xa bay tới mấy nữ tu tuần tra của Hoa Ngữ Môn. nhìn thấy khí thế trên người Trương Hằng vô cùng hùng mạnh, hiển nhiên là nhân vật Nguyên Anh Kỳ trở lên. trong đó một nữ tu thanh tú xinh đẹp tiến lên khách sáo nói. Đôi mắt sáng hơi vừa chuyển, rơi xuống trên người Ninh Tuyết Dung đứng phía sau Trương Hằng, nàng ta thoáng nao nao. trong lòng nảy sinh một mối tự thẹn kém người.

Trương Hằng cười bình thản, không nói gì. nhưng thật ra nhớ tới Hoa Ngữ Môn này là một môn phái tập đoàn nữ tu, bên trong cũng không có nam tu.

Đúng lúc này, một đạo thần thức có vẻ mong manh xẹt qua. truyền đến thanh âm của Môn chủ Hoa Ngữ Môn:

- Vũ Hân! Trương tông chủ đích thân tới Hoa Ngữ Môn ta. còn không mau nghênh đón người vào!

- A... Ngài là Bất Tử Tà... tông chủ của Cực Diễm Môn?

Khi biết được nam nhân trước mắt lại là “Bất Tử Tà Đế” Trương Hằng, mấy nữ tu Hoa Ngữ Môn hoảng sợ đến ngây người. Nữ tu Vũ Hân đầu tiên phản ứng lại. hạ thấp người cung kính nói với Trương Hằng:

- Tiểu nữ không biết tông chủ quang lâm, như có chỗ nào đắc tội. xin tông chủ thứ lỗi...

- Tốt lắm...

Trương Hằng khoát tay chặn lại. liếc mắt nhìn Hoa Ngữ Môn ở phía dưới, hơi có chút do dự. Ninh Tuyết Dung nắm tay hần thần thức lướt qua môn phái nữ tu ở phía dưới, đôi đồng tử trong sáng như nước hơi chớp động, không biết đang suy nghĩ điều gì.

- Tông chủ... Mời ngài theo ta!

Nữ tu Trúc Cơ Kỳ gọi là Vũ Hân cảm thấy có chút khó có thể mở miệng, trong giọng nói yêu kiều có phần yếu ớt.

Dù sao Hoa Ngữ Môn trước nay không thu dụng bất Kỳ nam tu nào, hiện tại công khai nghênh đón một tu sĩ thanh niên tiến vào Trong đó, sau này nhiều ít sẽ mang tới cho Hoa Ngữ Môn một ít ảnh hưởng không tốt.

Trương Hằng nhìn ra chỗ khó xử của đối phương, đang định buông tha cho. để Môn chủ Hoa Ngữ Môn ra ngoài trò chuyện với mình.

- Đại ca! Tuyết Dung cùng đi với huynh vào thôi...

Đúng lúc này, Ninh Tuyết Dung khẽ chớp đôi mắt sáng, đưa ánh mắt cổ vũ nhìn Trương Hằng.

- Tuyết Dung muội...

Khi chạm đến ánh mắt sáng ngời hàm chứa tín nhiệm của Ninh Tuyết Dung kia. Trương Hằng gật gật đầu, nuốt vào nửa câu nói, không lên tiếng nữa, nắm tay Ninh Tuyết Dung theo sau Vũ Hân bay vào trong Hoa Ngữ Môn.

Dọc theo đường đi, Trương Hằng - một gã nam tu anh tuấn như vậy đến đây dẫn tới chú ý của rất đông nữ tu Hoa Ngữ Môn. Trong những nữ tu này đủ mọi tư sắc xinh đẹp. đột nhiên nhìn thấy Trương Hằng một vị tu sĩ Thanh niên thực lực cao cường như vậy. không kìm nổi liếc mắt đưa tình. Nhưng khi ánh mắt của họ chạm tới gương mặt thanh nhã như tiên của Ninh Tuyết Dung bên cạnh Trương Hằng, một đám đều ảm đạm thất sắc, hoặc hâm mộ, hoặc ghen tị.

Có Ninh Tuyết Dung bên cạnh, Trương Hằng đi vào Hoa Ngữ Môn liền có thể yên tâm thoải mái. thái độ tự nhiên bình thản, ngược lại sẽ không làm cho người ta sinh ra ý tưởng gì khác. Dù sao bên cạnh đã có một vị tiên tử hoàn mỹ tốt cùng như vậy. sao còn có tâm tư để ý tới những lời gièm pha của những nàng tâm thường kia.

Chỉ chốc lát, Vũ Hân đưa Trương Hằng tới một địa chỗ Môn chủ Hoa Ngữ Môn tu luyện, sau đó thực tự giác rời đi.

Như vào chỗ không người, Trương Hằng mang theo Ninh Tuyết Dung xuyên qua tầng tầng lớp lớp cấm chế. tiến vào một gian mật thất mới vừa bị tàn phá đến hỗn loạn không chịu nổi.

Ở một góc mật thất Môn chủ Hoa Ngữ Môn đang tĩnh tọa khôi phục Nguyên khí. sắc mặt vẫn còn tái nhợt.

Thấy Trương Hằng vào đến nơi. Môn chủ Hoa Ngữ Môn lộ sắc mặt vui mừng đang định đứng dậy thi lễ, lại bị Trương Hằng phát tay áo ra ý bảo ngăn cản.

- Người hãy nói lại một lần tiền căn hậu quả của sự việc cho ta nghe.

Trương Hằng thần nhiên nói, tình hình có liên quan tới Huyền U Thiên Ma, đương nhiên hắn muốn hiểu biết rõ ràng hơn.

Môn chủ Hoa Ngữ Môn thoáng sửa sang lại một chút, rồi nói:

- Sự tình là như vậy... từ nửa tháng trước, ta lại bắt đầu ở trong cấm địa môn phái tu luyện công pháp, nhưng ngay hôm nay. tên Ma đầu khủng bố kia không ngờ thần không hay quỷ không biết tiềm ẩn tiến vào...

Chỉ chốc lát. Môn chủ Hoa Ngữ Môn thuật lại một lần toàn bộ sự việc trải qua.

Trương Hằng chăm chú lắng nghe, thật lâu sau mới nói:

- Nói như vậy, Ma đầu kia hoàn toàn có thể dễ dàng giết chết người, nhưng giết chết người cũng không phải là mục đích cuối cùng của hắn...

- Dạ đúng vậy! Thực lực ma đầu này hoàn toàn không kém gì tu sĩ Nguyên Anh đại viên mãn. may mà tông chủ đích thân tới. nếu không...

Môn chủ Hoa Ngữ Môn nói mà lòng còn sợ hãi. thần sắc trên mặt thực phong phú, có một chút bất đồng cùng Nam Minh cùng với Quỷ Sư.

Trương Hằng hơi kinh ngạc liếc mắt nhìn nàng một cái, thầm nghĩ: “Tuy rằng có thể hoàn toàn khống chế đối phương, nhưng so với “Thân Ngoại Tạo Thân” chân chính trong đó còn có chênh lệch nhất định. Nhưng thuật này ưu điểm ở chỗ không cần tìm kiếm tài liệu để luyện chế tạo thân. Không bằng đặt tên cho thuật này là “Ký Hồn Thuật”...”

Trương Hằng nghĩ như thế. nhưng hắn không đoán trước được rằng loại pháp thuật nghịch thiên này sẽ mang đến một số ảnh hưởng cho con đường tu chân của hắn về sau...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

384. Chương 382: Tạo Thân Nguyên Anh Hậu Kỳ.

Ý niệm vừa chuyển danh từ “Ký Hồn Thuật” này liền nảy sinh trong lòng Trương Hằng, vốn ý của hắn là khống chế linh hồn của các tu sĩ khác, nhưng nếu đặt tên là “Khống Hồn Thuật” thì không dễ nghe chút nào. Huống Chi ở giới tu chân Tam Tinh Vực vốn đã có “Khống Hồn Thuật” là pháp thuật trong Tà môn, Trương Hằng không muốn hai thứ lẫn lộn với nhau.

Nói chuyện tiếp cùng Hoa Ngữ Môn chủ một số vấn đề có liên quan tới tương lai phát triển của Thanh Hồ Sơn và Cực Diễm Môn, Trương Hằng mới cáo từ, trước khi đi nói với nàng:

- Tốt lắm! Lúc này ngươi có thể yên tâm tu luyện Ma đầu kia trong thời gian ngắn khẳng định không dám tới Thanh Hồ Sơn. Hừ hừ! Vừa rồi nếu có thể đến sớm một chút, có lẽ có thể chế ngự được hắn. Mặt khác, đối với Tú Hương, ngươi nhất định phải bảo đảm an toàn cho nàng.

Để cho Huyền U Thiên Ma chạy thoát. Trương Hằng nhiều ít có chút tiếc nuối, nhưng độn thuật của Ma đầu này thật sự là cực kỳ quý dị. đã vượt qua đa số độn thuật cao siêu của Tam Tinh Vực. ngay cả Trương Hằng cũng không có nắm chắc đuổi kịp hắn.

- Dạ, tông chủ!

Hoa Ngữ Môn chủ cung kính tiến đưa Trương Hằng cùng Ninh Tuyết Dung rời đi. trong ánh mắt hiện lên một tia dị sắc, đối với vị chủ nhân Trương Hằng này càng ngày càng kính sợ. Ngay cả Ma đầu cực Kỳ cường hãn kia vừa nhìn thấy vị chủ nhân này, đều Chỉ có hốt hoảng chạy trốn, trong lòng nàng không khỏi thầm đoán thực lực chân chính của hắn.

Không chế Tử Diệt Thần Thảm. Trương Hằng cùng Ninh Tuyết Dung rất nhanh liền trở về tới Cực Diễm Môn.

ở trên Cực Diễm Sơn. trên đường phi hành thảnh thơi gặp các tu sĩ. vừa nhìn thấy Trương Hằng ai nấy đều cung kính xưng hô một tiếng “Tông chủ”, đối với gặp gỡ này, Trương Hằng đều phát tay chào bay qua.

Thần thức quét qua toàn bộ Cực Diễm Môn. phát hiện đại đa số tu sĩ, phân thân Nam Minh, Quỷ Sư, đám người Bách Luyện đại sư, Lam Hỏa... đều đang trong tình trạng bế quan tu luyện.

Thấy vậy, Trương Hằng vừa lòng gật gật đầu. vốn định đi vào nham động Hỏa Dong Tinh, nhưng nghĩ đến Ninh Tuyết Dung có thể sẽ không thích ứng với môi trường này, liền đưa nàng tới động phủ Triệu Thụy từng sử dụng.

Đi vào động phủ này, phát hiện bên trong bố trí cực kỳ đơn sơ, thậm chí không có lưu lại thứ gì có giá trị, có lẽ lúc trước Triệu Thụy cũng không có ở trong này bao lâu. Từ khi hắn phát hiện nham động Hỏa Dong Tinh, đơn giản là chuyển qua ở trong động phủ đó.

- Tuyết Dung! Nơi này có thể trở thành một cơ sở ổn định cho chúng ta Ở Tam Tinh Vực, chúng ta có thể ở lại đây hơn mười năm, hai mươi năm, thậm chí một trăm năm...

Trương Hằng nhìn động phủ đơn sơ trước mắt này cũng không rộng lắm, giọng điệu có phần trịnh trọng nói.

- Vậy thật tốt quá... Chúc mừng đại ca! Tuyết Dung cũng rất hân hạnh, Chỉ mong Nơi này có thể trở thành một cái gia đình.

Ninh Tuyết Dung phát ra niềm vui mừng từ nội tâm. trên gương mặt xinh đẹp nở rộ ra hai lúm đồng tiền, nụ cười tươi như hoa. Nàng ngẩng nhìn động phủ đơn sơ. trong mắt lộ ra vẻ chờ mong và hưng phấn.

Hai người ở chung một chỗ với nhau hơn mười năm. Ninh Tuyết Dung thật có thể hiểu rõ tâm tình của Trương Hằng. từ khi rời khỏi Phương Vân Sơn. Trương Hằng vẫn luôn ở trong tình trạng phiêu bạt chạy trốn, rất ít khi có thể an ổn ở lại một địa phương nào một thời gian lâu dài.

- Gia đình?

Trên mặt Trương Hằng không tự chủ được lộ ra một vẻ cười khổ cùng nhớ lại. bí mật giấu tận đáy lòng lại một lần nữa lơ lửng trong đầu hắn. Dù sao hắn không phải là người thuộc về thế giới này. mặc dù đã trải qua mười mấy năm ở nơi này. nhưng vẫn quên không được cái địa cầu mộng mơ tha thiết kia.

- Đại ca! Huynh có tâm sự gì vậy. có thể cho Tuyết Dung biết không?

Ninh Tuyết Dung lộ vẻ mặt quan tâm hỏi.

- Trước kia ta đã từng đề cập với muội. ta có một gia đình nhưng không thể trở về cũng rất khó nói nếu thực sự có ngày đó. ta sẽ dẫn Tuyết Dung muội cùng nhau rời khỏi nơi này...

Trương Hằng thấp giọng nói. trong ánh mắt nghi hoặc của Ninh Tuyết Dung, hắn khẽ cười nói tiếp:

- Có một số việc chung quy có hơi xa xôi. không bằng chúng ta trước trang trí một chút động phủ này. Ha ha! Tuyết Dung theo Tử đạo hữu Nơi đó hẳn là học được không ít thứ này rồi?

Ninh Tuyết Dung gật gật đầu. vẻ mặt hưng phấn bắt đầu bắt tay vào kế hoạch trang trí động phủ. nàng muốn tài liệu gì. Trương Hằng sẽ thông báo cho các đệ tử Cực Diễm Môn đi chuẩn bị.

Nửa tháng sau, một cái động phủ mới tinh tráng lộ hiện ra ở giữa sườn núi Cực Diễm Sơn. chung quanh cũng bố trí một ít ảo trận cùng cấm chế. tu sĩ bình thường căn bản không thể phát hiện động phủ này tồn tại.

- Đã tốt rồi. nếu muốn hoàn thiện thêm một bước, cần tu sửa quanh năm suốt tháng...

Trương Hằng nhìn động phủ trước mắt suối chảy róc rách, chim hót líu lo. hoa thơm cỏ lạ, tràn ngập sinh cơ. vừa lòng gật gật đầu.

- Đúng rồi! Tuyết Dung! Ta còn có hai kiện bảo vật phải tặng cho muội...

Trương Hằng đóng cửa động phủ. đầu tiên xuất ra một viên tinh châu màu lam như châu ngọc, từng luồng hơi lạnh truyền đến, tẩy rửa bầu không khí trong động phủ như làn gió mát mẽ sáng sớm thấm nhuần lòng người.

- Hạt châu Lam Tinh Chi Lệ này Tuyết Dung mang theo trong người tùy thân, tu luyện sẽ dẫn tới hiệu quả làm ít công to, có lẽ không tới vài năm, Tuyết Dung muội có thể Thành công hóa hình.

Ninh Tuyết Dung vừa thấy hạt châu này. ánh mắt sáng ngời, cũng không chối từ. vui mừng rạo rực nhận lấy Lam Tinh Chi Lệ, hơi suy tư một cái chớp mắt, đột nhiên làm ra một hành động khiến Trương Hằng tim đập nhanh.

Bàn tay ngọc nhẹ nhàng hất lên, Lam Tinh Chi Lệ hóa thành một luồng sáng màu lam, chui tọt vào cái miệng nhỏ nhắn. Ninh Tuyết Dung một ngụm nuốt xuống chạy vào đan điền của nàng.

- Này này... Tuyết Dung muội không sao chứ?

Thấy Ninh Tuyết Dung nuốt luôn hạt châu này vào bụng. Trương Hằng hoảng sợ, mắt tròn trờn như sắp lộn ra ngoài.

Ninh Tuyết Dung cười hì hì:

- Đại ca yên tâm! Tuyết Dung không có việc gì. mới rồi thấy vật ấy. liền cảm thấy nó rất có ích cho muội nên theo bản năng nuốt nó. không nghĩ tới muội lại có thể thông thả luyện hóa nó...

-Ồ. như thế rất tốt...

Trương Hằng có chút lo lắng nhìn Ninh Tuyết Dung vài lần, phát hiện đối phương thật đúng là không có việc gì.

- Đại ca không phải còn có một vật nữa tặng cho Tuyết Dung sao?

Ninh Tuyết Dung cười hì hì nhìn Trương Hằng, trong ánh mắt cùng lộ ra vài tia chờ mong.

Trương Hằng hơi trầm ngâm một chút, cuối cùng vung tay lên. một cái khăn tay trắng như Tuyết hiện ra ở trong tay. mặt trên thêu mấy chữ: Liên Mộng Tịch Nguyệt.

- Thật xinh đẹp...

Ninh Tuyết Dung tiếp nhận khăn tay này. không kìm lòng được vuốt ve một hồi. Ngắm nhìn mấy chữ trên đó. mũi ngửi được một mùi Kỳ hương đặc biệt của nữ nhân, đôi mày thanh tú của nàng khẽ nhủ, trong lòng không kìm được cảm thấy có chút mát mẻ.

- Đại ca! Khăn tay này là ai tặng cho huynh?

Lông mi Ninh Tuyết Dung khẽ run run. trong mắt hiện ra vài tia hơi nước không thể nhìn thấy, hướng về Trương Hằng hỏi.

Trương Hằng không để ý tới vẻ mặt của nàng, cười nói:

- Ha ha! Một kỳ nữ ngẫu nhiên gặp đưa tặng, nàng là Nhị đệ ta...

- Nếu vật ấy đúng là một mối tình nghĩa của nàng đối với đại ca. Tuyết Dung không muốn nhận.

Nói đến đây, Ninh Tuyết Dung quay người lại. mặt không đổi sắc lau giọt lệ trong mắt. sau đó mới bình tĩnh nói:

- Vừa mới nuốt hạt châu này. hơi có chút không khỏe, cần một đoạn thời gian luyện hóa.

Lại nhìn Trương Hằng dịu dàng cười, sau đó Ninh Tuyết Dung liền bắt đầu xuống tu luyện.

- Này này... vật ấy nhưng là Thông linh pháp bảo đấy... Tuyết Dung.

Trương Hằng vội nói với theo hai câu. bốn chữ “Thông linh pháp bảo” đủ để cho tu sĩ Hóa Thần kỳ rơi vào biến sắc, nhưng không đã động được Ninh Tuyết Dung chút nào.

“Ừ! Ta cũng nên chuẩn bị tốt cho Tử Cực tán nhân một khối tạo thân, mặt khác không ít thần thông cần tiến thêm một bước tu luyện, chuyện Ma đầu kia cùng không thể trì hoãn lâu lắm... Thời gian thật cấp bách đây!”

Trương Hằng cảm thấy có chút nhức đầu. hẳn thật không ngu đến mức nhìn không ra Ninh Tuyết Dung có vài phần ghen tị, vốn định tặng cho Ninh Tuyết Dung Thông linh pháp bảo này để nhận chủ phòng thân, nhưng không ngờ lại xuất hiện chuyện như vậy. Đối với hiểu biết về lòng dạ của nữ nhân, vĩnh viễn Trương Hằng vẫn thiếu sót, cũng là điều đau đầu của phần lớn nam nhân ở địa cầu.

Cứ như vậy, Trương Hằng dùng toàn bộ tâm thần vào quá trình luyện chế Thân Ngoại Tạo Thân.

Theo công pháp đi vào tầng ba cổ tháp. Trương Hằng đối với bí thuật Thân Ngoại Tạo Thân lại có tiến bộ thêm một bước hiểu ra, lần này cần luyện chế Tạo thân cao cấp hơn. so với thời điểm luyện chế lần đầu tiên, ngược lại dễ dàng hơn rất nhiều.

Thời gian nửa tháng, nhoáng một cái trôi qua.

Trương Hằng trước người lơ lửng một hình cầu màu bạc bán trong suốt bóng loáng như tinh ngọc, lộ ra một cỗ khí tức sinh mệnh. Vật ấy đúng là nguyên hình của tạo thân, coi như dựng dựng ra một cái sinh mệnh mới.

Thần sắc trở nên ngưng trọng, Trương Hằng biết rằng đã đến thời điểm mấu chốt cuối cùng.

Từng đạo chú ngữ tối nghĩa khó hiểu từ trong miệng Trương Hằng nhẹ phun ra. trong tay đánh ra các loại pháp quyết vừa quái dị vừa phức tạp. Những pháp quyết cùng chú văn này ở lần đầu tiên thi triển, Trương Hằng không hiểu chút gì. nhưng lần này khi thi triển ra lại lĩnh ngộ được một ít về pháp tắc thiên địa.

Theo thời gian trôi qua, pháp quyết càng lúc càng nhanh, niệm chú ngữ cũng càng ngày càng cấp bách, trong không khí nhộn nhạo một cỗ khí tức quỷ dị đến cực điểm. Từng vòng từng vòng sóng gợn có hình mặt quạt, lấy Trương Hằng làm trung tâm thổi tới hướng hình cầu màu bạc trong suốt thần bí kia.

Giờ khắc này, Trương Hằng Dường như Hóa Thần Thành một vị Vu sư của Hoa Hạ thời viễn cổ.

Hình cầu màu bạc thần bí kia cũng theo đó chậm rãi phát sinh biến hóa, trở nên càng ngày càng trong suốt, khiến cho người ta có một loại ảo giác càng ngày càng hư ảo.

Ngay khoảnh khắc đó hình cầu màu bạc thần bí nổ rộ ra hào quang tuyệt đẹp chiếu rọi toàn bộ động phủ.

Ánh mắt Trương Hằng bỗng bừng sáng ngời, từ trên đầu mình nhô một dúm tóc, tiếp theo ngửa mặt lên trên phun ra một ngụm Nguyên khí bản mạng.

“Phù!”

Theo Trương Hằng phun ra một ngụm khí thể màu bạc gần như màu xám nhạt, dúm tóc kia cứ như vậy rơi vào trong hình cầu màu bạc thần bí.

Lại trải qua từng trình tự phức tạp, ngân quang trên người Trương Hằng phóng ra. linh hồn của Tử Cực tán nhân hóa thành một luồng sáng tím, bị đánh nhốt vào bên trong tạo thân này hiện ra đồ án đỏ như máu!

Run rẩy một lát, tạo thân liền hóa thành một luồng sáng bạc tiến vào bên trong Linh hạch trong đan điền Trương Hằng, được Trương Hằng dùng tinh túy của Nguyên khí cùng thiên địa rèn luyện, không tới nửa năm sau, liền có thể tạo nên một tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ.

Sau khi khôi tạo thân này hoàn Thành, Trương Hằng thở một hơi dài nhẹ nhõm, thầm nghĩ: “Về sau nếu không có gặp được linh hồn có tiềm lực. mình cũng không cần cố sức tìm kiếm tài liệu và luyện chế tạo thân, so với dùng “Ký hồn Thuật” không chế tu sĩ. mặc dù trên một vài phương diện kém một chút, nhưng quá trình cực Kỳ đơn giản.

Dù sao cũng phải tính toán, trước mắt tạo thân Trương Hằng có thể dùng được phân biệt là: Nam Minh, Quỷ Sư, Tử Cực tán nhân. Còn có tạo thân, hoặc là lưu lại ở kinh đô Đường phủ để thủ hộ gia nghiệp Đường gia nhiều thế hệ, hoặc là tác dụng không lớn. Tỷ như nữ nhân tên là Liên Mộng kia. căn bản là không hề có tác dụng.

“Tạo thân Nguyên Anh hậu kỳ đã bước đầu hoàn thành, nhưng thần thông Thân Ngoại Hóa Thần mỗi thăng cấp một tầng, liền có Thể nhiều ra một cái phân thân...”

Trương Hằng bắt đầu trầm ngâm suy nghĩ, tiến vào công pháp tầng ba về sau chuyện cần làm thật đúng là không ít. những Thân Ngoại Hóa Thần này cần thăng cấp thần thông không nói, ngay cả Pháp bảo hấn sử dụng đều cần thăng cấp...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

385. Chương 383: Thiên Chuỳ Bách Luyện.

Từ khi công pháp tiến vào tầng ba, Trương Hằng cảm giác có rất nhiều chuyện cần mình làm, vừa mới bước đầu hoàn thành một cái Thân Ngoại Tạo Thân tuy nhiên Chỉ là một chuyện nhỏ Trong đó,

Trương Hằng đầu tiên suy xét chính là thần thông Thân Ngoại Hóa Thần, sau khi tiến vào cổ tháp tầng ba, hấn đã có thể tu luyện thêm một cái Hóa Thần, Đến lúc đó, bản tôn liền hợp với hai đại Hóa Thần thi triển thuật hợp kích, cho dù gặp phải tu sĩ Hóa Thần Kỳ chân chính, cũng không sợ hãi.

Tuy nhiên, thời điểm tu luyện Thân Ngoại Hóa Thần, tất nhiên phải tách ra một ít nguyên linh của bản tôn Trương Hằng, do đó làm cho nguyên linh tạm thời suy yếu, thực lực giảm mạnh. Hơn nữa ở giai đoạn tu luyện mấu chốt, không thể tùy ý gián đoạn, nếu không sẽ mang đến hậu quả khó lường.

Suy nghĩ thật lâu sau, Trương Hằng vẫn là quyết định tạm thời bỏ qua việc tu luyện Hóa Thần thứ hai, ít nhất trong vòng vài năm không tính toán tu luyện.

Dù sao giờ phút này Tam Tinh Vực đang ở vào thời buổi rối loạn, trong có Huyền U Thiên Ma này tiềm tàng uy hiếp, ngoài có đám Yêu thú Yêu tộc như hổ rình mồi. Nếu thiếu Trương Hằng tọa trấn Cực Điểm Môn, dưới tình hình lúc này thực dễ dàng mang đến cơ hội cho địch nhân nhân cơ hội mà vào.

Cho nên trước khi thế cục Tam Tinh Vực chưa ổn định, cơ sở Cực Điểm Môn còn chưa vững chắc, tông chủ Trương Hằng này tốt hơn là không nên tu luyện loại bị động bế quan một năm rưỡi này. và lại bí thuật này không được phép quấy rầy bỏ dở nửa chừng.

Sau khi quyết định, Trương Hằng dồn hết tâm tư trên Pháp bảo của mình. Theo lý thuyết một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ có thể có được một bộ Pháp bảo đỉnh cấp đã là chuyện tốt không còn gì bằng. Đối với phần đông tu sĩ Nguyên Anh Kỳ mà nói một kiện Pháp bảo đỉnh cấp đều là tồn tại khó có thể với tới.

Nhưng với Trương Hằng hiện nay thực lực đã vượt qua Nguyên Anh Kỳ một cấp. Pháp bảo đỉnh cấp tuy rằng còn có thể dùng, nhưng tất yếu vẫn muốn đi tìm pháp bảo cao cấp cường đại hơn.

“Thông linh pháp bảo.” Trong lòng Trương Hằng bỗng nhiên toát ra một cái từ ngữ như vậy.

Nghĩ đến đây, Trương Hằng duỗi tay ra. chiếc khăn tay trắng như tuyết cấp bậc Thông linh pháp bảo kia hiện ra trong tay hắn.

Xem xét một hồi lâu. Trương Hằng khẽ thở dài một hơi: “Thông linh pháp bảo duy nhất có được này lại không thích hợp cho người sở trường tác chiến xáp lá cà như mình sử dụng, hơn nữa xem ra Ninh Tuyệt Dung cũng sẽ không nhận lấy vật ấy... Một khi đã như vậy...”

Ánh mắt của Trương Hằng đột nhiên sáng ngời, thuật Thiên Chuỳ Bách Luyện trong tầng ba cổ tháp hiện ra trong đầu hắn.

Trong số rất nhiều thần thông bí thuật ở tầng ba cổ tháp, bí thuật Thiên Chuỳ Bách Luyện về luyện khí này. ngược lại là đơn giản nhất. Nó cũng không cần Trương Hằng phải lĩnh ngộ bao nhiêu ảo diệu, Chỉ đòi hỏi duy nhất là phối hợp với Luyện Thiên Hóa Địa Công, cùng với có đủ nhiều Pháp bảo cực phẩm hoặc tài liệu luyện khí.

Nguyên lý của thuật Thiên Chuỳ Bách Luyện là: tiến hành rèn luyện ngàn vạn lần đối với một kiện Pháp bảo. thông qua không ngừng hấp thu và đồng hóa các Pháp bảo khác hoặc là tài liệu luyện khí để cường hóa bản thân nó.

Nói đơn giản, cũng giống như trong trò chơi internet, khi có một thanh vũ khí bình thường, ta có thể tiến hành rèn luyện nó, thêm vào thần bí, khảm vào đẳng cấp. do đó uy lực của vũ khí trên cơ sở sẵn có được tăng lên.

Có điều bất đồng chính là thông qua thuật Thiên Chuỳ Bách Luyện. Trương Hằng có thể tiến hành thăng cấp Pháp bảo của mình gần như vô hạn. Trên lý thuyết mà nói, một kiện Pháp khí rác rưởi vô dụng, Trương Hằng thông qua thuật Thiên Chuỳ Bách Luyện rèn luyện không ngừng, cũng có thể trở thành Pháp bảo cấp nghịch thiên.

Đối với vũ khí có thể thăng cấp trong truyền thuyết này. Trương Hằng còn là rất chờ mong, trong mắt thậm chí lộ ra vẻ hưng phấn. Đối với Trương Hằng thực lực tăng lên cực nhanh mà nói, việc không ngừng đổi pháp bảo. còn không bằng luyện chế một Thanh vũ khí cố định có thể liên tục thăng cấp.

Muốn làm liền làm ngay, Trương Hằng lập tức gọi ra bản mạng Pháp bảo của mình. Khai Sơn Phủ cùng với một kiện Pháp bảo phòng ngự đỉnh cấp khác, trong lòng bắt đầu cân nhắc.

Hắn hiện tại muốn luyện chế thăng cấp một Thanh vũ khí loại lực công kích cực kỳ cường đại, để tăng mạnh thậm chí hắn có thể vứt bỏ một kiện Pháp bảo phòng ngự đỉnh cấp. mặt khác, chiếc khăn tay Thông linh pháp bảo trong tay này cũng là vật Trương Hằng phải cân nhắc.

Khai Sơn Phủ Pháp bảo phòng ngự đỉnh cấp Thông linh pháp bảo =?

Trong đầu Trương Hằng rất nhanh hình thành một bài tính, vì để hoàn Thành mục tiêu này, hắn không tiếc lấy ra cả kiện Thông linh pháp bảo duy nhất này.

Tuy nhiên, Trương Hằng còn cảm thấy chưa đủ, thậm chí còn nghĩ tới hai kiện Tiên bảo lấy được từ trong Huyết Sát động phủ.

“Nếu có thể dung nhập Tiên bảo để thăng cấp vũ khí của mình, như vậy uy lực của nó sẽ đáng sợ đến mức nào?” Trương Hằng tự cảm thấy kinh sợ trong lòng, hắn hít sâu một hơi, mới làm cho mình bình tĩnh trở lại.

Tiếp theo sau, hắn đứng dậy đi đến một góc động phủ ngồi xuống, cũng thiết trí cấm chế tầng tầng lớp lớp ở chung quanh, lúc này mới từ trong nhẫn không gian lấy ra Tiên bảo hình thanh kiếm tản ra khí tức khủng bố. Cái tiên bảo này là lúc trước giết chết Lý Hoành thu được.

Pháp bảo kinh thiên này vừa mới hiện thân, liền tản phát ra một dao động đặc thù, uy áp cường đại khiến cho Trương Hằng khó thở.

Trên tiên bảo hình Thanh kiếm lượn lờ lôi điện màu tím khủng bố. tùy tiện tách ra một tia lôi điện, cũng đủ để miêu sát một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Trương Hằng sợ hãi nhất không phải lôi điện màu tím trên Tiên bảo hình kiếm này mà là cổ khí tức nguy hiểm phát ra từ trên thân Tiên bảo kia. Hắn hiểu rằng tồn tại cấp bậc Tiên bảo bình thường đều có được ý thức của nó. một khi người thực lực yếu kém có ý đồ nhận chủ sẽ gặp phải phản phệ không chút lưu tình của nó.

Trương Hằng nhìn chằm chằm kiện Tiên bảo. trong lòng thầm suy nghĩ, phải làm thế nào mới có thể dung nhập Tiên bảo này vào trong vũ khí của mình để thăng cấp. đây chính là chuyện so với nhận chủ Tiên bảo còn khó khăn hơn.

“Ông!”

Tiên bảo hình thanh kiếm này bỗng dưng sáng ngời, một luồng khí tức sắc bén bức thẳng tới Trương Hằng. một cổ uy áp không thể chống lại khiến Trương Hằng “phốc” một tiếng, thân mình không tự chủ được té dài trên mặt đất.

- Hừ! Không biết tự lượng sức mình!

Từ trong Tiên bảo hình kiếm truyền ra một thanh âm khinh thường.

“Vật này thật đáng sợ...”

Trương Hằng giống như tiến đưa ôn thần, vội vàng thu Tiên bảo này vào nhẫn không gian, trong lòng không khỏi cười khở: “Mặc dù thực lực tăng lên tới trình độ đủ để tung hoành Tam Tinh Vực, nhưng vẫn không thể nhận chủ chỉ bảo cấp bậc này. Không biết lúc trước Huyết Sát Thần Đế đem Pháp bảo cấp bậc cao như thế làm phần thưởng, tặng cho thí luyện giả, rốt cục là có ý đồ gì?”

Tuy nhiên, vừa rồi Trương Hằng cùng là nhất thời ám đầu không ngờ dám đánh chú ý tới tiên bảo.

Chỉ cần có thể thành công dung hợp Khai Sơn Phủ Pháp bảo phòng ngự đỉnh cấp Thông linh pháp bảo. ba loại Pháp bảo này hợp thành một kiện vũ khí thăng cấp. như vậy kết quả này cũng đủ để cho tu sĩ Hóa Thần Kỳ mong ước rồi.

Sau khi nhận thức được sai lầm của mình, Trương Hằng dùng hơn phân nửa tâm thần rót vào tầng ba cổ tháp, tiến thêm một bước nghiên cứu cùng cân nhắc pháp quyết và yếu lĩnh của bí thuật Thiên Chuỳ Bách Luyện bảo đảm không để xảy ra sai lầm gì.

Nửa tháng sau, thần thức của Trương Hằng rời khỏi tầng ba cổ tháp. Hắn nhẹ nhàng vung tay lên. đầu tiên cho hai kiện Pháp bảo đỉnh cấp lơ lửng ở trước mặt mình, tiếp theo sau Nguyên linh trong thần thức hải run lên. lập tức từ bên trong cuộn cuộn phun ra ngân diễm cường đại, bao bọc hai kiện Pháp bảo đỉnh cấp ở Trong đó,

Dưới không chế của Trương Hằng, những ngân diễm này cũng không có can nuốt Pháp bảo mà Chỉ làm ra tác dụng tan chảy cùng rèn luyện.

Qua một hồi lâu, hai kiện Pháp bảo đỉnh cấp mới bắt đầu có chút dấu hiệu hòa tan. Dù sao cũng là tồn tại Pháp bảo đỉnh cấp cũng không phải dễ dàng nung chảy như vậy. hơn nữa ngân diễm sở trường nhất cũng không phải là làm tan chảy mà là cắn nuốt.

Thấy vậy, Linh hạch trong đan điền Trương Hằng sáng ngời, hắn hé miệng, một đoàn hỏa diễm màu đỏ sậm tỏa ra sức nóng khủng bố cũng gia nhập trong quá trình làm tan chảy Pháp bảo đỉnh cấp.

Hai loại Hỏa Diễm hỗn hợp cùng một chỗ. không có một chút bài xích nào. ngược lại uy lực tăng lên gấp bội. tốc độ làm tan chảy thậm chí gia tăng gấp mấy lần.

“Ti ti...”

Hỏa diễm hai màu không ngừng vờn quanh hai Pháp bảo đỉnh cấp.

Chỉ chốc lát, có thể nhìn thấy từng đoàn từng đoàn vật chất trạng thái lỏng lơ lửng ở trước mặt Trương Hằng.

Đối với tốc độ tan chảy này Trương Hằng thực vừa lòng, tiếp tục với xu hướng như thế. chính mình rất nhanh có thể luyện chế thành Nguyên hình vũ khí thăng cấp.

Thời gian trôi qua một ngày một đêm. trong lòng bàn tay Trương Hằng nảy lên một đám lớn vật chất trạng thái lỏng màu xám bạc, lỏng lánh sáng bóng tuyệt đẹp. từng đoàn từng đoàn ngân điểm vờn quanh nó không ngừng ngưng tụ.

- Không sai biệt lắm...

Trương Hằng mặt đầy vẻ vui mừng, liền dựa theo ý muốn của mình thay đổi hình dáng của đoàn vật chất trạng thái lỏng giữa không trung, đây chính là quyết định về hình dáng của vũ khí sau khi thăng cấp.

Trải qua nhiều phen suy nghĩ và cân nhắc, rốt cục Trương Hằng quyết định Pháp bảo thăng cấp tương lai của mình là một thanh bảo kiếm sắc bén dài ba thước.

Trong suy nghĩ của hắn, giới tu chân cùng giới võ lâm thế tục khác nhau, hình dáng của pháp bảo ngược lại là thứ yếu, mà uy lực cùng tính thực dụng mới là trọng yếu nhất. Nếu không có thực lực cho dù hình dáng của Pháp bảo biến thành hoa lệ rực rỡ cũng không hề có tác dụng.

Vốn Trương Hằng còn lo lắng phụ gia cho Pháp bảo thăng cấp này một số thuộc tính, nhưng lại bị chính hắn phủ định. Bởi vì bất kể là lôi điện, Hỏa Diễm, hay là băng diễm, chung quy đều có khắc tinh của nó, mấy thứ này ngược lại sẽ hạn chế sự phát triển của Pháp bảo thăng cấp sau này.

Trương Hằng theo đuổi duy nhất đối với Pháp bảo thăng cấp này là công kích: công kích cường đại, công kích vô kiên bất tồi, công kích hủy diệt vạn vật.

Nếu đã là loại Pháp bảo công kích, như vậy công kích mới là vương đạo!

Khi công kích cường đại đến một mức nào đó. những thuộc tính phụ gia kia ngược lại là bé nhỏ không đáng kể.

Trong mắt hiện lên một vẻ dứt khoát. Trương Hằng làm cho mũi nhọn và phần lưỡi của Pháp bảo thăng cấp này trở nên sắc bén hơn, tận lực để cho lực công kích có thể phát huy tới hạn mức lớn nhất. Nếu đổi lại là Pháp bảo công kích khác theo đuổi công kích cực đoan như vậy. có thể sẽ tạo thành độ cứng rắn của thân pháp bảo không đủ. ở trong quá trình chiến đấu dễ bị hư hỏng.

Nhưng Trương Hằng hoàn toàn không cần lo lắng vấn đề này, vì sao gọi là Thiên Chuỳ Bách Luyện? Đó chính là vô số lần rèn luyện cùng thăng cấp. ở phương diện độ cứng rắn tuyệt đối không thành vấn đề.

Chỉ chớp lát, kiện Pháp bảo thăng cấp này thành hình, lộ ra một thanh bảo kiếm màu bạc sắc bén tỏa hàn khí bốn phía.

Mũi nhọn và lưỡi thanh kiếm màu bạc mỏng như cánh ve, thậm chí hiện ra một loại hình thái bán trong suốt, dưới ánh sáng chiếu xuống chói lọi. lấp lóe hàn quang chói mắt mà lạnh, thấu xương, đủ để chọc mù mắt người bình thường.

“Quả thực chính là một kiện bảo vật...”

Trương Hằng thật cẩn thận lấy tay chạm vào chuôi Pháp bảo bán thành phẩm vừa mới sinh ra...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

386. Chương 384: “phá Không” Được Sinh Ra!

Trên tay Trương Hằng đánh ra từng đạo pháp quyết. thành từng đám Hỏa Diễm màu bạc, hóa thành điểm điểm phù văn như nông nọc. bao bọc bốn phía hàn quang trên thanh kiếm màu bạc, rèn luyện cải tạo...

“Chi chi...”

Phút chốc sau, trong mắt Trương Hằng chợt lóe sáng, một mảng lôi điện bắt đầu lượn lờ ở trên thanh kiếm màu bạc. truyền đến một tràng tiếng nổ “lốp lốp”, đốm lửa văng khắp nơi.

Ba ngày ba đêm sau.

Trong miệng Trương Hằng lại phun ra một mảng hỏa diễm màu đỏ sậm, không ngừng đốt cháy trên thanh kiếm màu bạc, truyền đến hơi nóng cực Kỳ khủng bố.

Sau khi thiêu đốt ba ngày. Trương Hằng thu hồi Hỏa Diễm, khê hé miệng lại là một đoàn băng diễm màu lam rơi xuống trên thanh kiếm màu bạc. ngưng kết thành một tầng băng sương ngưng luyện từng chút một.

Vì để đề cao phẩm chất của Thanh kiếm, Trương Hằng có thể nói là dùng hết bản lãnh của mình, cứ như thế lập đi lập lại dùng lôi điện, Hỏa Diễm, băng diễm không ngừng rèn luyện...

Thấm thoát, thời gian nhoáng một cái đã qua nửa năm.

Vô Ưu Lâm, trong đại điện thần bí ở trung tâm rừng rậm âm u.

Thiết Mộc đang ngồi giữa đại điện, một đôi mắt ưng màu xanh trên mặt lộ ra vẻ ngưng trọng. Giờ phút này. thương thể của hắn sớm đã khôi phục, hắn có vẻ kính sợ nhìn một vị nam nhân trung niên mặc hoa lệ hoàng bào ngồi ở phía trên hắn.

Trung niên hoàng bào này tướng mạo bình thường, nhưng có một loại uy thế tự nhiên làm cho trong tiềm thức người ta sinh ra một loại kính sợ. Cứ xem chỗ ngồi của hai người là biết thân phận của trung niên hoàng bào rõ ràng phải cao hơn một bậc so với Thiết Mộc.

- Thiết Mộc! Cảnh ngộ người gặp phải bốn hoàng đều đã biết, nếu có thời gian nhất định ta sẽ lấy lại công đạo cho người. Nhưng từ Thanh Vũ nơi đó. ta được biết người cầm trong tay Dẫn Lôi Phủ đã đến tới cảnh nội Ngọc Phật Tự. đồng thời mất đi tung tích ở gần đó. Việc này có liên quan tới hưng suy tồn vong của Yêu tộc ta, nên cần phải giải quyết trước tiên...

Trong cặp mắt U ám của trung niên hoàng bào lóe ra một tia hào quang màu vàng, lập tức uy áp vô hình tràn ngập quanh thân hắn. bầu không khí trong đại điện như bị cô đọng lại.

Nhưng cỗ uy áp này Chỉ kéo dài chừng một hai lần hô hấp, hơn nữa còn là trung niên hoàng bào vô thức phóng ra. Nhưng dù vậy, Thiết Mộc ngồi bên cạnh lại cảm nhận được một trận áp lực trước nay chưa từng có, sinh ra một loại ảo giác không thể chống lại.

- Giao Long Hoàng đại nhân! Ta cũng biết tầm quan trọng của Dẫn Lôi Phủ nhưng lần đó ta bị Vũ Vô Cực quấy nhiễu, để cho tên thanh niên kia chạy thoát, cũng làm cho Dẫn Lôi Phủ mất đi manh mối cuối cùng. Ngoài ra Chí Viêm Ma Tôn chết đi, Cực Diễm Môn do Bất Tử Tà Đế nắm trong tay thực lực càng thêm thần bí khó lường. Đồng thời ta đã bị thương nặng, cũng bất lực không thể tra xét chuyện Cực Diễm Môn này...

Thiết Mộc vội giải thích với vị Giao Long Hoàng đại nhân, trên mặt cùng mang theo vài tia bất đắc dĩ.

Người trung niên hoàng bào thoáng trầm ngâm một lát. rồi nói:

- Trong phần đông yêu thú Biến Hóa Kỳ Yêu tộc ta. trừ bốn hoàng, thực lực của người là mạnh nhất. Vũ Vô Cực cùng với Bất Tử Tà Đế kia không ngờ có thể làm cho người sinh, ra lòng cổ kỵ... Hay là thực lực của bọn họ đã vượt qua Nguyên Anh Kỳ. đạt tới đỉnh phong của Tam Tinh Vực? Huống Chi dù gặp phải tu sĩ Hóa Thần kỳ bình thường, cũng không nhất định có thể dễ dàng thương tổn tới người như thế.

Thiết Mộc lắc đầu nói:

- Hóa Thần Kỳ ngược lại chưa đạt tới. Dưới tình huống bình thường, thực lực của bản thân Vũ Vô Cực tiếp cận ta. tuy nhiên một khi ta hóa thành hình thái bản tôn, cho dù là hai tên Vũ Vô Cực cũng không nhất định có thể thương tổn được ta. Thế nhưng... trên người tên này dường như có ẩn giấu một cái Long Hồn cổ quái, không ngờ có thể bằng vào một loại công kích linh hồn quý dị chế ngự được ta...

- Long Hồn?

Trung niên hoàng bào hơi lộ vẻ mặt kinh ngạc, ngay sau đó lại thần nhiên nói:

- Người này có lẽ có thân phận nào đó khó lường, chúng ta tạm thời theo dõi hắn một đoạn thời gian, không nên tùy tiện ra tay...

Làm vương giả của bộ tộc Giao long, thế mà đối với “Long Hồn” từ miệng Thiết Mộc nói ra. trung niên hoàng bào có một loại kiêng kị khó hiểu.

- Không biết hiện giờ Bất Tử Tà Đế nắm trong tay Cực Diễm Môn, thực lực như thế nào? Ngọc Phật Tự nhỏ nhỏ không ngờ tiềm ẩn nhiều cường giả như vậy... ha ha... bốn hoàng dự định lưu lại đây một thời gian...

Trung niên hoàng bào nói, trên mặt đầy ý cười, đối với Thiết Mộc thực lực tiếp cận Hóa Thần kỳ, hắn vẫn duy trì tôn trọng phần nào. Dù sao hai người đều thuộc tầng lớp yêu thú Biến Hóa Kỳ.

- Người này ta chưa thấy qua nhưng khoảng một năm trước. Bất Tử Tà Đế này không ngờ dựa vào thực lực bản thân, đánh bại Vũ Vô Cực tới cửa khiêu chiến, việc này đã chấn động toàn bộ Ngọc Phật Tự. Nghe đồn, Bất Tử Tà Đế này có lẽ đã có được thực lực Hóa Thần Kỳ.

- Hóa Thần Kỳ? Ha ha...

Trung niên hoàng bào cười một tràng thật tùy ý:

- Giới tu chân Triệu Quốc gần hai nghìn năm qua, cũng không có sinh ra một tu sĩ Hóa Thần Kỳ nào, cho dù người này thật sự tiến vào Hóa Thần Kỳ cũng Chỉ là sự kiện mấy năm gần đây, không đủ chấn nhiếp giới tu chân. Nhưng thật ra ba vị đại tu sĩ Hóa Thần kỳ của Triệu Quốc đều có chút bản lãnh. Một năm trước bốn hoàng từng đuổi theo thẳng nhai Cửu Sát Chân Quân từ Triệu Quốc tới tuyệt địa Tử Vực. mới miễn cưỡng từ trong tay hắn đoạt lấy Lương Cực Từ Nguyên Kính, nhưng con Ẩn Linh Thử của Yêu tộc ta lại ở trong trận chiến đó chết đi, mới Cửu này ngày sau nhất định phải hoàn trả gấp mười...

Khi nhắc tới tên “Cửu Sát Chân Quân”, con người trong mắt trung niên hoàng bào phát ra hàn quang lạnh giá.

Thiết Mộc hơi có vẻ tò mò nói:

- Lương Cực Từ Nguyên Kính? Pháp bảo này ta thật ra có nghe nói qua. nhưng so với Dẫn Lôi Phủ tác dụng của nó với Yêu tộc ta dường như cũng không tính là lớn lắm.

Trung niên hoàng bào cười nói:

- Dẫn Lôi Phủ có thể ở trình độ nhất định nào đó làm suy yếu uy lực thiên kiếp Hóa Hình, do đó tăng cao Tỷ lệ tấn chức Biến Hóa Kỳ của con dân Yêu tộc ta. Đối với Yêu tộc ta mà nói. đích xác có tác dụng rất lớn. Nhưng Lương Cực Từ Nguyên Kính này tác dụng thậm chí còn lớn hơn so với Dẫn Lôi Phủ. Hừ! Kính này cũng không phải là một kiện Pháp bảo đỉnh cấp đơn giản như vậy. nếu không phải trong lúc vô tình ta tra trong sách cổ Yêu tộc cũng không biết bí mật trong nó...

Nói tới đây. trung niên hoàng bào dừng lại. vẻ mặt thần bí nói:

- Chờ tới lúc thời cơ thích hợp. tự nhiên ta sẽ nói cho người biết nguyên do đó. Đến lúc đó người thậm chí có thể tấn chức thêm một bậc trên Biến Hóa Kỳ...

- Nếu thực sự có cơ hội tấn chức thì thật là vạn hạnh! Đến lúc đó có chỗ nào dùng tới Thiết Mộc. Giao Long Hoàng đại nhân cứ việc sai phái!

Thiết Mộc có vẻ kích động nói. Có thể có cơ hội tấn chức, đương nhiên hắn sẽ không bỏ qua. Đối với Giao Long Hoàng đại nhân trước mắt này. đúng là hắn kính sợ tận đáy lòng. Tuy rằng đều là Biến Hóa Kỳ đỉnh phong, nhưng thực lực của đối phương hiển nhiên đã đạt tới cực hạn của Tam Tinh Vực, có thể đánh cho tu sĩ Hóa Thần Kỳ nhân loại chạy trốn chết.

Ở trong Yêu tộc, ngay cả một ít yêu thú Hóa Thần Kỳ cũng không là đối thủ của Giao Long Hoàng.

Yêu thú bắt đầu từ Biến Hóa Kỳ có thể hóa Thành hình người, cảnh giới tiếp theo phân chia giống như tu sĩ nhân loại, không hề khác biệt, ngay cả phương pháp tu luyện đều có vài phần tương tự. ở phía trên Biến Hóa Kỳ, đó là yêu thú Hóa Thần Kỳ.

- Ta cần theo dõi cảnh nội Ngọc Phật Tự một đoạn thời gian. Thế lực Nơi đây rồng rắn lẫn lộn. cường giả tiềm ẩn cũng không ở số ít. có lẽ sẽ trở thành nguồn gốc tai họa và rắc rối cho giới tu chân Triệu Quốc... là mục tiêu hàng đầu của chúng ta...

Giọng nói của trung niên hoàng bào dần dần hạ thấp, bắt đầu thấp giọng bàn bạc cùng Thiết Mộc.

Phút chốc sau, Chỉ thấy trong tay trung niên hoàng bào trống rỗng hiện ra một lá cờ lấp lánh, hào quang vàng ánh. mặt trên vẽ một ít ngôn ngữ Yêu tộc không biết tên.

Vừa thấy trung niên hoàng bào xuất ra lá cờ này. Thiết Mộc không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, kim lòng không được kêu lên:

- Vạn Yêu Lệnh Kỳ?!

Xoát!

Theo ống tay áo trung niên hoàng bào vung lên. lá cờ màu vàng này liền xé hư không mà ra. hóa thành một Thanh lợi kiếm màu vàng, Chỉ chốc lát liền biến mất trên không trung Vô Ưu Lâm.

- Giao Long Hoàng đại nhân? Chẳng lẽ ngài định phát động chiến tranh với giới tu chân Triệu Quốc?

Thiết Mộc có chút khó hiểu hỏi.

- Hừ! Lần này không cần nhiều người như vậy. ta đi vào giới tu chân nhân loại, kỳ thật còn có một mục đích khác...

Trong mắt trung niên hoàng bào lộ ra vài tia ý cười thần bí khó lường, hẩn nhìn lên bầu trời xa xôi. mơ hồ hiển lộ ra một cổ khí thế ngạo thị thiên hạ.

Nhưng rất nhanh, trung niên hoàng bào liền thu liễm khí tức trên người đến mức tận cùng, khôi phục lại đáng vẻ của một tu sĩ bình thường.

Thấy Thiết Mộc lộ vẻ mặt kinh ngạc, trung niên hoàng bào thần nhiên nói:

- Người có còn nhớ mấy vạn năm trước, giới tu chân Tam Tinh Vực đánh cho Huyền U Thiên Ma loạn thành một đoàn...

- Huyền U Thiên Ma?

Thiết Mộc hơi lộ vẻ kinh hãi, đáp lời:

- Thời điểm đó. ta còn là một con yêu thú không có tiếng tăm gì...

Ngay tại thời điểm hai người bí mật trao đổi, tại Cực Diễm Sơn cách nơi đây ước chừng hai ba ngàn dặm.

Một tiếng kiếm ngân kinh thiên vang động khắp bầu trời, dẫn tới tu sĩ trong phạm vi mười dặm đều khiếp đảm. tim đập nhanh một trận.

Nhưng tiếng kiếm ngân này Chỉ kéo dài một lát liền tiêu tan, cũng không có bao nhiêu tu sĩ để ý tới chuyện này.

Tuy nhiên ngay trong khoảnh khắc này. trung niên hoàng bào trong đại điện Vô Ưu Lâm thần bí. sắc mặt lại thoáng biến đổi liếc mắt nhìn về hướng Cực Diễm Sơn vài lần. trong mắt lộ ra thần sắc kinh ngạc, nghi hoặc.

ở trong cơ thể hẩn, có một vật gì đó đang rung động rất nhẹ. Dường như có xu thế rục rịch muốn động, thật lâu sau mới yên tĩnh trở lại.

- Giao Long Hoàng đại nhân! Đã xảy ra chuyện gì vậy?

Thiết Mộc lộ vẻ mặt quái dị hỏi. hiển nhiên có hơi khó hiểu với phản ứng của trung niên hoàng bào.

- Ở cảnh nội Ngọc Phật Tự Đường như sinh ra một kiện Pháp bảo không phải là nhỏ. thậm chí còn lộ ra khí tức của Thông linh pháp bảo. Thật kỳ lạ, ở giới tu chân hiện nay. còn có ai có thể luyện chế ra vũ khí tiếp cận cấp bậc Thông linh pháp bảo...

Trung niên hoàng bào cau mày. trong mắt lấp tóe Thần Quang, không biết đang suy nghĩ điều gì.

- Thông linh pháp bảo...

Thiết Mộc lộ vẻ mặt hoảng sợ. hẳn có thể hiểu được, ở giới tu chân Tam Tinh Vực. khi một kiện Thông linh pháp bảo được nhận chủ thì sẽ sinh ra uy lực đến mức nào?

Trong động phủ tông chủ ở Cực Diễm Sơn.

Trương Hằng khoan chân ngồi trên tấm thảm cỏ trên mặt đất. ở trước mặt hắn lơ lửng hai dạng đồ vật khác biệt: một thanh kiếm màu bạc chói mắt. một chiếc khăn tay trắng như tuyết có vẻ ảm đạm.

Trong đó, trong tiểu kiếm màu bạc lộ ra một khí tức sắc bén chí cường, dường như sắp phá vỡ không gian trước mắt. bất luận kẻ nào nhìn vào nó. đầu tiên đều sẽ sinh ra một loại ảo giác không có gì kiên cố mà không phá nổi.

Tiểu kiếm màu bạc dài chừng ba thước, cả vật thể lộ ra ngân quang trong suốt, lưỡi kiếm và mũi nhọn còn mỏng hơn so với cánh ve. hiện ra một sắc thái bán trong suốt, dưới ánh sáng chiếu rọi phát ra hào quang rực rỡ mà lạnh như băng.

- Kiếm này có thể theo bên ta cả đời, gọi tên là: Phá Không đi.

Trương Hằng ngẩng nhìn thanh kiếm màu bạc phát sáng trước mắt. trong mắt lộ ra một mối tình hoài khó hiểu.

Phá Không, bắt đầu từ khoảnh khắc nó sinh ra, liền ký thác hy vọng cùng cảm tình của Trương Hằng chôn dấu tận đáy lòng. Chung quy có một ngày, nó sẽ cùng với chủ nhân của mình bước trên đỉnh thế giới...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

387. Chương 385: Tử Thiên Tán Nhân!

Lại trải qua nửa tháng rèn luyện và hoàn thiện, trong lòng Trương Hằng toát ra một vẻ chờ mong trước nay chưa từng có. nhìn Phá Không Kiếm lơ lửng ở giữa không trung trước mắt giống như bảo vật.

Trương Hằng duỗi tay ra, thanh phi kiếm “vù” một tiếng, hóa Thành một luồng hào quang màu bạc, bị hắn vững vàng nắm trong tay, lập tức một cảm giác huyết nhục tương liên từ trên Phá Không Kiếm truyền đến. làm cho Trương Hằng cảm thấy một loại thoải mái và thân thiết hết sức tự nhiên.

Trong mơ hồ Trương Hằng có cảm giác bản thân Phá Không Kiếm Dường như đã có được một chút linh tính, cũng giống như Hư Không Hỏa Diễm kia.

Trải qua nửa năm dùng “Thiên Chuỳ Bách Luyện” rèn luyện và cải tạo. Phá Không Kiếm đã có hình thức ban đầu, duy nhất khiến Trương Hằng cảm thấy tiếc nuối chính là Phá Không Kiếm không thể hoàn toàn hấp thu đồng hóa chiếc khăn tay cấp bậc Thông linh pháp bảo kia.

Lúc đầu, hai kiện bản mạng pháp bảo đỉnh cấp rất dễ dàng bị Trương Hằng hòa hợp thành một thể, hình thành Nguyên hình Phá Không Kiếm, sau đó Trương Hằng sử dụng thuật Thiên Chuỳ Bách Luyện, bắt đầu thông thả cắn nuốt đồng hóa kiện Thông linh pháp bảo khăn tay kia.

Thời điểm vừa mới bắt đầu cắn nuốt đồng hóa còn tính là thuận lợi. phẩm chất của Phá Không Kiếm cũng nhờ đó liên tục tăng cao. Nghĩ rằng Chỉ cần thành công hấp thu đồng hóa chiếc khăn tay trắng kia, liền có thể trưởng thành là bảo vật cấp bậc Thông linh pháp bảo.

Thế nhưng thời điểm chiếc khăn tay trắng này bị hấp thu đồng hóa chừng một nửa. một lực lượng kỳ dị ứng với vận mệnh từ bên trong sinh ra, khiến cho Phá Không Kiếm không thể tiếp tục cắn nuốt chiếc khăn tay nữa.

Đối với chuyện này, Trương Hằng cũng cảm thấy phi thường khó hiểu, hẩn thâm nghĩ, hay là Triệu Tịch Nguyệt kia đã động tay chân gì trên Thông linh pháp bảo này? Nếu không vì sao Chỉ đồng hóa hấp thu được một nửa rồi không thể tiếp tục. Mặc dù là Hư Không Hỏa Diễm của Trương Hằng cũng không cách nào tạo thành thương tổn với nó.

Từ khi tiến vào tầng ba cổ tháp, theo thực lực của Trương Hằng gia tăng mãnh liệt. Hư Không Hỏa Diễm cũng theo đó trưởng thành, dựa theo Trương Hằng tự mình đánh giá, hẳn là có thể cắn nuốt Thông linh pháp bảo bình thường mới đúng.

Theo sách cổ ghi lại, Thông linh pháp bảo chia làm bốn thứ bậc, theo thấp đến cao là: Hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm và cực phẩm.

Ở giới tu chân Tam Tinh Vực mười vạn năm qua. ngẫu nhiên có Thông linh pháp bảo hiện thế. nhưng đều là Thông linh pháp bảo hạ phẩm.

Thông linh pháp bảo hạ phẩm ở trong tay tu sĩ Hóa Thần Kỳ có thể phát huy ra uy lực cực lớn. Nhưng Chỉ có một số rất ít tu sĩ Hóa Thần Kỳ. mới có được một kiện Thông linh pháp bảo hạ phẩm. Khi đó thực lực của bọn họ Khổng thể nghi ngờ phải vượt qua tu sĩ Hóa Thần Kỳ bình thường một Khoảng cách lớn.

- Giờ phút này phẩm chất của Phá Không Kiếm tất nhiên vượt qua Pháp bảo đỉnh cấp. về uy lực hẳn là tiếp cận Thông linh pháp bảo hạ phẩm, Chỉ cần hàng năm trường kỳ tiến hành ngưng luyện chung quy sẽ có một ngày nó sẽ trưởng thành là Tiên bảo. thậm chí tồn tại cấp bậc rất cao...

Trương Hằng lấy tay nhẹ nhàng vuốt ve Phá Không Kiếm thân kiếm màu bạc bóng loáng lạnh lẽo, nhẹ giọng lẩm bẩm, trong mắt cũng lộ ra một sự Kỳ thác đặc thù.

Vù!

Trương Hằng duỗi tay ra thu hồi chiếc khăn tay trắng có vẻ ảm đạm. trong lòng có chút tiếc nuối, thâm nghĩ: “Nếu lúc này có thể thu được một kiện Thông linh pháp bảo là tốt rồi. vậy có thể tiến thêm một bước tiến hành rèn luyện Phá Không Kiếm. ”

Bỗng dưng, trong mắt Trương Hằng linh quang chợt lóe. hẩn đột nhiên nghĩ tới kiện phệ linh bảo trong tay Bách Luyện đại sư. Phệ linh bảo tuy rằng không có đầy đủ linh tính như Thông linh pháp bảo có được, nhưng đồng dạng có thể dùng để tăng lên phẩm chất và uy lực của Phá Không Kiếm, hơn nữa khác biệt hẳn là không lớn lắm.

Nghĩ đến đây, Trương Hằng dùng thần thức lướt qua Cực Diễm Sơn. phát hiện Bách Luyện đại sư đang lúc bế quan ở thời điểm trọng yếu. giờ phút này lão đang từ Kết Đan hậu kỳ tấn công đột phá đến Kết Đan Kỳ đại viên mãn.

Thấy vậy, Trương Hằng thoáng trầm ngâm một lát. dự định chờ Bách Luyện đại sư xuất quan rồi tính sau. Hơn nữa kiện phệ linh bảo kia thuộc loại tín vật kế thừa của Bách Luyện Tuyệt Khí Tông, đối với Bách Luyện đại sư mà nói có ý nghĩa phi phàm, nếu đối phương không đồng ý Trương Hằng cũng sẽ không bắt buộc đối phương giao ra vật ấy.

“Đối với địch nhân phải sát phạt quyết đoán, đối với người một nhà phải lấy lòng Thành đối đãi”. Đây cũng là Nguyên tắc của Trương Hằng lập ra ở giới tu chân hiện nay.

“Xem ra trong thời gian ngắn thực rất khó thu được một hai kiện thông linh pháp bảo...” Trương Hằng nhú mày lại. nhưng ngay sau đó hẩn lại nghĩ tới Huyền U Thiên Ma mới không lâu từ Thanh Vân Sơn bỏ chạy.

Huyền U Thiên Ma lúc này Chỉ sợ đang bắt tay vào việc khôi phục thực lực. Trương Hằng tin tưởng trong tay hẩn nhất định phải có bảo vật cấp bậc Thông linh pháp bảo. dù sao hẩn cùng từng là Ma đầu thực lực thông thiên, giết chết tu sĩ Hóa Thần Kỳ cũng không ở số ít. Lúc trước bảo vật trong Mật địa đều cùng bị phong ấn chung với Ma đầu này dưới đáy hắc hồ tại Cửu U Lam Tinh Băng Thủy. Huyền U Thiên Ma thoát

khỏi chạy đi, mang theo tất cả bảo vật trong mật địa. bao gồm cổ bảo hấn từng có, hấn là đều bị hấn ôm đi.

Bất luận là lo lắng Ma đầu này tương lai là mối uy hiếp của Cực Diễm Môn. hay là dòm ngó trọng bảo trong tay đối phương. Trương Hằng cũng không thể dễ dàng để mặc cho Ma đầu này trưởng thành lại Ở Tam Tinh Vực,

Thu hồi suy nghĩ của mình. Trương Hằng mắt nhìn Phá Không Kiếm phía trước, thần thức vừa động, ngân quang trên thân tiểu kiếm màu bạc run lên. hóa Thành một thanh kiếm nhỏ còn nhỏ hơn một cây châm, “vù” một tiếng, bay vào trong đan điền Trương Hằng.

Chỗ Linh hạch trung tâm đan điền tản phát ra một lưu quang màu bạc cuốn thanh kiếm nhỏ này vào trong nó.

Trương Hằng thu Phá Không Kiếm vào trong Linh hạch, hàng năm không ngừng rèn Luyện đồng dạng cũng có thể tăng lên phẩm chất cùng uy lực của nó. Chỉ có điều là tốc độ phải chậm hơn một chút mà thôi.

Khi thần thức của Trương Hằng vừa chạm đến Linh hạch trong đan điền, sắc mặt hấn đột nhiên mừng rỡ khôn xiết, không khỏi cười nói:

- Ta như thế nào quên mất việc này chứ?

Nếu thần thức của các tu sĩ khác có thể nhìn thấu Linh hạch của Trương Hằng. sẽ phát hiện không gian của nó đã có được ước chừng bằng một cái thùng lớn. bên trong chảy xuôi từng đạo quang lưu màu bạc, không ngừng sinh sôi giống như biển rộng, tản phát ra một uy lực cường đại.

Không gian bằng cái thùng tuy rằng không lớn. nhưng so với thể tích Linh hạch của Trương Hằng lúc Chỉ bằng một hạt đậu thì hoàn toàn không thể so bì được.

Trương Hằng sau khi ở vùng Băng Phong Thành công tiến vào Tinh Hạch Kỳ đã phát hiện dị trạng này. Nhưng lúc ấy không gian trong Linh hạch Chỉ là một đĩa nhỏ so với người lớn hiện nay.

Bởi vậy có thể thấy được, không gian trong Linh hạch, ở thực lực của Trương Hằng tăng lên mức độ nào đó nó cũng lớn lên theo.

Trương Hằng vừa động ý niệm, trong không gian Linh hạch đột nhiên bắn ra một quang cầu màu bạc.

“Ông...”

Bên trong nổ rộ hào quang màu xám rực rỡ, theo một dao động đặc thù. quang cầu màu bạc biến Thành một lão già mặc áo bào tím. Xem theo khí tức trên người lão già này toát ra, một thân tu vi dĩ nhiên đã đạt tới Nguyên Anh hậu kỳ.

Lão già áo bào tím hít một hơi thật sâu. chăm chú nhìn thế giới trước mắt, trong đôi mắt toát ra thần sắc hưng phấn và chờ mong.

Khi ánh mắt lão chạm đến Trương Hằng. thân mình không khỏi run lên, hướng về phía nam nhân thanh niên trước mắt cung kính nói:

- Tạ ơn chủ nhân ban cho ta cuộc sống mới!

Trương Hằng thần nhiên cười:

- về sau lão có thể xưng hô ta là tông chủ. Bắt đầu từ hôm nay, lão chính thức là một trong trưởng lão của Cực Diễm Môn ta.

- Dạ. tông chủ!

Từ Cực tán nhân khom người thật sâu chào, lòng càng kính sợ thanh niên quật khởi như kỳ tích trước mắt. càng là sợ hãi năng lực của đối phương có thể trong nháy mắt nắm giữ sinh tử của mình trong tay.

- Đây là một kiện Pháp bảo cùng một ít tinh thạch, lão có thể cầm lấy tạm thời sử dụng một thời gian, đợi sau này có Pháp bảo cao cấp hơn. ta sẽ ban cho lão.

Trương Hằng nhìn trong tay Tử Cực tán nhân trống không, mới phát hiện đối phương tuy rằng trở thành tạo thân của mình, nhưng lại không có pháp bảo gì sử dụng.

Đối với tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ mà nói, thấp nhất cũng phải sử dụng Pháp bảo cao cấp. nếu không, nói ra nhiều ít có chút dọa người.

Có Tử Cực tán nhân khối tạo thân này xuất hiện, gánh vác công chuyện của Cực Diễm Môn giúp cho Trương Hằng giảm bớt không ít áp lực. Nhiều thêm một tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ. cho dù bản thân Trương Hằng không ở Cực Diễm Môn cũng đủ để kinh sợ đại bộ phận hàng ngũ Nguyên Anh Kỳ.

Trong môn phái nhiều thêm một tu sĩ Nguyên Anh hậu Kỳ. Trương Hằng tự nhiên phải đi ra ngoài công bố một phen.

Đi ra phía trước động phủ, Trương Hằng liếc nhìn về phía Ninh Tuyết Dung, phát hiện nàng đang ở vào trạng thái toàn tâm toàn ý tu luyện. Sau khi nhận được Lam Tinh Chi Lệ, tốc độ tu luyện của Ninh Tuyết Dung lại tăng nhanh hơn rất nhiều, có lẽ không cần tới mấy năm. nàng có thể đi vào Nguyên Anh Kỳ. Dựa theo như lời Huyết Sát Thần Đế nói lúc trước, Chỉ cần đi vào Nguyên Anh Kỳ, Ninh Tuyết Dung liền có thể có được hình người, ổn định, không còn phải hóa thành hình dạng tuyết liên chui vào túi trữ vật.

Chỉ chớp lát, Trương Hằng đi cùng Tử Cực tán nhân tới trọng địa Cực Diễm Điện.

- Lão có thể được tân sinh, tốt nhất phải đổi thân phận khác để hiển thế. không bằng hãy gọi lão là Tử Thiên tán nhân đi!

Trương Hằng trầm ngâm một hồi, rồi đề nghị với Tử Cực tán nhân.

Tử Cực tán nhân thần nhiên nói:

- Lão phu có thể được tân sinh, danh hiệu linh tinh gì đó đã sớm nhìn thấu, cho dù gọi là A Miêu A Cầu lại như thế nào?

Trương Hằng gật gật đầu, tiếp theo sau dùng thần thức truyền âm. kêu gọi tu sĩ Trúc Cơ hậu kỳ trở lên trong môn phái đến Cực Diễm Điện hội hợp. những tu sĩ đang bế quan thì miễn.

Chỉ chớp lát, Cực Diễm Điện tề tụ mấy chục tu sĩ. bọn họ đều là vẻ mặt kính sợ nhìn chăm chú vào tông chủ. người Thanh niên thần bí thực lực khó lường ngồi trên bảo tọa.

- Từ hôm nay trở đi. vị Tử Thiên tán nhân này chính là trưởng lão tân nhiệm của Cực Diễm Môn ta.

Trương Hằng thần nhiên tuyên bố với bốn năm mươi vị tu sĩ phía dưới. Những người này đều nằm trong giới cao tầng của Cực Diễm Môn, tác dụng này tự nhiên không thể khinh thường. Cho tới bây giờ Trương Hằng cũng không cho rằng, một cái đại phái tu chân Chỉ dựa vào một vị thần thông đứng đầu là có thể hưng thịnh lên.

- Tân nhiệm trưởng lão?

Các tu sĩ phía dưới đồng loạt dời ánh mắt nhìn về phía Tử Cực tán nhân, mang theo vẻ nghi hoặc.

Một người chưa biết rõ nội tình, đột nhiên trở Thành trưởng lão trong môn phái, dĩ nhiên tu sĩ phía dưới có chút nghi vấn.

Nhưng mà Đúng lúc này, trên người Tử Cực tán nhân hiện lên một vầng sáng màu tím. một cỗ uy áp cường đại mãnh liệt như dòng sông lớn đè ép thẳng về hướng những tu sĩ Trúc Cơ Kỳ, Kết Đan Kỳ này.

Đối mặt với uy áp cường đại của Nguyên Anh hậu kỳ. những tu sĩ này sao có thể chịu đựng được, cả một đám đều sắc mặt tái nhợt, linh khí trong cơ thể không chịu nổi chế bức lên bùng bùng, kẻ công lực hơi yếu một chút, thậm chí đặt móng ngồi phịch trên mặt đất.

Trương Hằng vẫn giữ sắc mặt lạnh nhạt, đối với hết thảy chuyện này hồn nhiên làm như không thấy.

Sau một lát, Tử Cực tán nhân mới thu hồi uy áp trên người mình, đạm mạc nói:

- Lão phu họ Thuần bắt đầu từ hôm nay, đảm nhiệm chức trưởng lão của Cực Diễm Môn.

- Bái kiến trưởng lão!

- Bái kiến trưởng lão!

Những tu sĩ này liên tục thi lễ, phục tùng với định luật “cường giả vi tôn” của giới tu chân.

Thấy vậy, trên mặt Trương Hằng lộ vẻ tươi cười vừa lòng.

Đúng lúc này, từ trên bầu trời Cực Diễm Môn truyền đến một tràng tiếng cười như tiếng chuông bạc. Tiếp theo đó, một uy áp cường đại từ trên không trung giáng xuống, toàn bộ Cực Diễm Sơn lập tức rơi vào một loại trạng thái áp lực.

Tu sĩ Kết Đan Kỳ đều đưa thần thức kéo dài đến trên bầu trời, khi bọn hắn nhìn thấy tình cảnh trên bầu trời, cả một đám đều biến sắc. người nhất gan thậm chí thân mình run cầm cập...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

388. Chương 386: Yêu Thú Đột Kích

Một cỗ khí tức nặng nề truyền từ trên bầu trời xuống Cực Diễm Môn bên dưới.

Đầu tiên là giọng nữ như chuông bạc kinh động mọi người, tiếp đó là những tiếng rít bùng nổ truyền ra từ bầu trời, nhất thời cuồng phong rít gào. mây đen quay cuồng bụi đất tung bay.

Uy áp hùng mạnh tới từ bốn ”người” chớp mắt bay đến đây: ba nam một nữ. Trong bốn người này, tối thiểu có ba cái mà Trương Hằng có ấn tượng khắc sâu.

Cô gái áo xanh cười khê kia chính là Thanh Vũ Diệu, yêu thú Hóa Hình hậu kỳ từng truy đuổi Trương Hằng chạy trốn chết.

Ở giữa có hai thanh niên, trong đó một vị đôi mắt màu xanh, lóe ra khí tức nguy hiểm, người này chính là Thiết Mộc chủ nhân Vô Ưu Lâm, yêu thú Hóa Hình đỉnh phong - Thanh Thiết Thần Ưng.

về phần thanh niên trong ánh mắt ngẫu nhiên thoáng hiện tia máu bên cạnh Thiết Mộc. nếu Nguyên Anh Kỳ tham gia Hội đấu giá Phi Linh Đảo lúc trước có mặt chỗ này. nhất định sẽ chấn động: Thanh niên trước mắt lại chính là Huyết Giao Long, thủ lĩnh dẫn dắt đông đảo yêu thú Hóa Hình KỲ tập kích Phi Linh Đảo.

Một gã nam tử cuối cùng, làn da toàn màu đen cũng như Thanh Vũ Diệu đứng cạnh Thiết Mộc cùng Huyết Giao Long, cũng là một yêu thú Hóa Hình hậu kỳ, xem bộ dạng thực lực không thấp hơn Thanh Vũ Diệu.

Bốn con yêu thú Hóa Hình hậu kỳ trở lên!

Quy mô như thế, hoàn toàn có thể quét ngang bất cứ đại phái tu chân hạng nhất nào ở giới tu chân Tam Tinh Vực!

Huống chi, trong đó còn có hai yêu thú Hóa Hình đỉnh phong, bất cứ một ai trong Thiết Mộc cùng Huyết Giao Long cũng đủ truy giết tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn nhân loại chạy trốn chết.

Cái này còn chưa xong, trừ bốn con yêu thú Hóa Hình hậu kỳ trở lên kia ra, từ phương xa còn bay đến hơn trăm con chim ưng khổng lồ màu xanh. Hai cánh mở rộng ra dài tới bốn năm trượng, theo chúng nó bay tới. toàn một mảnh khu vực đều chìm trong bóng tối. mặt trời cũng bị che mất phần nửa.

Trên không trung Cực Diễm Sơn xuất hiện nhiều yêu thú cấp độ khủng bố như thế, tựa như nguy cơ tận thế phủ xuống.

- Thanh Vũ. người xác định là chỗ này chứ?

Nam tử màu da hơi đen lấy ánh mắt ngạo nghễ liếc nhìn môn phái dưới chân, quay sang hỏi cô gái áo xanh.

- Hừ. Hắc Báo. bốn tiểu thư sẽ nhớ nhầm chỗ hay sao? Nếu không tin người có thể hỏi Thiết Mộc đại bá.
Cô gái áo xanh khẽ hừ một tiếng, có chút khinh thường nói.

Nam tử Hắc Báo kia cười lạnh nói:

- Còn bốn tiểu thư? Bắt đầu từ khi nào mà người đã sớm quên mất thân phận của mình là một phần tử của yêu tộc? Không phải cầu kết cùng nam tử nhân loại chứ?

- Người... Người... Hắc Báo. người nhớ kỹ cho bốn tiểu thư...

Cô gái áo xanh nổi giận, thậm chí có dấu hiệu nổi giận.

- Dừng lại cho ta.

Huyết Giao Long ngữ khí lạnh nhạt nói. ánh mắt lãnh liệt hung hăng đảo qua hai người, mang theo một cố ý niệm không thể chống cự.

- Vâng. Nhị điện hạ.

Cô gái áo xanh cùng Hắc Báo không dám lên tiếng.

- Thiết Mộc thúc, chỗ này hẳn là Cực Diễm Môn chứ? Không bằng ta ra lệnh một tiếng, trực tiếp hủy diệt môn phái bên dưới.

Huyết Giao Long dùng ánh mắt trưng cầu nhìn về phía Thiết Mộc.

- Tốt nhất đừng làm như vậy... Đừng quên mục đích của chúng ta Lần này,

Thiết Mộc trầm ngâm nói.

Trong Cực Diễm Điện, chúng tu sĩ đại loạn, thậm chí có đệ tử môn phái xông tới báo tin. Không ngờ vừa trải qua một trận đánh diệt môn lại nghênh đón yêu thú khủng bố như hổ rình mồi.

- Mọi người lưu thủ Cực Diễm Sơn. mở ra đại trận hộ phái, yêu thú bên trên giao cho ta.

Trương Hằng mặt không đổi sắc nói. thần thức của hắn đã sớm nhìn rõ cảnh trên không trung Cực Diễm Môn cũng phải nhúc nhích. Lấy thực lực mấy yêu thú Hóa Hình KỶ mạnh mẽ ở trên không Cực Diễm Sơn. nếu liên hợp lại thì dù là tu sĩ Hóa Thần kỳ đỉnh cấp cũng khó mà đối chọi được.

Nhưng thân là tông chủ Cực Diễm Môn, Trương Hằng tự nhiên sẽ không lùi bước, từ đầu đến cuối hắn vẫn giữ vẻ mặt trấn định, để chúng tu sĩ trong đại điện yên tâm không ít.

- Người cũng hiệp trợ bọn họ phòng thủ.

Trương Hằng liếc Tử Cực tán nhân, trao đổi ý niệm xong, tiếp đó bản thân hắn hóa thành điện lôi chói mắt biến mất trong mắt mọi người.

Vù vù vù!

Cùng lúc, ở động dung nham Hỏa Dong Tinh nhảy ra ba bóng người, chính là phân thân của Trương Hằng cùng với hai cái tạo thân Nam Minh cùng Quỷ Sư.

"Các người cũng lưu thủ Cực Diễm Sơn, đừng để yêu thú bên ngoài tấn công vào."

Mệnh lệnh của Trương Hằng vang lên trong linh hồn bọn họ.

Theo mệnh lệnh của Trương Hằng, phân thân tạo thân đều gia nhập trận hình phòng thủ.

Vù vù vù

Trương Hằng xuất hiện ở trên không Cực Diễm MÔN lẳng lặng đánh giá ba nam một nữ trước mắt, không hiện ra vẻ kinh hoảng gấp gáp gì. có được phong phạm tông sư một phái, làm chúng tu sĩ ở Cực Diễm Sơn âm thầm kính phục.

- Là người...

Cô gái áo xanh cùng Thiết Mộc cùng kinh hô, đã nhận ra được Trương Hằng.

- Thế nào, làm các vị thất vọng rồi...

Trương Hằng nhàn nhạt nói. ánh mắt liếc hơn trăm con chim xanh to lớn xa xa. lập tức nhận ra lai lịch của chúng.

Phượng Tường Cự Ứng yêu thú cấp bốn am hiểu tốc độ cùng thuật ẩn nấp, đến không bóng dáng đi không tung tích, là yêu thú quần cư.

Yêu thú cấp bốn, tương đương với tu sĩ Kết Đan Kỳ thế giới nhân loại.

Mà lúc này đập vào mắt là hơn trăm con Phượng Tường Cự Ứng. tương đương với một trăm tu sĩ Kết Đan Kỳ loại liên thủ công kích, đủ làm bất cứ thế lực hay tu sĩ bậc cao nào phải biến sắc.

- Người ở đây thì rất tốt. lát nữa cùng bắt giữ. nhưng không biết vì sao Bất Tử Tà Đế tông chủ Cực Diễm Môn các người còn chưa đi ra.

Thiết Mộc khinh miệt liếc Trương Hằng, cũng không để ý tới. Nhưng trong lòng hắn lại có chút nghi hoặc, vì sao Bất Tử Tà Đế tông chủ Cực Diễm Môn không hiện thân, ngược lại để cho Trương Hằng này ra mặt, trong đó có âm mưu gì không?

Hắn chỉ biết tông chủ Cực Diễm Môn là Bất Tử Tà Đế đã đánh bại Vũ Vô Cực. về phần cụ thể Bất Tử Tà Đế có tên gì. hắn hoàn toàn không hay biết.

- Ha ha, lại làm các người thất vọng, ta chính là Bất Tử Tà Đế mà người nói cũng là tông chủ Cực Diễm Môn.

Khóe miệng Trương Hằng xẹt qua một tia tươi cười trêu chọc, khi vừa hiện thân, hắn đã chú ý thu liễm khí tức của mình.

- Người chính là Bất Tử Tà Đế?

Thiết Mộc cùng cô gái áo xanh đều đầy vẻ không tin. ở trong mắt bọn họ. Trương Hằng chẳng qua là một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ thực lực bình thường.

- Chúng yêu các người đến Cực Diễm Môn ta có chuyện gì? Nếu không có câu trả lời rõ ràng... Hừ. đừng trách hôm nay ta ra tay vô tình, bốn người các người ít nhất cũng phải có một nửa để mạng lại nơi này.

Trong mắt Trương Hằng đột nhiên lóe ra ánh bạc quỷ dị, uy áp tinh thần hùng mạnh quét ra thành hình quạt đánh về phía chúng yêu.

Đôi mắt đôi mắt bạc cùng uy áp hùng hồn ập tới. thân hình bốn người Thiết Mộc liên tục lui ra mấy trượng, mới khó khăn ổn định thân hình, trong lòng kinh ngạc không thôi.

Đáng sợ nhất vẫn là đôi mắt bạc của đối phương như có thể nhìn thấu hết thấy, làm cho người ta bất an.

Thiết Mộc nhanh chóng khôi phục trấn định, đôi mắt sắc bén màu xanh nhìn chằm chằm Trương Hằng, nhàn nhạt nói:

- Thời gian không đến hai năm. thực lực của người đã tăng lên mức này. Chẳng qua, nếu người cho rằng bằng vào thực lực của mình là có thể chiến thắng mấy người chúng ta vậy thì sai lầm to rồi.

Hắn cảm giác Trương Hằng lúc này rất quái dị, nhìn qua như một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. nhưng quan sát cận thận thì lại lộ ra vài tia khí tức tu sĩ Hóa Thân kỳ.

”Thực lực của đối phương mạnh cỡ nào?”

Đây là nghi vấn bức thiết nhất của Thiết Mộc hiện giờ.

- Thiết Mộc thúc, có gì phải sợ. nếu hắn dám xuất chiến một mình, bốn người chúng ta cùng liên thủ diệt hắn!

Trên người Huyết Giao Long lộ ra một cỗ sát khí lâm liệt, đôi mắt đột nhiên đỏ lên. tiếp đó ngửa mặt hét to một tiếng. Trong huyết quang ngập trời, hắn Hóa Thân thành một con giao long màu máu dài đến hai mươi trượng, linh khí ngập trời khuấy động, uy áp vô hình càng thêm đáng sợ trong những tiếng gầm thét, dù là tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ trở xuống bị dọa vỡ mặt.

- Cùng tiến lên giết hắc dù là tu sĩ mới vào Hóa Thần Kỳ. dưới bốn người chúng ta liên thủ công kích thì cũng không có phần thắng.

Trên người nam tử Hắc Báo lóe ra hắc mang, oong một tiếng lập tức hóa thành một con báo đen dài đến hai trượng, toàn thân trắng kiện tràn ngập lực lượng.

Rống! Chấn động đại địa!

Toàn thân Hắc Báo lưu chuyển hắc quang chấn động, bộ lông dựng thẳng, một đôi mắt tràn ngập thị huyết nhìn chăm chăm con mồi Trương Hằng, miệng máu lộ ra hàng loạt răng thép lạnh lẽo. móng vuốt sắc nhọn lóe ra hàn quang làm người ta kinh sợ.

Vù!

Tựa như thuấn di, trong chớp mắt Hắc Báo lao ra sau lưng "con mồi", ra tay sau Huyết Giao Long, lại đi trước một bước tới bên cạnh Trương Hằng.

Về mặt Trương Hằng xẹt qua một tia dị sắc. không ngờ tới Hắc Báo này có được phương thức di động đáng sợ như vậy.

Theo sát sau đó, Huyết Giao Long há to miệng máu có thể nuốt cả nửa căn phòng cắn Trương Hằng. con mắt âm lãnh bắn ra xạ tuyến màu máu làm cho không khí không ngừng chấn động.

Thiết Mộc cùng cô gái áo xanh hơi do dự trong nháy mắt, liền hóa thành hai cái bóng xanh gia nhập vào trong trận chiến.

Trương Hằng đã sớm đoán trước cục diện bị bốn người vây công, hắc cũng không kinh hoảng, về mặt vẫn bình tĩnh như trước.

Cảm nhận được tiếng xé gió sắc nhọn cùng hàn ý nhẹ nhàng truyền từ sau lưng, khóe miệng Trương Hằng xẹt qua một tia cười lạnh, tùy ý để đối phương đánh tới.

Ầm!

Một tiếng nổ tung làm cho chúng tu sĩ Cực Diễm Môn kinh hồn bạt vía một trận vô cùng lo lắng cho tông chủ mình. Một khi Trương Hằng không thể ngăn cản yêu thú đó. vậy thì vận mệnh của bọn họ...

- Đây là công kích của người đó ư?

Chọi cứng với Hắc Báo, Trương Hằng cười lạnh.

Hắc Báo đánh lên thành công, trong mắt không còn vẻ vui mừng, về mặt tràn ngập khó tin quay người đầy vẻ sợ hãi.

Dùng thân thể cứng rắn chịu một kích của yêu thú Hóa Hình hậu kỳ. đây còn là người ư?

Dù là tu sĩ nhân loại Hóa Thần Kỳ trong truyền thuyết, dùng thân thể chọi cứng với một trảo toàn lực của yêu thú Hóa Hình hậu kỳ, sợ rằng Chỉ có kết cục ngã xuống.

Chỉ có Trương Hằng tự biết, vừa rồi mình thừa nhận một kích như vậy. nhìn bên ngoài Chỉ thấy da một chút, Kỳ thật bên trong đã bị nội thương rất nhỏ.

Rắc!

Hắc Báo vừa sinh ra ý niệm chạy trốn lại phát hiện móng vuốt của mình đã bị đối phương tóm lấy. Trương Hằng vừa dùng sức, lập tức bóp nát xương cốt.

Đúng lúc này, Huyết Giao Long há to miệng vừa máu đánh tới. một đạo xạ tuyến màu máu cũng đánh tới trước một bước.

Trương Hằng cười hắc hắc. kéo Hắc Báo trong tay hung hăng ném về phía Huyết Giao Long...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----oo0oo-----

389. Chương 387: Lấy Một Địch Hai.

Sắc mặt Huyết Giao Long đại biến, không ngờ Trương Hằng lại dùng thủ đoạn này hóa giải công kích hai tầng của mình. Vì tránh cho ngộ thương đến Hắc Báo. nó phải mạnh mẽ ngừng thân thể giao long khổng lồ lại. sống máu bùng lên.

Chỉ là xạ tuyến màu máu bắn ra từ đôi mắt nó. lại không cách nào thu hồi được.

Vù xẹt....

Một đạo xạ tuyến màu máu vừa lúc đánh trúng Hắc Báo trong tay Trương Hằng. dù là Hắc Báo Hóa Hình hậu kỳ vận dụng nguyên lực bản mạng không ngừng lưu chuyển một tầng hắc mang quanh thân thể cường tráng, nhưng vẫn không thể ngăn cản được xạ tuyến màu máu kia công kích.

Hắc mang bao bọc quanh thân thể rung động kịch liệt, bị xạ tuyến màu máu đánh tan. ngay sau đó phốc một cái. thân thể yêu thú Hóa Hình hậu kỳ bị xuyên thủng không thương tiếc.

Trên ngực Hắc Báo xuất hiện một cái lỗ máu thật lớn. ngay sau đó bắt đầu ăn mòn máu thịt xương cốt của hắc. một tầng máu loãng như mưa rơi trên bầu trời. Nếu thật sự không ngăn cản. một con yêu thú Hóa Hình hậu kỳ có thể sẽ mất đi sinh mệnh trong thời gian ngắn.

Chẳng qua làm yêu thú Hóa Hình hậu kỳ, dù là Hắc Báo không am hiểu phòng ngự. nhưng vẫn có được sinh mệnh lực mạnh mẽ.

Một ngọn lửa màu đen sinh ra từ trong cơ thể hắc lập tức cắn nuốt huyết quang kia. Lập tức ngọn lửa màu đen này bắt đầu điên cuồng ập tới Trương Hằng.

Trương Hằng có thể cảm nhận được ngọn lửa màu đen này mạnh mẽ khó chơi, ánh mắt vừa chuyển, đúng lúc thấy được Huyết Giao Long vừa miễn cưỡng ngừng lại ở gần đó.

Vù!

Trương Hằng ném Hắc Báo toàn thân bao phủ ngọn lửa đen như một trái bóng về phía Huyết Giao Long vừa ngừng lại.

Huyết Giao Long vừa dốc hết sức ngừng lại, làm sao tránh khỏi trái "bóng thịt" lao vút tới?

Chỉ nghe một tiếng ầm, hai con yêu thú Hóa Hình Kỳ đụng vào nhau.

Hai bên va chạm đầu Huyết Giao Long tóe máu. đôi mắt Hắc Báo lập tức biến thành gấu mèo. trên đầu còn thêm một cái cục u.

Cái này còn chưa xong, ngọn lửa đen trên người Hắc Báo cũng lan tới người Huyết Giao Long.

- Đáng giận!

Huyết Giao Long giận dữ. thân thể dài đến hai mươi trượng đột nhiên soạt một cái. hai chân trước đẩy lên. bùm một phát đánh Hắc Báo ra mấy dặm.

Ầm!

Hắc Báo bị đánh bay ra một hai dặm. thân thể đụng vào vách núi, rên rĩ một trận.

Thấy cảnh này, Trương Hằng cùng với chúng tu sĩ Cực Diễm Môn không khỏi kinh ngạc.

Thiết Mộc cùng Thanh Vũ Diệu vừa gia nhập trận chiến cũng sững sờ, không ngờ mới vừa đối mắt. Hắc Báo liền giống như một trái bóng bị Trương Hằng cùng Huyết Giao Long đá qua đá lại.

- Tên vương bạn.

Huyết Giao Long chưa tiêu cơn giận, khê hừ một tiếng, vươn lưỡi liếm khô vết máu chảy tới miệng, sau đó nói với Hắc Báo cách đó mấy dặm:

- Người cùng Thanh Vũ công kích Cực Diễm Môn dưới kia. để ta cùng Thiết Mộc thúc đối phó người này.

- Vâng. Nhị điện hạ.

Hắc Báo ôm ánh mắt oán giận bay ra khỏi ngọn núi lồi xuống, đi tới cùng Thanh Vũ Điện.

Trên thực tế, yêu thú Hóa Hình hậu kỳ như Hắc Báo am hiểu tốc độ cùng công kích, thực lực tương xứng với tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn thế giới nhân loại. Vừa rồi chẳng qua gặp phải tên biến thái như Trương Hằng mới bị đùa giỡn như thế.

Trương Hằng mắt lạnh liếc nhìn bố cục các yêu thú đối diện: Thiết Mộc cùng Huyết Giao Long liên thủ đối phó mình, Thanh Vũ Điện cùng Hắc Báo dẫn dắt hơn trăm con yêu thú cấp bốn công kích Cực Diễm Sơn.

Đối với tình hình bên mình, Trương Hằng cũng không lo lắng. Hai yêu thú hóa hình kỳ đỉnh cấp Thiết Mộc cùng Hắc Giao Long liên thủ tất nhiên rất mạnh, nhưng nếu muốn uy hiếp đến Trương Hằng có sở trường phòng ngự vậy thì vẫn chưa đủ uy hiếp.

Chẳng qua Trương Hằng vẫn có chút không yên lòng với Cực Diễm Môn, vốn định can thiệp vào bên kia nhưng lại trầm nghĩ: “Cực Diễm Môn vẫn không phải là Môn phái của một mình ta. Nó cũng cần trải qua máu lửa tẩy lễ nếu không thì vĩnh viễn cũng khó mà trưởng thành.”

Cho nên Trương Hằng chỉ mắt lạnh nhìn bố cục của các yêu thú, không ra tay can thiệp. Huống hồ Thiết Mộc cùng Huyết Giao Long cũng không để cho hắn tùy ý can thiệp bên kia.

- Bất Tử Tà Đế, hừ, hôm nay là ngày chết của ngươi. Hóa Thần Kỳ thì sao chứ! Dám chiến đấu với hai người chúng ta không ?

Đôi mắt u lãnh của Huyết Giao Long nhìn chăm chăm vào Trương Hằng, trên người càng phát ra sát khí rõ ràng.

Trương Hằng nhìn ra được Huyết Giao Long này không phải kẻ ngốc, nó tự hiểu được lấy thực lực sánh với Hóa Thần Kỳ của Trương Hằng nếu muốn chạy thì dù có hai Huyết Giao Long hay Thanh Thiết Thần Ung cũng chỉ là không công. Chỉ có thể chân chính đối đầu mới có thể thương tổn đến đối phương.

Lúc đầu Thiết Mộc còn mang theo vài phần lo lắng nhưng bỗng nhiên khôi phục vẻ lạnh nhạt, thần sắc nhìn Trương Hằng đã không còn vẻ sợ hãi. Trương Hằng hơi sững sốt, hai con yêu thú này bỗng nhiên sao lại có lòng tin đến thế ?

Nên biết, thanh niên mà bọn chúng hiện nay đối mặt là hóa Thần Kỳ! Hai con yêu thú Hóa hình kỳ đỉnh cấp này quả thật rất lợi hại, thậm chí có thể tạo thành chút uy hiếp đối với đại tu sĩ Hóa Thần kỳ, nhưng muốn ăn chắc tuyệt thế cao nhân Hóa Thần Kỳ, thì điều đó chỉ là mộng tưởng.

Hóa Thần Kỳ ở Tam Tinh Vực đại biểu cho cái gì ???

Hóa Thần kỳ ở tu chân giới Tam Tinh Vực đại biểu cho không thể chiến thắng!

“Chẳng lẽ bọn chúng có chỗ dựa gì ?”

Trương Hằng lập tức đề cao cảnh giác, vô hình hắn có một loại cảm giác như bị giám sát.

“Hay là...”

Trong lòng Trương Hằng khê động, nhanh chóng làm ra hành động quyết đoán.

Chúng tu sĩ ngẩng đầu nhìn tình huống trên bầu trời.

Bịch bịch bịch, thân ưng to lớn của Thiết Mộc bị một quyền của Trương Hằng đánh lùi mấy trượng, miệng ưng tràn ra tia máu.

Còn bản thân Trương Hằng lung lay giữa bầu trời liền ổn định lại. khí huyết quay cuồng trong cơ thể nhảy mất bình ổn. Từ Linh Hạch tràn ra từng dòng sáng bạc khôi phục trạng thái đỉnh cao cho hắn.

Cao thấp lập tức định rõ!

Tu sĩ trên Cực Diễm Sơn liền sôi trào, ý chí chiến đấu lập tức sôi lên. tràn ngập hy vọng vô hạn.

Vù!

Trương Hằng vừa mới tiếp một quyền của Thiết Mộc. toàn thân bị một bóng ma không lồ bao trùm.

Theo một tiếng rít gào kinh thiên Huyết Giao Long há to miệng máu cắn xuống Trương Hằng, màu máu trong mắt ngưng tụ thành một điểm bắn ra xạ tuyến máu, đánh về phía ánh mắt của Trương Hằng.

Trương Hằng không chút hoang mang, nhanh nhẹn xoay người, một quyền đánh thẳng tới miệng máu của Huyết Giao Long, trên năm tay bắn ra những mũi nhọn màu tím, không chú ý sẽ không nhìn thấy được.

Đối mặt xạ tuyến màu máu đánh tới trước, Trương Hằng há mồm phun ra một đoàn khí lạnh màu lam.

Xì xì....

Xạ tuyến màu máu gặp phải đoàn khí lạnh màu lam. lập tức cứng lại hóa thành một đoàn tinh thể màu đỏ rơi từ trên trời xuống.

Cùng lúc, một quyền của Trương Hằng đánh lên răng nanh sắc bén của Huyết Giao Long.

Ầm... kệt kệt kệt!

Một quyền đánh trúng răng nanh của Huyết Giao Long, thân thể va chạm vẫn bình an như không. Dù sao răng nanh là chỗ cứng rắn nhất trên thân thể Huyết Giao Long, còn cứng hơn vài phần so với Pháp bảo đỉnh cấp.

Nhưng mà tiếp đó là một cỗ lôi điện kinh khủng, miệng máu của Huyết Giao Long phát ra tiếng xì xì xẹt xẹt.

Rất nhanh, từ trong miệng há to của nó truyền ra một cỗ mùi thịt khét.

- Thịt đầu Huyết Giao Long nướng điện?

Trong mắt Trương Hằng tràn ra tươi cười châm chọc.

- Nhân loại đáng hận!

Bản thân Huyết Giao Long bị tổn thương tuy không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng lại không thể tha thứ Trương Hằng sỉ nhục hắn.

Vù! Đúng lúc này, cái bóng Thiết Mộc lại đánh tới, mãnh liệt hơn lần đầu. Một mảnh gió xanh khủng bố đánh tới chỗ Trương Hằng như bão táp quét ngang.

Huyết Giao Long lộ ra thần sắc dữ tợn. trong miệng phun ra một khối không khí quỷ dị như máu bao phủ Trương Hằng.

Vù!

Theo một tiếng bùm bùm. Trương Hằng thi triển Ngân Quang Thiểm Thước Thuật nhảy mất thoát ly khỏi hai người giáp công, vẻ mặt mang theo vài phần ngưng trọng.

Rõ ràng, dưới sự liên thủ của hai yêu thú Hóa Hình đỉnh phong, tu sĩ Hóa Thần Kỳ sơ kỳ tới đây cũng khó thủ thắng. Bất luận là Thiết Mộc hay Huyết Giao Long trên các phương diện tốc độ, công kích, phòng ngự đều đạt trạng thái cân bằng. Đặc biệt là Thiết Mộc, năng lực thân thể thậm chí không kém Trương Hằng. Thanh Thiết Thần Ứng không hổ là tồn tại tiếp cận cấp bậc Thần thú.

Hơn nữa, hai yêu thú Hóa Hình đỉnh phong này đến trước mắt còn chưa sử dụng bí thuật thần thông bản mạng. Huyết Giao Long cùng Thanh Thiết Thần Ứng đều là loại yêu thú đặc thù vượt xa bình thường, có được thần thông bản mạng của riêng mình.

Cùng lúc, loại cảm giác bị giám sát nảy ra trong lòng Trương Hằng càng thêm rõ ràng, làm cho hắn cảm thấy bất an...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàn Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

390. Chương 388: Chung Quy Phải Chết Một Người.

Trên không trung Cực Diễm Sơn, Trương Hằng lấy lực một mình ngăn cản hai yêu thú Hóa Hình đỉnh phong công kích, thần thức ngẫu nhiên quét qua tình huống sơn môn phía dưới, bởi vậy đủ thấy hắn cũng không dùng toàn lực.

Do Thanh Vũ Điều cùng Hắc Báo dẫn đầu, hơn trăm con Phượng Tường Cự Ưng yêu thú cấp bốn cùng phát động từng lượt công kích đại trận hộ phái Cực Diễm Sơn một mảnh lưới đao gió màu xanh rậm rạp như mưa rơi xuống.

Màn hào quang màu đỏ nhạt vô hình bao phủ quanh Cực Diễm Sơn lần lượt rung động, bị đánh cho trăm ngàn lỗ thủng.

Nhưng hợp lực toàn môn phái Cực Diễm Môn. ở thời điểm nguy cơ sẽ luôn phát huy ra tiềm lực càng lớn. làm cho màn hào quang đỏ nhạt xung quanh bỗng sáng lên, đúng lúc ngăn cản địch nhân ngoài trận pháp.

Thanh Vũ Điều cùng Hắc Báo lúc đầu còn không dự tính gia nhập công kích, hợp nhất hơn trăm con yêu thú cấp bốn công kích, dù là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn cũng không dám đối đầu. Chẳng qua theo thời gian, bọn họ nhanh chóng không chịu được.

- Một đám phế vật.

Thanh Vũ Điều nổi giận quát một tiếng, rất bất mãn đám Phượng Tường Ưng yêu thú cấp bốn kia, trong mắt lóe ra ánh sáng xanh, nhắm trúng một chỗ mỏng manh nhất của màn hào quang đỏ nhạt, một đoàn lửa xanh vù một cái bắn trúng mục tiêu.

Phốc một cái, màn hào quang bị đánh vỡ một chỗ thủng. Hắc Báo cùng Thanh Vũ Điều liền vui mừng, lập tức Chỉ huy trăm con yêu thú cấp bốn tấn công lỗ thủng kia.

Nhưng ở lỗ thủng kia đột nhiên lóe ra một thân ảnh màu tím. một lão giả áo bào tím vung tay áo đánh ra hào quang màu tím lập tức bù đắp chỗ thủng này. thậm chí còn muốn kiên cố hơn những chỗ khác.

Ầm ầm ầm! Mảnh lưới đao gió màu xanh đánh lên vị trí lỗ thủng, lại Chỉ gây ra một trận gợn sóng.

- Người là ai?

Thanh Vũ Điều thấy Cực Diễm Môn có một vị tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ. sắc mặt chợt ngưng lại, lên tiếng hỏi. Nàng phát hiện công pháp lão giả trước mắt tu luyện không phải tầm thường, thực lực sẽ không kém hơn tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn.

- Ha ha. lão phu Tử Cực tán nhân, tân nhiệm trưởng lão Cực Diễm Môn.

Tử Cực tán nhân cười nhạt nói. hai tay chấp sau lưng, thần thức bao phủ một mảnh khu vực. Một khi xuất hiện chỗ hở. hắn sẽ không chút do dự ra tay bù đắp.

Hắc Báo cùng Thanh Vũ Điều nhìn nhau, cẩn thận quan sát chúng tu sĩ ở Cực Diễm Sơn. phát hiện trừ Tử Cực tán nhân ra. bên trong còn có phân thân của Trương Hằng đang chăm chọc nhìn bọn họ.

- Người cho là cái trận pháp rách nát này có thể ngăn cản được bốn tiểu thư hay sao?

Thanh Vũ Điều vừa tức vừa giận, thân hình Thanh Vũ Điều to lớn bao phủ trong một đoàn lửa màu xanh khổng lồ, truyền ra một cỗ dao động quỷ dị. Tiếp đó, một tiếng phượng hót truyền ra từ trong ngọn lửa xanh uy áp khủng bố lập tức làm cho Trương Hằng ở trên không Cực Diễm Sơn sắc mặt đại biến.

- Thần thông bản mạng của Thanh Vũ Điều.

Ánh mắt màu xanh của Thiết Mộc chợt ngưng, Huyết Giao Long chợt hiện vẻ kinh ngạc, không ngờ tới phá một cái trận pháp nhỏ nhỏ lại làm cho Thanh Vũ phải thi triển thần thông bản mạng.

Oong. ở trong tiếng phượng hót. ngọn lửa màu xanh hóa thành một con Thần thú Chỉ có trong truyền thuyết - Thanh Loan.

- Sao có thể thế được?

Tử Cực tán nhân trên Cực Diễm Sơn đây về khiếp sợ.

Nếu thật sự là Thần thú Thanh Loan phủ xuống nơi này. e rằng đủ để quét ngang toàn Cực Diễm Sơn* trừ tông chủ Trương Hằng có thể còn chống cự một phen ra, những người còn lại đều là dư thừa.

Thanh Loan trên bầu trời ánh mắt lạnh băng nhìn chằm chằm trận pháp hộ sơn Cực Diễm Sơn làm cho tu sĩ phía dưới run rẩy.

Vù!

Hóa thành một mảnh hào quang cùng tiếng phượng hót, Thanh Loan nháy mắt va chạm vào đại trận hộ phái Cực Diễm Sơn.

Ầm - rắc!

Theo một tiếng tan vỡ, trên màn hào quang màu đỏ nhạt xuất hiện vô số vết rách, ở ngay chỗ va chạm là một lỗ hổng mây chực trượng.

Bởi vì toàn bộ đại trận hộ phái hợp lực toàn phái kết thành, dù là Thanh Vũ Điều hóa thành trạng thái Thanh Loan cũng không thể nháy mắt phá đại trận hộ phái thành hư vô.

- Tất cả xông lên!

Hắc Báo ra lệnh lũ yêu thú xông vào chỗ thủng, muốn lập tức tiêu diệt Cực Diễm Sơn.

Nhìn đông đảo yêu thú ập tới. tu sĩ trong Cực Diễm Môn không khỏi lộ ra thần sắc sợ hãi, một đám chuyển ánh mắt lên người phân thân Trương Hằng.

Vù vù vù!

Phân thân của Trương Hằng không nói hai lời. dẫn theo hai tạo thân nháy mắt lóe lên trước chỗ thủng, cùng Tử Cực tán nhân chống cự đông đảo yêu thú cao cấp.

Nhưng trước mặt nhiều yêu thú như thị bọn họ cũng khó chống lại được một lát. Đặc biệt không trung còn có Thanh Loan như hổ rình mồi cùng Hắc Báo yêu thú Hóa Hình hậu kỳ đã sớm dẫn đầu xông lên.

- Cuốn lấy hần...

Thiết Mộc cùng Huyết Giao Long liếc nhìn nhau, lập tức phát động công kích càng thêm mãnh liệt với Trương Hằng, muốn dây dưa Trương Hằng ở chỗ này không thể bận tâm tình huống ở Cực Diễm Sơn.

Nhìn thấy thế, Trương Hằng cười khê. không gian quanh người rung động, thân hình biến mất vào hư không trong ánh mắt của hai yêu thú Hóa Hình đỉnh phong.

-Đây là... Thuần di?

Sắc mặt Thiết Mộc cùng Huyết Giao Long kinh hãi, lại quên mất đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ có được loại thần thông vô thượng kia, lúc này bọn họ càng thêm khẳng định Trương Hằng đã sớm bước vào hàng ngũ tu sĩ Hóa Thần Kỳ.

Xoạt! Trương Hằng khi không xuất hiện ở chỗ thủng trên Cực Diễm Sơn. trong mắt lộ ra ý một tia lạnh băng, đối mặt đông đảo yêu thú tập kích, khẽ mở tay ra.

Một đốm sáng màu lam bùng lên trong tay hắn, một cỗ ánh sáng khí lạnh màu lam đóng băng linh hồn mở ra Thành hình quạt xẹt qua lỗ yêu thú phía trước.

Xẹt xẹt....

Ánh sáng màu lam nháy mắt xẹt qua mấy chục con yêu thú phía trước.

Khoảnh khắc trước chúng còn đang liều mạng công kích: Ngay Khoảnh khắc sau. chúng đồng thời biến thành những bức tượng băng màu lam sống động.

Chỉ có Hắc Báo miễn cưỡng chặn lại được ánh sáng khí lạnh màu lam kia, nhưng trong cơ thể cũng bị một cỗ khí lạnh xâm nhập, làm cho nó không khỏi chạy ra mấy chục trượng, thần thức xẹt qua những yêu thú bị đóng băng, kết quả làm hấn cả kinh.

Mấy chục con yêu thú cấp bốn, toàn bộ đều mất đi dao động sinh mệnh. Thiết Mộc cùng Hóa Thần Kỳ trên bầu trời cũng thần sắc kinh hãi: Đây là thực lực đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ?

Dù là hai người bọn họ liên hợp, có thể ở trong thời gian ngắn chống lại Trương Hằng, nhưng vẫn còn cách Hóa Thần Kỳ một đoạn không thể vượt qua. Hướng hồ trong chiến đấu vừa rồi rốt cuộc Trương Hằng đã dùng mấy phần thực lực thì khó mà nói được.

Không nói đám yêu thú bị đóng băng, từ trên tượng băng màu lam của chúng còn tỏa ra một mảnh băng sương màu lam đang lan tràn xung quanh, hàn khí tản mát. yêu thú hay tu sĩ bình thường căn bản không dám tới gần..

Chỉ vừa đối mặt, Trương Hằng liền miếu sát mấy chục con yêu thú cấp bốn, bộ dạng nhẹ nhàng băng qua.

Hắc Báo đứng ở không trung cách đó mấy chục trượng, khu trừ hàn khí xâm nhập vào cơ thể. không dám tiến lên công kích, mỗi người đều mang theo vẻ sợ hãi nhìn Trương Hằng.

Nhưng Thanh Loan trên bầu trời lại phát ra một tiếng phượng hét. một ngọn lửa màu xanh chói mắt tập trung Trương Hằng, mang theo một cỗ uy thế nung chảy vạn vật. làm cho tu sĩ Hóa Thần kỳ cũng phải rung động.

Trong mắt Trương Hằng chợt lóe đi sắc không ngờ Thanh Vũ thi triển ra thần thông bản mạng lại có thực lực cỡ đó.

Vù! Kéo ra một đoàn lôi điện, bóng người Trương Hằng lao tới trước, hiển nhiên là hắn sẽ không chọi cứng với công kích của Thanh Loan. Nhưng mục tiêu của hắn sẽ là một con yêu thú Hóa Hình hậu Kỳ khác - Hắc Báo.

Khoảnh khắc, Trương Hằng liền tới trước mặt Hắc Báo dài đến mấy trượng, vươn cánh tay không có chút dao động linh khí đặt trên trán đối phương.

Hắc Báo lộ ra thần sắc hoảng sợ. khi tay đối phương đụng lên trán hắn. Nguyên Anh chợt run rẩy, không thể nhúc nhích. Đồng thời, một lực hút mạnh mẽ truyền ra từ trong tay Trương Hằng.

Linh hồn không tự chủ chạy theo lực hút.

Hắc Báo cổ sức gãy dựa, hắc quang trên người run lên. sau Khoảnh khắc đột nhiên khôi phục bình thường.

Thấy vậy, Trương Hằng mới thở ra một hơi. thu tay lại. trên trán toát mồ hôi. Dường như có chút mỏi mệt.

"Tuy rằng Kỳ Hồn Thuật rất tiện lợi, nhưng thực lực mục tiêu quá mạnh mẽ hay gãy dựa quá mức, sẽ làm cho việc thi triển thuật này quá mức khó khăn, tiêu hao rất lớn..."

Linh Hạch trong người Trương Hằng run lên. một dòng ánh sáng màu bạc nhanh chóng lưu chuyển trong cơ thể. bắt đầu nhanh chóng khôi phục Nguyên khí cho Trương Hằng.

Từ khi tiến vào Tinh Hạch KỶ, ngưng kết ra Tinh Hạch trong đan điền, tốc độ khôi phục của Trương Hằng lộ rằng đã mạnh hơn trước. Hơn nữa theo không gian trong Tinh Hạch mở rộng, tốc độ này còn có xu thế tăng cường.

- Bắt đầu từ hôm nay, ngươi là linh thú hộ pháp cho Cực Diễm Sơn ta.

Trương Hằng nhàn nhạt liếc Hắc Báo, lạnh lùng nói

- Rõ, chủ nhân.

Hắc Báo hóa thành hình người, quỳ trước mặt Trương Hằng.

Một con yêu thú Hóa Hình hậu kỳ cứ thế mà thần phục Trương Hằng, trong mắt lộ ra kính sợ thật sâu. không có một chút oán hận hay không cam lòng, tựa như một nô lệ.

- Cái gì...

Tất cả yêu thú nơi này đều kinh sợ. Rung động với thể cực biến hóa trước mắt.

Những yêu thú Hóa Hình Kỳ còn lại trên bầu trời, bao gồm cả Thanh Loan cũng ngẩn ra, vẻ mặt mang theo thần sắc nghi ngờ, hoảng sợ... Ánh mắt nhìn Trương Hằng tràn ngập sợ hãi.

Phốc!

Ngọn lửa xanh rơi trên mặt đất, xuất hiện một cái hố sâu mấy trượng, nham thạch ở bên trong cũng đã biến mất.

Vù một cái, theo ý muốn của Trương Hằng, Hắc Báo hóa thành một cái bóng kích động tiến lên Cực Diễm Sơn sau đó nhìn chăm chăm đám yêu thú bên ngoài như hổ rình mồi. những đồng bọn bây giờ đã bị hắn coi là địch nhân.

- Người làm gì với hắn...

Huyết Giao Long chất vấn. tròng mắt đỏ máu tản ra một cỗ hàn ý. Nhưng không che giấu được sợ hãi trong lòng.

- Hôm nay, trong bốn người các ngươi còn phải chết một người, nếu không thì đừng mơ bình yên rời Cực Diễm Sơn...

Trương Hằng không nhìn đối phương chất vấn, sát khí trên mặt dần đậm lên. ánh mắt nhìn chăm chăm ba con yêu thú Hóa Hình Kỳ trên bầu trời.

Thanh Vũ Điểu, Thiết Mộc, Huyết Giao Long.

- Các ngươi lựa chọn chết một cái hay là cùng chết?

Đối mặt một đám yêu thú khổng lồ trên bầu trời, thân hình Trương Hằng có vẻ nhỏ bé như thế. nhưng lời hắn nói lạnh băng đâm sâu vào trong lòng các yêu thú kia.

Chung quy phải chết một người, rốt cuộc lựa chọn ai?

Ba con yêu thú Hóa Hình Kỳ trên bầu trời đều im lặng, vô tình đã bị Trương Hằng gắt gao áp chế mặt tinh thần...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

391. Chương 389: Nguyên Linh Công Kích, Tuyệt Sát!

Bầu trời Cực Diễm Sơn tĩnh lặng lạ kỳ. năm sáu mươi con yêu thú. bao gồm cả ba đại yêu thú Hóa Hình Kỳ cũng không dám hé răng.

Ánh mắt của chúng rơi trên người thanh niên có vẻ nhỏ bé kia, toát ra thần sắc kinh sợ. Bỗng nhiên, một mảnh hoan hô rung trời từ trên Cực Diễm Sơn đánh vỡ mảnh tĩnh lặng này.

Trên dưới Cực Diễm Môn đều ở trong một trạng thái mừng như điên, phần lớn bọn họ đều dùng ánh mắt sùng kính khâm phục nhìn tông chủ dùng lực một người chống lại đông đảo yêu thú.

Bắt đầu từ lúc này, lòng sùng kính của chúng tu sĩ trên dưới Cực Diễm Môn đã tăng lên đến mức tột đỉnh.

Vô tình, Trương Hằng đã sớm trở thành trụ cột tinh thần của Cực Diễm Môn. Chỉ cần một ngày hấn không chết. ý chí chiến đấu của Cực Diễm Môn sẽ không dễ mất đi.

Oong....

Đúng lúc này, Thanh Loan hùng hổ trên bầu trời, ngọn lửa trên người đột nhiên ảm đạm, theo một cổ dao động đặc thù. biến trở về bộ dạng Thanh Vũ Điều, ánh mắt lộ ra thần sắc mỗi một bất lực nhìn Trương Hằng, bắt đầu rơi xuống Cực Diễm Sơn.

- Thanh Vũ!

Thiết Mộc hét lớn một tiếng, hóa thành một cái bóng xanh thật lớn lao xuống đỡ lấy Thanh Vũ Điều.

- Các người đã không chịu chọn lựa, vậy đều ở lại chỗ này đi!

Trong ánh mắt Trương Hằng hiện lên vẻ âm lãnh, trên người bùng lên một cổ lôi điện màu tím. phụ trợ cho hấn như thiên thần hạ phàm. Đồng thời, hai tay của hấn đồng thời ngưng kết ngọn lửa đỏ sậm cùng đoàn băng diễm màu lam.

Ánh mắt nghiêm nghị, hai tay Trương Hằng khép lại. lửa đỏ cùng băng lạnh hòa thành một thể!

Cử động này làm cho chúng tu sĩ cùng yêu thú kinh ngạc không thôi, không ngờ đối phương có thể hòa hợp hai loại pháp thuật thuộc tính tương khắc thành một thể.

Trong truyền thuyết, người đại thần thông có thể làm được điều này dung hòa nước lửa thành một thể, làm cho uy lực pháp thuật tăng lên gấp mấy lần. Nhưng Chỉ có người đồng thời nắm giữ hai loại thần thông băng hỏa mới có thể làm được một chút, mà không phải có nghĩa Chỉ là thi triển hai hệ pháp thuật băng hỏa.

Khi băng diễm cùng Hỏa Diễm hợp thành một thể. sắc mặt đám người Thiết Mộc biến đổi. một cổ cảm giác nguy cơ mãnh liệt xuyên thẳng tâm linh.

- Thiết Mộc đại bá. ngài không cần lo lắng cho con. đi mau!

Thanh Vũ Điều đại thương nguyên khí hô to với Thiết Mộc. ánh mắt cũng toát ra thần sắc phức tạp liếc Trương Hằng lạnh nhạt cách đó không xa.

- Không được! Ta làm sao có thể bỏ lại con. nếu không làm sao ăn nói được với phụ thân đã chết của con.

Thiết Mộc mắt lóe lệ quang, hung hăng chớp lấy Thanh Vũ Điều kéo nàng chạy lên cao.

Nhưng sau lưng truyền đến tiếng bùm bùm. tiếp theo là từng cơn gió rít tràn đầy sát khí Trong lòng bàn tay Trương Hằng bộc phát ra một làn sóng xanh đỏ giao nhau, lập tức bao phủ hai người bên trong.

- A.....

Thiết Mộc hét thảm một tiếng, thân thể yêu thú vô cùng mạnh mẽ trước mặt cơn sóng xanh đỏ này liền phun ra mảnh máu thịt, vô cùng thê thảm.

Nhưng làm yêu thú Thanh Thiết Thần Ưng tiếp cận thần thú, lực phòng ngự cùng lực sinh tồn của Thiết Mộc cực kỳ mạnh, trong cơ thể đột nhiên bùng phát ra hào quang màu xanh nhàn nhạt, hình thành một vòng bảo hộ như thực chất bên ngoài thân thể.

Rót vào máu tươi, vòng bảo hộ phòng ngự màu xanh kia lóe ra những ký hiệu màu máu, lập tức bùng lên huyết quang làm cho vòng bảo hộ phòng ngự mạnh lên vài phần.

- Con đi mau. giao kẻ này cho ta. cho dù liều mạng ta cũng phải giết hấn.

Thiết Mộc hung hăng dùng sức đẩy Thanh Vũ Điều, ném nàng ra xa mấy dặm.

Tiếp đó, ánh mắt âm độc nhìn chăm chăm Trương Hằng, ký hiệu màu máu cùng vòng phòng ngự màu xanh xám rung động, cuối cùng bám lên thân thể hắn.

Khi hai đoàn hào quang biến mất, bên ngoài thân thể hắn bọc một tầng xanh xám xa xưa, lóe sáng như kim loại, tạo một loại ảo giác không thể công phá.

Đây là thần thông bản mạng của Thanh Thiết Thần Ứng - Thanh Thiết Vô Ngân.

Dưới trạng thái này, lực phòng ngự cùng tốc độ của Thiết Mộc đều tăng gấp đôi. ngay cả lực công kích cũng tăng cường không ít. đủ để chống lại tu sĩ Hóa Thần sơ kỳ mà không thua. Đây cũng là nguyên nhân hắn từng sống Vô Ưu Lâm mấy vạn năm, vẫn sống dễ chịu yếu thế.

Vù! Thiết Mộc hóa thành một thanh kim loại sắc bén. chớp mắt đến trước người Trương Hằng. móng vuốt sắc bén xoạt một cái, đâm vào cổ họng hắn. một cổ lạnh băng đâm sâu vào cốt tủy làm Trương Hằng cũng phải rung động.

Vung nắm đấm mang theo những đốm sáng bạc. Trương Hằng cứng rắn chọi một kích của Thiết Mộc.

Ầm! Tiếng kim loại va chạm vang lên chói tai, đỉnh tai nhức óc làm khí huyết sôi lên.

Trương Hằng cùng Thiết Mộc đồng thời lui ra vài thước mới miễn cưỡng ổn định thân hình.

- Hừ. ta xem thần thông bản mạng của người có thể duy trì được bao lâu...

Trương Hằng vẻ mặt lạnh nhạt, thân hình chợt lóe đột nhiên kéo ra khoảng cách với Thiết Mộc, trong lòng nhanh chóng suy nghĩ: Thiết Mộc thi triển thần thông bản mạng hoàn toàn có thể chống lại tu sĩ Hóa Thần sơ kỳ. lúc trước Vũ Vô Cực làm sao chiến thắng được đối phương?

Rất nhanh, trong đầu hắn chợt lóe linh quang, rốt cuộc tìm được sơ hở duy nhất của Thiết Mộc.

Trở thành một khối kim loại, bất luận là lực công kích, phòng ngự, tốc độ của Thiết Mộc đều đạt mức hoàn mỹ. ở trình độ này hoàn toàn không sợ đại tu sĩ Hóa Thần sơ kỳ.

Nhưng dù sao bản thân Thiết Mộc không phải Thần thú, dù là Thần thú cũng phải có sơ hở.

Thiết Mộc thấy Trương Hằng cố ý kéo dài, liếc về phía Huyết Giao Long, ra hiệu cho hắn cùng giáp công Trương Hằng.

Huyết Giao Long hiểu được ý của Thiết Mộc. hắn ngửa mặt rống to một tiếng, thân thể đột nhiên hóa thành một đoàn ánh sáng màu máu đột nhiên lao về phía Trương Hằng, cũng kéo theo một cỗ lực lượng làm Trương Hằng cảm thấy khí tức nguy hiểm mịt mờ.

Đây là bản mạng sát chiêu của Huyết Giao Long - Huyết sắc Thôn Phệ. Đối mặt thần thông bản mạng của hai đại yêu thú Hóa Hình đỉnh phong, dù là thực lực Trương Hằng sánh với tu sĩ Hóa Thần cũng phải hoảng sợ. thân hình hóa Thành tàn ảnh kéo lại Khoảng cách với hai yêu thú này.

Nhưng Trương Hằng không dám thi triển Tiểu Na Di Thuật hoặc là chạy trốn quá xa: dù hắn có nắm chắc thoát khỏi hai yêu thú Hóa Hình đỉnh phong công kích, nhưng sơn môn cách đó không xa thì lại không thể chịu nổi hai con yêu thú biến thái tạm thời có thể chống lại Hóa Thần.

Ngay lúc này, Trương Hằng đột nhiên cảm nhận được một trận bất an. hắn cảm giác như trong xa xăm có một con rắn độc đang mắt lạnh nhìn chăm chăm mình. Một khi mình lộ ra sơ hở sẽ bị đối phương đả kích chí mạng.

Từ không lâu trước, hắn đã cảm nhận được ánh mắt ngầm giám sát. nhưng thực lực người ẩn giấu kia hiển nhiên ở trên hắn, dù Trương Hằng nhiều lần dùng thần thức đảo qua khu vực xung quanh, cũng không phát hiện được dấu tích gì.

Nói cách khác, hiện giờ địch nhân mà Trương Hằng phái đối mặt không chỉ có hai con yêu thú Hóa Hình đỉnh phong khó chơi này, có thể còn có tồn tại càng mạnh mẽ hơn.

Hít một hơi thật sâu, Trương Hằng đột nhiên Tiểu Na Di xuất hiện ở bên trong trận pháp Cực Diễm Môn.

Hắn lựa chọn phòng thủ!

- Tất cả tu sĩ Trúc Cơ Kỳ trở lên, hợp lực đưa pháp lực vào trong trận pháp.

Trương Hằng hạ lệnh với tất cả đệ tử trên dưới Cực Diễm Môn.

Chỉ thấy tay hắc bản ra một đạo hào quang màu đỏ sậm. rót vào trận pháp vòng bảo hộ đỏ nhạt. Đồng thời, phân thân cùng tạo thân của Trương Hằng cũng làm hành động như thế, cùng đưa pháp lực vào đại trận hộ phái.

Có tông chủ Trương Hằng tọa trấn Lúc này, trên dưới Cực Diễm Môn đồng lòng, cùng nhau toàn lực phòng thủ. Thiết Mộc cùng Huyết Giao Long trên trời cao trao đổi ánh mắt, cũng không đoán được Trương Hằng lại đột nhiên chuyển tư thế phòng thủ - chẳng lẽ hắc phát hiện điều gì hay sao?

Đương nhiên, mặc kệ từ mặt nào, Trương Hằng làm như thế rõ ràng là sáng suốt. Có tu sĩ thực lực Hóa Thần Kỳ như hắc bản tham dự, Thiết Mộc cùng Huyết Giao Long muốn công phá đại trận hộ phái Cực Diễm Sơn là một chuyện rất khó. Hơn nữa theo thời gian trôi đi. thần thông bản mạng của Thiết Mộc cũng không kiên trì bao lâu, ngược lại sẽ cho Trương Hằng cơ hội.

Ngay lúc đó, Thiết Mộc cùng Huyết Giao Long đột nhiên nhìn nhau, không nói hai lời cùng kéo lũ yêu thú trên bầu trời công kích xuống dưới.

Thiết Mộc đứng ngay hàng đầu, hóa thành một thanh vũ khí kim loại xoạt một cái cắt ngang không khí. vừa lúc đánh trúng vòng bảo hộ trận pháp.

Rắc!

Vòng bảo hộ trận pháp lập tức xé ra một chỗ hở dài mấy thước.

Nhưng toàn phái Cực Diễm Môn cung cấp pháp lực. chỗ hổng này bắt đầu khép lại rất nhanh.

Phốc! Theo huyết quang tận trời buông xuống, giao long màu máu Hóa Thần thành một đoàn ánh sáng đỏ máu thật to phá vỡ chỗ hổng này thêm mấy trượng.

Trên dưới Cực Diễm Môn bận tới mảy tới mảy. Tử Cực tán nhân, phân thân Trương Hằng. Hắc Báo cùng lao lên tiền tuyến, muốn ngăn cản quân đoàn yêu thú công kích.

KỶ lạ là Trương Hằng không ra tay, hắc bản lẳng lặng đứng tại chỗ. Bỗng nhiên, Chỉ thấy đôi mắt hắc bản hiện ra hai điểm sáng màu bạc, tiếp đó sau lưng hắc bản hiện ra một nam tử thanh niên màu bạc không thực thể.

Nam tử màu bạc kia giống y như Trương Hằng. ngay cả thần thái cử chỉ đều không có khác biệt. Theo hắc bản xuất hiện, một cỗ uy áp hùng hồn sinh ra, làm cho tu sĩ ở đây khó chịu không chịu nổi. kẻ tu vi thấp trực tiếp té xuống đất.

Đây đúng là Nguyên linh của Trương Hằng!

Vù! Nguyên linh của Trương Hằng hóa thành hư vô, ngay sau đó liền rơi trên thân thể Thanh Thiết Thần Ung, thoáng chớp mắt liền quay trở vào cơ thể, biến mất không thấy.

Thân ưng cứng cỏi của Thiết Mộc đột nhiên dừng lại. trong mắt không có thần quang, Nhưng trong đầu lại rơi vào hoàn cảnh nghiêng trời lệch đất, tựa như rơi vào địa ngục nhân gian, truyền ra những đợt kêu thảm.

Một cái hư ảnh thanh niên ánh bạc lơ lửng. đang từng quyền từng quyền đánh vào Nguyên Anh của hắc bản!

Ầm! Ầm! Ầm!

Giống như sấm rền đánh lên Nguyên Anh của Thiết Mộc. dù là cường độ thần thức của hắc bản tiếp cận Hóa Thần Kỳ. vẫn không chống lại được nguyên linh của Trương Hằng công kích như bão táp.

Lúc trước Long Hồn Quán Thân của Vũ Vô Cực chẳng qua là trói buộc Nguyên Anh Thiết Mộc ở một mức nhất định, còn Trương Hằng công kích thần hồn lại có thể trực tiếp đả kích Nguyên Anh đối thủ.

Ngay sau đó, một tiếng rít gào đến từ linh hồn vang lên, thân ảnh Thiết Mộc rơi khỏi bầu trời, thi thể rần rần rơi từ trên trời xuống.

Xoạt! Hư ảnh thanh niên màu bạc nuốt Nguyên Anh vào trong người, lộ ra bộ dạng thỏa mãn. sau đó không có ý tốt liếc Huyết Giao Long, mục tiêu kế tiếp chính là hắc bản.

Huyết Giao Long không rét mà run. thân thể huyết giao khổng lồ khôi phục bình thường, hoảng sợ nhìn nguyên linh Trương Hằng, theo bản năng muốn bỏ trốn.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

392. Chương 390: Giao Long Hoàng.

Nguyên linh của Trương Hằng cũng không đuổi theo Huyết Giao Long, một khi nguyên linh rời thân thể quá xa, sẽ mất đi không chế thân thể, dễ rơi vào hoàn cảnh nguy hiểm.

Vù một cái, nguyên linh tiến vào thần thức hải của Trương Hằng, bắt đầu nhanh chóng luyện hóa Nguyên Anh của Thiết Mộc.

Từng điểm sáng màu bạc trong suốt tràn ra từ Nguyên linh của Trương Hằng, bắt đầu lớn mạnh linh hồn bên trong cùng thần thức hải bên ngoài. Thông qua phương pháp này nâng cao tu vi tinh thần, không ngừng cường hóa bản chất linh hồn cùng cường độ thần thức.

- Cuối cùng có một ngày, bộ tộc yêu thú ta sẽ dẫn hàng tỷ con dân san bằng Cực Diễm Môn. san bằng giới tu chân nhân loại...

Đúng lúc này, Huyết Giao Long chạy ra trăm dặm phát ra tiếng rít gào không cam lòng, thần thức truyền âm về phía Cực Diễm MÔN tiếng thét hùng hồn làm cho tu sĩ nhân loại phải biến sắc.

Vừa nghe lời này. Trương Hằng vốn không định truy kích, trong mắt hiện rõ sát khí:

- Muốn chết!

Cái gọi là nhỏ cỏ phải nhổ tận gốc. Trương Hằng sao lại làm chuyện thả hổ về rừng?

Hóa thành một đoàn ánh sáng màu bạc cùng một tia lôi điện màu tím. trong chớp mắt Trương Hằng nhảy ra mấy dặm, đuổi theo Huyết Giao Long đã bỏ chạy, trong lòng sớm hạ quyết tâm bất luận thế nào cũng phải chém giết con yêu này!

Sau đó vừa đuổi ra hơn mười dặm, Trương Hằng đột nhiên ngừng lại. ánh mắt quét nhìn bốn phía, lạnh băng nói với không khí:

- Các hạ âm thầm nhìn trộm đã lâu, hơn nữa Thành công tiêu hao không ít pháp lực tâm thần của Trương mỗ hiện giờ có thể đi ra rồi chứ...

Theo Trương Hằng lên tiếng, không gian xung quanh rung động, hào quang vàng kim lưu chuyển, xuất hiện một vị trung niên mặc áo bào vàng, ánh mắt lạnh nhạt nhìn Trương Hằng nhẹ giọng nói:

- Không ngờ giới tu chân Triệu quốc thật đúng là sinh ra một vị đại tu sĩ Hóa Thần kỳ... Chẳng qua người gặp ta, vậy hôm nay là ngày người ngã xuống.

Trung niên áo bào vàng này đứng trước người Trương Hằng, hai người cách nhau không đủ một trượng, hai bên tùy lúc có thể phát huy công kích như lôi đình.

Trương Hằng cười khê:

- Chỉ bằng một con yêu thú Hóa Hình Kỳ như người. cùng đám lớn lối như thế? Trương mỗ cho người thêm một vạn năm. người cũng không tổn thương được ta chút nào.

Tuy rằng có thể cảm nhận được khí tức nguy hiểm đến từ trung niên áo bào vàng này. Nhưng trên lời nói thì Trương Hằng sẽ không có chút yếu kém.

- Người biết ta là ai không?

Trung niên áo bào vàng không để ý lời châm chọc của Trương Hằng, cười hỏi.

Trương Hằng suy nghĩ một lát, nhớ lại khi nói chuyện cùng Từ Huyền. trong lòng bỗng nảy dựng, mới phun ra mấy chữ:

- Giao Long Hoàng...

Giao Long Hoàng, một trong bốn đại Vương Giả thế giới yêu tộc giới tu chân Tam Tinh Vực. thông lĩnh tất cả yêu thú trong Triệu quốc, thực lực vô cùng mạnh mẽ. vượt xa Hóa Thần Kỳ bình thường.

- Ha ha, biết danh hào bốn hoàng, còn dám kiêu ngạo?

Trên mặt trung niên áo bào vàng dần dần thu liễm vẻ tươi cười, thay vào đó là sát ý đậm thẳng linh hồn:

- Trong ba chiêu, bốn hoàng có thể diệt sát người!

Trong ba chiêu diệt sát một vị tu sĩ mới vào Hóa Thần, có thể được hay sao?

Trương Hằng cười lạnh nội:

- Trong vòng ba chiêu giết Trương mỗ? Hừ hừ. ta không tin. ở Tam Tinh Vực này. dù là có người giết được ta. tuyệt đối không phải là người. Nếu Trương mỗ có thể được gọi là Bất Tử Tà Đế, nào phải nói không?

Đối mặt Giao Long Hoàng thống lĩnh tất cả yêu thú ở giới tu chân Triệu quốc. Trương Hằng bất ngờ cương quyết không chút chịu thua, mắt lạnh nhìn chằm chằm đối phương.

- Người trẻ tuổi, người không cần cần rõ. Năm đó khi bốn hoàng tung hoành Tam Tinh Vực. Chỉ sợ người còn chưa sinh ra. Không bằng thế này. người giao ra kẻ nắm giữ Dẫn Lôi Phủ, hoặc là nói ra hạ lạc của người này. có lẽ bốn hoàng sẽ bỏ qua Cực Diễm Môn của người. Còn bằng không, dù là người có thể bỏ chạy khỏi tay bốn hoàng. Cực Diễm Môn vẫn sẽ không thoát khỏi vận mệnh diệt môn.

- Người phải cân nhắc thận trọng, đắc tội yêu tộc ta sẽ có hậu quả thế nào.

Giao Long Hoàng bất ngờ nhường bước, không lập tức dùng võ lực giải quyết. bởi vậy đủ thấy tuy đối phương là yêu thú nhưng trí tuệ không kém gì nhân loại, thậm chí còn vượt xa người thường.

Thấy thế, Trương Hằng thoáng hiện vẻ do dự. trong lòng nhanh chóng suy nghĩ.

Thật lâu sau, hần lạnh nhạt nói:

- Trương mỗ căn bản không biết người nắm giữ Dẫn Lôi Phủ hướng hồ người kia vốn không phải là tu sĩ giới tu chân Triệu quốc ta...

Trong ánh mắt vàng kim của Giao Long Hoàng hiện lên thần sắc không cam lòng, hỏi:

- Chẳng lẽ hần đã sớm chạy trốn tới Sở quốc...

Trương Hằng cười nhạo nói:

- Thì ra các người đã sớm biết tung tích của người kia. vì sao không đi Sở quốc đuổi giết hần?

Giao Long Hoàng cường chế tức giận nảy sinh trong lòng, biểu tình trên mặt đột nhiên trở nên lạnh băng, nhìn chằm chằm Trương Hằng nói:

- Vừa rồi người giết nhiều con dân Yêu tộc của ta, thậm chí ngay cả Thiết Mộc cũng chết trong tay người, bốn hoàng sao có thể cho người sống trên đời này?

Nói tới đây, lạnh băng cùng sát ý trong mắt Giao Long Hoàng như hóa thành thực chất, vung tay hung hăng chụp tới Trương Hằng.

- Quả nhiên là súc sinh...

Trên mặt Trương Hằng hiện lên một tia châm biếm, cũng không cảm thấy bất ngờ với việc Giao Long Hoàng đột nhiên ra tay.

Vù!

Nhìn bàn tay ngày càng to lên, Trương Hằng không chút lùi bước, hít một hơi thật sâu đánh ra một quyền. Hắn biết rõ lúc này mình gặp phải đối thủ là một trong bốn đại vương giả thế giới yêu thú Tam Tinh Vực. Không phải tu sĩ Hóa Thần kỳ bình thường có thể so sánh.

Ầm!

Quyển chưởng giao nhau, Giao Long Hoàng không chút lay động, tựa như thái sơn.

Còn Trương Hằng lại liên tục lùi ra mấy trượng mới đứng vững được, khoe miệng tràn ra tia máu đỏ sẫm, đã bị thương không nhẹ.

Giao Long Hoàng thân là yêu thú Hóa Hình đỉnh phong, thân thể nghiêm nhiên vượt xa Thiết Mộc và Trương Hằng.

Đáng sợ hơn là Giao Long Hoàng còn chưa hóa thành bản tôn. một khi hóa thành bản tôn năng lực thân thể sẽ tăng lên không Chỉ gấp đôi.

Như thế đáng sợ cỡ nào! Chẳng lẽ hắn là Thần thú?

Nên biết, Thiết Mộc Hóa Hình đỉnh phong là tồn tại tiếp cận Thần thú. còn Giao Long Hoàng mạnh hơn hẳn không Chỉ một chút.

Đối mặt kẻ địch như thế, Trương Hằng phải làm gì.

Hắn có thể chạy đi, nhưng còn Cực Diễm Môn thì sao?

- Trong ba chiêu giết người, nếu không từ nay Giao Long Hoàng ta sẽ không trêu chọc Cực Diễm Môn người nữa.

Giao Long Hoàng dùng ánh mắt ngạo nghễ nhìn chằm chằm Trương Hằng, khoe miệng mang theo vài phần khinh miệt, lăm lăm:

- Mấy vạn năm qua, bốn hoàng cũng đã giết mấy tên đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ nhân loại...

Lấy cấp bậc yêu thú Hóa Hình Kỳ chém giết đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ nhân loại cao hơn mình một bậc lớn. bản tôn Giao Long Hoàng này rốt cuộc là thứ gì? Chẳng qua, từ khi Tam Tinh Vực hình thành tới nay. tu sĩ nhân loại thấy qua bản tôn Giao Long Hoàng, phần lớn đã không còn tồn tại.

Số lượng yêu thú toàn bộ Tam Tinh Vực đến hàng tỷ. có thể trôi lên trên, trở thành một trong bốn đại Vương giả thế giới Yêu tộc. đối phương đương nhiên có được lực lượng chấn nhiếp.

Còn so sánh lại, Trương Hằng chẳng qua là tu sĩ có được thực lực mới vào Hóa Thần, làm sao chống lại được. Thậm chí trên bản chất Trương Hằng còn dừng lại ở Nguyên Anh sơ Kỳ, chẳng qua bởi nguyên nhân Luyện Thiên Hóa Địa Công mới có thể đạt tới bước chống lại Hóa Thần sơ Kỳ.

- Ta không tin lời súc sinh nói...

Trương Hằng nhẹ nhàng băng quơ liếc Giao Long Hoàng, trong mắt ngược lại toát ra một tia ý cười.

- Người muốn chết!

Dù là Giao Long Hoàng có hàm dưỡng hơn đi nữa thì cũng phải nổi giận, Huống Chi hắn cũng không phải kẻ khoan hồng độ lượng gì.

Cùng với sát khí nồng đậm, Giao Long Hoàng hóa thành một đoàn hào quang màu vàng nháy mắt lao tới trước người Trương Hằng.

Trương Hằng sớm có dự liệu, thi triển Ngân Quang Thiểm Thuật, chớp mắt biến mất trước đối phương, tiếp đó thân thể lui ra tiếp tục kéo lại khoảng cách với Giao Long Hoàng.

Đúng lúc này, cách đó không xa bay tới một nam tử thanh niên giống ý như Trương Hằng, vù một cái lóe lên đến trước người Trương Hằng.

Lập tức, hai cái Trương Hằng đứng giữa hư không, mắt lạnh nhìn chăm chăm Giao Long Hoàng.

- Thân Ngoại Hóa Thần?

Giao Long Hoàng sửng sốt, tiếp đó cười khẩy nói:

- Một cái phân thân Nguyên Anh Trung Kỳ, có tác dụng gì?

Đúng lúc này, từ trong phân thân Trương Hằng bộc phát ra một cỗ dao động tinh thần mơ hồ vượt xa Nguyên Anh Kỳ.

Nhìn từ khí tức, phân thân Trương Hằng không kém gì bản tôn Trương Hằng.

- Phân thân Hóa Thần Kỳ?

Giao Long Hoàng tràn ngập nghi ngờ khó tin. ánh mắt nhìn chăm chăm hai cái Trương Hằng trước mắt.

Trương Hằng cùng phân thân cùng chung cảnh giới linh hồn. chỉ cần bản tôn Trương Hằng thăng cấp, phân thân liền có thể tăng lên thực lực tiếp cận bản tôn trong thời gian ngắn.

Oong...

Theo ánh bạc lóe lên, hai Trương Hằng hợp thành một thể Nhưng Ngay sau đó, trong một mảnh ánh sáng màu bạc hoa mỹ, chợt lóe lên hai cái Trương Hằng có khí tức cùng bộ dáng không khác gì nhau.

Vù! Vù!

Hai cái Trương Hằng cùng nhắm về phía Giao Long Hoàng, mỗi một hành động đều giống y như đúc, đều vung nắm đấm đánh về phía đầu Giao Long Hoàng, trên nắm tay bao phủ một ngọn lửa màu bạc.

Ầm ầm!

Giao Long Hoàng ánh mắt lạnh lùng vung tay lên. một quyền đánh một cái Trương Hằng bay ra mấy trượng, ngân diễm lan tràn trên người hắn bị một tầng hào quang màu vàng cản trở.

Nhưng một cái Trương Hằng bên hông, một quyền vừa lúc đánh lên ngực hắn.

Một tiếng nổ lớn như đánh trúng kim loại. Giao Long Hoàng đứng tại chỗ không chút tổn thương, bên ngoài thân thể bao phủ một tầng ánh vàng như thực chất. Khi nắm tay Trương Hằng đánh trúng người đối phương, Chỉ làm cho mảnh ánh sáng vàng kia thoáng chớp lên.

Trương Hằng biến sắc. không ngờ lực phòng ngự của đối phương mạnh mẽ đến thế

Vù vù!

Hai cái Trương Hằng lập tức bắt đầu di động tốc độ cao. quay xung quanh Giao Long Hoàng phát động công kích liên tục hai người phối hợp vô cùng nhuần nhuyễn.

Tuy rằng Giao Long Hoàng vô cùng mạnh mẽ. Nhưng nếu phải đồng thời đối phó hai cái Trương Hằng thì cũng không cách nào tạo ra tổn thương quá lớn cho đối phương. Bởi vì hắn cùng lúc tiến công, cần phải giữ một nửa tâm tư phòng ngự.

Lực phòng ngự của Giao Long Hoàng dù là biến thái, Nhưng cũng không thể hoàn toàn không để ý tới công kích của tu sĩ Hóa Thần Kỳ, một khi lộ ra sơ hở cũng có khả năng bị thương.

Cứ như thế, Giao Long Hoàng cùng Trương Hằng chiến đấu hai ba canh giờ ở gần Cực Diễm Sơn cũng không chia ra thắng bại. Hai bên đều không dùng tới đòn sát thủ gì, dường như đều có ý thử.

Theo thời gian trôi qua, chiến đấu giữa hai người đã thoát khỏi phạm vi Thanh Hồ Sơn. dù sao cũng là chiến đấu giữa người tu chân, không gian chiến đấu rất lớn.

Trong lúc chiến đấu, Trương Hằng vội liếc tình huống xung quanh, lại phát hiện đi đến phạm vi thể lực Tán Tu Minh.

- Làm nóng chân dứt...

Rốt cuộc. Giao Long Hoàng lộ ra thần sắc không kiên nhẫn, trên người đột nhiên tán mát ra một cổ long uy vô hình, linh khí hùng hồn trong thiên địa kịch liệt rung động.

Trong một mảnh ánh sáng màu vàng chói lọi. trên đầu Giao Long Hoàng hiện ra sừng rồng, cánh tay biến thành vuốt rồng, trên người ngưng kết một tầng vảy rồng màu vàng óng.

Long long long! Hoàng Kim Giao Long!

Trong phút chốc, thực lực Giao Long Hoàng từ Hóa Thần sơ kỳ tăng lên tới Hóa Thần trung kỳ, tăng lên đến hơn gấp đôi.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàng Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

393. Chương 391: Giác Tỉnh (thượng).

Trên không Tán Tu Minh, Giao Long Hoàng với hình thể nửa giao nửa người đứng sừng sững trong một mảnh quang huy màu vàng chói mắt. Trên người hắn có phiến phiến kim lân, long sừng, long trảo, tản mát ra khí tức cổ xưa, làm cho người ta hô hấp cũng phải dồn dập.

Hai thân hình Trương Hằng chia làm hai bên sườn nó, trong mắt cũng hiện lên một đạo dị sắc, cũng không mạo muội ra tay. Nhưng trong nội tâm Trương Hằng kỳ thực đã sinh ra vài tia thối ý. Giao Long Hoàng trước mắt hiển nhiên đã vượt qua cực hạn mà hắn có thể đối phó.

Nhưng nếu Trương Hằng đơn giản thế đã bỏ chạy thì cũng là điều không có khả năng. Nếu không tạo thành cho đối phương một ít thương tổn có tính thực chất thì dù Trương Hằng chạy trốn, Giao Long Hoàng cũng sẽ không bỏ qua cho Cực Diễm Môn, thậm chí trực tiếp dùng sức một người, hủy diệt toàn bộ Cực Diễm Môn.

Ngược lại, giả như Trương Hằng liều mạng hao tổn nguyên khí hoặc trả giá thảm trọng, khiến đối phương phải chịu đả kích thì với thân mình bị thương, Giao Long Hoàng khẳng định không dám dừng chân ở thế giới nhân loại lâu. Dù sao thế giới nhân loại cũng có đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ, với khí tức cường thịnh của Giao Long Hoàng, hiện thân ở Triệu Quốc khẳng định cũng đã khiến những đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ khác chú ý.

- Tốc chiến tốc thắng...

Giao Long Hoàng thu liễm khí tức cường đại trên người, sát khí và sự băng lãnh hòa làm một. Hắn cũng hiểu rõ không thể dừng chân ở thế giới nhân loại quá lâu, một khi khiến ba đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ Triệu Quốc cùng tới thì dù là hắn cũng khó thoát khỏi nguy cơ bỏ mạng.

Xoát xoát!

Giao Long Hoàng vừa mới sinh ra ý đồ công kích, hai thân hình Trương Hằng đã hóa thành lưu quang màu bạc, từ hai bên sườn hắn công kích tới.

Trong đó, trên một người Trương Hằng dâng lên hào quang màu đỏ sậm cực nóng, trong lòng bàn tay cũng ngưng tụ một đoàn quang đoàn Hỏa Diễm màu trắng đáng sợ, nhiệt độ bốn phía cũng nhanh chóng gia tăng, đủ để nháy mắt tan chảy sắt thép.

Mà một Trương Hằng khác, ngoài thân lưu chuyển một tầng băng tinh màu lam, bàn tay hiện lên một mảnh quang mang đồng khí đủ đông lạnh linh hồn, không khí quanh thân cũng trở nên ngưng kết, những băng châu liên tiếp hình thành và rơi xuống.

Hỏa Diễm và băng diễm ảnh hưởng hai khu vực, hình thành linh vực cực nóng và cực lạnh.

Phốc.

Vượt ra ngoài dự đoán của Giao Long Hoàng, hai Trương Hằng vừa tới gần người hấn đột nhiên đổi hướng, sau đó băng diễm và Hỏa Diễm trọng điệp trước người hấn.

Ông—

Băng hỏa giao kích, không gian bốn phía lâm vào ngưng kết, một cỗ khí tức đáng sợ trống rỗng sinh ra.

Xoát xoát!

Hai Trương Hằng đã sớm biết, lập tức lóe lên lùi ra trăm trượng.

Giao Long Hoàng cũng không ngu ngốc, khẳng định biết không thể dùng thân thể đối kháng với nguyên đầu băng hỏa bạo phát này.

Vẽn vện chỉ chậm hơn Trương Hằng một chút xíu, Giao Long Hoàng hóa thành một đạo tàn ảnh, biến mất tại chỗ, thối lui cả trăm trượng ra sau.

Ông—

Một đạo khí lăng khùng bổ với ánh sáng hai màu đỏ và lam bùng nổ, tản mát về bốn phương tám hướng. Không gian xung quanh cũng trở nên run rẩy. Giao Long Hoàng tuy rằng thoát đi kịp lúc nhưng vẫn bị ảnh hưởng.

Phốc!

Trên người Giao Long Hoàng liền có mấy chỗ lân phiến bị phá vỡ, máu tươi bắn ra tung tóe, hiển nhiên cũng bị thương đôi chút.

Hai Trương Hằng trên mặt cũng hiện lên chút tái nhợt, trong mắt cũng hiện lên vẻ tiếc nuối. Một kích vừa rồi hiển nhiên tiêu hao của hấn không ít nguyên khí. Nhưng đối với người nắm giữ hai loại thần thông hỏa hệ và băng hệ như hấn thì tiêu hao này cũng không phải là trí mạng!

Trong đan điền hấn, linh hạch tràn đầy từng đạo quang lưu màu bạc, lưu chuyển khắp tứ Chi bách hải của hấn, bắt đầu khôi phục nguyên khí.

Giao Long Hoàng ở xa xa sắc mặt cũng dần âm trầm, kim quang liền lóe ra, vết thương trên người cũng nhanh chóng khép lại.

- Người đáng chết!

Sát khí trong mắt Giao Long Hoàng càng lúc càng đậm, đột nhiên phát ra một tiếng long ngâm chấn thiên, khiến cho tất cả sinh linh trong phạm vi trăm dặm cũng phải run sợ. Trương Hằng biến sắc, tâm thần cũng hơi rung động.

Giao Long Hoàng không biết được theo tiếng long ngâm này, trong một nơi bí mật ở gần Tán Tu Minh, Vũ Vô Cực đang bế quan tu luyện đột nhiên ôm đầu kêu lên đau đớn, không ngừng lăn lộn trên mặt đất...

Hóa thành một đạo tia chớp màu vàng, Giao Long Hoàng chớp mắt đã tới trước người Trương Hằng.

Ba ba!

Giao Long Hoàng vươn long trảo lóe ra kim quang băng hàn, nhanh chóng giao phong với hai Trương Hằng.

Ba thân ảnh lập tức đan vào nhau, triển khai một hồi vật lộn chưa từng có ở Triệu Quốc. Linh khí dư ba cường đại khoách tán ra bốn phía, khiến cho toàn sơn phong phát ra từng trận âm thanh ầm ầm. Cả khi vực này như có cự thú hoang dã hiện thân, tu sĩ nhân loại không dám tới gần trong phạm vi mười dặm.

Nhất thời, thiên địa lâm vào biến sắc, vô số đóa mây đen ngưng tụ trên bầu trời, lôi điện nhoáng lên liên tiếp.

Một gã tu sĩ Kết Đan Kỳ không kìm nổi tò mò, đưa thần thức tham nhập vào trong đó để quan sát. Kết quả một đạo linh khí dư ba cường đại thổi quét tới, tâm thần hấn nháy mắt bị thương, khóe miệng tràn ra máu tươi, sau đó hoảng hốt bỏ chạy, sợ tới mức hồn phi phách tán.

Tu sĩ Nguyên Anh Kỳ mới miễn cưỡng nắm được cuộc chiến đỉnh phong ở trung tâm nhưng cũng phải sợ hết hồn.

Vén vện chỉ giao phong một lúc, hai đạo thân hình màu bạc mang theo một mảnh huyết lưu đã bay lùi ra hai dặm, từng đạo lôi điện không ngừng nổ vang!

- Hừ! Sao có thể chạy được!

Trong con người Giao Long Hoàng hơi hiện lên một chút châm biếm, quang huy màu vàng nhoáng lên, bắt đầu nhanh chóng giật lại khoảng cách với Trương Hằng.

Hai thân ảnh màu bạc đột nhiên hòa thành nhất thể, hiện ra Trương Hằng với những vết thương trên người.

Giờ phút này, trên người hắn có nhiều chỗ bị nứt ra, những vết thương này sâu thấy cả xương cốt, máu tươi giàn dụa, quần áo cũng đã nhiễm hồng. Hai cánh tay hắn đã tê rần, cứng ngắc buông thõng xuống. Trong đó một cánh tay thậm chí còn như bị gãy, khó có thể nhúc nhích.

Trước kia dù nhiều lần hắn bị thương nghiêm trọng nhưng chưa lần nào lại có thương thế khiến người ta nhìn sợ hãi như vậy, lại bị thương ở trên chính phương diện mình am hiểu nhất!

Thực hiển nhiên, là yêu thú Biến Hóa Kỳ đỉnh phong tu luyện hơn mười vạn năm, Giao Long Hoàng thân mình đã vượt qua cấp bậc yêu thú, đã bước vào cấp Thần thú. về phần là Thần thú gì thì Trương Hằng cũng chưa chân chính thấy được bản tôn của đối phương nên rất khó phán đoán.

Nhưng từ trong cổ tích của Tam Tinh Vực, yêu thú có thể vượt cấp giết địch thì rất có thể là Thần thú. Đương nhiên, hiện tại Trương Hằng mới bước vào Tinh Hạch Kỳ, nếu có thể đạt tới tầng ba đại viên mãn thì tình huống cũng sẽ không như lúc này,

Xoát!

Trương Hằng thi triển Tiểu Na Di, nháy mắt lướt đi mười dặm, lam quang nhoáng lên ngoài thân, ngăn cản máu tươi tiếp tục tràn ra. Sau đó, một mảnh quang lưu màu bạc từ trong cơ thể hắn chảy ra, bắt đầu chữa trị thương thế thân thể hắn.

Hừ!

Giao Long Hoàng hiển nhiên sẽ không dùng thuận di nhưng là một đòn thuật thần kỳ nào đó, chớp mắt bay vọt mấy chục dặm, lập tức tiếp cận Trương Hằng.

Thấy tình cảnh này, Trương Hằng đơn giản dừng lại, trong mắt hiện lên vẻ kiên quyết. Hắn cứ đứng tại chỗ chờ đợi Giao Long Hoàng đi tới trước mặt mình.

Trên mặt Giao Long Hoàng hiện lên chút kinh ngạc, lại cũng không có chút sợ hãi nào. Ở thực lực tuyệt đối trước mặt. hắn căn bản không úy kỵ đối phương sẽ làm ra điều gì.

Phốc!

Giao Long Hoàng vươn long trảo ra, lập tức xuyên qua cổ họng Trương Hằng, máu tươi từ cổ họng Trương Hằng phun ra, đầu của hắn từ trên bầu trời rơi xuống đất.

-Ô?

Giao Long Hoàng cảm thấy vô cùng bất ngờ, không nghĩ tới mình lại dễ dàng giết chết đối phương như vậy.

Hắn ngậy người nhìn chằm chằm “thi thể” đang từ trên bầu trời rơi xuống, thần thức mạnh mẽ đảo qua phát hiện đối phương dĩ nhiên đã không còn hô hấp và tim đã ngừng đập.

Nhưng dao động linh hồn lại chưa biến mất!

- Hừ!

Giao Long Hoàng cười lạnh một tiếng, thân thể tiếp tục lướt đi, tính bất sống rồi diệt sát Nguyên Anh Trương Hằng.

Nhưng hắn còn chưa tới gần “thi thể” Trương Hằng thì một mảnh quang huy màu bạc chói mắt đã từ trên người Trương Hằng phóng lên cao, trực tiếp đánh hắn văng xa mấy trượng.

Vô số quang điểm màu bạc từ các nơi trên “thi thể” hắn tràn ra, hình thành quang huy màu bạc vô cùng rực rỡ.

Với tốc độ mắt thường có thể thấy được, đầu và tứ Chi Trương Hằng lần nữa ngưng kết một chỗ, những vết thương lớn nhỏ trên người đã nhanh chóng khép lại.

Chỉ chớp mắt, Trương Hằng đã khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, quang huy màu bạc bên ngoài bắt đầu rút vào trong cơ thể, linh mạch đan điền khẽ ông một tiếng, tràn ngập sức sống vô cùng.

Dục Hỏa Trọng Sinh!

Trong đó đó ngọn lửa, Trương Hằng từ trên mặt đất đứng lên, mái tóc đen đã biến thành màu bạc, theo gió tung bay, lộ ra vài tia ý cảnh tang thương.

- Bất Tử Thân...

Bất kể là Giao Long Hoàng hay là những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đang dòm ngó ở xa xa đều chấn kinh.

Bất Tử Thân, Bất Tử Tà Đế! Những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ âm thầm quan khán đều nhanh chóng nhận ra thân phận Trương Hằng.

- Không ngờ người cũng có được thần thông cùng loại như Bất Tử Thân!

Giao Long Hoàng nhanh chóng khôi phục lại, coi như đã từng gặp qua loại thần thông tương tự như của Trương Hằng.

- Hừ! Muốn đánh bại ta thì có lẽ ngươi làm được nhưng muốn giết chết ta thì cũng là điều không thể...

Về mặt Trương Hằng tràn đầy trào phúng.

- Một khi đã như vậy, ta đây trực tiếp hủy diệt Nguyên Anh của ngươi!

Giao Long Hoàng cười lạnh một tiếng, hiển nhiên biết được sơ hở của Bất Tử Thân.

Chỉ cần diệt sát linh hồn ngươi, Bất Tử Thân dù có mạnh mấy đi nữa cũng chỉ bỏ đi mà thôi!

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

394. Chương 391: Giác Tỉnh (trung)

Xoát!

Giao Long Hoàng lại ập tới, mở ra đôi long trảo, lập tức hình thành một mảnh hào quang màu vàng, cấp tốc bao phủ khu vực nơi Trương Hằng lại.

Màn hào quang màu vàng này có tốc độ cực nhanh, ngay khi Giao Long Hoàng duỗi tay ra đã vây khốn lấy Trương Hằng.

Ầm ầm ầm!

Trương Hằng đương nhiên sẽ không ngồi chờ chết, liên tục đánh ra nhiều quyền, nhưng cũng không thể đánh tan được hào quang màu vàng trước mặt.

Giao Long Hoàng cười lạnh, đôi long trảo liền đánh ra đạo đạo hư ảnh, rất khác với pháp quyết của tu sĩ nhân loại, hình thành một đám ký hiệu màu vàng đặc biệt, truyền ra một cỗ khí tức xa xưa hừng hực thượng cổ. Những ký hiệu màu vàng này dưới sự khống chế của Giao Long Hoàng liền hóa thành một phiến khóa tinh vân, đầu như nông nọc, xâm nhập vào trong màn hào quang bao bọc Trương Hằng.

Lập tức Trương Hằng cảm thấy có một cỗ lực lượng kỳ lạ đang có ý đồ trói buộc nguyên linh của hắn ở thức hải.

Theo chú ngữ và pháp quyết ngày càng nhanh của Giao Long Hoàng, lực trói buộc này càng mạnh hơn.

Đây còn chưa nói Trương Hằng ở trong màn hào quang này còn cảm nhận một cỗ lực ép vô hình, cỗ áp lực này là nhằm vào thân thể hắn, cũng càng lúc càng mạnh. Theo thời gian trôi qua, cỗ áp lực này cường đại tới mức nháy mắt có thể ép nát cự thạch ngàn cân thành bột phấn.

Đây vẫn là Trương Hằng chứ nếu là người khác Chỉ sợ đã sớm bị ép thành một đồng huyết nhục rồi.

- Không thể tiếp tục thế này được...

Trương Hằng biết rằng thật sự không xuất ra đòn sát thủ thì chính mình có thể phải chết như vậy!

- Xuy xuy

Đúng lúc này, từ trong cơ thể Trương Hằng truyền ra một tiếng động rất khẽ.

Ngay sau đó một đạo thể mang màu bạc hoa mỹ từ trong miệng Trương Hằng phun ra, giấy lát đã hóa thành một thanh phi kiếm màu bạc trong suốt, hàn quang tản ra bốn phía.

Kiểm này vừa xuất hiện liền lộ ra một cỗ uy lực vô kiên bất tồi cuộn cuộn, dưới ý niệm khống chế của Trương Hằng đã hóa thành một tia chớp màu bạc, hung hăng đánh về màn hào quang trước mắt.

Răng rắc...

Màn hào quang màu vàng vốn vô cùng cứng rắn liền xuất hiện vô số vết nứt như mạng nhện.

Giao Long Hoàng cách đó không xa sắc mặt liền hơi trắng bệch, hộc ra một búng máu, vẻ mặt khiếp sợ nhìn chăm chú vào Phá Không Kiếm trong tay Trương Hằng.

Tiếp sau, lại một tiếng nổ vang lên, Phá Không Kiếm chém thêm một nhát, khiến màn hào quang này nhanh chóng vỡ nát.

Xoát! Một tay Trương Hằng cầm Phá Không Kiếm, chớp mắt bay tới cạnh Giao Long Hoàng, một kiếm mạnh mẽ bổ tới, giống như tia chớp màu bạc.

Phốc!

Giao Long Hoàng vươn một long trảo với kim mang bao phủ, che trước người mình, hiển nhiên rất kiêng kỵ Phá Không Kiếm trên tay Trương Hằng.

Đầu tiên là một tiếng kim chúc va chạm vang lên, nhưng sau đó long trảo của Giao Long Hoàng bị trăm phá, huyết nhục bay tứ tung, suýt nữa bị chém mất một nửa long trảo.

Hừ—

Được bao phủ trong một mảnh kim quang, hắn nhanh chóng lùi lại, gia tăng khoảng cách với Trương Hằng, ánh mắt nhìn chăm chăm Trương Hằng, trong mắt còn hiện lên vài tia kinh dị:

- Không ngờ người lại nắm giữ một kiện vũ khí có cấp bậc tiếp cận Thông linh pháp bảo... Bốn hoàng lại coi thường người rồi...

- Một khi đã như vậy, hôm nay chính là ngày chết của người!

Trương Hằng thật vất vả mới chiếm được đôi chút ưu thế, sao có thể bỏ qua cho đối phương được! cầm Phá Không Kiếm trong tay, hắn lại lần nữa đâm tới Giao Long Hoàng, lần này mục tiêu chính là một mắt của đối phương.

Giao Long Hoàng thật cũng không có gì kinh hoảng, một thứ gì đó ở sâu trong cơ thể đột nhiên run lên, kim lân bên ngoài thân thể đột nhiên tăng vọt, chớp mắt liền hình thành một kiện long lân khải giáp.

Toàn bộ long lân khải giáp làm cho người ta có cảm giác áp bách cường đại, dù không có lực công kích nhưng cũng khiến chu tu sĩ ngang cấp úy kỵ.

Long lân khải giáp dưới sự gia trì của long nguyên trong cơ thể Giao Long Hoàng, quanh thân lập tức tạo thành một tầng bảo hộ phù văn màu vàng, lộ ra một cỗ khí tức tang thương.

- Người cho là pháp bảo bản mạng của bốn hoàng cũng Chỉ vền vền là một kiện pháp bảo phòng ngự sao?!

Giao Long Hoàng cười lạnh một tiếng.

Nếu cận thận quan sát thì sẽ phát hiện bộ long lân khải giáp này căn bản là một bộ phận thân thể của Giao Long Hoàng.

Xuy

Một đạo tia chớp màu vàng chớp mắt đã đuổi tới gần Trương Hằng.

Tốc độ thật đáng sợ, so với lúc trước phải nhanh hơn mấy lần!

Trương Hằng hoảng sợ, thi triển Tiểu Na Di, lập tức lùi ra hơi hai mươi dặm.

Dưới tình huống bình thường, tốc độ của Giao Long Hoàng cũng tương đương Trương Hằng. Khi hóa thành hình nửa người nửa long thì tốc độ gấp hai lần hẳn, còn lúc này, tốc độ đối phương lại tăng lên tầm vài lần...

Hừ

Mặc kệ chạy trốn như thế nào, tia chớp màu vàng phía sau đều có thể chớp mắt đuổi kịp hẳn.

Leng keng!

Phá Không Kiếm trên tay Trương Hằng liền ngăn cản một lần tập kích bằng long trảo của Giao Long Hoàng, phát ra từng trận tiếng động kim chúc giao nhau đinh tai nhức óc.

Mỗi lần giao kích, cánh tay Trương Hằng cũng phát run lên, một cỗ lực lượng cường đại xuyên thấu Phá Không Kiếm, tiến nhập cơ thể hẳn.

Phích lịch—

Một khắc này, Phá Không Kiếm trong tay Trương Hằng mang theo một mảnh tử lời, chém tới long trảo Giao Long Hoàng, khiến đối phương ngậy ra một chút, dường như chịu ít thiệt thòi.

Thấy vậy, sắc mặt Trương Hằng hiện lên nét vui mừng, vừa đánh vừa lui. Trên Phá Không Kiếm thi thoảng lóe lên từng đạo lôi điện, khi lại từng trận băng vụ lượn lờ khiến cho Giao Long Hoàng trong thời gian ngắn không thể tạo thành uy hiếp có tính thực chất đối với Trương Hằng.

- Đáng chết.

Đình!

Phá Không Kiếm trong tay Trương Hằng đâm tới Giao Long Hoàng, lại bị vòng bảo hộ màu vàng xung quanh bộ khải giáp ngăn chặn, khó có thể tiến tới.

Giao long Hoàng cười âm trầm, thân thể không chút sút mẻ, thì thào lẩm bẩm:

- Gần vạn năm qua, ngươi là tu sĩ nhân loại đầu tiên bức ta phải sử dụng pháp bảo bản mạng...

Pháp bảo bản mạng?!

Trương Hằng hoảng sợ nhìn bộ long lân khải giáp trước người Giao Long Hoàng, thầm nghĩ:

“Bộ long lân khải giáp này rốt cục là pháp bảo cấp bậc gì, lực phòng ngự thật đáng sợ.

Nên biết rằng Phá Không Kiếm trong tay Trương Hằng đã tiếp cận tới Thông linh pháp bảo, giới thân thể cường đại gia trì, lực công kích so với lúc trước gấp không Chỉ hai ba lần! Mặc dù là tu sĩ Hóa Thần trung

kỳ gặp phải công kích cường đại như vậy cũng phải nhượng bộ lui binh. Nhưng Giao Long Hoàng cũng không chút hao tổn gì khi đối kháng một kích này.

Xoát! Thân thể Trương Hằng lùi lại mấy chục trượng, thần nhiên nhìn chằm chằm Giao Long Hoàng:

- Chúng ta còn phải tiếp tục đánh sao?! Người thật sự nếu không đi, chờ những đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ khác tới, Trương mỗ ta nhất định sẽ phối hợp với bọn họ để diệt sát người.

Sắc mặt Giao Long Hoàng hơi đổi, ánh mắt đảo qua người Trương Hằng, lúc đầu cũng hơi có chút tâm động. Giao chiến với Trương Hằng, càng đánh hấn càng cảm nhận được đối phương khó chơi, không chỉ các loại thần thông rất cường đại mà lại có ý thức chiến đấu rất mạnh, thực lực không kém gì những tu sĩ Hóa Thần Kỳ lão làng.

Thật lâu sau đó, Giao Long Hoàng lắc đầu nói:

- Đã muộn rồi... Bọn hoàng không thể lưu người sống trên thế giới này được. Vì ta cảm nhận được tiềm lực lớn lao trong cơ thể người, một khi để người sống thêm mấy trăm ngàn năm, sẽ mang tới cho bộ tộc yêu thú ta rất nhiều uy hiếp.

- Cho nên hôm nay, người chắc - chắn - phải - chết!

Giao Long Hoàng cuối cùng như gầm lên từng chữ một, đôi mắt lộ ra một tia kiên quyết.

- Ta xem người có bản lĩnh gì để giết ta...

Trương Hằng thấy đối phương chấp nhất như vậy cũng không kỳ quái, cười lạnh một tiếng, cầm Phá Không Kiếm trên tay, đập ngân quang động, hình thành từng đạo lôi hồ màu tím, chạy về phía xa xa.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoàng Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

395. Chương 391: Giác Tỉnh (hạ)

Giao Long Hoàng cũng cảm thấy rất đau đầu. Hấn nhận ra thanh niên trước mặt này thật sự rất khó chơi, thủ đoạn đa dạng, cũng rất âm độc.

Ngay khi Giao Long Hoàng đang tức giận vô cùng, trên Phá Không Kiếm lại thoát ra một mảnh lam quang đông lạnh linh hồn, khiến tộc độ của Giao Long Hoàng phải chậm lại.

Dựa theo cách thức lúc trước, Trương Hằng sẽ nhân cơ hội này lập tức gia tăng khoảng cách.

Nhưng lần này, Trương Hằng lại không lùi mà tiến, dùng một phương thức mà Giao Long Hoàng cũng không ngờ được. Khi tới gần, hấn vươn một tay ra điểm vào một mắt Giao Long Hoàng.

Đó là một Chỉ không hề có linh khí dao động nhưng lại có một cỗ dao động mờ mịt khiến linh hồn người ta kinh hãi!

Giao Long Hoàng cũng không ngờ được Trương Hằng lại đột nhiên phản kích, còn dùng phương thức như vậy. Dù sao lực phòng ngự của hấn, bất kể là nơi này, Phá Không Kiếm của Trương Hằng đều không thể thương tổn, Huống Chi là công kích của thân thể?!

Nguy cơ đột nhiên sinh ra!

Phốc!

Một Chỉ không có linh khí dao động lại xuyên qua tầng bảo hộ màu vàng ngoài long lân khái giáp.

Sau đó, đánh thẳng về phía một con mắt, nơi không có lân giáp bao phủ!

Chớp cái, ngón tay quỷ dị cực điểm của Trương Hằng sắp đụng vào mắt Giao Long Hoàng.

Chỉ nghĩ cũng biết nếu ngón tay này đánh được vào mắt đối phương, Giao Long Hoàng không chết cũng bị thương nặng.

Trong thời khắc nguy cơ vạn phần này, Giao Long Hoàng rốt cục làm ra phản ứng chính xác. Một vai mạnh mẽ bao trùm lẫn giáp màu vàng của hắn hung hăng hất về phía ngực Trương Hằng.

Phốc!

Răng rắc!

Cùng thanh âm của cốt cách trước ngực vỡ ra, Trương Hằng lại phun thêm một ngụm máu tươi.

Sau đó, đồng thời với đó, một đạo xạ tuyến màu bạc từ trong miệng Trương Hằng phun ra cùng máu tươi, hóa thành một đạo huyết tiễn, xuyên thủng mắt Giao Long Hoàng.

Đây chính là thần thông chủ tu của Trương Hằng - Phá Diệt Thần Quang!

- Ghhhhh...

Một tiếng kêu thảm từ trong miệng Giao Long Hoàng phát ra, kim quang chói mắt bao phủ toàn bộ thân thể hắn không ngừng co rụt bành trướng.

Không thể nghi ngờ, trong đợt phản kích kinh tâm động phách vừa rồi, Trương Hằng Chung quy thông qua Phá Diệt Thần Quang đã chọc mù một mắt Giao Long Hoàng.

- Bất Tử Tà Đế... Ta hôm nay muốn trừu hồn luyện phách ngươi, cho ngươi sống không bằng chết!

Âm thanh nguyên rửa âm độc thê thảm từ trong quang đoàn màu vàng phát ra, truyền khắp phạm vi cả mấy trăm dặm, khiến cho tu sĩ khu vực Tấn Tu Minh phải hết hồn, còn tướng ma đầu bị phong ấn nào đó xuất hiện trong thiên địa.

Sự phẫn nộ và thù hận của Giao Long Hoàng đã kéo lên cực điểm.

Từ sau khi vinh danh là một trong bốn đại vương giả của thế giới Yêu tộc, hắn chưa từng ném phải nỗi đau nào như vậy! Một con mắt đã bị địch nhân chọc thủng.

Trương Hằng đương nhiên sẽ không ở lại gánh chịu sự điên cuồng của đối phương, sau một Tiểu Na Di, hắn nhanh chóng gia tăng khoảng cách, sau đó kiệt lực lao về phía cấm Tú Sơn Trang.

Cấm Tú Sơn Trang chính là địa phương Từ Huyền ẩn cư, chỉ cần thành công chạy tới đó, liên thủ với Từ Huyền thì có thể đánh lui được Giao Long Hoàng.

Nhưng mà Trương Hằng vừa mới chạy được mấy chục dặm, phía sau đã có một cỗ cuồng phong ập tới, một bóng ma thật lớn đã bao trùm toàn bộ thân thể hắn.

Cùng với một tiếng long ngâm chấn thiên, một con giao long với long lân màu hoàng kim chớp mắt đã bay tới đỉnh đầu Trương Hằng, một cỗ uy áp tuyệt cường truyền tới khiến Trương Hằng kinh hãi không thôi.

Đây là một con giao long giống như chân long, dài tới ba mươi trượng, nghiễm nhiên đã vượt qua cấp bậc giao long, bước vào hàng ngũ Thần thú!

Rốt cục, Giao Long Hoàng đã hiện rõ bản tôn của mình trước thế nhân.

Gần như tất cả những cường giả nhân loại từng thấy bản tôn của hắn đều không thể còn sống.

Long uy, long uy chân chính từ trong giao long với long lân màu hoàng kim này phát ra ra. Từng trận long ngâm khiến tất cả sinh linh trong phạm vi mấy trăm dặm cũng phải run rẩy linh hồn. Đó chính là sự sợ hãi tự nhiên khi sinh vật cấp thấp gặp phải sinh vật cao đẳng hơn.

Ông!

Trên đôi long giác của Hoàng Kim Giao Long tràn đầy ánh sáng hoàng kim, hóa thành một tể tuyến màu hoàng kim dày mấy trượng, nháy mắt đã quán lấy Trương Hằng đang cấp tốc bỏ chạy.

Một cái trối buộc này không chỉ là thân thể mà ngay cả nguyên linh Trương Hằng cũng khó có thể nhúc nhích được.

- Ha ha ha...

Giao Long Hoàng phát ra một trận cười vang, nhưng vì một con mắt bị chọc mù nên lại càng có chút thâm trầm và dữ tợn.

- Ta muốn trừu hồn luyện phách ngươi...

Hoàng Kim Giao Long gào rít, mở ra cái miệng máu to như một căn phòng, chuẩn bị nuốt lấy Trương Hằng vào trong cơ thể để chậm rãi tra tấn.

Ngay lúc này, ở mật địa Tấn Tu Minh, cách nơi này chừng trăm dặm. Hư ảnh hình rồng sau lưng Vũ Vô Cực phát ra một tiếng long ngâm không lớn không nhỏ.

Đây thuần túy Chỉ là một tiếng long ngâm, có sự hoài niệm, ký ức về một thời hồng hoang.

Tiếng long ngâm này vô cùng rõ ràng, lấy Vũ Vô Cực làm trung tâm, lan tràn về mọi phía Ở Tam Tinh Vực,

Một trăm dặm... Một ngàn dặm... Một vạn dặm... Một trăm vạn dặm...

Chớp mắt, tiếng long ngâm này đã truyền khắp Tam Tinh Vực.

Theo sau, nó thoải mái xuyên qua Tử Vực, thoát ra ngoài Tam Tinh Vực, truyền khắp Đông Vân đại lục.

Trải qua vô số địa vực như Tam Tinh Vực, trong đó còn bao gồm một khối khối khu vực chưa bị phong ấn cực kỳ rộng lớn. Nơi đó có mấy vạn triệu người tu chân, số lượng gấp mấy vạn lần so với Tam Tinh Vực.

Giờ khắc này, tất cả tu sĩ có tu vi Nguyên Anh Kỳ trở lên ở Đông Vân đại lục đều không khỏi hết hồn.

Chỉ qua nửa lần hô hấp, tiếng long ngâm này đã truyền khắp không gian Đông Vân đại lục, khiến vô số tu sĩ đỉnh phong lâm vào biến sắc.

Một nơi nào đó trên Đông Vân đại lục, Lạc Hà với một thân nho bào lẳng lẳng đứng nhìn về phía Tam Tinh Vực, vẻ mặt kinh ngạc, thấp giọng nói:

- Là vị đại nhân vật nào của Thượng giới...

Ở một nơi yên bình như thế ngoại đảo tiên. Nơi này có suối nhỏ, nhà gỗ, cầu kiều... bộ dáng vô cùng thần nhiên điềm tĩnh.

Triệu Tinh Nguyệt nhìn về phía Tam Tinh Vực, mặt ngọc toát ra vài tia kinh ngạc. Bên cạnh nàng có một thiếu niên tóc đỏ đang khoanh chân ngồi. Đây chính là đệ đệ Triệu Thụy của nàng ta.

- Thì ra là hắn... Chí cường đệ nhất nhân của ba mươi sáu giới...

Trong căn nhà gỗ truyền ra một thanh âm hơi già nua, cũng hiện lên chút run run.

- Ta ngủ say đã quá lâu rồi...

Vũ Vô Cực ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, đột nhiên dừng lại ở hình ảnh Trương Hằng đang giao phong với Giao Long Hoàng.

Giờ phút này, Giao Long Hoàng đang sắp cắn nuốt Trương Hằng.

Nghe được tiếng long ngâm kia, thân thể cực lớn của Giao Long Hoàng cũng hơi run run, thậm chí run rẩy.

- Buông hắn ra!

Vũ Vô Cực thần nhiên nói, thanh âm không lớn không nhỏ nhưng khiến tất cả mọi người đều nghe được.

Hừ—

Dưới sự sợ hãi cực độ, Giao Long Hoàng với thân thể Hoàng Kim Giao Long hóa thành một đạo trường long màu vàng, chớp mắt tiến xa tới ngàn dặm, biến mất khỏi phạm vi thể lực Tấn Tu Minh.

Ầm!

Trương Hằng từ giữa bầu trời rơi xuống, tạo ra cả một cái hố sâu.

- Ta phải đi... không bằng người cùng ta đi Thượng giới!

Cách xa nhau cả trăm dặm, Vũ Vô Cực nhìn Trương Hằng, coi như không thèm quan tâm tới khoảng cách không gian như vậy.

Trong mắt những tu sĩ khác, hai người Vũ Vô Cực và Trương Hằng coi như không ở trong mảnh không gian này, ngay cả thần thức cũng không nắm bắt được.

- Thượng giới?

Sau khi khôi phục tự do, vẻ mặt Trương Hằng kinh ngạc.

- Ta không đi!

Trương Hằng lắc lắc đầu.

Với thực lực của hắn, nếu đi Thượng giới thì không có năng lực sinh tồn. Hơn nữa, ở Tam Tinh Vực này còn có những thứ hắn chưa thể dứt bỏ, nếu đi Thượng giới cũng phải đợi tới ngày phi thăng.

- Người không đi?

Sắc mặt Vũ Vô Cực phát lạnh, duỗi tay về phía Trương Hằng, trong không gian truyền tới một cỗ rung động.

Chỉ thấy không gian bốn phía xung quanh Trương Hằng bắt đầu lõm xuống, lộ ra lực lượng nguyên thủy tới Đền một mảnh bên trong.

Vũ Vô Cực vừa ra tay, từ không gian xa xôi truyền xuống một đạo tia chớp màu đen trong suốt, không nhìn mọi vật trong không gian, xuyên qua trời xanh, mây trắng, núi rừng, nhà cửa, đánh về phía Vũ Vô Cực.

- Thiên đạo pháp tắc đáng ghét...

Vũ Vô Cực vươn hai ngón tay, kẹp lấy tia chớp màu đen kia.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực

-----o0o0o-----

396. Chương 392: Sự Hấp Dẫn Của Thượng Giới.

Hai ngón tay trắng dài kẹp chặt tia chớp màu đen trong suốt tới từ không gian xa xôi vô hạn, đại biểu cho lực lượng thiên đạo, Vũ Vô Cực có chút không kiên nhẫn liếc mắt nhìn “Thiên” trên đỉnh đầu, dường như bộ dáng rất tức giận.

Chi chi

Lực lượng tia chớp màu đen đang không ngừng gia tăng, coi như không có điểm cuối. Dù Vũ Vô Cực không ngừng gia tăng lực lượng trong tay nhưng vẫn có bộ dáng cố hết sức như cũ.

Trên mặt mang theo vài tia không cam lòng, Vũ Vô Cực nhìn ra Trương Hằng ở ngoài trăm dặm, hơi cộc cằn nói:

- Người không muốn đi Thượng giới? Nên biết rằng trình độ linh khí nơi Dương Dược sư phải cao hơn nơi này mấy bậc, đủ để người có thể gia tăng thực lực rất nhanh chóng...

Thượng giới đương nhiên là không gian cao đẳng hơn so với thế giới Tam Tinh Vực. Nếu tu sĩ hạ giới có thể may mắn đi vào Thượng giới, tu vi đột nhiên tăng mạnh là điều không thể nghi ngờ, Huống Chi là tu sĩ có tiềm lực vô hạn bậc này như Trương Hằng.

Trương Hằng vẫn lắc đầu:

- Chung quy có một ngày ta sẽ bằng vào thực lực của chính mình đi Thượng giới, mà không phải lúc này, Hơn nữa...

Trong đầu hắn hiện ra hình ảnh, giọng nói điệu bộ đám người Ninh Tuyết Dung, Triệu Thụy, Quách Phong. Thê tử, huynh đệ, đồ nhi... Hắn không thể dễ dàng dứt bỏ.

Trọng yếu hơn, với thực lực của Trương Hằng lúc này nếu đi Thượng giới thì căn bản không có năng lực sinh tồn. Chẳng lẽ suốt đời phải sống dưới sự che chở của Vũ Vô Cực sao?!

- Ta sẽ không cưỡng ép người...

Vũ Vô Cực vẫn dùng hai ngón tay kẹp chặt tia chớp màu đen nhưng đã bắt đầu hơi run rẩy, bộ dáng như cổ hết sức.

- Nhưng ngươi nhất định phải đi Thượng giới, đến Loạn Tinh Giới, ngàn vạn lần không được chết trong ta hạng mèo chó đâu đó...

Con người Vũ Vô Cực nhìn chăm chăm Trương Hằng, như đang chăm chú nhìn một con mồi.

Trương Hằng cười khổ:

- Lão huynh, ngươi không nên chờ ta làm gì cả... Toàn bộ Đông Vân đại lục này có vô số tiền bối, ta cũng chỉ là một tiểu bối có thực lực bình thường mà thôi.

Vũ Vô Cực cười lạnh nói:

- Toàn bộ Đông Vân đại lục chỉ có ngươi mới xứng đáng làm đối thủ của ta.. cũng là người duy nhất đáng giá để ta chờ mong trong ba mươi sáu giới.

Nói tới đây, ánh mắt Vũ Vô Cực xẹt khắp không gian trước mắt, nắm bắt hết thấy mọi thứ, trong miệng cũng thốt ra một danh từ mà không ai hiểu được:

- Huyết Sát... Bất Tử... Vạn Linh... Khô Tử... Hừ hừ, quả nhiên không đơn giản, xem ra khối đại lục này có chứa không ít bí mật đâu...

Trong mắt Vũ Vô Cực hiện lên một tia dị sắc.

Mà lúc này, tia chớp màu đen bị kẹp trong tay Vũ Vô Cực bắt đầu không ngừng lay động, trên mặt Vũ Vô Cực cũng hiện lên vẻ cổ hết sức, hiển nhiên đã không thể duy trì được lâu.

Thấy vậy, trong lòng Trương Hằng thầm vui vẻ. Giờ phút này Vũ Vô Cực tuy rằng rất cường đại nhưng Chung quy không thể chống lại được lực lượng pháp tắc thiên địa.

- Trước khi đi, ngươi nhất định phải đáp ứng ta. Trong vòng một ngàn năm, phải tới Loạn Tinh Giới...

Vũ Vô Cực dùng một loại giọng điệu không thể kháng cự, lạnh lùng nói với Trương Hằng.

- Loạn Tinh Giới? Chắc chắn! Tới lúc đó, khi có thời gian ta sẽ đến dạo chơi...

Trương Hằng làm sao dám cãi lại ý muốn của đối phương, thầm nghĩ nên sớm đuổi Vũ Vô Cực đi. Nghĩ tới sau khi Vũ Vô Cực đi Thượng giới thì cũng khó có thể dễ dàng trở lại Đông Vân đại lục.

- Hừ!

Vũ Vô Cực đối với câu trả lời của Trương Hằng thì có vẻ rất khinh thường, lệ quang chợt hiện lên trong mắt, nhìn về phương hướng Cực Diễm Môn.

Nhận ra điều này, Trương Hằng đầu tiên hơi sửng sốt, sau đó sắc mặt đại biến.

- Ha ha ha...

Trên mặt Vũ Vô Cực hiện lên vài tia tiểu ý, duỗi tay về phía Cực Diễm Môn.

Ông

Không gian trước mắt rung động, hiện lên một thân ảnh mặc tuyết bào, đang nhắm mắt khoanh chân ngồi, chính là Ninh Tuyết Dung.

Một tầng lực lượng vô hình bao phủ lấy nàng, khiến nàng không thể có cảm giác gì về ngoại giới.

Giờ phút này, Ninh Tuyết Dung đang ở trạng thái tu luyện, tâm vô bằng vụ, khuôn mặt tinh xảo trắng hồng đang chìm tĩnh hải hòa, cặp mi thanh tú thì thoảng run run, như một mỹ nhân đang ngủ trong thần thoại.

- Tuyết Dung!

Trương Hằng vừa sợ vừa giận, thân thể chuẩn bị động thì lại bị một cỗ lực lượng vô hình giam cầm tại chỗ.

- Trong vòng ngàn năm, ngươi nếu không tới Loạn Tinh Giới thì hừ hừ, ta sẽ chấm dứt sinh mệnh của nàng ta...

Vũ Vô Cực ngửa mặt lên trời cười dài, dường như phát tiết sự tịch mịch khó chịu trong lòng.

- Ngươi thả nàng ra, ta nhất định sẽ tuân thủ ước định...

Trương Hằng hướng về phía Vũ Vô Cực hét lớn.

- Ta tin tưởng lời hứa hẹn của ngươi, nhưng nàng cũng sẽ khiến ngươi càng có thêm động lực.

Vũ Vô Cực cười quỷ dị, không gian xung quanh rung động, mang theo Ninh Tuyết Dung đang không hề biết gì, biến mất ở Đông Ván đại lục.

- Vũ Vô Cực... Bại tướng dưới tay ta, lão tử sẽ có ngày đập ngươi dưới chân!

Sau khi khôi phục tự do, Trương Hằng chửi ầm lên, nhưng trong đôi mắt lại lộ ra sự bất đắc dĩ và sầu lo.

- Nhớ cho rõ... Nàng chỉ có thời gian một ngàn năm mà thôi!

Dư âm phiêu đảng bên tai Trương Hằng.

Ngay sau đó, không gian trước mắt đã khôi phục lại sự bình tĩnh vốn có, cỗ khí tức bất an cũng biến mất vô ảnh vô tung.

- Trương đạo hữu...

Đúng lúc này, từ phía xa có một đạo thần thức lướt tới, một đạo ánh sáng màu xanh mờ cấp tốc bay tới.

Trương Hằng nhìn lại, phát hiện người này chính là Từ Huyền.

- Từ đạo hữu, ngươi đến rồi!

Đôi mắt Trương Hằng hơi ảm đạm, hữu khí vô lực nói.

- Trương đạo hữu, ngươi làm sao thế?

Từ Huyền đưa ánh mắt quái dị nhìn Trương Hằng, khó hiểu nói:

- Thần thức của ta vừa rồi xẹt qua nơi này cũng không phát hiện ra Trương đạo hữu, giống như người trống rỗng xuất hiện nơi này vậy.

Trương Hằng trầm mặc một lúc rồi mới khôi phục lại vài phần trấn định, nói với Từ Huyền:

- Vừa rồi đã xảy ra một ít biến cố không thể đoán trước được! Giao Long Hoàng đã bị một ít kích động, dọa cho chạy mất..., mà bản thân ta cũng vì vậy mà tránh thoát được một kiếp!

Từ Huyền lại cười nói:

- Trương đạo hữu không phải khiêm tốn, một con mắt của Giao Long Hoàng kia Chỉ sợ là do pháp bảo trong tay người gây thương tích đi? Khi ta bay tới đây, thần thức vô tình thấy được Giao Long Hoàng đang hốt hoảng bỏ chạy.

Nói tới đâu, ánh mắt Từ Huyền còn như vô tình lướt qua Phá Không Kiếm trong tay hắn một cái.

Trên Phá Không Kiếm trong suốt còn lưu lại một ít vết máu, dường như đã chứng thực chuyện này.

Trương Hằng chưa xót cười, không ngờ Từ Huyền đoán bậy đoán bạ cũng trúng được kết quả cuối cùng. Tuy nhiên, một con mắt của Giao Long Hoàng tuy đúng bị Trương Hằng chọc mù nhưng hung khí chân chính lại không phải là Phá Không Kiếm trong tay mình.

Cây phi kiếm màu bạc sáng ngời, làm sạch máu tươi dính trên đó rồi hóa thành một đạo ngân mang, tiến nhập vào cơ thể Trương Hằng.

- Một mắt của Giao Long Hoàng quả thực bị ta chọc mù nhưng chân chính đánh bại hắn cũng không phải là ta!

Trương Hằng sửa sang chút áo quần, lại nói với Từ Huyền:

- Mời đạo hữu tới Cực Diễm Môn ta trò chuyện một lúc...

Từ Huyền gật gù đầu, theo Trương Hằng bay về phía Thanh Hồ Sơn.

Vội vàng liếc mắt nhìn Tán Tu Minh bên dưới, Từ Huyền kinh ngạc nói:

- Nghe nói Tán Tu Minh có một vị minh chủ thực lực không tầm thường, được xưng là Nghịch Thiên Đại Ma. Thần thức của ta khi xẹt qua nơi này, cũng chưa phát hiện ra người này!?

- Việc này nói ra cũng phức tạp! Chính Vũ Vô Cực mới là người dọa cho Giao Long Hoàng chạy mất. Sau khi tới Cực Diễm Môn ta sẽ tường tận nói rõ cho đạo hữu.

Về mặt Trương Hằng lạnh nhạt, bay về phía trước, dọc đường cũng không nói lời nào. Từ Huyền có thể nhận ra hắn có chút tâm sự cho nên cũng không hỏi nhiều.

Đội Trương Hằng trở lại Cực Diễm Môn, cao thấp trong môn phái lại lần nữa chấn động, vì lần thành công đánh lui Yêu tộc công kích mà thấy rất tự hào và hưng phấn.

- Thật tốt quá... Cực Diễm Môn chúng ta rốt cục có thể hãnh diện đứng ở Triệu Quốc rồi, đánh cho yêu thú Biến Hóa Kỳ Yêu tộc hoa rơi nước chảy!

- Điều này hết thảy đều dựa vào Tông chủ đại nhân. Nếu không có người thì hiện tại Cực Diễm Môn Chỉ sợ đã rơi vào tình cảnh thảm thiết không lường được rồi!

- Đi, chúng ta đi chúc mừng Tông chủ...

Có mấy tu sĩ Kết Đan Kỳ can đảm hướng tới chỗ Trương Hằng để nịnh hót.

- Các người trở về tu luyện hết đi. Chúng có một ngày ta sẽ rời khỏi Cực Diễm Môn, đến lúc đó các người còn biết dựa vào ai?!

Trương Hằng lạnh lùng bỏ lại một câu, mang theo Từ Huyền đi tới động phủ của mình, khiến mấy gã tu sĩ Kết Đan Kỳ bốn mắt nhìn nhau.

- Đây là động phủ do Tuyệt Dung bố trí sao? Ha ha ha... trong này quả có rất nhiều phương án mà ta đã trao đổi với nàng ta...

Từ Huyền đi vào động phủ được bố trí tinh xảo, U tĩnh này, không khỏi đưa mắt nhìn trái nhìn phải, hơi hiện lên vẻ kinh ngạc.

Trương Hằng không lên tiếng, trầm mặc hồi lâu rồi mới hỏi:

- Không biết Từ đạo hữu có biết một nơi gọi là Loạn Tinh Giới không?

- Loạn Tinh Giới?

Từ Huyền nhướn mày, lắc đầu nói:

- Ta chưa từng nghe thấy tên địa phương này! Chẳng lẽ nơi người nói chính là Thượng giới?

Trương Hằng gật đầu nói:

- Uhm, chính là Thượng giới!

- Theo lão phu biết, Thượng giới bình thường là Chỉ những không gian cao đẳng như Ma giới, Tiên giới... nhưng chưa từng nghe nói qua địa phương kỳ quái như Loạn Tinh Giới!

Từ Huyền suy tư một lúc mới lắc đầu nói.

- Ngay cả người cũng không biết...

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi, có chút hối hận đã không hướng Vũ Vô Cực hỏi cho rõ ràng Loạn Tinh Giới là nơi nào.

- Thượng giới đối với những tu sĩ như ta mà nói quả là quá mức xa xôi. Trước khi vũ hóa phi thăng thành tiên, ai cũng không biết Thượng giới là nơi như thế nào! Trương đạo hữu sao lại đột nhiên hỏi điều này? Cái tên Loạn Tinh Giới cũng chưa từng thấy ghi lại trong cổ tịch.

Từ Huyền kỳ quái hỏi, phát hiện tâm tình Trương Hằng rất kém, ánh mắt xẹt qua toàn bộ động phủ, đột nhiên phát hiện một vấn đề.

- Trương đạo hữu, Tuyệt Đung đạo hữu sao không thấy ở trong này!?

Từ Huyền rốt cục nắm được vấn đề mấu chốt, sắc mặt trở nên ngưng trọng.

Trương Hằng hít sâu một hơi, thần sắc hơi suy sụp:

- Nàng đã bị Vũ Vô Cực mang đi, trong vòng một ngàn năm, nàng hẳn là sẽ an toàn...

Trong đáy lòng Trương Hằng, Vũ Vô Cực là một người khiến người ta kính nể nhưng cũng khiến người ta rất phẫn hận. Về mặt trí tuệ và khí phách, Vũ Vô Cực vượt xa bất cứ kẻ nào mà Trương Hằng biết. Nhưng về cuồng vọng và điên cuồng, hẳn cũng là người mà không ai bằng được!

- Vũ Vô Cực? Hẳn chính là kẻ được xưng Nghịch Thiên Đại Ma sao? Người này rốt cục có thân thể như thế nào?! Ngay cả Đồng đạo hữu của Thanh Nguyên Tử Hà Tông cũng rất cố kỵ người này!

Từ Huyền ngạc nhiên hỏi.

- Hẳn mang theo Tuyệt Dung đi Thượng giới, người này hẳn là một đại nhân vật ở Thượng giới, hôm nay mới giác tỉnh...

Hô hấp của Trương Hằng có chút dồn dập, nhắm hai mắt lại, trầm mặc không nói, giết chặt nắm tay!

- Đại nhân vật Thượng giới?

Từ Huyền lộ ra vẻ hoảng sợ.

Tuy rằng thân là đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ ở Tam Tinh Vực nhưng một vị tiên nhân bình thường ở Thượng giới cũng khiến hắn phải sợ hãi nhìn lên, Huống Chi lại là một đại nhân vật ở Thượng giới?!

Trầm mặc!

Từ Huyền trầm mặc một lúc mới ngưng mắt nhìn nam nhân không ngừng sáng tạo kỳ tích trước mặt:

- Người có tính toán gì không?

-o0o-

-----o00 Kết thúc Quyển 4: Tung Hoành Tam Tinh Vực. 000-----

Mời các bạn xem tiếp quyển 5.

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o00o0o-----

397. Chương 393: Chu Vương Triều.

Trương Hằng chậm rãi mở mắt ra, trong mắt là một mảnh bình tĩnh nhưng dưới bề ngoài trấn tĩnh lại che dấu một quyết tâm thề phải đấu tranh.

Trong mơ hồ, có thể nhìn thấy một cỗ ý chí chiến đấu mênh mông tràn ngập trong lồng ngực và một tín niệm trước nay chưa từng có.

- Trương mỗ ta đương nhiên sẽ không từ bỏ... Phi thăng Thượng giới Chung quy cũng là mục đích của ta. Hiện tại lại có thêm một cái kỳ hạn mà thôi! Một ngàn năm sao? Ha ha ha, có cần lâu như vậy hay không?!

Trên mặt Trương Hằng ngược lại lại hiện lên vẻ tươi cười, đáy lòng âm thầm trào phúng:

“Vũ Vô Cực! Vũ Vô Cực! Tính cách cuồng vọng tự đại Chung quy sẽ khiến ngươi thảm bại mà thôi! Chỉ cần hơn mười năm ta đã có thể trưởng thành tới độ sánh ngang tu sĩ Hóa Thần Kỳ, mà thời gian một ngàn năm, hừ hừ, ngươi chống mắt lên chờ xem...”

Sau đó, Trương Hằng liền nói một chút sự tình liên quan tới Vũ Vô Cực và Yêu Long Hoàng cho Từ Huyền nghe.

- Trương đạo hữu, ngươi chẳng lẽ tính toán chạy đi Thượng giới phải không?

Từ Huyền sau khi nghe xong, khuôn mặt lộ ra vẻ kinh hãi, cũng có vài phần không quá tin tưởng.

- Có gì không thể?!

Ánh mắt lạnh như băng của Trương Hằng nhìn lên mặt Từ Huyền, thật muốn nghe cái ý kiến vào quan điểm của đối phương.

- Trương đạo hữu, ngươi có điều không biết, trong tu chân giới của Tam Tinh Vực, gần vạn năm qua không có một ai thành công thăng cấp lên Hợp Thể Kỳ, đừng nói là người phi thăng Thượng giới. Nhưng thật ra gần một ngàn năm trước, từng có ba vị đại tu sĩ Hóa Thần đại viên mãn liên hợp xuyên qua được tuyệt địa Tử Vực, thành công đi ra khỏi khu vực Tam Tinh Vực.

Từ Huyền lắc đầu cười khổ, giải thích cho Trương Hằng biết, cũng cho thấy độ khó khăn của việc phi thăng Thượng giới.

Trương Hằng cười nhạt, không để vào lòng rồi lại tò mò hỏi:

- Nghe ngươi nói thì Tam Tinh Vực này từng có người thành công xuyên qua Tử Vực, đi ra thế giới bên ngoài. Không biết thế giới bên ngoài có chỗ nào tốt, đáng giá bọn họ mạo hiểm như vậy?

Mọi người đều biết Tam Tinh Vực chỉ là một phần rất nhỏ của Đông Vực đại lục, nhưng cũng không biết bên ngoài rộng lớn như thế nào!

Về phần cảnh tượng bên ngoài rốt cuộc như thế nào, Trương Hằng cũng không biết được!

- Việc này kỳ thật có liên quan tới một bí mật của Tam Chân Vực, chỉ có tu sĩ Hóa Thần Kỳ mới được biết lý do. Với thực lực của Trương đạo hữu giờ phút này, hẳn cũng có tư cách được biết!

Từ Huyền hơi ngáp ngừng một chút rồi nói tiếp:

- Trương đạo hữu ở Tam Tinh Vực tu luyện nhiều năm, hẳn có chút phát hiện ra rằng theo tu vi không ngừng đề thăng, linh khí ngoại giới càng ngày càng khó thỏa mãn nhu cầu gia tăng tu vi. Từ sau khi tu vi đạt tới Nguyên Anh Kỳ, tốc độ tăng tiến càng ngày càng chậm chạp. Có thể tán chúc Hóa Thần Kỳ, phần lớn đều là những người có kỳ ngộ, Trải qua quan sát một vạn năm, từng có một vị Yêu tu đại thần thông phỏng đoán ra một kết luận: Từ khi Tam Tinh Vực bị phong ấn tới nay, linh khí ở nơi này càng ngày càng ít, hơn nữa phẩm chất cũng càng ngày càng thấp, so với trước khi phong ấn thì đúng là cách xa một trời một vực. Với xu thế này, không tới mấy vạn năm nữa, Tam Tinh Vực sẽ trở thành một mảnh tử địa hoang vu! Bởi vì sự hạn chế của phẩm chất linh khí cho nên Nguyên Anh Kỳ gần như đã là cực hạn có thể đạt tới ở Tam Tinh Vực, Có một vị tu sĩ Hóa Thần Kỳ sinh ra đã là một kỳ tích! Cho nên, nếu muốn tăng tiến thêm một bước nhất định phải nghĩ hết cách để thoát ra khỏi Tam Tinh Vực! Nếu không, Chỉ có thể đợi thọ nguyên kết thúc, hóa thành đất vàng mà thôi!

Bất kể người thần thông cái thế như thế nào, thân là đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ cũng không thể vượt qua được bản thân, Chỉ có thể ngồi chờ chết nếu cứ ở trong Tam Tinh Vực này!

Khẽ thở ra một hơi, Trương Hằng lại hỏi:

- Như vậy ở ngoài Tam Tinh Vực lại là như thế nào?! Nói không chừng nơi đó linh khí còn bần cùng hơn thì sao!? Nếu như vậy, liều mạng rời đi còn gì là ý nghĩa?!

Từ Huyền gật đầu nói:

- Người nói không sai, cũng đã chạm tới trung tâm của bí mật này rồi... Người hẳn là biết trước khi hình thành Tam Tinh Vực, Đông Vân đại lục từng có một quốc gia mạnh mẽ, khổng lồ một nửa khối đại lục - Chu Vương triều chứ?

Chu Vương triều!

Ba chữ này lập tức gợi lại trí nhớ của Trương Hằng, cũng chính là một đoạn lịch sử mà Âu Dương Thiên Đức đã từng giảng giải cho hắn.

Dưới sự thống trị của Huyết Sát Thần Đế, kẻ được xưng là “đánh khắp thiên hạ vô địch thủ”, Chu Vương triều đã muốn gạt bỏ toàn bộ văn minh tu chân ở Đông Vân đại lục! Ở thời kỳ đó, những thần thông giả chết đi vô số kể, máu chảy thành sông, vô cùng thê thảm...

- Nhưng... Chu Vương triều sau đó dường như đã diệt vong?

Trương Hằng có chút do dự nói, giọng điệu cũng không chắc chắn.

Dù sao những điều hắn biết cũng chỉ từ Âu Dương Thiên Đức mà thôi, mà Âu Dương Thiên Đức cũng chỉ là một gã tu sĩ Kết Đan Kỳ, so với đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ Từ Huyền trước mặt thì căn bản không đáng nói tới. Đối với Trương Hằng lúc này, tu sĩ Kết Đan Kỳ cũng thật giống như con kiến, phát tay cái là có thể diệt sát cả đám.

Từ Huyền gật gù đầu:

- Theo cổ tịch ghi lại, Chu Vương triều thật sự đã diệt vong hoặc trên danh nghĩa là như vậy. Mười vạn năm trước, bởi vì một nguyên nhân nào đó, Huyết Sát Thần Đế mất tích thần bí, Chu Vương triều mất đi nhân vật linh hồn, sau đó cũng mất đi quyền chưởng khống chân chính đối với Đông Vân đại lục. Nhưng theo cổ tịch, trước khi Tam Tinh Vực bị phong ấn, Vương triều này vẫn còn tồn tại, còn có được lực lượng không thể coi thường, mà nơi đó chính là một mảnh linh khí phì nhiêu nồng đậm, đến nay vẫn được xưng là “Chu Vương Triều”.

- Thì ra là thế... Chu Vương triều dù đã bị diệt nhưng lịch sử cũng chưa lãng quên!

Trong con mắt Trương Hằng hiện ra một tia minh ngộ.

Dựa theo lý giải của hắn, “Chu Vương Triều” hiện tại đại biểu cho một mảnh địa vực rộng lớn.

- Qua mấy ngàn năm, Tam Tinh Vực đều có vài vị đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ liên thủ vượt qua Tử Vực, hy vọng có thể đi tới được Chu Vương Triều, mượn dùng hoàn cảnh nơi đó để đột phá công cùm sinh tử. Đương nhiên, những đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ này đa số đều là những người thọ nguyên sắp hết, hoặc là những người có lòng tin mãnh liệt!

- Mấy chục năm qua, Tam Tinh Vực này cũng có thêm mấy đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ đi Tử Vực. Trong số này có mấy người thực lực thông thiên, lão phu cũng có chút động tâm!

Cuối cùng, Từ Huyền lại nói ra một tin tức khiến Trương Hằng cảm thấy kinh ngạc.

Từ Huyền quan sát Trương Hằng mấy lần, phát hiện vẻ mặt đối phương lạnh nhạt, dường như cũng không quá hứng thú, liền nói thẳng:

- Không biết Trương đạo hữu có hứng thú với điều này hay không?! Tam Tinh Vực nhỏ nhỏ này Chung quy không thể dung nạp được những nhân vật như người. Với tốc độ tu luyện bậc này, về sau người rất có hy vọng tấn thăng lên trình độ rất cao! Huống Chi sau lưng người còn có một cao nhân có thực lực thông thiên...

Nói xong lời cuối, Từ Huyền dừng lại, ngôn ngữ biểu lộ ra một tia rõ ràng.

Trương Hằng đương nhiên biết được “cao nhân thực lực thông thiên” trong lời của Từ Huyền chính là Lạc Hà.

Đối với tu tiên giả Đại Thừa Kỳ Lạc Hà, trong lòng Từ Huyền vô cùng kính sợ.

Tuy nhiên khi nhắc tới Lạc Hà, trong lòng Trương Hằng lại nổi lên một trận hổ thẹn. Hắn không khỏi nhớ lại tình cảnh lúc còn ở trong Huyết Sát Động Phủ, đối phương đã phó thác Ninh Tuyết Dung cho mình.

Trương Hằng có thể cảm giác được được cảm tình như có như không của Lạc Hà đối với Ninh Tuyết Dung. Đối phương có thể giao Ninh Tuyết Dung cho mình cũng là một sự dứt bỏ rất khó khăn. Nhưng hiện tại, vì mình mà an nguy của Ninh Tuyết Dung đã lâm vào nguy hiểm, bị Vũ Vô Cực đưa đi Thượng giới.

Chính mình phải ăn nói thế nào với Lạc Hà đây?!

- Sở Quốc a... Nên đi một chuyến tới Sở Quốc...

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi, đôi mắt hiện lên những suy nghĩ phức tạp nhưng nhanh chóng khôi phục sự trấn định.

Sở Quốc Tiên Nho Trai chính là nơi phân thân Lạc Hà trấn thủ. Trương Hằng tính chờ hoàn thành một số vấn đề bức thiết rồi phái một phân thân hoặc bản tôn đích thân tới.

Trong ánh mắt chờ mong của Từ Huyền, Trương Hằng hơi suy tư một chút rồi mới nói:

- Từ đạo hữu, người yên tâm, Trương mỗ ta sẽ không cam tâm dừng chân ở Tam Tinh Vực đâu. Nhưng ta sẽ vẫn tiếp tục ở nơi này mấy chục năm, có lẽ cũng là lần bế quan cuối cùng ở Tam Tinh Vực này.

Trương Hằng đã sớm tính toán hết trong lòng, theo công pháp gia tăng, linh khí và tài nguyên vô cùng thiếu thốn của Tam Tinh Vực sẽ là một hạn chế rất lớn để cho hắn có thể gia tăng công pháp.

Mà Chu Vương Triều với diện tích bao la, linh khí dư thừa sẽ là địa vực thứ hai hắn cần chinh chiến trên con đường tu luyện.

- Có sự tham dự của Trương đạo hữu thì tỷ lệ thành công đặt chân lên Chu Vương Triều sẽ lớn hơn vài phần...

Sắc mặt Từ Huyền vui vẻ, trong đầu bỗng dưng nhớ lại dáng người như thiên thần của Trương Hằng khi đứng trước thiên lôi.

- Ngoài ra, còn có một việc khác muốn nói với Trương đạo hữu. Việc này có liên quan tới Huyền U Thiên Ma, cũng là một trong những mục đích của ta khi tới Cực Diễm Môn Lần này..

Từ Huyền lại giảng thuật một ít tin tức liên quan tới Triệu Quốc, thời gian gần đây có nhiều nơi gặp phải sự tập kích của Huyền U Thiên Ma.

- Ma này không trừ tuyệt đối là đại tai hại của Tam Tinh Vực trong mấy chục năm tới. Trước đó không lâu, ma đầu này đã giết chết một tu sĩ Nguyên Anh đại viên mãn của Triệu Quốc. Thậm chí hắn còn định hạ thủ với một đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ. Mục tiêu của hắn chính là Ma đạo chí tôn Cửu Sát Chân Quân. Tuy nhiên, ma đầu này vẫn bị Cửu Sát Chân Quân đánh lui, bị thương nặng, rời khỏi Triệu Quốc, chạy tới quốc gia khác. Ta phỏng chừng ma đầu này cần nuốt nhiều Nguyên Anh như vậy, giờ phút này có lẽ đang bắt tay tu luyện bí thuật nào đó... Một đoạn thời gian trước, Đồng đạo hữu từng thi triển bí thuật, báo cho đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ của hai quốc gia khác, để bọn họ chú ý hành tung của ma đầu này. Chúng ta sẽ liên thủ mấy vị đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ, diệt sát hoặc phong ấn nó.

Từ Huyền chuyển mắt, thản nhiên nói thêm:

- Nghe nói một thời gian trước, Thanh Hồ Sơn từng bị ma đầu này tập kích, kết quả bị Trương đạo hữu đánh lui. Việc này có đúng không?

Ánh mắt Trương Hằng hiện ra một tia kinh ngạc:

- Tin tức của người thật linh thông! Quả thật có việc này. Lúc ấy thực lực của ma đầu này Chỉ mới tương đương Nguyên Anh đại viên mãn nhưng giao hoạt phi thường, độn thuật lại cao minh tới cực điểm. Gần đây hẳn lại có đảm lượng tập kích tu sĩ Hóa Thần Kỳ, chắc rằng cũng có chỗ dựa vào, không thua kém đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ. Mặc dù chúng ta có thể biết được tung tích đại khái của hắn nhưng rất khó thành công diệt sát hắn. Nếu không, mấy vạn năm qua hắn cũng đã chết không ít lần...

- Đạo hữu nói rất có đạo lý! Ta và Đồng đạo hữu cũng cố kỵ điều này. Một điều đau đầu nhất chính là ma đầu này giao hoạt vô cùng, thần thức lại cường hãn, thường có thể phát hiện những nhân vật Hóa Thần Kỳ khác trước, khiến rất khó nắm bắt hành tung của hắn.

Từ Huyền hơi bất đắc dĩ nói.

Trương Hằng thở phào một hơi, suy tư thật lâu mới nói:

- Nếu vãn vệ Chỉ cần xác định một vị trí, Trương mỗ thật ra có thể giúp một ít. Ma này không diệt, ta cũng không thể rời khỏi Tam Tinh Vực được!

Nói tới câu cuối cùng, ánh mắt Trương Hằng cũng dần trở nên âm lãnh, dường như đã quyết định điều gì...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

398. Chương 394: Thần Thông Đại Thành.

- Trương đạo hữu có biện pháp xác định vị trí của ma đầu này?

Từ Huyền hơi kinh ngạc nói. Từ khi hắn quen biết Trương Hằng tới nay, đối phương đã nhiều lần khiến hắn rất kinh hãi.

Một khi có thể nghĩ ra cách xác định vị trí của Huyền U Thiên Ma thì mấy vị tu đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ liền thủ lại, xác suất thành công tiêu diệt ma đầu này sẽ được gia tăng rất nhiều.

Khuôn mặt Trương Hằng hiện ra vẻ kiên quyết, thề phải giải quyết Huyền U Thiên Ma trước khi rời khỏi Tam Tinh Vực. Nếu không, tương lai của Cực Diễm Môn sẽ bị uy hiếp rất lớn.

Lúc ma đầu này vừa mới ra khỏi phong ấn, ý đồ cướp đoạt thân thể Trương Hằng, kết quả bị thất bại. Sau đó, khi Trương Hằng ở Thanh Hồ Sơn, lại phá hủy mất hảo sự của hắn. Hai lần như vậy, khẳng định ma đầu này sẽ tâm sinh hận ý đối với hắn, sau này trở nên mạnh mẽ khẳng định sẽ tìm tới gây sự. Bản thân Trương Hằng cũng không quá sợ hãi đối phương nhưng Cực Diễm Môn trong tương lai cũng rất khó có thể đối kháng được với ma đầu này.

Trong ánh mắt chờ mong của Từ Huyền, Trương Hằng lạnh nhạt nói:

- Cũng không dám dấu diếm, Trương mỗ có một loại bí thuật, có thể xác định vị trí của một người từng gặp mặt. Tuy nhiên thi triển bí thuật này tiêu hao tâm thần và nguyên khí rất nhiều, bình thường cũng không dễ dàng sử dụng. Mấy năm tới, ta sẽ tập trung tu luyện thần thông này, một khi thành công, có thể trực tiếp xác định vị trí cụ thể của ma đầu này trong phạm vi mấy vạn dặm. Hừ hừ, đến lúc đó cũng sẽ là ngày ma này tử vong...

Lệ quang chợt lóe lên trong mắt Trương Hằng. Từ đây có thể thấy được hắn vô cùng nhiệt tình diệt sát Huyền U Thiên Ma.

- Đạo hữu có được thần thông đáng sợ như vậy sao?! Có thể xác định vị trí cụ thể của một người trong phạm vi mấy ngàn dặm sao?!

Từ Huyền cảm thấy không rét mà ran, nhận ra Trương Hằng càng ngày càng đáng sợ. Nếu có ai dám đắc tội với hắn, chắc rằng đến quỷ cũng khó có thể bình an.

Hơi trầm ngâm một chút, Từ Huyền hỏi:

- Không biết Trương đạo hữu cần tu luyện bao nhiêu năm? Theo thời gian, thực lực của ma đầu kia sẽ ngày càng khủng bố!

- Ngắn thì bốn năm năm, lâu thì mười năm. Trong khoảng thời gian này chỉ mong có thể đạt được một ít đột phá, để sau này khi xuyên qua Tử Vực cũng càng thêm nắm chắc!

Trương Hằng không cần suy nghĩ nói luôn, trong lòng đã tính toán việc gia tăng tu vi. Chém giết Huyền U Thiên Ma và rời đi Tam Tinh Vực đều là những chuyện vô cùng cấp bách rồi.

- Lời này cực đúng! Rời khỏi Tam Tinh Vực mới là việc trọng yếu nhất! Đây chính là cơ hội ngàn năm có một, một khi bỏ qua thì có mơ cũng không thấy! về phần chém giết Huyền U Thiên Ma, đây cũng Chỉ có thể xếp vào thứ hai. Chỉ cần chúng ta rời khỏi Tam Tinh Vực, ma đầu này cũng không thể uy hiếp đến sự tồn tại của chúng ta được! Huống Chi Tam Tinh Vực này có không ít cao nhân lánh đời. Đến lúc đó, sẽ khiến bọn họ đi quân!

Từ Huyền thấy Trương Hằng coi trọng việc chém giết ma đầu kia như vậy thì không khỏi khuyên can thêm mấy câu.

- Tử đạo hữu yên tâm, tương mỗ hiểu được bên nặng bên nhẹ!

Trương Hằng cười nhạt, trong lòng cũng không để ý. Việc chém giết ma đầu này thực ra được hắn xem là việc chính, về phần rời khỏi Tam Tinh Vực, đợi khi công pháp của hắn tăng lên tầng ba đại thành, tu luyện được nhiều loại thần thông thì thực lực phong chừng không thua kém tu sĩ Hợp Thể Kỳ bao nhiêu, một mình rời khỏi Tam Tinh Vực cũng không phải là quá khó.

Từ Huyền ở lại chỗ Trương Hằng chừng nửa tháng rồi hóa thành một đạo thanh hà, rời khỏi Cực Diễm Môn.

Sau khi Từ Huyền rời đi, Trương Hằng liền lập tức bế quan, toàn tâm toàn ý tu luyện, khiến phân thân lưu lại một phần tâm thần bên ngoài, phụ trách quan sát động tĩnh xung quanh Cực Diễm Môn.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, nháy mắt đã hai năm.

Hai năm sau, một ngày kia, thiên địa linh khí trên không Cực Diễm Môn bắt đầu từ bốn phương tám hướng ngưng tụ thành ngũ thái hà quang, duy trì tới nửa tháng.

Cho tới một khắc, một cỗ uy áp trống rỗng sinh ra, chứng kiến sự ra đời của một vị cường giả.

Một thanh niên mặc lam bào từ trong một động phủ trên Cực Diễm Môn bay ra, trên người lưu chuyển một mảnh hỏa quang chói mắt, sắc mặt hiện ra vẻ mừng như điên, trong miệng lẩm bẩm:

- Nguyên Anh Kỳ... Rốt cục đã đạt tới... ít nhiều là nhờ Hóa Anh Đan của tông chủ...

- Chúc mừng Lam Hỏa trưởng lão.

- Bái kiến sư thúc!

Một loạt thanh âm kinh hỉ truyền khắp Cực Diễm Môn.

Mỗi một vị Nguyên Anh Kỳ sinh ra hoặc gia nhập sẽ khiến thực lực môn phái chân chính lớn mạnh.

Cao thấp Cực Diễm Môn lâm vào chấn động, đại đa số mọi người đều hiện lên tình cảm tự hào, đáy lòng chờ đợi tương lai phát triển mạnh mẽ của Cực Diễm Môn.

Vào lúc này, ngoại trừ Trương Hằng ở Cực Diễm Môn còn có tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ Tử Cực tán nhân, có linh thú Biến Hóa hậu kỳ Hắc Báo trấn sơn.

Có thể nói, thực lực của Tử Cực tán nhân và Hắc Báo đều có thể sánh ngang Nguyên Anh đại viên mãn. Dù không có pháp bảo cường đại, bằng vào công pháp mạnh mẽ của mình Tử Cực tán nhân cũng đủ ngạo thị hàng ngũ Nguyên Anh Kỳ.

Mà Lam Hỏa thành công kết anh, khiến lực lượng của Cực Diễm Môn cũng lớn mạnh rất nhiều, khiến tiềm lực phát triển của môn phái cũng gia tăng không ít.

Nhưng thực lực chân chính của Cực Diễm Môn chỉ có như vậy sao?!

Hai năm qua, trong Linh hạch của Trương Hằng thật ra đã có hai tạo thân thăng cấp Nguyên Anh Kỳ, là Nam Minh và Quỷ Sư.

Theo thời gian trôi qua, những Thân Ngoại Tạo Thân của Trương Hằng tu luyện trong không gian Linh hạch, thực lực được gia tăng mạnh mẽ. Ngay cả Tử Cực tán nhân, hơn phân nửa thời gian đều tu luyện trong Linh hạch của Trương Hằng, cũng không cách Nguyên Anh đại viên mãn bao xa nữa!

- Lam Hỏa kết anh...

Trong động phủ Tông chủ truyền ra thanh âm hơi vui mừng của Trương Hằng.

Sau đó, Trương Hằng dùng thần thức quét qua mật địa bế quan của Bách Luyện đại sư, phát hiện đối phương đang cố gắng đột phá Nguyên Anh Kỳ, đại khái sẽ kết anh trong hai năm nữa. Hiển nhiên, về mặt tư chất. Bách Luyện đại sư cũng phải kém hơn Lam Hỏa Một ít.

Trương Hằng vẫn có chút động tâm đối với phế linh bảo trong tay Bách Luyện đại sư, một khi dung nhập thứ đó vào Phá Không Kiếm, có thể khiến vũ khí này thăng cấp, tiến vào cấp bậc Thông linh pháp bảo. Nhưng đối phương cũng đang ở vào thời điểm khẩn yếu, Trương Hằng không vội vàng quấy rầy.

Thở nhẹ một hơi, hào quang màu bạc lóe lên trong mắt Trương Hằng. Chớp mắt hần đã tiến vào cảnh giới được biệt Thần Linh Nhân. Hết thấy mọi thứ trong phạm vi vài trăm dặm đều xuất hiện trong đôi mắt màu bạc của hần.

Trải qua hai năm tu luyện, Thần Linh Nhân của Trương Hằng lại gia tăng lên một tiểu cảnh giới. Thần thông Ngưng Mâu Thiên Lý chính là con bài chưa lật để hần diệt sát Huyền U Thiên Ma. Đến lúc đó, trong phạm vi mấy vạn dặm, Chỉ cần Trương Hằng thi triển bí thuật này liền có thể nắm giữ được hành tung đối phương.

Giờ phút này, thực lực Trương Hằng đã vượt xa lúc trước, thi triển Ngưng Mâu Thiên Lý cũng nhìn ra được phạm vi vô cùng khổng lồ, sự tiêu hao tâm thần và nguyên khí cũng không lớn như trước.

Đôi mắt hần nhất ngưng, trong mắt lại hiện lên rất nhiều quang điểm màu bạc, trở nên thâm thúy vô cùng. Không gian xung quanh lấy Trương Hằng làm trung tâm, tản mát ra một cỗ dao động kỳ lạ.

Xuyên qua núi sông vô tận, không quản bất cứ chướng ngại nào, chớp mắt Trương Hằng đã tiến nhập hoàn cảnh như thời gian gia tốc.

Trước mắt hần hiện ra từng cảnh tượng quen thuộc, những thứ xung quanh nhanh chóng vận động, hóa thành hai đường thẳng song song hai màu, bên tai thậm chí còn nghe được âm thanh vù vù.

Thanh Hồ Sơn, Ngọc Phật Tự, Bích Tuyết Tương Vân Tông...

Âu Dương Thiên Đức, Kinh đô Đường gia, Yến Vũ Tình, Trâu đạo sĩ, Băng Vi...

Một đám người hiện lên trong đầu hần.

Âu Dương Thiên Đức!

Trương Hằng nhẹ nhàng phun ra bốn chữ!

Lập tức hai đường đen trắng nhanh chóng lưu chuyển, thời gian như gia tốc cao hơn.

Chỉ một giây, một hình ảnh xuất hiện trước mắt Trương Hằng.

Trong một căn nhà tranh ở Phương Vân Sơn, Âu Dương Thiên Đức với vẻ mặt tiêu tụy, khí tức sinh mệnh đang ngày càng yếu ớt, bộ dáng như thọ nguyên sắp hết.

Trong căn nhà tranh, dưới một lò luyện đan đang có một đoàn Hỏa Diễm màu tím nhạt thiêu đốt, một dược hương tản mát khắp căn phòng.

Trương Hằng không nghe được thanh âm của đối phương nhưng có thể thấy Âu Dương Thiên Đức đang thấp giọng lầm bầm, bộ dáng có chút bất đắc dĩ.

Rất hiển nhiên, trải qua sự kiện Huyết Sát Động Phủ, trạng thái của Âu Dương Thiên Đức không được như ý, thân thể cũng bị thương vài lần, phòng chừng sống không được bao lâu nữa.

Một tiếng hừ lạnh, hình ảnh trước mắt Trương Hằng lại thay đổi. Bích Tuyết Tương Vân Tông, trên đỉnh núi cao ngàn thước, hàn khí trùng trùng, có cảm chế cường đại bao phủ.

Bích U tiên tử và hai gã tu sĩ Nguyên Anh Kỳ khác trong môn phái đang ở cùng một chỗ, dường như đang thương nghị việc gì đó.

Mấy năm không gặp, Bích U tiên tử đã biến thành một cô gái khác, bộ dáng có chút mềm mại nhưng ánh mắt vẫn lộ ra không ít ưu sầu. Đôi mắt sáng không ngừng lưu chuyển.

Mất đi Băng Phong thượng nhân và Tương Sơn trưởng lão, Bích Tuyết Tương Vân Tông giờ phút này thực lực giảm đi rất nhiều, từ đại phái nhất lưu ngã xuống thành thế lực nhị lưu. Trong phạm vi thế lực Bích Tuyết Tương Vân Tông cũng lâm vào thế cục hỗn loạn.

Xoát!

Hình ảnh trước mắt tan vỡ.

Ngân quang trong mắt Trương Hằng biến mất, từ trong cơ thể hắn bắn ra một đạo ngân mang, hóa thành một thanh niên giống hắn y đúc, chính là Thân Ngoại Hóa Thân của hắn.

- Phương Vân Sơn... Bích Tuyết Tương Vân Tông... Tiên Nho Trai ở Sở Quốc...

Trong miệng Trương Hằng nhẹ nhàng thốt ra ba cái tên.

Xoát!

Phân thân Trương Hằng thi triển Tiểu Na Di, biến mất tại chỗ, bắt đầu đi về các mục tiêu.

Phân thân bay đi không lâu, Trương Hằng thấp giọng thầm nhủ:

- Không biết có thể thăm dò vị trí cụ thể của Tuyết Dung được hay không?! Tuy rằng khả năng không lớn nhưng vẫn đáng thử một lần...

Nghĩ tới đây, ngân quang lại lóe lên trong mắt, ngưng tụ thành một điểm, chớp mắt tiến vào ý cảnh đặc thù Ngưng Mâu Thiên Lý.

- Tuyết Dung!

Trương Hằng hít một hơi thật sâu, trong đầu hiện ra khuôn mặt Tuyết Dung.

Không gian trước mắt nhanh chóng biến ảo, hai đường hai màu đen trắng nhanh chóng lưu chuyển.

Nhưng một khắc này, nguyên linh chấn động, có cảm giác như đụng phải một chướng ngại vật, trực tiếp bị ngăn cản.

Hình ảnh hai màu đen trắng vỡ nát, Trương Hằng từ trong ý cảnh Ngưng Mâu Thiên Lý bừng tỉnh.

Hô~~~

Trương Hằng thở dài một hơi, công lực của hắn giờ phút này Chung quy không đủ, ngay cả toàn bộ Tam Tinh Vực còn chưa nắm được trong tay, huống hồ là Thượng giới?!

- Thần Linh Nhân đã tu luyện tới cảnh giới đại thành, hiện tại cũng nên tu luyện Hóa Thần thứ hai...

Quang hoa chợt lóe lên trong mắt Trương Hằng.

Nếu có thể luyện ra Hóa Thần thứ hai, như vậy địch nhân của Trương Hằng sắp sửa đối diện với ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ liên thủ, không cần nghĩ cũng biết sẽ có cảnh tượng như thế nào...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----oo0oo-----

399. Chương 395: Gặp Lại Âu Dương Thiên Đức.

Ngày thứ hai khi Lam Hỏa trưởng lão trở thành một vị trưởng lão Nguyên Anh Kỳ của Cực Diễm Môn.

Một thanh niên bao phủ trong ngân quang đã bay tới một địa phương mà Trương Hằng không thể nào quên được - Phương Vân Sơn!

Phương Vân Sơn chính là nơi Trương Hằng bắt đầu quật khởi, cũng là nơi khiến hắn khó có thể quên được. Những cái tên nằm đó như hiện ra trước mắt Trương Hằng lúc này: Lý Phong Tử, Lạc Ngưng Tuyết, Ninh Tuyết Dung, Âu Dương Thiên Đức, Ô Lăng...

- Rốt cục cũng không tìm nổi phải tới đây...

Trương Hằng đứng giữa trời cao, nhìn xuống mấy môn phái nhỏ như con kiến dưới chân mình, trong lòng nổi lên một ít suy tư...

Hôm nay hắn đã trưởng thành tới độ khiến cho tất cả tu sĩ ở Phương Vân Sơn cũng khó có thể với tới được.

Giờ phút này, chỉ một ý niệm của hắn cũng đủ quyết định vận mệnh của ba phái trên Phương Vân Sơn.

Xoát!

Thật lâu sau, thân ảnh hắn biến mất ở vị trí vừa đứng, hiện ra ở trong một căn nhà tranh.

- Âu Dương tổ sư, những năm gần đây ngài có khỏe không?

Khóe miệng Trương Hằng hiện ra vài tia cười nhạt, nhìn về lão nhân vô cùng gia nua như bất cứ lúc nào cũng có thể đi vào mộ địa trước mắt, vô cùng khách khí, như nói với một thân nhân của mình.

- Người... người...

Về mặt Âu Dương Thiên Đức lộ ra sự kinh hãi:

- Không phải người đã chết rồi sao?

- Ha ha ha. Ngài hy vọng ta đã chết sao?! Ta còn trẻ hơn ngài rất nhiều, làm sao có thể cam tâm chết đi khi mà ngài còn chưa chết được?!

Trương Hằng cười ha hả. Trước khi tiến vào nơi này, hắn đã thu liễm khí tức lại, Chí bảo trì ở mức Trúc Cơ Kỳ mà thôi.

- Được được! Không hổ là đệ tử do Âu Dương Thiên Đức ta dạy dỗ ra. Tất cả đều chết hết, Chỉ có người có thể từ trong Huyết Sát Động Phủ đi ra! Như vậy thì người đã chiếm được những bảo vật bên trong động phủ kia...

Trên mặt Âu Dương Thiên Đức cố gắng biểu hiện vẻ tươi cười nhưng trong lòng là một mảnh sợ hãi.

Là lão cáo già xảo quyệt, Âu Dương Thiên Đức đương nhiên sẽ không cho rằng Trương Hằng trước mắt mình chính là một gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ đơn giản như vậy. Đối phương có thể như vô hình xuất hiện trong động phủ của mình thì thực lực tất nhiên đã vượt qua sự tưởng tượng của lão. Hướng chỉ, đối phương lấy đã được bảo vật, còn không úy kỵ Phệ Hồn cổ lúc trước. Nếu thực lực không đủ thì cũng sẽ không đi tới nơi này tìm mình.

- Không biết trong lò luyện đan này đang luyện chế linh dược gì?

Ánh mắt Trương Hằng nhìn vào lò luyện đan được thiêu đốt bằng Hỏa Diễm màu tím. Đan lò đang tản mát ra thanh hương vô cùng nồng đậm, tràn ngập sinh cơ mãnh liệt.

- Duyên Thọ Đan sao?

Ngân mang chột lóe lên trong mắt Trương Hằng, thấy rõ viên đan được màu xanh biếc đang sắp luyện thành trong đan lô.

Trên mặt Âu Dương Thiên Đức hiện ra một tia dị sắc, kiệt lực trấn định, thần nhiên nói:

- Không sai! Đây chính là Duyên Thọ Đan, tổ sư ta dùng hết tâm huyết bình sinh mới miễn cưỡng thu đủ tài liệu luyện thành. Tuy rằng đây là Duyên Thọ Đan có cấp bậc thấp nhất, khi luyện thành có thể gia tăng gần trăm năm thọ nguyên cho người bình thường. Nhưng với tình trạng của ta lúc này, ăn Duyên Thọ Đan này vào cũng Chỉ kéo dài được mười mấy năm thọ nguyên mà thôi...

- Ta xem linh dược trong đan lô thiếu một chút hỏa hậu, không bằng để đệ tử ta trợ giúp ngài một tay!

Trương Hằng tung một chưởng đặt lên đan lô, một mảnh Hỏa Diễm đỏ thẫm lập tức bốc lên mãnh liệt quanh đan lô.

Ông

Hào quang của đan lô bắn ra bốn phía, theo một tiếng chấn vang truyền ra, đan lô liền bắn ra mười mấy viên linh đan với lực quang lóng lánh, chính là Duyên Thọ Đan.

Trương Hằng nheo mắt, vung tay lên, những viên Duyên Thọ Đan này lập tức biến mất.

- Người...

Âu Dương Thiên Đức muốn nói nhưng dừng lại ngay, thân thể càng thêm gia nua cũng khẽ run lên.

- Đệ tử cho rằng những viên Duyên Thọ Đan này đưa cho ngài dùng thật là hoàn toàn lãng phí, không bằng đưa nó cho những tu sĩ trẻ tuổi có tiềm lực hơn...

Trương Hằng thu đi Duyên Thọ Đan, phát hiện Âu Dương Thiên Đức vẫn có thể nhịn xuống thì không khỏi thất kinh.

- Người hẳn là biết mục đích chân chính của ta chuyến này đi?

Thật lâu sau, Trương Hằng mới lạnh lùng nói, giọng điệu cũng thay đổi, trên người mơ hồ hiện lên một cỗ sát khí.

Âu Dương Thiên Đức cười gượng nói:

- Mục đích chuyến này của người không phải là tới thăm lão tổ sắp hết thọ nguyên ta sao?!

Nói tới đây, thần sắc của Âu Dương Thiên Đức dần trở nên ảm đạm, thở dài nói tiếp:

- Ta chung quy không sống thêm được mấy năm... Người còn không chịu bỏ qua cho ta sao?!

Ở thời khắc này, Âu Dương Thiên Đức không còn là tu sĩ Kết Đan Kỳ vinh quang với thực quyền quản lý một môn phái nữa.

Hiện giờ, nhìn qua hẳn cũng chỉ như một lão nhân ở tuổi xế chiều mà thôi.

- Được rồi, nếu người thật tâm... ta sẽ tha cho người, để người sống thêm vài năm trên thế giới này vậy...

Thật lâu sau, Trương Hằng mới làm ra một quyết định khó khăn như vậy.

- Ta dùng nhân cách bảo đảm...

Âu Dương Thiên Đức đột nhiên quỳ xuống trước mặt Trương Hằng, nhất thời lão lệ ứa ra.

Trương Hằng hơi sửng sốt, thật không ngờ đối phương lại làm ra chuyện như vậy.

Ông

Đúng lúc này, Âu Dương Thiên Đức đột nhiên ra tay, một mảnh tử quang đánh về bốn phía căn nhà tranh.

Căn nhà tranh nhìn như bình thường bỗng dưng sáng ngời, toàn thân lóe lên một mảnh phù vân, tử quang lưu chuyển.

Theo sự khống chế của Âu Dương Thiên Đức, căn nhà tranh này bắn ra một mảnh sợi tơ màu tím, trực tiếp quấn lấy Trương Hằng.

- Ha ha ha...

Âu Dương Thiên Đức lập tức cười lên điên cuồng.

- Luận về mưu kế, người Chung quy không phải là đối thủ của lão tổ ta! Căn nhà tranh này của ta kỳ thật là một kiện pháp bảo phụ trợ cao đẳng truyền lưu từ thời thượng cổ...

Âu Dương Thiên Đức cười lạnh nói, trên mặt hiện lên vài tia đắc ý, trong lòng cũng sục sôi. Trong tay Trương Hằng có trọng bảo trong Huyết Sát Động Phủ, bắt

được đối phương đồng nghĩa cũng sẽ có được nhưng bảo vật này!

Tuy nhiên, điều khiến hắn cảm thấy bất ngờ chính là dù Trương Hằng bị trói buộc nhưng trên mặt vẫn không có chút lo lắng nào.

- Tốt lắm, pháp bảo phụ trợ này, ta muốn rồi!

Chỉ thấy Trương Hằng nhẹ nhàng lắc người, những sợi tơ quấn lấy mình liền đứt ra từng đoạn một.

Sau đó, hắn khẽ rung tay, một mảnh ngân quang liền bao phủ căn nhà tranh.

-Thu!

Trương Hằng khẽ hô một tiếng, căn nhà tranh nhoáng lên biến thành một cung điện màu tím lớn bằng bàn tay, biến mất trước mặt Trương Hằng.

- Cái này... làm sao có thể?!

Về mặt Âu Dương Thiên Đức hoảng sợ, ngồi phịch xuống đất.

- Hừ, chút tài mọn mà thôi!

Trương Hằng hiện ra vẻ khinh thường.

Khi ở Phương Vân Sơn, thực lực của Trương Hằng có hạn nên dù nhiều lần tiến vào căn nhà tranh này vẫn không thấy có điểm gì bất thường, chỉ thấy kỳ quái. Vì sao lão tổ Âu Dương Thiên Đức lại ở trong một căn nhà tranh chứ?!

Nhưng lần này, thực lực của hắn sánh ngang đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ, vừa tiến vào liền cảm thấy dị thường.

Từ đầu tới cuối, Trương Hằng vốn không tính bỏ qua cho đối phương mà muốn nhìn xem đối phương có thể nghĩ ra được những thủ đoạn gì?!

Kết quả không ngoài sở liệu, Âu Dương Thiên Đức vì muốn tranh thủ một đường hy vọng thắng cấp cuối cùng, dứt khoát xuống tay với Trương Hằng.

- Người chết đi thôi...

Trương Hằng duỗi tay ra, thân thể Âu Dương Thiên Đức không tự chủ được, bị hút tới trước người hắn, sau đó đưa tay nắm lấy cổ họng đối phương.

- Cầu xin người tha cho ta một mạng... Ta cũng không dám nữa...

Về mặt Âu Dương Thiên Đức tuyệt vọng nhưng vẫn ôm một hy vọng cuối cùng.

- Thật khiến người ta ghê tởm...

Trương Hằng không chút do dự dùng sức, bóp nát yết hầu Âu Dương Thiên Đức.

Hơi chút lo lắng, thần thức Trương Hằng đảo qua, phát hiện đối phương đã khí đoạn hồn tiêu.

Theo ghi chép, những người đã từng đoạt xá một lần như Âu Dương Thiên Đức, tho nguyên lại sắp hết, nếu muốn lại đoạt xá lần nữa thì đúng là khó hơn lên trời.

Người tu chân đoạt xá, số lần càng nhiều thì xác suất càng thấp. Lần đoạt xá thứ hai thì xác suất thành công không tới một phần trăm. Ngoài ra những tu sĩ thọ nguyên sắp hết, cũng khó có thể thành công đoạt xá, thậm chí còn gần như không có cơ hội. Do đó, những tu sĩ bậc cao thọ nguyên sắp hết bình thường cũng không nghĩ tới việc đoạt xá mà trực tiếp lựa chọn tọa hóa.

Kiểm kê một chút những thứ có giá trị, Trương Hằng hóa thành một đạo ngân mang, biến mất ở Phong Hành Môn trên Phương Vân Sơn, cũng không chút lưu luyến nào.

Sau khi rời khỏi Phương Vân Sơn, không tới nửa ngày sau, Trương Hằng đã tới ngọn Bích Tuyết Tương Vân Tông trên núi cao ngàn thước!

Ngọn núi cao ngàn thước này quanh năm bị băng tuyết bao phủ, hàn phong lạnh buốt không ngừng gào thét, giữa sườn núi có một đám mây đen lượn lờ, khiến cho đỉnh núi bị bao phủ một tầng mông lung mơ hồ.

Từ xa nhìn lại, có một tầng quang sáng màu xanh ngọc lưu chuyển, bao phủ phạm vi mười mấy đỉnh núi bị bao trùm trong băng tuyết. Dưới ánh mặt trời, nó phát ra ánh sáng rực rỡ, vô cùng trắng lệt, như Băng Tuyết Tiên Vực.

Giờ phút này, ngọn núi cao ngàn thước này bị trận pháp bao phủ, lưu chuyển một tầng lam quang.

Xoát!

Trương Hằng đạp một cước lên đại trận hộ pháp của Bích Tuyết Tương Vân Tông.

Ầm ầm ầm!

Ngọn núi lay động, lam quang run rẩy. Tất cả tu sĩ trên ngọn núi này đều lâm vào chấn động.

-Ồ?

Trên mặt Trương Hằng hiện ra chút kinh ngạc, hiển nhiên hiệu quả của đại trận này vượt qua dự đoán của Trương Hằng, cường đại hơn nhiều so với đại trận hộ pháp của Cực Diễm Môn.

Là một đại pháp từng thuộc hàng nhất lưu, nội tình của nó quả nhiên vượt xa những môn pháp nhị lưu, tam lưu bình thường.

- Nhân sĩ phương nào dám tới Bích Tuyết Tương Vân Tông làm loạn?!

Một tiếng hô khe vang lên, ba đạo độn quang từ các nơi trên ngọn núi bay ra, nhìn chăm chăm về phía Trương Hằng, uy áp Nguyên Anh Kỳ nháy mắt bức tới.

Ba vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trước mặt này gồm hai nam một nữ.

Trong đó cô gái tú lệ kia rõ ràng là Bích U tiên tử sau khi đoạt xá.

về phần hai nam nhân khác, một người là tu sĩ trung niên, một là lão già khô gầy. Trương Hằng đều không biết hai người này.

Trên thực tế, nếu có Nam Minh ở đây lúc này thì có thể nhận ra lão già khô gầy kia. Tên tu sĩ Nguyên Anh trung kỳ này chính là Thiên Lai thượng nhân, sư phụ của Nam Minh. Khi ba phương của Phương Vân Sơn tề tụ, hắn vẫn trốn ở một nơi bí mật gần đó, thậm chí ý đồ phụ thân Nam Minh để tiến vào Huyết Sát Động Phủ đoạt bảo. Nhưng pháp thuật này cuối cùng vẫn không thể thực hiện được.

- Là người...

Vừa thấy Trương Hằng, sắc mặt Bích U tiên tử lập tức thất sắc.

- Bích U tiên bối, đã lâu không gặp!

Khóe miệng Trương Hằng mang theo vài tia trêu chọc, hơi dừng một chút rồi tò mò nói:

- Người hiện hẳn phải ở Vô Ưu Lâm, là nữ nhân của con điều hầu kia chứ?! Không biết sao người có thể trốn ra được?

- Người người...

Bích U tiên tử nổi giận, bàn tay ngọc chỉ vào hắn, thân thể mềm mại cũng run rẩy.

- Bích u, tên tiểu bối này từ đâu ra thế, để ta thay người dạy dỗ hắn!

Tu sĩ trang niên Nguyên Anh Kỳ bên cạnh Bích U tiên tử lóe ra hàn quang, bay ra khỏi đại trận hộ pháp, tể ra một kiện phi kiếm tràn ngập hàn quang.

Hưu

Hàn quang lóe lên, phi kiếm đã chém tới trước mặt Trương Hằng.

- Không được...

Bích U tiên tử muốn ngăn cản nhưng đã không còn kịp.

Trương Hằng vươn tay ra, nắm lấy phi kiếm đối phương, lắc đầu nói:

- Mục đích chân chính của ta hôm nay tới đây không phải là giết các người. Tuy nhiên người thật khiến người ta chán ghét, giống như ruồi bọ khiến ta ghê tởm! Cái này cũng không trách ta được...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

400. Chương 396: Tứ Đại Vương Giả Của Yêu Tộc.

Trương Hằng duỗi tay ra, nắm phi kiếm mang một kích toàn lực của trung niên Nguyên Anh Kỳ này vào trong tay, trong mắt hiện lên sát khí.

- Chuyện này sao có thể...

Về mặt tu sĩ Nguyên Anh Kỳ kia hoảng sợ. không ngờ trong tu chân giới Tam Tinh Vực lại có một người mạnh tới như vậy. Lúc này, hắn cũng nghe thấy tiếng gào thét Bích U tiên tử:

- Mau quay lại. người này là tông chủ của Cực Diễm Môn Bất Tử Tà Đế...

Trong toàn bộ Bích Tuyết Tương Vân Tông, có lẽ chỉ có Bích U tiên tử là có thể liếc mắt một cái là nhận ra ngay thân phận của Trương Hằng. Nàng hướng về phía tu sĩ trang niên Nguyên Anh Kỳ kia cả kinh kêu lên.

Đồng thời, đôi mắt Bích U tiên tử cũng lộ ra vẻ lo lắng và sợ hãi đối với tương lai.

Cho dù tập hợp sức mạnh của cả Bích Tuyết Tương Vân Tông, thì Bích U Tiên Tử cũng không nắm chắc có thể ngăn cản được nam tử quật khởi như kỳ tích ở trước mắt này chút nào.

-Bất Tử Tà Đế...

Vừa nghe thấy lời này, sắc mặt tu sĩ trung niên Nguyên Anh Kỳ kia liền trắng bệch.

Những năm gần đây, cái tên Bất Tử Tà Đế uy chấn trong tu chân giới Triệu Quốc này. thanh thế này còn vượt qua cả Nghịch Thiên Đại Ma trước đó. Còn có lời đồn Bất Tử Tà Đế đã đặt chân vào cảnh giới Hóa Thần kỳ vô địch, trong toàn bộ Tam Tinh Vực, không còn ai có thể uy hiếp được hắn.

Đặc biệt là mấy năm trước, Trương Hằng dựa vào sức lực của bản thân đã đánh lui yêu thú tập kích do Giao Long Hoàng dẫn dắt, thậm chí còn chọc mù một con mắt của bậc vương giả của Yêu tộc Giao Long Hoàng này.

Từ đó cái tên Bất Tử Tà Đế đã từ trung tâm của Ngọc Phật Tự lan truyền ra khắp toàn bộ tu chân giới Triệu Quốc. Thanh danh này thậm chí đã được không ít tu sĩ nước khác biết tới.

Cho nên vừa nghe thấy đối phương không ngờ là Bất Tử Tà Đế uy chấn Tam Tinh Vực. tu sĩ Nguyên Anh Kỳ kia lập tức khiếp đảm. theo bản năng bỏ chạy về phía trận pháp, ngay pháp bảo của mình cũng từ bỏ.

Nhìn tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đã hoàn toàn khiếp sợ. mặt Trương Hằng lộ ra vẻ khinh miệt, đưa tay vỗ mạnh một cái vào hư vô phía hần.

Ầm!

Một bàn tay lớn màu bạc từ trên trời giáng xuống, lập tức chụp tới tu sĩ trung niên Nguyên Anh Kỳ kia. Vì đối phương đã mất ý chí chiến đấu. tâm ý hoảng loạn, cho nên ngay cả pháp bảo phòng ngự cũng không kịp lấy ra.

Bị bàn tay lớn màu bạc đánh trúng, tu sĩ trung niên Nguyên Anh Kỳ kia thét thảm lên một tiếng, thân thể bị đè nén trở nên vặn vẹo, bắn xuống dưới chân núi.

Trương Hằng bình tĩnh thu lấy chiến lợi phẩm, Kiểm tra một chút, thấy lấy được hai kiện pháp bảo cấp cao cùng một ít vật phẩm tinh thạch linh tinh khác, giá trị cũng không lớn.

Sau khi làm xong đầu đây. Trương Hằng mới hướng mắt nhìn về phía Bích U tiên tử và Thiên Lai thượng nhân sắc mặt đang khó coi đến cực điểm trong trận pháp..

- Các người bỏ tay chịu trói, hay là muốn để cho ta đích thân động thủ.

Trương Hằng lãnh đạm nhìn tu sĩ ở trên núi càng ngày càng nhiều. Những tu sĩ này phân lớn đều là Trúc Cơ Kỳ trở lên. tu sĩ Kết Đan Kỳ cũng có hai mươi mấy người.

- Tiên bối. Bích Huyết Tương Vân Tông ta đã rơi vào nông nỗi này. ngay cả tông chủ tiên nhiệm cũng chết thảm ở Cực Diễm Sơn. sao ngài phải cố bức bách đến vậy? Chuyện trước kia cũng Chỉ là do ân oán cá nhân giữa Đại trưởng lão tiên nhiệm và Cực Diễm Môn, không liên quan tới những tu sĩ vô tội từ trên xuống dưới Bích Tuyết Tương Vân Tông ta...

Thiên Lai thượng nhân hướng về phía Trương Hằng đau khổ cầu xin. trong mắt lộ ra vẻ bất đắc dĩ. nhìn thanh niên ở đối diện xưng là tiên bối. Thiên Lai thượng nhân cũng không biết Trương Hằng trước kia chẳng qua cũng Chỉ là một tu sĩ Luyện Khí KỲ của Phương Vân Sơn. nếu không, không biết sẽ cảm thấy như thế nào.

- Vô tội?

Trương Hằng lạnh lùng cười.

- Vậy trước kia, Bằng Phong thượng nhân dựa vào thực lực của bản thân muốn tiêu diệt Cực Diễm Môn ta, Nhị đệ ta thậm chí không tiếc đồng quy vu tận với hần. Chẳng lẽ không phải là hần vô tội sao? Hôm nay, Bích Tuyết Tương Vân Tông các người phải lựa chọn... Nếu không, Trương mỗ ta cũng không ngại biến nơi này thành Tu La địa ngục đâu.

Sắc mặt Trương Hằng dần dần sầm xuống, trên người mơ hồ tràn ra uy áp tinh thần mạnh hơn hần Nguyên Anh Kỳ. Lập tức, toàn bộ tu sĩ trên đỉnh núi cao ngàn thước đều chìm vào trong một cảm giác hoảng sợ.

Một cảm giác tính mạng bị uy hiếp mơ hồ dâng lên khiến trong lòng tất cả những tu sĩ ở nơi này trở nên bất an, thậm chí trong đầu còn không có một ý niệm phản kháng nào.

Trong lòng hai tu sĩ Nguyên Anh KỲ còn lại là Thiên Lai thượng nhân và Bích U tiên tử đều như có một tảng đá lớn vô hình nặng ngàn cân. trên mặt lộ ra vẻ tuyệt vọng.

- Đây là uy lực của Hóa Thần Kỳ sao?

Bích U tiên tử đã mất đi dũng khí chiến đấu. vẻ mặt nàng phức tạp nhìn chăm chú thanh niên như rất nhỏ bé bên ngoài trận pháp kia. Trong tầng cao của Bích Tuyết Tương Vân Tông, nàng là người đầu tiên tiếp xúc với Trương Hằng, cũng hiểu rõ nhất sự quật khởi thần kỳ của Trương Hằng.

Mấy năm trước, Trương Hằng vẫn là một tiểu tu sĩ bị nàng đuổi giết mà không hề có sức phản kháng. Cho tới bây giờ, đối phương đã là một tu sĩ bước vào cảnh giới Hóa Thần Kỳ vô địch.

Ở Tam Tinh Vực, trong những tu sĩ bậc thấp, trung và cao thì Hóa Thần Kỳ chính là đại biểu cho một thần thoại, là tượng trưng của sự vô địch. Bọn họ mới chính là những bàn tay đứng phía sau thao túng tu chân giới Tam Tinh Vực. Trong mắt bọn họ, tất cả mọi thứ dưới chân đều giống như những con kiến.

Lúc này, Trương Hằng đứng trên đỉnh đầu của rất nhiều tu sĩ Bích Tuyết Tương Vân Tông, nhìn xuống những tu sĩ bên dưới, khóe miệng hiện lên một nụ cười lạnh, như thể cười nhạo những con kiến không biết lượng sức mình ở bên dưới.

- Xin hỏi tiền bối. không biết chúng ta còn được lựa chọn những gì?

Thiên Lai thượng nhân hít sâu vào một hơi. sau khi ổn định lại sự sợ hãi vô tận đối với tương lai ở trong lòng, mới tận lực khiến cho mình trông có vẻ bình tĩnh một chút.

- Bắt đầu từ hôm nay. Bích Tuyết Tương Vân Tông giải tán. hai người các ngươi thân phục Cực Diễm Môn. trở thành trưởng lão của bốn tông, cả đời không được phản bội Cực Diễm Môn, cho dù là cả khi ta không còn tồn tại nữa.

Trương Hằng lạnh lùng nói.

Ánh mắt Bích U tiên tử khẽ chuyển, cận thận nói:

- Còn có lựa chọn nào khác không?

Tự đáy lòng, Bích U tiên tử không muốn thân phục người đã giết chết phu quân của mình, cho nên mới hỏi câu này.

- Có. đó chính là chết!

Trương Hằng nhẹ nhàng nói lấy tay vung nhẹ lên hư không. Một đạo sấm sét màu tím hình cung hiện lên. đánh lên trên trận pháp có bích quang lưu chuyển kia.

Ầm!

Một tiếng nổ vang lên. trận pháp trước mắt bao gồm ngọn núi ngàn thước đều run lên từng trận. Tu sĩ trên núi tán loạn, trong mắt lộ ra sự sợ hãi đối với tương lai.

Sắc mặt Bích U tiên tử trắng bệch, cơn gió lạnh buốt thổi tay áo nàng bay phấp phới, như có một vẻ đơn độc và bất lực.

- Bích u...

Thiên Lai thượng nhân hướng về phía nàng nháy mắt, thấp giọng nói.

Ánh mắt Bích U Tiên Tử dần trở nên ảm đạm, rốt cuộc gật đầu nói:

- Hết thầy đều do Đại trưởng lão ngài quyết định.

Rất rõ ràng là sau khi Băng Phong thượng nhân chết đi. Thiên Lai thượng nhân sẽ kế nhiệm chức vị Đại trưởng lão của Bích Tuyết Tương Vân Tông, trở Thành nhân vật quyền lực nhất trong phái. Đáng tiếc thực lực của tông môn từ một đại phái hàng đầu đã sụt giảm.

- Tiền bối. yêu cầu của ngài chúng ta đồng ý...

Cuối cùng Thiên Lai thượng nhân cắn răng một cái. rốt cuộc đã cho Trương Hằng một câu trả lời thuyết phục.

- Rất tốt, rất tốt... Trong vòng ba ngày hai người các ngươi phải giải tán Bích Tuyết Tương Vân Tông, sau đó mang theo tất cả tài liệu và pháp bảo quý hiếm của môn phái tự mình tới Cực Diễm Môn gặp bản tôn của ta...

Sắc mặt Trương Hằng dịu xuống, nhìn hai người bên trong trận pháp lạnh nhạt nói. Bởi Hư Không Hỏa Diễm bám ở trên người bản tôn. nên lúc này phân thân của Trương Hằng không thể sử dụng Kỳ hồn Thuật. Nếu không, cũng sẽ không ở trước mặt những người này mà nói đông dài như vậy.

Bích U Tiên Tử và Thiên Lai thượng nhân trên mặt lộ ra vẻ kinh dị. không ngờ Trương Hằng ở trước mặt Chỉ là một phân thân mà thôi. Chỉ là một phân thân mà đã có được thực lực hủy diệt toàn bộ Bích Tuyết Tương Vân Tông.

Vu!

Thân thể Trương Hằng nhoáng lên một cái bay tới trận pháp phía trước, sau đó trong mắt lóe lên hào quang, vươn hai tay ra.

Phụt!

Băng Diễm màu lam cùng với hỏa diễm đỏ sẫm nhảy khỏi lòng bàn tay hất bay lên không trung.

Trước ánh mắt hoảng sợ của rất nhiều tu sĩ. Trương Hằng đem Băng Diễm và hỏa diễm dung hợp lại với nhau.

Sau đó, hất khê kêu lên một tiếng “Phá”. Một đạo hào quang hòa trộn hai màu hồng lam hóa thành một cơn sóng cuộn cuộn va chạm vào trận pháp hộ pháp của Bích Tuyết Tương Vân Tông.

Không có một tiếng động nào, hào quang bích lam như một khối băng bị hòa tan bị hào quang hai màu hồng lam công kích thôn tính tiêu diệt.

Tách tách

Sau khi hào quang hồng lam tiêu diệt trận pháp, lại nhanh chóng hướng lên núi tấn công. Tất cả những thứ chắn ở phía trước đều bốc hơi trong nháy mắt.

Hai tu sĩ Nguyên Anh Kỳ Thiên Lai thượng nhân và Bích U tiên tử nếu nhanh nhẹn cũng có thể tránh được kiếp nạn này. nhưng những tu sĩ khác ở trên núi sẽ phải chết thê thảm.

Hào quang hai màu hồng lam này tới cũng nhanh, mà đi cũng nhanh. Khi kiếp nạn qua đi, những tu sĩ ở trên núi mới thở ra một hơi nhẹ nhõm.

Tuy nhiên, lúc này thân ảnh Trương Hằng đã biến mất khỏi tầm mắt cũng những tu sĩ này.

- Ở trên người các người ta đã để lại dấu hiệu thần thức, Chỉ cần còn ở trong tu chân giới Triệu Quốc, thì các người đừng mơ thoát khỏi sự truy sát của ta. Trong vòng ba ngày giải tán Bích Tuyết Tương Vân Tông, trong vòng mười ngày tới Cực Diễm Môn quy phục. Nếu quá kỳ hạn thì cũng là lúc tính mạng các người chấm dứt.

Thanh âm Trương Hằng vang vọng bên tai hai tu sĩ Nguyên Anh Kỳ này, không biết hắn đã bay đi bao xa.

- Đại trưởng lão... chúng ta nên làm gì bây giờ?

Những tu sĩ ở trên núi đều bay tới hướng về phía Thiên Lai thượng nhân xin Chỉ thị.

- Các người cứ tự tiện thôi, từ nay trở đi Bích Tuyết Tương Vân Tông không còn tồn tại nữa.

Thiên Lai thượng nhân hít sâu một hơi. nhắm chặt mắt. Bích U tiên tử bên cạnh hắn cũng cắn chặt môi. thân thể mềm mại khê run lên.

Nửa tháng sau, một đại phái hàng đầu của Triệu Quốc Bích Tuyết Tương Vân Tông chính thức giải tán, hai tu sĩ Nguyên Anh Kỳ may mắn sống sót gia nhập Cực Diễm Môn.

Tin tức này giống như một cơn lốc quét qua tu chân giới Triệu Quốc, khiến cho vô số thế lực và tu sĩ phải động dung.

Bích Tuyết Tương Vân Tông truyền thừa từ xa xưa, từng là một đại phái hàng đầu, cứ như vậy lại bị một mình Bất Tử Tà Đế hủy diệt. Ngay cả hai tu sĩ Nguyên Anh Kỳ may mắn sống sót cũng không thể không gia nhập Cực Diễm Môn.

Sự kiện này khiến cho uy danh của Bất Tử Tà Đế lại một lần nữa tăng lên. Tu sĩ trong Tam Tinh Vực đã chính thức xếp hắn vào hàng đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ.

Ở gần Tử Vực, trong một dãy núi âm U liên miên không ngừng, có một cung điện nguy nga tráng lệ.

Quanh một cái bàn màu vàng ở sâu trong đại điện có bốn người nét mặt kỳ dị đang ngồi. Họ có hình dáng của con người, nhưng trên người lại có một luồng yêu khí nồng đậm.

Trong bốn người này có Giao Long Hoàng Độc Nhân Long, vẻ mặt hắc đang rất ngưng trọng.

- Thiên Mã đại nhân, lần này ngài triệu kiến chúng ta không biết là có chuyện gì quan trọng...

Ba người đang ngồi, bao gồm cả Giao Long Hoàng đều hướng ánh mắt vào một người dáng vẻ hơi gầy gò. đầu đội một cái nón tre màu đen phủ kín vẻ mặt cung kính.

Lúc này, tứ đại vương giả của Yêu tộc trong Tam Tinh Vực lần đầu tiên tề tụ với nhau sau mấy vạn năm. Một mùi vị của âm mưu nhẹ nhàng thổi tới...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

401. Chương 397: Yêu Tộc Chí Cường.

- ... Lần này triệu tập ba người các ngươi là để thương nghị vấn đề có liên quan tới sự hưng suy tồn vong của Yêu tộc ta trong tương lai.

Châu quang loé lên trong đại điện hùng tráng, thanh âm khàn khàn từ người đội nón tre kia truyền ra. giọng điệu cực Kỳ bình thản không có điểm gì đặc biệt.

Nhưng tam đại vương giả kia trong đó có cả Yêu Long Hoàng không có chữ nào là không chăm chú lắng nghe, không dám có cho dù Chỉ là một tia coi nhẹ. trên mặt mang một vẻ kính sợ rất sâu.

Trong ghi chép về tu chân giới của loài người, thế giới khổng lồ của Yêu Tộc bao gồm tổng cộng bốn vị vương giả. Bọn họ đã sống từ rất lâu, thậm chí có thể từ trước khi Tam Tinh Vực bị phong ấn.

Bốn vị vương giả này chính là những người được hàng triệu con dân Yêu tộc công nhận là bốn người mạnh nhất. Bọn họ lần lượt là:

Yêu Long Hoàng, nắm trong tay toàn bộ Yêu tộc sinh sống trong Triệu Quốc, là một trong tứ đại vương giả. là một yêu thú Hoá Hình Kỳ duy nhất. Nhưng bản thân hắn lại có tư chất của Thần thú. lực phòng ngự và thần thông bản mệnh là đáng sợ nhất, hơn nữa lại có một kiện bảo vật thần bí khó lường. Thực lực hùng mạnh của hắn là không thể hoài nghi, những tu sĩ từng giao chiến với bản tôn của hắn đều không thể không phục. Tuy Chỉ là yêu thú Hoá Hình Kỳ. nhưng những vị vương giả khác đối với hắn cũng cực kỳ khách khí.

Mị Ảnh Hoàng, nắm trong tay toàn bộ Yêu tộc trong Sở quốc, bản thể là Mị Ảnh Hồ cực Kỳ hiếm thấy. Hắn là một yêu thú Hoá Thần Kỳ. am hiểu công pháp về phương diện linh hồn, tốc độ nhanh như tia chớp, phương thức công kích lại cực Kỳ quỷ dị. Loài người hoặc yêu thú Hoá Thần Kỳ bình thường cũng không dám tùy tiện giao chiến với hắn. Nghe nói. Mị Ảnh Hoàng từng hoá Thành một nữ tử loài người, tiến vào thế giới phàm nhân, yêu một nam tử. sau cùng chấm dứt trong bi kịch. Đương nhiên, đây Chỉ là một truyền thuyết.

Hoả Phượng Hoàng, nắm trong tay dân chúng Yêu Tộc trong Tề Quốc. Rất lâu về trước, hắn vốn Chỉ là một yêu thú phi cầm rất phổ biến trong thế giới của Yêu tộc. nhưng đã nuốt được một quả trứng thần bí. từ đó hắn đã từ gã rừng biển thành Phượng Hoàng, thực lực đột nhiên tăng mạnh. Sau khi hắn đề cao tới Hoá Thần Kỳ. mới trở Thành một trong tứ đại vương giả của thế giới Yêu tộc trong Tam Tinh Vực. Bởi vì hình dáng của hắn so với Hoả Phượng Hoàng trong truyền thuyết có vài phần tương tự cho nên mới được gọi là Hoả Phượng Hoàng.

Hắc Ma Hoàng, trong tứ đại vương giả của Yêu tộc là người thần bí nhất, cũng là yêu thú sống lâu nhất trong tu chân giới Tam Tinh Vực.

Không ai biết bản thể của hắn là gì. thậm chí chưa một ai từng nhìn thấy bản tôn của hắn. Tất cả những kẻ địch hùng mạnh khi miêu tả về hắn đều tỏ ra vô cùng sợ hãi.

Lúc bình thường, hắn giống như một phàm nhân không có tu vi gì. ngoài chiếc nón tre đội trên đầu thì không có một điểm đặc biệt nào. Nghe nói từ thời xa xưa, tu sĩ Hoá Thần Kỳ loài người chết dưới tay Hắc Ma Hoàng không dưới mười người. Thậm chí có người còn hoài nghi hắn đã vượt qua Hoá Thần Kỳ, có thể bản tôn của hắn chính là Thần thú, Thần thú Hoá Thần Kỳ.

Hắc Ma Hoàng thống trị toàn bộ yêu thú trong Tam Tinh Vực, cho nên hắn mới được gọi là người đứng đầu Tử Vực.

Không còn nghi ngờ gì, Hắc Ma Hoàng chính là người đứng đầu tứ đại vương giả trong thế giới của Yêu tộc. được công nhận là có thực lực mạnh nhất.

Lúc này, Hắc Ma Hoàng đầu đội nón tre. giống như là một phàm nhân, ngồi trên ghế trong đại điện kia. thanh âm có chút khàn khàn, khiến cho người ta có một cảm giác cực Kỳ bình thản.

- Giao Long Hoàng.

Hắc Ma Hoàng đột nhiên nhìn về phía Độc Nhãn Long Giao Long Hoàng, mặc dù đầu đội nón tre, nhưng vẫn không cản trở được cặp mắt vô hình trung tỏa ra uy áp mơ hồ kia. Miệng hắn thì thầm nhẹ nhàng, giống như là tự nói với chính mình vậy.

- Thiên Mãng đại nhân, ngài có chuyện gì?

Giao Long Hoàng vẻ mặt cung kính nói.

- Nghe nói trước kia người đã có một thời gian đi tới thế giới của loài người...

Hắc Ma Hoàng dừng lại, lẳng lặng nhìn Giao Long Hoàng.

- Hì hì, một chuyến đi tới thế giới của loài người, Chỉ mang theo một con mắt trở về, không biết là người bị lão quái vật nào của loài người đả thương...

Mị Ảnh Hoàng toàn thân mặc váy màu đỏ nhạt, trên khuôn mặt nghiêng nước nghiêng thành nở rộ ra một đóa hoa mê người, đủ để khiến cho ánh mắt của một người bình thường phải dừng lại. Nàng cũng không lo Giao Long Hoàng này vì thế mà tức giận hay không, càng không lo tới chuyện Hắc Ma Hoàng hiền hòa này sinh ra tâm lý bực mình.

Đối mặt với câu hỏi của Hắc Ma Hoàng. Giao Long Hoàng cũng không để ý tới Mị Ảnh Hoàng, trừng mắt nhìn nàng một cái, rồi cắn răng nói:

- Hai năm trước, quả thực ta đã đi một chuyến tới thế giới của loài người, chính là vì Dẫn Lôi Phủ kia, không ngờ lại gặp phải một tiểu tử có chút khó giải quyết, đáng sợ hơn nữa còn có...

Giao Long Hoàng nghiêng răng nghiêng lợi bắt đầu kể lại. Khi hắn nhắc tới Trương Hằng. trong mắt lóe lên lửa giận, còn sau khi nhắc tới những chuyện liên quan tới Vũ Vô Cực. trên mặt hắn lưu lại một vài tia sợ hãi.

- Bất Tử Tà Đế? Nghịch Thiên Đại Ma? Danh hiệu của hai người này trong thế giới của Yêu tộc ta cũng đã từng nghe qua. Nhưng theo lời của người, thì Nghịch Thiên Đại Ma kia vẫn chưa phải là người mạnh nhất giới sao?

Hỏa Phượng Hoàng mặc một bộ váy sang trọng dài đỏ như lửa. khuôn mặt trái xoan, nhướn mắt lên. hình dáng cũng không phải quá xinh đẹp. so với nhan sắc mê hoặc chúng sinh của Mị Ảnh Hoàng kia còn kém khá xa. nhưng trên người lại toát ra một khí chất cao ngạo của Hoàng giả.

Hắc Ma Hoàng lẳng lặng nghe, thủy chung đều không nói gì.

- Thiên Mãng đại nhân, ngài nói xem. Vũ Vô Cực kia rốt cuộc là nhân vật như thế nào. không ngờ chưa cần ra tay đã dọa cho Giao Long Hoàng phải bỏ chạy?

Hỏa Phượng Hoàng có chút tò mò hỏi.

- Người của thượng giới tu vi ít nhất cũng phải cao hơn Giao Long Hoàng mấy cảnh giới, lại thêm Long Hồn lai lịch bất minh kia. hiển nhiên có thể dọa cho Giao Long Hoàng phải bỏ chạy. Cho dù đổi lại là chúng ta, cũng sẽ không có ngoại lệ. Nhưng nghe lời miêu tả này. cùng với sự khác thường của thiên địa lúc đó. thì có thể thấy Vũ Vô Cực này ở thượng giới cũng không phải là một nhân vật bình thường. Đáng tiếc, mấy người chúng ta có thể đề cao lên được Hợp Thể Kỳ hay không, vấn đề đó quan trọng hơn là bản về chuyện của thượng giới...

Hắc Ma Hoàng nói một cách không hề sợ hãi. mang theo một phong thái cực kỳ lạc quan, khiến cho người ta càng dễ dàng tin phục.

- Pháp bảo cùng loại với Dẫn Lôi Phủ trong thế giới của Yêu tộc ta cũng có vài món như vậy. ta nghĩ người không Chỉ vì việc này mà huy động nhân lực, mạo hiểm đi tới thế giới của loài người.

Hắc Ma Hoàng liếc nhẹ Giao Long Hoàng một cái. lúc này mới chậm rãi nói:

- Ngay khi Huyền U Thiên Ma kia hoàn toàn thoát khỏi phong ấn, ta đã phát hiện ra vận mệnh của Ma đầu này gắn bó mật thiết với bộ tộc yêu thú ta... Một khi vạch trần ra bí mật này. mấy người chúng ta có thể dễ dàng thoát khỏi Tam Tinh Vực. trước tiên sẽ đi tới Chu Vương Triều vô cùng khổng lồ kia...

Vừa nghe thấy lời này, Hỏa Phượng Hoàng cùng với Mị Ảnh Hoàng mừng rỡ ra mặt. xem ra đối với Chu Vương Triều trong truyền thuyết kia cực Kỳ hy vọng. Từ rất nhiều năm nay, dân chúng của Yêu tộc vì một Nguyên nhân đặc biệt nào đó mà cho dù có thực lực thông thiên cũng rất khó rời khỏi Tam Tinh Vực.

Thân mình Giao Long Hoàng run lên, thú nhận:

- Lúc trước ta cũng có âm mưu với Ma đầu này. muốn thừa dịp lúc thực lực của hắn còn chưa hồi phục, cướp lấy trọng bảo trên người hắn...

Hắc Ma Hoàng lạnh nhạt nói:

- Trên người Ma đầu này quả thật là có trọng bảo. mấy vạn năm trước ta cũng đã cùng hắn giao chiến. Khi Ma đầu này ở thời Kỳ sung sức. thì ngay cả ta cũng không nắm chắc có thể chiến thắng. Hơn nữa. thân thể của Huyền U Thiên Ma dường như cũng không Chỉ đơn giản như vậy... Triệu tập tất cả nhân lực có thể sử dụng được của Yêu tộc ta, tìm kiếm vị trí của Ma đầu này ...

Trong khi các nhân vật đứng đầu của thế giới Yêu tộc đang tụ tập với nhau, cùng bàn đại sự. thì phân thân của Trương Hằng đã đi tới kinh đô của Triệu Quốc trong thế giới của phàm nhân.

- Nếu đã tiện đường, thì cứ ở lại nơi này một chút.

Trương Hằng thở dài một hơi. từ trên bầu trời đêm của kinh đô hạ xuống. Hắn cảm thấy lần này có lẽ là lần cuối cùng hắn tới Đường phủ của Triệu Quốc.

Lúc này, thân ảnh một thanh niên bình thường hiện lên ở trong đầu hắn. Đó là huynh đệ ruột của thân thể này của hắn, ô Lăng.

Cũng vào thời điểm này trước đây, Trương Hằng vẫn còn nhớ rõ những lời mà ô Lăng đã từng nói với mình:

- Trên toàn bộ Phương Vân Sơn này. người ta có thể tin tưởng Chỉ còn lại người.

Người không thể trốn tránh, thế giới này chưa bao giờ có một sự tốt đẹp hay yên bình nào, lẫn tránh cả đời cũng Chỉ là một hành động nhu nhược không dám đối mặt với sự thật...

Người có thân sinh phụ mẫu. còn có muội muội của người, thậm chí còn có ca ca mà người rất ít khi gặp là ta...

Đệ đệ của ta... có chuyện người phải đồng ý với ta.

Người phải đồng ý một yêu cầu của ta. Nếu như ta chết, người phải bảo vệ cơ nghiệp thế tục của Đường gia chúng ta, ít nhất là phải bảo vệ cho người nhà của chúng ta.

Từ rất lâu trước, trong đầu Trương Hằng đều ngẫu nhiên hiện lên những lời nói của ô Lăng với mình. Từ đầu tới cuối, ô Lăng đều xem Đường Phong như là đệ đệ ruột của mình, trước khi chết còn đem chiếc nhẫn không gian kia giao cho Trương Hằng.

Hít sâu một hơi, Trương Hằng mới có thể khiến cho suy nghĩ của mình bình tĩnh trở lại.

Đi dạo trên con phố vô cùng náo nhiệt một hồi. Trương Hằng mới đi tới Đường phủ.

Trong Đường phủ có lưu trữ hai Thân Ngoại Tạo Thân của Trương Hằng, thực lực đều đã đạt tới Trúc Cơ Kỳ. Mục đích lần này của Trương Hằng cũng không phải là để thu hồi chúng.

Nhẹ nhàng nhoáng lên một cái. Trương Hằng đi vào trong Đường phủ. nhìn thấy hết toàn bộ mọi thứ bên trong.

Đường Nhã Nhi xinh đẹp nho nhã kia lúc này chắc đã không còn ở đây nữa. có lẽ lúc này nàng đang theo đuổi con đường Tiên đạo của mình.

Đi vào trong thư phòng của Đường Viễn. Trương Hằng nhẹ nhàng đẩy cửa ra. những cao thủ võ lâm mai phục ở bốn phía hoàn toàn không nhìn thấy thân ảnh hắn.

Sau khi mở cửa, Đường Viễn Kiều ngồi ở trước bàn trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, nhìn thấy thanh niên ở bên ngoài thư phòng của mình, đột nhiên sắc mặt đại biến, thân thể không kìm nổi bắt đầu run rẩy.

Lúc này Trương Hằng vẫn duy trì hình dáng Nguyên bản của thân thể cũng chính là hình dáng của Đường Phong.

- Người là...

Hai mắt Đường Viễn Kiều đỏ lên. nước mắt không khỏi rơi xuống.

Hình dáng của Trương Hằng ở trước mặt có vài phần tương tự với Đường Viễn Kiều, rất trùng hợp với bóng người ở trong mộng của hắn.

Hắn nhanh chóng bước lên phía trước, kéo Trương Hằng vào trong thư phòng, khóa cửa lại.

- Ha ha, ta đang nằm mơ...

Về mặt Đường Viễn Kiều mừng rỡ, hắn có chút lo lắng, không kìm lòng được nắm chặt tay Trương Hằng.

- Ở trong mộng, không phải ta Chỉ nhìn thấy các ngươi lần đầu... Phong nhi... Lãng nhi...

Đường Viễn Kiều như thể là nói mê. nhìn chăm chăm Trương Hằng, trong mắt lộ ra vẻ thân thiết, cứ tưởng lầm cảnh tượng lúc này là ở trong mộng.

Trong lòng Trương Hằng cảm thấy một sự xúc động khó hiểu, tuy đối với Đường gia hắn không có nhiều cảm tình lắm. nhưng không thể không cảm động trước tình cảm cha con ở trước mắt.

Hắn chiếm lấy thân thể Đường Phong, mà cha và phụ thân của đối phương đều là những người đáng kính như vậy. vốn đây là một gia đình rất ấm áp và hạnh phúc, lại vì Trương Hằng mà đã xảy ra chuyển biến vận mệnh.

- Đây là ba viên Duyên Thọ Đan. là do hài nhi khi hành tẩu trong Tiên đạo đã ngẫu nhiên có được, để lần này về nhà tặng cho cha...

Trương Hằng lấy ra một cái bình ngọc bên trong có ba viên Duyên Thọ Đan đưa cho Đường Viễn Kiều, trên mặt hiện lên một vẻ phức tạp.

- Con bất hiếu, cần phải lập tức thăng tiên, rời khỏi phạm trôn, mong cha hãy bảo trọng...

Cổ rút tay ra khỏi tay Đường Viễn Kiều, thân ảnh Trương Hằng biến mất khỏi Đường phủ. Chỉ để lại một tiếng thở dài.

Đường Viễn Kiều ngơ ngác đứng ở đó, thật lâu sau mới tỉnh lại. phát hiện trong tay mình có cầm một cái bình ngọc đặc biệt của tu chân giới:

- Phong nhi... Nó đã tới sao?

Hắn mang về mặt ngơ ngẩn nói trên mặt còn lưu lại vài giọt lệ, theo những nếp nhăn lần lượt chảy xuống...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----oo0oo-----

402. Chương 398: Chinh Phục.

Ngay khi phân thân của Trương Hằng rời khỏi Đường phủ ở kinh đô. trong động phủ của tông chủ Cực Diễm Môn, bản tôn Trương Hằng truyền ra một tiếng thở dài:

- Từ nay về sau. ta và Đường phủ cùng với đám người ô Lãng không còn liên quan gì nữa. Hết thấy mọi thứ trong thế giới phạm tục đã thật sự rời xa ta.

Theo tiếng thở dài này, bên trong động phủ của tông chủ rơi vào một sự yên tĩnh, lúc này Trương Hằng mới bắt đầu toàn tâm toàn ý tu luyện.

Một năm sau.

Đột nhiên, có một nam tử thanh niên hình dáng giống hệt Trương Hằng từ trong động phủ của tông chủ bay ra. Về mặt nam tử thanh niên này lạnh lùng, thân ảnh nhoáng lên một cái liền đi tới trên ngai vàng của tông chủ Cực Diễm Môn.

Tiếp Sau đó, nam tử Thanh niên này với danh nghĩa là tông chủ của nhanh chóng triệu tập những tu sĩ của Cực Diễm Môn tư Kết Đan Kỳ trở lên tới đại điện.

- Bắt đầu từ hôm nay, sẽ bắt đầu cuộc chinh phục toàn bộ Thanh Hồ Sơn của Cực Diễm Môn ta.

Thanh âm lãnh đạm từ trong miệng nam tử thanh niên này truyền ra. Ánh mắt hần nhẹ nhàng đảo qua những tu sĩ trong đại điện, một uy áp khiến cho người ta hít thở không thông bỗng nhiên thoáng hiện lên.

Ở dưới ngai vàng của tông chủ còn có mấy trưởng lão của Cực Diễm Môn. Bọn họ lần lượt là: Tử Cực tán nhân, Lam Hỏa, Thiên Lai thượng nhân, Bích U tiên tử.

Thiên Lai thượng nhân cùng với Bích U tiên tử một năm trước đã mang theo rất nhiều tài nguyên quý hiếm của môn phái tới Cực Diễm Môn quy hàng.

Lúc ấy, bản tôn của Trương Hằng tiếp kiến bọn họ. đồng thời thi triển Ký hồn Thuật lên người họ. Có lẽ trong tu chân giới Tam Tinh Vực, không còn ai có thể giải trừ bí thuật này. Chỉ có thi triển Ký hồn Thuật lên người bọn họ thì Trương Hằng mới có thể thật sự yên tâm để cho hai người này gia nhập tông môn, lấy đó để mở rộng thực lực của Cực Diễm Môn.

Lúc này, trong ánh mắt của Thiên Lai thượng nhân và Bích U tiên tử nhìn về phía nam tử thanh niên trên ngai vàng của tông chủ không chỉ lộ ra sự kính sợ mà còn có sự phục tùng vô điều kiện rất sâu sắc.

ở bên cạnh ngai vàng của tông chủ còn có một Thanh niên tráng kiện làn da hơi ngăm đen. Ánh mắt người này sáng như đuốc, trên người mơ hồ phát ra một khí tức vượt qua cả tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường, lộ ra một khí tức không thuộc về loài người.

Thanh niên khôi ngô này chính là linh thú hộ sơn của Cực Diễm Môn, từng là một yêu thú Hóa Hình Hậu Kỳ, Hắc Báo.

Trên mặt Lam Hỏa lộ ra vẻ hưng phấn, nhìn thân ảnh trên ngai vàng của tông chủ kia, lộ ra một vẻ sùng bái, ngay khi nghe tới việc Cực Diễm Môn chuẩn bị chinh phục toàn bộ Thanh Hồ Sơn. trên mặt còn lộ ra một vẻ vui mừng như điên.

- Tông chủ xin hãy yên tâm, không cần ngại đích thân ra tay. mấy người chúng ta có thể quét ngang toàn bộ Thanh Hồ Sơn này.

Lam Hỏa tiến lên chủ động xin đánh.

- Tốt. trọng trách chinh phục Thanh Hồ Sơn sẽ giao cho người. Nếu cần thêm nhân lực. thì những trưởng lão khác sẽ hết sức trợ giúp cho người.

Thanh niên trên ngai vàng của tông chủ lộ ra vẻ tán thưởng liếc mắt nhìn Lam Hỏa một cái, lập tức đem nhiệm vụ này giao cho hắn.

Những trưởng lão khác trong đại điện cũng không phản đối hay chê cười. Những trưởng lão còn lại nếu không phải Thân Ngoại Tạo Thân của Trương Hằng, thì cũng đã bị Trương Hằng thi triển Kỳ Hồn Thuật ai dám không phục?

Kết quả là dưới sự thống lĩnh của trưởng lão Cực Diễm Môn Lam Hỏa, chúng tu sĩ cao thấp của Cực Diễm Môn bắt đầu hướng về các thế lực khác trên Thanh Hồ Sơn phát động tấn công.

Sau mười ngày, toàn bộ những thế lực lớn nhỏ trên Thanh Hồ Sơn đều sụp đổ giải tán. hoàn toàn không có dũng khí phản kháng. Với lực uy hiếp của đại tu sĩ Hóa Thần kỳ, không tổn một binh một tốt, Thanh Hồ Sơn đã bị chinh phục.

Đương nhiên cũng có một vài thế lực chủ động quy hàng Cực Diễm Môn. trong đó có hai tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. Đối với việc này Trương Hằng cũng không phản đối thậm chí còn không thi triển Kỳ Hồn Thuật lên người họ.

Sau khi chinh phục Thanh Hồ Sơn, thế lực của Cực Diễm Môn tăng vọt, gần như đã được liệt vào những đại phái siêu cấp trong Tam Tinh Vực.

Đối với việc này hai đại phái siêu cấp của tu chân giới Tam Tinh Vực là Thanh Nguyên Tử Hà Tông và Âm Quỷ Tu La Tông vẫn duy trì sự im lặng, điều này khiến cho một vài tu sĩ không biết rõ nội tình, trong lòng mang ý xấu vô cùng kinh ngạc.

Trong lịch sử mấy vạn năm của tu chân giới Tam Tinh Vực. một đại phái siêu cấp rất khó có thể sinh ra. Cho tới hôm nay, Cực Diễm Môn trên Thanh Hồ Sơn nổi lên, đã phá vỡ Kỳ lục: Chỉ trong thời gian mười năm ngắn ngủi, đã từ một thế lực bậc ba trở Thành một đại phái siêu cấp vô cùng khổng lồ.

Chỉ có bản thân Trương Hằng mới có thể hiểu được Cực Diễm Môn sở dĩ có thể nổi lên thuận lợi như vậy ngoài việc nhờ vào thực lực hùng mạnh của mình, còn là vì có sự âm thầm phối hợp tác chiến của Từ Huyền. Trương Hằng liên thủ với Từ Huyền, đủ để nắm trong tay một nửa tu chân giới Triệu Quốc.

Tuy nhiên, sau khi chinh phục Thanh Hồ Sơn. Cực Diễm Môn cũng không tiến thêm một bước phát động tấn công đối với những thế lực xung quanh.

Nhưng ngược lại Tán Tu Minh dưới sự đề nghị của Nhiếp Mộng cũng đã chủ động quy hàng Cực Diễm Môn. Tán Tu Minh không còn Vũ Vô Cực đã không còn linh hồn. Nhiếp Mộng làm như vậy cũng là một sự lựa chọn sáng suốt.

Sau khi gia nhập Cực Diễm Môn, Nhiếp Mộng đã từng nhiều lần cầu kiến tông chủ Bất Tử Tà Đế. Phân thân thứ hai của Trương Hằng đã tiếp kiến nàng một lần, đối với nàng cũng không còn khách khí như trước kia, lời lẽ cực kỳ lãnh, đạm:

- Vũ Vô Cực đã không còn ở trong giới này, nếu người muốn tìm hắn thì trừ phi có thể bay lên thượng giới. Tuy nhiên với tư chất của người nếu muốn đạt được mục tiêu này thì gần như không có khả năng.

Nhiếp Mộng biết được tin tức này lại bị Trương Hằng đả kích như vậy gần như đã có ý muốn buông xuôi. Tuy nhiên cuối cùng, nàng cũng dứt khoát rời khỏi Cực Diễm Môn. Đường như vẫn còn có chút chưa từ bỏ ý định.

- Nữ nhân đáng thương, thích ai mà chẳng được...

Trong lòng phân thân của Trương Hằng thực ra không lạnh lùng như bề ngoài, đối với nữ tử này cũng có phần thông cảm.

Giữa hai người cũng có chút tương đồng, nhưng Trương Hằng có rất nhiều khả năng có thể bay lên thượng giới, còn đối phương thì ngay cả cửa ải tiến vào Nguyên Anh Kỳ cũng không qua được, nói gì đến hàng tỉ người tu chân trên đại lục Đông Vân không thể thoát xác thành tiên?

Mấy tháng trời yên biên lặng nhaoáng lên một cái đã qua.

Tới một ngày, trên không trung ở Cực Diễm Môn, linh khí thiên địa xôn xao từng đợt. sau đó nhất tề hướng về một Nơi trên đỉnh núi lao tới, tạo thành một quang sáng bảy màu có chút chói mắt.

- Đó là động phủ của Tư Không trưởng lão...

Những tu sĩ bậc cao của Cực Diễm Môn đều hướng thần thức về phía bên đó tìm kiếm.

- Cực Diễm Môn lại có thêm một vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Lam Hỏa hơi kích động nói. Hắn là một trong những tu sĩ bậc cao đầu tiên của Cực Diễm Môn, đối với tông môn có một tình cảm rất sâu đậm. Nhìn thấy thực lực của môn phái mình không ngừng tăng lên. trong lòng Lam Hỏa nổi lên một cảm giác vui sướng.

Trong động phủ của tông chủ, Trương Hằng đột nhiên mở mắt, tỏa ra hào quang rực rỡ. trên mặt mang theo một vẻ chờ mong:

- Rốt cuộc cũng phải xuất quan rồi...

- Người phụ trách hộ pháp cho hắn.

Trương Hằng thì thào nói nhỏ.

Vụt!

Từ trong động phủ của tông chủ lóe lên một đạo quang ảnh màu bạc. phân thân của Trương Hằng vù một cái na di đi. bay tới không trung bên trên động phủ của Bách Luyện đại sư. sau đó nhắm chặt hai mắt lại.

- Tông chủ!

Chúng tu sĩ của Cực Diễm Môn kinh ngạc nói.

- Không ngờ tông chủ lại đích thân tới hộ pháp cho Tư Không trưởng lão.

Một tu sĩ Kết Đan KỶ vạn phần kinh dị nói.

Đại tu sĩ Hóa Thần KỶ trong tu chân giới Tam Tinh Vực có địa vị lớn như thế nào. tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường muốn gặp mặt cũng là vạn phần khó khăn, nói gì đến việc khiến cho cả đại tu sĩ Hóa Thần KỶ tới giúp mình hộ pháp.

- Đây là phân thân của tông chủ...

Lam Hỏa thần nhiên lẩm bẩm.

Từ nửa năm trước, Trương Hằng đã tu luyện ra hai Thân Ngoại Hóa Thần thứ hai.

Còn về phần Thân Ngoại Hóa Thần thứ nhất của hắn lúc này đang ở Tiên Nho Trai ở Sở Quốc, vì có một vài sự trì hoãn mà vẫn chưa trở về.

Hai tháng trôi qua. trên không trung của Cực Diễm Môn bỗng nhiên sinh ra một uy áp tinh thần hùng mạnh, đã hoàn toàn tiến vào hàng ngũ Nguyên Anh Kỳ.

Hai mắt phân thân của Trương Hằng không khỏi sáng ngời.

Một lát sau, một đạo bạch ảnh bay vút lên trời cao, Bách Luyện đại sư vẻ mặt kích động hiện hình.

Bách Luyện đại sư vừa mới ngẩng đầu liền nhìn thấy ngay Trương Hằng đang ở phía trên mình.

- Trương... Tông chủ?

Vẻ mặt Bách Luyện đại sư lộ ra vẻ kinh ngạc.

- Người đi theo ta...

Trương Hằng hướng về phía hắn ra hiệu, rồi hóa thành một đạo ngân quang đi tới một Nơi trong Cực Diễm Môn.

Bách Luyện đại sư mặc dù có chút nghi hoặc, nhưng cũng vẫn đi theo. Chỉ trong chốc lát, trong nham động Hỏa Dong Tinh.

- Đây... Đây chẳng phải là nham động Hỏa Dong Tinh sao?

Về mặt Bách Luyện đại sư khiếp sợ. thân thể không khỏi hơi run lên.

Dưới chân thi thoảng lại phụt lên một hai ngọn lửa xanh nóng đến kinh khủng, đủ để khiến cho tu sĩ Nguyên Anh KỶ bình thường phải biến sắc.

Bản thân Bách Luyện đại sư vốn là tu sĩ tu luyện công pháp thuộc tính hỏa. vừa nhìn thấy nham động Hỏa Dong Tinh, trong lòng liền chấn động. Nhưng dung nham Hỏa Dong Tinh màu trắng bên dưới ngọn lửa xanh ngợp trời lại khiến cho hắn vô cùng sợ hãi.

- Nơi này là nham động Hỏa Dong Tinh do ta và Nhị đệ trong lúc vô tình đã phát hiện ra cũng chính vì nơi này là một vùng đất hỏa linh nên mới khiến cho tu vi của hắn đột nhiên tăng mạnh...

Trương Hằng thân nhiên nói.

- Nham động Hỏa Dong Tinh này hẳn là nơi mấy vạn năm trước Bách Luyện Tuyệt Khí Tông đã từng trú ngụ. Trước đây, địa hỏa ở nơi này được dẫn vào trong phòng luyện khí. phòng luyện công của tông môn. tu luyện và luyện khí không khác nhau.

Bách Luyện đại sư cuối cùng cũng khôi phục lại bình tĩnh, ngẩng người ra nhìn bảo địa tu luyện ở trước mắt. trong miệng lẩm bẩm nói.

Phân thân của Trương Hằng cười nhìn Bách Luyện đại sư, cùng không cắt đứt dòng suy nghĩ của hắn.

- Có nham động Hỏa Dong Tinh thế gian hiếm thấy này. nói không chừng ta có thể luyện được kiện phé linh bảo kia. luyện chế ra một thông linh pháp bảo khiến cho cả Tam Tinh Vực phải kinh sợ.

Bách Luyện đại sư đột nhiên nhớ tới kiện phé linh bảo kia. toàn thân lập tức trở nên hưng phấn.

Nhưng Sau đó, hắn lại nhú mày:

- Nhưng mặc dù lão phu đã tiến vào Nguyên Anh KỶ, nếu muốn luyện chế thông linh pháp bảo thì thực lực vẫn có chút không đủ. Hơn nữa, thông linh pháp bảo cần phải có linh vật hoặc hồn phách cao cấp để truyền linh khí, chuyện này lại càng khó...

Bách Luyện đại sư lập tức rơi vào một sự bế tắc.

Trước đây sau khi đã không còn hy vọng để thăng cấp. thậm chí hắn đã hạ quyết tâm cho dù phải hy sinh tính mạng cũng phải truyền linh khí để hồi sinh phé linh pháp bảo. Nhưng cho tới bây giờ. hắn đã bước vào Nguyên Anh Kỳ. Tuổi thọ đã tăng thêm mấy trăm năm. đương nhiên sẽ không chọn cách hy sinh, tính mạng như vậy.

- Tông chủ việc này nếu như có sự trợ giúp của người, không chừng lão phu có thể vì Cực Diễm Môn mà luyện chế ra một kiện thông linh pháp bảo.

Bách Luyện đại sư rốt cuộc đã nghĩ tới Trương Hằng. Tông chủ có thực lực sâu không lường được này. đối phương rất có khả năng đã đặt chân vào Hóa Thần.

Phân thân Trương Hằng cười nói:

- Thông linh pháp bảo sao... ta cũng đang muốn luyện chế một kiện, hơn nữa Chỉ còn lại một chút hỏa hầu cuối cùng.

Đúng lúc này, Trương Hằng ở trước mắt hóa Thành một đạo ngân quang, biến mất ở phía trước Bách Luyện đại sư.

Theo một dao động không gian đặc biệt, ở bên cạnh Bách Luyện đại sư lại xuất hiện một Trương Hằng, ánh mắt hiện lên vẻ chờ mong:

- Đại sư. vừa rồi nói chuyện với người cũng Chỉ là phân thân của ta.

Trước ánh mắt kinh ngạc của Bách Luyện đại sư, bản tôn Trương Hằng nhẹ nhàng khoát tay. trong không trung phía trên bàn tay hiện ra một phi kiếm màu bạc dài ba thước, toàn thân lấp lánh như châu báu, lóe lên những tia hàn quang.

Kiểm này vừa xuất hiện liền mơ hồ sinh ra một uy áp khó hiểu.

Ong một tiếng, phi kiếm màu bạc này phát ra một tiếng kêu khê...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

403. Chương 399: Đồng Hóa Thông Linh Pháp Bảo.

Khi Phá Không Kiếm lấp lánh ánh bạc hiện lên phía trên nham động Hỏa Dong Tinh, trong những tiếng kêu rất nhỏ ẩn chứa uy áp mơ hồ. hỏa linh lực ở bốn phía trở nên rung động.

- Đây là... Ngụy linh bảo!

Ánh mắt Bách Luyện đại sư chăm chú quan sát thanh tiểu kiếm màu bạc này. ánh mắt lộ ra vẻ hưng phấn và kích động.

- Ngụy linh bảo?

Trương Hằng hơi sửng sốt. nhưng thật sự đây là lần đầu tiên hắn nghe thấy tên gọi của pháp bảo này.

- Ngụy linh bảo chính là một loại pháp bảo hùng mạnh ở giữa pháp bảo cấp đỉnh và thông linh pháp bảo. phương thức sinh ra loại pháp bảo này có lẽ có ba loại. Loại thứ nhất, đó là một số rất ít những pháp bảo cấp đỉnh được chế tác từ những tài liệu cao cấp, được lưu truyền qua vô số năm, được những cao thủ sử dụng, dần dần sinh ra một chút linh trị đồng thời uy lực cũng tăng lên mãnh liệt, do đó thăng cấp thành ngụy linh bảo.

Loại thứ hai, đó là trong quá trình luyện chế thông linh pháp bảo, do một vài sai lầm trong phương pháp luyện chế mà mất đi hơn một nửa uy lực. nhưng uy lực của nó so với pháp bảo cấp đỉnh cũng vẫn mạnh hơn rất nhiều, loại pháp bảo này cũng là ngụy linh bảo. Loại thứ ba đó là những pháp bảo do con người tạo ra dựa theo những thông linh pháp khá nổi danh trong truyền thuyết. nhưng do hạn chế của tài liệu và tu vi của luyện khí sư trong khi luyện chế mà những uy lực thông linh pháp bảo bắt chước này cũng Chỉ dừng lại ở cấp độ ngụy linh bảo.

- Thì ra là vậy. như vậy thanh Phá Không Kiếm trong tay tay chính là ngụy linh bảo sao?

Trương Hằng chép miệng lấy làm Kỳ lạ nói. Nếu hắn đoán không sai, thì thứ mà tu sĩ Hóa Thần kỳ bình thường trong Tam Tinh Vực sử dụng hẳn là ngụy linh bảo. Bởi vì hắn đã từng nói chuyện với Từ Huyền nên biết được trong Tam Tinh Vực có rất ít tu sĩ có được thông linh pháp bảo. lúc ấy Trương Hằng còn tưởng rằng thứ mà tu sĩ Hóa Thần Kỳ sử dụng chính là một vài pháp bảo đỉnh cấp mạnh hơn một chút. Hiện giờ khi nghe tới tên gọi ngụy linh bảo mà rất ít người biết được này. hắn mới suy đoán như vậy.

- Ngụy linh bảo trong tay người dường như sắp sửa đạt tới cấp độ của thông linh pháp bảo rồi so với ngụy linh bảo bình thường còn mạnh hơn nhiều...

Bách Luyện đại sư không kìm nổi đưa tay chạm vào Phá Không Kiếm đang ở trong tay Trương Hằng.

Ong.

Phá Không Kiếm không tự chủ được run lên. lóe lên hàn quang, lưỡi kiếm ở bên rìa dễ dàng cắt vào ngón tay của Bách Luyện đại sư, lập tức máu tươi chảy tràn ra.

- Pháp bảo sắc bén lắm! Cái đáng quý hơn chính là độ cứng rắn của thanh phi kiếm này rất cao.

Trong mắt Bách Luyện đại sư lộ ra vẻ hưng phấn và kích động, thậm chí còn quên đi cả ngón tay đang bị thương.

Ý niệm của Trương Hằng khê động. Phá Không Kiếm lập tức trở lại bình tĩnh và ngoan ngoãn, để cho Bách Luyện đại sư vuốt ve.

- Đúng là một thanh thần kiếm! Đây là pháp bảo mạnh nhất mà ta đã từng nhìn thấy trong đời.

Bách Luyện đại sư lưu luyến không rời Bắt đầu vuốt ve. trên mặt lộ ra vẻ si mê.

Thật lâu sau, Bách Luyện đại sư mới từ trong trạng thái si mê khôi phục lại. nhìn thấy Trương Hằng đang chờ đợi mình, mới ngượng ngùng nói:

- Đã khiến cho tông chủ phải chê cười...

Trương Hằng lạnh nhạt nói:

- Quả thật lần này ta tìm người cũng chính là vì cái ngụy linh bảo này. Vừa rồi người cũng đã thấy, thanh Phá Không Kiếm này còn thiếu một hai thành hỏa hầu mới thăng cấp lên thành thông linh pháp bảo chân chính, đến lúc đó ta sẽ không còn phải ngại phần lớn những tu sĩ Hóa Thần kỳ trong Tam Tinh Vực nữa.

- Tông chủ người đã thăng cấp lên Hóa Thần Kỳ sao...

Mặc dù đã sớm có suy đoán, nhưng trong lòng Bách Luyện đại sư vẫn không kìm nổi tim đập thình thịch.

Trương Hằng cũng không phủ nhận, cười nói:

- Tu sĩ Hóa Thần Kỳ bình thường hẳn là không uy hiếp được ta.

- Không biết tông chủ có gì phân phó? Chỉ cần có thể làm được, thì Tư Không Vũ ta nhất định sẽ dốc toàn lực để báo đáp ân tình của ngài.

Bách Luyện đại sư cung kính hướng về phía Trương Hằng cúi đầu nói. trên mặt hiện lên một vẻ tha Thiết chân thành.

- Thực không dám giấu, nếu muốn trong thời gian ngắn thăng cấp cho Phá Không Kiếm trong tay ta thành thông linh pháp bảo chân chính thì phải cần tới kiện phệ linh bảo trong tay đại sư người kia. không biết đại sư có thể từ bỏ vật quý hay không? Một khi việc này Thành công, bản tông quyết sẽ không bạc đãi người, có yêu cầu gì. đại sư có thể nói ra.

Rốt cuộc Trương Hằng đã đưa ra yêu cầu muốn Bách Luyện đại sư đưa ra phệ linh bảo.

- Tính mạng của Tư Không Vũ ta là do tông chủ người cho. kiện phệ linh bảo này ở trong tay ta cũng là lãng phí, đem tặng cho tông chủ thì có ngại gì? Tuy nhiên, ta có một yêu cầu nho nhỏ...

- Xin cứ nói.

Nhìn thấy Bách Luyện đại sư đồng ý một cách sáng khoái như vậy. Trương Hằng cảm thấy mừng rỡ. không nghĩ ngợi nói:

- Có yêu cầu gì. đại sư cứ đưa ra?

Bách Luyện đại sư hít sâu một hơi:

- Lúc này tâm nguyện lớn nhất của ta đó chính là luyện chế được một pháp bảo cấp bậc thông linh pháp bảo. nhưng do tu vi và Linh Phách hạn chế nên tâm nguyện này gần như không có khả năng hoàn thành, trừ phi ta phải trả giá bằng tính mạng. Còn tông chủ người nếu đã nắm chắc có thể luyện chế thông linh pháp bảo. vậy thì hy vọng trong quá trình luyện chế có thể để cho ta ngồi ở một bên quan sát.

Trương Hằng hơi suy nghĩ một chút, rồi vẫn đồng ý.

- Đại sư yên tâm. người đã đồng ý đưa ra vật quý như vậy. thì quá trình luyện chế này nên để cho người nhìn.

- Tạ ơn tông chủ.

sắc mặt Bách Luyện đại sư lộ ra vẻ vui mừng, trước tiên lấy ra túi Càn Khôn phỏng chế kia, sau đó thông qua một bí thuật đặc biệt, lấy từ bên trong ra một lệnh bài màu đỏ sẫm.

Lệnh bài này nhìn cũ kỹ tầm thường, trên mặt có khắc ba chữ: Bách Luyện Lệnh.

Trương Hằng đón lấy Bách Luyện Lệnh, dùng sức để cầm phát hiện ra vật ấy rất nặng. lệnh bài này không nhúc nhích chút nào.

Gật đầu hài lòng. Trương Hằng lại dẫn Bách Luyện đại sư bay lên trên cái đài phía trên dung nham Hỏa Dong Tinh.

Nhìn dung nham màu trắng đang không ngừng quay cuồng cách đó không xa vài lần. Trương Hằng nói với Bách Luyện đại sư:

- Dung nham Hỏa Dong Tinh ở nơi này đối với sự phát triển của Cực Diễm Môn trong tương lai có tác dụng rất lớn. Bắt đầu từ hôm nay, đại sư người có thể tự do ra vào Nơi này, chờ sau khi ta luyện Thành pháp bảo, ta sẽ chuẩn bị một lệnh bài riêng cho người.

- Tạ ơn tông chủ.

Về mặt Bách Luyện đại sư mừng rỡ nói. đối với người tu luyện công pháp hệ hỏa và si mê luyện khí như hắn thì nham động Hỏa Dong Tinh này không còn nghi ngờ gì nữa chính là một Thánh địa tu luyện so với linh đan diệu dược còn hơn rất nhiều.

Trương Hằng thở dài một hơi. theo thực lực và địa vị của mình không ngừng tăng lên thì những người ở bên cạnh đối với mình lại càng trở nên cung kính hơn. Lúc trước, Bách Luyện đại sư vẫn xưng hô thân thiết với Trương Hằng là Trương đạo hữu. còn Lúc này, Bách Luyện đại sư khi đứng chung một chỗ với Trương Hằng lại ít nhiều có chút không tự nhiên.

- Chỗ cao cực Kỳ lạnh lẽo...

Từ đáy lòng của Trương Hằng đột nhiên sinh, ra một cảm giác như vậy. Mấy năm trước, hắn vẫn còn là một nhân vật nhỏ sinh tồn trong những kẻ hở giữa những thế lực lớn. bị nhiều người truy sát. Còn giờ phút này. hắn đã đứng trên đỉnh của Tam Tinh Vực, rốt cuộc cũng cảm nhận được ý cảnh lạnh lẽo khi đứng ở vị trí cao.

Tuy nhiên, cùng có một vài người sẽ không vì thực lực của hắn tăng lên mà có sự thay đổi.

- Ninh Tuyệt Dung... Triệu Thụy... Quách Phong...

Trương Hằng mặc niệm trong lòng, cái cảm giác cô đơn này đã tiêu tan hơn phân nửa. Con đường tu chân là con đường cô độc, nhưng không phải là cô đơn.

Nhìn Trương Hằng trầm tư trong phút chốc. Bách Luyện đại sư đứng ở bên cạnh ngay cả thở mạnh cũng không dám. trong lòng bàn tay thậm chí còn chảy ra một ít mồ hôi. nhưng trong nháy mắt đã khô lại.

Một lát sau, ánh mắt Trương Hằng đảo qua mặt Bách Luyện đại sư, lạnh nhạt nói:

- Ta sẽ lập tức luyện chế phế linh bảo này. trong quá trình này ta sẽ thi triển bí thuật độc môn của mình, người có thể ngồi xem. nhưng không được nói với người khác.

- Vâng, thưa tông chủ.

Bách Luyện đại sư cung kính nói.

Vụt! Thân hình Trương Hằng nhoáng lên một cái hóa thành một đạo tàn ảnh màu bạc, nhảy vào trong dung nham Hỏa Dong Tinh.

Lập tức, lửa xanh đầy trời cùng với dung nham màu trắng khủng khiếp nuốt trọn thân thể hắn.

- Đây...

Về mặt Bách Luyện đại sư hoảng sợ.

Dung nham Hỏa Dong Tinh rốt cuộc đáng sợ như thế nào. là một đại sư luyện khí tu luyện công pháp hệ hỏa hần vô cùng hiểu rõ. Đừng nói là một người, cho dù là một kiện pháp bảo bình thường bị ném vào trong dung nham này cũng sẽ bị tan chảy Chỉ trong một hai nhịp thở.

Vù! Một nửa thân thể của Trương Hằng từ trong dung nham màu trắng quay cuồng nhô lên. trên người bao phủ một tầng ánh sáng hai màu đỏ bạc, dung nham xung quanh không thể nào làm tổn hại tới hần, ngược lại còn giúp cho công lực của hần tăng lên.

Cuối cùng, Trương Hằng khoan chân ngôi lên trên dung nham Hỏa Dong Tinh, lấy kiện phế linh bảo Bách Luyện Lệnh kia ra, bỏ vào trong dung nham Hỏa Dong Tinh.

Sau khi quan sát một lát, Trương Hằng phát hiện ra kiện phế linh bảo này không hề có dấu hiệu bị nóng chảy.

- Không hổ là tài liệu cấp bậc thông linh pháp bảo...

Trương Hằng thầm tán thưởng trong lòng. Tuy nhiên sức nóng của dung nham Hỏa Dong Tinh càng ngày càng khủng bố. sau khi xuống tới một độ sâu nhất định, ngay cả Trương Hằng cũng không dám tiếp tục hạ xuống, có thể thấy được mức độ khủng bố này.

Cũng may mục đích của Trương Hằng cũng không phải là khiến cho phế linh bảo này hoàn toàn nóng chảy, mục đích cuối cùng của hần là muốn đồng hóa phế linh bảo này cho Phá Không Kiếm hấp thụ. sau đó rèn luyện thêm một bước nữa. từ đó đạt tới tác dụng đề cao phẩm chất.

Ong.

Trương Hằng để Phá Không Kiếm màu bạc lơ lửng giữa không trung, sau đó trong tay đánh ra một pháp quyết độc đáo. một đám ký hiệu giống như một ngọn lửa màu bạc lưu chuyển ở xung quanh, có một vẻ cực kỳ quỷ dị.

Một lát sau, Trương Hằng vung tay lên, cách không đem lệnh bài kia hút lên trên Phá Không Kiếm.

- Vù vù vù...

Đám ký hiệu như một ngọn lửa màu bạc kia từ trên Phá Không Kiếm vươn ra, đem phế linh bảo Bách Luyện Lệnh bao phủ vào bên trong.

Két két két!

Hai vật phối hợp chặt chẽ với nhau, trong quá trình này. pháp quyết trên tay Trương Hằng không dừng lại chút nào, linh hạch trong đan điền cùng với nguyên linh trong thần thức đều dần dần biến hóa.

Một ngày sau, phế linh bảo kia vẫn chưa biến hóa chút nào.

Mười ngày sau, kích cỡ của phế linh bảo kia vẫn không thay đổi. nhưng Bách Luyện đại sư ở cách đó không xa lại có thể cảm nhận được trên Phá Không Kiếm có một sự biến hóa rất nhỏ.

Nửa tháng sau, có thể nhìn thấy ở bên ngoài phế linh bảo này có những hạt nhỏ màu đen tách ra. Vào Lúc này, Bách Luyện đại sư lộ ra vẻ xúc động.

Trong đầu Trương Hằng lóe lên linh quang, thậm chí sao mình lại quên mất phân thân.

Vụt! Phân thân từ trong cơ thể Trương Hằng bay ra, sau đó trên tay của đánh ra những pháp quyết tương tự. một đám ký hiệu màu bạc chảy tới Phá Không Kiếm, nhưng Chỉ có một phần ba hiệu quả so với bản tôn của Trương Hằng. Dù sao phân thân cũng không có Hư Không Hỏa Diễm, hơn nữa thực lực so với bản tôn kém hơn một chút.

Hai tháng sau, trên mặt Phá Không Kiếm tỏa ra ngân quang, phát ra từng đợt tiếng động. Còn kiện phế linh bảo kia đã vỡ ra nhiều hơn, những hạt nhỏ màu đen tách ra rất nhiều.

Nửa năm sau.

Rắc rắc!

Rốt cuộc, tới Lúc này, kiện phế linh bảo đen tuyền hóa thành một làn khói đen biến mất trong không khí.

Cùng lúc đó, dị tượng đột nhiên xảy ra!...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

404. Chương 400: Phá Không Thăng Cấp.

Một thanh phi kiếm màu bạc lơ lửng phía trên dung nham Hỏa Dong Tinh, ở bên trong ngọn lửa xanh mãnh liệt tỏa ánh sáng ra bốn phía. Từng tia hàn ý truyền thẳng vào trong linh hồn. Ký hiệu màu bạc mỹ lệ không ngừng vờn quanh ở trên thân kiếm lấp lánh như một báu vật, trông rất là mê lý mộng ảo.

Khi kiện phế linh bảo kia vỡ thành từng mảnh liền hóa thành một làn khói đen. tiêu tan khỏi thế gian, thì cũng là lúc Phá Không Kiếm kia xuất hiện dị biến.

Ong.

Toàn bộ Ký hiệu màu bạc trong khoảnh khắc bị thanh phi kiếm màu bạc nhanh chóng hấp thụ, hào quang thu vào bên trong.

Nhưng Ngay sau đó, Phá Không Kiếm lại lóe sáng mãnh liệt, ngân quang mỹ lệ chiếu lên nham động Hỏa Dong Tinh màu đỏ sẫm chớp tắt không ngừng. Theo một tiếng kêu ong ong từ trên kiếm phát ra. trong không khí phát ra một sự kích động quỷ dị. kiếm khí thông thiên từ trong Phá Không Kiếm chém ra. khiến cho vách tường vô cùng cứng rắn của nham động Hỏa Dong Tinh phía đối diện bị nứt ra một cái khe sâu mấy trượng.

Vách tường Hỏa Dong Tinh cứng ngang với pháp bảo cấp cao không ngờ giống như là một miếng đậu hũ. bị cắt ra một cái khe sâu như vậy, thật sự khiến người ta nghe thấy mà rợn người.

Ngay sau đó, trên không trung của Cực Điểm Môn có mây đen vờn quanh, từng đạo lôi điện màu tím lượn lờ ở trên mặt. một luồng thiên uy lâm liệt giáng xuống chỗ của Trương Hằng, nói chính xác hơn là chỗ của Phá Không Kiếm.

Sắc mặt Trương Hằng hơi biến đổi. nhưng sau đó trong lòng lại vui mừng. Sau khi mỗi một kiện thông linh pháp bảo được luyện chế thành công đều tiếp nhận lễ rửa tội của thiên lôi. xác suất thành công so với tu sĩ độ kiếp còn lớn hơn, trong tình huống có chuẩn bị. thông thường đều có hơn một nửa khả năng có thể thành công. Đồng thời, phẩm chất của thông linh pháp bảo càng tốt. thì uy lực của thiên lôi giáng xuống lại càng lớn.

- Tông chủ. ngài phải cẩn thận, đây là cửa ải cuối cùng khi luyện chế thông linh pháp bảo. tuy xác suất thành công rất lớn. nhưng cũng không thể coi thường...

Bách Luyện đại sư lo lắng nói.

- Người cứ yên tâm.

Trương Hằng nhẹ nhàng cười, thân hình nhoáng lên một cái. cùng với Phá Không Kiếm biến mất khỏi nham động Hỏa Dong Tinh.

Ngay sau đó, hần đã lơ lửng trên không trung của Cực Điểm Môn. trên đỉnh đầu là đám mây đen có lôi điện màu tím lượn lờ.

Ầm! Ầm! Ầm!

Phá Không Kiếm vừa xuất hiện, từ trong đám mây đen có ba đạo lôi điện màu tím giáng xuống, đánh lên trên thân kiếm màu bạc.

Xoẹt xoẹt xoẹt.

Tử quang ngợp trời, không ngừng lóe lên lượn lờ trên thân kiếm màu bạc. đồng thời nhanh chóng tiến vào bên trong thanh phi kiếm.

Sau một hai nhịp thở. Phá Không Kiếm đã đem những tia lôi điện màu tím này hấp thụ triệt để.

Thấy vậy, trên mặt Trương Hằng lộ ra một nụ cười, không hề cảm thấy ngoài dự đoán.

Nhớ lại lúc trước khi luyện chế pháp bảo này. Trương Hằng đã sử dụng thần thông ba thuộc tính mà mình nắm giữ tinh luyện vô số lần. Qua thời gian rất lâu. bản thân Phá Không Kiếm đối với sự công kích của những thuộc tính lôi, hỏa, hàn băng có sự miễn dịch và hấp thụ rất mạnh.

Ba đạo lôi điện màu tím giáng xuống lúc trước tuy có uy lực rất lớn. thậm chí ngay cả Trương Hằng cũng không dám trực tiếp đối kháng, nhưng ở trước mặt Phá Không Kiếm cùng Chỉ là trẻ con.

Sau ba đạo lôi điện màu tím. mây đen trên bầu trời lập tức hóa thành hào quang bảy màu ngợp trời, hướng về bốn phương tám hướng tỏa ra. Trong khoảnh khắc linh khí trong thiên địa bắt đầu xôn xao kịch liệt, ánh sáng bảy màu chiếu rọi mặt đất, thậm chí còn kinh động đến toàn bộ tu sĩ trong Triệu Quốc.

- Người xem, tường vân từ trên trời giáng xuống!

Trong thế giới phạm tục. một đám phạm nhân nhìn hào quang bảy màu trên bầu trời, chấn động không thôi. thậm chí còn có người quỳ xuống lạy tại chỗ, vô cùng cung kính bái lạy thân tiên.

về phần những đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ, mặc dù cách xa mười mấy vạn dặm cùng có thể cảm nhận được sự dị thường trong thiên địa.

- Thông linh pháp bảo...

Không ít nơi héo lánh trong Tam Tinh Vực đều vang lên từng trận tiếng thở dài, có hâm mộ, có ghen tị cũng có sự không cam lòng và lo lắng.

Trên không trung ở Cực Diễm Môn.

Ong.

Phá Không Kiếm phát ra một tiếng kêu kinh thiên, một dao động vô hình lấy nó làm trung tâm hướng về bốn phía truyền ra.

Cùng lúc đó, vô số kiện thông linh pháp bảo tồn tại trong Tam Tinh Vực đều không tự chủ được run lên. sinh, ra một sự cộng hưởng kỳ dị, như thể là vui mừng, cũng giống như là giận dữ. vượt qua sự tưởng tượng của loài người.

- Thu!

Trương Hằng cũng không muốn dẫn dắt những đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ kia lại đây. duỗi tay về phía Phá Không Kiếm đang ở giữa không trung. Vù một tiếng, thanh phi kiếm màu bạc hóa thành một đạo ngân quang, bay vào trong tay Trương Hằng, vẫn còn rung động rất nhẹ, tản ra một uy áp mơ hồ.

- Hừ!

Trương Hằng hừ nhẹ một tiếng, ngân quang trên người lóe lên. nắm chắc Phá Không Kiếm trong tay, khiến cho nó khó có thể nhúc nhích được.

Phá Không Kiếm giãy giụa một lát, liền phục tùng, ngoan ngoãn để cho Trương Hằng sử dụng.

Đối với những thông linh pháp bảo mới luyện chế. tu sĩ đỉnh cao nếu muốn chúng nhận chủ phải thi triển ra đại thần thông khiến cho chúng thần phục, đây là một quá trình cực Kỳ gian nan.

Mấy vạn năm trước, trong Tam Tinh Vực từng có một đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ chiếm được một kiện thông linh pháp bảo. nhưng không thể nào khiến cho nó nhận chủ. Chỉ tạm thời nắm được nó trong tay. Kết quả là chính vì kiện thông linh pháp bảo không nhận chủ này khiến cho những tu sĩ đỉnh cao khác nhòm ngó, mang tới họa sát thân cho vị đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ kia, cuối cùng đã phải chết.

Điều ngược lại chính là một khi có vị đại tu sĩ Hóa Thần kỳ khiến cho một kiện thông linh pháp bảo nhận chủ Thành công, thì những tu sĩ cùng cấp sẽ càng thêm kính sợ, rất e ngại đắc tội với hần ở phương diện nào đó.

Phá Không Kiếm trong tay Trương Hằng không phải là một kiện thông linh pháp bảo mới luyện chế, mà là một kiện bản mệnh pháp bảo thăng cấp thành, cho nên Chỉ chống cự một chút, sau đó liền hoàn toàn thần phục Trương Hằng.

Vụt!

Ý niệm khẽ động. Phá Không Kiếm nhoáng lên một cái liền tiến vào trong linh hạch trong cơ thể Trương Hằng, thuấn di vào trong đó!

Trong sách cổ của Tam Tinh Vực có ghi chép không ít những thông linh pháp bảo. đặc biệt là loại công kích, có được năng lực thuấn di tạm thời. Đây cũng là một trong những Nguyên nhân khiến cho những tu sĩ Hóa Thần kỳ bình thường khi nghe thấy thông linh pháp bảo đều phải biến sắc. Đương nhiên điều mà những thông linh pháp bảo khiến cho người ta chấn động nhất chính là uy lực khủng bố ẩn chứa Trong đó,

- Chúc mừng tông chủ có được thanh thần kiếm này.

Trên Cự Diễm Sơn đám người Lam Hỏa dùng thần thức truyền âm, chúc mừng Trương Hằng.

- Thông linh pháp bảo, rốt cuộc cũng đã luyện chế thành công...

Bách Luyện đại sư mang theo vẻ kích động bay tới. trên mặt thậm chí còn có một vẻ tự hào. Dù sao đối với việc luyện chế thông linh pháp bảo này hần cũng có chút công sức.

- Xin hỏi tông chủ. thần kiếm này tên gọi là gì? Nghe nói mỗi một kiện thông linh pháp bảo khi sinh ra đều có một danh hiệu đặc biệt.

Một lão già Nguyên Anh Kỳ hướng về Trương Hằng dò hỏi. trên mặt cũng mang theo vẻ tò mò.

Lão già Nguyên Anh Kỳ này vốn là một đại trưởng lão Nguyên Anh Kỳ của một thế lực trên Thanh Hồ Sơn. sau khi quy thuận Cự Diễm Môn đã trở thành một trong những trưởng lão của môn phái.

- Kiếm này tên là Phá Không.

Trương Hằng nói ra từng chữ một. Bản thân hần cũng hiểu được việc luyện chế ra thông linh pháp bảo không thể nào qua mắt được những tu sĩ Hóa Thần Kỳ khác trong Tam Tinh Vực. Đồng thời, Trương Hằng vốn cũng không có ý giấu diếm, có một kiện thông linh pháp bảo đã nhận chủ thành công, đối với các thế lực khác và những tu sĩ Hóa Thần Kỳ khác mà nói đều có một sự uy hiếp cực lớn.

- Chúc mừng tông chủ!

- Chúc mừng tông chủ! Thông linh pháp bảo Phá Không nhất định sẽ nổi danh trong Tam Tinh Vực.

Bên dưới Cự Diễm Môn vang lên những tiếng chúc mừng như sóng dậy.

Trương Hằng cười nhạt, thân hình biến mất tại chỗ, na di vào trong nham động Hỏa Dong Tinh. Thành công trong việc nâng cấp Phá Không Kiếm lên thành thông linh pháp bảo. Trương Hằng đương nhiên muốn xem thử uy lực chân chính của nó. đồng thời cũng muốn phối hợp với kiện thông linh pháp bảo này một thời gian, nghiên cứu ra một bộ pháp quyết điều khiển thích hợp với mình.

Tới ngày thứ tám sau khi Trương Hằng luyện chế thông linh pháp bảo thành công, một đạo ánh sáng màu xanh từ đằng xa bay tới Cự Diễm Môn. một Tiểu Na Di đã biến mất giữa không trung, đi vào trong nham động Hỏa Dong Tinh chỗ của Trương Hằng.

Người này chính là Từ Huyền đến từ cầm Tú Sơn.

- Từ đạo hữu tới rồi...

Thân thể Trương Hằng từ trong dung nham màu trắng bay ra, mang theo ngọn lửa xanh mãnh liệt lơ lửng ở giữa không trung.

- Ô, Trương đạo hữu. người lại giấu ta luyện chế thông linh pháp bảo kia. Chuyện hiếm thấy này lại không để cho ta được quan sát.

Từ Huyền vừa nhìn thấy Trương Hằng liền nói một câu oán trách, nhưng trên mặt hắn cũng không có nhiều vẻ buồn bực. ngược lại còn mang một vẻ thản nhiên.

Ánh mắt Trương Hằng dừng lại trên mặt Từ Huyền, thần sắc hơi biến đổi:

- Từ đạo hữu người đã thăng cấp rồi sao?

Lúc này khí tức trên người Từ Huyền so với trước kia rõ ràng đã có một ít biến đổi, đã đạt tới cảnh giới Hóa Thần trung Kỳ.

- Ha ha. chuyện này đều phải dựa vào vị Lạc Hà tiên bối kia. lúc trước đã Chỉ điểm cho ta, nếu không, ta cũng không thể nào thăng cấp thuận lợi như vậy.

Đôi mắt Từ Huyền lộ ra một vẻ vui mừng.

Tuy Chỉ là thăng cấp lên một tầng nhỏ, nhưng đối với đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ mà nói cũng là một tiến bộ rất lớn.

Theo Trương Hằng biết, tu sĩ Hóa Thần Kỳ trong tu chân giới Tam Tinh Vực phần lớn tu vi đều ở cảnh giới sơ kỳ. Hóa Thần trung Kỳ rất ít. hậu Kỳ lại càng ít hơn, còn về phần đại viên mãn thì hiện giờ Đường như đã không còn tồn tại nữa.

Năm nghìn năm trước, ba vị tu sĩ Hóa Thần kỳ đại viên mãn mạnh nhất tu chân giới Tam Tinh Vực đã liên thủ phá vỡ gông cùm của Tử Vực, thoát khỏi Tam Tinh Vực, đi tới Chu Vương Triều trong truyền thuyết.

Từ đó, thực lực của thế giới Yêu tộc Đường như có xu thế vượt qua thế giới của loài người. Nhưng đây cùng Chỉ là xu thế. Gần mười vạn năm qua, sức mạnh của tu chân giới loài người thủy chung đều hơn thế giới Yêu tộc.

- Vậy xin chúc mừng Từ đạo hữu.

Trương Hằng cười nói. Có thể có một vị đại tu sĩ Hóa Thần trung Kỳ làm bằng hữu, đối với hắn có lợi rất lớn.

- Ta phải nên chúc mừng Trương đạo hữu mới đúng, có thể có được một kiện thông linh pháp bảo đối với tu sĩ Hóa Thần Kỳ bình thường như chúng ta mà nói đều là cực kỳ hiếm thấy. Trong toàn bộ tu chân giới Triệu Quốc, có lẽ Chỉ một mình người là có được trọng bảo này.

Từ Huyền nói một cách hâm mộ.

Hai người lại nói chuyện phiếm một hồi rồi Từ Huyền mới đề cập đến vấn đề chính, vẻ mặt ngưng trọng nói:

- Lần này ta đến chủ yếu vẫn là vì chuyện liên quan đến Huyền U Thiên Ma kia. Mấy ngày trước, chúng ta đã biết vị trí của Ma đầu kia. sau khi chứng thực, thì Ma đầu này đang ở trong Sở Quốc.

Về mặt Trương Hằng lạnh nhạt nói:

- Việc này ta đã biết.

Từ Huyền ngạc nhiên nói:

- Sao người lại biết? Phải biết chuyện này là do những đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ của Sở Quốc bí mật truyền tới.

- Vì ta có một phân thân hiện giờ đang ở Nho Trai tại Sở quốc, nếu không phải vì chuyện của Ma đầu kia thì e là đã sớm trở lại. Thực tế từ hai năm trước. Ma đầu kia đã đi tới Sở Quốc, trong thời gian này đã có vài vị tán tu của Sở Quốc chết một cách vô cớ. lúc ấy còn chưa khiến cho ai chú ý. Nhưng gần nửa tháng trở lại đây. Ma đầu kia lại giết thêm vài vị đại tu sĩ Nguyên Anh KỲ đại viên mãn nữa. thậm chí còn định xuống tay với một đại tu sĩ Hóa Thần KỲ, kết quả là đã suýt chút nữa thực hiện được...

Tin tức mà Trương Hằng có được Đường như còn Chi tiết hơn của Từ Huyền, có thể thấy phân thân của hắn ở tu chân giới Sở Quốc có tác dụng không nhỏ.

- Trước mắt hành tung của Ma đầu này đang ở dưới sự giám sát của phân thân của ta, Chỉ cần đợi thời cơ chín muồi, chúng ta sẽ tới Sở Quốc, để giải quyết mối lo cuối cùng của ta ở Tam Tinh Vực này.

Trong mắt Trương Hằng lóe lên hàn quang, khoe miệng hiện lên một tia cười lạnh, một bộ dạng nắm chắc thắng lợi, khiến cho Từ Huyền ở bên cạnh khó có thể lý giải nổi...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

405. Chương 401: Hai Bông Tuyết Liên, Bản Sao!

Hai ngày sau, Trương Hằng cùng Từ Huyền cùng rời Thanh Hồ Sơn bí mật bay về Tu Chân Giới Sở Quốc Tam Tinh Vực, nhưng lại không mời hai tu sĩ Hóa Thần Kỳ khác của Tu Chân Giới Triệu Quốc.

Lộ trình chuyến đi này vô cùng xa xôi, cho dù là nhân vật ở trình độ của bọn họ cũng phải một tháng mới có thể tới nơi.

Ở Tam Tinh Vực, ba quốc gia tu chân Sở Quốc, Tề Quốc, Triệu Quốc chỉ vãn vẹn chiếm cứ không đến một phần mười diện tích Tam Tinh Vực. Hơn phân nửa đều là Tử Vực cùng với VÙNG biên giới hoang vu giữa ba nước.

Trong ba nước, thực lực mạnh nhất thuộc về Sở Quốc, diện tích lãnh thổ gấp mười lần Triệu Quốc. Thế lực tu chân trong phạm vi lãnh thổ cũng phức tạp hỗn loạn, siêu cấp đại phái có ba bốn cái, quy mô vượt xa Tu Chân Giới Triệu Quốc.

Ngày hôm sau khi Trương Hằng cùng Từ Huyền rời đi, một gã thiếu niên đạp độn quang màu xanh bay tới Cực Diễm Môn, miệng khẽ lầm bầm:

- Tu sĩ Hóa Thần Kỳ, tông chủ của đại phái siêu cấp mới quật khởi chính là sư tôn lão nhân gia sao?

Vút-

Độn tốc của thiếu niên này cực nhanh, chỉ giây lát liền bay đến trên không Cực Diễm Môn, dùng thần thức thật cận thận đảo qua quan sát. đôi mắt sáng ngời lóe ra vài tia chờ mong.

Thiếu niên này mặc cẩm bào hoa lệ, hông treo túi trữ vật, diện mạo thanh tú khí chất phi phàm, trên người cũng lộ ra một vẻ bình tĩnh tự nhiên. Nếu tu sĩ bình thường đối mặt với hắn sẽ sinh ra một loại cảm giác không thể khinh thường.

Thiếu niên cẩm bào đứng trên không Cực Diễm Môn, trên mặt hơi có vẻ hưng phấn, lại không dám hành động thiếu suy nghĩ. Tạm thời nhìn không ra hắn có địch ý với Cực Diễm Môn hay không, chỉ là ở trạng thái quan sát.

Đến một lúc, sắc mặt thiếu niên cẩm bào hơi đổi, vội vàng thu hồi thần thức của mình, lầm bầm:

- Thật đáng sợ. Có đến vài lão quái vật, suýt nữa thì bị phát hiện...

Lại cân nhắc một lát, thiếu niên cẩm bào quyết định quang minh chính đại hạ xuống nhìn xem.

Nghĩ đến đây, hắn khổng chế độn quang bay về phía sơn môn Cực Diễm Môn, trong giây lát hạ xuống giữa sườn núi, cách đó không xa có thể nhìn thấy vài tu sĩ Luyện Khí Kỳ canh giữ trước sơn môn.

Sự có mặt của thiếu niên cẩm bào khiến cho vài tu sĩ Luyện Khí Kỳ cảnh giác.

- Người là ai?

Trong đó một tu sĩ Luyện Khí Kỳ khẽ lên tiếng hỏi. Mặc dù biết tu vi thiếu niên trước mắt cao hơn mình nhưng không có một tia khiếp đảm. thanh âm trung khí mười phần.

Giờ phút này Cực Diễm Môn đã đi vào hàng siêu cấp đại phái, tông chủ lại càng là Bất Tử Tà Đế danh tiếng truyền xa. Bất kỳ người nào muốn tới cửa gây chuyện CŨNG phải cân nhắc một chút phân lượng của mình.

- Vị đại ca này, tại hạ Quách Phong, tới cầu kiến quý môn chủ. Xin huynh thông báo một chút.

Thiếu niên mỉm cười, khách khí nói với tu sĩ Luyện Khí Kỳ kia.

- Gặp tông chủ?

Vài tu sĩ Luyện Khí Kỳ trông coi sơn môn hai mặt nhìn nhau, sau đó đều cất tiếng cười to.

- Ha ha ha... Quá buồn cười. Tiểu tử lông còn chưa mọc đủ lại muốn gặp tông chủ chúng ta.

Trong đó một tu sĩ cười nhạo.

- Ác, thời buổi này tu sĩ sùng bái tông chủ chúng ta thật là không ít. Chỉ riêng mấy tháng nay, đã có vài vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ muốn cầu kiến tông chủ lão nhân gia.

- Đừng si tâm vọng tưởng. Tông chủ là người muốn gặp là có thể gặp sao?

Đối mặt với thái độ châm chọc của vài tu sĩ Luyện Khí Kỳ trước mắt nhưng Quách Phong lại không tức giận chút nào. Bất kể như thế nào, những năm gần đây hắn đã lịch lãm một phen ở Tu Chân Giới cùng thế tục giới, sớm không phải thiếu niên lúc trước ở Độc Thiên Bảo.

Đúng lúc này, một đạo thần thức mạnh mẽ đảo qua bên này, rất nhanh tập trung ở trên người Quách Phong.

Sắc mặt Quách Phong hơi đổi, thần thức theo sát xẹt qua, giật mình nói:

- Là người...

Mà chủ nhân của thần thức kia CŨNG khẽ “A” một tiếng, rõ ràng là một nữ nhân phát ra.

Chỉ giây lát, một bóng người yếu điệu màu trắng khổng lồ chế độ quang màu xanh ngọc bay đến phía Quách Phong. Nữ nhân cung trang áo trắng bên trên độn quang xanh ngọc chính là Bích U tiên tử từng là trưởng lão của Bích Tuyết Tương Vân Tông.

- Ra mắt trưởng lão!

Đám tu sĩ Luyện Khí Kỳ hơi sửng sốt liền phản ứng lại, liên tục thi lễ với Bích U tiên tử.

- Không nghĩ tới mới khoảng mười năm người liên tu luyện tới cảnh giới như thế...

Bích U tiên tử từ trên bầu trời hạ xuống, trong cặp mắt trong trẻo lạnh lùng lộ ra vẻ phức tạp, nhìn thiếu niên nhìn như bình thường ở trước mặt.

Lúc ở Độc Thiên Bảo, Quách Phong còn là một tu sĩ bậc thấp đến đáng thương, mà giờ phút này, đối phương đã tấn chức đến cảnh giới Nguyên Anh sơ kỳ, tốc độ này cũng quá kinh người. So với sư phụ hắn Bất Tử Tà Đế Trương Hằng cũng không kém bao nhiêu.

Quách Phong thì lộ vẻ cảnh giác nhìn Bích U tiên tử, nghĩ đến tình hình lúc trước đối phương đuổi giết sư tôn của mình, sắc mặt dần trở nên âm lãnh, giọng châm chọc:

- Không nghĩ tới Bích Tuyết Tương Vân Tông vừa mới diệt môn không lâu. người liên gia nhập Cực Diễm Môn. Nữ nhân như người chính là một con bò cạp độc!

Sau khi nói lời này Quách Phong đã làm tốt chuẩn bị chạy trốn, sau lưng trống rỗng mọc ra một đôi cánh màu máu. khơi dậy một trận tinh phong màu đỏ nhạt. Pháp bảo này chính là một trong những món quà gặp mặt năm xưa Trương Hằng tặng hắn - Huyết Ảnh Sí.

Tuy rằng Bích U tiên tử trước mặt là kẻ thù của mình, với tu vi Nguyên Anh sơ kỳ của Quách Phong giờ phút này căn bản không sợ nàng ta. Nhưng nơi đây là phạm vi thế lực của đại phái siêu cấp Cực Diễm Môn,

Quách Phong cũng không thể khẳng định tông chủ có phải sư tôn của mình hay không. Huống Chi Bích U tiên tử kẻ thù của Trương Hằng còn là trưởng lão của Cực Diễm Môn, loại khả năng này càng giảm xuống.

Thấy thái độ này của Quách Phong, Bích U tiên tử hơi lộ vẻ kinh ngạc:

- Người tới nơi này chẳng lẽ không phải tìm sư tôn người?

- Làm sao người biết?

Trong lòng Quách Phong kinh hãi, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ mình đã lọt vào bẫy, Bích U tiên tử này sớm đoán được mình sẽ nghe danh mà đến Cực Diễm Môn tìm

sư tôn, do đó ở đây chờ mình đã lâu?”

Nghĩ đến đây, Quách Phong dùng thần thức thoáng đảo qua bốn phía, phát hiện phụ cận cũng không có tu sĩ bậc cao khác, lúc này mới hơi trấn định lại.

Đối mặt với giọng nói lạnh nhạt châm chọc của Quách Phong, Bích U tiên tử thần kỳ không chút tức giận. mặt ngọc bình tĩnh như nước, vừa chuẩn bị lên tiếng thì một thanh âm truyền đến tai hai người:

- Dẫn hần tới gặp ta.

- Dạ! Tông chủ.

Bích U tiên tử hơi cúi thấp người hướng một nơi nào đó của Cực Diễm Môn, cực kỳ cung kính.

- Thanh âm vừa rồi... giống như là sư tôn?

Trên mặt Quách Phong lộ ra vẻ sợ hãi lẫn vui mừng, kim long không đậu thốt lên.

- Tông chủ muốn gặp người, đi theo ta.

Bích U tiên tử vẻ mặt bình thản nói với Quách Phong, sau đó thân thể yếu diệu tự nhiên bay lên không trung, đập động quang màu xanh ngọc bay chậm về phía Cực Diễm Môn.

- Thật kỳ quái.

Quách Phong nói thầm một câu. bay theo Bích U tiên tử. Hần có thể xác định người vừa lên tiếng, tám chín phần mười là sư tôn của mình.

Chỉ chớp lát, Bích U tiên tử đưa Quách Phong tới động phủ của tông chủ, còn mình thì xoay người đi ra.

- Động phủ thật tinh xảo.

Quách Phong vội vàng liếc mắt nhìn động phủ to lớn trước mắt. bên trong có suối nhỏ, rừng rậm, núi cao, lầu các đình đài, bố cục xảo diệu làm cho người ta xem mà thán phục.

Ở một góc động phủ, một thanh niên ngồi xếp bằng dường như đang tìm hiểu cái gì.

- Phong nhi, rốt cục người đã trở lại.

Phân thân Trương Hằng than nhẹ một tiếng, trong mắt lộ ra một tình cảm khác thường.

- Sư tôn!

Vành mắt Quách Phong hơi đỏ, “Phịch” một tiếng quỳ xuống đất, quỳ bái Trương Hằng.

- Người đứng lên đi.

Trương Hằng khoát tay, một cỗ lực lượng trống rỗng sinh ra nâng Quách Phong dậy.

- Ở bên ngoài lịch lãm một phen, quả thật người thành thực nhiều so với trước kia, tu vi cũng tiến triển ra ngoài dự liệu của vi sư.

Trương Hằng đi lên, sờ đầu hần. trong mắt mang theo vài tia thân thiết.

- Đồ nhi ở bên ngoài nghe thấy danh hiệu của người. trong lòng có phỏng đoán. Không nghĩ tới lão nhân gia người thật sự là Bất Tử Tà Đế kinh sợ Tam Tinh Vực. ”

Quách Phong kinh ngạc không thôi, trong mắt cũng lộ ra vẻ kích động.

Trương Hằng ha hả cười:

- Bản tôn của vi sư vừa khéo rời đi hôm qua. đại khái không qua mấy tháng là không về được. Tuy nhiên hiện tại người có thể trở về cũng không tính muộn, nếu không đến lúc đó ta muốn tìm người cũng không phải dễ dàng như vậy.

Quách Phong ngạc nhiên nói:

- Sư tôn tìm con có chuyện gì?

Con mắt sâu thẳm của Trương Hằng nhìn phía trước, giống như nhìn thấy tương lai xa xôi, khe thở dài:

- Vi sư ở lại Tam Tinh Vực cũng không quá lâu, có lẽ mười mấy năm nữa sẽ rời khỏi nơi đây, mà duy nhất ta không quá yên tâm chính là Cực Diễm Môn...

-----ooo0ooo-----

Tiên Nho Trai, Tu Chân Giới Sở Quốc.

Nơi này là một dãy núi thấp liên miên kéo dài, linh khí tương đối với đại phái tu chân bình thường coi như dư thừa.

Chính ở một dãy núi thấp không quá bắt mắt như vậy lại đóng quân đại phái lánh đời của Sở Quốc - Tiên Nho Trai.

Hơn mười năm trước Tiên Nho Trai còn là một môn phái tu chân ở bên bờ diệt vong, nhưng bởi vì tu sĩ thần bí Lạc Hà âm thầm ra tay, hết thấy đều xảy ra chuyển cơ, bất kỳ khó khăn nào trước mặt hần đều tan thành mây khói.

Dưới sự dẫn dắt của hần, Tiên Nho Trai vượt qua nguy cơ đồng thời nhanh chóng phát triển. Tuy nhiên tu sĩ thần bí Lạc Hà cũng không để cho Tiên Nho Trai tiếp tục phát triển không hạn chế mà là khiến nó rời xa thế gian, trở thành tương tự như đại phái nhất lưu Ngọc Phật Tự của Triệu Quốc.

Trong một từ đường ở một nơi cấm địa Tiên Nho Trai, Trương Hằng thần sắc nghiêm nghị nhìn một cái linh vị trước mặt.

Ở chính giữa linh vị có một bài vị cùng một bức tranh trông rất sống động, cực kỳ bắt mắt.

Trên bức tranh là một vị nữ nhân tuyệt sắc tươi cười xinh đẹp, ước chừng mười bảy mười tám tuổi, xinh đẹp khiến người ta hít thở không thông.

Nếu Ninh Tuyết Dung ở nơi này khẳng định sẽ hoa dung thất sắc, bởi vì nữ nhân trong tranh giống nàng đến tám chín phần.

Trên bài vị có khắc một hàng chữ viết phiêu dật khiến Trương Hằng rung động:

Tông chủ đời thứ tám Tiên Nho Trai Ninh Tuyết Dung Chi linh vị.

Ninh Tuyết Dung lại là tông chủ đời thứ tám của Tiên Nho Trai. Điều này có khả năng sao?

Trương Hằng đứng trước linh vị, nhìn chăm chăm nữ tử bộ dạng giống Ninh Tuyết Dung như đúc ở trong bức họa, nỗi lòng mênh mông.

Bên cạnh linh vị này còn thờ cúng một linh vị tương tự.

Đồng dạng có một bài vị mà một bức tranh nữ nhân.

Tuy nhiên nữ nhân trong tranh này lại là một nữ nhân khiến Triệu Thụy cả đời khó quên - Lạc Ngưng Tuyết.

Trên bài vị có khắc một hàng chữ:

Đại trưởng lão đời thứ tám Tiên Nho Trai Lạc Ngưng Tuyết Chi linh vị.

Trương Hằng xiết chặt nắm tay, nhắm mắt lại, Linh Hạch trong cơ thể rung động một hồi.

Thật lâu sau, hần hít sâu một hơi, nói với Lạc Hà không biết từ khi nào đi tới bên cạnh hần:

- Hai bông Vạn Niên Tuyết Liên chẳng qua đều là bản sao người gửi gắm tình cảm ở trong Huyết Sát động phủ.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

406. Chương 402: Phi Thăng.

Trong từ đường cổ xưa trống trải yên tĩnh. Trương Hằng cùng Lạc Hà ở cạnh hai linh vị, nhìn nhau không nói gì. Không khí có chút áp lực, thậm chí có thể nghe được tiếng tim đập có vẻ dồn dập của hai người. Một trận gió cổ quái thổi qua từ đường, lạnh lẽo.

Thật lâu sau, Lạc Hà trước tiên phá tan sự yên lặng, phát ra thanh âm có vẻ trầm thấp:

- Sở dĩ ta cho phép người tiến vào nơi này cũng là vì cho người biết một số chuyện có liên quan với ta năm đó. Hiện giờ Tuyết Dung bị đưa lên thượng giới, bản tôn của ta CŨNG không ở lại Đông Vân đại lục nữa. nửa năm trước đã phi thăng thượng giới.

- Người đã phi thăng?

Trương Hằng lộ vẻ ngưng trọng nói, trong mắt cũng lộ ra vẻ hưng phấn cùng chờ mong:

- Nửa năm trước người đã phi thăng? Có nghe được tin tức có liên quan Loạn Tinh giới?

- Bị hàng rào không gian ngăn cách, liên hệ của ta với bản tôn cực kỳ mong manh, trước mắt Chỉ có thể cảm nhận được trạng huống sinh tử. Có lẽ bản tôn của ta đã biết được tình huống của thượng giới nhưng lại không cách nào báo cho chúng ta.

Trong lời nói của Lạc Hà có vài tia bất đắc dĩ, ánh mắt hần lại xẹt qua hai linh vị trước mắt, lộ vẻ ưu thương:

- Mấy ngàn năm trước, muội muội Ngưng Tuyết cùng ta bởi vì tư chất tuyệt hảo mà từ nhỏ đã bị đưa tới Tiên Nho Trai bước lên con đường tu tiên. Mười mấy năm sau. ta cũng thích Ninh Tuyết Dung - đệ tử có thiên phú nhất trong môn phái, nhưng nàng không có cảm giác gì với ta.

- Vừa khéo trong đoạn thời gian này, lối vào của Huyết Sát động phủ thần bí khó lường xuất hiện ở phụ cận sơn môn của Tiên Nho Trai, đồng thời Chỉ có tu sĩ bậc thấp mới có thể tiến vào. Đối mặt với động phủ nguy hiểm mà không biết, trưởng lão trong môn phái chọn lựa một số tu sĩ bậc thấp đi vào, đệ tử tư chất tuyệt đỉnh không ở trong số này. Nhưng ta khi đó lại dứt khoát gia nhập hàng ngũ thăm dò động phủ không biết, đồng thời ngăn cản Ngưng Tuyết tiến vào trong.

- Không nghĩ tới quyết định đó lại thay đổi vận mệnh cả đời ta, ở lại Huyết Sát động phủ vài ngàn năm. Tuy rằng ta đạt được độ cao mà ức vạn tu sĩ của Đông Vân đại lục không thể với tới nhưng bản thân ta cũng bởi vậy mà mất đi rất nhiều thứ...

Lạc Hà nói tới đây, vẻ mặt chưa xót. trong mắt cũng hiện lên đủ loại hiểu ra.

Nhưng rất nhanh, trong mắt hần lại khôi phục vẻ trong suốt như nước, trên người tản ra một vẻ tiên phong đạo cốt như muốn theo gió bay đi.

Vừa có thể hòa mình vào các loại tình cảm của thế gian, cũng có thể dùng độ cao của người tu tiên để trải qua mọi thứ, đây chính là cảnh giới tâm linh Chỉ Lạc Hà mới có: Không để các loại tình cảm của thế gian ảnh hưởng con đường tu tiên, CŨNG không bởi vì tiên đạo mà vứt bỏ các loại tình cảm nhân gian.

Hai thứ đó ở vào một loại cảnh giới tinh tế, toàn bộ Đông Vân đại lục chỉ sợ chỉ có mình Lạc Hà có thể làm được hoàn mỹ như thế. Đây cũng là một trong những nhân tố trọng yếu khiến hắn có thể tu luyện nhanh như vậy đồng thời thành công phi thăng.

Chấp tay chậm rãi bước trong từ đường, Lạc Hà lại thản nhiên nói:

- Cuộc sống dài dòng mấy ngàn năm trong động phủ, chính như ngươi nói, vì gửi gắm tình cảm ta dùng Thiên Linh Dịch ngẫu nhiên đạt được thi triển đại thần thông làm cho hai bông Vạn Niên Tuyết Liên hóa hình người trước thời hạn, biến ảo thành hai cô gái ta từng yêu nhất và thân thiết nhất: Tuyết Dung, Ngưng Tuyết.

- Đây cũng chính là Tuyết Dung và Ngưng Tuyết mà ngươi nhìn thấy.

Khóe miệng Lạc Hà hơi mang theo một tia trào phúng.

Trong lòng Trương Hằng không khỏi dâng lên tình cảm phức tạp, hỏi:

- Vậy sau đó thì sao? Vì sao Tuyết Dung và Ngưng Tuyết lại lần lượt rời động phủ?

Lúc trước, Lạc Hà ở Độ Kiếp Kỳ phải đối mặt với bốn lần thiên kiếp: sơ kiếp, tiểu kiếp, trung kiếp, đại kiếp.

Mỗi lần gặp phải thiên kiếp đó là thời khắc pháp tắc trong Huyết Sát động phủ xuất hiện sơ hở. Đến lúc đó, Lạc Hà có thể sử dụng sơ hở này để truyền tống một người ra ngoài. Lúc trước Ninh Tuyết Dung cùng Lạc Ngưng Tuyết chính là như vậy bị Lạc Hà truyền tống ra ngoài.

- Lúc từng ở Tiên Nho Trai, Ninh Tuyết Dung nguyên lai kia xinh đẹp như tiên, thiên phú tuyệt đỉnh nhưng tâm kế lại không nhỏ, mà Ngưng Tuyết khi đó tư chất CŨNG không tệ nhưng lại là một cô gái rất đơn thuần. Nhưng hai người mà ta tạo ra một lần nữa ở Huyết Sát động phủ lại có tính cách hoàn toàn trái ngược. Tuyết Dung tính cách đơn thuần thiện lương coi ta như một vị thân ca ca, Ngưng Tuyết tâm tư cẩn mật ngược lại sinh ra tình cảm không hiểu đối với ta.

Nói tới đây, Lạc Hà lắc lắc đầu, trong mắt lộ ra vài tia bất đắc dĩ.

- Như vậy cũng chính là người mà ngươi gửi gắm tình yêu lại không thích ngươi, coi ngươi là thân ca ca, mà người người gửi gắm thân tình ngược lại sinh ra tình yêu với ngươi, nhưng ngươi lại coi nàng là thân muội muội.

Trương Hằng lộ vẻ cổ quái nhìn Lạc Hà trước mắt, trong lòng không khỏi sinh ra một tia đồng tình.

Tuy rằng là nhân vật cấp bậc tiên nhân nhưng về mặt tình cảm lại liên tiếp gặp phải trắc trở.

- Chuyện thế gian đều là có được có mất. Chính bởi vì đủ loại đau khổ này mới có thể khiến cho ta đứng ở một vị trí rất cao phân tích vấn đề.

Lạc Hà dường như đã hiểu rất rõ tình cảm thế gian, thứ gì không chiếm được tuyệt đối sẽ không miễn cưỡng. Bởi vì tình cảm Chỉ là một bộ phận trên con đường tu tiên của hắn, CŨNG không phải trọng yếu nhất. Thậm chí, hắn coi những trải nghiệm tình cảm này vụn vụn là một loại thể ngộ nhập thể, có đạt được kết quả hay không CŨNG không quá để ý.

- Sau đó, Ngưng Tuyết bị lòng ghen tị làm mờ mắt, không ngờ ra tay với Tuyết Dung, may mắn bị ta ngăn cản đúng lúc... Dưới loại tình huống này, Tuyết Dung dứt khoát rời động phủ, ngay sau đó Ngưng Tuyết bị ta đuổi ra Huyết Sát động phủ.

Lạc Hà thuật lại có chút bình thản nhưng lại khiến Trương Hằng hãi hùng khiếp vía một hồi.

Từ lúc ở Phương Vân Sơn, Trương Hằng phát hiện Lạc Ngưng Tuyết tâm kế rất sâu mà lại còn tâm ngoan thủ lạt, lúc trước thậm chí suýt chết dưới tay đối phương.

Mà lúc ở Sinh Tử Môn cửa thứ hai của thí luyện Huyết Sát, Lạc Ngưng Tuyết trước khi chết từng chưa xốt cười:

- Vì sao trời cao không cho ta một lần cơ hội chứ?

Khi Trương Hằng nhớ lại câu này một lần nữa, lại cảm nhận được một loại ý tứ khác. Có lẽ trước khi chết Lạc Ngưng Tuyết cũng tỉnh ngộ nhưng đã quá muộn.

Nhìn qua hai linh vị trước mắt một cái, Trương Hằng trấn định tâm tình của mình, đổi đề tài hỏi Lạc Hà ở bên cạnh:

- Ma đầu kia trước mắt còn ở Sở Quốc, bản tôn của ta không tới một tháng nữa có thể tới rồi. Không biết Lạc Hà đại ca đã bố trí ổn thỏa mọi thứ chưa?

- Người yên tâm. Đại La Phong Ma Trận ta vừa chuẩn bị ổn thỏa. Chỉ cần bốn tu sĩ Hóa Thần Kỳ là đủ để thúc giục. Đến lúc đó, cho dù thân thể quỷ ma của Ma đầu kia có mạnh mẽ tới đâu, vận tốc nhanh hơn gấp đôi cũng không thoát khỏi kết cục phải chết.

Lạc Hà hơi hột nói, khê vung tay lên. Bốn lá cờ thanh quang lóng lánh vờn quanh thân hắn, tản ra một cỗ khí tức cường đại.

Ngón tay khê điểm, Lạc Hà giao một lá cờ cho Trương Hằng.

- Đại La Phong Ma Trận về bản chất là một trận hình vuông, mỗi tu sĩ Hóa Thần Kỳ Chỉ cần quản lý một lá cờ, không cần thời gian phối hợp quá dài là có thể thi triển như ý.

Lạc Hà giải thích.

Trương Hằng thu lá cờ vào túi trữ vật, nói với Lạc Hà:

- Bản tôn của ta cũng mang đến một tu sĩ Hóa Thần trung kỳ, hẳn là có thể chiếm một vị trí.

- Tu sĩ Hóa Thần trung kỳ đủ để đảm nhiệm trận này, ngược lại người và bản tôn tốt nhất hợp lực quản lý một vị trí, để phòng ngừa bất trắc.

Lạc Hà thản nhiên nói.

- Phân phối như thế quả thật nắm chắc càng lớn một chút. Nhưng nếu như vậy, người, ta, Từ đạo hữu ba người, còn thiếu một người mới có thể tạo thành Đại La Phong Ma Trận. Chẳng lẽ Lạc đại ca có chọn được người nào chưa?

Trương Hằng cũng không phản đối quyết định của Lạc Hà, tò mò hỏi.

- Trong phạm vi Sở Quốc, ta nhận thức một tán tu Hóa Thần hậu kỳ. Thực lực người này không tầm thường mà tâm tính không xấu. Mấy ngày trước ta đã có lời mời hắn, qua vài ngày nữa hắn sẽ tới.

Trương Hằng gật gật đầu, lại có chút khó hiểu nói:

- Thực lực của Ma đầu kia giờ phút này cũng Chỉ gần vào hàng Hóa Thần Kỳ, với thực lực Hóa Thần đỉnh của Lạc Hà đại ca còn không nắm chắc bắt hắn sao? Chẳng lẽ Chỉ bởi vì Ma đầu này giáo hoạt dị thường mà lại có thần thức cùng vận pháp không tầm thường?

Lạc Hà ngẩng đầu nhìn về phương xa, giống như xuyên qua sông núi vô cùng dài rộng nhìn thấy Ma đầu đang thấp thỏm lo âu.

- Với thực lực Hóa Thần đỉnh của ta cộng thêm cảnh giới có được đủ có thể dễ dàng giết chết tu sĩ Hóa Thần Kỳ đại viên mãn, nhưng duy nhất không nắm chắc mười phần đối phó Ma đầu này. Một khi để hắn chạy thoát đồng thời phát hiện sự tồn tại của ta, từ đó về sau rất khó tiêu diệt hắn. Người có điều không biết chính là, công pháp Ma đầu này tu luyện tinh diệu vượt xa Tu Chân Giới của nhân giới, bản lĩnh vận pháp một khi liều mạng thi triển thậm chí có thể na di nửa Tam Tinh Vực. Hơn nữa, tu sĩ Hóa Thần Kỳ bình thường căn bản không giết chết được hắn không có thực thể, càng đáng sợ là linh hồn cảnh giới của Ma đầu này... Ta hoài nghi, Ma đầu này trước kia có lẽ không phải nhân vật trong giới này.

- Hẳn lại lợi hại như vậy?

Trương Hằng rất giật mình, nhớ rõ lúc trước ở Thanh Hồ Sơn, hắn còn chưa ra tay liền dọa Ma đầu này sợ chạy mất. Tuy nhiên đó cũng là chuyện của mấy năm trước, thực lực Ma đầu này có thể nói là ngày một tăng trưởng, nói không chừng mười mấy năm là có thể đạt tới cảnh giới Hóa Thần đỉnh.

- Khuyết điểm duy nhất của Ma đầu này trước mắt chính là công lực không quá ổn định, công pháp tu luyện còn chưa thành hình. Nếu cho hắn thời gian trăm năm, ngay cả ta cũng vị tất đánh thắng được hắn.

Lạc Hà khẽ thở dài, hiển nhiên cũng khá cố kỵ Ma đầu này.

- Lạc đại ca yên tâm, quyết tâm ta muốn giết Ma đầu này lớn hơn bất luận kẻ nào. Vạn nhất việc này thất bại, để Ma đầu liều mạng thi triển bí thuật chạy trốn, đến lúc đó cho dù trả giá lớn cỡ nào ta cũng có thể thăm dò ra vị trí cụ thể của hắn. Với thực lực của đại ca, tiêu diệt Ma đầu nguyên khí đại thương, chắc rằng cũng không khó.

Lạc Hà gật đầu nói:

- Tuy nói độn pháp của Ma đầu kia cực kỳ cao minh, liều mạng na di có thể vượt qua nửa Tam Tinh Vực, nhưng bí thuật như vậy trong lòng mười năm hắn Chỉ có thể thi triển một lần, mà sẽ còn đại thương nguyên khí. Đến lúc đó, cho dù một tu sĩ Hóa Thần sơ kỳ cũng có thể dễ dàng phong ấn hắn.

Cùng lúc đó, ở tuyệt địa Tử Vực, một người thần bí đội nón tre đi qua bên cạnh cự măng thân to như thùng nước dài bảy tám trượng.

Mấy con cự măng thực lực tiếp cận Hóa Hình Kỳ sợ hãi nhìn người thần bí trước mắt, thân thể khổng lồ hơi run lên.

Vút Vút Vút —

Ba đạo hào quang yêu dị từ cuối chân trời bay tới cạnh người thần bí, chính là ba vị vương giả của thế giới Yêu tộc: Giao Long Hoàng, Mị Ảnh Hoàng, Hỏa Phượng Hoàng.

Như vậy người đội nón tre trước mắt không thể nghi ngờ chính là chúa tể Tử Vực - Hắc Ma Hoàng.

- Mục tiêu, Sở Quốc.

Hắc Ma Hoàng mạnh nhất Yêu tộc thần nhiên nói.

Bốn bóng mờ xẹt qua bầu trời, biến mất trên bầu trời Tử Vực âm u.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

407. Chương 403: Phong Ma Đại Trận.

Một tháng sau, một luồng sáng bạc cùng một dải sáng xanh bay vào phạm vi Tu Chân Giới Sở quốc với tốc độ kinh người, phương hướng chính là đại phái lánh đời Tiên Nho Trai.

- Nguyên lai Lạc Hà tiên bối chính là cao nhân phía sau màn của đại phái Tiên Nho Trai mới quật khởi của Sở quốc.

Trên đường phi hành, Từ Huyền không khỏi kinh ngạc nói, thần thức ngẫu nhiên đảo qua Tu Chân Giới Sở quốc phía dưới.

- Kỳ thật ở lại Tiên Nho Trai chỉ bất quá là một Thân Ngoại Hóa Thần của Lạc Hà đại ca, nếu không muốn tiêu diệt Huyền U Thiên Ma Chỉ cần bản tôn của huynh ấy di di đầu ngón tay là xong.

Bản tôn Trương Hằng vẻ mặt lạnh nhạt nói, trong lòng cũng hơi có chút tiếc nuối. Nếu bản tôn Lạc Hà chưa phi thăng thượng giới, bất kể là giết Huyền U Thiên Ma hay là đi Chu Vương Triều đều là chuyện dễ dàng.

- Thì ra là thế...

Từ Huyền khẽ thở dài, lại hơi có vẻ tò mò hỏi:

- Không biết tu vi của bản tôn vị Lạc Hà tiền bối này đạt tới trình độ như thế nào?

Lúc trước ở cấm Tú Sơn Trang, Từ Huyền chính mắt nhìn thấy thủ đoạn kinh thiên của phân thân Lạc Hà, thực lực vượt xa tu sĩ Hóa Thần Kỳ bình thường. Nhưng cùng bởi vậy phân thân chỉ có thể kiên trì được nửa năm.

Trương Hằng ngẩng đầu nhìn bầu trời cao xa, than khẽ:

- Bản tôn của hần nửa năm trước đã không còn ở trong giới này.

- Phi thăng?

Từ Huyền đang phi hành đột nhiên khựng lại, lộ vẻ khiếp sợ, trong lòng dậy lên sóng gió ngập trời!

- Đúng vậy, hần đã phi thăng thượng giới.

Trương Hằng sớm biết thân phận của Lạc Hà Đại Thừa Kỳ, thậm chí còn trợ giúp đối phương vượt qua thiên kiếp, cũng không cảm thấy kỳ quái đối với việc hần phi thăng thượng giới.

Phù

Từ Huyền cố nén tâm tình, vội vàng đuổi kịp Trương Hằng, trên mặt còn sót vài tia kinh dị.

- Trước kia Từ đạo hữu đã tới Tu Chân Giới Sở quốc sao?

Trương Hằng vừa bay vừa dùng thần thức đảo qua tình huống phía dưới.

- Thật ra ta đã tới vài lần, phạm vi thế lực của Tu Chân Giới Sở quốc lớn hơn Triệu Quốc mười mấy lần, tu sĩ Hóa Thần Kỳ nơi này thậm chí có bảy tám vị. Thực lực tổng hợp cường đại hơn Triệu Quốc rất nhiều.

Sắc mặt Từ Huyền khôi phục bình thường, cười thản nhiên nói.

- Nếu Tu Chân Giới Sở quốc cường đại như vậy, vì sao không đi xâm lược Tu Chân Giới Triệu Quốc chứ?

Trương Hằng hơi nghi hoặc hỏi.

- Trên đường đi hần là người cùng thấy rồi, khoảng cách giữa hai nước khá lớn, ngay cả chúng ta đều phải phi hành một tháng mới có thể tới nơi. Nếu đổi là hạng Kết Đan. Nguyên Anh không mất nửa năm một năm rất khó tới nơi. Ngoài ra, phạm vi Sở quốc to lớn như thế, tài nguyên tu chân cũng nhiều hơn Triệu Quốc rất nhiều. Lại thêm thế lực nội bộ kiềm chế lẫn nhau, cho nên căn bản không dư lực đến xâm phạm Tu Chân Giới Triệu Quốc.

Từ Huyền rủ rủ nói, tiếp đó vì Trương Hằng phân tích thế cục Tu Chân Giới Sở Quốc một chút, trọng điểm vẫn là ở trên người những tu sĩ Hóa Thần Kỳ. Dù sao tới trình tự của bọn họ, duy nhất có thể uy hiếp đến bọn họ ở Tam Tinh Vực này cũng chỉ có tu sĩ cùng cấp.

Không đến nửa ngày, hai người tới khu vực dãy núi thấp nơi Tiên Nho Trai.

Vút vút-

Dải sáng xanh cùng ánh bạc tạo thành một đường con cuối chân trời, trong nháy mắt vượt qua vài dặm, tới bầu trời Tiên Nho Trai.

Sự có mặt của hai người tự nhiên khiến cho một số tu sĩ trong Tiên Nho Trai chú ý, nhưng chỉ vờn vờ là lưu ý mà thôi.

Bá!

Hai người vốn đang trong phạm vi thần thức tập trung đột nhiên biến mất không còn tung tích.

-Hả!

Từ Tiên Nho Trai truyền ra vài tiếng kinh dị của mấy tu sĩ bậc cao.

Trong một gian phòng trúc đơn giản sạch sẽ ở một nơi của Tiên Nho Trai.

- Lạc đại ca, cuối cùng ta cũng chạy tới kịp. Vị này chính là Từ đạo hữu, lần trước huynh đã gặp.

Trương Hằng cười nói với Lạc Hà tướng mạo tuấn lãng, mặc nho bào ở bên cạnh.

Bên cạnh Lạc Hà có một thanh niên bộ dạng giống hệt Trương Hằng, thấy Trương Hằng tới liền hóa thành một đoàn sáng bạc tiến vào cơ thể Trương Hằng.

- Thì ra là Từ đạo hữu. Hành động phong ma lần này còn cần người ra sức, Lạc Hà xin cảm ơn trước.

Lạc Hà khách khí nói với Từ Huyền.

- Lạc đạo hữu quá lời. Ma đầu này chính là tai nạn chung của Tam Tinh Vực chúng ta, Từ mỗ nên góp một chút sức cho việc này.

Tuy Từ Huyền biết Lạc Hà là nhân vật cấp bậc tiên nhân nhưng trước khi tới nơi đã được Trương Hằng dẫn dò, cho nên khi nói chuyện vẫn xưng hô đạo hữu.

Lạc Hà rất nhanh an bài cho Từ Huyền cùng Trương Hằng, cũng lấy ra một lá cờ màu xanh giao cho Từ Huyền, thuyết minh sơ qua một ít pháp quyết sử dụng.

Sau đó, ba người bắt đầu cùng thương nghị biện pháp đối phó Huyền U Thiên Ma.

- Nguyên lai trận pháp này là Đại La Phong Ma Trận trong truyền thuyết, Từ mỗ cũng Chỉ nghe nói trên sách cổ. Lạc đạo hữu lại có thể đơn giản hóa trận pháp lợi hại như thế lên vài trận kỳ, hơn nữa uy lực so với trận pháp nguyên bản không kém bao nhiêu. Toàn bộ Tam Tinh Vực, chỉ sợ không có người thứ hai có thể làm được điều này.

Từ Huyền cầm trận kỳ trong tay nghe Lạc Hà giảng giải phương pháp phong ma, không kìm nổi thốt lời tán thưởng.

Lạc Hà cười nói:

- Đại La Phong Ma Trận này là kỳ trận chuyên dùng để vây giết cùng phong ấn tu sĩ Ma đạo, sau khi được ta đơn giản hóa lên bốn lá trận kỳ, đại khái còn một nửa uy lực trận pháp nguyên bản. Ưu điểm ở chỗ là có thể rất nhanh khởi động trận pháp vào bất kỳ lúc nào, không cần phải triển khai trận pháp ở vị trí cố định.

- Nhưng trận pháp này còn thiếu một người, không biết còn một vị tu sĩ Hóa Thần Kỳ là vị nào?

Từ Huyền nghi hoặc hỏi.

Đúng lúc này, từ trên không Tiên Nho Trai truyền đến một thanh âm mạnh mẽ hùng hồn:

- Ha ha. Tổ mỗ tới rồi!

Tiếp đó, không gian trong phòng trúc hơi rung động, xuất hiện một lão già râu tóc bạc trắng mặc hắc bào.

- Rốt cục Tổ đạo hữu cũng tới. Hành động phong ma lần này cũng chỉ còn thiếu mình người.

Lạc Hà mỉm cười mời đối phương ngồi xuống và cũng giới thiệu Trương Hằng cùng Từ Huyền.

- Nghe danh đã lâu. Không ngờ các hạ là đệ nhất tán tu Hóa Thần Kỳ của Sở Quốc - Tổ Phong.

Vừa nghe Lạc Hà giới thiệu. Từ Huyền lập tức hiểu ra. hơi ngạc nhiên vui mừng. Không nghĩ tới lần phong ma này còn có thể kéo đến một vị tu sĩ Hóa Thần hậu kỳ.

Là tu sĩ Hóa Thần hậu kỳ, tiếng tăm của Tổ Phong ở Tu Chân Giới Tam Tinh Vực khá lớn.

Tổ Phong hơi híp mắt đánh giá Trương Hằng cùng Từ Huyền một chút, sau khi nghe Lạc Hà giới thiệu cũng biết thân phận của hai người đối diện.

- Không nghĩ tới Bất Tử Tà Đế trong đồn đại lại còn trẻ tuổi như vậy. Danh tiếng của người có thể nói là vượt qua chúng ta, những tu sĩ cùng cấp thế hệ trước.

Sau khi Tổ Phong biết được thân phận của Trương Hằng hơi lộ vẻ kinh ngạc, hiển nhiên nghe nói qua một ít sự tích có liên quan đến Trương Hằng.

- Đó chẳng qua Chỉ là một số lời đồn mà thôi, Tổ đạo hữu không nên cho là thật. Thực lực tại hạ cũng hơi vượt Nguyên Anh Kỳ một chút.

Trương Hằng cười thản nhiên nói.

- Chẳng lẽ việc các hạ luyện chế ra Thông linh Pháp bảo cũng là lời đồn? Nếu Trương đạo hữu có thể được Lạc đạo hữu mời đến quản lý trận kỳ, như vậy thực lực cũng không phải tầm thường.

Tổ Phong dùng tay vuốt râu, cười tủm tỉm nhìn Trương Hằng, hiển nhiên sinh ra một chút hứng thú với hắn.

Sau một phen khách sáo, Lạc Hà giao trận kỳ thứ ba cho Tổ Phong.

- Chúng ta cần khoảng hai ba ngày để phối hợp liên thủ không chế Đại La Phong Ma Trận một chút.

Lạc Hà lấy lá trận kỳ của mình ra giải thích với ba người Trương Hằng.

- Liên quan đến việc phong ma tự nhiên phải phối hợp trước một phen. Nhưng không biết Lạc đạo hữu có thể xác định vị trí đại khái của Ma đầu kia không. Nếu không, cho dù có thể phát huy uy lực của trận pháp đến tận cùng cũng uống công.

Tổ Phong nghiêm túc nói.

- Tổ đạo hữu không cần phải lo. Việc xác định vị trí của Huyền U Thiên Ma sẽ do Trương huynh đệ phụ trách, chỉ cần Ma đầu kia còn ở Sở Quốc sẽ không chạy khỏi tầm mắt của hắn.

Lạc Hà cười nói. Từ Huyền cũng cười gật đầu. Nếu không phải vì thần thông Ngưng Mâu Thiên Lý kinh người của Trương Hằng, bọn họ muốn phong ấn Ma đầu kia cũng không thể nghi ngờ là biển rộng mò kim.

Phạm vi Tu Chân Giới Tam Tinh Vực lớn như vậy, Huyền U Thiên Ma tùy tiện trốn vào một góc, tu sĩ Hóa Thần Kỳ muốn tìm đối phương cũng rất khó khăn. Huống chi thần thức Ma đầu kia cực kỳ cường hãn, cho dù là phân thân Lạc Hà cũng không hơn được hắn.

- Không nghĩ tới Trương đạo hữu lại có thần thông bậc này...

Tổ Phong đầy thâm ý nhìn Trương Hằng một cái, cũng không tiếp tục hỏi thần thông đối phương thi triển là loại nào.

Sau đó, bốn người Trương Hằng bắt đầu phối hợp trận pháp ở trong Tiên Nho Trai, chờ ngày phong ấn Ma đầu.

Trương Hằng không biết chính là vào ngày hôm sau khi hắn cùng Từ Huyền tới Tu Chân Giới Sở Quốc, hai luồng hào quang một tím một đen với tốc độ vượt xa tu sĩ Nguyên Anh Kỳ từ phạm vi Tu Chân Giới Triệu Quốc đi tới Sở Quốc.

Trong đó người đập độn quang màu tím là một thiếu niên như đứa bé thôn núi, một người khác là thanh niên giáp đen tóc tím giẫm trên mây đen cuộn cuộn.

Hai người này chính là hai tu sĩ Hóa Thần Kỳ khác của Tu Chân Giới Triệu Quốc: Cửu Sát Chân Quân cùng thiếu niên họ Đồng.

- Rất cực tới Sở Quốc. Chắc là Trương Hằng cùng Từ Huyền cũng chưa triển khai hành động nhanh như vậy.

Trên mặt Cửu Sát Chân Quân có vài tia hàn ý.

Thiếu niên họ Đồng lạnh nhạt nói:

- Nếu Ma đầu kia dễ tiêu diệt như vậy, đừng nói là hai tu sĩ Hóa Thần Kỳ, cho dù bốn năm người cũng không nhất định có thể làm gì được đối phương. Muốn tiêu diệt Ma đầu này, nhất định phải dùng kế hoặc là trận pháp phong ma uy lực vô cùng lớn.

Cửu Sát Chân Quân gật đầu nói:

- Người nói không sai. Bây giờ chúng ta tới Thái Huyền Tông sớm một chút. Chắc là lão đạo Thái Huyền khẳng định sẽ cảm thấy hứng thú với việc này.

- Tới Thái Huyền Tông không sai, nhưng chúng ta cũng phải đề phòng lão đạo mũi trâu này một chút. Hẳn chẳng những là tu sĩ Hóa Thần hậu kỳ, trong tay lại càng có một kiện Thông linh Pháp bảo, thực lực tuyệt đối có thể xếp vào Top 3 Sở Quốc. Có thể chống lại hẳn có lẽ chỉ có vị cao nhân thần bí của Tiên Nho Trai.

Thiếu niên họ Đồng ngưng trọng nói.

- Người yên tâm, đến lúc đó hai chúng ta nhất định cùng tiến cùng lùi, vạn nhất lão đạo mũi trâu kia trở mặt cũng sẽ không dễ hấn chia rẽ đánh tan mỗi chúng ta.

Hai người thương nghị một hai câu rồi dùng tốc độ cực nhanh bay về hướng Thái Huyền Tông Sở Quốc.

Ngay khi hai người tới Sở Quốc không lâu lại có bốn luồng hào quang yêu dị từ Tử Vực xa xôi bay tới, tốc độ nhanh hơn hai người đó không Chỉ gấp rưỡi.

Người cầm đầu là một người thần bí đầu đội nón tre, dáng người gầy yếu như thư sinh gió thổi bay.

- Thiên Mãng đại nhân, chúng ta tới Sở Quốc rồi. Bước tiếp theo nên làm gì?

Mị Ảnh Hoàng mặc váy, bào màu đỏ nhạt, lộ ra dung nhan tuyệt thế, cười nhợt nhạt. Lực mê hoặc cường đại lập tức khiến bốn phía lu mờ.

Nhưng Hắc Ma Hoàng đầu đội nón tre giống như đứng ngoài thiên địa, không chút bị ảnh hưởng bởi mê hoặc của nàng ta, thần nhiên nói:

- Ma đầu kia tu luyện hẳn là công pháp Ma đạo mà lại còn đặc thù như vậy. Để ta trước tiên sử dụng bí thuật điều tra vị trí đại khái của hắn.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

408. Chương 404: Cẩm Không La Bàn.

Tại phòng trúc của Lạc Hà ở Tiên Nho Trai.

- Trải qua vài ngày nay phối hợp, Đại La Phong Ma Trận đã được chúng ta sử dụng như ý. Có thành công phong ấn Huyền U Thiên Ma không thì phải tùy cơ ứng biến. Nếu đến lúc đó có gì bất ngờ, Ma đầu kia tám chín phần mười là trốn thoát không bị chúng ta giết chết.

Trong phòng trúc, bốn người ngồi cùng một chỗ, trên mặt đều là vẻ vui mừng. Lạc Hà cười thần nhiên, trong lời nói có một vẻ tự tin khiến ba người khác đều yên tâm lây.

Là Hóa Thần của tiên nhân, thực lực của Lạc Hà được mấy người Trương Hằng nhận thức sâu sắc. Có thể nói, ở Tu Chân Giới Tam Tinh Vực này không có ai có thể chính diện một đấu một chiến thắng Lạc Hà.

Nếu Lạc Hà có ý đi lên tà đạo, uy hiếp thậm chí còn lớn hơn so với Huyền U Thiên Ma.

- Nếu trận pháp đã phối hợp gần như ý, như vậy hiện tại chúng ta hẳn là mau chóng tìm được vị trí cụ thể của Ma đầu, sau đó chém giết. Thời gian càng dài, thực lực Ma đầu này lại càng mạnh. Một khi bỏ qua cơ hội, chỉ sợ Tam Tinh Vực không còn ai có thể áp chế được hắn.

Tổ Phong nghiêm nghị nói, râu bạc khẽ rung động. Hiển nhiên đối với việc tiêu diệt Ma đầu kia hắn lộ vẻ khá tích cực khiến đám người Trương Hằng cảm thấy quái dị.

Lạc Hà gật đầu nói:

- Không thể kéo dài nữa. Nếu thêm mấy ngày, Ma đầu kia rời khỏi Sở quốc sẽ rất khó tìm.

Từ Huyền cười nói với Trương Hằng:

- Trương đạo hữu, nhờ người rồi...

Ba người Lạc Hà đều hướng ánh mắt lên người Trương Hằng. Chuyến này bốn người có thành công phong ấn Huyền U Thiên Ma hay không, nhân tố mấu chốt là do Trương Hằng quyết định.

Thấy vậy, Trương Hằng gật đầu nói:

- Được rồi, hiện tại ta thi triển bí thuật để xác định vị trí của Ma đầu này. Hôm qua ta từng thăm dò, hẳn vẫn còn ở phạm vi Sở quốc.

Nói xong, Trương Hằng hít sâu một hơi, từ trong Linh Hạch tràn ra quang lưu màu bạc. Trong nháy mắt, Linh Hạch cấp tốc xoay tròn trong cơ thể hắn mấy vòng, đồng thời Nguyên Linh trong thần thức hải cũng dao động một hồi, trong phòng trúc bồng dưng sinh ra một áp lực vô hình.

Chỉ một hai hô hấp, Trương Hằng điều chỉnh tinh khí thần của mình lên tới đỉnh điểm khiến cho ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ khác trong phòng bồng dưng ánh mắt sáng ngời.

Đến một lúc, trong mắt Trương Hằng tràn ra một quang sáng bạc ôn hòa, toàn thân hắn cũng theo đó tiến vào loại cảm giác có thể hiểu rõ vạn vật.

Một đôi mắt màu bạc giống như cặp mắt Thiên Thần khiến cho ba vị tu sĩ Hóa Thần Kỳ sinh ra một loại ảo giác không dám nhìn thẳng.

Trương Hằng ở loại tình huống này có thể nắm giữ mỗi một Chi tiết biến hóa nhỏ nhất của đối thủ, hết thấy môi trường chung quanh đều lọt vào trong mắt, mà bản thân hắn cũng có thể tiến vào trạng thái “Lòng yên tĩnh như gương sáng”, mỗi thời mỗi khắc đều có thể phát huy thực lực của mình ở mức độ lớn nhất.

Sau đó, ngân huy trong mắt Trương Hằng đột nhiên ngưng tụ thành một điểm nhỏ màu bạc, giống như lốc xoáy có thể xoay chuyển thời không, có thể hút mọi thứ vào trong.

Hô hô~~

Ý thức của Trương Hằng tiến vào một thế giới cấp tốc vận chuyển, ở nơi này

thời gian như có thể gia tốc, hết thấy mọi vật di chuyển đều đạt tới vận tốc của ánh sáng.

Dãy núi trùng trùng, rừng già vô tận, sông ngòi ao hồ ở trong ý thức của Trương Hằng hóa thành hai đường đen trắng song song trôi ngược về phía sau.

- Huyền... u... Thiên... Ma!!!

Dựa theo ấn tượng trong trí nhớ, Trương Hằng gần từng thốt lên bốn chữ, lốc xoáy màu bạc trong mắt hắn cũng run lên, sau đó cấp tốc xoay tròn.

Khi ba người Lạc Hà nhìn vào mắt Trương Hằng, lập tức sinh ra một loại ảo giác mê muội thời không thác loạn. Đây chỉ vẻn vẹn là dùng mắt nhìn vào, nếu dùng thần thức quan sát không biết sẽ sinh ra hậu quả như thế nào.

Xuyên qua non sông gấm vóc mấy vạn dặm, thế giới hai đường đen trắng trong ý thức của Trương Hằng đột nhiên ngừng lại, khóa chặt!

Một cảnh tượng hiện lên trong đầu hắn:

Ở nghĩa trang hoang vu âm trầm nơi nào đó của Sở quốc, quỷ thân màu đen cao hơn trượng đang ngồi xếp bằng trong một huyệt mộ to lớn. Thân thể hắn không phải thực thể, trong mắt bắn ra quỷ hỏa màu xanh âm lệ, quỷ vụ bao phủ quanh thân.

Phía trước quỷ thân có mấy cỗ thi thể tu sĩ nhân loại. Trái tim, tủy não đều bị móc ra. ngay cả Nguyên Anh đều bị cắn nuốt. Ở trước mắt là một đồng khí quan tứ Chi máu thịt đầm đìa.

Giờ phút này trước mặt quỷ thân đang giam cầm một tu sĩ trung niên Nguyên Anh Kỳ, bị một lồng giam được tạo thành từ sợi dây nhỏ màu đen bao vây ở trong. Khuôn mặt hắn ta đầy sợ hãi, ngay cả Nguyên Anh cũng không thể trốn thoát.

- Khắc khắc khắc...

Quỷ thân nhe răng, một đoàn quỷ vụ màu đen tràn ra trùm lên tu sĩ trung niên Nguyên Anh Kỳ.

- A

Quỷ vụ màu đen dính lên trên người tu sĩ trung niên liền dấy lên một vùng quỷ hỏa màu đen bao phủ toàn thân hắn. Quỷ dị chính là quỷ hỏa cũng không thiêu đốt thân thể tu sĩ trung niên mà đang hấp thu sinh cơ của hắn.

Phốc-

Quỷ thân vươn quỷ trảo đâm thủng tim tu sĩ trung niên, máu tươi bắn tung tóe, có thể nhìn thấy trái tim máu chảy đầm đìa còn đang co bóp của tu sĩ trung niên.

Sau đó, một cái quỷ trảo khác đâm vào đầu tu sĩ trung niên.

Hô'

Hình ảnh trước mắt vỡ nát, hóa thành hai đường đen trắng.

Trương Hằng khẽ thở ra một hơi, mở mắt, ánh bạc trong mắt nhạt dần.

- Thế nào? Trương đạo hữu có tìm được nơi ở của Ma đầu kia không?

Tổ Phong nói với vẻ vội vàng, trong mắt cũng lộ ra chờ mong.

- Trong một bãi tha ma cách đây chừng hai ba vạn dặm.

Sát khí thoáng hiện trong mắt Trương Hằng, thân hình nhoáng một cái rời khỏi phòng trúc, nói với đám người Lạc Hà:

- Các vị đi theo ta, hôm nay thề phải phong ấn Ma đầu này.

Trương Hằng hóa thành một luồng sáng bạc bay về hướng đông nam.

Từ Huyền cùng Lạc Hà đuổi theo không chút do dự.

Tổ Phong lộ ra vẻ kinh ngạc, hơi chút do dự. Thật sự không nghĩ tới dễ dàng xác định vị trí của Ma đầu kia như vậy.

Bá~

Một cái tiểu na di, Tổ Phong đuổi kịp ba người.

Chỉ nháy mắt, ba người Lạc Hà theo Trương Hằng rời khỏi dãy núi nơi Tiên Nho Trai.

Một dãy núi liên miên linh khí dư thừa ở nam bộ Sở Quốc, trên một ngọn núi cao chọc trời, bốn phía mây mù lượn lờ, ngẫu nhiên có thể nhìn thấy bóng dáng tu sĩ bậc cao ngự kiếm phi hành lướt qua.

Ở chính giữa rất nhiều đỉnh cao có một ngọn núi hiếm thấy cao tới vạn trượng bao trùm phạm vi mây trăm dặm. Từ chân núi đến đỉnh núi có vô số động phủ bí mật hoặc lộ liễu, xen vào đó là vô số các loại lầu các đình đài.

Ngọn núi này tên Đại Nhĩ Phong, chính là một trong vài ngọn núi hiếm thấy của Tam Tinh Vực, linh khí cũng dư thừa nhất, là ngọn cao nhất của đại phái tu chân thứ nhất Sở Quốc - Thái Huyền Tông.

Nghe nói 80% tu sĩ bậc cao của Thái Huyền Tông đều cư trú ở đây, ngay cả cao nhân tuyệt thế Thái Huyền chân nhân lánh đời cũng ở tại Đại Nhĩ Phong. Hạng Nguyên Anh bình thường cho dù trải qua đây cũng phải thật cẩn thận, chỉ sợ chọc giận cao nhân nào đó của Thái Huyền Tông.

Thái Huyền Chân Nhất Điện trên Đại Nhĩ Phong.

Cửu Sát Chân Quân cùng thiếu niên họ Đồng ngồi chờ nơi này đến nửa ngày cũng chưa từng thấy bóng Thái Huyền chân nhân trong đồn đại.

- Cửu Sát đạo hữu không cảm thấy có chút kỳ quái sao?

Thiếu niên họ Đồng hơi lộ vẻ nghi hoặc, trên mặt có chút không yên, trong lòng cứ cảm thấy được có chút không thích hợp.

Cửu Sát Chân Quân bất động thanh sắc nói:

- Có gì kỳ quái?

- Theo lý thuyết, với thân phận hai tu sĩ Hóa Thần Kỳ chúng ta cầu kiến, cho dù Thái Huyền chân nhân thân thông tới cỡ nào cũng không đến mức bắt chúng ta ở đây chờ lâu như vậy. Hơn nữa tu sĩ Nguyên Anh Kỳ phụ trách thông báo đường như cũng báo tin hai chúng ta tới cho Thái Huyền chân nhân.

Thiếu niên họ Đồng có chút khó hiểu.

Ở Tu Chân Giới Tam Tinh Vực, tu sĩ Hóa Thần Kỳ tu vi không giống nhau, cho dù thực lực có chênh lệch rất lớn, nhưng là nhân vật xây dựng nên quy tắc đỉnh của Tam Tinh Vực, đối xử lẫn nhau vẫn rất khách sáo, bình thường sẽ không đắc tội ai. Hơn nữa dưới tình huống thực lực chênh lệch không nhiều, một hai vị tu sĩ Hóa Thần Kỳ muốn giết tu sĩ Hóa Thần Kỳ khác thì xác suất thành công cũng rất thấp.

- Đồng đạo hữu. Nếu đã tới cũng không cần gấp gáp. Thời gian một hai ngày đối với chúng ta mà nói cũng nhỏ bé không đáng kể.

Thái độ của Cửu Sát Chân Quân ngược lại thản nhiên một cách khác thường, điều này làm cho lòng nghi ngờ của thiếu niên họ Đồng lại càng sâu.

Đúng lúc này, một thanh âm mang theo vài tia tang thương vang lên trong đại điện.

- Ha ha, để hai vị chờ lâu. Lão đạo vừa có chuyện quan trọng cần xử lý, cho nên chậm trễ một chút.

Không gian bốn phía hơi dao động, xuất hiện một lão đạo sĩ mặc đạo bào màu xanh.

Lão đạo sĩ này mặt mũi hiền lành, hạc phát đồng nhan, trên mặt là vẻ tươi cười ôn hòa. Nhất cử nhất động đều có vài phần tiên phong đạo cốt, nhìn qua không giống một tu sĩ Hóa Thần Kỳ, làm cho người ta có một cảm giác thân cận.

Thiếu niên họ Đồng không khỏi cận thận đánh giá vị Thái Huyền chân nhân thực lực siêu tuyệt này. Thực lực của đối phương ở trong hàng ngũ Hóa Thần Kỳ Tam Tinh Vực cũng đều là nhất lưu.

- Lão đạo sĩ, cuối cùng người cũng tới. Đã chuẩn bị xong chưa?

Vừa thấy Thái Huyền chân nhân hiện thân, Cửu Sát Chân Quân nói rất tùy ý, trong mắt hiện lên vài tia sát khí.

Thiếu niên họ Đồng đầu tiên là sửng sốt, sau đó trong lòng nhảy dựng, ánh mắt xẹt qua hai người, lộ vẻ cảnh giác.

- Người cũng thật cận thận, đáng tiếc đã muộn rồi.

Sát khí trong mắt Cửu Sát Chân Quân càng đậm, khóe miệng lộ ra vài tia cười lạnh.

- Không tốt!

Thiếu niên họ Đồng theo bản năng muốn thi triển thuật thuận di, tính toán rời khỏi nơi nguy hiểm này.

Ông~

Chỉ thấy trong tay Thái Huyền chân nhân bắn ra một cái la bàn có hình Âm Dương Đồ, kim trên la bàn xoay tròn thật nhanh, dần hiện ra từng đợt dao động quỷ dị khiến không gian bốn phía ở vào trạng thái xao động không yên.

Thân hình của thiếu niên họ Đồng vừa nhích động liền dừng lại. Thuận di thất bại!

- Thông linh Pháp bảo... cấm Không La Bàn?

Trên mặt thiếu niên họ Đồng lộ vẻ hoảng sợ, không tự chủ bật thốt.

Đúng vào lúc này, Cửu Sát Chân Quân từ phía sau đánh úp lại, nhanh như tia chớp. Một bàn tay trắng nõn đột nhiên biến lớn gấp đôi, biến thành một móng vuốt tối đen như mực, tẩn ra một cỗ ma sát khí khiến tim đập nhanh.

Một sợi dây nhỏ màu đen từ móng vuốt không thuộc về nhân loại của hắn bắn ra, quấn quanh thiếu niên họ Đồng.

Thiếu niên họ Đồng giận dữ, tử quang trên người bùng lên, lập tức hóa thành ngàn vạn bóng người, lay động trong đại điện to lớn.

- Tử Huyền Thiên Ảnh Quyết?

Cửu Sát Chân Quân cười lạnh.

Ầm~

Đến một khoảnh khắc, một thiếu niên họ Đồng trong số đó vỗ một chưởng lên cửa chính đại điện.

Ông~

Đại điện bùng ánh xanh mãnh liệt, lay động một hồi rồi khôi phục như thường.

- Đạo hữu thúc thủ chịu trời đi!

Thái Huyền chân nhân cách đó không xa lạnh nhạt nói, kim của cấm Không La Bàn lơ lửng trước người không ngừng xoay tròn.

- Các người rốt cục có ý đồ gì?

Thiếu niên họ Đồng cả giận nói.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

409. Chương 405: Ma Hiện.

Trong đại điện huy hoàng trang nghiêm, thiếu niên họ Đồng vẻ mặt hoảng sợ, khó tin nhìn hai người đối diện. Nói chính xác hẳn là nhìn chăm chăm vào Cửu Sát Chân Quân.

Hắn cố nén lửa giận trong lồng ngực, sắc mặt dần sa sầm xuống, dùng thanh âm trầm thấp nói với Cửu Sát Chân Quân:

- Vì sao? Vì sao người phản bội ta? Hai ta tương giao mấy ngàn năm, chẳng lẽ chỉ vì một hai kiện Thông linh Pháp bảo hư vô mờ mịt mà làm ra loại chuyện như thế này?

Nếu có tu sĩ bậc cao khác của Tu Chân Giới Triệu Quốc ở đây nhất định sẽ giật mình không thôi: Hai nhân vật chí tôn chính ma lưỡng đạo - hai tu sĩ Hóa Thần Kỳ của Tu Chân Giới Triệu Quốc không ngờ là bằng hữu có quan hệ cực tốt.

Hơn ngàn năm nay, bọn họ coi Tu Chân Giới Triệu Quốc là bàn cờ, dùng thân phận “Địch nhân” tranh đấu lẫn nhau, trong mắt người ngoài bọn họ là Cửu địch sinh tử. Nhưng kỳ thật ở sau lưng hai người có giao tình rất sâu.

Đối mặt với lời chất vấn của thiếu niên họ Đồng, Cửu Sát Chân Quân vẽ mặt hồ hững, trên người dâng lên từng đợt ma khí kỳ dị, thân thể phát sinh biến hóa quỷ dị, bành trướng với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Giáp đen ở ngoài thân thể hần đột nhiên phát ra tiếng kêu răng rắc, nứt ra từng khúc, trong ngọn lửa màu xám hòa tan dần dần, hóa thành lân giáp màu đen.

Áo giáp màu đen cấp bạc cổ bảo lại bị hần dùng lực lượng cơ thể chấn nát và hòa tan trong nháy mắt. Đây là loại lực lượng đáng sợ cỡ nào? Cho dù là vương giả Yêu tộc Yêu Long Hoàng đích thân tới cũng phải động dung.

- Từ lúc ngươi tu luyện ma công đáng sợ như thế?

Thiếu niên họ Đồng nhìn chăm chăm vào thân thể không ngừng biến hóa của Cửu Sát Chân Quân, một cỗ khí tức nguy hiểm dần dần ép tới.

Trong hắc vụ lượn lờ, thân thể cao tới một trượng của Cửu Sát Chân Quân tản mát ra một cỗ khí tức cổ xưa đáng sợ, đôi mắt biến thành màu tím thẫm lộ ra lệ khí kinh người.

- Không... Ngươi không phải...

Thiếu niên họ Đồng trong sự hoảng sợ, không dám tin nhìn “bạn cũ” tương giao ngàn năm trước mắt.

Hô’

Đúng lúc này, Cửu Sát Chân Quân “Vù” một tiếng, dậy nên một cơn gió sắc bén, trong nháy mắt tới gần thiếu niên họ Đồng.

Phốc-

Một trảo của Cửu Sát Chân Quân xuyên thủng thân thể thiếu niên họ Đồng nhưng trên mặt hần lại không có một chút vui mừng nào, mặt sa sầm xuống.

Thiếu niên họ Đồng trước mắt hóa thành vô số mảnh trong hào quang màu tím, biến mất trong không gian.

Hô hỏ Hô ~~

Trong đại điện to lớn có ngàn vạn bóng người lay động, khí tức cùng hình thái của bọn họ đều giống hệt nhau.

Cửu Sát Chân Quân đưa ma trảo ra. phía trên còn dính một ít vết máu. Hiển nhiên thiếu niên họ Đồng cũng không hoàn toàn tránh khỏi một kích của hần.

Trên mặt lộ ra vài tia trào phúng, Cửu Sát Chân Quân đột nhiên giang hai tay, một cơn gió xoáy màu đen hóa thành những cây cột sáng màu đen lay động qua lại trong đại điện. Phàm là bóng người màu tím bị quét trúng đều tan biến trong nháy mắt.

Trong quá trình này, thần thức cường đại của Cửu Sát Chân Quân cũng khóa chặt tất cả bóng người màu tím.

Trong đó có một bóng người màu tím với phương thức vô cùng xảo diệu liên tục tránh thoát mấy cột sáng màu đen.

- Hừ~

Cửu Sát Chân Quân hừ lạnh một tiếng, ma trảo vùng mạnh. Cột gió xoáy màu đen toàn bộ tụ lại bóng người màu tím kia, bản thân hần cũng nhoáng lên lại xuyên thủng ngực bóng người màu tím đó.

Nhưng theo một vùng quang ảnh màu tím biến mất, sắc mặt Cửu Sát Chân Quân càng khó coi, thân thể cao một trượng hơi rung động, xem ra muốn dùng hết bản lĩnh.

- vẫn là để lão đạo ta giải quyết hần thôi. Chờ đến lúc ngươi giết chết hần, Thái Huyền Chân Nhất Điện của ta đã sớm bị ngươi hủy đi...

Thái Huyền chân nhân đứng ở một góc vẫn không động thủ đột nhiên lên tiếng, nhẹ nhàng vung tay lên, không khí trước mắt rung động, xuất hiện một cái gương đồng phong cách cổ xưa.

Pháp quyết trong tay Thái Huyền chân nhân liên tục biến hóa, từng điểm sáng màu xanh đánh trúng lên gương đồng.

Ông~

Gương đồng bay lên không trung đại diện, đột nhiên bắn ra một vùng dải sáng xanh chói mắt, bao phủ tất cả quang ảnh màu tím trong đại diện vào trong.

Những quang ảnh màu tím này giống như bị điện giật, đứng tại chỗ bất động, sau đó đột nhiên hóa thành những mảnh nhỏ màu tím biến mất trong không khí, Chỉ còn lại thiếu niên họ Đồng khoe miệng có vết máu trào ra.

- Thông linh Pháp bảo... Phá Hư Kính. (Hư trong hư ảo)

Thiếu niên họ Đồng dùng tay lau khô vết máu nơi khoe miệng.

- Lão đạo ta cùng không có nhiều Thông linh Pháp bảo như vậy. Lúc trước cấm Không La Bàn cùng Phá Hư Kính này chẳng qua đều là Ngụy Linh bảo thượng phẩm mà thôi. Nếu phát động Thông linh Pháp bảo Phá Hư Kính thượng phẩm chân chính, bản tôn của người vừa rồi hẳn đã chết. Thật sự là đáng buồn. Thân là tu sĩ Hóa Thần Kỳ, ngay cả một kiện Thông linh Pháp bảo chân chính chỉ sợ người cùng chưa từng ra mắt hả?

Thái Huyền chân nhân thông thả ung dung nói, nói tới cuối, ý trào phúng càng đậm.

Thiếu niên họ Đồng bình tĩnh một cách thần kỳ, không hề không giận nói:

- Hôm nay Đồng mỗ có thể khó thoát kiếp nạn này. Trước khi chết, ta cũng muốn lãnh giáo uy lực của Thông linh Pháp bảo chân chính trong truyền thuyết một chút.

Vút-

Thân hình thiếu niên họ Đồng nhoáng một cái, trước người xuất hiện ba cây châm mảnh màu vàng.

Ba cây châm mảnh màu vàng này vốn tương tự kim khâu của người thường, nhưng theo thiếu niên họ Đồng phun một ngụm tinh huyết lên trên lập tức phát ra thanh âm “Xèo xèo”, huyết mang lóe lên.

Xèo xèo... Roẹt-

Ba cây châm màu vàng lập tức hấp thu tinh huyết ngược lại càng trở nên nhỏ bé, Chỉ có không đến một phần mười nguyên bản, dùng mắt thường khó thể thấy rõ bản thể của chúng.

Vút Vút Vút —

Dưới một vùng ánh tím yểm hộ, hào quang trên ba cây châm màu vàng thu lại, biến mất không thấy hình dáng, Chỉ có thể nghe được vài tiếng xé gió.

sắc mặt Cửu Sát Chân Quân đột nhiên biến đổi, hắc quang trên người bắt đầu khởi động hình thành một tầng phòng hộ.

Phốc~

Châm nhỏ màu vàng mắt thường không nhìn thấy dễ dàng đâm vào ngực hắn, máu tím bắn tung tóe.

Keng keng!

Ở một bên khác, Thái Huyền chân nhân vẻ mặt lạnh nhạt bắn ra hai hạt châu, hóa thành tia sáng xanh thật nhỏ vừa khéo chặn đứng công kích của cây châm nhỏ màu vàng.

- Châm dứt thôi...

Thái Huyền chân nhân cười nhạt, ánh xanh trên người bùng lên, tinh thần uy áp cường đại trong nháy mắt bao phủ đại diện.

Phá Hư Kính trên không bắn ra một cột sáng xanh đường kính hai thước vừa khéo đánh trúng thiếu niên họ Đồng.

Thiếu niên họ Đồng gấp quá không kịp phòng bị, thân hình cứng đờ giây lát.

Hắn vừa khôi phục tri giác, lệ phong sau lưng ập tới, ma trảo của Cửu Sát Chân Quân đã đâm xuyên qua đầu hắn.

Tử quang bùng lên, một Nguyên Anh vẽ mặt kinh hoàng từ trong bay ra, còn không kịp chạy trốn liền bị Cửu Sát Chân Quân bóp chặt.

Nguyên Anh của thiếu niên họ Đồng lập tức lộ ra vẻ tuyệt vọng, bất kể giấy dựa như thế nào cũng không thể thoát khỏi cầm chế của đối phương.

- Khắc khắc khắc...

Cửu Sát Chân Quân phát ra một tràng cười rợn tóc gáy, trên tay bùng lên một ngọn Hỏa Diễm màu xám, bao phủ Nguyên Anh của thiếu niên họ Đồng vào trong.

Trong đại điện phát ra một tràng tiếng kêu thê lương thảm thiết, trong nháy mắt im bặt.

Phốc-

Cửu Sát Chân Quân há mồm nuốt Nguyên Anh đã mất ý thức của thiếu niên họ Đồng.

Sau một lát, trên người hắn dâng lên một luồng khí thể càng cường đại hơn, vừa lòng gật gật đầu:

- ừm, không tệ. Đây là Nguyên Anh hương vị tốt nhất được thưởng thức những năm gần đây.

Cách đó không xa, Thái Huyền chân nhân hồ hững nhìn hắn, lạnh nhạt nói:

- Ta đã giúp ngươi giết hắn, đồng thời thành công cắn nuốt Nguyên Anh. Như vậy không nên quên hứa hẹn lúc trước của ngươi đó!

- Lão đạo sĩ ngươi yên tâm. Sau khi thành sự, ta nhất định sẽ tặng kiện Thông linh Pháp bảo mà ngươi muốn. Còn về chuyện rời Tam Tinh Vực, đó cũng là một trong những vấn đề cấp thiết như lửa xém lông mày của bản quân. Tuy nhiên nếu bản quân nhớ không lầm, Thiên Huyền Tông chính là một trong bảy đại phái của Chu Vương Triều. Ngự linh bảo Phá Hư Kính cùng cấm Không La Bàn ngươi vừa sử dụng cũng là Thông linh Pháp bảo nổi tiếng của Thiên Huyền Tông. Bản quân không hy vọng sau khi đi Chu Vương Triều sẽ bị đại phái Thiên Huyền Tông cường đại kia đuổi giết.

Đôi mắt sâu thẳm của Cửu Sát Chân Quân thì thoáng chớp lóe.

- Hừ hừ. Hai chúng ta sớm hạ linh hồn huyết thệ từ một năm trước, lão đạo ta trong vòng trăm năm không được chủ động hại ngươi, đồng thời trợ giúp ngươi bắt giết tu sĩ Hóa Thần Kỳ. về phần việc Thái Huyền Tông, lão đạo thật không dám giấu diếm. Thái Huyền Tông ở Tam Tinh Vực ta chẳng qua chỉ là một Chi nhánh của đại phái chính đạo Thiên Huyền Tông của Chu Vương Triều mà thôi.

Thái Huyền chân nhân đạm mạc nói.

- Quả nhiên!

Cửu Sát Chân Quân gật gật đầu, tuy nhiên đứng vào lúc này thần sắc hắn đột nhiên kịch biến:

- Không tốt, bên kia đã xảy ra chuyện.

Phi hành tốc độ cao một ngày, đoàn người Trương Hằng rốt cục bay đến một nghĩa địa lớn âm u.

Mới vừa tới nơi, phía dưới truyền đến một luồng âm linh khí cường đại, tu sĩ bình thường căn bản khó thể tiếp cận.

- Cửu Âm Mộ Huyệt.

Mới vừa tới nơi, Từ Huyền không tự chủ thốt lên nhưng không dám dùng thần thức thăm dò tình huống phía dưới.

Trước khi tới bốn người đã giao hẹn trước khi ra tay cố gắng tránh sử dụng thần thức để khỏi kinh động Huyền U Thiên Ma.

Trong bốn người Trương Hằng chỉ có Lạc Hà về mặt thần thức không kém gì Huyền U Thiên Ma nhưng cũng không dám cam đoan không bị đối phương phát hiện.

- Thì ra là nơi này.

Tổ Phong khẽ cười:

- Nơi đây là nơi âm tà có tiếng của Tu Chân Giới Sở Quốc, tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường căn bản không dám đích thân tới đây. Lúc trước, nơi này có một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn tu luyện quỹ đạo định cư...

- Nếu Ma đầu kia thật sự ở đây, vị tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn kia chỉ sợ đã dữ nhiều lành ít.

Lạc Hà trầm ngâm nói, ánh mắt hướng về Trương Hằng:

- Không biết Trương đạo hữu có thể xác nhận lại vị trí cụ thể của Ma đầu kia một chút hay không, tránh cho chúng ta vô huyệt, thất bại trong gang tấc.

Trương Hằng gật gù đầu, ngân quang trong mắt đột nhiên lóe lên, rất nhanh ngưng tụ thành một điểm.

Ba người Lạc Hà đều cẩn thận nhìn hẩn thi triển bí thuật, chờ đợi kết quả.

Sau một lát, Trương Hằng rời khỏi trạng thái đặc thù của Ngưng Mâu Thiên Lý, thấp giọng nói với ba người Trương Hằng:

- Vị trí của mục tiêu không biến hóa, cách nơi đây khoảng hơn trăm dặm. Các vị đi theo ta, cố thu liễm khí tức trên người.

Vù vù~

Bốn người cẩn thận bay tới mộ huyết ngầm dưới đất theo lời Trương Hằng.

Khoảng cách hơn trăm dặm đối với tu sĩ Hóa Thần Kỳ mà nói cũng chỉ trong thời gian rất ngắn.

Một mộ huyết hoang vu lộ ra quỷ khí đậm đặc trong tầm nhìn của mấy người.

- Động thủ!

Trương Hằng đánh mắt ra hiệu cho ba người.

Xoát xoát'

Bốn người thi triển thuật thuận di, na di ra bốn phía mộ huyết.

Ầm~

Lạc Hà khẽ vung tay lên, gió lốc màu xanh quét qua lật ngược cả mộ huyết, lộ ra nam nhân quỷ thân hơn trượng phát ra quỷ khí âm trầm.

- Khắc khắc khắc...

Nam nhân quỷ thân cao hơn trượng lập tức hóa thành một đoàn quỷ vụ tối đen như mực.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

410. Chương 406: Thánh Hỏa Quỷ Đạo.

- Khắc khắc khắc...

Nam nhân quỷ thân vừa lộ ra thân hình, đột nhiên nhìn thấy xuất hiện bốn vị Hóa Thần, trên mặt không có một chút hoảng sợ nào. ngược lại phát ra một tràng tiếng gào rú làm cho người ta khó có thể an tâm.

Quỷ thân cao tới cả trượng rất nhanh hóa thành quỷ vụ tối đen như mực. mắt thấy sắp thi triển bí thuật chạy trốn, động tác vô cùng thuần thực nhanh nhẹn.

-ở lại đi!

Lạc Hà nhẹ nhàng khoan thai phát tay áo. một luồng cương phong màu xanh vừa lúc đánh trúng phía trên màn quỷ vụ kia.

“Phốc” một tiếng, màn quỷ vụ lập tức bị đánh biến trở lại hình thái của nam nhân quỷ thân, về mặt âm độc nhìn chòng chọc vào Lạc Hà:

- Người là ai? Tam Tinh Vực không ngờ còn có tu sĩ nhân loại Hóa Thần đại viên mãn...

Với thực lực của Huyền U Thiên Ma hóa thành trạng thái quỷ vụ. tu sĩ Hóa Thần Kỳ bình thường căn bản là không làm gì được hấn nhưng nam nhân nho bào thần bí khó lường trước mắt, Chỉ nhẹ nhàng vung tay lên liền bức hấn trở lại nguyên hình.

- Bày trận!

Thanh âm của Lạc Hà vang lên bên tai ba người Trương Hằng. đối với câu hỏi của nam nhân quỷ thân làm như không nghe thấy.

“Phù phù...!”

Bốn lá cờ tỏa ra ráng màu xanh ở bốn phía gần như cùng một lúc từ trong tay mấy người Trương Hằng té ra. từ cỡ bằng bàn tay biến ảo Thành to lớn cả trượng, uy lực cường đại dưới pháp lực của bốn người thúc động, hóa Thành một áp lực không gian vô hình, bức thẳng tới hướng nam nhân quỷ thân.

Thân thể nam nhân quỷ thân tuy rằng không phải là thực thể nhưng dưới áp lực không gian Kỳ diệu này. hấn bước đi khó khăn, ngay cả thuật di thuật đều khó có thể thi triển.

Tại thời khắc nguy cơ vạn phần đó. nam nhân quỷ thân lại rống to một tiếng, bên ngoài thân thể hấn nổi lên một màn quỷ vụ khổng lồ, bao bọc hấn ở Trong đó, Quanh thân hấn vô số oan hồn gào rú như sóng triều vô tận. truyền đến từng đợt từng đợt làm nhiễu loạn tâm trí của tu sĩ nhân loại.

Tâm thần của ba người Trương Hằng hơi vừa động, liền xoay người trong nháy mắt khôi phục nguyên trạng. Lạc Hà thì không bị chút ảnh hưởng gì.

Phốc phốc phốc phốc!

Trận Kỳ màu xanh cao cả trượng ở bốn phía gần như đồng thời cắm trên mặt đất. lập tức đại địa nhoáng lên một cái, hình thành một quãng sáng ngăn cách màu xanh, bao bọc nam nhân quỷ thân ở Trong đó,

Trong màn vách chắn sáng xanh nở rộ ra từng tia sáng màu xanh mở thuần khiết, hóa thành từng đạo kiếm khí sắc bén. công kích vào nam nhân quỷ thân.

Thân thể nam nhân quỷ thân lập tức bị bắn thủng Thành ngàn vạn lỗ hổng, nhưng từ trong đó lại dâng lên một màn quỷ vụ đen đặc. Hàng vạn hàng nghìn lỗ hổng vừa bị xuyên thủng, Chỉ trong chớp mắt liền khôi phục nguyên trạng.

“Ông...”

Nam nhân quỷ thân đột nhiên từ một trượng giương cao đến mười trượng thành Quỷ Vương thật lớn. khí thể trên người đột nhiên gia tăng gấp mấy lần. trên quỷ thân cao lớn còn phủ thêm một kiện áo giáp vô hình màu đen. trong tay cầm một thanh cự mâu đen sì dài đến tám trượng, phát ra một bầu không khí màu đen âm U sắc bén. trong thời gian ngắn không ngờ lại ngăn cản được kiếm quang màu xanh như bão táp ở bốn phía ngoài.

- Trước hoàn toàn phong tỏa Ma đầu này rồi tính sau!

Lạc Hà nhận thấy trong thời gian ngắn rất khó giết chết Ma đầu này. liền quyết đoán truyền âm nói với ba người Trương Hằng.

Mấy người Trương Hằng lập tức hiểu rõ. pháp quyết trong tay lập tức biến hóa, vách ngăn quang sáng do màn sáng màu xanh mở ở bốn phía tạo thành lập tức trở nên ngưng thực hơn. mấy tia sáng màu xanh kéo dài ra. từng vòng từng vòng cuốn tới hướng quỷ thân cao lớn ước chừng bằng mười tầng lầu kia.

Trong đôi mắt màu đỏ to lớn như cái đèn lồng của quỷ thân lóe ra từng luồng hàn quang sắc bén. vung cây cự mâu đen sì dài tám trượng trong tay. hung hăng chém ra bốn phương tám hướng, kèm theo một tiếng rít bén nhọn, đánh nát lớp lớp màn tia sáng chung quanh hắn.

Hô!

Khoảnh khắc đó, hắc mang trên thân cự mâu đại thịnh. quỷ phong gào thét một trận, trong mơ hồ nổi lên một cỗ uy áp cường đại.

Đột nhiên! Cự mâu đen sì kia chuyển hướng mang theo lực lượng của vạn quân phong vân biến sắc, bổ xuống đầu Trương Hằng. một khi bị đánh trúng cho dù là một cái địa cầu cực lớn cũng sẽ bị đánh chết trong nháy mắt.

Đối mặt với bóng ma cự mâu đen sì bao trùm thân thể mình, trong lòng Trương Hằng hơi kinh hãi, nhưng rất nhanh làm cho mình trấn định lại. trong tay đánh ra pháp quyết càng dồn dập hơn.

“Ầm..”

Màn vách chắn sáng xanh ở trước mặt Trương Hằng nhộn nhạo nổi lên gợn sóng dao động, đánh bật cự mâu bắn ngược trở về.

- Đừng vội càn quấy!

Đúng lúc này, Lạc Hà một tay không chế trận Kỳ, vươn đầu ngón tay trên bàn tay kia, điểm tới quỷ thân một cái.

Một ráng màu xanh mở nhạt, hóa thành dao động vô hình, vọt tới trước mặt quỷ thân thật lớn kia.

Lập tức, thân thể quỷ thân to lớn cứng đờ ở tại chỗ. không nhúc nhích đứng ở nơi đó, giống như một tòa điêu khắc, thậm chí vẫn còn duy trì tư thế cử mâu bổ xuống Trương Hằng.

- Định Thân Thuật?

Bốn người Trương Hằng đều cả kinh, đây chính là Định Thân Thuật chân chính!

Định Thân Thuật ở giới tu chân Tam Tinh Vực, xem như là một loại pháp thuật bậc cao. tu sĩ Nguyên Anh Kỳ mới có thể thi triển thuật này như ý, nhưng nếu muốn dựa vào thứ này để đối phó với tu sĩ cùng cấp. xác xuất thành công cực thấp. Mặc dù lúc trước Đường Phong dùng Định Thân Thuật đơn giản hoá đối phó với một người phạm không có pháp lực gì cũng Chỉ có thể phong bế đối phương trong chớp lát.

Thế mà Lúc này, Lạc Hà ung dung nhẹ nhàng dùng “Định Thân Thuật” lại có thể cố định được ngay tại chỗ quỷ thân to lớn có thực lực sánh ngang với Hóa Thần Kỳ. đây là thần thông loại nào.

- Tranh thủ thời gian...

Thanh âm của Lạc Hà có vẻ cấp bách vang lên bên tai mấy người Trương Hằng.

- Phong tỏa Càn Khôn!

Lạc Hà khẽ thốt bốn chữ.

Mấy người Trương Hằng lập tức nhân cơ hội này. đánh ra từng pháp quyết kỳ diệu khó lường, làm cho quang sáng màu xanh ở bốn phía càng trở nên to lớn hơn và ngưng thực hơn.

Đồng thời, trên đỉnh đầu và dưới chân quỷ thân, đồng thời ngưng kết Thành một tầng màn sáng màu xanh. hoàn toàn bao bọc Ma đầu này ở Trong đó, không còn chút khả năng nào có thể chạy thoát.

Bốn người vừa mới hoàn Thành khốn trận “Đại La Phong Ma Trận”, quỷ thân bị định thân rốt cục cũng giải khai trói buộc “Định Thân Thuật”, khôi phục tự do.

- Người rốt cuộc là ai... tu sĩ Hóa Thần Kỳ như thế nào có thể dựa vào thuật này cố định được ta?

Cặp mắt âm U lạnh giá của quỷ thân nhìn chăm chăm trên mặt Lạc Hà, đậm mạnh chân một cái. đại địa bốn phía nứt toát ra. Thế nhưng quang sáng màu xanh dưới chân hắn hơi rung động một chút, liền khôi phục nguyên trạng.

- Người không cần biết ta là ai. Chỉ cần biết rằng hôm nay là ngày chết của ngươi là được.

Khóe miệng Lạc Hà mang theo vẻ thản nhiên trào phúng, cũng không có để vào mắt tiếng kêu gào của quỷ thân.

- Đáng giận! Thực lực của ngươi đủ để chiến một trận cùng trạng thái đỉnh phong của ta, giờ phút này lại dựa vào trận pháp lấy nhiều khi ít. đối phó với thực lực của ta giảm lớn. Có bản lĩnh đi ra đường đường chính chính chiến cùng ta một trận!

Quỷ thân to lớn rút gào một tràng, rồi điên cuồng quơ cự mâu đen sì tám trượng kia. công kích vào quang sáng màu xanh ở bốn phía. Nhưng bất kể công kích thế nào đều không công phá được Đại La Phong Ma Trận do bốn người liên thủ.

- Hừ! Buồn cười, nếu thực sự muốn chiến, cho dù là hai con ma như ngươi cũng không phải đối thủ của ta. Đáng tiếc ngươi núp thân trong quỷ thân bất tử. vả lại tâm tính cận thận xảo trá, dưới tình huống không có nắm chắc, hơn phân nửa sẽ thi triển đòn pháp cường đại kia chạy trốn...

Lạc Hà khinh thường nhìn Huyền U Thiên Ma, thản nhiên nói một câu. tiếp theo sau bất kể quỷ thân thật lớn này kêu gào như thế nào cũng không thêm phản ứng.

Ầm ầm ầm!

Quỷ thân to lớn thi triển các loại thần thông, kiệt lực công phá trong trận pháp, đều không thể thoát khỏi Nơi đây.

- Lạc Hà đại ca! Chúng ta làm cho Ma đầu này tiêu hao pháp lực rồi động thủ. hay là trực tiếp khởi động trận pháp phong bế tiêu diệt hắn?

Trương Hằng vừa không chế trận kỳ vừa dùng thần thức truyền âm hỏi Lạc Hà.

Lạc Hà thoáng hơi trầm ngâm, rồi nói giọng điệu trịnh trọng:

- Không có đơn giản như vậy. Ma đầu này nội tình pháp lực sâu không lường được, thậm chí pháp lực so với tất cả chúng ta cộng hết lại cũng không kém bao nhiêu, trước mắt cũng Chỉ là không thể phát huy ra hết uy lực của pháp lực chân chính của hắn mà thôi.

- Chúng ta cứ tiếp tục vây khốn ma này một hồi. có thể buộc hắn xuất ra bí thuật cùng pháp bảo chân chính...

Lạc Hà lại truyền âm nói với ba người Trương Hằng.

“Ma đầu này hắn là mang trên người thông linh pháp bảo mới đúng...” Trương Hằng vừa động trong lòng, tiếp tục phối hợp với ba người Lạc Hà gia cố “Đại La Phong Ma Trận”, một cái hình lập phương như lao tù do màn sáng màu xanh mở cấu thành, vây bọc Huyền U Thiên Ma ở Trong đó,

Đối mặt với Đại La Phong Ma Trận càng ngày càng kiên cố. sắc mặt quỷ thân to lớn cũng càng lúc càng dữ tợn hơn lên.

Rồi đột nhiên, hắn dùng lực phun ra một viên hạt châu tối đen thâm thúy, bằng cỡ ngón cái hiện ra trước mặt. phóng ra ma khí kinh người, rồi đột nhiên sinh, ra một cổ linh áp cường đại. Sau khi tế ra viên châu này. bản thân hắn đơn giản là thu hồi tất cả quỷ vụ chung quanh, ngay cả áo giáp cùng cự mâu đen sì đều không ngoại lệ.

- Thông linh pháp bảo...

Mấy người Trương Hằng đều mắt sáng ngời, trong lòng thầm nghĩ: “Xem ra Ma đầu này sắp bắt đầu liều mạng rồi.”

“Phù!”

Trong miệng quỷ thân to lớn phun ra một màn hắc vụ mờ nhạt, hít viên châu màu đen này vào trong cơ thể.

- Thông linh pháp bảo... Quỷ Linh Châu?

Lạc Hà rốt cục nhận ra lai lịch của viên châu, sắc mặt hơi ngưng trọng lên. nói với mấy người Trương Hằng:

- Kế tiếp các ngươi phải toàn lực phát huy uy lực của trận pháp...

Thấy tình hình này, ba người Trương Hằng đều thần kinh căng thẳng, phòng ngừa Huyền U Thiên Ma kia có sát chiêu gì kinh thiên.

“Phù...”

Quỷ thân to lớn mở ra cái miệng rộng như bồn máu. phun ra một ngụm Hỏa Diễm màu trắng đục, lơ lửng bay tới quãng sáng màu xanh.

- Bạch Cốt Cực Âm Diễm!

Hỏa diễm này mới vừa hiện hình, bốn người Lạc Hà lập tức biến sắc.

Ngay cả Trương Hằng cũng biết uy danh của hỏa diễm này.

- Bạch Cốt Cực Âm Diễm chính là một trong Thánh hỏa của Quỷ đạo, dùng âm khí của hàng ngàn hàng vạn thi cốt không ngừng ngưng kết. sau đó thêm vào ma trời cường đại tinh Luyện với năm dài tháng rộng, mới có thể phát huy ra uy lực chân chính của Hỏa Diễm này.

Có thể nói, Bạch cốt Cực Âm Diễm này sánh ngang cùng Cửu U Lam Tinh Băng Diễm lúc trước ở Băng Phong.

“Phù...”

Hỏa diễm màu trắng đục lơ lửng bay với tốc độ thực thông thả. quỷ tráo của quỷ thân to lớn đã hơi run run. hiển nhiên hẳn hơi có chút cố hết sức.

- Còn may mà Ma đầu này Chỉ là luyện ra Bạch cốt Cực Âm Diễm ở trạng thái sơ thành, nhưng dù vậy cũng rất khó đối phó. không biết các vị có phương pháp gì khắc chế không?

Lạc Hà hỏi, ánh mắt bình thản nhìn bốn người Trương Hằng, thấy bốn người có vẻ nghi hoặc, liền giải thích thêm:

- Bằng vào bí thuật thần thông, ta thật ra có thể dập tắt Hỏa Diễm, nhưng không có công pháp chuyên khắc chế Hỏa Diễm này. như vậy sẽ tiêu hao pháp lực của ta không ít. Điều này bất lợi cho ta thi triển đại thần thông cuối cùng phong bế Ma đầu...

- Để Tổ mỡ thử xem. ..

Tổ Phong rất có tự tin nói. ánh mắt tập trung lại, giang hai tay, một đoàn Hỏa Diễm màu vàng phóng vọt ra.

- Kim Dương Chân Hỏa!

Ánh mắt Từ Huyền sáng lên.

Kim Dương Chân Hỏa là một loại chân diễm chuyên môn khắc chế tu sĩ Ma đạo, uy lực bất phàm.

Phốc!

Hỏa diễm màu vàng hóa thành một vầng thái dương, vừa lúc đánh trúng Bạch cốt Cực Âm Diễm màu trắng đục kia.

“Xoạt xoạt...”

Thời điểm mới bắt đầu. hai thứ còn tương xứng, trên mặt Tổ Phong mang đầy vẻ tươi cười.

Nhưng trong chốc lát. Hỏa Diễm màu trắng đục kia đại thịnh. bắt đầu thôn tính tiêu diệt Kim Dương Chân Hỏa...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

411. Chương 407: Trương Hằng Phản Kích.

Kim Dương Chân Hỏa bị thôn tính tiêu diệt, sắc mặt Tổ Phong hơi trắng bệch, thần sắc rất khó xem. hiển nhiên uy lực của Bạch cốt Cực Âm Diễm này vượt qua dự liệu của hắn.

- Tổ đạo hữu không cần để bụng, đạo hữu có thể tu luyện ra Kim Dương Chân Hỏa cũng đã không tệ rồi. nhưng Ma đầu này có thông linh pháp bảo Quỷ Linh Châu Nơi tay, mới có thể phát ra hỏa diễm bậc này. Nếu Kim Dương Chân Hỏa của đạo hữu có thể tấn chức thành Kim ô Chí Viêm cao cấp hơn rất có thể khắc chế được Thánh hỏa Quỷ đạo này.

Lạc Hà thấy Kim Dương Chân Hỏa bại lui cũng không ra ngoài ý liệu, ngược lại an ủi Tổ Phong.

- Khắc khắc khắc...

Quỷ thân to lớn phát ra một tràng tiếng cười đắc ý. Quỷ Linh Châu trong cơ thể hắn đột nhiên run lên, Bạch cốt Cực Âm Diễm lơ lửng trong hư không tăng nhanh tốc độ. Hỏa Diễm màu trắng đục “vù” một tiếng ập tới chỗ quang sáng phía Trương Hằng.

Dường như quỷ thân to lớn nhận ra Trương Hằng là thực lực yếu kém nhất trong bốn người này. nên mỗi một lần muốn đột phá trận pháp, đều dồn hết vào mục tiêu Trương Hằng.

“Xoạt xoạt...”

Hỏa Diễm màu trắng đục đánh trúng màn vách chắn sáng xanh trước mặt Trương Hằng. “Phốc” một tiếng, Hỏa Diễm màu trắng đục bám trên màn vách chắn sáng xanh điên cuồng bốc cháy lên.

Màn vách chắn sáng xanh trước mặt Trương Hằng rung chuyển từng hồi. trong Hỏa Diễm màu trắng đục kia thiêu đốt dần dần trở nên âm đậm xuống.

“Ầm ầm!”

Quỷ thân to lớn vươn một quỷ trảo, bám vào một lớp hỏa diễm, hung hăng chụp về hướng Trương Hằng. một mối dự cảm ảm đạm mơ hồ truyền tới trong đầu Trương Hằng.

- Gia cố trận pháp!

Lạc Hà khê kêu lên.

Bốn người đột nhiên tăng thêm nhiều pháp lực rót vào trận Kỳ. trong lúc nhất thời, toàn bộ màn sáng lao tù hình lập phương, nổ rộ hào quang màu xanh. hào quang lưu chuyển một hồi, màn vách chắn sáng xanh trước mặt Trương Hằng trong nháy mắt khôi phục nguyên trạng, mà còn trở nên ngưng thực hơn.

Ầm!

Quỷ trảo thật lớn bám vào hỏa diễm màu trắng đục kia còn lớn hơn so với thân thể Trương Hằng, hung hăng đâm vào màn vách chắn sáng xanh trước mặt hắn.

Trương Hằng Chỉ cảm thấy một bóng ma đang phủ chụp về phía mình.

“Ông” một tiếng, quỹ thân to lớn lại bị văng ra. nhưng màn vách chắn sáng xanh trước mặt Trương Hằng cũng xuất hiện vài vết rạn nứt. tuy nhiên ở dưới quảng sáng màu xanh mở lưu động, trong giây lát đã được tu bổ Nguyên vẹn.

- Uy lực của trận pháp mặc dù còn không có mở ra đến cực hạn. nhưng Bạch cốt Cực Âm Diễm của Ma đầu này uy hiếp đối với trận pháp vẫn không nhỏ, không biết Ma đầu còn có thể phát ra nhiều ít Bạch cốt Cực Âm Diễm?

Lạc Hà ánh mắt hơi biến đổi, rơi xuống trên người Trương Hằng, dùng thần thức truyền âm hỏi:

- Không biết Trương huynh đệ có chống đỡ được không, xem bộ dáng Ma đầu này. dường như có Cừu oán với người...

- Giữa ta cùng Ma đầu này qua thực có chút ân oán...

Trương Hằng sắc mặt dần dần sa sầm xuống. Ma đầu kia hiển nhiên là thấy tu vi của mình thấp hơn mấy vị đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ ở đây. cho nên mới lấy bên này làm điểm công phá, Cừu hận có thể còn là thứ yếu. Nếu không, Lạc Hà nhiều lần làm cho Ma đầu kia chịu thiệt, cũng không thấy hấn phát tiết phần nợ với Lạc Hà bên đó.

“Vù vù...”

Trong đôi mắt quỹ thân to lớn đột nhiên sáng lên một đoàn ma trời màu trắng, lồng ngực phập phồng một trận. Bạch cốt Cực Âm Diễm trước người nhảy lên. ở trong cơ thể hấn thông linh pháp bảo Quỷ Linh Châu lấp lánh, xoay chuyển rất nhanh, tản phát ra một dao động tinh thần có vẻ rất hưng phấn.

- Trương huynh đệ hãy cẩn thận! Dường như Ma đầu này sắp toàn lực thi triển pháp thuật, người cứ tiếp tục dùng toàn lực ứng phó. ở thời khắc mấu chốt, ta sẽ phát động công kích trí mạng Ma đầu này.

Lạc Hà vội vàng dùng thần thức truyền âm nói với Trương Hằng, Dường như đã kết luận hấn không thể ngăn cản công kích kế tiếp của Huyền U Thiên Ma.

“Phốc!”

Bạch Cốt Cực Âm Diễm bên ngoài thân thể quỹ thân to lớn đột nhiên tăng vọt so với lúc này còn nhiều hơn gấp mười lần. Một cỗ uy áp cuộn cuộn ập đến. âm khí chí cường bức thẳng vào linh hồn, dường như đã ảnh hưởng tới tâm thần mấy vị tu sĩ ở đây.

- Trương đạo hữu phải cẩn thận, một khi âm diễm này dính vào người, sẽ ăn mòn Nguyên anh của tu sĩ...

Từ Huyền lộ vẻ mặt kinh sợ nhìn chằm chằm vào Hỏa Diễm màu trắng đục dính trên quỹ thân to lớn, trong lòng cũng phát lạnh.

Bạch Cốt Cực Âm Diễm là Thánh hỏa Quỷ đạo, mặc dù Ma đầu kia Chỉ là bước đầu luyện Thành. nhưng pháp bảo bình thường một khi dính vào đều sẽ lập tức bị hủ hóa Thành tạp chất, thậm chí còn có thể thương tổn tới thần thức tương liên của tu sĩ.

Cho nên muốn tiêu diệt âm diễm này. trừ phi có được thần thông có thể khắc chế. hoặc là có công lực trên cấp Ma đầu này.

Tuy rằng dựa vào trận pháp có thể ngăn cản âm diễm này, nhưng nếu Ma đầu bất kể hậu quả phát động Bạch cốt Cực Âm Diễm, như vậy trong bốn người tại đây Chỉ sợ Chỉ có Lạc Hà là có thể ung dung ứng phó, Tổ Phong có lẽ có thể miễn cưỡng ngăn cản, nhưng Từ Huyền cùng Trương Hằng nếu đơn thuần dựa vào pháp lực thì rất khó ngăn cản được.

Tuy nhiên, Huyền U Thiên Ma Chỉ nhờ có Thông linh Pháp bảo Quỷ Linh Châu trợ giúp, mới có thể miễn cưỡng thao túng âm diễm này, hơn nữa tốc độ công kích rất chậm, đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ bình thường hoàn toàn có thể dễ dàng né tránh âm diễm, thậm chí trước khi âm diễm này còn chưa có phát động liên bỏ chạy.

Nhưng mục đích của bốn người Trương Hằng là vây sát Ma đầu này cũng Chỉ có thể cứng rắn kháng cự lại Thánh hỏa Quỷ đạo khủng bố đến cực điểm này.

- Khắc khắc khắc...

ở bên trong hỏa diễm màu trắng đục cuộn cuộn, quỷ thân to lớn không có thiện ý nhìn về phía Trương Hằng. bộ dáng như ăn chắc hạ được đối phương rồi.

“Vù!”

vốn quỷ thân to lớn đang đứng ở trước người Trương Hằng. lại giờ quỷ trảo lên đâm tới đầu Trương Hằng.

Đồng tử trong mắt Trương Hằng lạnh xuống, một đoàn hào quang màu lam mờ hồ đang ngưng tụ trong lòng bàn tay hắn. lập tức trong lòng bàn tay hắn truyền đến một cổ hàn băng khí có thể đông lạnh linh hồn.

Mấy vị tu sĩ tại đây bao gồm Ma đầu kia đều cảm nhận được lực lượng cực hàn này.

Đột nhiên Trương Hằng vùng mạnh tay lên. trên bàn tay đánh ra một mảng lam quang, xẹt qua trên người quỷ thân to lớn.

Lam quang vừa lướt qua. quỷ thân to lớn lập tức bị một tầng bông Tuyết bao trùm, hóa thành một tượng băng, phía trên lam quang Bắt đầu khởi động, đang cuộn cuộn thẳm vào bên trong.

Ba người Lạc Hà đều sửng sốt, không nghĩ tới Trương Hằng Chỉ một chiêu liền chế trụ Ma đầu.

- Cái này có điểm giống như Cửu U Lam Tinh Băng Diễm trong truyền thuyết...

Tổ Phong vẻ mặt kinh sợ nhìn lam quang dần dần tan đi trong lòng bàn tay Trương Hằng, nhưng ngay sau đó lại lắc lắc đầu.

Cửu U Lam Tinh Băng Diễm trong truyền thuyết đáng sợ đến mức nào. ngay cả tu sĩ Hóa Thần Kỳ gặp nó cũng Chỉ có hốt hoảng mà chạy, ở mức độ nào đó mà nói còn khó đối phó hơn so với Bạch cốt Cực Âm Diễm trước mắt này.

Nếu Trương Hằng thật sự nắm giữ vài phần uy lực của băng diễm này. hoàn toàn có thể dựa vào thực lực bản thân hoàn toàn đóng băng Ma đầu này.

“Rắc rắc...”

Qua một hai cái hô hấp. quỷ thân to lớn hóa giải khí đông lạnh, xâm nhập trong cơ thể, cũng phá vỡ lớp băng tuyết trên người, Hỏa Diễm hùng lực màu trắng đục càng ngày càng chói mắt.

- Không nghĩ tới người lại nắm giữ khí đông lạnh Cửu U Lam Tinh... Nếu để người tiếp tục tu luyện trăm năm. nói không chừng có thể tu luyện ra Cửu U Lam Tinh Băng Diễm đáng sợ hơn. hôm nay bản quân cho dù phải trả bằng bất cứ giá nào cũng phải tiêu diệt người!

Trong đôi mắt quỷ thân to lớn dần dần phát ra sát khí dày đặc. hiển nhiên đối với Trương Hằng tương lai có thể nắm giữ Cửu U Lam Tinh Băng Diễm, hắn có chút cố kỵ.

Mấy vạn năm qua, Huyền U Thiên Ma đã bị Cửu U Lam Tinh Băng Tử kia đóng băng trong Băng Tinh Cung Điện, ngay cả một thân pháp lực thông thiên cũng Chỉ có thể hóa thành hắc hồ mà Trương Hằng nhìn thấy ở Quỷ Vụ Sơn lúc trước.

Trên phương diện nào đó mà nói Cửu U Lam Tinh Băng Diễm chính là khắc tinh của Ma đầu này. tuy rằng không thể dễ dàng giết chết hắn. nhưng đủ để phong ấn hắn mấy vạn năm, mãi mãi cho đến chết.

“Vù!” Bóng mờ thật lớn có trạng thái run run, đánh tới hướng Trương Hằng

Lần này, Huyền U Thiên Ma thi triển toàn thân pháp lực. Từ trong thân thể hắn Quỷ Linh Châu rung động kịch liệt, phát ra một khí thể xông lên tận trời cao. thậm chí làm cho Đại La Phong Ma Trận ở bốn phía lắc lư nhẹ vài cái.

- Không tốt!

Lạc Hà đột nhiên khoát tay, một mảng ráng màu xanh hoa mỹ hóa thành một bàn tay to chụp tới hướng Huyền U Thiên Ma. ý đồ ngăn cản công kích của hắn Lần này.

Từ Huyền, Tổ Phong cũng đều thi triển thân thông, công tới hướng Huyền U Thiên Ma.

Ầm!

Lạc Hà đánh ra một bàn tay khổng lồ màu xanh, một tiếng nổ vang, chặt đứt đầu của quỷ thân to lớn, Ngay sau đó, bàn tay khổng lồ màu xanh bị Bạch cốt Cực Âm Diễm cuộn cuộn thôn tính tiêu diệt.

Về phần công kích của Từ Huyền và Tổ Phong, chưa kịp đến gần bản thể của quỷ thân to lớn đã bị Hỏa Diễm màu trắng đục kia chôn vùi. Chỉ có công kích của Lạc Hà chặt đứt đầu của quỷ thân to lớn.

Nhưng mà quỷ thân to lớn mất đầu vẫn như trước mở ra song chưởng to như vậy, ngưng tụ Thành một đoàn hỏa diễm màu trắng đục còn dày hơn. “Phốc” một tiếng, bị màn chắn sáng xanh kia chặn khựng lại một chút, sau đó tiếp tục đánh thẳng tới hướng Trương Hằng.

Trương Hằng cắn răng một cái, quang mang màu lam trong cơ thể sáng rực lên. một bàn tay đột nhiên ngưng tụ một đoàn băng diễm màu lam khiến lòng người run sợ.

Khi hấn thành công ngưng tụ lên đoàn băng diễm màu lam âm U này. hấn cảm nhận được tinh hoa hàn băng trong cơ thể xói mòn một lượng lớn, thậm chí thân thể còn cảm thấy không khỏe.

Băng diễm màu lam này vừa ra. mấy người ở đây đều biến sắc:

- Cửu U Lam Tinh Băng Diễm!

Quỷ thân to lớn lộ vẻ mặt hoảng sợ. thậm chí muốn thu hồi quỷ trảo thật lớn của mình lại.

Thế nhưng màn vách chắn sáng xanh do Đại La Phong Ma Trận tạo thành kia lại giữ cánh tay hấn đánh vào Trong đó, tiến thối đều bị ngăn cản.

“Phốc!”

Không chút do dự, Trương Hằng cầm trong tay Cửu U Lam Tinh Băng Diễm hư hư thực thực của U lam Hỏa Diễm ngưng tụ thành đánh về phía quỷ trảo của quỷ thân to lớn.

- Không cần...

Quỷ thân to lớn tận lực rống lên một tiếng.

“Chi chi..”

Âm diễm màu trắng đục cùng U Lam Băng Diễm giao kích cùng một chỗ. bắt đầu kịch liệt giao phong, trong lúc nhất thời khó phân cao thấp, nhưng Cửu U Lam Băng Diễm lan tràn ra khí đông lạnh khủng bố cũng là trước một bước biến quỷ thân to lớn Thành một tượng băng.

Ngay sau đó, khí đông lạnh, màu lam khủng bố thuận thế một đường xông thẳng tới chỗ linh hồn của hấn. lập tức khiến cho Ma đầu này rơi vào hoàn cảnh cực Kỳ nguy hiểm.

“Chi chi...”

Một mảng băng khí chí hàn đóng băng quỷ thân phi thực thể to lớn cao tới mười trượng ở tại chỗ. đồng thời không ngừng ăn mòn thân thể Quỷ Vương khổng lồ của hấn.

Huyền U Thiên Ma đương nhiên không muốn giẫm lên vết xe đổ. lần nữa lại bị phong ấn mấy vạn năm. nên cùng dùng hết toàn lực chống cự, cố tránh cho linh hồn của mình bị đông lại.

Qua thời gian chừng một hai cái hô hấp. hỏa diễm màu trắng đục bao phủ bên ngoài quỷ thân to lớn. tuy rằng không có bị mai một. nhưng dần dần mất đi sức sống, uy lực giảm đi. thậm chí có xu thế ngưng đọng lại.

- Trương đạo hữu thật lợi hại! Không ngờ có thể thi triển Băng Diễm trong truyền thuyết này. sớm biết như thế. chúng ta còn dùng trận pháp làm gì?

Ánh mắt Tô Phong nhìn chăm chú Huyền U Thiên Ma hoàn toàn rơi vào trạng thái đóng băng, trên mặt còn mang theo vẻ khó có thể tin.

Từ Huyền nhớ tới hết thấy tao ngộ của Trương Hằng lúc trước ở Băng Phong, trên mặt lộ ra dáng vẻ như có điều suy nghĩ, rốt lại không khỏi tò mò hỏi:

- Hay là Trương đạo hữu đã nắm giữ băng diễm chí hàn bực này có thể khắc chế chính ma lương đạo?

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

412. Chương 408: Ma Bạo.

Trương Hằng lắc lắc đầu, không khỏi cười khổ. chính mình vừa rồi tuy rằng thi triển ra thần thông Cửu U Lam Tinh Băng Diễm hư hư thực thực, lại tiêu hao gần như tất cả lực hàn băng tinh túy trong đan điền. Nếu thật sự có thể nắm giữ loại băng diễm cực Kỳ biến thái này, mà còn có thể phát động một lượng lớn. như vậy toàn bộ Tam Tinh Vực Chỉ sợ cũng không có ai có thể ngay mặt chống lại mình.

“Chi Chi xoạt xoạt...”

Tính cả Huyền U Thiên Ma bị chặt đứt đầu ở bên trong, toàn bộ quỷ thân to lớn cao tới mười trượng đều bị băng phong ở giáp ranh Đại La Phong Ma Trận, giờ phút này Chỉ có thể nghe được vài tiếng “Chi chi” rất nhỏ. chứng kiến Bạch cốt Cực Âm Diễm cùng chủ nhân nó còn dư một hơi thở.

- Hiện tại đã thành công phong bế Ma đầu này. phải làm thế nào để tiêu diệt nó. đồng thời lấy được mấy món Thông linh Pháp bảo trong tay hắn đây?

Ánh mắt Tổ Phong sáng quắc nhìn chăm chăm vào tượng băng tỏa ra từng tia hàn khí trước mắt, có chút khó xử nói.

Từ Huyền cười khổ nói:

- Lớp băng đóng bên ngoài Ma đầu này cũng không thể dễ dàng tiếp xúc. nói gì giết chết Ma đầu bên trong. Hơn nữa một khi phá vỡ lớp băng kia, Ma đầu này sẽ lại khôi phục như lúc ban đầu...

Thành công phong ấn Ma đầu rồi nhưng nếu muốn hoàn toàn tiêu diệt đối phương, cũng không phải là chuyện dễ dàng. Nếu không ở mấy vạn năm trước. Ma đầu kia hẳn đã bị giết chết, mà không phải bị phong ấn.

Thần thông của Huyền U Thiên Ma lúc trước, đám người Trương Hằng đã thấy được, dưới trạng thái bình thường, đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ Chỉ cần cận thận đề phòng, thật không sợ Ma đầu này.

Nhưng Ma đầu này khó đối phó nhất trừ độn thuật nghịch thiên ra. còn có “quỷ thân bất tử” kia gần như không thể bị mai một, ngay cả cường đại như “Cửu U Lam Tinh Băng Diễm”, cùng Chỉ có thể tạm thời đóng băng phong ấn hắn. chờ đợi năm tháng dài lâu ăn mòn sinh mệnh của Ma đầu mà thôi.

- Nếu Ma đầu này đã bị phong ấn. vậy là làm tốt rồi...

Trên mặt Lạc Hà lộ ra vài tia tươi cười bình thản.

Vừa nghe lời ấy, mấy người Trương Hằng đều vui vẻ, mọi ánh mắt đều hướng về phía Lạc Hà thực lực khó lường nhất.

ở trong quá trình phong ma bất cứ lúc nào Lạc Hà đều là một bộ dáng ung dung thanh thoát, hiển nhiên không có dùng hết toàn lực. Nếu không phải Bởi vì kỹ năng bảo mệnh cùng thủ đoạn chạy trốn chết của Ma đầu kia quá mức nghịch thiên, có lẽ Chỉ cần một mình Lạc Hà là đủ để bóp chết Ma đầu kia như một con kiến.

- Chỉ cần cho ta một chút thời gian thi triển đại thần thông, chém giết Ma đầu này thật ra không khó. nhưng trong quá trình này. các vị phải trấn thủ chặt chẽ Đại La Phong Ma Trận, đồng thời cũng đừng cho ngoại nhân đến quấy nhiễu ta thi triển thần thông.

Ánh mắt Lạc Hà xẹt qua mấy người, thản nhiên nói.

- Lạc Hà đại ca yên tâm. phân thân của ta có thể tạm thời thay thế một chút vị trí của huynh.

Linh hạch trong cơ thể Trương Hằng khẽ run lên. một đạo hào quang màu bạc từ bên trong bắn ra. hiện ra một thanh niên tướng mạo giống Trương Hằng như đúc.

“Về” một cái, phân thân Trương Hằng đi tới bên cạnh Lạc Hà, nhìn Lạc Hà cười.

- Phân thân Hóa Thần Kỳ?

Cách đó không xa Tổ Phong lộ vẻ mặt kinh ngạc, không nghĩ tới Trương Hằng có thể có được phân thân cường đại như vậy.

“Thân Ngoại Hóa Thần’ vốn chính là một loại thần thông vô thượng rất khó tu luyện. Tu sĩ Hóa Thần Kỳ bình thường, mặc dù cũng có một Hóa Thần, thực lực cũng không có khả năng mạnh như vậy, mà Hóa Thần của Trương Hằng, thực lực lại tiếp cận bản tôn hần. Điều này dĩ nhiên vượt qua phạm trù thường tình. Tuy nhiên, Trương Hằng có được ngọc giản thần bí. đã sớm không thể theo lẽ thường mà suy xét.

Lạc Hà gật gù đầu, giao trận kỳ mình quản lý cho phân thân Trương Hằng, còn bản thân hần nhẹ nhàng dịch chuyển một cái, liền đi tới bên cạnh Ma đầu bị phong ấn.

Thông qua thần thức hơn xa Hóa Thần Kỳ bình thường. Lạc Hà đã sớm biết rõ trạng thái cụ thể của Ma đầu bị phong ấn, ở trong thời gian ngắn đối phương không có khả năng phá vỡ lớp băng đóng ở bên ngoài. Nhưng là mấy người Lạc Hà cũng không thể kéo dài thời gian lâu. Cửu U Lam Tinh Băng Diễm này tuy rằng lợi hại, nhưng nếu không có ngoại lực liên tục trợ giúp, Chỉ dựa vào hấp thu lực băng linh thiên địa. một lúc sau, thực rất có thể bị Ma đầu có được Bạch cốt Cực Âm Diễm, phá vỡ lớp băng phong bế này.

Dưới ánh mắt nhìn chăm chú của ba người Trương Hằng. Lạc Hà đứng trước tượng băng thật lớn cao tới mười trượng, trông giống như một người đứng trước mặt một con cự thú tiền sử.

Nhưng lúc này mấy người, gồm cả Huyền U Thiên Ma bị đóng băng kia cũng không dám coi thường nam nhân mặc nho bào trước mắt. Có thể nói, Lạc Hà mới là thực lực cường đại nhất trong những người này. Cho dù là Ma đầu ở trạng thái đỉnh phong, cũng không có mười phần nắm chắc thắng được Lạc Hà.

Lạc Hà hơi nhắm mắt lại. cả người coi như tiến vào một loại trạng thái đặc biệt, không gian chung quanh cũng phát sinh, một chút biến hóa tinh tế nào đó.

Nhẹ nhàng nâng lên một bàn tay. linh khí trong thiên địa mệnh mông hóa thành sóng triều cuộn cuộn, từ mọi hướng đều vào đây vọt tới Lạc Hà. không có một chút hỗn loạn nào.

Trong quá trình này, động tác của Lạc Hà cận thận một cách đặc biệt, Dường như sợ kinh động tới tồn tại chí cường nào đó.

Một cổ uy áp mệnh mông cuộn cuộn, đạt tới điểm cực hạn của khu vực này có khả năng chịu đựng, ầm ầm đã chạm đến cảnh giới trên Hóa Thần Kỳ. ép tới làm cho đám người Trương Hằng như bị nghẹt thở. hô hấp đều dồn dập lên. Ai nấy đều là vẻ mặt hoảng sợ nhìn nam nhân mặc nho bào hình dáng có vẻ nhỏ bé cách đó không xa.

Nhẹ nhàng vung tay một cái đem đại lượng linh khí trong thiên địa nạp làm của mình, đây là loại cảnh giới nào. Với cảnh giới như Lạc Hà này. ở Tam Tinh Vực còn có ai có thể chiến thắng được hần?

“Vì sao ngay từ đầu Lạc Hà không dùng lực lượng cấp độ này. nếu không, bằng vào lực một mình hần cũng đủ để đè ép chết tươi Ma đầu này...” Trương Hằng có vẻ nghi hoặc nhìn Lạc Hà, trong lòng có điều nghĩ không thông.

Tuy nhiên, khi Trương Hằng nhìn thấy bộ dáng Lạc Hà thật cận thận dẫn dắt cổ lực lượng cuộn cuộn trong thiên địa này. hần Dường như hiểu ra.

Thực hiển nhiên, Lạc Hà cũng không phải không có thực lực phong ấn Ma đầu, mà là không thể tùy tiện vận dụng lực lượng vượt qua một giới hạn nào đó. Nếu không lập tức sẽ dẫn tới một số hậu quả khó lường.

- Lạc đạo hữu Chỉ sợ đã có được thực lực vượt qua Hóa Thần Kỳ, nhưng chịu hạn chế của Tam Tinh Vực này khó có thể phát huy toàn lực. Tuy nhiên, hiện tại hẳn lại muốn thông qua loại thủ đoạn này, thông thả dẫn tới lực lượng tiếp cận cực hạn của Tam Tinh Vực.

Tổ Phong khẽ thở dài, trong ánh mắt nhìn về phía Lạc Hà, đã tràn đầy kính ý trước nay chưa từng có.

- Ta trước kia thật ra đã nghe nói qua Tam Tinh Vực có một hạn chế lực lượng cực hạn, còn tưởng rằng là lời đồn không có thật, không nghĩ tới hôm nay lại có thể chính mắt nhìn thấy.

Từ Huyền kinh sợ than, trong mắt cùng tràn ngập ý chờ mong.

Vừa nghe Tổ Phong cùng Từ Huyền nói chuyện với nhau. Trương Hằng không khỏi giật mình, hóa ra ở giới tu chân Tam Tinh Vực có hạn chế lực lượng cấp bậc.

Lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ linh khí mệnh môn trong thiên địa, vờn quanh ở trước người Lạc Hà, hình thành một lớp màn mỏng màu xanh nhạt, bao phủ trên thân Lạc Hà, làm nổi bật hẳn như nhân vật trong cõi thần tiên.

ở khoảng khắc đó, Lạc Hà đột nhiên mở to mắt, một đôi con ngươi chấn nhiếp tâm linh, truyền đến một cỗ linh áp vô hình, không gian bốn phía trở nên càng áp lực hơn.

Chậm rãi nâng lên cánh tay mình, thật cẩn thận hướng tới thân thể Ma đầu bị đóng băng.

Lập tức, một khí tức tử vong bức thẳng tới linh hồn của Huyền U Thiên Ma.

Đám người Trương Hằng không dám hoài nghi, giờ phút này Lạc Hà hoàn toàn có được thực lực tiêu diệt Ma đầu trong nháy mắt.

- Dừng tay!

Đúng lúc này, ở ngoài mấy ngàn dặm, một tiếng rống lớn thông qua thần thức truyền âm, vang vọng bên tai đám người Trương Hằng.

Mấy người Trương Hằng vội vàng đưa thần thức kéo dài ra bên ngoài, nhưng không cách nào chạm đến Khoảng cách xa như vậy, hiển nhiên tu vi thần thức của người dùng thần thức truyền âm kia cao hơn xa mấy người bọn họ.

Lạc Hà theo bản năng dùng thần thức đảo qua hướng bên kia, trên mặt lộ ra vài tia dị sắc, sắc mặt đột nhiên trở nên ngưng trọng hẳn lên.

Mấy người Trương Hằng không khỏi kinh hãi, bọn họ cũng là lần đầu nhìn thấy Lạc Hà lộ ra vẻ mặt này, hiển nhiên gặp phải sự tình sắp phát sinh ngoài ý liệu khó giải quyết.

- Hừ! Một khi đã như vậy, ta cứ tiêu diệt quỷ thân này!

Lạc Hà lộ vẻ mặt kiên quyết, vươn cánh tay kia, không dừng lại chạm thẳng vào tượng băng thật lớn kia.

- Mau dừng tay! Chỉ cần ngươi chịu buông tha cho hắn, ta nguyện ý lấy Thông linh Pháp bảo trao đổi...

Thanh âm ở ngoài mấy ngàn dặm có chút lo lắng nói, trong lời nói còn có ý khẩn cầu.

- Dừng Thông linh Pháp bảo để mê hoặc?

Mấy người Trương Hằng đều lộ vẻ mặt quái dị.

Lạc Hà vẫn không nhúc nhích, hay tay bám đầy màu xanh nhạt làm mũi nhọn, “đinh” một tiếng, đánh trúng vào tượng băng.

Lập tức, tượng băng ẩn chứa khí chí hàn cứng rắn, hóa thành hàng vạn hàng ngàn mảnh nhỏ, lộ ra bên trong nam nhân quỷ thân đã bị lực lượng xé Thành mấy mảnh.

“Phù!”

Nam nhân quỷ thân chưa kịp thành hình, mới vừa hóa thành quỷ vụ, trong lòng bàn tay Lạc Hà truyền đến một lực hấp dẫn cực lớn, trong không gian sinh ra một loại lực lượng sức người không thể chống lại, áp bách phiên quỷ vụ này ở tại chỗ.

Lạc Hà mở ra cánh tay kia, thành hình nắm đấm, đang định hủy diệt phiến quỷ vụ.

Đúng lúc này, một giọng nói âm độc truyền đến:

- Một khi đã như vậy. thì các người toàn bộ đi tìm chết đi...

Về âm độc và bạo ngược trong thanh âm này khiến trong lòng đám người Trương Hằng run lên.

Cùng lúc đó, truyền đến một cổ rung động đặc thù từ trong màn quỷ vụ do nam nhân quỷ thân biến Thành.

ở trung tâm quỷ vụ, Quỷ Linh Châu cấp bậc Thông linh Pháp bảo đột nhiên co rút lại. một hơi hút sạch tất cả quỷ vụ.

“Ông...”

Quỷ Linh Châu đầu tiên co rút lại. sau đó bành trướng lên. trong chớp mắt Thành lớn gấp đôi!!!

- Không xong!

Đám người Trương Hằng đều biến sắc. chân mày Lạc Hà cũng nhíu lại. lập tức truyền âm nói với mấy người Trương Hằng:

- Mau mau lui lại!

“Ầm...”

Quỷ Linh Châu hấp thu tất cả lực lượng cùng tinh phách của nam nhân quỷ thân, lại bành trướng lên gấp mấy lần, hóa Thành một mảng khí lãng màu xám vô Thanh vô tức thổi quét ra không gian bốn phía, lập tức vùi lấp cả khu vực.

“Xoát xoát xoát!”

Mấy người Trương Hằng đều thi triển thuật di thuật biến mất tại chỗ, thối lui ra ngoài xa mấy chục dặm.

Nhưng ba người vẫn chậm một cái chớp mắt bị khí lãng màu xám lan đến gần

Phốc!

Tổ Phong là Hóa Thần hậu Kỳ. mặc dù phản ứng tốc độ cực nhanh, trên đùi vẫn là dính một ít khí lãng màu xám. Hắn vội vàng thi triển pháp thuật, ngưng kết ngay trên đùi một lớp thanh quang.

Nhưng mà linh quang hộ thể của hắn giống như tờ giấy, trong nháy mắt bị khí lãng màu xám hủ hóa, trong chớp mắt một nửa cái chân hắn liền hóa thành một đồng lầy nhầy ghê tởm. Đồng thời, khí lãng màu xám còn sót lại đang tiến thêm một bước lan tràn lên phía trên thân hắn.

Tổ Phong hung hăng cắn răng kiên quyết giơ tay phách một cái vào cái chân bị hủ hóa của mình, Thanh mang lóe sáng, toàn bộ chân hắn đã bị cắt đứt đoạn, máu tươi phun ra ào ào, suýt nữa khiến Tổ Phong đau đớn quá hôn mê đi.

Từ Huyền là cách Quỷ Linh Châu xa nhất, khí lãng màu xám mới vừa vọt tới. lão miễn cưỡng té ra một bộ tấm chắn phong cách cổ xưa chặn ở phía sau.

Thân hình lão mới vừa biến mất. trong nháy mắt, tấm chắn phong cách cổ xưa cũng hóa thành một đồng chất lỏng đen sì. Tuy rằng mất đi một kiện Pháp bảo đỉnh cấp quý báu. nhưng cũng tranh thủ cho lão một chút xíu thời gian.

về phần Trương Hằng vì cách quá gần Quỷ Linh Châu, vận khí cũng không có tốt như vậy.

Tuy rằng hắn phản ứng cũng rất kịp thời, nhưng bản tôn và phân thân vẫn là trong nháy mắt bị khí lãng màu xám bao trùm...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

413. Chương 409: Thành Công Ma Giới.

Trong chớp mắt khí lãng màu xám thối quét phạm vi hơn mười dặm. hết thấy vạn vật trong khu vực đều bị san bằng hóa thành một mảng chất dính màu đen.

“Phù!”

Từ Huyền cùng Tổ Phong may mắn thoát được một mạng, không khỏi thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Nhưng Ngay sau đó, Từ Huyền kinh sợ biến sắc:

- Trương đạo hữu cùng Lạc đạo hữu...

“Xoát xoát!”

Đúng lúc này, hai bóng xám lóe ra ở cách đó không xa, chính là bản tôn cùng phân thân Trương Hằng bị khí lãng màu xám bao trùm ở Trong đó.

Bên ngoài thân Trương Hằng cùng phân thân đều bám vào một tầng Hỏa Diễm màu bạc đang giao phong cùng khí lãng màu xám, vang lên tiếng “Chi chi” không ngớt.

Lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ hỏa diễm màu bạc từng chút một ảm đạm xuống, khí lãng màu xám đang chậm rãi xâm nhập thân thể Trương Hằng.

“Vù!”

Tại thời khắc nguy cơ vạn phần này. phân thân Trương Hằng đột nhiên hóa Thành một viên châu nhỏ màu bạc. trốn vào Linh hạch trong cơ thể bản tôn.

ở bên trong Linh hạch, trong một không gian nhỏ. phân thân Trương Hằng biến Thành quang châu màu bạc. mặt ngoài còn có một lớp khí lãng màu xám bám theo.

Ông!

Trong không gian Linh hạch rất nhiều quang lưu màu bạc, hình thành một lực ép thật lớn gắt gao bao vây khí lãng màu xám ở giữa. Cùng lúc đó một đoàn hỏa diễm màu bạc không ngừng thiêu đốt ở chung quanh khí lãng màu xám.

Ở trong không gian Linh hạch nhỏ hẹp. còn có một ngân kiếm cực nhỏ. vật ấy chính là Thông linh Pháp bảo Phá Không Kiếm của Trương Hằng.

Phá Không Kiếm “ông” một tiếng, biến thành lớn gấp mấy lần. sau đó đâm thẳng vào đám khí lãng màu xám.

Lập tức khí lãng màu xám bị nó đâm Thành tứ phân ngũ liệt.

“Phù!” Khí lãng màu xám còn không chịu bỏ qua, thuận thế lan tràn lên trên Phá Không Kiếm.

Phá Không Kiếm phát ra một sóng dao động tinh thần có vẻ rất phấn nộ. rồi bùng sáng lên, trên thân kiếm hiện ra từng đạo phù văn hỏa diễm màu bạc. đơn giản là đồng hóa sạch những khí lãng màu xám này.

Rốt cục, nguy cơ cuối cùng của phân thân được giải trừ.

Nhưng bản tôn của Trương Hằng, khí lãng màu xám bên ngoài thân càng tăng lên, áp bức ngân diễm đến không có chút lực phản kháng.

Tổ Phong, Từ Huyền ở cách đó không xa, tuy rằng nhìn thấy tình cảnh của Trương Hằng Nhưng cùng không dám tùy tiện nhúng tay vào.

Chỗ đáng sợ của khí lãg màu xám này. bọn họ nhưng đã kiến thức qua uy lực thậm chí còn lợi hại hơn mấy phần so với Bạch cốt Cực Âm Diễm thiếu hỏa hậu trước đó. Càng đáng sợ chính là tốc độ phát động của nó cực nhanh, phạm vi công kích cũng rất rộng, hơi chậm một chút, rất có thể phải chết ở Trong đó,

Tuy nhiên, Trương Hằng phát ra ngân diễm không ngờ ẩn ẩn có thể kháng cự lại khí lãg màu xám đáng sợ kia. Điều này cũng ra ý liệu của Tổ Phong và Từ Huyền. ít nhất bản thân họ rất khó thì triển ra pháp thuật gì. có thể ngăn chống khí lãg màu xám một lúc lâu như vậy.

Ngân diễm ảm đạm xuống từng chút một. mắt thấy Trương Hằng sắp lãm vào cảnh nguy hiểm lớn lao.

Đúng lúc này, Trương Hằng cắn răng một cái. vô số quang lưu màu bạc trong không gian Linh hạch, hóa thành một đoàn lốc xoáy. kéo dài ra Thành một vầng hào quang màu bạc vừa dày vừa ngưng thực, bao bọc khí lãg màu xám này ở Trong đó,

Tiếp theo sau, trong không gian Linh hạch của Trương Hằng, đột nhiên sinh ra một lực hấp dẫn thật lớn. lập tức đám khí lãg màu xám kia bị quang mang màu bạc Quân lấy, trong nháy mắt bị hút vào Trong đó.

Hành động điên cuồng của Trương Hằng như thế khiến cho Từ Huyền cùng Tổ Phong tim đập nhanh một trận. Khí lãg màu xám khủng bố như thế. ngăn chặn từ xa còn không kịp, không ngờ Trương Hằng lại bắt nó hút vào trong cơ thể.

“Phù!”

Những khí lãg màu xám này mới vừa tiến vào không gian Linh hạch của Trương Hằng đã bị một mảng lớn quang lưu màu bạc bức nhốt vào trung tâm. Phá Không Kiếm cùng với một cổ ngân diễm “vèo” một cái lại đâm khí lãg màu xám vỡ tan.

Ở mặt ngoài Phá Không Kiếm lại phủ một tầng phù văn hỏa diễm màu bạc. dưới tác dụng của nó Chỉ trong khoảnh khắc khí lãg màu xám kia liền bị đồng hóa.

“Ổng...”

Phá Không Kiếm phát ra một tiếng ngâm khê. thân kiếm màu bạc chợt lóe sáng lấp lánh, dường như có điều biến hóa. Trương Hằng cảm nhận được phẩm chất của Thanh kiếm này dường như hơi có tăng lên. hẳn thật bất ngờ!

“Phù...”

Trương Hằng thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng từ trong tai nạn khủng bố kia đào thoát. Tinh phách của nam nhân quý thân cùng thông linh pháp bảo Quỷ Linh Châu sau khi hợp thể liền sinh ra bùng nổ. thật sự đáng sợ! Sơ suất một chút rất có thể bị chết ở Trong đó.

Quay lại liếc nhìn Tổ Phong cùng Từ Huyền một cái. Trương Hằng liền biến sắc:

- Lạc đại ca...

Hắn giương mắt nhìn lại khu vực hoang vu giờ Chỉ là một mảng tối đen.

Ở trung tâm chỗ Quỷ Linh Châu bùng nổ đang đứng sừng sững một vị nam nhân nho bào không dính một hạt bụi nhỏ nào.

Thân ở trong một màn khí lãg màu xám, Lạc Hà nhíu mày. mặt ngoài thân thể có một lớp ráng mờ màu xanh.

Nhưng thực khác biệt chính là cánh tay Lạc Hà vừa vươn chụp vào quý thân không lâu lại biến mất vô tung vô ảnh.

Trên mặt đất còn có thể nhìn thấy nửa cánh tay thanh quang bao phủ bốn phía, trên tay còn nắm một mảnh vỡ nhỏ màu đen.

“Kéo kẹt...”

Cánh tay cùng mảnh nhỏ màu đen hóa thành một màn hắc vụ trôi nổi trong thiên địa.

Vừa thấy cảnh này, đám người Trương Hằng đầu tiên là sửng sốt. nhưng tiếp theo sau trong ánh mắt nhìn về phía Lạc Hà đều là vẻ mặt cảm kích.

Có thể tưởng tượng, ở trong nháy mắt bùng nổ kia. cánh tay Lạc Hà vươn ra chụp vào quỹ thân nắm Quỷ Linh Châu trong tay bóp chặt làm cho tốc độ bùng nổ giảm chậm lại.

Mà trọng yếu nhất là hắn với cái giá phải trả bằng một cánh tay đã tiếp nhận đại bộ phận uy lực bùng nổ của thông linh pháp bảo kết hợp cùng tinh phách Ma đầu!

Nếu không, ba người Trương Hằng có còn sống trốn thoát hay không, đều là một ẩn số chưa biết được.

Xoát!

Lạc Hà thuận di một cái đi tới bên cạnh đám người Trương Hằng, một bên tay áo trống rỗng phát phơ theo gió. khiến cho Trương Hằng hồ thẹn cùng cảm kích muôn vàn.

- Lạc đại ca! Cánh tay của huynh...

Trương Hằng hơi có chút khàn giọng nói.

Lạc Hà vẫn vẻ mặt bình thản nói:

- Không sao. đây cũng Chỉ là một khối phân thân mà thôi. Cho dù nó có ngã xuống mà giành được cơ hội cứu mạng sống của người, cũng là đáng giá.

Tiếp theo sau, Lạc Hà lại phát ra tiếng cười từ trong nội tâm, nói:

- Chẳng lẽ Trương huynh đệ đã quên, người từng có ân tái tạo cốt nhục đối với Lạc Hà ta?

Đôi mắt Trương Hằng hơi hơi đỏ lên. ở trong nội tâm hắn hiếm thấy sinh ra mối tình hoài cảm động. Tại giới tu tiên hết thấy vì tư lợi. nguy cơ giăng tứ phía này, có thể kết giao với một vị bằng hữu như vậy cũng là một điều vui mừng.

Kể tiếp sau Triệu Thụy và Ninh Tuyết Dung, Lạc Hà trở thành người thứ ba có thể khiến Trương Hằng tín nhiệm và cảm động.

Một Triệu Thụy đầu tóc đỏ như lửa thê lương, gơ tay run run đưa một lọ “Tạo Hóa Đan” tới trước mặt Trương Hằng.

Một Ninh Tuyết Dung luôn luôn ở bên cạnh mình, lại im lặng ở trong túi trữ vật không nói câu nào, thỉnh thoảng xuất hiện bày ra nụ cười tươi xinh đẹp cùng đôi mắt dịu dàng kia.

Trong đầu Trương Hằng các ý nghĩ chợt loé lên. hình ảnh Triệu Thụy cùng Ninh Tuyết Dung lướt qua, rồi trong giây lát biến mất, còn lại trong lòng hắn khoảng không trống vắng và cô tịch.

Mà Tổ Phong đứng cách đó không xa lại là vẻ mặt khiếp sợ, từ trong câu nói của Lạc Hà, hắn biết được một tin tức: Lạc Hà thực lực thông thiên trước mắt này Chỉ là một phân thân.

Một phân thân đã cường đại như thế. vậy bản tôn của hắn...

Tổ Phong nghĩ đến từ trước đến nay mình ngang hàng tương giao với Lạc Hà bình dị gần gũi này. trong lòng nghĩ mà hoảng sợ. Không nghĩ tới đối phương lại che giấu sâu như vậy? Trong đó hay là có âm mưu gì không thể để lộ. Chỉ có điều Tổ Phong không biết chính là. phân thân Lạc Hà ở lại Sở Quốc, mục đích thực đơn thuần Chỉ là thủ hộ Tiên Nho Trai.

Đúng lúc này, từ ngoài xa hơn ngàn dặm. truyền đến một tràng tiếng rống giận dữ và âm độc:

- Phá huỷ quỹ thân của ta! Ta muốn các người toàn bộ đều chết!

Mấy người Trương Hằng vội vàng kéo dài thần thức thăm dò.

“Đó không phải là Cửu Sát Chân Quân sao? Nhưng cũng có chút không giống...” Thần thức của Trương Hằng ở ngoài ngàn dặm, phát hiện hai tu sĩ Hóa Thần kỳ. Trong đó một vị đạo sĩ mặc áo bào xanh tu vi khó lường, Trương Hằng không biết.

Nhưng người thanh niên lộ vẻ mặt dữ tợn ở bên cạnh đạo sĩ Thanh bào kia. Trương Hằng liếc mắt một cái liền nhận ra.

Người này đúng là Cửu Sát Chân Quân Ma đạo chí tôn của giới tu chân Triệu Quốc. Nhớ ngày đó thời điểm Trương Hằng trở lại Băng Phong điều tra, đã gặp qua người này.

Tuy nhiên hiện tại, trên người Cửu Sát Chân Quân lại tản ra một khí tức khác với trước đây, lại có vẻ càng thêm thuần khiết và thâm hậu hơn xa lúc trước.

Từ Huyền cũng lộ vẻ mặt kinh ngạc quan sát trạng thái này của Cửu Sát Chân Quân.

- Đó là... Thái Huyền chân nhân?!

Tổ Phong liếc mắt một cái nhận ra đạo sĩ mặc thanh bào tiên phong đạo cốt ở bên cạnh Cửu Sát Chân Quân, sắc mặt chợt ngưng trọng, đáng vẻ Đường như có chút cổ kị với người này.

Thái Huyền chân nhân?

Trương Hằng vừa nghe danh hiệu của người này, trong lòng cũng vừa động, ở giảng giải của Từ Huyền trước đây không lâu. hắn đại khái hiểu biết một chút về cường giả Hóa Thần Kỳ của giới tu chân Sở Quốc. Trong đó, Thái Huyền chân nhân là đại tu sĩ Hóa Thần kỳ. thực lực số một số hai của giới tu chân Sở quốc. Một thân tu vi đạt tới hậu Kỳ đỉnh phong. Nghe nói, trong tay Thái Huyền chân nhân, các loại pháp bảo cường đại không ít. thậm chí còn có một kiện Thông linh Pháp bảo cực kỳ hiếm thấy.

Ở thời điểm Lạc Hà còn chưa xuất hiện ở giới tu chân Tam Tinh Vực, Thái Huyền chân nhân được công nhận là tu sĩ Hóa Thần kỳ đệ nhất của Sở quốc, ở toàn bộ giới tu chân Tam Tinh Vực cũng không có mấy người có thể chống lại cùng lão.

- Ha ha! Người còn dám tới đây sao? Nếu ta đoán không sai. người tu luyện hẳn là Thành công Ma giới. Quỷ Ma Hóa Anh Đại Pháp, người vứt bỏ quỷ thân ở Sở Quốc, ma thân lại trốn tránh ở giới tu chân Triệu Quốc... Hiện tại, quỷ thân của người đã chết đi để xem người còn làm thế nào thi triển Quỷ Ảnh Ma Tung Động?

Lạc Hà cười lạnh, nhìn chằm chằm về hướng Cửu Sát Chân Quân đang bay tới.

- Hẳn là Huyền U Thiên Ma?

Trương Hằng chấn động:

- Vậy chúng ta vừa rồi giết chết là..

Tổ Phong cùng Từ Huyền cũng là sắc mặt rất khó coi. không nghĩ tới bận bịu khổ sở nửa ngày, gần như sắp đánh mất tánh mạng, lại còn không có thành công giết chết Ma đầu này.

Lạc Hà truyền âm nói với bọn họ:

- Các người không cần buồn phiền! Ma đầu này đánh mất quỷ thân. Quỷ Ảnh Ma Tung Động lợi hại nhất Chỉ sợ phải giảm đi hơn phân nửa uy lực. mấy người chúng ta không cần mượn dùng trận pháp, cùng có nắm chắc tiêu diệt Ma đầu này.

Từ Huyền khẽ thở dài:

- Ma đầu này thật đúng là giáo hoạt, cố tình chiếm cứ thân thể Cửu Sát đạo hữu không nói, còn vứt quỷ thân của mình ở Sở Quốc để thu hút chú ý của chúng ta. Từ đó còn hoài nghi việc này có thể là một cái bẫy. may mà có Lạc đạo hữu thực lực thông thiên bậc này ở bên cạnh, nếu không...

Từ Huyền có điều không biết là mục tiêu hàng đầu của Huyền U Thiên Ma Thiết kế sát hại là thiếu niên họ Đồng kia. đồng thời bước tiếp theo mới là mục tiêu mấy người bọn họ.

Nhưng nhân tố ra ngoài ý liệu của Huyền U Thiên Ma là Trương Hằng có được “Thần Linh Nhân”, không ngờ có thể dễ dàng xác định vị trí quỷ thân của hắn. sau đó liên hợp mấy đại tu sĩ Hóa Thần kỳ. cuối cùng bức tới mức quỷ thân của hắn phải tự bạo.

- Ta cũng không nghĩ tới Ma đầu này lại có thể mở ra quỷ ma thân, dù sao Quỷ Ma Hóa Anh Đại Pháp Thành công của Ma giới này ta cũng không có thấy qua.

Lạc Hà thần nhiên nói. trên mặt thật ra không có bao nhiêu kinh sợ.

- Bọn họ còn dám tới đây?

Trương Hằng mặt đầy vẻ kinh ngạc nhìn “Huyền U Thiên Ma” cùng “Thái Huyền chân nhân” đang không ngừng bay tới bên này...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

414. Chương 410: Phúc Thiên Cái.

Nhìn Huyền U Thiên Ma cùng Thái Huyền chân nhân đang không ngừng tiếp cận hướng bên này. Lạc Hà cũng lộ vẻ mặt kinh ngạc.

Với thực lực của bốn vị đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ bọn họ giờ phút này. về số lượng đã chiếm cứ ưu thế không nhỏ. hai người đối diện tuy rằng thực lực rất mạnh, nhưng nếu muốn chiến thắng bốn người Lạc Hà cũng là không thực tế.

Lạc Hà vẫn cảm thấy dường như có điều không đúng, thoáng hơi trầm ngâm, liền cận thận dùng thần thức thăm dò hết thầy phụ cận trong vòng mây trầm đậm. khi thần thức của hắn lướt qua một khối cự thạch trong phạm vi hai trăm dặm. lập tức dừng lại. thần sắc hơi biến đổi.

Đám người Trương Hằng cũng thấy được chỗ dị thường của Lạc Hà, đều đưa thần thức thăm dò phương hướng đó. Nhưng không có phát hiện có gì khác thường.

Chỉ là thần sắc Lạc Hà càng ngày càng ngưng trọng, hắn dùng thần thức truyền âm nói với đám người Trương Hằng:

- Một hồi nếu gặp địch nhân đáng sợ. các ngươi có thể đi trước rời đi, không cần lo lắng an nguy của ta.

Vừa nghe lời ấy. trong lòng đám người Trương Hằng đều ngưng trọng, không nghĩ tới ngay cả Lạc Hà thực lực cường hãn như vậy. lại nói ra lời nói nghiêm trọng như vậy.

Chẳng lẽ là vì một số nhân vật cường đại âm thầm ẩn núp này?

- Hi hi! Không nghĩ tới ở Tam Tinh Vực lại còn có tu sĩ nhân loại có thể nhìn thấu Vô Huyền Thiên Mạc của ta...

Ngay lúc đám người Trương Hằng còn đang nghi hoặc, khối cự thạch bị thần thức của Lạc Hà tập trung kia đột nhiên hóa Thành một màn sương mù màu đỏ nhạt, biến mất ở trong không khí. tiếp theo sau không khí rung động, ba bóng người hiển hiện ra dưới thần thức của đám người Trương Hằng.

Người vừa lên tiếng nói chuyện là một nữ nhân tuyệt sắc thiên kiều bá mị. Nàng mặc váy dài màu đỏ nhạt, vòng eo mềm mại tinh tế. vẻ nhu tình trong đôi mắt sáng như mưa xuân lông mi chớp chớp lộ ra đáng vẻ động lòng người. Mỗi một động tác. mỗi một Chi tiết của nàng, đều lộ ra một loại mê hoặc yêu dị. Dường như có thể làm cho dòng sông ngừng chảy, làm cho làn gió kia ngưng lại trong không khí.

Ba người này không một chút che dấu khí tức cường đại không thuộc nhân loại trên thân mình. Khi ba người tụ tập cùng một chỗ. một dự cảm uy hiếp trí mạng lao thẳng tới trong lòng Trương Hằng.

Khi ánh mắt hắn chạm đến một vị trung niên hoàng bào trong ba người này. trong lòng hắn run lên. mặt biến sắc, không khỏi kinh sợ khẽ kêu lên:

- Giao Long Hoàng...

Giao Long Hoàng xuất hiện trước mắt là một Độc Nhân Long, trên mặt mang theo sát ý cùng Cừu hận nồng đậm. ánh mắt âm độc nhìn chằm chằm vào Trương Hằng như một con độc xà.

Trương Hằng cảm giác thân mình lạnh toát, vô hình trung giống như có một con mắt đang nhìn trộm nhất cử nhất động của hắn đang chuẩn bị ở một thời cơ thỏa đáng nào đó. phát động một kích trí mạng với hắn.

- Giao Long Hoàng... Mị Ảnh Hoàng... Hỏa Phượng Hoàng...

Tổ Phong có vẻ run rẩy đọc ra mấy cái tên nhân vật chí cường của Yêu tộc. sắc mặt trắng bệch. Từ Huyền cũng lộ vẻ mặt rất khó xem. vô cùng cảnh giác nhìn về hướng ba vương giả đứng ở đỉnh phong thế giới Yêu tộc của Tam Tinh Vực đang áp bức tiến tới bên này.

Bất cứ một vị nào trong ba yêu này. đối với tu sĩ Hóa Thần Kỳ bình thường mà nói đều là tồn tại cực Kỳ nguy hiểm, đủ để lực áp tu sĩ Hóa Thần hậu kỳ một bậc. Huống Chi giờ phút này còn là ba vị cùng nhau đến. đội hình cỡ này, trừ Sở quốc ra đủ để quét ngang hai đại tu chân quốc của Tam Tinh Vực kia.

- Không nghĩ tới Yêu tộc lại cấu kết cùng Huyền U Thiên Ma làm việc xấu?

Trương Hằng cười lạnh nhìn mấy con yêu thú trước mắt. lại ngậm dùng thần thức truyền âm nói với Lạc Hà:

- Lạc Hà đại ca! Tình huống đối chúng ta Đường như có chút bất lợi. Ma đầu cùng lão đạo kia cộng thêm ba con yêu thú cường đại này. Chỉ sợ chúng ta rất khó ứng phó được... Chúng ta có nên rút lui hay không?

- Các người ngàn vạn lần đừng một mình hành động hoặc là chạy trốn, một khi đơn lẻ rất có thể gặp phải uy hiếp lớn hơn nữa...

Lạc Hà cảnh giác nói với ba người Trương Hằng, thần sắc có phần ngưng trọng.

Trương Hằng rất tin tưởng không chút nghi ngờ lời nói của hắn. cùng Lạc Hà đứng chung một chỗ trong lòng hắn liền mất đi ý niệm lui bước.

Từ Huyền biết rõ Chi tiết về Lạc Hà cũng cực kỳ tin tưởng lời nói của Lạc Hà.

Nhưng Tổ Phong thân là Hóa Thần hậu kỳ. trong mắt lộ ra vài tia sầu lo, ánh mắt nhìn quanh không gian bốn phía, Đường như đang tìm cho mình đường lui. Là đại tu sĩ Hóa Thần hậu kỳ. nếu hắn một lòng muốn chạy trốn, giới tu chân Tam Tinh Vực cực ít có người có thể chân chính uy hiếp được hắn.

- Hừ! Hôm nay đúng là các người xui xẻo. trở thành mục tiêu của chúng ta...

Ở bên cạnh Mị ảnh Hoàng, còn có một nữ nhân thân mặc cung trang màu đỏ như lửa. tư sắc bình thường, trên người lại lộ ra một cỗ khí tức dữ dần. bất luận kẻ nào đứng ở bên cạnh nàng đều có thể cảm thấy một hơi nóng đáng sợ.

Nàng chính là Hỏa Phượng Hoàng một trong tứ đại vương giả Yêu tộc!

“Vù!” Thân hình hóa thành một đạo cầu vồng đỏ như lửa. Hỏa Phượng Hoàng trước một bước bay về phía bốn người Trương Hằng, người còn chưa tới gần, linh khí hỏa hệ trong không khí đã xao động vô cùng sinh động, một luồng sóng nhiệt trước một bước đánh úp tới.

- Con yêu này Đường như có tiềm chất của Hỏa Phượng Điều...

Lạc Hà lộ vẻ không ngờ nhìn Hỏa Phượng Hoàng bay tới trước mắt, vẻ mặt lạnh nhạt nói. Thực hiển nhiên, chân chính làm cho Lạc Hà cổ kị cũng không phải là con yêu thú này.

Hỏa Phượng Điều là Thần thú trong truyền thuyết. là hỏa linh kiêu tử trời sinh, cấp bậc so với giao long đều phải cao hơn nhiều lắm. Theo sách cổ ghi lại. Hoàng giả trong Hỏa Phượng Điều chính là Phượng Hoàng, là chí cường giả Hỏa Diễm.

- Đừng để bọn chúng chạy thoát...

Giao Long Hoàng thu hồi ánh mắt âm độc trên người Trương Hằng. từ xa bay tới hét to nói với Cửu Sát Chân Quân cùng Thái Huyền chân nhân:

- Các người chặn phía sau đi!

Từ trong miệng Giao Long Hoàng truyền ra giọng điệu ra lệnh, bộ dáng có chút khinh miệt.

Đối mặt với si nhục như vậy, Thái Huyền chân nhân ngược lại vẫn giữ vẻ mặt lạnh nhạt, trong lòng tuy có chút không vui. nhưng cũng khinh thường không tranh chấp miệng lưỡi cùng một con yêu thú.

Nhưng Cửu Sát Chân Quân bên cạnh Thái Huyền chân nhân thì lại không có công phu hàm dưỡng tốt như vậy. con người trong mắt hắn lạnh xuống, nhìn chằm chằm vào Giao Long Hoàng, hiện ra sát khí:

- Người là ai? Dám ra lệnh cho Bản quân?

Một luồng sát khí nồng đậm cùng tiềm ẩn nguy cơ bức thẳng tới Giao Long Hoàng.

Giao Long Hoàng giận tím mặt. đảo thần thức lướt qua Cửu Sát Chân Quân, vừa mới định lên tiếng uy hiếp, không biết vì Nguyên nhân gì lại đột nhiên dừng lại.

Cổ nén lửa giận trong lòng, Giao Long Hoàng cận thận đánh giá Cửu Sát Chân Quân, trong mắt hiện lên một tia dị sắc.

Đám người Trương Hằng đều có phần kinh ngạc, không nghĩ tới còn chưa có khai chiến, trong nội bộ địch nhân đã sinh ra mâu thuẫn.

Bởi vậy có thể thấy được, yêu thú một phương cùng Ma đầu một phương, chẳng qua là vì đối phó với bên ngoài mà lâm thời hợp tác, trước đó hẳn là không có kế hoạch chu đáo gì cho lắm.

- Lấy đại cục làm trọng, nếu người không muốn báo thù. hoặc không muốn cắn nuốt càng nhiều nguyên anh của tu sĩ Hóa Thần Kỳ. vậy thì không tiến hành nữa. bản đạo ta cũng không muốn trời chọc nhiều thêm mấy cường địch.

Thái Huyền đạo nhân ở bên cạnh Cửu Sát Chân Quân vẻ mặt lạnh nhạt khuyên giải.

-Hừ...

Cửu Sát Chân Quân cũng Chỉ có nhãn nhin hạ xuống cục tức trong bụng, cùng Thái Huyền chân nhân bực ra phía sau đám người Trương Hằng.

Tổ Phong râu bạc trắng hơi run run, hướng về phía Lạc Hà nói:

- Chẳng lẽ chúng ta cứ để mặc cho bọn chúng bao vây chúng ta?

Lạc Hà hơi thoáng trầm ngâm một lúc rồi nói:

- Chúng ta đánh giết từ phía sau đi. hai tu sĩ nhân loại vẫn là dễ đối phó một ít. nhưng các người đừng một mình chạy trốn...

Trương Hằng gật gù đầu, nếu có thể tiêu diệt Huyền U Thiên Ma. còn thừa lại mấy con yêu thú có thể không cần quan tâm tới. nếu thật sự thoát không được, ngược lại cũng có thể đánh giết một trận.

Trước mắt tình thế bất lợi lớn nhất ở chỗ thực lực cá thể và tổng lượng của địch nhân, đều có ưu thế áp đảo, mà bên phía Trương Hằng này, trừ Lạc Hà ra, Tổ Phong bị thương tàn phế mất đi một chân, còn Trương Hằng và Từ Huyền chính thể thực lực đều thấp hơn Hóa Thần hậu Kỳ, vả lại không lâu trước đó trong quá trình phong ma đã tiêu hao một ít pháp lực.

Sau khi bốn người làm tốt quyết định, tập trung lực lượng, phóng về hướng Ma đầu cùng Thái Huyền đạo nhân, dường như muốn tập trung thực lực đánh tan một phương, sau đó phá vòng vây.

- Nam nhân nho bả kia giao cho lão đạo người giải quyết, về phần còn thừa ba người, một mình ta cũng đủ để ứng phó.

Cửu Sát Chân Quân, cũng chính là Huyền U Thiên Ma ở trạng thái ma thân, mặt không đổi sắc nói với Thái Huyền chân nhân, kì thực trong lòng hẳn mang ý xấu.

Thái Huyền chân nhân tuy biết về Lạc Hà này. nhưng cũng không hiểu biết nội tình của đối phương lắm. nên không cần nghĩ ngợi lâu liền đáp ứng ngay. nhưng thật ra thấy Ma đầu chủ động đảm nhận ba người

kia, Thái Huyền chân nhân cũng cảm thấy bất ngờ. nhưng lão cũng không có lo lắng an nguy của Ma đầu. do lão nhận thấy năng lực sinh, tồn của Ma đầu này vô cùng ngoan cường, vượt hơn chính mình.

Khoảng cách vài trăm dặm đối với tồn tại cấp bậc Hóa Thần Kỳ hai bên mà nói cũng Chỉ trong nháy mắt là tới.

Mắt thấy hai người Huyền U Thiên Ma đã vào phạm vi công kích, mấy người Trương Hằng vừa định ra tay đối phó với Ma đầu. Chỉ thấy Thái Huyền chân nhân nhẹ nhàng vung tay, bắn ra một cái Pháp bảo màu đen như đại thiết oa (chảo sắt lớn).

“Phù!” ở trong mắt Trương Hằng Đường như Pháp bảo đại thiết oa này đột nhiên trở thành lớn lên gấp mấy chục lần. bao phủ phạm vi mấy chục trượng, trong chớp mắt bay vút đến trên đỉnh đầu bốn người, một cả khí tức áp lực vô hình ập vào mặt. linh khí trong khu vực đều bị thiết oa kia hút đi.

Sau đó, một cái bóng mở to lớn như thân thể cự thú hồng hoang, mang theo áp lực cuồng bạo, hạ xuống bao trùm mấy người Trương Hằng Trong đó.

Trương Hằng lập tức cảm nhận được một lực hút cực mạnh, hút thân mình vào trong thiết oa thật lớn tới om kia, khó có thể kháng cự lại.

- Đây chẳng lẽ là Thông linh Pháp bảo trong truyền thuyết... Phúc Thiên Cái?

Từ Huyền, Tổ Phong đều biến sắc.

ở trong ức vạn năm lịch sử của Đông Vãn đại lục. một số Thông linh Pháp bảo uy lực phi phàm, truyền lại cho các thế hệ sau rồi thất tung, tuy nhiên người tu chân đời sau cũng có thể tra được ở trong sách cổ mà biết.

Đối mặt với Phúc Thiên Cái vô cùng cường hãn này. mấy người Trương Hằng theo bản năng đã nghĩ tới thi triển thuật di chạy trốn.

Nhưng ngay sau đó Thái Huyền chân nhân ở bên kia tung lên một cái la bàn hiện ra bức Âm Dương Đồ.

La bàn này “vù” một cái bay lên trên bầu trời, kim Chỉ nam cấp tốc xoay tròn, làm cho không gian trong phạm vi này hiện ra một loại trạng thái xao động bất an.

Mấy người Trương Hằng vừa chuẩn bị thuật di. lập tức bị một lực lượng không hiểu ngăn cản. ai nấy đều kinh ngạc nhìn kim Chỉ nam trên cái la bàn quỷ dị đang xoay tròn thật nhanh trong hư không cách đó không xa.

Thái Huyền chân nhân khổng chế hai kiện pháp bảo mà vẻ mặt vẫn bình thản tươi cười, cùng Huyền U Thiên Ma công kích tới.

- Đây hình như là Thông linh Pháp bảo loại không gian... cấm Không La Bàn?

Trong lòng Từ Huyền run lên. không nghĩ tới Thái Huyền chân nhân lại có bản lĩnh bậc này. vừa ra tay chính là hai kiện Thông linh Pháp bảo bậc này.

- Chẳng qua là hai kiện Ngụ linh bảo phẩm chất tốt mà thôi...

Lạc Hà bình thản cười, thân hình ‘Vèo’ một cái. biến mất ở tại chỗ. không ngờ bất chấp tác dụng của cấm Không La Bàn, làm cho Thái Huyền chân nhân thấy mà biến sắc.

Ngay sau đó, Lạc Hà như quỷ mỹ hiện ra ở phía sau Thái Huyền chân nhân, tung một chưởng đánh về phía đầu của lão...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

415. Chương 411: Hắc Ma Hoàng Ra Tay.

Lạc Hà bất ngờ thi triển thuật thuấn di. không để ý tới tác dụng phong tỏa không gian của Cẩm Không La Bàn. Khoảnh khắc xuất hiện sau lưng Thái Huyền chân nhân, một chưởng đánh vào đầu hắc.

Một chưởng nhìn nhẹ nhàng băng qua, lại ẩn chứa lực lượng làm cho không gian xung quanh phải run rẩy. làm cho bất cứ tu sĩ Hóa Thần kỳ nào cũng phải hoảng sợ.

Thái Huyền chân nhân toát hết mồ hôi lạnh, nhưng làm đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ số một số hai Sở quốc, thực lực không phải tầm thường. Trong chớp mắt sinh tử, trên người hắc hiện lên một chiếc áo giáp màu lam như dịch lỏng.

Chất liệu áo giáp này cực kỳ đặc thù, tựa như chất dịch lỏng, thậm chí có thể thấy được chất lỏng lưu chuyển ở trong. Mặt ngoài áo giáp lóe lên một mảnh ký hiệu màu lam. ánh sáng nhu hòa lay động làm người ta mê say.

- Cái này hơi giống Pháp bảo thông linh Lam U Thủy Mạc trong truyền thuyết? Chẳng lẽ cũng là một kiện ngụy linh bào?

Từ Huyền có vẻ kinh dị nói.

Phốc! Một chưởng của Lạc Hà vỗ lên chất dịch như áo giáp kia. bàn tay liền lồm vào. dùng mắt thường thấy được một mảng lớn những ký hiệu màu lam không ngừng tán loạn, chất dịch lỏng bên trong lưu động tản mát quá nửa lực lượng của Lạc Hà.

Mượn lực lượng đẩy mạnh, thân thể Thái Huyền chân nhân lướt qua mấy trượng, sau đó thuấn di rời đi xuất hiện cách đó mười dặm. miệng phun ra một ngụm máu.

Lúc này, ngụy linh bảo Phúc Thiên Cái cùng cẩm Không La Bàn trên bầu trời tạm thời mất đi không chế, ý niệm Thái Huyền chân nhân vừa động, liền chuẩn bị thu hồi hai kiện ngụy linh bào uy lực phi phạm kia.

Vù vù!

Dị biến chợt xảy ra! Hai đoàn sáng bạc đột nhiên lóe lên, chia ra cuốn lấy hai kiện ngụy linh bảo, hiện ra bản tôn cùng phân thân của Trương Hằng.

Thái Huyền chân nhân Thấy vậy, đầu tiên là sửng sốt. không khỏi cười lạnh nói:

- Pháp bảo nhận chủ nào có thể bị cướp đi như vậy?

Dù là thực lực đối thủ cao hơn mấy bậc cũng không nắm chắc được, Huống Chi thực lực Trương Hằng là tu sĩ mới vào Hóa Thần.

Tay liên tục thay đổi pháp quyết, hai kiện ngụy linh bảo trong tay bản tôn cùng phân thân của Trương Hằng lập tức phóng ra hào quang, bay về phía Thái Huyền chân nhân, lực lượng rất mạnh.

Nếu đối thành tu sĩ cùng cấp, quá nửa sẽ không thể ngăn được ngụy linh bảo giãy dụa. dù sao cũng là Pháp bảo nhận chủ.

Nhưng hiển nhiên Trương Hằng không thể dùng lẽ thường để cân nhắc, bản tôn cùng phân thân dốc hết sức cũng miễn cưỡng tóm chặt lấy hai kiện ngụy linh bảo trong tay.

Phốc!

Một tầng ngân diễm lập tức bám vào ngụy linh bảo, làm Thái Huyền chân nhân tương liên thần thức liên đới sắc.

Ngân diễm trong tay Trương Hằng lại có tác dụng cắn nuốt cùng ngăn cách thần thức, khiến cho Thái Huyền chân nhân khó mà thu hồi Pháp bảo. thần sắc lập tức trở nên âm trầm.

Bị ngân diễm ngăn trở, liên hệ giữ hai kiện ngụy linh bảo cùng Thái Huyền chân nhân ngày càng yếu. cuối cùng thậm chí tạm thời mất đi liên hệ.

Dù sao hai kiện nguy linh bảo không phải Pháp bảo bản mạng của Thái Huyền chân nhân, cho nên bị Trương Hằng dùng phương pháp vô lại như thế cầm đi.

Trương Hằng có Luyện Thiên Hóa Địa Công, Chỉ cần cầm được hai kiện nguy linh bảo này. không cần bao lâu là có thể xóa đi dấu ấn thần thức trên đó. sau đó chiếm cho mình dùng. Đến lúc đó xử lý hai kiện nguy linh bảo này như thế nào phải xem ý muốn của chính Trương Hằng.

Cười ha hả một tiếng, bản tôn cùng phân thân Trương Hằng hợp thành một thể. thu lấy hai kiện nguy linh bảo bị ngân điểm bao bọc vào trong nhẫn không gian, thiếu chút làm cho Thái Huyền chân nhân tức giận đến hộc máu.

- Không phải là hai kiện nguy linh bảo thôi sao? Lão đạo người có cần đau lòng như thế? Huống hồ trong tay người không phải còn có một kiện Pháp bảo thông linh hay sao?

Huyền U Thiên Ma liếc Thái Huyền chân nhân, không để ý nói.

Phốc!

Thái Huyền chân nhân vừa nghe thế, lập tức phun ra một ngụm máu, cảm tức trừng Huyền U Thiên Ma:

- Mỗi một kiện nguy linh bảo trong tay ta đều không phải hạng thường, uy lực vượt xa Pháp bảo cùng cấp...

- Chỉ cần giết kẻ này. không phải là có thể lấy lại Pháp bảo rồi? Lão đạo người hồ đồ mà!

Huyền U Thiên Ma cười lạnh một tiếng.

Thái Huyền chân nhân sửng sốt một chút, ánh mắt lãnh liệt lập tức bắn về phía Trương Hằng, toát ra địch ý nồng đậm. lập tức muốn giết đối phương đoạt lại hai kiện nguy linh bảo.

Xoạt!

Đúng lúc này, Lạc Hà một thân nho bào đuổi theo như bóng với hình, vươn ra một cánh tay duy nhất vỗ tới hắn.

Một cánh tay ánh sáng màu xanh chớp mắt đè tới trước mặt Thái Huyền chân nhân. Thái Huyền chân nhân rơi vào đường cùng, Chỉ phải tạm thời bỏ qua dự tính diệt sát Trương Hằng, toàn lực ứng phó Lạc Hà công kích.

Hai ngón tay Chỉ vào hư không một cái. một tấm chắn bắn ra tinh quang xuất hiện trước người, theo pháp quyết thay đổi. tấm chắn đột nhiên to lên mấy phần hình thành một bức tường sáng chói rộng một trượng, hào quang bắn ra bốn phía.

Ầm!

Một tiếng nổ lớn, bức tường chặn lại một kích của Lạc Hà, mặc dù có một chút bộ phận lực lượng thâm thấu qua, lại bị nguy linh bảo Lam U Thủy Mạc mặc trên người Thái Huyền chân nhân chặn lại.

- Lại là một kiện nguy linh bảo?

Trong ánh mắt Lạc Hà không khỏi hiện lên một tia dị sắc. Thái Huyền chân nhân này cũng quá nhiều trò đi chứ? Đủ loại nguy linh bảo uy lực phi phạm, ngay cả Lạc Hà cũng không dễ dàng tiêu diệt đối phương trong thời gian ngắn.

Oong

Bức tường ngôi sao trước mặt Thái Huyền chân nhân hóa thành tấm chắn thu vào tay. sau đó ánh mắt hắn lộ ra thần sắc âm lãnh, khẽ khoát tay. một chiếc quạt lông lóe lên sóng gợn màu xanh khùng bố xuất hiện trong tay hắn.

Chiếc quạt này vừa xuất hiện, một cỗ uy áp cực lớn sinh ra, làm chúng tu sĩ nơi này biến sắc.

- Pháp bảo thông linh!

Ngay cả Huyền U Thiên Ma cũng kinh hãi. càng đừng nói Từ Huyền cùng Tổ Phong đều là tu sĩ Hóa Thần Kỳ không có được Pháp bảo thông linh.

- Chiếc quạt này...

Lạc Hà nhướn mày. hàng mi nhảy lên.

- Hình như là Phong Linh Phiến?

Sắc mặt Tổ Phong kinh hoàng, thân hình búp một cái na di ra mấy chục dặm. sau đó bỏ chạy về phía xa, hiển nhiên cố kỵ chiếc Phong Linh Phiến kia.

-Vù....

Chỉ thấy cây quạt trong tay Thái Huyền chân nhân lớn lên gấp mấy lần sau đó dùng sức quạt đám người Lạc Hà.

Lập tức, thiên địa biến sắc, một mảnh gió lốc màu xanh như sóng to gió lớn chớp mắt quét qua mấy chục dặm. linh khí trong không gian mất đi cân bằng.

Đám người Trương Hằng lập tức bị gió lốc xanh kia quét vào trong, thân thể mất khống chế như một chiếc thuyền con giữa bão tố. khó mà khống chế. thậm chí ngay cả thuật thuận di cũng khó thì triển được.

Càng đáng sợ là trong gió lốc xanh kia ẩn chứa lực lượng cắn xé khủng bố. có thể dễ dàng xé nát thân thể yêu thú Hóa Hình Kỳ.

Trương Hằng cảm giác khó thở. Linh hạch trong cơ thể tràn ra dòng chảy ánh sáng màu bạc, bảo hộ thân thể hắn.

Ngay cả Lạc Hà rơi vào trong gió lốc màu xanh này. tuy không bị tổn thương quá lớn. Nhưng di động rất khó khăn. Chẳng qua Lạc Hà lại có thể thi triển thần thông tiểu na di ở trong trạng thái này.

Thần thức của hắn xẹt qua Trương Hằng cùng Từ Huyền, phát hiện người trước có thể chống đỡ được một thời gian, nhưng Từ Huyền không có thân thể mạnh mẽ như vậy, sử dụng nguyên khí bản mạng miễn cưỡng ngăn cản gió lốc xanh kia, tùy lúc có thể bị diệt.

Bụp! Lạc Hà đi đến trước người Từ Huyền, trên tay tuôn ra một mảnh hào quang màu xanh nhàn nhạt, bảo hộ Từ Huyền ở bên trong, giải trừ nguy cơ cho hắn.

Ừ ừ ừ—

Bên trong gió lốc màu xanh, ba người Trương Hằng bị thổi ra gần trăm dặm mới khó khăn ổn định lại.

Sau khi dùng Phong Linh Phiến chém ra một chiêu này. Thái Huyền chân nhân sắc mặt trắng bệch, sau một lát mới khôi phục chút tia máu thê thảm. Hiển nhiên, muốn thúc đẩy Pháp bảo thông linh công kích phạm vi rộng lớn như thế, phải cực kỳ tiêu hao pháp lực.

Một quạt như thế lại không giết được một người nào bên đối phương, tất nhiên có chút tiếc nuối, nhưng cuối cùng đạt được mục đích: chia tách trận hình bốn người đối phương. Tổ Phong bỏ chạy, còn thừa lại ba người Lạc Hà cũng bị thổi đến gần ba Yêu Hoàng.

- Hì hì, Pháp bảo thông linh Phong Linh Phiến dù có chút yếu. nhưng tác chiến phạm vi rộng lại có tác dụng không nhỏ...

Trương Hằng vừa ổn định lại từ trong gió lốc xanh suy yếu. chợt nghe được tiếng nói ngọt ngào dụ hoặc của Mị Ảnh Hoàng.

- Hừ hừ, tiểu tử, hôm nay ngươi chấp cánh cũng đừng mơ chạy trốn?

Tiếng nói của Giao Long Hoàng truyền tới từ trăm dặm. đang đánh về phía bên này.

sắc mặt Trương Hằng khê biến, đang chuẩn bị chạy trốn.

Bụp bụp!

Từ Huyền cùng Lạc Hà thuận di đến trước người hắn vừa lúc đánh vào ba Yêu Hoàng chạy tới.

Trương Hằng vừa trấn định lại. liền nghe được tiếng nói âm lãnh của Huyền U Thiên Ma từ phía sau:

- Hôm nay là ngày chết của các người...

Cùng lúc, Thái Huyền chân nhân bám sát theo sau. ánh mắt nhìn chăm chăm Trương Hằng. hiển nhiên đã sớm coi hắn là mục tiêu chủ yếu.

Lạc Hà khẽ liếc Thái Huyền chân nhân, thần thức truyền âm nói với Trương Hằng:

”Giết hắn trước, trong tay người này có quá nhiều Pháp bảo. chứa quá nhiều nhân tố không thể khống chế..

Trương Hằng lập tức lĩnh ngộ. đồng thời đánh mắt với Từ Huyền, ý bảo hắn hành sự tùy theo hoàn cảnh.

Mắt lạnh nhìn hai phía ba Yêu Hoàng cùng Huyền U Thiên Ma tiếp cận ba người Lạc Hà đứng yên tại chỗ. chuẩn bị thời cơ hành động.

Đúng lúc này, ở cách đó mấy trăm dặm đột nhiên truyền đến tiếng hét thảm, một cỗ dao động thần thức còn sót lại truyền đến bên này.

Ba người Trương Hằng vội chuyển thần thức sang bên kia. sắc mặt lập tức đại biến. Ở trên một ngọn núi hoang cách đó mấy trăm dặm, thi thể đầm máu của Tổ Phong bị chia làm hai, đầu bị vụn gãy. Quần áo cùng túi trữ vật đều hóa thành mảnh nhỏ.

Đầu hắn còn rơi trên núi hoang, trong ánh mắt mang theo vẻ chết không nhắm mắt.

Ở trên không trung ngọn núi hoang kia, một người đầu đội nón tre, dáng người gầy yếu đang lơ lửng. Hắn nhẹ nhàng phủi quần áo. vết máu liền tiêu tán.

Tiếp đó, hắn duỗi tay nhặt lấy ngụy linh bảo phi kiếm duy nhất Trong đó. về phần những thứ còn thừa trong túi trữ vật. Chỉ thấy người đội nón tre kia mở bàn tay. một ngọn lửa xanh lục nhảy ra. Chỉ nửa khắc biến chúng thành hư vô.

Làm xong hết thảy, người đội nón tre kia mới giương mắt liếc tình huống bên phía Trương Hằng. cố ý vô tình quét qua mấy người Lạc Hà, nhẹ nhàng băng quơ nói:

- Trừ ngươi ra... hai tên kia để mạng lại...

Giọng nói hơi khàn khàn, lại lộ một cỗ khí tức tử vong không thể chống cự.

”Người” trong lời hắn đương nhiên là Chỉ Lạc Hà.

- Hắc Ma Hoàng, sao ngươi có thể thả hắn được?

Huyền U Thiên Ma liền không hài lòng. Lạc Hà là thủ phạm lớn nhất giết quỷ thân của hắn.

Người đội nón tre được gọi là Hắc Ma Hoàng kia nhàn nhạt phun ra hai chữ:

- Câm miệng.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

416. Chương 412: Phá Không Âm Sát.

Người đội nón tre kia lơ lửng trên đỉnh núi hoang, nhẹ nhàng băng quơ giết chết Tổ Phong tu sĩ Hóa Thần hậu kỳ lạc đàn thực lực khủng bố cùng bộ dáng lạnh nhạt coi thường sinh linh như thế, làm cho mấy người Trương Hằng run sợ một trận.

Trong khoảnh khắc giết đại tu sĩ Hóa Thần hậu kỳ. người kia là ai? Trừ bỏ Lạc Hà ra, lúc nào mà giới tu chân Tam Tinh Vực có một tồn tại hùng mạnh như thế.

Thăng đến khi Huyền U thiên Ma mở miệng, thân phận người đội nón tre mới được công bố. hắc chính là tồn tại thần bí nhất trong bốn đại vương giả thế giới Yêu tộc - Hắc Ma Hoàng.

Theo sách cổ có ghi lại, hắc là yêu thú sinh tồn xa xưa nhất Tam Tinh Vực. còn lâu đời hơn cả lịch sử Tam Tinh Vực.

Tục truyền, hắc cũng là chí cường giả Yêu tộc Tam Tinh Vực. thậm chí không ai thấy qua bản tôn của hắc - dù là có. sợ rằng đã không còn trên thế giới này nữa...

Đối mặt với Huyền U Thiên Ma khí thế bức người chất vấn, Hắc Ma Hoàng nhàn nhạt trả lại hai chữ:

- Câm miệng.

Huyền U Thiên Ma điên cuồng tràn ra lửa giận, thậm chí có dấu hiệu bùng phát, nhưng ánh mắt U lãnh của Hắc Ma Hoàng xuyên thấu qua mảnh vải nón tre quét tới. trong lòng hắc chợt mát lạnh.

Cứ việc không phục, nhưng vài phần lý trí còn sót lại nói cho Huyền U Thiên Ma: người dưới mái hiên, không thể không cúi đầu. Trước khi còn chưa khôi phục thực lực, mình tuyệt đối không thể đắc tội đối phương.

Sau khi mất đi quỷ thân, độn thuật nghịch thiên của Huyền U Thiên Ma đã mất đi quá nửa, ở Tam Tinh Vực này đã có người có thể giết được hắc: như là Hắc Ma Hoàng trước mắt, như là Lạc Hà.

Nếu ngay cả Hắc Ma Hoàng cũng đắc tội. Chỉ sợ Huyền U Thiên Ma cũng không ở lại Tam Tinh Vực này được nữa.

Thấy Huyền U Thiên Ma thành thật lại. Hắc Ma Hoàng chuyển mắt nhìn lại Lạc Hà, lạnh nhạt nói:

- Cho người thêm một cơ hội nữa. ta có thể thả người đi... Đừng tưởng rằng ta không giết được người, trong Tam Tinh Vực này còn không có người ta không giết được.

Xuyên thấu qua vành nón. Trương Hằng mơ hồ thấy được đôi mắt sâu thẳm xem thường toàn giới tu chân Tam Tinh Vực. Nếu giới tu chân Tam Tinh Vực là một bức tranh, vậy thì hắc chính là người đứng ngoài xem xét bức tranh.

Mơ hồ, Trương Hằng thấy được một tồn tại đứng ở cảnh giới rất cao. đó là trình tự siêu việt đại tu sĩ Hóa Thần kỳ Tam Tinh Vực.

Có lẽ Hắc Ma Hoàng còn chưa hoàn toàn thăng cấp đến trình tự đó. nhưng đã sớm chạm tới bên bờ trình tự kia, thậm chí đã sớm đặt nửa chân vào đó.

Trong lúc Hắc Ma Hoàng nói chuyện Thái Huyền chân nhân cùng Huyền U Thiên Ma đang không ngừng tới gần, có ý muốn ra tay trước.

Bên phía ba Yêu Hoàng, lấy Yêu Long Hoàng xung động nhất, ánh mắt nhìn chăm chăm Trương Hằng. Nếu không phải vì Hắc Ma Hoàng đang nói chuyện Chỉ sợ hắc đã giết tới.

Đối mặt đề nghị của Hắc Ma Hoàng. Lạc Hà cười khế:

- Lạc mỗ cũng không phải thân bất tử. muốn giết ta cũng không khó. nhưng trước khi giết ta, người phải đảm bảo chính người cũng còn sống.

- Người mất đi một tay. đã sớm không phải đối thủ của ta... Dù người có thể chế trụ ta. Nhưng hai tên tu sĩ bên cạnh người sẽ tuyệt đối không trốn khỏi năm người kia liên thủ công kích.

Hắc Ma Hoàng vẫn một bộ dạng bình thản như trước, dường như rất muốn tránh giao chiến với Lạc Hà.

- Ha ha, một cánh tay đối với Lạc mỗ mà nói. không đáng nói.

Lạc Hà cười ha ha, trên người đột nhiên bùng lên một đoàn hào quang màu xanh. một cỗ uy áp hùng hồn phủ xuống khu vực này. ở chỗ cánh tay cụt của hắc theo đoàn ánh sáng xanh bắt đầu tuôn ra, lấy tốc độ bằng mắt thường ngưng kết ra một cánh tay mới trắng nõn như cũ.

Vù!

Lạc Hà trước tiên đánh một chưởng về phía ba Yêu Hoàng, một đạo sóng gợn màu xanh chớp mắt đánh tới mang theo một cổ khí tức làm người ta run sợ. Thanh thể kém hơn Phong Linh Phiến trước đó. nhưng uy lực lại cao hơn.

Ba Yêu Hoàng sắc mặt kinh biến, không ngờ thực lực Lạc Hà mạnh mẽ như thế, rơi sâu vào trong sóng gợn màu xanh ngay cả thuấn di cũng không thi triển được. Hơn nữa, một cỗ lực lượng mịt mờ xuyên thấu qua tầng phòng hộ. lách qua thân thể mạnh mẽ đánh sâu vào trong cơ thể bọn họ.

Bịch bịch bịch!

Ba Yêu Hoàng liên tục lùi ra mấy dặm, sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên bị thiệt không nhỏ.

- Người lại che giấu thực lực...

Hắc Ma Hoàng cách đó mấy trăm dặm. giọng nói cũng lộ ra vẻ bất ngờ.

Xoạt!

Hắn khê lóe lên, đã na di đến trăm dặm bay về phía bên này.

- Lạc mỗ đã sớm cảm giác được sự tồn tại của người.

Lạc Hà cười khê, một chưởng đánh lui ba Yêu Hoàng, thân hình chợt lóe bay về phía Thái Huyền chân nhân.

Oong!

Lạc Hà bấm tay. một đạo sóng gợn màu xanh nhỏ bé nhộn nhạo quanh khu vực này, làm cho Thái Huyền chân nhân vừa muốn thuấn di chạy đi phải dừng lại trong khoảng khắc.

Ngay lúc đó, vù một cái. Trương Hằng hóa thành một dải sáng màu bạc thi triển Ngân Quang Thiểm Thuật lóe lên lao về phía Thái Huyền chân nhân. Bởi vì khu vực này đã sớm bị Lạc Hà dùng đòn khóa lại, không thể thuấn di. dưới tình huống này thì Ngân Quang Thiểm Thuật càng có ưu thế.

Tốc độ Từ Huyền cũng không chậm, lao lên sát theo sau, trước người xuất hiện một chiếc ngọc bài màu xanh, bắn ra hào quang bốn phía, hiển nhiên không phải vật phàm. ít nhất là hạng ngụy linh bảo.

Ầm!

Lạc Hà cười một tiếng dài, một chưởng cách không vỗ về phía Thái Huyền chân nhân.

Lập tức, một bàn tay màu xanh dài mấy trượng mang theo một cỗ lực nén không gian, mắt thấy sẽ đánh trúng Thái Huyền chân nhân.

Dưới tình thế cấp bách, Thái Huyền chân nhân cũng không cố sử dụng Pháp bảo thông linh Phong Linh Phiến, Chỉ có thể dùng ngụy linh bảo phòng ngự Lam U Thủy Mạc trên người phóng ra ánh sáng. Nhất thời lam quang bùng lên. chất dịch lỏng trên áo giáp màu lam rung động, hiển nhiên đã vận chuyển phòng ngự đến cực hạn.

Nhưng mà Khoảnh khắc khi bàn tay màu xanh kia sắp vỗ lên Thái Huyền chân nhân, đột nhiên biến thành nắm. một tay gắt gao bóp chặt Thái Huyền chân nhân.

Một cỗ áp lực cực lớn bao phủ Thái Huyền chân nhân trong Lam U Thủy Mạc. áo giáp dịch lỏng bao phủ quanh người hắn bị ép tới biến hình, mặt đỏ bừng thậm chí sắp chảy máu.

Chẳng qua Thái Huyền chân nhân toàn lực thúc đẩy ngụy linh bảo Lam U Thủy Mạc. nếu Lạc Hà muốn bóp chết hắn còn phải tốn một hai nhịp thở.

Vào Lúc này, Hắc Ma Hoàng khùng bố nhất liên tục lóe ra hai lần giữa không trung, không tới một nhịp thở là có thể tới đây.

Ngay lúc nguy cấp, Trương Hằng vừa chặn đầu phía sau Thái Huyền chân nhân, trong mắt hiện một tia sắc nhọn. Linh hạch trong đan điền khê run lên.

Pháp bảo thông linh Phá Không lóe ra.

Lập tức, một cái "tia chớp màu bạc" đâm ra từ trong tay Trương Hằng.

Phốc!

Thân kiếm màu bạc trong suốt sáng bóng thoảng ngừng một cái, liền xuyên thủng đầu Thái Huyền chân nhân, ngay cả Nguyên Anh của hắn cũng không thoát.

Máu phun trào ra, một tiếng thét thảm thiết phát ra từ Nguyên Anh của Thái Huyền chân nhân.

Trương Hằng không chút do dự tung một đoàn ngân diễm bao phủ Nguyên Anh đối phương. Lập tức, một mảng lớn những hạt màu bạc lóe lên xung quanh Linh hạch của Trương Hằng. hóa Thành dòng sáng màu bạc tiến vào trong Linh hạch.

Trong chớp mắt Nguyên Anh của Thái Huyền chân nhân bị Phá Không Kiếm đâm thủng.

sinh mệnh đã dần cuối cùng.

Thi thể đầm máu rơi xuống đất.

Ánh mắt Trương Hằng rơi trên túi trữ vật cùng Pháp bảo thông linh Phong Linh Phiến ánh mắt sáng lên. duỗi tay cách không chớp lấy hai món đồ kia.

Vú

Đột nhiên, cuồng phong đánh úp từ sau lưng, ma trảo sắc bén của Huyền U Thiên Ma kéo theo một đoàn sóng khí màu đen đâm tới đầu Trương Hằng. một bàn tay khác cũng cách không chụp hai món đồ kia.

Đối mặt nguy cơ đánh lên sau lưng, sắc mặt Trương Hằng chợt ngưng, một đoàn sáng bạc lao ra từ trong cơ thể hắn, chính là phân thân của Trương Hằng! Phân thân chợt lóe. bay về phía túi trữ vật cùng Phong Linh Phiến.

Còn bản tôn Trương Hằng nhanh chóng xoay ngược lại. Pháp bảo thông linh Phá Không Kiếm trong tay hóa thành một tia chớp màu bạc hoa mỹ. chém lên móng vuốt của Huyền U Thiên Ma.

Keng

Dù là Huyền U Thiên Ma tự phụ có thân thể bất diệt, nhưng bị Pháp bảo thông linh Phá Không Kiếm chém xuống. xương cốt liền đứt gãy. máu màu tím tràn ra, một cỗ lực lượng kinh người làm thân hình hắn chậm lại.

Nhưng đối mặt với Pháp bảo thông linh cùng với mấy kiện nguy linh bảo phẩm chất cao của Thái Huyền chân nhân ở ngay trước mắt, Huyền U Thiên Ma làm sao cam lòng được?

Trên ma thân lưu chuyển hắc mang, không để ý bản tôn Trương Hằng ngăn cản lao về phía Phong Linh Phiến, một cánh tay khác đột nhiên đâm ra một vuốt màu đen kinh người đánh về phía phân thân Trương Hằng.

Nhưng ngay Lúc này, một khối ngọc bài màu xanh do Từ Huyền thao túng hóa thành một tấm bia cao ba trượng chặn ngay trước móng vuốt. Một tiếng kim loại va chạm vang lên. móng vuốt màu đen kia dù sao cũng không phải thực thể, hóa thành sương khói đen. còn trên bia đá lượn lờ hào quang màu xanh. mấy vết rách nhỏ khép lại trong chớp mắt.

- Đáng giận!

Huyền U Thiên Ma lộ ra thần sắc dữ tợn. trở mắt nhìn phân thân Trương Hằng vung tay lên cuốn lấy túi trữ vật cùng Pháp bảo thông linh Phong Linh Phiến.

Vù

Ánh bạc lóe lên, hai cái Trương Hằng hợp lại một chỗ. trên mặt bản tôn Trương Hằng hiện ra vài phân vui mừng.

Huyền U Thiên Ma vừa chuẩn bị ra tay. toàn khu vực đột nhiên truyền đến một cỗ khí tức áp lực đến cực điểm, Hắc Ma Hoàng hóa Thành một đạo hư ảnh màu đen dài như rắn phủ xuống khu vực này, uy áp vô hình làm cho những người ở đây run sợ.

"Các ngươi thừa cơ hành động, có cơ hội thì bỏ chạy..."

Lạc Hà không chút do dự nghênh đón Hắc Ma Hoàng, đồng thời thần thức truyền âm nói với Trương Hằng cùng Từ Huyền.

- Xem người làm sao cản được ta?

Hắc Ma Hoàng cười lạnh một tiếng, tránh qua Lạc Hà, thân ảnh như tia chớp lao về phía Trương Hằng, có lẽ nhìn trúng chiến lợi phẩm hắc mồi thu được, hoặc có lẽ không muốn đối địch chính diện với Lạc Hà.

Lạc Hà nhắm hai mắt, không nhanh không vội đứng tại chỗ. Nho bào trên người không gió mà bay. Một cỗ rung động đặc thù truyền ra từ trên người hắn. Hiển nhiên đang chuẩn bị đại thần thông nào đó.

Hắc Ma Hoàng không để ý. Có lẽ muốn giết Trương Hằng trước một bước, ánh mắt đột nhiên bắn ra một đạo hào quang xanh mượt, hóa thành một cỗ đao động vô hình lao tới trước mặt Trương Hằng.

Trương Hằng dụng phải ánh sáng xanh lục kia. Thân thể cứng lại tựa như điện giật.

Nhưng Ngay sau đó, nguyên linh trong cơ thể Trương Hằng chợt lóe. Thiếu niên ánh sáng màu bạc hiện lên sau lưng hắn ngăn chặn ánh sáng lục ở bên ngoài.

-Ồ?

Hắc Ma Hoàng khê kêu một tiếng, nón tre rung động, ánh sáng lục trong mắt mãnh liệt, hư ảnh một con rắn lục hóa thành một con măng xà to lớn ập về phía nguyên linh của Trương Hằng.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

417. Chương 413: Tụ Lý Càn Khôn.

Thấy Hắc Ma Hoàng đột nhiên phát ra công kích tinh thần, thân thể Trương Hằng cứng ngắc trong nháy mắt, may mắn nguyên linh xuất thể cứu hắn lần nguy cơ.

Nhưng công kích kế tiếp, càng đáng sợ hơn!

Con rắn nhỏ ánh sáng xanh bắn ra từ trong đôi mắt xanh mượt của Hắc Ma Hoàng, nhanh như tia chớp ập về phía Trương Hằng.

Công kích tinh thần nhìn như chậm chạp, nhưng ở trong phạm vi nhất định thì còn nhanh hơn cả thuận di. Gần như người làm pháp vừa thi triển xong, nháy mắt là công kích tinh thần đã tới trước người kẻ địch.

Dưới tình huống như thế, rất ít có khả năng tránh né, đặc biệt là dưới tình huống đối thủ cao hơn mấy bậc.

Đối mặt với hư ảnh con rắn nhỏ không có thực thể, trong lòng Trương Hằng bỗng dưng sinh ra một cỗ nguy cơ. Thậm chí là một loại uy hiếp trước nay chưa từng có, mãnh liệt hơn cả khi đối mặt bản tôn Giao Long Hoàng.

Dưới loại kích thích này, hư ảnh thanh niên màu bạc lơ lửng sau lưng Trương Hằng cũng chính là nguyên linh của Trương Hằng. Tràn ra một cỗ ánh bạc trong suốt bao bọc thân thể Trương Hằng.

Vù!

Ngay vào lúc hư ảnh con rắn nhỏ màu xanh sắp bỏ nhào vào Trương Hằng, đột nhiên hóa thành một con măng xà dài đến mấy chục trượng, thân to như thùng nước, mở miệng rắn thật to phun ra một đoàn khí đen mặt ngoài màu xanh.

Phốc!

Trong khoảnh khắc đoàn khí đen bao phủ khu vực chỗ Trương Hằng, thiếu chút nữa lan tới Từ Huyền cách đó không xa.

Dù có nguyên linh hộ thân. Trương Hằng bị mảnh khí đen tầng ngoài màu xanh kia bao phủ. thân thể lập tức mất đi không chế, Chỉ có nguyên linh đang kiệt sức đối phó công kích linh hồn vô hình kia.

Trong khí đen, nhiều đốm sáng xanh lục đang muốn xâm nhập nguyên linh của Trương Hằng. ăn mòn từng chút màn sáng bạc bao phủ quanh nguyên linh Trương Hằng. Một khi chúng nó đột phá tầng phòng hộ do nguyên linh phát ra, hậu quả không thể tưởng tượng.

Ngay khi Trương Hằng đau khổ chống đỡ, đám người Huyền U Thiên Ma Giao Long Hoàng... và một cái. thuận di tới đây muốn thừa dịp hủy diệt thân thể hắn.

Bất luận là Huyền U Thiên Ma hay Giao Long Hoàng, đều có oán hận rất sâu với Trương Hằng. vừa thấy hắn rơi vào khốn cảnh, làm sao còn khách khí, bằng tốc độ nhanh nhất đánh về phía Trương Hằng.

Trong đó còn có Mị Ảnh Hoàng quốc sắc thiên hương, nàng đương nhiên coi trọng trọng bảo trong tay thanh niên xa xa. bản thân Trương Hằng có một kiện Pháp bảo thông linh, tiếp đó giết Thái Huyền chân nhân lấy được Phong Linh Phiến ngoài ra còn có mấy món nguyên linh bảo công hiệu phi phạm của Thái Huyền chân nhân lưu lại cũng cực mê người.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao mà Trương Hằng vừa rơi vào khốn cảnh, liền gặp nhiều người công kích như vậy.

-Ha ha...

Huyền U Thiên Ma na di đến trước tiên, vung một cái quỷ trảo hung hăng đâm về phía Trương Hằng phát ra một trận cười to đắc ý.

Giao Long Hoàng chậm hơn hắn một bước không khỏi giận dữ, đương nhiên không tình nguyện cho đối phương chiếm được trọng bảo. vung một cánh tay hóa thành vuốt rồng, kéo theo tiếng xé gió đâm về phía đầu Huyền U Thiên Ma.

Phốc!

Vuốt của Giao Long Hoàng rất dễ dàng đâm thủng đầu Huyền U Thiên Ma, không khỏi lộ ra thần sắc kinh ngạc. Huyền U Thiên Ma căn bản không có ý trốn tránh hay phòng ngự.

Dù là đầu bị đâm thủng, tốc độ Huyền U Thiên Ma Chỉ là chậm lại một chút, một cái quỷ trảo tràn ngập ma khí tiếp tục đâm về phía Trương Hằng.

Hắn tự phụ có Bất Diệt Ma Thân, cho nên mới dám đón đỡ một cái vuốt rồng của Giao Long Hoàng.

Trương Hằng có thể thấy rõ quỹ tích công kích của Huyền U Thiên Ma đánh mình, trong lòng không khỏi bất đắc dĩ, nhưng cũng không quá lo lắng.

Chỉ cần nguyên linh của hắn bất diệt, thân thể có được năng lực Dục Hỏa Trùng Sinh, đến lúc đó cũng có thể khôi phục trạng thái đỉnh.

Ngay khi Trương Hằng dự tính chọi cứng công kích khủng bố kia, dị biến lại xảy ra.

Lạc Hà đột nhiên mở mắt!

Bốn phương tám hướng truyền đến một cỗ rung động đặc thù. trong không gian lập tức bùng lên một cơn lốc màu xanh. khắp thiên địa đều bao phủ trong một mảnh âm u.

Lạc Hà một thân nho bào đứng giữa không trung, đôi mắt trong suốt cơ trí ngược nhìn phương xa. tay áo phiêu dật trong cơn gió. hắn như trở Thành trung tâm của mảnh thiên địa này.

Bất Kỳ kẻ nào ở đây khi ánh mắt chạm vào người hắn. trong lòng đều sẽ sinh ra một cảm giác không thể chống lại. Mỉm cười, Lạc Hà nhẹ nhàng nhấc ống tay áo rộng rãi lên.

Lập tức, trong phạm vi trăm dặm sinh ra một lực hút cực lớn, ở trong cơn lốc xanh này. tất cả tu sĩ, bao gồm cả yêu thú trong khu vực đều mất đi năng lực thuần di. không thể động đậy. Hắc Ma Hoàng đầu đội nón tre. tia sáng xanh lục trong ánh mắt dần biến mất.

Huyền U Thiên Ma nhắc móng vuốt ma khí lạnh lạnh cứng ngắc giữa hư không, tốc độ như một cơn rùa.

Trương Hằng cảm giác mình bị một cỗ lực lượng không rõ giam cầm. Chỉ có nguyên linh sau lưng không mất đi quyền khống chế, nhưng thân thể lại dường như nhúc nhích một chút nào.

Bầu trời dần tối lại, thân thể Lạc Hà như khảm vào khe hở mảnh thiên địa này, nhắc ống tay áo không nhiễm hạt bụi.

Đột nhiên, ống tay áo rộng rãi của hắn đột nhiên lớn lên gấp mấy lần, giống như một cái thùng nước.

Một cỗ lực hút cực lớn truyền ra từ ống tay áo của hắn khuấy động không gian bốn phía rung chuyển bất an.

Vù!

Tu sĩ ở đây rốt cuộc thở phào, cuối cùng có thể động đậy thân thể.

Nhưng mà Đúng lúc này, ống tay áo của Lạc Hà đột nhiên kéo dài ra một cái hang sâu rộng mấy trượng, rõ ràng là một cái ống tay áo cỡ lớn.

- Tụ Lý Càn Khôn?

Huyền U Thiên Ma là người đầu tiên kinh hô, hoảng sợ nhìn ống tay áo của Lạc Hà.

Vù!

Hắn đang muốn chạy trốn!

Chỉ thấy Lạc Hà cười nhạt, nhẹ nhàng phát tay. cơn lốc xanh xung quanh trực tiếp bao phủ Huyền U Thiên Ma bên trong, dùng một loại lực lượng không thể kháng cự trực tiếp hút Huyền U Thiên Ma vào bầu trời, rơi vào trong cửa hang màu xám kéo dài ra từ ống tay áo của Lạc Hà.

- A!

Một tiếng hét thảm truyền ra từ trong cửa hang màu xám, chứng kiến kết cục của Huyền U Thiên Ma.

Thấy cảnh này, Trương Hằng cùng Từ Huyền đều vui vẻ, không ngờ Lạc Hà lại có được thủ đoạn như thế.

- Không ngờ thực lực của người đã che giấu sâu như thế... Người đã sớm cảm giác được sự tồn tại của ta. mới cố ý làm thế? Hừ hừ. Tụ Lý Càn Khôn, hình như đây là pháp thuật tiên gia. người có thể thi triển ra thuật này. hắn cũng có một kiện Pháp bảo thông linh tương ứng chứ...

Tiếng nói khản khản truyền ra từ Hắc Ma Hoàng dưới vành nón tre.

Hắn đứng yên tại chỗ, quanh người nhộn nhạo một vòng phòng hộ màu đen. từng đợt sóng đen lưu chuyển ở mặt ngoài, cơn lốc màu xanh xung quanh có ảnh hưởng rất nhỏ tới hắn.

-Thu!

Sắc mặt Lạc Hà chợt ngưng, từ ống tay áo của hắn truyền ra một cỗ lực hút càng mạnh hơn cơn lốc màu xanh xung quanh càng thêm điên cuồng tàn quét, đồng loạt hút lấy bốn đại Hoàng giả thế giới Yêu tộc vào ống tay áo.

Hắc Ma Hoàng khê hừ một tiếng, mở rộng hai tay, thân thể cứng ngắc tại chỗ, không di động nửa phần.

Ba đại Hoàng giả khác dù đã dùng lực lượng lớn nhất lại, nhưng thân thể cũng không thoát khỏi xu thế di động về phía hang động màu xám kia.

Trong đó, Hỏa Phượng Hoàng gần Lạc Hà nhất đã bị lực hút lớn nhất, xem ra không tới mấy nhịp thở sẽ bị hút vào trong hang động màu xám đó.

Thấy vậy, Hỏa Phượng Hoàng phát ra một tiếng phượng hót chấn động tầng trời trong không gian nhộn nhạo một mảnh lửa đỏ chói mắt, tiếp đó trong hào quang ngọn lửa kia truyền ra một cỗ uy nghiêm Hoàng giả vô hình.

Oong

Một con chim lửa to lớn dài bốn năm trượng lơ lửng ở hư không trống trải, tản ra một cỗ uy áp lấn liệt, nhìn xuống bên dưới. Quanh người nó bao phủ một mảnh ngọn lửa đỏ thẫm, lấy nó làm trung tâm, hỏa linh khí trong phạm vi trăm dặm lao tới như thủy triều, từng đốm sáng đỏ lửa đang không ngừng dưng mãnh tràn vào thân thể nó.

Lấy tốc độ bằng mắt thường cũng thấy được thể tích Hỏa Phượng Hoàng không ngừng lớn ra, khí thể trên người cũng ngày càng mạnh hơn.

Từ bốn năm trượng, đến sáu bảy trượng, đến tám chín trượng...

Khí thể ngày càng mãnh liệt, ngọn lửa trên thân cũng ngày càng lớn càng đậm. một cỗ uy áp khủng bố bao phủ mấy chục dặm, như vua của bách thú phủ xuống rừng rậm thế giới động vật.

Ngay Lúc này, thực lực của nó mạnh mẽ tăng lên gấp đôi, đủ để tranh đua với tu sĩ Hóa Thần Kỳ đại viên mãn thế giới nhân loại, còn bản thân nó chẳng qua là một con yêu thú Hóa Thần trung Kỳ!

Trong lòng Trương Hằng không khỏi hít một hơi lạnh, thực lực Hỏa Phượng Hoàng trước mắt rõ ràng mạnh mẽ hơn Yêu Long Hoàng chiến đấu với mình trước đó. đặc biệt là phương diện công kích.

Nhất thời, trong lĩnh vực cơn lốc màu xanh kịch liệt giao đấu với ngọn lửa.

Hỏa Phượng Hoàng trên bầu trời hai mắt lạnh băng, lực hút của Tụ Lý Càn Khôn ảnh hưởng lên nó đã giảm đi một nửa.

Phốc!

Ánh mắt Hỏa Phượng Hoàng bắn ra từng tia lửa nhỏ dài, như những sợi tơ hình thành lưới lửa bao phủ mấy trượng, bao trùm về phía Lạc Hà.

Lúc này Hỏa Phượng Hoàng đã giống y như chim Phượng Hoàng trong truyền thuyết. dù là không phải Thần thú cũng đã có thể xếp vào hạng Bán Thần thú.

Vừa rồi nó phát ra là lửa bốn mạng của chim Phượng Hoàng, vượt xa Chân Hỏa của tu sĩ nhân loại cùng cấp. nghe nói có thể luyện hóa vạn vật thể gian, là ngọn lửa cực phẩm mà luyện khí sư là nhân loại hâm mộ nhất.

Lạc Hà cười khê. ông tay áo khẽ phát, cơn lốc màu xanh hút cả tấm lưới lửa vào trong hang động màu xám.

- A

Trong hang động màu xám kia truyền ra tiếng hét thảm của Huyền U Thiên Ma, hiển nhiên ngọn lửa đáng sợ kia đã bị đổ lên người hắn.

Sau một trận kêu gào thảm thiết, trong hang động màu xám kia truyền ra tiếng nguyên rửa lạnh như băng của Huyền U Thiên Ma:

- Cuối cùng sẽ có ngày ta diệt sát ngươi...

Tu sĩ ở đây không khỏi nhìn nhau, không biết đối tượng mà Huyền U Thiên Ma muốn giết cuối cùng là Lạc Hà hay Hỏa Phượng Hoàng, hoặc là cả hai người.

Chẳng qua lúc này Huyền U Thiên Ma muốn báo thù là không thể nào. có thể trốn thoát thành công hay không, cũng là chuyện chưa biết.

- Thu!

Lạc Hà dứt khoát trực tiếp nhắm ngay ông tay áo vào Hỏa Phượng Hoàng trên bầu trời, bỏ qua ảnh hưởng Tụ Lý Càn Khôn lên các khu vực khác.

Lập tức lực hút Hỏa Phượng Hoàng mạnh lên gấp hai ba lần dù nó có được tiềm chất tiếp cận Thần thú, vẫn không thoát khỏi được xu thế nhanh chóng rời khỏi bầu trời rơi vào trong hang động màu xám kia.

Hô

Bởi vì tất cả áp lực đều chuyển lên trên Hỏa Phượng Hoàng đã tiếp cận Bán Thần thú. tu sĩ xung quanh liền khôi phục tự do.

Oong

Đột nhiên Hỏa Phượng Hoàng hóa thành một quả cầu lửa đỏ sậm to lớn, đường kính chừng mười trượng, đánh vào hang động màu xám nhỏ hơn nó nhiều, dường như muốn kiểm tra một vấn đề:

Tụ Lý Càn Khôn, có thể dung nạp được vật thể lớn hơn cửa vào của nó hay không?

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

418. Chương 414: Hấp Dẫn Vô Hạn.

Là Tụ Lý Càn Khôn thu Hỏa Phượng Hoàng biến thành quả cầu lửa nóng cháy, hay là bị tồn tại Bán Thần thú kia xé nát?

Đây cũng là kết quả mà đám người Trương Hằng lo lắng, cũng là thời khắc quyết định vận mệnh của Hỏa Phượng Hoàng.

Vạn bất đắc dĩ, Hỏa Phượng Hoàng mới phải làm ra hành động cá chết lưới rách như vậy cũng tốt hơn là bị Lạc Hà dùng Tụ Lý Càn Khôn chế phục. Nó tự nhận là không có năng lực sinh tồn mạnh mẽ hơn Huyền U Thiên Ma, một khi rơi vào trong tay đối phương, cơ hội sống sót sẽ cực nhỏ.

Thấy vậy, trên mặt Lạc Hà hiện ra vài phần vẻ châm chọc, mắt thấy quả cầu lửa nóng rực dụng tới, Chỉ thấy cửa hang màu xám kéo dài ra từ ống tay áo của hắn đột nhiên khi không oong một cái mở rộng mấy lần như một con mãnh thú tiền sử há to miệng máu.

Ba đại Hoàng giả thế giới Yêu tộc sắc mặt đều biến đổi.

Vù!

Trong mảnh cơn lốc màu xanh. Hỏa Phượng Hoàng biến thành quả cầu lửa đỏ rực. không chút nghi ngờ bị Tụ Lý Càn Khôn của Lạc Hà hút vào trong.

Ầm ầm ầm!

Trong cửa hang màu xám truyền ra tiếng bùng nổ. tiếng công kích, ánh lửa bắn tung tóe. Hiển nhiên Hỏa Phượng Hoàng đang liều mạng công kích, muốn chạy ra khỏi trói buộc của Tụ Lý Càn Khôn.

- Hừ!

Lạc Hà phát tay. một tầng hào quang màu xanh quét qua cửa hang, truyền ra một trận kêu gào thảm thiết.

- Dừng tay!

Hắc Ma Hoàng khê hô một tiếng, trong giọng nói mang theo một tia gấp gáp.

Làm một trong bốn đại Hoàng giả thế giới Yêu tộc. một khi Hỏa Phượng Hoàng chết đi, thực lực Yêu tộc sẽ suy yếu rất nhiều.

Lạc Hà cười khê, ngừng hành động hủy diệt Hỏa Phượng Hoàng, thân hình chợt lóe đi tới phía Trương Hằng cùng Từ Huyền, nhìn Hắc Ma Hoàng đối diện nhàn nhạt hỏi:

- Người có gì muốn nói?

Hắc Ma Hoàng giọng nói khàn khàn quanh quẩn trong không khí:

- Ta quả thật đánh giá thấp thực lực của người, để cho người có cơ hội thi triển đại thần thông như thế... Nhưng thực lực của người và ta đã sớm vượt xa cực hạn mà Tam Tinh Vực có khả năng thừa nhận, chân chính đánh lên, không ai làm gì được ai.

Thoáng ngừng một lát, Hắc Ma Hoàng tiếp tục nói:

- Không bằng người và ta dừng tay, Chỉ cần người chịu lưu cho Hỏa Phượng Hoàng một mạng, hơn nữa giao Huyền U ma đầu kia cho Yêu tộc xử trí. ân oán giữa chúng ta có thể xóa bỏ.

Lạc Hà vừa định nói. từ trong hang động màu xám kia truyền ra tiếng Huyền U Thiên Ma mắng to:

- Ta khinh! Hắc Ma Hoàng, uống cho chúng ta quên biết mấy vạn năm trước, bây giờ người dám phản bội bản quân...

- Người câm miệng cho ta.

Hắc Ma Hoàng giọng lạnh lùng:

- Nếu không phải vì phối hợp kế hoạch của người. Yêu tộc ta sao trêu chọc kẻ địch như thế. Chờ trở về Yêu tộc. nếu như người không thành thật khai báo... đừng trách Thiên Mãng ta vô tình.

- Ha ha ha.... Khẩu khí thật lớn, có bản lĩnh thì người đánh thắng tên nhọ bèo đối diện này đi, nếu không thì dù là Huyền U ta lại bị phong ấn mấy vạn năm, vẫn sẽ coi thường người.

Huyền U Thiên Ma cất tiếng cười to. trong giọng nói mang theo ý châm biếm nồng đậm.

- Người cho là ở Tam Tinh Vực không ai có thể giết được người?

Thái độ Hắc Ma Hoàng khác thường, rốt cuộc tức giận, ánh mắt bắn ra sát khí nồng đậm.

- Ha ha ha ha... Có bản lĩnh thì người giết ta đi.

Huyền U Thiên Ma lại phát ra một trận cười đắc ý. lúc này hắn bị Lạc Hà bắt, Hắc Ma Hoàng muốn giết hắn nhất định phải đi qua một cửa của Lạc Hà.

Lạc Hà đương nhiên hiểu được dụng ý của tên ma đầu này. nhẹ nhàng phát ống tay áo. một mảnh hào quang màu xanh quét qua Huyền U Thiên Ma ở bên trong phát ra một trận kêu gào thảm thiết. Nhưng Lạc Hà muốn hoàn toàn giết được hắn cũng không phải làm được

trong thời gian ngắn.

- Tên ma đầu này là người chúng ta muốn giết, làm sao có thể yên tâm giao cho Yêu tộc các người. Nếu có một ngày để ma đầu này khôi phục thực lực đỉnh cao. sẽ tạo thành uy hiếp không nhỏ với ta.

Lạc Hà nhìn Hắc Ma Hoàng cười nhạt nói. thật không phủ nhận sự thật mà đối phương vừa nhắc: nếu thật sự đánh lên. Hắc Ma Hoàng cùng Lạc Hà đều không nắm chắc thủ thắng - Tam Tinh Vực yếu ớt không thể thừa nhận lực lượng mạnh hơn nữa.

Nếu so sánh Tam Tinh Vực với một con thuyền nhỏ giữa biển rộng mênh mông, như vậy thì Hắc Ma Hoàng cùng Lạc Hà tương đương với thủy thủ trên con thuyền nhỏ này. Một khi hai người dốc toàn lực đánh lên. sẽ dẫn tới hậu quả gì, khó mà đoán trước được.

- Không ngờ các người quyết tâm muốn giết tên ma đầu này như thế?

Trong giọng nói Hắc Ma Hoàng mang theo một tia kinh ngạc:

- Nhưng Ma đầu này có giá trị rất lớn đối với Yêu tộc ta. ta không thể để cho người tùy tiện giết hắn được... Huống hồ ma đầu này không thể bị giết chết ở Tam Tinh Vực!

- Hừ hừ, giết không chết?

Rõ ràng Lạc Hà không tin điểm này:

- Ma đầu này tu luyện Thành công Ma giới Quỷ Quái Hóa Anh Đại Pháp, hấn mạnh mẽ tách ra quỷ thân cùng ma thân, hấn mất đi quỷ thân, không Chỉ uy lực độn pháp giảm mạnh, ngay cả trình độ linh hồn cũng bị tổn thương nhất định...

Hắc Ma Hoàng lắc lắc đầu:

- Ma đầu trước mắt quả thật là tu luyện công pháp Thành công Ma giới Quỷ Quái Hóa Anh Đại Pháp, nhưng người cho rằng một tên ma tu Ma giới có thể lấy được công pháp đầy đủ của cao tầng Ma giới? Thân phận của hấn không đơn giản như người nghĩ. Có thể nói. ở trong giới này, hiếm người có thể hủy diệt hấn hoàn toàn. Dù là người có thể giết hấn cũng Chỉ là làm cho hấn tạm thời ngủ say trong một thời gian, mà không phải thật sự chết đi...

- Còn có chuyện lạ như thế? Lạc mỗ không tin. xem có thể chân chính giết được hấn hay không.

Lạc Hà nâng ống tay áo. trong hang động xám mẫm liệt bùng lên đoàn hào quang màu xanh, một cổ chắn động vô hình nhện nhạo trong không gian.

- A

Trong hang động xám kia truyền ra tiếng kêu thảm thiết của Huyền U Thiên Ma trong đó còn có tiếng kêu bi thảm của Hỏa Phượng Hoàng.

- Dừng tay!

Sắc mặt Hắc Ma Hoàng đại biến, thân hình hóa thành ánh sáng đen hung hăng đánh về phía Lạc Hà.

"Các người đi trước! Chỉ cần ta chế trụ kẻ này. hai người các người hấn nắm chắc bỏ chạy được."

Lạc Hà thần thức truyền âm với hai người Trương Hằng.

Đối với Lạc Hà, an toàn của Trương Hằng mới là trọng yếu. đồng thời hấn vẫn có tin tưởng rất lớn với Trương Hằng.

Xoạt xoạt!

Hai người Trương Hằng cùng Từ Huyền thuận di về phía xa.

Hai người vừa động, đã bị Giao Long Hoàng cùng Mị Ảnh Hoàng phát hiện.

Vù vù!

Hai đại Yêu Hoàng nhẹ nhàng phóng lên. tiếp cận hai người Trương Hằng. Đặc biệt là Mị Ảnh Hoàng, tốc độ cực nhanh vượt xa Giao Long Hoàng nhanh chóng đuổi tới.

Mặt khác, Lạc Hà cùng Hắc Ma Hoàng bắt đầu đấu trên bầu trời.

Bùm bùm!

Trên bầu trời, hai đạo lực lượng vô hình va chạm vào nhau.

Lạc Hà không tới gần đối phương, mỗi khi Hắc Ma Hoàng tiếp cận sẽ khê vung tay áo chặn đối phương ở ngoài.

- Người thật sự không chịu giải hòa với Yêu tộc ta?

Ánh mắt Hắc Ma Hoàng lóe ra mũi nhọn màu xanh. nhìn chăm chăm nam tử nho bào đối diện.

- Ma đầu này phải giết, dù Chỉ có thể làm hấn ngủ say mấy ngàn năm, cũng là một kết quả vừa lòng rồi.

Lạc Hà cười khê. cửa hang màu xám kéo dài từ ống tay áo lấp lánh hào quang màu xanh. đang cản xé hai người bên trong.

- Không bằng thể này. người giao ma đầu này cho Yêu tộc ta. mười năm sau, ta sẽ tự mình giết "chết" hấn, thể nào? Nên biết, con dân thể giới Yêu tộc ta có đến hàng tỷ, muốn hủy diệt một cái môn phái tu chân, là chuyện rất dễ dàng.

Hắc Ma Hoàng đề nghị, trong lời nói vừa có ý khuyên bảo cũng có ý uy hiếp, nói xong, hấn lẳng lặng đợi câu trả lời của Lạc Hà.

- Thế giới có quá nhiều nhân tố không đoán trước. Lạc mỗ giết hấn ngay bây giờ. chuyện gì cũng sẽ không còn. Hàng tỷ con dân yêu tộc người thực sự có thể dễ dàng hủy diệt một môn phái nhưng Chỉ cần Lạc mỗ ta liều mạng trả giá tổn thất phân thân này. giết thủ lĩnh thể giới Yêu tộc của người, đến lúc đó đại quân hàng tỷ Yêu tộc tự nhiên sụp đổ...

- Phân thân?

Ánh mắt Hắc Ma Hoàng chợt nghiêm, tiếp đó cười lạnh nói:

- Nếu Chỉ là một bộ phân thân, như vậy khẳng định bản tôn của người đã là tu sĩ Hợp Thể Kỳ. hơn nữa đã sớm rời khỏi Tam Tinh Vực. Muốn trở về, không thể nào...

- Đúng thế, bản tôn của ta không thể trở về... Nhưng hôm nay người không thể ngăn cản ta giết hai kẻ này.

Lạc Hà vẻ mặt bình tĩnh, hào quang màu xanh chớp động trong cửa hang màu xám. Huyền U Thiên Ma vẫn kêu thảm như trước, nhưng tiếng kêu của Hỏa Phượng Hoàng đã yếu đi...

- Đây là người bức ta...

Hắc Ma Hoàng khẽ thở ra một hơi. ánh mắt bắn ra ánh sáng xanh lục. sau lưng thân thể nhỏ bé bùng lên hư ảnh măng xà khổng lồ cao đến mười trượng.

Hư ảnh măng xà khổng lồ này ánh mắt xanh bóng, mở to miệng máu phun ra một mảnh khói đen, đánh về phía Lạc Hà như tia chớp.

Đối mặt công kích tinh thần quyết định vận mệnh này. Lạc Hà muốn tránh cũng khó.

Phốc!

Lạc Hà nhắm mắt, trên người bùng lên một mảnh ánh sáng màu xanh, xung quanh người hấn hình Thành một mảnh ký hiệu màu xanh sinh động, rung động như ngọn lửa sinh ra một cỗ lực kháng cự linh hồn vô hình.

-Nha....

Hư ảnh măng xà to lớn há to miệng, kiệt sức cắn về phía thân thể Lạc Hà, lại bị mảnh ký hiệu màu xanh thân bí xung quanh kháng cự. hai người đang không ngừng độ sức.

Vù....

Một đạo ánh sáng xanh lục bắn ra từ ánh mắt hư ảnh măng xà, đâm vào mắt Lạc Hà đang nhắm chặt. Ngoài ra, tầng tầng quỷ vụ bao phủ xung quanh, muốn xuyên thấu ký hiệu màu xanh xâm nhập vào linh hồn hấn.

Nhưng bất luận măng xà cố gắng cỡ nào, cũng không thể công phá tầng phòng hộ kiên cố của Lạc Hà. nhiều nhất Chỉ có thể làm hấn ngừng tiếp tục hủy diệt Huyền U Thiên Ma cùng Hỏa Phượng Hoàng.

Trong lúc hai người đang giao đấu linh hồn kinh tâm động phách, phía Trương Hằng lại gặp phải trở ngại không nhỏ.

- Hi hi, tiểu đệ đệ. chạy nhanh như vậy làm gì. chẳng lẽ sợ tỷ tỷ ăn đệ hay sao?

Trương Hằng cùng Từ Huyền mới bay ra trăm dặm. một thân hình hồng nhạt như quỷ mị cản đường đi của bọn họ.

Người nói chuyện là một nữ tử thiên kiều bá mị, mặc váy dài màu hồng nhạt, dung mạo câu hồn đoạt phách, làn da tuyết trắng má ửng hồng đối diện Trương Hằng, đôi mắt như sóng nước mùa xuân lộ ra dụ hoặc vô hạn. tựa như động không đáy làm người ta hăm sâu vào trong.

Nữ tử này chính là Mị Ảnh Hoàng một trong bốn đại Hoàng giả thế giới Yêu tộc. Nếu người cho rằng nàng Chỉ là một hồ ly tinh am hiểu thuật mị hoặc, vậy thì sai lầm to. mị hoặc không phải sát chiêu chân chính của nàng.

Đối với Trương Hằng cùng Từ Huyền cấp bậc Hóa Thần Kỳ. mị hoặc hay mỹ sắc bình thường, gần như không có bao nhiêu tác dụng với họ.

Dù sao cũng là người tu tiên, nếu ngay cả chút thứ như thế cũng không thể kháng cự. còn không bằng lấy một khối đậu hủ đập đầu chết cho xong!

Chẳng qua. động tác kế tiếp của Mị Ảnh Hoàng, lại làm bọn họ kinh ngạc không thôi.

Xoàn xoạt....

Một cánh tay Tuyết trắng chậm rãi cõi bỏ thất lưng lụa trên vòng eo nhỏ nhắn, váy dài hồng nhạt tuôn ra. bày ra một cảnh xuân quang rung động lòng người...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

419. Chương 415: Phá Huyễn.

Trong không khí lơ lửng một cỗ mê hương lay động lòng người, chút mùi hương tím nhạt tản ra bằng mắt thường có thể thấy được. Mỹ nữ tuyệt sắc trước mắt cõi bỏ chiếc váy, dần dần rút đi xiêm ý. lộ ra một mảnh xuân quang dụ hoặc lòng người: làn da tuyết trắng sáng bóng, vòng eo duyên dáng mê người, đôi chân phần ngọc như ngó sen, cùng với núi đôi nửa che nửa hở và vùng tam giác thần bí mơ hồ...

Dung mạo tuyệt sắc làm người ta kinh diễm, đôi má đồng tiền nở rộ xinh đẹp mà không yêu mị. đôi mắt sáng cầu hôn đoạt phách như chiếc hồ không đáy, làm cho người ta tiếc thương vô hạn.

Không khí khẽ rung động, nữ tử tuyệt sắc nửa nằm trên chiếc giường mềm mại nơi khuê phòng tao nhã, trong phòng đốt đàn hương tỏa khói mơ hồ. chiếc bàn trang điểm tinh xảo trước giường, tựa như khuê phòng thiên kim tiểu thư nơi thế tục.

- Tới đây...

Nữ tử tuyệt sắc mặt cười ửng hồng, vươn ngón tay trắng nõn về phía Trương Hằng, đôi môi đỏ mọng mềm mịn khẽ mở. lộ ra hàng răng ngọc trắng bóng, miệng nhỏ anh đào phun ra làn hơi như hoa lan say đắm lòng người...

Trương Hằng nhàn nhạt nhìn nữ tử trước mắt. thời điểm bắt đầu ánh mắt còn có chút say đắm. nhưng Khoảnh khắc liền tiêu tán.

- Chút tài mọn. loại pháp thuật này dùng để đối phó tu sĩ cấp thấp có lẽ còn được...

Nhẹ nhàng nâng Pháp bảo thông linh Phá Không Kiếm, ánh mắt Trương Hằng hiện rõ sát khí, nhẹ nhàng vung lên trước nữ tử tuyệt sắc.

Xẹt!

Một đạo tia chớp màu bạc xẹt qua hư không, nháy mắt chém nát cảnh tượng trước mắt. Khuê phòng cùng với nữ tử tuyệt sắc trước mắt, lập tức chém thành hai nửa.

Tiếp đó như một bức tranh vẽ, cảnh tượng mà Trương Hằng chứng kiến vỡ thành vô số mảnh nhỏ biến mất trong không khí

Cảnh tượng trước mắt lại thay đổi, Trương Hằng cảm giác thân thể của mình đang bị một đôi tay tuyết trắng ấm áp nắm lấy, nữ tử tuyết sắc nửa thân Trần đôi mắt sáng mê ly ôn nhu đang thâm tình nhìn mình. Nữ tử tuyết sắc vươn đôi tay ngọc, muốn cởi bỏ quần áo của Trương Hằng.

Trương Hằng không khỏi khẽ hừ một tiếng, đẩy nữ tử trước mắt ra, tiếp đó không chút lưu tình đâm ra một kiếm.

Tia chớp bạc chợt lóe, nữ tử tuyết sắc trước mắt bị một kiếm xuyên thủng ngực.

- Vì sao huynh đối xử với muội như thế...

Bỗng nhiên nữ tử tuyết sắc biến thành bộ dáng Ninh Tuyết Dung, khuôn mặt tái nhợt, lộ ra thần sắc ủy khuất U oán. máu đỏ sẫm chảy ra từ ngực nàng rơi xuống mặt đất. nhuộm đỏ một tầng đất. mang theo hàm ý đau lòng.

- Bộ dạng giống ý như đúc, nhưng thần vận lại có chênh lệch nhất định. Trọng yếu hơn là Tuyết Dung chưa bao giờ chủ động thân Thiết với ta như vậy, lại càng không đậm mỹ như người...

Trên mặt Trương Hằng mang theo trào phúng. Ninh Tuyết Dung một thân áo trắng diễm đạm như tiên chợt lóe qua đầu hần thuần khiết không nhiễm hạt bụi cùng khí chất diễm đạm, khác biệt một trời một vực với Ninh Tuyết Dung trước mắt.

-Hi hi hi...

"Ninh Tuyết Dung" cười nhợt nhạt, khí tức yêu mị thoáng cái biến mất, một thân áo trắng không dính hạt bụi, đôi mắt lộ ra một cổ tĩnh lặng, chớp mắt biến hóa thành Ninh Tuyết Dung ở trong cảm nhận của Trương Hằng.

- Đây...

Trương Hằng giật mình không thôi, nhưng lý trí nói cho hắn. "Ninh Tuyết Dung" trước mắt là giả.

Nâng Phá Không Kiếm, Trương Hằng chuẩn bị vùng kiếm.

- Người thật sự có thể giết ta sao? Nếu để cho Tuyết Dung biết, nhất định sẽ làm nàng vô cùng đau lòng...

Ninh Tuyết Dung cách đó không xa cúi nửa chiếc váy. khóe miệng lộ ra vẻ cười lạnh.

Trương Hằng vừa định nói. liền cảm thấy nguy cơ buông xuống, bên tai mơ hồ nghe được Giao Long Hoàng cười to cùng Từ Huyền kêu gọi.

- Không ngờ ta lại rơi vào ảo cảnh...

Trương Hằng bình tĩnh đại ngộ. trong mắt chợt lóe lệ quang.

- Dù là ảo cảnh, người cũng không thể đi ra ngoài, tu sĩ Hóa Thần hậu kỳ trở xuống, gần như không thể ngăn cản Vô Áo Mộng Cảnh của ta...

Nữ tử đối diện nhàn nhạt nói:

- Nhân sinh như giấc mộng, người cần gì phải trở về thế giới giết chóc tàn khốc kia? Còn không bằng ở lại chỗ ta, cùng ta hạnh phúc đến già.

- Ta khinh!

Trương Hằng dùng ánh mắt hèn mọn xẹt qua mặt nữ tử trước mắt, trong mắt nhộn nhạo một mảnh ánh bạc nhu hòa.

Khoảng khắc, hần tiến vào trong cảnh giới Thần Linh Nhân nhìn thấu vạn vật thế gian. Ảo cảnh chồng chất trước mắt hóa thành mảnh nhỏ biến mất khỏi ánh mắt Trương Hằng.

Không gian chân thật hiện ra trước mặt Trương Hằng.

Cách đó một trượng, Trương Hằng cùng Mị ảnh Hoàng đứng giữa hư không, ánh mắt đối diện.

Thần Linh Nhân lóe ra ánh bạc va chạm cùng đôi mắt lóe ra mây tím mông lung.

Vù!

Đôi mắt Trương Hằng bắn ra một đạo ánh sáng màu bạc hư vô, đánh trúng vào mắt Mị Ảnh Hoàng phủ mây tím mỏng lung.

Ầm!

Thân thể Mị Ảnh Hoàng chấn động, trong ánh mắt hiện lên vẻ không tin được, khóe miệng tràn ra một mảnh máu tím. tâm thần bị tổn hao!

- Làm sao có thể được...

Mị Ảnh Hoàng lẩm bẩm nói. nàng không thể hiểu được Trương Hằng là tu sĩ mới vào Hóa Thần Kỳ. vì sao có thể chuyển bại thành thắng, ở thời khắc mấu chốt đánh bại tinh thần của nàng.

Ầm! Ầm!

Bốn phía vang vọng những tiếng nổ tung. Từ Huyền khổng chế một khối bia màu xanh dài ba trượng ngăn cản công kích mãnh liệt của Giao Long Hoàng.

Xùy! Giao Long Hoàng ở trạng thái nửa người nửa giao, thân hình cực kỳ linh hoạt, kim lân trên người lóe lên. long trảo bắn ra hàn quang xẹt qua những vết trảo thật lớn trong hư không, đánh lên bia đá màu xanh phát ra một trận đang đang đang.

Từ Huyền liên tục biến hóa pháp quyết. không dám rời xa Trương Hằng đang quyết đấu cùng Mị Ảnh Hoàng, tránh cho Giao Long Hoàng thừa dịp lao vào.

Vừa thấy Trương Hằng tỉnh lại. Từ Huyền mừng rỡ vội hô:

- Trương đạo hữu, mau lui lại...

Trương Hằng gật đầu. thần thức xẹt qua một phía khác, phát hiện chiến đấu giữa Hắc Ma Hoàng cùng Lạc Hà đang ngày càng kịch liệt, mây đen quay cuồng trên bầu trời, thiên địa linh khí lấy hai người làm trung tâm hình thành một lốc xoáy khổng lồ nửa đen nửa xanh.

Động tác giữa hai người nhìn nhẹ nhàng như không, ẩn chứa uy thế lại làm tu sĩ Hóa Thần Kỳ bình thường phải ngược nhìn.

Vù!

Trương Hằng thi triển Ngân Quang Thiểm Thuật, cùng Từ Huyền chạy về phía Triệu quốc.

- Muốn chạy?

Giao Long Hoàng phát ra một trận cười lạnh, trong một mảnh ánh vàng chói lọi, thân hình đột nhiên hóa thành một con Hoàng Kim Giao Long dài đến ba mươi trượng. Theo hần hiện thân, một cổ long uy lẫm liệt phủ xuống mảnh không gian này, tiếng rồng ngâm vang vọng trời cao.

Vù!

Thân Hoàng Kim Giao Long khổng lồ hóa thành một thanh kiếm nhọn vàng chói, như thuận Chỉ chớp mắt bay đến trước mặt Trương Hằng cùng Lạc Hà, bóng ma to lớn bao trùm hai người.

Xẹt....

Vươn ra móng vuốt rồng to hơn cả người Trương Hằng, kéo theo một cổ kim quang chói mắt, nhanh như chớp đâm vào gáy của hắn.

Bụp!

Trương Hằng có thể cảm nhận được uy lực ẩn chứa trong một kích này. một cái tiểu na di biến mất trong khu vực đó. xuất hiện ở ngoài hai mươi dặm.

Lần trước Giao Long Hoàng ở hình thái bản tôn gần như miếu sát Trương Hằng. đủ thấy thực lực mạnh mẽ cỡ nào. Dù là Trương Hằng lúc này có Pháp bảo thông linh, cũng rất khó chiến thắng đối phương.

Nhưng mà, Trương Hằng vừa thuận di lại đây. một đạo tử điện rét buốt đã tới trước người.

- Mị Ảnh Hoàng...

Trương Hằng không ngờ tốc độ của đối phương nhanh đến cảnh giới này. gấp gáp phải dùng Phá Không Kiếm chắn trước người.

Vù!

Mị Ảnh Hoàng chớp một mảnh tàn ảnh trong hư không, lại tránh qua Phá Không Kiếm của Trương Hằng. bàn tay ngọc đánh vào ngực Trương Hằng.

Trương Hằng giật mình không thôi, ánh mắt nghiêm lại. trên người bùng lên một mảnh ngân diễm, cùng lúc há mồm phun ra một xạ tuyến trong suốt màu bạc - Phá Diệt Thần Quang.

Mị Ảnh Hoàng lập tức rơi vào hoàn cảnh tiến lùi không xong, nhưng làm yêu thú Hóa Thần Kỳ. nàng làm sao sợ tác chiến cận thân với tu sĩ một nhân loại?

Xùy....

Cánh tay ngọc của nàng đột nhiên ngưng kết thành cánh tay hồ ly đầy lông xù. móng vuốt sắc bén chọc thủng không khí, mang theo một cỗ tử mang lưu động trực tiếp đâm vào ngực Trương Hằng.

Trương Hằng cười lạnh một tiếng. Linh hạch trong cơ thể sáng ngời, mặt ngoài thân thể xuất hiện một mảnh lôi điện màu tím cùng ngọn lửa đỏ rực. bùng lên một mảnh hào quang ba màu sáng chói.

Ầm!

Móng vuốt của Mị Ảnh Hoàng đánh trúng ngực trái của Trương Hằng. lập tức một mảnh hào quang ba màu mãnh liệt: ngân diễm, tử lôi, thâm diễm, hóa thành một đoàn dài lao vào thân thể nàng.

Cùng lúc, xạ tuyến màu bạc phun ra từ miệng Trương Hằng đánh trúng đầu Mị Ảnh Hoàng.

Phốc!

Hào quang ba màu điên cuồng ăn mòn thân thể Mị Ảnh Hoàng, đầu của nàng cũng bị chọc thủng một cái lỗ máu.

Nhưng ngực trái của Trương Hằng cũng bị một vuốt của yêu thú Hóa Thần Kỳ đâm thủng, trái tim tan vỡ, thân thể bất lực rơi xuống.

- Tê....

Dung mạo tuyệt cùng chiếc váy hoa lệ của Mị Ảnh Hoàng bị hào quang ba màu phá hoại không ra hình dạng, lỗ máu trên đầu đang phun máu.

Nàng phát ra một tiếng kêu gào thảm thiết, đột nhiên bao phủ trong một quả cầu ánh sáng màu tím.

Quả cầu tím lúc co lúc giãn nở. một cỗ khí tức áp lực truyền ra từ bên trong làm người ta lông tóc dựng đứng!

- Trương đạo hữu...

Từ Huyền nóng vội thuận di tới. vừa chuẩn bị ra tay. một cái bóng ma khổng lồ phủ xuống.

Vù!

Hoàng Kim Giao Long dài đến ba mươi trượng, miệng phun ra một ngọn lửa lóe ánh vàng.

Ngọn lửa vừa hiện ra trong hư không, liền phát ra một trận rung động đặc thù, một đoàn sóng khí vàng quét qua cả khu vực.

Trên người Từ Huyền ngưng kết một kiện chiến giáp màu xanh do pháp lực cô đọng thành, bị đoàn sóng khí màu vàng kia quét qua mặt ngoài chiến giáp lập tức xuất hiện vô số vết rách.

Khủng bố nhất vẫn là ngọn lửa bản mạng bắn ra ánh sáng vàng kim của Hoàng Kim Giao Long, lộ ra một cỗ uy hiếp chí mạng đâm thẳng vào linh hồn.

Ngọn lửa này gần như theo sát sau đoàn sóng khí màu vàng ập tới. mục tiêu chính là Trương Hằng đang rơi xuống.

Oong

Ngọn lửa màu vàng rơi xuống đột nhiên run lên. thể tích to ra gấp mấy lần như một cái thớt màu vàng khổng lồ. truyền ra một cỗ khí tức hủy thiên diệt địa.

Từ Huyền theo bản năng té ra ngọc bài màu xanh bắn ra hào quang trong tay.

Ngọc bài màu xanh chắn trước người Trương Hằng, hóa thành một bức tường lớn màu xanh cao mấy trượng. Phốc!

Ngọn lửa màu vàng nổ tung trên bức tường xanh kia. một cỗ khí tức hủy diệt làm người ta run sợ sinh ra từ trung tâm vụ nổ.

Rắc!

Pháp bảo phòng ngự cấp bậc ngụy linh bảo bị nổ ra vô số vết nứt, tiếp đó liền tán lạc xuống đất.

Từ Huyền mặt như tro tàn. miệng phun máu tươi nhuộm đỏ vạt áo...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

420. Chương 416: Phân Thân Còn Lợi Hại Hơn Bản Tôn.

Thân thể thật lớn của Hoàng Kim Giao Long hạ xuống, dấy lên một tầng phong ba, khiến khu vực xung quanh Từ Huyền trở nên hôn ám vô cùng. Bắn vào Hỏa Diễm bản mạng của giao long cấp Thần thú, đã chấn nát Ngụy linh bảo của Từ Huyền.

Sắc mặt Từ Huyền trắng bệch, tâm thần tổn hao. Hắn ngàn vạn lần không ngờ được trong Tam Tinh Vực này còn có người dễ dàng phá hư một kiện Ngụy linh bảo.

Là loại pháp bảo quá độ giữa pháp bảo đỉnh cấp và Thông linh pháp bảo, Ngụy linh bảo bất kể là chất liệu hay uy lực đều viên siêu pháp bảo đỉnh cấp. Tu sĩ Hóa Thần Kỳ bình thường nếu muốn phá hư một kiện Ngụy linh bảo đều không phải là không thể nhưng kiên quyết không thể trong thời gian mà có thể làm được.

Sau khi sử dụng Hỏa Diễm bản mạng phá vỡ tinh bì màu xanh, Giao Long Hoàng phát ra một tiếng long ngâm chấn thiên, hóa thành quang ảnh màu vàng thật dài, chớp mắt lao tới trước mặt Trương Hằng. Trên đôi long giác tràn ngập kim quang, kéo dài ra một sợi tế tuyến màu vàng dài mấy trượng, chớp mắt quấn lấy Trương Hằng.

- Trương đạo hữu!

Từ Huyền kinh hô một tiếng, đánh ra từng đạo linh quang màu xanh, đánh trúng long lân màu vàng bên ngoài thân thể Giao Long Hoàng.

Ầm ầm ầm...

Long lân màu vàng không chút hao tổn gì, bên ngoài lưu chuyển một vàng quang mang màu vàng, bất kể là công kích vật lý hay pháp thuật đều có khả năng kháng cự rất mạnh.

Từ Huyền không khỏi hoảng sợ. Giao Long Hoàng hóa thành bản tôn không ngờ lại có thân thể cường hãn như vậy. Ngoại trừ đôi mắt có chút yếu ớt, trên người hắn không có chút sơ hở nào!?

Điều khiến người ta kinh hãi chính là yêu thú này cũng chỉ mới bước vào Biến Hóa Kỳ đỉnh cao mà thôi.

Bằng vào cấp bậc Biến Hóa Kỳ không ngờ tu sĩ Hóa Thần Trung Kỳ cũng không làm gì được. Đây là yêu thú phẩm chất như thế nào?!

Thần thú!

Một danh từ chấn kinh tâm hồn hiện lên trong lòng Từ Huyền.

Giao Long Hoàng trước mắt về mặt hình thái đã tiếp cận thần long trong truyền thuyết. Hoàng Kim Giao Long là vương giả trong Giao long, cũng là Thần thú!

Mặc dù không phải là Thần thú đỉnh cao nhưng Hoàng Kim Giao Long lại có thực lực vượt giai giết người, với tu vi Biến Hóa Kỳ đỉnh phong cũng dễ dàng chiến thắng tu sĩ nhân loại Hóa Thần trung kỳ. Mặc dù so với Thái Huyền chân nhân có tu vi Hóa Thần hậu kỳ và rất nhiều pháp bảo lúc trước, Giao Long Hoàng cũng không thể sánh bằng được nhưng vẫn có thể tranh phong.

Trơ mắt nhìn Trương Hằng bị sợi dây màu vàng quấn lấy, Từ Huyền cũng đành bất lực. Dù hấn dùng toàn lực cũng không thể tạo thành thương tổn quá lớn đối với Giao Long Hoàng, trừ khi hắn có được một kiện Thông linh pháp bảo.

Nhưng mà lúc này, Trương Hằng với trái tim vỡ vụn. đang như hấp hối đột nhiên nổi lên một tầng quang huy màu bạc, như Hỏa Diễm hùng hực.

Thành thịnh!

Mang theo một lực lượng thật lớn, sợi dây nhỏ từng khiến Trương Hằng không thể động đậy đứt ra từng đoạn.

Ầm!

Những quang điểm màu bạc quanh thân thể Trương Hằng sáng lên như đom đóm, bốc cháy quang huy mãnh liệt, khiến khí thể trên người hắn ngưng tụ tới cực điểm, giống như thiên thần phụ thể.

Dục Hỏa Trọng Sinh!

Ở thời khắc này, tất cả thương thế trên người Trương Hằng đều đang nhanh chóng khôi phục với tốc độ khó tin, da thịt bị phá vỡ liền nhanh chóng khôi phục lại.

- Đáng chết! Lại là Bất Tử Thân...

Giao Long Hoàng cảm thấy giận dữ, quơ long trảo thật lớn, hung hăng đánh về phía Trương Hằng đang khôi phục.

Ầm!

Còn chưa tiếp cận được Trương Hằng, thân thể to lớn của Giao Long Hoàng đã bị một cỗ lực lượng không thể kháng cự bắn ra xa mấy trượng, tình hình cũng tương tự như lần trước.

Bá!

Khí thể trên người hắn còn chưa ổn định, Trương Hằng đã liền thuận di, xuất hiện trên đỉnh đầu Giao Long Hoàng, Phá Không Kiếm trong tay hóa thành một đạo hư ảnh, đâm về con mắt còn lại của Giao Long Hoàng.

Giao Long Hoàng từng bị hấn chọc mù một con mắt, lần này sao có thể để hắn như ý được, giao thân liền lay động, đồng thời nhắm hai mắt lại.

Khanh!

Phá Không Kiếm đánh lên long lân, phát ra âm thanh kim chúc giao nhau. Nhưng long lân vô cùng cứng rắn của Giao Long Hoàng cũng bị chém xước, một mảnh máu tươi tóe ra.

Theo một trận lay động của Giao Long Hoàng, Trương Hằng ở trên đỉnh đầu hắn cũng rất khó có thể bảo trì thăng bằng, thân thể khẽ lay động, miễn cưỡng không bị rơi xuống mặt đất.

- Từ đạo hữu, ngươi có thể rời đi trước đi. Mục tiêu của hai yêu thú này chính là ta thôi...

Trương Hằng vội vàng truyền âm cho Từ Huyền.

Lần phong sát ma đầu này cũng không chân chính có quan hệ tới lợi ích Từ Huyền, Trương Hằng không muốn vì vậy mà khiến đối phương bỏ mạng. Hơn nữa liên tục mất đi hai kiện pháp bảo, lại không có Thông linh pháp bảo thì Từ Huyền rất khó tạo thành thương tổn cho Hoàng giả Yêu tộc như Giao Long Hoàng.

Thần sắc Từ Huyền phức tạp nhìn Trương Hằng một cái, cũng không từ chối, truyền âm lại nói:

- Trương đạo hữu bảo trọng! Ta sẽ ở Cực Diễm Môn chờ người thắng lợi trở về. Vạn nhất người không thể về được, Từ chỗ ta hứa sinh thời sẽ thủ hộ thật tốt cho Cực Diễm Môn người...

- Cảm tạ...

Trương Hằng có chút cảm động, vội vàng đáp lại một câu rồi tiếp tục sinh tử giao chiến với Giao Long Hoàng. Phá Không Kiếm mỗi lần huy động đều lưu lại

một vết máu trên người Giao Long Hoàng.

Thần thức xẹt qua toàn trường một cái, Từ Huyền hóa thành một đạo thanh hồng, bay nhanh về phía chân trời.

Từ Huyền vừa rời đi không lâu, Mị Ảnh Hoàng các đó không xa biến thành một quang cầu màu tím, nhanh chóng co rút lại cực hạn.

Rốt cục ở một khắc này, quang cầu màu tím đột nhiên nổ tung, hiện ra một con hồ ly màu hồng phấn cao tới một trượng.

Trên thân cự hồ này lưu chuyển tử quang, tản mát ra một cỗ mùi hương kỳ dị. Một đôi mắt ẩn chứa Cừu hận sâu sắc, đảo qua toàn trường, lập tức tập trung trên người Trương Hằng.

Nó hóa thành một đạo kinh hồng màu tím, chớp mắt bay tới trên đỉnh đầu Giao Long Hoàng, phun ra một mảnh tử vụ, hướng về Trương Hằng phủ lấy.

Trương Hằng khê cau mày, Phá Không Kiếm trong tay mang theo một âm thanh như sấm sét, một đạo kiếm khí màu bạc mang theo lôi điện màu tím liên phá tan hết tử vụ ập tới.

- Thần thông lôi điện...

Con cự hồ màu hồng nhạt hiện lên vẻ bức bối. Lúc trước, nàng ta cận chiến với Trương Hằng từng gặp phải thần thông này. Nhưng lần này, nhưng lúc này, thần thông lôi điện lại gia trì trên Thông linh pháp bảo, uy lực kinh người, ngay cả tuyệt kỹ sở trường của nàng cũng rất khó có tác dụng.

Ngay khi Trương Hằng đang giao phong với con cự hồ này, Giao Long Hoàng đã gầm lên một tiếng giận dữ, khiến Trương Hằng và cự hồ đều phải lùi ra sau.

Trương Hằng thấy tình thế không ổn, hóa thành một đạo hồ quang màu bạc, mang theo tiếng sấm sét, lóe ra ngoài trăm trượng, tránh thể giáp công mạnh mẽ của hai Yêu Hoàng.

Đối mặt với bất cứ một người nào trong bốn đại Vương giả của thế giới Yêu tộc, Trương Hằng cũng không thể ứng phó được. Nếu không phải vì Trương Hằng cực kỳ am hiểu phòng ngự, cộng thêm Thông linh pháp bảo Phá Không Kiếm trong tay, hẳn sợ rằng rất khó có thể kiên trì được vài hiệp.

Nhưng mà thân thể Trương Hằng còn chưa ổn định, hai tên kia đã nhanh chóng ép tới hai bên.

Trong lòng Trương Hằng hơi giật mình, không khỏi cười khổ. về mặt tốc độ, so với hai kẻ này, bản thân hẳn cũng không có chút ưu thế đáng nói nào. Dù hẳn xuất ra Lưu Tinh Độn cường đại hơn thì cũng khó có thể trốn thoát khỏi sự truy kích của hai Yêu hoàng biến thái trước mặt.

Bá bá!

Trương Hằng đột nhiên từ một phân thành hai, hiện ra bản tôn cùng phân thân.

Giao Long Hoàng thấy vậy không khỏi cười lạnh:

- Chẳng lẽ ngươi thật đúng là muốn lấy một địch hai?! Ha ha ha...

Đôi mắt của con cự hồ hiện lên một tia chần chờ, cũng không lập tức động thủ.

Hai Trương Hằng đứng lặng yên giữa hư không, yên lặng không nói gì.

Chỉ thấy trong tay phân thân Trương Hằng xuất hiện một thanh phi kiếm với kim quang lưu chuyển, dật tán ra một cỗ khí tức cực kỳ lạnh lẽ, kiếm khí tiểu tiểu.

Kiểm này chính là Trấn sơn Chí bảo của Kim Kiếm Môn - Huy Hoàng Kiếm!

Lúc trước, Cực Kiếm chân nhân bằng vào tu vi Kết Đan Kỳ và thanh kiếm này đã suýt lấy mạng Trương Hằng.

Khi lần thứ hai trở lại Cửu Kiếm Môn, Trương Hằng giết chết Cực Kiếm chân nhân, lấy được thanh pháp bảo không rõ cấp bậc này. Ngoài ra còn chiếm được một ngọc giản phong cách cổ xưa, ghi lại Kiếm tu pháp quyết Huy Hoàng Kim Nguyên Kiếm Quyết.

Lúc ấy, Trương Hằng không chỉ phát hiện ra Huy Hoàng Kiếm không tầm thường mà ngay cả Huy Hoàng Kim Nguyên Kiếm Quyết cũng vô cùng thâm ảo. Bởi vì bản tôn phải tu luyện rất nhiều thần thông, Trương Hằng dứt khoát giao cho phân thân tu luyện Huy Hoàng Kim Nguyên Kiếm Quyết này.

Giờ phút này, Huy Hoàng Kiếm trên tay phân thân Trương Hằng có khí tức không kém chút nào so với nguyên linh bảo.

Từ khi phân thân có được Huy Hoàng Kiếm và tu luyện Huy Hoàng Kim Nguyên Kiếm Quyết, uy lực của thanh kiếm này gia tăng từng chút một. Đây là thành tựu lớn nhất mà phân thân thứ nhất của Trương Hằng đạt được trong mấy năm gần đây.

Hưu

Phân thân nắm Huy Hoàng Kiếm, nhoáng lên đã chém ra một Kiếm về phía cự hồ, mang theo một mảnh lôi quang màu tím.

Sắc mặt cự hồ khê biến, sau đó cười lạnh. Thân thể cao tới cả trượng liền biến mất tại chỗ.

Phốc!

Một trảo thật lớn đã xuyên qua phân thân Trương Hằng.

Ngân quang rung động, phân thân Trương Hằng không chút để ý tới công kích của cự hồ, vẫn huy Huy Hoàng Kiếm trong tay chém về phía đối phương. Những nơi lôi quang màu tím đi qua, một mảnh tử vụ liền tiêu tan.

Con cự hồ này cảm thấy cả kinh, thân hình lại hư không tiêu thất, gia tăng khoảng cách với phân thân Trương Hằng, ánh mắt nghi hoặc nhìn Trương Hằng.

Phân thân Trương Hằng vô hỉ vô ưu, ngân quang lưu động quanh thân, đang nhanh chóng tu bổ vết thương trên người.

Phân thân dù sao cũng không phải là thực thể chân chính, cho nên chỉ cần linh lực vẫn đủ thì có thể vĩnh viễn chiến đấu.

Từ một mặt nào đó mà nói. phân thân Trương Hằng chỉ cần đủ linh lực cung ứng thì khả năng sinh tồn còn mạnh hơn bản tôn, dù lực công kích có thể yếu hơn một chút.

Bá!

Miệng vết thương còn chưa chữa trị xong, phân thân Trương Hằng đã thi triển Tiểu Na Di, mang theo lôi quang truy kích con cự hồ. Huy Hoàng Kiếm trong tay lại được chém ra.

Có được thần thông sánh ngang Bất Tử Thân, phân thân Trương Hằng lại có thêm Huy Hoàng Kiếm cấp Nguyên linh bảo, thần thông lôi điện khắc chế Mị Ảnh Hoàng nên trong thời gian ngắn đủ để địch lại Mị Ảnh Hoàng.

Thấy vậy, Trương Hằng không khỏi mừng rỡ, trong lòng đột nhiên sinh ra một cỗ chiến ý dào dạt...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

421. Chương 417: Phệ Thiên Mãng.

Phân thân Trương Hằng vừa lúc khắc chế được Mị Ảnh Hoàng với tốc độ gia tăng, điều này khiến bản tôn Trương Hằng thở phào một hơi nhẹ nhõm.

Ở một mức độ nào đó mà nói thì uy hiếp của Mị Ảnh Hoàng đối với Trương Hằng còn lớn hơn Giao Long Hoàng vì tốc độ của đối phương thật sự quá nhanh, nhanh đến độ Trương Hằng rất khó phòng ngự.

Mà làm yêu thú Hóa Thần Kỳ, công kích của đối phương rất mạnh, Trương Hằng cũng không thể dùng thân thể cứng rắn đối kháng, trừ khi hắn tu luyện tới cảnh giới tầng ba rất cao.

Cũng may Mị Ảnh Hoàng tuy rằng cường đại vô cùng nhưng không phải là không có sơ hở, qua mấy lần giao chiến, Trương Hằng phát hiện công pháp tu luyện của nó bị thần thông lôi điện khắc chế. Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu khiến phân thân Trương Hằng có thể chống đỡ được trong thời gian ngắn.

Nếu phân thân đã có thể chia sẻ một nửa áp lực cho mình, trong lòng bản tôn Trương Hằng đột nhiên sinh ra một cỗ chiến ý, quyết chiến tới cùng với Giao Long Hoàng trước mắt. Nguyên nhân chính cũng là do hắn dù muốn chạy cũng không thể thoát được khỏi tay đối phương.

Đồng thời Trương Hằng cũng tin tưởng bằng vào thực lực của Lạc Hà, hắn có thể chiến thắng Yêu tộc chí cường Hắc Ma Hoàng. Mặc kệ nói thế nào, bản tôn Lạc Hà cũng là tiên nhân, chiếm được rất nhiều ưu thế về mặt cảnh giới.

Bá!

Trương Hằng lại thi triển Tiểu Na Di, bay về phía đỉnh đầu Huyết Giao Long, huy động Phá Không Kiếm, bắt đầu tiến hành công kích như bão táp tới thân thể khổng lồ không mấy linh hoạt của đối phương.

Giao Long Hoàng giận dữ, giao thân khổng lồ lay động, đồng thời còn sinh ra quang huy màu vàng cường đại, ý đồ bức Trương Hằng hạ xuống.

Nhưng Trương Hằng sao lại có thể để nó như ý?!

Sự cường đại của bản tôn Giao Long Hoàng đúng là không thể hoài nghi. Bất kể là công kích, tốc độ hay lực phòng ngự đều đạt tới cảnh giới hoàn mỹ.

Sơ hở duy nhất của nó chính là thân thể quá khổng lồ, không đủ linh hoạt. Một khi Trương Hằng rơi ra khỏi người hắn thì sẽ gặp phải uy hiếp rất lớn.

Đình đình, phốc phốc...

Trên người Trương Hằng nổi lên một mảnh Hỏa Diễm màu bạc, ngăn cản công kích bằng quang huy màu vàng của Giao Long Hoàng. Phá Không Kiếm trên tay cũng liên tiếp công kích.

Mỗi lần công kích tuy rằng chỉ lưu lại vài đạo vết máu trên long lân nhưng duy trì lâu dài, dù thân thể Giao Long Hoàng có cường hân cũng không thể chịu đựng nổi.

Thân thể Giao Long Hoàng nhanh chóng xệt qua xệt lại trên bầu trời, thi thoảng lại cao thấp quay cuồng, giãy ngang giãy dọc, phát ra từng trận long ngâm kinh thiên. Ở ngoài cả chục dặm vẫn có thể nghe được tiếng rít gào phẫn nộ và oán hận.

Dưới tình huống như vậy, Trương Hằng không thể không tiêu phí hơn nửa tâm lực để đề phòng Giao Long Hoàng bỏ rơi, tần suất công kích và độ chính xác cũng kém đi. Nhưng dù sao vẫn có thể nói hắn đang chiếm thượng phong.

Tuy nhiên, một khi có sơ sẩy, Trương Hằng chắc chắn cũng sẽ gặp phải công kích trí mạng của Giao Long Hoàng.

Cách chiến trường bên này chừng mấy chục dặm, Lạc Hà và Hắc Ma Hoàng đang giao phong, vẫn không phân được cao thấp.

Hai mắt Lạc Hà nhắm chặt, quanh thân lay động một đám phù văn màu xanh, rung động như ngọn lửa, sinh ra một cỗ lực lượng kháng cự linh hồn vô hình.

Mà Hắc Ma Hoàng phát ra hư ảnh mãnh xà cực lớn, đôi mắt bắn ra từng đạo lực mang, đang giao tranh với phù văn màu xanh quanh thân Lạc Hà, sinh ra một cỗ trùng kích tinh thần vô hình, dạt tán về bốn phía.

Nếu lúc này có tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ở nơi này, hơn phân nửa sẽ không thể chạy thoát, vền vẹn chỉ là dư ba giao phong tinh thần cũng đủ chấn nhiếp tu sĩ Hóa Thần Kỳ rồi.

Hắc Ma Hoàng và Lạc Hà cách nhau mấy trượng, giằng co nhau, im lặng không nói.

Tuy nhiên, Giao Long Hoàng ở xa xa lại truyền tới những tiếng long ngâm chấn thiên, khiến bọn họ chú ý.

Hai người nhìn nhau, đồng thời phân ra một chút tâm thần, dùng thần thức quét qua tình huống bên kia, phát hiện ra Trương Hằng lấy một địch hai, đối kháng với công kích của hai đại Hoàng giả của thế giới Yêu tộc.

Theo lý thuyết, Trương Hằng đối phó với một Yêu Hoàng cũng đã rất khó khăn rồi, huống hồ lấy một địch hai.

Nhưng chuyện xảy ra trước mắt đã cho thấy Trương Hằng chẳng những đối kháng được công kích của hai người mà mơ hồ còn chiếm được thể thượng phong.

Tốc độ của Mị Ảnh Hoàng tuy rằng cực nhanh nhưng phân thân Trương Hằng cũng không trốn tránh công kích của nó. Người đánh ta một cái ta chém người một kiếm. Mị Ảnh Hoàng cũng không dám dùng thân thể cứng rắn đối kháng Huy Hoàng Kiếm có kèm theo thần thông lôi điện.

Nhất thời, Mị Ảnh Hoàng không thể làm gì được phân thân Trương Hằng. Dù sao nó cũng không có thể chất như Bất Tử Thân, lực phòng ngự cũng không cường hàn như Giao Long Hoàng.

Mà bản tôn Trương Hằng lại gắt gao bám lấy thân thể khổng lồ của Giao Long Hoàng, không chịu rời ra, ôm tư tưởng “dây tích mỏng phát” huy động Phá Không Kiếm thì thoảng chém vài cái khiến Giao Long Hoàng gào rít không thôi!

Có thể nói Trương Hằng đã tận dụng tốt sơ hở của hai Yêu Hoàng, nhất thời không bị lâm vào hạ phong.

Loại tình huống này khiến trong lòng Lạc Hà mừng rỡ trong khi Hắc Ma Hoàng đối diện lại trầm mặc không nói, chắc rằng trong lòng cũng không thấy thoải mái.

Chi chi

Ngay một khắc này, Tụ Lý Càn Khôn của Lạc Hà nổi lên một động khẩu màu xám, truyền tới một tiếng phượng minh chấn thiên, phóng thẳng lên cao, khiến lòng người run sợ, cũng lộ ra chút hàn ý bi thảm.

Ầm!

Một mảnh Hỏa Diễm màu xanh nhạt khủng bố chói mắt từ trong động khẩu này nổ tung.

Ổng tay áo Lạc Hà bị đánh thành mảnh nhỏ, khoe miệng tràn ra một chút máu tươi.

Sau đó, động khẩu màu xám bị khí tức Hỏa Diễm đáng sợ kia phá vỡ, sóng nhiệt kinh thiên quét ra cả phạm vi mười dặm, bao phủ cả Lạc Hà và Hắc Ma Hoàng vào trong.

- Hỏa Phượng Hoàng...

Mị Ảnh Hoàng đang giao chiến với Trương Hằng lộ ra vẻ mặt ưu thương, hóa thành một đạo quang ảnh màu tím, tách khỏi cuộc chiến, nhìn về tình huống phía bên này.

Giao Long Hoàng cũng tạm đình chỉ giãy dụa, nhìn phía ảnh lửa tận trời kia. Cách xa mấy chục dặm vẫn có thể cảm nhận được sóng nhiệt kinh khủng kia.

Kết quả, trong Hỏa Diễm đầy trời, thân ảnh Hỏa Phượng Hoàng đã biến mất.

Từ nay về sau, Thế giới Yêu tộc ở Tam Tinh Vực sẽ mất đi một vị Yêu Hoàng thực lực cường đại.

Đứng ở trong Tụ Lý Càn Khôn, không ngừng bị công kích linh quang cường đại của Lạc Hà, không được bao lâu, Hỏa Phượng Hoàng cũng không thể kiên trì được, cho nên mới quyết định tự bạo như Lúc này.

- Ha ha ha...

Trong ánh lửa đầy trời, một mảnh hắc vụ ngưng tụ thành Huyền U Thiên Ma, phát ra một trận cười đắc ý, sau đó thuần di, bay ra ngoài trăm dặm.

Lạc Hà vừa muốn ra tay lại bị Hắc Ma Hoàng ngăn cản.

Hư ảnh mông xà cao tới mười trượng mở ra cái mồm to như chậu máu, phun ra một đoàn lực vụ thật lớn, bao phủ lấy Lạc Hà.

- Hôm nay, ngươi phải chết!

Chiếc nón tre trên đầu Hắc Ma Hoàng chợt vỡ tung, hiện ra một bộ mặt xấu xí tới cực điểm.

Khuôn mặt màu vàng xám khô quắt, còn đầy nếp nhăn, hai mắt màu đỏ tươi như máu, lộ ra lệ quang khiến người ta kinh hãi. Khuôn mặt này không có mũi và tai, cái miệng lại lóe ra hai chiếc răng nanh màu lục.

Vừa thấy bộ mặt này, ngay cả Lạc Hà cũng sửng sốt trong giây lát. Hiển nhiên đây là lần đầu tiên hắn thấy bộ mặt xấu xí như vậy.

Khuôn mặt Hắc Ma Hoàng cười lạnh, đột nhiên há miệng ra, ngửa mặt lên trời gào thét.

Trong mắt Lạc Hà, cái miệng như bồn máu của Hắc Ma Hoàng đang càng lúc càng lớn.

Đường kính ba tấc, một thước, một trượng, mười trượng...

Đường kính rộng tới mười trượng lớn như thế nào?! Đủ để nuốt cả một ngọn núi bình thường, khoảnh khắc nuốt được cả một căn nhà thật lớn ở địa cầu.

Hơn nữa, đường kính mười trượng này còn chưa phải là cực hạn, nó vẫn tiếp tục mở rộng ra.

Tê!

Long quyển màu đen cuồng bạo liên tục tàn sát phạm vi mấy chục dặm.

Ở trung ương long quyển này có một con cự mãng siêu cấp với hoa văn màu đen, dài tới cả trăm trượng.

Theo sự xuất hiện của nó, thiên địa này dường như cũng nhỏ bé hơn rất nhiều!

Mọi người nơi này đều chấn kinh.

Đây là quái vật như thế nào?! Đủ để xếp vào cấp hoang dã cự thú!

Hoàng Kim Giao Long vốn vô cùng khổng lồ ở trước mặt nó cũng trở nên quá bé nhỏ.

về phần đám tu sĩ nhân loại như Lạc Hà, Trương Hằng thì so với nó chỉ bằng một con kiến mà thôi!

Tê!

Con cự mãng siêu cấp này mở ra cái miệng to khổng lồ, lực hút vô cùng mạnh mẽ liên tục xuất hiện trong phạm vi trăm dặm.

Những cơn bạo phong tàn sát bừa bãi liên tục quét cả về phía Trương Hằng, Giao Long Hoàng và Mị Ảnh Hoàng khiến bọn họ cũng không thể ổn định được thân hình.

Hưu

Lạc Hà cũng không kịp chạy trốn, bị cự mạng siêu cấp này nuốt vào trong miệng.

Chạy trốn ra ngoài cả trăm dặm, Huyền U Thiên Ma nhìn chăm chăm vào cự mạng xa xa, không khỏi hít sâu một hơi khí lạnh:

- Phệ Thiên Mãng trong truyền thuyết... thật đáng sợ!

Phệ Thiên Mãng chính là Thần thú thời kỳ thượng cổ, nghe nói tu luyện tới đỉnh cấp sẽ có uy lực thôn phệ thiên địa, ngay cả tiên nhân gặp phải cũng phải thối lui.

Vừa thấy Hắc Ma Hoàng hiện ra bản tôn là Thần thú Phệ Thiên Mãng, đồng thời một ngụm nuốt luôn Lạc Hà, đám người Giao Long Hoàng liền mừng rỡ, thậm chí mọi chuyện đều đã được giải quyết!

Phệ Thiên Mãng che thiên cái địa sau khi nuốt Lạc Hà, cái đầu khổng lồ với hai con mắt như hai mặt trời lập tức nhìn về phía Trương Hằng và Huyền U Thiên Ma.

Lập tức Trương Hằng liền cảm thấy toàn thân như lâm vào băng quật, cứng ngắc và lạnh lẽo. Một cỗ khí tức tử vong ập thẳng tới linh hồn, thân thể cũng không nhúc nhích nổi.

Ầm!

Phệ Thiên Mãng làm nổi lên một mảnh mây đen cuộn cuộn, khiến cả khu vực như lâm vào bóng đêm.

Sau đó, nó lại mở miệng ra, lao về phía Huyền U Thiên Ma.

Mục tiêu của nó lại không phải là Trương Hằng!

Có lẽ giá trị của Huyền U Thiên Ma còn cao hơn cả Trương Hằng.

Hô!

Trương Hằng thở phào một hơi nhẹ nhõm, mồ hôi ướt sũng quần áo, âm thầm kêu may mắn. trong lòng cũng không khỏi lo lắng cho an nguy của Lạc Hà.

Cường đại như phân thân của Lạc Hà nhưng cũng bị Phệ Thiên Mãng nuốt vào bụng, Trương Hằng càng không thể kháng cự được!

Mà lúc này, Giao Long Hoàng và Mị Ảnh Hoàng cũng hóa thành hai đạo hào quang vàng và tím, ngăn cản trước sau Trương Hằng.

Mị Ảnh Hoàng không thêm để ý tới sự quấy nhiễu của phân thân, dùng tốc độ cũng đủ tránh né công kích của phân thân Trương Hằng.

Mà Giao Long Hoàng đã khôi phục lại hình thái nửa giao nửa long, bên ngoài thân nổi lên một tầng kim lân khải giáp, ánh mắt U lãnh nhìn chăm chăm bản tôn Trương Hằng.

Thấy vậy, Trương Hằng liền tròn tròn mắt.

Mị Ảnh Hoàng và Giao Long Hoàng dù sao cũng không phải là kẻ ngốc, đương nhiên sẽ không lưu lại sơ hở của mình cho Trương Hằng lợi dụng.

Khi hai đại Yêu Hoàng liên thủ cùng với nhau, Trương Hằng gần như không thể kiên trì được quá hai lần hô hấp.

- Một khi đã như vậy...

Trương Hằng hít sâu một hơi, hơi lắc mình đã hợp nhất phân thân với bản tôn lại.

Nếu đã không thể đánh thắng, chạy cũng không được thì Trương Hằng đành phải thi triển một loại bí thuật chưa từng sử dụng khi bước chân vào cảnh giới cổ tháp tầng hai...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----oo0oo-----

422. Chương 418: Đường Lang Bộ Thiên.

Từ khi tiến vào không gian cổ tháp tầng hai với vô số ngọc giản chứa các loại thần thông và bí pháp, Trương Hằng Chỉ lựa chọn những thứ tương đối phù hợp với mình mà thôi.

Trong số này còn có một loại bí thuật mà hắn chưa bao giờ sử dụng, chính là Đại La Kim Cương Thể, khi tu luyện tới mức tận cùng có thể khiến thân thể bất diệt, trở thành Thiên La Bất Diệt Thể.

Hiện tại, bí thuật này có thể đề cao năng lực phòng ngự của Trương Hằng trên diện rộng, là một loại kỹ năng bảo mệnh.

Từ sau khi thăng cấp cổ tháp tầng hai, Trương Hằng vẫn chưa từng sử dụng bí thuật này, bởi vì những địch nhân hắn gặp phải, hoặc dùng Lưu Tinh Độn để chạy trốn, hoặc hoàn toàn không thể chống cự.

Mà giờ phút này, đối mặt với hai đại vương giả của thế giới Yêu tộc Tam Tinh Vực, Trương Hằng trốn cũng không thoát, thắng cũng quá khó, liền Chỉ có thể dựa vào bí thuật này mà thôi.

Dưới sự kinh ngạc của Thạch Lâm hiển và Mị Ảnh Hoàng, phân thân và bản tôn Trương Hằng hợp lại làm một, sau đó đột nhiên nhắm hai mắt lại. Ngân quang trên người hắn cũng biến mất, thân thể rơi xuống mặt đất.

Chi chi

Nếu cận thận quan sát sẽ phát hiện bên ngoài thân thể Trương Hằng ngưng kết một quang mô màu bạc, trở thành một bộ phận của cơ thể Trương Hằng, cũng đang dần ngưng thật.

- Người này đang thi triển bí thuật...

Lệ quang lóe lên trong mắt Mị Ảnh Hoàng, hóa thành một đạo tàn ảnh, chớp mắt bay tới trước mặt Trương Hằng, một trảo đánh về phía đầu hắn.

Thình thịch!

Thân hình Trương Hằng nhoáng lên, vẫn tiếp tục rơi xuống. Đầu hắn bị chọc thủng một chút nhưng nhanh chóng bị quang mô màu bạc bao phủ lại.

- Cái này...

Về mặt Mị Ảnh Hoàng hoảng sợ, một kích của yêu thú Hóa Thần Kỳ vừa rồi Chỉ tạo thành một chút thương tổn rất nhỏ cho đối phương mà thôi.

Giờ phút này, lực phòng ngự của Trương Hằng đã không hề kém Giao Long Hoàng ở trạng thái bản tôn.

Chi chi—

Bên ngoài thân thể Trương Hằng có lưu chuyển những quang điểm màu bạc, khiến cho quang mô kia càng lúc càng ngưng thật, càng lúc càng dày.

Ầm!

Trương Hằng rốt cục hạ xuống đất, hai chân ngập cả nửa thước vào nền đất, sau đó không nhúc nhích mà đứng tại chỗ, những quang điểm màu bạc vẫn loạn vũ quanh thân, quang mô ngoài thân càng lúc càng dày và thực chất, như một kiện khinh giáp màu bạc.

Xoát!

Mị Ảnh Hoàng sửng sốt một lúc rồi lại lướt tới, một trảo đánh trúng ngực Trương Hằng.

Đỉnh!

Đốm lửa lóe lên, thân hình Trương Hằng vẫn không nhúc nhích đứng tại chỗ, vền vền Chỉ lưu lại một vết xước rất nông trước ngực nhưng chớp mắt đã khôi phục lại như cũ.

Lông tóc vô tổn!

Mị Ảnh Hoàng hoảng hốt, hiện ra vẻ mặt không thể tin nổi, nhìn chăm chăm Trương Hằng đang dần biến thành một pho tượng màu bạc.

- Sao lại như vậy?!

Giao Long Hoàng bay tới bên cạnh, vẻ mặt đầy nghi hoặc nhìn chăm chăm Trương Hằng như pho tượng bạc trước người.

- Người thử xem...

Mị Ảnh Hoàng lạnh lùng nói.

Giao Long Hoàng hừ lạnh:

- Trong thiên địa không có thần thông nào không bài trừ được. Chỉ cần chịu thương tổn đủ lớn thì đến cả trời cũng có thể xé rách.

Mị Ảnh Hoàng trầm mặc không nói gì, hơi trào phúng liếc nhìn hắn, chờ hắn ra tay.

Giao Long Hoàng hít sâu một hơi, thân thể nửa người nửa giao lưu chuyển một tầng kim huy chói mắt, vươn ra một long trảo, nổi lên kim quang, chậm rãi đâm tới Trương Hằng.

Khi tới gần Trương Hằng, tốc độ của long trảo đột nhiên gia tăng, giống như thiểm điện xẹt qua hư không, chớp mắt đã tới trước mặt Trương Hằng.

Keng!

Một tiếng ma sát đỉnh tai nhúc nhúc óc vang lên bên tai, không khí bộc phát ra một cỗ khí lãng vô hình, bụi đất bay đầy trời.

Khi mọi chuyện khôi phục lại sự yên lặng, Giao Long Hoàng ngậy cả người, vẻ mặt đầy hoài nghi.

Thân thể Trương Hằng liên tiếp chấn động nhưng cũng không dịch chuyển chút nào, như một pho tượng kim chúc, mưa gió ngàn năm cũng không thể bào mòn.

- Điều này quả không có khả năng...

Giao Long Hoàng rống lên một tiếng cuồng bạo, lại vươn một đôi long trảo đánh về pho tượng màu bạc trước mặt, phát động công kích như bão táp, liên miên không dứt.

Đỉnh đỉnh đỉnh

Từng đạo âm thanh đỉnh tai nhúc nhúc óc vang lên khắp dãy núi.

Nhưng bất kể công kích như thế nào, pho tượng do Trương Hằng biến thành đều lông tóc vô tổn, đứng yên tại chỗ, như người chết vậy.

- Dừng lại đi! Chúng ta phải nghĩ cách khác, năng lực phòng ngự vật chất của pho tượng này rất mạnh, Chỉ sợ ở trong Tam Tinh Vực này cũng không có ai công phá trực diện được nó.

Thật lâu sau, Mị Ảnh Hoàng mới lên tiếng ngăn cản Giao Long Hoàng.

- Chúng ta nên làm gì bây giờ.

Giao Long Hoàng có chút không cam lòng nhìn Trương Hằng như pho tượng trước mặt. Đối phương chẳng những là kẻ thù chọc mù mắt mình mà còn mang trọng bảo trong người.

- Chúng ta thử dùng phương pháp khác thử xem...

Mị Ảnh Hoàng hơi trầm ngâm rồi nhẹ nhàng nói.

Ngay khi Mị Ảnh Hoàng và Giao Long Hoàng đang thương nghị xem sử dụng biện pháp bảo đều đối phó Trương Hằng thì Phệ Thiên Mãng khi đang đuổi giết Huyền U Thiên Ma cũng gặp phải một ít lực cản.

Huyền U Thiên Ma vừa thấy Hắc Ma Hoàng hóa thành Phệ Thiên Mãng trong truyền thuyết lập tức hóa thành một đoàn sương khói màu đen, nhanh chóng chạy trốn về phương xa.

Dù mất đi quỹ thân, độn thuật của hắn vẫn thuộc hàng đỉnh cao ở Tam Tinh Vực, khoảnh khắc đã chạy đi vài trăm dặm.

Nhưng mà tốc độ của quái vật Phệ Thiên Mãng còn nhanh hơn rất nhiều so với tưởng tượng của Huyền U Thiên Ma.

Hô một chút, bóng ma khổng lồ nhẹ nhàng lướt đi, vượt qua khoảng cách hơn trăm dặm, tốc độ rõ ràng rất lợi thế, càng lúc càng gần Huyền U Thiên Ma.

Ầm ầm ầm

Trên đường phi hành của Phệ Thiên Mãng, thiên địa lâm vào biến sắc, mây đen quay cuồng, cả đại địa bị bóng ma bao phủ, những sinh vật trên mặt đất hoảng sợ không yên, đều không ngừng run rẩy. Tinh thần uy áp vô hình khiến những tu sĩ trong phạm vi vài trăm dặm đều cảm thấy vô cùng áp lực.

Trong mắt Huyền U Thiên Ma hiện ra vẻ kinh hoàng, sắc mặt hắn cũng dần sa sầm xuống, thần thức không ngừng quan sát tình huống phía sau, cuối cùng cũng đưa ra một kết luận là thông qua độn thuật bình thường, muốn thoát khỏi Phệ Thiên Mãng gần như là không thể.

Dứt khoát dừng chân lại, Huyền U Thiên Ma biến thành một đoàn hắc vụ, một trận rung độ quỹ dị, chính giữa có một hạt châu màu xám phong cách cổ xưa, rất khác với Thông linh pháp bảo Quỷ Linh Châu lúc trước, lộ ra một cỗ ma khí cực kỳ thuần khiết.

Ông

Viên châu này lóe lên, đoàn hắc vụ do Huyền U Thiên Ma biến thành lóe lên hào quang, sinh ra một cỗ linh áp cực lớn, không khí bốn phía cũng nhanh chóng bị tách ra.

Rất hiển nhiên, Huyền U Thiên Ma lại muốn thi triển độn pháp nghịch thiên từng khiến Lạc Hà lâm vào biến sắc.

- Hừ, người lại muốn thi triển Quỷ Ảnh Ma Tung Độn sao?!

Phệ Thiên Mãng ở ngoài hai trăm dặm chợt cười lạnh một tiếng, hắc mang trên thân đại thịnh, thân thể cực lớn đột nhiên hóa thành cự xà màu đen, bổ nhào về phía Huyền U Thiên Ma.

Bóng ma thật lớn liền bao trùm cả khu vực quanh Huyền U Thiên Ma, uy áp khủng bố đè nén thẳng vào linh hồn hắn.

Hô—

Độn pháp của Huyền U Thiên Ma còn chưa thành công thi triển đã bị một chiếc mồm rộng tới mười mấy trượng từ trên bầu trời giáng xuống, một cỗ lực hút cực lớn từ trong đó truyền ra, bốn phía lâm vào một mảnh phong bạo màu đen, mắt thường có thể thấy được hết thảy mọi thứ đều trở nên khô cạn.

- Không!

Huyền U Thiên Ma hoảng sợ bất an, nhìn cái miệng máu to dùng với những chiếc răng nhọn hoắt của Phệ Thiên Mãng ập tới, pháp thuật bị buộc cắt đứt nhưng thân thể vẫn chưa không chịu khống chế, hút vào bên trong.

Ngay khi Phệ Thiên Mãng sắp hút lấy Huyền U Thiên Ma, một đạo kinh hồng màu xanh đột nhiên từ trong bụng Phệ Thiên Mãng bắn ra, linh quang cường đại cũng hung hãn lưu động trong cơ thể nó.

Tê tê~~~

Phệ Thiên Mãng vô cùng đau đớn. thân thể cự mãng không lồ không ngừng quay cuồng trên bầu trời, từng ngụm máu tươi từ trong mồm hắt phun ra, khiến cho Huyền U Thiên Ma sắp bị nuốt cũng bị bắn xa mấy chục trượng.

- Tên tu sĩ nhân loại đáng chết...

Phệ Thiên Mãng phát ra một trận rống giận kinh thiên, ý đồ bức Lạc Hà đang phá hoại trong cơ thể mình phải ra ngoài.

- Nếu đã được người mời vào, Lạc mỗ ta cũng không nghĩ sẽ đi ra nhanh như vậy!

Trong cơ thể Phệ Thiên Mãng truyền ra thanh âm lạnh lùng của Lạc Hà.

Sau đó, thân thể cự mãng khổng lồ không ngừng vận vẹo, bên trong cũng liên tiếp phát ra những tiếng thỉnh thịch...

May mắn tránh khỏi một kiếp, Huyền U Thiên Ma nao nao, kinh ngạc nhưng vẫn có thể đoán ra được chân tướng.

Hừ

Phệ Thiên Mãng lúc này cũng không quản được hấn, hóa thành một quang mang màu đen dài tới trăm trượng, mang theo những tiếng tê hống biến mất trong thiên địa, bay về phía Tử Vực.

Huyền U Thiên Ma dừng lại một chút, đưa mắt nhìn theo phương hướng Phệ Thiên Mãng vừa biến mất.

Hô!

Hắn từ một đoàn hắc vụ ngưng kết thành hình, thần thức đảo qua bên phía ba người Trương Hằng, không khỏi đi một tiếng.

Ở ngoài mấy trăm dặm, Trương Hằng hóa thành một pho tượng màu bạc, đang chịu đựng công kích liên tiếp của Yêu Long Hoàng và Mị Ảnh Hoàng.

Phốc!

Một đoàn Hỏa Diễm màu vàng từ trong miệng Giao Long Hoàng phun ra, đánh về phía pho tượng màu bạc.

Ầm!

Hỏa Diễm màu vàng nổ tung trên người Trương Hằng, thân mình hắn liền bị một tầng quang huy màu vàng bao phủ.

Nhưng kim quang qua đi, pho tượng màu bạc vẫn hoàn hảo như cũ, không có chút hao tổn nào, giống như chiến thần bất diệt tuyên cổ.

Sắc mặt Giao Long Hoàng âm trầm, không cam lòng nói:

- Chẳng lẽ chúng ta thật không làm gì được hắn sao?

Mị Ảnh Hoàng hơi trầm ngâm một chút rồi cắn răng nói:

- Một khi đã như vậy, hai người chúng ta thử công kích linh hồn xem sao...

Công kích linh hồn?

Ánh mắt Giao Long Hoàng sáng lên, nhìn về phía Trương Hằng trước mặt.

Công kích linh hồn hoàn toàn khác với công kích vật lý và pháp thuật bình thường. Dưới tình huống bình thường, công kích linh hồn cũng không quản tới vòng bảo hộ hoặc pháp bảo phòng ngự, trực tiếp đánh thẳng vào linh hồn.

Tuy nhiên công kích linh hồn cũng nguy hiểm nhất, Chỉ hơi sai lầm sẽ gặp tình trạng hồn phi phách tán.

Hai người Giao Long Hoàng không biết khi bọn họ đang thương nghị việc dùng linh hồn công kích Trương Hằng thì Huyền U Thiên Ma ở ngoài trăm dặm đã dùng thần thức vượt trội của mình quan sát tình huống bên này.

Khi biết rõ sự tình, trên mặt Huyền U Thiên Ma liền hiện lên vài tia tươi cười khổng lồ có thiện ý.

Đây gọi là đường lang bộ thiền, hoàng tước ở sau.

Nhưng Huyền U Thiên Ma có thể trở thành con hoàng tước sau cùng hay sao?!

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

423. Chương 419: Diễn Biến Ngoài Ý Muốn.

Mị Ảnh Hoàng và Giao Long Hoàng không hề phát giác ra sự dòm ngó của Huyền U Thiên Ma, dù sao thần thức của ma này cũng vượt xa Hóa Thần Kỳ bình thường.

Đồng thời, hai đại yêu hoàng cũng không biết tình hình phát sinh nơi Phệ Thiên Mãng, bọn họ đang hết sức suy nghĩ tìm cách đối phó lại Trương Hằng, nên không biết tình hình của lão đại Hắc Ma Hoàng.

Trong suy nghĩ của bọn họ, Hắc Ma Hoàng sau khi hóa thành bản tôn đã vô địch ở Tam Tinh Vực! Ngay cả nam nhân mặc nho bào kia không phải là cường đại đến nghịch thiên sao, kết quả vẫn bị Phệ Thiên Mãng nuốt vào trong bụng.

Sau khi suy nghĩ đối sách hồi lâu, Mị Ảnh Hoàng và Giao Long Hoàng đứng trước người Trương Hằng, chuẩn bị thi triển bí thuật công kích linh hồn. Bọn họ Khổng tin rằng pho tượng trước mặt mình lại không có sơ hở nào về mặt phòng ngự.

Giờ phút này, Trương Hằng hóa thành pho tượng màu bạc cũng có chút lo lắng.

Đây là lần đầu tiên hắn thi triển Đại La Kim Cương Thể, mục đích đương nhiên là để bảo mệnh.

Hóa thành pho tượng, có thể nói Trương Hằng đã đạt tới trạng thái có khả năng phòng ngự cao nhất. Khi đối phó với công kích vật lý và pháp thuật bình thường, lực phòng ngự ước chừng cao gấp mười lần.

Lực phòng ngự bản thân Trương Hằng vốn đã biến thái cực kỳ, khi được tăng lên mười lần thì là khái niệm gì?!

Mặc dù thân thể cường hãn như Giao Long Hoàng, khả năng phòng ngự thân thể vẹn vẹn Chỉ mạnh gấp hai lần so với Trương Hằng mà thôi.

Nhưng mà sau khi thi triển Đại La Kim Cương Thể, tuy lực phòng ngự và năng lực khôi phục của Trương Hằng rất biến thái nhưng ngoại trừ việc tiêu hao nguyên khí, thân mình cũng có rất nhiều tệ hại.

Đầu tiên là về mặt tốc độ và phương diện linh hoạt đều bị suy yếu trên diện rộng.

Hiện tại, Trương Hằng hóa thành trạng thái pho tượng, lực phòng ngự cao gấp mười lần, nhưng tốc độ chỉ còn lại một phần năm, độ linh hoạt và tốc độ công kích Chỉ còn lại một phần mười.

Đây cũng chính là lý do khiến Trương Hằng đơn giản chỉ đứng tại chỗ, cũng không chạy trốn. Tốc độ phi hành của bản thân hắn vốn đã kém xa hai đại Yêu Hoàng trước mặt, đặc biệt là với Mị Ảnh Hoàng. Ngoài ra độ linh hoạt và tốc độ công kích của hắn đều không thể bằng được hai người đối phương.

Nói cách khác, hiệu quả duy nhất của bí thuật này chính là khiến năng lực phòng ngự của Trương Hằng đạt tới độ nghịch thiên, dùng làm bảo mệnh.

Đương nhiên, cũng không thể nói bí thuật này yếu kém. Dù sao Đại La Kim Cương Thể khi tu luyện tới mức tận cùng, đạt tới trình độ Thiên La Bất Diệt Thể thì lực phòng ngự sẽ tăng lên đồng thời với việc tốc độ, độ linh hoạt cũng không bị suy giảm nhiều!

Ngay khi Mị Ảnh Hoàng và Giao Long Hoàng đang thảo luận cách thức dùng công kích linh hồn đối phó hấn, bản thân Trương Hằng cũng nghe được rất rõ, trong lòng liền có chút lo lắng.

Đại La Kim Cương Thể cũng không gia tăng năng lực phòng ngự linh hồn lên nhiều, trước mắt cũng Chỉ tăng lên gấp hai mà thôi.

Cho nên, Trương Hằng vẫn có chút lo lắng. Đây chính là tâm lý vốn có khi không quá tự tin.

Trên thực tế, Trương Hằng cũng có chút xem nhẹ năng lực về mặt linh hồn của mình. Sau khi tiến vào cổ tháp tầng ba, trong đan điền Trương Hằng ngưng kết ra Linh Hạch có tiểu không gian bên trong, mà nguyên thần trong thức hải cũng ngưng luyện thành Nguyên Linh rất cao cấp.

Độ cường đại của Nguyên linh vượt xa tu sĩ Nguyên Anh cùng giai, không kể là về mặt sinh tồn hay mặt chiến đấu đều có ưu thế rất lớn.

Không lâu trước đó, Hắc Ma Hoàng ý đồ thi triển công kích linh hồn để diệt sát Trương Hằng nhưng kết quả vẫn thất bại. Từ đó có thể thấy được Nguyên Linh của Trương Hằng có ưu thế rất lớn về mặt linh hồn.

Ngoài ra, một loại thần thông chủ tu của tần thứ ba chính là Ngự Thần!

Trương Hằng trước mắt cũng chưa chuyên tâm tu luyện thần thông này, nếu không bằng vào nó, Nguyên Linh cũng sẽ có ưu thế vô cùng lớn về mặt công kích linh hồn.

Ông

Ngay khi Trương Hằng đang có chút lo lắng, trên đầu hấn đột nhiên hiện ra hai đạo hư ảnh thật lớn, tản mát ra uy lực khó hiểu. Một cỗ rung động kỳ dị truyền về phía Trương Hằng.

Hai đạo hư ảnh thật lớn, một đạo là một con giao long giương nanh múa vuốt, trợn mắt nhìn Trương Hằng, đột nhiên phun ra một ngụm Hỏa Diễm màu vàng, bao phủ pho tượng do Trương Hằng biến thành.

Một đạo hư ảnh khác là một con cự hồ màu hồng nhạt, hóa thành tia chớp, vung trảo đánh về phía đầu Trương Hằng.

Phốc!

Đoàn Hỏa Diễm màu vàng đánh trúng pho tượng, hơi dừng lại một chút liền thấm thấu vào. Công kích của con cự hồ cũng giống như vậy, một trảo đánh trúng đầu pho tượng, hơi khựng lại chút rồi liền tiến vào.

Nhưng mà hư ảnh một thanh niên như ẩn như hiện xuất hiện sau pho tượng màu bạc, công kích linh hồn của hai người như đá chìm đáy biển, biến mất không thấy.

Công kích qua đi, pho tượng màu bạc vẫn hoàn hảo không tổn hao gì như trước, đứng sừng sững tại chỗ, giống như tảng đá không thể phá vỡ.

- Trình độ linh hồn của người này dường như hơn xa chúng ta!

Về mặt Mị Ảnh Hoàng khiếp sợ nói.

- Không thể nào... Ta lúc trước nhờ vào công kích linh hồn đã dễ dàng bắt được hấn...

Giao Long Hoàng lắc đầu nói, không quá đồng ý với lời nói của Mị Ảnh Hoàng.

Đó là lần giao chiến đầu tiên, Giao Long Hoàng bị Trương Hằng chọc mù một mắt khiến nó phẫn nộ, hóa thành bản tôn, long giác phát ra công kích linh hồn thuần khiết, biến thành một sợi dây nhỏ màu vàng, mạnh mẽ quấn lấy Trương Hằng, ngay cả linh hồn cũng không thể nhúc nhích.

Giao Long Hoàng không biết, Trương Hằng có Nguyên Linh, về mặt linh hồn cũng không hề thua kém gì bọn họ, Tuy nhiên hấn lại không chuyên tu luyện pháp thuật công kích bằng linh hồn mà thôi. Đây cũng giống như có một thân lực lượng nhưng không thể chân chính phát huy ra được.

Tuy nhiên, giờ phút này, Đại La Kim Cương Thể khiến năng lực phòng ngự linh hồn của hấn gia tăng gấp đôi, có phòng bị cho nên dễ dàng tiếp được công kích linh hồn của hai người.

Giao chiến linh hồn cực kỳ đặc biệt, thực lực cũng không phải là nhân tố quyết định thắng bại. Đôi khi, khả năng vận dụng linh hồn của mình và nhân tố nắm bắt thời cơ sẽ ảnh hưởng tới sự thắng bại song phương. Do đó, không ở tình huống vận bất đắc dĩ, những tu sĩ đỉnh cao cũng sẽ không dễ dàng giao chiến về mặt linh hồn.

- Hay chúng ta lại thử thêm một lần...

Giao Long Hoàng có chút không tin nói, trong mắt tràn ngập vẻ không cam lòng.

- Được!

Mị Ảnh Hoàng cũng nhìn ra quyết tâm của Giao Long Hoàng, cũng không muốn khiến đối phương mất hứng, đáp ứng tiếp tục.

Tuy nhiên, thần thức hần đảo qua phạm vi hai ngàn dặm, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc:

- Thiên Mãng đại nhân chạy đâu rồi?! Theo lý thuyết thì sau khi hóa thành bản tôn, hần có thể bề nghề toàn bộ Tam Tinh Vực này mới đúng, sao lại vì đối phó với Huyền U Thiên Ma mà chạy khỏi phạm vi thần thức?!

Giao Long Hoàng cũng lộ ra dị sắc, thần thức kém hơn Mị Ảnh Hoàng một bậc, xẹt qua phạm vi ngàn dặm mà thôi, chỉ phát hiện ra một ít dấu vết của cuộc chiến, cũng không thấy gì dị thường.

Cũng không thấy tung tích của Phệ Thiên Mãng và Huyền U Thiên Ma.

- Nếu có Thiên Mãng đại nhân ở đây thì có lẽ còn nắm chắc đối phó được người này...

Trong lòng Mị Ảnh Hoàng vẫn có chút cảm giác không ổn, trong vô hình giống như đang có người nào đó dòm ngó mình vậy.

- Hừ, chẳng lẽ ngươi còn lo lắng cho an nguy của Thiên Mãng đại nhân sao?!

Giao Long Hoàng cười nhạo:

- Huyền U Thiên Ma kia dù độn pháp nghịch thiên dù mất đi quỷ thân cũng rất khó chơi, lại có Bất Tử Thân. Thiên Mãng đại nhân khó bắt giữ được hần ngay cũng không có gì kỳ quái.

Mị Ảnh Hoàng gật đầu, cảm giác lời nói của Giao Long Hoàng cũng có chút đạo lý. Năng lực sinh tồn của Huyền U Thiên Ma đều mạnh mẽ hơn so với bất cứ ai trong bọn hần. Nghe ý tứ của Hắc Ma Hoàng, trong nhất giới này cũng hiếm có người có thể chân chính giết được hần.

- Được rồi, chúng ta mau ra tay! Nếu thật sự không thể thì cũng chỉ phải chờ Thiên Mãng đại nhân trở lại, để hần tự mình ra tay.

Giao Long Hoàng đề nghị, trên mặt cũng có chút không kiên nhẫn.

Mị Ảnh Hoàng gật gật đầu, nhắm hai mắt lại, cùng Giao Long Hoàng thi triển công kích linh hồn cường đại hơn, cũng không chú ý nhiều tới động tĩnh bên ngoài.

Mà lúc này, một đạo hắc vụ như ẩn như hiện đang từ bên cạnh lặng lẽ tiến tới. Đây chính là Huyền U Thiên Ma mà hai đại Yêu Hoàng vừa nhắc tới.

Chỉ thoáng lên hai cái, Huyền U Thiên Ma đã tới gần hai đại yêu hoàng được một dặm.

Ông

Hai đạo hư ảnh di động trên không trung, công kích về phía pho tượng màu bạc. Thanh thế lần này mãnh liệt hơn rất nhiều so với lần trước.

Khi hai đạo hư ảnh sắp công kích lên người Trương Hằng, không gian xung quanh bỗng nhiên run lên, nhưng sợi tơ màu đen rậm rạp giăng khắp nơi, bao trùm cả khu vực.

Gồm cả pho tượng màu bạc, Giao Long Hoàng và Mị Ảnh Hoàng đều bị màn đen này bao phủ.

- Khắc khắc khắc...

Huyền U Thiên Ma phát ra một trận cười đắc ý, vang lên bên tai của ba người.

- Không ổn!

Giao Long Hoàng và Mị Ảnh Hoàng kinh hãi hô lên, thẳm giật mình.

Trước khi công kích linh hồn, bọn họ cũng đã quét thần thức tra xét phụ cận nhưng cũng không phát hiện có tu sĩ Nguyên Anh Kỳ nào trở lên xung quanh. Nhưng Huyền U Thiên Ma, thần thức vượt xa bọn họ, trên người mang Ma giới thành công lại có thể tránh thoát khỏi điều tra của bọn họ.

Hai đại yêu hoàng giờ phút này đang tập trung toàn bộ tâm thần lên Nguyên Anh, hình thành Nguyên Hồn mà chỉ cấp Hóa Thần Kỳ mới có thể có được.

Nguyên Hồn là hình thái chiến đấu đặc biệt của Nguyên Anh, có thể khoanh khắc tạo thành đả kích mang tính hủy diệt đối với Nguyên Anh của đối phương.

Nhưng mà khi Nguyên Hồn xuất thế, thân thể hai đại yêu hoàng cũng mất đi khống chế, lâm vào cục diện bất cứ ai cũng có thể xâm phạm. Đây cũng là một lý do khiến tu sĩ không dễ dàng sử dụng công kích linh hồn.

Hai đại yêu hoàng cũng nhanh chóng làm ra phản ứng, Nguyên Hồn nhanh chóng lao về phía thân thể. Nhưng lúc này, thân thể hai người đã bị một tầng hắc viêm bao phủ, nếu Nguyên Hồn tiếp cận sẽ bị nó đốt cháy.

Nguyên Hồn hai người vô cùng lo lắng nhìn nhau, cũng không cam lòng bỏ đi thân thể cường đại đã tu luyện mấy vạn năm.

Khuôn mặt lộ vẻ kiên quyết, hai đại yêu hoàng liền lao về phía Huyền U Thiên Ma tấn công.

Bọn họ thề sống thề chết, ý đồ hợp lực công kích diệt sát Huyền U Thiên Ma, đoạt lại thân thể.

Trương Hằng thấy tình cảnh này thì trong lòng không khỏi mừng rỡ.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

424. Chương 420: Ra Tay Cướp Đoạt.

Huyền U Thiên Ma đột nhiên tập kích khiến trong lòng Trương Hằng vô cùng vui mừng. Đối với hắn đây thậm chí là một loại quá kinh hỉ!

Đây là lần đầu tiên Trương Hằng cảm thấy Huyền U Thiên Ma không ngờ cũng có một mặt “đáng yêu” như vậy!

Hai đại yêu hoàng giờ phút này đang ở trong một trạng thái đặc biệt! Nguyên Anh hóa thành Nguyên Hồn, thoát ra ngoài cơ thể, lao về phía Huyền U Thiên Ma công kích.

Chỉ cần có thể diệt sát hoặc khiến Huyền U Thiên Ma bị thương nặng, bọn họ có thể giải trừ được nguy cơ trước mắt, lần nữa chiếm lại thân thể mình.

Có thể nói, hai Hoàng giả Yêu tộc này đều quyết tâm sống chết, đồng thời mang theo sự tự tin mãnh liệt!

Huyền U Thiên Ma đột nhiên thấy kinh ngạc, nhưng cũng không quá bất ngờ. Vì nếu đổi lại là mình thì hắn cũng sẽ phải lựa chọn như vậy!

Đối mặt với sự phản công như tia chớp, trong mắt Huyền U Thiên Ma hiện ra vẻ trào phúng, vẻ mặt phòng ngự linh hồn, hấn vô cùng tự tin. Nếu tu vi linh hồn thấp kém thì hấn sợ rằng cũng đã chết đi mấy vạn năm trước rồi!

về cảnh giới linh hồn, toàn bộ Tam Tinh Vực này, chỉ có Lạc Hà và Hắc Ma Hoàng mới địch lại hấn, ngoài ra còn chưa có ai đạt tới trình độ của hấn Lúc này.

Hai đạo hư ảnh khổng lồ còn chưa tiếp cận được Huyền U Thiên Ma, thân thể hấn đột nhiên nổi lên một màn Hỏa Diễm màu xám vô hình, hình thành một tầng phòng hộ quanh thân.

Ầm!

Chỉ thấy một tiếng nổ vang, linh hồn lực nhộn nhạo, khoách tán về bốn phương tám hướng.

Hai đạo hư ảnh vô hình va chạm với Hỏa Diễm ngoài thân Huyền U Thiên Ma thì Phốc một tiếng, bắt đầu giao phong kịch liệt.

Trong quá trình này, Huyền U Thiên Ma không nhanh không chậm đối phó với sự liên thủ công kích linh hồn của hai đại yêu hoàng, cũng không có ý xuất kích, ý đồ bằng vào khả năng bền lực của mình để hao tổn hai đạo Nguyên Hồn.

Mất đi sự trợ giúp của linh lực thân thể, Nguyên Hồn cũng không thể chiến đấu bên ngoài được lâu, nhanh chóng khô kiệt nguyên lực.

Hai đại yêu hoàng lo lắng vô cùng, nếu không nhanh chóng khiến Huyền U Thiên Ma bị thương nặng thì bọn họ Chỉ có hai con đường để lựa chọn:

Một là chết!

Hai là Nguyên Anh chạy trốn, tìm Kiếm thân thể mới.

Bất kể là con đường nào đều khiến bọn họ Khổng thể chịu đựng được!

Con đường thứ nhất tất nhiên không cần nhiều lời.

Con đường thứ hai nhìn như không tồi nhưng thật ra vô cùng gian nan. Nguyên Anh có thể thoát được sự đuổi giết của Huyền U Thiên Ma hay không còn khó nói. Dù Nguyên Anh thành công chạy thoát, cũng khó tìm được thân thể thượng giai tương đối thích hợp.

Bất kể là Giao Long Hoàng hay là Mị Ảnh Hoàng, thân thể này đều là cực phẩm đệ nhất trong thế giới Yêu tộc. Thân thể Giao Long Hoàng thậm chí là cấp Thần thú, hơn nữa trải qua hơn vạn năm tu luyện đã đạt tới trạng thái đỉnh phong không có ai có thể dễ dàng dứt bỏ.

Nếu muốn tìm được một con yêu thú hoặc nhân loại để đoạt xá (chỉ có yêu thú đỉnh cao khi dung hợp vào thân thể nhân loại mới không xuất hiện tình huống xung đột), tiềm lực tu luyện cũng sẽ hạn chế rất nhiều, thậm chí không khỏi phục lại thực lực vốn có.

-Hừ!

Huyền U Thiên Ma lạnh nhạt đứng yên giữa hư không, ung dung đối phó với công kích của hai đạo hư ảnh, vẻ đắc ý trên mặt càng lúc càng rõ ràng.

Thời gian càng lâu, hấn lại càng có lợi.

Tuy nhiên, ma này cũng không hoàn toàn đắc ý vênh váo. Thần thức của hấn thi thoảng vẫn xẹt qua phạm vi bốn năm ngàn dặm, đề phòng Phệ Thiên Mãng khủng bố quay lại.

Đối với Huyền U Thiên Ma, giờ phút này uy hiếp lớn nhất đối với hấn ở Tam Tinh Vực chính là Hắc Ma Hoàng và Lạc Hà mà thôi.

Ngoài ra hấn không tin còn có ai có thể diệt sát được hấn.

Đương nhiên, Huyền U Thiên Ma cũng không thể bỏ qua Trương Hằng đang hóa thành pho tượng màu bạc, ánh mắt thi thoảng vẫn quét qua Trương Hằng. Tuy rằng hấn rất mạnh về năng lực sinh tồn nhưng tu sĩ cấp Hóa Thần Kỳ vẫn có thể phá vỡ kế hoạch lý tưởng của hấn.

Trương Hằng đang ở trạng thái như pho tượng cũng nhắm chặt hai mắt nhưng cũng không ảnh hưởng tới việc hắn nắm rõ công kích linh hồn của hai phe, trong lòng thậm chí âm thầm nguyện rửa:

“Tốt nhất đều chết cả đi!”

Mặc dù nghĩ vậy nhưng Trương Hằng cũng không hành động thiếu suy nghĩ. Không tới thời điểm cuối cùng, hắn sẽ không hóa giải trạng thái phòng ngự lớn nhất này.

Lại công kích thêm một lúc, sự tuyệt vọng đã dần nổi lên trong lòng Giao Long Hoàng và Mị Ảnh Hoàng.

về mặt linh hồn, Huyền U Thiên Ma vượt xa sự tưởng tượng của bọn họ, hơn nữa ma này cực kỳ cận thận và ổn trọng, Chỉ thủ không công, hoàn toàn có ý đánh lâu dài, ý đồ làm hai Nguyên Hồn một chết!

Nguyên Hồn hai đại yêu hoàng nhìn nhau, đều toát ra một cổ chua xót và bất đắc dĩ.

- Đi thôi...

Mị Ảnh Hoàng than nhẹ một tiếng, Nguyên Hồn trở lại trạng thái Nguyên Anh, nhoáng lên, muốn bỏ chạy.

- Muốn chạy?

Huyền U Thiên Ma cười lạnh, những sợi tơ màu đen bao phủ xung quanh đột nhiên hình thành một lồng giam thật lớn, chớp mắt đã bao phủ Nguyên Anh của Mị Ảnh Hoàng, không thể động đậy.

Mị Ảnh Hoàng phát ra một tiếng kêu gào, không ngừng giãy dụa, mong thoát khỏi sự trói buộc của Huyền U Thiên Ma.

Nguyên Hồn Giao Long Hoàng hoảng sợ, vừa mới nảy sinh ý nghĩ chạy trốn thì không gian bốn phía cũng tràn ngập tơ đen, bao vây lấy hắn.

Thịch

Giao Long Hoàng đang ở trạng thái Nguyên Hồn, vươn long trảo ra đánh nát hết tơ đen bốn phía!

Huyền U Thiên Ma trào phúng nhìn hắn, Hỏa Diễm màu xanh quanh thân bùng lên, tiến vào những sợi tơ đen, hình thành lao tù, trước thôn phệ Nguyên Anh của Mị Ảnh Hoàng.

Một tiếng kêu thê lương thấm thiết từ trong màn Hỏa Diễm vang lên, chỉ nửa khắc đã biến mất.

Hô!

Huyền U Thiên Ma hé miệng ra, một Nguyên Anh đã mất đi ý thức liền bị hắn hút vào trong miệng.

- Khắc khắc khắc...

Trên mặt Huyền U Thiên Ma hiện lên vẻ tươi cười đắc ý, lại bất thiện nhìn về phía Nguyên Hồn của Giao Long Hoàng,

Đặc điểm của Nguyên Hồn là am hiểu chiến đấu về mặt linh hồn, mà Nguyên Anh lại có độn thuật kinh nhân, truyền thuyết có thể “thần du thái hư”. Hai hình thái này mỗi người một vẻ.

Giờ phút này, Giao Long Hoàng đang ở trạng thái Nguyên Hồn, có năng lực chiến đấu và sinh tồn cường đại nhưng lại không am hiểu chạy trốn. Nếu hắn hóa thành Nguyên Anh chạy trốn thì có thể lại như Mị Ảnh Hoàng, không hề có sức phản kháng, bị cắn nuốt.

- Hương vị quả không tồi! Nếu có thể cắn nuốt ba Nguyên Anh của Hóa Thần Kỳ thì bản quân sẽ có thể chỉ mất mấy chục năm là khôi phục lại trạng thái đỉnh phong... Ha ha ha!

Huyền U Thiên Ma điên cuồng cười lớn, nhìn Nguyên Hồn của Giao Long Hoàng đang bị vây khốn, trên mặt tràn đầy vẻ tham lam và chờ mong.

Mà Nguyên Hồn của Giao Long Hoàng đang dùng ánh mắt oán độc nhìn chăm chú vào hắn, hư ảnh giao long thật lớn lóe ra từng đợt quang huy màu vàng, lại đánh nát số sợi tơ màu đen bốn phía.

- Chắc chắn, một long hồn không thuần khiết! Thật tốt!

Vẻ tươi cường trên mặt Huyền U Thiên Ma càng sáng lạn, tuy nhiên hắc hơi suy nghĩ một chút, đột nhiên nhớ tới một việc.

Ánh mắt lại nhìn về phía thân thể Giao Long Hoàng.

Nhẹ nhàng vung tay lên, thân thể nửa người nửa giao của Giao Long Hoàng lập tức bay tới trước người hắn.

Để những sợi tơ quấn xung quanh thân thể này hơi buông lỏng, trên tay Huyền U Thiên Ma hiện ra một thanh đoản đao lóe ra ô quang rồi hơi vận pháp lực. Ngoài mặt nó lưu chuyển một tầng Hỏa Diễm màu xám khiến người ta kinh hãi.

Phù phù—

Đoản đao hóa thành một đạo ô quang gần như vô hình cắt lên thân thể Giao Long Hoàng khiến lân giáp vỡ ra.

Giao Long Hoàng ở hình thái nửa người nửa giao thì lực phòng ngự kém khá xa so với trạng thái bản tôn. Đoản đao trong tay Huyền U Thiên Ma hiển nhiên cũng là một kiện Ngụ linh bảo có uy lực bất phàm, dưới sự gia trì của Hỏa Diễm màu xám lại có thể dễ dàng cắt được thân thể vốn mất đi Nguyên Anh của Giao Long Hoàng.

- Đáng chết...

Thấy Huyền U Thiên Ma đối xử với thân thể mình như vậy, Giao Long Hoàng đang ở trạng thái Nguyên Hồn phát ra những tiếng gầm đinh tai nhức óc, phạm vi

trăm dặm đều có thể nghe được rõ ràng.

- Ha ha ha! Tìm được rồi!

Trên mặt Huyền U Thiên Ma hiện ra vẻ hưng phấn, từ trên người Giao Long Hoàng lấy ra một hạt châu với kim quang dật tán, lớn chừng một đầu ngón tay cái.

Hạt châu này vừa xuất hiện liền truyền ra một cỗ dao động đặc biệt, không ngừng dấy dựa. Đồng thời với đó, một cỗ long uy vô hình hiện ra khắp khu vực này.

- Khắc khắc... Thông linh pháp bảo Long Linh Châu! Khó trách Tam Tinh Vực lại có một Hoàng Kim Giao Long như ngươi! Chắc rằng cũng là nhờ vào hạt châu này ngươi mới có thể có thực lực như thế này phải không?!

Đáng tiếc ngươi lại Nguyên Anh xuất khiếu, nếu không bản quân cũng chẳng làm gì được ngươi...

Huyền U Thiên Ma càng lúc càng trở nên kích động! Một ma trảo nổi lên từng đợt Hỏa Diễm màu xám, dùng sức nắm Long Linh Châu trong tay, đề phòng nó thoát đi mất. Dù sao Thông linh pháp bảo cũng là vật đã nhận chủ. Nếu không phải vì Nguyên Hồn chủ nhân nó bị vây khốn thì e rằng giờ phút này đã giấy thoát khỏi tay hắn rồi.

Hống!

Hư ảnh Giao Long Hoàng hai mắt đỏ ngầu, trên người đột nhiên nổi lên một mảnh Hỏa Diễm màu vàng chói mắt, nổ tung bốn phía, khiến cho một mảng lớn những sợi tơ màu đen hóa thành hư vô, bốn phía lập tức xuất hiện một mảnh chỗ trống.

- Làm sao có thể... Thiêu đốt Nguyên Anh?

Sắc mặt Huyền U Thiên Ma kịch biến, Long Linh Châu trong tay khê ông một tiếng, kim quang nổ rộ, đột nhiên sinh ra một cỗ cự lực, giấy thoát khỏi sự khống chế của Huyền U Thiên Ma, hướng về phía hư ảnh Hoàng Kim Giao Long trên bầu trời bay đi.

Huyền U Thiên Ma tuyệt đối không ngờ được sẽ có Biến Hóa như thế này, ánh mắt lạnh lùng. Những sợi tơ màu đen bốn phía lập tức hướng về phía hư ảnh Hoàng Kim Giao Long và Long Linh Châu quấn lấy, ngay cả những sợi tơ quấn quanh thân Trương Hằng cũng bị rút đi.

Nhưng Thông linh pháp bảo Long Linh Châu lại bắn ra kim quang chói lọi, đốt cho những sợi tơ dày đặc này tan chảy hết.

Ông một tiếng, Nguyên Hồn Giao Long Hoàng tiến nhập vào trong Long Linh Châu, kim quang nhoáng lên, chuẩn bị viễn độn.

Huyền U Thiên Ma hiện ra vẻ mặt không cam lòng nhưng cũng khó có thể ngăn cản được Nguyên Hồn lên vào Long Linh Châu, mặc cho Giao Long Hoàng chuẩn bị chạy trốn.

Ngay lúc này, dị biến đột nhiên phát sinh!

Bá!

Một đạo thân ảnh màu bạc đột nhiên dịch chuyển tới cạnh Long Linh Châu sắp bay đi, một tay vươn ra, nắm chặt thứ này vào tay.

- Thứ này thuộc về Trương mỗ!

Quang mang màu bạc bên ngoài thân ảnh này dần dần thu liễm nhưng Long Linh Châu vẫn giãy dụa mãnh liệt, lực đạo vô cùng lớn...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

425. Chương 421: Chia Chiến Lợi Phẩm.

Vào thời điểm Nguyên Hồn của Giao Long Hoàng lên vào trong pháp bảo Long Linh Châu đang lúc chạy đi xa, thì Trương Hằng trên mặt đất đột nhiên giải trừ bí thuật Đại La Kim Cương Thế, dịch chuyển tới đây. vươn tay nắm chặt lấy Linh Long Châu.

- Là người?

Sắc mặt Huyền U Thiên Ma trầm xuống, nhìn chăm chú thân ảnh màu bạc ở trên bầu trời, trong mắt lộ ra một vẻ tham lam. nhưng cũng không lập tức động thủ, mà ánh mắt hơi lóe lên, không biết đang có chủ ý gì.

Trương Hằng không rảnh mà đi trả lời ma đầu này. Chỉ thấy toàn thân hấn lóe lên ngân quang, trên mặt nổi đầy gân xanh. Long Linh Châu đang bị nắm chặt trong tay giãy giụa kịch liệt, sức mạnh to lớn đã vượt qua cực hạn mà Trương Hằng có thể chịu đựng được.

Dù sao cũng là thông linh pháp bảo nhận chủ. cho dù Giao Long Hoàng đại thương Nguyên khí. nhưng Trương Hằng cũng rất khó để chiếm lấy bảo vật này làm của riêng.

Trơ mắt nhìn Long Linh Châu trong lòng bàn tay sắp thoát ra. trong mắt Trương Hằng lộ ra một vẻ không cam lòng.

Đúng lúc này, trong không gian linh hạch của Trương Hằng. Phá Không Kiếm đột nhiên bắt đầu rung động, phát ra những tiếng kêu dồn dập, lộ ra vẻ hưng phấn và nóng lòng muốn được tỷ thí.

Xoẹt xoẹt~

Long Linh Châu tỏa kim quang ra bốn phía ở trong tay Trương Hằng cọ xát làm tóe lên những đốm lửa. mắt thấy chuẩn bị thoát khỏi đầu ngón tay Trương Hằng bay vọt đi.

Đúng lúc này, ánh mắt Trương Hằng sáng lại. Nguyên linh trong thức hải phát ra một dao động khó hiểu, tia chớp màu đen lóe lên một cái.

Đầu ngón tay của Trương Hằng sinh ra một dao động mơ hồ. khiến cho Huyền U Thiên Ma ở cách đó không xa run rẩy linh hồn, ánh mắt rực sáng nhìn chăm chăm cánh tay đang vươn ra của Trương Hằng.

Một ngọn lửa màu bạc trong suốt không thể nhìn ra bám lên trên lòng bàn tay hắn.

Ong.

Kim quang trên mặt của Long Linh Châu trong chớp mắt đã bị nuốt lấy hơn phân nửa. lập tức trở nên ảm đạm, sức giãy giụa trong khoảnh khắc này đã tiêu tan.

Sau đó, bàn tay Trương Hằng khép lại đem Long Linh Châu nắm chắc trong lòng bàn tay.

Nếu quan sát cận thận, sẽ phát hiện ra Long Linh Châu không ngờ đã trở thành một thông linh pháp bảo vô chủ. hồn của giao long bên trong đó đã biến mất tăm mất tích.

Thấy tình hình như vậy. trên mặt Huyền U Thiên Ma lộ ra vẻ hoảng sợ. ánh mắt hoảng sợ nhìn Hư Không Hỏa Diễm mờ ảo bám trên bàn tay Trương Hằng, thân thể không tự chủ được bắt đầu run rẩy.

Nắm chiến lợi phẩm Long Linh Châu trong tay. Trương Hằng cảm thấy thật sự là ngoài ý muốn: Huyền U Thiên Ma không ngờ lại không có hành động cướp đoạt nào. Điều này khiến cho những thủ đoạn phòng bị mà hắn đã sớm chuẩn bị trở nên vô ích.

Đúng lúc này, Trương Hằng liền cảm giác được trong không gian linh hạch. Phá Không Kiếm đang hung phần rung động, lúc này còn có một vẻ mong đợi. hướng về phía Long Linh Châu trong lòng bàn tay phát ra một luồng dao động tinh thần.

Trương Hằng lập tức hiểu được ý nó. ý niệm khê động, trong không gian linh hạch trong cơ thể đột nhiên có một dải ánh sáng màu bạc kéo dài ra. bao bọc lấy Long Linh Châu vào bên trong.

Sau đó ong một tiếng. Long Linh Châu tiến vào trong không gian linh hạch tràn ngập ngân quang của Trương Hằng.

Phá Không Kiếm mừng rỡ, hóa thành một tia chớp màu bạc, keng một tiếng chém lên trên Long Linh Châu. Đồng thời, dải ánh sáng bạc trong không gian linh hạch hóa thành ngọn sóng mãnh liệt, bức Long Linh Châu vào một góc.

Keng keng keng!

Phá Không Kiếm chiếm lấy địa lợi. không ngừng tấn công Long Linh Châu, trên thân kiếm còn hiện ra những ký hiệu nhưng ngọn lửa màu bạc. ở trên Long Linh Châu kia không ngừng thiêu đốt.

Ầm ầm ầm!

Hiển nhiên Long Linh Châu sẽ không để cho kẻ khác xâm phạm, trên mặt hạt châu lóe lên kim quang, ở bên trong không gian linh hạch hết sức tránh né những đợt tấn công của đồng loại hung dữ ở trước mắt.

Trong quá trình này, Long Linh Châu phát ra một dao động tinh thần, có ý muốn cầu hòa với Phá Không Kiếm.

Đối với đề nghị của nó. Phá Không Kiếm không hề để ý tới. mục đích của nó chính là đem kiện thông linh pháp bảo có cấp độ hơi hơn mình một chút này nhanh chóng cắn nuốt đồng hóa, từ đó có được hiệu quả cường hóa và nâng cao bản thân.

Nhìn tình cảnh này, Trương Hằng không khỏi kinh ngạc, nhưng cũng không ngăn cản. Hắn nghĩ cho dù bản thân không chủ động thi triển thuật Thiên Chuyết Bách Luyện thì chưa cần tới thời gian mấy tháng. Phá Không Kiếm sẽ có thể cắn nuốt đồng hóa kiện thông linh pháp bảo này. Đến lúc đó, phẩm chất của Phá Không Kiếm chắc chắn sẽ có thể tăng lên.

Sau khi giải quyết mọi chuyện Trương Hằng mới hướng ánh mắt nhìn về phía Huyền U Thiên Ma ở cách đó không xa, phát hiện ra đối phương cũng đang nhìn mình chăm chú không có một chút ý tốt nào. trong mắt còn có vẻ không cam lòng, cũng có sự sợ hãi pha chút phức tạp.

Trương Hằng hơi trầm ngâm một chút, thâm nghĩ, dựa vào sức của một mình mình nếu muốn giết chết Ma đầu này thì gần như là không thể. Đương nhiên bản thân Trương Hằng cũng không sợ hãi Ma đầu này.

- Làm sao vậy? Chẳng lẽ ngươi vẫn còn muốn có ý đồ với Trương mỗ hay sao?

Trương Hằng lạnh lùng nhìn Huyền U Thiên Ma đang nhìn mình ở bên dưới, giọng điệu cực Kỳ ngang ngược, hùng hổ dọa người.

Về mặt Huyền U Thiên Ma đầy căm thù. hắc quang quanh thân chập chờn, Dường như có dấu hiệu phát tác. Nhưng hắn nghĩ tới tình cảnh lúc Trương Hằng nắm trong tay Hư Không Hỏa Diễm, bỗng nhiên giết chết Giao Long Hoàng vừa rồi. trong lòng còn có chút do dự.

Quan trọng hơn là năng lực sinh tồn của Trương Hằng cũng rất mạnh. các loại thần thông của hắn đều lợi hại phi thường, cực Kỳ khó chơi. Chẳng những hắn có một phân thân cấp bậc Hóa Thần kỳ, mà còn có một lợi khí tấn công là thông linh pháp bảo Phá Không Kiếm..

Trong tình hình này nếu Huyền U Thiên Ma đánh với Trương Hằng thì hơn phân nửa là bất phân thắng bại, không ai làm gì được ai. thậm chí sau mười ngày nửa tháng cũng không có được kết quả gì.

Hai người ở trên không trung nhìn nhau rất lâu. cuối cùng vẫn là Trương Hằng lên tiếng:

- Người có thể đi. hai thi thể yêu thú bên dưới thuộc về ta.

Nói xong, ánh mắt hắn đảo qua lên thi thể hai yêu thú ở dưới đất.

Một là thi thể của yêu thú cấp Thần thú. Hoàng Kim Giao Long, còn thi thể kia là của yêu thú Hóa Thần KỲ cấp đỉnh Mị Ảnh Hồ.

Hai thi thể này đối với tu sĩ loài người mà nói tuyệt đối là vô giá. Như thi thể của Hoàng Kim Giao Long giờ phút này. những vảy màu vàng bên ngoài thân thể tuyệt đối chính là tài liệu để luyện chế ra ngục linh bảo cấp cao hay thậm chí là thông linh pháp bảo.

Huyền U Thiên Ma lạnh lùng nhìn lướt qua hai thi thể trên mặt đất lạnh nhạt nói:

- Không được, thi thể Hoàng Kim Giao Long này là của ta, của thi thể của hồ ly tặng cho người.

Trương Hằng cười lạnh nói:

- Người nên ngoan ngoãn mà đi đi. nếu như phải đánh, sẽ thu hút những đại tu sĩ Hóa Thần kỳ khác của loài người tới đây. ta không ngại khiến cho người lại bị đóng băng lần thứ hai đâu.

Khi nói tới hai chữ đóng băng, thanh âm Trương Hằng lại nhấn mạnh thêm một chút.

Sắc mặt Huyền U Thiên Ma hơi biến đổi. trong mắt lóe lên sát khí. nhưng liền bị lý trí át đi. Hắn hít sâu một hơi, mới nói:

- Bản quân lại nhượng bộ thêm một lần nữa, ta Chỉ lấy nội đan của Hoàng Kim Giao Long, nếu như người còn không chịu nhượng bộ. thì bản quân cũng không ngại mà tiếp tục bàn luận với người một phen...

Sau khi nhượng bộ như vậy, Huyền U Thiên Ma cắn chặt răng, hiển nhiên hận Trương Hằng thấu xương. Muốn bắt hắn dễ dàng nhượng hai thi thể yêu thú vô giá này cho Trương Hằng cũng là điều không thể.

Ánh mắt Trương Hằng đảo qua thân thể của dài tới ba mươi trượng của Hoàng Kim Giao Long, trong lòng hiểu rõ nếu muốn dễ dàng đưa một con quái vật lớn như vậy đi cũng là điều không thể, cần phải cắt nhỏ thi thể này thành từng phân rồi sau đó bỏ vào trong túi trữ vật hoặc nhấn không gian.

Cuối cùng, Trương Hằng vẫn phải đồng ý yêu cầu của Huyền U Thiên Ma:

- Được, nội đan của giao long này có thể cho người, nhưng nhiệm vụ chia cắt thi thể này phải giao cho phân thân của ta thực hiện, người ở một bên giám sát.

Nói xong, từ trong thân thể của Trương Hằng lóe lên một đạo ngân quang, bắn tới gần hai thi thể kia. hóa thành một nam tử mặc thanh bào. hình dáng giống Trương Hằng như đúc.

Phân thân của Trương Hằng đứng trên mặt đất cũng không tùy tiện động thủ, mà đợi câu trả lời của Huyền U Thiên Ma.

- Được.

Huyền U Thiên Ma thật sự không tin Trương Hằng có thể khiến cho hai thi thể yêu thú lớn như thế này ở trước mắt biến mất không còn.

Sau đó, hai người đứng sòng đôi ở trên không trung, nhìn chăm chú phân thân của Trương Hằng ở trên mặt đất dùng Huy Hoàng Kiếm chia cắt thi thể.

Ánh mắt của Huyền U Thiên Ma nhanh chóng bị Huy Hoàng Kiếm hấp dẫn, không khỏi thấp giọng nói:

- Vật này có điểm giống với một kiện thông linh pháp bảo của Huyền Kiếm Huy Hoàng Tông từng là đệ nhất kiếm tu đại phái của đại lục Đông Vân.

- Huyền Kiếm Huy Hoàng Tông?

Trương Hằng có chút tò mò, khẽ nói lại cái tên này.

- Đáng tiếc trong tay phân thân của người Chỉ là một thông linh pháp bảo phòng chế, nhiều nhất cũng Chỉ là một kiện ngự linh bảo phẩm chất bình thường, so với uy lực của chính phẩm thua kém rất nhiều.

Khóe miệng Huyền U Thiên Ma hơi lộ vẻ trào phúng, hẳn không nhìn Huy Hoàng Kiếm kia nữa.

- Thật sao?

Ánh mắt Trương Hằng lãnh đạm hờ hững nói. Mặc dù Huy Hoàng Kiếm Chỉ là một ngự linh bảo phẩm thường, nhưng bởi vì có bí thuật Thiên Chuỳ Bách Luyện nên Trương Hằng cũng có thể khiến cho phẩm chất của pháp bảo này từng bước tăng lên, chân chính thăng cấp lên thành thông linh pháp bảo cũng không phải là việc gì khó.

Sau gần một canh giờ, phân thân Trương Hằng rốt cuộc cũng đã chia cắt được hai thi thể kia, đồng thời lấy nội đan của Hoàng Kim Giao Long ra.

- Cho người!

Phân thân Trương Hằng nâng tay. dùng sức ném một cái. tung một quả nội đan màu vàng trong tay ra xa mười mấy dặm.

Vụt!

Nội đan màu vàng xẹt qua bầu trời.

Trên mặt Huyền U Thiên Ma hiện lên một vẻ quái dị. không khỏi bội phục thủ đoạn của Trương Hằng, thân ảnh nhoáng lên một cái. biến mất tại chỗ. tới thu lấy nội đan màu vàng kia..

Còn bản tôn và Trương Hằng của Trương Hằng bắt đầu điên cuồng vơ vét những mảnh thi thể của yêu thú đã bị cắt ra trên mặt đất. thu chúng vào bên trong túi trữ vật và nhẫn không gian.

Trước tiên hiển nhiên là thu lấy những bộ phận quan trọng nhất, ví dụ như sừng, mắt, gân, vảy, da của Hoàng Kim Giao Long, ngoài ra còn có nội đan của Mị Ảnh Hoàng cùng cực kỳ quý báu. Dù sao cũng là nội đan của yêu thú Hóa Thần Kỳ.

Sau khi thu hồi những bộ phận quan trọng nhất, lúc này Trương Hằng mới giảm tốc độ lại, thu thập những thứ ít quan trọng hơn.

Đúng lúc này, vụt một tiếng, Huyền U Thiên Ma sau khi lấy được nội đan đã quay trở về, quắc mắt nhìn chăm chú cảnh tượng hai Trương Hằng đang nhanh chóng thu thập các loại tài liệu của yêu thú bên dưới, trong mắt lộ ra một vẻ nóng lòng muốn tranh đoạt, dường như có chút không cam lòng.

- Con bà nó. cả nhẫn không gian và túi trữ vật đều đầy rồi...

Trong lòng Trương Hằng Bắt đầu giận bản thân sao lại không chuẩn bị nhiều túi trữ vật một chút.

Chỉ cần thân thể của Hoàng Kim Giao Long dài tới ba mươi trượng cũng đã giống như một tòa núi nhỏ, đủ để phá vỡ vài cái túi trữ vật.

- Ôi. bỏ đi.

Trương Hằng cuối cùng lộ ra vẻ vô cùng tiếc nuối, đành phải bỏ lại những bộ phận này, liếc mắt nhìn Huyền U Thiên Ma ở giữa không trung, ánh mắt khẽ chuyển nói:

- Huyền U lão huynh à. còn lại mấy thứ này. không bằng ta sẽ bán giá thấp cho ngươi vậy...
- Ngươi xem. thứ này so sánh với hổ tiên và hùng tiên trong tục giới còn mạnh hơn gấp trăm lần.

Nói xong, phân thân Trương Hằng giơ hai tay nâng lên một cái “củ từ” còn to hơn cả thùng nước, hướng về phía Huyền U Thiên Ma mà quảng cáo.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

426. Chương 422: Phong Ấn.

Sắc mặt Huyền U Thiên Ma xanh lét. dần sa sầm xuống, nhìn những thứ rác rưởi của hai thi thể yêu thú được Trương Hằng để lại trên mặt đất. trong ngực tràn ngập một ngọn lửa giận, hơi nhấp nhô lên.

Rất hiển nhiên lần chia chác này Huyền U Thiên Ma đã bị lỗ nặng, hơn phân nửa lợi ích đã bị Trương Hằng đoạt mất rồi.

Có giận cũng Chỉ vậy thôi.

Còn ghê tởm hơn là Trương Hằng còn cực lực đề nghị với hắn cái “củ từ” khổng lồ của Giao Long Hoàng để lại kia. còn có ý đồ bán rẻ những thứ cần bả còn lại của yêu thú này cho hắn.

-Đồ chết tiệt!

Huyền U Thiên Ma rốt cuộc không thể nhịn nổi. vươn một ma tráo ra. chụp tới Trương Hằng. Vì một tiếng, một đạo khí lưu màu đen lao thẳng tới Trương Hằng, trong không khí sinh ra những đốm lửa như ẩn như hiện.

- Ôi... Trương mỗ cùng là có ý tốt. tiếc là...

Trương Hằng làm ra vẻ thất vọng, thân hình bỗng nhiên biến mất tại chỗ. khi xuất hiện đã ở bên cạnh Huyền U Thiên Ma.

Muốn phong ấn Huyền U Thiên Ma, trong Tam Tinh Vực rất ít có người có thể làm được. Nhưng nếu muốn bảo toàn tính mạng ở trước mặt hắn thì có không ít những đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ đều có thể làm được Điều này.

Tuy Trương Hằng không thể phong ấn hoặc giết chết Huyền U Thiên Ma, nhưng chọc tức Ma đầu này một chút thì vẫn có thể được.

- Ngươi nhớ Kỹ cho bản quân, trong vòng trăm năm. chắc chắn ta sẽ bắt được ngươi, sau đó ta sẽ bắt ngươi phải chịu ngàn đao vạn tiền, rút hồn luyện pháp...

Huyền U Thiên Ma hóa thành một đám sương đen, chạy về phía chân trời. Trước khi đi, hắn còn nhìn Trương Hằng với ánh mắt oán độc.

- Ha ha, sau mấy chục năm nữa. ngươi có thể đánh thắng được phân thân của ta cũng là đã không tệ rồi...

Trương Hằng không thêm để ý tới sự uy hiếp của Ma đầu này.

Sau khi hiểu được cực hạn sức mạnh trong tu chân giới Tam Tinh Vực. Trương Hằng đã quyết định chủ ý. Chờ sau khi bản thân tu luyện tới một cảnh giới nhất định, nếu vẫn không thể giết chết Ma đầu này thì hắn sẽ để lại một phân thân Ở Tam Tinh Vực, còn sợ sự uy hiếp của Ma đầu kia trong tương lai sao?

Dù sao có sự tồn tại của giới hạn sức mạnh. thực lực của Huyền U Thiên Ma không thể tăng lên một cách vô hạn. cho dù có vượt qua thực lực Hóa Thần kỳ cũng không dám thi triển ở trong Tam Tinh Vực.

Nhìn thân ảnh Huyền U Thiên Ma dần dần đi xa, ánh mắt Trương Hằng biến đổi không ngừng, cuối cùng hần thở dài một hơi vẫn không đuổi theo.

Lúc này, hần có chút lo lắng cho an nguy của Lạc Hà, không biết kết quả trận chiến giữa Phệ Thiên Mãng và Lạc Hà lúc này ra sao.

Tuy nhiên, sau khi Huyền U Thiên Ma rời khỏi không lâu. ở phương xa đột nhiên truyền tới một uy áp kinh người, ma khí ngập trời cùng với kim quang chói mắt va chạm vào nhau.

Mơ hồ Trương Hằng còn nghe thấy tiếng gào thét của Huyền U Thiên Ma.

- Người là ai?

Vội vàng kéo dài thần thức ra xa. Trương Hằng Chỉ thấy một nhà sư trên đỉnh đầu có phật quang lấp lánh, đang đứng yên trên không trung, hai tay khép lại, ngăn cản đường đi của Huyền U Thiên Ma.

Vừa rồi hiển nhiên là hai người đã giao thủ, nhìn bộ dạng hoảng sợ của Huyền U Thiên Ma thì Đường như đã gặp không ít khổ sở.

Điều càng khiến cho Trương Hằng ngạc nhiên hơn chính là nhà sư đang ngăn cản Huyền U Thiên Ma kia chính là Ngọc Đề hòa thượng mà hần đã gặp khi tới Ngọc Phật Tự tìm kiếm Bách Luyện đại sư lúc trước.

Lúc ấy, Trương Hằng cùng với hòa thượng này đã tùy ý hàn huyên một hai câu. mơ hồ cảm thấy hần rất bất phàm, bản thân không muốn gặp phiền toái nên vội vàng rời khỏi.

Không ngờ tới giờ phút này hần lại có thể gặp lại nhà sư thần bí này.

- Lão nạp là Ngọc Đề. là một nhà sư vô danh, nhiệm vụ lần này tới Sở Quốc chính là vì thí chủ người.

Ngọc Đề hòa thượng mỉm cười, ánh mắt cố ý nhìn về phía Trương Hằng, trong ánh mắt bình tĩnh sáng ngời còn ẩn chứa một hàm ý khác.

Trong lòng Trương Hằng bỗng dưng khê động, khi hần dùng thần thức đảo qua Ngọc Đề hòa thượng này. không ngờ có một cảm giác hoàn toàn không thể nhìn thấu được. Hần Chỉ có thể xác định đại khái đối phương hần là có tu vi Hóa Thần Kỳ.

Huyền U Thiên Ma sắc mặt lạnh lùng nói:

- Người là lão hòa thượng trong Ngọc Phật Tự sao?

Khi nhắc tới ba chữ Ngọc Phật Tự. thân thể Huyền U Thiên Ma hơi run sợ một chút, trong mắt lộ ra một hàn ý lạnh thấu xương.

Ngọc Đề hòa thượng khẽ thở dài:

- Tính ra người hần là lần thứ hai phá vỡ phong ấn thoát ra phải không? Người tính không bằng trời tính, không ngờ ngay cả hùng mạnh như Cửu U Lam Tinh Băng Tủy cũng không thể khiến người hoàn toàn bị đóng băng mà chết.

Trương Hằng chậm rãi bay về phía đó. không dám bay quá nhanh, để tránh khiến cho Huyền U Thiên Ma hoảng sợ chạy mất. Thực tế, đối với thân thể của Huyền U Thiên Ma hần vẫn cảm thấy rất hứng thú.

Nghe lời nói của Ngọc Đề hòa thượng kia, số lần Huyền U Thiên Ma bị phong ấn không Chỉ có một, mà là hai. Sở dĩ hần có thể trốn thoát khỏi sự trấn áp của Cửu U Lam Tinh Băng Tủy cũng là vì số kiếp dĩ thường của Trương Hằng.

Tuy Trương Hằng ở vùng đất đóng băng đã đề thăng được một chút, nhưng vì đã kinh động đến Cửu U Lam Tinh Băng Tủy. cho nên mới khiến cho Huyền U Thiên Ma chạy trốn được, mang tới cho tu chân giới Tam Tinh Vực một tai họa ngầm rất lớn.

- Ha ha. dựa vào phật tu Hóa Thần hậu Kỳ sắp hết thọ nguyên nhà ngươi mà cũng nghĩ tới chuyện phong ấn bản quân hay sao? Nhớ ngày đó khi Tam Tinh Vực mới hình thành chưa lâu. Ngọc Phật Tự các người

cũng đã phát đi ba vị phật tu Hóa Thần Kỳ cộng thêm thông linh pháp bảo thượng phẩm Thiên Lô Xích mới miễn cưỡng có thể phong ấn được bản quân. Còn hiện giờ, kiện thông linh pháp bảo kia không biết đã mất tích ở đâu. Chỉ dựa vào một mình người thì cũng không có uy hiếp gì đối với bản quân.

Sắc mặt Huyền U Thiên Ma lạnh lùng nhìn Ngọc Đề hòa thượng ở đối diện, trong mắt lóe lên một vẻ trào phúng, sau đó ánh mắt lại đảo qua Trương Hằng đang tới gần. không khỏi sinh ra tâm lý để phòng.

Trên mặt Ngọc Đề hòa thượng hiện lên một nụ cười ôn hòa. phật quang màu vàng quanh thân thể đang chậm rãi ngưng tụ lại. ngừng đầu liếc mắt nhìn bầu trời đang dần về chiều, khẽ nói:

- Thọ Nguyên của lão nạp sắp hết. cho nên mới dám đơn độc một mình đi tới Sở Quốc, thề phải phong ấn người bằng được...

Nói tới đây, Ngọc Đề hòa thượng liếc nhìn Trương Hằng đang bay về phía này một cách đầy thâm ý. trong tay đột nhiên xuất hiện bốn viên xá lợi màu vàng, tản mát ra một lực lượng cường đại nhưng cũng không mất đi vẻ nhu hòa.

- Xá lợi của phật tu Hóa Thần Kỳ...

Huyền U Thiên Ma vừa nhìn thấy bốn viên xá lợi màu vàng này. ánh mắt run lên, trong lòng cảm thấy có vài tia không ổn, chuẩn bị thi triển thuật di bay về phương xa.

- Tứ Phật Phong Ma Ấn!

Trong miệng Ngọc Đề hòa thượng khẽ nói ra vài chữ, bốn viên xá lợi màu vàng trong tay yên lặng run lên, nổi lên một gợn sóng màu vàng, đem không gian xung quanh bao phủ vào bên trong.

Lấy Huyền U Thiên Ma làm trung tâm. bốn viên xá lợi màu vàng lóe lên một luồng kim quang cuộn cuộn, gắt gao bức bách Ma đầu kia ở tại chỗ.

Trên đỉnh đầu Huyền U Thiên Ma có một ấn ký màu vàng nhô bằng lòng bàn tay. từng đợt chấn động dồn dập xoay tròn, kéo dài ra Thành một cái lồng giam màu vàng, vây Ma đầu vào bên trong.

Trong quá trình này, phật quang màu vàng trên người Ngọc Đề hòa thượng như một dòng thác lũ dũng mãnh chảy vào trong ấn ký màu vàng kia. thân thể dần trở nên ảm đạm. sắc mặt tái nhợt.

- Người không muốn sống nữa sao!

Huyền U Thiên Ma bắt đầu hoảng sợ. hướng về phía Ngọc Đề hòa thượng gào lên. thân thể hóa thành một sương đen. nhưng làm thế nào cũng không thoát khỏi được sự trói buộc của cái lồng giam màu vàng này. ngay cả thần thông thuật di cũng không thể thi triển ra.

Trên thực tế, trong trận chiến của những tu sĩ từ Hóa Thần Kỳ trở lên. có rất ít bí thuật và pháp bảo có thể phong tỏa không gian trong một khu vực ở một trình độ nhất định, ngăn cản tu sĩ đồng cấp thuật di. đương nhiên, nếu đối thủ ở một tầng quá cao. có tác dụng hay không cũng rất khó nói.

- Từ khi bắt đầu bước ra khỏi Ngọc Phật Tự. lão nạp ta vốn đã không còn nghĩ tới đường trở về. Nếu lại để cho người có thêm mấy chục năm. thì trong Tam Tinh Vực sẽ không còn ai có thể phong ấn người được nữa...

Ngọc Đề hòa thượng cười ảm đạm. thân thể hần đột nhiên bốc cháy ở trong kim quang, phật quang màu vàng khổng lồ hơn hướng về phía ấn Kỳ trên đỉnh đầu của Huyền U Thiên Ma dũng mãnh chảy vào.

Vù vù.

Ấn ký màu vàng nhanh chóng xoay tròn, lồng giam màu vàng do nó kéo dài ra mà thành dần dần thu nhỏ lại. trong nháy mắt liền biến Thành hình thù một cái hộp tỏa ra kim quang chói mắt.

Huyền U Thiên Ma kia hóa thành một hắc cầu nặng đậm, bị cái hộp màu vàng nén ở bên trong, bất kể hần có giãy giụa thế nào cũng không thể thoát ra được.

-Ồ...

ở xung quanh Huyền U Thiên Ma. Bốn viên xá lợi màu vàng kêu lên từng trận, trong một tiếng vù, bay vọt tới hộp màu vàng.

- Rắc rắc rắc rắc!

Bốn viên xá lợi tối cao của Phật môn khảm lên trên mặt của cái hộp màu vàng, chúng như thể vốn là một thể, tuy hai mà một.

Trong khi Trương Hằng đang trợn mắt há hốc mồm, thân thể Ngọc Đề hòa thượng ở trên không trung hóa thành một quang điểm màu vàng, dung nhập vào bên trong cái hộp...

Phải trả giá bằng việc thiêu đốt sinh mệnh. Ngọc Đề hòa thượng mượn sức mạnh tối cao của bốn viên xá lợi của Phật môn, lập tức phong ấn Huyền U Thiên Ma vào Trong đó,

- Hãy bảo quản nó cho tốt...

Mơ hồ, Trương Hằng nghe thấy thanh âm của Ngọc Đề hòa thượng vang lên bên tai mình, thanh âm càng ngày càng nhỏ rồi biến mất.

Vù vù.

Trong hư không có một chiếc hộp màu vàng không ngừng lay động, trên đỉnh của cái hộp này lóe lên một ấn ký màu vàng. Huyền U Thiên Ma đang bị phong ấn ở bên trong đang giãy giụa kiệt lực.

Xoẹt!

Trương Hằng lập tức hướng về phía trước na di mấy chục dặm. hóa thành một đạo ngân quang bay tới chiếc hộp đang lơ lửng giữa không trung.

Thành thịnh thành thịnh thành thịnh!

Huyền U Thiên Ma ở trong cái hộp màu vàng đang không ngừng công kích, có ý muốn thoát ra khỏi cái hộp trước khi Trương Hằng bay tới.

Nhưng xung quanh cái hộp màu vàng này đã được khảm xá lợi của Phật môn không ngừng phát ra kim quang, khiến cho hấn trong thời gian ngắn không thể giãy giụa thoát ra.

Vu!

Trương Hằng rút cuộc cũng đã bay tới trước mặt cái hộp màu vàng, một tay nhanh chóng cầm chặt lấy cái hộp này. Đồng thời, một đạo ngân quang từ trong bàn tay Trương Hằng tràn ra. bao phủ bên ngoài cái hộp màu vàng này.

Lập tức, cái hộp màu vàng ngừng run rẩy. bất kể Huyền U Thiên Ma có giãy giụa như thế nào cũng không chút sút mẻ.

- Ha ha. hôm nay ngươi đúng là đen đủi. lại gặp phải một cao tăng Phật môn sắp hết tuổi thọ. Mục đích mà chúng ta hao tổn bao tâm huyết cũng khó mà đạt được không ngờ lại hoàn thành một cách dễ dàng như vậy.

Trương Hằng vô cùng mừng rỡ. quan sát tình hình cụ thể của Ma đầu này.

- Ngươi cho rằng Chỉ một cái Tứ Phật Phong Ma Ấn nhỏ nhoi này mà cũng có thể phong ấn được bản quân hay sao?

Sắc mặt Huyền U Thiên Ma âm trầm, trong mắt lộ ra vài tia cười lạnh:

- Xá lợi của Phật môn ở bốn phía phong ấn này nhiều nhất cũng Chỉ duy trì được mười mấy năm, Đến lúc đó, Bản quân vẫn có thể lại xuất hiện giữa trời đất một cách hoàn hảo không hề tổn hao gì.

- Thật sao?

Trương Hằng không thể không cười, cũng không cảm thấy bất ngờ.

Tuy Ngọc Đề cao tăng đã phải trả giá bằng sinh mệnh, đồng thời còn mượn sự trợ giúp của xá lợi Phật môn, nhưng nếu muốn hoàn toàn phong ấn Ma đầu này cũng khó có thể thực hiện được.

- Không bằng chúng ta hãy làm một vụ giao dịch, Chỉ cần người thả ta ra. Bản quân chắc chắn sẽ mang tới cho người những ngạc nhiên và vui sướng không thể tưởng tượng được...

Sau khi Huyền U Thiên Ma trầm mặc hồi lâu. mới nói bằng giọng khản khàn.

- Ta có thể cho người hai kiện thông linh pháp bảo.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

427. Chương 423: Sự Mê Hoặc Của Ma Đầu.

Vừa nghe thấy Huyền U Thiên Ma nói như vậy. Trương Hằng liền cảm thấy buồn cười, nói một cách khinh thường:

- Người nghĩ là Chỉ dựa vào hai kiện thông linh pháp bảo là có thể đả động được Trương mỗ sao? Chỉ cần có thể phong ấn thành công nhà người mười mấy năm. thì không lo không có cách để có thể giết chết được người.

- Ha ha không ngờ ý muốn giết ta của người lại mạnh như vậy. ngay thông linh pháp bảo cũng không thể đả động được người. Như vậy thì hành động phong ấn ta lần này khẳng định là do người đứng đằng sau sắp đặt.

Huyền U Thiên Ma không bắt ngờ một chút nào. một đám sương đen từ bên trong cái hộp màu vàng ngưng kết thành một nam tử mặc hắc bào. vẻ mặt lãnh, đạm nhìn Trương Hằng.

- Người đoán không sai nếu như không có lời của ta, thì Lạc đại ca cũng sẽ không dễ dàng ra tay như vậy. Mục đích duy nhất của hắc khi bị kẹt ở Tam Tinh Vực này chính là để bảo vệ an toàn cho Tiên Nho Trai. Cho dù thực lực của người khôi phục lại trạng thái đỉnh phong thì cũng không thể gây uy hiếp với hắc. Chờ tới sau khi hắc trở về. tự nhiên sẽ có cách để có thể hoàn toàn phong ấn giết chết người...

Trương Hằng cũng không ngại tán gẫu với Ma đầu này một hai câu. giọng điệu có một vẻ vô cùng tự nhiên.

-Được, một hai kiện thông linh pháp bảo không thể đả động được người, điều này có chút vượt ra ngoài dự đoán của ta. Nhưng còn có một thứ rất hấp dẫn không biết người có thể chịu đựng được không.

Khoé miệng Huyền U Thiên Ma lộ lên một nụ cười ung dung, bộ dạng như đã nắm chắc thắng lợi.

- Thật sao? Ngay cả thông linh pháp bảo cũng không thể đả động được ta, chẳng lẽ người còn có thể xuất ra một kiện tiên bảo sao? Cho dù là người có thể xuất ra một trọng bảo có đẳng cấp như vậy. Trương mỗ ta cũng không thể sử dụng, Chỉ giống như là một phế phẩm.

- Tiên bảo?

Huyền U Thiên Ma hơi sững sốt. sau đó hừ nhẹ nói:

- Người nghĩ thế sao!

Trương Hằng nhún vai trong lòng cười thầm:

- Thật ra tiên bảo lão tử cũng có một hai kiện, đáng tiếc là không thể sử dụng.

- Tiên bảo thì bản quân không xuất ra được, nhưng có một thứ, ta tin rằng người nhất định sẽ phải động tâm.

Trên mặt Huyền U Thiên Ma lộ ra một nụ cười quỷ dị. hắc ra vẻ thần bí nói:

- Người đã từng nghe nói tới Chu Vương Triều trong truyền thuyết chưa?

- Đã từng nghe nói qua.

Trương Hằng thấy Huyền U Thiên Ma đột nhiên đề cập tới Chu Vương Triều có chút bất ngờ. nhưng về mặt cũng lạnh nhạt đáp lại.

- Được, quả nhiên là người cũng biết tới Chu Vương Triều, như vậy ta hỏi người một câu. người có muốn rời khỏi Tam Tinh Vực. đi tới Chu Vương Triều linh khí vô cùng dồi dào, thiên tài địa bảo vô cùng phong phú. còn có rất nhiều cơ hội và thử thách kia không?

Giọng điệu của Huyền U Thiên Ma càng ngày càng tràn ngập vẻ mê hoặc, bộ dạng rất hiể ngang và hưng phấn, trong mắt tràn ngập một vẻ hy vọng và chờ mong.

Về mặt Trương Hằng có chút cổ quái, hần suy nghĩ một chút, rồi cười nhạo nói:

- Chẳng lẽ thứ mà người muốn giao dịch chính là giúp ta rời khỏi Tam Tinh Vực, đi tới Chu Vương Triều.

Huyền U Thiên Ma vui vẻ gật đầu:

- Không sai. Chỉ cần người thả ta ra. sẽ có hy vọng rất lớn rời khỏi Tam Tinh Vực. Đây chính là chuyện khiến cho ngay cả Hắc Ma Hoàng kia cũng phải động tâm không thôi.

- Nếu thực sự người có cách rời khỏi Tam Tinh Vực. tại sao còn phải chờ tới bây giờ? Hiện giờ e là người đã sớm đi tới Chu Vương Triều, sao còn có thể để cho vài người bọn ta có cơ hội phong ấn người lại.

Hiển nhiên đối với lời nói của Huyền U Thiên Ma, Trương Hằng cũng không tin tưởng lắm. trong giọng nói có một chút châm biếm.

Đối với lời châm chọc của Trương Hằng, Huyền U Thiên Ma cũng không để ý. khẽ thở dài một hơi. giọng điệu hơi ngưng trọng nói:

- Xem ra người cũng không biết về Chu Vương Triều chân chính kia. ở tu chân giới Chu Vương Triều, từng lưu truyền một câu tục ngữ. đó là : Kim Đan Nguyên Anh chạy đầy đất.

Hóa Thần Hợp Thể bay khắp trên đầu.

- Kim Đan Nguyên Anh chạy đầy đất. Hóa Thần Hợp Thể bay khắp trên đầu.

Trương Hằng hít một hơi khí lạnh, đương nhiên hần có thể dễ dàng hiểu được ý nghĩa của câu tục ngữ này.

Kim Đan Nguyên Anh chạy đầy đất. nói cách khác đó là tu sĩ Kết Đan Kỳ, Nguyên Anh Kỳ cũng giống như là chó mèo trên mặt đất, nhiều không đếm xuể. thật sự là quá nhiều.

Hóa Thần Hợp Thể bay đầy trên đầu. lời này cho thấy tu sĩ Hóa Thần Kỳ cùng với Hợp Thể Kỳ ở tầng cao hơn giống như là chim bay trên trời, số lượng không phải là quá nhiều, nhưng tuyệt đối không phải là hiếm thấy.

- Cho nên trước khi thực lực đạt tới cực hạn của Tam Tinh Vực thì đi tới Chu Vương Triều kia cũng không có một lợi ích nào. bởi vì có rất nhiều tu sĩ hùng mạnh có thể dễ dàng phong ấn ta. Như tu sĩ Hóa Thần kỳ bình thường, ở Chu Vương Triều cũng Chỉ có địa vị bậc trung, Chỉ có thăng cấp lên Hợp Thể Kỳ mới có thể thật sự được tính là cao thủ.

Huyền U Thiên Ma nhẹ nhàng miêu tả, nhìn chăm chú Trương Hằng đang kinh ngạc không thôi.

Nhưng đột nhiên ánh mắt Trương Hằng lạnh lùng nhìn hờ hững nhìn hần chăm chú:

- Người đang ở tu chân giới Tam Tinh Vực. tại sao lại biết rõ về chuyện ở Chu Vương Triều như vậy .Nên biết mười vạn năm trước. Tam Tinh Vực đã bị phong ấn, đã mất đi liên hệ với thế giới bên ngoài.

Huống hồ, vào thời đại của Huyết Sát Thần Đế, những tu sĩ đứng đầu tu chân giới gần như bị giết sạch không còn một ai. Tuy nhiên người đứng là có tài tự biên ra được cái câu nói nực cười Kim Đan Nguyên Anh chạy đầy đất. Hóa Thần Hợp Thể bay đầy trên đầu kia, Trương mỗ ra suýt nữa đã bị người lừa rồi.

Cuối cùng, Trương Hằng cũng bán tin bán nghi lời nói của Huyền U Thiên Ma. Nếu thật sự hoàn toàn tin tưởng Ma đầu này thì Trương Hằng cũng sẽ không thể lẫn lộn được ở tu chân giới.

- Người tin cũng được, mà không tin cũng được, dù sao bản quân vẫn nói sự thật. Ta không tin có người nào trong Tam Tinh Vực có thể dễ dàng đi xuyên qua Tử Vực. ngay Hắc Ma Hoàng đứng đầu Tử Vực kia cũng không làm được, tu sĩ loài người các người sao có thể làm được.

Huyền U Thiên Ma hừ nhẹ nói. rồi ngậm miệng lại. Trong mắt hắn. bản thể Phệ Thiên Mãng của Hắc Ma Hoàng hẳn là có thực lực đứng đầu trong tu chân giới Tam Tinh Vực. Điều hắn không làm được, thì còn có ai có thể làm được?

Trương Hằng nghe thấy vậy cười lạnh, nói:

- Trong gần năm nghìn năm qua. trong tu chân giới Tam Tinh Vực còn có ba tu sĩ Hóa Thần kỳ đại viên mãn liên thủ đột phá Tử Vực, thoát khỏi Tam Tinh Vực. người chưa từng nghe qua việc này sao? Chuyện mà Yêu tộc không làm được, không có nghĩa là tu sĩ loài người không làm được. Hơn nữa. Trương mỗ ta còn cách Hóa Thần Kỳ đỉnh phong một đoạn đường phải đi nữa. trong thời gian ngắn cùng không vội đi tới Chu Vương Triều.

- Không thể nào... Ba tu sĩ Hóa Thần đại viên mãn của loài người không thể rời khỏi Tam Tinh Vực được.

Trên mặt Huyền U Thiên Ma lộ ra vẻ nghi ngờ. cuối cùng liên tục lắc đầu.

- Mọi chuyện đều có thể.

Trương Hằng không nói gì. trên tay đánh ra vài đạo pháp quyết. một đạo ngân quang liên miên không ngừng chảy vào cái hộp màu vàng trong tay, tăng thêm một tầng cấm chế hùng mạnh ở trên mặt nó.

Huyền U Thiên Ma lập tức mất đi liên hệ với bên ngoài, thần thức cũng không thể tản ra. ánh mắt cũng không nhìn thấy chuyện bên ngoài, Chỉ có thanh âm là có thể truyền ra.

- Tuyệt đối không thể nào... Người có thể tới đối chất với Hắc Ma Hoàng, hẳn là người đứng đầu Tử Vực. đối với việc này hẳn là hắn biết rõ...

Huyền U Thiên Ma kiệt sức rống lên.

- Tìm Hắc Ma Hoàng sao?

Mặt Trương Hằng lộ ra vẻ cổ quái, cười lạnh nói:

- Người bị bệnh sao?

Không nói hai lời, không để ý tới tiếng rống của Huyền U Thiên Ma, Trương Hằng đem cái hộp màu vàng này ném vào trong nhần không gian.

Lập tức, bên tai hoàn toàn yên tĩnh.

Đầu tiên Trương Hằng quay về không trung chỗ những mảnh thi thể còn lại của hai yêu thú cũng không thể mang chúng đi. Tuy chúng cũng Chỉ có một chút giá trị, nhưng cũng có thể khiến cho những tu sĩ cấp đỉnh phải động tâm.

Nghĩ tới đây, Trương Hằng nhẹ nhàng hé miệng, một đám lửa bạc rơi xuống những mảnh thi thể này.

Vùn vụt.

Những mảnh thi thể còn sót lại của hai yêu thú Hóa Thần Kỳ nhanh chóng bị thiêu cháy, bốn phía linh hạch trong cơ thể của Trương Hằng sinh ra một vài hạt màu bạc, trong nháy mắt đã bị hút trọn.

Chỉ trong nửa khắc, hai phần thi thể còn sót lại đã bị ngọn lửa bạc của Trương Hằng đốt sạch, nhưng Trương Hằng cảm thấy công lực của mình cũng tăng lên không nhiều, trong lòng không khỏi buồn bực.

Nếu là ở trong tầng tháp thứ ba lúc trước, cho dù Chỉ là một vài bộ phận của yêu thú Hóa Thần Kỳ, một khi bị ngọn lửa bạc của Trương Hằng cắn nuốt, thì cũng có thể khiến cho công lực của hắn tăng vọt.

- Tu chân giới Tam Tinh Vực thật sự đã không còn có thể đáp ứng được sự trưởng thành của ta hay sao?

Trương Hằng khẽ cau mày. Trải qua rất nhiều năm tu luyện những mảnh nhỏ của Hạo Thiên Xà Long Vương và Huyết Sát Thiên Bì đã bị ngọn lửa bạc hoàn toàn cắn nuốt, còn có một nửa pho tượng thần bí có thể nâng cao công pháp của mình.

Còn về phần mảnh vỡ thể giới, tốc độ cắn nuốt luyện hóa mặc dù cũng có tăng trưởng, nhưng đối với nhu cầu tinh túy thiên địa của Trương Hằng sau khi thăng cấp cũng vẫn không thấm vào đâu. Chỉ có thể là “đồ ăn vặt”.

Trương Hằng muốn nhanh chóng nâng cao tu vi thì phải cần cái gì?

Thứ đó chính là “thuốc bổ”!

ở Tam Tinh Vực này linh khí thiếu thốn, những nơi quý quái có thiên tài địa bảo càng ngày càng ít. “thuốc bổ” có thể nói là càng ngày càng hiếm, mà ngay cả có cũng rất khó có thể tìm được.

Tuy nhiên, trong nham động Hỏa Dong Tinh bên dưới Cực Diễm Môn cũng có không hề ít khoáng thạch Hỏa Dong Tinh thượng đẳng, có thể cung cấp cho Trương Hằng để nâng cao tu vi.

Nhưng Trương Hằng là tông chủ của Cực Diễm Môn, cùng không thể làm chuyện quá đáng, cắn nuốt toàn bộ Hỏa Dong Tinh. Vì sự phát triển trong tương lai của môn phái, hẳn phải để lại cho hậu thế của Cực Diễm Môn một bảo địa để tu luyện.

Cái gọi là “Người đi trước trồng cây, người đời sau hái quả” là như vậy. Người đã không trồng cây thì thôi cũng đừng có chặt cây quá độ.

Sau khi suy nghĩ hồi lâu, Trương Hằng mơ hồ đã xác định được con đường của mình trong tương lai. Bất kể theo phương diện nào thì Chu Vương Triều đều là nơi mà con đường tu tiên của Trương Hằng ắt phải đến. Còn về phần có làm mưa làm gió ở Nơi đó hay không thì hiện giờ đó không phải là vấn đề mà Trương Hằng lo tới.

- Không biết Lạc Hà đại ca có thể bình yên trở về không...

Trương Hằng liên tục chờ ở vùng đất khô cằn này ba ngày.

Trong thời gian ba ngày này có không ít những tu sĩ bậc cao tới đây điều tra. Sau khi bọn họ nhìn thấy dấu vết của trận đại chiến lưu lại, vẻ mặt cả đám đều hoảng sợ, bộ dạng như sắp sửa đến ngày tận thế.

- Thật sự không về được sao?

Ánh mắt Trương Hằng có chút lo lắng, nghĩ tới Phệ Thiên Mãng như cự thú man hoang kia, trong lòng không khỏi sợ hãi.

Nếu đã không chờ được Lạc Hà ở nơi này, Trương Hằng quyết định đi tới Tiên Nho Trai để tiếp tục chờ.

Trong lòng hắn luôn có một cảm giác. Lạc Hà có đẳng cấp tiên nhân, phân thân để lại trong tu chân giới Tam Tinh Vực hẳn là sẽ không dễ dàng bị giết như vậy.

Sau nửa ngày, Trương Hằng bay tới đại phái Tiên Nho Trai ẩn thế trong Sở quốc.

Thần thức của hắn đảo qua căn phòng của Lạc Hà, phát hiện bên trong không có một bóng người.

Xoẹt!

Trương Hằng cùng không chào hỏi những tu sĩ của Tiên Nho Trai khác, một tiểu na di đã đi vào trong phòng, ánh mắt nhìn tất cả mọi thứ trong phòng, trong lòng thâm than:

- Hành động phong ma lần này thật là khó khăn chồng chất.

Nửa tháng sau, một đạo cầu vồng màu xanh nhaoáng lên trên không trung của Tiên Nho Trai.

Ánh mắt Trương Hằng đột nhiên sáng ngời lên. trước mặt xuất hiện một nam tử toàn thân đầy máu. bộ dạng vô cùng suy yếu...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm
Quyển 5: Chu Vương Triều

-----oo0oo-----

428. Chương 424: Lạc Hà Bị Thương.

- Lạc Hà đại ca. rốt cuộc huynh đã trở về rồi...

Vừa nhìn thấy nam tử toàn thân đầy máu vô cùng suy yếu này. đầu tiên Trương Hằng sửng sốt, sau đó trên mặt lộ ra vẻ sợ hãi lẫn vui mừng, vội vàng dìu hắn ngồi xuống, quan sát thương thế của hắn.

Lạc Hà ở trước mắt trên mặt có một vài vết sẹo nhìn thấy ghê người. trên người có vài vết thương máu thịt bầy nhầy. quần áo đã rối tung không thể chịu nổi. khuôn mặt vốn vô cùng anh tuấn lúc này tái nhợt không còn huyết sắc.

Còn về phần nội thương trong cơ thể như thế nào Trương Hằng tạm thời nhìn không ra. nhưng đánh giá cũng là không nhẹ.

- Trương huynh đệ. người không việc gì là tốt rồi...

Lạc Hà nhìn thấy Trương Hằng vẫn bình an vô sự. không khỏi thở dài một hơi nhẹ nhõm, trên mặt cũng lộ ra vẻ vui mừng, sau đó ngồi xếp bằng ở đó. một đạo ánh sáng màu xanh từ trong thân thể tỏa ra bên ngoài.

Trương Hằng nhìn thấy phạm là những vị trí mà ánh sáng màu xanh chảy qua. thân thể máu thịt của Lạc Hà đều như trở thành trong suốt, những thương thế kia bắt đầu khôi phục với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Thanh quang rung động, khiến cho những vết thương ở các vị trí được chữa trị. thân thể hiện lên hình thái giống như là huyết nhục.

Trên thực tế, với thần thông thân ngoại Hóa Thần của tu chân giới, hiếm có người có thể đem Hóa Thần có hình thái năng lượng thể hiện thành trạng thái huyết nhục, nhiều nhất cũng Chỉ có thể bắt chước được một phần mà thôi.

Tuy nhiên, Trương Hằng và Lạc Hà hiển nhiên là một ngoại lệ. phân thân của bọn họ đều có thể thể hiện ra hình thái huyết nhục, một người là tu chân giả có công pháp nghịch thiên phi thường, một người thì có đẳng cấp tiên nhân. Nói như vậy thì hai người có thể làm được Điều này cũng không có gì là kỳ lạ.

Lúc bình thường, phân thân hình thái năng lượng khi ở trong thế giới bên ngoài mọi lúc mọi Nơi đều tiêu hao linh lực. trong chiến đấu lại càng tiêu hao nhiều hơn nữa. nếu cứ tiếp tục như vậy thì sẽ không thể duy trì được.

Còn phân thân huyết nhục không những có thể chuyển hóa được thành hình thái năng lượng, mà còn có tiềm lực tự tu hành, sức mạnh duy trì trong chiến đấu cũng càng mạnh, cho dù là cách bản tôn hàng ngàn vạn dặm cũng có thể thoải mái tự xoay sở, thậm chí đề cao thực lực.

Thanh quang rung động, một bộ phận thương thế đã khôi phục kia từ trạng thái năng lượng bán trong suốt đã chuyển hóa thành trạng thái huyết nhục.

Trong sự chờ đợi của Trương Hằng, Lạc Hà phải mất ba ngày mới có thể chữa khỏi được những thương thế trong ngoài thân thể.

- Sự hao tổn lần này lớn hơn so với dự tính của ta, chín phần bản mệnh nguyên khí ẩn tàng trong cơ thể đều đã bị hao tổn hết...

Lạc Hà mở đôi mắt hơi có một chút ảm đạm. sắc mặt vẫn trắng bệch như trước, có vẻ cực kỳ suy yếu.

- Lạc Hà đại ca, không biết kết quả trận chiến của ngươi và Hắc Ma Hoàng như thế nào?

Trương Hằng hỏi vấn đề mà mình quan tâm nhất.

Lạc Hà khẽ thở dài một hơi:

- Lưỡng bại câu thương... Ta cùng hắn chiến đấu suốt bảy ngày bảy đêm. chiến đấu liên tục từ Sở Quốc, cuối cùng đánh tới Tử Vực. Kết quả là ta và hắn đều đại thương Nguyên khí, với tình trạng linh khí trong Tam Tinh Vực thì không tới mười mấy năm đừng có mơ mà khôi phục lại được trạng thái cường thịnh.

- Lưỡng bại câu thương?

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi nhẹ nhõm, kết quả của trận chiến vẫn còn nằm trong phạm vi mà hắn có thể chịu đựng được. Nhưng tình trạng của Lạc Hà lúc này cũng vẫn khiến cho hắn phải lo lắng.

Nghĩ tới đây. Trương Hằng đề nghị:

- Lạc Hà đại ca. hiện giờ ngươi còn rất yếu. không bằng bây giờ để ta hộ pháp cho ngươi một thời gian.

Lạc Hà cười nói:

- An nguy của ta ngươi không cần phải lo. phân thân của ta trong Tam Tinh Vực này có đặc tính bất tử bất diệt, không thua kém gì Huyền U Thiên Ma kia đâu. Mặc dù lúc này đã cực kỳ suy yếu, nhưng tu sĩ Hóa Thần Kỳ bình thường cũng không thể làm gì được ta. Đương nhiên, nếu ngươi có thể lưu lại một phân thân lúc này thì càng tốt. nó sẽ có lợi cho việc liên lạc giữa chúng ta.

Trương Hằng liên tục gật đầu, cảm thấy lời nói của Lạc Hà rất hợp lý.

- Đáng tiếc là chúng ta hao tổn hết tâm tư mà vẫn để cho Ma đầu kia chạy trốn, không hoàn thành được tâm nguyện của Trương huynh đệ ngươi...

Lạc Hà chưa xốt nói.

Trương Hằng nghe thấy vậy cười khẽ nói:

- Không đâu. Ma đầu kia đã bị phong ấn thành công rồi.

Lạc Hà không hiểu, liền hỏi:

- Thật vậy sao ?

- Mời Lạc đại ca xem...

Trương Hằng duỗi tay ra. giữa không trung lập tức hiện ra chiếc hộp màu vàng phong ấn Huyền U Thiên Ma kia. mặt ngoài còn lóe lên từng tầng những sợi tơ bạc. Bên trong chiếc hộp này. một nam tử mặc hắc bào đang khoanh chân tu luyện ở Trong đó,

- A, đây hình như là xá lợi của Phật môn? Nói như vậy thì Ma đầu này Dường như đã bị một vị cao tăng của Phật môn phong ấn ở trong này. nhưng vì sao chiếc hộp này lại rơi vào trong tay ngươi?

Lạc Hà chép miệng lấy làm kỳ lạ. vẻ mặt khó hiểu hướng về Trương Hằng dò hỏi.

- Chuyện là như vậy...

Trương Hằng đem những chuyện xảy ra sau khi Lạc Hà rời khỏi kế tường tận lại một lượt.

- Hiện giờ Ma đầu này đã bị phong ấn ở bên trong, không biết Lạc Hà đại ca có cách nào để hoàn toàn phong ấn hoặc giết chết hắn không?

Trương Hằng duỗi tay ra. nắm chặt chiếc hộp màu vàng ở trong tay. Huyền U Thiên Ma ở bên trong cảm giác được động tĩnh, liền hướng ra bên ngoài cười nói:

- Thế nào. ngươi suy nghĩ rõ ràng chưa, có sự trợ giúp của bản quân, ngươi sẽ có rất nhiều hy vọng rời khỏi Tam Tinh Vực, đi tới Thánh địa tu chân chân chính Chu Vương Triều kia.

Giọng điệu của Ma đầu này cực Kỳ thần nhiên, như thể là Trương Hằng đang van xin hắn.

- Đi tới Chu Vương Triều?

Lạc Hà nghe thấy vậy liền cười:

- Bản tôn của ta thật ra cũng đã từng ở Chu Vương Triều một thời gian, nơi đó có một câu tục ngữ rất thú vị: Kim Đan Nguyên Anh chạy đầy đất. Hóa Thần Hợp Thể bay đầy trên đầu.

- Là người sao?

Thân mình Huyền U Thiên Ma khẽ run lên. hiển nhiên là từ thanh âm đã đoán ra thân phận của Lạc Hà. Mặc dù là có cấm chế. hắn không nhìn được chuyện ở bên ngoài, nhưng vẫn có thể nghe thấy thanh âm. Đây cũng là điểm mà Trương Hằng cố tình làm.

- Ha ha. không ngờ Lạc đại ca cùng biết những lời này? Ta còn tưởng đó là do Ma đầu này bịa ra.

Trương Hằng vừa nghe thấy Lạc Hà nói. trong lòng cũng trở nên rõ ràng, hóa ra chuyện mà Ma đầu kia nói cũng có tính chân thực nhất định.

- Hừ. người Chỉ là một tiểu tử. bản quân hoàn toàn không thèm lừa gạt người.

Trong lời nói của Huyền U Thiên Ma mang theo một vẻ khinh miệt, dường như cố ý chọc tức Trương Hằng.

Trương Hằng cũng không nói gì. giơ tay vỗ lên chiếc hộp màu vàng này. cất nó vào trong nhẫn không gian.

Đối với chuyện này, Lạc Hà mỉm cười không nói.

- Đúng rồi Lạc đại ca, có chuyện ta muốn hỏi người một chút, là chuyện có liên quan tới Chu Vương Triều kia. Ma đầu kia nhiều lần nói là hắn có phương pháp có thể dễ dàng rời khỏi Tam Tinh Vực. đồng thời lấy việc đó ra để giao dịch với ta, không biết việc này có thể tin được không? Bản tôn của Lạc đại ca là tiên nhân, đồng thời cũng đã từng rời khỏi Tam Tinh Vực, không biết có phương pháp nào dễ dàng rời khỏi không?

Lạc Hà lắc đầu nói:

- Nếu muốn rời khỏi Tam Tinh Vực. dưới Hợp Thể Kỳ gần như là không thể. Một khi tu vi đạt tới Hợp Thể Kỳ. sẽ có thể tự nhiên đi xuyên qua cấm chế của Tử Vực. Nhưng tu sĩ Hóa Thần Kỳ cũng không phải hoàn toàn không thể đi qua. nhưng độ khó và yêu cầu cũng rất cao. trước mắt ta Chỉ biết có hai phương pháp.

- Hai phương pháp?

Ánh mắt Trương Hằng sáng lên, không kìm lòng được hỏi.

- Phương pháp thứ nhất là nếu ta chịu hi sinh phân thân này thì sẽ có thể mang người rời khỏi Tam Tinh Vực...

- Không không... Hãy bỏ qua phương pháp này đi.

Trương Hằng liên tục lắc đầu nói.

- Phương pháp thứ hai, là nếu như Hắc Ma Hoàng kia có thể liên thủ với ta, thì cũng có mấy phần hy vọng có thể đột phá hạn chế của Tử Vực.

Lạc Hà cười nói.

- Liên thủ với Hắc Ma Hoàng? Chuyện này có thể sao?

Trương Hằng khẽ cau mày. Trải qua mấy lần phong ba, tứ đại vương giả của Yêu tộc đã chết mất ba. trong đó có một tên chết ở trong tay Trương Hằng, còn hai đại Yêu Hoàng kia bản thân Trương Hằng không tránh khỏi có liên quan hơn phân nửa.

- Trương huynh đệ cũng không cần quá gấp gáp đi tới Chu Vương Triều, hãy ở lại Tam Tinh Vực tu luyện thêm một thời gian nữa, không chừng có một ngày người có thể vượt qua được Hóa Thần kỳ.

Lạc Hà uyển chuyển khuyên bảo.

Bản thân Trương Hằng cũng không quá vội vàng, Chỉ sợ đến lúc đó thiếu vật luyện hóa để nâng cao cấp bậc của công pháp, nếu không Chỉ cần có thể phi thăng, hắn tình nguyện ở lại Tam Tinh Vực này tu luyện thêm mấy trăm năm nữa.

- Nhưng làm thế nào với Ma đầu bị phong ấn này bây giờ? Vị cao tăng Ngọc Đề kia tuy đã phải trả giá bằng tính mạng, nhưng cũng Chỉ có thể phong ấn Ma đầu này vẹn vẹn có mười mấy năm...

Trương Hằng lo lắng nhìn chiếc hộp màu vàng trong tay.

Lạc Hà hơi trầm ngâm, rồi nói luôn:

- Vật này tạm thời sẽ do người bảo quản, vì ta đang bị thương, cũng không có cách nào hoàn toàn phong ấn Ma đầu này. đồng thời còn phải toàn tâm tinh dưỡng. Nhưng hình như người đã có được loại băng diễm hùng mạnh như Cửu U Lam Tinh Băng Tùy. vừa vặn có thể khắc chế Ma đầu này, cho dù là có điều gì bất ngờ cũng có thể ung dung ứng phó.

- Chờ tới sau khi ta khôi phục nguyên khí. sẽ lập tức cho người biết, đến lúc đó chúng ta sẽ suy nghĩ biện pháp để xem có thể hoàn toàn giết chết được Ma đầu này hay không... Nếu thật sự không làm được, thì phong ấn hần mấy vạn năm cũng là điều có thể.

- Như vậy rất tốt.

Trương Hằng cười ha hả.

- Thật ra ta cũng có nghĩ tới một biện pháp đối phó với Ma đầu này.

- Người có biện pháp nào?

Lạc Hà rất tò mò.

Trương Hằng cười nói:

- Sở dĩ ta muốn giết chết Ma đầu này cũng là vì lo lắng sau này hần sẽ mang tới những sự uy hiếp lớn cho Tam Tinh Vực và Cực Diễm Môn. Nếu nắm chắc có thể rời khỏi Tam Tinh Vực, ta sẽ có thể đem hần ném vào trong Chu Vương Triều. Đến lúc đó, Chu Vương Triều rộng lớn như vậy. tự nhiên sẽ có người có thể khống chế được hần cũng không còn phải lo Ma đầu này sẽ quay trở về gây nguy hiểm cho Tam Tinh Vực.

- Phương pháp này không tồi. nhưng có một điều ta muốn nói rõ chính là tu sĩ Đại Thừa Kỳ có thể đi xuyên qua những khu vực bị phong ấn nhiều đời trên đại lục Đông Vân. Nói cách khác, tu sĩ Đại Thừa Kỳ hoàn toàn có thể từ Chu Vương Triều quay trở về Tam Tinh Vực.

Lạc Hà nhắc nhở.

- Trong chuyện này còn có bí mật gì? Ta còn tưởng rằng ra khỏi Tam Tinh Vực là sẽ không thể quay trở lại. Lạc Hà đại ca nếu đã đi tới Chu Vương Triều, có thể nói một vài chuyện về nơi đó hay không? Ta nhớ rõ năm đó những tu chân giả hàng đầu của đại lục Đông Vân gần như đã bị giết sạch, vì sao bây giờ vẫn còn có chuyện Kim Đan Nguyên Anh chạy đầy đất. Hóa Thân Hợp Thể bay đầy đâu?

Trương Hằng hơi tò mò hỏi.

- Năm đó những tu sĩ hàng đầu bị giết cũng vốn vẹn Chỉ ở trong một nửa của đại lục Đông Vân mà thôi, còn có rất nhiều tu sĩ chạy tới hải vực vô biên. Sau khi tai họa qua đi. lại có rất nhiều tu sĩ hải ngoại cùng với những tu sĩ hàng đầu đã bỏ đi từ trước quay trở về khu vực của Chu Vương Triều, rồi định cư ở đây.

Bản tôn của ta ở tại đại lục Đông Vân cũng không lâu lắm. nhưng thật ra cũng có ở lại Hải Ngoại Tam Tiên Đảo một thời gian, ở nơi này ta có một ngọc giản, trong đó có không ít ghi chép về những thế lực trên đại lục Đông Vân, người có thể cầm mà xem.

Nhìn sự hứng thú của Trương Hằng đối với Chu Vương Triều. Lạc Hà đưa cho hần một ngọc giản có ghi chép của hần.

Sau khi đưa ngọc giản cho Trương Hằng. Lạc Hà đột nhiên như nhớ tới cái gì đó. về mặt ngưng trọng nói:

- Bản tôn của ta trước khi phi thăng còn để lại một vật rất quan trọng, vật này cứ giao cho người đi...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----oo0oo-----

429. Chương 425: Theo Sát Bước Chân Của Vi Sư.

- Bản tôn của Lạc Hà trước khi phi thăng đã để lại vật quan trọng gì?

Ánh mắt Trương Hằng sáng lên. trong lòng cùng sinh, ra một sự tò mò dữ dội.

Ở hạ giới này còn có vật gì có thể khiến cho Lạc Hà xem là vật quan trọng, đồng thời còn có ý để lại cho mình?

- Vật này ta để ở Hải Ngoại Tam Tiên Đảo. hiện giờ ta sẽ nói cho người biết vị trí của nó. Nhưng trước khi thực lực của người tăng lên tới Hợp Thể Kỳ thì tốt nhất người đừng tùy tiện đi vào Trong đó...

Lạc Hà thấp giọng nói khẽ vài câu. đem vị trí của thứ quan trọng kia nói với Trương Hằng, ánh mắt lộ ra một vẻ cơ trí toát ra một vẻ phức tạp.

- Không biết Lạc Hà đại ca để lại cho ta vật gì vậy?

Trương Hằng hỏi với vẻ mặt tò mò, đồng thời trong lòng mơ hồ cũng có một dự cảm.

Lạc Hà khẽ cười nói:

- Đến lúc đó người sẽ biết...

Sau đó mỉm cười không nói gì nữa.

Trương Hằng cũng không tiếp tục hỏi, mà ghi nhớ kỹ càng vị trí cụ thể cùng với lời dặn dò của Lạc Hà.

Sau khi thương nghị với Lạc Hà một hồi. Trương Hằng để lại một phân thân rồi rời khỏi Tiên Nho Trai, để tránh quấy rầy hấn tĩnh đường.

Từ Sở quốc bay tới Triệu Quốc, trên đường có đi qua một vùng đất biên giới hoang vu, ước chừng chiếm hơn nửa lộ trình.

Sau khi bay chừng nửa tháng, Trương Hằng đột nhiên nhận được tin tức của phân thân từ Cực Diễm Môn.

- Thật là tốt quá Từ đạo hữu đã bình yên trở về Cực Diễm Môn rồi.

Trương Hằng đứng trên Tử Nguyệt Thần Thảm. trên người lưu chuyển một tầng hào quang màu tím. sắc mặt lộ ra vẻ vui mừng.

Lần hành động phong ấn giết chết Ma đầu này hoàn toàn là do Trương Hằng khởi xướng, không có liên quan trực tiếp tới vị đại tu sĩ Hóa Thần kỳ Từ Huyền này.

Từ Huyền có thể trở về Cực Diễm Môn bình an vô sự. sự lo lắng cuối cùng của Trương Hằng cũng đã được giải tỏa.

Trước mắt, Huyền U Thiên Ma đã bị phong ấn, tứ đại hoàng giả của thế giới Yêu tộc Chỉ còn lại Hắc Ma Hoàng lợi hại nhất, Nhưng đối phương vì giao chiến với Lạc Hà cũng đã hao tổn rất nhiều Nguyên khí.

Nói cách khác, trong gần mười năm tới. trong tu chân giới Tam Tinh Vực. sẽ không còn một người hay một thế lực nào có thể gây uy hiếp đối với Trương Hằng cũng như với Cực Diễm Môn.

Vì thế bản thân Trương Hằng cũng có thể yên tâm tu luyện.

Nửa tháng sau, một đạo ngân quang xẹt qua trên bầu trời Cực Diễm Môn.

Bản tôn Trương Hằng đã trở về Cực Diễm Môn.

Trong nham động Hỏa Dong Tinh hừng hực lửa xanh. bên dưới ngọn lửa ngợp trời che giấu đi phân thân của Trương Hằng đang ngồi xếp bằng trên mặt của dung nham Hỏa Dong Tinh. Dung nham cực nóng ở

dưới thân thể hần đang không ngừng cuộn cuộn bốc lên. thi thoảng lại phát ra một ngọn lửa xanh đáng sợ, đủ để dễ dàng luyện Thiết dung kim. Tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường hoàn toàn không dám lại gần dung nham màu trắng bất cứ lúc nào cũng có thể mang tới sự tử vong này.

Ở không xa phân thân của Trương Hằng. trên một cái đài màu đỏ sẫm là một luyện khí phòng lộ thiên, địa mạch hỏa phẩm chất cao cấp bị luyện khí phòng dùng một phương pháp đặc biệt hút lấy. từ trong một cái miệng lớn hình rồng màu vàng đất phun ra.

Vù vù!

Ngọn lửa màu xanh hóa thành hình con rắn. từ trong cái miệng lớn kia chậm rãi phun ra. thiêu đốt một vài tài liệu luyện khí trôi lơ lửng giữa không trung.

Keng keng keng...

Bách Luyện đại sư đang cầm một chiếc búa rèn đặc chế. đánh lên một cái phiêu pháp bảo kiếm trên một cái đe một cách rất có tiết tấu.

Phân thân Trương Hằng đang khoanh chân ngồi, ánh mắt bỗng nhiên sáng lên. sau đó liền khôi phục lại như thường.

Vụt!

Theo một trận dao động mơ hồ trong không gian. Trương Hằng toàn thân mặc thanh bào bỗng nhiên hiện ra ở giữa nham động Hỏa Dong Tinh, nhẹ nhàng thở ra một hơi. vẻ mệt mỏi trên mặt dần dần biến mất.

- Tông chủ. người đã trở về rồi sao?

Bách Luyện đại sư đang luyện khí. trên mặt hiện lên vẻ vui mừng, vội vàng ngừng tay.

- Xây dựng một luyện khí phòng ở trong này. đúng là một chủ ý không tồi.

Trương Hằng nhẹ nhàng đáp xuống trên cái đài do một tinh thể đỏ sẫm tạo thành này, ánh mắt nhìn lên luyện khí phòng lộ thiên ở trước mắt.

- Tất cả chuyện này đều là do tông chủ đã ban ơn.

Bách Luyện đại sư khách khí nói, vẻ mặt cung kính.

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi. đứng ở đó một hồi. cuối cùng mới nói với Bách Luyện đại sư:

- Đại sư nếu có thời gian, hãy luyện chế một vài món pháp bảo cho đệ tử và phân thân của ta. Tài liệu và phương tiện ta có thể cung cấp một chút. Lúc trước khi Bích Tuyết Tương Vân Tông quy hàng có mang tới không ít tài liệu luyện khí quý hiếm, đại sư có thể tùy ý sử dụng.

Bách Luyện đại sư gật đầu nói:

- Là trưởng lão của Cực Diễm Môn. mạng của ta là do tông chủ người ban cho. yêu cầu của tông chủ đưa ra vốn là nhiệm vụ của ta.

Trong lúc nói chuyện Bách Luyện đại sư đối với Trương Hằng càng ngày càng trở nên cung kính.

Trương Hằng trầm mặc một hồi. rồi hần chuẩn bị rời khỏi. Bởi vì thần thức của hần phát hiện ra Từ Huyền đang ở Cực Diễm Môn. đối phương đang ở trong một phòng khách của Cực Diễm Môn.

- Tông chủ. ta có một chuyện muốn nhờ.

Bách Luyện đại sư phát hiện thấy Trương Hằng chuẩn bị rời khỏi. đột nhiên liền nhớ tới một chuyện, vội vàng nói to lên.

- Đại sư có yêu cầu gì cứ nói ra.

Thân mình Trương Hằng đột nhiên dừng lại. hơi tò mò nhìn về phía Bách Luyện đại sư.

- Tông chủ ngài cũng biết, môn phái ban đầu của ta Bách Luyện Tuyệt Khí Tông trong lần gặp phải tai họa đóng băng năm đó đã bị hủy diệt, ta không đành lòng để cho nó thất truyền như vậy, mà Cực Diễm Sơn

lại có một nham động Hỏa Dong Tinh hiềm thấy trên thế gian, chẳng những thích hợp để truyền thừa công pháp hệ hỏa, mà còn có lợi cho việc nghiên cứu đạo luyện khí của ta. Ta khẩn cầu tông chủ cho pháp ta lựa chọn một vài đệ tử trong Cực Diễm Môn, để kế thừa Kỹ thuật luyện khí của Bách Luyện Tuyệt Khí Tông ta...

Nói tới đây, Bách Luyện đại sư phịch một tiếng, quỳ xuống trước mặt Trương Hằng.

- Đại sư hà tất phải câu nệ lễ tiết như vậy, chọn một vài đệ tử để tu luyện đạo luyện khí đối với sự phát triển trong tương lai của Cực Diễm Môn cũng cực kỳ có lợi.

Trương Hằng nhẹ nhàng duỗi tay ra. một lực lượng vô hình nâng Bách Luyện đại sư đứng lên.

Bách Luyện đại sư sững sốt. ngay sau đó nét mặt lộ ra vẻ mừng như điên, không ngờ Trương Hằng lại sảng khoái như vậy đồng ý với yêu cầu của mình.

ở tu chân giới, mỗi một môn phái hơi có truyền thống một chút cũng đều có được Kỹ thuật truyền thừa của bản thân, thông thường đều cấm môn hạ đệ tử tu luyện những thứ bằng môn tả đạo gì đó. càng không nói tới việc công khai lựa chọn đệ tử trong môn phái để kế thừa kỹ thuật của môn phái khác.

Nói cách khác, mỗi đại môn phái trong tu chân giới đều có khuynh hướng bài ngoại rất nghiêm trọng.

Nhưng Trương Hằng là người trái đất thế kỷ hai mươi hai. Lối suy nghĩ của hắn có chút khác biệt, hắn không thấy làm như vậy là có gì hại.

Ngay khi Bách Luyện đại sư vô cùng cảm kích, không khí trong nham động Hỏa Dong Tinh rung động, bỗng nhiên xuất hiện một tu sĩ trung niên mặc thanh bào. trên người toát ra một khí tức không thể thăm dò.

- Từ đạo hữu. ta đang chuẩn bị tới tìm người!

Trương Hằng hướng về phía Từ Huyền cười.

- Chúng ta ra ngoài nói chuyện.

Hai người nhìn nhau cười, thân ảnh bỗng nhiên biến mất khỏi nham động Hỏa Dong Tinh, ngay sau đó đã bay lên không trung hơn mười dặm phía trên Cực Diễm Sơn.

- Thuận di?

Trong ánh mắt của Bách Luyện đại sư hiện lên vài tia hoảng sợ. Mặc dù không phải lần đầu tiên hắn nhìn thấy Trương Hằng thi triển thần thông bậc này. nhưng vẫn hoảng sợ như cũ.

-... Thì ra chuyện xảy ra là như vậy.

Trên những đám mây, Trương Hằng thuật lại cho Từ Huyền những chuyện xảy ra sau khi hắn rời khỏi.

- Bản tôn của Hắc Ma Hoàng không ngờ lại là Thần thú Phệ Thiên Mãng trong truyền thuyết...

Từ Huyền sợ hãi nói.

- Không ngờ sau khi ta đi. Trương đạo hữu đã trải qua những chuyện đáng sợ như vậy. hoàn toàn vượt quá sự tưởng tượng của ta. Tuy nhiên, may mà có Lạc Hà đạo hữu tọa trấn, mới có thể áp chế được con yêu này.

- Ngoài ra ta còn muốn nói với người một vài chuyện về Chu Vương Triều...

Trương Hằng nhẹ nhàng nói. trên mặt có một vẻ không sợ vinh nhục.

- Kim Đan Nguyên Anh chạy đầy đất. Hóa Thần Hợp Thể bay đầy đầu.

Sau khi nghe thấy câu này. Từ Huyền chấn động không thôi. Đối với Chu Vương Triều mà mình vẫn hướng tới cuối cùng đã có một chút hiểu biết đại khái.

- Không biết Từ đạo hữu còn có tính toán gì không?

Sau khi trò chuyện với nhau rất lâu. Trương Hằng mới hỏi.

- Nếu quả thực là có hy vọng, thì ta cũng thật sự muốn tới Chu Vương Triều, ở Tam Tinh Vực tuy là cao nhân tuyệt thế Hóa Thần kỳ, Nhưng nếu muốn tu vi tăng trưởng cùng thật là khó.

Từ Huyền không cần nghĩ ngợi trả lời.

Trương Hằng gật đầu. ở Tam Tinh Vực gần như không có khả năng đột phá cảnh giới hiện tại. mặc dù thân là tu sĩ Hóa Thần Kỳ. nhưng cũng không cam lòng ở lại khu vực nhỏ này mà hóa thành một nắm đất.

Mấy ngày sau, Trương Hằng tiễn Từ Huyền. quyết định dốc sức tu luyện một thời gian, tranh thủ lại đề cao cấp bậc của công pháp lên một hai cấp độ nhỏ.

Trương Hằng có thể đoán được lần bế quan này sẽ phải mất nhiều nhất là mười mấy năm thời gian.

Trước đó, hắn cần phải sắp xếp một vài chuyện trong môn phái.

Ngày thứ hai, Trương Hằng triệu tập toàn bộ những tu sĩ của môn phái từ Kết Đan Kỳ trở lên tới Cực Diễm Điện.

Ngồi ngay ngắn trên ngai vàng của tông chủ. ánh mắt Trương Hằng đảo qua mấy chục người kiệt xuất, trong đó bao gồm: Hắc Báo, Tử Cực tán nhân, Bích U tiên tử, Thiên Lai thượng nhân, Nam Minh, Quý Sư, Bách Luyện đại sư, cùng với đệ tử của mình là Quách Phong.

Tu sĩ cấp bậc Nguyên Anh thì Chỉ có trên dưới mười người.

Trong đại điện yên tĩnh không có một tiếng động.

Tất cả tu sĩ bất kể tu vi cao thấp, thần sắc nhìn về phía tông chủ đều mang theo một vẻ kính sợ.

Sau khi xử lý những chuyện trong môn phái, cuối cùng Trương Hằng mới trang trọng nói:

- Lúc này, bản tông cần phải đắn đo vài chuyện liên quan tới phương hướng phát triển của bản môn trong hai mươi năm tới.

Điều trước tiên cần phải nói rõ chính là cuối cùng sẽ có một ngày bản tông sẽ rời khỏi Cực Diễm Môn. ngắn thì mười mấy năm, lâu thì trên trăm năm. Nếu bản tông rời đi thì ngôi vị tông chủ sẽ truyền cho đệ tử của bản tông, Quách Phong. Hắn chính là tông chủ kế nhiệm của Cực Diễm Môn.

Toàn bộ bên trong đại điện lập tức ầm lên.

Những tu sĩ Kết Đan Kỳ kia trong mắt đều lộ ra một vẻ không thể tin, cùng không dám ở giữa đại điện trao đổi với nhau.

- Sư tôn... ngài...

Quách Phong áp úng, tiếp đó liên kêu lên. Hắn không ngờ sư tôn lại có một quyết định như vậy.

Trương Hằng liếc nhìn đệ tử của mình với ánh mắt ôn hòa, trầm giọng nói:

- Sau khi vi sư rời khỏi Tam Tinh Vực. người phải làm cho Cực Diễm Môn trở nên phồn vinh hưng thịnh.

- Nhưng sư tôn... Ngài muốn đi đâu? Khi nào mới trở về?

Hai mắt Quách Phong đỏ ngầu, quỳ xuống ở trước mặt Trương Hằng, nước mắt không khỏi chảy xuống lã chã.

- Hơn nữa trong thời gian này. con chưa nhìn thấy sư mẫu lão nhân gia... Nếu hai người đều rời khỏi, thì Phong nhi sẽ phải đi về đâu? Làm thế nào để tìm ra Mộng U Viên không biết ở nơi nào kia?

Quách Phong bắt đầu hướng về Trương Hằng nói ra hết tâm sự của mình.

- Đi về đâu sao?

Trong lòng Trương Hằng bắt đầu suy nghĩ, thật lâu sau. hắn mới hít sâu một hơi:

- Theo sát bước chân của vi sư. người sẽ có thể tìm được mục tiêu của mình...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----oo0oo-----

430. Chương 426: Mười Tám Năm

Trong động phủ tông chủ trên Cực Diễm Sơn. Trương Hằng khoanh tay đứng trước một bàn ngọc bóng loáng, ánh mắt âm áp xẹt qua động phủ bố trí tinh xảo, chìm hút hương hoa. nhớ tới một câu ca phổ biến trên địa cầu: Trăm hoa vẫn còn người đi lâu trống.

Thiếu niên tuần tú Quách Phong mặc cấm bào vẽ mặt sùng kính đứng bên cạnh Trương Hằng, trong mắt toát ra vẻ khó hiểu.

- Theo sát bước chân của vi sư, cuối cùng người có thể tìm được mục tiêu của mình.

Quách Phong Chung quy không nghĩ ra ý tứ lời nói này cho nên mới tới động phủ tìm sư tôn giải thích nghi hoặc.

Trương Hằng tự nhiên hiểu được mục đích của đồ đệ mình tới đây, thu hồi suy tư, giọng ôn hòa nói:

- Người còn nhớ rõ lời vi sư nói lúc trước ở Thanh Vân Sơn không? Nếu muốn tìm được Hình nhi trong lòng người. người phải làm được cái gì?

Quách Phong không chút suy tư:

- Đồ nhi đều nhớ rõ mỗi câu nói của sư tôn. Lúc ấy, người nói với ta: Nếu muốn thực hiện mục tiêu trong lòng, đầu tiên phải có thực lực tung hoành Tam Tinh Vực.

Trương Hằng gật đầu. trong lòng đột nhiên sinh ra một cảm giác rất quái dị.

Hắn phát hiện trải ngộ của mình và đồ nhi tương tự cỡ nào. Người mình thích đều bị ngăn cách bởi một tầng hàng rào không gian nhìn không thấy đoán không ra.

Trước đó Trương Hằng đã đoán ra Mộng U Viên mà Quách Phong muốn tìm kiếm hẳn là ở một nơi nào đó trên thượng giới. Đồ đệ của mình muốn thực hiện được mục tiêu này đồng dạng là nặng gánh đường xa.

- Có phải người rất ngạc nhiên vì sao hiện tại không nhìn thấy sư mẫu hay không?

Trương Hằng hơi trào phúng cười, trong ánh mắt khó hiểu của Quách Phong, giọng điệu ngưng trọng:

- Sư mẫu người trước đây không lâu đã rời đi... Hiện tại vận mệnh của người cùng vi sư có chút tương tự. Vì tìm kiếm sư mẫu người. bước đầu tiên chính là tung hoành Tam Tinh Vực. Điểm này, vi sư gần như đã làm được.

- Sư tôn đã có thực lực có thể so với Hóa Thần Kỳ, đủ để bề nghệ Tam Tinh Vực, chẳng lẽ còn không thể tìm được sư mẫu?

Quách Phong lơ mơ đoán ra cái gì.

- Còn kém rất xa... Tung hoành Tam Tinh Vực chẳng qua là bước đầu tiên và cũng là đơn giản nhất.

Trương Hằng chấp tay sau lưng chậm rãi bước đi trong động phủ, trong mắt không chút ủ rũ mà ngược lại tràn ngập một cổ đầu chí mớ hồ thiếu đốt.

- Con nghĩ... Con hiểu được một chút...

Ánh mắt Quách Phong dần trở nên kiên định, vẻ mặt chờ mong hỏi Trương Hằng:

- Như vậy sư tôn có thể nói cho đồ nhi, cụ thể nên làm như thế nào?

Trương Hằng không đáp câu hỏi của hắn mà giọng nói lộ vẻ cứng nhắc:

- Từ hôm nay trở đi, vi sư phải bắt đầu một lần bế quan dài nhất. ít nhất là mười năm...

Bế quan tu luyện, ít nhất là mười năm.

Có thể thấy được quyết tâm đã đặt ra lần này Trương Hằng.

Nói xong câu đó, “Bá” một tiếng Trương Hằng biến mất khỏi động phủ tông chủ. Nơi hắn tu luyện lựa chọn ở trong Hỏa Dong Tinh Nham động.

- Sư tôn...

Quách Phong trở mắt nhìn Trương Hằng biến mất khỏi tầm mắt, trên mặt có chút ủ rũ.

Tuy nhiên khi hắn cận thận ngẫm lại lời sư tôn, trong mắt lộ ra vài tia hiểu ra, miệng khẽ lẩm bẩm:

- Theo sát bước chân của vi sư, cuối cùng người có thể tìm được mục tiêu của mình.

Đột nhiên, trong mắt Quách Phong lóe tinh quang, dấy lên một ngọn lửa nóng, nhìn theo hướng sư tôn biến mất, nói với giọng vang vọng hùng hồn:

- Sư tôn yên tâm, ta nhất định sẽ đi theo dấu chân của người. Người có thể làm được, đồ nhi cũng có thể làm được.

Vào giờ khắc này, thiếu niên từng là phạm nhân ở Độc Thiên Bảo đặt ra mục tiêu lớn nhất trong cuộc đời.

Lúc này Trương Hằng đã tới Hỏa Dong Tinh Nham động, thân thể tòa ánh bạc hóa thành một thanh kiếm sắc đậm mạnh vào trong dung nham màu trắng không ngừng quay cuồng.

Trong khoảnh khắc thân thể của hắn bị dung nham màu trắng cực kỳ khủng bố bao phủ, biến mất không còn hình dạng.

Tại mười thước dưới dung nham Hỏa Dong Tinh, mặt ngoài thân thể Trương Hằng lưu chuyển một tầng Hỏa Diễm màu bạc, hấp thu từng chút một Hỏa Dong Tinh thạch trong dung nham màu trắng.

Mà thần thức của hắn rót vào trong không gian tầng ba cổ tháp cổ xưa trống trải, trước mắt hiện lên ngọc giản màu bạc như sao đầy trời huyền lệ.

- Ha ha, lão bằng hữu, chúng ta lại gặp mặt...

Trương Hằng hướng về phía Long hồn Giao Long mặt ngoài hơi có màu vàng ở một góc tầng ba cổ tháp.

Giao Long màu vàng kia nghe tiếng toàn thân run lên, dùng ánh mắt kính sợ kinh hoàng nhìn Trương Hằng, không dám chống cự chút nào.

Không cần phải nói, linh hồn của Giao Long màu vàng trước mắt chính là Giao Long Hoàng đã chết đi.

Không lâu trước đó dưới sự bức bách của Huyền U Thiên Ma, Giao Long Hoàng không thể không bỏ thân thể tu luyện mấy vạn năm của mình, Nguyên Anh cùng Thông linh Pháp bảo Long Linh Châu kết hợp, ý đồ chạy trốn chết.

Nhưng ngàn tính vạn tính, hắn lại xem nhẹ Trương Hằng. Vào thời khắc mấu chốt, Trương Hằng chặn đứng Long Linh Châu và sử dụng Hư Không Hỏa Diễm hút đi linh hồn bên trong, cũng chính là Long Hồn không thuần khiết theo như lời Huyền U Thiên Ma.

Trên thực tế, hiện ra trước mắt Trương Hằng chính là một Long Hồn.

Ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm vào linh hồn Giao Long ở đối diện, khóe miệng Trương Hằng xẹt qua vài tia cười khế.

- Người muốn làm cái gì...

Giao Long Hoàng hoảng sợ không yên nói.

- Người nói ta muốn bắt người làm gì chứ? Ha ha!

Trương Hằng khẽ cười, ý thức rời khỏi tầng ba cổ tháp.

- Huynh đệ, xuất hiện đi.

Trương Hằng nói thầm trong đầu.

Ông~

Phá Không Kiếm trong Linh Hạch không gian ở đan điền của Trương Hằng hóa thành một tia chớp màu bạc.” Vù” một tiếng trong chớp mắt xuất hiện ở trong tay Trương Hằng, phát ra từng đợt tiếng ngân khê rõ ràng dễ nghe, có xu thế muốn giương cánh bay cao.

- Người đã cắn nuốt viên Long Linh Châu kia rồi?

Trương Hằng lộ vẻ vui mừng, cảm giác Phá Không Kiếm trong tay nặng hơn một chút. Càng trọng yếu là phẩm chất của nó đề cao rất nhiều, hơn xa Thông linh Pháp bảo hạ phẩm bình thường.

Phá Không Kiếm hưng phấn một hồi, truyền hướng Trương Hằng một luồng dao động tinh thần.

- Cái gì? Người còn muốn ăn?

Trương Hằng không khỏi kinh ngạc, lập tức phát tiếng cười to:

- Hiện tại ta cũng không có nhiều Thông linh Pháp bảo dư cho người ăn. Nhưng có một cái Long Hồn, tuy rằng không thuần khiết gì nhưng là có còn hơn không.

Ong ong-

Phá Không Kiếm càng hưng phấn, trong dao động tinh thần truyền đến có kèm theo vài tia chờ mong.

Trương Hằng thông qua tu luyện bí thuật Thiên Chuỳ Bách Luyện biết được Pháp bảo uy lực thông thiên chân chính thường thường không phải là một vật chết. Phẩm chất của nó chủ yếu có liên quan đến phẩm chất của bản thân Pháp bảo cùng với Linh vật rót vào trong.

Nếu muốn không ngừng tiến hành thăng cấp Phá Không Kiếm, cần không Chỉ là một đồng tài liệu luyện khí cực phẩm mà đồng dạng cũng có nhu cầu đối với Linh vật.

Mà vừa khéo Trương Hằng coi trọng Long Hồn của Giao Long Vương.

Một cái Long Hồn có giá trị như thế nào Trương Hằng cũng khó thể tính toán. Chắc rằng cho dù là Long Hồn không thuần khiết cùng sẽ không kém bao nhiêu so với một kiện Thông linh Pháp bảo bình thường.

- Hắc hắc. Long Hồn này cấp cho người ăn đỡ thêm.

Ý niệm Trương Hằng khẽ động, linh hồn Giao Long trong tầng ba cổ tháp lập tức bị hư ảnh những sợi xích sắt màu bạc trống rỗng xuất hiện quấn quanh.

Ngao-

Trương Hằng duỗi tay nắm lấy linh hồn Giao Long bị trói buộc, tiếng rống ngâm bên tai không ngừng, tinh thần uy áp bốn phía nhưng không cách nào tạo thành ảnh hưởng gì đối với hắn.

Xèo Xèo Xèo—

Không cần Trương Hằng khống chế, Phá Không Kiếm khản cấp bay tới cạnh linh hồn Giao Long, trên thân kiếm màu bạc trong suốt dấy lên những đám phù văn. “Phốc” một tiếng đâm trúng linh hồn Giao Long.

Lập tức một tiếng kêu bén nhọn thấm thiết kinh sợ linh hồn từ phía dưới Cực Diễm Sơn truyền ra khiến chúng tu sĩ trên núi hoảng sợ hết hồn một hồi.

Bách Luyện đại sư đang luyện khí trong Hỏa Động Tinh Nham động sát nữa thì để cho chùy rèn rời tay bay đi.

Tiếng kêu thê lương thấm thiết không ngừng từ dưới Cực Diễm Sơn truyền ra. kéo dài đến nửa ngày tiếng rống rỗng giận khủng bố mới dần dần tiêu tan.

Vào ngày thứ ba, một tiếng kiếm ngân khí phách mười phần từ dưới Cực Diễm Sơn lọt ra, nhọn nhọn trên không trung và dấy núi phụ cận mang đến cho người ta một loại xúc động muốn thần phục.

- Ha ha! Rốt cục thành công.

Trương Hằng cầm Phá Không Kiếm ngân quang chói mắt trong tay, bay lên trên không dung nham thanh viem bay múa đầy trời, thân kiếm màu bạc trong suốt huyền lệ dần thu liễm hào quang, tản mát ra một cỗ kiếm ý không gì không thể phá.

Sau khi cắn nuốt Long Hồn, Phá Không Kiếm không ngờ từ Thông linh Pháp bảo hạ phẩm thăng lên đến cấp bậc trung phẩm. Điều này làm Trương Hằng vui mừng quá đổi.

Ngoài ra, trong tiếng ngân của Phá Không Kiếm có thêm một luồng long uy mơ hồ, giống như sinh ra đã cao hơn một bậc, đứng trên đỉnh mây nhìn xuống con kiến dưới mặt đất.

- Một thanh thần kiếm tốt, dường như có thuộc tính “Long uy” trong truyền thuyết. Chẳng lẽ Trương đạo hữu người vì nó mà rút Long Hồn vào?

Bách Luyện đại sư ngẩn ra nhìn Phá Không Kiếm trong tay Trương Hằng, thân thể hơi run lên, đầy vẻ hưng phấn nói.

- Không sai. Vận khí tốt, tiện tay nhặt được một cái Long Hồn, vừa lúc rút nó vào trong Phá Không Kiếm.

Trương Hằng nói rất dễ dàng, trên thực tế hẳn nói cũng là sự thật. Ngày ấy có thể bắt được Long Hồn của Giao Long Hoàng quả thật có thành phần “may mắn trời cho” ở trong.

- Nhưng Thông linh Pháp bảo bình thường vốn có đã có Linh vật, người làm như thế nào đem Long Hồn cường đại hơn rút vào trong đó chứ?

Bách Luyện đại sư kinh nghi nói.

Phùng!

Ngân điểm nở rộ bên ngoài thân thể Trương Hằng, hắn chui đầu vào trong Hỏa Dong Tinh Nham động, không trả lời câu hỏi của Bách Luyện đại sư.

- Tông chủ thật là thần nhân...

Sau khi đứng tại chỗ thật lâu Bách Luyện đại sư mới kìm lòng không đậu thốt lên, cuối cùng khẽ thở dài một hơi nắm chặt chùy rèn trong tay tiếp tục nhiệm vụ của mình.

Tuy rằng chú tâm luyện khí nhưng ánh mắt Bách Luyện đại sư thì thoảng lại nhìn về phía dung nham màu trắng quay cuồng, trong mắt lộ ra vẻ chờ mong hy vọng có thể chứng kiến uy lực chân chính của Phá Không Kiếm.

Nhưng nguyện vọng của lão Chung quy khó thể thực hiện.

Một năm, hai năm, ba năm, bốn năm...

Từ đó về sau lão không còn thấy Trương Hằng từ trong dung nham đi ra. Nếu không phải trong dung nham màu trắng thì thoảng truyền ra một số động tĩnh khác thường, có lẽ lão hoài nghi nơi này phải chăng có người sống hay không?

Năm năm, sáu năm, bảy năm, tám năm...

Thời gian bề quan của Trương Hằng dài hơn so với trong tưởng tượng của hắn, mà tâm tình chờ mong của hắn cũng dần biến mất trong năm tháng vô tình.

Năm này qua năm khác, đại bộ phận thời gian của Bách Luyện đại sư nếu không phải luyện khí trong Hỏa Dong Tinh Nham động thì là vùi đầu tu luyện.

Trong những năm gần đây, Bách Luyện đại sư luyện chế không ít Pháp bảo đỉnh cấp, trong đó thậm chí còn bao gồm một kiện Ngụy linh bảo. Tu vi của lão cũng tăng lên tới Nguyên Anh trung kỳ.

Mười tám năm tròn nhoáng cái qua đi...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----oo0oo-----

431. Chương 427: Đệ Nhất Đại Tông Tam Tinh Vực.

Thời gian mười tám năm đối với Trương Hằng dốc lòng bế quan mà nói chẳng qua chỉ là trong nháy mắt.

Nhưng khoảng thời gian ấy đối với Bách Luyện đại sư đau khổ chờ đợi mà nói lại là cực kỳ dài dòng. Khác với Trương Hằng bế quan tiềm tu, lão có thể chứng kiến biến hóa nghiêng trời lệch đất của Tu Chân Giới Tam Tinh Vực trong mười tám năm qua.

Vào năm thứ ba Trương Hằng bế quan, Cực Diễm Môn đã quét ngang tất cả thế lực trong phạm vi Ngọc Phật Tự, trở thành người thống trị chân chính trong phạm vi Ngọc Phật Tự và khu vực này cũng được đổi tên là phạm vi thế lực Cực Diễm Môn. Cho dù là Ngọc Phật Tự truyền thừa xa xưa ở trước mặt Cực Diễm Môn cũng không có một chút sức phản kháng nào.

Bởi vì hai tu sĩ Hóa Thần Kỳ chính ma lương đạo của Tu Chân Giới Triệu Quốc chết đi, Cực Diễm Môn dễ dàng vượt ra phạm vi chung quanh, gần như không có thế lực tu chân nào có gan chống cự. Những đại phái nhất lưu trước kia như Bích Tuyết Tương Vân Tông, cấm Tú Sơn Trang gần như không làm ra phản kháng to lớn gì liền cúi đầu xưng thần đối với Cực Diễm Môn.

Sau đó, vào năm thứ năm Trương Hằng bế quan, đại phái siêu cấp Thanh Nguyên Tử Hà Tông thống lĩnh một nửa Tu Chân Giới Triệu Quốc trước kia cũng thành phạm vi thế lực của Cực Diễm Môn.

Từ đó Cực Diễm Môn trở thành đại tông đệ nhất Tu Chân Giới Triệu Quốc danh phò kỳ thực, nổi tiếng toàn bộ Tam Tinh Vực.

Năm thứ mười Trương Hằng bế quan, toàn bộ Tu Chân Giới Triệu Quốc đều bị Cực Diễm Môn đạp ở dưới chân, trở thành thế lực đầu tiên thống trị một quốc gia tu chân trong phạm vi Tam Tinh Vực.

Từ khoảnh khắc đó bắt đầu, Cực Diễm Môn kinh sợ Tu Chân Giới Tam Tinh Vực thậm chí khiến cho Tu Chân Giới hai nước Tề Sở chìm trong hoảng sợ cùng lo lắng.

CŨNG may sau khi Cực Diễm Môn thống lĩnh Tu Chân Giới Triệu Quốc thì không tiến thêm một bước mở rộng thế lực, ngược lại yên ổn nằm lại một góc Tam Tinh Vực, giống như một con “Tiềm uyên Chi long”.

Vào một ngày của năm thứ mười tám Trương Hằng bế quan tiềm tu, trong Hỏa Động Tinh Nham động.

Keng keng keng...

Bách Luyện đại sư vung chùy rèn trong tay già lên phôi hình Pháp bảo trên đe, một miệng rồng bên cạnh phun ra một ngọn Hỏa Diễm màu xanh hình rắn. nhiệt độ cao khủng bố thiêu đốt tài liệu luyện khí lơ lửng trong không trung.

CŨNG như dĩ vãng, Bách Luyện đại sư theo bản năng liếc nhìn dung nham màu trắng quay cuồng không thôi, cũng không ôm hy vọng bao lớn.

Ánh mắt rất nhanh liếc qua một cái rồi lão tính toán tiếp tục luyện khí giống như bình thường.

Nhưng lần này ánh mắt lão ngừng lại, một nam nhân đứng không nhúc nhích trên dung nham Hỏa Động Tinh, khóe miệng hơi run run. đôi tay không biết để đâu cho phải.

- Đây không phải nằm mơ chứ...

Bách Luyện đại sư nao nao, chùy rèn trong tay “vù” một cái rơi xuống đất nện lên chân lão.

-Ái...

Bách Luyện đại sư kêu thảm một tiếng. Chùy rèn trong tay lão cũng không phải là chùy sắt bình thường mà những thợ rèn thế tục sử dụng, tuy rằng bản thân cũng không ẩn chứa thần thông gì, nhưng tài liệu tuyệt

đôi không kém gì Pháp bảo đỉnh cấp bình thường. Chỉ riêng trọng lượng của cây chùy này cũng không thể xem thường.

- Tông chủ... Ngài xuất quan?

Cũng bất chấp cái chân đau, Bách Luyện đại sư ngác nhìn vui mừng nhìn nam nhân trước mắt.

Nam nhân cách đó không xa chính là tu sĩ Hóa Thần Kỳ thần bí mạnh mẽ nhất Tu Chân Giới Tam Tinh Vực hiện giờ, cũng là Bất Tử Tà Đế vạn người kính ngưỡng.

Trong mắt Bách Luyện đại sư, Trương Hằng giống như âm hồn không hề có sức nặng, hai chân khẽ giẫm trên dung nham màu trắng vô cùng nóng bỏng, khí tức cổ quái đến cực điểm.

Rõ ràng là hắn đứng ở trước mặt người nhưng rất có khả năng người bỏ qua hắn, giống như là không khí.

- Xuất quan?

Trương Hằng thì thầm nói nhỏ, ánh mắt xẹt qua trên người Bách Luyện đại sư, lăm lăm:

- Đã mười tám năm rồi hả?

- Không nghĩ tới tông chủ bế quan mà nắm bắt thời gian chuẩn xác như thế. Nói chính xác hẳn là mười tám năm lẻ ba tháng.

Bách Luyện đại sư cười tủm tỉm.

- Biến hóa của Hỏa Dong Tinh Nham động này thật không nhỏ. Ha ha!

Trương Hằng nhìn vách tường màu đỏ thẫm bốn phía, trong lòng có chút hồ thẹn.

Giờ phút này, độ cao của toàn bộ dung nham Hỏa Dong Tinh hạ thấp hơn trước kia chục trượng có dư, vách tường đỏ sậm bốn phía cũng bị bong một lớp dày mấy thước.

Nhìn tổng thể, Hỏa Dong Tinh Nham động trống trải hơn trước không ít, mà hỏa linh lực ẩn chứa ở nơi này lại giảm bớt một nửa.

- Điều này...

Trong lòng Bách Luyện đại sư có chút kinh hoảng, vẻ mặt không yên:

- Không biết vì nguyên nhân gì, từ sau khi tông chủ bế quan tu luyện dung nham trong Hỏa Dong Tinh Nham động này mỗi năm lại biến ít đi. Ngay cả hỏa linh lực nơi đây cũng kém xa trước kia.

Trong lòng Trương Hằng thầm than. Hắn đương nhiên biết thủ phạm tạo thành hết thảy mọi thứ chính là hắn.

Bế quan mười tám năm, trừ hơn nửa thời gian lĩnh ngộ thần thông cùng bí thuật trong tầng ba cổ tháp Trương Hằng và phân thân của mình còn dùng một bộ phận thời gian tiến hành cắn nuốt Hỏa Dong Tinh trong động.

Năm thứ ba Trương Hằng bế quan. Huyết Sát Thiên Bì, pho tượng thần bí vốn dùng cho việc cắn nuốt luyện hóa trước kia đều hầu như hao hết. Cho nên, hắn không thể không chuyển mục tiêu cắn nuốt để nâng cao tu vi sang Hỏa Dong Tinh trong Hỏa Dong Tinh Nham động.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao vách tường của Hỏa Dong Tinh Nham động lại bong ra mấy thước, dung nham màu trắng hạ thấp hơn chục trượng

- Mọi thứ ta đều thấy được, không trách bất kỳ ai trong số các người.

Trương Hằng khẽ thở dài, chấp tay giẫm nhẹ trên dung nham màu trắng, một cỗ thần thức làm người ta khủng bố đảo qua mọi thứ trong phạm vi vạn dặm.

Thần thức quét ngang phạm vi vạn dặm. Nếu để cho tu sĩ Hóa Thần Kỳ khác của Tam Tinh Vực biết thì không biết sẽ có phản ứng gì.

Nên biết rằng cho dù là tu sĩ Hóa Thần Kỳ đại viên mãn, thần thức nhiều nhất cũng Chỉ có thể đảo qua phạm vi bảy tám ngàn dặm. Đây còn là đối với người nổi bật Trong đó,

Đương nhiên phạm vi kéo dài của thần thức càng rộng tiêu hao tâm thần lại càng lớn. độ chính xác cũng sẽ giảm xuống. Cho nên, dưới tình huống bình thường cho dù thần thức của Hóa Thần Kỳ đại tu sĩ có thể quét qua phạm vi mấy ngàn dặm thì đại khái sẽ Chỉ sử dụng một nửa năng lực.

Có thể nói, thần thức tu vi của Trương Hằng đã mơ hồ chạm đến giới hạn của Tu Chân Giới Tam Tinh Vực, không phải tu sĩ Hóa Thần Kỳ đại tu sĩ bình thường có thể bằng.

Bách Luyện đại sư không thể cảm giác được dao động thần thức của Trương Hằng trừ khi đối phương sử dụng thần thức mà không che giấu hoặc là cố ý cho lão biết.

“Chẳng lẽ biến hóa của Hỏa Động Tinh Nham động này có liên quan với tông chủ?”

Bách Luyện đại sư từ trong lời nói nghe ra một ít manh mối, trong lòng không khỏi thầm đoán.

- Tông chủ đại nhân. Trong những năm ngài bế quan, phạm vi thế lực của tông ta đã mở rộng vô số lần so với trước, đã thống lĩnh toàn bộ Tu Chân Giới Triệu Quốc, trở thành đại phái siêu cấp được công nhận của Tam Tinh Vực.

Bách Luyện đại sư đột nhiên nghĩ tới cái gì, mặt mang ý cười giảng thuật với Trương Hằng.

Nhưng khi nghe thấy mấy tin tức tốt này, Trương Hằng thần sắc lạnh nhạt, không chút gợn sóng, sau một lát mới không mặn không nhạt nói:

- Hết thấy đều dưới sự khống chế của bản tông chủ.

- Tông chủ đều biết rồi?

Bách Luyện đại sư vẻ nghi ngờ nói:

- Nhưng ta thấy rõ ràng là ngài bế quan tu luyện ở trong này, không thấy lúc nào ra ngoài...

Dưới trạng thái bế quan lại có thể nắm bắt mọi thứ bên ngoài, điều này làm cho Bách Luyện đại sư cực kỳ khiếp sợ.

Trương Hằng cũng không trả lời câu hỏi của Bách Luyện đại sư, thân thể như lông hồng bay lên không trung Hỏa Diễm màu xanh bay múa đầy trời, nhìn qua dường như không phải tự Trương Hằng bay mà là do lực lượng không biết nào đó thúc đẩy thân thể hắn, làm cho người ta có một loại cảm giác cực kỳ mâu thuẫn.

Trương Hằng nhắm mắt lại, thần thức bắt đầu nắm giữ một số hình ảnh xảy ra trong phạm vi vạn dặm.

Trên thực tế, vào lúc Trương Hằng tính toán dốc lòng bế quan đã có thể đoán trước khốn cảnh của mình phải đối mặt sau này ở Tam Tinh Vực - thiếu vật có thể cắn nuốt để thăng cấp công pháp.

Tuy rằng “Mảnh vỡ thế giới” cũng có thể cung cấp tinh túy thiên địa cho Trương Hằng nhưng tốc độ tu luyện này không phải Trương Hằng có khả năng dễ dàng chấp nhận.

Có lẽ thông qua phương thức cắn nuốt Mảnh vỡ thế giới, tốn thời gian vài trăm năm thì Trương Hằng có thể có được năng lực phi thăng thượng giới. Nhưng Trương Hằng không thể bảo đảm sau khi mình phi thăng thượng giới có thể dễ dàng tìm được Loạn Tinh Giới theo như lời Vũ Vô Cực. Hơn nữa hắn cũng muốn mau chóng phi thăng thượng giới và cứu Ninh Tuyết Dung ra.

Dưới loại tình huống này, vì đạt được nhiều thứ có thể dùng để nâng cao cấp công pháp, phân thân Trương Hằng âm thầm duy trì đồ đệ Quách Phong thống lĩnh toàn bộ Tu Chân Giới Triệu Quốc.

Chính như dự đoán của Trương Hằng, Tu Chân Giới Triệu Quốc không có tu sĩ Hóa Thần Kỳ khác tọa trấn rất nhanh bị Cực Diễm Môn thống nhất.

Trong toàn bộ quá trình, phân thân Trương Hằng khắp nơi thu nạp các loại thiên tài địa bảo, từng dùng ngân diễm thiêu đốt đến mười mấy mạch khoáng cao cấp quy mô lớn của Tu Chân Giới Triệu Quốc.

Tuy nhiên phân thân của Trương Hằng cũng không làm quá tuyệt, một khi phát hiện mạch khoáng cao cấp quy mô lớn nhiều nhất hắn Chỉ cắn nuốt một phần ba.

Hắn biết được bất kể là tu chân hay là làm người đều không thể làm quá tuyệt, dù sao phải lưu lại cho người đời sau một ít để dùng.

Thần thức cường đại mà mịn màng bao phủ phạm vi vạn dặm, Trương Hằng đồng thời nắm bắt được vài hình ảnh.

Trong phạm vi thể lực vốn thuộc về Tán Tu Minh Hắc Thủy Trấn.

vẫn là trấn nhỏ như trước, nhưng so với trước kia thì phồn hoa gấp mấy lần, quy mô cũng mở rộng vài lần.

- Băng Vi. Người đã luyện hóa kiện Linh khí thượng phẩm kia rồi?

Người lên tiếng là một nữ nhân khiến Trương Hằng suốt đời không quên - Yến Vũ Tình.

Cách biệt hai mươi mấy năm, Yến Vũ Tình đã không còn dung nhan tuyệt thế lúc trước, trên mặt có vài nếp nhăn không quá rõ ràng nơi khóe mắt.

Yến Vũ Tình chỉ có tu vi Luyện Khí hậu kỳ Chung quy không chịu được sự khảo nghiệm của năm tháng, mặc dù người có vẻ già nua một ít nhưng trên mặt lại có thêm vài tia ý cười trước nay chưa từng có, mang đến cho người ta một loại cảm giác ấm áp.

Ngược lại là Băng Vi đã tu luyện đến cảnh giới Trúc Cơ trung kỳ, vẫn duy trì dung mạo tuyệt mỹ năm đó, trên người có thêm vài tia mị lực của sự thành thực.

- Yến tỷ tỷ. Những năm gần đây dường như tỷ trở nên vui tươi rất nhiều.

Nụ cười trên mặt Băng Vi như lê hoa nở rộ, dắt tay Yến Vũ Tình vô cùng thân thiết.

Ánh mắt Yến Vũ Tình hơi tối sầm lại liền khôi phục bình thường, nhìn bầu trời phương xa, buồn bã nói:

- Ba mươi năm... Người kia năm xưa, từ chỗ sư tôn, Lăng Thiên ta đã đoán ra thân phận chân thật. Nhưng lời dặn của sư tôn trước khi chết ta vĩnh viễn không quên. Nếu không báo được thù, cũng nhất định sẽ không để hắn chế giễu. Ta nhất định sẽ vui tươi sống trên thế giới này, để hắn ở trên bầu trời không cam lòng mà nhìn trộm ta...

CÙNG lúc đó, Trương Hằng trong Hỏa Dong Tinh Nham động cũng nhẹ thở dài:

- Ba mươi năm... Nhanh như vậy đã ở tại thế giới này thời gian còn dài hơn lúc ở địa cầu.

Nhìn tình cảnh bên phía Tán Tu Minh, trong lòng Trương Hằng làm ra một quyết định nho nhỏ.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

432. Chương 428: Huyền U Sợ Hãi.

- Ba mươi năm rồi...

Thần thức Trương Hằng nhìn thấy cảnh tượng ở Tán Tu Minh Hắc Thủy Trấn, trong lòng sinh ra cảm thán vô hạn.

Trên thực tế, sau khi bế quan mười tám năm Trương Hằng đã hiểu được cái ngày đi tới Chu Vương Triều đã càng ngày càng gấp gáp.

Thời gian mười tám năm Trương Hằng cắn nuốt gần một nửa Hỏa Dong Tinh trong Hỏa Dong Tinh Nham động, vào lúc phân thân quét ngang Tu Chân Giới Triệu Quốc cũng từng dùng ngân diễm thiêu đốt một ít mạch khoáng cao cấp, mặc dù Chỉ căn nuốt một phần ba.

Coi đây làm cơ sở, vào năm thứ mười Trương Hằng bế quan, công pháp tăng lên cảnh giới tầng ba đại thành.

Luyện Thiên Hóa Địa công liên tục thăng lên hai cấp nhỏ, Trương Hằng phát hiện tu vi của mình đã chân chính bước vào hàng ngũ Hóa Thần Kỳ, thực lực mạnh mẽ dường như vượt qua cực hạn Tam Tinh Vực có khả năng chấp nhận.

Chờ khi hần tăng thêm một bước tấn chức lại phát hiện những thứ trong tay đã không đủ để cho mình trong thời gian ngắn tấn chức cảnh giới tầng ba đại viên mãn cần càng nhiều tinh túy thiên địa.

Trương Hằng từng tính qua nếu muốn tấn chức cảnh giới tầng ba đại viên mãn đại khái Chỉ cần cắn nuốt bảy tám kiện Thông linh Pháp bảo là được. Dự toán này còn ít hơn một chút so với khi hần mới tu luyện Luyện Thiên Hóa Địa Công đã từng đoán trước. Pháp bảo hoặc là thiên tài địa bảo khác cấp bậc càng cao số lượng, độ tinh khiết tinh túy thiên địa ẩn chứa cũng càng cao.

Trong tay hần thật ra có hai kiện Thông linh Pháp bảo, một kiện là Phá Không Kiếm, một kiện khác là Phong Linh Phiến lấy được từ chỗ Thái Huyền chân nhân.

Phá Không Kiếm không cần phải nói. Từ một mức độ nào đó mà nói, nó đã xem như đồng bọn của Trương Hằng, gửi gắm kỳ vọng chôn giấu sâu trong đáy lòng.

Uy lực của Phong Linh Phiến, Trương Hằng cũng từng chứng kiến. Mặc dù có chút “gân gà” nhưng đối với chiến đấu phạm vi lớn mà nói thì tác dụng lại không nhỏ. Lúc trước Thái Huyền chân nhân dựa vào nó, Chỉ một phiến thổi bay bốn tu sĩ Hóa Thần Kỳ bọn Trương Hằng. Giờ phút này đương nhiên Phong Linh Phiến đã thành Pháp bảo bản mạng của Trương Hằng.

về phần vài món Ngụy linh bảo khác chiếm được từ Thái Huyền chân nhân, Trương Hằng thấy tác dụng cũng không nhỏ. Như cấm Không La Bàn, có thể ở một trình độ nhất định tập trung không gian phụ cận ngăn cản tu sĩ khác thuận di.

Tổng thể mà nói, thời gian ba mươi năm đối với những tu sĩ đỉnh cấp mà nói CŨNG không phải là một đoạn thời gian quá dài nhưng đối với Trương Hằng mà nói, thời gian trải qua lại còn dài hơn so với ở trên địa cầu.

Thời gian ba mươi năm, từ một tu sĩ bậc thấp Luyện Khí Kỳ tu luyện đến cảnh giới Hóa Thần Kỳ đỉnh. Việc này đủ khiến bất kỳ tu sĩ nào của Đông Vân đại lục chìm trong khiếp sợ cùng nghi ngờ.

Tuy nhiên Chỉ có Trương Hằng hiểu được sau lưng sự quật khởi nhanh chóng của mình lại đại biểu cho đại lượng thiên tài địa bảo và các loại bảo vật giá trị không nhỏ bị tiêu hao. Nếu không, với khối thân thể ban đầu của Đường Phong đừng nói là ba mươi năm tu luyện đến Hóa Thần Kỳ, cho dù cho hần ba ngàn năm cũng không có khả năng đạt tới cấp bậc này càng không nói đến phi thăng thượng giới.

Thống kê sơ qua một chút, Trương Hằng tu luyện tới cảnh giới bây giờ, vật tiêu hao luyện hóa ước chừng so với Hóa Thần Kỳ đại tu sĩ bình thường thì gấp mười có dư.

Tuy nói tiêu hao rất lớn nhưng đổi lấy tốc độ tu luyện lại là vài chục lần tu sĩ cùng cấp. Hơn nữa nếu như thiếu thiên phú tu luyện và kỳ ngộ, cho dù tiêu hao hơn chục lần thì ở trong phạm vi Tam Tinh Vực cũng không thể bồi dưỡng ra một tu sĩ Hóa Thần Kỳ đỉnh.

Tiếp đó, thần thức Trương Hằng xẹt qua thủ đô Triệu Quốc, nhìn toàn cảnh Đường phủ vào trong mắt.

Khoảnh khắc vừa rồi Trương Hằng đã làm ra một quyết định: Lúc rời Tam Tinh Vực sẽ để lại một phân thân ở nơi này để bù lại tiếc nuối từng có và thủ hộ một số người có liên quan với mình.

Trong tầng ba cổ tháp của Trương Hằng có hai phân thân, để một cái ở lại nơi này cũng ảnh hưởng không lớn đối với hần. Hơn nữa mỗi lần công pháp thăng cấp một tầng hần có thể tu luyện thêm một phân thân nữa.

Ngay khi Trương Hằng làm ra quyết định như vậy, phân thân thứ hai ở Tiên Nho Trai Sở Quốc chào hỏi Lạc Hà một tiếng rồi đứng dậy bay về Tu Chân Giới Triệu Quốc.

Lạc Hà cười gật đầu nhìn theo phân thân thứ hai của Trương Hằng rời đi.

Từ lúc thăng cấp công pháp cảnh giới tầng ba đại thành, Trương Hằng thông qua phân thân thứ hai thương nghị với Lạc Hà kế hoạch liên quan việc đi tới Chu Vương Triều.

Nếu Hắc Ma Hoàng cùng Lạc Hà liên thủ nắm chắc vài phần rời khỏi Tam Tinh Vực, như vậy giờ phút này Trương Hằng thực lực tăng mạnh đồng dạng có thể liên thủ cùng Lạc Hà.

Đương nhiên kế hoạch của hai người là trước tiên đưa ra kế hoạch liên thủ với Hắc Ma Hoàng, do ba người hợp lực đột phá Tam Tinh Vực, như vậy tỷ lệ thành công sẽ càng lớn. Nếu Hắc Ma Hoàng không đồng ý, có cơ hội có thể thử liên thủ chém giết hắn, nếu không thành công thì nghĩ kế hoạch khác.

Bốn năm năm trước, Lạc Hà truyền đạt ý đồ liên thủ cho Hắc Ma Hoàng, nhưng vị cường giả mạnh nhất Yêu tộc cư ngụ tại Tử Vực không một lời từ chối cũng không lập tức đáp ứng, chỉ nói rõ có thể cân nhắc một chút, trong vòng năm năm sẽ có câu trả lời.

Có thể nhận được câu trả lời như vậy Trương Hằng đều cảm thấy có chút bất ngờ. Xem ra việc liên thủ với Hắc Ma Hoàng vẫn rất có hy vọng.

Chậm rãi mở mắt, Trương Hằng đột nhiên nhớ tới một chuyện, thân hình “Bá” một tiếng rời khỏi Hỏa Động Tinh Nham động.

Trở lại động chủ tông phủ, Trương Hằng lấy chiếc hộp màu vàng phong ấn Huyền U Thiên Ma từ trong nhẫn không gian ra.

Trải qua mười mấy năm tiêu hao, Phật môn Xá Lợi khảm trên bốn phía hộp đã mờ đi rất nhiều so với trước kia, kim quang Phật môn mặt ngoài hộp cũng xa không bằng ban đầu.

về phần Huyền U Thiên Ma trong hộp màu vàng rõ ràng cường đại hơn rất nhiều so với mười tám năm trước. Sau khi hoàn toàn tiêu hóa Nguyên Anh của hai tu sĩ Hóa Thần Kỳ, thực lực của hắn cũng tăng vọt.

- Khắc khắc khắc... Tiểu tử, ngươi rốt cục chịu đến nhìn bản quân rồi. Nếu như muộn thêm hai năm. Hừ hừ!

Nam nhân hắc y trong hộp màu vàng hướng về Trương Hằng phát ra một tràng cười đắc ý.

- Ta thật cũng tò mò vì sao các ngươi không nghĩ biện pháp để hoàn toàn tiêu diệt bản quân?

Trên mặt Huyền U Thiên Ma lộ ra vài tia tò mò.

Trương Hằng lạnh lùng nhìn hắn, cũng không giấu diếm lạnh nhạt nói:

- Ở trong phạm vi Tam Tinh Vực, muốn giết chết ngươi khả năng không lớn. Cho nên, bản Tông chủ tính đem ngươi ném tới Chu Vương Triều.

- Đi Chu Vương Triều? Như thế xem ra các ngươi tính toán rời Tam Tinh Vực mà không cần bản quân tương trợ?

Trong mắt Huyền U Thiên Ma hơi chút bất ngờ, giọng điệu có ý thăm dò.

Khóe miệng Trương Hằng hiện ra mấy tia ý cười:

- Không sai. Nếu tâm tình tốt, ngươi sẽ bị ta phong ấn tại Chu Vương Triều một đoạn thời gian. Nếu tâm tình không tốt, ta sẽ ném ngươi tới Thánh địa Phật môn ở Chu Vương Triều. Hắc hắc, đến lúc đó còn sợ không ai có thể áp chế được ngươi?

Vừa nghe lời ấy thần sắc Huyền U Thiên Ma hơi đổi, dường như có chút sợ hãi nhưng lập tức trào phúng nói:

- Không có bản quân trợ giúp, các ngươi gần như không có khả năng rời Tam Tinh Vực. Chuyện mà ngay cả Hắc Ma Hoàng đều làm không được, ngươi lại càng không có hy vọng.

- Ha ha. Một tên Hắc Ma Hoàng làm không được, nhưng nếu là hai, thậm chí là ba tên thì sao?

Trương Hằng đột nhiên nhìn chằm chằm Huyền U Thiên Ma, vươn một bàn tay của mình ra.

- Ngươi...

Giờ khắc này Huyền U Thiên Ma cảm nhận được một áp lực không rõ từ trên người Trương Hằng. Đây là cảm giác mà lúc trước Chỉ Lạc Hà, Hắc Ma Hoàng mới có thể mang đến cho hắn.

- Thực lực của người lại tăng lên nhanh như vậy...

Huyền U Thiên Ma khó tin nói, khi hắn nhìn thấy Trương Hằng vươn tay ra, không khỏi hoảng sợ nói:

- Người... Người muốn làm gì?

Phùng-

Trên không lòng bàn tay Trương Hằng hiện ra một đoàn ngọn lửa màu bạc trong suốt, chính là Hư Không Hỏa Diễm từng khiến Huyền U Thiên Ma kiêng kỵ.

Lúc trước chính là dựa vào ngọn lửa này Trương Hằng mới một lần hành động hút đi Long Hồn của Giao Long Hoàng.

Vừa thấy ngọn lửa này hiện thân trong lòng Huyền U Thiên Ma rung động một hồi, cảm thấy run rẩy đến từ trong linh hồn.

Phùng-

Trên một bàn tay khác của Trương Hằng bốc lên một đoàn Băng diễm màu lam thẫm.

- Cửu U Lam Tinh Băng Diễm...

Huyền U Thiên Ma không khỏi tuyệt vọng. Từ một mặt nào đó mà nói, hắn sợ hãi nhất đối với ngọn lửa này.

Khác với mười tám năm trước, giờ phút này Trương Hằng đã có thể dễ dàng phát ra loại ngọn lửa băng hàn tương tự Cửu U Lam Tinh Băng Diễm mà uy lực tăng nhiều.

Hư Không Hỏa Diễm cùng Cửu U Lam Tinh Băng Diễm phân biệt được tể ra từ hai tay Trương Hằng, điều này làm cho Huyền U Thiên Ma sợ hãi không thôi, không biết đối phương có ý đồ gì.

Hiện giờ Trương Hằng muốn thử xem có thể thông qua Hư Không Hỏa Diễm để rút đi linh hồn của Ma đầu này hay không. Nếu được thì chính là kết cục hoàn mỹ nhất. Nhưng nếu thất bại, Cửu U Lam Tinh Băng Diễm coi như dùng để phòng ngừa, có thể trong nháy mắt đóng băng Ma đầu này.

Trong ánh mắt hoảng sợ không yên của Huyền U Thiên Ma, Hư Không Hỏa Diễm hiện ra một đoàn rất nhỏ chậm rãi lơ lửng bay ra, chạm vào một khu vực của cái hộp màu vàng.

Phốc!

Vị trí bị ngân diễm trong suốt chạm vào, kim quang nhoáng một cái, phật quang và Xá Lợi màu vàng vốn có trống rỗng biến mất.

Không chút ngừng lại, Hư Không Hỏa Diễm ngay sau đó chạm vào thân thể Huyền U Thiên Ma.

Ông-

Trên thực tế ngay cả chính Huyền U Thiên Ma đều cảm thấy tuyệt vọng.

Nhưng ngay trong khoảnh khắc Hư Không Hỏa Diễm chạm vào thân thể hắn, một đạo quang lưu màu đen vô hình xuất hiện bên ngoài thân hắn. Đây không phải là thủ đoạn phòng ngự bình thường mà là thủ hộ về tầng linh hồn.

Khi Hư Không Hỏa Diễm chạm vào quang lưu màu đen liền phát ra một tràng tiếng “Ong ong”, hai thứ dây dưa không thôi.

Huyền U Thiên Ma thở ra một hơi dài nhẹ nhõm, miệng lẩm bẩm:

- Chủ nhân lại cứu ta một lần.

Trương Hằng không khỏi kinh ngạc, không nghĩ tới Ma đầu này có thể dùng thủ đoạn không rõ để chống cự Hư Không Hỏa Diễm của mình.

Theo thực lực tăng lên, uy lực của Hư Không Hỏa Diễm hiện giờ đã vượt xa trước kia, Trương Hằng thậm chí nắm chắc bằng vào ngọn lửa này có thể cắn nuốt một kiện Thông linh Pháp bảo bình thường trong khoảnh khắc.

Ong ong-

Ngân diễm trong suốt cùng quang lưu màu đen không ngừng giao tranh phát ra một làn sóng gợn vô hình khiến không gian bốn phía ở vào trạng thái không ổn định. Điều này cũng khiến cho Huyền U Thiên Ma không thể thi triển thuật Thuận di.

- Rốt cục là thể nào nhỉ?

Trương Hằng nhướng mày, hai tròng mắt dần biến thành màu bạc, tiến vào trạng thái kỳ diệu của Thần Linh Nhân, tìm hiểu huyền cơ che giấu ở trong nét mặt sợ hãi của Huyền U Thiên Ma...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

433. Chương 429: Quyết Định Một Ngàn Năm.

Một đôi mắt bạc quỷ dị trí tuệ hiểu thấu vạn vật thế giới, mơ hồ phát ra tinh thần uy áp xông thẳng linh hồn Huyền U Thiên Ma.

Vào giờ khắc này Huyền U Thiên Ma thậm chí có một loại ảo giác hô hấp khó khăn, giống như tất cả bí mật trong lòng mình đều hiện ra trước mặt đối phương không chút che giấu.

Hắn rốt cục hiểu được Trương Hằng trước mắt đã không phải là Trương Hằng của mười tám năm về trước, đối phương đã trưởng thành đến trình độ không kém gì Hắc Ma Hoàng. Tuy rằng thực lực của Huyền U Thiên Ma trong thời gian mười tám năm này cũng tăng vọt nhưng so sánh với Trương Hằng vẫn có vẻ không đủ.

Một khi tiến vào ý cảnh đặc thù của Thần Linh Nhân, tâm thần Trương Hằng sẽ cứng rắn như thép, các loại cảm tình cũng bị loại bỏ. Hắn ở trong trạng thái này là tuyệt đối lý trí, cho dù đối mặt khó khăn lớn cỡ nào đều áp dụng thủ đoạn có lợi nhất mà không chịu ảnh hưởng bởi cảm xúc.

Đôi mắt không ngừng lóe lên nhìn xuyên vào trong cơ thể Huyền U Thiên Ma. Bất ngờ chính là Trương Hằng cảm giác mình lại gặp phải một lực cản không nhỏ.

Tầng quang lưu màu đen bên ngoài cơ thể Huyền U Thiên Ma mơ hồ có một loại lực cản đối với Thần Linh Nhân của Trương Hằng. Điều này ra ngoài dự đoán của Trương Hằng.

Khẽ hừ một tiếng, ngân quang trong mắt Trương Hằng càng mạnh, hiệu quả của Thần Linh Nhân lập tức tăng cường gấp đôi!

Lập tức tinh thần uy áp tràn ra từ trong đôi mắt màu bạc của Trương Hằng cũng theo đó tăng lên gấp đôi khiến cho Huyền U Thiên Ma khó chịu hơn.

Dưới tình huống bình thường Trương Hằng sẽ không thi triển toàn bộ hiệu quả của Thần Linh Nhân, hắn chỉ cần một hai thành công lực là có thể thoải mái ứng phó. Như ảo thuật của Mị Ảnh Hoàng lúc trước chính là bị phá như vậy.

Ông ông~

Quang lưu màu đen mặt ngoài thân thể Huyền U Thiên Ma run rẩy một hồi cuối cùng vẫn bị Thần Linh Nhân của Trương Hằng xuyên thấu.

Xuyên qua tầng ngăn cách này, mọi thứ trong cơ thể Huyền U Thiên Ma đều lọt vào mắt Trương Hằng.

- Ha ha. không tệ nha... Ba kiện Thông linh Pháp bảo.

Khóe miệng Trương Hằng hiện lên nụ cười sáng lạn. dựa vào Thần Linh Nhân hắn thấy được ba kiện Thông linh Pháp bảo trong cơ thể Huyền U Thiên Ma.

- Người... Làm sao có thể?

Sắc mặt Huyền U Thiên Ma biến đổi, hiện ra vẻ mặt khủng hoảng không yên, cảm thấy một trận run rẩy đến từ linh hồn đối với thần thông nghịch thiên quỷ thần khó lường của Trương Hằng.

-Ồ?

Trương Hằng đột nhiên kêu khẽ một tiếng, hiển nhiên có phát hiện bất ngờ gì đó.

Ở sâu trong linh hồn Huyền U Thiên Ma. hắn phát hiện một dấu ấn đặc thù như trăng lưỡi liềm.

Chính là dấu ấn kỳ lạ này phát ra từng cỗ quang lưu màu đen hình thành một tầng phòng hộ linh hồn ở bên ngoài thân thể Huyền U Thiên Ma khiến cho Hư Không Hỏa Diễm của Trương Hằng mất hiệu quả.

- Đây là thứ gì?

Trong lòng Trương Hằng cực kỳ tò mò.

Sau khi nhìn thấy công hiệu của dấu ấn, trong lòng Trương Hằng đã có suy đoán bước đầu: Sở dĩ Huyền U Thiên Ma không thể bị tiêu diệt hoàn toàn có thể là có liên quan với vật ấy.

Sau khi hiểu được nguyên do chân chính của chuyện này, Trương Hằng rời khỏi ý cảnh đặc thù của Thần Linh Nhân, thần sắc lãnh đạm liếc nhìn Huyền U Thiên Ma một cái, đưa tay khẽ điểm trên hư không.

Hào quang màu bạc nhoáng lên một cái, trên không trung xuất hiện một dấu ấn hình trăng cong, giống như đúc với dấu ấn ở sâu trong linh hồn Huyền U Thiên Ma.

- Bất Tử Ấn...

Huyền U Thiên Ma tự chủ phun ra ba chữ, sau đó hai mắt nhìn chăm chăm vào Trương Hằng:

- Làm sao ngươi có thể biết được sự tồn tại của nó? Đây chính là chủ nhân ban cho ta giữ mạng...

Huyền U Thiên Ma đột nhiên ngừng bật, hít một hơi thật sâu, sắc mặt phức tạp nhìn Trương Hằng.

Không biết vì sao, Trương Hằng giờ phút này lại mang đến cho hắn một loại ảo giác vĩnh viễn không thể chiến thắng. Không nói đến tốc độ tu luyện khủng bố của đối phương, chỉ bằng vào những thần thông nghịch thiên kỳ dị đều là hắn khó thể bằng được.

- Bất Tử Ấn?

Trương Hằng khẽ cười vung tay lên, dấu ấn trăng cong do ngân quang tạo thành trên không trung hóa thành một đám quang điểm màu bạc tiến vào cơ thể hắn, trong nháy mắt bị Linh hạch hấp thu.

Sau khi tiến vào tầng ba đại viên mãn, không gian Linh hạch của Trương Hằng đã từ thùng nước ban đầu biến thành lớn như lu nước hiện tại, sự tăng trưởng thực lực có thể nghĩ là biết.

- Hừ. Ngươi đừng mơ chiếm được tin tức gì từ trong miệng bản quân. Có dấu ấn này thủ hộ linh hồn ta, trong giới này gần như không mấy người có thể hoàn toàn tiêu diệt ta, nhiều nhất chỉ có thể khiến ta chìm vào ngủ say dài lâu.

Huyền U Thiên Ma rốt cục khôi phục vẻ bình thường, trên mặt có vài tia châm chọc.

Vừa nghe lời ấy, Trương Hằng cũng không cảm thấy bất ngờ. Hắn trầm ngâm một lát mới hời hợt nói:

- Nếu ta đoán không sai, Bất Tử Ấn này hẳn là một kiện... Tiên bảo!

Huyền U Thiên Ma cảm thấy ngạc nhiên nói:

- Chẳng lẽ tiểu tử ngươi từng gặp tiên bảo chân chính hay sao? Đáng tiếc dấu ấn này không đơn giản là một kiện tiên bảo như vậy... Nếu muốn biết bí mật trong này, trừ khi có một ngày ngươi có thể chân chính giết chết ta.

Đối với phỏng đoán của Trương Hằng, Huyền U Thiên Ma phi thường giật mình, mơ hồ lại gia tăng vài phần cổ kị.

- Hừ. Trên thế giới này cũng không có tấm thân bất tử chân chính. Chỉ cần lực lượng đủ cường đại, không có sự vật gì là không thể phá hủy.

Trương Hằng không cho là đúng cười cười, Hư Không Hỏa Diễm trên tay bất động, Cửu U Lam Tinh Băng Diễm trên tay kia đang chuẩn bị xuất kích, đóng băng Huyền U Thiên Ma một đoạn thời gian.

- Chờ một chút... Bản quân còn có lời muốn nói với ngươi!

Huyền U Thiên Ma cả kinh kêu lên.

- Ngươi còn có lời gì muốn nói? Thời gian của ta rất quý báu.

Ánh mắt Trương Hằng xẹt qua Ma đầu này, bộ dạng như có chút không kiên nhẫn.

- Nếu ngươi chung quy không thể phá vỡ gông cùm xiềng xích của Tử Vực, có thể xin bản quân giúp đỡ. Đến lúc đó Chỉ cần ngươi chịu lập linh hồn huyết thệ, đáp ứng thả ta ra ngoài, bản quân có thể giúp ngươi thành công rời Tam Tinh Vực.

Phùng-

Cửu U Lam Tinh Băng Diễm trên tay Trương Hằng lóe ra một vùng hào quang sáng bóng, đóng băng cả Huyền U Thiên Ma cùng chiếc hộp màu vàng đã hư hỏng.

Ánh mắt thoáng lạnh, Trương Hằng đạm mạc nói:

- Ngươi có thể yên tâm. Đến lúc đó ta sẽ đưa ngươi bình yên đến Chu Vương Triều.

Nói xong Trương Hằng đưa chiếc hộp băng tinh màu lam thu vào nhẫn không gian. trên mặt lộ vẻ suy tư.

- Bất Tử Ấn? Chưa từng nghe nói qua! Chẳng lẽ trong vòng giới này, thật đúng là không thể hoàn toàn giết chết Ma đầu này?

Trong lòng Trương Hằng sinh ra vô số nghi vấn, càng ngày càng cảm giác Ma đầu này không đơn giản.

Theo tin tức vừa rồi Huyền U Thiên Ma bất cẩn để lộ ra. sau lưng Ma đầu này dường như còn có một vị "Chủ nhân" càng thêm cường đại.

Trải qua phân tích nghiêm túc kỳ lưỡng, Trương Hằng cảm giác Ma đầu này ở trong tay mình hoàn toàn là một củ khoai lang bỏng tay, Chỉ hơi sơ suất sẽ có khả năng gây ra nguy cơ không hiểu.

- Xem ra việc này còn phải tìm Lạc đại ca thương nghị một chút. Đáng tiếc phân thân thứ hai đã rời khỏi Tu Chân Giới Sở Quốc. Thôi, đến lúc đó đem Ma đầu này ném tới đại tông hoặc Thánh địa Phật môn nào có của Chu Vương Triều, còn lo hấn sinh ra uy hiếp gì đối với mình hay sao?

Trương Hằng thì thảo luận lắm bầm. trong lòng rất nhanh làm ra quyết định.

Không đến một tháng, phân thân thứ hai của Trương Hằng về tới Cực Diễm Môn. cùng bản tôn nhìn nhau cười.

- Một ngàn năm...

Bản tôn Trương Hằng khẽ phun ra ba chữ.

- Được rồi, ta lập tức đi đây.

Phân thân thứ hai của Trương Hằng cùng bản tôn tâm thần tương liên, không cần bản tôn nói rõ cùng biết nên làm như thế nào.

Vút-

Một đường cong màu bạc xẹt qua. phân thân thứ hai của Trương Hằng rời Cực Diễm Môn bay về một hướng nào đó.

Nếu có người có thể nắm bắt được quỹ tích phi hành của phân thân Trương Hằng sẽ phát hiện mục đích của hắn dĩ nhiên là Tấn Tu Minh Hắc Thủy Trấn.

Một ngàn năm!

Trừ chính Trương Hằng ra Chỉ sợ không ai biết nguyên do Trong đó.

Sau khi hạ quyết định này, trong lòng Trương Hằng rõ ràng thở phào nhẹ nhõm một hơi, ánh mắt dần trở nên trong suốt, xuyên qua núi sông trùng trùng, dường

như thấy được một cảnh tượng khác.

Lại quá hai tháng, hai dải sáng một xanh một lam xẹt qua trên không Cực Diễm Môn sau đó nhoáng một cái biến mất.

- Từ đạo hữu tới rồi.

Trong động phủ tông chủ, Trương Hằng cũng không quay đầu, khoe miệng hiện ra mấy tia ý cười nói với Từ Huyền ở bên cạnh.

Bên cạnh Từ Huyền có một nữ nhân áo lam, chừng hai mươi mấy tuổi. Nàng này dung mạo thanh lệ tuyệt thế, trong mắt phát ra lam quang nhạt, toát ra một loại khí chất điềm tĩnh xuất trần.

Xem tư thế đứng sóng vai với Từ Huyền của nàng hiển nhiên là một vị tu sĩ Hóa Thần Kỳ.

- Ha ha. Mười mấy năm không gặp, linh giác của Trương đạo hữu hơn xa trước kia. Từ mỗ còn chưa xuất hiện đã bị người phát hiện.

Từ Huyền cũng không khách sáo, ngồi ở một bên đánh giá Trương Hằng vài lần. Hắn phát hiện khí tức đối phương cực kỳ mật mớ, bằng vào tu vi Hóa Thần trung kỳ của hắn mà lại không nhìn ra sâu cạn, trong lòng không khỏi hoảng sợ.

Trương Hằng đứng dậy ánh mắt xẹt qua trên người nữ nhân áo lam, vừa định hỏi thân phận đối phương thì nghe Từ Huyền cười giới thiệu:

- Trương đạo hữu. Đây là một vị bằng hữu của ta ở Tam Tinh Vực, chính là Thánh Lam Thủy Tiên tiếng tăm lừng lẫy của Tu Chân Giới Tề Quốc - Trầm Ngọc Khiết, Trầm đạo hữu.

- Ngưỡng mộ đã lâu, ngưỡng mộ đã lâu. Trầm đạo hữu có thể quang lâm động phủ chính là vinh hạnh của Cực Diễm Môn.

Trương Hằng cười, khách sáo vài câu với Thánh Lam Thủy Tiên.

Tu sĩ Hóa Thần Kỳ của Tu Chân Giới Tam Tinh Vực cũng chỉ mười mấy người, trong đó nữ tu đã ít lại càng ít. Từ Huyền nhắc tới tên nàng này thì trong lòng Trương Hằng liền đoán ra.

- Tông chủ khách khí. Tiểu nữ tử thân tại Tề Quốc mà uy danh của Bất Tử Tà Đế lại như sấm bên tai. Hôm nay gặp mặt quả thật danh bất hư truyền.

Trầm Ngọc Khiết cười tủm tỉm, đôi mắt sáng yên tĩnh như nước đánh giá Trương Hằng vài lần, lóe lên một tia sáng kỳ dị, dường như có chút tò mò.

- Trầm đạo hữu. mời ngồi.

Sau khi Trương Hằng mời Thánh Lam Thủy Tiên ngồi, hắn cũng cùng Từ Huyền ngồi đối diện nhau.

Tiếp đó ba người nói chuyện phiếm vài câu với nhau.

- Từ đạo hữu cùng Trầm đạo hữu tới đây có phải là vì chuyện đi Chu Vương Triều không?

Một lát sau Trương Hằng mới dẫn vào chính đề, không chút gợn sóng nhìn hai người trước mắt.

Từ Huyền cùng Trầm Ngọc Khiết đều là tu sĩ Hóa Thần trung kỳ, hai người liên thủ thực lực cùng không thể coi thường.

Vừa nghe Trương Hằng nói đến ba từ Chu Vương Triều, ánh mắt Từ Huyền cùng Trầm Ngọc Khiết đều sáng ngời.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

434. Chương 430: Hắc Ma Hoàng Lại Tới.

- Không giấu Trương đạo hữu. Mục đích chuyến này của chúng ta chính là vì liên thủ đi Chu Vương Triều. Mấy năm trước Từ mỗ từng tới Cực Điểm Môn gặp đạo hữu, lúc đó phân thân của người nói cho ta biết trong vòng ba bốn năm gần đây sẽ thực thi kế hoạch rời Tam Tinh Vực, đồng thời nắm chắc vài phần. Hiện giờ đã sắp đến cuối kỳ hạn đó, không biết khi nào thì kế hoạch của Trương đạo hữu có thể bắt đầu thực hành?

Từ Huyền cũng không quanh co, trực tiếp nói rõ mục đích chuyến này. Thánh Lam Thủy Tiên ở bên cạnh cùng lộ vẻ chờ mong nhìn Trương Hằng.

- Nhị vị yên tâm. Chuyện rời Tam Tinh Vực, ta cùng Lạc Hà đại ca đã có quyết định. Nếu không có Hắc Ma Hoàng gia nhập Chỉ nắm chắc bốn năm phần. Có Từ đạo hữu cùng Trầm đạo hữu gia nhập, tỷ lệ thành công có lẽ sẽ cao hơn một chút.

Trương Hằng thoáng trầm ngâm liền uyển chuyển đáp lời.

Từ Huyền cả kinh:

- Cái gì? Các người lại muốn đề xuất liên thủ với Hắc Ma Hoàng?

Vừa nghe ba chữ Hắc Ma Hoàng, Thánh Lam Thủy Tiên cũng hơi biến sắc, trong mắt chợt lóe dị sắc.

- Thế gian này không có địch nhân vĩnh viễn. Thực lực của Hắc Ma Hoàng ở Tu Chân Giới Tam Tinh Vực cũng là số một số hai, nếu có hãn gia nhập, cơ hội chúng ta thành công rời Tam Tinh Vực sẽ tăng lên tới sáu bảy phần.

Trương Hằng bình thản nói, giống như chuyện hợp tác với Hắc Ma Hoàng cũng chẳng có gì đáng kể.

Từ Huyền khẽ thở dài một hơi:

- Không nghĩ tới Trương đạo hữu lại có quyết đoán như vậy, không ngờ có dũng khí đề xuất liên thủ với Hắc Ma Hoàng, Từ mỗ không thể không bội phục. Tuy nhiên, ba vương giả khác của Yêu tộc đều đã chết khẳng định trong lòng Hắc Ma Hoàng đã gieo mầm Cừu hận. Trương đạo hữu có nắm chắc làm hãn gia nhập hàng ngũ chúng ta không?

- Đi Chu Vương Triều đối với bất kỳ tu sĩ Hóa Thần Kỳ nào của Tam Tinh Vực mà nói đều là hấp dẫn trí mạng. Bản tôn Hắc Ma Hoàng kia tuy là Thần thú, có thể phát huy thực lực vượt qua Hóa Thần Kỳ nhưng cảnh giới bản thân cũng khó thể thay đổi. Ta nghĩ, đối mặt với cơ hội ngàn năm một thuở như vậy, rất có khả năng Hắc Ma Hoàng sẽ đặt ân oán ra phía sau.

Khóe miệng Trương Hằng hiện lên nụ cười tự tin.

Nhìn nam nhân ung dung bình tĩnh trước mắt, trong lòng Từ Huyền không khỏi sinh ra một loại cảm giác quái dị. Hãn cảm thấy Trương Hằng giờ phút này và trước kia khác hẳn nhau.

Trương Hằng hiện giờ ở Tam Tinh Vực đã không có lo lắng ở sau cùng gánh nặng gì cả.

“Quyết định một ngàn năm” khiến Trương Hằng loại bỏ tất cả khúc mắc trong lòng.

Nếu không có gì bất ngờ, phân thân thứ hai của Trương Hằng sẽ lưu lại Tam Tinh Vực một ngàn năm, vì Trương Hằng giải quyết hết mọi mối lo phía sau.

Đồng thời, thực lực tăng mạnh cũng là một trong những bất nguồn tự tin của Trương Hằng. Hắn tự nhận là, Tam Tinh Vực giờ phút này Chỉ có Hắc Ma Hoàng, Lạc Hà có thể cùng mình tranh hơn thua, còn lại hạng Hóa Thần rất khó tạo thành uy hiếp gì đối với mình.

- Nhưng vạn nhất Hắc Ma Hoàng kia không đáp ứng thì sao? Sự tồn tại của hắn có khả năng sẽ phá hỏng kế hoạch rời Tam Tinh Vực của chúng ta!

Thánh Lam Thủy Tiên ở cạnh Từ Huyền trước tiên đưa ra nghi vấn, cũng nói ra nỗi lo trong lòng Từ Huyền.

- Không đáp ứng?

Trương Hằng lạnh lùng cười, vươn tay làm ra một tư thế “cắt cổ”, sát khí trong mắt chợt lóe mà qua.

- Cái gì? Các người muốn xuống tay với hắn? Tuyệt đối không được! Thực lực của Hắc Ma Hoàng đã là vô địch trong Tam Tinh Vực, muốn giết hắn so với phong ấn Huyền U Thiên Ma còn gian nan hơn vài lần.

Hai người Từ Huyền đẩy về khung hoảng, hiển nhiên đối với kế hoạch kinh người của Trương Hằng, trong lòng có chút chịu không nổi.

- Có gì không thể. Hắn là chúa tể Tử Vực, nếu như không đáp ứng kế hoạch của chúng ta, đến lúc đó rất có khả năng sẽ phá hỏng kế hoạch chuyển này của chúng ta. Hơn nữa, cho dù không thể chân chính tiêu diệt hắn thì phong ấn một đoạn thời gian cũng là rất dễ dàng.

Trương Hằng không cho là đúng nói:

- Hai vị không cần lo lắng nhiều. Hắc Ma Hoàng tám chín phần mười sẽ không cự tuyệt yêu cầu của chúng ta, nhiều nhất là giờ trò trong lúc hợp tác. Nếu không lúc trước Lạc đại ca đưa ra yêu cầu liên thủ, đối phương hẳn là cự tuyệt rồi. Không ở vào tình thế vạn bất đắc dĩ, chúng ta cũng sẽ không đi trêu chọc hắn.

Từ Huyền khẽ thở ra một hơi:

- Trương đạo hữu nói có đạo lý. Hắc Ma Hoàng hẳn là sẽ không cự tuyệt cơ hội như vậy. Tuy nhiên có điểm Từ mõ nghĩ không thông là bốn năm năm trước ở Tam Tinh Vực chúng ta từng có ba vị tu sĩ Hóa Thần Kỳ đại viên mãn liên thủ rời Tam Tinh Vực, mà Hắc Ma Hoàng vốn là nhân vật thực lực vượt qua Hóa Thần Kỳ đại viên mãn, nếu liên hợp yêu thú Hóa Thần Kỳ thực lực cường đại hẳn là có thực lực đi Tam Tinh Vực mới đúng.

- Việc này ta cũng có chút không rõ. Nhưng ta từng hỏi Huyền U Thiên Ma, Ma đầu này nói việc này nhất định là không có khả năng. Nghĩ đến ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ đại viên mãn năm đó có thành công vượt qua Tử Vực hay không đều khó mà xác định.

Trương Hằng đối với nghi vấn Từ Huyền đưa ra cũng có chút nghĩ không thông. Có lẽ có thể từ nơi Huyền U Thiên Ma biết được đáp án nhưng giờ phút này Trương Hằng cũng không muốn nhìn bản mặt Ma đầu kia. Hơn nữa không lâu trước hắn vừa đóng băng ma đầu này, cũng tiêu hao một ít hàn băng tinh tú trong cơ thể.

Ánh mắt hơi chuyển, Trương Hằng ngạc nhiên nói:

- Không biết làm sao Từ đạo hữu xác định ba vị tu sĩ Hóa Thần Kỳ kia rời khỏi Tam Tinh Vực?

Từ Huyền đáp:

- Bởi vì tu sĩ Hóa Thần Kỳ trong dĩ vãng, sau khi tới Tử Vực tuy rằng không thể thành công rời đi nhưng hầu như đều có thể bình yên trở về, mà chỉ có ba vị tu sĩ Hóa Thần Kỳ bốn năm ngàn năm trước có đi mà không về. Càng trọng yếu hơn là đội hình ba vị tu sĩ Hóa Thần Kỳ đại viên mãn là cường đại mấy vạn năm chưa từng có, cho nên Tu Chân Giới đều cho rằng ba vị đó đã tới Chu Vương Triều trong truyền thuyết.

- Nếu như thế, đó cũng chỉ vển vển là dự đoán của các tu sĩ đỉnh cấp Tam Tinh Vực, cũng không tận mắt nhìn thấy?

Trương Hằng khẽ cười, rót cục hiểu được đầu đuôi câu chuyện.

- Điều này... Quả thật như thế.

Từ Huyền hơi chút xấu hổ.

Trương Hằng khẽ thở dài:

- Như vậy xem ra, ba vị tiền bối kia hoặc là vận khí không tồi rồi Tam Tinh Vực, hoặc là đã chết trong Tử Vực.

Từ Huyền cũng thở dài:

- Người nói không sai. Với tình hình hiện giờ xem ra bọn họ nắm chắc thành công rồi Tam Tinh Vực cũng không phải rất lớn.

Trương Hằng lắc đầu nói:

- Không phải nắm chắc không lớn mà là cơ hội nhỏ bé... Xem ra các người vẫn không quá hiểu Hắc Ma Hoàng cùng với thực lực của hắn cùng Lạc đại ca. Ở trước mặt bọn họ, một tu sĩ Hóa Thần đại viên mãn căn bản không thấm vào đâu.

Hai người Từ Huyền hơi sững sốt, không nghĩ tới thực lực đám người Hắc Ma Hoàng đã mạnh mẽ như vậy.

Con mắt Thánh Lam Thủy Tiên khẽ chuyển, cười tủm tỉm hỏi:

- Vậy không biết thực lực của Trương đạo hữu kém bọn họ bao nhiêu?

Trương Hằng nao nao, không nghĩ tới đối phương lại đưa ra câu hỏi như vậy. Hắn vừa chuẩn bị lên tiếng thì cảm thấy được một luồng dao động thần thức mật mờ truyền đến.

Thần sắc hơi biến, thần thức Trương Hằng mạnh mẽ quét ngang phạm vi mấy ngàn dặm. rất nhanh nắm bắt được ngọn nguồn của dao động thần thức đó.

- Là hắn...

Trương Hằng hơi giật mình nhưng rất nhanh khôi phục thái độ bình thường.

- Trương đạo hữu. đã xảy ra chuyện gì? Hắn là sẽ không có người tới Cực Diễm Môn gây sự chứ? Tam Tinh Vực hiện giờ trừ Hắc Ma Hoàng phòng chừng không có người nào dám có ý đồ với nơi này.

Từ Huyền cùng Trầm Ngọc Khiết cũng không cảm nhận được dao động thần thức mật mờ kia càng không nói đến điều tra chủ nhân của thần thức.

Trương Hằng đưa tay phủ lên má. không mặt không nhạt nói:

- Người tới chính là Hắc Ma Hoàng.

Từ Huyền hơi sững sốt, sau đó cười ha hả:

- Trương đạo hữu quá biết nói đùa rồi...

Tâm tư của Thánh Lam Thủy Tiên tinh tế hơn chút, đánh giá Trương Hằng vài lần cảm giác đối phương không giống như nói đùa, không khỏi hỏi:

- Vì sao Hắc Ma Hoàng lại đột nhiên tới nơi này chứ? Chẳng lẽ hắn tới Cực Diễm Môn là muốn...

Trầm Ngọc Khiết đem nửa câu sau nuốt xuống, nguyên ý của nàng là “Chẳng lẽ hắn tới Cực Diễm Môn là muốn gây bất lợi với người.”

Trương Hằng phát hiện Hắc Ma Hoàng từ ngoài mấy trăm dặm chẳng qua chỉ dùng thần thức đảo qua bên này sau đó bay thẳng về phía mình.

- Trương đạo hữu. Chẳng lẽ vừa rồi người nói đều không phải là giả?

Từ Huyền thật cận thận dùng thần thức đảo qua phạm vi ngàn dặm, kết quả ở ngoài mấy trăm dặm phát hiện Hắc Ma Hoàng như âm hồn địa vực đang bay về phía này.

- Hắc... Hắc thật sự tới rồi!

Trong giọng nói của Từ Huyền có vài tia run run.

Bởi vì trong quá trình Hắc Ma Hoàng phi hành cũng không cố ý che giấu cho nên thần thức của Từ Huyền có thể nhận thấy sự tồn tại của đối phương.

Thánh Lam Thủy Tiên vừa nghe xong cũng dùng thần thức đảo qua. kết quả trên mặt lộ ra một tia khác thường. Ở trong mắt của nàng Hắc Ma Hoàng giống như là một người bình thường, cho dù đang phi hành lại không cảm thụ được khí tức chân chính trên người hắn.

Sau khi xác định Hắc Ma Hoàng bay về phía Cực Diễm Môn, hai vị tu sĩ Hóa Thần Kỳ Từ Huyền cùng Trầm Ngọc Khiết lập tức có chút hoảng hốt.

Hắc Ma Hoàng là nhân vật cỡ nào?

Trong sách cổ có ghi lại, hắn chính là cường giả mạnh nhất Yêu tộc Tam Tinh Vực, cũng là Yêu thú sống lâu đời nhất, chúa tể Tử Vực.

Tuy nhiên khi ánh mắt hai người Từ Huyền rơi xuống trên người Trương Hằng, lại phát hiện đối phương thủy chung là bộ dạng bình thần ung dung.

Thấy vậy, trong lòng hai người yên tâm một chút. Từ Huyền hơi suy tư, trong mắt đột nhiên hiện ra một tia vui mừng:

- Chẳng lẽ Lạc Hà đạo hữu đã sớm có đoán trước, giờ phút này chính đang ở trong Cực Diễm Môn. Ha ha, Trương đạo hữu người dọa sợ chúng ta rồi.

Vừa nghe lời phỏng đoán của Từ Huyền, trong mắt Thánh Lam Thủy Tiên cũng toát ra vài tia vui mừng.

Nếu có Lạc Hà ở đây quả thật không cần sợ hãi Hắc Ma Hoàng.

Trương Hằng lắc đầu:

- Lạc đại ca hiện tại hẳn còn ở Tiên Nho Trai Sở Quốc...

Từ Huyền: !!!

Thánh Lam Thủy Tiên:!!!

- Ha ha. Hắc Ma Hoàng các hạ có thể quang lâm hàn xá, thật là vạn hạnh.

Đúng lúc Từ Huyền không nói gì cùng cực kỳ khủng hoảng, Trương Hằng đột nhiên lên tiếng, giống như đang nói chuyện với không khí.

Thần kỳ chính là hắn vừa dứt lời thì bóng người khô gầy đầu đội nón tre xuất hiện trong động phủ.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

435. Chương 431: Địa Vị Ngang Nhau.

Trương Hằng vừa dứt lời. thân ảnh khô gầy đầu đội nón tre liền như quỷ mị hiện ra trong động phủ tông chủ Cực Diễm Sơn giữa hai người gần sát vào nhau không một kẽ hở, giống như đã phối hợp trăm ngàn lần rồi.

Không cần phải nói, thân ảnh nhìn như nhỏ yếu trước mắt chính là Hắc Ma Hoàng, chí cường giả của Yêu tộc Tam Tinh Vực!

Khi Hắc Ma Hoàng hiện thân trong động Phủ. trong lòng Từ Huyền hơi căng thẳng, sắc mặt rất khó xem. Thánh Lam Thủy Tiên bên cạnh hắc tuy rằng không có tận mắt nhìn thấy uy lực chân chính của Hắc Ma Hoàng, nhưng cũng không thoải mái hơn chút nào.

Kỳ quái là sau khi Hắc Ma Hoàng bước vào động phủ này. ánh mắt vẫn không nhúc nhích nhìn chằm chằm vào Trương Hằng. sau một lúc lâu cũng không nói một câu gì. Mấy người tại đây cũng không nhìn rõ mặt mũi hắc.

- Thế nào... Hắc Ma Hoàng các hạ không biết một tên vô danh tiểu tốt như ta à?

Trương Hằng ung dung bình thần ngồi trên bồ đoàn trong đôi mắt lộ ra mấy tia ý cười, chìa tay ý bảo mời Hắc Ma Hoàng ngồi xuống.

Hắc Ma Hoàng cũng không nói gì, thực tùy ý ngồi xuống trên mặt đất. một đôi con ngươi xanh mượt xuyên thấu qua nón tre trên đầu. hiển hiện ra trước mắt Trương Hằng vô cùng rõ ràng.

Đối mặt với giọng điệu hàm xúc ý tứ chất vấn của Trương Hằng. Hắc Ma Hoàng trầm mặc thật lâu sau. rốt cục mở miệng, giọng nói vẫn hơi khàn khàn:

- Đúng vậy! Mười tám năm trước, ngươi ở trong mắt ta so với một tên vô danh tiểu tốt cũng không mạnh hơn bao nhiêu...

Vừa nghe giọng điệu như vậy, trong lòng hai người Từ Huyền đều phát lạnh, đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ mà ở trong mắt đối phương lại Chỉ mạnh hơn một chút so với tên vô danh tiểu tốt.

Trong lòng hai người mơ hồ nảy sinh một chút tức giận, hiển nhiên tức giận vì bị đối phương khinh thị và sỉ nhục.

Tuy nhiên, trong câu nói kế tiếp của Hắc Ma Hoàng, lại làm cho bọn họ vừa kinh ngạc vừa khiếp sợ:

- Mười tám năm... vèn vèn Chỉ mười tám năm... thực lực của ngươi lại tăng lên tới trình độ như thế, trở Thành người thứ hai trong giới tu chân Tam Tinh Vực có thể đối kháng cùng ta. Sớm biết như thế, lúc trước ta nên diệt sát ngươi cho xong.

Hắc Ma Hoàng không may che giấu sát khí trong mắt chút nào. nhưng giờ phút này hắc vẫn ngồi dưới đất, không có chút ý tứ muốn ra tay.

Trương Hằng hơi trào phúng nói:

- Địch nhân của ta đều đã từng nói như vậy...

Ánh mắt hơi hơi tối sầm lại, Trương Hằng cảm giác thế giới này có quá nhiều người thích bóp chết thiên tài và Kỳ tích. Một khi phát hiện một đối thủ nào đó có được tiềm lực nghịch thiên, đều sẽ không chút do dự diệt sát.

Nhưng trong đầu hắc đột nhiên hiện ra một thân ảnh cao ngạo.

Trong lòng đột nhiên phát run lên. thần quang trong mắt lấp lánh. Trương Hằng hít sâu một hơi, kim lòng không được nói:

- Trên thế gian này duy nhất Chỉ có một đối thủ. hắc có một tấm lòng bao dung thiên địa. hắc có thể không hề sợ hãi để mặc cho ta trưởng thành, cũng không lo lắng ta sẽ vượt qua hắc. Hắc có thể ung dung bình thần nhìn thực lực của ta tăng lên với tốc độ khủng bố. Mặc dù hắc mang đi người yêu dấu trong lòng ta, nhưng tận đáy lòng, ta vẫn kính nể hắc có thêm không bớt...

Ba người trong động phủ tông chủ đều vô cùng kinh ngạc, không nghĩ tới một câu nói của Hắc Ma Hoàng, liền câu ra một bí mật trong lòng Trương Hằng.

Nhưng mà kế tiếp một câu nói của Trương Hằng, lại khiến hai người Từ Huyền run sợ trong lòng:

- Cho nên đối thủ chân chính của Trương mỗ. phải là cường giả không sợ ta trưởng thành lên, mà một cường giả nếu không thể dễ dàng khoan nhượng cho những người khác trưởng thành, thì chẳng qua Chỉ là một kẻ yếu đuối về mặt tâm lý mà thôi...

Trương Hằng nhẹ nhàng nói xong câu cuối cùng, ánh mắt nhìn thẳng vào Hắc Ma Hoàng, vẻ mặt bình tĩnh tự nhiên.

Từ Huyền không khỏi thầm kêu khổ trong lòng, không rõ vì cái gì Trương Hằng đột nhiên trở nên cuồng ngạo như thế mặc dù Hắc Ma Hoàng người ta vừa rồi cất nhắc người một câu. ví dụ người là người thứ hai trong giới tu chân Tam Tinh Vực có thể đối kháng cùng hắn. nhưng người cũng không nên được một tác lại muốn tiến tới một bước chứ!

Quả nhiên, sau khi Hắc Ma Hoàng nghe câu nói sau cùng của Trương Hằng. thân thể hơi nhích động, trong đôi con ngươi xanh mượt lại bắn ra một luồng điện quang, trong động phủ bỗng bừng sinh ra một cỗ khí tức áp lực.

- Ý của người là nói Hắc Ma Hoàng ta hoàn toàn không xứng làm đối thủ của người?

Trong giọng nói của Hắc Ma Hoàng mang theo vài tia nghi ngờ cùng đùa bỡn một cỗ khí tức ngút trời bức thẳng tới Trương Hằng, giống như ngọn núi cao vạn trượng, lại giống như ước vạn tấn nước biển phủ chụp xuống.

ở trước mặt uy lực như thế. hai người Từ Huyền mặc dù Chỉ chịu đựng một chút dư uy thừa lại nhưng cũng bị áp bức đến hít thở không thông.

Trương Hằng thoáng hơi kinh hãi trong lòng, không nghĩ tới uy áp tinh thần của Hắc Ma Hoàng lại có thể cường đại đến trình độ như vậy.

Tuy nhiên, thực lực của Trương Hằng đã liên tiếp tăng lên hai tiểu giai, giờ phút này hắn đã vượt qua cực hạn của Tam Tinh Vực. căn bản là không cần úy kỵ Hắc Ma Hoàng.

Hơn nữa, ở Cực Diễm Môn còn có phân thân thứ nhất của Trương Hằng. cùng lúc với thực lực của Trương Hằng tăng lên. thực lực của phân thân cũng theo đó tăng mạnh. Đồng thời, phân thân Trương Hằng lưu lại ở Tán Tu Minh, thực lực cũng không kém bao nhiêu so với bản tôn.

Đây cũng là một trong nguyên nhân Trương Hằng dám đối xử với Hắc Ma Hoàng như thế. Sở dĩ nói là “một trong”, đương nhiên còn có một nguyên nhân khác, cũng là nguyên nhân chính yếu. Nếu không Trương Hằng cũng không tội gì đắc tội với Hắc Ma Hoàng, tuy rằng bản thân hắn cũng không sợ đối phương.

- Hắc Ma Hoàng các hạ lần này tới Cực Diễm Môn ta. vốn ôm ý đồ gì chính người hắn là rõ ràng chứ?

Đối mặt với uy áp tinh thần cường đại của Hắc Ma Hoàng như vậy. ngân quang trong mắt Trương Hằng lưu chuyển làm cho người ta một loại ảo giác tất cả bí mật của mình không có chỗ nào che giấu.

Khi hai người Từ Huyền chạm đến con ngươi màu bạc của Trương Hằng, lập tức cảm giác cả người phát lạnh, giống như bị cởi hết quần áo hiện lồ lộ ra trước mặt đối phương. Gương mặt xinh đẹp của Thánh Lam Thủy Tiên lại đỏ bừng đến tận mang tai. thân hình mềm mại của nàng theo bản năng khép kín lại.

“Ông...”

Trên người Hắc Ma Hoàng ngưng tụ thành một màn hào quang xám mờ bán trong suốt. mông lung mờ ảo. làm cho người ta không thấy rõ hư thật bên trong.

- Người đây là thần thông gì?

Trong thanh âm Hắc Ma Hoàng lộ ra một tia kinh dị.

Trương Hằng rời khỏi trạng thái Thần Linh Nhân lạnh lùng cười:

- Người còn chưa trả lời vấn đề của Trương mỗ.

Hắc Ma Hoàng cũng thu hồi uy áp tinh thần trên người, Giờ khắc này, hắn không thừa nhận cũng không được. Trương Hằng đích xác có bản lãnh đối kháng cùng chính mình.

- Từ bốn năm năm trước, lúc Lạc Hà đạo hữu đi tới Tử Vực đưa ra ý đồ liên thủ với ta. đồng thời còn đề cập thực lực của người với bốn hoàng. Lúc ấy bốn hoàng rất do dự cũng có chút nghi hoặc nên không có lập tức nhận lời. Trải qua bốn năm suy nghĩ, bốn hoàng hiện tại dự định hợp tác cùng các người. Trước đó. đương nhiên phải khảo cứu một chút thực lực của người...

Hắc Ma Hoàng thần nhiên nói.

Trương Hằng cười lạnh trong lòng, ngoài mặt bình thần nói:

- Nếu thực lực của Trương mỗ không đủ. hiện tại Chỉ sợ người đã thuận tay gạt bỏ ta rồi phải không?

Hắc Ma Hoàng lơ đãng nói:

- Nếu thực lực không đủ cho dù chết ở trong tay bất luận kẻ nào đều không đáng để nêu lý do.

- Được rồi. thực lực của ta người đã khảo cứu qua. chuyện liên thủ người đã quyết định chưa?

Trương Hằng không thể không thừa nhận, trong lời nói của Hắc Ma Hoàng rất có đạo lý. liền dứt khoát đi thẳng vào chính đề.

- Thực lực của người xem như đủ tư cách, nếu người, ta. Lạc đạo hữu ba người liên thủ. vẫn là có nắm chắc rất lớn rời khỏi Tam Tinh Vực.

Hắc Ma Hoàng không hề nghĩ ngợi đáp lời.

- Như thế rất tốt! Như vậy chúng ta khi nào thì xuất phát?

Trương Hằng vui vẻ trong lòng, càng thêm cảm nhận được sự mê hoặc của thực lực cường đại.

Hắc Ma Hoàng lướt ánh mắt xẹt qua hai người Từ Huyền, thần nhiên nói:

- Người muốn dẫn theo hai người bọn hắn rời Tam Tinh Vực?

Trương Hằng gật đầu nói:

- Không sai!

Hắc Ma Hoàng hơi trầm ngâm một chút:

- Mang thêm vài tu sĩ cấp bậc Hóa Thần Kỳ. dù sao cũng có chút hữu dụng. Tuy nhiên, người đã xuất động bốn vị đại tu sĩ Hóa Thần kỳ nhân loại, như vậy ta quay về Yêu tộc sẽ đi triệu tập bốn năm con yêu thú Hóa Thần Kỳ. hẳn là người sẽ không phản đối chứ?

Vừa nghe lời ấy, Trương Hằng cảm giác có chút là lạ. cái gì gọi là “mang thêm vài tu sĩ cấp bậc Hóa Thần kỳ. dù sao cũng có chút hữu dụng”?

- Bốn năm con yêu thú Hóa Thần Kỳ? À! Không thành vấn đề.

Trong lòng Trương Hằng đầu tiên là cả kinh, Bốn năm con yêu thú Hóa Thần Kỳ. đây là đội ngũ hùng mạnh đến mức nào? Tuy nhiên trong lòng hắn lại là buồn cười khổng nín được: với thực lực của mình hiện nay. bốn năm con yêu thú Hóa Thần Kỳ bình thường, cũng không uy hiếp bao nhiêu đối với mình.

Từ khi đám ba đại Yêu Hoàng Giao Long Hoàng chết đi. thực lực của yêu thú dưới Hóa Thần Kỳ trong Yêu tộc, cũng không quá mức cường đại như trước.

- Tốt lắm, chúng ta cứ định thời gian là nửa năm sau đi, địa điểm tụ hội ngay tại cung điện Tử Vực của ta. Có thể bảo Lạc Hà đạo hữu dẫn đường, hắn đã từng tới một lần.

Hắc Ma Hoàng lưu lại những lời này, đứng dậy liền chuẩn bị rời đi.

- Xin hỏi Hắc Ma Hoàng tiền bối... Ngài là chúa tể Tử Vực. có biết trong vòng gần vạn năm nay Ở Tam Tinh Vực, có tu sĩ nhân loại nào thành công rời khỏi Tam Tinh Vực hay không?

Từ Huyền đột nhiên nghĩ tới một chuyện cổ lấy dũng khí hỏi Hắc Ma Hoàng.

Hắc Ma Hoàng khẽ liếc mắt nhìn hắn, lạnh nhạt nói:

- Nếu là tu sĩ đã ngoài Hóa Thần kỳ. hoàn toàn có thể tự nhiên rời khỏi Tam Tinh Vực. còn có người nào khác rời đi hay không bốn hoàng không thể hiểu hết. Tuy nhiên, nếu là tu sĩ trong Hóa Thần kỳ. ha ha, đừng nói là gần một vạn năm, chính là trong vòng mười vạn năm cũng không thấy ai thành công vượt qua được.

Thực lực hơi thấp một chút còn may mắn còn có thể biết khó mà lui. Còn thực lực hơi mạnh một chút, như năm nghìn năm trước ba vị tu sĩ Hóa Thần đại viên mãn chết không sót một người!

Chết không sót một người!

Khi biết được kết quả này, Từ Huyền cùng Thánh Lam Thủy Tiên sắc mặt trắng bệch.

Trước đây, bọn họ còn tưởng rằng, ba vị tu sĩ Hóa Thần Kỳ cường đại nhất giới tu chân Tam Tinh Vực. liên thủ cùng nhau đã rời khỏi Tam Tinh Vực. Nhưng giờ phút này nhận được đáp án lại khiến cho trong lòng bọn họ cực kỳ không yên tâm.

Địa phương Tử Vực khủng bố này vượt ra ngoài tưởng tượng của họ.

May mà có Hắc Ma Hoàng, Lạc Hà, Trương Hằng ba đại đầu sỏ dẫn dắt, nếu không hai người bọn họ hiện tại gần như không có dũng khí đi xuyên qua Tử Vực.

Biết rõ hẳn phải chết không thể nghi ngờ, còn ai đại dột đi tìm cái chết vô nghĩa?

- Tuy nhiên, có chúng ta dẫn dắt hai người các người thật ra có một hai thành hy vọng rời khỏi Tam Tinh Vực...

Hắc Ma Hoàng đảo ánh mắt xẹt qua hai người Từ Huyền, phát ra một tràng tiếng cười quỷ dị. thân hình nhoáng lên một cái biến mất trong động phủ tông chủ.

“Phù!”

Chờ hẩn rồi đi, hai người Từ Huyền thở phào nhẹ nhõm. Hiển nhiên nhân vật Hắc Ma Hoàng này mang đến cho bọn họ áp lực không nhỏ.

- Nhị vị yên tâm. đến lúc đó ta cùng Lạc Hà đại ca sẽ hết sức chiêu cố các người...

Trương Hằng thấy bộ dáng hai người có chút suy sút tinh thần liền lên tiếng khuyên giải.

Tận đáy lòng Trương Hằng cũng thàn than: “Cũng Chỉ có thể hết sức chiêu cố mà thôi, Chỉ mong có thể thuận lợi tới Chu Vương Triều...”

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

436. Chương 432: U Hồn Tử Vực.

Trên bầu trời Cực Diễm Sơn. mấy đám mây đen nặng trĩu lặng yên kéo tới làm cho trên mặt đất hơi có vẻ U ám và trầm xuống.

Giờ này, ở trong Cực Diễm Điện của Cực Diễm Môn đang tụ tập đông đủ các cao tăng. Quách Phong toàn thân mặc cẩm bào hoa lệ ngồi trên bảo tọa tông chủ, đầu đội Thanh Ngọc Quan, ánh mắt uy nghiêm lạnh lùng khẽ lướt qua mấy chục tu sĩ bậc cao trong đại điện.

ở bên cạnh hắn, nằm một con Hắc Báo cả người tản ra khí tức khủng bố. bộ lông màu đen trên người lấp lánh hàn quang, hai mắt màu đỏ sậm sắc bén như đao cũng nhìn chằm chằm các tu sĩ phía dưới. Nếu nghĩ rằng nó Chỉ là một con báo hoặc là yêu thú bình thường, như vậy người sai lầm mười phần rồi! Nghe nói trong hàng ngũ Nguyên Anh Kỳ. gần như không có bao nhiêu tu sĩ nhân loại có thể địch nổi nó.

Gần sát bảo tọa của tông chủ ở phía dưới chính là mười mấy chỗ ngồi riêng biệt của các Đại trưởng lão Cực Diễm Môn, mỗi vị dựa theo thực lực cao thấp ngồi theo thứ tự.

Ngồi ở trên cùng chính là Tử Cực tán nhân, một thân tu vi nghiêm nhiên đã đạt tới cảnh giới Nguyên Anh đại viên mãn thực lực có thể nói là cường đại nhất trong các tu sĩ tại đây.

Ngồi đối diện với lão chính là Bách Luyện đại sư. Bách Luyện đại sư mặc dù thực lực không tính là siêu quần, nhưng có được một thân tài nghệ luyện khí khiến cho người ta kính phục, cho nên địa vị trong Cực Diễm Môn cũng tương đối cao.

Với hai người cầm đầu, tiếp theo phía dưới còn có Lam Hỏa, Thiên Lai thượng nhân, Bích U tiên tử và một vài trưởng lão Nguyên Anh Kỳ khác mới gia nhập, cũng không ít gương mặt xa lạ.

Xuống chút nữa chính là ba bốn mươi vị tu sĩ Kết Đan Kỳ. Bọn họ đều không có tư cách ngồi ghế. toàn bộ đứng ở phía dưới đại điện, thậm chí ánh mắt không dám nhìn thẳng vào các đại nhân vật phía trên.

Cũng giống như ngày xưa, đông đúc giới cao tăng Cực Diễm Môn hội tụ ở Cực Diễm Điện, nhưng Chỉ khác là trên bào tọa của tông chủ không phải cùng một người.

Nguyên tông chủ Bất Tử Tà Đế đã không biết tung tích, lại biến thành Quách Phong là đệ tử của hắn!

- Bắt đầu từ hôm nay. Quách Phong ta kế thừa sư mệnh, trở thành tân nhiệm tông chủ của Cực Diễm Môn. trong các ngươi có người nào không phục không?

Quách Phong vẫn ngồi trên bào tọa tông chủ không nhúc nhích, trong cơ thể mơ hồ có thể nhìn thấy một vầng mặt trời màu tím đen. ánh mắt lấp lóe làm cho toàn bộ bầu không khí trong đại điện như ngưng đọng lại.

Khi ánh mắt của hắn lướt qua trên mặt các tu sĩ. lập tức khiến cho những tu sĩ lòng mang ý xấu kia cảm thấy một trận kinh hoàng lo sợ không yên.

Cực Diễm Môn hùng mạnh như vậy. là tông môn đệ nhất của Tam Tinh Vực, sắp nhường chủ vị kế thừa tông chủ cho thiếu niên trước mắt này sao?

P phía dưới một số tu sĩ mới gia nhập tâm lý nhiều ít có điều không phục.

Có vài vị trưởng lão Nguyên Anh Kỳ chuyển ánh mắt dời tới trên người Tử Cực tán nhân.

Thực lực của Tử Cực tán nhân, có thể nói là cường hãn nhất trong đại điện, nếu có lão dẫn đầu như vậy rất có khả năng hạ bệ thiếu niên mới vừa thượng vị tông chủ trước mắt này.

Đối mặt với ánh mắt chờ mong của mọi người, Tử Cực tán nhân vẫn giữ thần sắc lạnh lùng, dưới ánh nhìn chăm chú của các tu sĩ. lão đứng dậy:

- Bái kiến tông chủ!

Tử Cực tán nhân vô cùng cung kính thi lễ với Quách Phong.

- Bái kiến tông chủ!

- Bái kiến tông chủ!

Có hắn dẫn đầu. chúng tu sĩ sao còn dám chậm trễ. một đám đều cung kính hướng về phía thiếu niên tông chủ trên bào tọa hành lễ.

- Xin hỏi tông chủ đại nhân! Không biết tông chủ tiền nhiệm ở đâu?

Một trưởng lão Nguyên Anh Kỳ tò mò hỏi. các tu sĩ còn lại đều chăm chú theo dõi, hiển nhiên cũng rất quan tâm vấn đề này.

Có thể nói, vị thế đại tông đệ nhất Tam Tinh Vực hiện nay. là từ một tay của tông chủ tiền nhiệm Bất Tử Tà Đế tạo ra, hắn chính là linh hồn của Cực Diễm Môn!

Ánh mắt của Quách Phong trở nên xa xăm. ngóng nhìn phía bầu trời phương xa. ánh mắt phức tạp khó tả. thật lâu sau, hắn mới chậm rãi nói:

- Sư tôn bất cứ lúc nào cũng đều Ở Tam Tinh Vực, người thủ hộ nơi này một ngàn năm...

Sáng sớm, trên đường lộ Tán Tu Minh Hắc Thủy Trấn sau cơn mưa còn chưa khô.

Băng Vi cùng Yến Vũ Tình giống như mọi ngày, hô hấp không khí trong lành, bắt đầu ở trong sân tu luyện. Nhưng có điều khác biệt với trước đây là, ở bên cạnh họ đứng một gã thanh niên diện mạo cực kỳ tầm thường, hai tay hắn xoa thắt lưng, bộ dáng thật cả lơ phất phơ, miệng ngậm một cọng cỏ dại, ánh mắt thỉnh thoảng lướt qua trên người hai nàng nhưng trong lòng không một chút tạp niệm.

- Ta nói Trương Bình này! Người phải vương vếu làm phiền chúng ta đến khi nào?

Băng Vi hơi có vẻ bất đắc dĩ liếc mắt nhìn nam nhân thanh niên bên cạnh một cái hỏi.

Thanh niên được gọi là Trương Bình cười ha hả:

- Chỉ cần một ngàn năm...

Đồng thời vừa nói chuyện. Trương Bình vừa dùng thần thức quét ngang phạm vi vạn dặm. chú ý tất cả nhất cử nhất động ở vùng phụ cận, trên mặt vẫn luôn là một bộ dáng nhàn nhã thành thoi.

Cuối cùng, hắn đơn giản đặt móng ngồi dưới đất, nói thầm trong lòng: “Cũng không biết các người có sống tới một ngàn năm hay không...”

- Đừng nói một ngàn năm, không cần tới mấy trăm năm, chúng ta đều biến thành lão thái bà, đến lúc đó người còn ở lại chỗ này sao?

Yến Vũ Tình tò mò ngẩng nhìn thanh niên trước mắt, trong mơ hồ nàng có một loại cảm giác nhìn như quen mặt.

- Các người có thể trở nên già lão. ta cũng có thể...

Chỉ thấy Trương Bình lấy tay xoa trên mặt một cái. Lập tức, vốn gương trẻ trung lập tức biến Thành gương mặt đầy nếp nhăn, giống như một lão nhân già cả bảy mươi tuổi, khiến cho hai nàng trước mắt mặt hoa thất sắc.

-Hà hà...

Trương Bình cười một tràng xấu xa, lại lấy tay xoa trên mặt lần nữa, lập tức biến trở về hình dáng cũ.

- Làm ta sợ muốn chết... Không nghĩ tới Trương Bình người còn biết làm ảo thuật.

Băng Vi lấy tay vỗ vỗ bộ ngực, le lưỡi, quay đầu lườm hắn một cái trắng con mắt.

- Người thật sự phải quấy rầy chúng ta một ngàn năm sao?

Yến Vũ Tình khẽ chớp chớp đôi mắt sáng, dường như không tin hỏi.

- Đúng vậy... một ngàn năm... sinh lão bệnh tử... vui buồn yêu hận...

Trương Bình xoay người nhìn về hướng Tử Vực xa xôi trong mắt thi thoảng lóe sáng, cố tránh ánh mắt của Yến Vũ Tình cùng Băng Vi.

Tại mật địa Tử Vực. trong đại điện Huy Hoàng Tuyên cổ.

Hắc Ma Hoàng, Lạc Hà, Trương Hằng phân ra ngồi ba góc trên một thạch đài trong đại điện U ám. dưới ánh sáng màu vàng lợt của mấy chục viên Dạ Minh Châu chiếu rọi. mang đến một loại ý cảnh buồn hoàng hôn mặt trời lặn phương Tây.

Trừ ba đại đầu sỏ trước mắt, trong đại điện còn có hai vị đại tu sĩ Hóa Thần KỲ nhân loại: Từ Huyền cùng Thánh Lam Thủy Tiên.

Mà phía sau Hắc Ma Hoàng thì đứng Bốn năm yêu thú Hóa Thần KỲ tướng mạo dữ tợn. ánh mắt hung dữ ác độc, lộ ra một cỗ khí tức giết chóc.

- Chúng ta đã chờ ở đây nửa tháng rồi. chẳng lẽ còn chưa tới thời cơ tốt nhất sao?

Trương Hằng nhìn chăm chú vào Hắc Ma Hoàng ở đối diện, thủy chung không sợ hãi, thản nhiên hỏi.

- Thời gian không sai biệt lắm tới rồi...

Hắc Ma Hoàng khẽ nhìn lướt qua Trương Hằng. rồi ánh mắt dừng lại trên mặt Lạc Hà:

- Nghe ý tứ của Lạc Hà đạo hữu, mục đích chuyến này của đạo hữu Chỉ là trợ giúp ba người Trương đạo hữu rời Tử Vực, mà chính mình cũng không đi Chu Vương Triều, có việc này sao?

Lạc Hà lạnh nhạt nói:

- Đi Chu Vương Triều đối với Lạc mỗ mà nói không có nhiều ý nghĩa, chờ sau khi đưa Trương huynh đệ đi. ta sẽ tiềm ẩn ở Tiên Nho Trai Sở quốc, không nhúng tay vào chuyện của giới tu chân. Hắc Ma Hoàng các hạ không cần lo lắng vì tồn tại của ta, mà sẽ ảnh hưởng tới cân bằng thực lực giữa Yêu tộc và nhân loại.

Hắc Ma Hoàng khẽ cười nói:

- Con dân Yêu tộc ta cả ức vạn. phân bố ở các góc Tam Tinh Vực. mỗi phương siêu cấp cường giả tiềm ẩn cũng không ở số ít. năng lực sinh tồn lại cực kỳ cường hãn, đâu có dễ dàng hủy diệt như vậy. Ta Chỉ là lấy làm lạ, chẳng lẽ Lạc đạo hữu không động tâm một chút nào với Chu Vương Triều nơi điều kiện tu luyện tuyệt hảo kia, hay là bản tôn của đạo hữu ở ngay tại Chu Vương Triều?

- Người yên tâm, bản tôn của ta trước mắt không ở Chu Vương Triều. Theo phạm vi địa vực Chu Vương Triều rộng lớn gấp mấy ngàn lần Tam Tinh Vực. các người cụ thể sẽ tiến vào vị trí nào ở Chu Vương Triều, đều khó có thể biết trước được. Hơn nữa với thực lực Thần thú Hóa Thần đỉnh phong của người, ở Chu Vương Triều Chỉ cần hết sức cẩn thận một chút, cũng không sợ bị ai tính kế.

Lạc Hà cười bình thản nói.

Hắc Ma Hoàng gật gật đầu:

- Đi tới Chu Vương Triều chính là tâm nguyện của bốn hoàng mấy vạn năm qua. nếu chuyến đi này có thể Thành công, ân oán giữa chúng ta liền xóa bỏ.

- Như thế rất tốt.

Trương Hằng gật đầu khen ngợi.

- Tốt lắm, giờ chúng ta xuất phát đi! Để ta dẫn đường cho các người tới khu vực cấm chế yếu nhất của Tử Vực.

Sau khi đạt thành cộng đồng hiệp nghị, Hắc Ma Hoàng mang theo đám người Trương Hằng. bay đi về hướng bên trong Tử Vực càng ngày càng U ám.

Nói đến địa phương Tử Vực, Trương Hằng vẫn là lần đầu tiên tới nơi này.

Dọc theo đường đi, dưới chân là rừng rậm hiu quanh âm u, bầu trời là một mảnh U ám. ánh mặt trời khó có thể chiếu xuống bên dưới.

Càng bay vào trung tâm Tử Vực. mùi máu tanh trong không khí càng nồng nặc. một cảm giác áp lực trầm trọng nảy sinh, tận đáy lòng mọi người.

Trong quá trình phi hành, Hắc Ma Hoàng tán phát ra một thân khí tức Thần thú kinh thể hải tặc. khiến cho các loại yêu thú cường đại ở bốn phía cũng không dám tùy tiện tới gần.

Trương Hằng tùy ý phóng thần thức lướt qua bốn phía, phát hiện nơi này vô số kẻ yêu thú bậc cao. yêu thú Biến Hóa Kỳ cũng không ít. Trong mắt chúng ẩn ẩn lộ ra một tia huyết quang, toàn thân tản mát ra khí tức giết chóc.

Có thể nghĩ mà biết, nếu không có khí tức Thần thú cường đại của Hắc Ma Hoàng, ngàn vạn yêu thú bậc cao ở khắp chung quanh đủ để cho đại tu sĩ Hóa Thần Kỳ thấy mà khiếp sợ.

- Yêu thú bậc cao Nơi này. phần lớn có thần trí nhất định, tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường đi vào đây một bước, liền có hai phần ba người lòng sinh ý thối lui...

Hắc Ma Hoàng thần nhiên giải thích.

Trương Hằng thầm cảm thán trong lòng, đối mặt với nhiều yêu thú cao cấp như vậy. tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường căn bản là không có dũng khí vượt qua.

- Đây Chỉ là bên ngoài Tử Vực mà thôi...

Hắc Ma Hoàng nhẹ nhàng chêm thêm một câu, là chúa tể Tử Vực. hẳn biết rõ nơi này như lòng bàn tay.

Một đường không nói chuyện, lại phi hành về phía trước ước chừng mười vạn dặm. mùi máu tanh đột nhiên càng nồng nặc hơn rõ ràng tăng cao một cấp bậc.

Đập vào mắt có thể nhìn thấy một vùng đất đai màu đỏ sậm. Dường như là bị máu tươi nhuộm hồng, trong không khí lại bao phủ một màn huyết vụ quỷ dị.

Sau khi tiến vào bên trong màn huyết vụ. thần thức của tu sĩ lập tức chịu trói buộc lớn. thần thức của Từ Huyền, Thánh Lam Thủy Tiên Chỉ có thể kéo dài không đến trăm dặm. Hơn nữa càng bay sâu vào bên trong, hạn chế của thần thức lại càng lớn.

- Chúng ta đã tiến vào bên trong Tử Vực. các ngươi phải cẩn thận một chút, ở trong màn huyết vụ này thực quỷ dị. có thể ảnh hưởng tới tâm trí. nếu không cẩn thận liền có thể bị lạc hồn ở Trong đó, trở Thành Sát Lục Khô Lỗi trong quỷ vụ.

- Sát Lục Khô Lỗi?

Trương Hằng hơi sửng sốt.

Mà Đúng lúc này, mơ hồ bên trong màn huyết vụ truyền đến hàng ngàn hàng vạn tiếng hồn phách kêu gào thảm thiết, làm cho tâm thần người ta chao đảo mất tinh thần.

Hai mắt Trương Hằng lóe sáng, xuyên thấu qua bên trong màn huyết vụ, lập tức hắn phát hiện vô số oan hồn lệ quỷ. chúng nó trôi nổi trong thiên địa, đông nghìn nghịt như châu chấu khiến cho da đầu người ta run lên.

- Nơi này như thế nào có nhiều quỷ vật như vậy...

Trương Hằng kinh ngạc nói...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

437. Chương 433: Sát Lục Khô Lỗi.

- Nơi này U hồn lệ quỷ nhiều vô số kể. chúng nó khi còn sống phần lớn là người tu chân thực lực không tầm thường, giờ phút này đã đánh mất thân trí. Khi đi vào huyết vụ chúng sẽ công kích tâm thần chúng ta. người tâm trí không kiên định rất dễ bị lạc hồn trong đó hoặc là bị tâm ma xâm lấn.

Hắc Ma Hoàng giải thích xong, khẽ liếc mắt nhìn mấy người Trương Hằng một cái, rồi dẫn đầu đi thẳng vào khu vực huyết vụ vô tận kia, năm con yêu thú Hóa Thần Kỳ đi sát theo phía sau hắn.

- Chúng ta cũng đi đi...

Trương Hằng phát tay nói với Từ Huyền, rồi cùng Lạc Hà đi trước một bước vào bên trong màn huyết vụ.

Một hàng mười người, vừa mới đi vào khu vực huyết vụ. liền nghe vô số tiếng gào rú thê lương nhộn nhạo sát bên tai. trong vô hình có vô số oan hồn lệ quỷ quơ tay níu chân mồm mở to như chậu máu. di chuyển sát bên khiến cho người ta sởn tóc gáy!

Mọi người tại đây đều là người tu chân tự nhiên có thể trông thấy rõ ràng bộ mặt những quỷ vật này.

Dưới tình huống bình thường, một hai quỷ vật ở trước mặt tu sĩ bậc cao căn bản là không thấm vào đâu. nhưng nhiều quỷ vật như vậy hoành hành ở trước mặt mình thì cho dù là đại tu sĩ Hóa Thần KỶ mà thân ở trong cảnh như thế đều phải tâm thần dao động.

Quỷ vật bình thường thì không nói, mà trong huyết vụ này còn sinh tồn một số lệ quỷ cường đại, công kích của chúng không chỗ nào không chui lọt. không Chỉ nhằm vào tâm thần của tu sĩ. thậm chí còn có thể xúc phạm tới thân thể họ.

- Khắc khắc khắc...

Từ phía trước bay tới một con lệ quỷ như thực chất cao tới hai ba trượng, hai mắt lộ ra huyết quang dọa người, trong miệng phun ra đoàn đoàn quang ảnh màu xanh biếc vô hình vô chất, phóng tới hướng mấy người Trương Hằng.

Lạc Hà vươn tay điểm một cái. thanh mang lóe sáng, quang ảnh màu xanh biếc bị đánh tan. hóa Thành một mảng điểm sáng, nhưng Chỉ trong khoảnh khắc liền một lần nữa ngưng đọng lại. hóa Thành một đoàn hư ảnh màu xanh biếc tiếp tục bay tới hướng bên này.

- Ồ! Không nghĩ tới bốn phía không gian này lại có pháp tắc mỏng manh đang vận chuyển...

Lạc Hà thấp giọng lẩm bẩm một câu. lại nhẹ nhàng vươn tay điểm một cái. một luồng ngọn lửa màu xanh từ trong ngón tay bắn ra. vừa lúc bắn trúng hư ảnh màu xanh biếc kia. “phốc” một tiếng, Chỉ trong khoảnh khắc hư ảnh bị đốt cháy biến Thành hư vô.

“Phù!”

Con lệ quỷ này không cam lòng, huyết quang trong ánh mắt càng tăng lên. hóa thành một mảng hư ảnh đánh tới hướng Lạc Hà, miệng mở to như chậu máu cắn xé mà đến.

Thế nhưng nó còn chưa tới gần Lạc Hà, Chỉ thấy Trương Hằng há miệng phun ra một luồng ngân diễm, vừa lúc đánh trúng trên thân quỷ vật kia.

- A...

Con lệ quỷ kêu gào thảm Thiết liên tục. nhưng không thoát khỏi kết cục bị ngân diễm cắn nuốt, trong khoảnh khắc liền tiêu tán trong thiên địa.

“Đáng tiếc lệ quỷ này cấp bậc không đủ cao. mặc dù cắn nuốt nó công lực cũng không thấy tăng lên bao nhiêu..Trương Hằng thâm than trong lòng, thu hồi ngân diễm.

- Khắc khắc khắc...

Đúng lúc này, bốn phía dập dềnh bay đến đây càng nhiều lệ quỷ. từng cặp mắt đỏ như máu lóe ra sát khí giết chóc, cảm xúc Cừ hận đủ loại phản diện. Từng đạo hư ảnh màu xanh biếc từ trong miệng to như chậu máu của chúng phun ra. Đồng thời cũng có mấy chục con lệ quỷ phóng thẳng tới phía mọi người.

- u hồn Nơi đây vô cùng vô tận. chúng ta phải đánh nhanh rút mau không thể ở chỗ này giằng co. nếu dẫn tới tồn tại cấp bậc Quỷ Hoàng, vậy thì rất phiền toái...

Hắc Ma Hoàng khẽ kêu lên một câu. mở ra một bàn tay của mình, bốn phía lập tức hình thành một luồng cuồng phong đen kịt, xé nát mười mấy con lệ quỷ bên cạnh thành mảnh nhỏ.

Mấy người Trương Hằng cũng cùng lúc thi triển thần thông, bằng tốc độ nhanh nhất diệt trừ lệ quỷ ở bốn phía, đồng thời còn đi theo Hắc Ma Hoàng xông vào sâu trong huyết vụ.

Theo không ngừng vào sâu. số lượng lệ quỷ giảm bớt. nhưng ngược lại cấp bậc càng ngày càng cao. Các loại quỷ vật trôi nổi trong thiên địa không ngừng gào rống, phát ra từng có công kích tinh thần vô hình. ý đồ nhiễu loạn tâm thần mọi người.

Trương Hằng đơn giản hình thành một lớp hộ giáp ngân diễm ở chung quanh thân thể.

ánh mắt thỉnh thoảng nhìn về phía hai người Từ Huyền bên kia. ngẫu nhiên vươn tay đánh ra một mảng ngân diễm giảm bớt một ít áp lực cho họ.

Cho tới bây giờ, trừ ba người Hắc Ma Hoàng, Lạc Hà, Trương Hằng, mặt khác bảy người và yêu ứng phó với quỷ vật vô cùng vô tận này cũng là thực cố hết sức.

Thời điểm mọi người ở đây dùng toàn lực mở đường đi tới phía trước, quỷ vật ở chung quanh đột nhiên như sóng thủy triều, cả một đám hoảng sợ hỗn loạn bỏ chạy ra khắp bốn phương tám hướng, trước mắt lập tức hiện ra một mảnh đất trống rỗng.

- Không xong... có lẽ có quỷ vật cường đại hiện thân!

Hắc Ma Hoàng khẽ kêu lên. mấy người Trương Hằng cũng đều chuẩn bị đề phòng, phóng thần thức ra bốn phía.

- Các ngài nói chính là tiểu nữ ta sao?

Một thanh âm cực kỳ ngọt ngào, đột nhiên vang lên ở khắp bốn phía, hào quang màu trắng đục ở phía trước run lên. ngưng tụ thành một nữ nhân mặc cung trang màu trắng dung mạo xinh đẹp. nàng nhẹ nhàng múa dải lụa dài. một đôi mắt trong sáng mê người lấp lánh, theo thanh âm yêu dị sáng lên.

Trong môi trường quỷ dị như thế lại xuất hiện một mỹ nữ tuyệt thế yêu kiều, bất cứ người nào ở đây đều nhìn chằm chằm nữ nhân áo trắng đột nhiên xuất hiện kia với ánh mắt cảnh giác.

- Không cần nhìn ta như vậy được không?

Nữ nhân cung trang màu trắng làm ra một bộ dáng thật đáng thương, kiều diễm động lòng người, đôi mắt câu hồn đoạt phách người ta lướt qua trên người mọi người tại đây. trong ánh mắt hiện lên một tia dị sắc không thể cảm thấy.

- Quỷ Hoàng nhân gian mà thôi...

Lạc Hà bình thần cười, nhưng thật ra bộ dáng thật lạnh nhạt.

- Một con Quỷ Hoàng mà thôi, nói thật hay!

Hắc Ma Hoàng thở một hơi dài nhẹ nhõm, lại dùng thần thức truyền âm nói:

- Chúng ta phải mau một chút bắt giết nó. để tránh dẫn tới các Quỷ Hoàng khác vây công...

Trương Hằng không khỏi kinh hãi. Quỷ Hoàng vốn chính là quỷ vật cường đại cấp bậc Hóa Thần kỳ. cộng thêm môi trường cùng pháp tắc thiên địa nơi đây đặc thù. nên càng thêm khó đối phó. khó trách Hắc Ma Hoàng lại nảy sinh lòng cố kỵ chúng nó như thế.

“Vù!”

Hắc Ma Hoàng duỗi tay về phía nữ nhân màu trắng cung trang, lập tức từ trong hư không một bàn tay màu đen thật lớn từ trên trời giáng xuống, chộp về phía nàng này.

Trương Hằng, Lạc Hà gần như cũng đồng thời ra tay. cách không đánh tới nàng kia, một nắm tay màu bạc cùng một bàn tay sáng xanh rực rỡ, theo hai hướng khác nhau đánh bọc tới nữ nhân.

“Vù...”

Khu vực chỗ nữ nhân cung trang màu trắng kia. trong không gian rung động một trận, bày biện ra một loại trạng thái rung chuyển bất an.

Một kích liên thủ từ ba đại tu sĩ mạnh nhất Tam Tinh Vực. há có thể coi thường, ẩn chứa uy lực cực lớn không nói. ngay cả không gian tại đây trong khoảnh khắc đó cũng bị cố định.

Nữ nhân mặc cung trang mặt hoa thất sắc, không nghĩ tới ba người trước mắt lại cường hãn như vậy. dù xuất ra bất cứ một vị nào trong đó cũng có thể dễ dàng đánh thắng nàng.

Hối hận đã vô dụng, nữ nhân cung trang màu trắng cắn răng một cái. thân thể mềm mại hoàn mỹ trong nháy mắt tan rã. hóa thành một đoàn quang vụ màu trắng ngà. bên ngoài nó bùng cháy một tầng Hỏa Diễm màu trắng ngà khủng bố.

Âm diễm này mấy người Trương Hằng còn có ấn tượng sâu sắc. chính là Bạch cốt Cực Âm Diễm mà Huyền U Thiên Ma từng sử dụng.

“Âm!”

Uy lực cường đại trong nháy mắt bùng nổ. Bạch cốt Cực Âm Diễm bị đánh tan, nàng kia biến thành quang vụ màu trắng ngà cũng vô tình bị nổ tung thành mảnh nhỏ. một tràng tiếng kêu thảm thiết thê lương vang vọng bên trong huyết vụ. lộ ra ý tuyệt vọng không cam lòng, rồi rất nhanh tiêu biến mất.

Sau khi liên thủ diệt sát nữ nhân cấp Quỷ Hoàng này, ba người Trương Hằng cũng không cảm thấy kỳ quái, đưa mắt ra hiệu rồi tiếp tục bay vào sâu bên trong huyết vụ, dọc theo đường đi các loại quỷ vật đều như sườn non, xương mục đều bị tiêu diệt.

Ngay tại ba người rời đi không lâu, bên trong huyết vụ hiện ra ba thân ảnh. phân biệt là một đôi vợ chồng trung niên cùng một nam nhân thanh niên.

- Phụ thân! Những người đó giết chết tỷ tỷ. chúng ta cứ như vậy để mặc cho bọn hắn đi sao...

Trong ánh mắt nam nhân thanh niên bắn ra tia lửa Cừu hận theo thanh âm của hắn phát ra, quỷ vật trong cả khu vực lập tức chấn động bất an một trận.

Người trung niên trôi nổi giữa không trung, trong đôi mắt lóe ra đầy Hỏa Diễm màu trắng ngà, thân thể thoảng hơi rung động, trên mặt hiện ra vẻ bi thương cực độ. nhưng rất nhanh lại bị một loại lý trí thay thế.

- Đoàn người này cường đại hơn xa những người trước kia. đặc biệt ba người cầm đầu kia mỗi một người đều có được thực lực vượt qua Hóa Thần Kỳ. Trong đó người đội nón tre chính là Hắc Ma Hoàng chúa tể Tử Vực. bản thể chính là Thần thú Phệ Thiên Mãng, trước kia đã rừng tới nơi này mấy lần. Nếu thật sự động thủ ba người chúng ta hợp lại cũng không chắc là đối thủ của hắn. Hơn nữa xem tình hình, hai người kia ngang hàng với hắn có lẽ cũng là nhân vật đồng cấp nào đó. Cho dù ba người chúng ta cùng tiến lên, cũng Chỉ có kết quả bị toi mạng.

- Chúng ta phải làm gì bây giờ? Mối thù của tỷ tỷ không báo sao?

Quỷ Hoàng Thanh niên cực kỳ không cam lòng rít gào.

- Chúng ta Chỉ cần đi theo phía sau là được, yêu vật cường đại bên trong Tử Vực cũng không phải dễ dàng ứng phó như vậy. một khi bọn họ gặp phải nguy cơ. chúng ta có thể...

Thanh âm của Quỷ Hoàng trung niên dần dần hạ thấp xuống, nói ra kế hoạch của mình.

- Phụ thân nói không sai. nơi này là địa bàn của chúng ta. khẳng định bọn chúng rất khó phát hiện chúng ta truy đuổi theo...

Quỷ Hoàng thanh niên dần dần tỉnh táo lại.

Vì thế, ba tên Quỷ Hoàng bắt đầu theo đuổi đám người Trương Hằng.

- Kỳ quái, dọc theo đường đi như thế nào quỷ vật càng ngày càng ít?

Trương Hằng nghi hoặc khó hiểu nói.

Từ lúc liên hợp với Hắc Ma Hoàng, Lạc Hà chém giết nữ Quỷ Hoàng kia. Trương Hằng phát hiện dọc theo đường đi số lượng quỷ vật dần dần giảm bớt. thậm chí khó nhìn thấy được mấy con.

- Việc này đích xác có điều khác thường, tuy nhiên chúng ta cũng không cần lo lắng, mau mau tiến vào bên trong, còn có yêu vật càng cường đại hơn chờ chúng ta... một hai Quỷ Hoàng đối với chúng ta mà nói cũng không có gì uy hiếp, nhưng loại quỷ vật này rất khó đối phó. ở trong địa phương này chúng có lực duy trì rất mạnh, dễ dàng tiêu hao pháp lực của chúng ta.

Hắc Ma Hoàng giọng điệu hơi có chút cấp bách, dẫn đầu đoàn người tiếp tục phi hành vào bên trong.

Bay đi một hồi lâu, quỷ khí ở bốn phía rõ ràng tiêu tán hơn phân nửa, phía trước truyền đến mùi máu tanh càng nồng đậm. từng tiếng thú rống liên hồi. theo huyết vụ bốc lên truyền đi khắp khu vực.

“Vù!”

Đám người Trương Hằng mới vừa đi vào. một con yêu thú hình dáng lợn rừng dài đến cả trượng. “Cọ” một tiếng, phóng vọt tới bên này, cặp mắt đỏ tươi, không có một tia dao động tình cảm. trong đó Chỉ còn là bản năng giết chóc vô tận.

- Hãy cẩn thận! Đây là Sát Lục Khôi Lỗi, bên trong có vô số yêu thú và người như vậy...

Hắc Ma Hoàng nhắc nhở.

“Phốc!”

Từ Huyền vung tay đánh ra một đạo đao phong màu xanh, chém con yêu thú Chỉ còn bản năng giết chóc này thành hai đoạn, máu chảy ra đầy đất.

“Chi chi...”

Sau khi máu chảy ra liền thấm xuống mặt đất rất nhanh, sau đó nổi lên một mảng huyết vụ. dung nhập toàn bộ vào khu vực huyết vụ rộng lớn này.

Lập tức, từ bốn phương tám hướng truyền đến vô số tiếng thú gào rống, đủ loại yêu thú, như trâu đực phát đục phóng như bay tới đám người Trương Hằng, bao gồm phi ưng quái diệu trên bầu trời, sát trên mặt đất ngô công (con rết) dài hai ba thước, tích dịch (thần lằn) miệng phun Hỏa Diễm trắng xóa, đàn kiến càng cứng như sắt thép...

“Vo vo vo...”

Cùng lúc đó độc phong (ong độc) đông nghìn nghịt, lóng lánh màu đỏ yêu dị, như đàn châu chấu bay tới...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

438. Chương 434: Huyền Quy Tái Hiện.

- Chẳng qua là một số yêu thú bình thường mà thôi, chúng ta không cần giằng co nhiều cùng chúng nó làm gì, phía trước còn có yêu thú đỉnh cấp và tu sĩ nhân loại còn cường đại hơn... Nhưng bọn chúng đều là một đám Sát Lục Khôi Lỗi đã mất lý trí và tình cảm.

Hắc Ma Hoàng vung tay bỏ tới phía trước một chưởng, một bàn tay to lớn màu đen bùng cháy rừng rực ngọn lửa màu đen thiêu đốt cho một mảng độc phong đông nghìn nghịt phía trước hóa thành tro tàn. lập tức dọn sạch lộ ra một con đường tương đối sạch sẽ.

Còn lại tu sĩ nhân loại cùng yêu thú cũng cùng thi triển thần thông, dễ dàng gạt bỏ rất nhiều Sát Lục Khôi Lỗi ở chung quanh.

Trương Hằng ngưng kết ở trên thân thể mình một kiện áo giáp màu bạc. cùng đi chung một chỗ với hai người Từ Huyền, trên tay thi thoảng chém ra một màn phong nhận màu bạc dày khít, chém cho Sát Lục Khôi Lỗi ở phụ cận biến thành mảnh nhỏ.

Máu tươi tuôn chảy thấm từng chút từng chút vào mặt đất, nhưng khi bốc hơi lên dung nhập vào màn huyết vụ liền biến Thành một khu vực huyết vụ rộng lớn.

Trông thấy cảnh này, Trương Hằng khẽ nhăn mày. hẳn cảm thấy tình hình ở địa phương Tử Vực này có điểm giống như đã từng quen biết, nhất là huyết vụ ngập trời cùng giết chóc vô hạn của nó.

“Huyết Sát động phủ!”

Trương Hằng đột nhiên nhớ tới hết thảy những gì trải qua trong Huyết Sát động phủ ba mươi năm trước, cũng đồng dạng là một địa vực tràn ngập mùi máu tanh và giết chóc.

Ánh mắt lướt qua những yêu thú mất đi lý trí và xúc cảm này, phát hiện trong ánh mắt chúng nó tràn ngập huyết quang nồng đặc, không biết sợ hãi, chẳng phân biệt thiện ác. chúng còn sống mục đích duy nhất chính là giết chóc.

Ngay lúc Trương Hằng đang trầm tư hồi tưởng, lại phát sinh dị biến.

Rầm rầm rầm!

Phía trước truyền đến tiếng đập bước ầm ầm của yêu thú hình thể lớn, yêu thú thực lực thấp kém ở bốn phía, đều thối lui chừa con đường trống. Xem ra, giữa đồng loại bọn chúng cũng thi hành theo định luật cường giả vi tôn.

Hiện ra trước mắt là một con rùa to lớn cao tới ba bốn trượng, hoa văn màu xám đen phủ kín mai rùa, tồn tại của nó thật giống như một chiếc xe tải hạng nặng ở địa cầu, vững vàng chắn trước mặt ba người.

Cùng lúc đó, từ trên thân con rùa to lớn này truyền đến một cỗ khí tức khiến cho tim người ta đập nhanh, đó là một loại khí thể không kém gì Hắc Ma Hoàng, đồng thời có vẻ còn thâm hậu và cổ xưa hơn.

- Đây là... Thần thú?

Từ Huyền không tự chủ được trong lòng run lên.

Hiện ra trước mặt mọi người hiển nhiên là một con Thần thú cường đại cấp bậc Hóa Thần Kỳ.

Hắc Ma Hoàng lộ thần sắc ngưng trọng nhìn con rùa lớn trước mắt, hào quang màu xanh trong mắt lóe lên một cái, không biết đang suy nghĩ điều gì.

- Huyền Quy?!

Một cách bất ngờ là Trương Hằng đột nhiên nhận ra lai lịch con rùa này.

Huyền Quy!

Đúng vậy, chính là lúc trước, trước khi Trương Hằng tiến vào Huyết Sát thần điện đã gặp chúng loại Huyền Quy này.

Trước đó, phân thân Huyết Sát đã áp chế hạ thấp tu vi của Huyền Quy xuống bằng Trúc Cơ sơ kỳ, ở dưới công kích của rất đông tu sĩ tinh anh tham gia thí luyện nhưng vẫn bình yên vô sự.

Trương Hằng còn nhớ rất rõ từng lời trong câu nói của phân thân Huyết Sát lúc đó: “Con rùa này có quan hệ huyết thống cùng Yêu Long Hoàng, bản tôn hạn chế tu vi của nó xuống tới Trúc Cơ Kỳ. các người đều không làm gì được nó...”

Yêu Long Hoàng được xưng là Long thần thân thể bất diệt đệ nhất của ba mươi sáu giới, đã từng khiến cho mấy cường giả thượng giới Huyết Sát Thần Đế, Hỏa Quỷ thất bại thảm bại.

Mà bản thân Yêu Long Hoàng có quan hệ huyết thống cùng Huyền Quy. bởi vậy có thể thấy được lực phòng ngự của bản thân loại Thần thú Huyền Quy này đáng sợ đến mức nào.

“Vù...”

Huyền Quy trước mắt giống như một xe tải hạng nặng, hai tròng mắt đỏ bùng, cả người lưu chuyển một lớp màu vàng đất sáng bóng, dịch chuyển thẳng về hướng mọi người, trong không gian truyền đến một cỗ khí tức áp lực. tu sĩ Hóa Thần kỳ bình thường dưới tình huống như vậy, nếu muốn thuấn di đều khó thực hiện.

Nhưng Hắc Ma Hoàng, Lạc Hà, Trương Hằng ba người hiển nhiên ngoại lệ. bọn họ gần như là cùng một lúc biến mất tại chỗ, sau đó rơi xuống trên mai rùa phủ kín hoa văn màu xám đen của Huyền Quy.

Trương Hằng dùng lực lượng biến thái của mình, nhấc chân giậm một cái lên mai rùa, lập tức truyền đến một tiếng nổ vang rền như tiếng chuông đồng.

Huyền Quy ở dưới chân không ngừng lắc lư, ý đồ hất văng ba người khỏi mai rùa của nó.

Nhưng ba người Trương Hằng giống như dán dính trên mai rùa, không chịu xuống dưới.

- Nếu đã là Huyền Quy vậy chúng ta không cần động thủ. tốt hơn là bỏ mặc nó phía sau. bằng vào lực lượng của ba người chúng ta, cho dù có thể giết được nó cũng phải rơi vào tình cảnh nguyên khí đại thương...

Hắc Ma Hoàng hiển nhiên có điều hiểu biết về thực lực của Huyền Quy, nên đề nghị với hai người Trương Hằng.

- Như thế rất tốt. chúng ta bỏ xa nó ở phía sau là được rồi.

Trương Hằng gật đầu. vội dùng thần thức truyền âm báo cho hai người Từ Huyền.

“Vù! Vù! Vù...!”

Một hàng mười người và yêu không thèm quan tâm tới Huyền Quy, trực tiếp vượt qua cấp tốc bay đi vào chỗ sâu trong Tử Vực.

Rầm rầm rầm!

Huyền Quy tuy rằng không am hiểu tốc độ. nhưng thân là Thần thú Hóa Thần Kỳ. trong thời gian ngắn nó vẫn có thể cắn chết đoàn người Trương Hằng.

- A...

Truyền đến một tiếng gào thảm thiết, một con yêu thú Hóa Thần Kỳ bị Huyền Quy xé thành mảnh nhỏ. máu thịt bay tứ tung.

Đây là từ khi tiến vào Tử Vực tới nay, trong đoàn người Trương Hằng chết đi một yêu thú đầu tiên.

Trên phương diện tốc độ với Hắc Ma Hoàng, Lạc Hà, Trương Hằng dẫn đầu, Từ Huyền, Thánh Lam Thủy Tiên cùng với mấy con yêu thú Hóa Thần Kỳ khác ở phía sau.

Là Thần thú Hóa Thần Kỳ đương nhiên Huyền Quy có được thực lực dễ dàng giết chết yêu thú Hóa Thần kỳ bình thường.

Xem xu thế này Chỉ cần Huyền Quy kia không chịu buông tha, các tu sĩ và yêu thú thực lực yếu kém Từ Huyền có lẽ rất khó chạy thoát Huyền Quy đuổi giết.

Quả nhiên, Huyền Quy rất nhanh tập trung đến mục tiêu trên người Từ Huyền, thân rùa khổng lồ “vù” một tiếng, dịch chuyển lại đây. một cỗ khí tức như cự thạch ức vạn cân áp bách mà đến. trực tiếp tập trung trên người làm cho Từ Huyền dừng tại chỗ, không thể thuấn di.

“Phốc!”

Từ trong miệng Huyền Quy học ra một ngụm Hỏa Diễm màu xám vàng, phủ trùm tới hướng Từ Huyền.

Lập tức, Từ Huyền liền cảm giác một cỗ khí tức tử vong đang truyền tới mình, mặc dù hấn tể ra Ngụy linh bảo phòng ngự, nhưng cũng không thấm vào đâu.

“Xoát!”

ở thời khắc mấu chốt, Trương Hằng thuấn đi lại đây. trên tay ngưng kết thành một tấm chắn ngân diễm, che trước mặt Từ Huyền.

“Ầm!”

Hỏa Diễm màu xám vàng đánh trúng hộ thuấn ngân diễm, phát ra tiếng kêu “két két két”, hộ thuấn ngân diễm kéo dài ra một mảng ngân diễm bao bọc Hỏa Diễm màu xám ở Trong đó.

Tuy nhiên, ngay lúc đó Trương Hằng biến sắc, ném hộ thuấn ngân diễm xuống, ngân quang dưới chân lóe lên kéo tay Từ Huyền bắn ra ngoài xa mấy dặm.

“Ầm!”

Một mảng hào quang màu xám vàng hoa mỹ đột nhiên bùng nổ, cùng hộ thuấn ngân diễm bao bọc quanh nó cùng nhau nổ tung.

- May mà có Trương đạo hữu cứu giúp, không nghĩ tới ở địa phương Tử Vực này lại gặp phải Thần thú trong truyền thuyết bậc này...

Từ Huyền nói mà lòng còn sợ hãi.

- Tự mình hãy cẩn thận một chút, đợi lát nữa còn có thể gặp phải cục diện càng nguy hiểm hơn.

Thần thức của Trương Hằng theo bản năng nhìn quét một chút về phía trước. Với thực lực vượt qua Hóa Thần kỳ của hắn, thần thức ở Nơi này cũng Chỉ có thể kéo dài bốn năm trăm dặm.

Tuy nhiên, Chỉ tùy ý đảo qua như vậy lại khiến Trương Hằng sắc mặt đại biến. Phía trước không ngờ là một khu vực chất dính lấy nhầy màu máu!

Chỗ đó và thời điểm lúc trước tiến vào cửa ải thứ nhất trong Huyết Sát thần điện giống nhau biết bao? Duy nhất khác nhau là lúc trước Chỉ là con đường, hiện tại chính là cả một khu vực mặt đất khắp Nơi đều là chất dính màu máu.

Trương Hằng hít một hơi thật sâu. nói với Hắc Ma Hoàng và Lạc Hà:

- Nếu ta không có đoán sai, phía trước có lẽ là lĩnh vực cấm phi hành...

Trong mắt Hắc Ma Hoàng hiện lên một tia dị sắc:

- Người như thế nào biết phía trước là lĩnh vực cấm phi hành? Bốn hoàng cũng đã từng tới nơi này mới biết được bí mật đó. Lúc trước ta đi tới đây rồi thất bại lui về, nơi đó chính là trung tâm của Tử Vực.

Trung tâm Tử Vực!

Trương Hằng lộ vẻ mặt ngưng trọng, liếc mắt nhìn Huyền Quy vẫn còn đang truy đuổi ở phía sau, hỏi:

- Không biết trong lĩnh vực cấm phi hành đó có tồn tại khủng bố gì hay không?

Hắc Ma Hoàng lắc đầu nói:

- Lúc trước ta cũng chưa tự mình tiến vào khu vực này. nhưng có thể cảm nhận được nguy cơ trí mạng Trong đó, liền ném một khối ô Kim Thiết phẩm chất thượng giai vào bên trong. Kết quả, ô Kim Thiết vừa bay vào khu vực này. liền lập tức bị đè ép rơi trên mặt đất. đồng thời Chỉ trong khoảng nửa khắc dung nhập trở thành một bộ phận Trong đó, Tình hình giống như hiện tại, lúc ấy phía sau lại có Sát Lục Khôi Lỗi cường đại đuổi giết, cuối cùng ta không thể không buông bỏ...

- Lĩnh vực cấm phi hành ảnh hưởng hẳn là không Chỉ có chúng ta, mà Sát Lục Khôi Lỗi phía sau cũng có thể sẽ bị ảnh hưởng. Nếu chúng ta tập trung lực lượng tiến vào Trong đó, đồng thời chiếu ứng lẫn nhau, có lẽ có nắm chắc vượt qua cửa ải này.

Lạc Hà thần nhiên nói.

Hắc Ma Hoàng không sợ hãi chút nào. nói:

- Có nhị vị cùng đi đương nhiên ta nguyện ý thử một lần!

Đúng lúc này, cách đó không xa truyền đến hai cổ linh áp kinh người, chấn nhiếp thẳng vào tâm hồn, bầu không khí chấn động.

Linh áp từ xa tới gần rồi Chỉ thấy hai tu sĩ nhân loại từ trên trời giáng xuống, hai tu sĩ Hóa Thần đại viên mãn phân biệt là một già một trẻ.

Trong mắt hai người lóe ra huyết quang kinh người, đều tự điều khiển một thanh phi kiếm bắn ra tia máu khắp bốn phía, công kích về hướng bên này.

- Lại là bọn hắn...

Hắc Ma Hoàng vừa thấy hai người này. trong mắt hiện lên vẻ tức giận, nói với Trương Hằng, Lạc Hà:

- Hai Sát Lục Khôi Lỗi này là tu sĩ Hóa Thần kỳ nhân loại không biết bao nhiêu vạn năm trước, bị lạc hồn ở trong này. Tuyệt đối không thể dùng phương thức tầm thường để đối phó, thực lực so với chúng ta cũng không kém bao nhiêu. Một vạn năm trước, ta chính là bị thua thiệt ở trong tay hai người này.

- Không ngờ có Khôi Lỗi lợi hại như vậy?

Trương Hằng hơi có phần bất ngờ, mà Lúc này, thiếu niên kia thao túng huyết kiếm bắn ra một mảng kiếm khí đẹp rực rỡ như hoa, quét ngang cả khu vực này, như mưa xuân liên miên không ngừng mà lại ẩn chứa sát khí trí mạng Trong đó.

Chín người và yêu tại đây lập tức thi triển ra các loại thủ đoạn hoặc tế ra pháp bảo. hoặc thi triển pháp thuật, ngăn cản công kích phạm vi cực lớn của thiếu niên kia. trong lúc nhất thời hào quang chiếu sáng, vàng sáng pháp bảo bao phủ cả khu vực này.

“Phốc Phốc phốc!”

Lực công kích cường đại của kiếm khí màu máu này vượt ra ngoài tưởng tượng của Trương Hằng, không ngờ lại xuyên thấu qua mấy lớp phòng ngự, đánh vào áo giáp màu bạc ngưng kết trên người hắn.

Trên áo giáp màu bạc dùng Luyện Hư Linh Khí nén ép cao độ ngưng kết mà thành này lập tức bị đánh thủng mấy lỗ nhỏ. huyết quang lan tràn ý đồ xâm nhập trong cơ thể Trương Hằng. Nhưng ngân huy bốn phía ở mặt ngoài áo giáp màu bạc rất nhanh huỷ diệt huyết quang kia.

Nhưng bên cạnh Trương Hằng, lại truyền đến mấy tiếng kêu thảm thiết, trong đó còn bao gồm Thánh Lam Thủy Tiên vị nữ Hóa Thần kỳ kia.

Hai luồng kiếm khí màu máu đánh tan vòng bảo hộ phòng ngự của nàng, trong nháy mắt huyết quang lan tràn toàn thân, trong khoảnh khắc nàng hóa thành một đồng máu thịt rơi xuống mặt đất. trong giây lát hóa thành một màn huyết vụ dung nhập vào khu vực huyết vụ.

- Trầm đạo hữu...

Từ Huyền cả kinh thét lên, trên mặt hiện ra vẻ bi thương, rơi lệ đầy mặt.

Phốc Phốc phốc!

Đúng lúc này, một già một trẻ liên thủ phát động kiếm quang màu máu càng linh hoạt sắc bén hơn bao phủ cả khu vực mưa gió không lọt, thanh thế so với lúc này còn hung mãnh hơn mấy lần.

Cùng lúc đó, phía sau truyền đến tiếng động “ầm ầm” long trời lở đất, Thần thú Huyền Quy từ phía sau đánh úp tới...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

439. Chương 435: Từ Huyền Chết.

Trong kiếm khí màu máu đầy trời do hai Sát Lục Khôi Lỗi già trẻ hợp lực phát ra. đoàn người lập tức nguy cơ bốn bề, chỉ có ba đầu sỏ Hắc Ma Hoàng có thể có lực tự bảo vệ mình.

- A~

Theo một tiếng kêu thê lương thảm thiết, lại là một yêu thú Hóa Thần Kỳ bị huyết quang đánh trúng phòng ngự. trong khoảnh khắc trở thành một bộ phận trong khu vực huyết vụ.

Vút Vút Vút —

Kiếm khí màu máu đầy trời giống như mưa phùn kín không một kẻ hở bao phủ kín cả khu vực.

- Chúng ta nhanh đi vào, nếu không thì phiền toái!

Một tầng vòng bảo hộ màu đen quanh thân Hắc Ma Hoàng nhộn nhạo trong kiếm khí màu máu. hấn thúc giục Lạc Hà, Trương Hằng, trong giọng nói lộ ra một vẻ gấp gáp.

Lạc Hà gật gật đầu hướng ánh mắt về phía Trương Hằng đang thay Từ Huyền giải vây.

Toàn thân Trương Hằng được bao phủ bởi một lớp áo giáp màu bạc, trên tay ngưng kết ra một lớp quang tráo màu bạc thêm vào trên người Từ Huyền thay hấn ngăn cản tất cả công kích.

- Trầm đạo hữu.

Hai mắt Từ Huyền ngưng tụ một mảnh huyết quang, miệng khẽ lẩm bẩm, nước mắt trên mặt còn chưa khô.

Trương Hằng xem nhẹ quan hệ giữ Từ Huyền cùng Thánh Lam Thủy Tiên, không nghĩ tới cái chết của nàng ta lại khiến Từ Huyền thất thố như thế, thậm chí khiến cho tâm tình dao động mãnh liệt.

Phốc Phốc Phốc —

Từng luồng kiếm khí màu máu đánh lên trên tầng phòng ngự do Trương Hằng thêm vào cho Từ Huyền, quang tráo màu bạc bắt đầu lay động không ngừng, mà Từ Huyền ở bên trong thì có vẻ không phát hiện ra. huyết quang trong mắt ngược lại càng tăng.

- Trương đạo hữu. người bỏ lại người này đi thôi. Hấn rất nhanh sẽ biến thành Sát Lục Khôi Lỗi.

Hắc Ma Hoàng cùng hướng mắt sang bên này, lên tiếng khuyên bảo.

- Biến thành Sát Lục Khôi Lỗi?

Trương Hằng không khỏi hít sâu một ngụm khí lạnh, nhìn chăm chú Từ Huyền trước mắt. trên mặt có vài tia không đành lòng.

Từ Huyền vừa rồi bởi vì cái chết Thánh Lam Thủy Tiên mà tâm tình thất thường, lại thêm ở vào khu vực huyết vụ cho nên bị lực lượng giết chóc vô hình thừa cơ xâm nhập, giờ phút này đã mất đi hơn nửa thần trí.

- Từ đạo hữu!

Trương Hằng hét lớn một tiếng, thanh âm như tiếng sấm động vang lên bên tai Từ Huyền, xông thẳng vào linh hồn.

Ầm~

Thân hình Từ Huyền run lên, ngẩng đầu nhìn Trương Hằng một cái. Nhưng huyết quang trong mắt đột nhiên nở rộ khiến cho vài tia thanh minh hấn vừa khôi phục lại bị giết chóc thay thế.

- Trầm đạo hữu... Ta muốn báo thù cho nàng!

Từ Huyền rời khỏi tầm bảo hộ của Trương Hằng, thân hình cấp tốc bay về phía hai Sát Lục Khôi Lỗi một già một trẻ, vẻ mặt điên cuồng cùng dữ tợn đã hoàn toàn mất lý trí.

Phốc Phốc Phốc ~

Mất đi sự duy trì của pháp lực Trương Hằng, tầng phòng ngự trên người Từ Huyền trong khoảnh khắc bị kiếm khí màu máu rậm rạp xuyên thủng, sau đó cũng tiếp bước Thánh Lam Thủy Tiên.

- Từ đạo hữu...

Thân hình Trương Hằng hơi run một cái, trơ mắt nhìn Từ Huyền chết vô cùng thê thảm trong tay mình.

Ầm Ầm Ầm —

Đúng lúc này, Huyền Quy phía sau đã bay tới, thân thể khổng lồ “Vù” một tiếng xuyên qua vài dặm, với khí thế Thái Sơn áp đỉnh đột nhiên ập tới. Khí tức cuồng bạo khiến công kích của hai Sát Lục Khôi Lỗi già trẻ hơi ngừng một lát.

- Chúng ta đi nhanh đi...

Thân hình Hắc Ma Hoàng nhao lên, tiến lên nghênh đón nhẹ nhàng đánh ra một chưởng chặn thế công của Huyền Quy, một bên thúc giục Trương Hằng.

Trương Hằng thở dài một hơi, gật gật đầu với Hắc Ma Hoàng:

- Xin chờ một chút, ta phải tự tay giết chết hai tiểu lâu la này để báo thù cho bằng hữu.

Sát khí trong mắt hơi lóe lên, ánh mắt Trương Hằng tập trung trên người hai Sát Lục Khôi Lỗi.

Thịch Thịch Thịch —

Hắc Ma Hoàng cùng Huyền Quy giao kích cùng một chỗ ở trên bầu trời, vừa nghe lời nói của Trương Hằng, sắc mặt hơi cứng lại:

- Ý ngươi là gì?

Lạc Hà vẫn là bộ dạng lạnh nhạt, khe thở dài:

- Trương huynh đệ, ngươi tốc chiến tốc thắng đi.

- Cho ta một ít thời gian...

Trương Hằng hít một hơi thật sâu vận chuyển Luyện Hư Linh Khí cường đại trong cơ thể, áo giáp bạc quanh thân đột nhiên tăng cường vài phần, hào quang bắn ra bốn phía huyễn lệ đến cực điểm. Kiếm khí màu máu còn chưa tới gần đã tan rã một nửa.

- Tốt nhất ngươi nhanh một chút, bằng không sẽ đưa tới càng nhiều Sát Lục Khôi Lỗi cường đại.

Trong mắt Hắc Ma Hoàng hiện lên một tia khác thường, đáp lại một tiếng rồi bắt đầu toàn lực ứng phó công kích của Huyền Quy. Hai người đều là cấp bậc Thần thú, Hắc Ma Hoàng về mặt lực sát thương thì hơn xa đối phương nhưng phòng ngự của Huyền Quy cũng khiến Hắc Ma Hoàng không làm sao được.

Bá~

Trương Hằng giống như Ma Thần màu bạc, trực tiếp xuyên qua kiếm khí màu máu dày đặc trong chớp mắt đi tới trước người lão già khôi lỗi, sau đó nhẹ nhàng vỗ ra một chưởng.

Sát Lục Khôi Lỗi già không chút lùi bước, trên tay huyết quang tỏa bốn phía, một quyền nghênh đón Trương Hằng. Cùng lúc đó, thiếu niên khôi lỗi đánh úp lại từ phía sau trương hằng, một kiếm đâm hướng ngực hắn. Trong không khí lóe ra một luồng hồ quang màu máu, uy lực cường đại khiến cho không gian trong một khu vực hơi động lại.

Chi chi—

Hồ quang màu máu vừa chạm đến áo giáp bạc bên ngoài Trương Hằng, chỉ thấy một vùng lôi điện huyễn lệ chói mắt từ trên người hắn bắn mạnh ra, giống như lôi xà trên chín tầng trời đánh bay Sát Lục Khôi Lỗi thiếu niên ra xa mấy trượng, toàn bộ da trên người cháy xém, đứng yên tại chỗ trong giây lát mất năng lực chiến đấu.

Mà ở một bên khác, trong lòng bàn tay Trương Hằng phụt ra một đóa Hỏa Diễm lam thẫm huyễn lệ trong suốt, vừa lúc giao kích cùng một chỗ với nắm tay của Sát Lục Khôi Lỗi già.

Tì ti—

Lão già khôi lỗi trong khoảnh khắc hóa thành một pho tượng băng màu lam sống động như thật rơi xuống mặt đất.

-Hả?

Hắc Ma Hoàng đang đối chiến với Huyền Quy không khỏi kinh ngạc, không nghĩ tới Trương Hằng lại có thần thông nghịch thiên như thế, trong khoảnh khắc đánh cho hai Sát Lục Khôi Lỗi không chút trả đòn.

Kết... Vút'

Sát Lục Khôi Lỗi thiếu niên khôi phục lại, mặc dù bị một ít vết thương nhưng cũng không ảnh hưởng đến dục vọng giết chóc của hắn.

Đồng tử màu máu rất nhanh tập trung Trương Hằng, Sát Lục Khôi Lỗi thiếu niên rít gào một tiếng, hóa thành một tàn ảnh màu máu chém ra từng luồng kiếm khí màu máu sắc bén tột cùng. vây quanh Trương Hằng mưa gió không lọt.

Thịch Thịch Thịch —

Chịu đựng công kích cường độ như thế, trên giáp bạc bên ngoài Trương Hằng bắt đầu xuất hiện một số vết rạn, nhưng theo một trận rung động của Linh hạch bên trong cơ thể, áo giáp nhanh chóng chữa trị.

- Trương đạo hữu. Hai khôi lỗi này ở trong khu vực huyết vụ có được nguyên khí vô cùng tận, thể chất bản thân cũng siêu việt nhân loại, rất khó hoàn toàn giết chết. Bất kỳ thương thế gì đối với chúng nó đều sẽ khôi phục trong nháy mắt.

Trên bầu trời xa xa truyền tới thanh âm của Hắc Ma Hoàng.

- Ta biết rồi.

Trương Hằng đáp lời. Hắn đã sớm phát hiện hai Sát Lục Khôi Lỗi già trẻ này mỗi một lần công kích đều dùng hết toàn lực, không cần lo lắng nguyên khí không đủ, cũng không cần lo lắng thương thế trên người.

Dưới hoàn cảnh đặc thù của khu vực huyết vụ, bọn họ có được nguyên khí bổ sung vô cùng tận dùng không hết, bị thương mức độ bình thường đối với chúng nó không có ảnh hưởng gì.

- Nếu đã như vậy...

Trương Hằng khẽ lẩm bầm một câu, ở trong ánh mắt kinh ngạc của Lạc Hà, thò tay ở trong hư không nắm lại.

Xuy... rút-

Huyết vụ mông lung đột nhiên bị một vùng ngân quang chói mắt che phủ. Tiếng kiếm ngân vang động bầu trời mang theo long uy mơ hồ theo một luồng sáng bạc chọt lóe trong khoảnh khắc truyền đến.

Sau khi bạch quang hiện lên, Trương Hằng vẫn đứng tại chỗ như trước, vừa vặn thu hồi cánh tay.

Mà Sát Lục Khôi Lỗi thiếu niên đã không biết tung tích, giống như cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện trên thế gian này.

- Đã giải quyết xong một tên?

Trong thanh âm Hắc Ma Hoàng mang theo vài tia bất ngờ. ánh mắt rơi xuống trên người lão già Sát Lục Khôi Lỗi, hỏi:

- Nếu thi triển đại thần thông như thế, vì sao không cùng tiêu diệt một lượt?

Trương Hằng “bá” một tiếng bay đến bên cạnh Sát Lục Khôi Lỗi bị đóng băng, duỗi tay thu vào nhẫn không gian, thần nhiên nói:

- Vật này ta giữ lại ngày sau nghiên cứu một phen...

Hắc Ma Hoàng cùng Lạc Hà không khỏi kinh ngạc.

- Được rồi, chúng ta mau đi thôi...

Thần thức Trương Hằng đảo qua bốn phía, phát hiện đang có Sát Lục Khôi Lỗi thực lực cường đại chạy về bên này.

-Rút!

Bàn tay Hắc Ma Hoàng đột nhiên biến lớn gấp đôi, hắc quang bốn phía đánh bay Huyền Quy ra xa mấy chục trượng, theo sát hai người Trương Hằng bay về phía khu vực chất dính màu máu ở xa.

Giờ phút này, một đoàn mười người trừ Hắc Ma Hoàng, Lạc Hà, Trương Hằng ra còn có hai yêu thú Hóa Thần Kỳ không chết.

- Vừa rồi ngươi vận dụng Thông linh Pháp bảo, suýt nữa vượt qua cực hạn lực lượng của Tam Tinh Vực.

Lạc Hà cùng Trương Hằng sống vai phi hành, thần thức truyền âm với hần.

Trương Hằng gật đầu:

- Ta chẳng qua là phát huy hiệu quả của thần thông đến mức lớn nhất mà thôi, vẫn còn có thể nắm chắc lực lượng lớn nhỏ.

Lạc Hà lại dặn dò một câu:

- Vào lúc còn chưa tới bước đường cùng, người tốt nhất giữ lại một chút pháp lực.

- Ta hiểu.

Trương Hằng khẽ thở phào nhẹ nhõm, biết mình vừa rồi quả thật có chút xúc động. Nhưng trợ mắt nhìn bằng hữu bị địch nhân giết chết mà mình có năng lực báo thù thì còn có thể thờ ơ sao? Sinh tồn cùng ích lợi ở Tu Chân Giới Tuy rằng là quan trọng nhất, nhưng ở trong phạm vi đặc thù, là một con người như trước cần một chút huyết tính, ít nhất có thể làm được không thẹn với lòng.

Chỉ chớp lát ba người Trương Hằng liền đi tới biên giới của khu vực chất dính màu máu, ba người ánh mắt trao đổi một chút liền cùng nhau bay vào bên trong.

Thịch Thịch Thịch —

Quả nhiên ba người Trương Hằng bị một cỗ lực lượng không rõ từ trên bầu trời đè ép xuống dưới, nặng nề rơi trên mặt đất thật dính.

Ông~

Cảnh tượng trước mắt đột nhiên biến ảo, huyết vụ đầy trời biến thành dòng sông màu máu vô biên vô hạn, chia không gian tối đen thành hai nửa.

- Đây...

Ba người Trương Hằng hai mắt nhìn nhau.

Sau khi bước vào khu vực chất dính màu máu, bọn họ thể mà lại tiến vào một không gian đặc thù.

Một cỗ áp lực, khí tức khủng bố từ cuối không gian tối đen này truyền đến, giống như trong cõi vô hình có đôi mắt đang lạnh lùng nhìn nhất cử nhất động của bọn họ.

- Ta có một loại cảm giác không được tự nhiên...

Trương Hằng vẻ mặt không yên truyền âm nói với Lạc Hà. Hần phát hiện thần thức của mình ở trong không gian này Chỉ có thể kéo dài được mấy chục thước, chất dính màu máu dưới chân truyền đến một lực dính rất lớn, mơ hồ còn hấp thu pháp lực trong cơ thể của hần.

- Không sai. Ta cảm giác sinh mệnh khí tức cùng nguyên khí đang xói mòn.

Hắc Ma Hoàng thần nhiên nói, trên mặt cũng không có kinh hoảng bao nhiêu.

Ầm Ầm Ầm —

Thần thú Huyền Quy cũng tiến vào nơi này, đôi mắt màu máu nhìn chằm chằm đám người Trương Hằng, tới gần từng chút.

Ầm~

Trong phút chốc, Huyền Quy biến lớn mấy chục lần giống như một ngọn núi cao tới mấy trăm thước. Một luồng khí tức cuồng bạo từ trên người nó truyền đến, khí thế đột nhiên tăng lên, nháy mắt vượt qua Hóa Thần Kỳ.

Trương Hằng khẽ “A” một tiếng nói:

- Nơi này đã không có hạn chế lực lượng nữa... Chẳng lẽ chúng ta đã rời khỏi Tu Chân Giới Tam Tinh Vực?

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----oo0oo-----

440. Chương 436: Bàn Tay Bị Phong Ấn.

Ngay khi ba người Trương Hằng tiến vào vùng đặc dính màu máu. bóng người dần dần biến mất. Chỉ thấy hào quang màu trắng ngà chợt lóe, đột nhiên hiện ra một nhà ba người Quỷ Hoàng.

- Phụ thân bọn họ đều đi vào rồi. còn có con rùa gốc kia...

Thanh niên Quỷ Hoàng sắc mặt vui mừng nói.

- Không ngờ bọn họ lại có lá gan đi vào. nếu đã thế, không cần chúng ta ra tay nữa... Chỉ tiếc không thể tự tay báo thù cho Thiên Nhi nàng...

Trên mặt trung niên Quỷ Hoàng còn vài phân đau buồn quỷ thể bên cạnh cũng khẽ khóc nức.

Trong Không gian màu máu đặc dính.

- Như vậy xem ra chúng ta đã xâm nhập vào trung tâm tử vực. ngày càng cách xa Tam Tinh Vực, thậm chí thoát ly pháp tắc bên trong. Có lẽ Chỉ kém một bước, chúng ta có thể thành công tới Chu Vương Triều.

Trong giọng nói Hắc Ma Hoàng lộ ra vài phần mừng rỡ.

Trương Hằng cùng Lạc Hà cũng hiện lên vẻ mỉm cười.

Ầm ầm ầm!

Đúng lúc này, khí thể trên người Huyền Quy tăng vọt, giống như một ngọn núi di động lao về phía ba người. Tuy rằng không thể bay lên. lại bị ảnh hưởng trong khu vực màu máu đặc dính này. thể nhưng tốc độ của nó lại không chậm.

Là Thần thú Hóa Thần Kỳ, thực lực chân chính mà Huyền Quy có thể phát huy thậm chí đạt đến cấp bậc Hợp Thể Kỳ.

- Chúng ta không cần để ý tới nó thì tốt hơn tìm cửa ra mới là mục tiêu của chúng ta.

Hắc Ma Hoàng liếc Huyền Quy, căn bản không dự tính dây dưa với con rùa này.

Trương Hằng cùng Lạc Hà đều có ý nghĩ như thế, vội vàng tiến lên trước giật lại Khoảng cách với Huyền Quy.

Nhưng mà Huyền Quy hóa thành núi to trăm trượng, tuy rằng bước đi chậm chạp, nhưng mỗi bước di động tới trước đều là mười trượng, tốc độ còn nhanh hơn đám người Trương Hằng một chút.

Ở trong khu vực màu máu đặc dính này, thân thể khổng lồ của Huyền Quy lại chiếm cứ ưu thế tốc độ. Ba người Trương Hằng nhìn như tần suất di động rất nhanh, cũng không bằng phương thức di động công kênh của Huyền Quy.

- A....

Hai tiếng kêu thảm truyền đến từ phía sau, hai yêu thú Hóa Thần Kỳ còn lại ở trong tuyệt vọng, bị Huyền Quy phun ra một đoàn lửa vàng xám hóa thành tro tàn!

Ầm ầm ầm...

Thấy Huyền Quy tới gần từng chút, sắc mặt ba người Trương Hằng đều biến đổi. Nếu như bị thân thể to như quả núi của nó đè xuống, dù là thân kim cương bất hoại cũng phải bị nghiền thành thịt nát.

- Hắc Ma Hoàng các hạ, hiện giờ phải phiến ngài ra tay. chúng ta không ứng phó được kích cỡ con rùa này.

Ánh mắt Trương Hằng vừa chuyển, rơi vào người Hắc Ma Hoàng.

Hắc Ma Hoàng thoáng trầm mặc một lát, mới nói:

- Được, vậy ta tạm đánh lui nó...

Nói xong. Hắc Ma Hoàng ngừng lại, quay người ngẩng đầu nhìn siêu cấp Huyền Quy đang không ngừng tới gần.

Không khí xung quanh đột nhiên ngưng trệ. lộ ra một cỗ khí tức bất an quỷ dị.

Vù!

Một cái vòng xoáy màu đen sinh ra từ trên người Hắc Ma Hoàng, càn quét bốn phương tám hướng, cơn gió điên cuồng gào thét trong không gian bóng tối, làm cho Huyền Quy đang đi đến gần phải dừng lại.

Tê....

Nón tre trên đầu vỡ ra. lộ ra khuôn mặt xấu xí không phải nhân loại của Hắc Ma Hoàng, hắc há to miệng máu, lộ ra răng nanh xanh mượt bên trong.

Miệng máu thật to mở rộng ra bằng tốc độ khủng bố, tựa như một cái lỗ đen thần bí. Đường kính từ ba thước đến một trượng, Tiếp đó,.. ba trượng... năm trượng... mười trượng...

Một cái miệng máu như không đáy có thể cắn nuốt cả bầu trời, giáng xuống từ trên cao chặn trước mặt Huyền Quy.

Phốc!

Một ngụm nọc độc màu xanh lục như tia chớp bắn thẳng vào hai mắt Huyền Quy.

Huyền Quy bản năng rụt đầu vào trong xác rùa. nọc độc bắn vào trên mặt ngoài xác rùa màu xám đen.

Xì xì..

Nọc độc xanh lục bắt đầu ăn mòn xác Huyền Quy, phòng ngự mạnh nhất mà Huyền Quy vẫn luôn kiêu ngạo. Hơn nữa, có một chút độc tố thấm vào trong cơ thể Huyền Quy làm cho tốc độ của nó giảm mạnh.

Oong!

Mặt ngoài thân thể Huyền Quy lập tức bùng lên hào quang màu đất xám, gắn kết Thành một kiện chiến giáp màu vàng đất nặng nề, bên trên phủ kín hoa văn lộ ra khí tức nặng nề xa xưa.

Ầm ầm ầm...

Hắc Ma Hoàng biến thành Phệ Thiên Mãng đổi hướng, quay sang phía Trương Hằng Lạc Hà.

Nhìn quái vật to lớn dần tới gần, cùng với miệng máu đáng sợ, trong ánh mắt Trương Hằng mang theo một tia dị sắc, truyền âm nói với Lạc Hà:

"Lạc đại ca nói xem. hắc có một ngụm nuốt luôn chúng ta không?"

Lạc Hà cười khê, không nói gì. Hai người đều không có một tia sợ hãi.

Vù!

Phệ Thiên Mãng đi đến gần hai người, lập tức hóa thành hình người. Lập tức, khuôn mặt xấu xí hiện ra trước mặt người khác, nhưng ở thời điểm này cũng không thể so đo chuyện đó.

- Hắc hắc, Hắc Ma Hoàng lão huynh. nọc độc của ngươi thật là lợi hại...

Trương Hằng liếc nhìn Huyền Quy vô cùng chậm chạp rơi ở phía sau, không khỏi than thở.

Sắc mặt Hắc Ma Hoàng có chút khó coi:

- Dùng bản tôn chiến đấu ở trong này. pháp lực lại bị xói mòn gấp mười lần... Chỉ mong mặt sau sẽ không xuất hiện tồn tại mạnh mẽ gì.

- Nhưng chúng ta phải đi như thế nào đây?

Trương Hằng không nắm chắc được.

Bầu trời chỗ ba người là một mảnh tối đen. con sông màu máu giữa hư không chia không gian thành hai bộ phận.

- Chúng ta Chỉ có thể đi theo hướng dòng sông máu kia... bằng không sẽ trở về Tam Tinh Vực.

Lạc Hà nhàn nhạt nói.

Nhìn dòng sông máu ở hư không. Trương Hằng không khỏi nhớ tới Huyết Tế Hà ở động phủ Huyết Sắc. Lúc đó, trấn thủ Huyết Hà là Hạo Thiên Xà Long Vương, nhưng một thân thực lực bị phong ấn bị một đám tu sĩ nhân loại đùa giỡn một trận.

Ba người đi tới trước không ngừng nghỉ, ánh mắt nhìn chăm chăm "con sông màu máu" bắt mắt nhất trong không gian, tựa như ngóng nhìn ánh rạng đông duy nhất trong bóng tối.

Một bước, hai bước, ba bước...

Một trượng, hai trượng, ba trượng...

Một dặm, hai dặm, ba dặm...

Thời gian chờ đợi vô cùng buồn tẻ, Trương Hằng cảm giác mình như trở về Huyết Sát thần điện, gặp phải Xúc xắc Sinh Tử, chờ đợi thời khắc sinh tử.

Thời gian dài lâu như thế, con đường nhìn như vô tận. ba bóng người tro tro không hề ngừng bước.

Có lẽ đi mấy vạn dặm, có lẽ đi mấy chục vạn dặm, thậm chí càng xa hơn...

Khi Trương Hằng cảm giác hai chân mình đã chết lạng, đột nhiên phát hiện dòng sông màu máu trong hư không đã cách mình rất gần.

Mơ hồ, hần còn ngửi được một cỗ mùi máu tươi.

Tinh thần ba người rung lên, bước chân càng thêm gấp rút đạp lên nơi màu máu đặc dính.

Con sông màu máu trong hư không càng thêm bắt mắt, thậm chí còn có thể thấy được nước sông màu máu lưu chuyển bên trong!

Còn mùi máu tươi tràn ngập không gian, đã nồng đậm hơn. Dù người có đóng khố giác lại cũng không chặn được cỗ máu tanh này...

Càng ngày càng gần.

Rốt cuộc, vào một Khoảnh khắc, ba người cảm giác dưới chân chợt nhẹ.

- Chúng ta rời khỏi Linh Vực cấm Bay!

Trương Hằng kinh hô một tiếng, thân thể lơ lửng lên như u linh.

Hắc Ma Hoàng cùng Lạc Hà cũng vui mừng, vội bay lên trời.

Chỉ một lát, ba người hạ quyết tâm lấy tốc độ bình thường bay về phía dòng sông màu máu trong hư không.

- Trong lòng ta có một loại cảm giác là lạ... rất áp lực, bất an...

Trương Hằng vừa bay vừa nói với Lạc Hà.

Hắc Ma Hoàng cách đó không xa cũng sắc mặt ngưng trọng.

- Ở trong này thần thức của chúng ta lại không thể rời khỏi người...

Trương Hằng không khỏi khê hô, đột nhiên phát hiện một vấn đề nghiêm trọng.

Đúng lúc này, ba người liền thấy không gian trước mắt bắt đầu rung động kịch liệt. Dòng sông màu máu cách đó không xa cuộn sóng, lắc lư trong hư không, không gian gần đó sinh ra khe hở màu đen khủng bố, từ bên trong truyền ra một cỗ lực lượng nguyên thủy thuộc về vũ trụ hồng hoang.

- Khe rách không gian!

Hắc Ma Hoàng cùng Lạc Hà đồng thời kinh hô. sắc mặt trắng bệch.

Vừa nghe danh từ "Khe rách không gian" này. trong lòng Trương Hằng cũng nhảy bộp một cái.

Chỉ thấy lấy dòng sông màu máu làm trung tâm. khe rách không gian từ lớn đến nhỏ lan tràn ra bốn phương tám hướng.

Xẹt...

Một cái khe rách rất nhỏ xẹt qua đầu ba người, khí tức tử vong từ xa đến gần, lại từ gần rời xa.

Phù!

Ba người đồng thời thở phào một hơi, cảm giác đi qua một lần sinh tử.

Còn may là khe rách không gian lan tràn ở đây cũng không nhiều, hơn nữa đều rất nhỏ. ngẫu nhiên mới xuất hiện một hai lần. Chỉ cần cẩn thận hết mức, cũng có thể tránh thoát nguy hiểm.

- Phải làm sao đây? Phía trước có nhiều khe rách không gian như thế, không cẩn thận sẽ mất mạng ngay.

Trương Hằng nhìn dòng sông màu máu ở hư không xa xa không ngừng lay động.

Hắc Ma Hoàng cùng Lạc Hà đều trầm mặc, quan sát động tĩnh bên kia, xem có quỷ luật gì hay không.

Nhưng Đúng lúc này, dòng sông màu máu trong hư không rung động càng mạnh, một trận run rẩy bất an.

Oong

Một cỗ ma khí nồng đậm bắt đầu dâng lên từ con sông màu máu.

Ngay sau đó, dị biến sinh, ra!

Ầm một tiếng, một bàn tay khổng lồ đen tuyền lộ ra từ trong dòng sông máu.

Ngay khoảng khắc bàn tay khổng lồ đội trời trời lên. ma khí ngập trời cùng một cỗ lực lượng kinh thế hãi tục sinh ra trong khắp không gian.

Trước mặt cỗ lực lượng nghịch thiên này, ba người Trương Hằng bị đè ép sắp không thở nổi mà chết!

Cỗ lực lượng uy lực nghịch thiên tồn tại trong xa xăm kia, thậm chí làm cho người ta khi không chết đi, không nói đạo lý gì.

Chỉ là một chút dư âm do bàn tay khổng lồ chọc trời kia phát ra, khiến cho ba vị tu chân thực lực vượt xa Hóa Thần Kỳ căn bản không có chút sức chống cự.

May mắn, bàn tay khổng lồ chọc trời kia cũng không phải không có người áp chế.

Con sông màu máu trong hư không vặn vẹo một trận, liền như một con rắn độc gắt gao cuốn lấy bàn tay khổng lồ chọc trời kia muốn phá không bay đi.

Vì thế, giữa hai bên không ngừng đấu lực, không gian xung quanh không ngừng sinh ra khe rách không gian, từ lớn đến nhỏ, từ gần đến xa.

Vù!

Ba người Trương Hằng toát một trận mồ hôi lạnh.

- Bàn tay khổng lồ kia rốt cuộc là tồn tại thế nào. vì sao ta cảm giác nó vẫn còn sống?

Trương Hằng cúi đầu lẩm bẩm.

Lạc Hà ngược nhìn hư không nhìn bàn tay khổng lồ không ngừng độ sức với dòng sông màu máu. ngửi khí có chút ngưng trọng:

- Đây là bàn tay bị phong ấn của một vị nhân vật cấp nghịch thiên ngã xuống ở Thượng giới.

- Bàn tay này thật đúng là của một cường giả...

Trương Hằng cảm thấy da đầu tê dại.

Ở trong lòng hắc Ma Hoàng hóa thành trạng thái bản tôn đã là siêu cấp cự thú tiền sử, lớn đến không thể lớn hơn. Nhưng so sánh với bàn tay trước mắt... nói khó nghe một tiếng, không khác gì một con muỗi cả.

- Cái này cũng không có gì kỳ quái, cường giả nghịch thiên trong truyền thuyết quả thật có được thần thông Cử Thủ Kinh Thiên...

Trong mắt Lạc Hà lộ ra thần tình hâm mộ hướng tới.

- Dù là cường giả như vậy cũng rơi vào kết cục hôm nay. thân thể bị người ta chia cắt không nói. ngay cả một bàn tay cũng không thoát khỏi kết cục bị phong ấn.

Trương Hằng vẻ mặt than thở nói.

- Nhưng mà... rốt cuộc là cường giả nào đạt tới bước như thế? Đông Vân đại lúc có người nghịch thiên như vậy hay sao?

Trong lòng Trương Hằng nghi hoặc, ánh mắt chạm đến dòng sông máu không ngừng vắn vẹo. trong lòng vừa động, trong đầu hiện ra một bóng người...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

441. Chương 437: Rời Đi.

Đầu tiên hiện lên trong đầu Trương Hằng là khuôn mặt ngăm đen cùng ánh mắt quen thuộc của Phạm Tiểu Hắc.

Từ đứa bé trai hàm hậu đơn thuần ban đầu đến thiếu niên ánh mắt tràn ngập lạnh băng thấu xương cùng thù hận:

"Cha mẹ ta bị người trên trấn đánh chết, hiện giờ tử tử ta cũng bị người trên trấn hại chết... Nếu ta còn ở trong này. một ngày nào đó, ta cũng sẽ bị bọn chúng hại chết..."

"Ta hận thấu nơi này, ta muốn chờ một ngày nào đó trở lại nơi đây. sau đó - tắm máu Phạm gia trấn!"

Từ Phạm Tiểu Hắc đến Huyết Sát Thần Đế đánh khắp thiên hạ không địch thủ lại có bao nhiêu người biết được nguyên do trong đó?

Trương Hằng khẽ thở dài. Phạm Tiểu Hắc trong đầu dần dần bị bóng người Huyết Sát phân thân cao ngạo lạnh lùng thay thế.

Oong...

Trong hư không tối đen, con sông dài màu máu như một con huyết long kiệt ngạo bướng bỉnh, gắt gao vây khốn bàn tay khổng lồ đội trời ở trong Huyết Hà. Sóng máu cuộn cuộn hình thành những đóa hoa kiêu diễm hoa lệ, dẫn thân vào tranh đấu kịch liệt đến cùng.

Khe rách không gian từ chỗ hai bên giao chiến lan tràn ra như sóng gợn, thậm chí ảnh hưởng đến khu vực đám người Trương Hằng.

Trương Hằng cùng Lạc Hà liếc nhau, trong ánh mắt hai bên đều lộ ra một tia hiểu ra.

Không biết vì sao, khi dòng sông màu máu cùng bàn tay khổng lồ đội trời kia giao chiến kịch liệt. Huyền U Thiên Ma bị đóng băng trong nhần không gian của Trương Hằng mơ hồ sinh ra tư tưởng giãy dụa. nhưng vẫn không phá vỡ được phong ấn mới tạo thành không lâu.

”Hay là Huyền U Thiên Ma này có quan hệ đặc thù với bàn tay khổng lồ đội trời kia?”

Trong lòng Trương Hằng suy đoán, lại không dám lấy ra Huyền U Thiên Ma bị đóng băng, tránh cho dẫn tới tình huống không thể dự đoán.

Ba người chờ ở chỗ này không biết bao lâu, có lẽ mười ngày nửa tháng, lại có lẽ năm ba năm. Từ ban đầu khẩn trương, sợ hãi... đến cuối cùng chết lặng cùng buồn tẻ.

Toàn bộ không gian không ngừng lặp lại động tác giống nhau, dù là có đồ sộ hoa lệ cũng sẽ có ngày nhàm chán.

Rốt cuộc, chẳng đến một lúc, trong không gian tối đen này, bàn tay khổng lồ đội trời kia dần dần yếu đi, cuối cùng chìm vào Huyết Hà vô tận, rơi vào yên lặng như chết.

Con sông màu máu cũng khôi phục bình lặng, kéo dài qua hư không tối đen, tạo cho một loại xinh đẹp khác thường.

- Dù là từng có thực lực thông thiên, nhưng làm một bàn tay tổn hại. cuối cùng sẽ có ngày hoàn toàn hao hết nguyên khí, hiện giờ hẳn chúng ta có thể xuất phát rồi.

Lạc Hà khẽ thở dài.

- Chúng ta phải đi như thế nào? Nếu quá gần Huyết Hà, lỡ như gặp phải công kích thì sao?

Trương Hằng nhìn dòng sông màu máu lẳng lặng trôi đi, trong lòng có chút do dự.

- Bay dọc theo dòng sông đi xuống, thử xem, nói không chừng có thể tìm được manh mối. Linh giác của ta nói làm như thế không sai...

Lạc Hà đột nhiên nhắm mắt, dường như cảm nhận được gì.

- Như vậy có được không?

Hắc Ma Hoàng nhìn dòng sông màu máu xa xa. trong lòng cũng không dám xác định.

Trương Hằng hít sâu một hơi, nói:

- Để ta thử xem...

- Người có biện pháp gì?

Hắc Ma Hoàng có chút bất ngờ nói.

Lạc Hà lại lẳng lặng nhìn Trương Hằng, gật đầu để hắn yên tâm.

Trong ánh mắt chờ mong của hai người, trong ánh mắt Trương Hằng sinh ra ánh sáng màu bạc.

Oong....

Tròng mắt bạc tuôn ra một mảnh lốc xoáy, trong phút chốc Trương Hằng tiến vào ảo giác như thời gian gia tốc. không gian trước mắt nhanh chóng lướt qua, hiện lên thế giới thuần hai màu trắng đen.

Ánh mắt hắn nhìn chính là dòng chảy của con sông màu máu.

Một lát sau, ánh sáng bạc trong mắt Trương Hằng dần nhạt đi, sắc mặt hơi tái nhợt.

Trải qua mười tám năm tu luyện, thời gian mà hắc chân chính dùng để tăng lên tu vi lại Chỉ chiếm một bộ phận nhỏ, dù sao tài nguyên trong tay có hạn. Còn đa số thời gian, đều tiêu hao tu luyện các loại bí thuật thần thông.

Cho nên trên phương diện thần thông, Trương Hằng lại có tiến bộ mới.

Trong đó, Thần Linh Nhân đã tăng lên cảnh giới rất cao, tự xưng là Linh Tâm Thông Minh.

Linh Tâm Thông Minh, tức là thông qua cảm ứng thông linh tâm linh, nhìn thấy gì mà mình muốn thấy, hiểu được những gì mình khó hiểu, thậm chí trên trình độ nhất định có thể dự đoán được lành dữ.

Trước mắt, Trương Hằng chẳng qua mới bước vào cửa cảnh giới này cho nên thi triển có chút quá sức.

- Thế nào?

Lạc Hà hỏi, trên thực tế làm tồn tại cấp tiên nhân, hắc cũng có được thần thông như vậy. Nhưng do phân thân thi triển, hiệu quả cũng không tốt, Chỉ có thể cho ra phương hướng cực Kỳ mơ hồ.

- Đúng thế, cánh cửa ở ngay phía dưới dòng sông.

Trong mắt Trương Hằng chợt lóe tinh quang, vẻ mặt tự tin nói.

Về mặt Hắc Ma Hoàng cổ quái nói:

- Thật sự thần kỳ như thế?

Trương Hằng khẽ cười nói:

- Nếu người không tin, có thể về Tam Tinh Vực, hai chúng ta sẽ không cản trở người.

- Được rồi, tạm thời ta tin tưởng người một lần...

Hắc Ma Hoàng do dự một chút, liền ra quyết định.

Vù! Vù! Vù!

Ba người lấy dòng sông màu máu làm vật định hướng trong không gian tối đen, theo dòng chảy nhanh chóng bay đi.

Cảm giác phi hành hơn nửa tháng, dòng sông cũng không chia nhánh, lại càng thêm hẹp lại, kéo dài thẳng tới trước.

Đối với chuyện này, đám người Trương Hằng cũng không lạ, không chút sợ hãi tiếp tục bay tới trước.

Lại bay thêm mấy ngày, phía trước là cuối dòng sông, quá nhiên có một cánh cửa màu máu lóe ra hào quang nhu hòa.

- Truyền tống trận?

Hắc Ma Hoàng vẻ mặt mừng rỡ nói.

Ba người vội vàng hạ xuống cạnh cánh cửa màu máu, cũng không mạo muội hành động. Ở bên cạnh cánh cửa màu máu, có một tấm bia đá màu máu dựng đứng, bên trên có khắc mấy chữ.

Trong đó, bắt mắt nhất là mấy chữ lớn Huyết Tế Trần Ma Hà Chi Thất.

Trương Hằng suy tư một hồi cũng không ra kết luận gì, dứt khoát không nghĩ nhiều nữa. Vì thế, tiếp tục xem những hàng chữ nhỏ khắc trên bia đá:

“Huyết môn này là Nơi phong ấn Truyền tống trận, người có duyên có thể mở ra thành công, kẻ cưỡng ép phá trận sẽ gặp hậu quả Huyết quang phạt hồn. Nếu muốn rời khỏi nơi phong ấn phải trả lời đúng ba trong các vấn đề sau:

Vấn đề thứ nhất: Ta là ai?

Vấn đề thứ hai: Cổ hương của ta ở nơi nào?

Vấn đề thứ ba: Ta có thân phận gì ở Ma giới?

Vấn đề thứ tư: Bình sinh ta thống hận kẻ nào nhất?

Vấn đề thứ năm: Bình sinh bằng hữu tốt nhất của ta là ai?

Vấn đề thứ sáu: Bình sinh ta kính nể nhất là ai?

Nhìn đến mấy vấn đề này. Trương Hằng không khỏi lộ ra thần sắc kinh ngạc, cũng có phần nắm chắc.

- Thật là kỳ quái...

Đối mặt những vấn đề này. Hắc Ma Hoàng hoàn toàn không tìm được đầu mối, chau mày.

Còn Lạc Hà ban đầu còn có phần vui mừng, tiếp đó lại bắt đầu đau khổ suy tư.

- Thế nào? Lạc đạo hữu có manh mối gì?

Hắc Ma Hoàng thấy bộ dạng của Lạc Hà, không khỏi lên tiếng hỏi.

Lạc Hà cười khổ nói:

- Ta Chỉ có thể trả lời vấn đề đầu tiên.

- Hắc là ai?

Hắc Ma Hoàng không nhịn được tò mò hỏi.

- Huyết Sát Thần Đế.

Lạc Hà khẽ phun ra mấy chữ.

Bốn chữ vừa nói ra, dị tượng chợt hiện, Chỉ thấy trên tấm bia đá màu máu lưu chuyển hào quang, hàng chữ nhỏ ghi vấn đề đầu tiên biến mất tăm.

Trong vô hình truyền đến một tiếng keng, chấn nhiếp linh hồn.

- Là hắc?

Hắc Ma Hoàng hít một hơi lạnh:

- Ta cũng sớm nghĩ tới là hắc. nhưng không khẳng định như ngươi.

Ánh mắt xẹt qua mấy vấn đề còn trên bia đá, Hắc Ma Hoàng than khổ:

- Tuy rằng chúng ta đều biết uy danh Huyết Sát Thần Đế, nhưng lại hiểu biết rất ít về hắc...

- Để cho ta thử.

Đúng lúc này, Trương Hằng đột nhiên đứng ra.

Ánh mắt Lạc Hà sáng ngời, đột nhiên nhớ tới điều gì. vẻ mặt chờ mong.

Chậm rãi đi đến trước bia đá, trong đầu Trương Hằng có hai bóng người lần lượt thay đổi. dung hợp vào nhau.

- Cổ hương của ngươi, ở một nơi không có tiếng tăm gì, gọi là Phạm gia trấn.

Trương Hằng nhàn nhạt nói.

Vừa dứt lời, tấm bia đá màu máu lóe lên hào quang, phát ra một tiếng keng.

- Bình sinh ngươi thống hận nhất, hắc là Yêu Long Hoàng...

Trương Hằng nhớ tới ở ngoài Huyết Sát thần điện, Huyết Sát phân thân giết dây chúng tu sĩ công kích Huyền Quy, chẳng qua là vì Huyền Quy có chút quan hệ huyết thống với Yêu Long Hoàng mà thôi.

Keng!

- Bình sinh bằng hữu tốt nhất của ngươi, hắc là Hỏa Quỷ...

Trong đầu Trương Hằng hiện ra pho tượng thần bí khi xưa, là hắc ban cho Triệu Thụy Hòa Nguyên Châu, cũng xác lập cho mình một mục tiêu gần như không có khả năng hoàn thành - vượt qua truyền thuyết bất diệt bất bại Long thần ba mươi sáu giới.

Keng!

Trương Hằng một hơi trả lời ba vấn đề. cộng thêm một câu của Lạc Hà trước đó. tổng cộng trả lời bốn vấn đề.

Phù!

Khi trả lời xong các vấn đề mình biết. Trương Hằng khẽ thở ra một hơi, làm cho trong lòng bình tĩnh lại.

- Các người có thể rời đi...

Trong dòng sông máu, đột nhiên truyền ra một tiếng nói cô đơn.

- Huyết Sát Thần Đế! Người ở trong này?

Trương Hằng kinh hô. ánh mắt nhìn lại Huyết Hà, nhưng không nhìn thấy manh mối gì cũng không được câu trả lời.

- Chúng ta nên rời đi nhanh thôi...

Hắc Ma Hoàng có chút nóng lòng muốn thử.

- Ta cùng Lạc đại ca còn có lời muốn nói. Hắc Ma Hoàng các hạ có thể đi trước. Ngày sau ở có lẽ chúng ta còn có cơ hội gặp mặt ở Chu Vương Triều.

Trương Hằng nhàn nhạt nói.

- Vậy ta đi trước một bước, hai vị cũng bảo trọng, ân oán trước kia xóa bỏ.

Trên khuôn mặt xấu xí của Hắc Ma Hoàng hiện ra vẻ tươi cười từ đáy lòng, thân hình chợt lóe, liền chui vào cánh cửa màu máu, biến mất trong mảnh không gian này.

- Trương huynh đệ. đại ca không thể cùng đệ đi Chu Vương Triều. Con đường về sau tuy vô cùng gian nan. nhưng ta tin tưởng cuối cùng đệ có thể vượt qua những cửa ải khó khăn này. hoàn Thành tâm nguyện của đệ cũng là tâm nguyện của ta...

Ánh mắt Lạc Hà chân thành, ngược nhìn nam tử thanh niên đã càng thêm thành thực trước mắt, dường như mang theo ký gửi hy vọng nào đó.

- Lạc đại ca cứ yên tâm. sau khi tiến vào Chu Vương Triều, đệ biết nên làm việc như thế nào, tranh thủ trong thời gian ngắn nhất phi thăng thượng giới, đến lúc đó có lẽ có thể gặp được bản tôn của đại ca...

Trương Hằng miễn cưỡng cố mỉm cười. Lạc Hà là một trong vài người duy nhất mà hắn tin tưởng trên thế giới này.

- Đi đường cẩn thận...

Cuối cùng, Lạc Hà nhìn theo Trương Hằng bước vào cánh cửa màu máu, khẽ giọng chúc phúc...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

442. Chương 438: Hoang Đảo Quỷ Dị.

Đây là một mảnh biển rộng xanh thẳm vô bờ vô bến. nó kéo dài từ ngọn nguồn xa xa đến tận chân trời. Mặt trời rực lửa treo trên cao, thổi từng cơn khí nóng quét trên mặt biển sóng gió, giống như một mảnh cá vàng nhảy lên mặt biển.

Trong mảnh hải vực này, đa số thời gian đều nhìn như gió êm sóng lặng, kỳ thật sóng to mãnh liệt, bên trong có càn khôn.

Chỉ có khi người chân chính ở trong mảnh hải vực này, mới có thể chân chính cảm nhận Được nó bao la, mênh mông, vô bờ, thậm chí hung hiểm, sát khí, tàn nhẫn.

Khoảnh khắc, không gian trước mặt run lên, giữa không trung biển rộng đột nhiên xuất hiện một cánh cửa màu máu, giống như miệng máu của một con hồng hoang cự thú, cực kỳ quỷ dị.

Ầm!

Một nam tử áo xanh từ trong cánh cửa màu máu này rơi ra ngoài, lập tức lọt vào trong biển rộng, tung lên một mảnh bọt sóng.

- Ục ục...

Một lát sau, nam tử thanh niên này mới chạt vật bay lên từ trong nước biển, phun ra mấy ngụm nước biển, miệng còn mằn chất.

- Con bà nó. đây là chỗ quỷ quái gì thế này, rõ ràng biết là lão tử không biết bơi, còn muốn truyền tống ta tới chỗ này...

Nam tử thanh niên chân đạp độn quang màu bạc, há miệng mắng to, vẻ mặt buồn bực.

Không cần phải nói, nam tử thanh niên này chính là Trương Hằng mới Truyền tống đến từ Huyết Môn tử vực.

Hít một hơi gió biển, Trương Hằng nhanh chóng khôi phục thần sắc bình thường, bắt đầu cẩn thận đánh giá hoàn cảnh xung quanh.

- Linh khí nơi này dư thừa nồng đậm như thế... gấp mười lần Tam Tinh Vực. quả thật còn hơn cả những thánh địa tu luyện của các siêu cấp đại phái kia.

Đó là cảm giác đầu tiên của Trương Hằng, độ tinh khiết cùng phẩm chất linh khí ở nơi này đều cực cao. là một thế giới cực kỳ thích hợp cho người tu chân sinh tồn.

- Ha ha. không lẽ ta đã đến Chu Vương Triều?

Trong lòng Trương Hằng mừng rỡ. nghĩ đến Chỉ có ở hoàn cảnh như vậy. mới có khả năng hình Thành tu chân thịnh thế "Kim Đan Nguyên Anh chạy đầy đất. Hóa Thần Hợp Thể bay trên đầu".

Chẳng qua Tiếp đó, Trương Hằng cũng cảm nhận được nguy cơ ẩn núp trong khu vực biển này. sắc mặt dần trở nên ngưng trọng.

Khi thần thức của hắn thật cận thận xâm nhập mấy trăm dặm dưới đáy biển, lại phát hiện ra bốn năm yêu thú ngang với Kết Đan Kỳ. trong đó còn có một con yêu thú Hóa Hình sơ kỳ!

Đây Chỉ là Trương Hằng tùy ý dùng thần thức quan sát một khu vực.

Vù!

Trương Hằng để mình bay lên cao hơn mười dặm. trong lòng mới thở ra một hơi, suy nghĩ tình cảnh của mình hiện giờ.

"Trong phạm vi hơn vạn dặm lại không thấy được một cái đảo nhỏ, dù là hoang đảo bình thường cũng không có. Như vậy xem ra mình rất có khả năng bị truyền tống đến khu vực biển gần Đông Vân đại lục."

Trương Hằng bắt đầu phân tích một chút tin tức mà dùng thần thức bắt giữ được, đồng thời lấy ra chiếc ngọc giản ghi chép khái quát Chu Vương Triều mà Lạc Hà đưa cho hắn trước đó.

”Chu Vương Triều tổng cộng có hai đại thể lực hải vực. là Hải Ngoại Tam Tiên Đảo cùng Cửu U Thủy Vực...”

Trong đầu Trương Hằng nhanh chóng hình thành đường nét khái quát, cuối cùng hiểu được tình cảnh sơ lược của mình Lúc này.

Bản đồ Đông Vân đại lục trong tay hắn có bao gồm một bộ phận hải vực. lúc này Chỉ cần có một vật tham chiếu, nếu không, dù có bản đồ trong tay thì cũng khó mà xác định vị trí khái quát được.

Thông qua ngọc giản, Trương Hằng biết được mặc kệ là Hải Ngoại Tam Tiên Đảo hay là Cửu U Thủy Vực. phạm vi đều rộng lớn vô biên. Dù là Hải Ngoại Tam Tiên Đảo phạm vi thể lực hơi nhỏ một chút, hải vực cũng bao phủ phạm vi mấy trăm vạn dặm. càng đừng nói Cửu U Thủy Vực lớn gấp mười lần Hải Ngoại Tam Tiên Đảo.

”Chỉ mong có thể gặp được tu sĩ nhân loại ở chỗ này...”

Trương Hằng đạp độn quang màu bạc lấy tốc độ Hóa Thần Kỳ bình thường nhắm một hướng nhanh chóng lao đi. thần thức thỉnh thoảng đảo qua hải vực bên dưới.

Tuy rằng có thể rất dễ dàng nhìn thấy những yêu thú bậc cao. nhưng Trương Hằng không dám mạo hiểm ra tay. Bởi vì hắn sợ Nơi này là phạm vi thể lực Yêu tộc. một khi giết yêu tu nào đó. quá nửa sẽ dẫn tới đông đảo yêu thú trong khu vực này bao vây công kích, Trương Hằng cũng không muốn bị ngàn vạn con yêu thú đuổi giết.

Đừng tưởng rằng phạm vi bầu trời rất lớn. có thể dễ dàng thoát khỏi yêu thú truy kích.

Theo Trương Hằng biết, bầu trời trên toàn Đông Vân đại lục, bất luận là Tam Tinh Vực hay Chu Vương Triều, càng bay lên cao sẽ bị trọng lực càng khủng bố. Khi người bay cao đến mười dặm. có lẽ còn không có cảm giác gì, nhưng một khi người vượt qua độ cao cực hạn trăm dặm. như vậy sẽ bị trọng lực gấp ngàn vạn lần dưới mặt đất.

Ôm theo vài phần mong chờ cùng không biết. Trương Hằng nhắm một phương hướng liên tục phi hành nửa tháng trên mảnh hải vực này, trên đường cũng không có nguy hiểm gì.

Ngay lúc đó, thần thức của Trương Hằng mơ hồ chạm được một hòn đảo nhỏ ở xa vạn dặm. Bởi vì cách khá xa, Trương Hằng Chỉ có thể nhìn được hình dáng mơ hồ.

Có phát hiện này, Trương Hằng mừng rỡ. tốc độ Ngân Quang Độn dưới chân không khỏi nhanh hơn vài phần.

Ầm!

Đúng lúc này, hải vực phía dưới đột nhiên lao lên một cái bóng trắng thật lớn. đánh về phía Trương Hằng như một tia chớp, phun ra một mảnh băng vụn màu trắng.

Trong lòng Trương Hằng cả kinh, thân hình bụm một cái biến mất tại chỗ, na di ra ngoài trăm dặm, dùng thần thức xét qua.

Chỉ thấy vị trí ban đầu của Trương Hằng có một con cá mập trắng dài đến trăm thước, miệng máu há to. lộ ra răng nanh sắc bén hàn quang lấp lóe. bộ dạng dữ tợn đáng sợ.

”Một con yêu thú Hóa Thần Kỳ...”

Trương Hằng lộ ra vẻ bức bối, có một loại xúc động muốn chém con yêu thú này thành tám khối. Nhưng ở mảnh hải vực xa lạ này Trương Hằng không dám hành động thiếu suy nghĩ, Chỉ phải cố nén tức giận đạp Ngân Quang Độn tiếp tục bay về phía xa.

Con cá mập trắng đánh lén thất bại, thoáng có chút bất ngờ. trên người đột nhiên lóe ra một mảnh sương trắng, khoảng khắc hóa thành một tên to con khôi ngô cao đến một trượng.

- Hừ. tu sĩ nhân loại, người cho là mình có thể bình yên bước đi trong hải vực này hay sao?

Tên cao to kia lạnh lùng nhìn Trương Hằng bỏ chạy xa xa. sau đó dưới chân ngưng kết một mảnh băng vụn màu trắng, chỗ hắn nhanh chóng đuổi theo.

- Yêu nghiệt vô tri, còn không mau thoái lui, ta không muốn trêu chọc Yêu tộc người, không nên bức ta ra tay...

Trương Hằng thấy tên cao lớn kia đuổi theo mình không tha, ánh mắt hiện lên một tia sát khí, một cỗ uy áp tinh thần như thực chất hóa thành một lưỡi đao nhọn hung hăng đâm về phía yêu thú Hóa Thần kỳ kia.

- Linh hồn công kích?

Trong mắt tên cao lớn kia hiện một tia dị sắc. nhưng không có chút lo lắng, Chỉ thấy trên người hắn mơ hồ hiện lên một cái hư ảnh cá mập trắng, hung hăng cắn vào hư không.

Ầm!

Trong vô hình sinh ra một tiếng nổ lớn. sóng xung kích mạnh mẽ đẩy tên cao lớn này ra mấy chục trượng.

"Tu sĩ nhân loại Hóa Thần sơ kỳ này lại có tu vi linh hồn mạnh hơn ta?"

Tên cao lớn kia lau vết máu trên khóe miệng, mắt hiện hung quang, cả người phồng to như một con rết bằng sắt thép.

Rống!

Tên cao lớn này thua Trương Hằng vẫn không phục, lúc này đuổi theo không tha, miệng còn phát ra tiếng gào thét quái dị, khiến cho nước biển trong khu vực xao động khác thường.

"Không tốt! Hắn đang muốn triệu hồi giúp đỡ?"

Sắc mặt Trương Hằng đại biến, độn quang màu bạc dưới chân bùng lên hào quang, tốc độ phi hành liền nhanh hơn vài phần, thiên địa hiện ra một vòng cung màu bạc chói mắt, còn mang theo từng đợt lôi quang, thanh thế không nhỏ.

Trong chớp mắt, Trương Hằng vút tên cao to này ra đằng sau.

- Đáng giận... Tu sĩ nhân loại này còn che giấu thực lực!

Thần thức tên cao to này bắt lấy quỹ tích rời đi của Trương Hằng. lộ thần sắc không cam lòng, Nhưng cũng không đuổi theo.

- Hả, theo phương hướng hắn bay đi, mục tiêu hẳn là Băng hỏa Đảo bên cạnh Tam Tiên Đảo, chỗ đó và Tử Hoàng Phủ tam công tử...

Tên cao to này đầu tiên lẩm bẩm nói. sau đó vẻ mặt lộ ra tươi cười quái dị, bộ dạng vui sướng khi người gặp họa.

Trương Hằng lại bay một hồi lâu, phát hiện con cá mập trắng Hóa Thần Kỳ cũng không đuổi theo, trong thở ra một hơi, tiếp tục bay về phía đảo nhỏ kia.

Chỉ là, khi thần thức của hắn nắm rõ hòn đảo kia, liền nao nao.

Xem tình hình, đảo nhỏ kia còn là một đảo hoang tàn vắng vẻ. hoàn cảnh trên đó có chút ác liệt. Còn chưa chân chính đến gần. liền tản mát ra một cỗ khí tức chột nóng chột lạnh.

Bản thân hòn đảo này cũng không lớn, bên trên có một tầng sương mù kỳ quái, thần thức vươn vào trong sẽ bị trói buộc rất lớn, Chỉ có thể nhìn được một góc núi băng.

Đợi khi bay đến gần hòn đảo này, Trương Hằng có chút do dự, mơ hồ có một loại cảm giác không thoải mái.

Nhưng nếu bảo hắn bỏ qua hòn đảo này, vẫn có chút không cam lòng. Giống như người lữ hành thiếu nước đi trong sa mạc, đột nhiên nhìn thấy một khu ốc đảo, lại lo lắng trong ốc đảo có động vật nguy hiểm, khó mà quyết định.

Suy nghĩ một hồi, Trương Hằng cắn răng một cái. vẫn quyết định đi lên đảo này xem thử. Phi hành thời gian dài trong mảnh hải vực này, thật vất vả mới thấy một hòn đảo, nào có đạo lý không lên xem.

Đáp xuống từ bầu trời, chân đạp trên mặt cát mịn. Trương Hằng chợt cảm thấy bên người lưu động dòng khí quý dị chợt nóng chợt lạnh, nhiệt độ xung quanh khi thì như lò lửa, khô nóng khó chịu, khi thì như lọt vào hầm băng, lạnh thấu đến xương.

”Hòn đảo này thật là quái dị, hay là có thiên địa linh vật, hay là dị bảo hiếm thấy sinh ra?”

Trong lòng Trương Hằng không khỏi vừa động, cũng Chỉ là ngấm lại rồi thôi. Hẳn hiểu được, thường thường chuyện tốt như vậy cũng đi đôi với nguy cơ rất lớn. Huống hồ, nếu thật có thứ gì tốt, đám yêu thú quanh đảo hoang này cũng sẽ không nghe không hỏi.

Thăm dò một hồi trên đảo hoang này, Trương Hằng cũng không có phát hiện đặc biệt, Chỉ là linh khí nồng đậm gấp một hai lần hải vực khác mà thôi.

”Quên đi... Trên đảo này cũng không có khả năng gặp người được.”

Trong lòng Trương Hằng sinh ra ý lùi. ngẩng đầu nhìn lên bầu trời màu sắc như mặt biển, nghĩ rằng: nếu thật sự không tìm được phương hướng, ở chỗ này thông qua căn nuốt mảnh vỡ thể giới tu luyện mấy chục năm, tu luyện công pháp đến tầng ba đại viên mãn cũng là một lựa chọn không tệ.

”Nếu đến nơi này. không bằng ăn chút hải sản ở Tam Tinh Vực hình như không hề có cái thứ này.”

Đi đến bờ cát, Trương Hằng tay chân lạnh lẽo bắt lấy mấy con tôm cá, cảm thấy mỹ mãn tìm một chỗ sạch sẽ nhóm lửa...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

443. Chương 439: Hoang Đảo Cùng Mỹ Nữ.

Không bao lâu, một mùi hương thịt mê người tản ra từ ngọn lửa, thịt nướng là mấy con cá không biết tên khô vàng đầy mỡ, làm cho Trương Hằng thêm thưởng nhỏ dãi.

- Ha ha, thịt cá xiên thật thơm!

Trương Hằng chà chà tay. kéo ra một xâu thịt cá cũng không lập tức ăn ngay, mà đặt trước mũi hít một hơi, gật đầu vừa lòng chuẩn bị dùng bữa.

Đúng lúc này, lỗ tai Trương Hằng khẽ động, mơ hồ nghe được một tiếng động lạ.

- Là ai?

Trong lòng Trương Hằng cả kinh, vội vàng đứng dậy. thần thức cận thận dò tìm xung quanh.

Từ âm thanh vừa rồi mà đoán hẳn đám khẳng định bên cạnh mình phải có người (yêu thú) tồn tại. Điều này làm cho hắn rất khiếp sợ cũng có phần bất an.

Thần thức tập trung một khu vực nhỏ. sức quan sát sẽ tăng mạnh, Chỉ một lát sau là Trương Hằng phát hiện ra sườn núi phía bên phải cạnh mình có chút khác thường.

- Người, đi ra!

Trương Hằng mắt sáng như đuốc, nhìn chằm chằm vị trí sườn núi kia, vẻ mặt cười lạnh.

Một lát sau, từ góc kia truyền ra một tiếng bước chân nhỏ. đột nhiên một đoàn hào quang sáng lên, lộ ra một cô gái xinh đẹp váy dài màu đỏ nhạt, ước chừng mười sáu mười bảy tuổi, dung mạo hoàn mỹ không tỳ vết. đôi mắt sáng mang theo vài phần khấn trương cùng bất an.

- Ta... ngại quá, ta thật không cố ý ở chỗ này.

Cô gái xinh đẹp thanh minh cho mình, khuôn mặt như trứng nhỏ đỏ lên, nhìn Trương Hằng vài lần.

Trương Hằng vừa thấy cô gái này. vẻ mặt lập tức hưng phấn, không phải vì đối phương là mỹ nữ, mà là rốt cuộc thấy được một nhân loại.

Tuy rằng cô gái này bề ngoài vô hại, lại có tu vi Hóa Thần hậu Kỳ, làm cho trong lòng Trương Hằng kinh hãi.

- Tại hạ là tán tu vô danh Trương Hằng, mới đến hải vực này. không cần thận lạc đường, xin hỏi đại danh cô nương.

Trương Hằng không dám dọa cô gái này chạy mất, hắn còn muốn hỏi đường với đối phương, cho nên ngữ khí có phần khách sáo.

- Thì ra là người tu chân lạc đường... À. ta gọi Mộ Linh Nhi, vừa rồi quá nhiều, hy vọng ngài thứ lỗi.

Cô gái xinh đẹp thấy bộ dáng Trương Hằng không giống người xấu. lời nói liền trôi chảy. khuôn mặt thanh tú ẩn hai cái lúm đồng tiền thật là đáng yêu.

Trong lòng Trương Hằng âm thầm khen ngợi, thật là một cô gái Thanh tú lạnh lợi cũng không có ý nghĩ gì khác.

- Thì ra là Mộ đạo hữu... Tới đây. chúng ta cùng ăn những hải sản hiếm thấy này.

Trương Hằng thấy Mộ Linh Nhi dễ nói chuyện như vậy. dứt khoát mời nàng tới. trước tiên dò thử hư thực của đối phương rồi nói tiếp.

- Hải sản?

Mộ Linh Nhi cảm thấy cách gọi này thật là thú vị. ánh mắt sáng tỏ nhìn lò nước cách đó không xa, nghi hoặc hỏi:

- Ta ở Bích Ba Đảo này chưa từng nghe cái tên này. nhưng ngẫu nhiên cũng thấy vài phạm nhân làm như thế...

Trong lòng Trương Hằng một trận quái dị, thầm nghĩ không lẽ là tiểu công chúa không rành thế sự lén lút chạy ra từ đâu đó? Chỉ là ngấm lại một thân tu vi Hóa Thần hậu kỳ của đối phương. có lẽ không đơn giản như bề ngoài.

- Cô thật chưa từng nếm qua thức ăn dùng lửa nướng?

Trương Hằng cầm xâu cá nướng trong tay, đưa cho Mộ Linh Nhi. còn mình cũng cầm một xâu mới.

- Phải, chưa thử qua...

Mộ Linh Nhi nhận xâu cá nướng của Trương Hằng đưa cho, thấy đối phương không chút kiêng kỵ cắn nuốt, mùi hương lan tỏa.

- Nếu chưa ăn qua, vậy thử xem.

Trương Hằng động viên.

- Được, ta thử xem.

Mộ Linh Nhi khẽ mở môi nhỏ anh đào, cắn một miếng, một lát sau mừng rỡ nói:

- Mùi vị thật là không tệ. ngon hơn những linh đan diệu dược ta luôn ăn từ nhỏ...

Trương Hằng hết chỗ nói, hóa ra đối phương là ăn linh đan diệu dược mà lớn lên.

- Cỗ cận thận một chút, đừng bị xương cá đâm bị thương...

Trương Hằng thấy Mộ Linh Nhi ăn nhanh, cười nói một tiếng, cũng không suy nghĩ người tu chân Hóa Thần Kỳ lại bị xương cá bình thường đâm bị thương.

Chờ Mộ Linh Nhi ăn xong cá nướng, phát hiện Trương Hằng đã sớm ăn xong hai con, đang ngồi nhìn mình, liền mỉm cười với hắn:

- Cảm ơn người mời ta ăn... hải sản này.

Trương Hằng lại tùy ý nói chuyện với nàng vài câu, liền tiến vào chính đề:

- Ta nói Mộ đạo hữu này, vừa rồi sao lại trốn ở chỗ đó chứ? Như thế rất dễ khiến người ta hiểu lầm.

Trương Hằng rất bội phục thuật ẩn nấp của Mộ Linh Nhi, dưới tình huống không lưu ý. Trương Hằng cũng khó mà phát hiện sự tồn tại của đối phương.

Vừa nghe lời này, Mộ Linh Nhi như đột nhiên nhớ tới điều gì, sắc mặt trắng bệch:

- Thiếu chút nữa quên mất... ta đang bị mấy con yêu thú kia dò tìm. Thực xin lỗi. ta phải trốn trước.

Mộ Linh Nhi khẽ lóe lên. trên người nổi lên một đoàn mây xanh nhàn nhạt, biến mất tại chỗ, sau đó liền không còn tung tích.

Nhưng Trương Hằng biết, ngay khi nàng vừa nói chuyện liền cảm nhận được mấy cỗ dao động thần thức xẹt qua bên này, đều đạt tới cấp bậc Hóa Thần hậu kỳ. Thậm chí trong đó có một cỗ đạt tới cảnh giới Hóa Thần Kỳ đại viên mãn.

Tuy rằng cảm nhận được dao động mấy đạo thần thức này, nhưng Trương Hằng vẫn làm bộ không biết, tiếp tục nướng cá tôm ăn hải sản của mình.

Vù! Vù! Vù!

Một lát sau, ba đạo linh áp mạnh mẽ giáng xuống từ trên trời, ba người rơi xuống.

Không cần phải nhìn, Trương Hằng từ ba cỗ yêu khí kia liền phán đoán ra thân phận của bọn họ - Yêu tộc. yêu thú Hóa Thần kỳ.

Thanh niên dẫn đầu ở giữa mặc cẩm bào màu tím hoa lệ chói mắt, đầu đội tử kim quan, tướng mạo anh tuấn uy vũ bất phàm, hai tay chấp sau lưng, một đôi mắt lộ ra những tia sắc lạnh, nhìn chằm chằm Trương Hằng thản nhiên ngồi đó.

Sau lưng thanh niên tử quan kia là hai hộ vệ giáp bạc thân thể cao to. hai người đều có thực lực Hóa Thần hậu kỳ. trên người tản ra một cỗ khí sát phạt sắc bén.

"Một chủ hai tớ."

Đối với ba người trước mắt, Trương Hằng đưa ra bốn chữ đánh giá. trong lòng đang âm thầm suy nghĩ đối sách. Xem bộ dáng thanh niên tử quan này, rõ ràng là cao tầng Yêu tộc, tuyệt đối không phải một cái tán tu như Trương Hằng có thể trêu chọc.

"Hoặc là chịu đựng bọn họ. hoặc là dứt khoát giết hết..."

Trong lòng Trương Hằng nhanh chóng quyết định, vẻ mặt vẫn bình tĩnh như trước.

- Xin hỏi vị đạo hữu nhân loại này. vừa rồi người ở đây. có nhìn thấy một cô gái váy dài màu đỏ nhạt, khoảng chừng mười sáu mười bảy tuổi hay không.

Thanh niên tử quan chậm rãi bước về phía Trương Hằng, một cỗ bằng bạc đột nhiên truyền ra từ trên người hắn, cuối cùng nhẹ nhàng băng qua hỏi.

- Không thấy qua, Trương mỗ chẳng qua là một tán tu vô danh, lạc đường trên mảnh hải vực này. làm sao gặp qua cô gái gì.

Trương Hằng nhàn nhạt nói, coi như không thấy khí thế trên người thanh niên tử quan kia, thậm chí còn há mồm cắn một con cá nướng đầy dầu mỡ. bộ dạng cực kỳ hưởng thụ.

Thấy tư thế Trương Hằng trấn định tự nhiên như vậy, thanh niên tử quan có chút bất ngờ, không khỏi đánh giá hắn vài lần. thần sắc dần trở nên ngưng trọng.

Thay bằng ánh mắt khác nhìn kỹ Trương Hằng, thanh niên tử quan lại lên tiếng:

- Ta là Tử Hân, con đương đại phủ chủ Tử Hoàng Phủ ở Cửu U Thủy Vực. Nếu các hạ có manh mối gì, có thể nói cho ta biết, tuyệt đối sẽ không vì vậy mà liên lụy tới các hạ.

- Tử Hoàng Phủ? Chưa nghe qua.

Trương Hằng cầm nửa con cá nướng trong tay để sang một bên. chậm rãi lau vết dầu mỡ trên khóe miệng và trong tay.

- Muốn chết, dám nhục mạ Tử Hoàng Phủ Yêu tộc ta!

Hai gã hộ vệ sau lưng Tử Hân rất phẫn nộ, muốn xông lên ra tay với Trương Hằng.

- Dừng tay!

Tử Hân quát lớn, chế trụ hai gã hộ vệ.

- Nếu đạo hữu không chịu nói manh mối, vậy thì thôi...

Tử Hân đi đến chỗ ngồi trước đó của Mộ Linh Nhi, khóe miệng xẹt qua một tia cười quỷ dị.

Trong lòng Trương Hằng vừa động, thầm nghĩ hay là hắn nhìn ra manh mối gì?

- Mộ cô nương, ha ha. ta biết cổ ở chỗ này. bởi vì ta ngửi được mùi hương đặc biệt trên người cô.

Ánh mắt Tử Hân quét qua gần đó. vẻ mặt lộ ra tươi cười chiến thắng.

- Mộ Linh Nhi tiểu thư, từ ngày ấy gặp được cô. Tử Hân ta liền nhớ mãi không quên khó mà yên giấc... Cô sao không hiện thân gặp mặt một lần.

Thần thức Tử Hân không ngừng quét qua bốn phía, nhưng không tìm được dấu tích gì.

Qua một lúc lâu, Tử Hân thấy Mộ Linh Nhi còn không hiện thân vẻ mặt dần dần có phần không kiên nhẫn:

- Một vạn năm qua, nàng là cô gái đầu tiên làm ta thật lòng yêu thích, xin đừng làm ta thất vọng.

Trong lời nói đã hàm xúc một cỗ uy hiếp.

Trương Hằng ngồi một bên, trong lòng không ngừng cười lạnh:

"Yêu thú đúng là yêu thú. làm chuyện gì thì trừ bỏ dùng sức mạnh ra, vốn không có phương pháp khác..."

Qua hồi lâu, vẫn không thấy Mộ Linh Nhi xuất hiện.

- Cổ nghĩ rằng ta không dám ra tay ở nơi cấm kỵ Băng hỏa Đảo này hay sao?

Rốt cuộc lửa giận trong lòng Tử Hân bùng nổ. ánh mắt xẹt qua Trương Hằng, khế hừ nói:

- Cô đang ước hẹn với nam tử nhân loại này? Hôm nay ta giết hắn trước!

Nhấc tay lên, trong lòng bàn tay Tử Hân hiện ra một hạt châu màu tím, bùng lên một mảnh ánh sáng hoa mỹ, linh áp vô hình tán ra bốn phương tám hướng.

- Một kiện Pháp bảo thông linh?

Trương Hằng cười lạnh, cũng không cảm giác kỳ quái.

- Người dừng tay!

Đúng lúc này, bên cạnh Trương Hằng chớp động hào quang, hiện ra bóng hình xinh đẹp của Mộ Linh Nhi. khuôn mặt mang theo tức giận khế quát Tử Hân đối diện:

- Chuyện này không có quan hệ với hắn...

- Ha ha ha... Rốt cuộc cô chịu đi ra rồi, xông lên, bắt lấy nàng, giết tên nam kia!

Vừa thấy Mộ Linh Nhi hiện thân, rốt cuộc Tử Hân lộ ra bộ mặt dữ tợn. hai tên Hóa Thần hậu Kỳ sau lưng hắn vù một cái lao lên.

- Người...Người thật vô sỉ. Không phải là người!

Mộ Linh Nhi cắn chặt môi. trên tay xuất hiện một chiếc dù lóa ra ánh sáng bảy màu.

- Thất Thái Linh Quang Tán? Đáng tiếc Chỉ là Pháp bảo thông linh hạ phẩm phồng chế.

Tử Hân vừa thấy chiếc dù kia, trước tiên cả kinh, nghĩ tới Thất Thái Linh Quang Tán Pháp bảo thông linh trung phẩm trong truyền thuyết.

ở Đông Vân đại lục, có hơn mấy ngàn phương pháp luyện chế các loại Pháp bảo thông linh lưu truyền tới nay. Rất nhiều Pháp bảo thông linh đều là tồn tại phông chế, hàng phông chế phân lớn kém hơn hàng chính phẩm. Chỉ có tình huống cực nhỏ mới có thể vượt qua hàng chính gốc.

Oong...

Thất Thái Linh Quang Tán xoay tròn trước Mộ Linh Nhi, hình thành một quang sáng màu sắc rực rỡ không ngừng lưu chuyển, cản trở công kích của hai hộ vệ.

Hai tên hộ vệ của Tử Hân dù sao không có Pháp bảo thông linh, rất khó công phá Mộ Linh Nhi nắm giữ Pháp bảo thông linh phòng ngự.

- Trương đạo hữu. ta ở đây cản lại một lúc. đạo hữu là tu sĩ Hóa Thần sơ kỳ. không phải đối thủ của bọn họ. nhanh chóng rời đi trước...

Mộ Linh Nhi sắc mặt lo lắng, thần thức truyền âm nói với Trương Hằng...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

444. Chương 440: Tử Hân.

Trương Hằng nghe vậy, có chút động tâm: ừ. mình chạy trốn để cho người khác chống đỡ, có vẻ là một lựa chọn không tệ.

Đúng lúc này, Tử Hân Hóa Thần Kỳ đại viên mãn kia cười một tiếng dài, hạt châu màu tím trong tay bỗng bùng lên một mảnh hào quang hoa lệ. đẩy lên ngọn lửa màu tím hừng hực, đánh trúng Thất Thái Linh Quang Tán của Mộ Linh Nhi.

Ầm!

Quang sáng bảy màu cùng màu tím của hạt châu từ chỗ va chạm của hai kiện Pháp bảo thông linh, phát ra một tiếng trầm đục làm người ta sợ hãi, một mảnh tử diễm lan tràn tới Thất Thái Linh Quang Tán.

Mộ Linh Nhi mặt nhỏ trắng bệch, tay ngọc bùng lên ánh sáng xanh, rót nguyên lực mạnh mẽ vào Thất Thái Linh Quang Tán. ánh mắt sáng vội liếc sang Trương Hằng bên cạnh, vừa gấp vừa giận nói:

- Sao ngươi còn không đi?

Trương Hằng nghe vậy nhàn nhạt đáp lại:

- Cô tự lo cho mình là được.

Nói xong, Trương Hằng bụm một cái. chủ động rời khỏi vòng bảo hộ Thất Thái Linh Quang Tán Pháp bảo thông linh của Mộ Linh Nhi.

Trong mắt Mộ Linh Nhi hiện một tia dị sắc, nghĩ rằng lòng tự trọng đối phương quá phá, không chịu đứng dưới sự bảo hộ của một cô gái.

Nhưng hành động của Trương Hằng Ngay sau đó, lại làm cho nàng vô cùng thất vọng.

- Ha ha... Giao con bé này cho các người. Trương mỗ đi đây.

Dưới chân Trương Hằng lóe ánh bạc, lóe ra mười dặm, bỏ chạy mất bóng.

- Coi như ta nhìn lầm người...

Mộ Linh Nhi hừ lạnh một tiếng, trong lòng cũng có chút kỳ quái. Vừa rồi mình còn thúc giục Trương Hằng đi mau, đợi khi đối phương thật sự bỏ lại mình mặc kệ chạy mất. vì sao trong lòng lại tức giận chứ?

- Hai người đi diệt hắc. con bé này giao cho ta!

Tử Hân thao túng hạt châu màu tím cấp bậc Pháp bảo thông linh, làm cho hào quang càng mạnh hơn đánh lên quảng sáng bảy màu trước mặt Mộ Linh Nhi, tạo ra từng cơn sóng gợn. Còn ngọn lửa màu tím cũng bám vào quảng sáng, đang xâm nhập vào bản thể Pháp bảo.

- Mộ Linh Nhi tiểu thư, ta xem cô nên ngoan ngoãn bó tay chịu trời thì hơn. Tuy rằng chúng ta là yêu thú. nhưng đã vượt qua Hóa Hình Kỳ. năng lực nhân loại có thì ta cũng có. năng lực nhân loại không thể có thì ta cũng có. Đều là người tu chân, cô làm đạo lữ song tu với ta, tuyệt đối sẽ không bị thiệt. Huống hồ, chuyện người - yêu kết hợp trên Đông Ván đại lục cũng không quá kỳ lạ. cô nói sao?

Tử Hân công kích tới chậm rì rì, cũng không lo lắng Mộ Linh Nhi chạy trốn không ngừng khuyên giải.

- Người cầm miệng cho ta!

Nghe Tử Hân nói một phen, Mộ Linh Nhi cảm thấy thực ghê tởm. mặt ngọc xấu hổ phần nộ giao nhau, nhưng Chỉ có độc sức ứng phó công kích của đối phương.

Bản thân Tử Hân không phải là yêu thú bình thường, hơn nữa là yêu thú Hóa Thần đại viên mãn thực lực cao hơn Mộ Linh Nhi mấy bậc. Nếu không phải muốn bắt sống, thắng bại đã sớm rõ ràng.

- Chờ ta bắt cô về Tử Hoàng Phủ sẽ nghĩ biện pháp để cho nàng chậm rãi thích ta...

Tử Hân nói không biết xấu hổ, khoe miệng dần lộ ra tươi cười đắc ý.

Hai người giằng co một hồi, đột nhiên Tử Hân sức nhớ, khẽ cau mày.

Hai tên hộ vệ của hắc vừa nãy đã đi đuổi giết Trương Hằng. theo lý thuyết hai yêu thú Hóa Thần hậu Kỳ đi chặn đầu một tu sĩ nhân loại sơ kỳ sơ kỳ. hắc là dễ như trở bàn tay mới phải, vì sao đến giờ còn chưa trở về?

Mơ hồ, Tử Hân cảm giác đầu óc xảy ra vấn đề, trong lòng có chút bất an. dùng thần thức quét qua bốn phía. Nhưng Băng hỏa Đảo này vốn là một Nơi cấm kỵ trong đông đảo hải vực. lấy tu vi thần thức của hắc, ở chỗ này cũng Chỉ kéo dài ra không đến trăm dặm.

Thu hồi thần thức, ánh mắt Tử Hân liếc qua Mộ Linh Nhi đối diện liền mình chóng đờ, quyết định trọng thương đối phương rồi mới bắt giữ.

Hạt châu màu tím đột nhiên phát ra tiếng ô ô. mặt ngoài bùng lên ngọn lửa tím dài đến mấy trượng, hình thành một con chim lửa màu tím xòe cánh.

Con chim lửa màu tím phát ra một tiếng hót chấn động tâm thần, phốc một cái nặng nề đánh lên trên quảng sáng bảy màu.

Rắc!

Lập tức, phòng ngự trước mặt Mộ Linh Nhi bị đánh nát, quảng sáng bảy màu vỡ tan thành những đốm sáng, còn Pháp bảo thông linh Thất Thái Linh Quang Tán cũng bắt lực rơi xuống.

Mộ Linh Nhi mặt nhỏ trắng bệch, phun ra một ngụm máu nhỏ, cảm thấy trong cơ thể pháp lực hư không, tâm thần bị thương.

- Ha ha ha... Mộ cô nương yên tâm, chờ về Tử Hoàng Phủ ta sẽ chiêu cố nàng.

Tử Hân vươn tay ngoắc lấy, con chim lửa màu tím kia lại hóa thành hạt châu màu tím, dừng lại giữa không trung.

Mộ Linh Nhi vừa định nói lời châm chọc, đột nhiên thấy phương xa lóe ra ánh bạc. Trương Hằng ngự trên Ngân Quang Độn đang bay về phía này.

- Sao ngươi lại quay về?

Mộ Linh Nhi gấp đến đến đậm chân, nồn nóng công tâm, lại phun ra một ngụm máu nhỏ. thân thể đứng không vững, suýt nữa té xuống đất.

Trương Hằng lộ ra vẻ kinh ngạc:

- Vì sao ta không thể trở về?

sắc mặt Tử Hân lại đại biến, ánh mắt phát lạnh:

- Hai tên hộ vệ của ta đâu?

-Hộ vệ?

Trương Hằng vươn tay, chỉ thấy hai quả cầu ánh sáng màu tím nhạt, to bằng trứng chim, trong suốt long lanh, tán ra một cỗ lực lượng kinh người lơ lửng trong tay hắn.

Rõ ràng đây là hai viên nội đan yêu thú Hóa Thần KỶ!

- Ngươi giết bọn họ?

Tử quan trên đầu Tử Hân chấn động, hai tay nắm chặt, ánh mắt bùng lên ngọn lửa thù hận sát khí lạnh băng hiện rõ trên mặt hắn nhìn chăm chăm Trương Hằng.

- Không phải ta giết bọn họ. là bọn họ muốn tự sát...

Trương Hằng chậm rì rì đi đến bên cạnh Mộ Linh Nhi, phát hiện đối phương hao tổn tâm thần nghiêm trọng, pháp lực trống rỗng, đã mất đi sức chiến đấu, không khỏi thở dài một hơi.

Thấy Trương Hằng đi tới. Mộ Linh Nhi oán giận liếc hắn vừa định nói chuyện thân thể mềm mại mỗi một hết sức. trước mắt tối đen, liền ngã vào người Trương Hằng.

Trương Hằng thực không hiểu ánh mắt của Mộ Linh Nhi, thấy đột nhiên đối phương ngã vào, theo bản năng Vươn tay ôm nàng vào lòng, một cỗ mùi hương kỳ lạ truyền đến, làm cho tâm thần hắn phải rung động.

- Này này... cô có chết cũng không thể chết trong lòng ta được chứ!

Trương Hằng kêu hai tiếng, nhưng Mộ Linh Nhi vẫn nằm yên trong lòng hắn trên người vẫn còn khí tức sinh mệnh.

- Đáng chết, ngươi mau buông nữ nhân của ta ra!

Tử Hân thấy Trương Hằng ôm Mộ Linh Nhi vào lòng, trong mắt toát lửa giận, rõ ràng hết sức ghen ghét.

- Má nó. ngươi có nhìn rõ hay không, là nàng đang chiếm tiện nghi của ta mới đúng?

Lúc này, Trương Hằng khôi phục cá tính vô sỉ của trạch nam Địa cầu thế kỷ hai mươi hai, quay sang mắng to Tử Hân.

Tử Hân thiếu chút bị tức chết tươi, tay run run Chỉ vào Trương Hằng:

-Ngươi... Ngươi...

Đúng lúc này, ánh mắt Trương Hằng chợt phát lạnh, vươn tay nắm chặt trong hư không, một thanh bảo kiếm màu bạc vô cùng kỳ lạ xuất hiện tng tay hắn. Vật này vừa xuất hiện, linh khí trong thiên địa rung động một trận một cỗ uy áp hùng hồn sinh ra.

- Pháp bảo thông linh trung phẩm?

Sắc mặt Tử Hân lập tức trắng bệch, vừa nảy ra ý niệm phòng ngự, liền thấy tia chớp bạc đã đâm vào ngực mình.

- A!

Tử Hân phát ra một tiếng rống chấn động trời cao. tử quan trên đầu lưu chuyển một mảnh ánh sáng tím hoa mý, bảo hộ chặt chẽ hắn ở bên trong.

Rống!

Toàn thân Tử Hân chớp động ánh sáng tím, khoảng khắc hóa thành một con ngựa màu tím trên đầu có hai sừng, trên vỏ ngựa cùng đuôi đều thiêu đốt ngọn lửa màu tím.

Trên đầu con ngựa tím kia vẫn đội tử quan, hai mắt U lãnh, bụp một cái nhảy ra xa trăm dặm, biến mất trước mắt Trương Hằng.

- Đáng tiếc quá... Thần thú Tử Diễm Cầu.

Trương Hằng ôm Mộ Linh Nhi, Chỉ có thể trơ mắt nhìn Tử Diễm Cầu am hiểu tốc độ bỏ chạy. Trên phương diện tốc độ, Trương Hằng cũng không chiếm ưu thế hơn đối phương, huống hồ Nơi này là hải vực, yêu thú đông đảo. Ngoài ra, "tử quan" trên đầu Tử Hân rất kỳ lạ, mơ hồ mang tới cho Trương Hằng một loại nguy cơ. cho nên một kiếm vừa rồi Trương Hằng đâm vào tim hân mà không phải vào đầu.

Oong....

Ý niệm Trương Hằng vừa động. Phá Không Kiếm hóa thành một điểm sáng màu bạc, thuần di quay vào không gian Linh hạch trong cơ thể.

"Chỗ này không nên ở lâu. Tử Hân kia rõ ràng không phải yêu thú bình thường, thân phận bất phàm..."

Trong lòng Trương Hằng nhanh chóng suy tư. nhưng hân không quen thuộc nhân sinh ở mảnh hải vực này, muốn chạy đi đâu cũng không biết.

Thật vất vả tìm được một cái đảo nhỏ, thật vất vả mới gặp được một tu sĩ nhân loại, lại đụng tới cái chuyện lộn xộn như thế, khó trách làm người ta buồn bực

Dời ánh mắt vào mặt Mộ Linh Nhi trong lòng, Trương Hằng khẽ thở dài một hơi:

- Xin lỗi...

Nói xong câu đó, trên tay Trương Hằng lóe ra ánh bạc. một đoàn ánh bạc chiếu vào trong cơ thể nàng.

Mộ Linh Nhi hừ một tiếng, bị Trương Hằng mạnh mẽ làm cho giật mình tỉnh lại. mở ra đôi mắt đẹp. hàng mi run lên, vừa lúc thấy được mặt Trương Hằng.

- A....

Đột nhiên Mộ Linh Nhi cảm thấy mình lại bị Trương Hằng ôm trong lòng, theo bản năng la hoảng lên, muốn đẩy Trương Hằng ra, thân thể lại không có sức. Tinh thần cũng cực kỳ mệt mỏi.

- Cô không nên cử động, bằng bộ dạng của cô. Trương mỗ không biết sẽ làm ra chuyện gì...

Trương Hằng không chút lưu tình trào phúng Mộ Linh Nhi một câu. phòng ngừa nàng lại mê man.

-Người... người...

Vừa nghe lời này, trên mặt nhỏ của Mộ Linh Nhi lại nổi lên một trận tức giận bực bội. thân thể khẽ run lên. Nếu có thể động dậy. Chỉ sợ hiện giờ nàng đã ôm Trương Hằng cắn mấy cái.

Trải qua kích thích như vậy, thần sắc mệt mỏi của Mộ Linh Nhi đã giảm đi một nửa, Trương Hằng thâm thở phào, ngữ khí ngưng trọng nói:

- Mộ cô nương, hiện giờ là thời khắc nguy cơ. xin cho ta nói vài câu.

Mộ Linh Nhi vừa thấy vẻ mặt của Trương Hằng. ánh mắt sáng chợt lóe lên. thần sắc dịu đi một chút, chờ đợi hân nói tiếp.

- Vừa rồi ta đánh Tử Hân kia trọng thương, lại để hân bỏ chạy. ta không hiểu nhiều về mảnh hải vực này, hy vọng Mộ cô nương có thể Chỉ cho ta một đường sáng.

- Là ta hiểu lầm người...

Tức giận tiêu tan trên mặt Mộ Linh Nhi, nhưng lại nghĩ tới gì đó, oán giận nhìn Trương Hằng:

- Rõ ràng người có thực lực mạnh như thế. vì sao còn muốn giả dạng nhỏ yếu trước mặt ta...

- Ta có giả vờ sao? Trương mỗ vốn là tu sĩ Hóa Thần sơ kỳ...

Về mặt Trương Hằng hiện một tia khinh thường, lại khẽ giọng quát một tiếng:

- Bây giờ nói nhanh thì hơn... Nếu không nói. Trương mỗ không ngại sử dụng thuật sư hồn với cô.

Trên thực tế, nếu Mộ Linh Nhi thật sự không muốn nói. Trương Hằng sẽ trực tiếp thi triển Ký Hồn Thuật với nàng.

- Được, ta Chỉ đường cho người...

Ánh mắt Mộ Linh Nhi phức tạp nhìn Trương Hằng:

- Hiện giờ người đi bay về phía tây bắc. như vậy có thể tiếp cận Tam Tiên Đảo, thường thì thể lực yêu thú không dám tiến vào...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

445. Chương 441: Tử Hoàng Phủ.

Dưới sự uy hiếp của Trương Hằng, Mộ Linh Nhi bất ngờ cũng không có phản kháng gì, rất phối hợp chiếu sáng phương hướng cho Trương Hằng, thần sắc cũng không có nhiều địch ý.

Đối với điều này, Trương Hằng hơi có chút bất ngờ nhưng cũng không chần chờ, Ngân Quang Độn dưới chân run lên, trong một tiếng sấm nổ liên cấp tốc bay đi theo phương hướng mà Mộ Linh Nhi chiếu sáng. Trên bầu trời xẹt qua một đạo hồi hồ, thanh thế kinh người.

- Người cứ tin tưởng ta như vậy sao?! Không sợ ta dẫn người tới Cửu U Thủy Vực có yêu thú quần tụ sao?

Đôi mắt Mộ Linh Nhi lóe lên, khuôn mặt hiện lên ý cười nhàn nhạt.

Trên mặt Trương Hằng cũng hiện lên một tia cười giả tạo:

- Nếu cô có dũng khí đi làm phu nhân áp trại của yêu thú thì Trương mỗ thật cũng không ngại liều mình bồi quân tử, theo cô đi tới Cửu U Thủy Vực.

Mộ Linh Nhi có chút xấu hổ, tức giận trợn mắt một cái. Một lúc sau nàng ta không kìm nổi hỏi:

- Thực lực của người mạnh như vậy vì sao còn phải ẩn nhẫn như vậy?! Kỳ thật vừa rồi người Chỉ cần triển lộ đôi chút thực lực chân chính của mình là đã dọa cho ba con yêu thú kia phải bỏ chạy, cũng không đáng đắc tội Tam công tử Tử Hoàng Phủ...

Trương Hằng đang dùng thần thức quét qua hải vực phụ cận, vừa nghe lời này không khỏi hừ lạnh nói:

- Hoặc là ẩn nhẫn, hoặc là chém giết ba con yêu thú kia để khỏi lưu hậu hoạn. Nhưng không ngờ tên công tử bột kia lại mang dị bảo trong người, bản thể lại là Thần thú Tử Diễm Cầu...

Mộ Linh Nhi rung mình một cái, bị thủ đoạn sát phạt của Trương Hằng hù dọa, đôi mắt hơi chớp chớp hỏi:

- Người rốt cục có phải là người tu chân Chu Vương Triều? Ngay cả Tử Hoàng Phủ của Cửu U Thủy Vực cũng không biết?

Trong lòng Trương Hằng bỗng khẽ động, nghĩ rằng Mộ Linh Nhi đã nhìn ra chút manh mối gì đó nhưng ngấm lại với tính cách của đối phương cũng không quá có thể, thần nhiên nói:

- Trương mỗ một đường tu luyện, biết rất ít về những chuyện của Tu chân giới. Ta không biết Tử Hoàng Phủ nhưng cũng biết Cửu U Vực chí cao của Cửu U Thủy Vực.

- Người nếu ngay cả Cửu U Vực cũng không biết thì cũng không lẫn lộn ở Tu chân giới làm gì. Nơi đó chính là Thánh địa Yêu tộc của Chu Vương Triều, nổi danh tương đương với Thiên Tinh Đình của chính đạo, Thiên Ma Uyên của Ma đạo và Tham Tiên Đảo của tán tu.

Mộ Linh Nhi cười cười, trên mặt lại hiện ra vài tia đắc ý, cuối cùng cũng tìm được cái mà chế nhạo Trương Hằng.

- Uhm. bốn đại Thánh địa của Chu Vương Triều ta đương nhiên biết nhưng không biết thực lực của Tử Hoàng Phủ này như thế nào?

Trương Hằng lần này lại tỏ ra bộ dáng khiêm tốn muốn được chỉ giáo, trong lòng lại thầm nghĩ không bằng tìm hiểu một ít tin tức cần thiết từ cô nàng này.

Mộ Linh Nhi cũng không nghĩ nhiều, đáp liền:

- Tử Hoàng Phủ là một trong những thế lực của Yêu tộc Cửu U Thủy Vực, thực lực đương nhiên rất mạnh. Còn mạnh như thế nào thì ta cũng không quá rõ ràng nhưng nghe nói Phủ chủ Tử Hoàng Phủ có tu vi Hợp Thể đại viên mãn.

- Mới Hợp Thể Kỳ sao...

Trương Hằng có chút thất vọng nói.

Mộ Linh Nhi hiện ra vẻ kinh ngạc, hé cái miệng nhỏ nhắn ra, bộ dáng khó tin:

- Cái gì mà mới Hợp Thể Kỳ? Ta nói cho người này, tu sĩ Hợp Thể sơ kỳ đã là cao thủ ở Chu Vương Triều, còn tu sĩ Hợp Thể đại viên mãn căn bản là nhân vật thực lực thông thiên, Huống Chi Phủ chủ Tử Hoàng Phủ lại còn là Thần thú!

- Hóa ra Hợp Thể sơ kỳ đã được coi là cao thủ...

Trương Hằng có chút không ngờ. Trong suy nghĩ của mình, với tu vi hiện tại là Hóa Thần sơ kỳ, hẳn là có thực lực khiêu chiến với Hợp Thể sơ kỳ.

Chẳng lẽ sự tình không như trong tưởng tượng của mình. Trong lòng Trương Hằng sinh ra vài tia nghi hoặc.

Thấy bộ dáng suy tư của Trương Hằng, Mộ Linh Nhi hé miệng cười nói:

- Thật không biết người từ thâm sơn dã lâm nào đi ra nữa...

Trương Hằng lập tức lộ ra bộ dáng như vẻ “người làm sao biết được”, chợt kinh ngạc nói:

- Làm sao cô có thể đoán được?

Mộ Linh Nhi đắc ý cười cười:

- Người không nghĩ lại xem ta là ai?! Mộ Linh Nhi ta ở Bích Vân Đảo vô cùng nổi danh! Đợi khi người tới đó, nếu có ai dám khi dễ người thì cứ trực tiếp báo tên ta ra!

- Tránh thai đảo a?

Trên mặt Trương Hằng lộ ra tia cổ quái, thầm nghĩ sao lại có hòn đảo có cái tên cổ quái như vậy.

Khi Mộ Linh Nhi nghe được lời này khuôn mặt lập tức đỏ bừng lên, khẽ gất:

- Suy nghĩ không đứng đắn! Đó là Bích - Vân - Đảo! “Bích” trong từ bích thủy vân thiên!

- Biết mà... Sao lại có cái tên kỳ quái như vậy được!

Trương Hằng không biết xấu hổ, trên mặt cũng không đổi sắc.

- Tuy nhiên ta còn có một việc không biết. Chúng ta hiện vẫn đang ở phạm vi thế lực của Cửu U Thủy Vực hay là ngoại hải Tam Tiên Đảo?

Trương Hằng đưa ra nghi vấn trong lòng mình.

Mộ Linh Nhi hừ nhẹ nói:

- Ta không nói cho người... Ai bảo người có suy nghĩ xấu xa như vậy!

Trương Hằng thật muốn đùa giỡn nàng ta vài câu, làm những điều mà khi còn ở địa cầu hần không dám làm.

Tuy nhiên đúng lúc này, từ hải vực phía trước đột nhiên nổi lên một con giao long màu xanh dài tới hai mươi trượng.

- Hừ hừ... Người chính là tên tu sĩ nhân loại mà Tam công tử Tử Hoàng Phủ truy nã sao?! Ngoan ngoãn lưu lại cái mạng người ở đây để ta đổi lấy một kiện Thông linh pháp bảo...

Con giao long màu xanh này lạnh lùng nhìn Trương Hằng, sát khí hiện ra.

-Ặc! Ta nhanh vậy đã bị truy nã sao?! Hiệu suất cũng quá nhanh chút đi... Trên địa cầu, cảnh sát phải có tốc độ này mới sớm khiên xã hội trật tự được.

Trương Hằng tức giận mắng một tiếng, ôm lấy Mộ Linh Nhi, cũng không nói gì mà lao thẳng về phía con giao long khổng lồ màu xanh kia.

- Ghgh... Người không muốn sống nữa sao?!

Mộ Linh Nhi kêu lên một tiếng, không nghĩ tới Trương Hằng lại làm ra hành động ngu xuẩn như vậy. Đúng là lấy trứng chọi đá!

Nhưng sự thật chứng minh rằng quả thực có hiện tượng lấy trứng chọi đá phát sinh nhưng Chỉ tiếc, Trương Hằng không phải là quả trứng.

Trương Hằng nhanh như tia chớp xoát một tiếng, phi thẳng vào đầu con giao long rồi đá ra một cước.

Ầm!

Một cỗ lực lượng kinh khủng từ trong bàn chân Trương Hằng truyền ra. Chỉ nghe một âm thanh bạo liệt thật lớn, toàn bộ phần đầu của con giao long vỡ ra, máu tươi bắn tung tóe, sau đó bị một tầng ngân điểm đánh trúng.

Chỉ Chi chi

Một mảnh ngân điểm từ phần đầu con giao long lan tràn toàn thân nó, mặc dù thi thể đã rơi vào trong lòng biển nhưng cũng không thoát được vận mệnh bị đốt cháy.

Lập tức, rất nhiều quang điểm màu bạc dừng mãnh tiến vào trong đan điền Trương Hằng, bị Linh Hạch hút đi.

Cả thi thể con giao long bị đốt cháy, ngay cả yêu đan cấp Hóa Thần cũng không là ngoại lệ, cho nên Trương Hằng thu được rất nhiều lợi ích.

Hừ

Trương Hằng cười, Ngân Quang Độn tiếp tục bay về phía trước. Trong khi ngân điểm, vẫn đang thiêu đốt thi thể con giao long. Dù cách nhau rất xa, thiên địa tinh tú vẫn chảy vào đan điền Trương Hằng, không quản khoảng cách không gian.

- Trời ạ... Hay là người cũng là một con yêu thú?!

Chờ khi Trương Hằng giết chết con giao long cấp Hóa Thần Kỳ, bay xa hơn trăm dặm rồi, Mộ Linh Nhi mới cả kinh kêu lên, ánh mắt nhìn Trương Hằng có chút không thể tin nổi, thậm chí còn hoài nghi thân phận của hần.

- Cổ thấy ta giống yêu thú lắm sao?!

Trương Hằng có chút không vui nói. Bất cứ là nhân loại nào bị gọi là yêu thú thì cũng sẽ không thích thú gì.

- Cái này... Lực lượng của người lớn như vậy, thân thể chỉ sợ còn cứng rắn hơn cả pháp bảo đỉnh cấp. Để ta xem xem người có phải là thân thể nhân loại hay không!?

Vẻ mặt Mộ Linh Nhi rất là tò mò, cận thận vươn bàn tay trắng nõn đề lên lưng Trương Hằng, cảm nhận được từng cổ lực lượng có tính bùng nổ của cơ thể hắc truyền ra. Điều nàng cảm thấy ngạc nhiên chính là cơ thể Trương Hằng cũng không cứng rắn như sắt thép như sự tưởng tượng của nàng, lấy tay sờ lên còn có cảm giác rất mềm mại.

- Sờ đủ chưa?

Thanh âm trầm tức của Trương Hằng vang lên bên tai nàng.

- Ghh... Ta... ta chỉ tò mò chút mà thôi...

Mộ Linh Nhi cười duyên một cái, khuôn mặt hơi đỏ bừng lên, cũng có vẻ đẹp rất đặc biệt.

- Thật không?

Trương Hằng cười hắc hắc:

- Ta cũng có chút tò mò, có thể sờ thử cô một chút được không...

Nói xong, bàn tay Trương Hằng xoa xoa, sờ sờ vòng eo nhỏ nhắn của Mộ Linh Nhi rồi tiếp tục đẩy lên.

- Ngươi... ngươi dừng tay!

Mộ Linh Nhi liếc mạng giãy tay hắc, thậm chí còn há miệng cắn cho hắc một cái.

Trương Hằng hừ nhẹ một tiếng, thu tay lại, thản nhiên nói:

- Cô phải nhớ kỹ, thân thể của nữ nhân chỉ có thể để cho nam nhân của mình sờ mà thôi. Thân thể nam nhân chúng ta cũng rất thiêng liêng, không thể dễ dàng xâm phạm!

Trong mắt Mộ Linh Nhi lộ ra vẻ ủy khuất vô cùng, nghe Trương Hằng nói tạm thời cũng không lảm lời.

- Cho nên chuyện vừa rồi coi như hòa!

Trương Hằng nghiêm túc nói.

- Uhm!

Mộ Linh Nhi theo bản năng gật đầu. nhưng ngay sau đó đột nhiên có phản ứng:

- Điều này sao có thể tính hòa được! Ta là con gái... rõ ràng ngươi chiếm tiện nghi của ta. Hu hu hu... Cơ thể của ta lần đầu tiên bị người ngoài cha mẹ sờ như vậy...

Mộ Linh Nhi lập tức khóc hu hu, nhưng cũng chỉ có tiếng khóc mà không có khổ ý.

- Được voi đòi tiên à?!

Trương Hằng hơi sững sốt nhưng cũng không để mình rơi vào hạ phong, giễu cợt Mộ Linh Nhi:

- Thân thể cô ngay cả phát dục cũng chưa đầy đủ, ta sờ chút đã thấy hối hận rồi.

Mộ Linh Nhi Trầm mặc hồi lâu, lửa giận trên mặt Mộ Linh Nhi mới dần tiêu tan, cắn răng nói với Trương Hằng:

- Ngươi buông ta ra, tự ta có thể đi được...

- Với bộ dáng hiện tại của cô sao?

Trương Hằng liếc mắt nhìn Mộ Linh Nhi có vẻ vô cùng suy yếu trong lòng ngực.

Một con yêu thú Biến Hóa Kỳ cũng đã có thể dễ dàng lấy mạng của cô rồi!...

- Ta chết hay không có liên quan gì tới ngươi đâu?!

Mộ Linh Nhi thở phì phì nói.

- Cô chết, ai chỉ đường cho ta?

Trương Hằng hơi suy nghĩ rồi lại nói thêm một câu:

- Lại nói, bản nhân còn không đành lòng nhìn một nữ nhân nhu nhược thể này rơi vào tay yêu thú. Như vậy cũng rất đáng tiếc. Cô thấy có đúng không?!

Mộ Linh Nhi nháy mắt, lộ ra vài tia vui mừng:

- Thật vậy không?!

- Đương nhiên, so với việc rơi vào trong tay yêu thú, còn không bằng rơi vào tay ta!

Trương Hằng cười hắc hắc.

-Hừ!

Mộ Linh Nhi hừ nhẹ một tiếng, cũng không để ý tới Trương Hằng nữa.

Khuôn mặt nàng hiện lên vài tia mệt mỏi, cặp mắt như muốn nhắm lại.

- Ối ời, cô cũng không nên ngất đi nha!

Trương Hằng cả kinh kêu lên. Hắn sờ dĩ vừa rồi ba hoa với Mộ Linh Nhi, nguyên nhân chủ yếu là do sợ đối phương trở nên mê man.

- Ta đột nhiên mệt quá...

Mí mắt Mộ Linh Nhi không ngừng giật giật, đang đấu tranh với việc buồn ngủ, hiển nhiên cũng hiểu được cục diện hiện tại.

- Ối! Tử Hân tới đây!

Trương Hằng đột nhiên la lên bên tai nàng.

- Thật không?!

Mộ Linh Nhi hơi đáp lại một câu, nhưng cũng sẽ nhanh chóng lâm vào ngủ say.

- Phải làm sao bây giờ?! Chẳng lẽ phải dùng Kỳ Hồn Thuật với nàng ta sao?!

Trương Hằng có chút lo lắng. Kỳ thật hắn vẫn có vài phần cảm tình đối với Mộ Linh Nhi, không đành lòng sử dụng pháp thuật ác độc như vậy đối với nàng ta.

Hít sâu một hơi, Trương Hằng thấp giọng nói:

- Một khi đã như vậy, ta cũng Chỉ có thể sử dụng biện pháp cuối cùng...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

446. Chương 442: Hô Hấp Nhân Tạo.

Biện pháp của Trương Hằng rất đơn giản, cũng có thể khiến Mộ Linh Nhi kích thích nhất.

Độn quang dưới chân hắn vẫn phi hành như trước nhưng lại cúi đầu xuống, đặt miệng hôn lên đôi môi hồng thắm của Mộ Linh Nhi, lập tức một cổ cảm giác mềm mại, vô cùng dễ chịu tiến thẳng vào tâm linh Trương Hằng.

Vốn Trương Hằng thâm nghĩ thông qua phương thức “hô hấp nhân tạo”, khê hôn lên một cái để kích thích nhẹ nhàng Mộ Linh Nhi, nhân tiện chiếm chút tiện nghi. Nhưng khi hắn chân chính đặt môi lên môi nàng thì loại cảnh giác thư sướng tới cực điểm này khiến hắn không thể dừng lại được.

- Dù sao nàng cũng không chống cự... Không bằng chiếm thêm chút tiện nghi!

Trong lòng Trương Hằng thầm nghĩ như vậy, một nụ hôn khẽ đã biến thành hôn sâu, ôm nàng chặt hơn một chút.

- Ghhh... Người...

Thật lâu sau, một tiếng thét chói tai cuối cùng từ Mộ Linh Nhi phát ra, sắc mặt nàng trở nên đỏ bừng, đỏ tới tận cổ, thân thể mềm mại run rẩy, đôi mắt mở to ra, không thể tin nổi nhìn Trương Hằng:

- Người sao có thể làm vậy...

- Mau thả ta ra!

Mộ Linh Nhi lúc này mới bị kích thích quá lớn, sống chết giãy dụa trong lòng ngực Trương Hằng, vẻ mặt tràn đầy hận ý căm tức.

- Không phải Chỉ là một cái hôn sao?! Cô hôn lại ta không phải là được sao?!

Trương Hằng như không để ý nói, trên mặt còn lưu lại vài ý cười xấu xa.

- Người người...

Mộ Linh Nhi rốt cục không kìm nổi khóc lên, nàng cảm giác mình sao lại xui xẻo, gặp phải một tên xui xẻo như vậy?!

- Hu hu hu...

Mộ Linh Nhi thấp giọng khóc mãi, nước mắt tràn đầy khuôn mặt trắng nõn như ngọc, bộ dáng vô cùng đáng yêu.

Trương Hằng đơn giản không để ý tới nàng, tiếp tục bay đi. Lúc này, hần đột nhiên phát hiện ra phía trước xuất hiện một ít đảo nhỏ, trong phạm vi hải vực vạn dặm cũng phát hiện thêm vài hòn đảo nhỏ khác.

Không thể không nói đây là một phát hiện rất đáng mừng. Nếu ở địa cầu, hải vực một vạn dặm mà chỉ phát hiện vài hòn đảo nhỏ thì thật là chuyện đáng kinh ngạc. Nhưng ở nơi này, Trương Hằng phi hành liên tiếp một vạn dặm cũng khó thấy được một hòn đảo.

- Phía trước xuất hiện vài hòn đảo nhỏ...

Trương Hằng nói với Mộ Linh Nhi.

Mộ Linh Nhi lau bớt nước mắt, miễn cưỡng dùng thần thức liếc nhìn một cái, trên mặt có chút kinh hỉ nói:

- Xem ra chúng ta đã an toàn... Phiến hải vực vừa rồi là vùng đất trang gian giữa Tam Tiên Đảo và Cửu U Thủy Vực.

Trương Hằng gật gù đầu:

- Uhm, ta phát hiện phiến hải vực này gần như không có bóng dáng của yêu thú bậc cao...

Mộ Linh Nhi trầm mặc một lúc, cuối cùng yếu ớt nói:

- Hiện tại người đã an toàn. Nơi này cách Bích Vân Đảo chừng mười vạn dặm, người có thể lựa chọn bỏ mặc ta, cũng có thể chọn đưa ta về Bích Vân Đảo.

Khuôn mặt hoàn mỹ không tỳ vết nhìn thẳng Trương Hằng, đôi mắt cũng lộ ra vẻ chờ mong.

- Cái này...

Trương Hằng có chút do dự. Thời khắc này hần mới phát hiện ra mình và Mộ Linh Nhi trước mắt đã sinh ra một ít quan hệ cực kỳ thân thiết. Từ trong mắt Mộ Linh Nhi cũng có thể thấy được nàng cũng không chân chính thống hận Trương Hằng, thậm chí còn sinh ra đôi chút cảm mến ngây thơ.

Nhưng vào lúc này, ánh mắt dịu dàng điềm tĩnh của Ninh Tuyết Dung chợt hiện lên trong óc Trương Hằng, khiến lòng hần nổi lên áy náy.

“Hài... Đều là do tự mình chiếm tiện nghi của mỹ nữ... Tuy nhiên, hiện tại quay đầu lại cũng không... làm Tuyết Dung thất vọng... Uhm, làm như vậy đi!”

Trong đầu Trương Hằng nhanh chóng suy nghĩ, cuối cùng cắn răng làm ra quyết định!

- Cái này...

Trương Hằng cảm giác có chút nói không nên lời:

- Một cô nương, phiến địa vực này xem như nhà của cô rồi, còn quen thuộc hơn nhiều so với ta. Ta nghĩ cô cũng không cần một người ngoài như ta đưa tiễn đi!?

Mộ Linh Nhi nước mắt lưng tròng:

- Người không muốn tới Bích Vân Đảo làm khách sao?

Trương Hằng chuẩn bị lên tiếng thì trên mặt Mộ Linh Nhi đột nhiên nổi lên một cổ môi mệ cực điểm, hai mí mắt khép lại, lâm vào mê man.

- Ối ời... Cô... cô cũng đừng giả chết chứ!

Trương Hằng nhéo nhéo cái mũi thanh tú của nàng ta nhưng Mộ Linh Nhi cũng không có phản ứng, trên mặt là một mảnh bình yên, khéo miệng thậm chí còn mang theo vài tia mỉm cười.

Dùng thần thức quan sát, Trương Hằng phát hiện ra Mộ Linh Nhi quả thật đã lâm vào giấc ngủ.

Ngẫm lại cũng đúng, Mộ Linh Nhi vốn bị thương về tâm thần, lâm vào trạng thái cực kỳ mệt mỏi, có thể kiên trì không lịm đi cho tới lúc này cũng đã đáng quý lắm rồi. Đừng nói thành lâm muốn ngủ, Chỉ cần một ý niệm cũng có thể khiến nàng trở nên mê man.

- Hài.. cũng thế!

Trương Hằng ôm Mộ Linh Nhi, tiếp tục bay về phía trước. Trên đường bay đi, hắn vượt qua vài hòn đảo hoang, cũng không phát hiện ra người nào, nhiều nhất Chỉ có vài con yêu thú bậc thấp hoặc động vật hoang dại mà thôi.

- Không bằng tìm một chỗ hoang đảo dùng chân một thời gian, đợi cổ ta tỉnh lại rồi tính tiếp.

Trong lòng Trương Hằng thầm nghĩ.

Rất nhanh, thần thức hắn tập trung vào một hòn đảo nhỏ, rộng chừng ngàn dặm, hoang vu không người ở.

Sau khi hạ xuống hòn đảo này, Trương Hằng nhanh chóng tạo ra một động phủ lâm thời, đặt Mộ Linh Nhi lên một chỗ sạch sẽ, sau đó bố trí một ít ảo trận và cấm chế bốn phía.

Qua một lúc, Trương Hằng chuẩn bị chu đáo rồi mới tiến vào động phủ lâm thời này. Tuy nhiên lần này, Trương Hằng đứng trong động phủ nhưng không có tâm tư tu luyện, nguyên nhân cũng không phải là không có thứ tốt để cần nuốt luyện hóa.

- Thôi vậy, ta ở chỗ này chờ nàng ta vài ngày. Tu luyện cũng không phải là việc ngày một ngày hai, không bằng thừa dịp này đi ngắm cảnh một lúc.

Trương Hằng xuất ra bản đồ Đông Vân đại lục và ngọc giản Lạc Hà đưa, bắt đầu nghiên cứu cận thận.

Đầu tiên, hắn nghiên cứu bản đồ Đông Vân đại lục, xem có thể xác định ra vị trí đại khái của mình hay không.

- Ô? vị trí Bích Vân Đảo này ở sườn đông của Hải Ngoại Tam Tiên Đảo, gần với vùng đệm của hai đại thế lực.

Thần thức tiến nhập vào trong ngọc giản, Trương Hằng lại tìm được ba chữ “Bích Vân Đảo”.

Bích Vân Đảo cũng chính là hòn đảo nơi Mộ Linh Nhi ở, cũng coi như nhà của nàng.

- Nơi này cách Bích Vân Đảo mười vạn dặm, ta lại từ vùng đệm bay ra, như vậy vị trí đại khái là ở chỗ này.

Trong mắt Trương Hằng lộ ra vẻ kinh hỷ, rốt cục biết vị trí của mình ở đâu trong Chu Vương Triều.

- Uhm, Vị trí của Tử Hoàng Phủ ở gần vùng đệm. Nói như vậy cũng không cách Hải Ngoại Tam Tiên Đảo quá xa...

Trương Hằng tận tình phân tích bản đồ, nhìn vô số thể lực lớn nhỏ trên đó, nhất thời tinh thần cũng không được tỉnh táo.

Vô tình, ba ngày đã qua cao.

Ngay khi Trương Hằng đang nghiên cứu phân bố các thể lực trên bản đồ Chu Vương Triều thì bên ngoài động phủ đột nhiên truyền đến âm thanh giao thủ.

- Viên Hồng, không ngờ người lại là loài cầm thú không bằng người, thừa dịp sư phụ bế quan tu luyện, tẩu hỏa nhập ma, không Chỉ trộm đi Mật bảo sư môn Huyền Ấn Phiến mà còn cầm Linh Tê Ngọc Bội của sư phụ, ý đồ mưu hại Tiểu sư muội...

Một nam nhân oai hùng mặc giáp màu bạc, cầm trong tay trường Kiếm nguyệt nha, chính khí凛凛 nhìn chăm chú vào một thiếu niên mặc nho bào, thần sắc bình tĩnh đối diện.

- Hừ, cơ hội ngàn năm một thuở như vậy, nếu đổi lại là Triệu Cương người chỉ sợ làm việc còn tuyệt độc hơn Viên mỗ ta. Đáng tiếc lúc ấy người lại không ở trên đảo. Người hiện tại có phải đang rất ghen tị ta không hả đại sư huynh?

Tên thiếu niên được gọi là Viên Hồng trào phúng nói.

- Tiểu nhân đề tiện. Triệu mỗ ta từ nhỏ đã được sư phụ nuôi nấng, vô cùng tôn kính lão nhân gia ngài vì sự an nguy của Bích Vân Đảo thậm chí nguyện ý dâng cả sinh mệnh bản thân, loại người tiểu nhân như người sao có thể bằng được! Ta còn khuyên người giao Huyền Ấn Phiến ra, nếu không đừng trách ta không để ý tới tình cảm sư môn.

Ánh mắt Triệu Cương lãnh liệt đứng tại chỗ, thanh trường Kiếm trong tay nhẹ nhàng hươ lên, phát ra từng đạo kiếm ý màu xanh, thanh thể bất phạm, mặt đất cũng xuất hiện một khe rãnh sâu không thấy đáy.

Nhưng Viên Hồng lại vẫn thản nhiên, trước mặt mình có một chiếc gương lơ lửng, hào quang lóe lên, kéo dài thành một mặt kính dài hai thước, ngăn cản công kích của Triệu Cương, thậm chí còn khiến hai đạo kiếm khí phản chấn ngược lại.

- Triệu sư huynh, tu vi của người tuy rằng cao hơn ta một chút nhưng nếu chân chính chém giết, ai sống ai chết cũng khó nói. Không bằng người ta bỏ đi, người

trở lại Bích Vân Đảo, kế thừa vị trí Đảo chủ, mà ta lại đi tìm Mộ sư muội, thế nào?

Viên Hồng vừa ứng phó với công kích của Triệu Cương vừa đề nghị nói.

- Người đừng mơ tưởng! mộ sư muội căn bản không thích người, lại càng sẽ không đi cùng người! Hơn nữa, tuy rằng lão nhân gia bị tẩu hỏa nhập ma nhưng vẫn chưa chết, ta sao có thể danh chính ngôn thuận tiếp nhận chức vị Đảo chủ?

Triệu Cương nổi giận, phủ quyết đề nghị của Viên Hồng!

- Hừ, Mộ sư muội quả thực không thích ta nhưng nàng cũng chỉ vờn vờn xem người là đại ca mà thôi... Rất nhiều tài tuần trẻ tuổi theo đuổi nàng ở Bích Vân Đảo!

Viên Hồng cười nhạo nói.

- Được được được! Nhiều lời vô ích! Hôm nay phân ra thắng bại đi, không chết không ngừng! Ai thắng thì Tiểu sư muội và Bích Vân Đảo thuộc về người đó!

Triệu Cương hét lớn một tiếng, thân thể lẫm lẫm không bước lên, tinh thần uy áp cường đại như sóng lớn ập tới Viên Hồng, thanh trường kiếm trong tay đâm ra, hóa thành một đạo kinh hồng màu xanh, đầy mặt kính chói lọi trước người Viên Hồng ra, đâm thẳng tới cổ hần.

Thân hình Viên Hồng dịch chuyển ra ngoài mấy chục dặm, cười lạnh nói:

- Đây là do người tự tìm tử lộ! Ta sẽ cho người nếm thử uy lực của Kỳ bảo Huyền Ấn Phiến!

Thu hồi tám gương, bàn tay Viên Hồng duỗi ra, lập tức không khí phát ra một cỗ rung động kỳ dị, một cây thiết phiến hiện ra trước mặt hắn, tản mát một cỗ khí tức mạnh mẽ. Tuy rằng uy lực của nó không lớn như Thông linh pháp bảo nhưng thanh thế kinh nhân. Theo sự vũ động của cây thiết phiến này, thiên địa bắt đầu nổi lên lên phong ba bão táp.

- Làm sao có thể?! Ngươi sao có thể sử dụng trọng bảo sư môn?!

Sắc mặt Triệu Cương kinh biến!

- Không phải là Thông linh pháp bảo nhưng lại có uy lực như vậy! Đây là pháp bảo gì?!

Đứng ở trong động phủ, Trương Hằng lộ ra vẻ kinh ngạc, cẩn thận dùng thần thức quan sát cuộc chiến trên hoang đảo.

Hai người bên ngoài đều có tu vi Hóa Thần Kỳ, Triệu Cương là Hóa Thần hậu kỳ còn Viên Hồng là Hóa Thần trung kỳ. Lúc bắt đầu, hai người đều sử dụng Ngự linh bảo nhưng khi Viên Hồng tế ra pháp bảo thần bí Huyền Ấn Phiến thì thế cục đã xảy ra biến hóa rõ ràng.

Chỉ thấy Viên Hồng cầm thiết phiến, nhẹ nhàng vung về phía Triệu Cương.

Hô~~~

Một đạo quang ban mỏng lung như mưa phùn với tốc độ nhanh như tia chớp đánh tới Triệu Cương, tập trung cả khu vực không gian này.

Ầm!

Thiên địa phạm vi trăm dặm cũng run lên, Trương Hằng cảm giác cấm chế ngoài động phủ nhoáng lên, ảo trận đã bị đánh tan!

- Không ổn!

Trương Hằng thầm nghĩ không ổn, mà lúc này, Mộ Linh Nhi đang ngủ say mấy ngày qua cũng đã bừng tỉnh...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

447. Chương 443: Phong Lôi Phiến Chiến Huyền Ấn Phiến.

Uy lực của Huyền Ấn Phiến phải lớn hơn những Thông linh pháp bảo bình thường. Tuy rằng tên Viên Hồng kia nhẹ nhàng vung lên nhưng uy lực cường đại nháy mắt đã phong tỏa không gian xung quanh Triệu Cương, những quang ban màu xanh nhanh chóng xẹt qua Triệu Cương đang hoảng sợ.

Trong thời điểm nguy cơ này, Ngự linh bảo khải giáp màu bạc trên người Triệu Cương nổi lên ngân quang chói mắt, hình thành một hư ảnh khải giáp xung quanh thân hình hắn. Đồng thời thanh trường kiếm trong tay hắn chém ra quang hồ thể lạnh, phốc một cái liền va chạm với quang ban màu xanh.

Ầm!

Một tiếng nổ thật lớn vang lên khi hai người va chạm, uy lực dư tán cũng lan tới gần động phủ chỗ Trương Hằng, khiến cho cấm chế bên ngoài lay động, ảo trận bị phá vỡ.

Lập tức động phủ lâm thời này bại lộ.

- Ô? Mộ sư muội!

Triệu Cương cả kinh kêu lên, khải giáp trên người có mấy chỗ vỡ tan, cổ nén xuống một búng máu trong cơ thể, sắc mặt trắng bệch. Khi hắn nhìn thấy Mộ Linh Nhi trong động phủ kia thì ánh mắt bỗng bừng sáng ngời.

- Có chuyện gì...

Mộ Linh Nhi chậm rãi mở hai mắt ra, phát hiện mình đang nằm ngủ trên mặt đất, còn Trương Hằng đang đứng bên cạnh mình, mặt đất cũng hơi rung động một chút.

- Triệu sư huynh, Viên sư huynh! Các người sao lại đều ở nơi này?!

Thân thể Mộ Linh Nhi có chút suy yếu nhưng cũng đủ khí lực đứng dậy. Khi ánh mắt nàng nhìn thấy Huyền Ấn Phiến trong tay Viên Hồng thì sắc mặt đột nhiên biến đổi.

- Viên sư huynh... Huyền Ấn Phiến của phụ thân ta sao lại ở trong tay người?!

Mộ Linh Nhi vừa nhìn thấy dấu vết đánh nhau nơi này và thương thế trên người Triệu Cương, trong lòng lập tức hiểu ra đôi chút.

- Tiểu sư muội, rất xin lỗi, nhưng Huyền Ấn Phiến này tuyệt đối ta sẽ không trả lại cho muội!

Khi Viên Hồng nhìn thấy Mộ Linh Nhi, trong lòng lập tức hoảng hốt, rồi nhanh chóng khôi phục lại bình tĩnh.

- Người đã làm gì cha ta...

Sắc mặt Mộ Linh Nhi trắng bệch, thân thể mềm mại khẽ run lên.

- Sự phụ lão nhân gia hẳn tẩu hòa nhập ma, hiện tại không rõ tình huống như thế nào.

Sắc mặt Viên Hồng bình thản, ánh mắt nhìn xẹt qua Trương Hằng bên cạnh Mộ Linh Nhi, thấy tu vi đối phương chỉ là Hóa Thần sơ kỳ nên cũng không để vào mắt.

- Tiểu sư muội, muội đừng nghe hắn nói. Tên súc sinh này vốn là muốn sát hại sư phụ nhưng ở thời khắc mấu chốt thì sư phụ vốn đã bị trọng thương đã sử dụng bí thuật bỏ chạy, hiện tại cũng không rõ như thế nào rồi...

Ánh mắt Triệu Cương tràn ngập hỏa quang, hung hăng nhìn Viên Hồng, hận không thể một ngụm cắn nuốt đối phương.

- Viên sư huynh, không nghĩ tới người lại là người như vậy... Khiến ta rất thất vọng rồi!

Mộ Linh Nhi nếu muốn lao lên đoạt lại Huyền Ấn Phiến nhưng lực bất tòng tâm, nguyên khí trong cơ thể gần như biến mất, thương thế cũng không nhẹ, không khỏi chuyển mắt nhìn sang Trương Hằng xin trợ giúp.

- Trương đạo hữu... Người có thể giúp ta một tay được không?!

Trong lòng Trương Hằng vừa động, không bằng ra tay một lần, kết thúc nhân tình của đối phương, miễn cho ngày sau phải vướng víu.

Nghĩ tới đây, Trương Hằng đã định chuẩn bị đáp ứng.

Đúng lúc này, sắc mặt Viên Hồng phát lạnh, ánh mắt lạnh như văng nhìn qua Trương Hằng và Triệu Cương:

- Hôm nay, hai người các người đều phải chết!

- Viên Hồng, người không nên ép người quá đáng! Triệu sư huynh đã là đồng môn với người cả ngàn năm, mà vị Trương đạo hữu này lại là bằng hữu của ta, không có thù oán gì với người cả!

Khuôn mặt Mộ Linh Nhi hiện lên một tia tức giận.

- Ha ha ha... Tiểu sư muội, người không cần phải làm gì cả! Chờ ta giải quyết hai cái phiền phức này, chúng ta sẽ cùng nhau chưởng quản Bích Vân Đảo. Đến lúc đó, muội sẽ thành song tu đạo侶 của ta, có gì không tốt chứ!?

Ánh mắt Viên Hồng ảm áp nhìn Mộ Linh Nhi một cái, không chút che dấu vẻ say mê:

- Một ngàn năm... Ta thích muội một ngàn năm... Tiểu sư muội nàng có biết không?!

- Ta khinh! Cho dù chết ta cũng không theo người...

Mộ Linh Nhi dùng ánh mắt chằm chọc, khi nhìn sang Trương Hằng thấy đối phương còn không có ý ra tay thì trong lòng chợt cảm thấy một trận bi thương, đôi mắt cũng trở nên ảm đạm xuống.

- Hay là tiểu sư muội nàng đúng là gửi gắm hy vọng vào tên tiểu tử này?

Viên Hồng cầm Huyền Ấn Phiến trong tay, đôi mắt hiện lên một tia dị sắc, không khỏi nhìn kỳ Trương Hằng, phát hiện đối phương từ đầu tới cuối cũng không có chút sợ hãi nào, thậm chí bộ dáng còn như đang xem kịch hay.

Cách cách!

Cây thiết phiến màu xanh trong tay Viên Hồng nhằm về phía Trương Hằng phẩy một cái. Một cỗ uy áp cường đại hiện lên, thanh quang ngưng tụ một chút trên mặt quạt, dường như đang chờ thời khắc bùng nổ.

Thấy tình cảnh này, Trương Hằng rốt cục động! Chỉ thấy hần duỗi tay ra, một cây quạt lông bị hần nắm trên tay. Cây quạt này vừa xuất hiện liền tạo nên một mảnh sóng gợn màu xanh, khiến linh khí bốn phía cũng rung động.

Uy áp đặc biệt của Thông linh pháp bảo liền tản mát ra bốn phương tám hướng, khiến sắc mặt Viên Hồng hơi đổi:

- Phong Linh Phiến?

Nếu chỉ là Phong Linh Phiến bình thường thì thôi nhưng cây quạt trong tay Trương Hằng lại có sự khác biệt rất lớn với kiện Thông linh pháp bảo hạ phẩm trong truyền thuyết kia.

Nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện mặt ngoài cây quạt lông trong tay Trương Hằng cũng không mềm mại, mặt trên lóe ra một loại quang mang màu bạc như ánh sáng kim loại.

Bên cạnh quạt lông còn có hai lưỡi sắc, lóe ra hàn quang khiến người ta run sợ.

Toàn bộ mặt ngoài cây quạt lông hiện ra một cỗ khí tức hủy diệt.

Chi chi

Đột nhiên trên cây Phong Linh Phiến này nổi lên một mảnh lôi quang với âm thanh sấm sét, bốn phía cũng nổi lên từng đạo lôi hồ.

- Cái này có chút giống Phong Lôi Phiến - Thông linh pháp bảo trung phẩm! Nhưng bề ngoài lại có sự khác biệt rất lớn.

Cách đó không xa, Triệu Cương thấy cây quạt lông trên tay Trương Hằng nổi lên lôi điện thì trong miệng kinh ngạc nói, cũng đoán không ra nguyên nhân vì sao.

Cây quạt lông trong tay Trương Hằng đương nhiên là thứ thu được của Thái Huyền chân nhân, nhưng trải qua mười tám năm ngưng luyện của thiên địa tinh tú trong cơ thể, rõ ràng phẩm chất đã có gia tăng. Đồng thời, Trương Hằng cũng dùng thần thông lôi điện của mình tiến hành rèn luyện Phong Linh Phiến, khiến nó có thuộc tính lôi điện.

Cây quạt này đã được Trương Hằng đổi tên thành Phong Lôi Phiến, cùng tên với Thông linh pháp bảo trung phẩm. Tuy rằng cây quạt này vẫn có phẩm cấp là Thông linh pháp bảo hạ phẩm nhưng có năng lực tác chiến gần người, phong nhận ở cạnh quạt chính là kiệt tác của Trương Hằng.

Dưới sự gia trì của Luyện Hư Linh Khí, trong cây quạt này phát ra từng trận âm thanh phong lôi, trên không trung hoang đảo lập tức nổi lên từng đạo sấm sét, cuồng phong quay cuồng, bầu trời thậm chí còn hình thành một mảnh mây đen.

Ông!

Một mảnh sóng gợn màu xanh và lôi hồ nhộn nhạo quanh thân Trương Hằng, uy lực cường đại như hỏa tiễn kéo lên, lập tức vượt qua Huyền Ấn Phiến trong tay Viên Hồng.

Trực thực tế, phẩm cấp của Huyền Ấn Phiến cũng tương đương Thông linh pháp bảo trung phẩm, uy lực cũng không kém hơn Phong Lô Phiến của Trương Hằng. Nhưng dưới sự gia trì của Luyện Hư Linh Khí, uy thế của Phong Lô Phiến rõ ràng cao hơn đối phương nửa bậc.

- Vị đạo hữu này, ân oán giữa ta và Triệu sư huynh, Tiểu sư muội dường như cũng không có quan hệ gì nhiều tới các hạ. Các hạ không đáng vì thế mà sống mái với ta!

Trong lòng Viên Hồng đột nhiên sinh ra thói ý. Hắn không thể ngờ được gã tu sĩ Hóa Thần sơ kỳ này lại bằng vào một kiện Thông linh pháp bảo hạ phẩm nhưng lại dễ dàng thắng mình một bậc.

Nên biết rằng Huyền Ấn Phiến trong tay hắn cũng không phải là Thông linh pháp bảo bình thường, chính là Truyền thừa linh bảo cực kỳ hiếm có ở Chu Vương Triều.

Danh như ý nghĩa, Truyền thừa linh bảo được truyền thừa qua từng thế hệ, yêu cầu điều kiện đặc biệt mới có thể sử dụng, ví dụ như huyết mạch đặc thù, công pháp đặc thù, thậm chí chủng tộc đặc thù!

Mỗi một kiện Truyền thừa linh bảo ở Chu Vương Triều đều có uy lực lớn lao và bí mật không muốn người khác biết. Nó ở trong tay tu sĩ hoặc yêu thú đều có thể phát huy ra uy lực vượt xa Thông linh pháp bảo cùng cấp.

Đáng tiếc chính là Viên Hồng tuy có được kiện Truyền thừa linh bảo này, thậm chí còn tu luyện cùng một bộ công pháp nhưng không thể mở ra bí mật chân chính của nó, cho nên không thể phát huy hoàn toàn uy lực.

- Uhm, lời các hạ nói rất có đạo lý!

Trương Hằng khẽ gật đầu, bộ dáng như đồng ý với đối phương.

Sắc mặt Viên Hồng vui vẻ:

- Không sai... Ta và đạo hữu vốn không Cừu không oán, không nên đánh nhau gây tổn thương hòa khí. Hôm khác ta sẽ cùng đạo hữu trao đổi một ít tu luyện tâm đắc!

- Vị đạo hữu này đừng nghe lời hắn nói. Hắn là một tên tiểu nhân đê tiện, phản bội sư môn là một minh chứng rõ ràng! Hơn nữa người là bằng hữu của Tiểu sư muội, chẳng lẽ nhẫn tâm nhìn hắn xúc phạm tới bằng hữu của mình?!

Triệu Cương thấy Trương Hằng dường như có ý lùi bước thì cảm thấy nóng ruột, liền bước lên khuyên nhủ.

- Trương đạo hữu...

Mộ Linh Nhi khẽ hô một tiếng, trong đôi mắt của nàng có thể thấy được hai giọt lệ trong suốt, khuôn mặt cũng có vài tia chờ mong.

Trương Hằng không nhìn sang Mộ Linh Nhi, sắc mặt thản nhiên, Phong Lô Phiến trong tay dần dần ép về phía Viên Hồng.

- Đạo hữu, người có ý gì? Không phải vừa rồi người đã đồng ý với đề nghị của ta sao?

Sắc mặt Viên Hồng lộ ra tức giận, trong lòng lại hơi chột dạ, chuyển mắt nói với Trương Hằng:

- Không bằng thế này đi. Đạo hữu người có điều kiện gì cứ trực tiếp nói ra. Chỉ cần bảo trì trung lập, cái gì cũng có thể thương lượng.

Ánh mắt Trương Hằng sáng lên:

- Thật sự điều kiện gì đều có thể nói sao?! Người không gạt ta đó chứ?

- Chỉ cần điều kiện không quá mức, đồng thời ta có thể làm thì được!

Viên Hồng hơi thở phào một hơi, trong lòng thầm nghĩ Tu chân giới này quả nhiên luôn lấy lợi ích làm đầu. Tên thanh niên này cũng không phải là ngoại lệ. Chỉ mong yêu cầu của hắn đừng quá mức.

Thấy tình cảnh này, Mộ Linh Nhi và Triệu Cương đều hiện ra vẻ lo lắng. Bản thân hai người đều bị trọng thương, nếu mất đi sự trợ giúp của Trương Hằng thì đối diện với Viên Hồng cũng không hề có lực chống cự.

- Yêu cầu của ta rất đơn giản...

Trên mặt Trương Hằng hiện ra nụ cười giả tạo, nhớ tới quá khứ, khi mình vì sao mà tới thế giới này?!

- Yêu cầu gì? Người muốn gì?

Trên mặt Viên Hồng mang theo vài tia vui mừng, chờ đợi câu tiếp theo của Trương Hằng.

- Ta chỉ muốn một thứ trên người người...

Trương Hằng thần nhiên nói.

- Hay là người muốn Huyền Ấn Phiến trong tay ta?! Điều này là không thể!

Về mặt Viên Hồng cảnh giác nói.

- Không phải, thứ ta muốn chính là cái mạng chó của người.

Sát khí bùng lên trong mắt Trương Hằng, Phong Lôi Phiến trong tay hắn mang theo hàng vạn ngàn đạo lôi quang và sóng triều màu xanh, bao phủ lấy Viên Hồng...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

448. Chương 444: Kỳ Vọng Của Mộ Linh Nhi.

Sóng triều và lôi xà nhảy mất đã bao phủ lấy Viên Hồng. Trong sóng gió dữ dội mơ hồ truyền ra những tiếng mắng tức giận mà âm thanh nguyên rửa của Viên Hồng. Nhưng hắn vẫn vẹn Chỉ kiên trì được nửa khắc, liền bị sóng triều màu xanh này thổi bay mấy trăm dặm, thân thể bị sấm gió cường đại phá tan, tứ phân ngũ liệt, bên ngoài bị cháy Đến một mảnh, tản mát một mùi khét lẹt do thịt cháy.

Thứ duy nhất hoàn hảo vô tổn chính là Truyền thừa linh bảo Huyền Ấn Phiến. Nó từ trên bầu trời xuống, phát ra một tiếng ầm vang.

Hưu

Nguyên Anh Viên Hồng từ trong thân thể bị phá hủy lao ra, sắc mặt tái nhợt, nhìn Trương Hằng một cái thật sâu rồi không do dự lao đi. Ngay cả Huyền Ấn Phiến cũng không dám lao tới cướp lại.

- Thoát được ư?!

Trương Hằng cười lạnh, ý niệm vừa động, Thông linh pháp bảo Phong Lôi Phiến xoay nhanh trên bầu trời, hóa thành một đạo lôi điện màu tím, chớp mắt lao xa hơn trăm dặm, lưu lại một đạo lôi hồ và thanh mang trên bầu trời, thanh thể mãnh liệt kinh người.

Hưu

Phong Lôi Phiến ẩn chứa hai đại thần thông phong và lôi, tốc độ còn nhanh hơn nhiều so với tưởng tượng Trương Hằng. Chỉ qua hai lần hô hấp, nó đã đuổi kịp Nguyên Anh Viên Hồng.

- Không ổn!

Nguyên Anh kia cảm nhận được âm thanh lôi điện và tiếng xé gió phía sau liền cảm giác không ổn. Hắn tuyệt đối không nghĩ tới tốc độ của một kiện Thông linh pháp bảo lại nhanh như vậy?!

Căn rằng một cái, Nguyên Anh Viên Hồng liền chuẩn bị trả giá đại giới thi triển bí thuật bỏ chạy.

Mà đúng lúc này, kinh phong khiến người ta sợ hãi đã từ phía sau truyền tới. Nguyên Anh Viên Hồng vừa định phản ứng đã bị phong mang lóa ra từ Phong Lô Phiến chặt làm hai nửa, lập tức bùng nổ giữa hư không.

Ông ông

Phong Lô Phiến vang lên một trận chiến minh, phát ra tinh thần dao động hưng phấn, phong mang lóa ra từ hai cạnh sắc bén của cây quạt ẩn chứa sát khí khiến người ta kinh hãi.

Trải qua mười tám năm rèn luyện, Phong Linh Phiến vốn không hề yếu kém lúc trước chẳng những có được phạm vi thần thông công kích cường đại mà còn có lực công kích đơn thể cực kỳ mạnh mẽ. Lợi hại nhất của nó chính là tốc độ công kích, thậm chí không hề thua kém gì Phá Không Kiếm đã tiến vào hàng ngũ Thông linh pháp bảo trung phẩm.

Hừ—

Ý niệm Trương Hằng vừa động, Phong Lô Phiến liền nổi lên một trận lôi minh, khoanh khắc bay về, cuối cùng thuận di, xuất hiện trong tay Trương Hằng.

Lấy tay chạm tới Phong Lô Phiến cứng rắn nhưng không mất đi nhu tính, trên mặt Trương Hằng hiện ra ý cười, vừa lòng gật đầu. Sau đó, bá một tiếng, Phong Lô Phiến đã tiến vào không gian Linh Hạch của Trương Hằng, cùng Phá Không Kiếm an ổn ở trong phiến không gian kỳ dị này.

Nhẹ nhàng diệt sát một tên tu sĩ Hóa Thần Trung Kỳ, ngoại trừ túi trữ vật của đối phương, Trương Hằng còn thu hồi chiến lợi phẩm lớn nhất là Huyền Ấn Phiến. Hắn đưa tay vuốt ve một chút, cảm thấy cây quạt này rất bất phàm, nhưng so sánh ra, hắn càng thích rèn luyện Phong Lô Phiến dần trưởng thành hơn. Tuy rằng lúc này nhìn qua Huyền Ấn Phiến có phẩm giai tương đối cao.

Hừ—

Trương Hằng hóa thành một đạo hồ quang màu bạc, chớp mắt đã lướt tới trước mặt hai người Mộ Linh Nhi.

- Huyền Ấn Phiến này là của các ngươi, Mộ cô nương cần phải giữ tốt, đừng để người xấu đoạt lại lần nữa.

Trương Hằng mỉm cười, giao pháp bảo uy lực bất phàm này cho Mộ Linh Nhi.

Mộ Linh Nhi vươn tay ra, hơi run rẩy, đôi mắt cũng hiện ra cảm tình khác thường, tiếp nhận Huyền Ấn Phiến từ tay Trương Hằng, cảm kích nói:

- May mắn có Trương đạo hữu ra tay đúng lúc, Linh Nhi vô cùng cảm kích, toàn bộ Bích Vân Đảo sẽ không quên ân tình này của ngài!

Trương Hằng cũng thần nhiên đáp lại:

- Chỉ là cử thủ Chi lao mà thôi! Có thể gặp nhau trong hải vực mờ mịt kia vốn là một loại duyên phận. Trương mỗi lần này ra tay cũng là đáp lại một lần nhân tình của cô!

- Đối với Trương đạo hữu mà nói Chỉ là cử thủ Chi lao nhưng đối với Linh Nhi và Bích Vân Đảo mà nói lại không khác nào ân nghĩa tái tạo! Ta thấy đạo hữu còn có chút lạ lẫm đối với phiến hải vực này, đồng thời có chút khuyết thiếu kiến thức về Tu chân giới Chu Vương Triều. Linh Nhi lúc này cả gan mời ngài tới Bích Vân Đảo làm khách, để tận tình báo đáp ân nghĩa của Trương đạo hữu!

Trong đôi mắt xinh đẹp của Mộ Linh Nhi hiện lên một vẻ chờ mong, khuôn mặt trắng xinh hoàn mỹ cũng hiện ra một vẻ hấp dẫn khác thường, như một đóa mẫu đơn mềm mại đang hé nở.

- Cái này...

Trương Hằng có chút do dự, cảm giác tuy Mộ Linh Nhi nói có chút đạo lý, vừa tới nơi này đúng là cần phải tăng cường hiểu biết hơn đối với phiến hải vực xa lạ này. Nhưng trong tiềm thức, Trương Hằng lại muốn tránh đi cảm tình mơ hồ của Mộ Linh Nhi đối với mình.

Chỉ mấy ngày ngắn ngủi ở chung, Trương Hằng đối với Mộ Linh Nhi trước mắt nếu nói không có chút cảm tình thì cũng Chỉ là tự dối mình mà thôi!

So với Ninh Tuyết Dung không màng danh lợi, Mộ Linh Nhi có loại thông minh lanh lợi, hoạt bát thanh tú, cũng không điêu ngoa và tùy hứng như những Đại tiểu thư bình thường. Dung nhan hoàn mỹ tinh xảo nhưng không mất đi vẻ nhu thuận, cũng chính là loại tình nhân mà trong lòng bất cứ nam nhân nào đều mong muốn!

- Vị ân công này, không bằng người tới Bích Vân Đảo chúng ta làm khách mấy ngày. Nếu chê chúng ta chiêu đãi không tốt thì có thể phát áo rời đi. Nhưng trước đó, mong người không cự tuyệt tấm lòng nhiệt tình của chúng ta!

Triệu Cương với thân chịu trọng thương cạnh đó cũng bay tới, ho khan mấy tiếng, phun ra một búng máu, sắc mặt trắng bệch nói.

Mộ Linh Nhi nhìn sang Trương Hằng, vẻ kỳ dị trong mắt cũng dần thu liễm, buồn bã nói:

- Ta biết Trương đạo hữu ghét bỏ ta nhưng người hẳn tâm nhìn hai người bị thương chúng ta lưu lạc ở phiến hải vực này sao?! Giờ phút này, Chỉ cần hai gã tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cũng đủ tạo thành uy hiếp lớn lao đối với chúng ta rồi...

- Chỉ mong Trương đạo hữu đã làm việc tốt thì làm cho trót, giúp đỡ chúng ta một chuyến. Đợi khi trở lại Bích Vân Đảo rồi, chúng ta xin được hồi báo. Đến lúc

đó, Trương đạo hữu muốn ở lại hay đi sẽ do người tự mình quyết định, chúng ta tuyệt đối sẽ không yêu cầu quá đáng!

Mộ Linh Nhi kiệt lực giữ lại, khuôn mặt xinh đẹp hơi hiện lên vài tia U oán và bi thống, đôi mắt sáng không nhìn Trương Hằng nữa mà nhìn về phía hải vực xa xa, tim nàng cũng đập hơi nhanh lên, dường như đang chờ đợi một cơ hội cuối cùng.

- Được! Ta sẽ cùng các người đi Bích Vân Đảo!

Suy nghĩ hồi lâu, Trương Hằng cuối cùng vẫn làm ra quyết định như vậy!

Nhìn về nơi xa, hải vực vô tận này, Đông Vân đại lục rộng lớn vô cùng, hẳn gần như không quen biết một ai. Trương Hằng cảm giác bản thân mình như một hạt cát cô linh, rơi vào trong sóng lớn, bị đánh cho không thể tự chủ.

- Thật sao?!

Mộ Linh Nhi có chút không tin vào tai mình. Khi 'Trương Hằng suy nghĩ quyết định, nàng cảm giác như chưa từng khi nào trong đời nàng lại khẩn trương đến vậy. Trong đời này, chưa từng có nam nhân nào có được địa vị như vậy trong lòng nàng.

Khi Trương Hằng đồng ý đi Bích Vân Đảo, trong lòng Mộ Linh Nhi vừa chờ mong, vừa lo lắng.

- Xin hỏi tôn tính đại danh của ân công? Tại hạ Triệu Cương, là tu sĩ bản địa của Bích Vân Đảo. về sa có chỗ nào khó khăn có thể trực tiếp đề xuất với ta!

Triệu Cương khom người thật sâu về phía Trương Hằng, vẻ mặt rất chân thành.

Trương Hằng cười cười:

- Ta tên là Trương Hằng, một tán tu vô danh mà thôi. Vì một số nguyên nhân không tiện nói ra mà đi tới phiến hải vực này.

“Người thật sự đơn giản chỉ là một tán tu vô danh như vậy sao?!”

Đôi mắt Mộ Linh Nhi đảo qua người hắn, trong lòng sinh ra đôi chút hoài nghi về thân thế của Trương Hằng.

Bằng vào thực lực bản thân, chém giết hai còn yêu thú Hóa Thần hậu kỳ, đánh trọng thương Thần thú Hóa Thần đại viên mãn Tử Hàn, nhẹ nhàng giết chết Viên Hồng có được Truyền thừa linh bảo.

Hết thấy những điều này đã cho thấy sự bất phàm của Trương Hằng.

Sau khi làm ra quyết định, Trương Hằng tính toán nhường Mộ Linh Nhi và Triệu Cương tính đường hai ngày trên hoang đảo này.

- Hai người các người đều đang trọng thương, chỉ sợ không thể lập tức lên đường được.

Trương Hằng thản nhiên nói, ánh mắt xẹt qua Mộ Linh Nhi, phát hiện thân thể đối phương rất suy yếu, thương thế còn nghiêm trọng hơn Triệu Cương nhiều.

Sắc mặt Mộ Linh Nhi vui vẻ, vừa định đồng ý nhưng đột nhiên như nhớ tại điều gì, vẻ mặt lo lắng nói:

- Nhưng ta giờ rất lo lắng cho an nguy của phụ thân đại nhân...

- Đúng thế... Đảo chủ đại nhân bị tên súc sinh Viên Hồng đánh cho trọng thương, giờ cũng không biết sống chết như thế nào. Chúng ta hiện tại cũng nên nhanh chóng trở về Bích Vân Đảo.

Triệu Cương cũng lo lắng nói.

Trương Hằng có chút trầm ngâm rồi nói:

- Vậy được rồi, các người cười phi hành pháp bảo của ta đi, nhưng tốc độ phi hành có thể chậm một chút.

Tay hắn hươ một cái, Tử Diệt Thần Thảm liền xuất hiện giữa không trung.

Trương Hằng thầm nghĩ may mắn ngày đó không luyện hóa căn nuốt pháp bảo này hoặc dung nhập để thăng cấp Phá Không Kiếm. Trên thực tế, hiện tại đối với Trương Hằng mà nó thì pháp bảo đỉnh cấp cũng không có nhiều tác dụng đối với hắn, Nếu muốn có được hiệu quả rõ rệt thì tốt nhất là kiếm được những bảo vật đẳng cấp như Ngự linh bảo hoặc Thông linh pháp bảo!

Trương Hằng ra hiệu, Mộ Linh Nhi liền vui vẻ bay lên. Nhưng Triệu Cương bên cạnh cũng không đi lên.

- Người sao không muốn đi lên?

Trương Hằng tò mò hỏi, trong lòng đã có phỏng đoán.

- Triệu mỗ tuy bị một ít thương thế, muốn chiến đấu với tu sĩ cùng giai đúng là có chút khó khăn nhưng nếu Chỉ vẹn vẹn là phi hành thì cũng không bị ảnh hưởng gì nhiều. Hơn nữa, nếu Triệu mỗ cũng cười lên pháp bảo phi hành này thì e rằng sẽ ảnh hưởng tới tốc độ phi hành của Trương đạo hữu.

Nói tới đây, trên người Triệu Cương liền hiện lên một mảnh thanh quang, sau lưng bắt đầu nổi lên một đôi cánh, phong linh lực trong thiên địa mãnh liệt ập tới, ẩn chứa một cỗ uy thế mở mở.

Thực hiện nhiên, đây là một kiện pháp bảo phi hành cấp Ngự linh bảo, thích hợp cho một người sử dụng.

Ở tu chân giới, trong số các pháp bảo phi hành, pháp bảo phi hành dành cho một người thường nhanh hơn nhiều so với tu sĩ không chế pháp bảo chịu tải trọng nhiều người.

Tử Diệt Thần Thảm của Trương Hằng chính là một kiện pháp bảo đỉnh cấp có thể chịu tải trọng được nhiều người, còn có năng lực phòng ngự nhất định, hiển nhiên chênh lệch không ít so với pháp bảo phi hành Ngự linh bảo của Triệu Cương.

Tuy nhiên, Trương Hằng tự tin dù hắn sử dụng Chỉ là một kiện pháp bảo đỉnh cấp, thậm chí chờ nhiều người nhưng tốc độ tuyệt đối sẽ không chậm hơn đối phương.

- Ta đi trước dẫn đường...

Triệu Cương ăn vào mấy viên linh đan, đôi cánh sau lưng chợt rung lên, hóa thành một đạo quang lưu màu xanh, biến mất trong thiên địa. Tốc độ này đúng là nhanh hơn nhiều so với tưởng tượng của Trương Hằng.

- Mộ tiểu thư ngồi ổn chưa?

Trương Hằng không quay đầu lại, cũng có thể ngửi được mùi hương đặc biệt từ người Mộ Linh Nhi phía sau.

- Uhm!

Phía sau truyền tới thanh âm nhẹ nhàng đáp lại của Mộ Linh Nhi:

- Chỉ mong Linh Nhi sẽ không ảnh hưởng tới tốc độ của Trương đại ca... đến nỗi khiến cho Triệu sư huynh ở phía trước chê cười.

Trương Hằng vừa nghe lời này, trong lòng bỗng nhiên phát hiện ra xưng hô của Mộ Linh Nhi với mình đã có thay đổi.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

449. Chương 445: Thê Tử Của Trương Hằng.

Mộ Linh Nhi đột nhiên thay đổi cách xưng hô khiến trong lòng Trương Hằng không khỏi nhảy dựng lên. Từ “Trương đạo hữu” đến “Trương đại ca” khiến hắn có cảm giác đột ngột. Nhưng Mộ Linh Nhi xưng hô cũng rất tự nhiên, thanh âm ngọt ngào dễ nghe, như là Ninh Tuyết Dung xưng hô với hắn vậy.

Trương Hằng hít sâu một hơi, nhìn phiến hải vực mệnh mông vô bờ phía trước, tâm tình ngược lại lại bình tĩnh. Chính mình sao lại mãi mãi như vậy đối với những tình cảm xung quanh.

Mặc kệ là tu chân hay là thái độ đối nhân xử thế, đều cần một tâm tình không nóng nảy, phải như biển rộng vô ngần, dung nạp bách xuyên.

Không có tâm tính cường giả thì rất khó trở thành cường giả chân chính! Nếu lòng dạ hẹp hòi, vướng víu với một chút lợi ích nhỏ, Chung quy khó có thể chân chính bước vào đỉnh phong, trở thành chân chính chúa tể nhân gian.

Giờ phút này, Trương Hằng cảm thấy tâm tình của mình lại tiến thêm một tầng. Từ sau khi tu luyện Luyện Thiên Hóa Địa Công, hắn mơ hồ phát hiện ra rằng tuy công pháp này không yêu cầu củng cố tâm cảnh nhưng trong quá trình công pháp gia tăng, hắn cũng cảm nhận được một loại cảnh giới mới rất tự nhiên ở trong cuộc sống(?).

- Mộ cô nương cứ yên tâm, ta sẽ cố hết sức khiến người trở về Bích Vân Đảo một cách tốt đẹp.

Trương Hằng bình thản nói với Mộ Linh Nhi phía sau.

Mộ Linh Nhi đáp lại, vô cùng nhu thuận, hai tay đặt lên má, ánh mắt nhìn nam nhân bình thường trước mắt với vẻ tò mò, chân mày đôi khi cũng nhíu lại, không biết đang suy nghĩ điều gì.

Hửu!

Trương Hằng không chế Tử Diệu Thần Thảm hình thành một đạo quang hồ màu tím, xẹt ngang bầu trời, nháy mắt đã biến mất cuối chân trời.

Chỉ một lúc sau, Trương Hằng liền đuổi theo Triệu Cương phía trước, cũng không vượt qua đối phương nhưng chênh lệch tốc độ giữa hai người cũng đã rõ ràng.

Thấy Trương Hằng nhanh vậy đã đuổi kịp, trong lòng Triệu Cương sinh ra một cỗ ganh đua, lập tức rót thêm pháp lực vào đôi cánh Ngụy linh bảo sau lưng, tốc độ đột nhiên gia tăng, chớp mắt đã gia tăng khoảng cách với Trương Hằng.

Trương Hằng cười âm trầm, Tử Diệu Thần Thảm dưới chân trong vô tình lại vững vàng tăng tốc, chỉ một lúc đã hiện ra phía sau Triệu Cương.

Thấy tình cảnh này, Triệu Cương cắn chặt hàm răng, chuẩn bị không tiếc tiêu hao nguyên khí, gia tăng tốc độ, thề quyết phân cao thấp với Trương Hằng.

Mà đúng lúc này, Mộ Linh Nhi liền đứng ra ngăn cản:

- Triệu sư huynh, ta biết ngươi cũng lo lắng tới an nguy của sư phụ nhưng không cần phải liều mạng như vậy, thương thể của ngươi cũng rất nặng rồi...

Con người Triệu Cương hơi ảm đạm, ngược lại sinh ra tâm lý hổ thẹn. Vừa rồi hắn liều mạng như vậy cũng chỉ là tranh cường hão thắng mà thôi, muốn lưu chút ấn tượng tốt với Mộ sư muội.

- Trương đại ca, huynh không cần để ý, tính cách của Triệu sư huynh vốn cũng không tồi. Lúc trước có một vị cao nhân Hợp Thể Kỳ làm nhục cha ta một câu, kết quả hắn đơn thương độc mã giết tới động phủ của tu sĩ kia cũng may vị cao nhân Hợp Thể Kỳ kia tán thưởng sự chân thành và dũng khí của hắn nên cũng chỉ khiến trách hắn mà thôi...

Mộ Linh Nhi ở phía sau Trương Hằng thấp giọng giải thích, đôi mắt đảo qua Triệu Cương, trong ánh mắt cũng mang theo chút thần sắc phức tạp. Ở chung ngàn năm, nàng sao lại không rõ dụng ý của vị sư huynh này. Đáng tiếc, Mộ Linh Nhi từ đầu tới cuối đều chỉ xem hắn như một người anh trai mà thôi.

- Thật sao? Đáng tiếc phẩm chất như vậy e rằng cũng không có nhiều ở tu chân giới.

Trương Hằng lắc đầu, trong lòng tuy tán thưởng dũng khí Triệu Cương nhưng cũng không coi trọng hắn.

Không biết vì sao khi nhìn thấy Triệu Cương, Trương Hằng đột nhiên lại nhớ tới Nhị đệ Triệu Thụy của mình.

Mộ Linh Nhi gật đầu nói:

- Cha ta cũng từng nói qua, người tình nguyện truyền lại ngôi vị Đảo chủ Bích Vân Đảo cho Viên Hồng cũng không truyền cho Triệu sư huynh, dù biết tâm tính của Viên Hồng có chút bất lương!

Trương Hằng cười ha hả, đối với người cha của Mộ Linh Nhi cũng sinh ra đôi chút tò mò, không khỏi hỏi:

- Là người đứng đầu một hòn đảo, không biết tu vi phụ thân Mộ cô nương đã đạt tới cảnh giới nào?

- Hợp Thể sơ kỳ!

Mộ Linh Nhi cười nói:

- Bốn phía xung quanh Tam Tiên Đảo có mấy trăm hòn đảo lớn có linh khí thượng giai, bình thường Đảo chủ đều có tu vi Hợp Thể Kỳ trở lên. Tuy cũng có hạng người Hóa Thần Kỳ nhưng thân mình đều mang dị bảo, thực lực không kém hơn tu sĩ Hợp Thể Kỳ là bao.

- Hợp Thể sơ kỳ sao?!

Trong lòng Trương Hằng âm thầm thở dài, không ngờ cha của Mộ Linh Nhi lại có tu vi như vậy.

Tuy nhiên sau đó, Trương Hằng biết được quanh Tam Tiên Đảo có nhiều đảo nhỏ như vậy và tồn tại rất nhiều tu sĩ đỉnh cao thì ánh mắt bỗng nhiên sáng bừng lên.

Có tới mấy trăm tòa đảo nhỏ linh khí thượng giai, hơn nữa Đảo chủ phần lớn đều là Hợp Thể Kỳ trở lên, như vậy nơi này có bao nhiêu tu sĩ Hóa Thần Kỳ đây?!

Hiện tại Trương Hằng chỉ cần chừng mười kiện Thông linh pháp bảo bình thường sẽ rất có hy vọng tấn chức cảnh giới tăng ba đại viên mãn!

Tuy nói tu sĩ Hóa Thần Kỳ chỉ có số ít mới có Thông linh pháp bảo nhưng trong mười người hắn phải có một hai người có được. Hơn nữa, Ngự linh bảo đối với Trương Hằng cũng có tác dụng. Hiệu quả của mười kiện Ngự linh bảo cũng có thể tương đương với một kiện Thông linh bảo đi!

Do đó, một lộ tuyến thăng cấp đơn giản hiện rõ trước mặt Trương Hằng - Giết người đoạt bảo!

Cái gì? Người nói giết người đoạt bảo chính việc táng tận lương tâm, vi phạm thiên đạo, rất có thể giết đi một số người thiện lương vô tội. Ừ, Nói có đạo lý, ta đây sẽ giả nai ăn lão hổ vậy! Ai dám mưu đồ gì với ta thì ta sẽ xử kẻ đó, thuận tiện mang danh trừ hại. Quan trọng nhất vẫn là giết người đoạt bảo.

Nghĩ tới đây, ánh mắt của Trương Hằng lại sáng lên, cuối cùng thậm chí có chút vênh vao, trong lòng thầm nghĩ:

“Chờ lão tử có thực lực, sẽ đi hải vực giết yêu thú đỉnh cao. Dùng ngân điểm cắn nuốt một con yêu thú Hóa Thần Kỳ bình thường cũng có hiệu quả tương đương với nửa kiện Thông linh pháp bảo.

Bộ dáng đắc ý vênh vác của Trương Hằng khiến Mộ Linh Nhi thấy được, ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, tò mò hỏi:

- Trương đại ca sao lại cao hứng như vậy?

- Hắc hắc... Ta đang có âm mưu với Linh Nhi cô...

Trương Hằng tùy ý đáp lại một câu, trong lòng cũng rất thích thú, thầm nghĩ:

“Tôi Chu Vương Triều xem ra là quyết định đúng, tùy tiện giết người hay yêu thú đoạt bảo cũng có thể dễ dàng đoạt được bảo vật phục vụ việc gia tăng công pháp!”

- Trương đại ca lại không đứng đắn...

Khuôn mặt Mộ Linh Nhi đột nhiên đỏ lên, không hiểu sao nàng lại cảm thấy thích thú với sự cợt nhả, thường xuyên hồ ngôn loạn ngữ của Trương Hằng. Điều này khiến nàng càng cảm giác chân thật và tự nhiên.

Nàng không biết rằng Trương Hằng vốn là trai mới lớn, thậm chí tiềm thức còn có chút tà ác!

- Chẳng lẽ ta giống người đứng đắn sao?! Tu chân giới có mấy người đứng đắn chứ?!

Trương Hằng thấp giọng nói vài câu, chỉ có thể khiến Mộ Linh Nhi loáng thoáng nghe được vài chữ.

- Hừ, người lại nói cái gì đó?

Mộ Linh Nhi tức giận hừ nhẹ một câu, đôi mắt sáng hiện lên một tia kỳ dị, lại thầm nhỏ giọng nói:

- Mộ Linh Nhi ta cũng không dễ để khi dễ như vậy đâu... Phàm là kẻ trêu chọc ta, cả đời đừng mơ tưởng thoát khỏi tay ta!

- Ạch... Những lời này sao lại có chút quen quen nhỉ?!

Trương Hằng kinh ngạc nói:

- Tuy nhiên, có vẻ ta thường xuyên bị đuổi giết rồi. Hiện tại vẫn sống tốt như cũ... Còn những kẻ từng đuổi giết ta thì hiện tại đại khái cũng không còn sống nữa, hoặc kết cục còn thê thảm hơn...

Nghe được âm thanh của Trương Hằng, sắc mặt Mộ Linh Nhi hơi đổi, dường như bộ dáng có chút sợ hãi, cảm giác mình thật sự hiểu Trương Hằng còn rất nông cạn.

Hắn rốt cuộc là người như thế nào?! Là kẻ cợt nhả hay là người rất thông minh hiểu ý, hay là kẻ ác nghiệt vô tình!?

Mộ Linh Nhi nhìn về hải vực và bầu trời xa xa, âm thầm giật mình, quên mất mình vẫn còn ở trên Tử Diệu Thần Thảm.

Bích Vân Đảo cách nơi này chừng mười vạn dặm, Trương Hằng khống chế Tử Diệu Thần Thảm, trên còn chở một người nhưng cũng chưa dốc toàn lực phi hành, cho nên trong thời gian ngắn cũng khó chạy tới mục tiêu.

Dọc theo đường đi, Trương Hằng cũng không từ chối nói chuyện với Mộ Linh Nhi, trong ngôn ngữ còn thường mang theo vẻ trêu chọc.

Đương nhiên Trương Hằng cũng không quên hỏi Mộ Linh Nhi đôi chút vấn đề liên quan Chu Vương Triều. Rất nhiều chuyện hắn nghi hoặc lại trở thành trò cười trong mắt Mộ Linh Nhi.

- Nếu có người nói huynh từ nơi thâm sơn dã lâm đi ra thì ta khẳng định sẽ dơ hai tay tán thành...

Mộ Linh Nhi che miệng cười cười:

- Đáng tiếc huynh cũng không giống là đi ra từ thâm sơn dã lâm, nhiều ngôn luận của huynh rất tương tự với phụ thân lão nhân gia! Như người đã rất từng trải!

- Nếu ta nói với cô ta từ ngoài đại lục tới thì cô có tin không?

Trương Hằng cười cười, không tự chủ quay đầu liếc nhìn Mộ Linh Nhi một cái, phát hiện ý cười trong mắt đối phương càng đậm, khuôn mặt xinh đẹp thanh tú hiện ra hai má lúm đồng tiền, đáng vẻ mê người!

- Ngoài đại lục?!

Mộ Linh Nhi hơi sửng sốt, sau đó lắc đầu nói:

- Ta không tin!

- Vì sao?

Trương Hằng kinh ngạc.

- Bởi vì ở ngoài Cửu U Hải Vực có tồn tại Tử Vong Chi Hải không thể vượt qua được. Nghe nói Chỉ có tu sĩ Đại Thừa Kỳ mới có thể vượt qua được phiến hải vực này.

Mộ Linh Nhi đưa tay lên vuốt tóc, đưa ánh mắt khiêu khích đắc ý nhìn Trương Hằng, bộ dáng vui rạo rục.

- Khụ khụ... Đại Thừa Kỳ thôi mà... Qua thêm trăm năm nữa nhìn xem!

Trương Hằng không biết xấu hổ nói, bộ dáng tràn ngập tự tin.

- Một trăm năm tiến vào Đại Thừa Kỳ? Huynh mơ mộng quá đó! Nếu huynh thật sự có thiên phú này, bốn tiểu thư cam nguyện lấy thân báo đáp...

Mộ Linh Nhi đột nhiên dừng lại, khuôn mặt bỗng dưng đỏ lên, mới nhận ra mình đã nói sai.

Ánh mắt hiền lành nhìn Trương Hằng của Mộ Linh Nhi làm bộ hung tợn, có chút khinh thường nói:

- Huynh nghĩ thật đẹp... Ta chỉ nói là nếu...

- Coi như hết...

Trương Hằng ho khan một tiếng, hơi khinh thường nói:

- Với bộ dáng của cô, so với Thê tử nhà ta thì thua kém đâu chỉ mười vạn tám ngàn dặm?!

- Cái gì? Huynh đã có song tu đạo lữ?!

Mộ Linh Nhi giật nảy mình lên hỏi, khuôn mặt tươi cười dần động lại, thân thể mềm mại cũng khẽ run lên, thậm chí có chút không ổn định...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

450. Chương 446: Phản Bội.

Trương Hằng cũng không quay đầu lại nhìn Mộ Linh Nhi, nhẹ nhàng cười:

- Chẳng lẽ việc Trương mỗ ta có đạo lữ song tu là rất kỳ quái hay sao? Mộ tiểu thư sẽ không thật sự cho ta là một gã tán tu. ngay cả Thê tử cũng không tìm được đấy chứ?

-Người ... người...

Hai mắt Mộ Linh Nhi đỏ ngầu, cố nén cho nước mắt không rơi xuống, sau một lúc lâu mới ổn định lại tinh thần, thấp giọng hỏi:

- Ta nghĩ Thê tử của ngươi nhất định là xinh đẹp như Thiên Tiên, chăm sóc ngươi rất dịu dàng...

Trương Hằng khẽ a một tiếng nói:

- Sao ngươi biết? Tuy nhiên ngươi nói sai rồi nàng không phải giống như là tiên tử, mà Tuyết Dung nàng chính là một Tiên Tử thật sự. nhưng lại là một tiên tử dịu dàng, hiểu ý người khác nhất.

- Thật sao?

Mộ Linh Nhi cảm thấy thần trí của mình có chút hỗn loạn, đáy lòng giống như có một tảng đá sắc đẽ nặng xuống, một cảm giác mê man đau khổ nảy sinh trong lòng.

Đây là lần đầu tiên nàng sinh ra cảm thấy như vậy, cả người lập tức ngây ra, tất cả mọi thứ ở bên ngoài như đều không còn liên quan tới nàng. Nước mắt rớt cuộc cùng bất giác chảy xuống, rồi bị nàng dùng pháp thuật làm cho khô lại.

Trương Hằng thủy chung vẫn không quay đầu lại nhìn Mộ Linh Nhi cái nào. Triệu Cương ở phía trước Đường như cũng có chút tâm sự. đang cố gắng dẫn đường ở phía trước, lại thêm thương thể trên cơ thể, nên cũng không phát hiện ra tình huống ở đằng sau.

Từ đó trở đi, dọc đường im phăng phắc, Mộ Linh Nhi nhắm mắt lại, toàn tâm khôi phục lại thương thể và pháp lực.

Trương Hằng lại nhìn hải vực ở đằng xa, ánh mắt thâm thúy lộ ra một tình cảm phức tạp: đây là một thế giới không giống như địa cầu. không thể tùy ý đùa giỡn với tình cảm như vậy. Chỉ một sai lầm nhỏ cũng có thể gây nên sai lầm khó có thể bù đắp. Nếu đã sai lầm một lần. thì không thể sai lần thứ hai...

Giờ phút này, đột nhiên hắn nhớ tới Yến Vũ Tình, nhờ thần thức tương liên, lập tức hắn biết được những tình hình đã phát sinh trong Tam Tinh Vực.

Phân thân thứ hai của Trương Hằng đã dung nhập sinh hoạt của bản thân thành công, mục đích của hắn chính là bảo vệ Tam Tinh Vực cùng với một vài người có liên quan tới mình.

- Rốt cuộc thì Tam Tinh Vực cũng không cần mình phải lo lắng và phân vân nữa... Như vậy, hành trình tới Chu Vương Triều hy vọng sẽ có thể tiến hành thuận lợi.

Trương Hằng cũng nhắm mắt lại, lưu lại vài tia thần thức nhìn chăm chú hết thấy bên ngoài, tâm linh dần dần khôi phục lại trạng thái linh hoạt kỳ ảo.

Ước chừng một ngày sau, Triệu Cương đang bay ở phía trước đột nhiên cả kinh kêu lên:

- Mộ sư muội, cuối cùng chúng ta cũng tới Bích Vân Đảo rồi!

-Đã tới rồi sao?

Thanh quang trên người Mộ Linh Nhi run lên. sau đó từ trên Tử Diệu Thần Thảm bay xuống, nhìn chăm chú hòn đảo to lớn cách đó không xa.

Thần thức Trương Hằng đảo qua, liền phát hiện ở cách đó không xa có một hòn đảo to lớn linh khí dư dật. Một lượt quan sát này đã tung hoành chừng ba vạn dặm. Chỉ vờn vện trong một khu vực nhỏ này mà đã phát hiện ra tám tu sĩ Hóa Thần Kỳ, còn Kết Đan Nguyên Anh thì nhiều vô kể.

- Nơi này quả nhiên là thánh địa tu Luyện linh khí so với bên ngoài phải nồng đậm hơn gấp mười lần...

Trương Hằng khê thở dài.

Nên biết rằng cho dù là một khu vực bình thường ở Chu Vương Triều thì phẩm chất linh khí cũng hơn Tam Tinh Vực gấp mười lần, mà linh khí ở Bích Vân Đảo này còn hơn khu vực bình thường mười lần.

Cứ so sánh như vậy thì phẩm chất linh khí cùng với độ tinh khiết ở nơi này phải hơn Tam Tinh Vực chừng một trăm lần!

Một trăm lần!

Đây là khái niệm gì?

Rốt cuộc Trương Hằng đã động dung, khó trách Chu Vương Triều lại có nhiều tu sĩ đỉnh cao như vậy, có được nền văn minh tu chân rầm rộ đến thế.

Đồng thời, có được linh khí nồng đậm như vậy. bên cạnh đó cũng phản ánh được số lượng và cấp độ phẩm chất của thiên tài địa bảo ở Chu Vương Triều. Nghĩ lại. một vài tài liệu tu chân ở Tam Tinh Vực phải ước mơ tha thiết, sau khi tới Chu Vương Triều cũng không còn thật sự đáng giá.

- Trương đạo hữu, nếu đã tới đây, xin hãy tới làm khách của Bích Vân Đảo ta mấy ngày. để cho chúng ta làm trọn nghĩa chủ khách.

Triệu Cương nhiệt tình mời Trương Hằng đi tới Bích Vân Đảo. Mộ Linh Nhi ở phía sau không nói lời nào. trên mặt mang theo vẻ lo lắng, thần sắc trở nên âm trầm.

Trương Hằng cũng không cự tuyệt. theo sau Triệu Cương bay tới Bích Vân Đảo. thần thức quan sát tình hình ở bên dưới, bên cạnh đó còn hỏi hẩn một vài vấn đề.

- Không biết Bích Vân Đảo trong Hải Ngoại Tam Tiên Đảo có cấp bậc gì. hẳn là đã gần bằng Tam Tiên Đảo rồi?

Trương Hằng tò mò hỏi.

Triệu Cương nói:

- Trong phạm vi thế lực của Tam Tiên Đảo. Bích Vân Đảo Chỉ là một đảo cấp ba. trên đó còn có những đảo cấp một cấp hai. Đảo cấp một Chỉ có ba. Tam Tiên Đảo uy chấn đại lục Đông Vân là một trong Tứ Đại Thánh Địa của Chu Vương Triều.

Trương Hằng gật đầu. trong lòng hiểu thêm được rất nhiều:

- Thì ra là như vậy. nói như vậy thì tu luyện trên đảo cấp một và cấp hai sẽ có nhiều ưu thế hơn sao?

- Chuyện đó là đương nhiên, linh khí trên đảo cấp hai so với đảo cấp ba đại khái là hơn một hai lần, hơn kém thật ra là không lớn. nhưng hiệu quả khi tu luyện ở đảo cấp một so với đảo cấp ba cũng hơn rất nhiều lần. Tuy nhiên, nếu không có căn bản và thực lực nhất định, nếu muốn tiến vào đảo có đẳng cấp cao hơn cũng không dễ dàng...

Triệu Cương trả lời câu hỏi của Trương Hằng, tiện thể tò mò hỏi một câu:

- Không biết Trương đạo hữu muốn đi tới nơi nào? Là Tam Tiên Đảo sao?

Trương Hằng lắc đầu nói:

- Tu luyện tới cảnh giới của chúng ta, linh khí dư thừa dĩ nhiên là lợi thế. nhưng đột phá cảnh giới mới là xiềng xích lớn nhất. Tạm thời ta chưa thể đi tới Tam Tiên Đảo. chờ sau khi tu luyện tới Hợp Thể Kỳ rồi mới tính.

Lúc trước khi còn ở trong Tam Tinh Vực, phân thân của Lạc Hà đã từng nói với Trương Hằng có một vật gì đó quan trọng đang để ở Hải Ngoại Tam Tiên Đảo. tốt nhất là sau khi bản thân tu luyện tới Hợp Thể Kỳ thì mới tới lấy lại.

Cho nên Tam Tiên Đảo là địa phương mà chắc chắn sau này Trương Hằng sẽ tới. hiện giờ không cần phải nóng nảy. chuyện mà quan trọng nhất lúc này chính là hiểu rõ và thích ứng với tu chân giới Chu Vương Triều.

Không lâu sau, ba người Trương Hằng đã tiến vào bầu trời của Bích Vân Đảo. Khi mới bước vào. dưới chân liền hiện ra một vài thôn trang và thành thị của phàm nhân, dân cư cũng không ít. trong đó còn xen lẫn vài tu sĩ dưới Trúc Cơ Kỳ.

- Người tu chân trên Bích Vân Đảo chủ yếu tập trung ở khu vực trung tâm. đương nhiên những đảo bên cạnh cũng có một vài tu sĩ đỉnh cao...

Dọc đường đi Triệu Cương giải thích với Trương Hằng, ánh mắt hơi đảo qua Mộ Linh Nhi ở bên cạnh, phát hiện đối phương có vẻ rầu rĩ không vui, mới khó hiểu nói:

- Tiểu sư muội, người làm sao vậy? Chẳng lẽ đang lo lắng cho an nguy của sư tôn sao? Người yên tâm, sư tôn lão nhân gia pháp lực thông thiên, cho dù bản thân bị trọng thương cũng không thể dễ dàng chết như vậy đâu.

- Đa tạ sư huynh.

Mộ Linh Nhi miễn cưỡng cười, ánh mắt sáng ngời vội vàng đảo qua Trương Hằng. không dám nhìn thẳng vào đối phương.

- Đại sư huynh. tiểu sư muội, rốt cuộc các người cũng đã trở về!

Trong khi ba người đang nói chuyện với nhau, ở phía trước có một đại hán trung niên râu ria xồm xoàm bay tới. Hắn mặc một trường bào màu xám rộng thùng thình, trên mặt mang theo nụ cười ôn hòa, chân giẫm lên độn quang màu xanh. nhanh chóng bay tới nơi này.

- Tam sư đệ?! Người cũng đã về rồi sao!

Triệu Cương ngạc nhiên vui mừng nói vội vàng bay lên. ôm lấy đại hán trung niên râu xồm kia, bộ dạng mười phần thân thiết.

- Khổng sư huynh, người cũng đã trở về Bích Vân Đảo rồi. có biết tình hình của cha ta hay không?

Mộ Linh Nhi trước tiên vui vẻ, rồi sau đó lo lắng hỏi.

Triệu Cương buông trung niên họ Khổng ra. cùng khản trương hỏi:

- Sư tôn đã trở về chưa?

Trung niên họ Khổng chau mày. ánh mắt đảo qua người Trương Hằng, cũng không hỏi nhiều, khẽ thở dài một hơi:

- Từ sau khi biết sư tôn gặp chuyện không may. ta liền theo Truyền tông Trần từ Bồng Lai Đảo đi tới đảo cấp hai Lam Tinh Đảo. sau đó một mạch đi về Bích Vân Đảo. vừa trở về đây đã biết được tin tức Triệu sư huynh truy đuổi Viên Hồng.

Để bình ổn phân tranh giữa các thế lực trên đảo. trước tiên nhị đảo chủ, cũng là Hàn bá bá đã quản lý hết thấy mọi chuyện trên đảo...

Trung niên họ Khổng qua vài ba câu đã đại khái nói hết một lượt những chuyện ở trên Bích Vân Đảo.

- Hàn bá bá?

Triệu Cương hơi sững sốt:

- Không có sự đồng ý của sư tôn, sao hắn có thể tự tiện quản lý mọi việc trên đảo?

Trên mặt trung niên họ Khổng hiện lên một vẻ Kỳ dị:

- Tuy trước kia sau khi sư tôn đi ra ngoài, những chuyện nhỏ trên đảo có hơn phân nửa đều do sư huynh đệ trong sư môn ta quản lý. Nhưng tình hình hiện giờ lại khác, sinh tử của sư tôn lão nhân gia không rõ. thực lực và danh vọng của nhị đảo chủ là lớn nhất, Chỉ có hắn mới có thể chế áp được những người có lòng dạ bất lương trên Bích Vân Đảo...

- Nói không sai. nhưng phụ thân đã từng nói với ta nhị đảo chủ tuy là một người có năng lực. thực lực cũng rất mạnh, nhưng người này là một người có dã tâm. chúng ta không nên hoàn toàn tin tưởng.

Mộ Linh Nhi hơi lo lắng nói.

Vừa nghe thấy lời này, sắc mặt Triệu Cương cũng trở nên ngưng trọng, hỏi nam tử trung niên họ Khổng kia:

- Không biết sau khi nhị đảo chủ tiếp quản mọi việc trên đảo. thì có xảy ra chuyện gì dị thường không?

- Chuyện này... Tâm tư của nhị đảo chủ chủ yếu là tập trung vào những thế lực có ý xấu. thật sự không có hành động gì dị thường. Ta nghĩ Hàn bá bá không phải là loại người đó. hắn đã ở Bích Vân Đảo mấy trăm năm. quan hệ với sư tôn rất sâu sắc, chắc cũng sẽ không làm cái chuyện tước quyền đoạt vị kia đâu... Ta đã ở Bích Vân Đảo hai ngày, hắn đối với ta vẫn như trước kia.

Trung niên họ Khổng này không biến đổi sắc mặt. trong lời nói còn có chút bênh vực nhị đảo chủ họ Hàn kia.

- Có thể là ta đã nghĩ quá nhiều rồi...

Mộ Linh Nhi thấp giọng nói trong lòng có chút bất an.

Đúng lúc này, Trương Hằng nói với Mộ Linh Nhi:

- Mộ tiểu thư, ta thấy hiện giờ đi vào Bích Vân Đảo cũng không phải là hành động sáng suốt... Ta đề nghị hai người các ngươi hãy lập tức rời khỏi nơi này. chờ sau khi có được tin tức của đảo chủ sẽ lại quyết định. Tục ngữ nói không thể đề phòng được lòng người. Bích Vân Đảo bất quá cũng Chỉ là một hòn đảo cũng không đáng để các ngươi phải mạo hiểm...

- Người là ai? Sao dám ở nơi này phỉ báng nhị đảo chủ!

Trương Hằng còn chưa kịp nói xong, trung niên họ Khổng ở bên cạnh liền nổi giận nói. một uy áp tinh thần khổng lồ bức thẳng tới hắn.

Trung niên họ Khổng là tu sĩ Hóa Thần hậu kỳ. so với Triệu Cương cũng sần sần như nhau, thấy Trương Hằng là một tu sĩ Hóa Thần sơ Kỳ nói chen vào, trong lòng rất không vừa ý, mơ hồ còn sinh ra một luồng sát khí.

Trương Hằng cười ảm đạm, quay đầu nhìn về phía khác, coi như không thấy uy áp cùng với sự nổi giận của trung niên họ Khổng kia.

- Khổng sư huynh. Trương đạo hữu là ân nhân cứu mạng của ta và Triệu sư huynh, nếu không có hắn chúng ta đã sớm chết trong tay của Viên Hồng rồi...

Mộ Linh Nhi vẻ mặt lạnh lùng, nhìn trung niên họ Khổng:

- Huynh nên xin lỗi Trương đạo hữu đi.

Trung niên họ Khổng lộ ra vẻ kinh ngạc, nhìn bộ dạng nghiêm túc của Mộ Linh Nhi, Không khỏi cười lên ha ha:

- Thật sự ngươi vẫn nghĩ Bích Vân Đảo hiện giờ vẫn còn là thiên hạ của Mộ gia ngươi sao?

Trung niên họ Khổng lập tức trở nên dữ tợn. nhìn đám người Mộ Linh Nhi với bộ dạng như là đang nhìn con mồi.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

451. Chương 447: Huyết Quang Sơ Hiện.

- Rốt cuộc cũng đã lộ cái đuôi hồ lý ra...

Trương Hằng khẽ cười một tiếng, thần thức lập tức phong tỏa mọi thứ trong phạm vi vạn dặm. quả nhiên phát hiện ra hơn mười tu sĩ Hóa Thần Kỳ đang lao tới bao vây nơi đây. đó mới Chỉ là đợt tu sĩ thứ nhất.

- Mộ sư muội, chúng ta chạy nhanh lên. nơi này không nên ở lâu.

Vừa thấy trung niên họ Khổng lộ ra bộ mặt thật. Triệu Cương và Mộ Linh Nhi đều hiểu ra tất cả,

- Ha ha ha... Các ngươi muốn chạy trốn sao? Đã muộn rồi!

Trung niên họ Khổng kia mang theo vẻ trào phúng nhìn những người ở trước mặt, cười nhạo nói:

- Từ khi các ngươi vừa mới bước vào Bích Vân Đảo. thì đã rơi vào mai phục của chúng ta rồi.

- Người là tên tiểu nhân đê tiện, sư tôn đối với người không bạc. vì sao lại phản bội sư môn, làm cái việc táng tận lương tâm này.

Mộ Linh Nhi đỏ bừng mặt lên, giận dữ quát, đôi mắt hiện lên một vẻ mê man và bất đắc **.

Chỉ trong vài ngày ngắn ngủi mà gặp phải nhiều biến cố như vậy. một cô gái trẻ chưa từng trải nhiều như nàng sao có thể chịu đựng được.

Đúng lúc này, từ đằng xa truyền tới một vài luồng khí thể hùng mạnh, hai ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ mang theo địch ý vô cùng rõ ràng đang nhanh chóng bay tới Nơi này, đã tới gần trong phạm vi ngàn dặm.

- Chạy mau!

Trương Hằng không phân trần gì, kéo theo Mộ Linh Nhi chạy ra ngoài Bích Vân Đảo. Triệu Cương phản ứng cũng rất nhanh, theo sát Trương Hằng nhanh chóng bay ra ngoài, không tiếc tiêu hao bản mệnh nguyên khí trong cơ thể.

- Tại sao người lại còn muốn cứu ta? Một mình người chạy trốn sẽ càng dễ dàng hơn.

Đôi mắt Mộ Linh Nhi hiện lên một tầng hơi nước mênh mông, trên khuôn mặt xinh đẹp hiện lên vài tia kinh hãi. bàn tay ngọc bị Trương Hằng nắm lấy, an nguy ở thế giới bên ngoài đã bị nàng để quên trên tận chín tầng mây.

- Hãy bớt nói sàm đi. hiện giờ ta muốn hỏi người một việc, trên Bích Vân Đảo này có tu sĩ Hợp Thể Kỳ không?

Trương Hằng mang theo vẻ nghiêm túc hỏi Mộ Linh Nhi. thần thức tập trung theo dõi động tĩnh trong phạm vi mấy ngàn dặm.

- Ngoài cha ta ra, trên Bích Vân Đảo không còn tu sĩ từ Hợp Thể Kỳ trở lên nào khác, cho dù là có cũng là những cao nhân ẩn dật không màng thế sự.

Mộ Linh Nhi không rõ tại sao Trương Hằng lại hỏi vấn đề này. nhưng cũng không do dự nhanh chóng trả lời.

- Không có tu sĩ Hợp Thể Kỳ sao? Vậy là tốt rồi.

Trương Hằng thở ra một hơi nhẹ nhõm, híp mắt nhìn về phía xa xa, trên mặt hiện lên một vẻ điềm tĩnh.

Mơ hồ, Mộ Linh Nhi nhìn thấy ở trong mắt Trương Hằng lộ ra một vài tia sát khí và hưng phấn.

Dần dần, trên người Trương Hằng tỏa ra một luồng sát khí lạnh thấu xương, đó là một loại khí tức tử vong có thể dễ dàng phá hủy ý chí chiến đấu của những tu sĩ đồng cấp.

Từ Huyết Sát động phủ đi ra, trở thành người chiến thắng cuối cùng của Huyết Sát thí Luyện lại từ trong Tam Tinh Vực đi ra. xuyên qua Tử Vực huyết vụ mịt mù, đi tới Chu Vương Triều rộng lớn mênh mông này.

Trương Hằng đã lột xác hết lần này đến lần khác, ý chí chiến đấu cũng đã được thăng hoa về chất. Hắn hiện giờ không còn sợ hãi kẻ địch người đồng thể mạnh, sẽ không chút chần chừ vung đồ đao chém xuống, khiến đầu người tung bay, máu phun như suối.

Khinh thường sinh mệnh, coi thường sinh tử, đây là thái độ vô tình tàn ác của Trương Hằng đối với kẻ địch.

- Người định làm gì...

Mộ Linh Nhi hoảng sợ biến sắc. sợ hãi Trương Hằng giờ phút này, hay nói cách khác, sợ hãi luồng khí sát lực coi thường sinh mệnh tỏa ra từ trong xương cốt hắn.

- Người cũng đừng có làm càn! Tuy Bích Vân Đảo không có tu sĩ Hợp Thể Kỳ. nhưng nhị đào chủ đã bước được nửa bước vào Hợp Thể Kỳ, là tu sĩ Hóa Thần đại viên mãn thực lực sâu không lường được, trong tay thậm chí còn có hai kiện thông linh pháp bảo uy lực không tầm thường, cộng thêm rất nhiều tu sĩ Hóa Thần kỳ xung quanh, người không thể đánh lại bọn chúng đâu...

Mộ Linh Nhi vẻ mặt lo lắng nhìn Trương Hằng, bàn tay ngọc bị tay hắn nắm chặt, Dường như sợ đối phương nhất thời xúc động, sẽ làm việc gì đó ngốc nghếch.

- Ha ha ha... Ta xem các người trốn đi đâu?

Đúng lúc này, ở phía trước ba người xuất hiện ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ, ngăn cản đường chạy.

Trung niên họ Khổng vẫn đuổi theo phía sau không bỏ cùng với ba người kia hình thành thế tiền hậu giáp công, không khỏi cười to lên, hướng về phía Mộ Linh Nhi đặc ý cười nói:

- Sư muội à sư muội, ngôi sao sáng rực rỡ một thời của Bích Vân Đảo. hòn ngọc quý trên tay sư tôn lão nhân gia. người có thể ngờ được rằng bản thân sẽ có ngày hôm nay không?

Ta khuyên người hãy ngoan ngoãn đầu hàng bó tay chịu trói đi. đến lúc đó ta sẽ niệm tình cùng sư môn mà cầu xin nhị đảo chủ cho người trở thành đạo lữ song tu của ta... Nữ tu sĩ cấp đỉnh trời sinh xinh đẹp như người ở Chu Vương Triều cũng không có nhiều đâu!

Trung niên họ Khổng cười dài nhìn Mộ Linh Nhi. không ai biết suy nghĩ thật trong đầu hắn là gì.

- Hừ, Mộ Linh Nhi ta hôm nay dù có chết ở Nơi này, cũng sẽ không để các người bắt giữ.

Khuôn mặt như ngọc của Mộ Linh Nhi hiện lên một vẻ kiên định thấy chết không sờn lòng, ánh mắt liếc qua Trương Hằng ở bên cạnh, lộ ra một tình cảm yêu mến khác thường.

Trương Hằng cười ha hả:

- Tối hay lắm, không biết trong tay người có thông linh pháp bảo hay không?

- Thông linh pháp bảo?

Trung niên họ Khổng lo lắng, vẻ mặt cảnh giác nói:

- Người có ý gì. cho dù Không mỗ ta không có thông linh pháp bảo. Chẳng lẽ cũng không khống chế được một tiểu tử Hóa Thần sơ Kỳ như người sao?

- Ha hạ trong tay tiểu sư muội người hình như có một kiện thông linh pháp bảo. đáng tiếc, hiện giờ người đang bị thương nặng, nếu không muốn bắt các người cũng khó khăn một chút đấy.

Trung niên họ Khổng chuyể ánh mắt. nhìn về phía Mộ Linh Nhi không có một chút ý tốt. trên mặt hiện lên vẻ mê mẩn và tham lam không hề được che giấu chút nào.

Chỉ cần bắt giữ được Mộ Linh Nhi kia là có được cả tài lẫn sắc, bất cứ người nào cũng đều phải động tâm.

- Nếu không có thông linh pháp bảo. vậy thì người hãy đi trước một bước đi.

Trên mặt Trương Hằng lộ ra một vẻ thất vọng, đột nhiên há miệng, phun ra một đám quang vụ ngân quang chói mắt về phía trung niên họ Khổng kia. bên trong có bao phủ một thứ gì đó màu sắc khác thường đang cố phá xác chui ra.

Vù!

Quang vụ màu bạc trong chớp mắt bao phủ trung niên họ Khổng vào bên trong.

Trung niên họ Khổng liền cảm thấy không ổn thanh quang trên người bắn ra bốn phía, hiện ra một kiện áo giáp phòng ngự cấp nguy linh bảo. ký hiệu màu xanh lóe lên chớp động, hình thành một tầng phòng hộ hoàn mỹ.

Sau khi làm xong đầu đấy, trung niên họ Khổng thở phào nhẹ nhõm, không ngờ đối phương lại tấn công đột ngột như vậy, còn ẩn chứa một cảm giác nguy hiểm.

Quang vụ màu bạc tấn công lên tầng phòng hộ của trung niên họ Khổng, ở trên mặt nổi lên một tầng gợn sóng, uy lực cũng không nhỏ, có thể so với một kích toàn lực của tu sĩ Hóa Thần sơ Kỳ.

Nhưng trung niên họ Khổng lại có một cảm giác rất không ổn.

Quang vụ màu bạc kia sau khi tấn công lên tầng phòng hộ cũng không lập tức biến mất, trong không khí đột nhiên truyền tới một sự rung động đặc biệt.

- Không ổn!

Trung niên họ Khổng vừa mới chuẩn bị thuận di.

Đúng lúc này, một cơn sóng lớn khủng bố pha trộn hai màu hồng lam từ trong quang vụ màu bạc bùng phát ra. trong nháy mắt bao phủ lấy hắn. áo giáp phòng ngự cấp nguy linh bảo và một cái bị đục thủng một lỗ.

về phần trung niên họ Khổng bên trong tầng phòng hộ. ở giữa hai lực lượng cực lạnh cực nóng lần lượt thay đổi này biến mất không còn tăm hơi, ngay cả Nguyên Anh cũng đã bị chôn vùi.

Thứ duy nhất còn lại đó là những mảnh vỡ của nguy linh bảo bay là tả trong không khí.

Nguy linh bảo này đã tiếp cận rất gần thông linh pháp bảo. chất liệu cũng cùng một đẳng cấp với tài liệu luyện chế ra thông linh pháp bảo.

- Thực lực như thế này. đáng tiếc lại không có một kiện thông linh pháp bảo...

Trương Hằng phần nộ đuổi tay ra. cơn sóng pha trộn hai màu hồng lam trong không khí vì một tiếng, chia làm hai ngọn lửa màu hồng và màu lam. bay vào trong lòng bàn tay hắn. sau đó lóe lên hào quang, dung nhập vào trong cơ thể.

Đối với Trương Hằng hiện giờ, tấn công giết chết một tu sĩ Hóa Thần Kỳ không có thông linh pháp bảo thật sự là rất dễ dàng.

Ngay khi Trương Hằng ra tay đánh chết trung niên họ Khổng kia, năm tu sĩ Hóa Thần Kỳ từ hai bên bay tới. mắt thấy sắp sửa đuổi tới đây. lại thêm ba tu sĩ Hóa Thần kỳ ở phía trước, tổng cộng là có tám tu sĩ Hóa Thần Kỳ xuất hiện trong phạm vi vài trăm dặm này.

- Trương đại ca, chúng ta nên nhanh chóng trốn đi. bọn chúng đông lắm. người không phải là đối thủ đâu! Nếu nhị đảo chủ tới. Chỉ sợ không còn cơ hội...

Mộ Linh Nhi tuy ngạc nhiên với thực lực của Trương Hằng giết chết trung niên họ Khổng kia. nhưng cũng không tin Trương Hằng có thể dựa vào sức mạnh của bản thân mà chống lại được rất nhiều tu sĩ Hóa Thần Kỳ.

Thần sắc Trương Hằng không thay đổi. hắn hiểu rõ thực lực hiện giờ của mình, trong Hóa Thần Kỳ thì hắn là vô địch, không chừng còn có thể so sánh với tu sĩ Hợp Thể Kỳ.

Cho nên lúc này hắn mới dám thực hiện kế hoạch giết người đoạt bảo.

Thần thức quét qua những tu sĩ xung quanh, ánh mắt Trương Hằng rất nhanh liền dừng lại trên người một thiếu niên mặc chiến giáp màu tím trong số đó. ánh mắt không khỏi sáng lên.

Thiếu niên mặc áo giáp màu tím kia trong tay cầm một bảo kiếm lóe lên lôi quang, rõ ràng là một kiện thông linh pháp bảo. Lấy hắn làm trung tâm, bốn tu sĩ Hóa Thần Kỳ ở bên cạnh đều có tu vi từ trung kỳ trở lên.

- Người này có vẻ như rất lợi hại, vừa rồi một kích đã giết chết được Khổng đạo hữu...

Một trung niên Hóa Thần kỳ có chút khiếp đảm nói. ánh mắt lẩn trốn cái nhìn của Trương Hằng.

Cảnh tượng vừa rồi khi Trương Hằng dùng thuật hợp kích thi triển hai thần thông bằng hỏa trong nháy mắt giết chết trung niên họ Khổng bọn họ đã nhìn thấy rõ ràng.

- Các người không cần phải lo lắng, cứ cùng nhau xông lên đi. trong tay ta có thông linh pháp bảo Lôi Vân Kiếm, nhất định trong chớp lát có thể giết chết hoặc khiến hắn trọng thương!

Thiếu niên mặc áo giáp tím kia tràn đầy tự tin nói. vận pháp lực, trên Lôi Vân Kiếm ở trong tay lóe lên những con lôi xà khiến cho người ta phải hoảng sợ. uy thế cường đại khiến cho linh khí trong phạm vi mấy chục dặm phải chấn động, uy áp tinh thần vô hình đánh tới ba người Trương Hằng.

Lập tức, vài tên tu sĩ Hóa Thần kỳ vốn còn lo lắng lập tức lộ ra chiến ý dào dạt. Dường như đối với thiếu niên mặc áo giáp tím trong tay cầm thông linh pháp bảo kia cực kỳ tin tưởng.

- Đó là Hàn Lỗi. con nuôi của nhị đảo chủ, trong tay có một kiện thông linh pháp bảo. thực lực không thể coi thường...

Mộ Linh Nhi nhìn theo ánh mắt của Trương Hằng, giải thích cho hắn. Lúc này Đường như nàng cũng bị ảnh hưởng bởi sự ung dung của Trương Hằng, trong lòng cũng hoàn toàn bình tĩnh.

Vù vù vù!

Vì tốc độ phi hành của ba người Trương Hằng cũng không nhanh, tám tu sĩ Hóa Thần Kỳ kia đã tạo thành được thể bao vây, đem ba người bao vây lại ở giữa, Khoảng cách không lớn hơn mấy chục dặm.

Tám tu sĩ Hóa Thần Kỳ uy áp tinh thần cường đại từ bốn phương tám hướng phủ xuống, khiến cho sắc mặt Mộ Linh Nhi và Triệu Cương trắng bệch.

Mộ Linh Nhi nắm chặt tay Trương Hằng, trên mặt lộ ra khẩn trương:

- Trương đại ca, Không bằng ngươi cùng với Triệu sư huynh hãy phá vây trốn đi. bọn chúng sẽ không làm tổn thương tới ta đâu...

Trương Hằng hít sâu một hơi. không trả lời nàng, mà vươn tay ra, trong không khí rung động một hồi, hiện ra một cây quạt lông dẫn động cả phong lôi.

Cùng lúc đó. một luồng sát lực khí ngợp trời từ trên người Trương Hằng sinh ra, mơ hồ có thể nhìn thấy huyết quang hiện lên ở sau lưng hắn...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

452. Chương 448: Huyết Sát Quân Vương.

Trong khoảnh khắc này, Trương Hằng đã biến Thành một vị thần sát lực. trong mắt cũng hiện lên những tia máu. Chỉ có sát khí tràn ra cũng có thể khiến cho tu sĩ Hóa Thần Kỳ bình thường phải ran sợ.

- Người này thật đáng sợ...

Tám tu sĩ Hóa Thần kỳ đang chuẩn bị hướng về Nơi này vây công tất cả đều lộ ra vẻ hoảng sợ. Trương Hằng ở cách đó mấy chục dặm mang tới cho bọn họ một uy thế khiến cho họ Không dám đối địch. Sát lực khí ở trên người đối phương có thể khiến cho chiến ý của bọn họ trong chốc lát đã tan thành mây khói.

- Hàn công tử. người này vẫn là tu sĩ Hóa Thần Kỳ sao? Tại sao ta cảm thấy uy thế trên người hắn thậm chí so với nhị đảo chủ còn...

Một tu sĩ thanh niên Hóa Thần kỳ cận thận hướng về phía thiếu niên mặc áo giáp tím họ Hàn hỏi, ánh mắt thì thoáng lại nhìn Trương Hằng đang đứng giữa không trung cách đó không xa.

Khi hắn thật sự chú ý tới cây quạt lông ở trên người Trương Hằng, thân thể không khỏi run lên:

- Hắn cũng có một kiện thông linh pháp bảo.

Vốn sau khi thông linh pháp bảo xuất hiện, sẽ tạo thành một uy áp trong một phạm vi nhất định, nhưng sát lực khí đáng sợ ở trên người Trương Hằng cũng khiến cho người ta bỏ qua sự tồn tại của thông linh pháp bảo trong tay hắn.

- Một kiện thông linh pháp bảo thì đã sao? Có gì mà phải sợ? Chúng ta có nhiều người như vậy. chẳng lẽ còn phải sợ một tu sĩ Hóa Thần sơ Kỳ sao? Chuyện này mà đồn ra chẳng phải là sẽ khiến người ta chê cười sao!

Thiếu niên tên Hàn Lỗi mặc áo giáp tím rung thông linh pháp bảo Lôi Vân Kiếm trong tay lên, lôi xà màu tím cường đại quấn quanh thân kiếm, dẫn động một dị tượng to lớn trong thiên địa. Mây đen quay cuồng, trong thiên địa còn truyền tới một trận tiếng lôi điện nổ ầm ầm.

Theo uy thế khổng lồ từ trên thông linh pháp bảo sinh ra. sát lục khí cường đại trên người Trương Hằng lập tức bị tiêu tan hơn phân nửa.

Vu!

Những tu sĩ Hóa Thần Kỳ này bao gồm cả Hàn Lỗi có thông linh pháp bảo đều thở dài một hơi nhẹ nhõm.

- Mục tiêu của ta là người! Những người còn lại có thể đi...

Trong ánh mắt Trương Hằng tràn đầy những điểm huyết quang, quang ảnh huyết sắc ở sau lưng như ẩn như hiện, hơi nâng thông linh pháp bảo Phong Lô Phiến lên, nhằm về phía thiếu niên mặc áo giáp tím Hàn Lỗi.

Ở bên rìa của Phong Lô Phiến lóe lên hàn quang khiến cho người ta phải sợ hãi. Cây quạt lông này không chỉ là một pháp bảo ẩn chứa thần thông, mà nó còn có tác dụng cận chiến khiến cho người khác phải hoảng sợ.

Ở tu chân giới, có những kiện pháp bảo nhất định không phải được thiết kế để tác chiến, ví dụ như quạt, hồ lô, khăn tay vân vân, thiên hướng của những pháp bảo này chính là những pháp thuật thần thông cùng với những hiệu quả đặc biệt.

Nhưng dưới tác dụng của Thiên Chuỳ Bách Luyện của Trương Hằng, Phong Lô Phiến này đã có được một chất liệu vô cùng cứng rắn. có thể dễ dàng phá tan ngục linh bảo bình thường, cho dù là so với những thông linh pháp bảo chuyên để cận chiến cũng không yếu hơn nhiều.

Đương nhiên Trương Hằng vẫn chủ yếu coi trọng pháp thuật thần thông ẩn chứa trong Phong Lô Phiến này. thiết kế để cận chiến này chỉ là vì để cho pháp bảo này thích hợp với phong cách của mình.

- Pháp bảo này rốt cuộc là cái gì, vừa giống như là Phong Linh Phiến, lại vừa giống như thông linh pháp bảo trung phẩm Phong Lô Phiến...

Trong lòng Hàn Lỗi không khỏi sinh ra một chút sợ hãi. đặc biệt là khi hắn nhìn thẳng vào ánh mắt của Trương Hằng. một cảm giác gần như sắp tử vong khiến cho hắn không còn dũng khí chiến đấu. mặc dù trong tay hắn vẫn còn có một kiện thông linh pháp bảo. tu vi mơ hồ còn cao hơn đối phương.

- Trương đại ca... Người...

Mộ Linh Nhi sắc mặt trắng bệch, không tự chủ được kêu lên. Nàng đứng ở bên cạnh Trương Hằng. bàn tay bị hắn nắm chặt, thân thể mềm mại cũng không khỏi sợ run lên. bị sát lục khí khủng khiếp trên người Trương Hằng tỏa ra bức bách đến không thở được.

Trạng thái lúc này của Trương Hằng khiến cho nàng cảm thấy sợ hãi. đó là một nỗi sợ hãi đến từ trong linh hồn.

Quang ảnh huyết sắc như ẩn như hiện ở sau lưng Trương Hằng chính là ngọn nguồn của luồng sát lục khí đáng sợ kia. nó giống như là Huyết Sát Quân Vương trong truyền thuyết.

Nghe thấy tiếng kêu của Mộ Linh Nhi. đôi mắt Trương Hằng đột nhiên lóe lên một đạo ngân quang.

Trong khoảnh khắc, những tia máu trong mắt hắn tiêu tan. hắn bừng tỉnh lại.

Không biết vì sao trong khoảnh khắc vừa rồi, đột nhiên hắn có được một lực lượng sát lục hùng mạnh giống như Huyết Sát động phủ cùng với Huyết Sát lục ở Tử Vực kia.

Lực lượng này vô hình vô chất, nó không tới từ thân thể của Trương Hằng, mà là từ trong linh hồn, hay có thể nói là tâm linh.

Bắt đầu từ Huyết Sát động Phủ, trải qua vô số lần giết chóc, cuối cùng xuyên qua Tử Vực đáng sợ. giết chóc đối với Trương Hằng mà nói bình thường giống như là cơm bữa. Chỉ khác ở chỗ, người nào nên giết, người nào không nên giết mà thôi.

Ong!

Quang ảnh huyết sắc ở sau lưng Trương Hằng cũng không biến mất, mà khẽ run lên. khiến cho sát ý của Trương Hằng lại tăng thêm vài phần. Sát lục khí vô hình hướng về bốn phương tám hướng cuốn đi.

Trong nháy mắt, lấy Trương Hằng làm trung tâm, mơ hồ có thể nhìn thấy một tầng huyết quang nhân nhật hơi lóe lên.

- Chẳng lẽ hẳn là Huyết Sát Quân Vương trong truyền thuyết...

Một tu sĩ Hóa Thần Kỳ trong số đó dường như nghĩ tới thứ gì đó, không nói lời nào, quay đầu bỏ chạy.

- Huyết Sát Quân Vương?

Những tu sĩ Hóa Thần Kỳ còn lại nghe thấy vậy đều biến sắc.

- Ngu ngốc, hẳn là Huyết Sát Quân Vương cái gì chứ. người này rõ ràng là mất trí rồi...

Thiếu niên mặc áo giáp tím Hàn Lỗi hừ lạnh một tiếng. Lôi Vân Kiếm trong tay hướng về phía tu sĩ Hóa Thần Kỳ đang gào thét bỏ chạy kia. Trong hư không chợt nghe thấy tiếng đùng đùng, lôi đình Bất đầu khởi động, trong nháy mắt bao phủ lấy tu sĩ Hóa Thần Kỳ kia.

Ầm!

Trong lôi điện màu tím sinh ra một sức mạnh hủy diệt kinh khủng, trong nháy mắt thiêu cháy tu sĩ Hóa Thần kỳ kia. sau đó biến hẳn thành tro bụi, biến mất trong thiên địa.

- Ai dám chạy trốn sẽ có kết cục như vậy!

Về mặt thiếu niên mặc áo giáp tím ác nghiệt, thông linh pháp bảo Lôi Vân Kiếm trong tay rung động, một bóng ma vô hình bao phủ lên người những tu sĩ Hóa Thần Kỳ đang lao tới bao vây.

Sáu tu sĩ Hóa Thần Kỳ còn lại mặt xám như tro. cái gọi là đằng trước có sói đằng sau có hổ là như vậy. Bọn họ Khổng còn lựa chọn nào khác, một khi trong số họ có người nào có ý định bỏ chạy thì sẽ bị con nuôi của nhị đảo chủ Hàn Lỗi kia giết chết.

- Các người nghe đây. ai có thể giết chết người kia. sẽ được ban cho một kiện thông linh pháp bảo. nếu chạy trốn thì giết không tha! Cho dù các người có trốn được sự công kích của ta, thì cũng không thoát được sự truy sát của toàn bộ Bích Vân Đảo.

Thiếu niên mặc áo giáp tím Hàn Lỗi lạnh lùng nói. Bản thân hẳn cũng không có ý ra tay tấn công, trong lòng cũng cảm thấy có chút nguy hiểm.

Không biết vì sao Trương Hằng ở bên kia Đường như đã phát hiện ra một điều gì đó. trong thời gian ngắn không xuống tay với hẳn. Nhưng cặp mắt đáng sợ kia của đối phương lại mang tới cho hẳn một bóng ma khổng lồ. tràn ngập trong đáy lòng, không thể xua đi được.

Vù! Vù! Vù!

Đúng lúc này, đột tu sĩ bao vây thứ hai cũng đã tới. không ngờ có tới mười hai tu sĩ Hóa Thần Kỳ!

Nhìn thấy tiếp viện tới đây nhiều như vậy. thiếu niên mặc áo giáp tím Hàn Lỗi vẻ mặt hiện lên sự vui mừng, những tu sĩ Hóa Thần kỳ còn lại cũng đều thở phào nhẹ nhõm.

Tổng cộng toàn bộ có tới mười tám tu sĩ Hóa Thần Kỳ!

Mười tám tu sĩ Hóa Thần kỳ! Đây là đội hình gì. cho dù là tu sĩ Hợp Thể Kỳ đích thân tới cũng không dám trực tiếp đối kháng.

Khi số lượng đạt tới một mức độ khủng bố. sẽ trở Thành chiến thuật biển người.

Cái gọi là kiến đông cắn chết voi là như vậy. Đội hình mười tám tu sĩ Hóa Thần kỳ đủ để hoành hành tu chân giới Tam Tinh Vực, có thể khiến cho tu sĩ Hợp Thể Kỳ phải động dung.

- Tam đảo chủ. ngài cũng đã tới rồi!

Khi Hàn Lỗi nhìn thấy một nữ tử mặc trang phục lộng lẫy trong số đó. ánh mắt không khỏi sáng lên.

Nữ tử lộng lẫy kia ước chừng khoảng hai mươi mấy tuổi. chân giẫm lên một đài băng màu sắc rực rỡ. dung nhan tuyệt đẹp, thần thái đoan trang, toát ra một khí tức ung dung quý phái, khiến cho người ta không dám sinh ra ý khinh nhờn.

- Tam đảo chủ!

- Nhan tiền bối!

Vài tên tu sĩ Hóa Thần Kỳ ở bên cạnh Hàn Lỗi vội vàng cúi đầu thi lễ nói.

- Nhan... Hồng Ngọc, không ngờ người lại cấu kết với nhị đảo chủ cùng nhau làm chuyện xấu.

Mộ Linh Nhi cắn chặt môi. cười một cách lạnh lẽo. mái tóc đen hơi rối lên một chút, tung bay trong gió. lại càng khiến cho nàng có một vẻ đẹp chững chạc khác.

Nhan Hồng Ngọc trong lời nói của Mộ Linh Nhi cũng chính là tam đảo chủ của Bích Vân Đảo. là một tu sĩ Hóa Thần Kỳ đại viên mãn. Nhìn thái độ tôn kính của những tu sĩ xung quanh đối với nàng, không khó để nhận ra thực lực của nàng.

- Linh Nhi. thế giới này vĩnh viễn là cường giả vi tôn...

Nhan Hồng Ngọc cười ảm đạm.

- Là một nữ nhân, nếu người không dựa vào kẻ mạnh thì có lẽ rất khó có thể sinh tồn trên thế giới này. Phụ thân của người tẩu hỏa nhập ma thương thế trên cơ thể Chỉ sợ so với tướng tượng của người còn nghiêm trọng hơn, hiện giờ đại khái là đã không còn cơ hội sống, hơn nữa...

Nhan Hồng Ngọc bình tĩnh tự nhiên, trên khuôn mặt xinh đẹp nở một nụ cười nhạt, dường như đối với Mộ Linh Nhi không có ý thù địch.

Sau khi đánh giá Trương Hằng vài lần, Nhan Hồng Ngọc cười nhẹ nhàng:

- Đây là tình nhân của người sao? Ha ha. đáng tiếc, hắn Chỉ là một tu sĩ Hóa Thần sơ Kỳ. cho dù có một kiện thông linh pháp bảo. nhưng cũng không trốn thoát được vận mệnh ngày hôm nay.

Tuy Nhan Hồng Ngọc cũng có thể nhìn thấy điều dị thường ở trên người Trương Hằng. nhưng nàng không tin đối phương có thể chống lại mình cùng với mười tám tu sĩ Hóa Thần Kỳ này. Trừ phi đối phương có được thực lực của Hợp Thể KỶ.

Mặt của Mộ Linh Nhi đỏ ửng lên, khẽ gất một tiếng:

- Hắn không phải là tình nhân của ta...

Sau đó ánh mắt dần trở nên kiên định:

- Nếu hôm nay có thể may mắn trốn thoát, sẽ có một ngày Mộ Linh Nhi ta cho dù không dựa vào nam nhân, cũng sẽ có thể mặc sức tung hoành trong đại lục Đông Vân này.

- Ha ha, chung quy lại thì người vẫn chưa có khôn lớn... cũng Chỉ giống như nữ nhân mười bảy mười tám tuổi trong tục giới. Tuy nhiên, có lẽ người sẽ không còn cơ hội để thực hiện nguyện vọng trong lòng nữa đâu cũng không có khả năng đạt được mục tiêu này nữa.

Dải băng rực rỡ ở dưới chân Nhan Hồng Ngọc vì một tiếng, hóa thành một đạo cầu vồng dài đến mấy chục trượng bay vút lên hư không, sinh ra một uy áp vô hình trong thiên địa.

Đây cũng là một kiện thông linh pháp bảo!

- Hừ. dải băng Quỳnh Ngọc này cũng là do cha ta năm đó đã tặng cho người, đáng tiếc hôm nay người lại dùng đến nó...

Trên mặt Mộ Linh Nhi hiện lên một vẻ trào phúng, trong lòng cũng mười phần lo lắng, hướng ánh mắt nhìn Trương Hằng.

Nhưng sau khi ngân quang trong mắt Trương Hằng đẩy lùi huyết quang, hắn vẫn không nhúc nhích, đứng yên trong hư không. Quang ảnh huyết sắc ở sau lưng lập lòe, giây giũa một hồi, rồi như có một lực lượng từ trong vô hình sắp sửa phá tan huyết quang mơ hồ đang tác oai tác quái này.

Trong thần thức hải của Trương Hằng, nguyên linh cũng phát ra từng đợt rung động đặc biệt. Nhưng ở sâu trong nguyên linh lại có một Huyết Hà.

Hình dáng của Huyết Hà này so với Huyết Tế Hà lúc trước nhìn thấy trong Huyết Sát động phủ và so với con sông đỏ như máu phong ấn Kinh Thiên Cự Thủ tại không gian phân cách cuối cùng ở Tử Vực giống nhau y hệt. Chỉ khác ở độ lớn nhỏ.

Con sông đỏ như máu này cuộn cuộn chảy không ngừng, sinh, ra Huyết Sát lực kinh thiên, chấn động thương khung.

Dị biến đột nhiên phát sinh!...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

453. Chương 449: Giết Sạch Bọn Chúng.

Lấy Trương Hằng làm trung tâm, một luồng khí tức đỏ như máu lở mở tản ra giống như lốc xoáy, khiến cho linh khí trong phạm vi trăm dặm chấn động từng trận. Những tu sĩ ở đây đều biến sắc, một vài tu sĩ Hóa Thần Kỳ tu vi không thâm hậu suýt nữa đã mất đi thần trí.

Khí tức đỏ như máu ẩn chứa một lực lượng đáng sợ làm hao mòn ý chí chiến đấu của người ta. chủ yếu không phải nhằm vào thân thể của tu sĩ, mà là linh hồn tâm linh!

Đương nhiên, nếu có những tu sĩ bậc thấp ở nơi này. thì Chỉ cần có khí tức đỏ như máu lở mờ này cùng đủ để khiến cho thân thể bọn họ trong nháy mắt thất thủ, hóa thành một bãi máu loãng, càng không nói tới tính công kích tinh thần còn cường đại hơn.

Điều càng khiến cho người ta kinh dị hơn chính là biến hóa của bản thân Trương Hằng.

Trong nháy mắt, Huyết Hà ở sâu trong nguyên linh của hắn rung lên từng đợt, tóc đen trên đầu trong khoảnh khắc này hóa thành đỏ như máu. theo khí tức đỏ như máu tung bay trong không khí, thậm chí còn dài ra thêm vài phân.

Một đầu tóc đỏ như máu dài tới một thước tự nhiên tung bay trong cơn cuồng phong, sự rực rỡ và quỷ dị như vậy khiến cho người ta có một cảm giác cô tịch cùng như sợ hãi.

- Huyết Sát Quân Vương...

Tam đảo chủ Nhan Hồng Ngọc nhìn thấy cảnh tượng này không tự chủ được kinh hô lên. Những tu sĩ còn lại cũng mang theo vẻ hoảng sợ. ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng đã sinh, ra sự biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Nếu lúc trước đối với Trương Hằng Chỉ có sự sợ hãi và kiêng kỵ trong lòng, như hiện giờ lại có thêm một sự sợ hãi và lạnh cóng xuất phát từ trong nội tâm.

Huyết Sát Quân Vương trong gần mười vạn năm lịch sử của Chu Vương Triều đã từng xuất hiện ba lần. mỗi một lần xuất hiện đều mang tới cho đại lục Đông Vực một trận gió tanh mưa máu.

Nghe nói Huyết Sát Quân Vương kế thừa một chút ý chí của Huyết Sát Thần Đế năm đó, do có năng lực chiến đấu siêu cường, trong khi không ngừng chém giết sẽ nhanh chóng đề thăng được thực lực của bản thân, gặp mạnh sẽ càng mạnh. cuối cùng thậm chí có thể trưởng thành tới mức có thể mang tới cho toàn bộ đại lục Đông Vực một tai họa khổng lồ.

Bốn chữ Huyết Sát Quân Vương ở Chu Vương Triều là đại biểu cho sự giết chóc và tai họa!

Mà giờ phút này, biểu hiện của Trương Hằng so với Huyết Sát Quân Vương trong truyền thuyết gần như là giống nhau như đúc.

Thứ duy nhất khác biệt đó chính là ánh mắt!

Huyết Sát Quân Vương trong truyền thuyết có hai mắt màu đỏ. mỗi khi chiến đấu thần trí đều bị sát lục khống chế hoàn toàn gần như là mất đi chính mình, khi khôi phục lại trạng thái bình thường, mới có thể có được một chút tỉnh táo.

Theo giáo huấn của Chu Vương Triều năm đó. Huyết Sát Quân Vương khi trưởng thành sẽ mạnh phi thường, muốn đối phó với hắc thì phải làm lúc hắc còn chưa trưởng thành, nếu không, hậu quả sẽ không thể tưởng tượng nổi. Cho dù có phái đi những đại thần thông giả trong truyền thuyết của đại lục Đông Vân cũng sẽ không làm gì được đối phương.

Cho nên khi tam đảo chủ Nhan Hồng Ngọc nói ra bốn chữ Huyết Sát Quân Vương, những tu sĩ ở đây gần như đều mất đi dùng khí chiến đấu, dùng từ sợ hãi cùng khó có thể hình dung được tâm trạng của bọn họ. Lúc này,

- Trương đại ca... Người đừng làm ta sợ...

Sắc mặt Mộ Linh Nhi trắng bệch, nàng không thể tin được nhìn Trương Hằng ở trước mắt đang phát sinh biến hóa lớn, hay nói cách khác là Trương Hằng tóc đỏ!

Giờ phút này Trương Hằng tóc đỏ vẻ mặt lạnh như băng, nắm chặt tay lại. quang ảnh huyết sắc ở phía sau hắc run lên một hồi, đang giao phong với một lực lượng vô hình.

Vào Lúc này, vẻ mặt Trương Hằng dữ tợn. trong mắt thậm chí còn mang theo cả lửa giận, thanh âm lạnh như băng tới tận xương tủy, vang khắp thiên địa.

- Huyết Sát —— Thần Đế!

- Huyết Sát Thần Đế?!!!

Bốn chữ này giống như kinh thiên động địa, truyền vào trong tai tất cả tu sĩ.

Trương Hằng từng chữ từng chữ nói ra bốn chữ này. trong giọng nói lộ ra một sự tức giận và khinh miệt.

- Quả nhiên hắc là Huyết Sát Quân Vương...

Sắc mặt con của nhị đảo chủ Hàn Lỗi trở nên ngưng trọng, ánh mắt nhìn Nhan Hồng Ngọc ở bên cạnh, thần thức truyền âm hỏi ý kiến:

- Tam đảo chủ. chúng ta phải làm gì bây giờ? Phụ thân đang truy sát đại đảo chủ. hiện giờ Chỉ sợ không thể trở về đúng lúc. chúng ta có thắng được hắc không?

- Huyết Sát Thần Đế. người để lại hạt giống của lực lượng Huyết Sát lên người ta. người nghĩ kế hoạch của người có thể thành công sao? Ha ha ha...

Trương Hằng ngửa mặt lên trời cười dài, đột nhiên bỏ qua không đối kháng với dòng sông máu ở sâu bên trong Nguyên linh nữa. Hắc đột nhiên hiểu ra rằng càng kháng cự. thì lực lượng này lại càng phản kháng lại mạnh hơn. Đồng thời, lực lượng này vốn là tới từ linh hồn và tâm linh của Trương Hằng. Trương Hằng tạm thời không thể trừ bỏ tận gốc. nói cách khác, như thế cũng tương đương với hủy đi ý thức của bản thân.

Nếu đổi lại là một tu sĩ nào đó trên đại lục Đông Vân. khi có hạt giống Huyết Sát sinh ra ở trong lòng, thì trong thời gian ngắn sẽ trở Thành Huyết Sát Quân Vương đáng sợ, mất đi thần trí, bị sát lục khống chế gần như là chuyện chắc chắn sẽ xảy ra.

Nhưng Trương Hằng hiển nhiên là một ngoại lệ. Huyết Sát lực rất cuộc cũng không thể khống chế thần trí của hắc. nhiều nhất cũng Chỉ khiến cho dục vọng sát lục của hắc tăng lên. tính tình độc ác hơn một chút mà thôi.

Tam đảo chủ Hồng Nhan Ngọc bình tĩnh nói:

- Các người đừng sợ. người này vẫn chưa chính thức trở thành Huyết Sát Quân Vương, hơn nữa lúc này hắc vẫn Chỉ là một tu sĩ Hóa Thân sơ kỳ. Chỉ cần chúng ta hợp lực tấn công thì hắc là có thể giết chết hắc...

Hàn Lỗi cũng gật đầu nói:

- Nói không sai, người xem người này vẫn còn lý trí rất lớn. biết được bản thân bị ý chí của Huyết Sát Thần Đế ảnh hưởng, mười tám tu sĩ Hóa Thần Kỳ chúng ta hoàn toàn không phải sợ hắn. Nếu như hoảng sợ bỏ chạy thì sẽ bị hắn liên tục tấn công.

Mười sáu tu sĩ Hóa Thần Kỳ còn lại vẫn do dự như trước, dù sao uy danh của Huyết Sát Quân Vương trong Chu Vương Triều thật sự quá lớn. Năm đó tu sĩ Hợp Thể Kỳ chết trong tay Huyết Sát Quân Vương nhiều vô số kể. Huống Chi bọn họ Chỉ là những con tôm con tép Hóa Thần Kỳ.

- Hừ, trong các người nếu có ai dám bỏ trốn, sẽ bị ta và tam đảo chủ lập tức giết chết như người bị giết vừa rồi chính là một tấm gương đó!

Hàn Lỗi vung Lôi Vân Kiếm trong tay lên. một con lôi xà lượn lơ ở trên mặt, tràn ra một luồng uy áp kinh khủng, khiến cho những tu sĩ Hóa Thần Kỳ đều biến sắc.

Tu sĩ Hóa Thần Kỳ có thông linh pháp bảo gần như có thể dễ dàng đánh bại được tu sĩ Hóa Thần kỳ bình thường, Huống Chi thực lực của Hàn Lỗi kia so với bọn họ còn cao hơn.

- Mọi người cứ yên tâm, Chỉ cần đồng tâm hiệp lực. giết chết người này hắn là không khó...

Tam đảo chủ Hồng Nhan Ngọc cười dài nói với những tu sĩ Hóa Thần Kỳ này. khuôn mặt hiện lên một vẻ bình tĩnh tự nhiên, khiến cho những tu sĩ Hóa Thần kỳ này đều rất yên tâm. không ít người đã khôi phục lại ý chí chiến đấu. ánh mắt sắc bén nhìn chăm chú nam tử tóc đỏ quý dị ở cách đó không xa.

- Trương đại ca... Người mau tỉnh lại đi! Người ngàn vạn lần cũng không thể trở thành Huyết Sát Quân Vương...

Mộ Linh Nhi ôm lấy cánh tay Trương Hằng, bắt đầu khóc ầm lên. vẻ mặt lo lắng, trong mắt cũng lộ ra một sự sợ hãi và lo lắng với tương lai.

- Chẳng lẽ ta không tỉnh táo sao?

Đúng lúc này, thanh âm lạnh, như băng của Trương Hằng truyền tới. khiến cho Mộ Linh Nhi ngẩn ra, sau đó vẻ mặt ngạc nhiên vui mừng:

- Thật là tốt quá. người không có mất đi thần trí... Hu hu hu.

Không biết Mộ Linh Nhi đang vui vẻ hay là đau buồn, cũng có thể nói là cả hai, ngược lại còn khóc nhiều hơn.

- Trương đạo hữu. người không bị sát lục khống chế, chuyện này thật là tốt. không biết hiện giờ phải làm gì đây. người có nắm chắc có thể mang theo Mộ sư muội xông ra hay không. Triệu Cương ta liều cả tính mạng cùng phải giành được cho các người một con đường sống.

Triệu Cương kiên nghị nói, hai mắt đảo qua Trương Hằng và Mộ Linh Nhi. mang theo một tình cảm đặc biệt. Nếu bây giờ mà hắn vẫn chưa nhìn ra Mộ Linh Nhi đã thích Trương Hằng thì đúng là một kẻ ngốc, trong lòng tuy đau xót không thôi, Nhưng cũng không vứt bỏ một tia cố chấp cuối cùng.

- Xong ra sao?

Trên mặt Trương Hằng lộ ra một nụ cười cổ quái:

- Tại sao chúng ta phải chạy trốn?

- Vậy... Người muốn làm gì bây giờ?

Trong lòng Trương Hằng mơ hồ cảm thấy một chút không ổn. cảm thấy tiếp theo sẽ có chuyện gì đó đáng sợ phát sinh.

- Phải chạy là bọn họ. không phải là ta. Hôm nay. ta muốn giết sạch bọn chúng, không chừa lại một ai.

Trên mặt Trương Hằng lộ ra một vẻ hưng phấn và chờ mong, nâng Phong Lôi Phiến trong tay lên. ánh mắt đảo qua mười tám tu sĩ Hóa Thần kỳ ở bốn phía, Dường như những người này đã trở thành con mồi của hắn.

Giết sạch bọn chúng, không chừa lại một ai!

Thanh âm của Trương Hằng giống như là của ma quỷ từ địa ngục, truyền vào trong tai những tu sĩ Hóa Thần kỳ ở xung quanh rất rõ ràng.

Vừa dứt lời, một luồng ánh sáng Huyết Sát còn khủng bố hơn ngưng tụ lại ở phía sau Trương Hằng.

Không còn sự phản kháng của Trương Hằng, ánh sáng Huyết Sát kia tăng trưởng với một tốc độ điên cuồng, bốn phía sinh ra những gợn sóng đỏ như máu. nhanh chóng hướng ra bốn phía tám hướng tản đi.

- Trời ơi! Chúng ta không thể thuấn di rồi!

Một tu sĩ Hóa Thần kỳ cả kinh kêu lên.

- Ta cũng không thể...

Những tu sĩ kia lập tức rối loạn.

Tam đảo chủ sắc mặt cũng dần ngưng trọng, bình tĩnh nói:

- Thần thông có thể ngăn cản thuấn di ở Chu Vương Triều cũng không hiếm thấy, sao các ngươi phải kinh hoàng như vậy? Hiện giờ chính là lúc chúng ta phải đánh tới cùng, ai muốn bỏ trốn thì Chỉ có con đường chết...

Lời nói của Nhan Hồng Ngọc còn chưa kết thúc, bên tai đột nhiên truyền tới tiếng lách cách, ngân quang và lôi điện hòa lẫn vào nhau, Chỉ thấy một huyết ảnh hiện ra ở bên cạnh nàng, sau đó vung cây quạt lóe sáng ở trong tay hung hăng chém tới.

- Mọi người mau ra tay!

Hàn Lỗi ở bên kia nhìn ra quỹ đạo tấn công của Trương Hằng. Lôi Vân Kiếm trong tay rút lên một đợt chói tai cùng với thiểm điện lôi đình ầm vang lao thẳng tới Trương Hằng.

Nhan Hồng Ngọc thân là tam đảo chủ. bản thân có thực lực Hóa Thần Kỳ đại viên mãn. ngay khi Trương Hằng ra tay nàng đã cảm nhận được, nên phản ứng cực nhanh.

Dải băng màu sắc rực rỡ dài mấy chục trượng kia giống như là một con cự mãng, lao về phía Trương Hằng, thuận theo đó bao phủ quỹ đạo tấn công của Phong Lôi Phiến.

Phong Lôi Phiến tấn công lên trên dải băng rực rỡ. phát ra một tiếng nổ “Ầm” đinh tai nhức óc. Một đám ánh sáng màu xanh và lôi đình màu tím theo đó bay lên, hướng tới Nhan Hồng Ngọc bao phủ.

Nhan Hồng Ngọc lâm nguy bất loạn, trước mặt hiện ra một lá cờ máu sắc rực rỡ to bằng bàn tay. một đám hào quang rực rỡ tạo thành một kết giới phòng ngự, bảo vệ nàng ở bên trong.

Két két két. ầm ầm ầm!

Lôi xà đầy trời cùng với thanh quang tấn công lên tầng phòng ngự của nàng, phát ra những tiếng nổ lớn.

Đúng lúc này, Lôi Vân Kiếm của Hàn Lỗi mang theo sức mạnh lôi điện khổng lồ đánh vào gáy Trương Hằng. thanh thế rất lớn.

Trương Hằng cười lạnh, đẩy Mộ Linh Nhi ở bên cạnh ra, duỗi một bàn tay chụp lấy thông linh pháp bảo của đối phương.

Đến Lúc này, mọi người mới phát hiện ra trong lúc chiến đấu. không ngờ Trương Hằng vẫn còn mang theo một người.

Càng đáng sợ hơn đó là hắc đám dùng tay không bắt lấy thông linh pháp bảo Lôi Vân Kiếm đang nổ ầm ầm kia.

- Dùng tay đỡ đòn tấn công của thông linh pháp bảo? Chẳng lẽ hắc muốn chết sao?

Hàn Lỗi ở cách đó không xa vẻ mặt hiện lên vẻ châm chọc.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----oo0oo-----

454. Chương 450: Tự Sát.

Trước thần sắc “chờ mong” của những tu sĩ Hóa Thần Kỳ. Trương Hằng không nhanh không chậm duỗi tay ra. tinh thần phấn chấn hung hăng chụp lấy pháp bảo Lôi Vân Kiếm, ánh mắt của mọi người đều tập trung vào khoảnh khắc này.

Bọn họ đều đang chờ đợi kết cục thảm Thiết mà Trương Hằng sẽ phải đối mặt.

Sắc mặt Mộ Linh Nhi trắng bệch, hô hấp dừng lại. hai mắt trợn lên. cái miệng anh đào xinh xắn mở rộng ra thậm chí ngay cả những giọt nước mắt chảy xuống lúc này cũng ngưng đọng lại.

- Xong rồi...

Trong lòng Triệu Cương hồi hộp như rơi xuống vực sâu vạn trượng. Đột nhiên hắn hiểu ra gặp Trương Hằng đã là một điều may mắn. nhưng cũng là một vận hạn. Đối phương mặc dù đã cứu mình một mạng, Nhưng bản thân mình cũng sẽ theo hành động điên cuồng của đối phương mà mất đi cơ hội sống cuối cùng. Đáng tiếc là Mộ sư muội cũng sẽ bị liên lụy...

Đột nhiên Ngay lúc đó, hắn lại có chút hận Trương Hằng, vốn là có thực lực có thể mang theo tiểu sư muội đi...

Ngay khi Trương Hằng chụp lấy thông linh pháp bảo Lôi Vân Kiếm kia, biểu hiện của tất cả mọi người đều không hề che giấu lộ hết ra mặt.

Hai người Mộ Linh Nhi, Triệu Cương tất nhiên là tràn ngập sự lo lắng đối với tương lai.

Còn về phía bên kia thái độ lại hoàn toàn khác biệt.

Có lẽ dùng từ “Mừng như điên” mới có thể hình dung được tâm trạng của thiếu niên mặc áo giáp tím Hàn Lỗi. Lúc này, bọn họ thậm chí còn thở dài một hơi nhẹ nhõm.

Nhưng trên chiến trường còn có một người duy nhất ngoại lệ!

Đó chính là Nhan Hồng Ngọc!

Trên khuôn mặt xinh đẹp của tam đảo chủ Nhan Hồng Ngọc thủy chung vẫn là một vẻ bình tĩnh. Khi Trương Hằng dùng Phong Lôi Phiến khiến cho nàng vạn phần nguy cấp cũng không nhìn thấy nàng lộ ra vẻ hoảng sợ.

Khi đám người Hàn Lỗi về mặt mừng như điên, còn pha lẫn vẻ trào phúng cười lạnh, thì thần sắc của nàng ngược lại càng trở nên ngưng trọng.

Từ rất sớm Nhan Hồng Ngọc đã chú ý tới sắc mặt của Trương Hằng, nàng phát hiện ra đôi mắt của Trương Hằng hoàn toàn bình tĩnh, trên mặt còn mang theo một vẻ trào phùng và cười lạnh như đang thực hiện âm mưu.

Tuy trên người đối phương tỏa ra một đám huyết quang rất đáng sợ. thậm chí còn có thể ảnh hưởng tới thần trí của tu sĩ Hóa Thần kỳ. nhưng Trương Hằng là Huyết Sát Quân Vương hư hư thực thực, lại có thể duy trì được một sự sáng suốt và bình tĩnh như vậy, không hề rơi vào trạng thái hoàn toàn mất đi thần trí.

Cuối cùng, dường như đã qua một vạn năm, tay Trương Hằng keng một tiếng, Thanh Lôi Vân Kiếm lóng lánh lói xà đang bị nắm lấy kia phát ra một đợt tiếng động như kim loại va vào nhau, một lực xung kích cường đại sinh ra ở bốn phía cuốn đi. cuồng phong gào thét giận dữ!

Sau khi lấy tay đỡ lấy Lôi Vân Kiếm. Trương Hằng đứng Nguyên tại chỗ không hề bị thương tổn gì. nụ cười lạnh, trên khóe miệng lại càng rõ ràng hơn.

- Chuyện này sao có thể...

Tất cả tu sĩ đều chấn kinh, nụ cười trên mặt thiếu niên mặc áo giáp tím Hàn Lỗi đọng lại như một pho tượng đứng giữa hư không, môi hơi mấp máy.

Lấy tay đỡ đòn tấn công của thông linh pháp bảo. cho dù là Thần thú cấp Hóa Thần cũng không thể dễ dàng làm được Điều này.

Cho dù là tam đảo chủ Nhan Hồng Ngọc đã sớm có chuẩn bị. nhưng khuôn mặt cũng thất sắc. khí chất ung dung cao quý đã sớm không còn nữa, mà Chỉ còn là một nữ nhân đang sợ hãi quá độ.

Mộ Linh Nhi kinh hô lên một tiếng, nụ cười nở ra trên mặt. nước mắt trong suốt lúc này mới từ trên mặt chảy xuống, lồng ngực phập phồng, tim cũng đập nhanh hơn vài lần.

Vù vù!

Đòn công kích vật lý của Lôi Vân Kiếm tuy rằng bị Trương Hằng dễ dàng đón lấy. nhưng ở bên trong còn ẩn chứa thần thông lôi điện. Nó Chỉ dừng lại một chút, rồi ngàn vạn lôi xà hóa thành một tấm lưới lôi điện rất lớn. trong nháy mắt đem Trương Hằng chôn vùi ở bên trong.

Ngay Lúc này, trong phạm vi mấy trượng đều bị tấm lưới lôi điện khổng lồ bao phủ. uy lực cường đại khiến cho những tu sĩ Hóa Thần kỳ ở cách đó mười mấy dặm đều phải động dung.

- Ha ha ha...

Vẻ hoảng sợ trên mặt thiếu niên mặc áo giáp tím Hàn Lỗi biến mất, hắn phát ra tiếng cười ha hả, nước mắt suýt chút nữa là đã chảy ra. Hắn nhìn chăm chăm vào khu vực đang bị lôi điện tàn sát bừa bãi không ngừng rung chuyển. sinh ra khí tức hủy diệt kia.

Xẹt xẹt xẹt.

Một đám lôi xà rất lớn tạo thành một đám lôi vân, kinh thiên động địa, thần thức cũng khó có thể xâm nhập vào.

Dưới uy lực cường đại như vậy, cho dù là tu sĩ đỉnh cao Hóa Thần Kỳ cũng khó có thể chống cự.

- Đây chính là thần thông vô biên ẩn chứa trong thông linh pháp bảo Lôi Vân Kiếm này của ta, mỗi một trăm năm mới có thể sử dụng một lần. mỗi một lần sử dụng thì uy lực của pháp bảo sẽ phải hạ xuống Chỉ còn là ngụy linh bảo. tinh hoa lôi điện trên đó sẽ tiêu hao gần như không còn. phải đợi tới một trăm năm sau mới có thể khôi phục lại trạng thái đỉnh phong...

Lúc bắt đầu, vẻ mặt Hàn Lỗi còn lộ ra vẻ đắc ý. nhưng sau khi hắn nghĩ tới hậu quả khi thi triển thần thông này thì sắc mặt cũng mang một vẻ bối rối.

Nói cách khác, sau khi thi triển ra một đòn này, thì thông linh pháp bảo của hắn sẽ giáng cấp thành ngụy linh bảo. phải mất một trăm năm mới có thể khôi phục lại.

- Trương đại ca...

Vừa nhìn thấy biến cố này. Mộ Linh Nhi có cảm giác như là từ trên thiên đường rơi xuống địa ngục. Trước khi gặp Trương Hằng. tinh thần của nàng gần như chưa bao giờ bị kích thích như thế này.

Đó là một loại nhận thức không thuộc về mình khi từ sinh nhập tử. từ tử lại chuyển sang kiếp khác, sau đó lại từ tử hồi sinh.

Triệu Cương ở cách đó không xa cũng có một cảm giác như vậy. trong lòng thậm chí còn có một sự xúc động muốn tự sát, loại thể nghiệm sinh, tử liên tục xen kẽ này cần phải được chấm dứt ngay.

Trên thực tế. tình huống này cũng không nghiêm trọng như họ tưởng tượng.

Trương Hằng có sở trường về phòng ngự. từ trước tới giờ đều rơi vào những hoàn cảnh tương chừng như vô cùng nguy hiểm như thế này.

Nếu theo như lời của hắn thì trong Hóa Thần Kỳ, hắn là vô địch!!!

Cho dù là Thần thú Tử Hãn Hóa Thần Kỳ đại viên mãn trước đây khi đối địch với Trương Hằng cũng phải trọng thương mà bỏ chạy.

So với Thần thú Hóa Thần đại viên mãn những tu sĩ Hóa Thần kỳ bình thường này đối với Trương Hằng mà nói thật sự là không thấm vào đâu.

Xẹt xẹt

Trong khu vực đám lôi vân kia lượn lờ. đột nhiên bộc phát ra một đám lôi quang màu tím vô cùng rực rỡ. trong tiếng lôi điện tách tách

Thân thể Trương Hằng đột nhiên từ trong đám lôi xà ngợp trời hiện ra. trên người lóe lên từng tầng gọn sóng lôi điện, đem lôi vân ở bốn phía nhét vào trong cơ thể từng tầng từng tầng lớn.

Cảnh tượng kia giống như là cự thú hoang dã mở cái mồm rộng ra hút một đám sinh linh bé nhỏ yếu ớt vào bụng, không do dự cắn nuốt.

- Đây...

Hàn Lỗi cùng với những tu sĩ Hóa Thần Kỳ kia lập tức mặt xám như tro.

So với Mộ Linh Nhi thì tâm trạng của bọn họ còn trùng xuống mạnh hơn, sau khi từ địa ngục lên tới thiên đường, tiếp sau đó lại từ thiên đường rơi xuống địa ngục, chợt vui chợt buồn, cực kỳ khó chịu.

Mắt thấy những lôi điện kia sắp sửa bị Trương Hằng nuốt lấy toàn bộ!

- Mau ra tay!

Nhan Hồng Ngọc nét mặt lạnh lùng, thông linh pháp bảo dải băng Quỳnh. Ngọc hóa thành một đạo cầu vòng dài tới mấy chục trượng trong khoảnh khắc bay tới khu vực của Trương Hằng, sau đó tỏa ra hào quang mãnh liệt, cuốn lấy cả Trương Hằng cùng với thông linh pháp bảo trong tay hắn.

Lập tức Trương Hằng bị dải băng màu sắc rực rỡ này phong bế. nhưng bên trong lại có lôi quang lóe lên. Lôi Vân Kiếm bị hắn nắm chặt trong tay. tinh hoa lôi điện ở bên trong nhanh chóng bị hắn hút kiệt.

Nhưng thông linh pháp bảo Lôi Vân Kiếm đã nhận chủ này cũng không ngừng giãy giụa, cố gắng thoát khỏi sự nắm giữ của Trương Hằng.

Vù!

Trong bàn tay của Trương Hằng đột nhiên bùng lên một ngọn băng diễm màu lam. hơi lạnh thấu xương giống như là ánh sáng chết chóc sinh ra trong khu vực này. nhiệt độ đột nhiên giảm xuống.

Trong không khí xung quanh có thể nhìn thấy những hạt băng từ trên trời rơi xuống, trông rất đẹp mắt. nhưng lại ẩn chứa một nguy cơ đáng sợ.

Ngọn lửa màu lam U ám vù một tiếng, rơi lên trên Lôi Vân Kiếm. Thông linh pháp bảo đã mất đi phần lớn uy lực này không còn có sức phản kháng lại, bị một tầng băng màu lam phủ lên.

Hàn Lỗi trở mắt nhìn thông linh pháp bảo của mình bị Trương Hằng dễ dàng đóng băng, sau đó thu vào trong túi trữ vật. Nụ cười đầy vẻ âm mưu trên mặt của Trương Hằng cũng khắc rất sâu vào trong lòng hắn.

Sau khi đóng băng rồi thu lấy thông linh pháp bảo này. Trương Hằng liếc dải băng đang vây khốn mình ở xung quanh một cái. đôi mắt hiện lên một vẻ châm biếm.

Đúng lúc này, từ bên ngoài truyền tới tiếng kinh hô của Mộ Linh Nhi. Thanh âm chửi bới của Triệu Cương cũng truyền vào tai Trương Hằng rất rõ ràng.

Thì ra thừa dịp tam đảo chủ Nhan Hồng Ngọc vây khốn Trương Hằng, một vài tu sĩ Hóa Thần Kỳ lớn mật ở bốn phía đã có ý đồ vây công hai người đang bị thương là Mộ Linh Nhi và Triệu Cương.

Đặc biệt là Mộ Linh Nhi, thương thế trên người còn chưa hồi phục, đối mặt với tu sĩ Hóa Thần kỳ gần như không có nhiều sức phản kháng.

Lập tức hai người lâm vào một hoàn cảnh cực kỳ nguy hiểm.

- Để bốn người đối phó với bọn chúng, những người còn lại tới đây giúp ta đối phó với tên này...

Thanh âm trong trẻo lạnh, lòng của Nhan Hồng Ngọc truyền vào trong tai những người này.

- Các người hãy tới đây!

Hàn Lỗi cũng lạnh, lòng ra lệnh, mặt hần mang theo một nụ cười lạnh, hướng về phía Mộ Linh Nhi bức tới.

Hần biết Trương Hằng là một người cực Kỳ khó dây vào. tuy giờ phút này đang bị nhốt, nhưng hần cũng không dám chắc đối phương sẽ có thể lại sáng tạo thêm kỳ tích hay không.

Có thể nói Trương Hằng ở trong đáy lòng của hần là một bóng ma khó có thể miêu tả.

- Mộ tiểu thư... Người hãy bó tay chịu trời đi. Hàn mỗi hôm nay tâm trạng không tốt, nếu người không hợp tác, đừng trách ta vui hoa dập liễu!

Trong mắt Hàn Lỗi hiện lên một vẻ âm độc. hôm nay hần liên tiếp bị nhục dưới tay của Trương Hằng, hần quyết định trút cả lên hai người cùng phe với đối phương.

Ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ đang bao vây Mộ Linh Nhi và Triệu Cương, chờ đợi mệnh lệnh của Hàn Lỗi.

Vù vù!

Trong tay thiếu niên mặc áo giáp tím Hàn Lỗi hiện ra một cái chuông bạc. ở trong hư không phát ra những tiếng vang đặc biệt, gợn sóng vô hình đập chồm trong khu vực này, khiến cho những phương thức na di đều bị phá hỏng.

Trên thực tế, hai người đang bị trọng thương, cho dù là thi triển thuật thuận di. nhưng cũng không thể chạy thoát.

Đồng thời, trong thanh âm của chiếc chuông bạc này còn ẩn chứa một dao động tinh thần có uy lực không nhỏ. khiến cho thần trí của Mộ Linh Nhi rất khó chịu, khí huyết bốc lên. Vốn tâm thần nàng đã bị thương, khuôn mặt nàng càng ngày càng tái nhợt, hộc ra một ngụm máu nhỏ. suýt chút nữa thì ngất xỉu.

- Ha ha! Nam tử kia giết chết cho ta, còn nữ tử này thì để ta đối phó...

Hàn Lỗi cười lên một tiếng, giảm sự công kích tinh thần của chiếc chuông nhỏ bằng bạc xuống, Nhưng cũng khiến cho Mộ Linh Nhi khó có thể ứng phó được.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ hướng về phía Triệu Cương bức tới. còn một mình Hàn Lỗi vù một tiếng lao tới trước người Mộ Linh Nhi. vươn tay chụp lấy nàng, một đạo từ quang lập tức bao bọc lấy Mộ Linh Nhi.

- Người là tên súc sinh...

Thương thế của Triệu Cương nhẹ hơn, miễn cưỡng có thể triển khai phòng thủ, còn chưa kịp nói hết, liền bị vài đạo linh quang cường đại đánh trúng, phun mạnh ra máu tươi, thân thể tiếp tục hạ xuống.

Cùng lúc đó, chợt nghe thấy vù một tiếng. Mộ Linh Nhi đang bị cầm chế bao vây trên mặt lộ ra vẻ kiên quyết. cầm lấy một thanh trủy thủ tự đâm vào ngực mình.

- Người muốn tự sát...

Hàn Lỗi kinh hô lên, nhìn Mộ Linh Nhi ở trước mắt với vẻ khó có thể tin. pháp lực trong tay tuôn ra, làm cho động tác của đối phương dừng lại...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

455. Chương 451: Huyết Sát Đời Thứ Tư Sinh Ra.

Ở Tu Chân Giới, thể chất của tu sĩ nhân loại cùng yêu thú có chênh lệch cực kỳ rõ ràng. Nếu là yêu thú đỉnh cấp bị pháp bảo đâm thủng trái tim cho dù Nguyên Anh không lập tức độn ra, có sinh mệnh lực cường đại duy trì, trong lúc nhất thời cũng sẽ không chết đi.

Nhưng nếu đối là tu sĩ nhân loại bình thường bị loại thương tổn trí mệnh như vậy, nếu Nguyên Anh không mau chóng độn ra ngoài sẽ rất nhanh bị mất sinh mệnh lực, linh hồn cùng thân thể tương liên cũng sẽ tiến vào thiên địa Luân hồi.

Cho nên, ở một mức độ nào đó mà nói, mỗi khi hoàn toàn xóa bỏ một linh hồn sẽ dính phải nhân quả tương ứng. Đương nhiên tiêu diệt Nguyên Anh cũng không có nghĩa là xóa bỏ linh hồn.

Chủ thủ trong tay Mộ Linh Nhi là một kiện pháp bảo đỉnh cấp, nếu dùng nó đâm thủng trái tim như vậy sinh mệnh của nàng cũng sẽ đi tới cuối. Bởi vì lực phá hoại của pháp bảo đỉnh cấp rất mạnh cũng không đơn giản là vẹn vẹn xuyên thủng trái tim như vậy. Cũng giống như binh khí bình thường của thể tục rất khó giết chết tu sĩ đỉnh cấp.

Mộ Linh Nhi bị cấm chế của Hàn Lỗi vây khốn căn bản không có cân nhắc đến chuyện Nguyên Anh xuất khiếu. Cho dù Nguyên Anh xuất khiếu đúng lúc, tâm thần nàng đã sớm bị hao tổn cũng khó mà thoát khỏi kết cục bị bắt hoặc bị hủy diệt.

Là một nữ tu non nớt không có nhiều kinh nghiệm của Tu Chân Giới, lựa chọn của Mộ Linh Nhi tất nhiên là đáng kính. Đối là nữ tu khác, hơn phân nửa sẽ lựa chọn khuất phục cường giả, mặc người đùa bỡn. Dù sao đại đa số người tu chân đều lấy sinh mệnh làm đầu.

Đáng tiếc chính là động tác của Mộ Linh Nhi vẫn hơi chậm hoặc là nói phản ứng của đối thủ quá nhanh.

Vào lúc Chủ thủ đâm vào ngực nàng được một nửa, một luồng lực lượng lớn lao từ cấm chế chung quanh truyền đến khiến nàng không thể động đậy, tay ngọc cầm chùy chủ cũng dừng lại.

- Người muốn chết?

Trên mặt Hàn Lỗi hiện ra vài tia âm lệ, hai tay tử quang sáng ngời điên cuồng rót pháp lực cường đại vào cấm chế, mạnh mẽ giam cầm Mộ Linh Nhi ở trên không trung ngay cả Nguyên Anh xuất khiếu cũng không thể thi triển.

Trên khuôn mặt trắng nõn của Mộ Linh Nhi lăn xuống một giọt nước mắt. Nàng dứt khoát nhắm mắt lại để tránh bị nam nhân trước mắt nhục nhã.

- Ha ha... Đại tiểu thư Bích Vân Đảo. Người có từng nghĩ tới mình sẽ lọt vào tình cảnh như ngày hôm nay?

Trong mắt Hàn Lỗi toát ra vẻ bất thiện đánh giá vị giai nhân tuyệt thế đã từng cao không thể với tới.

Mộ Linh Nhi đầy vẻ quật cường, cố gắng làm cho mình tận lực phớt lờ lời châm chọc khiêu khích của đối phương nhưng trong đáy lòng lại tràn ngập tuyệt vọng đối với tương lai của mình.

Khi một nữ tu Hóa Thần Kỳ dung mạo tuyệt đỉnh rơi vào trong tay một nam nhân cùng cấp bậc mang lòng dạ bất lương sẽ nảy sinh loại kết quả như thế nào?

Mộ Linh Nhi thậm chí không dám tưởng tượng tương lai của mình.

- Vốn ta còn tính toán cho người làm đạo lữ song tu của ta, nhưng hiện tại... Hừ hừ, ta sẽ cho người làm lộ đỉnh song tu của ta... Một khi hấp thu hết nguyên lực xử nữ tinh thuần của người, nói không chừng có thể khiến tu vi ta tăng vọt, tăng lên một bậc nhỏ cũng là có khả năng.

- Chắc chắn. Tầm thân xử nữ giữ gìn hơn một ngàn năm, còn là nữ tu Hóa Thần Kỳ, ở Chu Vương Triều này cũng không gặp nhiều. Như vị Tam đảo chủ kia...

Nói tới cuối cùng, Hàn Lỗi đột nhiên dừng lại, toàn thân toát mồ hôi lạnh. Vừa rồi đặc ý quên trời đất, thiếu chút nữa tiết lộ việc Tam đảo chủ Nhan Hồng Ngọc cùng phụ thân mình hợp hoan tăng tiến tu vi ra ngoài.

Ai sẽ cho rằng Tam đảo chủ đoan trang tú lệ ung dung cao quý của Bích Vân Đảo chính là người như vậy chứ?

Khuôn mặt Mộ Linh Nhi lúc xanh lúc đỏ, muốn mắng cũng không được, chỉ có thể miễn cưỡng hừ lạnh một tiếng, đáy lòng lại thật sự sợ hãi.

- A~~

Đúng lúc này một tiếng kêu thảm thiết từ bên phía Triệu Cương truyền đến, cho dù hắc liễu mạng phát động công kích vẫn không thể ngăn cản được ba vị tu sĩ Hóa Thần Kỳ giáp công như trước.

Ầm~

Thân thể Triệu Cương bị một cái Pháp bảo dạng phi luân cắt thành hai đoạn. Nguyên Anh vừa mới ra khỏi thân thể liền bị mấy đạo linh quang hủy diệt.

Mộ Linh Nhi không dám mở mắt nhưng lại có thể phát hiện được sự thật đã xảy ra.

Lại một giọt nước mắt trong suốt xẹt qua trên mặt nàng.

Có điều khác biệt chính là giọt nước mắt này lại là màu đỏ như máu. đỏ tươi một cách khác thường.

Thấy dị trạng này ngay cả Hàn Lỗi đều ngây ra, trong lúc nhất thời quên dùng loại ngôn ngữ nào để nhục nhã Mộ Linh Nhi.

Một nam nhân thân như ca ca từ nhỏ đến lớn chết ngay trước mặt mình chính là đả kích lớn nhất mà những ngày qua Mộ Linh Nhi gặp phải.

Hàn Lỗi á khẩu không nói gì đứng bất động trên hư không, pháp lực trong tay rót vào cùng buồng lỏng không ít.

Chính vào giờ phút này, tình hình chiến đấu bên phía Trương Hằng cũng tới hồi gay cấn.

Tam đảo chủ Nhan Hồng Ngọc toàn lực thi triển Thông linh Pháp bảo, phiêu đài (dải, băng, đai) rực rỡ vây chặt Trương Hằng, không cầu giết chết hắc chỉ cầu trói buộc chặt chẽ.

Với thực lực Hóa Thần Kỳ đại viên mãn của nàng, không tiếc dùng hết nguyên khí cùng Chỉ có thể miễn cưỡng vây khốn Trương Hằng thời gian vài hô hấp.

Theo lực lượng từ trên phiêu đài rực rỡ truyền đến đang không ngừng tăng lên, Trương Hằng bị vây ở trong, trên người bùng lên một vùng ngân diễm đáng sợ. Đang cùng phân cao thấp với Thông linh Pháp bảo loại khổng lồ này mà còn chiếm thế thượng phong, không quá bao lâu sẽ có thể làm Tam đảo chủ Nhan Hồng Ngọc thảm bại.

- Các người mau dùng hết toàn lực giết chết Ma đầu này!

Nhan Hồng Ngọc ra lệnh cho mười ba vị tu sĩ Hóa Thần Kỳ công kích Trương Hằng đang bị vây khốn.

Vào giờ khắc này, nàng trực tiếp dùng “Ma đầu” để hình dung đối phương, bởi vậy có thể thấy được nàng đã xếp Trương Hằng thuộc vào cấp bậc “Không phải người”.

Ầm Ầm Ầm —

Mười ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ cũng không dám chậm trễ, các loại pháp bảo cùng linh quang hào quang bắn ra bốn phía thành một vùng công kích tới trương hằng.

Đối mặt với công kích mãnh liệt nhiều như vậy, trên người Trương Hằng ngưng kết ra một tầng áo giáp màu bạc, mặt ngoài còn dấy lên một lớp ngân diễm. Pháp

thuật công kích của Hóa Thần Kỳ bình thường còn chưa tới gần đã bị ngân diễm cắn nuốt một nửa.

Chỉ có pháp bảo công kích mới có thể tạo thành một chút uy hiếp đối với Trương Hằng, tạo ra một số vết rách ở mặt ngoài áo giáp bạc. Nhưng theo Linh hạch trong cơ thể Trương Hằng rung động, một mảnh quang lưu màu bạc cuộn cuộn không ngừng tràn ra nhanh chóng tu bổ áo giáp màu bạc ở bên ngoài thân thể.

Một hai hô hấp trôi qua, công kích hợp lực của mười ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ lại chỉ tạo thành một chút thương tổn nhỏ đối với Trương Hằng.

- Hắn còn là nhân loại sao?

Không ít tu sĩ trong lòng đã mất chiến ý, đồng dạng coi Trương Hằng là một “Ma đầu” hoặc là “Thần thú”, lực độ công kích cũng không bằng trước kia.

- Giết chết toàn bộ, một kẻ không lưu!

Trương Hằng đã phát hiện ra trạng huống của bên Mộ Linh Nhi, Triệu Cương, sắc mặt lập tức sa sầm, một cổ sát ý ngập trời từ trong cơ thể hắn sinh ra.

Chỉ vì giết mà sống!

Đây là ý tưởng giờ phút này của Trương Hằng. Trước đây hắn chỉ muốn giết những người này, mục đích chủ yếu là vì chiếm được Thông linh Pháp bảo mà mình muốn cùng với dạy cho đám người này một bài học bằng máu!

Sau khi loại ý niệm này sinh ra trong đáy lòng Trương Hằng, dòng sông màu máu ở sâu trong Nguyên linh của hắn trong giây lát dâng lên sóng lớn ngập trời. Một vùng huyết quang càng thêm cường đại bao phủ bốn phía Trương Hằng.

Huyết quang không ngừng tràn ra bốn phương tám hướng hình thành một vùng huyết vụ bao phủ phạm vi trăm dặm.

Lập tức một cổ lực lượng giết chóc thuần túy sinh ra trong khu vực này. Bốn phía giống như tồn tại oan hồn đầy trời, đang múa may những cái vòi máu chảy đầm đìa vuốt ve khuôn mặt người.

Đồng thời, thân ở khu vực này người sẽ phát hiện công kích cùng pháp thuật sẽ bị hạn chế rất lớn, pháp lực trong cơ thể mất đi nhanh gấp đôi!

Huyết vụ quỷ dị bao phủ phạm vi trăm dặm.

Đây là một nhân vật như thế nào?

Một danh từ cùng tồn tại với Huyết Sát Quân Vương đột nhiên nảy ra trong đầu chúng tu sĩ.

- Huyết Sát lĩnh vực!

Nhan Hồng Ngọc sắc mặt trắng bệch, ý niệm chạy trốn lần đầu tiên sinh ra từ trong đáy lòng của nàng. Trước đó nàng cho rằng bằng vào nhiều tu sĩ Hóa Thần Kỳ như vậy cộng thêm một hai kiện Thông linh Pháp bảo hẳn là có thể giải quyết được Huyết Sát Quân Vương còn chưa ra hồn trước mắt.

Nhưng mà khi huyết vụ đại biểu cho Huyết Sát lĩnh vực bao phủ phạm vi trăm dặm xuất hiện thì nàng đã mất đi dũng khí liều mạng chân chính, chiến ý hoàn toàn mất hết, tin tưởng không còn chút nào.

Một vùng quang mang màu máu bắt đầu sinh ra trong hai mắt Trương Hằng, khí tức giết chóc khủng bố đang kéo lên không có xu thế ngừng lại.

Áp lực! Áp lực!

Giống như thân ở nơi Cửu U địa ngục thi cốt đầy đất, máu chảy thành sông, mùi máu tanh đủ khiến Tiên, Phật đầy trời phải động dung.

Những tu sĩ này muốn chạy trốn nhưng lực lượng quỷ dị tồn tại trong huyết vụ chẳng những làm cho bọn họ Không thể thuần di, ngay cả thân thức đều bị hạn chế rất lớn, cảm giác như tiến vào một không gian khác.

Trong lúc nhất thời, bọn họ mất cảm giác phương hướng, như chìm trong ảo cảnh!

- Sắp đỏ rồi! Biển đỏ rồi...

Khi đám tu sĩ này thấy hai tròng mắt Trương Hằng dần biến thành màu đỏ đều hoảng sợ không thôi.

- Xong đời rồi! Chẳng lẽ chúng ta sẽ trở thành hòn đá đặt chân cho Huyết Sát Quân Vương?

- Khi mắt hắc chuyển hắc thành màu máu, thực lực sợ là sẽ tăng vọt, lại thêm Huyết Sát lĩnh vực. Chúng ta nên là sao bây giờ?

- Bên kia không phải có một nữ nhân sao? Hắc là tình nhân của người này! Chúng ta bắt nàng làm con tin!

Một trung niên mập mạp đáng khinh tròng mắt xoay tròn, rơi xuống trên người Mộ Linh Nhi.

- Đầu đất! Huyết Sát Quân Vương là ma đầu giết người bị giết chóc không chế, không có thần trí, uy hiếp con bà người. Muốn chết!

Vừa nghe đề nghị của trung niên mập mạp đáng khinh này, tu sĩ Hóa Thần Kỳ chung quanh đều ném qua ánh mắt căm thù cùng khinh miệt.

Giờ phút này Mộ Linh Nhi đang bị cấm chế của Hàn Lỗi trói buộc nhưng sau khi Huyết Sát lĩnh vực hình thành Hàn Lỗi sợ hãi thất thần cũng bỏ việc tăng cường thêm một bước đối với cấm chế.

- Trương đại ca... Huynh chân chính thành Huyết Sát Quân Vương?

Mộ Linh Nhi rốt cục mở cặp mắt, trên mặt mang theo vài tia ưu thương, kinh ngạc nhìn nam nhân đang kinh sợ tất cả mọi người.

Một mái tóc màu máu tang thương bay trong không gian màu máu, theo mỗi nhịp hít vào thở ra của hắc huyết vụ bốn phía đều phát ra một dao động đặc thù. Từng cơn sóng triều màu máu mang theo lực lượng có thể tàn phá ý chí chiến đấu của người ta đồng dạng cũng có thể công kích sinh linh ở trong khu vực này.

Mộ Linh Nhi hiểu được khoảnh khắc Trương Hằng chân chính trở thành Huyết Sát Quân Vương thì mình rốt cục cũng khó thoát khỏi kết cục phải chết.

- Trương đại ca. Huynh giết hết chúng ta đi... Như vậy cũng có thể báo thù cho Triệu đại ca, ta cũng sẽ không bị nhục bởi người khác...

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Mộ Linh Nhi ngược lại nở nụ cười động lòng người. Lúm đồng tiền của nàng lại sinh ra trong thời khắc hắc phải chết này, giống như một đóa U lan trong thâm cốc tối tăm.

Cấm chế chung quanh nàng dần bị huyết vụ phá vỡ, huyết vụ bao phủ nàng...

- Giết!

Một thanh âm lạnh băng đến tận xương tủy trong miệng Trương Hằng phát ra. Cùng lúc đó, một cơn người của hắc hoàn toàn biến thành màu đỏ.

Vào giờ khắc này, Huyết Sát Quân Vương đời thứ tư của Chu Vương Triều rốt cục sinh ra.

Hắn sẽ mang mưa máu gió tanh đến cho Đông Vân đại lục sao?

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

456. Chương 452: Thị Thiếp.

Khi một cơn người của Trương Hằng hoàn toàn biến thành màu đỏ, khí giết chóc lan tràn trong không khí rõ ràng tăng thêm vài lần, lực trói buộc đối với tu sĩ ở trong Huyết Sát lĩnh vực cũng gia tăng gấp đôi.

Một vùng huyết vụ quỷ dị mông lung bao phủ chúng tu sĩ Hóa Thần Kỳ ở bên trong, pháp lực của bọn họ nhanh chóng xói mòn trong khu vực này, thần thức cũng bị hạn chế rất lớn.

Cho dù Tam đảo chủ Nhan Hồng Ngọc thực lực mạnh nhất, tu vi cao nhất trong bọn họ cũng chỉ có thể dùng thần thức nhìn quét tình huống trong phạm vi bốn năm mươi dặm mà còn hết sức mơ hồ.

- Vút-

Nhan Hồng Ngọc dứt khoát từ bỏ việc vây khốn Trương Hằng, trên thân thể mềm mại bao phủ một tầng hào quang rực rỡ rất bắt mắt ở trong huyết vụ, bay về một phương hướng nào đó.

Phạm vi của huyết vụ chỉ có hơn trăm dặm, Nhan Hồng Ngọc Chỉ cần nhắm về một phương hướng bay ra một khoảng cách, bằng vào thực lực của Hóa Thần đại viên mãn có lẽ có hy vọng rất lớn chạy thoát ra khỏi Huyết Sát lĩnh vực đáng sợ này.

Người cầm đầu đều chạy trốn thì những tu sĩ còn lại nào còn dũng khí, toàn bộ đều theo sau chạy trốn.

Đối mặt với Huyết Sát Quân Vương trong truyền thuyết, bọn họ đã sớm mất chiến ý. Hơn nữa thân ở trong khu vực này chỉ có thể phát huy không đến một nửa thực lực.

- Mọi người tốt nhất nên phân tán ra, như vậy cơ hội chạy trốn sẽ lớn hơn một chút...

Nhan Hồng Ngọc thấy đám tu sĩ này đều chạy theo mình thì khuôn mặt xanh mét, răng cắn chặt vào môi, quát lớn.

Nhưng những người chạy trốn chết đều coi nằng nỡ ra cứu mạng, làm sao dễ dàng từ bỏ, cả bọn đều đuổi theo không bỏ.

- Tam đảo chủ. Ngài dẫn chúng ta chạy ra một con đường sống đi.

- Nhan tiên bối, ngài không nên bỏ mặc chúng ta không lý đến!

Có một số tu sĩ đau khổ cầu xin. Dù sao tốc độ của Nhan Hồng Ngọc nhanh hơn bọn họ rất nhiều, nếu muốn vứt bỏ bọn họ cũng chỉ trong thời gian rất ngắn.

- Xú bà nương... Thời khắc mấu chốt chỉ biết chạy trốn chết, ngay cả lão tử cũng không quản.

Hàn Lỗi con trai Nhị đảo chủ, ánh mắt âm lệ nhìn chằm chằm bóng lưng Nhan Hồng Ngọc, trong lòng sinh ra vài tia oán hận.

- Ha ha, ở trong lĩnh vực của chúng ta, các người đi được sao?

Mọi người vừa mới bay ra mấy chục dặm, phía trước lóe huyết quang, Trương Hằng khoe miệng hơi trào phúng ngăn cản đường đi của bọn họ.

- A~~

Chúng tu sĩ Hóa Thần Kỳ cực kỳ sợ hãi nhìn Huyết Sát Quân Vương trong truyền thuyết.

Mà Tam đảo chủ Nhan Hồng Ngọc cầm đầu chạy trốn nhanh nhất thì càng mặt ngọc trắng bệch, ánh mắt chớp lóe nhìn chằm chằm Trương Hằng, bộ ngực pháp phỏng một hồi, cũng không sợ hãi giống tu sĩ khác, không biết trong lòng đang suy tư cái gì.

- Người không mất lý trí?

sắc mặt Tam đảo chủ Nhan Hồng Ngọc dần khôi phục bình tĩnh, nhìn thẳng vào mắt Trương Hằng, trong giọng nói lộ ra một loại kinh ngạc cùng khó hiểu.

Bất kể là từ thần thái, giọng điệu hay cử chỉ thì Trương Hằng đều không giống một Sát Lục Khôi Lỗi đã hoàn toàn mất lý trí.

Càng đặc thù chính là tuy Trương Hằng đã có đủ loại đặc thù cùng các loại thần thông của Huyết Sát Quân Vương nhưng còn có một khác biệt nho nhỏ.

Đó chính là mắt của hắn!

Trương Hằng chỉ có một con mắt màu đỏ, một con mắt khác không khác gì người thường.

Đây có lẽ là một loại biểu hiện hẳn không mất lý trí.

- Nữ nhân thông minh mà cận thận...

Trương Hằng cùng không vội vã động thủ, dùng ánh mắt đùa cợt đảo qua chúng tu sĩ, đặc biệt là ở trên người Nhan Hồng Ngọc nhiều hơn vài lần.

Thân ở Huyết Sát lĩnh vực đối mặt với Huyết Sát Quân Vương khủng bố trong truyền thuyết, những tu sĩ khác ngay cả chạy trốn chết đều không kịp nào còn thời gian đi quan sát những vấn đề tử mỉ này?

Thấy Trương Hằng thật sự không mất lý trí thậm chí không khác gì người thường. Nhan Hồng Ngọc không khỏi thở ra một hơi nhẹ nhõm.

Chỉ cần là người bình thường. dưới tình huống đủ ích lợi và hấp dẫn thì có cơ hội đàm phán, cơ hội xoay chuyển cũng rất lớn. Nếu là một khôi lỗi mất lý trí chỉ biết giết chóc, như vậy mọi thủ đoạn đều không hề tác dụng.

- Nói đi... Người muốn như thế nào mới bằng lòng thả ta... chúng ta rời đi.

Trên khuôn mặt trắng bóng như đồ sứ của Nhan Hồng Ngọc thậm chí còn lộ nụ cười ẩn chứa mấy phần hấp dẫn. đôi mắt còn can đảm nhìn thẳng vào mắt Trương Hằng Tuy rằng trong lòng nàng rất là sợ hãi.

Vào thời khắc cuối cùng quyết định sống chết, là một nữ nhân xinh đẹp nàng sẽ lợi dụng mọi vốn liếng của mình để mưu cầu cơ hội sinh tồn.

Loại nữ nhân này cũng là đặc trưng chung của phần lớn nữ tu của Tu Chân Giới.

- Ha ha... Hiện tại ta muốn làm nhất chính là giết chết các người sau đó chiếm được bảo vật trong tay các người đặc biệt là Thông linh Pháp bảo.

Trong một con mắt bình thường của Trương Hằng lộ ra vài phần châm biếm, tư thế trên cao nhìn xuống nữ nhân trước mắt, với ánh mắt khinh thường nói:

- Ta không có hứng thú đối với thân thể của người...

Gặp phải châm chọc như thế, Nhan Hồng Ngọc nghiêng răng sắc mặt đỏ bừng, hận không thể mang nam nhân trước mắt ra róc ngắn vạn đao.

Là một nữ tu tuyệt lệ hình tượng cao quý đoan trang được người tôn sùng, nàng có lòng tự trọng rất mãnh liệt. Nhưng vào giờ khắc này lòng tự trọng của nàng bị nam nhân trước mắt đạp ở dưới chân không chút lưu tình.

Cảm xúc mặt trái như sát ý và oán hận sinh ra trong lòng nàng, nếu như có khả năng và cơ hội nàng muốn tra tấn Trương Hằng cho tới chết!

Nhưng chính khi Nhan Hồng Ngọc nảy sinh ra ý niệm này thì ánh mắt của nàng đột nhiên bị nhiễm một tầng sát khí dày đặc, một loại cảm giác hưng phấn muốn giết chóc nảy sinh trong lòng.

Một không gian màu máu đang sinh ra ở sâu trong linh hồn nàng.

Ông~

Đúng lúc này, một cái ngọc trụ đeo bên người của Nhan Hồng Ngọc đột nhiên chảy ra một dòng nước lạnh xanh mờ, chảy khắp toàn thân lập tức khiến nàng tỉnh

táo lại.

- Thật đáng sợ.

Khi thế giới trong sáng trở lại trước mắt. Nhan Hồng Ngọc toát mồ hôi lạnh toàn thân, trên mặt ngọc còn sót lại vẻ hồi hộp.

Thân ở Huyết Sát lĩnh vực, một khi trong lòng sản sinh sát ý sẽ rất dễ dàng bị giết chóc ảnh hưởng tâm trí, thậm chí trở thành một Sát Lục Khôi Lỗi hoàn toàn mất lý trí.

Nghĩ đến hậu quả vừa rồi có khả năng xảy ra, Nhan Hồng Ngọc lòng còn sợ hãi.

Hô'

Đột nhiên một luồng kinh phong ập tới, huyết quang nhoáng lên, một bóng người đã tới phía trước thân thể nàng.

- Không tốt...

Trong lòng Nhan Hồng Ngọc thầm hô, cảm thấy không ổn chuẩn bị làm ra thủ đoạn phòng ngự.

Nhưng nàng Chung quy vẫn chậm một bước. Khuôn mặt cười lạnh của Trương Hằng xuất hiện ở trong mắt nàng.

Một bàn tay hung hăng bóp lên cổ trắng mịn của nàng, một vùng hào quang màu máu và màu bạc trong nháy mắt khóa chặt thân thể nàng, ngay cả Nguyên Anh đều bị giam cầm.

- Người...

Khuôn mặt Nhan Hồng Ngọc đỏ bừng, vẻ mặt sợ hãi nhìn Trương Hằng, miễn cưỡng phun ra một chữ.

Trương Hằng cười hề hề nhìn nàng, ánh mắt từ trên mặt nàng dời xuống dưới, sau đó di chuyển tới bộ ngực lộ vẻ khi dễ của nàng, làn da trắng nõn mềm mại cùng khe ngực thâm thụy vừa khéo từ góc độ của Trương Hằng có thể xuyên qua viền cung trang tơ lụa nhìn thấy như ẩn như hiện.

Ở trong mắt Nhan Hồng Ngọc, Trương Hằng đang với ánh mắt “Không có ý tốt” đánh giá những chỗ mê người mà mình lộ ra.

- Trương đại ca...

Ở ngoài mấy chục dặm Mộ Linh Nhi sắc mặt như sương lạnh, khó tin nhìn vào tình huống xảy ra ở bên kia.

Lúc mới đầu nàng cho rằng Trương Hằng trở thành Huyết Sát Quân Vương chân chính, chuẩn bị thần nhiên đối với tử vong tới gần: Chết đi như vậy ít nhất sẽ không bị người làm nhục, còn có thể có một số kẻ thù chôn cùng.

Trong khoảnh khắc đó, trên mặt nàng thậm chí còn hiện ra vài tia cười thỏa mãn.

Nhưng là chuyện phát triển hoàn toàn ra ngoài dự đoán của nàng. Thân ở trong Huyết Sát lĩnh vực. Mộ Linh Nhi không có bất kỳ cảm giác khác thường nào, thần thức cùng pháp lực cũng không bị hạn chế, nhiều nhất là cảm thấy một ít áp lực mà thôi.

Mới đầu chuyện này làm nàng nghĩ không ra.

Rất nhanh chân tướng của chuyện này được vạch trần. Tuy rằng Trương Hằng có được đủ loại thần thông cùng đặc thù của Huyết Sát Quân Vương nhưng hẳn vẫn chưa mất lý trí. Đây cũng là nguyên nhân nàng ở Huyết Sát lĩnh vực mà không bị ảnh hưởng, nếu không nàng với tâm thần đã bị hao tổn nào có thể chịu đựng được Huyết Sát lĩnh vực đáng sợ này?

Đúng lúc này, tiếng quần áo xé rách truyền đến trong huyết vụ tĩnh mịch, Trương Hằng tay chân lưu loát xé rách áo của Nhan Hồng Ngọc lộ ra cái yếm màu

đỏ nhạt cùng với hai vú tuyết trắng lộ ra một nửa.

Cảnh tượng hấp dẫn vô hạn lập tức hiện ra trước mắt mọi người, tu sĩ Hóa Thần Kỳ khác thân ở Huyết Sát lĩnh vực, muốn chạy trốn cũng không thoát, ánh mắt thèm thuồng nhìn cảnh tượng mê hoặc lòng người này.

- Người người...

Nhan Hồng Ngọc không thể động đậy nhưng trên mặt và làn da trắng tuyết lộ ra một màu hồng phấn say lòng người, giống như ráng chiều khi hoàng hôn.

- Trương Hằng, không nghĩ tới ngươi lại là người như vậy...

Mộ Linh Nhi ở xa xa nhìn rõ ràng tình cảnh bên này, khuôn mặt đỏ bừng, trong mắt lộ vẻ thất vọng cùng thần sắc khó thể tin nổi, thân thể mềm mại phát run.

Vào giờ khắc này nàng sinh ra nghi ngờ đối với thế giới này.

- Ha ha, thật làm cho người ta vui mừng. Không nghĩ tới trên thân người lại có bảo vật có thể áp chế lực lượng Huyết Sát.

Trương Hằng cũng không phải tiến thêm một bước nhục nhã và cưỡng bức Nhan Hồng Ngọc giống như trong tưởng tượng của tu sĩ khác mà là thò tay lấy đi cái Ngọc trụ kỳ lạ đeo bên người nàng.

Ngọc trụ này dưới tình huống bình thường thì giản dị không ánh sáng, toàn thân màu xanh nhạt, không giống bảo vật phi phàm gì.

- Đây là bảo vật gia truyền của ta... Ninh Tâm Ngọc Trụ, cũng không phải Thông linh Pháp bảo gì thậm chí ngay cả một kiện Ngự linh bảo cũng không bằng.

Trong ánh mắt dò hỏi của Trương Hằng, Nhan Hồng Ngọc nhắm hai mắt lại để làm giảm bớt cảm giác nhục nhã. Nàng cảm giác lực trời buộc trên người hơi nhỏ đi mới đáp lại, tràn ngập tuyệt vọng đối với tương lai.

- Ngay cả Ngự linh bảo cũng không bằng?

Trương Hằng vừa nghe lời ấy không khỏi cười lạnh, lấy tay vuốt ve bề mặt ngọc trụ, phía trên còn lưu lại nhiệt độ cơ thể và mùi da thịt nhàn nhạt.

- Một cái ngọc trụ bình thường ngay cả Ngự linh bảo cũng không bằng có thể ngăn cản được Huyết Sát linh vực của ta? Mở mắt ra, nói cho ta biết lai lịch của nó.

Thanh âm Trương Hằng đột nhiên lạnh như băng, trong thần sắc nhìn phía Nhan Hồng Ngọc không có một tia mê luyến và ham mê nữ sắc.

Nhan Hồng Ngọc lập tức cảm nhận được một luồng khí lạnh theo da thịt mềm mại của mình xông thẳng đến tâm linh. Đó là một giọng điệu mệnh lệnh không cho pháp chống cự.

- Ta thật sự không biết, người phải tin tưởng ta...

Trên khuôn mặt như trứng gà bóc của Nhan Hồng Ngọc lộ ra vài tia tuyệt vọng không biết làm sao được, trông thật đáng thương mở mắt ra, lại không dám nhìn thẳng vào ánh mắt sắc bén như đao của Trương Hằng.

Ánh mắt Trương Hằng bất động thanh sắc đảo qua Mộ Linh Nhi ở xa xa một cái, trong lòng máy động đột nhiên nói với Nhan Hồng Ngọc:

- Nữ nhân, vì sinh tồn người có bằng lòng dâng hiến thân thể của mình trở thành thị thiếp của ta hay không?

Trong mắt đột nhiên tràn ngập mê luyến nhìn chằm chằm vào thân thể Nhan Hồng Ngọc, Trương Hằng vươn một bàn tay chạm lên khuôn mặt hồng hào ướt át của nàng khẽ hỏi.

Nhan Hồng Ngọc trong lòng vui vẻ lại cảm thấy rất bất ngờ!

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

457. Chương 453: Một Phiến Toàn Diệt.

Dưới ánh mắt mê luyến của Trương Hằng, trong lòng Nhan Hồng Ngọc ngược lại thấy vui vẻ, thầm nghĩ đối phương dù sao là một nam nhân tắm thân máu thịt, không chống lại được cảm dỗ của nữ sắc.

Khuôn mặt Nhan Hồng Ngọc hồng hào ướt át. ánh mắt U oán nhìn Trương Hằng để mặc tay đối phương vuốt ve khuôn mặt bóng loáng mềm mại của mình, đồng thời chậm rãi dời xuống dưới.

- Nữ nhân vĩnh viễn trung thành với cường giả... Cơ thể của ta thuộc về ngài...

Nhan Hồng Ngọc cười xinh đẹp, mắt phương như nước hồ thu thâm tình nhìn vào con mắt si mê của Trương Hằng.

Không biết vì sao bề ngoài Trương Hằng tuy là một bộ dạng say mê sắc đẹp của mình nhưng Nhan Hồng Ngọc lại có một loại ảo giác không chân thật.

Cảm giác của nữ nhân là rất nhạy cảm, tuy rằng nàng có chút tự tin nhưng vẻ mặt lạnh lẽo như băng, ác nghiệt tuyệt sát trước đó của Trương Hằng lại khắc sâu vào đáy lòng nàng.

Trương Hằng lúc này trong mắt có ý mê luyến nhưng lại mang đến cho Nhan Hồng Ngọc một loại không yên cùng sợ hãi.

- Được. Từ hôm nay trở đi ngươi chính là thị thiếp thứ mười tám của Trương mỗ...

Về mê luyến trong mắt Trương Hằng không tiêu tan ôm Nhan Hồng Ngọc vào lòng thần nhiên nói, thanh âm truyền khắp toàn bộ Huyết Sát lĩnh vực khiến những người khác hai mắt nhìn nhau.

Vừa nghe lời ấy Nhan Hồng Ngọc thần sắc đại biến.

Thị thiếp thứ mười tám?

Lập tức lòng nàng chìm tới đáy vực sâu.

Nàng tuyệt đối không nghĩ tới một người nhìn như nghiêm chỉnh như Trương Hằng lại đã có nhiều thị thiếp như vậy, mà mình sẽ trở thành một trong số đông thị thiếp như vậy của đối phương.

- Ngươi yên tâm, làm thị thiếp của ta, ta sẽ bạc đãi ngươi...

Trương Hằng cũng không tiếp tục sờ xuống dưới, chỉ thoáng lướt qua rồi đưa tay đặt lên trên trán trơn bóng của Nhan Hồng Ngọc, dùng một giọng quỷ dị nói:

- Thần phục đi... Nô tỳ của ta!

Chỉ thấy trong con ngươi màu đỏ máu của hắn phóng ra một luồng huyết quang tới phía trước người Nhan Hồng Ngọc.

Trong khoảnh khắc huyết vụ trong Huyết Sát lĩnh vực sôi lên điên cuồng chắn hết tầm mắt của tất cả mọi người.

Một dao động đặc thù từ trong lòng bàn tay Trương Hằng truyền ra.

Đột nhiên linh hồn Nhan Hồng Ngọc hơi run lên, tiếp đó thân thể mềm mại cứng đờ tại chỗ.

Thời gian nửa hô hấp qua đi, hết thấy khôi phục bình thường. Trương Hằng thi triển xong Ký Hồn Thuật, thu hồi bàn tay của mình và triệt tiêu cấm chế đối với Nhan Hồng Ngọc.

- Chủ nhân...

Nhan Hồng Ngọc sửa sang lại xiêm y ngay ngắn, ánh mắt phong tình vạn chủng nhìn nam nhân trước mắt. trong mắt mơ hồ lộ ra một tia đặc thù khó thể tả thành lời.

- ừm. rất tốt.

Trương Hằng ôm Nhan Hồng Ngọc không chút phòng bị vào trong lòng, thần thức quét ngang tu sĩ còn lại trong Huyết Sát lĩnh vực. trên mặt lộ vẻ trầm ngâm.

- Đại nhân, xin tha mạng. Có yêu cầu gì ngài có thể nói ra.

- Tiền bối, chúng ta thề chết trung thành với người!

Một tu sĩ Hóa Thần Kỳ vô cùng thông minh nói.

- Đúng đúng. Chúng ta nghe theo tiền bối sai khiến.

Đám tu sĩ Hóa Thần Kỳ này đều quỳ lạy, hướng về Trương Hằng cầu xin tha thứ.

Trương Hằng gật gật đầu cũng không nói gì.

- Tạ ơn đại nhân!

- Tạ ơn tiên bối!

Chúng tu sĩ Hóa Thần Kỳ mừng như điên.

- Không nghĩ tới ngươi lại là một người như vậy... Coi như mắt của Mộ Linh Nhi ta bị mù.

Mộ Linh Nhi cố nén nước mắt trong hốc mắt, thu hồi thần thức của mình miệng khẽ lẩm bẩm, ánh mắt càng dần trở nên âm đạm.

- Ta nên đi nơi nào...

Nàng đột nhiên cảm thấy thật mê mang. Phụ thân sống chết không rõ, Triệu Cương sống từ nhỏ đến lớn như anh ruột chết đi trước đó không lâu. Bích Vân Đảo lại rơi vào trong tay người khác, nam nhân vừa mới thích lại là một người phong lưu đề tiện vô sỉ.

Cũng may có lẽ là nam nhân kia còn có chút lương tâm, Huyết Sát lĩnh vực không ảnh hưởng đối với nàng.

Thần thức Mộ Linh Nhi có thể kéo dài ra ngoại giới, ánh mắt của nàng nhìn về phương xa, cuối cùng liếc nhìn Trương Hằng một cái rồi đập độn quang bay ra phía ngoài.

Xoẹt-

Huyết quang nhoáng lên, Trương Hằng đột nhiên chặn đường đi của nàng, trong tay còn ôm một nữ nhân tươi cười như hoa, thản nhiên nói:

- Cô muốn đi đâu?

- Ta đi nơi nào có quan hệ gì với ngươi sao?

Mộ Linh Nhi cười lạnh nói, ánh mắt nhìn ra chỗ khác đường như khinh thường nhìn Trương Hằng.

Trương Hằng đậm mặt nói:

- Địa bàn của ta ta làm chủ. Hiện tại ngươi là thị thiếp thứ mười chín của Trương mỗ...

Thị thiếp thứ mười chín?

Hô hấp của Mộ Linh Nhi dần trở nên dồn dập trên mặt hiện lên vài tia giận dữ, đôi bàn tay nhỏ nắm chặt, thân thể mềm mại hơi rung động như đang cố nén lửa giận vô tận trong lòng.

- Thị thiếp thứ mười chín...

Mộ Linh Nhi cười sâu thẳm, có chút khinh thường nói:

- Ngươi cho rằng Mộ Linh Nhi ta sẽ là loại nữ nhân hạ tiện như nàng ta sao?

Nói tới đây ánh mắt Mộ Linh Nhi thoáng xẹt qua trên mặt Nhan Hồng Ngọc, trong mắt bao hàm khinh miệt, coi thường thậm chí là thương hại.

Trong lòng Trương Hằng hơi chấn động. Hắn không thể hiểu nổi vì sao trong ánh mắt của Mộ Linh Nhi lại có loại thương hại. Đây hẳn không phải là tư tưởng mà nữ nhân của thế giới này có thể có!

Dưới loại ánh mắt này, mặc dù Nhan Hồng Ngọc trở thành con rối bị Trương Hằng khống chế cùng xấu hổ và tức giận một hồi.

Cuối cùng, trên mặt Mộ Linh Nhi còn lộ ra nụ cười hoa mỹ, đó là một nụ cười phát ra từ nội tâm thậm chí còn mang theo một loại tư thái cao ngạo. Nàng nhìn thẳng Trương Hằng, giờ khắc này đột nhiên nàng có dũng khí đó:

- Ta rất thất vọng, người ta thích không ngờ lại là một tiểu nhân đề tiện như thế... Nhưng ta lại thật may mắn, ta có thể đúng lúc nhận rõ bộ mặt thật sự của ngươi.

Trương Hằng nở nụ cười:

- Ha ha... Đó là người ngốc, chẳng đến hiện tại mới hiểu được bản chất của ta. Nhưng là hiện tại sao, người đã không có cơ hội. Ta muốn người làm thị thiếp thứ mười chín của ta, người không cách nào phản kháng.

Không biết vì sao, dưới tư thái cao ngạo cùng tươi cười hoa mỹ của Mộ Linh Nhi, trong lòng Trương Hằng có chút không phục. Hắn không tin nữ nhân trước mắt cùng Nhan Hồng Ngọc trong lòng mình có khác biệt về bản chất.

Cho nên, tâm tính vốn muốn thả đối phương đi lập tức bị thay đổi.

- Là ta ngốc...

Hô hấp của Mộ Linh Nhi đột nhiên trở nên bình thản, tươi cười trên mặt cũng dần thu lại. Nàng nhìn thẳng vào mắt Trương Hằng bao gồm cả con mắt đỏ như máu của đối phương mà không một tia sợ hãi.

- Nhưng là muốn ta làm thị thiếp của người, không có khả năng!

Mộ Linh Nhi quật cường khác thường.

Trương Hằng hít sâu một hơi, không cam lòng mình sẽ bại bởi một nữ nhân về mặt này.

Từ một trình độ nào đó mà nói, Trương Hằng cùng Mộ Linh Nhi trước mắt đang triển khai một hồi giao phong về tinh thần ý chí, đó không thể dùng thực lực có thể đánh giá.

Hơi trầm ngâm. Trương Hằng lại dùng một giọng điệu có vẻ mê hoặc nói:

- Ta biết người cổ thích là ta... Đồng thời, ta không phủ nhận mình có một chút cảm tình đối với cô... Như vậy, hiện tại ta thay đổi chủ ý, cô không cần làm thị thiếp của ta, cô có thể làm đạo lữ song tu của ta. Đó là một loại quan hệ vợ chồng bình đẳng chân chính, cô có đồng ý không?

Trong lòng Trương Hằng âm thầm cười lạnh. Một khi Mộ Linh Nhi đáp ứng yêu cầu của mình, như vậy hắn sẽ không chút khách khí đuổi đối phương đi, thậm chí biến nàng thành con rối, để từ đó mà đạt được thắng lợi cuối cùng về mặt tinh thần ý chí.

- Đạo lữ song tu?

Vừa nghe lời ấy Mộ Linh Nhi nao nao, nhưng trong nháy mắt liền dùng ánh mắt càng khinh miệt nhìn Trương Hằng, cười lạnh:

- Không nghĩ tới... Ta lại một lần nữa đánh giá cao bản tính của người. Nếu ta nhớ không lầm, người từng nói cho ta biết người có một vị song tu đạo lữ. Đó là một nữ nhân hoàn mỹ hơn ta gấp trăm lần.

- Nhưng!

Trương Hằng đột nhiên khẽ phun ra một chữ, giống như tiếng sấm động, đánh vào linh đài của Mộ Linh Nhi.

- Người thắng... Đi đi!

Trương Hằng nói ra mấy từ này phi thường cố sức, thậm chí không liếc nhìn Mộ Linh Nhi một cái.

Theo hô hấp của hắn, huyết vụ chung quanh điên cuồng sôi lên, dường như đại biểu tâm tình của hắn giờ phút này.

Khuôn mặt Mộ Linh Nhi tái nhợt, tươi cười trên mặt càng ngày càng sáng lạn. Nàng nhìn Trương Hằng, đột nhiên nói khẽ:

- Trương đại ca... Suýt nữa ta đã bị huynh lừa...

- Ta biết Thê tử trong lòng huynh hoàn mỹ hơn bất kỳ ai khác... Nhưng huynh không thể dùng phương thức như vậy để đuổi Linh nhi đi.

Trong mắt Mộ Linh Nhi lộ ra vài làn hơi nước, cười nói:

- Khi ta biết Trương đại ca không phải chân chính chán ghét Linh nhi, thậm chí trong lòng còn có một người như ta thì cảm thấy rất vui mừng.

Trương Hằng sắc mặt lạnh nhạt, trong lòng lại than nhẹ một tiếng. Nữ nhân này còn thông minh hơn trong tưởng tượng của mình, không biết nhìn ra sơ hở từ điểm nào.

Ngay khi Trương Hằng cùng Mộ Linh Nhi đối đầu nhau đến giai đoạn cuối cùng, chúng tu sĩ Hóa Thần Kỳ khác ở Huyết Sát lĩnh vực cũng trở nên rục rịch.

Người to gan lớn mật đang ý đồ bay ra ngoại giới.

Ông~

Trong đó trên người một người ánh xanh sáng ngời dường như chuẩn bị thi triển bí thuật rời khỏi nơi đây. Tuy nói rằng ở trong Huyết Sát lĩnh vực, uy lực của các loại pháp thuật bị giảm rất lớn nhưng thừa dịp Trương Hằng không lưu ý, thi triển bí thuật chạy trốn cũng là một kế sách khả thi.

- Muốn chết!

Trương Hằng đẩy nữ nhân trong lòng ra một bên, thân hình đột nhiên biến mất, một chưởng đánh nát đầu người vừa ý đồ chạy trốn. Sau đó một đoàn ngân diễm bùng lên, thiêu đốt Nguyên Anh của đối phương.

Nếu Nguyên Anh của một tu sĩ Hóa Thần Kỳ bị ngân diễm thôn phệ đối với việc đề cao công pháp của Trương Hằng cũng có một ít tác dụng. Tuy rằng so ra kém Thông linh Pháp bảo hoặc nội đan của yêu thú đỉnh cấp nhưng tốt hơn một kiện Ngự linh bảo rất nhiều.

Theo ngân diễm thiêu đốt trên Nguyên Anh, những hạt màu bạc cuộn cuộn không ngừng sinh ra chung quanh Linh hạch của Trương Hằng.

Dưới loại tình huống này, Trương Hằng thậm chí có thể cảm nhận được tu vi của mình tăng lên tuy không quá rõ ràng.

Hào quang trong con ngươi màu máu càng tăng, Trương Hằng đột nhiên té Phong Lô Phiến, khí thế trên người đạt tới một trình độ khủng bố, đã vượt qua hàng ngũ Hóa Thần.

Dưới sự thêm vào của Huyết Sát lĩnh vực, Trương Hằng cảm giác sức chiến đấu của mình lại tăng lên gấp đôi có dư.

Ở trong loại tình huống này, hẳn thậm chí có được thực lực có thể chống lại Hợp Thể Kỳ.

- Tiền bối tha mạng.

- Đại nhân tha mạng.

Chúng tu sĩ Hóa Thần Kỳ toàn thân phát run, cầu xin Trương Hằng.

- Một người không tha, toàn bộ chết đi!

Chỉ thấy huyết quang trong mắt Trương Hằng lóe lên, Phong Lô Phiến trong tay “Vù” một cái, vung lên phía mười mấy tu sĩ Hóa Thần Kỳ.

Lập tức một vùng quang nhận xanh mờ cùng lôi xà điện cuồng trong khoảnh khắc bao phủ đám tu sĩ, tiếng kêu thảm thiết liên tục vang lên.

Dưới công kích cường đại của Phong Lô Phiến còn có thể mơ hồ thấy được huyết quang nhộn nhạo trên mặt phiến khiến uy lực lần này tăng lên vài phần.

Sau khi công kích qua đi, mười mấy tu sĩ Hóa Thần Kỳ biến mất, trong Huyết Sát lĩnh vực đột nhiên dâng lên một vùng sóng khí màu máu, lại mở rộng ra bốn phía vài phần.

-Hả?

Thần thức Trương Hằng đảo qua, sắc mặt đột nhiên kịch biến. Vừa rồi sau khi một phiến vung lên, đột nhiên lại mất dáng Mộ Linh Nhi.

- Chẳng lẽ...

Trong lòng Trương Hằng nhảy dựng.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

458. Chương 454: Hợp Thể Kỳ.

Dưới một phiến của Trương Hằng, mười mấy tu sĩ Hóa Thần Kỳ bị diệt trong nháy mắt.

Uy lực như thế ra ngoài dự đoán của hắn rất nhiều. Lực công kích của Phong Lôi Phiến so với Phong Linh Phiến trong tay Thái Huyền chân nhân lúc trước thì cường đại hơn nhiều, lại thêm có sự tăng phúc của Huyết Sát lĩnh vực. cho dù là thần thông phạm vi lớn thì uy lực cũng khủng bố cực kỳ.

Nhưng chờ hắn thu hồi Phong Lôi Phiến lại phát hiện Mộ Linh Nhi cũng biến mất khỏi Huyết Sát lĩnh vực.

Mới đầu Trương Hằng hoảng sợ trong lòng, cho rằng dưới một phiến ngay cả Mộ Linh Nhi cũng giết luôn. Nhưng nghĩ lại cận thận cảm thấy không có khả năng.

Hắn nhớ rõ rằng Mộ Linh Nhi cách xa đám tu sĩ Hóa Thần Kỳ kia mấy chục dặm. thậm chí không ở cùng một phương hướng. Nói cách khác, Mộ Linh Nhi căn bản không ở trong phạm vi công kích của Phong Lôi Phiến.

Chuyện quỷ dị như thế khiến Trương Hằng rất nghi hoặc. Ánh mắt hắn đảo qua toàn bộ Huyết Sát lĩnh vực, rơi vào trên người Nhan Hồng Ngọc.

- Chủ nhân...

Thân thể mềm mại của Nhan Hồng Ngọc khẽ run lên, vô cùng hoảng sợ nhìn Trương Hằng.

- Ta nhớ rõ vừa rồi Mộ Linh Nhi ở ngay bên cạnh ngươi. ngươi có phát hiện nàng biến mất như thế nào?

Trương Hằng thần nhiên hỏi. Hắn cùng không nghi ngờ Nhan Hồng Ngọc từng bị thi triển Ký Hồn Thuật sẽ xuống tay với Mộ Linh Nhi. Nhất cử nhất động của đối phương đều nằm trong tầm tay của hắn. chỉ một ý niệm là có thể khiến nàng chết đi trong nháy mắt.

- Hồi bẩm chủ nhân, ta thật sự không biết...

Nhan Hồng Ngọc quỳ trong hư không, trong đôi mắt đẹp lộ ra vẻ sợ hãi, không dám nhìn thẳng vào mắt Trương Hằng, rất đáng thương nói:

- Vừa rồi sự chú ý của nô tỳ cũng bị công kích to lớn của chủ nhân hấp dẫn. sau khi lấy lại tinh thần thì đã mất bóng Mộ Linh Nhi.

- Không có khả năng... Chẳng lẽ là ai đó bắt tri bắt giác đưa nàng ra khỏi Huyết Sát lĩnh vực? Nhưng cho dù là tu sĩ Hợp Thể sơ kỳ cũng rất khó làm được điều này.

Trương Hằng thì thảo nói nhỏ.

Nhan Hồng Ngọc quỳ trên hư không, trong mắt đột nhiên hiện lên một tia khác thường, dường như đột nhiên nghĩ tới cái gì.

Trương Hằng có liên hệ đặc thù với nàng, ánh mắt sáng lên:

- Chẳng lẽ ngươi có manh mối gì sao?

Nhan Hồng Ngọc nhu thuận đáp lời:

- Mộ gia am hiểu nhất chính là Ẩn Tàng Thuật. Mặc dù là tiểu nha đầu Mộ Linh Nhi kia. bằng vào một thần bí thuật quỷ dị nếu một lòng muốn ẩn nấp thì trong vòng Hóa Thần Kỳ gần như không ai có thể chân chính cảm giác được sự tồn tại của nàng.

- Ẩn Tàng Thuật của Mộ Linh Nhi quả thật không tồi. Dưới tình huống bình thường, nếu ta không lưu ý cũng có khả năng bỏ qua sự tồn tại của nàng. Nhưng

trong Huyết Sát lĩnh vực này, cho dù Ẩn Tàng Thuật của nàng có cao minh gấp đôi cũng không trốn khỏi được sự chú ý của ta. Trừ khi có nhân vật cấp bậc cao hơn...

Bỗng nhiên trong lòng Trương Hằng khẽ động, ánh mắt tuần tra bốn phía.

Nhan Hồng Ngọc cũng trở nên khẩn trương, có chút không yên dùng thần thức đảo quanh bốn phía.

- Khẳng định không ở trong Huyết Sát lĩnh vực. Đối phương chỉ có thể thừa dịp sơ hở khi ta thi triển Phong Lôi Phiến ngầm mang Mộ Linh Nhi đi.

Trương Hằng lạnh lùng cười, thần thức bắt đầu đảo qua phạm vi vài ngàn dặm.

Sau một lát thần sắc hẩn dờn trở nên ngưng trọng. Thần thức từ phạm vi mấy ngàn dặm đến hơn một vạn dặm mà lại không phát hiện được khí tức của Mộ Linh Nhi.

Theo lý thuyết, Mộ Linh Nhi thân bị trọng thương không có khả năng trong thời gian ngắn chạy trốn xa như vậy.

- Chẳng lẽ Đại đảo chủ đã trở lại...

Đột nhiên sắc mặt Nhan Hồng Ngọc trắng bệch, nghĩ tới một khả năng rất không xong.

- Ý ngươi là Đại đảo chủ của Bích Vân Đảo, phụ thân của Mộ Linh Nhi?

Trương Hằng lộ vẻ kinh ngạc:

- Người này không phải tẩu hỏa nhập ma, bản thân bị trọng thương sao? Làm sao có thể trở lại Bích Vân Đảo, đồng thời mang Mộ Linh Nhi đi mà thần không hay quỷ không biết?

Nhan Hồng Ngọc khẽ thở dài:

- Ở trong phạm vi của Bích Vân Đảo, có thần thông quỷ thần khó lường bậc này cũng Chỉ có Đại đảo chủ. Hẩn vốn là tu sĩ Hợp Thể sơ kỳ đỉnh, Chỉ kém một bước là có thể bước vào Hợp Thể trung kỳ. Bản lĩnh Ẩn Tàng Thuật cường đại hơn Mộ nha đầu kia vài lần. Mấy tháng trước, Đại đảo chủ bắt đầu xung kích Hợp Thể trung kỳ, không nghĩ tới lại bị tâm ma xâm lấn. Chuyện sau đó hẳn là chủ nhân đều biết rồi.

Trương Hằng trầm ngâm:

- Ý ngươi là, người này có khả năng đã trở lại Bích Vân Đảo?

Nhan Hồng Ngọc gật đầu:

- Chỉ có khả năng này. Có lẽ Đại đảo chủ vào thời khắc mấu chốt đã đột phá tâm ma, tu vi thành công tấn chức cũng không nhất định. Trên thực tế, thương thế lúc trước Đại đảo chủ chủ yếu là về mặt tinh thần. Một tu sĩ Hóa Thần Kỳ như Viên Hồng rất khó tạo thành thương tổn thực chất đối với Đại đảo chủ.

- Được rồi. Nếu đã như vậy, chúng ta rời Bích Vân Đảo là được.

Trương Hằng rất nhanh làm ra quyết định, huyết quang trong mắt dần biến mất, toàn bộ huyết vụ bao phủ phạm vi gần hai trăm dặm bị quang ảnh màu máu phía sau hẩn hấp thu hết sau đó tiến vào con sông màu máu ở sâu trong Nguyên linh.

Khi Huyết Sát lĩnh vực biến mất khỏi trên không Bích Vân Đảo, cảm giác áp lực khủng bố trong lòng mọi người cũng tiêu tan.

Sau khi thu hồi huyết vụ, Trương Hằng chuẩn bị mang theo khôi lỗi Nhan Hồng Ngọc mau chóng rời Bích Vân Đảo. Hẩn cũng không muốn trêu chọc cường địch gì ở nơi này.

Nhưng vào lúc này trên bầu trời đột nhiên truyền đến một tràng cười lớn:

- Ha ha ha... Các ngươi chuẩn bị rời đi như vậy sao?

Trong thanh âm sang sảng này ẩn chứa một cỗ uy nghiêm, chủ nhân của nó hẳn là một người trung niên.

- Đại đảo chủ...

Sắc mặt Nhan Hồng Ngọc đại biến, lập tức đoán ra chủ nhân chân chính của thanh âm này.

Trương Hằng thần sắc lạnh nhạt, thần thức cận thận rà quét phạm vi ngàn dặm lại không nên trò trống gì. Thanh âm kia không hề có quy luật, giống như là truyền tới từ bốn phương tám hướng.

- Chẳng lẽ các hạ còn tính toán muốn giữ chúng ta ở lại Bích Vân Đảo hay sao? Muốn đánh thì đánh hà tất lén lén lút lút. Nếu ngươi không hiện thân, ta lập tức đi đây!

Trương Hằng lạnh lùng cười, tuy rằng tạm thời không tìm được vị trí của người ẩn nấp nhưng cũng không sợ hãi đối phương.

- Tiểu bối, khẩu khí của ngươi thật không nhỏ. Làm nhục con gái ta không nói, bây giờ còn hùng hổ dọa người. Thật sự cho rằng Bích Vân Đảo không ai có thể làm gì được ngươi sao?

Trong thanh âm kia mang theo vài tia chất vấn, mơ hồ có một cỗ uy áp vô hình từ trên bầu trời phủ xuống khiến Trương Hằng cảm nhận một áp lực không nhỏ.

Nhan Hồng Ngọc bên cạnh Trương Hằng lại càng không thể chống được cỗ uy áp này, thân thể mềm mại nhũn ra suýt nữa thì quỵ xuống, vẻ mặt hoảng sợ:

- Hợp Thể trung kỳ... Không ngờ Đại đảo chủ người thắng cấp rồi.

Trương Hằng cũng có chút bất ngờ, trong lòng chợt lạnh. Đây là lần đầu tiên hắn giao tiếp với tu sĩ Hợp Thể Kỳ của Chu Vương Triều. Càng đặc thù chính là đối phương còn là một tu sĩ Hợp Thể trung kỳ am hiểu Ẩn Tàng Thuật.

Ở Chu Vương Triều, số lượng tu sĩ Hợp Thể Kỳ không tính là lông phượng và sừng lân nhưng không thể nghi ngờ là đã bước vào hàng ngũ cao thủ.

Thường thường một tu sĩ Hợp Thể sơ kỳ có thể hoành hành một phương, tương đương với một lão quái Nguyên Anh Kỳ của Tam Tinh Vực, danh chấn một phương.

Theo Trương Hằng hiểu biết, thực lực của tu sĩ Hợp Thể Kỳ cường đại hơn Hóa Thần Kỳ không chỉ là một chút. Chênh lệch giữa hai cấp thậm chí có thể dùng người trưởng thành và đứa bé để so sánh.

- Ta làm nhục con gái của ngươi?

Trương Hằng cảm thấy buồn cười, rất khinh thường nói:

- Nếu không có Trương mỗ, con gái ngươi hiện tại không biết đã bị yêu thú nào bắt về làm áp trại phu nhân hoặc là trở thành lô đỉnh song tu của ai đó rồi.

- Các hạ vẫn không nên giấu đầu lộ đuôi thì hơn. Ngươi thật sự cho rằng Trương mỗ không có cách nào bức người ra hay sao?

Ánh mắt Trương Hằng lạnh băng, trên mặt không có vẻ sợ hãi gì.

Nếu đối phương không ra, hắn không ngại sử dụng Thần Linh Nhãn một chút. Đến lúc đó dù cho Ẩn Tàng Thuật của đối phương cao minh tới đâu cũng không trốn khỏi hai mắt của hắn.

- Thật sự là hậu sinh khả úy.

Đúng lúc này, ở nơi cách nơi này vài trăm dặm ánh xanh rung động hiện ra hai bóng người một nam một nữ, trong đó một người chính là Mộ Linh Nhi vừa biến mất không lâu, trong mắt còn lộ ra vài tia giảo hoạt cười hì hì nhìn Trương Hằng.

Ở bên cạnh Mộ Linh Nhi là một trung niên trường bào xám, vẻ mặt tươi cười ảm áp nhìn phía hai người Trương Hằng, cũng không có nhiều địch ý.

Trong lòng Trương Hằng cả kinh. Hai người đối phương đứng ngay phụ cận mình lại có thể tránh thoát được thần thức của mình thăm dò kỹ lưỡng, bởi vậy có thể thấy được điểm đáng sợ của thần thông ẩn nấp của Đại đảo chủ.

Tuy nói thần thông Thần Linh Nhân hẳn là có thể phá được loại pháp thuật này nhưng nếu cố tình và vô tâm, Trương Hằng cũng không cam đoan có thể tránh khỏi đối phương ám toán.

- Trương đại ca, huynh không cần rời đi nhanh như vậy, được không? Bích Vân Đảo sẽ không quên đại ân đại đức của huynh, phụ thân ta cũng sẽ hoan nghênh huynh ở đây làm khách.

Mộ Linh Nhi chớp chớp mắt nhìn Trương Hằng, trên mặt có vài tia cầu xin, lại làm nũng với trung niên áo bào xám bên cạnh:

- Phụ thân. Người là Đại đảo chủ cần phải tỏ thái độ chứ. Trương đại ca không chỉ cứu Linh nhi, đồng thời cũng là đại ân nhân của Bích Vân Đảo.

Trung niên áo bào xám cười ha hả, hơi ôm quyền hướng Trương Hằng:

- Vị Trương đạo hữu này, Lúc trước Mộ Thiên Hải ta bất hạnh lâm vào tuyệt cảnh, suýt nữa làm Bích Vân Đảo rơi vào tay giặc, ngay cả sự an nguy của con gái đều khó thể chiếu cố. May mắn có quý nhân người từ trên trời giáng xuống chẳng những cứu vãn Bích Vân Đảo ta lại cứu tính mạng con gái ta. Đại ân như thế, Mộ Thiên Hải cả đời khó quên, xin mời các hạ làm khách trên đảo mấy ngày.

Mộ Thiên Hải không ra vẻ ta đây là cao nhân Hợp Thể Kỳ, mang theo Mộ Linh Nhi bay tới trước mặt Trương Hằng, lời nói rõ ràng có ý giữ lại, giọng điệu chân thành.

- Điều này... Trương mỗ có chuyện quan trọng cần xử lý, không tiện ở lâu trên đảo. Ý tốt của đảo chủ, ta xin tâm lĩnh...

Trương Hằng lên tiếng cự tuyệt.

Mộ Thiên Hải lắc đầu:

- Từ chỗ Linh nhi ta biết các hạ cũng mới tới hải vực này, còn chưa quen thuộc. Nếu tùy tiện xông xáo ở hải vực này không chừng sẽ đụng phải cấm kỵ nào đó. Còn không bằng ở lại Bích Vân Đảo ta làm khách một thời gian.

Trương Hằng vừa nghe lời ấy, lý trí nói cho hắn biết đối phương nói có đạo lý. Mới tới Chu Vương Triều cần thu thập Thông linh Pháp bảo hoặc là nội đan yêu thú để tăng tu vi, nếu thiếu một số kiến thức thông thường rất dễ dàng xúc phạm người hoặc vật không nên dây vào.

Mộ Linh Nhi cũng rất đáng thương nói:

- Trương đại ca, huynh ở lại nơi này một tháng... Chỉ một tháng thôi, sau đó Linh nhi sẽ không bao giờ dây dưa huynh nữa. Được không?

- Ha ha. Nếu Trương đạo hữu nguyện ý, ta có thể cho người làm Nhị đảo chủ của Bích Vân Đảo, cùng ta chăm sóc quần hòn đảo cấp ba to lớn này.

Mộ Thiên Hải cười tủm tỉm nhìn thanh niên trước mắt.

Trương Hằng trầm ngâm một lát, đột nhiên nói ra một câu:

- Chẳng lẽ các ngươi không sợ sự tồn tại của ta sẽ mang đến tai nạn cho Bích Vân Đảo sao?

Một chùm huyết mang chọt lóe trong mắt Trương Hằng, khí Huyết Sát rung động trống rỗng thoáng hiện khiến người ta run sợ

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

459. Chương 455: Bích Vân Thành.

Theo huyết mang thoáng hiện trong mắt Trương Hằng, cho dù là Mộ Thiên Hải lão luyện thành thực cũng biến sắc. Hắn kinh ngạc nhìn thanh niên trước mắt, thần sắc trở nên ngưng trọng:

- Trương đạo hữu chớ hay nói giỡn. Người tu luyện chẳng qua là công pháp Huyết Ma Đạo mà thôi, làm sao có liên hệ với Huyết Sát Quân Vương trong truyền thuyết chứ? Theo Linh nhi vừa rồi thuật lại, người có được đủ loại thần thông cùng đặc thù của Huyết Sát Quân Vương nhưng vẫn chưa chân chính mất lý trí, không khác gì nhiều so với người thường.

Mộ Linh Nhi cười mỉm:

- Trương đại ca. Cho dù huynh là Huyết Sát Quân Vương cũng không phải là một Huyết Sát Quân Vương bình thường. Bởi vì huynh có thể có một tâm thần thanh tỉnh, sẽ không bị giết chóc khống chế. Tương lai huynh nhất định sẽ là nhân vật tuyệt thế tung hoành Chu Vương Triều.

Đối mặt với lời khích lệ của Mộ Linh Nhi, trong lòng Trương Hằng khẽ động, không nghĩ tới đối phương có thể đoán ra chân tướng chuyện này.

Trên thực tế Trương Hằng cũng không rõ mình đã bị gieo hạt giống lực lượng Huyết Sát như thế nào. Nhưng hắn có thể khẳng định nếu không phải là hắn tu luyện Luyện Thiên Hóa Địa Công thì cũng sẽ trở thành một Huyết Sát Quân Vương bị giết chóc khống chế, không khác gì Sát Lục Khôi Lỗi nơi Tử Vực.

Từ một mức độ nào đó mà nói, Sát Lục Khôi Lỗi nơi Tử Vực cùng Huyết Sát Quân Vương là cùng một loại. Có điều khác nhau chính là cấp bậc của Huyết Sát Quân Vương cao hơn, tiềm lực ẩn chứa cũng càng lớn.

Mộ Thiên Hải cũng trầm tư nhìn Trương Hằng một cái, vẻ mặt nhiệt tình nói:

- Đạo hữu đã là cứu tinh của Bích Vân Đảo cũng là ân nhân cứu mạng của Linh nhi, từ trong mắt của người ta nhìn thấy được cứng cỏi và trong sáng. Cho nên ta sẽ không đối đãi với người như là Sát Lục Khôi Lỗi trong truyền thuyết. Hiện tại người chính là khách của Bích Vân Đảo cũng là bằng hữu của Mộ Thiên Hải ta.

Trương Hằng không khỏi cười khổ, không nghĩ tới hai cha con này đều là người khôn khéo như vậy. Phụ thân hiểu rõ đạo lý đối nhân xử thế lại không mất tâm lòng trong sáng, con gái thông minh xinh đẹp lại quật cường cùng chấp nhất dị thường.

Đối mặt với hai cha con như vậy trong lòng Trương Hằng không thiếu hảo cảm. Đặc biệt là vào thời khắc hắn lẻ loi mới tới Chu Vương Triều xa lạ này.

- Trương đại ca...

Trong mắt Mộ Linh Nhi lộ ra vẻ chờ mong cùng cầu xin, rất đáng thương nhìn Trương Hằng:

- Chỉ một tháng cũng không được sao?

Bởi vì có phụ thân Mộ Thiên Hải ở bên cạnh cho nên Mộ Linh Nhi cũng không lộ ra quá nhiều cảm tình, Chỉ đáng thương ngóng nhìn Trương Hằng giống như một cô bé ngây thơ đứng ở cửa hy vọng cha mẹ mua về một con búp bê.

Trương Hằng suy tư thật lâu, cắn răng phun ra hai chữ:

- Ba ngày!

Nếu không phải vì tình yêu ngây thơ của Mộ Linh Nhi đối với hắn, hắn cũng không ngại ở lại Bích Vân Đảo hai ba năm để thích ứng và hiểu biết Tu Chân Giới Chu Vương Triều khổng lồ mà phức tạp.

- Được rồi. Nếu đạo hữu không nguyện ở lâu, có thể ở lại làm khách Bích Vân Đảo ba ngày cũng là một lựa chọn không tồi. Chỉ mong trong ba ngày này ta có thể giải thích mọi nghi vấn thắc mắc của Trương đạo hữu.

Mộ Thiên Hải cười nói, cũng không miễn cưỡng Trương Hằng.

- Chỉ ba ngày sao?

Mộ Linh Nhi ít nhiều có chút thất vọng, nhưng Trương Hằng có thể dừng lại Bích Vân Đảo một chút cũng làm nàng rất vui vẻ.

Kỳ thật nàng hiểu được mình chung quy không thể ngăn được bước chân của Trương Hằng.

- Nếu đã như vậy, đạo hữu cùng ta di động phủ nói chuyện.

Mộ Thiên Hải mang theo Trương Hằng bay về vị trí trung tâm của Bích Vân Đảo, ánh mắt đảo qua trên mặt Tam đảo chủ Nhan Hồng Ngọc, cũng không hỏi nhiều.

Trương Hằng thần nhiên nói:

- Hiện tại nàng đã là thị thiếp của ta.

-Hừ!

Mộ Linh Nhi bĩu môi, thở phì phì nhìn sang một bên, bộ dạng rất tức giận.

Mộ Thiên Hải cười ha hả:

- Như vậy từ hôm nay trở đi nàng sẽ thoát ly Bích Vân Đảo.

Sau đó ánh mắt hần thoáng nhìn lên mặt Nhan Hồng Ngọc, giọng lạnh nhạt:

- Nếu không nể tình Trương đạo hữu. chỉ bằng vào tội người phản bội Bích Vân Đảo, Mộ Thiên Hải ta cũng sẽ đích thân diệt người!

- về sau đi theo Trương đạo hữu. nếu người lại có ý khác, cho dù từ hải vực đuổi lên tới đại lục ta cũng sẽ không bỏ qua cho người.

Trên người Mộ Thiên Hải phát ra một cỗ uy áp to lớn lập tức làm cho Nhan Hồng Ngọc khó mà thở nổi, khuôn mặt xinh đẹp đỏ bừng, thân thể mềm mại hơi run.

- Dạ dạ... Đại đảo chủ!

Nhan Hồng Ngọc hoảng sợ vạn phần.

- Trương đạo hữu. ta phải nhắc nhở người một câu. Bản tính nàng này ở Tu Chân Giới mặc dù không tính quá xấu nhưng vĩnh viễn sẽ Chỉ trung thành với cường giả. Nếu một ngày kia người thất thế, bất cứ lúc nào nàng sẽ trở tay đâm người một đao.

Mộ Thiên Hải thần thức truyền âm với Trương Hằng, nói lời khuyên bảo.

- Mộ đảo chủ yên tâm. Nàng sẽ ngoan ngoãn hầu hạ ta, tuyệt đối không có ngày phản bội.

Trương Hằng hết sức tự tin nói.

Người bị hấn hạ Ký Hồn Thuật sẽ có thể phản bội sao?

Trên thực tế về hoảng sợ vừa rồi của Nhan Hồng Ngọc đối với Mộ Thiên Hải có một phần là phản ứng bản năng còn có một phần khác là cố ý giả vờ.

- Như thế xem ra. Trương đạo hữu về mặt ngự nữ rất có bài bản.

Mộ Thiên Hải cười khê, cũng không cố kỵ Mộ Linh Nhi ở bên cạnh. Dù sao con gái hần cũng cần hiểu biết càng nhiều về nhân tình thế thái và hiểm ác của Tu Chân Giới.

- Hừ. Đó là thị thiếp thứ mười tám của hần đấy!

Mộ Linh Nhi bĩu môi Nơi, tuy rằng trong lòng cũng không quá tin tưởng.

Trương Hằng cùng Mộ Thiên Hải vừa nói chuyện phiếm vừa bay vào nội bộ Bích Vân Đảo. Trong quá trình này Mộ Linh Nhi thì thoảng xen vào một câu, ngẫu nhiên sẽ bêu xấu Trương Hằng một chút nhưng trong lòng thì lại ngọt lịm, ánh mắt thì thoảng liếc trộm đối phương.

Phi hành một lát, phía trước xuất hiện một tòa thành khổng lồ đóng trên một ngọn núi cao ngàn trượng. Chung quanh tòa thành có một quang sáng xanh lưu

chuyển không thôi, hiển nhiên là bố trí cấm chế cường đại.

Vừa thấy tòa thành khổng lồ như vậy, Trương Hằng lại nhớ tới Độc Thiên Bảo Ở Tam Tinh Vực, Lúc trước chính ở nơi đó hắn thu đệ tử đầu tiên trong đời - Quách Phong!

Tuy nhiên tòa thành trước mắt ít nhất lớn hơn Độc Thiên Bảo gấp mười trở lên, chung quanh tòa thành bố trí trận pháp, tu sĩ Hóa Thần Kỳ gần như không có khả năng xông vào.

Ở đỉnh đại môn của tòa thành có một tấm bằng kim quang chói mắt, phía trên có khắc mấy chữ lớn rất khí thế: Bích Vân Thành.

- Đây là vùng trung tâm của Bích Vân Đảo ta - Bích Vân Thành.

Mộ Thiên Hải cười híp mắt nói.

- Trương đạo hữu đi theo ta.

Trên người Mộ Thiên Hải đột nhiên vươn ra một vùng ánh sáng xanh nửa trong suốt bao phủ Trương Hằng, Mộ Linh Nhi cùng Nhan Hồng Ngọc vào trong hình thành một quang cầu màu xanh nửa trong suốt.

“Vút” một tiếng, quang cầu màu xanh nửa trong suốt giống như sao băng xẹt qua trên không Bích Vân Thành, dễ dàng xuyên qua trận pháp ngoài thành.

- Đại đảo chủ đã trở lại!

Toàn bộ Bích Vân Thành chấn động thậm chí hình thành một đợt sóng triều, bởi vậy có thể thấy được uy vọng của Mộ Thiên Hải ở Bích Vân Thành. Nếu hắn một ngày không chết, người khác đừng mơ tưởng chân chính nắm giữ toàn bộ hòn đảo.

Thần thức Trương Hằng vội vàng đảo qua một khu vực liền thấy được một hai trăm vị tu sĩ Hóa Thần Kỳ. số lượng này khiến Trương Hằng hơi kinh hãi.

Một hai trăm tu sĩ Hóa Thần Kỳ! số lượng này nếu đặt ở Tam Tinh Vực không biết sẽ gây nên khủng hoảng lớn cỡ nào. Chỉ sợ đủ khiến cho Tam Tinh Vực nhỏ nhỏ chia thành nhiều mảnh nhỏ.

Nhưng Trương Hằng phát hiện ngoài Đại đảo chủ Mộ Thiên Hải ra. trong Bích Vân Thành chiếm phạm vi mấy trăm dặm lại không có tu sĩ Hợp Thể Kỳ thứ hai.

- Tại Chu Vương Triều này, chỉ có tiến vào Hợp Thể Kỳ mới có thể chân chính tiến vào hàng ngũ cao thủ.

Trương Hằng cùng coi như chân chính hiểu được ý tứ của câu này. Đồng thời đối với thực lực của tu sĩ Hợp Thể Kỳ hắn cũng có hiểu biết nhất định.

Nếu đối mặt với tu sĩ Hợp Thể sơ kỳ có Thông linh Pháp bảo trung phẩm. Trương Hằng tự nhận không có nhiều phần nắm chắc thủ thắng. Trừ khi có thể khởi động Huyết Sát linh vực Chỉ Huyết Sát Quân Vương mới có.

Chênh lệch giữa Hợp Thể Kỳ cùng Hóa Thần Kỳ còn lớn hơn trong tưởng tượng của Trương Hằng. Theo trước đó không lâu, dưới một phiến của hắn miếu sát hơn chục tu sĩ Hóa Thần Kỳ bình thường là có thể thấy được phần nào.

- Đúng rồi. Phụ thân, làm sao không thấy bóng dáng Nhị đảo chủ chứ?

Thần thức Mộ Linh Nhi đảo qua Bích Vân Thành, rất nghi hoặc hỏi.

Mộ Thiên Hải cười thần nhiên:

- Rất không khéo, ở trên đường trở về ta gặp hắn. thuận tay giải quyết luôn.

Một tu sĩ Hóa Thần Kỳ đại viên mãn cho dù có được một hai kiện Thông linh Pháp bảo uy lực không tầm thường thì ở trước mặt tu sĩ Hợp Thể Kỳ vẫn không có bao nhiêu cơ hội phản kháng, ngay cả cơ hội chạy trốn chết cũng không có.

Phất phất tay với chúng tu sĩ Bích Vân Thành. Mộ Thiên Hải cười mang theo mấy người Trương Hằng tiếp tục bay về phía trước, thẳng đến một tòa phủ đệ màu xanh linh khí tản mát bốn phía.

Vừa nhìn phủ đệ này Trương Hằng cảm thấy nao nao.

Cả tòa phủ đệ không ngờ là do một loại ngọc thạch tên Thanh Linh Thạch xây thành. Mặt ngoài tỏa ra một lớp sáng bóng màu xanh, sáng ngời mà không mất vẻ ôn hòa.

Thanh Linh Thạch nếu là ở Tam Tinh Vực xem như một loại linh thạch cực phẩm cực kỳ quý hiếm, so với tinh thạch mà Tu Chân Giới dùng làm tiền tệ thì cao hơn đến vài cấp bậc. Bản thân nó ẩn chứa Phong Linh lực cực kỳ thuần khiết, có thể hội tụ linh khí thiên địa chung quanh khiến tốc độ tu luyện của tu sĩ nhanh hơn. Ngoài ra, Thanh Linh Thạch cũng là một loại tài liệu luyện chế Pháp bảo cao cấp.

“CŨNG quá xa xỉ rồi!”

Trong lòng Trương Hằng ngạc nhiên thán phục, cảm giác mình giống như là một anh nhà quê từ nông thôn lên tỉnh.

Mà còn không hết, Cả tầng ngoài của phủ đệ còn bố trí vài trận pháp Tụ Linh cao minh. Những trận pháp này có thể hấp thu linh khí trong phạm vi mấy ngàn dặm đồng thời tinh lọc chiết xuất khiến độ tinh khiết cùng phẩm chất của linh khí trong phủ đệ đạt tới một mức độ là người ta thèm thuồng.

Với ánh mắt của Trương Hằng, nếu như trận pháp Tụ Linh tầng ngoài động phủ đặt ở Tam Tinh Vực, đó chính là trận pháp thượng cổ thất truyền, ngay cả đại phái siêu cấp cũng không có trận pháp Tụ Linh đỉnh cao như thế.

- Nếu có thể đem những bí quyết của trận pháp Tụ Linh này truyền về Cực Diễm Môn ở Tam Tinh Vực, như vậy thì quá tốt.

Trong lòng Trương Hằng cùng âm thầm nảy ra chủ ý, bởi vì phân thân của hắn ở Tam Tinh Vực cho nên có thể tiến hành trao đổi cùng bên phía Cực Diễm Môn.

- Trương đạo hữu, mời vào.

Mộ Thiên Hải phát hiện Trương Hằng hơi thất thần, có chút bất ngờ, lên tiếng mời vào trong.

- Trương đại ca. Huynh sẽ không phải thật sự là từ rừng sâu núi thẳm nào đó đi ra chứ?

Mộ Linh Nhi che miệng cười khê, con mắt lóe lên nhìn chằm chằm Trương Hằng.

Trương Hằng tức giận:

- Cô sớm đoán được rồi.

Sau khi tiến vào phủ đệ, Mộ Thiên Hải nghiêm mặt nói với con gái:

- Thương thể trên người con không nhẹ, nếu chậm trễ thêm Chỉ sợ sẽ ảnh hưởng cả đời. Mau trở về phòng tĩnh dưỡng vài năm.

- Phụ thân.

Vành mắt Mộ Linh Nhi ửng đỏ toát ra một tầng hơi nước, bộ dáng rất không cam lòng.

Mộ Thiên Hải nghiêm sắc mặt nhìn chằm chằm con gái. nói bằng giọng không thể kháng cự:

- về phòng!

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

460. Chương 456: Chọn Rể.

Từ khi Mộ Linh Nhi ở trên hoang đảo quỷ dị, giao chiến cùng Thần thú Tử Hãn, liền bị thương rất nghiêm trọng, đây không Chỉ là nội thương đơn giản như vậy, mà còn bao gồm tổn thương tâm thần không nhẹ.

Sau khi được Trương Hằng cứu trở về, Mộ Linh Nhi tĩnh dưỡng thời gian thật ra cũng không nhiều, cho nên thương thế trên người vẫn còn rất nghiêm trọng. Nếu kéo dài thêm một thời gian, thương thế không nhẹ này thậm chí có thể ảnh hưởng tới việc tu luyện suốt đời Mộ Linh Nhi.

Cho nên, giờ phút này Mộ Thiên Hải cực lực yêu cầu con gái trở về phòng tĩnh dưỡng vài năm. thậm chí còn có dấu hiệu tức giận, nhưng vì xót thương Mộ Linh Nhi nên không phát tiết ra.

Trương Hằng ở bên cạnh cũng khuyên giải nói:

- Mộ tiểu thư! Thương thế trên người tiểu thư Trương mỗ rất rõ ràng, tốt hơn là nghe lời phụ thân trở về phòng tĩnh dưỡng đi... Không nên bởi vì một chút việc nhỏ mà ảnh hưởng tới việc tu luyện của mình sau này.

Mộ Linh Nhi chớp chớp đôi mắt sáng, dường như có chút lưu luyến, cuối cùng, nàng khẽ mỉm cười:

- Nếu phụ thân cùng Trương đại ca đều nói như vậy. thì Linh Nhi trở về phòng tĩnh dưỡng một thời gian...

Thực nhu thuận, Mộ Linh Nhi rời đại thính, trước khi đi còn ngoái đầu lại nhìn Trương Hằng một cái. trong ánh mắt còn lóng lánh vài giọt lệ.

Nhìn theo dáng Mộ Linh Nhi rời đi. Trương Hằng khẽ thở dài một hơi, đối với cô gái hoạt bát thanh tú. còn thêm tư tưởng rất tiến bộ này. hẳn cũng không đành lòng làm cho đối phương bị thương tổn quá sâu, Sớm một chút rời Bích Vân Đảo cũng là đạo lý.

Mộ Thiên Hải nhìn thấy thần sắc của hai người trong mắt, với cáo già sống mấy ngàn năm như hắn sao không nhìn ra mối tình cảm của Mộ Linh Nhi đối với Trương Hằng chứ?

- Trương đạo hữu mời ngồi...

Mộ Thiên Hải chiêu đãi Trương Hằng rất khách sáo. cùng ngồi cùng ăn với hắn trong phòng này. Căn phòng thật kỳ quái giống như phòng khách, mà lại giống như động phủ tu luyện.

Cách sống của giới tu chân cùng người phàm tự nhiên có khác biệt rất lớn. bọn họ Không sa đà vào hưởng thụ của giới thế tục, ngay cả thiết kế trong phủ đệ. đều là lấy thích ứng cho việc tu luyện làm cơ sở.

Mộ Thiên Hải trước cùng Trương Hằng hàn Huyền một ít có liên quan tới tình hình cơ bản của Bích Vân Đảo. dần dần Mộ Thiên Hải mới chuyển đề tài, sắc mặt ngưng trọng hỏi:

- Không biết Trương đạo hữu là như thế nào gặp tiểu nữ? Vừa rồi nghe Linh Nhi kể lại. có vài Chi tiết nàng đều là nói qua loa, trong lòng ta còn có vài chỗ không rõ...

Trương Hằng cũng không giấu giếm, thần nhiên nói:

- Mộ đạo hữu hẳn là biết, ta là lần đầu tiên đi vào vùng hải vực này... Lúc ấy ta ở trên một hoang đảo quỷ dị lúc nóng lúc lạnh, gặp được Mộ tiểu thư, khi đó nàng đang bị tam công tử của Tử Hoàng Phủ Yêu tộc đuổi giết...

Chỉ chốc lát, Trương Hằng liền kể lại một lần tường tận hết thấy sự việc phát sinh từ lúc gặp Mộ Linh Nhi về sau. Đương nhiên, tình tiết âm áp trên đường tự nhiên là một chữ cũng không đề cập tới. nếu để cho Mộ Thiên Hải biết Trương Hằng từng chiếm tiện nghi con gái của hắn không biết hắn sẽ có ý tưởng gì.

- Thì ra là thế...

Mộ Thiên Hải khẽ thở dài một hơi. sắc mặt không dễ xem lắm, sau một lúc trầm ngâm, mới nói:

- Nếu ta không có đoán sai. hoang đảo quỷ dị kia. hẳn là khu vực cấm kỵ Băng hỏa Đảo. nằm giữa hai đại thế lực hải vực Tam Tiên Đào và Cửu U Thủy Vực.

“Khu vực cấm kỵ Băng hỏa Đảo?” Trong lòng Trương Hằng hơi kinh hãi, khó trách lúc đó khi bay đến đảo nhỏ kia liền có một loại cảm giác kỳ lạ.

- Ở mấy ngàn năm trước, trên Băng hỏa Đảo từng phát sinh một sự kiện quỷ dị, ba yêu thú Hợp Thể Kỳ vô tình đặt chân trên đảo bị giết chết một cách khó hiểu. một ngàn năm gần đây cũng có tu sĩ Hợp Thể Kỳ nhân loại khi băng ngang qua trên không trung đảo nhỏ đó, lại bị tồn tại thần bí trên Băng Hỏa Đảo giết chết.

Trên mặt Mộ Thiên Hải lộ ra vẻ kiêng kỵ, lại có chút nghi hoặc nói:

- Không nghĩ tới tam công tử của Tử Hoàng Phủ kia lại chấp nhất với Linh Nhi như thế. không ngờ dám đuổi theo tới Băng hỏa Đảo. Tuy rằng cho tới bây giờ Chỉ có tu sĩ Hợp Thể Kỳ trở lên ở trên Băng Hỏa Đảo mới phát sinh chuyện ngoài ý muốn, nhưng là một địa phương cấm kỵ. dưới tình huống vạn bất đắc dĩ. tu sĩ bình thường sẽ không đặt chân lên đó.

- Tu sĩ Hợp Thể Kỳ trở lên, Chỉ cần vừa tới gần đảo nhỏ kia, liền sẽ phát sinh, chuyện ngoài ý muốn sao?

Trương Hằng không khỏi thầm cảm thấy may mắn trong lòng cũng có chút nghi mà sợ. không nghĩ tới mình tùy tiện đặt chân lên một hoang đảo. lại chính là một chỗ cấm kỵ khủng bố. Xem ra giới tu chân Chu Vương Triều này còn nguy hiểm hơn gấp trăm lần so với Tam Tinh Vực. không cần thận một chút thật rất có thể phải bỏ mạng.

- Không sai! Tu sĩ Hợp Thể Kỳ trở lên. một khi đặt chân trên đảo nhỏ. hoặc là băng ngang qua gần đó. đều tuyệt đối không ngoại lệ sẽ phát sinh chuyện ngoài ý muốn, mấy vạn năm qua, gần như không có một ngoại lệ nào. Nghe nói mấy vạn năm trước, có một con yêu thú Độ Kiếp KỲ cường hãn tin tưởng tràn đầy đi tới Băng hỏa Đảo. kết quả ngày hôm đó. hải vực nổi lên sóng to gió lớn cao tới trăm trượng, toàn bộ thiên địa rơi vào hôn ám. bên trong truyền ra tiếng đánh nhau kinh thiên động địa, người bên ngoài khó có thể thăm dò. Đợi qua ngày thứ hai, yêu thú Độ Kiếp KỲ đại danh Đỉnh đỉnh kia bị xoá tên trong thế giới yêu thú!

Mộ Thiên Hải bình thản kể lại truyền thuyết có liên quan tới khu vực cấm kỵ Băng hỏa Đảo, khiến Trương Hằng cả kinh, trong lòng nghi lại mà sợ.

May mà, chỗ cấm kỵ này Chỉ có uy hiếp với tu sĩ Hợp Thể KỲ trở lên.

Bình sinh lần đầu tiên Trương Hằng sinh ra một loại ý tưởng cổ quái: “Hóa ra tu vi thấp cũng có chỗ tốt!”

“Chẳng lẽ tồn tại thần bí trên đảo nhỏ kia. có thể vô địch khắp cả Chu VươngTriều sao?” Trong đầu Trương Hằng nhiều ít có chút hoài nghi.

Giới tu chân Chu Vương Triều này rộng lớn bao la biết bao, nhân vật đại thần thông cùng cao nhân lánh đời nhiều vô số kể, chẳng lẽ thực sự không làm gì được một hoang đảo nhỏ nhỏ.

Mộ Thiên Hải cười nói:

- Tu sĩ Hợp Thể Kỳ trở lên, gần như không ai có thể còn sống từ trên đảo nhỏ kia đi ra. Nói “gần như” chính vì truyền thuyết này cũng không phải tuyệt đối: Huyền Long Đại Vương trong Cửu U Vực đã từng đích thân tới Băng hỏa Đảo, mà vẫn có thể bình yên vô sự tiêu sái đi ra. Đương nhiên, đây cũng Chỉ là một truyền thuyết. Huyền Long Đại Vương gần như là một nhân vật thần thoại được sách cổ nhân loại ghi lại. bản thân ông ấy chính là một cái cấm kỵ rồi.

- Huyền Long Đại Vương? Nhân vật thần thoại.

Trương Hằng có hơi kích động. Giờ khắc này, hắn có cảm giác tấm màn che của giới tu chân Chu Vương Triều thần bí, đang dần dần vạch trần ra trước mắt mình, còn có rất nhiều bí mật đang chờ mình thăm dò sau này.

Giống như địa phương Tử Vực thần bí kia, nơi bàn tay khổng lồ Kinh Thiên bị phong ấn mười vạn năm trước vì sao Huyết Sát Thần Đế phái giết hại toàn bộ tu sĩ giới tu chân?

Giờ khắc này, hắn đột nhiên nhớ tới tình cảnh trước lúc Vũ Vô Cực phi thăng thượng giới, nhất là một đoạn câu nói cổ quái của hắn.

Tình cảnh lúc đó. suốt đời Trương Hằng khó quên: Vũ Vô Cực đảo ánh mắt nhìn lướt qua khắp không gian trước mắt, hết thấy đều nhìn thấy trong mắt, trong miệng thốt ra một vài danh từ không muốn người biết: “Huyết Sát... Bất Tử... Vạn Linh... Khô Tử...”

“Hừ! Quả nhiên không đơn giản, xem ra khối đại lục này chất chứa bí mật còn không ít đây”

Huyết Sát, Bất Tử, Vạn Linh, Khô Tử, các nhân vật này đại biểu cho cái gì?

Nhìn thấy bộ dáng Trương Hằng kinh nghi không chừng, Mộ Thiên Hải thản nhiên nói:

- Giới tu chân Chu Vương Triều có rất nhiều địa phương cấm kỵ. Bằng hỏa Đảo này coi như là một loại tương đối đặc biệt, Chỉ nhằm vào nhân thể đặc thù. Có một số địa phương cấm kỵ cực kỳ bí ẩn ngay cả trong sách cổ cũng không có ghi lại. Trương đạo hữu về sau đi lại trong giới tu chân cần phải cẩn thận một chút.

Trương Hằng liên tục gật đầu:

- Mộ đạo hữu nói không sai! Sau này ta sẽ cẩn thận hơn.

- Dù cẩn thận hết sức cũng không thể tránh được tất cả nguy hiểm, ta khuyên Trương đạo hữu tốt nhất là nên dừng lại Bích Vân Đảo một thời gian, rất nhiều bí tân của Đông Vân đại lục. trong mật thất của ta đều có sách cổ ghi lại, có thể cung cấp cho đạo hữu tham khảo. Ngoài ra, các loại quy tắc thông thường của Chu Vương Triều, đạo hữu cũng cần làm quen một chút, nếu tùy tiện đi bừa ở khu vực xa lạ này, từng bước đi sẽ gặp phải gian nan...

Mộ Thiên Hải liếc mắt nhìn Trương Hằng một cái. trong câu nói hàm chứa ý tứ sâu sắc.

Trương Hằng theo lời nói của đối phương, đột nhiên sinh ra một loại cảm giác Kỳ quái, trong mắt chợt lóe sáng:

- Vì sao đạo hữu không hỏi về lai lịch của ta?

- Lai lịch? Ha ha...

Mộ Thiên Hải cười một tràng dài. sau đó mới thản nhiên nói:

- Ta đã sớm đoán được lai lịch của đạo hữu, không phải đạo hữu là đến từ Phong Ấn Chi Địa sao?

“Phong Ấn Chi Địa?” Trương Hằng đột nhiên nghĩ tới Tử Vực, nơi “bàn tay khổng lồ Kinh Thiên” bị phong ấn trong dòng sông máu.

Trên thực tế, ghi chép trong sách cổ ở Tam Tinh Vực cũng có lời bàn tương tự, cả Tam Tinh Vực lại được gọi là “Phong Ấn Chi Địa”.

Trương Hằng lộ vẻ mặt kinh ngạc, không nghĩ tới Mộ Thiên Hải lại nhìn ra lai lịch của mình, trong lòng lập tức mơ hồ sinh ra một cỗ sát ý.

- Đạo hữu không cần kinh hoảng, đến từ Phong Ấn Chi Địa cũng không phải chuyện gì đặc biệt Kỳ quái. Phong Ấn Chi Địa của Chu Vương Triều, tổng cộng có mấy chục chỗ. Mười vạn năm qua, cũng có một số người từ trong đó chạy ra. Càng đặc biệt chính là. ba vị Huyết Sát Quân Vương từng huyết tẩy Chu Vương Triều dường như đều đến từ những Phong Ấn Chi Địa này.

Mộ Thiên Hải thực dễ dàng đoán được lai lịch của Trương Hằng, điều này cũng có chút quan hệ với “Huyết Sát Quân Vương”, tuy nhiên trong lời nói của hắn không có địch ý gì với Trương Hằng.

- Không sai! Ta hẳn là đến từ Phong Ấn Chi Địa theo như lời đạo hữu nói.

Trương Hằng thản nhiên nói, nếu đối phương đã đoán ra chân tướng sự tình, hẳn cũng không cần che giấu.

Trong ý tưởng của hắn. “Tam Tinh Vực” đối với “Chu Vương Triều” mà nói Chỉ tương đương là một vùng đất hoang dã sơn cùng thủy tận, không đáng nhắc tới!

- Nếu Trương đạo hữu là đến từ Phong Ấn Chi Địa. đồng thời vừa mới tới Chu Vương Triều xa lạ này. như vậy hẳn nên nghe theo đề nghị của Mộ mỗ, dừng lại ở Bích Vân Đảo ta mấy chục năm. Đạo hữu có thể từ

trong hoàn cảnh Phong Ấn Chi Địa ác liệt kia tu luyện đến cảnh giới như thế đồng thời đi tới được Chu Vương Triều, tiềm lực của đạo hữu tuyệt đối không phải tu sĩ bình thường có khả năng bằng được. Hơn nữa bản thân đạo hữu có được thần thông của Huyết Sát Quân Vương, mà có thể giữ lại được tâm trí ổn định. Riêng phần tâm tính này cũng không phải người bình thường có thể so sánh...

Mộ Thiên Hải dường như cực kỳ xem trọng Trương Hằng, trong lời nói lộ rõ ý muốn giữ lại.

- Điều này...

Trương Hằng cảm thấy thực khó xử. Mộ Thiên Hải nói một hồi. khiến hắn hiểu là mình gặp được người hiền lành lương thiện, nhưng bản thân hắn cũng không muốn dừng lại ở Nơi này một thời gian dài.

Mộ Thiên Hải nhìn Trương Hằng với ánh mắt phức tạp. dài thở dài một hơi:

- Mộ mỗ sinh trưởng ở vùng hải vực này. sống đã bảy tám ngàn năm, vậy mà thậm chí rất ít khi đi tới Đông Vân đại lục bên kia. Cuộc đời này nêu muốn đột phá tiếp, cơ hội thật nhỏ bé. Có lẽ tiếp qua mấy ngàn năm. ta sẽ hóa thành một đồng đất vàng, mà điều duy nhất ta không bỏ xuống được, chính là con gái của ta... Linh Nhi là một cô gái không tệ. trời sinh đoan trang, thông minh lanh lợi. tư chất thượng giai, Chỉ thiếu một chút là thái độ xử thế làm người tàn nhẫn. Ta cũng có thể nhìn ra, trong lòng nàng nảy sinh tình cảm với đạo hữu. nêu đạo hữu người đồng ý. Mộ mỗ có thể gả nàng cho đạo hữu...

Trương Hằng vừa nghe lời ấy, kinh ngạc sửng sờ há hốc miệng thiếu chút nữa rơi cằm xuống đất. không nghĩ tới mới lần đầu tiên gặp mặt. Mộ Thiên Hải đã định tự chiêu mộ con rể cho mình.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

461. Chương 457: Tiên Tử Áo Trắng.

- Cái này... Đại đảo chủ! Ta thật sự không thể cưới Mộ cô nương làm vợ.

Trương Hằng không kịp suy nghĩ, thẳng thắn cự tuyệt một phen ý tốt của Mộ Thiên Hải.

Mộ Thiên Hải sắc mặt trầm xuống, trên mặt hiện ra một tia tức giận:

- Chẳng lẽ Trương đạo hữu cho rằng Linh Nhi không đủ ưu tú, hoặc là không xứng làm Thê tử? Đạo hữu cũng không nên dùng tuổi trẻ còn phong lưu để chối từ ta. Linh Nhi là cô gái xinh đẹp tuyệt trần như thế cũng không thấy đạo hữu động tâm, còn nói gì đến phong lưu làm chi.

Nói tới đây, trên người Mộ Thiên Hải mơ hồ dâng lên một cỗ uy áp cường đại. trên mặt không giận mà oai. ánh mắt sáng quắc nhìn chăm chú vào nam nhân thanh niên đối diện.

Trương Hằng hơi sửng sốt, không khỏi cười khổ nói:

- Mộ tiểu thư đúng là một cô nương không tệ. bất kể là diện mạo hay phẩm tính, ở trên thế giới này đều khó gặp. theo lý hắn là Trương mỗ không xứng với nàng mới đúng. Nhưng thời điểm Trương mỗ ở Phong Ấn Chi Địa còn có Thê tử, hiện tại làm sao có thể cưới tiếp được chứ?

Làm người địa cầu ở thế kỷ 22, khái niệm về chế độ một vợ một chồng đã khắc sâu tận đáy lòng Trương Hằng, tuy rằng bản thân hắn đối với hưởng phúc tề nhân này cũng rất hướng tới, nhưng dù sao hắn vẫn có cảm giác không thực tế lắm.

- Nói như thế đạo hữu cũng biết Linh Nhi là một cô gái tốt...

Sắc mặt Mộ Thiên Hải dần dần dịu xuống. dường như có chút tự tin với con gái của mình, hơi trầm ngâm một chút, hắn lại nói:

- Thê tử ban đầu của đạo hữu hần là còn ở lại Phong Ấn Chi Địa rồi. có lẽ tư chất của nàng cũng không bằng đạo hữu. có thể tới được Chu Vương Triều cũng phải hơn một ngàn năm sau, nàng sẽ hết tuổi thọ và chết ở đó rồi... Một khi đã như vậy. sao đạo hữu không cưới Linh Nhi làm vợ, Điều này có lợi cho đạo hữu sinh tồn và phát triển ở Chu Vương Triều.

Hơn nữa là một cường giả, đồng thời có được mấy nữ nhân cũng đâu có gì đáng nói? Ngay cả nếu Thê tử của đạo hữu đã ở Chu Vương Triều, cùng lắm thì để nàng làm tiểu thiếp. Chỉ cần đạo hữu có thể lấy Linh Nhi làm vợ, chắc chắn năm sau, tân chủ nhân của Bích Vân Đảo này chính là đạo hữu. chẳng quản hết thấy nơi này...

Mộ Thiên Hải cũng là tình cảm thâm sâu, hết thấy mọi ích lợi, quan hệ đều phân tích rõ ràng.

Đợi nói xong câu sau cùng hần mới cười dài nhìn Trương Hằng, một bộ dáng tự tin tràn đầy, không sợ đối phương không đồng ý.

Đối mặt với hấp dẫn như thế. ở giới tu chân có lẽ không có bao nhiêu người có thể chịu đựng được khảo nghiệm này.

Cưới một cô nương thanh tú kiều diễm, hưởng thụ hồng phúc tề thiên còn có thể thu được một đảo nhỏ tu chân rộng lớn như vậy, đây là chuyện tốt đến mức nào? Chỉ sợ Chỉ có kẻ ngốc mới có thể cự tuyệt!

Trương Hằng hít một hơi thật sâu, thật lâu sau, mới hồi đáp:

- Ta không thể đáp ứng đạo hữu.

Mộ Thiên Hải cảm thấy thật bất ngờ. chính mình đã phân tích rõ ràng ích lợi quan hệ trước sau như thế, đối phương như thế nào còn không nghĩ ra?

- Đạo hữu có chuyện gì khó xử sao?

Mộ Thiên Hải như nghĩ tới điều gì lên tiếng hỏi.

Trương Hằng đứng dậy, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời Bích Vân Đảo. Giờ khắc này, hết thấy cấm chế ở chung quanh phủ đệ, ở trước mặt hần đều giống như thùng rỗng kêu to không có tác dụng.

ở bên ngoài gian phòng đứng hai người, một là Nhan Hồng Ngọc, nữ tu Hóa Thần Kỳ đã hoàn toàn bị Trương Hằng khống chế.

Còn một người khác, chính là Mộ Linh Nhi đang ở trạng thái ẩn mình. Ngay cả Mộ Thiên Hải đều không nghĩ tới. con gái bình thường không dám cãi lời mình, dám ở cửa nghe lén, cho đến giờ hần còn không có phát giác.

Ánh mắt của Trương Hằng là nhìn về hướng bầu trời, cho nên cũng không có chú ý tới trước cửa còn có cô gái quật cường chấp nhất Mộ Linh Nhi đang đứng đó.

Mộ Thiên Hải lộ sắc mặt ngưng trọng, hần cảm giác giờ khắc này Trương Hằng Dường như có một loại khí chất độc hữu, bất luận kẻ nào trên thế gian này đều khó có thể với tới.

- Trên thực tế, hết thấy những lời đạo hữu nói ta cũng rất động tâm...

Ra ngoài dự đoán của mọi người, Trương Hằng bình thản nói ra một câu như vậy.

“Đại mỹ nữ, ai mà không muốn ta còn muốn nhiều thêm vài người đấy?” Đây là câu nói trong lòng Trương Hằng không nói ra cũng là lời nói giờ phút này hần muốn biểu đạt nhất.

Hần chưa bao giờ cho rằng mình là người cao thượng, cũng không khác bao nhiêu với đa số nam nhân trên địa cầu. Hần cho rằng mình Chỉ là bình thường trước khi tới thế giới này.

Giống như Mộ Linh Nhi trời sinh đoan trang tuyệt hảo, gần như là cô gái hoàn mỹ này. nếu đặt ở trên địa cầu. so với các nàng gọi là minh tinh người mẫu thật không biết hoàn hảo hơn gấp bao nhiêu lần. Tương phản với Ninh Tuyết Dung điểm tĩnh dịu dàng, nàng có một vẻ đẹp thuộc loại hoạt bát thanh tú.

Có thể cưới được một cô gái như vậy làm vợ, như hần từng là một trạch nam ở địa cầu, có nằm mơ cũng không dám nghĩ tới.

Huống chi, đồng thời có được mỹ nữ như thế. còn có thể làm chủ một hòn đảo tu chân rộng lớn như vậy, có thể sinh tồn rất tốt ở thế giới này, thậm chí từng bước tiến lên!

Mộ Thiên Hải cười cười, gật đầu nói:

- Chỉ cần là một người bình thường, đều phải động tâm. đạo hữu không cần sợ ta chê cười đạo hữu ham muốn lợi ích. ở giới tu chân này, ích lợi chính là trên hết!

- Tuy nhiên, nếu thực động tâm. vì sao đạo hữu không đáp ứng chứ?

Đây là chỗ Mộ Thiên Hải khó hiểu nhất, nếu đổi lại là hắn đứng ở lập trường Trương Hằng. Chỉ sợ lập tức vui mừng chấp lấy một chuyện tốt như vậy.

Trong ánh mắt chờ mong của Mộ Thiên Hải, Trương Hằng rốt cục thu hồi ánh mắt lại, mới chậm rãi phun ra một câu:

- Đó đơn giản là hai chữ: “trách nhiệm”.

Nếu vắn vắn Chỉ là một người còn trẻ không biết gì, như vậy hắn có thể giống như mọi người xuyên qua đến thế giới này. vì thỏa mãn dục vọng bản thân, bất cứ một mỹ nữ cực phẩm nào gã nhìn thấy đều chiếm làm của riêng mình, nếu như hắn có đủ năng lực này.

Cũng giống như không nhận mình là một người cao thượng gì, Trương Hằng cũng không cho rằng mình là một người ham mê sắc dục mất tính người.

Hai chữ “trách nhiệm”, nếu là ở trên địa cầu Chỉ có người chân chính thành gia lập nghiệp, kết hôn sống chết, mới có thể cảm nhận được ý nghĩa chân chính của nó. Người còn trẻ không biết gì thì hoặc là người phong lưu thành tánh, vĩnh viễn không biết hai chữ này có ý nghĩa gì.

Từ khi Trương Hằng sống ở thế giới này mấy chục năm, hắn cũng dần dần hiểu được hàm nghĩa của hai chữ này.

Nếu đồng thời cưới Ninh Tuyết Dung cùng Mộ Linh Nhi làm vợ, như vậy Trương Hằng nhất định phải đeo trên lưng trách nhiệm của hai nữ nhân.

Nếu Chỉ là hai mỹ nữ tầm thường thì cũng không nói gì, Trương Hằng hoàn toàn có thể chấp nhận loại hưởng phúc tề nhân này.

Nhưng vấn đề là, Ninh Tuyết Dung cùng Mộ Linh Nhi đều là hai cô gái cực kỳ có cá tính, họ khác biệt rất lớn cùng các nữ nhân khác trên thế giới này: đều có mối tình yêu cầu nệ cố chấp.

Như Nhan Hồng Ngọc là một đại biểu điển hình của hầu hết nữ tu giới tu chân vì sinh tồn và ích lợi nàng ta có thể dễ dàng phản bội nam nhân của mình, thậm chí có thể đồng thời hầu hạ nhiều cường giả. Nữ nhân như vậy, Trương Hằng tình nguyện cả đời sống độc thân, cũng sẽ không động tâm chút nào.

- Không thể gánh vác, cho nên không cưới.

Cuối cùng, Trương Hằng tổng kết, nói ra tám chữ.

Chính là đơn giản như vậy, không thể gánh vác cho nên không cưới.

Sau khi Trương Hằng làm ra quyết định như vậy, thậm chí không có một chút ý hối hận trong đầu.

Mộ Linh Nhi đứng núp ở ngoài cửa. trên gương mặt xinh đẹp chảy xuống mấy giọt nước mắt trong suốt, hô hấp dồn dập lên. nàng khẽ lẩm nhẩm mấy chữ này: không thể gánh vác, cho nên không cưới.

Giờ khắc này, Mộ Linh Nhi đột nhiên hiểu được. Trương Hằng mới là nam nhân tốt nhất trên thế giới này, nếu bỏ lỡ cơ hội Lần này, nhất định sẽ hối hận suốt đời. Sau đó đương nhiên nàng cũng biết, đối phương đã có Thê tử, cơ hội của mình thật nhỏ bé...

“Mộ Linh Nhi ta cuộc đời này không phải vua không lấy...”

Vô cùng quật cường. Mộ Linh Nhi hạ quyết tâm tận đáy lòng, sau đó lặng yên rời đi, hai người trong phòng đều không hề phát hiện.

- Đạo hữu nói rất có đạo lý...

Mộ Thiên Hải trầm tư thật lâu sau, cuối cùng khẽ thở dài:

- Linh Nhi không thể gả cho đạo hữu. thật cũng đáng tiếc!

Trương Hằng tự giấu cười:

- Đạo hữu cũng đừng nhìn ta cao thượng quá! Trên thực tế, vừa rồi ta cũng động tâm biết bao. Ý tốt của đảo chủ ta xin tâm lĩnh, Mộ tiểu thư, Trương mỗ vô duyên không thể cưới.

Mộ Thiên Hải cũng không tiếp tục cưỡng ép, khẽ cười:

- Mộ Thiên Hải ta Chẳng lẽ còn sợ không gả được một cô gái như vậy sao?

Trương Hằng ảm đạm cười, không biết vì sao. tận đáy lòng đột nhiên có chút mất mát: nếu Mộ Linh Nhi gả cho người khác, chính mình vẫn có chút không cam lòng.

- Trương đạo hữu! Trong mật thất của ta có không hề ít sách cổ liên quan tới Đông Vân đại lục. Nếu có cơ hội đạo hữu có thể tham khảo một chút. Nhưng những sách cổ này đều không thể phục chế. muốn hiểu rõ tất cả tình huống, tốt nhất đạo hữu ở lại đây một ít thời gian.

Trương Hằng gật đầu nói:

- Mấy thứ này tạm thời không vội. ta hiện tại còn thiếu, ngược lại là có liên quan tới tình hình cụ thể và giới thiệu tỉ mỉ của hải vực. điều này có lợi cho ta đi lại ở hải vực trong tương lai.

Trương Hằng từng nghĩ tới. hẳn cuối cùng vẫn còn muốn đi “Hải Ngoại Tam Tiên Đảo”, bởi vì phân thân của Lạc Hà từng nói qua, bản tôn của hắn trước khi phi thăng thượng giới, có lưu lại một kiện trọng yếu gì đó. cất giấu ở “Ngoại hải Tam Tiên Đảo”, phải chờ Trương Hằng đạt tới Hợp Thể Kỳ mới có thể đi lấy.

Đồng thời, muốn tăng cao tu vi. Trương Hằng trừ “Giết người đoạt bảo”, thì bắt giết yêu thú đỉnh cao trong hải vực cũng là một lựa chọn không tệ. Bình thường yêu thú Hóa Thần Kỳ trở lên con nào không phải sống cả vạn năm, thậm chí mấy chục vạn năm. trong cơ thể chúng ngưng kết yêu đan, ẩn chứa đại lượng tinh túy thiên địa cũng có lợi cho Trương Hằng thăng cấp công pháp.

Vì để đạt tới mục tiêu, Trương Hằng nhất định phải biết rõ phiên hải vực này.

Mộ Thiên Hải cười nói:

- Chuyện này dễ làm, Mộ mỗ là người địa phương sinh trưởng tại hải vực này. đối với hết thảy nơi này tự nhiên là rõ như lòng bàn tay. Bản đồ Chi tiết tường tận cũng có. nhưng nếu muốn ghi chép lại tất cả nội dung tương quan, cũng không phải một hai ngày là có thể làm được. Không bằng như vậy. Trương đạo hữu dừng lại ở đây chừng hai tháng, ta có thể chế tạo cho đạo hữu một ngọc giản ghi lại tin tức Chi tiết tường tận. nó có lợi cho đạo hữu hành tẩu ở hải vực sau này.

- Vậy làm phiền Mộ đảo chủ rồi!

Trương Hằng nói lời cảm tạ, nếu thật sự có được một ngọc giản như vậy. đối với hắn mà nói. giá trị của nó quả thực không thể thấp hơn một kiện Thông linh Pháp bảo.

- Trương đạo hữu quá khách sáo! So với đạo hữu cứu vãn nguy cơ của Bích Vân Đảo và ân tình cứu mạng tiểu nữ. chút chuyện nhỏ đó sao đáng nhắc tới?

Mộ Thiên Hải cười ha hả. rồi lại hỏi:

- Trương đạo hữu còn có yêu cầu gì. có thể nói ra. Chỉ cần có thể làm được, Mộ mỗ nhất định sẽ dùng hết toàn lực.

Trong lòng Trương Hằng bỗng dưng vừa động, nhớ tới mấy cái Tự Linh Trận ở chung quanh phủ đệ. nếu những khẩu quyết bố trí Tự Linh Trận đỉnh cao này truyền về Cực Diêm Môn Ở Tam Tinh Vực, thật ra là một trợ lực không nhỏ.

Vì thế, Trương Hằng cũng nhân tiện nói ra yêu cầu này.

- Tụ Linh Trộn?

Mộ Thiên Hải cười tủm tỉm nhìn Trương Hằng một cái cũng không có hỏi hắn muốn mấy thứ này làm gì, thực dứt khoát xuất ra một ngọc giản cao cấp đưa cho Trương Hằng:

- Bí quyết trong này là ghi lại phương pháp bố trí mấy trăm loại Tụ Linh Trộn đỉnh cao. bên trong thuật gia tầng lớp Tụ Linh Trộn lẫn nhau, rất có trình độ....

Cùng thời gian đó, trên một ngọn núi đơn độc cách Nơi đây mấy ngàn vạn dặm, đang đứng một nam nhân mặc áo bào đen cao ngạo ác nghiệt, trong tay hắn kéo dài ra hắc quang mờ nhạt, ở trên hư không hình thành một cái mặt kính.

Trên mặt kính hiện ra hết thảy chuyện phát sinh của Trương Hằng ở Chu Vương Triều.

Đứng bên cạnh hắn một tiên tử áo trắng yên lặng điềm tĩnh mỉm cười.

- Đây là hết thảy chuyện người cố ý muốn xem?

Khóe miệng Vũ Vô Cực hiện ra vài tia cười nhạt, nói với tiên tử áo trắng:

- Người yên tâm. ta chẳng qua là đột nhiên muốn đến Đông Vân đại lục vui chơi, ôn chuyện cũ cùng bằng hữu trước kia, không phải đến đánh nhau, người xem, hiện tại tu vi của ta cũng Chỉ là Hợp Thể Kỳ...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

462. Chương 458: Nguồn Gốc Của Lực Lượng Huyết Sát.

Đây là một gian khách phòng phủ đệ xây bằng ngọc thạch màu xanh linh khí tinh thuần nồng đậm tràn ngập trong phòng. Trên vách tường, còn được khảm mười mấy viên Dạ Minh Châu cực phẩm, tỏa ra ánh sáng dịu dàng.

Trên cái bàn gỗ màu tím đang đốt đàn hương mùi thơm Kỳ dị, làm cho cả gian phòng tràn ngập một bầu không khí ấm áp. mùi thơm thoang thoảng kia khiến linh đài người ta thanh minh hơn mà lại có công dụng thanh tâm trấn ma kỳ diệu. Mặc dù là người lặn lội đường xa. ngửi được mùi thơm thanh thoát này, cũng sẽ tiêu trừ mọi mệt nhọc.

Khách phòng của giới tu chân cũng khác nhau rất lớn so với thế tục. trong phòng mặc dù có một cái giường nệm êm ái. nhưng cũng Chỉ là để bài trí mà thôi.

Trương Hằng ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, ánh mắt quét về phía đàn hương trên bàn. trong mắt hiện lên một tia dị sắc. hắn Chung quy vẫn có cảm giác thứ này có chút khí chất của nữ tính.

Khẽ hít một hơi trong phòng, khứu giác của Trương Hằng cảm nhận được một mùi rất quen thuộc, hắn nhướn mày, trầm nghĩ: “Thì ra nàng đã tới.”

Dùng thần thức dò xét cận thận một vòng bốn phía gian khách phòng. Trương Hằng không có phát hiện gì khác thường, nghĩ đến Mộ Linh Nhi đã sớm rời đi. Ấn Tàng Thuật của Mộ Linh Nhi tuy rằng vô cùng cao minh, nhưng Trương Hằng Chỉ cần cận thận dò xét một chút, thì không khó cảm nhận được sự hiện diện của đối phương.

Giơ tay khẽ vạch trên hư không một cái. từng đường từng đường dây bạc nhỏ như sóng gợn, nhộn nhạo trong gian khách phòng phủ đệ này, sau đó liền biến mất trong không khí.

Mặc dù là đại đảo chủ Mộ Thiên Hải đích thân tới. hoặc là dùng thần thức thăm dò bên trong gian khách phòng phủ đệ này cũng rất khó mà không kinh động tới Trương Hằng.

Bố trí xong cấm chế, sau đó Trương Hằng mới an tâm ngồi xuống, hẳn không tu luyện cũng không định tu luyện.

Ánh mắt chợt nghiêm lại. tâm thần Trương Hằng đột nhiên chìm vào ở chỗ sâu trong nguyên linh.

Ở nơi đó có một dòng sông nhỏ màu máu chảy xuôi thật giống như máu đỏ tươi bình thường, thậm chí có thể ngửi được mùi máu tanh, khiến cho người ta kinh hãi run sợ.

Đối mặt với một dòng sông màu máu như vậy. sắc mặt Trương Hằng chợt ngưng trọng, không biết phải hành động thế nào.

Bởi vì con sông màu máu này vốn chính là một bộ phận trong thế giới tâm linh của Trương Hằng, đã cùng linh hồn hắn dung nhập Thành một thể. Khi thực lực của người tu chân đạt tới một cảnh giới nào đó. căn nguyên lực lượng của linh hồn bản thân mới là không theo lẽ thường nhất, tồn tại của chúng vốn chính là một sự kiện không thể tưởng tượng.

Trương Hằng không thể hiểu được con sông máu này là như thế nào sinh ra? Chính mình vì sao lại đột nhiên có được Huyết Sát lực. Nếu là tu sĩ tu luyện Huyết Ma Đạo xuất hiện loại tình huống này thì còn dễ hiểu.

Nhưng Trương Hằng từ khi đi vào thế giới này tới nay. Đường như cũng chưa từng tu luyện qua công pháp Huyết Ma Đạo.

Người Trương Hằng duy nhất có thể nghĩ đến. chính là Huyết Sát Thần Đế kia, người mà mười vạn năm trước được xưng là đánh khắp thiên hạ vô địch thủ.

Lúc trước, thời điểm ở Huyết Sát động phủ. Trương Hằng đã thấy một con sông cùng loại trước mắt, đó là Huyết Tế Hà!

Thời điểm rời Tam Tinh Vực. trải qua hiểm trở ở Tử Vực. dòng sông màu máu kéo dài qua hư không, trấn áp “bàn tay khổng lồ Kinh Thiên” kia, cũng khiến Trương Hằng không thể quên.

Đồng thời, Mộ Thiên Hải từng nói qua ba Huyết Sát Quân Vương kia, đều là từ Phong Ấn Chi Địa đi ra.

“Huyết Sát Thần Đế vì cái gì phải động tay động chân trên người mình, hay là sau khi mình trải qua Huyết Sát động phủ cùng Tử Vực tất nhiên phải có kết quả này.”

Trương Hằng xem kỹ con sông màu máu lạ thường ở chỗ sâu trong nguyên linh kia. trong lòng khổ sở suy nghĩ. Trong thời gian hai tháng này hẳn phải nghĩ ra một biện pháp, xem có thể khu trừ cỗ lực lượng này hay không.

Quan sát thật lâu sau, Trương Hằng tính toán cố gắng thử một lần xem sao. tồn tại của lực lượng Huyết Sát này tuy rằng có thể mang đến chiến lực khủng bố cho Trương Hằng, nhưng vẫn khiến trong lòng hắn có chút bất an.

“Ông...”

Nam nhân Thanh niên trong thần thức hải bộ dạng giống Trương Hằng như đúc, cũng chính là Nguyên linh của hắn trên người nó đột nhiên tản phát ra một mảng sáng gợn màu bạc, cuộn cuộn vào dòng sông màu máu ở chỗ sâu trong trong cơ thể. ý đồ khu trừ đuổi nó ra ngoài.

Nhưng trong dòng sông màu máu đột nhiên dâng lên một vầng huyết quang ngập trời, hùng hổ giao phong cùng sáng gợn màu bạc kia.

“Ầm” một tiếng. Trương Hằng liền cảm nhận Nguyên linh chấn động mạnh một cái. tâm thần rơi vào hỗn loạn.

Tiếp theo sau, Chỉ thấy huyết quang trên người Trương Hằng tăng vọt, quang huy màu bạc cũng không yếu thế. bám vào mặt ngoài thân thể hắn. giao phong kịch liệt cùng lực lượng màu máu kia.

“Phốc...”

Trương Hằng sắc mặt trắng bệch, hộc ra một búng máu. tâm thần lập tức đã bị tổn thương nặng. Nguyên linh hắn vội vàng ngăn cản hai cỗ lực lượng giao chiến ở chỗ sâu trong nguồn suối.

Thật lâu sau, huyết quang cùng ngân quang trên người hắn lại trở về chỗ sâu trong trong cơ thể khôi phục an bình.

“Thật đúng là mất nhiều hơn được...”

Trương Hằng mệt mỏi ngồi trên bồ đoàn, trên mặt mang theo vẻ cười khổ. linh hồn quả nhiên là tồn tại căn nguyên nhất, cấm kỵ nhất, cho dù là kẻ đại thần thông cũng không dám tùy tiện dụng chạm tới.

Một lần thử nghiệm nho nhỏ đã làm cho tâm thần Trương Hằng bị tổn thương nặng, trong thời gian ngắn rất khó khôi phục.

Tâm thần bị thương, thường thường so với nội ngoại thương của thân thể nghiêm trọng hơn rất nhiều, bởi vì nó là linh hồn là ngọn nguồn chỗ cấm kỵ của thân thể người tu chân.

Ở thời điểm nào đó, một lần tâm thần bị tổn thương nặng, thậm chí sẽ khiến cho việc tu luyện của người tu chân sau này dẫn theo bóng ma thật lớn. đến mức suốt đời không thể đột phá cảnh giới hiện có. thậm chí tu vi giảm xuống!

- Xem ra ta phải tra tìm một ít ngọc giản công pháp về Huyết Ma Đạo...

Trương Hằng thì thảo luận lẩm bẩm.

Công pháp của Huyết Sát Thần Đế tu luyện cũng là một loại trong Huyết Ma Đạo. nếu Trương Hằng có thể nghiên cứu một vài công pháp có liên quan, về phương diện này, có lẽ có thể tìm ra biện pháp giải quyết tốt.

Đương nhiên, ngoài ra, còn có một biện pháp rất tốt: đó chính là có nhân vật tu luyện Huyết Ma Đạo cấp tông sư. tự mình chẩn đoán bệnh tình cho Trương Hằng.

Phương pháp này cố nhiên không tệ. nhưng khả năng làm được cũng không cao. không nói có tìm được nhân vật tu luyện Huyết Ma Đạo cấp tông sư hay không, mà với tính cách ác độc cùng bá đạo của tu sĩ Ma đạo. Trương Hằng sao có thể yên tâm để cho bọn họ thăm dò bí mật trong thân thể mình?

Vì thế trong những ngày kế tiếp, phần lớn thời gian Trương Hằng đều dùng để khôi phục tâm thần, thỉnh thoảng lại đi tới mật thất chỗ Mộ Thiên Hải, dò tìm trong một số sách cổ.

Sách cổ của giới tu chân cùng các bộ sách trong thế giới người phàm cũng có khác biệt thật lớn, về bản chất mà nói. nó là một loại đạo cụ chứa đựng tin tức cùng loại với ngọc giản.

Nhưng những sách cổ này là để phòng ngừa “sao ý bản chính”, người Chỉ có thể lật xem và ghi nhớ. Đồng thời, chất liệu của sách cổ này cũng cực kỳ đặc thù. mặc dù truyền lưu ức vạn năm cũng sẽ không bị mục nát theo năm tháng, còn có thể chịu đựng công kích phi thường cường đại, bản thân nó cũng ẩn chứa trận pháp cùng cấm chế đặc thù, mà còn tự thành một thể.

- Quái lạ, lực lượng nguồn suối của công pháp Huyết Ma Đạo. là đến từ thế giới tâm linh ở chỗ sâu trong linh hồn. nếu trong lòng không có một chút ý giết chóc nào. ở chỗ sâu trong linh hồn cũng không có bệnh trạng này... Ngoài ra, giết chết cường giả càng nhiều, cỗ lực lượng sâu trong tâm linh này sẽ tự nhiên mà vậy tăng mạnh...

Trương Hằng ở trong mật thất của Mộ Thiên Hải lật xem một ít sách cổ có liên quan tới Huyết Ma Đạo. trong miệng còn thì thảo luận lẩm bẩm.

Trải qua một hồi suy đoán Trương Hằng lại cho ra một cái kết luận kinh người: sở dĩ lại có được Huyết Sát lực. nguyên nhân chủ yếu hẳn là đến từ bản thân.

Từ khi đi vào thế giới này đến nay, tâm tính của Trương Hằng đã dần dần chuyển biến, từ rất lâu trước đây, giết chết một người hẳn còn hơi do dự một chút.

Nhưng hiện tại giết chết một người, căn bản là giống như đạp chết một con kiến, trong lòng không có chút dao động gì.

Nói cách khác, khi giết người trở thành một bộ phận không thể thiếu trên con đường tu luyện, thậm chí trở thành một loại thói quen... Như vậy ở sâu trong tâm linh sẽ vô hình trung sinh ra lực lượng giết chóc.

Hơn nữa, Trương Hằng trải qua Huyết Sát động phủ. xuyên qua Tử Vực. thậm chí giao tiếp cùng Huyết Sát Thần Đế là chí tôn của công pháp tu luyện Huyết Ma Đạo bậc này. Trong quá trình gần đây có lẽ còn bị ảnh hưởng điều gì đó. hoặc là đã bị ảnh hưởng của một loại tiềm ẩn nào đó.

Như thế xem ra, dị biến trên người Trương Hằng liền thuận lý Thành chương, tối thiểu, cũng không làm cho người ta khó hiểu lắm. Trả lại sách cổ cầm trong tay ở chỗ cũ, Trương Hằng nhắm mắt suy nghĩ thật lâu sau.

Ngay khoảnh khắc đó. hắn đột nhiên nở nụ cười, hơn nữa cười còn rất tươi.

“Lực lượng Huyết Sát. Chung quy chẳng qua là một loại lực lượng mà thôi, cũng tốt như thần thông lôi điện, thần thông Hỏa Diễm, thần thông băng diễm mình có... Nếu có thêm loại lực lượng này vì sao lại phải bài xích tồn tại của nó chứ? Huyết Sát Thần Đế có thể dựa vào lực lượng này, trở thành nhân vật “đánh khắp thiên hạ vô địch thủ”, như vậy vì sao mình không thể nắm trong tay cổ lực lượng này như ý muốn.” Trương Hằng đột nhiên có một loại cảm giác mình như trời cao biển rộng, đó là một loại tâm tình dường như có thể cất chứa cả thiên địa.

Theo biến hóa của tâm tình Trương Hằng, ở chỗ sâu trong nguyên linh “ông” một tiếng, con sông màu máu kia đột nhiên tăng vọt, biến thành rộng lớn hơn vài lần tản phát ra một lực lượng ngang ngược bá đạo.

Sau đó, lực lượng bá đạo như thế ở dưới khống chế của tâm niệm Trương Hằng, lại dịu dàng như nước, từ trong bản thể “Nguyên linh” nhộn nhạo ra từng vòng từng vòng sóng gợn màu bạc, giao hòa cùng một chỗ với lực lượng màu máu.

Tình huống quỷ dị đã xảy ra!

Trương Hằng phát hiện, một bộ phận nhỏ lực lượng màu máu, đột nhiên chuyển hóa thành lực cắn nuốt màu bạc của Luyện Thiên Hóa Địa Công.

“Cắn nuốt... Cắn nuốt...”

Trên mặt Trương Hằng lộ ra một loại ngộ đạo!

Giờ khắc này, hắn đột nhiên nhớ tới kinh ngư một loại động vật có vú lớn nhất trên địa cầu.

Khi cự kinh kia ở trong biển ăn mồi. Chỉ cần mở ra cái miệng cực kỳ khổng lồ của nó là có thể dễ dàng cắn nuốt đại đa số cá tôm trong biển cả.

Mà Luyện Thiên Hóa Địa Công, được xưng là có thể luyện hóa hết thủy vạn vật trong thiên địa, cũng là cùng đạo lý này.

Theo lý thuyết, Trương Hằng có thể bằng vào công pháp của mình, cắn nuốt vạn vật thể gian, bao gồm bất cứ lực lượng gì.

Nhưng điều này cũng Chỉ là lý luận mà thôi, trước mắt còn có rất nhiều tồn tại quá mức cường đại và biến thái. Trương Hằng căn bản cũng không thể cắn nuốt được.

Nếu muốn cắn nuốt lực lượng cường đại hơn mình, người phải có được một loại tâm cảnh rộng lớn hơn, giống như cái miệng của cự kinh kia.

Mà cơ sở của tâm cảnh chính là lực lượng, hai thứ này là một quan hệ hỗ trợ lẫn nhau. Nếu không có tâm cảnh tương ứng, lực lượng đó sẽ trở thành một thanh kiếm 2 lưỡi, có thể đâm thương người khác, cũng sẽ đâm thương chính mình cũng giống như thế. nếu không có tâm cảnh, không có lực lượng thì cũng giống như cự kinh kia ở trong hồ kính.

Đứng trong mật thất, Trương Hằng bật cười ha hả, trên người dâng lên một cỗ huyết quang khiến cho người ta tim đập nhanh, uy áp cường đại nhoáng lên một cái rồi biến mất. Cái loại khí tức Huyết Sát có thể làm cho người ta chưa chiến mà kinh sợ này, từ trên người Trương Hằng tán phát ra.

“Ông...”

Trương Hằng giơ ra một bàn tay. một mảng huyết quang nhu hòa lơ lửng phía trên lòng bàn tay, ngưng kết ra một hạt châu trong suốt sáng loáng.

“Trước mắt, cổ lực lượng này đã bị mình nắm trong tay. nhưng theo sát phạt kéo dài, lực lượng Huyết Sát cũng sẽ càng ngày càng mạnh...”

Trương Hằng không phải là người cuồng vọng tự đại, trong lòng hắn rất nhanh tìm được một điểm cân bằng.
“Vù!”

Ánh mắt Trương Hằng đột nhiên tập trung lại. huyết châu trong suốt trong tay. hóa thành một luồng huyết quang bắn thẳng tới hướng cửa mật thất.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

463. Chương 459: Rời Đi. Khách Qua Đường!

Trong không khí truyền đến một cỗ áp lực cực lớn. huyết châu trong suốt từ trong lòng bàn tay Trương Hằng bay ra, hóa thành một mảng Huyết quang, áp lực đè mạnh lên chỗ cửa mật thất giống như phải chịu đựng trọng lực ức vạn tấn của biển sâu vạn trượng.

- Trương đại ca! Là ta...

Thanh quang nhoáng lên, Mộ Linh Nhi hiện thân ra, gương mặt xinh đẹp bị áp lực đến đỏ bừng, mà màn Huyết quang kia cũng đã bao phủ toàn thân nàng!

Lập tức, khí tức tử vong tràn ngập trong lòng nàng, nàng không dám hoài nghi công kích của Trương Hằng. Lần này, có thể dễ dàng lấy mạng của nàng. Từ đầu tới giờ, nàng cũng chưa hoàn hồn để làm ra phòng thủ.

Tại thời khắc mấu chốt này, huyết quang trong hai tròng mắt Trương Hằng bùng lên, huyết quang khiến lòng người run sợ kia “ông” một tiếng, hình thành một quang sáng màu máu trong suốt, băng ngang qua trên người Mộ Linh Nhi.

“Phù!”

Thân thể mềm mại của Mộ Linh Nhi mềm nhũn, ngã xuống đất, hô hấp dồn dập, bộ ngực phập phồng một trận.

Sau một lát, trong đôi mắt nàng còn lộ ra vẻ mơ hồ, lảo đảo tự nói:

- Ta không có chết sao?

Trương Hằng cũng toát ra một thân mồ hôi lạnh, không biết vì sao vừa rồi sau khi hắn cảm nhận sau lưng có người ẩn núp, thế là theo bản năng hắn Chỉ muốn tiêu diệt đối phương, căn bản là không có ý nghĩ gì khác.

Bóp chết từ trong nôi hết thấy tồn tại có thể uy hiếp đến chính mình, điều này dường như đã trở thành một loại bản năng của Trương Hằng.

“Đây chẳng lẽ là di chứng của người có được lực lượng Huyết Sát. động một tý là muốn lấy tính mạng người ta?” Trên mặt Trương Hằng hiện ra vẻ mơ hồ không chừng.

Giờ khắc này, hắn đột nhiên phát hiện sinh mệnh là nhỏ bé như thế một phán ứng nhỏ theo bản năng của mình, là có thể đưa người ta vào chỗ chết.

- Người vừa rồi vì sao không né tránh?

Trương Hằng ánh mắt lạnh như băng nhìn chăm chăm vào Mộ Linh Nhi đang dần dần tỉnh táo lại. trên mặt còn lộ rõ vẻ giận dữ.

- Ta...

Mộ Linh Nhi cũng không biết nói gì. vốn có ngàn vạn lời muốn nói. giờ khắc này nàng lại không thốt ra lời.

Về tức giận trên mặt Trương Hằng dần dần đậm thêm:

- Còn nữa, vì sao người thích núp trốn sau lưng người khác, chẳng lẽ không thể công khai đi vào, thích đùa dai hay sao?

Nếu vừa rồi vì sai lầm giết chết Mộ Linh Nhi. Trương Hằng tự mình hổ thẹn trong lòng không nói. còn có bình yên rồi Bích Vân Đảo hay không cũng rất khó nói.

Dưới cơn thịnh nộ của Mộ Thiên Hải tu sĩ Hợp Thể trung kỳ. tất nhiên sẽ mang theo đông đảo tu sĩ Hóa Thần kỳ đuổi bắt Trương Hằng bầm thây vạn đoạn.

- Ta...

Trong đôi mắt xinh đẹp của Mộ Linh Nhi che phủ một màn hơi nước:

- Ta Chỉ muốn đem tới cho huynh một ngạc nhiên vui mừng...

- Ngạc nhiên vui mừng?

Sắc mặt Trương Hằng dần dần dịu xuống, hần phát hiện có lẽ mình hiểu lầm Mộ Linh Nhi. đối phương vùng trộm ẩn thân tới đây cũng không phải là trò đùa dai, hoặc là gây bất lợi với mình.

- Mộ tiểu thư tìm ta có chuyện gì?

Trương Hằng đỡ nàng đứng lên.

- Đây là ngọc giản cha ta giao cho huynh. bên trong chứa đầy đủ tin tức của phiên hải vực này...

Mộ Linh Nhi nín khóc mỉm cười, trên má có hai cái lúm đồng tiền nho nhỏ xinh xinh, đưa ngọc giản trong tay cho Trương Hằng.

- Thay ta cảm ơn đảo chủ!

Trương Hằng tiếp nhận ngọc giản, lại liếc mắt nhìn Mộ Linh Nhi một cái. bỏ thêm một câu:

- Ủ! Cũng cảm ơn tiểu thư...

- Đây đều là chuyện Linh Nhi phải làm...

Mộ Linh Nhi không dám nhìn thẳng ánh mắt hắn. cúi gằm đầu, hai gò má ửng đỏ, Dường như còn muốn nói câu gì.

Nhìn cô gái đất khách gần trong gang tấc. trong không khí thoang thoảng một mùi thơm nhàn nhạt, thực đặc biệt. Trương Hằng có một loại ảo giác như đang đối mặt với cô gái địa cầu thế kỷ 22. Có một loại giáo hoạt, nghịch ngợm, ngượng ngùng, e thẹn rụt rè, nhưng lại không mất dũng khí và quyết đoán khi đối mặt với tình yêu.

Đáng tiếc, bên trong đời người, nhất định phải có một loại nhân vật. đó chính là “khách qua đường”.

- Phụ thân tiểu thư ở đâu?

Trương Hằng ý đã quyết định ra đi. ánh mắt rời khỏi thân mình Mộ Linh Nhi, chậm rãi đi ra ngoài.

- Phụ thân ta đang bế quan, thực ra thương thể trên người ông ấy còn chưa khỏi hẳn. Đợi đến khi ta tỉnh dưỡng xong, ông ấy mới chịu bế quan, ông ấy bảo ta truyền lời cho huynh...

Mộ Linh Nhi sóng vai đi cùng Trương Hằng, trên mặt khôi phục vẻ bình tĩnh.

- Ông ấy muốn nói gì với ta?

Trương Hằng thần nhiên nói. trong lòng có hơi lấy làm lạ.

- Ông ấy nói...

Mộ Linh Nhi có chút do dự, cuối cùng cắn răng một cái. mới nói:

- Ông ấy nói. nếu huynh rời đi thì vĩnh viễn không cần trở về.

Trương Hằng lộ vẻ mặt kinh ngạc, cảm giác trong câu nói Mộ Thiên Hải truyền đạt lại có hàm chứa một ý tứ đặc biệt.

Một câu tục ngữ Trung Quốc đột nhiên hiện lên trong lòng Trương Hằng: Qua thôn này thì không có khách điểm như ở đây.

- Ta biết rồi!

Trương Hằng tâm ý đã quyết. trầm ngâm thật lâu sau. cuối cùng mới quyết đoán nói:

- Ta hôm nay đã đến lúc rời khỏi Bích Vân Đảo rồi! Hy vọng Mộ tiểu thư sau này bảo trọng nhiều hơn.

- A...

Mộ Linh Nhi cả kinh kêu lên một tiếng:

- Trương đại ca! Huynh nhanh như vậy muốn đi rồi sao...

Trương Hằng cười nói:

- Ta cũng ở đây gần hai tháng rồi. so với ba ngày lúc đó thì đã lâu hơn không ít rồi đấy!

- Chỉ mong Trương đại ca một đường thuận lợi...

Mộ Linh Nhi cố nén mắt mát mát trong lòng cùng không cam lòng, trên mặt lại cố nặn ra vẻ tươi cười, khiến Trương Hằng cảm thấy bất ngờ.

Hít một hơi thật sâu. dưới chân Trương Hằng ngưng kết ra một tầng độn quang màu bạc. hiển nhiên là định xé hư không đi.

- Chờ một chút! Linh Nhi còn có một vật này tặng cho Trương đại ca!

Mộ Linh Nhi đi đến trước mặt Trương Hằng. trên gương mặt xinh đẹp chảy xuống mấy giọt nước mắt trong suốt.

Trương Hằng nghi hoặc nhìn Mộ Linh Nhi. mắt nhìn nàng từng chút một tới gần mình, cuối cùng, thậm chí có thể nghe được rõ ràng tiếng trái tim nàng đập. nhìn thấy bờ ngực nàng phập phồng rất nhẹ. cùng với mùi thơm trên người nàng phát ra mê say lòng người.

- Đây là ngọc sơ (cái lược chải tóc) làm bạn với ta từ nhỏ!

Mộ Linh Nhi từ trên người lấy ra một ngọc sơ thủy tinh cả vật thể trong suốt. lấp lánh sáng mê ly, trông rất đẹp mắt, dường như là một kiện bảo vật hiếm có.

Bàn tay ngọc hơi run run, Mộ Linh Nhi trao ngọc sơ thủy tinh này cho Trương Hằng, trong đôi mắt đẹp lộ ra một loại cảm tình phức tạp. nàng lẩm bẩm nói:

- Đây là mẫu thân ta trước lúc lâm chung truyền cho ta bà nói đây là một kiện bảo vật. vốn định đến khi ta xuất giá mới lấy ra.

- Nó làm bạn với ta nhiều năm như vậy. thân thiết như tỷ muội của ta. hôm nay trao nó cho Trương đại ca. hy vọng huynh có thể yêu quý nó...

Mộ Linh Nhi nhợt nhạt cười, giống như mưa trong trời chiều, xinh đẹp không thể tả khiến Trương Hằng thoáng nao nao.

Trong tay vừa chạm đến kiện ngọc sơ thủy tinh mà đối với bất cứ nữ tính nào đều có lực hấp dẫn thật lớn, trong lòng Trương Hằng hiểu rõ đây là trân bảo Mộ Linh Nhi yêu quý nhất, Ký thác chúc phúc của mẫu thân. Giờ khắc này, Mộ Linh Nhi lại đưa tặng nó cho Trương Hằng.

Trương Hằng thu nhận ngọc sơ thủy tinh này. trong lòng vô cùng cảm động, hẳn cũng hiểu được chút ít suy nghĩ trong lòng Mộ Linh Nhi.

- Đại ca đi đường bình an...

Mộ Linh Nhi hơi nhón chân, gương mặt xinh đẹp thanh tú từng chút một tiếp cận thoáng cái đôi môi mềm mại đỏ mọng hôn trên môi Trương Hằng.

-Người...

Trương Hằng cảm nhận được hương vị ngọt ngào trên miệng, vẻ mặt kinh ngạc nhìn Mộ Linh Nhi, có chút khó có thể tin.

Hắn thật không nghĩ tới, nữ tính ở thế giới này cũng có thể chủ động như vậy.

Mộ Linh Nhi khẽ cười:

- Đây là ta chủ động cho Trương đại ca...

Trương Hằng thoáng hơi sửng sốt. đột nhiên nhớ tới tình cảnh lần trước mình cưỡng ép hôn Mộ Linh Nhi. không khỏi giật mình, trong miệng thốt ra lời thô tục:

- Thao!?!?! Người chiếm tiện nghi ta!

Mộ Linh Nhi cười “hì hì” nhìn Trương Hằng không chế độ quang màu bạc dần dần bay lên. trong lòng nảy sinh ra ý mất mát thật sâu sắc. Giờ khắc này, nàng đột nhiên hiểu được:

Nên đi cuối cùng cũng phải đi. mình có cố gắng mấy đi nữa cũng vô ích. Chỉ đáng tiếc là mình Chỉ có thể làm một người khách qua đường trong cuộc đời của người ta.

Trong lòng nhiều ít có chút không cam lòng. Mộ Linh Nhi nuốt nước mắt. nhìn theo Trương Hằng đã bay đi thật xa, la lên:

- Trương đại ca... Bất kể huynh đi xa tới đâu cũng đừng quên Linh Nhi...

Đã bay đi thật xa Trương Hằng mơ hồ nghe được thanh âm của Mộ Linh Nhi. trong lòng đồng dạng có chút mất mát. Nếu Nơi này là địa cầu thế kỷ 22, như vậy mình không ngại yêu cuồng nhiệt cùng đối phương một hồi đáng tiếc có một số việc nhất định Chỉ có thể nghĩ lại.

Mộ Linh Nhi đứng lặng ở tại chỗ thật lâu sau, trên mặt phủ kín nước mắt, giảm đi vài phần hoạt bát linh hoạt, nhiều thêm vài vẻ U buồn và thành thực.

- Hắn đi rồi?

Không biết khi nào, phụ thân Mộ Thiên Hải đi tới phía sau nàng, nhẹ giọng hỏi.

Mộ Linh Nhi kinh ngạc nói:

- Phụ thân nói xem. huynh ấy còn có thể quay lại không?

Mộ Thiên Hải không muốn lừa gạt con gái mình, cũng hy vọng nàng có thể thông qua thất ý lần này thực sự trưởng thành. Ánh mắt thâm thúy của hắn nhìn chăm chú lên bầu trời xa xa, trên thực tế. giờ phút này Trương Hằng vẫn còn trong phạm vi theo dõi của thần thức hắn.

- Hắn có lẽ sẽ không quay lại...

Mộ Thiên Hải khẽ thở dài:

- Người này chính là Thần Long ẩn dưới vực sâu, một khi xé hư không mà đi sẽ vĩnh viễn không quay lại. Có lẽ tương lai chúng ta có thể nghe được sự tích của hắn. nhưng cơ hội gặp mặt chỉ sợ sẽ rất nhỏ bé...

- Con cũng không nên chán nản thất vọng, hải vực Tam Tiên Đảo bao la bát ngát như thế chẳng lẽ còn sợ không tìm thấy một đức lang quân như ý hay sao?

Mộ Thiên Hải âm thầm cười:

- Thế giới rộng lớn như thế. người tu vi cao hơn hắn. phẩm tính tốt hơn hắn. chỗ nào cũng có.

- Con tin tưởng lời nói của phụ thân...

Mộ Linh Nhi cũng không có phủ định nhận định của Mộ Thiên Hải.

Toàn bộ “Chu Vương Triều” rộng lớn bao la biết bao. tu sĩ hằng hà sa số. hạng người gì không có? Tuy rằng ở giới tu chân, ác nhân thì nhiều hơn, nhưng cũng không ít người có tu vi cao, phẩm tính tốt.

- Ha ha! Linh Nhi con có thể nghĩ thông suốt điểm này là tốt rồi!

Mộ Thiên Hải thấy Mộ Linh Nhi dễ dàng đã nghĩ thông như vậy. trong lòng không khỏi mừng rỡ, vỗ vỗ vai con gái, thử thăm dò:

- Nếu không như vậy đi. hôm khác ta sẽ tìm cho con một nam nhân mạnh hơn hẳn gấp mười lần...

- Phụ thân! Không cần...

Trên mặt Mộ Linh Nhi lộ ra vẻ quật cường và kiên định trước sau như một, ngẩng đầu nhìn theo phía bầu trời phương xa, thấp giọng nói:

- Tuy rằng ta tin tưởng trên thế giới này. nhất định sẽ có nam nhân ưu tú hơn hẳn... Nhưng ở trong lòng Linh Nhi. trên người hẳn có một thứ gì đó mà bất luận kẻ nào trên thế giới này đều không thể có được.

- Thứ gì vậy?

Mộ Thiên Hải tò mò hỏi nhưng trong lòng nhiều ít có chút lơ đãng.

Mộ Linh Nhi khẽ lắc đầu:

- Đây Chỉ là một loại cảm giác của con...

Ngay sau đó nàng cười nói tiếp:

- Đây có lẽ cũng là một loại mị lực đặc thù chăng?

- Linh Nhi! Con không thể vì một người khách qua đường trong cuộc sống, mà vứt bỏ cuộc đời mình.

Mộ Thiên Hải cười khổ nói.

- Khách qua đường?

Mộ Linh Nhi khẽ lặp lại mấy chữ này. nhưng lại lộ ra vẻ tươi cười rực rỡ khác thường, Dường như che lấp tất cả vẻ đẹp của thể gian.

Nặng cười nói:

- Ở trong lòng hẳn, có lẽ con Chỉ là một người khách qua đường ngắn ngủi, nhưng ở trong lòng Linh Nhi. hẳn chính là đại biểu, cũng là tất cả của cuộc đời con.

“Tất cả cuộc đời!”

Mộ Thiên Hải giật mình sửng sốt!

Đáng tiếc giờ phút này Trương Hằng đã bay ra xa ngoài vạn dặm. có lẽ vĩnh viễn hẳn cũng không biết: hẳn dùng một cái thân phận “khách qua đường”, đổi lấy “tất cả cuộc đời” của một nữ nhân...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

464. Chương 460: Nữ Hầu Cao Nhấ!

Sau khi Trương Hằng bay ra khỏi phạm vi Bích Vân Đảo. trong lòng không khỏi buông lỏng, ánh mắt nhìn về hướng hải vực bao la bát ngát vô ngần cùng biển rộng xanh thăm mênh mông vô bờ kia, có một loại hùng tâm tráng chí biển rộng tha hồ cá nhảy, trời cao mặc sức chim bay.

Mấy chục năm trước, hắn Chỉ là một gã tu sĩ tầng dưới chót của giới tu chân Tam Tinh Vực, mấy chục năm sau. hắn lại như kỳ tích bước trên đỉnh phong Tam Tinh Vực. để cho danh hiệu Bất Tử Tà Đế trở thành một cái truyền thuyết mãi mãi muôn đời.

Giờ phút này, hắn thân ở Chu Vương Triều phiến địa vực thần bí, cổ xưa, rộng lớn này chắc chắn gặp phải khiêu chiến càng thêm hung hiểm hơn so với Tam Tinh Vực.

Bay khỏi phạm vi thế lực Bích Vân Đảo. sau đó Trương Hằng lấy ra ngọc giản Mộ Thiên Hải tặng cho, đưa một lũ thần thú vào Trong đó, Lập tức, bên trong vọt tới vô số tin tức.

Trong đó, bản đồ của hải vực Tam Tiên Đảo cùng Cửu U Thủy Vực cũng hiện ra vô cùng Kỳ càng tỉ mỉ đến từng Chi tiết, trong đó còn bao gồm rất nhiều chú giải cùng phân tích một ít về mỗi thế lực lớn.

Đương nhiên, giới thiệu có liên quan với hải vực Tam Tiên Đảo thì kỳ càng tỉ mỉ hơn rất nhiều phải so với hải vực Cửu u. dù sao Mộ Thiên Hải cũng Chỉ là sinh trưởng ở cảnh nội hải vực Tam Tiên Đảo. không có khả năng biết rõ hết về thế lực Yêu tộc.

Có thể nói, ngọc giản này là Mộ Thiên Hải đảo chủ Bích Vân Đảo tiêu hao rất nhiều tâm huyết mới chế tạo ra được.

Có thể có được một ngọc giản như vậy. đối với Trương Hằng, một tu sĩ vừa mới chân ướt chân ráo tới Chu Vương Triều này mà nói, tuyệt đối là một trợ lực rất lớn, không thua gì một quyển bách khoa toàn thư.

Hành trình Bích Vân Đảo lần này cũng giúp Trương Hằng chiếm được hai kiện Thông linh Pháp bảo và mấy kiện Ngụy linh bảo. tuy rằng chiến quả hơi kém so với mong muốn nhưng cũng là một khoản thu hoạch không nhỏ.

Cùng so sánh, ngọc giản chú giải tận tường về hải vực Mộ Thiên Hải tặng cho mới là thu hoạch lớn nhất của Trương Hằng chuyến này.

Thật lâu sau, Trương Hằng dời thần thú khỏi ngọc giản, trong lòng dĩ nhiên đã làm ra quyết định. Hắn nhìn Nhan Hồng Ngọc cách đó không xa nói:

- Cách nơi đây mười mấy vạn dặm. có một hòn đảo khá lớn có phải gọi là Phàm Vân Đảo hay không?

Phàm Vân Đảo? Vừa nghe Trương Hằng đề cập tới tên hòn đảo này. Nhan Hồng Ngọc hơi kinh ngạc, gật đầu nói:

- Bẩm chủ nhân, đúng thật là có một hòn đảo như vậy. nhưng Nơi đó linh khí cực kỳ loãng, không thích hợp lắm cho người tu chân chúng ta sinh sống...

Thời điểm Nhan Hồng Ngọc ở Bích Vân Đảo vẫn duy trì liên hệ cùng Trương Hằng, không rời xa hắn vượt quá phạm vi một trăm dặm.

- Điều này ta biết!

Trương Hằng cắt ngang lời của nàng, theo giới thiệu trong ngọc giản, hắn đã sớm biết tình huống cơ bản của hòn đảo này.

- Linh khí loãng thôi...

Khóe miệng Trương Hằng mang theo mấy tia ý cười, thầm nghĩ: “Nơi đó nhưng thật ra rất thích hợp với mình.”

Sau khi đi vào Chu Vương Triều. Trương Hằng biết rằng nơi này có rất nhiều tồn tại cường đại có thể uy hiếp đến mình, không cần thận một chút rất có thể chết uống mạng. Còn không bằng tìm một địa phương,

cần nuốt một ít Thông linh Pháp bảo. Ngụy linh bảo mới vừa thu được, tiếp tục tu luyện mấy chục năm. hần cũng đủ để tăng lên tu vi của mình tới tầng ba đại viên mãn.

Theo thông tin tức trong tầng ba cổ tháp. Trương Hằng biết được từ cảnh giới tầng ba đại thành đến cảnh giới đại viên mãn cũng không tính là khó khăn lắm. Chỉ cần ước chừng mười kiện Thông linh Pháp bảo là có thể trong thời gian ngắn đạt tới.

Nhưng từ tầng ba cổ tháp đến tầng bốn cổ tháp, giữa hai tầng này lại có một khoảng cách thật lớn, khác nhau như một trời một vực!

Khẩu quyết công pháp của Luyện Thiên Hóa Địa Công, cung cấp trước mắt có chín tầng, cũng chính là chín tầng cổ tháp.

Trong đó, mỗi ba tầng đều đại biểu cho một đại giai đoạn.

Từ tầng một đến tầng ba là một đại giai đoạn, từ tầng bốn đến tầng sáu là một giai đoạn, từ tầng bảy đến tầng chín, lại là một giai đoạn càng cao hơn.

Cho nên từ tầng ba lên tầng bốn là một khoảng cách nhảy vọt thật lớn, là vượt qua giữa hai cái đại giai đoạn!

Cái này giống như vượt tiến hóa thành nhân loại, từ thời kì vũ khí lạnh tiến vào thời kì hỏa dược.

Có thể nghĩ mà biết, phải hoàn thành một lần nhảy vọt lớn như vậy. sẽ khó khăn đến cỡ nào, cần luyện hóa tinh túy thiên địa phải nhiều biết bao nhiêu cho đủ. Nếu vịn vịn Chỉ dựa vào tốc độ như rùa bò cần nuốt luyện hóa mảnh vỡ thể giới, không có một hai trăm năm cũng không có khả năng thành công.

Đương nhiên, tầng bốn cổ tháp không phải là giai đoạn Trương Hằng cần lo lắng. Lúc này, Hiện tại hần muốn tìm đến một địa phương tương đối yên ổn để tu luyện, trước tăng lên công pháp tới cảnh giới tầng ba đại viên mãn mới tính tiếp.

Cho nên Phàm Vân Đảo linh khí loãng đó chính là trạm tiếp theo Trương Hằng đã quyết định.

Tuy rằng Nhan Hồng Ngọc thực không hiểu rõ suy nghĩ của Trương Hằng, nhưng nàng là bên bị không chế, không có Bất cứ ý phản kháng gì. thậm chí không thể phát lên ý niệm trong đầu như vậy.

Trương Hằng liếc mắt nhìn nữ nhân này một cái. ánh mắt lãnh đạm. nói:

- Sau khi đến Phàm Vân Đảo. ngươi nên giả trang thành một tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

- Dạ. chủ nhân!

Nhan Hồng Ngọc vội vàng gật đầu đồng ý. giờ khắc này nàng đâu còn chút gì vẻ cao quý ung dung, cùng với uy nghi của tam đảo chủ Bích Vân Đảo trước kia?

- Chỉ giả trang thành tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. vẫn còn chưa đủ...

Trong đầu Trương Hằng không khỏi hiện lên một cảnh tượng có thể phát sinh: Trương Hằng cùng phi hành chung với Nhan Hồng Ngọc trên đường, người qua đường đều ghé mắt nhìn, thầm kinh ngạc vì sắc đẹp của nàng cùng khí độ của nam nhân thanh niên kia, đoán định hai người này tất nhiên là một đôi song tu đạo侶, thật sự là một đôi trời sinh...

Tới một mức độ nào đó mà nói. nữ nhân như Nhan Hồng Ngọc này mặc dù bộ dạng có thiên kiều bá mị mấy đi nữa, Trương Hằng cũng không hề để trong mắt. Nếu còn bị người khác nghĩ lầm hai người là quan hệ song tu đạo侶. hần sao có thể dễ dàng tha thứ. đây Quả thực là một loại sỉ nhục đối với mình.

Có thể nói, nếu không phải xem ở tu vi của Nhan Hồng Ngọc không tệ. và lại còn có chút tác dụng. Trương Hằng nếu không để cho nàng tự sinh tự diệt, thì cũng cần nuốt Nguyên Anh để tăng tu vi rồi.

- Vậy chủ nhân muốn ta làm thế nào?

Nhan Hồng Ngọc thật cẩn thận hỏi.

Trương Hằng thần nhiên nói:

- Người còn phải thay trang phục thành người hầu,
ăn mặc thành người hầu?

Nhan Hồng Ngọc hơi biến sắc mặt, đây là một loại phản ứng theo bản năng, Nhưng nàng vẫn không chút do dự nói:

- Dạ, chủ nhân! Ta sẽ làm theo lời ngài nói.

Thân là con rỗi của đối phương, cho dù yêu cầu của Trương Hằng có quá phận cả trăm lần đi nữa. Nhan Hồng Ngọc đều sẽ làm theo yêu cầu của hắn.

Chết ở trong tay Trương Hằng, tốt hơn gấp trăm lần so với bị hắn thi triển “Ký Hồn Thuật” trên thân mình.

“Vù!”

Nhan Hồng Ngọc đập độn quang dưới chân bay đi về hướng một hòn đảo nhỏ ở ngoài vài trăm dặm. có thể là đi tìm trang phục người hầu.

ở trong phạm vi thể lực hải vực Tam Tiên Đảo. đảo lớn nhỏ dày đặc, sinh sống rất nhiều tu sĩ nhân loại. Tùy tiện phi hành mấy ngàn dặm là có thể nhìn thấy vài hòn đảo. trong đó đa số là đảo nhỏ.

Trong phạm vi thể lực của Cửu U hải vực lại hoàn toàn tương phản, có rất ít ốc đảo. có đôi khi phi hành mấy chục vạn dặm cũng khó gặp một hai hòn đảo, đập vào mắt Chỉ là hải vực bao la. Bởi vì ở khu vực thuộc phạm vi thể lực của Yêu tộc. hầu hết yêu thú đều ẩn núp ở dưới biển sâu.

Trương Hằng giảm chậm lại tốc độ phi hành về phía trước, Chỉ chốc lát, phía sau truyền đến tiếng độn quang xé gió. Nhan Hồng Ngọc theo phía sau bay tới.

- Chủ nhân! Như vậy được không?

Nhan Hồng Ngọc mặc một bộ trang phục nữ hầu màu xanh nhạt, kiểu may và loại vải bình thường, nhưng vẫn như cũ không thể che dấu cổ khí tức cao nhã trên người nàng tự nhiên mà vậy toát ra kia.

Đương nhiên, so ra Nhan Hồng Ngọc mặc trang phục nữ hầu, sẽ không chói mắt như minh châu trước kia. Lúc này khi phi hành cùng một chỗ với Trương Hằng, Nhan Hồng Ngọc liền biểu hiện rõ địa vị chênh lệch.

- Ủ! Như vậy tạm được!

Trương Hằng thoáng nhìn lướt qua, liền gật gật đầu, giờ khắc này hắn mới phát hiện chính mình cũng có một hầu gái như người ta. Đáng tiếc chính là nữ nhân này tuy rằng xinh đẹp. nhưng không thể làm cho hắn động lòng, nhiều lắm là đặt ở bên cạnh cho đẹp mắt thiên hạ mà thôi.

Thấy Trương Hằng không có ý kiến gì khác, Nhan Hồng Ngọc liền nhu thuận tiến vào vị trí nhân vật nữ hầu của mình, khi phi hành rất thức thời bay tụt lại phía sau Trương Hằng một chút, nhất cử nhất động đều giữ thái độ kính sợ chủ nhân mọi bề.

Hai người cũng không có dùng toàn lực phi hành, đại khái chừng Nửa tháng sau, rốt cục phía trước xuất hiện một hòn đảo chu vi mấy vạn dặm.

- Đây là Phàm Vân Đảo?

Trương Hằng thực tùy ý dùng thần thức nhìn quét một vòng cả khu vực. trên mặt lộ ra vài tia dị sắc.

Giống như trong ngọc giản giới thiệu, trên Phàm Vân Đảo này linh khí quả nhiên cực kỳ loãng, so với Tam Tinh Vực cũng không mạnh hơn bao nhiêu.

Trên đảo sinh sống rất nhiều tu sĩ bậc thấp cùng phàm nhân bình thường, tu sĩ bậc cao rất ít, càng đừng nói là tu sĩ đỉnh cao Hóa Thần Kỳ trở lên.

- Quả nhiên rất quái lạ, không nghĩ tới hải vực Tam Tiên Đảo cũng có một hoang đảo như vậy. Tuy nhiên nơi này thật ra rất thích hợp với mình, ở địa phương linh khí loãng như thế, hẳn là không có tồn tại nào có thể uy hiếp đến mình?

Trương Hằng mặt đầy vẻ tươi cười, thần thức không ngừng lướt qua Phàm Vân Đảo. trong miệng thấp giọng lầm bầm.

Khi tới gần Phàm Vân Đảo, hai người Trương Hằng lập tức giảm tốc độ xuống.

Nhìn về bên ngoài, Trương Hằng là một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. Nhan Hồng Ngọc cung kính bay ở phía sau, nhìn qua chính là một nữ hầu Trúc Cơ Kỳ. ở giới tu chân, địa vị trong tu sĩ là lấy thực lực để xem xét. một nữ tu Trúc Cơ Kỳ làm nữ hầu cho tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. mặc dù sắc đẹp của nàng tuyệt lệ vô song như thế nào cũng là chuyện bình thường.

Rất nhanh, hai người bay đến trên không trung Phàm Vân Đảo, hết thấy trên mặt đất, đều không thoát khỏi tầm nhìn trong mắt.

Phi hành vài ngàn dặm, trong đảo này Trương Hằng thấy được quốc gia phàm nhân, cũng thấy được một ít môn phái tu chân, nhưng rất ít nhìn thấy tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trở lên.

Căn cứ theo tình hình phát triển văn minh tu chân nơi này cùng Tam Tinh Vực nhưng thật ra không phân cao thấp. Tu sĩ thực lực cao cường chân chính sao có thể nguyện ý sinh sống ở trên hòn đảo môi trường tồi tệ như thế.

Tuy nhiên, Trương Hằng hiển nhiên là một ngoại lệ. Hắn mang theo Nhan Hồng Ngọc tìm được ở trên đảo một chỗ núi hoang không người, tùy tiện Bắt đầu mở ra một động phủ tạm thời.

“Nếu có thể có một động phủ di động thì tốt biết bao...” Trương Hằng khẽ thở dài một hơi, nhưng cũng Chỉ có thể mơ mộng một chút, thường xuyên phải mở động Phủ, chính hắn cũng có chút chán ngán.

Từ khi rời khỏi Phương Vân Sơn Trương Hằng đã trải qua cuộc sống trôi dạt khắp nơi. thường xuyên ở một địa phương xa lạ mở ra một cái động phủ tạm thời, sau đó ở tại chỗ tu luyện.

Chỉ chốc lát, Trương Hằng cùng Nhan Hồng Ngọc hai người, rất nhanh liền mở ra một cái động phủ lâm thời bốn phía đều bố trí ảo trận cùng cấm chế cũng tốt lắm.

Lập tức, cả tòa núi hoang ở trong mắt tu sĩ bình thường, trở nên trống rỗng, biến thành một chỗ không có gì đặc biệt.

- Tốt lắm, bây giờ ta sẽ bắt đầu bế quan, chậm thì hai mươi năm, người ở ngoài trấn thủ động phủ cho ta. thuận tiện giải quyết một ít phiền toái nhỏ.

Trương Hằng bỏ lại một câu. liền tiến vào động phủ.

-Rồ!

Nhan Hồng Ngọc cười mỉm nói.

Nhưng mà Đúng lúc này, trên bầu trời vang lên tiếng xé gió. mười mấy đạo độn quang từ trên trời hạ xuống, người dẫn đầu là một thanh niên Nguyên Anh Kỳ áo tím. phía sau còn có vài tu sĩ Kết Đan Kỳ.

- Người nào gan lớn như thế, dám mở động phủ ở trong phạm vi thế lực Huyết Ma Động ta...

Tuy nhiên, khi thanh niên áo tím này nhìn thấy Nhan Hồng Ngọc xinh đẹp như hoa đứng bên cạnh động phủ. trên mặt hắn hiện lên một tia dị sắc. chúng tu sĩ Kết Đan Kỳ cũng vô cùng kinh ngạc vì sắc đẹp của nàng.

“Nàng này dung mạo xinh đẹp tuyệt trần, khí chất cao nhã phi phàm, không ngờ lại là một nữ hầu...”

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

465. Chương 461: Thao Mỗ.

Trương Hằng vừa mới bước vào động phủ lâm thời, bên ngoài liền có người tới cửa gây chuyện Điều này làm cho hấn kinh ngạc không thôi, chẳng lẽ là trùng hợp?

Nếu quả thật là trùng hợp. vậy thì dễ rồi, bằng vào thực lực nữ hầu "Nhan Hồng Ngọc", hoàn toàn có thể giải quyết những phiền toái nhỏ này.

Ngồi trong động phủ lâm thời. Trương Hằng cũng không tính ra được, lại lưu ý tình huống bên ngoài, thâm nghĩ: Có phải là mình quá mức khinh thường hòn đảo linh khí mỏng manh này hay không?

Mới đến Phàm Vân Đảo, Trương Hằng cũng không để ý tình huống phân bố thế lực trên đảo này. hoặc là nói không thêm để ý tới mấy vấn đề đó.

Vừa đặt chân đến, Trương Hằng liền "rầm rộ xây dựng", mở ra động phủ ngay tại chỗ, hoàn toàn không có giác ngộ của khách không mời, cũng quên mất một câu tục ngữ trong thế giới phàm nhân: Cường long không áp địa đầu xà.

Cho nên, động phủ của Trương Hằng vừa mở xong, đã bị đám địa đầu xà nơi này phát hiện.

Thanh niên Nguyên Anh áo tím dẫn đầu tên là Thao Vĩnh Bằng, vốn là nhị động chủ Huyết Ma Động trên Phàm Vân Đảo. không lâu trước vừa dẫn dắt mười mấy tu sĩ Kết Đan Kỳ trong môn phái tiêu diệt một cái môn phái nhỏ xuống dốc tên là Tinh Nguyệt Môn trên Phàm Vân Đảo.

Vì thế họ cướp được không ít chiến lợi phẩm, bao gồm Pháp bảo, tinh thạch, ngọc giản... Càng hưng phấn hơn là cường bức mấy nữ tu tuyệt sắc ở Tinh Nguyệt Môn, lại đều là tấm thân xử nữ hiếm thấy. Đương nhiên, bọn họ cũng không buông tha các nữ tu xinh đẹp ở Tinh Nguyệt Môn này, đùa giỡn xong liền nhỏ cổ tận gốc, không buông tha một người.

Khi những người này đang cao hứng quay về, khi trở lại Huyết Ma Động vô tình phát hiện một ngọn núi hoang ở phía trước bị ảo trận bao phủ. đột nhiên trở nên trụ lại.

Ngọn núi hoang kia đã xảy ra biến hóa ở ngay trước mắt bọn họ!

Thấy cảnh này làm cho đám người này giật mình, vẻ mặt kinh ngạc. Tiếp đó, lấy Thao Vĩnh Bằng cầm đầu, sắc mặt đám người này liền trở nên âm trầm.

Là cái tên nào to gan lớn mật, trước mắt bao người dám công khai lớn mật mở ra động phủ riêng ở phạm vi thế lực Huyết Ma Động ngay giữa ban ngày?

Điều này là miệt thị trắng trợn khiêu khích đối với Huyết Ma Động thế lực ma đạo đứng đầu trên Phàm Vân Đảo!

Thanh niên Nguyên Anh áo tím Thao Vĩnh Bằng kia nổi giận đùng đùng, dẫn một đám tu sĩ Kết Đan Kỳ khí thế hùng hổ bay sang bên này.

- Kể nào to gan như thế, dám mở ra động phủ trong phạm vi thế lực Huyết Ma Động ta...

Còn chưa đến núi hoang này. tiếng nói của Thao Vĩnh Bằng đã đi trước phủ xuống chỗ động phủ của Trương Hằng.

Chẳng qua, khi hấn chân chính bay đến gần núi hoang này. đột nhiên phát hiện nữ hầu Nhan Hồng Ngọc đang duyên dáng đứng giữ trước động phủ.

Kinh ngạc nhìn mỹ nữ tuyệt sắc khuynh thành, khí chất cao nhã khó mà với đến, ánh mắt đám tu sĩ đều nhìn thẳng không chớp.

ở cái chỗ Phàm Vân Đảo khi ho cò gáy này, số lượng nữ tu bậc cao vô cùng hiếm thấy, càng đừng nói nữ tử có khí chất cao nhã lại mỹ mạo vô song như thế.

Càng làm cho bọn họ Không thể giải thích được, mỹ nữ như thế này lại Chỉ là một người hầu!

- Các vị đạo hữu. không biết các vị đến phủ ta. có gì Chỉ giáo?

Nhan Hồng Ngọc cười dài nhìn những người này. sắc mặt lạnh nhạt đứng tại chỗ.

Thanh niên áo tím họ Thao dẫn đầu, ánh mắt liếc qua núi hoang cùng nữ hầu phía trước, luôn cảm giác có chút không đúng.

Động phủ phía trước bị một tầng ảo trận cùng cấm chế bao phủ. thanh niên áo tím họ Thao dùng thần thức cận thận đảo qua mấy lần lại không phát hiện ra dấu vết gì!

Nếu không phải vô cùng quen thuộc nơi này, hơn nữa tận mắt thấy được bên này thay đổi. hẳn thậm chí có thể kết luận nơi này căn bản không có gì khác thường.

Ngoài ra, Nhan Hồng Ngọc nhìn bề ngoài Chỉ là một nữ tu Trúc Cơ Kỳ. nhưng trên người toát ra khí chất vượt xa bất kỳ nữ tu bậc cao nào mà thanh niên họ Thao nhìn thấy trên Phàm Vân Đảo.

Càng làm cho hắn kinh ngạc, là nữ tu Trúc Cơ Kỳ này đột nhiên thấy nhiều tu sĩ bậc cao như thế, lại không có một chút thần sắc lo lắng.

- Tại hạ Thao Vĩnh Bằng, là nhị động chủ Huyết Ma Động, vừa lúc đi ngang qua đây. lại phát hiện dường như Nơi này mở ra một cái động phủ. Xin hỏi nữ đạo hữu này, chuyện này có liên quan tới cô hay không?

Thanh niên họ Thao khôi phục bình tĩnh, mỉm cười với Nhan Hồng Ngọc, sau đó mới nhàn nhạt hỏi. trong giọng nói có một cỗ áp bách nhàn nhạt.

Nhan Hồng Ngọc khẽ cười xì một tiếng, trên dung nhan tuyệt mỹ lộ ra đôi má lúm đồng tiền mê người, nhẹ nhàng nói:

- Đúng thế, động phủ này là ta cùng chủ nhân vừa mở ra... Chẳng lẽ các hạ có dị nghị gì?

- Chủ nhân?

Sắc mặt thanh niên họ Thao chợt sững sốt, nhìn nữ hầu xinh đẹp tuyệt mỹ trước mắt, trong lòng đột nhiên sinh ra một cỗ ghen tị.

Mỹ nữ làm người ta mơ ước như thế, lại là người hầu của kẻ khác, người kia không lẽ là một lão già bảy tám mươi tuổi không hiểu phong tình? Hay là tu luyện công pháp đặc thù, mất đi công năng nào đó...

Vừa nghĩ thế, trong lòng thanh niên họ Thao lại càng thêm không cam lòng. Mười mấy tu sĩ Kết Đan Kỳ sau lưng Thao Vĩnh Bằng đều ánh mắt sáng ngời, ôm ý nghĩ giống như thế.

Mỹ nữ phong hoa tuyệt đại trước mắt không Chỉ có khí vận cao quý ưu nhã, trên người lại lộ ra khí tức nữ nhân thành thực mê người, đám nha đầu ngây ngô ở Tinh Nguyệt Môn không thể sánh bằng được.

Trong không khí có thể nghe được không ít tiếng nuốt nước bọt của đám tu sĩ. nhưng không ai manh động. Dù sao Thanh niên họ Thao mới là thủ lĩnh của bọn họ. loại chuyện tốt này cũng phải nhường cho hắn hưởng thụ một phen, mới có phân của các huynh đệ.

Vài tia nghi hoặc trên mặt Thao Vĩnh Bằng liền nhanh chóng bị nữ hầu phong hoa tuyệt đại, khí chất ưu nhã mê người đối diện xua tan, trong ánh mắt hiện lên vài phần hưng phấn, hỏi:

- Xin hỏi tôn tính đại danh vị cô nương này. nếu có gì khó khăn, Thao mạo sẽ giải quyết cho cô?

Theo hắn nghĩ, sở dĩ nữ tu tuyệt đoan trang cao nhã trước mắt trở thành nữ hầu. nhất định là bị chủ nhân theo lời nàng nói bức bách.

- Ta họ Nhan.

Nhan Hồng Ngọc cười duyên đáng, Chỉ nói ra một cái họ.

- Thì ra là Nhan cô nương...

Ánh mắt Thao Vĩnh Bằng sáng lên, nghĩ rằng có cơ hội rồi. vì vậy gấp gáp hỏi:

- Thao mạo ở đây cũng coi như là người có quyền nói chuyện cô nương có khó khăn hay khó xử gì, có thể nói ra với ta. Tin rằng trên Phàm Vân Đảo này còn không có bao nhiêu chuyện mà ta không làm được...

Nói tới đây, trên người Thao Vĩnh Bằng đột nhiên tản mát ra một cỗ khí thế của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. xung quanh lập tức cuồng phong gào thét, bụi đất tung bay, phụ trợ uy nghiêm tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bậc cao của hắn.

Nghĩ tới nếu đổi thành nữ tu bình thường ở Phàm Vân Đảo hay Tam Tinh Vực, tám phần sẽ bị một chiêu này hù dọa, vì thế nhảy thẳng vào lòng, thậm chí lấy thân báo đáp. đây chính là khí vương bát trong truyền thuyết.

- Khụ khụ khụ...

Đúng lúc này, trong ngọn núi hoang trụi lủi phía trước truyền ra tiếng ho khan không ngừng, trong đó còn pha lẫn mấy tiếng cười.

Trong động phủ, Trương Hằng đang lưu ý tình huống bên ngoài, vốn cũng không dự tính ra tay. tùy tiện để Nhan Hồng Ngọc xử lý sao cũng được.

Chỉ là hắn nghe được môn phái Huyết Ma Động, trong lòng không khỏi chột động, liền thần thức truyền âm để nhanh như vậy dò xét hư thật của bọn họ, không cần giải quyết nhanh như thế.

Nhưng hành động của thanh niên áo tím họ Thao làm cho hắn buồn cười, ban đầu còn có thể chịu được, đến sau thậm chí có xúc động muốn cười to.

vốn họ Thao đã hiếm thấy trên thế gian, còn người này không thấy si nhục ngược lại còn làm vinh quang, mở mồm một câu "Thao mỗ", ngậm miệng một tiếng "Thao mỗ". làm cho Trương Hằng toát mồ hôi. (thao: có một nghĩa Chỉ hành động xxoo)

Đặc biệt là cuối cùng, "Thao mỗ" kia còn thả ra khí vương bát trong truyền thuyết, thiếu chút làm hắn cười rớt nước mắt.

- Là ai?

Trong lòng Thao Vĩnh Bằng hoảng sợ, không khỏi hét lớn một tiếng, ánh mắt tìm tòi gần đó. Một trận ho khan pha lẫn tiếng cười vừa rồi làm cho hắn thẹn quá thành giận, phá tan khí thế mà hắn vất vả lắm mới tạo ra.

Trương Hằng ở trong động phủ chột động, thậm chí không tốt, mình lại quên bố trí cấm chế cách âm, lần này lộ tẩy rồi.

- Các hạ là thần thánh phương nào. Thao mỗ khuyên người không nên dấn đầu lờn đuôi. Nơi này là phạm vi thể lực Huyết Ma Động ta, dù người có thực lực thông thiên, cũng không thể chống lại các tu sĩ bậc cao.

Trong lòng Thao Vĩnh Bằng mơ hồ có suy đoán, người vừa cười kia có lẽ chính là chủ nhân của "Nhan cô nương".

- Ngài ấy là chủ nhân của ta, lúc này đang nghỉ ngơi trong động phủ...

Nhan Hồng Ngọc mỉm cười có chút ngượng ngùng, vẻ mặt hiện lên bộ dáng xấu hổ. hai má phỏm mây hồng, phối hợp tư sắc tuyệt lệ cùng khí chất cao nhã, làm cho đám tu sĩ một trận mất hồn.

Trương Hằng ngồi trong động phủ không khỏi khinh bỉ. thậm chí có cảm giác muốn nôn. Người thật cho rằng mình đúng là "cô nương"? Đã mấy ngàn tuổi rồi cũng không biết đã bị bao nhiêu nam nhân xài qua. bây giờ lại chạy đến đây giả trang tiểu thư khuê các.

"Nhớ kỹ, người là người hầu!"

Tiếng nói Trương Hằng có chút lạnh băng rơi vào sâu trong linh hồn Nhan Hồng Ngọc.

Thân thể mềm mại run lên. thiếu chút nữa mềm nhũn ngã xuống, Nhan Hồng Ngọc mặt cười trắng bệch, lúc này mới hiểu hành động vừa rồi của mình đã làm chủ nhân mất hứng.

Trương Hằng kêu nàng mặc thành trang phục người hầu, Nhan Hồng Ngọc làm được, Nhưng bản thân nàng lại thiếu một loại giác ngộ của "người hầu", nghĩ rằng chỉ cần phủ lên áo khoác "người hầu" là được.

- Vâng, chủ nhân.

Nhan Hồng Ngọc run rẩy quỳ xuống, chân ngọc trắng tuyết bóng mịn bùm một cái đập xuống mặt đá cứng rắn. sắc mặt tái nhợt.

Chúng tu sĩ lấy Thao Vĩnh Bằng cầm đầu, đều ngây ngốc.

Dù bọn họ làm không ít chuyện dâm ngược nữ tu xinh đẹp. nhưng nhìn đến "Nhan cô nương" động lòng đáng thương trước mắt lại bị chủ nhân quản lý nghiêm khắc như vậy. trong lòng thậm chí sinh ra mấy phần tức giận bất bình: Nếu bọn họ có được nữ nhân như thế. chắc chắn phải "yêu thương" cùng "thương tiếc" một phen, nào có không nói phong tình như vậy.

Nghĩ đến đó, Thao Vĩnh Bằng càng thêm tức giận, hẩn nhìn "Nhan cô nương" phía trước lòng đầy căm phẫn nói:

- Cô nương, chủ nhân như thế không cần cùng được, Chỉ cần cô đồng ý. bây giờ có thể đi cùng Thao mỗ.

Nhan Hồng Ngọc run rẩy quỳ trên mặt đất. không liếc hẩn một cái. chờ đợi mệnh lệnh tiếp theo của Trương Hằng, không dám tự tiện làm việc.

Thao Vĩnh Bằng lập tức hiểu được vì sao. ánh mắt đột nhiên trở nên âm trầm, quay sang quát lớn vào động phủ của Trương Hằng:

- Bây giờ Thao mỗ mang Nhan cô nương đi, nếu người dám nói một chữ "không", đừng trách Huyết Ma Động ta đuổi tận giết tuyệt!

- Vậy sao? Trương mỗ thật sợ hãi...

Trong động phủ truyền ra tiếng nói chầm chọc:

- Được rồi... người hầu này các người mang đi đi... hy vọng đại nhân không cần đến gây chuyện với ta nữa.

Trong tiếng nói kia Đường như có vẻ e ngại.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

466. Chương 462: Nhiệm Vụ Của Nhan Hồng Ngọc.

Trong tiếng nói của nam tử ở động phủ dường như mang theo vẻ sợ hãi, lời còn có ý lùi bước, hơn nữa đưa ra "Nhan cô nương" này.

Kết quả như thế, làm cho Thao Vĩnh Bằng cảm thấy bất ngờ. vốn hẩn tưởng rằng tu sĩ thần bí trong động phủ này hẩn là không dễ chọc, không làm một phen trắc trở thì không dễ dàng đạt được mục đích.

Nhưng hiện giờ đối phương lại sinh, ra ý sợ hãi, dâng ra nữ hầu nũng nịu này.

"Chẳng lẽ là thấy người nhiều người, hay là không dám là địch với Huyết Ma Động ta, cho nên mới phải làm ra ý lùi bước."

Trong lòng Thao Vĩnh Bằng vừa động, liền ra một kết luận, vẻ mặt không khỏi cười lạnh.

- Hừ. các hạ nghĩ hay quá nhi. người mở động phủ ở phạm vi thế lực Huyết Ma Động ta, Chỉ dựa vào một chuyện này thì ta đã không thể tha cho người...

Ánh mắt âm tàn của Thao Vĩnh Bằng nhìn chằm chằm ngọn núi hoang phía trước, chúng tu sĩ Kết Đan Kỳ sau lưng hẩn cũng lộ vẻ hung ác. trên người thẩm thấu ra một cỗ khí giết chóc vượt xa tu sĩ bình thường.

Vốn Thao Vĩnh Bằng còn có chút cố kỵ với chủ nhân động phủ này, dù sao hẩn cũng không nhìn thấu được ảo trận tầng ngoài động phủ này.

Nhưng Trương Hằng trong động phủ vừa có ý lùi bước, trong lòng hấn lên khi không sinh ra một cổ dũng khí. Giới tu chân là như thế nếu người cứng rắn một chút, có lẽ người ta còn cố kỵ vài phần, một khi lùi bước hay sợ hãi, như vậy cứ chờ bị người ta đuổi theo đánh đập.

- Người muốn thế nào?

Giọng nói của nam tử trong động phủ đã mang theo vài phần châm chọc.

- Hừ. đợi Thao mỗ kéo người ra rồi nói...

Thao Vĩnh Bằng tràn đầy đắc ý. cười nói với Nhan Hồng Ngọc:

- Nhan cô nương, cô nói nên xử lý chủ nhân của cỗ như thế nào đây?

- A...

Nhan Hồng Ngọc dưới đất liền hoảng sợ, nào dám trả lời vấn đề của hấn trong lòng hận không thể chém ngàn đao cái tên vô sỉ này.

Nhưng tiếc rằng Trương Hằng đã hạ lệnh cho nàng, tạm thời không thể tổn thương những người này, đợi lát nữa sẽ có nhiệm vụ an bài cho nàng.

Đối với "nhiệm vụ" mà Trương Hằng nói. trong lòng Nhan Hồng Ngọc hoảng sợ: chủ nhân sẽ không hiển mình cho đám cầm thú này chơi đùa chứ?

- Nhan cô nương, lúc này có Thao mỗ làm chỗ dựa cho cô, có gì phải sợ?

Thao Vĩnh Bằng đi lên trước nâng nàng lên, chuẩn bị chiếm chút tiện nghi, lại bị Nhan Hồng Ngọc xảo diệu tránh đi.

Thao Vĩnh Bằng có chút bất ngờ, kéo tay giai nhân trước mắt. Trong lòng Nhan Hồng Ngọc sinh ra một tia chán ghét, tránh khỏi tay hấn mặt như hàn sương đứng sang một bên.

Đúng lúc này, Trương Hằng thần thức truyền âm tới:

"Người nghĩ cách trà trộn vào Huyết Ma Động, hỗ trợ ta tìm công pháp cùng sách cổ về Huyết Ma Đạo. Có thể thi triển các loại thủ đoạn hoàn thành nhiệm vụ, nhưng không được đại khai sát giới cùng thu hút ánh mắt người khác!"

Trương Hằng còn tính tu luyện một thời gian, không muốn trêu chọc quá nhiều phiền toái, trở thành tiêu điểm của đông đảo thế lực trên Phàm Vân Đảo.

Tuy nói linh khí nơi đây thực mỏng manh, nhưng cũng không phải không thấy có tu sĩ thực lực mạnh mẽ. Chu Vương Triều rộng lớn thần bí như thế. tồn tại của Phàm Vân Đảo đã là một kỳ tích, nói không chừng Nơi đây còn có thể ngoại cao nhân ẩn cư.

- Sao thế? Chẳng lẽ Nhan cô nương xem thường Thao mỗ Chỉ là một nhị động chủ. cam nguyện làm nữ hầu cho một tên rùa rút đầu?

Thao Vĩnh Bằng thấy thái độ của Nhan Hồng Ngọc, trong lòng thầm giận, vẻ mặt cũng xẹt qua một tia âm trầm, ánh mắt nhìn chằm chằm giai nhân tuyệt lệ trước mắt. mơ hồ thiêu đốt một ngọn lửa.

Nhan Hồng Ngọc hiểu rõ nhiệm vụ của Trương Hằng giao cho. trong lòng thả lỏng, vẻ mặt cười duyên đáng nói với Thao Vĩnh Bằng:

- Chỉ cần đại nhân coi trọng nô tỳ... Hiện giờ Hồng Ngọc có thể theo ngài về Huyết Ma Động, cả đời hầu hạ đại nhân...

-Tốt tốt tốt!

Thao Vĩnh Bằng thấy bộ dáng Nhan Hồng Ngọc ngoan ngoãn theo khuôn khổ, liên tục gật đầu. ánh mắt gian tà không nhịn được quét nhìn nàng mấy lần. trong lòng đập rộn.

Nhan Hồng Ngọc cười duyên đứng đó. mặc trang phục váy người hầu tím nhạt, dung nhan như ngọc đoan trang ưu nhã, thân thể yếu kiêu nhỏ nhắn, chiếc cổ nhỏ trắng nõn như ngọc, đường cong lưng linh, cổ áo lộ

ra một phen núi đôi trắng mịn, mơ hồ thấy được đường cong thật cao dưới lớp vấy mỏng manh. Dưới vấy lộ ra nửa phần chân thanh tú tuyết trắng mềm nhẵn, lộ ra không khí dụ hoặc vô hạn.

Thao Vĩnh Bằng lập tức cảm giác miệng khốc lưỡi khô. trong lòng thiêu đốt ngọn lửa, hận không thể lập tức bóc sạch quần áo giai nhân tuyệt mỹ này hành hình tại chỗ, làm cho nàng uyển chuyển hầu hạ dưới thân mình.

Chỉ là cuối cùng Thao Vĩnh Bằng vẫn chiến thắng cổ dục hỏa này. dù sao phía sau còn có mười mấy huynh đệ. nếu một mình độc hưởng tiểu mỹ nhân này, nhất định sẽ gây ra ghen ghét bất bình dẫn đến họa loạn.

Trong lòng hạ quyết tâm. ánh mắt âm lãnh của Thao Vĩnh Bằng đảo qua núi hoang bị trận pháp bao phủ phía trước, lại cười nói với Nhan Hồng Ngọc:

- Nhan cô nương, chủ nhân của cô đối xử tàn nhẫn lãnh khốc như thế, không bằng để Thao mỗ báo thù rửa nhục cho cô!

Nhan Hồng Ngọc cười nhợt nhạt, cúi thấp đầu không trả lời. xem như cam chịu.

- Nhan cô nương chờ một lát!

Chỉ thấy hai mắt Thao Vĩnh Bằng dần hiện ra một cổ huyết quang, một cổ lực giết chóc mạnh mẽ sinh ra trên người hắn, không khí xung quanh rung động.

Trong ánh mắt sáng của Nhan Hồng Ngọc hiện lên một tia dị sắc. cảm giác cổ lực lượng trên người Thao Vĩnh Bằng có phân tương tự với thần thông Huyết Sát Quân Vương mà chủ nhân thi triển, hẳn hai người đều là Huyết Ma Đạo nhất mạch.

Chỉ thấy trên tay Thao Vĩnh Bằng ngưng tụ một mảnh huyết quang, ánh mắt tập trung ảo trận cấm chế phía trước, hung hăng bổ tới một chưởng vào hư không. Không khí xung quanh lập tức dồn dập rung động, một bàn tay màu máu dài đến cả trượng đánh trúng cấm chế.

Ầm!

Một tiếng nổ lớn, bàn tay màu máu va chạm vào cấm chế, bụi đất xung quanh tung bay. linh khí rung động, hiển nhiên uy lực một chưởng này không nhỏ, đủ để phá núi sụp đất.

Nhưng mà một chưởng qua đi, trước mặt mơ hồ lóe ra ánh bạc liên biến mất.

Tiếp đó liền khôi phục bình thường, coi như không phát sinh chuyện gì.

- Đây là cấm chế cấp bậc gì, lại lợi hại như thế?

Trong lòng Thao Vĩnh Bằng hoảng sợ, vừa rồi là một kích toàn lực của hắn, lại không lay động được cấm chế kia chút nào.

Chúng tu sĩ Kết Đan Kỳ phía sau cũng hoảng sợ kinh dị, không ngờ lấy thực lực Nguyên Anh hậu kỳ của nhị động chủ lại không làm gì được một tầng cấm chế này.

Nhan Hồng Ngọc cười đứng bên cạnh, cười dài hi hi nhìn Thao Vĩnh Bằng, không lên tiếng.

Đúng lúc này, trong động phủ truyền ra tiếng nói của Trương Hằng:

"Đợi lát nữa ta thi triển thần thông quét đám ruồi bọ này ra khỏi cửa, người nhân cơ hội cùng bọn họ về Huyết Ma Động, bất luận là áp chế hay sắc dụ. tóm lại phải đạt được mục đích..."

Là lúc Trương Hằng nói lời này. khóe miệng còn mang theo tươi cười quỷ dị, sinh tử vinh nhục của Nhan Hồng Ngọc, hắn không để trong lòng.

"Ngoài ra. trong thời gian ngắn, thăm dò tình huống phân bố thực lực trên Phàm Vân Đảo, thuận tiện cũng xem trên đảo này có gì khác thường hay không. Hết thấy ở bên ngoài đều giao cho người, bản thân ta sẽ nhanh chóng tiến vào trạng thái nửa bế quan."

Trương Hằng lại phân phó.

"Rõ. chủ nhân."

Nhan Hồng Ngọc thần thức truyền âm lại, không dám có chút nghịch ý.

Thấy một kích toàn lực của mình vẫn không công phá được cấm chế này. còn giai nhân bên cạnh rõ ràng mang theo ý cười, lại còn mười mấy huynh đệ sau lưng. Thao Vĩnh Bằng lập tức không nhìn được, thần sắc trở nên âm trầm.

- Ta không tin một cái cấm chế nho nhỏ này có thể cản được Thao mỗ!

Sau lưng Thao Vĩnh Bằng dâng lên một mảnh huyết quang, ra tay chụp vào hư không, oong một cái. trong tay xuất hiện một chiếc Chiêu Hồn Phiên phủ một mảnh màu máu.

Theo Pháp bảo này xuất hiện, khí thế trên người trên người càng tăng lên. bốn phía như bay lượn vô số oan hồn lệ quỷ than khóc, làm cho người ta hoảng sợ, thậm chí rơi vào trạng thái hỗn loạn.

- Huyết Hồn Phiên!

Chúng tu sĩ phía sau đều giật mình, không ngờ nhị động chủ lại vận dụng Pháp bảo cấm kỵ này.

Nhan Hồng Ngọc chớp mắt, lộ ra dị sắc. Thân là tam đảo chủ Bích Vân Đảo. tu sĩ đỉnh cấp Hóa Thần kỳ đại viên mãn, năng cũng biết Pháp bảo Huyết Hồn Phiên này.

Ở trong Huyết Ma đạo nhất mạch, Huyết Hồn Phiên là một kiện Pháp bảo hết sức nổi danh, bao gồm cả công kích phòng ngự phụ trợ. uy lực bất phàm, nhưng luyện chế lại rất khác nghiệt.

Tài liệu luyện chế Huyết Hồn Phiên không khó kiếm, thậm chí có rất nhiều phương pháp luyện chế cùng phối phương các loại tài liệu. Nhưng luyện chế loại Pháp bảo này phải cần rất nhiều máu huyết cùng hồn phách tu sĩ mạnh mẽ. cái này rất khó kiếm được.

Cho nên, vì tổng số lượng tài liệu, máu huyết. cấp bậc hồn phách khác nhau, phần lớn Huyết Hồn Phiên rừng xuất hiện ở Chu Vương Triều đều có trình tự không đồng đều.

Có Huyết Hồn Phiên là Pháp bảo thông linh trung phẩm uy lực thông thiên, thậm chí Pháp bảo thông linh thượng phẩm, mà có cái lại Chỉ là một kiện Pháp bảo bình thường, còn kém hơn cả ngục linh bảo.

Huyết Hồn Phiên trong tay Thao Vĩnh Bằng là một kiện Pháp bảo đỉnh cấp cũng coi như khá quý giá. Nếu đặt ở Phàm Vân Đảo hay Tam Tinh Vực. đó cũng là trân bảo mơ mộng cầu mong. Có lẽ trong quá trình đào tạo Huyết Hồn Phiên này, Thao Vĩnh Bằng cũng không thiếu ra sức, giết không ít tu sĩ bậc cao.

Không đến tình huống vạn bất đắc dĩ, Thao Vĩnh Bằng sẽ không dễ dàng sử dụng Pháp bảo đỉnh cấp Huyết Hồn Phiên này.

Cho nên khi hấn tế ra Pháp bảo này. chúng tu sĩ Kết Đan Kỳ sau lưng mới kinh ngạc như thế, xem ra nhị động chủ muốn làm thật rồi.

- Ha ha, Pháp bảo không tệ. ta lấy chơi trước đã.

Đúng lúc này, ánh bạc chợt lóe. trên bầu trời khi không xuất hiện một bàn tay màu bạc thật lớn, vù một cái lấy mất Huyết Hồn Phiên kia.

Tiếp đó, hào quang chấn động, bàn tay màu bạc vù một cái lui về động phủ, bị Trương Hằng nắm trong tay.

- Sao có thể được...

Thao Vĩnh Bằng mặt như tro tàn. khoảng khắc bàn tay màu bạc kia thoáng hiện, toàn thân hấn bị áp lực không thể động đậy. không thể thở nổi. thân thể thiếu chút bị ép đến không ra hình người.

Càng thêm đáng sợ là liên hệ giữa hấn cùng Pháp bảo bản mạng Huyết Hồn Phiên ngày càng yếu, thậm chí cuối cùng mất đi liên hệ.

"Chẳng lẽ là người trong động phủ kia..."

Đột nhiên Thao Vĩnh Bằng nghĩ tới một khả năng, trong lòng không khỏi run lên. hấn cảm giác thủ đoạn của người trong động phủ thậm chí không kém gì Huyết Ma đại động chủ thân bí khó lường.

Chúng tu sĩ Kết Đan Kỳ sau lưng hấn cũng hoảng sợ không thôi.

- Thao động chủ. chúng ta làm gì đây?
- Thao đại nhân, chúng ta nhanh chóng chạy khỏi Nơi này thì tốt hơn...
- Thao tiền bối. Nơi đây không nên ở lâu, nữ nhân này cũng rất quý dị...

Chúng tu sĩ Kết Đan Kỳ đều sinh ra ý lùi bước.

- Chạy mau!

Trong lòng Thao Vĩnh Bằng kinh sợ. dẫn chúng tu sĩ Huyết Ma Đạo chạy trốn chết.

- Thao đại ca. sao lại có thể bỏ người ta lại đây chứ?

Nhan Hồng Ngọc vô cùng U oán đuổi theo, khóe môi đỏ lộ ra ý cười nắm chắc.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

467. Chương 463: Quả Trứng Thần Bí Nhận Chủ Thành Công.

Trương Hằng khoanh tay đứng trong động phủ. nhìn chúng tu sĩ chạy đi xa, vẻ mặt lạnh nhạt. Tinh cách bất nạt kẻ yếu của tu sĩ ma đạo còn nghiêm trọng hơn hẳn tưởng tượng.

"Người tự lo cho tốt. không cần trêu chọc nhiều loạn gì, phải sớm ngày hoàn thành nhiệm vụ ta giao cho người."

Trương Hằng liếc Nhan Hồng Ngọc đuổi sát theo sau. trao đổi ý niệm.

"Rõ. chủ nhân!"

Trong quá trình Nhan Hồng Ngọc đang phi hành, cung kính trả lời Trương Hằng. khuôn mặt giả trang thẹn thùng U oán lập tức tan thành mây khói.

Trương Hằng trầm ngâm nói: "Ta sẽ tiễn các người một đoạn đường..."

Chỉ thấy hắc đột nhiên duỗi tay, trong hư không xuất hiện một cái quạt lông lóe ra phong lôi. Chiếc quạt này vừa xuất hiện, liền truyền ra một cỗ uy áp riêng biệt, thiên địa linh khí gần đó đều rung động bất an.

Xoạt!

Cùng với một đạo lôi quang màu tím. Pháp bảo thông linh Phong Lôi Phiến lóe ra một cái, na di lên bầu trời ngoài động phủ.

- Tạm biệt các vị, nữ hầu của Trương mỗ cũng tặng cho các người!

Tiếng nói kéo dài của Trương Hằng rơi vào trong tay chúng tu sĩ ma đạo.

Chúng tu sĩ Huyết Ma Động Thao Vĩnh Bằng còn chưa phản ứng lại. chợt cảm thấy sau lưng lao tới một cỗ sức gió cực mạnh, khoảng khắc bao phủ bọn họ trong một mảnh sóng gió màu xanh.

Vù!

Cơn gió lốc như có lực thông thiên phạm nhân không thể chống cự. đủ các vật thể trong phạm vi trăm dặm đều bị cuốn lên không, hùng hồn bay về phía xa như cá tôm giữa dòng sông mãnh liệt, thân không thuộc về mình.

Tu sĩ Nguyên Anh Kỳ. Kết Đan Kỳ rơi vào trong cơn sóng màu xanh này liền khó thở. cố sức vận chuyển pháp lực mới miễn cưỡng chặn được áp lực gió xung quanh, nhưng Chỉ có thể để cho thân thể tùy ý bị cơn sóng gió màu xanh bày bố, không có sức chống cự.

Trên thực tế, Trương Hằng sử dụng thần thông Phong Lô Phiến căn bản không phát huy được một hai phần mười uy lực. Nếu không thì chúng tu sĩ này sẽ hóa thành hư vô trong khoảng khắc.

Nhan Hồng Ngọc là người duy nhất có ngăn cản được một kích của Pháp bảo thông linh này cũng không chống cự. tùy ý để cho sức gió cuốn mình cùng đám người Thao Vĩnh Bằng bay về phương xa.

Thời gian nhìn như dài lâu, kỳ thật quá trình Phong Lô Phiến phát động thần thông Chỉ kéo dài có một hai giây.

Nhưng chính là trong nháy mắt ngắn ngủi đó. chúng tu sĩ ma đạo kể cả Nhan Hồng Ngọc lại bị cơn gió cuốn đi thổi ra bốn năm trăm dặm, mới khó khăn ổn định thân thể.

Tiếng gió xung quanh dần ngừng lại, thiên địa khôi phục bình thường.

- Vừa xuất hiện lúc này là thần thông gì, khủng bố đến thế. thiếu chút đã mất cái mạng nhỏ này...

Một gã tu sĩ Kết Đan Kỳ lòng còn sợ hãi nói, hít sâu một hơi. ánh mắt kinh sợ nhìn lại.

- Vừa rồi hình như ta thấy được một chiếc quạt lông... Nhưng không quá rõ ràng.

- Đúng thế. ta cũng thấy được, chiếc quạt lông kia nhẹ nhàng vung một cái. thời tiết thiên địa liền thay đổi. Chỉ sợ chúng ta đã bị thổi ra mấy trăm dặm.

- Con bà nó. thật là đáng sợ, rốt cuộc là Pháp bảo gì lại có uy lực cỡ này. hay là... đó là Pháp bảo thông linh trong truyền thuyết!

Một tên tu sĩ Kết Đan Kỳ lẩm bẩm suy đoán khi hẩn nghĩ tới Pháp bảo thông linh, không Kiểm được kinh hô.

- Đúng thế, đó là Pháp bảo thông linh.

Đúng lúc này, giọng nói ngọt ngào êm tai của Nhan Hồng Ngọc rơi vào tai chúng tu sĩ. Đáng người đoan trang tuyệt ưu nhã của nàng không biết lúc nào đã xuất hiện ở bên cạnh mọi người.

-Người...

Chúng tu sĩ ma đạo tròn mắt, thật không ngờ nữ hầu này cũng đi theo cùng bọn họ tới đây.

- Sao người lại tới đây?

Thao Vĩnh Bằng nhị đảo chủ Huyết Ma Động nhướng mày. về mặt cảnh giác nhìn chằm chằm nữ tử trước mắt. Hẩn còn nhớ rõ, trước khi gió lốc phủ xuống, nghe được tiếng nói của nam tử thanh niên:

- Tạm biệt các vị. nữ hầu của Trương mỗ cũng tặng cho các người!

Thao Vĩnh Bằng cận thận lĩnh hội hàm xúc ẩn chứa trong những lời này. không khó đoán ra chủ nhân động phủ kia là một vị đại thần thông, thậm chí có được Pháp bảo thông linh trong truyền thuyết.

Nếu vị đại thần thông kia thật muốn lấy mạng bọn họ. cho dù chạy nhanh gấp mười thì cũng không làm nên chuyện gì.

"Nhưng vì sao vị cao nhân kia muốn tặng nữ hầu của mình cho ta chứ? rốt cuộc trong đó có âm mưu gì?"

Đây là vấn đề mà Thao Vĩnh Bằng khó hiểu nhất.

Nhan Hồng Ngọc vô cùng U oán liếc hẩn:

- Còn không phải vì người... Chủ nhân đuổi nô tỳ đi. từ nay về sau Hồng Ngọc Chỉ có thể đi theo người.

Đôi mắt Nhan Hồng Ngọc bắt đầu dâng làn sương mù. bộ dạng động lòng đáng thương tản ra một cỗ dị hoặc chí mạng.

Nhất thời làm một đám tu sĩ thần hồn điên đảo, si ngốc nhìn nàng, ngay cả Thao Vĩnh Bằng cũng không ngoại lệ.

Trong ánh mắt Nhan Hồng Ngọc lóe ra một cổ màu sắc mê ly khó phát hiện, lộ ra sắc thái thần bí làm chúng tu sĩ rơi sâu vào Trong đó, không thể động đậy.

Chỉ một lát mười mấy tên tu sĩ ma đạo đều bị ảo thuật quỷ dị của Nhan Hồng Ngọc mê hoặc, một đám đều rơi vào trong cảnh tượng.

Về mặt Nhan Hồng Ngọc lộ ra bộ dạng thực hiện được âm mưu, tiếp đó nhắm đôi mắt đẹp. tay ngọc khẽ chớp lên trong không khí, đánh ra một mảnh pháp quyết phức tạp, màu sắc quần quanh như người trên trời.

Ánh sáng nhiều màu mê ly nhanh chóng bao bọc mọi người cùng Nhan Hồng Ngọc ở bên trong, truyền ra một trận âm thanh nho nhỏ. tựa như âm thanh cách thế làm cho người ta thần thờ khê than.

Một lát sau, ánh sáng tỏa khắp xung quanh đột nhiên biến mất. đám người Thao Vĩnh Bằng khôi phục bình thường, gần như cùng lúc tỉnh lại.

- Hả, vừa rồi chúng ta bị một trận cuồng phong thổi tới đây. đầu bây giờ vẫn còn đau.

Một tên tu sĩ xoa trán, nhíu mày nói.

Thao Vĩnh Bằng hoảng hốt một trận đột nhiên ánh mắt rơi xuống người Nhan Hồng Ngọc, ánh mắt không khỏi sáng ngời:

- Hồng Ngọc, nàng cũng ở đây... ta còn tưởng là mình nằm mơ chứ?

Nói xong, hắn vô cùng thân thiết kéo tay Nhan Hồng Ngọc, ánh mắt lộ ra thần sắc kinh sợ mê ly, lại không tùy tiện động tay động chân, giống như đang nhìn kiều thê cận thận giữ lễ.

- Thao đại ca. chúng ta về Huyết Ma Động thôi.

Nhan Hồng Ngọc nhướn miệng cười, ánh mắt quét qua các tu sĩ ma đạo khác.

Kỳ quái là các tu sĩ này đều không lạ việc Thao Vĩnh Bằng cùng Nhan Hồng Ngọc dắt tay nhau, coi như lẽ ra là thế.

- Được, chúng ta mau về động phủ. vừa rồi cao nhân lánh đời trên núi hoang kia thật là đáng sợ. về sau chúng ta không nên trêu chọc hắn thì hơn!

Thao Vĩnh Bằng lòng còn sợ hãi nói, dắt tay cùng Nhan Hồng Ngọc dẫn chúng tu sĩ ma đạo trở về Huyết Ma Động.

Cứ thế, Nhan Hồng Ngọc lấy thân phận đạo lữ song tu cùng nhị động chủ Huyết Ma Động yên lặng dung nhập vào thể lực tu chân Phạm Vân Đảo cũng không gây ra nhiều chú ý. Dù có người lưu ý cũng quá nửa là vì nhóm ngũ mỹ sắc của nàng.

về sau, cao tăng các thể lực đại tu chân Phạm Vân Đảo cũng biết được tin tức: trong phạm vi thể lực Huyết Ma Động có ẩn cư một vị đại thần thông, thực lực sâu không lường, ngay cả Thao Vĩnh Bằng Nguyên Anh hậu kỳ cũng phải bại lui.

Còn Huyết Ma Quân đại động chủ Huyết Ma Động vì bế quan quanh năm, cũng không biết chuyện này.

Nói tới bên Trương Hằng, dùng Phong Lôi Phiến đuổi chúng tu sĩ ra ngoài, hắn cũng không quan tâm tới chuyện bên ngoài nữa, Bắt đầu tiến vào trạng thái nửa bế quan.

Sở dĩ nói là trạng thái nửa bế quan, đó là bởi phương thức tu luyện của Trương Hằng khác xa các tu sĩ bình thường.

Trương Hằng lấy ra Pháp bảo thông linh hay ngục linh bảo mà hắn có thể luyện hóa, dùng ngân diêm không ngừng cắn nuốt luyện hóa là được, phần lớn tâm thần đều dùng để làm chuyện của riêng hắn.

về phần các loại thần thông trong tầng ba cổ tháp ngọc giản thần bí, những thứ cần lĩnh ngộ. Trương Hằng giao quá nửa cho phân thân đi làm.

Còn bản tôn của Trương Hằng trừ bỏ ngẫu nhiên lưu ý chút chuyện bên ngoài, phần lớn tâm thần đều dùng tiêu hóa ngọc giản mà Mộ Thiên Hải đưa cho, cùng tin tức từ các sách cổ.

Văn minh tu chân Đông Vân đại lục ngược dòng đến hàng tỷ năm trước, phương diện này bao hàm các loại cấm kỵ cùng truyền thuyết nhiều không đếm hết. Trương Hằng Chỉ lựa chọn một bộ phận trọng yếu nhất đọc lướt một phen.

Ngoài ra, chuyện có liên quan đến nguyên linh sâu trong dòng sông màu máu, Trương Hằng cũng sẽ rút ra một bộ phận thời gian quan sát một chút. Tuy rằng có được lực Huyết Sát mạnh mẽ, nhưng Trương Hằng cũng không hoàn toàn yên tâm với nó. bởi vì cỗ lực lượng này quá mức bá đạo cùng khó nắm giữ.

Một hai năm trôi qua, Trương Hằng đã cắn nuốt luyện hóa hai kiện Pháp bảo thông linh cùng mấy kiện ngụy linh bảo. tốc độ tăng trưởng tu vi thấy rõ.

Tiếp đó, Trương Hằng bắt đầu cắn nuốt luyện hóa mảnh vỡ thể giới, tốc độ vẫn chậm chạp vô cùng.

- Ngao

Nghe mảnh vỡ thể giới kêu một tiếng, rất phản cảm hành vi của Trương Hằng, nhưng cũng không có cách nào.

Trương Hằng cười khế, đã sớm thành thói quen với tồn tại của mảnh vỡ thể giới này. Hắn biết lấy tốc độ cắn nuốt trước mắt, dù là đến mấy vạn năm cũng sẽ không tổn hại tới căn bản của mảnh vỡ thể giới. Đương nhiên, đây Chỉ là tính toán từ tốc độ cắn nuốt của Trương Hằng giữ nguyên không tăng lên.

Nếu vĩnh viễn cắn nuốt không ngừng, tốc độ cắn nuốt của Trương Hằng sẽ theo công lực không ngừng tăng lên mà nhanh hơn. Chân chính cần bao nhiêu năm để nuốt sạch mảnh vỡ này thì rất khó nói. bởi tốc độ tăng lên rất khó đánh giá.

- Đúng rồi. xú tiểu tử. ngươi có nhận chủ thành công hạt giống thể giới kia chưa, đừng quên ước định của chúng ta...

Mảnh vỡ thể giới hỏi.

- Cái này... thời gian gần đây hơi bận quên dùng máu huyết nhận chủ.

Trương Hằng rụt rè nói.

- Mau lấy ra đây!

Mảnh vỡ thể giới rít gào. trong giọng nói đã mang theo một cỗ sát khí.

Trương Hằng im lặng, liếc đối phương, nhàn nhạt nói:

- Ngươi lớn tiếng kêu đi. nghe Vũ Vô Cực nói. trên Đông Vân đại lục này Dường như có mấy tồn tại rất biến thái...

- Ách...

Mảnh vỡ thể giới bị ngân điểm lẳng lặng thiêu đốt đột nhiên run lên, liên uể oải.

- Hừ.

Trương Hằng lúc này mới lấy ra quả trứng thần bí màu xanh kia. chính là hạt giống thể giới mà lão huynh mảnh vỡ này nói.

Cũng như thường lệ, Trương Hằng niệm chú ngữ tối nghĩa khó hiểu, dùng miệng cắn nát ngón trỏ. từ bên trong trào ra một giọt máu đỏ thẫm trong suốt, thi triển thuật Linh hồn huyết khế.

Linh hồn huyết khế khởi động trong không khí, một giọt máu huyết màu đỏ trong suốt như nước rơi vào quả trứng thần bí.

Trên thực tế, Trương Hằng cũng không ôm nhiều hy vọng, bởi vì trước tầng ba cổ tháp, hắn cũng từng thử rất nhiều lần. Chỉ có thể tăng cường một chút liên hệ với quả trứng thần bí này.

Oong

Dị biến chợt xảy ra, sau khi quả trứng thần bí màu xanh hấp thu giọt máu này. toàn thân trở nên trong suốt màu đỏ lóng lánh đường cong cùng hoa văn phức tạp tối nghĩa.

Tiếp đó, từ quả trứng thần bí này truyền ra một cỗ sinh mệnh lực mạnh mẽ.

Thành thịnh!

Thành thịnh! Thành thịnh!

Tiếng tim đập vô cùng rõ ràng truyền vào sâu trong linh hồn Trương Hằng.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

468. Chương 464: "động Phủ Di Động" Chân Chính.

Thành thịnh!

Thành thịnh! Thành thịnh!

Tiếng tim đập không Chỉ là tiếng tim đập của quả trứng thần bí màu xanh này.

Trương Hằng cảm giác nhịp tim này đang không ngừng nối liền với nhịp tim của mình, một cỗ quan hệ mật thiết, không thể nói thành lời thẳng đến linh hồn của hắn.

Trong mơ hồ, nó là người thân nhất trên thế giới này. thậm chí còn thân hơn cả cha mẹ ruột.

Đó là một loại tồn tại vượt xa xa huyết mạch, quan hệ đặc thù linh hồn tương thông.

Quả trứng thần bí màu xanh hoàn toàn chuyển hóa thành hình cầu màu máu trong suốt lấp lánh, phóng ra huyết quang mờ lung mờ người, tiếng tim đập lại truyền đến mạnh mẽ như trước.

Thành thịnh!

Thành thịnh! Thành thịnh!

Khoảng khắc, Trương Hằng từ trong vô hình Đường như nghe được một tiếng cạch. Rốt cuộc, hắn cảm giác nhịp tim của mình vô cùng xảo diệu chồng lên nhịp tim của quả trứng thần bí màu xanh.

Lập tức, Trương Hằng liền cảm giác một cỗ sinh mệnh lực rất lớn trào ra từ trong cơ thể mình, thông qua một loại liên hệ đặc thù không để ý cách trở không gian, chảy vào trong quả trứng thần bí màu xanh.

Đó là sinh cơ hùng hồn mà Trương Hằng tu luyện Luyện Thiên Hóa Địa Công có được!

Oong....

Quả cầu màu máu chiếm được sinh cơ thuần khiết mạnh mẽ như thế, thể tích đột nhiên mở rộng gấp mười lần.

Hơn nữa, xu thế tăng trưởng còn chưa dừng lại.

Lớn ra... Lớn ra... Tiếp tục lớn ra.

Từ bằng nắm tay đến to bằng trái bóng cuối cùng lớn đến bằng căn phòng.

Trong lòng Trương Hằng chợt sinh ra một cảm giác không thể khống chế, trước xu thế tăng trưởng vô tận kia, hắn cảm giác sinh mệnh lực trong cơ thể đang xói mòn từng chút.

Lúc ban đầu, hắn còn hoảng sợ. nếu như sinh mệnh lực xói mòn hết, ngay cả hắn có thân bất diệt cũng Chỉ có thể trở mắt nhìn thân thể khô kiệt đến chết.

Chỉ là theo sinh mệnh lực mất đi quá nhiều, tốc độ xói mòn cũng đang giảm đi.

Tiêu hao khoảng gần một nửa sinh mệnh lực trong cơ thể Trương Hằng, sinh mệnh lực lưu động mới dần dần dịu đi.

Trương Hằng thở phào một hơi. ánh mắt quan sát quả cầu màu máu trong suốt to bằng căn phòng trước mắt.

Xì xì xẹt...

Đúng lúc này, mặt ngoài quả cầu màu máu trong suốt trào ra vô số đường nét cùng hoa văn chúng nó nhanh chóng chia cắt, tô hợp, tan vỡ, trùng sinh trong không gian, tựa như đang suy diễn chí lý vũ trụ hồng hoang.

Trương Hằng vừa chạm tới những đồ hình biến hóa cực phức tạp kia. Chỉ cảm thấy tâm thần nháy mắt mệt mỏi, thiếu chút nữa hôn mê.

Oong!

Hào quang màu máu dung nhập vào trong quả cầu trong suốt. Hoa văn màu máu dần dần nhạt đi, mờ dần, thăng đến biến mất.

Cuối cùng, thậm chí Trương Hằng Chỉ có thể mơ hồ thấy được một không gian hình cầu trong suốt, đây còn là do hắn hình thành linh hồn huyết khế với "thế giới con".

Nhưng mà không gian hình cầu trong suốt kia còn đang từng bước trong suốt.

Trong suốt... Trong suốt... Trong suốt hơn.

Thăng đến khi nó biến mất khỏi ánh mắt thường của Trương Hằng.

Thậm chí nó còn biến mất khỏi thần thức khóa chặt của Trương Hằng! Lấy thần thức sánh ngang Hợp Thể sơ kỳ của Trương Hằng, lại không thể bắt được tồn tại của nó.

Trương Hằng có một loại ảo giác, không gian hình cầu trong suốt kia Đường như dung nhập vào hư không. Hoặc là nói, trở thành một bộ phận của không gian trước mắt.

Tuy rằng nói Trương Hằng dùng mắt thường cùng thần thức đều không thể nhìn thấy sự tồn tại của không gian hình cầu. nhưng nó lại giống như thân thể của hắn, tự nhiên xác định được vị trí của đối phương.

Vươn tay, Trương Hằng muốn chạm vào không gian hình cầu trong suốt kia, lại sờ vào khoảng không, tựa như đang sờ vào hư không.

Tuy nhiên Trương Hằng có thể cảm nhận rõ ràng bên trong mơ hồ lưu chuyển dòng khí màu xám. đó là một loại lực lượng làm cho hắn cảm thấy sợ hãi. ngay cả Luyện Hư Linh Khí cũng cảm thấy sợ hãi. Hư Không Hỏa Diễm cũng phải bất an.

- Bây giờ ta nên làm gì?

Trương Hằng chuyển mắt sang mảnh vũ thể giới đang bị ngân diễm thiêu đốt.

Tuy rằng hắn cảm giác nhịp tim của mình vô cùng xảo diệu hợp nhất cùng thế giới con kia. thậm chí có thể rõ ràng cảm nhận được tồn tại của đối phương, nhưng hắn có ảo giác không thể xuống tay được.

- Đi vào đi. nó sẽ không làm hại tới người...

Mảnh vũ thể giới nhàn nhạt nói trong giọng nói cũng ẩn chứa một cỗ hàm ý đặc thù.

Trương Hằng cũng có một loại trực giác khó hiểu, hình cầu trong suốt trước mắt có một loại quan hệ khó nói rõ với mình, hơn nữa tuyệt đối không chỉ là quan hệ hai bên bằng linh hồn huyết khế.

Không có chút do dự, Trương Hằng cất bước đi vào.

Chỉ khác biệt một bước. Trương Hằng cảm giác mình tiến vào một không gian khác.

Không gian này rất nhỏ, Chỉ lớn bằng căn phòng, bên trong lưu chuyển dòng khí màu xám sinh sôi lưu động không ngừng. Khi Trương Hằng đi vào, dòng khí màu xám này đều vô cùng nhu thuận tránh ra, thậm chí nâng Trương Hằng lên lơ lửng giữa không trung.

Thình thịch!

Thình thịch! Thình thịch!

Ở trong một mảnh không gian hỗn độn này, nhịp tim khó hiểu kia dung hợp cùng nhịp tim của Trương Hằng, cho hắn một loại ảo giác nơi này chính là thân thể của mình.

Không cần thả ra thần thức, cũng không cần mở mắt, Trương Hằng đã có thể nắm giữ hết thảy trong mảnh không gian nho nhỏ này.

Ở trung tâm không gian hỗn độn màu xám này, có một quả cầu bạc xám tựa như trái tim người, chính là nó đang không ngừng rung động thình, thịch, thẳng vào linh hồn Trương Hằng.

Bị một cỗ triệu hồi không rõ, Trương Hằng đi về phía nó, thân thể nhẹ nhàng trôi sang bên đó, tựa như u linh không có trọng lượng.

Càng tới gần quả cầu bạc xám kia, dòng khí màu xám ngưng tụ xung quanh càng dày đặc, thậm chí cuối cùng hình thành một mảnh mây xám hình ốc xoáy.

Trương Hằng là người nắm giữ mảnh không gian cỡ nhỏ này, lại có thể đi tới trước trái tim màu xám không có chút trở ngại, nghe tiếng tim đập thình thịch không ngừng.

Trương Hằng cảm giác nhịp tim này giống như có thể tác động vào sâu trong linh hồn mình, lại không thể dùng từ nói nên lời.

Nhưng hắn biết: một khi trái tim này bị phá hủy, như vậy cũng đại biểu linh hồn mình bị hủy diệt.

Đồng dạng, nếu Trương Hằng chết đi, như vậy tiểu thế giới vừa sinh ra này cũng sẽ tan biến trong đại thế giới vô tận.

”Đáng giận!”

Trương Hằng có một loại cảm giác bị người ta tính kế, sắc mặt cũng dần trở nên âm trầm.

Ánh mắt hắn gắt gao nhìn mảnh võ thế giới ở bên ngoài, nổi giận mắg:

- Người dám tính kế ta?

Mảnh võ thế giới lại cười:

- Chắc chắn chắc... thật là khó tin, không ngờ ngươi thật sự làm được!

- Thật làm cho ta kinh ngạc... quả thật đánh vỡ kỷ lục ghi chép từ hàng tỷ năm từ khi Đại Thiên Tu Di Trụ sinh ra.

Mảnh võ thế giới này cũng vô cùng kích động, khối mảnh võ nho nhỏ kia thậm chí còn run lên, cho dù hắn còn đang bị ngân diễm thiêu đốt.

- Ngươi còn chưa trả lời vấn đề của ta.

Trong tiếng nói của Trương Hằng mang theo một loại lạnh băng thấm sâu vào cốt tủy, hắn nhìn chằm chằm mảnh võ thế giới ở bên ngoài, sát khí như thực chất làm cho không khí động lại.

- Tính kế? Ha ha, sao được chứ?

Trong giọng nói của mảnh võ thế giới còn chưa hết hưng phấn, coi như không thấy sát khí của Trương Hằng, vô cùng vui mừng nói.

- Có biết không? Ta phải chúc mừng ngươi... Ngươi trở thành Chúa tể một giới phi tự nhiên trẻ tuổi nhất Đại Thiên Tu Di Trụ. Quang vinh như thế, ngươi còn có gì không hài lòng chứ?

Nói xong câu cuối, còn mang theo ngữ khí chất vấn mãnh liệt.

- Cút con mẹ người Chúa tể một giới, nếu cái "tim" này bị hủy diệt, vậy thì ta chẳng phải cũng xong đời!

Trương Hằng Chỉ vào trái tim máu xám có thể nắm giữ sinh tử của mình, sắc mặt tái mét.

Hắn không cho phép trên thế giới này còn có tồn tại ảnh hưởng trực tiếp tới sinh tử của mình. Cái này giống như trói một bao thuốc nổ trên người người, điều khiển từ xa lại nằm trên tay kẻ địch, đối phương Chỉ cần ấn một cái nút, là có thể quyết định sự sống của người.

Trương Hằng không thích loại cảm giác này, cực kỳ không thích.

Vừa nghe Trương Hằng nói thế, mảnh vỡ thế giới đầu tiên là ngẩn ra, tiếp đó không khỏi giận tím mặt, thậm chí phun ra lời mắng chửi:

- Con mẹ người sao không nhìn cho kỹ. là ai liên lụy ai. Lỡ như người chết rồi, "đứa nhỏ" mới sinh ra kia cũng phải bị hủy diệt.

- Hừ hừ, ta nói cho người, năng lực sinh tồn của nó mạnh hơn vô số lần xa xa người hiện giờ...

- Vậy bây giờ nó có tác dụng gì? Đừng nói với ta là phải chờ mấy ngàn mấy vạn năm sau!

Ngữ khí Trương Hằng hơi dịu một chút, nhưng vẫn chưa hết tức giận.

Mảnh vỡ thế giới im lặng một lát, mới nói:

- Tuy rằng nó trưởng thành vô cùng chậm chạp, nhưng đối với người hiện giờ cũng rất có tác dụng. Như là nói. nó có thể trở thành lĩnh vực không gian của người.

- Lĩnh vực không gian?

Trương Hằng khó hiểu.

- Vào thời điểm người chiến đấu, Chỉ cần mở nó ra. còn kẻ địch lại lọt vào. như vậy sẽ bị khống chế mọi mặt, thực lực giảm mạnh. Tu sĩ có tu vi không cao tiến vào. thậm chí phản kháng cũng không được.

Mảnh vỡ thế giới nhàn nhạt nói.

Trương Hằng hiện lên chút tươi cười, tuy nhiên ánh mắt quét qua không gian hỗn độn màu xám này. nụ cười liền cứng lại:

- Lúc này mới bằng căn phòng, kẻ địch làm sao dễ dàng tới gần mình như thế chứ?

Toàn bộ không gian hình cầu trong suốt cũng Chỉ bằng căn phòng, so với không gian tác chiến của tu sĩ đỉnh cấp mà nói Quả thực có thể bỏ qua.

Đến cấp bậc Hợp Thể Kỳ, chiến đấu giữa tu sĩ hoàn toàn có thể cách xa nhau mấy chục dặm. thậm chí hơn trăm dặm. Một cái thuận di nho nhỏ là có thể kéo ra Khoảng cách trăm dặm.

Thử nghĩ, không gian bằng một căn phòng so với tu sĩ động một cái là di động mấy chục mấy trăm dặm. quả là gân gà, trừ khi gặp phải tu sĩ thích cận chiến.

- Hắc hắc, cái này thì người phải tự nghĩ cách. Nói lại, nó còn có không gian trưởng thành mà...

Mảnh vỡ thế giới vui sướng khi người gặp họa nói. nhưng hắn thấy Trương Hằng có dấu hiệu nổi giận, vội nói tiếp:

- Ngoài ra, đối với người mà nói thì nó còn có tác dụng lớn hơn nữa.

- Tác dụng gì?

Trương Hằng cố gắng làm mình bình tĩnh lại, nếu mảnh vỡ thế giới còn nói ra một tác dụng thứ yếu, vậy thì hắn sẽ suy nghĩ làm sao ngược đãi tên này.

- Bởi vì nó là một mảnh tiểu thiên địa của riêng người, có thể dung nhập vào không gian xung quanh, không có người cho phép, người khác gần như không thể tiến vào. Người có thể tị nạn ở trong này. có thể gửi đồ vật, cũng có thể trồng hoa trồng cỏ. thậm chí bế quan tu luyện trong này...

Mảnh vỡ thế giới vô cùng đắc ý nói.

- Cái này không phải là động phủ di động hay sao?

Trương Hằng há to miệng, không kịp được nói. vẻ mặt vừa mừng vừa sợ.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

469. Chương 465: Máy Gian Lận Dưới Thiên Đạo.

- Động phủ di động?

Mảnh vỡ thế giới dường như cứng ngắc một chút, tiếp đó ngữ khí hèn mọn nói:

- Mục tiêu của ngươi thật quá nhỏ. đừng nói động phủ di động, dù là tiên phủ trong truyền thuyết ở giới này cũng không bằng một phân vụn của nó. Tiềm lực trường thành của nó là vô hạn, đợi cho đến khi nó chân chính trưởng thành, ngươi sẽ là cường giả nghịch thiên đếm trên đầu ngón tay ở đại thế giới này.

- Vậy sao? Thật lợi hại như thế.

Trương Hằng nghĩ nghĩ, lại lắc đầu nói:

- Chuyện này còn rất xa xôi. hiện giờ ta dùng nó như động phủ di động, đã hết sức vừa lòng rồi...

- Thật là gỗ mục không thể điêu khắc được!

Mảnh vỡ thế giới Chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói. nhưng cũng không làm gì được Trương Hằng.

Tuy nói nhận chủ thành công Hạt giống thế giới này. có thể mang cho Trương Hằng khả năng phát triển vô hạn. nhưng cái này là chuyện không biết bao nhiêu năm sau.

Bản thân Trương Hằng luôn hiện thực, coi mục tiêu xa vời kia là vọng tưởng, vứt nó ra ngoài chín tầng mây, trước tiên suy nghĩ tác dụng của vật này để hấn để sinh tồn trong thế giới.

- Được rồi. bây giờ ngươi nói cho ta phải khai phá nó như thế nào, làm cho nó trở thành động phủ di động của ta.

Trương Hằng hỏi mảnh vỡ thế giới đang buồn bực. mang theo một loại ngữ khí không thể chống lại.

Hắn sẽ không cho rằng mảnh không gian xám xịt này có thể dùng để trồng hoa cỏ. nhất định cần có biện pháp khai phá, giống như khai thác đất hoang vậy.

Mảnh vỡ thế giới vừa nghe bốn chữ động phủ di động, trong lòng càng buồn bực... Nhưng mà nó cũng hiểu được, người dưới mái hiên, không thể không cúi đầu.

Thành tựu tương lai của cái tên này có lẽ sẽ vượt xa sự tưởng tượng của hắn không nên đắc tội thì tốt hơn.

- Ngươi đặt tay lên "hạt giống" kia... Sau đó, ngươi sẽ biết nên làm thế nào.

Mảnh vỡ thế giới thở dài một tiếng, liền dạy cho Trương Hằng phương pháp này.

- Chỉ đơn giản như vậy?

Trương Hằng có điểm khó tin hỏi, hơi do dự đặt tay lên hạt châu xám xịt kia, cũng chính là "trái tim" đang không ngừng đập.

Thình thịch!

Thình thịch! Thình thịch!

Cảm nhận nhịp tim chồng lên mạnh mẽ. trong lòng Trương Hằng đột nhiên kích động.

- Đúng rồi. thiếu chút nữa quên...

Ngay khi tay Trương Hằng sắp chạm đến hạt giống thế giới kia. mảnh vỡ thế giới đột nhiên cắt đứt động tác của hắn:

- Còn có một chuyện có vẻ trọng yếu. ta phải nhắc nhở người!

Trương Hằng hoảng sợ, lập tức thu tay lại. trên người toát mồ hôi lạnh, không khỏi hỏi:

- Chuyện gì. người nói nhanh lên.

- ừm. là thế này...

Mảnh vỡ thế giới thật cận thận nói. Đường như sợ hãi Trương Hằng tức giận.

-Nói mau.

Trương Hằng không kiên nhẫn.

- Vừa rồi ta quên nói cho người, thời điểm người chạm tay vào "hạt giống" kia, nó sẽ truyền cho người tin tức cùng cảm ngộ vô tận. Tin tức thì cũng thôi, nhưng mà cảm ngộ lại bao hàm rất nhiều. Hiện giờ người cần bản không có khả năng lĩnh ngộ suy diễn huyền bí cùng các loại pháp tắc thiên địa...

Mảnh vỡ thế giới nhàn nhạt nói.

- Cảm ngộ? Pháp tắc?

Trương Hằng có chút không rõ, nghi hoặc nói:

- Cái này có gì phải nhắc nhở?

- Có điều người không biết. Trong cảm ngộ bao hàm ảo diệu suy diễn thiên địa cùng một ít pháp tắc nguyên thủy nhất, đối với người mà nói thì có thể không có tác dụng gì. Nhưng đối với đông đảo những vị đại thần thông trên thế gian này lại là thứ bọn họ mơ ước. Có thể nói. Chỉ cần người có thể lĩnh ngộ được một chút xú áo nghĩa pháp tắc Trong đó, không nói độ kiếp phi thăng, dù là tung hoành thượng giới cũng rất dễ dàng.

Mảnh vỡ thế giới giải thích.

- Khủng bố như thế!

Trong lòng Trương Hằng không khỏi suy nghĩ, trầm nghĩ lẽ như mình đại bùng nổ nhân phẩm. lĩnh ngộ một chút xú tâm đặc phương diện này. chẳng phải có thể bạch nhật phi thăng, thậm chí tung hoành một giới. Đến lúc đó, còn không thể đi thượng giới tìm Tuyết Dung?

Vừa nghĩ đến đây, ánh mắt Trương Hằng không khỏi sáng ngời, liền hỏi:

- Chẳng lẽ ta thật sự không có chút hy vọng, lĩnh ngộ huyền bí suy diễn thiên địa cùng pháp tắc ẩn chứa trong đó?

- Cái này giống như xác suất toán học...

Trương Hằng giải thích với mảnh vỡ thế giới, lại phát hiện đối phương như không hiểu, liền đổi một phương pháp khác:

- Giống như lúc trước ta may mắn vậy. tùy tiện mua một thứ rách nát cũng nhặt được mảnh vỡ thế giới người đây...

Mảnh vỡ thế giới vừa nghe lời này. không khỏi nổi giận, cái gì gọi là "mua thứ rách nát"?

- Người cảm mệnh cho ta!

Mảnh vỡ thế giới tức vẹo mũi, nếu nó thật sự có mũi.

- Chẳng lẽ hy vọng tuyệt đối là không? Trên lý luận hẳn phải có chút khả năng mới đúng!

Trương Hằng vẫn không cam lòng, nghĩ rằng:

”Nếu quả thật xác suất là không, vậy thì mình cũng sẽ không xuyên qua thế giới này...”

Mảnh vỡ thế giới trầm ngâm một lát, cũng hiểu được ý của cái tên này: cái tên này muốn ăn may!

- Tính ra khả năng cũng không phải hoàn toàn là bằng không...

Mảnh vỡ thế giới hơi do dự nói.

- Nói thế thì ta cũng có hy vọng, có thể một bước lên trời phi thăng thượng giới?

Trong lòng Trương Hằng không khỏi mừng rỡ. thầm nghĩ Chỉ cần có một chút hy vọng.

mình có thể đi thử một chút.

- Nhưng mà xác suất người lập tức ngộ đạo phi thăng, khoảng chừng không đến một phần tỷ tỷ.

Mảnh vỡ thế giới châm chọc.

Trương Hằng nghe thế cũng nản lòng, ngộ đạo phi thăng thì không Chỉ là hấn dù là tu sĩ khắp Đông Vãn đại lục cũng không thể thực hiện.

Tuy nhiên trong lòng hấn cũng không hoàn toàn buông tha ý niệm này. không thử thì làm sao biết?

Nhưng một câu tiếp theo của mảnh vỡ thế giới vô tình đánh tan tâm lý may mắn của hấn:

- Ta phải nhắc nhở người là một khi thần thức của người không cẩn thận tiếp xúc những cảm ngộ này, như vậy sẽ rất dễ rơi vào Trong đó, Đến lúc đó, qua đi một chớp mắt, chờ người tỉnh lại thì có lẽ bên ngoài đã qua hàng ức năm...

- Hàng ức năm?

Trong lòng Trương Hằng phát lạnh, nếu thật sự lâu như thế, Chỉ sợ thân thể mình đã sớm ngã xuống thành bụi rồi.

Mảnh vỡ thế giới tiếp tục nói:

- Cho nên mới nói. người không nên ôm tâm lý may mắn này. Tuy nói cảm ngộ này có thể mang cho người một ít giúp đỡ cho tu luyện về sau. nhưng đối với người bây giờ thì còn quá mức xa xôi. Chờ khi người chân chính phi thăng thượng giới, có được thọ mệnh vô tận có thể cân nhắc một chút.

- Nói cũng đúng...

Trương Hằng gật đầu, mình không nên mạo hiểm thì tốt hơn.

Chỉ là trong lòng hấn chột động, nếu ta không được, vậy thì cho phân thân đi thử cũng có thể được chứ?

Vì thế, Trương Hằng nói ý tưởng này cho mảnh vỡ thế giới, về mặt chờ mong nhìn nó.

- Cái này cũng không được, dưới thiên đạo không tồn tại may mắn cũng không có lỗ hổng rõ ràng như vậy cho người chui qua, để cho người lập tức lĩnh ngộ pháp tắc cùng áo nghĩa bốn nguyên nhất, từng bước phá thiên, đột phá trời buộc thiên địa.

- Hắc hắc, chẳng qua người có thời gian thì cũng có thể thử xem.

Mảnh vỡ thế giới giọng nói châm chọc:

- Linh hồn phân thân và bản tôn là cùng một thể, một khi phân thân rơi vào. bản tôn cũng đừng mơ chạy trốn. Cảm ngộ từ hạt giống thế giới không phải như ngọc giản giới tu chân đâu. Hừ hừ!

- Thì ra là thiên đạo đang tác quái, bên trong trò chơi còn có thể tìm bug, làm một cái chương trình gian lận. chỗ này lại không thể...

Trương Hằng bình tĩnh đại ngộ. trong lòng đột nhiên sinh ra cảm giác không thể phán kháng, khê thở dài một tiếng:

- Vậy thì cũng thôi...

Một bước lên trời, cuối cùng là một cái hoa trong gương, trắng trong nước.

Từng bước vững chắc đi lên mới là thực tại, là phương pháp đúng nhất.

Kỳ thật, Trương Hằng đang nghĩ "dưới thiên đạo không có may mắn. không có lỗ hồng chui lọt", đã quên ngọc giản thần bí đi cùng mình đến thế giới này.

Nói từ trình độ nào đó, ngọc giản thần bí là máy gian lận duy nhất dưới thiên đạo.

Chẳng qua nó tồn tại Chỉ có thể để Trương Hằng dựa vào chính mình cố gắng đi từng bước lên đỉnh cao, mà không thể một bước lên trời, cho nên mới vận hành dưới thiên đạo vô hình.

Sau đó, mảnh vỡ thế giới cũng không nói. Trương Hằng lại có thể cảm nhận được nó nhìn chăm chú chờ mong mình.

Hít sâu một hơi, Trương Hằng lại vươn tay về phía hạt châu màu xám kia. nhịp tim thành thịch lại làm cho hắn kích động hưng phấn, toàn thân tràn ngập lực lượng vô tận.

Đột nhiên hắn phát hiện mình ở trong mảnh không gian này. tinh khí thần đều mạnh mẽ khác thường, tựa như lúc nào cũng ở trạng thái mạnh nhất.

Rốt cuộc, tay hắn chạm đến hạt châu xám xịt.

Ngay trong nháy mắt này. Trương Hằng nghe được hai tiếng nổ "Thình.... Thình...." quanh quẩn ở sâu trong linh hồn mình.

Tiếp đó, Chỉ thấy hạt châu xám kia đột nhiên bùng lên huyết quang, hiện ra một mảnh ký hiệu thần bí khó lường, nhưng chớp mắt liền biến mất. Đây là một Chi tiết cực nhỏ khó phát hiện, Trương Hằng không chú ý tới cũng không thể chú ý tới. bởi vì tâm thần của hắn đã bị hút đi ở thời điểm chạm tay vào "hạt giống" kia.

Chỉ có mảnh vỡ thế giới chú ý tới Chi tiết nho nhỏ này. không khỏi giật mình:

- Đó là...

Tiếp đó, nó liền khôi phục bình tĩnh, không biết nhìn thấy bí mật gì.

Trong phút chốc tâm thần Trương Hằng tiến vào một mảnh trong không gian hỗn độn khôn cùng, cùng lúc, rất nhiều tin tức vô cùng vô tận đột nhiên vọt về phía hắn. lộ ra một cỗ khí tức hồng hoang xa xưa.

Đúng như lời mảnh vỡ thế giới nói, trong đó còn ẩn chứa một ít ảo diệu cùng pháp tắc suy diễn thiên địa.

Trong lòng Trương Hằng vừa động, lập tức thủ chặt linh đài, không cho tâm thần mình rơi vào cơn sóng tin tức vô tận này, mà tự lựa chọn sắp xếp ra.

Cho nên, Chỉ cần là tin tức có liên quan tới cảm ngộ. hắn đều hồ hững, tránh cho mình hãm sâu vào trong không thể khống chế.

Qua hồi lâu, Trương Hằng cũng không tìm được tin tức mình muốn, trong lòng không khỏi lo lắng.

Hạt giống thế giới ẩn chứa tin tức nhiều cỡ nào. đó là căn bản khởi nguyên phát triển của một thế giới, cho dù tụ tập hàng tỷ tỷ ngọc giản ở giới tu chân một chỗ cũng không bằng một phần tỷ tỷ của nó.

Trương Hằng dứt khoát để tâm tình bình tĩnh lại. hắn nghĩ: Mình đã thành công nhận chủ hạt giống thế giới này, nhất định phải có đường tắt. nếu không thì phải tìm đến năm tháng nào?

Thình thịch!

Thình thịch! Thình thịch!

Cảm nhận được nhịp tim nối liền huyết mạch và linh hồn. tâm thần Trương Hằng đột nhiên chấn động, kết hợp thành một thể với hạt giống thế giới.

-oOo-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

470. Chương 466: Tám Năm Chỉ Là Một Chớp Mắt.

Nháy mắt khi Hạt giống của thế giới và tâm thần hợp nhất, Trương Hằng phát hiện trong đầu mình trống rỗng sinh ra một thứ gì đó. Tự nhiên, hắn biết một số thứ bản thân đang muốn biết.

Giờ khắc này, hắn có một loại ảo giác. Phiến tiểu không gian mông mông này giống như thân thể huyết nhục của hắn, có chút năng lực trời sinh đã có, cũng như tiếng kêu khóc của trẻ con mới sinh.

Giờ phút này, Trương Hằng lâm vào một trạng thái như vậy, đứng yên trong tiểu không gian hỗn độn mông mông, mặc dù Chỉ lớn như một căn phòng mà thôi nhưng cũng trống rỗng sinh ra một ít bản năng.

Trong những bản năng này bao hàm một ít phương pháp làm thế nào để sáng lập tiểu không gian trước mắt.

Đồng thời, theo ý niệm của Trương Hằng, một ít tin tức muốn biết cũng từ trong sóng triều tin tức rộng lớn vọt tới, lập tức hắn hiểu được rất nhiều tin tức liên quan tới Hạt giống thế giới này.

- Thì ra là thế...

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi, thu hồi Hạt châu màu xám trên tay, đôi mắt cũng hiện lên vài tia hiểu ra.

Khi hắn rời khỏi trạng thái kỳ lạ này liền cảm giác có chút không thích hợp.

Hắn đột nhiên phát hiện chỉ một “chút thời gian” như vậy, tu vi bản thân dường như gia tăng không ít, trong đan điền có cuộn cuộn những quang điểm màu bạc, sau đó nhanh chóng bị Linh Hạch hút lấy.

Liếc mắt nhìn không gian trong suốt bên ngoài, ngân diễm đang đốt cháy mảnh vỡ thế giới, Trương Hằng không khỏi cảm thán:

- Qua bao lâu rồi? Tốc độ cắn nuốt dường như nhanh hơn không ít...

Mảnh vỡ thế giới hừ nhẹ một tiếng, lưỡi biếng nói:

- Tám năm.

- Cái gì?! Đã tám năm?

Trương Hằng quá sợ hãi, không thể tin nổi nói.

Trong cảm giác của hắn cũng chỉ một cái chớp mắt mà thôi, sao lại đã trải qua tám năm chứ?!

- Không phải Chỉ có tám năm thôi sao?! Có gì mà phải ngạc nhiên như vậy?!

Mảnh vỡ thế giới tùy ý nói.

Đối với một không gian hoặc một người có đại thần thông, thời gian tám năm quả thật quá mức nhỏ bé, không đáng để ý tới.

Trương Hằng suy tư một lúc, cũng không thể không chấp nhận sự thật này. Dù sao tu vi của hắn tăng trưởng không ít, cũng rất tương ứng với thời gian tám năm.

Thời gian tám năm khiến cho hắn nắm giữ một ít bản năng, cũng biết được một ít tin tức liên đến Hạt giống thế giới.

- Điều hiểu rõ chứ?

Hạt giống thế giới thản nhiên nói.

Trương Hằng khẽ gật đầu:

- Cũng khá khá. Ta trước tìm hiểu một ít tình hình bên ngoài rồi sẽ lập tức sáng lập ra động phủ di động của mình, về sau cũng tiện đi ra cướp đoạt...

Mảnh vỡ thế giới vừa nghe tới mấy chữ “động phủ di động” liền cảm thấy rối rắm... Từ khi nào, một Hạt giống thế giới có thể phát triển thành không gian cao đẳng lại lưu lạc trở thành động phủ của người này?! Lại chuyên dùng để cướp bóc?!

Trương Hằng đầu tiên là liên hệ với Nhan Hồng Ngọc, tìm hiểu xem thời gian tám năm qua ngoại giới có phát sinh biến cố gì hay không.

Trên thực tế, sau hai năm trà trộn vào Phàm Vân Đảo, Nhan Hồng Ngọc đã truyền tới Trương Hằng một ít tin tức liên quan tới hòn đảo này, đồng thời cũng chuẩn bị cho hắn không ít ngọc giản Huyết Ma Đạo và cổ tịch liên quan.

Lúc đó, Trương Hằng còn chưa bắt đầu nhận biết Hạt giống thế giới, vèn vèn chỉ đại khái hiểu biết tình hình trên hòn đảo nào. về phần những ngọc giản và cổ tịch liên quan Huyết Ma Đạo, hắn cũng chưa từng đọc qua, đành lại sau khi công pháp thăng cấp mới nghiên cứu.

- Những năm gần đây, có sự kiện nào dị thường phát sinh không?

Thông qua liên hệ linh hồn Ký Hồn Thuật, Trương Hằng dễ dàng tiếp được Nhan Hồng Ngọc, phát hiện nàng đang ở Huyết Ma Động, cách xa nơi này mấy ngàn dặm.

Thời gian mười năm, Nhan Hồng Ngọc cũng đã hoàn toàn dung nhập vào thể lực mạnh nhất Phàm Vân Đảo là Huyết Ma Động, thân phận của nàng đang là song tu đạo lữ của Nhị động chủ Thao Vĩnh Bằng.

Khi vừa bắt đầu, những tu sĩ khác của Huyết Ma Động đều rất bất ngờ vì vị Nhị động chủ này đột nhiên có thêm một vị song tu đạo lữ. Nhị động chủ Thao Vĩnh Bằng cũng rất ao ước thân thể của nàng.

Nhưng Nhan Hồng Ngọc triển khai thủ đoạn của tu sĩ Hóa Thần đại viên mãn. không Chỉ dễ dàng sai bảo Thao Vĩnh Bằng, khiến hắn không dám động vào người nàng mà ngay cả một ít tu sĩ khác của Huyết Ma Động cũng đã quen với sự tồn tại của nàng.

Đồng thời, Nhan Hồng Ngọc cũng đang âm thầm hàng phục không ít tu sĩ của Huyết Ma Động. Có thể nói, ở một mức độ nào đó, Nhan Hồng Ngọc đã nắm được khoảng một nửa Huyết Ma Động trong tay.

Người duy nhất khiến Nhan Hồng Ngọc cố kỵ chính là Đại động chủ thần bí khó lường, bề quan trường kỳ Huyết Ma Quân.

Mấy vạn tu sĩ cao thấp của Huyết Ma Động đều xem vị Đại động chủ này như thần linh, không dám có tâm tư làm phản.

Đồng thời, ở toàn bộ Phàm Vân Đảo, Huyết Ma Quân được coi như cường giả cấp chí tôn, gần như không ai có thể chống lại được.

- Huyết Ma Quân? Trương Hằng khinh thường. hỏi lại:

- Người không nắm chắc đối phó được người này sao?

- Bẩm chủ nhân, ta cũng không quá rõ ràng có thể nắm chắc đối phó được hắn hay không nhưng cảm địa bề quan của người này, thần thức của ta căn bản không thể tiến nhập vào được! Bởi vì sợ hãi mang tới phiền toái cho chủ nhân nên ta cũng không dám thăm dò thêm. Nhưng có thể khẳng định người này nhất định là cao thủ Huyết Ma Đạo, thậm chí là cao nhân lánh đời!

Nhan Hồng Ngọc cách xa mấy ngàn dặm truyền tới cho Trương Hằng một ít tin tức, cũng gồm cả những phân tích của chính cổ ta.

- Cao thủ Huyết Ma Đạo? Cao nhân lánh đời?

Trương Hằng đột nhiên nổi lên một chút hứng thú, khoanh tay bước ra khỏi không gian trong suốt.

Ngây người tám năm trong tiểu không gian này, Trương Hằng cũng muốn đi ra hít thở không khí.

Khi hần một chân bước ra khỏi không gian trong suốt, tiến vào không gian bên ngoài thì lập tức có một loại cảm giác vượt qua không gian, cảnh tượng trước mắt

nhoáng lên, mang tới cho hần cảm giác không thích ứng.

Sự khác biệt của hai không gian khiến Trương Hằng có chút cảm giác khó chịu nhưng nhanh chóng khôi phục lại bình thường.

- Người làm không tồi! Trước cứ ở yên trong Huyết Ma Động đã, không cần dă thảo kinh xà. Ta còn có chút việc phải giải quyết, người cũng hỗ trợ chiếu khán động phủ một chút.

Trương Hằng thần nhiên ra lệnh.

- Vâng, chủ nhân!

Nhan Hồng Ngọc đáp lại, nhưng dường như lại nghĩ tới điều gì, hơi do dự rồi nói:

- Không biết vì sao tám năm trước ta đột nhiên không thể liên lạc được với chủ nhân, dù ta trở lại động phủ lâm thời cũng không tìm thấy ngài... Chỉ mơ hồ cảm nhận được sự tồn tại của ngài mà thôi!

Nhan Hồng Ngọc vô cùng khó hiểu. Đây là điều nàng cảm thấy khó hiểu nhất trong tám năm qua. Nếu không phải mơ hồ cảm nhận sự tồn tại của Trương Hằng thì nàng thậm chí đã cho rằng đối phương mất tích bí ẩn rồi.

Vừa nghe Nhan Hồng Ngọc hỏi, Trương Hằng đột nhiên ngắt ra:

“Mình biến mất?!”

Tuy nhiên, ngay sau đó hần cười khẽ, tỉnh ngộ ra.

Không gian trong suốt do Hạt giống thể giới sinh ra là tiểu thể giới độc hữu của Trương Hằng, dung hợp với không gian Đông Vân đại lục, cũng tồn tại độc lập.

Dưới tình huống không được Trương Hằng cho phép, những tu sĩ khác dù xuyên qua nơi này cũng sẽ không thể đi vào tiểu thể giới này, như xuyên qua không khí mà thôi.

Mà bản thân Trương Hằng lại có thể chủ động nói chuyện được với người bên ngoài, cũng như quan sát tình huống bên ngoài, thậm chí dùng chiêu này để đánh lén, kéo địch nhân vào Không gian lĩnh vực của mình.

Đương nhiên, mọi việc trên thể gian đều rất khó có tuyệt đối.

Mảnh vỡ thể giới chính là một ngoại lệ. Nó dù ở bên ngoài nhưng cũng có thể dễ dàng phát hiện ra vị trí phiến tiểu thể giới của Trương Hằng, thậm chí liên hệ được với Trương Hằng.

Đối với điều này, Trương Hằng cũng không cảm thấy bất ngờ. Mảnh vỡ thể giới vốn là một bộ phận của không gian, có được năng lực này cũng không có gì kỳ quái.

- Người làm tốt việc của mình đi là được! về sau nếu lại xuất hiện tình huống như vậy thì cũng không cần thấy kỳ quái.

Trương Hằng thần nhiên nói. Hần tạm thời không để nữ nhân thông minh tuyệt đỉnh như Nhan Hồng Ngọc này biết được việc có liên quan tới tiểu không gian trong suốt này.

- Vâng, chủ nhân!

Nhan Hồng Ngọc cũng ý thức được mình đã hỏi một vấn đề không nên hỏi.

- Nếu có việc quan trọng thì ta phải thể nào mới liên hệ được với chủ nhân?

Nhan Hồng Ngọc cẩn thận hỏi.

- Sau này phân thân của ta sẽ lâm thời ở lại trong động phủ!

Trương Hằng cười khẽ, nhẹ nhàng vẫy tay một cái, một đạo ngân quang từ trong cơ thể hần bay ra, dưới ngân huy huyền lệ, hình thành phân thân Trương Hằng.

Phân thân cũng không nói gì thêm, ngồi ở trên bồ đoàn, bắt đầu tu luyện.

- Như vậy cũng không tồi. Dù mình ở trong tiểu thế giới thì cũng có thể dễ dàng có liên hệ với phân thân. Trương Hằng cảm giác rất vừa lòng, triển khai thần thức, lấy động phủ lâm thời làm trung tâm quét qua phạm vi một vạn năm ngàn dặm.

Dùng chân ở Phàm Vân Đảo mười năm, trong đó mất hai năm cắn nuốt vài kiện Thông linh pháp bảo, Ngụy linh bảo. Tám năm còn lại dùng ngân điểm cắn nuốt Mảnh vỡ thế giới.

Cứ như vậy, thành quả Trương Hằng đạt được cũng không thể coi thường, không xa nữa sẽ đạt tới tầng ba đại viên mãn.

- Ồ?

Khi thần thức Trương Hằng quét qua phụ cận động phủ lâm thời thì không khỏi ồ lên một tiếng.

Hắn phát hiện ra ở bên cạnh động phủ lâm thời của mình còn có một gian nhà gỗ giản dị, bốn phía bao phủ một tầng ánh sáng lốm đốm gợn sóng, là một trận pháp kỳ lạ.

- Đây là ai?! Lại ở bên cạnh động phủ của mình làm ra một động phủ khác.

Trương Hằng rất buồn bực. Nơi này cũng không phải là vùng phúc thiên động địa gì!

Từ mười năm trước, Trương Hằng dùng Thông linh pháp bảo thi triển thần thông, đuổi mấy tên đại nhân vật của Huyết Ma Động đi, từ đó về sau nơi này đã nghiêm nhiên trở thành một cấm địa.

Rất nhiều người đều biết nơi này có một cao nhân lánh đời, không dám tiếp cận. Đương nhiên cũng có một phần nguyên nhân là do Nhan Hồng Ngọc không muốn có kẻ quấy nhiễu Trương Hằng tu luyện.

Đúng lúc này, căn nhà gỗ đột nhiên mở ra, những đốm sáng rực rỡ xung quanh chợt loén lên, từ bên trong có một cô gái yêu kiều đi ra. Nàng ta mi thanh mục tú, thân mình mặc một bộ váy dài màu tím bước ra ngoài cửa. Khuôn mặt thanh lệ thoát tục của nàng lộ ra vài tia U buồn và thương xót!

Khi Trương Hằng đang định hỏi chuyện Nhan Hồng Ngọc thì cô gái thanh nhã này đột nhiên hướng về phía Trương Hằng quỳ xuống, mái tóc đen nháy phủ xuống khuôn mặt xinh đẹp thoát tục. Nàng cúi đầu xuống, ánh mắt hiện lên vẻ chân thành.

Cặp môi nàng hé ra, thanh âm vô cùng dễ nghe, như đang nói chuyện với Trương Hằng:

- Ninh nhi hôm nay lại tới quỳ lạy tiền bối... Đây đã là năm thứ tám rồi!

Khuôn mặt nàng trắng hồng, đôi mắt kỳ ảo như nước, hiện rõ vẻ chân thành và chờ mong.

- Tám năm qua, mỗi tháng Ninh nhi đều sẽ quỳ lạy trước động phủ tiền bối ba ngày, Chỉ cầu tiền bối hiện thân một lần...

Trong lòng Trương Hằng đầu tiên là cả kinh, còn tưởng rằng cô gái này đã thấy mình sau mới phát hiện ra đối phương Chỉ là quỳ lạy về phía động phủ này mà thôi.

- Nàng vì sao lại quỳ trước động phủ của ta?!

Trương Hằng hơi kinh ngạc, liền hỏi Nhan Hồng Ngọc.

- Là thế này...

Nhan Hồng Ngọc vội vàng giải thích cho Trương Hằng.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

471. Chương 467: Chủ Nhân Động Phủ.

- Nàng này tên là Tú Ninh, chính là đệ tử duy nhất còn may mắn sống sót của môn phái Tinh Nguyệt Môn, môn phái từng xuống dốc ở Phàm Vân Đảo. Từ mười năm trước, cũng là khi chủ nhân tới nơi này, Huyết Ma Đạo Nhị động chủ Thao Vinh Bằng dẫn dắt chúng ma tu gần như diệt sát một lượt cao thấp Tinh Nguyệt Môn, mục đích cũng là vì ao ước nữ tu thiên sinh lệ chất thanh nhã Tú Ninh này. Nhưng vận mệnh trêu ngươi, Nhị động chủ Thao Vinh Bằng tiêu phí nhiều khí lực như vậy, thậm chí chưa được sự đồng ý của Đại động chủ Huyết Ma Quân, tiêu diệt Tinh Nguyệt Môn, đùa bỡn hết thấy những nữ tu có tư sắc của Tinh Nguyệt Môn nhưng lại để cho mục tiêu lớn nhất là Tú Ninh chạy thoát...

Nhan Hồng Ngọc vội vàng giải thích tiền căn hậu quả, sợ hấn nổi giận.

Về mặt Trương Hằng bình tĩnh, cắt đứt lời nàng, thản nhiên nói:

- Cho nên cô gái gọi là Tú Ninh này nghe nói nơi đây có tu sĩ lánh đời ẩn cư, tới đây cầu xin giúp đỡ, muốn ta ra tay trợ giúp nàng ta báo thù?!

Nhan Hồng Ngọc chần chừ chút rồi nói tiếp:

- Cụ thể nàng ta tìm chủ nhân để làm gì ta cũng không rõ ràng lắm... Tuy nhiên, nàng dứt khoát kiên trì chờ được gặp chủ nhân một lần, cũng cho biết có chuyện đặc biệt quan trọng, lời nói rất khẩn thiết, cũng thường xuyên quỳ gối bên ngoài động phủ, nhưng cũng không giống người tới gây sự... Lúc ấy, vừa lúc ta mất đi liên hệ với chủ nhân, không dám tùy tiện quyết định... Vì thế cho phép nàng ta dựng một căn nhà gỗ bên ngoài động phủ, cũng có trận pháp do chính nô tì bố trí xung quanh, ngoại trừ để bảo hộ an toàn cho nàng ta, cũng phòng ngừa nàng ta quấy nhiễu sự tĩnh tu của chủ nhân! Nhưng nô tỳ cũng không ngờ nàng ta lại chịu đựng được như vậy, chờ ở nơi này tám năm, mặc kệ gió mưa. mỗi tháng đều quỳ lạy một lần...

Nói xong lời cuối, trong giọng nói của Nhan Hồng Ngọc có vài tia thương cảm.

Trương Hằng trầm ngâm một lúc rồi nói:

- Chỉ bằng sự chân thành và nghị lực này ta cũng nên ra khỏi động phủ gặp nàng một chuyến. Nhưng thật ra người từ khi nào lại có ý tưởng như vậy, còn đồng tình với người khác...

Từ khi bị Trương Hằng hạ Ký Hồn Thuật tới nay, linh hồn của Nhan Hồng Ngọc đã không thuộc về nàng ta, càng đừng nói là thân thể. Có thể nói bất cứ mệnh lệnh nào của Trương Hằng, nàng ta cũng không thể kháng cự cũng không biết kháng cự bằng cách gì.

Tuy nhiên, khi Trương Hằng thi triển Ký Hồn Thuật với nàng ta, hấn thoáng giảm đi một chút lực ước thúc để gia tăng năng lực tự chủ ứng biến của nàng ta.

Đối với sự chất vấn của Trương Hằng, Nhan Hồng Ngọc ở ngoài mấy ngàn dặm đột nhiên khẽ run rẩy, vội vàng giải thích:

- Hết thấy những điều nô tỳ làm đều là suy nghĩ vì chủ nhân, tuyệt đối không dám có dị tâm!

Trương Hằng khẽ gật đầu:

- Điều này ta tin tưởng!

Hiệu lực của Ký Hồn Thuật cường đại như thế nào, bản thân Trương Hằng là rõ ràng nhất. Khi thi triển pháp thuật này, hấn dùng Hư Không Hỏa Diễm, con bài bảo mệnh của hấn, làm cơ sở.

- Mặt khác, nô tỳ còn có chút chuyện muốn nói đó là Tinh Nguyệt Môn này dường như là một môn phái cường đại thời thượng cổ, nô tỳ từng vô tình đọc qua trong một quyển cổ tịch trước đây!

Nhan Hồng Ngọc tiếp tục giải thích.

- Một môn phái cường đại thời thượng cổ?!

Trương Hằng khẽ cười một tiếng, trong lòng sinh ra vài tia tò mò.

Thời khắc này, hần đột nhiên nổi lên một chút hứng thú với một hòn đảo nhìn bình thường như Phàm Vân Đảo này.

Nó thật sự đơn giản chỉ là một hòn đảo nhỏ với linh khí hơi loãng sao?!

- Đúng thế, chủ nhân! Nàng này có thể nói là đệ tử may mắn duy nhất còn sống sót của môn phái Tinh Nguyệt Môn cường đại thời thượng cổ. Đây cũng là một nguyên nhân khiến nô tỳ để nàng ở lại chỗ này. Hết thấy chờ chủ nhân định đoạt.

Nhan Hồng Ngọc cung kính nói.

Trương Hằng vừa lòng gật đầu:

- Người hiện tại đã chân chính là nhân vật nữ phó rồi đó!

Thời điểm trước đó, Nhan Hồng Ngọc tuy rằng khoác bộ áo nô tỳ nhưng nội tâm cũng không giác ngộ điều này.

Giờ phút này, với tự xưng nô tỳ, khi nàng xử lý sự tình đều lấy lợi ích của Trương Hằng làm gốc, thông minh trung thành nhưng không mất tính linh hoạt.

Có được một nữ phó hiểu chuyện như vậy, Trương Hằng hiển nhiên rất vừa lòng.

- Hết thấy đều lấy chủ nhân làm trung tâm!

Từ nơi xa xôi vang lên thanh âm với ý cười của Nhan Hồng Ngọc, lộ ra vẻ quyến rũ nhân nhạ.

- Được rồi, người đi lo chuyện của mình đi, nếu có gì phiền toái có thể liên hệ với phân thân của ta. Chuyện nữ tu bên ngoài hãy để ta đi ra xem như thế nào.

Trương Hằng thần nhiên nói, ngừng liên hệ với Nhan Hồng Ngọc.

Đúng lúc này, Tú Ninh đang quỳ gối bên ngoài vang lên thanh âm nhẹ nhàng:

- Nếu tiền bối không chịu hiện thân, Tú Ninh sẽ chờ cả trăm năm.

Trong lòng Trương Hằng vừa động, khoanh tay chậm rãi đi tới nhập khẩu động phủ. Bởi vì chung quanh có cấm chế ảo trận cho nên cô gái bên ngoài không thể nhìn thấy tình cảnh bên trong.

Lặng lặng nhìn cô gái nhỏ nhà xinh đẹp bên ngoài, Trương Hằng đột nhiên nhớ tới Đường Nhã Thi, nữ nhi của Đường gia Ở Tam Tinh Vực,

Lúc trước, Đường Nhã Thi hy vọng có thể bá hần làm sư phụ, bước lên con đường tu tiên, cũng cầu khẩn Trương Hằng mãi.

Nhưng cuối cùng, Trương Hằng vẫn không đáp ứng thỉnh cầu của nàng.

Mà hiện tại, từ tin tức do phân thân thứ hai ở nơi đó truyền tới, Đường Nhã Thi đã sớm bước vào con đường tu tiên, mấy chục năm trước đã tiến nhập Trúc Cơ Kỳ, tiềm lực dường như cũng không nhỏ.

Đáng tiếc, Đường Viễn Kiều của Đường gia, dù Trương Hằng cho hần ba viên Duyên Thọ Đan, Chung quy vẫn Chỉ là phạm nhân, không thể đột phá cực hạn thọ mệnh, Chỉ sống lâu thêm mấy chục năm mà thôi.

Thu hồi suy tưởng, Trương Hằng lại nhìn về phía cô gái thanh nhã bên ngoài động phủ.

Một dung nhan khuynh quốc khuynh thành không kém gì Nhan Hồng Ngọc đang có một vẻ điềm tĩnh và U buồn thanh lệ thoát tục.

Một đôi chân trắng nõn như ngọc, tinh tế thon thả đang quỳ dưới đất, vòng eo nhỏ nhắn mềm mại hơi hơi rung động trong tiếng gió. Cùng với đó là mai tóc phiêu động, thi thoảng vương lên khuôn mặt nhỏ nhả xinh đẹp như thơ...

Khí chất đoan trang như vậy ở trên một cô gái Trúc Cơ Kỳ khiến Trương Hằng tán thưởng nhưng cũng không có tâm tình mê luyện.

Là tu sĩ đỉnh cao, từ Tam Tinh Vực tới Chu Vương Triều, hẳn gặp mỹ nữ còn ít sao?! Lúc bắt đầu có thể kinh ngạc tán thưởng nhưng về sau cũng Chỉ còn lại sự ung dung, đạm mạc.

Tu chân giới chưa từng thiếu mỹ nữ, cũng có không ít nữ tu cả mỹ mạo, tư chất và phẩm tính đều cực tốt. Nhưng những thứ này cũng không chân chính khiến Trương Hằng động tâm, trừ khi cộng thêm hai chữ “duyên phận”. Nếu không, nhất định sẽ là như khách qua đường đối với Trương Hằng mà thôi.

- Hôm nay, Ninh nhi có dự cảm tiền bối có thể đi ra gặp ta!

Ngay khi Trương Hằng chuẩn bị thuận di đi ra thì chợt nghe được câu nói chờ mong của cô gái.

-Ồ?

Trương Hằng không khỏi lộ ra vẻ mặt cổ quái, thầm nghĩ chẳng lẽ cô gái này có dự cảm trước!?

Nhớ lại mấy chục năm trước, khi tiến vào Huyết Sát Động Phủ, Trương Hằng từng gặp một kỳ nữ, là Mộ Tuyền, cũng là nữ đệ tử của Bích Tuyết Tương Vân Tông mà Trương Hằng đã diệt môn.

Thiên phú linh căn của Mộ Tuyền cực kỳ kỳ lạ, được xưng là “biết trước tương lai”. Trong phạm vi nhất định, nàng có thể đoán biết được chuyện sắp xảy ra.

Lúc ấy, khi Mộ Tuyền còn chưa tiến vào Huyết Sát Thần Điện, từng nói với Nam Minh rằng: “Ta đoán được mình đứng trong một mảnh thế giới tối đen, ở trong tuyệt vọng và không cam lòng, biến mất khỏi Huyết Sát Thần Điện..

Nhưng vì Mộ Tuyền chấp nhất khiêu chiến với vận mệnh, nàng cũng không lựa chọn từ bỏ. Sự thật đã chứng minh, sau khi tiến vào Huyết Sát Thần Điện, những tu sĩ lựa chọn quay đầu đều bị phân thân Huyết Sát Thần Đế diệt sát một cách vô tình!

Cuối cùng, Mộ Tuyền chết ở cửa Sinh Tử Môn, khi lựa chọn “chấn” hay “lễ”, hương tiêu ngọc vẫn!

Đây là đoạn ký ức Trương Hằng biết được từ trong trí nhớ của Nam Minh.

- Chẳng lẽ nàng cũng có thiên phú linh căn là biết trước tương lai?!

Trong lòng Trương Hằng thất kinh.

Sau khi đi vào Chu Vương Triều, Trương Hằng phát hiện dù mình là một người có linh căn bình thường nhưng cũng thu được thành tựu không tồi, chưa nói tới những người có thiên phú linh căn tốt hay cực phẩm.

Ví dụ như Nhan Hồng Ngọc, nàng là người có thiên phú linh căn, vẹn vẹn chỉ tiêu phí không tới một ngàn năm trăm năm đã đạt tới Hóa Thần đại viên mãn, mà về mặt thiên phú linh căn, Mộ Tuyền và Nam Minh đều là cực phẩm, cao hơn nàng nhiều.

Trương Hằng từng đoán người có thiên phú linh căn cực phẩm như Nam Minh nếu đặt ở Chu Vương Triều thì không phải sẽ có hy vọng rất lớn đạt tới Hợp Thể Kỳ trở lên sao?!

- Dự cảm của Ninh nhi cũng chưa bao giờ sai...

Tú Ninh hiện ra nụ cười hiếm có tươi như hoa nở, đôi mắt thậm chí long lanh hai giọt nước mắt vui sướng.

Vừa nghe lời này, Trương Hằng không khỏi buồn bực, thầm nghĩ trong lòng:

“Người chưa từng dự cảm sai vậy lão tử hôm nay khiến người sai một lần đi..

Tuy nhiên, ngẫm lúc Trương Hằng lại tự cười mình. Đối phương Chỉ là một cô gái Trúc Cơ Kỳ, xứng đáng để mình ganh đua sao?!

Nếu luận về bối phận tu vi, đối phương có thể gọi Trương Hằng là Tổ sư được rồi!

- Năng lực dự cảm của cô quả không tồi.. cũng rất giống một vị cố nhân của ta!

Trương Hằng đứng ở trước cửa động phủ, chưa đi ra ngoài nhưng cũng cười nói với Tú Ninh, thanh âm mơ hồ khiến người ta cảm giác thần bí khó lường.

- Tiền bối!

Vừa nghe được thanh âm truyền ra từ trong động phủ, Tú Ninh kinh hỷ vô cùng, cung kính nhìn về nơi phát ra thanh âm, đôi mắt cũng hiện lên vẻ chờ mong.

- Cô đứng lên đi!

Trương Hằng thản nhiên nói, cũng không đành lòng nhìn một cô gái yếu đuối như vậy quỳ mãi trên mặt đất.

Đối với một gã tu sĩ Trúc Cơ Kỳ, quỳ mãi ba ngày đêm không phải là chuyện đơn giản, Huống Chi đối phương lại là một cô gái yếu đuối.

- Nếu tiền bối không hiện thân, Tú Ninh nguyện quỳ mãi không đứng lên...

Tú Ninh hơi mỉm cười, hiện lên má lúm đồng tiền thanh lệ thoát tục, nhưng cũng rất kiên định nói.

Trương Hằng không khỏi cười khở, lắc đầu nói:

- Dựa vào sự chân thành và chấp nhất của ngươi, Trương mỗ đi ra một chuyến cũng không khó. Nhưng nếu thật muốn ta làm gì cho ngươi thì cũng không dễ dàng như vậy được!

Nói xong câu này, Trương Hằng khẽ thở dài một hơi, khoanh tay đi ra.

Tú Ninh lắng lặng quỳ dưới mặt đất. Khuôn mặt liền nhìn chăm chú vào phía trước, chờ đợi cao nhân lánh đời xuất hiện.

Từ tám năm trước, nàng đã biết được một tin tức xác thực: Nơi này có một cao nhân tiềm ẩn, thần uy thông thiên, tu sĩ bình thường không thể kháng cự. Ngay cả Nhị động chủ Huyết Ma Động của Phàm Vân Đảo cực kỳ gian ác là Thao Vĩnh Bằng cũng dễ dàng bị đối phương đuổi đi, một chút lực phản kháng cũng không có, sau đó thậm chí không dám phi hành ở khu vực này.

Theo tiếng bước chân rất khẽ vang lên, một thanh niên khoanh tay bước ra khỏi ảo trận, vẻ mặt rất bình tĩnh.

Nhìn thấy người này, khuôn mặt Tú Ninh thoáng hiện lên vẻ kinh ngạc, dường như bộ dáng không mấy tin tưởng.

- Uhm... Xin hỏi chủ nhân động phủ sao không hiện thân?

Tú Ninh có chút ngượng ngùng nói.

Nàng nghĩ rằng người này có lẽ chỉ là đồ đệ hoặc người hầu của chủ nhân động phủ mà thôi!

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

472. Chương 468: Tú Ninh.

- Chủ nhân động phủ?

Trương Hằng nao nao, hướng về cô gái xa xa cười nói.

- Cô trước đứng lên đã rồi nói.

Hắn cũng không đành lòng nhìn một nữ tu yếu đuối quỳ gối trước mặt mình.

- Nếu chủ nhân động phủ không đi ra thì Tú Ninh xin quỳ mãi không đứng lên.

Về mặt Tú Ninh quật cường nói, khuôn mặt liếc nhìn Trương Hằng một cái, phát hiện đối phương chẳng những quá trẻ nhưng lại có tu vi Nguyên Anh Kỳ, trong lòng âm thầm thất kinh. Quả nhiên là đại thần thông giả lánh đời, tùy tiện một đệ tử hay người hầu cũng có thực lực cường đại bậc này!

Trương Hằng không khỏi kinh ngạc, cuối cùng hiểu ra chuyện gì đang xảy ra. Nói chuyện này giờ, đối phương vốn không xem mình là chủ nhân động phủ này.

Chẳng lẽ mình không có khí chất của cao nhân lánh đời sao?!

Trong lòng Trương Hằng có chút buồn bực.

Trên thực tế, Tú Ninh không coi Trương Hằng là cao nhân lánh đời cũng rất bình thường.

Sau khi Trương Hằng đi vào Phàm Vân Đảo liền ẩn tàng thực lực chân chính của mình, thu liễm hơn phân nửa khí tức.

Dưới loại trạng thái này, hắn cùng lắm chỉ là một cao thủ Nguyên Anh Kỳ mà thôi, cách biệt một trời một vực với thực lực nên có của một cao nhân lánh đời trong tưởng tượng của Tú Ninh.

Ngoài ra, bề ngoài của Trương Hằng quá trẻ, cũng không phù hợp với hình tượng cao nhân lánh đời trong mắt người bình thường. Chân chính ẩn sĩ cao nhân, người nào mà không phải là lão quái vật đã tu luyện mấy ngàn năm?! Chân chính có thể bảo trì dung nhan cũng rất hiếm gặp.

Dưới tình huống này, Trương Hằng cũng không tiện nói rằng ta chính là chủ nhân động phủ mà người muốn tìm, Nói vậy sẽ trở nên thật xấu hổ.

Trong lòng cười khở, Trương Hằng khẽ thở dài một hơi, chậm rãi đi về phía Tú Ninh, nói:

- Động chủ Đại nhân sẽ không đi ra. Tú Ninh cô nương cứ đứng lên đi. Có chuyện gì có thể nói với ta.

Đối mặt với thanh niên đang chậm rãi đi tới, trong lòng Tú Ninh có một loại khẩn trương không hiểu. Không biết vì sao từ trên người đối phương, nàng cảm nhận được một cỗ khí chất khó hiểu. Loại khí chất này nàng chưa từng gặp qua trên người những tu sĩ ở Phàm Vân Đảo.

- Xin hỏi, tiền bối ngài là?

Tú Ninh vẫn không đứng lên, ánh mắt tò mò nhìn Trương Hằng, khuôn mặt hơi lộ vẻ kính sợ.

- Ta tên là Trương Hằng. về phần là ai cỡ cũng không cần quan tâm!

Trương Hằng cười tủm tỉm nói, trong lòng thầm nghĩ:

“Như vậy cũng tốt, với thân phận chủ nhân động phủ ra nói chuyện với cỡ ta thì đối phương hẳn sẽ rất ước thúc, chính mình còn bị đối phương biến thành lão quái vật. phải chịu ánh mắt ngưỡng mộ và sùng kính quá mức!”

Trương Hằng cũng không thích như vậy!

Tú Ninh do dự một lúc mới cắn răng nói:

- Chẳng lẽ Động chủ đại nhân thật sự không thể ra sao?!

Trong lòng nàng cảm thấy rất nghi hoặc. Chẳng lẽ dự cảm luôn đúng của mình lần này lại sai sao?!

Trương Hằng đi tới cách nàng hai trượng thì dừng lại, trước mắt hắn có một tầng trận pháp, mơ hồ lưu chuyển một tầng ánh sáng, chính là do Nhan Hồng Ngọc bố trí, mục đích là vì phòng ngừa Tú Ninh quấy nhiễu sự tĩnh tu của Trương Hằng, đồng thời vì bảo hộ nữ tu sĩ duy nhất may mắn còn sống của môn phái thượng cổ này.

- Tú Ninh cô nương e rằng phải thất vọng rồi. Động chủ đại nhân đang bế quan, sẽ không dễ dàng đi ra gặp người khác đâu!

Trương Hằng cười nói, nhẹ nhàng duỗi tay ra, đụng vào trận pháp trước mắt.

Lập tức tầng cấm chế này lập tức run lên.

Chợt nghe ông một tiếng, trận pháp liền tan thành mây khói.

- Người...

Tú Ninh kinh hô một tiếng, phát hiện trận pháp bốn phía đã hoàn toàn tiêu tan, sắc mặt lập tức trắng bệch.

Một khi mất đi trận pháp bảo hộ, một nữ tu Trúc Cơ Kỳ như nàng liền không thể bình yên đứng nơi này cầu kiến cao nhân lánh đời. Có thể nói trận pháp này là sự che chở cho nàng ở đây trong tám năm qua.

- Người sao có thể làm như vậy?!

Khuôn mặt Tú Ninh hơi đỏ lên, lộ ra vài tia ảo não:

- Trận pháp này là vị tỷ tỷ hảo tâm trong động phủ bố trí cho ta. Nàng nói chủ nhân động phủ chắc chắn sẽ có ngày đi ra gặp ta!

Tú Ninh vừa tức giận vừa bất bình với Trương Hằng, ẩn tượng trong lòng đối với đối phương lập tức kém đi vài phần.

- Tỷ tỷ hảo tâm!?

Trương Hằng cười lạnh:

- Nàng ta tuy nhiên Chỉ là người hầu của động phủ này mà thôi, có tư cách gì mà bố trí che chở cho người!

Nếu không làm cao nhân lánh đời cao cao tại thượng, Trương Hằng cũng không cần chú ý tới cái gọi là phong phạm cao nhân. Hiện tại điều khiến hắn cảm thấy hứng thú trên hòn đảo với linh khí loãng này chính là nguyên nhân khiến Tinh Nguyệt Môn tồn tại tới hôm nay. Có lẽ từ nơi này hắn sẽ chiếm được ưu đãi nhất định.

Tú Ninh lập tức bị giọng điệu hùng hổ dọa người của Trương Hằng dọa cho sợ hãi. Nhưng nàng cũng không phải là loại người nhát gan sợ phiền phức. Trong lòng nàng Chỉ duy trì sự tôn trọng với cao nhân ẩn sĩ mà thôi.

- Một khi đã như vậy, Tú Ninh liền quỳ nơi này không dậy, đợi cao nhân lánh đời trong động phủ hiện thân.

Tú Ninh dứt khoát nhắm hai mắt lại, không quản tới Trương Hằng, bộ dáng có chút tiêu tụy quỳ tại chỗ, đối với vị cao nhân nơi này tràn ngập sự kỳ vọng và sùng kính.

Trương Hằng hơi thở dài một hơi, không nghĩ nhìn cô gái này nhu nhược điềm tĩnh như vậy nhưng tính khí lại rất quật cường. Điều này khiến hắn nhớ tới Mộ Linh Nhi trên Bích Vân Đảo, có lẽ hiện tại nàng ta đã lập gia đình rồi.

Nghĩ tới đây, Trương Hằng cũng không đành lòng tiếp tục đe dọa hay gây thương tổn cho cô gái này, đi tới trước mặt rồi khẽ thở dài nói:

- Tú Ninh cô nương... Động phủ đại nhân bề quan hàng năm trời, thời gian đôi khi cả trăm năm. Dù tới cuối đời, không nhất định cô có thể gặp được người một lần!

Có lẽ cảm nhận được sự chân thành trong giọng nói Trương Hằng, Tú Ninh mở mắt ra, thất vọng nói:

- Người thật sự không thể ra sao?! Nhưng dự cảm nói cho ta biết...

- Năng lực dự cảm?!

Trương Hằng lắc đầu cười khổ:

- Có thể đoán được thì sao?! Loại thiên phú linh căn này là do Thượng Thiên ban ân cho cô nhưng tuyệt đối người không thể làm chỗ dựa vào!

Vừa nghe lời ấy, ánh mắt Tú Ninh sáng bừng lên, kinh ngạc nhìn Trương Hằng:

- Sư phụ của ta cũng từng nói với ta như vậy... Đáng tiếc mười năm trước, nàng đã...

Đôi mắt Tú Ninh chợt trở nên ảm đạm, thì thào nói:

- Mười năm trước, cao nhân lánh đời trong động phủ này sao không giết những kẻ ác độc đó?!

Nàng cười khổ nói thêm:

- Hành vi của cao nhân này cũng không phải là điều mà một nữ tử nhỏ như ta có thể đoán được. Tú Ninh sở dĩ tới nơi này không phải là vì thiên phú linh căn mà còn vì một nguyên nhân trọng yếu... Tinh Nguyệt Môn chúng ta là một môn phái tu chân đặc biệt, tu luyện căn bản dùng Tinh nguyệt lực, có được năng lực bói toán và dự đoán cường đại!

Bói toán và dự đoán?!

Trong lòng Trương Hằng thất kinh, không ngờ mình lại gặp được một môn phái thượng cổ kỳ quái như vậy! Xem ra trong đó còn có rất nhiều bí mật cần khai quật!

- Từ mấy chục năm trước, sư phụ nàng tiêu hao rất nhiều đại giới bói toán tương lai kết quả. Kết quả là Tinh Nguyệt Môn sẽ có chuyển biến ở giai đoạn này. Sau đó, không ngờ biến chuyển của chúng ta lại chính là tai ương diệt môn!

Tú Ninh thấp giọng nói về cảnh ngộ Tinh Nguyệt Môn, thân thể mềm mại không ngừng run lên.

Trương Hằng trầm mặc hồi lâu:

- Nói cách khác, người sở dĩ chờ đợi nơi này hơn tám năm qua, không chỉ vì năng lực dự đoán của người mà còn là chỉ thị của Tinh Nguyệt Môn?

Tú Ninh cúi đầu xuống, đôi mắt ảm đạm, như đã thừa nhận.

Trương Hằng bình thản nói:

- Nếu Tú Ninh tiểu thư đã chân thành như vậy thì Trương mỗ cũng không quanh co nữa!

Tú Ninh tò mò nhìn về phía Trương Hằng, chờ đợi câu nói tiếp theo của hắn.

- Theo ta được biết, sư phụ lão nhân gia người trong vòng trăm năm không thể xuất quan. Trước khi xuất quan, người từng giao mọi việc trong thời gian này cho ta xử lý. Việc nhỏ như của người, Trương mỗ hoàn toàn có thể tự mình giải quyết, không cần phải lão nhân gia người hỏi tới.

Về mặt Trương Hằng trịnh trọng nói. Khi hắn lừa người, khí định thần nhàn, vẻ mặt không chút đỏ lên vì hổ thẹn.

- Người là đệ tử của chủ nhân động phủ?

Ánh mắt Tú Ninh sáng ngời.

Trương Hằng gật gật đầu:

- Có chuyện gì cứ trao đổi với ta là được. Nhưng nếu muốn ta vô duyên vô cớ giúp đỡ người thì cũng không dễ dàng như vậy...

Ngụ ý của hắn là trên ngời này “không có bữa ăn nào là miễn phí”, ta trợ giúp người vượt qua khó khăn thì người cũng phải trả giá nhất định.

Bằng vào trí tuệ của Tú Ninh sao còn không hiểu rõ ý tứ Trương Hằng nhưng cũng không cảm thấy bất ngờ.

- Tú Ninh hiểu được!

Trong lòng nàng thở dài nói.

- Một khi đã như vậy, Tú Ninh cô nương hãy đứng lên đi.

Trương Hằng lạnh nhạt nói. Hắn không thích nói chuyện với một người đang quỳ gối, Huống Chi đó lại là một cô gái tuyệt sắc.

- Cái này... Tú Ninh có chút do dự, ánh mắt chuyển nhìn về phía động phủ, dường như còn có chút không cam lòng.

Trương Hằng đơn giản nâng tay lên, mạnh mẽ kéo nàng đứng dậy.

- Người...

Khuôn mặt Tú Ninh đỏ bừng, liền đưa tay đẩy tay Trương Hằng đang đặt trên vai mình ra, cũng lui lại hai bước nói:

- Mong tiền bối tự trọng!

Trương Hằng không nói gì. Chẳng lẽ nghiêm trọng vậy sao?!

Tú Ninh là một nữ tu thủ thân như ngọc, chưa từng tiếp xúc với nam nhân xa lạ như vậy.

Cho nên, tuy rằng Trương Hằng xuất phát từ thói quen bản thân nhưng cũng khiến đối phương tự nhiên phản bác và chống cự.

Đối với loại nữ nhân cận thân thủ lễ, giữ gìn sự trong sạch như ngọc của Trung Quốc cổ đại, Trương Hằng cũng không có biện pháp gì cả.

Trương Hằng lắc lắc đầu nói:

- Được rồi, có thỉnh cầu gì người cứ nói ra đi.

Tú Ninh thấy đối phương không tiến lên nữa thì hơi thở phào nhẹ nhõm, nhẹ giọng nói:

- Ta nghĩ mong tiền bối giúp ta hai việc, sau khi thành công sẽ có báo đáp!

Nàng dừng một chút rồi nói tiếp:

- Chuyện thứ nhất là mong tiền bối giúp mở ra di chỉ của Tinh Nguyệt Môn trên Phàm Vân Đảo, tìm kiếm vài món bảo vật thất lạc. Đây chính là nguyện vọng khi còn sống của sư phụ, cũng là điều kỳ vọng của Tinh Nguyệt Môn mấy vạn năm qua! Chuyện thứ hai chính là ân oán riêng tư của Tú Ninh ta. Ta mong tiền bối báo thù cho Tinh Nguyệt Môn ta, diệt trừ Nhị động chủ Huyết Ma Động Thao Vinh Bằng mà những ma tu khác. Việc Tú Ninh muốn nhờ vả Chỉ có hai cái này. Một khi tiền bối đồng ý, một vài món bảo vật trong di chỉ, ngoại trừ một vật đều xin dâng tặng cho tiền bối ngài. Đồng thời, Tú Ninh nguyện ý suốt đời làm nô bộc, hầu hạ... Động chủ đại nhân!

Nói tới câu cuối cùng, Tú Ninh đột nhiên đổi lời, khuôn mặt cũng thoáng hiện lên một tia đỏ ửng.

- Không biết hai việc này, tiền bối có làm được không?

Tú Ninh khôi phục lại vẻ bình tĩnh, đôi mắt sáng nhìn thẳng Trương Hằng, có chút do dự rồi nói thêm:

- Nghe nói Tinh Nguyệt di chỉ vô cùng nguy hiểm, người phi thường mới có thể tiến vào. Ngoài ra, Nhị động chủ Huyết Ma Động Thao Vinh Bằng là tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ, thực lực vô cùng cường hãn. phía sau còn có chỗ dựa là Ma tu đệ nhất Huyết Ma Quân của Phàm Vân Đảo. Nếu tiền bối không làm được thì...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

473. Chương 469: Lời Nguyên Phải Chết!

- Nếu ta không làm được việc này, chỉ sợ cả hòn đảo nhỏ này cũng không ai có thể trợ giúp cô!

Trương Hằng ngắt lời cô gái:

- đương nhiên, nếu muốn thì cô cũng có thể rời khỏi Phàm Vân Đảo, tìm cao nhân bên ngoài trợ giúp!

Tú Ninh lắc đầu nói:

- Tiền bối biết rõ Tú Ninh không thể rời khỏi Phàm Vân Đảo, sao còn phải nói ra lời ấy?!

Trương Hằng giật mình:

- Ta thật quên mất trên Phàm Vân Đảo này có một việc quỷ dị! Phàm là người sinh trưởng nơi này một khi rời đi đều bị lời nguyên vô hình, phải chết một cách quỷ dị!

Lúc Trương Hằng còn chưa tới Phàm Vân Đảo, Trương Hằng cũng không biết có chuyện cổ quái như thế này. Đây là điều mà Nhan Hồng Ngọc sau khi dung nhập vào thể lực tu chân giới nơi này mới biết và báo cáo cho Trương Hằng.

Đối với việc quỷ dị này, Trương Hằng cũng có thái độ bán tín bán nghi. Tuy nhiên, trong vô hình, Trương Hằng càng cảm thấy hứng thú với hòn đảo quỷ dị này.

Tuy rằng nơi này cũng chưa được xem là cấm địa, cũng không ảnh hưởng hay thương tổn gì đối với tu sĩ ngoại giới nhưng Trương Hằng biết rằng nơi này khẳng định che dấu không ít bí mật.

Nếu có thể, Trương Hằng không ngại thăm dò một phen. Những tu sĩ đỉnh cao khác không làm được, không có nghĩa hấn không thể?!

Không nên quên rằng Trương Hằng nắm giữ thần thông quỷ dị khó lường Thần Linh Nhân. Mọi vật trên thế gian này, dù là hữu hình hay vô hình đều khó có thể mê hoặc được cặp mắt của hắn.

Từ lúc còn ở Tam Tinh Vực, Trương Hằng đã tu luyện Thần Linh Nhân tới cảnh giới Linh Tâm Thông Minh, tuy rằng vền vền chỉ mới chạm vào bề ngoài như so với Ngưng Máu Thiên Lý ban đầu thì cũng đã cường đại hơn rất nhiều lần.

Tú Ninh tiến tới nơi này, quý gối cầu kiến, với cảnh giới Linh Tâm Thông Linh của Thần Linh Nhân. Trương Hằng tự nhiên có thể nhìn thấy sự chân thành trong lòng nàng, cũng không có chút giả dối và ác ý nào. Nếu không, Trương Hằng cũng không phải dây dưa làm gì, e đã sớm đuổi đối phương đi rồi.

- Tiền bối không nên hiểu lầm, Tú Ninh không phải hoài nghi thực lực của ngài. Chỉ là Tinh Nguyệt di Chỉ và Huyết Ma Động đều là những điều mà một tu sĩ tầm thường không thể dụng chạm tới...

Tú Ninh giải thích nói.

- Không biết tiền bối nắm chắc bao nhiêu phần?!

Tú Ninh rốt cục hỏi ra vấn đề nàng quan tâm nhất trong lòng, trên mặt cũng hiện lên chút sợ hãi, sợ ngôn ngữ của mình đắc tội với đối phương.

- Nắm chắc ư?!

Trương Hằng mỉm cười.

- Nếu Chỉ vền vền là diệt trừ Thao Vinh Bằng và chúng ma tu thì chỉ sợ tên người hầu của động phủ kia cố chút là làm được, đâu cần Trương mỗ tự mình động thủ?!

- Thật vậy sao?!

Trên mặt Tú Ninh lộ ra vẻ kinh hỷ nhưng trong lòng vẫn cảm thấy khó có thể tin được, nghi hoặc hỏi:

- Nhưng tên Nhị động chủ Huyết Ma Động kia chính là tu sĩ Nguyên Anh hậu kỳ...

Ý tứ của nàng đã rất rõ ràng.

Trương Hằng hiển lộ ra tu vi tuy rằng đã đạt tới Nguyên Anh Kỳ nhưng so với Nguyên Anh hậu kỳ thì dường như vẫn còn một khoảng cách không nhỏ.

Vừa thấy tình cảnh này, Trương Hằng không khỏi cười khò:

- Tú Ninh cô nương không phải là người đầu tiên nghi ngờ về thực lực của Trương mỗ. Chẳng lẽ người không biết ở tu chân giới, tu vi cũng không đồng nghĩa với thực lực!

- Nhưng...

Khuôn mặt Tú Ninh thoáng đỏ lên, muốn nói nhưng thôi.

Trương Hằng than nhẹ:

- Người đã không tin Trương mỗ có thực lực thì cũng không cần phải thỉnh cầu ta. Trương mỗ ta còn tính bề quan một đoạn thời gian...

Nói xong, Trương Hằng xoay người đi về phía động phủ, dường như định bỏ qua, không để ý tới việc này nữa.

Thấy Trương Hằng muốn đi, Tú Ninh lập tức khẩn trương, sao có thể khiến người duy nhất có thể cứu cánh cho mình bỏ đi?!

- Xin chờ một chút! Tiền bối!

Tú Ninh dưới tình thế này, thân thể nắm lấy ống tay Trương Hằng, vẻ mặt khẩn thiết nói:

- Vừa rồi đều là lỗi của Tú Ninh, mong rằng tiền bối hãy rộng lượng!

Về mặt Trương Hằng hơi lạnh nhạt, cũng không nói thêm gì!

- Khẩn cầu tiền bối thứ tội, tin tưởng vào thành ý của Tú Ninh.

Tú Ninh buông ống tay áo Trương Hằng ra, chuẩn bị quỳ gối xuống, chứng minh sự thành khẩn của mình.

- Không cần!

Sắc mặt Trương Hằng bình tĩnh, vung tay lên, trống rỗng sinh ra một cỗ lực đạo, nâng Tú Ninh đang có xu thế quỳ xuống phải đứng thẳng lên.

- Tiền bối đã tha thứ cho Tú Ninh sao?!

Thanh âm của cô gái mang theo vài tia mừng rỡ.

Thần sắc Trương Hằng đạm mạc:

- Đây là cơ hội cuối cùng. Nếu người còn hoài nghi thực lực Trương mỗ lần nữa thì cứ đi tìm người khác cầu xin sự giúp đỡ đi!

- Là do Tú Ninh sai rồi!

Tú Ninh cười khẽ, má lúm đồng tiền lại hiện lên vài tia bất đắc dĩ. Ngoại trừ Trương Hằng, toàn bộ Phạm Vân Đảo còn có ai dám trợ giúp nàng đây?!

Lực uy hiếp của Huyết Ma Động đủ khiến bất cứ kẻ nào hay thế lực nào phải chịu khuất phục, ngoại trừ chủ nhân động phủ lánh đời này.

Trương Hằng gật gật đầu, lại nói:

- Trương mỗ còn có chút chuyện muốn nói. Người là nữ nhân thanh nhã, thủ thân như ngọc, lại còn là nữ tu tư chất tuyệt đỉnh, hẳn có tôn nghiêm của chính mình, chứ tùy tiện quỳ gối trước người khác.

Thân là nhân sĩ địa cầu thế kỷ 22 xuyên qua không gian tới, Trương Hằng cực kỳ phản cảm với hành vi quỳ gối. Trong thời đại của hắn, dù là thân phận cao tới đâu, tới gặp cũng không phải chủ động quỳ gối.

Đây là phong tục dân gian của thế giới Trung Quốc cổ đại. Nếu chỉ vẹn vẹn là quỳ gối trước cha mẹ và sư trưởng thì cũng không sao nhưng tùy tiện quỳ gối trước người mới gặp một cách dễ dàng thì Trương Hằng rất khinh thường.

Đối mặt với sự phê bình của Trương Hằng, khuôn mặt Tú Ninh không kim nổi đỏ lên, bật khóc.

Trương Hằng không khỏi kinh ngạc. Trong con mắt của hắn, Tú Ninh hẳn không phải là cô gái có tâm lý yếu ớt, sao vì một câu nói của mình mà bật khóc được?!

- Tiền bối nghĩ rằng Tú Ninh là nữ nhân không biết liêm sỉ hay sao?!

Tú Ninh lau khô nước mắt trên mặt, thở dài nói:

- Trước đây, Tú Ninh ở trong môn phái được sư phụ và sư môn rất quan tâm, thậm chí được xưng là kỳ tài ngàn năm khó gặp...

Trương Hằng lẳng lặng đứng nghe, không khó tưởng tượng ra Tú Ninh khi đó ở Tinh Nguyệt Môn được hàng ngàn người sùng ái. Thân là thiên tử kiều nữ của môn phái, là nữ thần tiên tử trong mắt đại bộ phận nam tu. Khi đó nàng có được tôn nghiêm và cao xa như thế nào?!

Nhưng mà một cô gái luôn được tôn sùng và luyện mộ, điểm tinh lúc này lại lưu lạc thế này, phải quỳ gối thật lâu trước động phủ, mất hết tôn nghiêm.

- Ngày đó, sư phụ dụng mật bảo, giam cầm Tú Ninh ở mật địa môn phái, che dấu bản thân nên mới có thể tránh được một kiếp. Nhưng Tú Ninh lại phải trở mắt nhìn thấy từng gương mặt quen thuộc bị giết, nhìn tỷ muội bị đám súc sinh kia làm nhục cho tới chết! Thậm chí cả sư phụ luôn thủ thân như ngọc, thanh lãnh cao quý cũng không thể thoát khỏi vận mệnh này, cả cơ hội tự vẫn chết đi cũng không có được! Chính một ngày đó, ta trở mắt nhìn lớn nhỏ Tinh Nguyệt Môn giãy dụa trong biển lửa đầy trời, sư huynh muội đồng môn khóc lóc thảm thiết, kéo dài tới ba ngày đêm. Nỗi đau này đã khắc sâu trong lòng Tú Ninh... Dù từ bỏ tôn nghiêm, bỏ qua tất cả, là người duy nhất còn sống sót, ta cũng muốn báo thù cho sư huynh muội!

Khuôn mặt Tú Ninh bình tĩnh thuật lại nhưng trong sự bình tĩnh này, Trương Hằng nhìn thấy được một trái tim kiên quyết không chết không sờn!

Nói xong câu cuối cùng, Tú Ninh lộ ra nụ cười sâu thẳm, nhìn Trương Hằng nói:

- Tiền bối, ta biết người xem thường Tú Ninh ta nhưng không thể vì thế mà ta từ bỏ... giao dịch giữa chúng ta!

Giao dịch?

Trương Hằng sửng sốt, từ khi nào “thình cầu” của đối phương đã biến thành “giao dịch”?!

- Chỉ cần tiền bối người có thể hoàn thành hai việc trên, Tú Ninh nguyện ý trả bất cứ giá nào...

Tú Ninh khôi phục lại vẻ bình thường, lẳng lặng nhìn Trương Hằng!

- Được rồi, vừa rồi là ta hiểu lầm người...

Trương Hằng than nhẹ một tiếng.

- Để bồi thường, sau khi hoàn thành hai việc này, Trương mỗ có thể cho người một hứa hẹn trong phạm vi nhất định!

Vừa nghe lời này, Tú Ninh nao nao, khuôn mặt không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc. Không ngờ đối phương vừa rồi có bộ dáng cao cao tại thượng nhưng hiện tại đột nhiên lại dễ nói chuyện như vậy. Chẳng những thừa nhận sai lầm mà còn ban cho mình một hứa hẹn!

Dưới tình huống thực lực hai người chênh lệch như vậy, đối phương có thể làm ra việc này cho thấy sự độ lượng và trí tuệ của đối phương, cao nhân thế ngoại trong truyền thuyết chắc cũng không hơn được người này!

- Tầm lòng của tiền bối như vậy, Tú Ninh chính là đời này hiếm thấy!

Tú Ninh lập tức lộ ra vẻ tươi cười như hoa, cung kính hướng về phía Trương Hằng cúi người.

Lần này, Trương Hằng không ngăn cản. Bởi vì hắn cảm nhận được sự chân thành từ sâu trong nội tâm của đối phương.

- Tú Ninh cỗ nương không nên đánh giá quá cao Trương mỗ. Đối diện với lợi ích ta cũng sẽ không nhượng bộ, đối mặt với địch nhân ta cũng sẽ không bỏ qua, dù là phải huyết sát thiên hạ...

Trương Hằng thản nhiên nói nhưng trong mắt đột nhiên lóe lên huyết quang nhàn nhạt, một cỗ huyết sát lực khiến linh hồn run rẩy chợt nhoáng lên trong không khí.

Ngay trong nháy mắt này.

Thân thể mềm mại của Tú Ninh chợt cứng ngắc, vẻ tươi cười cũng đọng lại.

Phàm Vân Đảo lớn như vậy, ngàn vạn tu sĩ cũng không khỏi linh hồn run rẩy.

Thân ở trong mật địa Huyết Ma Động, ở trong một huyết trì, một nam nhân lãnh khốc với mái tóc màu máu đột nhiên mở hai mắt ra, thì thào lẩm bẩm:

- Trên Phàm Vân Đảo sao lại có huyết sát khí kinh người như vậy?! Chẳng lẽ có vị cao nhân Huyết Ma Đạo nào đi qua nơi này?!

- Tú Ninh cô nương, người đừng lo, đây chỉ là thái độ đối đãi địch nhân của Trương mỗ mà thôi!

Trương Hằng thấy khuôn mặt Tú Ninh thất sắc, cảm thấy hơi tức cười.

Tú Ninh hồi lâu mới khôi phục lại được, trong lòng sợ hãi:

- Ta cũng không dám hoài nghi thực lực của tiền bối nữa...

Trương Hằng cười cười:

- Người giờ có thể nói qua một ít chuyện liên quan đến Tinh Nguyệt di chỉ đi! Việc báo thù trước cũng không vội, cũng Chỉ là một cái ý niệm mà thôi!

- Vâng, tiền bối!

Tú Ninh vô cùng phối hợp, thanh âm nhu tĩnh dễ nghe vang lên trên tai Trương Hằng, thuật lại một bí tân không muốn người khác biết của thời thượng cổ.

Trên một đám mây cách Phàm Vân Đảo không biết mấy ức dặm. Một nam nhân mặc hắc bào và một tiên tử áo trắng đang bay về một hướng với tốc độ khủng bố, Chỉ nháy mắt đã xuyên qua vô số rừng núi hoang mạc.

- Ma tôn tiền bối, chúng ta giờ phải đi đâu?

Tiên tử áo trắng tò mò hỏi, bộ dáng dường như không quá tình nguyện. Trên khuôn mặt khuyên quốc khuyên thành, không màng danh lợi xuất hiện một chút tiều tụy và thuần thực.

Nam nhân này có bộ dáng rất giống với Vũ Vô Cực, nhưng dáng vẻ trầm ổn hơn rất nhiều, ít đi vài phần cuồng vọng, có thêm vài tia hiền hòa. Nhưng tiên tử áo trắng này biết hẳn chính là Vũ Vô Cực.

- Ha ha ha... Đi tới một nơi thế ngoại đào nguyên, đến lúc đó còn có chuyện kinh hỷ nữa!

Vũ Vô Cực cười nói.

Tiên tử áo trắng nói:

- Không biết khi nào Ma tôn có thể thả Tuyết Dung ra?

- Nhanh, sẽ nhanh thôi...

Về mặt Vũ Vô Cực hiện ra ý cười, trước mắt hiện lên một mặt kính sâu thẳm, trên đó cấp tốc xẹt qua những chuyện xảy ra với Trương Hằng không lâu trước.

- Có thể đạt tới trí tuệ như vậy, không hổ là đối thủ đáng chờ mong nhất trong suốt cuộc đời của Vũ Vô Cực ta... Xem ra mục đích đã đạt được...

Trong miệng Vũ Vô Cực tán thưởng không thôi!

Tiên tử áo trắng nghe hẳn tán thưởng Trương Hằng thì không khỏi cười vui vẻ:

- Trí tuệ của Ma tôn ngài cũng khiến cho người ta rất khâm phục, khó trách những đại nhân vật Thượng giới kính ngài như thần minh!

- Tâm càng khoáng đạt thì càng nhìn rõ thế giới này!

Vũ Vô Cực thần nhiên nói, ánh mắt nhìn xa vô tận, dường như khai phá không gian và thời gian, lướt qua Đông Vân đại lục, xuyên qua ba mươi sáu giới, thấy được thế giới càng bao la bát ngát hơn.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----oo0oo-----

474. Chương 470: Lĩnh Vực Không Gian.

- ... Từ đó về sau, linh khí trên Phàm Vân Đảo trở nên loãng hơn, tất cả sinh linh, gồm cả tu sĩ nhân loại, yêu tu, phàm nhân bình thường đều bị hạ Huyết Ma Chú cường đại! Đồng thời, ngay cả con cháu của bọn họ cũng không thể thoát khỏi bóng ma nguyên rủa. Cứ thế truyền xuống các thế hệ, một khi có sinh linh sinh ra trên hòn đảo này mà rời đi sẽ lập tức bị chết đi, chưa từng có ngoại lệ...

Trương Hằng lẳng lặng lắng nghe Tú Ninh nói về chuyện có liên quan tới bí tân của Tinh Nguyệt Môn và Phàm Vân Đảo. Trong quá trình này, hắn cũng không nói điều gì, giống như một người đơn thuần Chỉ nghe chuyện xưa vậy!

Bí ẩn của Phàm Vân Đảo cũng dần hiện rõ trong lòng Trương Hằng. Mặc dù còn nhiều nghi vấn nhưng Trương Hằng cũng không nóng lòng cắt ngang.

Hắn biết chính mình còn dừng chân trên hòn đảo này một đoạn thời gian, hơn nữa, Tú Ninh cũng không chân chính biết hết được bí tân, vèn vẹn Chỉ nắm được lơ mơ mà thôi.

- Nói như vậy, Phàm Vân Đảo sở dĩ biến thành như thế này chủ yếu là do Huyết Ma Động và Tinh Nguyệt Môn sao?!

Trương Hằng ở đi lại vài bước ngoài động phủ, nhẹ giọng hỏi.

- Đúng thế, tiền bối. Nguyên nhân chân chính ở ngay trong Tinh Nguyệt di Chỉ nhưng nơi đó là một địa phương cực kỳ nguy hiểm, ngay cả Đại động chủ Huyết Ma Động cũng không dám xông vào!

Tú Ninh hồi đáp.

- Tinh Nguyệt di chỉ sao?! Để ta xem xem hiện tại có phải là lúc thích hợp tiến vào đó hay không...

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi. Hắn không tự tin tuyệt đối nắm chắc mở ra Tinh Nguyệt di Chỉ mà ngay cả các đời Đại động chủ của Huyết Ma Động và Tinh Nguyệt Môn cũng không làm được.

Theo như lời Tú Ninh nói, bình thường người đứng đầu hai đại tông môn này đều là đại tu sĩ thực lực thông thiên.

Ở Chu Vương Triều, có thể được xưng là “đội tu sĩ” thì ít nhất đều có tu vi từ Hợp Thể hậu kỳ trở lên.

Thử nghĩ ngay tu sĩ cường đại như vậy cũng không thể hoàn thành thì Trương Hằng sao lại không cẩn thận cho được!

Khi Tú Ninh hơi nghi hoặc, chăm chú nhìn thì đôi mắt Trương Hằng đột nhiên sáng ngời, bầu trời tối đen đột nhiên thoáng hiện lên một đạo lưu tinh.

Một khắc này, hết thảy thế gian coi như đều hiện lên trong đôi mắt có thể thấy rõ thiên cơ của Trương Hằng.

Thông qua Thần Linh Nhãn, Trương Hằng dường như nắm giữ được một ít dấu vết tinh tế giữ lại trong thiên địa. Từ trong kẽ hở không gian và thời gian, dường như có một tia dấu hiệu báo trước tương lai.

Khuôn mặt Tú Ninh biến sắc, đôi mắt lộ ra vẻ khiếp sợ và đầy nghi hoặc!

- Sao có thể...

Nàng thấp giọng lầm bầm.

Nàng không thể lý giải được thanh niên trước mắt này sao lại có được thần thông bói toán như của Tinh Nguyệt Môn. Điều khiến nàng càng cảm thấy khiếp sợ chính là thần thông của đối phương dường như còn cường đại hơn bí thuật Tinh Nguyệt Môn tới vài tầng thứ.

Trong đôi mắt thâm thúy kia rốt cục ẩn chứa bí mật gì, ẩn chứa thần thông kinh thiên địa, khiếp quỷ thần ra sao?

Tú Ninh vừa chờ mong vừa sợ hãi. Đứng trước đôi mắt này, nàng cảm giác mình như một con Cừu non, bất cứ động tác gì đều bị đối phương nắm rõ trong lòng bàn tay.

Nhưng mà, Trương Hằng thi triển Thần Linh Nhân căn bản không nhằm vào nàng. Nếu thực xuất hiện tình hình như vậy, dưới khoảng cách thực lực cách xa như vậy, Trương Hằng khẳng định sẽ lưu lại một ấn tượng khó có thể ma diệt trong lòng Tú Ninh. Do đó sẽ khiến nàng suốt đời khó có thể tiến bộ thêm chút nào.

Nói nhanh cũng không nhanh, chậm cũng không chậm.

Chỉ qua nửa khắc, hai tròng mắt Trương Hằng liền khôi phục bình thường, trên mặt mang theo thần sắc ngưng trọng nói:

- Hiện tại đi Tinh Nguyệt di Chỉ không phải là không hoàn toàn nắm chắc nhưng chưa phải là thời cơ tốt nhất.

Tú Ninh khôi phục thái độ bình thường, khó có thể tin nói:

- Ngài cũng có năng lực giống như bói toán sao?!

Trương Hằng cũng không phủ nhận:

- Khi thực lực đạt tới một cảnh giới nào đó, rất nhiều đại thần thông giả nắm giữ được năng lực như vậy! Thần thông của Trương mỗi kỳ thật cũng có thể coi là một loại thiên phú.

- Thiên phú?

Tú Ninh không khỏi kinh ngạc.

Nếu như quả thật là một loại thiên phú thì so với năng lực “biết trước tương lai” của nàng không biết mạnh hơn bao nhiêu lần!

Có liên quan tới bí mật của Ngọc giản thần bí, Trương Hằng sẽ không nói cho bất cứ kẻ nào. Hẳn thậm chí không ngại dùng hai từ “thiên phú” để che dấu sự tồn tại của nó. Tuy nhiên, từ một trình độ nào đó, Ngọc giản thần bí vẫn ở trong thức hải hắn và việc buông xuống thế giới này của Trương Hằng là sự tồn tại độc nhất vô nhị, dùng hai từ này để hình dung cũng không quá miễn cưỡng.

- Nếu tiên bói biết trước thời cơ chưa thành thực thì không biết còn phải chờ bao lâu nữa?!

Tú Ninh hỏi.

- Cái này... Thời gian cụ thể ta cũng khó nói.

Trương Hằng có chút do dự. Cảnh giới Linh Tâm Thông Minh của Thần Linh Nhân là sự cảm ứng kỳ diệu của tâm linh và thiên địa. Nó có thể khiến Trương Hằng có phương hướng tham khảo đại khái, cũng không phải là vạn năng.

Giống như Trương Hằng từng nói, năng lực dự cảm cũng không phải là thứ mà tu sĩ có thể chân chính dựa vào.

Thực lực mới là căn bản hết thấy.

Khi thực lực chênh lệch thật lớn thì “dự cảm” chẳng những không thành công, ngược lại có thể trở thành một chuyện cười.

- Có lẽ sau khi ta bế quan một hồi, thời cơ sẽ cũng gần tới.

Trương Hằng suy nghĩ, tự nhiên nói ra một câu.

- Tiên bói ngài muốn bế quan sao?!

Tú Ninh kinh ngạc.

- Không biết cần bao lâu?

Trương Hằng nói:

- Đúng thế, cụ thể là bao lâu ta cũng không thể xác định. Ngắn thì mấy năm, lâu thì mười mấy năm, thậm chí mấy chục năm. Cái này rất khó nói.

Chân mày Tú Ninh hơi nhíu lại rồi cười nói:

- Một khi đã như vậy, Tú Ninh liền ở nơi này chờ tin mừng, tin tưởng tiền bối sẽ tuân thủ lời hứa!

Trương Hằng trầm ngâm nói:

- Thời gian đối với người tu chân mà nói là vô cùng cao quý. Thờ khi ta tu luyện, Tú Ninh cô nương cũng không nên ngồi không, có thể yên tâm tu luyện ở cạnh động phủ.

Giờ phút này, Tú Ninh là tu sĩ Trúc Cơ hậu kỳ, có lẽ không tới mười năm sẽ thành công Kết Đan.

- Nơi này có một ít linh đan, tặng cho người đi...

Trương Hằng suy nghĩ chút rồi từ trong túi trữ vật lấy ra một ít linh đan từng sử dụng, hiện tại cũng không có tác dụng gì đưa cho Tú Ninh.

Tú Ninh cũng không từ chối. Những linh đan này đúng là thứ nàng hiện đang khuyết thiếu. Tinh Nguyệt Môn bị hủy diệt, nàng cũng đã trở thành tán tu.

- Đại ân đại đức của tiền bối, Tú Ninh sao có thể không báo đáp. Từ hôm nay, Tú Ninh cam nguyện làm một nô tỳ trong động phủ này, cùng với vị tỷ tỷ trước kia chăm sóc hết thấy nơi này, mong tiền bối đồng ý.

Về mặt Tú Ninh tha thiết cầu khẩn.

Trương Hằng có thể cảm nhận được sự chân thành trong lòng nàng cũng không cự tuyệt liền:

- Việc này tạm thời không thể quyết định, để sau xem sao!

Nếu là lúc trước, Trương Hằng đại khái không cần những người như nô tỳ ở lại, đều gặp đâu tạo động phủ đó, tu luyện ngay tại chỗ.

Nhưng điểm khác là hắn có một Động phủ di động, tiềm lực phát triển vô hạn. Có thể tưởng tượng được, khi không gian động phủ có thể sánh bằng tiên phủ trong truyền thuyết thì cũng cần một ít người có thể tin tưởng để chăm sóc, sắp xếp.

- Cô tạm thời ở ngoài động phủ tu luyện một thời gian đi, ta bố trí cấm chế cho người, để phòng ngừa ngoại nhân quấy nhiễu.

Trương Hằng nhẹ nhàng nâng tay lên, trong hư không lóe lên ngân quang, hóa thành từng sợi tơ màu bạc, dung nhập vào căn nhà gỗ giản dị ngoài động phủ.

Tú Ninh kinh ngạc nhìn Trương Hằng nhẹ nhàng không chế thần thông, trong lòng không khỏi hoài nghi đối phương thật sự là một gã tu sĩ Nguyên Anh Kỳ thôi sao?!

Trương Hằng âm thầm cười, lời hồ lóe lên trong không khí, thân ảnh nhoáng cái đã biến mất tại chỗ, tiến vào bên trong động phủ.

- Lôi Độn Thuật?

Tú Ninh nhẹ nhàng thở ra, cảm giác đối phương ngày càng thần bí khó lường.

Tuy nhiên nàng cũng không hoài nghi như trước rằng Trương Hằng có phải là chủ nhân chân chính của động phủ hay không?!

Trương Hằng trở lại động phủ, ánh mắt đảo qua, phân thân vẫn tu luyện và tìm hiểu thần thông, bí thuật trong Ngọc giản thân bí.

Trên mặt đất, Mảnh vỡ thế giới đang không ngừng bị ngân diễm cắn nuốt. Trong bản tôn và phân thân Trương Hằng đều nhiều thêm những quang điểm màu bạc, bị thân thể hấp thu.

Ở trong một nơi của động phủ lâm thời có một không gian trong suốt.

Đối với Trương Hằng, nó tồn tại. Nhưng đối với ngoại nhân nó chỉ như là không khí mà thôi. Đôi mắt hiện lên vẻ chờ mong, Trương Hằng bước tới, tiến vào trong không gian này.

Chỉ một bước, Trương Hằng liền đi vào trong không gian với quang lưu màng xám không ngừng sinh sôi, lớn bằng căn phòng này. Trương Hằng cảm giác nhịp tim của mình và linh hồn dao động đã hòa hợp nhất thể vào Hật giống thể giới.

Đứng yên trong không gian U ám này, Trương Hằng nhắm hai mắt lại, nâng hai tay lên, như Thượng Đế sáng tạo thể giới.

Theo tay hắn nâng lên, toàn bộ tiểu không gian này lập tức phát sinh Biến Hóa rất lớn. Sóng triều màu xám không ngừng xoay tròn, biến ảo thành thể giới với trăm ngàn sắc thái, vô cùng chói mắt.

Theo thời gian, có thể nhìn thấy không gian nhỏ bằng căn phòng này đang thông thả bành trướng.

Đồng thời, trong không gian quỹ dị này cũng sinh ra một lít linh khí thiên địa rất loãng.

Trương Hằng không chế tiểu thể giới như một phần thân thể này, khiến nó phát triển từng chút một.

Hắn Chỉ biết phải làm như vậy, nhưng không rõ ảo nghĩa và nguyên lý chân chính của quá trình phức tạp này. Cái này giống như lúc ban đầu, sau khi quả táo chín, sẽ rơi xuống mặt đất nhưng không biết vạn vật có cùng một định luật giống nhau.

Thời gian thật sự trôi qua rất nhanh, không gian lơ mờ màu xám này sinh ra rất nhiều sắc thái, hình thành một thể giới rất mới lạ, sau đó dựa theo ý tưởng của Trương Hằng, phát triển thêm một bước.

Coi như đã trải qua cả ức vạn năm, lại chỉ như một giây phút mà thôi. Trương Hằng cảm nhận Động phủ di động đang hình thành từng chút một, trong không gian này sinh ra vài tia sinh cơ và lực ý...

Trong động phủ lâm thời, Mảnh vỡ thể giới đang liên tục bị thiêu đốt cũng luôn quan khán biến hóa trong Lĩnh vực không gian của Trương Hằng.

- Nếu thật sự phát triển theo xu thế này...

Trong ý thức, Mảnh vỡ thể giới cảm thấy có chút không ổn:

- Sẽ hình thành một không gian dị dạng! Cũng chính là Động phủ di động trong suy nghĩ của hắn?!

- Không được, ta phải nghĩ biện pháp ngăn cản hắn... Không đúng, ta phải thay đổi tư tưởng, ý thức của hắn.

Kỳ thực, mặc dù Mảnh vỡ thể giới có năng lực ra tay cũng không có đảm lượng như vậy!

- Trời ạ, thể giới này quá điên cuồng!

Một khắc này, trong lòng nó khê hét lên, kinh ngạc nhìn những thứ phát sinh trong không gian trong suốt kia.

Ông—

Trong Lĩnh vực không gian của Trương Hằng truyền tới một cổ rung động đặc biệt, một thân ảnh trong suốt màu bạc di động trong khối không gian kia.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

475. Chương 471: Huyết Ma Quân Xuất Quan.

Mảnh vỡ thế giới run rẩy, đề phòng quan sát tất cả mọi thứ trong không gian trong suốt.

Mảnh vỡ này là một không gian mênh mông có những phòng ốc lớn nhỏ, tuy nhìn như bé nhỏ không đáng kể. Nhưng cũng chính là lĩnh vực không gian mà hiện giờ Chỉ mình Trương Hằng có.

Dao động trái tim và linh hồn Trương Hằng đã sớm hợp thành một thể với lĩnh vực không gian này. Tất cả mọi thứ xung quanh như đã trở thành máu thịt của hắn.

Mỗi một động tác của hắn nhìn thì cứng nhắc như máy móc, như lại ẩn chứa quy tắc biến hóa của thiên địa.

Khí xám lưu chuyển trong lĩnh vực không gian hóa thành những đạo hào quang mỹ lệ, hình thành đủ loại vật chất có hình cầu, sau đó xây dựng nên động phủ di động theo cảm nhận trong lòng của Trương Hằng.

Trong quá trình này, dòng khí xám kia dần dần trở nên ít đi. Chỉ có Nơi bắt nguồn của những quang châu màu xám này là có một đám hỗn độn những vật có màu xám nồng đậm như thực chất.

Cảm nhận sự biến hóa của những tia sáng kỳ dị trong lĩnh vực không gian, Trương Hằng không có biểu hiện gì, lẳng lặng làm ra một vài hành động mang tính bản năng. Mặc dù hắn không rõ vì sao lại phải làm như vậy, làm như vậy là có hàm ý gì.

Nhưng hắn biết, theo từng lần mình cảm ngộ và lặp lại một cách máy móc, cuối cùng sẽ có một ngày sẽ có thể minh ngộ được bản chất của sự biến hóa ảo diệu của thiên địa.

Từ lúc bắt đầu, tất cả những sự phát triển trong mảnh vỡ thế giới đều nằm trong dự liệu. Từ trong lĩnh vực không gian còn sinh ra những điểm xanh cùng sức sống.

Còn có linh khí của thiên địa cực kỳ loãng mà ngay cả Trương Hằng cũng Chỉ có thể mơ hồ cảm nhận được kia.

Sức sống cùng với linh khí của thiên địa.

Hai loại sự vật này sinh, ra hoàn toàn nằm trong dự liệu của hắn về mảnh vỡ thế giới này. Trong lòng hắn thậm chí còn mừng thầm: cuối cùng Trương Hằng còn tính toán được lộ trình phát triển của nó.

Một điều duy nhất khiến cho Trương Hằng bất ngờ là. Trương Hằng chẳng những có thể thành công khiến cho hạt giống thế giới đã từng được cải tạo nhận chủ, mà còn có thể trong thời gian ngắn như vậy đã đem tiểu không gian vẫn còn đang ở trạng thái sơ khai này chuyển hóa thành lĩnh vực không gian của bản thân.

Tuy nhiên, Điều này Chỉ vốn vẹn ở phương diện tốc độ. sự phát triển của mọi thứ vẫn không thoát khỏi công thức của mảnh vỡ thế giới.

Nhưng Trương Hằng đã có được khí tức đặc biệt duy nhất dưới thiên đạo, rốt cuộc cũng không thể theo lẽ thường mà đánh giá hắn.

Mất thấy những dòng khí xám lưu chuyển trong lĩnh vực không gian càng ngày càng ít. hào quang bao phủ tiểu không gian, vô số hạt Nguyên thủy nhanh chóng tổ hợp đan xen với nhau, hình thành một hình ảnh khiến cho người ta phải nghi hoặc:

Núi non tang thương ở đằng xa, những con sông, những dòng suối nhỏ lẳng lặng chảy, những khu rừng Nguyên thủy xanh ngắt âm u. đầm lầy. mặt đất vô cùng trù phú.

Bầu trời xanh thẳm được khảm lên một hoả cầu toả ánh sáng như ánh nắng bình minh, tản ra hào quang ấm áp.

Những đám mây lơ đãng trôi, an nhàn tự tại.

Thật là một vùng đất thế ngoại đào Nguyên. thật là một động Phủ di động tuyệt hảo!

Giờ phút này, trên mặt hắn thậm chí còn lộ ra một vẻ tươi cười đầy thoả mãn.

Tất mọi thứ trong động phủ ở trước mắt đều mang lại cho hắn một cảm giác rất thân thiết, giống như là người thân của hắn vậy. Dù sao tất cả mọi thứ hiện lên trong động phủ này đều là do chính tay hắn sáng tạo ra.

Nhưng tuy Trương Hằng đã sáng lập thành công động phủ di động như thế ngoại đảo Nguyên này. nhưng hắn vẫn cảm thấy không gian ở trước mắt Chỉ giống như là một loại pháp bảo không gian đã bị nhận chủ.

Nói cách khác, nếu Trương Hằng muốn đi tới một nơi nào đó, nhất định phải mang tất cả hạt giống ở trung tâm của không gian này đi theo.

Một khi có cao thủ hủy đi những hạt giống này. đừng nói là không gian động phủ bị hủy diệt, mà ngay cả Trương Hằng cũng khó lòng thoát khỏi cái chết.

Khi còn Ở Tam Tinh Vực, từ trong mảnh vỡ thế giới Trương Hằng đã biết được quả trứng thần bí kia vốn là hạt giống thế giới, đã được một cao thủ hùng mạnh khó có thể lường được cải tạo qua.

Ở một mức độ nào đó mà nói, nó chính là một loại pháp bảo không gian cực Kỳ đặc biệt, có tiềm lực phát triển của một không gian của một giới.

- Nếu có thể đem nó dung nhập hoàn toàn vào thân thể của mình, thì thật là tốt.

Trương Hằng bắt đầu trầm tư suy nghĩ.

Ý niệm này vừa mới sinh ra trong đầu hắn. nguyên linh trong thần thức hải rung động. Hư Không Hoả Diễm màu đen loé lên những Ký hiệu, bắt đầu chớp tắt.

Hư Không Hoả Diễm liền dung nhập vào trong Nguyên linh của Trương Hằng.

- Hư Không Hoả Diễm?

Trương Hằng không khỏi kinh ngạc, theo bản năng khiến cho Nguyên linh thoát khỏi thân thể.

Sau khi tiến vào tầng thứ ba của cổ tháp. Trương Hằng đã có thêm một loại bản mệnh thần thông tên là Ngự Thần, là thần thông pháp môn đến từ linh hồn.

Tuy Trương Hằng hiểu rõ sự hùng mạnh quý dị, khó lường của thần thông đến từ linh hồn. nhưng nếu không ở trong tình huống vạn bất đắc dĩ. hắn sẽ không tùy tiện mà thi triển ra thần thông Ngự Thần này.

Linh hồn là toàn bộ sinh linh, là bản nguyên của tất cả tu sĩ. một khi bị kẻ địch hủy diệt thì cho dù là có thực lực thông thiên cũng sẽ mất đi tất cả. ngay cả một chút cơ hội xoay chuyển tình hình cũng không có.

Hai đại Yêu Hoàng của thế giới Yêu tộc trong Tam Tinh Vực năm đó là Mị ảnh Hoàng và Giao Long Hoàng cùng chính Bởi vì Nguyên Hồn xuất thế có ý đồ công phá Trương Hằng ở dạng trạng thái Đại La Kim Cương Thể. nên kết quả là hai đại Yêu Hoàng này đã bị Huyền U Thiên Ma ám toán, cuối cùng tất cả đều bỏ mạng, một thân thần thông hùng mạnh thậm chí còn không có cơ hội phát huy ra toàn bộ.

Hư ảnh nam tử màu bạc hình dạng giống như Trương Hằng vù một tiếng bay tới trung tâm của lĩnh vực không gian kia.

Hư Không Hoả Diễm trong suốt hiện lên trong lòng bàn tay của hư ảnh nam tử màu bạc này.

Ở vị trí trung tâm của Hư Không Hoả Diễm có ký hiệu tia chớp màu đen không ngừng loé lên.

Trong phút chốc, Trương Hằng đã hiểu rõ.

Chỉ thấy Hư Không Hoả Diễm trong tay hư ảnh nam tử màu bạc kia bùng lên rất lớn. trong nháy mắt đã khuếch đại ra mấy chục lần, ước chừng đã to bằng chậu nước.

Không Chỉ có thế, Hư Không Hoả Diễm này còn càng ngày càng trong suốt, vẫn từng bước khuếch trương lên.

Càng ngày càng lớn... cho tới khi bao phủ toàn bộ lĩnh vực không gian.

Lần đầu tiên trong đời, Trương Hằng đem Hư Không Hoả Diễm thể hiện ra một cách to lớn như vậy.

Trong tình huống thông thường, kích cỡ của Hư Không Hoả Diễm mà Trương Hằng phát huy ra Chỉ bằng một chậu nước đã là cực hạn.

Giờ phút này, dưới sự trợ giúp của thần thông Ngự Thân thể tích của Hư Không Hoả Diễm đã tăng trưởng lên rất nhiều.

Tuy nhiên, sau khi Trương Hằng phát hiện ra thể tích của ngọn lửa bạc trong suốt kia đã vượt qua chậu nước rất nhiều, Đường như đã đánh mất năng lực trong nháy mắt đem hết thực vật hoá thành hư vô.

Tách tách!

Đột nhiên, trong ký hiệu tia chớp ở trung tâm của Hư Không Hoả Diễm giáng xuống một tia chớp màu đen xuống điểm then chốt của không gian tràn đầy khí xám và ngân châu này.

Cùng lúc đó, một ngọn lửa màu bạc trong suốt bắt đầu từ trên không gian trong suốt này bùng cháy lên.

- Ngay cả không gian cũng có thể cháy sao?

Trương Hằng không khỏi kinh ngạc, thậm chí hắn còn hoài nghi mình có phải đã nhìn lầm hay không.

Theo lý giải ban đầu của hắn, không gian là vô hình vô chất, là một thứ không thể chạm vào được, ngay cả uy lực thông thiên cũng không thể tạo Thành thương tổn tới không gian, bởi vì không gian to lớn vô hạn. nó có thể bao trùm hết thực vật, bao trùm tất cả mọi sự công kích.

Phù phù!

Tia chớp màu đen đánh xuống đám ngân châu và khí xám, khiến cho những đạo khí xám từ trên xuống dưới nhanh chóng tản ra. nhưng nếu muốn khiến cho nó bị thương tổn cũng cực Kỳ khó khăn.

Nhìn tình hình như vậy, mảnh vỡ thế giới dường như thấy không ổn.

Vù vù!

Đột nhiên từ bên trong đám khí xám và ngân châu kia có một đám huyết quang ngợp trời dưng mãnh liệt lên. tạo thành một đạo hào quang đỏ như máu, ngăn cản tia chớp màu đen ở bên ngoài.

Xoảng!

Một tiếng nổ bất ngờ giống như là trời long đất lở vang lên. Trương Hằng cảm thấy toàn bộ lĩnh vực không gian đều chấn động, Đường như là đang bị phá huỷ.

Lập tức, tâm thần của Trương Hằng có một sự hao tổn rất nhỏ.

Xoẹt xoẹt!

Huyết quang cực kỳ đáng sợ kia bất ngờ đem đòn công kích hùng mạnh nhất của thuật Ngự Thân kia nhẹ nhàng ngăn cản lại.

Là chủ nhân của Hư Không Hoả Diễm. Trương Hằng có thể hiểu được uy lực thực sự của tia chớp màu đen kia. cho dù là tu sĩ Hợp Thể Kỳ tới đây cũng hơn phân nửa không thoát khỏi kết cục bị giết!

Thần thông như thế này, hắn Chỉ có thể vô tình xuất ra được trong một trạng thái kỳ diệu, nếu bất hãm phải thi triển thì hắn cũng làm không được.

Huyết quang từ sâu bên trong hạt giống thế giới phát ra. thậm chí Trương Hằng còn cảm nhận được từ trong huyết quang này có một tia khí tức của bản thân.

Trong lòng kinh hãi.

Trước đây, Trương Hằng cũng đã từng cảm thấy như vậy khi đem tinh huyết của mình nhập vào trong quả trứng thần bí.

Đương nhiên, đối với huyết quang có uy lực còn hơn cả một giới mấy lần lúc này thì khí tức tinh huyết của Trương Hằng cũng không chiếm tới một phần vạn.

- Chẳng lẽ lại bỏ qua...

Trương Hằng có chút không cam lòng. Hắn hiểu Chỉ cần hạt giống thế giới này bị Hư Không Hoả Diễm khắc lên một ấn ký, thì không gian động phủ ở trước mắt sẽ hoàn toàn trở thành một phần của thân thể mình, mà không còn là một loại đạo cụ không gian Ấn Tàng huyền cơ nữa.

Thiếu chút nữa thì hắn đã thành công... Còn ghê tởm hơn đó là rốt cuộc là ai lại có thể bố trí một huyền cơ như vậy ở trong hạt giống thế giới sinh ra từ trong hỗn độn hồng hoang này ...

Mảnh vỡ thế giới kinh ngạc, rung lên một hồi.

Trên thực tế, ngay khi Nguyên linh của Trương Hằng ra khỏi cơ thể. mảnh vỡ thế giới đã cảm thấy có chút không ổn.

Ầm!

Đột nhiên, một đạo hư ảnh kéo dài do huyết quang sinh ra kia hung hăng đánh trúng tia chớp màu đen.

Trong không gian phát ra một tiếng vang giòn giã, giống như là một bình hoa vỡ tan.

Vù! .

Trương Hằng phun ra một ngụm máu. sắc mặt tái nhợt, tia chớp màu đen biến mất.

Ngọn lửa bạc trong suốt mà toàn bộ không gian động phủ đều dung nạp vào trong đó khôi phục lại kích cỡ như thường, nguyên linh cũng lùi lại vào bên trong.

Hư ảnh màu bạc đứng yên trong hư không, sắc mặt xám như tro, có một dáng vẻ vô cùng suy yếu.

Trầm mặc thật lâu, rồi Hư Không Hoả Diễm ở trung tâm của hư ảnh màu bạc run lên. một sự rung động đặc biệt truyền về phía ngọc giản thần bí trong thần thức hải của Trương Hằng.

Ngọc giản thần bí vẫn đứng yên bất động trong thần thức hải sau khi tiếp nhận sự rung động này toàn thân liền tỏa ra ánh sáng lung linh trắng lệt.

vù

Hư ảnh màu bạc trở về thần thức hải, rồi đột nhiên bay vào trong ngọc giản thần bí.

- Cổ tháp chín tầng?

Sắc mặt Trương Hằng chấn động, Dường như đã hiểu ra. Tiếng nổ ầm ầm đột nhiên vang lên trong động phủ.

Trong một cái khe không đáy ở cách nơi này ước chừng mấy ngàn dặm. có thể nhìn thấy một thế giới huyết động do những cung điện màu đen tạo thành ở sâu bên trong dãy núi. thậm chí nó còn nổi thông suốt qua hai ngọn núi lớn nguy nga khí thế vô biên.

Đã từ rất rất lâu, trong huyết động ở cái khe không đáy này truyền tới mùi máu tanh nồng đậm. cho dù ở xa cũng có thể cảm nhận được luồng sát khí kinh người kia.

Ở gần nơi đây, thi thoảng có thể nhìn thấy ánh sáng màu máu hiện lên, không ngờ đều là những tu sĩ của Huyết Ma Đạo nhất mạch.

Đúng vậy, Nơi này chính là Phàm Vân Đảo. địa bàn của Huyết Ma Động, đệ nhất thế lực của ma đạo. Vào ngày này, một đạo huyết quang kinh thiên từ một cấm địa trong Huyết Trì của Huyết Ma Động bắn ra.

Cùng lúc đó, một luồng uy áp tinh thần cực mạnh uy hiếp toàn bộ khu vực.

- Đại động chủ xuất quan rồi!

Trên dưới Hắc Ma Động kêu lên một tiếng.

- Toàn bộ đệ tử từ Trúc Cơ Kỳ trở lên tập hợp ở Huyết Ma Điện.

Thanh âm kia lãnh đạm, vô tình, mang theo một uy lực không thể đối nghịch.

Nhan Hồng Ngọc đang ở trong một động phủ xa hoa. thân thể mềm mại hơi cứng đờ ra. Nàng cảm thấy thần thức kia bắt giác tập trung vào mình.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

476. Chương 472: Ma Uy. (thượng).

Nhan Hồng Ngọc biến sắc. Nàng hoài nghi Huyết Ma Quân vừa mới xuất quan này có thể nhìn ra hư thực của mình hay không.

Về mặt nhị động chủ Huyết Ma Động Thao Vĩnh Bằng ở cách đó không xa hoảng sợ, đang bế quan phải đứng dậy, nói với Nhan Hồng Ngọc:

- Hôm nay đại động chủ xuất quan, toàn bộ tu sĩ từ Trúc Cơ Kỳ trở lên đều phải tới Huyết Ma Điện tập hợp. Lệnh của động chủ không thể không theo!

Thao Vĩnh Bằng nói với nàng với vẻ ngưng trọng, còn mang theo một sự nghiêm túc trước nay chưa từng có.

Mặc dù hai người bề ngoài là quan hệ song tu đạo侶, nhưng trong thâm tâm lại không hề có tình cảm vợ chồng. Vị nhị động chủ Thao Vĩnh Bằng này còn đối với phu nhân này còn phải nói gì nghe nấy. không được cãi lời.

- Lệnh của động chủ không thể trái sao? Chẳng lẽ ta cũng phải đi tới Huyết Ma Điện?

Nhan Hồng Ngọc nghi hoặc hỏi. Nên biết rằng tuy nàng đã trà trộn vào Huyết Ma Động. nhưng vẫn chưa chính thức gia nhập vào môn phái này, ngay cả công pháp cũng không tu luyện của Huyết Ma Động.

- Đúng vậy. vốn những tu sĩ giống như ngươi không cần phải đi. Nhưng Nhan Hồng Ngọc ngươi là một ngoại lệ. Vừa rồi động chủ đại nhân đã truyền âm với ta. muốn ta phải đưa ngươi tới Huyết Ma Điện.

Thao Vĩnh Bằng không dám nói thêm gì. ánh mắt nhìn về phía Nhan Hồng Ngọc muốn nàng không được cãi lời.

- Được, chúng ta cùng đi thôi!

Nhan Hồng Ngọc thầm cười lạnh. Quả thật nàng muốn nhìn thấy một lần người đứng đầu của thế lực mạnh nhất Ma đạo Phàm Vân Đảo, cũng là chí tôn của Ma đạo ở Nơi này.

Nghe nói, trong toàn bộ Phàm Vân Đảo. gần như không ai có thể chống lại Huyết Ma Quân, một thân Hóa Huyết Đại Pháp của hắn đã tu luyện đến một cảnh giới mà người xưa khó có thể tưởng tượng được.

Nhưng đã từng là một trong những người cầm đầu tu chân đảo cấp ba Bích Vân Đảo cũng là tu sĩ Hóa Thần Kỳ đại viên mãn. Nhan Hồng Ngọc cũng sẽ không sinh ra sợ hãi gì đối với những tu sĩ trên cái hoang đảo bị nguyền nia này mà sinh ra sợ hãi.

Chuyện này cũng giống như là một người thành thị khi trở về sống ở nông thôn, trong tiềm thức ít nhiều cũng sẽ có tâm lý thấy mình tài trí hơn người khác.

Lúc này Nhan Hồng Ngọc cũng như vậy, nàng không phải là tu sĩ bản địa trên Phàm Vân Đảo hoang vu này, nàng tới từ một hòn đảo dư thừa linh khí ở bên ngoài.

Nàng không tin trên hòn đảo này lại có người có thực lực cao hơn nàng một bậc. Đương nhiên, ngoại trừ chủ nhân của nàng ra.

Toàn bộ Huyết Ma Động rộng lớn đều tràn ngập một không khí khẩn trương. Trên bầu trời thi thoảng có thể nhìn thấy một quang ảnh đỏ như máu vội vàng xẹt qua.

Vù! Vù! Vù!

Những người này đều là tu sĩ của Huyết Ma Động từ Trúc Cơ Kỳ trở lên. nam nữ già trẻ đều có. cả đám thần sắc nghiêm trang, trên mặt lộ ra vẻ kính sợ.

Từ mấy năm trước, Nhan Hồng Ngọc đã tìm hiểu được rõ ràng thực lực của Huyết Ma Động.

Tuy Phàm Vân Đảo linh khí rất loãng, tài nguyên thiếu thốn, nhưng từ trên xuống dưới Huyết Ma Động ước chừng cũng có hơn một ngàn tu sĩ Trúc Cơ Kỳ.

Đối với tu chân giới Tam Tinh Vực thì đây là một con số đáng sợ. Cho dù là vào thời điểm trước khi Trương Hằng rời khỏi, số lượng tu sĩ Trúc Cơ Kỳ của Cực Diễm Môn cũng không thể hơn số lượng này.

Nhan Hồng Ngọc và Thao Vĩnh Bằng không chế độ quang đất tay nhau bay về phía huyết quang đang lóe mạnh đồng thời lóe lên kia.

Dọc đường đi những tu sĩ Huyết Ma Động bay ở gần đó đối với nhị động chủ Thao Vĩnh Bằng này cực kỳ cung kính, người có một chút thực lực mới có thể tới gần chào hỏi một hai câu.

Đối với chuyện này, Thao Vĩnh Bằng rất tiết kiệm lời. lời nói cũng lãnh đạm.

Không biết vì sao mà chuyến đi tới Huyết Ma Động lần này Thao Vĩnh Bằng có một dự cảm không tốt. Đại động chủ Huyết Ma Quân khi truyền âm cho hắn. giọng điệu so với trước kia rất khác lạ, dường như ẩn chứa một luồng sát khí.

Rất nhanh, Nhan Hồng Ngọc hộ tống Thao Vĩnh Bằng tiến vào một đại điện màu đỏ sẫm do nham thạch tạo Thành. Mặt đất được phủ một loại tinh thạch đặc biệt đỏ như máu. những cây cột cao tới ba trượng phải mấy người ôm mới hết chống lên trên mặt nham thạch.

Toàn bộ đại điện ước chừng có thể chứa mấy vạn người, ánh sáng hơi U ám. nham thạch đỏ như máu cùng với tinh thạch trên sàn nhà lóe lên huyết quang mong manh, khiến cho nơi này vốn âm trầm lại càng trở nên lạnh lẽo quỷ dị hơn.

Ở phía trước của đại điện, những bậc thang do những tinh ngọc đỏ như máu tạo Thành rộng chừng chục thước, từng bậc nhô lên cao, kéo dài về phía trước, hướng thẳng tới một cái đài lớn màu đỏ sẫm.

Ở vị trí phía sau trung tâm của cái đài này có một cái ngai bằng huyết ngọc trong suốt, lóe lên ánh sáng mờ mờ, hiển nhiên là có giá trị vô cùng lớn.

Trên cái ngai bằng huyết ngọc trong suốt này không có người ngồi, hiển nhiên là được chuẩn bị cho Huyết Ma Quân.

Ở hai bên phía trước của cái ngai huyết ngọc này có chuẩn bị hai chỗ ngồi bình thường.

- Hừ cũng có một chút khí phách...

Nhan Hồng Ngọc cùng với Thao Vĩnh Bằng sánh vai đi vào, trong ánh mắt hiện lên một vẻ khinh miệt.

Tuy nhiên sau khi đi vào Nơi này, nàng cảm nhận được một luồng khí huyết sát cực Kỳ dày đặc.

Khi ánh mắt chạm tới nham thạch đỏ như máu ở bốn phía, con ngươi Nhan Hồng Ngọc khẽ động, trong lòng thất kinh: Chẳng lẽ những nham thạch này đều là do máu của tu sĩ tạo thành.

Bất giác, Nhan Hồng Ngọc có một cảm giác trong không khí mà mình hô hấp lộ ra mùi máu tanh khiến cho người ta phải ghê tởm.

Sắc mặt hơi tái nhợt. Nhan Hồng Ngọc đưa tay lên vỗ ngực, tâm thần khôi phục lại bình tĩnh.

Mặc dù dưới chân là máu thịt của hàng ngàn hàng vạn sinh linh, nhưng cũng không thể khiến cho vị nữ tu Hoá Thân đại viên mãn này phải lùi bước.

- Hồng Ngọc, ngươi đứng ở dưới chờ. nếu có người dám khinh thường, thì hãy nói cho ta biết.

Thao Vĩnh Bằng nói với nàng một câu, rồi hướng về phía cái đài đỏ sẫm kia bay đi.

Thân thể hắn vừa mới hạ xuống cái đài. liền nghe thấy phốc một tiếng, một thiếu niên âm độc toàn thân mặc trường bào tử kim hạ xuống bên kia của cái đài.

- Tam động chủ? Người và ta cùng tới thật là trùng hợp.

Thao Vĩnh Bằng cười nhẹ nhàng, chào hỏi thiếu niên âm độc kia.

Đồng thời, trong lòng hắn cũng hoảng sợ, không ngờ tam động chủ kia đã tu luyện được tới cảnh giới Nguyên Anh đại viên mãn.

Phải biết rằng mấy chục năm trước, tam động chủ này cũng Chỉ mới đạt tới Nguyên Anh hậu kỳ. so với Thao Vĩnh Bằng còn kém một chút về công lực.

Nhưng tới bây giờ, đối phương không ngờ đã vượt qua nhị động chủ Thao Vĩnh Bằng này.

- Thao động chủ.

Thiếu niên âm độc kia Chỉ liếc mắt nhìn hắn một cái. trên mặt hiện lên một vẻ khinh miệt, sau đó ngồi vào vị trí của mình.

Thao Vĩnh Bằng hừ nhẹ một tiếng, trong lòng mặc dù có chút tức giận, nhưng cũng không dám phát ra. sau đó vẻ mặt hơi buồn bã ngồi xuống.

Tuy đã biết tư chất của tam động chủ không tồi Nhưng đối phương tiến bộ nhanh như vậy cũng vượt qua sự tưởng tượng của hắn.

- Xem ra vị trí nhị động chủ không được đảm bảo rồi...

Trong lòng Thao Vĩnh Bằng than nhẹ, vô cùng bất đắc dĩ.

Tu sĩ Ma đạo lấy thực lực làm đầu. so với tu sĩ chính đạo còn triệt để hơn. Trong Ma đạo, nếu thực lực của một đệ tử trong môn phái vượt qua tông chủ, thì hoàn toàn có thể công khai khiêu chiến, giành lấy vị trí tông chủ. càng không cần nói tới vị trí trưởng lão còn thấp hơn cả tông chủ này.

Trong khi Thao Vĩnh Bằng đang kiêng kị trong lòng, âm thầm suy tư, thì số lượng tu sĩ trong Huyết Ma Điện tăng lên rất nhanh.

Một lát sau, trong toàn bộ đại điện đã có hơn một ngàn đệ tử tụ tập lại.

Ngoài nhị động chủ và tam động chủ trên đài. ở dưới đài còn có hơn mười tu sĩ Nguyên Anh. nhưng tu vi của bọn họ Không đến Nguyên Anh hậu kỳ.

Những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ yếu hơn một bậc này đều là những động chủ của Huyết Ma Động, cũng có tư cách ngồi xuống, nhưng cũng Chỉ có thể đứng ở dưới đài.

Còn về phần những tu sĩ Kết Đan Kỳ, Trúc Cơ Kỳ cũng đều Chỉ có thể đứng ở dưới đài. Số lượng của bọn họ chiếm đa số, tới hơn một ngàn.

Nhan Hồng Ngọc chính là một con hạc giữa bầy gà. đứng trong đám tu sĩ Kết Đan Trúc Cơ này xung quanh liên tục có những ánh mắt bốc lửa lướt qua mặt nàng.

- Huynh đệ. người này là ai. ta bế quan mười mấy năm, cảm thấy rất lạ.

- Đúng vậy. nhan sắc và khí chất như vậy nếu ta có thể cùng nàng song tu thì cho dù Chỉ sống được mấy chục năm ta cũng cam lòng.

- Nữ tử này là song tu đạo侣 của nhị động chủ, các người có phải mù không mà dám để ý tới nàng.

- Không thể nào...

Những tu sĩ xung quanh đều dùng thần thức truyền âm. tiến hành trao đổi.

Từ lúc mới Bắt đầu, còn có một vài tu sĩ không biết Chi tiết, có chủ ý với Nhan Hồng Ngọc, nhưng Một lát sau, liền hoảng sợ toát mồ hôi lạnh toàn thân.

ở Huyết Ma Động, đại động chủ Huyết Ma Quân quanh năm bế quan, không màng thế sự. thông thường, quyền lực trong môn phái này phần lớn nằm trong tay các động chủ khác.

Mà Thao Vĩnh Bằng đã ngồi trên ghế nhị động chủ cũng đã gần trăm năm. những quyền lực này đã nắm chặt trong tay, uy danh này đủ để khiến cho đại bộ phận tu sĩ trên Phàm Vân Đảo phải kinh sợ.

Thời gian trôi qua, những tu sĩ từ Trúc Cơ Kỳ trở lên của Huyết Ma Động gần như đã tụ tập cả ở nơi đây. ngoài những tu sĩ cá biệt đang bế quan vào lúc sinh tử.

Trong đại diện dần yên tĩnh lại. một luồng khí tức khiến cho người ta cảm thấy ngọt ngào chậm rãi tới gần.

Tất cả mọi người đều biết Huyết Ma Quân thần bí nhất Phàm Vân Đảo chuẩn bị hiện thế.

Vào Lúc này, đột nhiên nghe thấy vù một tiếng, một nam tử toàn thân bị huyết vụ nồng đậm bao phủ hiện ra ở trên đài.

Những tu sĩ trong đại diện Chỉ có thể nhìn thấy hình dáng mơ hồ của hắn.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

477. Chương 472: Ma Uy. (hạ).

- Bái kiến đại động chủ!

Thanh âm của hơn một ngàn người vang khắp Huyết Ma Điện trống trải âm trầm này.

Những Ma Tu bao gồm cả hai vị động chủ đều cung kính hướng về phía Huyết Ma Quân thi lễ.

Nhan Hồng Ngọc cũng hơi hạ thấp người xuống, đây đã là cực hạn mà nàng có thể làm được.

Sau khi thi lễ xong, Nhan Hồng Ngọc cận thận quan sát nam tử ở bên trong huyết vụ kia, phát hiện ra hai mắt của mình không thể nhìn thấy được huyết vụ ở quanh thân thể đối phương.

Dường như cảm nhận được ánh mắt của Nhan Hồng Ngọc, ánh mắt Huyết Ma Quân đột nhiên khẽ chuyển, trong nháy mắt dừng lên khuôn mặt của nàng.

Vào Lúc này, một áp lực không nhỏ Phủ xuống thân thể của nàng.

Còn có lực sát phạt của Huyết Ma Đạo thâm nhập vào trong xương cốt kia. giống như là chủ nhân của nàng, Trương Hằng.

Nhan Hồng Ngọc không khỏi khiếp sợ. nàng không ngờ tới trên hoang đảo linh khí rất loãng mà nàng không để trong mắt này lại có tu sĩ cấp bậc này.

Nếu không phải là cao thủ chưa đạt tới cấp bậc Hợp Thể Kỳ. thì tuyệt đối cũng là Hóa Thần Kỳ đại viên mãn đỉnh phong.

Huyết Ma Quân Chỉ dùng ánh mắt tùy tiện liếc nhìn nàng một cái, mà đã mang tới cho Nhan Hồng Ngọc một áp lực và sự uy hiếp không thể nào coi thường được.

- Bản quân cuối cùng cùng xuất quan... Trong các người cũng có không ít những gương mặt mới.

Huyết Ma Quân ngồi trên cái ngai bằng huyết ngọc lóng lánh, thanh âm hơi khàn khàn, còn mang theo một ma lực có sức hấp dẫn rất khác thường.

Ánh mắt hắn quét qua toàn bộ đại diện, một khí thế mạnh mẽ cuộn cuộn từ trên trời giáng xuống, trong đại diện nổi lên một luồng khí sát phạt của Huyết Ma Đạo khiến cho người ta kinh hãi.

Tu sĩ tu vi thấp dưới áp lực này không khỏi hai chân run lên. trên mặt lộ ra vẻ sợ hãi.

Những tu sĩ ở nơi đây, từ Trúc Cơ cho tới Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn đều không thể không thần phục chủ nhân phát ra khí thể hùng mạnh này.

Coi thường thiên hạ!

Dựa vào thực lực của một người, mà trấn áp hơn một ngàn tu sĩ trong đại điện.

Đây là một uy lực cường đại tới mức nào?

Lập tức, một cảm giác được gọi là sùng bái lóe lên trong đôi mắt một bộ phận tu sĩ ở nơi đây.

Ở Phàm Vân Đảo, Huyết Ma Quân là một thần thoại từ khi xuất đạo tới nay khó có thể gặp được đối thủ. Mấy trăm năm nay, thậm chí không có ai có thể khiến cho hắn thất sự ra tay.

- Động chủ thần uy, nhất thống Phàm Vân, thiên thu vạn đại!

Không biết là ai mở đầu, những tu sĩ bên dưới tất cả đều trào dâng cảm xúc mãnh liệt hổi lên, so với dùng Viagra quá liều còn hưng phấn hơn.

Ở một mức độ nào đó, sự sùng bái của một bộ phận tu sĩ đối với Huyết Ma Quân đã thăng hoa tới bên bờ của sự tín ngưỡng.

Ánh mắt Nhan Hồng Ngọc lạnh, lòng quan sát hết thay. trong lòng cười lạnh, đầy vẻ trào phúng:

- Một hòn đảo hoang linh khí loãng cho dù là có người thống trị thì cũng có gì đặc biệt hơn người đây?

Khi còn là tam đảo chủ của Bích Vân Đảo trước kia. Nhan Hồng Ngọc hoàn toàn coi thường những nơi hoang vu này.

- Động chủ thần uy, nhất thống Phàm Vân, thiên thu vạn đại!

Không khí cuồng nhiệt tràn ngập trong Huyết Ma Điện này. thậm chí ngay cả khí tức vốn âm trầm kia cũng như biến mất không còn.

-Dừng cả lại!

Lúc này, Chỉ thấy Huyết Ma Quân khoát tay. thanh âm thần nhiên vang lên trong đại điện. Trong giọng nói không hề có sự hưng phấn và kích động khi hướng thụ sự kính ngưỡng của ngàn vạn người, thậm chí còn mang theo một sự chán ghét khó có thể phát hiện ra.

Theo hành động của hắn, tất cả những sự hô hào trong đại điện lập tức tắt ngấm.

Toàn bộ đại điện yên tĩnh.

Trong đại điện lại khôi phục lại không khí trang nghiêm và lạnh lẽo.

Huyết Ma Quân lúc này mới lãnh đạm nói:

- Lần này xuất quan, bản động chủ cũng có được chút thành tựu, chuẩn bị đi ra ngoài làm một chuyện. Trước khi đi. muốn đem những chuyện trong môn phái giao cho một người.

Nói xong, ánh mắt Huyết Ma Quân đảo qua Thao Vĩnh Bằng cùng với tam động chủ ở trên đài.

- Vân Dịch, tiền bộ của ngươi không tồi. mới qua vài năm không gặp ngươi đã bước vào cảnh giới Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn.

Ánh mắt Huyết Ma Quân nhìn lên người thiếu niên âm độc mặc trường bào từ kim ở một bên đài, trên mặt tươi cười, nói một câu tán thưởng.

- Động chủ đã quá khen rồi.

Trên mặt tam động chủ Vân Dịch lộ ra một vẻ kích động, đứng dậy nói với Huyết Ma Quân.

Vừa nhìn thấy cảnh tượng này, nhị động chủ Thao Vĩnh Bằng tiếp tục trầm ngâm, thâm nghĩ, xem ra vị trí nhị động chủ của mình không còn chắc chắn nữa.

- Vậy từ hôm nay trở đi ngươi sẽ là nhị động chủ của Huyết Ma Động.

Huyết Ma Quân thản nhiên nói cũng không liếc nhìn nhị động chủ Thao Vĩnh Bằng lấy một cái cũng không hỏi ý kiến của đối phương.

- Tạ ơn động chủ!

Thiếu niên âm độc cũng không cảm thấy bất ngờ, vội vàng hướng về phía Huyết Ma Quân nói lời cảm tạ, ánh mắt nhìn về phía đại động chủ cũng không còn giống với trước kia.

Trước đây, tam động chủ cũng như những tu sĩ khác trên Phàm Vân Đảo đều nghĩ rằng Huyết Ma Quân là tu sĩ Nguyên Anh đại viên mãn.

Cho nên hai tháng trước, khi hắn tiến vào Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn, đối với đại động chủ Huyết Ma Quân cao cao tại thượng kia cũng không còn nhiều sự kính sợ nữa.

Tuy nhiên, khi hắn một lần nữa nhìn thấy vị đại động chủ thần bí khó lường này, phát hiện ra đối phương vẫn là một ngọn núi cao khó có thể lay chuyển thì bản thân mình vẫn Chỉ nhỏ bé như trước kia.

Có một khoảng cách rất lớn ở giữa hai người, không thể vượt qua.

- Nhị động chủ! Vân động chủ!

- Chúc mừng Vân động chủ!

Những tu sĩ bên dưới hồ lên chúc mừng, hoàn toàn không để ý tới sắc mặt khó coi của Thao Vĩnh Bằng.

- Thao động chủ.

Đúng lúc này, ánh mắt Huyết Ma Quân mới nhìn tới Thao Vĩnh Bằng.

- Đại động chủ. ngài có chuyện gì dạy bảo?

Thao Vĩnh Bằng không dám chậm trễ, đứng dậy cung kính nói.

- Khi ta bế quan, có phải người đã dẫn theo thủ hạ đi tiêu diệt Tinh Nguyệt Môn phải không?

Trong giọng nói của Huyết Ma Quân lộ ra một vẻ lạnh. lùng.

- Chuyện này...

Thân mình Thao Vĩnh Bằng run lên. hắn cảm thấy được sát khí cùng sự uy hiếp đang ngày càng tới gần kia.

Mồ hôi chảy ròng ròng, Thao Vĩnh Bằng gật đầu nói:

- Đúng vậy. động chủ. Tinh Nguyệt Môn là một đại phái của chính đạo. các huynh đệ cũng đều nhìn không vừa mắt. Cho nên..

- Cho nên các người mới diệt môn họ?

Trong đôi mắt của Huyết Ma Quân lộ ra một luồng huyết quang có thể giết chết người, nhìn Thao Vĩnh Bằng một cách oán hận.

- Người có nhớ lời nói mấy trăm năm trước ta đã nói với người hay không. Môn phái Tinh Nguyệt Môn này chúng ta không được trêu chọc.

Thao Vĩnh Bằng phịch một tiếng quỳ rạp xuống đất:

- Chuyện năm đó đương nhiên là ta nhớ. Chỉ là...

- Chỉ là Tinh Nguyệt Môn đã từng cực Kỳ hùng mạnh, có thể chống lại Huyết Ma Điện chúng ta, nhưng hiện giờ nó đã suy yếu. cho nên ta mới dẫn huynh đệ đi diệt môn.

Huyết Ma Quân hừ lạnh một tiếng, lại hỏi:

- Nói cho ta biết, người làm thế nào mà giết được tông chủ của Tinh Nguyệt Môn? Tiệm nữ kia tuy bề ngoài Chỉ là tu sĩ Nguyên Anh sơ Kỳ. nhưng tuyệt đối không phải là người người có thể làm khó?

- Lúc ấy... nàng đang bế quan sinh tử, ta mang các huynh đệ tới diệt môn, khiến cho nàng bị trọng thương, pháp lực bị mất hơn phân nửa, hạ xuống tới Kết Đan Kỳ...

Thao Vĩnh Bằng ấp úng nói.

Lúc hắn dẫn người đi tiêu diệt Tinh Nguyệt Môn. có dẫn theo cả một vài vị nữ tu nhan sắc tu vết mỹ kia mới có thể bức tông chủ Tinh Nguyệt Môn đang bế quan phải đi ra.

- Đồ chết tiệt! hỏng đại sự của ta rồi!

Huyết Ma Quân đuổi tay ra. trong không khí lóe lên huyết quang, thân thể Thao Vĩnh Bằng nhanh chóng na di tới.

Một bàn tay nổi đầy gân xanh gắt gao nắm chặt lấy cổ họng của Thao Vĩnh Bằng.

- A... Động chủ!

Mặt Thao Vĩnh Bằng đỏ bừng, khó có thể tin nhìn Huyết Ma Quân mờ mịt không rõ ở trong đám huyết vụ.

Hắn không thể tin được, bất quá Chỉ là hủy diệt một môn phái nhỏ. sao lại khiến cho Huyết Ma Quân giận dữ đến vậy.

Ha ha.

Huyết Ma Quân vươn bàn tay còn lại ra, trực tiếp xuyên thủng Thao Vĩnh Bằng pháp lực đã bị khóa.

Máu tươi tuôn ra.

Về mặt lạnh lung, Huyết Ma Quân nắm Nguyên Anh của hắn trong lòng bàn tay, rồi nâng chân lên nhẹ nhàng đá đi.

Ầm một tiếng, thi thể của Thao Vĩnh Bằng bùng nổ trong một đám huyết vụ, biến mất trong không khí, ngay cả một mảnh thịt nhỏ cũng không còn.

Tiếp Sau đó, đôi mắt Huyết Ma Quân lóe lên huyết quang kinh người, nhìn Nguyên Anh ở trước mắt, pháp lực trên tay liên tục đánh ra.

- Trừu hồn thuật!

Nhan Hồng Ngọc ở dưới đài trong lòng khiếp sợ, không ngờ ngay cả pháp thuật có thể làm tổn thương thiên đạo này đối phương cũng dám sử dụng.

Đồng thời, trong lòng Nhan Hồng Ngọc cũng trở nên cực Kỳ bất an, đối với Huyết Ma Quân ở đằng xa sinh, ra một sự sợ hãi mơ hồ.

Thậm chí nàng còn có một dự cảm, người mà Huyết Ma Quân sẽ xuống tay kế tiếp có lẽ sẽ chính là mình.

- Nếu không nắm chắc có thể đối phó được với ma đầu này, không bằng gọi chủ nhân đến hỗ trợ.

Nhan Hồng Ngọc trong lòng khẽ động, lập tức liên hệ với Trương Hằng ở cách đó mấy ngàn dặm.

Nhưng bản tôn của Trương Hằng dường như lại đang ở trong một trạng thái biến mất như lúc trước. Nhan Hồng Ngọc đành phải dùng thần thức liên hệ với phân thân của Trương Hằng.

Vì Ký Hồn Thuật lấy Hư Không Hỏa Diễm làm cơ sở để thi triển ra. phân thân của Trương Hằng không nói, thì Nhan Hồng Ngọc Chỉ có thể dùng thần thức để liên hệ.

Sau khi phân thân của Trương Hằng nhận được tin tức, liền gật đầu nói:

- Được, ta sẽ lưu ý bên đó, nếu có nguy hiểm, ta sẽ đi tới trước tiên.

Trong lòng Nhan Hồng Ngọc yên tâm một chút. Đúng lúc này, Huyết Ma Quân thi triển trừu hồn thuật, ánh mắt lạnh lùng nhìn lên thân thể nàng, hơi trêu chọc nói:

- Nữ nhân, ngươi đang cầu cứu sao?

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

478. Chương 473: Tử Hoàng Phủ Tái Hiện. (thượng).

- Nữ nhân, người đang cầu cứu sao?

Ánh mắt Huyết Ma Quân lạnh như băng đột nhiên nhìn xuống mặt Nhan Hồng Ngọc, giống như một ngọn lửa trong màn đêm đen kịt.

Nhan Hồng Ngọc chấn động trong lòng, hiểu rằng vừa rồi mình chủ động dùng thần thức truyền âm với phân thân của chủ nhân đã bị Huyết Ma Quân thần bí khó lường này phát hiện ra.

Rào một tiếng, ánh mắt của tất cả mọi người trong điện đều nhìn về phía nàng.

Lập tức, Nhan Hồng Ngọc xinh đẹp tuyệt sắc này trở Thành trung tâm của Huyết Ma Điện trống trải lạnh lẽo.

Đối mặt với ánh mắt như hổ rình mồi của hơn một ngàn tu sĩ trong điện, nếu đổi lại là một tu sĩ bình thường khác, e là linh hồn nhỏ bé sớm đã bị dọa cho bay mất.

Nhưng Nhan Hồng Ngọc vẫn lạnh lùng đứng yên một chỗ, ngẩng đầu nhìn lên Huyết Ma Quân đang ngồi trên ngai huyết ngọc lấp lánh, thần nhiên nói:

- Tu vi của đại động chủ quả nhiên bí hiểm. tiểu nữ tử được lĩnh giáo rồi.

Nếu đã bại lộ thân phận, Nhan Hồng Ngọc cũng không còn bận tâm gì. thần thức hùng mạnh cũng không kiêng nể gì hướng về phía Huyết Ma Quân tìm kiếm, thậm chí còn phá tan cả huyết vụ quanh thân thể hắn.

Trong tình huống tu vi cũng không kém hơn quá nhiều này. Nhan Hồng Ngọc cũng không lo tới sự an nguy của mình.

Quả nhiên, nàng đã tìm hiểu được đại khái thực lực của Huyết Ma Quân chính là Hóa Thần kỳ đỉnh phong.

Tu sĩ ở trên hoang đảo vô cùng ít linh khí này có thể tu luyện đến cảnh giới Hóa Thần Kỳ đỉnh phong cũng đủ để cho thấy tư chất và kỳ ngộ của đối phương phải ở một trình độ khiến người ta phải kiêng kỵ.

- Người là người từ bên ngoài tới?

Trên mặt Huyết Ma Quân lộ ra vẻ ngạc nhiên, trong phút chốc đã nhìn ra tu vi và lai lịch của Nhan Hồng Ngọc.

Nhan Hồng Ngọc cười nói:

- Đại động chủ đoán đúng rồi. tiểu nữ tử đã ẩn nấp ở Nơi này nhiều năm. không ngờ hôm nay lại bị vạch trần. Một khi đã như vậy, tiểu nữ tử sẽ đi trước một bước, động chủ đại nhân không cần phải tiễn...

Nói tới đây, Nhan Hồng Ngọc giống như là âm hôn, biến mất khỏi Huyết Ma Điện, trong không gian ở xung quanh phát ra một luồng dao động mịt mờ.

Còn bản thân Nhan Hồng Ngọc đã thuận di ra khỏi nơi đó hơn bảy tám mươi dặm. Những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trên đại điện lập tức truy tìm tung tích của nàng.

- Thuận di?

Những trưởng lão Nguyên Anh Kỳ trong Huyết Ma Động không khỏi khiếp sợ.

Một nữ nhân nhìn thì như Trúc Cơ Kỳ, không ngờ lại biến hóa nhanh chóng, trở thành tu sĩ đỉnh cao Hóa Thần Kỳ mà bọn họ Chỉ có thể ngược nhìn.

- Vân Dịch, nơi này tạm thời giao cho người...

Huyết Ma Quân trước tiên liếc nhìn tam động chủ Vân Dịch một cái, rồi đem mọi chuyện trong môn phái tạm thời giao cho hắn.

- Vâng, thưa động chủ!

Tam động chủ đang khiếp sợ liền hồi phục lại.

Vù!

Về mặt Huyết Ma Quân lạnh lùng, áo choàng đỏ như máu ở sau lưng hắn rung lên. hắn cũng biến mất tại chỗ, na di đi hàng trăm dặm, sau đó hóa thành một đạo quang ánh đỏ như máu nhanh chóng bay về phía Nhan Hồng Ngọc.

Trong thiên địa, mơ hồ có thể nhìn thấy một con rắn dài đỏ như máu khiến cho người ta phải khiếp sợ.

- Tốc độ ma đầu này không ngờ lại đạt tới cảnh giới này...

Thần thức của Nhan Hồng Ngọc đã phát hiện ra Huyết Ma Quân đang rất nhanh tiếp cận ở đằng sau. trên mặt hiện lên một vẻ quái dị.

Nàng có thể cảm nhận được từ trên người của Huyết Ma Quân có một sự uy hiếp trí mạng. Nhan Hồng Ngọc đã sớm hiểu rằng ma đầu này tuy vẫn còn đang ở cảnh giới Hóa Thần kỳ. nhưng thực lực của hắn có lẽ đã vượt qua tu sĩ Hóa Thần kỳ đại viên mãn thông thường.

Nếu Nhan Hồng Ngọc vẫn còn thông linh pháp bảo năm đó. thì có lẽ nàng còn dám liều mạng với đối phương. Nhưng từ sau khi bị Trương Hằng hạ Ký hồn Thuật, hắn còn thu lấy thông linh pháp bảo của nàng dùng để tăng tu vi.

- Nữ nhân, ngươi là người từ bên ngoài tới. như vậy bản động chủ sẽ cho ngươi hai con đường. Thứ nhất, quy thuận Huyết Ma Động ta, ta có thể cho ngươi là nhị động chủ, thậm chí còn cho ngươi làm động chủ phụ nhân. Còn thứ hai, đó là Chỉ có chết!

Tốc độ của Huyết Ma Quân so với Nhan Hồng Ngọc nhanh hơn rất nhiều, Chỉ trong chớp lát hai người Chỉ còn cách nhau chưa tới trăm dặm, đối với tu sĩ đỉnh cao mà nói cũng Chỉ là trong nháy mắt.

- Ngươi hãy giằng co với ma đầu này một chút, ta sẽ lập tức bay tới đó ngay.

Đúng lúc này, thanh âm của Trương Hằng vang lên bên tai Nhan Hồng Ngọc.

Nhan Hồng Ngọc thở phào nhẹ nhõm, rồi đột nhiên dừng lại. trên người lóe lên hào quang bảy màu. vung tay lên. từng gợn sóng màu sắc rực rỡ ở trên hư không hóa thành một quả cầu to lớn sắc sỡ.

Theo một tiếng hô nhẹ êm tai vang lên. quả cầu màu sắc rực rỡ kia nhoáng lên một cái ở trong không khí hóa thành hàng ngàn hàng vạn ào ảnh rực rỡ. từ bốn phương tám hướng tấn công tới Huyết Ma Quân, không khí cũng hình thành một luồng dao động mơ hồ, phong tỏa khu vực này.

Về mặt Huyết Ma Quân trở nên ngưng trọng, ở Phàm Vân Đảo. hắn gần như không bao giờ có cơ hội giao chiến với tu sĩ đỉnh cao. ngay cả khi có một thân thần thông kinh thể hải tặc cũng không dám nói là thắng dễ dàng.

Huyết quang trên người hắn tăng vọt, hình thành một đám quang vụ không có một kẽ hở. thân thể trực tiếp xuyên qua hàng ngàn hàng vạn hư ảnh kia.

Ầm ầm ầm!

Trong hàng ngàn hàng vạn hư ảnh kia đột nhiên lóe lên một đám lớn những đốm sáng rực rỡ, giống như mưa tấn công lên đám quang vụ quanh thân thể hắn.

Tốc độ của Huyết Ma Quân lập tức chậm lại. hắn triển khai thần thức quan sát tất cả mọi thứ ở xung quanh.

Vào Lúc này, Chỉ thấy hắc quát lớn lên một tiếng, vươn ra một bàn tay đỏ như máu. bỗng nhiên lớn lên mười mấy lần, chụp thẳng tới quả cầu rực rỡ ở trong những hư ảnh đang tấn công tới kia.

Làm sao Nhan Hồng Ngọc có thể để cho hắc được như ý. sau khi suy tính, quả cầu màu sắc rực rỡ kia nhoáng lên một cái, dung nhập vào trong hàng ngàn hàng vạn hư ảnh.

Bàn tay lớn màu máu lập tức đánh vào bên trong những hư ảnh kia. Đúng lúc này, kinh phong ở đằng sau đánh úp tới. quả cầu rực rỡ ở trong cuồng phong hỗn loạn vì một tiếng lóe lên, rồi đánh trúng Huyết Ma Quân.

Ầm!

Thân thể Huyết Ma Quân nhoáng lên một cái. mới miễn cưỡng dừng lại được, huyết quang quanh thân thể nhộn nhạo, yên lặng đứng Nguyên tại chỗ.

Nhan Hồng Ngọc không khỏi kinh ngạc, thủ đoạn pháp thuật mà mình nghĩ ra không ngờ lại không thể công phá được sự phòng ngự của đối phương.

Nên biết rằng đây là một trong những thuật mạnh nhất khi nàng không cần tới pháp bảo mà có thể phát động ra.

- Ha ha, tiểu nữ nhân, thì ra thực lực của người cũng Chỉ có thể này mà thôi.

Huyết Ma Quân cất tiếng cười to, giờ phút này hắc mới phát hiện ra. khi đối mặt với tu sĩ đồng cấp từ bên ngoài tới, không ngờ mình lại có được ưu thế áp đảo.

Nhan Hồng Ngọc thấy tình thế không ổn không nói hai lời. độn quang màu sắc rực rỡ ở dưới chân tỏa ra hào quang chói mắt, khiến cho nàng trong phút chốc cách xa ra khỏi Huyết Ma Quân, sau đó với một tốc độ hơn bình thường vài lần, bay về phía chủ nhân.

Nàng biết có lẽ hiện giờ chủ nhân cũng đã xuất phát.

Tuy hai người cách nhau mấy ngàn dặm. nhưng đối với tu sĩ đỉnh cao màu nói thì cũng không phải là một lộ trình quá dài.

Đúng như Nhan Hồng Ngọc đã dự liệu, phân thân của Trương Hằng thi thoảng vẫn lưu ý tới tình hình ở bên Huyết Ma Động, khi Huyết Ma Quân ra tay truy kích nàng, Trương Hằng đã phát hiện ra.

Lúc đó ở trong động phủ, phân thân của Trương Hằng thở dài một hơi. bản tôn hiện giờ đang ở trong trạng thái cực Kỳ máu chốt, vậy mà giờ lại xảy ra chuyện ở mức độ này.

Tuy nhiên đối với tình thế cấp bách của bản tôn ở bên kia, phân thân của Trương Hằng cũng không giúp được gì. người ngoài cũng rất khó có thể phát hiện ra sự tồn tại của lĩnh vực không gian, càng không nói tới chuyện đi vào.

- Một tu sĩ Hóa Thần Kỳ đỉnh phong, hắc là không quá khó để đối phó...

Phân thân của Trương Hằng thì thầm vài câu. ánh mắt nhìn về phía động Phủ trong hư không ở nơi đó có lĩnh vực không gian mà người bên ngoài không nhìn thấy.

Ngoài ra, mảnh vỡ thế giới bị ngọn lửa bạc thiêu đốt ở trong động phủ không ngừng kinh hãi cũng chú ý tới không gian Đường như là trong suốt kia.

Lĩnh vực không gian tươi đẹp so với lúc bắt đầu còn lớn hơn vài lần. trong đó lộ ra một luồng sức sống, còn có linh khí thừa thốt chưa đáng kể.

Bản tôn của Trương Hằng lặng lẽ đứng giữa hư không, Nguyên linh như hư ảnh màu bạc thuấn di. tiến vào trong ngọc giản thần bí từ trước cho tới khi tới thế giới này vẫn ở trong đầu Trương Hằng.

Ngọc giản thần bí lóe lên ánh sáng mờ mờ lung mờ mờ, ý thức của Trương Hằng cũng theo Nguyên linh tiến vào bên trong.

Cảm nhận được một lời kêu gọi từ trong U minh của ngọc giản thần bí. Trương Hằng đã có một sự minh ngộ. rất nhiều thứ Đường như đều giống như bản năng.

Nguyên linh như hư ảnh màu bạc nhẹ nhàng tiến vào trong ngọc giản thần bí. nhìn chăm chú vào cổ tháp chín tầng vĩnh viễn huy hoàng ở trước mắt.

Đứng ở trước mặt nó, Trương Hằng cảm thấy bản thân bé Chử như một con kiến.

Cổ tháp chín tầng vẫn đứng sừng sững trong một không gian hắc ám. như có thể xuyên thủng cả thiên địa. nối liền với cổ kim.

- Cổ tháp chín tầng...

Trương Hằng trong lĩnh vực không gian lại niệm khẽ ra vài chữ.

Theo thanh âm của hắn, trong ngọc giản thần bí. Nguyên linh như hư ảnh màu bạc rút cuộc cũng chuyển động.

Hắn vươn tay ra, mục tiêu chính là cổ tháp màu bạc chín tầng to lớn như hồng hoang kia.

Vù vù!

Toàn bộ cổ tháp chín tầng bắt đầu hơi lay động, còn có xu thế phá không mà đi.

Trương Hằng cảm thấy trời đang ran rẩy, đất đang rung chuyển.

Từ trong U minh, như có một vật gì đó kinh thiên chuẩn bị xuất thế.

Vù một tiếng, phân thân của Trương Hằng thu ánh mắt lại cũng không quan tâm tới mảnh vỡ thể giới đang bị ngọn lửa bạc thiêu đốt ở trên mặt đất nữa, mà bay thẳng về phía Huyết Ma Động.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

479. Chương 473: Tử Hoàng Phủ Tái Hiện. (hạ).

Trong thiên địa có thể nhìn thấy một đạo lưu tinh màu bạc rực rỡ vô cùng.

Lúc này Nhan Hồng Ngọc là nô tỳ của Trương Hằng, giống như là tài sản riêng của hắn. Trương Hằng đương nhiên sẽ không để cho nàng bị người khác làm tổn thương hoặc giết chết.

Thần thức hùng mạnh vượt qua cả Hóa Thần Kỳ, trong nháy mắt đã đem tất cả mọi thứ trong phạm vi hai vạn dặm nhìn rõ ở trong mắt. Trong đó có bao gồm cả vài môn phái trên Phàm Vân Đảo, cùng với đám người Huyết Ma Quân và Nhan Hồng Ngọc.

Khóe miệng tràn đầy vẻ tươi cười, phân thân của Trương Hằng nhoáng lên một cái. trong phút chốc đã đi qua khoảng cách hơn trăm dặm vô cùng nhẹ nhàng.

Nhưng ngay Lúc này, sắc mặt hắn đột nhiên biến đổi.

Hai đạo khí tức cường đại đột nhiên rơi xuống Phàm Vân Đảo. vừa vịn ở bên rìa thần thức của Trương Hằng.

Hai đạo khí tức cường đại này cực Kỳ quái dị. trong đó có một đạo mà Trương Hằng thấy tương đối quen thuộc. Nếu không phân biệt cận thận, thì còn tưởng đó là tu sĩ loài người.

Nhưng trong những khí tức cường đại kia mơ hồ ẩn chứa khí tức không phải là của loài người.

Yêu tộc.

Đây là phản ứng đầu tiên của phân thân Trương Hằng.

Tiếp Sau đó, hai đạo khí tức kia liền không hề kiêng kị gì phóng ra khí tức của Yêu tộc trên thân thể.

- Ha ha... Một hòn đảo linh khí thừa thớt, theo giới thiệu của ngọc giản bản đồ. thì nó hẳn có tên là Phàm Vân Đảo.

Một tráng hán mặc áo vải để trần nửa thân trên ngẩng đầu nhìn lên bầu trời phía trên, uể oải nói.

Hắn hơi giang hai cánh tay ra. có thể nhìn thấy cơ thể của hắn vô cùng cường tráng, tràn ngập một lực lượng khủng bố có tính bùng nổ. Đây không phải là thứ mà tu sĩ loài người có thể có được.

Tuy nhìn qua thì không quá tráng kiện, nhưng Chỉ cần liếc nhìn một cái là sẽ phải run rẩy. Đây là một phản ứng tự nhiên khi đối mặt với một thứ nguy hiểm.

Bên cạnh tráng hán cưỡi trần là một Thanh niên mặc áo tím rất hoa lệ. ánh mắt lạnh lùng, mang theo một vẻ sát phạt, sự thù hận trong đôi mắt cũng vô cùng rõ ràng.

Trong đôi mắt của Thanh niên mặc áo tím này bùng lên một ngọn lửa tím. thần bí mà quỷ dị, yêu thú trong phạm vi mấy trăm dặm đều run lên, thậm chí thần phục tại chỗ.

Đó là khí chất của vương giả chân chính, là kẻ nổi bật trong đám yêu thú. là vương giả của đám yêu thú Thần thú!

Nếu như Mộ Linh Nhi ở đây. nhất định sẽ phát hiện ra Thanh niên áo tím này chính là tam công tử của Tử Hoàng Phủ đã từng truy đuổi nàng - Tử Hân.

- Người chắc chắn là nơi này sao?

Tráng hán mặc áo vải ở bên cạnh Tử Hân ngồi xuống mặt đất, ngáp một cái:

- Thực là không chút thú vị...

- Tả Sát các hạ. người cũng không phải lần đầu tiên hoài nghi năng lực của bản công tử. đây chính là một trong những bản mệnh thần thông của Thần thú Tử Diễm Cầu ta. Người kia đã từng dùng kiếm đâm xuyên thủng ta. trên người dĩ nhiên là đã nhuộm tử sát khí độc nhất của ta, dựa vào thần thông thể chất đặc biệt của Tử Diễm Cầu ta mới có thể miễn cưỡng trụ vững được vị trí của hắn.

Ta có thể khẳng định hiện giờ hắn hẳn là đang ở trên hoang đảo này.

Tử Hân thề thốt nói.

Đại hán mà Tử Hân gọi là Tả Sát lại không cho là đúng, nói:

- Đây cũng không phải lần đầu tiên mà người khẳng định. Còn nhớ trên một hoang đảo và một hòn đảo cấp ba lúc trước, người cũng đã nói một câu như vậy. nhưng đâu? Chúng ta bận rộn một hồi. nhưng cùng không tìm được kẻ thù kia. thậm chí suýt chút nữa đã để cho tu sĩ loài người phát hiện ra sự tồn tại của chúng ta.

Nơi này cũng không phải là Cửu U Hải Vực, lại càng không phải nằm trong phạm vi thế lực của Tử Hoàng Phủ tốt nhất người hãy bớt phóng túng một chút.

Tả Sát thản nhiên nói, lời nói thậm chí còn ẩn chứa cả giọng điệu Chỉ trích, thái độ cư xử với Tử Hân như vậy có thể thấy được thân phận của hắn nhất định cũng không tầm thường.

- Tả Sát các hạ, bản công tử phải nói như thế nào thì người mới tin đây? Hai hòn đảo lúc trước người kia khẳng định là đã ở lại. cho nên mới khiến ta hiểu nhầm... Dù sao thần thông này cũng không phải là vạn năng, còn hòn đảo này từ sau khi ta hạ xuống, còn có một cảm ứng mãnh liệt mà trước giờ chưa hề có...

Nói tới thời điểm này, Tử Hân đột nhiên dừng lại.

Chỉ thấy ánh mắt của Tả Sát vốn đục ngầu, đột nhiên lóe lên một đạo hàn quang, một khí tức linh hoạt sắc bén khiến cho không khí xung quanh đình trệ lại.

Hừ.

Tả Sát như phát hiện được gì đó. thần thức cường đại lập tức hướng về bốn phương tám hướng quét ra. nhìn rõ tất cả mọi thứ trong phạm vi gần hai vạn dặm.

Thần sắc phân thân của Trương Hằng ở cách đó hơn một vạn dặm đột nhiên biến đổi. Hắn vạn lần không ngờ tới ở chỗ này lại có thể gặp được kẻ thù.

Điều càng làm cho hắn đau đầu hơn chính là kẻ thù này không phải là loài người, mà là Yêu tộc có thể lực khổng lồ nhất trong hải vực này.

Trong hải vực mệnh mông bát ngát của Chu Vương Triều, ngoài Hải Ngoại Tam Tiên Đảo ra, những hải vực còn lại gần như đều bị Yêu tộc chiếm cứ. Trong hải vực mệnh mông, yêu thú cường đại ẩn núp nhiều không đếm xuể, đủ khiến cho tu sĩ loài người phải run sợ.

Trong rất nhiều thế lực của Yêu tộc này. khó dây vào nhất chính là những yêu thú có thực lực hùng mạnh.

Mà Tử Hãn chính là loại khó chơi nhất trong những yêu thú này.

Cho dù là thế lực của Hải Ngoại Tam Tiên Đảo bất sống hắn cũng không dám tùy tiện xử trí. nếu không sẽ có thể khơi dậy một trận “Quái vật công Thành” trong hải vực vô biên. Yêu thú giống như là thủy triều, nếu phát động các thế lực nhằm vào loài người, thì đủ khiến cho những đại thần thông giả trên đỉnh của kim tự tháp Chu Vương Triều cũng phải cảm thấy đau đầu.

ở bên rìa thần thức của mình, Trương Hằng phát hiện ra hai khí tức cường đại. còn nhận ra một trong số đó chính là Tử Hãn. trong lòng thầm than không ổn.

Kết quả là Trương Hằng không bị Tử Hãn phát hiện ra. nhưng ngược lại lại bị tên tráng hán mặc áo vải bên cạnh hắn phát hiện.

- Không ngờ trên Phàm Vân Đảo này còn có tu sĩ loài người có thần thức cường đại như vậy.

Tả Sát kinh ngạc nói.

- Là ai?

Tử Hãn theo bản năng dùng thần thức đảo qua đột nhiên phát hiện ra người đã làm hắn tức giận rất nhiều lần.

- Quả nhiên là hắn?!

Tử Hãn ngừng một chút, rồi từ trên mặt đất nhảy lên. mặt lộ ra vẻ hận thù, mừng như điên, vội vàng kinh ngạc nói với Tả Sát ở bên cạnh:

- Thiết Sa Vương, chính là hắn! Chính là hắn!

- Cái gì? Chính là hắn.

Tả Sát kinh ngạc, không khỏi nói:

- Chuyện này cũng thật quá trùng hợp.

- Không, không phải là trùng hợp đâu!

Tử Hãn dứt khoát lắc đầu, hưng phấn nói:

- Đây là ông trời đã giúp chúng ta.

- Nếu là hắn. vậy người còn thất thần ở đây làm gì. nhanh lên!

Tả Sát nói với vẻ hơi khinh miệt, dưới chân lóe lên một đám khí xám, cùng với Tử Hãn đang chuẩn bị phản ứng lại cùng nhau cấp tốc bay về phía Trương Hằng.

Tốc độ của hai người này cực Kỳ khủng bố. so với Huyết Ma Quân Hóa Thần Kỳ đỉnh phong còn nhanh hơn vài lần, quả thực là vượt ra ngoài lẽ thường.

Hai đại yêu thú này, thì Tả Sát là yêu thú Hợp Thể Kỳ. còn Tử Hãn là yêu thú Hóa Thần kỳ đại viên mãn, thực lực đương nhiên là rất mạnh.

- Lần trước là bản công tử đã coi thường người... Lần đó thôi?Ha ha!

Trong đôi mắt của Tử Hân lóe lên ngọn lửa tím đáng sợ, hướng về không gian chung quanh truyền ra một dao động đặc biệt.

Thậm chí hấn trực tiếp truyền âm về phía thần thức của Trương Hằng, trong giọng nói còn mang theo một sự tự tin rất lớn.

Trương Hằng ở cách hai người bọn chúng rất xa, hít một hơi thật sâu, trầm nghĩ:

- Không ngờ chuyện lại trùng hợp như vậy. Lão tử vừa mới rời khỏi động phủ di động, thì đã gặp phải bọn chúng.

Đối mặt với hai yêu thú cường đại. hấn đang ở trạng thái phân thân hoàn toàn không nắm chắc chiến thắng. Dù sao pháp bảo thật sự hùng mạnh, những con bài tẩy đều nằm trong tay bản tôn.

- Trước tiên hãy giải quyết ma tu Hóa Thần Kỳ kia đã...

Cuối cùng, ngân quang dưới chân Trương Hằng run lên. tốc độ nhanh hơn gấp đôi bay về phía Nhan Hồng Ngọc.

- Ha ha... Nữ nhân, một chút thực lực ấy của người ngay cả phòng ngự của bản động chủ cũng không phá được.

Huyết Ma Quân ngửa mặt lên trời cười to, để mặc cho những đốm sáng rực rỡ từ trên không trung đánh lên tầng phòng ngự của mình.

Sắc mặt Nhan Hồng Ngọc bình tĩnh, thân thể vô cùng linh hoạt na di xung quanh đối phương, dựa vào rất nhiều những pháp thuật lộng lẫy tạo nên những trở ngại đối với Huyết Ma Quân.

- Hấn là cứu viện của người sao?

Thần thức của Huyết Ma Quân sớm đã chú ý tới khu vực lân cận, rất nhanh đã phát hiện ra sự tồn tại của phân thân Trương Hằng.

- Hừ, một tu sĩ còn chưa tới Hóa Thần trung kỳ sao? Cho dù cả hai người các người cùng tiến lên, thì bản động chủ cũng không sợ.

Huyết Ma Quân liếm liếm môi, tầm tắc nói:

- Hôm nay ta sẽ hưởng thụ máu của tu sĩ Hóa Thần Kỳ quý báu nhất trên Phàm Vân Đảo.

Trên khuôn mặt tươi cười của Nhan Hồng Ngọc lộ ra vẻ chán ghét, bàn tay ngọc nhẹ nhàng nhoáng lên một cái. mười mấy dải băng rực rỡ kéo dài ra, như những đạo cầu vồng ở phía chân trời.

Vù vù vù!

Những dải băng này lấy Huyết Ma Quân làm trung tâm, vờn quanh Thành một vòng xoáy, vây hấn ở bên trong.

Huyết Ma Quân cười lạnh lùng, vươn một bàn tay lớn đỏ như máu ra. Vỗ lên những dải băng rực rỡ đang xoay tròn rất nhanh ở xung quanh...

Thành thịnh!

Ánh sáng rung lên. pháp thuật quỷ dị này không ngờ đem một chương uy lực cường đại của hấn nhanh chóng hóa giải.

Vù vù vù!

Vòng xoáy màu sắc rực rỡ xoay tròn với tốc độ càng ngày càng nhanh, từng chút một ép hấn lại.

Không gian càng lúc càng hẹp.

Thấy vậy, sắc mặt Nhan Hồng Ngọc trở nên vui vẻ.

Đúng lúc này, ở phía chân trời lóe lên một đạo ngân quang, thân hình Trương Hằng hiện ra. Hắn hơi tán thưởng nói:

- Không tồi. không ngờ ngươi có thể vậy khốn hãn lại.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

480. Chương 474: Huyết Sắc Triều Nhiều (thượng).

- Chủ nhân?

Vừa thấy nam nhân từ trên trời hạ xuống, Nhan Hồng Ngọc ngạc nhiên vui mừng nói, trong lòng không khỏi thổ phào nhẹ nhõm một hơi. Một mình đối mặt với Huyết Ma Quân, áp lực nàng phải chịu đựng thật sự quá lớn.

Trên thực tế thực lực của Huyết Ma Quân hơn xa nàng nhưng bởi vì thiếu kinh nghiệm chiến đấu cùng với khinh địch nên mới không thể chiếm được ưu thế áp đảo trong thời gian ngắn.

Phân thân Trương Hằng từ động phủ lâm thời chạy tới khen ngợi gật gật đầu, ánh mắt chạm đến lốc xoáy rực rỡ đang xoay tròn tốc độ cao. Ở bên trong, Huyết Ma Quân vung bàn tay màu máu liên miên không ngừng vỗ đập lên dải băng không ngừng xoay tròn.

Nhưng loại pháp thuật này của Nhan Hồng Ngọc hiển nhiên có Ký hiệu vây khốn cường địch hóa giải công kích trong thời gian ngắn. Huyết Ma Quân thiếu kinh nghiệm chiến đấu, trong khoảng thời gian ngắn lại không tìm được cách nào.

- vẫn là nhanh giải quyết Ma đầu này một chút thì hơn.

Thần thức của phân thân Trương Hằng chú ý tới hai yêu thú cường đại từ ngoài vạn dặm cấp tốc đuổi tới.

Bất kể là Tử Hân cấp bậc Thần thú Hóa Thần Kỳ hay là Tả Sát yêu thú không biết tên đều cường đại hơn Huyết Ma Quân trước mắt rất nhiều.

Nghĩ tới đây ánh mắt Trương Hằng thoáng ngưng, vươn tay ra ngưng tụ một đóa Băng diễm màu lam sâu thẳm với tốc độ có thể thấy bằng mắt thường. Băng diễm vừa xuất hiện, trong không khí tức thì lan tràn một cỗ băng hàn đáng sợ xông thẳng linh hồn, khiến người ta hồi hộp.

Ở trước cỗ băng hàn quỷ dị này, thân thể mềm mại của Nhan Hồng Ngọc không khỏi run lên, trên mặt thoáng hiện vẻ kinh sợ.

Lúc từng ở trên Bích Vân Đảo nàng đã gặp Trương Hằng thi triển loại Băng diễm U lam này đóng băng Thông linh Pháp bảo đã mất hơn nửa uy lực của Hàn Lỗi con trai Nhị đảo chủ.

Giờ phút này lại thấy Trương Hằng sử dụng, trong lòng Nhan Hồng Ngọc đột nhiên nảy dựng. Thuộc tính của Hỏa Diễm này có phần tương tự Cửu U Lam Tinh Băng Diễm trong truyền thuyết.

Huyết Ma Quân bị lốc xoáy rực rỡ vây khốn toàn thân khẽ run lên, hắn cũng cảm nhận được sự đáng sợ của đóa Hỏa Diễm lam U trong tay Trương Hằng thậm chí có thể tạo thành uy hiếp trí mạng đối với hắn.

- Nếu đã như vậy... Ta sẽ cho các ngươi kiến thức một chút thực lực chân chính của ta.

Trên mặt Huyết Ma Quân hiện lên một tia âm lãnh, quang vụ màu máu bao phủ chung quanh sôi trào một hồi.

Cùng lúc đó, ở sâu trong cơ thể hắn sinh ra một cỗ rung động đặc thù.

Một loại khí tức nguy hiểm lập tức từ trên người hắn phát ra.

cổ băng hàn xông thẳng đến linh hồn của Cửu U Lam Tinh Băng Diễm rất cực khiến trong lòng hắn sinh ra cổ kỵ, không thể không dùng toàn lực để chống lại hai người trước mắt, hoàn toàn bất chấp tiêu hao nguyên lực trong cơ thể.

Ánh mắt Trương Hằng hơi biến, hắn cảm giác Huyết Ma Quân lúc này thật giống như một viên đạn hạt nhân sắp bùng nổ.

-Đi!

Thấy vậy, Trương Hằng trước thời hạn đánh ra Cửu U Lam Tinh Băng Diễm còn chưa ngưng tụ đến uy lực lớn nhất trong tay.

Vút-

Tốc độ của Hỏa Diễm màu lam sâu thẳm khổng lồ vừa khéo đánh trúng lên lốc xoáy rực rỡ.

Ngay trước đó một giây lốc xoáy rực rỡ còn đang không ngừng xoay tròn “Ồng ồng”, nhưng ngay sau đó nó liền đình chỉ xoay tròn.

Trong hư không hình thành một lốc xoáy rực rỡ trạng thái tĩnh, phía trên ngưng kết một tầng cột băng óng ánh, trắng lệ phi phàm.

Ti ti ti~~

Ánh sáng của khí Đông lạnh màu lam sâu thẳm lan tràn nhanh chóng, rất nhanh tiếp xúc đến Huyết Ma quân huyết quang mãnh liệt ở bên trong.

Ở trong tầm nhìn của Nhan Hồng Ngọc, trong hư không sinh ra một tượng băng dạng lốc xoáy thật lớn màu lam sâu thẳm với tốc độ cực nhanh. Có một loại đẹp tới cực hạn giữa động và tĩnh làm cho người ta tâm động không thôi.

Mắt thấy Huyết Ma Quân bị nhốt ở trong cũng bị khí đông lạnh màu lam sâu thẳm xâm nhập.

Trong lòng Trương Hằng lại không kiên định như vậy.

Theo lý thuyết, Cửu U Lam Tinh Băng Diễm ngay cả Ma đầu đáng sợ như Huyền U Thiên Ma đều có thể dễ dàng phong ấn, hắn là không khó giải quyết cường giả Huyết Ma Đạo non nớt trước mắt mới đúng.

Đúng vào lúc này, dị biến đột nhiên sinh ra.

Trên người Huyết Ma Quân vừa mới ngưng kết ra một tầng băng sương màu lam mong manh thì thấy hắn đột nhiên ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, thân thể co rụt lại, lóe ra một luồng huyết quang quỷ dị không yên.

Ngay sau đó, lấy thân thể hắn làm trung tâm tràn ra sóng triều màu máu ngập trời.

Từng đạo sóng gợn màu máu bạo ngược như ứng vận mệnh mà sinh ra trong khoảnh khắc phá hủy tượng băng lốc xoáy màu lam chung quanh.

Nhưng còn chưa hết, sóng gợn màu máu tiếp tục tàn phá bờ bãi, tàn phá đất đá núi cây trong không gian phạm vi trăm dặm thành một đồng hỗn độn.

Lọt vào tầm mắt, mọi sự vật đều đang chậm rãi hòa tan trong huyết quang.

Mấy con yêu thú bình thường trong chớp mắt thối rữa thân thể, thất khiếu đổ máu, chảy ra vô số máu loãng sau đó hòa tan dần dần.

Phân thân Trương Hằng ở trong sóng gợn màu máu vẫn không nhúc nhích, ngân quang lóe lên ngưng kết ra một chiến giáp màu bạc ở bên ngoài thân.

Chi chi... Kết-

Sóng gợn màu máu ma sát với chiến giáp màu bạc quanh thân hấn sinh ra một tràng thanh âm quỷ dị. Dưới loại công kích liên tục này chiến giáp màu bạc trên người Trương Hằng lại có xu thế thông thả hòa tan, huyết quang lấp lánh phía trên.

Giáp bạc này là Luyện Hư Linh Khí ngưng kết thành, chỉ cần Trương Hằng hơi chú ý là có thể bình yên không lo lắng trong sóng gợn màu máu này.

Nhưng Nhan Hồng Ngọc bên cạnh Trương Hằng thì không thoải mái như vậy. Nàng kiệt lực mở một tầng quang tráo rực rỡ ở quanh thân để chống cự những đợt công kích quỷ dị nối tiếp nhau.

Quang tráo rực rỡ kêu lên “xèo xèo”, có xu thế không chịu nổi.

Thấy vậy Nhan Hồng Ngọc lại tế ra một chiếc khăn tay màu sắc rực rỡ. Tay ngọc vung lên, khăn tay phát phối hóa thành lớn gấp mấy chục lần hình thành một quang sáng rực rỡ thay nàng sánh chịu một bộ phận áp lực.

Lúc trước sau khi Trương Hằng dùng Ký Hồn Thuật khiến nàng thần phục chỉ lấy đi kiện Thông linh Pháp bảo trong tay nàng, còn Ngự linh bảo trên người nàng cũng không lấy đi.

Dưới sự trợ giúp của Ngự linh bảo phòng ngự này Nhan Hồng Ngọc thật ra hữu kinh vô hiểm.

- Ha ha ha! Hôm nay cho các ngươi kiến thức thần uy của Hóa Huyết Đại Pháp của ta một chút!

Khuôn mặt Huyết Ma Quân dữ tợn, vươn mười ngón tay, phía trên tơ máu quấn quanh, ở trong không khí lấp lánh như xúc tu.

Hắn thân ở trong một vùng sóng triều màu máu, sóng máu dưới chân tỏa ra sóng gợn màu máu liên miên không ngừng tiến hành đả kích khu vực không gian bốn phía Trương Hằng, Nhan Hồng Ngọc giống như là không bao giờ ngừng nghỉ.

Chính vào giờ khắc này, Tử Hãn và Tả Sát đã bay vào phạm vi vạ dẫm, nhìn rõ tình huống bên phía Trương Hằng.

- Thật sự là trời cũng giúp ta. Người kia muốn chạy trốn lại bị một tu sĩ Huyết Ma Đạo quấy nhiễu. Xem ra trời cao đã định vận mệnh của hắn hôm nay phải chết.

Tử Hãn lộ vẻ mặt mừng như điên nói với Tả Sát ở bên cạnh.

- Người cũng đừng đắc ý quá sớm. Bằng điểm màu lam vừa rồi hắn sử dụng có điểm giống Cửu U Lam Tinh Bằng Điểm trong truyền thuyết, chúng ta vẫn nên cẩn thận một chút. Ngoài ra, thanh niên nhân loại này cấp cho ta một loại cảm giác dường như không phải bản thể.

- Ha ha! Thiết Sa Vương, người nghĩ quá nhiều rồi. Thực lực tiểu tử kia nhiều nhất cùng chỉ là Hóa Thần Kỳ đỉnh, duy nhất có thể uy hiếp đến chúng ta chính là

kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm trong tay hắn. Nhưng dưới tình huống có phòng bị, cho dù hắn cầm trong tay pháp bảo uy lực cường đại cũng không có khả năng là đối thủ của bất kỳ ai trong hai chúng ta.

Tử Hãn đầy tự tin nói.

- Hừ. Không nên gọi tên bản thể của ta!

Tả Sát hung hăng trừng mắt liếc Tử Hãn một cái.

- Chàì... Người xem xem. ta thật sự quá đắc ý mà quên mọi thứ, ngay cả kiêng kị của Tả Sát các hạ đều quên mất.

Tử Hãn vội vàng giải thích.

Hắn biết Tả Sát không thích người khác gọi tên bản thể yêu thú của mình.

Trên thực tế, uy danh của Thiết Sa Vương trong phạm vi thể lực của Tử Hoàng Phủ không phải là nhỏ, là một yêu thú Hợp Thể Kỳ thực lực cường đại.

Thần sắc Tả Sát dịu đi, lại nói:

- Tam công tử đừng có quên ước định giữa chúng ta. Ta giúp người giết chết người kia. Thông linh Pháp bảo trung phẩm trong tay hần sẽ về ta.

- Không thành vấn đề. Nếu không có sự trợ giúp của Tả Sát, bản công tử cùng khó mà thần không hay quỷ không biết lên vào thể lực nhân loại. Một kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm cố nhiên là quý hiếm nhưng so với Cừu hận giữa ta cùng tiểu tử kia thì lại không đáng nhắc tới!

Tử Hân vội vàng nói.

Tả Sát gật gật đầu. Hần cũng hiểu được thực lực của vị tam công tử của Tử Hoàng Phủ này tương đối bình thường nhưng lại là một người có thù tất báo. Nhưng về mặt danh dự thì coi như đáng tin.

Vút Vút Vút Vút —

Huyết Ma Quân đột nhiên xòe mười ngón tay, tơ máu nhỏ phía trên trong khoảnh khắc hóa thành mạng nhện màu máu rậm rạp, cuộn cuộn mãnh liệt bao phủ hướng hai người Trương Hằng.

Cùng lúc đó, sóng gợn màu máu bốn phía cũng đang không ngừng vọt tới, chặn mọi khả năng thuận di.

Ở Tu Chân Giới Chu Vương Triều, thuật Thuận di của tu sĩ đỉnh cấp vào rất nhiều thời điểm đều không khác gì gân gà. phát huy không ra tác dụng vốn có. Dù sao có quá nhiều thần thông và pháp bảo có thể ngăn cản thuật Thuận di. Đương nhiên, thuật này dùng để dọa hạng tu sĩ bậc thấp vẫn rất có hiệu quả.

Trương Hằng khê vung chưởng đầy Nhan Hồng Ngọc ra mười mấy dặm, thông qua ý niệm ra lệnh cho nàng:

- Người tạm thời rời Phàm Vân Đảo một đoạn thời gian. đặt chân ở một hòn đảo cấp hai gần đó tìm hiểu mọi tình huống cho ta.

- Vâng, chủ nhân!

Tuy rằng không rõ dụng ý chân chính của Trương Hằng nhưng Nhan Hồng Ngọc vẫn làm theo không chút do dự, bay hướng ra ngoài Phàm Vân Đảo.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

481. Chương 474: Huyết Sắc Triền Nhiều (hạ).

Trong nháy mắt nàng bị đẩy đi, một đám tơ nhỏ màu máu tạo thành mạng nhện phủ kín Trương Hằng.

Vù vù vù~

Những sợi tơ nhỏ màu máu này giống như tơ tằm liên miên không dứt quấn Trương Hằng một vòng lại một vòng, trong khi huyết quang nhộn nhạo lại tăng thêm một bước quấn chặt lấy hần.

Mặt ngoài áo giáp màu bạc lập tức bị những sợi tơ máu này quấn lồm vào, có thể thấy được dấu vết khá sâu.

- Ha ha! Chờ ta giết chết người rồi đi thu thập nữ nhân kia.

Huyết Ma Quân lộ vẻ đắc ý, mười ngón tay không ngừng lay động trên hư không. Sợi tơ màu máu ở trên ngón tay hần giống như mạch máu cơ thể, nửa trong suốt, bên trong dường như có chất lỏng màu máu lưu chuyển khiến người ta nhìn mà sợ hãi.

Trải qua một phen chiến đấu như vậy, Huyết Ma Quân đã tìm được cảm giác chiến đấu với tu sĩ đỉnh cấp.

Trương Hằng vẫn không nhúc nhích đứng yên trong hư không, cảm nhận lực trói buộc càng ngày càng mạnh ở ngoài cơ thể. Cho dù là thân thể mạnh mẽ như vậy của hần cũng có chút chịu không thấu.

Lực lượng trên sợi tơ màu máu ngược lại là không đáng sợ, năng lượng màu máu đi kèm trên đó mới khó chơi. Nó vẫn luôn ăn mòn giáp bạc mặt ngoài thân thể Trương Hằng. Có lẽ không đến mười mấy hô hấp thì sợi tơ màu máu quỷ dị này sẽ công phá tầng phòng ngự của Trương Hằng.

- Thế nào? Thường thức được sự lợi hại của “huyết sắc triền nhiễu” (quấn quanh) của ta chưa?

Huyết Ma Quân cười ha hả, bộ dạng nắm chắc thắng lợi nhìn Trương Hằng - một “con Cừu non” nhìn như không hề có sức phản kháng.

- Hừ hừ. Tuy nhiên lực lượng thân thể người thật ra không tồi, dường như còn cường đại hơn tu sĩ ma đạo chúng ta vài lần.

Huyết Ma Quân cũng không hoàn toàn bị tâm tình cuồng vọng ảnh hưởng, trên mặt hắn hiện vẻ dị sắc, nhanh chóng phát hiện ra điểm cường đại của Trương Hằng.

Nếu là tu sĩ cùng cấp khác, dưới công kích của “huyết sắc triền nhiễu” thì thân thể đã sớm hỏng mất, cho dù lựa chọn Nguyên Anh xuất thể cũng sớm bị Huyết Ma Quân đoán trước mà bắt giết.

Trong loại hoàn cảnh này trên mặt Trương Hằng vẫn bình tĩnh như thường, Huyết Ma Quân cố gắng sử dụng pháp thuật ý đồ khiến tơ máu chung quanh quấn càng chặt thêm.

Nhưng điều khiến hắn sợ hãi chính là trong thân thể Trương Hằng đột nhiên bộc phát ra một cỗ lực lượng cường đại, xương cốt toàn thân phát ra những tiếng “rắc rắc” giòn vang.

Hắn thể mà lại bằng vào lực lượng bản thân có thể ngăn cản hiệu quả của “huyết sắc triền nhiễu” ở ngoài.

- Đây còn là người sao?

Huyết Ma Quân hoảng sợ.

Cùng lúc đó, hai đại yêu thú Tử Hãn cùng Tả Sát ở ngoài bảy tám ngàn dặm cũng lộ vẻ kinh ngạc.

- Người này chính là nhân loại sao?

Trong mắt Tả Sát đột nhiên lóe lên một tia sáng, cơ bắp toàn thân giống như đột nhiên phồng lên, giống như sắt thép, phát ra một luồng khí tức dã man nguyên thủy khiến cho Tử Hãn ở bên cạnh phải biến sắc.

- Điều này... Hắn là vậy!

Tử Hãn có chút không xác định:

- Nếu hắn là yêu thú làm sao có thể giấu được chúng ta?

Trên người Tả Sát đột nhiên xuất hiện một cỗ chiến ý, đậm đặc nói:

- Theo ta thấy, có lẽ người này là một Thần thú.

- Cái gì? Thần thú? Chỉ bằng vào hắn... Tuyệt đối không có khả năng!

Tử Hãn lắc đầu như trống bỏi:

- Nếu hắn là Thần thú, hoàn toàn là làm nhục đối với Thần thú.

Nói tới đây, trong mắt Tử Hãn bốc ra lửa.

Lúc trước khi ở trên nơi cắm kỵ Băng Hòa Đảo, tên kia rõ ràng có thực lực không yếu lại giả heo ăn thịt hổ ở trước mặt mình. Đến cuối cùng đột nhiên bộc phát, chơi hiểm nhân (yêu).

Thần thú chân chính sẽ đáng khinh như vậy sao?

Điều này tuyệt đối không có khả năng.

Tử Hãn kết luận trong lòng.

Hiện tại hắn ôm thành kiến rất lớn đối với Trương Hằng, về mặt hành vi và tư tưởng có một loại vào trước là chủ.

Tả Sát hừ lạnh:

- Nhân loại có thể có được thân thể cường đại như vậy sao? Người cũng là Thần thú, thật tâm so sánh xem lực lượng nhục thể của người so với hắc thì như thế nào?

- Điều này...

Sắc mặt Tử Hân có chút khó coi:

- Tử Diễm Câu chúng ta am hiểu nhất cũng không phải lực lượng cơ thể.

- Hừ. Vậy làm sao người biết sở trường nhất của hắc chính là lực lượng cơ thể? Chẳng lẽ người không phát hiện, thần thông vừa rồi hắc thi triển có uy lực kinh người, có khả năng là thần thông Cửu U Lam Tinh Băng Diễm. Còn có năng lực hình thành giáp trụ màu bạc đặc thù ở ngoài thân thể... Mọi thứ đều biểu hiện ra sự bất phàm của hắc.

Trong mắt Tả Sát có thêm một loại ánh mắt thưởng thức.

Ở thế giới Yêu tộc thực lực trên hết này, tại bất kỳ tình huống nào cường giả đều được tôn sùng cho dù hắc không phải Yêu tộc.

- Đáng tiếc... Hắc còn ở hàng ngũ Hóa Thần Kỳ, khẳng định không phải đối thủ của ta.

Tả Sát lắc lắc đầu, trên mặt hơi có một tia tiếc nuối.

- Người xem bên kia!

Tử Hân đột nhiên kinh hô thất thanh.

Tả Sát vội vàng tập trung sự chú ý sang đó.

-Ồ! Tu sĩ Huyết Ma Đạo kia cũng không đơn giản!

Tả Sát kinh dị nói.

Nguyên lai vào lúc hai người nói chuyện, tình huống bên kia đã xảy ra biến hóa thật lớn.

Đối mặt với tơ máu quấn quanh nhiều tầng, thần sắc Trương Hằng lạnh nhạt. Sở dĩ hắc không lập tức phản kích đơn giản là muốn thí nghiệm một chút xem lực lượng cơ thể của phân thân mạnh cỡ nào.

Chênh lệch tu vi giữa bản tôn và phân thân của Trương Hằng cũng không lớn, nếu không tính những nhân tố như Pháp bảo, Hư Không Hỏa Diễm thì gần như tương đương. Bản tôn Trương Hằng muốn thắng phân thân chỉ sợ cũng không dễ dàng.

Nhưng kỳ thật giữa phân thân và bản tôn Trương Hằng còn có một sự khác biệt rất lớn.

Đó chính là khác biệt về mặt thể chất.

Bản tôn của Trương Hằng là kết quả của tám thân máu thịt lột xác vô số lần nhưng vẫn là thân máu thịt.

Mà phân thân Tuy rằng có thể hóa thành tám thân máu thịt nhưng về mặt bản chất vẫn còn thuộc phạm trù năng lượng Hóa Thần.

Sở dĩ có thể hóa thành thân máu thịt đó là một loại biểu hiện của thần thông.

Ở Tu Chân Giới thậm chí là giới cao hơn đều có một câu nói: Thần thông không gì không làm được.

Đối câu nói khác thì là trên thế giới này không có chuyện gì mà thần thông không làm được.

Nếu giữa bản tôn và phân thân tồn tại khác biệt thể chất lớn như thế, Trương Hằng mới có ý thử xem lực lượng cơ thể giữa bản tôn và phân thân rốt cuộc chênh lệch như thế nào. Hắc đã cho Nhan Hồng Ngọc rút lui bởi vì là năng lượng phân thân có được năng lực tương tự “Tám thân bất tử”, cũng không sợ hai yêu một ma còn lại trên Phàm Vân Đảo sẽ tạo thành thương tổn trí mạng cho mình.

Nhưng kết quả thí nghiệm khiến Trương Hằng cảm thấy bất ngờ. Phân thân chẳng những có được hơn phân nửa lực lượng của bản tôn mà còn có năng lực chữa trị cường đại và miễn dịch pháp thuật.

Nói cách khác ở một trình độ nào đó phân thân Trương Hằng so với bản tôn càng có tiềm lực làm “Khiên thịt”.

Sau khi thử xong, Trương Hằng hướng về Huyết Ma Quân cười khiến đối phương sửng sốt.

Sau đó Trương Hằng há miệng, phun ra một đoàn Hỏa Diễm màu đỏ sậm, “Phốc” một tiếng rơi lên tơ máu rậm rạp.

Đồng thời trên người Trương Hằng dâng lên một vùng Hỏa Diễm bạo liệt, nhiệt độ bốn phía tăng lên dữ dội giống như tiến vào vùng núi lửa.

Chỉ trong giây lát, cả khu vực đều bị bao phủ trong một vùng Hỏa Diễm đỏ sậm bạo ngược.

Thần thông Hỏa Diễm dường như vừa khéo khắc chế những sợi tơ máu này, chúng bị thiêu đốt một mảng lớn mà không chút phản kháng.

Hiệu quả như thế thậm chí khiến Trương Hằng cảm thấy bất ngờ. Nên biết rằng những sợi tơ máu kia ngay cả lực lượng cơ thể cường đại của hắn đều không thể dễ dàng gãy đứt.

Sở dĩ hắn không sử dụng ngân diễm là cũng có nguyên nhân. Bản tôn Trương Hằng giờ phút này ở trong Linh vực không gian, Hư Không Hỏa Diễm cũng ở vào trạng thái đặc thù, muốn mượn dùng ngân diễm có chút khó khăn.

Cũng may hiệu quả của thần thông Hỏa Diễm dường như có năng lực khắc chế những sợi tơ máu, lập tức khiến pháp thuật mà Huyết Ma Quân chuẩn bị một hồi lâu không nên công trạng gì.

Hô’

Trương Hằng lại hướng về Huyết Ma Quân phun ra một con hòa xà vận động tốc độ cao, ánh lửa bùng lên trung không khí, tiếng “lốp bốp” đình tại nhức óc.

Hòa xà dài đến mười mấy trượng, chưa tới gần tầng phòng ngự của Huyết Ma Quân đã như cá chạch nhảy về phía trước sau đó đột nhiên bùng nổ.

Rầm !

Tầng phòng ngự trước người Huyết Ma Quân lay động một hồi, mặc dù hắn kiệt lực phòng ngự vẫn có một tia hỏa diễm dư uy nhảy vào, đốt thành một lỗ thủng trên y phục hắn, lông tóc cũng bị đốt một nửa, nửa người trên là một mảng cháy đen, khói đen bốc lên.

- Đáng giận!

Huyết Ma Quân nổi giận, trong mắt tràn ngập nửa giận, sóng triều màu máu bốn phía như sóng lớn dâng lên. Linh khí trong thiên địa run rẩy một trận.

Chỉ thấy hắn đưa tay vung lên hư không, một cỗ khí tức cùng uy áp thuộc về Thông linh Pháp bảo trống rỗng phủ xuống.

Sóng triều màu máu lập tức tăng vọt gấp đôi, tiếng gào thét của ức vạn U hồn mơ hồ vang lên bên tai.

Ông~

Pháp bảo át chủ bài của Huyết Ma Quân được tế ra, uy lực to lớn gây ra dị tượng thiên địa. Trương Hằng cùng với hai yêu ở xa xa đều hơi biến sắc.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

482. Chương 475: Thần Thú Oai (thượng).

Tiếng khóc của ước vạn U hồn cùng uy áp cuộn cuộn của Thông linh Pháp bảo bao phủ khu vực này khiến cho tâm thần người ta rung chuyển không yên. Sóng triều màu máu bốn phía Huyết Ma Quân điên cuồng tăng vọt, lực lượng giết chóc cường đại bạo ngược lan tràn ra bốn phương tám hướng.

Thân hình Huyết Ma Quân ở trong sóng máu phiêu hốt bất định, mơ hồ không rõ nhưng có thể nhìn đến một cái “Huyết Hồn Phiên” rung chuyển cả khu vực trước người hắn.

Huyết Hồn Phiên này chỉ lớn bằng bàn tay lóe ra sắc thái mê ly trong suốt màu đỏ như máu. dị biến trong thiên địa bởi nó mà dựng lên, lực lượng giết chóc khủng bố lấy nó làm trung tâm tràn ra bốn phương tám hướng, lực công kích của sóng gợn màu máu lập tức gấp bội.

Mặt ngoài thân thể Trương Hằng ngưng kết một tầng giáp bạc giống như Thiên Thần đứng trên bầu trời. Nhưng theo sóng triều lực lượng giết chóc cuộn cuộn ập tới, Trương Hằng liên tục lui về phía sau, khó có thể chống đỡ chính diện.

- Thông linh Pháp bảo trung phẩm?

Trương Hằng vô cùng giật mình nói, liên tục lùi ra mười mấy dặm mới gian nan ổn định thân hình.

Hô’

Hắn khẽ thở ra một hơi, sắc mặt trở nên ngưng trọng. Ở trong cảm quan của hắn, thần thông do Thông linh Pháp bảo trung phẩm Huyết Hồn Phiên này phát ra giống như uy áp cuộn cuộn của thiên địa, không ai có thể chống lại.

Khi Trương Hằng kinh hô ra mấy từ “Thông linh Pháp bảo trung phẩm” thì hai yêu thú khác ở bên kia cũng có biểu hiện tương tự.

- Huyết Hồn Phiên! Mà lại còn là cấp bậc Thông linh Pháp bảo trung phẩm?

Tử Hân cùng Tả Sát đầy vẻ kinh ngạc, tiếp theo hai người nhìn nhau một cái, hiện ra vẻ tươi cười.

- Thật sự là quá tốt. Không nghĩ tới trên hoang đảo linh khí mong manh này lại có thể nhìn thấy một kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm có đại thần thông. Đây thật sự là cơ hội trời cao ban cho chúng ta!

Tử Hân hưng phấn vạn phần, đề nghị với Tả Sát ở bên cạnh:

- Không bằng như thế này. Trên đảo này có hai kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm, hai chúng ta mỗi người một kiện. Như thế nào?

Thần sắc Tả Sát hơi đổi. Giao hẹn của hai người lúc trước là sau khi giết chết Trương Hằng, kiện Thông linh Pháp bảo trên người hắn sẽ thuộc về Tả Sát.

Nhưng hiện tại trên hòn đảo này lại có thêm một kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm, phân phối ích lợi sẽ phát sinh biến hóa.

Hơi chút trầm ngâm, Tả Sát thản nhiên nói:

- Nếu thật sự có hai kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm, chúng ta mỗi người một kiện nhưng ta có quyền ưu tiên lựa chọn. Vạn nhất chỉ có một kiện như vậy thì thuộc về ta. về phần chiến lợi phẩm khác, chúng ta chia bình quân. Chắc rằng với thân phận cùng địa vị của tam công tử cũng sẽ không để ý ta hơi chiếm tiện nghi một chút chứ hả?

- Được rồi.

Trong lòng Tử Hân mặc dù có chút đau lòng nhưng cũng không thể cự tuyệt đề nghị của đối phương.

Lần này rời Cửu U hải vực đi tới nơi tụ tập của tu sĩ nhân loại Tam Tiên Đảo hải vực cũng là có nguy hiểm nhất định. Sở dĩ có thể tới đây thuận lợi như vậy thậm chí thăm dò được tung tích của Trương Hằng cũng bởi vì có Tả Sát trợ giúp.

Tuy nhiên, nói cho cùng Tả Sát có thực lực mạnh mẽ mới là nguyên nhân căn bản nhất mà Tử Hân không thể không đáp ứng. Thế giới yêu tộc hết thảy đều nói chuyện bằng thực lực. Tả Sát có thể có được tư cách đàm phán, phân phối ích lợi với tam công tử của Tử Hoàng Phủ là có thể thấy được sự cường đại của hắn.

Sau khi thấy Tử Hân đáp ứng, Tả Sát vừa lòng gật gật đầu. Một kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm đối với yêu thú Hợp Thể Kỳ như hắn mà nói cũng rất khó được.

Bất kể là Tam Tinh Vực tài nguyên nghèo nàn hay là Chu Vương Triều thiên linh phúc địa thì Thông linh Pháp bảo đều là thứ cực kỳ quý hiếm. Thông linh Pháp bảo chia làm bốn cấp: Hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, cực phẩm.

Thông linh Pháp bảo hạ phẩm ở Chu Vương Triều tương đối nhiều, uy lực không tầm thường Chỉ có tu sĩ đỉnh cấp mới có thể nắm giữ. Ở trong hàng tu sĩ Hóa Thần Kỳ chỉ có một số ít người mới có một kiện Thông linh Pháp bảo hạ phẩm, về phần Thông linh Pháp bảo trung phẩm, ngay cả nghĩ cũng không dám.

Thông linh Pháp bảo trung phẩm bình thường chỉ có số ít tu sĩ Hợp Thể Kỳ trở lên mới có. Ở trong tay bọn họ, uy lực của Thông linh Pháp bảo trung phẩm phát huy ra thường thường có được thần thông dời sông lấp biển. Giữa tu sĩ Hợp Thể Kỳ cùng Hóa Thần Kỳ vốn có một khoảng cách rất lớn. nếu cộng thêm Thông linh Pháp bảo trung phẩm lại càng như hổ thêm cánh.

Trương Hằng không biết vào lúc mình chiến đấu thì hai yêu thú đuổi theo phía sau đã quyết định ra vận mệnh tương ứng cho hắn.

Giờ phút này hắn cùng Huyết Ma Quân cách xa nhau mấy chục dặm. về mặt kinh dị nhìn Huyết Hồn Phiến lóe ra sáng bóng trong suốt trong tay đối phương.

Huyết Hồn Phiến lớn bằng bàn tay nhìn như nhỏ bé yếu ớt nhưng lại ẩn chứa một cỗ uy áp khổng lồ khiến cho tu sĩ đỉnh cấp đều phải chìm vào sợ hãi. Theo cái phát khê của nó, tiếng khóc và rít gào của ức vạn U hồn xông thẳng linh hồn của tu sĩ ảnh hưởng đến tâm trí.

Trong lòng Trương Hằng máy động, cảm giác trong lòng mình đột nhiên sinh ra một cỗ dục vọng giết chóc.

Lúc trước khi tiếp xúc với Nhị động chủ Huyết Ma Động ở động phủ lâm thời, Trương Hằng đoạt đến một kiện Huyết Hồn Phiến từ trong tay đối phương. Nhưng kiện Huyết Hồn Phiến đó cũng không phải là cấp bậc Thông linh Pháp bảo, thậm chí ngay cả Ngụ linh bảo cũng không tới, Chỉ là một kiện Pháp bảo đỉnh cấp tu sĩ bậc cao sử dụng.

Ý niệm vừa động, trong tay Trương Hằng cũng bay ra một kiện Huyết Hồn Phiến. Đây cũng không phải Pháp bảo bản mạng của hắn.

Kiện Huyết Hồn Phiến này vừa xuất hiện liền trào ra một cỗ sóng khí màu máu, tiếng U hồn gào khóc liên miên không ngừng.

Đây là một kiện Huyết Hồn Phiến cấp bậc Pháp bảo đỉnh cấp. Lúc trước Trương Hằng đoạt được nó từ trong tay Nhị động chủ Huyết Ma Động Thao Vĩnh Bằng, ý muốn lấy nghiên cứu một phen nhưng sau đó không có thời gian liền ném cho phân thân thăm dò.

- Ha ha ha...

Huyết Ma Quân ở trung tâm một vùng biển máu ngửa đầu cười to, thiếu chút nữa cười chảy nước mắt.

Hắn chỉ vào Trương Hằng, cười đến mức không kịp thở:

- Tiểu tử, chẳng lẽ ngươi muốn chuyển sang tu công pháp Huyết Ma Đạo ta sao... Ha ha ha... Buồn cười chết mất!

Trên không Phàm Vân Đảo, hai kiện Huyết Hồn Phiến đối diện nhau trên không, nhưng lại không phải là giằng co cân bằng.

Mặc dù về hình thái bề ngoài hai kiện Huyết Hồn Phiến gần như giống nhau như đúc, nhưng về đẳng cấp, uy lực thì không thuộc về một cấp bậc.

Huyết Hồn Phiến trong tay Trương Hằng nhiều nhất Chỉ có thể dậy nên một con sóng máu đẩy ngã một gò núi, mà Huyết Hồn Phiến cấp bậc Thông linh Pháp bảo của Huyết Ma Quân có thể rung chuyển năng lượng màu máu cuộn cuộn trong phạm vi trăm dặm. Những đợt sóng gợn màu máu nối liền nhau đem mọi thứ bốn phía san thành đất bằng.

Loại tình huống này giống như một quân nhân đặc chủng tay cầm súng ống và một đứa bé cầm súng đồ chơi đứng ở một chỗ giằng co nhau.

Cảnh tượng như thế khiến cho Huyết Ma Quân cười đến đau cả răng, ngay cả mục đích nguyên bản đều quên mất.

Trương Hằng lại là vẻ mặt lạnh nhạt. Trên thực tế hẳn lấy Huyết Hồn Phiến này ra cùng không phải không có mục đích.

Huyết Ma Quân giờ phút này rõ ràng không phải hẳn có thể chiến thắng. Hai yêu thú phía sau khẳng định ôm ý nghĩ ngư ông đắc lợi.

Trương Hằng căn bản không cần chịu thiệt thòi này, hẳn hoàn toàn có thể chạy đi, rời khỏi Phàm Vân Đảo thì ba người này cũng khó mà làm gì được hẳn.

- Tiểu tử kia lẽ mà lẽ mề, đang làm gì thế không biết. Làm sao còn chưa đánh?

Tử Hãn cùng Tả Sát đã bay vào phạm vi bốn năm ngàn dặm. cố ý giảm một nửa tốc độ hy vọng hai người xa xa tốt nhất là đánh lưỡng bại câu thương, hoặc là một chết một trọng thương.

Tuy rằng hai người có nắm chắc rất lớn tiêu diệt Trương Hằng cùng Huyết Ma Quân ở xa xa nhưng nếu chuyện có thể thoải mái một chút, ai lại không muốn chứ?

- Tiểu tử kia có khả năng là cố ý kéo dài thời gian. Chúng ta không thể đợi nữa. trực tiếp giết qua!

Tả Sát lạnh đạm nói:

- Cho dù là hai người này cùng tiến lên cũng không có khả năng kiên trì được vài hiệp trong tay ta.

Tả Sát đầy tự tin. không nói hai lời tốc độ cao nhất bay về hướng hai người Trương Hằng. Hào quang màu xám sáng ngời hình thành một đường mờ trong thiên địa. trông như quỷ mị mà lại tản mát ra một cỗ khí phách tuyệt thế.

- ừm. nói vậy cũng đúng. Chúng ta nhanh qua đó, tốc chiến tốc thắng. Tu sĩ Huyết Ma Đạo kia giao cho người. tu sĩ nhân loại họ Trương để ta “Chiêu đãi” hẳn thật linh đình!

Tử quang trên người Tử Hãn tăng vọt, tốc độ nhanh hơn vài lần theo sát Tả Sát.

- Tiểu tử, rốt cục ngươi có ý đồ gì?

Huyết Ma Quân rốt cục khôi phục thái độ bình thường. sắc mặt lãnh đạm nhìn Trương Hằng cầm Huyết Hồn Phiến ở đối diện.

Bá!

Trương Hằng thu Huyết Hồn Phiến lại, thần nhiên nói với Huyết Ma Quân:

- Chẳng lẽ đạo hữu không phát hiện hai cường địch khác buông xuống Phàm Vân Đảo sao?

- Cường địch? Người có ý gì? Trên đảo này trừ bọn người...

Huyết Ma Quân dùng thần thức đảo qua lập tức phát hiện hai luồng khí tức hùng hổ không thuộc về nhân loại.

Khí tức của Yêu thú Hóa Thần Kỳ đỉnh và Hợp Thể Kỳ cường đại cỡ nào? về cuồng bạo và hung ác xâm nhập cốt tủy nhất định không phải tu sĩ nhân loại có khả năng so sánh.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----oo0oo-----

483. Chương 475: Thần Thú Oai (hạ).

- Hai yêu thú này, một là Tử Diễm Câu cấp bậc Thần thú. cũng may Chỉ là Hóa Thần Kỳ. Một tên khác tối thiểu cũng là Hợp Thể trung kỳ. Hừ hừ... Trương mỗ ta có thể nhanh chân bỏ chạy, nắm chắc làm cho các người khó thể đuổi theo. Nhưng những tu sĩ bản thổ Phạm Vân Đảo các người thì... Xin hỏi Huyết Ma Quân các hạ. người có thể đuổi đi hoặc chạy ra khỏi nơi đây sao?

Trương Hằng dùng thần thức truyền âm nói với Huyết Ma Quân, trên mặt mang theo một vẻ tự tin. Hắn hoàn toàn có thể thoát khỏi nơi đây thậm chí tiến vào lĩnh vực không gian của bản tôn. Nhưng nếu như vậy, ích lợi gì cũng đều không chiếm được.

Huyết Ma Quân nhìn chăm chú vào hai yêu thú hùng hổ ở phương xa. sắc mặt lập tức khó coi đến tận cùng. Hắn cảm nhận được một loại khí tức nguy hiểm đã lâu ở trên người hai yêu thú này.

Trong đó một cỗ khí tức cường đại hơn thậm chí đã khóa chặt lấy hắn. không chút che giấu ý đồ giết người đoạt bảo.

Sát phạt và tham lam trắng trợn, không cần thiết phải che giấu.

Tử Hân cùng Tả Sát đều vô cùng tự tin, ôm tâm lý nhất định nuốt được hai tu sĩ nhân loại ở phương xa.

- Được rồi... Người muốn làm sao bây giờ?

Huyết Ma Quân biết rõ còn hỏi. Hắn không cho phép mình chủ động đề xuất hợp tác với một bại tướng dưới tay. Đối mặt với kẻ thù chung. hắn cho rằng như vậy sẽ làm nhục tôn nghiêm của mình.

Trương Hằng trợn mắt xem thường:

- Hợp tác! Chúng ta là nhân loại, bọn họ là yêu thú. Chỉ đơn giản như vậy.

- Đúng đúng đúng... Tuy rằng giữa chúng ta cũng có chút xung đột nhưng hai yêu thú này ôm địch ý rõ ràng như thể xông tới đây hoàn toàn là làm nhục ngàn vạn tu sĩ của Phạm Vân Đảo, là làm nhục tu sĩ nhân loại chúng ta. Huyết Ma Quân ta cần phải liên thủ với các hạ đối mặt với kẻ địch chung của nhân loại.

Huyết Ma Quân lập tức nói với vẻ đầy căm phẫn, một phen lời nói đường hoàng suýt nữa làm Trương Hằng bật cười.

- Được. Chúng ta mỗi người đổi phỏ một tên.

Hai người rất nhanh đạt thành quyết định nhất trí.

Xoay chuyển phương hướng, hai người nhìn hai yêu thú từ phương xa bay tới.

Ánh mắt lạnh băng, như hổ rình mồi, cùng chung kẻ thù đoàn kết nhất trí.

Trong thời gian vài hô hấp, hai người vốn còn đánh nhau túi bụi lập tức trở thành “Chiến hữu” lâm thời.

Đối mặt với tình cảnh như thế, hai yêu thú ở ngoài hai ba ngàn dặm đều sửng sốt.

Việc này cũng quá nhanh rồi hả?

Hai yêu kinh ngạc trợn tròn mắt.

- Không sao cả. Giết một người cũng là giết, giết hai cũng là giết. Coi như vận động nhiều một chút.

Tả Sát nhún vai, đối với Trương Hằng và Huyết Ma Quân đột nhiên hợp tác cũng không thêm quan tâm.

- ừ. Cho dù bọn họ hợp tác cũng không phải đối thủ của chúng ta.

Tử Hân lại khôi phục thái độ bình thường. Hơn nửa đời người của hắn đều sinh hoạt ở Cửu U hải vực, rất ít giao chiến cùng tu sĩ nhân loại, thiếu một ít kiến thức thông thường.

Khỏe miệng Trương Hằng nhếch lên mấy tia cười. Chuyện phát triển quả nhiên như trong dự đoán của hắn. Chỉ mong những người này có thể đánh càng hung một chút. Càng trọng yếu vẫn là bên phía bản tôn.

Giờ phút này ở trên bầu trời chẳng qua là phân thân của Trương Hằng, đồng thời từ đầu chí cuối hắn cùng không dốc hết toàn lực chiến đấu. Nếu không, hắn cùng không cần sợ Huyết Ma Quân.

Tất cả gửi gắm của hắn đều đặt vào bản tôn. Nếu như bản tôn có thể tới vào lúc mấu chốt, sẽ có thể lấy được hiệu quả khó thể đoán trước.

Nếu như thất bại, phân thân Trương Hằng nhiều nhất là trọng thương, khả năng bị tiêu diệt cực thấp. Cho dù chết đi cũng chỉ là một phân thân, bản tôn Trương Hằng hoàn toàn có thể sáng tạo ra một lần nữa.

Hai người đứng yên trên hư không một hồi, nhìn chăm chú hai yêu thú lộ ra khí tức nguy hiểm đang dần dần tới gần, tâm tính cũng không giống nhau.

Trong lòng Trương Hằng có một tia chờ mong, Huyết Ma Quân hơi có chút bất an nhưng còn có điểm tự tin vào bản thân.

Hai người này cũng không có sợ hãi quá lớn nhưng tu sĩ khác trên Phàm Vân Đảo lại giống như vào ngày tận thế. Khí tức cường đại cùng dư ba chiến đấu thi thoảng truyền đến từ trên bầu trời làm cho bọn họ sợ hãi không yên, chỉ sợ trời sập xuống.

Trong Huyết Ma Động, Nhị động chủ mới nhậm chức Vân Dịch đứng ở trên đỉnh núi nhìn chăm chú vào bầu trời phương xa, trong lòng như dậy lên sóng to gió lớn khó thể bình yên.

Giờ khắc này hắn phát hiện thế giới bên ngoài còn lớn, khủng bố hơn trong tưởng tượng của mình rất nhiều.

Vốn hắn tưởng rằng bản thân Nguyên Anh đại viên mãn hắn là nhân vật số một, nhưng hôm nay mọi thứ đều thay đổi.

Dư ba thần thông rung chuyển và các loại dị tượng trong thiên địa, tận mắt chứng kiến cường giả tồn tại trên thế giới này.

- Mạnh. Bọn họ rốt cục mạnh cỡ nào?

Nhị động chủ Vân Dịch đầy kích động và hướng tới, dường như nghĩ đến cái gì, hướng về phương xa rống lên một câu:

- Nếu các người thật sự rất mạnh, như vậy thì giải trừ nguyên rửa vô tận đời đời kiếp kiếp của Phàm Vân Đảo này.

Đáng tiếc thanh âm của hắn tuy rất lớn nhưng đám người Trương Hằng, Huyết Ma Quân cách hắn đến mấy ngàn dặm, không có khả năng nghe được thanh âm của hắn.

Quý dị chính là, những lời này của hắn vừa nói xong thì Trương Hằng đứng yên trong hư không, trong mắt chợt lóe ánh bạc đột nhiên quay đầu lại liếc mắt một cái về hướng của hắn, hiện lên một tia kinh ngạc.

Trương Hằng nắm giữ thần thông Thần Linh Nhân đã tiến vào cảnh giới Linh Tâm Thông Minh. Ở một trình độ nhất định có thể cảm nhận được một ít dấu vết khi thiên địa vận chuyển.

Nhị động chủ Vân Dịch la lên một câu trong lòng thư thái một chút: Các người Chung quy là không đủ mạnh, không thể phá bỏ nguyên rửa vĩnh hằng trên Phàm Vân Đảo này, không tính là đại thần thông chân chính.

Nhưng chính vào lúc này trong thiên địa mơ hồ hiện ra một đôi mắt bạc, giống như ánh mắt trời cao lạnh lùng liếc hắn một cái rồi sau đó biến mất không thấy.

- A~

Thiếu niên Vân Dịch vốn lãnh khốc, không sợ trời không sợ đất lại bị dọa sợ.

- Cường giả tới Phàm Vân Đảo thật là đáng sợ, chỉ sợ ngay cả Đại động chủ cũng không bằng được.

Thiếu niên hắc bào Vân Dịch mặt tái nhợt, đứng thẳng tại chỗ một hồi lâu rồi rốt cục không kiên trì được.

“Phịch!” Hắc ngã xuống đất, tinh lực toàn thân hầu như tiêu hao sạch.

Chỉ vẻn vẹn là thoáng nhìn cách xa mấy ngàn dặm lại có thể khiến hắc mất tất cả dùng khí chiến đấu.

Có lẽ, cả đời này của hắc sẽ không thoát khỏi bóng ma của đôi mắt màu bạc này.

Rốt cục hai yêu thú bay đến trong vòng một ngàn dặm. Khí tức cuồng bạo tràn ra càng mãnh liệt hơn.

Sắc mặt Huyết Ma Quân hơi đổi. Thực lực hai yêu thú này cường đại hơn nhiều so với đoán trước của hắc. Cả đời hắc đều bị hạn chế ở Phàm Vân Đảo, chưa từng chiến đấu cùng yêu thú cấp bậc này. Yêu thú trên Phàm Vân Đảo phần lớn cấp bậc khá thấp, theo năm tháng trôi qua cũng sắp tuyệt chủng.

- Ha ha... Tu sĩ nhân loại. Người nhìn thấy ta mà lại không chạy?

Hai mắt Tử Hãn khóa chặt Trương Hằng, phát ra một tràng cười điên cuồng, trong giọng nói có một loại khinh miệt mãnh liệt.

Trương Hằng không khỏi cười nhạo:

- Lần trước ở Băng Hòa Đảo, không biết ai chạy trốn nhanh như vậy!

- Ngao... Đáng giận. Lần trước rõ ràng là người ám toán bản công tử. Nếu không phải vì khinh địch, bằng vào ta là Thần thú cấp Hóa Thần, giết người dễ như trở bàn tay!

Vừa nghe Trương Hằng đề cập đến chuyện Băng hòa Đảo, Tử Hãn tràn lửa giận:

- Hôm nay, bản công tử nhất định phải băm thây người vạn đoạn.

- Vậy sao? Nếu lần này người lại bị ta ám toán thì sao?

Khóe miệng Trương Hằng hiện lên vài tia trào phúng. Hắc hiểu được ám toán theo như lời Tử Hãn cũng không phải là đánh lén mà là hành vi giả heo ăn thịt cọp của mình.

- Hừ! Người đã không có cơ hội nữa rồi. Bản công tử muốn đường đường chính chính đánh một trận với người. Tả Sát các hạ. Chiến đấu giữa ta và hắc, người không nên can thiệp.

Tử Hãn nói với Tả Sát đồng dạng tràn ngập chiến ý ở bên cạnh.

- Nếu người có thể giải quyết hắc trong thời gian ngắn, ta có thể cam đoan. Tuy nhiên kiên nhẫn của ta có hạn.

Tả Sát thản nhiên nói.

- Không thành vấn đề. Ta nhất định sẽ giết địch nhân của mình nhanh hơn so với người. Để chúng ta đo xem ai giải quyết đối thủ nhanh hơn?

Tử Hãn hiếu thắng khởi xướng khiêu chiến với Tả Sát.

- Đo tốc độ giết người? Ha ha ha...

Tả Sát ngửa mặt lên trời cười dài vài tiếng, khinh miệt nhìn Tử Hãn:

- Thiết Sa Vương ta mười vạn năm trước đã từng có ghi chép giết chết mấy trăm tu sĩ nhân loại Hóa Thần Kỳ trong vòng có một ngày. Đáng tiếc “đại chiến” như vậy hiện tại gần như không thể gặp được.

- Hừ, vậy chúng ta thử xem!

Tử Hãn thân là Thần thú, không tin mình không bằng đối phương.

Ông~

Toàn thân hắc tử quang lượn lờ, tử khí phóng lên trời cao phát ra một cỗ uy áp lớn lao. Đó là một loại ưu thế tuyệt đối và địa vị có được khi cấp cao đối mặt với cấp thấp.

Tử quang bao phủ nhanh chóng bành trướng, tiếp theo đó “Phốc” một tiếng, tử quang nhộn nhạo hình thành một Tử sắc Diễm Mã đầu có hai sừng, bốn vó và đuôi đều có Hỏa Diễm màu tím thiêu đốt.

Tử diễm bùng lên, “Vút” một tiếng vượt qua khoảng cách vài trăm dặm, tốc độ cực kỳ kinh người.

- Đây là Thần thú...

Huyết Ma Quân há hốc miệng.

Sau đó vài hô hấp, một viên quả cầu lửa lớn màu tím thiêu đốt rào rạt giống như sao băng từ trên trời giáng xuống trái đất, ra ngoài dự đoán trước.

Trong lòng Trương Hằng vừa mới nảy sinh điềm báo, theo bản năng nhích động thân hình nhưng vẫn bị hòa cầu đánh trúng.

Ầm~

Trương Hằng bị đánh trúng, ngân giáp ngưng kết quanh thân kêu “rắc” một cái rồi vỡ tan.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----oo0oo-----

484. Chương 476: Thiết Sa Vương (thượng).

“Rắc” một tiếng, giáp bạc được ngưng kết quanh thân Trương Hằng đã lâu bị công phá lập tức vỡ tan một mảng lớn.

Đồng thời, tử diễm bùng lên, trong nháy mắt tiếp tục lan tràn tới thân thể hắn.

Trương Hằng bị một luồng năng lượng thật lớn bùng nổ đẩy ra mấy chục trượng, ngân quang trên người kêu lên “Xèo xèo”, chữa trị giáp bạc đã vỡ không thành hình dạng.

Nhưng quang điểm tử diễm còn sót lại vẫn ngoan cường thiêu đốt bên ngoài thân hắn, ẩn chứa một cỗ lực lượng ăn mòn quỷ dị.

Trương Hằng hít sâu một hơi, bên ngoài thân gian nan bốc lên một tầng ngân diễm trong nháy mắt nuốt hết những quang điểm tử diễm kia. Tiếp đó ngân diễm biến mất. ngân quang bên ngoài thân vẫn chớp lóe không thôi, nhanh chóng chữa trị giáp bạc bị tàn phá.

Bởi vì bản tôn Trương Hằng ở vào một trạng thái đặc biệt, phân thân mượn dùng ngân diễm cực kỳ khó khăn, có thể tiết kiệm bằng nào hay bằng ấy.

Thời gian một hai hô hấp giáp bạc ngoài thân Trương Hằng mới dần trở nên ổn định nhưng hắn còn có chút lo lắng, tiếp tục củng cố cường độ của giáp bạc.

Xèo xèo-

Mặt ngoài giáp bạc không ngừng lóe ánh bạc, trở nên càng thêm chắc chắn và sáng ngời, bóng loáng có thể soi gương, làm nổi bật Trương Hằng như một chiến thần bất bại.

Đúng lúc này, chỉ nghe “Vút” một tiếng, Thần thú Tử Diễm Câu lại xẹt qua chân trời. Một đạo tử quang lúc này mới khoan thai bay tới, tử diễm toàn thân lúc sáng lúc tối, không khí bốn phía theo đó sinh ra xu thế không ổn định. Uy thế cường đại không ngờ vượt qua tu sĩ Hóa Thần Kỳ, so với tu sĩ Hợp Thể sơ kỳ cũng không kém bao nhiêu.

Càng đáng sợ là trên người nó truyền đến một cỗ khí tức Thần thú đủ khiến cho tu sĩ và yêu thú bình thường nhìn mà sợ hãi, về linh hồn và sinh lý đều bị áp chế vài phần cũng giống như chuỗi thực vật trong tự nhiên, động vật ăn cỏ bình thường nhìn thấy con hổ - chúa sơn lâm đều sẽ run rẩy toàn thân.

Trong lòng Trương Hằng rung động, xem ra lần trước ở Băng hỏa Đảo có thể một kiếm trọng thương Tử Hân hơn phân nửa là nhân tố bất ngờ giả heo ăn thịt cọp. Nếu không phải Tử Hân khinh địch, Trương Hằng muốn chiến thắng đối phương cũng không phải là một chuyện giản đơn.

Đều là Thần thú Hóa Thần Kỳ đỉnh, thực lực của Tử Hân không kém Hắc Ma Hoàng của Tam Tinh Vực bao nhiêu. Tuy rằng Thần thú cũng phân chia cấp bậc, về mặt cấp bậc Tử Diễm Câu có lẽ hơn Phệ Thiên Mãng một ít nhưng Thần thú dù sao cũng là Thần thú, vượt cấp khiêu chiến cũng không phải là một thần thoại.

Công kích của Tử Hân tới sớm hơn đến vài hô hấp. Khi quả cầu lớn màu tím giống như thần binh từ trên trời giáng xuống đánh trúng Trương Hằng thì hắn mới đuổi tới hiện trường, nắm chắc thời cơ đã đạt tới mức độ vượt qua sự tưởng tượng của con người.

Trong lòng Trương Hằng thầm than, chẳng lẽ đây cũng là thiên phú của Thần thú?

Tử diễm quanh thân Tử Diễm Câu lay động lúc sáng lúc tối cực kỳ quỷ dị, khiến cho không gian khu vực chung quanh rung động không yên.

Trương Hằng đã sớm chú ý tới Chi tiết này, hẳn hiểu được thông qua loại thủ đoạn này Tử Diễm Câu có thể phá hỏng khả năng Thuấn di, trừ khi có được cảnh giới vượt xa đối phương.

Đúng lúc này, theo sát Tử Diễm Câu, từ trên bầu trời truyền đến một tiếng nổ, tầng mây run rẩy.

Ầm~

Một cái bóng màu xám thật lớn từ trên đỉnh đầu Huyết Ma Quân đập xuống, làm cho sóng máu quay cuồng bốn phía bị mạnh mẽ bổ ra, hình dạng đó giống như càn quét.

Cùng lúc đó tiếng hừ lạnh của Tả Sát từ bốn phía truyền đến, mơ hồ không chừng.

Huyết Ma Quân đang kinh ngạc than thở bởi uy lực của Thần thú, không ngờ tốc độ của Tả Sát lại nhanh đến mức độ như vậy mà lại còn có thuật tiềm ẩn cường đại như thế, tiếp cận thần không hay quỷ không biết.

- Muốn chết!

Ánh mắt Huyết Ma Quân chợt nghiêm, nhắc bàn tay màu máu hung hăng nghênh đón bóng xám thật lớn.

“Keng” một tiếng như tiếng kim loại chạm nhau. Huyết Ma Quân kêu thảm một tiếng, toàn bộ cánh tay bị đánh rách tả tơi, máu văng tung tóe, phun mạnh ra một búng máu.

Chỉ vùn vùn một kích Huyết Ma Quân liền bị thương nặng, suýt nữa thì đứt một cánh tay.

- Tu sĩ Huyết Ma Đạo? Hừ hừ, cũng chỉ vậy mà thôi. Tả mỗ chỉ dùng ba phần lực đạo, ngươi đã chịu không nổi rồi.

Ánh xám lóe lên, thể hình cường tráng của Tả Sát hiện ra trong một vùng sóng máu, khoe miệng hiện ra vài tia trào phúng.

Hắn cứ như vậy đứng trong sóng máu cuộn cuộn có thể hòa tan mọi vật chung quanh. Từ trong Huyết Hồn Phiến truyền đến những đợt sóng gợn màu máu đánh lên người Tả Sát nhưng không cách nào tạo thành một chút thương tổn đối với hắn.

Sắc mặt Huyết Ma Quân trắng bệch. Hắn không nghĩ tới đối phương chỉ bằng vào một kích ba phần lực đạo thiếu chút nữa lấy mạng mình. Quá đáng sợ... Đặc biệt là lực lượng cơ thể đáng sợ của đối phương.

Cường độ thân thể của tu sĩ Huyết Ma Đạo bình thường đều khá mạnh mẽ, lực kéo dài và khôi phục cũng rất mạnh. Lúc trước Huyết Ma Quân thậm chí còn ở trong Vạn Niên Huyết Trì cố ý cường Hóa Thần thể, tự nhận là trong số ma tu nhân loại cùng cấp không ai có thể hơn mình về mặt thân thể, so với yêu thú cũng không kém.

- Nếu vừa rồi Tả Sát sử dụng không phải là ba phần lực đạo mà là mười phần...

Huyết Ma Quân ngay cả nghĩ cũng không dám.

Kỳ thật Huyết Ma Quân có điều không biết chính là Tả Sát trong lúc vội vàng tiềm ẩn tới, không có khả năng bộc phát ra lực lượng lớn hơn. Nếu không còn chưa công kích đã bị địch nhân phát hiện. Ba phần lực đạo đã là cực hạn mà Tả Sát có thể làm được trong tình huống ấy.

Từ đó cũng có thể nhìn ra Tả Sát có thủ đoạn tiềm ẩn cao minh hơn Phong Hành Thuật của Trương Hằng rất nhiều. Phong Hành Thuật của Trương Hằng chỉ cần hơi vận pháp lực là dễ dàng bại lộ, tuy nhiên cũng có ưu điểm đó là ổn định hơn.

- Không ngờ dựa vào lực lượng cơ thể ngành kháng biến máu do Huyết Hồn Phiến gây ra.

Ở một bên khác Trương Hằng đã cùng Tử Diễm Câu triển khai chiến đấu, thoáng chú ý qua tình huống bên này, trong lòng không khỏi khiếp sợ.

Trong chiến đấu với Huyết Ma Quân lúc trước, Trương Hằng dựa vào giáp bạc bên ngoài thân thể mới miễn cưỡng ngăn được dư ba thần thông do Huyết Hồn Phiến gây ra.

Mà Tả Sát này lại như bàn thạch đứng sừng sững trong sóng máu ỨC VẠN U hồn gào khóc, thân thể không chút tổn hao. Những đợt sóng gợn màu máu đối với hắn mà nói giống như là trò đùa.

Bá!

Đột nhiên thân hình hắn biến mất tại chỗ, thi triển thuật Thuấn di xuất hiện ở bên cạnh Huyết Ma Quân.

Thuấn di?

Dưới uy lực to lớn của Thông linh Pháp bảo trung phẩm Huyết Hồn Phiến của Huyết Ma Quân, hắn lại còn có thể sử dụng thuật Thuấn di?

Bởi chênh lệch về cảnh giới, Tả Sát chung quy phá vỡ phong tỏa không gian của đối phương. thành công thi triển thuật tiểu na di.

Huyết Ma Quân sợ hãi nhảy dựng. huyết quang trên người kêu lên “xèo xèo” đang chữa trị thương thế lại không nghĩ tới đối phương có thể Thuấn di trong tình huống này.

Huyết Ma Quân cũng không dám đón đỡ công kích của đối phương. pháp quyết trên tay khẽ động. Huyết Hồn Phiến trong nháy mắt biến lớn mấy lần hình thành một tầng phòng ngự màu máu.

Ầm ầm~

Tả Sát thuấn di tới trước mặt Huyết Ma Quân, khí thế to lớn đánh ra hai quyền lại bị Huyết Hồn Phiến bỗng nhiên biến lớn ngăn lại.

Huyết Hồn Phiến nhìn như yếu ớt vô lực nhưng hai quyền phá núi vỡ đất của Tả Sát đánh lên, lực đạo như đá chìm đáy biển.

Đột nhiên, khi quyền thứ của Tả Sát đánh lên Huyết Hồn Phiến lại bị một cỗ lực đạo cuộn cuộn như biển bắn ngược lại.

Ầm~

Trong phạm vi trăm dặm tức thì bị một hải dương màu máu bao phủ. Tả Sát bị đánh bay ra ngoài vài dặm, khóe miệng trào tơ máu.

Huyết Hồn Phiến lại biến lớn mấy chục lần giống như cột lớn chống trời, chống đỡ bầu trời và mặt đất.

Vào giờ khắc này giống như toàn bộ thiên địa chỉ còn lại Huyết Hồn Phiến, mọi thứ khác đều trở nên nhỏ bé không đáng kể.

Sắc mặt Huyết Ma Quân tái nhợt như giấy trắng, hai tay thậm chí còn hơi run rẩy.

Trên thực tế, Huyết Hồn Phiến này là Pháp bảo cổ xưa lưu truyền đời này qua đời khác của Huyết Ma Động, cũng là bảo vật trấn sơn của Huyết Ma Động. Chỉ có sau khi tiến vào Hóa Thần Kỳ mới có thể sử dụng nó.

về phần trên Huyết Hồn Phiến này còn có bí mật gì không muốn người biết thì không phải Huyết Ma Quân có thể biết được.

Ngay khoảnh khắc vừa rồi, Huyết Hồn Phiến đột nhiên mất khống chế, chủ động phóng ra thần thông kinh thiên địa.

Trương Hằng, Tử Hãn, Tả Sát đều bị hải dương màu máu bao phủ trăm dặm chôn vùi, thân ở trong khu vực này hành động khó khăn không thể Thuận di, mà pháp lực tiêu hao thật lớn.

- Chẳng lẽ người muốn đối phó với cả ta cùng một lúc hay sao?

Trương Hằng thừa cơ hội này tránh thoát giao chiến với Tử Hãn, sắc mặt âm trầm thần thức truyền âm với Huyết Ma Quân.

Huyết Ma Quân cười khổ:

- Đây không phải là ý của ta.

Sau đó hắn đột nhiên lộ ra vẻ vui mừng:

- Tuy nhiên, dường như ta có thể khống chế hết thấy nơi này.

Theo ý niệm của hắn, Trương Hằng lập tức cảm giác được hải dương màu máu này không hề ảnh hưởng đối với mình nữa, giống như thân ở trong một hải dương bình thường vậy.

Trương Hằng cùng Huyết Ma Quân nhìn nhau, trên mặt đều hiện ra vẻ vui mừng. Có thần thông hải dương màu máu do Huyết Hồn Phiến gây ra giúp đỡ, thực lực của hai yêu ở đối diện phát huy ra sẽ bị ảnh hưởng thật lớn.

Sắc mặt Tả Sát cùng Tử Hãn đều biến đổi, bọn họ có lực lượng áp đảo nhưng trong hải dương màu máu này lại khó thể phát huy ra uy lực lớn nhất mà còn bị hạn chế đủ điều.

Bá!

Thân hình Trương Hằng biến mất, tạm thời kéo ra một đoạn khoảng cách với Tử Hãn. Giao phong ngắn ngủi vừa rồi nói cho hắn biết, Tử Hãn cấp bậc Thần thú không phải là một phân thân như hắn có khả năng ứng phó.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

485. Chương 476: Thiết Sa Vương (hạ).

- Bọn họ có thể thuận di. chúng ta lại...

Tử Hãn hóa thành hình người, ánh mắt nhìn lại hướng Tả Sát, vẻ mặt âm trầm nói.

Huyết Sắc Hải Dương còn lại quanh thân hai yêu. lúc nào cũng đều làm hao mòn pháp lực bọn chúng, đồng thời có một lực lượng đè ép làm trở ngại hành động của chúng. Ngoài ra, lực lượng giết chóc của ức vạn U hồn ở chung quanh truyền đến. mọi thời mọi khắc đều ảnh hưởng tới thần trí chúng, không cần thận một chút thật có thể đánh mất mình.

Trương Hằng ở rất xa nhìn thấy hết thấy, hắn hiểu rõ thần thông dẫn động “Huyết Hồn Phiến” này, cùng “Huyết Sát lĩnh vực” của bản tôn mình thật ra có vài phần tương tự.

Bản tôn và phân thân cùng một nguồn gốc cùng một thể, bản tôn có thể sử dụng Huyết Sát lực lượng cùng Huyết Sát lĩnh vực. như vậy hắn...

Ánh mắt Trương Hằng sáng lên. đây là một điểm trọng yếu mà cho tới bây giờ hắn chưa hề nghĩ tới. Trước kia, hắn cực kỳ kiêng kỵ sự tồn tại của Huyết Sát lực lượng, mặc dù nắm giữ nó cũng không dám tùy tiện sử

dụng, rất sợ nó tăng trưởng quá mãnh liệt rồi sẽ vượt thoát quyền Kiểm soát của mình, làm cho tâm tính của mình biến đổi.

Tả Sát lần đầu lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, thở nhẹ một hơi:

- Một khi đã như vậy, chúng ta cũng không thể không phát động chân cách.

Tử Hân gật đầu nói:

- Được rồi. chúng ta phải mau chóng giải quyết bọn chúng...

Hai yêu nhìn nhau. Tử Hân tranh thủ ra tay trước, “Tử Quan” đội trên đầu hân đột nhiên tản phát ra một cỗ uy áp thuộc loại cấp bậc Thông linh Pháp bảo. xem theo khí tức rõ ràng là một kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm.

Đây là một kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm không biết tên!

Một vầng tử quang thuần khiết bao bọc quanh hân toàn thân hân không ngừng lưu chuyển hào quang màu tím rực rỡ.

Giờ khắc này, pháp lực trong cơ Thể Tử Hân đột nhiên tăng vọt, trong nháy mắt tu vi tăng lên tới cảnh giới Hợp Thể sơ kỳ!

Cường ép tu vi tăng vọt vượt qua khoảng cách thật lớn giữa Hóa Thần Kỳ và Hợp Thể Kỳ, làm cho Thần thú Tử Hân trở thành cảnh giới cùng pháp lực của Hợp Thể Kỳ. nhưng thân thể biến hóa không lớn.

Thần thú Hợp Thể Kỳ?!!!

Trương Hằng cùng Huyết Ma Quân lập tức biến sắc thật khó coi.

Nhìn chăm chú Tử Quan trên đầu Tử Hân. Trương Hằng nhớ tới cảnh tượng ở “Băng hỏa Đảo”, khi đó Trương Hằng dùng Thông linh Pháp bảo trung phẩm “Phá Không Kiếm”, xuyên thủng trái tim Tử Hân, mắt thấy đã sắp giết chết đối phương. Nhưng ngay tại thời khắc mấu chốt đó. Tử Quan trên đầu Tử Hân đã cứu hân một mạng, sau đó hân hóa thành bản tôn “Tử Diễm Câu” chạy thoát khỏi tay Trương Hằng.

Mà ở Giờ khắc này, “Tử Quan” chẳng những giúp Tử Hân khôi phục pháp lực đến trạng thái cường thịnh. ngay cả tu vi cũng tạm thời tăng lên tới Hợp Thể sơ kỳ. đây chính là Thần thú Hợp Thể sơ kỳ!

Hai người còn chưa có từ trong kinh dị khôi phục lại. mặt khác con yêu thú Tả Sát lại đã xảy ra biến hóa lớn hơn nữa.

“Ông...”

Khắp Huyết Sắc Hải Dương rung chuyển kịch liệt, từ trong thân thể Tả Sát sinh ra hào quang màu xám sáng chói.

“Ầm!”

Sóng máu cuộn cuộn nổi lên cao tới mười mấy trượng.

Một con sa ngư (cá mập) cực lớn màu xám bạc hiện ra trước mặt mấy người Trương Hằng.

“Đây mà là cá mập sao? Quả thực so với cự kình trên địa cầu còn muốn lớn hơn...” Trong ánh mắt Trương Hằng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Ở trên địa cầu, thể tích của cá mập so với cự kình không tính là gì. nhưng cũng là sát thủ trong biển cả. Có thể nghĩ mà biết, một con cá mập to lớn như cự kình thì sẽ khủng bố đến mức nào.

Con cá mập màu xám bạc trước mắt này. bên ngoài thân thể nó trông giống như sắt thép, khiến cho người ta có một loại ảo giác không thể phá vỡ. Điều này làm cho Trương Hằng nhớ tới “Huyền Quy” lúc trước gặp được ở trong huyết vụ Tử Vực. nói cụ thể phải nói là mai rùa của Huyền Quy. Lúc đó chính là mai rùa của Huyền Quy thật sự đã khiến cho đám người Trương Hằng không làm sao được.

Hàm răng nhọn thật lớn dày đặc phát ra hàn quang, mỗi một cái đều lớn bằng một thân người, sáng bóng lóng lánh, thậm chí có thể làm gương soi được. Theo hàm răng nhọn lộ ra. trong cái miệng to như bồn máu truyền ra một mùi máu tanh nồng nặc.

- Thiết Sa Vương...

Rốt cục Trương Hằng kêu lên tên bản thể của Tả Sát. Mộ Thiên Hải cấp cho hắn ngọc giản, không có uống phí công nghiên cứu, giờ phút này giúp hắn nhận ra Thiết Sa Vương bá chủ trong một phương hải vực này.

Theo Trương Hằng biết, Thiết Sa Vương tuy rằng không phải Thần thú. nhưng cũng là yêu thú đỉnh cấp. trên phương diện nào đó. nó thậm chí còn muốn biến thái hơn so với Thần thú.

Phòng ngự, công kích, đều là điểm mạnh của Thiết Sa Vương, ngoài ra nó còn sở trường về tiềm ẩn và truy tung, là một trong các bá chủ của hải vực.

Không phải Thần thú mà tổng hợp lại thực lực lại gần với Thần thú bình thường, đây là trong ngọc giản đánh giá về Thiết Sa Vương.

Hai tròng mắt Thiết Sa Vương lóe ra hàn quang, “xoạt ’ một tiếng, thân thể thật lớn như đồi núi lấp biển bay thẳng tới phía Huyết Ma Quân.

Cái mồm to mở rộng như bồn máu, bay thẳng đến tấp vào Thông linh Pháp bảo trung phẩm Huyết Hồn Phiến so với trạng thái bản thể “Phệ Thiên Mãng” Hắc Ma Hoàng năm đó hóa thành cũng không kém bao nhiêu, mà hành động lại nhanh nhẹn hơn.

Ngay cả Huyết Ma Quân thân ở trong Huyết sắc Hải Dương, nhìn thấy Thiết Sa Vương có thể có được tốc độ tấn công nhanh mạnh như thế. Điều này thật ngoài ý liệu của hắn.

“Vèo!”

Huyết Ma Quân thuấn đi một cái. né tránh phát căn khủng bố của Thiết Sa Vương, trên người toát mồ hôi lạnh. Mặc dù cầm trong tay “Huyết Hồn Phiến”, cũng không dám ngay mặt đón đỡ bản tôn của Tả Sát.

Thời điểm không có hóa thành bản tôn đã có lực lượng khủng bố như vậy. một khi hóa thành bản tôn, thì sẽ cường đại đến mức nào...

ở bên kia, trong tay Tử Hân tế ra một hạt châu màu tím. đây là một kiện Thông linh Pháp bảo. ở trong tay yêu thú Hợp Thể sơ kỳ. có thể phát huy ra uy lực cực kỳ khủng bố.

“Tử Quan” trên đỉnh đầu Tử Hân lưu chuyển không ngừng sinh ra hào quang màu tím. bao phủ toàn thân hắn dưới trạng thái này. tác dụng của Huyết sắc Hải Dương lên thân thể hắn bị giảm nhỏ đến một phần tư lúc đầu.

Xoát!

Thân ảnh Tử Hân biến mất tại chỗ.

Không ngờ hắn có thể thuấn di!

Phân thân Trương Hằng sắc mặt đại biến, thân hình cấp tốc lui về phía sau mấy chục dặm.

Ở chỗ hắn vừa đứng, tử quang tăng vọt. nổ tung thành một đoàn Hỏa Diễm màu tím. Huyết Sắc Hải Dương rung chuyển một trận, uy lực kinh người khiến cho sắc mặt phân thân Trương Hằng rất khó coi.

Dưới trợ giúp của Tử Quan trên đầu, chẳng những tu vi của Tử Hân tạm thời tăng cao, mà còn có thể chống đỡ tác dụng của lĩnh vực ngoại giới, cho nên mới có thể phá vỡ không gian cố định ở chung quanh, thi triển thuấn di.

- Hừ! Hôm nay ta sẽ rút đi hồn phách của ngươi, để ngươi tận mắt nhìn xem bản công tử làm thế nào đoạt được Mộ Linh Nhi của ngươi...

Tử Hân lạnh lùng nhìn phân thân Trương Hằng, khóe miệng hiện lên vẻ cười lạnh.

Trương Hằng vừa nghe lời ấy, trong lòng không khỏi sinh ra một cổ sát khí nồng đậm. Hắn không nghĩ tới Tử Hân này lại là người trừng mắt tất báo như thế. không những không thể quên Cừ hận đối với mình, mà còn không chịu buông tha cổ quái lấy Mộ Linh Nhi.

“Nhất định phải nghĩ biện pháp giết chết hắn...”

Tận đáy lòng Trương Hằng sinh ra một ý niệm như vậy. một ý niệm cực Kỳ kiên định và quyết đoán.

Khi trong đầu sinh ra ý niệm này, ở chỗ sâu trong linh hồn đột nhiên trào ra một mảng huyết lãng.

Trong mắt hiện lên một tia máu. sau lưng Quang ảnh màu máu không ngừng chớp động. Huyết Sát lực vô hình sinh ra trong cơ thể hắn.

Biến hóa như thế khiến tâm thần Tử Hân thoáng dao động một cái. mặt lộ vẻ dị sắc.

“Quả nhiên,.. linh hồn bản tôn và phân thân cùng một nguồn, phân thân cũng có thể có được lực lượng sẵn có ở chỗ sâu trong linh hồn này...”

Trương Hằng mặt đầy vẻ mừng rỡ, chậm rãi mở ra song chưởng, huyết quang từ trong cơ thể trào ra như thủy triều, hình thành một màn quang vụ màu máu, cũng là “Huyết Sát lĩnh vực”.

Trong phiên “Huyết Sát lĩnh vực” này. tồn tại một cỗ lực lượng Huyết Sát còn thuần khiết hơn so với Huyết sắc Hải Dương. Tử Hân vì lòng sinh sát niệm nên lập tức tâm thần bất an.

Tiếp theo sau, một con người của phân thân Trương Hằng hoàn toàn hóa thành màu máu, còn con người kia vẫn bình thường.

- Đây là...

Trong mắt Tử Hân lộ ra vài tia hoảng sợ.

- Chẳng lẽ là Huyết Sát Quân Vương?!

Huyết Sát Quân Vương!

Tử Hân cùng Thiết Sa Vương đều chấn động.

Huyết Ma Quân cũng là một bộ dáng không rõ nguyên nhân, hắn không rõ ràng lắm. vì sao đột nhiên Trương Hằng lại có được lực lượng Huyết Ma Đạo, mà còn là lực lượng Huyết Ma Đạo tinh thuần như thế.

Bởi vì ở “Phàm Vân Đảo” một vạn năm trước đã sinh ra lời nguyện rửa thần bí, mà “Huyết Sát Quân Vương” cũng là gần mười vạn năm đó. xuất hiện sau khi Huyết Sát Thân Đế biến mất. Cho nên Huyết Ma Quân sinh sống trên hòn đảo hoang vu này. và lại không thể rời đi. nên cũng không biết “Huyết Sát Quân Vương” rốt cuộc tồn tại ra sao.

Phân thân Trương Hằng đứng yên trong một mảng huyết vụ tràn ngập lực lượng giết chóc nồng đậm, thâm nghĩ: “Hy vọng có thể kéo dài một lát...”

Hắn cảm nhận bản tôn bên kia đã không còn trụ được bao lâu. Động phủ lâm thời, lĩnh vực không gian, trong ngọc giản thần bí.

Hư ảnh Nguyên linh màu bạc vươn tay chộp về hướng chín tầng cả tháp.

Đúng vậy, hắn vươn tay với ý đồ cầm lấy toàn bộ chín tầng cổ tháp.

Chín tầng cả tháp giống như quái vật lớn thời hồng hoang viễn cả kia lay động kịch liệt một trận, ba tầng phía dưới cùng ngân quang run rẩy, tản phát ra một cỗ uy lực lớn lao.

Hư ảnh thanh niên màu bạc, cứ như vậy vươn tay nắm lấy. giống như nắm vào hư không, vẫn không nhúc nhích.

Trong lĩnh vực không gian bản tôn Trương Hằng cũng duy trì động tác giống như vậy. hai tròng mắt lóe ra tia sáng bạc, vô cùng thâm thúy, lộ ra một tia cơ trí.

« Âm ầm ầm...”

Thật lâu sau, chỉ thấy chín tầng cổ tháp, chậm rãi di chuyển giống như toàn bộ thiên địa đều đang rung chuyển.

-Thu!

Trương Hằng quát lên một tiếng lớn. trong mắt hiện lên một luồng sấm sét. trong tay thi triển ra từng cái từng cái pháp quyết tối nghĩa cuối cùng thiên địa biến hóa.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

486. Chương 477: Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp (thượng).

-Thu!

Theo tiếng quát của Trương Hằng, cổ tháp chín tầng chậm rãi di chuyển đột nhiên chấn động, tiếp theo sau hóa thành một hư ảnh hình tháp mờ ảo ở trong một mảng hào quang màu bạc rực rỡ, bay vụt vào trong tay hư ảnh Nguyên linh.

“Vù...”

Hư ảnh Nguyên linh màu bạc lơ lửng trong tay mình ra, nâng cao hư ảnh hình tháp này ở trong tay.

Vì sao phải dùng “nâng”, mà không dùng “nắm” hoặc là “bắt”, đây là ảo nghĩa mà chính Trương Hằng đều không thể hiểu được.

Nguyên linh cũng tự nhiên mà vậy, vươn tay, nâng hư ảnh cổ tháp chín tầng hình tháp trong tay.

Tuy nhiên, cổ tháp trong tay Nguyên linh cũng Chỉ là một cái hư ảnh mà thôi, không phải là thực thể chân chính.

Cổ tháp chân chính cũng vẫn rõ ràng ở tại chỗ cũ.

Nó ở ngay trong tay bản tôn Trương Hằng!

ở trong lĩnh vực không gian, trong tay bản tôn Trương Hằng cũng nâng một cái cổ tháp hình dáng giống nhau như đúc, nhưng nó chính là cổ tháp thực thể.

Cổ tháp này ước chừng lớn bằng bàn tay. trên hẹp dưới rộng, ba tầng phía dưới sáng ngời, lưu chuyển một vòng hào quang bạc. sáu tầng phía trên vẫn còn màu sắc U ám. Toàn bộ cổ tháp lộ ra một cổ khí tức tang thương cổ xưa. nhưng lại không mất vẻ trang nghiêm huy hoàng. Bất luận kẻ nào đứng ở trước mặt nó. đều sẽ không tự chủ cảm thấy mình thật nhỏ bé.

“Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp.”

Trong mắt Trương Hằng hiện lên một tia hiểu ra, khẽ đọc ra mấy chữ cũng là tên của cổ tháp chín tầng.

Khi tay Trương Hằng chạm đến cổ tháp này. trong khoảnh khắc đó trong đầu liền hiện ra tên của nó.

“Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp”, vốn chính là cổ tháp chín tầng thần bí tồn tại trong ngọc giản, mỗi lần công pháp của Trương Hằng tấn chức một tầng, cổ tháp này liền có thể mở ra thêm một tầng tiếp theo.

Mà giờ phút này, trong tay Trương Hằng lại nâng lên cả một tòa cổ tháp như vậy. điều này quả thực khiến cho người ta không thể tưởng tượng. Theo lý thuyết, cổ tháp thần bí trong ngọc giản hẳn là thứ hư ảnh gì đó mới đúng, như thế nào có thể ra hiện ra trong hiện thực như vậy chứ?

Nhưng sự thật ngay trước mắt, ngay cả Trương Hằng cũng không nghĩ ra, không thừa nhận sự thực trước mắt này cũng không được.

Đồng thời ngay lúc đó Nguyên linh bên trong ngọc giản thần bí, trong tay nâng hư ảnh hình tháp, thân hắn ở trong một tòa đại điện màu tím vàng, khí tức nguyên thủy tang thương cổ xưa cùng uy áp khiến cho người ta hít thở không thông kia, mang đến cho hắn một cảm giác vô cùng nhỏ bé.

Từ thời điểm lần đầu tiên tiến vào ngọc giản thần bí. Trương Hằng đã thấy qua cảnh tượng cung điện huy hoàng màu tím vàng này. khi đó, cung điện này ở trước mắt hắn chuyển hóa Thành cả tháp chín tầng, cũng là “Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp” trong tay Trương Hằng.

“Vù...”

Dưới ánh mắt nhìn chăm chú của Nguyên linh, cung điện màu tím trước mắt, màu sắc đột nhiên Bắt đầu biến hóa: từ màu tím vàng biến sậm lại từng chút một. cuối cùng trở nên tối đen như mực, toàn bộ thế giới đều là một mảng U ám khiến cho người ta tim đập nhanh.

Loại U ám này không thể so với bóng tối của ban đêm, mà là một loại hắc ám tuyệt đối mất đi ánh sáng, ở dưới tình huống này. ngay cả người thi triển ra cái gọi là pháp thuật nhìn trong bóng đêm thì cũng không làm nên chuyện gì.

Trong lĩnh vực không gian Trương Hằng cũng giật mình, cũng không tự chủ bắt chập “Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp” trong tay, bị tình huống Nguyên linh bên kia thu hút.

Từ khi đi vào thế giới này tới nay, ngọc giản thần bí luôn là bí mật lớn nhất ở chỗ sâu trong lòng Trương Hằng, cũng là một con bài chưa lật, là chỗ dựa của hắn.

Cho nên Trương Hằng đối với biến hóa tiến thêm một bước của ngọc giản thần bí hắn cực kỳ quan tâm. ở một số thời điểm, thậm chí Trương Hằng còn hoài nghi tồn tại của ngọc giản thần bí: nó thật sự Chỉ là một ngọc giản ghi lại thông tin sao?

Ngay tại thời điểm vừa mới từ trong ngọc giản thần bí triệu hoán ra “Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp” cấp bậc không rõ, uy hiệu cũng không rõ. Trương Hằng đã xác định ngọc giản thần bí không phải một ngọc giản đơn giản như vậy.

Về phần ngọc giản thần bí rốt cuộc là tồn tại như thế nào, ngay cả chính Trương Hằng cũng không biết, nhưng hắn biết rằng: ngọc giản này đích xác có thể nói là nghịch thiên, thậm chí được xưng là “khí cụ tác tặc của thiên đạo” cũng không quá đáng.

Dưới ánh mắt nhìn chăm chú của Trương Hằng, trong ngọc giản thần bí rơi vào một cảnh tối đen tuyệt đối. nhưng từ biến hóa tiến thêm một bước, hắn phát hiện, ở trung tâm phiến không gian vô tận này có một đoàn quang điểm đen sậm đến mức tận cùng.

Khi ánh mắt của Trương Hằng chạm đến quang điểm đen sậm này. Chỉ cảm thấy bên trong vô cùng thâm thúy dường như có một thông đạo thần bí.

Ngay khoảnh khắc đó, Trương Hằng cảm giác quang điểm đen sậm kia nhoáng lên một cái, một luồng bạch quang từ trong quang điểm đen đặc kia bùng nổ phát ra có thể trong nháy mắt chọc mù mắt người ta.

- A!

Trương Hằng cùng Nguyên linh đồng thời kêu lên một tiếng đau đớn, động tác, vẻ mặt đều giống nhau như đúc.

Lại tập trung ánh mắt nhìn lại, quang điểm đen đặc kia. vẫn như trước là tối đen như vậy. tối đen đến cực điểm.

Nào thấy bạch quang gì đâu. chẳng lẽ là ảo giác chăng?

Ngay lúc Trương Hằng đang nghi hoặc sững sốt. Chỉ thấy quang điểm tối đen kia đột nhiên vụn vụn một chút, rồi hướng tới Nguyên linh truyền đến một lực hút không phải nhân loại có thể chống lại được.

Không có chút sức phản kháng, Nguyên linh Trương Hằng Chỉ thấy trước mắt tối sầm. Ngay sau đó, Nguyên linh từ trong ngọc giản thần bí nhẹ nhàng đi ra, tiếp theo “vù” một cái, bay ra khỏi thân thể Trương Hằng.

Trong lĩnh vực không gian, bản tôn Trương Hằng cùng Nguyên linh, đứng yên trong hư không. Động tác, vẻ mặt, quần áo của họ đều giống nhau như đúc.

Trong tay đều nâng “Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp”: có điều khác biệt là. Trương Hằng là thực thể. Nguyên linh là linh thể vô hình vô chất, ngay cả bảo tháp trong tay bọn họ cũng như thế.

Trương Hằng cùng Nguyên linh nhìn nhau cười, bọn họ vốn chính là một chỉnh thể hợp nhất, tuy hai mà một. thiếu một thứ cũng không được.

Thật lâu sau, Trương Hằng cùng Nguyên linh đồng thời gật gật đầu.

Sau đó, hai người đồng thời cầm bảo tháp trong tay ném lên trên bầu trời.

Tại trong phiên lĩnh vực không gian này có thể nhìn thấy hai tòa bảo tháp một thực một hư, với cùng một quỹ tích theo hình vòng cung chậm rãi di chuyển từng chút một trên bầu trời.

Mà Trương Hằng cùng Nguyên linh, cũng cùng đi về hướng đối phương.

“Ông...”

Hai tòa bảo tháp hư thật, ở trên bầu trời hợp Thành một thể.

Cùng lúc đó, Trương Hằng cùng Nguyên linh cũng chạm vào nhau. Nguyên linh với một hình thể quỷ thần khó lường, dung nhập trong cơ thể Trương Hằng.

Trên bầu trời, “Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp” nổ rộ ra một vầng hào quang màu bạc rực rỡ huy hoàng, cực kỳ chói mắt, khó có thể dùng mắt nhìn thấy.

Trương Hằng đứng thẳng trên hư không thật lâu sau, ánh mắt đột nhiên dời tới Hạt giống thế giới.

Có lẽ bởi vì “Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp” xuất hiện, huyết quang tán phát trong Hạt giống thế giới liền biến mất không thấy, cổ lực lượng Huyết Sát kinh sợ cổ kim lan tràn trong lĩnh vực không gian kia cũng không thấy bóng dáng.

Thế nhưng Trương Hằng lại có thể từ trong Hạt giống thế giới này. cảm nhận được xác thực rõ ràng sự tồn tại của nó.

“Đây là một hạt giống đã được cải tạo...”

Trương Hằng chợt tỉnh ngộ. ngay cả chính mình đã trở thành chủ nhân của phiên lĩnh vực không gian này. nhưng Chung quy lại đi vào ván cờ của người khác bày ra.

Tồn tại của Hạt giống thế giới như vậy, hẳn là đã vượt hơn xa Tiên bảo. thậm chí hơn xa tồn tại của bất cứ Pháp bảo nào. Vậy vì sao lúc trước Huyết Sát Thần Đế lại lưu vật ấy để thưởng cho người thắng lợi sau cùng chứ? Hẳn rồi cuộc có dụng tâm gì?

Một đời Huyết Sát Thần Đế từ Phạm Tiểu Hắc đến một Thần Đế hiếu sát. Trương Hằng vẫn giữ lòng kính ý với Huyết Sát Thần Đế, nhưng giả như người này âm thầm bày ra huyền cơ trong Hạt giống thế giới, như vậy...

Trong mắt Trương Hằng hiện lên một vẻ lo lắng, trong vô tình sinh ra càng nhiều kiêng kỵ và cảnh giác với Huyết Sát Thần Đế.

Tuy nhiên, từ trong cảnh giới “Linh Tâm Thông Minh” của hắn lại có một tia dấu hiệu báo trước: trong mơ hồ dường như Huyết Sát Thần Đế cũng không có mang nhiều địch ý cùng dụng tâm hiểm ác với chính mình.

“Một khi đã như vậy... rốt cuộc là ai bố trí bày rập ở trong Hạt giống này?”

Trương Hằng hít một hơi thật sâu, ánh mắt đột nhiên dời tới Mảnh vỡ thế giới ở ngoài không gian trong suốt, lạnh nhạt hỏi:

- Là ai ra tay? Có phải là Huyết Sát Thần Đế hay không?

Mảnh vỡ thể giới ở dưới ánh mắt của Trương Hằng, không ngờ giật mình run sợ, kinh hãi nhìn hắn. nói chính xác hắn là nhìn “Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp” trong tay hắn.

Tiếp theo sau, nó lại nói với giọng khó có thể tin:

- Trong tay người...

- Người là nói nó...

Trương Hằng lộ vẻ mặt kinh ngạc:

- Đây là Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp. Pháp bảo ta vô tình may mắn thu được.

- Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp...

Mảnh vỡ thể giới từ trong kinh ngạc khôi phục lại, không mẫn không nhạt nói:

- Không có nghe nói qua!

Trương Hằng hồ nghi liếc mắt nhìn nó một cái. cảm giác tên này Dường như có chuyện gì đó dối gạt mình, đang khi định lên tiếng chất vấn, Mảnh vỡ thể giới lại chủ động mở miệng:

- Không có khả năng là Huyết Sát Thần Đế ra tay. hắn còn không có đạt tới trình độ đó...

- Không phải hắn?

Trương Hằng khẽ thở phào một hơi nhẹ nhõm, trong đầu Bắt đầu nhớ lại đủ loại tình cảnh lúc ở chung với phân thân Huyết Sát trong Huyết Sát thần điện.

Trong mơ hồ, hắn cũng có một loại cảm giác Huyết Sát Thần Đế lúc trước Dường như cũng có chút chiếu cố với mình, tuy rằng không có rõ ràng như chiếu cố với Triệu Thụy.

Ở đáy lòng hắn Huyết Sát Thần Đế là gần với tồn tại Vũ Vô Cực cũng giống nhau có được một tấm lòng có thể bao dung hết thảy.

Bao dung ở đây cũng không phải là Chỉ phẩm chất khoan dung của thái độ xử thế làm người, mà là một loại rộng rãi bao la của cảnh giới tâm linh. Nhớ ngày đó, Huyết Sát Thần Đế giết chết tu sĩ đầu chỉ có số lượng ức vạn cũng chưa từng nhân từ nương tay đối với địch nhân.

Bao dung không có nghĩa là khoan thứ và nhân từ, đây là một loại cảnh giới khác biệt, chính như lúc trước trên Huyết Sát Thiên Bi đã ghi lại: “Cảnh giới thứ hai giết người, huyết tẩy thiên hạ, không sợ hãi lưu tình.”

- Nếu không phải hắn như vậy là ai?

Trương Hằng cả kinh, xem ra người bố trí ván cờ đó. có thể còn đáng sợ hơn Huyết Sát Thần Đế.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

487. Chương 477: Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp (hạ).

- Ta không biết... trong trí nhớ của ta không có tin tức nào tương quan tới chuyện đó.

Mảnh vỡ thể giới trầm mặc một lúc rồi nói.

Trương Hằng thu hồi ánh mắt, ngẩng nhìn ”Cửu Vực Luyện Thiên cổ Tháp” trong tay. ý thức vô tình tự nhiên tiến vào bên trong nó.

“Ầm!”

Tầng một cổ tháp, tầng hai cổ tháp, tầng ba cổ tháp... cùng với sáu Tầng âm đạm không ánh sáng ở phía trên.

Ý niệm vừa động, “Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp” này liền dung nhập trong cơ thể hần, tiến vào không gian nhỏ của quang lưu màu bạc trong “Linh hạch”, nằm song song cùng một chỗ với Phá Không Kiếm.

“Phá Không Kiếm” Thông linh Pháp bảo cấp bậc trung phẩm, thế mà cảm nhận được sự hiện diện của “Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp”, liền không ngừng run rẩy, sợ hãi cùng cực.

Trương Hằng vô cùng mừng rỡ. cấp bậc của bảo tháp này quả nhiên ra ngoài ý liệu, ngay cả vũ khí Phá Không Kiếm của mình thăng cấp như thế cũng sợ hãi.

“Tuy nhiên,.. bảo tháp này có uy lực thế nào đây?”

Ở đồng thời mừng rỡ, nghi vấn cũng hiện ra. ý niệm hần lại tiến vào Bảo Tháp.

Theo nghi vấn của hần, bên trong tầng ba cổ tháp đột nhiên bắn ra có một ngọc giản màu bạc trong suốt.

Ngọc giản màu bạc trong suốt?

Trong số ngọc giản như biển sao trên tầng ba cổ tháp Trương Hằng còn là lần đầu tiên nhìn thấy ngọc giản như vậy.

Ngọc giản trong suốt kỳ thật là ngọc giản ẩn tàng, ở thời điểm bình thường. Trương Hằng căn bản là không thể cảm nhận được tồn tại của nó. Chỉ có ở dưới tình huống đặc biệt nó mới hiện ra.

Ý niệm tiến vào ngọc giản trong suốt này. lập tức Trương Hằng tiếp nhận một số tin tức:

- Ngự Tháp Quyết?

Trương Hằng khẽ đọc lại mấy chữ này, trên mặt lộ vẻ mừng rỡ khôn xiết.

Tên như ý nghĩa, Ngự Tháp Quyết chính là pháp quyết điều khiển Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp.

“Ngự Tháp Quyết. thức thứ nhất. Chấn Áp Quyết.”

Rất nhanh, thức thứ nhất của Ngự Tháp Quyết hiện ra trước mặt hần. Đồng thời Chấn Áp Quyết này là pháp quyết duy nhất hiện ra trong đầu hần.

Chấn Áp Quyết?

Cái tên thật Kỳ lạ! Đây là ý niệm đầu tiên sinh ra trong đầu Trương Hằng.

Vì sao không gọi là “Trấn Áp Quyết” mà phải gọi là “Chấn Áp Quyết” nhỉ?

Trong lòng hần thật nghi hoặc, nhưng cũng không hơi đầu nghĩ nhiều, vội vàng thể hội áo nghĩa trong pháp quyết này.

Trong ngọc giản trong suốt đưa ra khẩu quyết rất ít, Trương Hằng thể hội một lúc cũng có thể miễn cưỡng lĩnh ngộ được một ít áo nghĩa của “Chấn Áp Quyết” này.

Một lát sau, Trương Hằng hít sâu một hơi, thu hồi ý niệm, chậm rãi đi tới Hạt giống thế giới của trung tâm lĩnh vực không gian.

“Chấn Áp Quyết.”

Trương Hằng nhẹ thở dài, trong không gian bỗng nhiên nhộn nhạo nổi lên một cỗ dao động khác thường.

“Vù!”

Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp bay đến trên không Hạt giống thế giới.

Trọng lực hàng ức vạn cân áp bức thẳng tới Hạt giống thế giới.

“Ông...”

Gặp phải mối nguy cơ này. trong Hạt giống thế giới tự động toát ra một màng huyết quang, hình thành một tầng phòng ngự.

Huyết quang mới vừa ra tới. trong Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp đột nhiên sinh, ra một lực hút cực lớn. Huyết quang rung chuyển một trận kiệt lực giãy giụa, không ngờ có thể kiên trì được dưới lực hút mãnh liệt này.

Ở ngoài không gian trong suốt Mảnh võ thể giới đột nhiên lên tiếng nói với Trương Hằng:

- Mau khống chế linh vực không gian của ngươi!

Trương Hằng tỉnh ngộ. ý niệm vừa động, trong linh vực không gian sinh ra một lực đè ép, mạnh mẽ áp chế những huyết quang này.

“Phù...”

Huyết quang bị ngăn chặn sau đó vẫn ngoan cường như trước cố sức chống cự. ý đồ chống cự lại hai lực lượng cường đại không phải thông thường này.

Nhưng theo thời gian trôi qua, huyết quang tuy rằng lợi hại, nhưng Chung quy không có người khống chế. lúc này mới chậm rãi cuốn vào trong “Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp”.

Có xu thế này, kế tiếp hết thảy liền thuận lý thành chương. Từ trong Hạt giống thể giới, cuộn cuộn không ngừng trào ra huyết quang khiến cho người ta tim đập nhanh, hình thành một dòng sông máu, bị bảo tháp trên không trung hút đi.

Toàn bộ quá trình này, Trương Hằng trông thấy mà kinh hãi run sợ.

Lực lượng ẩn chứa trong huyết quang này đáng sợ tới cực điểm, càng làm cho trong lòng hắn kinh sợ vẫn là lực lượng giết chóc ảnh hưởng sâu trong tâm trí người ta kia. Trương Hằng đứng ở một bên mà còn có cảm giác tâm thần bất an, thậm chí có xu thế sa vào giết chóc vô hạn.

May mà những lực lượng này không ai khống chế, vừa lúc bị linh vực không gian cùng Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp áp chế. nếu không đừng nói Trương Hằng khai thông chúng, ngay cả cơ hội tới gần chúng cũng không có.

Ước chừng qua thời gian mười mấy lần hô hấp. Trương Hằng có cảm giác như qua mấy thế kỷ. Rốt cục, lực lượng màu máu trong Hạt giống thể giới này toàn bộ bị bảo tháp hút đi.

Mà trước tầng ba của Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp cũng nhiều thêm một màng huyết quang. Những huyết quang này cũng không yên ổn, không ngừng gây sóng gió trong bảo tháp, nhưng Chung quy không làm gì được trong giới hạn Bảo Tháp. Mặc dù cường đại đến nghịch thiên, cũng không cách nào chống lại cùng Bảo Tháp thần bí khó lường này.

- Có vào không ra.

Trương Hằng nói ra bốn chữ khó hiểu.

- Thật khó tưởng tượng, người lại có thể làm cho “hạt giống” bị lực lượng Huyết Sát ăn mòn này khôi phục lại...

Mảnh võ thể giới thở dài nói.

- Sự hiện diện của lực lượng này rốt cuộc có mưu đồ gì?

Trương Hằng nghi hoặc.

- Theo ta đoán hạt giống này có lẽ sẽ dần dần thấm thấu vào nội tâm của người, khiến cho người phát triển đến một cái cực đoan... mà cụ thể như thế nào, ta cũng không biết.

Mảnh võ thể giới hồi đáp, sau đó rơi vào cảnh yên lặng, không hề nói thêm nữa.

- Nếu đã giải quyết mầm tai họa này. như vậy chuyện còn lại dễ làm hơn rồi.

Trương Hằng với vẻ mặt bình tĩnh nhìn về phía Hạt giống thể giới, vươn tay ra Hư Không Hỏa Diễm liền xuất hiện trong tay hắn.

Nhưng nổi lên một hồi lâu, hần phát hiện Hư Không Hỏa Diễm dường như đã không có sức phát ra dấu hiệu tia chớp màu đen dọa khiếp thiên địa quỷ thần kinh kia nữa, càng đừng nói bành trướng thêm mấy lần thiêu đốt toàn bộ lĩnh vực không gian.

Trao đổi một hồi cùng Hư Không Hỏa Diễm. Trương Hằng nhận được một đáp án khá mơ hồ: trong một thời gian nhất định. Hư Không Hỏa Diễm không có khả năng tiếp tục thi triển các thần thông kia nữa.

Trương Hằng cũng thấy được dấu hiệu tia chớp màu đen ở trung tâm Hư Không Hỏa Diễm đã âm đạm hơn rất nhiều so với trước đây, có lẽ phải chờ nó khôi phục bình thường, mới có thể luyện hóa toàn bộ lĩnh vực không gian hợp nhất hoàn mỹ cùng thân thể mình.

Đúng lúc này, Trương Hằng đột nhiên biến sắc nhìn lại về hướng chiến trường xa xa.

Lúc này phân thân của hần rơi vào tình thế cực kỳ nguy hiểm.

“Vù...”

Trương Hằng không nói hai lời, lập tức bay về hướng phân thân trên mặt mang theo vẻ cười lạnh.

Chiến trường ngoài mấy ngàn dặm.

“Ầm ầm ầm!”

Thân thể khổng lồ của Thiết Sa Vương cứng như sắt thép, trực tiếp va chạm trên Huyết Hồn Phiên, lực lượng cường đại cùng một luồng cuồng phong màu xám ẩn chứa khí tức cuồng bạo, như dòng thác lũ cuốn cuộn ập tới Huyết Ma Quân.

“Ầm!”

Một cánh tay của Huyết Ma Quân điều khiển Huyết Hồn Phiên bị chấn gãy đoạn, trên người rải rác mười mấy lỗ thủng lớn nhỏ. huyết quang trên mặt nó liên tục kêu “Chi chi” đang tu bổ thân thể.

Nếu hần không phải tu sĩ Huyết Ma Đạo cũng không nhờ đã cường hóa qua thân thể ở trong Vạn Niên Huyết Trì hiện tại e là sớm đã chết ở dưới công kích điên cuồng của Thiết Sa Vương rồi.

Tuy rằng hần có được Thông linh Pháp bảo trung phẩm Huyết Hồn Phiên, thực lực cũng sắp đột phá Hợp Thể Kỳ. hơn xa tu sĩ Hóa Thần đỉnh phong bình thường, nhưng ở trước mặt Thiết Sa Vương yêu thú Hợp Thể trung kỳ, căn bản là không có sức phản kháng.

Nếu không nhờ Huyết Hồn Phiên không chế được Huyết sắc Hải Dương cường đại, cản trở khiến Thiết Sa Vương không thể phát huy hết thực lực thì dù thân thể hần có mạnh hơn gấp mười so với tu sĩ Huyết Ma Đạo đồng cấp cũng sẽ trong vòng mấy lần đối chiêu liền bị Thiết Sa Vương chấn thành mảnh nhỏ.

Huyết Ma Quân cũng không phải không nghĩ tới phản kích, nhưng mà hần không chế Huyết Hồn Phiên phát động thần thông mấy lần. nhưng chẳng thương tổn mấy may đến Thiết Sa Vương, thậm chí còn làm cho pháp lực tiêu hao phần lớn.

Đồng thời, phân thân Trương Hằng ở bên kia cũng bị rơi vào cục diện bị dồn tới bờ.

Tử Hãn sử dụng kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm Tử Quan trên đỉnh đầu, sau đó cưỡng ép tu vi tăng lên tới Hợp Thể sơ kỳ.

Là Thần thú Hợp Thể Kỳ các thần thông Tử Hãn có được, lập tức trở nên mạnh hơn gấp mấy lần.

“Vèo!”

Tử Hãn lại thuận di tới, một mảng tử diễm ở quanh phân thân Trương Hằng nổ tung, hạt châu màu tím kia cũng phát ra một cỗ tử quang cường đại, lập tức đánh lui công kích của Huyết Sát lĩnh vực của Trương Hằng. Đó còn là Tử Quan trên đỉnh đầu hần bị ảnh hưởng phản diện của Huyết Sát lĩnh vực làm giảm xuống tới một phần tư lúc đầu.

“Ầm!”

Chung quanh phân thân Trương Hằng ngưng tụ lại thành một luồng sáng khí đông lạnh màu lam, vang lên tiếng sấm chớp ầm ầm cùng với ngọn lửa cực nóng.

Nhưng ở dưới bùng nổ của tử diễm hung mãnh kia, toàn bộ đều tan rã sụp đổ.

“Răng rắc...”

Liên tiếp tiếng kêu giòn tan.

Toàn bộ giáp bạc chung quanh phân thân Trương Hằng bị phá tan thành mảnh nhỏ, một cánh tay bị nổ gãy đoạn, ngực cũng bị nổ tung, không còn hình người.

“Ông...”

Trên người phân thân Trương Hằng bỗng nhiên sáng lên một vầng hào quang màu bạc hoa mỹ. ở trong không khí một lần nữa tổ hợp lại phân tử Chi và huyết nhục mất đi. Thương thế trên người khôi phục với tốc độ khủng bố, dùng mắt thường có thể thấy được.

- Phân thân...

Sắc mặt Tử Hân xanh mét, quanh thân tử diễm không ngừng nhảy lên.

Mà phân thân Trương Hằng cũng sắc mặt trắng bệch, Dường như pháp lực hao tổn lớn.

“Vù! Ầm...”

Đúng lúc này, từ ngoài ngàn dặm bay tới một bảo tháp bằng cỡ bàn tay.

Phân thân Trương Hằng lộ sắc mặt mừng rỡ, duỗi tay ra, bảo tháp kia không ngờ từ ngoài ngàn dặm trực tiếp thuần di lại đây.

Vững vàng, phân thân Trương Hằng nâng lên bảo tháp trong tay.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

488. Chương 478: Chấn Áp Quyết!!! (thượng).

Trương Hằng duỗi tay ra, không ngờ lại trực tiếp thu vào trong tay “Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp” ở ngoài ngàn dặm. Thần uy như thế hơn xa cấp bậc tu sĩ Hóa Thần kỳ, Hợp Thể Kỳ ngay cả là Thông linh Pháp bảo có trong tay cũng không có khả năng làm được.

Mà giờ phút này, bản tôn Trương Hằng còn ở ngoài hai ngàn dặm.

Sau khi hấn cấp tốc rời khỏi động phủ lâm thời, phát hiện tình hình của phân thân ở bên kia vượt ra ngoài tưởng tượng của mình, nếu như đến chậm một chút, phân thân có thể sẽ bị hủy diệt.

Khi Tử Hân trong thời gian ngắn tăng lên tu vi tới Hợp Thể sơ kỳ, đó chính là Thần thú Hợp Thể Kỳ, một thân thần thông vô cùng cường đại, phát tay một cái đủ để áp chế gắt gao phân thân của Trương Hằng. Ngay cả đối lại là bản tôn Trương Hằng trước đây cũng không có khả năng có bao nhiêu nắm chắc thủ thắng, đây còn là thân ở Huyết Sát linh vực. Tử Hân phải phân đi một phân tâm thần để chống đỡ Huyết Sát lực ở chung quanh cùng các loại lực lượng tiêu cực làm ảnh hưởng tới hấn phát huy thực lực.

Dưới tình huống như vậy, Trương Hằng dứt khoát không chế “Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp” trong tay, cho nó trước một bước bay tới giải cứu nguy cơ của phân thân. Linh hồn của bản tôn Trương Hằng và phân thân cùng một nguồn gốc, thần thông hấn lĩnh ngộ được, trên cơ bản phân thân cũng có thể thi triển.

Tốc độ của Pháp bảo quả nhiên cực kỳ nhanh chóng, vài cái hô hấp liền vượt qua Trương Hằng hơn một ngàn dặm. cuối cùng, thậm chí trực tiếp từ ở ngoài ngàn dặm, thuần di đến trong tay phân thân Trương Hằng.

- Người là phân thân?!

Trong hai tròng mắt Tử Hân toát ra tử diễm bùng bùng, cả người run rẩy. sắc mặt phát tái xanh.

Thần thức đảo qua, quả nhiên hần phát hiện ở ngoài mấy ngàn dặm. bản tôn Trương Hằng đang bay tới bên này.

Khí tức trên bản tôn Trương Hằng cùng phân thân không có gì khác nhau, bất kể nếu tính cả con bài chưa lật cùng pháp bảo. thực lực cũng kém không lớn. Cho nên trước khi phân thân chưa lộ ra thể chất đặc thù. ngay cả Tử Hân cấp Thần thú đều bị qua mặt.

Đánh hơn nửa ngày lại Chỉ là chiến đấu cùng một phân thân của địch nhân, cổ uất khí này khiến lửa giận thiêu đốt trong lòng Tử Hân. Mặc dù hần có thể xử lý phân thân Trương Hằng cũng không có gì đáng để cao hứng và kiêu ngạo, thậm chí còn là một loại sỉ nhục.

- Trước đó ta có cảm giác không sai. hần quả nhiên không phải bản tôn.

Ở bên kia, Thiết Sa Vương đang áp chế gắt gao Huyết Ma Quân, phân ra một phần tâm thần, cũng thấy được bản tôn Trương Hằng từ phương xa bay tới.

Khi thần thức của hần quét tới Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp trên tay phân thân Trương Hằng. công kích của hần hơi bị ngừng lại một lát, hoảng sợ nói:

- Kia là pháp bảo gì?

Hần dán mắt nhìn chằm chằm bảo tháp trong tay Trương Hằng, ở chỗ sâu trong linh hồn không tự chủ được truyền đến một trận sợ hãi.

Tử Hân vừa rồi khiếp sợ vì chân tướng của Trương Hằng ở trước mắt Chỉ là một cái phân thân, đối với trong tay hần nhiều thêm kiện Bảo Tháp cũng không để ý lắm, hiện tại nghe Thiết Sa Vương nhắc nhở, tập trung nhìn vào lập tức hoảng sợ.

Phân thân Trương Hằng nâng bảo tháp trong tay. sắc mặt tái nhợt, thân thể đã tu bổ gần như bình thường.

Tuy nhiên, trên mặt hần lại lộ ra vẻ tươi cười, thở một hơi nhẹ nhõm.

Bảo tháp trong tay hần dưới trạng huống bình thường, khí tức thu liễm gần hết. địch nhân sơ ý thực có thể xem nhẹ tồn tại của nó.

- Ha ha ha...

Ở ngoài mấy ngàn dặm, bản tôn Trương Hằng không vội chạy tới, ngược lại cất tiếng cười một tràng dài.

Đối với uy lực của Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp, trong lòng hần đã có vài phần đánh giá, hiện tại cũng đang chờ mong không thôi.

Trước mắt, hần Chỉ là bước đầu lĩnh ngộ thức thứ nhất trong Ngự Tháp Quyết: Chấn Áp Quyết!

Vừa rồi ở trong lĩnh vực không gian, bảo tháp phát huy Chấn Áp Quyết chẳng qua là một thức mở đầu, còn không có hoàn toàn phát huy ra hết uy lực.

Nhẹ nhàng nâng Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp, phân thân Trương Hằng đứng yên trên hư không, đơn giản là giải trừ Huyết Sát lĩnh vực ở chung quanh.

Hần phải toàn lực phát huy Chấn Áp Quyết, tranh thủ trước khi bản tôn tới nơi, phải tiêu diệt Tử Hân hoặc là đánh hần bị thương nặng.

Nếu muốn giết chết Tử Hân một con Thần thú Hợp Thể Kỳ này, đổi lại là trước đây, Trương Hằng ngay cả nghĩ tới cũng không dám nghĩ, gặp phải một cái ý niệm trong đầu của đối phương, Chỉ sợ cũng là làm thể nào để chạy trốn chết.

- Pháp bảo cổ quái trong tay tiểu tử này. Dường như không kém bao nhiêu so với Thông linh Pháp bảo thượng phẩm, cần thận một chút!

Tả Sát lộ vẻ mặt ngưng trọng, dùng thần thức truyền âm cảnh báo Tử Hân.

Tử Hân thấy bộ dáng của phân thân Trương Hằng như nắm chắc thắng lợi, không ngờ hắn không dám tùy tiện phát động công kích.

Đúng lúc này, khí tức trên Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp mới dần dần tản ra. đó là một cỗ khí tức nguyên thủy đến từ vũ trụ hồng hoang cổ xưa. Tất cả thần linh ở trước mặt nó đều sẽ kim lòng không được mà run sợ.

Đó là một loại uy thế như thế nào?

“Ông...”

Thông linh Pháp bảo trong tay mấy người tại đây đều không tự chủ được run lên.

Thông linh Pháp bảo trung phẩm Huyết Hồn Phiến trong tay Huyết Ma Quân, hai kiện Thông linh Pháp bảo của Tử Hân là Tử Quan, Tử Châu, thậm chí một kiện Thông linh Pháp bảo Thiết Sa Vương còn che giấu thật kỹ trên người: một lớp màng mỏng kim chúc màu bạc dung hợp cùng bên ngoài thân hắn.

Tất cả Thông linh Pháp bảo trở lên, toàn bộ đều không ngừng run sợ. giống như là gặp phải tồn tại tối cao cực Kỳ đáng sợ!

Huyết Ma Quân vừa kinh ngạc vừa úy kỵ xen lẫn. đầu tiên là khiếp sợ vì uy thế của bảo tháp trong tay Trương Hằng, tiếp theo sau, khi hắn nhìn đến lớp màn mỏng kim chúc màu bạc như ẩn như hiện ở bên ngoài thân thể Thiết Sa Vương, hắn không khỏi giật mình kinh ngạc.

Thì ra bên ngoài thân Thiết Sa Vương này lại dung hợp một kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm, mà còn là loại phòng ngự!

Khó trách Huyết Ma Quân vừa rồi bất kể công kích như thế nào đều không phá vỡ được phòng ngự của đối phương.

Nhưng mà, Huyết Ma Quân có điều không biết là Thông linh Pháp bảo trung phẩm dung hợp cùng thân thể Thiết Sa Vương, chính là bí thuật lưu lại trong trí nhớ kế thừa của nó: thông qua bí pháp nhất định, cộng thêm một ít tài liệu cực phẩm, trải qua ít nhất mười vạn năm luyện chế. mới làm cho vỏ bọc bên ngoài thân thể hắn hình thành một kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm, mà còn là loại phòng ngự.

Tới một mức độ nào đó Thông linh Pháp bảo phòng ngự này cũng xem như là một bộ phận thân thể của Thiết Sa Vương.

Mặc kệ là khiếp sợ cũng thế hay là sợ hãi cũng thế tất cả tu sĩ tại trường đều tĩnh lặng lại, ngừng chiến đấu, nhìn chăm chăm vào phân thân Trương Hằng là trung tâm của trận phong ba bão táp này.

Nói chính xác một chút, hắn là nhìn vào bảo tháp bằng cỡ bàn tay hắn nâng trong tay.

Chính là nhìn một tồn tại nhỏ bé như vậy. khiến cho một tu sĩ hai yêu thú có thực lực thuộc tầng lớp Hợp Thể Kỳ tại đây đều không dám có một chút dị động.

- Các hạ có sát chiêu gì cứ việc sử ra. hai yêu thú này đối với chúng ta mà nói là một uy hiếp thật lớn.

Huyết Ma Quân vội vàng dùng thần thức truyền âm nói với phân thân Trương Hằng.

Tử Hân cùng Thiết Sa Vương thì sắc mặt lập tức tối sầm xuống, hai người trao đổi nhau một ánh mắt. Thiết Sa Vương dùng thần thức truyền âm nói:

- Chúng ta đồng thời ra tay, ngăn cản hắn! Tốt nhất có thể đoạt được kiện Pháp bảo không rõ cấp bậc này. Nếu để bản tôn hắn tới Nơi thì không dễ đối phó...

Vừa nghĩ đến có thể đoạt được một kiện Pháp bảo vượt qua Thông linh Pháp bảo trung phẩm, trong lòng Tử Hân cùng Thiết Sa Vương lại hưng phấn lên.

Về tham lam dần dần đẩy lui sự sợ hãi cùng kiêng kỵ vốn vừa rồi tồn tại trong mắt bọn họ.

Trong nháy mắt hai người đạt thành hiệp nghị chung: nhất định phải trước khi bản tôn Trương Hằng tới đây. tiêu diệt phân thân này, cướp đoạt pháp bảo.

- Ra tay!

Ngay lúc đó, Tử Hân cùng Thiết Sa Vương gần như cùng một lúc quát lên một tiếng lớn. sau đó thuận di mà đi về hướng phân thân Trương Hằng.

Tử Quan trên đỉnh đầu Tử Hân bộc phát ra hào quang trước nay chưa từng có, bao phủ toàn thân hắc mờ ảo không còn thấy rõ. linh khí trong phạm vi ngàn dặm không ổn định rung động một trận.

Thiết Sa Vương hơi chậm ra tay một chút so với Tử Hân. kì thực, hắc cũng ôm trong lòng một chút toan tính riêng tư.

Ngoài ra, cách đó không xa Huyết Ma Quân đang lặng lẽ tiếp cận. trong lòng cũng ôm ý tưởng làm ngư ông hưởng lợi.

- Ha ha! Hai vị. các người cứ như vậy muốn lấy bảo tháp trong tay ta...

Phân thân Trương Hằng sớm đã dự đoán trước liền thuận di một cái. biến mất tại chỗ rồi hiện ra ở một phương trời cao khác.

Thông qua vị trí này, Trương Hằng liếc mắt một cái thấy rõ hai yêu một người ở trong mắt.

Thiết Sa Vương cùng Tử Hân đều chụp vào khoáng không, đang chuẩn bị tiếp tục công kích, đồng thời thi triển thần thông phong tỏa không gian.

Nhưng mà Đúng lúc này, chợt nghe phân thân Trương Hằng khê niệm ba chữ:

- Chấn Áp Quyết!!!

“Ầm!”

Cả khu vực giống như bị áp lực nặng đến ức vạn cân phủ xuống, Thiết Sa Vương, Tử Hân hai yêu, thậm chí ngay cả Huyết Ma Quân không có hảo ý, đều bị một cỗ trọng lực tập trung một chỗ khó có thể kháng cự.

Ầm ầm ầm!

Ba người toàn bộ đều bị cố định trên không trung, khó có thể nhúc nhích.

Trọng lực vô hình ức vạn cân kia nhằm vào không Chỉ là thân thể bọn hắc, mà còn áp lực lên linh hồn bọn hắc.

Trên thực tế, trọng lực nhằm vào thân thể còn không bằng một phần mười áp lực linh hồn.

“Phốc...”

Hai yêu một người toàn bộ đều phun mạnh ra một búng máu. tâm thần bị hao tổn. bất kể là thân thể, hay là linh hồn. đều nửa bước cũng khó dời đi. lối thoát nguyên anh xuất khiếu đã sớm bị phong kín.

- Đây rốt cuộc là loại thần thông gì...

Hai yêu một người đều khiếp sợ, hoảng hốt, bất lực...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

489. Chương 478: Chấn Áp Quyết!!! (hạ).

Lực lượng này cũng thật đáng sợ. cổ trọng lực trên đỉnh đầu kia trực tiếp áp lực trên thân thể và linh hồn bọn họ. dưới chân còn có một lực lượng hỗ tương với trọng lực. làm cho bọn họ trên không lối lên, dưới không lối xuống, bị cố định trên không trung.

Nếu có người trên mặt đất thì sẽ phát hiện, trên bầu trời giống như “được khảm” mấy người rất sống động.
“Vù...”

Đúng lúc này, bọn họ phát hiện trên đỉnh đầu có một bảo tháp nhỏ cỡ bàn tay.

Bảo tháp này trông rất nặng màu sắc mơ hồ, mà lại trong suốt bóng loáng, chia làm chín tầng, ba tầng dưới lấp lóe ánh sáng bạc, sáu tầng trên thì ảm đạm không ánh sáng.

Phân thân Trương Hằng sắc mặt tái nhợt, mới Chỉ sử dụng một thức mở đầu của Chấn Áp Quyết đã cảm giác pháp lực khó có thể chống đỡ.

Vừa rồi liên tục chiến đấu cùng Huyết Ma Quân, Tử Hãn, cộng thêm tiêu hao pháp lực tu bổ thân thể bị hao tổn thảm trọng, bất kể là tâm thần hay pháp lực đều tiêu hao hết năm sáu thành.

Giờ phút này, vừa mới điều khiển Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp khởi sự thi triển thức thứ nhất Chấn Áp Quyết, lại tiêu hao thêm hai thành pháp lực.

Thử hỏi, Chỉ còn lại hai thành pháp lực làm thế nào đủ để hấn thành công thi triển Chấn Áp Quyết hoàn chỉnh?

Giờ phút này, hấn Chỉ có thể cố sức chống đỡ. liên tục vận dụng thức mở đầu Chấn Áp Quyết ép xuống.

Hai yêu một người ở phía dưới cũng thấy được tình huống này. trong lòng hơi hơi vui mừng, cắn răng cố sức kiên trì chống đỡ.

- Khẳng định hấn không thể kiên trì bao lâu...

Thiết Sa Vương không hổ là thực lực cường đại nhất trong bọn họ. không ngờ có thể miễn cưỡng ngẩng đầu nói chuyện, thân thể còn có thể nhích từng chút một một cách khó khăn.

về phần Tử Hãn cùng Huyết Ma Quân, đừng nói là di chuyển thân thể một chút, Chỉ chớp lông mi một cái. đều là chuyện vô cùng cố hết sức.

- Nhất định phải kiên trì!

Hai yêu một người tuy rằng bị Chấn Áp Quyết chấn không thể động đây rất kinh sợ. nhưng trong vô thức ý muốn cầu sinh, cuối cùng bộc phát ra một tiềm lực thật lớn, không ngờ đều kiên trì chống lại.

Xem tình hình này, bọn họ kiên trì thêm mấy chục hô hấp cũng có thể làm được.

- Ta nói vị đạo hữu nhân loại này. không bằng đạo hữu buông tha cho chúng ta một con đường, như thế nào?

Trong cặp mắt âm u của Thiết Sa Vương lộ ra ý cầu xin:

- Tiếp tục như vậy đối với đạo hữu và chúng ta đều không tốt! Ngay cả đạo hữu có thể giết chết hoặc làm bị thương nặng chúng ta, Chỉ sợ chính đạo hữu cũng không chịu nổi. nhẹ thì nguyên khí đại thương, nặng thì tu vi giáng cấp đều cũng có thể...

Phân thân Trương Hằng cũng thâm kêu khổ. hấn thật ra có thể miễn cưỡng tiếp tục vận dụng thức mở đầu của Chấn Áp Quyết này, nhưng pháp lực bị hao mòn cũng thật lớn.

Hơn nữa, hai yêu một người bị “chấn áp” này vị tất không có năng lực phản kháng.

Nếu bọn họ nghĩ cách liều mạng cá chết lưới rách, cũng rất có thể thoát khỏi khống chế của Chấn Áp Quyết, bằng vào thực lực của phân thân Trương Hằng cũng rất khó khởi động lại lần thứ hai thức thứ nhất Chấn Áp Quyết của Ngự Tháp Quyết này.

- Trừ phi các người cam nguyện suốt đời làm nô lệ. hầu hạ Trương mỗ ta. nếu không nhất định không có khả năng...

Đúng lúc này, từ phía chân trời xa xa. một luồng sáng màu bạc như sao băng hạ xuống. Người chưa tới, thanh âm đã tới trước.

“Ầm!”

Một bóng sáng màu bạc, xuất hiện tại bên cạnh phân thân Trương Hằng.

Khi thanh âm tan đi, bản tôn Trương Hằng đã đứng ngay bên cạnh phân thân, vẻ mặt lạnh lùng nhìn hai yêu một người đang bị Bảo Tháp chấn áp.

Dưới chân hai yêu một người, đại khái phân bố ở phạm vi hai trăm dặm. với Tử Hãn cùng Thiết Sa Vương cách gần Bảo Tháp nhất. Huyết Ma Quân xa hơn một chút. Trong đó, Tử Hãn lại vừa lúc bị vây ở phía dưới bảo tháp trong phạm vi chừng mười dặm.

Có thể nói, khu vực uy hiếp của bảo tháp này cũng tương đối rộng lớn, trong vòng hai trăm dặm. toàn bộ đều ở trong phạm vi ảnh hưởng của thần thông. Một khi vượt qua giới hạn hai trăm dặm. thì không chịu một chút xú ảnh hưởng gì: uy lực tập trung, không có khuếch tán một tia nào ra ngoài giới hạn.

Vừa thấy bản tôn Trương Hằng đích thân tới. hai yêu một người sắc mặt đại biến.

Ba người bị vây ở dưới uy hiếp của Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp, nhưng thật ra quên mất sự tồn tại của bản tôn Trương Hằng.

- Chẳng lẽ các hạ thực nghĩ rằng có thể ăn đứt chúng ta sao?

Trong mắt Thiết Sa Vương lộ ra một tia ác nghiệt cùng hung tàn. nhìn chăm chăm vào bản tôn Trương Hằng, trên người phóng ra một lực lượng dã man hết sức nguyên thủy.

- Ba vị xin bớt giận, hôm nay nhất định là bản thân các vị ở thời điểm quang vinh nhất...

Bản tôn Trương Hằng lộ vẻ mặt đầy ý cười nhìn ba người, dưới ánh mắt kinh ngạc, oán hận sợ hãi... của bọn họ. hần chậm rãi nói tiếp:

- Bởi vì quý vị sẽ tự mình cảm thụ toàn bộ uy lực của chiêu thức chấn áp lần đầu tiên có mặt trên đời này cũng là ba người duy nhất của toàn bộ Chu Vương Triều có thể hưởng thụ quang vinh đặc biệt như thế! À! Phải nói là người và yêu...

- Muốn chết!

Trong mắt Thiết Sa Vương lộ ra vẻ điên cuồng, kịch liệt thiêu đốt yêu đan trong cơ thể. khí tức trên người đột nhiên tăng vọt. tu vi bức thẳng tới Hợp Thể hậu kỳ.

Trương Hằng hơi biến sắc. hần đã không phải là người mới chân ướt chân ráo tới Chu Vương Triều. hần hiểu rõ Hợp Thể hậu kỳ là đại biểu cho ý nghĩa gì.

ở giới tu chân Chu Vương Triều, giữa Hóa Thần Kỳ và Hợp Thể Kỳ tồn tại một cái Khoảng cách thật lớn. Một khi tiến vào Hợp Thể Kỳ. sẽ được xếp vào hàng ngũ cao thủ được phần đông tu sĩ kính ngưỡng.

Mà trong Hợp Thể Kỳ, Hợp Thể hậu kỳ cũng là một bước nhảy vọt thật lớn. một khi tiến vào Hợp Thể hậu kỳ sẽ được xưng là “Đại tu sĩ”, hưởng thụ quang vinh đặc thù như cao nhân tuyệt thế của giới tu chân Chu Vương Triều.

Bởi vì toàn bộ Chu Vương Triều, tu sĩ có thể vượt qua Hợp Thể Kỳ tiến vào Độ Kiếp Kỳ ít ỏi không có mấy. Cho nên, đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ, đại viên mãn là lực lượng đỉnh cao của Chu Vương Triều.

Thiết Sa Vương vốn là yêu thú Hợp Thể trung kỳ. thiên phú tiếp cận Thần thú. ngay cả như thế. nếu so sánh với tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ vẫn còn kém một Khoảng cách.

Mà giờ phút này, hần lại liều mạng dùng phương thức thiêu đốt nội đan, tu vi tăng vọt. bức thẳng tới Hợp Thể hậu kỳ.

Theo hành động khác thường của Thiết Sa Vương, Thần thú Tử Hân cùng Huyết Ma Quân, cũng đều không chút do dự bắt đầu thi triển bí thuật, quyết định liều mạng một ăn một thua cùng Trương Hằng.

Đối mặt với tình hình như thế, Trương Hằng lạnh lùng nhìn bọn chúng, toàn thân tỏa ra hào quang màu bạc. vươn tay vỗ trên vai phân thân, một cỗ pháp lực cường đại dung nhập trong cơ thể của phân thân đồng thời hét lớn một tiếng:

- Chấn Áp Quyết!!!

“Ầm!”

Áp lực nặng ỨC VẠN CÂN trên đỉnh đầu một người hai yêu ước chừng bạo tăng gấp đôi.

“Phốc!”

Ba người đồng thời học ra một bùng máu, toàn bộ bí thuật bị cắt đứt.

Cùng lúc đó, uy lực cường đại lập tức dẫn động hiện tượng dị thường trong thiên địa, toàn bộ linh khí thiên địa của Phàm Vân Đảo vô cùng hỗn loạn, một tia lực lượng cấm kỵ tồn tại trong thiên địa kia cũng bành trướng lên đến cực hạn có thể vỡ nát bất cứ lúc nào.

Giờ khắc này, cỗ lực nguyên rửa ở sâu trong cơ thể tất cả sinh linh bản địa trên Phàm Vân Đảo, đều bắt đầu hiện ra trạng thái không ổn định.

Huyết Ma Quân ở dưới “chấn áp” cũng cảm nhận được lực lượng huyết chú mơ hồ tồn tại trong cơ thể. dường như có xu thế bị tan biến đi.

“Đây là chuyện gì xảy ra...” Hắn ngay cả năng lực nói chuyện cũng không có. trong mắt hiện lên một tia ngạc nhiên vui mừng một cách khó hiểu, rồi lại bị một mối bi thương thay thế.

Chấn Áp Quyết!

Theo tiếng quát của Trương Hằng, Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp trên đỉnh đầu ba người, từ thể tích bằng cỡ bàn tay đột nhiên bắt đầu gia tăng mãnh liệt.

“Ông...”

Thể tích của bảo tháp biến thành lớn, trong khoảnh khắc từ cỡ bàn tay biến thành lớn như một ngọn núi nhỏ.

Uy lực cực lớn đè ép xuống mấy người phía dưới tới mức hít thở không thông.

Huyết Ma Quân là người đầu tiên mạch máu nổ tung, tiếp theo sau là Tử Hân, Chỉ có Thiết Sa Vương còn có thể miễn cưỡng chịu đựng, nhưng bản thân hắn cũng không còn chút sức phản kháng, vừa rồi bí thuật bị Trương Hằng mạnh mẽ cắt đứt, không có phản phệ đã là vô cùng may mắn rồi.

Chấn Áp Quyết!

“Ầm!”

Bảo tháp như ngọn núi nhỏ từ trên trời giáng xuống, hung hăng đè xuống khu vực chỗ ba người.

“Bịch bịch bịch!

Ba người từ trên bầu trời rơi xuống, một chút sức phản kháng cũng không có. thân mình còn chưa rơi xuống mặt đất. Bảo Tháp màu bạc như cự thú hồng hoang kia liền ầm ầm hạ xuống.

“Ầm...”

Truyền đến một tiếng vang long trời lở đất!

Trọng lực vô hình ỨC VẠN CÂN trực tiếp che phủ phạm vi hai trăm dặm. hết thảy vạn vật trong khu vực đều bị ép xuống Thành mặt đất bằng phẳng.

Cái này còn không nói. tiếp theo sau trên mặt đất còn truyền đến một tiếng vang khác thường.

“Răng rắc...”

Đây là tiếng mặt đất nứt toát ra...

“Răng rắc!”

Cả khu vực rơi vào hỗn loạn, bụi mù bao phủ mấy ngàn dặm. mặt đất nứt ra thành một cái khe thật lớn.

Không ngờ khe nứt này rộng tới cả trăm trượng!

“Răng rắc...”

Cái khe nứt đang lan tràn ra xa. hàng ngàn hàng vạn sinh linh bị nó nuốt chửng.

Một cỗ uy thế hủy diệt bùng nổ khắp cả Phàm Vân Đảo.

Giờ khắc này, tất cả sinh linh trên Phàm Vân Đảo đều có cảm giác như đến ngày tận thế.

Không ít sinh linh chưa mở linh trí thậm chí thấp giọng “khóc” lên. ý bị thương theo khe nứt trên mặt đất kia. đang lan tràn ra khắp mọi ngõ ngách.

Mặt đất rung chuyển, bầu trời mây đen cuộn cuộn gió lốc tàn sát bờ bãi, dòng sông đứt đoạn, núi non sụp đổ...

Ánh sáng mặt trời chiếu xuyên qua màn bụi bặm cả khu vực, hình thành ánh sáng buổi hoàng hôn vô cùng thê lương.

“Ầm ầm ầm...”

Đột nhiên, toàn bộ mặt đất Phàm Vân Đảo vỡ ra một cái khe nứt dài đến hơn vạn dặm, sắp tách rời ra.

Chấn Áp Quyết!

Trương Hằng sắc mặt trắng bệch như tờ giấy. “Phốc” một tiếng, phun ra một búng máu, thì thào lẩm bẩm:

- Không có khả năng... Chấn Áp Quyết làm sao có thể có được uy lực hủy diệt một hòn đảo?

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

490. Chương 479: Phá Trừ (thượng).

Toàn Phàm Vân Đảo như rơi vào trong cảnh tượng tận thế. mặt đất nứt ra những cái khe dài đến vạn dặm. vô số sinh linh tử vong trong tràng tai nạn này.

Trương Hằng đứng giữa bầu trời đầy bụi bặm. chính là ngọn nguồn tạo ra đả kích hủy diệt cho hòn đảo này.

Sắc mặt trắng bệch, vô cùng suy yếu. trong ánh mắt Trương Hằng lộ ra vài phần kinh hoàng cùng nghi hoặc.

Xoạt!

”Phân thân” còn suy yếu hơn cả Trương Hằng, hóa thành một hạt châu sáng bạc tiến vào không gian Linh hạch trong cơ thể hắn.

Lúc này, dòng ánh sáng bạc trong không gian Linh hạch của Trương Hằng đã ảm đạm không thôi, pháp lực trong cơ thể khô cạn quá nửa, tâm thần cũng tiêu hao quá lớn.

Dưới trạng thái này có lẽ Chỉ cần một tu sĩ Hóa Thần Kỳ bình thường cũng có thể chiến thắng hắn.

- Thu!

Trương Hằng cố sức vận pháp lực. vươn tay chụp tới.

Theo động tác của hắn, một tiếng "Oong" vang lên. bụi bặm trong cả một khu vực bị xua tan. một tòa bảo tháp sánh ngang tháp chuông lớn ở thế kỷ hai mươi hai xuất hiện.

Lấy bảo tháp làm trung tâm, mặt đất xung quanh nứt nẻ vô cùng thâm, ở trong tầm mắt đều là những hang hố sâu không thấy đáy. Từ những cái hang hố kia còn lan tràn ra những khe nứt rộng lớn. gần như muôn chia cắt Phàm Vân Đảo tan vỡ thành vô số mảnh.

Ba tầng dưới bảo tháp lóe ra ánh bạc mỏng manh, chậm rãi bay từ bên dưới tới phía Trương Hằng phát ra một trận âm âm trầm thấp, uy áp phát tán ra làm người ta run sợ.

Chỉ một lát, bảo tháp bay đến trên đầu Trương Hằng, cái bóng khổng lồ bao phủ lấy hắn.

Vù!

Theo ý niệm Trương Hằng vừa động, Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp chớp mắt hóa thành cổ bàn tay, rơi vào lòng bàn tay của hắn.

Chạm vào bảo tháp xa xưa này, bàn tay Trương Hằng khẽ run lên, không biết là vì hưng phấn hay sợ hãi.

Hắn cảm giác hiện giờ mình đang nắm trong tay một cái đầu đạn hạt nhân có thể tùy lúc nổ tung.

Khi ổn định lại cảm xúc, Trương Hằng mới phát động thần thức quan sát tình huống phía dưới.

Trong phạm vi hai trăm dặm là khu vực uy hiếp Chấn Áp Quyết nhằm vào đang nằm hai yêu một người mà mới trước đó còn rất hùng hổ.

Gần bảo tháp nhất là Tử Hãn, Trương Hằng thậm chí khó mà phân biệt ra thân thể không thành hình người của hắn. máu thịt lộn xộn, gần như là "thịt băm". Lúc này còn có thể miễn cưỡng nhìn ra. Tử Hãn đã sớm bị đánh trở về nguyên hình Thần thú Tử Diễm Cầu. trên người đã không còn chút khí tức sinh mệnh.

Một con Thần thú Hóa Thần Kỳ gục ngã!

Trương Hằng hít một hơi lạnh, trong lòng cũng hưng phấn không thôi. Tuy nhiên, khi ánh mắt hắn chạm đến thân thể Thần thú đã bị chấn áp thành "thịt băm", không khỏi cười khổ, xem ra giá trị thu hồi sử dụng đã bé đi nhiều lắm.

Tiếp đó, Trương Hằng lại thấy một người cùng một yêu còn lại: Huyết Ma Quân cùng Thiết Sa Vương Tả Sát.

Huyết Ma Quân cách xa bảo tháp nhất, nhưng dù vậy kết cục của hắn cũng giống như Tử Hãn. thân thể bị đè thành một đồng thịt băm đầy máu, Chỉ có Pháp bảo thông linh trung phẩm Huyết Hồn Phiến rơi một bên còn giữ được hoàn chỉnh.

Các vật phẩm khác của hắn cấp bậc Pháp bảo thông linh hạ phẩm gần như bị đánh thành phấn bụi, không còn bao nhiêu thứ bảo trì nguyên vẹn.

Làm cho Trương Hằng giật mình nhất là Thiết Sa Vương!

Thân thể khổng lồ như sắt thép của Thiết Sa Vương rơi vào một cái hố to. thể nhưng không bị chấn áp thành thịt vụn. Chỉ là thân thể hơi biến dạng.

Trương Hằng dùng thần thức đảo qua, phát hiện trên thân thể nó còn có vài tia khí tức mật mồi. Nếu không quan sát cận thận, còn không phát hiện được một chút khí tức.

"Chẳng lẽ hắn còn không chết?"

Trong lòng Trương Hằng cả kinh, cũng không dám làm bậy. nhìn chằm chằm Thiết Sa Vương nằm dưới đất như đã chết, trên thân thể nó tràn ra một mảnh máu, thể hiện rõ ít nhất nó bị trọng thương.

Trương Hằng biết da ngoài của Thiết Sa Vương tương đương dung hợp một kiện Pháp bảo thông linh phòng ngự trung phẩm, lực phòng ngự vượt xa yêu thú Hợp Thể Kỳ bình thường.

- Thiết Sa Vương các hạ. ta biết người không chết...

Tiếng nói lạnh nhạt của Trương Hằng vang lên giữa một mảnh hoàng hôn tận thế trên Phàm Vân Đảo. trong giọng nói lộ ra một cỗ tự tin. Nhưng trong lòng hắn cũng đang cười khổ. bây giờ hắn nhìn rất quang vinh, nhưng pháp lực cùng tâm thần đã tiêu hao rất lớn, gần như cạn kiệt.

Nếu hắn còn có đủ vốn liếng, làm sao còn ở đó nói lời thừa, trực tiếp nện "bảo tháp" xuống. Thiết Sa Vương đã trọng thương kia có lẽ cũng không chịu nổi Chấn Áp Quyết lần nữa.

Trương Hằng nói xong hồi lâu cũng không thấy Thiết Sa Vương có phản ứng gì. cỗ hơi thở trên người nó dần trở nên mờ nhạt, thậm chí sắp thoát khỏi cực hạn kiểm tra được của thần thức Trương Hằng.

- Được rồi. người đã không động đây. vậy Trương mỗ liệu mạng khả năng giáng cấp tu vi cũng phải cho người một kích cuối cùng!

Ánh mắt Trương Hằng lạnh lẽo, chậm rãi nâng "bảo tháp" trong tay, nhàn nhạt phun ra ba chữ:

- Chấn... Áp.... Quyết.

Hắn còn chưa đọc xong. Thiết Sa Vương dưới đất "ầm" một cái. phun ra một ngụm máu tươi bắn lên trên người, lập tức bùng lên huyết quang, vận chuyển pháp lực lao về phía xa.

Trên không trung Phàm Vân Đảo lập tức hiện ra một đường đỏ máu.

Xùy vù...

Trong chớp mắt, Thiết Sa Vương đã bay ra mấy ngàn dặm. tiếng quát đầy hận thù quanh quẩn ở chân trời:

- Ta nhất định phải làm cho người trả giá đắt...

Trương Hằng hừ lạnh nói:

- Lần sau nếu người dám tới nữa, Trương mỗ nhất định phải đè người thành thịt băm dưới tháp của ta.

Nhìn cái bóng Thiết Sa Vương biến mất ở chân trời xa xa. Trương Hằng nâng "bảo tháp".

đứng yên không nhúc nhích giữa hư không.

Thật lâu sau, thẳng đến khi xác định đối phương thật sự rời đi. Trương Hằng đột nhiên phun mạnh một ngụm máu.

Phốc!

sắc mặt hắn càng thêm tái nhợt, thân thể kiệt sức rơi khỏi bầu trời, ầm một cái đập ra một cái hố cạn trên mặt đất.

Bụi đất tung bay.

Thân thể dán trên mặt đất, Trương Hằng không khỏi cười khổ, hận không thể lập tức đả tọa khôi phục nguyên khí ngay lúc này.

Nhưng hắn biết bây giờ không phải lúc tĩnh tu, dị trạng trên Phàm Vân Đảo đã làm cho hắn cảnh giác.

Cho dù Trương Hằng có tự tin hơn nữa, cũng sẽ không ngốc đến mức nghĩ rằng Chỉ dựa vào tu vi tương đương với tu sĩ Hóa Thần Kỳ của mình mà có thể tạo ra đả kích hủy diệt lên Phàm Vân Đảo bao phủ mấy vạn dặm hải vực này.

Có lẽ, Độ Kiếp kỳ trở xuống cũng rất có khả năng không ai làm được điều này.

Trong này chắc chắn có trò mèo!

Trương Hằng đoán có lẽ là mình sử dụng Chấn Áp Quyết đúng lúc chạm đến một cái cấm kỵ nào đó trên đảo này. bởi vậy tạo ra kết quả như thế.

Lại cố sức đứng lên. ánh mắt Trương Hằng dừng lại ở trên hai thi thể một người một yêu.

Ánh mắt Trương Hằng hơi đổi. trước tiên lấy đi hai kiện Pháp bảo thông linh trung phẩm còn tồn tại.

Trương Hằng đương nhiên hiểu được giá trị của Pháp bảo thông linh trung phẩm, đó là bảo vật mà tu sĩ Hóa Thân kỳ năm mơ cũng không dám mơ tới. giá trị cao gấp mười mấy lần Pháp bảo thông linh hạ phẩm, uy lực hai thứ cũng chênh lệch rất lớn.

Hai kiện Pháp bảo thông linh trung phẩm này. một cái "tử quan" không biết tên đội trên đầu Tử Hân, một là Huyết Hồn Phiến Pháp bảo áp rương của Huyết Ma Quân.

Thu hồi xong hai kiện Pháp bảo thông linh trung phẩm này. về mặt Trương Hằng lộ ra vài phần vui mừng. về phần những linh kiện vỡ vụn rải rác trên hai cổ thi thể. bao gồm túi trữ vật rách nát, Trương Hằng không xem xét cận thận thu gom chung một chỗ. Những linh kiện vỡ vụn này chứa đựng tài liệu của mấy kiện Pháp bảo thông linh, có tác dụng không nhỏ đối với Trương Hằng.

"Thi thể Thần thú này đem về động phủ xử lý."

Trương Hằng hơi trầm ngâm, lại thu lấy thi thể của Tử Hân. sau đó ném ra một đoàn ngân diễm đốt cháy thi thể Huyết Ma Quân cùng những thứ linh tinh cấp bậc thấp.

Theo ngân diễm không ngừng thiêu đốt lớn mạnh, xung quanh Linh hạch của Trương Hằng lại cuộn cuộn tràn ra những hạt màu bạc, chúng nó chẳng những có thể khôi phục pháp lực cho Trương Hằng, còn có thể chậm rãi tăng lên tu vi cho hắn.

Bởi vì vật phẩm nối tiếp vật phẩm chồng chất (đa số là tuôn ra từ túi trữ vật), Trương Hằng tính dừng ở đây nhanh chóng khôi phục pháp lực kiêm tăng lên tu vi.

Tuy nhiên, đột nhiên Trương Hằng phát hiện một chuyện quái dị, Huyết Ma Quân cùng Tử Hân Chỉ để lại bộ thân thể ở chỗ này. không thấy Nguyên Anh của chúng ở chỗ nào.

"Chẳng lẽ Nguyên Anh xuất khiếu? Không có khả năng được..."

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

491. Chương 479: Phá Trụ (hạ).

Trương Hằng nghi hoặc, dưới uy hiếp của Chấn Áp Quyết, mấy người này căn bản không có năng lực Nguyên Anh xuất khiếu, sau khi thi triển xong Chấn Áp Quyết, lực phòng ngự rất biến thái của Thiết Sa Vương mới miễn cưỡng chống được, nhưng Tử Hân cùng Huyết Ma Quân Chỉ có kết cục tử vong trong nháy mắt.

"Chẳng lẽ ngay cả linh hồn cũng bị tiêu diệt..."

Đột nhiên Trương Hằng nghĩ tới một khả năng.

Chấn Áp Quyết không Chỉ nhắm vào thân thể kẻ địch, linh hồn cũng là mục tiêu, thậm chí còn là trọng yếu nhất.

Đang suy tư, đột nhiên ánh mắt Trương Hằng rơi xuống Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp trên tay.

Ý niệm vừa động, tầng thứ ba bảo tháp sáng lên, hiện ra hai linh hồn sắc mặt trắng bệch ở bên trong.

Nhìn cho kỹ, Trương Hằng phát hiện hai cái linh hồn này đúng là Tử Hân cùng Huyết Ma Quân.

Có điều bất đồng, linh hồn của Tử Hân là hình thái một con ngựa, không giống với các linh hồn mà Trương Hằng gặp trước kia.

Thấy vậy, trong lòng Trương Hằng vui vẻ thì ra "Bảo Tháp" này còn có công hiệu bảo lưu chứa đựng linh hồn.

Dù sao cũng tạm thời không có chuyện. Trương Hằng tính tra hỏi hai linh hồn này.

Chân đạp ngân diễm thiêu đốt, Trương Hằng xuyên qua bảo tháp nhìn hai linh hồn bên trong, khẽ lẩm bẩm:

- Tử Hãn, Huyết Ma Quân.

- Chủ nhân!

Hai linh hồn đều run lên, hết sức hoảng sợ nhìn Trương Hằng ở ngoài bảo tháp.

Trương Hằng gật đầu vừa lòng, quá nhiên linh hồn hai người này bị mình nô dịch.

- Tử Hãn. ta có chuyện hỏi ngươi: ta giết ngươi, lại để cho Thiết Sa Vương chạy trốn, chuyện này sẽ dẫn đến ảnh hưởng gì với ta?

Trương Hằng trực tiếp đưa ra vấn đề mình quan tâm nhất.

Thiết Sa Vương chạy trốn để lại lời nói, làm cho trong lòng hắn mơ hồ bất an. đây là Thần Linh Nhân tu đến cảnh giới Linh Tâm Thông Minh sinh ra một tia báo động.

Bản thân Trương Hằng cũng kỳ quái, Chu Vương Triều lớn như thế, mình không phải Chỉ giết một con Thần thú, trọng thương một con yêu thú Hợp Thể Kỳ. Chỉ cần rời khỏi Phàm Vân Đảo chạy trốn thật xa, còn sợ thế lực Yêu tộc đuổi tới mình được hay sao?

Vừa nghe vấn đề của Trương Hằng. Tử Hãn về mặt cả kinh, vội vàng nói:

- Chủ nhân... Ngài có nguy hiểm rồi.

- Nguy hiểm?

Trương Hằng chấn động, xem ra dự báo mà cảnh giới Linh Tâm Thông Minh sinh ra đúng là không sai.

- Nói cho rõ?

Trương Hằng vội hỏi.

- Chủ nhân ngài đánh ngã thân Thần thú của ta, chắc chắn nhiễm phách tử sát khí đặc biệt của Tử Diễm Cầu, phụ thân ta căn cứ quan hệ huyết mạch tương liên của Thần thú, hoàn toàn có thể xác định phương hướng khái quát của ngài. Sau khi Thiết Sa Vương trở về, nhất định sẽ báo lên phụ thân ta. Đến lúc đó...

Tử Hãn rất cẩn thận trả lời...

- Phụ thân của ngươi, chính là phủ chủ Tử Hoàng Phủ?

Trương Hằng kinh ngạc hỏi.

- Phải... Ngoài ngài ấy ra. hai ca ca của ta cũng có thể xác định được vị trí của chủ nhân ngài.

Tử Hãn trả lời rất Chi tiết, hắn thấy sắc mặt Trương Hằng khó coi. liền giải thích:

- Đa số Thần thú đều có loại thần thông tương tự...

Thần thú tất nhiên khó trêu chọc, giết đứa nhỏ thì người lớn sẽ biết ngay.

Trương Hằng suy nghĩ một lát, lấy tốc độ trọng thương của Thiết Sa Vương, chắc chắn sẽ cẩn thận từng chút trở về Tử Hoàng Phủ hải vực Cửu u. như thế thì nhất định tốc độ sẽ không nhanh được. Muốn trở về Tử Hoàng Phủ ít nhất cũng phải mười ngày nửa tháng, như thế thì bây giờ mình còn an toàn.

Nghĩ đến đây. Trương Hằng thở phào một hơi, khởi động Thần Linh Nhân quét qua thân thể mình.

Kết quả, hắn thật sự thấy được một tầng mây tím như ẩn như hiện trên cơ thể mình, thậm chí chúng nó còn lan tỏa vào trong linh hồn của Trương Hằng.

Tầng mây tím nhàn nhạt này hết sức Kỳ lạ, vô hình vô chất, không sợ công kích vật lý cũng không e ngại công kích linh hồn, dường như độc lập trên thế gian này.

Khí tức của Thần thú quả nhiên Kỳ lạ, vượt quá tưởng tượng!

Trương Hằng thi triển toàn bộ chiêu thức, cũng không làm gì được khí tức màu tím mịt mờ kia cũng không dám tùy tiện thi triển đại bí thuật, sợ tổn hại đến linh hồn mình.

- Vậy ta có biện pháp gì tiêu trừ cổ "tử sát khí" này hay không?

Thật lâu sau. Trương Hằng lại hỏi Tử Hân.

- Chỉ có một biện pháp, đó là dựa vào thời gian mài mòn... cần khoảng trăm năm. cổ khí tức trên người chủ nhân ngài sẽ biến mất, đến lúc đó các thân nhân của ta cũng không thể đuổi theo.

Lúc Tử Hân nói những lời này, trong ánh mắt còn toát ra một tia bi thương.

Trương Hằng không khỏi kinh ngạc, liền hỏi:

- Lưu lạc đến mức này rồi mà người còn không hối hận tất cả đều là do người lòng dạ hẹp hòi. tính cách trừng mắt tất báo tạo thành.

Nghe thế, Tử Hân không khỏi bi thống, trầm thấp nói:

- Điều do ta rất thích nàng, nếu không thì cũng không làm ra chuyện xúc động như thế... Đáng tiếc, hết thầy đều xong rồi.

Lúc này, Tử Hân còn quyến luyến không quên Mộ Linh Nhi, điều này làm cho Trương Hằng hết sức bất ngờ.

- Chủ nhân, ta có một thỉnh cầu...

Tử Hân đột nhiên cố lấy dũng khí, nói với Trương Hằng.

- Vấn đề gì, người cứ nói. nhưng không nên đề cập yêu cầu quá phận...

Trương Hằng tận tình hấp thu những hạt màu bạc sinh ra trong đan điền.

- Ta đề nghị ngài nhanh chóng rời khỏi nơi này. đi một đảo cấp hai ở hải vực Tam Tiên Đảo. Chỉ có ở trên đảo cấp hai, ngài mới có thể tránh khỏi Tử Hoàng Phủ đuổi giết trong thời gian ngắn.

- Đảo cấp hai?

Trương Hằng sửng sốt một chút, tiếp đó hiểu được trên mỗi một đảo cấp hai ở hải vực Tam Tiên Đảo, đều có cường giả Hợp Thể hậu kỳ tọa trấn.

Đảo cấp hai càng an toàn hơn đảo cấp một.

- Thực lực đảo cấp hai không kém gì Tử Hoàng Phủ chúng ta. như thế thì ngài sẽ an toàn hơn nhiều. Trước khi linh hồn của ta còn chưa hoàn toàn tan biến, phụ thân ta sẽ không phát động đại chiến giữa Yêu tộc cùng nhân loại. Đương nhiên, nếu ngài có thể đi bất kỳ đảo nào trong Tam Tiên Đảo sẽ càng thêm an toàn...

-Ồ thì ra là thế.

Trương Hằng gật đầu. xem ra mình phải đi một hòn đảo cấp hai tị nạn. Tam Tiên Đảo không phải là chỗ mà tu sĩ bình thường có thể đi vào. Dưới tình huống thông thường, Chỉ có tu sĩ trên Hợp Thể Kỳ mới có tư cách đi Tam Tiên Đảo. trong đó còn phải trải qua xét duyệt nhất định, trình tự rất phiền toái. Hơn nữa nơi đó có nhiều cao thủ, hiện giờ Trương Hằng không thích hợp đi cấp đảo đó.

- Đây là yêu cầu của người?

Trương Hằng bất ngờ hỏi.

Thần sắc Tử Hân phức tạp liếc nhìn hắn:

- Chỉ có khi chân chính bị chủ nhân ngài nô dịch, ta mới cảm nhận được ngài đáng sợ cỡ nào. Cho dù lúc này ngài còn kém xa cấp bậc tồn tại của cha ta, nhưng ta hiểu được cuối cùng ngài có thể vượt xa bọn họ. vượt xa Tử Hoàng Phủ. Cho nên ta không hy vọng chủ nhân ngài tiếp tục xảy ra va chạm cùng Tử Hoàng Phủ. Tiếp tục như thế. ta sợ sẽ có ngày Tử Hoàng Phủ vì một đứa nhỏ không hiểu chuyện này mà bị diệt...

Trương Hằng giật mình, lại kỳ quái hỏi:

- Năm nay người bao nhiêu tuổi? Còn là đứa nhỏ?

- Hơn hai vạn tuổi.... KỶ thật so với thọ mệnh dài lâu của Thần thú Tử Diễm Cầu. ta tương đương với thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi ở thế giới nhân loại...

Ánh mắt Tử Hân dần dần ảm đạm.

- Ta không thể tùy tiện đáp ứng thỉnh cầu của ngươi, Chỉ cần Tử Hoàng Phủ không bức Trương mỗ quá đáng, ta cũng không đến mức đi diệt nó cũng không có năng lực đó...

Trương Hằng lạnh nhạt trả lời một câu, liền cắt liên hệ với Tử Hân.

Đứng giữa hư không, Trương Hằng cảm giác pháp lực của mình đang nhanh chóng khôi phục, tâm thần cũng đang phục hồi.

Dùng thần thức quan sát tình huống trong phạm vi vạn dặm, Trương Hằng luôn cảm giác có chút không đúng.

Rất nhanh, khi thần thức của hắn rơi xuống phạm vi Huyết Ma Động, liền hiểu được ngay.

Huyết Ma Động đại tông đứng đầu Phàm Vân Đảo.

- Thật tốt quá.... Nguyên rửa đáng chết, rốt cuộc bị phá rồi!

- Nhưng Đường như Phàm Vân Đảo sắp rơi vào hủy diệt...

- Cái hòn đảo rách nát này thì có gì mà lưu luyến chúng ta nhanh chóng thu dọn đồ đạc, rời khỏi nơi này đi ra bên ngoài!

- Không biết là vị đại thần thông nào gần như hủy diệt toàn bộ Phàm Vân Đảo. nhưng mà như thế cũng tốt. nguyên rửa kéo dài hơn mười vạn năm cũng đã kết thúc.

- Đúng rồi. các ngươi có cảm giác được không, ta cảm thấy dường như linh khí nơi này đang từ từ khôi phục...

Vân Dịch tam động chủ Huyết Ma Động đứng trên hư không giữa mặt đất đồ nát thê thảm, ánh mắt nhìn về phương xa. Lúc này, hắn nhớ tới "Thương Thiên Nhân" ở trên bầu trời nhìn thấu tận linh hồn.

- Cảm ơn tiền bối. ngài đã giải cứu Tất Tử Huyết Chú trên Phàm Vân Đảo hơn mười vạn năm qua...

Vân Dịch tràn ngập cảm kích cùng hưng phấn.

Bùm bùm bùm!

Hắn quỳ dưới đất, vô cùng thành kính đập đầu mấy cái:

- Ta đại biểu hàng tỷ sinh linh trên Phàm Vân Đảo. cảm tạ đại ân đại đức của ngài...

Đứng dậy, ánh mắt Vân Dịch lóe lên, nhớ tới chủ nhân đôi mắt bạc kia. trong lòng tò mò hướng tới: rốt cuộc ngài ấy là vị đại thần thông như thế nào?

Đột nhiên, hắn nhớ tới động phủ cao nhân ẩn sĩ trong phạm vi thế lực Huyết Ma Động, nơi đó từng bị Thao Vĩnh Bằng nhị động chủ tiên nhiệm liệt vào cấm địa.

Thật lâu sau, hắn dứt khoát ra quyết định, trên người dâng lên một trận huyết quang ngập trời, bay về phía "động phủ lâm thời" của Trương Hằng.

-Nhị động chủ!

Các tu sĩ Huyết Ma Động kinh hô.

Vân Dịch không để ý đến các tu sĩ Huyết Ma Động kêu gọi, bay như chớp về phía mục tiêu của mình.

"Ta nhất định phải tìm được ngài ấy... nhất định!"

Trong lòng hắn sinh ra ý tưởng mãnh liệt:

"Ta nhất định phải bắt ngài ấy làm thầy, học được thần thông kinh thiên..."

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----oo0oo-----

492. Chương 480: Bái Sư (thượng).

- Không ngờ một kích Chấn Áp Quyết này vừa giết chết ngàn vạn sinh linh bình thường trên Phàm Vân Đảo cũng đồng thời giải trừ Tất Tử Huyết Chú nhiều thế hệ cũng không thoát khỏi.

Trương Hằng đạp chân trên mặt đất đầy hang hố. khoe miệng mang theo một tia tự giễu, lầm bầm nói.

Trong lòng hắn cũng hiểu được, tuy rằng uy lực bảo tháp vô cùng mạnh mẽ. có thể nói là một tấm bài tẩy của mình, nhưng nếu muốn tạo thành công kích hủy diệt lên hòn đảo rộng mấy vạn dặm như thế, tuyệt đối là người si nói mộng.

"Chắc chắn là Chấn Áp Quyết chạm phải một cái cấm kỵ nào đó trên Phàm Vân Đảo. từ chuyện nguyên rửa trên đảo đột nhiên bị giải trừ là có thể thấy ra được một chút..."

Trong lòng Trương Hằng rõ ràng, thần thức tìm tòi trong phạm vi vạn dặm. nhưng lọt vào mắt đều là bụi bặm. mặt đất nứt nẻ. bề mặt đứt gãy lồi lõm. Trong thời gian ngắn, dù là hắn cũng rất khó tìm ra manh mối gì.

Chẳng qua, Khoảnh khắc Trương Hằng đột nhiên nhớ lại Tinh Nguyệt di tích mà Tú Ninh đã nói.

Từ chỗ Tú Ninh biết được, sở dĩ Phàm Vân Đảo khác với những đảo thông thường, hết thảy căn nguyên đều ở trong Tinh Nguyệt di tích.

Ngân diễm xèo xèo thiêu đốt. Trương Hằng đứng một lát. cảm giác khôi phục Bốn năm phần pháp lực.

"Được rồi. ta đi tới động phủ lâm thời tìm Tú Ninh hỏi một phen."

Độn quang màu bạc dưới chân Trương Hằng run lên. kéo một đường lôi điện thật dài, trong tiếng ì ầm bay về phía động phủ lâm thời, vẫn duy trì tốc độ bình thường.

Cho dù hắn rời địa điểm ngân diễm thiêu đốt khá xa. nhưng trong cơ thể vẫn cuộn cuộn sinh ra những hạt màu bạc, bị hấp thu vào Linh hạch trong đan điền, cùng lúc khôi phục pháp lực đồng thời chậm rãi tăng lên tu vi của hắn.

Chỉ cần ngọn nguồn ngân diễm thiêu đốt không bị cắt đứt hay cắn nuốt xong, thì Trương Hằng vẫn sẽ có được tinh túy thiên địa ở trong một Khoảnh cách.

Một lát sau, Trương Hằng bay đến gần động phủ lâm thời, thần thức đảo qua liền sưng sốt.

ở bên cạnh động phủ lâm thời, không biết khi nào đã xuất hiện một thiếu niên mặc áo bào đen, hắn tựa như Điêu khắc đứng bên cạnh cấm chế phòng trúc chỗ Tú Ninh.

Tú Ninh đứng trong vòng cấm chế phòng trúc, ánh mắt đẹp nhìn vào thiếu niên áo bào đen này, nhẹ giọng nói:

- Vị công tử này, ta đã sớm nói cho ngài, trong thời gian này chủ nhân động phủ căn bản không xuất quan, nghe Trương tiên bối nói. sư tôn phái bề quan trăm năm...

Tú Ninh không biết, thiếu niên áo bào đen trước mắt chính là Vân Dịch tam động chủ Huyết Ma Động.

Tuy rằng nàng cảm nhận được một cỗ khí tức Huyết Ma Đạo trên người đối phương, Nhưng nhìn đối phương cũng thành khẩn cầu kiến chủ nhân động phủ giống như mình, cũng tạm thời bỏ qua lòng đối địch.

Vân Dịch lắc đầu nói:

- Cô có cảm thấy dị trạng trên Phàm Vân Đảo. cả hòn đảo thiếu chút hủy diệt, ngay cả Tắt Sát Huyết Chú tồn tại như ác mộng hàng thế hệ cũng không tồn tại. đây là bàn tay của người nào?

- Trừ bỏ thế ngoại cao nhân ẩn cư. còn có ai có được thần thông kinh thiên như thế?

Ánh mắt Vân Dịch kiên định quyết đoán, liếc nhìn Tú Ninh, không ngờ trên Phàm Vân Đảo còn có nữ tử thoát trần tú lệ tuyệt luân như thế, trong lòng vừa chuyển, liền hỏi:

- Dám hỏi tôn tính đại danh cô nương?

Tú Ninh mắt sáng chợt lóe, hơi do dự một chút, nhưng nghĩ tới mình được cao nhân thế ngoại che chở, không có gì phải sợ, liền cười đáp:

- Tiểu nữ tử Tú Ninh.

- Tú Ninh!

Vân Dịch lộ vẻ kinh ngạc:

- Cô chính là nữ tu Tinh Nguyệt Môn duy nhất may mắn sống sót? Lúc trước nhị động chủ Thao Vĩnh Bằng vì cô mà gây chiến?

Tú Ninh gật đầu. đôi mắt sáng ẩn chứa lệ quang lấp lánh, nhỏ giọng nói:

- Đúng, ta chính là Tú Ninh kia, nhưng hiện giờ đã không còn là Tú Ninh ở Tinh Nguyệt Môn nữa, ta Chỉ là một trong nô tỳ ở động phủ này.

Vân Dịch lộ ra vẻ kinh ngạc:

- Cô muốn báo thù?

- Đúng thế... Vì báo thù cùng thỉnh cầu chủ nhân động phủ giúp đỡ. ta cam nguyện trả bất cứ giá nào.

Ánh mắt sáng của Tú Ninh toát ra thần sắc kiên định.

- Nhị động chủ Thao Vĩnh Bằng đã chết rồi.

Vân Dịch nhàn nhạt nói.

- Đã chết?

Tú Ninh khó tin nói:

- Hắn chết như thế nào? Chẳng lẽ là Trương tiền bối ra tay?

- Không, hắn bị đại động chủ giết, không được đại động chủ cho phép, đã tự tiện hành động.

Trong giọng nói của Vân Dịch không có một tia thương hại, thậm chí còn có chút vui mừng khi người gặp họa.

- Thật sao...

Tú Ninh mừng rỡ:

- Đạo hữu làm sao biết được? Xin hỏi tôn tính đạo hữu, nhìn ngươi cũng không phải hạng người vô danh.

Vân Dịch lạnh nhạt cười:

- Ta là Vân Dịch, từng là tam động chủ Huyết Ma Động. Nếu Tú Ninh cô nương không ngại. Vân mạo có thể giúp cô tự tay lấy mạng những kẻ đồng lõa với hắn.

- Ngươi là tam động chủ Huyết Ma Động?

Sắc mặt Tú Ninh chợt cứng lại. vẻ mặt cảnh giác nhìn hắn. thân thể không tự giác lui ra sau.

- Vân mạo ta tuy là hạng người tâm ngoan thủ lạt, nhưng chưa bao giờ làm chuyện tiểu nhân vô sỉ. Huống hồ từ giờ trở đi, ta đã sớm không phải một phần tử của Huyết Ma Động. Mục đích ta tới đây chính là vì bái vị đại thần thông kia làm thầy.

Vân Dịch thần nhiên nói, không chút để ý đến thái độ của Tú Ninh.

Tú Ninh cận thận nhớ lại, phát hiện không có nhiều lời đồn về tam động chủ Huyết Ma Động, đa số thời gian đều ở trong bế quan tu luyện, không làm ra chuyện đại gian đại ác gì.

- Là ta hiểu lầm Vân tiên bối. nếu thủ phạm lớn nhất là Thao Vĩnh Bằng đã chết, đồng lõa còn lại không cần phải phiên ngài...

Tú Ninh cúi người trước Vân Dịch, biểu hiện xin lỗi.

- Nhưng Tất Sát Huyết Chú trên Phàm Vân Đảo đã giải trừ, qua một thời gian nữa các đồng lõa này có thể sẽ rời đi... Tú Ninh cô nương thật không cần Vân mỗ giúp?

Khóe miệng Vân Dịch khẽ mỉm cười.

- Cái này...

Tú Ninh không biết trả lời làm sao mới tốt.

Đúng lúc này, chân trời truyền đến tiếng gió rít. lói quang lóe lên. một thanh niên nam tử giáng xuống từ trên trời, xuất hiện bên cạnh Tú Ninh.

- Aaa !

Bất ngờ làm Tú Ninh kinh hô một tiếng. Vân Dịch cũng cảnh giác.

Chẳng qua, tiếp đó Tú Ninh phát hiện người bên cạnh chính là vị "đệ tử" chủ nhân động phủ, vẻ mặt vui mừng:

- Tiên bối ngài ra ngoài vào lúc nào?

Lúc Trương Hằng đi ra ngoài, Tú Ninh căn bản không cảm giác được.

Vân Dịch bên ngoài cấm chế lại nhìn chằm chằm Trương Hằng trước mắt, cảm giác đôi mắt kia có chút quen thuộc, trong lòng chấn động.

Trương Hằng thở ra một hơi. một thân pháp lực còn chưa khôi phục hoàn toàn sắc mặt không bình thường, lạnh nhạt nói:

- Ta ra ngoài giải quyết một chút phiền toái, vừa mới quay về.

Tú Ninh thấy quần áo Trương Hằng rách nát, có phần chật vật. vẻ mặt tò mò hỏi:

- Hay là động tĩnh lớn vừa xảy ra trên Phàm Vân Đảo có liên quan tới tiên bối?

Trên đảo vừa phát sinh cảnh tượng như tận thế. Trương Hằng vừa lúc quay về, bộ dạng chật vật làm cho Tú Ninh dễ dàng sinh ra một ít liên hệ.

Tuy nhiên trong lòng nàng cũng không chắc, thần thông kinh thế như vậy. hiển nhiên không phải một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ có thể làm được.

Đối mặt với câu hỏi của Tú Ninh. Trương Hằng lại hiện thần sắc kinh ngạc, không ngờ đối phương trí tuệ như thế, đoán ra được chân tướng sự tình.

Hắn vừa định nói. Vân Dịch ở bên cạnh "bùm" một cái quỳ xuống, vẻ mặt thành khẩn kính sợ nói:

- Tiên bối. xin thu nhận... Vân Dịch bái sư!

Trương Hằng vẻ mặt quái dị, hắn cũng từng gặp qua thiếu niên trước mắt ở thời điểm chiến đấu cùng đám người Huyết Ma Quân, chẳng qua đó là vì một tia dẫn dắt từ cảnh giới Linh Tâm Thông Minh của Thần linh Nhân.

"Nếu các ngươi thật sự rất mạnh, thì giải trừ nguyên rửa vô tận đời đời trên Phàm Vân Đảo này đi."

Sự thật chứng minh, những lời Vân Dịch nói ở Huyết Ma Động lại thật sự linh nghiệm!

Khi đó Trương Hằng bằng vào uy lực quỷ thần khó lường của Thần Linh Nhân, bắt giữ được một tia dấu vết trong thiên địa, cũng chính là lời thiếu niên này nói.

Không ngờ, Vân Dịch nói một câu với bầu trời thế nhưng lại trở thành sự thật.

Trong lòng Trương Hằng vui vẻ. như thế thì xem ra Thần Linh Nhân cảnh giới Linh Tâm Thông Minh lại tiến thêm một bước.

- Vì sao người báỉ ta làm thầy, lại có thể xác định ta là đại thần thông mà người muốn tìm.

Trương Hằng đứng trong cảm chế, không đổi sắc nhìn Vân Dịch, nhàn nhạt hỏi.

- Đó là vì ánh mắt của ngài!

Vân Dịch có vẻ kích động nói:

- Ta vĩnh viễn không quên được ánh mắt của ngài, hơn nữa ta có thể xác định ngài chính là vị đại thần thông giải trừ Tất Sát Huyết Chú đời đời trên Phàm Vân Đảo!

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

493. Chương 480: Bái Sư (hạ).

- Ánh mắt?

Trương Hằng giật mình, lúc đó mình chịu dẫn dắt của cảnh giới Linh Tâm Thông Minh, tự nhiên thi triển thần thông Ngưng Mâu Thiên Lý, dò xét một chút dấu vết để lại trong thiên địa.

Vừa thấy thần tình của Trương Hằng. Vân Dịch càng thêm khẳng định thân phận của hắn, liên tục đập đầu trên mặt đất bùm bùm rung động, ánh mắt tỏa ra chờ mong vô hạn. ngữ khí chân thành nói:

- Cầu tiên bối thu nhận ta! Nếu ngài không đáp ứng, Vân Dịch không tiếc quỳ thẳng Nơi này lấy chết chứng minh chân thành của ta!

Sắc mặt Trương Hằng trầm xuống:

- Làm một người tu chân, ngay cả sinh mệnh của mình cũng không quý trọng, có tư cách gì làm đệ tử của ta? Ta khuyên người nên rời xa Phàm Vân Đảo tìm cao sư khác.

Quá trình người tu chân tu luyện, bản chất là nghịch thiên mà đi, thi đua cùng với thời gian. Nếu ngay cả sinh mệnh cùng thời gian cũng không quý trọng, làm sao bước vào đại đạo trường sinh?

Vân Dịch liền nóng nảy. lập tức khuôn mặt đỏ bừng, giải thích:

- Tiên bối. nếu ngài không chịu thu ta làm đồ đệ, đời này Vân Dịch sợ rằng khó có thể đột phá cảnh giới hiện giờ. bởi vì ánh mắt bạc của ngài...

Nói tới đây, vẻ mặt Vân Dịch không khỏi lộ ra thần sắc sợ hãi. thân thể khẽ run lên.

Nhưng hắn cưỡng chế cổ cảm xúc này, tiếp tục nói:

- Nếu không tìm đến ngài, chiến thắng bóng ma trong lòng, như vậy Vân Dịch sẽ vĩnh viễn dừng lại ở Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn, nếu mạnh mẽ đột phá thì nhất định sẽ bị ma xâm nhập.

- Thì ra là thế....

Trương Hằng khẽ thở ra một hơi. không ngờ một hành động vô tình của mình liền để lại bóng ma ở trong lòng đối phương, quả thật đúng là mầm mống tâm ma mà!

- Huống hồ. một thân thần thông kinh thiên của tiên bối thật làm cho Vân Dịch kính nể! Tất Tử Huyết Chú khiến cho đời đời Phàm Vân Đảo hơn mười vạn năm qua cũng không thoát khỏi, lại bị ngài bài trừ tương đương giải cứu tiền đồ của hàng tỷ sinh linh trên Phàm Vân Đảo!

Vân Dịch quỳ dưới đất, ánh mắt thành kính nói.

- Tiên bối chẳng lẽ oai thế trên Phàm Vân Đảo này thật do ngài tạo thành, ngay cả Tất Tử Huyết Chú cũng là ngài giải trừ?

Tú Ninh cũng khiếp sợ nhìn Trương Hằng, đôi mắt phóng ra sắc thái sáng ngời.

Trương Hằng cười khỏ, lắc đầu nói:

- Hai chuyện này không phải do ta trực tiếp tạo thành, nhiều nhất Chỉ là có chút quan hệ với ta mà thôi các người đừng nghĩ nhiều.

Nói xong, Trương Hằng duỗi tay hủy bỏ cấm chế bảo hộ trước Tú Ninh.

- Tiên bối ngài đây là...

Tú Ninh kinh hô, thật sợ đối phương bỏ đi.

- Ta đã không thể ở lâu trên Phàm Vân Đảo. chúng ta phải mau đi Tinh Nguyệt di tích.

Trương Hằng nhẹ nhàng đánh một chuông, san bằng toàn bộ "động phủ lâm thời", những thứ quan trọng thì hắn đã sớm thu giữ.

Vừa thấy động tác của Trương Hằng. Tú Ninh sắc mặt trắng bệch, Chỉ vào động phủ lâm thời đã bị san thành bình địa, kinh hãi nói:

- Chủ nhân động phủ...

Nàng vẫn nghĩ rằng chủ nhân động phủ ở bên trong. Trương Hằng chẳng qua là đệ tử của chủ nhân trong động phủ.

Nếu động phủ lâm thời này thực sự có cái gọi là chủ nhân động phủ, như vậy Trương Hằng làm sao một chuông hủy diệt nó?

- Chẳng lẽ ngài chính là chủ nhân động phủ...

Tú Ninh giật mình liền hiểu được, lập tức cả khuôn mặt đỏ bừng, ngay cả mang tai cũng hồng muốn nhỏ máu.

Nhớ ngày đó nàng còn hoài nghi thực lực của Trương Hằng, thậm chí coi hắn là người hầu trong động phủ...

Vừa nghĩ lại, Tú Ninh càng thêm xấu hổ.

Trương Hằng cười cười, đến cảnh giới như hắn làm sao để ý những chuyện nhỏ đó.

- Tú Ninh không cần lo lắng, chủ nhân động phủ đã rời đi. hơn nữa truyền cho ta làm tân nhiệm động chủ.

Một câu đơn giản liền giảm bớt xấu hổ ngượng ngùng cho Tú Ninh.

- Nếu đã thế, hiện giờ Tú Ninh dẫn tiên bối ngài đi Tinh Nguyệt di tích.

Tú Ninh rất cuộc nhắc trán lên, không dám nhìn vào Trương Hằng. trên mặt vẫn còn đỏ hồng làm say lòng người.

- Tiên bối cầu ngài thu ta làm đồ đệ...

Đúng lúc này, tiếng hô đáng thương của Vân Dịch truyền đến, vẫn quỳ dưới đất.

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi. hắn hiểu thiếu niên trước mắt nhất định có một ít quan hệ nhân quả với mình.

Tuy nhiên nhìn tư chất của Vân Dịch cũng coi như đứng đầu, trọng yếu hơn là cách làm người của đối phương, dù là tu sĩ ma đạo nhưng phẩm tính coi như không tệ. tuân thủ định luật cường giả làm đầu. nhưng không làm ra chuyện đại gian đại ác.

Trong ánh mắt chờ mong của Vân Dịch, rốt cuộc Trương Hằng lên tiếng:

- Người đã chấp nhất như thế, hơn nữa cũng vì ta mà sinh ra bóng ma, như vậy Trương mỗ tạm thời thu người làm đệ tử ký danh.

- Tạ ơn sư tôn!

Vân Dịch mừng rỡ như điên, lại đập đầu bùm bùm bùm mấy cái, vô cùng trang trọng thành kính.

Trương Hằng thần nhiên nhận hấn đập đầu, làm đại lễ bái sư.

Tuy rằng hấn chán ghét tùy ý quỳ gối quỳ lạy. nhưng cũng không bài xích lễ nghi bái sư giữa thầy trò.

Đợi Vân Dịch đập đầu xong, Trương Hằng lại lạnh nhạt nói:

- Tuy rằng ta đã thu người làm đệ tử ký danh, nhưng nếu về sau người làm ra chuyện gì tôn hại sư môn. ta chắc chắn tự tay xử lý người. Nhẹ thì trục xuất sư môn, nặng thì trực tiếp lấy mạng người.

Vân Dịch cả người run lên, vội vàng nói:

- Vân Dịch phát lời thề tâm ma, đời này trung với sư tôn. vĩnh viễn không phản bội. nếu làm trái lời thề này, chịu kết cục ngũ lõi oanh đỉnh.

Trương Hằng gật đầu nói:

- Được, hiện giờ người là đệ tử ký danh của Trương Hằng ta. có một số chuyện ta cần phải nói rõ cho người.

- Vâng.

Vân Dịch trả lời.

Tiếp đó, Trương Hằng chuyển mắt nhìn sang Tú Ninh đang hâm mộ bên cạnh, nói:

- Hiện giờ cô dẫn đường cho ta đi thăm dò Tinh Nguyệt di tích kia.

- Vâng, tiền... chủ nhân!

Tú Ninh mặt nhỏ đỏ lên, nói với Trương Hằng:

- Bắt đầu từ hôm nay Tú Ninh là nô tỳ của tiền bối...

Trương Hằng không nói gì. vươn tay vung lên hư không, Chỉ thấy trước mắt lóe ra ánh sáng tím. Pháp bảo phụ trợ phi hành Tử Nguyệt Thần Thảm xuất hiện trước mắt.

Theo Trương Hằng phân phó. Tú Ninh cùng Vân Dịch đều bước lên Tử Nguyệt Thần Thảm. Trương Hằng để Tú Ninh Chỉ đường, tự mình khống chế Pháp bảo phi hành này.

Trong quá trình phi hành Vân Dịch phát hiện Trương Hằng không dùng pháp lực gì. Chỉ thấy Tử Nguyệt Thần Thảm bay nhanh như tia chớp, nhanh đến khó tin.

- Bây giờ, ta bắt đầu nói rõ cho người mấy chuyện.

Trương Hằng vừa khống chế Pháp bảo, vừa nói.

Vân Dịch hành lễ:

- Sư tôn xin cứ nói.

- Đầu tiên, làm đệ tử của ta, lúc bình thường không cần gò bó lễ tiết, cố gắng nói chuyện tùy ý, ngắn gọn.

- Tiếp theo, người không phải đệ tử đầu tiên ta thu. người còn có một đại sư huynh. hấn gọi Quách Phong, thực lực hiện giờ không kém gì người.

Khi nhắc đến đồ đệ Quách Phong, trong ánh mắt Trương Hằng không khỏi lộ ra một tia ảm áp.

Thông qua phân thân Ổ Tam Tinh Vực, Trương Hằng đã biết được đồ đệ Quách Phong đang chuẩn bị đánh sâu vào cánh cửa Hóa Thần Kỳ, tranh thủ trong vòng trăm năm đi đến Chu Vương Triều.

- Cuối cùng có một chuyện cần nói rõ. ta không thể Chỉ điểm nhiều cho người trên phương diện công pháp tu hành, hết thấy đều phải dựa vào chính người. Vì sư có thể đưa cho người là một tầm mắt càng thêm rộng rãi, cho người hiểu được thế giới này rộng lớn cỡ nào.

- Đệ tử ghi nhớ lời sư tôn dạy.

Lúc này, Vân Dịch không khom mình hành lễ, trả lời rất tùy ý. nhưng kỳ thật trong lòng còn chút sợ hãi.

ở giới tu chân, thời điểm đệ tử nói chuyện với sư tôn. ai mà không tất cung tất kính, tràn ngập kính sợ.

Nhưng Trương Hằng lại mỉm cười hài lòng:

- Người làm không tệ. tuy rằng ta không thể Chỉ điểm nhiều cho người trên tu hành, Nhưng ngày sau phương diện Pháp bảo, tinh thạch, công pháp, vì sư sẽ không tiếc rẻ.

- Tạ ơn sư tôn.

Vân Dịch vui vẻ, không ngờ sư tôn còn quá khác biệt, còn nói rõ ràng như thế, Chỉ sợ trên toàn bộ Chu Vương Triều cũng khó mà tìm được sư tôn thứ hai như thế.

Tú Ninh ở bên cạnh, ánh mắt lại hâm mộ, có thể trở thành đệ tử của vị đại thần thông như Trương Hằng là vinh hạnh cỡ nào. Nếu mình có được vinh quang này, vậy thì tốt rồi.

- Tú Ninh.

Đúng lúc này, tiếng nói của Trương Hằng truyền đến tai nàng.

- Chủ nhân, ngài có gì phân phó?

Tú Ninh hơi cúi người, vẻ mặt cung kính nói.

- Còn nhớ trước đó ta từng cho cô một hứa hẹn. trong phạm vi nhất định sẽ giúp cô làm một chuyện, mà ta sẽ nhanh chóng rời khỏi Phàm Vân Đảo. không biết Tú Ninh có chuyện gì yêu cầu?

Trương Hằng nhàn nhạt hỏi. hắn đã tính sẵn. sau khi rời Phàm Vân Đảo sẽ không mang theo Tú Ninh đi. Dù sao tu vi đối phương quá thấp, rất khó trợ giúp cho mình.

Tú Ninh nghe thế. sắc mặt vui vẻ lập tức quỳ xuống trước mặt Trương Hằng:

- Ta hy vọng chủ nhân thu ta làm đệ tử...

Trong mắt lộ ra thần sắc chờ mong, nhìn về phía Trương Hằng còn tràn ngập chân thành cùng sùng bái phát ra từ nội tâm.

- Cái này...

Trương Hằng không ngờ đối phương lại đưa ra yêu cầu này.

Trong lòng hắn cũng buồn bực. lúc nào mà mình trở nên đắt hàng như thế, tu sĩ tư chất đứng đầu cũng tranh cướp trở thành đồ đệ của mình, trong đó còn không ít nữ tu hoa nhường nguyệt thẹn.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

494. Chương 481: Tinh Nguyệt Di Tích (thượng).

ở trên không trung Phàm Vân Đảo hoàng hôn tận thế. Trương Hằng hai tay sau lưng, đứng trên Tử Nguyệt Thần Thảm. ánh mắt hơi liếc về phía xa. Tú Ninh quỳ ở cạnh hắn về mặt chờ mong thắc thỏm không yên.

Vân Dịch đứng sang một bên, không dám hé môi.

Bên tai Chỉ có tiếng gió vù vù, phía dưới là mặt đất bị phá hoại gồ ghề, còn có những khe nứt ghê người, sâu không thấy đáy.

Thật lâu sau, Trương Hằng thở dài một hơi:

- Cô thật muốn lựa chọn như thế này?

- Đúng thế. xin chủ nhân thành toàn.

Ánh mắt Tú Ninh thẳng thắn thành khẩn nhìn thẳng vào ánh mắt Trương Hằng, không có một tia sợ hãi.

Trương Hằng cười:

- Kỳ thật cô còn có thể đổi một thỉnh cầu khác, như là ta có thể tặng cho cô một kiện Pháp bảo thông linh, cô có muốn không?

Pháp bảo thông linh!

Bốn chữ này liền như vạn cân thuốc nổ, âm ầm nổ tung trong đầu Vân Dịch cùng Tú Ninh.

Ở trong mắt bọn họ, Pháp bảo thông linh là bảo vật trong truyền thuyết, có được đại thần thông dời núi lấp biển. Đối với bảo vật cấp bậc không thể với đến này, bọn họ nằm mơ cũng không dám nghĩ tới. ngay cả cho bọn họ một kiện Pháp bảo thông linh, cũng không dám tùy tiện nhận chủ.

Lúc này, thời điểm Trương Hằng nhắc tới mấy chữ Pháp bảo thông linh, lại nhẹ nhàng như không.

- Pháp bảo thông linh?

Tú Ninh cùng Vân Dịch rốt cuộc phản ứng lại. về mặt khiếp sợ nhìn thanh niên thần bí khó lường trước mắt, trong mắt còn có chút hoài nghi.

Pháp bảo thông linh ở trong mắt bọn họ chính là thần vật!

Thử nghĩ, nếu Trương Hằng có được một hai kiện bảo vật như thế làm sao có thể tặng cho bọn họ được.

Vân Dịch thật cẩn thận hỏi:

- Sư tôn ngài đang nói đùa phải không...

- Tuyệt không nói chơi.

Trương Hằng nhẹ nhàng đi lên một bước nhỏ trên Tử Nguyệt Thần Thảm.

Trong phút chốc, khí tức trên người hắn đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, tạo cho Vân Dịch cùng Tú Ninh một loại ảo giác như đối mặt hư không vô tận.

Nếu nói Trương Hằng trước đó ở trong mắt bọn họ Chỉ là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ che giấu thực lực. Như vậy đến bây giờ. Trương Hằng cho bọn họ một loại ảo giác dung nhập hư không, không có chỗ hở, không thể chống lại.

Trương Hằng ở trạng thái này nói chuyện làm cho bọn họ tuyệt đối tin tưởng, không dám có chút hoài nghi.

Vân Dịch hít sâu một hơi. trong lòng mừng như điên, cảm giác mình có thể bá cao nhân như thế làm thầy, đúng là cơ hội trời ban. Ngay cả Pháp bảo thông linh cũng có thể tùy tiện tặng người, thử nghĩ trên đời này còn có bao nhiêu người ra tay rộng rãi như thế? Trở thành đồ đệ của hắn về sau sẽ nhận được càng nhiều chỗ tốt?

- Không, lấy trọng bảo như thế có tác dụng gì. Tú Ninh Chỉ muốn bá tiên bồi làm thầy.

Về mặt Tú Ninh kiên quyết.

Trương Hằng thấy Pháp bảo thông linh cũng không thể dụ hoặc được nàng, trong lòng vừa động, liền nói:

- Cô cũng là người từng có sư tôn. nếu lúc này bái ta làm thầy. sao đối mặt với sư tôn đã chết của cô?

Nói xong câu đó, khoe miệng Trương Hằng còn mang theo tươi cười của kẻ thắng lợi.

Tú Ninh nghe lời này. khuôn mặt trắng toát, ánh mắt lộ ra thần tình bi thống, nhớ tới những ngày Tinh Nguyệt Môn rơi vào tai họa.

Một giọt nước mắt trong suốt lăn trên khuôn mặt thanh tú trắng Tuyết. Tú Ninh tay nhỏ ấn trên ngực, phốc một cái liền phun ra một ngụm máu, đau lòng muốn chết.

Trương Hằng kinh ngạc, rất khó hiểu nhìn nàng.

Nếu có cảm tình sâu đậm với sư tôn ban đầu như thế, vì sao lại khổ cầu muốn bái Trương Hằng làm thầy?

- Trong lòng Tú Ninh, ngoài việc muốn báo thù trên dưới Tinh Nguyệt Môn. hoàn thành nguyện vọng của sư tôn còn có một nguyện vọng lớn nhất, đó là kéo dài kỹ nghệ truyền thừa Tinh Nguyệt Môn ta từ thời Thượng cổ! Tú Ninh biết, chấn hưng Tinh Nguyệt Môn kỳ thật cũng là nguyện vọng của sư tôn cùng các thế hệ môn chủ Tinh Nguyệt Môn.

- Nếu toàn bộ Tinh Nguyệt Môn Chỉ còn lại một thân Tú Ninh, như vậy ta cũng phải tiếp tục truyền thừa nó. chuyện này đối với Tú Ninh còn quan trọng hơn cả việc theo đuổi đại đạo trường sinh. Nếu không thể hoàn thành chuyện này, Tú Ninh thật có lỗi với các đồng môn sư trưởng đã chết, thậm chí sẽ vĩnh viễn sống trong bóng ma này.

Tú Ninh thấp giọng khóc kể khổ trong lòng mình, lại đau khổ cầu xin Trương Hằng:

- Tú Ninh muốn bái ngài làm thầy, sau khi mở ra Tinh Nguyệt di tích, sẽ có hy vọng truyền thừa số mệnh môn phái kéo dài ngàn vạn năm từ thời kỳ Thượng cổ.

Trương Hằng trầm mặc một lát. hẳn cũng hiểu Sở dĩ Tú Ninh bái mình làm thầy, nguyên nhân trọng yếu nhất không phải là suy nghĩ cho mình. Mưu tính quan trọng nhất của nàng, là truyền thừa môn phái số mệnh hưng suy tồn vong.

Kỳ thật vừa rồi Trương Hằng lấy Pháp bảo thông linh dụ dỗ, lấy sư tôn đã chết của Tú Ninh động tình, không Chỉ khảo nghiệm chân thành bái sư của nàng, còn muốn ra mục đích chân chính của nàng.

- Không cầu trở thành đệ tử quan môn của tiền bối. Chỉ cầu trở thành đệ tử ký danh của ngài. Tú Ninh đã thỏa mãn vạn phần. Nếu có thể trở thành đệ tử của ngài. Tú Ninh lấy tâm ma thề. vĩnh viễn không phản bội sư môn ngay cả sau này có thể phục hưng Tinh Nguyệt Môn. ngài vẫn là sư tôn của ta cũng là ân nhân của cả Tinh Nguyệt Môn.

Tú Ninh nói xong, bắt đầu hành lễ bái sư.

Trương Hằng không ngăn cản xem như ngầm đồng ý.

Hành lễ bái sư xong, Tú Ninh khê hô một tiếng sư tôn duyên đáng đứng sang một bên, tự nhiên đơn giản, rất phù hợp khẩu vị của Trương Hằng.

Trương Hằng rất hứng thú hỏi:

- Được rồi. cô coi như đệ tử ký danh thứ hai mà Trương mỗ thu cũng là đệ tử thứ ba của ta.

- Thật không ngờ sư tôn lại cho phép đồ nhi bái sư bằng phương thức này. Tú Ninh thật sự rất ngạc nhiên.

Tú Ninh cười duyên dáng, ở trước mặt Trương Hằng lớn mật nói ra nghi hoặc của mình, biểu hiện tự nhiên vượt xa Vân Dịch. Tâm tư của giới nữ luôn tỉ mỉ hơn nam giới nhiều, giới cân nhắc tính cách, tâm tư cũng càng thêm biết chăm sóc cùng ở chung với người khác.

Trương Hằng cũng ý thức được một chút, cười khê:

- Sư tôn muốn xem thử, môn phái Thượng cổ rốt cuộc là tồn tại hùng mạnh cỡ nào. lại có thể xưng với hai chữ "số mệnh".

Tinh Nguyệt Môn hiển nhiên là một môn phái cực kỳ khác loại, tu luyện thần thông có thể bói toán tương lai. điều này tự nhiên làm Trương Hằng sinh ra hứng thú.

Đồng thời, Tú Ninh là tuyệt thể thiên tài có được linh căn thiên phú "Thấy trước tương lai", cho dù lúc này còn chưa có thực lực Kết Đan Kỳ. nhưng nếu có thời gian, tiềm lực phát triển thậm chí còn cao hơn cả Vân Dịch.

Tú Ninh cười yếu ớt nói:

- Đệ tử nhất định không làm nhục sư mệnh, để sư tôn nhìn thấy Tinh Nguyệt Môn tương lai.

Trương Hằng gật đầu, không nói tiếp, không chế Tử Nguyệt Thần Thảm tiếp tục bay về phía xa.

- Vân Dịch chào Tú Ninh sư muội.

Vân Dịch thấy mình đột nhiên lại thêm một cái sư muội, không khỏi vui vẻ, vội bước lên chào hỏi.

- Tú Ninh ra mắt Vân sư huynh. mong ngày sau sư huynh chiếu cố.

Sư huynh sư muội hai người nhanh chóng quen thân.

Trương Hằng mặt ngoài không đổi sắc. nhưng trong lòng lại đang nghĩ mình thu ba cái đệ tử, mỗi một người đều là hạng tư chất tuyệt đỉnh.

Đại đệ tử Quách Phong thân là Thiên Cơ Thần Mạch, có thể nói là tư chất tối cao. tiền đồ phát triển tương lai không thể đo lường.

Nhị đệ tử Vân Dịch là linh căn cực phẩm, tu luyện công pháp Huyết Ma Đạo. bằng vào tâm tính cùng nghị lực của hắn, thành tựu ngày sau cũng sẽ không nhỏ.

Tam đệ tử Tú Ninh, có được linh căn thiên phú "Thấy trước tương lai", còn là truyền thừa duy nhất của Tinh Nguyệt Môn môn phái số mệnh Thượng cổ. ngày sau càng có khả năng trở thành một thể hệ Thánh nữ được vạn người kính ngưỡng.

"Nếu lại thu thêm vài đệ tử. có lẽ ngày sau không cần mình ra sức. toàn bộ Chu Vương Triều cũng có thể thần phục dưới chân bọn họ."

Trong lòng Trương Hằng đang tự sướng như thế.

Đúng lúc này, bên cạnh truyền đến tiếng nói của Tú Ninh:

- Sư tôn, chúng ta đến rồi!

- Hả? Đến rồi!

Trương Hằng phục hồi từ trong tự sướng, khẽ "ho khan" hai tiếng, không khỏi may mắn mình không làm trò hề trước mặt hai đệ tử.

Tú Ninh kỳ quái hỏi:

- Sư tôn làm sao thế?

- Không có gì. chẳng qua đang suy nghĩ tương lai của hai người.

Trương Hằng nhàn nhạt nói.

Nghe lời này, Tú Ninh cùng Vân Dịch đều rất cảm động.

- Hả. lại là chỗ này?

Thần thức Trương Hằng đảo qua bên dưới, sắc mặt hơi đổi.

Chỉ thấy dưới chân ba người là mặt đất gồ ghề. bề mặt nứt nẻ vô số khối, những khe nứt khổng lồ bắt nguồn từ chính nơi này.

Nếu quan sát cận thận Nơi này giống như đã trải qua một trận chiến đấu kinh thiên địa khiếp quỷ thần.

Không cần nói. đây chính là chỗ mà đám người Trương Hằng, Huyết Ma Quân, Tử Hân. Thiết Sa Vương chiến đấu cũng là ngọn nguồn bùng nổ nguy cơ tận thế của Phàm Vân Đảo.

- Sư tôn, nơi này Đường như bùng nổ một trận chiến đấu, hơn nữa ta còn cảm nhận được một cỗ khí tức Huyết Ma Đạo. hay là đại động chủ hân cũng...

Vân Dịch kinh ngạc nói. cuối cùng lại đoán ra được vài phân chân tướng.

- Đúng thế, Huyết Ma Quân cũng tham dự chiến đấu cùng Yêu tộc, trong đó thậm chí còn có Thần thú tham chiến. Cuối cùng, phía nhân loại cùng phía yêu thú Chỉ còn tồn tại một người.

Trương Hằng nhàn nhạt nói. khổng chế Tử Nguyệt Thần Thảm đi xuống bên dưới, ba người từ từ đáp xuống đất.

- Khó trách ta ở Huyết Ma Động cùng cảm nhận được cỗ yêu khí cực kỳ cuồng bạo kia, thì ra là có Yêu tộc xâm nhập Phàm Vân Đảo ta, còn là Thần thú trong truyền thuyết, đúng là quá đáng sợ!

Vân Dịch nghĩ lại mà sợ:

- May mắn lúc ấy ta bị cảnh tượng chiến đấu khủng bố trong thiên địa chấn trụ, không dám tới gần.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

495. Chương 481: Tinh Nguyệt Di Tích (hạ).

Đôi mắt Tú Ninh hơi đổi nhìn về phía Trương Hằng:

- Sư phụ, như vậy ngài khẳng định là người duy nhất may mắn còn sống sót của phe nhân loại đi!

Trương Hằng gật đầu:

- Không sai, cuộc chiến lúc đó thật thảm thiết! Phe yêu thú có một Thần thú cấp Hóa Thần đỉnh phong và một con yêu thú Hợp Thể trung kỳ, mà phe nhân loại có ta và Huyết Ma Quân. Vì sư có thể sống sót cũng có phần may mắn!

- Nói thư vậy, Đại động chủ đã chết rồi sao?

Vân Dịch nao nao, bộ dáng dường như có chút không tin! Tú Ninh cũng có ý tưởng cùng loại.

Ở Phàm Vân Đảo, Huyết Ma Quân mơ hồ đã là nhân vật vô địch, gần như không ai có thể chống lại được. Đồng thời, những tu sĩ nơi này cũng không biết Huyết Ma Quân rốt cục mạnh như thế nào?!

Trương Hằng thản nhiên nói:

- Đúng thế, thực lực Huyết Ma Quân tuy rằng không tầm thường nhưng so với Thần thú Hóa Thần Kỳ đỉnh phong và yêu thú Hợp Thể trung kỳ thì cũng còn có chút kém cỏi.

- Như vậy xem ra Huyết Ma Quân chết trong tay yêu thú. Còn hai con yêu thú kia sở dĩ một chết một chạy trốn đều là do sức lực của sư tôn ngài sao?!

Tú Ninh vui vẻ nói.

Vân Dịch cũng lộ ra vẻ mặt tự hào. Tuy rằng hân có chút tiếc nuối đối với việc Huyết Ma Quân bị giết nhưng quan hệ của hân và đối phương cũng Chỉ là quan hệ chủ tớ mà thôi!

- Không! Huyết Ma Quân không chết trong tay yêu thú mà chết trong tay ta!

Trương Hằng nhẹ nhàng nói ra chân tướng, vốn đang định giấu diếm nhưng ngẫm lại hai người trước mặt đều là đệ tử của mình, căn bản không cần phải che giấu.

- Rất cuộc có chuyện gì xảy ra?! Chẳng lẽ hai người không liên thủ đối kháng yêu thú sao?!

Vân Dịch nghi hoặc nói. Tú Ninh lại nhún mày, dường như thấy không hợp lý.

Trương Hằng lại cười:

- Ta cũng không quản là nhân loại hay yêu thú. Bọn họ đều là người tu chân, Chỉ cần là địch nhân, bất kể là nhân loại hay yêu thú, ta cũng không nương tay! Đáng tiếc là sau khi thi triển bí thuật, pháp lực vì sự tổn hao nhiều, khiến cho con yêu thú Hợp Thể trung kỳ chạy thoát mất, ngày sau sẽ có chút phiền phức! Cho nên, chúng ta phải nhanh chóng rời khỏi Phàm Vân Đảo.

Vân Dịch và Tú Ninh không khỏi hít sâu một hơi khí lạnh, vừa khiếp sợ thực lực của Trương Hằng, vừa kinh dị với thái độ đối nhân xử thế của đối phương.

- Đồ nhi thật bội phục thủ đoạn và thực lực của sư phụ! Đối với bất cứ địch nhân nào, chúng ta cũng không thể nương tay được!

Lệ quang chợt lóe lên trong mắt Vân Dịch, trên người đột nhiên sinh ra một cỗ chiến ý hùng hục.

Tú Ninh lộ ra vẻ quái dị, suy tư một hồi, cũng cảm thấy lời của hai người rất có đạo lý!

- Tú Ninh, Di tích Tinh Nguyệt cụ thể ở nơi nào?

Trương Hằng hỏi. Thần thức hắn đã cận thận quét qua nơi này, cũng không phát hiện chỗ nào dị thường.

- Vị trí cụ thể của Di tích Tinh Nguyệt cũng chỉ có tu sĩ tu luyện pháp môn đặc biệt của Tinh Nguyệt Môn mới biết được!

Tú Ninh mỉm cười, ánh mắt nhìn về phía một cái khe không đáy rộng chừng trăm trượng, các nơi đó không xa.

- Cửa vào hẳn là ở nơi này. Ở thời điểm bình thường, chúng ta có thể biết vị trí Di tích Tinh Nguyệt nhưng rất khó xác định cửa vào cụ thể!

Một khe lớn!

Trương Hằng cảm thấy không khỏi giật mình, cảm thấy mình sử dụng bảo tháp Chấn Áp Quyết, trùng hợp lại gây ra điều kiện phù hợp với Di tích Tinh Nguyệt, cho nên mới mở ra cửa vào.

Tú Ninh lộ ra vẻ hồi tưởng, đột nhiên nói:

- Ta nhớ lại một việc, ở trong cổ tịch Tinh Nguyệt Môn từng ghi lại: “Khi Di tích Tinh Nguyệt mở ra cũng là ngày mà tai nạn bùng nổ!”

Ngày Di tích Tinh Nguyệt mở ra cũng là lúc tai nạn bùng nổ!

Trương Hằng không khỏi khiếp sợ, không nghĩ tới tiền bối Tinh Nguyệt Môn lại có thần thông như vậy! Đây chính là bố cục kinh thiên được bố trí từ mười vạn năm trước!

Ở một mức độ nào đó mà nói thì đây đã thể hiện năng lực dự đoán cường đại và năng lực bố cục khủng bố!

Nhìn cái khe tối đen sâu không thấy đáy kia, Tú Ninh và Vân Dịch đều run sợ.

- Được rồi! Chúng ta xuất phát!

Thân hình Trương Hằng nhoáng lên, liền bay tới trên không của cái khe.

Trước mặt cái khe rộng chừng trăm trượng này, hắn thật sự bé nhỏ như một con kiến. Nhưng Tú Ninh và Vân Dịch cũng không cho như vậy! Bởi vì người mang tới tai nạn như vậy đối với Phàm Vân Đảo cũng chính là thanh niên trước mắt này!

- Sư phụ, chờ một chút, đồ nhi còn có một việc chưa nói!

Tú Ninh đột nhiên ngăn cản Trương Hằng.

- Còn có chuyện gì?

Trương Hằng quay đầu nhìn về phía đồ đệ, kinh ngạc hỏi.

- Theo cổ tịch trong môn phái ghi lại thì trong Di tích Tinh Nguyệt vô cùng nguy hiểm, đối với những đệ tử tu luyện công pháp Tinh Nguyệt Môn sẽ giảm bớt thương tổn rất nhiều nhưng đối với tu sĩ ngoại lai lại gia tăng thương tổn mấy lần. Cho nên, Tú Ninh đề nghị Vân Dịch sư huynh tốt nhất không nên đi vào...

Tú Ninh nói tới đây, ánh mắt nhìn Vân Dịch mang theo vài tia áy náy.

Thần sắc Vân Dịch hơi đổi, không nói gì mà nhìn về phía sư phụ mình.

Trương Hằng trầm ngâm một lúc rồi nói với Vân Dịch:

- Như vậy đành thôi. Người trước hết quay về Huyết Ma Động một chuyến đi, thay sư muội người giải quyết những kẻ đồng lõa từng diệt sát Tinh Nguyệt Môn. Việc mở ra Di tích Tinh Nguyệt còn cần Tú Ninh hỗ trợ, một mình vì sư tiến vào thật ra là thích hợp nhất!

- Vâng, sư phụ!

Vân Dịch không chút do dự đáp ứng rồi quay sang nói với Tú Ninh:

- Sư muội, ta đi giúp muội giải quyết đám cặn bã kia!

- Tạ ơn Vân sư huynh!

Tú Ninh cảm kích nói.

Nhìn Vân Dịch rời đi một lúc, Trương Hằng mới điềm nhiên nói:

- Vì sao phải ngăn cản sư huynh người?

Không khí xung quanh chợt như đọng lại, rất áp lực.

Đối với chán vấn của Trương Hằng, Tú Ninh cũng không kinh hoảng, thần sắc bình tĩnh nói:

- Mong sư phụ tha thứ cho việc này. Bởi vì Di tích Tinh Nguyệt đề cập tới một bí mật kinh thiên và bí tân của môn phái, vô cùng nguy hiểm. Sư phụ bảo hộ một mình ta đi vào đã vô cùng khó khăn, nếu có thêm một người thì áp lực sẽ lớn hơn rất nhiều!

Trương Hằng hừ nhẹ một tiếng:

- Nếu để ta biết giữa sư huynh muội các người tâm tồn ý nghĩ nham hiểm thì đừng trách vì sư hạ thủ vô tình! Vân sư huynh của người tuy là tu sĩ Huyết Ma Đạo, tâm ngoan thủ lạt nhưng thái độ làm người cũng coi như không tồi, sẽ không gây thương tổn cho người một nhà. Mong người không nên có suy nghĩ không tốt về hắn!

Khuôn mặt Tú Ninh hơi nhợt nhạt, nước mắt thiếu chút nữa cũng trào ra:

- Sư phụ, đồ nhi tuyệt đối không có ý tứ đó! Ta làm như vậy chính là vì suy nghĩ cho sư phụ và sư huynh mà thôi!

- Vì sư Chỉ là cảnh cáo người trước mà thôi!

Trương Hằng lạnh nhạt nói.

Tú Ninh cúi đầu, lệ quang hơi nhoáng lên, thấp giọng nói:

- Tú Ninh xin ghi nhớ giáo huấn của sư phụ!

- Được, chúng ta xuất phát!

Trương Hằng cũng không nói gì thêm, gọi Tú Ninh cùng mình bay vào khe rãnh sâu không thấy đáy này.

Vừa tiến vào khe rãnh này, Trương Hằng liền cảm nhận được một cỗ khí tức U lãnh. Tú Ninh bên cạnh hắn còn hơi sợ hãi, bằng vào pháp môn đặc biệt của Tinh Nguyệt Môn, dẫn đường cho Trương Hằng.

Bay tiếp không biết mấy trăm trượng, bốn phía càng lúc càng đen tối, độ ẩm cũng càng thấp.

- Chắc rằng sắp tới rồi...

Tú Ninh nhắm mắt một chút rồi nói với Trương Hằng.

Đúng lúc này, bốn phía đột nhiên nổi lên một cổ quái phong, âm thanh ông ông khiến ngay cả tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cũng rất khó có thể kháng cự.

- Ghhhh....

Tú Ninh kinh hãi hổ lên, hoa dung thất sắc.

Sắc mặt Trương Hằng lạnh lùng, nắm lấy tay Tú Ninh, trên người lóe lên ngân quang, bao phủ hai người bên trong.

- Thật nguy hiểm...

Trong lòng Tú Ninh còn cảm thấy sợ hãi, cảm giác tay mình được Trương Hằng nắm chặt, trong lòng âm áp, cũng không kháng cự, khuôn mặt hơi hồng lên.

Vù

Quái phong bốn phía liên tục nổi lên, lại bị màn hào quang màu bạc của Trương Hằng ngăn cản.

- Nhanh dẫn đường đi!

Trương Hằng vội vàng bảo.

Trải qua ngân diễm đang không ngừng thiêu đốt ở xa xa, hắc cũng dần khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, pháp lực sung túc, tinh thần thoải mái.

- Vâng, sư phụ!

Tú Ninh khôi phục lại vẻ xinh đẹp nho nhã và điềm đạm, tiếp tục chỉ đường cho Trương Hằng.

Theo sự Chỉ dẫn của Tú Ninh, quái phong xung quanh cũng càng ngày càng nhiều!

Đến cuối cùng, ngay cả tu sĩ Hóa Thần Kỳ bình thường cũng chỉ có thể miễn cưỡng kháng cự được cổ quái phong này.

Trong lòng Trương Hằng vừa động, không mang theo Vân Dịch cũng là một lựa chọn sáng suốt, nếu không hẳn lại phải chiêu cố thêm một người nữa!

Đúng lúc này, quái phong phía trước cũng mạnh hơn mấy lần, trong đó mơ hồ còn xuất hiện một lốc xoáy.

Lốc xoáy này lập lánh vô số ánh sao, trong đêm càng thêm hấp dẫn.

Tú Ninh kinh hãi nói:

- Nơi đó chính là nhập khẩu!

- Nhưng phong lực ở khu vực này vô cùng đáng sợ, chúng ta phải làm sao mới có thể đi vào đây?!

Tú Ninh lo lắng nói.

Xung quanh lốc xoáy kia không chỉ có quái phong đáng sợ mà còn có thể cảm nhận được rất nhiều phong nhận. Từ khi tức mơ hồ truyền tới, có thể biết được chúng thoải mái phá nát Ngụy linh bảo chỉ trong nháy mắt.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

496. Chương 482: Tinh Nguyệt Nữ Thần (thượng).

Đối mặt với thiên nhiên bình chương này, hai mắt Trương Hằng lóe ra ngân quang, hiểu rõ hết thấy dấu vết không gian bốn phía, thật lâu sau mới nhẹ nhàng thở ra vài hơi:

- Trận pháp thật đáng sợ.

- Sư phụ, trận pháp này hẳn là do tiền bối Tinh Nguyệt Môn mười vạn năm trước lưu lại, Chỉ cần xuyên qua nơi này liền có thể chân chính đi vào Di tích Tinh Nguyệt.

Tinh quang lóe lên trong mắt Tú Ninh, hiện lên vẻ sáng bóng trong không gian tối đen.

Tuy nhiên, nàng cũng không dám đối diện với ánh mắt Trương Hằng. Tú Ninh hiểu được hai con mắt này giống như đôi mắt thần linh, dễ dàng lưu lại bóng ma không thể phai nhạt trong lòng người khác, cũng chính là hạt giống tâm ma.

- Trận pháp này quả nhiên xảo diệu, sử dụng trận hình thiên nhiên bốn phía, linh lực vận chuyển tự thành hệ thống, khó trách trải qua mười vạn năm mà vẫn còn uy lực như vậy!

Trương Hằng tán thưởng nói, quang hoa trong mắt lúc sáng lúc tối, quan sát một mảnh quái phong như đang bay múa trước mặt và lốc xoáy ở trung tâm.

Trong đó, những tinh quang nhiều điểm trong lốc xoáy khiến tâm thần Trương Hằng khẽ động.

- Sư phụ có nắm chắc mang Tú Ninh vào không?

Bàn tay như tuyết của Tú Ninh được Trương Hằng nắm chặt, sự khiếp sợ trong lòng đã tiêu tan, nhìn về phía phong nhận dày đặc kia, lộ ra dũng khí trước nay chưa từng có.

Trương Hằng khẽ gật đầu, nói với nàng:

- Người đợi lát nữa, không cần phải lo lắng gì, cũng không có gì phải sợ hãi...

- Trận pháp nho nhỏ này khẳng định không thể làm khó được sư phụ!

Tú Ninh hé miệng cười, dường như vô cùng tin tưởng vào Trương Hằng.

- Chuẩn bị cho tốt!

Trương Hằng thở nhẹ một hơi. Nếu chỉ có một mình hắn tiến vào thì sẽ nắm chắc mười phần. Nếu mang theo một nữ tu Kết Đan Kỳ thì hẳn lại phải cẩn thận một chút.

Tú Ninh vô cùng điềm tĩnh:

- Sư phụ ra tay đi!

Trương Hằng không nói hai lời, nắm chặt tay Tú Ninh, thân mình đột nhiên lao về phía trước, lực lượng vô cùng lớn, hướng về phía trung tâm đám quái phong.

Tú Ninh Chỉ cảm thấy kinh phong thổi quét xung quanh. Nhưng một tầng ngân huy thủ hộ xinh quanh nàng, ngay cả lực đạo rất mạnh của Trương Hằng cũng không thương tổn gì tới nàng.

Vù

Vừa mới tiến nhập vào khu vực trung tâm quái phong, Trương Hằng đột nhiên cảm giác phong lực đã mạnh gấp mười lần, thân hình không chịu khống chế, bị đẩy ra phía ngoài.

Dưới cỗ lực lượng cường đại này, Trương Hằng cũng không cảm giác gì nhưng Tú Ninh bị hắn nắm chặt cánh tay thân thể lại có xu thế bị đẩy ra ngoài, quần áo tung bay, lộ ra cánh tay trắng nõn như tuyết, khó có thể chịu đựng được lực gió này.

Nếu không phải có Luyện Hư Linh Khí của Trương Hằng thủ hộ, ngay cả một kiện pháp bảo bình thường cũng có thể bị lực lượng mạnh mẽ này chấn nát. Huống Chi nàng là một nữ tu mềm yếu.

Chân mày Tú Ninh nhíu lại, khuôn mặt thoáng hiện lên vẻ thống khổ. Nhưng nàng cắn chặt môi, cố gắng chịu đựng lực kéo thật mạnh từ tay Trương Hằng cố giữ nàng lại.

Trương Hằng mới đầu còn không phát hiện ra điểm này. Nhưng theo một tiếng rên khe khẽ của Tú Ninh, hắn mới giật mình.

Dưới sức gió rất mạnh này, cánh tay Tú Ninh như muốn bị bẻ gãy.

Ngân quang chợt nổ rộ, trên tay Trương Hằng truyền ra một cỗ lực lượng dịu dàng tiến nhập vào cổ tay Tú Ninh.

Tú Ninh lập tức cảm giác được cơn đau kia biến mất, sau đó thân hình mềm mại của mình bị kéo lại, được Trương Hằng ôm vào trong ngực.

- Người...

Tú Ninh khẽ thở dài một tiếng, khuôn mặt đỏ bừng lên, nổi lên ý nghĩ phải giã dựa ra. Thân thể luôn bằng thanh ngọc khiết của mình chưa từng có động tác thân mật thể này với bất cứ một nam nhân nào! Chẳng lẽ sự phụ lại là người như vậy, thừa dịp này chiếm tiện nghi của mình?! Trong lòng nàng không thể yên bình lại.

- Không nên cử động.

Đúng lúc này, thanh âm ngưng trọng của Trương Hằng như sấm vang lên bên tai Tú Ninh. Đôi ngân quang chợt lóe lên, đảo qua mặt nàng, không có tia tình cảm nào cả.

Trương Hằng đang dưới trạng thái thi triển Thần Linh Nhân, là lý trí tuyệt đối, hiểu rõ hết thấy bốn phía, từ đó có được hành động hợp lý nhất.

Tú Ninh nhìn thấy đôi mắt tuyệt đối bình tĩnh của đối phương, không có chút tham luyến nào thì tâm thần cũng không dám từ chối, tùy ý để Trương Hằng ôm vào lòng, càng mạnh mẽ tiến vào trong trung tâm phong lực.

Xuy—

Lại bay về phía trước. Phong nhận trước mắt càng rậm rạp hơn, khiến lòng người run sợ.

Phong nhận cường đại nơi này hoàn toàn có thể phá nát Ngũ linh bảo, không cần phải nói thân thể của tu sĩ nhân loại.

Đối mặt với nguy cơ như vậy, trong lòng Tú Ninh khủng hoảng. Nhưng được Trương Hằng ôm vào ngực, nàng Chỉ cảm nhận một sự ấm áp khó hiểu, sự sợ hãi vô tình cũng tiêu tan quá nửa. Nàng nhìn chăm chú vào gương mặt góc cạnh, bình tĩnh, điềm đạm, quyết không lùi bước của Trương Hằng, coi như trên đời này không có sự tình nào có thể làm khó được hắn!

Phốc phốc—

Từng đạo phong nhận mạnh mẽ công kích lên tầng phòng ngự bên ngoài hai người.

Ngân quang nổ rộ trên người Trương Hằng, ngưng kết ra một tầng giáp bạc, thủ hộ lấy hai người.

Từ xa nhìn lại, hai người như một bức Điêu khắc màu bạc đang ôm nhau, trang trọng mà khiêm tốn, không có một tia tạp niệm, thần thánh không thể xâm phạm.

Đỉnh-

Phong nhận rậm rạp công kích tới, đầu tiên xuyên qua ngân quang rồi chém lên ngân giáp, phát ra những âm thanh liên miên.

Ngân giáp bảo hộ hai người cũng xuất hiện một mảnh vết rạn nhưng nhanh chóng bị Trương Hằng tu bổ.

Trong quá trình này, từ trong không gian Linh Hạch của cơ thể tràn ra một phiến quang lưu màu bạc, trở thành hậu phương cuộn cuộn không ngừng.

Nhưng theo không ngừng đi tới, phong nhận ở khu vực trung tâm càng lúc càng mạnh.

Thấy vậy, Trương Hằng liền dừng lại, nháy mắt làm ra quyết định, trước người liền có một chiếc quạt lông.

Khi chiếc quạt lông này xuất hiện, một cỗ uy áp trống rỗng buông xuống, hai loại lực lượng phong lôi liên tàn sát bốn phía.

Đây chính là Phong Lôi Phiến Trương Hằng đã ngưng luyện thành Thông linh pháp bảo.

Nắm chặt Phong Lôi Phiến trong tay, ánh mắt Trương Hằng ngưng trọng, đột nhiên vung về phía trước.

Hô~~~

Cuồng phong gào thét, một mảnh sóng triều màu xanh liền bao phủ phạm vi mấy dặm, bốn trí đầy đá vụn tung bay, mây đen đầy trời.

Chi—

Trong tiếng gió và lôi xà tán loạn, lực lượng hủy diệt cường đại liền quét ngang bốn phía!

- Đây là uy lực của Thông linh pháp bảo sao?!

Khuôn mặt Tú Ninh hơi trắng bệch, khiếp sợ nhìn Phong Lôi Phiến, uy lực của Thông linh pháp bảo quả thật đủ để di sơn đảo hải!

- Dưới một phiến này quả thực có thể nháy mắt tiêu diệt một môn phái nhỏ của Phàm Vân Đảo!

Thân là tu sĩ Kim Đan Kỳ, Tú Ninh cũng là lần đầu tiên tiếp xúc với cao thủ như Trương Hằng.

Cao thu Tu chân giới, tu vi càng cao càng có thể phát huy ra uy lực chân chính của pháp bảo thần thông, chỉ một cái phất tay cũng đủ hủy diệt một môn phái nhỏ, như là chơi đùa mà thôi.

Phong Lôi Phiến trên tay Trương Hằng tuy uy lực đã tiếp cận Thông linh pháp bảo trung phẩm nhưng vẫn là pháp bảo hạ phẩm.

Có thể nghĩ cũng biết những tu sĩ cao cấp nắm trong tay Thông linh pháp bảo cấp bậc rất cao thì sẽ đáng sợ như thế nào?!

Àm!

Pháp thuật khủng bố của Phong Lôi Phiến công kích khiến cho toàn bộ trận pháp đều bị chôn vùi. Tất cả phong nhận, quái phong phía trước giờ khắc này đều tiêu tan sạch sẽ, hình thành một mảnh chân không.

- Chính là lúc này!

Thân hình Trương Hằng hơi một chút, xuyên qua mảnh chân không, đi tới bên cạnh lốc xoáy lóe ra tinh quang kia.

Hô!

Thân hình vừa ổn định, phía sau lưng hắn lại bắt đầu ngưng tụ lực lượng để hình thành quái phong và phong nhận.

Làm cho người ta kỳ quái chính là ở bên cạnh lốc xoáy thần bí lại không bị quái phong ảnh hưởng, một mảnh an bình, như thể ngoại đạo nguyên.

- Tú Ninh, hiện tại chúng ta nên làm cái gì? Là tiến vào trong lốc xoáy này sao?

Ngân quang lóe lên trong mắt Trương Hằng, định nhìn xuyên qua thật hư của lốc xoáy này nhưng lại bị một cỗ lực lượng mạnh mẽ ngăn cản. Trừ khi hắn tiêu hao rất nhiều nguyên khí đi thăm dò, nếu không sẽ khó có kết quả gì.

- Đúng vậy!

Tú Ninh nổi lên sợ hãi. Bốn phía là một mảnh im lặng, nàng lại bị Trương Hằng ôm vào trong ngực, trong lòng không khỏi hồi hộp.

Ngân quang biến mất khỏi mắt Trương Hằng, rời khỏi trạng thái tuyệt đối bình tĩnh, đột nhiên nhận ra mình đang ôm giai nhân ôn hương nhuyễn ngọc. Mùi hương cơ thể đặc biệt chỉ con gái mới có thấm vào tận ruột gan.

Thấy tình cảnh này, Trương Hằng nao nao.

Trong lòng ngực hần, khuôn mặt Tú Ninh hồng hồng, hơi cúi đầu xuống, nhẹ giọng nhắc nhở:

- Sư phụ, còn không tiến vào...

Trương Hằng trầm nghĩ hồ thẹn, buông nàng khỏi lòng ngực, khuôn mặt khôi phục lại vẻ bình tĩnh rồi nói:

- Vì sư vừa rồi tình thế cấp bách, có chút mạo muội, mong Tú Ninh thông cảm!

- Uhm!

Tú Ninh yếu ớt nói:

- Cùng không trách sư phụ được, đều là do Tú Ninh liên lụy người!

Trương Hằng thấy Tú Ninh có bộ dáng ngượng ngùng, bối rối, trong lòng thở dài, lại giáo huấn:

- Tú Ninh, khi người chân chính tiến nhập Tu chân giới, không cần phải câu nệ những lễ tiết thế tục như vậy nữa. Làm một tiểu thư khuê các dè dặt tất nhiên là tốt nhưng trong Tu chân giới vô cùng hung hiểm này, tâm tính như vậy cũng không thích hợp cho người phát triển sau này. Người cần một tâm tính khoáng đạt hơn! Về sau khi có thời gian, người tìm nữ phó của ta mà nói chuyện, nhưng đừng học thói hư hỏng của nàng ta!

Tú Ninh thấy hai mắt Trương Hằng trong vắt như hồ nước, thần sắc nghiêm túc, trong lòng cũng bị lây lan. dần khôi phục bình tĩnh.

- Đa tạ sư phụ chỉ giáo! Tú Ninh hiểu rồi!

Về ngưỡng ngừng trên mặt Tú Ninh biến mất, khôi phục lại sự yên lặng, điềm đạm, hướng về phía Trương Hằng cười cười, cử chỉ cũng phóng khoáng hơn.

Trương Hằng vừa lòng gật đầu, liếc mắt nhìn về lối xoáy đang lóe ra tinh quang phía trước, tiến nhập cảnh giới Linh Tâm Thông Minh để cảm ứng, vẫn không thấy có gì nguy hiểm!

- Chúng ta đi!

Trương Hằng nắm lấy tay Tú Ninh, tiến nhập vào lối xoáy thần bí kia.

Hai người vừa đi vào, lối xoáy thần bí đột nhiên run lên, lóe ra tinh quang hoa mỹ, bao phủ hai người vào trong.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

497. Chương 482: Tinh Nguyệt Nữ Thần (hạ).

- Không nghĩ tới hóa ra là một Truyền tông thông đạo!?

Sâu dưới nền đất một đại điện trên Phàm Vân Đảo, Trương Hằng và Tú Ninh đứng trước một chiếc lối xoáy cùng dạng, bên trong cũng lóe ra nhiều điểm tinh quang, làm cho người ta có cảm giác rất thần bí.

Tuy nhiên lần này, bốn phía lối xoáy không có những cổ quái phong và phong nhận khủng bố.

Bốn phía cũng không ảm đạm và tối đen như trước. Trong đại điện được khảm một ít Dạ Minh Châu, ánh sáng dịu dịu khiến mọi vật trong đại cũng được chiếu rõ.

Chính giữa đại điện có một tòa thần tượng, dưới ánh sáng của Dạ Minh Châu có thể nhìn thấy đây là một nữ thần thánh khiết xinh đẹp. Bàn chân không nhiễm bụi trần của nàng đạp lên thất thải vân đá, bàn tay

ngọc hơi mở ra, dường như đang nâng một thứ gì đó. Một khuôn mặt tươi cười khiến người ta hít thở không thông đang nở rộ một tầng quang huy thần thánh, trên trán có một tiêu ký loan nguyệt như một món đồ trang sức quý phái. Toàn thân bức tượng này siêu phàm thoát tục, lộ ra khí tức trang nghiêm thánh khiết, làm cho người ta không thể này sinh ý niệm gì trong đầu.

Vừa nhìn thấy bức Điêu khắc này, Trương Hằng cảm thấy có chút quen mắt, nhìn kỹ thêm chút thì không khỏi “a” một tiếng.

Hắn phát hiện ra nữ thần thánh khiết ở trung tâm đại điện này có bộ dáng, thần vận tương tự Tú Ninh vài phần. Đương nhiên, sự khác nhau chính là ở khí chất! Tú Ninh đúng là kém nữ thần này quá xa.

- Đây... Sao có thể?

Về mặt Tú Ninh khiếp sợ, nhìn lên bức Điêu khắc, khẽ lẩm bẩm:

- Đây chính là Tinh Nguyệt nữ thần trong truyền thuyết!

Trương Hằng không khỏi nở nụ cười:

- Hay Tú Ninh người chính là Tinh Nguyệt nữ thần chuyển thế!? Nữ nhân được Điêu khắc này quả có vài phần tương tự như người!

Hắn cũng mặc kệ nữ thần hay không nữ thần! Là người tu chân, Trương Hằng cho rằng cái gọi là “nữ thần”, “thần tiên” hẳn là người tu chân ở cấp rất cao mà thôi, không có gì phải kính sợ.

- Tú Ninh, trong đại điện này hẳn là có vật truyền thừa mà Tinh Nguyệt Môn lưu lại đi!?

Trương Hằng cười nói, bắt đầu đánh giá mọi thứ trong đại điện, nhưng cũng không phát hiện ra dấu vết nào cả.

Tú Ninh từ trong khiếp sợ khôi phục lại, rút tay khỏi tay Trương Hằng, chậm rãi đi tới bức Điêu khắc Tinh Nguyệt nữ thần chính giữa đại điện, mang theo vài tia cổ quái nói:

- Ta cảm nhận được một loại kêu gọi thân thiết.

- Hẳn là không có gì nguy hiểm đi!?

Trương Hằng nói.

Tú Ninh chuyển thành tươi cười, nói với Trương Hằng:

- Xin sự phụ yên tâm.

Hai người đều có được thần thông dự đoán vượt qua lẽ thường, nhìn nhau cười cười.

Trương Hằng nhìn theo nàng đi về phía Tinh Nguyệt nữ thần, trong lòng có một loại cảm giác kỳ quái, bức Điêu khắc nữ thần trước mặt như còn đang “sống” vậy!

Tuy nhiên, đây chỉ là loại ảo giác trong lòng hắn mà thôi, thần tượng không phải có thân thể huyết nhục, làm sao có thể sống được?!

Rốt cục Tú Ninh cũng đi tới trước người bức Điêu khắc, về mặt trang trọng thánh khiết, cũng nâng tay mình lên.

Trong lòng Trương Hằng chấn động, phát hiện động tác, thần vận của Tú Ninh rất tương tự với Tinh Nguyệt nữ thần, giống như pho tượng kia được đắp nặn dựa theo hình tượng của Tú Ninh vậy!

Ông!

Tú Ninh vươn một cánh tay ra, nở rộ ra nhiều điểm tinh quang thần bí.

Theo sự sinh ra của điểm điểm tinh quang quang này, thần tượng đột nhiên run lên, rồi đột nhiên nở rộ tinh quang huyền lệ chói mắt, chiếu sáng toàn bộ đại điện.

Hai mắt Trương Hằng chớp động ngân huy, kháng cự lại cỗ hào quang này, khiến chính mình có thể nhìn thấy cảnh tượng phát sinh bên trong.

- Vì sao so với dự đoán còn sớm hơn một ngàn năm...

Một thanh âm mờ mịt như vọng từ trời cao vang lên trong miệng pho tượng nữ thần.

Đồng thời trong thanh âm này còn lộ ra một sự mệt mỏi cực độ và vài tia bất ngờ.

Sớm một ngàn năm?

Trương Hằng hơi sững sốt, có chút không rõ.

Hay là bố cục kinh thiên mười vạn năm trước đã sớm dự đoán được sự xuất hiện của Tú Ninh hôm nay. Chỉ có điều sự tình phát sinh còn sớm hơn dự đoán một ngàn năm.

Nói cách khác, bố cục kinh thiên và dự toán của Tinh Nguyệt Môn thời thượng cổ không biết vì nhân tố nào đó mà phát sinh sai lệch.

Nhân tố gây ra sự sai lệch này là ai?!

- Chẳng lẽ là mình?

Trong lòng Trương Hằng giật nảy lên.

Hắn sợ dĩ có thể dễ dàng tiến vào Di tích Tinh Nguyệt như vậy khẳng định có liên quan tới việc sử dụng Chấn Ấp Quyết làm dẫn phát ra biến cố nào đó.

Ngay khi Trương Hằng không ngừng suy đoán, bức Điêu khắc nữ thần dần dần trở nên nhạt hơn, toàn thân trơn bóng trong suốt như tuyết càng khiến người ta có cảm giác như sống lại.

Ngay sau đó, từ bức Điêu khắc này đột nhiên bay ra một hư ảnh nữ nhân thánh khiết, hướng về phía cơ thể Tú Ninh.

- Linh hồn?

Trương Hằng hơi sững sốt, sau đó lại lắc đầu:

- Đường như là một linh hồn không hoàn chỉnh...

Ông một tiếng, Hư ảnh này vừa chạm vào thân thể Tú Ninh liền dung nhập vào, thân thể Tú Ninh cũng nở rộ tinh quang dịu dịu.

Giờ khắc này, Tú Ninh đột nhiên hự một tiếng, bộ dáng vô cùng thống khổ.

Trương Hằng đột nhiên cảm giác có chút không ổn. Mặc dù hắn cảm giác Tú Ninh không gặp chút nguy hiểm nào nhưng tình huống này dường như có chút bất lợi đối với nàng!

Hưu!

Trương Hằng lóe lên, đi tới bên cạnh Tú Ninh, đặt một tay lên vai nàng.

Âm!

Nháy mắt, Trương Hằng tiến vào một không gian đặc biệt. Trong hư không đang có hai hư ảnh nữ nhân giống nhau y đúc. Trong đó có một cái hơi mềm yếu, có một cái vô cùng cường đại nhưng lại mang tới cho người ta một cảm giác cực kỳ mệt mỏi.

Không cần phải nói, hư ảnh nữ nhân yếu đuối kia chính là Tú Ninh, cái còn lại chính là Tinh Nguyệt nữ thần.

Trương Hằng dùng phương thức Nguyên linh, xuất hiện ở mảnh không gian tối đen này.

- Người là ai, mong không xen vào việc của người khác. Ta và nàng vốn là nhất thể, hiện tại tuy không phải là lúc dung hợp tốt nhất nhưng tuyệt đối không thể bỏ qua cơ hội này...

Nữ nhân thánh khiết kia khẽ trách mắng Trương Hằng.

- Sự phụ, đây là chuyện giữa chúng ta, ngài không cần xen vào...

Hư ảnh đại biểu cho Tú Ninh nói với Trương Hằng, đôi mắt thoáng hiện lên vài tia lo lắng, sợ rằng vì thế này mà liên lụy tới hắn.

- Được được, các người cứ bình tĩnh, ta sẽ không xen vào việc của các người.

Hai tay Trương Hằng chấp sau lưng, bộ dáng như đang xem kịch vui.

- Người nếu không chịu rời đi, đừng trách ta hạ thủ vô tình!

Khuôn mặt nữ thần thánh khiết kia lạnh lẽo, bá một chút, đánh về phía Trương Hằng một mảnh tinh quang hoa mỹ.

Trương Hằng lập tức cảm nhận được một cỗ tinh thần uy áp không thể kháng cự.

Rất rõ ràng, nữ nhân này trước kia khẳng định là đại tu sĩ có tu vi vượt xa Trương Hằng.

Tuy nhiên, đây là cuộc chiến linh hồn, Trương Hằng làm sao có thể chịu thua?!

Hơn nữa, hắn cũng nhìn ra bộ dáng của người này đã cực kỳ suy yếu.

Tuy rằng nhìn rất cường đại nhưng cũng Chỉ là bề ngoài mà thôi, chưa chắc đã mạnh hơn Trương Hằng bao nhiêu.

Trương Hằng vương tay, đánh ra một mảnh ngân diễm, va chạm với tinh quang huyền lệ kia.

Ầm!

Toàn bộ không gian tối đen này khê run lên.

Đứng ở trong đại điện, thân thể mềm mại của Tú Ninh khê run lên, kêu một tiếng đau đớn rồi ngã xuống đất.

Trương Hằng biến sắc. Hóa ra đây là đang giao thủ trong thần thức của Tú Ninh. Tu vi của nàng rất thấp, Chỉ cần công kích vừa rồi mạnh hơn một chút cũng có thể dẫn phát ra hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Tuy nhiên, Trương Hằng cũng phát hiện ra không ngờ thần thức của Tú Ninh vô cùng cường đại, thậm chí không chút thua kém của tu sĩ Hợp Thể Kỳ bình thường, nhưng do hạn chế về mặt cảnh giới nên nàng cũng không thể phát huy được thần thức cường đại của mình.

Hư ảnh của nữ thần kia giao kích một chiêu với Trương Hằng thì sắc mặt lập tức trắng bệch, vẻ mặt tràn đầy hận ý.

- Nói cho ta biết, trong Di tích Tinh Nguyệt rốt cục ẩn chứa bí mật như thế nào?

Trương Hằng đậm mặc nhìn hư ảnh nữ thần.

- Mong không quá nhiều việc dung hợp giữa chúng ta...

Hư ảnh nữ thần Tinh Nguyệt lần đầu tiên nhượng bộ, khuôn mặt hơi tái nhợt.

- Rốt cục là dung hợp hay cắn nuốt, chiếm cứ?

Trương Hằng cười lạnh.

Nữ thần Tinh Nguyệt vừa chuẩn bị lên tiếng thì đột nhiên phát hiện không gian trước mặt đột nhiên chuyển biến.

Ba đạo hư ảnh linh thể tiến nhập vào một tiểu không gian với điệu ngũ hoa hương, như trong một động phủ.

Trung tâm động phủ này có một mảnh quang lưu mờ mờ lung, bên trong dường như có cái gì đó đang nảy lên.

- Đây là... Linh vực không gian?

Hư ảnh nữ thần Tinh Nguyệt kinh hãi hô lên, khuôn mặt tinh tú tuyệt luân cũng lộ ra vẻ khiếp sợ.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----oo0oo-----

498. Chương 483: Địa Bàn Của Ta, Ta Làm Chủ (thượng).

- Đây là Linh vực không gian?!

Tinh Nguyệt nữ thần thất sắc, nhìn về hư ảnh nam nhân trước mắt tràn đầy sợ hãi.

Nguyên linh Trương Hằng vẻ mặt đạm mạc, di chuyển trong động phủ tràn ngập hương thơm và tiếng chim hót, lẳng lặng cảm thụ sự chông chênh tuyệt đối của mình đối với phiên Linh vực không gian này, thở nhẹ nói:

- Địa bàn của ta, ta làm chủ!

Giờ khắc này, hẳn thậm chí sinh ra một chút ảo giác: Trong phiên Linh vực không gian này, chính hẳn không có gì là không làm được! Đương nhiên đây cũng Chỉ là một loại ảo giác! Ngay cả những người đại thần thông lợi hại cũng không dám tự xưng là vạn năng.

Linh vực mà Trương Hằng có được rất đặc biệt, cùng loại với một kiện pháp bảo cấp nghịch thiên. Bình thường, nó như dung hợp vào không gian Đông Vân đại lục, người ngoài cũng không thể cảm nhận được sự tồn tại của nó.

Một khi Trương Hằng triển khai Linh vực không gian có thể vô tình khiến địch nhân đi vào, trừ khi đối phương cũng đã đạt tới trình độ lĩnh ngộ sự ảo diệu của không gian, nếu không rất khó thoát ra.

Tuy nhiên, giờ phút này điều tiếc nuối chính là Linh vực không gian mà Trương Hằng có lại còn rất nhỏ, chỉ như một động phủ di động, không thể cất chứa những vật thể quá lớn. Nếu đối mặt với những đại yêu thú Thiết Sa Vương, Phệ Thiên Mãng thì Linh vực không gian này cũng không đủ giết rằng đối phương.

- Người rốt cục là ai?! Sao có thể nắm được Linh vực không gian?! Toàn bộ Chu Vương Triều, người có thể đạt tới cảnh giới này đều Chỉ đếm được trên đầu ngón tay!

Mặc dù lâm vào Linh vực không gian của đối phương, Tinh Nguyệt nữ thần vẫn rất nhanh khôi phục bình tĩnh, đột nhiên tò mò với thân phận của Trương Hằng.

Trương Hằng không khỏi kinh ngạc, Chẳng lẽ Chu Vương Triều cũng tồn tại tu chân giả có được Linh vực sao?!

- Người đoán xem?

Trương Hằng vừa động, ra vẻ thần bí khó lường, cười dài nói với nữ nhân thánh khiết thoát ly trần thế ở đối diện.

- Nơi này là hải vực của Chu Vương Triều... Ngài rốt cục là vị Tán tiên nào của Tam Tiên Đảo hay là Huyền Long Đại Vương của Cửu U hải vực?

Ngữ khí của Tinh Nguyệt nữ thần mang theo một cổ rung động rất nhỏ. Khi đề cập tới mấy vị đại nhân vật này, trên mặt nàng không tự chủ được phải hiện lên vài tia sợ hãi phát ra từ tận nội tâm.

Trương Hằng cũng có được hiểu biết nhất định về Chu Vương Triều.

Nghe nói ở trong Cửu U thâm hải có một thủ lĩnh Yêu tộc mạnh nhất, cũng là vô địch Đông Vân đại lục - Huyền Long Đại Vương.

Mà ở trong Tam Tiên Đảo, nghe nói có tồn tại ba vị Tán tiên sông ngàn vạn năm, thực lực sâu không lường được, đủ để kháng cự với yêu thú mạnh nhất ở sâu trong đáy biển Huyền Long Đại Vương.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là nói ở hải vực Chu Vương Triều mà thôi. Trên Đông Vân đại lục cũng có rất nhiều nhân vật cấp truyền thuyết như vậy!

- Không phải!

Trương Hằng lắc đầu, quyết định thử thêm một chút!

- Vậy ngài là Thiên Tinh Đình Thánh quân hay là Thiên Ma Uyên Ma Tôn bệ hạ?

Giọng điệu của Tinh Nguyệt nữ thần càng lúc càng trở nên kính sợ. Ngay cả khi nàng ở thời kỳ toàn thịnh, những nhân vật nàng vừa nhắc tới đều như cấm kỵ, chưa nói chống lại, ngay cả dũng khí tiếp xúc cũng không có.

- Cũng không phải!

Trương Hằng lại lắc đầu, nhưng theo phản ứng của Tinh Nguyệt nữ thần, hắn cũng đại khái đoán ra được thực lực đối phương.

Theo Trương Hằng biết, Chu Vương Triều hẳn không có nhân vật nào vượt qua Đại Thừa Kỳ, ngay cả Tán tiên nếu so với Tiên nhân chân chính thì cũng có chênh lệch nhất định, có thể xếp vào cảnh giới Bán Tiên.

Như vậy xem ra khi Tinh Nguyệt nữ thần này ở thời kỳ toàn thịnh, tu vi cũng không vượt qua Độ Kiếp Kỳ.

- Vậy ngài là vị đại nhân vật nào?! Ta là Đại thánh nữ đời thứ một trăm lẻ tư của Tinh Nguyệt Môn, cũng là Tinh Nguyệt nữ thần của mười vạn năm trước. Không biết tiền bối đã từng nghe qua?!

Khi đề cập tới danh xưng của chính mình, trên mặt nữ nhân tuyệt sắc rất giống Tú Ninh này hiện ra một chút tươi cười, bộ dáng dường như rất tự tin.

- Chưa từng nghe qua!

Trương Hằng vô cùng khẳng định nói, khóe miệng hiện lên một chút tươi cười ngấm ngầm, lại nói thêm một câu:

- Mười vạn năm trước, Trương mỗ còn chưa sinh ra đâu!

- Vậy ngài là...

Tinh Nguyệt nữ thần rốt cục cảm thấy có chút không thích hợp. Đôi mắt thâm thúy lần đầu tiên cận thận đánh giá hư ảnh thanh niên đối diện.

- Bản nhân chính là một tán tu vô danh, tu sĩ Hóa Thần Kỳ Trương Hằng!

Rốt cục Trương Hằng nói ra danh xưng thật sự của mình, vẻ tươi cười càng lúc càng sáng lạn.

Thần sắc Tinh Nguyệt nữ thần đại biến, khó tin nhìn Trương Hằng.

Hóa Thần Kỳ?

Điều này sao có thể?!

Ở trong trí nhớ của Tinh Nguyệt nữ thần, Linh vực không gian không phải là thứ mà đại thần thông giả mới có thể có được. Hơn nữa, phạm là tu sĩ linh ngộ thần thông này, tu vi ít nhất cũng phải từ Độ Kiếp Kỳ trở lên.

- Tốt lắm, nói cả nửa ngày, hiện tại ngươi nên thúc thủ chịu trói rồi!

Cuối cùng, ánh mắt Trương Hằng sáng quắc lên nhìn Tinh Nguyệt nữ thần, thu liễm vẻ tươi cười, trên người đột nhiên hiện lên một cỗ sát khí.

Đối với sát khí đột nhiên hiện lên, khuôn mặt Tinh Nguyệt nữ thần đột nhiên ngưng trọng, lạnh lùng nói:

- Ngươi Chỉ là một tu sĩ Hóa Thần Kỳ, dưới cơ duyên xảo hợp mới có Linh vực không gian, cũng đừng mơ tưởng uy hiếp được ta!

Chỉ thấy hư ảnh linh thể Tinh Nguyệt nữ thần hiện lên một cỗ lực lượng mờ mịt, nhiều điểm tinh quang trở nên ngưng thực hơn, đôi mắt hiện lên vài phần cơ trí, quét nhìn không gian bốn phía.

Trương Hằng để mặc nàng hành động, thật lâu sau mới lạnh nhạt nói:

- Người có thể đoán được tương lai của mình không?

Đồng thời, Trương Hằng mở ra Thần Linh Nhân, hai mắt lóe lên ngân quang, phút chốc tiến vào cảnh giới vô cùng kỳ diệu, coi như nắm giữ được quỹ tích vận mệnh trong thiên địa.

Ông

Trong Linh vực không gian, hai cỗ lực lượng đặc biệt va chạm với nhau.

Sắc mặt Tinh Nguyệt nữ thần trắng bệch:

- Người rốt cuộc là ai... Sao có thể phá hỏng kỳ cục Tinh Nguyệt Môn bố trí cả mười vạn năm qua!? Còn nữa, người sao lại có được thần thông Thiên Nhân trong truyền thuyết?!

- Bớt sàm ngôn đi! Khai ra mục đích của người đi!

Trương Hằng rốt cuộc có chút không kiên nhẫn, duỗi tay ra, Linh vực không gian đột nhiên truyền ra một cỗ áp lực khó hiểu.

Dưới áp lực vô hình này, Tinh Nguyệt nữ thần bị hạn chế hành động vô cùng.

- Đây là người bức ta...

Tinh Nguyệt nữ thần lộ ra nụ cười sâu thẳm, đang ở trạng thái linh thể giống như thuần di, toàn thân bốc lên một mảnh tinh quang hoa mỹ đánh về phía Trương Hằng.

Nàng hiểu được rằng thân ở trong phiên Linh vực không gian này, không thể thoát ra ngoài. Chỉ có thể giết chết Trương Hằng, chủ nhân không gian này mà thôi!

Đối mặt với thủ đoạn ngọc thạch câu phần của Tinh Nguyệt nữ thần, Trương Hằng cảm nhận được một cỗ nguy cơ.

Tuy nhiên, Trương Hằng ngay sau đó lại hiện lên vẻ cười lạnh, thân hình nhoáng lên, biến mất tại chỗ. Hắn xuất hiện trước mặt Tú Ninh, kéo lấy tay nàng rồi thuần di, né tránh sự công kích của Tinh Nguyệt nữ thần.

Trong Linh vực không gian của Trương Hằng, Tinh Nguyệt nữ thần không thể thuần di trong khi Trương Hằng lại có thể.

Tuy công kích về mặt linh hồn có tốc độ cực nhanh, cũng không thua kém thuần di nhưng trong Linh vực của địch nhân cũng phải chịu hạn chế cực nhiều, không thể phát huy được một nửa tốc độ và uy lực.

- Sư phụ...

Tú Ninh bối rối nhìn Trương Hằng.

Trương Hằng vừa nhẹ nhàng tránh né công kích của Tinh Nguyệt nữ thần vừa nói với Tú Ninh:

- Tú Ninh, nếu Tinh Nguyệt nữ thần muốn cắn nuốt linh hồn người, xóa bỏ ý thức của người, người có nguyện ý không?

- Sư phụ, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Về mặt Tú Ninh khẩn trương, trong mắt hiện lên vài tia sợ hãi đối với tương lai. Nàng cũng không ngờ được, Tinh Nguyệt nữ thần trong truyền thuyết Tinh Nguyệt Môn lại xuống tay đối với nàng.

- Nếu ta đoán không sai thì người và nàng là một, tuy nhiên lại có quan hệ chủ hồn và phân hồn. Bởi vì một nguyên nhân nào đó, phân hồn người lại có được ý thức độc lập, cũng thoát ly khỏi sự khống chế của chủ hồn...

Trương Hằng nói ra phỏng đoán của mình.

Nói tới đây, trong lòng hắn cũng nhảy dựng lên. Có thể hay không đến một ngày, phân thân của mình cũng sẽ thoát ly khỏi sự khống chế của mình?!

Tuy nhiên, trong lòng hắn lại cười cười. Dưới lạt ấn đặc biệt của Hư Không Hỏa Diễm, phân thân của hắn hoàn toàn bất đồng với người khác, tuyệt đối không thể phản bội hoặc vượt ra khỏi sự khống chế của bản tôn.

Nhưng những phân thân của tu chân giới còn có hạn chế nhất định. Nếu vì một nguyên nhân nào đó khiến thực lực của phân thân vượt qua bản tôn, hoặc tu vi bản tôn bị giáng cấp thì phân thân rất có thể biến thành bản tôn.

Tinh Nguyệt nữ thần ở trong Linh vực không gian, phát động mười mấy lần công kích mãnh liệt đối với Trương Hằng nhưng đều thất bại.

Trương Hằng cũng vốn không định đánh bừa với nàng ta. Chiến đấu với một kẻ liều mình thì có ý nghĩa gì!?

Rất cục, Tinh Nguyệt nữ thần từ bỏ không kích, tỉnh táo lại hỏi:

- Phải như thế nào ngươi mới bằng lòng để ta và nàng dung hợp? Ngươi có thể ra điều kiện!

Trương Hằng không khỏi khinh bỉ. Muốn cậy mạnh không được liền muốn đàm phán điều kiện sao?!

- Tú Ninh là đồ đệ của ta, ngay cả ngươi có thể xuất ra Thông linh pháp bảo cực phẩm, ta cũng không cho ngươi được như ý!

Trương Hằng không chút do dự cự tuyệt yêu cầu của đối phương.

-Đồ đệ?!

Tinh Nguyệt nữ thần sững sốt, ánh mắt nhìn về phía Tú Ninh.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

499. Chương 483: Địa Bàn Của Ta, Ta Làm Chủ (hạ).

Đối diện với ánh mắt của Tinh Nguyệt nữ thần, Tú Ninh có một loại cảm giác cực kỳ thân thiết, như đối phương chính là tỷ muội ruột thịt hay mẫu thân của mình vậy!

Trong lòng nàng không khỏi sinh ra một tia không đành lòng:

- Sư phụ là đại thần thông giả cực kỳ hiếm thấy, chẳng những giúp Tú Ninh báo thù, giết chế những tên đồ tể từng hủy diệt Tinh Nguyệt Môn, lại giải trừ Tắt Tử Huyết Chú kéo dài cả mười vạn năm của Phàm Vân Đảo, khiến cho ngàn vạn tu sĩ được tự do! Tú Ninh tin tưởng làm môn hạ của sư phụ sẽ có một ngày có thể trọng chấn Tinh Nguyệt Môn!

Tinh Nguyệt nữ thần trầm mặc, đôi mắt dần trở nên ảm đạm, trên mặt lộ ra vẻ mệt mỏi vô tận, thấp giọng nói:

- Tinh Nguyệt Môn chung quy không thể thoát khỏi đại kiếp nạn này! Ta cũng mệt chết mất...

Tinh quang trên linh thể nàng đột nhiên được thu liễm, cười cười nhìn Tú Ninh:

- Một khi đã như vậy... thì số mệnh vô tận sẽ giao cho ngươi đi... Ha ha ha, ngươi nghĩ rằng ta và ngươi phải gánh vác hết thảy sao?!

Tinh Nguyệt nữ thần càng lúc càng trở nên mặt mũi, cuối cùng nhìn Trương Hằng với ánh mắt phức tạp:

- Được rồi, ta từ bỏ ý định hủy diệt ý thức của nàng nhưng ta cũng có một thỉnh cầu cuối cùng.

Ngân quang lóe lên trong mắt Trương Hằng, nắm giữ mọi nguyên trong lòng tay, lạnh nhạt nói:

- Thinh cầu gì?

- Ta và nàng vốn là nhất thể. Người đã không muốn ta cắn nuốt nàng thì có thể để nàng cắn nuốt ta chứ?

Tinh Nguyệt nữ thần đột nhiên tươi cười như hoa:

- Người sẽ không mạnh mẽ tách ta và nàng ra chứ?

Trương Hằng và Tú Ninh đều sửng sốt.

Tinh Nguyệt nữ thần sao lại lựa chọn để phân hồn cắn nuốt!? Điều này cũng quá cổ quái.

- Tú Ninh, người thấy sao?

Trương Hằng hỏi.

Tú Ninh do dự hồi lâu, trong lòng vẫn có chút không đành lòng:

- Sư phụ, không bằng để ta và nàng dung hợp...

Vừa nghe lời này, ánh mắt Tinh Nguyệt nữ thần sáng bừng lên, bộ dáng dường như có chút tâm động.

Trương Hằng lắc đầu:

- Không được, nếu người lựa chọn dung hợp với nàng thì người sẽ không còn là Tú Ninh ban đầu, cũng không phải là đồ đệ của ta...

- Sư phụ...

Về mặt Tú Ninh đầy vẻ cầu khẩn, bộ dáng vô cùng đáng yêu.

Trương Hằng lắc đầu, lạnh lùng không nói.

- Được rồi, Tú Ninh, người đồng ý với sư phụ của người đi... Người và ta đều là nhất thể, ai cắn nuốt ai cũng Chỉ là nắm quyền chủ đạo mà thôi! Chỉ mong người sau khi cắn nuốt ta rồi có thể gánh vác trách nhiệm về số mệnh của Tinh Nguyệt Môn!

Tinh Nguyệt nữ thần nở một nụ cười, thần thái có chút bất đắc dĩ, cũng có chút thương tiếc nhưng nhiều hơn là vẻ uể oải, như muốn lập tức được ngủ say!

- Được!

Tú Ninh gật đầu, đôi mắt lại ngân ngấn nước.

Tuy rằng Tinh Nguyệt nữ thần chưa từng gặp mặt mình nhưng trong tiềm thức, đối phương khiến nàng có cảm giác như thân nhân của mình.

- Bắt đầu đi!

Tinh Nguyệt nữ thần khẽ thở dài, nhắm hai mắt lại, không nhúc nhích.

- Tú Ninh, người đi tới đi...

Trương Hằng nói với Tú Ninh ở bên cạnh.

- Vâng, sư phụ!

Tú Ninh chậm rãi đi về phía Tinh Nguyệt nữ thần, cảm giác chính mình bị một cỗ triệu hoán mãnh liệt.

- Người tốt nhất không nên có âm mưu gì!

Trương Hằng lạnh lùng nhìn Tinh Nguyệt nữ thần, vô cùng tự tin nói:

- Đây là Lĩnh vực không gian của ta, Chỉ cần ta nguyện ý thì với trạng thái hiện tại của người, Trương mỗ cũng có thể nháy mắt tiêu diệt người, cũng có thể ngăn cản bất cứ hành động làm loạn nào của người!

- Điều này ta biết...

Tinh Nguyệt nữ thần cười nhẹ, cũng không phủ nhận, hơi mở mắt nhìn Trương Hằng rồi nói tiếp:

- Tuy nhiên, nếu ở thời kỳ toàn thịnh, ta nếu tiến vào Lĩnh vực không gian này, người chỉ sợ cũng không làm gì được ta! Tuy rằng có Lĩnh vực của mình nhưng Chung quy cảnh giới vẫn không đủ...

Ngân quang trong mắt Trương Hằng dần nhạt đi, trong lòng có chút không phục, lại cười lạnh nói:

- Không biết ở trạng thái toàn thịnh thì người có tu vi như thế nào? Đại Thừa Kỳ? Hay là Tán tiên?

Ngay cả yêu thú Hợp Thể trung kỳ cũng có thể đánh bại, thậm chí còn chưa sử dụng tới Lĩnh vực không gian, có gì mà phải sợ hãi một nữ tu nhân loại!?

Tinh Nguyệt nữ thần hơi trào phúng nói:

- Xem ra người cũng không biết được cường giả chân chính của Chu Vương Triều rồi! Không cần nói Huyền Long Đại Vương, ba Tán tiên tung hoành Đông Vôn đại lục kia, giờ phút này ngay cả một gã tu sĩ Hợp Thể đại viên mãn cũng dễ dàng kháng cự, thậm chí đột phá Lĩnh vực không gian ở hình thức sơ khai của người rồi! Tu vi của tiểu nữ ở thời kỳ toàn thịnh cũng không cao, Độ Kiếp sơ kỳ!

Thần thái Tinh Nguyệt nữ thần có chút hồi tưởng.

Độ Kiếp sơ kỳ!

Sắc mặt Trương Hằng đại biến, ánh mắt nhìn nữ tu trước mặt liền thay đổi.

Tuy nhiên Trương Hằng lúc trước cũng từng gặp qua tu sĩ Độ Kiếp Kỳ, lại là Độ Kiếp Kỳ đỉnh phong Lạc Hà, cho nên nhanh chóng khôi phục lại bình tĩnh, hơi bất ngờ nói:

- Thật đúng là vượt ra khỏi dự đoán của Trương mỗ, không ngờ trong ức vạn tu sĩ Chu Vương Triều lại có thể gặp một vị đại tu sĩ từng đạt tới Độ Kiếp Kỳ!

- Nếu tiểu nữ nguyện ý thì ngay cả lúc này, dù lực lượng linh hồn không bằng một phần mười thời kỳ đỉnh phong, vô cùng suy nhược nhưng nếu muốn liều mạng thì cũng đủ cùng hủy diệt với phiên Lĩnh vực không gian này.

Tinh Nguyệt nữ thần đột nhiên trừng mắt nhìn Trương Hằng.

Mà lúc này, Tú Ninh cũng đi tới bên cạnh Tinh Nguyệt nữ thần, chăm chú nhìn nàng.

Hai người nhìn nhau một hồi thật lâu, Tinh Nguyệt nữ thần hơi chuyển mắt nhìn sang Trương Hằng, khẽ thở dài nói:

- Có một chuyện ta muốn khuyên cáo người. Khối thân thể này của Tú Ninh có tư chất tuyệt hảo, chính là thích hợp nhất để kế thừa Ngọc Nữ Thánh Quyết của Tinh Nguyệt Môn, Chỉ cần không phát sinh điều gì bất ngờ, ngày sau nàng nhất định có thể trở thành một đời Tinh Nguyệt Thánh nữ mới.

- Cho nên, trước khi đạt tới Hợp Thể Kỳ, người tốt nhất không nên cướp đi tấm thân xử nữ của nàng...

Tinh Nguyệt nữ thần nhìn chằm chằm Trương Hằng, đôi mắt hiện lên vài tia thâm ý.

Tú Ninh vừa nghe lời này lập tức xấu hổ tới độ mặt đỏ bừng, hung hăng nhìn Tinh Nguyệt nữ thần một cái. Bất kể là linh thể hay thân thể trong đại diện, bộ dáng nàng đều vô cùng xấu hổ.

- Hừ... Không ngờ người là một đời Thánh nữ mà nói ra những lời như vậy! Tú Ninh là đệ tử của Trương mỗ, ta sao có thể làm việc như vậy?!

Trương Hằng giận giữ nâng tay lên, toàn bộ không gian lên truyền ra một cỗ áp lực còn mạnh hơn lúc trước, trong vô hình như có một bàn tay nắm lấy cổ của Tinh Nguyệt nữ thần.

Tinh Nguyệt nữ thần kêu lên một tiếng, khuôn mặt đỏ bừng, lại cười nói:

- Nếu đáy lòng quả thật bình thản thì người sao phải có phản ứng mạnh như vậy chứ!?

Trương Hằng vừa muốn chuẩn bị ra tay giáo huấn thì ngân quang trong hai mắt lóe ra, cảnh giới Linh Tâm Thông Minh khiến hắn nắm bắt được một tia dấu hiệu:

- Người không phải là muốn khiến ta có tâm ma sao?!

Tinh Nguyệt nữ thần khẽ thở dài:

- Kỳ thật sau khi Tú Ninh đạt tới Hợp Thể Kỳ thì người chiếm thân thể nàng, không kể là với người hay với nàng đều có rất nhiều chỗ tốt...

- Câm miệng!

Trương Hằng vùng tay lên, một cỗ lực lượng vô hình đột nhiên đánh thẳng vào mặt Tinh Nguyệt nữ thần.

- Tú Ninh, nếu người còn không động thủ thì vi sư sẽ lập tức loại bỏ nàng!

Trương Hằng lạnh lùng nói, ánh mắt nhìn Tinh Nguyệt nữ thần đã hiện lên sát khí.

Tinh Nguyệt nữ thần rốt cục không nói gì, khuôn mặt hơi ngẩng lên, tràn đầy vẻ đoan trang, hơi mỉm cười liền lộ ra thánh huy vô hạn, làm cho người ta cảm giác siêu phàm thoát tục!

Khí chất như vậy khiến Trương Hằng nao nao, ngay sau đó liền khoanh tay lạnh lùng nhìn hai người.

Dưới con mắt chăm chú của Trương Hằng, Tú Ninh đưa tay ra nắm lấy tay Tinh Nguyệt nữ thần, trên cánh tay trong suốt nổi lên một mảnh quang điểm hoàn mỹ, trong đó mang theo một ít tinh quang, bao phủ lấy Tinh Nguyệt nữ thần.

Tinh Nguyệt nữ thần vẫn hơi mỉm cười như cũ, vẻ mặt trang trọng, thánh huy nở rộ, không hề phản kháng. Khi Tú Ninh cắn nuốt mình từng chút một, đôi mắt cơ trí của nàng ta vẫn chăm chú nhìn Trương Hằng, như phổ độ chúng sinh, nhân thiện bác ái.

Hai mắt Trương Hằng nở rộ ngân huy, chống cự lại đôi mắt đầy mị lực này.

Nếu ở trạng thái bình thường, Trương Hằng thậm chí còn hoài nghi không biết mình có nảy sinh ý niệm quỳ bái trong đầu nữa không!?

Đôi mắt vượt qua tầm thường này đang nhìn nhau trong không gian nhỏ nhỏ này, ai cũng không chịu nhận thua.

Đây là một hồi giao phong vượt qua lẽ thường, cũng vượt qua phạm trù chiến đấu, đạt tới một trình tự khác.

Trương Hằng đột nhiên cảm thấy một cỗ áp lực lớn lao. Đôi mắt của Tinh Nguyệt nữ thần ẩn chứa sự chấp nhất và ý nguyện cuối cùng trước khi chết, chẳng những vô cùng mị lực mà cũng có cảm ứng ý niệm tương giao.

Xuyên qua đôi mắt đầy sắc thái thần bí này, Trương Hằng cảm giác được một loạt hình ảnh về một đời người nhanh chóng chớp động, có mừng vui, có bi thương, cũng có trách nhiệm và mệt mỏi...

Cuộc sống mười vạn năm trước ở trong đôi mắt đầy mị lực này nháy mắt lóe lên khiến cho Trương Hằng tâm sinh cảm xúc.

Trong nhất thời, thần sắc trên mặt hắn vội vàng Biến Hóa, khi thì vui mừng, khi lại ưu thương, khi lại thống khổ vô cùng. Đồng thời đủ loại cảm ngộ mạnh mẽ tiến vào trong đầu hắn.

Trong vô tình, trên mặt hắn thậm chí còn chảy ra vài giọt nước mắt.

Rốt cục, đôi mắt Tinh Nguyệt nữ thần dần ảm đạm nhưng trên mặt nàng cũng toát ra vài tia vui mừng.

Trương Hằng hít một hơi thật sâu, đột nhiên hướng về phía nàng ta cúi đầu:

- Cảm ơn người đã chia sẻ...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

500. Chương 484: Tinh Nguyệt Đồi. (thượng).

Trương Hằng hướng về phía Tinh Nguyệt nữ thần ý thức đã tiêu tan cúi xuống thật sâu. tôn trọng và Thành khẩn một cách lạ thường, trên mặt toát lên một vẻ phức tạp và cảm khái.

Hắn vạn lần cũng không ngờ tới Tinh Nguyệt nữ thần đã từng cao cao tại thượng này. là một tu sĩ Độ Kiếp Kỳ giống như một nữ thần, trước khi chết lại đem toàn bộ những kinh nghiệm và cảm ngộ trong suốt cuộc đời mười vạn năm cùng với hết thảy nội tâm chia sẻ hết cho mình không giữ lại chút nào.

Trong cuộc đời hơn mười vạn năm, từ một nữ tử phàm trần không có chỗ dựa. từng bước một đi trên con đường tu chân hung hiểm. cuối cùng đã trở thành thánh nữ một đời của Tinh Nguyệt Môn, cũng là Tinh Nguyệt nữ thần tiếng tăm lừng lẫy từ mười vạn năm trước.

Trong thời kỳ đó, nàng ở nơi cao không thể với tới. được hàng ngàn hàng vạn người say mê. bất luận là nhan sắc khuynh nước khuynh Thành. hay tu vi khó có thể bì kịp, thậm chí còn có đôi mắt cơ trí nhìn xa trông rộng kia đều khiến cho phần lớn những tu sĩ đỉnh cao của Chu Vương Triều đều phải khuynh đảo, ngưỡng ngưỡng mộ.

Nhưng một nữ tu tao nhã tài hoa tuyệt thế như vậy trước khi linh hồn bị mai một lại đem nội tâm của mình rộng mở với Trương Hằng không giữ lại một chút nào.

Trong phút chốc, những cay đắng ngọt bùi của nhân sinh nhập vào trong đầu hắn Trương Hằng cảm thấy Dường như mình đã từng trải hơn người khác cả một đời, đối với nhân sinh, đối với Tiên đạo cũng đã hiểu hơn không ít, đã tiến vào một cảnh giới hoàn toàn mới.

Những cảm ngộ ẩn chứa trong cả đời của một tu sĩ Độ Kiếp Kỳ là vô cùng quý báu. cho dù là kinh nghiệm từng trải mười vạn năm nhân sinh cũng có thể mang tới cho Trương Hằng không ít lợi ích.

Ngoài ra, tất cả những từng trải về nhân tình thế thái trong nội tâm của một đời thánh nữ cũng mở ra một cánh cửa lớn cho Trương Hằng.

Giờ phút này, Trương Hằng mới thật sự cảm nhận được nội tâm của một nữ tử... cùng Kkhông phải là dưới hình tượng nữ thần cao cao tại thượng kia, mà ở dưới bề ngoài vô cùng thánh thiện ấy còn ẩn chứa một sự bi thương vô cùng và sự cô độc bất lực sao.?

Đột nhiên, đối với Tinh Nguyệt nữ thần Trương Hằng sinh ra một sự thương hại và thông cảm đối với Tinh Nguyệt nữ thần, sự căm thù và khinh miệt lúc trước đã tan thành mây khói.

Điều này khiến cho Trương Hằng nhớ tới một nữ tu xinh đẹp khác mà hắn gặp ở Phương Vân Sơn Lạc Ngưng Tuyết.

Lạc Ngưng Tuyết có thể nói là tỷ Tỷ của Ninh Tuyết Dung, bên dưới dung nhan như tiên tử chính là một bụng âm mưu quỷ kế, cùng với cách xử thế quyết đoán và tàn độc.

Nhưng sau khi Lạc Ngưng Tuyết chết trong cửa thứ hai Sinh Tử Môn của thí luyện Huyết Sát, thù hận của Trương Hằng đối với nàng cũng tiêu tan không còn.

Cũng là một nữ tu kiệt xuất, có một nhan sắc khiến người khác phải say mê cùng với khí chất cao không thể với tới, nhưng thế giới nội tâm lại vượt ra ngoài sự dự đoán của người khác như vậy. đây có thể nói là một sự giả dối cũng có thể nói là một sự phòng ngự đối với thế giới tâm linh của bản thân đối với thế giới tâm linh.

Trương Hằng hít sâu vào một hơi. từ trong những suy nghĩ phức tạp này khôi phục lại. ngược mắt nhìn Tú Ninh đang đứng cạnh mình.

Lúc này Tú Ninh khiến cho Trương Hằng cảm thấy dường như có một biến hóa Kỳ diệu, cử Chỉ đã trở nên tao nhã hào phóng và đoan trang thánh thiện hơn. Khóe miệng nàng mỉm cười, khiến cho người ta hít thở không thông, vô cùng xinh đẹp.

Thấy Trương Hằng đang nhìn mình, Tú Ninh hơi hạ thấp người xuống, vô cùng cảm kích nói:

- Cảm tạ sư tôn đã tương trợ. Tú Ninh đã kế thừa toàn bộ Ký ức của Tinh Nguyệt nữ thần.
- Tốt. như vậy chúng ta rời khỏi đi thôi.

Trương Hằng thần nhiên lên tiếng, không gian xung quanh đột nhiên biến đổi khi xuất hiện đã ở trong một không gian đen kịt.

Lần này, Trương Hằng phát hiện ra dưới chân có thêm một đám tinh quang điểm lẹ. khẽ a lên một tiếng, không ngờ thần thức hải của Tú Ninh này đã lớn mạnh lên vài lần, ngay cả cảnh giới cùng có sự đề thăng, ngay cả cấp bậc cũng đã vượt qua dự liệu của Trương Hằng.

Tinh Nguyệt nữ thần vốn là tu sĩ Độ Kiếp sơ kỳ, cho dù Chỉ còn lại chưa đến một phần mười sức mạnh linh hồn, nhưng sau khi được Tú Ninh nuốt vào cũng giống như là một thang thuốc bổ nhất. Bởi vì hai người vốn là đồng Nguyên nhất thể. nên sau khi Tú Ninh hấp thu sức mạnh này sẽ không bị bài xích, ngược lại còn có thể phát huy vô cùng thuận lợi.

Vù!

Nguyên linh của Trương Hằng từ linh hồn rời khỏi. quay trở về cơ thể, thu bàn tay đang đặt trên vai Tú Ninh lại.

Tú Ninh cũng tỉnh lại. hướng về Trương Hằng mỉm cười, sau đó ánh mắt nhìn về phía pho tượng Tinh Nguyệt nữ thần tinh quang âm đạm ở trước mắt.

Nàng nâng cánh tay trắng muốt chạm lên pho tượng, tinh quang thần bí tràn ra.

Vù một tiếng, pho tượng nữ thần vốn vẫn tồn tại trong phút chốc hóa thành một cuộn tranh cổ kính, trong không khí đột nhiên truyền đến một mùi hương làm rung động long lòng người, tâm thần khẽ run lên.

- Đây là pháp bảo cổ quái gì?

Trương Hằng sửng sốt. nhìn chằm chằm cuộn tranh trong tay Tú Ninh.

Chỉ thấy Tú Ninh vẫy tay một cái. cuộn tranh thần bí kia lơ lửng ở trước mặt nàng, trên đó là một màn tối đen sâu thẳm, giống như là một không gian vô tận. khiến cho người ta sinh ra tâm lý tò mò và kinh sợ.

Sau khi được Tú Ninh điểm nhẹ vào. trên bức tranh đen kịt này đột nhiên lóe lên mấy chục viên tinh thần vì sao. Những tinh thần vì sao này vận chuyển theo một quỹ đạo đặc biệt, vô cùng huyền diệu.

Trong lòng Trương Hằng bỗng nhiên khẽ động, trong đầu hiện lên một vài hình ảnh. đó là những trải nghiệm và Ký ức mà Tinh Nguyệt nữ thần kia đã chia sẻ cho hắn. nhưng vẫn chưa được Trương Hằng tiêu hóa hoàn toàn.

- Tinh Nguyệt Đồ?

Trương Hằng nhìn Tú Ninh, nói nhẹ ra vài chữ.

Tú Ninh hé miệng cười:

- Không ngờ sư tôn cũng biết về linh bảo truyền thừa của Tinh Nguyệt Môn ta Tinh Nguyệt Đồ. Pháp bảo này uy lực thần bí khó lường, cấp bậc Đường như cũng không thấp, tu sĩ của Tinh Nguyệt Môn công lực càng cao thì càng phát huy ra thần thông càng lớn.

Đúng lúc này, đại diện chỗ hai người bắt đầu nhẹ run lên. một lực lượng huyết sắc kinh khủng từ dưới chân truyền lên.

- Không ổn!

Trương Hằng và Tú Ninh đồng thời kinh hô lên.

Trong đầu Trương Hằng hiện lên hình ảnh một vài vị đại tu sĩ khác liên kết với Tinh Nguyệt nữ thần trấn áp khu vực này trước kia.

Ấm!

Mặt đất chấn động, sông ngòi chấn động.

Rắc rắc!

Địa phương vốn vẫn tồn tại lập tức vỡ tan ra, một luồng khí tanh mùi máu có khiến cho người ta hít thở không thông phóng lên cao bốc lên.

Trương Hằng kéo Tú Ninh bay lên khỏi mặt đất. bay lên không trung phía trên đại điện.

Đập ngay vào mắt là những chất lỏng giống như thác lũ từ đáy đại điện tràn ra, đồng thời với một phương thức khó có thể diễn tả nổi hội tụ lại Thành một Huyết Trì rất lớn.

- Ha ha ha...

Một khí tức tràn ngập sự bạo ngược và chết chóc từ trong Huyết Trì này tràn ra. trong đó dường như có bóng người lay động, mơ hồ không rõ.

Lập tức Trương Hằng cảm thấy sồn tóc gáy. Khí tức từ trong Huyết Trì này truyền tới mang tới cho hắn một sự uy hiếp trí mạng, sự hùng mạnh tồn tại trong đó so với Thiết Sa Vương còn cường đại hơn gấp mười lần, thậm chí là mấy chục lần!

Một khi đối phương từ trong Huyết Trì này đi ra. có lẽ sẽ mang tới cho hải vực này một trận gió tanh mưa máu.

Không còn nghi ngờ gì nữa, cao thủ chưa biết tên ở trong Huyết Trì này chính là Ma đầu cái thể đã bị Tinh Nguyệt Môn dưới sự lãnh đạo của Tinh Nguyệt nữ thần phong ấn!

Tú Ninh dừng lại. trên mặt hiện lên một chút hoảng sợ. nói với Trương Hằng:

- Sư tôn, Ma đầu trong Huyết Ma Trì này chính là kẻ cầm đầu Huyết Ma Đạo đã bị phong ấn năm đó. nghe nói hắn là Huyết Sát Quân Vương đời thứ ba.

Hiển nhiên là Tú Ninh đã hoàn toàn thừa kế Kỳ ức của Tinh Nguyệt nữ thần, một lời đã nói ra ngay được thân phận của Ma đầu trong Huyết Trì này.

- Huyết Sát Quân Vương?

Vừa nghe thấy danh hiệu này, trong lòng Trương Hằng không khỏi run lên.

Huyết Sát Quân Vương.

Bốn chữ vô cùng đơn giản Nhưng cũng là một Điều cấm kỵ trong Chu Vương Triều, đủ khiến cho những tu sĩ đỉnh cao nghe thấy mà phải biến sắc. Ngay cả Tinh Nguyệt nữ thần Độ Kiếp Kỳ năm đó cũng không thể không bố trí thế trận kinh thiên để đối phó với hắn lại còn rơi vào kết cục bi thảm như ngày hôm nay.

- Một khi đã như vậy. chúng ta hãy mau rời khỏi nơi này thôi.

Trương Hằng ngừng trọng nói.

Tú Ninh lại cười nói:

- Sư tôn yên tâm, Ma đầu này đã bị phong ấn. bị trấn áp nhiều năm như vậy nhất định không thể dễ dàng thoát ra. Nhưng nếu sư tôn đã nói vậy. thì thật ra có thể lấy vài kiện thông linh pháp bảo ở Nơi này đi.

- Thông linh pháp bảo?

Trương Hằng hơi sửng sốt. thần thức đảo qua đại điện này. phát hiện ra nơi đây mơ hồ như bị một sức mạnh cường đại giam cầm lại. nếu không, sức mạnh bạo ngược kinh thiên kia cũng đủ khiến cho phạm vi trăm dặm quanh đây hóa thành một vùng đất khô cằn.

Trương Hằng cũng không kinh hoàng, trầm ngâm nói:

- Vậy những kiện thông linh pháp bảo kia ở đâu?

- Những thông linh pháp bảo này uy lực vô cùng cường đại. nhưng đều là những pháp bảo dùng để trấn áp Ma đầu hùng mạnh kia, về phẩm chất thậm chí đã tiếp cận tới thông linh pháp bảo thượng phẩm...

Tú Ninh cười dịu dàng, đột nhiên vươn một ngón tay ra nhẹ nhàng điểm lên Tinh Nguyệt Đờ ở phía trước. Tinh Nguyệt Đờ khẽ ồng lên một tiếng run lên, dẫn động sự cộng hưởng của những lực lượng hùng mạnh ở trong đại điện này.

Theo sự rung chuyển của những lực lượng này, cao thủ không biết tên ở trong Huyết Trì phát ra một thanh âm ác độc:

- Đám tiểu bối, các ngươi còn muốn lấy đi thông linh pháp bảo ở Nơi này sao?

Thanh âm không lạnh mà phát run.

Trương Hằng và Tú Ninh quay mặt nhìn nhau.

- Huyết Sát Quân Vương trong truyền thuyết lại không bị sát lực khống chế sao? Xem bộ dạng của Ma đầu này Đường như là còn có chút ý thức.

Trương Hằng ngạc nhiên nói. ánh mắt đảo qua Huyết Trì này, phát hiện ra thần thức của mình vừa tiếp xúc với chất lỏng đỏ như máu này liền bị ăn mòn một cách quỷ dị. tâm thần chấn động, thiếu chút nữa kích động con sông máu ở sâu bên trong linh hồn không thể không chế được.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

501. Chương 484: Tinh Nguyệt Đờ. (hạ).

Tú Ninh thở dài:

- Đó Chỉ là những miêu tả về Huyết Sát Quân Vương theo lời đồn mà thôi, theo sách cổ của Tinh Nguyệt Môn ta ghi lại thì Huyết Sát Quân Vương thật sự khi ở trạng thái bình thường sẽ giữ được bảy phần thanh tĩnh thì khi chiến đấu sẽ Chỉ còn lại ba phần, rơi vào trạng thái điên cuồng giết chóc. Nếu thật sự là không còn một tia thần trí nào, thì Huyết Sát Quân Vương tất nhiên sẽ không khó đối phó như vậy.

Trương Hằng gật đầu. một sinh vật hoàn toàn không có lý trí thì cho dù là có mạnh tới đâu đi nữa, cũng sẽ dễ dàng đối phó. Chỉ có thực lực hùng mạnh, cộng thêm có trí tuệ mới là khó đối phó nhất.

Nếu Huyết Sát Quân Vương hoàn toàn không có lý trí thì chắc chắn sẽ không thể trưởng thành trong giết chóc, nếu gặp phải chiến thuật biến người hoặc là cao thủ tuyệt thế thì sẽ còn không biết đường mà chạy trốn. Cho dù hắn có một trăm cái mạng cũng không đủ để có thể sinh tồn trong tu chân giới nguy cơ tứ phía này.

- Sự tôn. nếu thật sự nắm chắc, thì Tú Ninh sẽ hỗ trợ ngài lấy đi những thông linh pháp bảo kia, Bởi vì chúng cũng không đủ để trấn áp Ma đầu trong Huyết Trì này. Để lại cho Ma đầu này. không bằng là mang chúng đi.

Tú Ninh chăm chú nhìn về phía Trương Hằng, chờ đợi quyết định của hắn. trên mặt mang theo một vẻ chờ đợi. Nàng cũng không muốn để cho Trương Hằng phải tay không rời khỏi đi tích Tinh Nguyệt này.

- Ha ha, đúng là tiểu bối tham lam không hiểu biết, cho dù các ngươi có lấy đi mấy kiện thông linh pháp bảo kia. như vậy cũng có thể khiến cho bản quân có thể nhanh chóng nhìn thấy lại ánh sáng mặt trời.

Ma đầu trong Huyết Trì nói một cách lạnh lùng, khiến cho người ta khó có thể yên tâm.

Trương Hằng cười nói:

- Chẳng lẽ người nói như vậy là chúng ta không dám lấy đi những kiện thông linh pháp bảo này sao? Bị trấn áp hơn mười vạn năm, thực lực còn lại của người hiện giờ cũng sẽ không mạnh hơn Tinh Nguyệt nữ thần kia.

Huyết Sát Ma Quân trong Huyết Trì trầm mặc một hồi, rồi thanh âm lại vang lên:

- Tiểu bối, tại sao ở trên người người ta lại cảm nhận được một khí tức rất quen thuộc?

Trong lòng Trương Hằng khẽ động, Chỉ cảm thấy dòng sông máu ở sâu trong Nguyên linh bắt đầu nhộn nhạo rục rịch.

- Có lẽ chúng ta là đồng loại...

Trong thanh âm này lộ ra một vẻ cổ quái.

Trên mặt Tú Ninh hiện lên vẻ kỳ dị, liếc nhìn sư tôn ở bên cạnh. Tinh Nguyệt Đồ ở trước mặt khẽ run lên, truyền đến một sự rung động đặc biệt.

- Tú Ninh, chúng ta động thủ thôi.

Trương Hằng hướng về phía nữ đệ tử ở bên cạnh nói.

- Vâng, thưa sư tôn.

Chỉ thấy Tú Ninh giơ tay lên, từ trong Tinh Nguyệt Đồ bắn ra một vài đạo tinh ngân rất dài, va chạm vào vách tường ở bốn phía.

Trương Hằng mở Thần Linh Nhãn ra, nhìn chăm chú mọi thứ ở trong đại điện, bao gồm cả Huyết Sát Ma Quân đã kiệt sức đang khôi phục lại Nguyên khí ở trong Huyết Trì.

Vu! —

Vách tường bốn phía đột nhiên sáng lên, hiện ra một vài kiện thông linh pháp bảo như ẩn như hiện, uy áp cường đại trong nháy mắt phủ xuống!

Thông linh pháp bảo trong vách tường ở phía trước là một viên gạch vàng lóe lên kim quang, thông linh pháp bảo trong vách tường phía sau là một tượng phật bằng vàng. Trong vách tường phía bên trái có một hạt châu lóe lên lôi quang, còn trong vách tường bên phải có một cái thước tỏa ra hào quang bảy màu.

Bốn kiện thông linh pháp bảo!

Đồng thời, Trương Hằng cảm thấy khí tức trên mỗi một kiện trong bốn kiện thông linh pháp bảo này đều mạnh hơn rất nhiều so với những kiện thông linh pháp bảo trung phẩm bình thường.

Nói cách khác, đây là bốn kiện thông linh pháp bảo trung phẩm đỉnh cao, uy lực siêu phàm.

- Vật then chốt trấn áp nguyên lực của Ma đầu này chính là Tinh Nguyệt Đồ trong tay Tú Ninh, còn bốn kiện thông linh pháp bảo này là bảo vật của những đại môn phái khác trong Chu Vương Triều lúc trước. Chỉ tiếc là bọn họ Không chịu xuất ra những thông linh pháp bảo thượng phẩm quý giá hơn, nếu không Chỉ cần trấn áp mấy vạn năm, cũng có thể tiêu diệt được ngọn nguồn của Huyết Sát ở Nơi này.

Tú Ninh khẽ thở dài, giải thích với Trương Hằng.

Trương Hằng gật đầu, con người vốn ích Kỷ, những môn phái thượng cổ hùng mạnh đó có thể lấy ra những kiện thông linh pháp bảo trung phẩm để trấn áp Ma đầu này cũng đã là không tồi rồi.

Thông linh pháp bảo thượng phẩm so với thông linh pháp bảo trung phẩm còn quý hơn gấp mười mấy lần, sao có thể dễ dàng xuất ra? ít nhất là từ khi Trương Hằng đến Chu Vương Triều cho tới giờ, vẫn chưa nhìn thấy một kiện thông linh pháp bảo thượng phẩm nào.

- Sư tôn mau ra tay, càng kéo dài thời gian, Huyết Sát Ma Quân này lại càng khôi phục Được nhiều Nguyên khí. Hơn nữa khi ngài lấy bảo vật, phải đề phòng Ma đầu này tập kích.

Tú Ninh thúc giục Trương Hằng nói.

- Được.

Trương Hằng đã quyết định chủ ý. dùng Thần Linh Nhân đảo qua Ma đầu trong Huyết Trì, khoe miệng cười lạnh.

Nếu trong quá trình đoạt bảo vật Ma đầu này đám tập kích hắc thì hắc sẽ không do dự lấy ra Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp để trấn áp.

Chấn áp này không phải giống như trấn áp. mặc dù không thể giết chết được Ma đầu. nhưng cũng khiến cho hắc phải đau khổ một phen

Ma đầu trong Huyết Trì nhìn thấy ánh mắt tuyệt đối bình tĩnh của Trương Hằng. trong lòng không khỏi chột dạ. Chỉ có Ma tôn bộ hạ Thiên Ma Uyên mới khiến cho hắc có cảm giác như vậy.

Tuy nhiên, cảm giác mà nam tử trước mắt mang lại cho hắc cũng không mạnh bằng Ma tôn bộ hạ. nhưng tiềm lực trường thành mơ hồ ẩn chứa trong đó còn đáng sợ hơn.

Trong đầu hắc có một suy nghĩ kỳ quái, nếu mình tùy tiện ra tay, chắc chắn sẽ gặp phải đòn tập kích của đối phương.

Vu!

Thân thể Trương Hằng nhoáng lên một cái, lao thẳng tới vách tường phía trước, trong mắt lóe lên ngân quang, duỗi tay ra rồi dung nhập vào trong bức tường kia.

Khi đưa tay vào, hắc có thể nhìn thấy vách tường kia hơi vặn vẹo, hiển nhiên là không phải do chất liệu bình thường tạo Thành.

Rất nhanh, Trương Hằng túm lấy viên gạch màu vàng ở trong vách tường kia.

Viên gạch hơi gãy giữa vài cái, rồi bị Trương Hằng nhanh chóng chế phục, Điều này khiến cho hắc thật sự không ngờ.

Tuy nhiên, nếu suy nghĩ một chút sẽ không thấy kỳ quái. Bốn kiện thông linh pháp bảo này sau khi trấn áp Ma đầu mười vạn năm trước, khí linh trong pháp bảo cũng đã cực kỳ suy yếu, đã mất hơn phân nửa. Hơn nữa, chủ nhân của pháp bảo này vị tất đã có thể sống được hơn mười vạn năm.

Cho nên Trương Hằng mới có thể dễ dàng lấy đi kiện thông linh pháp bảo đang vận chuyển này.

Sau khi lấy đi pháp bảo viên gạch này. áp lực trong đại điện giảm bớt đi vài phần, còn huyết dịch trong Huyết Trì cũng tăng vọt lên vài thước, sát lực khí càng cường đại hơn.

Trương Hằng không dám chậm trễ. với tốc độ nhanh nhất lấy đi những thông linh pháp bảo trong vách tường ở phía sau.

Vù! _ _

Huyết dịch của Huyết Trì đột nhiên trào ra, bao phủ hai phần ba đại điện này.

Tú Ninh vội vàng vận chuyển Tinh Nguyệt Đồ trong tay. một đạo tinh quang nhẹ nhàng bảo vệ nàng chặt chẽ.

Sau khi cắn nuốt chủ hồn của Tinh Nguyệt nữ thần cảnh giới của linh hồn nàng tăng vọt, trực tiếp tăng lên Hợp Thể Kỳ đại viên mãn. Tốc độ tăng tiến này ngay cả Trương Hằng cũng không thể đoán được.

Bởi vì Tú Ninh có linh hồn cảnh giới Hợp Thể Kỳ đại viên mãn về mặt thần thức so với Trương Hằng còn mạnh hơn gấp mười lần.

- Sự tôn. nhanh lên một chút.

Ánh mắt Tú Ninh lóe lên một vẻ lo lắng, nàng lo Ma đầu trong Huyết Trì này sẽ nhân cơ hội động thủ.

-Hừ.

Trương Hằng hướng đôi mắt màu bạc liếc nhìn Ma đầu trong Huyết Trì này một cái, rồi sau đó bay nhanh tới lấy kiện thông linh pháp bảo thứ ba.

Lần này, động tĩnh trong Huyết Trì hơi nhỏ một chút.

Hiển nhiên Ma đầu kia đối với Trương Hằng dường như có tâm lý kiêng kỵ.

Trương Hằng quay đầu lại liếc nhìn Huyết Trì này một cái. thân thể nhoáng lên lúc này mới lao tới lấy kiện thông linh pháp bảo cuối cùng.

Ầm!

Hắn vừa mới lấy đi kiện thông linh pháp bảo cuối cùng, toàn bộ đại diện trong nháy mắt sụp đổ tan tành. ngay cả Truyền tống Trận thần bí vốn vẫn tồn tại cũng bị phá hủy.

Tiếp sau đó, huyết quang bắt đầu dừng động, huyết quang trong Huyết Trì to lớn kia dung nhập lên người một nam tử thân thể mơ hồ.

Dùng mắt thường nhìn lại có thể nhìn thấy nam tử này bị một tầng chất lỏng đỏ như máu bao phủ, đang rung động lép bép, chậm rãi dung nhập vào trong thân thể hắn, mông lung không rõ ràng.

Càng đáng sợ hơn đó là sát lực khí trên người hắn ngày càng tăng lên như thể là vô cùng vô tận.

Ầm ầm ầm!

Cùng lúc đó những tầng nham thạch lộ ra ở xung quanh không ngừng lay động, trên dưới và hai bên không chỗ nào là không run rẩy.

Vô số những hòn đá nhỏ từ trên những tầng nham thạch rơi xuống, lăn lộn. bụi đất bay lên.

- Chẳng lẽ ngươi còn muốn động thủ sao?

Trương Hằng không để ý tới những nham thạch và mặt đất đang chấn động ở xung quanh, để mặc cho chúng rơi từ trên đỉnh đầu xuống, chưa kịp tiếp cận hắn đã bị một sức mạnh vô hình đánh văng ra, vỡ thành tro bụi.

Ầm ầm ầm!

Ma đầu đỏ như máu đứng trên mặt đất. thân hình bất động, giống như là một bức tượng, ánh mắt lạnh, lòng, mở miệng nói:

- Trên đầu chúng ta có nham thạch sâu mấy trăm trượng, một khi sụp xuống thì mỗi một người trong chúng ta đều phải chịu ít nhất một trọng lượng mấy trăm ngàn cân, ngay cả yêu thú Hợp Thể Kỳ cũng sẽ bị đập nát trong nháy mắt. Cho dù ngươi có thể miễn cưỡng tránh được kiếp nạn này. thì cũng không cứu được nữ đồ đệ của ngươi...

Nói xong, Ma đầu đỏ như máu này còn liếc nhìn Tú Ninh một cái đầy vẻ không tốt.

Thân thể Trương Hằng vì một tiếng vọt tới bên cạnh Tú Ninh, cười lạnh nói:

- Ngươi có ý gì. chẳng lẽ muốn lấy chuyện đó để uy hiếp Trương mỗ. dựa vào tu vi còn chưa tới Hợp Thể hậu kỳ của ngươi. Lúc này, thì Trương mỗ cũng không để trong mắt.

- Những kiện thông linh pháp bảo mà ngươi lấy vừa rồi, phải lưu lại hai kiện.

Ma đầu đỏ như máu lạnh lùng nói. sức mạnh sát lực càng tăng lên. một đám huyết vụ bao phủ toàn bộ khu vực.

- Huyết Sát linh vực?!

Lông mi Trương Hằng hơi nhướng lên.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0oo-----

502. Chương 485: Lam Tinh Đảo. (thượng).

Bốn phía tràn ngập huyết vụ. sát lục khí dần dần tăng lên. Trương Hằng và Tú Ninh như bị vây hãm trong đầm lầy, cảm thấy tất cả hành động đều bị ngăn chặn còn địch nhân thì như cá gặp nước.

Đối với tình huống như thế này, Trương Hằng không còn có thể quen thuộc hơn.

- Đây chẳng phải là Huyết Sát lĩnh vực của Huyết Sát Quân Vương sao?

Lúc trước, Trương Hằng dựa vào Huyết Sát lĩnh vực mà đã vây khốn được hơn mười tu sĩ Hóa Thần Kỳ. sau đó mới giết chết.

- Để lại hai kiện thông linh pháp bảo!

Thanh âm của Ma đầu đỏ như máu này dần dần trở nên lạnh lẽo. Sương mù trong Huyết Sát lĩnh vực bốc lên từng đợt. lực lượng Huyết Sát có thể ảnh hưởng tới thần trí của những tu sĩ khác càng ngày càng trở nên nhộn nhạo, hết lần này đến lần khác phát động công kích tinh thần tới hai người Trương Hằng.

Nhưng bất kể là Trương Hằng hay Tú Ninh đều không bị ảnh hưởng bởi sự công kích tinh thần ẩn chứa trong lực lượng Huyết Sát này.

Trương Hằng thì không cần phải nói hẳn vốn là người nắm giữ lực lượng Huyết Sát. sao có thể bị lực lượng này ảnh hưởng.

Còn về Tú Ninh, lúc này cảnh giới linh hồn đã đạt tới Hợp Thể Kỳ đại viên mãn. về phương diện linh hồn còn cao hơn Trương Hằng cùng với Ma đầu đỏ như máu ở trước mắt không ít Trương Hằng cùng với Ma đầu đỏ như máu ở trước mắt. Cho nên lực lượng sát lục đánh thẳng vào linh hồn này gần như không gây ảnh hưởng tới nàng.

- Muốn lấy vật từ trong Trương mỗ. việc này phải xem thực lực của ngươi như thế nào?

Trương Hằng ở trong Huyết Sát lĩnh vực này không hề vội vàng, bình tĩnh tự nhiên.

Đặc biệt là sau khi biết được trạng thái của Tú Ninh. hẳn không khỏi mừng rỡ.

Ngay cả Nơi này sụp đổ, thì hẳn cũng hoàn toàn có thể mang theo Tú Ninh trốn vào trong lĩnh vực không gian.

Điều hẳn lo lắng lúc này đó là có thể giết chết Huyết Sát Quân Vương này hay không.

Đối với việc có thể giết chết Huyết Sát Quân Vương này không, bản thân Trương Hằng trong lòng cũng không chắc chắn. Huyết Sát Quân Vương là một cấm kỵ trong Chu Vương Triều, có lẽ cũng không dễ dàng xóa bỏ như vậy.

Ánh mắt Ma đầu đỏ như máu lạnh như băng, nhìn chăm chú vào Trương Hằng đang ung dung ở đối diện, trên mặt hiện lên một vẻ Kỳ dị.

Hắn cũng hiểu hai người ở trước mắt so với tướng tượng của mình còn nghiêm trọng hơn.

Trong khi hai bên đang suy tính, nham thạch bốn phía lay động càng thêm kịch liệt.

Ầm ầm ầm!

Một khối đá lớn nặng mấy ngàn cân từ trên trời giáng xuống, vừa vận tác động tới hai người Trương Hằng cùng với Ma đầu đỏ như máu kia.

- Không ổn. nơi này sắp sụp đổ rồi...

Trương Hằng biến sắc, phát hiện ra Ma đầu đỏ như máu ở đối diện không hề hoang mang, duỗi một tay ra. nhẹ nhàng đánh lên khối đá nặng mấy ngàn cân kia.

Trong tiếng rắc rắc, khối đá này đã bị hắn đập nát.

Không cần sử dụng một chút pháp lực nào. Chỉ cần dựa vào lực lượng của cơ thể đã dễ dàng làm được Điều này.

- Sư tôn. chúng ta hãy rời khỏi thôi...

Ánh mắt Tú Ninh khẽ chuyển, nhìn về phía hắc. đôi môi khẽ mở. thần thức truyền âm nói một câu.

Trương Hằng lộ ra vẻ vui mừng, vội vàng gật đầu.

Tú Ninh Thấy vậy, liền vội vàng nắm lấy tay hắc. hai gò má ửng hồng, đôi mắt khép hờ lại.

Ầm!

Trương Hằng vươn tay ra, đột nhiên hướng về phía tầng nham thạch ở phía trên cách không đánh ra một quyền.

Lập tức, ngân quang lấp lánh, một quyền màu bạc to bằng một tòa nhà vừa vọt đánh lên tầng nham thạch đang không ngừng run rẩy. Đường như bất cứ lúc nào cũng có thể sập xuống kia.

- Người muốn làm gì...

Ma đầu đỏ như máu kia kinh hô, sắc mặt đại biến, trong giọng nói lộ ra một vẻ giận dữ.

Một khi phá vỡ tầng nham thạch này. như vậy ba người ở trước mắt sẽ phải chịu đựng sự công kích của tầng nham thạch hàng vạn cân.

Ầm.

Sau khi Trương Hằng đánh một quyền trúng vào tầng nham thạch trên đỉnh đầu. nham thạch trong phạm vi vài dặm lập tức kêu lên răng rắc.

Sụp đổ!!!

- Người muốn chết sao? Đồ điên!

Ma đầu đỏ như máu này không nói hai lời. thân thể hóa thành một đám huyết vụ, chui vào bên trong Huyết Trì.

Đúng lúc này, trong phạm vi vài trăm dặm, hàng trăm vạn tầng nham thạch ầm ầm giáng xuống, cuộn cuộn mãnh liệt, không ai có thể chống lại. trừ phi là có tiên nhân hạ phàm!

Ầm ầm. tầng nham thạch sụp đổ. thân ảnh của Trương Hằng cùng với Tú Ninh cũng bị chôn vùi Trong đó, Tuy nhiên ngay khi tầng nham thạch sụp đổ, trong khu vực này sinh ra một luồng dao động không gian.

Xoẹt!

Trương Hằng cùng với Tú Ninh hiện lên trên mặt đất gồ ghề của Phàm Vân Đảo.

Tú Ninh buông tay Trương Hằng ra. trên mặt vẫn còn lại một chút xấu hổ. trong lòng sợ hãi nói:

- Không ngờ sư tôn lại hành động đùa giỡn nguy hiểm như vậy...

Bởi vì cảnh giới linh hồn của Tú Ninh đã đạt tới Hợp Thể Kỳ đại viên mãn cường độ thần thức so với tu sĩ Hợp Thể Kỳ bình thường còn mạnh hơn mười mấy lần.

Cho nên ngay cả khi ở dưới tầng nham thạch bảy tám trăm dặm, Tú Ninh cũng có thể thi triển thuật thuận di. mang theo Trương Hằng cùng nhau thuận di ra.

Trương Hằng cười ha hả, vỗ tay. Đường như rất hài lòng nói:

- Ma đầu kia kiêu ngạo như vậy. nên nếu không cần phải hao tổn pháp lực cũng có thể có cơ hội mang tới cho hắc một vết đau thì sao có thể không lợi dụng chứ?

Tú Ninh nén giận nói:

- Đây cũng là lần đầu tiên Tú Ninh thi triển thuận di, chẳng may mà chậm một chút, thì chúng ta chẳng phải sẽ bị chôn vùi dưới lòng đất cùng với Ma đầu kia hay sao?

Ánh mắt hơi nhấp nháy. Tú Ninh vui rạo rức nói:

- Hay là sư tôn rất tin tưởng Tú Ninh này?

Khuôn mặt Trương Hằng lộ ra vẻ cổ quái, sở dĩ hắn dám làm thế là bởi vì có lĩnh vực không gian trợ giúp, ngay cả tầng nham thạch trong phạm vi trăm vạn dặm sụp đổ hắn cũng có đường lui.

Tuy nhiên, đối mặt với ánh mắt chờ mong của Tú Ninh. Trương Hằng gật đầu nói:

- Vi sư rất tin tưởng vào đệ tử của mình.

Vừa nghe Trương Hằng trả lời xong. Tú Ninh thực sự cảm động, trong mắt thậm chí còn rơm rớm nước mắt. nói rõ ràng:

- Không ngờ sư tôn trong thời khắc nguy hiểm lại đem sinh tử của mình đặt vào tay đồ nhi.

Thấy bộ dạng của Tú Ninh nghiêm túc cảm động như vậy. Trương Hằng cười hoát kê:

- Vi sư tuy tin đệ tử của mình, nhưng cũng không có nghĩa là ta không có thủ đoạn bảo mệnh, ngay cả tầng nham thạch kia có sụp xuống, vi sư cũng có thủ đoạn bảo mệnh, cũng có thể khiến cho Tú Ninh người bình yên vô sự.

- Sư tôn quả là thần thông quảng đại... Tuy nhiên, có câu nói vừa rồi của sư tôn, trong lòng đồ nhi cũng rất mãn nguyện.

Tú Ninh cười tươi như hoa, thánh thiện tao nhã. trong mắt còn rơm rớm nước mắt nhìn thẳng vào mắt Trương Hằng.

Trong lòng Trương Hằng chấn động, đột nhiên hắn phát hiện ra sức quyến rũ của đệ tử này đã tăng lên mấy lần. khí chất siêu phàm thoát tục, gần như có thể so sánh với những mỹ nữ đẹp nhất mà hắn đã từng gặp.

Hơi có một chút chột dạ, Trương Hằng liền nhìn về phía xa xa, giải phóng thần thức, nhìn thấy đệ tử Vân Dịch đang bay về phía này.

- Sư huynh của người đang tới đây. chúng ta phải lập tức rời khỏi Phàm Vân Đảo. Trên hòn đảo nhỏ này chẳng những có Huyết Sát Quân Vương như hung thần ác sát, mà còn có cao thủ của Yêu tộc trong thời gian nhất định sẽ không bỏ qua xuất hiện, chắc chắn sẽ vô cùng nguy hiểm.

Trương Hằng nói nhỏ, khiến cho bản thân khôi phục lại cảnh giới tĩnh tâm.

Cùng lúc đó, trải nghiệm, cảm ngộ liên quan tới hơn mười vạn năm nhân sinh của Tinh Nguyệt nữ thần dừng mãnh tiến vào trong đầu Trương Hằng.

Hắn nhắm mắt lại, trong phút chốc, vô số hình ảnh hiện lên trong đầu hắn.

Trong lòng hắn tại quá trình này cũng có sự lột xác.

Thật lâu sau, Trương Hằng mới mở mắt ra, phát hiện ra hai đệ tử của mình đều đang đứng ở bên cạnh, Dường như đã chờ đợi rất lâu.

- Vân Dịch, mọi việc giải quyết ra sao rồi?

Ánh mắt Trương Hằng nhìn lên mặt Vân Dịch.

- Bẩm sư tôn. những tu sĩ đã từng trợ giúp cho Thao Vinh Bằng làm chuyện xằng bậy đã bị đồ nhi giải quyết hết rồi.

Vân Dịch đem mọi chuyện nói ra một lượt.

Trương Hằng tán thưởng nói:

- Tốt. làm không tồi. bây giờ chúng ta hãy rời khỏi Phàm Vân Đảo. vì sư đưa các người đi ngắm nhìn thế giới bên ngoài một chút.

Vừa nghe thấy lời này. Tú Ninh và Vân Dịch đều lộ ra vẻ vui mừng.

Sau đó, Trương Hằng dẫn hai đệ tử thu được ở Phàm Vân Đảo bay về phía hải vực ở phương xa. Lần này mục tiêu của hắn là đảo cấp hai Lam Tinh Đảo.

Thực tế, lúc này Nhan Hồng Ngọc đang trên đường tới Lam Tinh Đảo trước.

Dựa vào liên hệ đặc biệt giữa bản thân và Nhan Hồng Ngọc. Trương Hằng đã bảo nàng chờ đợi ở xa trong hải vực một thời gian.

Sau khi phi hành một đoạn đường ước chừng gần mười vạn dặm. Nhan Hồng Ngọc mặc trang phục người hầu xuất hiện ở giữa không trung phía trước.

- Chủ nhân.

Nhan Hồng Ngọc cung kính hạ thấp người về phía Trương Hằng.

Trương Hằng gật đầu, nói với Nhan Hồng Ngọc:

- Hai người họ đều là đệ tử của ta. cũng là mục tiêu để người bảo vệ sau này.

- Vâng, thưa chủ nhân.

Nhan Hồng Ngọc liếc nhìn Tú Ninh và Vân Dịch ở bên cạnh Trương Hằng.

Điều trùng hợp là hai đệ tử này của Trương Hằng Nhan Hồng Ngọc đều nhận ra. Tú Ninh trước kia ở bên cạnh động phủ mà nàng ở. còn Vân Dịch thì lúc trước là tam động phủ chủ của Huyết Ma Động, khi nàng ẩn núp trong Huyết Ma Động cũng đã từng nhìn thấy người này.

Vân Dịch lộ ra vẻ ngạc nhiên, không ngờ Nhan Hồng Ngọc chính là người hầu của Trương Hằng. nhưng cũng không hỏi nhiều.

Sau đó, một nhóm bốn người theo bản đồ của hải vực liên tục phi hành mấy ngày, cuối cùng đã tới đảo cấp hai Lam Tinh Đảo, trên đường cũng bình yên vô sự.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

503. Chương 485: Lam Tinh Đảo. (hạ).

Nhìn hòn đảo linh khí sung túc thì thoáng lại có độn quang, pháp bảo lướt qua ở phía trước, trong lòng Trương Hằng không khỏi thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Lam Tinh Đảo tuy là một đảo cấp hai. nhưng kích thước của hòn đảo này cũng không bằng Bích Vân Đảo hay Phàm Vân Đảo mà Trương Hằng đã từng đi qua.

Hòn đảo trước mắt Chỉ có chu vi một hai ngàn dặm. tu sĩ Hóa Thần Kỳ bình thường nếu toàn lực thi triển thần thức thì có thể bao phủ toàn bộ hòn đảo này.

Tuy diện tích không lớn. nhưng Trương Hằng cũng không vì vậy mà coi thường nó.

Nên biết rằng, Lam Tinh Đảo là đảo cấp hai, rất gần với đảo cấp ba, cao thủ Hợp Thể Kỳ trở lên trên hòn đảo này khẳng định là có không ít.

Đồng thời, theo Trương Hằng biết, đảo cấp hai bình thường đều có tu sĩ từ Hợp Thể hậu kỳ trở lên tọa trấn,. bọn Bọn họ đều có thần thông không tầm thường, thực lực vượt xa tu sĩ cùng cấp.

Chỉ cần Trương Hằng tiến vào đảo cấp hai Lam Tinh Đảo này thì trong thời gian ngắn sẽ không sợ Tử Hoàng Phủ của Yêu tộc uy hiếp. Trước khi linh hồn của Tử Hãn bị tiêu diệt, thì thế lực Tử Hoàng Phủ cũng không dám tùy tiện hành động.

- Linh khí trên hòn đảo này thật là dồi dào!

Tú Ninh và Vân Dịch đều khiếp sợ nói.

Khi rời khỏi Phàm Vân Đảo. bọn họ phát hiện ra mật độ và chất lượng của linh khí ở bên ngoài đều gấp mười lần Phàm Vân Đảo.

Mà phẩm chất linh khí trên đảo cấp hai này còn hơn thế giới bên ngoài những mười lần.

Đây là khái niệm gì? Chênh, lệch mấy trăm lần!

Hít vào linh khí nồng đậm như vậy. Tú Ninh cùng Vân Dịch vô cùng thoải mái, bất giác bắt đầu hấp thụ.

Đột nhiên Tú Ninh biến sắc, hơi mừng rỡ nói:

- Sư tôn... Tú Ninh cân phải lập tức đột phá.

- Đột phá?

Trương Hằng đương nhiên hiểu được chuyện gì đang xảy ra. tình hình của Tú Ninh trước mắt rõ ràng là muốn thăng cấp: từ Trúc Cơ Kỳ lên Kết Đan Kỳ.

Nên biết rằng bản thân Tú Ninh đã có cảnh giới Hợp Thể đại viên mãn, dọc đường phi hành mặc dù có tiết chế nhưng cũng đã hấp thụ không ít linh khí, lúc này tới gần Lam Tinh Đảo, lập tức đạt tới thời điểm thăng cấp.

Trương Hằng thở dài một hơi, thần thức quét về phía Lam Tinh Đảo ở đằng xa, phát hiện ra hòn đảo này bị một trận pháp lớn siêu cấp bao phủ, phải giao nộp một số lượng linh thạch nhất định, sau đó trải qua một thủ tục nhất định mới có thể đi vào.

- Chỉ sợ là không kịp đi tới Lam Tinh Đảo. chúng ta tìm một hòn đảo phụ cận, trước tiên để cho Tú Ninh thăng cấp đã rồi tính.

Thần thức Trương Hằng đảo qua. liền tìm được ở cách Lam Tinh Đảo chừng ngàn dặm có một hòn đảo nhỏ.

Hòn đảo này có chu vi chừng vài trăm dặm. trên đó có một vài tu sĩ đặt chân tới. Cũng không lo lắng nhiều, Trương Hằng mang theo ba người bay về phía hòn đảo này.

Sau khi đi tới hòn đảo nhỏ này. Tú Ninh lập tức nhắm mắt lại. trên người lấp lánh, vô số tinh quang, lập tức bắt đầu đột phá.

Trên không trung trong phạm vi mấy chục dặm. một đám linh khí màu sắc rực rỡ lơ lửng trên đỉnh đầu của Tú Ninh.

Tú Ninh lơ lửng ở giữa không trung, khuôn mặt long lanh trắng nõn. hoàn mỹ không một chút Tỳ vết, lóe lên ánh sáng thanh khiết. Bốn phía lấp lánh vô số tinh quang, lưu chuyển quanh thân thể mềm mại. lại thêm linh khí rực rỡ ngưng tụ ở trên đỉnh đầu khiến cho toàn thân nàng giống như là Thánh nữ giáng trần, khiến cho người ta hít thở không thông, ngay cả thần thánh cũng không thể khinh nhờn.

Trong quá trình này, khí tức trên người Tú Ninh nhanh chóng tăng trưởng, linh khí rực rỡ ở trên đỉnh đầu càng ngày càng ngưng tụ lớn lên. cuối cùng ngưng tụ thành một vòng xoáy linh khí rực rỡ có đường kính chừng một trượng.

Lập tức, toàn bộ linh khí trên hòn đảo nhỏ này liền nhanh chóng bay về phía này. Tình cảnh này khiến cho Trương Hằng phải kinh ngạc, ngay cả tu sĩ Hợp Thể Kỳ bình thường cũng không làm được như vậy.

Trong vòng xoáy linh khí rực rỡ đường kính chừng một trượng kia có ẩn chứa một lực lượng khiến cho Trương Hằng phải kinh hãi.

Có thể tưởng tượng được một khi vòng xoáy rực rỡ tập trung linh khí cao độ này mất đi khổng chế. thì những người ở trước mắt có lẽ sẽ Chỉ có Trương Hằng là có thể toàn thân trở ra. ngay cả Nhan Hồng Ngọc Hóa Thần đỉnh phong cũng không thể thoát khỏi kiếp nạn.

Thấy vậy, ba người Trương Hằng đều trở nên khẩn trương.

Tình cảnh như thế này tự nhiên khiến cho không ít tu sĩ trên hòn đảo nhỏ này chú ý.

- Người xem. bên kia đang xảy ra chuyện gì. nhìn thanh thế dường như là có tu sĩ Hợp Thể Kỳ trở lên đột phá.

Một tu sĩ Hóa Thần sơ Kỳ hồi hộp nói.

- Thật là kỳ quái, nữ tử kia rõ ràng là tu sĩ Trúc Cơ Kỳ. sao có thể dẫn động được Thanh thế cuộn cuộn như vậy?

Một tu sĩ lớn tuổi vô cùng nghi hoặc nói.

Xôn xao!

Lập tức, rất nhiều tu sĩ trên hòn đảo nhỏ này đều đi về bên này để xem náo nhiệt.

Trong những tu sĩ này, thực lực yếu nhất cùng là Nguyên Anh Kỳ trở lên, còn Hóa Thần kỳ chiếm đa số.

Tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ở trong số này được xem là tầng dưới, tu sĩ Hóa Thần Kỳ mới có thể được xem là nhân vật tầng trung bình thường.

Thấy có nhiều người như vậy tới xem náo nhiệt, sắc mặt Trương Hằng lập tức sa sầm xuống, Nhưng cũng không tùy tiện động thủ.

Nơi này ở gần đảo cấp hai Lam Tinh Đảo. khó tránh khỏi sẽ có tu sĩ Hợp Thể Kỳ trở lên bay qua Nơi này. tu sĩ Hóa Thần Kỳ lại càng nhiều hơn.

Trương Hằng cũng không dám ý vào thực lực của bản thân mà mạo phạm tới nhiều người.

Chỉ trong chốc lát, ở xung quanh đã có mấy chục tu sĩ Hóa Thần kỳ quan sát. thậm chí còn có một hai tu sĩ Hợp Thể Kỳ.

- Ha ha dung mạo đứa nhỏ này sau này thật đẹp giống như tiên, khí chất thân thể này. chắc chắn, thật là muốn ôm về ân ái nồng cháy một phen.

Trong đám người, một trung niên tướng mạo bỉ ổi hai mắt sáng ngời nhìn chằm chằm Tú Ninh trong suốt như ngọc, dung nhan thanh khiết như nữ thần, bộ dạng nhấp nhồm, không ngừng xoa xoa hai tay.

Lời nói của hắn rất tùy tiện, càn rỡ, lập tức khiến cho tất cả tu sĩ ở đây đều nghe thấy.

- Đồ dâm dục.

- Vô sỉ.

Có người bắt đầu khinh bỉ hành vi của trung niên bỉ ổi này.

Tu sĩ trung niên bỉ ổi này mở trừng mắt:

- Hừ, các ngươi tự cho mình là chính phái, nếu đã không động tâm. thì đứa nhỏ kia hãy để cho ta...

Nói xong, tu sĩ trung niên bỉ ổi này chậm rãi đi về phía Tú Ninh, trên mặt mang theo một vẻ âm mưu cường đoạt.

- Người cầm miệng lại cho ta, dám làm nhục sư muội ta!

Vân Dịch đột nhiên đứng dậy. ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm tu sĩ trung niên bỉ ổi này. quanh thân huyết quang nhộn nhạo, sát khí hiện lên.

- A. không ngờ là tu sĩ Huyết Ma Đạo. chắc chắn...

Tu sĩ trung niên bỉ ổi kia liếc nhìn hắn một cái, rồi lắc đầu nói:

- Đáng tiếc tu vi của tiểu tử ngươi quá thấp, có tin Chỉ một ngón tay của ta là có thể lấy mạng ngươi không.

Nói xong lời cuối cùng này. tu sĩ trung niên bỉ ổi kia hai mắt lóe lên hung quang, hung tợn liếc nhìn Vân Dịch một cái.

Vân Dịch bị hắn trừng mắt nhìn một cái, lập tức như rơi xuống hầm băng, toàn thân rét run. Hắn hoàn toàn không nhìn ra tu vi của tu sĩ trung niên bỉ ổi này.

Trên thực tế, chẳng những hắn không nhìn ra tu vi của tu sĩ trung niên bí ối này, mà ngay cả tất cả những tu sĩ Hóa Thần Kỳ ở nơi này cũng đều không nhìn thấu thực lực chân chính của tu sĩ trung niên bí ối kia.

Ánh mắt Trương Hằng lạnh lùng, liền chuẩn bị động thủ giết chết trung niên bí ối này, để chấn nhiếp những hạng người xấu xa.

Với nhãn quang của hắn vẫn có thể nhìn ra tu vi của trung niên bí ối này là Hợp Thể sơ kỳ. dường như giới pháp môn ẩn giấu khí tức.

Nhưng Đúng lúc này, từ trên bầu trời giáng xuống một uy áp rất lớn. khí thế cường đại khiến cho nơi đây run rẩy.

Một tiếng xé gió vang lên. một mũi tên lóe lên thanh quang từ trên không phóng tới. tốc độ như một tia chớp, khiến cho không gian bốn phía nổi lên từng trận dao động không ổn định.

Lập tức, từ trên mũi tên xanh kia tán phát ra khí tức lẫm lẫm và uy áp đặc biệt, khiến cho những tu sĩ dưới Hợp Thể Kỳ ở nơi này đều hít thở không thông.

Nhan Hồng Ngọc là Hóa Thần đại viên mãn cũng thật sự khó thở. khuôn mặt đỏ bừng, đau khổ chống đỡ.

Còn về phần Vân Dịch là Nguyên Anh Kỳ. bởi vì cảnh giới quá thấp nên ngược lại không cảm nhận được uy lực chân chính trên mũi tên kia. Chỉ là trong lòng có sự chấn động không dám tùy tiện tiến tới.

Mục tiêu của mũi tên kia chính là tu sĩ trung niên bí ối.

- Thanh Linh Tiễn!

Những tu sĩ Hợp Thể Kỳ ở nơi này đều kinh hô lên lai lịch của mũi tên này. vẻ mặt kính sợ.

Trung niên bí ối kia mặt xám như tro. không gian xung quanh bị một mũi tên của đối phương phong tỏa trong nháy mắt. Chỉ trong chốc lát. một mũi tên mang theo uy lực rất lớn này đã bắn tới trước người hắn.

Khi hắn chuẩn bị phòng thủ thì Thanh Linh Tiễn kia lóe lên một dao động đặc biệt, mang theo một sức tấn công đáng sợ vào thẳng linh hồn. khiến cho hắn đứng vững ở nơi này trong chớp mắt.

Nhưng Chỉ trong chớp mắt đó đã quyết định sinh tử của hắn.

Phù phù.

Thanh quang không hề bị ngăn trở xuyên qua ngực hắn huyết quang lóe lên.

Sau đó, ầm một tiếng, thân thể trung niên bí ối này nổ tung, văng đi trong một gợn sóng màu xanh.

Vù!

Mũi tên trong thanh quang kia ở trên không trung vẽ nên một đường cong hoàn mỹ. thê lương và lạnh lùng, mang theo từng trận hàn ý.

Không dính một giọt máu tươi nào. Thanh Linh Tiễn dừng ở nơi này một chút, rồi ầm một tiếng, biến mất khỏi nơi này.

- Thuần di?

Những tu sĩ ở nơi đây sắc mặt biến đổi.

- Không chịu nổi một đòn...

Trên không trung có một thanh niên dáng vẻ khôi ngô đang đứng, tay trái cầm một cây cung lớn màu xanh, tay phải cầm Thanh Linh Tiễn kia, nhẹ nhàng nói. khỏe miệng hiện lên một vẻ trào phúng.

Trương Hằng không khỏi khiếp sợ. một tu sĩ Hợp Thể sơ kỳ không ngờ lại bị giết nhanh như vậy!

Không hề có chút sức phản kháng.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----oo0oo-----

504. Chương 486: Liên Tiếp Tăng Hai Cấp. (thượng).

- Chẳng lẽ người này là đại tu sĩ Hợp Thể hậu Kỳ?

Trương Hằng trong lòng thất kinh, không khỏi suy đoán.

Ở tu chân giới Chu Vương Triều, một khi tu vi đạt tới Hợp Thể Kỳ, là có thể được xưng là cao thủ, mà mỗi một giai đoạn trong Hợp Thể Kỳ đều có sự chênh lệch rất lớn. Trong đó, bắt đầu từ Hợp Thể hậu kỳ trở đi, thực lực sẽ phát sinh sự tăng vọt rất lớn.

Cho nên, tu sĩ Bắt đầu từ Hợp Thể hậu kỳ trở đi đều tiến vào nhóm đại tu sĩ được rất nhiều tu sĩ kính ngưỡng.

Còn về phần những tu sĩ Hợp Thể hậu Kỳ mạnh như thế nào thì cũng có Nguyên nhân như sau:

Bởi vì trên Hợp Thể Kỳ là cảnh giới ác mộng trong những cảnh giới tu chân Độ Kiếp Kỳ!

Độ Kiếp Kỳ sẽ gặp phải thiên kiếp mà mỗi người nghe thấy đều phải khiếp đảm! Đây cũng là thách thức lớn nhất mà mỗi người tu chân đều phải đối mặt.

Cho nên, bắt đầu từ Hợp Thể Kỳ là giai đoạn mà thực lực của tu sĩ tăng lên tới đỉnh điểm. Hết thấy chuyện này đều là chuẩn bị cho thử thách lớn nhất gặp phải ở Độ Kiếp Kỳ, mà sự tăng vọt thực lực của Hợp Thể Kỳ chủ yếu lại thể hiện ở hai cảnh giới hậu kỳ, đại viên mãn.

Theo như công bố của những tu sĩ đỉnh cao, sự chênh, lệch thực lực giữa Hợp Thể đại viên mãn và Độ Kiếp Kỳ lại không lớn như trong tưởng tượng, chủ yếu là sự lột xác của cảnh giới tinh thần.

Lúc này, thanh niên khôi ngô trên không trung với thực lực vô biên một tiễn đã bắn chết trung niên bỉ ổi Hợp Thể sơ kỳ kia. uy lực này hoàn toàn vượt quá sự dự liệu của Trương Hằng.

Giết người cùng cấp!

Đây là sự bề nghệ oai hùng như thế nào?

Xôn xao!

Những tu sĩ trên đảo tĩnh lặng một hồi, rồi cuối cùng bùng nổ lên.

- Kia không phải là công tử của của đại đảo chủ Hoàng Phủ Phách sao?

- Một nhân tài kiệt xuất trong thế hệ trẻ đời nay của Lam Tinh Đảo. Hoàng Phủ Phách!

Một tu sĩ Hóa Thần hậu kỳ hít một hơi khí lạnh.

- Khó trách... Cây cung trong tay hẳn chính là thông linh pháp bảo tiếng tăm lừng lẫy Kinh Huyền Cung, nhìn vừa rồi hình như còn chưa sử dụng toàn lực đâu.

Một tu sĩ Hợp Thể Kỳ vẻ mặt kinh hãi nói vô cùng kính sợ nhìn nam tử ngạo nghễ như Ma Thần đang đứng ở trên bầu trời kia.

Rất nhanh đã có rất nhiều người nhận ra thân phận của thanh niên khôi ngô trên không trung này.

Con của đại đảo chủ Lam Tinh Đảo, Hoàng Phủ Phách.

Trương Hằng đứng yên tại chỗ, khôi phục lại sự bình tĩnh, lạnh nhạt đáng giá nam tử cao ngạo bất phàm đang đứng giữa hư không kia.

Từ khí tức trên người của Hoàng Phủ Phách tản ra. Trương Hằng phát hiện ra Dường như hắn chưa tiến vào Hợp Thể hậu Kỳ. Chỉ là một tu sĩ Hợp Thể sơ kỳ mà thôi.

- Hợp Thể sơ Kỳ?!

Kết quả này nằm ngoài dự liệu của Trương Hằng!

Nói cách khác, tu vi của Hoàng Phủ Phách so với trung niên bỉ ổi kia cũng không có gì hơn. Sở dĩ hắn có thể thủ thắng đó là dựa vào ưu thế về công pháp và pháp bảo, cùng với ưu thế về sự hiểu biết trong chiến đấu.

Là một công tử của người đứng đầu một đảo cấp hai. những công pháp mà hắn tu luyện khẳng định là mạnh hơn tu sĩ bình thường rất nhiều.

Kinh Huyền Cung trong tay Hoàng Phủ Phách cũng là một kiện thông linh pháp bảo trung phẩm. nhưng lại là một thông linh pháp bảo chuyên công kích có lực sát thương rất lớn. lực công kích rất mạnh, thậm chí so với Phá Không Kiếm của Trương Hằng cũng không kém hơn mấy.

Trong lúc chiến đấu, Hoàng Phủ Phách tiên hạ thủ vi cường, thậm chí còn không ngại đánh lén, mà trung niên bỉ ổi kia lúc đó còn đang đặt tâm trí ở Nơi khác.

Theo cảm giác của Trương Hằng, thực lực mà Hoàng Phủ Phách vừa rồi biểu hiện ra thậm chí còn không kém hơn yêu thú Thiết Sa Vương Hợp Thể trung kỳ, có lẽ hai người là những cao thủ cùng cấp bậc.

Tổng kết lại thì Hoàng Phủ Phách vừa rồi có thể trong nháy mắt giết chết tu sĩ đồng cấp cũng là một chuyện hợp lý.

Trong đám yêu thú có phân biệt yêu thú bình thường và Thần thú. trong tu sĩ loài người cũng có sự phân biệt giữa tu sĩ bình thường và tu sĩ tinh anh.

Nếu Phệ Thiên Mãng là Thần thú trong đám yêu thú bình thường, thì Hoàng Phủ Phách chính là tu sĩ tinh anh trong đám tu sĩ loài người đồng cấp.

- Hừ. nơi này tuy không phải là Lam Tinh Đảo. nhưng vẫn nằm trọng phạm vi thế lực của Lam Tinh Đảo ta, vô sỉ như vậy là hạng người mà Hoàng Phủ Phách ta gặp một giết một, gặp hai giết cả hai.

Hoàng Phủ Phách ngạo nghễ đứng trên không trung, Thanh âm lãnh đạm tràn ngập khí phách vang lên khắp toàn bộ hòn đảo nhỏ này. khiến cho những tu sĩ vừa rồi vốn có cùng suy nghĩ với trung niên bỉ ổi kia tâm thần sụp đổ, âm thầm cảm thấy may mắn.

Cầm trong tay Kinh Huyền Cung và Thanh Linh Tiễn vừa mới thu hồi lại. thần thức của Hoàng Phủ Phách tiếp tục quét một lượt, cuối cùng dừng lại trên khuôn mặt của Tú Ninh như Thánh nữ giáng trần kia.

Một dung nhan thanh nhã khuynh thành, đôi mắt khép hờ. lông mi run rẩy, khuôn mặt long lanh trong suốt, không một chút Tỳ vết, ở bên dưới những điểm tinh quang và đám linh khí bảy màu trên đỉnh đầu. tỏa ra khí tức thanh khiết, tao nhã và hào phóng, đoan trang và điềm tĩnh.

Với đủ những thứ phụ trợ này, lúc này Tú Ninh tuyệt đối là một nữ tử có khí chất mỹ lệ nhất mà Hoàng Phủ Phách từng nhìn thấy, rung động lòng người như vậy.

Bất giác, trong mắt hắn cùng hiện lên một vẻ đam mê, nhưng trong khoảnh khắc đã tiêu tan, khôi phục lại khuôn mặt kiên nghị, uy vũ.

Vừa một tiếng, Hoàng Phủ Phách từ trên không trung thuần di xuống dưới, đi tới bên cạnh đám người Trương Hằng, tới gần nhìn chăm chú vào Tú Ninh đang trong trạng thái cấp bách, trong lòng vẫn như trước bất giác sinh, ra một cảm giác kinh hãi.

- Đáng tiếc Chỉ là Trúc Cơ Kỳ...

Hoàng Phủ Phách lẩm bẩm trong lòng.

- Tuy nhiên, tuổi của nàng Dương như còn rất nhỏ. còn có khả năng thăng tiến rất lớn.

Ánh mắt hắn nhìn quét qua tất cả những tu sĩ xung quanh, trong mắt lóe lên tinh quang, mười phân khách khí nói:

- Những tu sĩ trên hòn đảo này hãy mau rời khỏi đi, không được làm phiền vị tiểu thư này thăng cấp.

Vừa dứt lời, những tu sĩ trên hòn đảo này từ thực lực kém Kết Đan Nguyên Anh, đến tu sĩ có Hóa Thần Hợp Thể có địa vị đều rầm một tiếng, đập lên độn quang, hoặc khống chế pháp bảo, với tốc độ nhanh nhất rời khỏi hòn đảo nhỏ này.

Những tu sĩ này sao dám trái lời công tử của đại đảo chủ Lam Tinh Đảo, hơn nữa bản thân Hoàng Phủ Phách lại có thực lực như vậy, cho dù đối lại có một thân phận bình thường thì cũng có thể khiến cho bọn họ phải lui.

Đối với phản ứng của những tu sĩ kia, Hoàng Phủ Phách rất vừa lòng, nhìn mọi người dần dần rời khỏi đảo, gật gật đầu.

Tuy nhiên, khi ánh mắt hắn nhìn tới mấy người Trương Hằng ở bên cạnh, sắc mặt lập tức biến đổi, trở nên sa sầm xuống. Mấy người này không ngờ lại không nghe theo mệnh lệnh của hắn, không rời khỏi đảo.

Sau khi Hoàng Phủ Phách nói ra những lời kia, những người này hoàn toàn thờ ơ.

- Mấy người các ngươi, rốt cuộc là có ý gì. sao lại không nghe lệnh của Hoàng Phủ Phách ta?

Trong mắt Hoàng Phủ Phách lóe lên lệ quang sắc bén như đao, nhìn chăm chú mấy người còn lại, phát hiện ra trong số họ người có tu vi cao nhất cũng Chỉ tới Hóa Thần đại viên mãn mà Nhan Hồng Ngọc lại còn là nữ tu.

- Vị tiền bối này. nàng là sư muội của ta. lúc này đang là lúc mấu chốt khi thăng cấp. chúng ta sao có thể không để ý tới an nguy của nàng mà rời khỏi Nơi này?

Vân Dịch vội vàng hướng về phía Hoàng Phủ Phách giải thích, giọng điệu có chút cẩn thận, khách khí, vẻ mặt cung kính nhìn Hoàng Phủ Phách.

Vừa rồi, một tiền kinh thiên của Hoàng Phủ Phách dĩ nhiên đã khiến hắn cảm phục, trong lòng sinh ra một sự kính ngưỡng.

Hoàng Phủ Phách vừa nghe thấy Vân Dịch giải thích, trong mắt hiện lên một vẻ kỳ dị. sắc mặt dịu xuống, hỏi:

- Vị cô nương này là sư muội của ngươi sao? Xin hỏi tên của nàng là gì.

Hoàng Phủ Phách không hỏi tên Vân Dịch, mà ngược lại trực tiếp tìm hiểu tên sư muội của đối phương, điều này quả thực là quái dị.

Nhưng Vân Dịch e ngại thực lực cường đại của đối phương, nhất thời cũng không nghĩ Được nhiều, bất giác đáp:

- Nàng là Tú Ninh, sư muội của ta, chúng ta cùng theo sư tôn đi tới Lam Tinh Đảo, không ngờ lại gặp thời điểm mấu chốt thăng cấp vào Lúc này, may mà có tiền bối ra tay hóa giải nguy cơ.

- Tú Ninh? Cái tên không tồi.

Hoàng Phủ Phách gật đầu. trên mặt hiện lên một nụ cười, ánh mắt dò xét mấy người, dừng lại trên mặt Nhan Hồng Ngọc:

- Nói như vậy. ngươi chính là sư tôn của Tú Ninh sao?

Trong mấy người Trương Hằng, vẻ mặt tu vi thì Nhan Hồng Ngọc là cao nhất, Hóa Thần đại viên mãn.

Cho nên Hoàng Phủ Phách mới tưởng nhầm Nhan Hồng Ngọc là sư tôn của Tú Ninh.

- Không không...

Nhan Hồng Ngọc thất sắc, liên tục giải thích nói:

- Ta không phải là sư tôn... Hồng Ngọc Chỉ là một người hầu mà thôi.

- Người hầu?

Hoàng Phủ Phách cảm thấy không ngờ. khó có thể tin được nhìn Nhan Hồng Ngọc.

Nhan Hồng Ngọc thân là tu sĩ Hóa Thần đại viên mãn, lại có dung nhan tuyệt đẹp và khí chất phi phàm, hẳn là một giai nhân khiến cho tu sĩ đồng cấp phải ước mơ tha thiết.

Không ngờ một nữ tu như vậy sao có thể là một người hầu ti tiện?

Ngay cả phụ thân của Hoàng Phủ Phách hẳn, đại đảo chủ của Lam Tinh Đảo cũng không có một người hầu xuất sắc như vậy.

Nhìn thấy Hoàng Phủ Phách có chút không tin. Nhan Hồng Ngọc khẩn thiết nói:

- Thừa tiền bối. ta quả thật là một người hầu.

Hoàng Phủ Phách hít sâu một hơi, khiến cho mình tạm thời có thể tin được chuyện này là thật, ánh mắt đảo qua người Trương Hằng, lạnh, đạm hỏi:

- Nếu như vậy. thì hẳn lại là sư tôn của các ngươi sao?

Khi nói ra những lời này, trên mặt Hoàng Phủ Phách hiện rõ lên một vẻ khinh miệt, trực tiếp bỏ qua Trương Hằng, tùy tiện nói một câu.

Ngay cả nữ tu tuyệt đẹp Hóa Thần đại viên mãn mà cũng Chỉ là phận người hầu thì tu sĩ Hóa Thần sơ Kỳ này sao có tư cách làm sư tôn?

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

505. Chương 486: Liên Tiếp Tăng Hai Cấp. (hạ).

Vân Dịch cùng Nhan Hồng Ngọc vừa chuẩn bị lên tiếng thì Trương Hằng khoát tay ngăn cản bọn họ.

Trong mắt Hoàng Phủ Phách chợt lóe tinh quang, hơi híp mắt nhìn Trương Hằng. Rốt cục hẳn phát hiện thanh niên trước mắt có chút không giống người thường.

- Các hạ nói đúng. Ta chính là sư tôn bọn họ, cũng là chủ nhân của nữ phó này.

Trương Hằng nhàn nhã bước lên một bước, khí tức trên người xảy ra biến hóa mịt mờ.

Tuy rằng nhìn qua vẫn là Hóa Thần sơ kỳ nhưng sự rung động mang đến cho Hoàng Phủ Phách lại khó thể tả bằng lời.

Chỉ một bước tùy ý như vậy dường như vừa vịn đạp lên trên tâm huyền của Hoàng Phủ Phách khiến tâm thần hắn chấn động.

Trong lòng hắn có một ý niệm kỳ quái: Có lẽ thanh niên trước mắt có thực lực đánh cùng mình một trận.

Tuy nhiên ý niệm này trong nháy mắt bị hắn gạt đi.

Hay nói giỡn, Một tu sĩ Hóa Thần sơ kỳ làm sao có thể chiến thắng một tu sĩ nhân loại tinh anh Hợp Thể sơ kỳ như hắn?

Hắn tự nhận là bất kể công pháp tu luyện hay là Pháp bảo, ý thức chiến đấu. đối phương đều không có khả năng hơn mình.

- Ha ha. Thoạt nhìn ngươi không đơn giản.

Hoàng Phủ Phách thu hồi ánh mắt của mình, chấp tay đi vài bước, nhìn Tú Ninh ở trên không trung, nói với Trương Hằng:

- Ngươi thu một nữ đệ tử không tồi.

Nói xong câu đó, Hoàng Phủ Phách hơi thâm ý liếc mắt nhìn Trương Hằng một cái sau đó một lời cũng không nói.

Trương Hằng âm thầm cười lạnh, ý tứ của Hoàng Phủ Phách đã rất rõ ràng: Người thu một nữ đệ tử không tồi, ta nhìn trúng. Dem nàng tặng cho ta, tự nhiên không thiếu chỗ tốt cho người.

- Mỗi một đệ tử ta thu đều là cực kỳ ưu tú.

Trương Hằng thần nhiên cười. hắn cũng không muốn là địch với tu sĩ thân phận đặc thù mà thực lực không tầm thường này của Lam Tinh Đảo. Tạm thời nói dối cho qua. chờ sau khi Tú Ninh thành công Kết Đan rồi tính.

Đúng lúc này, Tú Ninh lơ lửng giữa không trung. khí tức trên người đột nhiên biến đổi. Trong cơ thể những điểm tinh quang ở đan điền dần ngưng kết thành một Kim Đan hình thức ban đầu.

Kim Đan?

Trương Hằng kinh ngạc: Cũng quá nhanh chứ hả?

Mới vừa đột phá không được bao lâu liền từ Trúc Cơ đại viên mãn tăng lên tới Kết Đan Kỳ.

Tú Ninh giống như tiên tử thánh khiết rất cực mở cặp mắt đẹp, đôi mắt giống như ẩn chứa ngôi sao trong đêm, tràn ngập thần bí và mị lực vô tận rất dễ dàng làm cho người ta hãm sâu khó thể kiềm chế.

Tâm thần Hoàng Phủ Phách chấn động. Vào giờ khắc này hắn rất cực xác nhận mình đã thích vị nữ tu tuyệt sắc này mặc dù tu vi đối phương thấp như thế.

Tú Ninh không nói gì, đoàn linh khí lốc xoáy rực rỡ trên đỉnh đầu nàng lại vẫn còn đang điên cuồng tăng vọt.

Đôi mày liễu như vầng trăng khê nhú, Tú Ninh chậm rãi khai thông linh khí trong lốc xoáy rực rỡ khủng bố này khiến chúng nó nhanh chóng ngưng kết Kim Đan.

Cứ như vậy, với tốc độ mất thường có thể thấy được Kim Đan từ hình thức ban đầu bắt đầu lớn mạnh từng chút một...

Ước chừng nửa ngày, Kim Đan trong cơ thể Tú Ninh trở nên vô cùng ngưng thật, khó có thể lớn mạnh thêm một bước nữa.

Rất hiển nhiên, Kim Đan này đã đạt tới đỉnh điểm!

Điều này cũng ý nghĩa tu vi của Tú Ninh đã tăng lên tới cảnh giới Kết Đan đại viên mãn.

Từ Trúc Cơ Kỳ đại viên mãn đến Kết Đan Kỳ đại viên mãn còn không mất đến một ngày.

Đây là tốc độ gì? Quá là kinh người!

Vân Dịch, Nhan Hồng Ngọc và cả Hoàng Phủ Phách đều lộ vẻ khiếp sợ.

Chỉ có Trương Hằng còn có thể giữ được trấn định cơ bản nhưng trên mặt vẫn có vẻ kinh dị.

Tú Ninh có được cảnh giới linh hồn Hợp Thể Kỳ đại viên mãn, tốc độ tụ tập linh khí thiên địa là khủng bố cỡ nào?

Tu sĩ Hợp Thể Kỳ đại viên mãn đặt ở Chu Vương Triều cũng là nhân vật đứng ở đỉnh, đủ để danh chấn một phương.

Có được cảnh giới như vậy cộng thêm linh khí nơi đây cực kỳ dư thừa mới có thể khiến cho Tú Ninh thông suốt một lần tiến vào Kết Đan Kỳ đại viên mãn.

Ông~

Lốc xoáy rực rỡ trên đỉnh đầu Tú Ninh đã mở rộng đến đường kính hai trượng, ẩn chứa linh khí khủng bố ngay cả Hoàng Phủ Phách, Trương Hằng đều cảm thấy run sợ.

- Tú Ninh, không nên tiếp tục dẫn đường linh khí thiên địa nữa.

Trương Hằng ở một bên nhắc nhở.

- Sư tôn... Ta không có...

Tú Ninh thật vô tội nhìn Trương Hằng một cái, bộ dạng rất đáng thương.

Bởi vì cảnh giới của Tú Ninh quá cao, tốc độ đột phá quá nhanh khiến cho tốc độ linh khí thiên địa tụ tập lúc thăng cấp quá mạnh mới tạo thành đoàn linh khí khó thể khống chế như hiện nay.

- Được rồi. Người tận lực ngăn cản linh khí thiên địa tụ tập, nếu có thể hấp thu linh khí trong quang đoàn linh khí này, nhất cử đột phá Nguyên Anh Kỳ, nhưng tốc độ phải kìm chậm một chút.

Trương Hằng cũng rất bất đắc dĩ đành phải nghĩ ra một phương pháp điều hòa như vậy.

Tú Ninh cũng không rảnh đáp lời Trương Hằng, lại nhắm mắt, ý đồ đánh vào đại quan Nguyên Anh Kỳ.

Nhưng quá trình xung kích Nguyên Anh Kỳ vẫn thông suốt, nguyên thần Tú Ninh dần dần lột xác giao hòa tương dung với Kim Đan trong cơ thể, đang bắt đầu kết anh.

Trương Hằng lộ vẻ cổ quái, Từ khi nào thì kết anh trở nên dễ dàng như vậy?

Lần này Tú Ninh giảm tốc độ đánh vào Nguyên Anh Kỳ, tránh cho việc dẫn tới linh khí thiên địa điên cuồng tụ tập.

Nhưng dù vậy, nàng Chỉ mất bốn năm ngày liền thành công tiến vào Nguyên Anh Kỳ, mà tu sĩ bình thường, từ Kết Đan Kỳ đến Nguyên Anh Kỳ cần ít nhất là hai tháng.

Sau khi tiến vào Nguyên Anh Kỳ, tốc độ tăng trưởng tu vi của Tú Ninh mới chậm lại bởi vì cố ý ngăn cản linh khí thiên địa gia nhập. Lại mất ba ngày, linh khí trong lỗ xoáy rục rở trên đỉnh đầu rốt cục bị Tú Ninh hấp thu toàn bộ.

Mà cứ như vậy, tu vi của Tú Ninh cũng tăng lên đến Nguyên Anh trung kỳ.

Tổng cộng chín ngày từ Trúc Cơ đại viên mãn đến Nguyên Anh trung kỳ. Tốc độ như thế quả thật chưa từng nghe qua.

- Chúc mừng sư muội!

Vân Dịch đứng ở mặt đất hướng về Tú Ninh chúc mừng.

Tú Ninh lơ lửng giữa không trung, hấp thu một tia linh khí cuối cùng trong lỗ xoáy linh khí, tinh quang vờn quanh thân dần ảm đạm, thu vào cơ thể. Thiên địa dị tượng bốn phía cũng nhanh chóng biến mất.

Nàng mở đôi mắt giống như ngôi sao sáng trong trời đêm, thâm thúy, cơ trí, thần bí ẩn chứa mị lực vô cùng.

Nàng nhẹ nhàng đảo qua mấy người tại đây, mặt ngọc cười nhợt nhạt. Diễm tĩnh tao nhã, siêu phàm thoát tục không giống nữ nhân của nhân gian.

Mọi người bị ánh mắt của nàng đảo qua, có một loại ảo giác như lọt vào mắt xanh của nữ thần.

- Sư tôn, Tú Ninh thành công rồi.

Tú Ninh vô cùng chân thành nhìn vào Trương Hằng, cười tươi như hoa, cố ý cảnh đặc thù trong mắt đột nhiên biến mất, thay vào đó là vài tia hưng phấn.

Từ trên bầu trời hạ xuống, Tú Ninh đi tới trước người Trương Hằng, khẽ gọi một tiếng “Sư tôn”, không kìm nổi nhào vào trong lòng ngực của hắn, trong mắt lộ ra một tầng hơi nước.

Nửa tháng ngắn ngủi, nàng từ một nữ tu Trúc Cơ Kỳ tấn chức Nguyên Anh trung kỳ. Thành tựu như thế khiến nàng mừng rỡ như điên.

Ôm trong lòng nhuyển ngọc ôn hương, mũi ngửi được một mùi thơm nữ nhân ngào ngạt, đáy lòng Trương Hằng vừa có một tia tập niệm lại biến mất trong khoảnh khắc.

Vào giờ khắc này, được ôm trong lòng ngực hắn chỉ vẹn vẹn là một nữ đồ nhi còn chưa trưởng thành.

Trong lòng không chút tạp niệm, đưa tay vỗ vai Tú Ninh, vén vài lọn tóc bên thái dương nàng, Trương Hằng cười nói:

- Tú Ninh, vi sư chúc mừng ngươi.

- Tạ ơn sư tôn. Nếu không có ngài, Tú Ninh không có khả năng lấy được thành tựu như thế.

Vừa rồi Tú Ninh mừng rỡ như điên, trong cơn hưng phấn nhào vào lòng Trương Hằng, giờ phút này đột nhiên khôi phục lý trí, cảm nhận được khí tức nam nhân trên người sư tôn, khuôn mặt lập tức ửng đỏ, ngượng ngùng không thôi.

Trương Hằng đúng thời điểm đẩy nàng ra, sắc mặt lạnh nhạt nói:

- Tú Ninh, ngươi đã không còn là một đứa nhỏ nữa.

Trong lòng Tú Ninh hơi có một tia mất mát lại rất nhanh khôi phục vẻ như thường, tò mò hỏi:

- Sư tôn hy vọng Tú Ninh trở thành nữ nhân như thế nào?

- Sẽ có một ngày ngươi có thể giương cánh bay lượn, không cần sư tôn chăm sóc. Đến lúc đó, ngươi có thể tự quyết định cuộc sống của mình, có thể gả cho người thương... Không có bất kỳ kẻ nào có thể hạn chế tự do của ngươi.

Trương Hằng nói không chút do dự, trên mặt mang theo vài tia quan ái. Thân ở giới tu chân này, ở trong mắt hần tự do là thứ trọng yếu nhất.

Vào giờ khắc này Trương Hằng đột nhiên nhớ tới Quách Phong ở Tam Tinh Vực xa xôi, tên đệ tử đồng dạng được hần quan ái và chờ mong rất nhiều.

Ráng đỏ và lúm đồng tiền động lòng người trên mặt Tú Ninh rút đi, dung nhan đoan trang thánh khiết, hơi hạ thấp người hướng Trương Hằng:

- Đồ nhi sẽ không phụ kỳ vọng của sư tôn.

Trương Hằng cười gật gật đầu.

- Hừ. Hai thầy trò các ngươi tâm sự đã đủ chưa?

Đúng lúc này một thanh âm lộ vẻ âm lãnh, trào phúng truyền đến, nhấn mạnh hai chữ “Thầy trò”.

Trương Hằng thần nhiên nhìn hần:

- Hoàng Phủ đạo hữu có việc gì?

Hoàng Phủ Phách cười lạnh nói:

- Hoàng Phủ Phách ta không muốn dùng sức mạnh, ngươi trực tiếp đưa ra điều kiện. Muốn như thế nào mới bằng lòng tặng nữ đệ tử này của ngươi cho ta!

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

506. Chương 487: Chịu Thua (thượng).

Đối mặt với yêu cầu ngang ngược bá đạo mà lại cực kỳ quá phận của Hoàng Phủ Phách, sắc mặt mọi người đều biến đổi.

Trong mắt Vân Dịch hiện ra vài tia tức giận, xiết chặt nắm tay. Tú Ninh khẽ nhíu mày liễu, trong cặp mắt sáng hiện lên một tia chán ghét.

- Thật có lỗi. Nàng là đệ tử của ta, không phải là vật phẩm dùng để giao dịch.

Trương Hằng không chút do dự cự tuyệt đề nghị của Hoàng Phủ Phách.

Hoàng Phủ Phách cũng không tức giận giống như đã sớm đoán được phản ứng của đám người Trương Hằng, cười nói:

- Ta có thể lấy ra rất nhiều thứ người muốn có. Tỷ như Thông linh Pháp bảo, linh đan cực phẩm, công pháp đỉnh cấp, đại lượng tinh thạch... Đương nhiên nếu nguyện ý ta có thể cho người giành được một chút vị thực quyền nào đó trên Lam Tinh Đảo, hưởng thụ vạn người ngưỡng mộ.

- Ha ha. Ta nghĩ có lẽ người càng thích Thông linh Pháp bảo, linh đan cực phẩm hả?

Chỉ thấy Hoàng Phủ Phách duỗi tay, hỏa quang chợt lóe trong không khí, trong lòng bàn tay nổi lên một hạt châu toàn thân đỏ lửa bóng loáng trong suốt.

Hạt châu này vừa xuất hiện mang theo một cỗ uy áp cường đại. Rất hiển nhiên đây là một kiện Thông linh Pháp bảo.

Hoặc nói chính xác hơn đây là một kiện Thông linh Pháp bảo còn chưa nhận chủ.

- Thế nào? Người vừa lòng chứ?

Trên mặt Hoàng Phủ Phách lộ ra nụ cười sáng lạn.

Vào giờ khắc này hẳn nhớ tới lời phụ thân từng nói với mình:

- Người chính là lòng dạ thẳng đuột, chỉ biết dùng sức mạnh không biết quyền biến mà không biết có những lúc rất nhiều phương pháp có thể giải quyết vấn đề trực tiếp hơn dùng vũ lực. Tỷ như ích lợi hấp dẫn, Chỉ cần có đủ ích lợi, trong thiên địa này không có người tu chân không thể đánh động, trừ khi tư bản đối phương hùng hậu hơn xa so với người.

Khi lấy ra Thông linh Pháp bảo hạ phẩm này, Hoàng Phủ Phách đã lộ ra nụ cười của người thắng lợi.

Đối với phần đông tu sĩ Hóa Thần Kỳ mà nói, một kiện Thông linh Pháp bảo là một giấc mộng khó thể với tới. Nhưng là ngay cả Chu Vương Triều tài nguyên phong phú thì Thông linh Pháp bảo cũng cực kỳ quý hiếm cho dù chỉ vụn vụn là một kiện Thông linh Pháp bảo hạ phẩm.

- Nếu người không hài lòng, ta còn có thể lấy ra một kiện nữa.

Hoàng Phủ Phách thấy bộ dạng Trương Hằng giống như không động lòng, lại duỗi tay lấy ra một thanh phi kiếm đen nhánh. Từ khi tức mà xem thì đây cũng là một kiện Thông linh Pháp bảo hạ phẩm.

Đây là lần đầu tiên hắn sử dụng phương thức “Dùng lợi ích để dụ người” để giải quyết vấn đề, không hy vọng mình thất bại cho nên gia tăng lợi thế.

- Cái gì? Người còn không vừa lòng?

Hoàng Phủ Phách phát hiện khoe miệng Trương Hằng còn mang theo vài tia cười nhạo.

Từ đầu chí cuối trên mặt Trương Hằng đều không lộ ra vẻ động tâm gì.

- Được rồi, chúng ta cũng không cần đi Lam Tinh Đảo nữa.

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi, thầm nghĩ chỉ có rời Lam Tinh Đảo tới một hòn đảo cấp hai khác. Thời gian còn lại đã không nhiều.

Nếu lại chậm trễ một đoạn thời gian, rất có khả năng sẽ có cường giả của Tử Hoàng Phủ đuổi tới. Đây là vấn đề Trương Hằng lo lắng.

Hắn không ngờ đến cho rằng Tử Hoàng Phủ lại phái ra vài tên lính tôm tướng của đến đối phó mình. Không hề nghi ngờ, Trương Hằng sẽ gặp phải nhân vật thực lực vượt xa Thiết Sa Vương thậm chí là yêu thú Hợp Thể hậu kỳ mạnh mẽ.

Lam Tinh Đảo hiển nhiên là không có khả năng ở lại. Đắc tội với công tử của Đại đảo chủ làm sao có thể sống dễ chịu?

Theo quyết định của Trương Hằng, bốn người đều bay lên không, chuẩn bị rời khỏi nơi đây.

- Các người thật sự muốn đi?

Hoàng Phủ Phách rất cục động dung, thân hình “Vù” một tiếng ngăn cản đường đi của mấy người.

- Chẳng lẽ các hạ còn muốn dùng sức mạnh ngăn mấy người chúng ta lại sao?

Trương Hằng cười lạnh, trong lòng thầm tính toán: “Đối phó với nhân vật đặc thù này, tốt nhất có thể đánh nhanh thắng nhanh, mau chóng sử dụng đại sát khí tiêu diệt hoặc trọng thương hẳn”.

- Hoàng Phủ Phách ta cho tới giờ chỉ tôn trọng cường giả chân chính. Nếu bất kỳ ai trong số các người có thể tiếp được của ta một tiền, như vậy ta chẳng những không ngăn cản các người thậm chí còn có thể đối đãi với người như thượng khách, tận lực phụ trách sự an toàn của các người. Các người chính là khách quý của Lam Tinh Đảo.

Hoàng Phủ Phách khách khí nói, thu lại hai kiện Thông linh Pháp bảo, thầm nghĩ: “Dùng lợi ích dụ người” cái chó gì, vẫn là vũ lực giải quyết vấn đề là trực tiếp nhất!

- Tiếp người một tiền?

Trong lòng Trương Hằng khẽ động. Nếu có thể giải quyết vấn đề mà không làm to chuyện thì cố nhiên là tốt.

- Đúng, chính là tiếp ta một tiền. Chỉ cần tiếp ta một tiền không chết là được. Nếu các người bại, phải nghe ta. Ngược lại ta sẽ kính các người như thượng khách, tuyệt đối sẽ không dùng cường ép các người, mà các người cũng sẽ được Lam Tinh Đảo che chở, bất luận kẻ nào cũng không thể thương tổn các người một sợi lông.

Hoàng Phủ Phách quyết đoán nói.

- Nhưng là chúng ta cũng không quá tin tưởng lời của người. Nếu Trương mỗ tiếp được một tiền của người mà người không thực hiện lời hứa thì làm sao giờ?

Trương Hằng hơi khinh miệt nói.

- Hừ. Hoàng Phủ Phách ta ở Lam Tinh Đảo là lời nói ngàn vàng. Nói là làm, tuyệt không hối hận.

Hoàng Phủ Phách hừ lạnh nói.

Trương Hằng không cho là đúng nói:

- Chúng ta mới tới nơi đây, cũng không biết con người của người. sao có thể dễ dàng tin tưởng người chứ?

Hoàng Phủ Phách hơi trầm ngâm. cảm thấy lời Trương Hằng cũng có đạo lý liền nói:

- Được rồi. Hoàng Phủ Phách ta với tâm ma thề, tuân thủ ước định vừa rồi. Các người tin được rồi chứ?

- Được. Bắt đầu đi.

Trương Hằng cười nhạt, khoát tay cho ba người Tú Ninh trước tiên lui ra thật xa, để trống một vùng không gian.

Hắn không tin một tu sĩ Hợp Thể sơ kỳ có thể tạo thành bao nhiêu thương tổn với mình càng không nói là giết chết.

Trương Hằng tu luyện Luyện Thiên Hóa Địa Công vốn sở trường là phòng ngự.

- Được. Đây chính là người tự tìm chết. Hắc hắc, chờ sau khi người chết, nữ đệ tử yếu điệu kia của người sẽ thuộc về ta.

Hoàng Phủ Phách “Vù” một tiếng bay lên không mấy trăm trượng, hóa thành một chấm đen nhỏ trong tầm nhìn của Trương Hằng.

- Thắng được ra hãy nói.

Trương Hằng vẻ tự nhiên đứng trên mặt đất. cứ như vậy nhìn đối phương không có bất kỳ động tác tế Pháp bảo phòng ngự gì cả, bộ dạng mặc người công kích.

- Đây là người muốn chết.

Hoàng Phủ Phách cười lạnh, vươn cánh tay cường tráng. Trong hư không “Ông” một tiếng, một cây cung toàn thân xanh trong suốt tràn ngập đường nét mạnh mẽ xuất hiện trong tay hắn.

Đây chính là Thông linh Pháp bảo trung phẩm Kinh Huyền Cung.

Kinh Huyền Cung là một lợi khí giết người thuần túy, Thông linh Pháp bảo thuần công kích, lực sát thương cực lớn.

Nếu cho hắn thời gian nhất định, hắn thậm chí có thể sử dụng Kinh Huyền Cung phát huy ra lực công kích vượt xa Thông linh Pháp bảo cùng cấp đến mấy lần.

Khi hắn lấy Kinh Huyền Cung ra và đứng ngạo nghễ trên không hòn đảo nhỏ lập tức gây nên sự chú ý của tu sĩ chung quanh.

- Mau nhìn. Hoàng Phủ công tử lại muốn động thủ. Đó nhưng là Kinh Huyền Cung nổi tiếng về lực sát thương đơn thể. Toàn bộ Chu Vương Triều cũng không có một hai kiện.

Tu sĩ trong phạm vi mấy ngàn dặm nhanh chóng hướng về bên này.

Mặc dù có mệnh lệnh của Hoàng Phủ Phách, bọn họ Không dám đến hòn đảo này nhưng ở bốn phía hòn đảo quan sát một chút lại không phải là không được.

Hoàng Phủ Phách cũng không lập tức động thủ mà trước tiên kéo dây cung của Kinh Huyền Cung sau đó nhẹ buông ra. Chợt nghe một tiếng “Băng” giòn tan. vang vọng trong phạm vi mấy chục dặm.

Trong thanh âm này ẩn chứa một tác dụng chấn động tâm hồn tu sĩ, tu sĩ thu vi hơi thấp nghe thanh âm này thậm chí có ảo giác mê muội.

- Nghe nói dây cung của Kinh Huyền Cung này dùng gân của yêu thú Huyết Giao Long Hợp Thể Kỳ đỉnh làm tài liệu chính mà luyện thành. Chẳng những tính dai mười phần hơn nữa lúc sử dụng rút pháp lực vào sẽ sinh ra tinh thần công kích cường đại, có thể khiến tu sĩ cùng cấp thất thần trong nháy mắt.

Một lão già Hợp Thể Kỳ có kiến thức vượt râu rử rỉ nói.

- Huyết Giao Long? Đó chính là cấp bậc Bán Thần thú. Hợp Thể Kỳ đỉnh. Toàn bộ hải vực gần như không có mấy người có thể tiêu diệt càng không nói đến rút gân nó.

Một tu sĩ Hợp Thể Kỳ ngạc nhiên thán phục nói.

- Đó là đương nhiên. Muốn giết Huyết Giao Long tối thiểu phải ba bốn đại tu sĩ nhân loại liên thủ nhưng lại còn không thể cam đoan thành công. Tuy nhiên một khi giết chết Huyết Giao Long Hợp Thể Kỳ đỉnh này, vậy thì thật khó được. Tài liệu quý hiếm trên người Huyết Giao Long không ít. giá trị không kém một kiện Thông linh Pháp bảo thượng phẩm.

- Người xem. hắn lại lấy Thanh Linh Tiên!

Hoàng Phủ Phách cầm Kinh Huyền Cung bằng tay trái, lại duỗi tay phải ra.” Ông” một tiếng, cùng với một cỗ uy áp phủ xuống. trong tay hắn có thêm một mũi Thanh Linh Tiên mũi nhọn lóe lên.

- Các người đừng coi thường Thanh Linh Tiên này. Bản thân nó tương đương với một kiện Thông linh Pháp bảo hạ phẩm, hoàn toàn có thể sử dụng như Pháp bảo riêng. Nếu sử dụng phối hợp với Kinh Huyền Cung. uy lực tăng theo cấp số nhân.

Hoàng Phủ Phách chậm rãi gài Thanh Linh Tiên lên dây cung. mắt trái nhắm lại, trong mắt phải lóe hàn quang khiến tim đập nhanh.

Một cỗ khí thế cường đại từ trên người hắn sinh ra.

Đó là một cỗ khí thế sắc bén hơn xa tu sĩ cùng cấp, khí tức chỉ tinh anh cùng cấp mới có.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

507. Chương 487: Chịu Thua (hạ).

Từng đạo quang văn màu xanh như tia chớp màu xanh rậm rạp vờn quanh thân hắn. Không khí bốn phía ngưng trệ một hồi, áp lực tận cùng.

Còn chưa kéo cung, khí thể trên người hắn không ngừng tăng lên đủ khiến tu sĩ tầm thường không chiến mà lui.

Hoàng Phủ Phách cùng không phải người không có ý nghĩ. Hắn không ngờ đến mức cho rằng Trương Hằng là một tu sĩ Hóa Thần sơ kỳ.

Từ việc vừa rồi Trương Hằng không bị hấp dẫn bởi hai kiện Thông linh Pháp bảo trong tay hắn cùng với đứt khoát tiếp hắn một tiền là có thể thấy được đối phương khẳng định có thực lực rất mạnh, rất tin tưởng đối với bản thân.

Giờ phút này, Hoàng Phủ Phách ngưng tụ một thân khí thể tinh anh Hợp Thể Kỳ mới có được, lấy ra hai kiện Thông linh Pháp bảo muốn từ mặt tinh thần mang đến cho đối phương tâm lý không thể chống lại.

Nhưng Hoàng Phủ Phách lại thất vọng.

Trương Hằng giống như một tượng gỗ không một cử động, tùy ý sóng lớn đợt sau cao hơn đợt trước vọt tới, đứng sừng sững vững như bàn thạch ở đó. Giống như trong thiên địa không có sự vật gì có thể thành công lay chuyển hắn.

Khí thể mãnh liệt vô cùng của Hoàng Phủ Phách ép tới trước mặt Trương Hằng liền biến mất sạch sẽ, giống như đá chìm đáy biển, không còn tăm tích.

Sâu không lường được!

Trong lòng Hoàng Phủ Phách rung động.

Hắn đột nhiên hiểu được thực lực của Trương Hằng tối thiểu là bước vào Hợp Thể Kỳ, thậm chí có thể là đối thủ của mình.

Ý niệm lúc mới bắt đầu nhìn thấy Trương Hằng lại hiện lên trong đầu hắn. Rốt cục, dưới sự chờ mong của ngàn vạn tu sĩ, Hoàng Phủ Phách bắt đầu vận lực kéo dây cung.

Ông~

Toàn bộ Kinh Huyền Cung lóe lên các loại phù văn và trận đồ chói mắt mà phức tạp, tản mát ra một cỗ khí tức cổ xưa, sắc bén tới cực điểm.

Mơ hồ từ trên Kinh Huyền Cung này truyền đến một trận rung động làm người ta không yên, dư ba tràn ra bốn phía.

Vô hình trung giống như có một con Huyết Giao Long dài đến trăm trượng giương nanh múa vuốt, xông tới người trong từng tràng tiếng rền ngâm. Cỗ uy áp thuộc về sinh linh bậc cao chấn động linh hồn.

- Thanh âm này thật đáng sợ.

Vân Dịch lộ ra vẻ sợ hãi, nhưng trong đầu hắn đột nhiên hiện ra một đôi Thần Linh Chỉ Nhàn màu bạc. Trong khoảnh khắc đôi Thần Linh Chỉ Nhàn này trợ giúp hắn chiến thắng mọi sợ hãi, bởi vì trên thế giới không có thứ gì đáng sợ hơn nó.

Cột kẹt... cột kẹt—

Dưới sự vận lực của Hoàng Phủ Phách, Kinh Huyền Cung rút cục kéo ra hơn nửa vòng tròn.

Mà vào lúc này khí thế trên người hắn cũng lên tới đỉnh điểm.

Chúng tu sĩ đang xem cuộc chiến chung quanh, trong lòng đều sinh ra một loại cảm giác áp lực như muốn bùng nổ.

Cũng giống như một quả bóng không ngừng bơm hơi đạt tới điểm tới hạn mà nó sắp nổ tung.

Loại cảm giác áp lực này khiến chúng tu sĩ chảy mồ hôi lạnh ròng ròng. trong lòng giống như dây đàn căng bằng.

Hây—

Một tiếng hét lớn kinh sợ núi sông của Hoàng Phủ Phách truyền đến. Cung và tiễn được rút đầy pháp lực trong khoảnh khắc bùng nổ giống như Hoàng Hà vỡ đê.

Băng-

Tiếng kêu của dây cung như một tiếng sấm sét đánh thẳng linh hồn chúng tu sĩ.

Lập tức chung quanh một đám rất nhiều tu sĩ quan sát cuộc chiến đều đứng thẳng bất động giống như mất hồn.

Băng!

Tiếng động kinh người vượt ra khỏi lẽ thường này đi trước Thanh Linh Tiễn một bước, bức tới trước người Trương Hằng.

Trương Hằng chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng vô hình tiến vào thần thức hải của mình ý đồ áp chế Nguyên linh hư vô.

Cỗ lực lượng này cường đại vô cùng. vượt xa bất kỳ một lần linh hồn công kích nào mà Trương Hằng từng gặp phải.

Phốc!

Giống như có một mũi sắt nhọn đâm trúng Nguyên linh của Trương Hằng.

Tâm thần Trương Hằng chấn động.

Nhưng Nguyên linh của Trương Hằng rút cục không phải vật thường. không phải Nguyên Anh, chiến đấu Nguyên Hồn bình thường có thể sánh bằng.

Theo tia chớp màu đen ở sâu trong Nguyên linh rung động một lần, lập tức hóa giải công kích linh hồn đáng sợ này. Nếu không, cho dù Trương Hằng có thể bình yên vô sự dưới linh hồn xung kích quỷ dị này hoặc là tâm thần thoáng bị hao tổn cũng sẽ bị Thanh Linh Tiễn ngay sau đó thừa cơ mà vào.

Vào giờ khắc này Trương Hằng mới hiểu được lúc trước mấy trung niên tu sĩ đáng khinh là bị một tiễn của Hoàng Phủ Phách miểu sát như thế nào.

Đồng thời, vào lúc đối phó tu sĩ trung niên đáng khinh kia Hoàng Phủ Phách căn bản là tiện tay một tiễn, chưa sử dụng toàn lực.

Mà uy lực ẩn chứa trong một tiễn đối phó với Trương Hằng giờ phút này ít nhất là gấp ba lần trước đó!

Một tiễn miểu sát một tu sĩ Hợp Thể sơ kỳ.

Như vậy uy lực gấp ba thì sao? Tu sĩ bình thường ngay cả nghĩ cũng không dám.

Vút-

Cỗ công kích thẳng đến linh hồn sau khi tiến vào thần thức hải của Trương Hằng, Thanh Linh Tiễn liền như một tia chớp màu xanh bắn thẳng vào đầu Trương Hằng.

Trương Hằng lộ vẻ ngưng trọng, nâng một bàn tay lên.

- Chẳng lẽ hần muốn dùng tay đón đỡ một tiễn này?

Một số tu sĩ còn không kịp sinh ra ý niệm này chợt nghe “Đinh” một tiếng.

Thắng bại đã phân!

Hai người giao chiến thậm chí chỉ trong một phần ngàn giây, nào có thời gian cho bọn họ suy tư.

Chỉ có tu sĩ thần thức cường đại mới có thể nắm bắt được cả quá trình hai bên giao chiến.

Trong khoảnh khắc Thanh Linh Tiễn bức tới trước người Trương Hằng, trong tay hần đột nhiên bắn ra một tia chớp màu bạc, vừa khéo đánh trúng tia chớp màu xanh do Thanh Linh Tiễn biến thành.

Ở trong mắt tu sĩ bình thường chỉ thấy hai tia chớp một bạc một xanh đan vào cùng một chỗ trước mặt Trương Hằng.

Theo một tiếng “Rắc” giòn vang, tia chớp màu xanh gãy thành hai đoạn mà tia chớp màu bạc thì biến mất trong tay Trương Hằng.

Đinh!

Thanh Linh Tiễn gãy làm hai đoạn rơi xuống mặt đất.

Một kiện Thông linh Pháp bảo cứ như vậy bị phá hủy!

Đây là lần đầu tiên Trương Hằng nhìn thấy Thông linh Pháp bảo bị phá hủy từ khi tới Chu Vương Triều tới nay.

Phốc-

Sau khi Thông linh Pháp bảo Thanh Linh Tiễn rơi xuống đất cũng là lúc Trương Hằng phun ra một búng máu, sắc mặt tái nhợt.

- Sư tôn!

Tú Ninh cùng Vân Dịch kinh hô một tiếng, vội vàng chạy tới.

- Sư tôn, ngài không sao chứ?

Tú Ninh lo lắng hỏi.

Trương Hằng phát phát tay với bọn họ:

- Ta không sao, các ngươi không cần lo lắng.

Nhan Hồng Ngọc đứng ở xa xa thì lộ vẻ cổ quái.

Nàng cùng Trương Hằng có liên hệ đặc thù, chưa từng cảm nhận được thân thể chủ nhân bị loại thương tổn nghiêm trọng gì cả.

Nhưng là nhìn bộ dạng hiện tại của Trương Hằng trông có vẻ bị thương cực nặng.

- Chẳng lẽ chủ nhân người...

Nhan Hồng Ngọc giật mình, vội vàng chạy lên. vẻ thương tâm muốn chết:

- Chủ nhân, ngài không nên chết a!

Trương Hằng suýt nữa thì trợn trắng mắt xem thường. tuy nhiên vẫn cực kỳ tán thưởng đối với người hầu thông minh lanh lợi này.

- Người yên tâm... Ta chẳng qua là bị một chút thương nhẹ, sau khi tĩnh dưỡng mấy chục năm là có thể khỏe mạnh.

Sắc mặt Trương Hằng tái nhợt như tờ giấy, hữu khí vô lực nói.

Tĩnh dưỡng mấy chục năm? Vậy mà gọi là thương nhẹ?

Tú Ninh cùng Vân Dịch kinh hãi, vội vàng đỡ Trương Hằng dậy, dường như Chỉ sợ hắn đứng không vững.

- Ta đã tiếp được một tiền của ngươi...

Trương Hằng ngưng mắt nhìn về phía Hoàng Phủ Phách trên bầu trời, lộ vẻ chưa xót nói.

Sắc mặt Hoàng Phủ Phách cũng hơi trắng, khóe miệng trào ra một tia máu, hiển nhiên bởi vì Pháp bảo bị hủy tâm thần bị thương nhưng cũng không đáng lo.

Thanh Linh Tiễn chẳng qua là một kiện Thông linh Pháp bảo hạ phẩm, trong tay hắn còn có hai mũi.

- Ngươi thắng. Ta sẽ thực hiện hứa hẹn của mình. Từ hôm nay trở đi ngươi chính là khách quý của Lam Tinh Đảo ta.

Thân hình Hoàng Phủ Phách nhoáng một cái, từ trên bầu trời hạ xuống đi tới trước người Trương Hằng, cầm tay hắn nói với vẻ nghiêm túc dị thường:

- Ngươi là một đối thủ đáng giá tôn kính. Nếu như nhìn được Hoàng Phủ Phách ta, chúng ta làm bằng hữu!

Sau khi nói xong câu này, trên mặt Hoàng Phủ Phách lộ ra vẻ chờ mong hiếm thấy.

Từ khi sinh ra đến nay, Hoàng Phủ Phách lần đầu tiên kích động như vậy.

Đây có lẽ là bi ai của thiên dài. Hoàng Phủ Phách từ Dẫn Khí Kỳ tu luyện đến Hợp Thể Kỳ Chỉ tốn một ngàn năm. Từ nhỏ hắn đã có được thiên phú chiến đấu, tu luyện cũng là Pháp môn cao thâm nhất.

Lâu dần trong thế hệ cùng cấp không ai có thể chống được một hai hiệp trong tay hắn. Lại thêm địa vị hắn đặc thù, quan hệ trong cùng thế hệ càng ngày càng xa cách.

Mà Trương Hằng Chỉ vẹn vẹn là một tu sĩ Hóa Thần Kỳ lại có thể tiếp được một tiền toàn lực của hắn thậm chí đánh gãy Pháp bảo của hắn. Thực lực bậc này khiến trong lòng hắn sinh ra kính kể.

Ở trong lòng hắn, Chỉ có tinh anh chân chính mới xứng làm bằng hữu của mình.

Mà Trương Hằng hiển nhiên chính là tinh anh như vậy.

- Bằng hữu?

Trương Hằng vẻ mặt quái dị. Hai người vừa rồi còn đánh nhau thừa sống thiếu chết, hiện tại muốn trở thành bằng hữu?

Ánh mắt của chúng tu sĩ chung quanh nhìn phía Trương Hằng đều lộ vẻ hâm mộ. Nếu có thể trở thành bằng hữu của Thiếu đảo chủ Lam Tinh Đảo, đây là vinh quang bậc nào? Huống Chi Thiếu đảo chủ này cũng không phải là loại công tử Chỉ biết ăn chơi không có năng lực mà là một nhân vật thực quyền, đủ nghĩa khí, thực lực mạnh mẽ,

- Hu hu hu... Mau để chủ nhân trở về tỉnh đường đi...

Đúng lúc này Nhan Hồng Ngọc kéo tay áo Trương Hằng khóc rưng rức.

- Ôi, ta quên mất thương thế của đạo hữu.

Hoàng Phủ Phách hơi ngưng ngừng nói:

- Đi, các ngươi theo ta tới Lam Tinh Đảo.

Trương Hằng liếc Nhan Hồng Ngọc bên cạnh một cái, trong lòng hết sức vừa ý: “Thật là một nữ phó thông minh hiểu ý a!”

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

508. Chương 488: Yêu Tộc Tử Hoàng (thượng).

Nhoáng một cái Trương Hằng tới hòn đảo tu chân cấp hai Lam Tinh Đảo đã được một tháng.

Lúc này hắn đang ngồi xếp bằng ở một phủ đệ khách quý linh khí dư thừa dị thường do Hoàng Phủ Phách chuẩn bị cho hắn.

Phủ khách quý này tuy không lớn bằng phủ đệ của Đại đảo chủ Bích Vân Đảo nhưng bản thân cùng do một loại ngọc thạch màu lục nhạt trong suốt tản ra linh khí cường đại tạo thành, giá trị không phải bình thường.

Ở trên Lam Tinh Đảo chỉ có một số ít vài vị cung phụng cùng với thượng khách thân phận cực kỳ tôn quý mới có thể được hưởng quang vinh như thế.

Thân ở phủ đệ khách quý Trương Hằng có thể cảm nhận được một cỗ sinh mệnh lực hệ một tinh thuần mà cường đại, có tác dụng xúc tiến khôi phục thương thế rất lớn đối với tu sĩ.

Rất hiển nhiên tòa phủ đệ nhỏ này là chuyên môn cấp cho “Người bệnh” Trương Hằng.

- Chủ nhân. Hoàng Phủ công tử lại tới cầu kiến.

Đúng lúc này, Nhan Hồng Ngọc đột nhiên dùng ý niệm truyền âm nói với Trương Hằng.

- Nói cho hắn, ta còn đang dưỡng thương. Không mất tám năm mười năm đừng mơ xuất quan.

Trong mắt Trương Hằng chợt lóe tinh quang, trong phòng của hắn lập tức sinh ra một cỗ khí tức mịt mờ mà cường đại, linh khí chung quanh hiện ra vẻ xao động không yên.

Bể quan một tháng Trương Hằng dường như có điều tiến triển, khí tức trên người biến hóa rất lớn.

Nhan Hồng Ngọc linh hồn tương liên với Trương Hằng, thân thể mềm mại hơi chấn động. Nàng đột nhiên phát hiện: Thực lực của chủ nhân tăng vọt vài lần!

“Tăng vọt vài lần? Mới một tháng, điều này sao có thể?”

Nhan Hồng Ngọc cố nén khiếp sợ trong lòng, không dám hỏi nhiều vội vàng dựa theo phân phó của Trương Hằng nói với Hoàng Phủ Phách ở ngoài phủ đệ:

- Hoàng Phủ công tử. Chủ nhân nhà ta đang tĩnh dưỡng. Ít nhất cần bế quan tám năm mười năm mới có thể xuất quan.

Hoàng Phủ Phách vừa nghe lời ấy cũng không cảm thấy bất ngờ, thần sắc lạnh nhạt.

Hắn sớm đoán trước: Lúc trước Trương Hằng chẳng qua là dựa vào một kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm thần bí trong khoảnh khắc đỡ một kích dồn lực của Kinh Huyền Cung, và chấn gãy Thông linh Pháp bảo hạ phẩm Thanh Linh Tiễn. Nhưng thương thế mà bản thân hắn phải chịu đựng khẳng định là cực kỳ khủng bố, không chết ngay đã là may mắn vạn phần.

Cho nên, cho dù thân ở Lục Tinh phủ đệ này nếu không mất tám năm mười năm điều dưỡng thì Trương Hằng đừng mơ khôi phục trạng thái đỉnh.

Hoàng Phủ Phách thậm chí còn hoài nghi ngày đó có phải Trương Hằng cố gắng sử dụng bí thuật nào đó khiến cho thực lực tăng mạnh mới có thể tiếp được một tiễn của mình. Giờ phút này có lẽ có nguy cơ tu vi bị giáng cấp.

Nhan Hồng Ngọc vẻ mặt cung kính nhìn Hoàng Phủ Phách hơi suy tư, cũng không biết ý tưởng trong lòng Hoàng Phủ Phách.

Nếu để nàng biết được tâm lý của Hoàng Phủ Phách giờ phút này chỉ sợ biểu tình trên mặt nhất định sẽ đặc sắc vạn phần.

Trên thực tế, ngày đó Trương Hằng dùng Phá Không Kiếm đón đỡ một tiễn kinh diễm của Hoàng Phủ Phách, kỳ thật chẳng bị thương tổn thực chất gì.

Nếu muốn nói bị thương gì thì đó cũng là nội tạng hơi bị chấn động, khí huyết bốc lên ép phun ra một búng máu. Một chút nội thương đó đối với Trương Hằng mà nói coi như bằng không.

Giờ phút này Trương Hằng chẳng những không bị giáng cấp tu vi như trong tưởng tượng của Hoàng Phủ Phách mà tu vi lại được thăng cấp!

Thời gian một tháng, Trương Hằng dùng ngân điểm cần nuốt một kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm và hạ phẩm của Tử Hân, nhất cử đột phá cảnh giới tầng ba đại thành tiến vào cảnh giới tầng ba đại viên mãn.

Tầng ba đại viên mãn!

Điều này cũng đại biểu Trương Hằng tu luyện Luyện Thiên Hóa Địa Công đến đỉnh của giai đoạn thứ nhất.

Luyện Thiên Hóa Địa công, hiện tại theo Trương Hằng biết tổng cộng có chín tầng, cứ ba tầng là một giai đoạn lớn.

Tầng ba đại viên mãn, bước thêm một bước về phía trước chính là một giai đoạn hoàn toàn mới.

Một khi tiến vào công pháp tầng bốn, Trương Hằng nhất định sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Đến lúc đó, thực lực của hắn dù cho tăng cường gấp mười, trăm lần cũng không tính là kỳ quái.

Đáng tiếc Hoàng Phủ Phách ở ngoài phủ đệ vẫn bị giấu diếm thật kỳ, hắn còn đơn phương cho rằng Trương Hằng thân bị thương nặng, gặp phải nguy cơ tu vi giáng cấp.

Tuy nhiên mục đích chuyến này của hắn cũng không phải tới tìm Trương Hằng.

- Xin hỏi, Tú Ninh cô nương có rảnh không? Ta muốn gặp nàng.

Hoàng Phủ Phách gọn gàng dứt khoát hỏi.

Người như hắn làm việc không thích quanh co lòng vòng, tôn thờ lý niệm “Nắm tay ai lớn kẻ đó là lão đại”.

- À... Tú Ninh tiểu thư trước đây không lâu đột phá giờ phút này đang củng cố tu vi, trong thời gian ngắn không có khả năng ra ngoài. Nếu ngài muốn gặp nàng, ít nhất cũng phải nửa năm một năm nữa.

Nhan Hồng Ngọc lại đáp theo ý của Trương Hằng.

- Nửa năm một năm nữa? Cũng không tính là lâu. Nếu đã như vậy, một năm sau Hoàng Phủ Phách ta lại đến.

Trên mặt Hoàng Phủ Phách rõ ràng có vài tia thất vọng, nhìn phủ đệ một cái rồi sau đó bay lên không rời đi.

Đội Hoàng Phủ Phách rời đi hồi lâu. Trương Hằng mới thì thào nói nhỏ:

- Người này ngược lại rất giữ lời, con người tuy bá đạo nhưng không tính là quá xấu.

Thần thức đảo qua toàn bộ phủ đệ, Trương Hằng phát hiện Tú Ninh cùng Vân Dịch đều trong trạng thái bế quan.

Tú Ninh bởi vì có cảnh giới Hợp Thể đại viên mãn. giờ phút này tuy rằng đạt tới Nguyên Anh trung kỳ nhưng tu vi vẫn đang vùng vằng tăng lên, tốc độ rợn người.

Nếu tiếp tục với tốc độ này, không đến mười năm nàng có thể tu luyện đến Hợp Thể đại viên mãn.

Hợp Thể đại viên mãn đó là đại biểu cho thân phận của đại tu sĩ Chu Vương Triều, thậm chí có thể chống lại đảo chủ của hòn đảo cấp hai bình thường.

Trạng thái của Vân Dịch cũng tốt vô cùng, Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn đang đột phá hướng Hóa Thần Kỳ.

Nguyên bản sinh sống ở thâm sơn cùng cốc trên Phàm Vân Đảo linh khí thiếu thốn, giờ khắc này tới hòn đảo cấp hai linh khí dư thừa như vậy, mức độ hòa hợp cùng linh khí gia tăng đến mấy trăm lần. Kể từ đó, hắn đối với thiên địa đại đạo cũng có hiểu biết càng khắc sâu.

- Người này tu luyện là công pháp Huyết Ma Đạo, mà trong cơ thể của ta cũng có cỗ lực lượng Huyết Sát cường đại như vậy. Không biết có thể truyền thừa cho hắn...

Trong lòng Trương Hằng đột nhiên sinh ra ý tưởng này.

Lực lượng Huyết Sát cố nhiên cường đại vô cùng nhưng so với Luyện Thiên Hóa Địa Công của Trương Hằng thì vẫn có chút không bằng, mà còn tăng máu tanh giết chóc.

Hiện tại Trương Hằng thâm nghĩ toàn tâm tu luyện Luyện Thiên Hóa Địa Công để mau chóng tiến vào cảnh giới cao hơn. Nếu chia ra một bộ phận tinh lực để nghiên cứu lực lượng Huyết Sát, sẽ ảnh hưởng rất lớn đến tiến triển của hắn.

Chuyên tu một môn công pháp.

Đây là con đường Trương Hằng một mực kiên trì. Hiệu quả của chuyên tinh có thể khiến tốc độ tu luyện của hắn nhanh hơn tu sĩ khác rất nhiều.

Tu sĩ đỉnh cấp bình thường có được thọ mệnh lâu dài, pháp môn tu luyện bình thường đều rất nhiều. Nếu như để bọn họ chỉ tu luyện một môn công pháp lại không làm được: Không thể ở trên một cái cây thối cổ tự tử.

Nhưng Trương Hằng thì không giống. Của hắn là một bộ công pháp nghịch thiên, còn là một bộ công pháp loại tổng hợp. Trong cổ tháp biển sao kia bao hàm vạn ngàn bí thuật thần thông, đứng trên hết thảy cùng cấp.

Có được ngọc giản thần bí, có được bảo tháp hắn hoàn toàn có thể từ bỏ cỗ lực lượng Huyết Sát khiến người ta ngưỡng mộ ở trên người.

Nhưng là phải làm thế nào đem lực lượng Huyết Sát mà mình sở hữu chuyển cho Vân Dịch đệ tử tu luyện Huyết Ma Đạo. Đây là một vấn đề.

- Việc này vẫn còn giao cho phân thân thứ hai ở Tam Tinh Vực nghiên cứu thôi.

Ánh mắt Trương Hằng sáng lên, đá vấn đề này cho phân thân thứ hai Ở Tam Tinh Vực,

Phân thân thứ hai ở Tam Tinh Vực trừ phân thân Lạc Hà ra chính là vô địch. Mặc dù chiều cổ chuyện của Cực Diễm Môn nhưng thời gian nhân hạ vẫn rất nhiều, cuộc sống thật sự buồn tẻ.

Tiếp đó Trương Hằng tính toán thử đột phá giai đoạn hiện tại tiến vào công pháp tầng thứ tư.

Thật vất vả mới tới hòn đảo tu chân cấp hai tương đối an toàn Lam Tinh Đảo này, Trương Hằng tính lợi dụng cơ hội này tu luyện một đoạn thời gian.

Trong tay hắn còn năm kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm có thể dùng để cắn nuốt luyện hóa. Trong đó có bốn kiện là đạt được ở Tinh Nguyệt di tích, một kiện khác là Huyết Hồn Phiên mà Huyết Ma Quân từng sử dụng.

Kiện Huyết Hồn Phiên này Trương Hằng tính trước tiên gác ở một bên. bất kể là để cho chính mình hay là đệ tử Vân Dịch đều có tác dụng cực lớn.

Đối với bốn kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm có được từ Tinh Nguyệt di tích. Trương Hằng có thể không chút do dự lấy ra cắn nuốt luyện hóa để tăng tu vi của mình.

Bốn kiện Thông linh Pháp bảo này đều nổi trội trong cùng cấp. Một kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm như vậy hoàn toàn có thể sánh bằng hai kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm thông thường, mà hai kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm tương đương với kết quả cắn nuốt luyện hóa hai mươi kiện Thông linh Pháp bảo hạ phẩm.

Một kiện bằng hai mươi kiện.

Đây là kết quả Trương Hằng tính sơ sơ.

- Không biết bốn kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm này có thể cho ta tiến vào công pháp tầng bốn không? Nếu thành công có lẽ toàn bộ Chu Vương Triều đều có thể tùy ý rong ruổi.

Trong lòng Trương Hằng vô cùng chờ mong, chờ đợi không kịp bắt đầu dùng ngân điểm cắn nuốt kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm đầu tiên.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

509. Chương 488: Yêu Tộc Tử Hoàng (hạ).

Ngân điểm bốc lên, thời gian từng chút trôi qua.

Ước chừng ba ngày sau Trương Hằng đột nhiên mở mắt, hiện lên một tia kinh dị, nói với vẻ khó tin:

- Kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm này Chỉ có thể khiến cho tu vi của mình hơi tiến bộ một chút xíu.

Cái gì gọi là một chút xíu?

Nói cách khác, cắn nuốt một kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm như vậy đối với việc Trương Hằng thăng cấp công pháp tầng bốn cũng không rút ngắn khoảng cách bao nhiêu.

- Với tốc độ này cho dù cắn nuốt thêm một trăm kiện Thông linh Pháp bảo như vậy cũng không nhất định có thể cho ta tiến vào công pháp tầng bốn. Yêu cầu của công pháp tầng bốn vì sao lại cao như vậy?

Trương Hằng kinh ngạc than thở không thôi, tiếp đó cắn răng một cái lại cắn nuốt một kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm.

Sau khi cắn nuốt, Trương Hằng buồn bực không thôi, cũng xác định sự thật này.

- Ít nhất còn cần hai trăm kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm bình thường.

Trong mắt Trương Hằng mơ hồ ló ra vài tia sát khí:

- Đây không phải ép mình cướp đoạt Tu Chân Giới sao?

Cho dù huyết tẩy hồn đảo cấp hai Lam Tinh Đảo này cũng không kiếm đủ hai trăm kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm bình thường.

Đương nhiên cũng không phải cứ Thông linh Pháp bảo mới được.

Nếu có thể giết chết một trăm yêu thú Hợp Thể Kỳ, cắn nuốt thân thể, nội đan, Nguyên Anh của bọn họ cũng có thể đạt được kết quả như vậy.

- Hai trăm kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm hoặc là giết chết một trăm yêu thú Hợp Thể Kỳ.

Trương Hằng hút sâu một ngụm khí lạnh.

Với thực lực tầng ba đại viên mãn của Trương Hằng hiện tại hẳn là có thể chống lại Hợp Thể hậu kỳ đại tu sĩ, giết chết yêu thú Hóa Thần Kỳ bình thường không tính là việc khó. vấn đề là những yêu thú ở hải vực này, giết chết một con sẽ rất có khả năng đưa tới một đám, thậm chí là ức vạn yêu thú đuổi giết.

Tuy rằng sự tình khó khăn vô cùng nhưng Trương Hằng cũng không sinh ra chán ngán thất vọng, đáy lòng thậm chí còn sinh ra chờ mong càng lớn.

- Tấn chức công pháp tầng bốn khó khăn như thế, có thể tưởng tượng một khi bước vào cảnh giới này thực lực của mình sẽ tăng cường bao nhiêu?

Trong lòng Trương Hằng đột nhiên sinh ra chiến ý vô cùng: Không phải là giết một trăm yêu thú Hợp Thể Kỳ sao?

Trên thực tế Trương Hằng tạm thời xem nhẹ một vấn đề. Yêu thú Hợp Thể Kỳ bình thường nào không phải đã sống vài vạn năm?

Yêu thú sống vài vạn năm ít nhiều có chút của cải. Như vậy, ít nhất có một bộ phận yêu thú Hợp Thể Kỳ trong tay đều có một kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm như vậy. Cho dù không có, thu thập mấy vạn năm lại ít sao? Sau khi cắn nuốt luyện hóa hiệu quả sẽ không kém hơn so với một kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm.

Như thế xem ra Trương Hằng Chỉ cần giết chết mấy chục yêu thú Hợp Thể Kỳ là đủ khiến mình có thể thành tựu công pháp tầng bốn nhìn như khó thể với tới.

Nhìn hai kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm còn lại, sắc mặt Trương Hằng biến ảo, làm ra một quyết định: Đem hai kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm này chia ra dung nhập vào Phá Không Kiếm cùng Phong Lôi Phiến.

Phong Lôi Phiến hiện tại còn ở vào trạng thái Thông linh Pháp bảo hạ phẩm đỉnh, Chỉ cần sử dụng bí thuật Thiên Chuỳ Bách Luyện đồng hóa hấp thu một kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm là có thể vững vàng tiến vào hàng ngũ Thông linh Pháp bảo trung phẩm.

Huống Chỉ hai kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm còn lại này của Trương Hằng, về chất liệu đều là nổi trội trong cùng cấp. Phong Lôi Phiến cắn nuốt một kiện trong đó, uy lực ít nhất gia tăng gấp bốn, năm lần.

Phá Không Kiếm là Pháp bảo công kích mạnh nhất mà Trương Hằng có được, hiện ở vào hàng Thông linh Pháp bảo trung phẩm. Nếu Trương Hằng cũng để nó cắn nuốt một kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm, nhất định có thể khiến cho nó tiến vào trạng thái đỉnh. Nhưng Trương Hằng cũng biết muốn tiến vào hàng ngũ Thông linh Pháp bảo thượng phẩm không phải cắn nuốt một hai kiện Pháp bảo cùng cấp là có thể dễ dàng đạt được.

Sau khi thăng cấp cùng lớn mạnh hai kiện Thông linh Pháp bảo này, đơn thể công kích và tia chớp ám sát, Trương Hằng có Phá Không Kiếm uy lực gần bằng Thông linh Pháp bảo thượng phẩm. Lúc công kích phạm vi và quân chiến có Thông linh Pháp bảo trung phẩm Phong Lôi Phiến uy lực không tầm thường.

Phá Không Kiếm và Phong Lôi Phiến.

Đủ để cho Trương Hằng có thể chống lại đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ trở lên.

Huống Chỉ Trương Hằng còn có được những đòn sát thủ như: Cửu Thiên Luyện Thiên Bảo Tháp, Lĩnh vực không gian, Hư Không Hóa Diễm...

Rất nhanh Trương Hằng bắt đầu dùng bí thuật Thiên Chuỳ Bách Luyện để thăng cấp cho Phá Không Kiếm cùng Phong Lôi Phiến, trong phòng lóe lên ánh bạc quỷ dị, sáng tối không chừng. Hai cỗ khí tức Thông linh Pháp bảo đang dần mạnh hơn, trở nên càng thêm lắng lẽ.

Cửu U hải vực, Tử Hoàng Phủ.

Trên mặt biển sóng gợn lặn tẩn nhìn qua rất yên lặng.

Nhưng ở dưới mặt nước biển mấy trăm trượng thậm chí là mười mấy trượng lại ẩn núp đủ loại nguy cơ. Nơi này sinh tồn những yêu thú cường đại, bọn họ là chúa tể của hải vực này.

Tử Hoàng Phủ là một trong mười hai phủ của Cửu U hải vực, xếp hạng ít nhất có thể tiến vào Top 3, ở gần hải vực thể lực của nhân loại cũng chính là hải vực

Tam Tiên Đảo.

Ở Tử Hoàng Điện nơi trọng yếu của Tử Hoàng Phủ.

Đi sâu dưới đáy biển mấy ngàn trượng, cung điện thủy tinh tử quang mông lung lượn lờ lộ ra một cỗ khí tức kinh khủng, yêu thú bình thường căn bản không dám tới gần.

Chúng đều biết rõ đây chính là Tử Hoàng Điện tồn tại ở hải vực này vài trăm vạn năm cũng là nơi ở của người thống trị tối cao vùng hải vực Tử Hoàng Phủ này.

Giờ phút này, ở trong nội điện trung tâm nhất của Tử Hoàng Điện.

-... Tử Hoàng đại nhân... Chuyện là như vậy.

Đại hán khôi ngô Tả Sát kinh hãi run rẩy thuật lại chuyện xảy ra cho trung niên áo bào tím khoanh chân cách đó không xa.

Đồng tử của trung niên áo tím này là màu tím, làn da toàn thân trong suốt dị thường, lộ ra một tia tử ngọc sáng bóng. Khi dùng mắt thường nhìn vào, linh hồn thậm chí sẽ sinh ra một loại nóng cháy mãnh liệt, giống như ngay sau đó sẽ bùng cháy.

Ngoài ra, nhìn qua trung niên áo bào tím này không còn điểm đặc thù nào.

Nhưng Thiết Sa Vương Tả Sát lại biết trung niên áo bào tím trước mắt chính là Tử Hoàng Phủ chủ - Tử Hoàng.

Bản thể của Tử Hoàng là Thần thú. tu luyện mấy chục vạn năm, tu vi là Hợp Thể đại viên mãn, thực lực sâu không lường được.

Ở trong phần đông cường giả yêu tộc của Cửu U hải vực, thực lực của Tử Hoàng tuyệt đối có thể xếp vào Top 20 thậm chí là Top 15!

Nghe nói vào mấy vạn năm trước Tử Hoàng từng chiến thắng cả tu sĩ Độ Kiếp Kỳ.

Ở trong hải vực Tam Tiên Đảo, trừ những nhân vật truyền kỳ số ít của nhân loại như ba tán tiên ra thì không ai dám công bố có thể dễ dàng chiến thắng Thần thú Tử Hoàng tu vi Hợp Thể đại viên mãn này.

Nghe Tả Sát thuật lại xong, thần sắc Tử Hoàng bình thản như trước, ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, dường như không lo lắng cùng tức giận gì.

Nhưng Tả Sát lại có thể cảm nhận được cả nội điện biến hóa quỷ dị.

Một cỗ khí tức mơ hồ từ nội điện truyền ra sau đó lan tràn toàn bộ Tử Hoàng Điện.

Trong lúc nhất thời, tất cả yêu thú đều cảm nhận được cỗ khí tức khiến tâm hồn run rẩy.

Phàm là yêu thú tu vi thấp hơn Hợp Thể Kỳ sau khi cảm nhận được cỗ khí tức này đều sẽ không tự chủ được quỳ xuống cúng bái.

Ở trước mặt cỗ khí tức cường đại này, thân thể Tả Sát run lên nhè nhẹ, trong lòng sợ hãi vạn phần.

Vào giờ khắc này hẳn hiểu được Tử Hoàng nổi giận.

Cỗ khí tức này sau khi bao phủ phạm vi Tử Hoàng Điện mấy chục dặm lại bắt đầu từng bước khuếch tán.

Khuếch tán... Khuếch tán... Khuếch tán không ngừng.

Chỉ giây lát, toàn bộ hải vực phạm vi mấy trăm vạn dặm Tử Hoàng Phủ đều bị cỗ khí tức này bao phủ.

- Thật... Thật đáng sợ!

Tất cả yêu thú từ bậc thấp đến bậc cao, đến Hóa Thần, Hợp Thể đều chìm trong sợ hãi.

- Đây là Tử Hoàng... Thần thú oai!

Một đại yêu tu Hợp Thể hậu kỳ thì thảo, trong mắt lộ ra vài tia kinh ngạc cùng sợ hãi.

Đại yêu tu Hợp Thể hậu kỳ ở Cửu U hải vực cũng không có nhiều, thực lực cường đại vô cùng, được vạn yêu sùng kính.

Tuy nhiên nó hiểu được tuy rằng mình cùng Tử Hoàng đồng dạng là đại yêu tu nhưng thực lực của đối phương cường đại hơn mình không chỉ gấp mười.

Cỗ Thần thú oai kinh khủng này sau khi bao phủ mấy trăm dặm hải vực Tử Hoàng Phủ lại vẫn còn khuếch tán ra ngoài.

Mục tiêu của nó không ngờ là hải vực Tam Tiên Đảo!

Tuy nhiên sau khi cổ khí tức này tiến vào thể giới nhân loại thì hơi thu liễm một chút, một đường kéo dài khuếch tán.

Cuối CÙNG nó tới hòn đảo tu chân cấp hai Lam Tinh Đảo!

- Thần thánh phương nào dám xâm phạm Lam Tinh Đảo ta?

Một tiếng hét to hóa thành lực lượng vô hình trực tiếp xuyên qua mấy trăm vạn dặm hải vực đi tới Tử Hoàng Phủ.

Ầm~

Tử Hoàng Điện ở mấy ngàn trượng dưới đáy biển dường như hơi run rẩy một hồi.

- Thì ra là Hoàng Phủ Luân của Lam Tinh Đảo.

Trên mặt Tử Hoàng hiện lên một tia dị sắc, tiếp theo mày nhíu chặt, lẩm bẩm:

- Người kia hẳn là ở Lam Tinh Đảo. Như vậy, chuyện trở nên khó giải quyết hơn.

Thiết Sa Vương Tả Sát cách đó không xa, trong lòng cổ quái không thôi, cũng âm thầm kêu khổ: “Đại đảo chủ Hoàng Phủ Luân của Lam Tinh Đảo vừa khéo là đối thủ một mất một còn với Tử Hoàng đại nhân”.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

510. Chương 489: Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương Đồ. (thượng).

Tử Hoàng Điện sâu thẳm đầy áp lực.

Thiết Sa Vương Tả Sát đứng trong đại điện, nhìn Tử Hoàng ngồi xếp bằng ở đối diện, ngay cả thở mạnh cũng không dám, trong lòng cũng thầm kêu khổ: xem ra sự tình còn chưa xong, thậm chí xu thế còn lộn xộn bất nháo hơn.

Hoàng Phủ Luân đại đảo chủ Lam Tinh Đảo, đồng dạng là một đại tu sĩ uy chấn hải vực Chu Vương Triều, thực lực không kém gì Tử Hoàng.

Bởi vì hai thế lực lớn cách nhau không xa, thậm chí kề cận nhau, cho nên, thường xuyên sinh ra một ít tranh chấp nhỏ.

Từ thời điểm mấy ngàn năm trước, Hoàng Phủ Luân cùng Tử Hoàng đã từng giao thủ với nhau, khi đó hai người ai cũng không chiếm được tiện nghi của ai.

Từ đó về sau, Tử Hoàng sinh ra kiêng kỵ thật sâu đối với Hoàng Phủ Luân.

Nhưng hôm nay, hung thủ hủy diệt thân thể Tử Hân, lại chạy tới Lam Tinh Đảo dưới quyền thống trị của Hoàng Phủ Luân. Tử Hoàng nếu muốn giết người từ trong phạm vi thế lực của đối thủ một mất một còn này, hành động đó sẽ bị lực cản lớn biết bao?

Thật lâu sau, Tử Hoàng hoàn toàn thu hồi cổ khí tức kinh khủng tản phát ra kia.

Trong khoảnh khắc, áp lực như cự thạch đặt trên đỉnh đầu lữ yêu thú trong phạm vi trăm vạn dặm tan biến trong hư không.

“Phù!”

Bao gồm Thiết Sa Vương Tả Sát ở bên trong, phần đông yêu thú trong cả vùng hải vực đều khẽ thở dài nhẹ nhõm.

Vén vén Chỉ bằng vào cổ khí tức kinh khủng trên người phát ra, có thể chấn nhiếp phạm vi mấy trăm vạn dặm, bởi vậy có thể thấy được sự cường đại của Tử Hoàng.

Bình thường đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ, thần thức có thể nhìn quét phạm vi mười mấy vạn dặm, ngay cả là yêu thú Hợp Thể đỉnh phong, cũng chỉ trong phạm vi mấy mươi vạn dặm, rất khó đạt tới phạm vi trăm vạn dặm.

Nhưng Tử Hoàng cùng với Hoàng Phủ Luân đại đảo chủ Lam Tinh Đảo hiển nhiên không thể xem xét theo lẽ thường. Thần thức của họ có thể nhìn quét hải vực phạm vi trăm vạn dặm, cộng thêm thần thông đặc thù có thể gián tiếp ảnh hưởng tới địa phương rất xa.

Tử Hoàng khẽ liếc nhìn hắn một cái, lạnh lùng nói:

- Hàn nhi sở dĩ dám rời Cửu U hải vực, không tránh khỏi là có người cùng duy trì ở sau lưng...

Tả Sát thân mình run lên, khép nép nói:

- Tử Hoàng đại nhân! Việc này đích xác không thoát khỏi có quan hệ cùng ta, chỉ mong Tử Hoàng đại nhân có thể cho ta cơ hội lập công chuộc tội.

Sự việc cho tới bây giờ, nói cái gì cũng vô ích, còn không bằng ngoan ngoãn nhận tội, để tránh khiến cho Tử Hoàng phản cảm và phẫn nộ.

Quả nhiên, Tử Hoàng thấy hắn thẳng thắn thành khẩn như thế, giọng điệu hơi dịu đi:

- Ta cũng biết, nếu không phải Hàn nhi cố ý yêu cầu người đi, thậm chí dùng ích lợi cùng dụ hoặc, người cũng sẽ không tùy tiện đáp ứng. Nói đến cùng, cũng là nghiệt tử này lòng dạ hẹp hòi, vì một chút chuyện nhỏ như vậy mà không tiếc mạo hiểm tiến vào hải vực nhân loại...

Tuy nhiên, mặc dù Hàn nhi làm sai, nhưng dù sao nó cũng là con ta, tên khốn hủy diệt thân thể hắn kia, bốn hoàng nhất định phải bắt hắn phân thân vạn đoạn!

Tử Hoàng sắc mặt lạnh giá, trong mắt bỗng nhiên nổi lên một ngọn lửa tím. Ngọn lửa tím này ngưng tụ tới cực điểm, run run từng hồi. Toàn bộ trong đại điện theo đó lan tràn một cổ khí tức cường đại mà quỷ dị, làm cho linh hồn của tất cả sinh linh đều không tự chủ được run sợ.

May mà ngọn lửa tím này cũng chỉ nhoáng lên một cái rồi tắt, nếu không chỉ sợ Tử Hoàng Điện to lớn này cũng không chịu nổi sức ép.

Tử Hoàng biết rõ sai là do chính đứa con mình, nhưng vẫn phải bảo vệ, có thể thấy được hắn bá đạo và bao che đến mức nào.

- Tử Hoàng đại nhân! Ngài nói rất chính xác! Tên này khẳng định phải chết.

Nhưng trong tay hắn có một kiện Pháp bảo không biết tên cường đại dị thường, dưới toàn lực thi triển ngay cả ta cũng Chỉ có thể miễn cưỡng giữ mạng...

Tiếp theo Thiết Sa Vương liền thuật lại Trương Hằng dùng thần thông cùng uy lực thi triển Chấn Áp Quyết của bảo tháp ra sao... trên mặt còn lộ ra vẻ hoảng sợ sâu sắc.

- Bảo tháp?

Tử Hoàng khẽ cau mày, nói lẩm bẩm:

- Chẳng lẽ là Chấn Thiên Tháp, Thông linh Pháp bảo cực phẩm trong truyền thuyết? Nhưng Pháp bảo này hắn là đang ở trong tay Thiên Tinh Đình Thánh quân đại nhân...

Thiết Sa Vương Tả Sát lắc đầu nói:

- Hắn không phải Chấn Thiên Tháp, khí tức của Thông linh Pháp bảo cực phẩm cực kỳ rõ ràng, ngay cả không có nhìn tận mắt, ta cũng có thể lập tức phán đoán ra được... Còn Bảo tháp trong tay hắn, khí tức cực kỳ quỷ dị, không biết cấp bậc, thần thức khó có thể tiếp cận. Người này bằng vào tu vi Hóa Thần Kỳ không chế bảo tháp này, suýt tí nữa giết chết mấy người chúng ta.

- Cái gì?

Tử Hoàng giật mình, lần đầu hơi biến sắc:

- Hẳn mới là Hóa Thần Kỳ?

- Nhìn qua là Hóa Thần sơ kỳ...

Tả Sát mặt đỏ lên, thấp giọng nói, trong lòng cực kỳ uất ức, không dám nhìn thẳng vào mắt Tử Hoàng.

Là yêu thú Hợp Thể trung kỳ thực lực tiếp cận đại tu sĩ, thế mà ngay cả một tu sĩ Hóa Thần sơ kỳ đều đánh không lại, nói ra chẳng phải là để cho người ta nhạo báng sao?

- Người xác định hẳn là Hóa Thần sơ kỳ?

Tử Hoàng trong mắt chớp động thần quang, không giận mà oai.

- Ta xác định chắc chắn!

Tả Sát gật đầu nói:

- Đương nhiên, nếu người này là đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ trở lên, có thể giấu diếm được ta cùng tam công tử, cũng là chuyện bình thường.

- Tuy nhiên, nếu hẳn thật sự là đại tu sĩ, thì từ thời điểm ở Băng hỏa Đảo đã khó thoát khỏi một kiếp...

Tả Sát lại phủ định giả thiết của mình.

Ngay cả là đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ, tiến vào địa phương cấm kỵ Băng hỏa Đảo, đều không có khả năng may mắn còn mạng sống.

Vừa nghe đến Băng Hỏa Đảo, trong mắt Tử Hoàng hiện lên một tia kiêng kỵ cùng sợ hãi, gật đầu nói:

- Nếu hẳn từng ở lại Băng hỏa Đảo, như vậy tu vi nhất định là dưới Hợp Thể Kỳ.

Tu sĩ Hợp Thể Kỳ trở lên, tiếp cận hoặc là tiến vào Băng hỏa Đảo, đều khó thoát khỏi một kiếp, hầu như kết cục nhất định phải chết.

Trầm mặc một hồi, Tử Hoàng mới nói:

- Một khi đã như vậy, bốn hoàng trước ban cho người một kiện pháp bảo... cho người lập công chuộc tội, giết chết tên tu sĩ nhân loại kia, cứu Nguyên anh của Hàn nhi trở về.

Chỉ thấy Tử Hoàng duỗi tay ra, trong hư không rung động, xuất hiện một cây búa màu đen, dài chừng bảy thước, toàn thân ngăm đen, Chỉ chít phù văn và trận đồ, tỏa hào quang đen nhánh, một cỗ khí tức sắc bén mà rất trầm trọng truyền khắp trong nội điện, trong khoảnh khắc bùng xuống uy áp cường đại.

- Tam U Phủ!

Thiết Sa Vương vẽ mặt kinh ngạc, bật thốt lên.

Cây búa hiện ra lơ lửng trước mắt, xem theo khí tức hiển nhiên là một kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm, nhưng lại là vương giả trong Thông linh Pháp bảo trung phẩm!

- Không sai! Người có thể một tiếng đoán ra nó là Tam U Phủ.

Tử Hoàng hơi tán dương gật gật đầu, ánh mắt vừa chạm đến kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm này, trong lòng hẳn dậy lên đầy tưởng niệm, nói:

- Người hẳn là biết, Tam U Phủ là nổi bật trong Thông linh Pháp bảo trung phẩm, đồng thời trong nó có được vật lý công kích cường đại, còn phụ thêm công kích linh hồn, thậm chí còn có hiệu quả khác, tỷ như phát động thần thông trọng lực...

Thần thông trọng lực?!

Ánh mắt Thiết Sa Vương sáng lên, nếu có Pháp bảo này, ngay cả đối mặt với Trương Hằng cầm trong tay Cửu U luyện Thiên Bảo tháp, hẳn cũng không hề sợ hãi nữa.

Bản thân Thiết Sa Vương Tả Sát đã có một kiện pháp bảo phòng ngự trung phẩm dung hợp cùng thân thể, ở phương diện phòng ngự cực kỳ cường đại, lúc trước Trương Hằng thi triển Chấn Áp Quyết cũng không giết chết được hắn.

Hắn còn thiếu chính là một kiện pháp bảo công kích cực kỳ lợi hại!

Giờ phút này, Tử Hoàng ban cho hắn Tam U Phủ kiện pháp bảo công kích cường đại này, đã có thể phát huy thực lực yêu thú Hợp Thể trung kỳ của hắn đạt đến đỉnh phong. Cho dù gặp phải đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ bình thường, cũng có đủ sức chiến một trận.

- Pháp bảo này tạm thời tặng cho ngươi, nếu có thể thành công hoàn thành nhiệm vụ, như vậy nó chính là của ngươi, còn nếu thất bại hừ...

Con ngươi trong mắt Tử Hoàng dần dần lạnh xuống.

Thân mình Thiết Sa Vương run lên, “bùm” một tiếng, quỳ sụp trên mặt đất, phát lời thề son sắt:

- Tử Hoàng đại nhân yên tâm, có Pháp bảo này nơi tay, ta nhất định có thể hoàn thành nhiệm vụ, nếu thất bại, Tả Sát ta đưa đầu tới cho ngài!

“Ông...”

Tử Hoàng vung tay lên, Tam U Phủ giống như âm hồn bồng bềnh bay tới trước mặt Thiết Sa Vương.

- Tạ ơn Tử Hoàng ban cho!

Thiết Sa Vương cung kính tiếp nhận Tam U Phủ, sau đó Tử Hoàng ra hiệu cho hắn đứng lên.

- Pháp bảo này trước để ngươi luyện hóa mấy tháng, sau đó cùng đi theo trợ giúp Tử Lượng tới thế giới nhân loại.

Tử Hoàng lạnh nhạt nói.

-Tử Lượng?

Thiết Sa Vương thoáng sửng sốt, trong lòng hít ngược một hơi khí lạnh: “Thì ra chủ lực chuyển này, cũng không phải là mình.”

Tử Lượng là con trai cả của Tử Hoàng, cũng là đại ca của Tử Hân, tu luyện đã hơn mười vạn năm, một thân tu vi đã đạt tới cảnh giới đại yêu tu Hợp Thể hậu kỳ.

Đại yêu tu Hợp Thể hậu kỳ mà còn là Thần thú, phần thực lực này đáng sợ biết bao!

Tuy rằng đều là con của Tử Hoàng, nhưng thực lực chênh lệch rất lớn.

Cùng so sánh với Tử Lượng, ngay cả là mười Tử Hân cũng không phải đối thủ của hắn.

Thực lực của Đại yêu tu không thể coi thường, được vạn yêu sùng kính. Huống Chi còn là đại yêu tu cấp Thần thú.

Có thể nói, trong cảnh nội Tử Hoàng Phủ, Tử Lượng là thực lực gần bằng với phụ thân Tử Hoàng của hắn, cũng là người nổi bật trong số Hợp Thể Kỳ.

Ngay tại thời điểm Thiết Sa Vương đang khiếp sợ, không gian trong đại điện thoáng hơi rung động, rồi xuất hiện một nam nhân tóc tím lạnh lùng ác nghiệt.

Người này tướng mạo có vài phần tương tự cùng Tử Hân, dáng người cao lớn, mặt như quan ngọc, vẻ mặt lạnh đậm, mái tóc tím trên đầu không gió mà lay động, che hết nửa bên mặt của hắn.

Không cần phải nói, người này chính là Tử Lượng, đại ca của Tử Hân!

Khi ánh mắt Thiết Sa Vương chạm đến đôi mắt của hắn kia, trong lòng không khỏi phát lạnh.

- Tu sĩ nhân loại hủy diệt thân thể của đệ đệ ta, ta tuyệt sẽ không bỏ qua cho hắn...

Sát khí trong mắt Tử Lượng như thực chất, khiến cho nhiệt độ cả Tử Hoàng Điện chợt giảm xuống vài phần.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

511. Chương 489: Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương Đồ. (hạ).

Lam Tinh Đảo, trong phủ đệ khách quý.

Thời gian thấm thoát lại trôi qua ba tháng.

Trong thời gian này, Hoàng Phủ Phách đã tới phủ đệ vài lần, phát hiện mấy người Trương Hằng đều đang trong trạng thái bế quan, Chỉ có thể thất vọng mà về.

Một ngày nọ, ngay trên không trung chỗ phủ đệ Trương Hằng, đột nhiên xuất hiện thiên địa dị trạng, hai đoàn linh khí gần như là đồng thời xuất hiện trên bầu trời phủ đệ.

- Ô! Đột phá! Còn là hai người đột phá cùng một lần!

Trương Hằng ngồi xếp bằng trong phòng, trong mắt thoáng hiện lên vẻ kinh ngạc.

Tú Ninh, Vân Dịch gần như cùng một lúc bắt đầu đột phá tới cảnh giới Hóa Thần!

Hai người vốn đang trong trạng thái bế quan, không ngờ đột phá cùng thời điểm, chuyện này thực trùng hợp!

- Tiến vào Hóa Thần Kỳ, bọn họ ở giới tu chân Chu Vương Triều cũng không tính là thực lực quá kém!

Trương Hằng lộ ý cười, mặt đầy vẻ vui mừng nói.

Đúng lúc này, phân thân thứ hai ở Tam Tinh Vực xa xa, truyền đến cho Trương Hằng hai tin tức tốt.

Hai cái tin tức tốt?

Trương Hằng mừng rỡ, chỉ một cái ý niệm trong đầu liền biết trạng huống ở Tam Tinh Vực bên kia,

Tin tức tốt thứ nhất là, đồ đệ Quách Phong đã thành công tiến vào Hóa Thần Kỳ, không lâu sau dưới trợ giúp của phân thân Lạc Hà và phân thân thứ hai của mình sẽ rời Tam Tinh Vực, đi tới Chu Vương Triều chỗ sư phụ...

Sau khi biết được tin tức này, Trương Hằng càng ngày càng cao hứng, trong lòng cũng vạn phần cảm khái: “Từng là một thiếu niên phạm nhân phế linh căn của Độc Thiên Bảo, có thể đi từng bước cho tới hôm nay, bước trên đỉnh phong của Tam Tinh Vực, thật đúng là một kỳ tích.”

Trên thực tế, nói Quách Phong sáng tạo kỳ tích, còn không bằng nói là bản thân Trương Hằng đã sáng tạo kỳ tích.

Nếu không có hắn, Quách Phong vẫn như trước là một người bình thường, sống cả đời là người phạm vô tri.

Quách Phong thân có Thiên cơ thần mạch, có thể nói là có thiên phú nhất, có tiềm lực nhất trong ba đệ tử của Trương Hằng. Ở Tam Tinh Vực tại địa phương thiếu hụt linh khí cùng tài nguyên như vậy, còn có thể ngăn ngừa trong mấy chục năm tu luyện đến Hóa Thần Kỳ, điều này cũng không kém bao nhiêu so với sư tôn Trương Hằng này.

Tin tức tốt thứ hai là, phân thân thứ hai trải qua mấy tháng tìm hiểu và thôi diễn, rốt cục tìm ra một phương pháp chuyển dời lực lượng Huyết Sát cho nhị đệ tử Vân Dịch.

“Không tệ, không tệ, phiền toái này cũng giải quyết xong.” Trương Hằng vô cùng vui sướng từ trên mặt đất đứng lên, đơn giản cũng không làm thế nào tu luyện tiếp được.

Từ nửa tháng trước, Trương Hằng đã thành công thăng cấp cho Phá Không Kiếm cùng Phong Lôi Phiến, hiện nay uy lực của chúng gia tăng mãnh liệt.

Phá Không Kiếm đã đạt tới cực hạn của Thông linh Pháp bảo trung phẩm, còn kém một bước là có thể trở thành Thông linh Pháp bảo thượng phẩm cực kỳ hiếm thấy, được xưng là Pháp bảo trấn sơn của các môn phái ở Chu Vương Triều.

Bởi vì bản chất của Phá Không Kiếm là theo đuổi công kích cực đoan, cho nên giờ phút này uy lực mơ hồ vượt qua gông cùm xiềng xích của Thông linh Pháp bảo trung phẩm.

Khi Trương Hằng toàn lực khống chế Phá Không Kiếm, mơ hồ có thể nhìn thấy từng tia tơ vàng khiến trong lòng hắn vừa kinh ngạc vừa kinh sợ.

Sợi tơ vàng này rất mờ nhạt như có như không, có một chút xúu ngưng tụ tới cực điểm hình thành kiếm khí màu bạc, uy lực vô cùng lớn.

Dùng lời nói của Trương Hằng mà nói: “Phá Không Kiếm đã là Thông linh Pháp bảo đệ nhất dưới Thông linh Pháp bảo thượng phẩm, hay là nói trong Thông linh Pháp bảo trung phẩm, nó hoàn toàn xứng đáng là vương giả vô địch.”

Mặt khác, Phong Lôi Phiến trong tay Trương Hằng trước kia là Thông linh Pháp bảo hạ phẩm đỉnh phong, sau khi thăng cấp thành Thông linh Pháp bảo trung phẩm, uy lực ước chừng tăng mạnh gấp mấy lần. Dưới một quạt nhẹ nhàng đủ để hủy diệt một môn phái nhỏ trong khoảnh khắc.

Mặc dù ở thời điểm đối phó với địch nhân cường đại, hiệu quả của Phong Lôi Phiến so ra kém hơn Phá Không Kiếm, nhưng hiệu quả trên phương diện phạm vi thần thông và pháp thuật, thì Phá Không Kiếm cũng khó có thể với tới.

Cả hai Thông linh Pháp bảo đều có thể công kích cận chiến, kiêm dùng công kích trong một phạm vi rộng và đơn thể tuyệt sát, đối với Trương Hằng mà nói là thích hợp không còn gì bằng.

Hai đệ tử đồng thời bế quan, tự nhiên Trương Hằng không thể bỏ mặc, hắn yên lặng ở một bên thủ hộ.

Thời gian trôi qua từng chút một, hai đoàn linh khí trên không trung phủ đệ lóng lánh hào quang bảy màu, hấp thu vô số linh khí thiên địa.

Hai đoàn linh khí bảy màu xuất hiện, tự nhiên khiến cho không ít tu sĩ trên Lam Tinh Đảo chú ý.

- Kỳ quái! Dĩ nhiên là hai tu sĩ cùng nhau đột phá, nhưng lại ở trong cùng một phủ đệ.

Một gã tu sĩ Hóa Thần Kỳ vô cùng kinh ngạc nói.

Tuy nhiên, các tu sĩ này biết nơi đây có người đột phá, cũng không dám lại đây quấy rối.

Người sáng suốt đều biết, phủ đệ này danh nghĩa là tư sản của Lam Tinh Phủ, được Thiếu đảo chủ Hoàng Phủ Phách trực tiếp sử dụng. Không cần phải nói, tu sĩ trong động phủ tất nhiên là thân phận vô cùng cao quý.

Chỗ phủ đệ khách quý Trương Hằng này phát sinh tình trạng dị thường, rất nhanh dẫn tới chú ý của tu sĩ trong Lam Tinh Phủ.

- Đột phá! Còn là hai người cùng đột phá?!

Trong mắt Hoàng Phủ Phách hiện lên vẻ vui mừng, vội vàng bay đến hướng bên này, trong lòng đã cho ra một cái kết luận: xem ra Tú Ninh tiểu thư đang đột phá.

Trương Hằng yên lặng quan sát cận thận hai đệ tử của mình đột phá, sắc mặt dần dần khôi phục bình tĩnh.

Trong vòng một ngày đột nhiên nhận được nhiều tin tức tốt như vậy, tất nhiên hắn rất cao hứng, nhưng cảnh giới Linh Tâm Thông Minh của Thần Linh Nhân lại sinh ra vài tia dấu hiệu báo trước có nguy hiểm.

Loại dấu hiệu báo trước nguy hiểm này, từ thời điểm Trương Hằng thăng cấp Pháp bảo mấy tháng trước đã từng sinh ra.

Từng có một lần, một uy lực cực lớn bùng xuống Lam Tinh Đảo, sau đó chỉ trong khoảnh khắc liền biến mất, khiến cho không ít tu sĩ nghi thần nghi quỷ.

Nhưng Trương Hằng lại có thể kết luận, chủ nhân của uy áp đó chỉ sợ là nhằm vào chính mình, bởi vì hắn cảm nhận được một tia khí tức cùng loại với Tử Hãn...

Hơn nữa, cỗ khí tức này còn cường đại hơn gấp trăm lần so với Tử Hãn!!!

May mắn là chủ nhân cỗ khí tức này, dường như có điều cố kỵ với Lam Tinh Đảo, nên không dám mạo hiểm xông vào.

Tuy rằng nhiều lần có dấu hiệu báo trước giống như vậy, nhưng Thần Linh Nhân của Trương Hằng đồng dạng có thiên uy quý thần khó lường, dĩ nhiên cho ra một cái kết luận: “Chỉ cần mình không rời khỏi Lam Tinh Đảo, nguy cơ sẽ không chân chính bùng xuống trên người mình.”

- Chủ nhân! Hoàng Phủ công tử lại tới nữa.

Đúng lúc này, Nhan Hồng Ngọc đột nhiên truyền đến tin tức.

“Hoàng Phủ Phách?” Trương Hằng hơi kinh ngạc: “Xem ra là hắn bị thiên địa dị thường dẫn tới.”

- Cho hắn vào đi.

Trương Hằng phân phó.

Hai đệ tử đồng thời đột phá, dù là kẻ ngốc cũng biết Trương Hằng khẳng định sẽ từ trong bế quan hiện thân ra. Cho nên Trương Hằng không có thể viện lý do để từ chối được nữa.

“Àm!”

Đúng lúc này, hai đoàn linh khí màu sắc rực rỡ trên bầu trời, va chạm cùng một chỗ.

“Phốc!”

Đang đột phá, Tú Ninh cùng Vân Dịch đồng thời phun ra một búng máu, sắc mặt tái nhợt.

“Tại sao có thể như vậy?!” Trương Hằng giật mình kinh sợ.

Ngay sau đó, hai đoàn linh khí màu sắc rực rỡ trên bầu trời dung hợp vào nhau, hình thành một cái lỗ xoáy thái cực âm dương trắng đen xoắn lấy nhau.

Lập tức, một cỗ uy lực cực lớn phủ xuống Phàm Vân Đảo, giống như uy lực của thiên kiếp.

- Đây là chuyện gì xảy ra...

Lam Tinh Đảo Chỉ lớn một chút như vậy, chỉ cần chúng tu sĩ đảo thần thức quét qua liền cảm nhận được dị trạng bên này.

Tình trạng như thế, ngay cả Đại đảo chủ Hoàng Phủ Luân đang bế quan trong Lam Tinh Phủ cũng bị kinh động.

- Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương Đồ...

Hoàng Phủ Luân lộ vẻ mặt kinh ngạc nói, khoanh tay chậm rãi đi lại trong mật thất, hần lẩm bẩm:

- Nếu có thể thu lấy trận đồ này làm của mình, uy lực sẽ đáng sợ đến mức nào...

Ngay cả là đại tu sĩ, trong mắt hắn cũng toát ra một tia hướng tới và ước muốn.

Tuy nhiên, ngay sau đó, hắn lại khẽ thở dài một hơi:

- Lực của thiên địa khó có thể chống lại, bằng vào thực lực của bản thân ta nếu cố cưỡng ép thu lấy Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương Đồ này, thậm chí có thể bị hồn phi phách tán.

- Đáng tiếc thật đáng tiếc...

Hoàng Phủ Luân mặt đầy vẻ tiếc nuối, lo được lo mất.

Hắn nhẹ nhàng đảo thần thức lướt qua phủ đệ kia, vừa lúc phát hiện Hoàng Phủ Phách con mình đang ở đó.

- Tiểu Phách! Người trong động phủ này có quan hệ gì với người?

Hoàng Phủ Luân trầm giọng hỏi, thần thức của hắn vô cùng mạnh mẽ, dễ dàng đột phá cấm chế bên ngoài phủ đệ, thậm chí không có kinh động tới Trương Hằng.

Trương Hằng cũng chỉ hơi dao động tâm thần một cái, không cảm thấy có gì dị thường.

Bởi vậy có thể thấy được thực lực cường đại của Hoàng Phủ Luân.

Nên biết rằng, giờ phút này tu vi của Trương Hằng tương đương với Hóa Thần đại viên mãn, nhưng thần thức còn cường đại hơn so với tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ bình thường.

- Phụ thân?

Hoàng Phủ Phách thoáng hơi sửng sốt, rồi thuật lại một lần cho phụ thân biết chuyện đã xảy ra cùng Trương Hằng.

Hoàng Phủ Luân chau mày, suy tư chớp nhoáng một cái, rồi thản nhiên bỏ xuống một câu:

- Bảo hắn tới gặp ta!

- Dạ, phụ thân!

Hoàng Phủ Phách không dám cãi lời, lại thật cẩn thận dặn về một câu:

- Nhưng phụ thân ngài không thể làm tổn thương hắn, hắn là bằng hữu của hài nhi.

- Được, người cứ gọi hắn đến!

Trong mắt Hoàng Phủ Phách hiện lên một tia dị sắc, không nghĩ tới đứa con của mình còn có thể nói giúp cho người ngoài, trong lòng đột nhiên sinh ra một ít hứng thú với Trương Hằng.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

512. Chương 490: Hoàng Phủ Luân (thượng).

Nhan Hồng Ngọc dẫn dắt Hoàng Phủ Phách tiến vào phủ đệ, chỉ chốc lát đi tới chỗ phòng Trương Hằng.

Đi vào gian khách phòng lịch sự tao nhã cổ điển này, Hoàng Phủ Phách vừa lúc nhìn thấy Trương Hằng đang khoanh chân tĩnh tọa.

Giờ phút này, khí tức của Trương Hằng cực kỳ bình thản, không suy yếu như sau khi vừa mới giao chiến cùng Hoàng Phủ Phách mấy tháng trước.

Nhưng cả người ngồi đó, vẫn như cũ mang đến cho Hoàng Phủ Phách một loại cảm giác còn suy yếu.

- Trương đạo hữu! Rốt cục chúng ta lại thấy mặt!

Hoàng Phủ Phách cười sang sảng nhẹ nhàng bước tới bên cạnh Trương Hằng, nói:

- Đạo hữu điều dưỡng, hiệu quả so với trong tưởng tượng của ta còn tốt hơn nhiều lắm.

Trương Hằng mặt không đổi sắc nói:

- Đây phần lớn là nhờ phủ đệ nơi này ẩn chứa sinh mệnh lực cường đại, rất có ích lợi cho khôi phục thương thể cùng nguyên khí của ta. Nhân đây Trương mỗi trước cảm tạ Hoàng Phủ công tử.

Bằng vào tu vi thần thức cao hơn xa Hoàng Phủ Phách. Trương Hằng thành công tạo ra một loại khí tức có vẻ suy yếu.

- Ha ha! Phủ đệ này của ta tuy nhỏ, nhưng về mặt bố cục và kiến tạo cũng là tiêu phí một ít công phu, lúc trước cũng thỉnh vài vị trận pháp đại sư, mới làm cho phủ đệ này đạt tới điểm vừa lòng đẹp ý. Từ sau khi phủ đệ xây dựng xong, Trương đạo hữu chính là tu sĩ đầu tiên tới đây ở lại chữa thương.

Trong mắt Hoàng Phủ Phách lóe ra thần quang, hiển nhiên có phần đắc ý.

Mà đúng lúc này, lốc xoáy Thái Cực Âm Dương ở trên bầu trời phủ đệ tiến một bước lan rộng ra, tốc độ đột phá của Tú Ninh cùng Vân Dịch đột nhiên tăng nhanh hơn vài lần.

Biến hóa như thế làm cho Trương Hằng cùng Hoàng Phủ Phách đồng thời biến sắc.

Trương Hằng lộ vẻ mặt lo lắng, ngẩng nhìn lốc xoáy Thái Cực Âm Dương thần bí khó lường trên bầu trời kia, trong lòng nảy sinh ra một loại ảo giác khó có thể chống lại.

Thông qua cảnh giới Linh Tâm Thông Minh của Thần Linh Nhân dẫn dắt, hắn có thể phán đoán ra trong lốc xoáy thần bí này ẩn chứa uy lực thật đáng sợ, ngay cả hắn thực lực không kém gì đại tu sĩ, cũng phải rơi vào sợ hãi, trong lòng thấp thỏm lo âu.

- Lốc xoáy này, nhưng thật ra rất giống Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương Đồ trong truyền thuyết.

Trên mặt Hoàng Phủ Phách mang theo vài tia lo lắng, nhìn về hướng phòng Tú Ninh bế quan.

- Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương Đồ?

Trương Hằng lộ vẻ kinh ngạc, không khỏi hỏi tới:

- Đây là vật gì?

- Ta cũng không rõ lắm! Ta từng nghe phụ thân nhắc tới kỳ bảo này, ngay cả nó là tồn tại cấp bậc gì cũng không biết. Nhưng nghe nói, trong truyền thuyết có Tiên bảo giống như vậy, tên là Thái Cực Âm Dương Đồ, có được uy lực quý thần khó lường, có thể điên đảo càn khôn, nghịch chuyển âm dương. Dường như ở Chu Vương Triều cũng có kiện Tiên bảo phỏng chế phẩm loại này, cấp bậc ít nhất là Thông linh Pháp bảo thượng phẩm, uy lực cũng cực kỳ đáng sợ.

- Phụ thân của đạo hữu?

Trương Hằng hơi kinh ngạc, lại hỏi tiếp:

- Không biết Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương Đồ này có ảnh hưởng gì tới đột phá của hai đệ tử của ta không đây?

Đây là vấn đề hắn quan tâm nhất hiện giờ.

- Điều này rất khó nói...

Hoàng Phủ Phách lắc đầu, tiếp theo sau chợt nhớ lại, nói:

- Thiếu chút nữa quên mất chính sự...

- Chính sự?

Trương Hằng ngạc nhiên hỏi:

- Không biết Hoàng Phủ công tử có chuyện gì mà hạ cố tới đây?

- Ha ha! Trương đạo hữu! Phụ thân ta muốn gặp đạo hữu.

Hoàng Phủ Phách cười nói.

- Phụ thân của công tử... Trương Hằng cả kinh trong lòng.

Phụ thân của Hoàng Phủ Phách, đó chính là đại tu sĩ Hợp Thể đại viên mãn, một thân thần thông uy chấn phạm vi mấy mươi vạn dặm hải vực này.

Là đảo chủ một đảo nhỏ nhĩ cấp trong hải vực Tam Tiên Đảo, thực lực tất nhiên là người nổi bật trong các đại tu sĩ.

“Đại đảo chủ Lam Tinh Đảo này, vì sao lại đột nhiên triệu kiến mình chứ?” Trương Hằng buồn bực trong lòng, nhưng cũng không cảm thấy có dấu hiệu báo trước nguy hiểm gì.

Ở thời điểm trước, hắn từng cho ra một cái kết luận: “Chỉ cần không rời khỏi Lam Tinh Đảo, thì mối nguy cơ ẩn tàng kia sẽ không chân chính bùng xuống trên người mình.” Nói cách khác, trong thời gian ngắn Lam Tinh Đảo có thể là chỗ an thân của hắn.

- Có thể được đại đảo chủ triệu kiến, tự nhiên là vinh hạnh của Trương mỗ, nhưng giờ phút này hai tên đệ tử của ta đang đột phá ở thời khắc mấu chốt, ta thân là sư tôn sao có thể tùy tiện rời đi? Nếu đại đảo chủ thật muốn gặp, ngày khác Trương mỗ nhất định sẽ bái kiến.

Trương Hằng khá uyển chuyển nói lời từ chối, vẻ mặt lo lắng nhìn Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương Đồ trên bầu trời còn đang tiếp tục lan rộng ra.

- Cái này...

Hoàng Phủ Phách có phần khó xử, mệnh lệnh của phụ thân, hắn chưa bao giờ dám vi phạm. Nhưng đứng ở góc độ Trương Hằng mà nói, đối phương cũng không có lỗi gì.

Đang lúc Hoàng Phủ Phách rơi vào cảnh khó xử, một thanh âm uy nghiêm vang lên trong phòng:

- Việc này vừa lúc liên quan tới Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương Đồ cùng vận mệnh của hai đệ tử người.

- Phụ thân?!

Hoàng Phủ Phách vừa ngạc nhiên vừa vui mừng kêu lên, không nghĩ tới phụ thân mình lại đích thân giải thích, xem ra ông ấy cũng đang chú ý tới tình hình bên này.

- Một khi đã như vậy, Trương mỗ cung kính không bằng tuân mệnh, theo Hoàng Phủ công tử đi một chuyến.

Trương Hằng lập tức đáp ứng, tận đáy lòng rất là kiêng kị thủ đoạn nhìn trộm tình huống bên này mà thần không hay quỷ không biết của Hoàng Phủ Lân.

Nên biết rằng, mấy chỗ trọng yếu trong phủ đệ này đều được Trương Hằng thiết trí cấm chế, ngay cả là đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ, cũng đừng mơ tưởng nhìn trộm tình huống bên trong mà không kinh động tới Trương Hằng. Nhưng Hoàng Phủ Lân lại có thể dưới tình huống không kinh động tới Trương Hằng, nắm trong tay toàn bộ tình hình trong phủ đệ.

Muốn làm được điểm này như Hoàng Phủ Lân, tu sĩ trong cùng cấp Hợp Thể Kỳ gần như không có khả năng. Bởi vì Trương Hằng tuy là Hóa Thần đại viên mãn, nhưng cảnh giới thần thức đã vượt qua đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ, tiếp cận Hợp Thể đại viên mãn.

“Chẳng lẽ tu vi thần thức của đối phương, đã vượt qua Hợp Thể Kỳ, tiến vào Độ Kiếp Kỳ...”

Trong lòng Trương Hằng kinh nghi chưa định, rời phủ đệ theo Hoàng Phủ Phách, bay đi về hướng trung tâm Lam Tinh Đảo.

Trên đường phi hành, Trương Hằng vẫn không quên chú ý tới tình hình hai đệ tử đột phá ở phủ đệ bên kia.

- Trương đạo hữu cứ yên tâm, ta đã phái cao thủ túc trực ở đó, không có người nào dám tới quấy nhiễu hai người Tú Ninh đột phá.

Hoàng Phủ Phách tươi cười nói với Trương Hằng.

- Làm phiền Hoàng Phủ công tử rồi!

Trương Hằng cảm kích nói.

Hoàng Phủ Phách có phần không vui nói:

- Ta nói Trương đạo hữu này! Đạo hữu cũng không cần gọi ta cái gì Hoàng Phủ công tử, nếu xem trọng Hoàng Phủ Phách ta thì cứ gọi thẳng ta là Hoàng Phủ huynh. Ngày sau có thời gian, chúng ta tiếp tục luận bàn một phen, đáng tiếc đạo hữu còn chưa khôi phục đến trạng thái đỉnh phong.

- Ha ha! Nếu Hoàng Phủ huynh có ý này, vậy Trương mỗi cứ trèo cao một phen.

Trương Hằng mỉm cười nói, đối với Hoàng Phủ Phách sinh ra một ít cảm tình.

Tuy rằng đối phương ở phương diện thái độ làm người khá bá đạo ngang ngược, nhưng vẫn là người biết tín nghĩa, tôn kính cường giả, cũng không hề tùy tiện khi dễ kẻ yếu. Tóm lại tâm tư không tính là quá xấu, tối thiểu còn tốt hơn rất nhiều so với đại bộ phận người tu chân.

Hai người vừa phi hành vừa tán gẫu, Chỉ chớp lát, liền đi tới một tòa phủ đệ ở bên trong bầu khí trời tràn ngập sương mờ màu xanh nhạt.

Phủ đệ này rộng lớn hơn gấp hai mươi lần so với chỗ Trương Hằng ở lại, kiến trúc bên trong phần lớn là một loại tinh thạch trong suốt xây thành, tản ra từng tia khí tức mờ mịt như tiên.

Vừa thấy phủ đệ này, Trương Hằng thiếu chút nữa nghĩ đến mình đi tới tiên cảnh trong truyền thuyết nhân gian.

Bảng hiệu trên cửa chính phủ đệ, có mấy chữ lớn phóng khoáng: “Phủ Hoàng Phủ”.

- Trương huynh mời vào!

Hoàng Phủ Phách khẽ phát tay một cái, mang theo Trương Hằng bay vào phủ đệ như tiên cảnh này.

Dọc theo đường đi, hai người gặp không ít người hầu trong phủ đệ, nhìn thấy Hoàng Phủ Phách ai nấy đều vội vàng khom mình thi lễ.

Khi hai người bay đến một lâm viên chim hót líu lo, hoa thơm cỏ lạ tỏa mùi hương thơm thoang thoảng thấm đậm lòng người. Trương Hằng lập tức có cảm giác như ba ngàn sáu trăm lỗ chân lông toàn thân, đều thư thái thoải mái, quang lưu màu bạc vận chuyển trong Linh hạch cũng thông thoáng hơn lên.

Đứng trước thạch đài cách đó không xa, một nữ nhân duyên dáng yêu kiều mặc xiêm y màu xanh nhạt, khuôn mặt diễm tĩnh thanh thần, gương mặt xinh đẹp trắng nõn như tuyết. Phong thái không tính là tuyệt sắc, nhưng lại có vài phần khí chất đặc hữu, không giống người trong trần thế.

- Muội muội!

Hoàng Phủ Phách thu lại vẻ tươi cười trên mặt, vội vàng lên tiếng chào hỏi cô gái áo xanh, trên nét mặt lại mang theo một tia cung kính.

Trong lòng Trương Hằng cảm thấy rất lạ thường, vẻ mặt của Hoàng Phủ Phách khi hắn chào hỏi muội muội, không thân thiết và quan ái như huynh muội trong nhà bình thường.

Thậm chí hắn có một loại cảm giác kỳ quái, dường như Hoàng Phủ Phách có vẻ tôn kính và sợ hãi với muội muội của hắn.

- Ca ca mới ra ngoài một lát, nhanh như vậy đã trở lại rồi.

Cô gái áo xanh vẻ mặt bình tĩnh nói, đôi mắt trong sáng như hồ nước liếc nhìn Trương Hằng một cái, cũng không có lên tiếng chào hỏi.

- À! Là như vậy... hắn là Trương Hằng, phụ thân cho gọi hắn, huynh đang dẫn đường cho hắn.

Hoàng Phủ Phách vội giải thích với muội muội.

- Nếu là phụ thân cho gọi, như vậy các người mau đi đi.

Cô gái áo xanh khẽ gật đầu chào Trương Hằng, sau đó liền quay đầu ngắm nhìn mặt hồ cách đó không xa, cả người dường như tiến vào một cảnh giới đặc thù, hòa hợp thành một thể cùng cảnh vật chung quanh.

- Muội muội! Vậy chúng ta đi đây!

Hoàng Phủ Phách mang theo Trương Hằng rất nhanh rời nơi đây.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

513. Chương 490: Hoàng Phủ Lâm (hạ).

Trương Hằng lộ vẻ mặt quái lạ, phát hiện muội muội của Hoàng Phủ Phách này thật là có chút đặc biệt, dung mạo không tính là tuyệt sắc, nhưng lại có một tâm hồn trong sáng tự nhiên mà lạnh lùng vô cảm.

- Đây là Hoàng Phủ Tĩnh, muội muội của ta, từ nhỏ đã là một cái quái thai, Trương huynh không cần để ý. Chờ rời xa lâm viên này, Hoàng Phủ Phách mới giải thích với Trương Hằng.

Quái thai?

“Dùng quái thai để hình dung muội muội của mình?”

Trong lòng Trương Hằng càng thêm kinh ngạc, nhưng cũng không hỏi thêm nhiều, dù sao hắn vẫn mơ hồ cảm thấy nữ nhân Hoàng Phủ Tĩnh này tuyệt đối không đơn giản.

Xuyên qua lâm viên chỗ Hoàng Phủ Tĩnh lại bay thêm một đoạn, một lúc sau Hoàng Phủ Phách mới dẫn Trương Hằng tới một tiểu viện giản dị.

Là đảo chủ của một hòn đảo nhị cấp, là đại tu sĩ Hợp Thể đại viên mãn mà lại ở trong một tiểu viện giống như nhà của một người bình thường.

Trương Hằng thật có hơi bất ngờ, ánh mắt vừa chạm đến tiểu viện giản dị này, hắn có thể cảm nhận được tồn tại cấm chế cường đại chung quanh tiểu viện.

- Mời vào!

Tiếng nói giản dị mộc mạc của Hoàng Phủ Lâm từ trong viện truyền ra.

Toàn bộ cấm chế cường đại chung quanh tiểu viện bỗng dưng biến mất.

- Mời Trương huynh!

Hoàng Phủ Phách cười nói.

- Mời Hoàng Phủ huynh đi trước!

Trương Hằng vẫn trấn định, đi song song cùng Hoàng Phủ Phách vào trong.

- Ta muốn nói chuyện riêng cùng Trương đạo hữu, Tiểu Phách người ra chỗ Tĩnh nhi chờ đi!

Hoàng Phủ Lâm lên tiếng ngăn bước chân Hoàng Phủ Phách.

- Dạ! Phụ thân!

Hoàng Phủ Phách tuy rất nghi hoặc trong lòng, nhưng không dám cãi lệnh phụ thân, quay đầu lại liếc nhìn Trương Hằng một cái, rồi bay đi về hướng chỗ lâm viên của muội muội.

- Ca ca! Huynh như thế nào mới đó đã quay lại rồi!

Hoàng Phủ Tĩnh yên lặng đứng tại chỗ, vẻ mặt điềm tĩnh, giọng nói êm tai dễ nghe, hàm chứa ý tứ siêu phàm.

- Ôi! Phụ thân muốn nói chuyện riêng với Trương huynh, muốn ta ở đây chờ.

Hoàng Phủ Phách khẽ thở dài một hơi, thập phần nghi hoặc nói:

- Thật không nghĩ ra, phụ thân vì sao đột nhiên lại cho gọi một tu sĩ Hóa Thần Kỳ, mà lại muốn nói chuyện riêng với nhau.

- Vậy cũng không kỳ quái, chỉ vì người này có tư cách đó.

Hoàng Phủ Tĩnh trước sau như một vẫn bình tĩnh, dường như thế gian không còn có chuyện gì có thể lưu lại gợn sóng trong lòng nàng.

- Điều này sao có thể! Có thể được phụ thân triệu kiến gặp riêng, tối thiểu đều là cấp bậc đại tu sĩ! Trương huynh tuy rằng lợi hại phi thường, nhưng so sánh với đại tu sĩ vẫn còn có một khoảng cách chênh lệch không nhỏ.

Hoàng Phủ Phách liên tục lắc đầu khó hiểu.

- Huynh không tin lời nói của ta?

Thân hình Hoàng Phủ Tĩnh đột nhiên từ tại chỗ bay lên, giống như một con chim màu xanh đều có một cỗ khí chất bay theo chiều gió.

- Dĩ nhiên... lời nói của muội muội, đương nhiên ta tin tưởng.

Hoàng Phủ Phách lộ vẻ mặt tán thưởng nói.

- Nếu ca ca có thể giữ mối quan hệ tốt với người này, đối với huynh về sau sẽ có chỗ lợi ích rất lớn...

Hoàng Phủ Tĩnh tựa như chiếc lông chim không hề có sức nặng, nhẹ nhàng bay xuống trên mặt hồ nước, không thấy dấu hiệu gì nàng sử dụng pháp lực, thần thông như thế đủ để cho đại tu sĩ bình thường phải khiếp sợ.

- Giữ mối quan hệ tốt với hắn?

Hoàng Phủ Phách mặt đầy vẻ kinh ngạc nhìn muội muội của mình.

Hoàng Phủ Tĩnh không hề để ý tới hắn, lẳng lặng đứng trên mặt hồ, không tạo nên một chút xúy gợn sóng, dường như không tồn tại trên thế gian này.

- Các hạ chính là người Tử Hoàng Phủ muốn đuổi giết?

Trương Hằng mới vừa đi vào phòng trong, một giọng nói uy nghiêm phát ra đột ngột.

Chỉ một câu liền nói ra tình trạng của Trương Hằng!

Trong vô hình Trương Hằng cảm giác như sấm sét nổ tung ngay lồng ngực mình, trong lúc nhất thời hô hấp hơi có vẻ dồn dập.

Một người trung niên dáng người khôi ngô ngồi ở trong phòng, tướng mạo có vài phần tương tự cùng Hoàng Phủ Phách, lại có một cỗ khí chất không giận mà oai của kẻ bề trên.

Không có sử dụng uy áp gì, Chỉ dựa vào một câu nói vô cùng đơn giản, liền giống như một mũi đao sắc bén xé dọc theo thân thể Trương Hằng, đâm vào chỗ trái tim điểm yếu hại của hắn.

Không cần phải nói, trung niên khôi ngô ngồi chỗ đối diện kia, chính là Hoàng Phủ Lâm. đại đảo chủ Lam Tinh Đảo!

“Đối phương làm thế nào biết được chuyện Tử Hoàng Phủ muốn truy sát mình? Nên biết rằng chính mình cùng là dựa theo linh hồn Tử Hân nơi đó mới biết được tin tức, cùng phối hợp với cảnh giới Linh Tâm Thông Minh của Thần Linh Nhân, mới suy đoán ra tình hình Tử Hoàng Phủ đang đuổi giết mình.”

Trương Hằng cố giữ tâm tình mình trấn định lại, nhìn trung niên khôi ngô trước mắt khẽ thì lễ:

- Vãn bối Trương Hằng, ra mắt Hoàng Phủ tiên bối!

Trong mắt Hoàng Phủ Lâm lóe lên một tia dị sắc, không nghĩ tới Trương Hằng lại trực tiếp né tránh câu hỏi của mình, thì lễ với mình, trong vô hình liền hóa giải bầu không khí căng thẳng của Hoàng Phủ Lâm tạo ra hồi lâu.

- Mời ngồi!

Hoàng Phủ Luân duỗi tay, chỉ vào bồ đoàn trước mặt, ý mời Trương Hằng ngồi xuống.

Dựa theo bố trí trong gian phòng này, vị trí Hoàng Phủ Luân chỉ ra đó không ngờ lại là hai cái bồ đoàn đặt ngang hàng với nhau, cũng có nghĩa là cùng ngồi cùng ăn với hắn.

Trương Hằng cả kinh, nếu như mình ngồi xuống bên kia, thì chẳng khác nào cùng ngồi cùng ăn với vị đại tu sĩ thực lực thông thiên này.

“Mình có tư cách này sao?” Trương Hằng tuyệt đối không cuồng vọng đến mức, tự cho rằng mình là nhân vật cùng cấp bậc với Hoàng Phủ Luân.

Mặc dù Hoàng Phủ Luân ngồi ở đó bình thản không tỏ thái độ gì, trên người cũng không có phóng xuất ra khí thế gì, nhưng lại làm cho Trương Hằng có cảm giác thần bí khó lường, giống như biển rộng vô cùng vô tận kia.

Thậm chí Trương Hằng còn có một loại ảo giác, cho dù mình có té ra đại sát khí áp đáy hòm Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp, cũng rất khó tạo thành thương tổn gì lớn cho Hoàng Phủ Luân.

Đây là thực lực chân chính của đại tu sĩ một thế hệ?

Nếu đổi lại là người ngoài, ngay cả là đại tu sĩ bình thường ở vào tình trạng của Trương Hằng này, đều sẽ thấy mình được sủng ái mà kinh sợ, Huống Chi hần Chi là một tu sĩ Hóa Thần đại viên mãn.

Trên thực tế, Trương Hằng kiềm giữ tu vi của mình ở mức Hóa Thần sơ kỳ, hần biết chút kỳ xảo đó giấu giếm Hoàng Phủ Phách thì còn có thể, nhưng ở trước mặt Hoàng Phủ Luân hoàn toàn không có khả năng giấu được.

- Tạ ơn tiên bối!

Trương Hằng hít sâu một hơi, đi tới bên cạnh Hoàng Phủ Luân. ngồi xuống trên bồ đoàn, trên mặt cố giữ vẻ trấn tĩnh.

Thấy Trương Hằng không hề chối từ hay khách sáo, cứ như vậy ngồi xuống, trong mắt Hoàng Phủ Luân chợt lóe sáng, lộ ra một tia dị sắc.

Thực hiện nhiên, hành động của Trương Hằng đã vượt qua dư liệu của hắn.

Đừng nói là một tu sĩ Hóa Thần Kỳ, cho dù là đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ, dưới tình huống như vậy, đều phải chối từ một phen, không dám tùy tiện ngồi xuống cùng ngồi cùng ăn với Hoàng Phủ Luân như vậy.

Nhưng gã thanh niên trước mắt cứ như vậy thản nhiên ngồi xuống, không có khách sáo và dối trá như các tu sĩ khác.

Đảm phách cùng trí tuệ như thế đủ để cho Hoàng Phủ Luân nhìn với cặp mắt khác.

Từ thời điểm trước đó dùng thần thức đảo qua Trương Hằng bên này, Hoàng Phủ Luân đã cảm nhận được đối phương bất phàm, tuyệt đối không phải một tu sĩ Hóa Thần Kỳ bình thường đơn giản như vậy.

Trương Hằng làm cho hắn có cảm giác dường như còn uy hiếp lớn hơn so với đại tu sĩ bình thường.

- Nếu ngươi đã cùng ngồi ở chỗ này, vì sao còn xưng hô ta là tiên bối chứ?

Hoàng Phủ Luân mỉm cười nhìn Trương Hằng nói.

- Cái này tuyệt đối không thể...

Trương Hằng lắc đầu nói:

- Văn bối xưng hô đại đảo chủ là tiên bối, có hai nguyên nhân: Thứ nhất, ta cùng Hoàng Phủ công tử là quan hệ bằng hữu. ngài có thể tính là trưởng bối của ta. Thứ hai, Trương mỗ kính trọng uy danh cùng thực lực của đảo chủ, cho nên mới xưng hô tiên bối.

- Tốt tốt tốt...

Hoàng Phủ Luân liên tục gật đầu:

- Thực lực của người hẳn là cường đại hơn nhiều so với con ta, cho dù so với Tĩnh nhi cũng không xa.

Hoàng Phủ Tĩnh?

Trương Hằng hơi kinh hãi trong lòng, nghe ý tứ của Hoàng Phủ Luân, Hoàng Phủ Tĩnh con gái hẳn thực lực phải mạnh hơn một ít so với mình. Hẳn là dựa vào cái gì để phán đoán như vậy?

Tuy rằng trong lòng có chút không phục, nhưng Trương Hằng cũng không canh cánh trong lòng chuyện này, ai thực lực mạnh hơn chỉ có cách thực sự động thủ mới biết được, bản thân mình có được con bài chưa lật, đâu phải tu sĩ bình thường có khả năng sánh bằng?

- Tốt lắm! Bây giờ người có thể trả lời câu hỏi của ta vừa rồi, người có phải là người bị Tử Hoàng Phủ đuổi giết hay không?

Hoàng Phủ Luân thu lại vẻ tươi cười trên mặt. khôi phục lại uy áp cùng trang trọng lúc đầu. toàn thân ngồi ở đó giống như một ngọn núi lớn sừng sững không thể lay động.

Không khí trong phòng dần dần ngưng đọng lại, bầu không khí lại căng thẳng như trước.

Trương Hằng thản nhiên nói:

- Văn bối cũng không che giấu, đúng văn bối đang bị Tử Hoàng Phủ đuổi giết. Không biết Hoàng Phủ tiên bối làm thế nào biết được chuyện này?

- Ha ha ha! Quả nhiên là người!

Hoàng Phủ Luân mắt sáng như điện nhìn thẳng vào Trương Hằng, trong mắt lộ ra một tia sáng khác thường.

Trương Hằng liền cảm nhận được trong không gian chung quanh truyền đến một lực lượng cực lớn như dòng thác lũ, trực tiếp đè ép lên chính mình.

Trong lúc nhất thời, Trương Hằng hô hấp khó khăn, giống như chiếc bè gỗ lênh đênh vô định trên biển rộng.

Trương Hằng thầm hoảng sợ: “Hoàng Phủ Luân này lại có được lực lượng cùng loại như lĩnh vực. sử dụng lực lượng vô hình vô chất trong không gian chung quanh., trực tiếp hình thành công kích với mình. Đây là loại cảnh giới nào? Người này đúng thật là tu sĩ Hợp Thể Kỳ sao?”

- Hừ! Tử Hoàng kia từng hứa hẹn xuất ra mười kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm, để đổi lấy tính mạng của người.

Hoàng Phủ Luân không có hảo ý nhìn về phía Trương Hằng, khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười đắc ý như thực hiện được mưu đồ.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

514. Chương 491: Thức Thứ Hai Của Bảo Tháp: Âm Dương Quyết! (thượng).

“Hoàng Phủ Luân cùng Tử Hoàng không ngờ lại thông đồng với nhau?”

Đối mặt với vẻ tươi cười thực hiện được âm mưu của Hoàng Phủ Luân, trong lòng Trương Hằng sục sôi phần nộ: “Chẳng lẽ mình bị Hoàng Phủ Luân cùng Tử Hoàng liên kết mua bán?”

Tuy nhiên, trên mặt hắn vẫn còn giữ vẻ trấn định, ý cảnh trong Linh Tâm Thông Minh của Thần Linh Nhân lại dần hiện ra để lại một chút dấu vết vận chuyển trong thiên địa.

“Việc này vừa lúc liên quan tới Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương Đồ cùng vận mệnh của hai tên đệ tử ngươi.” Đây là trước đó khi còn ở phủ đệ, Hoàng Phủ Luân dùng thần thức truyền âm cho hắn.

Bởi vậy có thể thấy được, Hoàng Phủ Luân đích thật là có chuyện tìm mình thương nghị.

Hơn nữa, nếu Hoàng Phủ Luân thật sự muốn lấy tính mạng của Trương Hằng, sao còn có thể phí công nhiều như vậy, để cho Hoàng Phủ Phách dẫn hắn tới mật địa này nói chuyện riêng với nhau.

Đừng nói là tu sĩ Hóa Thần Kỳ, cho dù là cao thủ Hợp Thể Kỳ, ở trước mặt đại tu sĩ uy chấn nhất phương như Hoàng Phủ Luân này, cũng không có một chút lực trả đòn.

Suy nghĩ đến đây, Trương Hằng trong lòng ổn định, mắt nhìn thẳng vào Hoàng Phủ Luân:

- Tiên bối nói đùa, ngài như thế nào có thể thông đồng cùng Yêu tộc làm bậy chứ? hơn nữa, ta Chỉ là một tu sĩ Hóa Thần Kỳ nho nhỏ, đâu đáng để ngài liên thủ cùng Tử Hoàng?

- Nếu ngươi thật sự là một tu sĩ Hóa Thần Kỳ nho nhỏ, sao có thể giết chết được tam hoàng tử của Tử Hoàng, thậm chí đánh bị thương nặng Thiết Sa Vương thực lực tiếp cận đại tu sĩ?

Hoàng Phủ Luân nhìn Trương Hằng hàm xúc ý vị sâu sắc, ý cười nơi khóe miệng càng đậm.

- Ngài đã biết?

Trương Hằng vô cùng khiếp sợ, Hoàng Phủ Luân này cũng quá đáng sợ, không ngờ hiểu rõ tình huống của mình như lòng bàn tay!

Hay là Tử Hoàng Phủ có nội ứng của hắn? Đây là phản ứng đầu tiên của Trương Hằng.

- Ngươi cũng không cần kỳ quái, Tử Hoàng kia nhưng thật ra phá lệ tìm tới ta bàn điều kiện, lấy giá trị mười kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm để đổi lấy cái mạng của ngươi cùng Nguyên anh của Tử Hân.

Mười kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm!!!!

Trương Hằng hít ngược một hơi khí lạnh, không nghĩ tới Tử Hoàng vì đuổi giết mình lại chịu đưa ra cái giá như thế.

Hoàng Phủ Luân dần dần thu lại vẻ tươi cười trên mặt, nhìn chăm chú vào thanh niên trước mắt:

- Ở trước mặt ta, thực lực của ngươi không chỗ nào che giấu, ở mặt ngoài ngươi là tu sĩ Hóa Thần đại viên mãn, nhưng trên thực tế, hắn là có năng lực chiến một trận cùng tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ. Bốn tọa không có đoán sai chứ?

Vừa nghe lời ấy, Trương Hằng thiếu chút nữa không nhịn được nhảy dựng lên.

Từ khi đi vào Chu Vương Triều tới nay, Trương Hằng còn chưa bao giờ gặp mặt người thần thông kinh thiên như vậy, mắt thấy lai lịch cùng nội tình của mình từng chút một bị đối phương vạch trần, Trương Hằng thật sự không nghĩ ra vấn đề mấu chốt này: “Đều là đại tu sĩ Hợp Thể Kỳ, vì cái gì thực lực lại chênh lệch lớn như thế?”

Theo lý thuyết, Trương Hằng tấn chức công pháp tầng ba đại viên mãn, thực lực có thể so với đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ, thần thức còn tiếp cận tu sĩ Hợp Thể đại viên mãn, cùng so sánh với Hoàng Phủ Luân hắn là không có chênh lệch lớn như vậy mới đúng.

Nếu phân chia thô sơ giản lược một chút, hai người hắn phải xem như nhân vật đồng cấp mới đúng.

- Có đủ sức chiến một trận cùng tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ hay không, Trương mỗ cũng không biết được, bởi vì ta chưa bao giờ giao đấu cùng tu sĩ cấp bậc này. Nhưng thật ra tiên bối, chuyện này tìm ta, rốt cuộc là vì chuyện gì?

Trương Hằng nhẹ nhàng nói mấy câu, liền bỏ qua đề tài này đi thẳng vào chủ đề. Ở trước mặt lão cáo già xảo quyết Hoàng Phủ Luân thực lực sâu không lường được, hắn cũng không định dây dưa kéo dài, còn không bằng thẳng thắn nói ra.

- Giờ phút này, hai gã đệ tử của ngươi đều đang đột phá thì phải?

Hoàng Phủ Luân thần nhiên hỏi.

Trương Hằng gật đầu nói:

- Không sai, sự tình thực trùng hợp, không ngờ bọn chúng lại đột phá cùng một lúc.
- Hừ! Đây không chỉ riêng là một sự kiện trùng hợp, hai đoàn linh khí trong thiên địa va chạm nhau hình thành một cái Thiên Tiên Thái Cực Âm Dương Đồ, đây chính là một cảnh ngộ trăm ngàn vạn năm khó gặp.

Hoàng Phủ Luân quét thần thức nhìn ngoài mấy trăm dặm chỗ phủ đệ hai đệ tử của Trương Hằng, phát hiện Thái Cực Âm Dương Đồ đang bành trướng kia hơi có xu thế chậm lại, so với trước đó cũng ổn định hơn nhiều.

Trương Hằng cùng bắt đầu lưu ý tình hình bên kia, trong lòng có chút lo lắng, không kìm nổi hỏi:

- Không biết hình thành Thái Cực Âm Dương Đồ này sẽ có ảnh hưởng gì với đột phá của bọn chúng?

Hoàng Phủ Luân lộ sắc mặt ngưng trọng nói:

- Việc này khó có thể đo lường được... Nhưng theo bốn tọa biết được, bọn chúng có thể chỉ trong vòng vài ngày thành công đột phá, về phần sau khi đột phá, còn có phát sinh cái gì, phải xem vận may của chúng.
- Tiền bối cho gọi ta tới đây, chỉ sợ là vì mưu đồ lấy Thái Cực Âm Dương Đồ trùng hợp sinh ra này thì phải?

Trương Hằng giật mình cả kinh.

Nếu có thể lấy Thái Cực Âm Dương Đồ trong hư không thu nạp làm của mình, đối với tăng lên thực lực của Hoàng Phủ Luân, sẽ có ích lợi lớn biết bao nhiêu. Đến lúc đó, bằng vào thực lực của hắn, tung hoành Hợp Thể Kỳ đều cũng có thể.

- Người nói không sai!

Hoàng Phủ Luân gật đầu nói:

- Nhưng muốn mưu đồ Thái Cực Âm Dương Đồ này thập phần khó khăn, một khi thất bại sẽ dẫn phát lực lượng khủng bố, ngay cả ta cũng khó có thể chịu đựng nổi.
- Vậy phải làm thế nào mới có thể thành công lấy được?

Trương Hằng đột nhiên cảm thấy hứng thú.

Hoàng Phủ Luân hơi trầm ngâm một chút, mới nói:

- Đầu tiên, Thái Cực Âm Dương Đồ này phải ổn định trở lại, nếu không tuyệt đối không thể xuống tay. Tiếp theo, chờ sau khi nó ổn định lại, bằng vào sức một mình lão phu Chỉ sợ khó có thể được việc, còn phải mượn dùng lực lượng của ba vị đại tu sĩ mới có thể thành công. Cuối cùng, còn có một điều trọng yếu nhất chính là ở thời điểm thu Thái Cực Âm Dương Đồ này, hai gã đệ tử kia của người phải kiệt lực phối hợp mới có thể được việc, không đến mức dẫn phát nguy cơ.

Trương Hằng giật mình, thì ra Hoàng Phủ Luân là cần hai đệ tử của mình phối hợp không hề giữ lại, cái này cũng không phải chỉ dùng sức mạnh là có thể làm được.

- Xin tiền bối yên tâm, đến lúc đó nếu có cơ hội, văn bối sẽ để cho hai đệ tử toàn lực phối hợp với ngài thu Thái Cực Âm Dương Đồ.

Trương Hằng cười nói.

Hoàng Phủ Luân gật đầu nói:

- Như thế rất tốt! Ta cùng với Tử Hoàng kia vốn là tử đối đầu, ngay cả không phải vì Thái Cực Âm Dương Đồ này, ta cũng kiên quyết không phối hợp cùng Yêu tộc để làm chuyện mưu hại tu sĩ nhân loại.
- Tiền bối ngài đã từng giao đấu cùng Tử Hoàng kia?

Trương Hằng có chút không tin lỗ tai của mình, không ngờ Hoàng Phủ Luân cùng Tử Hoàng là tử đối đầu của nhau.

Trước kia từng nghe Mộ Linh Nhi nói qua. Phủ chủ Tử Hoàng Phủ chính là Thần thú Hợp Thể đại viên mãn.

Bản thân Thần thú đã có được thực lực vượt cấp khiêu chiến, đủ thấy yêu thú Hợp Thể đại viên mãn này khủng bố đến mức nào, nếu nói vô địch trong cùng cấp cũng không quá đáng.

- Đã từng giao đấu! Thực lực của con súc sinh kia cũng không tệ lắm. nhưng nếu muốn chiếm tiện nghi ở trước mặt bổn tọa, cũng không có khả năng.

Hoàng Phủ Luân ung dung nói, dường như xem thường không để Tử Hoàng kia vào mắt.

Trong lòng Trương Hằng vẫn là khó có thể tin, Tử Hoàng kia nhưng là Thần thú Hợp Thể đại viên mãn, Hoàng Phủ Luân sao có thể có lực lượng ngang bằng cùng nó chứ? Cho dù có người nói, Tử Hoàng miếu sát nhân loại Hợp Thể đại viên mãn, Trương Hằng cũng không thấy lạ: Thần thú dù sao cũng là Thần thú, không thể suy xét theo lẽ thường được.

Thấy đáng vẻ nghi hoặc trên mặt Trương Hằng, Hoàng Phủ Luân không khỏi kinh ngạc:

- Người còn có điều gì không nghĩ ra?

- Cái này...

Trương Hằng hơi do dự một chút, vẫn là nói ra ý nghĩ trong lòng:

- Tiên bối ngài cùng cấp với Tử Hoàng, nhưng hẳn lại là Thần thú, ngài như thế nào có thể...

Vừa nghe lời ấy, Hoàng Phủ Luân không khỏi cười ha hả:

- Tuy rằng người có được thực lực có thể sánh ngang với Hợp Thể hậu kỳ, nhưng một số bí tân của Đông Vân đại lục, người vẫn còn thiếu sót.

- Xin tiên bối Chỉ giáo!

Trương Hằng vừa nghe hai chữ “Bí tân”, lập tức cảm thấy hứng thú, vô cùng cung kính nói.

- Ha ha! Bằng vào thực lực của người, cũng có tư cách biết nguyên do Trong đó.

Hoàng Phủ Luân hơi ngưng lại một chút, rồi nói:

- Người hẳn là biết trên Hợp Thể Kỳ chính là Độ Kiếp Kỳ. Bởi vì ở giai đoạn này là một giai đoạn thực lực tăng vọt. nhưng sau khi tiến vào Độ Kiếp Kỳ sự tăng trưởng của pháp lực ngược lại sẽ không khủng bố nữa, mà sự lột xác chủ yếu là nhằm vào cảnh giới tinh thần.

Trương Hằng gật đầu:

- Điều này ta biết, tu sĩ Độ Kiếp Kỳ ở trên phương diện pháp lực sẽ không mạnh hơn bao nhiêu so với tu sĩ Hợp Thể đại viên mãn, nhưng ở phương diện ý cảnh tinh thần trình độ lại rất mạnh.

- Người nói không sai! Tuy nhiên, ý cảnh tinh thần của Độ Kiếp Kỳ tuy rằng rất cường đại, nhưng rất ít tu sĩ có thể thành công vượt qua thiên kiếp thăng cấp. Vì thế các tu sĩ thà bằng lòng dừng lại ở Hợp Thể đại viên mãn, không chịu tiến vào Độ Kiếp Kỳ, chính là để tránh thiên kiếp cực kỳ đáng sợ kia.

Hoàng Phủ Luân khẽ thở dài.

Thiên kiếp là khiêu chiến lớn nhất mà người tu chân hạ giới phải đối mặt: thành thì hóa vũ phi thăng những ngày sắp tới được ưu đãi, bại thì hồn phi phách tán không trốn tránh vào đâu được.

Nghe nói, xác suất thành công độ kiếp chỉ có một phần trăm, thậm chí còn không đến.

Trương Hằng trong lòng hiểu được:

- Ý của ngài là tu sĩ loại hình Hợp Thể đại viên mãn như vậy, có cảnh giới Độ Kiếp Kỳ nhưng pháp lực còn dừng lại ở cảnh giới Hợp Thể đại viên mãn, không chịu tiến thêm một bước đột phá.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----oo0oo-----

515. Chương 491: Thức Thứ Hai Của Bảo Tháp: Âm Dương Quyết! (hạ).

- Đúng, hy vọng độ kiếp thành công bé nhỏ cỡ nào. ngay cả người có được thần thông cái thể. ở trước mặt thiên kiếp vẫn không có bao nhiêu sức chống cự? Cho nên, có những tu sĩ Hợp Thể đại viên mãn tình nguyện lựa chọn dừng lại ở Hợp Thể Kỳ cũng không tiến vào Độ Kiếp Kỳ. Nhưng ý cảnh tinh thần của bọn họ rất mạnh có thể phát huy ra thực lực mạnh gấp mấy lần tu sĩ đồng cấp.

-Thì ra là thế.

Trong lòng Trương Hằng vừa động, ánh mắt nhìn sang Hoàng Phủ Luân:

- Nói như thế. tiền bối ngài cũng mạnh mẽ ép lại ở Hợp Thể Kỳ. không chịu tiến tới một bước.

Lúc này, rốt cuộc Trương Hằng hiểu được vì cái gì thực lực của Hoàng Phủ Luân lại mạnh mẽ như thế, thậm chí có thể chống lại Tử Hoàng Hợp Thể đại viên mãn.

- Đúng thế, dưới tình huống không có nắm chắc, bốn tọa sẽ không dễ dàng tiến vào Độ Kiếp Kỳ. trừ khi ta có được Pháp bảo tị lỗi... Được rồi. không nói chuyện này, bây giờ chúng ta tính toán xem, nên thu Thái Cực Âm Dương Đồ kia như thế nào.

- Tiền bối có kế hoạch gì?

Ánh mắt Trương Hằng vừa động. hỏi.

- Người, ta, nhị đảo chủ. Tĩnh nhi. Tổng cộng bốn người, vừa vặn là bốn đại tu sĩ. đến lúc đó chúng ta hợp lực thu lấy Thái Cực Âm Dương Đồ.

Hoàng Phủ Luân lạnh nhạt nói.

- Chuyện này thật có được không?

Trương Hằng luôn cảm thấy có chút nguy hiểm.

Khi thần thức của hắn đảo qua Thái Cực Âm Dương Đồ trong hư không, có một loại cảm giác kinh hồn bạt vía.

- Người cứ việc yên tâm. nếu chuyện này thành, Hoàng Phủ Luân ta chắc chắn hậu báo.

Hoàng Phủ Luân hết sức tự tin nói.

Thấy đối phương nói vậy. Trương Hằng cũng an tâm. nhưng vẫn không nhận được dùng Thần Linh Nhân đoán trước một phen. Kết quả. lại ra một dự báo vô cùng mơ hồ, không thể xác định kết quả.

Trương Hằng không khỏi thất vọng, nhưng cũng không còn cách nào. Thế gian không phải chuyện gì cũng có thể đoán trước, đặc biệt là chuyện sắp xảy ra liên can đến đại nhân vật nào đó.

Liên quan đến càng nhiều đại thần thông, xác suất bói toán cùng dự đoán thành công lại càng thấp. Thậm chí có một nhân vật tồn tại cấp nghịch thiên ở trong dòng nhân quả đó. còn có thể mạnh mẽ chắn ngang hàng rào thời không cùng quỹ tích vận mệnh, làm cho hết thảy bói toán cùng dự đoán hóa thành hư ảo.

- Người trở về trước, chú ý tình huống bên kia, để ta thương nghị cùng nhị đảo chủ. Tĩnh nhi một chút.

Cuối cùng, Hoàng Phủ Luân để Trương Hằng trở về phủ đệ trước.

Trương Hằng cũng không khách sáo, trực tiếp bay ra ngoài phủ đệ Hoàng Phủ.

Vốn hắn muốn thi triển thuật thuận di rời khỏi Nơi này. lại phát hiện trong phủ Hoàng Phủ tồn tại một cái trận pháp mạnh mẽ ngăn cản khả năng thuận di.

Nếu muốn mạnh mẽ thuận di, trừ khi giống như Hoàng Phủ Luân, có được cảnh giới Độ Kiếp Kỳ.

Khi đi đến hoa viên phía trước. Trương Hằng thấy được hai huynh muội Hoàng Phủ Phách cùng Hoàng Phủ Tĩnh.

- Trương huynh đã ra rồi. cha ta đã nói những gì với Trương huynh...

Hoàng Phủ Phách vội chạy tới hỏi.

- Cái này...

Trương Hằng có chút khó nói.

Hoàng Phủ Tĩnh nhú đôi mi thanh tú:

- Ca ca. có một số việc ca ca không nên hỏi đến. nếu không thì phụ thân cũng sẽ không tìm Trương đạo hữu nói chuyện riêng.

- Muội muội nói phải.

Hoàng Phủ Phách cũng hiểu được mình rất mạo muội.

Đúng lúc này, Hoàng Phủ Tĩnh lại đột nhiên nói:

- Phụ thân muốn triệu kiến muội, phụ thân còn muốn muội chuyển cáo với huynh: trong vòng một tháng, không thể rời khỏi phủ Hoàng Phủ, nếu như làm trái, gia pháp xử trí.

- A...

Hoàng Phủ Phách sắc mặt cực kỳ khó coi.

- Trương đạo hữu cứ tự nhiên...

Hoàng Phủ Tĩnh liếc nhìn Trương Hằng, thân thể hóa thành tinh linh trong gió. phiêu diêu như tiên, nhìn như thông thả, lại nháy mắt biến mất trước Trương Hằng.

- Hoàng Phủ huynh. ngày khác gặp lại.

Trương Hằng cáo biệt Hoàng Phủ Phách, thẳng một đường về đến phủ đệ.

Lúc này, Thái Cực Âm Dương Đồ trên không trung phủ đệ đã cố định kích cỡ. nhưng còn chưa hoàn toàn ổn định, vẫn đang vặn vẹo rất nhỏ. Không gian xung quanh đều rơi vào biến hình, thậm chí không gian bên trong Thái Cực Âm Dương Đồ có khi còn lồm xồm.

May mắn cỡ lực lượng này có tính dẻo. nếu là loại hình mãnh liệt, thậm chí xung quanh sẽ sinh ra khe rách không gian cực kỳ đáng sợ.

Trương Hằng đã thấy qua uy lực của khe rách không gian ở Tử Vực. trong đó ẩn chứa lực hủy diệt không phải tu sĩ hạ giới có thể chống lại. Tới một mức nào đó. khe rách không gian còn đáng sợ hơn vài phân so với thiên kiếp mà tu sĩ Độ Kiếp Kỳ gặp phải.

Gặp phải thiên lôi còn có xác suất rất nhỏ vượt qua. nhưng Chỉ cần chạm tới khe rách không gian, tu sĩ hạ giới gần như không có khả năng sống sót.

Trở lại phòng, Trương Hằng ngồi xếp bằng tĩnh tu một lát. liền chia ra một đoàn thần thức vô cùng mỏng manh hạ lệnh cho hai đệ tử phối hợp thu lấy Thái Cực Âm Dương Đồ.

Tú Ninh cùng Vân Dịch đều trả lời một tiếng, bắt đầu cận thận dẫn đường Thái Cực Âm Dương Đồ trên bầu trời.

Lúc này, bọn họ Chỉ có thể hơi dẫn đường cho Thái Cực Âm Dương Đồ biến hóa rất nhỏ, không thể mạnh mẽ can thiệp biến hóa của nó.

Trương Hằng khẽ thở phào, thần thức theo bản năng chìm vào Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp.

Nhưng mà thần thức của hắn vừa tiến vào bảo tháp, liền xuất hiện Ngự Tháp Quyết thức thứ hai:

Âm Dương Quyết.

Thì ra, công pháp Trương Hằng thăng cấp tăng ba đại viên mãn thực lực mạnh thêm, đã có thể tìm hiểu Ngự Tháp Quyết thức thứ hai: Âm Dương Quyết.

- Âm Dương Quyết?

Trương Hằng khẽ đọc cái tên này. trong đầu hiện ra nội dung có liên quan đến Âm Dương Quyết.

Thức thứ nhất: Chấn Ấp Quyết.

Thức thứ hai: Âm Dương Quyết.

Lúc này, Trương Hằng cũng Chỉ nắm giữ được vài phần ảo diệu với Chấn Ấp Quyết, còn quyết thứ hai Âm Dương Quyết lại phức tạp tối nghĩa hơn thậm chí trong đó còn ẩn chứa quy tắc vận chuyển thiên địa.

Thật lâu sau, thần thức của Trương Hằng mới lui ra khỏi Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp, thở ra một hơi.

Trước mắt, hắn Chỉ mới lĩnh ngộ một tia bề ngoài của Âm Dương Quyết, nếu có thể lĩnh ngộ toàn bộ. Chỉ sợ cách phi thăng không xa.

- Âm Dương Quyết...

Trương Hằng khẽ đọc ba chữ, vốn định lấy bảo tháp ra xem, cũng phải bỏ qua.

Dù sao nơi đây là Lam Tinh Đảo, có Hoàng Phủ Luân tu sĩ thực lực thông thiên ở đó. hắn không dám tùy tiện tiến vào lĩnh vực không gian.

Cảnh giới tinh thần Độ Kiếp Kỳ có thể lĩnh ngộ một chút quy tắc vận hành thiên địa. có thể sẽ phát giác sự tồn tại của lĩnh vực không gian, đây không phải là chuyện Trương Hằng muốn thấy.

Theo bản năng dùng thần thức quan sát Thái Cực Âm Dương Đồ trên bầu trời thân mình Trương Hằng đột nhiên chấn động.

- Âm Dương Quyết... Âm Dương Quyết...

Miệng hắn lẩm bẩm nói. trong mắt chớp động ánh bạc. trực tiếp xuyên thấu phòng ốc cấm chế, nhìn chằm chằm Thái Cực Âm Dương Đồ trong hư không, đột nhiên tiến vào một cảnh giới khó tả.

Âm Dương Quyết trong Ngự Tháp Quyết. giảng giải pháp môn lại có hiệu quả kỳ diệu giống như Thái Cực Âm Dương Đồ vận chuyển trên bầu trời.

Trương Hằng mơ hồ chiếm được một chút gợi ý. từ đó tiến vào trạng thái ngộ đạo.

Trong phút chốc, khẩu quyết Âm Dương Quyết hiện lên trong đầu hắn tạo thành một cái Thái Cực Âm Dương Đồ, trong lúc vận vẽ. không gian xung quanh không ngừng biến hình, lồi lõm, lại không sinh, ra khe rạch không gian.

Ngộ đạo ngàn năm một thuở lập tức làm cho Trương Hằng cảm ngộ Âm Dương Quyết tăng lên một bước, thành lĩnh nắm giữ được một hai phần mười ảo diệu Trong đó,

Phù!

Khi Trương Hằng tỉnh lại từ trong ngộ đạo, phát hiện cảnh giới linh hồn của mình đã đạt đến Hợp Thể đại viên mãn.

Thần thức đảo qua, phạm vi hải vực bảy tám chục vạn dặm đều hiện ra rõ ràng trong mắt hắn.

Theo cảnh giới tăng trưởng, hắn phát huy lực lượng bản thân sẽ càng thêm viên mãn về sau lúc không chế Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp sẽ tương đối thoải mái hơn một chút.

Trong mắt Trương Hằng lóe ra thần quang:

"Thực lực của ta hiện giờ tương đương với Hợp Thể hậu kỳ. thêm cảnh giới Hợp Thể đại viên mãn. thân thể mạnh mẽ, cùng với rất nhiều lá bài tẩy, chưa chắc hoàn toàn không thể chống lại Hoàng Phủ Luân, muốn giữ mạng thì vẫn có cơ hội rất lớn."

Một lần ngộ đạo nho nhỏ làm cho thực lực Trương Hằng lập tức tăng lên một giai đoạn nhỏ.

”Nếu ta có thể đi vào tầng bốn cổ tháp, còn cần cố kỵ Tử Hoàng. Hoàng Phủ Luân hay sao? Ngay cả tu sĩ Độ Kiếp Kỳ cũng chưa chắc là đối thủ của mình.

Trong lòng Trương Hằng kích động không thôi, tràn ngập chờ mong vô tận với tương lai. Chỉ cần có thể kiên trì đến tầng bốn công pháp, toàn bộ Chu Vương Triều sẽ cho mình mặc sức tung hoành.

Nhưng mà nhiệm vụ chém giết một trăm yêu thú Hợp Thể Kỳ sẽ không dễ hoàn thành, cho dù Trương Hằng đã biết có lẽ không cần chém giết nhiều như vậy.

Ngay khi Trương Hằng đang suy tư. Hoàng Phủ Luân thần thức truyền âm:

”Thời cơ đã đến, chúng ta chuẩn bị thu lấy Thái Cực Âm Dương Đồ.

Trương Hằng ngẩng đầu nhìn, Chỉ thấy Thái Cực Âm Dương Đồ trên bầu trời đã hết sức ổn định, không gian xung quanh cũng Chỉ còn vụn vụn mỏng manh.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

516. Chương 492: Oai Lực Tán Tiên (thượng).

Thần thức của Trương Hằng đảo qua, bỗng nhiên phát hiện bên ngoài phủ đệ mình đã có thêm ba người.

Ba người này xuất hiện ngoài phủ đệ Trương Hằng như quỷ mị. không làm hấn cảnh giác, sợ rằng Chỉ có đại tu sĩ mới có thể làm được như thế.

Trong đó hai người là Hoàng Phủ Luân cùng Hoàng Phủ Tĩnh.

Hoàng Phủ Luân hai tay sau lưng, trong mắt lóe ra thần quang, trên người toát ra một cỗ khí thế như núi cao ngưng tụ đến cực điểm, tạo cho người ta một cảm giác ngược nhìn.

Hoàng Phủ Tĩnh mặt ngọc bình thản như nước, yêu kiều đứng giữa không trung, tự có một cỗ khí chất phiêu nhã như tiên.

Ngoài hai cha con này ra, bên cạnh còn có một lão giả áo bào vàng, sắc mặt ngưng trọng nhìn Thái Cực Âm Dương Đồ trên bầu trời.

Thân hình chợt lóe, Trương Hằng thuấn di đi ra giữa không trung ngoài phủ đệ, đứng cùng ba người.

- Trương hiền chất đã đến rồi.

Trong mắt Hoàng Phủ Luân lóe một tia dị sắc đánh giá thật kỹ Trương Hằng. Bằng cảnh giới của hắn, không khó nhìn ra biến hóa mới phát sinh trên người Trương Hằng.

Chỉ cách mấy ngày, cảnh giới linh hồn của Trương Hằng đã tăng lên đến Hợp Thể Kỳ đại viên mãn tốc độ như thế làm Hoàng Phủ Luân phải giật mình.

Đối với Hoàng Phủ Luân xưng hô. Trương Hằng hơi bất ngờ. không ngờ đối phương lại xưng hô mình là ”hiền chất, vô tình kéo gần quan hệ với mình hơn một chút.

- Tiên bối. hiện giờ đã đến thời cơ tốt nhất thu lấy Thái Cực Âm Dương Đồ. văn bối sẽ toàn lực phối hợp.

Trương Hằng cung kính nói.

Trong khi hắn nói chuyện, lão giả áo bào vàng bên cạnh cũng ánh mắt sáng quắc đánh giá Trương Hằng. Tuy rằng trên mặt không có biểu tình gì, nhưng trong lòng vẫn nghi ngờ: tiểu tử phía trước là đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ?

- Ha ha, nếu Trương đạo hữu là bằng hữu nữ nhi ta, không cần xa lạ như thế. về sau gọi một tiếng Hoàng Phủ thể thúc là được.

Thái độ của Hoàng Phủ Lâm đối với Trương Hằng rõ ràng tốt hơn nhiều, trên mặt còn mỉm cười ôn hòa.

- Cung kính không bằng tuân mệnh.

Trương Hằng vui vẻ nhận lời.

Có thể kéo quan hệ với Hoàng Phủ Lâm có thực lực cỡ này. Trương Hằng tự nhiên sẽ không phản đối. Hoàng Phủ Lâm thân là tu sĩ Hợp Thể đại viên mãn cảnh giới linh hồn sớm bước vào Độ Kiếp Kỳ. thực lực như thể phóng mắt khắp giới tu chân Chu Vương Triều cũng tính là nhân vật danh chấn một phương. Ngay cả Tử Hoàng Thần thú Hợp Thể đại viên mãn mạnh mẽ, cũng kiêng kỵ hắn không thôi.

Thấy thái độ Hoàng Phủ Lâm tốt với Trương Hằng như thế, thậm chí có ý chào mời. lão giả áo bào vàng kia càng kính hãi không thôi, âm thầm đoán thân phận cùng thực lực của Trương Hằng.

Nhưng mà lão đánh giá hơi lâu, phát hiện Trương Hằng Chỉ là tu sĩ Hóa Thần Kỳ. nhiều nhất là hiển lộ ra một chút khí tức đặc thù.

Ngay khi trong lòng hắn nghi hoặc. Hoàng Phủ Lâm chuyển mắt, nhìn vào hắn:

- Hoàng đạo hữu, người này bằng hữu nữ nhi ta, thực lực tương đương với tu sĩ Hợp Thể hậu Kỳ, có thể trở thành trợ lực cho chúng ta cũng là người thứ tư mà ta vừa nhắc tới.

- Thì ra là Trương đạo hữu, trẻ tuổi như thế đã có thực lực bậc này. thật là hậu sinh khả ụ mà.

Lão giả áo bào vàng cười ha ha khen ngợi Trương Hằng vài câu, tạm thời chôn mấy phần nghi hoặc dưới đáy lòng.

- Trương hiền chất, vị Hoàng đạo hữu này là nhị đảo chủ Lam Tinh Đảo. là một vị đại tu sĩ thực lực không tầm thường.

Hoàng Phủ Lâm lại giới thiệu với Trương Hằng.

- Kính đã lâu kính đã lâu.

Trương Hằng chấp tay chào hỏi nhị đạo chủ Lam Tinh Đảo.

Nhị đảo chủ này là một vị đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ. không có uy hiếp quá lớn với Trương Hằng.

- Được, bây giờ chúng ta bắt đầu thương nghị phương pháp thu lấy Thái Cực Âm Dương Đồ kia...

Một lát sau, Chỉ thấy Hoàng Phủ Lâm khoát tay. bốn phía lập tức có cấm chế đo cao thủ Hoàng Phủ phủ liên thủ bố trí. phong tỏa không gian phạm vi trăm dặm.

Thần thức Trương Hằng đảo qua, lập tức phát hiện trên trăm vị tu sĩ Hợp Thể Kỳ. Cấm chế đo trăm vị tu sĩ Hợp Thể Kỳ liên thủ bố trí ra sẽ mạnh mẽ đến mức nào?

Ngay cả đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ cũng không cách nào mạnh mẽ đột phá phòng ngự do trăm tên tu sĩ Hợp Thể Kỳ liên thủ.

Cái này còn chưa hết, theo cấm chế chất chồng chất chồng, lực phòng ngự lại tăng lên mấy lần!

"Lực phòng ngự mạnh mẽ như thế, sợ rằng ngay cả ta cũng không nắm chắc đột phá vào trong..."

Trong lòng Trương Hằng thất kinh, xem ra lần này Hoàng Phủ Lâm vì thu lấy Thái Cực Âm Dương Đồ trên bầu trời, đã bỏ vốn gốc.

Bụp!

Cuối cùng, Hoàng Phủ Luân thuận di lên trời cao, mở rộng hai tay. từng đạo hào quang hóa thành hư vô dung nhập vào cấm chế, kết hợp chặt chẽ cùng với chúng.

- Thủ pháp thật cao minh!

Trương Hằng cùng nhị đảo chủ đều vô cùng giật mình, động tác của Hoàng Phủ Luân nhìn như đơn giản, lại ẩn chứa một ít ảo diệu thiên địa.

Xảo diệu dung hợp tăng mạnh cấm chế do một trăm tu sĩ Hợp Thể Kỳ liên thủ phát động, nếu đổi thành tu sĩ Hợp Thể đại viên mãn bình thường thì căn bản không làm được, Chỉ có thể lực bất tòng tâm.

Thậm chí trong lòng Trương Hằng còn có phỏng đoán: Hoàng Phủ Luân có thể dung hợp tăng mạnh cấm chế do trăm tên tu sĩ Hợp Thể Kỳ liên thủ phát động, như vậy sợ rằng cũng có thể thoải mái bài trừ cấm chế do bọn họ liên thủ trong nháy mắt.

Nếu Trương Hằng phỏng đoán là thật, như vậy thực lực của Hoàng Phủ Luân sẽ khủng bố cỡ nào? Mạnh hơn gấp mười lần so với Trương Hằng phỏng đoán trước kia.

Mơ hồ, Trương Hằng phát hiện cảnh giới tinh thần Độ Kiếp Kỳ làm cho Hoàng Phủ Luân nắm giữ một chút lực lượng bản chất vận chuyển trong thiên địa. Chỉ là một chút khác biệt đó làm cho thực lực của hắn mạnh gấp mười lần so với đại tu sĩ bình thường!

- Ha ha, cấm chế xung quanh đã đạt đủ cường độ. toàn Chu Vương Triều cũng không vượt quá mười người có thể dễ dàng phá vỡ nó.

Hoàng Phủ Luân lại thuận di một cái trở về chỗ cũ, vô cùng tự tin nói.

Nhị đảo chủ áo bào vàng kính nể nói:

- Lực phòng ngự cấm chế này, ngay cả mười người như lão phu cũng không thể đột phá, thần thông của đại đảo chủ còn mạnh mẽ hơn ta tưởng tượng.

- Toàn Chu Vương Triều Chỉ có không đến mười người có thể thoải mái phá vỡ nó?

Trương Hằng lại đánh giá cấm chế bao phủ phạm vi không gian trăm dặm. không khỏi hít vào một hơi lạnh. Trải qua động tác của Hoàng Phủ Luân, cấm chế do trăm tu sĩ Hợp Thể Kỳ phát động lấy một phương thức vô cùng xảo diệu, kết hợp cùng một chỗ với thiên địa linh khí xung quanh. Dưới tình huống này, địch nhân không phải đối mặt với cấm chế do một trăm tu sĩ Hợp Thể liên thủ, mà là cả một mảnh thiên địa!

"Khó trách Hoàng Phủ Luân lớn tiếng như thế..."

Trong lòng Trương Hằng xem như hoàn toàn phục, nghĩ tới Chỉ có Huyền Long Đại Vương, ba vị Tán tiên, cùng với Thánh quân Thiên Tinh Đình. Ma tôn Thiên Ma Uyên... các nhân vật thần thoại thế gian kia mới có thể phát tay phá vỡ cấm chế mạnh mẽ mà Hoàng Phủ Luân tràn đầy tự tin.

- Lúc này ta bố trí cấm chế mạnh mẽ như thế, là vì phòng ngừa những vị đại thần thông đến đây nhòm ngó Thái Cực Âm Dương Đồ ngẫu nhiên sinh ra ở đây.

Hoàng Phủ Luân nhàn nhạt nói, híp mắt nhìn chăm chăm lốc xoáy Thái Cực Âm Dương trên không, vẻ mặt cũng lộ ra vài phần chờ mong.

Trong lòng Trương Hằng hiểu được, thần thức như tu sĩ Độ Kiếp Kỳ mạnh mẽ ra sao. động một cái là có thể quét qua phạm vi mấy trăm vạn dặm hải vực. mỗi một động tác đều không trốn khỏi bọn họ giám sát. Cho nên, Hoàng Phủ Luân làm như vậy cũng không phải không có lý.

- Trương sư diệt. hai đệ tử của sư diệt đã đột phá rồi chứ? Hiện giờ có thể để bọn họ phối hợp cùng kế hoạch của chúng ta.

Hoàng Phủ Luân chuyển mắt, nhìn Trương Hằng hỏi.

- Được, bọn họ vừa đột phá không lâu. ta đã phân phó với bọn họ.

Trương Hằng gật đầu nói, lại phân ra thần thức liên hệ với Tú Ninh cùng Vân Dịch.

Cho dù hai người Tú Ninh đã đột phá xong, nhưng Thái Cực Âm Dương Đồ trong hư không vẫn duy trì một tia liên hệ tinh thần vi diệu với hai người.

- Hiện giờ chúng ta thương nghị phương pháp thu lấy Thái Cực Âm Dương Đồ...

Hoàng Phủ Luân đứng ở hư không, giảng giải phương pháp thu lấy Thái Cực Âm Dương Đồ cho ba người Trương Hằng.

- Nhiệm vụ của các người rất đơn giản, chính là tế ra Pháp bảo thông linh hỗ trợ ta chống đỡ áp lực đến từ Thái Cực Âm Dương Đồ này. chân chính thu lấy dị bảo thiên địa Chỉ là một mình ta.

- Nhưng ta phải nhắc nhở một điều, các người Chỉ có thể bị động chống đỡ áp lực từ Thái Cực Âm Dương Đồ. ngàn vạn lần không được chủ động công kích hay phản kích, thậm chí không thể sinh ra một chút địch ý. Nếu không, thì một khi khiến cho dị bảo sinh ra lòng đối địch, thì còn chưa nói không chiếm được nó. ta có thể toàn thân trở ra cũng vô cùng nhỏ bé.

Cuối cùng, Hoàng Phủ Luân liên tục dặn dò ba người Trương Hằng.

- Đại đảo chủ cứ yên tâm. dị bảo này uy lực mạnh mẽ khó lường, không cẩn thận có thể sinh ra khe rách không gian, chúng ta tuyệt đối không dám khinh thường.

Lão giả áo bào vàng vẻ mặt nghiêm nghị nói. sắc mặt cũng ngưng trọng, hiểu được tầm quan trọng của chuyện này.

- Thế thúc yên tâm. ta cũng sẽ cẩn thận, chuyện này liên quan tới an nguy của chúng ta. tự nhiên phải cẩn thận vạn phần.

Trương Hằng nhàn nhạt nói. trong lòng cũng thấp thỏm, cảm giác chuyện này không quá nắm chắc. Nhưng Chỉ cần không làm cho dị bảo này sinh ra ý đối địch, sẽ không có nguy hiểm quá lớn.

- Phụ thân cứ việc thu lấy dị bảo này. Tinh nhi sẽ toàn lực phối hợp tác chiến.

Hoàng Phủ Tĩnh nhẹ giọng nói. dung nhan vẫn trầm tĩnh như nước.

- Được, chúng ta bắt đầu. phương diện Chi tiết ta vừa rồi đã nói rõ ràng.

Trong mắt Hoàng Phủ Luân chớp động thần quang, thân hình nhoáng lên, liền bay lên cách Thái Cực Âm Dương Đồ chừng mười trượng, vững vàng dừng lại.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

517. Chương 492: Oai Lực Tán Tiên (trung).

ở đó có thể mơ hồ thấy không gian vặn vẹo phía trước Thái Cực Âm Dương Đồ. Hoàng Phủ Luân thậm chí không dám sử dụng thuật thuần di. cho dù hẳn có cảnh giới tinh thần Độ Kiếp Kỳ. bởi vậy đủ thấy uy lực Dị bảo thiên địa này.

Trong lòng Trương Hằng không khỏi đoán:

”Dị bảo thiên địa này rốt cuộc có cấp bậc gì? Là Pháp bảo thông linh thượng phẩm. hay là Pháp bảo thông linh cực phẩm, thậm chí là Tiên bảo trong truyền thuyết... Nếu mình có được bảo vật này thì tốt rồi.”

Tuy nhiên, ý tưởng này Chỉ lóe qua trong lòng hắn. Tuy rằng uy lực dị bảo thiên địa vô cùng mạnh mẽ, nhưng Trương Hằng vẫn tự hiểu lấy mình, ngay cả Hoàng Phủ Luân cũng không nắm chắc lấy được Thái Cực Âm Dương Đồ. mình có năng lực gì chiếm lấy nó?

Trong tay Trương Hằng vốn có Tiên bảo. nhưng bên trong Tiên bảo tồn tại khí linh cực Kỳ mạnh mẽ - Tiên linh. Thời điểm còn Ở Tam Tinh Vực, động một cái là muốn lấy mạng Trương Hằng, càng đừng nói cần nuốt luyện hóa.

Huống chi, Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp trong tay Trương Hằng cũng là trân bảo hiếm thấy mạnh mẽ đến nghịch thiên, khẳng định mạnh hơn cả dị bảo thiên địa trong hư không kia.

Hơn nữa Trương Hằng còn mơ hồ cảm giác được, khẩu quyết thứ hai Âm Dương Quyết tối nghĩa ảo diệu trong bảo tháp dường như ẩn chứa huyền ảo Thái Cực Âm Dương Đồ trên bầu trời, giữa hai thứ có hiệu quả Kỳ diệu như nhau, về phần ai mạnh ai yếu. dưới tình huống không tỷ thí thì Trương Hằng cũng không thể có kết luận.

- Thu!

Đúng lúc này, Hoàng Phủ Luân hít sâu một hơi. một bàn tay mở ra nhắm tới Thái Cực Âm Dương Đồ trong hư không.

Lúc này, sắc mặt Hoàng Phủ Luân ngưng trọng, thân thể cao lớn ngạo nghễ đứng giữa hư không như ma thân thượng giới, giờ tay nhắc chân liền lộ ra lực lượng chấn nhiếp núi sông sơn hà.

Cho dù trên trình tự pháp lực. Hoàng Phủ Luân Chỉ mạnh gấp mấy lần đại tu sĩ bình thường, nhưng hẩn triển khai khí tức tinh thần ý cảnh, đại tu sĩ bình thường ở trước mặt hẩn không khác gì con kiến!

Hẩn ở trạng thái này, lật tay liền có thể diệt sát một đám tu sĩ Hợp Thể Kỳ. đại tu sĩ bình thường ở trước mặt hẩn thậm chí không chịu được một hai chiêu.

Đây là chênh lệch!

Một cái khe rãnh không thể vượt qua, hiện ra ở trước mặt ba người Trương Hằng thực lực sánh ngang đại tu sĩ.

Đương nhiên, điều này cũng đưa cho Trương Hằng tầm nhìn rộng rãi, vạch trần trình tự tu sĩ cấp cao thần bí.

Oong....

Đúng lúc này, Thái Cực Âm Dương Đồ có phản ứng.

Hoàng Phủ Luân Chỉ mở ra một bàn tay. bỗng nhiên trong không gian sinh ra một cỗ lực lượng không rõ, trực tiếp dẫn dắt chậm rãi đi về phía Dị bảo thiên địa.

Không có một tia dao động pháp lực. Chỉ có thể cảm nhận được lực thần hồn của Hoàng Phủ Luân hòa hợp trong thiên địa.

Thông qua lực lượng linh hồn ở cảnh giới cực cao. hẩn mơ hồ có thể hòa thành một thể cùng thiên địa, phát huy ra uy lực mạnh mẽ khó lường, thành tựu đệ nhất nhân Lam Tinh Đảo. thậm chí có thể chống lại Thần thú Hợp Thể đại viên mãn.

Theo Thái Cực Âm Dương Đồ chậm rãi di động, lóe xoáy âm dương trắng đen kia bắt đầu có xu hướng không ổn định.

Cùng lúc, trong hư không sinh ra một cỗ lực âm dương hùng hồn, như núi cao sụp đổ. sóng lớn phá bờ, làm cho đám người Trương Hằng sinh, ra một loại ảo giác không thể chống lại.

- Các người ổn định...

Hoàng Phủ Luân duỗi tay ra. trong hư không xuất hiện một mặt khiên ngọc màu xanh trong suốt, hình thành một mặt tường tinh thể dài đến mười trượng, ngăn chặn trước mặt ba người, chống đỡ đa phần lực âm dương.

Ba người Trương Hằng cũng đều lấy ra Pháp bảo thông linh của mình, cùng thi triển thần thông, Chỉ cầu phòng ngự không cần tấn công.

Động tác Hoàng Phủ Tĩnh nhẹ nhàng tự nhiên, tay ngọc vừa nhấc giữa hư không, một chiếc khăn tay màu xanh bắn ra, bỗng nhiên hình thành một mảnh hải dương màu xanh triệt tiểu bộ phận lực âm dương vụn vụn.

Nhị đảo chủ áo bào vàng tể ra một chiếc phi kiếm vàng rực, toàn thân giản dị nặng nề, hào quang nội liễm, lại không có mũi nhọn sắc bén. Tay hắn vừa động pháp quyết. chuôi phi kiếm này sinh ra một mảnh hào quang màu vàng đất trong hư không, làm tan mất lực lượng trắng đen giao nhau như thủy triều ập tới.

Bất luận là Hoàng Phủ Tĩnh hay nhị đảo chủ áo vàng, trong tay đều sử dụng Pháp bảo thông linh trung phẩm phẩm chất cao. uy lực phi phạm, vượt xa Pháp bảo thông linh trung phẩm bình thường.

Trương Hằng Chỉ chậm hơn hai người một chút, hơi trầm ngâm, vươn tay chụp vào hư không, một chiếc quạt lông lóe ra sắc bén. lông chim toàn thân như sắt nhọn xuất hiện trong tay hắn.

Chiếc quạt lông này vừa hiện thân trong thiên địa liền bắt đầu khởi động một cỗ uy áp mạnh mẽ. lực phong linh cùng lực lôi điện gào thét trong một khu vực. Thanh thế to lớn.

Ngay Lập tức, uy thế chiếc quạt lông này còn áp đảo cả Pháp bảo thông linh trong tay Hoàng Phủ Tĩnh cùng nhị đảo chủ áo bào vàng.

- Phong Lô Phiến!

Hoàng Phủ Tĩnh cùng nhị đảo chủ áo bào vàng thấy cảnh này. vẻ mặt đều hiện lên thần sắc kinh ngạc.

Phong Lô Phiến dù sao cũng là Pháp bảo thông linh truyền lưu xa xưa. ngay cả thời kỳ Thượng cổ cũng cực nổi danh ở Đông Vãn đại lục. là đại biểu điển hình ở Pháp bảo thông linh trung phẩm, ngay cả biết rõ cách chế tạo, tài liệu, cũng khó mà luyện chế thành công. Vì Pháp bảo quán chú hai loại đại thần thông Phong Lô mạnh mẽ khó khăn cỡ nào. tài liệu vật dẫn hà khắc cỡ nào?

Trương Hằng nắm Phong Lô Phiến nhẹ nhàng vận chuyển pháp lực. một mảnh gió xoáy màu xanh mang theo lực hủy diệt mạnh mẽ bao phủ cả một khu vực chỗ hắn, dễ dàng giải quyết áp lực tràn tới khu vực hắn.

"Ồ. Pháp bảo này trải qua nhiều lần rèn luyện thăng cấp. uy lực còn mạnh hơn ta tưởng tượng."

Trong lòng Trương Hằng vui vẻ. đây là lần đầu hắn lấy ra Phong Lô Phiến sau khi thăng cấp dùng để thực chiến, hiệu quả tốt đến không ngờ.

"Uy lực bảo vật này Đường như còn mạnh hơn vài phần so với Phong Lô Phiến trong lời đồn. hơn nữa ngoại hình còn có chỗ khác biệt."

Nhị đảo chủ áo bào vàng vụng trộm liếc tình huống bên phía Trương Hằng, trong lòng âm thầm kinh hãi.

Lúc này, hắn không thừa nhận cũng không được, Trương Hằng quả thật có được thực lực đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ. Nếu mình đánh với hắn. ai thắng ai thua cũng khó nói.

Đúng lúc này, đột nhiên Hoàng Phủ Luân thần thức truyền âm nói với Trương Hằng:

"Hiên chất, nhanh bào hai đệ tử của hiên chất cố sức ngăn cản một chút, Thái Cực Âm Dương Đồ ngày càng không ổn định, thu lấy khó hơn gấp mấy lần..."

Trong giọng Hoàng Phủ Luân lộ ra vài phần gấp gáp.

Trương Hằng ngược nhìn, quả nhiên thấy lốc xoáy Thái Cực âm dương trong hư không bắt đầu không ổn định, không gian xung quanh run lên, vụn vụn sinh ra năng lượng cực kỳ đáng sợ!

ở khu vực trung tâm. lực vụn vụn mạnh mẽ thậm chí có thể hủy diệt Pháp bảo thông linh trung phẩm trong khoảnh khắc.

Thấy cảnh này, Trương Hằng vội vàng liên hệ cùng hai đệ tử Tú Ninh, Vân Dịch.

Bởi vì hai người này đã đột phá, lúc này có thể chia ra không ít tâm thần trao đổi với Trương Hằng.

"Các người thêm lực, đừng để cho địa phương này mất đi khống chế, cố gắng ổn định nó!"

Trương Hằng thần thức truyền âm nói.

"Vâng, sư tôn. chúng ta đang cố gắng..."

Vân Dịch trả lời.

"Tốt nhất có thể chờ một lát. để chúng ta tăng mạnh liên hệ thần thức cùng dị bảo thiên địa này..."

Tú Ninh bình tĩnh nói.

"Được, các người cố sức đi. một khi thất bại. nhanh chóng rời khỏi nơi này. ta cũng sẽ nghĩ cách bảo hộ các người."

Trương Hằng nói.

Tiếp đó, Trương Hằng lại nói tình huống với Hoàng PhủLân.

Hoàng Phủ Lân gật đầu, thoáng chậm lại thu lấy Thái Cực Âm Dương Đồ.

Qua hồi lâu, bên phía Tú Ninh mới truyền đến tin tức:

"Sư tôn. hiện giờ có thể tiếp tục thủ ảnh hưởng của chúng ta với nó đã tăng mạnh vài phần."

Trương Hằng liền chuyển tin tức cho Hoàng Phủ Lân.

- Được rồi. tiếp tục!

Trên mặt Hoàng Phủ Lân hiện lên vẻ hưng phấn bàn tay sinh ra lực hút mạnh thêm vài phần.

Lấy tốc độ bằng mắt thường. Thái Cực Âm Dương Đồ lại bắt đầu chậm rãi tới gần Hoàng Phủ Lân.

Mười trượng... chín trượng... tám trượng...

Tiếp cận từng chút, bốn người phải đối mặt với áp lực càng lớn.

KỶ thật Hoàng Phủ Lân gánh vác hơn phân nửa áp lực. khiến ngọc trước người hắn là một kiện Pháp bảo thông linh trung phẩm thuần phòng ngự, ở trong tay hắn phát huy ra phòng ngự cực kỳ kinh người.

Còn một nửa áp lực khác, do ba người Trương Hằng hợp lực chia sẻ.

Lúc ban đầu, ba người Trương Hằng còn cảm thấy thoải mái. Nhưng theo thời gian trôi qua áp lực mà bọn họ phải đối mặt càng lúc càng lớn.

Khi Thái Cực Âm Dương Đồ tiếp cận Hoàng Phủ Lân đến năm trượng, lực âm dương vận vẹo đột nhiên tăng gấp bội. làm Trương Hằng biến sắc. Còn may, hiệu quả pháp thuật mạnh mẽ của Phong Lôi Phiến trong tay hắn có thể hao mòn đa phần lực lượng, còn sót lại một chút cũng không thể công phá tầng phòng ngự bản thân hắn, thậm chí còn không tổn thương đến thân thể.

Đương nhiên, Trương Hằng sẽ không ngốc đến mức đi lấy thân thể chọi cứng, ít nhiều cũng giữ lại một phần lực, sẽ luôn có lợi với mình.

Lúc này, nhị đảo chủ áo vàng khê cau mày. đột nhiên vận chuyển pháp lực, kháng cự áp lực đột nhiên mạnh lên.

Hoàng Phủ Tĩnh vẫn một bộ dáng bình tĩnh như nước, dễ dàng kháng cự lực âm dương lên mình.

Nhưng khi Thái Cực Âm Dương Đồ tiếp cận sau năm trượng, tản mát ra uy lực đáng sợ. tăng cường như không có cực hạn.

- Không tốt...

Khoảng khắc, Hoàng Phủ Lân kinh hô một tiếng.

Bỗng nhiên, lực không gian vận vẹo truyền ra mấy tia dư sóng lực lượng, đánh lên tầng phòng ngự của bốn người.

Đặc biệt là Hoàng Phủ Lân đứng đầu.

Rắc!

Tường phòng ngự tinh thể trước người hấn nứt ra một mảnh vết rạn còn thân hình hấn lui ra mấy trượng mới miễn cưỡng ổn định lại, cuối cùng phốc một cái phun ra mấy ngụm máu.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

518. Chương 492: Oai Lực Tán Tiên (hạ).

Trong khoảnh khắc, Hoàng Phủ Luân đã bị thương nhẹ.

Tiếp đó, mấy tia dư sóng còn lại dừng mãnh liệt tới ba người Trương Hằng, dưới tình huống như vậy, bọn họ căn bản không thể thuấn di, Chỉ có thể chọi cứng.

Rắc....

Pháp bảo thông linh của nhị đảo chủ áo bào vàng mạnh mẽ chia thành hai nửa. còn bản thân hấn bị đánh bay mười trượng, tầng phòng ngự bị đánh tan. áo rách nát. liên tục phun mấy ngụm máu. sắc mặt trắng bệch cực kỳ suy yếu.

Trọng thương một đại tu sĩ. Pháp bảo thông linh trung phẩm gần như bị hủy!

Công lực Hoàng Phủ Tĩnh thâm hậu cao minh hơn nhiều. Pháp bảo trước người Chỉ bị tổn hại rất nhỏ. mơ hồ có một chút vết rạn không quá rõ ràng.

Mặt ngọc của nàng hơi trắng bệch, lại bồi một tia phấn hồng, lui ra mấy trượng ổn định trên hư không. Nhưng cuối cùng vẫn không nhịn được, hé môi hồng phun ra một ngụm máu nhỏ.

Tình huống Hoàng Phủ Tĩnh không khác với phụ thân đã bị một ít nội thương, nhưng không quá nghiêm trọng.

Ngược lại biểu hiện của Trương Hằng xuất sắc nhất, dư sóng mỏng manh từ lực không gian vụn vụn dễ dàng xuyên thấu qua phạm vi pháp thuật Phong Lôi Phiến. uy lực giảm yếu đi một nửa.

Nhưng Chỉ một nửa uy lực còn lại vẫn vô cùng mạnh mẽ. hoàn toàn có thể xé nát một kiện Pháp bảo thông linh hạ phẩm.

Dưới tình huống này, mặt ngoài thân thể Trương Hằng ngưng tụ một tầng chiến giáp màu bạc như thực chất. So sánh với tầng ba đại thành, chiến giáp màu bạc ở mặt ngoài thân thể Trương Hằng hiện nay có lực phòng ngự cực kỳ biến thái, mạnh gấp một hai lần Pháp bảo thông linh phòng ngự phẩm!

Xẹt xẹt....

Một nửa uy lực còn lại đánh đến giáp bạc ngoài thân Trương Hằng. ma sát một trận lại giảm bớt uy lực.

Còn có thể xuyên thấu phòng ngự giáp bạc!

Cỗ lực lượng này khác với công kích vật lý cùng công kích pháp thuật bình thường, có tính xuyên thấu rất mạnh đối với các loại phòng ngự.

Nhưng sau khi xuyên qua giáp bạc. cỗ uy lực này lại giảm đi phân nửa. Chỉ còn lại một hai phần uy lực.

Vì thế, Trương Hằng dứt khoát dùng thân thể chọi cứng, không tổn thương chút nào!

Toàn bộ quá trình không đến một phần mười giây. Trương Hằng thành công đối diện với công kích tạo Thành uy hiếp với đại tu sĩ.

Kết quả như thế làm cho ba người Hoàng Phủ Luân nhìn Trương Hằng với cặp mắt khác xưa.

Lúc này Trương Hằng cũng không có ý làm bộ học máu, hẳn có thể lừa gạt Hoàng Phủ Phách trước đó cũng có thành phần may mắn, kiên quyết không thể che giấu được pháp nhãn của Hoàng Phủ Luân.

Tuy nhiên Trương Hằng cũng không phải hoàn toàn tổn thất. Phong Lôi Phiến Pháp bảo thông linh trung phẩm của hắn cũng có chút hư hao, nhưng gần như rất nhỏ. Ngay cả không cần sửa chữa, Chỉ qua một lát thì Pháp bảo thông linh có thể tự động chữa trị xong.

Đều là Pháp bảo thông linh trung phẩm. Phong Lôi Phiến của Trương Hằng dùng bí thuật Thiên Chuỳ Bách Luyện ngưng luyện vô số lần, liên tục được tinh túy thiên địa trong cơ thể cải tạo, dù là một kiện quạt lông loại công kích thì phẩm chất cũng tốt hơn so với Pháp bảo của hai người Hoàng Phủ Tĩnh.

- Không ngờ thu lấy thiên địa Dị bảo này khó khăn gấp trăm lần so với ta tưởng tượng!

Lúc này Hoàng Phủ Luân đã kéo lại khoảng cách mấy chục trượng với Thái Cực Âm Dương Đồ, sắc mặt không dễ coi, cuối cùng thở ra thật dài, toát ra bất đắc dĩ cùng không cam lòng.

Lúc này, nhị đảo chủ áo bào vàng bị trọng thương. Hoàng Phủ Tĩnh bị thương nhẹ, bản thân Hoàng Phủ Luân cũng bị thương nhẹ, tuyệt đối không có khả năng thành công thu lấy Dị bảo thiên địa trong hư không.

Ba người Trương Hằng im lặng không nói gì, trong ánh mắt nhìn về phía Thái Cực Âm Dương Đồ lộ ra vài phần kính sợ.

"Đây tối thiểu là một kiện Pháp bảo thông linh cực phẩm..."

Trong lòng Trương Hằng thâm nghĩ. Thông qua tự thân cảm thụ vừa rồi, hắn phát hiện uy lực bảo vật này quả thật vô cùng mạnh mẽ, nhưng so sánh với hai kiện Tiên bảo trong tay mình, vẫn còn không bằng.

Nhớ ngày đó, Trương Hằng thử cắn nuốt luyện hóa một kiện Tiên bảo trong tay, còn chưa có hành động, vừa sinh ra một ý niệm đã bị Tiên linh trong Tiên bảo cảm nhận được, đột nhiên sinh ra một cỗ khí thể ngạo nghễ thiên hạ, trực tiếp đè hắn nằm rạp xuống. Đương nhiên, đây là thời điểm hắn Ở Tam Tinh Vực, thực lực Trương Hằng quá thấp. Nếu đổi thành hiện giờ, có lẽ còn kiên trì được trước cỗ khí thể kia.

- Chẳng lẽ bảo vật này Chung quy vô duyên cùng Hoàng Phủ Luân ta...

Hoàng Phủ Luân nhìn chăm chăm dị bảo trên bầu trời, trong mắt toát ra thần sắc kính sợ, tham lam, không cam lòng, bất đắc dĩ... cực kỳ phức tạp.

Vượt cấp sử dụng Pháp bảo siêu giai, căn bản khó mà thực hiện. Nếu không, một cái tu sĩ Hợp Thể Kỳ cầm một kiện Tiên bảo, chẳng phải có thể miểu sát tu sĩ Độ Kiếp Kỳ?

Ngay cả Hoàng Phủ Luân thực lực thông thiên vẫn không có đủ tư cách được bảo vật này!

Không đủ tư cách, Chỉ đơn giản thế thôi!

"Ngay cả hắn cũng không lấy được bảo vật này, phóng mắt khắp Chu Vương Triều, còn bao nhiêu người có tư cách đó?"

Trong lòng Trương Hằng thâm than không thôi.

Ngay khi hắn vừa sinh ra ý niệm này, Thần Linh Nhãn cảnh giới Linh Tâm Thông Minh đột nhiên bắt giữ được một tia linh quang.

Trong mắt Trương Hằng chợt lóe ánh bạc, một cỗ cảm giác bị theo dõi mơ hồ truyền tới. Đột nhiên, cả người hắn toát mồ hôi lạnh, đây là phản ứng tự nhiên sinh ra.

Ngay sau đó, giữa bầu trời truyền đến một tiếng nói tang thương cổ xưa, mờ mịt lộ ra vài phần uy áp:

- Người đã vô duyên được bảo vật này, không bằng để cho bản đạo thử một lần...

Một cỗ uy áp hùng hồn giáng xuống từ trên trời, trong Khoảnh khắc ép đám người Hoàng Phủ Luân không thở nổi.

Bùm một cái, nhị đảo chủ áo bào vàng, vị đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ trực tiếp rơi khỏi bầu trời.

Trực tiếp bị uy áp chấn nhiếp rơi xuống!

Dùng uy áp chấn nhiếp đại tu sĩ rơi xuống, quả thật chưa từng nghe qua!

”Rốt cuộc là vị đại thần thông nào...”

Trong lòng Trương Hằng vô cùng khiếp sợ. Chỉ cảm thấy vô cùng khó thở. trong mơ hồ như trên thân thể người đè nặng một ngọn núi cao vạn cân, đủ để đè người thành bột phấn trong khoảng khắc.

Tuy rằng biết đây Chỉ là một loại uy áp tinh thần nhưng Trương Hằng vẫn khó mà chống cự.

Nếu không phải không lâu trước Trương Hằng mới bước vào cảnh giới công pháp tầng ba đại viên mãn kết cục của hắn sẽ không hơn gì nhị đảo chủ áo bào vàng, nhiều nhất kiên trì được một hai nhịp thở cũng có khả năng rơi khỏi bầu trời.

Hơn nữa cảnh giới linh hồn vừa mới tiến vào cảnh giới Hợp Thể đại viên mãn hiện giờ Trương Hằng có thể miễn cưỡng chống đỡ được trước mặt cổ uy áp này. còn là bởi uy áp này không phải nhắm vào một mình hắn.

”Thật đáng sợ. đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ trực tiếp bị uy áp chấn rơi khỏi bầu trời...”

Thậm chí Trương Hằng không dám tưởng tượng, chủ nhân phát ra uy áp này có tu vi cùng thực lực cỡ nào.

Ở trong ấn tượng của hắn Đường như Chỉ có Lạc Hà sau khi vượt qua thiên kiếp mới có được uy thế cỡ này.

Nhị đảo chủ áo bào vàng rơi khỏi bầu trời cũng không bị tổn thương thân thể gì, dù sao cũng là đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ, thân thể cực kỳ mạnh mẽ, còn mạnh hơn cả yêu thú Nguyên Anh Kỳ.

Nhưng tuy rằng thân thể hắn không bị thương, mặt tinh thần đang bị tổn thương rất lớn, tâm thần bị hao tổn!

Phốc....

Nhị đảo chủ áo bào vàng lại phun ra một ngụm máu. trong lòng kinh nghi không chừng.

”Rốt cuộc là ai...”

Trong lòng hắn sinh ra sợ hãi thật sâu, muốn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Nhưng mà, tâm thần cùng thân thể hắn đều bị thương, ngay cả dũng khí ngẩng đầu nhìn lên bầu trời cũng không có. Khi hắn sinh ra ý niệm này. uy áp vô hình bỗng nhiên hóa Thành đá nặng hàng tỷ cân đè lên trong lòng hắn... không thở nổi.

Bùm...

Hắn vô lực mềm nhũn ngã xuống đất, ánh mắt lộ ra bi ai cùng bất lực.

Lúc này, hắn mới phát giác mình nhỏ bé cỡ nào. ngay cả một con kiến cũng không bằng!

Biểu hiện của Hoàng Phủ Tĩnh tốt hơn vượt xa nhị đảo chủ áo bào vàng, nàng thấy mình không thể chống cự cổ uy thế này, dứt khoát theo cổ lực lượng này chậm rãi rơi xuống đất. mặt cười bình thản như nước cũng thêm vài phân kính sợ.

”Rốt cuộc là ai?”

Trương Hằng dùng toàn bộ sức lực, muốn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Trước cổ uy áp hùng hồn này, ngay cả thần thức cũng không thể rời khỏi thân thể mấy trượng.

Nhưng mà hắn vừa sinh ra ý niệm này. uy áp trong hư không lại tăng mạnh mấy lần.

Chẳng lẽ ngay cả tư cách ngẩng đầu cũng không có?

Trong lòng Trương Hằng không cam lòng.

Đột nhiên, trong đầu hắn hiện ra ảo diệu ẩn chứa trong Chấn Áp Quyết thức thứ nhất của Ngự Tháp Quyết.

Chấn Áp Quyết cùng uy áp tinh thần đến từ hư không, lại có hiệu quả kỳ diệu như nhau. Chỗ khác biệt là Chấn Áp Quyết còn bao hàm lực chấn có thể áp bách thân thể địch nhân.

Dưới tình huống này, Trương Hằng mới miễn cưỡng ngẩng đầu lên, nhìn vào hư không. Hắn bức thiết muốn biết, tu sĩ có thể phát ra uy thế như vậy sẽ là thần thánh phương nào?

Nhưng trên bầu trời trống rỗng, tầng tầng cấm chế vẫn không phát hiện một bóng người.

Sao lại không có bóng người?

Đúng lúc này, Hoàng Phủ Luân truyền ra lời nói:

- Thì ra là tiền bối tiên giá...

Trong giọng nói Hoàng Phủ Luân mang theo vài tia run sợ, cung kính hành lễ với không trung, trong ánh mắt toát ra kính sợ thật sâu, thậm chí còn có vài phần thành kính.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

519. Chương 493: Huyết Sát Quán Thế (thượng).

Vừa nghe tiếng nói kính sợ của Hoàng Phủ Luân, Trương Hằng chấn động, ngược nhìn hư không, vẫn không có một bóng người nào.

Trong lòng hắn tràn ngập nghi hoặc, tiền bối như Hoàng Phủ Luân nói là ai?

Khi hắn nghe đến hai chữ "tiên giá", trong lòng đột nhiên run lên, thiếu chút nữa kinh hô.

Phóng mắt khắp giới tu chân Chu Vương Triều, có thể tương xứng với hai chữ "tiên giá", Chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Còn ở hải vực Tam Tiên Đào này thì không cần phải nói, tám chín phần mười là một trong tam tiên trên Tam Tiên Đào.

Tục truyền, tam tiên đều là Tán tiên tồn tại vô số năm. tuy rằng không phải tiên nhân chân chính, nhưng một thân thần thông đã đứng trên đỉnh cao toàn hạ giới.

Tán tiên, là tồn tại so với Bán tiên, uy danh không Chỉ cực hạn ở Chu Vương Triều, là tồn tại ngưỡng mộ ở trên toàn hạ giới Đông Vãn đại lục.

Mà hôm nay, một nhân vật thần thoại truyền kỳ như thế phủ xuống Lam Tinh Đảo. đây là loại vinh hạnh cỡ nào?

Hoàng Phủ Luân nói xong, liền hết sức cung kính yên lặng đứng đó. Dường như đang chờ đợi nhân vật truyền kỳ có thể quyết định vận mệnh Chu Vương Triều.

Trương Hằng nghi hoặc, mở to mắt. nhưng không thấy được một bóng người.

Không lâu trước, thông qua một tia dẫn dắt của Thần Linh Nhân cảnh giới Linh Tâm Thông Minh, hắn cảm giác được trong xa xăm có tồn tại hùng mạnh đang nhìn mình.

Khi hắn sinh ra một tia dự báo. vị Tán tiên còn chưa lộ diện kia liền đánh xuống uy áp vô thượng, chấn nhiếp mấy đại tu sĩ ở đây.

"Bằng vào thần thông của Tán tiên, uy áp phủ xuống đã như thế, như vậy dù cách nơi này có xa cũng có thể đến trong Khoảnh khắc."

Trương Hằng sinh ra nghi hoặc, dù sao hắn cũng đã thấy qua người cấp Bán tiên. Lạc Hà trước đó vượt qua thiên kiếp đạt tới Đại Thừa Kỳ. thành tựu Bán tiên thể, có được thần thông hoàn toàn có thể thuận di hơn một nửa Đông Vãn đại lục.

Có thể nói, vị Tán tiên Tam Tiên Đảo kia Chỉ cần muốn hoàn toàn có thể nhảy mắt phủ xuống Lam Tinh Đảo.

”Chẳng lẽ vị Tán tiên này đã phủ xuống, nhưng bởi nguyên nhân nào đó còn không hiện thân?”

Trong lòng Trương Hằng vừa động, không tìm được thì triển Thần Linh Nhân cảnh giới Linh Tâm Thông Minh.

Khoảng khắc, hần tiến vào ảo giác có thể nắm giữ thời không, nắm giữ vận mệnh.

Hai mắt hần phóng ra ánh bạc, ngược nhìn hư không, Dường như thấu hiểu hết thấy đổi trả thế gian, nhìn thấu bản chất vạn vật.

Đột nhiên, Thần Linh Nhân của Trương Hằng mơ hồ bắt được một cái tàn ảnh.

Trong đầu hần mơ hồ hiện ra một lão đạo sĩ mặc đạo bào trắng đen, tóc bạc mặt hồng hào. Tuy nhiên, tàn ảnh này biến mất trong Khoảnh khắc khi Thần Linh Nhân của hần chạm tới.

Trương Hằng bắt được Chỉ là một hình ảnh thoáng hiện.

”Thật lợi hại, có thể tránh được Thần Linh Nhân quan sát. quá là biến thái!”

Trương Hằng rất giật mình, không khỏi thán than Tán tiên chính là Tán tiên, ngay cả Thần Linh Nhân quan sát trong mơ hồ cũng có thể tránh đi.

Khó trách trước đó khi sử dụng Thần Linh Nhân cảnh giới Linh Tâm Thông Minh đoán trước, Chỉ có được một kết quả mơ hồ. Thì ra chuyện phát sinh tương lai liên quan đến tồn tại hệ trọng cấp Tán tiên.

Đúng lúc này, một tiếng thở dài vang lên:

- Không ngờ người thật sự có thể cảm giác được bản đạo tồn tại... Đại thế giới, thật là không gì không có.

Theo tiếng nói vang lên. không gian khẽ rung động, trên không trung cấm chế mạnh mẽ xuất hiện một lão đạo sĩ tiên phong đạo cốt. tay cầm phát Trần đạo bào hai màu trắng đen, ở mặt bên đạo bào còn thấy được một cái Thái Cực Âm Dương Đồ.

Tướng mạo lão đạo sĩ này có chút tầm thường, nhưng toàn thân lộ ra một cỗ tiên khí chân chính.

Bình thường, trên người một tu sĩ lộ ra một cỗ ”tiên khí”, đó không phải tiên khí chân chính, phải nói là linh khí.

Tu sĩ pháp lực cao cường, cấp bậc linh khí trên người càng mạnh, toát ra khí chất càng thoát tục.

Còn lão đạo sĩ trước mắt, trên người toát ra là tiên khí, không kém gì Lạc Hà Đại Thừa Kỳ lúc trước.

Cho nên, ngay cả bộ dạng lão đạo sĩ này có bình thường hơn dưới sự phụ trợ của ”tiên linh khí” đẳng cấp cao này. tu sĩ đứng đầu khác Chỉ có thể tự biết xấu hổ.

Lão đạo sĩ hiện thân ở nơi này. đôi mắt như đục ngầu rơi xuống người Trương Hằng, mang theo vài tia mới lạ.

Bị nhân vật cấp Tán tiên mờ ảo này nhìn chăm chăm. đáy lòng Trương Hằng cực kỳ khó chịu, nhưng cũng không lo lắng hần sẽ ra tay với mình.

Quả nhiên lão đạo sĩ này cũng Chỉ liếc nhìn Trương Hằng. liền thu hồi ánh mắt. Ở trong mắt hần bất luận là Trương Hằng hay đám người Hoàng Phủ Luân, không khác gì con kiến.

Con kiến, phạm nhân, tu sĩ, tu sĩ đứng đầu, ở trong mắt hần đều giống nhau, tất cả đều là cùng cấp con kiến.

Hần đứng ở tầng cấp rất cao nhìn xuống thế giới, giống như một nhân loại lúc nhàn nhã rảnh rỗi nhìn xuống mấy con kiến hoạt động dưới mặt đất.

- Xin hỏi tiên bối. ngài là Âm Dương Tán Tiên ở Tam Tiên Đảo?

Hoàng Phủ Luân vẻ mặt cung kính nói. trong lời nói còn có chút không yên.

Lão đạo sĩ có phần hứng thú liếc hắt đầu nói:

- Đúng thế. người làm sao đoán được thân phận bản đạo. Người hắt là Hoàng Phủ Luân đại đảo chủ Lam Tinh Đảo phải không?

- Đúng đúng, ta chính là Hoàng Phủ Luân, xin hỏi tiền bối đến đây có chuyện gì, là vì thiên địa dị bảo Thái Cực Âm Dương Đồ kia? Vật ấy vô duyên với văn bối. không bằng tiền bối cứ thu lấy nó.

Hoàng Phủ Luân vội vàng tiếp lời. trong lòng cũng nghi hoặc vì sao Âm Dương Tán Tiên lại hỏi như thế.

Lúc này, hắt đã hoàn toàn buông tha ý niệm thu lấy Thái Cực Âm Dương Đồ, ngay cả Tán tiên cũng đã đến. làm sao còn có phần của hắt? Ngay cả không có Tán tiên tới đây. hắt cũng không thể nắm lấy dị bảo cấp bậc này.

- Ha ha người thật không phải người có duyên với Thái Cực Âm Dương Đồ này. trong nháy mắt thiên địa Dị bảo sinh ra, bản đạo đã sinh ra cảm ứng, chờ lâu ngày ở Bồng Lai đảo. Chẳng qua dù sao vật này xuất hiện ở Lam Tinh Đảo của người, bản đạo cũng không tiện cướp lấy, thẳng đến khi người bắt lực thu vật này, mới hiện thân. Bản đạo thu lấy Thái Cực Âm Dương Đồ này. người có không gì không tình nguyện?

Âm Dương Tán Tiên cười dài nhìn Hoàng Phủ Luân, ngữ khí lạnh nhạt nói.

Trong lòng Trương Hằng không khỏi kinh ngạc, bằng vào thực lực Âm Dương Tán Tiên, hoàn toàn có thể trực tiếp tới đây cướp bảo vật, cần gì phiền toái như thế?

"Chẳng lẽ càng là người cấp bậc cao. lại càng nói đạo lý... Đường như không quá đúng?"

Trương Hằng rất khó hiểu Âm Dương Tán Tiên bình dị gần gũi kia.

- Tiền bối yên tâm. chúng ta tuyệt đối cam tâm tình nguyện, thiên địa dị bảo này. Chỉ người có duyên mới sở hữu được.

Hoàng Phủ Luân ngữ khí Thành khẩn nói.

Đối với Tán tiên Tam Tiên Đảo, trong lòng hắt không Chỉ có kính sợ. còn tồn tại tâm lý kính ngưỡng.

Như thế nào là Tán tiên?

Đó là đại năng binh giải thành công dưới thiên kiếp vô tình. Nguyên Anh ngưng luyện dưới thiên lôi. trọng tổ tán tiên thể, thành tựu thân Bản tiên vô thượng.

Có thể nói, tỷ lệ xuất hiện Tán tiên còn thấp hơn cả người độ thiên kiếp thành công.

Nếu không, nhìn lịch sử Chu Vương Triều trăm vạn năm, vì sao Chỉ có ba vị Tán tiên này.

Nghe nói, ba vị Tán tiên giống như Huyền Long Đại Vương Cửu U hải vực sinh tồn ở giới này đã ngàn vạn năm. là nhân vật thần thoại đã trải qua mấy thời đại.

Thường thường, tự thuật về bọn họ Chỉ tồn tại trong sách cổ.

- Được, vậy hiện giờ bản đạo bắt đầu thu linh bảo này.

Âm Dương Tán Tiên vung phát trần cấm chế mạnh mẽ do trăm tu sĩ Hợp Thể liên thủ chồng chất mà thành, trong Khoảnh khắc biến mất tăm.

Đám người Trương Hằng đồng loạt trợn mắt há hốc mồm.

Cấm chế phạm vi trăm dặm này là do trăm tu sĩ Hợp Thể chồng chất thành, lại thêm Hoàng Phủ Luân có được cảnh giới linh hồn Độ Kiếp Kỳ dung hợp tăng cường, lực phòng ngự đã đạt đến một trình độ khủng bố. Ngay cả tu sĩ Độ Kiếp Kỳ bình thường đích thân tới cũng không thể dễ dàng đánh phá tầng tầng cấm chế kiên cố này.

Nhưng Âm Dương Tán Tiên trước mắt lại làm được. Hắt Chỉ vung phát trần tầng tầng cấm chế phòng ngự mạnh mẽ như thế liền biến mất ngay trước mắt: không có pháp thuật hoa lệ, không có khí thế kinh thiên, không có linh khí bùng nổ.

Nhẹ nhàng băng quơ. nhấc tay là hết thấy đều tan thành mây khói trong khoảng khắc, không mang theo một tia khói lửa.

Đây là Tán tiên!

Hoàng Phủ Luân cũng không Kỳ quái, cận thận quan sát Âm Dương Tán Tiên thu lấy Thái Cực Âm Dương Đồ như thế nào.

- Thu!

Âm Dương Tán Tiên nhẹ nhàng niệm một chữ, vươn tay ra.

Oong...

Đột nhiên Thái Cực Âm Dương Đồ bùng lên hào quang chói mắt, nhộn nhạo một trận giữa hư không trên phủ đệ. làm cho hư không gần đó vụn vẹo. sinh ra dao động không gian lao tới như sóng lớn.

Đám người Trương Hằng lập tức hoảng sợ. lực không gian dao động tràn tới lúc này mạnh hơn cả chục lần so với lần trước đó.

- Định Càn Khôn!

Âm Dương Tán Tiên lạnh nhạt vươn một ngón Chỉ vào hư không, một cỗ lực âm dương vụn vẹo quán quanh phun ra từ ngón tay.

Phốc một cái, khu vực xung quanh khôi phục bình tĩnh trong Khoảnh khắc.

Một ngón tay định càn khôn!

Đại thần thông trong truyền thuyết.

Đám người Trương Hằng đứng một bên nhìn, trong lòng kích động không thôi, vẻ mặt cũng có phần mong chờ.

"Không biết cần bao nhiêu năm, mình mới có thể trở nên mạnh mẽ như thế.

Trong lòng Trương Hằng yên lặng nghĩ.

Lúc này, hắn đã có một hiểu biết mới với lực lượng của Tán tiên.

Trước kia ở chung cùng Lạc Hà, đối phương đều ẩn sâu không lộ. bình thường cũng không bày ra thần thông kinh thế hãi tục gì. Đương nhiên, chuyện này chủ yếu có liên quan tới khu vực Tam Tinh Vực. Tam Tinh Vực tồn tại giới hạn lực lượng, không thể phát huy ra lực lượng cấp bậc Hợp Thể Kỳ.

Ở trong một trận tiếng kêu, lốc xoáy Thái Cực âm dương trong hư không không nhanh không chậm bay về phía Âm Dương Tán Tiên.

Khoảnh khắc, Âm Dương Tán Tiên vươn tay chụp lấy. Thái Cực Âm Dương Đồ bị hắn nắm chắc trong tay.

Chỉ trong hai ba nhịp thở ngắn ngủi, Thái Cực Âm Dương Đồ đã bị Âm Dương Tán Tiên thuần phục.

"Quá dễ dàng như thế?"

Trương Hằng khẽ thở dài một tiếng, sắc mặt mấy người Hoàng Phủ Luân cũng khó coi.

Mấy người bọn họ dốc hết sức cũng không làm gì được, lại bị đối phương thu lấy như trò đùa, trong lòng tự nhiên bị đả kích.

- Không tệ. vật này thật thích hợp với ta...

Âm Dương Tán Tiên thưởng thức Thái Cực Âm Dương Đồ ngưng tụ thành hình cầu nhỏ trong bàn tay, vẻ mặt vui mừng hài lòng.

Hắn vung phát trần Thái Cực Âm Dương Đồ biến mất ở hư không, hiển nhiên đã bị hắn thu lấy.

Tiếp đó, hắn chuyển mắt, rơi trên người Trương Hằng. cười nói:

- Lần này có thể được thiên địa dị bảo cũng là nhờ hai đệ tử của ngươi, coi như bản đạo thiếu ngươi một cái nhân tình, về sau nếu có khó khăn, có thể dùng phù này gọi ta hỗ trợ.

Nói xong, Âm Dương Tán Tiên duỗi tay. trong hư không lơ lửng một chiếc ngọc phù hai màu trắng đen tản ra khi tức đặc thù.

Xoạt một cái, ngọc phù này trực tiếp thuận di đến trước mặt Trương Hằng.

Trương Hằng phản ứng lại cầm lấy ngọc phù này. trong lòng có cảm giác trên trời rơi xuống cái bánh.

- Tạ ơn tiên bối.

Trương Hằng cảm thấy mừng rỡ. tự nhiên vô cùng cảm kích Âm Dương Tán Tiên, vội vàng thu lấy ngọc phù.

- Nếu có gì khó khăn, Chỉ cần bóp nát ngọc phù. cơ bản ở trong Chu Vương Triều này thì ta có thể đến trong khoảng khắc.

Âm Dương Tán Tiên nhàn nhạt nói.

- Văn bối đã rõ.

Trương Hằng liên tục gật đầu, vội vàng liên hệ cùng phân thân thứ hai đang Ở Tam Tinh Vực, Bởi vì phân thân cùng bản tôn linh hồn đồng nguyên một thể, Trương Hằng Chỉ cần một ý niệm là có thể liên hệ được, còn không kinh động các tu sĩ khác.

Phân thân thứ hai đang Ở Tam Tinh Vực, vội vàng nhắn gửi tin tức này với Lạc Hà.

Đúng lúc này, Âm Dương Tán Tiên chuyển mắt, lại nhìn xuống Hoàng Phủ Tĩnh:

- Ngươi chính là đệ tử thân truyền của Nghê Thường Tán Tiên? Xem tư chất của ngươi quả là không kém. không đến một ngàn tuổi đã có tu vi Hợp Thể đại viên mãn.

- Hồi tiên bối. Nghê Thường Tán Tiên đúng là sư tôn của văn bối.

Hoàng Phủ Tĩnh cung kính hành lễ với Âm Dương Tán Tiên, mỉm cười đáp.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

520. Chương 493: Huyết Sát Quán Thế (hạ).

”Hoàng Phủ Tĩnh này chính là đệ tử thân truyền của Nghê Thường Tán Tiên?”

Trong lòng Trương Hằng thất kinh, càng không ngờ rằng Hoàng Phủ Tĩnh còn nhỏ tuổi đã tu luyện đến cảnh giới Hợp Thể đại viên mãn. Trước đó, hắn cũng không thể xác định tu vi cụ thể của nàng, còn cảm thấy kỳ quái. Hiện giờ biết được đối phương là đồ đệ Tán tiên, hết thấy liên hợp lý.

- Không tệ không tệ. nếu là đệ tử của nàng, như vậy ta tặng cho ngươi một vật phòng thân.

Âm Dương Tán Tiên hơi trầm ngâm, trong tay xuất hiện một chiếc ngọc bội bắn ra hào quang màu xanh.

Trên ngọc bội truyền ra khí tức mạnh mẽ vượt xa Pháp bảo thông linh trung phẩm, ngay cả Phong Lôi Phiến của Trương Hằng cũng còn xa không bằng.

- Đây là một kiện Pháp bảo thông linh thượng phẩm!

Bao gồm Hoàng Phủ Luân, Trương Hằng đều vô cùng khiếp sợ.

Từ khi đến Chu Vương Triều, đây là lần đầu Trương Hằng tận mắt thấy được một kiện Pháp bảo thông linh thượng phẩm.

Giá trị của Pháp bảo thông linh thượng phẩm, uy lực vượt xa Pháp bảo thông linh trung phẩm không thể sánh bằng. Dù là dùng mười kiện Pháp bảo thông linh trung phẩm cũng không đổi được một kiện Pháp bảo thông linh thượng phẩm.

Nếu cho Trương Hằng mười kiện Pháp bảo thông linh thượng phẩm, nói không chừng có thể đột phá công pháp đến tầng bốn. từ đó tiến vào một giai đoạn mới. Bởi vậy đủ thấy Pháp bảo thông linh thượng phẩm quý hiếm cỡ nào, ẩn chứa uy lực mạnh cỡ nào?

Bụp một cái, Pháp bảo thông linh thượng phẩm này thuận di đến trước mặt Hoàng Phủ Tĩnh.

- Hân hạnh được tiên bối tặng cho linh bảo trân quý như thế. văn bối vô cùng cảm kích.

Hoàng Phủ Tĩnh lúc này mới phản ứng lại, tiếp nhận Pháp bảo thông linh thượng phẩm này, liên tục cảm tạ Âm Dương Tán Tiên.

- Tốt lắm, bản đạo cũng làm xong chuyện có duyên gặp lại.

Âm Dương Tán Tiên vung phát trần liên chuẩn bị rời đi.

Nhưng mà ngay Lúc này, sắc mặt hần hơi đổi. nhắm mắt lại một lát.

Trong lòng Trương Hằng đột nhiên co rụt, cảm giác chuyện này Dường như có liên quan tới mình.

Quả nhiên, khi Âm Dương Tán Tiên mở mắt ra, trong mắt đột nhiên sinh ra một tia sấm sét, như suy ngẫm nhìn về phía Trương Hằng, nhàn nhạt nói:

- Người có phải là Trương Hằng, bằng hữu của Lạc Hà đạo hữu.

Trong lòng Trương Hằng cả kinh, vừa định nói. bên tai đột nhiên truyền đến tiếng nói của Lạc Hà:

"Đệ không cần kinh hoảng, vừa lúc ta quen biết người này."

"Này..."

Trương Hằng thật không ngờ, Lạc Hà ở Tam Tinh Vực xa xôi lại có thể trực tiếp đối thoại với mình, thần thông như thế đã không kém gì Tán tiên.

Chẳng lẽ lúc trước Lạc Hà lừa mình, bản tôn vẫn chưa rời khỏi Đông Vân đại lục?

Trong lòng Trương Hằng sinh lòng nghi ngờ, phát hiện chuyện này ngày càng phức tạp.

- Hồi tiên bối. Lạc Hà là đại ca của ta.

Đối mặt với câu hỏi của Âm Dương Tán Tiên. Trương Hằng vội vàng trả lời.

-Tốt tốt tốt!

Âm Dương Tán Tiên lại đánh giá Trương Hằng hồi lâu, mới nói ra ba chữ. sau đó vung phát trần, thân hình biến mất khỏi Lam Tinh Đảo, biến mất trong phạm vi thần thức tìm tòi của đám người Trương Hằng.

Không cần phải nói, Âm Dương Tán Tiên tất nhiên đi về phủ, Chỉ sợ lúc này đã đến Bồng Lai đảo trong Tam Tiên Đảo.

"Cứ thế đi rồi?"

Trương Hằng hết chỗ nói. thầm nghĩ vì sao Âm Dương Tán Tiên này không tặng mình một hai kiện Pháp bảo thông linh thượng phẩm chứ?

Trương Hằng vẫn luôn thèm nhỏ dãi Pháp bảo thông linh thượng phẩm. Tuy rằng trong tay hắn còn có bảo vật cao cấp. nhưng không thể sử dụng được, đúng là một đồng phế bảo.

Sau khi Âm Dương Tán Tiên rời đi, các đại tu sĩ ở đây mới thở phào.

- Hoàng đạo hữu, ngài về phủ tỉnh đường trước, không nên truyền ra chuyện có liên quan đến Âm Dương Tán Tiên hiện thân, lại càng không để lộ chuyện sư thừa của Tỉnh nhi cùng có được Pháp bảo thông linh thượng phẩm.

Hoàng Phủ Luân phân phó với nhị đảo chủ áo bào vàng, bản thân hắn đã sớm bày ra cấm chế.

- Đại đảo chủ. ta đã rõ.

Nhị đảo chủ áo bào vàng khẽ thở dài, mạnh mẽ tụ tập pháp lực tán loạn rời khỏi đây. trong mắt còn vài phần hoảng sợ bất lực.

Nếu vừa rồi hắn có thể vượt qua được uy áp tinh thần của Âm Dương Tán Tiên, sẽ có chỗ tốt cho hắn thăng cấp tu vi ngày sau. Nhưng mà hắn ở trạng thái trọng thương, cuối cùng không chịu được một kích, bị vài tia uy áp tinh thần của đối phương mạnh mẽ đánh văng khỏi bầu trời.

- Trương đạo hữu. ta xem không bằng ngài dọn đến phủ Hoàng Phủ ta. hoàn cảnh tu luyện ở đó tốt hơn nhiều.

Hoàng Phủ Luân cười nói với Trương Hằng, rất là khách khí. Hoàng Phủ Tĩnh bên cạnh hắn cũng dùng ánh mắt mới đánh giá lại Trương Hằng, nàng cũng phát hiện mình vẫn xem nhẹ đối phương.

Từ những lời Âm Dương Tán Tiên nói chuyện với hắn trước khi đi, thân thể của Trương Hằng tuyệt đối không phải tán tu đơn giản như thế.

"Lạc Hà theo lời Âm Dương Tán Tiên nói là nhân vật nào. xem tình hình, ngay cả nhân vật thân cận cấp Tán tiên cũng phải nghiêm túc đối đãi..."

Hoàng Phủ Luân cùng Hoàng Phủ Tĩnh đều sinh ra lòng tò mò với Trương Hằng, cũng không thể tùy tiện hỏi tránh cho đối phương không vui.

Bắt đầu từ Lúc này, Hoàng Phủ Luân không dám đối đãi với Trương Hằng như là một tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ bình thường.

Trước đó còn tính mượn sức Trương Hằng, xưng hô là "hiền chất", hiện giờ đã trực tiếp gọi là "đạo hữu", tính là kết giao ngang hàng.

Đối với chuyện này. Trương Hằng có chút kinh ngạc, nhưng không kỳ quái, uyển chuyển cự tuyệt:

- Chỗ Trương mỗ cùng các đệ tử đang ở vừa lúc thích hợp. tạm thời không muốn dọn đi nơi khác, ý tốt của đại đảo chủ xin nhận trong lòng.

- Nếu đã vậy. ta cũng không quấy rầy Trương đạo hữu.

Hoàng Phủ Luân mỉm cười nhìn Trương Hằng. dẫn theo Hoàng Phủ Tĩnh trở về phủ Hoàng Phủ.

Nhìn theo hai cha con Hoàng Phủ Luân rời đi. Trương Hằng lập tức quay về phủ đệ.

- Hai người thăng cấp coi như thuận lợi. có gì thắc mắc?

Trương Hằng gọi Tú Ninh cùng Vân Dịch vào, nhàn nhạt hỏi.

- Thông suốt không trở ngại, đáng tiếc Thái Cực Âm Dương Đồ bị lấy đi. nếu không...

Ánh mắt Tú Ninh hiện lên một tia tiếc nuối.

Vân Dịch cũng lộ ra vẻ mặt như thế.

Bỗng nhiên Trương Hằng hiểu được, khó trách Âm Dương Tán Tiên kia tốt như vậy. tặng cho mình một cái ngọc phù để đôi lấy nhân tình.

Nếu Thái Cực Âm Dương Đồ không bị lấy đi. Tú Ninh có thể trong thời gian ngắn trực tiếp tăng lên Hợp Thể Kỳ đại viên mãn.

- Chuyện đến nước này. vậy cũng thôi, tu vi tăng lên quá nhanh đối với các người cũng không phải chuyện tốt.

Trương Hằng thở dài một hơi.

- Được rồi. trước tiên các người cũng cố tu vi ở phủ đệ này. có chuyện sẽ thông báo cho các người.

Trương Hằng phát tay cho họ rời đi.

- Đúng rồi. Vân Dịch, người ở lại đây.

Trương Hằng đột nhiên nghĩ tới một chuyện, đó là đem lực lượng Huyết Sát của mình chuyển cho Vân Dịch.

- Sư tôn. còn có chuyện gì sao?

Vân Dịch nghi hoặc hỏi.

Trương Hằng khẽ vung tay, tầng tầng cấm chế lập tức giam cầm gian phòng này. Sau đó duỗi tay, lấy ra một chiếc cờ nhỏ chứa lực lượng giết chóc mạnh mẽ.

- Huyết Hồn Phiến này tặng cho người đi. dù sao người cũng là tu sĩ tu luyện công pháp Huyết Ma Đạo.

Trương Hằng dự tính đưa Pháp bảo thông linh trung phẩm Huyết Hồn Phiến của Huyết Ma Quân cho đệ tử mình.

- Cái này... Sư tôn?

Vân Dịch liền vui mừng, tiếp đó lại không biết làm sao.

- Bảo vật trân quý như thế. đồ nhi không nhận nổi.

Vân Dịch nhỏ giọng nói. nhưng ánh mắt nhìn về phía Huyết Hồn Phiến lại toát ra vài phần chờ mong.

Huyết Hồn Phiến cấp bậc Pháp bảo thông linh trung phẩm. đây là chỉ bảo Huyết Ma Đạo mà Vân Dịch nằm mơ cũng không dám nghĩ tới. Nhưng hiện giờ. một kiện bảo vật như thế bày ra trước mặt hắn.

Sắc mặt Trương Hằng trầm xuống:

- Nếu thích thì cần gì phải từ chối? Còn không mau nhận lấy?

- Vâng, sư tôn.

Vân Dịch kinh sợ tiếp nhận Huyết Hồn Phiến, lập tức cảm giác tâm huyết sôi trào.

- Ta phải nhắc nhở người, bảo vật này là Pháp bảo thông linh trung phẩm, tu sĩ Hóa Thần Kỳ cũng có thể miễn cưỡng sử dụng, thời điểm luyện hóa phải cẩn thận một chút.

Trương Hằng cảnh báo.

- Đồ nhi đã rõ.

Vân Dịch trả lời.

- Được rồi. người đi trước, nhanh chóng luyện hóa Pháp bảo và cũng cố tu vi.

Trương Hằng lại để Vân Dịch rời đi.

Đợi Vân Dịch rời đi. Trương Hằng lập tức bắt đầu liên hệ phân thân thứ hai Ở Tam Tinh Vực,

Thông qua phân thân thứ hai, Trương Hằng nhanh chóng tìm tới phân thân Lạc Hà.

- Lạc Hà đại ca. chẳng lẽ bản tôn của huynh còn chưa phi thăng thượng giới...

Trương Hằng nghi hoặc hỏi.

Phân thân Lạc Hà cười nói:

- Bản tôn của ta đã đứng vào hàng tiên tịch, sau khi tiến vào thượng giới Dường như còn có tiến triển. Cảnh giới hiện giờ cao hơn Đại Thừa Kỳ không biết bao nhiêu, một khối phân thân của ta đây hoàn toàn có thể dễ dàng đạt đến cấp bậc Bán tiên Đại Thừa Kỳ.

- Bán tiên Đại Thừa Kỳ?

Trương Hằng hít sâu một hơi, cảm giác thần kinh của mình thật không chịu được đả kích. Vừa mới tiến bước một vị Tấn tiên, bây giờ lại nói chuyện cùng một vị Bán tiên Đại Thừa Kỳ.

Bản tôn của Lạc Hà sau khi phi thăng thượng giới, dường như có kỳ ngộ gì. tu vi đã tăng lên. Dưới tác dụng linh hồn đồng nguyên, thực lực phân thân tăng lên tới Đại Thừa Kỳ. quả thật không phải chuyện khó.

- Phân thân của ta qua một thời gian nữa. có thể sẽ đi Chu Vương Triều chuẩn bị mở ra chủ động phủ Huyết Sát. Hiện giờ thực lực của đệ tăng lên rất nhanh, chờ đệ tu luyện đến cấp bậc Bán tiên, đó là cơ hội tốt nhất mở ra chủ động phủ Huyết Sát.

Rốt cuộc Lạc Hà nói ra một sứ mệnh khác mà bộ phân thân này tồn tại ở Đông Vân đại lục. Bản tôn đi thượng giới tìm kiếm tung tích Ninh Tuyệt Dung, phân thân ở lại Đông Vân đại lục tính toán chủ động phủ Huyết Sát.

- vốn ban đầu, bộ phân thân của ta rất khó tu luyện đến Đại Thừa kỳ. nó tồn tại là vì trợ giúp đệ mở ra chủ động phủ Huyết Sát.

Lạc Hà khẽ thở dài.

Trương Hằng trầm mặc một hồi, liền hỏi:

- Qua một thời gian nữa. đệ dự tính thi triển Quán thể lực lượng Huyết Sát cho nhị đệ tử Vân Dịch, không biết nắm chắc bao nhiêu?

Lạc Hà nói:

- Chuyện này ta cùng phân thân thứ hai của đệ từng cân nhắc nhiều lần dựa theo phương pháp chúng ta nghiên cứu ra cũng có nắm chắc nhất định. Mấu chốt thành công là ở tâm trí của Vân Dịch, một khi thực thi Huyết Sát Quán thể với hắn. chắc chắn có thể kích động giết chóc ở sâu trong lòng hắn... Có thể chiến thắng được lực lượng giết chóc, sẽ quyết định Thành bại việc Quán thể.

Trương Hằng nghĩ nghĩ, nói:

- Chuyện Huyết Sát Quán thể có thể chậm lại một thời gian, chờ tu vi Vân Dịch ổn định lại rồi nói. Đệ muốn quan sát tình huống hắn ma hợp với Huyết Hồn Phiến nếu ngay cả Huyết Hồn Phiến cũng không khống chế được, càng đừng nói thừa nhận phương pháp Huyết Sát Quán thể.

Đột nhiên Lạc Hà nhớ tới một chuyện:

- Hiện giờ đệ đã có thực lực trên Hợp Thể hậu kỳ. có thể thử mở ra chiếc hộp lấy được trong động phủ Huyết Sát rồi.

- Hộp?

Đột nhiên Trương Hằng nhớ tới một trong mấy món chiến lợi phẩm ở cửa thí luyện cuối cùng trong Huyết Sát luyện trong đó có một cái hộp bảy màu. Thời điểm Ở Tam Tinh Vực, bất luận mình làm thế nào cũng không mở ra được "hộp bảy màu" kia.

- Bên trong cái hộp đó có gì đây?

Trương Hằng tò mò hỏi.

Hắn duỗi tay. trong nháy mắt không gian lấy ra một cái hộp lóe hào quang bảy màu.

Lạc Hà thần bí nói:

- Đệ mở nó ra sẽ biết, không phải kỳ bảo kinh thế gì. đệ cũng từng thấy qua.

- Được rồi. chúng ta nói chuyện sau, đệ tự giải quyết đi.

Lạc Hà đột nhiên cắt đứt liên hệ với Trương Hằng.

-Nàynày...

Trương Hằng hết chỗ nói. nhưng bằng tu vi của hắn thần thức không thể kéo dài đến Tam Tinh Vực cách nơi này hằng tỷ dặm. càng đừng nói chủ động thần thức truyền âm với phân thân Lạc Hà.

”Bên trong cái hộp này sẽ là gì đây?”

Trong lòng Trương Hằng có chút tò mò. tay hắn vuốt ve mặt ngoài hộp. cảm giác tài liệu này tốt hơn Pháp bảo thông linh trung phẩm không biết bao nhiêu lần, nếu lấy ra luyện hóa thì còn có thể tăng lên tu vi của hắn.

Ôm tâm tình này, Trương Hằng thử dùng sức mở ra cái hộp bảy màu vô cùng thần bí.

Rắc!

Chiếc hộp mở ra.

Chuyện trước kia khó như lên trời, hiện giờ bị hắn làm được dễ dàng.

Ầm!

Khoảnh khắc chiếc hộp mở ra, dị biến chợt hiện!

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

521. Chương 494: Nhân Gian Tiên Cảnh (thượng).

-Ầm!

Một tiếng nổ về mặt linh hồn đột nhiên vang lên trong phiên hải vực, nhộn nhạo mấy triệu dặm hải vực, lục địa, khiến vô số đại thần thông giả tâm sinh cảm ứng.

Trong lòng Trương Hằng chấn động.

Một khắc khi hắn mở cái hộp kia ra, một cỗ lực lượng huyết sát không thể quen thuộc hơn đã mạnh mẽ tràn ra trước người hắn.

Có lẽ cỗ lực lượng huyết sát này không phải cường đại tới nghịch thiên nhưng lại thuần túy tới cực điểm.

Đồng thời, một mảnh hào quang bảy màu rực rỡ từ trong chiếc hộp tràn ra, hình thành một đạo kết giới trong suốt xung quanh Trương Hằng.

Khi màn hào quang bảy màu này dần nhạt đi, trong tay Trương Hằng xuất hiện một lệnh bài màu máu lóng lánh, trên đó có khắc hai chữ: Huyết Sát.

Huyết Sát lệnh bài này tràn ra một cỗ khí tức khiến lòng người run sợ.

- Đây là Huyết Sát Lệnh?!

Trương Hằng đột nhiên hiểu ra.

Lúc ấy, khi ở Tam Tinh Vực, Lạc Hà từng lấy thứ này ra cho hắn xem.

Trong truyền thuyết, trong Đông Vân đại lục Huyết Sát Thần Đế lưu lại chín chỗ động phủ nhưng chỉ có một là chủ động phủ của hắn.

Dựa theo phỏng đoán của Lạc Hà, chiếc Huyết Sát Lệnh này là chìa khóa mở ra Huyết Sát Chủ Động Phủ trong truyền thuyết!

- Hóa ra Huyết Sát Thần Đế vẫn như bóng ma bao phủ phiên đại lục này, dù không rõ sinh tử nhưng cũng khiến cho muôn đời sau phải lâm vào bố cục hắn bố trí.

Trong lòng Trương Hằng nổi lên tình cảm phức tạp, hai tay hơi run run lấy Huyết Sát Lệnh này ra.

Ông!

Một đạo huyết quang trong suốt phóng lên cao, bắn về không gian bốn phía.

Nhất thời, toàn bộ bầu trời của Đông Vân đại lục bị một tầng huyết vụ mông lung bao phủ, lộ ra vẻ đẹp rất mê lương.

Trong mười mấy ức dặm, ức vạn tu sĩ đều ngóng lên nhìn bầu trời tràn ngập huyết tinh và sát lục này

Vào thời khắc này, mấy nhân vật thần thoại của Chu Vương Triều đều phải lâm vào biến sắc. Bọn họ đột nhiên nhớ tới Huyết Sát Thần Đế từng tung hoành nhất giới, đánh khắp thiên hạ vô địch thủ.

- Lại biến thiên sao...

Có người thở dài, trong lời nói ẩn chứa hàm ý gì đó.

Đa số người tu chân, gồm cả số tu sĩ đỉnh cao đều như lâm vào tận thế, hiện lên bóng ma huyết sát đáng sợ.

- Không ổn!

Trương Hằng thâm nghĩ không ổn, không ngờ Huyết Sát Lệnh lại gây ra biến hóa như vậy.

Đột nhiên, có mấy đạo thần thức mạnh mẽ tới cực điểm xẹt qua Lam Tinh Đảo, cũng không dừng lại mà tìm kiếm tới những hải vực rộng lớn hơn.

Toàn thân Trương Hằng toát ra mồ hôi lạnh, ánh mắt đột nhiên nhìn lên màn kết giới trong suốt bảy màu quanh thân, trong lòng hơi yên tâm.

Nháy mắt khi hắn mở cái hộp kia ra, kết giới trong suốt bảy màu liền bao phủ hắn, những đại thần thông giả siêu cấp của Chu Vương Triều cũng không phát hiện ra sự tồn tại của hắn.

- Tốt nhất là thu thứ này lại.

Trương Hằng cảm thấy run sợ, những thần thức vừa xẹt qua người hắn, chưa chắc đã không có những nhân vật vô địch cấp Tán tiên.

Bằng tốc độ nhanh nhất Trương Hằng liền thu Huyết Sát Lệnh vào trong hộp bảy màu, sau đó thu vào không gian giới chỉ. Sau khi đóng chiếc hộp lại, kết giới bảy màu bao phủ quanh Trương Hằng cũng biến mất không thấy.

Làm xong hết thảy, Trương Hằng lúc này mới thở phào một hơi.

Nhưng mà lúc này, cảnh giới Linh Tâm Thông Minh của Thần Linh Nhân cũng sinh ra một ít dự cảm.

Trương Hằng biến sắc, trong mắt liền hiện lên một đạo ngân quang, phút chốc đã tiến nhập một trạng thái tinh tế, quỷ thần khó lường.

Rất nhanh, hai tròng mắt hắn nhìn thấy một cảnh tượng dị thường ở trên trời cao, cách nơi này mấy ngàn vạn dặm.

Ở nơi này nhộn nhạo một cỗ sóng gợn màu máu, ở trung tâm khu vực này dường như có một cái gì đang chấn động.

- Đây rốt cuộc là thứ gì?

Ngân quang trong mắt Trương Hằng tăng lên, phát huy Thần Linh Nhân tới cực hạn.

Đột nhiên, trong đầu hắn hiện lên một tòa thần tiên Chi cảnh mông lung không rõ, mơ hồ còn có thể nhìn thấy bóng dáng lầu các, cung điện.

Ầm!

Đúng lúc này, một cỗ áp lực cực lớn trực tiếp bức tới, khiến Trương Hằng phải thoát khỏi ý cảnh đặc biệt Thần Linh Nhân.

Sắc mặt Trương Hằng tái nhợt, phun ra một búng máu, tâm thần hơi bị thương tổn.

- Thứ vừa nhìn thấy chẳng lẽ là Huyết Sát Chủ Động Phủ?!

Trương Hằng lau khô vết máu trên khóe miệng, cũng không nghĩ nhiều, quyết định trước tu luyện thêm một đoạn thời gian rồi thi triển Huyết Sát Quán thể cho nhị đệ tử Vân Dịch.

Trong lòng hẳn hiểu được, Huyết Sát Chủ Động Phủ tuyệt đối không phải là thứ mà hắn hiện tại có thể mơ ước, trừ khi tu luyện tới thực lực tiếp cận nhân vật như Tam Tán Tiên kia.

Đúng lúc này, thanh âm Lạc Hà vang lên trong đầu hắn:

- Không ngoài dự liệu của ta, ngươi là người chiến thắng cuối cùng của Huyết Sát Động Phủ, về lý nên đạt được một chiếc Huyết Sát Lệnh!

Trương Hằng tức giận nói:

- Lạc Hà đại ca, ngươi đã biết hết sau còn chưa đi tới Chu Vương Triều?! Một Tam Tinh Vực nhỏ nhỏ đáng giá ngươi tọa trấn sao?! Ta hiện tại luôn luôn lâm vào nguy hiểm, Tử Hoàng Phủ kia luôn như hổ rình mồi đối với ta đó!

- Chờ ngươi đạt tới thực lực Đại Thừa Kỳ rồi ta sẽ tới Chu Vương Triều, cùng ngươi đi tới Huyết Sát Chủ Động Phủ. Lần này đi Huyết Sát Chủ Động Phủ khẳng định đều là những tu sĩ tới đỉnh phong của Chu Vương Triều, bao gồm cả những nhân vật Tam Tán Tiên, Huyền Long Đại Vương kia.

Lạc Hà kiên quyết cự tuyệt thỉnh cầu của Trương Hằng.

Trương Hằng cười khổ nói:

- Chỉ cần ngươi chịu ra tay hỗ trợ, ta tuyệt đối có thể trong thời gian ngắn đạt tới Đại Thừa Kỳ, phi thăng thượng giới cũng không phải khó khăn.

Nếu có vị Đại Thừa Kỳ Bán Tiên Lạc Hà ra tay, Trương Hằng còn sợ chuyện không có được bảo vật để luyện hóa sao?!

- Trong thời gian ngắn tu thành Đại Thừa Kỳ?

Lạc Hà cười ha hả, không cho là đúng nói:

- Tu luyện Chi đạo tất nhiên là phải từng bước lột xác mà thành. Ta sẽ không ra tay trợ giúp ngươi gia tăng tu vi đâu! Ngay cả ta biết ngươi đang bị người khác đuổi giết, cũng không dễ dàng giải trừ nguy hiểm cho ngươi.

- Ai, Lạc đại ca... Công pháp ta tu luyện cũng không giống với thường nhân, Chỉ cần ngươi chịu ra tay thì hết thấy đều sẽ thông suốt.

Trương Hằng có chút không cam lòng nói.

-Việc này kiên quyết không thể! Ta nguyện ý chờ thêm một hai trăm năm nữa! Trong thời gian ngắn mà gia tăng tu vi trên diện rộng sẽ tạo thành tình trạng cảnh giới trống rỗng, Chỉ cần trượt chân sẽ rơi vào vực sâu vạn trượng, hối hận cả đời.

Lạc Hà vô cùng kiên định nói:

- Ngươi hẳn là biết thế này cũng là vì tốt cho ngươi mà thôi!

- Thôi bỏ...

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi. Nếu muốn một lần mà tu luyện tới cảnh giới Đại Thừa Kỳ thì đúng là chuyện không thực tế. Ngay cả hắn có thể làm được nhưng cũng có cảm giác như bột khí mộng ảo, không thể có được khảo nghiệm chân chính.

- Ngoài ra còn một chuyện muốn nói với ngươi. Trong vòng mười năm nữa Quách Phong sẽ rời đi Tam Tinh Vực. Đến lúc đó, ngươi muốn hắn ở bên cạnh hay để hắn lịch lãm một phen ở Chu Vương Triều trước.

Lạc Hà lại đề cập tới chuyện Quách Phong. Đến lúc đó, Quách Phong muốn rời khỏi Tam Tinh Vực khẳng định cũng cần hắn ra tay.

- vẫn để hần lịch lãm một phen ở Chu Vương Triều đã!

Sau khi cân nhắc hồi lâu, Trương Hằng đã quyết định để Quách Phong rèn luyện ở Chu Vương Triều một thời gian, để đại đệ tử của mình thu được thành tựu lớn hơn nữa sau này.

- Xem ra người đối với hần cũng rất quan tâm, đây cũng là lý do khiến ta không đồng ý trợ giúp người gia tăng tu vi trong thời gian ngắn đó.

Lạc Hà khẽ thở dài, trong giọng nói cũng hiện ra tình cảm phức tạp.

Trong lòng Trương Hằng đột nhiên sinh ra một tia cảm động. Từ một mức độ nào đó mà nói, Lạc Hà thật đúng như một người thầy người bạn tốt của mình.

Có lẽ, từ khi còn ở Tam Tinh Vực, Lạc Hà đã chú ý tới nhất cử nhất động của mình, lặng lẽ quan khán hần trưởng thành từng chút một.

Bởi vậy có thể thấy được sự quan tâm và kỳ vọng của Lạc Hà đối với Trương Hằng, cũng tương tự như sự kỳ vọng và lo lắng của hần đối với đại đệ tử Quách Phong.

- Lạc đại ca, ta hiểu được tâm ý của người rồi... Cảm tạ người luôn hỗ trợ ta!

Trương Hằng chân thành nói.

- Tích thủy Chi ân đương dùng tuyên tương báo! Lúc trước nếu người không ra tay thì có lẽ giờ ta đã hồn phi phách tán rồi!

Lạc Hà nhẹ nhàng nói.

- Vẹn vẹn Chỉ là báo ân thôi sao?!

Trong lòng Trương Hằng thì trào nói, không quá tin tưởng vào lời nói của đối phương.

Trong tiềm thức hần, hần cảm giác Lạc Hà cũng mang theo sự kỳ thác và chúc phúc cho hần và Ninh Tuyết Dung.

Lạc Hà ở nơi xa xôi, thân ở trong Tiên Nho Trai, ánh mắt cũng dần trở nên mờ mờ. Trong đầu hần hiện lên cô gái Ninh Tuyết Dung diễm đạm như sơ tuyết ngày nào.

- Chung quy vẫn còn một tia vướng bận cuối cùng... Nếu tu vi của Trương Hằng có thể vượt qua ta thì tốt rồi.

Hần chấp tay đứng đó, thân thể vĩ ngạn dưới ánh chiều tà có vài phần tang thương và cô độc.

Hoặc nhiều hoặc ít, Lạc Hà hiện tại vẫn còn tồn tại một ít tình yêu che dấu sâu trong lòng đối với Ninh Tuyết Dung.

- Lạc Hà đại ca, người còn có chuyện gì sao?

Trương Hằng cảm nhận được vài tia dao động tâm tình trong lòng Lạc Hà.

- Cái này... Đã không còn chuyện gì nữa, người tranh thủ tu luyện đi!

Thanh âm Lạc Hà hơi có chút mất tự nhiên.

- Được!

Trương Hằng vẫn cảm giác được Lạc Hà dường như đang có chuyện gì đó gặt hần.

Tuy nhiên hần cũng không nghĩ nhiều. Lạc Hà hần sẽ không làm ra chuyện gì bất lợi đối với hần.

Rất nhanh, động phủ nơi Trương Hằng lại lâm vào yên tĩnh. Hần cũng không biết một hành động nho nhỏ của mình vừa rồi lại khiến cho toàn bộ Chu Vương Triều lâm vào biến động.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

522. Chương 494: Nhân Gian Tiên Cảnh (hạ).

Tam Tinh Vực, cấm địa Tiên Nho Trai.

Lạc Hà cắt đứt liên hệ với Trương Hằng, thấp giọng lầm bầm nói:

- Tuyệt Dung a... Ta biết nàng đã về tới Đông Vân đại lục vì ta mơ hồ cảm nhận được khí tức của nàng. Nhưng trong mơ hồ có một cỗ lực lượng khiến ta không thể tìm được nơi hạ lạc của nàng... Việc này cũng không nên nói cho Trương Hằng để tránh ảnh hưởng tới việc tu luyện của hắn... Định nhân trong tương lai còn mạnh hơn rất nhiều so với tưởng tượng của ta...

Cửu U hải vực, nơi cấm kỵ, Băng hỏa Đảo.

Tương truyền, phàm là tu sĩ Hợp Thể Kỳ trở lên tiếp cận Băng hỏa Đảo Chung quy khó có thể tránh khỏi cái chết.

Sự thật đúng là như vậy! Ngay cả tu sĩ thực lực thông thiên một khi đích thân tới Băng hỏa Đảo đều tử vong rất ly kỳ, không hề có chút lực phản kháng nào.

Ngay khi Trương Hằng mở chiếc hộp bảy màu ra, Băng hỏa Đảo liền xuất hiện một ít dị tượng.

Băng hỏa Đảo rộng lớn như vậy bắt đầu hơi chấn động, hải vực phạm vi mấy vạn dặm lập tức rung chuyển bất an, sóng gió mãnh liệt.

Số yêu thú cạnh đó cũng cảm nhận một cỗ khí tức kinh khủng, cả đám hít thở khó khăn, tâm thần khó yên.

Mơ hồ, dường như có một nhân vật đáng sợ sắp thức tỉnh.

- Mấy vạn năm... Ta rốt cục tỉnh lại...

Một thanh âm khiến người ta phải tim đập mạnh từ trong Băng hỏa Đảo truyền ra, coi như đến từ Cửu U địa ngục.

Thanh âm này làm cho người ta sởn tóc gáy, tâm thần chấn động, làm cho người ta có cảm giác như chính Băng hỏa Đảo phát ra âm thanh này.

Cỗ khí tức vô cùng kinh khủng kia từ Băng hỏa Đảo truyền ra, kinh sợ một mảnh hải vực.

- Ha ha... Thì ra là chiếc Huyết Sát Lệnh thứ tám, chiếc Huyết Sát Lệnh cuối cùng đã xuất hiện! Khó trách sinh ra động tĩnh lớn như vậy, ngay cả ta cũng phải bình tĩnh.

Thanh âm từ Băng hỏa Đảo hiện lên vài tia kinh hỷ.

Ầm

Toàn bộ Băng hỏa Đảo cũng khẽ lay động, hải vực phụ cận liền dâng lên sóng lớn ngập trời, một trận cơn lốc cuồng bạo mạnh mẽ tràn về bốn phía.

- Người cũng không chịu nổi tích mịch nữa rồi.

Đúng lúc này, một thanh âm phách lâm thiên hạ từ đáy biển xa xôi truyền tới, khoanh khắc khiến cho cơn lốc và sóng Biển Hóa thành hư vô.

- Là người?

Thanh âm trên Băng hỏa Đảo hơi kinh hãi, dường như quen biết người đột nhiên chen vào này.

- Hừ, toàn bộ biển rộng đều là địa bàn của ta, sao không thể là ta?!

Không biết từ khi nào, một nam nhân mặc chiến bào màu vàng như chiến thần xuất hiện trên Băng hỏa Đảo.

Sự xuất hiện của hắn làm cho cả thiên địa lâm vào thất sắc, hết thảy mọi thứ đều trở nên tịch mịch.

Thân thể nam nhân này cao lớn, tùy tiện đứng đó liền sừng sững như một vị thần trong thiên địa, toàn thân tràn ngập khí phách có thể chấn nhiếp sơn hà.

Đồng tử của hắn cũng màu hoàng kim, mái tóc đen bóng. chân mày dựng lên như cương châm.

Thân thể hắn cứng rắn như sắt thép, giờ tay nhấc chân đều lộ ra một năng lực đủ dập nát chân không.

Một gã có thể sánh ngang Ma Thần này cũng không quản thanh danh cấm kị của Băng hỏa Đảo, khí định thần nhàn đặt chân lên phiến thổ địa này, trong mắt thậm chí còn mang theo vài tia khinh thường.

- Huyền Long Đại Vương, hừ hừ, từ khi nào khắp biển rộng đều là địa bàn của ngươi vậy?! Chẳng lẽ ta ngủ say một thời gian, ngươi đã diệt cả Tam Tiên Đảo rồi sao?!

Trong thanh âm của người trên Băng hỏa Đảo hiện lên vài tia trào phúng và trêu chọc.

Nếu ở đây có tu sĩ khác nghe được thì tất nhiên sẽ khiếp sợ vô cùng, kinh hãi với thân phận nam nhân này.

Hắn dĩ nhiên là Hoàng giả thống trị toàn bộ Cửu U hải vực, đệ nhất nhân của Yêu tộc - Huyền Long Đại Vương!

Theo cổ tịch ghi lại, Huyền Long Đại Vương có thần thông uy chấn nhất giới, mười vạn năm trước từng đánh khắp thiên hạ vô địch thủ, cũng từng giao thủ với Huyết Sát Thần Đế.

Cho tới hôm nay, Huyền Long Đại Vương đã sớm trở thành nhân vật cấp thần thoại, cực hiếm khi lộ diện.

Trong biển cả, đối thủ một mất một còn duy nhất của Huyền Long Đại Vương chính là Hải Ngoại Tam Tiên.

- Bốn vương bằng thực lực bản thân chống lại Hải Ngoại Tam Tiên mà bất bại, thử hỏi toàn bộ Hạ giới này ai có được năng lực như vậy?! Bốn vương từ khi chiến thắng ngươi, trở thành Yêu tộc chỉ tôn đã khiến thế lực Yêu tộc ta đạt tới một thời đại huy hoàng!

Huyền Long Đại Vương vô cùng khí phách, thanh âm vang vọng khắp Băng hỏa Đảo.

Tam Tiên Đảo là ba tòa liên đảo ở vùng duyên hải hải vực Đông Vân đại lục gồm Bồng Lai, Phương Trượng, Đông Doanh.

Trên mỗi tòa tiên đảo này này đều có một vị Tán tiên tọa trấn, cũng chính là lai lịch của Hải Ngoại Tam Tiên.

- Nhiều năm như vậy mà ngươi vẫn không thay đổi cái tính cuồng vọng của mình! Thực lực của ngươi ở nhất giới này đúng là gần như là vô địch nhưng mỗi người trong Hải Ngoại Tam Tiên đều là Bán Tiên thể, gặp một người thì ngươi có thể chiếm được chút tiện nghi nhưng nếu đồng thời hai vị Tán tiên liên thủ thì ngươi cũng Chỉ miễn cưỡng bảo trì bất bại mà thôi.

- Hừ hừ, nếu ta không đoán sai thì Nghê Thường tán tiên thần bí nhất trong Hải Ngoại Tam Tiên cho tới bây giờ vẫn không tham dự việc thế tục. Ngươi nhiều nhất cũng Chỉ miễn cưỡng chống lại hai vị Tán tiên mà thôi... Tuy nhiên, năng lực như vậy cũng đủ để ngươi kiêu ngạo rồi!

Nói xong câu cuối cùng, thanh âm trên Băng hỏa Đảo cũng lộ ra vài tia kinh thán, dường như đánh giá rất cao thực lực của đối phương.

Huyền Long Đại Vương cũng không phản kích điều gì, trầm ngâm một chút rồi nói:

- Ngươi cũng biết mục đích chuyến này của ta tới đây là vì chuyện gì đi?

- Chiếc Huyết Sát Lệnh thứ tám vừa mới hiện thế, ngươi đã tới đây ngay, có phải là muốn tìm ta hợp tác không?!

Thanh âm kia cười nói, dường như đã có đoán trước.

- Ngươi đoán đúng rồi đó! Chúng ta hợp tác, cộng thêm tên Đại Băng kia, đến lúc đó tiến vào Huyết Sát Chủ Động Phủ thì ngay cả Hải Ngoại Tam Tiên cũng không phải là đối thủ của chúng ta. Ma Tôn và Thánh

Quân tuy rằng cũng là tu sĩ nhân loại nhưng mỗi đại cường giả đều có quan hệ phức tạp, vì lợi ích, bọn họ bất cứ lúc nào cũng có thể trở mặt thành thù.

- Ha ha ha! Người nói thật dễ nghe! Như vậy ta hỏi Huyền Long Đại Vương người, người có có Huyết Sát Lệnh không? Nếu có thì ta đồng ý hợp tác với người! Đừng nói với ta người muốn tìm kẻ nào đó cướp đoạt một chiếc đồ nhỏ?! Có thể có được Huyết Sát Lệnh, người nào mà không phải là cường giả tuyệt thế trên thế gian này?!

Huyền Long Đại Vương ngửa mặt cười dài:

- Huyết Sát Lệnh sao?! Bốn vương từ mười vạn năm trước đã có rồi!

- Điều này sao có thể?!

Thanh âm trên Băng hỏa Đảo hiện ra vẻ không tin.

Theo cổ tịch ghi lại, mười vạn năm trước Huyết Sát Thần Đế huyết tẩy Đông Vân đại lục, sau đó không biết tung tích, lúc này mới để lại chín chỗ Huyết Sát Động Phủ trong truyền thuyết.

Huyền Long Đại Vương từ mười năm trước có thể có được Huyết Sát Lệnh, điều này quả thật không thể tưởng tượng được.

- Chẳng lẽ... lời đồn là sự thật?! Người từng giao thủ với Huyết Sát Thần Đế?

Thanh âm kia dường như giật mình.

Huyền Long Đại Vương như cười như không đáp:

- Người hiện tại có nguyện ý hợp tác với bốn vương không?

Một khu vực độc lập ở bên cạnh Đông Vân đại lục.

Nơi này tràn ngập điều ngũ hoa hương, giống như tiên cảnh, trong tầng tầng sương mù có thể nhìn thấy núi rừng sông suối, cây cối xanh tốt, thi thoảng lại xuất hiện bóng dáng vài con linh thú trong truyền thuyết.

Càng hiếm thấy chính là phẩm chất linh khí nơi này.

Nếu có tu sĩ tuyệt đỉnh của Tam Tiên Đảo đi tới nơi này tất nhiên sẽ vô cùng khiếp sợ. Phẩm chất và độ tinh khiết của linh khí nơi này quả thật còn hơn Tam Tiên Đảo vài lần.

Mơ hồ, linh khí nơi này đã vượt qua cực hạn của Hạ giới, chạm tới một trình tự cực cao.

Trong tầng sương mù này, Vũ Vô Cực và Ninh Tuyết Dung đang bay tới đây.

- Ma Tôn, nơi đây thật là tiên cảnh trong nhân gian. Chúng ta bay mấy ức dặm tới đây không biết là ngài muốn gặp người nào?

Ninh Tuyết Dung nhìn khu vực độc lập này, tò mò hỏi.

Vũ Vô Cực khoát tay, dễ dàng xua đi sương mù trước mặt, thản nhiên nói:

- Nơi đây chính là Nhân Gian Tiên Cảnh, nơi ở của Vạn Linh!

- Nhân gian tiên cảnh?

Ninh Tuyết Dung thể lười, thật không ngờ nơi này lại được gọi là “Nhân Gian Tiên Cảnh”!

Đối với nhân vật Vạn Linh trong lời Vũ Vô Cực, Ninh Tuyết Dung cũng không hỏi gì, cũng không có hứng thú!

- Bản tôn đích thân tới nơi này, chẳng lẽ Nhân Gian Tiên Cảnh không chào đón lão bằng hữu ta sao?

Vũ Vô Cực cao giọng quát lớn.

- Vũ Vô Cực, hóa ra là người?

Đúng lúc này, từ trong Nhân Gian Tiên Cảnh có một thiếu niên tóc đỏ bay ra.

Khi Ninh Tuyết Dung nhìn thấy thiếu niên này, không khỏi cả kinh:

- Người là Triệu Thụy...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

523. Chương 495: Thái Thượng Yêu Long Hoàng (thượng).

Nhân Gian Tiên Cảnh.

Ninh Tuyết Dung kinh dị nhìn thiếu niên tóc đỏ trước mặt, phát hiện đối phương chính là Triệu Thụy - huynh đệ tốt từng trải qua sinh tử với Trương Hằng.

Lúc trước, Triệu Thụy vì bảo hộ cho Cực Diễm Môn mà liều mạng thiêu đốt sinh mệnh, đồng quy vu tận với Băng Phong thượng nhân, khiến Trương Hằng vô cùng bi ai.

Cuối cùng cũng may có tỷ tỷ của hắn là Triệu Tịch Nguyệt buông xuống, cứu hắn đi khiến trong lòng Trương Hằng giảm đi đôi chút hối hận.

- Người là Ninh Tuyết Dung...

Triệu Thụy cũng trợn mắt há mồm nhìn tiên tử áo trắng trước mặt.

Giờ phút này, Ninh Tuyết Dung cũng đã rất khác mấy năm trước, trên người ẩn ẩn lộ ra khí tức phiêu nhiên tiên trần, đã không giống người thế tục, lại đang ở trong Đông Vân đại lục này...

Hai người chăm chú nhìn nhau một chút rồi cùng cười.

Khóe miệng Vũ Vô Cực hiện lên vài tia tiếu ý:

- Triệu Thụy, chẳng lẽ ngươi không chào đón bằng hữu ta sao?!

- Các người theo ta.

Triệu Thụy cực kỳ cao hứng, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười vui mừng, vội vàng mang theo hai người bay vào trong Nhân Gian Tiên Cảnh.

Khi xuyên qua sương mù dày trời, Ninh Tuyết Dung đột nhiên cảm giác bản thân mình như tiến nhập vào một không gian khác, tất cả thần thông đỉnh đấng tới không gian pháp tắc của mình đều mất đi tác dụng.

- Nơi này kỳ thật là một Linh vực không gian. Điểm hiếm có chính là nó có thể đi thông Thượng giới và Hạ giới!

Vũ Vô Cực giải thích cho Ninh Tuyết Dung.

Thông suốt hai giới Thượng Hạ.

Ninh Tuyết Dung giật mình không thôi, ngưng mắt nhìn chăm chú phiến khu vực như tiên cảnh phía trước nhưng cũng không nhìn ra được chút manh mối nào.

- Triệu mỗ có tài năng gì mà có thể khiến Ma Tôn các hạ đích thân tới nơi này vậy?!

Đúng lúc này một thanh âm trong trẻo vang lên trong phiến Nhân Gian Tiên Cảnh này, không hề mang theo một chút phàm tục, cũng không ảnh hưởng bởi môi trường bốn phía.

Vừa dứt lời, một trung niên mặc lục bào hiện ra trước mặt ba người.

Sự xuất hiện của hắn không gây ra bất cứ một tia không gian dao động nào, cũng giống như hắn vốn đã đứng ở đó.

Trung niên mặc lục bào này rất nho nhã ôn hòa, làn da trắng sáng như phác ngọc, hai mắt trong vắt như hai giọt nước, cả người đứng đó khiến cho người ta cảm giác sinh cơ bừng bừng, như dung nhập vào tự nhiên.

- Phụ thân... Người đi ra?

Triệu Thụy kinh ngạc không thôi, thật không nghĩ tới cha mình lại đi ra tiếp đón Vũ Vô Cực.

Vũ Vô Cực cười lạnh nói:

- Triệu Hồng vân, ngươi co đầu rụt cổ nơi này nhiều năm như vậy không biết đang âm mưu chuyện gì?! Một thời gian trước, ta còn cảm nhận được khí tức của Khô Tử, hiện tại lại mất đi tung tích của hắn, thật sự là cổ quái!

Trong lúc nói chuyện, Vũ Vô Cực còn mang một tia địch ý như có như không với cha của Triệu Thụy.

- Triệu mỗ chỉ là muốn một cuộc sống nhàn nhã mà thôi, chẳng lẽ Ma Tôn các hạ còn tưởng rằng ta âm mưu Huyết Sát Chủ Động Phủ sao?! Người hắn là biết ngay cả chúng ta áp chế tu vi xuống cực thấp, một khi tiến vào động phủ cũng sẽ nháy mắt hồi phi yên diệt. Với trí tuệ của Huyết Sát Thần Đế, sao không thể dự đoán được điểm này?! Hơn nữa, tại Hạ giới này, chúng ta cũng Chỉ phát huy được một phần thực lực mà thôi...

Triệu Hồng Vân cười khổ nói.

- Hừ, ta cũng không cảm thấy hứng thú với Huyết Sát Động Phủ! Ta cảm thấy kỳ quái chính là Khô Tử đi đâu?! Người này luôn giảo hoạt, thừa dịp bản tôn ở trạng thái trí nhớ phong ấn, giết chết một vị Tiên Đế của Loạn Tinh Giới, dẫn tới thể lực các nơi mất đi cân bằng, suýt nữa gây thành đại họa!

Vũ Vô Cực nói xong, hươ tay một cái, trong hư không lập tức xuất hiện một chiếc gương tối màu.

Chiếc gương này có mặt kính sâu thăm thẳm, ở chỗ trung tâm có một lỗ xoáy sâu không thấy đáy.

Bỗng nhiên, trên mặt gương xuất hiện một mảnh quang huy chói mắt, suy diễn một hình ảnh.

Trong hình ảnh này có một thiếu niên tóc đỏ, trong tay nâng một đóa tuyết liên, đứng trong một gian nhà tranh. Đối diện hắn có một lão nhân nhìn rất lễ loi.

Một khắc này, lão nhân kia chỉ tay ra, đóa tuyết liên liền bay vào tay lão, hào quang lóe lên, hóa thành một nữ nhân tuyệt sắc.

- Ngưng Tuyết...

Triệu Thụy kinh hô, trên mặt hiện lên tình cảm phức tạp.

- Ngưng Tuyết tỷ tỷ...

Ninh Tuyết Dung cũng biến sắc, thanh âm hơi run rẩy.

Đóa tuyết liên kia đúng là do Lạc Ngưng Tuyết biến thành.

Hình ảnh phát sinh này đúng là có một lão nhân thần bí ra tay, làm ra hành động nghịch thiên, cứu lấy sinh mệnh của Lạc Ngưng Tuyết.

- Đây là dấu vết duy nhất còn lưu lại của Khô Tử tại Hạ giới. Ngay cả hiểu được pháp tắc thời gian cũng không thể hủy diệt, hừ hừ...

- Như vậy xem ra quan hệ giữa ngươi và Khô Tử quả không tầm thường, khiến hắn phải trả giá lớn như vậy để hoàn thành một nguyện vọng của con người.

Nói tới đây, Vũ Vô Cực cũng hơi liếc mắt nhìn Triệu Thụy một cái.

Triệu Thụy kinh ngạc không thôi, nhìn trung niên lục bào nói:

- Phụ thân, chẳng lẽ người quen biết vị cao nhân lánh đời này...

Đối với lão già thần bí kia, tới hôm nay Triệu Thụy vẫn vô cùng cảm kích.

Triệu Hồng Vân khẽ thở dài:

- Chuyện này quả thật có chút nhân quả. Không biết bao nhiêu vạn năm trước, lúc đó Khô Tử nhàn hạ vô sự đi Yêu Hoàng Giới quấy rối. Kết quả bị tên Yêu Long Hoàng đứng đầu Yêu Hoàng Giới giáo huấn một phen, tuy may mắn giữ được một mạng nhưng cũng bị thương nặng, thương thế linh hồn khó có thể khôi phục. Vì thế người này tới tìm ta khẩn cầu hỗ trợ trị thương. Ta cũng không cự tuyệt hẳn. Dù sao đều là mấy siêu thoát giả trong ba mươi sáu giới này...

Vũ Vô Cực trầm ngâm nói:

- Thì ra là thế! Qua nhiều năm như vậy mà người vẫn còn nhân từ như cũ. Xem ra Khô Tử này biết ta sống lại cho nên mới hốt hoảng bỏ chạy...

- Tuy nhiên, Yêu Long Hoàng này thực lực dường như lại có điều tăng tiến, có thể đánh trọng thương Khô Tử đã tu thành Vô sinh Vô Tử Tịch Diệt Thể tới mức độ đó, thậm chí phải tới tìm người chữa thương sao?!

Ánh mắt Vũ Vô Cực sáng bừng lên, đột nhiên nổi lên hứng thú.

Triệu Hồng Vân gật đầu nói:

- Đúng thế, thực lực Yêu Long Hoàng đã gia tăng rất nhiều, với phách lịch Chi thể quét ngang Yêu Hoàng Giới, trở thành thống trị giả của nhất giới, thậm chí rêu rao rằng với Long Thần Bất Diệt Đệ Nhất Thể, khắp ba mươi sáu giới, ai không phục có thể đi tới khiêu chiến. Kết quả không ai thắng được hắn. Năm đó, Huyết Sát Thần Đế ở trạng thái đỉnh phong, đáng sợ vô cùng cũng không phải là đối thủ của hắn. Giờ phút này, hắn được xưng là Thái thượng Yêu Long Hoàng, thậm chí có ý đồ xâm phạm ba giới Tiên, Ma, Phật giới.

Thái thượng Yêu Long Hoàng?!

Đám người Vũ Vô Cực hơi sửng sốt, không ngờ Yêu Long Hoàng này lại kiêu ngạo như vậy!

- Chẳng lẽ hắn gặp được kỳ ngộ gì?! Mấy trăm vạn năm rồi cũng chưa tìm hắn luận bàn, không ngờ lại lợi hại như vậy!?

Đôi mắt Vũ Vô Cực hiện lên một tia hưng phấn, chiến ý toàn thân sôi trào, hận không thể ngay lập tức đi Yêu Hoàng Giới để chiến một trận với Yêu Long Hoàng.

- Một khi đã như vậy, việc ở Hạ giới chậm một chút vậy. Việc của Khô Tử cũng thôi.

Vũ Vô Cực ngẩng đầu lên nhìn bầu trời, dường như có ý rời đi.

- Chẳng lẽ Ma Tôn không chịu lưu lại chỗ Nhân Gian Tiên Cảnh của ta vài ngày sao?!

Triệu Hồng Vân đương nhiên hiểu rõ Vũ Vô Cực chính là một tiên chiến đấu cuồng, hiện tại e rằng sẽ lập tức rời khỏi Hạ giới, đi Yêu Hoàng Giới để chiến với Thái thượng Yêu Long Hoàng một trận.

Vũ Vô Cực hơi lắc đầu, ánh mắt đột nhiên hạ xuống nhìn Ninh Tuyết Dung, cười nói:

- Tuyết Dung, không bằng ngươi trước lưu lại Nhân Gian Tiên Cảnh một thời gian đi, nhiều nhất là trăm năm ta sẽ trở về.

- Tới tận trăm năm sao?!

Đôi mi thanh tú của Ninh Tuyết Dung khẽ nhú, dường như có chút không muốn.

- Đúng thế, Chỉ cần trăm năm ta có thể đập nát cái mai rùa kia.

Vũ Vô Cực không quan tới việc Ninh Tuyết Dung không tình nguyện, đôi mắt nhìn về phía xa xa, xuyên qua không gian, dường như thấy Yêu Hoàng Giới ở nơi xa xôi kia...

- Nhưng ngài nói qua không lâu nữa sẽ thả ta đi sao?! Hiện tại sao lại lâu như vậy?!

Ninh Tuyết Dung bướng bỉnh nói, rất không cam lòng.

- Chỉ là một trăm năm mà thôi, nháy mắt cái lẽ sẽ qua, sao có thể nói là lâu chứ?! Người tu luyện một trăm năm ở Nhân Gian Tiên Cảnh này, được vị tiền bối này trợ giúp cũng có thể dễ dàng vượt qua một lần thiên kiếp cuối cùng, tiến vào Đại Thừa Kỳ.

Vũ Vô Cực lơ đãng nói.

Một trăm năm đối với đại nhân vật thượng giới như Vũ Vô Cực mà nói chỉ là một chút thời gian mà thôi!

- Ninh Tuyết Dung đã tu luyện tới Độ Kiếp Kỳ... Hơn nữa vượt qua vài lần thiên kiếp!?

Triệu Thụy ở bên cạnh âm thầm kinh hãi, không ngờ Ninh Tuyết Dung lại có tiến bộ nhanh như vậy!

Hắn lại không biết bản thân Ninh Tuyết Dung có được Lam Tinh Chi Lệ, sau khi bị Vũ Vô Cực đưa về Thượng giới, thiên địa nơi đó tồn tại Tiên Linh Khí, với tư chất từng dùng Linh Thần Đan, dưới sự trợ giúp của Vũ Vô Cực, nhanh như vậy đã tiến vào Độ Kiếp Kỳ cũng có thể lý giải được!

Thấy Vũ Vô Cực nói vậy, Ninh Tuyết Dung đành phải gật đầu, thầm nghĩ nếu mình tu luyện tới Đại Thừa Kỳ thì nhất định sẽ không trở thành trói buộc đối với Trương Hằng, thậm chí có thể kề vai sát cánh với hắn.

- Đây là một lũ thần thức của ta, sẽ ở lại nơi này.

Vũ Vô Cực duỗi tay ra, một đạo quang điểm tinh khiết vô cùng bay tới bên cạnh Ninh Tuyết Dung, dung nhập vào lòng bàn tay nàng.

- Nó có thể bảo vệ người an toàn!

Vũ Vô Cực dặn dò một câu, cũng không chào hỏi cha con Triệu Hồng Vân, đưa tay lên hươ một cái, trong hư không xuất hiện một hắc động.

Không nói hai lời, Vũ Vô Cực trực tiếp nhảy vào trong động khẩu này, biến mất khỏi nơi này.

- Phụ thân, hắn cứ như vậy mà đi sao...

Triệu Thụy có chút bất an nói.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

524. Chương 495: Thái Thượng Yêu Long Hoàng (hạ).

Khi ở Tam Tinh Vực, hắn và Vũ Vô Cực cũng không địch không bạn, sinh ra một chút hữu nghị. Tuy nhiên, khi đó trí nhớ và năng lực của Vũ Vô Cực cũng bị phong ấn.

Triệu Hồng Vân thở dài:

- Với cá tính của hắn, khẳng định sẽ đơn thương độc mã đi tới Yêu Hoàng Giới, tìm Thái thượng Yêu Long Hoàng khiêu chiến.

Đúng lúc này, hào quang trước mắt hắn nhoáng lên, một nữ nhân tuyệt sắc với thiên y bảy màu xuất hiện bên cạnh Triệu Thụy.

- Tỷ tỷ...

Triệu Thụy thân thiết gọi một câu.

Nữ nhân này chính là nữ nhân thần bí Triệu Tịch Nguyệt từng mang Triệu Thụy đi khỏi Cực Diễm Môn lúc trước.

- Tuyết Dung muội muội, muội dừng chân ở Nhân Gian Tiên Cảnh này một thời gian, Tịch Nguyệt và đệ đệ đều sẽ làm bạn với muội. Thời gian một trăm năm cũng Chỉ nháy mắt cái là hết thôi.

Triệu Tịch Nguyệt cười nói với Ninh Tuyết Dung.

- Tạ ơn Tịch Nguyệt tỷ tỷ.

Ninh Tuyết Dung cười nói. Nàng cũng sinh ra cảm tình đối với nữ nhân trước mặt, nhất cử nhất động của đôi phương đều rất hiền hòa thân thiết, lộ ra một cỗ khí tức sinh mệnh làm cho người ta rất muốn thân cận.

- Phụ thân, người nói Vũ Vô Cực đi tìm Thái thượng Yêu Long Hoàng khiêu chiến thì hẳn có bao nhiêu phần thắng? Huyết Sát Thần Đế, Phần Thiên Hỏa Hoàng, Bất Tử Tà Đế, Tịch Diệt Khô Tử đều từng bị thua... Kết cục đều rất thê thảm...

- Lúc này Yêu Long Hoàng lại hơn xa trăm vạn năm trước... Vũ Vô Cực tuy rằng được xưng là Duy ngã độc tôn của ba mươi sáu giới nhưng muốn phá được Long Thần Bất Diệt Thể mà Yêu Long Hoàng đã tu luyện tới vô thượng đại viên mãn cũng có chút khó khăn... Muốn nói chắc chắn thì cũng chỉ là năm ăn năm thua mà thôi! Nhưng ta cảm giác Thái thượng Yêu Long Hoàng ít nhất cũng sẽ ở thế bất bại, dù sao gần trăm vạn năm qua cũng không ai phá vỡ được khả năng phòng ngự của hắn.

Triệu Hồng Vân ung dung phân tích.

Ninh Tuyết Dung lẳng lặng đứng nghe, không cảm thấy hứng thú cũng như không hiểu được ý nghĩa của một trận chiến này.

- Trận chiến này quyết định vận mệnh của ba mươi sáu giới... Nếu Vũ Vô Cực thắng thì thôi. Còn nếu Thái thượng Yêu Long Hoàng thắng thì...

Triệu Hồng Vân thở dài, âm thanh cũng dần trầm thấp.

Trong tầng sương mù, cảnh tượng trong Nhân Gian Tiên Cảnh cũng càng lúc càng mơ hồ, cuối cùng biến mất trong thiên địa, như Chỉ là ảo ảnh...

Lam Tinh Đảo, thời gian một năm nhoáng cái đã trôi qua.

Một năm này, Hoàng Phủ Phách cũng không hạ cố tới phủ đệ Trương Hằng, dường như phải chịu ước thúc.

Nhưng muội muội Hoàng Phủ Tĩnh của Hoàng Phủ Phách lại tới một lần, Trương Hằng cũng tùy ý hàn Huyền mấy câu nhưng trong lời nói kiên quyết cũng không chịu tiết lộ chút xíu tin tức nào liên quan tới Lạc Hà.

Từ đó về sau, không còn có bất luận kẻ nào quấy rầy hắn.

Dưới tình huống như vậy, Trương Hằng có thể chuyên tâm tu luyện.

Khi trên người hắn không còn bao nhiêu Thông linh pháp bảo để tu luyện, hắn bắt đầu khế hợp từng chút một với Linh vực không gian

Qua chừng mấy tháng, Linh vực không gian của Trương Hằng lại lớn thêm vài lần, hình thành một Động phủ di động trong lòng hắn.

Theo cảnh giới tăng lên, linh khí trong Linh vực không gian của Trương Hằng cũng ngày càng nồng đậm, giờ phút này đã tương đương với trạng thái linh khí ở Tam Tinh Vực, so với lúc vừa bắt đầu thì đã nồng đậm hơn gấp mười lần.

Một năm sau...

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi:

- Không còn thứ gì có thể luyện hóa được nữa! Nếu muốn nhanh chóng gia tăng thực lực, tốt nhất phải đi Cửu U hải vực chém giết một ít yêu thú Hợp Thể Kỳ. Như vậy thì ta có thể tấn chức lên công pháp tăng thứ tư, bước vào một cảnh giới hoàn toàn mới.

Tốc độ cắn nuốt Mảnh vỡ thể giới tuy nhanh hơn rất nhiều nhưng so với nhu cầu của ta thì cũng không thấm vào đâu.

Chém giết yêu thú Hợp Thể Kỳ, cắn nuốt thân thể, yêu đan, Nguyên Anh là phương pháp gia tăng tu vi nhanh nhất của Trương Hằng lúc này, cũng có thể khiến kinh nghiệm chiến đấu của hắn gia tăng.

- Tuy nhiên trước đó, ta phải tiến hành Huyết Sát Quán thể cho Vân Dịch. Khi ta đi Cửu U hải vực, hai đệ tử sẽ ở lại Lam Tinh Đảo hoặc để bọn họ lịch lãm trên Chu Vương Triều.

Ánh mắt Trương Hằng chuyển, lại suy nghĩ cho hai đệ tử.

Trước khi rời khỏi Lam Tinh Đảo, hắn phải an bài thật tốt cho Tú Ninh và Vân Dịch.

- Vân Dịch, người đến đây một chuyến đi!

Trương Hằng truyền âm cho đồ đệ Vân Dịch.

- Vâng, sư phụ!

Chỉ một lúc, Vân Dịch đã đi tới chỗ Trương Hằng hỏi:

- Sư phụ tìm đồ nhi có chuyện gì không ạ?

- Huyết Hồn Phiến kia người đã luyện hóa thể nào, đã thao túng như ý chưa?

Trương Hằng thần nhiên hỏi.

Trên thực tế, khi hắn tu luyện vẫn luôn chú ý tới trạng thái của Vân Dịch, phát hiện hắn đã thành công luyện hóa Huyết Hồn Phiến nhưng không biết được cảm thụ cụ thể như thế nào.

Vân Dịch thành thật nói:

- Bằng vào tu vi Hóa Thần sơ kỳ của đồ nhi, luyện hóa Thông linh pháp bảo trung phẩm Huyết Hồn Phiến đã bị lực cản rất lớn. Lực lượng sát lục mạnh mẽ ẩn chứa bên trong thậm chí muốn ảnh hưởng tới thần chí của đồ nhi... vốn bằng vào tu vi đồ nhi, nếu muốn thành công luyện hóa Chỉ sợ cần trên mười năm. Nhưng mỗi khi đồ nhi nghĩ tới Thần Linh Nhân của sư phụ người thì hết thấy lực lượng ảnh hưởng tới thần chí ta đều khoanh khắc tan thành mây khói. Cho nên trong vòng nửa năm đồ nhi mới có thể luyện hóa được Huyết Hồn Phiến. Hiện tại, đồ nhi đã có thể thoải mái khống chế nó, không bị lực lượng sát lục ảnh hưởng nữa.

- Còn có kỳ sự này sao?!

Về mặt Trương Hằng kỳ quái.

Theo lý thuyết, Thần Linh Nhân của Trương Hằng hẳn lưu lại bóng ma vô cùng khắc sâu trong đáy lòng Vân Dịch, thậm chí sẽ ảnh hưởng tới sự thăng cấp của hắn sau này.

Nhưng Vân Dịch sau khi bái Trương Hằng làm sư phụ đã chuyển biến sự sợ hãi đối với Thần Linh Nhân thành một loại sùng kính, thậm chí là một loại tín ngưỡng!

- Chỉ cần có Thần Linh Nhân của sư phụ trong lòng, tất cả huyết tinh và giết chóc cũng không thể ảnh hưởng tới tâm trí của đồ nhi.

Vân Dịch tin tưởng nói.

Trương Hằng suy tư thật lâu, trong lòng thâm than:

“Không ngờ Thần Linh Nhân lại có uy hiệu này! Cũng tốt! Cứ như vậy thì có lẽ trời đã định để đệ tử nay kế thừa lực lượng huyết sát trong cơ thể mình!”

- Vân Dịch, hôm nay vì sư sẽ thi triển một loại bí thuật với người, khiến cho người có thể có được một cỗ lực lượng huyết sát khổng lồ mà thuần khiết, trong quá trình này, người không cần phải có hành động phản kháng!

Thần sắc Trương Hằng ngưng trọng nói.

- Bí thuật?

Vân Dịch nao nao.

- Loại bí thuật này tên là Huyết Sát Quán thể, là do ta và một vị tiền bối nghiên cứu ra, có thể để người kế thừa lực lượng Huyết Ma Đạo tồn tại trong cơ thể sư phụ.

Vân Dịch kinh ngạc nói:

- Sư phụ cũng tu luyện công pháp Huyết Ma Đạo sao? Nhưng người vì sao lại muốn truyền lực lượng này cho đồ nhi?

Trương Hằng cười nói:

- Cổ lực lượng này ta vô tình mà có được, cũng không thích hợp cho vi sư. Ngược lại, người tu luyện công pháp Huyết Ma Đạo, sau khi hấp thu cổ lực lượng này mới chân chính phát huy ra lực lượng mạnh mẽ của nó.

- Vân Dịch cảm kích đại ân đại đức của sư phụ...

Về mặt Vân Dịch vô cùng kích động, quỳ búp một cái trước người Trương Hằng.

Sắc mặt Trương Hằng trầm xuống:

- Ta sớm đã nói qua, khi ở chung với vi sư, không cần câu nệ tiểu tiết! Vi sư đưa lực lượng sát lực vô dụng, thậm chí còn trở ngại cho việc tu luyện của vi sư truyền cho người cũng có thể sẽ tạo thành đôi chút ảnh hưởng sau này đối với người!

- Đồ nhi biết sai rồi!

Vân Dịch vội vàng đứng lên.

- Được, vi sư hiện tại chuẩn bị truyền cho người cổ lực lượng này, đây là một bộ khẩu quyết, người trước ghi nhớ đi đã!

Trương Hằng lại nói với Vân Dịch tâm pháp của Huyết Sát Quán thể để có thể thuận lợi thi triển bí thuật này.

Nếu cả người thi triển bí thuật và người thừa nhận đều phối hợp thì xác suất thành công của Huyết Sát Quán thể sẽ gia tăng rất nhiều.

Vân Dịch nhắm mắt suy nghĩ một chút, sau đó mở to mắt ra, hiện ra vẻ đã hiểu.

- Người hiểu rồi chứ!?

- Đồ nhi đã ghi nhớ!

- Được, người tới đây!

Trên người Trương Hằng đột nhiên vọt lên một cỗ khí tức quỷ dị, cực kỳ mờ mịt.

Không gian bốn phía cũng phát sinh một ít biến hóa tinh tế.

Ông—

Vân Dịch chỉ thấy cảnh sắc trước mặt biến đổi, đột nhiên tiến vào một động phủ thần tiên.

- Cái này... Đây là sao?!

Vân Dịch khiếp sợ vô cùng nhìn chăm chăm cảnh tượng bốn phía, cảm nhận một cỗ khí tức hoàn toàn khác hẳn với khí tức của Chu Vương Triều.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

525. Chương 496: Bắt Đầu Giết Chóc (thượng).

- Nơi này đã không phải là Chu Vương Triều...

Thanh âm của Vân Dịch mang theo một tia rung động.

Trương Hằng cười nói:

- Nơi này chính là Lĩnh vực không gian của vi sư, có thể xem là một tiểu không gian độc lập. Thi triển Huyết Sát Quán thể trong này, tuyệt đối không ai có thể quấy nhiễu, vô cùng thuận lợi.

- Sư phụ còn có được thần thông kinh người như thế này sao?! Lĩnh vực không gian là thần thông Chỉ có trong truyền thuyết, đồ nhi cũng Chỉ vô ý đọc qua trong cổ tịch mà thôi!

Vân Dịch kinh nghi bất định nói, cảm giác vị sư phụ của mình ngày càng thần bí khó lường.

- Việc vi sư có Lĩnh vực không gian, người không thể nói cho những người khác biết được!

Trương Hằng dặn dò.

Vân Dịch kiên quyết nói:

- Đồ nhi hiểu được, tuyệt đối không hé nửa lời với ngoại nhân về điều này!

Trương Hằng cười cười:

- Được! Người chuẩn bị sẵn sàng đi! Ta sẽ thi triển Huyết Sát Quán thể, nếu người không chịu nổi thì có thể bảo dừng, vi sư tuyệt đối sẽ không miễn cưỡng. Sự hấp dẫn của lực lượng tuy rằng vô cùng lớn nhưng sinh mệnh lại trọng yếu hơn bất cứ điều gì!

- Sư phụ, người có thể bắt đầu được rồi. Đồ nhi đã chuẩn bị tâm lý tốt!

Vân Dịch tràn đầy tin tưởng nói. Hắn tin chắc rằng chỉ cần trong lòng hắn thủ vững cặp mắt có thể sánh ngang thần linh kia thì hết thảy lực lượng giết chóc bên ngoài đều khó có thể phát huy tác dụng đối với mình.

Trương Hằng hít sâu một hơi, nhắm hai mắt lại, thể ngộ dòng sông màu máu ở sâu trong Nguyên Linh.

Khi cảnh giới linh hồn của Trương Hằng gia tăng tới Hợp Thể đại viên mãn, hắn cũng đạt tới khả năng không chế cực hạn đối với cổ lực lượng này. Mơ hồ, hắn đã có năng lực hoàn toàn rút nó ra.

Bá một tiếng, Nguyên Linh Trương Hằng đơn giản từ trong thức hải thuần di ra, xuất hiện phía sau Vân Dịch.

Ầm ầm

Trương Hằng và Nguyên Linh của mình đồng thời vượt thủ chưởng ra, đánh lên người Vân Dịch.

Lập tức, trong Lĩnh vực không gian tràn ngập một cổ lực lượng huyết sát kinh thể hãi tục.

Vân Dịch hoảng sợ!

Cổ lực lượng huyết sát này cường đại vượt xa sự tưởng tượng của hắn, suýt chút nữa đã phá hỏng thần trí của hắn.

Nhưng nháy mắt này, trong óc hắn hiện ra một đôi “Thần Linh Nhãn”, nhìn xuống khắp đại địa.

Đôi Thần Linh Nhãn này chính là bóng ma Trương Hằng từng lưu lại trong lòng hắn.

Giờ phút này, Vân Dịch đã chuyển hóa bóng ma này thành một loại lực lượng tín niệm.

Chỉ cần lực lượng tinh thần giết chóc kia không vượt qua lực lượng chấn nhiếp ẩn chứa trong Thần Linh Nhãn thì hắn vĩnh viễn có thể trấn định, không bị ngoại vật ảnh hưởng tới thần trí.

Nguyên Linh ở trạng thái hư ảnh linh thể, trong đó trào ra từng đợt từng đợt huyết lãng trong suốt, rót vào trong linh hồn Vân Dịch.

Mà trong tay Trương Hằng lại phát ra một cỗ huyết quang như thực chất, không ngừng Quán nhập vào cơ thể Vân Dịch, lưu chuyển khắp nơi trong thân thể hắn rồi tiến vào đan điền.

Hai cỗ lực lượng này, một thực một hư, hỗ trợ lẫn nhau, thiếu thứ nào cũng không được. Chúng phân biệt đại biểu cho tinh thần nguồn suối và lực lượng thân mình của lực lượng huyết sát.

Hấp thu tinh thần nguồn suối của lực lượng huyết sát Vân Dịch liền có thể chân chính lĩnh ngộ bản chất cỗ lực lượng này, thậm chí gia tăng cảnh giới linh hồn.

Mà bản thân lực lượng có thể khiến pháp lực của hắn ngày càng hùng hậu.

Khi hai thứ này hợp nhất hoàn toàn biến thành việc bổ sung pháp lực và cảnh giới linh hồn, mang tới thành tựu khó có thể tưởng tượng nổi.

Trong Linh vực không gian của Trương Hằng, tu vi của Vân Dịch đang được đề cao với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy. Loại tốc độ này nhanh gấp ngàn lần vạn lần so với tu luyện bình thường.

Giảng co nửa ngày, Vân Dịch từ Hóa Thần sơ kỳ đã tăng lên Hóa Thần Trung Kỳ, sát lục khí trên người hắn mạnh mẽ vô cùng, đủ khiến người ta kinh sợ.

Trong quá trình này, linh hồn Vân Dịch thừa nhận sự tàn phá và tôi luyện của lực lượng huyết sát, đã gia tăng về chất!

Mỗi khi hắn kiên trì không được, trong đầu hắn đều hiện lên cặp Thần Linh Nhãn kia.

Tuy nhiên, theo sự tích tụ lực lượng huyết sát, sát lục khí ảnh hưởng tới tâm trí càng ngày càng khủng bố.

Áp lực đè lên Vân Dịch đã càng lúc càng lớn, đôi mắt màu bạc trong đầu hắn lóe ra ánh sáng dị thường. trợ giúp hắn hết lần này tới lần khác trấn áp cỗ lực lượng ăn mòn tinh thần cường đại này.

Theo cảnh giới linh hồn hắn được đề cao, đôi Thần Linh Nhãn này cũng biểu hiện ra uy lực càng cao, trở thành niết bàn thủ hộ một tia thanh minh cuối cùng cho linh đài hắn.

Trương Hằng cũng phân ra một bộ phận tâm thần chú ý trạng thái của hắn, không khỏi than thầm:

- Chỉ cần trong lòng có một tia tín niệm kiên định vững chắc nhất liền có thể chiến thắng hết thảy ảnh hưởng tinh thần bên ngoài. Tín niệm mạnh mẽ bao nhiêu thì lực lượng linh hồn càng mạnh!

Thần Linh Nhãn trong đầu Vân Dịch dĩ nhiên đã trở thành tín ngưỡng kiên định nhất trong lòng hắn, khiến cho hết thảy lực lượng giết chóc bên ngoài không thể công phá phòng tuyến tâm thần của hắn.

- Người làm không tồi, vì sư muốn tăng tốc độ lên...

Khóe miệng Trương Hằng tràn đầy vẻ tươi cười.

Tốc độ huyết quang chảy ra từ Nguyên Linh và bàn tay Trương Hằng lập tức gia tăng gấp đôi.

Thân thể Vân Dịch chấn động, hơi run lên mấy cái rồi bình thường lại.

Trương Hằng vừa lòng gật đầu, quá trình thi triển Huyết Sát Quán thể còn thuận lợi hơn nhiều so với tưởng tượng của hắn.

Thời gian trôi qua từng chút một, lực lượng huyết sát trên người Trương Hằng càng lúc càng ít, mà trong cơ thể Vân Dịch lại càng lúc càng nhiều.

Rốt cục, tới một khắc này...

Lực lượng huyết sát trong cơ thể Trương Hằng đã tiêu tan hết, ngân quang quanh thân tăng vọt, phát ra một vòng quang mang huyền lệ.

Quang lưu màu bạc trong cơ thể lưu chuyển vô cùng thuận lợi, Linh Hạch run lên từng đợt, mang theo cảm xúc vui mừng.

Trương Hằng hơi sửng sốt, đột nhiên phát hiện sau khi lực lượng huyết sát hoàn toàn ly thể thì pháp lực của mình trở nên thuần khiết hơn nhiều.

Mơ hồ, hần cảm giác thực lực của mình lại tăng lên một cấp bậc mới, hoàn toàn đạt tới cảnh giới Hợp Thể đại viên mãn.

Bất kể là cảnh giới linh hồn hay cường độ pháp lực đều không kém gì cường giả Hợp Thể đại viên mãn.

Trương Hằng lập tức vui mừng quá đỗi, hiện tại ngoại trừ cảnh giới linh hồn và pháp bảo thấp kém thì cũng không thua kém Hoàng Phủ Luân quá nhiều. Ngay cả chiến đấu với tu sĩ khác cùng cấp cũng không thể bị đối phương nhanh chóng diệt sát.

Mà đúng lúc này, lực lượng huyết sát trên người Vân Dịch cũng tăng vọt tới cực hạn. Trên mặt hần hiện ra vẻ dữ tợn, mở hai tay ra, toàn bộ Linh vực không gian lập tức tràn ngập một cỗ khí tức giết chóc bạo ngược.

Ầm!

Hào quang màu máu từ trên người Vân Dịch bùng nổ, hình thành một mảnh lốc xoáy màu máu, hướng về bốn phía cuồng quyển.

Giờ phút này, khí tức trên người Vân Dịch đã tăng lên tới trình độ tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ.

Chỉ mấy ngày ngắn ngủi, hần đã từ cảnh giới Hóa Thần sơ kỳ đạt tới cảnh giới Hợp Thể hậu kỳ! Điều này cũng thật sự vô cùng dọa người!

Thần sắc Trương Hằng hơi đổi, Nguyên Linh nháy mắt trở về trong cơ thể rồi đánh ra một chưởng về phía Vân Dịch. Một mảnh ngân quang lập tức bao phủ lấy hần.

Vân Dịch lập tức cảm giác một cỗ áp lực thái sơn áp đỉnh, khí tức bạo ngược không chịu khống chế trên cơ thể lập tức thu liễm một chút, thần sắc cũng dần khôi phục bình thường.

Ở sâu trong linh hồn hần, trên không một con sông máu có một đôi Thần Linh Nhân đang nhìn xuống, khiến cho lực lượng huyết sát bên dưới không dám khinh cử vọng động.

- Sư phụ...

Sắc mặt Vân Dịch tái nhợt, miễn cưỡng lắm mới ổn định được thân hình, bị một chưởng của Trương Hằng chụp lấy.

Ầm một tiếng, thân thể hần bị đánh bay xa mấy chục thước, khó khăn lắm mới ổn định được, học ra một búng máu.

Nháy mắt khi một chưởng này đánh trúng thân thể Vân Dịch, Trương Hằng đã thu hồi chín thành lực lượng, khiến hần không bị thương nặng.

Dù vậy, Vân Dịch vẫn bị thương không nhẹ, cảm giác xương cốt toàn thân như muốn nứt ra.

Trên thực tế, một chưởng vừa rồi của Trương Hằng ẩn chứa lực lượng nhu tính, nếu không, với một chưởng này, dù chỉ còn một phần mười, cũng đủ đánh nát thân thể yêu thú Hóa Thần Kỳ.

- Sư phụ... Ta sai rồi!

Vân Dịch miễn cưỡng chấn trụ thương thể trong cơ thể!

Giờ khắc này, hần mới phát hiện ra thực lực sư phụ sâu không lường được, đôi Thần Linh Nhân trong linh hồn hần cũng ngày càng trở nên cường đại, khiến cho con sông màu máu kia hoàn toàn sợ hãi, không dám kháng cự.

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi:

- Đây cũng không phải là do ngươi sai... Ngươi mượn bóng ma cường đại vì sư để lại trong lòng để kinh sợ Huyết Sát Chi nguyên, như vậy sẽ vĩnh viễn không thể vượt qua vì sư được!

Nói cách khác, một khi Vân Dịch có được lực lượng vượt qua hoặc sánh ngang Trương Hằng thì hần cũng không thể chấn trụ được Huyết Sát Chi nguyên sâu trong tâm linh hần, do đó không thể khống chế được lực lượng của mình, lâm vào cảnh vạn kiếp bất phục!

- Đồ nhi chưa bao giờ nghĩ tới việc vượt qua sư phụ! Ta hiện tại tin ngưỡng chính là sư phụ người! Nếu không, đệ tử hoàn toàn không thể áp chế lực lượng huyết sát trong cơ thể!

Vân Dịch cắn răng nói.

Ta hiện tại tin ngưỡng chính là sư phụ người!

Trong lòng Trương Hằng chấn động, mơ hồ cảm thấy một tia hổ thẹn!

Vân Dịch trở thành đệ tử của mình tuy rằng đạt được thực lực hắc hắc mơ ước nhưng nhất định không thể vượt qua chính mình được!

Tưởng tượng tới sự tồn tại của mình làm hạn chế sự trưởng thành trong tương lai của đệ tử, Trương Hằng liền tâm sinh áy náy.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

526. Chương 496: Bắt Đầu Giết Chóc (hạ).

- Bắt kẻ là hiện tại hay tương lai. Vân Dịch vĩnh viễn là đệ tử của người...

Vân Dịch quỳ trên mặt đất. đập đầu ba cái.

- Người đứng lên đi.

Trương Hằng ra lệnh.

- Vâng.

Vân Dịch đang bị thương nặng miễn cưỡng đứng lên. nhìn Trương Hằng một cách khó hiểu.

- Trước tiên ngươi hãy ở đây tĩnh dưỡng một thời gian, ta phải quan sát tình hình của ngươi, qua đó có thể định ra sách lược tương ứng.

Thần sắc Trương Hằng dần dần dịu xuống.

- Vâng, thưa sư tôn.

Vân Dịch gật đầu, bắt đầu ngồi xuống đất điều tức.

Trương Hằng đưa cho hắn vài viên thánh đan trị thương.

Sở dĩ hắn không đưa Vân Dịch trở về phủ đệ có trạng thái linh khí tốt nhất, ngoài việc tránh để cho người ngoài chú ý, mà còn vì lực lượng Huyết Sát trên người người này còn quá mức cuồng bạo, khó có thể tự khống chế.

Một khi để cho hắn ra ngoài, lực lượng Huyết Sát cường đại hoàn toàn có thể trong nháy mắt bao trùm toàn bộ Lam Tinh Đảo. khi đó sẽ khiến cho bao nhiêu người chú ý chứ?

Có thể nói, Vân Dịch đã trở thành Huyết Sát Quân Vương xứng đáng với cái danh hiệu ấy.

Chỉ khác một điều đó là ở sâu trong tâm linh của Vân Dịch có một cặp Thần Linh Nhân đang chấn nhiếp ngọn nguồn của Huyết Sát, khiến cho thần trí của hắn không đến mức bị sát lục khống chế.

Ở trong lĩnh vực không gian mấy ngày, Trương Hằng liền quay về phủ đệ.

- Sư tôn. Vân Dịch sư huynh đi đâu rồi?

Tú Ninh đột nhiên hỏi. dường như cảm thấy điều gì đó.

- Hắn đang đột phá ở một nơi đặc biệt, việc này người không cần phải quan tâm.

Trương Hằng thần nhiên nói.

Thấy Trương Hằng nói như vậy. Tú Ninh cũng Chỉ nén sự tò mò trong lòng lại. tiếp tục tu luyện.

- Ta phải lập tức rời khỏi Lam Tinh Đảo này. nhưng một khi rời khỏi nơi này, sẽ có thể gặp phải sự truy sát của Tử Hoàng Phủ. không bằng hãy sử dụng kế đường đông kích tây.

Trương Hằng trầm tư một lát, rồi đột nhiên nghĩ ra một kế.

Sau khi quyết định, hắn liền rời khỏi phủ đệ. tới Lam Tinh Đảo tìm một vài tài liệu.

Hành động của Trương Hằng hiển nhiên bị thế lực Hoàng Phủ Phủ thống trị trên Lam Tinh Đảo biết.

Cha con Hoàng Phủ tuy không đích thân đi giám sát Trương Hằng, nhưng bốn phía hiển nhiên là cũng có tai mắt.

Những tai mắt này đều cực Kỳ cận thận, đã được Hoàng Phủ Lâm dặn dò, tuyệt đối không được dùng thần thức để nhìn trộm, Chỉ có thể dùng mắt thường để quan sát từ xa.

Tuy dùng mắt thường để quan sát cũng có thể khiến cho Trương Hằng cảm nhận được, nhưng cũng không đến nỗi gây phản cảm với đối phương. Nếu dùng thần thức để nhìn trộm thì đó chính là sự làm nhục trắng trợn và khiêu chiến.

Hoàng Phủ Phủ, mật thất của đại đảo chủ.

Một người mặc áo đen hướng về phía Hoàng Phủ Lâm báo cáo những hành động dị thường mấy ngày nay của Trương Hằng.

- Sư tập tài liệu? Hơn nữa còn không phải là tài liệu gì đặc biệt quý giá, rốt cuộc là hắn có ý đồ gì?

Hoàng Phủ Lâm nhíu mày, thấp giọng nói.

- Phụ thân, nếu hắn đang tìm tài liệu, Hoàng Phủ Phủ chúng ta sao không trực tiếp giúp hắn sưu tầm?

Không biết từ khi nào, Hoàng Phủ Tĩnh đã hiện ra ở bên cạnh phụ thân thanh âm cực Kỳ bình thản.

- ừ. việc này hãy giao cho con đi. Đại nhân vật ở sau lưng Trương Hằng này hẳn là một nhân vật có thể sánh vai với hải ngoại tam tiên, hơn nữa Âm Dương tán tiên kia còn nợ hắn một nhân tình, nhân vật như vậy chúng ta không những không thể đắc tội, mà còn phải tận lực trợ giúp.

Trong mắt Hoàng Phủ Lâm lóe lên hàn quang, thần nhiên nói với Hoàng Phủ Tĩnh.

- Phụ thân, nữ nhi còn có một chuyện muốn bẩm báo. Hôm trước ở Lam Tinh Đảo con có ngẫu nhiên dùng thần thức đảo qua phát hiện ra thực lực của Trương Hằng dường như đã tăng lên. lúc này về mặt pháp lực và cảnh giới đều đã đạt tới Hợp Thể đại viên mãn.

Hoàng Phủ Tĩnh nói ra một tin tức khiến cho Hoàng Phủ Lâm phải khiếp sợ.

- Chuyện này cũng thật là quá nhanh...

Hoàng Phủ Lâm hít vào một hơi lạnh.

Nói cách khác, lúc này Trương Hằng ngoài sự chênh lệch lớn về phương diện pháp bảo và cảnh giới linh hồn ra thì những phương diện khác so với hắn đã không còn kém bao nhiêu.

- Ngoài ra. còn có một chuyện kỳ quái. Thừa dịp Trương Hằng đi ra ngoài sưu tầm tài liệu, con sử dụng thần thức Thẩm dò qua thì phát hiện đệ tử Văn Dịch của hắn đã mất tích một cách Kỳ lạ, đã không còn ở trong động phủ. thậm chí đã biến mất khỏi Lam Tinh Đảo.

Hoàng Phủ Tĩnh lại tiếp tục nói.

- Điều này sao có thể được? Ta đã phái rất nhiều cao thủ ẩn núp ở bốn phía như vậy. sao có thể để cho một tiểu tử Hóa Thân Kỳ biến mất ở trước mắt chúng ta được?

Hoàng Phủ Lâm khoanh tay đi lại trong mật thất, sau khi suy tư một lúc cũng không nghĩ ra câu trả lời.

Mặc dù hần thông minh, cũng không thể biết được Trương Hằng đã có được lĩnh vực không gian của riêng mình.

Cuối cùng hần thở dài một hơi:

- Người này tâm địa quá sâu. ngay cả ta cũng không thể nhìn thấu, có lẽ hần còn có con át chủ bài nào đó mà chúng ta không biết. May mà lúc trước chúng ta không có sinh ra ý đối địch với hần. nếu không hậu quả thật không tưởng tượng nổi.

Hoàng Phủ Tĩnh gật đầu tán thành, khẽ nói:

- Nữ nhi sẽ đi gặp hần... Phụ thân cũng đừng quá để ý. người này nếu không thể lôi kéo, thì ít nhất cũng không trở thành kẻ địch của chúng ta.

- Được, con đi đi.

Hoàng Phủ Lâm nhẹ nhàng phát tay.

Thân ảnh Hoàng Phủ Tĩnh trực tiếp biến mất khỏi Hoàng Phủ Phủ na di tới đường phố vô cùng náo nhiệt trên Lam Tinh Đảo.

- A. Hoàng Phủ tiểu thư?

Trương Hằng đang sưu tầm tài liệu, phát hiện ra Hoàng Phủ Tĩnh đã tới bên cạnh mình.

Lập tức, Trương Hằng đã biết được lai lịch của đối phương.

- Trương đạo hữu. ta thấy người sưu tầm tài liệu đã nhiều ngày. dường như cũng không tiến triển lắm. không bằng hãy để cho Hoàng Phủ Phủ chúng ta trợ giúp, người Chỉ cần nói ra tài liệu là được.

Hoàng Phủ Tĩnh lạnh nhạt nói. nhưng trong lòng cũng không bình tĩnh như vậy. Mỗi một lần gặp Trương Hằng, nàng đều cảm nhận được tiềm lực và sức sống lớn lao ẩn chứa ở trong thân thể đối phương.

Trong đầu nàng thậm chí còn sinh ra một suy nghĩ Kỳ quái: nam tử trước mắt có lẽ sẽ có thể sáng tạo nên Kỳ tích, trở thành nhân vật thần thoại khiến cho cả Chu Vương Triều phải kính sợ.

- Nếu Hoàng Phủ tiểu thư đã nói như vậy. thì Trương mỗ cũng không khách khí.

Trương Hằng cười ha ha. một hơi nói ra mấy chục loại tài liệu và số lượng của chúng.

Sau khi nghe xong những tài liệu này. đôi mi thanh tú của Hoàng Phủ nhíu lại.

Những tài liệu mà Trương Hằng đưa ra vừa rồi đều vô cùng quý hiếm. ít nhất đều có thể luyện chế pháp bảo cấp thông linh. Những thứ này so với những tài liệu bình thường mà hần sưu tầm mấy ngày trước không phải là cùng một cấp bậc.

Đột nhiên, Hoàng Phủ Tĩnh có cảm giác như bị mắc mưu.

Tuy nhiên, nếu Trương Hằng đã nói ra những tài liệu như vậy, thì Hoàng Phủ Tĩnh cũng không thể cự tuyệt, vội vàng dùng thần thức truyền âm, cấp báo cho phụ thân nàng.

Hoàng Phủ Lâm ở trong mật thất Hoàng Phủ Phủ sau khi nhận được tin của Hoàng Phủ Tĩnh, không khỏi hít vào một hơi lạnh:

- Số lượng của những tài liệu này đều đủ để luyện chế một hai kiện thông linh pháp bảo.

Một kiện thông linh pháp bảo trung phẩm ngay cả đối với Hoàng Phủ Phủ cũng là một báu vật, xuất ra một hai kiện cũng không phải là dễ dàng như vậy.

- Các người lập tức đi sưu tầm những tài liệu này...

Hoàng Phủ Lâm lập tức phân phó những quản gia của Hoàng Phủ Phủ đi làm việc này, đồng thời còn dặn dò:

- Bằng tốc độ nhanh nhất, hãy sưu tầm được những tài liệu này.

- Trương đạo hữu. những tài liệu này ta đã sai người đi tìm. Người yên tâm bọn họ nhất định sẽ có thể tìm được trong thời gian ngắn.

Hoàng Phủ Tĩnh nói với Trương Hằng, sắc mặt vẫn lạnh nhạt như trước.

- Hoàng Phủ tiểu thư xem. người không hiểu kỳ muốn biết ta tìm những tài liệu này để làm gì sao?

Trương Hằng thấy Hoàng Phủ Phỉ có thể làm được đến như vậy, liền cảm thấy cao hứng, tò mò hỏi.

Hoàng Phủ Tĩnh lại nói:

- Chỉ cần Trương đạo hữu cần, thì chúng ta cũng không để ý tới người lấy những tài liệu này để làm gì. Tuy nhiên nếu Trương đạo hữu muốn chủ động giải thích, thì ta cũng không ngại nghe một chút...

Sau khi nói xong. Hoàng Phủ Tĩnh lộ ra một nụ cười nữ tính rất hiếm thấy, khiến cho Trương Hằng phải nao nao.

Trong mắt Trương Hằng, Hoàng Phủ Tĩnh không phải là tuyệt sắc, nhưng trên người lại có một loại khí tức cự tuyệt người ta ngoài ngàn dặm còn mạnh hơn nhiều so với một số băng sương mỹ nữ.

- Ha ha, tác dụng của những tài liệu này... Trương mỗ vẫn không thể nói được.

Trương Hằng hơi có chút xấu hổ nói tránh đi, không nói rõ những tài liệu này dùng để làm gì.

Hoàng Phủ Tĩnh cũng không gắng hỏi, gật đầu nói:

- Một năm gần đây Đường như Trương đạo hữu đã tiến bộ không ít. không biết sau này có dự tính gì không?

- Thực không dám giấu, một thời gian nữa. Trương mỗ sẽ rời khỏi Lam Tinh Đảo.

Trương Hằng cười nói.

- Người muốn đi sao?

Hoàng Phủ Tĩnh trong lòng giật mình, không khỏi hỏi:

- Chẳng lẽ Trương đạo hữu không biết Tử Hoàng Phủ đang truy nã người, hay là Trương đạo hữu tự tin là có thể ứng phó được những người đó?

Trương Hằng cười một cách thần bí, không trả lời câu hỏi của nàng.

- Đương nhiên, nếu Trương đạo hữu đi tới Tam Tiên Đảo. tất nhiên so với nơi này còn an toàn hơn.

Hoàng Phủ Tĩnh đột nhiên nhớ tới câu nói Âm Dương tán tiên nói với Trương Hằng trước khi đi.

Nhưng nàng tuyệt đối không thể ngờ được Trương Hằng chẳng những sẽ không tới Tam Tiên Đảo, mà trước đó còn muốn tới Cửu U Hải Vực Nơi yêu thú hoành hành.

Một trận giết chóc rớt cuộc cũng đã bắt đầu...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

527. Chương 497: Nguy Cơ Của Vũ Vô Cực. (thượng)

Đối diện với suy đoán của Hoàng Phủ Tĩnh, Trương Hằng nở nụ cười, nhẹ nhàng lắc đầu:

- Ngoại hải Tam Tiên Đảo thật ra là nơi sau này Trương Hằng mới muốn tới. nhưng không phải là bây giờ... Tuy nhiên Hoàng Phủ tiểu thư yên tâm, sự truy sát của Tử Hoàng Phủ Chỉ là cơ hội để cho Trương mỗ mài dao.

Sau khi nói ra câu nói tự nhiên xuất phát từ nội tâm này. Trương Hằng đột nhiên nhớ tới Vũ Vô Cực.

Vũ Vô Cực từng bị phong ấn ký ức. đối mặt với kẻ địch hùng mạnh như thế nào cũng có thể đem hấn trở thành hòn đá lót đường, hòn đá mài dao của mình.

- Đá mài dao?

Trên khuôn mặt trầm tĩnh như nước của Hoàng Phủ Tĩnh nổi lên vài gợn sóng, trong mắt hiện lên một vẻ quái dị. Nam tử trước mắt rốt cuộc là cuồng vọng, hay là có thực lực vượt ra ngoài suy đoán của mình?

Từ lần đầu nhìn thấy Trương Hằng tới nay, Hoàng Phủ Tĩnh tự nhận là đã đánh giá quá cao đối phương. Nhưng nàng vẫn hết lần này tới lần khác đánh giá thấp đối phương.

Trong toàn bộ Chu Vương Triều này, ngoài một số ít thế lực ở Tam Tiên Đảo và Cửu U Vực. thì Tử Hoàng Phủ của Yêu tộc tuyệt đối là thế lực lớn được công nhận trừ những đại nhân vật được coi là thần thoại, thì không ai dám coi thường.

Nhưng lúc này Trương Hằng lại có thể xem sự truy sát của Tử Hoàng Phủ như hòn đá mài dao của mình?

Đây là loại dũng khí và khí phách gì?

Thử hỏi trong Chu Vương Triều bao la bát ngát này có bao nhiêu người có thể nói ra lời nói này?

Hoàng Phủ Tĩnh không thể tin được dựa vào một đại tu sĩ Hợp Thể Kỳ bình thường, có thể chống lại con quái vật lớn Tử Hoàng Phủ. Bất kể là Hoàng Phủ Lâm hay là Tử Hoàng của Tử Hoàng Phủ đều có thực lực vượt xa những tu sĩ cùng cấp. tu sĩ bình thường ở trong mắt họ hoàn toàn không đáng kể gì, nhiều lắm cùng Chỉ mạnh như một con kiến mà thôi.

Sau khi nghĩ tới Vũ Vô Cực. trong cảnh giới Thần linh Nhân Linh Tâm Thông Minh của Trương Hằng dần hiện ra một điềm báo mơ hồ. Không tự chủ được, trong lòng Trương Hằng chấn động.

Đây không Chỉ là năng lực nhìn trước vận mệnh của Thần linh Nhân, mà vốn còn là sự ước hẹn trong U minh giữa hấn và Vũ Vô Cực.

Có thể nói, trong hai người, nếu có một người gặp biến cố lớn. hoặc không thể hoàn thành ước hẹn thì người kia sẽ có thể cảm nhận được. Đương nhiên, điều này cũng khiến cho hai người đều có được năng lực nắm giữ được quỹ đạo của thiên địa vận mệnh.

- Vũ Vô Cực...

Sắc mặt Trương Hằng trắng bệch. Căn cứ vào điềm báo mơ hồ kia. Vũ Vô Cực Dường như đang ở trong một trạng thái vô cùng đặc biệt. Trạng thái này đối với bản thân Vũ Vô Cực mà nói Dường như có chút không ổn.

Hoàng Phủ Tĩnh cũng phát hiện ra sự thất thố của Trương Hằng, nhưng không hỏi nhiều.

- Trương mỗ sẽ đợi ở phủ đệ bậc trung mấy ngày, sau khi có được tài liệu, nhiều nhất là nửa năm sau. ta sẽ rời khỏi Lam Tinh Đảo. Đương nhiên, sự giúp đỡ của Lam Tinh Đảo, Trương mỗ sẽ không quên.

Sau khi hàn Huyền với Hoàng Phủ Tĩnh một hai câu. Trương Hằng mới nói, sắc mặt dường như có chút bất thường.

Vừa nói xong câu đó, Trương Hằng liền thuận di, biến mất tại chỗ. Hấn quay trở về phủ đệ, để lại Hoàng Phủ Tĩnh đang kinh ngạc khó hiểu.

Nàng thì thảo nói nhỏ:

- Chuyện gì mà có thể khiến cho hấn biến sắc đến như vậy...

Sau khi Trương Hằng trở về phủ đệ, liền toàn lực vận chuyển Thần Linh Nhân, nhằm nắm giữ tình hình liên quan tới Vũ Vô Cực.

Trong phút chốc, hấn liền tiến vào một ý cảnh Kỳ lạ như có thể nắm giữ được không gian và thời gian, Thăm dò được vận mệnh.

Rất nhanh, hắn đã tìm được cảm giác này, tiếp xúc được với tình hình liên quan tới Vũ Vô Cực.

Nhưng Đúng lúc này, từ trong U minh xuất hiện hai khí tức mạnh mẽ tới cực điểm, ầm một tiếng đem Trương Hằng bắn ngược trở ra.

Vù.

Trương Hằng bị hao tổn tâm thần, hộc ra một ngụm máu.

Hai khí tức mạnh mẽ đến cực điểm kia. Chỉ một chút thiếu cảnh giác mà đã khiến cho tâm thần của Trương Hằng bị hao tổn không nhỏ.

- Một khí tức ở trong đó Đường như là Vũ Vô Cực. còn khí tức kia cũng rất cường đại. nhưng lại rất xa lạ...

Trong lòng Trương Hằng hoảng sợ.

Mơ hồ hắn đã có được kết luận: Vũ Vô Cực đang chiến đấu với một nhân vật nghịch thiên nào đó.

Có thể khẳng định là hai luồng khí tức mà hắn mơ hồ chạm phải là hai khí tức cường đại nhất mà hắn thấy trong đời.

- Chiến đấu với Vũ Vô Cực khẳng định là một đại nhân vật của thượng giới...

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi:

- Việc của thượng giới cũng không liên quan tới ta, Chỉ là...

Đột nhiên Trương Hằng phát hiện ra bản thân đang lo cho tình hình của Vũ Vô Cực.

Vô tình, hắn đã không còn coi Vũ Vô Cực là một kẻ địch, thậm chí còn cảm phục trí tuệ và khí khái của đối phương.

Ngoài ra còn có một chuyện làm Trương Hằng lo lắng, đó là chính là sự an nguy của Ninh Tuyết Dung...

Một khi Vũ Vô Cực xảy ra chuyện thì Ninh Tuyết Dung chắc chắn sẽ gặp nguy hiểm.

Tâm thần bị hao tổn, Trương Hằng đã không còn sức để dùng thần thức đi thăm dò chuyện có liên quan tới Ninh Tuyết Dung.

Tuy nhiên, hắn lại nghĩ:

- Có thể là ta đã lo lắng quá, thử hỏi trên thế gian này còn ai có thể chiến thắng được một nhân vật như Vũ Vô Cực?

Ba ngày trôi qua.

Nhan Hồng Ngọc dùng thần thức truyền âm với Trương Hằng:

- Hoàng Phủ Tinh cầu kiến.

- Để nàng ta vào.

Tâm thần của Trương Hằng vẫn chưa hồi phục, nhưng vẫn để cho đối phương vào.

Trong chốc lát, Hoàng Phủ Tinh đi vào phòng Trương Hằng.

Cảm nhận được khí tức ở trên người của Trương Hằng, Hoàng Phủ Tinh khẽ cau mày:

- Trương đạo hữu, xem ra tình trạng của ngươi không được tốt lắm.

Trương Hằng cười nói:

- Không ngại, Chỉ cần một chút thời gian là có thể khôi phục lại như cũ.

- Vậy thì tốt. đây là tài liệu mà ngươi cần. ta đã bảo bọn chúng mang tới.

Hoàng Phủ Tinh nhẹ nhàng vuốt lên chiếc nhẫn trên tay. trong căn phòng rộng rãi này lập tức xuất hiện một đống những tài liệu quý hiếm mà Trương Hằng đã yêu cầu.

Trương Hằng nhìn những tài liệu này, gật đầu. ánh mắt dừng lại trên chiếc nhẫn của Hoàng Phủ Tĩnh một lát.

- Đây là chiếc nhẫn không gian mà sư tôn Nghê Thường tán tiên tặng cho ta.

Khi nhìn thấy ánh mắt của Trương Hằng. Hoàng Phủ Tĩnh cũng không giấu giếm nói.

- ô? Trương mỗ có một việc rất ngạc nhiên nếu Hoàng Phủ tiểu thư là đệ tử của Nghê Thường tán tiên, thì tại sao lại không theo sư tôn tu luyện?

Trương Hằng không động thanh sắc vung tay lên. những tài liệu kia đều bị thu vào trong nhẫn không gian.

Trong mắt Hoàng Phủ Tĩnh hiện lên một vẻ Kỳ dị. Vừa rời từ trong chiếc nhẫn không gian, nàng cảm nhận được một khí tức của không gian đạo cụ.

Hiển nhiên là Trương Hằng cũng có một chiếc nhẫn không gian hoặc một loại đạo cụ không gian.

Sau khi kết luận như vậy xong, Hoàng Phủ Tĩnh càng ngày càng tò mò đối với cao thủ sau lưng Trương Hằng.

Ở Chu Vương Triều, không gian đạo cụ vẫn là một bảo vật cực kỳ quý hiếm, giá trị ít nhất có thể so với một kiện thông linh pháp bảo trung phẩm. Tuy nói như vậy, nhưng không gian đạo cụ so với thông linh pháp bảo trung phẩm còn hiếm hơn rất nhiều.

Đại tu sĩ Hợp Thể Kỳ bình thường đều rất khó có được một chiếc nhẫn không gian, ở Hoàng Phủ Phủ Chỉ có hai người Hoàng Phủ Lâm và Hoàng Phủ Tĩnh là có không gian đạo cụ của riêng mình.

Đối mặt với sự tò mò của Trương Hằng, Hoàng Phủ Tĩnh trả lời:

- Sư tôn Nghê Thường tán tiên của ta là nhân vật thần bí nhất trong hải ngoại tam tiên, ở Chu Vương Triều, đôi khi trong mấy vạn năm rất hiếm khi thấy bà hiện thân. Lúc trước khi sư tôn nhận ta làm đồ đệ. Chỉ dạy ta có vốn vẹn nửa tháng, rồi bí mật rời đi. nói là chờ sau khi ta tiến vào Độ Kiếp thì bà sẽ hiện thân.

- Chỉ cần người tu luyện tới Độ Kiếp Kỳ thì bà sẽ hiện thân sao?

Trong lòng Trương Hằng lập tức thấy hứng thú. liếc mắt đánh giá Hoàng Phủ Tĩnh một lượt, đối phương hiện giờ đã có tu vi Hợp Thể đại viên mãn không chừng khi nàng có thể tiến vào Độ Kiếp Kỳ. đến lúc đó mình sẽ có thể có cơ hội nhìn thấy Nghê Thường tán tiên thần bí nhất trong hải ngoại tam tiên.

Hoàng Phủ Tĩnh đương nhiên là nhìn ra suy nghĩ của Trương Hằng, cười khổ nói:

- Độ Kiếp Kỳ khó khăn như thế nào? Có thể cả đời này ta cũng không thể đột phá được nút thắt trước mắt. Nên biết rằng, ở tu chân giới Chu Vương Triều, người có thể chân chính tu luyện tới Độ Kiếp Kỳ rất ít. trong vòng trăm vạn năm cũng khó nhìn thấy được tu sĩ tiến vào Độ Kiếp Kỳ. ngay cả tiến vào được Độ Kiếp Kỳ thì cũng không vượt qua được thiên kiếp.

Muốn từ Hợp Thể Kỳ tiến lên Độ Kiếp Kỳ. thì cần có sự biến đổi về chất của tu vi linh hồn. điều này còn khó hơn cả lên trời. Toàn bộ Chu Vương Triều, tu sĩ Hợp Thể Kỳ rất nhiều. Hợp Thể hậu kỳ trở lên cũng có một số người, nhưng người có thể tiến vào cảnh giới Độ Kiếp Kỳ hoặc có được cảnh giới linh hồn Độ Kiếp Kỳ cũng là trong vạn người không có lấy một.

- Nhưng cao nhân sau lưng Trương đạo hữu. thần thông tất nhiên là không thua gì hải ngoại tam tiên, nếu người có khó khăn gì. thì cũng sẽ được giải quyết dễ dàng.

Hoàng Phủ Tĩnh tập trung nhìn Trương Hằng, đột nhiên nhớ tới nhân vật thần bí mà Âm Dương tán tiên đã đề cập tới - Lạc Hà.

Thấy Hoàng Phủ Tĩnh nói như vậy, Trương Hằng không khỏi cười khổ:

- Chúng ta là đồng mệnh tương liên...

Hoàng Phủ Tĩnh cũng không cảm thấy bất ngờ, lại cười nói:

- Bọn họ ở chỗ cao hơn chúng ta, ánh mắt cũng sâu xa hơn một chút. Vài sự sắp đặt của họ Lúc này, chúng ta có lẽ cũng không hiểu nổi. nhưng nhất định là có thâm ý.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

528. Chương 497: Nguy Cơ Của Vũ Vô Cực. (hạ)

Trương Hằng gật đầu, trầm nghĩ:

- Lạc Hà đại ca và Nghê Thường tán tiên có sự giống nhau khác thường khiến cho người ta phải suy nghĩ, coi mình là hậu bối hay là bằng hữu cũng chẳng quan trọng. Ngoài mặt thì mặc kệ sinh tử, thờ ơ lạnh nhạt, nhưng sau lưng tất nhiên sẽ tồn không ít tâm huyết, đang âm thầm yên lặng chăm chú nhìn hết thấy.

Nghĩ tới đây một chút giận giữ còn sót lại của Trương Hằng đối với Lạc Hà cũng tiêu tan không còn. sự cảm kích trong lòng cũng trở nên mãnh liệt hơn.

Hai người trò chuyện với nhau một hồi. Trương Hằng mới tiễn Hoàng Phủ Tĩnh rời khỏi, nói với nàng:

- Trước khi rời khỏi Lam Tinh Đảo. ta sẽ tới Hoàng Phủ Phủ nói lời từ biệt.

Hoàng Phủ Tĩnh đi rồi. Trương Hằng bắt đầu vừa chữa trị tâm thần, vừa chú ý đến tình hình của đệ tử Vân Dịch trong lĩnh vực không gian.

Không biết vì cái gì mà Trương Hằng đối với Vân Dịch đang chịu đựng lực lượng Huyết Sát vô cùng lo lắng. Vạn nhất nếu mình không ở bên cạnh hắn. Vân Dịch đại khai sát giới, bốc lên dục vọng giết chóc cường đại thì thật là chuyện không ổn.

ở sâu trong lĩnh vực không gian Vân Dịch, tuy có sự tín ngưỡng và kính sợ đối với Thần Linh Nhân của Trương Hằng, Nhưng một khi Trương Hằng không ở bên cạnh hắn, mà khi thực lực của hắn tăng lên. có lẽ đối với sự tín ngưỡng và kính sợ Thần Linh Nhân cũng sẽ có sự dao động.

Đừng quên, lúc này Vân Dịch cũng giống như một Huyết Sát Ma Quân, càng giết được nhiều sinh linh, thì thực lực lại càng tăng lên.

Ba đời Huyết Sát Quân Vương ở Chu Vương Triều không có ai không làm đầy lên một hồi tai họa?

Thử hỏi, Trương Hằng sao có thể yên tâm với một đệ tử có thân phận Huyết Sát Quân Vương, bỏ mặc hắn một mình.

- Nếu ta muốn đi tới Cửu U Hải Vực. Không bằng mang cả đệ tử Vân Dịch đi. Hiện giờ hắn đã có thực lực Hợp Thể hậu Kỳ. còn có thêm cả Huyết Sát lĩnh vực. đối với ta sẽ là sự trợ giúp không nhỏ. Quan trọng hơn là có thể càng chú ý được tới tình hình của hắn.

Trương Hằng nhanh chóng nghĩ ra một đối sách.

Vì thế, hắn liên hệ với đệ tử Vân Dịch trong lĩnh vực không gian nói:

- Tạm thời ngươi cứ ở trong lĩnh vực không gian của vi sư một thời gian, nghĩ ra biện pháp thu liễm sát khí kinh thiên trên người ngươi lại. hoàn toàn nắm sức Huyết Sát lực. nếu không ngươi cứ vĩnh viễn ở trong đó đi.

- Vâng, thưa sư tôn. đồ nhi nhất định sẽ cố hết sức.

Đối mặt với Thanh âm lạnh lùng của Trương Hằng, trên mặt Vân Dịch hiện lên một vẻ kinh hoàng. Cho dù là hắn cũng không muốn một mình vĩnh viễn ở trong lĩnh vực không gian này.

Cắt đứt liên hệ, Trương Hằng cười, rốt cuộc cũng bắt đầu làm chuyện của mình. Mấy ngày trước, sở dĩ hắn đi khắp Lam Tinh Đảo tìm cái loại tài liệu là để luyện chế ra một thân thể.

Thứ đưa vào thân thể này chính là linh hồn của Thần thú Tử Hân.

Trương Hằng có thể đoán được, một khi mình rời khỏi Lam Tinh Đảo, tất nhiên sẽ gặp phải sự truy sát của Tử Hoàng Phủ. Đến lúc đó, thân thể giống Tử Hân cả về hình dáng lẫn khí tức này sẽ có đất dụng võ.

Có thể nói, chế tạo thân thể là mấu chốt trong kế hoạch của Trương Hằng, nếu không hẳn cũng sẽ không công khai trắng trợn tiến vào Cửu U hải vực.

Ban đầu, Trương Hằng định luyện chế một thân thể Hóa Thần Kỳ, như vậy thì hao tổn và cấp bậc của tài liệu sẽ không cao.

Nhưng sau đó Hoàng Phủ Phủ lại chủ động tới trợ giúp. Trương Hằng liền đòi bọn họ tìm cho tài liệu để chế tạo thân thể cấp bậc Hợp Thể Kỳ.

Thực lực của thân thể Tử Hân này càng cao, đối với Trương Hằng lại càng có tác dụng lớn.

Rất nhanh, Trương Hằng liền bắt đầu tiến hành quá trình luyện chế thân thể phức tạp. Thời gian cứ thế trôi qua.

Nửa năm nữa lại nhoáng lên trôi qua.

Trương Hằng chẳng những luyện chế thành công thân thể kia, mà ngay cả tu vi cũng có chút tăng lên. tâm thần đã hồi phục từ lâu.

Ở trong phòng hán, Tử Hân đứng bên cạnh Trương Hằng, trong ánh mắt nhìn hẳn lộ ra một sự sợ hãi và kinh hoàng.

Tử Hân tuyệt đối không ngờ tới Trương Hằng lại có thể chế tạo cho mình một thân thể. sau đó đưa linh hồn của mình nhập vào Trong đó,

Thân thể hiện giờ của hắn tuy đã mất đi hơn phân nửa uy lực của Thần thú, nhưng độ cường hãn của thân thể cũng đã cực Kỳ dị thường.

Theo như lời nói của Trương Hằng, thì thân thể này chính là nhân hình pháp bảo cũng là một tấm lá chắn hình người không hề biết sợ chết.

Có thể nghĩ tới khi yêu thú của Tử Hoàng Phủ truy sát Trương Hằng, nhìn thấy mặt “tấm lá chắn” này, sẽ có suy nghĩ như thế nào?

- Tử Hân.

Trương Hằng thần nhiên nói.

- Chủ nhân.

Tử Hân rất cung kính hướng về Trương Hằng khom người thi lễ, thiếu chút nữa là đã quỳ xuống mặt đất.

Trương Hằng cười nói:

- Bắt đầu từ giờ, tạm thời ngươi sẽ là bằng hữu của ta.

- Bằng hữu?

Tử Hân nao nao, liền run giọng nói:

- Ta không dám...

- Ồ?

Trong mắt Trương Hằng lóe lên thần quang:

- Ta ra lệnh cho ngươi, bắt đầu từ giờ, chúng ta là bằng hữu. Ngươi không được có một chút sợ hãi nào đối với ta, ít nhất là ở bề ngoài.

- Vâng, thưa chủ nhân.

Tử Hân không dám trái lệnh.

- Sai rồi, người phải gọi ta là Trương đạo hữu.

Trương Hằng lắc đầu nói:

- Xem ra ngộ tính của người so với Nhan Hồng Ngọc kia còn kém hơn.

- Trương đạo hữu.

Tử Hân đột nhiên hướng về phía Trương Hằng cười rất tươi.

Trương Hằng hài lòng nói:

- Rất tốt, đúng như vậy. người phải đối đãi với ta giống như là một bằng hữu. bởi vì ta phải lập tức rời khỏi Lam Tinh Đảo. trước tiên là đi tới Cửu U hải vực.

- Vậy là Trương đạo hữu muốn dùng cách này để tránh khỏi sự truy sát của Tử Hoàng Phủ đối với người?

Tử Hân tùy ý ngồi ở bên cạnh Trương Hằng.

- Mục đích trong chuyện này người không cần hỏi nhiều, cứ làm tốt bổn phận của mình đi.

Trương Hằng lạnh lùng nói.

- Ta hiểu rồi.

Tử Hân cười nói.

- Trước tiên người hãy tiến vào lĩnh vực không gian của ta để tránh cho tu sĩ trên Đại Lục Tiên Cương phát hiện ra sự tồn tại của người.

Ánh mắt Trương Hằng sáng lại, không gian xung quanh trong phút chốc thay đổi.

Tử Hân Chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm lại. mình đã đi tới một động phủ Kỳ quái. Nơi này lộ ra một khí tức hoàn toàn khác xa đại lục Đông Vân.

- Sư tôn.

Trương Hằng vừa mới tới lĩnh vực không gian, bên cạnh liền truyền tới thanh âm của Vân Dịch.

- Khí tức sát lục trên người người đã thu liễm được nhiều rồi đó nhỉ?

Trương Hằng đánh giá nhị đệ tử Vân Dịch của mình vài lần, khí tức Huyết Sát trên người đối phương so với nửa năm trước đã ít hơn nhiều, ít nhất là không dễ khiến người khác nhìn thấy được.

- Thời gian nửa năm nay, đệ tử đã có thể bước đầu thu liễm khí tức sát lục ở trên người lại, đối với sự khống chế Huyết Sát lục cũng đã tiến vào một cảnh giới hoàn toàn mới.

Vân Dịch cười nói.

- Tuy nhiên, một khi con chiến đấu. khí tức Huyết Sát trên người sẽ điên cuồng tăng vọt, thanh thế sẽ rất lớn. Ngay cả sau khi chiến đấu cũng không thể thu lại trong thời gian ngắn.

Hắn lại nhíu mày.

- Thế này cũng là không tồi rồi. Lực lượng Huyết Sát trên người người dù sao cùng không phải là do người tu luyện từng chút một. Hơn nữa, công pháp của Huyết Ma Đạo vốn là như vậy.

Trương Hằng cảm thấy rất hài lòng.

- Ngoài ra ta còn một chuyện muốn thương lượng với người. Sư tôn lần này đi tới Cửu U hải vực. nhưng đối với tình hình của người cũng không yên tâm lắm. nên ta sẽ mang người đi cùng, đến lúc đó người có thể sẽ trợ giúp được cho ta.

Vân Dịch hơi kích động nói:

- Sư tôn, chuyện này tuyệt đối không Thành vấn đề. đồ nhi tình nguyện đi cùng.

- Tuy nhiên, Tú Ninh sư muội nàng...

Hắn do dự nói.

Trương Hằng lắc đầu nói:

- Tú Ninh sẽ không đi cùng, bản thân nó không am hiểu việc chiến đấu. chúng ta đi chuyến này có thể sẽ phải giết chóc một phen...

- Giết chóc?!!

Vân Dịch hưng phấn không thôi, thân thể thậm chí còn hơn run rẩy. vừa nghe thấy hai chữ “giết chóc”, toàn thân hắn như hưng phấn tới cực điểm.

Trương Hằng nhìn thấy tình huống này, liền trầm nghĩ:

- Vân Dịch có thân phận Huyết Sát Quân Vương, càng giết chóc nhiều, thực lực lại càng tăng nhanh... Tạm thời cứ quan sát một thời gian, xem hắn có chịu đựng được không.

- Rất tốt, chúng ta sẽ xuất phát luôn, nhân tiện từ biệt sư muội của ngươi.

Trương Hằng mang Vân Dịch ra khỏi lĩnh vực không gian, để Tử Hãn lại ở bên trong.

Sau khi trở về phủ đệ, Trương Hằng cùng với Vân Dịch trực tiếp thuận di tới phòng của Tú Ninh.

Tú Ninh đang khoan chân tu luyện dung nhan tuyệt mỹ thanh khiết, đoan trang điềm tĩnh, quanh thân thể có rất nhiều điểm tinh quang vờn quanh, giống như là nữ thần ở trên trời, thần thánh cũng không thể xâm phạm.

Ngay khi hai người Trương Hằng tiến vào phòng nàng. Tú Ninh như đã đoán được trước, mở mắt ra.

- Sư tôn. Vân sư huynh.

Tú Ninh tao nhã đứng dậy, hơi hạ thấp người xuống, tự nhiên mà hoàn mỹ, như phù hợp với quy luật vận chuyển của thiên địa trong mắt.

Trương Hằng nhìn đáng người tuyệt thế vô song của Tú Ninh, có một cảm giác nhìn không thấu nàng, nhưng lại không sử dụng Thần linh Nhãn để có ý nhìn kỹ.

Lúc này, tu vi của Tú Ninh là Hóa Thần hậu kỳ.

- Sư tôn và sư huynh tới. phải chăng là muốn rời khỏi Lam Tinh Đảo?

Tú Ninh cười nhợt nhạt, tươi đẹp đáng yêu như hoa sen nở rộ sau cơn mưa.

Một lời của nàng vừa rồi đã nói trúng ý định của hai người Trương Hằng.

Trong lòng Trương Hằng sinh ra một sự cảnh giác, trong mắt lóe lên ngân quang.

Không khí trong phòng đột nhiên ngưng lại.

Đột nhiên, Trương Hằng vươn một bàn tay ra ngân quang lóe lên, trực tiếp vỗ về phía Tú Ninh.

Ầm!

Tình cảnh này khiến cho Vân Dịch kinh hô lên:

- Sư tôn?!

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

529. Chương 498: Thiên Đình Chấn Nhân Gian. (thượng)

Vân Dịch kinh hô lên. hắc vân lần cũng không ngờ Trương Hằng lại vô cớ xuống tay với Tú Ninh sư muội, hơn nữa lại ra tay rất mạnh.

Một chưởng này của Trương Hằng ẩn chứa một áp lực lớn lao có thể khiến cho Thái Sơn cũng phải sụp đổ. toàn bộ không khí trong phòng đều bị ép tới cực điểm, đột nhiên ầm lên.

Đồng thời, trong ánh mắt hắc lóe lên ngân quang, phát ra một uy áp tinh thần cường đại, ngưng tụ lại một điểm, trực tiếp hướng về phía Tú Ninh bức tới.

Đối mặt với hai áp lực rất nặng này, cho dù là Vân Dịch ở ngoài cuộc cũng có cảm giác không thể hít thở nổi. hắc không có sức ngăn cản, lại càng không dám ngăn cản.

Ầm một tiếng, một chưởng của Trương Hằng liền vỗ lên người Tú Ninh, toàn bộ phủ đệ đều chấn động, giống như là sắp sụp đổ.

Đương nhiên, đây Chỉ là một loại ảo ảnh tinh thần, Phủ đệ không hề chấn động, cái chấn động chính là tâm thần của Vân Dịch.

Nhưng đương sự của chúng ta là Tú Ninh thủy chung không hề nhúc nhích, dung nhan của nàng thanh khiết, khí chất không màng danh lợi. lặng lặng nhìn chăm chú Trương Hằng, trong mắt dường như ẩn chứa một tín niệm vô tận.

Nàng để mặc cho một chưởng của Trương Hằng đánh về phía mình, không hề trốn tránh hay chống cự lại.

Ngay khi một chưởng kia sắp sửa đánh trúng Tú Ninh. Trương Hằng dừng lại.

Luyện Hư Linh Khí ở trong lòng bàn tay được thu lại toàn bộ. bàn tay Chỉ còn cách người Tú Ninh chừng nửa tấc.

Vân Dịch khê thở dài một hơi. hắc có thể tưởng tượng cho dù là trong tay của Trương Hằng không đưa pháp lực vào. Chỉ dựa vào lực lượng thân thể của hắc cũng đủ để chấm dứt sinh mệnh của Tú Ninh.

Ngay cả yêu thú Hóa Thần Kỳ. sau khi chịu một chưởng này của Trương Hằng cũng Chỉ có kết quả chết trong nháy mắt, càng không nói tới nữ tu mềm yếu Tú Ninh này.

Nhìn người có thể kết thúc sinh mệnh của mình Chỉ bằng một chưởng ở trước mắt. Tú Ninh cười xinh đẹp nói:

- Sư tôn. ngài không tin con...

Trong mắt nàng mơ hồ lộ ra nước mắt.

- Sư muội...

Vân Dịch có chút không đành lòng, hắc không ngờ sư muội như nữ thần cao cao tại thượng có lúc lại có một vẻ mặt như vậy.

- Ở trên người người ta cảm nhận được khí tức cường đại của Tinh Nguyệt nữ thần, thậm chí còn có cả ý chí của nàng...

Về mặt Trương Hằng không chút thay đổi nói. Hắc thu tay lại.

Tú Ninh đột nhiên vươn tay ra, nắm lấy tay Trương Hằng, nói một cách kiên định lạ thường:

- Nếu sư tôn không tin Tú Ninh, sao không một chưởng đánh chết ta đi?

- Người có ý gì?

Trong mắt Trương Hằng hiện lên một vẻ kỳ dị. tay hắc đã bị Tú Ninh nắm lấy, tạm thời dừng ở giữa không trung.

- Sư tôn có thể lựa chọn hoặc hoàn toàn tin tưởng ta, hoặc một chưởng đánh chết Tú Ninh đi?

Tú Ninh thần sắc phức tạp nhìn Trương Hằng. trong giọng nói mang theo một vẻ kiên quyết.

Thậm chí Trương Hằng còn có một cảm giác Kỳ quái, giả sử mình không hoàn toàn tin tưởng Tú Ninh, mà lại không một chưởng đánh chết nàng như lời của nàng, thì đối phương có thể chọn cách tự sát.

- Người hiểu rõ ta sẽ không một chưởng đánh chết người, sao còn đưa ra lựa chọn như vậy?

Trương Hằng cười lạnh nhạt, rút tay khỏi tay Tú Ninh, ở trong khuê phong này chậm rãi thông thả bước đi.

Tú Ninh giật mình, ở trong tiềm thức của nàng cũng có cảm giác này. Trương Hằng sẽ không dễ dàng hạ thủ với mình.

Thần Quang trong mắt Trương Hằng ngưng tụ lại một điểm, dừng lại trên mặt nàng:

- Cảnh giới linh hồn của người đã đạt tới Độ Kiếp Kỳ. trên người thậm chí còn có khí tức và ý nguyện của Tinh Nguyệt nữ thân, sao có thể không khiến cho vi sư hoài nghi?

Sự hoài nghi của vi sư hiện giờ đối với người cũng không phải là không tin tưởng người. Nếu vi sư âm thầm suy đoán việc này ở trong đáy lòng thì mới là không tin tưởng kia.

Không tin chính là một loại tin tưởng!

Tú Ninh và Vân Dịch đều giật mình, hoàn toàn bị lý luận này của Trương Hằng làm cho ngây ra.

Nhưng nếu suy nghĩ cận thận, thì sẽ phát hiện lời của Trương Hằng có đạo lý nhất định: trong lòng Trương Hằng sinh ra hoài nghi, sẽ trực tiếp biểu hiện ra bên ngoài, thậm chí sẽ dò hỏi ngay. Đây là một sự tự nhiên một sự chân thành đối với đệ tử.

Sau một chưởng vừa rồi, Tú Ninh có thể không bị ảnh hưởng một chút nào, đứng nguyên tại chỗ. Từ đó Trương Hằng có thể tìm hiểu được thực hư, cảnh giới linh hồn của nàng đã đạt tới Độ kiếp Kỳ!!!

Trước đây Tinh Nguyệt nữ thân chính là một tu sĩ Độ Kiếp Kỳ tuyệt đỉnh!

- Đồ nhi biết lỗi rồi.

Tú Ninh khôi phục lại thái độ bình thường, vô cùng tôn kính hướng về phía Trương Hằng thi lễ, trên mặt còn ẩn chứa một nụ cười tự nhiên:

- Đồ nhi khó có thể với tới độ cao của sư tôn được.

Trương Hằng lắc đầu:

- Hiện giờ người đã có cảnh giới tinh thần Độ Kiếp Kỳ. còn đứng ở chỗ cao hơn vi sư nhiều, ánh mắt nhìn thế giới cũng quảng đại hơn, theo lời nói của vi sư vừa rồi. bất quá cũng Chỉ là đạo lý làm người giữa sư đồ mà thôi.

Đối mặt với lời nói này của Trương Hằng. Tú Ninh và Vân Dịch đều rất sửng sốt.

Trương Hằng này làm sư tôn, rồi lại thừa nhận vị trí của mình không cao bằng đệ tử?

Quả thật Trương Hằng nói như vậy cũng rất có đạo lý.

Cảnh giới linh hồn Độ Kiếp Kỳ đáng sợ thế nào. Trương Hằng cũng đã nhận thức được sâu sắc.

Một khi Tú Ninh tiến vào Hợp Thể Kỳ, phối hợp với cảnh giới linh hồn Độ Kiếp Kỳ thì ngay cả Trương Hằng cũng không nắm chắc chiến thắng.

Độ Kiếp Kỳ là một tầng lột xác của linh hồn. đối với quy tắc vận chuyển của thiên địa đã có sự lĩnh ngộ. cho dù về mặt pháp lực so với tu sĩ Hợp Thể Kỳ Chỉ mạnh hơn không quá vài lần. nhưng nếu uy lực của pháp lực phát huy ra là ngang nhau thì sẽ hơn tu sĩ Hợp Thể Kỳ mấy lần, thậm chí hơn mười lần.

Nếu Tú Ninh tiến vào cảnh giới Hợp Thể Kỳ thì Trương Hằng Chỉ có rất ít khả năng giành chiến thắng. Nếu Tú Ninh tiến vào Hợp Thể Kỳ đại viên mãn thì Chỉ cần trong một hai hiệp cũng sẽ có thể giết được những đại tu sĩ cấp bậc như Hoàng Phủ Luân, Tử Hoàng.

- Trí tuệ của sư tôn như vậy. khiến cho đồ nhi thực sự kính nể.

Vân Dịch không thể kìm lòng được, liền thành tâm nói sự kính ngưỡng đối với Trương Hằng đã đạt tới mức tột đỉnh.

Nếu lúc trước hẳn đối với Trương Hằng là sợ hãi hơn là tôn kính, nhưng hiện giờ sự sợ hãi và tôn kính cũng không còn phân biệt được ít nhiều.

Tú Ninh hé miệng cười:

- Sư tôn sẽ không lo trong tương lai đồ nhi sẽ vượt qua người sao?
- Không lo.

Trương Hằng tràn đầy tự tin nói.

Cảnh giới linh hồn Chung quy cùng không thể đại biểu cho tu vi và thực lực.

Trương Hằng biểu hiện ra sự tự tin khiến cho Tú Ninh và Vân Dịch cảm thấy bất ngờ.

- Nếu ngay cả một chút tự tin ấy cũng không có. thì cuối cùng không thể bước lên được đỉnh cao của đạo.

Trương Hằng đột nhiên cười lên. giờ phút này hẳn liền nhớ tới sự tự tin của Vũ Vô Cực. Không có kẻ địch nào cường đại tới cực điểm, hoặc là đối thủ có tiềm lực vô cùng.

Sở dĩ Vũ Vô Cực có thể có được đại thần thông như vậy đó là vì liên tục chiến thắng kẻ địch của bản thân. Tất nhiên điều này có liên quan tới sự tự tin và tâm tình rộng lớn như biển của hắn.

Nếu ngay cả một chút tự tin cũng không có. ở trước mặt tu sĩ tư chất tuyệt hảo đã có tâm lý thối lui, thì những người như vậy từ nay về sau sẽ không thể vượt qua đối phương, càng khó đặt chân lên cảnh giới đỉnh phong vĩnh hằng. Bởi vì ở trong tiềm thức, người đã bại dưới tay đối phương, đáy lòng đã có một bóng ma không thể phát hiện.

- Nếu vậy sư tôn vẫn còn hoài nghi Tú Ninh sao?

Tú Ninh cười dài nói.

Ánh mắt Trương Hằng nhìn lên mặt nàng, thản nhiên nói:

- Chỉ cần Tú Ninh vẫn là Tú Ninh, thì sư tôn yên tâm được rồi. Tuy nhiên, để làm một chuyện. vẫn còn cần Tú Ninh rộng mở tâm hồn, không chống cự.
- Xin mời sư tôn.

Lông mi Tú Ninh nhẹ nhàng run lên, nhìn thẳng vào hai mắt Trương Hằng, không có một chút thoái thác nào.

Trong mắt Trương Hằng phút chốc lóe lên ngân quang, trong khoảnh khắc tiến vào cảnh giới Thần Linh Nhân "Linh Tâm Thông Minh".

Trên người Tú Ninh đột nhiên lóe lên tinh quang sáng ngời, đây là một phản ứng tự nhiên nhưng lại khiến cho ngân quang trong mắt Trương Hằng hơi khựng lại một chút.

Bởi vì cảnh giới linh hồn của Tú Ninh đã đạt tới Độ Kiếp Kỳ. nếu Trương Hằng muốn Thăm dò tình hình cụ thể của nàng, tất nhiên sẽ gặp phải lực ngăn cản.

Ngay sau đó, Tú Ninh rộng mở tâm hồn, tinh quang xung quanh thân thể tối sầm lại.

Trong Thần linh Nhân của Trương Hằng lập tức lóe lên một sắc thái khó có thể miêu tả được.

Nửa nhịp thở sau, ánh mắt Trương Hằng dần trở nên âm đạm, nhìn Tú Ninh, nhẹ nhàng hô lên một tiếng:

- Đúng như vi sư đã dự liệu, tuy lúc trước Tú Ninh người đã cắn nuốt linh hồn của Tinh Nguyệt nữ thần nhưng lực lượng linh hồn của nàng cao hơn người rất nhiều...

Vì thế, hiện giờ mặc dù linh hồn của người là chủ đạo. nhưng người vẫn làm những chuyện theo ý nguyện của nàng lúc trước... Nói một cách khác, người chính là Tinh Nguyệt nữ thần, lấy ý thức của Tú Ninh làm chủ đạo.

- Sư tôn...

Khuôn mặt Tú Ninh thất sắc. nàng không ngờ Trương Hằng có thể phân tích ra được sự thật, đây là bí mật mà nàng vẫn chôn sâu trong đáy lòng.

- Người không cần phải kinh hoàng, vì sư sẽ không ra tay với người.

Trương Hằng khẽ thở dài:

- Chỉ cần người vẫn là Tú Ninh, thì sẽ vĩnh viễn là đệ tử của ta, vì sư cũng sẽ toàn lực chống đỡ tất cả cho người... Hơn nữa, Tinh Nguyệt nữ thần lúc trước đã đem toàn bộ nhân sinh một đời chia sẻ cho sư tôn không giữ lại chút nào.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

530. Chương 498: Thiên Đình Chốn Nhân Gian. (hạ)

Có thể nói, Trương Hằng bỗng nhiên đã trải qua hơn mười vạn năm nhân sinh, giống như là đã sống một đời lâu như vậy. Những thứ quý giá về mặt tinh thần ẩn chứa trong đó người thường khó có thể tượng tượng được.

- Tạ ơn sư tôn, xin nhận một lạy của Tú Ninh.

Tú Ninh vô cùng cảm kích, không ngờ Trương Hằng còn có thể dễ dàng tha thứ cho mình.

Trương Hằng nhẹ nhàng khoát tay, bỗng nhiên xuất ra một lực lượng ngăn cản nàng.

- Hôm nay ta cùng với Vân Dịch sẽ rời khỏi Lam Tinh Đảo. Tú Ninh người có dự định gì không?

Tú Ninh khó hiểu hỏi:

- Sư tôn rời khỏi vì sao lại Chỉ mang theo Vân Dịch sư huynh, mà không mang theo Tú Ninh cùng đi?

- Nếu không phải vì sư huynh Vân Dịch của người trên người đang bất ổn ta cũng sẽ để hắn rời đi, một mình trưởng thành trong tu chân giới. Hơn nữa. sau khi sư tôn đi rồi. Tú Ninh người cũng có thể đi làm chuyện mà mình muốn, hoàn Thành nguyện vọng của sư môn. Với cảnh giới của người hiện giờ. không cần nhiều năm là có thể tu luyện tới cảnh giới Hợp Thể đại viên mãn, Đến lúc đó, người cũng sẽ là nhân vật ngang cấp với Hoàng Phủ Lân.

Trương Hằng giải thích.

- Sư huynh?

Ánh mắt Tú Ninh nhìn chăm chú Vân Dịch, quả nhiên cảm thấy trên người hắn mơ hồ ẩn chứa lực lượng sát lục vô biên. Nếu lực lượng này phát tiết ra ngoài, thì tu sĩ trong phạm vi mười vạn dặm sẽ đều có thể cảm nhận được.

- Sư huynh hử...

Xung quanh thân thể Tú Ninh có tinh quang vờn quanh, nàng đưa ngón tay điểm vào hư không một cái. Tinh Nguyệt Đồ lơ lửng ở trước người.

Trương Hằng ngưng mắt nhìn Tinh Nguyệt Đồ này. Theo tu vi tăng lên. hắn càng cảm nhận được chỗ bất phạm của Tinh Nguyệt Đồ này. có thể khẳng định đây chính là một truyền thừa linh bảo uy lực còn vượt qua cả thông linh pháp bảo trung phẩm.

Điều đáng tiếc là Trương Hằng phát hiện ra tác dụng chủ yếu của truyền thừa linh bảo này dường như không phải là dùng trong chiến đấu.

Trong Tinh Nguyệt Đồ có mấy chục viên tinh thần sáng lên, chúng tổ hợp với nhau theo một phương thức Kỳ bí khó lường, tạo nên một đồ hình khó có thể miêu tả nổi.

Vào Lúc này, tinh quang trong mắt Tú Ninh run lên, kinh ngạc hỏi:

- Sư huynh hẳn dường như có chút quan hệ với Huyết Sát Quân Vương...
- Hẳn chính là Huyết Sát Quân Vương, nhưng có vi sư, hẳn cũng sẽ không mất đi lý trí đâu.

Trương Hằng thần nhiên nói, đối với chuyện Tú Ninh có thể tính toán ra chân tướng cũng không cảm thấy kỳ quái. Năng lực này Thần linh Nhân của hắn cũng đã đề cập tới.

- Khó trách sư tôn muốn mang theo hắn bên người, tuy nhiên sư tôn ngài có còn nhớ Huyết Sát Quân Vương bị phong ấn ở Phàm Vân Đảo lúc trước không?

Tú Ninh nhớ lại nói.

Sắc mặt Trương Hằng hơi biến đổi:

- Nói như vậy, Chu Vương Triều chẳng phải sẽ có hai Huyết Sát Quân Vương sao?
- Hai Huyết Sát Quân Vương này đều có quan hệ trực tiếp tới sư tôn người sao? Quan hệ nhân quả Trong đó...

Tú Ninh cười dài, nhìn Trương Hằng, dường như có chút vui sướng khi người khác gặp họa.

Có lẽ đối với Trương Hằng có sự tự tin rất sâu nên Tú Ninh mới có biểu hiện như vậy.

Huyết Sát Quân Vương bị phong ấn ở Phàm Vân Đảo lúc trước là do Trương Hằng ham muốn bốn kiện thông linh pháp bảo mà thả ra.

Còn lực lượng Huyết Sát của đồ đệ Vân Dịch này cũng là được truyền thừa từ Trương Hằng.

Như vậy, Trương Hằng đã gián tiếp hoặc trực tiếp tạo ra hai Huyết Sát Quân Vương có thể mang tới gió tanh mưa máu cho Chu Vương Triều.

Quan hệ nhân quả trong đó có thể vô cùng to lớn...

Theo cảnh giới tăng lên, Trương Hằng cũng mơ hồ cảm giác được nhân quả trong sự vận chuyển của thiên địa. Khi người làm một việc gì đó, nhiều hoặc ít thì sẽ ảnh hưởng đến nhân quả tuần hoàn trong thiên địa.

Tu sĩ thực lực càng thông thiên, càng có thể cảm nhận được điều này.

Trương Hằng nhớ rõ khi ở cửa thứ hai Sinh Tử Môn của cuộc thí luyện Huyết Sát, phân thân của Huyết Sát Thần Đế đã từng nói một câu:

- Thời gian và nhân quả là hai thứ khó nắm bắt nhất trên thế gian, mà vận khí là một nhánh của nhân quả. Ngay cả Huyết Sát Thần Đế cũng nói như vậy thì có thể thấy được sự cường đại của lực lượng nhân quả. Chỉ là thời gian không thể đảo ngược, sức mạnh nhân quả khó có thể làm trái.

Nghĩ tới đây, Trương Hằng trầm ngâm một lát:

- Như vậy thì tốt nhất là lần này ta nên tới Phàm Vân Đảo xem Huyết Sát Quân Vương kia nếu chẳng may chưa chết, thì thừa lúc hắn suy yếu sẽ đem giết đi... Lúc trước không có quyết tâm và thực lực này, hiện giờ thì sẽ khác.

Trương Hằng cũng thật sự chờ mong thời điểm hai Huyết Sát Quân Vương kia đối địch với nhau thì sẽ có tình cảnh như thế nào.

- Sư tôn, có muốn Tú Ninh tới hỗ trợ hay không. Tinh Nguyệt Đồ của ta đến lúc đó không chừng sẽ có thể phát huy tác dụng.

Tú Ninh nói với vẻ chờ mong.

- Không cần.

Trương Hằng không chút do dự cự tuyệt. Theo hần nghĩ:

- Tinh Nguyệt Đồ của Tú Ninh vốn không phải là pháp bảo chuyên để chiến đấu. Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp của mình so với nó còn mạnh hơn rất nhiều.

Hiện giờ Trương Hằng đã nắm giữ được hai thức đầu tiên của Ngự Tháp Quyết: Chấn Áp Quyết và Âm Dương Quyết.

Uy lực của Chấn Áp Quyết ở trên Phàm Vân Đảo hần đã từng thử qua. khiến cho người ta vô cùng kinh sợ.

Còn về phần thức thứ hai Âm Dương Quyết ảo diệu hơn, thần thông hơn kia. Trương Hằng cũng muốn có cơ hội tìm hiểu.

- Tú Ninh, người có thể ở lại Lam Tinh Đảo cũng có thể tới nơi khác trong Chu Vương Triều du ngoạn. Ngoài ra, ta còn có một chuyện muốn nói với người. Đại sư huynh Quách Phong của người chuẩn bị tới Chu Vương Triều, đến lúc đó người có thể đưa hần đi tham quan một chút.

Trong đầu Trương Hằng đột nhiên biết được tình hình ở biên giới Tam Tinh Vực.

Lạc Hà đã mang theo Quách Phong xuyên qua Tử Vực, đi tới Chu Vương Triều.

Nghe thấy thần thức của Lạc Hà truyền âm. Quách Phong đã được Truyền tống tới phạm vi thể lực của Thiên Tinh Đình trên đại lục Đông Vân.

- Đại sư huynh?

Tú Ninh và Vân Dịch cũng đều hết sức hứng thú. đối với việc gặp mặt đại sư huynh trong tương lai bọn họ cũng vô cùng tò mò.

- ừ, hần đang ở trong phạm vi thể lực của Thiên Tinh Đình. Tú Ninh người nếu ra ngoài du ngoạn, thì có thể tới Nơi đó.

Trương Hằng thần nhiên nói.

- Thiên Tinh Đình? Tú Ninh đã từng nghe nói qua đó là thiên đình chốn nhân gian lơ lửng trên chín tầng mây, nghe nói người thống trị là nhân vật thần thoại. Thất Tinh Thánh Quân.

Tú Ninh cười, trong mắt tràn đầy một vẻ chờ mong.

Trương Hằng nao nao nhưng trong lòng cũng rất buồn cười.

Tuy nhiên theo hần biết, Thiên Tinh Đình là Thánh địa của chính đạo, được xưng là thiên đình giữa nhân gian, chúa tể của chính tà thiện ác trên đại lục Đông Vân.

Tứ đại Thánh địa của Chu Vương Triều lần lượt là: Thiên Tinh Đình, Thiên Ma uyên, Tam Tiên Đảo và Cửu U Vực.

Trong đó, Thiên Tinh Đình là huy hoàng thần bí nhất, bao trùm đại địa, lơ lửng trên chín tầng mây, giống như là thiên đình giữa nhân gian.

- Sư tôn, Tú Ninh quyết định rồi. sẽ tới Thiên Tinh Đình để gặp đại sư huynh. tiện thể xem Thiên Tinh Đình trong truyền thuyết một chút.

Tú Ninh cười xinh đẹp, nói với Trương Hằng.

- Người tự giải quyết cho tốt, nhất quyết không được trêu chọc thể lực của chính đạo. Bản chất của tu chân giới không phân biệt chính tà. Chỉ có phân chia lợi ích.

Trương Hằng dặn dò.

- Độ tử hiểu rồi.

Tú Ninh vui rạo rực nói. ở trước mặt sư tôn, nàng rất giống như một cô gái bình thường.

- Rất tốt, hiện giờ ta và Vân Dịch sẽ rời khỏi Lam Tinh Đảo. sau khi từ biệt Hoàng Phủ Phủ sẽ xuất phát. Trương Hằng cũng không tiện nhiều lời. mang theo đệ tử Vân Dịch bay về phía Hoàng Phủ Phủ.

- Sư tôn, khi nào chúng ta có thể gặp lại?

Đột nhiên Tú Ninh nhớ tới một chuyện hướng lên bầu trời kêu lên.

- Nếu có duyên sẽ gặp lại.

Thanh âm Trương Hằng từ trên trời truyền xuống.

Vừa nghe thấy lời này, sắc mặt Tú Ninh hơi biến đổi, rồi sau đó khẽ thở dài.

Theo như lời nói của Trương Hằng, Quả thực biến hóa của tu chân giới thể hiện ra rất thất thường, hung hiểm và kỳ ngộ cũng Chỉ cách nhau một ý niệm. Có gặp lại hay không, ngay cả bản thân Trương Hằng cũng không thể khẳng định...

Bên trong lòng biển sâu cách Lam Tinh Đảo chừng bốn năm vạn dặm.

Hai nhân ảnh Bối dưới mặt biển mấy ngàn dặm, chịu đựng áp lực nước đáng sợ từ bốn phương tám hướng, xung quanh hoàn toàn tối đen.

Ở trong tình cảnh chết chóc này, quanh người bọn họ đều có thông linh pháp bảo phòng ngự hộ thể còn sử dụng thêm cả Ngự Thủy Quyết để chống lại áp lực nước kinh khủng này.

- Đại công tử. ngài có cảm ứng gì sao?

Thanh âm thô lỗ của Thiết Sa Vương vang lên trong một tiểu không gian, mặt ngoài của thân thể hắn đã dung hợp với một bộ áo giáp màu xám lấp lánh, là một kiện thông linh pháp bảo trung phẩm.

Ở bên cạnh hắn, Tử Lượng mặc chiến bào màu tím. quanh thân thể có một tầng hào quang màu tím bao phủ. trên đỉnh đầu hắn cũng mang theo một cái mũ màu tím giống như của Tử Hân lúc trước.

Tử Lượng chính là đại ca của Tử Hân. chuyến này cùng với Thiết Sa Vương Tả Sát cùng nhau phụ trách việc truy sát Trương Hằng, cứu Nguyên Anh của Tử Hân.

- Cách đây không lâu. ta còn cảm nhận được khí tức linh hồn của đệ đệ. hiện giờ lại như ẩn như hiện, nhưng ta có thể khẳng định là hắn còn đang ở trên Lam Tinh Đảo. bao gồm cả hung thủ toàn thân tràn đầy khí giết chóc kia...

Hơn nữa ta còn có một cảm giác, hung thủ kia dường như đang muốn rời khỏi Lam Tinh Đảo, Đến lúc đó, ha ha...

Tử diễm bùng lên trong mắt Tử Lượng, mang tới cho Thiết Sa Vương một áp lực rất lớn.

- Xin đại công tử yên tâm. hai chúng ta liên thủ. thì người kia ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có đâu.

Nơi này dù sao cũng là hải vực của loài người, chúng ta phải hạ thủ thật nhanh, tranh thủ một đòn phải giết ngay. sạch sẽ gọn gàng...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

531. Chương 499: Dương Đông Kích Tây (thượng)

Lam Tinh Đảo dần nhỏ đi trong tầm nhìn, Trương Hằng cùng Vân Dịch đứng trên hư không, đối mặt với ba cha con Hoàng Phủ Luân cùng với Tú Ninh.

- Trương đạo hữu, người thật sự quyết định rời Lam Tinh Đảo? Nếu như muốn đi bất kỳ đảo nào trong Hải ngoại Tam Tiên Đảo hoàn toàn có thể trở về Lam Tinh Đảo của ta, thông qua Truyền tống trận có thể tới nơi trong khoảnh khắc.

Hoàng Phủ Luân nhìn chằm chằm Trương Hằng, không nghĩ rằng hắn thật sự lấy thân mạo hiểm, xung đột với thế lực Tử Hoàng Phủ.

Trương Hằng thần nhiên nói:

- Ý ta đã quyết. Trương mỗ nhất định phải đi Cửu U hải vực một chuyến, nếu không muốn đột phá tu vi trước mắt ít nhất phải mấy trăm năm.

Hoàng Phủ Phách tò mò hỏi:

- Trương đạo hữu. Thời gian mấy trăm năm đối với những tu sĩ như chúng ta mà nói cũng không tính quá dài.

- Mấy trăm năm đối với sư tôn mà nói đã rất dài lâu.

Tú Ninh sâu kín thở dài nói.

Nàng đã biết Trương Hằng tu luyện tới cảnh giới hiện nay chỉ mất không đến trăm năm.

Mới không đến một trăm tuổi, so với tuổi của rất nhiều tu sĩ bình thường ở Tu Chân Giới thì nhỏ hơn rất nhiều.

Như thế xem ra, thời gian mấy trăm năm đối với Trương Hằng mà nói tuyệt đối là cực kỳ dài lâu.

- Kỳ thật các người hoàn toàn không cần lo lắng an nguy của Trương mỗ.

Trương Hằng nói một câu vô cùng tự tin.

Cặp mắt Hoàng Phủ Tĩnh sáng lên:

- Chẳng lẽ vì Âm Dương tán tiên tặng cho đạo hữu tấm ngọc phù bảo mệnh kia?

- Không sai.

Trương Hằng gật đầu nói:

- Cho nên nói sự an toàn của Trương mỗ hoàn toàn không có vấn đề. Cho dù Tử Hoàng kia tự mình ra tay cũng không làm gì được ta. Chỉ cần ta bóp nát ngọc phù, Âm Dương tán tiên có thể tới nơi trong khoảnh khắc.

Đám người Hoàng Phủ Phách bừng tỉnh đại ngộ, khó trách Trương Hằng lớn mật như vậy, dám coi nhẹ lệnh truy nã của Tử Hoàng Phủ, xông vào Cửu U hải vực ức vạn yêu thú hoành hành.

Hoàng Phủ Luân lại nhú mày, trịnh trọng nói với Trương Hằng:

- Không đến tình huống vạn bất đắc dĩ đạo hữu không nên dễ dàng sử dụng ngọc phù này. Nó đại biểu cho nhân tình của một vị Tán tiên, giá trị không thể đo lường. Nếu như dùng nó đối phó với Tử Hoàng, ít nhất có chút lãng phí.

“Ngọc phù” trong tay Trương Hằng đại biểu cho một cái nhân tình của Âm Dương tán tiên, giá trị vượt xa dự đoán của Trương Hằng.

Ở Tu Chân Giới Chu Vương Triều, Tán tiên là cấp bậc gần như vô địch. Trong giới này, không có bao nhiêu chuyện bọn họ không làm được. Ngọc phù trong tay Trương Hằng, nếu thời cơ và phương pháp sử dụng bất đồng thì công hiệu phát huy cũng chênh lệch rất lớn.

Cho nên Hoàng Phủ Luân mới dạn dò Trương Hằng như thế.

Thậm chí trong đáy lòng, Hoàng Phủ Luân cực kỳ thèm thuồng tấm ngọc phù trong tay Trương Hằng, hận không thể chiếm lấy. Nhưng là cho dù cho hắn một vạn lá gan cũng không dám có tâm tư mưu đồ tấm ngọc phù này.

Tán tiên oai, ai dám dây vào?

Cho dù có tới mười Hoàng Phủ Luân ở trước mặt Tán tiên cũng vô ích. không có gì khác nhau.

- Ý tốt của Hoàng Phủ đảo chủ, Trương mỗ xin tâm lĩnh. Các vị không cần tiến nữa. chúng ta cáo biệt tại đây.

Ánh mắt Trương Hằng đảo qua mấy người: Hoàng Phủ Luân, Hoàng Phủ Phách, Hoàng Phủ Tĩnh.

Cuối cùng ánh mắt hắn dừng trên mặt Tú Ninh một hồi.

- Có duyên gặp lại.

Trương Hằng cười nhàn nhạt, độn quang dưới chân run lên, lôi quang lóe lên lôi kéo Vân Dịch gào thét hướng về phía chân trời, trong chớp mắt biến mất trong tầm nhìn của bốn người.

Bốn người Hoàng Phủ Luân nhìn theo một lát mới thu hồi ánh mắt và thần thức.

- Tú Ninh tiểu thư. Trương đạo hữu đã rời đi, cô có tính toán gì không?

Hoàng Phủ Tĩnh hỏi, nàng đột nhiên sinh ra vài tia tò mò đối với nữ nhân khí chất siêu phàm nhập thánh này.

- Tú Ninh sẽ vâng theo sư mệnh, qua mấy ngày sẽ rời Lam Tinh Đảo, đi Đông Vân đại lục.

Tú Ninh lại cười nói.

- Tú Ninh tiểu thư nhanh như vậy phải rời đi à!

Trên mặt Hoàng Phủ Phách lộ ra vẻ tiếc nuối rất rõ ràng.

Đúng lúc này, cha hắn Hoàng Phủ Luân thần thức truyền âm nói:

- Không cần có ý đồ gì với nàng này. Nàng ta không phải người có thể mơ ước.

- Vì sao?

Hoàng Phủ Phách không thể hiểu nổi, trong lòng có chút không cam lòng.

Tú Ninh giờ phút này cũng chỉ vắn vắn là một tu sĩ Hóa Thần Kỳ, chẳng lẽ với thân phận Thiếu đảo chủ Lam Tinh Đảo, tu sĩ Hợp Thể Kỳ của mình cũng không xứng hay sao?

- Người không cần hỏi nhiều. Nàng này không quá bao lâu sẽ là nhân vật cùng cấp với vi phụ.

Giọng điệu Hoàng Phủ Luân cực kỳ băng lãnh, khiến người khác không thể cãi lời.

Với cảnh giới của hắn có thể mơ hồ nhìn ra được cảnh giới linh hồn mà Tú Ninh có được giờ phút này, trong lòng khiếp sợ không thôi: Khí chất nàng này biểu hiện ra thậm chí có thể khiến hắn sinh ra một loại tâm lý tự thấy xấu hổ.

Bởi vậy có thể thấy được cảnh giới linh hồn của Tú Ninh có khả năng vượt qua hắn.

Kỳ nữ nhân như vậy ngay cả hắn đều tâm động không thôi, lại không dám sinh ra ý khinh nhờn.

Đồng thời, trong lòng hắn cũng thở dài: Trương Hằng à Trương Hằng. Trên người của người rốt cục có bí mật như thế nào? Kỳ nữ nhân như thế lại Chỉ là đệ tử của người? Người còn có thể lọt vào mắt xanh của nhân vật cấp Tán tiên, sau lưng lại còn có một nhân vật thần bí khó lường.

Đột nhiên trong lòng hắn sinh ra một loại ảo giác: Có lẽ, Tử Hoàng Phủ cùng người này là địch, vốn chính là một sai lầm.

Trương Hằng mang theo Vân Dịch một hơi bay ra ngoài vạn dặm, đột nhiên ngừng lại.

- Sư tôn, ngài làm sao vậy?

Vân Dịch khó hiểu hỏi.

Hai tròng mắt Trương Hằng lóe ánh bạc, lộ ra vài tia cơ trí, giống như có dự cảm gì. Hắn thấp giọng lầm bầm:

- Thời cơ không sai biệt lắm.

Vừa dứt lời, không gian bốn phía hơi rung động, một gã thiếu niên mặc tử bào trống rỗng xuất hiện bên cạnh Trương Hằng.

Từ khí tức trên người hắn mà xét đã đạt tới cấp bậc Hợp Thể Kỳ.

- Trương đạo hữu.

Tử Hân cười nói với Trương Hằng, mặt ngoài cũng không lộ ra bao nhiêu vẻ kính sợ.

Vân Dịch thì tò mò nhìn Tử Hân, không nói gì. Người này hắn từng thấy qua trong lĩnh vực không gian của Trương Hằng nhưng không rõ thân phận.

Bá!

Chỉ thấy trong thân thể Trương Hằng lóe ra một luồng sáng bạc, ở trên hư không hình thành một nam nhân thanh niên.

Chính là phân thân của Trương Hằng.

Phân thân Trương Hằng đi tới trước mặt Tử Hân, thản nhiên nói:

- Không bằng như này, ta với Tử Hân đạo hữu cùng đi Bồng Lai Đảo trong Tam Tiên Đảo du lịch, chúng ta có thể bay về hướng tây bắc hải vực.

- Như thế rất tốt. Ta đã sớm muốn đi dạo thế giới nhân loại.

Tử Hân vui vẻ nhận lời, cùng phân thân Trương Hằng dắt tay bay về hướng tây bắc, bộ dạng như bằng hữu tri kỷ.

Tình cảnh như thế khiến vị đệ tử Vân Dịch kinh ngạc không thôi.

Trương Hằng thì lộ vẻ tươi cười nhìn theo phân thân cùng Tử Hân bay về hướng Tam Tiên Đảo.

- Bước đầu tiên của dương Đông kích tây đã làm xong.

Trong lòng hắn thầm nghĩ.

Yêu khí trên người của tạo thân Tử Hân này cực nhạt, cho dù tiến vào thế giới nhân loại cũng không dễ dàng bị phát hiện ra.

Hơn nữa, Tử Hân cùng đại ca hắn có liên hệ thần bí, có thể dựa vào thần thông truyền thừa xác định đại khái vị trí của đối phương.

- Được rồi. Chúng ta tiếp tục lên đường. mục tiêu Cửu U hải vực.

Trương Hằng phân phó Vân Dịch.

Trong lòng Vân Dịch sinh ra nghi hoặc, không rõ dụng ý chân chính tại sao Trương Hằng làm vậy. Nhưng hắn cũng không dám hỏi nhiều, theo Trương Hằng bay về hướng yêu thú hoành hành ở sâu trong hải vực.

Ở nơi cách đây ước chừng mười mấy vạn dặm, dưới biển đột nhiên nhảy lên hai bóng người phát ra khí tức đáng sợ. Chính là Tử Lượng cùng Thiết Sa Vương.

- Đại công tử. Nếu mục tiêu đã tới hải vực. vì sao chúng ta không qua đó động thủ?

Thiết Sa Vương khó hiểu hỏi, toàn thân toát ra một cỗ chiến ý cường đại cùng sát khí.

Lần trước hắn thua trong tay Trương Hằng, trong lòng không phục. Lần này nhất định phải báo thù, thề giết chết người này.

Nếu chuyện này không thể hoàn thành nhiệm vụ, như vậy Thiết Sa Vương hắn cũng không thể qua được một cửa của Tử Hoàng. thậm chí khó thoát khỏi cái chết.

Hai mắt Tử Lượng nhắm chặt, một lát sau mới mở mắt. chau mày:

- Kỳ quái... Khí tức của hung thủ lại chia làm hai cỗ. Trong đó một cỗ ở cùng một chỗ với tam đệ ta, một cỗ khác hành động một mình.

- Vậy phải làm sao bây giờ?

Thiết Sa Vương có chút nóng nảy, không nghĩ tới vào thời khắc mấu chốt lại sinh ra biến cố như vậy.

Rốt cục cỗ khí tức nào là thật?

Phải đi giết hung thủ hay là đi cứu tam công tử?

Tử Lượng cùng Thiết Sa Vương đều do dự một chút.

- Không tốt. Căn cứ cảm ứng của ta, phương hướng tam đệ phi hành dường như là Hải ngoại Tam Tiên Đảo, mà phương hướng hung thủ chạy trốn lại là địa bàn Cửu U hải vực của Yêu tộc chúng ta. Chuẩn xác mà nói hẳn là phạm vi thế lực của Ma Xà Phủ.

Đột nhiên, Tử Lượng lộ vẻ kinh ngạc nói.

Thiết Sa Vương buồn bực:

- Địch nhân này thật sự quá xảo hoạt!

Tử Lượng suy tư giây lát, lại cười lạnh nói:

- Đây rõ ràng là kế “Điều hổ ly sơn”, muốn phân hóa sự chú ý của chúng ta. Hung thủ kia dù sao cũng là tu sĩ nhân loại, cho dù gan lớn tới đâu cũng không dám xông vào Cửu U hải vực. Nghe lời thuật của người ban đầu. hung thủ kia tu luyện thần thông “Thân Ngoại Hóa Thân” ?

- Đúng vậy, đại công tử. Hung thủ quả thật tu luyện thần thông Thân Ngoại Hóa Thân.

Ánh mắt Thiết Sa Vương sáng lên, cũng đoán được một chút manh mối.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

532. Chương 499: Dương Đông Kích Tây (hạ)

- Hừ. Nếu bản công tử đoán không lầm, đi Cửu U hải vực rõ ràng là giả tượng của phân thân gì đó. Bản tôn của hung thủ khẳng định muốn chạy trốn tới Tam Tiên Đảo. Chúng ta nhất định không để bọn họ đạt được ý đồ.

Trong mắt Tử Lượng lóe hàn mang, nói với Thiết Sa Vương:

- Nhanh đuổi theo. Người phụ trách che giấu khí tức của chúng ta phòng ngừa bị tu sĩ nhân loại đỉnh cấp phát hiện.

- Vâng, đại công tử. Nhưng là lúc che giấu khí tức, tốc độ chúng ta nhiều nhất chỉ có thể phát huy được một nửa.

Thiết Sa Vương sợ hãi nói. Ở trước mặt hẳn là Thần thú Hợp Thể hậu kỳ, thực lực cường đại hơn đại tu sĩ bình thường rất nhiều.

Tử Lượng lãnh đạm nói:

- Một nửa tốc độ đủ rồi.

Vút vút!

Trong một tầng quang đoàn màu xám bao phủ, hai người đuổi theo phương hướng Tử Hân cùng phân thân Trương Hằng. Trên đường đi nhìn thấy rất nhiều nơi tụ tập đều vòng tránh xa xa.

Cũng may tốc độ di chuyển của bọn Tử Hân không tính là nhanh, dù thế nào cũng có thể duy trì một khoảng cách với bọn họ, dường như không gấp đi Tam Tiên Đảo.

- Ta nhất định phải cứu tam đệ ra.. Giết chết hung thủ kia!

Sắc mặt Tử Lượng âm trầm, trong lòng mơ hồ sinh ra vài tia dự cảm không tốt nhưng lại biến mất trong nháy mắt.

- Hắc hắc...

Ở một bên khác, Trương Hằng bay về hướng Cửu U hải vực, trên mặt lộ ra tươi cười âm mưu thực hiện được.

Đệ tử Vân Dịch bên cạnh hắn thấy sư tôn tươi cười như thế, lập tức rung mình rợn tóc gáy, trong lòng thầm nghĩ: Không biết địch nhân nào của sư tôn muốn xui xẻo rồi.

Một đường phi hành, Trương Hằng còn thi thoảng lấy bản đồ Cửu U hải vực ra quan sát một phen để phán đoán phương hướng phi hành.

- Sư tôn. Chúng ta muốn đi khu vực nào của Cửu U hải vực? Đệ tử nghe nói Cửu U hải vực lớn phi thường, lớn hơn hải vực Tam Tiên Đảo không biết bao nhiêu lần.

Vân Dịch không kim nổi lên tiếng hỏi.

- Mục đích chuyến này của chúng ta chính là Ma Xà Phủ thực lực yếu nhất trong mười hai phủ của Cửu U hải vực.

Trương Hằng cười thản nhiên, nhấn mạnh hai chữ “Yếu nhất”, trong giọng nói mơ hồ lộ ra một cỗ khí tức giết chóc sắc bén.

Rất hiển nhiên Trương Hằng muốn chọn thế lực nhỏ yếu nhất của Cửu U hải vực để xuống tay.

Thực lực của Tử Hoàng Phủ ở trong Cửu U hải vực xem như thế lực đứng tốp đầu, lại có cường giả như Tử Hoàng tọa trấn, Trương Hằng không dám đi nơi đó mà lại chọn Ma Xà Phủ.

Hắn tin tưởng trong hải vực yêu thú hoành hành này hẳn là có không ít yêu thú Hợp Thể Kỳ sinh tồn. Đối phó với đại yêu tu Hợp Thể hậu kỳ trở lên có thể sẽ phiền toái một chút nhưng yêu thú Hợp Thể Kỳ bình thường thì hắn tự tin có thể giải quyết trong thời gian ngắn.

- Sư tôn. Ngài muốn đi...

Vân Dịch cảm nhận được sát khí lộ ra trong lời nói của Trương Hằng, toàn thân hưng phấn không thôi. Huyết quang trên thân hắn nhộn nhạo, một cỗ khí tức giết chóc như muốn khuếch tán ra bốn phía hải vực.

-Hừ!

Sắc mặt Trương Hằng sầm xuống, ánh mắt sắc bén như lưỡi đao rơi xuống trên mặt Vân Dịch.

- A... Sư tôn. Đệ tử nhất thời kích động, suýt nữa thì khiến lực lượng Huyết Sát trên người mất khống chế.

Vân Dịch hổ thẹn vạn phần, sợ hãi không thôi.

- Còn không mau thu liễm khí tức Huyết Sát trên người?

Trương Hằng trừng mắt liếc hắn một cái.

- Dạ. sư tôn.

Vân Dịch vội vàng đứng yên trong hư không, kiệt lực thu liễm khí Huyết Sát cuồng bạo không thôi trên người.

Mà đúng lúc này, Trương Hằng đứng ở một bên đột nhiên sinh ra một tia điềm báo.

Ánh mắt hắn nhìn về hướng Phàm Vân Đảo của hải vực Tam Tiên Đảo.

Trên thực tế giờ phút này hai người còn chưa rời khỏi hải vực Tam Tiên Đảo, nhưng sắp tới vùng ven của hải vực này.

Ngay khi Vân Dịch thu liễm khí Huyết Sát trên người, Trương Hằng nắm được một chút dấu vết tới từ Phàm Vân Đảo.

Trương Hằng biết trên Phàm Vân Đảo có một vị Huyết Sát Quân Vương. Đó là một nhân vật cường đại bị phong ấn hơn chục vạn năm.

- Xem ra hẳn là nên đi Phàm Vân Đảo một chuyến.

Trương Hằng than nhẹ không thôi. Hắn hiểu được vị Huyết Sát Quân Vương mà lúc trước mình thả ra đã kết một đoạn nhân quả.

Sau một lúc lâu, Vân Dịch rốt cục thu liễm khí tức Huyết Sát trên người, nhưng lực lượng giết chóc mơ hồ lộ ra vẫn làm cho người ta kinh hãi không thôi.

- Sư tôn. Ta cảm nhận được một lời triệu hoán thân thiết.

Vân Dịch nói với vẻ mê mang, ánh mắt nhìn về một hướng nào đó.

Sắc mặt Trương Hằng hơi đổi. Phương hướng ánh mắt Vân Dịch nhìn tới chính là Phàm Vân Đảo.

Đều là Huyết Sát Quân Vương, giữa bọn họ lại sinh ra vài tia cảm ứng.

Trầm mặc một hồi, Trương Hằng thản nhiên nói:

- Nếu đã như vậy, chúng ta liền đi hướng đó.

- Sư tôn... Ngài không đi Ma Xà Phủ nữa...

Vân Dịch kinh ngạc nói.

Trương Hằng lắc đầu nói:

- Đi Phàm Vân Đảo trước, gặp đồng loại của ngươi một hồi.

- Đồng loại?

Vân Dịch không hiểu ra sao.

- Ngươi theo vi sư tới thì biết.

Trương Hằng cũng không giải thích nhiều, dẫn Vân Dịch chuyển hướng bay về phía Phàm Vân Đảo.

Ở trên một hòn đảo cách nơi đây mười mấy vạn dặm, khung cảnh hoang tàn giống như địa ngục nhân gian.

Hòn đảo này cực lớn cũng là vùng đất hoang vu bị ảnh hưởng của Tất Tử Huyết Chú - Phàm Vân Đảo.

Giờ phút này tu sĩ bậc cao trên Phàm Vân Đảo rất ít, đại bộ phận tu sĩ thực lực cao cường đã rời hòn đảo này, đi tới hòn đảo cao cấp có tiền đồ hơn, truy tìm kỳ ngộ của mình.

Đương nhiên cũng có một bộ phận thiểu số tu sĩ vẫn lựa chọn ở lại Phàm Vân Đảo. Dù sao sau khi trải qua “Diệt thể tai ương” do Trương Hằng gây ra, Tất Tử Huyết Chú trên Phàm Vân Đảo đã bị phá, ngay cả linh khí cũng khôi phục dần dần.

Không đến vài năm, linh khí trên Phàm Vân Đảo cũng không kém so với một số hòn đảo bình thường. Đương nhiên nếu muốn so sánh với những hòn đảo cấp hai như Bích Vân Đảo, Lam Tinh Đảo thì kém rất xa.

Một ngày kia, Đại động chủ Huyết Ảnh Ma của Huyết Ma Động - thế lực thứ hai trên Phàm Vân Đảo đang khổng chế độ quang màu máu bay về hướng một vùng khe nứt lớn.

Tuy rằng lúc trước đại động chủ, nhị động chủ, tam động chủ của Huyết Ma Động đều lần lượt chết hoặc rời Phàm Vân Đảo, nhưng chính cái gọi là rết trăm chân chết không sợ ngà, Huyết Ma Động giờ phút này coi như thể lực lớn đứng thứ hai trên Phàm Vân Đảo.

Bởi vì linh khí hồi phục, tu vi của Huyết Ảnh Ma trong vài năm gần gũi đã từ cảnh giới Nguyên Anh trung kỳ tăng lên tới Hóa Thần sơ kỳ, ở Phàm Vân Đảo coi như là nhân vật thực lực đỉnh cao.

- Mấy ngày gần đây mỗi khi ta tu luyện đều cảm nhận được lời triệu hoán không rõ đến từ nơi này, khiến pháp lực Huyết Ma Đạo của ta rung động không yên. Hôm nay ta tới đất này tra xét một phen, có lẽ có Thông linh Pháp bảo mà tu sĩ đại thần thông của cái ngày “Diệt thể tai ương” đó để lại.

Huyết Ảnh Ma âm thầm tính toán, bay về một cái khe nổi bật nhất trên Phàm Vân Đảo, tâm tình chờ mong đối với Thông linh Pháp bảo trong lòng cũng càng đậm.

Cùng lúc đó, Huyết Ảnh Ma cảm nhận được một lời kêu gọi vô hình, lực lượng Huyết Ma Đạo trong cơ thể hần lập tức sôi trào.

Không hiểu sao, trong lòng hần sinh ra vài tia sợ hãi.

- Rốt cục có nên đi hay không? Vạn nhất gặp phải nhân vật quá đáng sợ, chẳng phải ngay cả cái mạng nhỏ đều không bảo đảm?

Hần do dự không quyết nhưng vẫn chậm rãi bay tới gần một khe lớn.

Đúng lúc này hần cảm giác mặt đất hơi run lên, dường như có vật gì muốn phá đất chui ra.

- Người nào?

Hần hoảng sợ không thôi dùng thần thức đảo qua cảnh tượng bốn phía nhưng không phát hiện ra người nào cả.

Thậm chí hần còn đem thần thức rót vào mấy chực dậm dưới lòng đất, vẫn không có phát hiện gì.

- Hóa ra là tu sĩ Huyết Ma Đạo ta.

Đúng lúc này một thanh âm khiến lòng người run sợ truyền lên mặt đất.

Khí giết chóc kinh thiên trong khoảnh khắc trải khắp Phàm Vân Đảo.

Vào giờ khắc này, trên Phàm Vân Đảo to lớn. tất cả tu sĩ đều cảm nhận một uy hiếp trí mạng.

Ầm~

Uy áp như Thái Sơn áp đỉnh phủ xuống đỉnh đầu Huyết Ảnh Ma.

Phịch!

Huyết Ảnh Ma Hóa Thần sơ kỳ quỳ rạp xuống đất. ngay cả tâm tư chạy trốn cùng khó thể nổi lên.

Hần có chút hối hận. bởi vì lòng hiếu kỳ của mình mà gặp phải nhân vật như cấm kỵ.

- Ha ha ha...

Thanh âm kia từ dưới đất truyền đến:

- May mắn nơi đây có tu sĩ Huyết Ma Đạo, nếu không bản quân cũng không có khả năng xuất thể nhanh như vậy.

Đột nhiên ức vạn sinh linh trên toàn Phàm Vân Đảo lâm vào run sợ. Máu tanh tận thể chậm chậm lan tràn.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

533. Chương 500: Hai Đại Huyết Sát Quân Vương Gặp Mặt (thượng).

Khí tức máu tanh lan tràn, bóng ma tử vong nảy sinh ra ở sâu trong linh hồn phần đông sinh linh trên Phàm Vân Đảo.

Huyết Ảnh Ma - Đại động chủ của Huyết Ma Động phủ phục trên mặt đất, vẻ mặt khủng hoảng, khó thể động dậy thậm chí không cả sinh ra được ý niệm chạy trốn.

Trong vô hình có một cỗ lực lượng Huyết Ma Đạo rất cao cấp khiến pháp lực trong cơ thể hần run rẩy mà trong lòng lại sinh ra ý thân thiết.

Huyết Ảnh Ma có thể khẳng định nhân vật sắp xuất thế nhất định là nhân vật chí cường tu luyện công pháp Huyết Ma Đạo. Tu vi người này tất nhiên so với Đại động chủ của Huyết Ma Động đời trước Huyết Ma Quân còn muốn lợi hại gấp vài lần.

Lực lượng Huyết Ma Đạo mà đối phương có được cao hơn hẳn mấy cấp bậc, thuần khiết hơn, máu tanh hơn, cuồng bạo hơn.

Bị ảnh hưởng không Chỉ một mình hần mà còn có ức vạn sinh linh và những tu sĩ khác trên Phàm Vân Đảo.

Tuy nhiên tu sĩ bình thường bị ảnh hưởng không mãnh liệt bằng Huyết Ảnh Ma, nhiều nhất là nội tâm khó thể yên bình, cực kỳ áp lực, có một loại ảo giác tận thể phủ xuống.

Có một số tu sĩ nhất gan sợ phiền phức dứt khoát lập tức rời Phàm Vân Đảo, lo lắng gặp phải tai ương ngập đầu có khả năng xảy ra.

Nhưng đại bộ phận tu sĩ ôm tâm lý “Trời sắp có người cao gánh hộ”, cũng không lập tức rời nơi thị phi này.

- Ha ha ha...

Từ trong khe nứt như vực sâu không đáy kia truyền đến tiếng cười điên cuồng khiến người ta sởn tóc gáy. Trong thanh âm này lộ ra khát máu cùng giết chóc mãnh liệt thậm chí có thể khiến tu sĩ bậc thấp ở khu vực phụ cận lập tức đánh mất ý chí trở thành khôi lỗi bị giết chóc không chế.

Huyết Ảnh Ma vừa nghe thanh âm này cảm giác thần trí dao động một hồi, với tu vi Hóa Thần Kỳ của hần cũng dễ dàng chống lại nhưng đáy lòng lại hoảng sợ: Không sử dụng pháp lực gì, Chỉ vờn vện thanh âm phát ra có thể tạo thành uy hiệu như thế. Điều này thật sự quá đáng sợ.

- Xin hỏi danh hiệu tiền bối... Tiểu nhân là văn bối Huyết Ma Đạo, Đại động chủ Huyết Ma Động của Phàm Vân Đảo: Huyết Ảnh Ma.

Huyết Ảnh Ma miễn cưỡng từ mặt đất bò dậy, vẻ đầy chật vật.

- Ha ha ha... Nể tình ngươi là người đầu tiên chứng kiến ta chính thức xuất thế, bản quân có thể tha cho ngươi không chết.

- về phần danh hiệu của ta... Hừ hừ. Ngươi hãy nghe cho kỹ: Ta chính là Huyết Sát Quân Vương danh tiếng lừng lẫy của Chu Vương Triều.

Mặt đất lay động một hồi, lại xuất hiện một đám vết rách thật lớn. Từ khe nứt lớn ban đầu tràn ra huyết quang nồng đậm bao phủ phạm vi vài trăm dặm.

- Huyết Sát Quân Vương...

Thân hình Huyết Ảnh Ma run lên, hoảng sợ vạn phần.

Từ sau khi Tắt Tử Huyết Chú được giải trừ, Phàm Vân Đảo cũng sơ bộ bắt đầu qua lại với ngoại giới. Theo thời gian vài năm, một số tin tức có thể thông qua

ngọc giản của Tu Chân Giới lưu thông tới nơi này.

Huyết Ảnh Ma tu luyện là công pháp Huyết Ma Đạo, đương nhiên có hiểu biết về Huyết Sát Quân Vương uy chấn Chu Vương Triều.

Ngay khi hắc kinh hoàng không thôi, một đám huyết vụ đã bắt đầu bao phủ hắc vào trong.

Khi tiến vào vùng lĩnh vực huyết vụ này, thần thức của Huyết Ảnh Ma lập tức mất hơn nửa tác dụng, ngay cả xuất thể cũng gian nan vô cùng, pháp lực trong cơ thể bắt đầu chậm rãi xói mòn.

Đây còn bởi vì nguyên nhân hắc vốn tu luyện công pháp Huyết Ma Đạo, có kháng tính đối với Huyết Sát lĩnh vực. Nếu đổi là tu sĩ cùng cấp khác chỉ sợ sẽ bị ảnh hưởng lớn hơn vài lần.

Ầm~

Đột nhiên núi đồi chấn động, một đạo huyết quang phóng lên cao, khí thế cường đại phủ xuống phạm vi mười vạn dặm. Toàn bộ Phàm Vân Đảo đều ở trong uy hiếp này.

Ầm!

Một nam nhân bao phủ trong quang vụ màu máu từ trên bầu trời hạ xuống đứng ở bên cạnh Huyết Ảnh Ma.

- Huyết Sát Quân Vương tiền bối.

Huyết Ảnh Ma lập tức phủ phục xuống đất, cực kỳ cung kính thi lễ nói.

- Ta tên là Nam Kiếm Phong, người có biết tính danh của ta?

Thanh âm lãnh đạm của nam nhân ở trong huyết vụ truyền tới, cực kỳ trong sáng.

Nếu chỉ là nghe thanh âm tuyệt đối không thể liên hệ chủ nhân của thanh âm với Huyết Sát Quân Vương giết người như ngóe ở cùng một chỗ.

- Nam Kiếm Phong?

Huyết Ảnh Ma kinh ngạc, vẻ mặt sợ hãi:

- Bẩm Huyết Sát đại nhân... Văn bối kiến thức hẹp hòi, gần như chưa từng rời Phàm Vân Đảo, Cho nên..

- Nói cách khác, người không biết tính danh của ta...

Nam nhân tự xưng Nam Kiếm Phong thần nhiên nói.

Mặc dù thanh âm rất bình thản nhưng Huyết Ảnh Ma lại cảm nhận được một luồng khí lạnh xâm nhập cốt tủy, thân hình không khỏi run lên.

- Dạ, dạ...

Dưới áp bách uy thế cường đại của đối phương, Huyết Ảnh Ma ngay cả lời nói dối cũng không dám, thậm chí chỉ cần hắc nói một câu giả dối sẽ bị đối phương phát hiện ra trong khoảnh khắc.

Ra ngoài dự đoán của hắc chính là sau khi Nam Kiếm Phong nghe lời đáp của hắc, khí thế trên người ngược lại dần dần dịu đi.

Huyết vụ bao phủ quanh thân Huyết Sát Quân Vương Nam Kiếm Phong dần tan lộ ra một nam nhân dáng người cao ngất, khuôn mặt tuấn lãng, mày kiếm mắt sáng mũi thẳng, mái tóc đen trôi nổi trong huyết lãng, tang thương mà U buồn.

Đây không ngờ là một mỹ nam tử có thể khiến cho bất kỳ nữ nhân nào động dung. Bất kể là khí chất hay là bề ngoài, Nam Kiếm Phong đều vượt xa người khác một bậc.

Đối mặt với một kỳ nam tử như vậy, Huyết Ảnh Ma không khỏi hoài nghi: “Hắc thật sự là Huyết Sát Quân Vương giết người như ngóe trong truyền thuyết sao?”

Nhưng nhìn từ bề ngoài và khí chất, đối phương căn bản không có điểm gì giống với Huyết Sát Quân Vương trong truyền thuyết kia.

- Nhiều năm như vậy rồi, Chung quy không có bao nhiêu người có thể biết tính danh của ta.

Nam Kiếm Phong thấp giọng lẩm bẩm.

Đúng lúc này, từ phụ cận Phàm Vân Đảo bay tới hai tu sĩ - một nam một nữ.

Hai người đều đạt tới cảnh giới Hợp Thể Kỳ, trong đó nam nhân lại càng là Hóa Thần hậu kỳ đại tu sĩ.

- Lý sư muội. Muội có phát giác điểm quái dị trên hòn đảo này?

Nam nhân kia mặc áo bào trắng lưng đeo bảo kiếm, bộ dạng coi như anh tuấn. Nữ tuổi chừng hai mươi, kiều diễm như hoa. mặc váy rực rỡ, dải băng bay múa, đồng dạng lưng đeo bảo kiếm.

Nếu Trương Hằng ở đây nhất định sẽ cảm thấy quen mắt đối với cách ăn mặc của hai người này, thậm chí nhớ lại Kim Kiếm Môn của Tam Tinh Vực.

- Từ sư huynh. Trên hòn đảo này dường như có một cỗ khí tức máu tanh.

Lý sư muội chun mũi, thần thức đảo qua Phàm Vân Đảo.

Nhưng là nàng chỉ có tu vi Hợp Thể trung kỳ, không thể bao phủ cả Phàm Vân Đảo.

Từ sư huynh cười ha hả. Thân là Hợp Thể hậu kỳ đại tu sĩ, thực lực của hắn cường đại hơn sư muội không biết bao nhiêu lần.

Thần thức hắn đảo qua. trong khoảnh khắc nhìn toàn cảnh Phàm Vân Đảo vào trong mắt.

- Tu sĩ Huyết Ma Đạo...

Khi thần thức Từ sư huynh quét qua phụ cận hai người Nam Kiếm Phong, Huyết Ảnh Ma. cảm nhận được một cỗ lực lượng giết chóc cường đại tới cực điểm, trong lòng khẽ động.

- Không ngờ là tu sĩ Ma đạo...

Lý sư muội đầy kinh ngạc nói, con mắt sáng xoay chuyển, nói với sư huynh:

- Huy Hoàng Kim Kiếm Môn chúng ta là đại phái chính đạo tiếng tăm lừng lẫy của Chu Vương Triều. Hiện giờ gặp được tu sĩ Huyết Ma Đạo, đại sư huynh người lại là nhân tài kiệt xuất trong thế hệ trẻ tuổi của Kim Kiếm Môn mà con là Hợp Thể hậu kỳ đại tu sĩ, có phải là nên ra tay chém giết những tiểu tu sĩ Ma đạo này hay không?

Từ sư huynh cao giọng cười:

- Sư muội nói không sai. Huy Hoàng Kim Kiếm Môn ta mấy vạn năm trước từng chém giết không ít tu sĩ Huyết Ma Đạo.

- Như vậy chúng ta hiện tại liền động thủ đi.

Lý sư muội mừng rỡ nói, trong lời nói lộ ra một vẻ ngây thơ.

Từ sư huynh lại lắc đầu:

- Sư muội không nên gấp. Vừa rồi ta dùng thần thức quan sát, tu vi của đại bộ phận tu sĩ trên đảo này đều dưới Hóa Thần Kỳ, nhưng có một tu sĩ Huyết Ma Đạo, khí tức trên người rất quý dị, thực lực dường như không thấp. Chúng ta vẫn không nên sơ suất, yên lặng chờ xem một lát rồi quyết định.

Lý sư muội gật gật đầu, lại nghi hoặc nói:

- Theo tin tức trên bản đồ, hòn đảo này tên Phàm Vân Đảo, chính là một nơi hoang vu, trình độ tu chân cực thấp, không có cao thủ gì, mà Từ sư huynh thân là Hợp Thể hậu kỳ đại tu sĩ, chẳng lẽ còn sợ tu sĩ Huyết Ma Đạo còn con này?

Từ sư huynh vừa chuẩn bị trả lời, đột nhiên từ trên Phàm Vân Đảo truyền tới một thanh âm đậm mạc:

- Nhị vị đang thương nghị đối phó Nam mỗ như thế nào sao?

Trong thanh âm đậm mạc lại ẩn chứa một cỗ nhạc đạo sát phạt đánh thẳng vào tâm linh làm cho người ta hiểu được đâu chỉ là khúc nhạc đạo của cơn mưa máu gió tanh.

Thân hình Từ sư huynh cùng Lý sư muội đều run lên, mơ hồ cảm giác được điểm đáng sợ của chủ nhân thanh âm.

- Dám hỏi tôn tính đại danh và danh hiệu các hạ? Là vị cao thủ nào của Huyết Ma Đạo?

Từ sư huynh thoáng ôm quyền nói với Nam Kiếm Phong.

Cho dù hắc ngốc thể nào cũng có thể hiểu được nam nhân ở ngoài vài vạn dặm kia tuyệt đối không phải là kẻ lương thiện, tu vi khẳng định không kém gì mình.

Khóe miệng Nam Kiếm Phong hiện ra mấy tia ý cười, hơi hợt nói:

- Ta tên là Nam Kiếm Phong. Nghe đối thoại của các người vừa rồi, hai người là đệ tử của Huy Hoàng Kim Kiếm Môn?

- Nam Kiếm Phong?

Từ sư huynh cảm giác cái tên này khá quen tai trong lúc nhất thời không nghĩ ra, đáp lời:

- Thì ra là Nam đạo hữu. Người nói không sai, hai chúng ta chính là đệ tử của đại phái chính đạo Huy Hoàng Kim Kiếm Môn của Chu Vương Triều.

- Huy Hoàng Kim Kiếm Môn? Hừ hừ. Nếu đã như vậy, hai người các người hôm nay đừng mơ toàn mạng!

Trong mắt Nam Kiếm Phong chợt lóe huyết quang, toàn thân hóa thành một đạo lợi kiếm màu máu cắt qua hư không, trong phút chốc vượt qua khoảng cách mấy trăm dặm đánh về phía Từ sư huynh và Lý sư muội ở ven Phàm Văn Đảo.

Một cỗ khí Huyết Sát cường đại dần dần ngưng tụ, lăng lệ tột cùng tới gần từng chút một.

- Sư huynh.

Lý sư muội mặt hoa thất sắc, kéo tay Từ sư huynh, không biết làm sao.

Mặc dù là tu sĩ Hợp Thể trung kỳ nhưng đối mặt với khí Huyết Sát lăng lệ tới cực điểm này trong lòng nàng sinh ra ý sợ không dám chống lại. Cũng may sư huynh ở bên cạnh nàng, không đến mức rối loạn.

- Sư huynh. Không bằng chúng ta chạy trốn...

Lý sư muội bắt đầu có ý rút lui.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

534. Chương 500: Hai Đại Huyết Sát Quân Vương Gặp Mặt (hạ).

Từ sư huynh lắc đầu cười nói:

- Đối phương chẳng qua là một tu sĩ Huyết Ma Đạo cùng cấp với ta, Huy Hoàng Kim Kiếm Môn ta chính là môn phái kiếm tu truyền thừa xa xôi, lực công kích vượt xa tu sĩ cùng cấp, thực lực siêu quần. Nếu sư huynh bại lui trước mặt người này làm nhục thanh danh của Huy Hoàng Kim Kiếm Môn không nói, ngay cả tâm cảnh cực kỳ hoàn mỹ của ta cũng bởi vậy mà xuất hiện sơ hở, bất lợi cho tấn chức ngày sau.

Lý sư muội gật gật đầu, cảm thấy được sư huynh nói rất có đạo lý.

Nếu Nam Kiếm Phong này là một cường giả tu vi vượt qua Từ sư huynh, như vậy hẳn tự nhiên có thể lập tức quay đầu bỏ chạy cũng không tạo thành ảnh hưởng gì đối với hắn.

Nhưng Nam Kiếm Phong này hết lần này tới lần khác lại cùng cấp với hắn, còn là tu sĩ Huyết Ma Đạo có mối hận cũ của Huy Hoàng Kim Kiếm Môn. Dưới tình huống như vậy, Từ sư huynh tự nhiên sẽ không chủ động bại lui.

- Sư muội yên tâm. Tu sĩ Huy Hoàng Kim Kiếm Môn ta, thực lực vượt xa cùng cấp, đối phó với một tu sĩ Huyết Ma Đạo cùng cấp vẫn nắm phần thắng rất lớn. Sư muội có thể lùi ra một ngàn dặm, để ta đấu một trận với hắn.

Từ sư huynh nói đầy vẻ tự tin.

- Sư huynh cẩn thận.

Lý sư muội vội vàng bay về nơi xa, khoảng cách ngàn dặm đối với tu sĩ Hợp Thể Kỳ mà nói cũng chỉ là trong chốc lát.

Đúng lúc này trong thiên địa xa vắng dặm một đạo lợi kiếm màu máu qua lại trên tầng mây cao, khí Huyết Sát cường đại không ngừng tăng lên, trong nháy mắt tăng vọt vài lần.

- Đây...

Từ sư huynh nao nao, không nghĩ tới thực lực Nam Kiếm Phong này lại hơn xa cùng cấp.

Khi hắn nảy sinh ý tưởng này, trên người Nam Kiếm Phong lại sinh dị biến.

Đột nhiên trên người hắn bộc phát ra một cỗ lực lượng giết chóc đáng sợ xông thẳng linh hồn, trong khoảnh khắc đó, tu sĩ trong phạm vi mười vạn dặm cảm thấy linh hồn run lên.

Không ít tu sĩ trực tiếp mất lý trí, hai mắt đỏ bừng, điên cuồng chém giết. Phần Đông tu sĩ trên Phàm Vân Đảo cũng bắt đầu điên cuồng.

Đây là một cỗ lực lượng Huyết Sát càng thêm thuần túy trực tiếp, gạt bỏ hết thủy sinh linh, khiến mọi thứ trên đời chìm vào trong biển máu vô tận.

Ở trước mặt cỗ lực lượng này, Từ sư huynh khiếp sợ không thôi.

Lý sư muội cách xa hắn ngàn dặm hoa dung thất sắc, mặt cười trắng bệch, thân thể mềm mại run lên nhẹ.

- Nam Kiếm Phong... Nam Kiếm Phong...

Đáy lòng Từ sư huynh mặc niệm cái tên này, cảm giác quen thuộc không thôi.

Đến một lúc, hắn đột nhiên nhớ tới một cái tên cực kỳ xa xôi, đó còn là từ trong miệng tiên bối bốn môn mà biết được.

Ầm~

Giống như một tia sét đánh thẳng vào linh hồn hắn.

Đủ loại sự tích về Nam Kiếm Phong tuy là mơ hồ lại chân thật hiện lên trong đầu.

- Sư muội, mau chạy đi! Hắn là Nam Kiếm Phong, Huyết Sát Quân Vương đời thứ ba mấy vạn năm trước.

Từ sư huynh theo bản năng thần thức truyền âm cho Lý sư muội ở ngoài ngàn dặm.

- A...

Lý sư muội kêu lên sợ hãi, chờ người ra.

Huyết Sát Quân Vương! Đó chính là nhân vật cấm kỵ của Chu Vương Triều. Mỗi một đời Huyết Sát Quân Vương đều mang đến cho Tu Chân Giới một hồi mưa máu gió tanh, thực lực vượt xa cùng cấp, so với tình anh cùng cấp còn lợi hại hơn vài lần.

Đúng lúc này, trong mắt Huyết Sát Quân Vương Nam Kiếm Phong lóe lên huyết mang có thể kinh sợ linh hồn, đây chính là một trong những chiêu bài của Huyết Sát Quân Vương.

- Chết đi!

Thanh âm Nam Kiếm Phong giống như từ Cửu U địa ngục truyền đến, băng hàn và U lãnh.

Trong chớp mắt, tốc độ hần tăng vọt gấp mười, lại bay vào trong vòng ngàn dặm, mở rộng song chưởng. Một vùng huyết quang ập vào mặt, áp bách toàn bộ khu vực.

Cả người Từ sư huynh đã bị cỗ huyết quang phẳng phất có thể đè ép không gian này bao phủ.

Ông~

Vùng hào quang như bóng ma màu máu từ trên trời ập xuống đột nhiên hóa thành một cự chưởng, hạ xuống như thuần di, hung hăng vỗ về phía Từ sư huynh.

Trong khoảnh khắc sinh tử này Từ sư huynh chung quy biểu hiện ra thực lực mà Hợp Thể hậu kỳ đại tu sĩ hần phải có.

Trên người hần bộc phát ra một vùng kim quang huyền lệ, kiếm khí màu vàng sắc bén tới cực điểm phóng lên trời cao, trực tiếp nghênh đón cự chưởng màu máu.

Cùng lúc đó, hần đưa cánh tay thon dài ra, với sự quen thuộc đã luyện tập vài vạn lần như tia chớp rút thanh bảo kiếm sau lưng ra.

Choeng!

Hàn quang lóe lên, một vệt kim mang lóe lên ở trên thân kiếm màu bạc trắng trong suốt, mang theo kiếm ý vô thượng cùng với Từ sư huynh nhân kiếm hợp nhất, thẳng hướng tận trời.

Hần hét lớn một tiếng:

-Phá!

Chỉ thấy một đạo kiếm quang màu vàng dài đến màu trắng đánh thẳng lên cự chưởng màu máu, tiếp theo đó ngàn vạn kiếm khí màu vàng huyền lệ như châm nhỏ như bão táp “Phốc phốc” đâm qua tầng tầng huyết quang.

Thành thịnh!

Rốt cục cự chưởng màu máu bị phá vỡ.

Từ sư huynh hiện vẻ vui mừng, dưới công kích kiếm khí vô thượng của Huy Hoàng Kim Kiếm Môn, cho dù là nhân vật cấp bậc Huyết Sát Quân Vương này cũng khó mà chính diện chống lại mũi nhọn.

Huy Hoàng Kim Kiếm Môn là môn phái kiếm tu xa xưa, sở trường ngự kiếm, giờ tay nhắc chân có thể phát động kiếm khí sắc bén tột cùng, lực công kích mạnh mẽ nhất, lực bộc phát trong nháy mắt cũng cực kỳ đáng sợ.

- Thực lực không tệ... Đáng tiếc Chung quy ngươi không phải đối thủ của ta. Bởi vì Nam mỗ ta chỉ phát huy ra ba tầng lực lượng thuộc về Huyết Sát Quân Vương.

Thanh âm lạnh băng của Nam Kiếm Phong truyền đến từ trong một vùng kim mang và huyết vụ giao nhau chiếu sáng.

- Ngươi...

Nụ cười trên mặt Từ sư huynh đọng lại.

Bảo kiếm trên tay hần bị Nam Kiếm Phong bắt gọn trong tay.

Một đại tu sĩ Hợp Thể hậu còn là một kiếm tu, bảo kiếm sử dụng lại bị người chop vào trong tay.

Từ sư huynh sử dụng toàn bộ pháp lực nhưng bảo kiếm trong tay lại không tránh thoát khỏi bàn tay của đối phương.

- Ha ha ha...

Huyết quang trên người Nam Kiếm Phong run lên, bức lui kiếm khí màu vàng của Từ sư huynh, trong mắt liên tục lóe huyết quang.

Cùng lúc đó, một đám huyết vụ bao phủ hai người vào trong.

- Huyết Sát lĩnh vực!

Từ sư huynh tuyệt vọng.

Hắn đã lọt vào trong tuyệt kỹ khổng bố Huyết Sát lĩnh vực của Huyết Sát Quân Vương.

Tốc độ pháp lực xói mòn trôi nhanh hơn vài lần, không thể thuận di, thần thức chỉ có thể kéo dài mười mấy dặm, khắp nơi gặp trở ngại.

Trong Huyết Sát lĩnh vực này, ngay cả một nửa thực lực hắn cũng không phát huy ra được, làm sao có thể chiến đấu cùng Huyết Sát Quân Vương với giết chóc nổi danh kia?

- Chết!

Nam Kiếm Phong nhấc tay lên, huyết quang run rẩy, huyết vụ chung quanh gào thét một hồi khiến thực lực của hắn tăng mạnh.

Đúng vào lúc hắn chuẩn bị tiêu diệt đối phương trong vòng vài hiệp thì trên Phàm Vân Đảo đột nhiên có hai vị khách không mời mà đến.

Vút Vút ~~

Một đạo ngân quang và huyết quang từ trên trời giáng xuống, xông thẳng tới Huyết Sát lĩnh vực.

- Người nào?

Nam Kiếm Phong đột nhiên cảm nhận được một luồng áp lực.

Cùng lúc đó, một cỗ khí tức cực kỳ thân thiết từ cách đó không xa truyền đến.

Hắn vội vàng kéo dài thần thức ra ngoài nhìn, cái nhìn đầu tiên liền nhìn thấy Trương Hằng phi ở phía trước.

- Là người...

Sát khí trong mắt Nam Kiếm Phong hiện ra dữ dội. Nhớ ngày đó Trương Hằng lấy đi bốn kiện Thông linh Pháp bảo lại khiến hắn chịu đựng mấy trăm vạn cân cự thạch đè nặng, ngay cả thi triển bí thuật trốn vào Huyết Trì cũng không thể tránh khỏi bị thương.

Xoạt xoạt!

Trương Hằng cùng Vân Dịch trực tiếp thuận di từ ngoài ngàn dặm vào trong Huyết Sát lĩnh vực của Nam Kiếm Phong.

Thấy vậy Nam Kiếm Phong cảm thấy mừng rỡ:

- Tiến vào Huyết Sát lĩnh vực của ta, các ngươi không phải là tìm chết sao?

Nhưng mà đúng lúc này, thiếu niên Vân Dịch bên cạnh Trương Hằng bị ảnh hưởng của lực lượng giết chóc bên ngoài, không thể khống chế được khí Huyết Sát trong cơ thể.

- A!!!

Vân Dịch đột nhiên dang hai tay, một đám khí Huyết Sát cuồng bạo như thác đổ tràn ra bốn phương tám hướng.

Uy áp vô hình âm âm phủ xuống.

Tất cả sinh linh trong phạm vi mười vạn dặm run sợ.

Tiếp đó, một vùng huyết vụ lấy hắn làm trung tâm bao phủ phạm vi vài trăm dặm.

- Huyết Sát lĩnh vực...

Nam Kiếm Phong kinh hô, vẻ mặt nghi ngờ nhìn phía Vân Dịch.

Ở một bên khác, Từ sư huynh lại càng tuyệt vọng: Trong vòng một ngày xuất hiện hai tên Huyết Sát Quân Vương, nếu hắn còn có thể giữ được mạng sống, khả năng còn thấp hơn so với hóa vũ phi thăng.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

535. Chương 501: Uy Lực Của Thông Linh Pháp Bảo Thượng Phẩm. (thượng)

Từ sư huynh đã tuyệt vọng, đồng thời lại hàm thân ở trong Huyết Sát lĩnh vực của hai vị Huyết Sát Quân Vương.

Cho dù đối là bất kỳ một tu sĩ nào của Chu Vương Triều, sau khi biết được tình huống của hắn đều sẽ sinh lòng cảm thán và đồng tình: Vận khí người này quả thật là tốt tới cực điểm.

Giờ phút này, Huyết Sát lĩnh vực của hai Huyết Sát Quân Vương va chạm cùng một chỗ. Đối với bọn họ mà nói là va chạm nhưng đối với những người khác mà nói lại là chồng chất.

Huyết Sát lĩnh vực chồng chất. Đây quả thật là chưa từng nghe qua!

Thử hỏi, dời mắt toàn bộ Chu Vương Triều có mấy người có thể hưởng thụ quang vinh như vậy?

Nhưng Từ sư huynh cùng Trương Hằng lại chân thật cảm nhận được uy lực của hai Huyết Sát lĩnh vực chất chồng một chỗ.

Trương Hằng còn chịu đựng được, dù sao hắn từng có được loại thần thông cùng lực lượng này, lại thêm phòng ngự bản thân biến thái tới cực, không phải người thường có thể so sánh.

Nhưng Từ sư huynh lại ghen ghét tới cực. Pháp lực nhanh chóng xói mòn không nói, ngay cả thần trí đều khó thể không chế. Nếu không phải vì hắn tu luyện tới cảnh giới Hợp Thể hậu kỳ đại tu sĩ, Chỉ sợ trong khoảnh khắc liền biến thành một khối lồi bị giết chóc không chế.

Sau khi Huyết Sát lĩnh vực chồng lên nhau, sinh ra cỗ lực lượng giết chóc ảnh hưởng đến tâm trí được tăng cường gấp đôi, bất kỳ người tu chân nào dưới đại tu sĩ tiến vào trong đó đều khó thể chống cự.

- Làm sao có thể... Người cũng là...

Nam Kiếm Phong khó có thể tin nhìn chằm chằm vào Vân Dịch đứng ngạo nghễ ở đối diện.

Bộ mặt Vân Dịch dữ tợn, dang hai tay, lực lượng Huyết Sát bàng bạc trên người như sóng dữ trào ra.

Đồng thời hai tròng mắt hắn cũng dần biến thành màu đỏ. Đó là một loại màu máu trong suốt làm cho người ta nhìn mà run sợ, thậm chí sẽ bị lạc mình, chìm vào giết chóc không biết ngừng nghỉ.

- Không sai. Hắn chính là Huyết Sát Quân Vương, chuẩn xác mà nói hắn là Huyết Sát Quân Vương đời thứ tư.

Trương Hằng cắt lời Nam Kiếm Phong, cười ha hả nói. Hắn khoanh tay đứng trong khu vực hai Huyết Sát lĩnh vực chồng chất, nhàn nhã bước đi.

Lực miễn dịch đối với lực lượng Huyết Sát của Trương Hằng đã đạt tới một độ cao trước nay chưa từng có.

Sớm tại thí luyện Huyết Sát. Trương Hằng bắt đầu giao tiếp với tu sĩ Huyết Ma Đạo, trong đó Lý Hoành chính là tu sĩ Huyết Ma Đạo tu luyện Huyết Ma Chân Kinh, ngay cả Huyết Sát Thần Đế uy chấn Đông Vân đại lục cũng là như thế.

Trương Hằng tu luyện Luyện Thiên Hóa Địa Công, thân thể cường hãn có lực phòng ngự mà người thường khó thể tưởng tượng. Đặc biệt là sau khi chịu đựng công kích của lực lượng thuộc tính nào đó sẽ sinh ra năng lực miễn dịch cường đại.

- Hừ. Lần trước ngươi cướp đi bốn kiện Thông linh Pháp bảo trong Tinh Nguyệt di tích, bản quân còn chưa tìm người tính sổ thì ngươi lại tự đâm đầu tới.

Nam Kiếm Phong cười lạnh nói:

- Ngươi cho là tìm tới một Huyết Sát Quân Vương còn chưa nắm giữ lực lượng bản thân là vọng tưởng có thể chiến thắng ta sao?

Nói xong, hắn khinh miệt liếc nhìn Vân Dịch một cái.

Tuy rằng tu vi hai người nhìn như tương đương nhưng Nam Kiếm Phong căn bản không coi đối phương là đối thủ.

Giờ phút này Vân Dịch còn đang ở trong trạng thái điên cuồng, kiệt lực không chế lực lượng Huyết Sát của bản thân, khó thể tự khống chế càng không nói đến chiến đấu.

Thấy vậy, Trương Hằng nhũm mày, thần nhiên nói:

- Phóng thích giết chóc trong lòng ngươi, một mặt áp chế làm sao có thể thành tựu uy lực lớn lao của một đời Huyết Sát Quân Vương?

- Dạ...

Vân Dịch miễn cưỡng học ra một từ, phát ra cổ giết chóc phát ra từ trong đáy lòng không một chút giữ lại. Huyết Sát linh vực chung quanh lập tức mạnh lên vài phần.

- Ngươi thật ra rất hiểu tinh túy của Huyết Ma Đạo ta!

Nam Kiếm Phong đầy hứng thú đánh giá Trương Hằng một hồi, sát khí trong mắt ngược lại càng đậm.

- Ngươi muốn giết ta?

Trương Hằng nở nụ cười.

Dưới tình huống Trương Hằng cùng Vân Dịch liên thủ, Nam Kiếm Phong căn bản khó có khả năng thủ thắng.

- Vị đạo hữu này. Chúng ta đều là Huyết Sát Quân Vương, chính là sư huynh đệ đồng môn. Ngươi còn không mau liên thủ với Nam Kiếm Phong ta xử lý hai người trong Huyết Sát linh vực?

Hai mắt Nam Kiếm Phong màu đỏ trong suốt nhìn thẳng vào con ngươi màu máu của Vân Dịch.

Khi hai đôi huyết mâu chạm nhau trong hư không, Vân Dịch cùng Nam Kiếm Phong đồng thời chấn động.

- Đi tới bên cạnh ta, kề vai chiến đấu.

Trên mặt Nam Kiếm Phong lộ ra mấy tia ý cười, dường như đang kêu gọi người thân nhất.

-Ta...

Vân Dịch ngây ra, hai tròng mắt màu máu lúc thì nhìn phía Trương Hằng, lúc thì đảo phía Nam Kiếm Phong không biết làm sao.

Lúc đối mặt với Nam Kiếm Phong, hắn thấy có một loại thân thiết phát ra từ linh hồn, mà ở một bên khác, Trương Hằng là sư tôn trong cảm nhận của hắn, sự mệnh không thể chống lại.

- Ngươi còn đang do dự cái gì?

Nam Kiếm Phong quát lớn một tiếng, từ hai tròng mắt màu máu bắn ra hai đạo huyết quang thẳng tới Vân Dịch.

Ầm!

Dòng sông màu máu ở sâu trong linh hồn Vân Dịch dâng lên sóng gió ngập trời, giật dây hần: Mau bước lên, mau bước lên, liên thủ cùng người kia, kẻ vai chiến đấu giết sạch mọi sinh linh thế gian này.

- Đến đây đi... Đến đây đi... Đồng môn của ta.

Trong thanh âm của Nam Kiếm Phong lộ ra một cổ hấp dẫn trí mạng.

Đương nhiên cổ hấp dẫn trí mạng này chỉ là tương đối với Vân Dịch mà thôi.

Còn đối với Từ sư huynh cùng Trương Hằng mà nói, cổ hấp dẫn này chính là lực lượng giết chóc có thể ảnh hưởng đến tâm trí.

Ngay khi hai người giằng co khó phân, thanh âm của Trương Hằng rốt cục vang lên:

- Vân Dịch, chiến thắng hần!

- Vâng, sư tôn!

Trên dòng sông màu máu ở sâu trong linh hồn Vân Dịch có một đôi mắt màu bạc như cửa thần linh. Nó tản ra uy áp vô thượng khiến Vân Dịch như bị sét đánh.

Đột nhiên trên người Vân Dịch trào ra chiến ý vô cùng, lạnh lùng nhìn chằm chằm Nam Kiếm Phong. Hần nhắc tay, xông về phía Huyết Sát lĩnh vực của đối phương.

- Cái gì? Hần lại nghe lệnh của người?

Nam Kiếm Phong khiếp sợ không thôi, nhìn về phía Trương Hằng, khó thể tin nổi.

Trương Hằng cười nhạo:

- Hần là đệ tử của ta, nghe ta thì có gì kỳ quái?

- Điều đó không có khả năng...

Nam Kiếm Phong đột nhiên chìm vào điên cuồng, nhắc tay lên bỏ ra một chưởng về phía Trương Hằng.

Ầm!

Một mảnh trường long màu máu ập về phía Trương Hằng.

Trương Hằng không nhanh không chậm, cứ đứng yên tại chỗ như vậy.

Vút!

Một bóng người màu máu bay vút lại, hai tay lần lượt thay đổi hình thành một lốc xoáy màu máu.

Ầm!

Hai cỗ lực lượng chạm vào nhau, huyết quang kinh thiên không ngờ làm cho hai Huyết Sát lĩnh vực nổ tung.

Trong phút chốc Huyết Sát lĩnh vực lộ ra sơ hở, không gian ngoại giới như ẩn như hiện.

- Nhân cơ hội này...

Từ sư huynh mừng rỡ không thôi.

Đây quả thật là cơ hội ngàn năm một thuở. Nếu có thể chạy ra từ trong lĩnh vực do hai Huyết Sát Quân Vương liên thủ phát động, Chỉ bằng vào điểm này đủ khiến hần kiêu ngạo.

Trong tâm lý mừng rỡ như điên, Từ sư huynh tính toán thi triển thuận di ra ngoài.

- Muốn chạy?

Nam Kiếm Phong cùng Vân Dịch đồng thời phát hiện ra dụng ý của hần.

Ông!

Hai đạo huyết mang nhoáng một cái trong nháy mắt vá lại sơ hở của Huyết Sát lĩnh vực.

Từ sư huynh vừa chuẩn bị thuận di lại bị ép dừng lại, run giọng nói:

- Các... Các người...

Hai Huyết Sát Quân Vương lại phối hợp không một kẽ hở, vây kẻ ngoại lai này ở trong Huyết Sát lĩnh vực.

- Chẳng lẽ hôm nay chúng quy phải chết ở chỗ này?

Từ sư huynh cười khổ không thôi.

Sau khi vây khốn Từ sư huynh, Nam Kiếm Phong cùng Vân Dịch liền bắt đầu chiến đấu trong khu vực này.

Trương Hằng từ đầu chí cuối đều là bộ dạng lạnh nhạt tự nhiên đứng yên trong một góc của Huyết Sát lĩnh vực, nhìn Vân Dịch bị Nam Kiếm Phong đánh cho liên tiếp bại lui nhưng sắc mặt vẫn bình tĩnh.

Ánh mắt Từ sư huynh dừng trên người Trương Hằng, cặp mắt sáng lên, gian nan bay về phía hắn, ôm quyền nói:

- Tại hạ là Từ Trường Thanh đệ tử của Huy Hoàng Kim Kiếm Môn. Khi ngang qua Phàm Vân Đảo này phát hiện bóng dáng của Huyết Ma Đạo, bởi tò mò mà bị vây ở nơi này, thật sự là bất hạnh. Xin hỏi tôn tính đại danh tiên bối?

Trương Hằng thản nhiên nhìn hắn một cái, nói:

- Tại hạ Trương Hằng. Các hạ tự xưng đệ tử đại phái chính đạo, còn có tu vi Hợp Thể hậu kỳ đại tu sĩ, làm sao lại khùng hoảng như thế đối với Huyết Sát lĩnh vực con con này? Chỉ cần hai người bọn họ Khổng liên thủ công kích người, cho dù người ở đây mười mấy năm cũng không chết được.

Từ sư huynh khẽ thở dài:

- Tiên bối có điều không biết. Tại hạ trước đây không lâu tiến vào Hợp Thể hậu kỳ, tu vi chưa kịp củng cố. Hơn nữa Huyết Sát lĩnh vực này cực kỳ quỷ dị. Nếu Chỉ có một người, Từ mẫu còn chống cự được. Nhưng hai Huyết Sát lĩnh vực này chồng cùng một chỗ, uy lực thật sự là khủng bố.

- Vừa rồi nghe nói chuyện, dường như tiên bối còn là sư tôn của một vị Huyết Sát Quân Vương trong đó, không biết có thể bao dung một chút, cho vãn bối bình yên rút lui.

Trương Hằng lắc đầu nói:

- Nếu người đã biết quan hệ giữa ta cùng Huyết Sát Quân Vương kia, Trương mẫu càng không thể cho người ra ngoài.

Từ sư huynh nghe vậy biến sắc:

- Tiên bối sẽ ra tay với ta?

- Ra tay thì thôi, tạm thời cho người tự sinh tự diệt.

Trương Hằng hờ hững nói.

Dù sao đối phương cũng là một vị Hợp Thể hậu kỳ đại tu sĩ, nếu Trương Hằng muốn tiêu diệt cũng không phải dễ dàng như vậy, trừ khi lấy ra con bài chưa lật.

Nhưng Trương Hằng còn muốn giữ lại tinh lực để đối phó với Huyết Sát Quân Vương Nam Kiếm Phong này.

Từ sư huynh giận dữ nói:

- Người biết rõ hai Huyết Sát Quân Vương này sẽ mang đến tai họa giết chóc cho Tu Chân Giới Đông Vân đại lục, vì sao còn mặc cho hắn phát triển? Ngày sau có lẽ hai người này sẽ mang đến cho giới này tai họa ngập đầu.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----oo0oo-----

536. Chương 501: Uy Lực Của Thông Linh Pháp Bảo Thượng Phẩm. (hạ)

- Khéo lo trời sập!

Trương Hằng cười lạnh:

- Nhân vật tuyệt thế của giới này nhiều vô số, hai tên Huyết Sát Quân Vương há có thể uy hiếp nhất giới? Mà nếu thực phát triển đến mức như vậy tự nhiên có Trương mỗ ta gánh chịu.

Nói xong câu đó, Trương Hằng liền không để ý tới sư huynh họ Từ này nữa.

- Người điên rồi... đồ điên!

Từ sư huynh mắng to:

- Người cuồng vọng, tự đại, vô tri, nhỏ bé, mà hòng không chế một vị Huyết Sát Quân Vương...

Hắn chờ đợi một hồi lâu, hai thân ảnh màu máu trong lĩnh vực Huyết Sát cũng giao phong với nhau hơn một trăm hiệp rồi.

Ở thời điểm đầu, Vân Dịch bị Nam Kiếm Phong kia đánh cho kế tiếp bại lui, nhưng bởi vì hai người cùng sử dụng lực lượng như nhau nên Nam Kiếm Phong cũng rất khó làm tổn thương hắn.

Theo thời gian trôi qua, Vân Dịch nhưng thật ra đánh cho có hình có dạng, dần dần từ trong tình thế bất lợi hòa nhau, không chế lực lượng bản thân cũng tiến vào một cảnh giới hoàn toàn mới.

“Không tệ, không tệ.”

Trương Hằng thầm gật đầu tán thưởng, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười.

Hắn để cho Vân Dịch chiến đấu cùng Nam Kiếm Phong, cùng lúc là giúp cho hắn không chế thuần thực lực lượng Huyết Sát trong tay, mặt khác, cũng là nhằm tiêu hao pháp lực của Nam Kiếm Phong.

Nhưng mà, ra ngoài dự liệu của Trương Hằng là, hai người thân ở trong Huyết Sát lĩnh vực càng đánh càng dũng mãnh, tinh lực càng ngày càng tràn đầy lên.

Trong mơ hồ, Trương Hằng cảm giác tu vi của hai người đang chậm rãi tăng lên.

“Điều này quả thật là kỳ quái...”

Trương Hằng kinh ngạc, có phần nghĩ không thông.

Lại tiếp tục đánh một ngày một đêm, Trương Hằng đột nhiên lên tiếng:

- Vân Dịch! Tranh thủ chiến thắng hắn!

- Dạ, sư tôn!

Vân Dịch ứng tiếng trả lời, huyết quang trên người tăng vọt, công kích càng ngày càng mãnh liệt hơn lên.

Nam Kiếm Phong cười lạnh nói:

- Ta rất khó giết người, mà người không có khả năng chiến thắng ta...

- Phải không? Nếu không đánh chết người, thì cắn nuốt người!

Vân Dịch phát tay một cái, trong hư không lập tức xuất hiện một tiểu phiến màu máu trong suốt.

Chính là Thông linh Pháp bảo trung phẩm, lợi khí giết người lừng lẫy tiếng tăm của Huyết Ma Đạo: Huyết Hồn Phiến.

- Huyết Hồn Phiến!

Nam Kiếm Phong lộ ra trên mặt vài tia dị sắc.

Vân Dịch vừa động ý niệm trong lúc đó, Huyết Hồn Phiến biến lớn hơn mấy chục lần, biến ảo thành một cái động khẩu màu máu, vô số oan hồn lệ phách vờn quanh bên trong khu vực này.

Mùi máu tanh càng nồng nặc.

Cùng lúc đó, một lực cắn nuốt cực lớn từ trong động khẩu màu máu truyền ra.

- Nuốt!

Vân Dịch vươn tay điểm một cái.

“Phù!”

Cái động khẩu cực lớn do Huyết Hồn Phiến biến thành, giống như đại môn của Cửu U địa vực, với ức vạn âm hồn quần quanh, áp lực dời núi lấp biển ập tới hướng Nam Kiếm Phong.

Thanh thể như thế đủ để cho đại tu sĩ bình thường kinh sợ, không dám chống lại.

Ngay cả Trương Hằng cũng lộ vẻ mặt ngạc nhiên, không nghĩ tới Vân Dịch có thể phát động thần thông cường đại như thế.

Ngay cả để cho Trương Hằng tự mình đối mặt với chiêu này, ứng phó cũng phi thường khó khăn.

- Hừ! Người có chí bảo của Huyết Ma Đạo, bản quân vốn không có sao?

Nam Kiếm Phong cười lạnh, duỗi tay ra, một thanh huyết kiếm kỳ lạ sáng bóng trong suốt hiện ra trong tay hắn.

Kiếm này vừa ra liền tản phát ra một mùi máu tanh cùng giết chóc, trong mơ hồ có một cổ uy lực phủ xuống chiến địa.

- Huyết Ảnh U Ma Kiếm!

Trương Hằng kinh ngạc kêu lên.

Vừa thấy hình dáng của kiếm này, Trương Hằng tự nhiên mà vậy thốt ra một cái tên.

Thanh huyết kiếm trong tay Nam Kiếm Phong này, về hình dáng giống nhau như đúc cùng Huyết Ảnh U Ma Kiếm trong tay Lý Hoành ở Huyết Sát động phủ lúc trước!

- Phá cho ta!

Nam Kiếm Phong vung tay lên, huyết kiếm trong tay hắn vạch ra một kiếm ảnh màu máu sắc bén tới cực điểm, “phốc” một tiếng đánh tan cái động khẩu màu máu.

“Ầm!”

Huyết Hồn Phiến trong tay Vân Dịch bị đánh văng ra mấy trượng, hào quang màu máu trên nó lập tức ảm đạm xuống.

Đồng thời, sắc mặt Vân Dịch hơi trắng bệch, “phốc” một tiếng, phun ra một búng máu.

Thân hình lắc lư một chút, rồi Vân Dịch ổn định thân ảnh, khó có thể tin nhìn chăm chú thanh huyết kiếm trong suốt sáng bóng trong tay Nam Kiếm Phong.

“Đây rốt cuộc là Pháp bảo cấp bậc gì...” Trong lòng Vân Dịch khiếp sợ không thôi.

Nên biết rằng, Huyết Hồn Phiến trong tay hắn ẩn chứa ngàn vạn U hồn cùng máu huyết của tu sĩ, thân là Thông linh Pháp bảo trung phẩm, ở trong cùng cấp là Pháp bảo uy lực không tầm thường.

Vừa rồi, hắn lại phát động thần thông kinh thiên địa khiếp quỷ thần, phát huy uy lực của Huyết Hồn Phiến tới cực điểm.

Nhưng Nam Kiếm Phong chỉ là tùy ý tung một kiếm như vậy, liền phá vỡ một chiêu này của hắn, còn làm cho hắn bị chút thương tổn.

Thậm chí ngay cả Huyết Hồn Phiến cũng hơi bị hao tổn. Cũng may, những tổn thương này rất nhỏ, đối với Thông linh Pháp bảo có được công năng tự động chữa trị thì vấn đề không lớn.

- Thông linh Pháp bảo thượng phẩm!

Sư huynh họ Từ cả kinh kêu lên, mặt đầy vẻ sợ hãi.

- Thông linh Pháp bảo thượng phẩm!

Trương Hằng cũng hơi biến sắc.

Thông linh Pháp bảo, mỗi một cấp độ trong đó uy lực chênh lệch rất lớn. Ở trong tay đại tu sĩ uy lực của Thông linh Pháp bảo thượng phẩm càng cực kỳ đáng sợ, đủ để dễ dàng đánh bại tu sĩ cùng cấp.

Giống như hải vực Tam Tiên Đảo, mỗi một đảo chủ nhị cấp, ít nhất đều là đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ, trên cơ bản trong tay đều có một kiện Thông linh Pháp bảo thượng phẩm. Nếu không làm thế nào chần nhíp được vô số tu sĩ Hóa Thần Kỳ, Hợp Thể Kỳ kia?

- Hừ! Ba người các ngươi tốt hơn là thúc thủ chịu trời đi, Thông linh Pháp bảo thượng phẩm trong tay ta, chính là lợi khí giết chóc của Huyết Ma Đạo: Huyết Ma Kiếm.

Nam Kiếm Phong dựa vào Huyết Ma Kiếm, khí thế trên người đột nhiên tăng mạnh, lực lượng dồi dào lấp biển ập tới hướng ba người trong lĩnh vực Huyết Sát.

Hắn dám dùng sức một người chống lại ba vị đại tu sĩ!

Thông linh Pháp bảo thượng phẩm Huyết Ma Kiếm!

Bất kể là Trương Hằng hay là Vân Dịch, sư huynh họ Từ đều kinh hãi.

Trương Hằng thậm chí thậm thấy may mắn: lần trước không có giao đấu cùng ma đầu này, thật đúng là vô cùng may mắn, không nghĩ tới trong tay đối phương lại có một kiện Thông linh Pháp bảo thượng phẩm lực sát thương vô cùng lớn.

Tuy nhiên, Trương Hằng kỳ quái chính là, Huyết Ma Kiếm này không ngờ cực kỳ tương tự với Huyết Ảnh U Ma Kiếm lúc trước Lý Hoành sử dụng, vẻn vẹn chỉ chênh lệch về phẩm bậc.

- Sư tôn...

Vân Dịch có hơi hồ thẹn nhìn về phía Trương Hằng.

Không có đạt được kỳ vọng của Trương Hằng, trong lòng hắn trong rất khó chịu.

Trương Hằng lại nở nụ cười, nói với hắn:

- Ngươi không cần nản lòng, trong tay hắn có Thông linh Pháp bảo thượng phẩm mới có thể thắng được ngươi, ngay cả vì sư nếu chiến đấu cùng hắn, cũng không có mười thành nắm chắc.

Vừa nghe lời ấy, Vân Dịch thần sắc sạm đi xuống:

- Tạ ơn sư tôn dạy bảo.

- Hừ! Thân là Huyết Sát Quân Vương một thể hệ mà lại ăn nói khép nép với người khác.

Nam Kiếm Phong cười lạnh, khoe miệng mang theo vài tia chế giễu.

Hắn cầm trong tay Thông linh Pháp bảo thượng phẩm Huyết Ma Kiếm, với ánh mắt bề ngỗ đảo qua ba người Huyết Sát trong lĩnh vực, cuối cùng rơi xuống trên người Trương Hằng:

- Một khi đã như vậy, ta trước giết chết ngươi!

Ngay sau đó trên Huyết Ma Kiếm lóe ra tinh quang, kiếm khí kinh người đang ngưng tụ trên nó.

Vân Dịch sắc mặt đại biến, vừa rồi Nam Kiếm Phong chỉ là tùy ý một kiếm, liền phá vỡ một kích toàn lực của Huyết Hồn Phiến, thậm chí mình còn bị thương nặng.

Giờ phút này, Huyết Ma Kiếm sức lực phát ra. có thể phát động uy lực đến mức nào...

-Lui!

Trương Hằng quả quyết dùng thần thức truyền âm cho Vân Dịch.

“Vèo!”

Hai người trực tiếp từ trong Huyết Sát lĩnh vực thuận di ra. Dĩ nhiên dịch chuyển ra ngoài mấy trăm dặm.

- Thuận di? Như thế nào có thể!

Sắc mặt Nam Kiếm Phong lập tức sa sầm xuống.

Vân Dịch có thể thuận di trong Huyết Sát lĩnh vực. còn coi như hợp lý, nhưng Trương Hằng cũng có thể thuận di điều này ra ngoài ý liệu của hắn.

- Ha ha ha...

Trương Hằng ở ngoài Huyết Sát lĩnh vực cười ha hả. đồng thời dùng thần thức truyền âm bảo Vân Dịch rời ra xa ngoài mấy trăm dặm.

- Sư tôn! Ngài định một mình đối phó với hắn...

Vân Dịch nói, mặt đầy vẻ lo lắng.

Trương Hằng thần nhiên nói:

- Cứ giao cho vi sư, người trước lui ra xa một chút, để tránh bị hại lây.

- Dạ!

Vân Dịch vội vàng thuận di ra ngoài mấy trăm dặm. từ xa chăm chú nhìn tình hình bên này.

- Đáng giận...

Đối mặt với khiêu khích của Trương Hằng, dường như Nam Kiếm Phong có phần tức giận.

Giờ phút này, trên Huyết Ma Kiếm đã ngưng tụ lực lượng tới cực hạn.

- Đi tìm chết đi!

Ánh mắt hắn đầu tiên dời tới trên mặt Từ sư huynh vẫn còn trong Huyết Sát lĩnh vực không kịp ra ngoài.

-Á.

Từ sư huynh sắc mặt trắng bệch, hắn biết đối phương sắp hạ sát thủ với mình.

“Vù vù...!”

Một đạo kiếm ảnh màu máu như tia chớp chém tới trước mặt hắn.

Hắn cắn răng, tế ra bảo kiếm kim quang hoa mỹ trong tay ngăn chặn trước thân mình.

“Phốc!”

Kiếm ảnh màu máu khựng lại một chút, tiếp theo sau “phốc” một tiếng chém hắn thành hai nửa. Nguyên anh cùng thân thể trong nháy mắt hóa thành máu loãng trong huyết quang...

Sau khi giết chết Từ sư huynh. Nam Kiếm Phong khẽ thở ra một hơi, ánh mắt dừng lại trên bảo kiếm của Từ sư huynh, đó nhưng là một kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm.

Hắn mới vừa nảy sinh ý niệm này trong đầu. chỉ thấy ngân quang nhoáng lên một cái, hắn thậm nghĩ không tốt.

Đáng tiếc đã chậm rồi.

Trương Hằng đã trước một bước thuận di đến bên cạnh Từ sư huynh.

Duỗi tay ra, vô cùng thuận thực thu lấy Thông linh Pháp bảo trung phẩm kia.

- ừ, chiến lợi phẩm không tồi...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

537. Chương 502: Phá Không Kiếm Chí Cường (thượng)

Trương Hằng sớm có dự liệu thuận di lại đây, với tốc độ sét đánh không kịp bưng tai, thu lấy kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm của sư huynh họ Từ rơi lại trên mặt đất.

Động tác thành thạo như thế khiến cho Nam Kiếm Phong giật mình cả kinh, trong nháy mắt, lại có một loại cảm giác rất quen thuộc.

Hắn tuyệt đối không nghĩ tới, Trương Hằng lại có lá gan lớn như vậy, còn dám quay lại cướp lấy chiến lợi phẩm vốn thuộc về mình.

Trương Hằng tỉnh bơ không thêm để ý, lại thuận tiện phát tay một cái, ngay cả túi trữ vật của sư huynh họ Từ kia cũng bị hắn thu lấy luôn.

“Hà hà! Hai kiện chiến lợi phẩm, không cần tốn nhiều sức...”

Trương Hằng mừng rỡ, Nhớ ngày đó hắn ở giới tu chân Tam Tinh Vực, loại chuyện làm ngư ông hưởng lợi này, cũng không phải lần đầu tiên.

- Buông ra chiến lợi phẩm của ta!

Nam Kiếm Phong giận dữ, trong ánh mắt thiếu chút nữa phun ra lửa giận.

Lần trước thời điểm ở di tích Tinh Nguyệt. Trương Hằng đã ra tay đoạt mất bốn kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm phẩm chất thượng giai, trận đó đã làm cho hắn không cam lòng và vô cùng căm hận.

Mà lần này, Trương Hằng lại nhanh chóng ra tay, điềm nhiên như không biết sỉ nhục là gì thu lấy chiến lợi phẩm thuộc về hắn làm của mình.

Đứng ngạo nghễ bên trong Huyết Sát lĩnh vực, Nam Kiếm Phong cầm trong tay Huyết Ma Kiếm Thông linh Pháp bảo thượng phẩm, trên người lóe ra kiếm khí Huyết Sát sắc bén, áp lực đè ép cả khu vực.

Theo lửa giận của hắn thiêu đốt, Huyết Ma Kiếm phát ra khí tức càng mãnh liệt, sát khí tràn ngập trong không gian, ngay cả Vân Dịch ở xa xa đều cảm thấy kinh hãi.

Nam Kiếm Phong có được Thông linh Pháp bảo thượng phẩm Huyết Ma Kiếm, vừa rồi trong Huyết Sát lĩnh vực lại miểu sát Từ sư huynh, một đại tu sĩ vừa mới tiến vào cảnh giới Hợp Thể hậu kỳ, nên khí thế, thực lực tăng lên vài lần so với trước đó.

Đối mặt với áp lực cường đại từ Nam Kiếm Phong truyền tới, Trương Hằng không hề để ý nói:

- Chiến lợi phẩm này, người thấy là có phần, Trương mỗ cũng chỉ là ra tay chiếm chút lợi thế mà thôi. Các hạ đã làm người tốt một lần, nếu đã tặng cho ta bốn kiện Thông linh Pháp bảo, thì một kiện này cấp cho ta cũng đâu có gì quan trọng. hơn nữa trong tay người không phải đã có một kiện Thông linh Pháp bảo thượng phẩm rồi sao?

Nói xong lời cuối cùng, ánh mắt Trương Hằng nhìn chằm chằm trên Thông linh Pháp bảo thượng phẩm của Nam Kiếm Phong, trong mắt không che dấu chút nào lộ ra vẻ tham lam trắng trợn.

Điều này, thiếu chút nữa khiến Nam Kiếm Phong vì lửa giận mà mất đi lý trí.

Trương Hằng nhắc tới chuyện di tích Tinh Nguyệt lần trước, hắn càng thêm phần nộ, càng đáng hận là tên khốn này còn đánh chủ ý tới Thông linh Pháp bảo thượng phẩm trong tay hắn.

“Tên khốn lòng tham không đáy...”

Nam Kiếm Phong cố áp chế lửa giận trong lòng, lại biến thành Huyết Sát khí càng nồng đậm hơn, Huyết Sát linh vực ở chung quanh cũng trở nên càng thêm vững chắc.

Hắn tựa hồ thấy được một tia ý trêu tức trong mắt Trương Hằng, trong lòng giật mình: “Chẳng lẽ tên này cố tình kích động lửa giận của mình!”

Trương Hằng đúng là cố ý chọc giận đối phương.

Một địch nhân bị lửa giận thiêu đốt, mất đi lý trí, thì dù thực lực có mạnh mấy đi nữa cũng dễ đối phó hơn nhiều.

Nhưng Nam Kiếm Phong này ở thời điểm cuối cùng, chung quy là tỉnh ngộ lại, nhận ra được dụng ý của Trương Hằng.

- Hừ! Mặc kệ người cướp của ta nhiều ít chiến lợi phẩm, bản quân hiện tại chỉ cần giết chết người, thì cái gì đều có thể lấy lại!

Nam Kiếm Phong nhẹ nhàng nâng lên Huyết Ma Kiếm, một luồng hào quang màu máu hình cung ngưng tụ lại trên thân kiếm, truyền đến khí thế kinh người.

Trương Hằng có điều đoán trước, thân hình nhoáng lên một cái, lại biến mất trong Huyết Sát linh vực, dịch chuyển ra bên ngoài.

- Như thế nào có thể...

Nam Kiếm Phong kinh sợ kêu lên.

Hắn rõ ràng đã gia cố Huyết Sát linh vực, vì sao Trương Hằng còn có thể thuận di từ nơi này mà ra?

Vừa rồi một lần chạy ra, có thể cho rằng là có Vân Dịch trợ giúp, nhưng lần này, đối phương vẫn dễ dàng chạy thoát như vậy.

Huyết Sát linh vực trải qua Nam Kiếm Phong gia cố, cho dù đối lại là Vân Dịch đồng dạng thân phận là Huyết Sát Quân Vương, cũng nhất định không thể dễ dàng thuận di mà ra như thế. Nhưng Trương Hằng lại cứ nhẹ nhàng thoải mái làm được.

Hắn không biết rằng thân thể của Trương Hằng đối với Huyết Sát lực, đã sinh ra một ít miễn dịch, bản thân Trương Hằng đã từng có loại Huyết Sát linh vực này.

Ngoài ra, còn có một nguyên nhân rất trọng yếu, chính là cảnh giới linh hồn của Trương Hằng cao hơn hắn. Tuy rằng Nam Kiếm Phong cầm trong tay Thông linh Pháp bảo thượng phẩm, nhưng chênh lệch về cảnh giới cũng không thể bù lại, mà so đấu thần thông Thuận di, chính là tranh phong về cảnh giới linh hồn.

- Muốn từ trong tay bản quân chạy trốn?

Nam Kiếm Phong áp chế khiếp sợ trong lòng, ánh mắt âm trầm quét về phía Trương Hằng xa xa, quanh thân huyết quang run lên, “vù” một cái đuổi theo hướng Trương Hằng, tốc độ của hắn thật kinh người.

Trương Hằng vốn ở bên ngoài chờ Nam Kiếm Phong, thấy hắn đuổi theo lại đây, vội vàng không chế Ngân Quang Độn bay đi.

“Vèo!”

Nam Kiếm Phong theo tại chỗ thuận di, trong khoảnh khắc tiếp cận Trương Hằng.

Một dự cảm nguy cơ truyền đến.

Trương Hằng vừa mới chuẩn bị thuận di, liền cảm nhận được một cỗ Huyết Sát khí cực lớn từ phía sau đánh úp tới, không gian mơ hồ dao động, rồi cả khu vực liền bị phong tỏa.

Thì ra, Nam Kiếm Phong sử dụng uy lực cường đại của Huyết Ma Kiếm, chém ra một kích kinh người mãnh liệt cố định phạm vi khu vực chỗ Trương Hằng.

Trương Hằng cả kinh thầm nghĩ: “Chung quy mình đúng là xem nhẹ uy lực của Thông linh Pháp bảo thượng phẩm.”

Dưới tình huống như vậy, hắn muốn tránh cũng không được, chỉ có thể đón đỡ một kích như sấm sét của đối phương.

“Véo...”

“Huyết Ma Kiếm” hóa thành một lưỡi kiếm màu máu dài đến ba trượng, trong chớp mắt gào thét bổ tới khu vực Trương Hằng, trong không khí bùng nổ một trận kịch liệt, không gian rung chuyển làm cho người ta nghe thấy mà tâm thần hỗn loạn.

Một kích này, còn ẩn chứa công kích tinh thần của Nam Kiếm Phong, cực kỳ đáng sợ.

Một kích như thế, quả thật từ khi Trương Hằng đến Chu Vương Triều tới nay, là đòn thể công kích cường mãnh nhất hắn gặp phải, có bình yên thoát ra hay không, hắn cũng không có nắm chắc.

Trong khoảnh khắc này, chỉ thấy ngân quang trên người Trương Hằng xoay tròn lóng lánh, ở bên ngoài thân thể hắn hình thành một kiện chiến giáp màu bạc như thực chất.

Cùng lúc đó, một tiếng kiếm ngân vang, ẩn chứa tiếng rền gầm thét nhọn nhọn trong phạm vi ngàn dặm, lộ ra một cỗ khí tức sắc bén, ngạo nghễ độc lập, vô kiên bất tồi.

Một thanh phi kiếm màu bạc trong suốt như ngọc, xuất hiện trong tay Trương Hằng, tản phát ra uy áp lại khiến cho Huyết Ma Kiếm trong tay Nam Kiếm Phong cộng minh ngân lên.

Xa xa đang xem cuộc chiến, Vân Dịch có chút lo lắng, tới khi thấy Trương Hằng tế ra kiện Thông linh Pháp bảo này, trong lòng hắn mới hơi hơi ổn định lại.

“Hày!”

Trương Hằng hét lớn một tiếng, dùng hết toàn lực, Phá Không Kiếm trong tay hóa thành một tia chớp màu bạc, ở trong không khí suy diễn ra một bức ảnh đồ sộ đẹp rực rỡ.

Giờ khắc này, dường như thời gian đều dừng lại, trong thiên địa Chỉ còn lại một tia chớp màu bạc cùng mũi kiếm màu máu nhẹ nhàng run run kia.

“Keng...”

Tia chớp màu bạc cùng mũi kiếm màu máu va chạm cùng một chỗ, phát ra một tiếng vang kinh khiếp thiên địa quỷ thần.

Trong phút chốc, thiên địa thất sắc.

Tất cả tu sĩ trên Phàm Vân Đảo, trong lòng bỗng dưng nhảy dựng lên, tự nhiên cùng nhìn về hướng trận chiến, trong mắt tràn ngập hoảng sợ và bất an.

Ngay cả Lý sư muội Huy Hoàng Kim Kiếm Môn kia đã thoát xa nơi đây, cũng rơi lệ đầy mặt quay đầu lại nhìn một cái, nàng đã cảm nhận được khí tức Từ sư huynh chết đi...

Nhưng nàng biết dù mình có ở lại nơi đó cũng Chỉ uống công. Nàng cắn chặt răng, trong lòng hạ quyết tâm: nhất định phải báo thù cho Từ sư huynh.

Cứ như vậy, bất kể là Trương Hằng, hay là Nam Kiếm Phong đều xem nhẹ một tiểu nhân vật đang dút khoát rời khỏi Phàm Vân Đảo, người này đã chứng kiến bóng ma của Huyết Sát Quân Vương lại lần nữa hiện thể...

“Ầm!”

Ngay trong khoảnh khắc nàng rời Phàm Vân Đảo, trận giao phong giữa Trương Hằng và Nam Kiếm Phong cũng chấm dứt.

Tia chớp màu bạc cùng mũi kiếm màu máu giao kích thời gian ngắn ngủi một hai cái hô hấp, lực phản chấn cường đại bắn tung hai người cùng thối lui mấy chục trượng, mới ổn định lại thân hình.

Phá Không Kiếm trong tay Trương Hằng khẽ ngân lên, ngân quang ảm đạm rất nhiều, nhưng thân kiếm không tổn hao chút gì.

Nam Kiếm Phong nắm Huyết Ma Kiếm, ánh mắt nhìn chăm chăm Thông linh Pháp bảo trong tay Trương Hằng.

“Thông linh Pháp bảo trung phẩm...” Nam Kiếm Phong không che dấu được nỗi kinh ngạc và sợ hãi trong lòng.

Đối phương bằng vào một thanh Thông linh Pháp bảo trung phẩm, không ngờ tiếp được một kích toàn lực của mình.

Điều này hoàn toàn vượt qua lẽ thường.

Theo lý thuyết, hắc thân là Huyết Sát Quân Vương, thực lực ngạo thị đồng cấp, mà Trương Hằng có thể phát huy ra thực lực của Hợp Thể đại viên mãn, cũng không kém mấy so với hắc thân. Với uy lực của Thông linh Pháp bảo thượng phẩm, Nam Kiếm Phong hẳn phải chiếm thế thượng phong mới đúng.

Trương Hằng cùng Nam Kiếm Phong đứng đối lập trên hư không, tạm thời cũng không có ra tay.

Nhưng Thông linh Pháp bảo trong tay hai người, lại ngân vang một trận, phát ra uy áp và khí tức cường đại, dường như đang giao phong với nhau.

Chủ nhân công kích còn chưa phát động, Thông linh Pháp bảo trong tay bọn họ, lại đã chiến đấu với nhau.

Nam Kiếm Phong cười lạnh trong lòng, cũng không phát động công kích.

Thông linh Pháp bảo cũng đều là khí linh, giữa nhau ngấm ngầm giao phong cùng chiến đấu, cũng không lạ lắm.

Nhưng Nam Kiếm Phong tin tưởng rằng Huyết Ma Kiếm trong tay mình, nhất định có thể thắng được Phá Không Kiếm của Trương Hằng.

Giữa Thông linh Pháp bảo thượng phẩm và Thông linh Pháp bảo trung phẩm, tất nhiên trong đó tồn tại chênh lệch rất lớn.

Quả nhiên, hai kiện Thông linh Pháp bảo giao phong một hồi, Phá Không Kiếm của Trương Hằng có vẻ rơi xuống hạ phong.

Nam Kiếm Phong mừng rỡ, Huyết Ma Kiếm trong tay phát ra uy áp và khí tức càng cường đại, ý đồ đánh bại khí linh trong Phá Không Kiếm.

Nhưng Phá Không Kiếm dị thường ngoan cường và kiên quyết, mặc dù rơi vào thế hạ phong, cũng kiên quyết không nhận thua.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

538. Chương 502: Phá Không Kiếm Chí Cường (hạ)

Huyết Ma Kiếm kia tấn công càng ngày càng sắc bén. Phá Không Kiếm lại càng không lùi bước, không hề phòng ngự mà lấy công phá công.

Từ một khắc khi Phá Không Kiếm được Trương Hằng luyện chế thì nó đã là Hóa Thân của công kích, công kích sắc bén, không gì không phá nổi. Đó mới là ý nghĩa tồn tại của nó.

- Pháp bảo trong tay người thật là Kỳ lạ.

Nam Kiếm Phong thản nhiên nói.

- Phá Không Kiếm là do một tay Trương mỗ tạo ra. trải qua ngàn vạn lần ngưng luyện, từ ngụy linh bảo tới thông linh pháp bảo trung phẩm như hiện nay. phẩm chất và linh tính đều rất tốt. ngay cả mạnh mẽ đối đầu với thông linh pháp bảo thượng phẩm của người cùng cảnh hư hại chút nào.

Trương Hằng thật sự chẳng ngại thỏa mãn tâm lý tò mò của đối phương, cũng gián tiếp lên niềm tin vào tình cảm mà hắn gửi gắm vào Phá Không Kiếm.

Phá Không Kiếm công kích không gì không phá nổi chưa từng khiến Trương Hằng thất vọng bao giờ.

Lúc trước khi ở trên Băng Hỏa Đảo, Phá Không Kiếm của Trương Hằng vừa xuất hiện đã khiến Thần thú Tử Hân Hóa Thần đại viên mãn bị trọng thương.

Khi giao chiến với Hoàng Phủ Phách trên Lam Tinh Đào. đạo cầu vồng Phá Không Kiếm vừa hiện ra liền khiến thông linh pháp bảo hạ phẩm Thanh Linh Tiễn bị chém làm hai, khiến tâm thần Hoàng Phủ Phách bị thương.

- Tốt tốt tốt...

Khóe miệng Nam Kiếm Phong lộ chút trào phúng nói.

- Một khi đã vậy thì chúng ta cũng không ngại đánh một trận nữa. Vừa rồi bản quân phòng ngừa người chạy trốn nên chưa chính thức công kích triệt để.

Lần này thân thể muốn dùng Huyết Ma Kiếm chặt đứt Phá Không Kiếm của người, người có dám đấu hay không?

Dám đấu hay không!

Huyết Ma Kiếm trong tay Nam Kiếm Phong bung ra từng luồng huyết quang, hưng phấn không thôi, không ngừng khiêu khích Phá Không Kiếm.

Đối mặt với đề nghị của Nam Kiếm Phong, Trương Hằng hơi do dự.

Nói thật là hắn cũng không muốn đánh bừa với Huyết Sát Quân Vương trước mặt nhưng lại muốn mượn những quân bài chưa lật mà diệt sát hắn.

Nhưng vào lúc này Phá Không Kiếm trong tay Trương Hằng lại truyền tới chiến ý quật cường không thôi tới hắn.

Phá Không Kiếm phải chủ động nghênh chiến.

Trương Hằng thở dài một hơi, nói với Nam Kiếm Phong:

- Được rồi...

Nếu hắn làm trái ý nguyện của Phá Không Kiếm thì nhất định sẽ tạo thành đả kích với khí linh này. bất lợi cho sự trưởng thành về sau của nó. hơn nữa sự hòa hợp giữa Trương Hằng và Phá Không Kiếm cũng sẽ giảm xuống.

Cho nên dưới tình huống như vậy. Trương Hằng phải chiến đấu với Nam Kiếm Phong kia một trận.

- Bắt đầu đi... Chúng ta so đấu pháp bảo. mạnh mẽ dùng thông linh pháp bảo đối đầu, không cho phép dùng thứ khác.

Ý cười trên khóe miệng Nam Kiếm Phong càng đậm.

Hắn đã kết luận rằng Trương Hằng không thể cự tuyệt lần chiến đấu này.

Pháp bảo yêu cầu so đấu, Trương Hằng khẳng định không thể tránh nổi.

- Muốn chiến thì chiến đi.

Trương Hằng lạnh lùng nói. nắm chặt Phá Không Kiếm, chiến ý trên người đột nhiên bộc phát ra tới vô cùng.

Trong người hắn giờ phút này độ hòa hợp giữa hấn và Phá Không Kiếm liền đạt tới mức độ trước giờ chưa từng có.

Tâm linh của hắn hoàn toàn dung hợp với pháp bảo làm một, tuy hai mà một, đạt tới kiếm hồn hợp nhất chân chính.

Trong lòng Trương Hằng thậm chí có một loại ảo giác. Phá Không Kiếm giống như là huyết nhục của hắn vậy.

- Phá!

Cảm nhận được chiến ý mãnh liệt đến từ Phá Không Kiếm. Trương Hằng hét lớn một tiếng, thân thể đập không mà tới. Phá Không Kiếm hóa thành một tia chớp màu bạc trên không trung.

Kiếm khí linh hoạt sắc bén. không gì không phá nổi phát ra từ Phá Không Kiếm, không coi trở ngại vào đâu. một kiếm có xu thế cắt ngang cả hư không.

Dưới uy lực thể này, Nam Kiếm Phong cũng phải động dung.

Phá Không Kiếm thấp hơn một cấp so với Huyết Ma Kiếm nhưng lại có ý chí chủ động công kích cường đại như vậy.

Bởi vậy có thể thấy được, Phá Không Kiếm này có tiềm lực trưởng thành lớn tới mức nào, dục vọng công kích vô cùng mãnh liệt.

Đây đúng là một thanh kiếm phá hoại thuần túy.

Màu bạc trên thân kiếm lóe lên tới cực điểm. tất cả đều dồn vào công kích, không có một tia lưu lại.

Một khi chủ nhân sử dụng Phá Không Kiếm sinh ra một chút ý niệm phòng ngự hay lùi bước trong đầu thì đừng mơ tưởng phát huy được uy lực chân chính của kiếm này.

Cả người Trương Hằng hòa hợp làm một với Phá Không Kiếm, tâm niệm Chỉ còn lại một ý niệm: Phá! Phá! Phá!

Ngoài ý niệm công kích ra, không còn ý niệm gì khác nữa.

Khi lực công kích đạt tới cực điểm thì căn bản không cần phòng ngự gì nữa. Bởi vì tất cả trở ngại đều đã hóa thành hư vô dưới lực công kích không gì chống nổi này.

Trong nhất thời, Nam Kiếm Phong lập tức cảm thấy suy yếu. Huyết Ma Kiếm trong tay cũng sinh ra vài tia do dự và kiêng kỵ.

Thông linh pháp bảo thượng phẩm lại sinh ra tâm lý sợ hãi đối với thông linh pháp bảo trung phẩm!!

Nam Kiếm Phong hoảng sợ, dòng sông máu sâu trong linh hồn âm một cái liền che dấu đại bộ phận lý trí của hắn.

Cá chết lưới rách!

Sát sát sát!

Huyết Ma Kiếm trong tay Nam Kiếm Phong tỏa ra sát niệm thuần túy, không sinh tức tử, thề không lùi bước!

Vốn Phá Không Kiếm tiên hạ thủ vi cường đã khiến Huyết Ma Kiếm rơi vào cục diện bất lợi.

Nhưng theo ý niệm cá chết lưới rách, không sinh tức tử này sinh ra lại phát động ý chí cường đại bùng lên.

Vút!

Nam Kiếm Phong mất đi đại bộ phận thần trí dưới sự dẫn dắt của lực lượng sát phạt, hoa văn màu máu trên Huyết Ma Kiếm di động, đột nhiên có một Ma Long màu máu hiện ra. gương nanh múa vuốt đánh về phía Phá Không Kiếm. ý đồ làm ảnh hưởng tới chiến ý của khí linh này.

Trương Hằng lập tức cảm nhận được một sự công kích thần hồn cường đại. Dưới sự thúc giục của lực lượng Huyết Sát, thần thông quý dị này thậm chí có thể ảnh hưởng lớn tới thần trí của tu sĩ, khiến họ mất đi bản ngã.

Vào thời điểm nguy cơ này, giáp bạc toàn thân Trương Hằng tỏa sáng rực rỡ, vô cùng chói mắt khiến người ta không dám nhìn thẳng.

- Phá -

Trương Hằng vùng tay lên. Phá Không Kiếm biến thành tia chớp màu bạc, kéo dài ra một chút tơ vàng.

Tơ vàng này trông khá nhạt như trong nháy mắt khi nó sinh ra. Nam Kiếm Phong thậm chí không ổn.

Trong lòng Trương Hằng mừng thầm: Đúng là mình phát huy Phá Không Kiếm tới cực điểm mới có thể sinh ra công kích chí cường này.

- Vút!

Dưới sợi tơ màu vàng này. tia chớp bạc do Phá Không Kiếm biến Thành đột nhiên tăng tốc lên gấp mười lần!

Gấp mười lần!

Đây là khái niệm gì?

Dưới sự khống chế của Trương Hằng. tốc độ Phá Không Kiếm đạt tới mức khiến người ta phải sợ hãi.

Tốc độ công kích đã gần đạt tới mức thuận di trong chiến đấu. Tốc độ gấp mười lần đã vượt qua cực hạn của tu sĩ Hợp Thể Kỳ, thậm chí tu sĩ Độ Kiếp Kỳ cũng cảm thấy không bằng...

Đồng thời tốc độ tăng lên gấp mười lần Chỉ là một trong những hiệu quả phát sinh. Trong nháy mắt này, khí tức không gì không phá nổi của Phá Không Kiếm cũng tăng lên gấp ba!

Uy lực tăng lên gấp ba!

Tốc độ tăng lên gấp mười, uy lực tăng lên gấp ba.

Đây là hiệu quả tới mức nào chứ?

Rất cực sợi tơ màu vàng ẩn trong tia chớp bạc cũng chém tới hư ảnh Ma Long màu máu trước mặt.

Thành thịch!

Giống như một đám sương khói, công kích linh hồn có thể khống chế thần trí đại tu sĩ này hoàn toàn tiêu tán.

Trước mặt ý chí công kích chí cường này. tất cả mọi sự quấy nhiễu, dù là công kích vật lý hay công kích linh hồn đều phải tan biến!

Tan biến! Bắn ạo!

Không nói tới đạo lý.

Vào Giờ khắc này, Huyết Ma Kiếm thông linh pháp bảo thượng phẩm đột nhiên sinh ra sự sợ hãi thật sâu.

Nó sợ hãi đối với thông linh pháp bảo thấp hơn mình một cấp, sợ hãi vô cùng.

Thậm chí nó còn ẩn hiện có tâm lý thần phục.

Thông linh pháp bảo thượng phẩm lại sợ hãi thông linh pháp bảo trung phẩm!

Đây là chuyện chưa từng xuất hiện ở Chu Vương Triều cả ức vạn năm nay.

Vụt!

Trong nháy mắt khi bài trừ công kích thần hồn kia. sợi tơ màu vàng trong tia chớp màu bạc liền ít đi một phần tư, tiếp tục công kích tới.

Tốc độ tăng vọt gấp mười lần, thần thức của Nam Kiếm Phong cũng Chỉ miễn cưỡng bắt được chút hư ảnh trên không trung mà thôi.

Khi tốc độ nhanh tới một mức độ nhất định thì thần thức của tu sĩ cũng không thể nhìn rõ nữa, trừ phi cảnh giới linh hồn của người đủ cao.

- Keng -

Một tiếng vang kinh thiên động địa truyền ra, vang khắp hư không.

Trên thực tế khi tiếng vang này truyền ra thì chiến đấu đã chấm dứt từ lâu rồi.

Thắng bại đã phân.

Gia tốc gấp mười lần, nhanh tới khó có thể tưởng tượng được. Chiến đấu còn đi trước cả âm thanh.

Ầm!

Lực phản chấn cường đại khiến Trương Hằng và Nam Kiếm Phong đồng thời lui lại.

Phụt!

Nam Kiếm Phong phun ra một ngụm máu. trên cánh tay còn có một chút tơ vàng dính lại.

Sau đó cả cánh tay liền bị chém đứt. máu tươi bắn tung trên bầu trời.

Nhưng Nam Kiếm Phong không để ý chút nào. Hắn chậm rãi gỡ Huyết Ma Kiếm của mình lên.

Sau đó hắn nhìn về phía Trương Hằng.

Trương Hằng cũng hiểu ý hắn. giờ phút này Phá Không Kiêm phát ra tơ vàng và ánh sáng bạc lấp lánh.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

539. Chương 503: Chí Cường Nhất Kiếm. (thượng)

Trên không trung của Phàm Vân Đảo có hai thanh phi kiếm đang lơ lửng, tỏa ra khí tức khủng bố.

Một thanh phi kiếm đỏ như ngọc, trong suốt thần bí quỷ dị, lộ ra khí tức sát lục mạnh mẽ có thể khổng chế lòng người.

Một thanh kiếm khác trong suốt như ngọc, thân kiếm màu bạc tỏa ra hàn quang cực điểm, tràn ngập một luồng khí tức không gì không thể phá.

Hai thanh phi kiếm đều là thông linh pháp bảo. trong đó chính là một thông linh pháp bảo thượng phẩm khó gặp ở Chu Vương Triều.

Chủ nhân của chúng đang đứng giữa hư không nhìn nhau.

Trương Hằng hoàn hảo không tổn hao gì. ngoài thân ngưng kết một chiến giáp màu bạc như thực chất, đôi mắt lóe lên vài tia vui mừng khó có thể che dấu nổi.

Uy lực của Phá Không Kiếm đã vượt quá tưởng tượng của hắn. trong nháy mắt vừa rồi khi Trương Hằng phát động kiếm này. ý chí dung hợp hoàn mỹ mới phát huy đang một kích

- Một kiếm chí cường.

Một kiếm chí cường cứ vậy mà sinh ra.

Sắc mặt Nam Kiếm Phong bình tĩnh nhìn Trương Hằng vài lần, đặc biệt lưu ý một hồi trên Phá Không Kiếm của đối phương.

Hoàn hảo không tổn hao gì.

Dưới lực lượng chí cường, va chạm với thông linh pháp bảo thượng phẩm. Phá Không Kiếm không hề thương tổn chút nào.

Nếu khí linh bị thương thì tất nhiên sẽ liên lụy tới chủ nhân, do đó khiến Trương Hằng hao tổn tâm thần.

Nhưng bất kể là Trương Hằng hay pháp bảo bản mạng của hắn - Phá Không Kiếm đều chưa hề tổn hại chút nào.

Điều này đã chứng minh cái gì?

Ầm!

Đúng lúc này thì cánh tay cụt của Nam Kiếm Phong rơi xuống đất, đập xuống mặt đất tạo thành một tiếng động lớn.

Ánh mắt của Nam Kiếm Phong cùng chẳng liếc một cái. Hắn nói với Trương Hằng.

- Vừa rồi... Vì sao ngươi lại hạ thủ lưu tình? Ngươi rõ ràng có thể khiến ta biến mất khỏi thế gian này.

Trước mặt một kiếm chí cường của Phá Không Kiếm của Trương Hằng. Nam Kiếm Phong chẳng hề có một chút sức phản kháng nào.

Hắn thậm chí còn có một loại ảo giác là ngay cả mình có mặc vào linh bảo phòng ngự trung phẩm căn bản cũng không thể ngăn cản nổi một kiếm không gì không phá nổi kia của đối phương.

Trước mặt công kích tuyệt đối này, tất cả thủ đoạn phòng ngự đều vô dụng. Gia tốc gấp mười lần. uy lực gấp ba lần. điều đó đáng sợ tới mức nào chứ?

Một kiếm chí cường vừa rồi, vào thời điểm cuối cùng Trương Hằng khiến Phá Không Kiếm hơi chệch đi một chút, cho nên mới chém đứt một cánh tay của Nam Kiếm Phong.

- Ta vì sao lại không giết ngươi...

Trương Hằng cười nhẹ nhàng.

- Đáp án rất đơn giản. Bởi vì ta đột nhiên có một ý tưởng.

- Ý tưởng gì?

Huyết quang trong mắt Nam Kiếm Phong dần dần biến mất, khôi phục về bình tĩnh.

Chỉ có sau khi tiến vào trạng thái chiến đấu chân chính thì Huyết Sát Quân Vương mới có thể đánh mất hơn phân nửa lý trí.

Vào lúc bình thường bọn họ cũng Chỉ là một tu sĩ có dục vọng giết chóc hơn người mà thôi.

- Ta có ý tưởng muốn ngươi thần phục Trương Hằng.

Trương Hằng thần nhiên nói.

- Thần phục ngươi? Điều đó không có khả năng!

Nam Kiếm Phong nói như chém đinh chặt sắt, vô cùng kiên định:

- Mặc dù ngươi nắm giữ một thanh thần kiếm không gì không phá nổi cũng không có khả năng uy hiếp ta nếu ta muốn chạy trốn. Bí thuật bảo mệnh của bản quân còn chưa thực sự thi triển ra đâu. Vừa rồi mới Chỉ hai hai kiện thông linh pháp bảo giao tranh mà thôi.

Tuy nhiên sau đó Nam Kiếm Phong phát hiện ra sự quái dị trong lời nói của Trương Hằng.

Ta có ý tưởng muốn ngươi thần phục ta.

Cái gì gọi là ý tưởng?

Nam Kiếm Phong đột nhiên giật mình. Bước tiếp theo của ý tưởng tất nhiên là hành động của Trương Hằng khiến mình phải thần phục hắn.

Vân Dịch ở phía xa xa nhìn chăm chăm không dám chớp mắt tình huống nơi này. Hắn là người chứng kiến chuyện này từ đầu tới cuối.

- Một kiếm vừa rồi thực sự đáng sợ...

Vân Dịch thăm kinh hãi, khó có thể an tĩnh lại.

Nếu đổi lại là hắn đối mặt với một kiếm chí cường kia thì tuyệt đối không thể tốt hơn Nam Kiếm Phong. Huyết Hồn Phiến trong tay vô cùng có khả năng sẽ bị một kiếm của Trương Hằng đánh tan.

- Nếu ta đoán không nhầm thì vừa rồi người tiếp một kiếm của ta, giờ phút này Chỉ sợ là đã bị nội thương không nhẹ rồi.

Ánh mắt Trương Hằng nhìn kỹ Nam Kiếm Phong, giọng nói từ từ chậm lại.

Nam Kiếm Phong nghe vậy thì chấn động toàn thân, sắc mặt trắng bệch. Hắn sử dụng bí thuật để che dấu thương tổn trong cơ thể nhưng cũng không thoát khỏi tất cả ánh mắt của Trương Hằng.

Bởi vì tu luyện Thần linh Nhân cho nên bình thường Trương Hằng dù không cố ý thi triển thuật này thì đôi mắt vẫn có lực lượng và linh giác cường đại vô cùng.

Nam Kiếm Phong sau khi tiếp một kiếm thì Trương Hằng đã biết được đáp án. do đó nghĩ tới chuyện thu phục Nam Kiếm Phong này.

Mục đích chuyến đi này của hắn vốn là giết kẻ có thể mang tới nhân quả cho mình là Nam Kiếm Phong này. Nhưng dưới tình thế chiếm được thể thượng phong, hắn lại bắt đầu nghĩ tới mục tiêu cao hơn.

Nếu thu phục được Nam Kiếm Phong mà nói thì Trương Hằng mang theo hai đại Huyết Sát Quân Vương, tiến vào Cửu U hải vực, chém giết trăm yêu thú Hợp Thể Kỳ cũng vô cùng dễ dàng.

- Không có khả năng!

Nam Kiếm Phong cắn chặt hàm răng, khoe miệng tràn ra vài tia máu tươi, kiên định dị thường.

Không chịu ở dưới trướng người khác!

- Chết, hoặc thần phục.

Trương Hằng nói khẽ. giọng điệu bình thường giống như nói chuyện với bạn bè vậy.

Nhưng không thể nghi ngờ gì nữa. trong lời nói nhẹ nhàng của hắn mang theo lực lượng lớn lao. Đó là một khí thế nắm giữ sát phạt sinh tử. đoạt thể của tự nhiên.

Chết hoặc thần phục.

Nam Kiếm Phong nâng nhẹ Huyết Ma Kiếm, cười nói:

- Người có thể giết Nam Kiếm Phong nhưng muốn cho bản quân thần phục thì trừ phi có năng lực khiến ta hoàn toàn khuất phục. Đáng tiếc là người còn kém xa. Hải ngoại tam tiên đích thân tới thì còn được.

- Một khi đã như vậy thì Trương mỗ đành động thủ vậy.

Phá Không Kiếm trong tay Trương Hằng đột nhiên biến mất. sau đó biến thành một bảo tháp lớn cỡ bàn tay.

Bảo tháp này trên nhỏ dưới to. ba tầng dưới sáng ngời, tỏa ra một quang sáng, sáu tầng trên lại U ám.

Nhìn nó cũng Chỉ như pháp bảo bình thường, người không chú ý rất dễ bỏ qua. Toàn bộ cổ tháp này tỏa ra khí tức tang thương nhưng lại không mất đi vẻ huy hoàng trang nghiêm. Bất luận là kẻ nào đứng trước mặt nó cũng đều không tự giác mà cảm thấy mình nhỏ bé.

Nhưng Nam Kiếm Phong lại không chú ý tới Chi tiết này. Hắn có thể kết luận là bảo tháp trong tay Trương Hằng là thứ tồn tại thậm chí siêu việt cả Phá Không Kiếm.

Bằng không thì đối phương cũng không lấy ra vào giờ phút cuối cùng này. ý đồ muốn dùng vật ấy để thần phục mình.

Nam Kiếm Phong cận thận thăm dò một hồi lại không biết thực hư của bảo tháp này liền hỏi thẳng:

- Đây là pháp bảo cấp bậc gì?

Trương Hằng không trốn tránh vấn đề của hắn mà lạnh nhạt nói:

- Pháp bảo này tên là Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp, là pháp bảo mạnh nhất từ trước tới nay mà Trương mỗ từng thấy. uy lực thông thiên triệt địa, khó có thể đo lường được. Còn về phần cấp bậc cụ thể... Ngay cả ta cũng không biết được.

Nam Kiếm Phong khi nghe vậy liền thấy nao nao. Trương Hằng là chủ nhân của pháp bảo này mà cũng không biết được cấp bậc cụ thể của nó.

- Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp?

Nam Kiếm Phong đọc khê cái tên này, thấy chưa từng nghe qua danh hiệu của pháp bảo này.

Bình thường thông linh pháp bảo có uy lực phi phàm thì trong sách cổ Chu Vương Triều đều có ghi lại tỉ mỉ, thậm chí còn có cả một số tiên bảo.

Nhưng Nam Kiếm Phong bằng vào lịch duyệt phong phú và kiến thức của mình lại không hề có chút tin tức gì của Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp này.

- Thần thông của pháp bảo này so với Phá Không Kiếm vừa rồi còn lợi hại hơn sao?

Nam Kiếm Phong hỏi.

- Không sai. Phá Không Kiếm Chỉ là một kiện pháp bảo thấp cấp. tuy rằng tiềm năng vô hạn nhưng nếu so với pháp bảo này thì đương nhiên không thể bằng. Chỉ cần Trương Hằng phát động pháp bảo này thì người nhất định không có đường sống. Hiện tại ta lại hỏi người, có thần phục hay không?

Có thần phục hay không?

Chiến giáp màu bạc ngưng kết bên ngoài thân thể Trương Hằng chiếu rọi hư không, tay cầm bảo tháp thần bí, ánh mắt cổ xưa. giọng nói hàm xúc ý tứ mờ mịt.

Dưới sự phụ trợ của Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp. Trương Hằng giống như Thần Vương đứng ngạo nghễ nhìn đại địa. bề ngỗ thiên hạ.

Hai mắt Nam Kiếm Phong tràn ngập ánh sáng trong suốt màu huyết quang, sát khí tái hiện, giọng nói lạnh như băng:

- Giờ phút này bản quân đích xác không phải là đối thủ của người, sau trăm tuổi ta sẽ đi tìm người, cướp lấy tính mạng người.

Tiếng nói vừa dứt, trên người Nam Kiếm Phong tỏa ra sương mù màu máu. bao phủ cả người hắn lại. giọng nói càng dần dần trở nên quỷ dị.

- Huyết Sát Quân Vương cũng có ngày chạy trốn sao?

Trương Hằng nở nụ cười, Dường như không hề có ý định động thủ.

Ông!!!

Nam Kiếm Phong hóa thành một đám sương mù màu máu trong hư không, ngưng tụ trước mặt Trương Hằng, trong đó truyền ra giọng nói của hắn:

- Hẹn ngày gặp lại!

- Chạy đâu cho thoát?

Giọng nói của Trương Hằng giống như sấm mùa xuân, rơi vào trong tai Nam Kiếm Phong.

Ầm một tiếng, Bảo tháp trong tay hắn thuần di ra, tiến về phía Nam Kiếm Phong trên không.

Một áp lực vô hình lớn lao sinh ra trong thiên địa, rõ ràng áp bách Nam Kiếm Phong trong hư không.

- Chấn Áp Quyết!

Giọng nói như sấm sét truyền ra từ trên bầu trời.

Trong khoảnh khắc, trong phạm vi hai trăm dặm giống như bị áp lực cả ức vạn cân tập trung lại, Nam Kiếm Phong chỉ cảm thấy toàn bộ không gian bị phong tỏa, giống như có một tòa Thái Sơn đè nặng trên đỉnh đầu. Linh hồn cũng bị áp lực vô cùng áp chế. Ngay cả thần thông Nguyên Anh xuất khiếu cũng không thể thi triển được.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

540. Chương 503: Chí Cường Nhất Kiếm. (hạ)

Ổng!!!

Nam Kiếm Phong khôi phục trạng thái nhân thân, huyết vụ quanh thân cuộn cuộn, kiệt lực chống cự lực chấn nhiếp cường đại trong thiên địa.

Hắn vô tình phun ra một búng máu. Thân thể không thể động đậy. Chỉ có thể dùng khóe mắt nhìn về phía Trương Hằng trên không trung.

Bảo tháp trong suốt lớn cỡ bàn tay trên đỉnh đầu tỏa ra ngân quang lấp lánh, huyền lệ mê người.

- Người...

Nam Kiếm Phong miễn cưỡng thốt lên một chữ, sắc mặt trắng bệch, thân thể run rẩy, thậm chí còn hơi biến dạng, xương cốt phát ra tiếng răng rắc khiến trái tim người ta người thấy mà gia tốc.

Trương Hằng vẫn không nhúc nhích, đứng yên trong hư không. Giờ phút này hắn còn chưa phát huy một nửa uy lực của Chấn Áp Quyết liền đã áp chế Nam Kiếm Phong có tu vi Hợp Thể hậu Kỳ không thể động đậy rồi.

Hóa ra theo thực lực của hắn tăng lên tới Hợp Thể đại viên mãn. uy lực khi thi triển ra bảo tháp so với lúc trước đã mạnh thêm gấp bội.

Dưới tình huống như vậy, Trương Hằng thi triển toàn lực Chấn Áp Quyết của bảo tháp thì có thể giết chết một gã đại tu sĩ Hợp Thể hậu Kỳ.

Đương nhiên Nam Kiếm Phong sở dĩ không có khả năng phản kháng cũng là vì hắn đã bị trọng thương. Hơn nữa bản thân hắn không có pháp bảo thông linh phòng ngự. Nếu hắn có một thông linh pháp bảo phòng ngự trung phẩm thì lực chống cự với Chấn Áp Quyết sẽ tăng lên rất lớn.

- Có thần phục hay không? Hiện giờ ta Chỉ cần một ý niệm là có thể quyết định sinh tử của ngươi.

Trương Hằng lạnh, nhạt nói.

- Không phục!

Nam Kiếm Phong quát một tiếng, huyết quang trên người tăng vọt, trên mi tâm hiện lên một vết thương.

Từ miệng vết thương tràn ra một giọt máu trong suốt.

Sau đó máu huyết này kích phát pháp lực cường đại trên người hắn phóng vọt lên hóa thành một cột sáng màu máu. bắn nhanh về phía Trương Hằng.

Vân Dịch ở xa xa đột nhiên chấn động trong lòng. Đây là Huyết Sát Quân Vương, hẳn cảm nhận rõ ràng bí thuật kích phát máu huyết này của Nam Kiếm Phong mạnh mẽ tới mức nào.

Một kích này thậm chí đã tiếp cận uy lực của một kiếm chí cường của Phá Không Kiếm vừa rồi Trương Hằng đánh ra.

Máu huyết trong cơ thể tu sĩ tu luyện công pháp Huyết Ma Đạo ẩn chứa năng lượng khổng lồ, dùng bí thuật kích phát có thể phát huy ra lực công kích mạnh hơn bình thường gấp mấy lần.

Mà Huyết Sát Quân Vương thi triển ra loại bí thuật này còn đáng sợ hơn. Tu sĩ cùng giai mà chạm phải thuật này thì ắt phải chết. Đối với việc này Trương Hằng Chỉ cười lạnh không nói.

Kết quả là huyết quang uy lực kinh người vừa bay cao được mấy trượng đã bị áp lực trong hư không trấn áp, sững lại trên hư không!

Trong lòng Trương Hằng trầm động. Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp cũng tỏa ra huyết quang.

Ở trong hạt giống thế giới trong lĩnh vực không gian của Trương Hằng có lực lượng Huyết Ma Đạo nguyên thủy chí cường, ngay cả Hư Không Hỏa Diễm kích phát ra thần thông nghịch thiên cũng không làm gì được nó.

Cuối cùng phải mượn năng lực cắn nuốt thần Kỳ của Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp mới có thể hút đi lực lượng này.

Cho tới nay, lực lượng này vẫn bị vây trong bảo tháp, Chỉ phục tùng chút xíu. Giờ phút này Trương Hằng nảy ra ý định này. từ trong bảo tháp liền tỏa ra luồng huyết quang Nguyên thủy thuần khiết.

Luồng huyết quang này vừa xuất hiện liền khiến Vân Dịch ở phía xa xa kinh hô một tiếng, lực lượng Huyết Sát trong cơ thể sợ hãi tới cực điểm, con sông máu sâu trong lĩnh hồn cũng phải run sợ.

Bùm!

Hắn rơi từ trên bầu trời xuống, quỳ lạy trước huyết quang do Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp phát ra.

Nam Kiếm Phong bị chấn áp trong hư không cũng lộ vẻ sợ hãi thật sâu.

Đây là lần đầu tiên Trương Hằng nhìn thấy vẻ sợ hãi trong mắt Huyết Sát Quân Vương. Lúc bình thường Huyết Sát Quân Vương có bảy phần thần trí. lúc bị sát lục ảnh hưởng khi chiến đấu thì Chỉ còn lại ba phần.

Bọn họ nắm giữ lực lượng sát lục, không biết sợ hãi vật gì. bởi vì bọn họ chính là Hóa Thân của sự sợ hãi.

-Ồ ô...!

Huyết Ma Kiếm trong tay Nam Kiếm Phong phát ra uy lực cường đại nhất, ẩn hiện kháng cự với lực lượng của Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp.

Từ từ thân thể Nam Kiếm Phong khôi phục được một chút tự do, có thể làm vài động tác cơ bản.

Trương Hằng không có ý định tiếp tục gây áp lực với hắn. Hắn đã hiểu được uy lực của thông linh pháp bảo thượng phẩm mạnh mẽ vô cùng, ẩn hiện có khả năng ngăn cản được một phần uy lực của bảo tháp.

Nếu bản thân mình trong lúc Nam Kiếm Phong ở trạng thái toàn thịnh thì muốn chém giết đối phương Chỉ sợ phải tiêu hao hơn nửa pháp lực. Mỗi một thức bí quyết của bảo tháp khi toàn lực thi triển ra đều tiêu hao rất nhiều tâm thần và Nguyên khí của Trương Hằng.

Mặc dù Nam Kiếm Phong khôi phục tự do cũng không thể lật ngược được thế cờ.

Đúng như Trương Hằng dự đoán, hắn không còn ý niệm chạy trốn trong đầu nữa.

Trong lĩnh vực chấn áp của Chấn Áp Quyết. hắn không thể thuấn di. Chỉ nhúc nhích đã phải chịu được áp lực lớn như dưới Thái Sơn.

Làm sao có thể chạy trốn được?

Dưới tâm lý sợ hãi, Nam Kiếm Phong đứng trên hư không, quỳ gối hướng về phía bảo tháp.

Đây là một loại thân phục như cấp thấp gặp cấp cao, hèn mọn gặp cao quý. cấp dưới gặp cấp trên, không hề có lý do gì đáng nói.

Trương Hằng đơn giản rút pháp lực vào bảo tháp chậm lại. khiến uy lực của Chấn Áp Quyết giảm đi. Nhưng tia máu bên ngoài Bảo Tháp lại không thu hồi. ngược lại hào quang càng tăng lên.

Nam Kiếm Phong và Vân Dịch đều run rẩy quỳ lạy bảo tháp, phát ra sự thần phục từ nội tâm. không có chút ý niệm phản kháng trong đầu.

Dưới tình huống như vậy, Trương Hằng cười nhìn Nam Kiếm Phong.

- Người có đồng ý thần phục hay không?

Nam Kiếm Phong bỗng nhiên không nói gì. thân thể còn hơi run rẩy, có lẽ ngẫm thừa nhận.

Trương Hằng trầm ngâm một lát:

- Mặc dù người thần phục cũng không phải là cam tâm mà là sợ hãi ta thôi.

Nghĩ tới đây thân thể hắn nhoáng lên một cái. đi tới trước mặt Nam Kiếm Phong.

Trương Hằng vươn đầu ngón tay điểm lên trán hắn.

Một Chỉ này của hắn mặc dù nhìn bình thường vô cùng, bên trên không có pháp lực gì. Nhưng trong nháy mắt này. Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp rõ ràng như rung động.

Một luồng dao động mờ mịt, nhộn nhạo trong thiên địa. khiến linh hồn phần đông sinh linh trên Phàm Vân Đảo đều không tự chủ được mà run lên.

Ước chừng qua nửa nhịp thở. Trương Hằng thu hồi đầu ngón tay mình lại. sau đó vẫy tay một cái. Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp lại bay về trong tay hắn.

ở trước người Trương Hằng, ánh mắt Nam Kiếm Phong đại ra, nhìn về phía Trương Hằng tràn ngập một sự sợ hãi tới từ linh hồn.

Trương Hằng hiểu rằng bản thân đã thành công sử dụng Ký hồn Thuật với Nam Kiếm Phong. Sau đó ánh mắt hắn liền chuyển lên người đệ tử Vân Dịch của hắn.

Vân Dịch vẫn quỳ lạy như trước, thân thể hơi run rẩy.

- Vân Dịch, người đứng lên đi.

Trương Hằng khẽ cau mày, cất giọng nói.

- Sư tôn...

Vân Dịch vẫn sợ hãi như cũ, dòng sông máu sâu trong linh hồn rung chuyển bất an, run rẩy không thôi.

Trương Hằng thoáng giật mình hiểu ra, ý niệm vừa động. Lúc này tia máu bên ngoài Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp mới hoàn toàn biến mất.

Vân Dịch lập tức thở dài một hơi nhẹ nhõm, miễn cưỡng đứng dậy, sợ hãi nói:

- Lực lượng Huyết Sát thật đáng sợ... Pháp lực trên người ta không chịu sự khống chế nữa.

Trương Hằng hơi suy nghĩ nhìn bảo tháp trong tay vài lần. sau đó thu hồi nó lại.

- Sư tôn... Hắn làm sao vậy?

Tâm thần Vân Dịch khôi phục bình thường xong, ánh mắt nhìn về phía Nam Kiếm Phong đứng cạnh Trương Hằng, vẻ mặt tò mò hỏi.

Nam Kiếm Phong một khắc vừa rồi còn đờ đờ sát khí. lúc này dịch ý trên mặt đã hoàn toàn tiêu tán, giống như người hầu đứng cạnh Trương Hằng.

- Hắn đã toàn tâm toàn ý thần phục vì sư rồi.

Trương Hằng lạnh nhạt nói. trong mắt lộ ý tứ hàm xúc mà Vân Dịch khó có thể lĩnh hội.

- Điều này sao có thể chứ...

Vân Dịch khó có thể tin nổi.

Huyết Sát Quân Vương một đời lại thần phục người khác, điều này quá khó tin đi. Hơn nữa Nam Kiếm Phong kia nhìn qua cũng thấy là một người cao ngạo, cho dù chết đi cũng không cam thần phục bất cứ kẻ nào.

Trương Hằng liếc nhẹ hần một cái:

- Có một số việc người không cần hỏi nhiều. Chúng ta lập tức đi tới Ma Xà Phủ tranh thủ trong thời gian ngắn sẽ chém giết rất nhiều yêu thú Hợp Thể Kỳ.

- Vâng thưa sư tôn.

Vân Dịch hiểu ra đây là chuyện mình không nên hỏi. trong lòng máy động, vội vàng nói.

- Nam Kiếm Phong, sau khi đi Ma Xà Phủ thì nhiệm vụ của người chính là giúp đỡ hai thầy trò chúng ta chém giết yêu thú.

Trương Hằng lại nói với Nam Kiếm Phong.

- Vâng thưa chủ nhân.

Nam Kiếm Phong cung kính nói. Đôi mắt lộ vẻ kính sợ rất sâu.

- Trước khi đi ta cần nhắc nhở người một chút. Vào thời khắc không chiến đấu thì người thu liễm sát khí trên người cho tốt một chút.

Trương Hằng cảnh cáo hần.

- Đã hiểu.

Nam Kiếm Phong nói rất ngắn gọn.

- Tốt lắm. chúng ta lập tức xuất phát. Bởi việc này đã làm chậm mất một thời gian rồi. Chỉ mong đừng làm rối kế hoạch của ta...

Trương Hằng thì thảo tự nhủ.

Đúng lúc này thì Nam Kiếm Phong hơi do dự nói:

- Chủ nhân... Ta còn có một chuyện muốn nói. Việc này có liên quan tới nguồn gốc lời nguyện rửa của Phàm Vân Đảo, có lẽ sẽ có trợ giúp cho chúng ta.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

541. Chương 504: Huyết Chú Chi Trì (thượng)

- Nguồn suối nguyện rửa Phàm Vân Đảo? Nguồn rửa kia chính là Tắt Tử Huyết Chú trong truyền thuyết?

Trong mắt Trương Hằng hiện lên một tia dị sắc.

Thật lâu trước kia, tất cả sinh linh trên Phàm Vân Đảo đều mơ hồ trúng một cái Tắt Tử Huyết Chú: Một khi có tu sĩ bản thổ nào rời đảo. sẽ lập tức hóa thành một bãi máu loãng.

Chú này truyền thừa đời đời theo huyết mạch sinh, linh trên đảo, vĩnh viễn không đứt đoạn, bóng ma này đã bao phủ Phàm Vân Đảo hơn mười vạn năm.

Trương Hằng cũng biết những truyền thuyết có liên quan tới Tắt Tử Huyết Chú trên Phàm Vân Đảo.

Lúc trước, Trương Hằng lần đầu tiên sử dụng Chấn Áp Quyết thức thứ nhất của bảo tháp quyết Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp, ảnh hưởng đến Tinh Nguyệt di tích trên Phàm Vân Đảo. ngay cả huyết chú không rõ ràng kia cũng biến mất vào hư không.

Đối với chuyện này, Trương Hằng cũng cực kỳ kinh ngạc, nghĩ mãi không ra.

Nhưng lúc này nghe Nam Kiếm Phong chủ động nhắc tới. hẳn lập tức có hứng thú.

- Hồi chủ nhân, lực lượng Tắt Tử Huyết Chú kia sẽ không tự đứng tồn tại. tất nhiên là nó có nguồn suối lực lượng, gọi là Huyết Chú Chi Trì.

- Huyết Chú Chi Trì?

Trương Hằng cùng Vân Dịch đều nghi hoặc, hiển nhiên chưa nghe qua cái tên này.

Vân Dịch khó hiểu hỏi:

- Nghe tên thì thứ này giống như có liên quan đến bí thuật Huyết Ma Đạo. vì sao ta lại không biết?

Thân là tu sĩ Huyết Ma Đạo. Vân Dịch biết không thiếu bí thuật Huyết Ma nghịch thiên trong truyền thuyết.

Trương Hằng nhàn nhạt hỏi:

- Huyết Chú Chi Trì này rốt cuộc là tồn tại thế nào? Còn nữa, người nói rõ ràng nguyên nhân trước sau cho ta biết.

Nam Kiếm Phong trầm ngâm một lát, cuối cùng nói:

- Vì sao nơi này lại có Huyết Chú Chi Trì thì ngay cả ta cũng không biết, bởi vì nó đã tồn tại từ mười vạn năm trước, mà ta chỉ mới đến Phàm Vân Đảo mấy vạn năm trước, đã phát hiện sự tồn tại của nó. Cuối cùng, ta bị tàn hồn của Tinh Nguyệt nữ thần trấn thủ Huyết Chú Chi Trì lợi dụng bốn kiện Pháp bảo thông linh mạnh mẽ cùng Linh bào truyền thừa Tinh Nguyệt Đồ phong ấn lại.

- về phần Huyết Chú Chi Trì ta lại biết được không ít tin tức có liên quan. Tắt Tử Huyết Chú trong truyền thuyết trên Phàm Vân Đảo. chính là thuật Huyết Ma nguyên rửa trong Huyết Ma Đạo. Chú này có thể ảnh hưởng liên tục nhiều năm. tất nhiên cần có một nguồn suối lực lượng, đó chính là Huyết Chú Chi Trì. Huyết Chú Chi Trì lấy tài liệu cơ bản từ máu huyết cùng linh hồn tu sĩ bậc cao. phối hợp bí thuật Huyết Ma Đạo luyện chế thành, bên trong ẩn chứa lực lượng Huyết Ma Đạo mạnh mẽ. tu sĩ từ Hợp Thể Kỳ trở xuống một khi tiến vào trong Huyết Trì này, sẽ lập tức hóa thành một bãi máu loãng không còn thi cốt.

Cuối cùng, Nam Kiếm Phong kết luận:

- Nói từ bản chất, tồn tại của Huyết Chú Chi Trì giống như một trận pháp khổng lồ. có thể bao trùm toàn bộ Phàm Vân Đảo.

Trương Hằng gật đầu. hiểu được hình thành cùng mục đích tồn tại của Huyết Chú Chi Trì tuy nhiên hẳn chợt sinh ra nghi hoặc, liền hỏi:

- Tắt Tử Huyết Chú này kéo dài mười vạn năm trên Phàm Vân Đảo. vì sao nguồn suối lực lượng Huyết Chú Chi Trì này còn chưa khô cạn?

Nam Kiếm Phong không cần suy nghĩ nói:

- Sau khi thi triển thuật Huyết Ma nguyên rửa thành công, một bộ phận máu huyết cùng lực lượng linh hồn trong cơ thể sinh linh bị nguyên rửa trên đảo sẽ bị rút lấy duy trì cho Huyết Chú Chi Trì tiếp tục vận chuyển.

- Cho nên, trải qua mười vạn năm. lực lượng của Huyết Chú Chi Trì chẳng những không yếu đi. ngược lại càng thêm mạnh mẽ. Trải qua năm tháng tích lũy. nó hấp thu máu huyết cùng lực lượng linh hồn của hàng tỷ tỷ sinh linh....

Cuối cùng, vẻ mặt của Nam Kiếm Phong cũng lộ ra vài phần hoảng sợ.

Trương Hằng không khỏi hít một hơi lạnh, đáng sợ quá đi chứ.

Hòn đảo Phàm Vân Đảo khổng lồ này đã trải qua lịch sử mười vạn năm, bao gồm tu sĩ nhân loại cùng động vật, các sinh linh đã từng tồn tại đâu Chỉ có hàng Tỷ?

Hấp thu máu huyết cùng lực lượng linh hồn của hàng tỷ tỷ sinh linh, điều này quả thật không thể tưởng tượng, đúng là hành động hại trời hại đất!

Nhìn thấy Nam Kiếm Phong còn muốn nói. Trương Hằng hỏi:

- Người còn muốn nói gì?

- Ta có một dự đoán... Chờ một ngày nào đó. khi lực lượng Huyết Trì đã lớn mạnh đến một mức độ, nhất định sẽ xảy ra biến cố. Đến lúc đó, nó có khả năng...

Nam Kiếm Phong dừng lại. đột nhiên như không nghĩ ra từ ngữ gì để hình dung.

- Có khả năng gì?

Vân Dịch tò mò không thôi, vội vàng hỏi.

Đột nhiên Trương Hằng phun ra hai chữ:

- Bùng nổ.

- Đúng đúng, sẽ là bùng nổ...

Nam Kiếm Phong nói:

- về phần cụ thể sẽ sinh ra biến cố gì. thì ta không thể đoán trước được.

Trương Hằng trầm ngâm một lát, nói tiếp:

- Ta hiểu ý của người, nếu Huyết Chú Chi Trì này bị tu sĩ Huyết Ma Đạo lợi dụng, nhất định sẽ trở thành một trợ lực lớn nhất. Nhưng mà, Huyết Trì này ở chỗ nào?

Nam Kiếm Phong có chút do dự, bị Trương Hằng nhìn chăm chăm, nhỏ giọng nói:

- Nó ở ngay phía dưới Tinh Nguyệt di tích... lúc này đã...

Trương Hằng mặt trầm xuống:

- Đã bị chôn dưới lòng đất rồi phải không?

- Phải, chủ nhân, đây đều là ta sai...

Nam Kiếm Phong hơi sợ hãi nói:

- Ta có thể chạy trốn khỏi nơi đó cũng là vạn hạnh. Ngoài ra, bằng thực lực của ta, cũng không thể nắm giữ được Huyết Trì kia...

- Có lẽ chủ nhân có biện pháp, cho nên ta mới đưa ra chuyện này.

Nam Kiếm Phong mong chờ nhìn Trương Hằng.

Mọi người đều biết, thần thức tu sĩ bình thường một khi xâm nhập vào lòng đất sẽ bị lực cản rất mạnh, khó có thể phát huy được một phần mười hiệu quả.

Hơn nữa, càng xuống sâu, lực cản sẽ tăng lên bằng cấp số nhân.

- Vị trí Huyết Chú Chi Trì kia cách mặt đất đến ngàn dặm. Chiều sâu như thế, thần thức của ta còn có thể miễn cưỡng chạm đến. Nhưng muốn thâm nhập sâu đến ngàn dặm. tuyệt đối không thể làm được trong thời gian ngắn... Trừ khi có tu sĩ đứng đầu am hiểu thuật thổ độn. nhưng thuật này rất khó tu luyện tu sĩ như thế càng ít.

- Một ngàn dặm.

Trương Hằng im lặng một lúc.

Khoảng cách một ngàn dặm nhìn như rất ngắn, nếu ở không trung thì tốc độ bay đủ nhanh, có lẽ Chỉ vài nhịp thở là đủ.

Nhưng một ngàn dặm vượt qua đất đá trong lòng đất, độ dày tương đương mười vạn thước, sẽ là rất khủng bố.

Tuy rằng rất nhiều loại pháp thuật cùng thần thông có lực phá hoại rất mạnh, đánh vào sâu đến ngàn dặm cũng không tính là khó. Nhưng phá hoại vẫn là phá hoại, sẽ Chỉ làm tầng đất bên dưới tiếp tục đứt gãy, thậm chí sẽ gây ra địa chấn, núi lửa phun trào...

Mấy người Trương Hằng vừa lúc không am hiểu thuật thổ động. Huống hồ, khi xâm nhập đến một mức dưới lòng đất. tầng đá sẽ cứng rắn vô cùng, thì triển thuật thổ động sẽ vô cùng khó khăn.

Nếu giao nhiệm vụ này cho một tu sĩ Hợp Thể Kỳ đào bởi, sợ rằng phải mất đến hai tháng.

- Được, các người đi theo ta, ta có biện pháp.

Trương Hằng nhanh chóng nghĩ ra biện pháp.

Ánh mắt Vân Dịch cùng Nam Kiếm Phong đều sáng ngời, vội vàng đi theo Trương Hằng.

Vị trí Tinh Nguyệt di tích cách nơi này không xa. Trương Hằng nhanh chóng tìm tới. Nhưng bởi nguyên nhân địa tầng sụp đổ, không thể tiến vào như lần trước.

- Các người đứng chung một chỗ, dựa sát vào ta.

Trương Hằng phân phó.

Vân Dịch cùng Nam Kiếm Phong vội làm theo phương pháp của Trương Hằng, ba người đứng trong phạm vi hai thước.

Trương Hằng gặt đầu trên người đột nhiên bùng lên ngân diễm ngập trời, khí thế cực kỳ mãnh liệt.

Vân Dịch cùng Nam Kiếm Phong thấy ngân diễm này, đều giật mình nhảy dựng, nhưng đứng yên tại chỗ không dám động dấy.

Bị Trương Hằng khống chế, ngân diễm hình thành một màn hào quang kín không kẽ hở, bao bọc ba người bên trong.

- Xuống!

Trương Hằng khẽ quát một tiếng, ba người trong quả cầu ngân diễm nhanh chóng chìm xuống lòng đất.

Bất luận là đất hay đá, bị quả cầu ngân diễm chạm vào đều tan thành tro bụi trong khoảng khắc.

Lúc này, thuộc tính cắn nuốt vạn vật của Hư Không Hỏa Diễm phát huy đến tận cùng.

Ngon lửa có thuộc tính bình thường, khi đối mặt với bùn đất cùng tầng đá, nhiều nhất là đốt chúng cháy khét, muốn làm cho chúng biến mất thì phải trả giá rất nhiều pháp lực.

Nhưng thuộc tính "cắn nuốt" của ngân diễm lại có thể dễ dàng làm cho bùn đất đá xung quanh biến mất, tiêu hao pháp lực cùng tâm thần cũng không quá lớn.

Chỉ mất một lúc, ba người đã đi xuống sâu một ngàn thước dưới lòng đất, hơn nữa tốc độ đi xuống đang tăng lên.

Dựa theo tốc độ này, không đến một ly trà nhỏ. ba người có thể đến mục tiêu. Nam Kiếm Phong cùng Vân Dịch đều hoảng sợ, sinh ra lòng e sợ với ngân diễm thần bí mà Trương Hằng thi triển, trong lòng tò mò không biết năng lực tác chiến của ngọn lửa này thế nào.

Rất nhanh, ba người chìm vào một mảnh bóng tối. ánh sáng trên Phàm Vân Đảo gần như không chiếu xuống sâu như vậy. Bọn họ Chỉ có thể nghe thấy tiếng hạ xuống "vù vù" cùng tiếng "xèo xèo" của ngân diễm cắn nuốt đất đá.

Mặc kệ là đất đá bình thường hay khoáng vật kim loại cao cấp. trước mặt ngân diễm đều không có năng lực chống cự. giống như một tầng giấy cực mỏng, chạm vào là thủng.

Trong quá trình này, thần thức của Trương Hằng cũng điều tra tới Huyết Trì như lời Nam Kiếm Phong đã nói. đúng là ở phía dưới Tinh Nguyệt di tích trước kia.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

542. Chương 504: Huyết Chú Chi Trì (hạ)

Lại thêm một lát, màn hào quang ngân điểm xung quanh ba người ngừng lại. lòng đất tối đen bỗng dưng xuất hiện một mảnh không gian chứa được ba người.

- Chiều sâu đã đến rồi. bây giờ chúng ta phải bay sang chiều ngang.

Trương Hằng nhàn nhạt nói.

Trong tiếng "xèo xèo", ba người bay sang ngang.

Lúc này, khoảng cách đến Huyết Trì không tới trăm trượng.

Tuy rằng Khoảng cách ngắn như thế. nhưng Trương Hằng không dám dùng Pháp bảo hay pháp thuật đánh phá mở đường, sợ làm cho tầng đá lại sụp đổ.

Một khi tầng đá lòng đất sụp đổ. sẽ là đại biểu cho phạm vi mấy trăm dặm, thậm chí là khu vực càng rộng hơn. Tầng đất đá nặng đến ngàn vạn tấn đè xuống, mặc cho người có thần thông mạnh mẽ cỡ nào, cũng không thể chịu nổi.

- Ta cảm nhận được một cỗ lực lượng Huyết Ma Đạo hùng mạnh...

Vân Dịch mừng rỡ nói.

Dù là cách xa một tầng đất đá dày, hắn vẫn có thể cảm nhận được cỗ khí huyết tinh mãnh liệt.

Mấy nhịp thở sau, mấy người Trương Hằng bay tới trước mấy chục trượng.

Tầng đất đá phía trước mơ hồ thấy được một tầng hào quang màu máu. phóng ra khí tức cuồng bạo, giết chóc, làm người ta điên cuồng, làm tâm thần người ta rung chuyển, rất dễ làm mất đi thần trí.

Trương Hằng mở ra Thần Linh Nhân, bắt đầu quan sát tình huống cụ thể.

Ở chỗ cách hắn một hai mươi trượng, một tầng tinh thạch đặc thù màu đỏ trong suốt cấu thành một cái Huyết Trì đường kính chừng mười trượng, sâu chừng bốn năm trượng, bên trong tràn đầy máu huyết. tràn ngập một cỗ khí tức huyết tinh bằng bạc. mơ hồ ẩn chứa lực lượng hùng mạnh làm người ta kinh hãi bất an, không dám tới gần.

- Lực lượng của Huyết Trì này rất đáng sợ. ngay cả ta cũng không dám thật sự tới đó. Chỉ dẫn động một chút máu huyết ở bên ngoài, có thể làm ta khôi phục nguyên khí trong thời gian ngắn, ở trên không trung Huyết Trì là một lao tù giam cầm, là chỗ phong ấn ta. Sau khi Tinh Nguyệt Đồ bị lấy đi. nó bị ta công phá, không còn tồn tại nữa...

Ba người dừng lại, Nam Kiếm Phong giải thích với Trương Hằng.

Trương Hằng dùng Thần Linh Nhân nhìn Huyết Trì kia thật lâu, khẽ thở dài:

- Nếu có thể lợi dụng vật này. phát huy ra uy lực chấn cổ tuyệt kim. tăng lên công lực chẳng qua Chỉ là chuyện nhỏ...

- Vậy phải làm sao? Huyết Trì mạnh mẽ như thế. muốn cưỡng ép nắm giữ thì thật khó như lên trời...

Vân Dịch cau mày, thân là Huyết Sát Huyết Sát Quân Vương, hẳn cảm nhận được vô cùng rõ ràng lực lượng kinh người ẩn chứa trong Huyết Chú Chi Trì.

Thật lâu sau, Trương Hằng thu hồi thần thức, khẽ thở dài:

- Vừa rồi ta dùng bí thuật xem qua, trong Huyết Chú Chi Trì này mơ hồ hình thành một cái linh thể có ý thức, tồn tại giống như khí linh, nó là chúa tể Huyết Trì ẩn chứa uy lực kinh thiên này.

- Còn may là trí tuệ khí linh này cũng không cao lắm. trước mắt không có ý thức chủ động công kích. Chỉ khi nào có người sinh ra địch ý với nó, thậm chí tạo ra bất lợi với Huyết Trì nhất định sẽ bị nó tấn công...

Sắc mặt Trương Hằng chợt mừng chợt lo, hiển nhiên đang đánh chủ ý gì đó.

- Sư tôn ngài có biện pháp nào không?

Vân Dịch khấn trương không thôi hỏi.

- Ta có biện pháp, nếu Huyết Chú Chi Trì này hình Thành tồn tại như khí linh, vậy thì ta cũng có thể coi như như thiên địa dị bảo...

- Ngài muốn nó nhận chủ?

Bỗng nhiên Vân Dịch hiểu được.

Khi hiểu được ý của Trương Hằng.

Nam Kiếm Phong cùng Vân Dịch đều hít một hơi lạnh. ý tưởng này thật quá dọa người.

Một khi vị tu sĩ nào đó nắm giữ Huyết Chú Chi Trì đo máu huyết hàng tỷ tỷ sinh linh cấu thành, đó là một việc đáng sợ cỡ nào...

Nhưng mà hành động nghịch thiên như thế, tu sĩ hạ giới có thể làm được hay sao?

Từ lực lượng cùng khí tức ẩn chứa trong Huyết Chú Chi Trì này. có thể thấy vượt xa Pháp bảo thông linh thượng phẩm, về phần là tồn tại cấp bậc nào. bọn họ Khổng thể phán đoán được.

Trương Hằng dứt khoát khoanh chân ngồi trên mặt đất, vừa dùng ngân diễm cắn nuốt mảnh vỡ thể giới trong lĩnh vực không gian khôi phục nguyên khí, vừa suy nghĩ đối sách.

Nam Kiếm Phong cùng Vân Dịch cũng không dám quấy rầy hắn.

Khoảng khắc, trong mắt Trương Hằng hiện lên một tia dị sắc. nhìn về phía một hướng.

Nam Kiếm Phong cùng Vân Dịch kinh ngạc, nhìn theo hướng Trương Hằng, Chỉ nhìn thấy một tầng đất đá, không nhìn ra gì cả.

Nếu bọn họ nắm vững bản đồ, có lẽ sẽ phát hiện phương hướng mà Trương Hằng đang nhìn, chính là Bồng Lai Đào trong Tam Tiên Đảo.

Dường như Trương Hằng cảm giác được gì, thở dài nói:

- Thời gian ngày càng gấp rút...

Cách xa hải vực Phàm Vân Đảo trăm vạn dặm. một vị thanh niên áo tím cùng một nam nhân cao to đang bay trên không trung mặt biển, quanh thân hai người phủ một tầng ánh sáng tím.

Hai người này chính là Tử Lượng, đại ca của Tử Hân, và Thiết Sa Vương Tả Sát.

- Nhanh... Chỉ còn mấy ngàn dặm. chúng ta có thể đuổi giết tên hung thủ kia!

Thiết Sa Vương Tả Sát hưng phấn không thôi.

Tử Lượng sắc mặt âm lãnh, trong ánh mắt lộ ra sát khí nồng đậm. nhìn chằm chằm hai người bị thần thức bao phủ mấy ngàn dặm hải vực của hắn khóa chặt.

Hai người ở phương xa. chính là phân thân Trương Hằng cùng Tử Hân.

- Thân thể tam đệ quả nhiên bị diệt, lúc này hắc là một thân đoạt xá, ngay cả tướng mạo cũng giống như thể?

Trong lòng Tử Lượng hừ lạnh.

- Đại công tử. tam công tử rõ ràng bị người kia áp chế, chúng ta thần thức truyền âm nhiều lần cũng không có trả lời.

Thiết Sa Vương có chút lo lắng nói. mơ hồ hắc cảm giác được vài phần không ổn. Trương Hằng ở phía trước lại không giống như bản tôn chân chính. Nếu là bản tôn hắc sẽ có gan ngênh chiến, dù sao trong tay đối phương có được tồn tại khủng bố như Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp.

- Đáng giận... Bọn họ thay đổi lộ tuyến bay về phía một hòn đảo cấp hai gần đó!

Lại bay một lúc, sắc mặt Tử Lượng đại biến, trong mắt bùng lên những tia lửa tím.

Thần thức Thiết Sa Vương đảo qua. sắc mặt cũng cực kỳ khó coi.

Quả nhiên, Chỉ thấy ở cách đó hai ngàn dặm hướng tây nam. có một hòn đảo cấp hai, bên trên có ngàn vạn tu sĩ đứng đầu. lại có đại tu sĩ tọa trấn, thực lực không tầm thường.

Tử Lượng dứt khoát ngừng lại, hít sâu một hơi, giận dữ nói:

- Đã không phải lần đầu tiên rồi...

Thiết Sa Vương cũng im lặng.

Ngay hôm qua, khi bọn họ truy kích Trương Hằng. mắt thấy có hy vọng đuổi tới. kết quả bọn họ lại đi một hòn đảo cấp ba ở gần đó. làm cho hai người không dám vọng động, đành phải chờ cơ hội khác mới xuống tay.

Nhưng hôm nay tình huống như vậy lại xảy ra.

- Chúng ta đợi thêm một lần nữa.

Tử Lượng rất cuộc khôi phục bình tĩnh, hắc hiểu được hung thủ phía trước rõ ràng biết đang bị đuổi giết, dường như cố ý kéo dài thời gian.

Nếu hai người này muốn đi Bồng Lai Đảo. hoàn toàn có thể dùng Truyền tống trận ở Lam Tinh Đảo hoặc hòn đảo cấp hai khác mà đi qua.

Sử dụng Truyền tống trận ở bất kỳ đảo nào đi Tam Tiên Đảo, trong khoảng khắc là đến. Vượt qua mấy trăm vạn dặm. thậm chí ngàn vạn dặm hải vực. Chỉ là chuyện chớp mắt.

- Nhưng mà... hai người kia đang kéo thời gian, rốt cuộc có ý nghĩa gì chứ?

Tử Lượng không khỏi cân nhắc.

- Đại công tử. ta hoài nghi hung thủ phía trước không phải bản tôn chân chính...

Thiết Sa Vương Tả Sát e dè nói.

- Người nói hắc Chỉ là một cái phân thân?

Sắc mặt Tử Lượng lập tức âm lãnh, như rắn độc nhìn chằm chằm Thiết Sa Vương.

Trong lòng Thiết Sa Vương run lên. vẻ mặt bình tĩnh nói:

- Tu sĩ nhân loại họ Trương kia am hiểu thuật Thân Ngoại Hóa Thần hết sức kỳ lạ. cường độ khí tức bản tôn cùng phân tôn gần như giống nhau như đúc. Ngay cả hai người này đứng chung một chỗ. chúng ta cũng không phân biệt được.

- Nói vậy. đi đến Cửu U hải vực ngược lại là bản tôn của hắc. vậy vì cái gì hắc muốn đi hải vực Yêu tộc chứ?

Tử Lượng đoán không ra dụng ý của Trương Hằng.

- Đây cũng là chỗ ta không nghĩ ra, Cửu U hải vực là địa bàn thế lực hàng tỷ Yêu tộc. hần là một tu sĩ nhân loại, sao dám lấy thân mạo hiểm?

Thiết Sa Vương xiết chặt nắm tay. đầu óc hỗn loạn.

Nếu so đánh nhau, hần am hiểu nhất, nhưng nếu so đầu óc với tu sĩ nhân loại, hần vạn lần không làm được.

- Tu sĩ nhân loại này thật là hết sức giáo hoạt... khó phân thật giả.

Tử Lượng lại rơi vào trầm tư. thật lâu sau mới nhàn nhạt nói:

- Một khi đã như vậy, ta cũng Chỉ có thể sử dụng biện pháp tốt nhất...

- Đại công tử. ngài có biện pháp gì?

Thiết Sa Vương hỏi.

- Tử Sát Thần Hồn Đại Pháp...

Trong mắt Tử Lượng không ngừng bùng lên ngọn lửa, tiếng nói dần dần trở nên lạnh băng.

- A! Ngài muốn thi triển thần thông đó...

Thiết Sa Vương nghe mà biến sắc.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

543. Chương 505: Tử Sát Thần Hồn Đại Pháp (thượng)

- Đại công tử. ngài có thể suy nghĩ một chút không Tử Sát Thần Hồn Đại Pháp này không phải chuyện nhỏ. Mấy chục vạn năm trước từng thấy Tử Hoàng đại nhân thi triển một lần. đánh bại một vị tu sĩ Độ Kiếp sơ kỳ. Nhưng cái giá phải trả khi thi triển thuật này cũng cực kỳ đáng sợ...

Thiết Sa Vương Tả Sát vội vàng giải thích, thần sắc rất mất tự nhiên.

- Tử Sát Thần Hồn Đại Pháp chính là một trong các thần thông bản mạng mạnh nhất của Tử Diễm Mã chúng ta, bản công tử đương nhiên biết rõ phải trả cái giá đắt cỡ nào.

Tử Lượng mắt lạnh nhìn hần:

- Nhưng nếu không thi triển thuật này. người có biện pháp gì hữu hiệu?

Thiết Sa Vương liền á khẩu không trả lời được.

Đối mặt với địch nhân vũ nhục trêu chọc mình như thế. trong bụng Thiết Sa Vương cũng ghen một cục tức, nhưng không thể phát tiết ra.

Trương Hằng sử dụng kế sách quá mức vô sỉ, để cho phân thân cùng Tử Hần như một cái bóng đèn kéo hai yêu thú chạy vòng quanh hải vực Tam Tiên Đảo. mỗi lần đến khi máu chốt sẽ lên vào một hòn đảo cấp hai, cấp ba gần đó.

Hành vi thủ đoạn như thế, làm cho hai người Thiết Sa Vương hận đến nghiến răng, nhưng lại không có cách nào.

- Lần này nhất định phải cứu Tam đệ ta trở về, phải giết tên thanh niên nhân loại họ Trương kia. Chỉ có thể thành công, không được thất bại!

Tử Lượng sắc mặt kiên định nói. trong lời nói lộ ra một cỗ khí thế không chút lùi bước.

Lúc này, trong ánh mắt hắn hiện ra thần sắc hồi tưởng, đủ loại tình cảnh sống cùng tam đệ Tử Hân trong mấy vạn năm qua cũng hiện lên trong đầu.

Đều là công tử Tử Hoàng Phủ được ngàn vạn sủng ái. Tử Lượng sống lâu hơn tam đệ Tử Hân đến bốn năm vạn năm, đã sớm Thành thực hơn nhiều.

Thật lâu trước kia, hắn cùng tam đệ ở thời kỳ trẻ con đi ra ngoài gây họa, nhỏ tuổi vô tri giết không ít Yêu tộc đối địch bên ngoài. Khi đó, các đại nhân vật thế lực lân cận đuổi giết đến tận Tử Hoàng Phủ.

Gặp tình huống này, Tử Hoàng giận tím mặt, răn dạy hai người không thôi, thậm chí tiến hành trừng phạt với Tử Lượng thân là đại ca. Nhưng mà mỗi lần gây họa. tam đệ Tử Hân đều sẽ chủ động ôm hết trách nhiệm lên người mình, để cho đại ca Tử Lượng miễn đi đa số trừng phạt nghiêm khắc ở Tử Hoàng Phủ.

Lâu dần cảm tình huynh đệ hai người ngày càng nồng hậu, vượt xa huynh đệ ruột thịt.

Khi đại ca Tử Lượng chân chính trưởng thành, là đại yêu tu có thể chắn ngang một mặt. Tử Hoàng ủy thác trọng trách Bắt đầu xử lý các sự vụ ở Tử Hoàng Phủ như thế làm hắn ở chung cùng tam đệ ngày càng ít.

Nhưng tình cảm giữa huynh đệ không vì thế mà xa cách. Lúc bình thường, mặc kệ tam đệ làm sai gì. đại ca Tử Lượng đều sẽ vận dụng năng lực của mình đi giải quyết.

Mấy trăm năm trước, tam đệ Tử Hân bị một yêu tu Hợp Thể hậu kỳ ở Cửu U hải vực giáo huấn một trận, trở về liền buồn bực không vui.

Đại ca Tử Lượng nghe chuyện này. nổi trận lôi đình. Một người một ngựa giết tới động phủ đại yêu tu kia, thi triển ra uy lực Thần thú Hợp Thể. hủy diệt thân thể đại yêu tu kia, sau đó rút hồn luyện phách, không ngừng tra tấn...

- Tam đệ. đại ca nhất định báo thù cho đệ! Tuy rằng mất đi thân Thần thú. nhưng đệ vĩnh viễn là Tam công tử nghịch ngợm quấy phá Tử Hoàng Phủ ta, không thể cho bất kỳ ai khi dễ...

Tử Lượng lẳng lặng đứng trên mặt biển, trong ánh mắt dần dần tràn đầy những điểm lệ quang, nhưng Khoảnh khắc bị tử diễm như ẩn như hiện nuốt hết. thay vào đó là sát phạt cùng âm độc như thực chất.

- Mặc kệ người là ai. mặc kệ đúng hay sai. nếu tổn thương tam đệ ta, vậy thì đừng mơ tưởng sống yên ở Chu Vương Triều này.

Nói xong câu đó, trên người Tử Lượng thu liễm tử quang, sau đó chậm rãi chìm xuống đáy biển.

Trong lòng Thiết Sa Vương khó có thể yên tâm, vội vàng nói:

- Đại công tử... sau khi thi triển Tử Sát Thân Hồn Đại Pháp, sẽ có khả năng giáng cấp. ngài thật sự hạ quyết tâm? Có cần mời Tử Hoàng đại nhân tới đây. nếu có lão nhân gia ra tay. hết thấy đều giải quyết dễ dàng...

- Không cần. chuyện này Chỉ cần một mình ta là đủ, không nên để ta biết người thông báo phụ thân ta ra tay.

Trong mắt Tử Lượng hiện lên một tia lạnh như băng, giải thích:

- Phụ thân đại nhân sẽ không tùy tiện nhúng tay vào chuyện của chúng ta ở hải vực nhân loại, ngài ấy cũng có lập trường cùng trời buộc của riêng mình.

Trong lòng Thiết Sa Vương cười khổ. nếu ngay cả đại công tử Tử Lượng cũng xảy ra chuyện, như vậy thì mình có mười cái mạng cũng khó trốn khỏi cái chết.

Tử Sát Thân Hồn Đại Pháp là thần thông bản mạng đặc biệt của Thần thú Tử Diễm Cầu. cả đời Chỉ có thể thi triển ba lượt, hơn nữa Chỉ có Tử Diễm Cầu Hợp Thể hậu kỳ mới có thể thi triển, uy lực vô cùng mạnh mẽ. vượt xa bí thuật thông thường.

- Người yên tâm. ta thi triển thuật này sẽ dùng Pháp bảo thông linh Tử Ngọc Quan đội trên đầu làm vật dẫn, hơn nữa Chỉ cần phóng ra một nửa uy lực thuật này. khả năng giáng cấp cũng không lớn. Tuy nhiên, bí thuật qua đi. Pháp bảo thông linh trung phẩm này cũng sẽ hỏng hoàn toàn không thể chữa trị...

Thân thể tử Lượng đã chìm vào đáy biển, tiếng nói âm lãnh truyền vào tai Thiết Sa Vương.

Vừa nghe lời này, Thiết Sa Vương khẽ thở phào một hơi. Nhưng nghĩ đến Tử Lượng thi triển bí thuật một lần. lại hoàn toàn tiêu hủy một kiện Pháp bảo thông linh trung phẩm, cũng âm thầm thở dài.

- Người che dấu khí tức cho ta, một lát sau là ta có thể kích phát thần thông nghịch thiên của Thần thú Tử Diễm Cầu. bắt giết hung thủ cũng không phí sức...

Tiếng nói của Tử Lượng dần dần trầm thấp, nhỏ đi. vô cùng xa xưa, tựa như đến từ vực sâu địa ngục đáng sợ.

Trong lòng Thiết Sa Vương rung mình, vội vàng thủ hộ khí tức Nơi đây. đồng thời cũng thật cẩn thận chú ý tình huống hòn đảo cấp hai ở gần đó.

Thời gian trôi qua từng chút, Tử Lượng đã chìm xuống mấy trăm dặm dưới đáy biển, quanh người lóe ra quang sáng màu tím. Tử Ngọc Quan lơ lửng trên đầu hắn, rung động ô ô vô cùng thể thâm, dường như cảm nhận được tai họa sắp tới.

- Tử Ngọc Quan à... Từ khi sinh ra tới nay. người đã đi cùng ta. không đến tình huống vạn bất đắc dĩ. ta cũng sẽ không sử dụng. Nhưng vì tam đệ. ta không thể không hy sinh người...

Trên mặt Tử Lượng hiện lên thần sắc phức tạp khó nói. ngược nhìn Pháp bảo thông linh trung phẩm Tử Ngọc Quan trước mắt.

Hiện nay Tử Hoàng Phủ tổng cộng có bốn Thần thú Tử Diễm Cầu. đó là: Tử Hoàng, đại công tử, nhị tiểu thư, tam công tử.

Bốn thành viên Thần thú này, trong tay mỗi người đều có một Tử Ngọc Quan. ít nhất đều là cấp bậc Pháp bảo thông linh trung phẩm. Theo Tử Lượng biết. Tử Ngọc Quan trong tay Tử Hoàng mới là chính phẩm. chính là Linh bảo truyền thừa lịch sử lâu đời. uy lực mạnh mẽ khó lường.

về phần Tử Ngọc Quan mà ba vị thành viên còn lại đeo. chẳng qua là hàng phông chế kiện Linh bảo truyền thừa kia. Cho dù là hàng phông chế, chúng cũng nổi bậc giữa các Pháp bảo thông linh trung phẩm, có được hai ba phần uy lực chính phẩm.

Theo Tử Lượng an ủi, Tử Ngọc Quan đeo theo hắn nhiều năm ngừng kêu, truyền một cỗ dao động thân thiết tới hắn.

- Người đồng ý xả thân hy sinh, giúp ta báo thù cho tam đệ?

Tử Lượng thân là chủ nhân của Pháp bảo thông linh, lập tức hiểu được ý tứ của khí linh trong Tử Ngọc Quan.

Tử Ngọc Quan lại run lên mấy cái, tiếp tục trao đổi cùng Tử Lượng.

- Hảo huynh đệ. ta nhất định sẽ không quên người!

Tử Lượng cảm động rơi lệ đầy mặt, Tử Ngọc Quan đi cùng mình hơn mười vạn năm. lại cam nguyện làm vật dẫn cho mình thi triển Tử Sát Thân Hồn Đại Pháp, Chỉ cầu mình giữ lại cho nó một tia linh thức, về sau có cơ hội đúc lại thành bảo.

Rắc!

Bề mặt Tử Ngọc Quan bóng loáng trong suốt lập tức xuất hiện vô số vết nứt, nhìn mà ghê người, bên trong bắt đầu trào ra một cỗ uy lực mạnh mẽ. phóng lên cao. thâm thấu hồi ức cùng quyền luyện thật sâu.

Khí linh bên trong Pháp bảo thông linh tự động vỡ tan!

Tử Lượng cũng bất chấp thương cảm. vội vàng thi triển bí thuật, miệng phun ra một ngụm tinh huyết. Nguyên Anh rời thể tiến vào trong Pháp bảo thông linh trung phẩm tan vỡ.

Tiếp đó, một chuỗi tử diễm cùng chú ngữ vờn quanh người Tử Lượng, vô cùng thần bí, rung chuyển tâm thần.

Trên mặt biển, Thiết Sa Vương dốc toàn lực che giấu khí tức cho Tử Lượng, đây cũng là phương diện sở trường của hắn.

Nhưng Tử Lượng thi triển Tử Sát Thần Hồn Đại Pháp phát ra uy lực cùng khí tức quá mức kinh thể hải tục. ngay cả hắn cũng không thể che giấu không chút sơ sẩy.

Hắn không ngừng chuyển động trên mặt biển, trong lòng lo lắng.

Đúng lúc này, từ hải vực cách đó không xa bay tới hai tu sĩ nhân loại, một nam một nữ đều là tu sĩ Hợp Thể sơ kỳ.

-Ồ. mảnh hải vực này thật kỳ quái, làm cho lòng ta bất an.

Trong đó nữ tu xinh đẹp nhú mày, thần thức đảo qua phía Thiết Sa Vương.

Nam tu sĩ kia nghe vậy, cẩn thận đánh giá Thiết Sa Vương, liền lớn tiếng hỏi:

- Vị đạo hữu này. vì sao ngươi bố trí nhiều cấm chế ở đây như thế?

Thiết Sa Vương hừ lạnh nói:

- Không muốn chết, rút cho ta!

Ánh mắt sắc bén lạnh như băng của hắn liếc hai người kia.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

544. Chương 505: Tử Sát Thần Hồn Đại Pháp (hạ)

Hai người đối mặt với ánh mắt của Thiết Sa Vương, thân mình khẽ run lên. đồng thời cảm nhận được một cỗ uy áp mật mồi.

”Khí tức của người này rất quái dị. không giống như nhân loại...”

Nam tu kia thất kinh, cũng không sợ Thiết Sa Vương. Hai người bọn họ đều là tu sĩ Hợp Thể Kỳ. ngay cả Thiết Sa Vương cao hơn một cấp nhỏ. nhưng còn chưa tiến vào Hợp Thể hậu Kỳ. liền thủ thì không cần phải sợ.

Đột nhiên nữ tu kia cảm giác được nước biển rung chuyển bất an. trong mắt phóng ra tia sáng Kỳ dị:

- Hay là trong biển này có thiên địa dị bảo hiện thế?

Dị bảo hiện thế?

Ánh mắt nam tu sáng lên. ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm mặt biển bên dưới.

- Nhân loại tham lam, các ngươi tự cho là đúng. Nếu không đi, vậy Tử Sát ta kết thúc sinh mạng các ngươi!

Trên người Thiết Sa Vương đột nhiên bộc phát ra một cỗ khí tức mạnh mẽ không giống nhân loại, gắt gao bao phủ trăm dặm hải vực. Một mảnh mũi nhọn màu bạc phóng ra từ người hắn. sắc bén cuồng bạo kinh thể hải tục.

-Đó là...

Hai gã tu sĩ Hợp Thể sơ kỳ một nam một nữ chấn động:

- Người không phải nhân loại...

Theo Thiết Sa Vương biểu hiện ra Lúc này, hẳn rõ ràng đạt tới Hợp Thể trung kỳ đỉnh phong, lao thẳng đến cảnh giới đại tu sĩ. Điều này làm cho hai người hối hận không kịp.

Yêu thú Hợp Thể trung kỳ đỉnh phong, không phải hai người bọn họ có thể đối phó. hơn nữa nam tử trước mắt rõ ràng không phải yêu thú thông thường.

- Chết đi!

Chỉ thấy Tả Sát quát lớn một tiếng, duỗi tay ra. trong hư không rung động xuất hiện một cái búa lớn màu đen dài chừng bảy thước, toàn thân ngăm đen sáng bóng, phủ đầy phù văn trận đồ rậm rạp. Một cỗ khí tức sắc bén nặng nề quán quanh mảnh hải vực này. uy áp hùng hồn phủ xuống trong Khoảng khắc.

Đây là Tam U Phủ, Pháp bảo thông linh trung phẩm mà Tử Hoàng ban cho Tả Sát!

Trải qua mấy ngày này ma hợp. Thiết Sa Vương đã luyện hóa thành công Pháp bảo thông linh này, càng hiểu rõ thần thông của nó.

Hống!

Dưới thần thức của hắn thao túng. Tam U Phủ bỗng nhiên lớn lên trăm lần. như một ngọn núi nhỏ màu đen nặng nề. khí thế to lớn.

Ầm!

Trọng áp vô thượng giáng xuống từ trên trời, mạnh mẽ đè lên người hai tu sĩ Hợp Thể sơ kỳ. Một nam một nữ lập tức như bị một chùy khổng lồ va chạm.

Nữ tu xinh đẹp kia bị thanh thế của Thiết Sa Vương dọa kinh hãi, quên mất phòng ngự.

Hét thảm một tiếng, thân thể của nàng bị ép thành một đoàn máu thịt, rơi khỏi bầu trời xuống mặt biển, phát ra một tiếng ầm!

Một tu sĩ Hợp Thể sơ kỳ bị miểu sát!

Nam tu đồng bọn của nàng phản ứng nhanh hơn một chút, Tam U Phủ vừa buông xuống liền vận pháp lực hình thành vòng bảo hộ phòng ngự quanh người.

Nhưng phòng ngự hình thành gấp gáp không thể bảo vệ hắn toàn thân trở ra, nam tử sắc mặt trắng bệch, phun ra một ngụm máu. ánh mắt liếc qua phát hiện kết cục của đồng bạn, bị dọa hồn muốn bay mất.

Ở khu vực tài nguyên phong phú như Chu Vương Triều. rất nhiều tu sĩ đều vô cùng thoải mái tu luyện đến hàng ngũ tu sĩ đỉnh cấp. ý thức chiến đấu cực kém.

Một nam một nữ này chính là điển hình. So sánh với yêu thú cùng cấp. chẳng những thực lực không bằng. ý thức chiến đấu càng cách xa vạn dặm?

Cho nên, Chỉ một hiệp liền một chết một bị thương.

- Chạy mau!

Nam tử Hợp Thể Kỳ cường chế thương thế. quanh người bùng lên hào quang màu xanh liền muốn chạy trốn.

Nhưng dưới trọng áp này. tốc độ của hắn còn không bằng một phần tư lúc bình thường, như bị chìm trong bùn lầy.

-Chết đi!

Tam U Phủ to như ngọn núi nhỏ. ầm một cái đánh từ trên trời xuống.

Bóng ma khổng lồ bao trùm hắn.

Hắn hoàn toàn tuyệt vọng, thực lực đối thủ mạnh mẽ như thế, hơn nữa Tam U Phủ uy lực siêu phàm, hoàn toàn có thể chống lại đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ.

Phốc!

Bóng ma Tam U Phủ hoàn toàn bao trùm hắc hàn quang lóe lên. nam tử này cùng vòng bảo hộ phòng ngự bị chém làm hai đoạn bao gồm cả Nguyên Anh của hắn.

Ầm!

Uy thế Tam U Phủ bổ vào mặt biển, dấy lên cơn sóng cao hơn mười trượng.

Lại một U hồn dưới búa.

Lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai. chém giết hai tên tu sĩ nhân loại ngẫu nhiên đi qua, Thiết Sa Vương thu hồi Tam U Phủ, trong tay vội vàng bắn ra một đoàn hào quang màu xám bao phủ khu vực này.

Làm xong chuyện này, hắn mới thở phào một hơi, đồng thời cũng cảm thấy mừng thầm:

”Uy lực Tam U Phủ này còn mạnh mẽ hơn ta tưởng, có được Pháp bảo này. đối mặt với tu sĩ họ Trương kia sẽ không còn chật vật, không có sức chống cự như trước.”

Ngay lúc hắn sinh ra ý nghĩ này. trong thiên địa mơ hồ lóe ra một đôi mắt bạc nhìn không thấy, đang chăm chú nhìn vào hắn.

Nó như thiên đạo trong xa xăm, không gì không biết, không gì không làm được.

Thiết Sa Vương mơ hồ sinh ra cảm ứng, vội quay đầu. nhưng ”mắt bạc” kia lại cũng biến mất theo, hắn không nhìn thấy được gì.

Trong lòng hắn cực kỳ bất an. có một loại ảo giác bị người ta giám sát. toàn thân không được tự nhiên.

Lúc này, trong đầu Thiết Sa Vương không khỏi hiện ra bóng dáng của Trương Hằng.

Đó là nam tử như thần ma, ngạo nghễ giữa hư không, tay nâng bảo tháp, hai mắt lóe ra ánh bạc, đè ép hắn không thở nổi.

Đúng lúc này, mặt nước bên dưới nổ ầm một tiếng, dâng lên cơn sóng to kinh người.

Tiếp đó, một cơn lốc xoáy màu tím xuất hiện trên mặt biển.

- Đại công tử. ngài thành công rồi...

Sợ hãi trong lòng Thiết Sa Vương tiêu tán không còn. thần thức quét bên dưới.

Lốc xoáy màu tím khai sinh ra một cỗ uy lực tinh thần rất lớn. lực lượng bá đạo mạnh mẽ đánh văng thần thức của hắn ra. suýt nữa bị hao tổn tâm thần.

- Lực lượng linh hồn thật mạnh mẽ!

Thiết Sa Vương run giọng nói. thân hình lui ra hơn mười trượng, ánh mắt khóa chặt tình huống phía dưới.

Chỉ thấy tốc độ xoay tròn của lốc xoáy màu tím ngày càng mạnh, uy lực tinh thần ngưng tụ xung quanh ngày càng mạnh mẽ.

Áp lực mà Thiết Sa Vương phải đối mặt cũng tăng lên bội lần cuối cùng, hắn thậm chí sinh ra ảo giác như trực tiếp đối mặt Tử Hoàng.

Khoảng khắc, lốc xoáy màu tím ngừng lại, uy lực tinh thần tràn ngập không khí lại tăng gấp đôi.

Một cỗ uy áp hùng hồn trực tiếp lan ra bốn phương tám hướng, tựa như chúa tể hết thấy.

- Đây... Đây là uy lực tinh thần siêu việt Hợp Thể Kỳ!

Thiết Sa Vương hoảng hốt, trước mặt uy lực tinh thần này, hắn cảm giác mình như con kiến mặc cho người ta xam lược.

Bụp!

Một cái bóng người màu tím trống rỗng xuất hiện trước người Thiết Sa Vương, tiếng nói lạnh băng vang vọng trên mảnh hải vực này:

- Đi, chúng ta trực tiếp giết lên hòn đảo cấp hai kia.

Thiết Sa Vương hoảng sợ nhìn Tử Lượng phía trước, phát ra kính sợ tự nội tâm. giống như kính sợ Tử Hoàng.

Tuy nhiên, chờ hẳn nghe rõ ý của Tử Lượng, sắc mặt trắng bệch, trợn mắt há hốc mồm nói:

- Đại công tử.... Ngài không nói chơi chứ, hòn đảo kia là đảo cấp hai ở hải vực Tam Tiên Đảo, tu sĩ đỉnh cấp trên đó có đến hàng ngàn vạn, ngay cả tu sĩ Hợp Thể Kỳ cũng có tới mấy trăm...

Ngay cả Thiết Sa Vương là loại người tứ Chi phát triển cũng hiểu được ý nghĩa đại biểu của đảo cấp hai, tuyệt đối không phải một cái Thần thú Hợp Thể Kỳ có thể chống lại.

Ngàn vạn tu sĩ đỉnh cấp. mỗi người phóng một cái pháp thuật là có thể bao phủ người, còn nói gì lên đảo bắt người.

- Đại công tử. nếu không thế này, chờ hai người kia rời đảo, chúng ta mới ra tay, đến lúc đó cơ hội sẽ lớn hơn.

Thiết Sa Vương đề nghị.

- Hừ. Chỉ sợ bọn chúng sẽ không dễ dàng đi ra, bởi vì thời điểm bản công tử thi triển bí thuật, đã cảm nhận được trong xa xăm có người nhìn trộm. Hiện giờ giết lên đảo cấp hai kia, bắt giết hung thủ, dễ như trở bàn tay!

Tử Lượng nhẹ nhàng bâng quơ nói.

Bắt giết hung thủ, dễ như trở bàn tay!

Rốt cuộc là tự tin hay là cuồng vọng?

- Nhưng mà. trên đảo cấp hai còn có đại tu sĩ rất mạnh tọa trấn...

- Lấy lực lượng linh hồn Độ Kiếp Kỳ hiện giờ. đã xem xét qua hòn đảo này. Đại đảo chủ hòn đảo này vừa lúc ra ngoài làm việc, cơ hội như thế đúng là trời ban cho.

Khoẻ miệng Tử Lượng mang theo vài tia ý cười thuộc về người chiến thắng:

- Không bằng thế này. trước tiên người ở đây chờ một lát. xem ta bắt giữ hung thủ như thế nào.

Thiết Sa Vương biến sắc, thăm hồ không xong, kinh hô:

- Đại công tử!

Còn lúc này, bóng người Tử Lượng đã biến mất tại chỗ.

Thần thức Thiết Sa Vương đảo qua, lập tức phát hiện Tử Lượng đã thuận di đến hòn đảo cấp hai cách đó hai ngàn dặm.

Khoảng cách mấy ngàn dặm, Chỉ trong gang tấc!

"Không xong!"

Trong lòng Thiết Sa Vương than khóc.

Thực lực một người thì dù có mạnh mẽ như thế nào. làm sao chống lại được ngàn vạn tu sĩ đứng đầu trên một hòn đảo cấp hai chứ?

Thiết Sa Vương không biết, ngay sau lưng hẳn lại xuất hiện một đôi mắt bạc ở trong xa xăm.

Cùng lúc, ở cách đó trăm dặm. bản tôn Trương Hằng ở sâu dưới lòng đất Phàm Vân Đảo, cùng lúc phát ra một tiếng thở dài.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

545. Chương 506: Chết, Chết Ngay (thượng)

Phạm Vân Đảo, cạnh bên Huyết Chú Chi Trì.

- Sư tôn vì sao ngài vô cớ thờ dài vậy? Huyết Chú Chi Trì này ẩn chứa máu huyết hàng tỷ tỷ sinh linh, có thể nói là bảo vật cấm kỵ. không thể thu nó cho mình cũng là chuyện bình thường.

Vân Dịch ở bên cạnh chờ một lúc lâu. thiện ý khuyên giải. Hắn nghĩ rằng Trương Hằng bó tay không có cách nào với Huyết Chú Chi Trì mới thờ dài như vậy.

Trong mắt Trương Hằng mơ hồ lóe ra ánh bạc, lắc đầu nói:

- Huyết Chú Chi Trì thật là một kiện Dị bảo hiếm thấy, nhưng vì sư cũng không phải không có đầu mối với nó. Hiện giờ ta lo lắng, là vì chuyện phía phân thân.

- Phân thân?

Vân Dịch chợt cả kinh. Sau khi rời khỏi Lam Tinh Đảo. Trương Hằng để cho phân thân cùng Tử Hân đi Bồng Lai đảo. không biết có dụng ý gì? Nghe sư tôn nói, dường như phía phân thân gặp phải phiền toái.

- Cũng được, phân thân hắn có thể tự bảo vệ mình, Chỉ là phải tách ra một thời gian...

Về mặt Trương Hằng trên mặt thần sắc bình tĩnh, ánh mắt nhìn tới Huyết Chú Chi Trì to lớn đối diện, bắt đầu cân nhắc: Nếu mượn huyết quang nguyên thủy bên trong Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp, có lẽ có thể chấn nhiếp khí linh trong Huyết Trì sau đó lại thêm lực lượng linh vực không gian của ta. ngay cả không thể chấn chính bắt nó nhận chủ. tối thiểu cũng có thể thu lấy nó...

Rất nhanh, Trương Hằng nghĩ ra một phương pháp có thể làm được, nói với Vân Dịch cùng Nam Kiếm Phong bên cạnh:

- Các người tạm thời lui sang một bên. để ta thử một chút.

Vân Dịch cùng Nam Kiếm Phong ánh mắt nghiêm lại, vội lui ra thật xa. chờ đợi Trương Hằng ra tay, về mặt mang theo thần sắc chờ mong.

Trương Hằng hít sâu một hơi, tiến lên từng bước đi về phía Huyết Chú Chi Trì Khi đến một vị trí. đột nhiên từ Huyết Chú Chi Trì dâng lên một cỗ ý thức đối địch, toàn bộ Huyết Trì bỗng nhiên rung chuyển, khí thể lật trời ập thẳng về phía Trương Hằng.

Vân Dịch cùng Nam Kiếm Phong đều biến sắc, bị cỗ khí thể mạnh mẽ kia ảnh hưởng liên tục lùi ra mấy trượng mới khó khăn ổn định thân hình.

Bọn họ chẳng qua là bị chút dư sóng, mà không phải là mục tiêu Huyết Chú Chi Trì nhắm tới.

Chân chính thừa nhận đa số lực lượng là Trương Hằng. cỗ khí thể hùng hồn kia xâm nhập linh hồn. tựa như ngọn núi lớn âm âm đánh sâu vào. suýt nữa làm cho tâm thần hắn bị hao tổn.

ở ngay lúc nguy cấp này, hắn vội vàng vươn tay tế Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp.

Tay nâng bảo tháp, tâm thần dung hợp. Trương Hằng miễn cưỡng có thể chống cự cỗ lực lượng kinh thể hãi tục kia.

Khí linh trong Huyết Chú Chi Trì cảm nhận được khí tức bảo tháp trang nghiêm xa xưa, dường như có điều cấm kỵ. Tuy rằng nó không biết Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp là tồn tại thể nào. nhưng tự nhiên lộ ra vẻ kính sợ.

Lúc này đây, Trương Hằng không sử dụng Chấn Áp Quyết. Đối mặt Huyết Chú Chi Trì cấm kỵ này, lấy thực lực trước mắt của hắn mà dùng sức mạnh, sẽ rất ít có khả năng thành công, ngược lại sẽ bị bắn ngược ra.

Có thể tưởng tượng, nếu Huyết Chú Chi Trì trước mắt này là Pháp bảo thông linh, tối thiểu cũng tương đương tồn tại Pháp bảo thông linh cực phẩm. bản thân nó ẩn chứa lực lượng cực kỳ đáng sợ. Một khi trên chọc nó công kích, Trương Hằng cũng không dám nắm chắc có thể trở ra toàn thân.

Oong...

Theo ý niệm Trương Hằng thao túng, tầng ba bảo tháp lóe ra tia máu nhàn nhạt, đây là năng lượng màu máu nguyên thủy truyền ra từ hạt giống thế giới, uy lực nghịch thiên ngay cả Hư Không Hỏa Diễm cũng không làm gì được.

Theo cỗ lực lượng thuần khiết gần như căn nguyên Huyết Ma Đạo này bày ra, chất lỏng màu máu trong Huyết Chú Chi Trì sôi trào một trận rung động bất an. Khí linh chưa thành thực kia cũng truyền ra một cỗ dao động tinh thần sợ hãi, mất hết địch ý.

Vân Dịch cùng Nam Kiếm Phong sau lưng Trương Hằng. thân là Huyết Sát Quân Vương ở trước mặt cỗ lực lượng màu máu này cũng không thể cầm giữ được. Lực lượng Huyết Sát cùng dòng chảy màu máu ở sâu trong linh hồn cơ thể cũng không chịu khống chế, bùng một cái mềm ngã xuống đất.

Ý niệm thuần phục ở trong đầu không thuộc bản ý của bọn họ, mà đến từ lực lượng Huyết Sát ở trong thân thể bọn họ: đây là một loại thần phục của cấp thấp với cấp cao.

Chênh lệch cấp bậc quá lớn, mới tạo Thành hiện tượng như thế.

Trương Hằng nâng bảo tháp lóe ra tia máu. từng bước đi tới Huyết Chú Chi Trì phát ra một cỗ ý niệm tinh thần tới nó:

- Thần phục đi... Thần phục ta.

Huyết Chú Chi Trì to lớn đột nhiên yên tĩnh lại.

Rốt cuộc, Trương Hằng đi tới bên cạnh Huyết Trì cũng không gặp công kích gì.

Hắn cười khê, nhấc tay khê vung lên, từ trong Huyết Trì dâng lên một đoàn chất lỏng màu máu, lơ lửng trên bàn tay hắn.

Ánh mắt sắc bén nhìn thẳng vào đoàn chất lỏng màu máu trước mắt. Trương Hằng cảm nhận được trong đó ẩn chứa lực lượng kinh người. Chỉ một đoàn máu nhỏ này, đã ẩn chứa máu huyết vô số sinh linh, quả thật là thuốc bổ cực tốt Đối với tu sĩ Huyết Ma Đạo.

Vân Dịch cùng Nam Kiếm Phong ở xa xa. khi nhìn thấy đoàn máu lỏng kia đều lộ ra vẻ kích động hưng phấn, hiển nhiên thứ đó có sức hấp dẫn rất lớn với bọn họ.

- Thần phục ta, nhận ta là chủ.

Ngón tay Trương Hằng khê vẽ lên trước, những điểm sáng bạc hình thành một trận đồ nhỏ trong hư không.

Miệng hắn liên tục niệm chú ngữ, ngón trở rách tràn ra một giọt máu huyết trong suốt lóe sáng, khắc lên trận đồ này.

Oong!

Trận đồ phát sáng đỏ tươi, hóa thành một đoàn quang ảnh ẩn chứa thần thức của Trương Hằng bay thẳng vào Huyết Chú Chi Trì.

Cùng lúc, hai mắt Trương Hằng lóe ra ánh sáng bạc. xuyên thấu qua tầng máu có lực quấy nhiễu mạnh mẽ, xem thấu huyết linh ở giữa Huyết Trì tương đương với khí linh của Pháp bảo thông linh.

Chỉ cần trận đồ ẩn chứa thần thức cùng máu huyết của Trương Hằng tiến vào trong huyết linh này. như vậy thì Trương Hằng có thể trở thành kẻ sở hữu chân chính của toàn bộ Huyết Chú Chi Trì

Phốc một cái, trận đồ màu máu tiến vào tầng máu đặc dính, lập tức bị một lực cản mạnh mẽ, sương khói che phủ tản ra một cỗ huyết tinh kinh người làm người ta buồn nôn.

Theo trận đồ màu máu xâm nhập từng bước, lực cản cũng tăng lên bội lần. bên trong chất lỏng màu máu đặc dính mạnh mẽ, ẩn chứa năng lượng cũng vượt xa Trương Hằng dự liệu.

Đặc biệt tầng dịch máu huyết ở gần sát huyết linh mạnh đến không thể tưởng tượng. Trương Hằng toàn lực thi triển trận đồ màu máu tiếp cận nó liền hóa thành hư vô.

Trương Hằng đứng ở ngoài Huyết Trì không khỏi hừ nặng một tiếng, thời khắc mấu chốt đã phòng bị trước sớm thu hồi thần thức của mình.

Nhưng dù là thế, tâm thần của hắn vẫn bị một ít tổn thương nhỏ. sắc mặt hơi trắng bệch. Có thể tưởng tượng, nếu trước đó không có phòng bị, sẽ chịu tổn thương cỡ nào?

Ầm!

Huyết Trì dâng lên huyết quang ngập trời từng đạo xạ tuyến màu máu bắn lan tràn khắp nơi.

Thần sắc Trương Hằng đại biến, tay nâng Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp, khẽ quát một tiếng:

- Chấn Áp Quyết!

Lập tức, một cỗ lực chấn áp hùng hồn hình thành một cái lĩnh vực bao phủ Huyết Trì phủ xuống, tạm thời áp chế huyết quang ngập trời kia.

Cùng lúc, tia máu mặt ngoài bảo tháp rung động một trận, lại làm cho huyết linh trong Huyết Chú Chi Trì sinh ra kiêng kỵ, không dám vọng động.

Khi hết thủy trở lại bình tĩnh, vách núi đá xung quanh đã bị xạ tuyến màu máu ăn mòn vô số lỗ thủng màu máu to nhỏ. lực huyết ma dần dần lan tràn tầng đất đá xung quanh. Những nơi nó đi qua, không còn một ngọn cỏ. các sinh vật lòng đất đều hóa thành máu loãng.

Nam Kiếm Phong cùng Vân Dịch bày ra tầng tầng cấm chế trước người, mới triệt tiêu cỗ dư sóng công kích này.

Trương Hằng trong Khoảnh khắc ngưng kết một tầng giáp bạc trước người, bị chút ít xạ tuyến màu máu công kích, bên trên ăn mòn những đường dấu vết, thiếu chút xuyên thủng tầng phòng ngự của hắn.

Nếu không phải Chấn Áp Quyết phát uy trước đó chặn lại đa số công kích, ba người sẽ gặp phải công kích gấp ba bốn lần hiện giờ.

- Muốn nhận chủ thành công, hiện giờ quả thật không thể làm được.

Trương Hằng khẽ thở dài. đứng tại chỗ. ngân diễm đang nhanh chóng thiêu đốt mảnh vỡ thể giới trong lĩnh vực không gian để khôi phục tâm thần.

Lúc này, ngân diễm trong lĩnh vực không gian của Trương Hằng không lúc nào ngừng cắn nuốt mảnh vỡ thể giới, lúc nào cũng tăng lên tu vi, lúc chiến đấu có thể trị liệu thương thế.

- Sư tôn ngài không sao chứ?

Vân Dịch kinh hô, chú ý tới tình huống của sư tôn.

- Bị thương rất nhỏ. không cần lo ngại. Các người không nên làm bừa, nếu không thể nhận chủ. vậy đành phải thu nó trước rồi tính.

Trương Hằng trấn định tự nhiên.

-Thu đi?

Trong lòng Vân Dịch cùng Nam Kiếm Phong tràn ngập nghi hoặc, nhìn chăm chú từng hành động của Trương Hằng.

Trương Hằng tay nâng Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp, chuẩn bị một lát, mới để bảo tháp bay lên, từng bước tới gần Huyết Chú Chi Trì.

Tia máu mặt ngoài bảo tháp không ngừng chớp động, rõ ràng hơn trước đó.

Theo bảo tháp tiếp cận từng chút. Huyết Chú Chi Trì càng thêm kinh sợ. nhưng không dám có một tia dị động.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

546. Chương 506: Chết, Chết Ngay (hạ)

Đương nhiên Trương Hằng cũng sẽ không để bảo tháp tiếp cận quá gần Huyết Trì. Hắn sợ hãi lại giống như lần trước, khiến cho toàn bộ lực lượng Huyết Trì này đều bị hút đi. Như vậy thì mất nhiều hơn được!

Thấy Huyết Chú Chi Trì vô cùng ngoan ngoãn thì khoe miệng Trương Hằng liền hiện lên vẻ tươi cười.

Đột nhiên hắn nhắm hai mắt lại.

Không gian bốn phía hơi rung động.

Vân Dịch và Nam Kiếm Phong chỉ cảm thấy chớp mắt một cái, Trương Hằng đã biến mất.

Càng khiến bọn họ hoảng sợ chính là Huyết Chú Chi Trì cũng đã biết mất theo.

Đây chẳng lẽ là thuận di?

Nhưng muốn mang theo một Huyết Chú Chi Trì lớn như vậy thuận di thì ngay cả những nhân vật như Hải Ngoại Tam Tiên cũng không làm được!

Hơn nữa, bản thân Huyết Chú Chi Trì có cấp bậc cực cao, đã bước đầu có được trí tuệ của chính mình, muốn mạnh mẽ mang nó thuận di thì đúng là nói dễ hơn làm!

Ngay khi đang kinh ngạc thì thân ảnh lại xuất hiện, trên mặt mang theo vẻ vui mừng.

- Sư phụ, Huyết Trì kia đâu rồi?

Vân Dịch ngạc nhiên nói, đột nhiên lại nhớ tới Linh vực không gian của sư phụ.

Trương Hằng cười nói:

- Ta sẽ cho các ngươi nhìn lại!

Không gian bốn phía lại hơi rung động.

Vân Dịch và Nam Kiếm Phong giờ phút này đều đã tiến vào hàng ngũ đại tu sĩ, cảm nhận được một chút lực dao động mờ mịt của việc chuyển hóa không gian.

Người có cảnh giới linh hồn càng cao thì cảm giác này lại càng mãnh liệt!

Cùng may hai người cũng không có ý niệm phản kháng gì. Chỉ thấy cảnh tượng trước mặt biến đổi, bọn họ đã tiến nhập vào một tiểu không gian xa lạ.

Trải qua nhiều năm biến hóa, Linh vực không gian của Trương Hằng đã rộng hơn mấy chục lần.

Vừa mới tiến vào Linh vực không gian này, Vân Dịch và Nam Kiếm Phong đều cảm nhận được một cỗ huyết tinh, trong tầm mắt lập tức xuất hiện Huyết Chú Chi Trì vừa biến mất.

Trương Hằng nói:

- Tuy rằng không thể nhận chủ nhưng dưới sự giám sát của bảo tháp của ta, các ngươi có thể hấp thu lực lượng của Huyết Trì này!

- Điều này thật tốt quá... Có Huyết Chú Chi Trì này trợ giúp, có lẽ chỉ cần ba năm năm nữa, ta đã có thể tu luyện tới cảnh giới Hợp Thể đại viên mãn, trong vòng mấy chục năm sẽ có hy vọng tiến vào Độ Kiếp Kỳ.

Vân Dịch kinh hỷ vô cùng.

Nam Kiếm Phong cũng lộ ra biểu tình động tâm.

Hai người đều là Huyết Sát Quân Vương, có được thiên phú tu luyện Huyết Ma Đạo mà thường nhân không thể sánh kịp.

Bọn họ nhất định là “Vương” trong Huyết Ma Đạo.

- Không bằng thế này, hai người các ngươi tu luyện trong Lĩnh vực không gian của ta! Một mình ta đi là được! Không tới thời gian nửa tháng, ta có thể bay tới Ma Xà Phủ.

Trương Hằng nói.

Hai người Vân Dịch đương nhiên vui vẻ nhận lời, ở lại trong Lĩnh vực không gian này.

Trương Hằng đi ra khỏi Lĩnh vực không gian, dựa theo lộ tuyến ban đầu, trở lại bầu trời Phàm Vân Đảo.

Với cảnh giới linh hồn Hợp Thể đại viên mãn, thuần di ngàn dặm cũng không phải là vấn đề khó khăn. Tuy nhiên chịu sự ngăn cản của tầng nham thạch, không thể phát huy được một phần mười lực lượng thần thức cho nên không thể thuần di.

- Chuyến hành trình lần này coi như thuận lợi, chỉ là phân thân bên kia... hài....

Trong lòng Trương Hằng khổ than:

- Trong thời gian ngắn không thể thu hồi phân thân này về được! Nhanh chóng gia tăng thực lực mới là quan trọng! Chỉ cần ta tiến nhập công pháp tầng bốn thì có thể dễ dàng chiến thắng những địch nhân này rồi!

Không dừng lại, Trương Hằng lại đạp lên độn quang màu bạc, mang theo tiếng lôi minh thấu trời xanh.

Sau một lúc, hấn hóa thành một quang điểm màu bạc biến mất ở Phàm Vân Đảo.

Từ đó về sau, Phàm Vân Đảo hoàn toàn thoát khỏi bóng ma của sứ mệnh, trở thành một tòa đảo nhỏ hoàn toàn bình thường ở hải vực cạnh Đông Vân đại lục.

Ở một hòn đảo cấp hai cách Phàm Vân Đảo trăm vạn dặm trong hải vực Tam Tiên Đảo...

Hòn đảo cấp hai này tên là Thiên Vũ Đảo, coi như là hàng sau chót trong mười mấy hòn đảo nhị cấp của hải vực Tam Tiên Đảo.

Dù là như thế, làm hòn đảo cấp hai, thực lực của nó vẫn không phải hoài nghi, cùng cấp với hòn đảo Lam Tinh Đảo nơi Trương Hằng từng dừng chân.

Tuy nhiên cách đây không lâu. Thiên Vũ Đảo đã xảy ra một hồi tai nạn thảm thiết nhất trong mười vạn năm qua. chết mấy trăm tu sĩ đỉnh cao. Trong số này còn có hơn ba trăm tu sĩ Hóa Thần Kỳ, cùng mấy chục gã tu sĩ Hợp Thể Kỳ.

về phần những tu sĩ dưới Hợp Thể Kỳ thì chết tới mấy ngàn!

Nhị đảo chủ, Tam đảo chủ Thiên Vũ Đảo đều là đại tu sĩ tu vi Hợp Thể hậu kỳ trở lên nhưng trong tràng tai nạn này cũng một chết một bị thương.

Nhị đảo chủ bị thương nặng còn Tam đảo chủ đã bị chết!

Tin tức rung động như vậy đã như một cơn lốc truyền đi bốn phương tám hướng.

Những tu sĩ ngày đó nhớ lại....

- Người xuống tay chính là một thanh niên áo tím. Hấn tản mát ra uy lực tinh thần kinh thiên, khiến cho mấy ngàn tu sĩ đỉnh cao trong khu vực này khó có thể nhắc nổi đầu lên. Hấn nhẹ nhàng công kích giết chết tu sĩ Hợp Thể Kỳ, Hóa Thần Kỳ như đi vào chỗ không người, không ai có thể chống lại được!

- Kể đó nhất định không phải là tu sĩ nhân loại. Từ khí tức trên người hấn tản ra thì là một con yêu thú mạnh mẽ tới cực điểm, thậm chí dường như là Thần thú...

- Sau khi mang đi một gã thiếu niên áo tím và một pho tượng màu bạc, hần vội vàng rời đi Thiên Vũ Đảo, không ai có thể ngăn cản...

Các loại tin tức thông qua ngọc giản và truyền âm thần thức, Truyền Tống Trận nhanh chóng cho những tu sĩ ở xa biết được việc này.

Cuối cùng tin tức này thậm chí biến thành lời đồn:

- Ta nói cho người, ngay hôm qua, Thiên Vũ Đảo trong hải vực Tam Tiên Đảo bị vô số yêu thú tập kích, vô số tu sĩ nhân loại đỉnh cao bị giết chết. Ngay cả Đại đảo chủ cũng bị chấn kinh bỏ chạy. Hai đảo chủ còn lại một chết một bị thương đó!

- Nghe nói, ngày đó có một yêu thú Độ Kiếp Kỳ đích thân tới, với uy lực tinh thần mạnh mẽ đã kinh sợ toàn bộ Thiên Vũ Đảo. Tên Đại đảo chủ sợ chết kia may mắn chạy kịp nên mới thoát chết...

- Hừ, hần là đại cường giả trong Hợp Thể Kỳ đại tu sĩ mà không ngờ lại sợ chết như vậy, bỏ mặc cả một hòn đảo!

- Ha ha ha... Không biết Đại đảo chủ Thiên Vũ Đảo là tên đại năng nào?

- Hừ, người phải ăn nói cho cận thận! Đại đảo chủ này chính là đại nhân vật của Hải Ngoại Tam Tiên Đảo, thực lực sâu không lường được, thần thông khó dò!

Phủ đệ của Đại đảo chủ Thiên Vũ Đảo!

Không khí nơi này vô cùng áp lực, bên trong có bốn năm tên tu sĩ đang ngồi, toàn bộ đều là đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ trở lên.

- Rốt cuộc là ai?! Nhân cơ hội ta đi ra ngoài làm việc lại tập kích Thiên Vũ Đảo ta?!

Đại đạo chủ Quân Thiên Tề là một thanh niên vĩ ngạn, đứng khoanh tay trong đại điện, thanh âm lạnh như băng, đông lạnh tới tận xương tủy và linh hồn.

Ánh mắt sắc bén của hần nhìn thẳng lên trời, thần thức quét ngang phạm vi hải vực trăm vạn dặm.

- Hừ, tên Thiên Quân Tề liệt dương kia trời sinh sợ chết...

Thần thức hần vừa lúc bắt được một gã tu sĩ Hóa Thần Kỳ đang nói xấu hần.

- Muốn chết?!

Thanh âm Quân Thiên Tề bao trùm toàn bộ hòn đảo, tinh thần uy áp cuộn cuộn từ trên bầu trời giáng xuống, kinh sợ hơn ngàn vạn tu sĩ nơi này.

Quân Thiên Tề nhẹ nhàng thốt ra một chữ: Chết!

- Ghhhh

Tên tu sĩ Hóa Thần Kỳ kia kêu thảm một tiếng, không hề có sức phản kháng, Nguyên Anh bùng nổ mà chết!

Ầm! Nguyên Anh bùng nổ, thổi ngang phạm vi trăm dặm.

Chỉ một ý niệm trong đầu, cách xa mấy ngàn dặm, Quân Thiên Tề cũng có thể giết chết đối phương. Đây là loại thực lực nào?!

Khoảnh khắc, những tu sĩ nơi này trợn mắt há mồm, sợ tới mức hồn phi phách tán!

Không còn bất luận kẻ nào dám hoài nghi Quân Thiên Tề là hạng người tham sống sợ chết nữa!

Có thể tưởng tượng được, ngày đó hung thủ khẳng định thừa dịp Đại đảo chủ không có mặt mới dám tới quấy rối.

Trong đại điện còn lại ba bốn vị đại tu sĩ Hợp Thể Kỳ, không ai dám hé răng nói gì, chuẩn bị chịu đựng lửa giận của Đại đảo chủ.

Trầm mặc một lúc, Quân Thiên Tề mới thản nhiên nói:

- Linh kính ảnh tượng ngày đó đâu?

- Đại đảo chủ. Linh kính ảnh tượng ở nơi này, do ta bảo quản.

Nhị đảo chủ đã sớm có chuẩn bị, vẽ mặt bình thần, lấy ra một thủy tinh hình cầu màu lam.

- Phát ảnh tượng hôm đó ra xem!

Đại đảo chủ Quân Thiên Tề ra lệnh.

- Vâng!

Nhị đảo chủ rút thần thức vào trong thủy tinh hình cầu, cũng rút vào đó một ít pháp lực.

Mấy người nơi này đều tập trung ánh mắt nhìn lên quả cầu.

Ông

Chỉ thấy quả cầu thủy tinh này bắt đầu lóe lên, trên đó nhanh chóng chiếu rọi các ánh sáng đủ màu.

Một khắc này, chỉ thấy Nhị đảo chủ vươn tay Chỉ lên không trung một cái. Một mặt kính màu lam liền xuất hiện trước mặt mọi người. Rất nhanh, trên tấm kính này bắt đầu chiếu lại cảnh tượng ngày đó.

Đầu tiên, xuất hiện trên mặt kính là một gã thanh niên và một thiếu niên mặc áo tím. Bộ dáng của hai người vô cùng nhàn nhã...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

547. Chương 507: Thần Uy Độ Kiếp (thượng)

Hai người xuất hiện trong mặt kính chính là Trương Hằng và Tử Hãn.

Lúc đầu, hai người bọn họ có bộ dáng vô cùng nhàn nhã, đi dọc trên con đường Ngọc Kim, ánh mắt thì thoảng nhìn về những quầy hàng có bày bán các loại vật phẩm tu chân ở hai bên.

Trong đại điện, tất cả mọi người, gồm cả Đại đảo chủ Quân Thiên Tề đều hết sức chăm chú nhìn vào tấm kính lơ lửng giữa không trung.

- Hai người này có lai lịch như thế nào?

Quân Thiên Tề lạnh nhạt hỏi.

Hai người trong hình ảnh này nhìn qua cũng không thấy có chỗ nào đặc biệt.

- Bọn họ hôm đó đi vào Thiên Vũ Đảo, giao nộp số lượng tinh thạch nhất định, cũng đăng ký như bình thường. Thanh niên kia là Trương Hằng, thiếu niên kia là Tử Hãn, đều là tu sĩ Hóa Thần Kỳ!

- Hóa Thần Kỳ? Quân Thiên Tề khẽ cau mày, nhưng hình ảnh trên tấm kính không biểu hiện được khí tức gì, hắn cũng không thể nhận ra tu vi chân thật của hai người trên đó.

Tuy nhiên, khi ánh mắt hắn nhìn vào ánh mắt thanh niên kia, mơ hồ cảm nhận được sự bất phàm của đối phương.

Là người đứng đầu một hòn đảo, hắn bình thường duyệt nhân vô số, tùy ý liếc mắt cũng có thể nhìn thấy hư thật, mạnh yếu của một người.

Từ khí chất do thanh niên họ Trương này toát ra thì khẳng định không thể ở hàng ngũ Hóa Thần Kỳ được!

Qua thêm một lúc, sắc mặt thanh niên họ Trương hơi đổi, dường như có dự cảm gì đó, mang theo thiếu niên áo tím đi vào sâu trong hòn đảo, chính là vị trí của mấy vị đảo chủ Thiên Vũ Đảo.

Hành vi như vậy khiến cho mấy vị đảo chủ nơi này biến sắc, dĩ nhiên đã đoán ra được vài phần chân tướng sự việc.

Về mặt Đại đảo chủ Quân Thiên Tề lạnh như băng, nhìn chăm chăm thanh niên họ Trương, trên mặt hiện ra sát khí mờ mờ.

- Đại đảo chủ, thanh niên họ Trương này không phải là hung thủ chân chính gây ra tai nạn Lần này, Nhưng hẳn chính là kẻ mang tai họa tới cho Thiên Vũ Đảo...

Nhị đảo chủ bên cạnh hẳn nhẹ giọng nói.

Quân Thiên Tề đậm mặt nói:

- Ta đã hiểu được, thanh niên Trương Hằng này khi cảm nhận được nguy hiểm liền dẫn đại địch tới Thiên Vũ Đảo ta, ý đồ tìm kiếm sự che chở!

- Đúng, chính là như vậy!

Nhị đảo chủ mừng rỡ. Hẳn muốn hết sức dời lửa giận của Quân Thiên Tề đi, khiến cho trách nhiệm của những người này giảm đi đôi chút.

- Đại đảo chủ, chúng ta có nên truy nã người này không?

Trên khóe mắt Nhị đảo chủ thoáng hiện lên một tia vui mừng, cũng không khiến kẻ nào biết được.

- Truy nã người này?

Sắc mặt Quân Thiên Tề nhìn chăm chăm vào hắn, nộ khí đằng đằng nói:

- Chẳng lẽ ngươi còn chê một mình Thiên Vũ Đảo ta còn không đủ sao?!

- Cái này... Ý của Đại đảo chủ ngài là?

Nhị đảo chủ run run, hơi run giọng nói.

- Thanh niên họ Trương này nếu đi tới Thiên Vũ Đảo ta liền sẽ được bản đảo che chở. Chúng ta không bảo hộ hắn được an toàn thì thôi, lúc này lại còn đi truy nã hắn. Chẳng phải sẽ khiến những kẻ thống trị các hòn đảo cấp hai khác nơi này cười đến rụng răng hay sao?!

Nhị đảo chủ đột nhiên hiểu được tên thanh niên họ Trương này tuyệt đối không thể truy nã, tối thiểu không thể công khai đuổi giết trắng trợn được.

Nếu đổi lại là một vị đảo chủ cấp hai khác thì e rằng cũng sẽ quyết định như vậy.

- Đại đảo chủ sáng suốt, vẫn là ta lo lắng không được chu toàn!

Mấy vị đảo chủ liên tục gật đầu.

Bọn họ đều hiểu được Đại đảo chủ Quân Thiên Tề là người rất coi trọng thể diện, tuyệt đối không làm ra chuyện truy nã thanh niên họ Trương này.

Hình ảnh trên tấm kính đột nhiên lại đại biến.

Một gã thanh niên tóc tím áo tím đột nhiên trống rỗng xuất hiện trên Thiên Vũ Đảo, cả thiên địa lâm vào biến sắc.

Có thể tưởng tượng được lúc ấy sẽ có một cỗ uy áp cuộn cuộn từ trên bầu trời giáng xuống.

- Điều này sao có thể?! Hẳn trực tiếp từ bên ngoài thuần di vào sao?! Nên biết rằng toàn bộ Thiên Vũ Đảo có một trận pháp siêu cấp và rất nhiều cấm chế bao phủ, ngay cả đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ cũng không thể thuần di vào như vậy!

Một gã đảo chủ cả kinh kêu lên.

Ánh mắt Quân Thiên Tề hơi nhú lại, nhìn chăm chăm vào thanh niên áo tím kia, trên mặt lộ ra vẻ suy nghĩ, nhưng vẫn trấn định tự nhiên.

Sau đó, thanh niên áo tím kia trực tiếp bước về phía Trương Hằng, nâng tay lên, một cỗ lực lượng cường đại từ trên người hắn phát ra.

Sắc mặt Trương Hằng không đổi, khoe miệng còn hiện ra vài tia tiếu ý, dùng sức đẩy Tử Hân bên cạnh đi.

Tử Hân cũng không chống cự, để mặt Trương Hằng đẩy mình về phía đại ca Tử Lượng.

Đại ca Tử Lượng lộ ra vẻ mặt giận dữ, mạnh mẽ thu hồi cỗ lực lượng vừa phát, hơi khoanh tay liền tiếp được Tử Hân, nói chuyện một hai câu với đối phương.

Mà lúc này, Trương Hằng lại giảo hoạt bay về phía trọng địa Thiên Vũ Đảo, nơi ở của mấy vị đảo chủ, cũng hô lớn:

- Yêu thú buông xuống Thiên Vũ Đảo, mau tới cứu mạng!

Thanh âm của hắn truyền khắp Thiên Vũ Đảo.

Lập tức, mấy ngàn vạn tu sĩ đỉnh cao Thiên Vũ Đảo liền chú ý tới tình hình nơi này.

- Khí tức đại yêu thú thật mạnh!

Đại bộ phận tu sĩ đỉnh cao đều kinh hãi.

Tuy nhiên ý vào đông người, bọn họ cũng không sợ hãi, liền lao về phía nơi này.

- Đám ô hợp!

Tử Lượng cười lạnh, nhẹ nhàng thốt ra bốn chữ, trống rỗng biến mất tại chỗ.

Không thèm quản đám tu sĩ đỉnh cao này, Tử Lượng thuận di đi tới, chặn Trương Hằng lại. Cũng không thấy hắn sử dụng bất cứ pháp bảo gì, nhẹ nhàng đánh ra một chưởng về phía Trương Hằng, tử quang mê ly.

Trương Hằng cảm nhận được một cỗ áp lực lớn lao từ không gian bốn phía. Khi Tử Lượng ra tay, cả khu vực xung quanh hắn đã bị phong tỏa, không thể thuận di, ngay cả hành động cũng vô cùng khó khăn.

Sau khi thi triển thần thông bản mạng Tử Sát Thần Hồn Đại Pháp, Tử Lượng có được lực lượng linh hồn còn cường đại hơn trước cả mười mấy lần!

Cỗ tinh thần uy lực tràn khắp bầu trời kia giống như đại sơn ức vạn cân vô hình, đè lên người Trương Hằng.

Dưới cỗ uy lực này, Trương Hằng thậm chí không thể nổi lên ý niệm chống cự.

Tuy nhiên, hắn Chung quy vẫn có thực lực Hợp Thể đại viên mãn. không đến mức hoàn toàn không có sức phản kháng.

Chỉ thấy đột nhiên trong tay hắn xuất hiện một thanh phi kiếm với kim quang lóng lánh, dưới sự bao phủ của ngân quang huyền lệ, chém ra một đạo quang hồ màu vàng thê lương mê người, trên đó còn lóe ra thần uy lôi điện cường đại.

Thanh kiếm hắn sử dụng chính là trấn sơn Chi bảo của Kim Kiếm Môn - Huy Hoàng Kiếm.

Theo thực lực Trương Hằng gia tăng, hắn càng cảm thấy thanh kiếm này bất phàm. Giờ phút này, nó ở trong tay hắn hoàn toàn có thể sánh ngang một kiện Thông linh pháp bảo trung phẩm.

Trương Hằng từng hoài nghi Huy Hoàng Kiếm chính là một kiện Truyền thừa linh bảo, và Kim Kiếm Môn của Tam Tinh Vực và Huy Hoàng Kim Kiếm Môn của Chu Vương Triều có lẽ là cùng một môn phái.

Ầm!

Bằng vào một kích toàn lực, Trương Hằng đã ngăn ngui xuyên thủng một khe hở trong không gian bị uy áp cường đại này.

Khi lực công kích cường đại tới một trình độ nào đó, bất cứ sự quấy nhiễu nào, gồm cả lực lượng pháp tắc trong truyền thuyết cũng đều chỉ là sự chê cười!

Tuy nhiên, Huy Hoàng Kiếm này và Phá Không Kiếm trong tay bản tôn vẫn có sự chênh lệch cực lớn, không thể phát huy ra Chí cường nhất kiếm vô kiên bất tồi, nhẹ nhàng phá vỡ hết thấy...

-Hừ.

Khuôn mặt Tử Lượng hiện ra vẻ khinh thường, nhẹ nhàng vung tay lên, không gian xung quanh chớp động tử quang, đánh nát quang hồ màu vàng và lôi điện.

- Đây là thực lực như thế nào?! rõ ràng về mặt lực lượng không mạnh hơn mình là bao nhưng sao có thể phát huy ra uy lực cường đại như vậy?!

Trong lòng phân thân Trương Hằng hoảng sợ. Hẳn dĩ nhiên hiểu được sau khi thi triển bí thuật, thực lực Tử Lượng trong thời gian ngắn sẽ đạt tới trình độ bản thân mình không thể với tới. Nếu muốn chống lại thì trừ khi bản tôn đích thân tới, với Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp chắn nhiếp và dùng Phá Không Kiếm quyết đấu.

- Ta thấy ngươi tốt hơn hết là thúc thủ chịu trói đi...

Tử Lượng vừa mới chuẩn bị tiến tới ra tay tiếp thì vài vị đại tu sĩ Hợp Thể Kỳ cách đó không xa đã bay tới. Bọn họ đều là đảo chủ của Thiên Vũ Đảo, thực lực không tầm thường.

Theo sau, rất nhiều tu sĩ đỉnh cao từ bốn phương tám hướng đã lao tới vây quanh Tử Lượng.

Tử Lượng cười ha hả, bề nghệ thiên hạ:

- Ngươi chờ đó, chỉ là một đám con kiến mà thôi, cũng dám dùng chiến thuật biển người vây ép bản công tử!

Thanh âm của hắn như sét đánh, đánh trúng linh hồn của những tu sĩ đỉnh cao nơi này, thân mình khẽ run lên.

Lời này vừa dứt, tinh thần uy áp cuộn cuộn lấy Tử Lượng làm trung tâm đã buông xuống toàn bộ Thiên Vũ Đảo.

Khí thế bằng bạc lực áp phần đông tu sĩ đỉnh cao, không có kẻ nào có thể chống cự được!

Hắn giống như thần linh, nhìn xuống chúng sinh linh trên hòn đảo cấp hai này. Phàm tu sĩ nào bị ánh mắt hắn đảo qua, tinh thần nháy mắt liền bị thương, miệng phun máu tươi, từ trên bầu trời rơi xuống.

Khoảnh khắc, Nguyên Anh của mấy chục tu sĩ Hóa Thần Kỳ bị nổ tung, dưới phản ứng dây chuyền, hình thành một cỗ sóng xung kích mênh mông cuộn cuộn, thổi quét một phạm vi ngàn dặm.

Mấy chục Nguyên Anh của tu sĩ Hóa Thần Kỳ nổ tung sẽ sinh ra uy lực đáng sợ như thế nào?!

Trong tràng hạo kiếp này, những tu sĩ phụ cận liền lâm vào kết cục vô cùng thảm trọng. Một mảng lớn tu sĩ Hóa Thần Kỳ lập tức bị giết chết.

- Yêu nghiệt phương nào dám kiêu ngạo trên Thiên Vũ Đảo chúng ta?! Chẳng lẽ muốn khơi mào đại chiến nhân loại và Yêu tộc sao?!

Những người khác có lẽ sẽ sợ hãi Tử Lượng nhưng mấy vị đảo chủ nơi này đều là Hợp Thể Kỳ đại tu sĩ, tu vi tối thiểu đều là Hợp Thể hậu kỳ, thậm chí là Hợp Thể đại viên mãn.

Nhị đảo chủ và Tam đảo chủ đứng ra. Trong tay hai người đều có một kiện Thông linh pháp bảo trung phẩm, mạnh mẽ phá vỡ trói buộc tinh thần uy lực của Tử Lượng, liên thủ lại lập tức khiến Tử Lượng lâm vào một cỗ nguy cơ không nhỏ.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

548. Chương 507: Thần Uy Độ Kiếp (hạ)

- Muốn chết?

Tử Lượng duỗi tay ra. Trong hư không xuất hiện một viên quang châu màu tím, tản mát ra uy áp cường đại, cũng là một kiện Thông linh pháp bảo trung phẩm.

Cho tới lúc này, hắn đã tế ra Thông linh pháp bảo của mình.

- Chưa sử dụng Thông linh pháp bảo đã có lực lượng kinh nhân như vậy, hiện tại sử dụng Thông linh pháp bảo thì sẽ mạnh mẽ tới trình độ nào?!

Phân thân Trương Hằng cách đó không xa trong lòng cũng cả kinh. Hắn cũng không chạy trốn vì một bộ phận tinh thần uy áp của Tử Lượng vẫn đang tập trung gắt gao vào hắn. Toàn khu vực này đều đã bị phong tỏa, muốn chạy trốn cũng là không thể.

Hơn nữa, khoảnh khắc này Tử Lượng còn chưa hiện ra bản tôn Thần thú Tử Diễm Cầu của mình.

Nếu tác chiến với hình thái Thần thú...

-Phá!

Tử Lượng khẽ quát một tiếng, quang châu màu tím bắn ra vô số tử quang hoa mỹ màu tím, hướng thẳng lên trời, thiên địa biến sắc, mây đen dày đặc, lôi điện quay cuồng.

Hai đạo tử quang huyền lệ trong đó ngưng kết thành hình, như côn bồng, mang theo một cỗ áp bách không thể kháng cự, ở trình tự rất cao đánh về phía Nhị đảo chủ và Tam đảo chủ.

Hai gã đại tu sĩ gặp phải công kích như vậy liền cảm giác một cỗ áp lực vô cùng, khó có thể địch nổi cũng may, hai người đều là những kẻ thân kinh bách chiến, ở thời điểm nguy cấp đã bộc phát ra một lực lượng đủ khiến tu sĩ Hợp Thể Kỳ phải kinh phục, Thông linh pháp bảo trong tay bay ra, ý đồ ngăn cản hai đạo tử quang ẩn chứa tinh thần uy lực cường đại này.

Trong hư không liền có hai tiếng nổ đinh tai nhức óc vang lên, sóng xung kích kinh nhân cuộn cuộn tản mát về bốn phương tám hướng, thanh thế vô cùng mạnh mẽ.

Trong nháy mắt này, vô số tử quang hoa mỹ dày đặc như mưa bắn ra toàn bộ khu vực, giết chết một mảng lớn tu sĩ đỉnh cao, trong số đó bao gồm cả những tu sĩ Hợp Thể Kỳ!

- Phốc!

Tam đảo chủ không thể chịu đựng được một kích mạnh mẽ này, Thông linh pháp bảo cũng chấn động mãnh liệt. Một cỗ lực lượng rất lớn tiến nhập vào cơ thể, tinh thần uy lực cũng vọt vào theo, đánh nát Nguyên Anh.

Ầm!

Trong một tiếng nổ thật lớn, thân thể Tam đảo chủ liền nổ tung, hóa thành hư vô, Chỉ sót lại một kiện Thông linh pháp bảo trung phẩm rơi xuống mặt đất. trong cảnh hỗn loạn cũng không biết đã rơi vào đâu.

Phân thân Trương Hằng cách đó không xa cũng âm thầm đáng tiếc, nhưng không dám mạo hiểm tới cướp đoạt.

Nhị đảo chủ chịu một kích vạn quân lực kia, trên người có Thông linh pháp bảo trung phẩm phòng ngự, cộng thêm pháp lực thâm hậu hơn. phun ra một búng máu

tươi, bại lui ra xa, không dám lao lên ứng chiến tiếp!

- Kẻ nào ngăn cản ta. chết!

Thanh âm của Tử Lượng truyền đi khắp Thiên Vũ Đảo!

Tinh thần uy áp vô thượng lại bao phủ khắp hòn đảo, chấn nhiếp ngàn vạn tu sĩ đỉnh cao.

- Lực lượng linh hồn của hắn chỉ sợ đã đạt tới trình độ Độ Kiếp Kỳ rồi...

Trong lòng phân thân Trương Hằng thầm than, tin tức tới từ bản tôn bên kia khiến hắn bình tĩnh lại.

Nếu không thể đào thoát được thì cũng phải ứng phó thôi.

Chúng tu sĩ trên Thiên Vũ Đảo đều chạy trốn thật xa, không dám lần nữa chõ mõm vào việc này, Trương Hằng lại lộ ra.

Tử Lượng nhìn hắn một cách chăm chú:

- Trước mặt ta, người cũng Chỉ là một con kiến mà thôi! Thúc thủ chịu trói hay để bản công tử tự mình động thủ?

- Được rồi! Ta thúc thủ chịu trói!

Trương Hằng thần nhiên nói.

Mặc dù về mặt lực lượng. sau khi thi triển bí thuật thì Tử Lượng CŨNG mạnh hơn Trương Hằng không nhiều nhưng đối diện với cổ tinh thần uy lực khủng bố này, hắn rất khó có thể chống cự!

Chỉ cách nhau một đường chỉ nhưng chính là sự chênh lệch giữa con kiến và Thánh nhân!

Thấy Trương Hằng chủ động thúc thủ chịu trói, Tử Lượng liên tục gật đầu.

- Tốt lắm! Người cũng rất thức thời!

Trương Hằng nhẹ nhàng cười, nhắm hai mắt lại. Trên người hắn đột nhiên ngưng kết một tầng quang mô màu bạc, vô số quang điểm màu bạc trong cơ thể hắn đang cấp tốc di chuyển, Linh Hạch trong cơ thể cũng cấp tốc rung động.

- Đây là...

Tử Lượng cảm giác được vài tia không ổn.

Trong chớp mắt, phân thân Trương Hằng đã hóa thành một bức tượng màu bạc.

Đây chính là một bức tượng kim loại màu bạc vô cùng sống động, trên mặt thậm chí vẫn duy trì một tia mỉm cười, hai mắt sáng ngời hữu thần.

Đây chính là bí thuật Đại La Kim Cương Thể mà Trương Hằng tu luyện, hy sinh tất cả tốc độ để đổi lấy lực phòng ngự tuyệt đối.

- Người cho là như vậy thì ta không thể làm gì người sao?!

Tử Lượng cách không đánh ra một chiêu về phía pho tượng.

Một quang đoàn màu tím ngưng kết thành một bàn tay rộng cả trượng, mang theo một tiếng nổ lớn chụp lên pho tượng.

Ầm!

Ầm thanh kim chúc va chạm vang lên. pho tượng không chút tổn hao gì.

Hoàn hảo không hề tổn hao!

Chúng tu sĩ trên Thiên Vũ Đảo đều trợn mắt há hốc mồm, vô cùng khiếp sợ.

Tử Lượng hơi trầm ngâm rồi bay tới trước mặt Trương Hằng, đánh ra mấy đạo cấm chế, vây khốn Trương Hằng lại.

Một kích vừa rồi đã cho hắn biết lực phòng ngự đáng sợ của pho tượng màu bạc.

Tử Lượng hiện tại không thể lãng phí thời gian. Nếu Đại đảo chủ Thiên Vũ Đảo trở về thì vô cùng phiền toái, lúc đó nếu muốn mang theo hai người toàn thân đi ra thì gần như là không thể.

Cuối cùng, hắn liếc mắt nhìn chúng tu sĩ nơi này một cái rồi mang theo pho tượng và Tam đệ Tử Hân, trống rỗng biến mất trên Thiên Vũ Đảo.

Trong chớp mắt, hắn đã thuấn di rời đi mấy vạn dặm.

Chỉ qua nửa khắc, hắc đã biến mất hoàn toàn khỏi thần thức của tất cả tu sĩ nơi này.

Chờ cho nhân vật không thể kháng cự này biến mất, mấy ngàn vạn tu sĩ Thiên Vũ Đảo mới thở phào một hơi nhẹ nhõm.

Trong đại điện.

Hình ảnh trên tấm kính màu lam biến mất, Nhị đảo chủ thu hồi quả cầu thủy tinh màu lam, về mặt sợ hãi đứng trước mặt Quân Thiên Tề.

Quân Thiên Tề thông thả đi đi lại lại trong đại điện, sắc mặt vô cùng âm trầm. Một khắc này, hắc mạnh mẽ thốt ra ba chữ: Tử Hoàng Phủ!

- Tử Hoàng Phủ?

Những vị đảo chủ còn lại nơi này thất sắc!

- Chẳng lẽ tên Yêu tộc kia chính là Tử Hoàng, bản thể Thần thú tiếng tăm lừng lẫy...

Nhị đảo chủ run giọng nói. Khó trách đám người mình không hề có sức phản kháng, hóa ra đối phương chính là Tử Hoàng, kẻ thống trị Tử Hoàng Phủ?

Quân Thiên Tề cười lạnh nói:

- Nếu Tử Hoàng đích thân tới thì người cho rằng người còn sống mà đứng đây sao?!. .. Người vừa rồi tuy có được tinh thần uy lực lớn lao nhưng cảnh giới linh ngộ cũng không chân thật, khả năng khống chế không gian cũng cực kém, hiển nhiên sử dụng Tử Sát Thần Hồn Đại Pháp, mạnh mẽ tăng lên pháp lực và trình độ linh hồn. Nếu ta không đoán sai thì người này hẳn là con của Tử Hoàng!

- Đại đảo chủ, nếu là công tử Tử Hoàng Phủ thì chúng ta nên xử lý vấn đề này như thế nào?

Nhị đảo chủ cẩn thận hỏi.

- Việc này các người không cần lo lắng, cũng không cần tuyên truyền ra ngoài, Ta sẽ tìm tên Tử Hoàng đòi lại công đạo!

- Tử Hoàng lão nhân, người dạy con không tốt, dám vượt mặt Quân Thiên Tề ta! Nếu hắc không nể nang thì ta sẽ đi tìm Hoàng Phủ Lâm của Lam Tinh Đảo liên thủ đối phó hắc, khiến hắc chết không tử tế! Tử Hoàng Phủ cũng sẽ yên giấc luôn!

Thanh âm Quân Thiên Tề càng lúc càng lạnh như băng!

Liên thủ với Hoàng Phủ Lâm!?

Những đảo chủ còn lại đều hai mắt nhìn nhau.

Bọn họ đều biết Hoàng Phủ Lâm của Lam Tinh Đảo và Tử Hoàng của Tử Hoàng Phủ đối địch nhau. Nếu có Quân Thiên Tề liên thủ thì Hoàng Phủ Lâm khẳng định sẽ vô cùng vui vẻ.

Quân Thiên Tề suy tư một chút lại nói:

- Các người tạm thời tĩnh dưỡng một thời gian, tận lực không nên ra ngoài. Ta thấy việc này rất kỳ quái, còn phải đi Bồng Lai Đảo, báo lại việc này cho Âm Dương tán tiên.

Cách Thiên Vũ Đảo trăm vạn dặm, ở một hòn hoang đảo.

Nơi đảo nhỏ này có hai gã nam nhân áo tím đang đứng, chính là hai vị công tử của Tử Hoàng Phủ: Tử Lượng và Tử Hân.

Trước mặt hai người có một pho tượng màu bạc, hình thái giống y đúc Trương Hằng, trông rất sống động, thần thái còn mang theo ý cười nhàn nhạt.

- Làm sao vậy? Đại công tử Tử Hoàng Phủ, người còn không chịu từ bỏ sao?

Từ trong pho tượng truyền ra âm thanh lười biếng của Trương Hằng.

- Muốn chết!

Tử Lượng lại đánh ra một chuông về phía pho tượng.

Nhưng chuông này của hắn như đánh vào kim cương, phát ra một trận âm thanh kim loại va chạm.

Pho tượng vẫn như cũ, không chút tổn hao.

- Hài, lực đạo của ngươi đã càng lúc càng yếu!

Trương Hằng thở dài.

- Đây là người bức ta...

Toàn thân Tử Lượng nổi lên tử điểm, sau lưng xuất hiện hư ảnh một Thần thú Tử Diễm Câu thật lớn, tinh thần uy áp vô thượng lại bức về phía phân thân Trương Hằng.

Hắn muốn thi triển một lần công kích linh hồn cao tầng.

Với linh hồn ở trình độ Độ Kiếp Kỳ, thi triển linh hồn công kích sẽ mạnh mẽ như thế nào?!

Tử Lượng rất muốn biết đáp án này.

Nhưng hắn lại không biết Tam đệ ở bên cạnh hắn lại đang mỉm cười, khoe miệng hiện lên vài tia tiếu ý...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

549. Chương 508: Cảnh Giới Thứ Tư Của Thần Linh Nhân (thượng)

Trên hòn đảo hoang này, hư ảnh Tử Diễm Câu thật lớn xuất hiện phía sau Tử Lượng, tản mát ra tinh thần uy lực mãnh liệt trí mạng, không gian bốn phía cũng mơ hồ lay động, biểu hiện ra uy lực của nó.

Trương Hằng đang Hóa Thần thành pho tượng, trong mắt cũng hiện lên một tia dị sắc. Hắn là phân thân, không có Hư Không Hóa Diễm, cũng không có ngọc giản thần bí, năng lực phòng ngự linh hồn không thể bằng bản tôn được.

Sau khi thi triển Đại La Kim Cương Thể, lực phòng ngự vật lý của hắn tăng lên gấp mười lần nhưng lực phòng ngự linh hồn chỉ tăng cường gấp hai mà thôi.

Lúc này, trình độ linh hồn của hắn có thể sánh ngang Tử Lượng trước mặt. phân thân Trương Hằng hoàn toàn không nắm chắc có thể đối kháng lại công kích linh hồn của đối phương.

Tuy nhiên, ngay cả như vậy, Trương Hằng cũng không phải không có cơ hội lật lại thế cờ. “Tam đệ” Tử Hân phía sau Trương Hằng chính là một đòn sát thủ mà hắn dựa vào.

Có được đòn sát thủ này, trước mặt Tử Hoàng Phủ, hắn hoàn toàn ở vào thế bất bại.

Thông qua ý niệm trao đổi, Tử Hân liền hiểu được ý tứ của Trương Hằng, bắt đầu chậm rãi súc tích lực lượng trong cơ thể.

- Hừ, người yên tâm, bản công tử sẽ không giết người đâu! Ta sẽ trói buộc linh hồn ngươi. không ngừng tra tấn, cho ngươi sống không bằng chết!

Hư ảnh Tử Diễm Câu phía sau Tử Lượng nhìn Trương Hằng với vẻ âm độc, lạnh như băng. Thanh âm vô hình vô chất quỷ dị không nhìn không gian. trực tiếp rót vào trong đầu Trương Hằng.

Trương Hằng đột nhiên hiểu được bằng vào trình độ linh hồn đối phương, hoàn toàn có thể mai một linh hồn mình Chỉ qua vài lần hô hấp.

Giai đoạn tới Hợp Thể Kỳ là lúc súc tích lực lượng, mà tiến vào Độ Kiếp Kỳ chính là quá trình linh hồn lột xác.

Trong thời gian ngắn có được linh hồn ở trình độ Độ Kiếp Kỳ, Tử Lượng phát tay cũng có được thực lực vượt xa sự tưởng tượng của thường nhân, hơn xa đại tu sĩ Hợp Thể Kỳ có thể bằng được.

- Đến đây đi, để xem người có giết được ta không!?

Trương Hằng cười lạnh:

- Nếu nhú mày một chút thì ta sẽ không phải họ Trương!

Mơ hồ, biểu tình của pho tượng trở nên nghiêm túc, trong mắt có một cỗ ý tứ không chết không sờn!

- Không ngờ người coi vậy mà còn có chút cốt khí, so với biểu hiện trên Thiên Vũ Đảo quả thực không phải là của cùng một người!

Tử Lượng có chút kinh ngạc nhìn Trương Hằng.

- Ha ha ha... Đây cũng chỉ là một khối phân thân của Trương mỗ mà thôi, sao phải sợ!

Trương Hằng cười dài, dường như thật sự không thèm để ý sinh tử, chính là không quan tâm tới sự sống chết của một khối phân thân.

- Phân thân?

Trong mắt Tử Lượng hiện ra một tia sắc lạnh, trong lòng lại khiếp sợ không thôi, thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ Thiết Sa Vương đã đoán đúng, ta chỉ bắt giữ được một khối phân thân của đối phương mà thôi?!

Nếu vất vả mãi mà chỉ bắt được một khối phân thân của đối phương thì đối với bất cứ ai đều cảm thấy vô cùng buồn bực.

Tuy nhiên ngẫm lại, trong lòng lại trấn định, lạnh lùng nhìn Trương Hằng:

- Thật sự đáng chê cười, ngay cả khối phân thân này cũng có được thực lực Hợp Thể đại viên mãn thì bản tôn của người chẳng phải đã tu luyện tới ít nhất là Độ Kiếp Kỳ sao?!

Thực lực giữa bản tôn và phân thân chênh lệch rất nhiều. Đây là nhận thức chung của tu chân giới rồi.

Dù là Thân Ngoại Hóa Thần cao minh, thực lực của phân thân bằng được một nửa của bản tôn cũng đã là không tồi rồi!

Nếu phân thân có được tám phần thực lực của bản tôn thì chính là bí thuật công pháp thuộc hàng cao nhất trong truyền thuyết, tu sĩ hạ giới cũng Chỉ nằm mơ mới thấy.

- Nếu bản công tử không nói sai thì bản tôn của người hiện tại hẳn là đi Cửu U hải vực Ma Xà Phủ đi? Thử hỏi, trong thế giới nhân loại có bao nhiêu người dám dẫn thân phạm hiểm, tiến vào hải vực của ức vạn con dân Yêu tộc ta?!

Con người Tử Lượng U lành, nhìn chăm chăm Trương Hằng, dường như muốn lột da hắn ra.

Nhưng từ đầu tới cuối, Trương Hằng cũng không biến sắc, trên miệng vẫn hiện ra vài tia châm biếm:

- Trong lòng người đã bắt đầu hoài nghi tức là trong tiềm thức cũng không thể không thừa nhận sự thật này! Nếu người thật sự có thể kết luận ai là bản tôn, ai là phân thân thì cũng không cần phải nhiều lời như vậy! Người đang tự an ủi mình à?

- Người cảm miệng lại cho ta!

Tử Lượng giận tím mặt, bị lời nói của Trương Hằng đánh trúng tim đen, cảm thấy buồn bực vô cùng.

Mặc kệ nói thế nào, hắn cũng chỉ là một Yêu thú, tín ngưỡng duy nhất chính là cá lớn nuốt cá bé, cũng không quá am hiểu về các loại tâm kế của tu sĩ nhân loại.

Trương Hằng có được Thần Linh Nhãn nên ánh mắt vô cùng sắc bén, đơn giản đã nhìn thấu tâm lý của đối phương.

- Làm sao vậy? Người còn không chịu động thủ sao?!

Trương Hằng nở nụ cười.

- Được được được! Xem như người lợi hại, có thể bức bách ta tới tình cảnh như thế này! Hôm nay ta nhất định sẽ giáo huấn người một trận.

Hư ảnh Tử Diễm Câu thật lớn phía sau Tử Lượng bỗng nhiên sáng ngời, tinh thần uy áp cuộn cuộn tụ làm một điểm, ý định công phá tầng phòng ngự của Trương Hằng,

Trương Hằng có được thực lực Hợp Thể đại viên mãn, linh hồn tu vi cũng không kém. Dưới sự tăng phúc của Đại La Kim Cương Thể, khả năng phòng ngự linh hồn tăng lên gấp đôi. Ngoài ra hắn còn chủ tu một môn thần thông là Ngự Thần.

Ông

Không gian hơi hơi rung động, mơ hồ có thể thấy được không gian vặn vẹo đáng sợ, huyền cơ ẩn chứa trong đó đã vượt xa tầng thứ Hợp Thể Kỳ.

Trong lòng Trương Hằng chợt nghiêm lại, quanh thân lóe lên một tầng ngân huy trong suốt, hình thành một tầng phòng ngự linh hồn, bên trong còn có một lỗ xoáy quỷ dị.

Hưu!

Từng đạo hư ảnh tử diễm trong suốt đánh về phía Trương Hằng.

Khi đụng chạm vào pho tượng màu bạc, những đạo tử diễm này hơi dừng lại một chút rồi lại tiếp tục tiến vào, thể tích nhỏ đi vài phần.

Phốc!

Tử diễm trong suốt chạm vào tầng phòng ngự do Ngự Thần Thuật hình thành, phát ra những âm thanh “Chi chi” liên tục. Thanh âm này đã vượt qua giới hạn âm thanh để dùng tai nghe được.

Trong ngân huy trong suốt có một lỗ xoáy thần bí, trắng lè như kỳ bảo, nhanh chóng làm giảm mức độ công kích về mặt linh hồn.

Nhưng mà chênh lệch linh hồn của Trương Hằng và Tử Lượng quá lớn, không thể dùng kỳ xảo và huyền ảo để bù lại.

Phốc phốc phốc!

Lại thêm mấy đạo hư ảnh tử diễm trong suốt như đánh vào chỗ không người. Tiến sâu vào trong óc Trương Hằng.

Thời khắc này, Trương Hằng cảm thấy có một cổ nguy cơ chưa từng có.

Trong mắt bản tôn, Trương Hằng vô cùng lo lắng cho an nguy của khối phân thân này.

Tổn thất một khối phân thân đối với Trương Hằng mà nói tương đương mất đi một phụ tá đắc lực.

Trương Hằng hiện tại có thể ra lệnh cho Tử Hân công kích thân thể tử Lượng để cứu lấy hắn nhưng hắn biết lúc này còn chưa phải là cơ hội tốt nhất để hắn ra tay.

Cho tới lúc này, Tử Lượng còn không toàn lực phát động linh hồn công kích. Nguyên Hồn sau lưng hắn đang còn dư lực rất nhiều.

Nếu chân chính buông tay nhất bác, Nguyên Hồn của đối phương đã sớm nhào vào trong thân thể Trương Hằng rồi.

Loại công kích linh hồn từ xa của Tử Lượng chỉ có thể phát huy ra hai ba thành thực lực của lực lượng linh hồn Tử Lượng, còn nhiều thần thông chưa thi triển.

Cho nên, lúc này vẫn chưa phải là thời cơ tốt nhất để sử dụng đòn sát thủ “Tử Hân”.

Trương Hằng muốn bức bách Tử Lượng toàn lực ra tay. Nhưng muốn làm được điều này, với thực lực của hắn quả thật rất khó.

Hư ảnh tử diễm liên tiếp không ngừng như mưa đánh về phía linh hồn Trương Hằng, khiến lực lượng linh hồn hắn càng lúc càng hao mòn.

- Cứ tiếp tục thế này có thể sẽ không ổn...

Trương Hằng nhanh chóng suy nghĩ. Nếu chỉ vẹn vẹn là để bảo mệnh thì chỉ cần ra lệnh cho Tử Hân là đủ áp chế Tử Lượng rồi.

Nhưng mục tiêu của hắn chính là lật ngược thế cờ.

Hắn muốn đẩy Tử Lượng vào chỗ chết!

Với thực lực chênh lệch cả mười lần, muốn binh hành hiểm trứ, lấy yếu thắng mạnh.

Đây là sự dũng cảm và ý thức chiến đấu loại nào?!

Trương Hằng đã không còn là thanh niên mới lớn hồi còn ở Tam Tinh Vực ngày xưa.

Trong vô tình, hắn đã bị Vũ Vô Cực ảnh hưởng. lý niệm phát sinh biến hóa đã hoàn toàn kết hợp với sự cận thận xảo hoạt của hắn, hình thành một hình thái ý thức chiến đấu của riêng hắn.

Trong thời khắc nguy hiểm này, hắn nhanh chóng suy nghĩ, lo lắng đủ loại tình huống: trong lòng cũng thầm than rằng nếu trong tay có Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp thì thật là tốt.

Sử dụng thức thứ nhất Chấn Áp Quyết, có thể có được công kích trọng áp cường đại nhằm vào linh hồn.

Nháy mắt khi ý niệm này sinh ra trong đầu, Trương Hằng đột nhiên nghĩ tới đủ loại ảo diệu trong hai thức đầu tiên của bảo tháp.

Bất kể là Chấn Áp Quyết hay Âm Dương Quyết mà hắn chưa từng dùng để đối địch. Trương Hằng đều phải lĩnh ngộ vài phần ảo nghĩa rồi mới thông qua bảo tháp để thi triển.

Nói cách khác, ảo nghĩa mới chính là mấu chốt trong đó.

- Nếu không có bảo tháp, không biết mình có thể sử dụng hai thức đầu tiên này hay không?

Một ý tưởng điên cuồng nảy sinh trong đáy lòng Trương Hằng...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

550. Chương 508: Cảnh Giới Thứ Tư Của Thần Linh Nhân (hạ)

Hư ảnh tử diễm liên miên không ngừng tấn công nhằm đột phá tầng phòng ngự linh hồn của hắn. Tử Lượng ý đồ tiêu hao lực lượng linh hồn của Trương Hằng, cuối cùng tương đương như tra tấn.

- Chấn Áp Quyết!

Linh hồn Trương Hằng đột nhiên quát lớn một tiếng.

Đồng thời với đó, cách xa nơi này không biết mấy trăm vạn dặm. bản tôn Trương Hằng đột nhiên nhắm hai mắt, thủ thác bảo tháp, đủ loại cảm ngộ đối với Chấn Áp Quyết bắc đầu cấp tốc chứng thực.

Thủ thác bảo tháp có thể khiến hắn càng dễ dàng cảm nhận được loại ý cảnh vô cùng huyền ảo này.

Theo ba tiếng này vang vọng, một cổ trọng áp vô hình từ trong hư không buông xuống. mạnh mẽ áp bách về Nguyên Hồn của Tử Lượng.

Ầm!

Tử Lượng chỉ cảm thấy có một tòa đại sơn vô hình từ trên trời giáng xuống, đánh mạnh về linh hồn mình. Biến cố như vậy khiến hắn chấn động, sắc mặt hơi trắng lên.

Bị công kích bất ngờ của Chấn Áp Quyết, đòn công kích của Tử Lượng nhằm vào Trương Hằng cùng bị đánh gãy.

- Thành công...

Trong lòng Trương Hằng mừng như điên, không nghĩ tới tại thời điểm mình chỉ treo chuông này, hắn lại có được đột phá như vậy. Tâm tình của hắn giờ phút này còn kinh hỷ hơn cả khi đặt chân vào công pháp tầng ba.

Lần này, Chấn Áp Quyết không hề ẩn chứa chút pháp lực nào mà thuần túy là công kích linh hồn.

Đồng thời, cổ trọng áp vô hình này cũng chuyên nhằm vào linh hồn. Chính xác hơn là nhằm vào linh hồn của Tử Lượng.

Điều này cũng đã khiến Trương Hằng có được một nhận thức hoàn toàn mới đối với hai thức đầu tiên của bảo tháp. Mặc dù không có bảo tháp cũng có thể thi triển những bí quyết bảo tháp. Tác dụng của bảo tháp là gia tăng cảm ngộ, tăng cường uy lực và phạm vi. Những thứ còn lại xuất phát từ lĩnh ngộ linh hồn của Trương Hằng.

- Đây là pháp môn gì...?

Trên mặt Tử Lượng hiện ra vẻ khó tin.

Công kích ngoài ý liệu nhằm vào linh hồn vừa rồi của Trương Hằng khiến linh hồn hắn cùng hơi bị hao tổn.

Dưới tình huống linh hồn hai người chênh lệch lớn như vậy, Trương Hằng vẫn có thể xúc phạm tới linh hồn Tử Lượng.

Điều này giống như trắng trợn tát cho Tử Lượng một cái vào mặt.

Nếu không phải ỷ vào lực lượng linh hồn cường đại lúc này, hoặc nếu như hắn Chỉ là một yêu thú Hợp Thể hậu kỳ thì rất có thể đã bị thương nặng, thậm chí chết dưới một đòn này của Trương Hằng.

- Không ngờ người lại mang tới cho ta nhiều kinh hỷ như vậy...

Sắc mặt Tử Lượng vô cùng suy nghĩ, hư ảnh Tử Diễm Câu phía sau hắn cũng nổi lên một mảnh tử diễm cuồng bạo, dường như biểu lộ cho tâm tình của hắn. Lúc này,

- Công kích vật lý và pháp thuật, người cũng không làm gì được Trương mỗ. ngay cả về mặt linh hồn cũng như vậy!

Thanh âm chế giễu của Trương Hằng từ trong phong tượng truyền ra.

- Người người... Bản công tử nếu muốn giết người, một kích toàn lực của Nguyên Hồn đủ khiến người nháy mắt bị thương nặng chí tử!

Về mặt Tử Lượng dữ tợn nói, về mặt linh hồn. hắn đã bị Trương Hằng bức tới tuyệt cảnh, như muốn phát cuồng.

- Động thủ đi! Cho người một cơ hội cuối cùng, coi xem có thể giết được ta không!?

Giọng điệu của Trương Hằng như bố thí, nói với Tử Lượng.

Hắn dùng trăm phương nghìn kế, muốn chọc giận Tử Lượng.

Nếu chuyện này không giết được Tử Lượng thì hắn sẽ bị đưa tới Tử Hoàng Phủ. đối mặt với đại nhân vật danh chấn nhất phương Yêu tộc - Tử Hoàng!

- Người thật sự muốn bức ta giết người sao?!

Tử Lượng đột nhiên tỉnh ngộ, một thân lửa giận cũng giảm đi một nửa!

- Đúng thế! Người giết ta đi!

Trương Hằng nhẹ nhàng nói, trong lòng cũng than thầm. Tử Lượng này dù sao cũng là yêu thú sống hơn mười vạn năm. Chỉ sợ đã nhận ra được điều gì đó.

- Muốn giết người, lúc nào cũng có thể!

Tử Lượng cười lạnh:

- Sau khi đưa người về Tử Hoàng Phủ, phụ thân đại nhân sẽ có biện pháp đối phó người!

- Người sợ sao?! Người sợ một phân thân nho nhỏ của ta sao!? Một tu sĩ Hóa Thần Kỳ nho nhỏ!?

Trương Hằng cười cười, vô cùng vui vẻ.

Sắc mặt Tử Lượng chợt nghiêm lại. Hắn cũng không tin rằng Trương Hằng đang bị mê sảng.

Chút nữa đã bức hắn vào tuyệt cảnh rồi thì ai còn dám cho rằng hắn là một phân thân, một tu sĩ Hóa Thần Kỳ nho nhỏ?!

- Ai cũng thế! Ta cũng nhìn ra được sau khi thi triển bí thuật, thực lực của người đang suy yếu từng chút một. Đại khái qua mấy ngày, lực lượng linh hồn người sẽ giảm xuống Hợp Thể Kỳ mà thôi! Đồng thời, nguyên khí của người cũng sẽ hao tổn rất nhiều.

Trương Hằng biến thành pho tượng màu bạc, trong mắt lóe ra ánh mắt sắc bén như đao, đâm mạnh vào chỗ yếu ớt của Tử Lượng.

- Làm sao người biết...

Trong lòng Tử Lượng hoảng sợ, không tự chủ thốt lên.

Sau khi thi triển Tử Sát Thần Hồn Đại Pháp, hắn từng đại triển thần uy trên Thiên Vũ Đảo, sau khi rời hòn đảo cấp hai đó, lực lượng linh hồn suy yếu hai phần.

Tiếp đó hắn lại dốc hết toàn lực đối phó với Trương Hằng ở trạng thái Đại La Kim Cương Thể, thậm chí bị Chấn Ấp Quyết của đối phương tập kích, làm cho linh hồn bị thương cường độ thấp. Như vậy lại khiến linh hồn lực lượng bị suy yếu đi hai phần.

Giờ phút này lực lượng linh hồn của hắn chỉ còn lại sáu phần nguyên bản.

Tuy rằng sáu phần linh hồn lực lượng nhưng cũng có thể khiến hắn vững vàng áp chế một tu sĩ Hợp Thể đại viên mãn, nhưng theo Trương Hằng càng ngày càng quỷ dị thần bí khiến trong lòng hắn sinh ý rút lui.

Trương Hằng khẽ cười nói:

- Chuyện này có khó gì? Bí thuật cường đại nào trên thế gian thì thời gian duy trì cũng không dài, sau khi hiệu quả bí thuật biến mất tất nhiên sẽ bị tổn thương, chính cái gọi là có được tất có mất. Hơn nữa, không lâu trước đó người công kích ta, cảm giác thực lực của người đang chậm rãi xói mòn.

- Nói như vậy, hết thấy đều trong dự đoán của người.

Tử Lượng mặt xám như tro tàn, mơ hồ toát mồ hôi lạnh, lại bị bốc hơi trong khoảnh khắc.

Động tác nhỏ ấy rất bí ẩn hắn cũng không dám khẳng định Trương Hằng có phát hiện hay không.

- Mọi hành động của người đều trong đôi mắt của ta, không thể che giấu.

Tươi cười trên mặt Trương Hằng thu lại, trong mắt đột nhiên bắn hào quang màu bạc rạng ngời, không thể nhìn thẳng.

Vào giờ khắc này, cặp mắt hắn hóa thành Thần Linh Chi Nhãn, nhìn xuống vạn vật thế gian.

Ngân quang trong Thần Linh Nhân ngưng tụ vào một điểm nhìn thẳng vào Tử Lượng, mơ hồ sinh ra một cổ ý niệm làm người ta muốn thần phục.

- Từ khoảnh khắc người ra khỏi Tử Hoàng Phủ đi Lam Tinh Đảo, đã định trước thất bại của người. Mọi thứ đều ở trong mắt ta.

Trong Thần Linh Nhân huyền hóa ra tầng tầng sắc thái mờ mịt cùng ánh mắt Tử Lượng đối diện cùng một chỗ.

Tử Lượng chỉ cảm thấy thân thể cứng đờ trong nháy mắt.

Giờ phút này Trương Hằng dường như Hóa Thần thành một vị thần tôn vinh hàng bất diệt, một đôi Thần Linh Chỉ Nhân mang đến cho hắn một loại ảo giác không thể chống lại.

Bất kể hắn giãy dụa và cố gắng mức nào cuối cùng đều chỉ có một kết cục thất bại.

Trương Hằng tuy ở trong trạng thái pho tượng màu bạc nhưng đáy lòng lại dâng lên tự tin vô tận. Xuyên qua Thần Linh Nhân hắn phát hiện trước mặt có một cây cầu đi thông qua bờ đối diện thần bí.

Chỉ cần có thể đi qua bờ đối diện hắn chính là không gì không làm được, bất kỳ sự vật gì đều không thể thoát khỏi hai mắt hiểu rõ vạn vật thế gian của hắn.

Vô hình trung Thần Linh Nhân của hắn đã ngộ đến cảnh giới đỉnh của Linh Tâm Thông Minh, chỉ thiếu một bước có thể bước lên cảnh giới hoàn toàn mới.

Hiện tại Trương Hằng tu luyện. Thần Linh Nhân tổng cộng ba cảnh giới lớn. Cảnh giới thứ nhất là cảnh giới bình thường, tức là phá hư diệt huyền.

Cảnh giới thứ hai: Ngưng Mâu Thiên Lý. Bỏ qua khoảng cách không gian, làm ngắn lại khoảng cách ức vạn dặm một cách vô hạn. có thể nhìn trộm được người hoặc vật mình muốn đương nhiên cũng có ước thúc.

Cảnh giới thứ ba: Linh Tâm Thông Minh, từ một trình độ nào đó mà nói tương tự như năng lực “Nhìn trước tương lai”, có thể nắm bắt được dấu vết để lại trong thiên địa vận mệnh Luân hồi, từ đó làm ra quyết định có lợi cho mình. Năng lực của cảnh giới này cũng có nhiều điều kiện ước thúc, nếu như liên lụy quá nhiều đại nhân vật, hiệu quả càng mơ hồ.

về phần cảnh giới thứ tư là cái gì, ngay cả bản thân Trương Hằng cũng không biết.

Nhưng trong nháy mắt ngộ đạo, hắn vừa mới đem cảnh giới Thần Linh Nhân thứ ba tăng lên trạng thái đỉnh, mơ hồ chạm tới bề ngoài tầng thứ tư. Nhất cử nhất động chưởng khống mọi hành vi của Tử Lượng.

Đây chính là ngộ đạo.

Ở trong hoàn cảnh lấy yếu đánh mạnh, thậm chí bị địch nhân vây giết bộc phát ra tiềm năng lớn lao.

- Không cần phản kháng vô nghĩa. Bắt đầu từ khoảnh khắc đó đã định trước thất bại của người.

Vẻ sáng bóng trên lớp màng kim loại màu bạc trên người Trương Hằng dần rút đi.

Hắn lại rời khỏi trạng thái Đại La Kim Cương Thể!

Nên biết rằng dưới trạng thái bình thường, nếu Tử Lượng toàn lực thi triển thì trong mấy hô hấp là có thể quyết định sự sống chết của hắn.

-Người!...

Trong mắt Tử Lượng bỗng nhiên hiện ra vài tia sợ hãi.

Với cấp bậc linh hồn của hắn giờ phút này lại sinh ra tâm lý sợ hãi.

Vốn thực lực hắn vượt xa Trương Hằng nhưng trong những lần giao phong liên tiếp, hoặc là ngôn ngữ, hoặc là linh hồn giao phong hắn đều bị hạn chế mọi nơi, lần lượt ở vào thế hạ phong.

Mơ hồ trong đáy lòng hắn sinh ra sợ hãi thật lớn. thậm chí có thể gọi là “Tâm ma”. Mà Trương Hằng chính là nguồn gốc dẫn dụ tâm ma của hắn.

Trên mặt Trương Hằng hiện ra nụ cười bình tĩnh, một đôi Thần Linh Chỉ Nhãn khóa chặt hẳn.

Trương Hằng khẽ vươn tay tới gần hắn từng chút một. động tác nhẹ nhàng ung dung giống như khắp thiên địa đều xoay tròn theo hắn.

- Người... Người... Không nên tới đây.

Trên mặt Tử Lượng hiện ra điên cuồng và sợ hãi không tên.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

551. Chương 509: Tìm Tử Hoàng Đàm Phán. (thượng)

- Người người... không được lại đây.

Tử Lượng hoàn toàn rơi vào sự sợ hãi điên cuồng.

Đường như từ bây giờ trở đi. Trương Hằng đã hóa thành một tử thần ác mộng tới từ địa ngục, muốn đòi tính mạng của hắn.

Trương Hằng không cử động, bình tĩnh tự nhiên đi về phía hắn vươn một cánh tay dài trắng bóc ra.

Tử Hân đứng ở phía sau Tử Lượng, thông qua ánh mắt lấp lánh, tử quang, có thể nhìn thấy rõ động tác của Trương Hằng.

Một cái vươn tay bình thường, không hề ẩn chứa một tia pháp lực nào. thậm chí cũng không có sử dụng một lực đạo gì.

Giờ phút này Trương Hằng Chỉ là một phân thân, khẳng định là không thể phát động ra thức nghịch thiên như Hư Không Hóa Diễm được.

Nhìn một cách khách quan một cái vươn tay này của hắn có lẽ ngay cả con vật bình thường cũng không thể giết chết.

Nhưng ở trong mắt Tử Lượng, một cái vươn tay bình thường này giống như là một cái xúc tu chết chóc, không thể trốn kịp.

Vù!

Hư ảnh Tử Diễm Câu ở phía sau Tử Lượng bỗng nhiên sáng lên, chạy vào bên trong thân thể.

Chỉ trong phút chốc, trong mắt Trương Hằng lóe lên lõi quang, quát lớn:

- Ra tay!

Tam đệ Tử Hân ở phía sau Tử Lượng đột nhiên vỡ một chưởng vào thân thể của đại ca Tử Lượng.

- Chuyện này sao có thể... Tam đệ người...

Thân thể tử Lượng cứng đờ. bị tam đệ của mình vỡ một chưởng vào lưng, trong miệng tràn ra máu tươi, sắc mặt trắng bệch, quay đầu nhìn chằm chằm Tử Hân.

ở bên ngoài thân thể của hắn có một luồng lực lượng linh hồn mơ hồ. khiến cho không gian ở gần đó hình thành một trở ngại rất lớn, làm cho lực lượng của Tử Hân bị tiêu tan hơn phân nửa.

Một chưởng với thực lực Hợp Thể Kỳ của Tử Hân không ngờ cũng Chỉ khiến cho hắn bị nội thương không quá nghiêm trọng.

Sau khi có được lực lượng linh hồn Độ Kiếp Kỳ, đối với quy luật vận chuyển của thiên địa đã có cảm ngộ được thêm một bước, một cái đưa tay nhắc chân cũng có thể hình Thành lực công kích và phòng ngự cường đại.

- Tam đệ...

Về mặt Tử Lượng bị thống nhìn Tử Hân, hân vận lần cũng không ngờ tới người đầu tiên tạo nên thương tổn cho mình lại chính là tam đệ của mình.

Giờ phút này, hân xoay người đối mặt với tam đệ của mình, trên mặt mang theo một vẻ khó có thể tin. ngay cả kẻ địch thật sự là Trương Hằng ở phía sau hân cũng không để ý tới.

Đối mặt với ánh mắt như vậy, sắc mặt Tử Hân lạnh. lòng, lại nâng tay lên. hung hăng đánh một chưởng về phía đại ca Tử Lượng.

- Thành thịnh!

Thân thể tử Lượng bị đánh bay đi. nhưng trong tình huống đã có chuẩn bị nên cũng không hề bị thương.

Trương Hằng thở dài một tiếng, ánh mắt thông minh cơ trí chăm chú nhìn hai huynh đệ kia không có một chút biểu hiện nào.

Hân cũng không hề ra tay. Chỉ lẳng lặng nhìn.

Vừa rồi toàn lực sử dụng Trấn Áp Quyết đã tiêu hao gần một nửa pháp lực và tinh thần của hân. lúc này cũng không phải thời cơ tốt nhất để ra tay.

Trương Hằng muốn để con át chủ bài lại sau cùng.

- Rốt cuộc là người đã làm gì với hân?

Về mặt Tử Lượng phức tạp nhìn nam tử này. thần trí dần dần tỉnh lại một chút.

- Hân là tam đệ của ngươi, cũng là nô bộc của ta...

Khóe miệng Trương Hằng hiện lên một nụ cười như có như không.

Mặc dù đối mặt với một kẻ địch có thực lực hơn xa hân. nhưng Trương Hằng vẫn có thể bình tĩnh đứng ở Nơi này.

Có thể nói hai chân Trương Hằng đang đứng ở giữa sinh tử. một sự không cẩn thận cũng có thể đem tới thất bại trong gang tấc.

- Đáng hận...

Tử Lượng thấp giọng rít gào cũng không dám tùy tiện động thủ.

Đôi mắt bạc có thể nhìn thấu linh hồn của Trương Hằng theo dõi hân, cười lạnh nói:

- Không lâu trước ngươi đã vô cùng hoảng sợ. suýt chút nữa đã bị tâm ma xâm lấn, lại chịu một đòn của tam đệ ngươi, hiện giờ có lẽ Chỉ còn lại ba bốn tầng lực lượng linh hồn...

Từng bước áp sát. không để chừa lối thoát.

Trên mặt Tử Lượng lộ ra một vẻ hoảng sợ. hân hít vào một hơi thật sâu. miễn cưỡng ổn định lại tâm tư của mình, có chút bất lực hỏi:

- Vì sao tất cả những biến hóa phát sinh trên người ta đều không qua được mắt ngươi? Chẳng lẽ ngươi là thần tiên trong truyền thuyết?

Hân tự cười giễu:

- Nếu ngươi là thần tiên, thì tại sao lại bị ta bắt giữ chứ?

Trong trận đấu trí và đấu dũng này. tuy Tử Lượng có được thực lực vượt qua kẻ địch, nhưng đã bị Trương Hằng đặt ở thế hạ phong, muốn hít thở cũng khó.

- Ta không phải là thân tiên, nhưng ánh mắt của ta là của thần linh... Chúng là Thần linh Nhân.

Ngân quang trong mắt Trương Hằng xoay tròn, giống như là một bầu trời đầy sao trên không trung, tất cả những màu sắc của thế gian đều bị giữ ở Trong đó,

- Thần Linh Nhân?

Trên mặt Tử Lượng lộ ra vẻ bán tín bán nghi.

- Ta biết việc mà ngươi đang làm Lúc này,..

Trương Hằng lẳng lặng nhìn hẩn giọng điệu có chút dịu đi:

- Có phải ngươi đang liên hệ với đồng bọn phải không, nói vậy thì hẩn hẩn là Thiết Sa Vương rồi.

- Ngươi... Chẳng lẽ đó là sự thật?

Tử Lượng hít vào một hơi khí lạnh, thân thể không tự chủ được lùi lại phía sau.

Hẩn đúng là đang phát động thần thức của mình liên hệ với Thiết Sa Vương ở cách đó mấy vạn dặm.

Nếu Thiết Sa Vương có thể tới đây. thì sẽ có thể mang tới của Tử Lượng một sự trợ giúp rất lớn. có lẽ có thể nghịch chuyển hiểm cảnh hiện giờ.

Mục đích của Tử Lượng ở trên hoang đảo này ngoài việc muốn tra tấn Trương Hằng ra còn vốn là vì chờ Thiết Sa Vương Tả Sát. hai người hẹn gặp nhau để quay về phục mệnh Tử Hoàng Phủ.

- Cho dù là hẩn có đến. thì cũng không thể thay đổi được điều gì đâu...

Trương Hằng cũng không thêm để ý tới nói:

- Hiện giờ ngươi Chỉ có hai lựa chọn, thứ nhất đó là bỏ chạy càng xa càng tốt. thứ hai đó chiến đấu tới cùng với ta. nhất định cuối cùng ngươi sẽ phải chết.

- Hai lựa chọn...

Tử Lượng có chút hoang mang, hẩn liếc nhìn tam đệ của mình một cái. thấp giọng hỏi:

- Có thể tha cho tam đệ của ta hay không, hẩn vẫn còn là một đứa nhỏ không hiểu chuyện.

Ở trước mặt kẻ địch như Trương Hằng này. Tử Lượng lộ ra một vẻ chân thành và khẩn thiết:

- Chỉ cần ngươi tha cho hẩn. Tử Lượng ta sẽ lập tức rời đi, quyết không nuốt lời.

- Không thành vấn đề. bây giờ ngươi có thể đưa hẩn về Tử Hoàng Phủ.

Trương Hằng nói một cách cực kỳ sáng khoái.

Tử Lượng nao nao, có chút tức giận hỏi:

- Ngươi nhất định đã làm điều gì đó với linh hồn của tam đệ ta rồi sinh tử của hẩn có lẽ đã nằm trong tay ngươi, sao ta có thể yên tâm mà đưa hẩn về nhà như vậy.

- Ngươi đem hẩn quay về Tử Hoàng Phủ chẳng lẽ với tu vi của phụ thân Tử Hoàng của ngươi cũng không đủ để trừ bỏ sự trói buộc ấy sao?

Trương Hằng không đồng ý nói.

- Chuyện này... Nếu vạn nhất cha ta cũng không có cách thì làm sao?

Tử Lượng do dự nói.

Tuy đối với phụ thân hẩn có lòng tin rất lớn. nhưng nam tử thần bí ở trước mặt còn mang tới cho hẩn một bóng ma lớn hơn nữa. cho nên mới khiến cho hẩn hoài nghi cả phụ thân hẩn cũng không có cách.

- Chuyện này dễ thôi...

Trên mặt Trương Hằng lộ ra một nụ cười tươi, vươn một ngón tay Chỉ về phía Tử Lượng.

- Người có ý gì...

Tử Lượng không hiểu nói.

Trương Hằng thản nhiên nói ra vài chữ:

- Thông linh pháp bảo trung phẩm.

Tử Lượng giật mình:

- Ý của người là dùng một thông linh pháp bảo trung phẩm để đổi lấy tự do của tam đệ ta.

Được Được. không thành vấn đề.

Tử Lượng khẽ thở dài một hơi nhẹ nhõm.

Thông linh pháp bảo trung phẩm tuy vô cùng quý báu. nhưng nếu lấy nó để đổi lấy sinh mệnh và tự do của tam đệ cũng là đáng giá.

Nhưng thanh âm tiếp theo của Trương Hằng khiến cho hắc tử trên thiên đường rơi xuống địa ngục:

- Không phải một kiện, mà là một trăm kiện.

- Cái gì? Một trăm kiện!

Thân thể tử Lượng phát run lên:

- Không thể được!! Toàn bộ Tử Hoàng Phủ chúng ta cũng không có nổi một trăm kiện thông linh pháp bảo trung phẩm. người đừng có ép người quá đáng...

- Hiểu rồi hiểu rồi.

Trương Hằng gật gật đầu. lạnh nhạt nói:

- Một trăm kiện không có. vậy thì mười kiện có thể xuất ra chứ. nếu không đồng ý thì cũng thôi đi...

- Mười kiện?

Tử Lượng cắn chặt răng, sau khi suy nghĩ hồi lâu cuối cùng nói với Trương Hằng:

- Việc này thật sự ta không làm chủ được, cho dù là ta đồng ý cũng vô dụng, trừ khi phụ thân ta đồng ý.

- Tử Hoàng?

Trương Hằng khẽ cau mày. thông qua cảnh giới đỉnh phong Linh Tâm Thông Minh của Thần linh Nhân, hắc tử cũng có dự cảm: mình và Tử Hoàng kia cuối cùng cũng không thể tránh khỏi một trận ác đấu.

Trông mắt Tử Lượng khẽ chuyển, liền nghĩ ra một kế:

- Không bằng như thế này đi, người theo ta tới Tử Hoàng Phủ. rồi đàm phán với phụ thân ta.

Một mình đi tới thể lực Tử Hoàng Phủ của Yêu tộc. thậm chí còn phải đối mặt với Tử Hoàng thực lực thông thiên kia?

Theo bản năng, từ trong đáy lòng của Trương Hằng có ý muốn rút lui. Hắc tử vừa mới chuẩn bị cự tuyệt thì Tử Lượng kia lại cười nói:

- Chẳng lẽ người sợ sao? Người có được Thần Linh Nhân, chẳng phải có thể khống chế hết thảy sao?

Mơ hồ, Tử Lượng đang có ý đồ xoay chuyển tình thế bất lợi của mình.

Lúc này, Thiết Sa Vương Tả Sát đang nhanh chóng bay về phía này. nắm trong tay thông linh pháp bảo Tam U Phủ thanh thế kinh người.

Trương Hằng trầm mặc, ngân quang trong mắt ngưng tụ lại một điểm, nhanh chóng xoay tròn, tạo thành một cơn lốc xoáy thần bí khó lường.

Khi ánh mắt của Tử Lượng nhìn xuống cơn lốc xoáy này. cảm nhận được nó sâu không thể lường được, như thể ở trong đó có một thông đạo thần bí khó lường, thông tới một không gian song song.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

552. Chương 509: Tìm Tử Hoàng Đàm Phán. (hạ)

Trong hải vực cách đó mấy trăm vạn dặm, bản tôn của Trương Hằng cầm trong tay Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp, trong cặp Thần linh Nhân cũng có một cơn lốc xoáy thần bí khó lường, còn có vẻ thâm thúy hơn.

Đồ nhi Vân Dịch đang đứng ở bên cạnh hắn, bộ dạng cảnh giác nhìn chăm chú xung quanh hải vực. Hắn đang bảo vệ cho Trương Hằng toàn lực thi triển Thần Linh Nhân.

Thật lâu sau, ngân quang trong mắt Trương Hằng bùng nổ. Trên người mơ hồ tản mát ra một uy áp tinh thần còn vượt qua Hợp Thể Kỳ.

Đúng vậy, thông qua sự giác ngộ của phân thân ở đằng xa, chẳng những cảnh giới Linh Tâm Thông Minh của Thần Linh Nhân đã tăng lên tới đỉnh phong, mà ngay cả cảnh giới linh hồn hắn cùng đã gia tăng trên diện rộng, mơ hồ đã chạm tới biên giới của Độ Kiếp Kỳ.

Có thể nói, lực lượng linh hồn của Trương Hằng đã tăng lên hơn gấp đôi.

Nếu lại tăng thêm mấy lần nữa thì cảnh giới linh hồn của hắn có thể đặt chân tới Độ Kiếp Kỳ có được uy lực tinh thần vô tận.

Một khi tiến vào Độ Kiếp Kỳ, là có thể mượn được sự vận chuyển kỳ diệu của thiên địa, thực lực Hợp Thể Kỳ Chỉ còn nhỏ bé không đáng kể.

Tuy nhiên, ngay khi Trương Hằng thu liễm sự gia tăng lực lượng linh hồn này liền mang tới phản ứng.

Tiếp Sau đó, thuộc tính đồng nguyên giữa bản tôn và phân thân bắt đầu có tác dụng.

Ở đằng xa, cảnh giới linh hồn của phân thân của Trương Hằng đang giằng co với Tử Lượng vô tình cũng tăng lên tới một trình độ tương tự.

Bởi vì hắn có liên quan với bản tôn, một khi cảnh giới linh hồn tăng lên thì Bắt đầu ở chủ thể linh hồn của hắn, sau đó mới là phân thân.

- Hiện giờ quan trọng nhất vẫn là gia tăng thực lực. Chỉ cần ta có thể tiến vào công pháp tăng bốn thì tất cả mọi chuyện sẽ ổn... Nếu phân thân ở bên kia có thể thu hút phần lớn sự chú ý của Tử Hoàng Phủ thì cũng là một chuyện không tồi... Hơn nữa Thần Linh Nhân đã có điềm báo trước, đi tới Tử Hoàng Phủ cũng không phải là cứu tử nhất sinh, đây là một Kỳ ngộ lớn lao cũng có sự phiêu lưu không nhỏ.

Bản tôn của Trương Hằng trầm ngâm một lát, rồi rất nhanh ra quyết định.

- Rất tốt. chúng ta tiếp tục lên đường. Ma Xà Phủ cách Cửu U Hải Vực cũng không xa.

Trương Hằng mang theo Nam Kiếm Phong từ trong lĩnh vực không gian đi ra.

- Hai người các người hãy thu khí tức lại. không bao lâu nữa chúng ta sẽ có một trận chiến ác liệt...

Ba đạo độn quang hướng về phía chân trời nối liền với mặt biển ở đằng xa bay đi.

Trên hoang đảo vô danh.

Phân thân của Trương Hằng lẳng lặng đứng tại chỗ. Lốc xoáy màu bạc trong mắt dần dần tiêu tan, lộ ra vô số quang điểm màu bạc, như tinh không U ám.

Mắt nhìn Tử Lượng đang chờ đợi ở cách đó không xa, rớt cuộc hắn cùng mở miệng:

- Cùng đi với người tới Tử Hoàng Phủ cũng không ngại, nhưng liệu Trương mỗ có thể có được mười kiện thông linh pháp bảo trung phẩm không.

Tử Lượng lộ ra vẻ kinh định, không ngờ Trương Hằng thật sự dám đi tới thể lực Tử Hoàng Phủ của Yêu tộc.

Hắn cũng không phải tới làm khách của Tử Hoàng Phủ mà là tới gặp Tử Hoàng để đàm phán trao đổi nhu cầu của mình.

Đúng lúc này, từ xa trong hải vực truyền tới một tiếng xé gió. một đạo độn quang ngân quang lấp lánh nhanh chóng bay tới, giống như một đạo Thiên Ngoại Lưu Tinh.

- Đại công tử. ta tới đây...

Thanh âm này vang vọng không ngừng, giống như là phát ra từ miệng hùng sư cự tượng, chấn động khiến nước biển bắt đầu cuộn cuộn lên.

Trương Hằng và Tử Lượng không cần phải nhìn cũng biết người tới là Thiết Sa Vương Tà Sát không còn nghi ngờ gì.

Thiết Sa Vương đã sớm nhìn thấy Trương Hằng, chính là kẻ thù mà hắn vô cùng căm ghét. Hắn quát lớn lên một tiếng, khí thế cường đại tuôn ra, sử dụng bí thuật khiến cho tốc độ tăng lên vài lần!

Khi Thiết Sa Vương tới gần Nơi này Chỉ còn mấy trăm dặm, đột nhiên hắn ném Tam U Phủ ở trong tay đi.

-Đi!

Tam U Phủ hoá thành một ngọn núi nhỏ đen kịt. khí thế vô biên, mang theo uy lực lớn lao bổ về phía Trương Hằng.

Trương Hằng cũng không quay đầu lại, cảm nhận được uy thế hùng mạnh của kiện thông linh pháp bảo này, trong lòng cũng hơi giật mình.

Khi Tam U Phủ giáng xuống, ở giữa thiên địa bỗng nhiên xuất hiện một trọng lực khổng lồ. trực tiếp đè xuống Trương Hằng.

Luồng trọng lực này trực tiếp giáng xuống thân thể Trương Hằng. muốn khiến cho hắn không thể động đậy được, thậm chí còn phải tan xương nát thịt. Tu sĩ Hợp Thể Kỳ bình thường ở trước mặt một kích thanh thể khổng lồ như thế này có lẽ sẽ bị giết trong nháy mắt.

- Không ngờ là thần thông Trọng Lực... Nhưng so với Chấn Áp Quyết của ta thì vẫn còn kém xa.

Trương Hằng bị bóng của Tam U Phủ bao trùm, trong miệng nói khẽ.

Tử Lượng đứng ở phía đối diện hắn cũng không có ý ra tay ngăn cản, nhìn xem Trương Hằng sẽ ứng phó như thế nào.

Cuối cùng một búa khai sơn thanh thể khổng lồ kia mang theo trọng lực như Thái Sơn chuẩn bị bổ xuống đầu Trương Hằng.

- Uy lực cũng không tồi...

Trương Hằng vươn một bàn tay ra đập nhẹ lên Tam U Phủ lớn và nặng như một ngọn núi đen kịt kia.

Trọng lực nhìn như vô cùng vô tận kia đang dững mảnh lao tới trước mặt Trương Hằng bỗng nhiên liền hoá thành hư vô.

Lĩnh ngộ được vài phần Chấn Áp Quyết khiến cho Trương Hằng có thể nhẹ nhàng loại bỏ uy lực của trọng lực khí thế vô biên này.

Nếu đổi lại lúc trước, có lẽ hắn sẽ phải luống cuống tay chân một phen.

Đình!

Trương Hằng nhẹ nhàng vung tay. ngân quang chớp động, còn dâng lên một lực lượng khó có thể hình dung được đập thẳng vào Tam U Phủ. phát ra một tiếng kêu giòn tan rất dễ nghe.

Vù!

Tam U Phủ bị bắn ra mười mấy trượng, biến trở lại nhỏ như bình thường, như một tia chớp quay trở lại trong tay của Thiết Sa Vương.

- Chuyện này... sao có thể?

Thiết Sa Vương trong lòng khiếp sợ khó có thể nói nên lời.

Dùng tay đỡ lấy thông linh pháp bảo trung phẩm, việc này ngay cả yêu thú Hợp Thể Kỳ cũng không dám làm. Huống Chi là một con người.

Chỉ có Tử Lượng mới nhìn thấy rõ toàn bộ quá trình Trương Hằng ra tay.

Trong khoảnh khắc kia, không ngờ Trương Hằng đã mượn lực vận chuyên của thiên địa xung quanh để chặn tuyệt đại bộ phận uy lực trên Tam U Phủ lại. Vì thế lực lượng mà hắn phải đối mặt cũng Chỉ còn lại hai ba phần, bị hắn mạnh mẽ đánh bật đi.

Mượn lực vận chuyên tự nhiên của thiên địa, đây là việc mà Chỉ có tu sĩ Độ Kiếp Kỳ mới có thể làm được.

- Đại công tử. tam công tử...

Thiết Sa Vương tỉnh ngộ, đột nhiên chú ý tới tam công tử ở cách đó không xa.

Tiếp Sau đó, hắn mang theo ánh mắt thù hận nhìn Trương Hằng, hận không thể ăn thịt được hắn.

Tuy nhiên rất nhanh, hắn liền phát hiện ra không khí bất ổn ở Nơi này, không dám khinh cử vọng động nữa.

Ánh mắt Tử Lượng phức tạp nhìn Trương Hằng, thở dài nói:

- Trương đạo hữu. thật đáng mừng, Chỉ còn một bước nữa là cảnh giới linh hồn của người có thể đạt tới Độ Kiếp sơ kỳ. lúc này thậm chí đã chạm tới rìa của Độ Kiếp Kỳ rồi...

Trong giọng nói của hắn mang theo một sự kính phục xuất phát từ nội tâm.

Dần dần, ánh mắt hắn cùng âm đạm đi không ít. ở trước mặt Trương Hằng đã hoàn toàn mất đi lòng tin.

Nếu không phải dựa vào Tử Sát Thần Hồn Đại Pháp và trả giá bằng một kiện thông linh pháp bảo trung phẩm, thì lúc này hắn vẫn còn là một Thần thú Hợp Thể hậu kỳ.

Thần thú Hợp Thể hậu kỳ tuy có thực lực mạnh mẽ. có thể tung hoành ở cùng một cấp. nhưng ở trước mặt tu sĩ có cảnh giới linh hồn đã tu luyện tới cực hạn của Hợp Thể như Trương Hằng thì vẫn là không thấm vào đâu.

Những tu sĩ có cảnh giới như vậy, lực lượng linh hồn vượt xa tu sĩ Hợp Thể KỲ bình thường, đã chạm tới lực lượng tự nhiên vận chuyên thiên địa. nếu tiến thêm một bước nữa, thậm chí còn có thể sử dụng cả pháp tắc.

Trương Hằng cũng không phủ nhận, ngân quang trong mắt cuối cùng cũng tiêu tan. hiệu ứng đặc biệt của Thần Linh Nhân theo đó cũng tan thành mây khói.

- Người đã mất đi một phần lực lượng linh hồn. hiện giờ so với Trương mỗ cũng không còn mạnh hơn bao nhiêu.

Trương Hằng cười dài nhìn Tử Lượng.

Dĩ nhiên hắn cảm nhận được mỗi khi mất đi một phần sự tự tin, thì lực lượng linh hồn của Tử Lượng sẽ nhanh chóng mất đi.

- Ta đã thua người hoàn toàn rồi, nếu người muốn thậm chí có thể đưa ta vào chỗ chết...

Trên mặt Tử Lượng hiện lên một vẻ chua xót, nói với Trương Hằng.

- Cho dù phải chết trong tay thiên tài tuyệt thế bậc này như người thì Tử Lượng ta có chết cũng không oán hận. Tuy nhiên hy vọng người có thể trả lại tự do cho tam đệ của ta. tối thiểu cũng tuân thủ ước định... ở

trong tay phụ thân đại nhân, tính mạng của tam đệ tuyệt đối cao hơn mười kiện thông linh pháp bảo trung phẩm.

Ánh mắt Tử Lượng mang theo tình cảm nồng đậm nhìn lên mặt Tử Hân, trong đầu hiện lên những hình ảnh gặp rắc rối cùng với tam đệ khi còn nhỏ.

Tuy là Yêu thú nhưng tình cảm huynh đệ của hai người còn hơn cả huynh đệ cốt nhục của loài người.

Là đại ca, Tử Lượng vì cứu tam đệ có thể không tiếc bất cứ giá nào sử dụng Tử Sát Thần Hồn Đại Pháp, thậm chí có thể trả giá bằng cả sinh mạng.

Tình nghĩa như vậy, ngay cả Trương Hằng cũng thấy cảm động.

- Ta nói cho người biết. Trương mỗ Chỉ là một người bình thường, cùng không phải là hạng người thiên tài tuyệt thế gì. Còn về phần tính mạng cùng sự tự do của Tử Hân, người có thể yên tâm. Trương mỗ sẽ tuân thủ ước định. Chỉ cần phụ thân người có thể đáp ứng điều kiện, không giở thủ đoạn gian trá, thì mọi chuyện đều rất dễ dàng.

Giọng điệu Trương Hằng bình thản nói.

- Cảm ơn người.

Tử Lượng thở dài một hơi nhẹ nhõm, thậm chí còn không nghi ngờ khi Trương Hằng tuân thủ lời hứa.

Trên thực tế, càng là hạng người có thực lực thông thiên càng không vi phạm lời hứa.

- Trương đạo hữu. người theo ta tới Tử Hoàng Phủ. đến lúc đó ta sẽ tận lực thuyết phục phụ thân đại nhân...

Tử Lượng bay lên trời, ánh mắt lướt qua Tử Hân và Thiết Sa Vương.

- Được, ta sẽ du ngoạn tới Tử Hoàng Phủ một phen.

Trương Hằng nói một cách vô cùng thoải mái.

Rất nhanh, bốn người khổng chế độ quang bay tới Tử Hoàng Phủ.

Nhìn biển rộng sâu thăm thẳm vô cùng vô tận kia. trong lòng Tử Lượng cảm thấy bất an:

- Chỉ mong phụ thân có thể đồng ý điều kiện của hân. người này thật sự là đáng sợ, dám một mình đi tới Tử Hoàng Phủ chắc chắn sau này nhất định sẽ là một nhân vật cấm Kỵ uy danh lừng lẫy cổ kim...

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

553. Chương 510: Giết Chóc Bắt Đầu. (thượng)

Ba đạo độ quang lóe lên trên biển rộng sâu vô cùng, cùng với tiếng lôi điện gầm rú rất khê, tốc độ tăng lên tới cực điểm.

Trong đó có hai đạo độ quang đỏ như máu mơ hồ lộ ra một sự lạnh lùng khiến cho người ta phải sợ hãi.

- Rốt cuộc cũng đã tới rồi hiện giờ chúng ta đã đặt chân tới biên giới của Ma Xà Phủ ở Cửu U Hải Vực, giết chóc bắt đầu...

Độ quang dừng lại, ở trên không trung của hải vực xuất hiện ba nam tử, trên người lộ ra khí tức bất phàm.

Người vừa nói là Thanh niên đứng giữa, thần sắc hân hạnh lạnh nhạt, ánh mắt thâm thúy, trong vẻ thần bí lộ ra một sự sắc bén, còn hai nam tử còn lại thì hơi kém hơn một chút.

Không cần phải nói ba người này chính là ba người Trương Hằng vừa đi từ Tam Tiên Đào Hải Vực tới đây.

Nghe xong lời nói của Trương Hằng. Vân Dịch và Nam Kiếm Phong đều không tự chủ được lộ ra vẻ hưng phấn, dòng sông máu ở sâu bên trong linh hồn bốc lên từng đợt. dục vọng sát lục càng ngày càng trở nên mãnh liệt, Dường như vượt qua cả sự khống chế của bọn họ. Dần dần trên mặt hai người này lộ ra một vẻ điên cuồng và dữ tợn.

Thấy tình hình như vậy, sắc mặt Trương Hằng trầm xuống, khu vực gần đó bỗng nhiên có một luồng uy lực tinh thần giáng xuống, như búa tạ hung hăng đánh vào linh hồn của hai người này.

- A...

Thân thể hai Huyết Sát Quân Vương này run lên. hoảng sợ nhìn về phía Trương Hằng. vẻ dữ tợn trên mặt tiêu tan. dần khôi phục lại lý trí.

- Mấy ngày nay. hai người các ngươi ở trong Huyết Chú Chi Trì đã hấp thụ quá nhiều lực lượng Huyết Ma Đạo, không ngờ ngay cả thần trí cũng không thể hoàn toàn khống chế được, nếu gặp phải kẻ địch sẽ tiến vào trạng thái sát lục, không biết sẽ phát sinh hậu quả xấu đến thế nào.

Trương Hằng bình tĩnh nói cũng thu lại uy lực tinh thần tràn ngập ở gần đó.

Thấy Trương Hằng không tức giận. Nam Kiếm Phong và Vân Dịch đều thở dài một hơi nhẹ nhõm.

Mấy ngày nay bọn họ ở chung với Trương Hằng, mơ hồ cảm nhận được áp lực lớn lao mà đối phương tự nhiên mang tới.

Tuy Trương Hằng bình thường vẫn không phóng thích uy lực tinh thần đã tiếp cận tới Độ Kiếp Kỳ kia. nhưng hai vị Huyết Sát Quân Vương này thực lực phi phàm, giác quan rất mạnh, Chỉ cần chạm với ánh mắt của Trương Hằng là có thể cảm nhận được một lực lượng có thể đưa người ta vào chỗ chết.

- Trước khi chưa khống chế được lực lượng hiện nay. các ngươi không được tiếp tục đi vào Huyết Chú Chi Trì hấp thụ lực lượng Huyết Ma Đạo nữa, cho dù khi tiến vào trạng thái sát lục, thì ít nhất các ngươi cũng phải duy trì được bảy phần thần trí tỉnh táo. Nếu không, chắc chắn các ngươi sẽ bị sát lục khống chế, trở thành một cỗ máy giết người thật sự.

Trong giọng nói của Trương Hằng có một ý tứ thản nhiên, hần khe liếc mắt nhìn hai người một cái.

- Duy trì bảy phần thần trí tỉnh táo sao?

Nam Kiếm Phong lộ ra vẻ khó xử.

- Sao vậy? Ngươi không làm được sao?

Ánh mắt Trương Hằng hơi nghiêm lại, nhìn lên người hắn.

- chuyện này... quả thực là có chút khó khăn, ở thời điểm bình thường, ta miễn cưỡng có thể duy trì được bảy tám phần tỉnh táo trở lên. nhưng khi tiến vào trạng thái sát lục. đặc biệt là khi đối mặt với cường địch thì ta sẽ mất đi đại đa số lý trí

Nam Kiếm Phong Thành thật nói.

- Vân Dịch, ngươi thì sao?

Ánh mắt Trương Hằng nhìn lên người đệ tử, sắc mặt ôn hòa nói.

Đối với Nam Kiếm Phong và Vân Dịch. Trương Hằng có hai thái độ khác nhau.

Nam Kiếm Phong cũng Chỉ là một Sát Lục Khôi Lỗi bị hần khống chế, sống chết không quan trọng. Còn Vân Dịch là đệ tử chân truyền của Trương Hằng, hiển nhiên là phải chiều cố hơn, thi thoảng còn thể hiện ra một chút quan tâm.

- Bẩm sư tôn, vào thời điểm trước kia. cho dù đệ tử có tiến vào trạng thái sát lục thì cũng có thể duy trì được bảy phần thần trí tỉnh táo, ở trạng thái bình thường, cũng không khác gì người thường. Tất cả đều là nhờ tác dụng của Thần Linh Nhân của sư tôn.

Vân Dịch cười nói trong lòng có một chút đắc ý.

Trương Hằng hơi trầm ngâm một lát. nói:

- Huyết Sát lực đến từ tâm linh, nếu trong lòng không có dục vọng sát lục. có lẽ khó có thể phát huy lực lượng này tới cực hạn. Vân Dịch người và Nam Kiếm Phong đều là Huyết Sát Quân Vương, so với hắn có hơn vài phần lý trí nhưng lại kém hung hăng hơn một chút.

Vẻ tươi cười trên mặt Vân Dịch cứng đờ ra, hỏi:

- Sư tôn người nói trong tình huống cùng đẳng cấp, thì ta không phải là đối thủ của hắn sao?

- Cũng không thể nói như vậy. dục vọng sát lục của hắn mạnh, thì phát huy lực lượng càng thêm mãnh liệt, nhưng về mặt lý trí hắn lại kém người, suy nghĩ cũng sẽ không đủ bình tĩnh... về phần mạnh hay yếu hơn sư tôn cũng không thể đánh giá được.

- Đồ nhi hiểu rồi...

Vân Dịch ít nhiều cũng có chút thất vọng, hắn vốn nghĩ rằng lý trí của mình duy trì được nhiều hơn Nam Kiếm Phong, hắn là so với đối phương phải mạnh hơn mới đúng, Nhưng nghe ý của sư tôn thì thực lực của đối phương còn lớn hơn mình một chút.

Trương Hằng cũng nhìn thấy phản ứng của Vân Dịch, trong lòng đột nhiên nảy ra một ý tưởng, khẽ nói:

- Nếu đã như vậy. Nam Kiếm Phong người cứ theo tiêu chuẩn trước kia. trong tình huống chiến đấu phải giữ được bảy phần thân trí trở lên. khi tiến vào trạng thái sát lục. ít nhất phải giữ được ba phần tỉnh táo.

- Vâng, thưa chủ nhân.

Trong mắt Nam Kiếm Phong lóe lên thần quang, hơi hưng phấn trả lời.

Trương Hằng có ý để cho Nam Kiếm Phong và Vân Dịch đi trên hai con đường khác nhau, để kiểm chứng một vài nghi hoặc trong lòng mình: rốt cuộc là con đường nào mạnh hơn, thích hợp với công pháp của Huyết Ma Đạo hơn.

- Sư tôn, nếu vậy thì hắn hấp thụ lực lượng trong Huyết Trì có lẽ sẽ hiệu quả hơn đồ nhi.

Vân Dịch nói với ánh mắt lẩn tránh.

Trương Hằng than nhẹ nói:

- Người còn chưa hiểu, bất kể tu luyện tới cảnh giới nào. hay là có được thần thông hùng mạnh, thì thủy chung vẫn là con người nắm lực lượng trong tay. chứ không phải là lực lượng khống chế con người, ảnh hưởng tới con người. Duy trì bản tính trong lòng người, không bị sát lục khống chế mới là điều quan trọng nhất.

Cuối cùng Trương Hằng thậm chí đã trực tiếp dùng thần niệm nói với Vân Dịch:

- Mặc dù Nam Kiếm Phong ở một giai đoạn nhất định có thực lực mạnh mẽ. tốc độ tăng tiến cực nhanh, nhưng cuối cùng cũng hơn phân nửa khả năng là không có đường về.

- Đồ nhi hiểu rồi...

Vân Dịch hồ thẹn không thôi, đột nhiên phát hiện ra sư tôn đối với mình không ngờ lại thiên vị và quan tâm như vậy.

Khi cảnh giới linh hồn ngộ đạo tăng tiến cách đây không lâu, khi lên tới Độ Kiếp Kỳ. Trương Hằng hiển nhiên đã nắm giữ được phương pháp trao đổi rất cao. đó là trao đổi bằng thần niệm.

Đem một tia ý niệm tinh thần của mình bám lên thần thức, trực tiếp trao đổi với đối phương.

Tính bí mật của phương thức trao đổi này rất mạnh. hoàn toàn không cần nói chuyện, ngoại trừ thần thức tán ra ngoài ra gần như không nhìn thấy một chút sơ hở nào.

- A. ở phía trước có rất nhiều yêu thú lui tới. dường như còn có không ít yêu thú bậc cao...

Ánh mắt Trương Hằng đột nhiên nhìn về phía trước.

Vân Dịch liền dùng thần thức tìm kiếm, phát hiện ra ở hai bên hải vực cách ngàn dặm yêu khí đột nhiên tăng lên không ít.

Tuy nhiên hắn cũng rất lấy làm lạ. Trương Hằng đang trao đổi với mình, Đường như không hề có vẻ dùng thần thức dò xét. tại sao lại có thể biết được động tĩnh ở cách đó ngàn dặm.

- Đáng tiếc là không nhìn thấy yêu thú Hợp Thể Kỳ.

Thần thức của Trương Hằng đảo qua bao trùm hải vực này. phát hiện ra yêu thú hùng mạnh nhất Chỉ là Hóa Thần kỳ.

Hải vực mênh mông, hàng tỉ yêu thú hoành hành, tổng số lượng Hợp Thể Kỳ cũng không quá ít. nhưng phân tán ở trong toàn bộ Cửu U hải vực nên có vẻ như vô cùng thưa thớt.

Mỗi một yêu thú Hợp Thể Kỳ ở trong một hải vực nhỏ đều như là bậc vương giả, có thể nói là một Thổ Hoàng Đế. ở trong địa bàn này tất cả tu sĩ đều phải thần phục dưới uy lực của yêu thú Hợp Thể Kỳ.

- Chúng ta tăng tốc lên. bay qua hải vực này, không cần phải để ý tới những yêu thú ô hợp kia.

Trương Hằng dặn dò một tiếng, rồi hóa Thành một đạo ngân quang phóng về phía trước, cùng lúc đó. tin tức có liên quan tới Ma Xà Phủ của Cửu U hải vực hiện lên vô cùng rõ ràng.

Vân Dịch và Nam Kiếm Phong theo sát phía sau. dưới chân hai người huyết quang chấn động, tản ra một mùi máu tanh mịt mờ.

Ba người hiện lên ở phía chân trời, nhanh chóng bay tới hải vực có mật độ yêu thú rất đông.

- Tốc độ nhanh thật...

Một con yêu thú bậc cao ở sâu hàng trăm mét dưới hải vực, thần thức khẽ động, phát hiện ra ở đằng xa có ba đạo độn quang đang bay nhanh tới.

Trong sự tò mò, con yêu thú bậc cao này sử dụng thần thức để thăm dò.

- Đó là loài người...

Thần thức của nó còn chưa kịp Thăm dò. cách đó không xa, một yêu thú cấp bậc Hóa Thần Kỳ hưng phấn la lên.

- Cái gì? Loài người?

- Loài người đi tới địa bàn của chúng ta, thật là tốt quá...

Lập tức, yêu thú trong hải vực này đều rục rịch.

Bất kể là yêu thú bậc cao hay là yêu thú cấp đỉnh cũng đều xoa tay, trong mắt lóe lên vẻ tàn nhẫn cuồng bạo.

- Ha ha... Để chúng ta xé chúng thành từng mảnh nhỏ.

Một con yêu thú hóa thành hình người điều khiển một đạo độn quang bay đi nghênh đón ba đạo độn quang ở đằng xa.

- Các ngươi không được hành động thiếu suy nghĩ... Loài người có dũng khí tiến vào hải vực của Yêu tộc ta, nhất định không phải là một tu sĩ loài người bình thường...

Một Thanh âm mỹ miều khác thường vang lên trong hải vực này. khiến cho người ta có cảm giác mê muội, khó có thể tự Kiểm chế.

-oOo-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

554. Chương 510: Giết Chóc Bắt Đầu. (hạ)

Tiếng nói vừa dứt, từ trong đáy biển sâu có một đạo hào quang màu tím nhạt bay ra. Sau đó, một nữ tử tuyệt sắc mặc áo màu tím nhạt lơ lửng ở trên mặt biển.

Khuôn mặt nàng tươi cười, giống như là một khối ngọc được Điêu khắc rất tinh xảo, trong suốt trắng nõn, giống như là da thịt trẻ con.

Một cái chân dài nhỏ nhắn mềm mại khéo léo đứng trên mặt biển hơi phập phồng, giống như là Tinh Linh trong gió không hề có trọng lượng, xinh đẹp động lòng người, vô cùng thuần khiết, khiến cho người ta nhìn thấy mà sinh ra ý thương tiếc.

- Tử cô nương, sao cổ lại tới đây...

Một yêu thú Hóa Thần Kỳ ở gần nàng nhất nghi hoặc hỏi, trên mặt còn có một vẻ lầy lòng.

Nhưng yêu thú còn lại đối với vị Tử cô nương này cũng đều vô cùng kính sợ.

- Ý của Tử cô nương này là để mặc cho những tu sĩ loài người này xông vào hải vực của Yêu tộc ta sao?

Yêu thú Hóa Thần Kỳ liếc mắt về phía ba đạo độn quang phía chân trời đang chuẩn bị tới gần, có chút không cam lòng nói.

- Người nghe không sai. các người muốn động thủ. thì hãy để ta tiến lên tìm hiểu một chút.

Tử cô nương cười dài nói.

Đúng lúc này, ba đạo độn quang cũng vừa bay tới Nơi này.

Chân ngọc của Tử cô nương nhẹ nhàng bước trên mặt nước, thân thể đã từ từ bay lên. tốc độ nhìn thì như thong thả. nhưng kỳ thực lại nhanh như tia chớp.

Trong cảnh tượng mâu thuẫn này, Tử cô nương bay lên tới giữa không trung, vừa kịp cản đường ba vị khách không mời mà đến kia.

- Ba vị công tử. xin hãy đợi đã.

Ba người Trương Hằng vừa bay tới nơi này. đột nhiên từ trong nước biển có một nữ tử mặc áo tím bay tới, vô cùng xinh đẹp khiến cho người ta hít thở không thông, vừa kịp ngăn cản đường đi của bọn họ.

- Vị cô nương này. người có chuyện gì?

Vân Dịch khách khí hơi. ánh mắt kinh ngạc nhìn nữ tử tuyệt sắc này, trong lòng vô cùng cẩn thận.

Đương nhiên hắn sẽ không xem Tử cô nương này giống như là một nữ tử loài người. Ở trong hải vực có hàng tỉ yêu thú hoành hành này. bất kể gặp phải người hay là vẫn còn hình thú thì tám chín phần đều là yêu thú.

Huống hồ trên người Tử cô nương này còn toát ra một khí tức của yêu thú rất tự nhiên.

- Tiểu nữ họ Tử. dựa theo thói quen của thể giới loài người, các người có thể gọi ta là Tử cô nương.

Nữ tử tuyệt sắc dịu dàng cười, trong con ngươi màu đen sâu thẳm có một lực hấp dẫn khó hiểu, lướt qua ba nam tử loài người.

Dưới cái nhìn nhẹ nhàng này, ánh mắt của Vân Dịch và Nam Kiếm Phong hơi giật mình chớp một cái. Dường như đã bị ảnh hưởng mà không ai biết. Trương Hằng thì vẫn rất bình tĩnh, liếc mắt đánh giá Tử cô nương này một lượt.

- Xin hỏi ba vị. các người có biết tên của hải vực này hay không?

Ánh mắt thần bí của Tử cô nương nhìn lên người Trương Hằng, trong lòng âm thầm giật mình: thực lực ba người ở trước mắt vượt qua sự tưởng tượng của mình, đặc biệt là nam tử thanh niên cầm đầu này.

- Cô nương cũng không nên coi chúng ta là những tên ngốc chứ, nơi này đương nhiên là phạm vi thế lực của Ma Xà Phụ - Cửu U hải vực.

Vân Dịch kinh ngạc nói.

Trong mắt Tử cô nương hiện lên một vẻ kỳ dị, kinh ngạc nói:

- Nếu biết... thì các người nhanh chóng rời khỏi nơi này đi. hải vực này có rất nhiều yêu thú, cho dù các người có thực lực thông thiên cũng khó có thể bảo mệnh.

Trương Hằng rút cuộc cũng nói chuyện lãnh đạm nói:

- Chúng ta tới Ma Xà Phủ hiển nhiên là có việc. Vị cô nương này nếu không có chuyện gì thì xin nhường đường...

- Một khi ta tránh ra thì yêu thú ở hải vực bên dưới chắc chắn sẽ tấn công các người.

Giọng điệu của Tử cô nương dần chuyển sang lạnh lùng.

Ánh mắt Trương Hằng hơi nheo lại, bình thản nói:

- Nếu không phải nhìn thấy trong cơ thể người còn ẩn chứa huyết mạch của loài người. Trương mỗ sẽ không ngại cho người là một yêu thú cản đường mà giết chết đâu.

- Người... Sao người lại biết?

Sắc mặt Tử cô nương trở nên trắng bệch.

- Chúng ta đi.

Trương Hằng không để ý tới Tử cô nương này nữa, dẫn theo Vân Dịch và Nam Kiếm Phong bay sâu vào trong hải vực này.

- Sao hẳn lại có thể biết được...

Ánh mắt của Tử cô nương rớt lệ, nhìn chằm chằm ba con người đang đi xa, trong ánh mắt hiện lên một vẻ yêu thích và ngưỡng mộ khó có thể miêu tả nổi.

- Không ổn...

Ngay sau đó, Tử cô nương đột nhiên kinh hô lên một tiếng, lập tức cảm thấy không ổn.

Quả nhiên khi ba người kia chưa bay được vài trăm dặm. hải vực đây sóng mãnh liệt, mấy chục con yêu thú cấp cao giống như là những con quái vật thanh thế kinh người đánh về phía Trương Hằng.

Ngoài ra, rất nhiều yêu thú bậc thấp cũng tấn công tới ba người, mùi máu tanh ập vào mặt.

- Muốn chết.

Trương Hằng hừ nhẹ một tiếng, khẽ hất tay một cái. trong lòng niệm chú ba chữ “Chấn Áp Quyết”.

Ầm!

Một uy áp vô hình từ trên trời giáng xuống, giống như là thái sơn áp đỉnh, dẫn dắt uy lực tinh thần vô thượng trong khoảnh khắc bao trùm trong phạm vi trăm dặm.

Lập tức có tiếng kêu thảm thiết liên tiếp vang lên trên mặt biển.

Ngay sau đó, uy áp vô hình biến mất.

Lọt vào tầm mắt là một vùng biển nhuộm một màu đỏ. mùi máu tanh rất nhanh khuếch tán ra.

Trong một nhịp thở, yêu thú trong phạm vi trăm dặm toàn bộ đều tử vong, thân thể bị uy áp nghiền nát, linh hồn cũng bị đánh chết.

Là thức thứ nhất của bảo tháp, uy lực của Chấn Áp Quyết tuyệt đối là không thể hoài nghi, ngay cả tu sĩ Hợp Thể Kỳ cũng bị áp chế, huống hồ là những yêu thú còn chưa được xếp hạng này.

- Thật đáng sợ...

Tử cô nương lẳng lặng đứng giữa không trung, sắc mặt trắng bệch.

- Hai người các ngươi đi xuống, giết chết toàn bộ những yêu thú còn lại. đừng để sót một tên nào.

Trương Hằng lạnh nhạt dặn dò.

- Vâng, thưa sư tôn (chủ nhân)!

Nhận được mệnh lệnh không ngờ như vậy. Vân Dịch và Nam Kiếm Phong mừng như điên, trên mặt hiện lên vẻ dữ tợn.

- Sát...

Hai người phóng xuất ra Huyết Sát lực cường đại không che giấu chút nào, trong khoảnh khắc trong phạm vi mười vạn dặm đều có thể cảm nhận được khí tức sát lực thôi thúc linh hồn này.

Khí tức sát lực lạnh tới cực điểm thậm chí còn xâm nhập xuống đáy biển, khiến cho rất nhiều yêu thú bậc thấp, bậc cao. hay cấp đỉnh đều sợ hãi không thôi.

Phụt! Phụt! Phụt!

Hai đại Huyết Sát Quân Vương trong mắt lóe lên tia máu, thuần di trên mặt biển, trong khi phát tay, bắt đầu tàn sát những yêu thú trên mặt biển.

Trương Hằng lẳng lặng đứng nhìn hết thấy, trong mắt không có một chút sợ hãi nào. hắn cũng không phải vô duyên vô cớ để cho hai người này tàn sát những yêu thú dưới Hợp Thể Kỳ.

- Van xin người, hay bảo bọn họ dừng tay đi.

Đúng lúc này, Tử cô nương thuần di tới đây, kéo tay áo Trương Hằng, vẻ mặt cầu xin nói.

- Bọn chúng tuy là những yêu thú thực lực thấp, Nhưng nếu không trêu chọc ta thì Trương mỗ thật sự sẽ không động tới bọn chúng. Nhưng Tử cô nương người chẳng lẽ lại hoàn toàn coi những yêu thú này là đồng loại sao?

Trương Hằng liếc nhìn Tử cô nương một cách đầy thâm ý.

Thân thể mềm mại của Tử cô nương run lên. trong đôi mắt thần bí sâu thẳm kia có rất nhiều quang điểm màu tím, mơ hồ xuất hiện một vòng xoáy.

Khi ánh mắt Trương Hằng chạm vào ánh mắt nàng, liền có một cảm giác bị nàng hấp dẫn thật sâu, muốn đời đời kiếp kiếp bảo vệ cho nàng.

Sự mê hoặc cường đại như vậy khiến cho Trương Hằng cảnh giác trong lòng, kinh ngạc không thôi.

Hắn nhìn ra được thứ đối phương thi triển cùng không phải là pháp thuật thông thường gì, mà ánh mắt của Tử cô nương trời sinh đã có một sự mê hoặc khó có thể hình dung được, mơ hồ có thể khắc chế tất sinh linh trong thiên địa.

Phàm là những thứ có linh hồn đều sẽ bị nàng ảnh hưởng. Trương Hằng cười nhạt, cùng không chống lại sự mê hoặc cường đại này.

Trong phút chốc hắn cảm giác môi trường đã xảy ra biến hóa lớn lao, khuôn mặt khiến cho người ta phải thương tiếc của Tử cô nương xuất hiện ở trước mắt Trương Hằng. trên khuôn mặt nghiêng nước nghiêng thành kia lộ ra một lúm đồng tiền làm rung động lòng người.

Nụ cười này dường như vô cùng thuần khiết, Chỉ cần nhìn thấy là hồn phách sẽ bị cuốn đi.

Khi người ta thật sự bị giam cầm vào trong ánh mắt của nàng, thì đối với nàng sẽ sinh, ra một sự yêu mến vô tận, nguyện trả giá hết thảy để bảo vệ nàng Công chúa như trong truyện cổ tích này.

- Xin người hãy tha cho họ...

Tử cô nương lơ lửng ở trong một đám tử quang nhàn nhạt, hướng về phía Trương Hằng cầu xin.

Trương Hằng không hề lên tiếng, Dường như là ngầm đồng ý.

- Ta còn hy vọng người có thể đưa ta tới thế giới loài người... Có được không?

Tử cô nương chậm rãi đi tới trước mặt Trương Hằng, bổ nhào vào ngực hắn, lập tức nhuyển ngọc ôn hương tràn ngập trong lòng, trong không khí tỏa ra mùi hương thoang thoảng.

- Ha ha... Thì ra là như vậy, ta đã đoán được bản tôn của người rồi.

Trương Hằng nhẹ nhàng cười, lẳng lặng nhìn Tử cô nương đang kéo tay áo mình.

Cảnh tượng nhuyển ngọc ôn hương vừa rồi lập tức tiêu tan không còn.

-Người...

Tử cô nương nhìn Trương Hằng một cách khó có thể tin.

Chưa từng có một nam tử nào sau khi thâm nhập vào trong ánh mắt của nàng mà còn có thể bình tĩnh tự nhiên, không bị ảnh hưởng một chút nào như vậy.

- Trong truyền thuyết về hải vực mệnh mông này. có một sinh linh cực kỳ kỳ lạ, chúng không phải là yêu thú bình thường, mà huyết mạch thậm chí rất gần với loài người, được gọi là mỹ nhân ngư. Ta nghĩ, người chính là mỹ nhân ngư đang đi trên con đường tu đạo?

Trên mặt Trương Hằng hiện lên một vẻ tươi cười.

Mỹ nhân ngư cũng là một câu chuyện cổ tích ở trên địa cầu.

Sau khi tiến vào Chu Vương Triều, vô tình Trương Hằng đã nhìn thấy ở trong sách cổ những giới thiệu về mỹ nhân ngư:

Mỹ nhân ngư là dị tộc trong yêu thú. vô cùng kỳ quái, chúng Chỉ có giống cái. Nếu chúng muốn sinh sôi nảy nở thì cần phải vụng trộm đi tới hải vực của loài người giao phối với nam tử loài người. Hơn nữa, thứ mà mỹ nhân ngư sinh ra Chỉ có một nửa là giống mỹ nhân ngư. vì vậy loài mỹ nhân ngư đặc biệt này gần như là sắp tuyệt chủng.

- Người muốn gì?

Tử cô nương bất giác lùi lại phía sau.

- Ta muốn gì sao?

Trương Hằng cười ha hả. vươn tay, bỗng nhiên sinh ra một luồng lực lượng kéo nàng tới trước mặt.

Sau đó, tay hắn nắm chặt lấy cái cổ thon dài tao nhã của Tử cô nương.

Đúng lúc này, ở đằng xa truyền tới một tiếng hét lớn:

- Dừng tay!

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

555. Chương 511: Quyết Sách, Thần Linh. (thượng)

Từ cách đó vạn dặm truyền tới một tiếng thét của nam tử. một luồng khí tức cường đại của Yêu tộc theo đó mà tới. nước biển bắt đầu cuộn cuộn không ngừng.

Trương Hằng cười ha hả, khổng chế Tử cô nương ở trong tay, khóa pháp lực của nàng lại.

Đôi mắt của hắn lóe lên một ánh mắt cơ trí nhìn hải vực có thanh âm truyền tới. như thể xuyên qua hải vực vạn dặm. nhìn thấy một khuôn mặt vô cùng phần nộ.

- Yêu thú Hợp Thể Kỳ, tới hay lắm.

Trương Hằng lộ ra vẻ vui mừng, thu ánh mắt lại, lẳng lặng đứng chờ.

Tử cô nương tuy bị hắn khổng chế nhưng vẫn còn có thể nói chuyện được. Chiếc cổ tao nhã mê người của nàng bị Trương Hằng nắm lấy, lan ra một màu ửng hồng, khuôn mặt cùng đỏ bừng lên, cực kỳ khó chịu.

Nàng cố gắng hết sức nói:

- Người tới hải vực này rốt cuộc là vì mục đích gì. sao lại đột nhiên xuống tay với ta...

Trương Hằng nhẹ nhàng nói:

- Mỹ nhân ngư là loài hiếm gặp. ta Chỉ cảm thấy hứng thú mà thôi. Tuy nhiên người yên tâm. Trương mỗ sẽ không dễ dàng lấy đi tính mạng của người đâu. Nếu có khả năng, có lẽ ta sẽ mang người tới thế giới loài người.

- Người... Người cho rằng ta là một thứ đồ chơi sao?

Tử cô nương nói với vẻ khuất nhục, nhìn ánh mắt Trương Hằng lộ ra một sự oán hận không thể hiểu nổi.

Trong những giới thiệu có liên quan tới mỹ nhân ngư trong sách cổ đều có đề cập rằng: mỹ nhân ngư bị bắt tới thế giới loài người hơn phân nửa đều trở Thành đồ chơi cho loài người, đây cũng là nguyên nhân khiến cho loài mỹ nhân ngư này càng ngày càng trở nên hiếm.

Hiển nhiên là Tử cô nương này cho rằng Trương Hằng là loại người này.

Trương Hằng suy nghĩ một chút là có thể hiểu được, không khỏi cười khê:

- Trương mỗ cùng không có ham muốn về phương diện kia. nhưng nếu người tình nguyện yêu thương Nhung nhỏ. thì có lẽ ta sẽ thử một chút...

Tử cô nương nghe Thấy vậy, sắc mặt liền đỏ bừng lên, nhắm hai mắt lại, đau buồn nói:

- Hiện giờ ta đã rơi vào tay người, vận mệnh sau này khó có thể tưởng tượng được... Nhưng ta cầu xin người không được làm thương tổn tới những yêu thú vô tội này, rời khỏi Cửu U hải vực.

Trương Hằng lắc đầu nói:

- Chuyện này không thể được, mục đích Trương mỗ tới Cửu U hải vực còn chưa đạt được, sao lại dễ dàng rời khỏi được?

- Người tới Ma Xà Phủ rốt cuộc là để làm gì?

Tử cô nương ran giọng nói, mơ hồ cảm thấy chuyển đi này của Trương Hằng tuyệt đối không ổn.

- Người thật là muốn biết sao?

Ý cười trên mặt của Trương Hằng dần bớt đi, nói ra vài chữ:

- Mục đích của ta đó chính là đồ sát.

Đồ sát.

Đây chính là mục đích của Trương Hằng khi tới nơi này. cùng là kế hoạch dự định đã lâu. là mấu chốt để tấn công công pháp tăng thứ tư.

Chỉ khi tiến vào tầng cổ tháp thứ tư, thực lực của Trương Hằng mới có thể tăng vọt, đến lúc đó có lẽ sẽ có thể tung hoành hạ giới.

- Đồ sát?

Tử cô nương không khỏi hít một hơi khí lạnh, trong thần sắc nhìn về phía Trương Hằng lộ ra một sự kính sợ và hãi hùng rất sâu.

- Loài người, mau thả nàng ra!

Đúng lúc này, yêu thú Hợp Thể KỶ ở đằng xa đã bay tới cách đó mấy ngàn dặm. Một luồng sát khí nồng đậm lao thẳng tới hải vực này. thậm chí khiến cho động tác tàn sát yêu thú của hai người Vân Dịch và Nam Kiếm Phong phải chậm lại.

- Con yêu thú này để cho ta. các người tiếp tục giết sạch yêu thú trong hải vực này. không để sót lại một con nào.

Trương Hằng không để ý tới yêu thú đang bay thẳng tới nơi này chút nào, ra lệnh cho hai đại Huyết Sát Quân Vương kia tiếp tục tàn sát yêu thú trong hải vực này.

Nam Kiếm Phong và Vân Dịch sớm đã xuống sâu dưới đáy biển mấy trăm thước, Chỉ phát huy ra thực lực Hóa Thần Kỳ. giống như là cắt lúa mạch càn quét đám yêu thú. nước biển bị nhuộm thành một màu đỏ, nhìn vô cùng kinh hãi.

Sau khi tiến vào trạng thái sát lục, thần trí của hai người Bất đầu mê muội. Trương Hằng đem đại bộ phận tâm thần đặt lên hai người bọn họ.

Rất nhanh, hai mắt của Nam Kiếm Phong đỏ như máu. mặt lộ ra vẻ điên cuồng và dữ tợn. sát khí càng ngày càng nặng.

Lập tức hấn đã sắp vượt qua giới hạn thần trí hỗn loạn. Lúc này, hấn Chỉ miễn cưỡng giữ lại được ba phần tỉnh táo. hơn nữa trạng thái này vẫn còn đang xuống thêm một bước nữa.

Trương Hằng cũng không nói gì. từ trong hư không đột nhiên sinh, ra một uy áp tinh thần, tấn công lên linh hồn của Nam Kiếm Phong, khiến cho thân mình hấn trong khoảnh khắc này liền hơi tỉnh táo lại được vài phần.

Nếu như thần trí của hấn tiếp tục mê muội hơn nữa. cho dù có thực lực mạnh đến đâu cũng Chỉ là uống phí.

Chỉ trong chốc lát, Vân Dịch cũng sắp đạt tới giới hạn quy định của Trương Hằng, trên mặt tràn đầy sát lục khí. huyết quang chảy xiết, Chỉ còn lại không tới bảy phân thần trí tỉnh táo.

Trương Hằng dùng cùng một cách tương tự. uy áp tinh thần vừa phải đánh tới.

Cứ như vậy, trong quá trình sát lục Sau đó, sự kiên định của hai người vẫn được giữ vững, cho dù dục vọng sát lục rất mạnh, nhưng đều có thể khống chế được.

Trong toàn bộ quá trình này, Trương Hằng đều Chỉ làm người đứng quan sát. ở góc độ khách quan phân tích thực lực của hai người.

Quả nhiên không ngoài sự dự liệu của hấn. Nam Kiếm Phong tuy không tỉnh táo như Vân Dịch, nhưng mỗi một cái gờ tay nhắc chân đều có thể đem lực lượng Huyết Sát trong cơ thể phát huy ra vô cùng nhuần nhuyễn, uy lực vô cùng to lớn. Những yêu thú kia Chỉ cần bị hấn tiếp cận đều bị khí tức từ vong có thể dồn người ta vào chỗ chết kia bao phủ, ngay cả buông lỏng ý thức cũng không thể chống cự.

Ngược lại, đầu óc của đệ tử Vân Dịch tương đối tỉnh táo hơn một chút, công kích chẳng những cuồng bạo vô cùng, hơn nữa lại còn linh hoạt và đa dạng.

Đối với biểu hiện của hai người, Trương Hằng vô cùng hài lòng, hơi gật đầu. ánh mắt nhìn về phía Vân Dịch cũng lộ ra một sự quan tâm xuất phát từ trong lòng.

Tử cô nương lúc này đã mở mắt ra, nhận thấy được sự biến hóa trong vẻ mặt của Trương Hằng. nàng đột nhiên phát hiện ra đối phương cũng không phải là một tên đồ tể độc ác vô tình.

- Ta biết ngươi cũng không phải là hạng người vô tình, tại sao lại làm cái việc thương thiên hại lý này?

Nàng cận thận hỏi, cảm thấy bàn tay nắm trên cổ mình hơi lỏng hơn một chút.

- Sự độc ác vô tình của Trương mỗ là nhằm vào kẻ địch, không bao giờ làm hại tới bất cứ một bằng hữu nào. Những yêu thú này có lòng dạ bất lương với ta, hiển nhiên là phải trả giá thê thảm, giết hại chúng trong lòng ta không có một sự áy náy nào.

Trương Hằng vui vẻ hơn hờ nói không hề e ngại tới yêu thú Hợp Thể Kỳ đang ở phía trước kia, nói vài câu chuyện phiếm với Tử cô nương có thân phận mỹ nhân ngư này.

- Một chút áy náy cũng không có sao?

Sắc mặt Tử cô nương hơi lạnh lùng:

- Nếu những yêu thú này đổi lại là loài người các ngươi, ngươi còn có thể không áy náy một chút nào hay không?

Đối mặt với sự mỉa mai của Tử cô nương. Trương Hằng cũng thoáng cảm nhận được một áp lực: Nếu hàng ngàn vạn yêu thú này đổi lại là loài người, thì ngay cả khi hắn có thể hạ thủ được, thì trong lòng ít nhiều sẽ có chút không đành lòng.

Dù sao Trương Hằng cũng là một người có tình cảm. chứ không phải là một cỗ máy Chỉ biết giết chóc.

- Ngươi nói không sai, đây cũng là Nguyên nhân mà Trương mỗ chọn đi tới Cửu U hải vực trong thế lực của Yêu tộc. Giết hại yêu thú trong lòng ta không cảm thấy áy náy, còn tu sĩ nhân loại rồi cuộc vẫn là đồng loại của ta.

Trương Hằng thần nhiên nói, dễ dàng đem sự phản kích của Tử cô nương hóa thành vô hình.

Ý tứ của hắn rất rõ ràng, loài người là đồng loại của ta, hiển nhiên là phải thiên vị.

Trương Hằng cũng sẽ không tôn trọng cái gọi là sinh linh bình đẳng. Giữa Yêu tộc và loài người, hắn sẽ thiên vị loài người. Giữa tu sĩ bình thường và bằng hữu. hắn sẽ thiên vị bằng hữu.

Cũng như vậy giữa Nam Kiếm Phong và Vân Dịch, hắn sẽ thiên vị đệ tử của mình, hết sức chiếu cố tới Vân Dịch, bảo toàn tính mạng cho hắn.

Bác ái vô tư, ở trong mắt Trương Hằng Chỉ là một trò cười hư vô, Chỉ cần là sinh, linh có tình cảm. thì sẽ có tư tâm.

Tử cô nương lập tức á khẩu không nói được lời nào. tuy cảm thấy việc làm của Trương Hằng có hơi cố chấp, nhưng cũng không thể không thừa nhận đạo lý ở Trong đó,

- Ha ha. cuối cùng cũng đã tới rồi. tốc độ của ngươi còn chậm hơn cả tưởng tượng của ta...

Trương Hằng đảo mắt nhìn về phía đằng xa.

Ở cách đó tám trăm dặm. một nam tử mặc giáp trụ màu lam hóa thành một đạo Lưu Quang hướng về phía này nhanh chóng bay tới.

Sau khi bay tới gần hơn vài trăm dặm, hắn liền thuấn di một cái, trực tiếp đi tới trước mặt Trương Hằng.

Hình dáng của nam tử này có chút uy mãnh, mày dựng mắt hổ. mũi cao thẳng, tóc trên đầu màu lam cuộn tung bay trong gió.

- Lam Ngọc Điền, là ngươi...

Tử cô nương lộ ra vẻ kinh hãi, đột nhiên nhận ra thân phận của nam tử này.

- Tử cô nương, nàng cứ yên tâm. Lam mỗ nhất định sẽ giết chết người này. cứu nàng ra khỏi miệng hổ.

Thanh âm của Lam Ngọc Điền vang vọng, trên mặt mang theo một vẻ tự tin vô cùng, đôi mắt chớp động Thần Quang, nhìn Tử cô nương vài lần, mang theo một tình cảm đặc biệt.

- Lam Ngọc Điền, người mau đi đi. chúng ta mới Chỉ gặp nhau một lần, người không nên vì ta mà vứt bỏ tính mạng.

Tử cô nương mang theo vẻ thúc giục nói.

- Tử cô nương chê cười rồi. Lam Ngọc Điền ta sống ở hải vực này đã mấy vạn năm. chưa từng sợ một ai. Chỉ là một tu sĩ loài người sao có thể làm khó được ta chứ?

Lúc này Lam Ngọc Điền mới hướng ánh mắt lên mặt Trương Hằng, thần sắc khinh miệt.

- Xem ra người sẽ là yêu thú đầu tiên mà ta giết khi tới Ma Xà Phủ này. Trương mỗ cho người ra tay trước, nếu không sẽ không còn có cơ hội nữa đâu...

Trương Hằng nói với một vẻ thiện ý.

Yêu thú này đối với hắn không thù không oán. Trương Hằng cũng không muốn giết hắn ngay Lập tức, quyết định cho hắn một cơ hội duy nhất.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

556. Chương 511: Quyết Sách, Thần Linh. (hạ)

- Tu sĩ nhân loại, người chắc chắn sẽ vì cuồng vọng mà chết tại Ma Xà Phủ. Người đã nhường ta ra tay trước thì ta cũng cho người nếm thử sự lợi hại của Lam mỗ một chút.

Lam Ngọc Điền nhẹ nhàng vung tay. Một vật thể giống chiếc búa xanh thẫm hiện ra trong tay hắn. tỏa ra uy áp cường đại. Trong phạm vi trăm dặm hải vực lập tức trở nên kích động bất an.

-Đi!

Lưỡi búa màu lam này xoẹt qua hư không, tạo Thành một bóng mờ. đánh mạnh về phía Trương Hằng.

- Đáng tiếc Chỉ là một kiện thông linh pháp bảo hạ phẩm...

Trương Hằng tiếc nuối mười phần, thậm chí vận khí của bản thân không tốt.

Ngay cả là tu sĩ hay yêu thú Hợp Thể Kỳ cũng không phải ai nấy đều có thông linh pháp bảo trung phẩm.

Tuy nhiên yêu thú hợp thể Kỳ bản thân cũng có giá trị cao. bao gồm các loại yêu đan. ẩn chứa tinh túy thiên địa, có thể so với một kiện thông linh pháp bảo trung phẩm.

Hắn nhẹ nhàng khoát tay một cái. ánh sáng bạc lóe lên liên dẫn dắt luồng uy lực tự nhiên của thiên địa đánh tới lưỡi búa màu lam thanh thể rất mạnh đang lao tới này.

- Keng!

Một cái khoát tay nhìn như vô lực nhưng lại có uy lực không thể tưởng tượng nổi chấn bay thông linh pháp bảo này ra mấy trăm trượng.

Mà bản thân Trương Hằng lại chẳng hề sút mẻ chút nào, đứng yên trong hư không, thản nhiên thu hồi bàn tay của mình.

-Người...

Sắc mặt Lam Ngọc Điền trắng bệch, trong mắt lộ vẻ sợ hãi rất sâu.

Ánh mắt Tử cô nương lóe lên vẻ khác thường, hoảng sợ nhìn về phía Trương Hằng bên cạnh, dường như không thể tin là hắn làm nổi điều này.

Lấy bàn tay không đọ với thông linh pháp bảo. tu sĩ nhân loại có thể làm được điều này sao?

Ngay cả yêu thú Hợp Thể Kỳ có thân thể cường hãn cũng không dám làm việc nguy hiểm tới mức này.

Đích xác thân thể của Trương Hằng có thể so với Thần thú. có uy lực tinh thần so được với tu sĩ nhân loại Độ Kiếp Kỳ. Toàn bộ Chu Vương Triều Chỉ sợ không tìm ra người thứ hai như hắn.

- Phụt!

Lam Ngọc Điền rốt cục không kìm nổi mà phải phun ra một ngụm máu tươi, thu hồi thông linh pháp bảo của mình.

Khi ánh mắt của Tử cô nương chạm tới lưỡi búa thông linh pháp bảo màu lam kia thì trong lòng không khỏi run lên.

Trên mặt ngoài lưỡi búa xuất hiện những vết nứt như mạng nhện.

- Hắn lấy tay đánh rách của một kiện thông linh pháp bảo...

Tử cô nương hít ngược một hơi khí lạnh.

Tâm thần Lam Ngọc Điền bị hao tổn, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

Trương Hằng nhìn qua hắn cười nhạt nói:

- Đây là công kích của ngươi sao? Rốt cục là Trương mỗ cuồng vọng hay là ngươi chẳng biết gì?

-Phụt!

Lam Ngọc Điền lại học ra một ngụm máu nữa, thân thể lắc lư vài cái trên bầu trời, lung lay sắp đổ.

Thông linh pháp bảo này của hắn là bản mạng pháp bảo hắn tự mình bồi dưỡng mấy vạn năm.

- Trương đạo hữu. ngươi có thể tha cho hắn một con đường sống hay không...

Tử cô nương nhận ra sát khí trên người Trương Hằng, vội vàng đau khổ cầu xin.

Đồng thời nàng còn dùng ánh mắt ra hiệu cho Lam Ngọc Điền, khiến hắn mau chóng rời khỏi nơi này.

Về mặt Lam Ngọc Điền kiên định, lắc đầu nói:

- Tử cô nương, hôm nay dù có phải liều cái mạng này ta cũng phải cứu ngươi.

Về mặt Tử cô nương cảm động, lại cười khổ nói:

- Ngươi và ta Chỉ gặp mặt một lần cũng chẳng phải bằng hữu chí thân, tại sao lại quật cường như vậy? Hiện tại ngươi thi triển bí thuật, có lẽ còn có cơ hội chạy trốn. Ta không muốn vì bản thân mình mà liên lụy tới ngươi.

Lam Ngọc Điền hít sâu một hơi, nhìn giai nhân cách đó không xa, chua xót nói:

- Tử cô nương, từ sau ngày đó gặp mặt thì ngươi đã trở thành tồn tại không thể xóa nhòa trong lòng Lam mỗ. vốn lần này Lam Ngọc Điền tới là muốn ngươi trở thành đạo lữ song tu của ta. nhưng...

Nói xong hắn lại dùng ánh mắt Cừu hận nhìn chằm chằm vào Trương Hằng, nhưng cũng không che dấu nổi sự sợ hãi trong lòng.

Nhưng trong lòng Lam Ngọc Điền đột nhiên sinh ra một lực lượng tinh thần lớn lao. khiến hắn trong thời gian ngắn có thể chiến thắng nỗi sợ đối với Trương Hằng.

Dưới tình huống như vậy mặc dù hắn đối mặt với Phủ chủ Ma Xà Phủ cũng sẽ không sợ hãi.

- Lam Ngọc Điền...

Trong mắt Tử cô nương ầng ầng nước. trên mặt hiện lên chút đau buồn và bất đắc dĩ.

Là mỹ nhân ngư, ánh mắt của nàng có mị lực cường đại. Đó cũng không phải là một loại pháp thuật mà là một loại bản năng. Khi nàng hoàn toàn thi triển loại bản năng này thì chính là thần thông bản mệnh của mỹ nhân ngư.

Theo sách cổ ghi lại thì khi nam nhân bị ánh mắt của mỹ nhân ngư mê hoặc thì sẽ nhớ mãi không quên nàng, cả đời Chỉ yêu một người, cho tới khi chết mới thôi.

- Trương đạo hữu. Chỉ cần người buông tha cho hần thì Tử Yên Vũ ta nguyện ý trả tất cả mọi giá...

Trong Giờ khắc này, Tử cô nương rốt cục nói ra tên thật của mình, kiệt lực cố gắng lần cuối.

-Tử Yên Vũ...

Ánh mắt Lam Ngọc Điền sáng lên. Hiển nhiên lúc này hần mới biết được tên thật của Tử cô nương.

Tuy nhiên ngay sau đó hần liền lập tức phản ứng, cả kinh kêu lên:

- Tử cô nương, người không cần coi rẻ bản thân, lại càng không được đáp ứng yêu cầu như bản của nhân loại này. Nếu không ta chết cũng không nhắm mắt...

- Hai người các người không cần sinh lý tử biệt vào Lúc này,...

Đúng lúc này thì giọng nói của Trương Hằng vang lên, mang theo chút tiếc hận.

Hần chưa từng đoán được là yêu thú trong cảm nhận của mình lại cùng là một sinh linh có tình cảm, so với nhân loại chẳng hề kém chút nào.

Trong trận đánh lúc trước với đại công tử của Tử Hoàng Phủ Tử Lượng. Trương Hằng cảm nhận được tình cảm huynh đệ chân thành tha thiết của bọn họ. Mặc dù dùng mạng mình đổi lại mạng của Tử Hần, kẻ làm đại ca cũng cam tâm tình nguyện.

Lam Ngọc Điền và Tử Yên Vũ nhìn chăm chăm vào Trương Hằng. Người này có thể quyết định vận mệnh của bọn họ.

Đúng lúc này thì từ đáy biển sâu lao lên hai luồng huyết ảnh.

Phì phò phì phò!

Vân Dịch và Nam Kiếm Phong bay lên bên cạnh Trương Hằng.

- Sư tôn, dựa theo lời người, chúng ta đã giết sạch tất cả yêu thú ở phụ cận rồi. Trong phạm vi một ngàn hải lý không còn một con yêu thú nào.

Vân Dịch nói với Trương Hằng.

Hai người Lam Ngọc Điền và Tử Yên Vũ đều cảm thấy khí tức sát lục đáng sợ truyền tới từ hai người kia, đánh thẳng tới linh hồn.

- Chỉ với một trong hai người này cũng đủ giết chết ta...

Lam Ngọc Điền thâm hoảng sợ. ánh mắt phức tạp nhìn Trương Hằng.

Trương Hằng thấy hai người này sát khí tận trời liên khê cau mày quát:

- Các người còn không thu liễm khí tức, chẳng lẽ muốn khiến yêu thú của cả Ma Xà Phủ tới đây sao?

- Vâng, sư tôn (chủ nhân)!

Hai đại Huyết Sát Quân Vương lập tức nghe lệnh, nhắm mắt lại, đứng yên trong hư không, bắt đầu thu liễm Huyết Sát khí kinh thiên.

- Trương đạo hữu. ngài có bằng lòng đáp ứng yêu cầu của ta không...

Tử Yên Vũ cầu xin. đôi con mắt trong sáng lộ vẻ bi ai.

- Ta không thể đáp ứng yêu cầu của người. Hôm nay hần nhất định phải chết, không ai thay đổi được vận mệnh của hần...

Về mặt Trương Hằng lạnh nhạt nói.

Nói xong hắn liền từ từ vươn tay chụp về phía Lam Ngọc Điền.

- Khoan. Trương đạo hữu tới Ma Xà Phủ hẳn là có mục đích. Không biết ngài cần thứ gì. có lẽ ta có thể cung cấp cho ngài.

Vào thời điểm cuối cùng Tử Yên Vũ vội nói khiến Trương Hằng động tâm.

Trương Hằng thu hồi bàn tay của mình, thậm chí phả một hơi. Nói thật nếu ra tay giết Lam Ngọc Điền thì cũng có hơi vi phạm ý nguyện trong nội tâm hắn.

Trong mắt Trương Hằng, yêu thú có tình có nghĩa cũng không đáng bị giết chết.

Trên thực tế từ khi tu luyện tới cấp bậc Nguyên Anh Kỳ xong thì yêu thú và nhân loại ngày càng tiếp cận nhau.

- Được rồi. ta cho các người một cơ hội...

Trương Hằng khoanh tay đứng ngạo nghễ trong hư không, đôi mắt phát ra ánh sáng bạc thản nhiên.

Vào một khắc này ánh sáng mắt hắn phát ra vô số điểm sáng bạc, phân bố trong con người màu đen giống như tinh không thần bí vô ngần.

Sau đó vô số điểm sáng màu bạc hình thành một cơn lốc xoáy không thấy đáy trong mắt hắn. giống như có thể hiểu rõ thời không, khiến người ta có một loại ảo giác là có thể xuyên thủng cả không gian thời gian.

Rốt cục Trương Hằng đã tiến vào cảnh giới Thần Linh Nhân thứ ba đỉnh phong. Linh Tâm Thông Minh, cả người giống nhưng không gì không làm được, nắm tất cả thể gian trong tay.

Một luồng dao động mờ mịt đẩy lên bên trong cơn lốc xoáy màu bạc thần bí. vận chuyển cùng pháp tắc trong thiên địa.

Trương Hằng ở trạng thái này khiến bốn người có ảo giác như đối mặt với toàn bộ vũ trụ thiên nhiên.

Nếu là địch của người này thì tương đương với đối nghịch với thiên đạo, đấu tranh với thiên mệnh.

Trong phút chốc, bốn người cảm thấy mình giống như hạt muối trong biển rộng, nhỏ bé không đáng kể gì.

Bọn họ Không biết là Trương Hằng đang thừa dịp một tia hoang mang trong lòng mà thi triển Thần Linh Nhân, ý đồ đoán trước vận mệnh tương lai.

- Giết, hay không giết.

Cơn lốc màu bạc trong mắt Trương Hằng bỗng nhiên vọt ra.

Bốn người bên cạnh đều bị cơn lốc này hấp dẫn.

Đột nhiên một lực hút lớn lao từ bên trong cơn lốc này truyền tới.

Ầm!

Bốn người không làm chủ được bản thân, toàn bộ ý thức bị hút vào bên trong.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

557. Chương 512: Thời Không, Bản Tính.

Đây là một thế giới đầy những điểm sáng bạc mờ lung, bốn phía giống như có một tầng mây mù khiến người ta không nhìn thấy được bản chất của sự vật.

Ẩn hiện có thể thấy thân ảnh mơ hồ bên trong sương mù và những tiếng vang mơ hồ. Tử Yên Vũ và Lam Ngọc Điền đều lơ lửng bên trong sương mù màu bạc, nhìn về bốn phía không biết làm sao.

Tất cả mọi thứ hiện lên trong mắt đều mơ hồ. nhưng lại tồn tại một lực hấp dẫn rất lớn. khiến cho người ta có thể vô tình mê muội đi.

- Đây là sao...

Về mặt Tử Yên Vũ lộ rõ sự hoảng sợ và bất lực.

Lam Ngọc Điền đứng bên cạnh nàng, trên mặt cũng lộ vẻ khiếp sợ. Tuy nhiên ánh mắt hẩn khi nhìn thấy giai nhân bên cạnh liền lập tức khôi phục sự bình tĩnh và trấn định.

- Tử cô nương. ý thức chúng ta tiến vào một không gian đặc thù. Bây giờ lấy tinh chờ biến là tốt nhất.

Lam Ngọc Điền an ủi.

- Hẩn vì sao lại mang chúng ta tới đây?

Về hoảng sợ trên mặt Tử Yên Vũ tan dần, cảm thấy nam nhân trước mặt này cho mình lực lượng rất lớn lao.

- Ta cũng thấy rất kỳ quái... Nếu người đó muốn giết chúng ta thì Chỉ cần vươn một đầu ngón tay là được.

Lam Ngọc Điền hơi suy nghĩ một chút rồi nói:

- Ta cảm thấy người này cũng không phải chủ động mang chúng ta tới đây mà là chúng ta bị ánh mắt của hắn hấp dẫn cho nên mới tới nơi này...

- Đúng, ta cũng cảm thấy như vậy.

Tử Yên Vũ gật đầu nói, đôi mắt trong suốt bắt đầu đánh giá bốn phía.

- Hả. ta Đường như nghe thấy tiếng nước biển...

Lam Ngọc Điền đột nhiên giật mình nói.

Tử Yên Vũ cũng nghiêng tai lắng nghe. Quả nhiên nàng cũng nghe được tiếng sóng biển rì rào.

- Ta thậm chí còn cảm nhận được mùi mặn của biển...

Tử Yên Vũ cả kinh kêu lên.

- Khí tức của nơi này giống hệt hải vực của chúng ta.

Hai người đều nghi hoặc nhìn nhau.

Đúng lúc này thì một thanh niên mơ hồ từ xa đi tới bên cạnh bọn họ.

Nam nhân này chính là Trương Hằng.

- Là người...

- Trương đạo hữu!?

Hai người đồng loạt quay lại nhìn về phía Trương Hằng.

Ánh mắt Trương Hằng lạnh nhạt nhìn hai người bọn họ:

- Các người sao lại tới đây?

- Đây... Chúng ta bị ánh mắt của người hấp dẫn nên chẳng hay biết mà tới Nơi này.

Tử Yên Vũ cũng chẳng biết phải nói sao.

- Nhân loại, người còn muốn giờ trò gì? Nếu muốn giết chúng ta thì hạ thủ đi!

Lam Ngọc Điền đã sớm thấy chết không sờn. ánh mắt lộ chút lửa giận nhưng lại không giấu nổi sự kính sợ với Trương Hằng.

- Các người đã tiến vào thì thôi vậy...

Trương Hằng khẽ thở dài. trong ánh mắt cũng có vài tia mê mang.

Tử Yên Vũ hơi nghi hoặc nhìn nhân loại này. cảm thấy hắc Đường như cũng đang có chuyện gì khó khăn vậy.

- Trương đạo hữu. người có tâm tư gì sao? Vì sao lại tới Nơi này?

Trong lòng Tử Yên Vũ có một loại ảo giác là Trương Hằng sở dĩ hoang mang khẳng định là có liên quan tới hai người bọn họ.

Trương Hằng trầm ngâm nói:

- Nếu dựa theo bản tính ban đầu của ta thì sẽ không giết hai người, nhưng nếu Chỉ thuần túy dựa vào góc độ lợi ích thì ta sẽ không chút do dự mà giết. Tối thiểu cũng giết con yêu thú này.

- Rốt cục là làm theo bản tâm của mình hay vẫn nên theo lý trí mà đối xử với thế giới này... đây là sự hoang mang của ta trong nhiều năm qua. Cho tới hôm nay ta mới hạ quyết tâm. sử dụng cơ hội Lần này, không tiếc trả giá lớn để thăm dò...

- Người muốn thăm dò điều gì?

Tử Yên Vũ và Lam Ngọc Điền gần như đồng thanh hỏi.

Ngay cả tồn tại mạnh mẽ như Trương Hằng cũng phải trả một giá lớn mới thăm dò ra. chuyện này khủng bố tới mức nào chứ?

Nhắm mắt lại, thở dài một hơi thật lâu sau hắc mới nói ra hai chữ:

- Thời không.

Vừa dứt lời, cảnh sắc xung quanh liền đột nhiên biến ảo đi.

Sương mù màu bạc đột nhiên nhạt đi. lộ ra biển rộng vô biên vô hạn.

Vị trí hải vực của ba người có một vùng rất lớn bị nhiễm hồng, mùi máu tanh tràn tới khiến người ta buồn nôn.

Tử Yên Vũ và Lam Ngọc Điền vừa định nói chuyện thì đột nhiên trên đỉnh đầu truyền tới giọng một nam nhân.

- Hôm nay bất kể thế nào ta cũng sẽ giết chết các người, tuyệt không lưu lại một người sống.

Giọng nói này vô cùng quen thuộc, giống hệt giọng nói của Trương Hằng vừa rồi.

Ba người ngẩng đầu nhìn lên. Chỉ thấy trong sương mù màu bạc có thể nhìn thấy năm thân ảnh mờ lung.

Nhìn kỹ liền phát hiện ra mấy người này đều thật sự rất quen thuộc.

Người vừa nói chuyện từ động tác, hình thái đều giống Trương Hằng như đúc. Bên cạnh hắc có hai bóng người truyền tới mùi máu tanh cường đại.

- Đây...

Tử Yên Vũ và Lam Ngọc Điền hoảng sợ. Bọn họ phát hiện ra hai thân ảnh còn lại chính là bọn họ.

Trên năm người trên đỉnh đầu chính là Trương Hằng, Vân Dịch, Nam Kiếm Phong, Tử Yên Vũ, Lam Ngọc Điền.

-Chết...

Chỉ thấy Trương Hằng mơ hồ không rõ kia đột nhiên khoát tay. trong hư không liền sinh ra uy lực tinh thần cuộn cuộn. Một bàn tay màu bạc cách không chụp tới Lam Ngọc Điền đối diện.

Ầm!

Máu tươi bắn ra, không có chút sức phản kháng, Lam Ngọc Điền Hợp Thể Kỳ bị đánh chết tươi.

Mặt hoa của Tử Yên Vũ tái mét. sắc mặt trắng bệch, phát ra tiếng hét thảm thiết, thân thể run rẩy chấn động, con người nhìn về phía trong lộ vẻ sợ hãi rất sâu.

Sau sự sợ hãi này liền biến Thành nỗi hận thù và lạnh lùng vô tận.

Trong nháy mắt khi Lam Ngọc Điền kia chết đi. thân thể Lam Ngọc Điền ở phía dưới sương mù màu bạc không khỏi run lên. cảm thấy linh hồn run rẩy.

Một luồng khí tức tử vong bao phủ trên người Lam Ngọc Điền.

- Ta... Đã chết?

Lam Ngọc Điền nhìn thi thể rơi xuống từ trên không trung, bị một luồng ngân diễm thiêu đốt.

Luồng ngân diễm này thiêu đốt, trên mặt Trương Hằng hiện ra vài tia vui mừng, cảm thấy trong thân thể sinh, ra một đám dịch màu bạc. Linh hạch tỏa sáng màu bạc cũng không ngừng tích lũy, từ từ xảy ra biến hóa.

- Gã ác ma này...

Trong sương mù màu bạc kia. thân ảnh Tử Yên Vũ mơ hồ lộ vẻ sâu thẳm nói với Trương Hằng. giọng nói lạnh thấu xương, như băng giá. lộ vẻ hận thù rất đậm.

- Chỉ là một con yêu thú mà thôi...

Trương Hằng ở bên cạnh nàng lơ đãng nói. Nhưng lời nói của hắn lúc này hơi mất tự nhiên.

- Ta muốn nguyên rửa người... Sinh mạng phải trả bằng sinh mạng...

Nói xong Tử Yên Vũ đột nhiên biến thành hình thái thân người đuôi cá. trên người tỏa ra tử quang mê ly, Phủ tới Trương Hằng.

Thông qua Thần Linh Nhãn, Trương Hằng cảm thấy bất an, đánh một chuông về phía tử quang này.

Nhưng thân thể mỹ nhân ngư này đột nhiên nổ tung, hóa thành một đám diễm sáng màu tím, ầm một cái liền chui vào trong thân thể Trương Hằng.

Trương Hằng cười lạnh, một tiếng, ngân diễm bùng lên trên trượng, xóa tan tất cả diễm sáng màu tím kia.

- Đó là nguyên rửa tinh mệnh....

Về mặt Tử Yên Vũ đang đứng nhìn lộ sự hoảng sợ nói:

- Người vừa rồi là ta sao? Vì sao nàng lại mang tới cho ta một cảm giác tha thiết vì tình như vậy. Nếu đổi lại là ta thì ta cũng không chút do dự mà làm như vậy.

Trương Hằng nhìn cảnh tượng phát sinh trong sương mù màu bạc, sắc mặt hơi đổi nói:

- Nguyên rửa tinh mệnh...

Theo sách cổ ghi lại thì mỹ nhân ngư có một loại Kỳ thuật cực kỳ bá đạo. chuyên môn dùng để đối phó với loại đàn ông phụ lòng nữ giới.

Loại kỳ thuật này phải trả giá bằng sinh mệnh mất đi, linh hồn tiêu tán. Một khi có nam nhân nhân loại trúng phải thuật này sẽ gặp phải trừng phạt cực kỳ tàn khốc, chắc chắn còn đáng sợ hơn cái chết...

Trương Hằng trầm tư nói:

- Thì ra là thế. Loại nguyên rủa này Đường như chạm tới nhân quả trong truyền thuyết, là tồn tại thật sự khó tin... Tuy nhiên nguyên rủa này phải trả giá bằng cả sinh mạng và linh hồn mới thi triển được, đồng thời có dưới tình huống phòng bị có thể né tránh vậy thì tồn tại này cũng hợp lý...

- Nơi này Chẳng lẽ là thời không trong tương lai...

Lam Ngọc Điền đột nhiên hít sâu một hơi khí lạnh, nói ra suy đoán trong lòng.

Trương Hằng thần nhiên nói:

- Cũng không hoàn toàn là vậy. Mặc dù Trương Hằng có thực lực mạnh gấp mười lần đi nữa cũng không thể đưa cả nhóm tiến vào thời không tương lai. Nơi này là hình ảnh không gian, thông qua pháp tắc của thiên địa và dấu vết của vận mệnh mà tính toán ra. chiếu rọi những chuyện sẽ phát sinh trong tương lai. Chúng ta vừa nhìn thấy chuyện sắp xảy ra.

- Đây chẳng phải giống như thăm dò thời không tương lai sao...

Lam Ngọc Điền hít sâu một hơi khí lạnh, vẻ mặt khiếp sợ và nghi ngờ.

Hắn không ngờ nổi là trong thiên địa lại có thần thông nghịch thiên tới mức này, có thể nhìn thấy chuyện sắp sửa phát sinh.

- Sau đó sẽ phát sinh chuyện gì?

Tử Yên Vũ trợn mắt há mồm nhìn chằm chằm vào sương mù màu bạc.

Sau đó cảnh tượng trước mặt bốn người đại biến, Trương Hằng đột nhiên đại biến tâm tính, ác nghiệt vô cùng.

Khi hắn vi phạm lương tri, giết chết Lam Ngọc Điền và Tử Yên Vũ xong liền gạt bỏ đi tia bản tính cuối cùng.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

558. Chương 513: Phân Thân Gánh Vác.

Sau khi vượt qua gánh nặng tâm lý này, hắn đã trở thành một người ích kỷ thật sự lạnh khốc, mang hai đại Huyết Sát Quân Vương vô tình tàn sát yêu thú khắp hải vực.

Trong lúc nhất thời, phạm vi mấy chục dặm của hải vực bị nhuộm thành màu máu.

Trong quá trình này, thực lực của hai đại Huyết Sát Quân Vương không ngừng tăng lên, huyết quang trên người chúng càng ngày càng khủng bố, chỗ nào Huyết Sát Linh Vực đến, máu chảy thành sông.

Bọn chúng chém giết không ngừng, ngân điểm của Trương Hằng cũng theo đó cắn nuốt không ngừng.

Từng điểm máu tanh lan tràn từ Ma Xà Phủ đến thế lực Yêu Tộc khác, rồi rất nhanh tràn khắp Cửu U hải vực.

Trong quá trình này, còn có thể trông thấy hai đại Huyết Sát Quân Vương thăng cấp, thậm chí còn đến mức độ thiên kiếp.

Trương Hằng trở thành một gã sát thần, quét ngang mọi vật, bễ nhễ vô địch.

Khi huyết tinh bao phủ cả Đông Vân đại lục thì cảnh tượng đột nhiên biến chuyển.

Vào lúc nào đó, toàn bộ không gian đều bị thiêu cháy sôi nổi bởi Hỏa Diễm màu vàng. Trương Hằng ôm thi thể Ninh Tuyết Dung mà khóc thảm thiết trên không trung, sau đó kim quang trên người bắn lên trời, rồi biến mất trong một giới này ...

Khi bóng dáng hắc biến mất thì cả Hạ giới hóa thành một vùng tử vong màu máu, không còn sự sống.

Thê lương, huyết sát, tử vong, chém giết, vô tình, lạnh giá, bi thống, Cừu hận ...

Vô số cảm xúc trái ngược trôi nổi khắp không gian.

Ầm!

Sương trắng màu bạc phía trước trong nháy mắt biến mất, ý thức của ba người đã trở lại.

Phốc!

Sắc mặt Trương Hằng trắng bệch, phun ra một búng máu, thân thể lung lay sắp đổ.

- Sư tôn!

Đệ tử Vân Dịch kinh hô, vội đỡ lấy Trương Hằng.

- Chuyện này thực sự quá đáng sợ ...

Mặt Lam Ngọc Điền không còn chút máu. nói.

Khi cả Hạ giới biến mất trước mặt hắc thì sẽ tồn tại như thế nào.

- Trương đạo hữu! Không nghĩ tới chỉ một quyết sách cỏn con của ngài đã quyết định vận mệnh của cả Hạ giới, không biết ngài có tính toán gì không?

Tử Yên Vũ hoảng sợ hỏi.

- Tiền bối! Ngài nên suy nghĩ cẩn thận!

Lam Ngọc Điền nói với vẻ ngưng trọng.

- Không biết tiền bối có bỏ qua cho chúng ta không?

Lam Ngọc Điền lại hỏi vấn đề mình rất quan tâm.

- Bỏ qua cho các người?

Thoạt nhìn Trương Hằng rất suy yếu nhưng vẫn cười lạnh, nói:

- Không thể nào!

Nói xong, hắc đột nhiên vươn tay ra, khiến hai người Lam Ngọc Điền không ngừng kinh sợ.

Chẳng lẽ không thể nghịch chuyển vận mệnh? Mọi thứ cho thấy thời không tương lai sẽ từng bước xảy ra sao?

Phốc!

Cùng lúc đó, phân thân thứ hai của Trương Hằng ở Tam Tinh Vực xa xôi đột nhiên phun ra một búng máu, sắc mặt không ngừng tái nhợt.

Điều này còn chưa nói đến, pháp lực trên người và linh hồn lực lượng của hắc đang nhanh chóng trôi đi.

Trong phút chốc, hắc từ cảnh giới Hợp Thể đại viên mãn thối lui đến Hóa Thần sơ kỳ, và lại nguyên khí còn đại thương, không mất thời gian mấy chục năm thì đừng mơ tưởng khôi phục tu vi.

Tuy nhiên, cho dù bị thương nặng ngoài dự đoán như thế nhưng trên mặt phân thân thứ hai của Trương Hằng lại lộ ra vẻ cười vui mừng, thấp giọng lẩm bẩm :

“ Cũng được! Mình đã chuyển dời hơn phân nửa cái giá cho chuyện nhìn trộm thời không lên trên phân thân. Thực lực bản tôn vẫn dừng lại ở mức Hợp Thể đại viên mãn. vẫn chưa bị giáng cấp, Chỉ là linh hồn lực lượng lại rơi xuống , tiếp cận Độ Kiếp Kỳy ...

Phân thân thứ hai mang hình dáng lão già, ngồi trong trang viên. Nơi này trồng rất nhiều kỳ hoa dị thảo. Nếu dùng thần thức quét qua một hồi thì sẽ phát hiện trong trang viên này, ngoại trừ Trương Hằng, còn có một nữ tu bằng tuyết xinh đẹp, nhìn qua có vẻ hai mươi bảy hai mươi tám. Nàng chính là Băng Vi đã từng sống chung với Trương Hằng ở Triệu Quốc.

Ngoài ra, chỗ trang viên đó còn có một phần mộ.

Trước phần mộ lập bia đá, bên cạnh còn có hoa tươi, bức họa, điều này hoàn toàn dựa theo cách bố trí theo phong tục Hoa Hạ ở Địa cầu.

Trên bức họa kia có khuôn mặt tuyệt mỹ kiều diễm của một người phụ nữ, đó chính là Yến Vũ Tình.

Trương Hằng chỉ cách xa phần mộ Yến Vũ Tình mấy chục thước, trong mắt mang theo ý vị khác nhau.

Qua nhiều năm như vậy, Trương Hằng vẫn luôn dùng thân phận tu sĩ bậc thấp để xuất hiện bên cạnh Yến Vũ Tình và Băng Vi để phụ trách bảo hộ sự an toàn cho bọn họ, nhưng không can thiệp vào sinh lão bệnh tử của hai người.

Yến Vũ Tình không thể đột phá tu vi, thọ nguyên cận kề mà chết. Đương nhiên, điều này cũng liên quan đến về chán nản thời còn trẻ cùng với bóng ma trong lòng nàng.

Vốn Yến Vũ Tình chết là lẽ hiển nhiên, giải quyết xong một đoạn nhân quả thì xem như sứ mệnh phân thân thứ hai của Trương Hằng cũng hoàn thành. Nhưng trước khi Yến Vũ Tình chết, nàng lại yêu cầu Trương Hằng hỗ trợ chiếu cố Băng Vi.

Vì thế, sứ mệnh phân thân thứ hai của Trương Hằng lại tiếp tục, thuận tiện thủ hộ rất nhiều nhân vật ở Tam Tinh Vực liên quan với mình.

Sau khi hết một nghìn năm, phân thân thứ hai của Trương Hằng phải tay rời đi, ân oán của hắn với Tam Tinh Vực không còn quan hệ.

- Ta có lẽ nên đi tìm Lạc Hà đại ca nói chuyện ...

Trương Hằng suy nghĩ, rồi đi tới chỗ của Lạc Hà, cấm địa Tiên Nho Trai.

Qua nhiều năm như vậy, phân thân Lạc Hà cũng tuân thủ sứ mệnh của mình, phải bảo hộ Tiên Nho Trai, môn phái có căn nguyên với hắn.

Ở cấm địa môn phái Tiên Nho Trai, trong một từ đường, nơi thờ cúng hương hỏa cho lịch đại tổ sư.

Ở trong đó, Ninh Tuyết Dung và Lạc Ngưng Tuyết hiển nhiên được liệt vào.

Nơi này còn sót lại ký ức khó quên nhất thời Lạc Hà còn trẻ.

Đối với những chuyện cũ ở cõi trần, Lạc Hà không lảng tránh, cũng không cảm thán quá nhiều.

- Người lại đến đây ...

Lạc Hà thản nhiên nói.

Tuy nhiên, khi hắn tiếp xúc với tình trạng phân thân thứ hai của Trương Hằng thì thần sắc hơi đổi:

- Chuyện gì đã xảy ra? Chẳng lẽ người bị thương nặng đến ngay cả tu vi cũng giảm đến một cấp lớn sao? Không biết tình huống bản tôn thế nào?

Khuôn mặt Lạc Hà lộ ra vẻ lo lắng, thần thức đảo qua, trực tiếp từ Tam Tinh Vực quét qua Cửu U hải vực, thậm chí không úy kỵ nhân vật cấp thần toại trong một giới.

Quả nhiên, thần thức dao động của Lạc Hà khiến cho mấy vị nhân vật cấm kỵ của Chu Vương Triều cảm nhận, bao gồm hai tán tiên khác của Tam Tiên Đảo.

Đối với chuyện này Lạc Hà không thêm quan tâm, đó không phải vì hắn tự tin mà vì hắn hiểu được, sớm hay muộn cũng có một ngày hắn sẽ giao phong với những nhân vật này.

Trong phút chốc, Lạc Hà nắm rõ ràng tình huống của bản tôn Trương Hằng đang ở Ma Xà Phủ ở Cửu U hải vực.

- Cũng được! Bản tôn của ngươi vẫn chưa giáng cấp, tổn thất cũng không lớn.

Lạc Hà khẽ thở dài, trầm ngâm một lát, lại hỏi :

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Phân thân thứ hai của Trương Hằng vội kể lại chuyện nhìn trộm thời không có liên quan đến bản tôn Trương Hằng.

- Nhìn trộm thời không?

Ánh mắt Lạc Hà chợt nghiêm lại, lắc đầu nói :

- Điều này dường như không có khả năng? Mặc dù cấp tiên nhân thông thường cũng Chỉ có thể lơ mờ nắm giữ một ít hung sát tương lai, cùng với một chút dấu hiệu báo trước mơ hồ.

- Thần Linh Nhân của đệ không tầm thường, lúc này đệ đã tu luyện đến cảnh giới khá cao, hiện tại thăm dò thời không đích xác rất khó khăn nhưng cũng không phải không thể. Tuy nhiên, cũng vì vậy mà đệ dễ cho tu vi hai phân thân cùng lúc giáng cấp, linh hồn lực lượng bản tôn cũng giảm một ít, tạm thời mất đi quyền lợi dụng lực lượng của uy tự nhiên.

Trương Hằng giải thích nói.

Lạc Hà trầm tư suy nghĩ, sau một lúc thật lâu, hắn cũng không nghĩ ra nguyên do.

Hắn thở dài nói:

- Thời gian, nhân quả đều là chuyện thế gian rất khó nắm giữ. Thăm dò thời không là thứ ta không thể tiếp xúc.

Vừa nghe lời ấy, phân thân thứ hai của Trương Hằng cũng ngăn người.

- Tuy nhiên, ta cũng phải nói cho ngươi, cường giả nghịch thiên chân chính khẳng định không phải hoàn toàn lý trí hóa thành lợi ích. Chỉ cần là sinh linh, đều có được bản tính của mình. Nếu hủy diệt một chút lương tri cuối cùng trong lòng thì ngươi vẫn còn là Trương Hằng trước đây sao?

- Đệ vẫn là Trương Hằng trước đây sao?

Tâm thần Trương Hằng chấn động, đột nhiên hiểu rõ.

- Thực lực hiện giờ của đệ ở Hạ giới đã xem như cường đại, hoàn toàn có thể làm theo bản tính của mình ...

Lạc Hà tiếp tục hướng dẫn.

- Đa tạ Lạc đại ca Chỉ điểm, đệ hiểu rồi ...

Thần quang trong mắt Trương Hằng chớp động :

- Đệ muốn giết thì giết, không muốn giết sẽ không giết. Mọi thứ đều dựa theo bản tâm cho phép mà làm, căn bản không cần quan tâm một chút lợi ích bé nhỏ không đáng.

- Đúng vậy! Mặc dù ở Chu Vương Triều, đệ gần như đứng trên đỉnh cao.

Lạc Hà nở nụ cười khiến trong lòng Trương Hằng có thêm mấy phần tự tin.

Hắn có đủ sự hiểu biết về Trương Hằng. Trong thời gian ngắn không đến trăm năm, tu luyện đến cảnh giới hiện tại, thực lực đột nhiên tăng mạnh, hắn vẫn còn giữ cách xử thế của tu sĩ bậc thấp.

- Ngươi trở về tinh dương tốt đi, bản tôn cũng tạm thời mất đi phần tinh thần uy năng kia, có cảnh giới tương ứng thì chuyện khôi phục cũng không phải chuyện khó.

Lạc Hà khoát tay, rồi khoanh chân nhắm mắt giống như tăng lữ khổ tu.

Trương Hằng thở dài. Mặc dù bực cường đại như Lạc Hà mà còn vất vả tu luyện, thì mình cũng nên cố gắng gấp đôi.

Sau khi nghĩ thông suốt chỗ mấu chốt, hắn thuận di ra ngoài, đi trên hư không Tiên Nho Trai, ngửa mặt lên trời thét một tiếng.

Lạc Hà ngồi trong phòng trúc của cấm địa Tiên Nho Trai, mở to mắt, lộ ra nụ cười thiện ý.

- Đúng rồi! Trương huynh đệ! Còn có một chuyện người đừng quên. Đó là chuyện có liên quan đến Huyền U Thiên Ma. Đến Chu Vương Triều lâu như vậy mà người còn chưa kết thúc chuyện tên ma đầu kia.

Âm thanh Lạc Hà vang trong đầu Trương Hằng.

- Đúng vậy! Không ngờ đệ lại quên chuyện này. Tên Huyền U Thiên Ma thật sự khó chơi, giết cũng giết không chết. Tuy nhiên đệ đã sớm nghĩ biện pháp giải quyết tên ma đầu kia

Trương Hằng cười với tâm tình rất sáng khoái, rồi rời khỏi Sở Quốc Tam Tinh Vực.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

559. Chương 514: Bát Yêu Đảo. (thượng)

Trên Cửu U hải vực khôn cùng, bốn đạo độn quang màu sắc khác nhau xẹt qua chân trời, tản ra một luồng yêu khí cường đại. Rất nhiều yêu thú của hải vực trên đường ngang qua đều không dám tới gần.

Một số yêu thú cảm quan cường đại thậm chí còn có thể cảm nhận được một cỗ khí tức Thần thú.

Tuy nhiên trong khí tức của yêu thú và Thần thú còn pha một ít khí tức nhân loại khiến cho yêu thú ảm núp dưới đáy biển rục rịch không yên.

Phương hướng của độn quang phi hành trên không trung chính là Tử Hoàng Phủ. trong đó có yêu thú cũng có nhân loại.

Không cần phải nói, bọn họ chính là bốn người phân thân Trương Hằng trong đó bao gồm: Tử Lượng, Tử Hân, Thiết Sa Vương.

Phốc!

Đột nhiên phân thân Trương Hằng phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch lắc lư muốn ngã.

Lập tức bốn người đang phi hành đều ngừng lại, ánh mắt ba người Tử Lượng đều nhìn lên người Trương Hằng.

- Trương đạo hữu. người làm sao vậy?

Tử Lượng kinh ngạc hỏi, trong lòng nảy sinh vài tia vui mừng. Từ đầu tới giờ Trương Hằng mang đến áp bách quá lớn cho hắn. giống như không gì không biết không gì không thể, chừng không hết thấy.

Giờ phút này thấy Trương Hằng vô cớ bị thương nặng, bất kể là Tử Lượng hay là Thiết Sa Vương đều thấy trong lòng mừng như điên.

Trương Hằng nhắm mắt điều tức một lát mới chậm rãi mở mắt, thở dài nói:

- Bản tôn ở bên kia gặp phải một chút phiền toái, làm cho ta bị liên lụy.

Tử Lượng bất động thanh sắc hỏi:

- Bản tôn của Trương đạo hữu không phải là đi Ma Xà Phủ sao? Hay là người chống lại Ma Xà Phủ chủ, bị thương nặng?

- Nếu quả thật là như thế, đạo hữu cũng không cần ủ rũ. Tuy rằng thực lực của Thiên Sát Ma Xà so ra kém cha ta nhưng dù sao cũng là đứng đầu một Phủ, ma công cùng độc thuật nổi tiếng Cửu U hải vực. Hợp Thể đại tu sĩ bình thường ở trước mặt hắn căn bản không phải cùng một cấp bậc.

Tử Lượng tự cho là đúng nói, trên mặt không tự chủ lộ ra tươi cười sáng lạn.

Theo ý nghĩ của hắn. phân thân Trương Hằng đã lợi hại như vậy, như thế thực lực bản tôn hắn tất nhiên vượt xa Hợp Thể đại tu sĩ bình thường, toàn bộ Ma Xà Phủ có thể tạo thành uy hiếp đối với bản tôn Trương Hằng Chỉ sợ Chỉ có Phủ chủ Thiên Sát Ma Xà.

- Thiên Sát Ma Xà?

Trương Hằng nao nao, cười nói:

- Ta không gặp phải hắn. chỉ là có chút bất ngờ, hoàn hảo tổn thất của bản tôn không lớn.

- Thật sự chỉ là một chút bất ngờ sao?

Trong lòng Tử Lượng cười lạnh. Ngay cả phân thân đều bị thương nặng như thế, bản tôn trực tiếp bị thương tổn Chỉ sợ khẳng định sẽ lớn hơn rất nhiều.

- Trương đạo hữu. Thực lực hiện tại của ngươi dường như cũng tụt xuống không chỉ một bậc lớn, không biết còn dám đi Tử Hoàng Phủ hay không?

Thiết Sa Vương hơi trào phúng nói, trên người mơ hồ xuất hiện một cỗ sát khí.

Tử Lượng coi như không thấy, dường như ngẫm đồng ý với ý của Thiết Sa Vương.

Thần sắc Trương Hằng tự nhiên, lạnh nhạt cười. Ánh mắt hắn thoáng liếc qua hai người, đột nhiên nói với Tử Hân:

- Ngươi công ta đi Tử Hoàng Phủ.

- Dạ, chủ nhân!

Tử Hân vô cùng ngoan ngoan chạy tới, khom lưng cho Trương Hằng ngồi lên, hóa thành một đạo tử quang bay về hướng Tử Hoàng Phủ.

- Hân...

Sắc mặt Thiết Sa Vương cùng Tử Lượng xanh mét. đáy lòng lạnh lẽo.

Mặc dù thực lực của phân thân Trương Hằng giảm mạnh nhưng vẫn nắm giữ con bài chưa lật Tử Hân này, làm cho bọn họ Không biết làm sao được.

Chỉ cần một ý niệm, Trương Hằng có thể khiến cho linh hồn Tử Hân tan biến, đây là chuyện mà Tử Lượng và Thiết Sa Vương đều không muốn nhìn thấy.

- Trương đạo hữu, chờ một chút!

Tử Lượng cùng Thiết Sa Vương vội vàng đuổi theo, không dám có một tia địch ý.

- Còn mấy ngày nữa có thể tới Tử Hoàng Phủ?

Trương Hằng lạnh nhạt hỏi.

- Không tới ba ngày, chúng ta có thể tới Tử Hoàng Phủ.

Tử Lượng đáp không chút suy tư.

- Tốt lắm. Hiện tại ta cũng rất chờ mong gặp mặt Tử Hoàng. cũng hy vọng có thể lấy được mười kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm mà ta muốn.

Trương Hằng khí định thần nhàn nói, từ đó về sau không thốt một lời, nhắm mắt lại bắt đầu tu luyện.

Hải vực Ma Xà Phủ.

Trương Hằng đứng ở giữa hai Huyết Sát Quân Vương. ánh mắt nhìn Lam Ngọc Điền cùng Tử Yên Vũ, đột nhiên khoát tay. Một luồng áp lực lớn lao truyền đến khiến hai người hoảng sợ không thôi.

Khí tức tử vong tràn ngập mà tới, làm cho người ta hoảng hốt.

- Chẳng lẽ Trương đạo hữu muốn khư khư cố chấp?

Khuôn mặt Tử Yên Vũ lạnh băng, lộ ra vẻ kiên quyết.

- Ha ha. Ngay cả tương lai đều trong tầm khống chế của ta, Tinh mệnh nguyên rửa của người tuy lợi hại nhưng dưới tình huống ta có phòng bị, cũng không có khả năng thực hiện được.

Trương Hằng nhấc tay giữa không trung, khoe miệng hiện ra vài tia trào phúng:

- Trương mỗ nắm chắc có thể tiêu diệt người mười lần trước khi người thi triển ra Tinh mệnh nguyên rửa.

Tử Yên Vũ Chung quy chỉ có tu vi Hóa Thần hậu kỳ, Trương Hằng muốn giết nàng dễ như trở bàn tay.

Nàng ta biến sắc, không nghĩ tới động tác tiếp theo của mình lại bị Trương Hằng một lời đoán trúng, kinh hãi không thôi.

Tuy nhiên nghĩ đến người này ngay cả vận mệnh quý tích của tương lai thời không đều có thể đoán được thì đoán trước được động tác tiếp theo của nàng cũng không phải là lạ.

- Trương đạo hữu. Cho dù tương lai người có thể huyết tẩy một giới, Chung quy cũng để lại tiếc nuối vô cùng ở đáy lòng. Trong một giới không hề có một người sống, ngay cả người âu yếm nhất của người cũng không thể may mắn thoát khỏi.

Tử Yên Vũ tận lực khuyên nhủ.

Giờ khắc này Trương Hằng ở trong lòng nàng đã trở thành Thiên Ma có thể xóa bỏ một giới.

Bất kể thế nào, nàng đều phải tận mọi khả năng cố gắng thay đổi vận mệnh.

Trương Hằng ngửa mặt lên trời cười to:

- vẫn còn đổi lại chính các người ngẫm lại đi. Trương mỗ căn bản là dị số trong thiên địa này, nếu có thể thăm dò thời không tự nhiên cũng có thể nghịch thiên sửa mệnh.

Nói xong, hắn đột nhiên khoát tay, một luồng áp lực cuộn cuộn ép tới, thân hình nhoáng lên một cái hóa thành hai đạo tàn ảnh trong hư không, khe điểm lên đầu hai người.

Vô thanh vô tức, chỉ sót lại vài tia dao động thần bí mật mờ, linh hồn của mọi sinh linh trong phạm vi ngàn dặm đều run lên.

Sau khi mọi việc xong xuôi, Trương Hằng nhìn hai người vẻ mặt chết lặng, thần nhiên nói:

- Tuy rằng hiện tại ta đã thi triển Ký Hồn Thuật với các người, nhưng ngày sau các người vị tất đã không còn cơ hội tự do.

- Dạ. chủ nhân.

Hai người đây cung kính đáp.

Ánh mắt Trương Hằng dừng ở trên khuôn mặt mỹ lệ của Tử Yên Vũ:

- Thân là mỹ nhân ngư, người còn muốn đi thế giới nhân loại sao?

- Không muốn nữa. Bởi vì ta đã tìm được chí ái của mình.

Tử Yên Vũ ưu thương nói.

- Được, như vậy người ở lại nơi này.

Ánh mắt Trương Hằng xoay chuyển, nói với Lam Ngọc Điền:

- Người là yêu thú Hợp Thể Kỳ, hẳn là rất hiểu biết hải vực nơi Ma Xà Phủ. Người đi cùng ta.

Lam Ngọc Điền đáp lại, ánh mắt liếc về phía Tử Yên Vũ một cái.

Rất nhanh năm đạo độn quang phóng lên cao, bay về phía sâu trong hải vực.

Tử Yên Vũ nhìn mấy người đi xa, thấp giọng nỉ non:

- Lam Ngọc Điền... còn có Cửu U hải vực sắp bị hủy diệt. Nhưng ta đã thân bất do kỷ.

Năm người phi hành một lát, đặt chân ở một hòn đảo hoang.

Trong Cửu U hải vực yêu thú hoành hành, sự phân bố của các đảo khá rải rác. Không bằng hải vực Tam Tiên Đảo, vô số đảo lớn đảo nhỏ.

- Hiện tại ta muốn hỏi người tình huống phân bố của yêu thú Hợp Thể Kỳ trên hải vực phụ cận. nơi nào yêu thú Hợp Thể Kỳ càng nhiều?

Trương Hằng lạnh nhạt hỏi.

- Bẩm chủ nhân, nơi nhiều yêu thú Hợp Thể Kỳ nhất tự nhiên là Ma Xà Phủ. Nơi đó yêu thú Hợp Thể Kỳ vài trăm hơn ngàn.

- Ma Xà Phủ tạm thời không nghĩ tới. Dù sao có nhân vật cấp Phủ chủ tọa trấn.

Trương Hằng trầm ngâm.

Lam Ngọc Điền nói:

- Ngoài Ma Xà Phủ ra. một số nơi nhỏ một chút cũng phân bố không ít yêu thú Hợp Thể Kỳ. Tỷ như hòn đảo lớn nhất của Ma Xà Phủ: Bát Yêu Đảo. Phạm vi hòn đảo này mười mấy vạn dặm. phía trên có tám vị đại yêu tu Hợp Thể hậu kỳ trở lên, thực lực có thể mơ hồ chống lại Ma Xà Phủ.

- Bát Yêu Đảo?

Trương Hằng lộ vẻ kinh ngạc. Trên một hòn đảo lại có tám đại yêu tu Hợp Thể hậu kỳ trở lên, như vậy khẳng định có càng nhiều yêu thú Hợp Thể Kỳ bình thường.

Tuy nhiên trên một hòn đảo tụ tập tám đại yêu tu Hợp Thể hậu kỳ trở lên. cho dù là giờ phút này Trương Hằng cùng hai gã Huyết Sát Quân Vương đích thân tới cũng rất khó đối phó.

- Không biết thực lực tám đại yêu tu Hợp Thể Kỳ kia thế nào?

Trương Hằng hỏi.

- Dù thế nào thì bọn họ đều là đại yêu tu. Nghe nói trong tay mỗi người đều có Thông linh Pháp bảo trung phẩm, còn có Thông linh Pháp bảo phòng ngự. Thực lực phi phàm, đều có thần thông không giống nhau mà lại cực kỳ quỷ dị. Nghe nói lão đại Cực Băng Hùng Vương trong tám yêu này có được Thông linh Pháp bảo thượng phẩm, bản thân còn có một kiện Linh bảo phòng ngự trung phẩm. Được xưng là thực lực gần với Ma Xà Phủ chủ nhất, cực kỳ kiêu ngạo.

Lam Ngọc Điền giải thích, khi nói đến Cực Băng Hùng Vương thì trên mặt lộ vẻ sợ hãi.

Trương Hằng nhíu mày:

- Người này chẳng những có được Thông linh Pháp bảo công kích thượng phẩm còn có Linh bảo phòng ngự trung phẩm, quả thật rất khó đối phó.

-o0o-

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

560. Chương 514: Bát Yêu Đảo. (hạ)

Hiện tại Trương Hằng đã mất tinh thần uy năng gần bằng Độ Kiếp Kỳ, nếu không tính đến con bài chưa lật, thực lực cũng không mạnh hơn Hợp Thể đại tu sĩ bình thường bao nhiêu.

Nếu chống lại tu sĩ có được Linh bảo công kích thượng phẩm cùng Linh bảo phòng ngự trung phẩm như Cực Bổng Hùng Vương, cũng sẽ tương đối khó giải quyết.

- Tám Hợp Thể đại yêu tu này đều ở trên một hòn đảo, không xa rời nhau sao?

Trương Hằng kinh ngạc hỏi. Cho dù thực lực hẳn tăng lên gấp đôi cũng sẽ không cho rằng một mình mình có thể chống lại tám Hợp Thể đại yêu tu.

Năng lực sinh tồn của yêu thú đều vô cùng mạnh mẽ, sức chiến đấu thường cao hơn tu sĩ cùng cấp một bậc. Trương Hằng tự nghĩ một lần có thể ứng phó hai Hợp Thể đại yêu tu, nếu nhiều hơn thì khó thể ứng phó.

Đương nhiên nếu tính cả hai Huyết Sát Quân Vương, ba người cùng nhau hợp lực đối phó năm tên đại yêu tu, hẳn là có phần thắng rất lớn.

- Đúng vậy. Dưới tình huống bình thường bọn họ sẽ không tách ra, đa số thời gian đều ở trên Bát Yêu Đảo. Tuy nhiên, ngẫu nhiên sẽ có một hai yêu thú ra ngoài làm việc.

Lam Ngọc Điền suy tư nói:

- Gần đây dường như Bách Linh Ngư Vương trong tám yêu rời Bát Yêu Đảo, về sào huyệt của hắn. Không biết phải bao lâu mới có thể trở về.

- Như vậy cảm tình giữa tám yêu này như thế nào?

Trương Hằng bất động thanh sắc nói.

- Giao tình giữa bọn họ đều đã hơn mấy vạn năm, quan hệ cũng không tồi. Nếu có một yêu trong đó bị giết, bảy yêu khác khẳng định sẽ báo thù bất chấp mọi giá.

Lam Ngọc Điền hiểu được ý của Trương Hằng, đáp lại.

- Tốt lắm. Vậy hiện tại người dẫn ta đi sào huyệt của Bách Linh Ngư Vương. Tài sản của một Hợp Thể đại yêu tu khẳng định vượt xa cùng cấp bậc.

Trong mắt Trương Hằng lóe thần quang, phân phó Lam Ngọc Điền.

- Chủ nhân, hiện tại ta dẫn đường cho người. Sào huyệt của Bách Linh Ngư Vương cách nơi đây chỉ mấy vạn dặm.

Lam Ngọc Điền nói rồi chủ động lên phía trước dẫn đường cho Trương Hằng.

Trương Hằng đi theo hắn, cho Nam Kiếm Phong cùng Vân Dịch về lĩnh vực không gian trước.

Sát khí trên người hai Huyết Sát Quân Vương này quá nặng, dễ dàng gây nên phiền toái.

Vì thế một người một yêu phi hành trong hải vực mờ mịt. Trong quá trình này thì thoảng có yêu thú dưới đáy biển rục rịch nhưng đều bị yêu khí của Lam Ngọc Điền dọa sợ.

Mặc dù Trương Hằng đã kiệt lực thu liễm khí tức trên người nhưng lúc phi hành tất nhiên sẽ phải sử dụng pháp lực, do đó khiến yêu thú cảm quan linh mẫn phát giác.

Đúng vào lúc này, phía trước truyền tới một cỗ yêu khí cường đại, trực tiếp ép thẳng tới hai người Trương Hằng.

- Ha ha! Dĩ nhiên là tu sĩ nhân loại.

Khí thể cường đại ập vào mặt, một con cự kinh màu trắng dài đến mấy ngàn thước mang theo sóng lớn cuộn cuộn vọt tới bên này, thanh thể kinh người.

- Bạch kinh (cá voi trắng)?

Trương Hằng lộ vẻ kinh ngạc. Con bạch kinh này lớn hơn lam kinh (cá voi xanh) trên địa cầu không biết bao nhiêu lần.

- Bạch Doanh, đã lâu không gặp. Không vui khi gặp lão bằng hữu sao?

Lam Ngọc Điền hiển nhiên nhận thức con bạch kinh này, cười chào hỏi.

- Lam Ngọc Điền, tại sao ngươi lại ở cùng một chỗ với tu sĩ nhân loại?

Cự kinh màu trắng kinh ngạc nói, thanh âm ong ong truyền tới.

Trương Hằng nghe không hiểu ngôn ngữ Yêu tộc, thông qua Lam Ngọc Điền phiên dịch, hiểu được ý của đối phương.

Lam Ngọc Điền chỉ vào Trương Hằng nói:

- Hắc là bằng hữu của ta. Bạch Doanh, chẳng lẽ ngươi muốn động thủ?

- Hừ. Đều là yêu tu Hợp Thể Kỳ, ngươi lại không phải đối thủ của ta. Nếu thức thời thì tránh xa ra. tu sĩ nhân loại này là của ta chắc rồi.

Toàn thân cự kinh màu trắng lóe lên lam quang, trong phút chốc biến thành một thanh niên áo bào trắng. khuôn mặt lộ sát khí, bất thiện nhìn sang hai người.

- Ha ha.

Trương Hằng ôn hòa nói:

- Yêu thú Hợp Thể trung kỳ, không biết trong tay ngươi có Thông linh Pháp bảo trung phẩm không?

Đối với việc Trương Hằng có thể nhìn ra tu vi của mình, Bạch Doanh cũng không thấy kỳ quái. Nhưng đối phương hỏi Thông linh Pháp bảo trung phẩm khiến cho hắn có chút nghĩ không thông.

- Nhân loại. Nếu ngươi đã nói vậy, ta đây dựa theo mong muốn của ngươi. cho ngươi chết dưới Thông linh Pháp bảo trung phẩm của ta.

Bạch Doanh cười dài một tiếng, vung tay lên. Trong không khí rung động một hồi, trong tay hắn xuất hiện một lưỡi búa lam quang chớp lóe.

- Lam Ngọc Điền, ngươi tránh ra cho ta, nếu không Bạch Doanh ta cũng diệt ngươi cùng một lượt. Hừ hừ. cầu kết tu sĩ nhân loại tới Ma Xà Phủ ta, nếu đem việc này báo cho Phủ chủ đại nhân, ngươi cũng đừng hy vọng sống ở Cửu U hải vực nữa.

- Được rồi, ta không nhúng tay vào việc này.

Lam Ngọc Điền khẽ thở dài một hơi, dưới sự phân phó của Trương Hằng rời xa nơi này ngoài ngàn dặm.

- Hừ, coi như ngươi biết điều.

Bạch Doanh lộ vẻ mặt kiêu ngạo, thấy Lam Ngọc Điền phối hợp tránh xa như vậy thì gật gật đầu, cảm thấy rất vừa lòng.

Lam Ngọc Điền thì dùng một loại ánh mắt như nhìn người chết nhìn hắn, thở dài nói:

- Bạch Doanh, đừng trách ta không nhắc nhở ngươi. Hôm nay ngươi khó thoát khỏi cái chết.

- Ý ngươi là gì?

Bạch Doanh không hiểu đầu của tai nheo, cảm giác ánh mắt Lam Ngọc Điền nhìn mình có chút không đúng.

- Chẳng lẽ...

Hắn đột nhiên nghĩ tới một khả năng, ném ánh mắt về phía Trương Hằng.

Nam nhân này có thể một mình tới Cửu U hải vực. nói không chừng là tu sĩ đỉnh cấp trong nhân loại, mà Lam Ngọc Điền chỉ chẳng qua là bị đối phương áp chế.

Bỗng dưng một cảm giác nguy cơ phủ xuống.

Ngân quang chợt lóe, Trương Hằng đã tới trước người hấn.

- Người muốn chết!

Bạch Doanh nhìn cũng không thêm, theo bản năng giơ cây búa màu lam hung hăng bổ tới Trương Hằng.

Lam quang chợt lóe, một quang ảnh lưỡi búa thật lớn từ trong tay hấn chém ra, chia một vùng hải vực thành hai nửa.

Ầm!

Sóng biển ngập trời. Nơi bị quang ảnh lưỡi búa lớn màu lam bổ tới hiện ra một khe lớn sâu không thấy đáy dài đến vài chục dặm.

Uy lực của Thông linh Pháp bảo trung phẩm quả nhiên không phải tầm thường. Chỉ một kích lại có thể phát ra uy lực như thế.

Bạch Doanh rất vừa lòng đối với tác phẩm vừa tạo ra, ánh mắt đảo bốn phương, lại mất bóng Trương Hằng.

- Không ổn!

Hấn cảm thấy một tia không ổn, phát giác sau lưng có vật khác thường.

- Chút công kích ấy thật sự là nhỏ bé không đáng kể.

Thanh âm của Trương Hằng từ sau lưng hấn truyền đến.

- Đáng giận...

Trên người Bạch Doanh đột nhiên lóe lam quang, xuất hiện một cái áo choàng màu lam. Một tầng hào quang màu lam sáng lấp lánh bảo hộ hấn toàn phương vị.

- Không tồi, còn có một kiện Linh bảo phòng ngự. Không biết trong tay ngươi còn có mấy kiện Thông linh Pháp bảo?

Trương Hằng cũng không vội động thủ, thân hình chợt lóe thoắt mái tránh khỏi một búa của đối phương.

Thực lực của hấn có thể so với Hợp Thể đại viên mãn, thân là đại tu sĩ, thực lực không biết mạnh hơn bao nhiêu lần so với yêu tu Hợp Thể trung kỳ.

- Ngươi là ai?

Trong lòng Bạch Doanh có ý rút lui, cảm thấy được thực lực Trương Hằng hơn xa mình.

- Hiện tại nên tới ta ra tay. Xem ngươi mạnh hơn tu sĩ nhân loại cùng cấp bao nhiêu.

Lời vừa dứt, Trương Hằng cách không bỏ một chưởng về phía Bạch Doanh. Trong hư không tạo thành một bàn tay màu bạc, mang theo lực lượng và sức ép kinh người đánh tới Bạch Doanh, tốc độ cực kỳ mau chóng.

Bạch Doanh lập tức phát hiện không gian nơi mình bị một chưởng của đối phương phong tỏa. thậm chí ngay cả hành động đều hơi bị cản trở.

- Đại tu sĩ.

Trên mặt Bạch Doanh lộ ra một tia sợ hãi, sắc mặt ngưng trọng, lam quang trên người tăng vọt. Búa lớn màu lam trong tay lại bổ ra. trong phạm vi trăm dặm đột nhiên hình thành ngàn vạn mũi dùi bằng màu lam, điên cuồng tàn phá.

Một vùng mặt biển thậm chí ngưng kết một tầng băng bóng loáng như gương dày đến mấy trượng.

Nhưng cho dù là một kích hấn vận hết toàn lực phát ra vẫn như cũ không gạt được sự sợ hãi nơi đáy lòng.

Một chưởng kia của Trương Hằng mơ hồ ẩn chứa một năng lực áp bách không gian. nhìn như không có thanh thế bao nhiêu nhưng loại uy hiếp trí mạng này khiến cho ngay cả linh hồn đều hơi run rẩy.

Thình thịch!

Một chuông đơn giản, bàn tay màu bạc dễ dàng xuyên thủng dùi bằng màu lam thành tầng, đánh lên người Bạch Doanh.

Lập tức Bạch Doanh hộc máu. sắc mặt tái nhợt. Thông linh Pháp bảo trong tay suýt nữa rời tay bay đi. Tầng phòng ngự quanh thân lay động, lắc lư như muốn vỡ nát.

Hô'

Thân thể hắn bay ra mây chực trượng.

Trương Hằng như bóng với hình, trực tiếp bay về phía hắn. bàn tay nâng lên. Một cỗ lực lượng Hỏa Diễm cuồng bạo ngưng kết trong tay hắn. hình thành một con rắn lửa giương nanh múa vuốt xông tới Bạch Doanh.

Thần thông Hỏa Diễm vừa khéo có thể khắc chế yêu thú thuộc tính thủy như Bạch Doanh này.

- Không nên...

Bạch Doanh vừa thấy một vùng Hỏa Diễm sẫm màu ngưng kết thành hình rắn. trong lòng sợ hãi tới cực điểm, lực lượng trong cơ thể tự nhiên trở nên rung động không yên.

Nhưng loại nhân vật cấp bậc đại tu sĩ như Trương Hằng, giờ tay nhắc chân có thể áp bách không gian, khiến cho yêu thú hoặc tu sĩ thấp hơn hắn một cấp bậc không thể thuận di. Đương nhiên, nếu là tu sĩ cùng cấp, muốn ngăn cản đối phương thuận di thì không nhẹ nhàng như vậy.

- A!

Bạch Doanh bị Hỏa Diễm sẫm màu đánh trúng, tầng phòng ngự do Linh bảo phòng ngự hình thành đầu tiên là bị đánh tan. Hắn hét thảm một tiếng.

Tuy nhiên hắn sẽ không chịu thua dễ dàng như vậy.

Ông~

Lam quang nổ rộ chiếu rọi phạm vi mấy trăm trượng, Bạch Doanh trực tiếp hóa thành bản thể.

Một con cự kinh màu trắng dài đến mấy ngàn thước âm âm vô tới, mang theo sóng lớn mấy chục trượng. Nó há miệng nuốt chửng Trương Hằng.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

561. Chương 515: Tiên Tri Dưới Đáy Biển Sâu! (thượng)

Bạch Doanh ở thời điểm nguy cơ hóa thành bản tôn yêu thú cự kinh màu trắng, dài đến mấy ngàn thước thân thể trong khoảnh khắc bao trùm cả khu vực, trong sóng biển ngập trời, nó ngoác miệng nuốt Trương Hằng vào bụng.

- Ha ha...

Cự kinh màu trắng lơ lửng trong sóng biển cuộn cuộn, phát ra một tràng tiếng cười ha ha. trong cơ thể từng đợt Hỏa Diễm màu lam khuấy động, dường như đang luyện hóa Trương Hằng bị nuốt vào bụng.

Ở ngoài xa ngàn dặm, Lam Ngọc Điền nhìn thấy cảnh này, không khỏi sửng sốt, lộ vẻ mặt kinh dị.

- Lam Ngọc Điền! Vị bằng hữu nhân loại của người này thực lực thật không tệ, đáng tiếc coi thường thực lực của Yêu tộc ta. Hừ!

Trong giọng nói của Bạch Doanh hàm chứa vẻ khinh miệt và vô cùng đắc ý.

Lam Ngọc Điền lại chỉ mỉm cười, trào phúng nói:

- Người chỉ là một con yêu thú Hợp Thể trung kỳ, mà tự cho rằng mình có thể chiến thắng đại tu sĩ Hợp Thể Kỳ sao?

- Đại tu sĩ?

Bạch Doanh vừa nghe lời ấy, thân mình cứ kinh khẽ run lên, cận thận cảm thụ, hần phát hiện Trương Hằng tuy rằng bị mình nuốt vào bụng, thậm chí bị một tầng Hỏa Diễm màu lam bao bọc, nhưng không có chút dấu hiệu gì đang bị luyện hóa.

Cho dù hần có tự tin mấy đi nữa, cũng sẽ không cuồng vọng đến cho rằng mình có thể chiến thắng một đại tu sĩ Hợp Thể Kỳ.

“Ầm!”

Trương Hằng đang bị bao bọc trong Hỏa Diễm màu lam, đột nhiên trên người phát ra một cột sáng màu bạc, trực tiếp xuyên thủng tầng tầng lam diễm, đồng thời ở trên thân thể cứ kinh bắn ra một cái lỗ máu thật lớn bán kính cả thước.

Lập tức, máu tươi bắn ra tung tóe, miệng vết thương điên cuồng mở rộng, Bạch Doanh phát ra một tràng tiếng gào thảm thiết tê tâm liệt phế, nghe thấy mà rợn tóc gáy.

Nhưng còn chưa hết, ngay sau đó, từ trên người Trương Hằng đột nhiên vọt ra một mảng lớn ngân diễm, điên cuồng thiêu đốt trên người Bạch Doanh.

Cứ kinh màu trắng dài đến mấy ngàn thước, lập tức bị ngân diễm bao phủ.

Bởi vì ngân diễm này là bắt đầu thiêu đốt từ trong cơ thể bạch kinh, nó hoàn toàn không thể ngăn cản ngân diễm lan tràn, Chỉ có thể trở mắt nhìn thân thể tu luyện mười mấy vạn năm, từng chút một bị ngân diễm cắn nuốt, lực lượng bị xói mòn từng chút một.

Trương Hằng đơn giản khoanh chân ngồi bên trong cơ thể bạch kinh, viên tròn màu bạc cuộn cuộn không ngừng sinh ra trong đan điền hần, bị Linh hạch hấp thu, sau đó chuyển hóa thành từng đạo quang lưu màu bạc thuần khiết chạy khắp tứ Chi bách hải của Trương Hằng, thậm chí chạy tới chỗ linh hồn thần thức hải.

Lần này, Trương Hằng cố ý dẫn càng nhiều tinh túy thiên địa để lớn mạnh lực lượng linh hồn của mình.

Bởi vì trước đó hần đã từng có uy lực tinh thần quá cường đại, bảo lưu lại cảnh giới Cần có nên tăng trưởng lực lượng linh hồn liền rất hiệu quả.

- A...

Toàn thân bạch kinh bị ngân diễm thiêu đốt, khó chịu cùng cực, đột nhiên nó lặn xuống đáy biển sâu.

Thấy vậy Trương Hằng vẫn không quan tâm, từng chút một cắn nuốt thân thể bạch kinh, bao gồm nội đan, Nguyên anh, Thông linh Pháp bảo các thứ của nó.

- Lam Ngọc Điền, mau cứu ta!

Bạch kinh hướng Lam Ngọc Điền cầu xin, đối phương là chỗ bám víu cuối cùng có thể cứu cái mạng của hần.

Lam Ngọc Điền im lặng không nói gì, hần tự thân khó bảo toàn, như thế nào có thể cứu đối phương?

Thông qua liên hệ đặc thù cùng Trương Hằng, hần phát hiện trong quá trình chủ nhân dùng ngân diễm cắn nuốt bạch kinh, thực lực cùng tu vi đang chậm rãi tăng lên.

Tu vi tăng trưởng mà bản thân hần có thể cảm nhận được, có thể thấy tốc độ này tuyệt đối không chậm.

Chỉ một thời gian ngắn ngủn như vậy, thành quả tu vi của Trương Hằng tăng lên liền tương đương với tu sĩ nhân loại cùng cấp tu luyện mấy trăm năm thậm chí hơn một ngàn năm.

- Ta sẽ không cho người thực hiện được!

Bạch kinh lộ vẻ mặt dữ tợn, thân thể bắt đầu bành trướng, không ngờ muốn tự bạo.

Thân là yêu thú Hợp Thể trung kỳ, một khi tự bạo, uy lực của nó tuyệt đối là cực kỳ đáng sợ.

Trương Hằng sao có thể để cho nó như mong muốn, hắn vươn một đầu ngón tay điểm một cái vào cự kinh.

Một luồng sáng màu bạc trong suốt trong khoảnh khắc xuyên thủng Nguyên anh của bạch kinh.

Đây chính là thần thông chủ tu của Trương Hằng tu luyện: Phá Diệt Thần Quang.

Điểm đặc biệt của Phá Diệt Thần Quang là đồng thời ẩn chứa công kích vật chất và công kích linh hồn, có được năng lực phá vỡ cường đại, được xưng có thể tan biến hết thảy.

Theo tu vi tăng lên. Trương Hằng càng ngày càng cảm nhận được ảo diệu ẩn chứa trong Phá Diệt Thần Quang.

Trong phút chốc, linh hồn Bạch Doanh mai một, theo ý thức biến mất, nó biến mất trên thế gian này.

Trương Hằng vẻ mặt bình thản, ngân điểm cuộn cuộn điên cuồng cắn nuốt thi thể bạch kinh, bao gồm hết thảy mọi thứ trên người nó.

Ước chừng qua thời gian ba ngày, Trương Hằng rốt cục mới thôn phệ xong bạch kinh, ngay cả Thông linh Pháp bảo trên người nó đều không ngoại lệ.

- Ha ha! Hiệu quả không tồi, tương đương với tinh túy thiên địa ẩn chứa trong bốn kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm bình thường.

Trương Hằng từ đáy biển sâu bay lên lơ lửng ở giữa không trung, lộ vẻ mặt vừa lòng.

Hắn hiện tại bị vây ở cảnh giới công pháp tầng ba đại viên mãn, cần cắn nuốt khoảng hai trăm kiện Linh bảo trung phẩm bình thường.

Con cự kinh Hợp Thể trung kỳ này, thân thể của nó tu luyện mấy vạn năm, tương đương với hai kiện trung phẩm Thông linh Pháp bảo, mà chính nó cũng có một kiện Linh bảo, cộng thêm vài món Thông linh Pháp bảo hạ phẩm cùng một ít thứ vụn vặt khác trên người nó, cộng hết lại cũng tương đương với một kiện Linh bảo trung phẩm.

Tổng cộng lại tương đương với bốn kiện Linh bảo trung phẩm bình thường.

- Chúng ta tiếp tục đi, nếu trên đường còn có hang ổ yêu thú Hợp Thể Kỳ gì, thì dẫn ta tới chém giết.

Trương Hằng có vẻ hưng phấn nói.

- Dạ, chủ nhân! Sào huyết của Bách Linh Ngư Vương nằm trên lộ trình phía trước, tổng cộng có bốn con yêu thú Hợp Thể, trong đó có hai yêu thú trong tay có được Thông linh Pháp bảo trung phẩm.

Lam Ngọc Điền khép nép cung kính nói.

Trương Hằng gật đầu nói:

- Tốt! Người dẫn đường cho ta, những yêu thú Hợp Thể bình thường này cũng có thể làm cho thực lực của ta tăng lên không ít, nếu cắn nuốt luôn cả Bách Linh Ngư Vương kia, nói không chừng có thể khôi phục lực lượng linh hồn của ta có được trước kia.

Hai người lại bay tới hải vực phía trước chừng hơn vạn dặm, Lam Ngọc Điền ngừng lại nói với Trương Hằng:

- Chủ nhân! Trong hải vực phía dưới có một con rùa nước vạn năm. Nó sinh sống tại phiến hải vực này đã hơn mấy trăm vạn năm, tuy rằng không có tu luyện đến thực lực của đại yêu tu, nhưng nghe nói thực lực sâu không lường được, lực phòng ngự lại đạt tới trình độ biến thái, đại yêu tu Hợp Thể bình thường vị tất có thể chiến thắng nó.

Trương Hằng vừa nghe lời ấy vô cùng kinh ngạc, không khỏi cảm thấy hứng thú, nói:

- Nó thật sự đã sống hơn mấy trăm vạn năm ư? Theo ta được biết, yêu thú Hợp Thể Kỳ bình thường, dường như không có nhiều thọ nguyên như vậy.

Lam Ngọc Điền thần nhiên nói:

- Mấy trăm vạn năm còn là kết quả đánh giá ít nhất, nghe nói nó sống còn lâu đời hơn so với Phủ chủ Ma Xà Phủ. Ở trong phiến hải vực này không có chuyện gì nó không biết, được gọi là tiên tri, rất có cơ trí. về phần vì sao con rùa này có thể sống lâu như thế, ta cũng không biết rõ. Nhưng bình thường yêu thú thuộc họ rùa đúng là thọ mệnh lâu dài hơn không ít so với yêu thú đồng cấp.

Trương Hằng thoáng hơi trầm ngâm, ngân quang trong mắt chợt lóe sáng, hỏi:

- Con rùa này nếu được xưng là tiên tri, có phải có năng lực bói toán hay không.

- Chủ nhân nói không sai, theo trong sách cổ Yêu tộc ta ghi lại, ở thời đại xa xưa, nó từng bói toán được một hai lần đại tai nạn. Đích xác có được năng lực tiên tri.

Lam Ngọc Điền trả lời.

- Tốt tốt tốt! Dẫn ta đi gặp lão rùa đen này, nếu hợp ý ta, nói không chừng sẽ tha cho lão một mạng.

Trương Hằng đột nhiên hứng thú nói.

- Dạ, chủ nhân! Ta dẫn đường cho ngài. Lão rùa này tuy rằng được xưng là tiên tri, nhưng so sánh với năng lực có thể thăm dò thời không của chủ nhân ngài, khẳng định là đệ tử gặp sư phụ.

Lam Ngọc Điền vẫn không quên vỗ mông ngựa Trương Hằng một chút.

Trương Hằng theo hần bay xuống đáy biển sâu, nghe nói lời ấy lại lắc đầu nói:

- Điều này cũng chưa chắc, lão rùa này tri thức uyên bác. Trải qua niên đại xa xưa như thế, chứng kiến hưng suy của mấy trăm vạn năm lịch sử, trên nhiều khía cạnh cũng không phải ta có khả năng bằng được.

Tuy rằng Trương Hằng có chút tự tin với Thần Linh Nhân của mình, nhưng lý trí cơ bản vẫn phải có, sẽ không cuồng vọng đến mức tự cao tự đại coi trời bằng vung. Thân ở giới tu chân này cho tới nay hần không bao giờ quên ý nghĩa của câu “Thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân”. Nói đơn giản, không có mạnh nhất, Chỉ có càng mạnh hơn.

Theo hai người không ngừng chìm xuống, áp lực nước biển từng chút một tăng mạnh, sau khi bay xuống đáy biển mấy trăm dặm, Lam Ngọc Điền bắt đầu dùng vòng bảo hộ phòng ngự để bảo vệ thân mình.

- Lão rùa đen này rốt cuộc ở chỗ nào, xuống sâu bảy tám trăm dặm rồi, mà cũng không thấy bóng dáng đâu?

Trương Hằng lộ vẻ mặt kinh ngạc nói.

- Chủ nhân! Lão rùa này sống ở ba ngàn dặm dưới đáy biển, yêu thú Hợp Thể Kỳ bình thường thậm chí không thể xuống tới độ sâu đó. Hơn nữa, xuống tới dưới hai ngàn dặm, ta cũng không chống được áp lực nước khủng bố này...

Lam Ngọc Điền thấp giọng nói.

Trương Hằng không khỏi hít ngược một hơi khí lạnh, mặc dù thân thể hần vô cùng cường đại, nhưng thời điểm xuống sâu chừng một ngàn dặm, thân thể đã có chút chịu không thấu.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

562. Chương 515: Tiên Tri Dưới Đáy Biển Sâu! (hạ)

Một ngàn dặm dưới đáy biển ẩn chứa áp lực đáng sợ biết bao.

Ngay cả hai người đều sử dụng Ngự Thủy Quyết đề kháng được một phần áp lực, nhưng thủy áp còn thừa lại vẫn đáng sợ tới cực điểm.

Dùng vật lý học tính toán một chút thì biết, ngàn dặm dưới nước biển, áp lực chịu đựng sẽ đạt tới trình độ khủng bố tới cỡ nào.

Trương Hằng khê thở dài:

- Cho dù ta xuống sâu dưới ba ngàn dặm. thực lực của bản thân cùng chỉ có thể phát huy ra hai ba phần. Nếu ta có được Tỵ Thủy Châu trong truyền thuyết thì tốt rồi.

Lam Ngọc Điền gật gật đầu, đề nghị:

- Không bằng như vậy, để ta chờ ở trên mặt biển, chủ nhân ngài một mình đi xuống là được!

- Được rồi! Người trước lên trên mặt biển chờ đi! Ở dưới đáy biển sâu này có lẽ ta cũng không làm gì được lão rùa này, nhưng tự bảo vệ mình vẫn là không thành vấn đề.

Trương Hằng đồng ý đề nghị của Lam Ngọc Điền.

Thực lực của Lam Ngọc Điền dù sao cũng chưa có đạt tới đại tu sĩ, trong tay cũng không có Linh bảo phòng ngự trung phẩm, căn bản không thể xuống sâu ba ngàn dặm dưới đáy biển. Nếu dẫn theo hắn. Trương Hằng còn phải phân ra một bộ phận tâm thần lo cho hắn.

Đội Lam Ngọc Điền rời đi, Trương Hằng hơi trầm ngâm suy tư một lát. rồi bên ngoài thân thể ngưng kết ra một tầng chiến giáp màu bạc, tiếp tục vừa chìm xuống đáy biển sâu. vừa dùng thần thức dò tra chung quanh.

Lại chìm xuống một hồi lâu. Trương Hằng mới tới đáy biển sâu ba ngàn dặm.

Trong quá trình này, nhưng thật ra hắn gặp một số yêu thú, thực lực trên cơ bản đều là Hóa Thần Kỳ trở lên.

Nhưng Trương Hằng cùng không có phí thời gian đối phó với bọn chúng, hơi phóng ra chút khí tức của đại tu sĩ, dọa cho chúng hoảng sợ bỏ chạy mất.

“Những con yêu thú này hàng năm sống ở dưới đáy biển sâu như thế, nhưng thật ra thích ứng với áp lực dưới này. Nếu bắt bọn chúng ném lên mặt biển, chỉ sợ sẽ lập tức nổ tan xác mà chết.”

Trương Hằng nghĩ đúng như thế, dưới đáy biển sâu ba ngàn dặm so sánh với mặt biển, áp suất không khí đâu Chỉ chênh lệch vạn lần?

Sau khi xuống đến độ sâu này Trương Hằng liền giảm chậm tốc độ, vừa trao đổi cùng Lam Ngọc Điền, vừa tìm kiếm chỗ ở của lão rùa.

Đúng lúc này, ánh mắt của Trương Hằng có thể nhìn tới, đột nhiên thấy một nam nhân thanh niên.

Diện mạo nam nhân này thực bình thường, thậm chí còn có hơi xấu xí, mặc bộ bào màu xám. thân nhiên đi lại trong đáy biển sâu, dáng vẻ không có bị trói buộc của áp lực nước chút nào.

Trương Hằng mắt sáng lên, thanh niên này dĩ nhiên là một con yêu thú Hợp Thể sơ kỳ.

Gã nam nhân thanh niên cùng nhìn thấy Trương Hằng, vội vàng lướt nhẹ lại đây, ôm quyền thi lễ nói:

- Tại hạ Quy Hồng, không biết bằng hữu các hạ có phải là đến từ thế giới nhân loại xa xôi?

Trương Hằng quan sát hắn, gật đầu nói:

- Đúng vậy, tại hạ Trương Hằng, đến từ hải vực Tam Tiên Đảo, lần này tới đáy biển sâu này, là muốn gặp lão quy được xưng là tiên tri trong truyền thuyết kia.

Quy Hồng cười nói:

- Gia gia đã biết ngài tới đây, đặc biệt phái ta tới đón tiếp.

- Gia gia người chính là lão quy?

Trương Hằng lộ vẻ mặt kinh ngạc, không nghĩ tới lão rùa thân ở dưới đáy biển, mà lại có thể trước một bước biết được mình đến. thần thông như thế không hổ với tên là Tiên tri.

- Tốt quá! Người dẫn đường cho ta đi.

Trương Hằng thần nhiên nói.

- Trương đạo hữu cần phải đuổi kịp nha.

Gà thanh niên mỉm cười, quanh thân lưu chuyển hào quang màu lam, giống như người cá lội dưới đáy biển sâu ba ngàn dặm, tốc độ khiến cho người ta vô cùng sợ hãi, xem ước vạn tấn nước biển này như không có gì.

“Tốc độ không ngờ nhanh như vậy? Không hổ là Yêu tộc hàng năm sống dưới đáy biển này!” Trương Hằng khẽ thở dài, mặt ngoài thân thể ngân quang lóe sáng, tốc độ tăng nhanh, cấp tốc bay tới phía trước, làm nổi lên từng con sóng nước, nhưng cũng đuổi kịp gà thanh niên.

Tuy nhiên, Trương Hằng phát hiện tốc độ của mình tuy rằng đuổi kịp Quy Hồng, nhưng bởi vậy mà hao phí pháp lực gấp mấy lần so với đối phương.

Thanh niên Quy Hồng ở thời điểm phi hành, gần như không ảnh hưởng gì tới nước biển ở bốn phía, còn Trương Hằng trong quá trình phi hành, thì lại làm nổi lên tầng tầng lớp lớp gợn sóng.

Một người là như cá gặp nước, người kia lại giống như lội trong vùng lầy, nửa bước khó đi.

- Ta cần phải tăng tốc đây!

Khóe miệng Quy Hồng hiện lên vài tia khinh miệt cùng chế giễu.

Chuyến này trước khi xuất môn, gia gia từng dặn dò hắn, đối xử với người kia nhất định phải hiền hoà thân mật, không được một chút khinh thường.

Nghe gia gia nói như vậy, Quy Hồng còn tưởng là một đại thần thông đến từ nơi nào đó, mới có thể khiến gia gia dặn dò như thế. hơn nữa, thời điểm gia gia nhắc nhở, trên mặt lộ vẻ sầu lo trăm mối, bộ dáng như lâm đại địch.

Nghĩ đến đây, đột nhiên Quy Hồng tăng tốc độ gấp đôi, bộ dáng như muốn bỏ lại Trương Hằng ở phía sau.

Trong lòng Trương Hằng chợt sa sầm xuống, pháp lực không ngừng trôi đi, chân mày không khỏi hơi nhíu lại.

“Cứ tiếp tục như vậy có lẽ mình sẽ không đuổi kịp người này, đến lúc đó không phải làm trò cười...” Nghĩ đến đây, hai tròng mắt Trương Hằng ầm ầm lóe ra ngân quang, nhìn kỹ phương pháp Quy Hồng phi hành ở trong nước.

Xuyên qua Thần Linh Nhân, thậm chí Trương Hằng xem thấu phương thức linh khí lưu chuyển trong cơ thể đối phương ở trong mắt.

Thực lực của Quy Hồng so ra kém Trương Hằng quá xa, cho nên, hết thấy trong thân thể hắn đều bị Trương Hằng nắm trong tay.

“Thì ra thế, không ngờ linh khí trong cơ thể lại hòa hợp thành một thể cùng nước biển này, không hổ là yêu thú thủy hệ.” Trương Hằng thầm tán thưởng.

Nghĩ đến đây, linh khí lưu chuyển trong cơ thể Trương Hằng, đột nhiên biến đổi, với một phương thức đặc thù ý đồ dung hợp cùng nước biển này.

Luyện Hư Linh Khí Tuy rằng không phải linh khí thủy hệ, nhưng bản thân nó ẩn chứa tinh túy thiên địa, khắc chế hết thảy mọi công pháp trên thiên hạ, cho nên, Trương Hằng vừa thử nghiệm một hồi, Luyện Hư Linh Khí lại hòa hợp một thể cùng nước biển ở chung quanh.

Trong phút chốc, môi trường bốn phía hiện lên rõ ràng trong óc Trương Hằng.

Ở loại tình huống này, hắn có một loại cảm giác như cá gặp nước, ngay cả áp lực nước chịu đựng bên ngoài thân thể trong khoảnh khắc đó đã giảm đi phân nửa.

-Ồ!?

Quy Hồng đang ở phía trước dẫn đường, khẽ “ồ” một tiếng, lộ vẻ mặt vô cùng khiếp sợ.

Trước mặt, hắn phát hiện Trương Hằng còn đang vụng về phi hành trong nước.

Mà ngay sau đó, đối phương đã có thể phi hành vô cùng thoải mái, thậm chí so với kẻ lão luyện như hắn này, đều không chênh lệch bao nhiêu.

Càng đáng sợ chính là, đối phương nắm giữ kỳ xảo phi hành trong nước giống mình y như đúc.

Đây rõ ràng là..

Học trộm!

Chỉ trong chớp lát, Trương Hằng liền nắm giữ tinh túy kỳ xảo phi hành của hắn.

“Người này thật đáng sợ...” Quy Hồng như hít một hơi khí lạnh, đột nhiên tâm lý sinh ra sợ hãi đối với Trương Hằng.

Trong nháy mắt liền học lóm được tuyệt kỹ của người khác, đây là loại thiên phú cỡ nào? Khó trách ngay cả gia gia luôn luôn trấn định tự nhiên, mà đối với người này lại coi trọng, bộ dáng như lâm đại địch như thế.

Hắn đâu biết rằng, Trương Hằng sở dĩ có thể học được tuyệt kỹ du hành trong nước của hắn nhanh như vậy, chủ yếu quyết định là nhờ có thần thông Thần Linh Nhãn của hắn hiểu rõ bản chất thể gian. Đương nhiên, Luyện Hư Linh Khí ẩn chứa tinh túy thiên địa, cùng là một nhân tố tất yếu.

Nếu không cho dù đổi lại là thiên tài nào khác trên thế gian này, cũng không có khả năng trong thời gian ngắn như thế có thể phục chế được tuyệt kỹ của Quy Hồng.

Ở trong phi hành tiếp theo, Trương Hằng giống như lững thững đi dạo trong sân nhà, cũng không có tiêu hao bao nhiêu pháp lực, theo sát phía sau Quy Hồng, bất kể đối phương tăng tốc như thế nào, đều có thể dễ dàng đuổi kịp.

Đến cuối cùng, thậm chí Quy Hồng tăng lên tốc độ hai trăm phần trăm, không tiếc tiêu hao pháp lực để phi hành, thế nhưng nam nhân thanh niên phía sau hắn thật giống như âm hồn luôn lơ lửng sát sau hắn.

Dưới tình huống như vậy, rốt cục Quy Hồng chịu phục, không thể không thừa nhận chỗ biến thái của đối phương.

- Các hạ trước kia đã tới đáy biển sâu rồi sao?

Quy Hồng hỏi.

- Đây là lần đầu tiên, cảm giác cũng không tệ lắm, nơi này phong cảnh rất đẹp!

Trương Hằng thần nhiên quan sát cảnh vật bốn phía.

Dưới đáy biển sâu vốn là một mảng tối đen, nhưng cũng có không hề ít vật sáng, tỷ như một ít tinh thạch phát sáng, hoặc thực vật, yêu thú nào đó sáng lên.

Trong bóng đêm, ánh sáng mờ mờ lung lung, thần bí vô cùng khiến cho người ta xem thật mãn nhãn.

Quy Hồng cung kính nói:

- Tiên bói! Ngài có điều không biết, cảnh vật dưới đáy biển sâu đối với chúng ta mà nói vô cùng đơn điệu. Chân chính có thể làm chúng ta động tâm, Chỉ có bảo vật cùng các loại thiên địa dị vật vô cùng vô tận kia.

- Bảo vật?

Trương Hằng thoáng hơi sững sốt, tiếp theo sau cười nói:

- Nếu thực sự nhiều bảo vật như vậy, không phải sớm đã bị Yêu tộc các người lấy hết rồi sao, sao còn có phần tới chúng ta!

Thực hiển nhiên, Trương Hằng không tin tưởng lắm với lời nói của Quy Hồng.

- Dưới đáy biển sâu này yêu thú không nhiều lắm, vả lại cấp bậc thường tương đối cao, mà không gian hải vực lại vô cùng rộng lớn. Một số vùng cấm, ngay cả những yêu thú chúng ta sinh trưởng ở địa phương này cũng không dám đi vào. Gia gia ta từng nói qua, trong toàn bộ hạ giới, hải vực là nơi ẩn chứa bảo tàng nhiều nhất.

- Nói không sai! Nhưng nếu đã biết vị trí của bảo vật thì đâu có phần của ta?

Trương Hằng lắc đầu, Tuy rằng đồng ý với câu nói của đối phương, nhưng không tin có bảo vật chờ mình lấy đi.

Thấy Trương Hằng nghi ngờ lời nói của mình, Quy Hồng có vẻ không vui lòng, nhưng cũng không dám biểu hiện ra ngoài, tròn mắt xoay chuyển, hần sinh ra một kế, nói:

- Ở phía trước trên đường đi tới động phủ của gia gia, có một kiện thiên địa linh bảo, nếu tiên bói không tin, xin mời theo ta đi xem.

- Phải không? Trương mỗ thật đúng là không tin...

Trương Hằng làm ra một bộ dáng đánh chết ta cũng không tin.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

563. Chương 516: Sát Tinh Tuyệt Mệnh (thượng)

Thấy Trương Hằng nghi ngờ lời nói của mình như thế, Quy Hồng tức giận trong lòng, ngoài mặt lộ vẻ cười lạnh:

- Một khi đã như vậy, Trương đạo hữu đi theo ta...

Nói xong, lam quang quanh thân hần xoay tròn, tăng thêm tốc độ bay đi về hướng tây bắc tới khu vực một mảng đá san hô.

Trương Hằng thân nhiên như thường, khóe miệng hiện lên một nụ cười bí hiểm khó thể nhìn thấy.

Từ khi đi vào Chu Vương Triều đến nay, hần cũng từng có nghiên cứu về vùng hải vực này.

Theo sách cổ ghi lại, toàn bộ hạ giới, hải vực chiếm hơn 99% diện tích, diện tích của đại lục Chỉ chiếm không đến một phần trăm, ngoài ra, Chỉ là một số đảo nhỏ rải rác.

Bởi vậy có thể thấy được, diện tích của đại dương bao la bát ngát biết bao! Dù là tu sĩ đỉnh cao cũng không tìm được điểm giới hạn này.

Đồng thời, trong hải vực khôn cùng này chất chứa bảo tàng cũng là vô số kể, hơn xa thiên tài địa bảo trên đại lục.

Hai người lại bay tới phía trước vài trăm dặm, đập vào mắt là từng mảng từng mảng bông tuyết như hoa sen màu trắng. Bạch Tinh này rực rỡ như trân bảo hiếm thấy, màu sắc lấp lóe như thủy tinh lỏng lẫ động lòng người, chung quanh nó bao phủ một tầng sương mù trắng, hàn khí tỏa lan bốn phía, chỉ có thể nhìn từ xa, không thể khinh thường.

Chưa đến gần khu vực này, Trương Hằng đã cảm nhận được một hơi lạnh cùng cực, dự cảm mối nguy cơ mơ hồ khiến hắn giảm chậm tốc độ.

- Đây chẳng lẽ là Vãn Đổng Bạch Tinh trong truyền thuyết?

Trương Hằng lộ vẻ mặt hoảng sợ, ngừng thần quan sát.

- Tiền bối cũng nghe nói qua Vãn Đổng Bạch Tinh?

Trên mặt Quy Hồng lộ ra vài tia đắc ý:

- Tinh thạch này ở trong hải vực phạm vi mấy trăm vạn dặm, chỉ phát hiện ở một chỗ này, giá trị của nó không phải là nhỏ, hơn xa Thông linh Pháp bảo bình thường.

Theo Trương Hằng biết, Vãn Đổng Bạch Tinh cũng là thiên địa kỳ vật hiếm thấy trong nhất giới này, nếu so sánh với Cửu U Lam Tinh Băng Tủy kia, cũng không kém bao nhiêu. Càng có giá trị là trong Vãn Đổng Bạch Tinh chứa vãn Đổng Chi Khí, chẳng những có được lực đóng băng cực kỳ cường đại, còn ẩn chứa năng lực hủy diệt khó tin.

- Nếu đã có Vãn Đổng Bạch Tinh quý hiếm như thế ở đây, Yêu tộc phụ cận các người vì sao không chiếm lấy nó làm của mình? Theo Trương mỗ đánh giá, tất cả Vãn Đổng Bạch Tinh bao phủ phạm vi mười trượng này, giá trị của nó thậm chí không thua một kiện Thông linh Pháp bảo thượng phẩm.

Trương Hằng chậm rãi tiếp cận Vãn Đổng Bạch Tinh nở rộ như hoa sen, trên mặt hơi có vẻ hưng phấn.

- Tiền bối nói đùa, Vãn Đổng Bạch Tinh này đã khai mở linh trí, tu sĩ bình thường chưa đến gần vật ấy, đã bị trong nháy mắt hóa thành băng vụn, sao có thể chiếm nó làm của mình? Mấy trăm năm trước có một vị đại yêu tu Hợp Thể hậu kỳ, ỷ vào tu luyện công pháp băng thuộc tính, đến nơi đây muốn chiếm lấy Vãn Đổng Bạch Tinh, cuối cùng lại bị thương nặng mà về, tu vi tổn hao lớn.

Quy Hồng lạnh nhạt nói, ánh mắt liếc nhìn Trương Hằng, thấy bộ dáng hưng phấn của đối phương, không khỏi kinh ngạc nói:

- Chẳng lẽ tiền bối muốn thu lấy vật ấy làm của mình? Điều này tuyệt đối không được, gia gia lão nhân gia còn muốn gặp ngài đấy? Nếu ngài gặp nguy hiểm tới tánh mạng, trở về ta nhất định sẽ bị trách phạt.

Trương Hằng cười ha hả:

- Gia gia của người hận ta không thể hiện tại liền chết đi, làm sao còn trách cứ người?

Sắc mặt Quy Hồng chợt ngưng trọng:

- Xin chỉ giáo cho? Hay là...

“Chẳng lẽ người này là đến bất thiện, hay là kẻ thù của gia gia...” Hắn nuốt xuống mọi suy nghĩ trong lòng này, trong ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng, mơ hồ lộ ra thái độ căm thù.

Trương Hằng âm thầm cười:

- Người đoán đúng rồi, chuyện này ta xuống đáy biển sâu, đối với các người mà nói là đến với ý đồ không thiện. Lão quy kia không hổ là tiên tri không ngờ biết rõ ta xuống đây.

Nói xong câu đó, Trương Hằng cũng không quan tâm tới vẻ mặt kinh sợ của Quy Hồng, thân hình chậm rãi sáp lại gần Vãn Đổng Bạch Tinh.

Quy Hồng đứng ở phía sau hắn. lúc đầu có hơi khẩn trương, nhưng ngay sau đó dường như nghĩ đến điều gì, trong ánh mắt lộ ra một tia mừng rỡ, lặng lẽ nhìn chăm chăm nhất cử nhất động của Trương Hằng.

Lam quang trên người hấn nhoáng lên một cái, thân mình lui về phía sau hơn trăm trượng, mới thở dài một hơi nhẹ nhõm, dùng ánh mắt trào phúng nhìn về hướng Trương Hằng đang tiến lại gần Vãn Đồng Bạch Tinh.

Khi Trương Hằng đi đến cách Vãn Đồng Bạch Tinh còn chừng mười trượng, hấn đột nhiên ngừng lại.

Hành động này của hấn làm cho Quy Hồng hoảng sợ, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ hấn nhìn ra cái gì?”

Sinh sống ở trong vùng hải vực này, hấn hiểu rất rõ về tình huống của Vãn Đồng Bạch Tinh, một khi tiến vào trong vòng mười trượng của nó, tất nhiên sẽ bị công kích, mà Trương Hằng vừa tới vị trí cách nó mười trượng liền ngừng lại.

“Vì sao lại không tiến tới nữa chứ?” Quy Hồng hung tợn thầm nghĩ. Chỉ cần đi tiếp tới trước một bước, đối phương hấn phải chết không thể nghi ngờ.

- Tiền bối! Vì sao ngài dừng lại vậy?

Quy Hồng ở ngoài trăm trượng, giọng điệu cung kính hỏi.

Trương Hằng quay đầu lại nhìn hấn một cái, sắc mặt lạnh nhạt:

- Người thật hy vọng ta tiếp tục đi tới phía trước sao? Nếu Trương mỗ không có đoán sai, đi tiếp một bước, đó là nguy cơ tứ phía, tu sĩ bình thường một khi tiến vào chính là cứu tử nhất sinh.

Quy Hồng cười gượng một tiếng:

- Tiền bối nói đùa rồi! Vãn Đồng Bạch Tinh này chính là bảo vật quý hiếm trong nhất giới này, nếu muốn chiếm lấy nó, tất nhiên phải gặp nguy hiểm nào đó. Nếu không có lý nào yêu thú trong hải vực này không lấy nó đi, cần gì phải lưu lại đến hôm nay. Tuy nhiên, với thần công thông thiên của Trương tiền bối ngài, nếu muốn thu lấy thiên địa kỳ vật này, cũng không phải là không có khả năng.

Trương Hằng cười lạnh trong lòng, nhưng lại lộ vẻ mặt khó hiểu nói:

- Nhưng vừa rồi ở thời điểm ta sắp bước vào vùng cấm này, cảm nhận được tim của người rõ ràng đập nhanh hơn. bộ dáng dường như còn cấp bách hơn so với Trương mỗ...

Nói xong lời cuối cùng, sắc mặt Trương Hằng lập tức sa sầm xuống, trong không khí tràn ngập một cỗ sát khí như ẩn như hiện.

- Tiền bối...

Thân mình Quy Hồng run lên, một cỗ uy áp vô hình đè ép khiến hấn hít thở không thông.

- Người nếu đã cấp bách hơn so với ta, vậy để cho người đi trước một bước, Trương mỗ có nhường Vãn Đồng Bạch Tinh này cho người cũng không sao.

Trương Hằng cười lạnh, đột nhiên vươn một bàn tay, ngân quang chớp động, một bàn tay màu bạc thật lớn hiện ra ở trước người Quy Hồng.

Sau đó, bàn tay màu bạc to lớn này chụp một cái nắm chặt Quy Hồng trong tay.

- Tiền bối xin dừng tay...

Quy Hồng kinh hoàng không thôi, điên cuồng giãy giụa.

Nhưng bất kể hấn cố sức như thế nào, đều không thoát khỏi trói buộc của bàn tay màu bạc. Vào thời khắc nguy cơ này, hấn cắn chặt khớp hàm định cho Nguyên Anh xuất thể, tránh thoát một mạng.

Nhưng trong đầu hấn mới vừa sinh ra ý niệm này, liền cảm nhận trong bàn tay màu bạc truyền đến một lực lượng tinh thần trói buộc luôn linh hồn của hấn, toàn thân pháp lực đều bị phong bế.

- Đi thôi...

Trương Hằng vùng tay lên, bàn tay màu bạc kia nắm theo hấn bay đến phụ cận Vãn Đồng Bạch Tinh, đột nhiên hấn vùng tay ném Quy Hồng vào trong vòng mười trượng vùng cấm.

Thân mình Quy Hồng vừa rời tay hấn, pháp lực cùng linh hồn lập tức khôi phục nguyên trạng, liền chuẩn bị thuấn di rời đi.

Nhưng mà đúng lúc này, từ trong Vãn Đồng Bạch Tinh lóe ra một luồng băng vụ màu trắng, trong chớp mắt xẹt qua trên người hấn.

“Phù!”

Thân thể hấn cứng ngắc, Nguyên anh bị một lớp sương trắng xâm nhập, không thể nhúc nhích, pháp lực cũng đông lại thành một đoàn, không thể sử dụng.

Tiếp theo sau, toàn bộ thân thể Quy Hồng bị một tầng sương băng bao phủ, chỉ trong vài cái hô hấp, thân thể hấn lại phân rã thành vô số mảnh băng vụn, dung nhập trong màn sương băng màu trắng kia.

Nước biển rung chuyển một cái, một gã yêu thú Hợp Thể Kỳ liền mất đi tánh mạng, hoàn toàn không có một chút xú huyết phản kháng nào.

“Uy lực không ngờ còn cường đại hơn so với trong tưởng tượng của ta...”

Trương Hằng đứng ở tại chỗ, khe thở dài một hơi, mắt nhìn về phía tinh thể màu trắng trắng lẹ ở trước mặt, từng đám từng đám sương trắng lượn lờ trông mờ mờ lung lung mà xinh đẹp, lại ẩn chứa sát khí trí mạng.

“Tuy nhiên, thiên địa kỳ bảo như vậy nếu nắm giữ ở trong tay mình thì thật tuyệt vời, nếu có thể hấp thu vãn Đồng Chi Khí bên trong nó, sẽ giúp cho tinh tú hàn băng trong cơ thể ta tăng tiến thêm một tầng.”

Trương Hằng suy tư thật lâu sau, rồi dứt khoát đi đến khu vực cấm địa phạm vi mười trượng, bên ngoài thân ngưng kết một lớp ngân quang dày tới nửa tấc, thoáng cái hình thành một kiện giáp bạc bao trùm toàn thân, tỏa ra hào quang bốn phía, lực phòng ngự đạt tới một cảnh giới trước nay chưa từng có.

Mặc dù như vậy, Trương Hằng vẫn còn có chút lo lắng, trong thân thể bỗng nhiên tuôn ra một màn hào quang xanh lỏng lẻo, một cỗ hàn khí không kém gì vãn Đồng Chi Khí lan tràn trong biển, nước biển trong phạm vi trăm dặm cùng hết thấy sự vật trong đó, đột nhiên bị một lớp lam băng phong ấn.

“Phù...”

Dường như bị tia sáng khí đông lạnh màu lam này kích thích, từ trong Vãn Đồng Bạch Tinh bắn ra một màn quang vụ màu trắng hoa mỹ, trực tiếp bao phủ Trương Hằng đi vào vùng cấm.

Trong khoảnh khắc, mặt ngoài thân thể Trương Hằng ngưng kết thành vô số sương trắng, còn đang xâm nhập vào cơ thể hấn.

“Ầm!”

Thân thể của Trương Hằng đông cứng lại, hấn ngồi trên khối băng, thân thể hoàn toàn bị bao bọc trong tầng tầng lớp lớp sương trắng, không thể nhúc nhích.

Tiếp theo sau, vô cùng vô tận vãn Đồng Chi Khí đánh ập tới hướng Trương Hằng, bao phủ cả khu vực với mắt thường có thể nhìn thấy, nhưng mặc dù là thần thức CŨNG khó thấu vào bên trong.

Cứ như vậy, Trương Hằng hoàn toàn bị chìm ngập trong tầng tầng lớp lớp vãn Đồng Chi Khí đáng sợ, người bên ngoài hoàn toàn mất đi khí tức của hấn.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

564. Chương 516: Sát Tinh Tuyệt Mệnh (hạ)

Ở ngoài cách Vãn Đồng Bạch Tinh mấy trăm dặm, có hai dãy núi dưới đáy biển giao nhau, dài đến mấy ngàn dặm.

Loại dãy núi dưới đáy biển sâu này, thường được gọi là núi dưới biển hoặc là “Hải tích”.

Tại chỗ núi dưới biển hình rắn giao nhau này, có một cái rãnh biển hẹp, bề ngang Chỉ có mấy trăm trượng.

Độ sâu của rãnh biển này dùng mắt thường nhìn không thấy đáy. Cho dù là tu sĩ đỉnh cao dùng thần thức thăm dò cùng nhìn không tới đáy, có thể thấy được độ sâu của nó.

Rãnh biển này được lũ yêu của Ma Xà Phủ gọi là “Vực sâu của đáy biển”.

Nghe nói, Vực sâu của đáy biển này có thể đi thông tới Thánh địa của Cửu U hải vực, là Cửu U Vực trong truyền thuyết.

Nhân vật thần thoại Huyền Long Đại Vương, chính là chủ nhân của Cửu U Vực, chúa tể toàn bộ vận mệnh Cửu U hải vực, địa vị sánh ngang cùng tu sĩ nhân loại tụ tập ở hải vực Tam Tiên Đảo.

Ngay tại một góc ở Vực sâu của đáy biển này, có một nhà trúc màu xanh biếc, chung quanh cuộn cuộn vầng sáng màu lam như mây mù, vô cùng thần bí quỷ dị.

Yêu thú ở phụ cận đều biết gian nhà trúc màu xanh biếc này, chính là nơi ở của Quy Tổ Tiên tri, gọi là Thúy U Cư.

Ở trong hải vực, Quy Tổ Tiên tri được xưng là sống lâu nhất, kiến thức uyên bác nhất, không gì mà không biết, không gì mà không hiểu, toàn bộ Ma Xà Phủ không có vấn đề nào có thể làm khó lão.

Giờ phút này, trong phòng khách của Thúy U Cư, đang ngồi bốn con yêu thú thực lực phi phàm.

Trong đó một lão già chòm râu hoa râm, hai mắt có thần, lộ ra sắc thái cơ trí, kỳ quái nhất chính là, sau lưng lão đeo một cái mai rùa màu xanh biếc.

Mai rùa màu xanh biếc này nhìn qua thật lâu đời cổ xưa, nặng trĩu, phủ kín hoa văn đủ màu sắc kỳ dị khôn xiết.

Còn lại ba người trong phòng khách phân biệt là: một nữ hai nam.

Thông qua cách nói và thái độ, ba người này là khách với lão rùa già là chủ. Trong ánh mắt ba người nhìn về phía lão lộ ra sự tôn trọng phát ra từ nội tâm.

- Quy Tổ tiên bối! Ngài tìm ba người chúng ta đến đây, không biết có chuyện gì? Nếu không nhờ có ngài tặng cho ba viên ích Thủy Châu phỏng chế, ba người chúng ta nếu muốn xâm nhập Vực sâu của đáy biển này cũng cực kỳ khó khăn.

Nói chuyện chính là nữ nhân duy nhất trong bốn người, dáng vẻ của nàng ước chừng hai mươi bảy hai tám tuổi, thân mặc váy dài màu trắng, sắc mặt kiều diễm như hoa, xinh đẹp lộng lẫy khiến cho người ta hít thở không thông, đứng bên cạnh nàng có thể ngửi được mùi kỳ hương thoang thoảng.

Nên biết rằng, chỉ riêng một viên ích Thủy Châu phỏng chế, giá trị của nó có thể so với một kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm.

Trong đôi mắt trong sáng của nữ nhân áo trắng lộ ra vài tia tò mò.

- Bạch Quyên! Người không cần gấp, việc này phi thường khẩn cấp, để lão quỷ chậm rãi nói rõ.

Quy Tổ phát phát tay, chặn mối nghi hoặc trong lòng ba người.

Ba người Bạch Quyên đều là yêu thú Hợp Thể Kỳ ở hải vực phụ cận, tuy rằng không phải đại yêu tu, nhưng thực lực đều không phải là nhỏ.

- Trước đây mấy ngày, nỗi lòng lão quỷ khó thể an bình, dự cảm có một cổ huyết tinh khí cường đại đang lan tràn về hướng nơi đây. Vì thế ta sử dụng bản mạng bói toán thuật tính toán, cho ra kết quả lại khiến lão quỷ hoảng sợ...

Mơ hồ còn lưu lại vài tia kinh hoàng trên mặt của Quy Tổ.

- Quy Tổ tiền bối! Kết quả ngài bói toán là cái gì?

Một gã nam nhân trung niên bộ dáng văn sĩ hỏi, hẳn cũng là một yêu thú Hợp Thể Kỳ.

- Kết quả bói toán là trong vòng một hai ngày, sẽ có một sát tinh giết tới hải vực phụ cận, muốn lấy tánh mạng của ta.

Quy Tổ khẽ thở dài.

- Không biết là thần thánh phương nào, lại có thần thông như thế, ngay cả Quy Tổ lão nhân gia ngài cũng phải lo lắng, chẳng lẽ người đến là một vị đại yêu tu nào đó trong hải vực?

Bạch Quyên lộ vẻ mặt kinh sợ, không kìm nổi hỏi.

- Ngay cả là đại yêu tu bình thường đích thân tới nơi đây, cũng chỉ có thể phát huy ra hai ba phần thực lực, còn không làm gì được lão quy. Nhưng sát tinh trong bói toán không phải là nhỏ. Không nói phiền hải vực nhỏ nhỏ của ta này, Chỉ sợ toàn bộ Ma Xà Phủ đều gặp phải đại nạn. Sau khi ta bói ra dấu hiệu báo trước này, thì đã không kịp thông báo cho Phủ chủ, đành phải triệu tập ba vị hàng xóm các ngươi lại, cùng chung sức chống lại sát tinh này.

Sau cùng sự tình tiền căn hậu quả Quy Tổ đều giải thích rõ ràng.

- Quy Tổ tiền bối! Không biết ngài có biết lai lịch của sát tinh này không?

Một gã thanh niên ác nghiệt trong ba con yêu thú, rốt cục lên tiếng nói, trên người hắt tản ra một cỗ hàn khí cường đại, khiến cho người ta cảm thấy lạnh lẽo tận cốt tủy.

- Ta chỉ biết là hắt đến từ thế giới nhân loại, cũng không phải là người trong Yêu tộc.

Quy Tổ lạnh nhạt nói.

- Nhân loại?

Ba yêu đều cả kinh.

Kết quả này quả thực ra ngoài dự liệu của chúng: một tu sĩ nhân loại dám một mình xâm nhập hoành hành Cửu vực hải vực của yêu thú, còn là đại địch mà bọn chúng sắp phải chung sức đối mặt.

Điều này quả thật rất khó tin!

- Quy Tổ tiền bối! Nói như thế tu sĩ nhân loại kia tất nhiên là nhân vật cấp bậc đại tu sĩ, nếu không không có khả năng để cho bốn người chúng ta chung sức đối mặt. Nhưng ba người chúng ta đều có được Tỵ Thủy Châu phỏng chế, ở dưới đáy biển sâu này hoàn toàn có thể phát huy ra tám chín phần thực lực, Quy Tổ ngài thì càng không cần phải nói. Với liên thủ của chúng ta, cho dù là đại tu sĩ đích thân tới cũng Chỉ có kết cục bại trận rút lui.

Bạch Quyên có chút nghi ngờ nói.

- Chẳng lẽ tu sĩ nhân loại kia là nhân vật cấp Phủ chủ?

Trung niên văn sĩ đột nhiên nói ra một cái kết luận, mọi người không khỏi hít ngược một hơi khí lạnh.

Đại tu sĩ hoặc là đại yêu tu Hợp Thể Kỳ, thực lực cũng có phân cao thấp. Giống như đại tu sĩ Hợp Thể Kỳ có được Thông linh Pháp bảo thượng phẩm, tất nhiên thực lực vượt hơn xa cùng cấp.

Ngoài ra, nhân vật cấp Phủ chủ, bất luận dưới tình huống pháp bảo hay thực lực bản thân đều cường đại hơn rất nhiều so với đại tu sĩ bình thường, thậm chí hơn gấp mười mấy lần.

Như các nhân vật Hoàng Phủ Lân, Quân Thiên Tề, Tử Hoàng, Thiên Sát Ma Xà, đều là tồn tại cấp Phủ chủ, giờ tay nhắc chân đều có được uy lực vô thượng, không phải tu sĩ cùng cấp có khả năng bằng được.

Quy Tổ lắc đầu:

- Không phải là nhân vật cấp Phủ chủ, nhưng thực lực của sát tinh này, hẳn là gần với cấp Phủ chủ, chúng ta phải dùng hết toàn lực ứng phó. Ba người các người đều có được ích Thủy Châu phỏng chế, liên thủ cùng ta hoặc giả có thể ở vào thế bất bại. Chỉ có điều sát tinh kia mang đến cho ta dự cảm nguy cơ quá lớn, dường như cuối cùng khó thoát khỏi kiếp nạn này...

Nói xong lời cuối cùng, trong mắt Quy Tổ lộ ra một tia mơ hồ cùng bất đắc dĩ.

Ba con yêu thú vừa định nói tiếp, Quy Tổ đột nhiên cả kinh kêu lên:

- Không xong!

Chỉ thấy lão duỗi tay ra, trong góc Thúy U Cư bay ra một cái ngọc phù bản mạng bị thiêu cháy, mặt trên còn bốc lên làn khói nhẹ.

Thấy một màn như thế, ba con yêu đều lộ vẻ mặt kinh ngạc.

- Tôn nhi của ta... đã gặp phải độc thủ của sát tinh rồi!

Quy Tổ rơi nước mắt già lão, vẻ mặt bi thương:

- Theo bói toán của ta, sát tinh kia cũng không phải chân chính là người tội ác tày trời, cho nên mới bảo Hồng nhi đi nghênh đón, dùng lễ đối đãi với hắn. Nhưng tuyệt đối không nghĩ tới, Chung quy Hồng nhi cũng là chết vào tay người này.

- Quy Tổ! Nếu sát tinh kia đã giết chết Quy Hồng, không bằng bốn người chúng ta cùng đi tới đó, báo thù cho tôn nhi của ngài.

Thanh niên ác nghiệt lên tiếng đề nghị, sát khí trên người dần dần dày đặc, nhiệt độ trong toàn bộ Thúy U Cư đều giảm xuống mấy phần.

Quy Tổ trầm ngâm suy nghĩ một hồi lâu, thở dài nói:

- Thúy U Cư của ta này là dùng Thúy Tinh Thạch cực phẩm xây nên, trải qua thời gian ngàn vạn năm ngưng luyện cải tạo mà thành, bản thân nó tương đương với một kiện phụ trợ linh bảo trung phẩm. Mượn dùng lực lượng của nó cộng với liên thủ của bốn người chúng ta, tự bảo vệ mình hẳn là không thành vấn đề. Nếu bốn người chúng ta tự tiện xuất kích, lão quỷ ta có lẽ có thể ở thế bất bại, chỉ có điều các người rất có thể gặp phải độc thủ, tánh mạng khó bảo toàn!

- Lão tổ! Hiện tại ngài có thể xác định vị trí của sát tinh kia không? Chúng ta có thể nghĩ cách hấp dẫn hắn lại đây, sau đó mượn dùng Thúy U Cư chung sức chống lại.

Bạch Quyên xoay chuyển đôi tròng mắt sáng lên tiếng đề nghị.

Quy Tổ gật gật đầu:

- Ta cùng Hồng nhi đều là Trường Thọ Quy hiếm thấy trong thiên địa, trong huyết mạch có liên hệ đặc thù, để ta cảm ứng một chút xem sao.

Nói xong, Quy Tổ nhắm mắt mình tưởng, trong không gian nhộn nhạo lên một sóng dao động mờ mịt, thần bí khó lường.

Sau một lát, Quy Tổ đột nhiên mở hai tròng mắt, thần quang lóe sáng.

- Quy Tổ tiên bối! Ngài đã tìm ra kết quả rồi sao?

Trung niên văn sĩ hỏi.

Quy Tổ thở dài nói:

- Thì ra Hồng nhi cũng không phải trực tiếp chết trong tay sát tinh kia, nó là chết trong Vãn Đổng Bạch Tinh.

- Vãn Đổng Bạch Tinh?

Ba con yêu đều cả kinh kêu lên, hiển nhiên đều biết sự lợi hại của vật ấy.

- Căn cứ vào cảm ứng của ta vừa rồi, sát tinh kia dường như bởi vì ham muốn thiên địa kỳ vật Vãn Đổng Bạch Tinh này, mà bị nhốt dưới uy lực của vãn Đổng Chi Khí, giờ phút này sinh tử không rõ.

- Cơ hội tốt như thế, chúng ta còn chờ gì nữa, trực tiếp đi tới đó tiêu diệt sát tinh cho xong!

Gã thanh niên ác nghiệt đột nhiên lên tiếng, lộ ra sát khí nồng đậm.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

565. Chương 517: Cấp Phủ Chủ? (thượng)

Gã thanh niên ác nghiệt đột nhiên đứng dậy, toàn thân tỏa sát khí ra bốn phía như thực chất, nhiệt độ trong phòng chợt giảm xuống.

Theo hần lên tiếng, hai yêu kia cũng liên tục gật đầu.

Bạch Quyên nữ yêu tu duy nhất trong phòng, trong đôi mắt xinh đẹp lóe ra tia sáng kỳ dị, mỉm cười nói:

- Đây chính là cơ hội trời cho, Quy Hồng tuy rằng bất hạnh chết đi nhưng lại dẫn sát tinh kia tới phụ cận Vãn Đổng Bạch Tinh chỗ cấm kỵ nổi tiếng nhất này. Chúng ta tuyệt đối không thể bỏ qua cơ hội mà Quy Hồng phải trả giá bằng tính mạng tạo ra cho chúng ta.

- Đúng vậy, Quy Tổ tiên bói! Cháu của ngài tuyệt đối không thể chết uổng phí. Người kia nếu là sát tinh tuyệt mệnh của chúng ta, chúng ta không thể ngồi chờ chết, phải chủ động xuất kích, bóp chết hần trong nỗi.

Yêu tu trung niên bộ dáng văn sĩ cùng phụ họa theo.

Bọn họ đều là tu sĩ Yêu tộc, có thể tu luyện đến cảnh giới như thế, một đám tự nhiên là quyết đoán sát phạt, không chút do dự, không có nhiều băn khoăn lo lắng như tu sĩ nhân loại.

Về bị thống trên mặt Quy Tổ tạm thời bị đè ép xuống, lão nhắm mắt suy nghĩ hồi lâu, rốt cục mở mắt, một tia sáng lạnh lùng hiện lên trong mắt lão.

Ba yêu kia lập tức cảm nhận được một áp lực mơ hồ.

Giờ khắc này, trên người Quy Tổ dường như đã xảy ra biến hóa nào đó, mất đi sự hòa ái, bình dị gần gũi thường ngày, toàn thân trở nên lạnh lùng hơn rất nhiều.

Nữ yêu tu Bạch Quyên thu đi vẻ tươi cười trên mặt, nàng hiểu rằng Quy Tổ đã hạ quyết tâm.

- Được! Lão quy ta đồng ý cùng đi diệt sát tinh này. Tuy nhiên, trước khi đi, ta phải nhắc nhở các người một câu: Tu sĩ nhân loại kia tuy rằng bị vây khốn trong Vãn Đổng Bạch Tinh, nhưng cũng không có nghĩa chúng ta có bao nhiêu nắm chắc có thể giết chết hần. Thậm chí bốn người chúng ta liên thủ chuyến này, còn có trả giá bằng sinh mệnh...

Quy Tổ nói, thần sắc ngưng trọng dị thường.

- Ha ha! Quy Tổ ngài nếu đồng ý đi, hết thấy dễ tính rồi. Người đó bị vây trong Vãn Đổng Bạch Tinh có giữ được tính mạng hay không đều khó nói, chúng ta chỉ cần cận thận một chút, đừng quá tiếp cận Vãn Đổng Bạch Tinh, nghĩ rằng cũng không có nhiều nguy hiểm.

Gã thanh niên ác nghiệt chiến ý sôi trào nói.

Hắn là người thực lực cường đại nhất trong ba yêu, tu luyện một thân công pháp thuộc tính băng cường đại, trong cùng cấp hiếm có địch thủ.

- Lão quy ta hết lời như thế...

Quy Tổ thấy gã thanh niên ác nghiệt này không thêm đề ý tới lời nhắc nhở của mình chút nào, lão cũng không nói gì thêm nữa. Trong Thúi U Cư lấy ra mấy thứ Linh bảo, rồi cùng ba yêu cùng nhau rời Vực sâu dưới đáy biển, lướt đi về hướng Vãn Đông Bạch Tinh.

Ba yêu vừa rời Thúi U Cư, trong cơ thể mỗi người một hạt châu màu xanh trong suốt bóng loáng, ước chừng bằng đầu ngón tay cái, tỏa ra một vầng hào quang màu lam, phân biệt bảo vệ thân thể mỗi người.

Viên lam châu bán trong suốt thần bí này, tự nhiên là ích Thủy Châu phỏng chế của Quy Tổ ban cho, giá trị thậm chí có thể so với Linh bảo trung phẩm bình thường, có thể xuyên qua lại trong biển xem như không có trọng áp của ực vạn cân nước biển.

Chỗ khu vực Vãn Đông Bạch Tinh cách Vực sâu của đáy biển không xa lắm, bốn người dù không có ích Thủy Châu, Chỉ dựa theo thói quen phi hành ở đáy biển sâu tốc độ cũng rất nhanh.

Không lâu sau, phía trước xuất hiện một điểm sáng màu trắng, trong quá trình tới gần có thể nhìn thấy từng đóa từng đóa hoa băng màu trắng nở rộ, cao ngạo xinh đẹp, nhưng Chỉ nhìn mà không thể tới gần.

Khi Vãn Đông Bạch Tinh hiện ra trong tầm mắt, ba người đồng thời giảm chậm tốc độ thích hợp, chậm rãi tới gần phạm vi vãn Đông Chi Khí.

- Ở chỗ này ta cảm nhận được khí tức còn sót lại của Hồng nhi trước khi linh hồn chết đi...

Quy Tổ thấp giọng trầm trầm nói, trên mặt chợt nhoáng lên chút bi thương, rồi liền bị vẻ mặt lạnh lùng thay thế.

Ba yêu tu thử dùng thần thức thăm dò phụ cận Vãn Đông Bạch Tinh, mới vừa tiếp cận khu vực sương băng mông lung kia, một cỗ lạnh như băng bức thẳng tới linh hồn, khiến bọn họ biến sắc.

- Màn sương băng này thật sự là cường đại quỷ dị. Ngay cả thần thức của ta cũng không có thể dễ dàng thăm dò Trong đó,

Trung niên văn sĩ nhíu mày, trong lòng dĩ nhiên sinh ra vài tia sợ hãi.

- Nếu như thần thức tiếp cận vào trong màn sương băng, linh hồn của chúng ta đều có thể bị tổn thương, bị lực cực hàn của vãn Đông Chi Khí kia đông lạnh.

Trên mặt Bạch Quyên cũng lộ ra vẻ cố kỵ, thì thào nói nhỏ:

- Chúng ta Chỉ là dùng thần thức để thăm dò còn có kết quả như thế, mà sát tinh kia lại là toàn thân phạm hiểm, xâm nhập trong khu vực sương băng màu trắng, còn có thể giữ được một mạng, có thể thấy được thực lực của hắn rất mạnh...

- Sợ cái gì chứ! Vãn Đông Bạch Tinh này cũng chỉ là linh vật thuộc tính hàn cấp bậc cao một chút, cứ để cho ta tới thử xem sao.

Người nói chuyện là gã thanh niên ác nghiệt, hắn nghĩ mình là yêu thú thuộc tính băng, vả lại còn tu luyện công pháp không tầm thường, đối với vãn Đông Chi Khí có sức chống cự mạnh hơn người khác.

- Người có thể thử một chút, nhưng nhất định chớ cậy mạnh, nếu Vãn Đông Bạch Tinh này dễ dàng đối phó như vậy, thì sao có thể từng từng thời gian ngàn vạn năm ở nơi đây mà không bị người ta thu lấy đi!

Ra ngoài ý liệu Quy Tổ không có ngăn cản, mà chỉ cảnh báo gã thanh niên ác nghiệt.

- Quy Tổ tiền bối yên tâm! Ta tu luyện Lam Tinh Băng Diễm uy lực không tầm thường, còn kém một bước là có thể sánh ngang với Cửu U Lam Tinh Băng Diễm trong truyền thuyết. Bất kể là thân thể hay linh hồn của ta đối với công pháp thuộc tính băng, đều có lực miễn dịch khá mạnh.

Gã thanh niên ác nghiệt nói với vẻ mặt tự tin, trong lòng bàn tay nhảy lên ra một đoàn Lam Tinh Hỏa Diễm, trên người đột nhiên nổi lên một tầng băng vụ màu lam bao phủ toàn thân hắn, một cỗ khí tức cường đại lạnh như băng tỏa lan trong hải vực, làm cho phạm vi mười dặm đều hóa thành băng phong.

Uy lực như thế khiến hai yêu kia liên tục gật đầu tán thưởng.

Bọn chúng không biết rằng, trước đó cũng từng có một lực lượng cực hàn cường đại làm cho phạm vi trăm dặm này hóa thành băng phong. Tuy nhiên, sau khi Trương Hằng hàm thân vào trong màn sương trắng đông lạnh, cỗ băng phong này mới bị trọng áp của ức vạn cân nước biển đè ép, dần dần tiêu tán đi.

Quy Tổ không nói gì, lặng lẽ ở một bên xem biến chuyển của nó, thấy gã thanh niên ác nghiệt thi triển thần thông, lão gật đầu nói:

- Lam Tinh Băng Diễm của ngươi đã sắp tu luyện đến cảnh giới cao nhất, đối với khí đông lạnh của Văn Đồng Bạch Tinh phóng ra, hẳn là có năng lực chống đỡ nhất định. Có tìm được vị trí cụ thể của sát tinh kia hay không thì trông chờ vào ngươi.

- Để cho ta tới...

Gã thanh niên ác nghiệt đi tới phía trước vài bước, nhưng không dám tiến vào vùng cấm mười trượng, Lam Tinh Băng Diễm trong tay không ngừng nhảy lên, mơ hồ mang theo vài tia sợ hãi, dường như có chút sợ hãi tồn tại văn Đồng Chi Khí cao cấp hơn.

Thấy thế gã thanh niên ác nghiệt cũng không thêm để ý, thần thức thật cẩn thận tìm kiếm trong Văn Đồng Bạch Tinh.

Thần thức mới vừa tiếp cận màn sương băng, một luồng khí cực hàn, theo thần thức bức thẳng tới linh hồn của hắn.

Đổi lại là tu sĩ cùng cấp khác, có lẽ sẽ sợ hãi không thôi, vội vàng chặt đứt liên hệ giữa linh hồn và thần thức. Nhưng gã thanh niên ác nghiệt thân là công pháp thuộc tính băng, lại có được Lam Tinh Băng Diễm không tầm thường bậc này, tự nhiên hắn không sợ hãi đột kích của chút ít văn Đồng Chi Khí đó.

Cứ như vậy, thần thức của gã thanh niên ác nghiệt bắt đầu thăm dò ở bên ngoài màn sương băng.

Sau một lát, hắn im lặng thu hồi thần thức, lộ vẻ mặt kinh ngạc trầm ngâm nói:

- Ở bên ngoài khu vực băng vụ ta đích xác cảm nhận được một chút khí tức của nhân loại, nhưng người này dường như không ở phạm vi bên ngoài, mà đã đi vào bên trong băng vụ.

- Bên trong màn băng vụ?

Mấy người bao gồm Quy Tổ ở bên trong, đều kinh ngạc kêu lên.

- Sát tinh kia không ngờ lại tiến vào bên trong Văn Đồng Bạch Tinh. Quy Tổ tiên bói! Ngài nói xem có thể hắn đã chết hay không?

Bạch Quyên ngờ vực hỏi.

Quy Tổ thập phần quyết đoán nói:

- Không có khả năng, sát tinh kia tuyệt đối không có chết. Theo bói toán ta biết, người này vẫn như cũ có thể tạo thành uy hiếp với chúng ta, hơn nữa mối nguy cơ tiềm ẩn đó càng ngày càng rõ ràng!

- Ta còn có một cảm giác rất kỳ quái, tu sĩ nhân loại kia tuy rằng bị vây ở trong Văn Đồng Bạch Tinh, nhưng thực lực chẳng những không bị suy yếu, mà dường như còn đang tăng lên với tốc độ khó tin...

Quy Tổ nói tiếp thần sắc rõ ràng lộ vẻ bất an.

- Không ngờ có kỳ sự bậc này! Thực lực của tu sĩ nhân loại kia không giảm ngược lại tăng, bốn người chúng ta còn cần phải canh giữ ở nơi đây làm chi? Không bằng chúng ta trở lại Thụ U Cư dĩ đợi dài lâu. Hoặc là mỗi người chạy một hướng, chạy được bao xa cứ chạy, Cửu U hải vực bao la bát ngát như thế, sợ gì không có chốn an thân?

Trên mặt trung niên văn sĩ hiện ra ý lùi bước.

Cùng so sánh với gã thanh niên ác nghiệt, từ đầu tới giờ hắn đều là phái bảo thủ, không muốn mạo hiểm quá lớn.

- Muốn chạy người chạy một mình đi, hừ!

Gã thanh niên ác nghiệt nghe xong, hừ nhe một tiếng, trong mắt hiện lên một tia sát khí.

Thân mình trung niên vẫn sĩ run lên, không dám nói thêm nữa.

Ba yêu với thực lực của gã thanh niên ác nghiệt làm chủ, thậm chí trong tay hắn còn có Linh bảo công kích trung phẩm, không phải trung niên văn sĩ có khả năng chống lại.

- Để ta lại dùng thần thức thăm dò bên trong màn băng vụ thử xem...

Thanh niên ác nghiệt nói xong nhắm mắt lại, thần thức lại một lần nữa thăm dò màn băng vụ. tuy nhiên mục tiêu lần này là nhằm vào bên trong.

Bên trong màn băng vụ. cường đại hơn mấy lần so với tầng ngoài, thần thức gã thanh niên ác nghiệt mới vừa vào trong, thân mình hắn liền không tự chủ được rung mình một cái, bên ngoài Nguyên anh dần dần ngưng kết thành một lớp sương trắng mờ nhạt.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

566. Chương 517: Cấp Phủ Chủ? (hạ)

- Nguy hiểm, cận thận.

Quy Tổ nhắc nhở.

Lam Tinh Băng Điểm trên người thanh niên lãnh khốc kia đột nhiên chấn động, cả người như lửa thiêu, thần thức hải bắn ra hào quang vạn trượng, cuối cùng miễn cưỡng xua đuổi được sương trắng ở ngoài Nguyên Anh.

Thừa cơ hội này, thanh niên lãnh khốc nắm chặt thời gian, thần thức nhanh chóng xẹt qua khu vực đóng băng ở tầng trong.

Một hai nhịp thở sau, sắc mặt thanh niên lãnh khốc trắng bệch, cắt đứt liên hệ giữa thần thức và linh hồn. ngồi trên khối băng màu lam, trên người lóe ra ngọn lửa lam trực xuất từng dòng băng khí màu trắng.

Thật lâu sau, hắn mới từ từ mở mắt, trong mắt lộ ra một tia dị sắc.

- Tình huống thế nào, có kết quả không?

Bạch Quyên vội hỏi.

Quy Tổ cùng văn sĩ trung niên cũng sắc mặt ngưng trọng nhìn hắn.

Thanh niên lãnh khốc lòng còn sợ hãi nói:

- Ta cảm nhận được một cỗ khí tức nhân loại mãnh liệt, sát tính kia thật mạnh đến đáng sợ. Chỉ sợ hiện giờ hắn đã tiến vào khu vực trung tâm Vãn Đồng Bằng Vụ, có lẽ đã giao đấu với Vãn Đồng Bạch Tinh rồi.

Kết quả này làm cho ba người Quy Tổ sắc mặt đại biến.

Quy Tổ thở dài nói:

- Xem ra lão Quy ta vẫn xem nhẹ thực lực sát tinh này. có thể tiến vào trong vãn Đồng Băng Vụ mà không chết, có thể Chỉ tồn tại cấp phủ chủ mới làm được điều này.

- Cấp phủ chủ?

Ba yêu tu hoảng sợ. ngay cả thanh niên lãnh khốc cũng không ngoại lệ.

- Hay là chúng ta trốn thôi...

Văn sĩ trung niên rụt rè nói.

Lần này, thanh niên lãnh khốc cùng Bạch Quyên đều không phản đối ý kiến của hắn. hiển nhiên cũng có ý như thế.

Nếu tu sĩ nhân loại kia thật là tồn tại cấp phủ chủ. dù là cho bọn họ mười lá gan cũng sẽ không dám đối địch.

Thấy bộ dạng ba yêu này như thế, Quy Tổ cười khỏ. không khỏi lắc đầu:

- Các người cũng không cần sợ hãi quá mức. theo ta đoán, sát tinh kia còn cách cấp phủ chủ chân chính một Khoảng cách. Có lẽ thân mang dị bảo cũng có thể là bởi thuộc tính công pháp tu luyện hắn mới có thể đi vào trung tâm vãn Đồng Băng Vụ. tranh đấu với Vãn Đồng Bạch Tinh.

- Nếu thật sự là tồn tại cấp phủ chủ. Chỉ cần hắn vừa phủ xuống mảnh hải vực này. vận dụng uy lực tinh thần vô thượng là có thể làm cho tu sĩ Hợp Thể KỶ bình thường chết ngay.

Quy Tô lạnh nhạt nói.

Bạch Quyên giật mình, gật đầu nói:

- Cũng nhờ Quy Tổ tiên bối nhắc nhở. nhân vật cấp phủ chủ chân chính sẽ không xuống tay với những tiểu nhân vật như chúng ta.

Thanh niên lãnh khốc lại khôi phục tự tin:

- Đúng thế. ta cũng may mắn thấy qua uy lực cấp phủ chủ. cách xa mấy ngàn dặm vẫn là chứa tể tính mạng ta. Cho nên tu sĩ nhân loại này chưa đạt tới cảnh giới đó. nhiều nhất là mạnh hơn đại tu sĩ Hợp Thể một chút, hoặc có kỳ công dị bảo gì đó.

Thấy mấy người này đều nói thế, văn sĩ trung niên đành phải im lặng, trong lòng âm thầm kêu khỏ. không dám phản đối. Quy Tổ nhìn thoáng qua như có chút suy nghĩ, sắc mặt lạnh nhạt coi như không nhìn thấy.

Ba người chờ một lát ở gần Vãn Đồng Bạch Tinh. Quy Tổ lại hỏi Thanh niên lãnh khốc:

- Người có thể dùng thần thức xem xét khu trung tâm vãn Đồng Băng Vụ hay không, nếu có thể biết được tình huống cụ thể của tên sát tinh kia, chúng ta có thể áp dụng trước biện pháp tương ứng.

Thanh niên lãnh khốc nghe vậy, liên tục lắc đầu:

- Điều này không thể nào. vừa rồi dùng thần thức xem xét tầng trong vãn Đồng Băng Vụ. đã cực kỳ miễn cưỡng, hơn nữa Chỉ duy trì được một hai nhịp thở. Nếu thần thức lại tiến vào trung tâm. Chỉ sợ linh hồn của ta sẽ nháy mắt đông cứng mà chết, không có chút may mắn nào.

Quy Tô trầm ngâm:

- Tiếp tục như thế cũng không phải biện pháp...

Nói xong, hắn duỗi tay, trước người xuất hiện một cái bình ngọc lam.

Bình ngọc này lơ lửng trong tay hắn. chưa mở ra đã mơ hồ truyền ra một cỗ hàn khí kỳ lạ.

Ánh mắt thanh niên lãnh khốc kia sáng lên, nhìn chăm chăm bình ngọc trước mặt Quy Tổ.

Hai người còn lại cũng mở to mắt, Quy Tổ là Trường Thọ Quy xa xưa nhất ở trong mảnh hải vực này, tự nhiên trong tay phải có chút vốn liếng.

Trong ánh mắt chờ mong của ba yêu tu, Quy Tổ chậm rãi mở bình ngọc ra.

Lập tức, hàn khí U lam mạnh mẽ lan tràn ra, rét lạnh băng hàn nhưng không tổn thương tới thân thể cùng linh hồn các tu sĩ ở đây.

Ánh mắt thanh niên lãnh khốc kia nhìn chăm chăm một viên linh đan màu U lam sáng bóng trong bình ngọc, cuối cùng điên cuồng phun ra năm chữ:

- Huyền Băng Bồ Linh Đan!

- Đây không phải linh đan gần như biến mất khỏi giới này hay sao?

Bạch Quyên kinh ngạc nói.

- Có viên Huyền Băng Bồ Linh Đan này. không biết người có nắm chắc làm được chuyện vừa rồi không?

Quy Tể nhàn nhạt nói.

- Huyền Băng Bồ Linh Đan này đối với người tu chân tu luyện công pháp thuộc tính băng đúng là thánh dược tiên đan. Dùng viên linh đan này, lại thêm mấy tháng luyện hóa cùng thể ngộ. ta sẽ có cơ hội tiến vào cảnh giới đại yêu tu Hợp Thể hậu kỳ.

Thanh niên lãnh khốc vô cùng hưng phấn nói.

Tất nhiên hắn cũng vô cùng hướng tới cảnh giới đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ.

Hai gã yêu tu Bạch Quyên cùng vân sĩ trung niên đều dùng ánh mắt hâm mộ nhìn hắn trong mắt còn có thần sắc ganh tỵ.

- Được. hiện giờ ta tặng viên Huyền Băng Bồ Linh Đan này cho người, nhưng người phải lập tức ăn nó xong, thừa lúc được lực dốc hết sức đột phá triệu hiện giờ. ngăn chặn khí đông băng đáng sợ kia. dùng thần thức dò xét tình huống khu trung tâm.

Quy Tể nắm Huyền Băng Bồ Linh Đan trong tay, lạnh nhạt nói.

Thanh niên lãnh khốc do dự một lát. cuối cùng cắn răng một cái, dứt khoát nói:

- Được, ta đáp ứng người. Nếu Huyền Băng Bồ Linh Đan này có được uy lực chân chính như trong truyền thuyết, ta nắm chắc sáu phần mười dò xét được hư thật ở trung tâm.

Quy Tể gật đầu cũng không nói thêm gì, ném viên đan được màu U lam sáng bóng trong tay cho hắn.

Thanh niên lãnh khốc nhận lấy linh đan, nhận rõ hư thật, trong lòng mừng rỡ, vội vàng khoanh chân ngồi xuống dùng nó.

Chỉ một hai nhịp thở sau, trên người thanh niên lãnh khốc kia bùng lên băng diễm màu U lam, sắc mặt hắn dữ tợn. thân thể bắt đầu phồng lên co rút lại, có xu thế muốn nổ tung.

- Cái này... Quy Tể tiên bói!

Thanh niên lãnh khốc cổ sức rít lên, không ngừng lăn lộn trên mặt băng, sắc mặt dữ tợn đau đớn cực điểm, cả người như một trái khí cầu lớn.

- Đây là chuyện gì...

Hắn giật dữ nhìn về phía Quy Tể, muốn uống máu ăn thịt hắn.

Quy Tể khẽ thở dài:

- Vốn Huyền Băng Bồ Linh Đan đặc chế này là chuẩn bị cho lão Quy ta tự dùng, thừa dịp được lực mạnh mẽ xâm nhập cấm khu mười trượng, chiếm đoạt Vãn Đồng Bạch Tinh ở bên trong.

- Nếu người còn muốn mạng, nhất định phải tiến vào cấm khu mười trượng kia. thậm chí tiếp cận Vãn Đồng Bạch Tinh, để cho nó hút đi tinh túy cực hàn ôn hòa trong cơ thể người.

Quy Tể thản nhiên nói. ánh mắt nhìn vào mặt thanh niên lãnh khốc kia, trào phúng nói:

- Trên thế giới này không có bữa ăn miễn phí lão tổ ta làm sao dễ dàng tặng linh đan quý hiếm như thế cho người?

Bạch Quyên cùng văn sĩ trung niên bên cạnh, ánh mắt chợt co rụt, trong ánh mắt nhìn về phía Quy Tổ đột nhiên mang theo vài tia địch ý.

Quy Tổ không để ý, lạnh nhạt liếc bọn họ.

Chỉ một cái liếc mắt tùy ý như thế, lại làm cho hai con yêu này như lọt vào hầm băng, linh hồn run sợ.

Cho dù không có uy lực tinh thần gì, nhưng lực lượng ẩn chứa trong mắt hắn lại khiến cho người ta muốn thuần phục.

- A!

Thanh niên lãnh khốc kêu thảm thiết, rốt cuộc không chịu được cực hàn tinh tú không ngừng bành trướng trong cơ thể, lao về phía cấm khu mười trượng.

Hắn vừa đặt bước vào trong cấm khu mười trượng, đã bị văn Đổng Băng Vụ bao phủ. mặt ngoài thân thể bắt đầu ngưng kết tầng tầng băng vụ. Nhưng ngọn lửa U lam cuộn cuộn trong cơ thể hắn bùng lên, triệt tiêu lực lượng khí đông băng.

Dù là thế, thân thể hắn vẫn đang không ngừng phồng to như một trái bóng bị thổi phồng lên.

Trong tiếng rít diên đại, hắn xâm nhập vào tầng trong.

Hàn khí tầng trong mạnh gấp mấy lần hắn không có gì sợ hãi, tiếp tục xông tới.

Giống như một người toàn thân bốc lửa, diên cuồng chạy về phía chỗ có nước để giải cứu tánh mạng của mình.

Hai yêu tu Bạch Quyên cùng văn sĩ trung niên ở bên ngoài không khỏi nhìn nhau.

Quy Tổ sắc mặt lạnh lùng, nhìn chăm chăm động tĩnh bên trong.

Rốt cuộc, khi thanh niên lãnh khốc lao đến một chỗ. Dường như đụng phải vật thể gì đó.

Bùm!

Hắn ngã lún trên tầng băng cứng rắn, phát ra một tiếng sỏi tru.

Nhưng Đúng lúc này, một tiếng nói nam tử xa là lạnh như băng truyền ra từ trung tâm văn Đổng Băng Vụ:

- Muốn chết! Dám tới đây quấy rầy ta tu luyện...

Bỗng nhiên, một cỗ uy lực tinh thần từ trên trời giáng xuống, đè ép biến hình cả một khu vực nước biển.

- Đây chẳng lẽ là... cấp phủ chủ?

Bạch Quyên cùng văn sĩ trung niên cả người run lên, lộ ra thần sắc tuyệt vọng...

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

567. Chương 518: Độc Xà Tập Kích, Băng Phong Thiên Lý (thượng)

- Cấp phủ chủ?

Uy lực tinh thần đáng sợ đột nhiên phủ xuống, làm cho Bạch Quyên cùng văn sĩ trung niên hoảng sợ không thôi, thân thể khe khẽ run rẩy.

Tiếng nói lạnh băng kia thấu tận xương tủy bọn họ. chiến ý mất sạch, trong lòng Chỉ còn một ý niệm làm sao trốn chạy.

Quy Tổ mắt lạnh nhìn hai người, trào phúng nói:

- Nếu quả thật là tồn tại cấp phủ chủ. Chỉ bằng thực lực hai người các ngươi, hiện giờ còn có cơ hội chạy trốn hay sao? Tuy rằng sát tinh này có thể phát ra uy lực tinh thần mạnh mẽ như thế. nhưng vẫn có một khoảng cách không nhỏ so với cấp phủ chủ chân chính.

Bạch Quyên sắc mặt trắng bệch, nói:

- Nhưng người này mang tới cho ta một cảm giác nguy cơ không thể chống lại. thật sự nếu không trốn, hôm nay chắc chắn phải ngã xuống ở đây, tu hành vạn năm thất bại trong gang tấc.

Văn sĩ trung niên cũng gật đầu phụ họa:

- Nếu chạy trốn thì còn một đường sinh cơ. nếu ở lại đây thì Chỉ có một kết quả phải chết.

Quy Tổ cười lạnh nói:

- Muốn chạy trốn thì các ngươi trốn đi, nhưng lão quỷ ta có thể chắc chắn: một khi các ngươi rút đi. sẽ không còn đường sống. Nếu ở lại đây liên thủ cùng ta. có lẽ còn có một tia hy vọng sống sót.

- Xin nói rõ?

Bạch Quyên cố gắng làm mình trấn định lại. nhìn lão Trường Thọ Quỷ nổi tiếng cơ trí bác học trước mắt, trong lòng đột nhiên có lòng tin.

Quy Tổ trầm ngâm nói:

- Tuy rằng thực lực tên sát tinh này vượt qua ta suy đoán nhưng cũng không phải hoàn toàn không có cách nào đối phó. Lúc này hẳn đang bị Văn Đổng Bạch Tinh kiềm chế phần lớn tâm thần, là cơ hội cuối cùng cho chúng ta diệt sát hắn.

- Vậy chúng ta phải làm gì đây?

Văn sĩ trung niên có vẻ đáng khinh bỉ cũng khó mà che giấu thần sắc sợ hãi. ánh mắt tránh né của hắn.

- Tiên hạ thủ vi cường!

Trong ánh mắt sâu thẳm của Quỷ Tô hiện lên một tia sát khí, sớm mất đi từ bi cùng cơ trí xưa kia.

- Nhưng chúng ta căn bản không tới gần được Văn Đổng Bạch Tinh kia.

Bạch Quyên nghi ngờ nói. ánh mắt mong chờ nhìn Quỷ Tổ, xem lão có biện pháp gì không.

Quy Tổ vừa định nói, đúng lúc này từ trong Văn Đổng Bạch Tinh ẩn ẩn truyền ra một tiếng kêu gào thét tận cõi lòng.

Oong....

Một mảnh ngân diễm cực kỳ chói mắt bùng lên từ bên trong, xua tan quá nửa mười trượng cấm khu ở trong Văn Đổng Băng Vụ.

Rốt cuộc, ba yêu tu bên ngoài thấy được tình cảnh bên trong, trong lòng phát lạnh.

Chỉ thấy bên cạnh mấy khối tinh thể màu trắng còn sót lại, một thanh niên nhân loại khoanh chân ngồi đó. hắn vươn tay bóp cổ thanh niên lãnh khốc kia, một mảnh ngân diễm lan tràn trên người hắn.

Thanh niên lãnh khốc điên cuồng giãy giụa, băng diễm màu U lam quanh người rung động từng chớp, gần như muốn bùng nổ.

Thanh niên nhân loại kia cũng cười lạnh không nói. Chỉ trong Khoảnh khắc ngân diễm đã lan tràn khắp cơ thể hắn, bao gồm cả nội tạng, xương cốt, Nguyên Anh.

Nguyên Anh của thanh niên lãnh khốc phát ra một trận kêu la thảm thiết, hồn phi phách tán, hoàn toàn biến mất khỏi thế gian này.

Làm xong những việc này. sắc mặt thanh niên nhân loại kia hơi dịu đi, không chế ngân điểm nhanh chóng đốt cháy thân thể thanh niên lãnh khốc, thậm chí còn bao gồm linh bảo trung phẩm còn chưa kịp phát động.

Trong ánh mắt của Quy Tổ cùng Bạch Quyên, có thể thấy được kiện Pháp bảo thông linh trung phẩm kia bị ngân điểm đốt cháy chậm rãi biến đổi. tinh tú thiên địa bên trong đang không ngừng giảm đi.

- Người này nắm giữ thủ đoạn có thể tổn thương Pháp bảo thông linh trung phẩm...

Văn sĩ trung niên cảm nhận được cổ sợ hãi phát ra từ linh hồn, ý niệm chạy trốn ngày càng mãnh liệt: Nếu không thừa cơ hội này chạy trốn, sợ rằng mình không còn cơ hội nữa.

- Các hạ là nhân sĩ phương nào. vì sao vô cớ xâm phạm Cửu U hải vực Yêu tộc ta?

Quy Tổ lại không có kinh hoảng, vẻ mặt bình tĩnh nhìn tu sĩ nhân loại kia.

- Người chính là Quy Tổ phải không...

Trương Hằng cứ ngồi ở trên tầng băng, không chế ngân điểm đốt cháy thi thể tu thanh niên lãnh khốc kia, đồng thời chia ra một chút tâm thần, ánh mắt thần nhiên nhìn lão giả râu bạc trắng đeo mai rùa cổ quái kia.

Khi hần chân chính lưu ý mai rùa bên ngoài lão già này. không khỏi khẽ "ồ" một tiếng.

Nhìn bộ dạng lão già này. vô tình rất tương tự với một nhân vật trong một bộ phim hoạt hình nào đó.

Đúng rồi, lão già đáng khinh trong bộ phim hoạt hình kia. Dường như gọi là "Quy lão Kame". (chú thích: ghi Thành tên tiếng việt trong bộ bảy viên ngọc rồng)

Nghĩ tới đó, ánh mắt Trương Hằng nhìn về phía Quy Tổ không khỏi có thêm vài phần khác lạ, đánh giá lại mấy lần.

Đối mặt Trương Hằng như cười như không, Quy Tổ liền cảm thấy cả người không được tự nhiên, lúc đối mặt với uy lực tinh thần mạnh mẽ của đối phương cũng không có cảm giác này. Trong lòng thâm nghĩ: chẳng lẽ tên sát tinh này đang chuẩn bị sử dụng bí thuật âm độc gì đó.

- Nếu có thể gọi ra danh hào của lão Quy, có lẽ mục đích của người hôm nay đến đây chính là lấy mạng của ta.

Quy Tổ khôi phục thái độ bình thường, ánh mắt thâm thúy lộ ra một cỗ cơ trí làm người ta tin phục.

Trương Hằng Thấy vậy, không khỏi lắc đầu, thâm nghĩ:

"Trên hình thái thì lão già này cũng có vài phần tương tự với Quy lão Kame. nhưng mà khí chất thì tuyệt đối khác nhau. Quy Tổ này bề ngoài ôn hòa từ thiện, trong thần quang lại ẩn chứa những tia mưu trí tang thương.

- Không hổ là tiên tri ở biển sâu này. có thể đoán ra Trương mỗ đã đến. còn dụ dỗ mấy người này cùng tới đối phó ta.

Trương Hằng cười khê, ánh mắt tóm chặt lão rùa già trước mắt:

- Nếu có thể đoán ra ta gọi là sát tinh đã tới. như vậy người có biết ngày chết của mình đã tới?

Vừa nghe lời này. Quy Tổ sắc mặt chợt nghiêm, trong thần sắc nhìn Trương Hằng đột nhiên thêm vài phần khó nói, cuối cùng hần thở dài một hơi:

- Không ngờ người trên đạo bói toán dường như còn hơn ta một bậc. Nếu lão quý không đoán sai. người có ý chế tạo ra khốn cục sinh tử này, dụ chúng ta đến đây cùng tiêu diệt?

Trương Hằng cười ha ha:

- Bây giờ người mới hiểu được, đã chậm rồi. Cái gọi là Văn Đổng Bạch Tinh này tuy rằng vô cùng mạnh mẽ. ngay cả người cấp phủ chủ đến đây cũng khó ứng phó được. Nhưng đối với Trương mỗ mà nói. nó căn bản khó tạo thành uy hiếp thực chất với ta.

Người này có thể không e ngại Vấn Động Bạch Tinh làm người ta nghe mà vỡ mật?

Ba yêu tu còn lại không khỏi hít một hơi lạnh, ngay cả Quy Tổ cũng có vẻ bất ngờ. Hiển nhiên, sự tình phát triển đã vượt khỏi hần năm giữ.

- Xin hỏi tiền bối. ngài phủ xuống vùng hải vực này là có mục đích gì?

Bạch Quyên thật cận thận hỏi. khuôn mặt tuyệt hiện ra vài phân nhu nhược bất lực.

- Đã không phải lần đầu Trương mỗ trả lời vấn đề này...

Trương Hằng lạnh nhạt nói:

- Ta không tiếc lấy thân mạo hiểm. mục đích xâm nhập Cửu U hải vực này. là vì giết chóc.

Giết chóc!

Ba yêu tu vô cùng rung động, ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng như không phải người.

Quy Tổ nhanh chóng phản ứng lại. vươn tay vuốt chòm râu trắng bóng, cười dài nói:

- Trên thế giới này không có giết chóc vô duyên vô cớ. Yêu thú chém giết lẫn nhau, là vì cường giả đứng đầu, Nhân loại chém giết lẫn nhau, phần lớn là vì tình thù lợi ích. Người là một nhân loại có lý trí. làm sao vì hai chữ giết chóc mà lấy thân mạo hiểm, phủ xuống mảnh hải vực này.

Ánh mắt liếc qua ngân diễm thiêu đốt hùng hực. Quy Tổ khẽ thở dài:

- Thông qua loại này phương thức giết chóc này. người có thể tăng lên thực lực của mình, đúng là kỳ công chấn cổ tuyệt kim mà!

Nói xong câu cuối. trong ánh mắt Quy Tổ nhìn về phía Trương Hằng còn mang theo vài phần hâm mộ.

sắc mặt Trương Hằng dần dần trở nên phát lạnh:

- Lão rùa đen. người có biết là mình biết quá nhiều...

Lập tức, một cỗ sát ý lạnh băng truyền ra từ trên người hắn.

vẫn ngồi trên tầng băng, Trương Hằng phóng ra sát ý của bản thân không có chút giữ lại.

Hai yêu tu Bạch Quyên cùng văn sĩ trung niên kia dù cho có ý niệm chạy trốn nhưng bị uy lực tinh thần của Trương Hằng tập trung, không dám cử động một chút nào.

Đúng lúc này, tiếng nói của Quy Tổ vang lên bên tai bọn họ:

- Lúc này vì mạng sống, Chỉ có liều chết mới đi ra đường sống.

- Ra tay!

Quy Tổ đột nhiên nhấc tay. một hạt châu xanh biếc bắn ra từ tay hắn một cỗ khí tức sinh mệnh mạnh mẽ sinh ra ở khu vực này.

Hạt châu xanh biếc theo hắn khổng chế, bùng lên vô số tuyến ánh sáng xanh lục, bao phủ phạm vi trăm dặm.

Oong!

Hải vực khôn cùng bùng lên ánh sáng xanh lục. đột nhiên sinh ra xúc tua xanh lục vô cùng vô tận. điên cuồng sinh trưởng lấy Trương Hằng làm trung tâm.

Trong tầm mắt của Trương Hằng, những xúc tua màu xanh này ngày càng to. ngày càng dài ra. dần dần ngưng thực lại. giống hệt như thực vật chân chính.

Những xúc tua này giống như những con măng xà xanh lục đáng sợ. phong bế khu vực chỗ Trương Hằng, hơn nữa bắt đầu quấn quanh người hắn.

- Đây là Pháp bảo gì. lợi hại như thế!

Văn sĩ trung niên lộ ra vẻ vui mừng, cảm nhận được uy lực to lớn của hạt châu xanh biếc này. trong lòng yên tâm một chút.

Quy Tổ lạnh nhạt nói:

- Hai người các người còn sống sờ làm gì. nhanh cùng ta diệt sát tên sát tinh kia. Người này không trừ, chúng ta khó mà thoát một kiếp này.

Nói xong, Quy Tổ lại khoát tay. trước người lơ lửng một con rắn lục nhỏ xanh bóng.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

568. Chương 518: Độc Xà Tập Kích, Băng Phong Thiên Lý (hạ)

Con rắn lục nhỏ này dài chừng ba tấc, thân rắn có hoa văn phức tạp. những vòng hoa văn vô cùng quỷ dị không hề trùng lặp. Đôi mắt rắn lóe ra những tia sáng xanh thẫm làm cho người ta run sợ.

Bất kỳ ai lần đầu thấy được con rắn nhỏ này. trong lòng đều sẽ phát lạnh, không chút do dự chụp lên tên gọi "rắn độc".

Không hề do dự, Quy Tổ thả ra con rắn nhỏ xanh lục này, đi theo cùng ngàn vạn xúc tua xanh lục đánh về phía Trương Hằng.

Thả con rắn lục nhỏ này vào trong ngàn vạn xúc tua rậm rạp. quả thật không làm cho người ta chú ý.

Ngay cả hai đại yêu tu Bạch Quyên cùng văn sĩ trung niên cũng không chú ý tới động tác của Quỷ Tô, đủ thấy động tác của hắn kín kẽ cỡ nào.

-Đi!

Bạch Quyên tế một cái khăn tay màu trắng, bên trên lóe ra hào quang màu trắng nhu hòa. nhìn như không có lực lượng. Nhưng khi phi hành, lại kéo theo một cỗ lực ngầm rất mạnh, đá ngầm xung quanh đều nháy mắt thành phần bụi.

Văn sĩ trung niên thoáng do dự, phát tay, một cái hồ lô màu xanh bay ra từ trong tay hắn.

Trong quá trình hồ lô màu xanh bay về phía Trương Hằng, đột nhiên phun ra một đoàn hào quang màu xanh đánh về phía khu vực bị băng vụ bao phủ.

Ầm!

Hào quang màu xanh đánh trúng băng vụ đã tiêu tán quá nửa. bị va chạm, nước biển xung quanh rung chuyển một trận lan ra mấy trăm dặm hải vực.

Tuy nhiên, khăn tay màu trắng cùng hồ lô màu xanh chạm đến phạm vi ngân diễm bao phủ, uy lực phát ra trong khoảnh khắc tiêu tán quá nửa, không làm nên chuyện gì.

Chỉ có hạt châu phát ra ánh sáng xanh lục, sinh trưởng thành xúc tua xanh lục vô cùng vô tận, liều mạng không sợ chết quần tới Trương Hằng.

Dưới công kích của những xúc tua xanh lục đông đảo, cuối cùng chúng quần lấy thân thể Trương Hằng.

Đối với kết quả này, Trương Hằng cũng có chút bất ngờ. Tuy rằng tu vi Quy Tổ kia không đạt tới cảnh giới đại yêu tu. nhưng thực lực chân thật cũng không kém gì tu sĩ Hợp Thể hậu Kỳ thông thường. Càng làm

cho người ta kinh ngạc, là Quỷ Tô khổng chế lực lượng đã đạt tới mức làm cho Trương Hằng cũng phải than thở.

Cùng là Pháp bảo thông linh trung phẩm, nhưng ở trong tay Quỷ Tô lại có thể phát huy thực lực vượt quá sức tưởng tượng.

- Hừ. Trương mỗ mặc kệ cho các người công kích, cũng không thể chân chính uy hiếp tới ta được.

Trương Hằng cười lạnh, vẫn khoanh chân ngồi trên tầng băng, tùy tiện để cho mấy xúc tua quấn trên người hắn.

Xúc tua màu xanh này quấn lên người Trương Hằng, sẽ phóng ra những nọc độc màu xanh lục muốn ăn mòn thân thể hắn. Nhưng mặt ngoài thân thể Trương Hằng ngưng kết một tầng giáp bạc phòng ngự mạnh mẽ. nước lửa độc vật khó mà xuyên thấu qua tầng phòng ngự này.

Đồng thời, trên người hắn bùng lên một mảnh ngân diễm bao trùm phạm vi mười dặm, dùng một tốc độ khủng bố cắn nuốt xúc tua cuộn cuộn kia.

Ở trước mặt ngân diễm, xúc tua này quả thật không có chút sức chống cự, đáng nhắc tới Chỉ là số lượng mà thôi.

Khoảnh khắc, một đạo xúc tua xanh lục dày đặc đánh về phía Trương Hằng, tốc độ làm cho người ta sợ hãi, ngân diễm gắt gao cắn nuốt quá nửa số xúc tua xanh lục kia.

Khi tầng xúc tua dày đặc này đánh tới trước người Trương Hằng, nó Chỉ còn lại một phần ba.

Bỗng nhiên, từ trong đồng xúc tua dày đặc kia bắn ra một tuyến xanh lục, đánh thẳng vào mắt Trương Hằng nhanh như tia chớp.

Khoảnh khắc này, xúc tua cuộn cuộn kia bỗng nhiên chậm lại.

Phần lớn tâm thần của Quỷ Tô đều dùng để khổng chế con rắn độc xanh lục khó thấy công kích.

- Tê....

Toàn thân con rắn độc xanh lục sáng bóng gần như trong suốt, bao bọc trong xúc tua, mắt thấy sắp đâm vào mắt Trương Hằng.

Ở thời khắc vạn phần nguy cấp này, Trương Hằng lại cười lạnh, trong ánh mắt sắp bị đánh trúng kia đột nhiên bắn ra một đạo ánh sáng màu bạc nửa trong suốt.

Đây là thần thông chủ tu của hắn. Phá Diệt Thần Quang!

Ầm!

Nước biển chấn động, Phá Diệt Thần Quang đánh trúng con rắn độc xanh lục.

Trong khoảnh khắc, con rắn lục màu xanh này bị đánh trúng tan thành nhiều mảnh. Kết quả này làm cho Trương Hằng rung mình, thậm hồ không xong.

Theo lý thuyết, bị Phá Diệt Thần Quang đánh trúng, con rắn lục này đúng ra phải tan thành hư vô mới phải.

Khi hắn sinh ra ý niệm này, vốn con rắn lục kia bị nổ ra mười đoạn đột nhiên lại hóa thành mười con rắn nhỏ hơn tấn công về phía lỗ tai. ánh mắt, mũi. miệng của Trương Hằng vốn không có giáp bạc bảo hộ.

Dị biến này làm cho Trương Hằng kinh ngạc.

Vừa rồi ý thức được con rắn nhỏ này công kích, tùy tiện dùng Phá Diệt Thần Quang công kích, Chỉ phát huy một hai phân uy lực, lại đánh giá sai con rắn quỷ dị này.

Quy Tô ở ngoài băng vự không xa liền thở dài một cái. biết lần này tập kích nhất định thất bại.

Lần đầu tiên công kích mạnh ở chỗ ra tay bất ngờ, có cơ hội tạo thành thương tổn nhất với Trương Hằng.

Còn lần thứ hai, con rắn nhỏ chia ra mười đoạn nhìn thì khí thể hung mãnh, nhưng Trương Hằng đã có phòng bị, sẽ không thể thành công.

Quả nhiên, Chỉ thấy Trương Hằng vươn tay. một đoàn băng tinh Hỏa Diễm màu U lam phát ra.

Theo băng diễm này xuất hiện, một cỗ lực đóng băng khủng bố vọt tới. thẳng vào linh hồn đến không thể tưởng tượng.

Vù....

Một mảnh ánh sáng màu lam đóng băng lấy khu vực này làm trung tâm, cấp tốc tràn ra bốn phía.

Nước biển trong phạm vi ngàn dặm, lập tức bị đóng băng.

Trong khoảnh khắc xúc tủa màu xanh còn hùng hổ không ai sánh bằng, bị đóng băng toàn bộ.

Cả một khu vực, bao gồm ba yêu tu may mắn còn lại. toàn bộ đều bị hóa thành băng.

Băng Phong Thiên Lý!

Lần này uy lực Băng Phong Thiên Lý mà Trương Hằng thi triển mạnh mẽ hơn rất nhiều so với một lần Ở Tam Tinh Vực,

Mượn uy lực nước biển, uy lực của Băng Phong Thiên Lý đã phát huy tới trình độ lớn nhất.

Trong nháy mắt băng diễm U lam xuất hiện trên tay hắn. Quy Tổ kinh hô:

-Cửu U.....

Ngay sau đó, hắn bị ánh sáng đông lạnh màu lam xẹt qua, hóa thành một bức tượng băng rất sống động.

Yêu thú Hợp Thể Kỳ cách bọn họ xa một chút đều hóa thành tượng băng, càng đừng nói mười con rắn lục nhỏ ở gần Trương Hằng nhất.

U Lam Băng Tinh Diễm trong tay Trương Hằng hóa thành mười mấy đạo. chia ra đánh lên mấy con rắn độc nhỏ này.

Quá rõ ràng, con rắn lục nhỏ bị bản thể băng diễm đánh trúng liền hóa thành mười mấy khối băng.

Sau đó, con rắn độc nhỏ bên trong khoảng khắc mất đi khí tức sinh mệnh, hóa thành một bộ phận của băng tinh, biến mất khỏi thế gian này.

Sau khi làm xong mọi chuyện. Trương Hằng mới thu hồi U Lam Băng Tinh Diễm trong tay, chậm rãi đứng dậy.

Đóng băng xung quanh tự nhiên tan ra, để cho thân thể hắn được thả lỏng. Theo hắn bước đi. đóng băng màu lam này ôn nhu như nước, để cho hắn tùy ý thông qua.

Trương Hằng đi từng bước về phía ba yêu tu, nhàn nhạt nói:

- Ta biết các ngươi còn chưa chết, Chỉ bị khí đông lạnh tấn công đánh trúng, nhiều nhất bị chút tổn thương đóng băng thôi...

Vừa dứt lời, tầng băng phía trước liền phát ra tiếng rầm rầm. ba yêu tu đột nhiên tự pháp lực bắn ra hào quang hòa tan tượng băng trên người.

Tiếp đó, một mảnh đóng băng xung quanh trở lại thành nước biển, theo Quy Tổ thao túng, vô số xúc tủa xanh lục lại khôi phục sinh cơ. bắn như chớp quần lấy Trương Hằng.

Oong....

Hạt châu tỏa ánh sáng lục phát ra hào quang xanh chói mắt. bao trùm cả một mảnh hải vực nhỏ.

Lập tức, vô số thực vật trong khu vực này được hào quang xanh lục tưới tắm, điên cuồng sinh trưởng, sau đó hóa thành con sóng xanh lục quét về phía Trương Hằng.

Trương Hằng lộ ra dị sắc. đây là lần đầu tiên hắn thấy yêu tu phát huy công pháp hệ mộc đến cảnh giới như thế này.

Quy Tổ không hổ là Trường Thọ Quy. một thân lực lượng hệ mộc mạnh mẽ đến nhu thế quả thật có thể chống lại đại tu sĩ Hợp Thể thông thường.

- Người cho như vậy là có thể ngăn cản được Trương mỗ hay sao?

Trương Hằng cười lạnh một tiếng:

- Con rùa già người tồn tại xa xưa. trong tay tất nhiên không thiếu bảo vật. Nếu có thể ngoan ngoãn giao ra mười kiện bảo vật giá trị tương đương linh bảo trung phẩm, ta có thể cân nhắc tha người một mạng.

- Mười kiện linh bảo trung phẩm?

Bạch Quyên cùng văn sĩ trung niên đều hít một hơi lạnh, khẩu khí này quá lớn đi chứ?

- Người... đúng là ác ma tham lam. Muốn mười kiện linh bảo trung phẩm, còn không bằng trực tiếp đi Cửu U Vực tìm Huyền Long Đại Vương, cho dù người muốn một trăm kiện, ngài ấy cũng có thể lấy ra được.

Quy Tổ thiếu chút nữa tức tới hộc máu.

- Nếu đã thế. các người chết hết đi.

Trương Hằng đã dự liệu trước, thu nụ cười lại. đột nhiên nhấc tay khẽ quát một tiếng:

- Chấn Áp Quyết!

Một cỗ lực chấn áp hùng hồn phủ xuống mảnh hải vực này. nước biển vụn vụn vỡ xuống, sóng trào mãnh liệt, hình thành một khu chân không.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

569. Chương 519: Mâu Thuẫn Cùng Giao Phong (thượng)

Nếu thoáng chú ý một chút, sẽ phát hiện lần này Trương Hằng thi triển Chấn Áp Quyết mà không tế ra Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp.

Chỉ khoát tay, giữa biển sâu này lập tức sinh ra một cỗ lực trọng áp hùng hồn.

Lực chấn áp này có thể đồng thời nhấn vào linh hồn cùng thân thể. mạnh mẽ ép tách rời nước biển khỏi một mảnh khu vực nhỏ. hình Thành một khu "vùng chân không".

Ba yêu tu còn lại bị lực chấn áp mạnh mẽ cố định ở giữa không trung mảnh chân không này. thừa nhận trọng lực tinh thần vô thượng cùng trọng áp vật lý công kích hai mặt.

- A!

Văn sĩ trung niên thực lực yếu nhất không chịu nổi cỗ trọng áp khủng bố này. thân thể bị ép chết tươi, máu thịt bắn ra vô cùng thê thảm. Nguyên Anh bị cỗ trọng áp tinh thần kia ép đến hồn phi phách tán, hoàn toàn biến mất khỏi thế gian này.

Bạch Quyên nữ yêu tu này trong thời khắc nguy cấp. đột nhiên tế ra một cái ô dù. những vòng hào quang rực rỡ hình thành một vòng bảo hộ trong suốt bảo vệ nàng bên trong.

Nhưng dù là thế, nàng vẫn bị trọng áp tinh thần mạnh mẽ công kích.

Phốc!

sắc mặt nàng tái nhợt, phun một ngụm máu. tâm thần tổn hao. Miễn cưỡng ổn định thân thể nhỏ nhắn, liếc mắt liền thấy văn sĩ trung niên đã bị miểu sát, tử trạng bi thảm đến cực điểm. trong lòng càng thêm hoảng sợ.

May mà Quy Tổ cách nàng không xa lại có thể chọi cứng lại cỗ công kích trọng áp biến thái này, có lẽ hẳn có phương pháp đối phó Trương Hằng.

-Ồ!

Trương Hằng đi ra khỏi cấm khu mười trượng Văn Đổng Bạch Tinh, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Lực phòng ngự cùng sinh cơ mạnh mẽ trong cơ thể Quy Tổ vượt qua hấn tướng tượng.

Cho dù lúc này hấn dùng Chấn Áp Quyết không sử dụng bảo tháp, càng không dùng hết toàn lực. nhưng vẫn phát huy ra uy lực có uy hiếp rất lớn đến đại tu sĩ bình thường, càng đừng nói dùng thân thể chọi cứng.

Quy Tổ trôi nổi trong nước biển cách đó không xa. xúc tua xanh lục bên người đan xen thành một mảnh dày đặc. một vòng ánh sáng xanh lục lộ ra khí tức sinh mệnh mạnh mẽ vờn quanh người hấn.

Trên thực tế, vừa rồi Trương Hằng thi triển Chấn Áp Quyết không tạo thành tổn thương gì tới thân thể hấn. nhưng tạo thành đả kích nhất định tới linh hồn hấn.

Quy Tổ dưới trọng áp tinh thần tối thiểu bị tổn thương rất nhỏ. nhưng trong ngoài cơ thể hấn ẩn chứa sinh cơ khổng lồ, trong khoảng khắc phục hồi lại tổn thương thần thức rất nhỏ kia.

Chỉ cần không thể một lần diệt sát Quy Tổ. như vậy hấn có thể khôi phục thương thể của mình trong khoảnh khắc.

"Không hổ là Trường Thọ Quy. sinh tồn mấy trăm vạn năm, thậm chí cả ngàn vạn năm tháng, một thân lực lượng sinh mệnh hệ mục mạnh mẽ đến mức này. Còn thân thể cùng linh hồn của hấn được lực lượng sinh mệnh khổng lồ tẩm bổ cô đọng, vượt xa tu sĩ cùng cấp. thậm chí sánh được với Thần thú."

Trong lòng Trương Hằng khẽ thở dài:

"Xem ra hôm nay muốn giết vị tiên tri đáy biên này. thật là có chút phiền toái."

- Tu sĩ nhân loại, bây giờ người nên nhanh chóng rời Cửu U hải vực đi...

Quy Tổ thở ra một hơi. dường như đã buông tha ý muốn diệt sát Trương Hằng.

- Lão Quy ta sống ở mảnh hải vực này suốt những niên đại dài dòng, cụ thể sống bao nhiêu năm. ngay cả bản thân ta cũng không đếm hết. Tuy rằng ta không có tuyệt kỹ lực sát thương mạnh mẽ gì, nhưng lực sinh tồn mạnh mẽ vượt xa người tướng tượng, ở trong năm tháng vô tận này, ta từng có mấy lần đại kiếp nạn phủ xuống, đều bị ta ung dung vượt qua.

- Ha ha, nói như vậy. ta chính là một lần đại kiếp nạn trong mệnh của người?

Trương Hằng cười khê:

- Nếu nói năng lực khôi phục, quả thật Trương mỗ không bằng người. Nhưng nếu nói đến lực sinh tồn kẻ có thể chân chính uy hiếp đến ta ở trong mảnh hải vực này. có lẽ Chỉ có Ma Xà phủ chủ mà ta chưa từng gặp mặt. Dù là lúc này ta không làm gì được người, nhưng kế tiếp người cũng khó mà thoát được một Kiếp.

Sắc mặt Quy Tổ hơi đổi mơ hồ hiện lên vài phần lạnh lùng:

- Như vậy để ta xem. người làm sao lấy được tánh mạng lão Quý này.

Nói xong câu đó, mai rùa nặng nề cổ xưa trên lưng Quy Tổ đột nhiên tản mát ra một cỗ hào quang xanh lục đậm, hơn nữa kéo dài ra thành một hư ảnh mai rùa thật lớn bao trùm lấy hấn.

Trên mai rùa thần bí lóe ra vô số hoa văn cùng đường tuyến, tổ hợp lại trở nên vô cùng thâm ảo.

Khi Trương Hằng đối mặt với mai rùa này. lại chợt nhớ tới Huyền Quy mà mình từng đối mặt.

- Chiếc mai rùa này đã đi cùng lão tổ ta hơn ngàn vạn năm. đã thật lâu thật lâu rồi không ai có thể công phá phòng ngự của nó...

Quý Tô nhẹ nhàng vuốt ve mai rùa thần bí này. chạm tới hoa văn thô ráp. lộ ra thần sắc tương nhớ. đủ loại hình ảnh trước kia hiện ra trong đầu hắn.

Lúc này, vị lão nhân Quy Tổ hiện rõ ý tang thương xa xưa. vinh nhục thế gian ở trước mặt hắn giống như trò đùa.

Bỗng dưng thần sắc Trương Hằng nghiêm lại, gắt gao theo dõi mai rùa trên người hắn. ở trước mặt cổ khí tức trầm lắng xa xưa kia, luôn cảm thấy mình nhỏ bé.

Mặc kệ người có pháp lực thông thiên, có thể dời sông lấp biển, một tay chống trời, Nhưng trước mặt năm tháng xa xưa vô tận. vẫn bé nhỏ không đáng nói

Ngay cả thần thông cao tới đâu. người có thể sống ở trước thời gian thiên địa hay sao?

Bất luận là người, hay là tiên đẳng cấp cao hơn cũng không thoát khỏi kết quả thiên địa vận chuyển sinh ra.

- Lực phòng ngự của mai rùa này, có lẽ không yếu hơn Linh bảo phòng ngự trung phẩm?

Trương Hằng nhỏ giọng tự nói, mà không lập tức ra tay. trong lòng bỗng sinh ra một dự báo cổ quái: dường như hôm nay mình thật sự không thể diệt sát được đối phương.

- Linh bảo phòng ngự trung phẩm?

Ánh mắt Quy Tổ lộ ra một tia khinh thường:

- Từ sau khi nó đại thành, mấy trăm vạn năm qua khắp hai vực gần nhu không ai có thể chân chính đột phá phòng ngự của nó. chân chính xúc phạm tới ta.

Nghe ý này, linh bảo phòng ngự trung phẩm còn không bằng cả mai rùa này.

- Ha ha, Trương mỗ thật có chút không tin, muốn thử một lần xem.

Nói xong, đột nhiên Trương Hằng duỗi tay. nắm chặt một thanh phi kiếm màu bạc sáng bóng hoa lệ.

Lập tức, một cổ khí tức sắc bén cực điểm phun ra từ trên phi kiếm màu bạc này.

Oong!

Tiếng rỗng ngâm tận trời truyền ra từ thân kiếm, dẫn đến hải vực gần đó đều rung chuyển bất an. Uy áp mạnh mẽ phủ xuống khu vực này. uy thế không kém gì linh bảo công kích thượng phẩm.

Đây là Pháp bảo bản mạng được Trương Hằng đào tạo lâu nhất, ký gửi tâm huyết lớn nhất - Phá Không Kiếm.

Trong nháy mắt Phá Không Kiếm hiện thế. kiếm quang màu bạc không gì không phá nổi bùng lên từ thân kiếm bán trong suốt, nước biển bốn phía run lên. tất cả dòng chảy yên tĩnh.

- Lợi khí công kích thật đáng sợ. Chỉ sợ kiếm này sinh, ra là vì giết chóc cùng hủy diệt, khó trách người chính là đại kiếp nạn trong mệnh của ta.

Quy Tổ vừa thấy kiếm này. thần sắc đại biến, ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng càng thêm phức tạp.

Đây là một Thanh kiếm hủy diệt thuần túy theo đuổi lực sát thương, muốn phá vỡ vạn vật thiên địa cùng pháp tắc thế gian.

- Hôm nay Trương mỗ muốn xem. là mai rùa của người cứng rắn. hay là Phá Không Kiếm của ta sắc bén...

Khóe miệng Trương Hằng hiện lên tươi cười tự tin.

Khi Phá Không Kiếm cùng mai rùa thần bí gặp nhau, sẽ sinh ra kết quả thế nào?

Một bên Phá Không Kiếm thuận túy là lợi khí công kích không gì không phá được, không cầu phòng ngự, Chỉ cầu tiến công, Một phía khác là mai rùa thần bí xa xưa không thể công phá. vì để phòng ngự mà sinh, Chỉ theo đuổi phòng ngự.

Một bên là mâu, một phía là thuẫn!

Trương Hằng nắm chặt Phá Không Kiếm, trong phút chốc tiến vào cảnh giới không gì không phá.

Gặp thần sát thần, gặp ma trăm ma!

Chỉ cầu công kích, Chỉ cầu chiến thắng, không có sợ hãi, không có do dự.

Ở trong cảnh giới này, Trương Hằng tay cầm Phá Không Kiếm, lực công kích mạnh mẽ đến mức khó tin.

- Người không liên quan, trừ bỏ trước!

Đột nhiên ánh mắt hắn vừa chuyển rơi xuống nữ yêu tu Bạch Quyên còn may mắn tồn tại ngoài Quy Tổ ra.

- Chạy mau...

Bạch Quyên thân thể khẽ run lên. liền không chế linh bảo hình dù che chở mình, chuẩn bị thuận di ra xa.

Nhưng mà ở trước mặt đại tu sĩ như Trương Hằng, nàng nào có thể thuận di? Dù là thuận di Thành công, cuối cùng cũng khó mà thoát khỏi cái chết.

Xẹt....

Trương Hằng nhấc Phá Không Kiếm nhẹ nhàng vung lên. một đạo kiếm quang màu bạc hình cung cắt một khu vực nước biển này thành hai nửa.

Bạch Quyên vừa mới chuẩn bị thuận di, liền có một cỗ uy áp tinh thần hùng hồn phong tỏa chặt chẽ khu vực này.

Đến trình tự như Trương Hằng. vận dụng lực lượng linh hồn đã vượt xa đại tu sĩ Hợp Thể bình thường. Thần thông chủ tu Ngự Thân ở tầng ba cổ tháp, là bí thuật chuẩn bị tu luyện mặt linh hồn.

Cho nên, lúc này bằng vào uy áp tinh thần dễ dàng ngăn cản Bạch Quyên muốn thuận di.

Xẹt!

Mắt thấy hào quang màu bạc sắp chém lên người Bạch Quyên.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

570. Chương 519: Mâu Thuẫn Cùng Giao Phong (hạ)

Đúng lúc này, đột nhiên Quy Tổ phát tay áo. mặt khác dùng những dây mây xanh lục Quân thành tấm chắn bắn vọt ra vừa lúc chắn trước người Bạch Quyên.

Bùm một cái, kiếm quang màu bạc chém lên trên tấm chắn thiên nhiên kỳ dị này. một trận hào quang xanh lục quán quanh, không ngờ triệt tiêu mất phân nửa lực lượng.

Nhưng dù vậy, tấm chắn dây mây thiên nhiên xanh lục này vẫn bị kiếm quang màu bạc cắt làm hai nửa.

Nếu đổi thành linh bảo phẩm thông thường, Chỉ sợ đã mất đi quá nửa uy lực. chờ đợi chữa trị. thậm chí sẽ liên lụy chủ nhân.

Nhưng Quy Tổ hiển nhiên không phải người thường, Chỉ thấy tấm chắn kỳ dị kia quán quanh ánh sáng xanh, bùng lên khí tức sinh mệnh mạnh mẽ, Chỉ trong nửa nhịp thở là linh bảo phòng ngự này đã khôi phục bình thường.

Nếu dùng thần thức cảm thụ, sẽ phát hiện linh bảo phòng ngự này như có được sinh mệnh, hiển nhiên đã vượt qua phạm trù Pháp bảo tầm thường.

Trương Hằng đứng cách xa mấy chục trượng không khỏi khẽ ồ một tiếng. Nếu đổi thành linh bảo phẩm thông thường, đã sớm bị một kích vừa rồi cắt làm hai đoạn. Nhưng tấm chắn mà Quy Tổ tế ra cực kỳ quý dị. ẩn chứa lượng sinh mệnh lực hơn trăm vạn năm, lực lượng khôi phục mạnh mẽ. có được sinh mệnh lực ương ngạnh đến khó tin.

Thấy Quy Tổ giúp mình chặn lại một kích, Bạch Quyên thở nhẹ một hơi. vội vàng nắm chắc thời gian bỏ chạy về biển sâu xa xa. Nàng có được ích Thủy Châu, đi lại thông suốt ở biển sâu này. tốc độ phi hành nhanh vô cùng.

- Hôm nay một kẻ cũng đừng mơ chạy thoát!

Trương Hằng cười lạnh một tiếng, vung Phá Không Kiếm, nước biển sôi trào, một đạo kiếm ti màu bạc phun ra từ mũi kiếm sắc nhọn, làm cho không gian xung quanh mơ hồ run lên.

Ti ti....

Kiếm ti màu bạc như thực chất, vô cùng chói mắt, tốc độ nói nhanh không nhanh, nói chậm không chậm, lại nhanh hơn Bạch Quyên hai phần, Chỉ thoáng cái đã đuổi kịp nàng.

Quy Tổ làm sao để cho Trương Hằng thực hiện được, khẽ hừ một tiếng, tấm chắn xanh lục Kỳ dị kia như sớm dự liệu trước che sau lưng Bạch Quyên.

Phốc! Phốc!

Kiếm ti màu bạc cực kỳ quý dị, trực tiếp xuyên qua dây mây xanh lục. ngay sau đó xuyên thủng linh bảo phòng ngự của Bạch Quyên..

Trong chớp mắt, kiếm ti màu bạc xuyên thủng hai cái lỗ nhỏ, đã xuyên thủng thân thể nàng, đẩy đến bờ sinh tử.

- Hừ!

Ý niệm Quy Tổ vừa động, dây mây xanh lục kia đột nhiên vươn ra vô số sợi dây mây nhỏ xanh lục, quán quanh người Bạch Quyên, một cỗ năng lượng sinh, mệnh mạnh mẽ rót vào trong người nàng.

Phốc!

Kiếm ti màu bạc dễ dàng xuyên thủng thân thể Bạch Quyên, trong chớp mắt là có thể xé nàng Thành mảnh nhỏ.

Nhưng những đường dây mây xanh lục kia trào ra lực lượng sinh mệnh mạnh mẽ, chữa trị Nguyên Anh cùng thân thể nàng bằng một tốc độ khủng bố.

Sau khi kiếm ti màu bạc biến mất. Bạch Quyên vẫn sống tốt lành ở đó. ngay cả chính nàng cũng không thể tin được kết quả này.

"Như thế cũng biến thái quá đi chứ..."

Trương Hằng đứng ở xa xa, thoáng kinh ngạc trầm nghĩ.

Quy Tổ đứng ở đối diện hần khố miệng mang theo tia ý cười, quanh người lão có một tầng hư ảnh mai rùa, tầng ngoài cũng lưu chuyển dòng hào quang màu xanh sinh mệnh.

- Người cho rằng như thế thì Trương mỗ không thể giết nàng ta được hay sao?

Trương Hằng cười lạnh một tiếng, bỗng nhiên thân hình biến mất tại chỗ, thuần di đến trước mặt Bạch Quyên.

- Không xong...

Sắc mặt Quy Tổ khê đỏi. khoảng khắc khổng chế xúc tua xanh lục xung quanh hình thành phong tỏa không gian.

Nhưng mà cảnh giới linh hồn của Trương Hằng rõ ràng cao hơn hẳn nhiều, không nhìn phong tỏa không gian này, đi tới cạnh Bạch Quyên.

- Phá!

Một đạo tia chớp màu bạc đâm ra từ trong tay Trương Hằng. nháy mắt xuyên thủng thân thể Bạch Quyên, bao gồm cả Nguyên Anh.

Kế tiếp, một mảnh ngân diễm bùng nổ. nuốt hết thấy mọi thứ. bao gồm cả Pháp bảo thông linh, cùng với lực lượng sinh mệnh hệ mộc mạnh mẽ.

Quy Tổ hét lớn một tiếng, định thu hồi kiện tẩm chắn dây mây của mình. Nhưng bỗng nhiên Trương Hằng duỗi tay, nắm chặt lấy linh bảo hạ phẩm không tầm thường kia.

Phốc!

Một mảnh ngân diễm bắt đầu điên cuồng thiêu đốt căn cước, tinh túy thiên địa cuộn cuộn chảy vào người Trương Hằng.

Ánh mắt Trương Hằng đột nhiên sáng ngời, linh bảo hạ phẩm này ẩn chứa tinh túy thiên địa không kém gì một kiện linh bảo trung phẩm.

Hắn không biết, tẩm chắn Dây mây xanh lục này đã trải qua dựng dục trăm vạn năm, linh bảo hạ phẩm thông thường sao có thể so sánh được.

sắc mặt Quy Tổ liền trắng bệch, tâm thần bị tổn hại, thậm chí phun ra một ngụm máu, mới miễn cưỡng ổn định thân hình.

Tuy nhiên trong cơ thể hắn lại trào ra một cỗ lực lượng sinh mệnh hệ mộc. trong nháy mắt chữa trị chút thương thế đó.

"Lực lượng sinh mệnh hệ mộc mà lão già này có được cũng khác với lẽ thường quá đi chứ? Hay là trong tay hắn còn có trọng bảo khác?"

Trương Hằng như có suy nghĩ nhìn Quỷ Tô. lập tức mở ra Thần Linh Nhãn, hai mắt lóe ra ánh bạc, nhìn tất cả trong mắt.

Chỉ một cái liếc mắt tùy ý, lại cho Quy Tổ một ảo giác bị đối thủ nhìn thấu hoàn toàn thân thể không khỏi phát lạnh.

"Chẳng lẽ hôm nay nhất định không giết được còn rùa đen rút đầu ngươi đây?"

Ánh bạc trong mắt Trương Hằng dần dần tán đi. đứng bất động tại chỗ. ngân diễm rải rác xung quanh đang cắn nuốt mục tiêu của mình, tinh túy thiên địa dưng mãnh tràn vào người hắn.

- Lão Quy khuyên ngươi một câu, trở về thế giới nhân loại đi...

Quy Tổ thở một hơi thật nặng, lúc này thương thế trên người đã khỏi hẳn.

- vẫn là câu kia. giao ra mười kiện bảo vật có giá trị linh bảo trung phẩm. Trương mỗ lập tức bước đi. không quá nhiều sinh hoạt của ngươi.

Trương Hằng cầm trong tay Phá Không Kiếm, khí thế trên người nhanh chóng tăng lên. uy lực tinh thần tràn lan khắp biển sâu cũng ngày càng đáng sợ. Nước biển lấy hắn làm trung tâm Bắt đầu tạo thành dòng xoáy lan tràn, hình thành một khu vực chân không.

Trong không gian hình cầu bán kính mười trượng lấy hắn làm trung tâm. không tồn tại một giọt nước, giống y như giữa không khí

Uy thế như vậy, ngay cả Quy Tổ cũng phải động dung, hấn hiếu được: có lẽ nam tử nhân loại trước mắt có thể thăng cấp đến tồn tại phủ chủ, từ nay trở thành tuyệt đỉnh cao thủ cực Kỳ hiếm thấy Nơi hạ giới.

Ầm! Ầm! Ầm!

Trương Hằng từng bước đạp giữa hư không đã không còn nước biển, khí thế đòi non lấp biển ngưng tụ Thành một điểm, đánh sâu về phía Quỷ Tổ.

Phi kiếm màu bạc bán trong suốt xinh đẹp khe khẽ run lên trong tay hắn, mơ hồ từ trên thân kiếm màu bạc kia sinh ra một tia kiếm ti màu vàng.

Kiểm ti màu vàng này thật nhạt, xen lẫn giữa ánh bạc hoa lệ, không rõ ràng lắm.

Nhưng Quy Tổ lại liếc mắt thấy được trên Phá Không Kiếm ẩn chứa một chút màu vàng kia, vẻ mặt hoảng sợ. một cỗ nguy cơ vô hình lan tràn trong lòng hắn.

ở trong năm tháng vô tận dài lâu. người có thể tạo thành uy hiếp với hắn tuyệt đối có thể đếm trên đầu ngón tay.

- Một kiếm, Chỉ cần người có thể ngăn chặn được một kiếm của Trương mỗ. hôm nay ta tạm tha người một mạng, trong vòng mười năm sẽ không xâm phạm.

Trên người Trương Hằng dâng lên tự tin mãnh liệt, chậm rãi nhắc Phá Không Kiếm sáng bóng xinh đẹp trong tay, khẽ phun ra mấy chữ:

- Chí Cường Nhất Kiếm.

Thời điểm này, uy lực tinh thần ngưng tụ bốn phía đạt tới đỉnh điểm, bùng nổ như một ngọn núi lửa.

Vù xẹt...

Một tia chớp màu bạc trực tiếp bắn ra từ trong tay Trương Hằng, đâm về phía Quy Tổ.

Nước biển xung quanh đều động lại. tựa như thời gian yên lặng. Cả thế giới Chỉ có thể nhìn thấy một tia chớp màu bạc. hết thấy sự vật khác đều vận động tương đối. cực kỳ im ắng.

Nó chưa tới địch nhân phía trước, nước biển phía trước đã tự động tách ra một khe hở hẹp cho nó.

Ti....

Khoảnh khắc, tia chớp bạc kia phun ra một tơ vàng nhân nhạt, cắt qua hư không đánh trúng hư ảnh mai rùa trước người Quỷ Tổ.

Oong....

Hào quang xanh lục trên hư ảnh mai rùa nhanh chóng xoay chuyển, hình thành một bức màn hào quang xanh lục vô cùng thâm thúy.

Màn hào quang xanh lục này như một cái không gian, trào ra lực lượng sinh mệnh hệ một vô cùng vô cực. thuần túy mà xa xưa.

Mai rùa thần bí nặng nề tích tụ lực lượng sinh mệnh mấy ngàn vạn năm, khi Trương Hằng so sánh với linh bảo phòng ngự trung phẩm, trong thần sắc Quy Tổ Chỉ có mấy phần khinh thường, đủ thấy chỗ mạnh mẽ của mai rùa kia.

Phốc!

Kiểm ti màu vàng không gì không phá được, tựa như đâm một tờ giấy, xuyên thủng màn hào quang xanh lục kia, sau đó đánh lên hư ảnh mai rùa.

Hư ảnh mai rùa này không phải bản thể, chẳng qua là pháp lực cùng trận pháp duy trì hình thành vòng bảo hộ năng lượng toàn phương vị.

Rắc!

Hư ảnh mai rùa cũng bị đánh tan, tiếng tan vỡ vô cùng rõ ràng.

Trong khi đó, kiếm ti màu vàng kia Chỉ còn một nửa. hợp làm một thể cùng tia chớp màu bạc ở đằng sau, đánh lên mai rùa thần bí đã trải qua năm tháng dài lâu, thậm chí tung hoành mấy thời đại.

Ầm

Tiếng nổ hùng hồn như truyền ra từ xa xưa mãi mãi, lộ ra một tia tang thương nặng nề. ngay cả Trương Hằng cũng rung động.

Nhưng tiếng động này còn chưa duy trì nửa giây, liền rắc một tiếng, kinh tâm động phách.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----oo0oo-----

571. Chương 520: Hội Ngộ Tử Hoàng (thượng)

Cửu U hải vực vô cùng vô tận, con đường liên thông Thiên hải chính là một vùng khu vực của Ma Xà Phủ.

Lúc này, nước biển bắt đầu gợn sóng không yên. lâu lâu nổi lên từng luồng sóng lớn ngập trời. Ở dưới đáy biển thì dòng chảy ngầm mãnh liệt không ngừng. làm cho yêu thú hoảng sợ lo lắng.

Lam Ngọc Điện đứng phía trên không trung vùng hải vực này, dùng thần thức truyền vào đáy biển để tra xét tình huống bên trong thật cận thận. Tuy nhiên, với tu vi của hắn Chung quy cùng không thể cho thần thức xuống hải vực sâu như thế, mà chỉ có thể lơ mơ cảm giác được nước biển dao động không yên phía dưới và uy lực tinh thần cường đại đến khó tin.

Trong quá trình quan sát, hắn phát hiện rất nhiều yêu thú gần đó cũng đang trong trạng thái hỗn loạn, chỉ có yêu thú đỉnh cấp mới có thể duy trì trấn định.

Khi uy lực tinh thần từ trong đáy biển truyền tới, phát tán đến khu vực Thiên hải, tất cả yêu thú đều động dung.

- Rốt cuộc là vị đại nhân vật nào phủ xuống vùng hải vực này. Với khoảng cách xa như thế mà có thể cảm nhận được tinh thần uy áp như vậy...

Một con yêu thú Hóa Thần Kỳ nói với yêu tu bên cạnh, trên mặt lộ vẻ hoảng sợ.

- Có lẽ nhân vật cấp đại yêu tu phủ xuống, đang khai thác thiên địa dị bảo dưới đáy biển, và đang đánh nhau với linh thú hộ bảo.

Lại một gã yêu tu khác phòng đoán.

Vừa nghe đến tên “Đại yêu tu”, trong mắt đám yêu tu gần đó đều lộ ra vẻ kính sợ thật sâu. Ở trong mắt yêu tu đỉnh cao thông thường, Đại yêu tu là thứ không thể chiến thắng, Chỉ phát tay một cái liền có thể giết chết bọn họ.

- Đại yêu tu? Chỉ sợ là đại tu sĩ nhân loại đấy...

Đúng lúc này, một đạo lưu quang màu tím từ hải vực xa xôi bay đến, trong nháy mắt phủ xuống nơi này, lộ ra một người đàn ông trung niên với khuôn mặt bình thường. Người đàn ông trung niên này mặc một bộ áo choàng màu đen. trên áo choàng có thêu một con thanh xà quỷ dị dài chừng bốn thước, trông rất sống động. Trong đôi mắt con thanh xà này có một đoàn Hỏa Diễm màu đen. giống như Tu La địa ngục. Yêu tu bình thường Chỉ nhìn thoáng qua cùng phải hết hồn, sợ rằng con rắn trên áo choàng kia sẽ thoát ra cắn mình.

- Hộ pháp đại nhân!

Đám yêu tu gần đó cùng lúc nhận ra thân phận người đàn ông trung niên này, dù ở trên hư không hay dưới mặt nước đều vội vàng quỳ bái hành lễ với vẻ mặt kính sợ và kính trọng.

Lam Ngọc Điền đứng yên cách mặt nước hơn mấy dặm. vừa trông thấy người đàn ông trung niên này sắc mặt đại biến, vội cúi người thi lễ, cung kính nói:

- Bái kiến Ma Long hộ pháp.

Hắn là yêu thú Hợp Thể Kỳ, mặc dù trông thấy cấp đại tu sĩ, cũng không cần quỳ lại hành lễ như tu sĩ khác.

Người đàn ông trung niên được gọi là Ma Long hộ pháp giương mắt liếc nhìn hắn một cái, hồ hững nói:

- Người gọi là Lam Ngọc Điền sao?

- Bẩm đại nhân! Ta chính là Lam Ngọc Điền, là yêu tu sinh sống ở Ma Xà Phủ, từng có duyên gặp mặt hộ pháp mấy lần. không nghĩ tới ngài còn có thể nhớ ta.

Lam Ngọc Điền nói với vẻ vừa mừng vừa lo.

Ma Long hộ pháp là nhân vật gì? Chỉ sợ tất cả yêu tu bậc cao trở lên của Ma Xà Phủ đều biết. Ma Long hộ pháp kia có thể mạnh mẽ gần bằng Ma Xà Phủ Chủ.

Theo đám yêu tu biết, trong Ma Xà Phủ to lớn này chỉ có hai gã Ma Long hộ pháp. Mặc dù đặt trong đại yêu tu thì cũng là người có thực lực siêu cường.

Tuy nhiên, tu sĩ đỉnh cao như Lam Ngọc Điền cũng biết: Cái gọi là Ma Long hộ pháp cũng chính là Ma Xà hộ pháp.

“Ma Long” tức là Ma Xà, Chỉ là kêu cho dễ nghe mà thôi. Ma Xà Phủ Chủ tự xưng là thân thể có huyết mạch của thượng cổ Ma Long, cho nên mới có danh xưng này.

- Ha ha! Ta sinh sống mấy chục vạn năm ở Ma Xà Phủ, khí tức và dung mạo của mỗi một vị yêu tu Hợp Thể Kỳ ta đều biết rõ, hơn nữa...

Nói đến cuối Ma Long hộ pháp ngừng lại, trên mặt lại hiện lên một chút vẻ cười quỷ quyệt giả tạo.

Lam Ngọc Điền hơi hơi sửng sốt, cảm thấy rất hứng thú với câu dừng lại của Ma Long hộ pháp.

Trên thực tế, tất cả đại yêu tu đều biết khí tức, dung mạo, phương diện sở trường của mỗi một vị yêu thú Hợp Thể Kỳ trong Ma Xà phủ đều được ghi nhận trong Ma Xà phủ.

Đây là bí mật thượng tầng, vị yêu tu Hợp Thể Kỳ như Lam Ngọc Điền cũng không biết bí ẩn Trong đó,

- Không biết hộ pháp đại nhân đích thân đến đây có chuyện gì?

Lam Ngọc Điền có một loại dự cảm trong lòng. Ma Long hộ pháp đích thân đến đây, tám chín phần có liên quan đến chủ nhân của mình.

Hiển nhiên, Ma Long hộ pháp vừa nghe lời ấy, sắc mặt của hắn chợt nghiêm lại, hướng Lam Ngọc Điền dò hỏi:

- Bản hộ pháp vừa mới đến đây, trông thấy phạm vi mấy trăm dặm hải vực chỉ có yêu tu Hợp Thể Kỳ người, mà uy năng tinh thần sinh ra ở nơi này, không biết người có biết ngọn nguồn gì không?

Đôi mắt sáng rực của Ma Long hộ pháp nhìn chằm chằm Lam Ngọc Điền, khiến hắn mang áp lực rất lớn, lưng ứa ra mồ hôi lạnh. Hắn hiểu rằng người đàn ông trung niên trước mặt có thể khống chế tánh mạng của mình một cách dễ dàng.

- Bẩm hộ pháp đại nhân! Ta cũng vừa mới đến đây không lâu, phát hiện hàng loạt dị tượng mới quan sát, ngài có thể đi hỏi những yêu tu khác ở nơi này.

Lam Ngọc Điền trả lời rất cẩn thận.

Khuôn mặt Ma Long hộ pháp lộ ra vẻ kinh ngạc, thấp giọng lẩm bẩm nói:

- Ta rõ ràng cảm nhận một luồng khí tức thuộc về nhân loại ở nơi này, chẳng lẽ Khứu Thiên Thuật của ta sai, không thể nào!

Lam Ngọc Điền đứng bên cạnh có phần lộ ra vẻ thấp thỏm, không dám có chút vọng động.

Đúng lúc này, trong đầu hắn đột nhiên vang lên giọng nói của chủ nhân Trương Hằng:

- Trên đó đã xảy ra chuyện gì?

Lam Ngọc Điền cả kinh trong lòng. Theo giọng nói của Trương Hằng, hắn cảm nhận được một chút không hài lòng, dường như tâm tình của chủ nhân không tốt lắm.

- Chủ nhân! Ma Xà hộ pháp đại nhân cảm nhận được dị động nơi này nên đến đây Kiểm tra.

Lam Ngọc Điền trao đổi ý niệm trong đầu với Trương Hằng.

- Người nói là Ma Xà hộ pháp sao?

Giọng nói của Trương Hằng cũng trở nên ngưng trọng.

Trước khi hắn đến Ma Xà Phủ, cũng có chút nghiến cứu thế lực này.

Ở Ma Xà Phủ, ngoại trừ phủ chủ Thiên Sát Ma Xà ra, thì còn hai vị hộ pháp có thực lực mạnh nhất.

- Dạ, chủ nhân! Hắn đang ở gần ta, dường như hắn nghĩ được khí tức tu sĩ nhân loại nên lúc này đang Kiểm tra yêu tu khác.

Lam Ngọc Điền thành thật trả lời.

- Được rồi! Hiện tại người có thể khôi phục tự do. Chờ khi ta rời khỏi Cửu U hải vực thì sẽ cời bỏ Ký Hồn Thuật của người và Tử Yên Vũ. Có lẽ sau này chúng ta còn có dịp gặp nhau, đến lúc đó không biết quan hệ của chúng ta là gì.

Trương nhẹ thở dài một hơi.

- Khôi phục tự do...

Lam Ngọc Điền nói với vẻ khó tin:

- Chủ nhân! Ngài...

- Đi thôi! Hai người các người có thể là hai sinh mệnh duy nhất ta buông tha trong chuyến đi vào Cửu U hải vực, chỉ mong các người có thể sớm ngày tu thành chính quả, khi đó chúng ta sẽ gặp nhau ở Thượng giới...

Giọng nói Trương Hằng dần dần mờ ảo, cuối cùng biến mất trong đầu Lam Ngọc Điền.

- Đây là sự thật chẳng?

Lam Ngọc Điền kinh ngạc đứng trên hư không, hắn phát hiện dấu ấn thần bí sâu trong linh hồn buông lỏng một ít. Xem ra lời nói của Trương Hằng không giả, nói được thì làm được.

Đúng lúc này, Ma Long hộ pháp cách đó không xa đột nhiên kinh hô một tiếng, liền hóa thành một đạo quang lưu màu tím, rồi nhảy vào trong biển sâu.

- Đây là...

Lam Ngọc Điền kinh ngạc không thôi. Tu vi của Ma Long hộ pháp này cao hơn hắn rất nhiều, thần thức lại vượt xa hắn, nên có lẽ có phát hiện gì cũng nên.

-Phốc!

Ma Long hộ pháp nhảy vào trong nước biển, làm nước biển chấn động nổi lên sóng lớn. Có thể thấy được lực lượng lớn như thế nào.

Dưới tra xét thần thức của Lam Ngọc Điền, chỉ trong thời gian ngắn Ma Long hộ pháp đã tiến vào dưới đáy biển sâu mấy trăm dặm.

Khi hắn xuống tới độ sâu hai ba trăm dặm, một giọng nói già nua vô lực từ đáy biển truyền tới:

- Ma Long hộ pháp! Người đã đến rồi...

- Quy Tổ tiên bối?

Ma Long hộ pháp hơi kinh hãi, từ trong giọng nói hắn lập tức phán đoán ra thân phận và lai lịch của chủ nhân nơi này.

Tuy rằng hắn là đại yêu tu có thực lực siêu quần nhưng ở trước mặt tiên tri đáy biển đã sống vô số vạn năm, tất nhiên vẫn phải tỏ ra tôn kính. Không nói hộ pháp như hắn, cho dù Ma Xà Phủ chủ Thiên Sát Ma Xà đích thân tới, cũng phải gọi Quy Tổ một tiếng tiên bối.

Có một số chuyện, cũng không thể hoàn toàn dùng hai chữ “thực lực” để phân định.

- Quy Tổ tiên bối! Chẳng lẽ dưới đáy biển sâu gặp phải bất trắc gì. Ta thấy dường như người bị thương không nhẹ, nguyên khí hao tổn nhiều.

Ma Long hộ pháp tiếp tục bay về phía đáy biển, quanh thân lưu chuyển màn hào quang màu lam trong suốt, khiến hắn phi hành dưới đáy biển như cá gặp nước. Tuy rằng tác dụng của bí thuật này kém hơn ích Thủy Châu và bí thuật đi trong nước mà Trương Hằng lĩnh ngộ nhưng nó cũng đủ khiến hắn thoải mái tiến vào đáy biển sâu ba nghìn dặm.

Hắn biến mất rất nhanh trong thần thức dò xét của Lam Ngọc Điền. Sau khi tìm một hồi, cuối cùng hắn đi tới gần một vùng hỗn độn của Vực sâu dưới đáy biển.

Khi hắn vừa tới nơi này, đột nhiên hắn cảm nhận có mấy luồng khí tức cường đại, có linh hồn ngã xuống.

- Dường như có mấy yêu tu Hợp Thể Kỳ thực lực không tầm thường đã chết...

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

572. Chương 520: Hội Ngộ Tử Hoàng (hạ)

Ma Long hộ pháp lảo bảo, ánh mắt rơi vào một vùng cây màu xanh rất tươi tốt cách đó không xa.

Rừng cây màu xanh này được tạo thành bởi xúc tua màu xanh, phát ra vô số khí tức sinh mệnh cường đại. Ở sâu trong rừng cây có một mai rùa khổng lồ, chiếm phạm vi mười trượng.

Mai rùa khổng lồ thần bí khó lường này phát tán ra khí tức đầy vẻ cổ xưa giống như một thành lũy không thể công phá, sừng sững đứng dưới đáy vực. Khí tức sinh mệnh khổng lồ từ trong mai rùa tràn ra. đang lan tràn ra bên ngoài.

Mà khi Ma Long hộ pháp nhìn kỹ thì lập tức phát hiện bên ngoài mai rùa to lớn kia có một vết rách vuông vút rất nhỏ, trên đó còn tràn ra mấy tia tơ vàng khó thấy được, vang lên tiếng Chi chi.

Răng rắc.

Thành lũy không thể công phá trong mắt của Ma Long hộ pháp, đột nhiên nứt ra những đường nứt to lớn như mạng nhện, dần dần lan ra. Tơ vàng trên đó không ngừng lóe lên, cực kỳ không xong.

- Đây là...

Khuôn mặt Ma Long hộ pháp lộ ra vẻ hoảng sợ.

“Ông” một tiếng. Trên mai rùa khổng lồ lại tràn ra năng lượng sinh mệnh hệ mộc rất mạnh mẽ, chữa trị hết những vết nứt.

Liên tục hơn nửa ngày, tơ vàng bên ngoài mai rùa mới biến mất không thấy. Tiếp theo đó, một tiếng thổ dài truyền đến từ trong mai rùa to lớn, rồi chợt lóe lên một luồng hào quang màu xanh. Quy Tổ sắc mặt nhợt nhạt xuất hiện trước mặt Ma Long hộ pháp, trên lưng lão đeo một mai rùa. rất giống với mai rùa khổng lồ vừa rồi, Chỉ là lớn nhỏ không giống nhau.

- Quy Tổ tiền bối! Ngài bị làm sao vậy? Bị người nào gây thương tích? Theo lời phủ chủ đại nhân, trên toàn Cửu U hải vực, người có thể làm tổn thương đến ngài Chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay.

Ma Long hộ pháp kinh ngạc hỏi.

- Người đó vừa mới đi. May mắn người không chạm mặt hắn.

Quy Tổ hồ hững nói, ánh sáng xanh lưu chuyển trên người. trên mặt lại khôi phục vẻ hồng nhuận.

- Người? Đó là tu sĩ nhân loại sao?

Sắc mặt Ma Long hộ pháp nghiêm nghị. nghe ý tứ của Quỷ Tổ, người đó có năng lực đưa mình vào chỗ chết.

- Đúng vậy! Vừa rồi hắn phát ra một kiếm rất mạnh đạt tới cảnh giới không thể tưởng tượng. nhưng lại tiêu hao không ít pháp lực, suýt chút nữa thật sự phá vỡ phòng ngự của ta. Có lẽ hắn cảm nhận người đến nên mới vội bỏ đi.

Lúc này Quy Tổ mới quan sát môi trường chung quanh, phát hiện Văn Đổng Bạch Tinh vốn ở đó cùng với một ít linh bảo khác đã không thấy đâu.

- Chẳng lẽ người kia đạt tới cấp Phủ chủ?

Trên mặt Ma Long hộ pháp lộ ra một chút sợ hãi. Thân là trợ thủ đắc lực của Ma Xà Phủ chủ. hắn tự nhiên biết được nhân vật cấp Phủ chủ rất cường đại.

- Cấp Phủ chủ thì chưa đạt tới nhưng lão quỷ ta có thể khẳng định, trong vòng mười năm hắn nhất định có thể tu luyện đến cảnh giới đó.

Quy Tổ tưởng tượng đến chuyện đó tự nhiên trong lòng phát lạnh, rồi đột nhiên nhớ tới câu nói trước đây của Trương Hằng: «Chỉ cần người có thể ngăn được một kiếm này của Trương mỗ thì hôm nay ta tạm tha cho người một mạng. trong vòng mười năm sẽ không đụng tới». Theo lời nói của Trương Hằng thì không khó nhìn ra. mặc dù một kiếm này không thành công nhưng có thể sau mười năm thì lại khác.

Sau mười năm đến lúc đó không biết Trương Hằng sẽ cường đại đến mức độ nào... Đây mới là chuyện Quy Tổ lo lắng.

Ma Long hộ pháp lơ là nói:

- Nếu không đạt tới cấp Phủ chủ thì người đó không có gì đáng sợ. Gần mấy vạn năm qua, một số đại yêu tu cấp Phủ chủ còn không có ai có thể đánh thắng ta, càng đừng nói đưa bốn hộ pháp vào chỗ chết.

Vừa nghe nhân loại tu sĩ này không phải nhân vật cấp Phủ chủ, Ma Long hộ pháp lập tức sinh ra một chút ý khinh thường.

- Ôi! Thoát được một kiếp này, lão quỷ ta muốn tu dưỡng một đoạn thời gian để chuẩn bị chờ một lần đại kiếp nạn sau mười năm...

Quy Tổ cũng không giải thích gì nhiều cho Ma Long hộ pháp, thở một hơi dài, rồi chui vào hang ổ của mình.

- Quy Tổ tiền bối! Nếu quả thực không thể đối phó với đại tu sĩ nhân loại thì ngài hoàn toàn có thể hướng Ma Xà Phủ ta xin giúp đỡ. Ngài có Ma Xà phủ làm chỗ dựa thì cho dù tu sĩ nhân loại có mạnh hơn mười lần đi nữa, cũng không dám trêu chọc ngài.

Ma Long hộ pháp đứng phía sau không kiềm nổi khuyên.

- Không cần! Lòng ta đã có dự báo, kiếp nạn này được chú định trong số mệnh, không thể để người ngoài nhúng tay vào. Nếu Ma Xà Phủ thật sự muốn can thiệp chuyện này, Chỉ sợ sẽ đi theo khuôn mẫu của mấy vị yêu tu Hợp Thể Kỳ vừa mới chết đi.

Âm thanh của Quy Tổ mệnh mông mà xa xưa, mang theo mấy phần bất đắc dĩ và bi thương vang đi khắp Vực sâu dưới đáy biển.

- Lão rùa người cũng dám coi thường Ma Xà phủ ta!

Trên mặt Ma Long hộ pháp lộ ra mấy phần âm lãnh và khinh thường, nói:

- Chỉ là một đại tu sĩ nhân loại thôi, chưa tiến vào cấp Phủ chủ, ở trước mặt Phủ chủ đại nhân chỉ như con kiến.

Hắn tự lẩm bẩm:

- Bản hộ pháp thật sự muốn tìm hắn so tài một phen, đáng tiếc khi người này biết ta đến liền hốt hoảng bỏ chạy...

Ma Long hộ pháp dò xét một hồi khu vực dưới đáy biển sâu này, rồi hóa thành một đạo quang lưu màu tím bay về phía Ma Xà Phủ.

Mặc kệ nói như thế nào, một đại tu sĩ nhân loại xâm nhập vào phạm vi thể lực Ma Xà Phủ, tuyệt đối không thể xem là chuyện nhỏ, Ma Long hộ pháp phải bẩm báo chuyện này cho Phủ chủ Thiên Sát Ma Xà.

Ở một nơi khác cách xa Cửu U hải vực không cùng mấy trăm dặm, một người ba yêu đang bay về phía hải vực..

Bốn người này phân biệt là phân thân Trương Hằng, Tử Lượng, Tử Hân, Thiết Sa Vương. Từ sau khi bay đến gần vùng hải vực này, Trương Hằng phát hiện số lượng yêu thú đỉnh cấp đột nhiên nhiều hơn.

Ở trong phạm vi hải vực hơn trăm dặm, hắn thường xuyên cùng lúc nhìn thấy mười mấy con yêu thú Hợp Thể Kỳ. Khi một người ba yêu đi qua, có một phần yêu thú đỉnh cao không kiêng nể gì dùng thần thức quét đến tràn ngập vẻ địch ý.

Cảm quan của yêu thú đỉnh cao rất mạnh, tuy cách nhau khá xa nhưng cũng có thể cảm nhận được khí tức nhân loại.

Tuy nhiên, khi bọn chúng phát hiện ba con yêu thú Tử Lượng thì một đám liền rùng mình, hoảng sợ rút rè, không dám làm cản.

Rất hiển nhiên đám yêu thú đỉnh cao gần hải vực cũng nhận biết tam yêu Tử Lượng.

Bất luận là hai vị hoàng tử Tử Lượng, Tử Hân của Tử Hoàng Phủ, hay vị yêu tu Thiết Sa Vương đều chính là nhân vật rất bá đạo ở vùng hải vực này, thực lực của họ gần như sánh ngang với đại yêu tu.

- Trương đạo hữu! Tử Hoàng Phủ ở trong đáy biển ngay phía trước. Ta lập tức mang người đi gặp phụ thân đại nhân.

Tử Lượng cười với Trương Hằng, đi phía trước dẫn đường, thuận tiện lại nói với Thiết Sa Vương:

- Người cùng theo ta đi Tử Hoàng Điện, để xem phụ thân đại nhân xử trí người thế nào.

- Dạ! Đại công tử!

Thiết Sa Vương khép nép cung kính ở phía sau.

Phốc! Phốc! Phốc!

Một người tam yêu hoàn toàn tiến vào trong biển, bay vào trong chỗ sâu.

Tam yêu Tử Lượng đều là yêu thú sinh sống trong hải vực, sớm thích nghi với phương thức sinh tồn trong hải vực. Mặc dù lặn vào trong nước nhưng cũng có thể phi hành rất thoải mái.

Tuy nhiên, biểu hiện của Trương Hằng lại vượt xa tưởng tượng của bọn họ. Sau khi tiến xuống độ sâu mấy trăm dặm, hắn lại có khả năng phi hành rất thoải mái như cá gặp nước như không có chuyện gì dưới áp lực của ngàn vạn cân bước biển.

“Hắn hình như không giống tu sĩ nhân loại tu luyện công pháp hệ thủy...” Thiết Sa Vương thầm nói trong lòng.

Tử Lượng lộ vẻ mặt cổ quái, hướng Trương Hằng dò hỏi:

- Trương đạo hữu! Trước kia ngươi từng ở hải vực một đoạn thời gian sao? Ta thấy công pháp di chuyển trong nước của ngươi rất cao minh, giống như hòa hợp một thể với nước biển chung quanh, hình thành một loại cân bằng tinh tế. Ngay cả yêu tu thuộc tính thủy sinh sống tại đây cũng không nhất định có thể làm được như thế.

- Không có, nhưng bản tôn của ta dạo chơi ở hải vực một hai lần, học trộm truyền thừa bí thuật của lão rùa đen nào đó.

Trương Hằng nói dối nửa thật nửa giả.

- Lão rùa đen?

Tử Lượng khẽ cau mày, nhất thời không nghĩ ra “Lão rùa đen” trong miệng Trương Hằng là ai. Dù sao diện tích của Cửu U hải vực quá mức bao la mênh mông, yêu thú sinh tồn trong đó kể ra có hàng tỉ, yêu tu loại rùa cũng không ít.

Không đến một khắc, phía dưới đáy biển đột nhiên xuất hiện một đoàn vàng sáng mông lung nhu hòa màu tím.

Ở trong quang mang màu tím kia lơ mơ có thể nhìn thấy một tòa cung điện thủy tinh với khí thế to lớn.

Chưa đến tòa cung điện thủy tinh màu tím nhưng Trương Hằng đã cảm giác được một luồng khí tức áp bức không thể tưởng tượng. Vô tình hắn cảm nhận được một thứ gì rất mạnh mẽ đang nhìn trộm từng hành động của mình.

- Đây là Tử Hoàng Điện, vị trí quan trọng của Tử Hoàng phủ ta.

Tử Lượng cười nói với Trương Hằng.

Trương Hằng hít sâu một hơi, nói:

- Được rồi! Ngươi dẫn ta đi gặp Tử Hoàng đi...

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

573. Chương 521: Côn Giận Của Phủ Chủ (thượng)

- Trương đạo hữu chờ chút, ta đây sẽ mang ngươi đi gặp phụ thân đại nhân.

Tử Lượng nói với vẻ rất khách khí. Từ lúc đầu trong lòng hắn đã sinh ra lòng kính ý đối với Trương Hằng.

Nên biết rằng, hắn sắp phải đối mặt với Tử Hoàng Phủ chủ, một trong mười hai phủ của Cửu U hải vực.

Nhân vật cấp Phủ chủ, đó gần giống như một đám nhân vật thần thoại như Hải ngoại tam tiên, Huyền Long Đại Vương.

Bởi vì nguyên do tu sĩ Độ Kiếp Kỳ rất ít, dưới những nhân vật thần thoại cấm kỵ đó, cấp Phủ chủ chính là nhân vật gần như vô địch, một ý niệm liền có thể quyết định tính mệnh tu sĩ đỉnh cao bình thường.

Tuy rằng đều là đại tu sĩ hay là đại yêu tu nhưng trong phạm vi hàng tỉ dặm mênh mông bao la, đã từng có một câu danh ngôn chí lý: Dưới cấp Phủ chủ Hợp Thể Kỳ toàn là con kiến.

Vì vậy có thể thấy được uy lực của cấp Phủ chủ.

Trương Hằng cười lạnh nói:

- Mời Tử công tử! Trương mỗ ta tuy là tán tu vô danh của một giới, nhưng khi gặp đại nhân vật cấp bậc như Tử Hoàng thì tự nhiên phải chờ ông triệu kiến.

Tử Lượng hơi sững sốt, theo trong lời nói của Trương Hằng, hẳn rõ ràng cảm nhận được ý trào phúng.

- Trương đạo hữu! Người làm sao...

Hắn có chút không hiểu.

Thiết Sa Vương đứng bên cạnh, không khỏi thầm nói trong lòng: “Ai trêu chọc người thì...”

Trương Hằng lại tập trung ánh mắt chăm chú nhìn Tử Hoàng điện với vầng sáng mờ lung cách đó không xa, không nói một lời.

Ngay lúc hai người Tử Lượng nghi hoặc khó hiểu, trong hư không đột nhiên sinh ra một uy áp tinh thần to lớn, một giọng nói uy nghiêm từ dưới đáy biển trống rỗng truyền tới:

- Con dẫn hắn vào đi... Hừ! cầu kiến bản phủ mà dám vẻ kiêu ngạo hung hăng càng quấy như thế.

Vừa nghe giọng nói này, thân thể Thiết Sa Vương thoáng run lên, kinh hoảng nói:

- Phủ chủ đại nhân...

- Dạ! Phụ thân! Bây giờ con dẫn hắn đi gặp ngài.

Tử Lượng liếc mắt nhìn Trương Hằng với vẻ phức tạp, hắn đi trước dẫn đường, bay về phía Tử Hoàng Điện, rồi cũng nhẹ giọng nói:

- Người là tu sĩ nhân loại đầu tiên duy nhất tiến vào Tử Hoàng Điện.

Trương Hằng nhún vai, không nói gì.

Nếu đã tới Tử Hoàng Phủ của yêu tộc, hắn không thể tò bất cứ thái độ yếu đuối gì, nếu không chắc chắn sẽ rơi vào hoàn cảnh bị người xâu xé.

Khi hắn vừa đến gần Tử Hoàng Điện thì biết được Tử Hân đã liên hệ với Tử Hoàng rồi, hơn nữa lơ mơ còn có cảm giác bị nhìn lén. Cho nên Trương Hằng mới không có hành động gì mà trực tiếp đi theo Tử Lượng đến gặp Tử Hoàng.

Sau khi Trương Hằng thật sự đi đến Tử Hoàng Điện, hắn mới cảm giác được một luồng khí tức áp bức hơn. Hắn biết rõ Tử Hoàng đang tăng thêm tinh thần áp bách với hắn nhưng cũng không làm sao được.

Lúc này thực lực của phân thân Trương Hằng rất yếu so với trước đây. Bởi vì bản tôn thi triển thần thông nghịch thiên, nhìn trộm quỹ tích thời không, cho nên khiến cho thực lực hắn từ Hợp Thể Kỳ thối lui đến Hóa Thần Kỳ, phải cần một thời gian hắn mới có thể khôi phục.

Hai người đi đến bên hông đại điện, Tử Lượng mới khẽ phát tay, nói:

- Mời Trương đạo hữu! Phụ thân đại nhân đang chờ bên trong.

Trương Hằng gật gật đầu, chậm rãi đi vào trong đại điện.

Mỗi một bước đi hắn phải chịu áp lực cực kỳ cường đại, vô hình trung giống như một tảng đá lớn đặt trên vai của hắn.

Cùng lúc luồng áp lực theo hắn tiến vào càng ngày càng cường đại, giống như không ép Trương Hằng nằm úp xuống thì không cam lòng.

Khi Trương Hằng thật sự đi vào trong đại điện được lát tinh thạch màu tím thì luồng áp lực kia đột nhiên tăng gấp đôi, suýt nữa khiến hắn quỵ xuống đất.

Dưới tình huống như thế, ngay cả việc hắn ngẩng đầu hay là sử dụng thần thức cũng rất gian nan.

Dư quang trên khóe mắt vờn vờn chỉ có thể nhìn thấy một chiếc bảo tọa màu tím vàng ở giữa đại điện được gắn bảo thạch không biết tên. Một người đàn ông trung niên mặc áo bào tím ngồi trên bảo tọa.

Người trung niên mặc áo tím này có đồng tử màu tím, làn da toàn thân đặc biệt sáng bóng, hiện lên một chút màu tử ngọc sáng bóng. Khi ta dùng mắt thường nhìn vào thì thậm chí linh hồn sinh ra một cảm giác nóng cháy mãnh liệt, giống như một khắc sau sẽ bị đốt cháy.

Lúc này, ánh mắt người trung niên mặc áo tím đang nhìn xuống, nhìn chăm chú Trương Hằng bên dưới với vẻ không giận mà oai.

Không cần phải nói, hẳn chính là Tử Hoàng, một trong Phủ chủ của Cửu U hải vực.

Sau một lúc thật lâu, Tử Hoàng mới nói:

- Người chính là tu sĩ nhân loại Trương Hằng sao?

Trong phút chốc, áp lực to lớn tràn ngập cả đại điện biến mất không còn. Nước biển chảy ầm ầm chung quanh, khôi phục về bình thường.

Trương Hằng cùng thở một hơi dài nhẹ nhõm, hẳn phát hiện phỏng đoán về thực lực nhân vật cấp Phụ chủ của mình không chuẩn xác chút nào.

Trước đây khi gặp Hoàng Phủ Luân, bởi vì hai bên không có Cửu hận, cho nên không gây áp bách quá lớn cho mình.

Nên biết rằng, khi bản thân một tu sĩ ở trong áp lực tinh thần lớn như thế, tự nhiên sẽ có lợi cho tu vi sau này, chỉ khi nào không vượt qua được, hơn phân nửa sẽ lưu lại bóng ma trong lòng.

Thân thể Trương Hằng thẳng tắp, sắc mặt trấn định, nhìn thẳng vào vương giả trên ngai vàng, không kiêu ngạo cũng không siểm nịnh:

- Hồi Phủ chủ! Ta là Trương Hằng, một tán tu nhân loại bé nhỏ không đáng kể...

- Bé nhỏ không đáng kể?

Tử Hoàng lạnh lùng cười:

- Tu sĩ nhân loại dối trá vô tri! Người bé nhỏ không đáng kể nhưng sao dám đích thân tới Tử Hoàng Phủ, thậm chí tìm bản phủ đàm phán.

Trương Hằng đột nhiên đi từng bước về phía trước, không chút yếu thế nói:

- Trương mỗ cùng không lòng vòng quanh co. Ta dám đến Tử Hoàng Phủ, cũng không phải một lòng nhiệt huyết, cũng không phải vì muốn báo thù rửa hận, mà mục đích duy nhất của ta chính là muốn giành lấy lợi ích ta nên có, vì thế ta muốn thay đổi địa vị bé nhỏ không đáng kể của ta.

- Tìm Tử Hoàng ta đàm phán, giành lợi ích? Người nói chuyện thật rất dứt khoát.

Tinh quang trong mắt Tử Hoàng chợt lóe sáng, mặt ông đột nhiên trầm xuống:

- Mà một tu sĩ nhân loại nho nhỏ như ngươi cũng dám đến phủ của ta rêu rao, coi tôn nghiêm của ngàn vạn yêu thú Tử Hoàng phủ ta ở đâu?

- Tôn nghiêm của Tử Hoàng phủ ta há ngươi có thể làm nhục? Từ lúc ngươi bước vào Tử Hoàng Điện này thì đã chú định ngươi đừng mơ tưởng còn sống ra ngoài.

Trong lời nói của Tử Hoàng lộ ra thái độ thật sự đáng tin.

- Chẳng những ta không cho ngươi lợi ích mà còn muốn ngươi phải hối hận khi tới đây!

Đây là thái độ cương quyết của Tử Hoàng.

- Ha ha! Nếu ông quyết định như vậy thì từ lúc ta tiến vào đại điện này, ông đã chém ngàn đao rồi.

Trương Hằng bình tĩnh như thường, nhìn Tử Hoàng như cười như không.

Vào lúc này, hẳn với thân phận như con kiến nhưng đối mặt với Tử Hoàng đứng đầu một phủ, không chút úy kỵ. Đối mặt với thực lực chênh lệch to lớn như thế, hẳn vẫn duy trì vẻ mặt trấn định.

Ngay cả đối lại là đại tu sĩ Hợp Thể bình thường, cũng không làm được như vậy. Dưới cấp Phủ chủ Hợp Thể Kỳ đều là con kiến, Huống Chi lúc này Trương Hằng Chỉ có thực lực Hóa Thần Kỳ.

Trông thấy Tử Hoàng trầm mặt xuống, Trương Hằng lại tiếp tục tạo áp lực nói:

- Trương mỗ chỉ cần một ý niệm thì có thể quyết định sinh tử của tam công tử.

- Người dám uy hiếp bản phủ!

Âm thanh giống như lôi đỉnh vang lên, cả Tử Hoàng Điện lâm vào run rẩy.

Tử Hoàng đột nhiên đứng dậy, một áp lực tinh thần nghịch thiên kinh thể hãi tục, phát tán trong khắp đại điện.

Trong cả thế giới dường như Chỉ còn lại một mình hắn, đứng sừng sững trên đỉnh cao nhất, nhìn xuống thiên hạ chúng sinh.

Hắn giống như Hóa Thần là Chiến thần vô địch, cao lớn hùng vĩ, phát ra chiến ý cường đại không thể chống lại, ngạo thị thiên hạ.

Trương Hằng đột nhiên cảm giác một luồng lực lượng không thể kháng cự trong cả thiên địa, ép xuống mình.

Nếu như đối nghịch với luồng lực lượng này, xem như đối nghịch với cả thiên địa.

Tử Hoàng sử dụng lực lượng linh hồn vô thượng, mơ hồ kết hợp với thiên địa tự nhiên, người muốn tranh phong, nhất định không chiến mà bại, đạo lý này không có gì đáng nói.

Trước mặt lực lượng này, Trương Hằng không thể chống lại, thân thể lung lay sắp đổ, sắp quỳ gối thần phục.

Một tiếng “bùm” vang dội khắp đại điện.

Chẳng lẽ Trương Hằng quỳ gối trước mặt Tử Hoàng sao? Quỳ xuống thần phục một yêu tộc ngoại tộc?

Đáp án xác định là không.

Theo sắc mặt âm trầm của Tử Hoàng thì có thể thấy được.

Trương Hằng thực sự không thể chống lại cổ lực lượng dung hợp với thiên địa tự nhiên này, mắt thấy mình sắp quỳ gối thần phục.

Vào thời khắc này, theo cổ lực lượng hắn hoàn toàn buông lỏng đặt mộng ngồi phịch xuống đất, bởi vì lực lượng quá lớn nên mới tạo thành tiếng vang như thế.

Đặt mộng ngồi dưới đất, Trương Hằng cười ha hả, lấy tay vuốt ve tinh thạch màu tím dưới mặt đất, thở dài một hơi:

- Ôi! Quá lạnh! Vì sao không chuẩn bị cho ta một chỗ ngồi chứ? Chẳng lẽ Tử Hoàng Phủ đối đãi với khách như vậy sao?

Sắc mặt Tử Hoàng xanh mét, uy năng vô thượng không dễ dâng lên thế mà lại bị Trương Hằng dùng cách quái dị bài trừ mất.

- Ngoại trừ bản phủ, bất cứ người nào đến đại điện này, cũng không có tư cách ngồi, há Chỉ một tên nhân loại nhỏ bé như ngươi.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

574. Chương 521: Cơn Giận Của Phủ Chủ (hạ)

Tử Hoàng kiềm chế sự giận dữ, rồi cũng không lập tức giận dữ.

- Ha ha! Vậy sao? Nếu Huyền Long Đại Vương bệ hạ của Cửu U Vực đi vào đại điện này thì người có nhường ngại vàng mình cho hắn hay không?

Trương Hằng nói một cách nhẹ nhàng.

Huyền Long Đại Vương!

Bốn chữ này giống như đại sơn bốn phương “Ầm ầm” rơi xuống trên người Tử Hoàng khiến hắn nao nao, trong lúc nhất thời hắn không có lời nào phản kích.

Bất kể Tử Hoàng Phủ kiêu ngạo như thế nào, chung quy cũng là một thế lực thuộc Yêu Tộc “Cửu U hải vực”.

Trước mặt Thánh địa Yêu Tộc Cửu U Vực, Tử Hoàng Phủ căn bản không đáng nhắc tới. Hai nơi này giống như kiểu quan hệ giữa kinh thành và quận huyện nhỏ.

Huyền Long Đại Vương là người thống trị cả Cửu U hải vực, được công nhận là đệ nhất Yêu Tộc, hiệu lệnh hàng tỉ lũ yêu của Chu Vương Triều, không ai có thể chống lại.

Có thể nói, Huyền Long Đại Vương là người lãnh đạo trực tiếp của Tử Hoàng.

Sở dĩ Trương Hằng đề cập đến Huyền Long Đại Vương là do hắn muốn trấn áp về kiêu ngạo của Tử Hoàng một chút: “Đừng nghĩ Tử Hoàng ngươi là thiên hạ vô địch, ngươi không thể định đoạt vùng hải vực này.”

Quả nhiên đúng như dự liệu của Trương Hằng, vừa nghe đến tên Huyền Long Đại Vương, trong nháy mắt khí tức trên người Tử Hoàng tiêu biến hơn phân nửa.

Hiệu quả này thậm chí còn lớn hơn suy nghĩ của Trương Hằng.

“Thật không nghĩ tới, uy danh của Huyền Long Đại Vương hữu dụng như vậy, chỉ cần nói ra danh hiệu đã khiến cho Tử Hoàng sợ mất mật.” Trương Hằng có chút bất ngờ về sức ảnh hưởng của Huyền Long Đại Vương trong lòng đám yêu tộc lại lớn như vậy. Hắn thầm nghĩ: “Nếu mình cho Tử Hoàng biết, Âm Dương Tán Tiên trong Hải ngoại tam tiên có liên hệ với mình thì không biết Tử Hoàng có phản ứng thế nào.”

Tuy nhiên, Tử Hoàng chỉ giật mình một thoáng thôi, rồi phản ứng lại, trên người hắn đột nhiên dâng lên một luồng sát khí như thực chất.

- Một tên tu sĩ nhân loại nhỏ nhoi mà dám làm nhục Thánh Hoàng Huyền Long bệ hạ của yêu tộc ta, xem ta xử trí ngươi thế nào?

Dứt lời, hắn đột nhiên phát tay, uy lực tinh thần cuộn cuộn hóa thành một tấm lưới lớn đầy trời, dễ dàng bao bọc Trương Hằng Trong đó,

Trương Hằng không thể động đậy, thân thể cùng linh hồn cũng bị kiềm chế, khiến hắn mất đi sức phản kháng.

Tử Hoàng duỗi tay ra. thu Trương Hằng đến trước mặt, sau đó vung tay lên, một cây thiết liên màu vàng bay ra.

Hắn vừa động ý niệm, “Vù” một tiếng, thiết liên màu vàng này bắn ra hào quang, đột nhiên hóa thành một đạo hư ảnh. trói chặt Trương Hằng lại.

- Người đâu! Giam hắn vào La Sát Mật Ngục của Tử Hoàng Điện, không có sự đồng ý của bản phủ, không cho phép bắt cứ người nào đến gần.

Tử Hoàng cao giọng quát lạnh.

Rất nhanh, có hai gã yêu tu Hợp Thể Kỳ từ bên ngoài đi tới, đưa Trương Hằng ra ngoài đại điện này, rồi đi về phía La Sát Mật Ngục ở tầng dưới cùng nhất của Tử Hoàng Điện.

Trương Hằng bị khống chế, Chỉ cảm thấy thân thể bị thiết liên quỹ dị màu vàng trói chặt. Minh thậm chí mất đi liên hệ với bản tôn, Chỉ có thể cảm giác được nhau, nhưng không cách nào trao đổi.

- Phụ thân đại nhân! Ngài đây là muốn...

Sau khi Trương Hằng bị giam giữ. Tử Lượng từ bên ngoài chạy vào, nhìn Tử Hoàng với vẻ khó hiểu.

Thần sắc Tử Hoàng lạnh lùng, hờ hững nói:

- Con tự nhiên không tiếc giá nào thi triển Tử Sát Thần Hồn đại pháp, nhưng lại thất bại bởi tên tu sĩ nhân loại nhỏ bé không đáng kể này, khiến cho vi phụ quá thất vọng rồi!

- Phụ thân đại nhân! Cũng do con vô dụng.

Tử Lượng cúi thấp đầu với vẻ mặt hổ thẹn.

- Con còn không quay về tỉnh đường mấy năm. chẳng lẽ con muốn tu vi lui lại sao?

Tử Hoàng quát lớn.

- Dạ! Phụ thân đại nhân! Nhưng tam đệ bị người này khống chế, chỉ một ý niệm thì có thể quyết định sinh tử của hắn...

Tử Lượng nói với vẻ có chút lo lắng.

- Hừ! Vi phụ có nghĩ đến chuyện này, con còn chưa rời đi.

Tử Hoàng lạnh lùng nói.

Cứ như vậy, Tử Lượng rời khỏi đại điện này với vẻ ảm đạm và áy náy.

- Gọi Thiết Sa Vương vào đây.

Giọng nói lạnh như băng của Tử Hoàng rơi ra ngoài Tử Hoàng Điện.

- Truyền gọi Thiết Sa Vương.

Lập tức có người truyền ý chỉ của Phủ chủ.

Chỉ chớp lát, Thiết Sa Vương run rẩy bước đi vào đại điện. Khuôn mặt hắn đầy vẻ sợ hãi hoảng sợ, không dám đứng cùng Tử Hoàng.

- Người thuật lại từ đầu đến cuối chuyến hành trình này, lúc trước thần thức truyền âm của Lượng nhi có chút hỗn loạn.

Tử Hoàng hờ hững nói.

Thiết Sa Vương không dám chậm trễ, kể lại mọi chuyện phát sinh sau khi rời khỏi Tử Hoàng Điện, từ đầu đến cuối thật tỉ mỉ tường tận với vẻ sợ hãi, một chữ cũng không thiếu chuyện liên quan đến Trương Hằng.

Tử Hoàng nghe cẩn thận, khi Thiết Sa Vương nói hết. mới hừ lạnh một tiếng:

- Chuyến này ngươi làm không tốt, làm sao ta tha thứ cho ngươi?

- Phủ chủ đại nhân tha mạng!

“Bùm” một tiếng, Thiết Sa Vương quỳ dưới đất, đập đầu không ngừng, run giọng nói.

- Không thể tha thứ!

Một luồng uy áp tinh thần cuộn cuộn mênh mông từ trên người hắn phủ xuống, như một cây búa lớn đánh lên thân thể Thiết Sa Vương.

“Phốc!”

Thiết Sa Vương phun máu tươi tung tóe, tiếp theo đó thất khiếu chảy máu, rồi thân thể mới ngã xuống, không còn khí tức sinh mệnh.

Nếu như quan sát tỉ mỉ sẽ phát hiện, linh hồn của Thiết Sa Vương chết trước thân thể một bước.

Tử Hoàng chỉ phất tay một cái liền kết thúc tính mạng của một gã yêu thú Hợp Thể Kỳ. Thần sắc Tử Hoàng không chút gợn sóng, cũng không liếc mắt nhìn thi thể một lần nào.

- Người đâu! Bí mật xử trí thi thể của hắn. linh bảo trên thân thì thu về kho báu.

Tử Hoàng lại phân phó.

Rất nhanh, mấy tên tâm phúc từ bên ngoài tiến vào, đưa thi thể Thiết Sa Vương đi. Trong đại điện không còn một chút mùi máu tươi nào, vẫn trang nghiêm, áp lực, lạnh giá.

Tử Hoàng đột nhiên dời ánh mắt lên trên mặt Tử Hãn đang ở bên ngoài Tử Hoàng Điện.

- Hàn nhi! Con vào đi!

Sắc mặt Tử Hoàng hơi hơi dịu lại.

Tử Hãn hơi thoáng sửng sốt, không nhận mệnh lệnh của Trương Hằng, không dám phản kháng mệnh lệnh của Tử Hoàng, rồi cũng vào Tử Hoàng Điện.

Sau khi đi đến vị trí của Tử Hoàng trong đại điện, hắn nói với vẻ rất nhu thuận:

- Phụ thân đại nhân!

- Phụ thân?

Trên mặt Tử Hoàng mang theo một chút vẻ cười bí hiểm, hỏi:

- Hiện tại con bị tu sĩ nhân loại kia khống chế, là con nghe ta hay nghe người kia.

- Điều này...

Tử Hãn giật mình không biết mình nên làm như thế nào mới tốt.

Tử Hoàng lập tức hiểu ra. sắc mặt rất ngưng trọng, quan sát hắn một hồi.

Vào một lúc nào đó, hắn đột nhiên duỗi tay ra. hút Tử Hãn vào tay mình.

Vừa vươn tay, liền điểm trên huyệt Thái Dương của hắn, vàng sáng màu tím tràn ra, rồi tiến vào đầu hắn.

Mà bản thân Tử Hoàng lại nhắm đôi mắt lại, thần thức tiến vào trong thần thức hải của Tử Hãn, dùng bí thuật dò xét linh hồn hắn.

Ở trước mặt Tử Hoàng, tự nhiên Tử Hãn không hề có sức phản kháng, để mặc hắn dò xét.

Sau một lát, Tử Hoàng rốt cục mở mắt, buông Tử Hãn ra. trong mắt hắn đột nhiên nhảy lên tử điểm khiến tim người ta đập nhanh.

Trải qua một hồi tra xét. hắn phát hiện linh hồn của Tử Hãn đã thuộc về Trương Hằng. Khuôn mặt Tử Hoàng lạnh xuống, đi tới đi lui hơn nửa ngày trong đại điện, dường như hắn có chuyện gì khó thể giải quyết.

Tử Hãn thấp thỏm lo âu nhìn vị đã từng là phụ thân này nhưng hiện giờ, linh hồn của hắn đã không còn thuộc về mình.

- Con về trước tĩnh dưỡng một thời gian, không được rời khỏi Tử Hoàng Điện.

Tử Hoàng nói với vẻ lạnh nhạt.

- Dạ! Phụ hoàng...

Tử Hãn trả lời rất nhu thuận, sau đó nhanh chân rời khỏi đại điện sáng rực này.

Tử Hoàng nhìn theo hắn dần dần khuất bóng. trên mặt lại lộ ra một chút bi thương và không đành lòng, thấp giọng nói với vẻ kiên quyết:

- Con trai! Phụ thân nhất định sẽ báo thù cho con, cũng cố gắng giải cứu linh hồn con...

Vào lúc này, uy nghiêm trên người Tử Hoàng mất hết. biến thành một vị phụ thân đơn thuần, một lão già vào tuổi xế chiều.

Tiếp theo đó, hần ngồi lại chiếc ngai màu tím vàng, trầm ngâm một lát. lại nói vào trong nước biển gần đó:

- Các người phụ trách giám sát mọi hành động của tam công tử, đừng để hần rời khỏi Tử Hoàng Điện.

- Dạ!

Một âm thanh trầm thấp vang lên từng góc vách trong đại điện, hắc mang chợt lóe, một bóng người nhàn nhạt biến mất trước mặt hần.

- Phân thân tu sĩ nhân loại kia đã bị ta giam cầm. tạm thời mất đi năng lực liên hệ với bản tôn. Trước khi phân thân kia chưa chết, bản tôn kia cũng nghĩ đến chuyện ném chuột vỡ đồ nên không dám xuống tay với Hàn nhi, mà ta có thể thừa cơ hội này đi giết bản tôn nhân loại kia. chỉ cần bản tôn vừa chết thì mọi chuyện đều có thể giải quyết dễ dàng.

Tử diễm trong mắt Tử Hoàng không ngừng nhảy lên. ở một khắc nào đó lại hóa thành một khoảng không U ám trống vắng, thâm thúy như đáy vực hư vô.

- Trương Hằng! Bản tôn của người ở ngay Ma Xà Phủ. Thông qua Tử Sát khí, bản phủ có thể đại khái xác định vị trí của người. Trong vòng nửa tháng, Tử Hoàng ta nhất định lấy tính mệnh của người.

Tử Hoàng nói như đinh đóng cột, trên mặt lộ ra vẻ sát phạt càng dày đặc hơn.

Nhưng vào lúc này, bên ngoài truyền đến giọng nói của tên tâm phúc:

- Phủ chủ đại nhân... Đại sự không tốt, có tu sĩ nhân loại đánh tới Tử Hoàng Phủ. thế không thể chống lại!

- Cái gì?

Tử Hoàng nao nao, đột nhiên ngửa mặt lên trời cười to nói:

- Chẳng lẽ bản tôn Trương Hằng kia lại giết tới Tử Hoàng Phủ ta? Thật là không biết tự lượng sức mình!

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

575. Chương 522: Tử Hoàng Phủ Lâm Nguy (thượng)

Tử Hoàng ngửa mặt lên trời cười lớn. Hần vừa mới khống chế phân thân Trương Hằng thì liền có tu sĩ nhân loại đánh tới Tử Hoàng Phủ, liền nghĩ tới bản tôn Trương Hằng không biết lượng sức, đến Tử Hoàng Phủ giải cứu phân thân của mình.

- Thật đúng là “đi mòn gót giày tìm không thấy, đến khi tìm thấy chẳng tốn chút công phu”. Hay cho tên Trương Hằng, bản phủ còn chưa xuất phát thì người tự mình đưa tới cửa rồi...

Tử Hoàng cảm thấy rất vui nên vội phóng ra thần thức rất cường đại của bản thân, trong nháy mắt đều nắm hết mọi thứ trong phạm vi hải vực mấy trăm dặm.

Lúc này, có ba tu sĩ nhân loại đứng lơ lửng phía trên hải vực Tử Hoàng Điện, trên người họ phát tán ra khí thế rất mạnh mẽ, tu vi của bọn họ đều đạt tới cấp đại tu sĩ.

Một người thanh niên cao lớn trong đó lại phát ra khí thế kinh thế hãi tục, mơ hồ khiến cho đám yêu tu của một vùng hải vực sinh ra ý quỳ bái.

Đồng thời, đám yêu tu đỉnh cao trong phạm vi mười vạn dặm, thậm chí là cấp đại yêu tu hay là yêu tu Hợp Thể bình thường, vừa tiếp xúc khí tức người thanh niên này, lập tức trong lòng cũng kinh sợ mà chạy trốn còn không kịp.

Người thanh niên cao lớn này mặc áo trắng, đứng trên hư không khí định thần nhàn, thỉnh thoảng chỉ một ý niệm liền giết chết một hai con yêu tu không biết thân phận.

Bản thân hắn đứng trên không trung Tử Hoàng Điện, ánh mắt nhìn xuống đám yêu của vùng hải vực này, khóe miệng lại mang theo một chút ý cười trào phúng, giống như một vị thần linh cao cao tại thượng đang quan sát đám kiến phía dưới.

Đám yêu thú khắp hải vực bị áp lực của hắn ép tới không thể thở nổi.

Bằng vào lực một mình áp bức đông đúc yêu thú đỉnh cao của một vùng hải vực, đây là loại uy năng và thực lực thể nào chứ?

- Quân Thiên Tề! Là người?

Giọng nói giận dữ của Tử Hoàng truyền từ Tử Hoàng Điện, liếc mắt một cái hắn liền nhận ra thân phận người thanh niên áo trắng kia.

- Hừ! Tử Hoàng tiểu lão nhi! May mà ngươi còn nhận ra bốn tọa. Lần này Quân Thiên Tề ta tới Tử Hoàng Phủ, là muốn đòi lại công đạo cho ngàn vạn tu sĩ Thiên Vũ Đảo ta.

Quân Thiên Tề nhìn chăm chăm về phía Tử Hoàng Điện với vẻ ngạo nghễ, nói với vẻ hăm dọa.

- Lấy lại công đạo? Quân Thiên Tề ngươi không nên ngậm máu phun người. Tử Hoàng Phủ ta cách xa Thiên Vũ Đảo ngươi hơn bảy tám trăm dặm, nước sông không chạm nước giếng, tại sao lại nói đến công đạo.

Tử Hoàng từ đáy biển thuận di ra ngoài, đứng đối diện với Quân Thiên Tề, không chút nhân nhượng, thái độ rất cương quyết.

- Tốt! Tốt! Tốt... Vậy bốn tọa muốn hỏi ngươi một câu, trong khoảng thời gian này đại công tử Tử Hoàng Điện ngươi có từng rời khỏi phạm vi thể lực của Yêu tộc Tử Hoàng Phủ không?

Quân Thiên Tề cười lạnh nói, mắt hai người nhìn nhau, tia lửa vô hình va chạm trong hư không.

Hai người đều là nhân vật cấp Phủ chủ, áp lực tinh thần cuộn cuộn trong hư không đang âm thầm phân cao thấp. Uy áp phát tán ra khiến cho đám yêu tu một vùng hải vực sinh ra sợ hãi trong lòng, không ngừng run lên.

- Lượng nhi thỉnh thoảng rời khỏi Tử Hoàng Điện đi giải sầu quanh hải vực, đây không phải chuyện bình thường sao, mà đám yêu tu Tử Hoàng Phủ ta cũng có thể làm chứng, nó vẫn chưa rời khỏi phạm vi thể lực Tử Hoàng Phủ nửa bước, càng chưa hề tiến vào hải vực Tam Tiên Đảo các ngươi. Hay cho Quân Thiên Tề ngươi, uống công người là một nhân vật cấp Phủ chủ, mà lại ngậm máu phun người, làm nhục tôn nghiêm Tử Hoàng Phủ ta. Chẳng lẽ ngươi muốn đối nghịch với hàng tỉ con dân Yêu tộc ta, gây nên đại chiến giữa hải vực Yêu tộc và hải vực nhân loại sao?

Chẳng những Tử Hoàng không thừa nhận mà hắn còn trả đũa, nói xấu Quân Thiên Tề vu oan, dụng tâm phá hoại Tử Hoàng Phủ.

Trên thực tế, vào lúc Tử Hoàng vừa phát hiện Quân Thiên Tề, hắn liền biết được nguyên nhân đến đây của đối phương.

Cách đây không lâu, Thiết Sa Vương kể hết tỉ mỉ toàn bộ quá trình Tử Lượng rời khỏi Tử Hoàng Phủ.

Tuy nhiên, Tử Hoàng lại xuất hiện với thái độ cương quyết và tính cách xảo trá, tuyệt đối không thừa nhận chuyện này.

- Không rời khỏi Tử Hoàng Phủ sao? Ta đã sớm biết ngươi nguy hiểm.

Quân Thiên Tề không ngừng cười lạnh, đột nhiên hắn vung tay lên, trong hư không lập tức xuất hiện một đạo bóng nước màu lam, rất nhanh trên đó hiện ra hình ảnh Tử Lượng sát thương rất nhiều tu sĩ nhân loại của Thiên Vũ Đảo.

- Tử Sát Thần Hồn đại pháp! Ngươi cho là Quân mã không nhận ra sao?

- Chúng có rành rành!

- Hừ! Tử Hoàng lão nhi! Ta xem ngươi nguy biến thế nào?

Quân Thiên Tề nhìn Tử Hoàng với vẻ giận dữ, áp lực tinh thần theo sự giận dữ của hắn lan tràn ra thêm một mức.

Tử Hoàng nao nao, không nghĩ tới Quân Thiên Tề hiển nhiên chuẩn bị khi đến đây, ngay cả chúng có cũng chuẩn bị đầy đủ hết.

Mục đích chuyến này của hắn là gì?

Vừa nghĩ đến đây, trong lòng hắn thoáng động, thâm nghĩ không tốt!

Nếu như thật sự phải so thực lực, tuy rằng Tử Hoàng và Quân Thiên Tề đều cùng cấp Phủ chủ nhưng Quân Thiên Tề vẫn hơn Tử Hoàng một chút.

Quân Thiên Tề đích thân đưa chúng có đến Tử Hoàng Phủ, khẳng định hắn còn có sát chiêu khác.

Quả nhiên, đúng lúc này, Tử Hoàng Điện ở đáy biển truyền đến một tiếng động “âm âm” thật lớn. Một người đàn ông trung niên khôi ngô mặc áo bào đen vừa mới nhấc tay, một đạo thanh quang hình cung đánh lên trên trận pháp khổng lồ bên ngoài đại điện của Tử Hoàng Điện.

Một quang sáng màu tím kịch liệt rung động đang kháng cự một kích này. Nhưng đám yêu bên trong Tử Hoàng Điện không ngừng sợ hãi, khủng hoảng mất mật.

Tử Hoàng dùng thần thức đảo qua, không khỏi giận tím mặt:

- Hoàng Phủ Lân! Lại là ngươi!

Kẻ thù gặp mặt liền rất tức giận. Hai người này trước kia là tử đối đầu.

- Được! Được! Được! Hai tên đại tu sĩ nhân loại các ngươi lại liên hợp để đối phó Tử Hoàng ta.

Tử diễm trong mắt Tử Hoàng nhảy lên, đột nhiên nắm giữ hư không, một thanh đao hai mũi ba chĩa toàn thân đỏ xanh đầy vẻ cổ xưa, trên thân phát tán ra một luồng khí sát phạt.

Thanh vũ khí này vừa hiện, nước biển chung quanh dao động một trận, dâng lên cao đến mấy trượng, khí thể kinh người.

Uy áp vô hình truyền đến từ thanh đao hai lưỡi ba chĩa. Nhìn xem uy thế, hiển nhiên đây chính là một kiện Thông linh Pháp bảo thượng phẩm.

Nhân vật cấp phủ chủ nắm trong tay Thông linh Pháp bảo thượng phẩm, đủ sức tung hoành Chu Vương Triều. Người có thể địch nổi càng ít đến đáng thương.

Uy áp tinh thần của bản thân cộng thêm lực công kích cường đại của Thông linh Pháp bảo thượng phẩm đúng là Tử Hoàng như hổ thêm cánh, khí thể trên người hắn lại đạt tới đỉnh phong.

Quân Thiên Tề hơi biến sắc. Trước kia hắn gặp Tử Hoàng nhưng chưa từng xuất thủ, lúc này tự mình thấy uy thế của đối phương, khiến người ta không khỏi sợ hãi trong lòng.

Tuy nhiên, mục đích của Tử Hoàng hiển nhiên không phải Quân Thiên Tề mà là hắn giận Hoàng Phủ Lân đang công kích Tử Hoàng Điện, đang chuẩn bị thuận di qua đó để ngăn hành động của đối phương.

Tử Hoàng Điện là tâm huyết do hắn chế tạo, tự nhiên không thể để người ta phá hủy.

Nhưng mà Quân Thiên Tề này làm sao để hắn được như mong muốn?

- Chạy đi đâu?

Quân Thiên Tề điểm vào hư không một cái, một tấm bố màu tím nhạt hình vuông, nhanh chóng bay ra, dung nhập vào không gian chung quanh.

Theo động tác của hắn, cảnh vật chung quanh đột nhiên biến đổi.

Bầu trời không còn bầu trời nguyên thủy mà hiện ra đám mây U ám mông lung, áp lực, ngột ngạt. Trong nháy mắt, giống như bị chuyển qua một vùng thiên địa khác.

Mọi thứ chung quanh hải vực đều bị tẩm bổ vuông màu tím như ẩn như hiện kia bao phủ.

- Linh bảo Không gian Phương Thiên Mạc! Làm sao người có được Thông linh Pháp bảo phụ trợ này?

Tử Hoàng hơi biến sắc, cầm thanh đao hai lưỡi ba chĩa trong tay kinh ngạc đến ngẩn người.

- Ha ha! Ta mượn thứ này từ một vị bằng hữu ở Bồng Lai Đảo, dùng pháp bảo này để vây khốn người một hồi thì không thành vấn đề.

Quân Thiên Tề nói với vẻ đắc ý.

Hắn tự biết thực lực mình chỉ ngang Tử Hoàng cho nên hắn không mong chiến thắng đối phương mà chỉ cần vây khốn đối phương một thời gian.

về phần giết chết Tử Hoàng hay không, cho dù là Hoàng Phủ Luân hay là Quân Thiên Tề cũng không tính tới. Bằng vào lực lượng của hai người, nếu muốn giết chết nhân vật cấp Phủ chủ thì khả năng không lớn.

Theo suy đoán của Quân Thiên Tề, với thực lực của Hoàng Phủ Luân thì không cần nhiều thời gian, cũng có thể công phá tầng cấm chế và trận pháp bên ngoài Tử Hoàng Phủ.

- Một khi đã như vậy, ta liền đánh một trận với các người. Mặc dù thân ta trong Phương Thiên Mạc nhưng ta cũng không sợ các người.

Trong tay Tử Hoàng đột nhiên xuất hiện một Tử Châu cỡ hạt đậu. Vừa lấy tay sờ trong nháy mắt viên Tử Châu này vỡ tan.

Hành động này khiến Quân Thiên Tề kinh ngạc.

Hắn còn chưa phản ứng lại thì chỉ thấy thanh đao hai lưỡi ba chĩa trong tay Tử Hoàng đột nhiên bay lên, đánh ra mấy đạo quang nhận hình tam giác màu tím đầu nhọn. Phương Thiên Mạc bao bọc không gian chung quanh lập tức phát ra âm thanh “Chi chi”, dường như Thông linh Pháp bảo của Tử Hoàng này sắp phá vỡ trời buộc.

Quân Thiên Tề lộ sắc mặt ngưng trọng, vươn tay chụp vào không gian một cái, một thanh phi kiếm lóe lên một dải sáng bảy màu bảo hộ trước người, run lên một hồi rồi phóng ra kiếm khí màu sắc rực rỡ như mưa xuân.

Vèo vèo vèo!

Kiếm khí với màu sắc rực rỡ mênh mông như mưa xuân hóa thành một tấm lưới lớn, bao quanh công kích của Tử Hoàng phát ra.

Ầm!

Dưới bắn phá của hai người, dư âm sinh ra khiến chung quanh tẩm vải vuông màu tím lơ mờ có thể thấy được một ít vết rách rất nhỏ. Nhưng rất nhanh những vết rách này được chữa trị hoàn hảo.

- Ha ha! Phương Thiên Mạc này không phải bản mạng Pháp bảo của người, không có khả năng phát huy ra uy lực chân chính của nó!

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

576. Chương 522: Tử Hoàng Phủ Lâm Ngụy (hạ)

Tâm thần Tử Hoàng chấn động mạnh, thao túng bản thể của tam tiêm lưỡng nhận đao trực tiếp vung lên không gian xung quanh..

Quân Thiên Tề cười lạnh:

- Có ta ở đây. người đừng mơ phá vỡ được sự trói buộc của Phương Thiên Mạc. cứ đứng ở đó một lúc. chờ cho Tử Hoàng Điện của người bị Hoàng Phủ huynh “cải tạo” một phen, sau khi rực rỡ hẳn lên thì ta sẽ thả người ra.

- Sao? Vậy bản phủ thật sự vẫn còn có hy vọng sao?

Về mặt Tử Hoàng bình tĩnh, vui vẻ đùa cợt với đối phương một phen, Dường như không hề lo lắng tới tình hình ở bên trong Tử Hoàng Điện kia.

Quân Thiên Tề trong lòng kinh ngạc, phân ra một đạo thần thức đảo qua Tử Hoàng Điện ở sâu dưới đáy biển, không khỏi âm thầm giật mình.

Ở sâu dưới đáy biển, Tử Hoàng Điện lóe lên từ quang từ quang mờ mờ lung lục. giống như là một thủy tinh long cung ở dưới đáy biển.

Còn Hoàng Phủ Lâm đang khoanh tay đứng ở trước Tử Hoàng Điện, vẻ mặt âm trầm.

Cách đó không xa còn có một nữ tử mặc áo xanh. chính là con gái của hắc Hoàng Phủ Tĩnh, nàng đang phụ trách một vài công việc bảo vệ Tử Hoàng Phủ.

Hai đại tu sĩ hộ tống Quân Thiên Tề cũng xuống dưới đó. cùng với đại yêu tu của Tử Hoàng Phủ bắt đầu giao chiến.

- Hoàng Phủ Lâm, các người hãy rút lui đi...

Thanh âm yếu ớt của một nữ tử từ trong Tử Hoàng Điện truyền ra vắng vắng rất êm tai.

Nghe Thanh âm của nữ tử này thì Dường như nàng rất trẻ. nhưng Thanh âm của nàng lại ẩn chứa ma lực thần Kỳ. khiến cho thần sắc Hoàng Phủ Lâm hơi biến đổi.

- Người là ai? Chỉ còn một bước nữa là bước vào cảnh giới cấp phủ phủ. sao lại Tử Hoàng Phủ lại có được một nhân vật như vậy.

Hoàng Phủ Lâm đứng ở bên ngoài Tử Hoàng Điện, vừa công kích cấm chế và trận pháp ở vòng ngoài, vừa cao giọng hỏi.

- Ta tên là Tử Ngọc, là nhị tiểu thư của Tử Hoàng Phủ. vốn định bế quan ngàn năm, đang chuẩn bị bước vào cảnh giới cấp phủ phủ thì lại bị hai người các người tới phá rối.

Trong thanh âm của nữ tử kia lộ ra một vẻ bất đắc dĩ và thở dài.

- Tử Hoàng Điện này vốn được tạc thành từ một khối quặng Tử Linh cực phẩm. bên ngoài còn có Tử Sát Thiên La trận bảo vệ. dưới sự chủ trì của ta cùng với mười hai vị yêu tu Hợp Thể trung kỳ trong điện thì ngay cả là nhân vật cấp phủ phủ đích thân tới cũng khó có thể công phá.

- Nhị tiểu thư của Tử Hoàng Phủ?

Hoàng Phủ Lâm lộ ra vẻ kinh ngạc, không ngờ tới Tử Hoàng Phủ còn giấu một nhân vật số một như vậy. Chỉ còn kém một bước nữa thì lực lượng linh hồn của Tử Ngọc này có thể đặt chân lên cảnh giới Độ Kiếp Kỳ.

Nghĩ tới đây, trên mặt Hoàng Phủ Lâm lộ ra sát khí nồng đậm không che giấu một chút nào. Nữ tử này không trừ sau này có lẽ Tử Hoàng Phủ sẽ lại có thêm một nhân vật cấp phủ phủ. tới lúc đó, mình sao có thể ăn ngon ngủ yên được.

- Ta thật sự muốn xem người có thể ngăn cản ta được bao lâu?

Trong mắt Hoàng Phủ Luân lóe lên thần quang, toàn bộ không trung trên Tử Hoàng Điện sinh ra một luồng uy lực tinh thần cuộn cuộn, yêu tu bình thường nếu ở trong trạng thái này thậm chí có thể bị nổ tan xác mà chết.

Nhưng bên trong Tử Hoàng Điện cũng sinh, ra một luồng uy lực tinh thần, nhờ vào uy lực của Tử Sát Thiên La trận gần như có thể ngang ngửa với Hoàng Phủ Luân.

Sắc mặt Hoàng Phủ Luân âm trầm, đột nhiên duỗi tay ra. nước biển chấn động, xuất hiện một cây cung lớn toàn thân lấp lánh kim quang.

Trong phút chốc, quang sáng hoàng kim vô cùng chói mắt chiếu rọi khu vực dưới đáy biển sâu. xua tan đi vẻ ngoài mờ ảo của Tử Hoàng Điện.

Một luồng cương khí sắc bén mãnh liệt hiện lên trên cây cung lớn này, mang theo cả Điện Thiểm Lôi Minh.

- Ô Nhật Cung!

Trong Tử Hoàng Điện, một nữ tử xấu xí mặc hắc y nói nhẹ ra ba chữ, vẻ mặt kinh hãi.

Ở phía sau nàng có mười hai yêu thú Hợp Thể Kỳ thực lực rất lớn, lấy nàng làm trung tâm theo phương vị riêng đang khoan chân ngồi, trong tay nắm pháp quyết huyền ảo khó lường, bốn phía có một trận pháp hình khối màu tím, bên trong một chuỗi ký hiệu lấp lánh.

Trận pháp hình khối này chính là ảnh thu nhỏ của trận pháp ở bên ngoài Tử Hoàng Điện, cũng chính là cốt lõi trung tâm của trận pháp.

Ô Nhật Cung trong những thông linh pháp bảo thượng phẩm là linh bảo công kích có lực công kích mạnh nổi tiếng, phương pháp chế tác nó so với tiên bảo Xạ Nhật Cung trong truyền thuyết có vài phần tương tự. trong những linh bảo thượng phẩm được mệnh danh là một trong những thứ có sức công kích đơn thể cường đại nhất, không gì không thể phá vỡ.

Cây thần cung này nếu phối hợp với linh bảo thượng phẩm Diệu Nhật Tiên thì có thể coi là cường giả trong những linh bảo công kích thượng phẩm.

Đáng tiếc là Diệu Nhật Tiên cực Kỳ khó luyện chế, toàn bộ hạ giới rất khó có thể tìm thấy hai chiếc.

Thân thể Hoàng Phủ Luân nhảy lên trên, lơ lửng giữa không trung của Tử Hoàng Điện, tay trái cầm Ô Nhật Cung, tay phải kéo mạnh dây cung.

Vừa một tiếng, khí linh trong thần thông phát ra một luồng dao động tinh thần hưng phấn sinh động, kết hợp với tâm thần của Hoàng Phủ Luân thành một thể.

Lập tức, khí thể dời non lấp biển cùng với uy lực tinh thần ngưng tụ lại một điểm, sắc bén tới cực điểm, đánh về phía toàn bộ Tử Hoàng Điện.

Mười hai yêu tu Hợp Thể Kỳ cùng với nữ tử xấu xí đang trấn thủ Tử Sát Thiên La trận trong đại điện lập tức cảm thấy một sự sắc bén không gì không thể phá được, khí tức sắc bén đâm thẳng vào nội tâm. sinh ra một cảm giác không thể chống cự.

Đòn công kích chưa phát ra. khí thể đã tới trước một bước, mức độ cường đại như vậy có thể thấy được đòn tấn công mà Hoàng Phủ Luân đang chuẩn bị đáng sợ tới mức nào?

- Đây là Ô Nhật Cung!

Không biết từ khi nào Tử Lượng đã tới đại điện không chế mẫu chốt của trận pháp này. vẻ mặt kinh hãi, thấp giọng nói:

- Đây chính là lợi bảo công kích đã giúp Hoàng Phủ Luân thành danh, ngay cả phụ thân đại nhân muốn đối phó cũng phải cố hết sức.

Hắn đi tới bên cạnh nhị muội Tử Ngọc, im lặng không nói trong lòng cùng hồ thẹn không thôi.

Khó khăn mà Tử Hoàng Phủ gặp phải lần này hơn phân nửa là do hắn gây ra.

Nhưng ngay lúc này, dị biến đột nhiên phát sinh, nước biển trong một khu vực đột nhiên chấn động, trong không gian cũng nổi lên một gợn sóng nhỏ.

- Vỡ.

Hoàng Phủ Luân đột nhiên kéo dây cung, từ trong ô Nhật Cung bắn ra một đạo quang tiễn rất mãnh phát ra kim quang rực rỡ.

Tuy đây không phải là mũi tên thật sự, nhưng trong đó ẩn chứa sự hợp nhất tâm thần của một nhân vật cấp phủ phủ với một lợi bảo công kích thượng phẩm. dồn vào một tiễn phát ra uy lực khó lường.

Toàn bộ nước biển ầm một tiếng lập tức rẽ ra. mở ra cho quang tiễn vô hình này một thông đạo. khí thế vô biên, thiên địa biến sắc.

Có thể nói, ý cảnh ẩn chứa trong một tiễn này của Hoàng Phủ Luân so với một kiếm chí cường của Trương Hằng có hiệu quả ngang nhau. Bởi vì linh bảo trong tay Hoàng Phủ Luân càng mạnh, lực lượng linh hồn và cảnh giới càng cao thâm, cho nên uy lực của một tiễn này thậm chí so với một kiếm chí cường còn mạnh hơn một hai phân.

Giờ phút này, thời gian như ngưng đọng lại. trong tầm nhìn của mọi người Chỉ còn có một tiễn kia. hết thấy mọi thứ trên thế gian đều Chỉ làm nên cho nó.

Tử Lượng đứng ngoài cuộc Chỉ cảm thấy khó thở. máu đông lại. chiến ý bị bóp nghẹt từ trong trứng nước, khí phách rong ruổi ở Thiên Vũ Đảo lúc trước đã tiêu tan không còn.

Lúc này lực lượng linh hồn của hắn đã thụt lùi trở về trạng thái bình thường, đồng thời vẫn còn đang bị suy yếu. nếu không tận dụng thời gian tĩnh dưỡng thì thậm chí tu vi của hắn còn có thể giáng cấp.

Nhưng trong thời khắc nguy nan của Tử Hoàng Phủ này. sao hắn có thể tĩnh tâm tĩnh dưỡng được?

Ngay cả Nhị muội bé quan mấy trăm năm chuẩn bị đột phá cấp phủ phủ kia cũng phải xuất quan, Huống Chi là một tội nhân như hắn?

Vù vù.

Tiếng rít sắc bén xuyên thấu linh hồn theo quang tiễn nhỏ bé vô hình kia truyền tới.

Thành thạch!

Toàn bộ đại trận bên ngoài Tử Hoàng Phủ đột nhiên ầm ầm run lên. quang tiễn nhỏ bé kia Chỉ dừng lại trên tầng tầng cấm chế và trận pháp kia trong chớp mắt, rồi cực kỳ mãnh liệt sắc bén bắn vào.

Phù! Phù! Phù!

Nó xuyên thủng từng tầng khoáng thạch Tử Linh cứng rắn, bắn vào tới đại trận nơi máu chốt của trận pháp.

Mười hai yêu tu cùng với Tử Châu luống cuống tay chân, từng đạo pháp quyết nhanh chóng bắn lên trên trận pháp hình khối.

Lập tức toàn bộ trận pháp bên trong Tử Hoàng Điện rực sáng lên, khôi phục lại Nguyên bản.

- Định!

Tử Châu nói nhẹ ra một chữ. thanh âm vô cùng êm tai. vươn ngón tay thon dài ra điểm một cái. tử quang trong suốt lóe lên. một luồng ý chí tinh thần theo đó bắn ra.

Quang tiễn nhỏ bé kia đã mất đi hơn phân nửa uy lực. cuối cùng cũng bị chế phục, hóa thành hư vô, biến mất bên trong đại điện.

Nhưng sau khi trải qua chuyện này, sắc mặt mười hai yêu tu Hợp Thể Kỳ cũng rất khó coi.

Lúc này, khóe miệng Hoàng Phủ Luân hiện lên một nụ cười nhạt, chậm rãi kéo dây cung chuẩn bị lần tấn công thứ hai.

- Chẳng lẽ trời muốn diệt Tử Hoàng Phủ ta sao?

Mặt Tử Lượng lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Tuy nhiên ngay Lúc này, trong đầu hắn đột nhiên hiện lên một cặp mắt thần linh hiểu rõ vạn vật, nắm giữ mọi thứ trên thế gian.

Đột nhiên hắn hít sâu một hơi, rời khỏi đại điện này, đi xuống tầng dưới cùng của Tử Hoàng Điện.

Ở nơi đó có một nhà giam chuyên để giam cầm những nhân vật đặc biệt, được gọi là La Sát Mật Ngục.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

577. Chương 523: Bản Tôn Trợ Lực (thượng)

Bước chân nặng nề, Tử Lượng rời khỏi trung tâm của đại điện đang chịu áp lực rất khẩn trương này, đi xuống tầng dưới cùng của Tử Hoàng Điện.

Hắn đi dọc theo những bậc thang màu nâu. từng bước một đi xuống dưới, ánh sáng càng ngày càng trở nên U ám.

Khi hắn đi xuống tới bậc thang cuối cùng, ở phía trước có một hành lang âm U lạnh lẽo. trên bức tường màu tím ở bên cạnh có khắc những viên Dạ Minh Châu to bằng đầu ngón tay cái. cố gắng tản mát ra những đốm sáng để chứng minh sự tồn tại của chúng.

Ở cuối hành lang có một cánh cửa sắt lớn rỉ sét, lộ ra một khí tức rất cổ xưa. ở trên đó có một tấm biển sắt cũng đã rỉ sét, có khắc vài chữ:

La Sát Mật Ngục.

Trong những chữ này tản ra một vẻ sát phạt quyết đoán và lãnh lẽo.

Hiển nhiên cánh cửa sắt này là thông đạo tới La Sát địa vực của Tử Hoàng Phủ.

ở hai bên của cánh cửa sắt có hai hộ vệ đứng canh, sắc mặt cứng đờ. toàn thân có chiến giáp màu tím bao phủ.

Hai hộ vệ này trong tay mỗi người đều cầm một thanh tam tiêm lưỡng nhận đao. tản mát ra ánh sáng lạnh lẽo.

Nếu để ý một chút sẽ phát hiện ra vũ khí ở trong tay hai hộ vệ này so với thông linh pháp bảo thượng phẩm mà Tử Hoàng dùng khi chiến đấu về mặt ngoại hình giống nhau như đúc.

- Đại công tử xin hãy dừng bước.

Hai hộ vệ canh giữ hai bên cánh cửa sắt ở phía cuối hành lang cùng kêu lên. thanh âm vô tình lạnh như băng, không có một chút khách khí và nương tình.

Tử Lượng không nói gì, từng bước đi tới trước cánh cửa sắt lớn, hơi lo lắng nói:

- Hiện giờ chính là thời khắc sinh tử tồn vong của Tử Hoàng Phủ các người hãy để cho ta vào gặp một người, có lẽ sẽ có biện pháp giải trừ nguy cơ.

- Không được, trừ phi người có lệnh bài của Phủ chủ đại nhân.

Một hộ vệ trong đó nói không chút lưu tình.

- Chẳng lẽ thật sự không thể châm chước một chút sao? Nếu trì hoãn thêm một lát nữa. Tử Hoàng Điện có thể sẽ bị hủy hoại trong chốc lát, các người cũng không còn có cơ hội sống sót đâu.

Về mặt Tử Lượng chân thành tha thiết nói. trên người hơi tản mát ra một lực áp bức cường đại.

Hai hộ vệ này đều là những tử sĩ trung thành với Tử Hoàng, tuy chưa đạt tới cảnh giới đại yêu tu. nhưng trên người có linh bảo phòng ngự trung phẩm, trên tay lại cầm linh bảo công kích trung phẩm, có thực lực hợp Thể trung kỳ đỉnh phong, không hề sợ chết, còn rất thạo đánh hợp kích.

Có thể nói, dưới sự liên thủ của hai hộ vệ này, đại yêu tu bình thường nếu muốn giải quyết họ trong thời gian ngắn cũng rất khó, trừ phi có linh bảo công kích thượng phẩm.

- Không được, chúng ta chỉ trung thành với Tử Hoàng đại nhân, cho dù có chết cũng quyết không vi phạm mệnh lệnh.

Một hộ vệ trong đó thể một cách sắt son.

Tử Lượng thở dài một hơi:

- Chẳng lẽ thật sự phải bức ta động thủ sao? Ta biết sứ mệnh của hai người các người, nhưng chuyện này liên quan tới vận mệnh của toàn bộ Tử Hoàng Phủ thậm chí là cả Cửu U Hải Vực...

- Đại công tử xin cứ tự nhiên.

Đám hộ vệ lạnh như băng nói. cả hai người đồng thời giơ tam tiêm lưỡng nhận đao trong tay lên, nhằm về phía đại công tử của Tử Hoàng Phủ. trong mắt hiện lên một vài tia thù địch.

Ầm!

Đúng lúc này, toàn bộ Tử Hoàng Điện lại đột nhiên run lên. trên vách tường của hành lang tầng dưới cùng xuất hiện những vết nứt dữ dội, bốn phía rung động một trận, giống như là tới ngày tận thế.

- Chuyện gì xảy ra vậy?

Hai gã hộ vệ không thể đứng yên được, trên mặt hơi có một vẻ hoảng hốt và mù mờ.

Trong mắt Tử Lượng lóe lên thần quang, tranh thủ cơ hội này đột nhiên ra tay, như một tia chớp đánh ra hai quyền, nện lên đầu hai gã hộ vệ.

Ầm ầm!

Hai gã hộ vệ bị trúng quyền, về mặt Tử Lượng lộ ra vẻ vui mừng. Nhưng ngay Sau đó, nụ cười trên mặt hần trở nên cứng ngắc.

Sau hai quyền này, hai gã hộ vệ vẫn bình yên vô sự đứng yên một chỗ. trong mắt hiện lên sát khí, tam tiêm lưỡng nhận đao đột nhiên đâm về phía Tử Lượng, nước biển chấn động, ầm ầm rung chuyển.

Tử Lượng nhẹ nhàng né đòn tấn công của hai người, trên mặt lộ ra một vẻ buồn bực:

- Thật là muốn quan tâm cũng khó. sao ta lại quên mất chỗ đặc biệt của hai người này?

Vốn hai hộ vệ này đều là yêu thú kỳ lạ dưới đáy biển sâu. tên là Thiết Giáp Bằng Giải Vương. Mười mấy vạn năm trước họ đã bị Tử Hoàng dung nhập vào tư tưởng tận trung, thiết giáp ở trên người nhờ vào bí thuật, trải qua mấy vạn năm luyện chế. tiêu hao rất nhiều tài liệu quý hiếm, độ cứng rắn đã tiếp cận linh bảo trung phẩm.

Nói cách khác, ngoài linh bảo phòng ngự trung phẩm ở trên người ra thì làn da thiết giáp trên mình họ cũng có lực phòng ngự vượt xa linh bảo hạ phẩm, lực phòng ngự rất kinh người.

Một đòn vừa rồi của Tử Lượng chỉ dùng hai ba thành lực đao. chính là không muốn họ bị trọng thương, không muốn lấy mạng của họ.

- Một khi đã như vậy. thì đừng có trách ta hạ thủ vô tình...

Trong mắt Tử Lượng lóe lên tử diễm, thân thể vận vạo. hóa thành Thần thú Tử Diễm Câu. uy áp to lớn bức thẳng tới hai hộ vệ tận trung kia.

Thân là đại yêu tu, cộng thêm thân thể của Thần thú. thực lực còn tăng vọt vượt hơn gấp đôi, quả thật là nếu không thể giải quyết gọn gàng hai gã hộ vệ này thì không bằng tìm một tảng đậu phụ mà đập đầu chết đi.

Nhưng ngay lúc này, từ trong đại điện phía trên truyền đến tiếng kêu của Tử Ngọc:

- Đại ca, người muốn làm gì? Chẳng lẽ cục diện này còn chưa đủ loạn sao?

Trong thời gian ngắn, Tử Ngọc liên thủ với mười hai yêu tu hợp Thể Kỳ. dựa vào lực lượng của Tử Sát Thiên La trận miễn cưỡng chặn được ba lượt công kích của linh bảo thượng phẩm Ô Nhật Cung của Hoàng Phủ Lâm.

- Nhị muội, người phải tin đại ca. ta làm như vậy là để giải trừ nguy cơ cho Tử Hoàng Phủ. nếu người có năm phần nắm chắc có thể bảo vệ Tử Hoàng Điện, thì ta cũng sẽ không chọn cách này.

Trong mắt Tử Lượng toát lên một vẻ chân tình, giọng điệu vô cùng khẩn thiết nói:

- Nhị muội. tin đại ca đi!

- Đại ca. ta tin người, hy vọng người đừng làm ta thất vọng, vận mệnh của Tử Hoàng Phủ có lẽ sẽ nằm trong tay người, thực lực của Hoàng Phủ Lâm so với tướng tượng của Ngọc nhi còn mạnh hơn gấp đôi. hơn nữa lúc này hẳn vẫn còn chưa sử dụng con át chủ bài thật sự.

Thực tế ta hoàn toàn không nắm chắc một chút nào có thể đứng vững trước đòn công kích của Hoàng Phủ Lâm. có lẽ ngay sau đây, hẳn có thể tiến vào Tử Hoàng Phủ...

Trong thanh âm mềm mại của Tử Ngọc toát lên một sự sợ hãi và bất lực với tương lai.

Tuy thân là đại yêu tu, thậm chí chỉ còn thiếu một bước nữa là đặt chân tới cảnh giới cấp phủ phủ. nhưng rốt cuộc nàng chỉ là phận nữ nhi, không thể gánh trên lưng gánh nặng lớn như vậy.

Người mà nàng phải đối mặt chính là một người nổi bật trong những nhân vật cấp phủ phủ của hải vực Tam Tiên Đảo, Hoàng Phủ Lâm.

- Nhị muội ta sẽ cố hết sức, người hãy cố gắng chống đỡ.

Tử Lượng hít sâu vào một hơi. tử diễm trên người tuôn ra. uy áp to lớn của Thần thú Tử Diễm Cầu ngưng tụ tới cực điểm, đang chuẩn bị phát động một kích lôi đình, đánh một đòn trí mạng vào hai hộ vệ tận trung kia.

- Đại ca. hãy để Ngọc nhi trợ giúp cho người một tay.

Thanh âm của Tử Ngọc truyền xuống.

Tiếng nói vừa dứt, một luồng uy lực tinh thần vô hình từ trên trời giáng xuống, hóa thành hai lưỡi dao sắc bén. đâm trúng Nguyên Anh của hai hộ vệ kia.

Vù! Vù!

Hai hộ vệ kia thổ ra một ngụm máu, sắc mặt tái nhợt, lão đảo sắp ngã.

Không hổ là nhân vật đã tiếp cận cấp phủ phủ. uy lực tinh thần trong ý niệm cũng có thể khiến cho hai yêu tu hợp Thể Kỳ bị hao tổn tinh thần.

- Nhị muội, cảm ơn.

Tử Lượng nói với vẻ cảm kích, rồi đột nhiên hóa thành hình người đi qua. vươn tay chụp mạnh vào đầu hai hộ vệ kia.

Ầm ầm!

Lần này lực đạo vừa đủ, trực tiếp đánh ngất hai người.

Hắn cúi người xuống, lấy hai nửa chìa khóa đặc biệt ở trên người hai hộ vệ kia, sau đó lấp lại với nhau.

Vù!

Tử quang lưu chuyển. tạo thành một chiếc chìa khóa đầy đủ lớn bằng bàn tay. trên mặt lóe lên một dải ký hiệu và trận pháp huyền ảo, thần bí khó lường.

Sắc mặt vui vẻ, Tử Lượng cầm chiếc chìa khóa đặc chế này cắm vào trong lỗ thủng trên cánh cửa sắt rỉ sét. Két két!

Hắn dùng tay nhẹ nhàng đẩy. cửa sắt mở ra, hiện lên một không gian hắc ám.

Không gian này rất kỳ lạ. bên trong không có một chút linh khí nào, ngay cả nước biển cũng tĩnh mịch âm trầm, không có một chút sức sống.

ở trong không gian tối đen này có đứng mười mấy cây cột sắt rỉ sét. Ở trên mỗi cây cột sắt đều có một người hoặc một yêu tu bị xích sắt cột lấy.

Tử Lượng vừa mới tiến vào. liền cảm thấy mười mấy đạo khí tức âm trầm lạnh lẽo sát trên đỉnh đầu hướng về phía mình, sờn cả tóc gáy.

Những tu chân giả bị giam cầm này đều là hạng người có thực lực siêu phàm, ngay cả đại yêu tu cũng có một vài vị. khi ánh mắt của những người này cùng tụ lại một điểm cũng mang tới cho Tử Lượng áp lực không nhỏ.

- Hừ. tiểu bối ở trên người người ta cảm nhận được khí tức tương tự như lão thất phu Tử Hoàng, Chẳng lẽ ngươi là hậu bối của hắn.

Một lão già gầy gò xương trong số đó nhẹ nhàng liếc mắt nhìn hắn. trong cặp mắt U ám kia tản ra hào quang yêu dị. giống như là những đốm lửa ma trôi giữa trời đêm, khiến cho người ta sợ hãi.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

578. Chương 523: Bản Tôn Trợ Lực (hạ)

Tử Lượng trong lòng khê động, phát hiện ra lão già gầy nhom này không ngờ lại là yêu tu hợp Thể đại viên mãn, Thậm chí đã tu luyện tới đỉnh phong của Hợp Thể Kỳ, chỉ còn một bước nữa là có thể bước vào Độ Kiếp Kỳ.

Khi hắn tới gần quan sát cũng không khỏi hít vào một hơi khí lạnh, lão già này chẳng những là một yêu tu hợp Thể đại viên mãn, mà còn là tồn tại đồng cấp với mình- Thần thú.

- Không ngờ trong La Sát Mật Ngục này lại giam cầm nhân vật đáng sợ bậc này.

Tử Lượng trong lòng thất kinh, nhưng cũng không để ý tới lão già gầy nhom này nữa. ánh mắt hắn đảo qua những yêu tu hoặc con người đang bị trói trên những cây cột.

Cuối cùng, ánh mắt của hắn dừng ở trên mặt một thanh niên loài người trong góc phòng.

- Ngươi tới tìm ta sao? Đại công tử của Tử Hoàng Phủ.

Thanh niên kia mở mắt ra. như cười như không nhìn Tử Lượng.

Không cần hỏi. nam tử thanh niên này chính là phân thân của Trương Hằng bị Tử Hoàng giam trong La Sát Mật Ngục.

Tử Lượng nói với vẻ phức tạp:

- Người đã đoán trước là ta sẽ tới sao?

- Không, nhưng khi người tới chỗ này. thì ta đã biết là người tới để tìm Trương Hằng.

Trương Hằng cười thản nhiên, trên mặt hiện lên một vài tia thần thái, bình tĩnh nói:

- Nhìn chấn động kịch liệt vừa rồi. thì dường như Tử Hoàng Phủ đang gặp phải một chút nguy hiểm.

- Ha ha! Thì ra Tử Hoàng Phủ đã tới lúc sức cùng lực kiệt, có lẽ không bao lâu nữa lão phu sẽ có thể được tự do rồi.

Lão già gầy nhom kia ở trên cây cột sắt cười lên ha hả, sợi xích vàng quán ở quanh thân phát ra từng trận tiếng kêu vang.

Toàn bộ bên trong La Sát Mật Ngục, chỉ có ba người bị xích vàng trói buộc, những tu sĩ và yêu tu còn lại đều chỉ bị trói bằng xích sắt thông thường.

Ba người này hiển nhiên là được đối xử đặc biệt.

Trương Hằng và lão già gầy nhom này đều được dùng xích vàng để trói buộc.

Ngoài ra, còn có một nữ tu mặc váy tơ cũng bị trói buộc bằng xích vàng, tuy nhiên vẻ mặt của nàng bình tĩnh, dung nhan tuyệt lệ ở trong bóng đêm vẫn hiện rõ vẻ xinh đẹp và quý phái. Thân sắc của nàng điềm tĩnh không chút nao núng, như thể nếu trời có sập xuống cũng không liên quan tới nàng.

- Trương đạo hữu. lúc này Tử Hoàng Phủ gặp phải đại nạn. ta tới nơi này là để xin người trợ giúp.

Tử Lượng nói với vẻ chân thành..

- Cầu cứu ta sao? Người có làm không, người cho rằng ta là thần tiên sao?

Trương Hằng không khỏi cười nhạo, dường như nghe thấy một chuyện đáng cười nhất trên đời.

Ánh mắt hần đảo qua toàn bộ mọi người trong La Sát Mật Ngục, thản nhiên nói:

- Xem ra tu vi của ta lúc này trong số những người ở đây là kém nhất, người hoàn toàn có thể tới tìm lão đầu kia. à. còn có vị thần tiên tỷ tỷ kia nữa...

Mọi người trong Mật Ngục đều hướng ánh mắt lên người Trương Hằng, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bọn họ không thể giải thích được đại công tử của Tử Hoàng Phủ vì sao lại cầu cứu một tu sĩ loài người nhìn có vẻ như không chịu nổi một đòn này.

Điều càng làm cho người ta kinh ngạc hơn chính là ở trên người hần lại có xích vàng trói buộc, đây là thứ khi đối phó với nhân vật có thực lực gần tới cấp phủ chủ mới dùng tới.

Lão già gầy nhom kia hướng ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm Trương Hằng, không nói gì. nhưng thần sắc cũng có một chút khó hiểu.

Nữ tử mặc váy tơ kia ánh mắt cũng khẽ động, liếc mắt nhìn hần một cái, hơi có chút bất ngờ. nhưng rất nhanh khôi phục lại vẻ ung dung bình tĩnh như nước.

- Trương đạo hữu. ta tin trong những người này. người là người có thực lực mạnh nhất, cũng là người có nhiều hy vọng nhất giải cứu Tử Hoàng Phủ khỏi nguy cơ này.

Trong ánh mắt Tử Lượng nhìn Trương Hằng tràn ngập một sự tự tin không hiểu từ đâu mà có.

Mỗi khi hần nhớ tới cặp mắt màu bạc giống như thần linh của Trương Hằng. theo bản năng liền cho rằng đối phương không có chuyện gì là không thể làm được.

- Hừ, mắt chó không nhìn thấy Thái Sơn. tiểu tử này rõ ràng chỉ là một tiểu tu sĩ Hóa Thần kỳ. sao có thể sánh được với ta. rồi lại còn nói là người có thực lực mạnh nhất trong chúng ta nữa?

Một tràng hần trung niên hừ lạnh một tiếng, trên người mơ hồ tản mát ra khí tức nguy hiểm.

Trương Hằng ngưng mắt nhìn lại. khá thật, không ngờ là một đại yêu tu, khó trách khẩu khí lại kiêu ngạo như vậy.

- Đại công tử. người đánh giá Trương mỗ quá cao rồi ta ở nơi này cũng chỉ là một khối phân thân, thực lực phát huy ra thật sự chỉ có giới hạn. Nếu bản tôn đích thân tới có lẽ còn có chút hy vọng, người hãy tìm người khác cao minh hơn đi.

Trương Hằng thở dài một hơi, khẽ lắc đầu.

Tử Lượng cắn răng một cái, kiên quyết nói:

- Trương đạo hữu. không phải là người đang muốn mười kiện linh bảo trung phẩm của Tử Hoàng Phủ sao? Chỉ cần người chịu ra tay. đợi lát nữa ta sẽ đưa người tới kho báu của Tử Hoàng Phủ để mặc cho người lựa chọn mười kiện, không biết ý người thế nào?

- Kho báu của Tử Hoàng Phủ?

Trong mắt Trương Hằng đột nhiên lóe lên ánh sáng khác thường, hiển nhiên là có chút động tâm.

Lập tức, ánh mắt những người khác trong La Sát Mật Ngục nhìn về phía Trương Hằng tràn ngập sự ghen tị và thù địch mãnh liệt, cả đám đều đỏ bừng mắt lên.

Kho báu của Tử Hoàng Phủ.

Vốn vẹn chỉ vài chữ này có thể khiến cho bất cứ kẻ nào đều sinh ra sự mơ tưởng vô hạn trong lòng.

- Được, người chết vì tài. chim chết vì mồi. vì kho báu của Tử Hoàng Phủ. Trương mỗ sẽ liều một lần!

Trong mắt Trương Hằng chớp động ngân quang, hóa thành hàng ngàn vạn quang điểm, tạo thành một vòng xoáy thần bí sâu không lường được.

Trong phút chốc, hần tiến vào một trạng thái thần kì dường như có thể nắm trong tay không gian thời gian và cả thiên địa.

Hắn ở trạng thái này có thể nắm giữ được vận mệnh của thiên địa và những dấu vết lưu lại trong không gian thời gian, từ đó có thể phán đoán một cách chuẩn xác nhất, cuối cùng có thể gặp dữ hóa lành.

Tạm thời quay ngược thời gian lại. ở một phương khác trong Cửu U hải vực vô tận. bản tôn của Trương Hằng đang thông thả cưỡi sóng bay về phía trước.

Trong lĩnh vực không gian, ngân điểm đang điên cuồng thiêu đốt, từng tảng lớn tinh tú của thiên địa dừng mãnh nhập vào tất cả mọi nơi trong cơ thể.

Trong đó, có một phần tinh tú của thiên địa tương đương bị linh hồn của Trương Hằng hấp thụ.

Linh hồn của hắn vốn đã bước được nửa bước vào cấp phủ chủ. lúc này dừng mãnh nhập vào nhiều tinh tú của thiên địa như vậy giống như là cá gặp nước, lực lượng linh hồn tăng tiến vùn vụt, mơ hồ đã vượt qua trình độ trước đây.

Đồng thời, trong lòng bàn tay của Trương Hằng đột nhiên bùng lên một ngọn Băng Diễm trong suốt như tuyết, đây chính là văn Đổng Băng Diễm do Văn Đổng Chi Khí ngưng tụ thành, so với Cửu U Lam Tinh Băng Diễm, uy lực không thua kém một chút nào.

Không cần phải nói, hắn đã đem lực lượng cực hàn ẩn chứa trong bộ phận văn Đổng Bạch Tinh hấp thụ cho mình.

Giờ phút này, trong cơ thể Trương Hằng có ẩn chứa hai loại tinh hoa cực hàn cường đại mà trong toàn bộ hạ giới đều vô cùng hiếm thấy, chỉ cần thêm một thời gian nữa là có thể dung hợp chúng với nhau, từ đó tạo nên một lực lượng cực hàn rất dị thường.

- Ha haaa... phải lập tức tới Bát Yêu Đảo. nếu có thể thành công giết chết tám đại yêu tu này. thì mục đích của chuyến đi tới Cửu U hải vực này ít nhất có thể hoàn thành hơn một nửa.

Thần thức của Trương Hằng đảo qua, kéo dài ra tới ngoài mấy chục vạn dặm. mơ hồ nhìn thấy một hòn đảo rất to lớn.

- Hai người các người chuẩn bị tốt cả chưa? Chúng ta sắp tới Bát Yêu Đảo. tới lúc đó. các người sẽ được thỏa sức giết chóc.

Trương Hằng nói với Nam Kiếm Phong và Vân Dịch ở trong lĩnh vực không gian.

Vừa nghe thấy lời này, hai đại Huyết Sát Quán Vương lập tức lộ ra vẻ hưng phấn, một đôi mắt đỏ như máu lộ ra khí tức sát lục xuyên thấu linh hồn.

Đặc biệt là Nam Kiếm Phong, quanh thân thể huyết quang mãnh liệt, mùi máu tanh tràn ngập, mặt lộ ra vẻ dữ tợn và cười lạnh.

Nếu không phải lúc này đang có Trương Hằng tọa trấn, lúc này chỉ sợ hắn đã bắt đầu tắm máu toàn bộ hải vực.

So với hân trạng thái của Vân Dịch tốt hơn rất nhiều, tuy trong mắt cũng tràn ngập sát khí nồng đậm. nhưng sát ý trong lòng cũng được khống chế vững vàng.

Có thể ở trong sát lục vô tình, duy trì một tâm tính bình tĩnh sáng suốt, đây chính là mục đích mà Trương Hằng định ra cho đệ tử của mình.

Không nói tới hai người Nam Kiếm Phong và Vân Dịch ở trong lĩnh vực không gian đang sát quyền ma chưởng nóng lòng muốn thi thố nữa. Trương Hằng tận lực thu liễm khí tức trên người, hướng thần thức chạm tới Bát Yêu Đảo bay đi.

Dọc đường đi vẫn có những yêu thú cấp đỉnh có khứu giác nhạy bén cảm nhận được khí tức của Trương Hằng. lao ra khỏi mặt biển phát động tấn công.

Đối với chuyện này, Trương Hằng không nhanh không chậm, chỉ cần một ý niệm, từ trong hư không sinh ra một uy lực tinh thần rất lớn. trực tiếp đánh một đòn nặng vào những yêu thú muốn tấn công, khiến cho chúng nhẹ thì tâm thần bị thương, nặng thì thần hồn bỏ mạng.

Lúc này, thực lực Trương Hằng đã bước được nửa bước vào cấp phủ chủ. hoàn toàn có thể dễ dàng giết chết những yêu thú cấp đỉnh bình thường, ngay cả đại yêu tu hoặc đại tu sĩ đích thân tới cũng rất khó có thể ở trước mặt hắn kiên trì được vài hiệp.

Trong toàn bộ Cửu U hải vực, người có thể thật sự uy hiếp được hắn chỉ có những kẻ cấp phủ chủ trở lên. Nhưng những nhân vật như vậy tuyệt đối là lông phượng sừng lân, rất ít có khả năng gặp được.

Lại phi hành thêm một lát trong mắt Trương Hằng lóe lên thần quang, đứng ở giữa hư không, ý niệm khẽ động, lại giết chết một yêu tu Hóa Thân đại viên mãn.

- Kỳ quái, sao lại mất đi liên hệ với phân thân, chỉ có thể cảm nhận được sự tồn tại của hắn. Tử Hoàng này rốt cuộc là đã thi triển thủ đoạn gì với phân thân?

Trương Hằng nhắm mắt bắt đầu cảm ứng. nhưng cũng chỉ có thể cảm nhận được đại khái tình hình của phân thân, nhưng không có cách nào tiến hành liên hệ được với hắn.

Một lát sau, trên mặt hắn lộ ra một vẻ kinh ngạc, thấp giọng nói:

- Không ngờ Tử Hoàng Phủ lại gặp phải nguy cơ từ trước tới giờ chưa từng có?

Ha haaa... đây đúng là cơ hội trời cho!

Trương Hằng nhẹ nhàng cười, sau đó trong hai mắt sinh ra vô số quang điểm màu bạc. tạo thành một vòng xoáy thần bí khó lường.

- Tuy nhiên, ta phải trợ giúp cho phân thân một tay...

Mặt hắn lộ ra vẻ nghiêm trọng, chậm rãi khoát tay. đem Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp đặt ở trong tay.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

579. Chương 524: Tỏa Tiên Kim Liên (thượng)

Tầng dưới cùng của Tử Hoàng Điện, La Sát Mật Ngục.

Một không gian đen như mực, âm trầm lạnh. lẻo. có dựng mười mấy cây cột sắt. nước biển lúc chậm lúc nhanh, pháp phồng chuyển động với một tiết tấu quỷ dị.

Giờ phút này, trong Mật Ngục giam cầm những nhân vật đặc biệt này. ánh mắt của mọi người đều tập trung vào khuôn mặt của Trương Hằng, không ai dám thở mạnh một tiếng nào.

Trương Hằng triển khai Thần Linh Nhân, trong đôi mắt hình thành một vòng xoáy màu bạc vô cùng thâm thúy. thần bí khó lường, sinh ra một lực hấp dẫn không thể ngăn cản, dường như có thể đi tới một không gian thời gian khác.

Khi Tử Lượng thật sự tiếp xúc với ánh mắt màu bạc này. vẻ mặt lộ ra một sự sợ hãi và vui mừng, chiến ý và sự tự tin vô cùng mạnh mẽ hiện lên.

Đại bộ phận yêu tu bị giam cầm khi chạm phải Thần Linh Nhân này, linh hồn đều khẽ run lên. trong lòng phát lạnh, toàn thân bất an. cảm thấy tất cả bí mật trong lòng mình đều không thể giữ được hiện lên ở trước mặt đối phương.

Người duy nhất có thể duy trì được sự bình tĩnh chỉ có lão già gầy nhom và nữ tử mặc váy tơ kia. Hai người bọn họ cũng bị xích sắt màu vàng trói buộc, đều không phải là nhân vật bình thường, thực lực có lẽ đã vượt xa đại yêu tu bình thường.

Từ đầu tới giờ, hai người này cũng không quá để ý, chỉ có một chút tò mò, nhìn những dị động trên người Trương Hằng.

Ngay lúc này, dị biến đột nhiên phát sinh. Trương Hằng bỗng nhiên nhắm cặp mắt thần linh của hắn lại.

Lập tức, đại bộ phận yêu tu ở đây đều thở phào một hơi nhẹ nhõm, cảm giác không tự nhiên tràn ngập trong lòng cũng theo đó biến mất.

Ầm!

Đúng lúc này, toàn bộ Tử Hoàng Điện đột nhiên lóe mạnh lên một cái, rung động không ngừng, dường như chuẩn bị sập xuống.

Những người này mặc dù ở tầng dưới cùng của Tử Hoàng Điện, đồng thời có tầng tầng cấm chế cường đại bảo vệ. nhưng cũng phải chịu một chút ảnh hưởng.

Một dao động uy lực tinh thần cuộn cuộn tập kích xuống La Sát Mật Ngục ở tầng dưới cùng của Tử Hoàng Điện.

Vù!

Một vài yêu tu thực lực hơi yếu sắc mặt tái nhợt, phun ra một ngụm máu tươi, tâm thần bị hao tổn.

Chỉ có những người ở cảnh giới từ đại yêu tu hay đại tu sĩ trở lên mới có thể bình yên vô sự dưới dao động uy lực tinh thần cuộn cuộn này.

Trương Hằng trong mắt họ cũng chỉ như một tu sĩ loài người Hóa Thần Kỳ. nhưng ở dưới kiếp nạn này cũng không sút mẻ chút nào. ngay cả mắt cũng không mở ra.

Lập tức, ánh mắt lũ yêu tu nhìn về phía Trương Hằng có sự thay đổi, thay đổi rất lớn.

Trong thế giới Yêu tộc, chỉ có thực lực là quyết định hết thảy, tất cả những chuyện khác đều không đáng để nhắc tới.

Nhìn từ biểu hiện của Trương Hằng lúc này thì ít nhất hắn cũng phải có thực lực của đại yêu tu.

Lão già gầy nhom suy nghĩ một chút nhìn Trương Hằng, trong lòng hơi giật mình: chẳng lẽ thực lực của người này vượt qua tưởng tượng của ta, không ngờ có thể lật gậy được mọi người ở đây, che giấu tu vi thật sự của mình.

Nữ tử mặc váy tơ trên mặt lần đầu tiên lộ ra một vẻ kinh ngạc, trong mắt liên tục hiện lên vẻ kỳ dị. bắt đầu cẩn thận đánh giá tu sĩ loài người tên là Trương Hằng này.

Trong toàn bộ La Sát Mật Ngục, chỉ có Trương Hằng cùng với nữ tử mặc váy tơ kia là tu sĩ loài người, còn lại đều là những yêu tu từ Hợp Thể Kỳ trở lên. trong đó đại yêu tu ít nhất cũng phải chiếm một nửa.

- Chúng yêu trong Tử Hoàng Phủ, Hoàng Phủ Luân ta khuyên các người thúc thủ chịu trời đi, đến lúc đó có lẽ ta sẽ tha cho các người một con đường sống. Nếu các người tiếp tục ngoan cố. vẫn phản kháng tới cùng như trước, đợi ta phá vỡ Tử Hoàng Phủ thì các người đừng mong còn một người sống sót!!

Thanh âm của Hoàng Phủ Luân tràn đầy khí phách, giống như là lôi đình, ầm ầm truyền vào Tử Hoàng Điện, bất chấp rất nhiều cấm chế, xuyên qua vô số vách tường hành lang, vang lên vô cùng rõ ràng trong tay của mọi người.

Ngay cả những tu sĩ trong La Sát Mật Ngục cũng đều nghe được lời cảnh cáo của Hoàng Phủ Luân.

- Hoàng Phủ Luân!

- Quả nhiên là hắn?

Những yêu tu trong La Sát Mật Ngục trên mặt đều lộ ra vẻ sợ hãi. ngay cả lão già gầy nhom cũng không ngoại lệ.

Chỉ có nữ tử mặc váy tơ trên khuôn mặt thoáng hiện lên một vẻ vui mừng, nhưng không ai để ý.

Trương Hằng nhắm chặt hai mắt, quên tất cả mọi thứ bên ngoài, đắm chìm vào một cảnh giới vô cùng đặc biệt.

Thật lâu sau, hắn mới chậm rãi mở to mắt, nhẹ thở ra một hơi, lạnh nhạt nói:

- Đại công tử. nếu người tin tưởng Trương mỗ thì người hãy cởi trói cho ta.

Nói xong, ánh mắt Trương Hằng nhìn lên những xiềng xích màu vàng trói trên thân thể.

Tử Lượng nhíu mày, vô cùng khó xử nói:

- Tỏa Tiên Kim Liên này chính là linh bảo khổng chế cường đại nhất của Tử Hoàng Phủ lực lượng trói buộc vô cùng cường đại. ngay cả nhân vật cấp phủ chủ bị nó trói buộc cũng rất khó thoát thân.

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi:

- Không ngờ nó quả nhiên là vật phổng chế Tiên bảo Tỏa Tiên Kim Liên trong truyền thuyết, như vậy thì có chút phiền phức, Chẳng lẽ đại công tử người không có một biện pháp nào sao?

- Các người bị Tỏa Tiên Kim Liên khổng chế, là kết quả của pháp thuật mà phụ thân ta thi triển ra. tuy ta biết phương pháp gỡ bỏ thuật này. nhưng tiếc là sức một người rất khó có thể làm được.

- Nếu muốn thực sự gỡ bỏ được nó. trừ phi có thể dẫn tới một nhân vật cấp đại yêu tu. hai đại yêu tu liên thủ với nhau, trong tình huống đã biết được phương pháp, thì sẽ có thể gỡ bỏ sự trói buộc của Tỏa Tiên Kim Liên này. nhưng cũng phải tiêu hao không ít pháp lực.

Tử Lượng vội vàng giải thích.

Lão già gầy nhom cách đó không xa không khỏi cười nhạo, nhìn Trương Hằng nói:

- Ngay cả một cái Tỏa Tiên Kim Liên nhỏ nhoi này mà người cũng không thể cởi được, thì sao có thể chống lại Hoàng Phủ Luân, trợ giúp cho Tử Hoàng Phủ vượt qua kiếp nạn này.

Nữ tử tuyệt sắc mặc váy tơ kia cũng cười khẩy trong lòng, dịu dàng nhỏ nhẹ khuyên:

- Vị đạo hữu này, người không cần phí sức. uy lực của Tỏa Tiên Kim Liên này vượt xa sự tưởng tượng của người, ngay cả ta cũng không thể phá vỡ được...

Trương Hằng quay đầu lại, nhìn nữ tu thần bí này. sắc mặt vẫn bình tĩnh:

- Không ngờ ở trong La Sát Mật Ngục của Tử Hoàng Phủ còn có thể gặp được một nữ tu loài người cấp phủ chủ. đây đúng là một duyên phận lớn lao. Không biết các hạ là vị đại nhân vật nào trong tu chân giới Chu Vương Triều của loài người?

- Đạo hữu có thể gọi ta là Thiên cầm.

Ánh mắt nữ tử mặc váy tơ hơi chớp động, mang theo một vẻ giảo hoạt.

- Tốt lắm, vị Thiên cầm đạo hữu này. ta biết tâm trạng vô cùng khẩn trương của người. Lúc này,

Trương Hằng hơi dừng lại một chút, sắc mặt dần trầm xuống:

- Có phải người đang rất muốn Hoàng Phủ phá vỡ Tử Hoàng Phủ giết chết chúng yêu. sau đó sẽ vì thấy người là tu sĩ loài người mà cứu người ra không?

-Người...

Vẻ mặt Thiên cầm thất sắc. khuôn mặt trắng như tuyết đỏ bừng lên.

Lập tức, ánh mắt toàn bộ yêu tu ở đây nhìn về phía nàng tràn ngập một vẻ thù địch nồng đậm.

Một khi Hoàng Phủ Lâm tiến vào trong Huyết Ma Động, những yêu tu bọn họ có lẽ sẽ không còn cơ hội sống sót. còn nữ tu loài người này hoàn toàn có thể chuyển nguy thành an.

- Con đàn bà xảo quyệt nhà người...

Tử Lượng nhìn Thiên cầm một cách oán hận, từng bước đi tới có ý muốn giáo huấn nàng một phen.

- Người không được động đến nàng.

Trương Hằng lãnh, đạm nói.

- Sao lại như vậy?

Tử Lượng khó hiểu nói.

- Dù sao nàng cũng là tu sĩ nhân loại cấp phủ chủ tuy pháp lực đã bị phong ấn, nhưng một thân lực lượng linh hồn cũng có thể phát huy ra một hai phân uy lực. Ta thật sự rất tò mò tại sao Tử Hoàng lại đem một nữ tu như hoa như ngọc như vậy giam cầm ở trong La Sát Mật Ngục này mà không động tới một sợi lông nào. Dựa vào tập tính của Yêu tộc các người, bắt sống được một nữ tu loài người như thế này hẳn đã phải chết đập cho tới chết.

Chẳng những Trương Hằng vạch trần chân tướng của nữ tử này. mà còn không chút lưu tình dùng lời lẽ đả kích.

Lập tức, toàn bộ yêu tu trong Mật Ngục đều hướng ánh mắt nhìn về phía Thiên cầm.

- Vào hòa với bầy yêu thú này làm nhục ta, người vẫn còn là một tu sĩ loài người hay sao?

Thiên Cầm vẫn bình tĩnh như thường, nói một cách châm chọc.

Trương Hằng híp mắt liếc nhìn nàng một cái, lạnh như băng nói:

- Đây là Trương mỗ cảnh cáo người, đợi lát nữa khi gỡ bỏ được sự trói buộc của Tỏa Tiên Kim Liên, không cần người phải ra tay can thiệp, nếu có cơ hội. có lẽ ta sẽ đưa tu sĩ loài người như người ra ngoài. Ha ha. nếu như người không thức thời Trương mỗ tự sẽ có biện pháp khiến cho người sống không bằng chết!

Thiên cầm bỗng nhiên im bặt.

- Rất tốt, vị đại yêu tu đang âm thầm trốn tránh kia. người ỉn núp đã lâu. còn chưa hiện thân? Chẳng lẽ muốn Trương mỗ phải bức người ra sao?

Ánh mắt Trương Hằng nhìn chằm chằm vị trí bên cạnh lối ra của La Sát Mật Ngục, nói một cách vô cùng tự tin.

- Không ngờ người có thể nhìn ra U Âm Thiên Di Thuật của bốn hộ pháp...

Thanh âm khản khàn trầm thấp từ chỗ gần cánh cửa sắt truyền tới.

Tất cả mọi người đều vô cùng kinh ngạc hướng ánh mắt về phía kia.

Nước biển hơi phập phều. một thân ánh lơ mờ dần dần xuất hiện trong tầm mắt của mọi người. Toàn bộ thân mình hẳn đều được bao phủ bởi một tầng sương mù màu đen nhàn nhạt, thần bí dị thường.

- Tả hộ pháp, là người sao?

Tử Lượng liếc mắt một cái là nhận ra ngay thân phận của người này, giật mình hỏi.

- Nói tóm lại là hai người các người mau liên thủ gỡ bỏ Tỏa Tiên Kim Liên trên người ta, chưa tới thời gian nửa nén hương nữa. Tử Hoàng Điện có thể sẽ bị Hoàng Phủ Luân công phá.

Trương Hằng thần nhiên nói. trên người mơ hồ tỏa ra một luồng uy lực tinh thần, khiến cho nước biển ở bốn phía không ngừng xao động.

- Lực lượng linh hồn của người...

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

580. Chương 524: Tỏa Tiên Kim Liên (hạ)

Tử Lượng chấn động, chỉ mấy ngày trước đây. tu vi phân thân của Trương Hằng đã từ hợp Thể đại viên mãn thụt xuống Hóa Thần Kỳ. ngay cả lực lượng linh hồn cũng không ngoại lệ. tại sao lúc này lại có thể tăng lên đột ngột như vậy.

Sau mấy nhịp thở, quanh thân Trương Hằng cuộn cuộn uy lực tinh thần, khiến cho những đại yêu tu có mặt ở nơi đây phải động dung.

- Chuyện này sao có thể?

Lão già gầy nhom khiếp sợ nói.

Điều càng làm cho hắn khiếp sợ hơn chính là uy lực tinh thần xung quanh thân thể Trương Hằng vẫn liên tục không ngừng tăng lên, cường đại tới mức khó tin.

Một lát sau, lực lượng linh hồn của Trương Hằng đã vượt xa tu sĩ Hợp Thể đại viên mãn bình thường, khiến cho lão già gầy nhom hết hồn.

- Tu sĩ loài người, thực sự người có thể giúp cho Tử Hoàng Phủ vượt qua kiếp nạn này sao? Nếu thật sự như vậy. cho dù ta có phải liều cái mạng già này. cũng sẽ trợ giúp cho người gỡ bỏ Tỏa Tiên Kim Liên.

Thanh âm âm trầm của tả hộ pháp giống như âm hồn truyền tới.

- Lợi ích.

Đầu tiên Trương Hằng nói nhẹ ra hai chữ, sau đó lại bình tĩnh nói:

- Đại công tử đã cho ta đủ lợi ích rồi. nếu như chuyện này thành công, ta cũng sẽ giải trừ Ký Hồn Thuật cho tam công tử Tử Hân.

- Được.

Tả hộ pháp trầm giọng nói, nhìn bộ dạng vô cùng tự tin của Trương Hằng, không khỏi hỏi:

- Tuy nhiên ta có một chút tò mò. chẳng lẽ người không sợ đến lúc đó chúng ta sẽ đổi ý sao?

Trương Hằng cười ha hả:

- Bản tôn của ta lúc này đang ở một nơi rất xa trong Hải Vực, ánh mắt của hắc đang nhìn về nơi này... Nếu các người dám đổi ý. thì không tới trăm năm nữa. Tử Hoàng Điện sẽ gặp phải một kiếp nạn còn nghiêm trọng hơn hôm nay gấp mười lần.

- Khẩu khí lớn lắm!

Mọi người ở đây, bao gồm cả Thiên cầm đều ghé mắt nhìn đáng vẽ bán tín bán nghi.

Tuy nhiên, khi bọn họ cảm nhận được uy lực tinh thần đang không ngừng tăng lên của Trương Hằng, thì cũng không khỏi kinh hãi: ngay cả phân thân cũng cường đại như vậy, nếu như bản tôn đích thân tới thì sẽ còn tới mức nào.

- Đại công tử. nếu người đã tin tưởng người này, như vậy thì hai người chúng ta sẽ hợp lực giải khai Tỏa Tiên Kim Liên này.

Tả hộ pháp thở dài, giọng điệu có chút bất lực.

- Tốt. bắt đầu từ giờ. ta lập tức sẽ đem khẩu quyết truyền cho người, thuật này cần phải có thần thông của Thân thú Tử Diễm Câu ta tương trợ thì mới có cơ hội thành công.

Tử Lượng mừng rỡ nói.

Tả hộ pháp nhắm khẩu quyết của Tử Lượng vài lần. nhắm mắt trong chớp lát, rồi gật gật đầu:

- Bắt đầu đi.

Hai người một trước một sau lơ lửng ở trước mặt Trương Hằng.

Tử quang ngưng tụ ở trong tay Tử Lượng như thực chất, đôi mắt như đuốc, ngưng tụ lại một điểm, trong tay đánh ra pháp quyết giống như là hoa sen, khẩu quyết vô cùng huyền ảo từ trong miệng hắc truyền ra. ở trong La Sát Mật Ngục tối đen như mực này tạo thành một cảnh tượng quỷ dị.

Tả hộ pháp chấp tay sau lưng, hắc quang lóe lên, rót vào pháp lực vô cùng cường đại.

Vào lúc này, trên một ngón tay của Tử Lượng có một quang điểm màu tím nhỏ dài ngưng tụ như thực chất kéo dài ra.

Sau đó, quang điểm màu tím này tiến thêm một bước kéo dài ra. trong lúc lay động, dần dần biến ảo ra một con linh xà màu tím.

Con linh xà màu tím này rất dài, đôi mắt chớp động, dường như có một dáng vẻ vài phần thông minh.

Dưới sự thao túng của Tử Lượng, con linh xà màu tím này dọc theo Tỏa Tiên Kim Liên trên thân thể của Trương Hằng bắt đầu xoay tròn, như muốn hòa hợp với sợi xích vàng này thành một thể.

Với xu thế mắt thường có thể thấy được, con linh xà màu tím này chậm rãi dung nhập vào trong sợi xích vàng.

Trương Hằng vẫn không nhúc nhích, để mặc cho hai người hành động, ánh mắt của hắc nhìn chăm chăm nữ tử mặc váy tơ Thiên cầm. uy lực tinh thần cuộn cuộn cũng tập trung gắt gao vào nữ tử này.

Thiên Cầm cười xinh đẹp:

- Trương đạo hữu. nếu người cũng có thể giúp cho tiểu nữ rời khỏi Tử Hoàng Phủ. thì sao ta còn dám đối địch với người?

Trương Hằng không động đậy gì, cười lạnh nói:

- Nếu không phải Trương mỗ đã sớm có phòng bị thì có lẽ người đã ra tay can thiệp.

Thiên cầm lo lắng, thật không ngờ tới đối phương có thể đoán trước được từng suy nghĩ của mình.

- Nể tình cùng là tu sĩ loài người, nếu đến lúc đó có cơ hội. tự nhiên ta sẽ giúp người thoát ra. Hừ. nếu như người phá hỏng chuyện của ta, Trương mỗ hoàn toàn có thể đưa người vào chỗ chết.

Trong mắt Trương Hằng ẩn hiện sát khí:

- Bị nhốt nhiều năm như vậy. một thân pháp lực của người đã gần như khô kiệt, hoàn toàn chỉ còn dựa vào lực lượng linh hồn cường đại để chống đỡ.

Cuối cùng, Trương Hằng một lời vạch trần nhược điểm hiện tại của Thiên cầm, khiến cho vẻ mặt của nàng hiện lên một vài tia sợ hãi.

Bởi vì trong La Sát Mật Ngục này không có một chút linh khí nào. Thiên cầm bị giam cầm ở nơi này hơn một vạn năm. trong trận đại chiến với Tử Hoàng cũng đã gần như tiêu hao hết tất cả pháp lực, lúc này đã gần như khô kiệt.

Tuy nhiên, lực lượng linh hồn của nàng vẫn không thể coi thường được, đây cũng là nguyên nhân khiến cho Trương Hằng hứa hẹn tới lúc đó sẽ giúp nàng bỏ trốn. Nếu như nữ tử này bất chấp hậu quả giờ trò. nhất định sẽ có thể mang tới cho kế hoạch của Trương Hằng phiền toái không nhỏ.

Lưu lại cho Thiên cầm một vài con đường sống, đối phương sẽ không làm ra việc cá chết cắn rách lưới.

Đây là một sách lược đúng đắn của Trương Hằng.

Đúng lúc này, Tử Lượng cùng với tả hộ pháp đã tới thời điểm máu chốt, sắc mặt hai người hơi trắng bệch, tâm thần và pháp lực đều tiêu hao rất nhiều.

Toàn bộ bên trong La Sát Mật Ngục tĩnh mịch tới cực điểm, tất mọi người chăm chú nhìn về phía bên này.

Vào lúc này, con linh xà màu tím kia đã hoàn toàn dung nhập vào trong Tỏa Tiên Kim Liên.

Trong mắt Tử Lượng lóe lên thần quang, đột nhiên dâng lên uy áp kinh người.

Rắc!

Tỏa Tiên Kim Liên trên người Trương Hằng được giải khai, dung nhập vào trong nước biển.

Động tác của Tử Lượng cực nhanh, Vù một tiếng một tay phá tan nước biển, nhanh chóng thu hồi lại Tỏa Tiên Kim Liên, vội vàng giải thích nói:

- Vật này không phải là thông linh pháp bảo. mà là mật bảo của Tử Hoàng Phủ.

- Thật sao?

Trương Hằng nhún vai. dường như không để việc này trong lòng, thanh thoi trôi lơ lửng ở trong nước, khiến cho thân thể được thả lỏng.

Ầm!

Ngay lúc này, toàn bộ Tử Hoàng Điện lại đột nhiên run lên. La Sát Mật Ngục lại một lần nữa bị ảnh hưởng, so với lần trước còn mạnh hơn nhiều lần. mọi người vô cùng khủng hoảng, nghĩ tới Hoàng Phủ Luân đã sắp sửa tiến vào.

- Trương đạo hữu. ngài định khi nào mới ra tay?

Tử Lượng cẩn thận hỏi.

Tả hộ pháp không chút khách khí nói:

- Chẳng lẽ các hạ muốn lật lọng?

Trương Hằng lắc đầu. không nhanh không chậm nói:

- Hiện giờ không phải là thời cơ tốt nhất để ra tay.

- Xin chỉ giáo?

Tử Lượng không hiểu liền hỏi.

Trương Hằng tiếp tục thản nhiên nói:

- Ta nhìn giờ phút này Hoàng Phủ Luân bất kể là trạng thái tinh thần khí thể hay pháp lực đều đang ở trạng thái đỉnh phong, thể không thể chống đỡ. không gì không thể phá được. Còn hiện giờ thực lực của Trương Hằng đang tăng lên. vẫn chưa đạt tới mức cao nhất.

- Ta cho rằng thời điểm tốt nhất chính là lúc khí thể của Hoàng Phủ Luân kia suy sụp. lực lượng linh hồn của Trương mỗi tăng lên tới đỉnh điểm.

Sau khi nói xong lời này. uy lực tinh thần quanh người Trương Hằng vẫn còn đang điên cuồng tăng lên. một luồng dư uy theo nước biển cuộn đi, khiến cho mọi người phải kinh hãi.

Nhị tiểu thư Tử Ngọc đang tọa trấn ở nơi then chốt giữa trung tâm của Tử Hoàng Điện cảm nhận được luồng uy lực tinh thần tăng lên mơ hồ này, không khỏi giật mình.

Nhìn xu thế, lực lượng linh hồn của Trương Hằng không bao lâu nữa sẽ có thể đạt tới mức ngang bằng với nàng.

Đạt tới cảnh giới này của nàng, đó chính là tồn tại cấp phủ chủ.

- Mau tới giúp ta!

Thanh âm lo lắng của Tử Ngọc từ đại điện phía trên truyền xuống.

Nếu có hai nhân vật cấp phủ chủ liên thủ. như vậy sẽ có hy vọng rất lớn có thể ngăn cản được sự công kích của Hoàng Phủ Luân.

- Nhị tiểu thư yên tâm chờ một chút. Trương mỗi đang hướng về phía bản tôn để mượn lực lượng.

Thần thức của Trương Hằng đảo qua. quan sát tình huống ở phía trên, khi hắn nhìn tới khuôn mặt của nhị tiểu thư Tử Ngọc, trong lòng không khỏi kinh ngạc: tu vi của nhị tiểu thư này đã đặt một nửa bước vào cấp phủ chủ, chỉ là diện mạo rất tầm thường.

Khuôn mặt của Tử Ngọc hoàn toàn có thể dùng hai chữ xấu xí để hình dung, còn về việc tại sao lại không đi chỉnh dung thì Trương Hằng cũng không có hứng thú.

- Trương đạo hữu. hiện giờ lực lượng linh hồn của ngươi đã tăng lên. không ngờ là mượn lực lượng của bản tôn?

Tử Lượng khó tin nói.

- Chuyện này có cái gì mà phải tò mò. nếu không phải để tránh tiêu hao. thì vừa rồi Trương mỗ có thể giải trừ sự trói buộc của sợi xích vàng kia. sao phải làm phiền tới các người.

Trương Hằng nhẹ nhàng bước trên nước biển, uy lực tinh thần toàn thân vẫn tiếp tục tăng lên.

- Thì ra Trương đạo hữu đã có biện pháp giải trừ Tỏa Tiên Kim Liên...

Tử Lượng có chút không nói nên lời.

Tả hộ pháp bên cạnh hắn sắc mặt xanh lét.

Hai người bọn họ tiêu hao nhiều tâm thần và pháp lực như vậy không ngờ chỉ để tiết kiệm một chút lực lượng cho đối phương.

Đúng lúc này, từ tầng trên của Tử Hoàng Điện truyền tới tiếng kêu lo lắng của Tử Ngọc:

- Ta sắp không chống cự được nữa...

- Trương đạo hữu. ngài mau ra tay đi. Nhị muội không ổn rồi!

Tử Lượng thúc giục nói với vẻ kinh hoảng.

Phụt!

Trương Hằng vừa kịp phun ra một ngụm khí xám, uy lực tinh thần cuộn cuộn trên đỉnh đầu Và một tiếng đạt tới đỉnh điểm. uy áp vô hình khiến cho không gian quỷ dị chỗ La Sát Mật Ngục vận vẹo run lên từng trận.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

581. Chương 525: Linh Bảo Công Kích Thượng Phẩm Mạnh Nhất (thượng)

Tử Lượng vừa dứt lời. liên phát hiện ra toàn bộ La Sát Mật Ngục đã bị uy lực tinh thần tăng lên tới đỉnh phong của Trương Hằng áp bức chuẩn bị vỡ tan.

Không gian tối đen chỗ La Sát Mật Ngục này nhìn ở một mức độ nào đó thì có thể coi là hình thức ban đầu của lĩnh vực không gian, mặc dù nơi này không có một chút linh khí nào. còn ẩn chứa những linh ngộ của Tử Hoàng đối với pháp tắc vận chuyển của thiên địa.

Uy lực tinh thần của Trương Hằng đã lên tới đỉnh điểm, chuẩn bị phá tan sự trói buộc của tầng không gian này. từ đó có thể thấy được giờ phút này lực lượng linh hồn của hắn đã đạt tới một trình độ như thế nào?

Ngay cả so sánh với nhị tiểu thư Tử Ngọc cấp phủ chủ cũng không thua kém chút nào, thậm chí còn có xu hướng vượt qua.

- Thời cơ sắp tới rồi...

Trương Hằng gật đầu, lơ lửng ở tại chỗ, nhưng không có ý động thủ.

- Ha ha ha... Chỉ cần một tiễn nữa là ta có thể phá tan cái gọi là Tử Sát Thiên La trận này của các người.

Bên ngoài Tử Hoàng Điện, Hoàng Phủ Luân một tay nắm Linh bảo công kích thượng phẩm Ô Nhật Cung, cất tiếng cười to. trên mặt lộ ra vẻ tự tin mãnh liệt, một khí thế ngạo nghễ thiên địa từ trên người hắn truyền ra.

Bằng thân thể của loài người, hắn lơ lửng với một phong thái huy hoàng. Đứng trước thủy tinh đại điện tử quang chói mắt hắn cũng chỉ giống như một con kiến.

Nhưng cho dù chỉ là một con kiến loài người, chỉ với một đòn hắn đã trấn áp toàn bộ Tử Hoàng Phủ. uy lực tinh thần vô biên cuộn cuộn giống như một ngọn núi lớn vô hình nặng ngàn vạn cân dồn ép cho rất nhiều yêu tu không thể thở nổi.

ở một phương khác, Quân Thiên Tề dựa vào thông linh pháp bảo Phương Thiên Mạc giao chiến với Tử Hoàng bất phân thắng bại.

Tử Hoàng muốn thoát khỏi lĩnh vực có cấu tạo đặc biệt của Phương Thiên Mạc cùng không phải là không có khả năng, nhưng như vậy tất nhiên sẽ phải trả một giá nhất định.

ở trước mặt hai đại nhân vật cấp phủ chủ, hắn cần phải bảo toàn trạng thái sung sức, như vậy mới có thể chống đỡ được.

- Ta đã bí mật phát ra vài đạo thân phù truyền âm. không tới ba ngày sẽ có thể tới những thế lực Yêu tộc ở gần hải vực này. Tới lúc đó, một vài nhân vật cấp Phủ chủ của Yêu tộc sẽ có thể đuổi tới...

Tử Hoàng cũng đã có tính toán của bản thân, điều duy nhất mà hắn không yên tâm chính là tình hình của Tử Hoàng Điện bên kia, lo lắng con gái Tử Ngọc không thể chống đỡ được sự công kích của Hoàng Phủ Luân.

- Chúng yêu trong Tử Hoàng Điện. Hoàng Phủ Luân ta cho các ngươi một cơ hội cuối cùng, mở cửa đầu hàng, nếu không một khi ta phá trận thành công, ta sẽ tắm máu Tử Hoàng Điện này!

Hoàng Phủ Luân hơi điều tức một chút, rồi đột nhiên lên tiếng. Sát khí trên người càng ngày càng rõ ràng, lạnh lẽo tới cực điểm. khiến cho người ta nghe thấy mà run sợ.

Tắm máu Tử Hoàng Điện!

Lập tức, đại bộ phận yêu tu trong Tử Hoàng Điện đều sinh ra sự sợ hãi trong lòng.

- Đương nhiên, nếu như trong các ngươi có ai có thể giết chết được một công tử hoặc một tiểu thư của Tử Hoàng Phủ. bốn tọa chẳng những sẽ tha mạng cho, mà thậm chí còn có phần thưởng lớn, ban cho một kiện Linh bảo trung phẩm.

Hoàng Phủ Luân nói với giọng điệu mê hoặc.

Cường bức dụ dỗ, thủ đoạn như vậy thật rõ ràng.

- Đáng ghét...

Tử Ngọc ngồi xếp bằng giữa trung tâm của đại điện chỗ then chốt của trận pháp, sắc mặt hơi tái nhợt, ánh mắt nhìn mười hai yêu tu hợp Thể KỶ bên cạnh, phát hiện ra ánh mắt của bọn họ có chút lảng tránh.

Cho dù thủ đoạn của Hoàng Phủ Luân vô cùng rõ ràng. nhưng vẫn có một số ít yêu tu trong Tử Hoàng Điện động lòng.

- Các ngươi không được để người mê hoặc, tu sĩ loài người phần lớn là tâm tính xảo hoạt, không từ thủ đoạn nào. Nếu chúng ta quyết sống chết phản kháng thì còn có con đường sống, nếu như đầu hàng hẳn chỉ sợ toàn bộ Tử Hoàng Phủ sẽ phải chịu tai họa ngập đầu.

Lời nói của Tử Ngọc ẩn chứa một luồng uy lực tinh thần khiến cho đại bộ phận yêu tu đã động tâm liền khôi phục lại sự tỉnh táo, âm thầm hổ thẹn, tinh thần quyết sống chết càng ngày càng mãnh liệt.

Nhưng vẫn có một số ít yêu tu trong lòng sinh tạp niệm, giấu điếm dã tâm.

- Một tiễn cuối cùng Hoàng Phủ Luân ta sẽ cho các ngươi được chứng kiến một lần uy lực chân chính của Ô Nhật Cung.

Hoàng Phủ Luân nhẹ nhàng cười, tay trái cầm Ô Nhật Cung, tay phải nắm chặt vào hư không.

Vũ.

Một đạo kim quang sắc bén vô cùng lộng lẫy bị hấn nắm trong tay.

Đồng thời, một uy áp cường đại thuộc về thông linh pháp bảo thượng phẩm khiến cho nước biển trong khu vực này không ngừng rung chuyển.

Kim quang hoa mỹ dần thu lại thực chất hóa, cuối cùng lộ ra một mũi tên màu vàng, trên đó có khắc vô số ký hiệu trận đồ khó hiểu, xoay vòng sắp thành hàng, tạo thành một khối, mơ hồ lộ ra một khí tức linh hoạt sắc bén có thể phá tan mọi thứ.

-Đó là... Diệu Nhật Tiễn!

Sắc mặt Tử Ngọc trắng bệch, trong thân sắc lộ ra một vẻ tuyệt vọng và bất lực.

Linh bảo công kích thượng phẩm Diệu Nhật Tiễn!

Ô Nhật Cung phối hợp với Diệu Nhật Tiễn, chính là hai kiện Linh bảo thượng phẩm.

Trong truyền thuyết. pháp quyết luyện chế Ô Nhật Cung và Diệu Nhật Tiễn vốn là một. khi hai kiện Linh bảo công kích thượng phẩm này phối hợp với nhau thì không cần phải bàn cãi. đó chính là Linh bảo công kích thượng phẩm mạnh nhất!

Vừa rồi, Hoàng Phủ Luân vốn vịn chỉ phát động một kiện Linh bảo thượng phẩm Ô Nhật Cung, thứ bắn ra không phải là mũi tên thật, nhưng dù vậy lực công kích của Linh bảo thượng phẩm cũng không tầm thường.

- Đúng vậy. đây là Diệu Nhật Tiến, là vật ta đã vất vả mượn từ Bồng Lai Đảo.

Trên mặt Hoàng Phủ Luân lộ ra một nụ cười quỷ dị. khí phách trên người giống như là sóng lớn quét qua.

- Ha ha. Ô Nhật Cung phối hợp với Diệu Nhật Tiến, cuối cùng cũng có thể phát huy ra uy lực mạnh nhất, ngay cả Hoàng Phủ Luân ta cũng có chút tò mò. Nhưng có một điều có thể khẳng định chính là sau khi ta bắn ra mũi tên tiếp theo, thì Thánh địa Tử Hoàng Phủ này sẽ hóa thành hư vô, không còn tồn tại nữa!

Lời này vừa nói ra, toàn bộ yêu tu trong Tử Hoàng Điện đều vô cùng tuyệt vọng.

- Diệu Nhật Tiến...

Chúng yêu trong La Sát Mật Ngục cũng lộ ra vẻ hoảng sợ.

- Không ngờ Hoàng Phủ Luân lại có mũi tên kia. như vậy chẳng phải là có thể tung hoành trong những nhân vật cấp phủ chủ sao?

Lão già gầy nhom hít một hơi khí lạnh, thở dài nói:

- Có hai kiện Linh bảo công kích thượng phẩm này trong tay. ngoài Kim Bằng Yêu Thánh Vương của Chu Vương Triều ra trong Hợp Thể Kỳ, chỉ sợ không còn tìm ra thứ gì có thể thật sự chống lại nó.

Như vậy chẳng phải là đệ nhất nhân trong cấp phủ chủ sao?

Chúng yêu tu đều khiếp sợ.

Rất hiển nhiên, mọi người xếp hạng Kim Bằng Yêu Thánh Vương Hợp Thể Kỳ ra ngoài cấp phủ chủ.

Nghe nói Kim Bằng Yêu Thánh Vương là đệ nhất nhân của Yêu tộc trong địa bàn của đại lục Chu Vương Triều, thống trị hàng ngàn vạn yêu tu trên toàn bộ Đông Vân đại lục. bản tôn là Thần thú cấp đỉnh trong truyền thuyết.

Hắn cùng với Huyền Long Đại Vương của Cửu U hải vực phân biệt thống lĩnh chúng yêu tu của đại lục và hải vực, mơ hồ hình thành một địa vị ngang nhau.

Cho nên trong hợp Thể Kỳ, Kim Bằng Yêu Thánh Vương tuyệt đối là một ngoại lệ, thông thường không được xếp vào cấp phủ chủ.

- Đệ nhất nhân của cấp phủ chủ? Có lẽ có thể là như vậy...

Nữ tử mặc váy tơ Thiên cầm có chút do dự nói:

- Tuy nhiên. Lăng Tiêu Kiếm tiên của Huy Hoàng Kim Kiềm Môn trên Đông Vân đại lục được xưng là đệ nhất nhân trong những tu sĩ hợp Thể Kỳ. thống lĩnh kim hình phủ đã mấy vạn năm. không ai có thể phá vỡ được thần thoại về hắn.

Huy Hoàng Kim Kiềm Môn?

Trương Hằng khẽ nói ra vài chữ. trên mặt lộ ra một vẻ kỳ dị.

Trên khối phân thân này của hắn có một kỳ bảo của Kim Kiềm Môn lấy từ Tam Tinh Vực. tên là Huy Hoàng Kiếm. Uy lực của kiếm này theo thực lực của Trương Hằng tăng lên cũng từng bước tăng lên. dường như không có giới hạn. Trương Hằng từng nghĩ ngờ rằng nó có thể là truyền thừa Linh bảo.

Khi còn ở trên Phàm Vân Đảo, Trương Hằng cũng đã gặp một đại tu sĩ thanh niên họ Từ là đệ tử của Huy Hoàng Kim Kiềm Môn. cuối cùng hắn bị Nam Kiếm Phong dùng Linh bảo công kích thượng phẩm giết chết.

Tuy nhiên, nếu Trương Hằng nhớ không nhầm, lúc ấy dường như vẫn còn có một nữ tu của Huy Hoàng Kim Kiềm Môn bỏ chạy được.

- Trương đạo hữu. Hoàng Phủ Luân này có Ô Nhật Cung và Diệu Nhật Tiến trong tay. chúng ta còn có cơ hội chống lại hắn sao?

Về tự tin trên mặt Tử Lượng đã hóa thành hư vô.

Đối mặt với sự phối hợp của hai Linh bảo công kích thượng phẩm đệ nhất là Ô Nhật Cung và Diệu Nhật Tiên, trong mắt của Tử Lượng cũng lộ ra một vẻ tuyệt vọng rất sâu.

- Trong tay hẳn thật sự có Diệu Nhật Tiên sao?

Trương Hằng hơi nheo mắt lại, ngóng nhìn Hoàng Phủ Luân đang ngạo nghễ đứng bên ngoài Tử Hoàng Điện, khiến cho chúng yêu khiếp sợ. trong miệng thì thào nói nhỏ.

Vẻ mặt của tả hộ pháp âm đạm, ánh mắt hẳn nhìn về bình tĩnh như thường trên mặt của Trương Hằng. trong lòng khẽ động, trịnh trọng nói:

- Các hạ, dù sao ta và đại công tử cũng đã giải trừ Tỏa Tiên Kim Liên cho ngươi, bất kể như thế nào. ngươi cũng nên cố hết sức để hoàn thành lời hứa lúc trước.

Ánh mắt Tử Lượng sáng ngời lên, nói:

- Trương đạo hữu. ước định lúc trước vẫn còn tính chứ?

Tuy hẳn đối với việc Trương Hằng bảo vệ cho được cho Tử Hoàng Phủ cũng không còn bao nhiêu hy vọng, nhưng có thêm một nhân vật cấp phủ chủ thì cùng sẽ có thể một phần sức lực.

Sắc mặt Trương Hằng vẫn như trước, thản nhiên nói:

- Vì mục đích lần này tới Tử Hoàng Phủ sao Trương Hằng có thể dễ dàng bỏ qua như vậy?

- Làm phiền Trương đạo hữu. bất kể thành bại thế nào. Tử Lượng cũng vô cùng cảm kích.

Tử Lượng hướng về phía Trương Hằng khom người vái một cái thật sâu.

- Trương đạo hữu. chẳng lẽ ngươi vì lợi ích của bản thân mà không tiếc mạo hiểm tính mạng, trở thành kẻ địch của một nhân vật lợi hại như Hoàng Phủ Luân sao?

Vẻ mặt của Thiên cầm dịu dàng như ngọc, như cười như không nhìn Trương Hằng, hỏi ra điều nghi hoặc trong lòng.

- Câm miệng!

Tả hộ pháp quát lớn. trợn mắt nhìn, trên người mơ hồ hiện lộ ra sát khí nồng đậm.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 5: Chu Vương Triều

-----o0o0o-----

582. Chương 525: Linh Bảo Công Kích Thượng Phẩm Mạnh Nhất (hạ)

Tử Lượng hừ lạnh, uy hiếp nói:

- Nếu như Tử Hoàng Điện bị công phá. thì người đầu tiên mà ta giết chính là ngươi!

Lập tức, ánh mắt toàn bộ chúng yêu ở nơi này nhìn về phía Thiên cầm đều tràn ngập sự thù địch mãnh liệt.

Trương Hằng khẽ liếc mắt nhìn Thiên cầm một cái, lạnh nhạt cười:

- Xin hỏi vị đạo hữu Thiên cầm này. Diệu Nhật Tiên trong truyền thuyết ngươi đã nhìn thấy tận mắt sao? Trong thông linh pháp bảo thượng phẩm, có loại pháp bảo nào có hình dạng tương tự với nó hay không? Nếu như Hoàng Phủ Luân thật sự có pháp bảo này, lại liên thủ với Quân Thiên Tề. thì giết chết Tử Hoàng có lẽ cũng có chút khó khăn, nhưng nếu muốn khiến hắn trọng thương cũng rất là dễ dàng.

Đối mặt với những câu hỏi liên tiếp của Trương Hằng, sắc mặt Thiên cảm biến đổi. vội vàng ngưng thân nhìn Hoàng Phủ Luân ở bên ngoài Tử Hoàng Phủ.

- Đây không phải là Diệu Nhật Tiễn... Dường như là một kiện Linh bảo thượng phẩm khác...

Nàng đột nhiên nhìn ra một chút sơ hở.

Diệu Nhật Tiễn trong tay Hoàng Phủ Luân luôn luôn được bao phủ trong một tầng kim quang nhàn nhạt, còn ẩn chứa uy lực tinh thần của hắn. có thể ngăn cản thần thức của tu sĩ đồng cấp tra xét.

- Trương đạo hữu, nói như vậy thì kim tiễn trong tay hắn kia không phải Diệu Nhật Tiễn.

Tử Lượng lộ ra vẻ vui mừng, thần thức vội vàng hướng về phía nhị muội Tử Ngọc truyền âm.

- Đúng rồi. trong Linh bảo công kích thượng phẩm còn có một pháp bảo có hình dạng cực kỳ tương tự với nó. gọi là Thiên Dương Tiễn. Tuy đều là Linh bảo công kích thượng phẩm, nhưng hai thứ này có sự chênh lệch không nhỏ. Hơn nữa, Thiên Dương Tiễn phối hợp với Ô Nhật Cung cũng không thể tự nhiên mà thành giống như Diệu Nhật Tiễn.

Tả hộ pháp đột nhiên lóe lên thần quang trong mắt, phát ra tiếng nói.

- Nói như vậy. chúng ta vẫn còn có hy vọng rất lớn!

Tử Lượng thở phào một hơi, lại một lần nữa khôi phục lại chiến ý.

Thiên cảm bất ngờ bị cụt hứng:

- Đừng cao hứng quá sớm. cho dù là Thiên Dương Tiễn, khi phối hợp với Ô Nhật Cung thì phá vỡ tầng phòng ngự của Tử Hoàng Điện cũng dễ dàng thôi.

Bất kể thế nào. Thiên Dương Tiễn vẫn là một kiện Linh bảo thượng phẩm, phối hợp với Ô Nhật Cung, uy lực chắc chắn so với những đòn công kích lúc trước sẽ cường đại hơn nhiều.

- Chúng yêu trong Tử Hoàng Điện nghe đây. Hoàng Phủ Luân ta đếm ngược mười tiếng, nếu các người còn không đầu hàng, thì đừng trách ta độc ác vô tình.

Tinh khí thần trên người của Hoàng Phủ Luân đã ngưng tụ tới trạng thái đỉnh phong.

Thừa dịp một chút thời gian vừa rồi, hắn đã khôi phục lại được pháp lực và tâm thần đã tiêu hao, lúc này đã điều tiết tới trạng thái tốt nhất.

- Mười!

Hắn nói nhẹ ra một chữ, còn ẩn chứa áp lực vô biên giống như là Thái Sơn. khiến cho chúng yêu trong Tử Hoàng Điện tìm đập nhanh hơn.

-Chín!

Lực đạo của thanh âm tăng lên. tràn ngập sự sát phạt quyết đoán, âm vang mãnh liệt.

Tử Lượng vạn phần lo lắng nói:

- Trương đạo hữu. ngài mau trợ giúp nhị muội đi.

Trương Hằng im lặng không nói gì. rồi đột ngột nhắm hai mắt lại. uy lực tinh thần cuộn cuộn phát ra ở xung quanh cũng tiêu tan không còn.

Toàn thân trở nên tĩnh mịch.

- Trương đạo hữu!

Tử Lượng lớn tiếng gọi. không thể lý giải được hành động này của Trương Hằng.

- Có lẽ là hắn đã bắt lực...

Một vài đại yêu tu trong La Sát Mật Ngục nói một cách trào phúng.

- Hừ. vừa rồi không biết là ai đã xuất khẩu cường ngôn, vọng tưởng tranh phong với nhân vật cấp phủ chủ, buồn cười, ngu dốt.

Những yêu tu kia lạnh lùng châm chọc nói.

Bọn họ đã tuyệt vọng đối với tương lai. cũng không sợ đắc tội với đám người Tử Lượng, Trương Hằng, không tiếc lời chửi mắng.

- Tám!

- Bảy!

Hoàng Phủ Luân giống như là thần linh đùa giỡn vận mệnh ở trong tay, nói một cách vô cùng rõ ràng từng con số tử vong càng ngày càng tới gần.

- Người mau tỉnh lại đi! Trương đạo hữu!

Tử Lượng gần như là rống lên, xông tới muốn kéo Trương Hằng, nhưng lại bị tả hộ pháp bình tĩnh kéo lại.

Lão già gầy nhom và nữ tử mặc váy tơ cùng nhìn Trương Hằng với vẻ ngưng trọng.

Hai người bọn họ cũng không cho rằng Trương Hằng đang đứng ở chỗ này nhắm mắt dưỡng thần.

- Sáu!

- Năm!

Cái chết càng ngày càng tới gần, toàn bộ Tử Hoàng Điện bị bao phủ dưới một bóng ma vô hình, áp lực khiến cho người ta phải phát điên.

- Mau lên đây trợ giúp ta, lần công kích này của Hoàng Phủ Luân ít nhất phải gấp hai lần trước đây...

Tử Ngọc tọa trấn ở nơi then chốt trong đại điện, trên khuôn mặt xấu xí lộ ra vẻ lo lắng trước nay chưa từng có.

Nàng cũng hiểu rõ lúc này người duy nhất có thể giúp cho Tử Hoàng Điện vượt qua nguy cơ chính là vị tu sĩ loài người Trương Hằng này.

Nhưng Trương Hằng lại giống như là một bức tượng mây vạn năm. đứng yên từ xa xưa tới giờ. mặc cho gió táp mưa sa, vẫn vững như bàn thạch, mặc cho ngoại vật gây họa.

- Bốn!

Hoàng Phủ Luân nắm trong tay ố Nhật Cung, bàn tay kia chậm rãi vươn ra. đặt Diệu Nhật Tiên hư hư thực thực phát ra kim quang đặt lên trên.

Đột nhiên, tâm thần hấn cùng với một cung một tiễn này hòa thành một thể.

Uy lực tinh thần cường đại dưới sự cộng hưởng của hai đại Linh bảo công kích thượng phẩm này hóa thành một mũi tên tinh thần sắc bén tới cực điểm.

Đòn tấn công chưa phát ra, nhưng khí tức linh hoạt sắc bén tới cực điểm kia đã đi trước một bước tiến vào trong linh hồn. tiến hành một sự đả kích không chút lưu tình tới sự tự tin của kẻ địch.

Vù!

Một hư ảnh quang tiễn màu vàng vô hình hiện lên ở trước người Hoàng Phủ Luân. sau đó hóa thành ngàn vạn mũi tên như mưa phùn, gần như khinh thường những sự phòng ngự thông thường tiến vào Tử Hoàng Điện.

Phụt!

Mười hai yêu tu hợp Thể Kỳ đồng loạt phun ra máu tươi, tâm thần bị hao tổn, miễn cưỡng ngồi được ở tại chỗ. đều mất đi hơn một nửa chiến lực.

Nhưng đây mới chỉ là khúc dạo đầu của đòn tấn công!

-Ba!

Hoàng Phủ Luân chậm rãi kéo dây cung màu vàng của Ô Nhật Cung, mơ hồ nghe thấy thanh âm Vũ Vũ. ắt chứa sức công kích linh hồn cường đại.

Theo Ô Nhật Cung được kéo căng, không gian như thể ngưng kết lại. toàn bộ nước biển ở gần đó đều ngưng đọng bất động, bị một lực lượng vô hình làm cho đông cứng lại.

Khí tức tử vong càng ngày càng gần. toàn bộ Tử Hoàng Điện hoàn toàn yên tĩnh, chỉ nghe thấy từng trận thanh âm ầm ầm.

Ầm ầm!

ầm ầm! ầm ầm!

- Ta không chịu nổi nữa rồi...

Một yêu tu Hợp Thể Kỳ kêu lên một tiếng, rồi thất khiếu chảy máu mà chết!

- Trương đạo hữu...

Thanh âm của Tử Lượng mang theo vài tia khăn khăn, trên mặt còn có một vẻ hoang mang và tuyệt vọng.

- Chẳng lẽ trời muốn diệt Tử Hoàng Phủ ta sao?

Lão già gầy nhom và Thiên cầm trong lòng đều rất khẩn trương.

Có điều khác biệt chính là lão già gầy nhom lo cho vận mệnh tương lai. còn Thiên cầm lại đang chờ mong tới lúc thoát khỏi Tử Hoàng Phủ khôi phục lại sự tự do, lại thấy được ánh mặt trời.

Vào lúc này, hai vị phủ chủ đang giao chiến ở trên không trung của hải vực đều cảm nhận được, nhất tề dùng thần thức nhìn chăm chú tình hình phía bên này.

- Chuyện này... sao có thể?

Về mặt Tử Hoàng khiếp sợ. thần thức tập trung vào Hoàng Phủ Luân phong thái như Thiên Thần kia.

Trong kim quang rực rỡ, mơ hồ có thể thấy được một cung một tiễn, tán ra khí tức to lớn không gì không thể phá được, phá nát chân không.

Cùng lúc đó. ở một phương khác trong Cửu U hải vực. bên trong địa giới Ma Xà Phủ.

Bản tôn của Trương Hằng đang lơ lửng giữa không trung đón gió biển, hai mắt nhắm chặt lại. trong tay hần nâng Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp, tâm thần tiến nhập vào một tình trạng vô cùng đặc biệt.

Đồng thời với việc trao đổi với phân thân khẩu quyết thâm sâu khó hiểu bên trong bảo tháp không ngừng quanh quẩn trong đầu hần. dường như vô số vì sao rậm rạp giữa bầu trời đêm.

Từ thức thứ nhất của bảo tháp Chấn Áp Quyết, cho tới thức thứ hai mà hần chưa bao giờ sử dụng qua, Âm Dương Quyết.

-Hai!

Ở phương xa, thanh âm của Hoàng Phủ Luân như truyền tới nơi đây. trong đầu bản tôn của Trương Hằng mơ hồ có thể nghe thấy được.

Đột nhiên Trương Hằng mở mắt ra. Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp trong tay lóe lên kim quang rực rỡ. chiếu rọi khắp mặt đất. khí tức vô cùng cổ xưa lan khắp hải vực.

-Đi!

Hần nói nhẹ ra một chữ.

Đột nhiên, bảo tháp trong tay bản tôn của Trương Hằng bỗng nhiên biến mất.

Trong Tử Hoàng Phủ.

Dưới tầng cuối cùng, La Sát Mật Ngục, trong không gian tối đen chỉ nghe thấy những tiếng tim đập.

Ánh mắt của mọi người không tự chủ được đều nhìn lên người Trương Hằng.

Rốt cuộc thì hắn cũng đã cử động, chậm rãi nâng một bàn tay lên.

Từ phương xa, truyền tới một thanh âm:

-Đi!

-Một!

Hai mắt của Hoàng Phủ Luân như điện, trong thanh âm lộ ra một khí tức tử vong:

- Diệt!

Ầm!

Ô Nhật Cung và Diệu Nhật Tiên dường như hòa thành một thể, phát ra một tiếng nổ kinh thiên.

Trong phút chốc, toàn bộ hải vực liền nứt ra một ‘Vực sâu’ dài tới mấy vạn dặm.

Một đạo hào quang màu vàng ngợp trời so với ánh mắt trời còn chói chang hơn gấp ngàn lần theo một tiếng “Ầm” bắn về phía Tử Hoàng Điện.

Khí tức tử vong của ngày tận thế từ đáy của rất nhiều linh hồn hiện lên.

- Không được

Tử Hoàng gào lên. vẻ mặt điên cuồng.

Nhưng đúng lúc này, một thanh âm vô cùng bình thản vang lên:

- Nghịch chuyển Càn Khôn. Âm Dương Quyết.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

583. Chương 526: Âm Dương Quyết (thượng)

- Nghịch chuyển Càn Khôn, Âm Dương bí quyết.

Giọng nói bình thản vang lên từ La Sát Mật Ngục. Trương Hằng xuất hiện trong ánh mắt của mọi người.

Giọng nói nhỏ như vậy nhưng lại rõ ràng vô cùng, khiến phần lớn nhân vật ở nơi này đầu óc thoáng chốc trống rỗng.

Trong lúc nguy cấp như chỉ mảnh treo chuông này. Trương Hằng đột nhiên mở đôi mắt. trông mắt tối đen đột nhiên sinh ra một luồng hồ quang màu tím, uy thế kinh người.

Trong khoảnh khắc khi thốt ra tiếng nói kia. bàn tay hắn nâng nhẹ. đột nhiên hiện lên một bảo tháp màu bạc lớn cỡ nắm tay.

Ba tầng dưới của bảo tháp phát ra ánh sáng chiếu rọi cả La Sát Mật Ngục như ban ngày.

Khí tức huy hoàng vĩnh viễn ập tới khiến tâm thần mọi người nơi này lâm vào kinh hãi. khó có thể sinh ra nổi ý niệm chống cự.

-Băng--

Đồng thời vào Lúc này, huyễn quang màu vàng của Diệu Nhật Tiễn còn chói chang gấp mười lần ánh mặt trời liền bắn về phía Tử Hoàng Điện nhanh như chớp.

Giờ khắc này toàn bộ thời không giống như bị cô đọng lại. Trong ánh mắt của yêu tu. Diệu Nhật Tiễn đánh lên Tử Hoàng Điện. Bọn họ không thể ngăn cản nổi.

Tốc độ nhanh như tia chớp, thần thức khó có thể tập trung nổi, một thì chậm như ốc sên, từ từ tiến tới.

Với hai phương thức mâu thuẫn tới cực độ. Diệu Nhật Tiễn đại biểu cho khí tức tử vong ập tới Tử Hoàng Điện.

Trong nháy mắt khi một tiên này bắn ra. trên mặt Hoàng Phủ Luân lộ ra nụ cười vừa lòng.

Một tiên hội tụ tinh khí thần nhất thể cường đại của hắn không ngờ đạt tới cực hạn của nhân vật cấp phủ chủ.

Nhưng ngay Sau đó, nụ cười trên mặt hắn sững lại. Một giọng nói vô cùng quen thuộc hiện lên trong đầu hắn.

- Nghịch chuyên Càn Khôn, Âm Dương bí quyết.

Giọng nói này vừa xuất hiện thì thiên địa lập tức biến sắc, cảnh vật bốn phía liền biến đổi. Một luồng lực lượng vượt qua sự tưởng tượng của mọi người ẩn hiện trong đáy biển sâu này.

Hoàng Phủ Luân chỉ cảm thấy thiên địa trước mắt không ngừng lay động, vạn vạo, biến hình.

Trong hư không ẩn hiện có một tòa bảo tháp cao tới trăm trượng, tỏa ra thiên uy không thể ngăn cản nổi.

Trước mặt thiên uy vô cùng vô tận này. sinh linh bình thường trở nên nhỏ bé như con kiến.

- Đây là...

Hai vị Phủ chủ phía trên hải vực, Tử Hoàng và Quân Thiên Tề đều lộ vẻ khiếp sợ nhìn về phía khu vực đang vạn vạo kia.

Thông qua góc độ của bọn họ có thể nhìn thấy một bàn tay khổng lồ hư ảo đang nâng một bảo tháp màu bạc lớn trăm trượng.

Từ trong bảo tháp này có một luồng Âm Dương Lực màu hắc bạch kéo dài ra.

Luồng lực lượng này vạn chuyển ẩn hiện hình thành một Thái Cực Đồ hai màu đen trắng, bao phủ toàn bộ khu vực Tử Hoàng Điện.

Cung điện thủy tinh mênh mông sương mù màu tím dưới lực lượng này hơi vạn vạo biến hình, bao gồm cả người trong đó nữa.

Hoàng Phủ Luân chỉ cảm thấy thân thể mình được bị vạn vạo với phương thức khó có thể tưởng tượng nổi. mỗi một khắc đều bị xoay tới một trăm tám mươi độ nhưng lại không bị gãy ra.

Đây cũng chưa phải là điều kinh khủng nhất.

Hắn còn trở mắt nhìn thấy cả cung điện như con cự thú tiền sử ở cách đó không xa bị biến thành bánh quai vạc. tất cả mọi người trong đó đều không phải là ngoại lệ.

Bất kể là người hay vật thể. trận pháp, pháp thuật đều như vậy.

Dưới lực lượng âm dương uốn khúc này. tất cả đều bị rơi vào trạng thái vạn vạo biến hình quỷ dị.

Diệu Nhật Tiễn vốn đang tỏa sáng rực rỡ, chấn nhiếp tất cả dưới trạng thái kỳ dị này liền bị biến thành một hình cung màu vàng, đột nhiên dừng lại.

- Chuyện này là sao...

Ở vị trí then chốt của trận pháp, vòng eo mảnh khảnh của nhị tiểu thư Tử Ngọc xấu xí cũng bị vạn vạo. bắt đầu không ngừng biến hình.

Thân thể nàng khi thì dài ra mấy lần giống như cây trúc, khi thì lại bị nén lại cao không bằng một nửa ban đầu.

Tiểu thiên địa dưới Âm Dương Lực đen trắng vận vẹo này. sự vật hoàn toàn không thể dùng lẽ thường để cân nhắc.

Giới hạn không gian lúc này đã mất đi ý nghĩa!!

Thứ duy nhất còn tồn tại là thời gian.

La Sát Mật Ngục.

Trương Hằng lẳng lặng đứng trong không gian đen tối này. bảo tháp trong tay sớm đã rời tay, không biết tung tích.

Tiểu thiên địa đều vận vẹo biến hình trước mặt hắn.

Trương Hằng lạnh nhạt nhìn tất cả trước mặt, giống như là người ngoài cuộc. Tất cả mọi thứ bốn phía đều không có ảnh hưởng đối với hắn.

Không gian vận vẹo trước mặt hắn giống như nước gợn.

- Không gian nhìn như vận vẹo nhưng không tạo thành tổn thương thực chất, chẳng lẽ tất cả đều chỉ là ảo giác...

Thân thể lão già gầy gò vận vẹo biến hình thành lùn tịt. Ánh mắt hắn nhìn lên người Trương Hằng, trong lòng chấn động.

Nhưng hắn lại phát hiện ra bất kể cố gắng thế nào. thân thể của mình cũng không thể động đậy.

Trong không gian này tồn tại một lực lượng nhu hòa bao phủ tất cả. Nó cải biến thiên địa càn khôn thành một chi tiết nhỏ bé không đáng kể.

Đồng thời biến hóa kia còn tiếp tục tiến thêm một bước nữa.

Âm Dương Lực tồn tại ở một khu vực nhất định từ từ tản ra. hào quang màu trắng bay lên trên, hào quang màu đen rơi xuống dưới.

Rốt cục tất cả sự vật trong khu vực bắt đầu có xu thế khôi phục bình thường.

Tử Hoàng Điện vận vẹo như bánh quay vạc bắt đầu trở lại như cũ, một chút tài liệu cũng chẳng hư hại.

Đột nhiên Diệu Nhật Tiến ở giữa không trung phát ra hào quang chói mắt. tiếp tục chậm rãi tiến về phía thủy tinh cung mông lung sương mù tím.

Trong khoảnh khắc, khí tức tử vong lại một lần nữa giáng xuống khiến đám yêu tu sợ hãi và mờ mịt.

- Mau bảo vệ cho ta!

Tử Ngọc khẽ quát một tiếng, ra lệnh cho mười hai vị yêu tu Hợp Thể.

Những yêu tu này lập tức liên thủ khống chế Tử Sát Thiên La trận đưa tay ngăn cản uy lực vô thượng của Diệu Nhật Tiến.

Trải qua lần tấn công linh hồn của Diệu Nhật Tiến vừa rồi. thần thức của mười hai yêu tu hợp Thể đều bị thương, giờ phút này chỉ có thể phát huy thực lực hữu hạn.

Nhưng Diệu Nhật Tiến sau khi bị Âm Dương Lực vận vẹo cũng mất đi uy lực. Tinh khí thần của Hoàng Phủ Lân tăng thêm trên mặt nó đã tiêu tán đi hơn phân nửa.

Giờ phút này Diệu Nhật Tiến chỉ còn lại không tới một nửa uy lực.

Dù là như vậy nhưng uy lực của một tiến này vẫn có thể hủy diệt toàn bộ Tử Hoàng Điện, khiến đám yêu tu chết sạch.

- Đại công tử. người hiện giờ có thể dẫn đường cho Trương mỗ...

Trương Hằng đưa mắt nhìn về phía Tử Lượng.

- Dẫn đường?

Thân thể tử Lượng như cuộn sóng, hơi vặn vẹo biến hình, nghe Trương Hằng nói mà không kịp phản ứng.

Nhưng thần sắc hắn nhìn Trương Hằng đã không thể dùng từ sợ hãi và kính nể để hình dung.

Hoặc có thể nói hắn không biết dùng từ ngữ gì để hình dung chỗ biến thái của Trương Hằng nữa.

- Tới kho báu của Tử Hoàng Điện.

Trương Hằng nói khẽ vài từ.

- Phải phải...

Thân thể tử Lượng run lên.

Không gian bốn phía dần dần khôi phục lại. Hắn phát hiện ra bản thân đã có thể di chuyển.

Hoàng Phủ Luân ở bên ngoài Tử Hoàng Điện, thân thể bị vặn một trăm tám mươi độ cùng khôi phục bình thường. Ánh mắt hắn lộ vẻ hoảng sợ, trầm nghĩ:

- Chẳng lẽ tất cả đều là ảo giác? Nhưng cảm giác vừa rồi lại rõ ràng như vậy cơ mà.

Theo bản năng, hắn dùng thần thức quét về phía tầng dưới cùng của Tử Hoàng Điện.

Đột nhiên hắn phát hiện ra một thân ảnh quen thuộc.

- Là người...

Hoàng Phủ Luân khiếp sợ vô cùng, không dám tin nhìn Trương Hằng.

- Hoàng Phủ đảo chủ, không ngờ chúng ta lại gặp mặt nhanh như vậy.

Trương Hằng thản nhiên nói. Hắn đang cùng đạp nước biển mà đi với Tử Lượng, đi ra ngoài La Sát Mật Ngục.

- Người sao lại ở chỗ này. sao lại trợ giúp Tử Hoàng Điện?

Hoàng Phủ Luân hít sâu một hơi, nói ra nghi vấn của mình.

- Giờ phút này đây chỉ là phân thân của ta bị giam giữ trong Tử Hoàng Điện, hiện giờ chuẩn bị cho Tử Hoàng Điện một bài học sâu đậm. Hy vọng Hoàng Phủ đảo chủ phối hợp. coi như là Trương mỗ thiếu nợ người một lần.

Trương Hằng thở dài một hơi. đôi mắt màu bạc chăm chú nhìn Hoàng Phủ Luân, nhẹ nhàng giải thích.

Hai người bọn họ trao đổi ý niệm. Tử Lượng đi cạnh Trương Hằng căn bản không thể nghe nổi. vẫn đi trước dẫn đường.

- Trương đạo hữu. không biết người muốn thứ gì?

Trong giọng nói của Hoàng Phủ Luân lộ ra một tia kinh ngạc.

- Ta cần rất nhiều Thông linh Pháp bảo. tốt nhất là Thông linh Pháp bảo trung phẩm trở lên. Đương nhiên các loại thiên tài đại bảo quý hiếm cũng là thứ ta thiếu.

Trương Hằng thản nhiên nói.

- Ta và Quân Thiên Tề liên thủ giáng xuống đây. tuy nhiên chỉ là vì đã kích một chút về bề vế của Tử Hoàng Phủ. vẫn hồi chút thể diện mà thôi, cũng không có tâm tư chân chính hủy diệt Tử Hoàng Phủ. Bởi vì chỉ còn có một ngày Tử Hoàng còn có mặt thì Tử Hoàng Phủ này còn chưa bị hủy diệt. Ngay cả chúng ta cũng không có năng lực này, lại không dễ dàng xuống tay. Dù sao thì Huyền Long Đại Vương của Cửu U Vực cũng không phải thứ chúng ta có thể trêu chọc được...

- Nếu Trương đã nói như vậy thì chúng ta liền phối hợp với người một phen. Nhưng ta tò mò là đã tới cấp bậc này của người rồi. Chẳng lẽ còn cần tìm tài liệu hiếm của linh bảo bình thường sao?

Hoàng Phủ Luân vô cùng khó hiểu hỏi.

- Đối với những đại tu sĩ Hợp Thể mà nói thì thứ có thể khiến bọn họ thực sự động tâm chỉ sợ chỉ có tồn tại như Linh bảo thượng phẩm. Trương mỗ cần mấy thứ này là muốn dùng làm lô đỉnh.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

584. Chương 526: Âm Dương Quyết (hạ)

- - Bởi chỉ còn kém một bước là ta liền tiến vào cảnh giới hoàn toàn mới, đến lúc đó thì tung hoành Chu Vương Triều, bề ngễ thiên hạ cũng không phải là chuyện không có khả năng.

Trương Hằng nói tới đây. đôi mắt lộ vẻ chờ mong.

- Bề ngễ thiên hạ?

Hoàng Phủ Luân không khỏi hít sâu một hơi, bị lời nói của Trương Hằng làm cho sợ chết khiếp.

Nếu thật sự có thể tung hoành hạ giới thì Trương Hằng chẳng phải đã có thể đạt tới trình độ sánh vai với những nhân vật thần thoại như Hải ngoại tam tiên rồi sao?

- Ha ha. chỉ là ảo tưởng của ta mà thôi... Bởi vì bước cuối cùng này gian nan vô cùng, cần rất nhiều thiên địa dị bảo làm lô đỉnh thế nên ta mới không thể không bày kế này, không tiếc lao vào nguy hiểm.

Đôi mắt Trương Hằng lộ ra thần quang không hiểu nổi. Hắn nhìn về phía hư không phía trên hải vực vô tận kia.

Đủ loại dấu hiệu mơ hồ của Thần Linh Nhãn báo trước khiến hắn cảm thấy một nguy cơ mãnh liệt, vô cùng gấp gáp, muốn trong thời gian ngắn khiến thực lực tăng lên tới tầng công pháp thứ tư.

Nếu không thì tất nhiên hắn sẽ gặp phải nguy cơ tới tính mạng.

Từ một lần cảm ứng nguy cơ trên Lam Tinh Đảo có liên quan tới Vũ Vô Cực xong, những điềm báo trong lòng Trương Hằng lần lượt xuất hiện.

Trong đáy lòng hắn ẩn hiện có dự đoán, trong ba mươi sáu giới có lẽ đã phát sinh, kịch biến kinh thiên, mà bản thân hắn là đã bị dính líu tới rồi.

Vì sinh tồn, vì bằng hữu, cũng là vì người mà mình yêu thương. Trương Hằng mới lựa chọn con đường đi tới Cửu U hải vực này giết chóc vô tình.

- Tốt. Trương đạo hữu đã thỉnh cầu như vậy thì Hoàng Phủ Luân ta cũng phối hợp với ngươi một phen. Nếu có một ngày ngươi thật sự có thể đạt tới cảnh giới Vô Địch tung hoành hạ giới thì xin đừng quên Lam Tinh Đảo và Hoàng Phủ Luân ta.

Trong giọng nói của Hoàng Phủ Luân lộ ra một cảm xúc phức tạp.

- Không thành vấn đề. Ân tình một giọt nước, báo đáp cả dòng sông. Trương mỗ cùng sau khi xác định người giết người của Tử Hoàng Điện là Hoàng Phủ đảo chủ nên mới có nước cờ như vậy. Việc hôm nay bất kể thành công hay không thì Trương Hằng ta cũng sẽ ghi tạc trong lòng.

Trương Hằng hiểu được ý tứ của Hoàng Phủ Luân. không chút do dự mà đáp ứng yêu cầu của hắn. trong lòng cũng vô cùng thản nhiên.

- Ta hiện giờ phải đi tới kho báu của thiên địa. Hoàng Phủ đảo chủ ngươi có thể thỏa sức công kích Tử Sát Thiên La trận. Trương mỗ thi triển Âm Dương Quyết, trước mắt chủ yếu là dùng để phòng ngự, không có nhiều năng lực công kích.

Cuối cùng Trương Hằng nói với Hoàng Phủ Luân một câu rồi cắt đứt ý niệm trao đổi.

- Âm Dương Quyết? Thật sự là một thần thông đáng sợ...

Hoàng Phủ Luân nhớ rõ tên gọi của loại thần thông này của Trương Hằng, trong lòng thầm hoảng sợ.

Tuy rằng Âm Dương Quyết nhìn không có lực công kích cường đại gì nhưng hiệu lực phát ra lại mạnh mẽ tới cực điểm.

- Có đúng là thần thông không có năng lực công kích như lời hắn nói hay không?

Trên mặt Hoàng Phủ Luân hiện ra một tia hồ nghi, ánh mắt nhìn vào vùng thiên địa vạn vật. không gian tràn ngập Âm Dương Lực hai màu đen trắng kia. trong lòng thầm run lên.

Có ngu ngốc mới tin lời hắn nói!

Hoàng Phủ Luân hít sâu một hơi. uy lực tinh thần cuộn cuộn lại một lần nữa kéo lên tới đỉnh điểm, tạo thành uy áp tâm lý rất lớn đối với lũ yêu tu trong Tử Hoàng Điện.

- Ha ha! Chỉ một ảo trận nho nhỏ mà muốn che mắt Hoàng Phủ Luân ta. Các ngươi hôm nay rất cực khó thoát khỏi cái chết rồi.

Hắn ngửa mặt lên trời cười dài, mười phần khí phách, dù thân thể còn có xu hướng vạn vật nhỏ nhưng cũng không ảnh hưởng tới khí thế trên người hắn.

- Tất cả mọi thứ ở nơi này đều là ảo thuật sao?

Hai người Quân Thiên Tề và Tử Hoàng tạm thời chiến đấu xong, đứng yên bên trong Phương Thiên Mạc. quan sát tình huống dưới đáy biển sâu.

Từ góc độ của bọn họ càng có thể nhìn rõ uy lực ẩn chứa bên trong Âm Dương Quyết.

Khu vực với Tử Hoàng Điện làm trung tâm. dưới sự bao phủ bởi Thái Cực Đồ hai màu hắc bạch, không ngờ lại tách hẳn khỏi ngoại giới, tự thành một vùng tiểu thiên địa.

Bằng vào thần thức cấp bậc phủ chủ của hai người cũng chỉ có thể miễn cưỡng thăm thấu vào. Mặc dù thăm thấu vào thành công nhưng cũng bị vạn vật một cách khó hiểu, khiến hai người sợ hãi mà thu hồi thần thức.

- Vút -

Diệu Nhật Tiến lại một lần nữa tăng cường uy lực tinh thần vô thượng của Hoàng Phủ Luân tăng lên mấy lần. Tiến ảnh màu vàng kim bám vào mặt ngoài của thần tiên, mang tới uy hiếp trí mạng đối với đám yêu tu trấn thủ Tử Sát Thiên La trận, trong Tử Hoàng Điện.

Vụt!

Diệu Nhật Tiến biến thành huyền quang màu vàng, dễ dàng đột phá cấm chế rất mạnh. sau đó công kích lên vầng sáng màu tím đang lưu chuyển của Tử Sát Thiên La trận.

Ổng-

Toàn bộ Tử Hoàng Điện nổ rộ những luồng hào quang như thực chất. Hai tay nhị tiểu thư Tử Ngọc vùng lên thành một đám hư ảnh hoa mỹ trong nước biển, giống như hoa sen nở rộ. Lực lượng khổng lồ tràn ra từ trong thân thể nàng, rót vào bên trong trận pháp.

Nếu đơn thuần chỉ so pháp lực thì nàng thậm chí không hề kém hơn Hoàng Phủ Luân là bao nhiêu.

Mười hai yêu tu Hợp Thể xung quanh cũng liều mạng, không tiếc tiêu hao nguyên khí bản mạng, mạo hiểm có thể khiến tu vi bị giáng cấp để rót pháp lực vào bên trong trận pháp.

Chỉ một lát sau, nhị tiểu thư Tử Ngọc, nhân vật cấp Phủ chủ này đã tiêu hao tới hơn nửa pháp lực.

Dưới sự cố gắng của mười ba người này. Tử Sát Thiên La trận miễn cưỡng chống đỡ được, nhưng có thể chịu đựng được bao nhiêu thì đám người Tử Ngọc cũng không nắm chắc chút nào.

Mặt khác Trương Hằng cũng đang chuẩn bị rời khỏi La Sát Mật Ngục, đi vào bên trong kho báu của Tử Hoàng Điện.

- Trương đạo hữu. người chờ một chút!

Người nói chuyện là nữ nhân Thiên cầm, giọng nói lộ ra một chút cấp bách.

- Có việc gì thì mau nói đi. thời gian của Trương mỗ có hạn.

Trong lòng Trương Hằng hơi động, ánh mắt nhìn lên hoa dung tuyệt mỹ của Thiên cầm, trên mặt không hề cho chút mê đắm nào.

- Trương đạo hữu. người chẳng lẽ quên lời nói vừa rồi nếu có thể sẽ một nhân loại như ta rời khỏi Tử Hoàng Điện sao?

Trên khuôn mặt Thiên cầm mang theo chút chờ mong và lo lắng, thân thể mềm mại giao động như sóng.

- Người nên biết rằng lực lượng hiện tại của Trương mỗ đều là mượn từ bản tôn, pháp lực hữu hạn mười phân, có thể cứu người ra hay không đều phải xem Hoàng Phủ Luân có thể chống đỡ tới đâu. Nếu hấn không tiếc trả giá mà công kích thì Trương mỗ tất nhiên rất phải tiêu hao nhiều pháp lực và tâm thần hơn. cũng không thể có nhiều khả năng cứu người ra ngoài.

Giọng nói của Trương Hằng lạnh nhạt, nói xong liền chuẩn bị rời đi.

- Chờ một chút. Ta có thể cho người một kiện thông linh pháp bảo thượng phẩm!

Thiên cầm cuối cùng cắn răng một cái. Nêu lên lợi thế của mình. ý đồ dùng lợi ích thật lớn để hấp dẫn Trương Hằng.

Ánh mắt Trương Hằng hơi sáng lên, cười nói:

- Tốt. người lấy ra đi.

- Người đồng ý rồi sao...

Thiên Cầm hơi thở dài một hơi nhẹ nhõm. Tuy nhiên sau đó mặt ngọc của nàng hơi trầm xuống, hừ lạnh, nói:

- Vừa rồi chẳng phải vừa rồi người nói pháp lực hữu hạn mười phần sao?

- Ha ha, vì một kiện Linh bảo thượng phẩm thì Trương Hằng ta cũng mạo hiểm một phen...

Trên mặt Trương Hằng lộ ra nụ cười khi âm mưu được thực hiện.

- Người, người....

Sắc mặt Thiên cầm xanh mét, lúc này mới phát hiện ra mình bị lừa.

Trên thực tế, mặc kệ đối phương có đưa bảo vật ra hay không. Trương Hằng cũng chuẩn bị thực hiện lời hứa, sau khi thành công liền thuận tay đưa nàng đi. Cùng là tu sĩ nhân loại, lại không có cừu oán gì. thuận nước đẩy thuyền cũng là chuyện hấn nguyện ý làm.

- Được rồi, ta cho người...

Về mặt Thiên cầm U oán nói, hơi hơi mím môi. miễn cưỡng phun ra một thanh phi kiếm trong suốt lấp lánh ánh sáng.

Thần thức của Trương Hằng đảo qua. phát hiện ra nó đúng là một kiện Thông linh Pháp bảo thượng phẩm.

Tuy nhiên bởi vì pháp lực của Thiên cầm gần như đã khô kiệt nên Linh bảo thượng phẩm này cũng có vẻ ẻo lả không phần chấn.

Có thể tế nó ra thì Thiên cầm gần như đã tiêu hao gần hết tia pháp lực cuối cùng trong cơ thể. sắc mặt trở nên trắng bệch vô cùng.

- ừ. đích thực là một kiện Linh bảo thượng phẩm.

Trương Hằng duỗi tay ra. thu phi kiếm rực rỡ trong suốt lung linh này vào tay. Thanh phi kiếm rực rỡ này thoảng giã lên vài cái trong tay hắn liền hấp hối đi.

Khuôn mặt Thiên cảm lộ chút không nở. vẻ mặt bi thương nói:

- Chuôi Thái Linh Kiếm này đã ở cùng ta mấy vạn năm. hy vọng ngươi có thể đối đãi tốt với nó.

Trong lòng hơi xúc động, thở khê một hơi nói:

- Ngươi cho là Trương mỗ thật sự là một kẻ chỉ biết tới lợi ích sao? Nếu không phải chuyện có quan hệ tới tính mạng của mình thì ta cũng không cần phải không từ thủ đoạn giành lấy bảo vật của ngươi.

Trong thời gian ngắn, nhất định phải đột phá tới công pháp tầng bốn. Đây là điềm báo trong côi U mình.

- Nếu tương lai lại có một ngày ta gặp lại ngươi thì Trương mỗ có lẽ sẽ trả lại cho ngươi một kiện Thông linh Pháp bảo thật tốt....

Trương Hằng nói xong câu đó liền nói với Tử Lượng:

- Ngươi dẫn ta tới kho báu đi. Tử Hoàng Điện sau khi gặp phải kiếp nạn này. chỉ mong phụ thân ngươi về sau đừng có truy cứu nữa.

Tử Lượng cùng không hiểu lắm lời Trương Hằng nói. trong lòng cảm thấy có vài tia không ổn mang hắn đi khỏi La Sát Mật Ngục.

- Chờ một chút! Ngươi không phai bảo là cứu ta sao? Vì sao lại không mở Tỏa Tiên Kim Liên trên người ta...

Thiên cảm bừng tỉnh kinh hô một tiếng, phát hiện ra không ngờ Trương Hằng và Tử Lượng đang rời đi.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

585. Chương 527: Kho Báu (thượng)

Nhưng mặc kệ nàng gọi thế nào đi nữa. Trương Hằng cũng không trở lại.

Trong La Sát Mật Ngục tối đen tĩnh mịch chỉ còn lại mình Thiên cảm là tu sĩ nhân loại.

Giờ phút này pháp lực của nàng gần như đã hao hết. nếu muốn dựa vào bản thân để rời khỏi La Sát Mật Ngục thì đúng là không có khả năng.

Vị nữ tu tài hoa tao nhã tuyệt sắc này từng là nhân vật cấp phủ chủ nhưng lại lưu lạc tới bậc này.

Nàng không khỏi tuyệt vọng nhìn về phương hướng Trương Hằng biến mất, oán hận nói.

- Đồ tiểu nhân bội bạc vô sỉ...

- Hừ. bội bạc, không từ thủ đoạn chẳng phải là bản tính của nhân loại các ngươi sao?

Lão già gầy gò bị Tỏa Tiên Kim Liên trói ở một góc trào phúng.

Khuôn mặt Thiên cảm không còn chút máu, vô lực nói:

- Chẳng lẽ vận mệnh của ta là như vậy, nhất định phải chịu một kiếp này sao? Ta sao lại có thể tin tưởng một người xa lạ như vậy chứ?

Chính nàng cũng cảm thấy vô cùng kỳ lạ.

Đột nhiên nàng nhớ tới những lời trước khi Trương Hằng rời đi.

- Người cho là Trương mỗ thực sự là kẻ chỉ biết tới lợi ích sao? Nếu không phải có quan hệ tới an nguy tính mạng của mình thì ta cũng không cần không từ thủ đoạn để giành lấy bảo vật của người.

Nếu trong tương lai có thể gặp lại người thì Trương mỗ sẽ trả lại cho người một kiện Thông linh Pháp bảo tốt hơn...

Biểu hiện hơi cô đơn của Trương Hằng và đôi mắt thâm thúy kia hiện lên trong đầu Thiên Cầm.

Nàng đột nhiên phát hiện ra tu sĩ nhân loại xa lạ này cũng có những chuyện không muốn người khác biết tới.

- Hẳn hẳn không phải loại người như vậy.

Thiên Cầm thấp giọng nói, đôi mắt tỏa sáng tự tin không hiểu nổi.

- Ha ha! Người đừng có tự lừa dối mình. Nếu đổi lại là ta chẳng những không thêm cứu nữ tu thân phận cao quý cấp phủ chủ đã suy yếu như người mà còn giam cầm Nguyên Anh của người, chết đập thân thể người sau đó giết người diệt khẩu!

Một đại yêu tu trong La Sát Mật Ngục nhìn Thiên Cầm không hề có ý tốt.

- Muốn chết!

Mặt Thiên Cầm lạnh như băng sương, trong hư không cũng sinh ra một luồng lực lượng tinh thần đánh về phía tên đại yêu tu kia.

Nhưng bị Tỏa Tiên Kim Liên khống chế khiến nàng cũng chỉ phát huy được lực lượng linh hồn cực kỳ hữu hạn. Tên đại yêu tu kia trúng một kích của nàng, sắc mặt chỉ hơi đổi liền khôi phục như thường.

- Đây là thực lực của tu sĩ cấp phủ chủ sao? Ha ha ha...

Tên đại yêu tu kia trào phúng liên tục, ánh mắt nhìn Thiên Cầm chẳng hề kính sợ mà chỉ có khinh nhờn và dữ tợn.

Nhóm đại yêu tu trong La Sát Mật Ngục cũng đều hòa vào cười ha hả, đều dùng những từ ngữ chửi bới để sỉ nhục Thiên Cầm.

- Nếu có cơ hội ta nhất định sẽ không bỏ qua cho các người...

Thiên Cầm cắn chặt hàm răng trắng tinh, trong lòng thầm nghĩ. Nàng đơn giản nhắm mắt lại, khôi phục sự yên lặng không màng danh lợi, điềm tĩnh không nao núng.

Lại nói tới Trương Hằng và Tử Lượng đi thông qua hành lang âm trầm của La Sát Mật Ngục, tới tầng một của Tử Hoàng Điện.

Trên đường đi, Trương Hằng cảm thấy toàn bộ Tử Hoàng Điện đều run rẩy, tấm màn sáng màu tím như thực chất phát ra từ Tử Sát Thiên La trận, tạm thời ngăn cản Diệu Nhật Tiến ở bên ngoài đại điện.

- Người còn đi theo chúng ta làm gì? Vì sao không đi hỗ trợ bảo vệ Tử Hoàng Điện?

Ánh mắt sắc bén của Trương Hằng tập trung vào một đám nước biển hơi hơi di động trước người.

Vừa dứt lời, chỉ thấy hắc quang lóe lên. Thân ảnh tả hộ pháp hiện ra trước mặt hai người.

- Kho báu của Tử Hoàng Điện chính là mật địa cất giữ trọng bảo của Tử Hoàng Điện mười mấy vạn năm. Không được Phủ chủ đại nhân cho phép, cho dù là đại công tử cũng chỉ có thể tiến vào tầng bên ngoài. Hơn nữa trần thủ kho báu ngoài tám gã tử sĩ thì còn có hữu hộ pháp thân bí nhất Tử Hoàng Điện.

Về mặt tả hộ pháp nghiêm trọng nói.

Trương Hằng như cười như không nhìn hắn:

- Một khi đã vậy thì Trương mỗ càng không thể chiếm được bảo vật, người đứng ra phải vui vẻ mới đúng chứ? Vì sao lại còn muốn theo hai người chúng ta? Chẳng lẽ muốn giúp ta thuyết phục hữu hộ pháp thần bí và tám gã tử sĩ kia sao?

Tử Lượng đứng bên cạnh cũng thâm thất kinh.

Hắn đã từng gặp hữu hộ pháp của Tử Hoàng Điện một lần vào mấy vạn năm trước, khiến cho hắn cảm thấy thần bí khó lường, khó có thể địch nổi.

Nghe phụ thân nói, hữu hộ pháp này là người có thực lực gần bằng hắn trong toàn bộ Tử Hoàng Điện, phụ trách trấn thủ kho báu của Tử Hoàng Điện, không hỏi thế sự.

Cho dù toàn bộ Tử Hoàng Điện có bị hủy diệt thì hữu hộ pháp cũng thờ ơ. Sứ mạng duy nhất của hắn chính là trông coi mật địa kho báu.

- Trương đạo hữu. ta có ý này muốn khuyên ngài một chút. Nếu hữu hộ pháp kia mà gian ngoan mất linh thì ta có thể giúp ngài khuyên một hai câu.

Tả hộ pháp giải thích, liếc nhìn Âm Dương Quyết uy lực lớn lao đang bao phủ Tử Hoàng Điện, cười nói:

- Chỉ cần ngài ở trong này thì còn sợ Hoàng Phủ Luân tấn công vào sao?

- Người tin tưởng ta như vậy sao...

Trương Hằng bật cười khanh khách, hơi suy nghĩ rồi liếc mắt một cái nhìn hắn, lạnh nhạt nói:

- Được rồi. người đi cùng với chúng ta. Hy vọng tới lúc đó người có thể góp sức một chút.

- Tất nhiên...

Tả hộ pháp thầm mừng rỡ, khe thở dài một hơi.

- Ta dẫn đường cho ngài...

Về mặt tả hộ pháp cung kính nói. hơi xoay người, nâng tay cung nghênh Trương Hằng đi vào một thông đạo tới Tử Hoàng Điện.

sắc mặt Tử Lượng hơi đổi. Về mặt kính sợ này của tả hộ pháp chỉ xuất hiện trước mặt phụ thân Tử Hoàng của hắn.

Có thể được một gã đại yêu tu thực lực không tầm thường cung nghênh với thái độ như vậy, Trương Hằng có thể kiêu ngạo rồi.

Đây là đãi ngộ mà nhân vật cấp phủ chủ mới có thể hưởng thụ.

Tuy rằng Trương Hằng còn cách cấp phủ chủ chân chính một chút nhưng điều này không ảnh hưởng tới sự tôn sùng và sợ hãi của tả hộ pháp với hắn.

Đi qua mấy hành lang, ba người đi tới một lâm viên bao phủ phạm vi mấy dặm.

Mặc dù trong nước sâu. nơi này vẫn tồn tại không ít kỳ hoa dị thảo.

- Đây như là Hậu Hoa Viên của Tử Hoàng Điện...

Trương Hằng như cười như không, đôi mắt đảo qua một chút, xem xét nơi này. mặt không đổi sắc.

Thực vật có thể sinh sống ở mấy ngàn trượng dưới nước này vốn đã bất phàm, huống chi lại là thứ được bồi dưỡng bên trong Tử Hoàng Điện.

- Trương đạo hữu nói đùa rồi. Vào thời điểm bình thường thì đây là cấm địa của Tử Hoàng Điện, không cho phép đi vào. Linh hoa dị thảo nơi này là do cha ta rải rãi mà bồi dưỡng ra cùng không phải thiên tài địa bảo hiếm thấy. Trương đạo hữu ngài thấy chướng mắt cũng không có gì là lạ.

Mặt Tử Hoàng Điện hơi đỏ lên, giải thích.

Về mặt Trương Hằng lộ sự cổ quái. Mấy thứ thiên tài địa bảo này. tùy tiện một hai thứ đưa lên phương thì của Chu Vương Triều chỉ sợ sẽ khiếp cả đám tu sĩ đỉnh cấp tranh nhau vỡ đầu.

Đương nhiên đối với nhân vật cấp phủ chủ mà nói thì những thứ linh hoa dị thảo này cũng không có tính hấp dẫn trí mạng.

-ừ.

Trương Hằng nói khẽ. tò mò hỏi:

- Chẳng lẽ kho báu ở ngay trong lâm viên này sao?

Hắn cũng không vội dùng thần thức thăm dò. không nhanh không chậm đi về phía trước.

Khi Thần Linh Nhân tu luyện tới cảnh giới thứ ba, Linh Tâm Thông Minh đỉnh phong thì cảm quan của Trương Hằng ngày càng mẫn tuệ sâu sắc. dù nói là sinh ra giác quan thứ sáu cũng không đủ.

- Ha ha. kho báu là ở trong lâm viên này. nhưng người bình thường rất khó tìm thấy.

Tử Lượng mỉm cười, ánh mắt nhìn về phía hắn.

Có lẽ bị khí chất bình thần của Trương Hằng lây nhiễm, trong thời khắc nguy cấp vạn phần này của Tử Hoàng Điện, Tử Lượng vẫn có thời gian giải thích cho Trương Hằng.

-Người dẫn đường đi. chẳng lẽ lại để khách như Trương mỗ vào trước sao?

Thần sắc Trương Hằng bình tĩnh, ánh mắt nhìn về một ngọn núi cách đó không xa.

- Quả nhiên là không gạt nổi ngài...

Tử Lượng cũng không cảm thấy ngạc nhiên, cùng tả hộ pháp cung nghênh Trương Hằng vào trong ngọn núi nhìn như bình thường nhưng lại hòa hợp với bốn bề kia.

Ánh mắt Trương Hằng chăm chú nhìn ngọn núi này. đôi mắt hiện lên chút kinh ngạc, khẽ a một tiếng.

- Trương đạo hữu. ngài làm sao vậy?

Tử Lượng khó hiểu hỏi. thăm nghĩ trên thế gian này có thứ gì có thể khiến Trương Hằng thất thố như vậy?

Tả hộ pháp đứng một bên. im lặng không nói. trên mặt lại lộ chút vẻ suy tư.

Trương Hằng trầm ngâm nói:

- Đại công tử. không biết phụ thân Tử Hoàng của người có phải là tu luyện ra một loại thần thông trong truyền thuyết. Lĩnh vực không gian hay không?

- Lĩnh vực không gian?

Tử Lượng lắc đầu:

- Chưa từng nghe phụ thân nói tới bao giờ. Nhưng ta nghĩ hắc hắc là không tu luyện ra thần thông này. Nếu nắm giữ lĩnh vực không gian, Hoàng Phủ Luân e là đã sớm bị đánh bại. giải quyết dễ dàng nguy cơ lần này rồi.

Lĩnh vực không gian là một thần thông cao minh. Nghe nói chỉ có một số rất ít kỳ tài có một không hai lĩnh hồn đạt tới cảnh giới Độ Kiếp Kỳ mới có thể lĩnh ngộ ra. Nhân vật như vậy nhìn toàn bộ Chu Vương Triều cũng không có mấy người.

Ầm!

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

586. Chương 527: Kho Báu (hạ)

Ầm~

Đúng lúc này, toàn bộ Tử Hoàng Điện lại lay động dữ dội, ngay cả khu lâm viên này cũng bị lan đến không nhỏ.

Chợt nghe “Xuy... Phốc” một tiếng, Diệu Nhật Tiễn biến thành huyễn quang màu vàng, lập tức muốn đột phá trận pháp bên ngoài Tử Hoàng Điện.

Trong phút chốc, toàn bộ trận pháp kêu “Rắc” một tiếng, vỡ tan ra. Thánh địa mất đi một bộ giáp kiên cố.

- Không tốt!

Tử Lượng cùng Tả hộ pháp đồng loạt biến sắc, không nghĩ tới Tử Sát Thiên La Trận này nói phá là phá, quả thật là ra ngoài dự đoán.

Dưới uy lực lớn lao của Âm Dương Quyết của Trương Hằng, Hoàng Phủ Luân lại có được năng lực công phá Tử Sát Thiên La Trận có lực phòng ngự kinh người.

- Cố chống đỡ, mở nội tầng trận pháp!

Tử Ngọc tọa trấn ở trung khu trận pháp, pháp quyết trong tay cấp tốc biến đổi, miệng há ra phun ra một ngụm tinh huyết, phun lên trận hình lập thể ở trước mặt.

Chúng yêu tu Hợp Thể Kỳ chung quanh đều nơi theo, đồng loạt phun ra một ngụm tinh huyết. Hào quang của trận hình lập thể trước mặt rút nhỏ một vòng nhưng lại có vẻ ngưng thật hơn.

Đột nhiên, Tử Sát Thiên La Trận bị phá vỡ đột nhiên thu lại, vứt bỏ ngoại điện Tử Hoàng Điện, bỏ thứ cầu chủ, thủ hộ chặt chẽ nội điện.

Phạm vi bảo hộ nhỏ đi, lực phòng ngự của Tử Sát Thiên La Trận lại càng kinh người.

Nhưng Diệu Nhật Tiễn ẩn chứa tinh thần uy năng lớn lao của Hoàng Phủ Luân thừa dịp này “Xuy” một tiếng xuyên thủng trận pháp, bay vào tầng trong đại điện.

Mục tiêu thẳng tới một người - Tử Ngọc!

Chỉ cần giết Tử Ngọc - Nhân vật trung tâm tọa trấn Tử Sát Thiên La Trận, toàn bộ Tử Hoàng Điện sẽ sụp đổ.

-Đi!

Tử Ngọc gặp nguy không loạn, vươn một cánh tay bạch ngọc mảnh khảnh tháo cây trâm gài tóc màu tím ở trên đầu xuống.

Cây trâm gài tóc màu tím này hiển nhiên không phải vật trang sức bình thường, ở trong tay nàng tản mát ra một luồng uy áp thuộc về Thông linh Pháp bảo.

Từ khí tức mà xem, đây dĩ nhiên là một kiện Linh bảo trung phẩm.

“Vút” một tiếng, trâm gài tóc màu tím như tia chớp nghênh đón Diệu Nhật Tiễn khí thế hung mãnh vô kiên bất tồi.

Vào giờ khắc này, tất cả mọi người đều ngừng hô hấp, nhìn chăm chú vào một lần giao phong mấu chốt này.

Đình-

Hai kiện Thông linh Pháp bảo va chạm cùng một chỗ phát ra một tiếng giòn vang êm tai, hào quang bắn ra bốn phía, bầu không khí hài hòa.

Nhưng ngay sau đó, chỉ nghe “Rắc” một tiếng, Linh bảo trung phẩm của Tử Ngọc bị gãy thành mấy đoạn.

Trực tiếp tạo thành tổn thương gần như hủy diệt đối với Linh bảo trung phẩm như vậy, uy lực của Diệu Nhật Tiễn lại cường đại tới cảnh giới như thế.

Cho dù dưới tình huống bình thường, với thực lực của Tử Ngọc dùng Linh bảo trung phẩm giao phong cùng nhân vật cấp Phủ chủ có được Linh bảo thượng phẩm cùng sẽ không dễ dàng bị hủy Pháp bảo như vậy.

Nên biết rằng Diệu Nhật Tiên này đã đột phá nhiều tầng cấm chế, lúc trước còn bị Âm Dương Quyết của Trương Hằng làm suy yếu, sau đó còn đột phá Tử Sát Thiên La Trận lực phòng ngự kinh người.

Trải qua tầng tầng suy yếu, theo lý thuyết hẳn là còn sót lại một hai phần uy lực. Nhưng cuối cùng, Diệu Nhật Tiên vẫn như trước dễ dàng phá hủy Linh bảo trung phẩm trong tay Tử Ngọc.

Lực công kích của nó quả thật là biến thái tột cùng!

Ô Nhật Cung và Diệu Nhật Tiên, hai kiện Linh bảo công kích thượng phẩm phối hợp, uy lực đã đạt tới một trình độ khiến người ta nhìn mà than thở.

Tuy nhiên sau khi phá hủy kiện Linh bảo trung phẩm, Diệu Nhật Tiên cũng hoàn thành sứ mệnh của mình, hao hết lực lượng ẩn chứa bên trong.

Ông!

Diệu Nhật Tiên hóa thành một đạo hư ảnh màu vàng trong nháy mắt trở về trong tay Hoàng Phủ Luân.

Nếu là dưới trạng huống bình thường Diệu Nhật Tiên hẳn là có thể trực tiếp “Thuấn di” vào trong tay chủ nhân, nhưng dưới phạm vi bị ảnh hưởng bởi Âm Dương Quyết của Trương Hằng, nó lại mất đi loại thần thông này.

- Thật sự là không chịu nổi một kích!

Hoàng Phủ Luân cất tiếng cười to, lại một lần nữa gài Diệu Nhật Tiên lên Ô Nhật Cung.

Tuy nhiên, hắn cùng không lập tức phát động công kích.

Đồng thời sử dụng hai kiện Linh bảo thượng phẩm phát động công kích khủng bố vô kiên bất tồi, cho dù là cấp bậc Phủ chủ như hắn cũng phải tự lực một lát.

Tinh thần uy năng quanh thân hắn nhộn nhạo một hồi, càng ngày càng tập trung và sắc bén, cơ bắp toàn thân cuộn cuộn phát ra một cỗ lực lượng khủng bố khiến người ta hồi hộp.

Trong khi hô hấp, khí mạch ngân nga tột cùng, khiến cho nước biển trong phạm vi ngàn dặm rung chuyển không yên.

- Người của Tử Hoàng Điện đều nghe rõ cho ta, tiền tiếp theo chính là một kích mạnh nhất trong đời Hoàng Phủ Luân ta, vừa rồi chỉ là làm nóng người mà thôi.

Thanh âm ẩn chứa tự tin mãnh liệt của Hoàng Phủ Luân vô cùng rõ ràng truyền vào Tử Hoàng Điện, từng đợt quanh quẩn, khí phách mười phần.

Một người một cung một tiên, khí phách vô cùng, uy lẫm một phủ!

Hoàng Phủ Luân giờ phút này lại đạt tới đỉnh trong cuộc đời, giờ tay nhắc chân đều có thể phát huy ra một loại thực lực khiến cho cấp Phủ chủ phải động dung.

Trái ngược với hắn, cả Tử Hoàng Điện một bầu không khí trầm lặng như chết.

Trong đại điện đầu mối then chốt. Tử Ngọc nhân vật trung tâm sắc mặt tái nhợt như giấy trắng, khóe miệng rỉ máu, theo nước biển dao động ngưng tụ mà không tiêu tan.

Là Thần thú Hợp Thể đại viên mãn, máu của nàng chảy ra cũng khác với người thường.

về phần mười hai vị yêu tu Hợp Thể Kỳ bên cạnh nàng đều chỉ còn một hơi ngời ở bên cạnh, không hề có chiến ý, thứ duy nhất tồn tại trong mắt chỉ có tuyệt vọng cùng bất đắc dĩ.

Ầm!

Thân thể của Tử Ngọc vô lực ngã xuống, đập xuống nền đại điện như thủy tinh màu tím.

- Nhị muội!

Tử Lượng sắc mặt đại biến, điên cuồng hô một tiếng, ngóng nhìn Tử Ngọc ở nơi đầu mối then chốt trong đại điện.

- Ta đã hết sức.

Trên khuôn mặt xấu xí của Tử Ngọc lộ ra vài tia tươi cười bất đắc dĩ, con người thâm thúy của nàng nhìn chăm chú vào lực lượng Âm Dương vận vẹo bao phủ một vùng tiểu thiên địa.

Giờ phút này, Âm Dương lực đen trắng đã tách ra.

Hào quang màu trắng bay lên bầu trời, hào quang màu đen rơi xuống dưới chân.

Hết thấy đều khôi phục bình thường, cỗ lực lượng vận vẹo cũng tiêu tan không còn.

Uy lực ẩn chứa trong Âm Dương Quyết dường như đã rơi xuống thấp nhất.

- Trương đạo hữu...

Tử Lượng kích động nhìn Trương Hằng:

- Nhị muội, nàng không xong rồi...

Trương Hằng cười khổ nói:

- Người hay thật, cả Tử Hoàng Điện đều ném cho một mình Trương mỗ...

Dưới tình thế cấp bách, Tử Lượng cũng bất chấp mọi thứ, vội vàng nói:

- Trương đạo hữu. xin ngài yên tâm. Chỉ cần có thể bảo vệ Tử Hoàng Điện, lát nữa sau khi tới kho báu. tất cả bảo vật tùy ngài chọn.

Một khi Tử Hoàng Điện bị phá, không chỉ là hấn ngay cả nhị muội, tam đệ cũng đều khó thoát khỏi một kiếp.

- Tất cả bảo vật tùy ta chọn?

Trương Hằng thở dài một hơi:

- Nếu làm như vậy, sau đó phụ thân ngươi có thể đem ngươi ra róc ngàn đao hay không?

Tuy rằng Tử Lượng là yêu thú nhưng quá trọng huynh đệ thân tình, vì thân nhân của mình nguyện trả giá bất kỳ giá nào.

Nghe xong lời của Trương Hằng. Tử Lượng hơi sững sốt. sau đó kiên định dị thường nói:

- Chỉ cần có thể cứu mạng nhị muội cùng tam đệ, cho dù bị róc ngàn đao ta cũng nguyện ý.

- Tốt tốt. Bằng vào những lời này của ngươi. Trương mỗ hôm nay nhất định phải bảo vệ Tử Hoàng Điện, tuyệt đối không hề cho thân nhân của ngươi tổn thất một sợi lông.

Trương Hằng nghiêm nghị, trịnh trọng nói.

- Nếu ngài nói như vậy, ta yên tâm...

Tử Lượng thở ra một hơi nhẹ nhõm, hướng về Tả hộ pháp gật gật đầu.

Tả hộ pháp vẻ mặt lạnh nhạt đi tới trước hòn giả sơn, tế ra một tấm ngọc phù màu xanh. Pháp quyết trong tay điểm nhanh, ngọc phù hóa thành một vệt sáng màu xanh chiếu vào trong hòn giả sơn.

Ông~

Trong giả sơn chiếu rọi ra một cầu thang như ngọc xanh.

Từ thấp đến cao, cuối bậc thang có một quang môn màu xanh, dường như đi thông vào trong giả sơn.

Thấy tình cảnh này, Trương Hằng không khỏi tặc lưỡi lấy làm kỳ.

- Trương đạo hữu. mời vào.

Hai người cung nghênh Trương Hằng đi lên bậc thang ngọc xanh.

Trương Hằng cũng không chối từ, không chút do dự bước lên bậc thang ngọc xanh. Bậc thang này đều không phải thực thể nhưng lúc Trương Hằng giẫm chân lên lại có một loại ảo giác như giẫm lên xốp.

Trương Hằng không nhanh không chậm đi tới cuối bậc thang, đi vào quang môn màu xanh.

Đi vào quang môn, Trương Hằng cảm thấy mình bước qua một cánh cửa chân chính, cũng không phải như phạm trù Truyền tống trận.

Thông qua cánh cửa. Trương Hằng phát hiện bên trong đã không còn một giọt nước biển, nhưng áp suất không khí lại giống như bên ngoài.

- Ở dưới đáy biển lại còn có một không gian khổng lồ có nước biển như thế này.

Trong lòng Trương Hằng ngạc nhiên, giẫm trên mặt đất ngọc xanh trong suốt này, ánh mắt hướng vào bên trong.

Đập vào mắt là các loại Pháp bảo đạo cụ. tài liệu, thiên địa dị bảo đủ chủng loại rực rỡ muôn màu cùng với một số thứ ngọc nhiên cổ quái.

Đương nhiên mấy thứ này xếp cực có quy luật, hiển nhiên là thường xuyên có người thu dọn.

Phía sau truyền đến tiếng bước chân. Tả hộ pháp cùng Tử Lượng cũng đều tiến vào.

Trương Hằng vừa chuẩn bị lên tiếng, từ một góc sâu trong kho báu truyền tới một thanh âm già nua:

- Lão phu chờ các người đã lâu...

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

587. Chương 528: Nghịch Chuyển Càn Khôn (thượng)

Thanh âm già nua dày dặn sương gió từ góc sâu trong kho báu truyền ra, trong giọng nói lộ ra vài tia tịch mịch và cô đơn.

Nghe thanh âm này trong lòng Trương Hằng hơi kinh hãi, ánh mắt đảo qua tiểu không gian chứa không ít vật phẩm quý hiếm, cũng không phát hiện ra chủ nhân của thanh âm này.

- Hữu hộ pháp!

Tử Lượng cùng Tả hộ pháp cùng kêu lên, trên mặt hiện lên vẻ cung kính.

Trương Hằng cùng không vội tìm ra hữu hộ pháp thần bí vừa lên tiếng, khẽ thở dài nói:

- Người biết ta sẽ tới nơi này?

- Lão phu sống ở kho báu Tử Hoàng Điện mấy chục vạn năm, chưa từng hỏi qua thế sự. Cho dù xảy ra chuyện động trời, cũng rất khó lan tới nơi đây.

Thanh âm hữu hộ pháp truyền đến, giọng điệu dần trầm thấp. Trong không gian nơi kho báu, không khí hơi xao động, dường như phản ánh tâm tình của người nói.

- Nhưng là thần Thông cổ quái người thi triển ngay cả nơi an cư này của ta đều bị ảnh hưởng. Hoàn hảo các loại bảo vật trân quý nơi đây cũng không bị tổn thất gì, nếu không cho dù giết chết mười người cũng không đủ giải hận.

Trong thanh âm kia mơ hồ mang theo một vẻ cao ngạo có thể nắm giữ sinh tử người khác.

- Chẳng lẽ ngươi cho rằng ăn chắc Trương mỗ rồi?

Trương Hằng hí mắt, cẩn thận quan sát không gian bốn phía, ý đồ tìm ra một số dấu vết.

- Ha ha ha... Đừng phí công vô ích. Bắt đầu từ lúc tiến vào lĩnh vực không gian của ta, đã quyết định sinh tử của ngươi nằm trong tay của lão phu.

Trong thanh âm của hữu hộ pháp mang theo hưng phấn dị thường, giống như một lão già chưa hết tính cách ngây thơ.

- Ha ha. Quả nhiên là lĩnh vực không gian. Chuyện càng ngày càng trở nên thú vị. Trong Tử Hoàng Điện này lại cất giấu nhân vật như ngươi.

Vẻ tươi cười Trương Hằng lộ rõ, vươn hai tay ra vỗ “Bốp bốp” vài cái, thật giống như xem tuồng ở quán trà.

- Nếu biết là lĩnh vực không gian, ngươi còn dám tiến vào? Chẳng lẽ ngươi tự cho là nắm giữ một hai chiêu kỳ thuật là có tư cách kiêu ngạo trước mặt lão phu? Nói cho ngươi biết, cho dù Tử Hoàng vào nơi này cũng phải lễ phép ba phần với ta.

Hữu hộ pháp thủy chung không chịu lộ diện, nhưng vẻ hưng phấn cùng chờ mong trong giọng hân cũng bị Trương Hằng nắm được.

- Ha ha. Nguyên lai là một lão bất tử bị trói buộc ở Tử Hoàng Điện. Trải qua năm tháng dài lâu như vậy, ngươi cũng chưa từng rời khỏi nơi đây. Cô đơn, tịch mịch, buồn tẻ, tĩnh mịch, phát điên?

Trương Hằng không chút do dự dùng ngôn ngữ đả kích, ý châm chọc lộ rõ ràng.

- Ngươi muốn chết!

Thanh âm nổi giận của hữu hộ pháp từ sâu trong kho báu truyền ra.

Lập tức toàn bộ không gian sinh ra một cỗ lực ép lớn lao ép tới Trương Hằng.

Trương Hằng hừ nhẹ một tiếng, trong hư không đột nhiên sinh ra một cỗ tinh thần uy năng chống lại cỗ lực lượng này.

Trong khoảng thời gian ngắn, hai cỗ lực lượng giằng co nhau, không có xu thế phân thắng bại.

- Cấp Phủ chủ?

Trong thanh âm hữu hộ pháp mang theo vài tia kinh ngạc, tuy nhiên lại thấp giọng nói:

- Không đúng, cách cấp Phủ chủ còn có một đoạn.

- Không nghĩ tới một mao đầu tiểu tử như ngươi lại có thể tu luyện tới cảnh giới như thế.

Trong giọng nói của hữu hộ pháp lộ ra ý hâm mộ.

Áp lực không rõ trong kho báu biến mất tiêu.

Rất hiển nhiên, thực lực của Trương Hằng đã được đối phương tán thành.

Thấy vậy, Trương Hằng cũng thu hồi tinh thần uy năng tràn khắp hư không, vẻ mặt bình tĩnh thản nhiên nói:

- Trương mỗ cùng không quanh co lòng vòng. Giờ phút này ta tới kho báu Tử Hoàng Điện là vì đời lấy thù lao thuộc về ta, xin ngươi không nên ngăn cản ta.

- Thù lao? Tử Hoàng đồng ý sao? Nếu chỉ vẹn vẹn là đại công tử mang ngươi vào, ở tầng ngoài chọn một ít bảo vật. Chỉ cần không quá mức, Lão phu cũng sẽ không ngăn cản.

Hữu hộ pháp rất tùy ý nói.

Ánh mắt Trương Hằng đảo qua các loại trân bảo tài liệu rực rỡ muôn màu trước mắt, khinh thường nói:

- Mấy thứ này đối với tu sĩ đỉnh cấp bình thường mà nói là bảo vật hiếm có, nhưng Trương mỗ còn không để vào mắt.

- Hiện tại Trương mỗ bằng vào thực lực bản thân bảo vệ sự an nguy của Tử Hoàng Điện người, chỉ dùng chút đồ vật này để đuổi ta đi?

Sắc mặt Trương Hằng hơi trầm xuống, thanh âm cũng tăng lên, mang đến cho Tử Lượng cùng Tả hộ pháp ở bên cạnh một áp lực không nhỏ.

- Hừ. Sự an nguy của Tử Hoàng Điện, liên quan chớ gì đến ta?

Hữu hộ pháp cười nhạo nói:

- Ta còn ước gì tên Tử Hoàng kia bị người xử lý, nếu như vậy ta có thể tự do. Đáng tiếc chính là Tử Hoàng thân là Thần thú, trong phạm vi cấp Phủ chủ gần như ai có thể đẩy hắn vào chỗ chết.

ước gì Tử Hoàng đi chết?

Lời nói này lập tức khiến ba người Trương Hằng kinh ngạc không thôi.

Tử Lượng cùng Tả hộ pháp lại càng khiếp sợ.

- Nói thật cho người biết, lão phu vốn là thiên địa kỳ vật Không Linh Thạch sinh tồn dưới đáy biển sâu, trải qua vô số năm diễn biến và tiến hóa sinh ra linh trí, đồng thời có duyên đi lên con đường tu luyện...

- Cuối cùng có một ngày ta tu luyện tới cảnh giới Hợp Thể đại viên mãn. lại gặp lão bất tử Tử Hoàng kia. Bằng vào thiên phú dị bẩm, ta không sợ nhân vật cấp Phủ chủ. liền cùng hắn đánh cuộc chiến một hồi, người thua sẽ bị người thắng sai phái một trăm vạn năm. Kết quả, ta vẫn còn coi thường hắn, cuối cùng bại bởi hắn. Bại bởi thần Thông bản mạng của Thần thú...

Hữu hộ pháp có lẽ tịch mịch đã lâu, thấp giọng thuật lại chuyện cũ năm xưa của mình.

Sau khi hắn giảng thuật xong: đám người Trương Hằng cũng hiểu được ân oán giữa hữu hộ pháp cùng Tử Hoàng.

- Không Linh Thạch a... Bản thể của người không ngờ lại là thiên địa kỳ vật hiếm thấy bậc này. Khó trách linh hồn cảnh giới còn chưa đạt tới Độ Kiếp Kỳ liền có được linh vực không gian.

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi, trong giọng nói mang theo tiếc nuối thật sâu, trong lòng lại hơi động đối với thần thông bản mạng của Thần thú mà hữu hộ pháp đề cập tới.

Không Linh Thạch chính là trân bảo vô cùng hiếm thấy trong một giới, là một trong những tài liệu chính luyện chế đạo cụ không gian, giá trị liên thành, không thể đo lường.

Nhưng ngay tại giờ phút này, chương ngại vật mà ba người Trương Hằng gặp phải lại là một khối Không Linh Thạch có được linh trí đồng thời tu luyện thành hình người.

Nghe được ý tiếc nuối trong tiếng thở dài của Trương Hằng, tiếng cười lạnh của hữu hộ pháp truyền đến:

- Làm sao vậy, chẳng lẽ người còn muốn có mưu đồ với lão phu?

Hắn nhìn ra được ý tưởng trong lòng Trương Hằng.

Trương Hằng lạnh nhạt cười, cũng không phủ nhận nói:

- Nếu bản tôn của ta có thể tới nơi này, liên hợp lại có lẽ nắm chắc vài phần. Đáng tiếc...

Có thể tưởng tượng, nếu như cắn nuốt khối Không Linh Thạch trải qua vô số năm diễn biến và tiến hóa, có thể mang đến hiệu quả như thế nào cho Trương Hằng. Điều này tuyệt đối đáng giá chờ mong.

Tiếc nuối chính là hiện tại Trương Hằng còn không có được thực lực giết chết nhân vật cấp Phủ chủ.

Khối Không Linh Thạch này thiên phú dị bẩm, sau khi tu luyện đến đỉnh cấp tự nhiên lĩnh ngộ linh vực không gian, thực lực có thể sánh với Thần thú cùng cấp. Cho dù so với nhân vật cấp Phủ chủ bình thường cũng không kém bao nhiêu.

- Người ngược lại rất thẳng thắn thành khẩn, không giả dối và tráo trở giống tu sĩ nhân loại bình thường. Điểm này Lão phu rất thích. Tuy nhiên, nếu người muốn tiến vào kho báu nội tạng lại không có khả năng. Bởi vì năm xưa lúc Lão phu đánh cuộc chiến với Tử Hoàng từng lập linh hồn huyết thệ, không được vi phạm hứa hẹn năm đó.

Ngoài dự đoán chính là, khi hữu hộ pháp nghe được Trương Hằng không phủ nhận có lòng mơ ước đối với khối Không Linh Thạch như hắc, đáy lòng ngược lại sinh ra vài tia cảm tình.

Trương Hằng gật đầu nói:

- Ta hiểu được ý của người. Nếu muốn đạt được trân bảo trong kho báu nội tạng phải thông qua một cửa của người. Đồng thời, người sẽ không chút nương tay mặc dù người có tâm tư như vậy.

- Đúng vậy. Nếu muốn đoạt được trọng bảo, phải đánh bại ta và tám tên tử sĩ trung với Tử Hoàng.

Hữu hộ pháp nói, trong giọng nói cũng mang theo vài tia bất đắc dĩ.

Vừa dứt lời, trong lĩnh vực không gian nơi kho báu trống rỗng xuất hiện tám tên tử sĩ bao trùm trong áo giáp màu đen.

Áo giáp trên người tám gã tử sĩ này đều là Linh bảo phòng ngự trung phẩm, trùm kín toàn thân, ngay cả đầu, mắt đều không ngoại lệ. Không để lại một khe hở và sơ hở nào.

Tu vi bọn họ đều đạt tới Hợp Thể trung kỳ đỉnh, xếp hàng chữ nhất, phát ra khí sát phạt lẫm liệt, xông thẳng cốt tủy, chặn đường ba người Trương Hằng.

Choeng-

Tám gã tử sĩ đồng thời rút ra một thanh loan đao hắc diễm rào rạt, sáng bóng yêu dị, phong mang màu đỏ thẫm, mơ hồ ẩn chứa một cỗ tinh thần công kích ảnh hưởng đến tâm trí.

Mặc Linh bảo phòng ngự trung phẩm, cầm Linh bảo công kích trung phẩm trong tay, tận trung với Tử Hoàng, không sợ tử vong mà còn am hiểu liên thủ đối địch.

Đối với tám gã tử sĩ như vậy, ba người Trương Hằng hơi cảm thấy đau đầu.

Có thể nói, tám gã tử sĩ liên thủ còn khó đối phó hơn so với hai ba tên đại yêu tu.

- Nhìn thấy bản công tử, các người còn không lui ra? Hiện giờ Tử Hoàng Điện gặp phải nguy cơ chưa từng có, cần phải mở kho báu nội tạng.

Tử Lượng lớn tiếng quát.

- Lui ra!

Tả hộ pháp lấy ra một tấm lệnh bài, đại biểu thân phận hộ pháp của hắc tại Tử Hoàng Điện.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

588. Chương 528: Nghịch Chuyển Càn Khôn (hạ)

Đối mặt với mệnh lệnh của đại công tử cùng Tả hộ pháp của Tử Hoàng Phủ, tám gã tử sĩ lù lù bất động, sắc mặt chết lặng, không có một tia sợ hãi nào.

- Chúng ta chỉ trung thành với Tử Hoàng đại nhân, không nghe theo mệnh lệnh của bất kỳ kẻ nào. Nếu các người muốn đi vào nội tạng, nhất định phải bước qua thi thể chúng ta.

Một gã tử sĩ trong số quả quyết nói, hỏa diễm trên loan đao trong tay bay múa một hồi, mơ hồ truyền đến một tràng long ngâm.

Trương Hằng không khỏi khẽ “A” một tiếng:

- Không nghĩ tới trong Linh bảo trung phẩm này lại còn ẩn chứa hồn của Giao long Hợp Thể.

Tám tràng long ngâm hợp lại sinh ra một cỗ tinh thần uy năng không kém, lơ lửng trên đỉnh đầu bọn họ.

Dưới tình huống như vậy, cho dù là nhân vật cấp Phủ chủ đích thân tới cũng không thể tiêu diệt bọn họ trong thời gian ngắn.

Nói cách khác, gặp phải bất luận kẻ nào dưới Phủ chủ, bọn họ đều ở thế bất bại.

Hai người Tử Lượng hít sâu một ngụm khí lạnh, lực phòng thủ của kho báu Tử Hoàng Điện còn muốn thâm nghiêm hơn so với trong tưởng tượng của bọn họ.

- Ha ha. Chỉ cần Tử Hoàng không chết, kho báu vẫn còn. Cho dù Hoàng Phủ Luân hủy toàn bộ Tử Hoàng Điện, cũng không thể tổn thương đến căn bản của Tử Hoàng Phủ.

Thanh âm hơi mang ý cười của hữu hộ pháp truyền đến.

Tử Hoàng là nhân vật linh hồn của Tử Hoàng Phủ, mà kho báu là kinh tế căn bản của cả Tử Hoàng Phủ. Chỉ cần một người một vật này bất diệt liền không thể tạo thành uy hiếp chân chính hoặc là tổn thương đến nguyên khí đối với Yếu tộc Tử Hoàng Phủ.

- Thì ra là thế...

Trương Hằng đột nhiên hiểu được vì sao Tử Hoàng bị vây trong Phương Thiên Mạc cũng không quá lo lắng, cũng không liều mạng không tiếc mọi giá.

- Ba người các người vẫn nên rút lui đi. Thủ hộ kho báu này không chỉ riêng tám gã tử sĩ này còn có sự hiệp trợ toàn lực của lão phu.

Hữu hộ pháp khẽ thở dài.

Tám gã tử sĩ, thực lực có thể so với cấp Chuẩn Phủ chủ cộng thêm một hữu hộ pháp nắm giữ lĩnh vực không gian, thực lực có thể sánh với cấp Phủ chủ.

Tổ hợp như vậy là cường đại cỡ nào?

Cho dù nhân vật cấp Phủ chủ đích thân tới cũng không thể công phá kho báu này. Khó trách Tử Hoàng có thể gối cao đầu không lo.

Thân ở lĩnh vực không gian của đối phương, ba người phải như thế nào đột phá phòng thủ kiên cố này?

Trương Hằng trầm mặc, lộ vẻ suy tư, dường như cũng không nghĩ ra phương pháp ứng phó.

Tử Lượng cùng Tả hộ pháp lại lo lắng vô cùng. Nếu Trương Hằng không chiếm được thù lao, hoàn toàn có thể quay đầu bước đi, mặc kệ an nguy của Tử Hoàng

Điện, thậm chí còn có khả năng bỏ đá xuống giếng.

Đúng lúc này, một cỗ tinh thần uy năng cuộn cuộn bao trùm toàn bộ Tử Hoàng Phủ, khí tức hủy diệt cùng tử vong lại phủ xuống lần nữa.

Hoàng Phủ Luân đã điều chỉnh tinh khí thần tới trạng thái đỉnh, một cung một tiễn ẩn chứa tất cả tinh thần uy năng của hắn dần ngưng tụ, tập trung hình thành một cỗ khí tức lăng lệ trước nay chưa từng có.

Vào lúc này, không gian chung quanh hắn xuất hiện trạng thái không ổn định, mơ hồ có thể thấy được vài đợt sóng gợn không gian mỏng manh nhộn nhạo ra bốn phương tám hướng.

Uy thế như thế khiến cho một vùng tiểu thiên địa được Âm Dương Quyết bao phủ run lên nhẹ nhẹ.

Hào quang màu trắng trên đỉnh đầu và hào quang màu đen dưới chân run lên một hồi.

Nhưng bảo tháp màu bạc tồn tại trong hư không, lưu quang màu bạc cấp tốc lưu chuyển ngăn chặn tình huống này.

- Chắc chắn. Không hổ là một kích cường đại nhất trong đời Hoàng Phủ Luân. Đáng tiếc Diệu Nhật Tiên trong tay hắc chỉ là hàng giả. Nếu không, hắc hoàn toàn có được thực lực giết chết nhân vật cấp Phủ chủ bình thường.

Hữu hộ pháp giọng điệu xem trò vui nói.

- Làm sao ngươi biết Diệu Nhật Tiên trong tay hắc chỉ là hàng giả? Chẳng lẽ ngươi từng thấy đồ thật?

Trong mắt Trương Hằng hiện lên một tia dị sắc.

- Không sai. Đồ thật ngay ở trong kho báu nội tàng, đây cũng là một kiện Linh bảo thượng phẩm duy nhất bên trong. Tên Tử Hoàng kia thậm chí không dám đem nó theo trên người.

Hữu hộ pháp còn nói ra một chuyện khiến đám người Trương Hằng kinh hãi.

Linh bảo công kích thượng phẩm Diệu Nhật Tiên chân chính không ngờ ngay tại trong kho báu nội tàng Tử Hoàng Điện.

- Tuy nhiên, Thiên Dương Tiên trong tay hắc cũng là một kiện Linh bảo công kích thượng phẩm, phối hợp với Ô Nhật Cung, uy lực vẫn khiến cho lão phu xem thế là đủ rồi.

Hữu hộ pháp bình luận khách quan.

- Xem ra, Tử Hoàng Điện này không thủ được...

Hắc vô cùng chờ mong nói, dường như hận Tử Hoàng Điện không thể lập tức bị Hoàng Phủ Luân hủy diệt.

- Mọi người của Tử Hoàng Điện, tiếp ta một tiễn!

Thanh âm vang như chuông đồng của Hoàng Phủ Luân tràn ngập khí phách vô cùng của nam nhân, khiến cho nước biển trong phạm vi ngàn dặm rung chuyển nhấp nhô, tất cả yêu thú trong lòng không yên. Tu vi thấp thậm chí trực tiếp nổ tan xác mà chết.

Một vùng hải vực nhỏ lấy Tử Hoàng Điện làm trung tâm lập tức như nổ tung.

Kết... kết

Cơ thể Hoàng Phủ Luân tràn ngập lực lượng khủng bố, chậm rãi kéo Ô Nhật Cung, mũi tên vàng lợt được xác nhận là Thiên Dương Tiên lóe ra phong mang lẫm liệt.

Không gian chung quanh bỗng nhiên trở nên gấp gáp, áp lực tới cực điểm.

Mỗi lần Hoàng Phủ Luân kéo dây cung Ô Nhật Cung ra một tấc, khí tức áp lực trong không gian bốn phía càng dày đậm thêm một phần.

Khi luồng khí tức áp lực này kéo lên tới cực điểm, đó chính là thời khắc một cung một tiễn phát ra một kích thạch phá kinh thiên.

Ngoài ra, chung quanh Thiên Dương Tiên hình thành một tầng hư ảnh màu vàng nhạt. Đây là ý chí vô kiên bất tồi và tinh thần uy năng khổng lồ được chủ nhân giao cho.

Đạo hư ảnh hình mũi tên màu vàng nhạt này lớn dần từng chút, cuối cùng biến thành một hư ảnh hình kiếm thật lớn, đối với đám yêu tu của Tử Hoàng Điện tạo thành bóng ma khó thể nói rõ.

Trong đại điện đầu mỗi then chốt, Tử Ngọc nằm trên mặt đất trong suốt như ngọc tía, máu tươi nhỏ giọt chảy ra, sắc mặt tái nhợt hai mắt thất thần.

Trước đó không lâu, nàng đã hao hết một tia pháp lực cùng tâm thần cuối cùng, giờ phút này vô lực phản kháng.

Mười hai yêu tu chung quanh nàng cũng đều chỉ còn một hơi nằm ở đại điện, trên mặt mỗi người đều lộ vẻ tuyệt vọng.

Tới một lúc, khí tức áp lực chung quanh Hoàng Phủ Luân kéo lên tới đỉnh điểm, bỗng nhiên bùng nổ.

Ầm~

Không gian sinh ra từng đợt chấn động, công kích còn chưa phát ra, cỗ lực lượng chấn động không gian này đã đi trước một bước hóa trở ngại phía trước thành hư vô.

Trong thời gian chớp mắt, ngoại điện Tử Hoàng Điện có hơn phân nửa bị cỗ thiên uy vô hình này hóa thành hư vô.

- Phá

Hoàng Phủ Luân đột nhiên quát lớn một tiếng, dây cung trong tay kéo tới cực điểm đột nhiên buông ra.

Băng!!! —

Thanh âm kinh thiên địa khiếp quỷ thần khiến tất cả những người tu vi thấp hơn Hợp Thể Kỳ đều nổ tan Nguyên Anh mà chết, ngay cả tu sĩ Hợp Thể Kỳ bình thường dưới loại áp lực này cũng phun ra một búng máu, tâm thần bị thương.

Xuy... Vút-

Thiên Dương Tiễn rời cung, mang theo tinh thần uy năng vô thượng và ý chí của Hoàng Phủ Luân vọt tới Tử Hoàng Điện như tia chớp.

Mục tiêu: Tử Hoàng Điện.

Càng chuẩn xác hơn một chút thì là: Mục tiêu Kho báu - giả sơn lâm viên của Tử Hoàng Điện!

Tinh thần uy năng vô hình cùng ý chí cường đại trực tiếp thẳng tới kho báu.

Mục tiêu dĩ nhiên là kho báu, không phải đại điện đầu mối then chốt nơi Tử Ngọc.

- Điều này... Điều này sao có thể?

Hữu hộ pháp thất thanh nói.

Tử Lượng cùng Tả hộ pháp mặt cắt không còn chút máu. Khí tức sắc bén ngưng tụ tới cực điểm cùng tinh thần uy năng lớn lao ép cho hai người không thể thở nổi.

Tám gã tử sĩ thừa nhận lực lượng vạn quân, thân thể cứng ngắc tại chỗ, trên khuôn mặt chết lặng chưa từng sợ hãi lại lộ ra vẻ khủng hoảng.

- Đại ca...

Tử Ngọc trong đại điện không khỏi hô lên. Bởi vì đại ca Tử Lượng ở tại kho báu, chịu đựng một tiễn như thế, chỉ sợ toàn kho báu đều sẽ hủy diệt.

- Tám người các người. mau thủ vững!

Hữu hộ pháp không khỏi rống giận, trong toàn bộ kho báu nhộn nhạo ánh xanh chói mắt, lĩnh vực không gian run lên một hồi, từng sợi dây nhỏ màu xám bạc như ẩn như hiện trong đó.

Hai mắt Trương Hằng nổi ánh bạc, nhìn chăm chú những sợi dây màu xám bạc này.

Băng-

Thiên Dương Tiễn như thuận di bắn tới lâm viên Tử Hoàng Điện, đánh trúng giả sơn không chút lưu tình.

Ầm~

Lĩnh vực không gian của hữu hộ pháp lay động một hồi, hư ảnh cự tiễn ẩn chứa tinh thần uy năng và ý chí lớn lao công kích tới trước một bước.

Vút-

Hư ảnh cự tiền công kích lên tầng phòng ngự do tám gã tử sĩ liên thủ tạo nên.

- Phốc phốc phốc...

Tám gã tử sĩ đồng loạt phun ra một búng máu, tâm thần bị hao tổn. Khi bọn họ kịp phản ứng lại, Thiên Dương Tiễn đã bắn tới. Huyền quang màu vàng vô kiên bất tồi trong khoảnh khắc biến bọn họ thành hư vô.

Bốc hơi khỏi nhân gian!

- Không nên...

Hữu hộ pháp rống lên.

Mắt thấy Thiên Dương Tiễn sắp bắn xuyên lĩnh vực không gian của hắn, đến lúc đó toàn bộ kho báu sẽ hóa thành hư vô.

Ngay khi hắn tuyệt vọng vạn phần đột nhiên nghe được một thanh âm đậm đặc:

- Âm Dương Quyết Nghịch Chuyển Càn Khôn!

Bỗng nhiên hắc bạch điên đảo, toàn bộ thiên địa lật cuốn lại!

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

589. Chương 529: Thất Bại (thượng)

Bạch quang đỉnh đầu cùng hắc quang dưới chân trong nháy mắt đổi ngược.

Đột nhiên, thiên địa lắc lư một trận, hắc bạch điên đảo, càn khôn dịch chuyển.

Toàn bộ thiên địa không ngờ lật cuốn tới.

Mọi sự vật nơi khu vực có uy năng của Âm Dương Quyết đều điên đảo.

Bất kể là người hay là vật, toàn bộ nghịch chuyển 180 độ.

Nguyên bản sào đại điện bị lật lên phía trên, nóc đại điện lại bị đổi xuống phía dưới.

Tất cả mọi người mất cảm giác phương hướng. chỉ cảm thấy đầu chúc xuống, chân chống ngược. mê muội vô cùng cực kỳ khó chịu.

- Đây là chuyện gì xảy ra...

Hữu hộ pháp thần bí khó lường không khỏi kinh hô. Lĩnh vực không gian của hắn lại bị một cỗ lực lượng vô hình làm điên đảo, giống như tận thế phủ xuống.

Trong đại điện đầu mỗi then chốt, Tử Ngọc cảm thấy toàn bộ đại điện điên đảo, tất cả vật thể lật 180 độ. Nàng vốn nằm trên mặt đất cũng bị đổi thành phía trên.

Nóc đại điện ngược lại ở phía dưới nàng.

Loại cảm giác mâu thuẫn này khiến nàng đầu óc mông lung, như muốn học máu.

La Sát Mật Ngục, không gian một màu tối đen.

Những nhân vật đặc thù bị giam giữ chỉ cảm thấy thiên địa lay động, ngay sau đó thân thể lật đi.

- Đây là thần thông gì?

Chúng yêu tu hoảng sợ không thôi, cảm giác thân thể khó thể tự khống chế.

Ngay cả thiên địa đều có thể lật ngược, điều này cũng quá khủng bố!

Đây là đại thần thông cỡ nào?

- Cần khôn dịch chuyển!

Trên không hải vực, Tử Hoàng cùng Quân Thiên Tề trong Phương Thiên Mạc không khỏi kinh hô một tiếng, đầy vẻ hoảng sợ.

- Đây khẳng định là ảo thuật... Tuy nhiên ảo thuật này cũng quá chân thật, thật là đáng sợ.

Tử Hoàng hoảng hốt hồi tỉnh, ánh mắt sáng quắc nhìn vào khu vực thiên địa đảo điên dưới đáy biển sâu.

Dù sao bọn họ đứng ở ngoài cuộc, không thể cảm thụ được loại cảm giác thân lạc vào cảnh giới kỳ lạ này.

Quân Thiên Tề khẽ thở ra một hơi:

- Có thể vận dụng ảo thuật đến cảnh giới như thế, người kia đủ để kiêu ngạo hạ giới. Không biết tu sĩ nhân loại thi triển loại ảo thuật này có quan hệ gì với Tử Hoàng Phủ các người? Ta từng nhìn thấy người này trong “ảnh tượng”, hình như gọi là Trương Hằng, lúc ấy đang bị con của người đuổi giết.

Như có ấn ý, dưới loại tình huống này hai vị Phủ chủ đều ngừng chiến đấu, hai mặt nhìn nhau.

Tử Hoàng lộ vẻ xấu hổ:

- Người này dường như là tu sĩ nhân loại vừa mới bị ta bắt được, quả thật tên là Trương Hằng. Không nghĩ tới Quân đảo chủ cũng biết hắn.

- Ha ha, nói như thế, mọi thứ phát sinh phía dưới khẳng định là ảo thuật không thể nghi ngờ. Nếu không, người kia cũng không có khả năng dễ dàng bị người bắt giữ.

Quân Thiên Tề thập phần quả quyết nói.

- Từ lý luận mà phân tích thì quả thật như vậy. Cần khôn dịch chuyển là thần thông mà tiên nhân thượng giới mới có thể nắm giữ, sao có thể bị một mao đầu tiểu tử hạ giới lĩnh ngộ?

Tử Hoàng trên cơ bản đồng ý với ý tưởng của Quân Thiên Tề, tuy nhiên trên mặt hắn vẫn còn có chút không yên, thấp giọng lầm bầm:

- Tuy nhiên ta cứ có cảm giác mọi thứ phát sinh phía dưới cũng không đơn giản chỉ là ảo thuật như vậy.

- Có phải ảo thuật hay không, chúng ta hạ xuống thì biết. Dù sao mục đích chuyến này của ta cùng Hoàng Phủ Lâm đã đạt được, cho dù hiện tại rời khỏi Tử Hoàng Phủ cùng được.

Quân Thiên Tề thật tùy ý nói.

Nói xong, hắn thu hồi Phương Thiên Mạc, không gian kỳ dị bị mảnh vải hình vuông ảnh hưởng cùng hư không biến mất.

Mục đích chân chính bọn họ tới Tử Hoàng Phủ chỉ vì văn hồi một ít thể diện, đã kích nhuệ khí của Tử Hoàng.

- Hừ. Tử Hoàng Điện của ta suýt nữa thì bị các người hủy đi, các người nhớ kỹ cho ta!

Tử Hoàng đầy hận ý nói, trong mắt bùng lên những đóa tử diễm.

Quân Thiên Tề hồn nhiên không thèm để ý, thần thức bọn họ cũng chỉ miễn cưỡng xâm nhập vào khu vực Âm Dương Quyết bao phủ.

Sau khi thần thức tiến vào vùng tiểu thiên địa này cũng cảm nhận được loại ý cảnh thiên địa đảo ngược.

Vút-

Đúng lúc này, một tiễn mang theo tinh thần uy năng và ý chí vô thượng của Hoàng Phủ Luân ở trên hư không đảo một cái.

Nó cấp tốc xoay tròn, dừng nguyên tại chỗ phát ra tiếng kêu “ông ông”.

- Nghịch Chuyển Càn Khôn, thất bại rồi...

Trương Hằng đứng trong kho báu, nhìn huyền quang màu vàng gần ngay trước mắt, than nhẹ một tiếng trong lòng thầm nghĩ: “Chung Quỷ tu vi không đủ, nếu không...”

Thời gian nửa hô hấp, tất cả uy lực ẩn chứa trong Thiên Dương Tiễn bỗng nhiên bùng nổ bắn trúng hư không.

Ầm~

Toàn bộ lĩnh vực không gian lóe ra vô số sợi dây nhỏ màu xám bạc như ẩn như hiện. Chúng run rẩy từng đợt. rất nhanh gãy một mảng lớn.

Lập tức kho báu được lĩnh vực không gian bảo vệ một đồng đồ nát, đại lượng trân bảo bị hủy.

Ở một góc kho báu truyền ra một tiếng “Phốc” sau đó là một tràng tiếng ho khan dồn dập.

Rất hiển nhiên hữu hộ pháp đã bị thương không nhẹ.

Lắc lư một chút, thân hình hữu hộ pháp lộ ra.

Xuất hiện ở trước mắt đám người Trương Hằng là một lão già râu bạc trắng mặc trường bào màu xám, khoe miệng tràn đầy vết máu, sắc mặt tái nhợt.

- Hữu hộ pháp!

Tử Lượng cùng Tả hộ pháp kinh hô một tiếng.

Hữu hộ pháp luôn thần bí khó lường, thực lực siêu phàm lại lưu lạc tới nông nỗi này.

Trên người lão già râu bạc trắng lưu chuyển những tầng quang lưu màu xám bạc dung nhập vào hư không, khiến cho lĩnh vực không gian bị hao tổn khôi phục dần dần.

Vút-

Thiên Dương Tiễn lóng lánh ánh vàng thản nhiên trong nháy mắt trở về trong tay Hoàng Phủ Luân.

Khoe miệng Trương Hằng lộ ra vài tia ý cười, liếc mắt về hướng Hoàng Phủ Luân.

Một tiễn kinh thiên địa vừa rời của Hoàng Phủ Luân bắn về phía kho báu tự nhiên là bị Trương Hằng sai sử.

Giờ phút này, lão già râu bạc bị thương không nhẹ, tám gã tử sĩ đều chết đi, đã không thể ngăn cản bước chân của Trương Hằng.

Trương Hằng đột nhiên duỗi tay thu lấy một số Thông linh Pháp bảo rơi rải rác trong lĩnh vực không gian.

Nhìn những mảnh nhỏ Thông linh Pháp bảo rải rác, mất hơn phân nửa linh tính và thiên địa tinh túy, Trương Hằng thầm nghĩ đáng tiếc.

Thoáng quan sát một chút, cho dù những Thông linh Pháp bảo này cộng hết lại cũng chỉ có thể bằng được bảy tám kiện Linh bảo trung phẩm bình thường.

- Một kích toàn lực của Hoàng Phủ Luân quả thật rất đáng sợ. Nếu tiễn vừa rồi nhằm vào ta, hậu quả sẽ không thể lường được.

Trương Hằng cũng kinh ngạc bởi uy lực một tiễn của Hoàng Phủ Luân.

“CŨNG may Hoàng Phủ Luân cùng một trận doanh với ta. Hẳn biết một số nội tình của ta, khẳng định sẽ không dám là địch với ta”.

Trong lòng Trương Hằng hơi buông lỏng. Cho tới bây giờ, sự tình phát triển vẫn nằm trong tầm khống chế.

- Trương đạo hữu. Uy lực một tiền này của ta thế nào? Nếu không phải Âm Dương Quyết của người quấy nhiễu vào thời khắc mấu chốt, có lẽ đã đem Tử Hoàng Điện này san thành đất bằng.

Thanh âm của Hoàng Phủ Luân vang lên trong đầu Trương Hằng.

Hai người bắt đầu trao đổi bằng ý niệm.

- Tiền trong tay người chỉ là Thiên Dương Tiền đã có uy lực như vậy, nếu đổi là Diệu Nhật Tiền chân chính, không biết sẽ mạnh mẽ tới mức nào?

Trương Hằng tán thưởng không tiếc lời.

- Ha ha. Người thế mà lại biết trong tay ta không phải Diệu Nhật Tiền.

Hoàng Phủ Luân hơi bất ngờ.

- Việc này trước không nói tới, đợi lát nữa có lẽ còn có ngạc nhiên vui mừng chờ người.

Trương Hằng chuyển dời đề tài.

- Trương đạo hữu. Có muốn ta lại làm mấy tiền, suy giảm uy phong Tử Hoàng Phủ này hay không? Tuy nhiên nếu muốn phát ra một tiền uy lực như vừa rồi, đã có chút lực bất tòng tâm.

Hoàng Phủ Luân rục rịch nói.

- Cũng không cần, tuy nhiên ta còn có một chuyện tốt giao cho người.

Trương Hằng thập phần thần bí nói.

Hoàng Phủ Luân nghe vậy, gật gật đầu ở tại chỗ dồn lực một lát, chậm rãi kéo Ô Nhật Cung. Tuy nhiên lần này hẳn lại không sử dụng Thiên Dương Tiền.

Tinh thần uy năng cuộn cuộn hội tụ trên Thông linh Pháp bảo thượng phẩm Ô Nhật Cung, khí thế cuộn cuộn mãnh liệt ngưng tụ thành một điểm.

- Lại muốn tới nữa...

Chúng yêu tu trong Tử Hoàng Điện bao gồm huynh muội Tử Lượng, hai đại hộ pháp đều hoảng sợ không thôi.

- Hoàng Phủ Luân, dừng tay!

Ở phía trên hải vực, Tử Hoàng lớn tiếng quát:

- Chẳng lẽ người không dỡ Tử Hoàng Điện của ta thế không bỏ qua sao?

Quân Thiên Tề thì đứng ở một bên, bộ dạng hồ hững.

- Hừ. Ta không giết hại con của người đã không tệ rồi. Phá hủy Tử Hoàng Điện coi như cho người một cái giáo huấn, về sau quân giáo con của người nhiều một chút, không nên để ra ngoài gây họa.

Hoàng Phủ Luân không thêm để ý nói, Ô Nhật Cung trong tay càng kéo căng, phát ra tiếng kêu “Chi chi”.

- Đáng giận.

Tử Hoàng lửa giận lôi đình, đang muốn xông lên ngăn cản.

- Hắc. Tử Hoàng, người cũng đừng vội qua đó. Món nợ giữa chúng ta còn không tính xong đây!

Quân Thiên Tề duỗi tay, ngăn cản hẳn lại.

- Người có ý gì? Không phải nói mục đích chuyến này đã đạt được sao?

Sắc mặt Tử Hoàng trầm xuống.

- Hoàng Phủ huynh làm vậy đã đủ phúc hậu rồi. Tuy rằng nhiều lần phát động công kích Tử Hoàng Điện người nhưng vẫn chưa thương tổn đến tính mạng con người. Cho nên, người vẫn tạm thời đứng ở chỗ này,

tán gẫu với ta đi thôi. Nếu không, ta cùng hắn liên thủ, chẳng những có thể thoải mái tiêu diệt Tử Hoàng Điện, còn có thể dễ dàng diệt tuyệt tất cả huyết mạch của người.

Trong lời nói của Quân Thiên Tề mang theo vài tia uy hiếp rõ ràng.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

590. Chương 529: Thất Bại (hạ)

Trong kho báu Tử Hoàng Điện, Trương Hằng chậm rãi bước, đi lại trong lĩnh vực không gian của hữu hộ pháp, đôi mắt lấp lánh ánh bạc thì thoảng đảo qua hữu hộ pháp.

- Người muốn làm gì...

Trên mặt hữu hộ pháp rõ ràng hiện ra vẻ kích động:

- Ta cảnh cáo người, đừng bức lão phu quá mức. Nếu không, chỉ cần ta cho nổ lĩnh vực không gian này, đủ cùng người đồng quy vu tận.

Trương Hằng gật gật đầu, dường như rất biết điều nói:

- ừ ừ, Trương mỗ tuyệt sẽ không bức người quá mức.

Nói xong, ánh bạc trong mắt hắn càng tăng lên, một đôi Thần Linh Nhãn bắt đầu nhìn thấu vùng lĩnh vực không gian này.

Hữu hộ pháp chỉ cảm thấy toàn thân lạnh lẽo, trong lòng chợt dạ một hồi, cảm giác hết thảy của mình dường như đều bị đối phương xem thấu.

Rốt cục, đến một lúc ánh bạc trong mắt Trương Hằng run lên, đi tới một góc kho báu, nhắc tay khẽ điểm trong hư không.

- Người người... Làm sao có thể?

Hữu hộ pháp trợn mắt há hốc mồm.

Chỉ thấy trong kho báu chợt lóe hào quang màu xám bạc, lộ ra một cánh cửa gỗ nhỏ màu sắc U ám.

Trương Hằng cách không điểm một chỉ, cánh cửa gỗ nhỏ bị mở ra, bên trong lập tức tản mát ra các loại hào quang, một cỗ khí tức mê người truyền đến.

Đây chính là kho báu nội tạng của Tử Hoàng Điện.

- Ha ha. Tổng cộng mười hai kiện Linh bảo trung phẩm, một kiện Linh bảo thượng phẩm. Những tài liệu, trân bảo khác, Trương mỗ cũng thu luôn.

Trương Hằng vung tay thu toàn bộ số bảo vật này vào nhẫn không gian, bộ dạng nhàn nhã.

Một lần đạt được nhiều bảo vật như vậy, trong lòng Trương Hằng cũng mừng thầm.

- Người... Dừng tay!

Đúng lúc này, một thanh âm tràn ngập uy nghiêm từ phía trên hải vực truyền đến cùng với một cỗ tinh thần uy năng lớn lao khiến cho sắc mặt Trương Hằng hơi đổi.

Người lên tiếng chính là chúa tể Tử Hoàng Phủ - Tử Hoàng!

Toàn thân hần tử diễm phừng phừng, trong mắt tràn ngập dịch ý vô tận, tất cả tinh thần uy năng khóa chặt Trương Hằng.

Trương Hằng cười lạnh, một khu vực bị Âm Dương Lực đen trắng bao phủ biến hóa một hồi.

Thiên địa diễm đảo lại bắt đầu vận vẹo một hồi, đột nhiên biến mất hoàn toàn.

Bảo tháp màu bạc thật lớn lơ lửng trên không Tử Hoàng Điện cũng hư không biến mất.

Ông~

Trương Hằng duỗi tay, trong lòng bàn tay kéo ra một lốc xoáy đen trắng vận vẹo quần quanh.

Lốc xoáy đen trắng mở rộng từng chút một, mơ hồ có thể nhìn thấy một cái Thái Cực Âm Dương Đồ tản ra uy lực thần bí khó lường.

Thái Cực Âm Dương Đồ này hiện lên trên đầu của hắn, trong khoảnh khắc ngăn chặn một kích toàn lực linh hồn lực lượng của Tử Hoàng.

Phốc-

Ở một bên khác của Cửu U hải vực khôn cùng, bản tôn Trương Hằng sắc mặt tái nhợt phun ra một búng máu, thân hình trên như không lắc lư một hồi suýt nữa thì ngã xuống biển.

Giờ phút này hần gần như hao hết pháp lực cùng linh hồn lực lượng.

Trải qua chuyến đi vãn Đông Bạch Tinh dưới đáy biển, hần thu hoạch không ít vật dành cho luyện hóa, tu vi tăng tiến vùn vụt, linh hồn cảnh giới đạt tới đỉnh cao nhất trong lịch sử, chỉ thiếu một bước là có thể bước vào cấp Phủ chủ chân chính.

Phân thân hần bởi vì linh hồn cùng một nguồn gốc, trong thời gian ngắn linh hồn cũng được tăng lên về chất, đạt tới cấp Chuẩn Phủ chủ.

Nhưng hần cường chế thi triển Nghịch Chuyển Càn Khôn huyền ảo vô cùng trong Âm Dương Quyết, chẳng những không thành công còn hao hết pháp lực cùng tâm thần.

Nếu không phải vì trong nội không gian ngân diễm không ngừng cắn nuốt chiến lợi phẩm vừa chiếm được mang đến cho hần sự duy trì cường đại, e là bản tôn Trương Hằng đã sớm không kiên trì được.

Từ đầu chí cuối, Trương Hằng đều chỉ vận vẹo sử dụng lực lượng của bản tôn, cho dù bên này có khó khăn thế nào cũng phải khiến cho phân thân bên phía Tử Hoàng Phủ nhìn như bình yên vô sự, không gì không làm được.

- Xem ra ta phải ở trong nội không gian tĩnh dưỡng một đoạn thời gian, chuyện tiếp theo hần là phân thân đủ ứng phó được. Đáng tiếc Âm Dương Quyết chung quy chỉ miễn cưỡng thi triển ra, Nghịch Chuyển Càn Khôn chân chính chỉ có thể tạm gác lại sau khi tiến vào công pháp tầng bốn.

Trương Hằng thở dài một tiếng, thân hình biến mất tiến vào nội không gian điều dưỡng.

Trên không Tử Hoàng Điện, Tử Hoàng cùng Quân Thiên Tề đều tuyệt đối không nghĩ tới, bọn họ nhìn thấy không phải ảo thuật mà là một lần Nghịch Chuyển Càn Khôn thất bại và Âm Dương Quyết không quá thành công mà thôi.

Thẳng đến hiện tại bọn họ còn tưởng rằng mình nhìn thấy chẳng qua là ảo thuật.

Ầm~

Toàn bộ Tử Hoàng Phủ rung chuyển dữ dội, Thái Cực Âm Dương Đồ trên đỉnh đầu Trương Hằng cùng tinh thần uy năng vô thượng của Tử Hoàng va chạm cùng một chỗ.

Kết quả cuối cùng là một kích của Tử Hoàng vẫn không tạo thành thương tổn thực chất đối với Trương Hằng, ngược lại tiến thêm một bước đả kích Tử Hoàng Điện, kiến trúc nội điện tầng tầng sụp đổ vỡ tan.

Trương Hằng hít sâu một hơi, Thái Cực Âm Dương Đồ trên đầu biến mất, trên không lòng bàn tay hần lơ lửng một tòa bảo tháp màu bạc lớn bằng bàn tay.

Trong nháy mắt vừa rồi, hần mới chân chính kiến thức thực lực của cấp Phủ chủ, linh hồn lực lượng biến thành tinh thần uy năng, một kích toàn lực lại có được thực lực cường đại như vậy.

- Tuy rằng ta có nhiều con bài chưa lật. nhưng tu vi chưa thể chân chính tăng lên, một phân thân ở trước mặt nhân vật phủ chủ không thể kiên trì được lâu.

Trương Hằng rốt cục có một định vị rõ ràng đối với thực lực của mình, tâm lý muốn tấn chức tăng bốn cổ tháp càng mãnh liệt.

-Ồ?

Tử Hoàng đứng trên hải vực. khuôn mặt lộ vẻ kinh ngạc. Đường như hần không dự đoán được một tu sĩ nhân loại nho nhỏ lại có thể ngăn cản được một kích toàn lực của mình.

Hần vừa hoảng hốt tỉnh lại, chỉ nghe “Băng” một tiếng, công kích của Hoàng Phủ Luân rốt cục phát ra.

Dây cung Ô Nhật Cung “Băng” một tiếng, một đạo quang tiễn màu vàng rẽ nước biển như tia chớp bắn vào Tử Hoàng Điện.

Mục tiêu: La Sát Mật Ngục!

- Không tốt...

Đám yêu tu trong La Sát Mật Ngục hô hấp khó khăn, khí tức tử vong đập vào mặt mà tới làm cho linh hồn bọn họ run lên nhè nhẹ.

Mục tiêu lần này của Hoàng Phủ Luân không phải là đại diện đầu mối then chốt cũng không phải kho báu mà là lao tù giam giữ nhân vật đặc biệt của Tử Hoàng Phủ - La Sát Mật Ngục!

Điều này quả thật quá ra ngoài dự đoán của mọi người.

Không ai có thể đoán được dụng ý của Hoàng Phủ Luân, trừ một người.

- Chẳng lẽ trời muốn diệt ta...

Trên mặt Thiên cầm lộ ra vẻ tuyệt vọng, thần thức của nàng miễn cưỡng nắm giữ đến quang tiễn màu vàng đột kích.

Thậm chí nàng có một loại ảo giác: Một tiễn vô cùng sắc bén này chính là nhằm vào nàng mà đến!

Quả nhiên khi quang tiễn màu vàng xuyên thủng không gian nơi La Sát Mật Ngục. tất cả tinh thần uy năng và khí thế đều tập trung lên thân thể của nàng.

Một tiễn của Hoàng Phủ Luân này chẳng lẽ muốn lấy tính mạng Thiên cầm?

Kết quả như thế khiến Thiên cầm tuyệt vọng không hiểu.

Cho dù chết, nàng cũng chết không nhắm mắt.

Nàng cùng Hoàng Phủ Luân không cừu không oán, đối phương hoàn toàn không có lý do gì để thương tổn nàng.

Lập tức trong mắt tất cả yêu tu trong La Sát Mật Ngục đều lộ ra vẻ trào phúng, thương hại.

- Tự giết lẫn nhau, không phải là bản tính của nhân loại các ngươi sao?

Lão già khô gầy lộ vẻ châm chọc.

- Dừng tay!

Tử Hoàng nổi giận gầm lên một tiếng.

Khi hần phát hiện một tiễn này của Hoàng Phủ Luân nhằm vào Thiên cầm thì đã quá muộn.

Quân Thiên Tề thì lộ vẻ kinh ngạc, chẳng lẽ nữ tu này đối với Tử Hoàng có ý nghĩa đặc biệt trọng yếu gì sao?

Định-

Một tiếng giòn vang quanh quẩn trong La Sát Mật Ngục tối đen vô cùng.

Kim quang chói mắt chiếu cả không gian tối đen sáng rõ mồn một.

Rắc!!!

Tỏa Tiên Kim Liên trói buộc trên người Thiên cầm gãy ra từng khúc.

- Nay...

Thiên Cầm khó thể tin nổi, sau đó mặt lộ vẻ mừng như điên.

Nguyên lai Hoàng Phủ Luân cũng không phải muốn giết nàng mà là nghĩ cách cứu vị nữ tu nhân loại nàng.

Sau khi trói buộc của Tỏa Tiên Kim Liên bị phá, tinh thần uy năng cường đại của Thiên cầm lan khắp La Sát Mật Ngục.

Linh khí thiên địa trong không gian điên cuồng vọt về phía nàng hình thành một quang đoàn khổng lồ màu sắc rực rỡ, không nhìn sự hạn chế của Mật Ngục.

Với linh hồn cảnh giới cấp Phủ chủ của nàng hoàn toàn có thể khôi phục vài phần pháp lực trong khoảng thời gian ngắn.

Trạng huống như thế khiến chúng yêu tu trong La Sát Mật Ngục sắc mặt đại biến, đặc biệt là đám yêu tu vừa rồi dùng ngôn ngữ cực đoan vô sỉ làm nhục Thiên Cầm.

Giờ phút này Thiên cầm khôi phục tự do, mặc dù chỉ có hai ba phần lực lượng của thời kỳ toàn thịnh nhưng cũng không phải đám bọn họ có khả năng đối phó.

- Đáng giận.

Tử Hoàng tức giận không thôi, đáng vẻ kiêu ngạo nhất thời biến mất hoàn toàn.

Một tiền của Hoàng Phủ Luân lại thả ra một nhân vật cấp Phủ chủ.

Giờ phút này Trương Hằng vừa khéo từ trong kho báu đi ra, trên mặt như cười như không.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

591. Chương 530: Toàn Thân Trở Ra (thượng)

Trương Hằng mới vừa đi ra lĩnh vực không gian chỗ kho báu, phía sau đột nhiên truyền đến giọng nói cấp bách của Tử Lưỡng:

- Trương đạo hữu! Ngài đã chiếm được thù lao mình muốn, mà nguy cơ của Tử Hoàng Điện chưa giải trừ. Ngoài ra, tam đệ ta còn chưa khôi phục tự do, xin đạo hữu thực hiện lời hứa hẹn.

Tả hộ pháp cũng vội vàng nói:

- Người có đại thần thông như đạo hữu, chắc hẳn cũng sẽ không tùy tiện nuốt lời...

- Các ngươi yên tâm, nếu ta đã nhận được thù lao, như vậy nguy cơ của Tử Hoàng Điện lần này cũng coi như qua rồi.

Trương Hằng mỉm cười, ánh mắt còn đảo qua kho báu bên cạnh, trong lòng không khỏi tiếc nuối.

- Chẳng lẽ đạo hữu còn muốn đánh chủ ý tới lão phu...

Từ trong kho báu, truyền ra thanh âm có vẻ tức giận của hữu hộ pháp, hiển nhiên từ trong ánh mắt Trương Hằng lão thấy được ý đồ của hắn.

Là “Không Linh Thạch” hiếm thấy của nhất giới, chẳng những sinh ra linh trí mà lại tu luyện đến cảnh giới Hợp Thể đại viên mãn, giá trị của lão có thể nghĩ mà biết.

Nói Trương Hằng không động tâm cũng không có khả năng.

- Ha ha! Lần sau thời điểm Trương mỗ trở lại Tử Hoàng Điện, chỉ mong người còn ở nơi này...

Trương Hằng cười tủm tỉm nói, trong lời nói mang theo hàm ý khác, trong mắt hiện lên một đạo ngân quang làm cho hữu hộ pháp ở bên trong lĩnh vực không gian rung mình một cái.

- Đại công tử! Sau này gặp lại... Đợi sau khi rời khỏi phạm vi thế lực Tử Hoàng Phủ, tự nhiên ta sẽ trả tự do cho tam công tử, điểm này các người có thể yên tâm.

Thân hình Trương Hằng nhoáng lên một cái biến mất tại chỗ, thuận di ra ngoài Tử Hoàng Điện, cách chỗ Hoàng Phủ Lâm chừng mấy trăm trượng.

- Lưu lại!

Hắn vừa mới chuẩn bị thuận di rời đi, trong hư không đột nhiên vang lên hai tiếng quát, một nam một nữ, phân biệt là Tử Hoàng và Thiên cầm.

Theo thanh âm vang lên, bỗng nhiên buông xuống hai đạo uy lực tinh thần cực mạnh, phong bế khu vực chỗ Trương Hằng, khiến cho hắn mất đi năng lực thuận di.

Thấy vậy, Trương Hằng không khỏi cười khổ, quả nhiên không thể rời đi dễ dàng như vậy.

Hắn đã lường trước Tử Hoàng sẽ ngăn cản mình, nhưng không nghĩ tới, còn có nữ tu Thiên cầm này cũng cùng tham gia cản đường mình.

- Trương Hằng! Nếu thức thời giao ra các thứ người lấy từ trong kho báu, xem ở công lao người trợ giúp trấn thủ Tử Hoàng Điện, bản phủ có thể tha cho người một mạng, ân oán trước kia xóa bỏ.

Tử Hoàng nói với vẻ mặt lạnh như băng, trong giọng nói mơ hồ còn ẩn chứa một cỗ sát khí mãnh liệt.

Nên biết rằng, Trương Hằng đúng là từ tầng trong kho báu chiếm được một kiện Linh bảo công kích thượng phẩm.

Nếu vụn vặt chỉ là một kiện Linh bảo thượng phẩm bình thường, Tử Hoàng cũng sẽ không căng thẳng như vậy, nhưng Trương Hằng thu được kiện Linh bảo công kích thượng phẩm kia, chính là lợi bảo công kích hiếm thấy ở nhất giới: là Diệu Nhật Tiễn.

Nếu “Diệu Nhật Tiễn” này bị Hoàng Phủ Lâm chiếm được, từ nay về sau Tử Hoàng Phủ sẽ rơi xuống hạ phong, nơi nơi đều bị quản chế, phải khuất phục dưới uy phong của Hoàng Phủ Lâm.

- Nếu ta không đưa ra thì sao?

Trương Hằng hỏi với giọng điệu thăm dò.

- Giết!

Tử Hoàng Phun ra một chữ, sắc mặt quyết đoán, sát khí trên người ngưng tụ tới cực điểm đạt tới mức độ trước nay chưa từng có.

Điều này làm cho hai người Hoàng Phủ Lâm, Quân Thiên Tề kinh ngạc không thôi, thầm nghĩ: “Hay là Trương Hằng ở kho báu bên trong chiếm được bảo vật cực kỳ quý báu, vì thế khiến Tử Hoàng không cam lòng để hắn rời đi?”

- Thật là buồn cười, Trương mỗ phải trả một cái giá như thế để giải cứu Tử Hoàng Điện trong lúc nguy nan, kết quả người lại muốn động thủ lấy tánh mạng của ta. Đây là thái độ của người đối với ân nhân hay sao? Chẳng lẽ muốn lấy oán trả ơn, hay đúng là bộ mặt đáng ghê tởm của một thể hệ Phủ chủ người?

Trương Hằng không lưu tình chút nào nói lời châm chọc, nhưng thật ra khí định thần nhàn, không có một tia kinh hoảng nào.

Có Hoàng Phủ Luân ở cách đó không xa, Trương Hằng cùng không lo lắng Tử Hoàng có thể chân chính uy hiếp đến mình. Nếu Tử Hoàng hạ sát thủ với hắn, khẳng định Hoàng Phủ Luân sẽ không ngồi yên không lý đến.

- Nếu muốn nhận lấy thù lao, Tử Hoàng ta sau này tự nhiên sẽ ban cho người, nhưng hành vi cường đạo của người như thế khiến người ta phản cảm. Ta khuyên người tốt hơn là giao trả cho ta những gì lấy được trong kho báu, đến lúc đó bản phủ sẽ xem xét trả thù lao cho người vừa lòng.

Bỗng nhiên Tử Hoàng vừa động trong lòng, vội vàng thu hồi sát khí trên người, giọng điệu dịu xuống, dùng lời lẽ dễ nghe khuyên bảo.

Bởi vì hắn phát hiện Hoàng Phủ Luân cùng Quân Thiên Tề dường như suy đoán được điều gì, nếu chuyện này dẫn tới lòng hiếu kỳ của bọn họ, như vậy sự tình liền trở nên phiền toái...

Trương Hằng không có lập tức trả lời Tử Hoàng, dời ánh mắt về phía nữ tu Thiên Cầm, cười nói:

- Thiên Cầm đạo hữu! Có chuyện gì lại ngăn cản Trương mỗ vậy?
- Tự trong lòng người hiểu rõ!

Thiên Cầm xướng giọng nói, trên gương mặt xinh đẹp ngưng kết một lớp sương lạnh, trong ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng như có như không đầy địch ý.

Giờ phút này, nàng đang nắm bắt thời gian khôi phục pháp lực, không có người ngăn cản, nàng đã khôi phục một hai phần pháp lực.

- Lời ấy sai rồi, Trương mỗ thật sự không nhớ nổi đã đắc tội với đạo hữu chỗ nào, nhưng Trương mỗ tự nhận là hành động của mình không thẹn với lương tâm.

Trương Hằng nói với vẻ chính khí nghiêm nghị, trong giọng nói cũng là vang vang hữu lực.

- Còn không thẹn với lương tâm...

Thiên Cầm tức giận thiếu chút nữa bốc lửa, lại nhìn thấy Trương Hằng làm ra bộ dáng như phát ra tận đáy lòng, trong lòng cũng thật hết biết nói gì.

- Được... được, vậy ta hỏi người, thời điểm ở trong La Sát Mật Ngục, ước định giữa chúng ta người có nhớ hay không?

Thiên Cầm khôi phục bình tĩnh, gương mặt ngọc tĩnh lặng như nước, trên người tỏa ra một vầng hào quang mờ nhạt, tự nhiên có một khí chất ung dung thoát tục.

- Đương nhiên nhớ rõ. chúng ta từng thỏa thuận: Người giao cho ta kiện Linh bảo công kích thượng phẩm kia, còn Trương mỗ sẽ hết sức cứu người ra ngoài.

Trương Hằng không chút do dự nói.

- Vậy ta hỏi người, người có từng cứu ta ra chưa? Khi ta ở La Sát Mật Ngục kêu gọi người, người có từng đáp lại không?

Trong giọng nói của Thiên Cầm lộ ra một cổ hàn ý, uy áp tinh thần phủ xuống đỉnh đầu Trương Hằng, khiến hắn xao động bất an.

Trương Hằng chẳng biết xấu hổ nói:

- Hiện tại không phải người ra ngoài rồi sao?

Thiên Cầm sắc mặt xanh mét, cắn chặt hàm răng trắng tinh:

- Người này tiểu nhân vô sỉ! Mau trả lại bản mạng Pháp bảo cho ta!

Kỳ thật nàng không có tùy tiện ra tay đối phó với Trương Hằng, một là bởi vì thực lực tự thân chưa khôi phục, hai là vì một thân thân thống của đối phương thật sự là sâu không lường được.

Đúng lúc này, đột nhiên tiếng nói của Hoàng Phủ Luân vang lên trong đầu Trương Hằng:

- Muốn ta nói chân tướng sự tình cho nàng hay không?

Hoàng Phủ Luân sở dĩ mạo hiểm lửa giận của Tử Hoàng, bắn một mũi tên cứu ra Thiên Cầm, cũng là vì chỉ định của Trương Hằng.

- Tạm thời không cần, bằng không sẽ bại lộ chuyện ngài và ta âm thầm cấu kết với nhau. Kể từ đó, bất kể đối với ngài, hay với ta đều không phải là chuyện tốt.

Trương Hằng thản nhiên truyền âm trả lời.

- Như vậy nữ nhân này, người tự đối phó đi?

Hoàng Phủ Luân nói.

- Không thành vấn đề! Tuy rằng nàng là nhân vật cấp Phủ chủ, nhưng giờ phút này cũng không phải là trạng thái toàn thịnh, không khó đối phó. Đến lúc đó ngài quần lấy Tử Hoàng là được. Ta cũng sẽ rất nhanh rời Tử Hoàng Phủ, đi tới Bồng Lai Đảo, nhưng cũng có thể sẽ ghé qua Lam Tinh Đảo.

Trương Hằng không do dự nói ngay.

- Tốt!

Hoàng Phủ Luân kết thúc liên hệ cùng Trương Hằng.

- Chỉ cần người chịu giao ra bản mạng Pháp bảo, Thiên cầm ta kiên quyết sẽ không liên hiệp cùng Yêu tộc này đối phó với người...

Thiên Cầm thấy vẻ mặt của Trương Hằng đang trầm ngâm suy nghĩ, liền tăng mạnh thêm độ thuyết phục.

Trương Hằng nghe vậy, không khỏi mỉm cười:

- Nghe lời này, nếu Trương mỗ không giao ra kiện Linh bảo công kích thượng phẩm, người sẽ liên thủ cùng Tử Hoàng này đối phó ta? Trước đây không phải Thiên Cầm đạo hữu tự xưng là thanh cao, phê phán ta hợp tác cùng Yêu tộc sao?

- Người...

Thiên Cầm không khỏi tắt nghẹn, hừ lạnh một tiếng rồi nói:

- Người giao ra hay không giao?

Nàng cũng không còn muốn nói lời vô nghĩa với Trương Hằng, giọng điệu càng ngày càng quyết đoán.

- Hai chữ: Không giao!

Trương Hằng sắc mặt lạnh xuống, nâng Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp trong tay lên, tản phát ra một khí thế bề ngạnh thiên hạ.

- Đây là người bức ta!

Thiên Cầm đột nhiên duỗi bàn tay ngọc cách không đánh tới hướng Trương Hằng, lập tức trong hư không hình thành một đạo quang đoàn màu sắc rực rỡ, ẩn chứa uy áp tinh thần cực lớn.

Ngay cả không có sử dụng Thông linh Pháp bảo, một kích của Thiên cầm này cũng không phải đại tu sĩ bình thường có khả năng ứng phó.

Trương Hằng hừ lạnh một tiếng, không lùi mà tiến tới, thân hình nhoáng lên một cái, lôi quang lóe ra đánh tới hướng Thiên cầm.

- Chấn Áp Quyết!

Đột nhiên, một cổ áp lực trầm trọng mệnh mông kinh người bao phủ cả thủy vực, áp lực tinh thần vô hình và trọng áp vật lý, rõ ràng hình thành một mảng chân không ở đáy biển sâu.

Thiên Cầm mặt hoa thất sắc, bị lực chấn áp vô hình, hút tới trung tâm vùng chân không, chịu đựng ngàn vạn cân trọng áp cùng công kích linh hồn vô hình.

Công kích linh hồn đối với tu sĩ cấp Phủ chủ như nàng mà nói, không có uy hiếp gì, nhưng trọng áp ngàn vạn cân này, cũng không phải nữ tu nhân loại thực lực tổn hao nhiều như nàng lúc này có thể dễ dàng ứng phó.

“Ầm!”

Thân thể mềm mại của Thiên Cầm run lên, suýt nữa không kiềm được phun máu ra.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

592. Chương 530: Toàn Thân Trở Ra (hạ)

May mà ở thời khắc mấu chốt nàng tế ra một kiện Linh bảo phòng ngự. Vũ dực màu sắc rực rỡ trên người kéo dài ra tạo thành một tầng phòng ngự. triệt tiêu đại bộ phận công kích trọng áp nhằm vào thân thể nàng.

Lần này, Trương Hằng chỉ mới dùng ý niệm phát ra Chấn Áp Quyết tập kích, cùng không có sử dụng Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp, cho nên, uy lực không tính là biến thái lắm. nhưng pháp lực tiêu hao cũng ít hơn nhiều.

- Ngày sau gặp lại...

Trương Hằng hướng về nàng giơ tay chào, cả người hóa thành một đạo quang đoàn màu bạc, bay hướng lên trên không trung hải vực. nơi hắn bay qua còn có thể thấy được từng đạo lôi hình cung thanh thể kinh người.

- Người đừng chạy...

Thiên Cầm cả kinh kêu lên, rất nhanh khôi phục lại trạng thái bình thường. uy lực tinh thần trong hư không hóa thành một đạo lợi kiếm, hung hăng chém tới hướng Trương Hằng.

Trương Hằng không nhanh không chậm, trên người chẳng những dâng lên uy lực tinh thần cường đại, còn đột nhiên phát tay một cái, trong lòng bàn tay kéo dài ra một lốc xoáy hai màu đen trắng quấn lấy nhau, hình thành một cái Thái Cực Âm Dương Đồ.

Đây đúng là ảo nghĩa cơ bản của thức thứ hai bảo tháp: Âm Dương Quyết.

Lợi kiếm do uy lực tinh thần của Thiên Cầm hóa thành kia, mới vừa chạm tới Trương Hằng liền bị Thái Cực Âm Dương Đồ hút đi, biến mất vô ảnh vô tung.

- Điều này sao có thể...

Thiên Cầm khiếp sợ bởi thần thông của Trương Hằng.

Trương Hằng ngửa mặt lên trời cười một tràng dài, bay hướng lên trên không trung hải vực. Bản tôn của hắn ở dưới đáy biển sâu Ma Xà Phủ, học được bí thuật phi hành trong biển, giờ phút này phi hành như cá gặp nước, vô cùng thông thuận.

Thiên Cầm thực lực chưa khôi phục đến trạng thái cường thịnh, muốn đuổi theo hắn, hy vọng thực mong manh.

- Hừ! Muốn chạy trốn, trước qua một cửa của Tử Hoàng ta!

Trương Hằng mới vừa bay ra mấy trăm dặm. liền cảm nhận phía trên sinh ra một uy lực tinh thần kinh thế hãi tục, nước biển trên đỉnh đầu. bỗng đứng trở nên nặng thêm gấp trăm ngàn lần.

Tử Hoàng ra tay rồi!

Nhân vật cấp Phủ chủ dưới trạng thái toàn thịnh, thực lực thực khủng bố, mang đến cho Trương Hằng một mối nguy cơ không nhỏ, không phải Thiên cầm có khả năng bằng được.

Đúng lúc này, cách đó không xa truyền đến một tràng tiếng cười dài:

- Ha ha ha! Tử Hoàng! Người đừng nóng vội như vậy chứ?

Uy lực tinh thần của linh hồn lực Hoàng Phủ Luân biến thành, trống rỗng sinh ra.

“Ầm!”

Trong hư không, hai cỗ uy lực tinh thần va chạm cùng một chỗ, phát ra một tiếng nổ động trời, chấn nhiếp linh hồn.

Trong phạm vi ngàn dặm. yếu tố dưới Hợp Thể Kỳ chịu đựng cỗ dư ba này, nhẹ thì bị thương học máu. tâm thần bị hao tổn, nặng thì Nguyên anh trực tiếp bùng nổ tan xác mà chết.

Nước biển cuộn cuộn quay cuồng một trận mãnh liệt, lấy Hoàng Phủ Luân và Tử Hoàng làm trung tâm. hình thành hai luồng lốc xoáy thật lớn, thanh thế thật kinh người.

- Hoàng Phủ Luân! Người vì sao ngăn cản ta, đây là ân oán riêng của Tử Hoàng Phủ ta!

Tử Hoàng trợn mắt nhìn.

- Cái gì gọi là ân oán riêng tư? Người đã thương tu sĩ nhân loại chúng ta, hai người chúng ta sao có thể ngồi yên không lý đến?

Một thanh âm nam nhân sang sảng, từ phía sau hần truyền đến, trong giọng nói mang theo vài tia trào phúng.

Người tới, đúng là Quân Thiên Tề.

Lần này hai người tới Tử Hoàng Phủ, vốn chính là Hoàng Phủ làm chủ đạo, nói cách khác, Quân Thiên Tề cũng không dám trực tiếp đánh giết tới Tử Hoàng Phủ vẫn tội.

- Hai người các ngươi nhưng lại muốn ngăn cản ta...

Tử Hoàng sắc mặt hiện ra vẻ dữ tợn, thanh âm băng giá, lạnh thấu xương tủy, toàn thân tử diễm tăng vọt lên mấy trượng, làm cho cả khu vực nước biển biến thành hư vô.

Hai người Hoàng Phủ Luân không khỏi sửng sốt.

Tử Hoàng bùng phát lửa giận, không ngờ muốn hiện ra bản thể!

Vì một tu sĩ nhân loại hần lại muốn là địch, liều mạng một sống một chết cùng hai nhân vật cấp Phủ chủ hay sao?

Lập tức, Hoàng Phủ Luân cùng Quân Thiên Tề đều nhận thấy được chỗ tinh tế trong chuyện này.

“Ông...”

Quanh thân Tử Hoàng tuôn ra tử diễm, cột sáng màu tím chói mắt phóng lên cao, phá vỡ mấy ngàn trượng nước biển, bắn thẳng đến tận trời.

Hình thể của hần trong thanh thế lớn lao đó đã phát sinh biến hóa.

- Tên khốn này muốn liều mạng thực sự rồi...

Quân Thiên Tề kinh hãi kêu lên.

Ngay lúc đó, Tử Hoàng hóa thành Thần thú Tử Diễm Cầu, khí thể trên người tản phát ra, đột nhiên gia tăng gấp đôi, khiến Hoàng Phủ Luân cùng Quân Thiên Tề đều biến sắc.

- Chúng ta thật sự liều mạng với hắc sao? Tên khốn này không ngờ hiện ra hình thái Thần thú, thực lực tăng vọt gấp đôi, nếu hắc không tiếc cái giá phải trả sử dụng Tử Sát Thần Hồn Đại Pháp, thì ngay cả tu sĩ Độ Kiếp Kỳ cũng không thể cứng rắn chống lại uy thế của hắc.

Quân Thiên Tề lộ vẻ mặt do dự, dùng thần thức truyền âm nói với Hoàng Phủ Luân.

Thực hiển nhiên, hắc không muốn liều mạng cùng Thần thú cấp Phủ chủ Tử Hoàng này, dù sao hắc đã đạt được mục đích của chuyến đi này rồi.

Hoàng Phủ Luân lại dứt khoát nói:

- Nhất định phải ngăn hắc lại! Cho dù liều mạng bị thương cũng xứng đáng.

- Chỉ giáo cho? Chẳng lẽ có liên quan cùng tu sĩ nhân loại bỏ chạy kia?

Quân Thiên Tề có chút khó hiểu nói, hắc không thể hiểu được, người luôn luôn ổn định thận trọng như Hoàng Phủ Luân, vì sao lại làm ra lựa chọn như thế.

- Thân phận của Trương Hằng không tầm thường, có quan hệ cùng Âm Dương tán tiên của Tam Tiên Đảo, thậm chí Tán tiên đại nhân còn thiếu hắc một món nhân tình.

Hoàng Phủ Luân giải thích nói.

- Không ngờ còn có chuyện này, có thể để cho Âm Dương tán tiên thiếu hắc một món nhân tình...

Trong lòng Quân Thiên Tề hâm mộ không thôi.

- Cái này cũng chưa tính là gì, càng đáng sợ chính là sau lưng Trương Hằng này, dường như còn có một vị tiền bối cấp Tán tiên, bằng không cũng sẽ không được Âm Dương tán tiên ưu ái như thế.

Hoàng Phủ Luân còn nói ra một tin tức khiến cho Quân Thiên Tề càng khiếp sợ.

- Có tiền bối cấp Tán tiên làm chỗ dựa vững chắc? Khó trách hắc nắm giữ thần Thông đáng sợ như thế?

Quân Thiên Tề chấn động trong lòng, chợt dứt khoát nói:

- Hai người chúng ta liên thủ ngăn tên Tử Hoàng này lại.

Hắc đột nhiên vùng tay lên, một mảnh vải hình vuông bay ra, Thông linh Pháp bảo Phương Thiên Mạc, lập tức phủ trùm một mảng không gian nhỏ trong đó.

Hai người đều lộ vẻ mặt kiên quyết, phân biệt đứng ở trước và sau Tử Hoàng, khí thể trên người nhanh chóng kéo lên, bộ dáng nhất quyết phải tử chiến một trận.

Tình cảnh như thế lại khiến trong lòng Tử Hoàng sinh ra lưỡng lự nghi hoặc: “Không có ích lợi đủ phân lượng, bình thường tu sĩ nhân loại đều không muốn liều chết, hai người này rốt cuộc là làm sao vậy...”

Rất nhanh, ba đại Phủ chủ ở dưới đáy biển sâu này, triển khai một trận chiến kinh thiên địa khiếp quỷ thần.

Thanh thế của họ làm cho vô số yêu tu trong phạm vi mười vạn dặm, trong lòng không yên, thấp thòem lo âu.

Đúng lúc này, một quang đoàn màu sắc rực rỡ tiến vào La Sát Mật Ngục, hóa thân là một nữ nhân phong thái ung dung, đúng là Thiên cầm nữ tu sĩ nhân loại duy nhất trong Tử Hoàng Điện giờ phút này.

Trong lòng nàng còn vài tia hận ý, nhưng không có cách nào bắt lại Trương Hằng.

Khi Thiên cầm xuất hiện lại trong không gian La Sát Mật Ngục tối đen, mấy tên yêu tu từng dùng lời nói làm nhục nàng, lập tức trên mặt lộ vẻ sợ hãi, trong lòng cực kỳ hối hận.

- Thiên Cầm đạo hữu! Lão phu cầu xin người cứu ta rời khỏi La Sát Mật Ngục này...

Lão già khô gầy tu vi thâm hậu nhất trong Mật Ngục thấy Thiên cầm đi vào, sắc mặt vui mừng cầu xin.

Lão già này bản thân là yêu thú Hợp Thể đỉnh phong, mà còn là Thần thú, cũng không lo lắng giờ phút này Thiên Cầm có thể đả thương tới mình.

Thiên Cầm cũng không có quan tâm nhiều, thản nhiên nói:

- Tuy rằng giữa ngươi và ta không hề có liên quan ích lợi, càng không có gì thù hận, nhưng sinh tử tồn vong của một con yêu thú ngươi liên quan gì tới ta, ta không giết ngươi đã là may lắm rồi.

- Chỉ cần Thiên Cầm đạo hữu có thể cứu ta ra ngoài, sau khi chuyện thành, lão phu tất có hậu tạ!

Lão già khô gầy lại khấn cầu nói, thậm chí dùng ích lợi cùng dụ hoặc, trong mắt lộ ra điểm điểm sáng xanh cực kỳ quỷ dị.

Thiên Cầm hừ nhẹ một tiếng, không thêm quan tâm tới lão, là một nữ tu nhân loại cấp Phủ chủ, địa vị của nàng từng cao cả biết bao? Như thế nào dễ dàng bị hấp dẫn của một gã yêu tu thực lực thấp hơn mình?

Đôi mắt sáng lướt qua lũ yêu tu trong La Sát Mật Ngục, khóe miệng Thiên Cầm mang theo vài tia cười lạnh.

Ánh mắt của nàng lướt tới trên mặt vài tên yêu tu trong đó, hơi dừng lại chừng một cái chớp mắt, mơ hồ hiện lên sát khí.

- Tiên tử tha mạng! Chúng ta có mắt không trông không nhìn thấy núi Thái Sơn, vừa rồi đắc tội, còn thỉnh tiên tử thứ lỗi...

Mấy tên yêu tu kia lập tức cầu xin tha thứ, mặt đầy vẻ sợ hãi, cảm giác hơi thở thần chết đang từng bước một tới gần.

Thiên Cầm mặt như sương lạnh, vươn ra một bàn tay ngọc như tuyết trắng, cách không thấy mấy cái vào mấy tên yêu tu kia.

“Bốp bốp!”

Những cái tát trên mặt mấy tên yêu tu này, thanh âm cực kỳ vang dội.

“Phốc!”

Mấy tên yêu tu này sắc mặt sững Vũ, phun ra một búng máu.

Thiên Cầm nhẹ nhàng cách không phẩy tay, nhìn như không dùng bao nhiêu lực đạo, kì thực lại ẩn chứa uy lực tinh thần cường đại.

Cho nên, toàn bộ mấy tên yêu tu này đều bị nội thương không nhẹ.

- Tiên tử tha mạng...

Mấy tên yêu tu sợ hãi tới cực điểm, không ngừng cầu xin tha thứ.

- Hừ! Giết chết đám yêu súc các ngươi chỉ làm bẩn tay ta...

Trên mặt Thiên Cầm lộ ra vẻ chán ghét, đột nhiên vùng tay lên, một luồng hỏa diễm màu xanh sậm, bao phủ toàn bộ La Sát Mật Ngục.

Lập tức, trong Mật Ngục tối đen phát ra từng hồi tiếng gào thét thê lương thảm thiết.

Cũng không quản những yêu thú này có thể còn sót hay không, Thiên Cầm lập tức thuận di rời nơi đây.

Nhưng Thiên Cầm không biết rằng, ngay thời điểm nàng làm việc này, trong La Sát Mật Ngục mơ hồ có một đôi “ngân mâu”, nhìn chăm chú nhất cử nhất động của nàng.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

593. Chương 531: Cốt Lão Yêu (thượng)

Tại cảnh nội Tử Hoàng Phủ, sóng lớn hết đợt này tới đợt khác, trên không trung hải vực, Trương Hằng đang mở ra Thần Linh Nhân, trong hai tròng mắt thâm thúy lưu chuyển từng tia ngân quang, thần bí mà quý dị.

Ở ngoài mấy vạn dặm, trên hải vực phụ cận Tử Hoàng Điện, ba đại Phủ chủ đánh cho lửa bắn tận trời, trên không gian kỳ dị của Phương Thiên Mạc bao phủ, thỉnh thoảng bị phá vỡ từng đạo vết nứt.

Bởi vì một bên Hoàng Phủ Lâm không có ý muốn liều mạng thực sự, cho nên trong thời gian ngắn cũng khó phân thắng bại.

Trương Hằng cùng không phải thực sự chú ý tới trận chiến giữa ba đại nhân vật cấp Phủ chủ, mà hắn vận dụng thần thông Ngưng Mâu Thiên Lý của Thần Linh Nhân, nhìn trộm hết thấy chuyện phát sinh bên trong Tử Hoàng Điện.

Dưới đôi mắt Thần Linh Nhân hiểu rõ thế gian vạn vật của hắn, hết thấy chuyện xảy ra trong Tử Hoàng Điện, đều hiện ra vô cùng rõ ràng.

Trong nội tạng kho báu, hữu hộ pháp bị thương không nhẹ, vẻ mặt ảo não cùng oán hận, trong miệng lầm bầm nói:

- Tên tu sĩ nhân loại đáng ghét! Hãy đợi đấy! Nếu một ngày nào đó ta có thể bước vào cấp Phủ chủ, hừ! Mỗi hận hôm nay, nhất định phải hoàn trả gấp mười!

Bản thể của hữu hộ pháp chính là Không Linh Thạch hiếm thấy ở nhất giới, thiên phú dị bẩm, có được thiên tính Linh vực không gian, đối với linh ngộ về không gian vượt hơn xa thường nhân.

Giờ phút này, hắn chính là Hợp Thể đại viên mãn, gần như có thể chống lại cùng nhân vật cấp Phủ chủ bình thường, nếu một ngày nào đó hắn có thể đi vào cấp Phủ chủ, không biết thực lực sẽ kéo lên đến cảnh giới như thế nào?

Trong miệng hắn thấp giọng nguyên rủa, không biết là nhằm vào Trương Hằng, hay là Hoàng Phủ Lâm, hoặc cũng có thể là hai người.

Nhưng mà ngay khoảnh khắc đó, trong Linh vực không gian của hắn, một đôi ngân mâu mơ hồ hiện lên, lộ ra một vẻ khinh thường, trong phút chốc liền biến mất không thấy.

-Ồ?

Hữu hộ pháp không khỏi rung mình một cái, ánh mắt dò tra bốn phía, nhưng không phát hiện điều gì dị thường.

“Có lẽ là ảo giác của ta chẳng, thân ở trong linh vực không gian của mình, toàn bộ Cửu U hải vực không gian này, đâu có mấy người có thể nhìn trộm ta?”

Hắn nghĩ lại một chút, trong lòng hơi an tâm phần nào, sau đó bắt đầu ngồi xuống tu luyện.

La Sát Mật Ngục, trong không gian âm U tối đen, Thiên cầm vung tay đánh ra một luồng hỏa diễm màu xanh sậm, rồi không dám ở lâu, lập tức thuận di rời đi.

Không biết vì sao đứng ở nơi đây, nàng luôn luôn có một loại cảm giác không được tự nhiên.

Nàng mới vừa rời đi, toàn bộ Mật Ngục lập tức biến thành địa ngục Tu La.

Ngon lửa xanh thiêu đốt hừng hực, khiến cho lũ yêu tu trong Mật Ngục phát ra từng đợt tiếng kêu la thảm thiết.

Chỉ chốc lát sau, yêu thú dưới đại yêu tu, đều chết dưới ngọn lửa màu xanh sậm này.

Kỳ quái là ngọn lửa màu xanh đỏ thiêu đốt thời gian lâu như vậy, mà lại không tắt hoặc yếu đi, ngược lại càng ít càng mạnh mẽ.

- Đây đúng là Thanh Liên Tịnh Hỏa? Nàng này thật đáng sợ, không ngờ nắm giữ hỏa diễm chuyên khắc chế tu sĩ Yêu tộc ta.

Lão già khô gầy lộ vẻ mặt kinh ngạc.

Trên người lão cũng bị một lớp lửa xanh thiêu đốt, nhưng không biết vì sao lớp lửa xanh này, thủy chung đều không thể đột phá tầng phòng ngự của lão.

Ngoài ra, vài tên đại yêu tu khác, cũng chống lại Thanh Liên Tịnh Hỏa, trong thời gian ngắn cũng có thể giữ được tính mạng.

- Cốt Vương tiền bối! Ngài mau nghĩ biện pháp cứu chúng ta ra ngoài đi!

Một gã đại yêu tu la lên nói với lão già khô gầy.

- Đúng vậy! cốt Vương tiền bối! Ngài là đệ nhất nhân dưới Phủ chủ trong chúng yêu tu Cửu U hải vực, nếu ngay cả ngài cũng không có cách nào, không bao lâu nữa chúng ta sẽ chết đi.

Một gã đại yêu tu khác thỉnh cầu.

Lão già khô gầy, cũng chính là trong miệng bọn họ gọi là cốt Vương, vẻ mặt cười lạnh nói:

- Lão phu ta nếu có biện pháp, còn có thể ở lại trong này sao?

Trong mắt cốt Vương mang theo vài tia trào phúng, nhìn lướt qua mấy tên đại yêu tu, rồi không hề lên tiếng nữa để mặc cho Thanh Liên Tịnh Hỏa đốt cháy thân thể của mình.

Vài tên đại yêu tu may mắn còn tồn tại, ai nấy đều lộ vẻ mặt tuyệt vọng. Mắt thấy pháp lực trong cơ thể mau chóng trôi đi, lực lượng của thân thể cũng từng chút biến mất, lại bất lực không thể ngăn cản.

“May mà, Thanh Liên Tịnh Hỏa không ai điều khiển, hơn nữa lão bắt tử Tử Hoàng kia không rảnh phân thân, cơ hội như thế nếu không lợi dụng...”

Trên mặt cốt Vương lộ ra một tia kiên quyết, trầm nghĩ: “Cùng với bị đốt chết trong La Sát Mật Ngục này, còn không bằng liều mạng một lần, một khi thành công thực lực của ta thật rất có thể nhảy vọt về chất!”

- A...

Trong lúc đó một gã đại yêu tu pháp lực đã khô kiệt, thân thể Hợp Thể Kỳ mạnh mẽ đột nhiên bùng cháy, “Phốc phốc” mấy tiếng, rất nhanh bị Thanh Liên Tịnh Hỏa bao phủ, phát ra tiếng thét khiến lòng người lạnh ngắt.

Với tốc độ có thể thấy được, máu thịt hần trong ngọn lửa xanh thiêu đốt, cháy bùng lan vào xương cốt phía trong.

Chỉ khoảng nửa khắc thân thể hần, bị thiêu đốt chỉ còn lại một đồng xương trắng.

Thân thể của đại yêu tu Hợp Thể vô cùng cường hãn, không thể nghĩ ngờ trong đó xương cốt là cứng rắn nhất.

Cho nên, những xương cốt này tuy rằng đã bị thiêu đốt, nhưng không có khả năng trong thời gian ngắn cháy sạch.

Ngay giờ khắc này, trong hai tròng mắt âm U của cốt Vương, lóe ra từng tia sáng xanh biếc, sắc mặt vô cùng dữ tợn khủng bố.

Đột nhiên, từ trong miệng lão trong phun ra mấy chữ:

- Cốt Ma Phân Ly Đại Pháp!

“Răng rắc! răng rắc! răng rắc! ”

Thân thể lão đột nhiên phân rã thành vô số phần, hóa thành ngàn vạn mảnh xương nhỏ.

“Ầm!”

Huyết nhục bắn tung tóe.

Trừ một đồng mảnh nhỏ xương cốt cùng một đoàn quang điểm màu xanh âm U bên ngoài, thân thể cốt Vương trong tiếng bùng nổ tiêu biến mất.

Nhưng mà, dù vậy, một cái kim liên như ẩn như hiện, dĩ nhiên trói buộc đoàn quang điểm xanh biếc của lão.

Trong quang điểm có thể nhìn thấy một cái Nguyên anh có vẻ suy yếu.

“Thành hay bại chính là lúc này!”

Nguyên anh của cốt Vương chợt lóe sáng lấp lánh, ngàn vạn mảnh nhỏ xương cốt rơi tán loạn trên mặt đất, dưới dẫn dắt của từng đạo ánh sáng màu xanh biếc, đột nhiên lui về hướng những xương cốt của đại yêu tu Hợp Thể bị Thanh Liên Tịnh Hỏa chậm rãi thiêu đốt kia.

“Phốc!”

Trong những mảnh xương nhỏ này tiết ra một ngọn lửa màu trắng ngà âm trầm, trong phút chốc xâm nhập trong những xương cốt kia.

“Xèo xèo...”

Ngọn lửa màu trắng ngà rơi trong La Sát Mật Ngục, liền bắt đầu tranh giành địa bàn với Thanh Liên Tịnh Hỏa.

Hai loại hỏa diễm cực đoan, bắt đầu tranh phong mãnh liệt.

Trong quá trình này, thân thể cốt ma bùng nổ sinh ra hàng ngàn hàng vạn mảnh xương nhỏ, cuộn cuộn không ngừng phun ra hỏa diễm màu trắng ngà. Không sợ sinh tử đánh tới Thanh Liên Tịnh Hỏa.

Cái này cũng có ý nghĩa từng mảnh từng mảnh xương nhỏ tan rã, từ nhũ bạch trong suốt đến khô vàng rồi biến thành màu đen. cuối cùng hóa thành tro tàn. tiêu tán ở dưới đáy vực biển sâu này.

- Cốt lão yêu! Người định làm gì...

Mấy đại yêu tu Hợp Thể pháp lực hùng hậu, thấy tình cảnh như vậy, một đám đều mặt đầy vẻ phẫn nộ, trong mắt lộ ra sợ hãi thật sâu.

- Ha ha ha... hôm nay các người chính là tể phẩm của lão phu, chỉ cần hoàn toàn tiêu hóa các người, chẳng những ta có thể thoát khỏi nơi đây, mà còn có thể tu thành Cốt Ma Phân Ly Đại Pháp kỳ thuật của thế gian này. Đến lúc đó, ta chính là Cốt Vương mặc sức tung hoành dưới Cửu U hải vực này!

“Ầm!”

Một mảng lớn hỏa diễm màu trắng ngà đột nhiên bùng nổ, cuộn trào mãnh liệt, thanh thể tăng mạnh lên mấy lần, rất nhanh liền dập tắt Thanh Liên Tịnh Hỏa.

Dù sao Thiên cầm chủ nhân của Thanh Liên Tịnh Hỏa đã rời xa nơi đây, không rảnh phân tâm khống chế ngọn lửa này, cho nên mới bị lão thành công dập tắt.

“Phốc phốc phốc...”

Hỏa diễm màu trắng ngà từng mảng lớn. đánh tới hướng những đại yêu tu còn thừa lại đang hấp hối, không phí bao nhiêu sức lực liền phá vỡ tầng phòng ngự của bọn chúng.

Sau đó, toàn bộ trong La Sát Mật Ngục vang lên thanh âm “xèo xèo kết kết”, trên tất cả xương cốt rơi rụng đều bùng lên ngọn lửa màu trắng ngà.

“Rắc rắc...”

Những xương cốt này lần lượt tan rã. rồi lại bắt đầu tụ lại từng chút một.

Cuối cùng, nước biển lay động rung chuyển một trận, hỏa diễm màu trắng ngà đột nhiên bành trướng, chiếu sáng toàn bộ La Sát Mật Ngục thành một màu trắng bạch.

“Ông...”

Trong một mảng bạch quang âm trầm, một đồng lớn xương cốt gãy vụn, hợp thành một bộ xương khô vô cùng khô gầy, hai tròng mắt liên tục nhấp nháy ngọn lửa màu xanh biếc.

Từng điểm từng điểm màu trắng ngà thu nạp từng chút một, dung nhập vào bộ xương khô quỷ dị này, khiến nó càng lúc càng trở nên ngưng thực và cứng rắn hơn.

Cuối cùng, thân thể của bộ xương khô này, thậm chí còn lấp lánh sáng bóng như kim loại.

Một cỗ uy áp cường đại kinh người từ trên bộ xương khô tán phát ra, làm cho nước biển bốn phía, hơi vặn vẹo biến hình, không gian hơi hơi dao động.

“Rắc...”

Tiếng kim chúc gãy đoạn vang lên trong La Sát Mật Ngục tĩnh mịch, tiếp theo, Cốt lão yêu cất tiếng cười to:

- Ha ha ha... rốt cục lão phu tự do rồi! Tử Hoàng! Ngươi hãy đợi đấy! Mỗi cừu này mỗi hận này, lão phu nhất định phải hoàn trả gấp trăm lần!

“Ầm!”

Lão hung hăng giậm một cái trên mặt đất, toàn bộ La Sát Mật Ngục đổ sập, làm cho Tử Hoàng Điện vốn đã bị tàn phá không trọn vẹn rung chuyển một trận, lắc lư như sắp sập đổ.

- Đó là...

Hai nhân vật then chốt trong đại điện, Tử Lượng cùng Tử Ngọc nghe được tiếng cười to khiến người ta sởn tóc gáy kia, đều lộ vẻ mặt kinh ngạc, vội vàng phóng ra thần thức dò tra.

Đột nhiên, một cỗ khí tức nguy hiểm làm cho người ta hít thở không thông, từ dưới đại điện truyền lên.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

594. Chương 531: Cốt Lão Yêu (hạ)

Đột nhiên, một cỗ khí tức nguy hiểm làm cho người ta hít thở không thông, từ dưới đại điện truyền lên.

“Ầm!”

Thân ảnh lão già khô gầy hiện ra trong đại điện, hai tròng mắt bắn ra tia lửa màu xanh biếc, nửa thân dưới hiện ra toàn xương cốt, nửa thân trên có máu thịt.

Theo hào quang màu trắng ngà lấp lóe, trên người lão bắt đầu mọc ra máu thịt da lông, trông cực kỳ quỷ dị.

- Cốt lão yêu... Ngươi không phải ở La Sát Mật Ngục sao, như thế nào có thể trốn ra?

Tử Ngọc liếc mắt một cái nhận ra cốt Vương.

Cốt lão yêu, cũng là cách xưng hô của chúng yêu trong hải vực đối với cốt Vương. Lão này tâm tính ác độc, lòng dạ hẹp hòi, trừng mắt tất báo.

Tuy nhiên, một thân thực lực của lão yêu cũng không thể nghi ngờ, trong Cửu U hải vực được xưng là đệ nhất nhân dưới cấp Phủ chủ, một thân cốt Ma Chân Kinh đã tu luyện đến một cảnh giới khó tin.

“Lộp bộp lộp bộp...”

Cốt lão yêu thư thả để cho thân thể của mình một lần nữa tổ hợp, phát ra một tràng tiếng kêu giòn tan khiến lòng người lạnh ngắt. trong mắt lão lộ ra thần quang âm độc, nhìn lướt qua hai nhân vật then chốt trong đại diện, âm hiểm cười nói:

- Khắc khắc khắc... thân thể Thần thú, nếu có thể tiêu hóa hai người các ngươi, nói không chừng lão phu có thể nhất cử tiến vào Độ Kiếp Kỳ!

Trên người lão đột nhiên tản mát ra một uy áp tinh thần cuộn cuộn, không ngờ đã đạt tới chuẩn cấp Phủ chủ.

Càng đáng sợ chính là dao động pháp lực trên người lão, trong nhất cử nhất động đều tản phát ra lực lượng đáng sợ, dường như sắp đột phá ràng buộc của Hợp Thể Kỳ.

Bất kể là tu vi pháp lực hay là cảnh giới linh hồn, lão đều còn kém một bước là có thể đột phá đến Độ Kiếp Kỳ hiếm thấy trên nhân giới.

- Muội muội! Người chạy mau, để ta ngăn cản hắn một chút. Phụ thân đại nhân rất nhanh sẽ trở về...

Trên người Tử Lượng đột nhiên nổi lên một kiện Linh bảo phòng ngự trung phẩm, cả người phát ra tử diễm mãnh liệt, bảo hộ ở trước thân mình muội muội Ngọc Châu này.

- Ha ha ha! Chỉ dựa vào một đứa nhỏ miệng còn hơi sữa như ngươi, cũng muốn ngăn cản bước chân của ta ư?

Thân thể cốt lão yêu nhoáng lên một cái, trong nháy mắt đi tới trước người Tử Lượng, tung một quyền đánh ra.

“Ầm!”

Thân thể tử Lượng bị đánh bay đi, phun ra một búng máu. Linh bảo phòng ngự trung phẩm hình thành một tầng phòng ngự quanh thân hắn, đã chặn được một kích trí mạng của cốt lão yêu, tử quang quanh thân hắn kịch liệt run rẩy.

“Lực lượng của một quyền này thật đáng sợ...” Trong lòng Tử Lượng cực kỳ hoảng sợ, thực lực của cốt lão yêu lúc này, đã tiếp cận nhân vật cấp Phủ chủ.

Càng đáng sợ chính là thân thể của đối phương biến thái tới cực điểm, lực lượng cường đại đáng sợ, chỉ một cái phát tay có thể tạo thành uy lực không dưới Linh bảo thượng phẩm.

Mơ hồ có thể nhìn thấy trên kiện Linh bảo phòng ngự trung phẩm trên người Tử Lượng, xuất hiện một mảnh vết rách.

Vẫn vẹn chỉ một quyền, có thể tạo thành tổn thương cho Linh bảo phòng ngự trung phẩm đến mức độ như thế, điều này thật sự là nghe rợn cả người!

Có thể nói, uy lực một quyền này của lão có thể so sánh với công kích của một Linh bảo công kích thượng phẩm bình thường.

“Vèo!”

Thân mình cốt lão yêu nhoáng lên một cái, liền tới gần trước người Tử Ngọc, vươn một bàn khô gầy như tinh thiết chụp bắt nhị tiểu thư của Tử Hoàng Phủ đang trong tình trạng bị thương nặng.

- Khắc khắc khắc... là thân thể của Thần thú chuẩn cấp Phủ chủ, chất dinh dưỡng trời ban đây!

Trong ánh mắt cốt lão yêu lộ ra đầy vẻ tham lam, ánh mắt lướt qua thân thể tràn đầy sinh lực của Tử Ngọc, chỉ có điều đáng tiếc duy nhất là khuôn mặt đối phương hơi xấu xí.

Nếu ở trạng thái bình thường, với thực lực của lão giờ phút này, nếu muốn chiến thắng Thần thú chuẩn cấp Phủ chủ như Tử Ngọc, đều vô cùng khó khăn, càng đừng nói là bất sống.

- Buông Nhị muội ta ra!

Trên mặt Tử Lượng đầy vẻ điên cuồng, trong mắt đỏ bừng một màu, tử diễm trên toàn thân tăng vọt, “ông” một tiếng, hóa thành Thần thú Tử Diễm Câu.

Thần thú Hợp Thể hậu kỳ!

Một cổ uy áp lẫm liệt từ trong cơ thể Thần thú Tử Diễm Câu sinh ra.

- Khắc khắc khắc... Ngày sau gặp lại!

Cốt lão yêu cũng không muốn tiếp tục lưu lại Tử Hoàng Điện lâu, nếu Tử Hoàng quay về thì không dễ đối phó, lão định trực tiếp thuận di rời đi.

- Lưu lại!

Tử Lượng sắc mặt U lãnh, đột nhiên đánh ra một chưởng, trong không gian hình thành một gợn sóng dao động như ẩn như hiện, nhưng cảnh giới linh hồn của cốt lão yêu quá cao, vẫn ung dung rời đi.

- Buông Nhị muội...

Tử Lượng điên cuồng hét lên một tiếng, ý đồ liên hệ với phụ thân Tử Hoàng, nhưng thần thức của hắn vừa chạm đến Phương Thiên Mạc bao bọc ba đại Phủ chủ đang quyết chiến kia, liền bị bắn ngược trở ra.

Thực lực của Cốt lão yêu hơn xa hắn, chỉ chớp lát đã chạy ra ngoài mấy vạn dặm, tiếp theo sau thi triển bí thuật tiềm ẩn liền biến mất trong thần thức tập trung của Tử Lượng.

Trong một huyệt động U ám dưới đáy biển sâu, cốt lão yêu nắm Tử Ngọc, trong tay liên tục đánh ra mấy đạo pháp quyết, từng đạo hỏa diễm màu xanh bóng hình thành một màn hào quang mờ đục, bao bọc Tử Ngọc ở trong đó.

Tiếp theo sau, hắn lại té ra một cái túi cổ xưa màu đen, tay đánh pháp quyết, miệng phun ra một chữ: “Thu!”

Trong túi màu đen trào ra một cỗ hắc phong, “phù” một tiếng, hút Tử Ngọc vào trong nó.

Làm xong việc này, cốt lão yêu mới thở phào một hơi dài nhẹ nhõm, trên mặt cũng lộ ra vài tia hưng phấn, thì thào nói nhỏ:

- Trải qua bí thuật ẩn nấp cùng trợ giúp của túi hắc phong này, người của Tử Hoàng Phủ đừng mơ tưởng xác định được vị trí của nàng này...

- Khắc khắc khắc... Lão phu trước rời đi Tử Hoàng Phủ, ở dưới đáy biển sâu tìm một nơi hẻo lánh, khổ tâm tu luyện và tìm hiểu, có lẽ có cơ hội tiến vào Độ Kiếp Kỳ, đến lúc đó, hừ... hừ...

Cốt lão yêu thâm nghĩ, mặt đầy vẻ đắc ý.

Nhưng ngay thời điểm đó, trong lòng lão có dự cảm không lành, đột ngột quay đầu lại, quát lớn:

- Là ai?

Mơ hồ một đôi con người màu bạc, trong nháy mắt lão quay đầu lại biến mất.

Cốt lão yêu phát lạnh trong lòng, khó có thể tin nói:

- Là ai, không ngờ có thể bắt giữ được hành tung của ta, quả thực rất đáng sợ...

Bỗng dưng, lão đột nhiên nhớ tới tu sĩ nhân loại có thần thông kinh thiên kia, lão biến sắc, không tự chủ được nói:

- Chẳng lẽ là hắn...

Trong đầu lão hiện ra hình dáng một gã nam nhân thanh niên, nâng trên tay bảo tháp màu bạc, hai tròng mắt lấp lánh ngân quang, khí định thần nhàn đứng ở nơi đó dường như nắm trong tay hết thủy thế gian.

Trương Hằng chân đạp sóng biển, trong tay nâng Cửu U luyện Thiên Bảo Tháp, ngân huy trong hai tròng mắt dần dần giảm đi, ngẩng nhìn về hướng Tử Hoàng Điện.

Thật lâu sau, hắc thở dài một hơi:

- Chuyến đi Tử Hoàng Phủ vô cùng hung hiểm này, tuy rằng ta đã toàn thân trở ra, nhưng lại mang đến cho tương lai càng nhiều biến số nhân quả.

Tử Hoàng, Thiên cầm, cốt lão yêu.

Bất cứ một người nào trong đó đều không dễ đối phó, cũng là nhân vật hiện nay Trương Hằng khó có thể làm gì được.

- Thôi được! Ta ở Tử Hoàng Điện, thu hoạch cũng coi như vượt qua tường tượng, lần này lấy thân mạo hiểm, cũng đáng giá...

Trương Hằng lại khôi phục vẻ bình thản, ánh mắt vẫn ngóng nhìn về phía ba đại Phủ chủ đang chiến đấu ở khu vực phụ cận Tử Hoàng Điện: “Ta còn có chuyện cần bàn với Hoàng Phủ Lân. bọn họ cứ đánh tiếp như vậy, cũng không phải là biện pháp...”

Ánh mắt Trương Hằng hơi hơi vừa động, thần thức tập trung đến trên người Tử Lượng.

Giờ phút này, Tử Lượng đang trong trạng thái nổi giận điên cuồng, hóa thân thành bản tôn Thần thú, xông tới chỗ khu vực Phương Thiên Mạc.

- Phụ thân, có chuyện lớn rồi!

Tử Lượng dùng thân thể Thần thú, bay thẳng đến đụng mạnh vào không gian kỳ dị Phương Thiên Mạc đang bao bọc ba người.

“Ầm!”

Không gian đạo cụ Phương Thiên Mạc chấn động mãnh liệt, khiến ba nhân vật Phủ chủ đang quyết chiến bên trong, có điều phát hiện.

- Chuyện gì thế này?

Tử Hoàng giận dữ, trên người bản tôn Thần thú đã có mấy chỗ vết thương, nhưng không nghiêm trọng lắm.

Quân Thiên Tề, Hoàng Phủ Lân chiến đấu cùng hắc, cũng đều có vẻ chật vật, giờ phút này ai nấy đều kinh ngạc nhìn về phía Tử Lượng.

- Cốt lão yêu chạy thoát... Hắc còn mang đi Nhị muội.

Tử Lượng vẻ mặt bị thương nói.

- Cái gì? Ngọc nhi bị hắc mang đi?

Tử Hoàng chấn động, thần thức đảo qua toàn bộ Tử Hoàng Điện, liền phát hiện bên trong La Sát Mật Ngục đã không còn một bóng người, bị phá sập đổ tan tành, hình trạng trước mắt vô cùng thê thảm.

- Nghiệt tử! Người thân là Thần thú cấp đại yêu tu Hợp Thể Kỳ, chẳng lẽ còn không ngăn cản được một tù phạm hắc?

Tử Hoàng mặt đầy sát khí, phần nộ nhìn đứa con lớn nhất của mình.

- Hắc... hắc không biết vì sao lại luyện thành cốt Ma Phân Ly Đại Pháp, thực lực vô cùng khủng bố, con không phải đối thủ của hắc.

- Cốt Ma Phân Ly Đại Pháp!!!

Tử Hoàng quá sợ hãi:

- Hắc lại luyện thành kỳ công như thế?

Hoàng Phủ Lân cùng Quân Thiên Tề cũng đều hít ngược một hơi khí lạnh, hiển nhiên cũng biết chỗ lợi hại của cốt Ma Phân Ly Đại Pháp.

- Ha ha! Không nghĩ tới bên trong Yêu tộc người, cũng có thể xuất hiện một vị tuyệt thể thiên tài như vậy, luyện thành cốt Ma Phân Ly Đại Pháp. Chờ sau khi yêu công pháp này đại thành, trừ mấy nhân vật cấm kỵ trong nhất giới, hẳn chính là có được thân thể bất tử bất diệt.

Hoàng Phủ Luân vui sướng khi người gặp họa nói.

- Sau này sẽ tìm các người tính sổ tiếp!

Tử Hoàng sắc mặt xanh mét, hừ lạnh một tiếng, hóa thành một cột sáng màu tím phóng lên trời, phá vỡ Phương Thiên Mạc, cùng Tử Lợng biến mất tại chỗ.

Hoàng Phủ Luân cùng Quân Thiên Tề hai mặt nhìn nhau, cũng không ngăn cản Tử Hoàng rời đi.

Đúng lúc này, trong đầu Hoàng Phủ Luân đột nhiên vang lên tiếng nói của Trương Hằng:

- Hoàng Phủ đảo chủ! Trương mỗ có việc cần bàn cùng ngài...

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

595. Chương 532: Giao Dịch (thượng)

Trên mặt biển cách xa Tử Hoàng Phủ mấy vạn dặm, Trương Hằng chủ động dùng thần niệm tiến hành trao đổi cùng Hoàng Phủ Luân.

“Trương Hằng này đột nhiên tìm ta, lại có chuyện gì đây?” Hoàng Phủ Luân nghi hoặc trong lòng, nhưng cũng không có hỏi nhiều, đáp lời:

- Trương đạo hữu! Người chờ một chút, ta chốc lát có thể tới rồi.

- Quân đảo chủ, chuyển đi Tử Hoàng Phủ này chúng ta đã đạt được mục đích, hiệu quả thậm chí còn vượt hơn kế hoạch của chúng ta. vốn định mời Quân huynh đến Lam Tinh Đảo chèn chế một phen, nhưng hiện tại ta có một chuyện cần đi xử lý, không thể không rời đi, xin Quân huynh thứ lỗi.

Hoàng Phủ Luân xoa người, có vẻ áy náy xin lỗi Quân Thiên Tề.

- Ha ha! Hoàng Phủ huynh khách sáo rồi! Lần này ít nhiều có huynh tương trợ, mới có thể vẫn hồi mặt mũi cho Thiên Vũ Đảo ta. Nếu Hoàng Phủ huynh có việc gấp cần đi xử lý, Quân mỗ cũng không tiến. Không bằng chúng ta chia tay ngay tại đây, ngày sau có cơ hội Hoàng Phủ huynh có thể đến Thiên Vũ Đảo làm khách.

Quân Thiên Tề thập phần khách sáo nói, trên mặt lại lộ ra dáng vẻ như có điều suy nghĩ.

Ngay vừa rồi, Quân Thiên Tề cảm nhận được một dao động thần thức mờ mịt từ phương xa truyền đến, thần thức giao hội cùng một chỗ với Hoàng Phủ Luân, hiển nhiên là có người dùng thần niệm trao đổi với hắn.

Thần niệm trao đổi, so với thần thức truyền âm càng cao cấp hơn, không cần phát ra tiếng nói, là phương thức trao đổi trên mặt tinh thần. Ưu điểm là không nhìn chủng tộc, không hạn chế ngôn ngữ, là thần thông của tu sĩ đỉnh cao mới có thể nắm giữ.

Dưới lòng tò mò, Quân Thiên Tề quét thần thức một vòng, lập tức phát hiện Trương Hằng ở ngoài xa mấy vạn dặm.

“Dĩ nhiên là hắn...”

Quân Thiên Tề cả kinh trong lòng, dĩ nhiên đoán ra người dùng thần thức truyền âm cho Hoàng Phủ Luân, chính là Trương Hằng người thanh niên thần bí kia.

“Người này rốt cuộc thân phận thế nào, mà Hoàng Phủ Luân lại vì hắn trước thời hạn chia tay cùng ta?” Trong lòng Quân Thiên Tề tuy hết sức tò mò, nhưng cũng không thể chủ động hỏi tới.

- Quân huynh! Chúng ta ngày sau gặp lại, Hoàng Phủ ta xin cáo từ!

Hoàng Phủ Luân nói xong câu cuối cùng, thân hình nhoáng lên một cái, biến mất tại chỗ. Trên không trung hải vực có thể thấy được một điểm sáng hiện lên.

- Xem ra Hoàng Phủ Luân khẳng định có chuyện gì giấu ta...

Quân Thiên Tề sắc mặt biến đổi không ngừng, thấp giọng lầm bầm nói.

Tuy nhiên, hắn cũng không thể tùy tiện dùng thần thức thăm dò hành vi của Hoàng Phủ Luân.

Lưu lại tại chỗ một lát, trên người Quân Thiên Tề thanh quang run lên, như lưu tinh xẹt qua bầu trời, bay đi về hướng Thiên Vũ Đảo.

Ở bên kia, Hoàng Phủ Luân liên tục bay ra mấy vạn dặm, trong tầm nhìn dần xuất hiện thân ảnh một thanh niên nhân loại.

Tại Cửu U hải vực rộng lớn vô cùng vô tận, yêu thú hoành hành này, gần như không nhìn thấy vài nhân loại. Nếu thật có thể nhìn thấy tu sĩ nhân loại, tất nhiên là hạng người pháp lực thông thiên.

Người thanh niên nhân loại trong tầm nhìn này, trong tay nâng một tòa bảo tháp màu bạc, cả người đứng ở nơi đó như một vị Ma Thần.

Không cần hỏi, người này đúng là Trương Hằng đang chờ đợi Hoàng Phủ Luân.

- Trương đạo hữu! Chuyến này ngươi ở Tử Hoàng Điện cướp sạch kho báu của yêu súc Tử Hoàng kia, thu hoạch không nhỏ chứ? Chuyến này thật khoái trá, thật là đáng mừng, nhưng không biết ngươi tìm ta có chuyện gì?

Hoàng Phủ Luân thuận di đến cách Trương Hằng chừng mười trượng, đạp chân trên sóng biển dập dềnh đối mặt cùng hắn, trên mặt mang theo vẻ tươi cười ôn hòa,

ánh mắt nhìn không chớp mắt Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp trên tay hắn.

Tuy rằng rất động tâm đối với Trương Hằng mưu đoạt được bảo vật trong kho báu Tử Hoàng Điện, nhưng trong lòng hắn tuyệt đối không động ác ý gì.

- Chuyến này thu hoạch đích xác không ít, cũng là Trương mỗ lấy thân phạm hiểm, một mình đi tới Tử Hoàng Phủ, mạo hiểm xuống hải vực Yêu tộc lấy cái giá phải trả đổi lấy.

Trương Hằng khê thở dài, kể khổ của chuyến đi này.

- Trương đạo hữu quá nghiêm trọng rồi...

Hoàng Phủ Luân cười tủm tỉm nhìn Trương Hằng, trong lòng rõ ràng không tin lời nói của hắn.

- Ta sở dĩ tìm Hoàng Phủ đảo chủ tới nơi này, là bởi vì một sự kiện...

Trương Hằng hơi ngừng một lát, mới nói tiếp:

- Ta ở trong kho báu của Tử Hoàng, đoạt được một kiện Thông linh Pháp bảo thượng phẩm.

- Thông linh Pháp bảo thượng phẩm?

Hoàng Phủ Luân ánh mắt bỗng dưng sáng ngời, lập tức cảm thấy hứng thú.

Đối với nhân vật cấp Phủ chủ mà nói, chỉ sợ chỉ có bảo vật cấp bậc Linh bảo thượng phẩm, mới có thể khiến cho bọn họ động tâm.

- Xin hỏi, Trương đạo hữu thu được Linh bảo thượng phẩm là loại hình gì, là loại công kích, phòng ngự, hay là loại phụ trợ?

Hoàng Phủ Luân hơi tỏ vẻ vàng vọt.

- Đây là một kiện Thượng phẩm Linh bảo công kích.

Trương Hằng hồi đáp.

Hoàng Phủ Luân vừa nghe lời ấy, vẻ hứng thú trên mặt lại giảm đi vài phần, thậm chí còn hơi lộ một chút thất vọng.

Thử nghĩ, ở trong nhất giới này có bao nhiêu Linh bảo công kích thượng phẩm có thể so sánh với tổ hợp Ô Nhật Cung Thiên Dương Tiễn của hắn?

Nếu Trương Hằng đoạt được là một kiện Linh bảo phòng ngự thượng phẩm, hoặc là loại phụ trợ, Hoàng Phủ Luân đều có thể trả giá rất cao để giao dịch cùng hắn.

Thế nhưng vừa nghe đối phương nói là một kiện Linh bảo công kích thượng phẩm, Hoàng Phủ Luân lập tức giảm bớt hứng thú.

- Ta tìm Hoàng Phủ đảo chủ tới nơi này, là muốn dùng kiện Linh bảo công kích thượng phẩm này giao dịch với ngài.

Trương Hằng thần nhiên như thường nói, một bộ dáng nắm chắc thắng lợi, không lo Hoàng Phủ Luân không động tâm.

- Cái này... không biết Trương đạo hữu muốn giao dịch cùng ta cái gì?

Hoàng Phủ Luân rất bình tĩnh hỏi.

Nếu có thể thêm được một kiện Linh bảo công kích thượng phẩm, cũng có thể gia tăng thực lực của Lam Tinh Đảo.

- Mười kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm.

Trương Hằng ngừng một lát, khoe miệng hiện ra vẻ tươi cười, bổ sung thêm một câu:

- Cộng thêm Linh bảo công kích thượng phẩm Thiên Dương Tiễn trong tay ngài.

Trương Hằng nhẹ nhàng ung dung nói.

- Ủ! Mười kiện Linh bảo trung phẩm, không tính quá mức.

Hoàng Phủ Luân khẽ gật đầu, tuy nhiên khi hắn nghe được Trương Hằng nói nửa câu sau, lập tức biến sắc:

- Cái gì? Còn muốn lấy thêm Thiên Dương Tiễn của ta? Điều đó không có khả năng!

Hắn quả quyết cự tuyệt.

Ở dưới tình hình chung, một kiện Thông linh Pháp bảo thượng phẩm tuyệt đối có thể đổi lấy mười kiện Linh bảo trung phẩm, mà còn phải theo giá trị của nó.

Nhưng Trương Hằng muốn dùng một kiện Linh bảo thượng phẩm đổi lấy mười kiện Linh bảo trung phẩm, còn muốn thêm lợi khí công kích Thiên Dương Tiễn của Hoàng Phủ Luân, thì lại không có khả năng.

Nếu hắn đáp ứng chính là lỗ vốn to.

Trương Hằng cười khê, bình tĩnh thần nhiên nói:

- Chẳng lẽ Hoàng Phủ đảo chủ lại không hỏi xem, Thông linh Pháp bảo thượng phẩm trong tay ta này, rốt cuộc là cái gì sao?

Thực hiển nhiên, phản ứng của Hoàng Phủ Luân hoàn toàn nằm trong dự đoán của Trương Hằng.

Hoàng Phủ Luân ngẩn ra, lập tức hiểu được, xấu hổ cười:

- Cũng đúng! Ta còn không biết Linh bảo công kích thượng phẩm trong tay Trương đạo hữu, rốt cuộc là vật gì? Nếu là Linh bảo thượng phẩm đỉnh cấp đích xác có giá trị như vậy!

Vừa rồi hần vừa nghe Trương Hằng muốn đổi lấy lợi khí công kích Thiên Dương Tiễn trong tay mình, liền theo bản năng cự tuyệt ngay.

- Có thể khẳng định Linh bảo thượng phẩm trong tay Trương mỗ, so với Thiên Dương Tiễn trong tay Hoàng Phủ huynh phải cao hơn một bậc, nhưng vị tất là Linh bảo thượng phẩm đỉnh cấp. Nhưng ta nghĩ, Hoàng Phủ đảo chủ nhất định sẽ động tâm với vật ấy.

Trương Hằng chậm rãi vươn tay, sắp sửa lấy ra kiện Linh bảo công kích thượng phẩm kia.

- Không phải Linh bảo thượng phẩm đỉnh cấp?

Hoàng Phủ Lâm khẽ cau mày, lắc đầu nói:

- Trừ phi là Diệu Nhật Tiễn, nếu không ta sẽ không động tâm.

Ngay lúc âm vang tiếng nói của hần vừa dứt, trong chớp mắt đó, trong tay Trương Hằng nhiều thêm một mũi tên dài chừng hai thước, cả vật thể phát ra kim quang rực rỡ.

Trên hình dáng, mũi tên màu vàng này có vài phần tương tự cùng Thiên Dương Tiễn, nhưng cổ khí tức sắc bén của nó còn mãnh liệt hơn.

Trong khoảnh khắc linh bảo kia xuất hiện, Ô Nhật Cung trong cơ thể Hoàng Phủ Lâm đột nhiên run lên, nổ rộ ra kim quang cực kỳ chói mắt. phát ra từng tràng tiếng ngân nho nhỏ.

“Ông...”

Chưa được Hoàng Phủ Lâm đồng ý, Ô Nhật Cung đã trực tiếp thuận di đi ra, bay đến trước mặt mũi tên màu vàng trong tay Trương Hằng.

- Kia... Chẳng lẽ là Diệu Nhật Tiễn?

Hoàng Phủ Lâm hơi run run nói, trong lòng kích động tới cực điểm.

- Ha ha! Không sai, đây là Diệu Nhật Tiễn trong truyền thuyết, có lẽ không tính là Linh bảo thượng phẩm đỉnh cấp, nhưng nó cùng Ô Nhật Cung vốn là một thể, luyện chế cực kỳ khó khăn. Một khi hai cái phối hợp lại, thì hoàn toàn xứng đáng là vương giả trong Linh bảo công kích thượng phẩm.

Trương Hằng mặt mang ý cười nói.

Hần vừa dứt lời, Diệu Nhật Tiễn nắm trong tay đột nhiên chấn động một cái, không ngờ lại gãy thoát khỏi tay Trương Hằng.

- Ô? Sao lại thế này?

Trương Hằng biến sắc.

“Vù!”

Diệu Nhật Tiễn hóa thành một luồng hào quang màu vàng bay vọt thẳng lên bầu trời cao vạn dặm.

“Phù!”

Ô Nhật Cung từ trước mặt Hoàng Phủ Lâm bay ra, vọt lên trời cao cùng luồng hào quang màu vàng kia chạm vào nhau.

“Keng!”

Hai kiện Linh bảo công kích thượng phẩm kết hợp cùng một chỗ, tản phát ra một cỗ uy áp vô thượng, chấn nhiếp cả một vùng hải vực.

Trương Hằng chỉ cảm thấy rất nhiều Linh bảo công kích trung phẩm trong nhãn không gian của mình, đều run run, bộ dáng dường như rất sợ hãi.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----oo0oo-----

596. Chương 532: Giao Dịch (hạ)

Đương nhiên cũng có một ngoại lệ. đó là Linh bảo truyền thừa Huy Hoàng Kiếm thật thật ảo ảo trong người Trương Hằng.

- Quả nhiên Diệu Nhật Tiên!

Hoàng Phủ Luân kích động không thôi, nhìn chăm chăm một mũi tên trên trời cao. thân thể cao lớn cường tráng thậm chí còn khẽ run lên.

Trương Hằng nói:

- Ta dùng mũi tên này đổi lấy thứ ta vừa nói. Hoàng Phủ đảo chủ có đồng ý không?

- Đồng ý. tuyệt đối đồng ý.

Hoàng Phủ Luân vẻ mặt vẻ hưng phấn, bỗng nhiên duỗi tay hút lấy một cung một tên trên bầu trời vào tay.

Trương Hằng cười nhìn hắn, cũng không ngăn cản động tác của Hoàng Phủ Luân.

Hoàng Phủ Luân tự tay chạm vào Diệu Nhật Tiên, Kiểm tra thật lâu mới thở dài:

- Tên này quả thật cao hơn một bậc so với Thiên Dương Tiên, nếu chỉ là thể thì cũng đã là một kiện Pháp bảo thông linh thượng phẩm uy lực lớn hơn một chút đối với cấp phủ chủ bình thường rồi.

- Nhưng mà Diệu Nhật Tiên cùng Ô Thiên Cung là hai kiện Pháp bảo thông linh thượng phẩm trọn bộ trong pháp quyết luyện khí, một khi hai thứ dùng chung một chỗ. có thể phát huy uy lực kinh thể hải tặc, đủ để cho ta rong ruổi giữa các nhân vật cấp phủ chủ.

Hoàng Phủ Luân tự thuật không chút che giấu.

Trương Hằng gật đầu, hắn đã nghe qua Hữu hộ pháp thần bí trông coi bảo khố Tử Hoàng Điện nói qua những tin tức này.

- Tuy nhiên. Trương đạo hữu muốn ta đưa ra Thiên Dương Tiên, chuyện này rất đơn giản, ta lấy ra là được. Nhưng mà mười kiện linh bảo phòng ngự trung phẩm thì...

Hoàng Phủ Luân có chút khó xử.

- Sao vậy? Chẳng lẽ là người cầm quyền của một hòn đảo cấp hai to như thế, ngay cả mười kiện Pháp bảo thông linh trung phẩm cũng không lấy ra được?

Trương Hằng kinh ngạc nói.

- Không, mười kiện Pháp bảo thông linh trung phẩm thì ta lấy ra được, nhưng trên người ta không thể đồng thời mang theo nhiều Pháp bảo thông linh như thế.

Hoàng Phủ Luân vội giải thích.

- Ồ?Nói vậy. Trương mỗ phải đi Lam Tinh Đảo một chuyến.

Trong mắt Trương Hằng hiện lên một tia dị sắc.

Hoàng Phủ Luân nhìn thấy thần sắc trong mắt Trương Hằng. trong lòng cảm thấy cổ quái, hỏi:

- Không phải Trương đạo hữu muốn đi Bồng Lai Đảo một trong Tam Tiên Đảo hay sao? Sau khi đến Lam Tinh Đảo của ta, chẳng những có thể lấy được mười kiện Pháp bảo thông linh trung phẩm khác, còn có thể dùng truyền tống trận trực tiếp đi Bồng Lai Đảo.

Bồng Lai Đảo là một trong Tam Tiên Đảo, là ba hòn đảo cấp một duy nhất tồn tại trong hải vực nhân loại, tụ hội vô số tu sĩ đứng đầu. Trải qua vô số năm tháng phong ba, vẫn sừng sững không ngã.

- Được rồi, cũng chỉ có thể như thế...

Về mặt Trương Hằng lộ ra thần sắc bất đắc dĩ.

Hoàng Phủ Luân lập tức giao Pháp bảo thông linh thượng phẩm Thiên Dương Tiên cho Trương Hằng, thoáng kinh ngạc nói:

- Chẳng lẽ Trương đạo hữu không cần Pháp bảo thông linh thượng phẩm công kích có uy lực càng mạnh hơn hay sao? Nếu ta có linh bảo uy lực mạnh mẽ, nhất định sẽ không đi đổi Linh bảo uy lực yếu hơn dù là có chút ưu thế số lượng.

Trương Hằng lắc đầu:

- Tạm thời không cần, hiện giờ Trương mỗ chỉ thiếu thật nhiều Pháp bảo thông linh, thiên tài địa bảo quý hiếm, hoặc là tài liệu có thể luyện chế Pháp bảo thông linh cực phẩm.

Ánh mắt Hoàng Phủ Luân đột nhiên rơi trên Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp trong tay hắn, không khỏi giật mình nói:

- Thì ra trong tay Trương đạo hữu còn có Linh bảo truyền thừa thần thông khó lường này, khó trách không động tâm với Pháp bảo thông linh thượng phẩm thông thường.

Trương Hằng mỉm cười, không phủ nhận.

Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp rốt cuộc là Pháp bảo cấp bậc gì, ngay cả chính Trương Hằng cũng không biết.

Bảo vật này là cổ tháp màu bạc diễn sinh ra từ ngọc giản thần bí, bên trong có chín tầng, nay chỉ cần đá thông ba tầng đầu đã mang tới diệu dụng vô cùng cho Trương Hằng.

- Hoàng Phủ đạo chủ, hiện giờ ta sẽ theo ngài đi Lam Tinh Đảo, tuy nhiên vị nữ tu Thiên cầm kia dường như cũng sẽ đuổi tới địa bàn của ngài. Đến lúc đó ngài giao mười kiện Pháp bảo thông linh cho ta, Trương mỗ sẽ lập tức đi Bồng Lai Đảo.

Trương Hằng khẽ thở dài.

Hoàng Phủ Luân kinh ngạc nói:

- Làm sao Trương đạo hữu biết nàng sẽ đi địa bàn của ta?

- Ngài cứu nàng một mạng, nàng ta không phải hạng người vong ân phụ nghĩa, tự nhiên sẽ đi Lam Tinh Đảo chờ ngài trở về, sau đó tạ ân...

Trong mắt Trương Hằng ẩn ẩn một tầng màu bạc, chợt lóe rồi biến mất.

- Ha ha. Trương huynh lo lắng quá, nếu thật sự đụng tới nàng ta, cùng lắm thì nói rõ chân tướng sự tình cho nàng ta là được.

Hoàng Phủ Luân không khỏi cười khở.

Trương Hằng gật đầu:

- Như vậy cũng được, thêm một chuyện không bằng bớt một chuyện.

Hai người dứt lời, liền cùng nhau bay về phía Lam Tinh Đảo ở hải vực Tam Tiên Đảo.

Cửu U hải vực. Tử Hoàng Phủ.

Ở trong biển sâu, vốn cung điện thủy tinh phát ra hào quang màu tím ngập trời, lúc này rách nát không chịu nổi. gần như bị phá thành phế tích, chỉ còn vài tòa nội điện đầy đủ.

Lúc này, trong bảo khố Tử Hoàng Điện, Tử Hoàng cùng Tử Lượng đều đang ở đó.

- Mọi chuyện trải qua là như thế.

Tử Lượng nói rành mạch mọi chuyện xảy ra khi mình tiến vào La Sát Mật Ngục.

- Người... tên nghiệt tử này!

Sắc mặt Tử Hoàng ngày càng âm trầm, trong mắt thiêu đốt lửa giận hừng hực muốn nuốt sống kẻ khác.

- Nếu con không đi mời Trương Hằng. Tử Hoàng Điện sẽ không bị diệt, nhị muội cùng tam đệ sợ rằng khó mà giữ mạng, nhưng không ngờ Trương Hằng này lại đánh chủ ý tới bảo khố Tử Hoàng Điện...

Tử Lượng cúi đầu. vẻ mặt hiện một tia bi thương.

- Hừ. người đứng là dẫn sói vào nhà! Làm sao có thể dễ dàng tin tưởng vào lời tu sĩ nhân loại nói? Bây giờ hay rồi. mạng của tam đệ người lúc nào cũng nắm trong tay người kia, nhị muội người lại rơi vào trong tay cốt Lão Yêu. không rõ sinh tử!

- Càng đáng sợ hơn, một kiện bảo vật vô cùng trọng yếu trong bảo khố Tử Hoàng Điện bị Trương Hằng lấy mất. Nếu vật ấy rơi vào trong tay Hoàng Phủ Luân, Tử Hoàng Phủ ta sẽ bị lão hồ ly Hoàng Phủ Luân kia áp chế mọi mặt!

Tử Hoàng càng nói càng tức giận, hô hấp bắt đầu dồn dập. dòng nước xung quanh cũng rung động không thôi.

Đúng lúc này, từ ngoài bảo khố truyền đến một tiếng nói quen thuộc:

- Phụ thân, đại ca...

Vừa nghe tiếng nói này. Tử Hoàng cùng Tử Lượng đều ngẩn ra.

- Tam đệ!

Tử Lượng mừng rỡ hô lên, ánh mắt nhìn ra ngoài bảo khố.

Chỉ thấy tam đệ Tử Hân hai mắt sáng rõ, lộ thần sắc hồ thẹn, đứng ở ngoài bảo khố.

- Đệ đã khôi phục tự do...

Tử Hân đầy áy náy nói, không dám nhìn phụ thân Tử Hoàng.

Tử Hoàng thở dài một hơi:

- Vào đi. hết thấy đều là do người dựng lên.

- Tam đệ. đệ mau vào. mặt kệ đệ làm sai gì. đại ca cũng sẽ không trách cứ đệ.

Tử Lượng có vẻ kích động nói.

Bùm!

Khi Tử Hân đi vào bảo khố, lập tức quỳ trước mặt phụ thân, mặt tràn nước mắt:

- Phụ thân đều là lỗi của con, xin ngài trừng phạt con đi!

- Nghiệt tử! Đứng lên cho ta! Cho dù vi phạm giết người, cũng không thể bù đắp tổn thất của Tử Hoàng Phủ.

Về mặt Tử Hoàng càng nồng đậm sát khí, mắt bắn ra sát khí phun ra từng chữ:

- Trương Hằng, Hoàng Phủ Luân, cốt Lão yêu. các người nhớ kỹ cho ta! Hủy căn cơ Tử Hoàng Điện ta. thù này ta sẽ trả lại gấp mười lần!

Trong những cái tên hắn nói ra. tu sĩ nhân loại Trương Hằng không quá thu hút này lại xếp ở hàng thứ nhất.

Tử Hân nghe vậy. sắc mặt liền trắng bệch, vội vàng nói với Tử Hoàng:

- Phụ thân, con cầu ngài, ngàn vạn đừng đối nghịch với Trương Hằng. Người này rất đáng sợ. khi con bị khống chế đã hiểu rất rõ ràng.

-Cái gì?

sắc mặt Tử Hoàng trầm xuống, lạnh lùng nhìn hân:

- Chẳng lẽ ngươi còn chưa thoát khỏi hân khống chế? Nếu ngay cả một tu sĩ nhân loại mà vi phụ cũng không giải quyết được, còn mặt mũi gì sống ở Cửu U hải vực?

- Trước khi Trương Hằng cho con tự do, từng phân phó con nhấn lại phụ thân một câu.

Tử Hân rụt rè nói.

- Hân muốn con nói gì với ta?

Tử Hoàng biến sắc. sát khí trong mắt càng đậm.

Tử Hân vội vàng nói:

- Nguyên văn thế này...

- Tử Hoàng các hạ. lúc Trương mỗ mới đến Cửu U hải vực từng kết ân oán với quý tử. từ đó liên tục dẫn phát những chuyện đến nay. Sở dĩ Trương mỗ cướp sạch bảo khố Tử Hoàng Điện cũng là vì sinh tử tồn vong của bản thân bức bách, hy vọng phủ chủ có thể lượng giải đôi đường. Nếu các hạ cố chấp thù hận trong lòng, dù thân là đại yêu tu cấp phủ chủ. cũng chỉ dẫn mình từng bước đến diệt lộ.

- Lần này Trương Hằng kính một tiếng, cũng là cảnh cáo cuối cùng với Tử Hoàng Phủ xin thận trọng, thận trọng.

Tử Hân thuật lại nguyên văn lời Trương Hằng. không sót một chữ.

- Ha ha ha... Thật là buồn cười!

Tử Hoàng vẻ mặt châm biếm khinh thường, phát ra tiếng cười ha hả:

- Trương Hằng? Người đang cảnh cáo bản phủ hay sao?

- Dưới cấp phủ chủ. đều là con kiến, đừng tưởng rằng nắm giữ một hai loại thần thông, là có tư cách nói điều kiện với bản phủ.

- Đối nghịch với bản phủ, ta muốn ngươi chết không yên thân...

Tiếng quát chấp niệm cùng thù hận vô tận quanh quẩn giữa Tử Hoàng Điện đỏ nát, vang dội hải vực vô tận.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

597. Chương 533: Tứ Đại Yêu Tôn

- Phụ thân đại nhân, coi như con cầu ngài, vì vận mệnh tất cả Yêu tộc Tử Hoàng Phủ xin ngài đừng đối địch với Trương Hằng. Hân che giấu thực lực quá sâu. hơn nữa nắm giữ không ít đòn sát thủ không rõ. hoàn toàn không thể cân nhắc theo lẽ thường.

Tử Hân thấy phụ thân không nghe khuyên bảo. thù hận trong lòng càng sâu, bùm một cái lại quỳ xuống trước Tử Hoàng, ôm lấy chân phụ thân liều mạng cầu khẩn.

- Nghiệt tử, uống cho ta đường đục người nhiều năm như thế. bây giờ ngã sang phía người ngoài, diệt uy phong vì phụ.

Tử Hoàng giận dữ bùng một cái toàn thân tử diễm ngùn ngụt, trong bảo khố đột nhiên đánh xuống một cổ uy lực tinh thần hùng hồn, đè ép không gian xung quanh vụn vụn.

Đối mặt lực lượng linh hồn nhân vật cấp phủ chủ biến thành uy lực tinh thần, hai huynh đệ Tử Lượng cùng Tử Hân liền bị ép khó mà nhúc nhích, hít thở vô cùng khó khăn.

- Khụ khụ... Phụ thân, lời con phát ra từ tâm huyết. cầu ngài cân nhắc trước sau. Trương Hằng người này vạn vạn lần không thể trêu chọc. Thù hận trước kia, phụ thân ngài coi như gió cao đánh khẽ...

Tử Hân cố chịu đựng uy lực tinh thần hùng hồn này, Thậm chí khóe miệng tràn máu vô cùng cố sức nói.

- Phản đồ!

Thần quang trong mắt Tử Hoàng lạnh lẽo như đao, hung hăng nhìn chằm chằm con thứ ba của mình.

Nhưng Tử Hân vô cùng quật cường, đối mặt với phụ thân trong lòng đau đớn cực điểm.

Từ nhỏ đến lớn hân nhận hết nuông chiều, lúc này lại bị phụ thân dùng lời quát mắng như thế.

Phản đồ!

Hai chữ này như ngàn mũi kim chui thẳng vào tim hân.

- Phụ thân... xin tin lời của con nói!

Tử Hân run giọng nói.

- Người muốn chết!

Về mắt Tử Hoàng lộ ra sát khí, bỗng nhiên vung tay hung hăng vỗ một chưởng về phía nhi tử mình.

Bốp!

Cái tát vô cùng vang dội. trên mặt Tử Hân lập tức sưng đỏ xanh tím. miệng phun máu. sắc mặt trắng bệch.

Là Thần thú hợp Thể đại viên mãn. dù là một chưởng này không phụ thêm pháp lực cùng uy lực tinh thần uy lực của nó cũng không thể xem thường, hoàn toàn có thể đánh chết yêu thú Hóa Thần Kỳ.

- Phụ thân... ngài đừng đánh tam đệ. đệ ấy nói cũng có lý. Hiện giờ Tử Hoàng Phủ gây thù quá nhiều, bọn người Hoàng Phủ Lâm, Quân Thiên Tề đều khó mà đối phó. Trương Hằng này tiềm lực đáng sợ. con có dự cảm cuối cùng có ngày hân sẽ trở thành đại nhân vật vang dội cổ kim ở giới này.

Tử Lượng thấy tam đệ bị phụ thân đánh, thần sắc không đành lòng, vội lên khuyên can.

- Phụ thân trong thời gian con bị Trương Hằng khống chế. cảm giác thực lực của hân không lúc nào ngừng tăng trưởng. Lúc gặp hân lần đầu. thực lực của hân chưa vượt qua Hóa Thần kỳ. nhưng còn nay hân đã mạnh mẽ đến cảnh giới như thế. Cuối cùng có một ngày, hân sẽ...

Tử Hân dừng lại. về mặt khẩn thiết nhìn phụ thân.

- Cuối cùng có ngày, hân sẽ thế nào?

Tử Hoàng cười lạnh:

- Có phải người muốn nói. cuối cùng có ngày hân sẽ vượt xa vì phụ.

- Đúng thế.

Tử Hân vô cùng trịnh trọng nhấn hai chữ.

- Nghiệt tử!

Tử Hoàng nghe vậy. sát khí trên mặt càng nồng hơn mơ hồ có xu thế tẩu hỏa nhập ma.

Đột nhiên vung tay, hần lại đánh con thứ ba một bạt tai.

Bốp....

Lần này, thân thể tử Hân bị đánh bay ra ngoài, nặng nề va vào vách tường bảo khối.

Cũng may bảo khối này vốn là lĩnh vực không gian của Hữu hộ pháp, va chạm trình độ này không có ảnh hưởng gì.

- Vi phụ nói cho người, ở Cửu U hải vực này không có bất kỳ kẻ nào có thể năm lần bảy lượt khinh nhục Tử Hoàng Phủ ta. không có, tuyệt đối không có!

Tử Hoàng chậm rãi đạp bước, đi về phía Tử Hân, uy lực tinh thần tỏa khắp không gian như thác lũ vỡ đê, tràn về phía con trai thứ ba này.

- Nếu người còn dám lẩm miệng một câu. vi phụ trực tiếp phế bỏ một thân tu vi của người, đoạn tuyệt quan hệ cha con với người.

Một đạo hàn quang lạnh băng thoáng hiện trong mắt Tử Hoàng, nhiệt độ xung quanh cấp tốc giảm xuống, nước biển ngoài bảo khối chợt ngưng lại.

Bên trong bảo khối, một mảnh tĩnh mịch.

Thình thịch! Thình thịch!

Chỉ còn lại tiếng hô hấp cùng nhịp tim của ba người.

Ba cha con đứng giữa bảo khối theo hình tam giác.

Trong đó, Tử Hoàng ở đỉnh tam giác này. Tử Lượng cùng Tử Hân đứng ở hai mặt khác.

Thật lâu sau, Tử Lượng thở dài một hơi:

- Thôi.. Tam đệ.

- Cho dù chết, đệ cũng phải ngăn cản phụ thân!

Tử Hân quật cường tới cực điểm, ánh mắt ngược nhìn phụ thân Tử Hoàng.

Lúc này, hần không còn là Tam công tử từng gây rắc rối, gây họa khắp nơi.

Hần đã hiểu rất nhiều, cũng hiểu được Tử Hoàng Phủ phải đối mặt với vận mệnh.

- Nghiệt tử. người nghĩ rằng ta dám giết người hay sao?

Tử Hoàng rống giận, nâng tay lên. tất cả uy lực tinh thần bám lên đó.

Trên trán mơ hồ hiện lên những đường chỉ đen nhàn nhạt.

"Đó là..."

Tử Lượng chấn động, nhận ra triệu chứng trên trán phụ thân.

Tuy rằng không quá rõ ràng, nhưng hần đã biết phụ thân đã bị "tâm ma" xâm nhập, tẩu hỏa nhập ma!

- Nếu con chết có thể đổi lấy phụ thân hồi tâm chuyển ý. con không có gì phải sợ.

Tử Hân bò lên khỏi mặt đất, chậm rãi đi về phía Tử Hoàng, bất ngờ có một cỗ khí thế thấy chết không sờn.

- Tốt tốt tốt! Ta thành toàn cho người!

Một chưởng kèm theo uy lực tinh thần vô thượng của Tử Hoàng Vũ một cái. vỗ về phía con thứ ba Tử Hân.

Một chưởng này tốc độ không nhanh, lại mang theo một cỗ khí tức hủy diệt.

Cả lĩnh vực không gian bảo khối đều run lên.

- Tử Hoàng! Ngài điên rồi...

Hữu hộ pháp đang dưỡng thương trong lĩnh vực không gian khổng lồ kinh hô.

- Phủ chủ đại nhân, đừng mà!

Ở ngoài bảo khổ, Tả hộ pháp đang chỉ huy chúng yêu tu chỉnh đốn lại Tử Hoàng Điện cũng cảm nhận được tình huống bên này. sắc mặt đại biến.

- Phụ thân, đó là tam đệ. ngài mau tỉnh lại.

Tử Lượng nóng như lửa đốt, chỉ có hần nhìn ra được trạng thái hiện giờ của Tử Hoàng.

Nhưng mà một chưởng kèm theo uy lực tinh thần hùng hồn của Tử Hoàng chỉ ngừng trệ trong chớp mắt, liền tiếp tục đánh về phía Tử Hân.

Tử Hân chỉ cảm thấy khí tức tử vong đang từng bước tới gần mình, hần cười chưa xót:

- Phụ thân, đừng cương trước bờ vực...

- Tam đệ mau tránh ra, đệ sẽ chết!

Tử Lượng vội hô to. hần biết uy lực ẩn chứa trong một chưởng của phụ thân, tuyệt đối có thể miểu sát yêu thú hợp Thể Kỳ.

Nhưng mà bị một chưởng của Tử Hoàng áp bách. Tử Hân ngay cả động đậy ngón tay cũng không được, huống chi hần căn bản không có ý muốn trốn tránh.

Ầm!

Một kích toàn lực ẩn chứa uy lực tinh thần khổng lồ của Thần thú cấp phủ chủ. ầm ầm đánh trúng mục tiêu.

Phốc!

Một bóng người chắn trước mặt Tử Hân ngay vào lúc nguy cấp, phát ra một tiếng hừ nặng.

Kế đó, liền nghe một tiếng bùm, một thi thể đầm máu ngã xuống.

- Đại ca...

Tử Hân kinh hoàng hô to. nhào tới thi thể không ra hình người vừa ngã xuống, phát hiện trên người đại ca Tử Lượng đã không còn khí tức sự sống, nhịp tim ngừng đập, hít thở không còn.

- A....

Tử Hân rống to một tiếng, hai mắt đỏ bừng, ôm thi thể đại ca khóc rống một trận, đau lòng muốn chết.

Sau khi Tử Hoàng đánh ra một chưởng này. những chỉ đen trên trán cũng biến mất, hần sững sờ nhìn tay mình dính máu tươi còn ấm, ngây người.

- Đây là...

Ánh mắt hần dừng lại trên thi thể con trai lớn.

- A! Cương nhi!

Tử Hoàng cảm thấy trời đất quay cuồng, sững sờ không thể tin nổi:

- Sao có thể như thế... Ta đã giết Cương nhi...

- Hu hu hu....

Tử Hân ôm thi thể đại ca. Không ngừng khóc rống.

- Ta đã giết nhi tử của mình... A!

Tử Hoàng vùng tay, ẩn chứa uy lực tinh thần mạnh mẽ chuẩn bị đánh vào đầu mình.

Hần lại muốn tự sát!

Biển cổ này làm cho Tử Hân cả kinh:

- Phụ thân đừng mà!

Nếu Tử Hoàng chết, vậy toàn bộ Yêu tộc Tử Hoàng Phủ sẽ hủy hoại trong chốc lát.

Đồng thời, Hữu hộ pháp tiềm ẩn trong lĩnh vực không gian khổng lồ như điên: "Tử Hoàng muốn tự sát, thật quá tốt. Hắn vừa chết, ước định trước kia sẽ mất hiệu lực. ta cũng sẽ có tự do..."

Nhưng mà ngay khi tay Tử Hoàng sắp đánh vào đầu mình, bỗng nhiên hắn dừng lại. vẻ mặt lóe lên hàn quang, lăm bằm:

- Không được, ta không thể chết như thế, ta nhất định phải giết tất cả bọn chúng, báo thù cho Cương nhi.

- Trương Hằng, cốt Lão Yêu, Hoàng Phủ Lâm, Quân Thiên Tề, một cái cũng không buông tha!

Một cái cũng không buông tha!

Quyết tâm báo thù của Tử Hoàng tăng vọt gấp mười lần.

- Người đâu!

Thần thức của hắn quét qua Tử Hoàng Phủ rơi vào người Tả hộ pháp.

- Có. phủ chủ.

Tả hộ pháp thật cẩn thận tiến vào trong bảo khố. không dám liếc nhìn thi thể đại công tử. trong lòng một mảnh buồn bã.

- Bây giờ người lập tức đi Cửu U Vực!

Tử Hoàng nhàn nhạt nói.

- Cửu U Vực?

Tả hộ pháp nghe vậy. sắc mặt đại biến, thân thể khẽ run lên.

Cửu U Vực chính là một trong bốn đại thánh địa Chu Vương Triều, chính là nơi thần bí thống trị toàn bộ Cửu U hải vực khôn cùng.

Kẻ cầm quyền Cửu U Vực chính là nhân vật cấm kỵ trong thần thoại, uy chấn một giới - Huyền Long Đại Vương.

Cho nên Tả hộ pháp vừa nghe ba chữ Cửu U Vực. trong lòng vô cùng hoảng sợ. nhưng cũng hiểu được ý của Tử Hoàng.

- Phủ chủ đại nhân cần gì. có thể phân phó.

Tả hộ pháp hít sâu một hơi.

Tử Hoàng mở tay ra. trước người xuất hiện một cái ngọc phù màu tím. hắn nhắm mắt lại. thần thức thẩm thấu vào trong đó.

Một lát sau, hắn giao ngọc phù này cho Tả hộ pháp, nhàn nhạt nói:

- Người cầm nó đưa đến Cửu U Vực.

Tả hộ pháp tiếp nhận vật này, hỏi:

- Không biết ta cần đưa nó cho vị đại nhân nào ở Cửu U Vực?

- Người nhất định không gặp được Huyền Long Đại Vương, nếu người có thể đưa nó cho bất kỳ vị nào trong tứ đại Yêu Tôn Cửu U Vực. chuyện này coi như thành công.

Tử Hoàng trầm ngâm nói.

- Tứ đại Yêu Tôn? Ta đã nhớ.

Tả hộ pháp vội trả lời.

Là nhân vật thượng tằng Cửu U hải vực. hần cũng biết danh hào tứ đại Yêu Tôn ở thánh địa Cửu U Vực.

- Người mau xuất phát đi...

Tử Hoàng khoát tay, ánh mắt rơi xuống thi thê tử Lượng, phân phó Tử Hân bảo tồn vào trong quan tài huyền băng vạn năm.

- Hừ. người muốn mời Huyền Long Đại Vương ra tay giết những người kia?

Tử Hân thu xếp xong quan tài huyền băng vạn năm, lau khô nước mắt trên mặt, giọng nói khàn khàn.

Trong ánh mắt hần nhìn phụ thân, có vài phần đối địch lạnh lùng.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

598. Chương 534: Giành Mạng Sống Với Thời Gian

Đối mặt với đối địch cùng lạnh lùng trong ánh mắt nhi tử, trong lòng Tử Hoàng đau xót, sắc mặt ngưng trọng nói:

- Huyền Long Đại Vương chính là tồn tại gần như vô địch trong giới này. tỷ lệ mời ngài ấy ra tay không đến một phần ngàn...

Tử Hân cười lạnh nói:

- Nếu không mời được Huyền Long Đại Vương, ngài nên bớt chút sức đi, không cần tăng thêm tai họa cho Tử Hoàng Phủ nữa.

Hần từng bị Trương Hằng khống chế. bị bóng ma đối phương ảnh hưởng, không sinh ra dũng khí chống cự.

Nhưng chỉ có Huyền Long Đại Vương trong truyền thuyết có thể cho hần tin tưởng. Bởi vì trong lòng hàng tỷ con dân Yêu tộc Cửu U hải vực. bốn chữ Huyền Long Đại Vương đại biểu cho không thể chiến thắng.

- Hần nhi, ta biết trong lòng của con cũng rất muốn báo thù. con bị dâm uy của Trương Hằng chấn nhiếp, cho nên sinh ra lòng e ngại. Nhưng mà lúc này con có thể yên tâm. phụ thân tuyệt đối không phải chiến đấu một mình.

- Ngài còn có thể mời ra vị đại thần thông nào?

Thần sắc Tử Hân châm biếm nói.

- Kế hoạch của ta chia làm ba bước, đã bắt đầu thực thi. Cho Tả hộ pháp đi Cửu U Vực xin giúp đỡ là bước đầu tiên, hiện giờ vì phụ cần nhất là thời gian. Một khi thời cơ chín mùi, vậy Trương Hằng chắc chắn là kẻ chết đầu tiên, kẻ chết kế tiếp sẽ là đám người Hoàng Phủ Lâm, Quân Thiên Tề...

Trong mắt Tử Hoàng lóe ra tia sáng âm mưu.

- Ngài nên biết, thực lực của Trương Hằng không lúc nào không ngừng tăng trưởng. Có lẽ không tới mười năm. hần có thể vượt qua cấp phủ chủ, trong giới này đã không còn ai giết được hần.

Sắc mặt Tử Hân hơi dịu đi, dường như bị kế hoạch của phụ thân đánh động.

- Đúng thế, thực lực Trương Hằng này tăng trưởng rất khủng bố. không lâu trước giao chiến cùng ta chẳng qua chỉ là phân thân của hần.

Tử Hoàng thở dài một hơi, dùng ngữ khí trịnh trọng trước nay chưa từng có nói:

- Đây là một trận chiến giành giật, nếu kế hoạch của ta thi hành chậm, một khi Trương Hằng xong chuyện rời Cửu U hải vực đi vào thế giới nhân loại, chúng ta sẽ không còn hy vọng giết hắn nữa.

- Thời gian?

Tử Hân cảm giác nhịp tim của mình tăng lên.

- Phải, chỉ cần nắm giữ thời gian, thắng lợi chắc chắn thuộc về chúng ta.

Tử Hoàng nhàn nhạt nói:

- Con cứ tránh ở cấm địa Tử Hoàng Phủ tu luyện vi phụ sắp sửa thực hành kế hoạch bước thứ hai...

- Không biết kế hoạch cụ thể của phụ thân là gì?

Ánh mắt Tử Hân sáng lên, sốt ruột hỏi.

Tử Hoàng vừa định nói. đột nhiên có cảm ứng, đột nhiên quay đầu, ánh mắt ngưng tụ tử quang thành một điểm, liếc về phía một góc bảo khối.

Ở nơi đó, mơ hồ có một đôi mắt bạc như đôi mắt thần linh đang nhìn hai người.

- Trương Hằng?

Tử Hoàng chấn động, đột nhiên khoát tay cách không đánh ra một chưởng, uy lực tinh thần kinh thể hải tục hóa thành một lưỡi dao sắc bén đâm về phía đôi mắt trong xa xăm kia.

Xẹt!

Uy lực tinh thần biến thành lưỡi dao sắc bén xuyên thấu qua đôi mắt.

Vù!

Công kích qua đi, đôi mắt bạc khẽ run lên, biến mất không thấy.

- Đó là thần thông cổ quái gì?

Tử Hoàng thu tay, trong lòng nghiêm nghị.

- Hồi phụ thân đây là Thần Linh Nhân một trong các đại thần thông mà Trương Hằng nắm giữ, uy lực hiệu quả không rõ ràng, nhưng có thể xem xét tình huống ngoài ngàn vạn dặm.

Tử Hân vội vàng giải thích, hắn từng nói chuyện nhiều lần với Trương Hằng. cùng lấy tư cách tạo thân ở bên cạnh hắn. cho nên biết bộ phận bí ẩn cực nhỏ của Trương Hằng.

- Thần Linh Nhân?

Tử Hoàng khẽ nhẩm ba chữ, cười lạnh nói:

- Hay cho một tên cuồng ngạo, một tu sĩ nhân loại nhỏ nhỏ cũng dám xưng bậy là thần linh, không sợ bị trời phạt?

- Vậy phụ thân, chẳng phải hắn đã biết những lời chúng ta vừa nói?

Trong lòng Tử Hân run lên, thầm nghĩ không ổn.

- Không thể nào. Thần Linh Nhân này nhiều nhất là pháp thuật giả mạo thần thông Thiên Nhân Thông, Thiên Lý Nhân trong truyền thuyết. nhiều nhất có thể bắt được hình ảnh bên phía chúng ta tuyệt đối không thể nghe được âm thanh.

Tử Hoàng quá quyết nói.

Tử Hân khẽ gạt đầu, cảm thấy phụ thân nói rất có lý.

Nhưng mà, hai cha con này có chuyện không biết: Thần Linh Nhân của Trương Hằng quả thật không thể nghe được âm thanh, nhưng tuyệt đối không phải là pháp thuật giả mạo gì đó.

Trước đó Âm Dương Quyết - Nghịch Chuyển Càn Khôn, bị người ta coi là ảo thuật cao minh một chút.

Hiện giờ Thần Linh Nhân - Ngưng Nhân Ngàn Dặm. bị người ta kết luận thành "pháp thuật giả mạo".

Nếu để cho Trương Hằng nghe những bình luận này. không biết sẽ có ý nghĩ gì?

Nhưng vào lúc này hắn đang cùng Hoàng Phủ Luân chạy tới hòn đảo tu chân cấp hai - Lam Tinh Đảo.

Rất nhanh, Lam Tinh Đảo hiện rõ phía trước, dần dần to ra trong tầm nhìn.

Trong quá trình phi hành. Hoàng Phủ Luân phát hiện hai mắt Trương Hằng có lúc ẩn chứa ánh bạc cực kỳ quỷ dị. khi hắn chạm tới ánh mắt đối phương liền cảm giác phát lạnh.

Thấy sắp đến Lam Tinh Đảo, Trương Hằng thở dài một hơi, lẩm bẩm:

- Thời gian ngày càng gấp rút...

Hoàng Phủ Luân khó hiểu không thôi, hỏi:

- Trương đạo hữu, có gì khó khăn sao?

- Hoàng Phủ đạo chủ nhất định không giúp được ta...

Trương Hằng lắc đầu.

Trong lòng Hoàng Phủ Luân có chút không phục:

- Không nói ra, làm sao biết ta không giúp được chứ?

Trương Hằng cười:

- Trương mỗ khó khăn là thời gian, nếu Hoàng Phủ đạo chủ muốn giúp ta. trừ khi có thể ảnh hưởng thời gian.

- Ha ha. Trương đạo hữu nói đùa. cho dù là tiên nhân cũng không thể ảnh hưởng đến thời gian...

Hoàng Phủ Luân mỉm cười, dẫn Trương Hằng đáp xuống Lam Tinh Đảo.

Hai người vừa đến đảo, phía trước đột nhiên kéo tới một đạo thần thức vô cùng mạnh mẽ, làm cho hai người khê biến sắc.

- Quả nhiên là nàng... Trương đạo hữu đúng là liệu sự như thần.

Thần thức Hoàng Phủ Luân đảo qua, phát hiện chủ nhân thần thức kia đúng là nữ tu Thiên cầm mà hắn cứu ra từ Tử Hoàng Điện.

Trương Hằng không cần thả ra thần thức, liền biết người đến là Thiên cầm.

Quả nhiên, một nữ tu tuyệt sắc váy màu thuần di đến trước mặt hai người, mắt sáng như nước dừng trên mặt Trương Hằng.

Hoàng Phủ Luân cười ha ha:

- Thiên Cầm đạo hữu không cần làm vậy. ta có chuyện cần giải thích...

Thiên Cầm cười duyên đáng:

- Không cần, tiểu nữ tử trở lại Lam Tinh Đảo suy tư một lúc, đã hiểu được.

Nói xong, nàng khê cúi người trước Trương Hằng. ánh mắt thành khẩn nói:

- Ở đây Thiên cầm tạ ân cứu mạng của Trương đạo hữu, không lâu trước có nhiều chỗ mạo muội, xin thứ lỗi.

Trương Hằng thở dài nhẹ nhõm một hơi:

- Nếu cô có thể hiểu được là tốt, Trương mỗ cũng không phải loại người trong lòng chỉ có ích lợi. không để ý nguyên tắc. Nếu đáp ứng cứu đạo hữu ra, tự nhiên sẽ dốc toàn lực.

Một hồi hiểu lầm đã giải, ba người có nói có người bay đến phủ Hoàng Phủ Lam Tinh Đảo.

Hoàng Phủ Luân kính hai người như khách quý. khoản đãi thịnh tình, ba người cũng tham thảo những vấn đề tu hành với nhau, Trương Hằng cũng được lợi không nhỏ.

Trong lúc này, Trương Hằng cũng tìm tới Hoàng Phủ Phách, hỏi hẩn những vấn đề về đệ tử Tú Ninh.

Từ chỗ Hoàng Phủ Phách biết được, ngày hôm sau khi Trương Hằng rời đi. Tú Ninh liền rời Lam Tinh Đảo. hẩn là đi vào khu vực Thiên Tinh Đình Đông Long đại lục.

- Trương đạo hữu, xem ra còn đang rất gấp gáp. ta giao những thứ còn lại cho ngài.

Hoàng Phủ Luân cho người mang đến mười kiện Linh bảo trung phẩm, tự tay giao cho Trương Hằng.

Trương Hằng thần nhiên nhận lấy, gật đầu nói:

- Đa tạ Hoàng Phủ đạo chủ quan tâm, trên thực tế bản tôn của ta hiện giờ đang thi đua với thời gian, chỉ mong có thể bình yên trở về từ Cửu U hải vực.

- Bằng thực lực bản tôn Trương đạo hữu. dù là ở Cửu U hải vực yêu thú hoành hành, chỉ cần không gặp nhân vật cấp phủ chủ trở lên. hẩn sẽ không có uy hiếp gì. Huống chi trong tay Trương đạo hữu còn có một tấm...

Trên mặt Hoàng Phủ Luân lộ ra tươi cười thần bí, cũng không nói tiếp.

Thiên Cầm bên cạnh trong lòng tò mò, cũng không hỏi nhiều.

- Đúng thế. chỉ mong không cần đến lúc đó.

Trương Hằng gật đầu, hàn huyền vài câu với hai người, liền rời đi một mình, tạm thời ở trong phủ đệ do Hoàng Phủ Luân an bài.

Đi vào trong phòng, Trương Hằng đánh ra cấm chế, mới nâng Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp, hai mắt bắn

ra ánh sáng bạc ngưng tụ thành lốc xoáy thần bí.

Khoảng khắc, hẩn nhẹ phun ra một chữ:

-Đi!

Oong một cái. ba tầng đầu Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp trong tay hẩn bùng lên ánh bạc, phát ra một tiếng động như truyền đến từ hỗn độn xa xăm.

Ngay Sau đó, Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp trong tay hẩn biến mất vào hư không.

- Ôi. nguy cơ trước nay chưa từng có...

- Hiện giờ ta phải đi Bồng Lai Đảo tị nạn. hết thấy còn lại cứ giao cho bản tôn...

Trương Hằng thở dài nặng nề. ánh mắt lộ ra lo lắng trước nay chưa từng có.

Nhưng mà, ở bên trong lo lắng còn có một tia chờ mong mãnh liệt.

Cửu U hải vực, Ma Xà Phủ.

Mặt biển nhìn như sóng êm gió lặng, thông thả bình yên.

Không ai. ở một nơi trong mảnh không gian này, dung hợp một cái lĩnh vực không gian.

Trong lĩnh vực không gian, bản tôn của Trương Hằng sắc mặt trắng bệch đang khoanh chân ngồi, bên cạnh là một mảnh ngân diễm đang điên cuồng cắn nuốt vẫn Đồng Bạch Tinh.

Trong quá trình này, thân thể Trương Hằng suy yếu, đang điên cuồng hấp thu tinh túy thiên địa cuồn cuộn, trong quá trình khôi phục nguyên khí. thực lực của hẩn cũng chậm rãi tăng trưởng.

Không lâu trước, hẩn lên vào biển sâu. tuy rằng đánh chết Quy Tổ thất bại, nhưng có được Pháp bảo thông lĩnh cùng cắn nuốt thi thể yêu thú hợp Thể. cũng tương đương với hơn mười kiện linh bảo trung phẩm.

Tuy nhiên, mười kiện linh bảo trung phẩm, chỉ mới hoàn thành một phần mười mục tiêu của hẩn.

Đương nhiên, trước đó hắn cũng cắn nuốt không ít Pháp bảo thông linh trung phẩm cùng với thi thể yêu thú. cộng thêm vào tương đương mười kiện Linh bảo trung phẩm.

Tổng cộng lại, hắn hoàn thành một phần mười nhiệm vụ.

Vũ....

Khoảng khắc, Trương Hằng phun ra một hơi, bỗng duỗi tay ra, trong hư không oong một cái như chuông lớn nổ vang.

Một tòa bảo tháp lớn cỡ bàn tay xuất hiện trong tay hắn.

Thần niệm vừa động, bảo tháp tiến vào trong cơ thể hắn.

Trương Hằng liếc vẫn Đồng Bạch Tinh bên cạnh còn đang không ngừng bị ngân điểm cắn nuốt, lẩm bẩm:

- Bên trong vẫn Đồng Bạch Tinh này ẩn chứa tinh túy thiên địa tương đương với khoảng ba mươi kiện linh bảo trung phẩm nhưng thời gian của ta không còn nhiều lắm.

Nghĩ đến đây, đột nhiên hắn nói với hai đại Huyết Sát Quân Vương ở không xa đang hấp thu lực lượng huyết sắc trong Huyết Chú Chi Trì:

- Chuẩn bị khai chiến, ta có chút suy yếu. các người giúp ta đánh chết Bách Linh Ngư Vương, hoàn thành nhiệm vụ cuối cùng tiêu diệt Bát Yêu Đảo.

- Sư tôn... Ngài có được không?

Vân Dịch thấy sắc mặt Trương Hằng tái nhợt rất suy yếu, do dự hỏi.

- Vi sư đang giành mạng sống với thời gian, không thể trì hoãn.

Trương Hằng dứt khoát nói. trong mắt bùng phát chiến ý cùng chờ mong trước nay chưa từng có.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

599. Chương 535: Ma Xà Phủ

Bên trong Cửu U hải vực khôn cùng, có tất cả mười hai phủ thể lực Yêu tộc. mỗi một phủ đều bao quát một mảnh hải vực vô bờ vô bến. thống lĩnh hàng tỷ con dân Yêu tộc, cùng với một vị cường giả cấp phủ chủ tọa trấn.

ở trong mười hai phủ thể lực Yêu tộc này. thực lực Ma Xà Phủ coi như ở sát sau cùng, nhưng phủ chủ Thiên Sát Ma Xà vẫn có thực lực không thể xem thường, pháp lực thông thiên, thần thông chấn nhiếp mảnh hải vực này không ai địch lại.

Trong mấy vạn năm gần đây, một cỗ thể lực tên là Bát Yêu Đảo bất tri bất giác nổi lên trong Ma Xà Phủ.

Bát Yêu Đảo do tám tên đại yêu tu kết bái tạo thành, lão đại Cực Băng Hùng Vương thực lực sâu không lường được, được xưng tôn tại thực lực gần với Thiên Sát Ma Xà ở Ma Xà Phủ.

Từ sau khi sáng lập Bát Yêu Đảo, Cực Băng Hùng Vương chưa từng thua trận, mà lãnh đạo Bát Yêu Đảo mơ hồ có xu thế tranh đua với Ma Xà Phủ.

Trương Hằng đến Ma Xà Phủ đã nhìn trúng Bát Yêu Đảo này.

Bởi vì chém giết yêu thú thông thường rất ít thu hoạch, trong vòng hợp Thể Kỳ chỉ có một số ít yêu tu mới có được bảo vật Pháp bảo thông linh trung phẩm trở lên. Còn trên Bát Yêu Đảo lại tụ tập tám đại yêu tu, vốn liếng trong đó tự nhiên các thể lực nhỏ không thể so sánh được.

Một ngày này, Trương Hằng đạp sóng biển phi hành trên mảnh biển rộng xanh thẳm, sau lưng là hai đại Huyết Sát Quân Vương.

Vân Dịch bay sau lưng Trương Hằng, không ngừng đánh giá sư tôn trong lòng mơ hồ lo lắng.

Mặc kệ là từ khí tức hay thần sắc, hẳn đều cảm nhận được sư tôn suy yếu.

Thậm chí hẳn có ảo giác, sư tôn ở trạng thái này có thể đánh thắng được mình hay không thì cũng khó nói.

- Sư tôn mục tiêu của chúng ta lần này chẳng qua là đại yêu tu hợp Thể. nhiệm vụ này cứ giao cho chúng ta là được, ngài chỉ cần đứng bên cạnh xem chiến là được rồi.

Vân Dịch cười nói với Trương Hằng, thần sắc lo lắng.

Trương Hằng mỉm cười, dẫn hai người bay về phía biển sâu.

Không lâu trước, hẳn không tiếc trả giá chuyển lực lượng cho phân thân mượn, thậm chí mạnh mẽ sử dụng Âm Dương Quyết chưa nắm giữ, từ đó tạo thành kết quả suy yếu trước mắt.

Vì tranh giành mạng sống trong thời gian này, Trương Hằng dùng thân thể suy yếu tiếp tục hành trình giết chóc ở Cửu U hải vực.

Lại bay tới trước một hồi, đột nhiên Trương Hằng ngừng lại. trong tay lấy ra hai hạt châu màu lam, đưa cho hai người sau lưng, nhàn nhạt nói:

- Đây là hai viên ích Thủy Châu phỏng chế ta vô ý lấy được, giá trị ngang với Pháp bảo thông linh thông thường. Các người mang theo vật này. dù là biển sâu vẫn không có trở ngại.

Vân Dịch mừng rỡ, vội vàng tiếp nhận vật này, cười nói:

- Đa tạ sư tôn có bảo vật này. chúng ta có thể tác chiến với đại yêu tu hợp Thể trong biển sâu mà không cần cố kỵ hoàn cảnh tác chiến ảnh hưởng.

Nam Kiếm Phong sắc mặt lạnh lùng, ánh mắt lóe ra tia máu quỷ dị, tiếp nhận ích Thủy Châu phỏng chế, cũng không nói cảm tạ gì.

- Các người đi theo ta, vừa rồi ta đã dùng thần thức điều tra qua, bên dưới hẳn là địa bàn Bách Linh Ngư Vương.

Trương Hằng phân phó một tiếng, liền dẫn hai người bay vào biển sâu.

Một lát sau, đi xuống sâu chừng một ngàn dặm. ba người Trương Hằng dừng lại.

Bay đến độ sâu này, xung quanh đã nhìn thấy yêu thú loại cá toàn thân trắng đen, có không ít bậc cao.

- Ha ha, nơi này có nhiều Bách Linh Ngư như thế. Bách Linh Ngư Vương kia tu luyện đến cảnh giới đại yêu tu cũng không quên chiếu cố con dân của mình.

Thần thức Trương Hằng đảo qua lập tức phát hiện một tòa động phủ tạo thành từ tinh thạch màu lam.

- Các người là kẻ nào? Dám xâm nhập Bách Linh Uyên!

Đúng lúc này, cách đó không xa bay tới một nam tử trung niên, rõ ràng là yêu thú hình người, tu vi khoảng Nguyên Anh Kỳ.

Theo hẳn tới, Bách Linh Ngư xung quanh liên xô xao bất an.

Hiển nhiên, cấp bậc của hắn ở nơi này cũng tính là rất cao.

- Chúng ta từ xa vạn dặm đến đây, là vì gặp mặt Bách Linh Ngư Vương.

Trương Hằng cười dài nói. tuy rằng sắc mặt hắn vẫn còn tái nhợt, nhưng đã tốt hơn trước một chút.

Vân Dịch cũng cảm thấy trong này có cổ quái.

Hắn phát hiện trên đường bay tới. sư tôn chẳng những không tiêu hao bao nhiêu pháp lực, ngay cả trạng thái suy yếu cũng đang khôi phục với tốc độ cảm nhận được.

Vân Dịch không biết, ngân điểm trong lĩnh vực không gian của Trương Hằng không lúc nào ngừng cắn nuốt vầng Đồng Bạch Tinh, cuộn cuộn truyền sang tinh tú thiên địa cho hắn.

- Cái gì? Các người muốn gặp thánh tổ đại nhân?

Nam tử trung niên kia chấn động, cẩn thận đánh giá ba người Trương Hằng. Tuy rằng không nhìn thấu tu vi bọn họ. nhưng cảm giác sâu sắc nói cho hắn: mình tuyệt đối không thể trêu chọc ba người này.

- Ba vị chờ một lát. để ta trở về tộc thông báo một tiếng.

Nam tử trung niên vội xoay người bay về phía động phủ.

- Lưu lại!

Nam Kiếm Phong quát lạnh một tiếng, đột nhiên vung tay hút lấy yêu thú hình người Nguyên Anh Kỳ kia vào tay. huyết quang chợt lóe hình thành một cái tù lao màu máu nhỏ hẹp, nhốt hắn bên trong.

- Người... người muốn làm gì?

Nam tử trung niên run giọng nói. một chiêu đã bị địch nhân bắt giữ, đủ thấy chỗ khùng bố của nam tử này, ít nhất là tu sĩ Hóa Thần KỶ đứng đầu trở lên.

Nam Kiếm Phong vỗ một chưởng lên đầu hắn. trong tay trào ra tia máu, xâm nhập vào đó, còn mình nhắm mắt lại.

Một lát sau, hắn mở mắt, vỗ một chưởng đánh nam tử trung niên kia bay ra mấy trăm trượng.

Ầm!

Nam tử trung niên nổ tan xác mà chết, hóa thành hư vô trong một mảnh huyết quang.

Toàn bộ quá trình Nam Kiếm Phong làm sạch sẽ lưu loát, thông qua thuật sư hồn đã biết được không ít tin tức.

- Sao rồi?

Trương Hằng nhàn nhạt hỏi, vẫn không ngăn cản Nam Kiếm Phong tự tiện ra tay.

Lần này tiến vào hang ổ Bách Linh Ngư Vương, quân chủ lực diệt yêu là hai đại Huyết Sát Quân Vương, sở dĩ Trương Hằng đi theo chẳng qua là vì đẩy nhanh tốc độ. bảo đảm không có sơ sẩy.

Tuy rằng hai đại Huyết Sát Quân Vương lợi hại, nhưng muốn tiêu diệt đại yêu tu đồng cấp vẫn không nắm chắc trăm phần trăm, đặc biệt là ở trên địa bàn của đối phương.

- Đã nắm rõ, hiện giờ có thể giết vào.

Nam Kiếm Phong liếc môi. trên người càng phát ra sát khí nồng đậm.

- Tốt, các người ra tay đi, ta ở một bên phối hợp tác chiến.

Trương Hằng phân phó.

- Rõ. sư tôn (chủ nhân)!

Hai đại Huyết Sát Quân Vương nghe vậy, hưng phấn không thôi, không nói hai lời hóa thành tia máu kinh thiên trực tiếp lao về phía động phủ gần đó.

Lập tức, một cỗ khí Huyết Sát khủng bố bao phủ mấy vạn dặm, đông đảo tu cảm nhận được cỗ lực lượng huyết tinh này, kinh hãi vỡ mắt.

Phốc phốc phốc!

Hai người vừa phi hành, chớp mắt miếu sát yêu ngăn cản trên đường, không có bất kỳ kẻ nào qua được một hiệp trước mặt họ.

- Không xong... Có tu sĩ nhân loại giết vào Bách Linh Uyên!

Chúng yêu tu hoảng sợ không thôi, cấp bậc cao lập tức bay về phía động phủ, chuẩn bị báo tin cho thánh tổ Bách Linh Ngư Vương.

Đúng lúc này, một tiếng nói già lão truyền ra từ trong biển sâu:

- Thần thánh phương nào, dám đến quấy rối Bách Linh Uyên ta?

Bỗng nhiên, một cỗ khí thể mạnh mẽ truyền ra từ động phủ.

Ngay Sau đó, một lão già áo bào tro đứng ở cửa động phủ Bách Linh Uyên nổi giận dừ dừ nhìn chăm chăm hai đại Huyết Sát Quân Vương đang chém giết con dân mình.

- Người chính là Bách Linh Ngư Vương phải không?

Sát khí trên người Vân Dịch thu lại, lạnh lùng hỏi.

- Lão phu chính là Bách Linh Ngư Vương, vì sao các ngươi tới đây đánh giết con dân của ta? Nếu không cho ta một câu trả lời, đừng mơ rời khỏi nơi này.

Lão già áo bào xám đánh giá khí tức hai người, không khỏi âm thầm kinh hãi.

- Ha ha, nếu là Bách Linh Ngư Vương, hôm nay là ngày chết của ngươi.

Nam Kiếm Phong bụm một cái thuẫn di tới, tể ra Huyết Ma Linh bảo công kích thượng phẩm một cỗ uy áp hùng mạnh sinh ra.

- Pháp bảo thông linh thượng phẩm...

Sắc mặt lão già áo bào xám đại biến, bản năng muốn chạy trốn.

Nhưng đúng lúc này, một mảnh mây máu bao trùm mấy trăm dặm. bên trong phát ra từng tiếng gào quỷ dị ăn mòn lòng người.

Sau khi lọt vào mảnh lĩnh vực này, Bách Linh Ngư Vương nhận thấy pháp lực xói mòn nhanh gấp mấy lần. hành động bị kiểm chế mọi mặt, mây máu tràn ngập khắp nơi, làm cho thần thức của hắn khó mà phát huy, mất đi tung tích bên ngoài.

- Đây... chẳng lẽ là Huyết Sát lĩnh vực?

Bách Linh Ngư Vương hoảng sợ không thôi, còn chưa phản ứng lại, đã nghênh đón đả kích bão táp từ hai đại Huyết Sát Quân Vương.

Trương Hằng ở một góc Huyết Sát lĩnh vực, nhìn chăm chú trận chiến áp đảo, trong lòng thầm than:

"Ở trong giới tu chân mạnh được yếu thua này. sinh mệnh kẻ yếu nắm giữ ở trong tay kẻ mạnh. Nếu muốn bước lên đỉnh cao. tất nhiên phải đạp lên thi thể đẫm máu mà đi tới, đúng như câu một tướng công thành vạn cốt khô..."

Chỉ mấy nhịp thở, Bách Linh Ngư Vương trong Huyết Sát lĩnh vực phát ra mấy tiếng kêu thảm, đã bị trọng thương liên tục bại lui.

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi. vươn tay phun ra ba chữ:

- Chấn Áp Quyết.

Ma Long Điện, mật địa trung tâm Ma Xà Phủ cũng là chỗ ở phủ chủ Ma Xà Phủ.

Trong đại điện U ám áp lực, một thiếu niên mặc trường bào có hoa văn màu đen đang ngồi, dáng người hắn gầy nhỏ thon thả, khuôn mặt trắng nõn tinh xảo. về mặt lưỡi biếng, khóe miệng hiện lên vài tia tươi cười vũ mị.

Người này, toàn thân lộ ra một cỗ yêu dị làm người ta dựng hết lông tóc.

Nếu Trương Hằng ở đây nhìn người nọ, chắc chắn sẽ kinh hô: "Nhân yêu." (hifi, bóng, nôm na là pê đê)

Nhưng mà một vị thiếu niên yêu mị như vậy. chính là kẻ thống trị Ma Xà Phủ rộng lớn, phủ chủ Ma Xà Phủ - Thiên Sát Ma Xà.

Lúc này, hắn vươn một ngón tay tuyết trắng câu hồn phách, cầm lấy một tấm ngọc phù màu tím do tâm phúc đưa lên.

- Tử Hoàng Phủ?

Thiếu niên thu vẻ mặt tươi cười lại, nhìn ngọc phù màu tím trong tay.

ở trong thế lực mười hai phủ Cửu U hải vực, Tử Hoàng Phủ xếp hạng ở trên.

- Tử Hoàng Phủ đột nhiên đưa tới ngọc phù truyền âm, lại có chuyện gì đây?

Ma Xà phủ chủ nhắm mắt lại, tách một tia thần thức rót vào ngọc phù.

Thật lâu sau, hắn mờ mắt, chợt lóe tinh quang:

- Xin trợ giúp? Liên thủ đánh chết tu sĩ nhân loại thân mang trọng bảo?

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

600. Chương 536: Huyết Tủy (nhất)

Biển sâu, Bách Linh Uyên.

- Đại ca sẽ không tha cho các người...

Trong Huyết Sát lĩnh vực truyền ra tiếng rít gào hận thù thấu xương của Bách Linh Ngư Vương trước khi chết, quanh quần trong mảnh hải vực này. hàng tỷ Bách Linh Ngư cũng kêu khóc, bi thương cực điểm.

Ầm!

Vị đại yêu tu hợp Thể này nổ tan xác mà chết, sóng xung kích mạnh mẽ đánh tan cả mây máu, thời khắc nguy cơ hai đại Huyết Sát Quân Vương bay vọt ra, hiểm hóc tránh né một kích chí mạng này.

Trương Hằng đứng ở một góc trong Huyết Sát lĩnh vực. dư sóng nổ mạnh chớp mắt xẹt qua chỗ hắn.

Lực phá hoại do đại yêu tu hợp Thể tự bạo sinh ra đáng sợ cỡ nào. nếu tu sĩ cùng cấp ở ngay khu vực trung tâm. quá nửa cửu tử nhất sinh.

Vú

Đối mặt dư sóng bùng nổ kéo theo khí tức tử vong. Trương Hằng trấn định tự nhiên, quanh người mơ hồ có một cỗ uy lực tinh thần hình thành một tầng phòng hộ vô hình, đón đỡ quá nửa lực đánh vào. Vài phân công kích còn lại đối với thân thể mạnh mẽ của hắn chỉ là râu ria.

Ngay trong nháy mắt bùng nổ, từ trong Huyết Sát lĩnh vực bắn ra một đạo ngọc phù màu lam trong suốt, nhanh như chớp trực tiếp bay về phía Bát Yêu Đảo.

Vũ...

Trong ngọc màu lam nửa trong suốt này ẩn chứa một cỗ dao động tinh thần mịt mờ. trong chớp mắt bay ra ngàn dặm.

Biến cố này làm cho hai đại Huyết Sát Quân Vương vô cùng giật mình, muốn ngăn cản cũng không được, bởi vì tốc độ ngọc phù nhanh hơn bọn họ.

- Chạy đi đâu?

Trương Hằng cười lạnh một tiếng, một cỗ ý niệm tinh thần phủ xuống cả khu vực, hóa thành bàn tay vô hình trói buộc nó ngay tại chỗ.

Cứ việc bị uy lực tinh thần của Trương Hằng trói buộc, nhưng ngọc phù màu lam vẫn liều mạng giãy dụa. toàn thân lóe ra dòng hào quang màu lam, phát ra từng trận rít gào làm lòng người phát lạnh.

-Phá!

Ánh mắt Trương Hằng chợt ngưng, ngọc phù màu lam bỗng nhiên nổ tung, hóa thành hư vô.

Làm xong chuyện này, Trương Hằng mới thở ra một hơi. nhưng sắc mặt càng tái nhợt, lại tiêu hao không ít pháp lực.

Vù vù!

Nam Kiếm Phong cùng Vân Dịch bay đến trước mặt Trương Hằng.

- Sư tôn đều trách chúng ta sơ sót, cuối cùng vẫn phải dựa vào ngài ra tay mới hoàn thành viên mãn nhiệm vụ.

Vân Dịch hổ thẹn nói.

- Điều này không trách các người, hai người các người có thể đánh chết tu sĩ cùng cấp thành công đã là không tệ rồi. Ngọc phù vừa rồi chỉ là Bách Linh Ngư Vương trước khi chết truyền tin tức cho Bát Yêu Đảo. may mắn bị vi sư chặn lại. nếu không thật hư của chúng ta sẽ bại lộ trước mặt Bát Yêu Đảo.

Trương Hằng nói cũng có một tia may mắn, nếu vừa rồi hần sơ sẩy một chút, có thể đã bị Bách Linh Ngư Vương thực hiện được âm mưu trước khi chết.

- Sư tôn. vậy lúc này Bát Yêu Đảo hẳn đã biết Bách Linh Ngư Vương kia tử vong rồi chứ?

Vân Dịch hỏi.

- Nhất định biết, tám người bọn họ đều là anh em kết nghĩa, hình nộm bản mạng hẳn là ở trên Bát Yêu Đảo. Nhưng chỉ cần chúng yêu trên Bát Yêu Đảo không biết Bách Linh Ngư Vương chết như thế nào. sẽ không ảnh hưởng tới kế hoạch của chúng ta, thậm chí còn có trợ giúp cho chúng ta nữa.

Khóe miệng Trương Hằng hiện lên một tia ý cười âm mưu.

- Ngài nói là sau khi Bách Linh Ngư Vương chết. Bát Yêu Đảo nhất định phái người điều tra, như vậy thực lực của bọn họ sẽ phân tán, chắc chắn sẽ có người lạc đàn.

Vân Dịch bừng tỉnh đại ngộ, đột nhiên phát hiện trí mưu sư tôn mình cũng không tầm thường.

Trương Hằng gật đầu nói:

- Đúng vậy, hiện giờ chúng ta hoàn toàn không cần diệt Bát Yêu Đảo, chỉ cần ở gần Bách Linh Uyên chờ bọn họ đến, có thể dễ dàng đắc thủ.

- Hiện giờ chúng ta lập tức thu chiến lợi phẩm.

Trương Hằng lại phân phó, trong lòng thâm than:

”Đáng tiếc Bách Linh Ngư Vương kia tự bạo. không còn xác chết, ngay cả Pháp bảo thông linh trong tay cũng mất đi quá nửa linh tính, tinh túy thiên địa ẩn chứa bên trong cũng xói mòn rất nhiều.”

Rất nhanh, Trương Hằng phân phó hai người cướp đoạt hang ổ Bách Linh Ngư Vương, trong quá trình này ánh mắt bạc của hần quét khắp động phủ.

- Tuy rằng là đại yêu tu thực lực không tầm thường, nhưng dù sao cũng không phải pháp lực thông thiên, so sánh với phủ chủ nắm giữ một mảnh hải vực. hang ổ này cũng không có bao nhiêu bảo vật.

Ánh bạc trong mắt Trương Hằng dần nhạt đi, có chút tiếc nuối nói.

Trên thực tế, trong hang ổ Bách Linh Ngư Vương cũng không phải không có bảo vật trân quý. trong đó Pháp bảo thông linh hạ phẩm cũng có mười mấy kiện, các loại tài liệu quý hiếm cũng không ít.

Những thứ này đối với tu sĩ đỉnh cấp thông thường mà nói, đúng là một món tài phú trên trời.

Nhưng đối với tu sĩ thực lực chuẩn phủ chủ như Trương Hằng, không tính là gì cả.

Một hồi sau, hai đại Huyết Sát Quân Vương dọn Pháp bảo, tài liệu vào lĩnh vực không gian của Trương Hằng.

- Được rồi. hai người các người tiến vào lĩnh vực không gian, đến thời cơ ta tự nhiên sẽ cho các người đi ra.

Trương Hằng phân phó với hai người.

- Rõ. sư tôn (chủ nhân)!

Không gian chỗ hai người Nam Kiếm Phong cùng Vân Dịch khẽ rang động, liền biến mất tại chỗ, tiến vào lĩnh vực không gian của Trương Hằng.

Khí giết chóc trên người hai đại Huyết Sát Quân Vương quá nổi bật, dù cho cố gắng thu liễm cũng khó mà che giấu được tu sĩ cùng cấp ở gần đó.

Nếu muốn trốn ở đây gạt người, Trương Hằng tự nhiên không thể để bọn họ ở gần đây.

Tìm một chỗ san hô bí ẩn gần đó. Trương Hằng khoanh chân ngồi xuống, khí tức trên người nhạt đi. một cỗ uy lực tinh thần mịt mờ hình thành một tầng kết giới vô hình xung quanh hắn.

Thông qua phương thức tĩnh tọa, hắn thu liễm khí tức trên người đến mức tận cùng, lại thêm uy lực tinh thần cấp chuẩn phủ chủ, hoàn toàn có thể che giấu tu sĩ cùng cấp thần không biết quỷ không hay.

Đồng thời, ở trong lĩnh vực không gian, ngân diễm mãnh liệt đang điên cuồng cắn nuốt những chiến lợi phẩm mới thu được, những hạt màu bạc cuộn cuộn sinh ra trong cơ thể Trương Hằng, chậm rãi tăng lên thực lực của hắn, từng chút một rảo bước lên công pháp tầng bốn.

Tuy rằng lúc này hắn chỉ còn một khoảng cách đến Luyện Thiên Hóa Địa Công tầng bốn nhưng chỉ cần cắn nuốt một thời gian như thế. Trương Hằng cuối cùng có thể bước vào một cảnh giới mới. tung hoành hạ giới không còn là một giấc mộng.

"Những chiến lợi phẩm mới có được này cộng lại chỉ bằng bốn kiện linh bảo trung phẩm... Đáng tiếc xác chết yêu thú cùng Pháp bảo thông linh, vốn liếng trên người đại yêu tu lẽ ra phải gấp đôi con số này mới phải."

Trong quá trình Trương Hằng nhanh chóng hấp thu tinh túy hấp thu, cũng thầm nghĩ đáng tiếc.

Vào thời điểm tranh giành mạng sống với thời gian, mỗi một kiện linh bảo trung phẩm đều cực kỳ trọng yếu.

Tĩnh dưỡng lần này khoảng nửa ngày, phía trước bỗng đảo qua mấy đạo thần thức mạnh mẽ, hiển nhiên là cấp bậc đại yêu tu.

Trong mắt Trương Hằng chợt lóe thần quang, khẳng định là yêu tu Bát Yêu Đảo chạy đến.

Hắn không động đậy, yên lặng khôi phục pháp lực tâm thần, tranh thủ đạt tới trạng thái mạnh nhất.

Chỉ Một lát sau, ba yêu thú hình người bay đến Bách Linh Uyên đổ nát, Bách Linh Ngư xung quanh xôn xao sợ hãi một trận.

Trương Hằng không thả ra thần thức, mà dùng ánh mắt đánh giá ba người.

Ba đại yêu tu hợp Thể này chia làm hai nam một nữ, xem ra nữ yêu tu dẫn đầu.

Nữ yêu tu ở giữa có chút yêu diễm, mặc váy ngắn màu trắng bạc. phía dưới lộ ra đôi chân dài trắng tuyết mê người, trước ngực đồi núi cao vút. mặt cười như hoa. mũi nhỏ môi hồng, một đôi mắt sáng lóe ra quyến rũ động lòng người.

Theo tin tức Trương Hằng lấy được từ Lam Ngọc Điền, nữ yêu tu này hẳn là Nguyệt Kiều, nữ tính nhỏ tuổi nhất trong Bát Yêu.

Bên cạnh Nguyệt Kiều là hai nam yêu tu, bề ngoài khoảng trên dưới hai mươi tuổi.

Trong đó một thanh niên bộ dạng cường tráng, làn da lúa mì, cơ thể cứng rắn như sắt thép, vẻ mặt hung hãn, một thanh niên khác dáng người gầy yếu, mặc nho bào màu trắng, mặt như quan ngọc, thoát nhìn thật nho nhã.

Trong lòng Trương Hằng vừa động trong đầu cũng nổi lên tin tức có liên quan tới họ: Yêu tu về mặt hung hãn, tứ chi phát triển kia là lão lục trong Bát Yêu, dứt khoát gọi là Bưu Lục. Thanh niên văn nhã kia đứng hàng bảy, gọi là Nho Sinh.

Bưu Lục, Nho Sinh, Nguyệt Kiều.

Ba người phân biệt là lão lục, lão thất, lão bát trong Bát Yêu. đều là đại yêu tu thực lực không tầm thường, thực lực mỗi người cũng không kém gì Bách Linh Ngư Vương trước đó.

Theo Trương Hằng biết, ba yêu tu này vừa lúc quan hệ tình yêu tam giác. Bưu Lục cùng Nho Sinh đều có ý với Nguyệt Kiều, nhưng lại khó mà nắm bắt cõi lòng của Lão bát Nguyệt Kiều.

- Lão nhị!

Bưu Lục lập tức vọt tới gần động phủ, vẻ mặt đau đớn gọi mấy câu.

Nho Sinh cùng Nguyệt Kiều đều lộ vẻ bi thương, đi đến chỗ Bách Linh Ngư Vương trước khi chết.

Ba người rất ăn ý nhắm mắt lại, cảm nhận khí tức Bách Linh Ngư Vương lưu lại trước khi chết.

- Lão nhị chết ở nơi này...

Thật lâu sau. Nho Sinh thở dài.

- Kẻ nào to gan như thế, dám xâm nhập Bách Linh Uyên giết lão nhị? Nếu để cho ta biết, nhất định phải băm thây hắn vạn đoạn!

Trên người Bưu Lục tản ra sát ý thực chất lạnh như băng, nước biển xung quanh đều ngưng kết.

- Phóng mắt khắp hải vực Ma Xà Phủ chỉ sợ không mấy người có thực lực mạnh như thế, có thể thể thần không biết quỷ không hay giết lão nhị.

Nguyệt Kiều nhăn hàng mi nhỏ.

- Để ta hỏi những Bách Linh Ngư xung quanh...

Nho Sinh chuyên mắt, nhìn vào những Bách Linh Ngư xung quanh.

- Ngươi! Tới đây, nói cho ta biết gần đây xảy ra chuyện gì?

Bưu Lục hung tợn nhìn chằm chằm một con Bách Linh Ngư Nguyên Anh Kỳ cách đó trăm dặm.

- Đại nhân...

Con yêu tu này cả người phát run, không dám chống cự. bay về phía ba người.

- Xin ba vị đại nhân báo thù cho thánh tổ. chuyện là thế này...

Con Bách Linh Ngư Nguyên Anh Kỳ này bắt đầu kể lại, ba đại yêu tu cẩn thận lắng nghe.

Phốc!

Đúng lúc này, một đạo kiếm khí màu máu chém ra từ hư không, cắt con Bách Linh Ngư Nguyên Anh Kỳ thành hai nửa, huyết quang bùng lên, chỉ khoảng khắc biến nó thành một bãi máu loãng.

Nháy mắt tử vong.

- Kẻ nào?

Tam yêu kinh hãi, đồng thời té ra linh bảo phòng ngự.

- Đương nhiên là người thu gặt sinh mệnh các người...

Chỉ thấy một nam tử cao ngạo, toàn thân phát ra huyết quang làm người ta run sợ lợ lững trước mặt ba người, truyền ra một cỗ khí giết chóc kinh thể hãi tục.

Chính là một trong Huyết Sát Quân Vương, Nam Kiếm Phong.

- Ba tên các người, cùng chịu chết đi.

Nam Kiếm Phong nói như thế, ánh mắt cũng không nhìn họ một chút.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

601. Chương 537: Huyết Tảo (nhị)

- Ba người các người cùng chịu chết đi.

Thân ảnh cao ngạo của Nam Kiếm Phong sừng sững sâu trong ngàn dặm đáy biển, ánh mắt tùy ý nhìn qua tam đại yêu tú. giọng nói như không ai bì nổi.

- Người chính là hung thủ giết chết lão nhị sao?

Hai mắt Bưu Lục như nứt ra, tràn ngập lửa giận và cừu hận. mày hồ run nhè nhẹ.

Nho Sinh âm thầm đánh giá tu sĩ nhân loại trước mặt. thầm nghĩ:

- Khí tức trên người kẻ này thật đáng sợ. xem ra là tu sĩ Huyết Ma Đạo. Điều là Hợp Thể Kỳ nhưng chỉ sợ thực lực của hắn còn hơn ta một bậc.

Nguyệt Kiều ít tuổi nhất, khí tức quyền rũ trên người tiêu tán hoàn toàn, đôi mắt yên lặng như nước, trên mặt hiện lên vẻ ngưng trọng.

- Nam nhân trước mắt này khẳng định là hung thủ giết lão nhị. Nhưng chỉ dựa vào một mình hắn thì dường như không làm được điều này...

Nguyệt Kiều nghĩ tới đây liền triển khai thần thức bắt đầu quét về hải vực bốn phía nhưng không phát hiện chút dấu vết gì để lại. trong lòng không khỏi sinh nghi hoặc.

- Nếu người muốn nói tới Bách Linh Ngư Vương thì đúng vậy. Nam mỗ vừa mới giải quyết hắn trước đây không lâu.

Khóe miệng Nam Kiếm Phong hiện lên nụ cười lạnh:

- Đám người các người đã tới đây thì cùng lên đường với hắn đi.

- Ta muốn băm thây người thành vạn đoạn!

Bưu Lục gầm thét lên một tiếng, thân thể đột nhiên biến lớn lên. cao lên cả một trượng, tay cầm một thanh cự phủ màu đen, hung hăng chém xuống Nam Kiếm Phong.

Vút!

Một luồng sáng màu đen từ lưỡi búa này bắn về phía trước, chém nước biển thành một đường dài mười dặm.

Trong phạm vi trăm dặm, phạm là yêu thú Bách Linh Ngư bị lưỡi búa đảo qua trong khoảnh khắc đều hóa thành hư vô, ngay cả một tia máu cũng không còn.

- Lực công kích của người này thực không tệ...

Trương Hằng đang tĩnh tọa trên một dải san hô, ánh mắt lạnh lùng đánh giá trận chiến bên này. thầm nghĩ trong lòng, ánh mắt đánh giá thanh cự phủ của Bưu Lục. Đó là một Linh bảo trung phẩm phẩm chất không tồi. thực thích hợp cho loại yêu tu vũ dũng như hắn sử dụng.

Nam Kiếm Phong cười khinh mệ. trong nháy mắt khi Bưu Lục ra tay. trong tay hắn liền xuất hiện một thanh huyết kiếm nửa trong suốt, tỏa ra khí sát lực kinh thể hãi tục. Cùng với nó là một luồng uy áp vô hình tràn tới.

Trong chớp mắt khi chuôi kiếm này xuất hiện, Thông linh Pháp bảo trên người tam yêu đều run rẩy, trong tâm khí linh của những pháp bảo này đều sinh ra sự sợ hãi.

Đây là một loại áp đảo về cấp bậc!

- Đó là Thông linh Pháp bảo thượng phẩm!

Tam đại yêu tu khiếp sợ không thôi, không ngờ nổi là trong tay tu sĩ nhân loại đồng cấp này lại có một kiện Thông linh Pháp bảo thượng phẩm.

- Keng!

Nam Kiếm Phong đâm ra một kiếm như tia chớp, vừa lúc đánh trúng cự phủ đen kịt trông như thông thả của đối phương, phát ra tiếng va chạm giòn vang.

Hai Thông linh Pháp bảo va chạm, chỉ thấy sóng gợn ông một cái liền xuyên qua cự phủ, đánh lên thân thể Bưu Lục.

Vù~

Bưu Lục liên tục lui lại mấy trăm trượng, khó khăn lắm mới ổn định được thân thể. trên người có thêm một kiện áo giáp màu đen, chặn công kích của Nam Kiếm Phong.

Chỉ một hiệp là phân cao thấp.

- Đáng giận... Thông linh Pháp bảo thượng phẩm.

Sắc mặt Bưu Lục rất khó coi. nhìn cự phủ màu đen trên tay hắn đã có một vết kiếm sâu hoắm, hiển nhiên là bị Huyết Ma Kiếm của Nam Kiếm Phong gây thương tích.

- Lão Lục. người này có linh bảo công kích thượng phẩm. chúng ta cùng lên thôi!

Nho Sinh quát khẽ một tiếng, ý niệm thao túng một thanh phi kiếm màu bạc lấp lánh, đánh tới Nam Kiếm Phong từ phía sau.

Lực công kích của hắn tuy không bằng Bưu Lục nhưng phương thức lại quỷ dị xảo quyết hơn, khó lòng phòng bị.

- Người này tuy rằng có linh bảo công kích thượng phẩm nhưng chúng ta chỉ cần đồng tâm hiệp lực cùng có thể nắm chắc giết được hắn.

Mắt phượng của Nguyệt Kiều lộ sát khí, tay ngọc vung lên một thanh trường tiên tỏa ánh sáng lạnh như băng, giống như linh xa quần tới Nam Kiếm Phong.

Tam đại yêu tu đều có phong cách chiến đấu không giống nhau. Bưu Lục với lực lượng mạnh mẽ. Nho Sinh thừa cơ đánh lén. Nguyệt Kiều lại chuyên môn giăng co khổng chế đối phương.

Ba phong cách chiến đấu bất đồng hoàn toàn này dưới sự phối hợp hoàn mỹ của bọn họ lại phát huy ra uy lực khiến người ta vô cùng kinh ngạc.

- Tam yêu này lại am hiểu thuật hợp kích. Không biết Nam Kiếm Phong có ứng phó được không?

Trương Hằng thăm quan sát, thấp giọng trầm ngâm nói.

Giờ phút này hắn không còn chút hy vọng gì đối với việc Nam Kiếm Phong giết được ba người này nữa.

Mặc dù hắn có thể chống lại tam đại yêu tu nhưng trong thời gian ngắn khó có thể thủ thắng.

- Ha ha ha... đây là thực lực của các người sao?

Nam Kiếm Phong cười hả hả. Huyết Ma Kiếm - Linh bảo công kích thượng phẩm dưới sự điều khiển của hắn liên phát ra những đạo kiếm ảnh màu máu. giống như mưa rền gió dữ công kích về bốn phía.

Vào giờ khắc này, trong lòng hắn chỉ có sát lục, bằng vào công kích sắc bén vô cùng liền ngăn chặn tam đại yêu tu lại.

Tam yêu tuy rằng đều có tu vi hợp Thể Kỳ trở lên. nhưng dưới công kích cường đại từ Huyết Ma Kiếm của Nam Kiếm Phong, trong thời gian ngắn cũng chỉ có cách một mỗi ứng phó, không rảnh để công kích.

- Hả?

Về mặt Trương Hằng hơi biến đổi. không ngờ Nam Kiếm Phong lại có thể phát huy được thực lực như vậy. bằng vào lực lượng bản thân có thể chống lại tam đại yêu tu.

Huyết Sát Quân Vương không hổ là sự tồn tại có thể mang tới tai nạn cho tu chân giới. Giờ phút này Nam Kiếm Phong phát huy ra thực lực vượt qua cả sự tưởng tượng của Trương Hằng.

Nếu đối thủ của Nam Kiếm Phong không phải là tam đại yêu tu am hiểu liên thủ hợp kích mà là ba đại tu sĩ đồng cấp bình thường thì giờ phút này e là đã bị Nam Kiếm Phong đánh cho chạy trốn chết.

- Công kích của người này thật đáng sợ. Chúng ta phải ổn định trước, tiêu hao pháp lực của hắn đã. Đợi tới sau khi hắn kiệt lực mới thừa cơ phản công được.

Nguyệt Kiều dùng thần thức truyền âm cho Bưu Lục và Nho Sinh.

- Không sai. Chúng ta cố gắng kiên trì giữ lại pháp lực, cho dù không đánh lại hắn nhưng không tới hai ba ngày là đám người lão đại khẳng định sẽ tới được đây.

Nho Sinh đồng ý nói.

- Hôm nay ta muốn các người một đi không trở lại”

Nam Kiếm Phong đột nhiên ngừng công kích, đôi mắt lóe lên tia máu khiến trái tim người ta gia tốc. Một luồng sáng máu kỳ dị nhộn nhạo khắp khu vực này.

Khí tức sát lục đáng sợ hơn tỏa khắp cả khu vực, khiến linh hồn sinh linh nơi này run rẩy.

- Ánh mắt của hắn... Chẳng lẽ là?

Nho Sinh thầm thấy không ổn, trong lòng đột nhó tới một tồn tại cấm kỵ đã từng tạo nên gió tanh mưa máu ở Chu Vương Triều.

- Không tốt. Hắn không ngờ lại là Huyết Sát Quân Vương ?!

Nguyệt Kiều kinh hô một tiếng, sắc mặt trắng bệch.

- Ha ha ha! Các người muốn chạy trốn sao?

Khí tức sát lục trên người Nam Kiếm Phong đã lên tới đỉnh điểm, cũng là cực hạn mà Trương Hằng hạn chế hắn.

Giờ Huyết Ma Kiếm lên, huyết quang quanh thân Nam Kiếm Phong tăng vọt, huyết vụ trong khoảnh khắc liền bao phủ phạm vi mấy trăm dặm.

- Trời ạ... Đây là Huyết Sát lĩnh vực.

Nho Sinh nẩy sinh, sợ hãi từ tận tâm thần.

Ở trong Huyết Sát lĩnh vực có một luồng lực lượng giết chóc ánh hưởng tới tâm lý, hơi bất cần một chút là sẽ mất đi lý trí trở thành Sát Lục Khô Lỗi.

- Cho tới nước này thì chúng ta chỉ còn có thể cá chết lưới rách với hắc mà thôi...

Về mặt Nguyệt Kiều lộ rõ sự kiên quyết, nói với hai người bên cạnh.

- Liều mạng, giết hắc báo thù cho lão nhị!

Thân thể Bưu Lục lại cao hơn mấy trượng, giống như một người khổng lồ chống trời, cự phủ màu đen kịt trong tay cũng hóa thành lớn hơn mấy lần. Múa may phát ra lực lượng vô cùng mạnh mẽ.

Nho Sinh không chế phi kiếm, tốc độ công kích lập tức nhanh hơn mấy lần, kiếm khí giống như mưa gió bắn ra. Từ các góc độ xảo quyết nhất đã kích Nam Kiếm Phong, mặc linh bảo phòng ngự không tiếc công rần chịu vài công kích.

Trường tiên trong tay Nguyệt Kiều bùng lên lam quang, hóa thành một băng xà dài mấy trượng, mang theo một luồng lực lượng lạnh, giá vô cùng, rất linh hoạt giằng co với Nam Kiếm Phong.

Quanh thân thể Nam Kiếm Phong sinh ra một vùng băng màu lam. Thân thể hơi cứng lại, hành động chậm chạp hẳn.

- Keng!

Huyết Ma Kiếm trong tay hắc va chạm với cự phủ của Bưu Lục, phát ra tiếng động đinh tai nhức óc.

Vút vút -

Phi kiếm của Nho Sinh tập kích phía sau lưng hắc như độc xà vậy.

Huyết quang quanh thân Nam Kiếm Phong nhộn nhạo, ngưng tụ sau lưng hắc nhưng vẫn bị xuyên thủng.

-Phụt!

Vai của Nam Kiếm Phong bị đâm thủng, học ra một ngụm máu tươi, thân thể hơi loạn choạng.

-Cơ hội tốt!

Nguyệt Kiều không chế băng xà màu lam chớp lấy thời cơ. Một đạo lam quang đảo qua người Nam Kiếm Phong, khiến toàn thân hắc bị kết thành một vùng băng sương màu lam.

- Chết đi cho ta!

Bưu Lục giơ cự phủ phát ra một búa với khí thế kinh người. Lưỡi búa đen kịt hóa thành một đạo hư ảnh, chém về phía Nam Kiếm Phong.

Bộ mặt Nam Kiếm Phong dữ tợn. Đột nhiên nâng bàn tay đã bị kết một tầng băng sương màu lam lên. Huyết Ma Kiếm vào thời khắc này chắn trước người.

Thành thịnh!

Thân thể Nam Kiếm Phong bị đánh văng đi hơn mười dặm, đụng vào vô số ngọn núi. Cuối cùng phun ra một ngụm máu tươi, hô hấp dồn dập.

- Giết hắc!

Tam đại yêu tu lộ vẻ vui mừng, nhanh như chớp lao về phía Nam Kiếm Phong bị thương không nhẹ mà công kích.

Trương Hằng trầm than:

- Huyết Sát Quân Vương ở trạng thái này tuy rằng công kích cuồng bạo nhưng không có cơ trí. Chẳng những không có cơ hội giết chết tam đại yêu tu mà ngược lại còn bị bọn họ phản kích.

Quả nhiên chiến đấu Sau đó, tam đại yêu tu ngược lại chiếm thế thượng phong, áp chế Nam Kiếm Phong liên tiếp bại lui.

Thời gian trôi qua từng chút một. Trương Hằng tranh thủ khôi phục thực lực. Cũng không có ý ra tay trợ giúp.

- A!

Nam Kiếm Phong gầm lên một tiếng, huyết quang trong mắt tăng vọt, Huyết Ma Kiếm rời tay. xuyên qua Huyết Sát lĩnh vực. Chính hắn hóa thành một huyết ảnh, không ngừng nhoáng lên trong không gian mấy trăm dặm.

Hắn từ đánh chính diện chuyển sang du đấu, khiến cho tam đại yêu tu biến sắc.

Thân hình Nam Kiếm Phong mơ hồ không ngừng, Huyết Ma Kiếm phát ra công kích sắc bén liên tiếp, ngăn chặn tam đại yêu tu một lần nữa.

- Huyết Sát Quân Vương sau khi tiến vào trạng thái giết chóc chân chính không ngờ lại có được loại bản năng chiến đấu này. quả thực là đáng sợ!

Trong lòng Trương Hằng thất kinh. Hắn đột nhiên phát hiện ra đường đi của Nam Kiếm Phong mới chân chính là Huyết Sát Đạo.

Khi chiến đấu trở thành một loại bản năng thì mới thực sự đáng sợ. dù kẻ địch có giả dối xảo quyệt thế nào cũng có thể ung dung ứng phó.

Huyết Sát lĩnh vực không ngừng kéo dài ra trong chiến đấu. Nam Kiếm Phong và tam đại yêu tu đều bị thương, chiến đấu càng ngày càng tới hồi gay cấn.

Nửa ngày sau.

Trương Hằng đột nhiên mở hai mắt. thì thào nói:

- Ta đã khôi phục bảy tám phần thực lực. còn lại có thể bổ sung trong chiến đấu được.

Giết chóc chân chính rốt cục cũng bắt đầu rồi...

Nói xong câu này, Trương Hằng chậm rãi đứng dậy. trong mắt hiện lên thần quang sắc bén, mang theo áp lực và vẻ lạnh như băng.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

602. Chương 538: Huyết Tủy (tam)

- Giết chóc chân chính rốt cục cũng bắt đầu rồi.

Trương Hằng chậm rãi đứng dậy. đôi mắt mang theo một loại kiên quyết không bao giờ lùi bước.

Khí tức trên người hắn phóng thích ra từng chút một. khiến không gian bốn phía ngưng tụ một luồng uy lực tinh thần mờ mịt. Áp lực nước biển đọng lại, tự động tạo thành một vùng chân không cho hắn.

Nhưng vào lúc này không gian bốn phía hơi chấn động. Thân ảnh Vân Dịch hiện ra trước mặt hắn, hơi vội vàng nói:

- Sư tôn, khi nào có thể để đệ tử ra tay?

Ánh mắt hắn đảo qua bốn người đang chém giết trong Huyết Sát lĩnh vực. trong mắt lộ ra một tia hưng phấn.

- Không cần, để vi sư tốc chiến tốc thắng. Người cứ ở một bên chờ cá lọt lưới.

Trương Hằng đi tới Huyết Sát lĩnh vực lững thững đi tới Huyết Sát lĩnh vực như đi dạo trong sân nhà. khí thế ngưng trọng không tiêu tan, sắc bén tới cực điểm.

- Vâng thưa sư tôn.

Vân Dịch cũng phát hiện ra khí sắc của Trương Hằng tốt hơn trước rất nhiều, chỉ sợ đã khôi phục hơn phân nửa thực lực.

Vút!

Ngay vào một khắc này, thân ảnh Trương Hằng biến mất tại chỗ, tiến vào bên trong Huyết Sát lĩnh vực.

- Ha ha ha... Ta xem các người có thể kiên trì được bao lâu?

Thân ảnh Nam Kiếm Phong ẩn hiện bên trong Huyết Sát lĩnh vực, mơ hồ vô chừng, trong lúc hành động đều có thể phát ra những đạo kiếm ảnh ẩn chứa uy lực lớn lao.

Mỗi khi tam yêu muốn đột phá Huyết Sát lĩnh vực thì đều bị Huyết Ma Kiếm cường đại của Nam Kiếm Phong công kích bật trở lại.

Một công kích toàn lực của Thông linh Pháp bảo thượng phẩm khiến mỗi một người trong tam yêu đều không thể lấy cứng đối cứng, chỉ có Bưu Lục nổi danh về lực lượng mới có thể miễn cưỡng ứng phó được một chút.

- Chúng ta nhất định phải kiên trì Chỉ không tới hai ngày là Lão đại sẽ tới đây. Thực lực của Huyết Sát Quân Vương này tuy rằng biến thái nhưng so với lão đại thì cũng còn chênh lệch không nhỏ.

Nguyệt Kiều dùng thần thức truyền âm nói. đặc biệt dặn dò Bưu Lục:

- Người không được đánh bừa với hắn. tận lực bảo trì pháp lực và tinh lực. Ta lo lắng kẻ này còn có người giúp đỡ.

Bưu Lục và Nho Sinh đều liên tục đồng ý, vừa nghe thấy nhắc tới lão đại khi trên mặt liền lập tức khôi phục sự tin tưởng.

Lão đại của bát yêu, Cực Băng Hùng Vương là tồn tại có thực lực gần với phủ chủ Ma Xà ở Ma Xà Phủ tu vi sâu không thể lường được, mấy vạn năm qua chưa từng thất bại.

Vào thời khắc ba người đang trao đổi thì trong Huyết Sát lĩnh vực đột nhiên xuất hiện khí tức mờ mịt của một thanh niên nhân loại.

Trái tim Nguyệt Kiều đập thành thịch một cái, cảm thấy nguy cơ đang ập tới.

- Hay hắn là người giúp đỡ Huyết Sát Quân Vương?

Thanh niên nhân loại trước mắt này mang tới cho nàng một loại cảm giác không thể nhìn thấu.

Nho Sinh cười khổ nói:

- Có thể thần không biết quỷ không hay giết chết lão nhị. đích xác không thể một mình Huyết Sát Quân Vương này có thể làm được...

- Sợ cái gì chứ? Chỉ cần ba người chúng ta đồng tâm hiệp lực liên thủ thì dù là hai Huyết Sát Quân Vương cũng đừng mơ tưởng uy hiếp tới tính mạng chúng ta trong thời gian ngắn.

Trên mặt Bưu Lục lộ ra sát khí nồng đậm, cự phủ đen kịt trong tay bắn ra bỗng nhiên mở rộng mấy chục lần, giống như một ngọn núi màu đen, tỏa ra áp lực mê mông. Âm một tiếng, nó bay thẳng tới trước mặt thanh niên nhân loại đi.

Theo một búa này của hắn toàn bộ huyết vụ trong khu vực Huyết Sát lĩnh vực này đều run rẩy, suýt nữa lộ ra sự sợ hãi.

Một kích này ẩn hiện đạt tới cực hạn mà Thông linh Pháp bảo có thể đạt tới.

- Lão lục, không nên xúc động!

Nho Sinh kinh hô một tiếng, vội vàng lên tiếng ngăn trở.

- Một búa này...

Trương Hằng nhìn một búa to lớn chém về phía mình, đôi mắt hiện lên một đạo thần quang, trong lòng dường như có một sự xúc động nào đó.

Hắn đứng tại chỗ, không hề nhúc nhích, hô hấp và nhịp tim tiến vào một trạng thái kỳ dị.

Trong tầm nhìn của Trương Hằng, cự phủ màu đen kịt này trong chớp mắt từ một điểm đen liền mở rộng thành một khối đá lớn, cuối cùng biến thành một tòa núi nhỏ tràn ngập lực lượng.

- Uy lực một búa này không nhỏ, có ẩn chứa áo nghĩa giống như Chấn Áp Quyết của ta, giống như thần thông Trọng Lực từ Tam U Phủ của Thiết Sa Vương hồi trước.

Trong đầu Trương Hằng hiện lên đủ loại huyền ảo của bí quyết trong Chấn Áp Quyết của bảo tháp.

Tương đối cao thâm hơn Âm Dương Quyết. Trương Hằng lúc này lĩnh ngộ sâu hơn một chút đối với Chấn Áp Quyết.

Giờ phút này hắn không cần Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp cũng có thể thoải mái thi triển ra Chấn Áp Quyết, thậm chí có thể chấn nhiếp tam đại yêu tu trong nháy mắt.

Bỗng dưng đôi mắt Trương Hằng bừng sáng. Một ý niệm kỳ diệu thoáng hiện lên trong đầu hắn.

- Hai thức đầu của bảo tháp tuy rằng đều rất nghịch thiên nhưng chung quy lại đều có thiên hướng giống như thần thông pháp thuật, không phải công kích thuần túy. Nếu có thể đem uy lực của thần thông này dung nhập vào một kiếm chí cường thì không biết sẽ có tác dụng thế nào?

Trong phút chốc ánh mắt hắn liền lóe lên ngân quang, giống như ánh mắt của thần linh. Tất cả mọi vật ở ngoại giới đều chậm lại. Thần niệm của hắn tiến vào một trạng thái rất đặc thù.

Giờ khắc này trên mặt Trương Hằng dần hiện ra một loại mị lực không thể nào hiểu nổi, dường như trở thành trung tâm của toàn bộ Huyết Sát lĩnh vực vậy.

Loại trạng thái này của hắn thông qua uy lực tinh thần cuốn cuộn khắp toàn thân, đã ảnh hưởng tới khu vực xung quanh.

Thời gian giống như trở nên chậm lại.

Trong mắt tam đại yêu tu và Nam Kiếm Phong, một búa bổ về phía Trương Hằng kia đột nhiên trở nên thông thả vô cùng.

Một kích toàn lực của Bưu Lực tuy mệnh mông như núi, khí thế mạnh mẽ vô cùng nhưng trong mắt bốn người nó liền như một con kiến, không biết tự lượng sức mà cắn tới Trương Hằng.

- Người... Người này lại có thể ngộ đạo vào lúc này?

Trong lòng Nguyệt Kiều hoảng hốt, đột nhiên hiểu được.

Nhị yêu khác cùng đều tỉnh ngộ. ánh mắt nhìn về nam nhân trước mắt này đã mang theo vẻ không thể tin nổi.

Một búa của Bưu Lực nhìn như thông thả vô cùng nhưng cuối cùng cũng chạm tới mục tiêu, bổ trúng thân thể của Trương Hằng.

Đến lúc đó thì dù Trương Hằng có được thân thể có thể so sánh với Thần thú đồng cấp cũng phải tan thành mây khói dưới một búa này.

Nhưng Trương Hằng đã tiến vào một trạng thái ngộ đạo thần bí, tất cả mọi thứ ở ngoại giới đều không được hắn đếm xỉa tới, trong đầu hiện lên ý cảnh của một kiếm chí cường và Chấn Áp Quyết.

Chấn Áp Quyết và một kiếm chí cường làm sao có thể dung hợp làm một không có chút tì vết?

Thần niệm của Trương Hằng vận chuyển nhanh chóng, hoàn toàn nhắm hai mắt lại.

Phù!

Bưư Lục khổng chế cự phủ đen kịt. mang theo khí thế nặng nề như Thái Sơn, hung hăng bổ về phía Trương Hằng.

Mười trượng, chín trượng, tám trượng...

Mắt thấy cự phủ sắp sửa bổ trúng thanh niên không hề phòng ngự kia.

Trên mặt tam yêu đều lộ vẻ ngạc nhiên vui mừng và chờ đợi.

- Đây quả thực là một cơ hội mà trời ban cho. Dưới một kích này có thể đánh chết kẻ giúp đỡ Huyết Sát Quân Vương.

Trong lòng nho Sinh mừng như điên.

Trên mặt Nguyệt Kiều cũng lộ vẻ mừng rỡ:

- Tu vi của thanh niên này ngay cả ta cũng nhìn thấu. Thực lực của hắn khẳng định không thấp hơn Huyết Sát Quân Vương kia. Chỉ cần có thể giết hắn thì chúng ta có thể chống đỡ tới khi lão đại tới rồi...

Ba trượng... Hai trượng... Một trượng...

Cự phủ màu đen kia lộ vẻ rung động, thể hiện dao động tinh thần hưng phấn, sắp sửa bổ trúng đầu Trương Hằng rồi.

Tam đại yêu tu lúc này thậm chí đã ngửi thấy mùi máu khi thân thể địch nhân bị phân làm năm bảy mảnh.

- Hừ.

Ngay vào thời điểm bọn họ cảm thấy mừng rỡ thì Nam Kiếm Phong hừ lạnh một tiếng Huyết Ma Kiếm đột nhiên phóng ra. hóa thành một đạo huyết ảnh chắn trước mặt Trương Hằng.

- Keng -

Cự phủ bổ lên Huyết Ma Kiếm Thông linh Pháp bảo. phát ra một tiếng vang đinh tai nhức óc.

Ầm!

Cự phủ bị đánh văng ra. sóng xung kích cường đại lan về phía Bưư Lục, khiến hắn kêu lên một tiếng đau đớn. thân thể run lên. cổ nén phải phun ra một búng máu.

Cự phủ màu đen kịt lại xuất hiện một vết rách sâu. trông vô cùng kinh hãi.

Uy lực của Thông linh Pháp bảo thượng phẩm thật sự rất đáng sợ. Mặc dù Bưư Lục súc tích toàn lực đánh ra một búa ở trạng thái đỉnh phong cũng không thay đổi được vận mệnh bị thua.

Một búa đánh tới, một vài tia dư chấn đột phá đánh về phía Trương Hằng đang nhắm chặt mắt.

Nam Kiếm Phong biến sắc. thân hình thuận di đi tới. thay Trương Hằng chống một kích này. sợ chủ nhân bị quấy rầy khi ngộ đạo.

Thành thật!

Sóng xung kích va chạm lên người Nam Kiếm Phong, khiến thân thể cao ngạo của hắn khẽ run lên, khí huyết bùng lên.

Thấy tình cảnh này, tam đại yêu tu đều kinh ngạc không thôi.

- Thanh niên này có quan hệ thế nào với Huyết Sát Quân Vương? Lại có thể khiến hắn không tiếc bị thương mà cứu viện.

Trên mặt Nguyệt Kiều hiện lên vẻ âm độc, nói với hai người.

- Nếu Huyết Sát Quân Vương đã quan tâm tới thanh niên này như vậy thì chúng ta càng phải giết chết hắn!

- Ý kiến hay!!

Nho Sinh đồng ý.

- Chẳng cần biết hắn là ai. chúng ta xử lý hắn trước đi. không chừng có thể chuyển bại thành thắng.

- Giết!

Bưư Lục nghe vậy cũng không ngừng nghỉ chút nào, thân thể cao lớn tới mấy trượng nắm lấy cự phủ, bay thẳng về phía Trương Hằng, không sợ sinh tử.

Nho Sinh và Nguyệt Kiều chỉ chậm hơn hắn một bước. Hai người gần như ra tay đồng thời, Thông linh Pháp bảo phát ra một kích toàn lực.

Vút vút vút!

Nho Sinh không chế phi kiếm trong tay. huyền hóa thành ngàn vạn kiếm khí màu bạc, hình thành một tấm kiếm võng kín không chút khe hở, trùm về phía Trương Hằng.

Nguyệt Kiều múa trường tiên trong tay. hàn quang màu lam lóe lên. ông một tiếng, phân ra thành hơn mười băng xà ẩn chứa khí lạnh vô cùng, từ các phương hướng cuốn tới hai chân Trương Hằng.

- Đáng giận!

Nam Kiếm Phong gầm lên một tiếng, sắc mặt dữ tợn. chắn trước mặt Trương Hằng, điên cuồng múa Huyết Sát Ma Kiếm.

Vụt! Vụt! Vụt!

Ngàn vạn kiếm ảnh màu máu trực tiếp công kích tới ba người, bao phủ cả một khu vực.

Ầm!

Uy lực do bốn kiện Thông linh Pháp bảo hình thành va chạm một chỗ, chấn động toàn bộ cả Huyết Sát lĩnh vực.

Lần này sóng xung kích sinh ra càng mạnh. khiến tam đại yêu tu phải né sang một bên. tránh thoát được hơn phân nửa lực phản chấn.

Nhưng Nam Kiếm Phong bảo vệ Trương Hằng ở phía sau không thể không đứng đó chịu trận, đón lấy lực phản chấn đáng sợ này.

Bốn kiện Thông linh Pháp bảo va chạm toàn lực một chiêu tạo thành lực phản chấn đáng sợ tới mức nào chứ?

- Phụt!

Nam Kiếm Phong phun ra một ngụm máu lớn. sắc mặt tái nhợt, thân thể lay động, chịu nội thương rất nặng, mất đi sức chiến đấu.

- Thế này tốt quá rồi...

-Ha ha ha!

- Quả thực không ngờ lần này người này lại như vậy!

Tam đại yêu tu hưng phấn tới cực điểm.

Nhưng lúc này phía sau Nam Kiếm Phong lại truyền tới giọng nói lâu bầu của một thanh niên.

- Chấn Áp Quyết... Chí cường nhất kiếm... Dung hợp....

Đột nhiên một đôi mắt màu bạc mở ra trong không gian màu đỏ đậm kia, giống như sấm sét màu bạc đột nhiên nổi lên.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----oo0oo-----

603. Chương 539: Huyết Tẩy (tứ)

Vào giờ khắc này, linh ngộ của hắn đối với Chấn Ấp Quyết và chí cường nhất kiếm đã đạt tới một cảnh giới hoàn toàn mới. về lý luận đã có thể dung hợp chúng làm một.

- Chủ nhân, người rốt cục đã tỉnh rồi!

Trên khuôn mặt tái nhợt cả Nam Kiếm Phong lộ vẻ vui mừng, thân thể lung lay sắp đổ. miệng lại học ra một ngụm máu tươi nữa. sau đó bị cảm giác mệt mỏi ập tới.

Cả người hắn lão đảo, sắp sửa mê man tới nơi rồi.

- Đi vào đi.

Trương Hằng thản nhiên nói. khiến không gian bốn phía rung động thân thể Nam Kiếm Phong biến mất tại chỗ.

Hắn biến mất, Huyết Sát lĩnh vực bao phủ xung quanh cũng tiêu tán hoàn toàn.

Tam đại yêu tu lập tức lộ vẻ vui mừng, trong lòng thâm buồn lòng.

Chỉ cần Huyết Sát lĩnh vực này không còn tồn tại thì bọn họ có khả năng chạy trốn rất lớn.

Tuy nhiên khi Nguyệt Kiều nghe thấy cách xưng hô của Nam Kiếm Phong với Trương Hằng thì sắc mặt không khỏi đại biến.

Nếu nàng nhớ không lầm thì Huyết Sát Quân Vương kia gọi thanh niên này là chủ nhân.

Hai người có quan hệ chủ tớ!

Huyết Sát Quân Vương cường đại như vậy lại vẻn vẹn chỉ là một người hầu. Vậy chủ nhân của hắn sẽ cường đại tới mức độ nào chứ?

Nho Sinh là người thứ hai kịp phản ứng. trái tim đập thành thịch một cái, theo bản năng nhìn về phía thanh niên nhân loại này.

Hắn tuyệt vọng phát hiện ra Trương Hằng giống như biển rộng sâu không thể lường được, tùy ý đứng đó nhưng lại mang tới cho mình một loại ảo giác không thể chống lại. linh hồn lun rẩy.

Giờ phút này Trương Hằng khí định thần nhàn đứng đó. sắc mặt không sợ hãi vinh nhục.

Nước biển bốn phía tự nhiên tạo thành một khoảng chân không cho hắn.

Dường như có một luồng lực lượng vô hình khiến vạn cân nước biển hóa thành hư vô.

Ngân quang trong mắt hắn dần dần nhạt đi, lẳng lặng nhìn tam đại yêu tu. ánh mắt thâm thúy mang theo lực lượng xuyên thấu cường đại.

- Các ngươi vì sao không chạy?

Trương Hằng trầm ngâm một lát, sau đó không ngờ lại nói một câu như vậy.

Vì sao lại không chạy?

Cây nói này giống như nặng ngàn cân đánh vào lòng tam đại yêu tu.

Giọng điệu bình tĩnh như vậy. vài lời thật bình thường lại đạt tới cảnh giới cuồng vọng tới cực điểm.

- Chúng ta vì sao lại không chạy...

Trên mặt tam đại yêu tu lộ vẻ mê mang.

Nam nhân này đứng trước mặt bọn họ không ngờ lại khiến bọn họ sinh ra sợ hãi trong tâm thần.

- Không tốt, đây là công tâm thuật của hắn, không được trúng kế!

Nhỏ Sinh đột nhiên phản ứng, vội vàng nhắc nhở hai người.

- Thật đáng sợ... Người này chưa phát động công kích chúng ta mà trên mặt tinh thần đã hoàn toàn đả kích lòng tin của chúng ta.

Nguyệt Kiều kinh hãi không thôi.

- Ha ha! Bọn họ đương nhiên là không chạy được rồi. Sư tôn, ta tới giúp người đây!

Vân Dịch đột nhiên từ một góc bay vọt ra. huyết quang trên người tăng vọt. Bốn phía lập tức lại bị sương mù máu bao phủ.

- Huyết Sát lĩnh vực?!

Trên mặt tam đại yêu tu lộ vẻ khiếp sợ, nghi ngờ và tuyệt vọng.

Vừa mới đi một Huyết Sát Quân Vương, giờ lại có một người nữa xuất hiện!

Bọn họ trong một thời gian ngắn liên tục phải đối mặt với hai gã Huyết Sát Quân Vương, đây là bất hạnh hay may mắn đây?

Càng khiến bọn họ tuyệt vọng hơn là Huyết Sát Quân Vương trước mặt này chỉ là một đệ tử của đối phương.

Một tu sĩ nhân loại lại có được hai gã Huyết Sát Quân Vương, một là người hầu, một là đệ tử.

chuyện này rất khó tin... Quả thực là xa xỉ đến cực điểm.

Huyết Sát Quân Vương có thể mang tới gió tanh mưa máu cho toàn bộ Chu Vương Triều lại trở thành tồn tại như trợ thủ thế này sao?

- Người đứng một bên xem sư tôn giết bọn chúng đi.

Trương Hằng thần nhiên nói có vẻ muốn động thủ.

- Sư tôn. giết ba kẻ này cần gì người động thủ. giao cho đồ nhi là được rồi.

Vân Dịch nói tràn đầy tự tin, nói xong còn vỗ vỗ ngực, nhìn sư tôn vô cùng chờ mong.

- Không được. Nếu bình thường thì sư tôn tự nhiên có thể cho người chơi bởi một chút. Nhưng giờ phút này sư tôn đang có thể ngộ mới. cần tìm một vài con chuột bạch thí nghiệm, hơn nữa thời gian lúc này cũng ngày càng gấp gáp rồi...

Trương Hằng quả quyết cự tuyệt.

- Được rồi...

Vân Dịch ủ rũ vọt sang một bên. trong miệng còn lẩm bẩm:

- Cái gì là chuột bạch chứ?

- Đáng giận, các người muốn chết!

Bư Lục cảm thấy giận dữ, thấy ba vị đại yêu tu mình trong lời đối phương lại giống như một đám giẻ rách vậy.

Tuy rằng hắn cũng không biết hàm nghĩa cụ thể của chuột bạch là gì nhưng chuột trong yêu thú là thứ cực kỳ bị kỳ thị, thường được ví là gan nhỏ như gan chuột.

- Lão lục đừng xúc động!

Nguyệt Kiều gấp như kiến bỏ chảo nóng.

Nhưng lửa giận của Bưu Lục đã bùng lên. hai tay nâng cự phủ màu đen. toàn bộ tinh khí thần tụ lại một điểm, hung hăng vung tới Trương Hằng.

Lập tức một luồng phủ mang màu đen xé tan nước biển, muốn chia Trương Hằng thành hai nửa.

- Đến đây đi. Cho ngươi nếm thử một chút tuyệt chiêu mới của ta.

Trương Hằng thần nhiên cười, trong tay đột nhiên có thêm một thanh phi kiếm màu bạc trong suốt. Mũi kiếm này cực mỏng lại trong suốt, nhỏ tới cực điểm.

Vén vén chỉ với cấu tạo này đã khiến người ta cảm thấy một loại cảm giác cực đoan.

- Vút-

Một búa của Bưu Lục chém ra. phủ mang phá nước đánh tới, khí thế hung mãnh.

Sắc mặt Trương Hằng ngưng trọng, thần quang trong mắt ngưng thành một điểm, tiến vào một trạng thái kỳ dị.

Hắn chậm rãi nâng Phá Không Kiếm lên. trên thân kiếm màu bạc truyền ra một luồng long uy mãnh liệt khiến người ta phải run sợ.

Mấy người ở đây, bao gồm cả Vân Dịch cũng vô cùng cẩn thận nhìn một kiếm này của Trương Hằng.

Bề ngoài tuy Trương Hằng nhẹ nhàng nâng Phá Không Kiếm, cũng không có gì đặc thù.

Nhưng khi Phá Không Kiếm được nâng lên tới đỉnh thì dị biến lập tức nổ ra.

Đột nhiên một luồng trọng áp lên tới ức vạn cân giống như Thái Sơn áp đỉnh đột nhiên bành trướng ra từ trên một kiếm này.

Đối mặt với luồng trọng áp linh hoạt sắc bén tới tận cùng này. cả người Bưu Lục trở nên cứng ngắc. Nước biển bốn phía hiện ra áp chặt hần giữa không trung.

Trọng áp nhằm cả vào thân thể và linh hồn áp tới khiến Bưu Lục muốn nhúc nhích phải sử dụng khí lực toàn thân.

-Phụt!

Bưu Lục phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt tái nhợt, linh bảo phòng ngự hạ phẩm trên người phát ra những tiếng vang giòn rất nhỏ. giống như sắp nổ tung vậy.

- Đây là chiêu thức gì? vén vén chỉ một động tác giờ kiếm lại có được uy lực cường đại như vậy. Nếu một kiếm này chém xuống thì sẽ có uy lực đáng sợ tới mức nào chứ?

Tam đại yêu tu hoàn toàn lâm vào tuyệt vọng, bị uy lực lớn lao của một cái giờ tay nhắc chân của Trương Hằng chấn nhiếp.

- Phá!

Trương Hằng thốt nhẹ một chữ. Một luồng kiếm quang linh hoạt nhẹ nhàng vô cùng xé nước lao ra, đánh lên người Bưu Lục.

- Âm âm!

Tầng phòng ngự trước người Bưu Lục vỡ nát trong khoảnh khắc. Linh bảo phòng ngự hạ phẩm cũng bị đánh tan thành từng mảnh.

Sau đó thân thể của hắn bị chém làm hai đoạn.

- Lão lục!

Nhị yêu còn lại lộ vẻ đau thương, không khỏi hối hận tới cực điểm là vừa rồi bị khí thế của Trương Hằng áp chế, thậm chí quên cả ra tay trợ giúp.

- Vút --

Từ bên trong thân thể bùng nổ, một Nguyên Anh suy yếu bay ra, tiến vào bên trong cự phủ màu đen, tạm thời bảo vệ được tính mạng.

- Lão lục, người mau nghĩ biện pháp chạy trốn.

Nguyệt Kiều kêu gọi về phía cự phủ màu đen đang lơ lửng cách đó không xa.

- Ha ha! ở trong Huyết Sát lĩnh vực của ta còn muốn chạy trốn sao?

Vân Dịch đứng ở một góc cười lạnh lùng, huyết vụ lập tức sinh ra lực cản lớn lao, bao phủ lấy cự phủ kia.

Cự phủ màu đen kêu lên ong ong, chẳng những không có ý định chạy trốn mà còn tỏa ra địch ý vô tận đối với Trương Hằng.

- Thất đệ, bát muội, chúng ta cùng nhau liên thủ giết chết kẻ này. nếu không không có cơ hội giữ mạng đâu.

Giọng nói của Bưu Lục truyền ra từ bên trong cự phủ.

Sắc mặt Nguyệt Kiều và Nho Sinh đều nghiêm lại. đồng loạt tế Thông linh Pháp bảo trong tay ra, định sống mái một phen.

Trương Hằng đứng yên nhìn đám người này một cái. miệng lẩm bẩm:

- Không đúng...

Vừa rồi một kiếm này tuy có thể dung hợp chí cường nhất kiếm và Chấn Áp Quyết làm một nhưng uy lực lại chưa đạt tới hiệu quả lý tưởng. Rốt cục là sai ở đâu?

Trên mặt hần liền lên vẻ suy tư, ngân quang trong mắt lóe lên, hiện lên từng luồng sáng.

- Giết chết hần!

Ba đại yêu tu đồng thời quát lớn. xuất ra toàn bộ tuyệt kỹ sở trường, chuẩn bị tấn công chí mạng Trương Hằng.

- Để ta tới trước!

Giọng nói của Bưu Lục truyền ra từ bên trong cự phủ màu đen, tràn ngập cảm xúc thấy chết không sợ.

- Lão lục, đừng làm điều xằng bậy!

Nho Sinh vội hô lên khuyên can.

Nguyệt Kiều cảm thấy đau đớn. Nàng hiểu Bưu Lục muốn liều mạng để cứu hai người bọn họ.

Ông!

Cự phủ màu đen này lại một lần nữa bành trướng lên gấp mười lần. lưỡi búa to tới hai mươi trượng, chém đôi cả khu vực nước biển dài tới khoảng cách ngàn dặm.

Một luồng khí thể kinh thiên mệnh mông sinh ra từ cự phủ này. Từng luồng hắc quang run rẩy, chấn động khiến không gian xung quanh cũng trở nên bất an.

Ầm!

Rốt cục sương mù máu cũng bị phá tan!

- Chuyện... chuyện này sao có thể chứ?

Về mặt Vân Dịch khiếp sợ nói. Huyết Sát lĩnh vực của bản thân không ngờ lại bị đối phương phá tan!

Cần phải có lực lượng thể nào mới làm được điều này chứ?

- Lão lục!

Nho Sinh và Nguyệt Kiều run giọng gọi. Một búa này Bưu Lục đã phải hao hết pháp lực mới phát huy được, đánh ra rồi hần không thể chiến đấu được nữa.

Nếu không thì một búa này cũng không thể phát huy uy lực gấp mười lần bình thường như vậy được.

Ầm!

Nước biển khắp vùng biển này bị cắt đứt. Cự phủ khổng lồ mang theo ý chí không gì không phá nổi đánh tới Trương Hằng.

Một búa này ẩn chứa ý tứ khai thiên lập địa, xả thân đánh tới.

Ánh sáng bạc trong mắt Trương Hằng đột nhiên lóe lên. hiện ra một tia minh ngộ.

Chấn Áp Quyết và một kiếm chí cường có ý cảnh bất đồng, ảo diệu bất đồng hiện lên trong đầu hắn.

Cuối cùng tất cả pháp quyết và ảo nghĩa trong đầu hắn đều hoàn toàn biến mất.

Tồn tại duy nhất chỉ là một thanh kiếm hư vô.

Một kiếm này ẩn chứa ý chí bách chiến bách thắng của chủ nhân, có thể chấn áp vạn vật, không gì không phá nổi.

Đột nhiên Trương Hằng giờ Phá Không Kiếm trong tay lên. trong mắt hiện lên vẻ tự tin chưa bao giờ có, chậm rãi thốt lên:

- Chí cường đệ nhất kiếm. Chấn nhiếp Cửu Châu!

Rất cục Chí cường đệ nhất kiếm đã được sinh ra trong sự ngộ đạo của Trương Hằng. ngày sau là một trong những chiêu thức giúp hắn ngạo thị thiên hạ.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

604. Chương 540: Huyết Tẩy (ngũ)

Trương Hằng giờ Phá Không Kiếm lên. toàn bộ sức nặng ức vạn tấn của nước biển dưới đáy biển dường như đều ngưng tụ trên một kiếm của hắn.

Không gian cả một khu vực đều bị lực lượng chấn áp này bao phủ khiến mọi người không thể động đậy.

Vút

Một tia chớp bạc xẹt qua trong nước biển, không ngờ cắt nước biển thành hai nửa sắc lẹm.

Phá Không Kiếm vẫn ở trong tay Trương Hằng như trước nhưng một tia chớp như hồ quang lại chém ra. giống như thuận di đánh lên trên mặt cự phủ màu đen kia.

Một búa vốn hùng hổ như khai thiên lập địa đột nhiên sững lại. không thể chuyển động.

- Keng!!

Một tiếng nổ rung trời vang lên từ đáy biển sâu. bùng nổ vào linh hồn ức vạn sinh linh. Yêu thú bình thường nghe thấy thì Nguyên Anh sẽ bị nổ tan tác mà chết, huyết nhục bay tứ tung.

Sau đó chợt nghe ầm một tiếng, cự phủ màu đen chứa Nguyên Anh của Bưu Lục bị đánh tan thành bốn năm mảnh.

Một kiện Linh bảo trung phẩm trong chớp mắt đã bị một kiếm của Trương Hằng phá hủy.

Còn Nguyên Anh trong Thông linh Pháp bảo này cũng đã hồn phi phách tán chứ không còn nghi ngờ gì nữa.

- Đây.... Đây cũng quá khủng bố rồi. Thông linh Pháp bảo trung phẩm lại trực tiếp bị một đạo kiếm quang đánh tan thành từng mảnh nhỏ...

Vân Dịch ngây ra như phỗng nhìn sư tôn Trương Hằng. ánh mắt mang theo vẻ sùng kính.

Hắn vốn tưởng rằng tu vi của mình tăng lên thì chênh, lệch giữa mình và sư tôn đã nhỏ đi rồi.

Nhưng giờ phút này hắn lại cảm nhận được một tia mát mát không hiểu nổi.

Nếu để hắn đón đỡ một kiếm vừa rồi của sư tôn thì hơn phân nửa sẽ là kết cục mất mạng.

Một kiếm nhẹ nhàng lại giết một gã đại yêu tu. dù là nhân vật cấp chủ phủ cũng rất khó làm được điều này.

Đây là uy lực vô thượng của Chí cường đệ nhất kiếm!

- Thành công rồi....

Trương Hằng sau khi chém ra một kiếm này. trên mặt lộ vẻ vui mừng, thâm nghĩ.

- Chấn Áp Quyết và chí cường nhất kiếm bước đầu dung hợp đã có uy lực thế này, nếu có thể hoàn toàn dung hợp thì sẽ phát huy ra uy lực khủng bố tới mức nào chứ?

Đồng thời đây mới chỉ vẹn vẹn là thức thứ nhất Chấn Áp Quyết của bảo tháp dung hợp với một kiếm chí cường.

- Nếu có thể khiến Âm Dương Quyết có áo nghĩa sâu hơn dung hợp với chí cường nhất kiếm thì khi Chí cường đệ nhị kiếm sinh ra...

Trên mặt Trương Hằng hiện lên vẻ chờ mong vô hạn. Loại tâm tình chờ mong này không thua gì dục vọng muốn thăng cấp lên tầng công pháp thứ tư.

Có thể đoán trước trong tương lai sẽ còn có Chí cường đệ tam kiếm, chí cường đệ tứ kiếm còn cường đại biến thái hơn nhiều...

Bởi vì Chấn Áp Quyết và Âm Dương Quyết cũng mới chỉ là hai thức đầu trong bí quyết của bảo tháp. Cảnh giới của Trương Hằng tăng lên. những pháp quyết bí hiểm sẽ xuất hiện thêm trong Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp.

Sau một lúc lâu. dư uy của Chí cường đệ nhất kiếm. Chấn nhiếp Cửu Châu của Trương Hằng mới tiêu tán đi trong khu vực đáy biển sâu này.

- Lão lục!

Nguyệt Kiều và Nho Sinh bừng tỉnh, tuyệt vọng và sợ hãi kêu to một tiếng.

- Ha ha. sau đây sẽ tới phiên các người...

Trương Hằng thở phào hơi. Phá Không Kiếm trong tay phát ra tiếng ngân nhỏ. tỏa ra dao động hưng phấn và khát máu.

Sắc mặt Nguyệt Kiều và Nho Sinh trắng bệch, vẻ mặt sợ hãi nhìn về phía Trương Hằng.

Trong mắt bọn họ, Trương Hằng giờ phút này đúng là nhân vật cùng cấp với chủ phủ chứ không còn nghi ngờ gì nữa.

- Trước khi chết ta hy vọng người có thể cho ta biết, vì sao lại xuống tay với bát yêu chúng ta. Nếu không ta chết cũng không nhắm mắt.

Nho Sinh lộ vẻ sầu thảm nói, nhìn chăm chú về phía Trương Hằng. thân thể hơi run rẩy.

Nguyệt Kiều cũng bí thảm nói:

- Cửu U hải vực to lớn như vậy. bát yêu chúng ta lại không cừu không oán với người, người vì sao lại tìm tới Ma Xà Phủ xuống tay với Bát Yêu Đảo chúng ta? Với thực lực của người thì dù là Chủ phủ của Ma Xà Phủ đích thân tới cũng chưa chắc đã làm khó được người mà?

Trong tu chân giới này, nhân loại và yêu thú chính là hai chủng tộc cực kỳ đối lập, gặp mặt hơn phân nửa là người sống ta chết.

Cho nên hai yêu tu này cũng không cảm thấy kỳ quái khi tu sĩ nhân loại này xuống tay với mình - Bọn họ chỉ kỳ quái là tại sao đối phương lại cố tình chọn mình.

Trương Hằng nghe thấy nghi hoặc trước khi chết của hai người thì không khỏi nở nụ cười.

- Các người tự cho là đúng, tưởng rằng Trương mỗ ta đưa thân vào hiểm cảnh, một mình đi tới Cửu U hải vực chẳng lẽ lại vì Bát Yêu Đảo các người sao?

Trong sự tươi cười của hắn có chút khinh thường và trào phúng.

- Người tới nơi này vì mục đích gì?

Sắc mặt nhị yêu hơi đỏ, không kìm lòng được liền hỏi.

Trương Hằng chậm rãi gỡ Phá Không Kiếm lên. nhẹ nhàng thốt lên:

- Huyết tẩy Ma Xà Phủ.

- Cái gì?

Huyết tẩy Ma Xà Phủ!! !

Nhị yêu trợn mắt há mồm. vẻ mặt khiếp sợ và nghi ngờ tới cực điểm. cảm thấy như một ngọn núi lớn đè lên ngực mình, áp lực, sợ hãi khôn cùng.

Hóa ra bọn họ tự đánh giá cao mình. Chuyến này Trương Hằng tới Cửu U hải vực với mục tiêu là toàn bộ thể lực của Yêu tộc. chẳng phải riêng gì Bát Yêu Đảo nhỏ bé của bọn họ.

Mà đúng lúc này, Phá Không Kiếm trong tay Trương Hằng lại một lần nữa chém ra. không gian tràn ập trọng áp vô tận.

Ông-

Hai đại yêu tu này bị một lực lượng vô hình chấn nhiếp tại chỗ, khó có thể nhúc nhích.

Bất kể là thân thể hay linh hồn cũng đều khó nhúc nhích, ngay cả một sợi lông mi cũng không thể động đậy.

Vút! Vút!

Hai luồng sáng màu bạc xé tan nước biển, nhanh như chớp đánh lên người bọn họ.

Nhị yêu vận pháp lực, Thông linh Pháp bảo phòng ngự trên người họ tỏa ra hào quang, muốn liều mạng dây dưa lần cuối.

Nhưng trước mặt chí cường đệ nhất kiếm, sự phản kháng của bọn họ không hề có chút tác dụng.

Phụt phụt!

Phòng ngự trên người hai người giống như giấy, bị tia chớp bạc phá vỡ dễ dàng.

Khi hai tia chớp bạc đánh lên thân thể bọn họ cũng là lúc Nguyên Anh trong thân thể bọn họ chịu áp lực lên tới đỉnh điểm.

Ầm! Ầm!

Thân thể hai người nổ tung thành bốn năm mảnh.

Hai gã đại yêu tu trong nháy mắt liền ngã xuống, không hề có chút sức phản kháng. Lực chấn áp bao Phủ cả khu vực cũng hoàn toàn biến mất.

Làm xong những việc này, Trương Hằng khẽ nhấc tay một cái. Một luồng ngân diễm bùng lên, bắt đầu cắn nuốt thi thể vào Thông linh Pháp bảo của tam yêu lưu lại.

Trương Hằng nhìn những mảnh vỡ của thi thể và Thông linh Pháp bảo dưới đáy biển, không khỏi thở dài một hơi:

- Vì tránh để hư hao những Thông linh Pháp bảo này mà đánh mất linh tính, ta chỉ dùng năm thành công lực. thế mà đã thành như vậy...

Tuy nhiên sau vài lần sử dụng chí cường độ nhất kiểm, sắc mặt Trương Hằng hơi tái đi.

Hiển nhiên loại tuyệt kỹ có cường độ như vậy cũng rất tiêu hao tâm thần và pháp lực, không cho phép thi triển liên tục.

- Sư tôn. bọn họ cứ vậy mà chết sao....

Vân Dịch có cảm giác khó tin. trong lòng luôn cảm thấy không thực.

Ba gã đại yêu tu thực lực không tầm thường liền giống như một con kiến bị bóp chết, khiến cho tu sĩ cùng cấp bậc như Vân Dịch cũng cảm thấy lạnh, thót tim.

- Điều này có gì kỳ quái chứ. Tu chân giới sơn ngoại hữu sơn. nhân ngoại hữu nhân. Trong thế giới này cũng có tồn tại có thể bóp chết chúng ta như bóp chết một con kiến vậy.

Trương Hằng chẳng để ý chút nào mà nói. cảm thấy chưa thỏa mãn với đột phá của chính mình.

- Đồ nhi hiểu rồi...

Trong lòng Vân Dịch trở nên nghiêm lại. đột nhiên hiểu được quyết tâm không thỏa mãn không ngừng tiến bộ của sư tôn. Trên đường tu tiên có bao nhiêu tu sĩ vì khó khăn mà mất đi lòng tin. Nhưng Trương Hằng lại chưa bao giờ mất đi sự tin tưởng, nghị lực và tài trí đều hơn người.

- Tốt lắm. chúng ta phải đi tiếp thôi...

Trương Hằng liếc một cái nhìn những thi thể và mảnh vỡ Thông linh Pháp bảo đang bị ngân diễm không ngừng cắn nuốt, dường như cũng không định chờ đợi.

Dưới sự cắn nuốt không ngừng của ngân diễm, thực lực của hắn cũng không có lúc nào là ngừng gia tăng.

- Sư tôn, chúng ta không phải là ôm cây đợi thỏ, chờ những yêu tu còn lại của Bát Yêu Đảo tới sao?

Vân Dịch hơi kinh ngạc hỏi.

- Thời gian cấp bách. Chúng ta hiện giờ trực tiếp giết tới Bát Yêu Đảo, nói không chừng có thể gặp chúng trên đường đi.

Thần sắc Trương Hằng lộ vẻ lạnh lùng, tỏa ra sát khí lạnh thấu xương.

Nói xong câu này, đôi mắt Trương Hằng dần dần ngưng tụ ánh sáng bạc, quét về không gian bốn phía.

- Thật tốt quá! Chúng ta giết tới đó thôi!

Trên mặt Vân Dịch lộ vẻ hưng phấn, dữ tợn và khát máu. dòng sông máu mệnh mông sâu trong linh hồn tuôn ra.

Lần này Trương Hằng cũng không ngăn cản sát lực tâm của hắn, gật đầu nói:

- Lần này ngươi thoải mái giết chóc đi, không cần cố kỵ điều gì.

Trong lòng Trương Hằng có một ý tưởng. Huyết Sát Đạo chân chính tất nhiên phải giết chóc không hề giữ lại điều gì, đạt tới cảnh giới bản năng chiến đấu dung nhập vào bên trong giết chóc mới đúng.

- Vâng thưa sư tôn!

Vân Dịch vẫy tay một cái. lập tức té ra Thông linh Pháp bảo trung phẩm Huyết Hồn Phiến. Một luồng khí tức máu tanh và linh hồn găm thét nhọn nhọn cả vùng hải vực. khiến cho phần đông yêu thú trong mấy ngàn dặm phải chấn động run rẩy.

-Giết!!

Hai đạo độn quang từ đáy biển sâu bay lên. sau đó thuấn di lên không trung của hải vực.

Hai người vừa mới phi hành mấy ngàn dặm. Trương Hằng đột nhiên ngừng lại. đôi mắt bạc hiện lên hàn quang.

Hắn ẩn hiện có thể cảm nhận ở bốn phía của mình có một đạo thần thức dao động mờ mịt.

Hiển nhiên giờ phút này có một tồn tại cảnh giới linh hồn cao hơn Trương Hằng đang quan sát hành vi của hắn.

Nhìn khắp toàn bộ Ma Xà Phủ này. kẻ có cảnh giới linh hồn cao hơn Trương Hằng có mấy người chứ?

Trương Hằng đã tiến vào cảnh giới cấp chuẩn phủ chủ. người có cảnh giới linh hồn cao hơn hắn ở Ma Xà Phủ này chỉ sợ chỉ có một người.

-Ma Xà Phủ chủ!

Trương Hằng hít sâu một hơi. trong đầu hiện lên một danh hiệu.

- Xem ra ta nhất định phải giao chiến với chủ phủ này rồi... Hừ hừ. Tử Hoàng, đây là một trong kế hoạch của ngươi sao?

Trương Hằng âm thầm cười lạnh, sát khí trong lòng càng đậm, rốt cục cũng quyết định thực hiện một kế hoạch cực kỳ đáng sợ:

- Một khi đã như vậy thì đừng trách ta dùng chiêu thức ác độc!

- Sư tôn. sao người lại dừng lại?

Vân Dịch bị áp lực bởi dục vọng giết chóc trong lòng, khuôn mặt dữ tợn. đôi mắt lóe lên huyết quang. Khí tức sát lục cường đại với hắn làm trung tâm bao phủ cả mười vạn dặm.

- Ngươi cùng xuất hiện đi!

Ý niệm Trương Hằng vừa động liền đưa Nam Kiếm Phong chưa khôi phục thương thế trong Linh vực không gian ra ngoài.

- Sư tôn... Đây là?

Vân Dịch hơi khó hiểu hỏi.

- Huyết tẩy tám trăm vạn dặm hải vực của Ma Xà Phủ!! Yêu thú Hóa Thần Kỳ trở lên không tha một ai. giết sạch toàn bộ!!

Đôi mắt màu bạc của Trương Hằng không hề có chút cảm tình, chỉ có vẻ lạnh như băng.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

605. Chương 541: Huyết Tẩy (lục)

Nghe thấy lời này của hắn hai Huyết Sát Quân Vương bên cạnh cũng cảm thấy hàn ý phát ra từ tận linh hồn, nhưng ngay sau đó bị cảm xúc giết chóc thay thế.

- Huyết tẩy Ma Xà Phủ...

Vân Dịch vươn đầu lưỡi, liếm liếm khoe miệng, trên mặt lộ vẻ hưng phấn.

Huyết Hồn Phiêu phiêu đang bên cạnh hấn phóng xuất ra khí sát lục kinh thiên. Vô số oan hồ khóc lóc như sói tru. nhện nhạo cả phiến hải vực này, khiến rất nhiều yêu thú không thể an bình.

Trương Hằng liếc Huyết Hồn Phiêu trong tay hấn, lạnh nhạt nói.

- Đối mặt với vô số tu sĩ Yêu tộc của Ma Xà Phủ chúng ta phải dĩ chiến dưỡng chiến mới có thể giết sạch bọn chúng. Các người sau khi tiến vào trạng thái giết chóc xong không biết mệt mỏi. cũng có thể thông qua giết chóc tăng cường thực lực. Có ta ở bên cạnh, không cần lo lắng bị sát lục hoàn toàn khống chế.

- Vâng thưa sư tôn (chủ nhân).

Hai người liên tục đồng ý. đôi mắt lóe lên màu đỏ như máu. trong phút chốc đã tiến và trạng thái sát lục vô tình.

- Hiện giờ chúng ta phải chạy tới Bát Yêu Đảo!

Trương Hằng triển khai Thần Linh Nhân, trong mắt lóe lên ánh sáng bạc. hiểu rõ cả vùng Hải Vực. nắm rõ sự phân bố của yêu thú ở phụ cận trong lòng bàn tay.

- Thành thịnh, thành thịnh!

Vừa mới bay hơn mười dặm. hai đại Huyết Sát Quân Vương đã hóa thành từng luồng huyết quang chui vào trong đáy biển sâu.

Trương Hằng đứng ngạo nghễ giữa hư không. Thần Linh Nhân nhìn động tĩnh dưới đáy hải vực.

Cứ mỗi một khắc, hấn lại té ra Phá Không Kiếm, nhẹ nhàng vung lên tới mỗi một ngõ ngách khắp biển sâu.

Vút -

Nước biển bị mở ra. Một tia chớp bạc mang theo trọng áp mệnh mông đánh trúng mục tiêu.

- A!

Dưới đáy biển sâu vang lên tiếng kêu tê tâm liệt phế. Một yêu thú hợp Thể Kỳ cứ thế mà bị diệt trừ.

Đồng thời hai đại Huyết Sát Quân Vương xâm nhập vào trong vùng hải vực này. Triển khai huyết tẩy chưa từng có đối với tất cả yêu tu đỉnh cao.

Từng tiếng kêu thảm giết vang lên khắp đáy biển. Một đám yêu tu đỉnh cấp bị giết chóc vô tình mà ngã xuống, gần như không có chút sức phản kháng nào.

- Phụt!

Trong lòng bàn tay Trương Hằng có một đám ngân điểm hình rắn hiện ra. xâm nhập đáy biển, cắn nuốt phần đông thi thể và pháp bảo của yêu tu đỉnh cao. Từng quả cầu màu bạc không ngừng dừng mảnh tiến vào trong cơ thể hấn, bổ sung pháp lực cho hấn, làm thực lực của hấn thông thả tăng lên.

- Không tốt! Tu sĩ nhân loại giết tới đây rồi. Mọi người mau tập hợp, cùng đối kháng cường địch!

Một gã yêu tu hợp Thể Kỳ bắt đầu triệu tập phần đông yêu tu đỉnh cao, cùng với ngàn vạn Yêu tộc lao tới bên này.

- Giết giết! Giết chết tu sĩ nhân loại này!

Lập tức, phần đông yêu thú ở mấy vạn dặm hải vực dày đặc lao tới phía này, không cùng vô tận, khiến lòng người lạnh ngắt.

Hải vực khôn cùng, ức vạn con dân Yêu tộc cũng không phải chỉ là hư ngôn. Đây cùng chính là nguyên nhân khiến chúng chống lại tu sĩ nhân loại mấy trăm vạn năm mà bất bại.

Nhìn yêu thú nhiều như châu chấu lao tới. Trương Hằng cũng không kiêng nể gì, ngược lại vẻ mặt lộ rõ sự châm biếm.

- Trước hết giết người đã.

Thần Linh Nhân của Trương Hằng dừng lại ở gã yêu tu đầu lĩnh hợp Thể Kỳ kia.

Cách xa tới mấy trăm dặm, tên yêu tu Hợp Thể Kỳ kia cũng cảm nhận được ánh mắt đáng sợ của Trương Hằng.

Vút vút -

Phá Không Kiếm trong tay Trương Hằng xoẹt qua hư không, giống như một tia chớp màu bạc thuần di tới phía tên yêu tu Hợp Thể Kỳ kia.

Bỗng dưng một luồng lực lượng chấn áp vô thượng mệnh mông như núi ập tới thân thể và linh hồn của hắn.

- Kẻ... Kẻ này thật đáng sợ!

Hắn không thể động đậy. khó thở, trơ mắt nhìn tia chớp màu bạc đánh trúng thân thể mình.

Ầm ầm!

Thân thể hắn nổ tung, Nguyên Anh bùng nổ mà chết.

Trương Hằng thở nhẹ một hơi:

- Ta chỉ sử dụng hai phần công lực cũng vẫn không thể bảo trì tương đối đầy đủ thi thể và pháp bảo của hắn.

Đối phó với yêu tu Hợp Thể Kỳ bình thường thì ta chỉ cần sử dụng ra hai thành công lực của chí cường đệ nhất kiếm cũng có thể giết chết đối phương trong nháy mắt.

- Phụt!

Vài nhịp thở qua đi, đám ngân diễm kia lại giáng xuống hải vực. bắt đầu cắn nuốt những vật do yêu tu hợp Thể Kỳ lưu lại.

- Phốc phốc phốc phốc -

Mặt khác, hai đại Huyết Sát Quân Vương xâm nhập đáy biển, thi triển ra Huyết Sát lĩnh vực bao phủ hải vực ngàn dặm, thấy sinh linh nào là liên giết chóc không chút lưu tình.

Đôi mắt bọn họ đỏ tươi như máu. cả người bị bao phủ trong huyết vụ gần như chất lỏng. Huyết Sát lĩnh vực hóa thành một vùng sương mù lớn, nhanh chóng tản ra.

Vút!

Trương Hằng thuần di tới phía trong đám sương mù máu rất lớn này. công kích như yêu tu hợp Thể Kỳ mà hắn gặp, vừa chỉ huy hai đại Huyết Sát Quân Vương đẩy mạnh phương hướng tấn công.

Giờ khắc này Nam Kiếm Phong và Vân Dịch gần như mất đi tất cả lý trí mặc kệ là yêu thú cấp bậc gì, chỉ cần gặp phải bọn họ đều bị giết chết trong nháy mắt.

Huyết Ma Kiếm trong tay Nam Kiếm Phong hóa thành ngàn vạn kiếm ánh, giống như lưỡi liềm gặt lấy tính mạng của yêu thú.

Vân Dịch không chế Huyết Hồn Phiên, phát ra những cơn lốc máu. khiến thân thể đám yêu thú hóa thành bùn máu.

- Ông.

Huyết Hồn Phiên chấn động khe khẽ. khuếch trương ra mấy chục lần, thu thập từng tàn hồn vào bên trong đó.

Trương Hằng nhìn chăm chú Huyết Hồn Phiên này khuếch trương ra từng chút một, âm thầm gặt đầu:

- Chỉ cần giết chóc một trận nữa thì Linh bảo trung phẩm này có thể thăng cấp rồi.

Trong thời gian mấy chục nhịp thở. Huyết Hồn Phiên liền hút đi tàn Hồn của mấy vạn yêu thú. Những yêu thú chết đi này phần lớn đều là yêu thú cao cấp và yêu thú bình thường.

Ở trong hải vực này, mật độ yêu thú đỉnh cao cũng không tính là quá lớn, cho tới bây giờ mới giết được có mấy chục yêu thú Hóa Thần Kỳ trở lên.

- Giết chóc nhanh hơn hướng tới Bát Yêu Đảo!

Trương Hằng ra lệnh đối với hai đại Huyết Sát Quân Vương này.

Ầm!

Sương mù màu máu khổng lồ liền giống như một chiếc mồm máu điên cuồng cắn nuốt phần đông yêu thú của hải vực này. Huyết Sát khí cường đại dần dần khiến một bộ phận Yêu tộc mất đi lý trí bị sát lục khống chế.

Từng tiếng gầm thét lạnh như băng từ các góc của hải vực vang lên. vẻ mặt bọn họ dữ tợn, bắt đầu xuống tay đối với những yêu thú bên cạnh.

- Phụt!

Một yêu thú cao cấp vẻ mặt đều huyết sát khí. vung móng vuốt đâm thủng cổ họng yêu thú đồng cấp nhanh như chớp.

Nếu nhìn từ trên cao xuống sẽ thấy một hình ảnh giết chóc thật khủng bố.

Trong phạm vi hải vực mấy vạn dặm. nước biển trong xanh đã bị nhiễm hồng. Mặt biển trôi nổi những thi thể yêu thú đầm đìa máu chảy, thỉnh thoảng lại thấy dấu vết bị ngân điểm hùng hực thiêu đốt.

Ở trung tâm của hải vực có một vùng sương mù màu máu bao phủ cả ngàn dặm. giống như một cái mồm máu khổng lồ thôn thiên phệ địa, thu hút tất cả yêu thú vào bên trong, khiến nước biển bốn phía nhiễm hồng.

Một mùi máu tanh khiến người ta buồn nôn tỏa khắp hải vực, khiến những yêu thú cấp thấp cấp cao phát cuồng, bắt đầu chém giết lẫn nhau.

- Tu sĩ nhân loại, dám dẫm thương tu sĩ Ma Xà Phủ ta!

Từ phương xa truyền tới một tiếng quát lạnh.

Giọng nói này truyền tới. uy áp cường đại cũng truyền từ đáy biển cách đó ngàn dặm tới.

Lập tức tâm thần yêu thú ở hải vực này liền đại chấn.

- Đại yêu tu!

- Đại yêu tu!

Tu sĩ Yêu tộc vốn hỗn loạn giờ chiến ý lập tức tăng vọt. tập hợp lại một chỗ, tấn công tới vùng sương mù máu.

Qua hai nhịp thở nữa, từ đáy biển sâu phía dưới trời lên một dây leo màu đen dài chừng mười mấy dặm. mỗi một nhánh xúc tua đều dày đặc gai độc, khiến cho người ta sợ hãi.

- Đây ... Đây không ngờ lại là một Tử Huyết Yêu Đằng tu luyện thành tinh?

Trên mặt Trương Hằng lộ vẻ kinh ngạc, tùy ý để hai đại Huyết Sát Quân Vương khống chế sương mù máu cắn nuốt tính mạng yêu thú.

Khí tức từ Tử Huyết Yêu Đằng này tỏa ra thể hiện nó đã tu luyện tới cảnh giới Hợp Thể đại viên mãn.

Ầm!

Tử Huyết Yêu Đằng dùng bản thể trực tiếp đánh tới. Nước biển mệnh mông của cả hải vực này rung chuyển bất an, vọt cao lên tới mười mấy trượng.

- Hừ, yêu tu hợp Thể Kỳ. ta xem ngươi có gì đặc thù!

Trương Hằng cười lạnh một tiếng. Phá Không Kiếm trong tay cắt phá hư không. Một tia chớp màu bạc mang theo áo nghĩa của chí cường đệ nhất kiếm chỉ trong nửa khắc đánh về phía mục tiêu.

Tử Huyết Yêu Đằng đột nhiên cảm thấy trọng áp ngàn vạn cân từ trên trời giáng xuống, thân thể và Nguyên Anh đều bị ngăn cản, khó có thể nhúc nhích.

- Đây... Đây là thần thông gì!?

Tử Huyết Yêu Đằng hoảng sợ vô cùng, trơ mắt nhìn tia chớp bạc đánh trúng mình.

- Phụt!

Một mảng lớn xúc tu của Tử Huyết Yêu Đằng bị chặt đứt. cảm thấy tâm thần chấn động, lập tức bị thương.

- Hả. lại không giết chết được người?

Trương Hằng kêu khẽ một tiếng, cảm thấy bất ngờ phi thường.

Nếu là đại yêu tu bình thường thì Trương Hằng chỉ sử dụng chí cường nhất kiếm, chỉ cần năm thành công lực thì lập tức giết chết trong nháy mắt.

Nhưng Tử Huyết Yêu Đằng này tuy rằng không hề có sức phản kháng nhưng lại chỉ bị thương, cũng không tổn thương nặng lắm.

- Chạy mau! Tu sĩ nhân loại này thật là đáng sợ...

Tử Huyết Yêu Đằng ầm một tiếng liền chìm xuống đáy biển, chui xuống dưới sâu. trong chớp mắt đã biến mất không còn chút tăm hơi.

- Kẻ này chạy nhanh thế sao?

Trương Hằng lộ vẻ kinh ngạc, thật cũng không tiếp tục đuổi theo.

Bởi vì trong thiên địa này có rất nhiều ngoại tộc, không thể dùng lẽ thường để suy tính.

Giống như Quy Tổ, còn có Tử Huyết Yêu Đằng này đều là những sinh mệnh cực kỳ ngoan cường. Bọn họ tuy rằng không đánh được Trương Hằng nhưng đều có những con bài bảo mệnh chưa lật.

- Trước mắt cứ tha cho người trước... về sau có thời gian ta sẽ trở lại lãnh giáo.

Trương Hằng hừ nhẹ một tiếng. Phá Không Kiếm trong tay vung lên khua tới những yêu tu hợp Thể Kỳ ở những góc bí ẩn nhất trong đáy biển.

Vút!

Tia chớp màu bạc trực tiếp đánh tới những yêu tu hợp Thể Kỳ, tạo thành lực chấn áp khó tin, khiến hần phải hiện ra rõ ràng.

- Điều này sao có thể chứ? Hần sao lại có thể phát hiện ra ta?

Tên yêu tu Hợp Thể Kỳ kia không hề có chút sức phản kháng, trên mặt lộ vẻ tuyệt vọng.

Phụt!

Thân thể và Nguyên Anh của hần đồng thời bị cắt thành hai nửa, sau một lát liền có một đám ngân diễm giáng xuống, bắt đầu cắn nuốt hết thảy.

Cứ như vậy, sương mù màu máu trong Hải Vực giống như một cái mồm máu khổng lồ. không hề có tình cảm. thu gặt tất cả sinh mệnh của yêu thú, mặc kệ cấp cao hay cấp thấp đều cắn nuốt hết thảy.

Vụt! Vụt!

Trương Hằng triển khai Thần Linh Nhân, giống như tử thân cao cao tại thượng, cứ cách một thời gian đều chém nhẹ một tiếng, giết chết yêu thú hợp Thể Kỳ dưới đáy biển sâu.

Giết chóc và màu máu lan tràn khắp hải vực khôn cùng...

Trương Hằng ở trong trạng thái Thần Linh Nhân tuyệt đối lý trí thì thào nói nhỏ.

- Ba ngày... Ta chỉ cần ba ngày...

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----oo0oo-----

606. Chương 542: Huyết Tủy (thất)

Trong đại điện U ám, một thiếu niên quyền rũ đang ngồi trên một ngai vàng được khảm vô số bảo thạch. Hắn nhẹ nhàng thở dài một hơi, lẩm bầm:

- Từ Hoàng kia rốt cục có ý định gì. muốn cùng ta liên thủ giết chết tu sĩ nhân loại kia. Nhưng ta vừa rồi dùng thần thức quét qua, hắn lại chỉ là một tiểu nhân vật cấp chuẩn phủ chủ mà thôi, làm gì mà cần chúng ta phải liên thủ xuất kích?

Dưới phủ chủ thì những kẻ khác chỉ là con kiến, chẳng đáng gì.

Trong lòng thiếu niên quyền rũ mặc dù có hơi cuồng vọng nhưng cũng không hề quá mức.

- Tuy nhiên theo tin tức của Tử Hoàng truyền tới thì tu sĩ nhân loại này mang trọng bảo. không biết thiết giả thể nào...

Nếu để Trương Hằng đích thân tới điện này thì chỉ sợ tuyệt nhiên không thể liên hệ người thiếu niên này với Thiên Sát Ma Xà nổi tiếng hung ác làm một.

Vào thời điểm Ma Xà Phủ chủ đang lẩm bầm thì bên ngoài đột nhiên có một ngọc phù màu đen chiếu tới. trên mặt khắc những đường cong uốn lượn như rắn, biến hóa yêu dị kỳ lạ.

Trên mặt Ma Xà Phủ chủ hiện lên một tia ngạc nhiên vội vàng tiếp nhận ngọc phù màu đen này, thì thào nói.

- Không ngờ lại là ma thuần phù? Phù này chỉ được sử dụng khi Ma Xà Phủ gặp phải nguy cơ lớn lao. Không biết có chuyện gì không giải quyết được? Hừ, cũng tốt. ta ở trong đại điện này đang nhàn chán...

Nói xong hắn liền đưa thần thức vào bên trong Ma thuần phù.

Sau một lát, hàn quang trong mắt Ma Xà Phủ chủ lóe lên. trên khuôn mặt quyền rũ bị sát khí bao phủ. giọng nói trở lên lạnh như băng.

- Tu sĩ nhân loại phương nào dám giết con dân của Ma Xà Phủ Yêu tộc ta? Đó không phải là đối nghịch với bản phủ sao?

Đúng lúc này thì một gã nam nhân mặc áo choàng đen đi tới nói khẽ.

- Ra mắt Phủ chủ đại nhân.

- Hữu hộ pháp, người có chuyện gì muốn nói?

Sát khí trên mặt Ma Xà Phủ chủ còn chưa tan đi, lạnh lùng nói.

Nam nhân trước mắt này chính là hữu hộ pháp của Ma Xà Phủ Ma Long.

Trên áo khoác của hắn có một con thanh xà sống động, đôi mắt nhưng có hỏa diễm màu đen của địa ngục, khiến người thường nhìn thấy đều hết hồn hết vía, chỉ sợ nó từ trên áo choàng này vọt ra cắn nuốt mình.

- Theo tin tức mà ta nhận được thì có tu sĩ nhân loại giết tới Ma Xà Phủ vô số con dân Yêu tộc chết trong tay chúng, ngay cả đại yêu tu cũng không thể chống lại.

Hữu hộ pháp Ma Long cẩn thận nói.

- Việc này ta đã biết...

Ma Xà Phủ chủ đột nhiên nhắm hai mắt lại. Một luồng uy lực tinh thần vô thượng tràn ra. buông xuống trên không đại điện. Sau đó thần thức vô cùng mạnh mẽ của hắn bắt đầu quét tới bốn phía của Ma Xà Phủ.

Một vạn dặm, mười vạn dặm, hai mươi vạn dặm...

Phạm vi đang mở rộng từng chút một.

Khi thần thức của hắn kéo dài tới năm mươi vạn dặm thì hàn quang trong mắt Ma Xà Phủ chủ lóe lên.

- Đáng giận... Không ngờ là hắn!

Tại vị trí mà thần thức của hắn có thể chạm tới có một vùng hải vực nước biển bị nhuộm hồng. Vô số tàn hồn lệ phách khóc than trên mặt biển, những tiếng kêu tê tâm liệt phế, vô cùng thảm thiết thậm chí rơi vào trong linh hồn hắn.

Một đám sương mù màu máu khổng lồ như cái mồm của một con cự thú hoang dã. tùy ý gặt hái tính mạng của yêu tộc. Không có yêu thú nào có thể phản kháng lại nó.

Ở trung tâm của sương mù có ba nam tử. trong đó có hai gã đôi mắt đỏ như máu. quanh thân có một đám chất lỏng dính dấp màu đỏ như máu. đều tự mình tế ra Thông linh Pháp bảo, phát ra khí sát lực tác động tới tận linh hồn, tràn ra bốn phía.

Trong phạm vi một vạn dặm hải vực. yêu thú cấp cao thần trí trở nên thất thường, bị sát lực khổng lồ. đôi mắt đỏ như máu, bắt đầu tàn sát lẫn nhau.

Cảnh tượng đập vào mắt có thể so với biển máu tử vong ở địa ngục Tu La.

Nơi nơi tràn ngập những cảm xúc giết chóc, vô tình, cừ hận.

Ở một nơi khác, tại phòng tuyên tây nam của hải vực, một gã đại yêu tu quát lên lạnh, lùng:

- Tu sĩ nhân loại, đám tàn sát con dân Yêu tộc chúng ta sao?

Uy áp vô tình buông xuống khu vực này. khiến không ít yêu thú khôi phục thần trí bình thường.

- Một đại yêu tu mà cũng dám kiêu ngạo trước mặt Trương mỗ sao? Không biết tự lượng sức!

Trong sương mù máu truyền tới tiếng cười lạnh, của một nam nhân nhân loại.

- Hừ, dám tới hải vực của Yêu tộc chúng ta giương oai, cho dù ngươi có mười cái mạng cũng không đủ để chết.

Tên đại yêu tu kia khổng lồ một tòa núi lớn màu đen rất nặng, chậm rãi đánh tới màn sương máu. ý đồ muốn đánh tan màn sương giết chóc này.

- Chết đi.

Trong màn sương máu truyền ra giọng nói lạnh lùng của nam nhân kia.

Đại yêu tu vừa mới chuẩn bị nói chuyện thì đột nhiên một tia chớp bạc từ bên trong sương mù bắn ra lập tức giết chết hắn.

Một luồng áp lực mênh mông vô thượng như núi ầm một cái đánh lên thân thể và linh hồn hắn.

Vào giờ khắc này, thân thể và linh hồn của hắn đồng thời phải chịu đựng áp lực ngàn vạn cân. khó có thể nhúc nhích, sắc mặt đỏ bừng, thân thể sắp nổ tung.

Phụt!

Tia chớp bạc từ ngoài ngàn dặm bay tới. giống như chém lên củ cải, chia đôi thân thể và Nguyên Anh của hắn.

Thành thịch!

Thi thể của hắn rơi vào trong nước, máu tươi phun ra, đôi mắt vẫn mở to lộ vẻ sợ hãi và tuyệt vọng.

Sau đó một đám ngân diễm ập tới thiêu cháy thi thể và pháp bảo của hắn, điên cuồng cắn nuốt.

- Tăng tốc tới mục tiêu là Bát Yêu Đảo!

Sau khi giết chết đại yêu tu này, Trương Hằng điềm tĩnh không chút nao núng, chỉ huy hai đại Huyết Sát Quân Vương tăng tốc tiến về phía trước.

Dọc đường đi, có thể thấy huyết quang lan tràn, tiếng kêu thảm thiết liên tục vang lên. Vô số tàn hồn lệ phách bị Huyết Hồn Phiến hút lấy.

- Ông-

Trên bề mặt của Huyết Hồn Phiến có một tầng máu trong suốt chuyển động, khí linh bên trong run rẩy liên tục, đáng vẻ vô cùng hưng phấn.

Trong một khắc này, khí tức của Thông linh Pháp bảo trung phẩm này đột nhiên tăng vọt, uy áp cường đại tỏa ra bốn phương tám hướng, khiến tất cả Thông linh Pháp bảo trong phạm vi mười vạn dặm đều có cảm ứng.

Huyết Ma Kiếm trong tay Nam Kiếm Phong run rẩy một đợt, lộ ra một tia vui sướng.

Phá Không Kiếm trong tay Trương Hằng cũng kêu khê vài tiếng, phát ra vẻ căm thù và khinh thường, sau đó liên khôi phục bình thường.

- Thông linh Pháp bảo thượng phẩm? Sư tôn, Huyết Hồn Phiến thăng cấp rồi!

Vân Dịch vui mừng vô cùng, nói với sư tôn.

- Ta thấy rồi.

Khóe miệng Trương Hằng mỉm cười, trầm nghĩ:

- Khi nào cũng phải khiến Phá Không Kiếm thăng cấp. Đến lúc đó thì mình chiến đấu với cấp phủ chủ mới có thể nắm chắc phần thắng hơn.

Đúng lúc này thì Trương Hằng đột nhiên cảm nhận được một luồng dao động thần thức mờ mịt, sắc mặt hơi đổi như sau đó liền cười lạnh.

- Hừ, lại là Ma Xà Phủ chủ dùng thần thức quan sát lần thứ hai...

Trong lòng Trương Hằng bắt đầu trầm tính toán.

Tuy rằng giờ phút này hắn đã bước đầu nắm giữ được chí cường đệ nhất kiếm, thực lực tăng vọt nhưng nếu muốn chiến đấu với nhân vật cấp phủ chủ thì cũng không nắm chắc lắm.

Chỉ khi nào thành công giết chết nhân vật cấp phủ chủ thì hắn mới có được lợi ích không thể đo lường được.

Tuy nhiên Trương Hằng phát hiện ra luồng thần thức mơ hồ này chỉ đảo qua đây vài lần. dường như cố kỵ gì đó mà chủ nhân của nó tạm thời chưa có ý định ra tay.

- Một khi đã như vậy thì ta cứ giết tới Bát Yêu Đảo rồi hãy nói.

Đôi mắt bạc của Trương Hằng lóe lên hào quang cơ trí.

Giờ khắc này hắn phải nhanh chóng giành lấy cơ hội sống. Một khi hai đại nhân vật cấp bậc phủ chủ Tử Hoàng và Thiên Sát Ma Xà liên thủ thì hậu quả đúng là không thể tưởng tượng được.

- Tăng tốc. yêu thú dưới Hóa Thần Kỳ không cần để ý tới nữa!

Giọng nói của Trương Hằng giống như sấm sét mùa xuân vang lên trong lòng hai đại Huyết Sát Quân Vương, khiến tâm thần bọn họ chấn động, tâm lý giết chóc cũng giảm đi vài phần.

- Vâng, sư tôn (chủ nhân)!

Vùng sương mù máu trong hải vực di chuyển với tốc độ nhanh hơn. cuối cùng hóa thành một luồng sáng đỏ biến mất khỏi vùng biển rộng còn lơ lửng vô số thi thể yêu thú. nước biển nhuộm hồng này.

Ở trong đại điện u ám.

- Phủ chủ đại nhân. Hay để ta ra tay giết tu sĩ nhân loại kia!

Hữu hộ pháp Ma Long nói. về mặt hưng phấn.

Dù là Ma Xà Phủ chủ hay hữu hộ pháp Ma Long đều đã sống rất lâu, đều cảm thấy nhàm chán buồn tẻ rồi.

Bởi vì rất lâu đã không có ai dám khiêu chiến quyền uy của bọn họ...

Ma Xà Phủ chủ lạnh nhạt nói:

- Không được. Người không phải là đối thủ của hần.

- Vâng thưa phủ chủ.

Hữu hộ pháp Ma Long không dám làm trái nhưng trong lòng vẫn chẳng phục mấy.

Ở Ma Xà Phủ to lớn này, ngoài Phủ chủ và lão đại của Bát Yêu Đảo thì hần còn chưa biết sợ ai.

- Thực lực người kia rất mạnh. nếu người thật sự giao chiến với hần thì sợ rằng không kiên trì nổi một hiệp đâu.

Ma Xà Phủ chủ giải thích.

- Điều... Điều này sao có thể chứ? Hay là tu sĩ nhân loại kia là nhân vật cấp phủ chủ...

Hữu hộ pháp Ma Long khó có thể tin nổi.

- Hần mới chỉ bước nửa bước vào cấp phủ chủ nhưng thực lực còn mạnh hơn tưởng tượng của ta nhiều. Vừa rồi bản phủ tận mắt thấy hần đánh chết một đại yêu tu hợp Thể KỶ.

Ma Xà Phủ chủ lạnh nhạt nói, hàn quang trong mắt lóe lên. sau đó bị ánh mắt đầy âm mưu thay thế.

- Chính diện giết chết một đại yêu tu?

Về mặt hữu hộ pháp lộ vẻ hoảng sợ. Chuyện này cũng quá khủng bố rồi.

Tuy rằng thực lực của hữu hộ pháp không tồi nhưng chung quy lại vẫn là đại yêu tu. Nếu đối mặt với tu sĩ nhân loại kia thì...

Nghĩ tới đây trong lòng hần không khỏi sợ hãi.

- Vậy Phủ chủ đại nhân định làm sao?

Hữu hộ pháp hỏi.

- Hừ hừ... Ta muốn chờ Tử Hoàng kia tới hoặc đợi lúc tu sĩ nhân loại này chiến đấu với Cực Băng Hùng Vương...

Khóe miệng Ma Xà Phủ chủ hiện lên nụ cười quỷ dị.

- Những tu sĩ nhân loại kia giết rất nhiều con dân Yêu tộc...

Hữu hộ pháp khó hiểu nói.

- Tu sĩ họ Trương thần bí này ngay cả Tử Hoàng cũng phải bận tâm ba phần, bản phủ hiện tại cũng không nắm chắc mười phần có thể tiêu diệt hần. Mà trọng yếu nhất chính là sợ đánh rần động cỏ, khiến hần chạy trốn.

Ma Xà Phủ chủ lạnh nhạt nói.

Hữu hộ pháp bên cạnh hần thầm kinh ngạc:

- Phủ chủ đại nhân mà lại không nắm chắc mười phần có thể giết được tu sĩ nhân loại kia.

- Tuy nhiên ta thấy kỳ quái là sao tên Tử Hoàng kia lại không đuổi tới Ma Xà Phủ. Chẳng lẽ hần không động tâm tới việc tu sĩ nhân loại này có trọng bảo, hoặc bị việc gì ngăn cản sao?

Thiếu niên yêu mị kia lộ chút hồ nghi.

Hắn không biết là Tử Hoàng giờ phút này đã xuất phát tới một nơi cấm kỵ từ xa xưa...

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

607. Chương 543: Con Bài Mạnh Nhất Của Tử Hoàng

Vùng đất cấm kỵ của Cửu U hải vực, Băng Hỏa Đảo.

Theo truyền thuyết, tu sĩ từ Hợp Thể Kỳ trở lên chỉ cần tiếp cận Băng Hỏa Đảo đều khó thoát khỏi cái chết.

Sự thật đúng là như vậy, ngay cả đại tu sĩ thực lực thông thiên, một khi đích thân tới Băng Hỏa Đảo, đều chết một cách ly kỳ, không có một chút năng lực phản kháng nào.

Vào một ngày, một đạo độn quang màu tím hướng về gần Băng Hỏa Đảo nhanh chóng bay tới. còn mang theo một uy lực tinh thần mờ ảo. tốc độ vô cùng khủng khiếp.

- Đây là đại yêu tu ở phương nào, nhìn thanh thể như thế này chẳng những đã đạt tới cấp phủ chủ. mà còn có một khí tức khiến cho người ta sợ hãi...

Một yêu tu Hợp Thể Kỳ đang trốn dưới đáy biển sâu. quan sát quy đạo của độn quang màu tím lướt qua trên bầu trời, trong lòng hoảng sợ.

Tuy nhiên rất nhanh hắn đã nhìn thấy một sự thực càng khiến cho người ta khiếp sợ hơn.

Phương hướng của độn quang màu tím kia chính là vùng đất cấm kỵ trong truyền thuyết...

- Trời ơi... Hướng mà hắn phi hành không ngờ là Băng Hỏa Đảo? Chẳng lẽ ta gặp ảo giác sao?

Yêu tu hợp Thể Kỳ này chấn động không thôi.

- Hừ, đại yêu tu thì đã sao? cấp phủ chủ thì đã sao? Chỉ cần hắn dám đi tới Băng Hỏa Đảo. ta bảo đảm hắn sẽ không có đường về.

Dưới đáy biển sâu, một yêu tu hợp Thể Kỳ khác cười lạnh nói.

Yêu tu lúc trước vô cùng đồng ý, lại kinh ngạc nói:

- Nhân vật cấp phủ chủ vừa rồi trên người rõ ràng có khí tức của Thần thú, nhìn tình hình có lẽ hắn là...

-ừ?

Yêu tu hợp Thể Kỳ kia đột nhiên hiểu ra:

- Chẳng lẽ hắn là Tử Hoàng?

Sau đó, dưới đáy biển sâu chìm vào trong một không khí tĩnh lặng, hai yêu tu hợp Thể Kỳ cũng không dám đàm luận nữa.

Nên biết rằng, Băng Hỏa Đảo nằm ở biên giới của Tử Hoàng Phủ những yêu thú như bọn họ chung quy vẫn là một thành viên trong thế lực của một phủ trong Yêu tộc.

Trên mặt biển cách đó mấy ngàn dặm. một đạo độn quang màu tím đột nhiên dừng lại trên không trung, hiện ra thân ảnh một nam tử trung niên uy nghiêm.

Người này chính là Phủ chủ của Tử Hoàng Phủ Tử Hoàng.

Lúc này, trên mặt Tử Hoàng lộ ra vẻ ngưng trọng, lẳng lặng nhìn một hòn đảo ở cách đó không xa, trong mắt lộ ra vẻ kính sợ, hoảng hốt, hồi tưởng lại.

Thật lâu sau, hắn cắn răng một cái. vẻ mặt kiên quyết. dường như đã có một quyết định gì đó.

Hít sâu một hơi, Tử Hoàng chậm rãi hướng về phía hòn đảo được coi là cấm kỵ kia bay đi.

Khi hắn bay tới cách hòn đảo này chừng mười mấy dặm, đột nhiên dừng lại.

Theo thần thức của hắn quan sát, toàn bộ Băng Hỏa Đảo dường như là sống lại.

Thậm chí Tử Hoàng còn có thể nghe thấy tiếng hô hấp và tiếng tim đập của hòn đảo cấm kỵ này.

Bỗng nhiên, trên mặt biển bao la bát ngát vô bờ này truyền tới tiếng ầm ầm vào thẳng trong linh hồn. toàn bộ không gian đều có áp lực vô cùng.

Sau đó, một uy lực tinh thần mơ hồ không thể phát hiện được từ trên Băng Hỏa Đảo tràn tới.

Tim của Tử Hoàng nhảy lên một cái. cảm thấy một khí tức tử vong ập vào mặt.

- Không còn đường lui nữa rồi...

Hắn hiểu mình đã khiến cho một nhân vật cấm kỵ thức tỉnh.

Giờ phút này, cho dù Tử Hoàng có thi triển ra bí thuật chạy trốn mạnh nhất cũng không còn tác dụng.

Trong Cửu U hải vực vô biên này, ngoài nhân vật thần thoại Huyền Long Đại Vương ra, không còn có yêu tu hợp Thể Kỳ trở lên nào có thể dưới sự phát hiện của đối phương mà toàn mạng quay về.

- Văn bối Tử Hoàng, tham kiến Uyên Hồng bệ hạ.

Tử Hoàng cung kính hành một đại lễ đối với Băng Hỏa Đảo. trong ánh mắt lộ ra vẻ kính sợ, còn có một vẻ tiều tụy.

Hắn vừa dứt lời, từ trên Băng Hỏa Đảo đột nhiên truyền ra một lực hút cực lớn. Vù một tiếng hút lấy hắn lên trên hòn đảo.

- A... Uyên Hồng bệ hạ!

Tử Hoàng kinh hô lên một tiếng, nhưng không cách nào phản kháng lại lực lượng ngang ngược tới cực điểm này.

Phịch một tiếng, thân thể hắn đã đáp lên trên Băng Hỏa Đảo.

- Tiền bối tha mạng! Ta là Phủ chủ của Tử Hoàng Phú. gia phụ cũng có mối thâm giao với ngài, chẳng lẽ ngài quên rồi sao?

Tử Hoàng vô cùng hoảng sợ giải thích.

- Tiêu bối từ đâu tới...

Một thanh âm lười biếng dường như mới tỉnh ngủ từ trên Băng Hỏa Đảo truyền tới, khiến cho Tử Hoàng hết hồn.

- Uyên Hồng bệ hạ. hiện giờ ta là Phủ chủ của Tử Hoàng Phú. lần này tới Băng Hỏa Đảo là có việc muốn nhờ!

Tử Hoàng lại giải thích một lần nữa. lời nói không có một chút thiếu kiên nhẫn nào, còn mang theo một giọng điệu thấp thỏm lo âu.

- A? Không ngờ người lại biết danh hiệu của ta?

Thanh âm kia có chút không ngờ. ngay sau đó lại lãnh đạm nói:

- Không cần phải gọi tới Uyên Hồng bệ hạ ta. Cửu U hải vực khôn cùng này sớm đã không còn là địa bàn của ta. người có khó khăn sao không tới tìm Huyền Long Đại Vương, ngược lại có tới đây quấy rầy sự yên tĩnh của ta?

Ha ha. nếu không cho ta một công đạo hợp lý. đừng nói ngươi chỉ là một binh tôm tướng cua cấp phủ chủ. mà cho dù là nhân vật cấp bán tiên cũng đừng mong toàn mạng rời khỏi nơi này.

- Vâng vâng, vãn bối đã dám tới nơi này, tự nhiên sẽ cho ngài một công đạo!

Tử Hoàng thở dài một hơi nhẹ nhõm, vội vàng lấy từ trong nhẫn không gian ra một khối thạch giản dị ngăm đen.

Bất kể nhìn thế nào, khối khoáng thạch đen thui này cũng không giống một vật phẩm có chút giá trị lại càng không nói tới là một bảo vật.

- Khối Hắc Phác Thạch này tiền bối còn nhớ không?

Tử Hoàng dùng tay ném đi, khối Hắc Phác Thạch này liền bay lên giữa khoáng không trên Băng Hỏa Đảo, di chuyển một mạch.

Ồ!

Trên Băng Hỏa Đảo bỗng nhiên truyền tới một luồng lực lượng, hút lấy khối Hắc Phác Thạch này đi.

Dưới sự tập trung của ánh mắt và thần thức của Tử Hoàng, khối Hắc Phác Thạch này bỗng nhiên biến mất. không biết đã tới nơi nào.

Nửa ngày sau, trên Băng Hỏa Đảo cũng không có động tĩnh gì. Tử Hoàng trong lòng không yên. nhưng tuyệt nhiên cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Cuối cùng, khi Tử Hoàng đã chuẩn bị hết kiên nhẫn, trên Băng Hỏa Đảo mới truyền tới một tiếng than nhẹ:

- Thần thú Tử Diễm Câu. ôi... không ngờ ta lại quên mất. Nhớ ngày đó, ta cùng với vật cưỡi này đã khiến cho toàn Chu Vương Triều phải lun sợ. trong giới này ít có người có thể cùng ta tranh phong.

Trong thanh âm trên Băng Hỏa Đảo kia lộ ra một giọng điệu hồi tưởng.

- Theo lời của tiền bối. thì Tử Diễm Câu đã từng hầu hạ ngài kia chính là phụ thân của ta. Trước khi tuổi thọ của người kết thúc, đã từng đem khối Hắc Phác Thạch này giao cho vãn bối. cũng nói cho ta biết nếu gặp phải một khó khăn thật sự không thể vượt qua thì có thể tới nhờ ngài giúp đỡ.

Tử Hoàng nói tới đây. nước mắt lưng tròng, dường như nhớ tới phụ thân cả đời một nhọc kia.

- Phụ thân của ngươi đã theo ta chinh chiến hơn nửa đời. chịu rất nhiều mệt nhọc, quả thật ta rất cảm động. Nếu hậu bối của hần tới đây xin giúp đỡ, hiển nhiên ta không thể cự tuyệt được.

Giọng điệu của thanh âm kia bắt đầu dịu xuống.

- Ngươi có khó khăn gì. hãy nói cho ta biết... Trong giới này, chuyện ta không làm được cũng không có nhiều.

Trên Băng Hỏa Đảo tràn ngập một dao động tinh thần vô cùng tự tin.

Tử Hoàng không hề dám hoài nghi năng lực của chủ nhân thanh âm này, vội vàng nói:

- Sự tình là như vậy... Đầu tiên phải kể tới tên nghiệt tử bất hiếu của ta... Sau đó là tên tu sĩ loài người đáng ghét kia, lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn cướp sạch kho báu của Tử Hoàng ta, còn hại chết đứa con cả của ta. con gái thứ hai hiện giờ cũng đang nguy cấp một sớm một chiều...

- Hết thấy mọi chuyện đều là do tên tu sĩ loài người gây ra. ta phải giết chết hần, báo thù cho Lượng nhi!

Nói xong câu cuối cùng, hai mắt Tử Hoàng đỏ bừng, tràn ngập chấp niệm và thù hận rất sâu.

- Được, bất kể lời của ngươi là thật hay giả, cũng không cần biết ngươi đúng hay sai. ngươi đã muốn tu sĩ loài người kia chết, thì ta sẽ khiến hần phải chết.

Thanh âm trên Băng Hỏa Đảo đột nhiên trở nên vô cùng lạnh lẽo. lộ ra một khí phách và sự kiêu ngạo không cần phân rõ phải trái.

Bất kể thật giả, bất kể đúng sai, ta sẽ khiến ngươi phải chết!

- Tạ ơn tiền bối!

Tử Hoàng vô cùng cung kính quỳ xuống mặt đất, trên mặt lộ ra vẻ vui sướng tột cùng.

- Được, bây giờ ngươi hãy tới Ma Xà Phủ đi. tới lúc đó. ta sẽ giúp ngươi giết chết tên tu sĩ loài người kia.

Thanh âm trên Băng Hỏa Đảo dần trở nên trầm thấp.

Cùng lúc đó, một đạo hào quang màu vàng đất từ trên Băng Hỏa Đảo tràn ra. Và một tiếng dung nhập vào trong cơ thể của Tử Hoàng.

Vụt.

Trong mắt Tử Hoàng bùng lên tử diễm, bằng tốc độ nhanh nhất hắn bay về phía Ma Xà Phủ trong miệng lạnh lùng nói:

- Trương Hằng... Trương Hằng, ta sẽ xem ngươi sẽ chết như thế nào? Có con bài mạnh nhất này. ta sẽ khiến ngươi phải hoàn toàn phủ phục dưới chân của Tử Hoàng ta. Đến lúc đó, tất cả trọng bảo và bí mật trên người ngươi sẽ đều thuộc về ta!

Đám trêu chọc Tử Hoàng ta, bản phủ sẽ khiến ngươi không được chết tử tế...

Thanh âm của hắn tràn ngập chấp niệm báo thù, khiến cho yêu thú trong hải vực ở gần đó phải hết hồn.

Cùng lúc đó, trên một hòn đảo rộng mấy vạn dặm ở Ma Xà Phủ.

- Tất cả yêu tu của Bát Yêu Đảo. giết chết toàn bộ!

Thanh âm của Trương Hằng lạnh như băng, vang lên trong một đám sương mù màu máu bao phủ trong phạm vi ngàn dặm.

Đột nhiên, sương mù màu máu chia làm hai nửa. từ hai phía trước sau tiến hành giáp công với Bát Yêu Đảo.

Vụt!

Trương Hằng thuận di một cái. bay lên không trung trên Bát Yêu Đảo, mở Thần Linh Nhân ra. tiến vào một trạng thái kỳ dị tuyệt đối lý trí.

Kiếp trước, thân là một người con trai mới lớn của địa cầu, hắn rất sợ máu tanh và bạo lực.

Kiếp này, sau khi lột xác về tâm lý từng bước một. hắn không còn sợ hãi giết chóc, chỉ cần mở Thần Linh Nhân ra. ngay cả tắm máu một giới hắn cũng không sợ hãi.

- Người nào, dám xâm phạm Bát Yêu Đảo ta?

Một vài đạo khí thể cường đại phi phạm từ trên hòn đảo phía dưới truyền tới. đều là những kẻ có cảnh giới đại yêu tu.

Trong số đó, còn có một đạo uy lực tinh thần không tầm thường giáng xuống, như sóng vỗ bờ chụp về phía Trương Hằng.

- A? Không ngờ còn có một nhân vật cấp phủ chủ.

Mắt Trương Hằng lộ ra vẻ kinh dị. xem ra lần này nếu muốn ung dung giải quyết kẻ địch cũng không phải dễ dàng.

Đúng lúc này, hai đại Huyết Sát Quán Vương đã tiến vào Bát Yêu Đảo, dễ dàng giết chết một đám yêu thú cấp đỉnh, sát lục và máu tanh điên cuồng tràn ra.

Trương Hằng sử dụng thần thức quét qua. yêu tu trên Bát Yêu Đảo này cơ bản đều từ Hóa Thần Kỳ trở lên. số ít yêu thú Nguyên Anh Kỳ đều là người hầu hoặc là phu khuân vác.

- Tu sĩ loài người đáng chết, Chẳng lẽ các ngươi chính là hung thủ giết chết lão nhị của bọn họ?

Một đại hãn mặc giáp trụ màu lam, dáng người khỏe mạnh bay lên giữa không trung, ánh mắt lóe lên hung quang độc ác, lướt qua đám người Trương Hằng.

- Ha ha, hiện giờ ngươi mới phản ứng kịp. không khỏi quá chậm trễ đó, khó trách được gọi là đồ gấu chó gì đó?

Trương Hằng khẽ liếc nhìn hắn một cái, duỗi tay ra nắm Phá Không Kiếm ở trong tay.

- Ngươi muốn chết!

Cực Băng Hùng Vương đột nhiên khoát tay. uy lực tinh thần trong hư không theo một chớp mắt này của hắn hóa thành một mũi tên băng Vũ một tiếng hướng về phía Trương Hằng đâm tới. uy lực không thể coi thường, vượt xa đại yêu tu Hợp Thể Kỳ bình thường.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

608. Chương 544: Chiến Đấu Của Cấp Chuẩn Phủ Chủ (thượng)

Băng toàn màu lam ẩn chứa tinh thần uy năng của cấp chuẩn Phủ chủ kêu “Ông” một tiếng bắn nhanh tới Trương Hằng, tốc độ nghe rộn cả người. Trong không khí truyền đến một tràng tiếng nổ vang dồn dập.

Trương Hằng lộ ra vẻ mặt ngưng trọng. Cực Băng Hùng Vương không hổ là lão đại của Bát Yêu Đảo, thực lực thế mà lại vượt qua dự đoán trước của mình, đạt tới nồng nổi cấp bậc chuẩn Phủ chủ.

Khó trách bát yêu mà hắn lãnh đạo có thể trở thành thế lực lớn thứ hai của Ma Xà Phủ.

- Đến đây đi...

Trong mắt Trương Hằng lộ ra một sự tự tin không hiểu, Phá Không Kiếm trong tay hắn run lên nhẹ nhẹ, hưng phấn không thôi.

Đây cũng là lần đầu tiên Trương Hằng chiến đấu cùng yêu tu cấp chuẩn Phủ chủ.

Ở một trình độ nào đó mà nói, hắn cùng Cực Băng Hùng Vương xem như là tu sĩ cùng cấp, đều là cường giả bước nửa bước vào cấp Phủ chủ.

Xuy

Phá Không Kiếm vạch qua một đạo tia chớp màu bạc trong hư không, vừa lúc đánh trúng băng toàn màu lam đang kêu lên “ông ông” kia.

Đương... Rắc!

Đầu tiên là truyền đến một tiếng vang giòn kim loại va chạm nhau, chấn nhiếp tâm thần khiến cho linh hồn chúng yêu tu của Bát Yêu Đảo lâm vào rung động.

Không ít yêu tu đều đưa mắt hướng lên trời cao.

Tiếp đó, “Rắc” một tiếng! Băng toàn màu lam gãy ra từng khúc, hóa thành một đám băng vụn màu lam tiêu tan trong không khí.

Sau khi đỡ được một kích của đối phương, Trương Hằng đứng ngạo nghễ trong hư không không chút sứt mẻ. Phá Không Kiếm trong tay run rẩy càng thêm dữ dội, bộ dạng nóng lòng muốn thử.

về phần Cực Băng Hùng Vương chủ động phát ra công kích, thân thể cường tráng như trâu ngược lại lui vài bước trong hư không mới đứng vững, trên mặt hiện ra một tia dị sắc.

Hai người đều là nhân vật cấp chuẩn Phủ chủ, trong công kích đều ẩn chứa tinh thần uy năng do lực lượng linh hồn biến thành, sau khi giao kích, linh hồn lực lượng cũng có tham dự.

Sau một chiêu đối cứng, Trương Hằng lập tức chiếm cứ ưu thế, tinh khí thần trên người đạt tới trạng thái như ý viên mãn đỉnh. Sau mỗi một kích đều ẩn chứa tín niệm cùng tự tin phá vỡ hết thảy.

- Tuy rằng đều là cấp chuẩn Phủ chủ nhưng người không phải đối thủ của ta. Không quá ba chiêu, Trương mỗ có thể diệt người!

Trương Hằng khí định thần nhàn nhìn hấn, một đôi Thần Linh Nhân trong hư không nhìn vào. Cổ khí tức vô kiên bất tồi đang chậm rãi ngưng tụ trên Phá Không Kiếm.

- Hừ. Vừa rồi chẳng qua là người dựa vào Thông linh Pháp bảo trong tay chiếm ưu thế mà thôi. Chân chính đánh lên, lộ chết vào tay ai còn khó nói đây!

Cực Băng Hùng Vương hừ lạnh một tiếng, rất là không phục, ánh mắt xẹt qua chiến đấu trên hòn đảo phía dưới.

Dưới chân bọn họ, hai Huyết Sát Quân Vương đang chiến đấu cùng ba đại yêu tu khác trên Bát Yêu Đảo. Nơi Huyết Sát linh vực đi qua, gặt hái từng tính mệnh của tu sĩ đỉnh cấp.

- Báo thù cho lão nhị bọn họ!

Trong đó một gã đại yêu tu hai mắt sung huyết, ý niệm khổng lồ chế một Linh bảo hình lưỡi hái ở trên hư không dấy lên từng đợt gió mạnh màu xám, điên cuồng cuốn về phía Huyết Sát linh vực, ý đồ phá tan đoàn sương mù màu máu như cổ máy giết người này.

Nhưng mà đối thủ của hấn là Vân Dịch có được Thông linh Pháp bảo thượng phẩm Huyết Hồn Phiến, điều này liền quyết định hấn không thể vẫn hời hợt cục diện tất bại.

Tình huống tương tự cùng xuất hiện ở bên phía Nam Kiếm Phong. Hai gã đại yêu tu thực lực hơi yếu khác cũng bị một mình hấn áp chế gắt sao, không hề có sức phản kháng.

- Ha ha, làm sao vậy? Người muốn đi giải cứu huynh đệ của mình?

Trương Hằng xem thần sắc của Cực Băng Hùng Vương vào trong mắt, như cười như không nói.

- Chỉ cần ta giết chết đầu lĩnh người đây, an nguy của các huynh đệ tự nhiên có thể giải quyết dễ dàng.

Cực Băng Hùng Vương đạm mạc nói, vài tia lý trí còn sót lại trong mắt cũng không bị lửa giận hoàn toàn chôn vùi.

Hắn bỗng nhiên khoát tay, một cỗ uy áp kinh thế hãi tục phủ xuống hư không. Một thanh Lang nha bỗng được khảm vài viên tinh ngọc màu lam xuất hiện trong tay của hấn.

Mặt ngoài Lang nha bỗng này còn có không ít gai nhọn đen thui, dưới ánh mắt trời chiếu xuống lóe hàn quang âm trầm, làm cho người ta nhìn mà sợ hãi.

Từ khí tức tản mát ra từ trên Lang nha bỗng này mà xem, đây dĩ nhiên là một kiện Thông linh Pháp bảo thượng phẩm.

Đôi mắt màu bạc của Trương Hằng hơi nhảy lên một chút. Hắn từ trong Linh bảo công kích thượng phẩm của đối phương cảm nhận được một cỗ lực lượng hủy diệt cường đại.

Hắn không dám hoài nghi chút nào, kiện Linh bảo công kích thượng phẩm này ở trong tay cường giả cấp chuẩn Phủ chủ có thể tạo thành uy hiếp không nhỏ đối với mình.

- Trong tay ta có Thông linh Pháp bảo thượng phẩm, xem người làm thế nào chống lại ta?

Cực Băng Hùng Vương cười lạnh, đột nhiên hướng lên trời rống mạnh một tiếng. Từng vòng sóng sấm vô hình nhọn nhọn trên toàn Bát Yêu Đảo.

Trương Hằng liền thấy một cỗ tinh thần uy năng đặc thù theo tiếng rống của Cực Băng Hùng Vương lan ra bốn phía, dường như có ký hiệu nào đó.

- Giết!!! Giết!!!

- Giết chết tu sĩ nhân loại! Bát Yêu Đảo tất thắng!

Chúng yêu tu trên Bát Yêu Đảo lập tức nhiệt huyết sôi trào, một đám chiến ý mãnh liệt không sợ sống chết xông tới Huyết Sát lĩnh vực.

Vút! Vút! Vút!

Thậm chí còn có vài yêu tu Hợp Thể Kỳ bay lên bầu trời, từ vài phương hướng tiến hành giáp công Trương Hằng.

- Lão đại, chúng ta đến giúp người!

Vài tên yêu tu Hợp Thể Kỳ này tuy còn không đạt tới cảnh giới đại yêu tu nhưng thực lực đều không tầm thường, trên người mỗi người đều tản mát ra một cỗ khí sát phạt chỉ có trải qua vô số lần chiến đấu sinh tử mới có được.

- Ha ha. Các người muốn quần ẩu...

Khóe miệng Trương Hằng lộ ra vài tia đùa cợt, liếc nhìn Cực Băng Hùng Vương một cái.

Cực Băng Hùng Vương thì cười lạnh không nói, cũng không lên tiếng cho đám yêu tu này rút đi, dường như ngầm thừa nhận sự thật muốn quần ẩu.

- Khi dễ Trương mỗ ít người đứng không? Nếu đã như vậy, ta đây trước tiêu diệt tất cả yêu tu trên Bát Yêu Đảo này rồi quyết chiến với người!

Trong mắt Trương Hằng hiện lên một vẻ lạnh lẽo, dứt khoát thu hồi Phá Không Kiếm vào trong cơ thể, sau đó hướng về hư không khẽ nắm lại.

Cực Băng Hùng Vương âm thầm kinh hãi: “Chẳng lẽ hắn còn có Pháp bảo càng thêm đáng sợ nào?”

Ngay khi hắn sinh ra ý niệm này, một cỗ uy áp thuộc về Thông linh Pháp bảo phủ xuống khu vực phụ cận.

Trong tay Trương Hằng có thêm một chiếc quạt lông hình thù kỳ lạ. Quạt lông này chẳng những cứng rắn dị thường, mép quạt lại càng lóe lên mũi nhọn lạnh như băng.

Toàn bộ mặt ngoài quạt lông lại càng lóe lên hào quang hai màu xanh tím khiến lòng người run sợ, phát ra tiếng kêu “ông ông” “roẹt roẹt”.

Ánh sáng lôi điện cùng vầng sáng màu xanh lượn lờ mặt ngoài quạt, tăng thêm vài tia uy vũ cho phong cách sắc bén xảo diệu của cây quạt này.

- cũng may, chỉ là một kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm... Có chút giống Phong Lôi Phiến uy danh không nhỏ kia nhưng ngoại hình hai loại chênh lệch quá lớn.

Cực Băng Hùng Vương thoáng thở dài nhẹ nhõm một hơi, cũng không đặt một kiện Linh bảo trung phẩm ở trong lòng.

- Từ sau khi thăng cấp ngưng luyện đã lâu không sử dụng cây quạt này...

Ánh mắt Trương Hằng đảo qua vài tên yêu tu Hợp Thể Kỳ đánh về phía mình, Phong Lôi Phiến trong tay nhẹ nhàng vẩy qua.

- Giết!

Cực Băng Hùng Vương thừa cơ hội này đột nhiên xuất kích, Lang nha bỗng trong tay biến lớn vài lần, hư không đập mạnh về phía Trương Hằng.

Ầm~

Lập tức, từng vùng hư ảnh Lang nha bỗng thật lớn lóe lên hào quang màu lam, mang theo tinh thần uy năng vô thượng khóa chặt khu vực nơi Trương Hằng. Khí thế khổng lồ như núi, thế muốn làm địch nhân tan xương nát thịt.

Uy thế như vậy khiến cho Trương Hằng hơi biến sắc. Nhân vật cấp chuẩn Phủ chủ quả thật không phải tầm thường.

Tuy nhiên, hắn cũng không có một tia sợ hãi nào, hướng về hư không hét lớn một tiếng:

- Phong Lôi Biến!

Phong Lôi Phiến vùng lên thế như lôi đình. Một vùng cơn lốc màu xanh mênh mông cuộn cuộn trong khoảng khắc bao phủ phạm vi ngàn dặm. Từng đạo lôi xà màu tím tàn phá bờ bãi trong cơn lốc màu xanh xoay tròn điên cuồng này.

Nếu dùng thần thức quan sát sẽ phát hiện trong cơn lốc màu xanh này lóe lên vô số mũi nhọn màu xanh thật nhỏ mang theo uy hiếp trí mạng.

Vù

Thần Thông mênh mông cuộn cuộn không phải sức người có thể ngăn cản lập tức chôn vùi công kích do Cực Băng Hùng Vương phát ra.

Trong phạm vi ngàn dặm, mọi sinh linh tồn tại bao gồm cả một số sự vật khác toàn bộ bị cuốn đi theo gió không thể tự chủ.

Cực Băng Hùng Vương cũng rất khó ngăn cản cỗ uy năng tự nhiên của thiên địa này, thân thể cường tráng như sắt thép không tự chủ lui ra phía sau. Từng đạo mũi nhọn thật nhỏ cùng lôi xà màu tím không ngừng đả kích tầng phòng ngự của hắn kêu lên “Roẹt roẹt”.

- A—

Trong lực lượng phong lôi bạo ngược này, từng con yêu thú mất tính mạng, không phải bị lôi xà màu tím nướng chín thì là bị mũi nhọn màu xanh cắt thành mảnh nhỏ.

Vài tên yêu thú Hợp Thể Kỳ tính tập kích Trương Hằng cùng tiến vào gần nhất, trừ một gã lực phòng ngự mạnh mẽ ra thì những người khác đều chết oan uổng.

Bá!

Trương Hằng thuận di một cái đi tới trước người tên yêu tu Hợp Thể Kỳ may mắn còn sót lại, Phong Lôi Phiến trong tay tản mát ra uy năng phong lôi đáng sợ xẹt qua một vết hàn quang trong hư không, “cắt” hướng cổ họng hắn ta.

- Không!

Tên yêu tu Hợp Thể Kỳ này lộ ra vẻ tuyệt vọng, cố gắng thúc giục Linh bảo phòng ngự thượng phẩm, hình thành một tầng hư ảnh áo giáp thật lớn bảo hộ quanh người.

Nhưng khi hàn quang lóe lên Phong Lôi Phiến “cắt tới”, chỉ nghe “Phốc” một tiếng. Tầng phòng ngự của hắn bị phá tan như giấy mỏng!

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

609. Chương 544: Chiến Đấu Của Cấp Chuẩn Phủ Chủ (hạ)

Phịch!

Thi thể hắn rơi xuống, nện ở trên bờ cát ven đảo.

Mà lúc này, Trương Hằng vẫn còn duy trì tư thế dùng mũi nhọn viên của Phong Lô Phiến cắt qua thân thể của hắn.

Dưới ánh mặt trời chói chang trên trời chiếu rọi xuống, ở phong nhận viên của Phong Lô Phiến còn lưu lại vài vết máu cùng mảnh thịt, càng lộ vẻ đáng sợ và khát máu.

Ông~

Theo một vùng phong nhận mặt ngoài Phong Lô Phiến xoay chuyển, tất cả vết máu cùng mảnh thịt đều tiêu tán không còn, khôi phục nguyên dạng không nhiễm một hạt bụi.

- Tu sĩ nhân loại... Kiếp này không giết chết ngươi, ta thề không là yêu! (:88:)

Sát khí cùng cừu hận trên mặt Cực Băng Hùng Vương càng ngày càng mãnh liệt, cơ bắp cứng rắn như sắt thép trên người run lên nhè nhẹ. Một cỗ khí tức kinh khủng muốn hủy diệt hết thủy sinh ra.

Ngao”

Cực Băng Hùng Vương phát ra một tiếng thét dài rung trời.

Trong một vùng hào quang màu lam, thân thể hắn chợt biến lớn mấy lần, trống rỗng cất cao lên đến mười trượng có dư, toàn thân mọc đầy lông màu hung thật dày, hiện ra hình thái chiến đấu nửa người nửa gấu. Lang nha bóng trong tay hắn cùng biến to biến dài, lưu chuyển một tầng hoa băng màu lam.

Vù~

Hắn hung hăng vung Lang nha bóng khổng lồ trong tay, một vùng quang ảnh băng tinh màu lam từ trên trời giáng xuống, đập mạnh về phía ác ma nhân loại tàn sát đám yêu tu trên Bát Yêu Đảo của hắn ở cách đó không xa.

Độn quang dưới chân Trương Hằng run lên, lôi quang lóe ra. phát ra tiếng “Đùng đùng roẹt roẹt” liên tiếp.

Vút-

Hắn khê vung Phong Lô Phiến phất qua, cắt một vùng dư ba quang ảnh màu lam thành hai nửa, ung dung thối lui.

- Trước hết giết chết đám yêu trên Bát Yêu Đảo rồi giải quyết ngươi!

Trương Hằng thuận di một cái, biến mất khỏi chỗ cũ, Phong Lô Phiến trong tay đột nhiên vung lên hướng Bát Yêu Đảo ở phía dưới.

Đột nhiên, một vùng gió lốc tử vong thổi qua trên hòn đảo này.

Trong lúc nhất thời, trên toàn bộ hòn đảo truyền đến một tràng tiếng kêu tan nát cõi lòng, hàng trăm hàng ngàn yêu thú chết đi trong kiếp nạn này.

Phong Lô Phiến thiên về thần thông phạm vi lớn, nhằm vào tu sĩ cùng cấp lại không hề có uy hiếp trí mạng.

Nhưng một khi sử dụng nó đối phó với tu sĩ kém mình rất lớn sẽ đạt được hiệu quả không thể tưởng tượng.

Sau khi một quạt của Trương Hằng qua đi, trên cả Bát Yêu Đảo, một phần ba số yêu tu đều đã chết đi.

Nếu muốn giữ mạng trong cơn lốc tử vong do Phong Lô Phiến phát ra ít nhất phải có tu vi Hợp Thể trung kỳ trở lên, hơn nữa phải có được một kiện Linh bảo phòng ngự hạ phẩm.

Mất thấy sau một quạt của Trương Hằng giết chết nhiều yêu thú trên Bát Yêu Đảo như vậy, hai mắt Cực Băng Hùng Vương phun ra lửa, hét lên giận dữ:

- Tu sĩ nhân loại, có bản lĩnh tử chiến cùng ta một trận! Khi dễ yêu tu trên đảo, thân phận đại tu sĩ tôn quý của ngươi để ở đâu?

Trương Hằng vừa nghe xong, cười lạnh không thôi:

- Vừa rồi là ai muốn dựa vào ưu thế của số lượng quần ẩu Trương mỗ? Nếu muốn quần ẩu, ta đương nhiên phải chiều theo tới cùng. Chờ ta giết chết đám yêu thú quấy nhiễu chiến đấu của chúng ta, sẽ tới lấy mạng chó của người!

Nói xong câu này, Phong Lô Phiến trong tay Trương Hằng lại vung lên hướng Bát Yêu Đảo ở phía dưới.

Cực Băng Hùng Vương làm sao để hấn được như ý, thân hình cấp tốc xẹt qua, múa may Thông linh Pháp bảo thượng phẩm trong tay, ở trong hư không đánh ra một vùng quang ảnh băng tinh màu lam hoa cả mắt, lại bao trùm hướng Trương Hằng.

Trương Hằng chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng ép tới khu vực nơi mình đứng, khó thể thuận di.

Vù~~

Hấn dứt khoát lật tay vung Phong Lô Phiến lên. Một vùng gió lốc xanh mênh mông mang theo lôi xà cuồng bạo đem Cực Băng Hùng Vương và Bát Yêu Đảo đều nhét vào trong phạm vi công kích.

Ầm~

công kích của Cực Băng Hùng Vương đánh tan rã uy năng do Phong Lô Phiến phát ra, nhưng bản thân hấn cũng chật vật không chịu nổi, lớp lông ngoài thân bị nướng cháy bốc khói nhẹ, nhìn khá buồn cười.

Bị đối phương bức tới quẩn cảnh như này, tuy rằng Cực Băng Hùng Vương còn không bị bao nhiêu thương tổn thực chất nhưng lửa giận trong lòng lại bốc lên tới cực điểm, vùi lấp một tia lý trí cuối cùng.

Bá!

Trương Hằng đã thuận di tới một phía khác Bát Yêu Đảo, nâng Phong Lô Phiến hung hăng vung tới.

Vù~~

Gió lốc tử vong cường đại lại một lần nữa tàn sát bừa bãi ở mảnh đất yêu thú tụ tập dày đặc nhất của Bát Yêu Đảo.

Sau một quạt, yêu thú trên Bát Yêu Đảo chỉ còn lại không đến một thành (10%), đồng thời số lượng vài đại yêu tu đang chiến đấu với hai Huyết Sát Quân Vương đang giảm bớt.

Trương Hằng thoáng thở ra một hơi mới thu Phong Lô Phiến vào trong cơ thể.

Hai lần thi triển thần thông phạm vi lớn, nháy mắt giết hàng ngàn tu sĩ đỉnh cấp. công kích như vậy vẫn tương đối khá tiêu hao pháp lực.

Hai mắt hấn lấp lánh ánh bạc như trước, trong tay nhảy lên một đoàn quang cầu ngân diễm to lớn bắn vọt ra ngoài, sau đó hóa thành mấy chục đạo ngân xà bay về phía các góc của Bát Yêu Đảo.

Roẹt Roẹt Roẹt —

Ngân diễm diên cuồng cắn nuốt Pháp bảo của yêu thú Hợp Thể Kỳ trên đảo lưu lại, về phần thi thể của đám yêu thú đã sớm hóa thành mảnh vụn dưới uy lực của Phong Lô Phiến.

Nếu dùng ánh mắt từ trên nhìn xuống sẽ phát hiện trên Bát Yêu Đảo lóe lên mấy chục điểm sáng màu bạc, chúng nó đang không cần nuốt thiên địa tinh túy còn sót lại của Linh bảo.

- A... Lão đại báo thù cho ta!

Vị đại yêu tu đang chiến đấu cùng Nam Kiếm Phong đột nhiên nổ tung, sinh ra một luồng sóng xung kích cường đại, ngay cả Trương Hằng cùng Cực Băng Hùng Vương ở trên bầu trời cũng bị lan đến không nhỏ.

Phốc!

Chịu đựng một kích này, Nam Kiếm Phong phun ra một búng máu sắc mặt trắng bệch, bị thương không nhẹ.

Uy năng sinh ra do Hợp Thể đại yêu tu tự bạo là đáng sợ cỡ nào, cho dù hấn thoát khỏi một đoạn khoảng cách cũng vẫn bị thương không nhẹ.

- Tam đệ...

Tất cả lửa giận trong mắt Cực Băng Hùng Vương đều hóa thành cừ hận khắc cốt bi thương tột cùng.

- Ta muốn giết chết các ngươi, giết chết tất cả các ngươi!!!

Trong cơ thể hắn trào ra một cột huyết quang tận trời, thân thể lại tăng vọt gấp đôi giống như một người khổng lồ kinh thiên, khí thế trên người cũng tăng gấp đôi. Tinh thần uy năng tràn khắp hư không hóa thành một đoàn lưỡi dao sắc màu máu hư vô trực tiếp hung hăng đâm về phía Trương Hằng.

Trương Hằng chấn động, không biết Cực Băng Hùng Vương này thi triển bí thuật gì mà thực lực lại tăng lên gấp đôi.

Thực lực của đại yêu tu cấp chuẩn Phủ chủ vốn đã cực kỳ mạnh mẽ, nếu như tăng lên gấp đôi vậy sẽ mạnh mẽ tới mức độ nào?

Trương Hằng lộ vẻ ngưng trọng, vươn một bàn tay, khẽ quát:

- Âm Dương Quyết!

Đột nhiên, từ trong lòng bàn tay hắn vươn ra một lốc xoáy Thái Cực Âm Dương đem một kích toàn lực trong cơn thịnh nộ của Cực Băng Hùng Vương hoàn toàn ngăn chặn.

Ông~

Lốc xoáy Thái Cực Âm Dương sau một đợt vặn vẹo, đem cỗ tinh thần uy năng công kích gần bằng với cấp Phủ chủ này hóa thành hư vô.

Sau khi tiếp được một kích này, trong lòng Trương Hằng hoảng sợ: “Người này trong khoảng thời gian ngắn lại có thể tăng thực lực của mình lên tới trình độ cấp Phủ chủ!”

“Phải thừa dịp trước khi hắn khôi phục thần trí mà giết chết hắn!”

Trong mắt Trương Hằng xẹt qua một đạo hàn quang, lập tức té ra Phá Không Kiếm.

Vút—

Độn quang dưới chân Trương Hằng run lên, trong nháy mắt xuất hiện ở phía chếch trên đầu Cực Băng Hùng Vương.

Vào giờ khắc này, tâm thần hắn cùng Phá Không Kiếm hòa làm một thể, tiến vào trạng thái vô kiên bất tồi, phá nát vạn vật.

Ông~

Trên mũi kiếm màu bạc trong suốt lóe lên mũi nhọn khác thường, tinh thần uy năng ẩn chứa cùng đạt tới một trình độ cực cao.

-Phá!

Trương Hằng đột nhiên vung Phá Không Kiếm, trong hư không xẹt qua một tia chớp màu bạc như thuận di đánh về phía Cực Băng Hùng Vương thực lực tăng vọt, huyết quang vờn quanh toàn thân.

Cực Băng Hùng Vương vừa chuẩn bị phản kích thì thấy trong tia chớp màu bạc kia ẩn chứa một cỗ áp lực nặng ngàn vạn cân khổng lồ như núi đem linh hồn cùng thân thể hắn song song chấn áp tới vực sâu vô tận.

- Đây là... thần thông gì?

Trong đôi mắt đỏ như máu của hắn hiện ra một tia sợ hãi, trong chớp mắt khôi phục hơn phân nửa thần trí.

Lần này, Trương Hằng phát huy mười thành uy lực của “một kiếm mạnh nhất”.

Vút... Xuy—

Trong thần thức nắm giữ của Cực Băng Hùng Vương, khoảnh khắc Phá Không Kiếm chém ra. một đạo quang hồ màu bạc đánh tới như một tia chớp làm hắn khó có thể nảy ra ý niệm phản kháng.

Rống!!!

Hắn hét lớn một tiếng, lông tóc toàn thân dựng ngược, bên ngoài thân hiện ra một bộ giáp trụ màu lam, phóng ra một cỗ khí đông lạnh.

Ông~

Lam quang bùng lên, vị trí nguyên bản của Cực Băng Hùng Vương hình thành một pho tượng băng màu lam thật lớn.

Xuyên quang tầng băng nửa trong suốt có thể nhìn thấy Cực Băng Hùng Vương bị tầng băng màu lam bảo vệ ở trong.

Khanh—

Tia chớp màu bạc đại biểu cho “một kiếm mạnh nhất” vừa khéo đánh lên trên khối băng màu lam, phát ra một tiếng nổ vang trời.

Sau khi đánh ra một kiếm này, sắc mặt Trương Hằng trắng bệch, thân thể lắc lư như muốn ngã.

Khối băng màu lam lại không tổn hao chút nào.

Chính vào lúc này, một thanh âm yêu dị từ ngoài mấy chục vạn dặm truyền đến:

- Chặc chặc! Đánh nhau thật kịch liệt, bản phủ chờ đã lâu.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

610. Chương 545: Nghênh Chiến Phủ Chủ

Một thanh âm yêu dị từ phương xa truyền đến, trong giọng nói lộ ra vài tia trêu tức.

Theo thanh âm của hắn vang lên, trong hư không bỗng nhiên sinh ra một cỗ tinh thần uy năng khổng lồ kinh thể hải tục khiến cho một khu vực không gian hơi vặn vẹo.

Cỗ tinh thần uy năng này là nhân vật tối cao tuyệt đối vượt trên Trương Hằng và Cực Băng Hùng Vương.

Theo cỗ tinh thần uy năng này phủ xuống, toàn bộ Bát Yêu Đảo đều tràn ngập một cỗ khí tức áp lực đến cực điểm, ngay cả chiến đấu kịch liệt trên đảo đều tạm dừng.

Cấp Phủ chủ!

Một cấp bậc cường đại kinh sợ ức vạn tu sĩ Chu Vương Triều xuất hiện trong đầu chúng yêu tu.

Bất kể là Đông Vân đại lục hay là hải vực Chu Vương Triều, trong cảm nhận của hầu hết mọi người thì cấp Phủ chủ đều là nhân vật vô địch cao cao tại thượng, bọn họ gơ tay nhắc chân đều mang theo thiên uy không thể chống lại.

Dưới Phủ chủ đều là con kiến.

- Cấp Phủ chủ...

Cực Băng Hùng Vương dùng bí thuật giữ mạng bị đóng thành khối băng màu lam, trong lòng cũng hoảng sợ.

- Các hạ chính là Thiên Sát Ma Xà hả?

Trương Hằng khẽ thở ra một hơi, Phá Không Kiếm trong tay khẽ ngân lên một tràng. Chiến ý cường đại cũng chưa tắt thậm chí còn có xu thế càng ngày càng nghiêm trọng.

Chỉ chẳng qua, giờ khắc này sắc mặt Trương Hằng hơi tái nhợt, bộ dạng rất suy yếu.

Hắn ở trong trạng thái này còn có khả năng toàn thân trở ra trước mặt cường giả cấp Phủ chủ sao?

- Ồ? Nghe giọng người, dường như đã đoán trước bản phủ sẽ tới?

Trong thanh âm của Ma Xà Phủ chủ ở phía xa xôi lộ ra một tia kinh dị.

Giờ phút này, Thiên Sát Ma Xà cách Bát Yêu Đảo còn có khoảng cách vài chục vạn dặm, nếu muốn tới trong thời gian ngắn cũng không có khả năng.

- Đoán trước? Cũng không phải vậy. Tử Hoàng kia biết bản tôn của ta ở Ma Xà Phủ tự nhiên sẽ nghĩ mọi biện pháp để cho ta chết.

Trương Hằng đứng yên tại chỗ, dường như không có ý chạy trốn.

Trong thanh âm của Ma Xà Phủ chủ đột nhiên lộ ra một tia quynh rũ:

- Nếu biết bản phủ tới, vì sao người không chạy trốn? Chẳng lẽ tự biết chạy trốn không có hy vọng, đứng ở tại chỗ chờ ta tới lấy mạng người?

Trương Hằng chỉ cảm thấy một trận ghê tởm như muốn ói, sắc mặt hơi trầm xuống:

- Hôm nay, Trương mỗ không tính đi. Bởi vì mục đích chuyến này tới Ma Xà Phủ của ta còn chưa đạt tới, còn lại một chuyện cuối cùng chưa hoàn thành.

- Chuyện gì?

Ma Xà Phủ nắm chặt nói:

- Nói không chừng ta có thể hoàn thành nguyện vọng của người trước khi chết!

Trương Hằng trào phúng:

- Điều này cũng có khả năng, tuy nhiên khẳng định người không nguyện ý.

- Nói thử xem?

Ma Xà Phủ dường như bị khơi dậy hứng thú, cách nơi đây còn hai ba mươi vạn dặm đang bay tới với tốc độ cao. Một giây ngàn dặm cũng không đủ hình dung tốc độ của hắn.

- Chuyện cuối cùng ta muốn làm chính là giết chết một gã Phủ chủ. Không biết người có bằng lòng phối hợp hay không?

Khóe miệng Trương Hằng hiện ra nụ cười.

- Cái gì? Người muốn giết chết Phủ chủ? Ha ha ha...

Nụ cười của Ma Xà Phủ chủ càng ngày càng sáng lạn:

- Nguyên lai người chờ ở nơi này chính là muốn lấy mạng bản phủ. Thật đáng cười...

- Từng có rất nhiều người cười điên cuồng trước mặt Trương mỗ giống như người, cuối cùng bọn họ đều chết trong tay ta.

Vẻ tái nhợt trên mặt của Trương Hằng đang chậm rãi rút đi, pháp lực trong cơ thể hắn đang khôi phục với một loại tốc độ khiến người ta kinh hãi.

- Đom đóm cũng dám sánh với vàng trắng? Hôm nay bản phủ sẽ cho người kiến thức thực lực chân chính của cấp Phủ chủ!

Trong thanh âm Ma Xà Phủ chủ lộ ra một luồng ý lạnh.

Trương Hằng đơn giản cười lạnh không nói, ánh mắt dừng ở trạng hướng chiến đấu trên Bát Yêu Đảo.

Giờ phút này Vân Dịch cùng Nam Kiếm Phong đồng thời áp đảo một gã đại yêu tu, chiến đấu cũng sắp tới giai đoạn cuối cùng, phần thắng nằm trong tầm tay.

- Hai người các người, động tác nhanh lên!

Trương Hằng thần nhiên nói. Trong lúc lên tiếng, hắn phân ra một cỗ tinh thần uy năng khóa chặt trên khối băng màu lam nơi Cực Băng Hùng Vương, để ngừa hắn có dị động gì.

Đồng thời, trong tay hắn lại bắn ra từng đạo hỏa diễm màu bạc bay tới các góc của Bát Yêu Đảo.

- Sư tôn, ta lập tức có thể xử lý hắn.

Vân Dịch hét lớn một tiếng, từ trong Thông linh Pháp bảo thượng phẩm Huyết Hồn Phiến đột nhiên trào ra một lốc xoáy màu máu. Vô số tàn hồn lệ phách gào khóc bên trong.

Ông~

Lốc xoáy màu máu run lên dữ dội, đột nhiên kéo dài ra, lập tức trói buộc yêu tu Hợp Thể Kỳ ở đối diện.

Trong phút chốc, vô số U hồn màu máu đánh tới Hợp Thể đại yêu tu, khiến cho tâm thần hắn thất thủ trong nháy mắt.

- Rút hồn!

Vân Dịch quát lạnh một tiếng, nhân cơ hội này pháp quyết trên tay liên tục biến hóa. Trong Huyết Hồn Phiến vờn ra vô số xúc tu trong nháy mắt quấn quanh tên đại yêu tu kia.

- A...

Tên đại yêu tu kia hoàn toàn bị khống chế, kêu thảm một tiếng. Sau đó vẻ mặt chết lặng, đại ra, tảng phòng ngự trên người biến mất.

Rất nhanh Vân Dịch hút Nguyên Anh của tên đại yêu tu này vào Huyết Hồn Phiến, theo một tiếng kêu thảm thiết bên nhon, cuối cùng ý thức mai một.

Chiến đấu bên phía Nam Kiếm Phong cũng chấm dứt rất thuận lợi. Công kích đơn thể của Huyết Ma Kiếm cực kỳ cường đại, hàng vạn hàng ngàn quang ảnh màu máu bỗng nhiên kết hợp thành một cự kiếm màu máu, ầm ầm chém xuống, hoàn toàn chém phá tầng phòng ngự của đối thủ.

Một kiếm mất mạng.

Tuy nhiên sau khi chiến đấu Nam Kiếm Phong bị thương không nhẹ, chủ yếu là vì lúc trước một đại yêu tu tự bạo gây nên. Vân Dịch chỉ đối phó một gã đại yêu tu có vẻ khí định thần nhàn, giờ phút này còn ở trong trạng thái rất tốt.

- Các người trước ở một bên điều dưỡng một phen, đợi lát nữa chuẩn bị chiến đấu.

Trương Hằng thần sắc lãnh đạm nói.

Sắc mặt hai người chợt nghiêm lại, vội vàng đứng yên trong hư không điều tức. Bọn họ đều biết tiếp theo muốn đối mặt chính là nhân vật vô địch chứa tể một phủ, có thể sống sót hay không đều không biết.

- Chậc chậc... Quá buồn cười... Ba con kiến, còn thật sự vọng tưởng muốn tranh phong cùng bản phủ. Các người ngay cả một đại yêu tu cấp chuẩn Phủ chủ đều không làm gì được, lại như thế nào có thể chống lại ta?

Ma Xà Phủ chủ hóa thành một vùng sương khói màu đen xẹt qua hải vực Ma Xà Phủ, trên khuôn mặt bóng loáng trắng nõn lộ ra thần sắc thần nhiên.

Trương Hằng hừ nhẹ một tiếng đứng yên trong hư không, không nói một lời.

Hắn hiểu được, với tốc độ của ba người mình khẳng định không thoát khỏi truy đuổi của tu sĩ cấp Phủ chủ, không bằng buông tay liệu một trận.

Nếu có thể thành công giết chết nhân vật cấp Phủ chủ, vậy chỗ tốt chiếm được sẽ khó thể tưởng tượng... Đến lúc đó, cho dù Trương Hằng không thể bước vào công pháp tầng bốn cũng cách không xa nữa.

Chỉ chốc lát, thần thức Trương Hằng kéo dài ra ngoài mười vạn dặm, nắm giữ đến một thiếu niên mặc trường bào hoa văn màu đen.

Bộ dạng thiếu niên khá tinh xảo, vẻ mặt quyến rũ, cảm thụ được dao động thần thức của Trương Hằng còn chớp mắt vài cái.

- Sặc...

Sắc mặt vốn bình tĩnh của Trương Hằng lập tức biến đổi, lộ ra vẻ ghê tởm chán ghét, không khỏi hoài nghi vấn đề yêu thích về tính (dục) của Ma Xà Phủ chủ.

Tuy nhiên Trương Hằng cũng là người trải qua sóng to gió lớn, thần sắc rất nhanh khôi phục bình thường.

Nhắm hai mắt lại, Trương Hằng liền đem một bộ phận thần thức đặt ở ngoại giới, toàn tâm hấp thu thiên địa tinh túy cuộn cuộn không ngừng vọt tới. Thân thể vốn trống rỗng của hắn lại tràn ngập lực lượng vô cùng vô tận.

Hai Huyết Sát Quân Vương thì bắt đầu điều chỉnh trạng thái, thương thể của Nam Kiếm Phong không phải có thể khôi phục trong thời gian ngắn.

Chúng yêu tu trên Bát Yêu Đảo gần như đã chết 99%, về phần một số ít cá lọt lưới đã sớm chạy không còn tăm tích. Trương Hằng cũng khinh thường đuổi theo giết mấy tên lính tôm tướng cua.

Dưới thần thức nắm bắt của Trương Hằng, Ma Xà Phủ chủ với tốc độ khủng bố bay về bên này. Trên đường, chúng yêu thú hải vực đều kinh hãi run sợ, sợ hãi uy năng khủng bố của cấp bậc Phủ chủ.

Mười vạn dặm... Chín vạn dặm... Tám vạn dặm...

Thiếu niên quyến rũ hắc bảo giống như một đạo lưu quang cấp tốc, đang nhanh chóng tới gần. Tinh thần uy năng áp lực trên một khu vực càng ngày càng đáng sợ.

Đến một lúc khi Ma Xà Phủ chủ bay đến nơi cách bọn Trương Hằng khoảng bốn năm vạn dặm, rốt cục hắn mở hai mắt.

Một đôi Thần Linh Chi Nhân lóe lên cơ trí hiểu rõ vạn vật cùng vẻ sắc bén. Hắn chậm rãi giơ Phá Không Kiếm lên, khí tức trên người đột nhiên tăng lên.

Hai Huyết Sát Quân Vương cũng có phát hiện, vội vàng tiến vào trạng thái sẵn sàng chiến đấu.

- Hai người các ngươi tạm thời lui ra ngoài ngàn dặm, lát nữa chờ nghe phân phó của ta.

Trương Hằng thần niệm truyền âm với bọn họ. Tuy rằng thực lực của Nam Kiếm Phong cùng Vân Dịch vượt qua đại yêu tu bình thường nhưng vẫn còn không thể giao phong cùng nhân vật cấp Phủ chủ.

- Dạ. sư tôn (chủ nhân).

Hai người cũng không có nghi vấn gì, lập tức rút ra ngoài ngàn dặm, lộ vẻ khấn trương nhìn về hướng tinh thần uy năng cuộn cuộn trườn tới.

Đồng thời, khí thế và chiến ý trên người Trương Hằng đột nhiên tăng lên cũng làm cho bọn họ hơi bị kinh hãi.

- Nhân loại này thật đúng là dám quyết chiến với ta?

Ma Xà Phủ chủ thấy tư thế của Trương Hằng không khỏi lộ vẻ kinh ngạc.

Hắc quang quanh thân hắn cấp tốc xoay tròn, mặt biển phía dưới hóa thành những đường màu lam bay nhanh về phía sau, cảnh tượng bốn phía mơ hồ bởi di động tốc độ cao. Bởi vậy có thể thấy được tốc độ phi hành của hắn đáng sợ cỡ nào.

Khi Ma Xà Phủ chủ bay đến trong vòng ba vạn dặm, hai mắt Trương Hằng ngân quang run lên, khí tức lắng lẽ trên người đã đạt tới một đỉnh điểm, còn lại chính là một kiếm kinh hồng thạch phá kinh thiên.

- Chẳng lẽ người này là một tên đầu đất. Bản phủ còn chưa bay tới gần, hắn đã ngưng tụ khí thế lên tới đỉnh điểm.

Tốc độ phi hành của Ma Xà Phủ chủ đột nhiên giảm hơn nửa, trên mặt lộ ra nụ cười âm mưu được thực hiện.

Tuy rằng hần tự phụ có thể dễ dàng chiến thắng Trương Hằng nhưng cũng không phải thắng ngược, mới vừa bay tới nơi liền cứng đối cứng va chạm với một kích đòn lực khí thể ngưng tụ với cực điểm của đối phương.

- Ta chậm chậm bay qua. khí thể trên người người không thể tăng lên một bước, cũng không thể giải phóng. Thời gian hơi lâu tất nhiên sẽ suy yếu.

Ma Xà Phủ chủ nghĩ tới đây càng giảm chậm tốc độ vài lần, vẻ đắc ý trên mặt càng đậm, cười dài nhìn hướng Trương Hằng, trêu tức nói:

- Khả khả... Tiểu bối nhân loại, người vội đến mức chờ không được muốn đi đầu thai sớm như vậy sao?

Giờ phút này hai Huyết Sát Quân Vương cũng nắm bắt được hành tung của hần, thấy bộ dạng vẻ mặt không khỏi ngạc nhiên.

Vân Dịch cùng Nam Kiếm Phong ở cùng một chỗ ngoài ngàn dặm, thấy tình cảnh này trong lòng không khỏi trầm gập gáp:

- Khí thể của sư tôn ngưng tụ quá sớm, bị Ma Xà Phủ chủ kéo dài một lúc tất nhiên sẽ bị suy yếu. Chỉ sợ sẽ bất lợi cho chiến đấu tiếp theo.

Nhưng vào lúc này, Trương Hằng rút cục ra tay. Nhân kiếm hợp nhất, thân thể bay lên không mấy trượng, đột nhiên phóng về phía trước.

Phá Không Kiếm hóa thành một tia chớp màu bạc mang theo ý cảnh vô thượng của “một kiếm mạnh nhất” và tinh thần uy năng, chém ra với khí thể một đi không trở lại.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

611. Chương 546: Phủ Chủ Ngã Xuống (thượng)

Trương Hằng đột nhiên ra tay, chân đạp hư không, “một kiếm mạnh nhất” ngưng tụ tới cực điểm đột nhiên bùng nổ.

Trong hư không, một đạo phích lịch màu bạc xé hư không mà ra, mang theo lực chấn áp khổng lồ vô tận khóa chặt mục tiêu.

- Hần đây là muốn...

Ma Xà Phủ chủ lúc này còn cách Trương Hằng khoảng hơn hai vạn dặm, thấy Trương Hằng đột nhiên ra tay thì trong lòng thất kinh.

- Sư tôn???

Ánh mắt Vân Dịch đột nhiên rơi xuống khối băng màu lam thật lớn kia.

- Trước giải quyết người!

Trương Hằng quát lạnh một tiếng, Phá Không Kiếm biến thành phích lịch màu bạc trong phút chốc quay ngược lại chém về phía Cực Băng Hùng Vương bị đóng băng.

Sắp sửa quyết chiến cùng cường giả tuyệt thế cấp Phủ chủ, Trương Hằng sao có thể dễ dàng để lại một nhân tố không ổn định ở bên cạnh?

Vút... Xuy-

Một kiếm ẩn chứa lực chấn áp vô thượng trong phút chốc chém lên khối băng.

Chỉ nghe “rắc” một tiếng, khối băng màu lam bị bổ hẵn ra, lam quang lóe lên, khí lạnh lan tràn.

Lọt vào tầm mắt, có thể nhìn thấy một vết cắt chính tề vô cùng, bóng loáng như gương.

Rầm!

Thi thể bị cắt thành hai đoạn của Cực Băng Hùng Vương từ trên không trung rơi xuống, phát ra một tiếng vang nặng nề.

Sau khi chém ra một kiếm mạnh nhất dồn lực, Trương Hằng khẽ thở dài nhẹ nhõm một hơi, hạt màu bạc trong đan điền cấp tốc xoay tròn, tràn vào trong Linh hạch.

- Không tệ, không tệ... Người lại một chiêu xử lý Cực Băng Hùng Vương. Uy lực của một kiếm này không nhỏ.

Lúc này Ma Xà Phủ chủ cũng kịp phản ứng, ý cười trên mặt càng đậm.

- Tiếp theo chính là người!

Trương Hằng lại một lần nữa giờ bảo kiếm màu bạc trong suốt như bảo vật, khí thế trên người lại bắt đầu tăng lên từng bước.

Mượn vào dư uy chém giết Cực Băng Hùng Vương, khí thế trên người Trương Hằng lại lần nữa kéo lên, tinh thần uy năng tràn khắp hư không cũng có chút tăng trưởng.

- Nhân loại này thật quý dị. Pháp lực khôi phục nhanh như vậy không nói, trong quá trình chiến đấu, thực lực lại còn có thể tăng trưởng với tốc độ đáng sợ như vậy.

Trong lòng Ma Xà Phủ chủ kinh ngạc, hắn không thể hiểu nổi nguyên nhân thực lực Trương Hằng tăng trưởng.

Tuy nhiên lần này khí thế trên người Trương Hằng tăng lên khá thông thả.

- Hôm nay, người chính là hòn đá kê chân để Trương mỗ lấy được đột phá.

Trương Hằng chậm rãi nói, sau đó từng bước hướng về phía Ma Xà Phủ chủ.

Giờ phút này hắn sử dụng bí thuật “Sức địa thành thốn” thoải mái vô cùng, mỗi một bước đều có thể bước ra xa vài trăm thước, giống như đi dạo trong vườn vậy.

Khi linh hồn của tu sĩ đạt tới một trình độ có thể tự nhiên lĩnh ngộ ra một ít thần Thông huyền ảo.

- Ha ha ha... Đá kê chân?

Ma Xà Phủ chủ cảm thấy cực kỳ buồn cười, thản nhiên tự đắc nói:

- Người là một kẻ cuồng ngạo nhất trong số tu sĩ nhân loại mà bản phủ từng gặp. Nhưng ta quên nói cho người một chuyện cũng là một bí mật nhỏ.

Trương Hằng không chút bị nói động, từng chút ngưng tụ khí thế trên người, từng bước đạp qua trong hư không.

- Hừ hừ. Nếu bản phủ nói ra bí mật này, xem người còn có chiến ý mãnh liệt như này hay không?

Ánh mắt Ma Xà Phủ chủ xẹt qua thi thể Cực Băng Hùng Vương trên Bát Yêu Đảo, hờ hững nói:

- Người cho rằng, Bát Yêu Đảo nho nhỏ này vì cái gì có thể kiêu ngạo ở Ma Xà Phủ ta lâu như vậy? Một nhân vật cấp bậc chuẩn Phủ chủ ở trước mặt bản phủ còn không có năng lực như vậy.

- Bản phủ nói cho người thân phận của Cực Băng Hùng Vương này... Gia gia hắn là Huyền Lam lão tổ một trong bốn đại Yêu Tôn Cửu U vực.

Trên mặt Ma Xà Phủ chủ lộ ra nụ cười âm mưu thực hiện được.

- Ha ha ha. Tu sĩ nhân loại, người sẽ không đến mức ngay cả bốn đại Yêu Tôn của Cửu U vực cũng không biết chứ? Bọn họ chính là trực thuộc đệ nhất yêu Vũ nội - Huyền Long bộ hạ!

Thân hình Trương Hằng hơi khựng lại một chút, khí thế trên người vào giờ phút này cũng đã xảy ra biến hóa mịt mờ.

Ma Xà Phủ chủ nhìn chút biến hóa rất nhỏ của hắn vào trong mắt, cảm thấy mừng rỡ tiếp tục dùng ngôn ngữ công kích:

- Nhân loại, rốt cục người biết sợ rồi hả? Trêu chọc bốn Yêu Tôn, ta xem người làm thế nào sinh tồn trong giới này?

- Không nghĩ tới lão đại Cực Băng Hùng Vương của Bát Yêu Đảo còn có thân thể như vậy, khó trách trong khoảnh khắc ta xuất kiếm giết chết có chút không được tự nhiên. Giờ thì hay rồi, không ngờ trêu chọc cường địch càng thêm đáng sợ... Hành trình Cửu U hải vực lần này lại rước thêm biến cố!

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi, dứt khoát ngừng lại, khí thế ngưng tụ tới cực điểm tiêu tan hoàn toàn. Phá Không Kiếm chậm rãi hạ xuống, mang theo vài tia tinh thần dao động không cam lòng.

- Sao sư tôn lại đột nhiên dừng lại?

Vân Dịch vẻ khó hiểu nhìn vào bóng dáng cao ngất của sư tôn.

Trong cảm nhận của hắn, sư tôn là không thể chiến thắng, chưa từng sợ bất luận kẻ nào.

Chỉ có Trương Hằng mới hiểu được, hắn đã bị Ma Xà Phủ chủ một lời nói trúng chỗ hiểm, tâm sinh sơ hở, đã không thể miễn cưỡng tiếp tục công kích.

Bởi vì “một kiếm mạnh nhất” ẩn chứa ý cảnh mạnh nhất mà Trương Hằng lĩnh ngộ lúc trước ở Phàm Vân Đảo: đặt mình vào chỗ chết rồi sau đó sống, dùng công kích vô kiên bất tồi hóa giải mọi trở ngại.

Muốn phát ra uy lực một kiếm này một cách hoàn mỹ, Trương Hằng phải có được một cái tâm tất thắng, không thể tồn tại một tia khúc mắc cùng do dự nào. Bằng không, có thể phát huy ra một nửa uy lực của “một kiếm mạnh nhất” hay không Trương Hằng cũng không nắm chắc.

Thiên Sát Ma Xà không hổ là lão cáo già cấp Phủ chủ, lại có thể nhìn ra vài tia huyền ảo trong một kiếm này của Trương Hằng.

“Người này duy nhất có thể tạo thành uy hiếp với ta cũng chỉ có một kiếm như thần lực công kích vô cùng lớn vừa rồi. Chỉ cần phá được tâm cảnh của hắn, xem hắn đấu với ta như thế nào?”

Nghĩ đến đây, trong lòng Ma Xà Phủ chủ mừng rỡ, tốc độ lại khôi phục đến trạng thái đỉnh.

Khi bay đến trong vòng vài ngàn dặm, hắn đột nhiên té ra một cây trượng kim loại màu đen dài chừng một trượng.

Cây trượng kim loại kỳ quái này quán quanh một con rắn hoa văn xanh trông rất sống động, miệng rắn ở trên đầu trượng, trong mắt lộ ra ánh mắt âm độc làm cho người ta sợ hãi.

Trương Hằng liếc mắt nhìn Pháp bảo kỳ quái trong tay Thiên Sát Ma Xà, lập tức cảm giác được sự bất phàm của vật ấy.

- Đây khẳng định là một kiện Thông linh Pháp bảo thượng phẩm, xem ra không phải là loại cận chiến. Hắn là loại Pháp bảo thiên hướng thần thông pháp thuật tương tự như Phong Lô Phiến nguyên bản.

Trương Hằng vẫn mở Thần Linh Nhãn như cũ, bắt đầu phân tích chiến lực của Ma Xà Phủ chủ.

Ngoài ra hắn còn đang âm thầm cố gắng điều tiết trạng thái của mình, chữa trị một tia sơ hở rất nhỏ trong lòng.

Sau một lát. khí thế trên người hắn lại tăng lên một lần nữa. Thần Linh Nhãn tập trung Ma Xà Phủ chủ, đang chuẩn bị xuất kích một lần nữa.

- Nhân loại, cho người ném thử sự lợi hại của bản phủ!

Ma Xà Phủ chủ nắm chặt cây trượng kim loại màu đen trong tay, miệng lẩm bẩm. Một tràng tiếng chú ngữ trầm bổng trong hư không.

Ông-

Cây trượng kim loại màu đen chiếu rọi hào quang, một đạo hắc mang phóng lên cao, hướng về phía Trương Hằng như thuận di.

Cùng lúc đó, tinh thần uy năng tràn ngập trên Bát Yêu Đảo kết hợp làm một thể với hắc mang.

Bỗng nhiên thiên địa tối sầm, một con độc xà hoa văn xanh mô phỏng bông bành trước mặt Trương Hằng. Nó dài đến hơn chục thước, mềm dẻo vô cùng uốn lượn xoay chuyển trong hư không. Đột nhiên nó há miệng phun ra một đám khói độc màu đen.

Trương Hằng tự nhiên sẽ không coi hắc vụ này là độc tố bình thường.

-Phá!

Phá Không Kiếm đánh ra như tia chớp, một vùng bóng kiếm màu bạc trong nháy mắt chém đám khói độc màu đen này thành vô số mảnh.

Nhưng khói độc màu đen vừa mới tản ra liền bắt đầu ngưng tụ vây hướng Trương Hằng.

- Thứ này lại có tính bắt tử bắt diệt.

Trương Hằng thất kinh, trong lòng suy nghĩ cách ứng phó.

Đúng lúc này, Ma Xà Phủ chủ “kiều” quát một tiếng thuận di đến phía sau Trương Hằng, cách không vớ ra một chưởng.

Một đoàn hắc quang ngưng tụ thành một bàn tay âm âm đánh về phía sau lưng Trương Hằng, một chưởng cách không này ẩn chứa tinh thần uy năng cấp Phủ chủ, uy lực lớn vô cùng.

Trương Hằng chỉ cảm thấy một cỗ nguy cơ đánh tới.

Giờ phút này, hắn bị hai đường công kích khóa chặt, không thể thuận di, chạy trốn cũng không hiện thật.

-Đi!

Vào thời khắc nguy cơ, trên người Trương Hằng ngân điểm bao phủ cách ly khói độc màu đen quanh thân ở bên ngoài cơ thể.

Đồng thời, hắn đột nhiên xoay người, Phá Không Kiếm quay ngược lại chém lên bàn tay do hắc quang ngưng tụ thành.

Ầm!

Một cỗ lực lượng lớn lao ập lên người Trương Hằng, hắn liên tục lui vài bước, sắc mặt trắng bệch.

- Uy lực của một kích một tay của cấp Phủ chủ lại to lớn như thế, ta dùng Phá Không Kiếm cũng chỉ miễn cưỡng ngăn cản lại.

Trong lòng Trương Hằng hoảng sợ nhưng lại không có một chút ý lui bước.

Trong khoảnh khắc thân thể cấp tốc lui về sau, hắn bỗng nhiên duỗi tay nắm hờ Phong Lô Phiến trong tay.

- Phong Lô Biến!

Lập tức, lôi xà cuộn cuộn và gió lốc đầy trời bao trùm phạm vi ngàn dặm vào trong, thanh thể mệnh môn cuộn cuộn tột cùng.

Hô—

Một đòn của Phong Lô Phiến xua tan hơn phân nửa khói độc cực kỳ khó đối phó ở chung quanh.

Thân thể Ma Xà Phủ chủ lùi sau mấy chục dặm mới ổn định thân hình.

Nếu đổi là yêu tu Hợp Thể Kỳ bình thường chịu đựng một quạ như vậy, cho dù không chết cùng bị quạ ra ngoài mấy ngàn dặm.

Roẹt roẹt!

Đùng đùng—

Lôi xà còn sót lại rung động trong hư không đánh tan khói độc còn sót lại, sau đó lan tràn hướng hư ảnh độc xà hoa văn xanh (thanh văn xà).

- Thần thông lôi hệ...

Trên mặt Ma Xà Phủ chủ hiện lên vẻ kinh ngạc.

Ngay sau đó, hần đột nhiên vùng cây trượng kim loại màu đen thui trong tay lên.

Ông!

Hư ảnh thanh văn xà biến to vài lần, há cái mồm máu thật to bay thẳng tới Trương Hằng ngoạm tới.

Trương Hằng lạnh lùng cười, Phá Không Kiếm trong tay mang theo một cỗ tử lôi kinh người oanh kích lên hư ảnh thanh văn xà kia.

Ầm! Roẹt... đùng!

Hư ảnh thanh văn xà thanh thể tăng vọt mấy lần lại bị một kiếm của Trương Hằng đánh lui.

Trương Hằng phát hiện công pháp của Ma Xà Phủ chủ dường như bị thần thông lôi hệ của mình khắc chế cho nên mới có một kích này.

- Hừ hừ... Không nghĩ tới người lại còn nắm giữ thần thông lôi điện. Vậy bản phủ càng không thể buông tha người.

Ma Xà Phủ chủ mơ hồ cảm nhận được thực lực của Trương Hằng không có lúc nào là không tăng trưởng.

Bắt đầu từ lúc hần nhìn trộm Trương Hằng liền phát hiện thực lực người này tăng trưởng không chút ngừng lại.

Tuy rằng loại tốc độ tăng trưởng này cũng không nhanh, nhưng vẫn một mực tăng trưởng đủ khiến cho bất kỳ địch nhân nào sinh lòng sợ hãi.

Đôi mắt màu bạc của Trương Hằng nhìn chăm chăm vào hần, đáy lòng đột nhiên sinh ra một cỗ tự tin trước nay chưa từng có.

Hần nhìn thẳng Ma Xà Phủ chủ, gằn từng tiếng:

- Thiên Sát Ma Xà các hạ, người sợ rồi.

Phối hợp với Thần Linh Nhân, trong lời nói của Trương Hằng có một cỗ lực lượng nhìn thấu khó tin.

Ma Xà Phủ chủ biến sắc, vừa chuẩn bị lên tiếng thì thấy Trương Hằng lại khôi phục đến cảnh giới mạnh nhất tâm linh hoàn mỹ không thể phá.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

612. Chương 547: Phủ Chủ Ngã Xuống (trung)

Trong đôi Thần Linh Chi Nhân của Trương Hằng lộ ra một cỗ lực lượng nhìn thấu cường đại, khiến cho trong lòng Ma Xà Phủ chủ khẽ run lên.

Trong phút chốc, tâm linh nguyên bản còn có một tia sơ hở rất nhỏ lại một lần nữa đạt tới ý cảnh mạnh nhất hoàn mỹ không thể phá, trong mắt tràn ngập một loại tín niệm tất thắng.

Ý cảnh mạnh nhất khiến hắn bỏ qua chênh lệch về thực lực giữa mình cùng đối thủ, đặt thân vào chỗ chết rồi sau đó sống, dùng công kích vô kiên bất tồi phá hủy mọi trở ngại.

Ông!

Đột nhiên Phá Không Kiếm trong tay Trương Hằng ngân lên dồn dập một hồi, trong không gian nhộn nhạo một cỗ tinh thần dao động hưng phấn cùng bất khuất.

Người chưa động thần kiếm đã sinh ra cảm ứng, thị uy trước một bước. Có thể thấy được ý cảnh của Trương Hằng đã cùng Phá Không Kiếm hòa hợp một thể, tuy hai mà một.

- Điều này sao có thể...

Trên mặt Ma Xà Phủ chủ hiện lên vẻ không cam lòng, bàn tay cầm trượng kim loại đen thui run lên một hồi.

Lúc trước hắn thật vất vả phá vỡ ý cảnh mạnh nhất của Trương Hằng, đã chiếm cứ ưu thế nhất định về mặt tinh thần. Cộng thêm thực lực mạnh hơn đối phương, hắn là có tuyệt đối nắm chắc chiến thắng Trương Hằng.

Nhưng hắn vạn lần không ngờ, Trương Hằng chỉ vờn vờn trong giây lát liền phục hồi từ trong tình thế bất lợi, thậm chí còn có xu thế áp chế ngược lại.

Điều khiến hắn kinh hãi nhất vẫn là thực lực của Trương Hằng không lúc nào không tăng trưởng.

Giờ phút này trong cơ thể Trương Hằng đang chứa đầy hạt màu bạc, thiên địa tinh tú trong thời gian ngắn khó thể bị hắn hấp thu ngược lại chung quanh Linh hạch trong đan điền thậm chí là trong cơ thể xao động không yên.

Rắc rắc...

Các khớp xương toàn thân Trương Hằng phát ra một tràng tiếng giòn vang khiến người ta hồi hộp, cơ bắp toàn thân cứng như sắt thép, mặt ngoài có bám một tầng hào quang màu bạc giống như kén dày.

Mơ hồ từ trong cơ thể Trương Hằng tràn ra một cỗ lực lượng kinh khủng.

Không khí chung quanh rung động không yên, lúc thì nén ép ngưng đọng, lúc thì khuếch trương bành trướng, dường như đã hòa vào làm một với nhịp tim của Trương Hằng.

-Phá!

Trương Hằng rót tất cả lực lượng trong cơ thể vào Phá Không Kiếm, một đạo tia chớp kinh hồng đột nhiên nổ ra.

Xuy!

Không gian khẽ run lên. Chỉ thấy một đạo quang ngân màu bạc trực tiếp bỏ qua hạn chế không gian giữa khoảng cách hai người, dùng một tốc độ khó tin nhoáng tới trước mặt Ma Xà Phủ chủ.

Ma Xà Phủ chủ lộ vẻ ngưng trọng, toàn thân hắc quang tăng vọt, hình thành một kết giới phòng ngự tối đen như mực.

Một cỗ tinh thần uy năng cuộn cuộn bám lên trên kết giới phòng ngự tối đen như mực khiến cho lực phòng ngự tăng vọt mấy lần, không gì phá nổi!

Đúng vào lúc này, một kiếm mạnh nhất của Trương Hằng phá không mà tới, mơ hồ có xu thế một kiếm chém rách hư không.

-Ồ?

Ma Xà Phủ chủ vừa chuẩn bị thi triển pháp quyết thì thấy một cổ áp lực nặng nề khổng lồ như núi từ trong quang ngân màu bạc nhìn như nhỏ bé kia ép tới.

Cổ lực chấn áp này chẳng những chấn nhiếp thân thể cùng linh hồn hấn mà còn khóa chặt một khu vực nhỏ nơi Ma Xà Phủ chủ.

Áp lực nặng ức vạn cân toàn bộ ép lên trên người hấn. Đây là một loại lực chấn nhiếp như thần linh đứng trên đỉnh mây nhìn xuống con kiến.

Bộ mặt Ma Xà Phủ chủ dữ tợn, khuôn mặt tinh xảo trắng nõn hồng hào như máu, thân thể run lấy lấy, sinh ra một cổ lực phản kháng vô cùng lớn lao.

Đến một lúc, hấn quát lên một tiếng, đột nhiên vung tay giơ cây trượng kim loại màu đen thui trong tay lên.

Vút!

Từ cây trượng kim loại đen thui này bắn ra ngàn vạn xúc tu màu đen rậm rạp hình thành một bức tường phòng ngự không một kẽ hở, chắn hết quang ngân màu bạc ở trước mặt.

Ầm!

Uy lực vô thượng của ý cảnh ẩn chứa trong một kiếm mạnh nhất của Trương Hằng oanh kích lên tầng phòng ngự của Ma Xà Phủ chủ.

Phốc!

Những xúc tu màu đen này vụn vụn và rung động một hồi, sau đó toàn bộ kéo căng thẳng ra, ngoan cường không thôi.

Nhưng chỉ vụn vụn kiên trì thời gian nửa hô hấp, chỉ nghe “rắc” một tiếng, đứt ra từng khúc.

Lập tức quang ngân màu bạc hẹp dài như châm đánh lên kết giới phòng ngự tối đen như mực quanh thân Ma Xà Phủ chủ kêu “Phốc” một tiếng.

Thành thịnh!

Kết giới phòng ngự do hắc quang nồng đậm tạo thành lay động kịch liệt một hồi, một bộ phận lực lượng cuồng bạo sắc bén vẫn như cũ xuyên thấu qua kết giới phòng ngự có lực phòng ngự khó tin này.

Thân thể Ma Xà Phủ chủ liên tục lùi mấy trăm trượng, trong thân thể bắn ra từng đám hỏa diễm màu đen như nòng nọc cũng cố cho kết giới phòng ngự.

- Uy lực một kiếm này còn cường đại hơn so với trong tưởng tượng của ta.

Khí huyết Ma Xà Phủ chủ bốc lên, sắc mặt đỏ sẫm như máu rồi lập tức khôi phục bình thường, thần sắc dần trở nên âm trầm, trong mắt lộ ra sát khí dày đặc.

Trương Hằng cách hấn mười mấy dặm, tay cầm Phá Không Kiếm đứng ngạo nghễ trên không hải vực giống như Chiến thần, khí thế trên người thời khắc không ngừng tăng trưởng.

- Kiếm thứ nhất ta chỉ dùng tám phần lực lượng.

Trương Hằng thần nhiên nói, dứt lời lại nâng Phá Không Kiếm trong tay lên, không cho Ma Xà Phủ chủ thời gian thở dốc, khẽ quát một tiếng lại chém ra một kiếm thứ hai kinh hồng như tia chớp.

- Thần thông đáng sợ như thế hấn lại có thể thi triển liên tục?

Ma Xà Phủ chủ hoảng sợ trong lòng. Vừa rồi hấn đón đỡ một kiếm cực mạnh của Trương Hằng nhìn như không chút tổn hao kỳ thật thân thể, linh hồn của hấn đều đã bị một ít thương tổn.

Nếu đổi là đại yêu tu bình thường chịu đựng một kiếm này tất nhiên là cửu tử nhất sinh. Nhưng Thiên Sát Ma Xà cấp Phủ chủ, thực lực cường đại hơn đại yêu tu bình thường rất nhiều lần, hai bên đều không cùng một đẳng cấp.

Xuy... Vút-

Quang ngân màu bạc lại nhoáng tới, chấn nhiếp một khu vực.

Áp lực nặng nề khổng lồ vô tận như âm hồn không tiêu tan, “Ầm” một tiếng phủ xuống trên người Ma Xà Phủ chủ.

Quang ngân màu bạc dường như chém đến ngay sau đó mang theo lực lượng hủy diệt đáng sợ.

- Rắc!

Hư không một chém mạnh mẽ phá vỡ kết giới phòng ngự tối đen như mực ẩn chứa tinh thần uy năng của Ma Xà Phủ chủ.

Mắt thấy quang ngân màu bạc còn sót sắp đánh lên thân thể Thiên Sát Ma Xà.

Ma Xà Phủ chủ khẽ “Hừ” một tiếng, cây trượng kim loại đen thui trong tay bảo vệ trước người, phát ra một đoàn hắc quang như thực chất.

Đương!

Tiếng kim loại va chạm nổ vang đình tai nhức óc trên không hải vực.

Quang ngân màu bạc cuối cùng chém lên Thông linh Pháp bảo thượng phẩm trong tay hắn. Thân thể hắn run lên, lắc lư vài cái trong hư không mới gian nan ổn định thân hình.

Khi Trương Hằng thi triển một kiếm cực mạnh lần thứ hai, uy lực rõ ràng lớn hơn nhiều, cỗ khí tức sắc bén cũng càng mãnh liệt.

- Lại tiếp ta một kiếm!

Trương Hằng dường như có sức dùng không hết, lại một lần nữa giơ bảo kiếm màu bạc lên, khí thế trên người càng tăng.

Có thể đoán được, kiếm thứ ba hắn sắp chém ra sẽ càng mạnh hơn trước đó.

Chiêu sau mạnh hơn chiêu trước, đây là loại đáng sợ cỡ nào?

Ma Xà Phủ chủ thậm chí có một loại ảo giác, nếu cứ để mặc cho Trương Hằng công kích như vậy, uy lực của loại kiếm quyết thần kỳ này của đối phương sẽ tiếp tục tăng cường không ngừng nghỉ.

Với xu thế gia tăng như vậy, sẽ có một lúc một kiếm cực mạnh của Trương Hằng có thể một kiếm tất sát với cường giả tuyệt thế cấp Phủ chủ như hắn.

- Không thể để hắn tiếp tục như vậy!

Trong mắt Ma Xà Phủ chủ hiện lên một đạo hào quang âm lệ, bàn tay cầm trượng kim loại màu đen run lên, trong thiên địa lại là một vùng tối đen tĩnh mịch.

Tinh thần uy năng mệnh môn cuộn cuộn ngưng tụ hết lên Thông linh Pháp bảo thượng phẩm này, trong hư không sinh ra một cỗ dao động mật mờ.

Ồng!

Hắc quang mặt ngoài trượng kim loại màu đen run lên đột nhiên biến dài biến lớn. trong chớp mắt hóa thành một cây hắc trượng to lớn như đại thụ che trời.

Tiếp đó, từ trong cây trượng truyền ra một cỗ dao động thần bí khiến Trương Hằng sinh ra cảm giác nguy cơ.

- Biến!

Ma Xà Phủ chủ phun nhẹ ra một chữ, cây trượng kim loại khổng lồ kia vặn vẹo biến hình, dường như không phải là thực thể.

Thanh văn xà uốn lượn mặt ngoài cây trượng dường như sống lại, một đôi mắt rắn màu máu lộ ra hào quang âm độc.

Lấy Thông linh Pháp bảo thượng phẩm này làm trung tâm, không gian bốn phía mơ hồ sinh ra vụn vẹo. Một vòng không gian sóng gợn mỏng manh dập dềnh về hướng Trương Hằng.

- Không gian sóng gợn!

Sắc mặt Trương Hằng đại biến, Phá Không Kiếm vạch trong hư không. Hai đạo quang hồ màu bạc cấp tốc bắn ra oanh kích lên vòng không gian sóng gợn mỏng manh kia.

Ầm!

Thân thể Trương Hằng bị phản chấn ra mấy trăm trượng, sắc mặt trắng bệch, cảm giác thân thể mạnh mẽ biến thái của mình thể mà lại bị một ít nội thương không nhẹ.

Theo truyền thuyết, nếu tu sĩ cấp Phủ chủ toàn lực phát huy lực lượng linh hồn sẽ có thể sinh ra không gian sóng sợn chôn vùi mọi vật chất.

Uy lực của không gian sóng sợn gần với khe không gian mà Trương Hằng đã từng ra mắt tại dòng sông màu máu ở Tử Vực.

Đối mặt với khe không gian như cấm kỵ trong truyền thuyết, cho dù là bán tiên đích thân tới cũng sẽ sinh lòng sợ hãi, chạy được bao xa thì chạy xa bấy nhiêu.

Uy lực của không gian sóng sợn tuy không biến thái như khe không gian nhưng tuyệt đối có thể dễ dàng nghiền một kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm thành bột mịn.

- Hôm nay, bản phủ chủ cho người kiến thức thực lực chân chính của cấp Phủ chủ.

Ma Xà Phủ chủ cách không dùng cây trượng kim loại thật lớn khê điểm, không gian phụ cận vụn vẹo ngày càng rõ ràng.

Càng khó tin là thanh văn xà trên cây trượng lại như thật sự “sống” lại.

Phì!

Thanh văn xà nửa trong suốt, toàn thân lượn lờ những vòng hắc quang, cặp mắt màu đỏ, lưỡi phun ra, há to cái mồm máu.

Nó cuộn tròn trên đỉnh cây trượng to lớn, lạnh lùng nhìn Trương Hằng, há miệng phun ra một đoàn quang ba màu xanh đen.

Ồng!

Tốc độ của quang ba màu xanh đen này nhanh tới khó tin, trong chớp mắt ập tới trước mặt Trương Hằng.

Cùng lúc đó, những vòng không gian sóng sợn mỏng manh theo đó sinh ra.

- Không tốt!

Đôi Thần Linh Nhãn của Trương Hằng đã thăm dò ra nguy cơ trước một bước, vươn một bàn tay khê điểm ở phía trước người:

- Âm Dương Quyết!

Trong hư không lập tức hình thành một lỗ xoáy Âm Dương đen trắng, không gian chung quanh cũng hơi vụn vẹo.

Một cỗ lực hút lớn lao hình thành trong lỗ xoáy Âm Dương thần bí này.

Ồng!

Quang ba màu xanh đen hơi giãy dụa một chút liền bị lỗ xoáy Âm Dương do Âm Dương Quyết tạo thành cắn nuốt sạch.

Sau khi tiếp được một kích đáng sợ này, thân hình Trương Hằng bắn lui ra. tính toán kéo giãn khoảng cách với Ma Xà Phủ chủ.

- Người thoát được sao?

Đôi mắt quyền rũ của Ma Xà Phủ chủ bốc lên sát khí dày đặc, hẳn không từng nghĩ tới Trương Hằng có thể may mắn sống sót dưới một kích khủng bố này.

Ma Xà Phủ chủ thuần di lên phía trên cây trượng to lớn. thần quang chợt lóe, thanh văn xà nữa trong suốt một hơi phun ra hai đoàn quang ba xanh đen. bắn về phía Trương Hằng như tia chớp.

- Đòn tất sát của cấp Phủ chủ quá khủng bố rồi...

Trương Hằng nghiêng chặt rằng, ánh mắt ném về phía hai vị Huyết Sát Quân Vương, hít sâu một hơi:

- Nếu đã như vậy, cũng chỉ đành sử dụng một chiêu này.

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

613. Chương 548: Phủ Chủ Ngã Xuống (hạ)

Trương Hằng hít sâu một hơi, rốt cục làm ra một quyết định.

Vút vút!

Đúng lúc này, hai đạo quang ba xanh đen bỏ qua hạn chế về không gian cự ly ngắn, phóng tới gần như là thuần di, khó thể trốn tránh. Ngoài ra cỗ lực lượng này cũng khóa chặt không gian phụ cận Trương Hằng, muốn dùng thần thông thuần di để rời đi gần như không có khả năng.

Cùng lúc đó, hai vòng không gian sóng gợn rất nhỏ mang theo khí tức tử vong trí mạng vô thanh vô tức ập tới Trương Hằng.

Trong thời khắc nguy hiểm vạn phần này, trong lòng bàn tay Trương Hằng bỗng dưng bốc lên một đoàn hỏa diễm hư vô trong suốt.

Ở trung tâm đoàn hỏa diễm trong suốt giống như hư vô này có một dấu hiệu tia chớp màu đen, làm cho người ta có một loại cảm giác thần bí khó lường.

Hỏa diễm vừa hiện thế, một cỗ dao động kỳ dị lan ra khắp không gian, mơ hồ phát ra một tiếng giong vang.

Giờ khắc này, linh hồn của ức vạn sinh linh toàn bộ hải vực Ma Xà Phủ không tự chủ được run lên, giống như có sự vật gì đáng sợ sắp sinh ra.

Hỏa diễm này chính là Hư Không Hỏa diễm.

Thành thịnh!

Hư Không Hỏa diễm biến lớn gấp mấy lần trong tay Trương Hằng, sau một hồi vận vẹo tạo thành một vách chắn không gian đường kính chừng nửa thước ở trước người hắn.

Vút vút!

Hai đạo quang ba màu xanh đen ẩn chứa lực lượng hủy diệt cường đại vừa khéo đánh lên vách chắn không gian do Hư Không Hỏa diễm hình thành.

Ông!

Một cỗ lực hút cực mạnh truyền đến, bá đạo tột đỉnh.

Không có dấu hiệu gì báo trước, quang ba xanh đen trực tiếp biến mất khỏi hư không.

Biến mất.

về phần hai cổ không gian sóng gợn ứng vận mà sinh còn chưa chính thức chạm vào Hư Không Hỏa diễm cũng biến mất một cách không hiểu.

Hư Không Hỏa diễm thôn phệ vạn vật, được xưng là luyện hóa mọi vật vô hình và chất hữu hình trong thiên địa.

Uy lực của hỏa diễm tăng trưởng theo thực lực của Trương Hằng tăng lên.

Khi thực lực của Trương Hằng tăng lên đến cấp chuẩn Phủ chủ cùng với toàn lực phát huy Hư Không Hỏa diễm, lực cắn nuốt mạnh hơn trước kia không biết bao nhiêu lần.

- Điều này... điều này sao có thể?

Ma Xà Phủ chủ trợn mắt há hốc mồm, hẳn khó thể tưởng tượng đối phương lại có được hỏa diễm nghịch thiên như vậy.

Nếu dùng mắt thường để quan sát căn bản không nhìn thấy bóng dáng của Hư Không Hỏa diễm.

Chỉ có thông qua thần thức mới có thể phát hiện được sự tồn tại của nó.

Đồng thời thần thức của hắn không dám tới gần Hư Không Hỏa diễm, nếu không tất nhiên sẽ bị cắn nuốt trong nháy mắt, không hề có chút trì hoãn nào.

Sau khi tể ra Hư Không Hỏa diễm hóa giải nguy cơ, sắc mặt Trương Hằng trắng bệch, pháp lực trong cơ thể tiêu hao gần nửa, tâm thần cũng tổn hao nhiều.

Hư Không Hỏa diễm chịu đựng công kích càng mạnh đối với Trương Hằng tiêu hao lại càng lớn.

Vút!

Hắn không chút nghĩ ngợi thu hồi Hư Không Hỏa diễm bay về hướng hai Huyết Sát Quân Vương.

- Ồ? Xem ra thần thông này là bí thuật của hắn, sau khi sử dụng nhất định phải trả một cái giá nhất định, tiêu hao cũng khá lớn.

Ma Xà Phủ chủ thấy Trương Hằng đột nhiên bỏ chạy, ánh mắt sáng lên, vội vàng không chể chây trưng kim loại to lớn dưới chân mau chóng đuổi theo phía trước.

Thực lực của Thiên Sát Ma Xà mạnh hơn Trương Hằng, tốc độ cũng nhanh hơn rất nhiều. Chỉ cần đối phương còn trong phạm vi mấy chục vạn dặm thì không thể chạy trốn.

Tuy nhiên mục tiêu Trương Hằng phi hành tới chỉ vền vện là chỗ hai Huyết Sát Quân Vương.

Khoảng cách ngàn dặm đối với hắn mà nói cũng chỉ là thời gian một vài hô hấp.

Vút!

Rất nhanh Trương Hằng bay đến trước mặt hai Huyết Sát Quân Vương, rồi nói với bọn họ:

- Chúng ta cùng nhau đánh qua!

- Giết!

Hai Huyết Sát Quân Vương không chút sợ hãi, mang theo khí giết chóc kinh người theo Trương Hằng cùng nhau đánh về phía Ma Xà Phủ chủ.

Thấy tình huống này, Ma Xà Phủ chủ hơi sửng sốt, ngay sau đó cười nhạo nói:

- Thật sự là buồn cười... Muốn thủ thắng nhờ số lượng?

Dưới cấp Phủ chủ đều là con kiến.

Cường giả cấp chuẩn Phủ chủ Trương Hằng có thể chống lại hắn một lát còn không tính là rất kỳ quái nhưng đại yêu tu bình thường ở trước mặt hắn căn bản không chịu nổi một kích, tùy tiện phát tay có thể giết chết.

Thêm hai đại tu sĩ đối với Ma Xà Phủ chủ mà nói cũng không có ảnh hưởng gì.

- Sư tôn. Cho dù liều cái mạng này đồ nhi cũng muốn trợ giúp người giết chết Thiên Sát Ma Xà. nếu không ba người chúng ta sẽ không có cơ hội sống còn.

Vân Dịch thần thức truyền âm với Trương Hằng, khuôn mặt lộ vẻ kiên quyết.

Từ trong chiến đấu vừa rồi trong lòng hắn dĩ nhiên hiểu được: Tuy rằng sư tôn có được nhiều loại thần thông có thể nói là nghịch thiên nhưng đối mặt với tình huống chênh lệch thực lực thật lớn vẫn như cũ không phải đối thủ của cường giả cấp Phủ chủ.

- Thối lắm! Liều cái gì mạng?

Trương Hằng nghe vậy không khỏi tức giận mắng một tiếng:

- Lát nữa hai người các ngươi nghe theo ta phân phó.

- Dạ. sư tôn!

Cặp mắt Vân Dịch sáng lên, nguyên lai sư tôn đã có biện pháp đối phó Thiên Sát Ma Xà.

Vút Vút Vút —

Ba người thành một đường thẳng song song cấp tốc xông về phía Thiên Sát Ma Xà. trong chớp mắt liền tới gần nơi cách vài dặm.

- Tiếp tục tới gần Thiên Sát Ma Xà, tốt nhất có thể tới gần hắn hai mươi trượng.

Trương Hằng dặn bảo hai người.

Nhìn ba người không ngừng tới gần, trong lòng Ma Xà Phủ chủ thấy có chút không đúng nhưng cũng không nghĩ nhiều.

Ý niệm hắn lại động, thanh văn xà lại phun ra hai đạo quang ba xanh đen ập tới ba người như tia chớp.

Cùng lúc đó, không gian sóng gợn khủng bố cũng vô thanh vô tức vọt tới.

Cảm quan sắc bén của hai Huyết Sát Quân Vương lập tức cảm thấy được một cỗ khí tức tử vong, nguy cơ phủ xuống.

- Không cần phải xen vào, tiếp tục tới gần!

Trương Hằng đậm mặc nói, trong đôi mắt màu bạc lóe lên vẻ quyết đoán.

Đối mặt với tuyệt kỹ cường đại của Ma Xà Phủ chủ, hắn bỗng nhiên vươn tay một lần nữa tế ra Hư Không Hỏa diễm.

Lần này Hư Không Hỏa diễm chủ động xuất kích, “Ồng” một tiếng nhoáng tới phía trước hình thành một vùng vách chắn không gian đem đòn tấn sát của Ma Xà Phủ chủ hóa thành hư vô.

Mà lúc này ba người Trương Hằng cũng tới gần Ma Xà Phủ chủ hai mươi trượng.

Ồng!

Ý niệm Trương Hằng khẽ động, Hư Không Hỏa diễm biến mất khỏi trước mắt.

Giờ phút này pháp lực trên người hắn gần như tiêu hao sạch, mặt cắt không còn chút máu.

Hai lần sử dụng Hư Không Hỏa diễm ngăn cản đòn tấn sát của cấp Phủ chủ cộng thêm trước đó nhiều lần sử dụng một kiếm cực mạnh, giờ phút này tiêu hao của Trương Hằng quả thật không nhỏ.

- Xem ngươi còn chống lại ta như thế nào...

Khóe miệng Thiên Sát Ma Xà tràn đầy vẻ cười cợt.

Thần thông của đối phương quả thật đáng sợ, nhưng dưới tình huống chênh lệch thực lực chung quy không thể chống lại hắn.

Cấp Phủ chủ tất nhiên có được linh hồn cảnh giới Độ Kiếp Kỳ, không chỉ có thể thoáng mượn lực lượng không gian mà còn có thể hấp thu linh khí phạm vi mấy vạn dặm trong giây lát, lực kéo dài cũng cường đại hơn tu sĩ cấp chuẩn Phủ chủ rất nhiều.

Đúng lúc Thiên Sát Ma Xà âm thầm đắc ý chuẩn bị một lần chém giết ba người Trương Hằng thì bỗng nhiên cảm giác vài tia không ổn.

Không gian nơi bốn người đang phát sinh một loại biến hóa quỷ thần khó lường.

Loại biến hóa này tuy rằng cực kỳ mờ mịt nhưng cường giả cấp Phủ chủ bằng vào linh hồn cảnh giới Độ Kiếp Kỳ có thể cảm nhận được điểm rất nhỏ nhặt này.

- Không tốt!

Trong lòng Thiên Sát Ma Xà thầm kêu một tiếng.

Trên mặt Trương Hằng lộ ra tia cười trào phúng, lạnh nhạt nói:

- Đã muộn rồi...

Vừa dứt lời, cảnh tượng bốn phía đột nhiên phát sinh thay đổi.

Nguyên bản bầu trời xanh thẳm, biển rộng, hòn đảo... toàn bộ đều biến mất.

Hiện ra trước mắt là một tòa động phủ, nếu dùng lời của Trương Hằng mà nói thì đây là một tòa “Động phủ di động”.

Phạm vi của động phủ này chỉ có vài vạn dặm, ở một góc động phủ có một Huyết trì to lớn. bên trong cuộn cuộn lực lượng màu máu mạnh mẽ vô cùng.

- Nơi này là...

Thiên Sát Ma Xà nao nao, đột nhiên phát hiện linh khí thiên địa nơi đây cực loãng, thậm chí không bằng một phần trăm của Chu Vương Triều càng không nói đến so sánh với những Thánh địa linh khí tuyệt hảo một giới như Tam Tiên Đảo, Cửu U vực.

Càng làm cho hắn cảm thấy sợ hãi chính là hắn lại không thể hấp thu thiên địa linh khí nơi này, ngay cả thần thông thuần di đều không thể thi triển.

Đây là một không gian xa lạ, khắp nơi lộ vẻ quỷ dị.

- Hôm nay đã định trước ngươi là người đầu tiên chết trong Lĩnh vực không gian của Trương mỗ...

Sắc mặt Trương Hằng tái nhợt như trước nhưng thiên địa tinh tú cuộn cuộn không ngừng vọt tới đang bổ sung pháp lực và cũng chậm rãi tăng cảnh giới của hắn.

- Lĩnh vực không gian?

Sắc mặt Ma Xà Phủ chủ trắng bệch, triển khai thần thức đảo qua vùng không gian nhỏ này, vẻ mặt ngày càng khó coi.

Với linh hồn cảnh giới Độ Kiếp Kỳ của hắn thể mà lại không nhìn ra chỗ sơ hở của Lĩnh vực không gian này.

Điều này cũng có nghĩa rằng hắn rất khó đột phá vùng Lĩnh vực không gian này chạy ra bên ngoài.

- Động thủ!

Trương Hằng sắc mặt đậm mạc, quát lạnh hai tiếng.

Hai Huyết Sát Quân Vương nghe vậy lập tức té ra Thông linh Pháp bảo thượng phẩm đánh về phía Ma Xà Phủ chủ.

Ma Xà Phủ chủ lộ vẻ âm độc, hung hăng nhìn chằm chằm Trương Hằng, trong lòng thầm tính toán: “Tu sĩ nhân loại này hiện tại pháp lực gần như hao hết, cũng không có bao nhiêu chiến lực. Ta chỉ cần giết chết hắn, Lĩnh vực không gian này tự nhiên có thể sụp đổ”.

Nghĩ tới đây, hắc vận pháp lực còn lại không nhiều lắm, cây trượng kim loại to lớn dưới chân kêu “Ông” một tiếng lại tăng vọt gấp đôi, hung quang trong mắt thanh văn xà càng tăng lên.

Tiếp đó, từ trong miệng hắc phun ra một ngụm tinh huyết, bắn lên trên thanh văn xà nửa trong suốt.

Tức thì trên thân thanh văn xà nổ rộ hắc quang chói mắt tột cùng, nó ở trong đó điên cuồng tăng trưởng, trong phút chốc biến lớn mấy lần, hóa thành một loại sinh vật kỳ quái tựa rắn mà không phải rắn, giống rồng mà không phải rồng.

Từ trên người thanh văn long xà này mơ hồ truyền đến một cỗ khí tức Ma long hồng hoang muôn đời.

Trong mắt Trương Hằng hiện lên một tia dị sắc, tình hình trước mắt khiến hắc nhớ tới Vũ Vô Cực.

Sau lưng Vũ Vô Cực cũng có tàn hồn của một Ma Long thượng cổ thần bí khó lường nhưng cấp bậc tuyệt đối cao hơn quái vật long xà trước mắt rất nhiều.

Vút!

Thanh văn long xà phun ra một ngụm quang ba xanh đen đường kính một thước, cả không gian nhộn nhạo không gian sóng sợn cường đại hơn lúc trước mấy lần.

Không gian sóng sợn cường đại như thế đủ để chôn vùi Trương Hằng cùng hai Huyết Sát Quân Vương trong khoảnh khắc.

Mà Trương Hằng giờ phút này đã không còn sức sử dụng Hư Không Hỏa điểm ngăn cản công kích của trình tự này.

Chẳng lẽ ba người sẽ chết nơi đây, Trương Hằng lại phải ngã xuống trong Lĩnh vực không gian của chính mình?

Nếu quả là như thế, đó là một câu chuyện bi kịch và châm chọc to lớn.

Đúng lúc này, ngân quang trong mắt Trương Hằng ngưng thành một điểm, quát khê:

- Địa bàn của ta ta làm chủ. Định!

Hắc vươn một đầu ngón tay điểm tới hư không trước mắt.

Đột nhiên không gian sóng sợn vốn mãnh liệt vô cùng trong phút chốc hóa thành hư vô.

- Điều này... điều này sao có thể... Không! Đây không phải Lĩnh vực không gian...

Ma Xà Phủ chủ tuyệt vọng, nói năng lộn xộn.

- Cấp Phủ chủ?

Trương Hằng lộ vẻ trào phúng, sau đó hồ hững nói:

- Ngã xuống đi!!!

-o0o-

msKun4491

Tiên Luyện Chi Lộ

Tác Giả: Khoái Xan Điểm

Quyển 6: Ngạo Thị Hạ Giới

-----o0o0o-----

614. Chương 549: Uyên Hồng Bệ Hạ (thượng)

Trương Hằng vừa dứt lời, hai Huyết Sát Quân Vương đã đánh tới trước mặt Ma Xà Phủ chủ, lực Huyết Sát cường đại “Ầm” một tiếng xung kích lên tầng phòng ngự của Thiên Sát Ma Xà.

Đối mặt với công kích của hai kiện Thông linh Pháp bảo thượng phẩm, cho dù là nhân vật cấp Phủ chủ cũng không thể xem thường.

Phốc!

Tầng phòng ngự của Thiên Sát Ma Xà bị đánh tan, phun ra một búng máu.

Sau hai lần Trương Hằng thi triển một kiếm cực mạnh, thương tổn Ma Xà Phủ chủ bị làm nặng thêm một lần nữa.

Bởi vì hắn đem tất cả tinh thần uy lực đều dồn lên công kích cho nên về mặt phòng ngự khó tránh khỏi sẽ có sơ hở, lúc này mới bị Nam Kiếm Phong cùng Vân Dịch dễ dàng công phá phòng ngự.

Trương Hằng đứng ở một bên, thân thể vốn suy yếu không thôi lại khôi phục với một loại tốc độ khó thể tin nổi.

- Trương Hằng, bản phủ không thể nghĩ tới người lại có được Lĩnh vực không gian của riêng mình. Chúng ta ngưng chiến đi.

Thiên Sát Ma Xà đột nhiên khẽ thở dài một hơi nói với Trương Hằng.

- Ngưng chiến?

Trương Hằng cảm thấy thật buồn cười:

- Nói thì nhẹ thế, người cho là còn có khả năng sao? Từ khi tới Cửu U hải vực này tới nay, Trương mỗ chưa từng nghĩ tới ngưng chiến.

- Chỉ cần người chịu đáp ứng ngưng chiến, bản phủ có thể mặc người đưa ra bất kỳ điều kiện gì.

Ma Xà Phủ chủ bình tĩnh nói:

- Người hẳn là cũng biết sở dĩ

615. Chương 549: Uyên Hồng Bệ Hạ (hạ)

Tử Hoàng triển khai thần thức, cẩn thận tìm tòi khu vực này, rất nhanh phát hiện ra một ít sơ hở.

Ở nơi nào đó còn có một chút ngân diễm cổ quái còn chưa tắt, đang thiêu đốt một số Pháp bảo còn sót lại và thi thể yêu thú.

- Ngân diễm này dường như là một trong số thần thông của Trương Hằng...

Tử Hoàng lộ ra vẻ nhớ lại.

Cuối cùng, hắn nhắm hai mắt lại cẩn thận cảm thụ cỗ Tử sát khí chỉ vẩn vẩn có linh hồn tương liên với hắn.

- Tuyệt đối không sai. Hắn ở ngay tại gần đây!

Tử Hoàng đột nhiên mờ mắt, hàn quang lóe lên, đột nhiên duỗi tay hút một đoàn ngân diễm vào trong tay.

Xèo xèo!

Ngân diễm vụn vụn một hồi, sinh ra một cỗ lực cắn nuốt, không ngờ bắt đầu cắn nuốt linh hồn lực của hắn.

Phốc!

Hắn cả kinh nhảy dựng, ném ngân diễm sang một bên, mặc nó thiêu đốt.

- Hỏa diễm thật cổ quái!

Tử Hoàng không biết làm sao, cũng không muốn thi triển đại thần thông đối phó với số hỏa diễm không rõ này.

Đúng lúc này, trong đầu hắn đột nhiên vang lên một thanh âm:

- Tiểu bối, đã tìm được người chưa?

Tử Hoàng lộ vẻ kính sợ nói:

- Uyên Hồng tiền bối, ta sắp có thể tìm được hắc rồi.
- Hừ, nếu ngươi còn tìm không thấy người, ta sẽ đích thân ra tay.

Thanh âm trong đầu dần trầm thấp, hồi phục bình tĩnh.

Tử Hoàng thở nhẹ một hơi, toàn lực triển khai lực lượng linh hồn của mình, cảm quan năng lực của thần thức trong phút chốc biến mạnh mẽ vô số lần.

Rốt cục hai mắt hắc tập trung ở một nơi hư không nào đó trên không Bát Yêu Đảo, lạnh lùng cười:

- Hóa ra trốn ở chỗ này.

Hắc đột nhiên khoát tay, linh hồn lực vô hình hóa thành một cây trường mâu bên nhọn đâm tới vùng hư không kia.

Ầm!

Một tiếng nổ vang vô hình truyền đến từ tầng linh hồn.

- Tử Hoàng...

Trong Linh vực không gian, Trương Hằng mở mắt ra. hai mắt hiện lên một tia sát khí.

Ngay sau đó, Linh vực không gian hơi lắc lư một cái, vọt tới một cỗ tinh thần uy năng.

- Không nghĩ tới Tử Hoàng này lại có thể phát hiện sự tồn tại của Linh vực không gian của ta.

Trương Hằng hít sâu một hơi, âm thầm suy tư.

Giờ phút này thương thế của hắc còn chưa lành, không nên chiến đấu với nhân vật cấp Phủ chủ.

- Cho dù ngươi có được Linh vực không gian, bản phủ đồng dạng có thể bức ngươi đi ra.

Tử Hoàng nắm chặt tay, một thanh Tam Tiêm Lưỡng Nhận Dao (giống cây của Dương Tiễn trong Tây Du Ký hoặc Phong Thần) xuất hiện trong tay, lóe lên hào quang chói lọi.

-Phá!

Hắc cao giọng quát lớn một tiếng, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Dao phá không mà ra, ẩn chứa tinh thần uy năng cường đại khó lường của hắc đâm tới vùng hư không kia.

Trương Hằng ngồi trong Linh vực không gian, chỉ cảm thấy một lay động rất nhỏ, ảnh hưởng không lớn.

- Điều này... Điều này sao có thể? Một kích toàn lực của ta lại không thể bức hắc đi ra. Chẳng lẽ Linh vực không gian của hắc đã tu luyện tới cảnh giới như ý viên mãn rồi?

Tử Hoàng ngẫm kinh hãi.

Tiếp đó, hắc lại điều khiển Thông linh Pháp bảo thượng phẩm triển khai công kích nối tiếp nhau đối với vùng hư không nơi Trương Hằng.

Ầm! Ầm! Ầm!

Sau khi công kích mười mấy lần, vẫn không thể làm gì được Trương Hằng.

Tử Hoàng không biết Trương Hằng nắm trong tay cũng không phải đơn giản chỉ là một Linh vực không gian như vậy. Đó là một tiểu thế giới hình thức ban đầu, há có thể làm hắc dễ dàng thành công như thế.

- Ha ha. Tử Hoàng, ngươi không cần phí công nữa. Nếu thật muốn bức Trương mỗ đi ra. trừ khi ngươi có thể một đao cắt qua hư không.

Thanh âm trêu tức của Trương Hằng truyền ra ngoại giới.

Tử Hoàng xanh mặt:

- Được được. Hôm nay bản phủ liền phá vỡ vùng hư không này, xem ngươi còn co đầu rút cổ nơi nào?

Nói xong, hắn bỗng nhiên nhắm mắt lại, trong thân thể bắt đầu khởi động một cỗ quang đoàn màu vàng đất. Khí tức khủng bố từ trên người phát ra.

Trương Hằng ở trong Linh vực không gian bỗng nhiên sinh ra cảm ứng.

- Không tốt...

Trương Hằng cả kinh thất sắc, triển khai Thần Linh Nhãn, đoán trước đến mình sắp gặp phải nguy cơ thật lớn.

Cho dù là cảnh giới đỉnh của Thần Linh Nhãn cảnh giới thứ ba cùng chỉ có thể làm hắn nắm bắt đến một dấu hiệu mơ hồ.

- Vân Dịch, mau rút!

Trương Hằng đột nhiên thần thức truyền âm hướng Vân Dịch.

-Phá!

Một đạo của Tử Hoàng chém đến vùng hư không kia, trong không gian sinh ra khe không gian giống như mạng nhện.

Trong khe không gian là một vùng tối đen khiến người ta sợ hãi, lộ ra một cỗ khí tức nguyên thủy của vũ trụ hồng hoang.

Rắc!

Trong vô hình, tầng linh hồn còn có thể nghe được tiếng không gian vỡ tan.

Chính vào lúc này, Trương Hằng cùng Vân Dịch đã trốn ra khỏi Linh vực không gian trước thời hạn, vùng hư không chỗ vốn của bọn họ sinh ra một đám khe không gian rất nhỏ.

- Điều này sao có thể... Tử Hoàng lại có được năng lực phá vỡ hư không...

Sắc mặt Trương Hằng hơi tái nhợt, cùng Vân Dịch đứng ở phụ cận.

Ông~

Khe không gian thật nhỏ như mạng nhện khép lại trong chớp mắt, không gian khôi phục nguyên dạng. cỗ khí tức đáng sợ cũng theo đó mà biến mất.

- Ha ha... Trương Hằng, hôm nay cho dù ngươi có được thần thông nghịch thiên tới đâu cũng đừng mong sống sót rời Cửu U hải vực!

Tử Hoàng giơ Tam Tiêm Lương Nhận Dao, dùng ánh mắt bề ngễ nhìn xuống Trương Hằng, trên người bắt đầu lưu chuyển một màu vàng đất sáng bóng.

Trong khi hô hấp, thiên địa linh khí trong phạm vi mấy vạn dặm điên cuồng vọt tới hình thành một vùng linh khí triệu tịch khủng bố.

- Đây còn là lực lượng của cấp Phủ chủ sao?

Trương Hằng âm thầm kinh hãi, lại cũng không tùy tiện chạy trốn.

Hắn hiểu được, dưới tình huống như vậy cho dù trốn cũng vô dụng.

- Tử Hoàng... Làm sao ngươi có thể có được lực lượng cường đại như vậy?

Trương Hằng mở Thần Linh Nhãn, ngóng nhìn thân thể tử Hoàng, lại bị một cỗ lực lượng không thể chống lại bắn ngược ra.

- Dù sao hôm nay ngươi nhất định sẽ chết, nói cho ngươi cũng không sao.

Khí thể trên người Tử Hoàng hơi thu lại, dùng ánh mắt bồn chồn nhìn chăm chăm Trương Hằng, thản nhiên nói:

- Bởi vì ta mượn lực lượng của Uyên Hồng bệ hạ. Trong phạm vi Cửu U hải vực này, ngoài Huyền Long Đại Vương ra, không còn ai có thể chống lại ta.

- Uyên Hồng bệ hạ?

Trương Hằng vừa nghe cái tên này, cảm thấy hết sức xa lạ.

Cửu U hải vực khôn cùng này, ngoài Huyền Long Đại Vương còn có ai có thể tự xưng “bệ hạ” ?

Mặc dù hẳn nghĩ vỡ đầu cũng không biết nhân vật Uyên Hồng bệ hạ này.

Nhưng hẳn có thể khẳng định là, Uyên Hồng bệ hạ này hẳn là nhân vật vô địch một giới cấp bậc của Huyền Long Đại Vương.

Tươi cười trên mặt Tử Hoàng ngày càng trở nên sáng lạn, nhìn bộ dạng Trương Hằng biến đổi không ngừng, trong lòng sáng khoái, đậm mặc hỏi:

- Tên ngọc Thiên Sát Ma Xà có phải đã cùng đánh với ngươi? Hiện tại hẳn ở nơi nào?

- Chết rồi.

Trương Hằng hồ hững nói.

Sau khi biết được đứng sau lưng Tử Hoàng là một nhân vật cấm kỵ, ngược lại hẳn rất thoải mái.

- Ha ha, không tệ nha. Tuy rằng thực lực Thiên Sát Ma Xà không ra sao cả nhưng không ngờ ngươi lại có thể giết chết nhân vật cấp Phủ chủ, đủ để kiêu ngạo. Đáng tiếc chính là... Hôm nay ngươi nhất định phải chết trong tay bản phủ.

Nói xong câu đó, Tử Hoàng lại giơ Tam Tiêm Lưỡng Nhận Dao lên, trên người lóe lên hào quang màu vàng đất khủng bố.

Trương Hằng cắn răng, mặt lộ vẻ kiên quyết, trong tay đột nhiên có thêm một tấm ngọc phù hai màu đen trắng phát ra khí tức đặc thù.

Đây chính là một tấm ngọc phù lúc trước Âm Dương tán tiên ban cho hẳn, xem như thiếu Trương Hằng một lần nhân tình.

Vào thời khắc nguy cơ vạn phần này, hai tay Trương Hằng phát lực, dứt khoát bóp nát con át chủ bài giữ mạng này.

-Phá!

Hào quang màu vàng đất trên người Tử Hoàng ngưng tụ tới cực điểm, trên Tam Tiêm Lưỡng Nhận Dao ẩn chứa một cỗ lực lượng khủng bố tột cùng.

Không gian phụ cận run rẩy từng đợt. sau đó sinh ra từng vòng không gian sóng gợn.

Thân hình Trương Hằng cấp tốc lui ra trước một bước để tránh bị những không gian sóng gợn này đụng tới.

Ngay sau đó, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Dao trong tay Tử Hoàng phá không mà ra, áp lực cả một khu vực, chậm rãi chém về phía Trương Hằng.

Trương Hằng chỉ cảm thấy trong không gian sinh ra một cỗ lực lượng không tên trói buộc mình gắt gao ở tại chỗ, như đâm vào bùn lầy, muốn nhúc nhích phải phí rất nhiều sức lực.

Đây là một loại lực lượng tăng cấp nào, thậm chí đã có chút liên hệ với Pháp tắc không gian trong truyền thuyết.

Chuyến đi Cửu U hải vực lần này của Trương Hằng lần đầu tiên gặp phải lực lượng chân chính không thể chống lại.

Vào giờ khắc này, hẳn rốt cục cảm thấy sự nhỏ bé của mình, lực lượng cấm kỵ chân chính trong một giới bày ra trước mặt hẳn.

“Âm Dương tán tiên này vì sao còn chưa tới...”

Trương Hằng nôn nóng, trong lòng thầm nhủ.

Đúng lúc này, một thanh âm mờ mờ xa xưa vang lên trong hư không:

- Uyên Hồng, thì ra là ngươi...

616. Chương 550: Hư Không Vỡ Nát

Thanh âm xa xưa mờ mờ dường như từ ngoài không gian xa xôi ức vạn dặm truyền đến, vang vọng vùng hải vực khôn cùng này.

Vạn vật trở lại cảnh tĩnh mịch.

Ở phía sau Trương Hằng, mơ hồ hiện ra một cái thân hình mờ mờ ảo ảo.

“Ông...”

Trong một màn hào quang trắng đen, thân ảnh này dần dần hiện rõ nét.

Tử Hoàng tập trung ánh mắt nhìn tới, mơ hồ thấy được một Lão đạo sĩ tóc bạc mặt mũi hồng hào, thân mặc đạo bào có hình âm dương đen trắng.

Trương Hằng dùng thần thức lướt qua phiến hải vực này, hoàn toàn không có nắm giữ được chút dị tượng gì, nhưng hắn vẫn theo bản năng nhìn lại.

Khi hắn quay đầu lại vừa nhìn thấy Lão đạo sĩ tiên phong đạo cốt, lập tức trên mặt hiện lên vẻ mừng rỡ khôn xiết, áp lực vô hình trong lòng biến mất không còn.

- Tiền... tiền bối tiên giá...

Khi Tử Hoàng thấy rõ hình ảnh người này, lập tức sợ tới mức hồn vía lên mây, vội vàng xoay mình cung kính thi lễ, mặt đầy vẻ kính sợ.

Không cần phải nói, người tới chính là Âm Dương tán tiên, một trong ba tiên của Tam Tiên Đảo.

Tán tiên đứng ở nhất giới là tồn tại vô địch, tương đương với bán tiên Đại Thừa Kỳ, có thể hưởng thọ mệnh gần như vô hạn.

Ở trong mắt bọn họ, cái gì đại tu sĩ cấp Phủ chủ, Độ Kiếp Kỳ đều là trò cười, trừ các nhân vật cùng cấp còn lại hết thấy đều giống như con kiến.

- Vàn bối ra mắt tiền bối! Lại làm phiền đến ngài rồi!

Trương Hằng cùng hướng về phía Âm Dương tán tiên thi lễ, cực kỳ trang trọng, trên mặt lại mang theo ý cười mờ nhạt.

Âm Dương tán tiên khẽ gật đầu:

- Bần đạo thiếu ngươi một món nhân tình, tự nhiên sẽ không chối từ.

Dứt lời, Lão mở đôi mắt thần bí khó lường, chăm chú nhìn Tử Hoàng.

Trong đôi mắt thâm thúy đó như ẩn như hiện có một lốc xoáy đen trắng, lộ ra một hấp lực cực kỳ cường đại, cùng làm cho người ta không kim lòng được phải thần phục.

- Tiền bối... ngài đây là...

Tử Hoàng sợ hãi thấp thỏm lo âu.

- Tử Hoàng! Ngươi không ở Tử Hoàng Phủ của mình, sao còn chạy đến Ma Xà Phủ này góp phần náo nhiệt làm gì?

Âm Dương tán tiên thần nhiên hỏi, giọng điệu tùy ý như vậy, cả người đứng ở nơi đó, làm cho người ta cảm thấy bộ dáng cực kỳ bình thường.

Tử Hoàng lại là hô hấp dồn dập, trong lòng nghẹn uất khó chịu, cảm giác áp lực cùng cực.

Mặc dù Âm Dương tán tiên không có gây uy áp gì với hắn, nhưng loại tâm lý khẩn trương trong nội tâm này lại vẫn tự nhiên vì vậy mà sinh ra.

- Hừ... Âm Dương lão đầu! Nhiều năm như vậy không gặp mặt, người cùng học được cách ức hiếp tiểu bối à!

Đúng lúc này, một thanh âm ồm trọng như núi từ trong miệng Tử Hoàng phát ra.

“Ông...”

Một mảng hào quang màu vàng đất hùng hậu, bao phủ toàn thân Tử Hoàng.

Đột nhiên khí thế trên người Tử Hoàng tăng vọt, không gian bốn phía vặn vẹo một trận, sóng gợn không gian mơ hồ nhộn nhạo tràn tới.

Đối mặt với sóng gợn không gian đột nhiên đánh úp lại này, Trương Hằng hơi biến sắc. Nhưng ngay lúc đó, thể tới mãnh liệt của sóng gợn không gian này liền tiêu tán

không còn.

Trong hư không, có một cổ lực lượng vô hình có thể so với cấp Phủ chủ đỉnh phong đánh tan sóng gợn không gian hóa thành hư ảo.

Trương Hằng liếc mắt nhìn Âm Dương tán tiên, phát hiện đối phương vẫn như cũ trấn định tự nhiên đứng tại chỗ, không có hành động gì khác thường.

- Ha ha! Uyên Hồng! Chúng ta cùng coi như Lão bằng hữu, tiểu hữu nhân loại này ta muốn mang đi, người sẽ không quan tâm chứ?

Âm Dương tán tiên nhẹ nhàng hơi hợt nói, ánh mắt nhìn thẳng vào Tử Hoàng.

Giờ phút này, ánh mắt Lão nhìn về phía Tử Hoàng, dường như là đang nhìn một người khác.

- Cái gì Lão bằng hữu? Đừng bám vào giao tình với Lão tử, gã tu sĩ nhân loại này, ta giết chắc rồi!

Thanh âm từ trong miệng Tử Hoàng phát ra cực kỳ bá đạo, không thềm nói tinh lý chút nào.

Nói xong, hắn còn khẽ liếc mắt nhìn Trương Hằng một cái.

Bị hắn tùy ý nhìn lướt qua như vậy, Trương Hằng tức thì có cảm giác thân thể lạnh cóng, như vùi mình trong hầm băng.

Trong vô hình dường như có một lưỡi đao sắc bén lạnh giá nhẹ nhàng lướt qua cổ họng hắn

- Ta nếu thật muốn dẫn hắn đi, người ngăn được sao? Hiện tại Cửu U hải vực đã không phải địa bàn của người, người đối nghịch cùng Tam Tiên Đảo ta, đúng là không có kết cục tốt gì.

Trong mắt Âm Dương tán tiên lóe ra hào quang khác thường, nhẹ nhàng nâng tay lên, một cổ lực lượng vô hình bảo hộ hai người Trương Hằng cùng Vân Dịch ở trong đó.

Lão vừa dứt lời, dị biến đột nhiên sinh ra.

Hào quang màu vàng đất trên người Tử Hoàng toàn bộ biến mất, trở lại như cũ tướng mạo vốn có của hắn.

Cũng thời điểm đó, khắp hải vực bị một tầng bóng râm bao phủ.

Trên bầu trời truyền đến tiếng nổ chấn động lòng người.

Trương Hằng không khỏi ngẩng đầu nhìn lại, lập tức trợn mắt há hốc mồm:

- Đó... đó là...

Chỉ thấy trong hư không kia đột nhiên xuất hiện một hòn đảo cực lớn che trời phủ đất.

Bóng râm thật lớn trên hải vực chính là do hòn đảo cực kỳ to lớn này mà ra. Một lực lượng kinh thế hãi tục, trầm trọng như ức vạn ngọn núi đè xuống, linh khí trong thiên địa rung chuyển bất an.

- Đây không phải là Băng Hỏa Đảo sao...

Trong đầu Trương Hằng đột nhiên hiện lên hết thấy chuyện phát sinh ở Băng Hỏa Đảo lúc trước: bất ngờ gặp gỡ Mộ Linh Nhi, rồi gặp Tử Hân và cũng chính từ đó tiên thêm một bước dần phát mâu thuẫn cùng Tử Hoàng Phủ...

Giờ phút này, khi hắn đối chọi gay gắt cùng Phủ chủ Tử Hoàng, hòn đảo cấm kỵ Băng Hỏa Đảo trong truyền thuyết này, lại một lần nữa hiện ra trước mắt.

Đây là sự an bài của thiên địa, hay là vòng xoay vận mệnh đã bày ra hết thấy dấu vết của nhân quả hắn lưu lại?

- Uyên Hồng! Người ngay cả bản tôn đều buông xuống như thế, chẳng lẽ thực muốn động thủ mới chịu sao? Âm Dương tán tiên lộ sắc mặt ngưng trọng.

- Không sai! Tử Hoàng cùng ta có một đoạn nhân duyên sâu xa, mặc kệ đúng hay sai, ta đều phải hoàn thành tâm nguyện của hắn.

Trên ngọn núi lớn vô hình kia, đột nhiên xuất hiện một mảng lớn hào quang màu vàng đất, dần dần ngưng tụ thành một nam nhân vạm vỡ thân cao hai trượng.

Khoảnh khắc nam nhân này hiện thân thiên địa như biến sắc, linh khí trong phạm vi trăm vạn dặm, khi thì ngưng tụ, khi thì nén ép, rung chuyển bất an.

Hắn giống như một Ma Thần đứng sừng sững ở nơi đó, nhìn hết thấy đều ở dưới chân mình. Một khí tức có thể nói cực kỳ khủng bố tản phát ra, chấn nhiếp cả vùng hải vực.

Giờ khắc này, ức vạn yêu thú Ma Xà Phủ, một đám đều run rẩy, nổi lên nỗi sợ hãi, bất an từ linh hồn.

Mặc kệ là tu sĩ bậc thấp nhỏ bé như con kiến, hay là đại yêu tu thực lực bất phàm, đều thần phục dưới uy lực vô thượng này.

- Âm Dương Lão đạo! Vì một tên tu sĩ nhân loại nho nhỏ, người lại muốn là địch cùng Uyên Hồng ta, chẳng lẽ người hiểm Bồng Lai Đảo của người quá an bình sao?

Trong giọng nói của nam nhân này, lộ ra một loại ý tứ hàm xúc uy hiếp.

Trương Hằng nhìn nam nhân từ hào quang màu vàng đất ngưng tụ thành đứng trên hư không, trong lòng sinh ra một loại cảm giác khó có thể chống lại.

- Ha ha! Bần đạo thiếu Trương tiểu hữu một lần nhân tình, tuyệt đối sẽ không cho người chạm tới hắn.

Âm Dương tán tiên hơi hơi nheo mắt lại, trong tay đột nhiên nhiều ra một cây phát trần.

Vừa nghe Lão nói như vậy, trong lòng Trương Hằng an tâm một chút, Âm Dương tán tiên không có rút bỏ mặc kệ mình.

Hắn xiết chặt hai nắm tay, vang lên tiếng “lốp bốp”, thâm hạ quyết tâm, ngày sau nhất định phải bước trên đỉnh phong nhất giới này, không thể sống dựa vào người khác.

Nếu Âm Dương tán tiên không tuân thủ hứa hẹn, bỏ mặc Trương Hằng lại đây, như vậy mạng sống của hắn lần này coi như Ô hô ai tai rồi.

- Vậy hôm nay một trận chiến, là không tránh được rồi?

Nam nhân được gọi là Uyên Hồng, trên mặt lộ ra một vẻ sát phạt quyết đoán, nhẹ nhàng nâng tay lên, khắp không gian đột nhiên trở nên chột nóng chột lạnh.

Lúc lạnh thì bốn phía như vùi lấp trong hầm băng, trong không khí rơi xuống vô số mảnh băng thật nhỏ.

Còn khi nóng thì không gian căng phồng, nước biển nóng hầm hập bốc hơi lên vô số hơi nước.

Trong biến hóa chột nóng chột lạnh này, Trương Hằng chỉ cảm thấy thân thể như sắp bùng nổ, linh khí trong cơ thể hỗn loạn một trận.

-Đi!

Âm Dương tán tiên vẫn giữ sắc mặt bình thản, nhẹ nhàng vung lên phát trần trong tay.

“Phù!”

Một luồng gió vô hình thổi quét khắp hải vực, mây trôi vùn vụt, nước biển cuộn cuộn mãnh liệt, sóng lớn dâng cao mười mấy trượng.

“Ầm!”

Băng Hỏa Đảo như một con quái vật lớn không ngờ bị thổi bay ra xa mấy trăm dặm, nam nhân màu vàng đất kia phát tay áo cuốn Tử Hoàng đến bên cạnh, thuận di một cái, về tới Băng Hỏa Đảo.

- Âm Dương Lão đầu! Thực lực của ngươi nhưng thật ra tăng trưởng không ít?

sắc mặt Uyên Hồng hơi có chút khó coi, hào quang màu vàng đất trên người càng tăng lên, Băng Hỏa Đảo phía sau phát ra một tràng tiếng nổ “ầm ầm”.

Âm Dương tán tiên mỉm cười nói:

- Uyên Hồng Lão hữu! Ngươi tuy rằng ngủ say nhiều năm như vậy, công lực lại thâm hậu hơn rất nhiều so với trăm vạn năm trước, nếu ngươi hiện ra bản tôn chân chính, bản đạo cùng khó có thể ứng phó được.

- Chuyện này ngươi cùng bỏ qua đi thôi... Trương tiểu hữu ta nhất định phải mang đi.

Âm Dương tán tiên nói, ánh mắt thâm thúy nhìn Uyên Hồng, vô cùng kiên định.

- Hãy bớt sàm ngôn đi! Hôm nay chúng ta hãy đánh cược một trận: nếu ngươi thắng, mang đi tu sĩ nhân loại kia, ta không nói hai lời. Nhưng một khi ngươi bị đánh bại... cái mạng của tu sĩ nhân loại này phải giao cho ta xử trí.

Uyên Hồng hùng hổ dọa người nhìn Âm Dương tán tiên không chớp mắt, toàn bộ Băng Hỏa Đảo dâng lên một cỗ khí tức lúc nóng lúc lạnh, linh khí trong thiên địa kích động bất an, nước biển khi thì dâng cao khi thì hạ thấp, lôi điện vang rền từ phía chân trời.

Đánh cược?

Âm Dương tán tiên thoáng sửng sốt.

Hai người đều là cường giả đỉnh phong cùng cấp của nhất giới. Nếu thực sự liều mạng với nhau ảnh hưởng sẽ rất lớn.

Nếu vãn vẹn chỉ là đánh cược, như vậy tình huống sẽ khác.

Âm Dương tán tiên ngẫm nghĩ một hồi, dời ánh mắt về phía Trương Hằng.

Lập tức trong lòng Trương Hằng nổi lên lửa giận mãnh liệt, từ khi nào thì bắt đầu mình lại trở thành một con cờ để mặc cho người ta chi phối?

Nếu thắng cược, chính mình còn có thể sống tạm, nếu thua cược, như vậy cái mạng nhỏ cũng không còn.

Ở bên kia, Tử Hoàng lại lộ ra vẻ mừng rỡ, nếu như đánh cược, chính mình ít nhất có hơn năm thành nắm chắc có thể dồn Trương Hằng vào chỗ chết.

- Trương đạo hữu! Ngươi có ý kiến gì không?

Âm Dương tán tiên bắt đầu trưng cầu ý kiến của Trương Hằng.

-Tùy ý...

Trương Hằng cố nén nhịn lửa giận trong lòng.

Giờ khác này, uất khí trong lòng hắn dâng lên tới cực điểm.

Âm Dương tán tiên đương nhiên có thể nhìn thấu tâm tình của Trương Hằng, nhưng sự tình phát triển đến nước này cùng không có cách nào.

- Được, ta đồng ý! Không biết Uyên Hồng các hạ muốn đánh cuộc thế nào?

Lão thần nhiên hỏi Uyên Hồng.

Uyên Hồng lộ vẻ sắc mặt vui mừng, nói:

- Chúng ta đánh cuộc...

Hắn vừa nói tới đây, đột nhiên ngừng lại.

Âm Dương tán tiên cùng lộ ra vẻ khác thường.

“Xoạt... Rắc!”

Đúng lúc này, trong không gian ở giữa Uyên Hồng cùng Âm Dương tán tiên, bị một cỗ lực lượng cấm kỵ kỳ bí xé toạt ra.

Một khe nứt không gian rộng chừng mấy trăm trượng, từ trên bầu trời kéo dài xuống đây.

Trong khe nứt không gian sâu thẳm tối đen truyền đến một cỗ lực lượng cực kỳ khủng bố, thổi quét cả nhất giới này.

Hư không vỡ nát, nhất giới rung chuyển.

Trong mơ hồ, Trương Hằng nghe được một thanh âm quen thuộc:

- Thái thượng Yêu Long Hoàng... nhiệt thân chấm dứt... Chúng ta đến đánh cuộc một trận đi!

-o0o-

617. Chương 551: Đánh Cuộc Kinh Thiên Ba Mươi Sáu Giới

Trong mơ hồ một thanh âm quen thuộc đầy ngạo khí, bỗng dưng vang lên trong đầu Trương Hằng.

“Đây là... Vũ Vô Cực?”

Trương Hằng khiếp sợ trong lòng, nhưng cũng có chút khó hiểu, vì sao đột nhiên mình lại nghe được thanh âm này chứ?

Trên thực tế, nghe được thanh âm mơ hồ này, không phải chỉ một mình Trương Hằng.

Âm Dương tán tiên cùng Uyên Hồng đang chấn động vì khe nứt nứt không gian khủng bố kéo dài từ cuối không gian đến đây, nhưng cũng nghe được thanh âm mơ hồ này.

Khe nứt không gian rộng chừng trăm trượng, kéo dài ỨC VẠN DẶM, đây là cảnh tượng đáng sợ đến mức nào.

Đây còn là lực lượng trong nhân giới sao?

Đáp án là không!

Khe nứt không gian sâu hoắc tối đen rộng tới trăm trượng, che hết thấy tồn tại ở trước mặt, bao gồm hư không đều bị nghiền nát thành bột phấn.

Bá đạo cùng cực, trực tiếp nghiền nát hư không!

Âm Dương tán tiên cùng Uyên Hồng dùng thần thức thăm dò, cho ra một cái kết luận khủng khiếp: khe nứt không gian đáng sợ này, gần như xé toạt nhất giới thành hai nửa.

Ở giờ khắc này, bất kể là Âm Dương tán tiên hay là Uyên Hồng, phân biệt đứng hai bên khe nứt không gian này, đều không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Khiến cho bọn họ ngạc nhiên khó hiểu chính là khe nứt không gian thần bí này không ngờ lại tồn tại lâu trong hư không, trong thời gian ngắn cùng không thấy có dấu hiệu khép lại.

Điều này rõ ràng đã đánh vỡ định luật của pháp tắc không gian!

Trương Hằng lộ vẻ mặt kinh hoàng nhìn khe nứt không gian tối đen sâu không thấy đáy trước mắt, hắn một chút cũng không dám hoài nghi, nếu mình bị hút vào trong đó, khẳng định trong nháy mắt sẽ hóa thành hư vô, trở lại thành hỗn độn nguyên thủy.

- Đánh cuộc? Đánh cuộc cái gì?

Trong mơ hồ, tiếng nói cực kỳ bá đạo của một người khác vang lên trong đầu Trương Hằng.

Bên trong đôi Thần Linh Nhân của Trương Hằng, đột nhiên xuất hiện vô số viên tròn màu bạc, chuyển động xoay tròn một hồi, rồi hình thành một cái lỗ xoáy thần bí.

Một cổ dao động mật mờ từ trong lỗ xoáy màu bạc thần bí này nhện nhào mà ra, cùng quy luật vận chuyển nào đó trong thiên địa đụng chạm cùng một chỗ.

Ở trong mắt hắc không gian di chuyển với tốc độ cao, vô số hình ảnh chồng chất cùng một chỗ.

Ý niệm tiến vào hoàn cảnh này, Trương Hằng chỉ cảm thấy thời gian cùng không gian đã mất đi ý nghĩa, cảm giác như có một loại mâu thuẫn đến tột cùng nảy sinh trong lòng hắn.

Rốt cục, khi hết thấy những thứ này đều ngưng lại, Trương Hằng rốt cục nhìn thấy hai cái thân ảnh mơ hồ.

Trong đó một thân ảnh lộ ra khí tức cao ngạo tịch mịch, thân hình có vài phần tương tự với Vũ Vô Cực.

Còn thân ảnh người kia, cao lớn uy mãnh, toàn thân có một cỗ khí phách bề ngê Vũ nội, ngạo thị sinh linh.

Hai thân ảnh mơ hồ đều tự đập chân trên một mảnh vỡ hư không.

Lấy bọn họ làm trung tâm, vô số khe nứt không gian lan tràn ra khắp bốn phương tám hướng.

Tất cả vật chất trong tiếng cười nói của họ đều bị chôn vùi, hết thấy vạn vật thể gian ở trước mặt bọn họ, đều là nhỏ bé như vậy.

Những khe nứt không gian này thậm chí xuyên thấu qua bức tường không gian, vài tia dư ba xuyên thẳng vào không gian khác.

- Công kích, phòng ngự, tốc độ, mặc cho người chọn lựa, kẻ thua rút khỏi ba mươi sáu giới, vĩnh viễn không quay lại!

Trong thanh âm giống như giọng nói của Vũ Vô Cực, lộ ra một sự tự tin cường đại.

- Vũ Vô Cực... Đây là người tự tìm đường chết, một khi đã như vậy, bốn hoàng lựa chọn phòng ngự, nếu người toàn lực một kích có thể trí ta vào chỗ chết, coi như người thắng.

Một thanh âm khác, lộ ra một tia trào phúng cùng châm biếm.

- Ha ha ha... Quả nhiên không ngoài dự liệu của ta, luận công kích cùng tốc độ, người cùng không bằng ta. Bản tôn muốn khiêu chiến chính là sở trường của người.

Vũ Vô Cực vươn bàn tay của mình ra, nhẹ nhàng vung lên.

Theo cử động nhẹ nhàng này, tất cả khe nứt không gian đều hóa thành hư vô, phục hồi lại không gian như cũ.

Đồng thời, hắc hơi hơi ngẩng đầu, như cố ý như vô tình liếc mắt nhìn vào một góc trong hư không.

Trương Hằng chấn động tâm thần, bỗng nhiên cùng ánh mắt Vũ Vô Cực chạm nhau. Trong ánh mắt của Vũ Vô Cực, Trương Hằng cảm nhận được một loại thâm ý khiến người ta khó có thể suy đoán.

“Àm!”

Ngay sau đó, một cỗ lực lượng không thể hình dung đánh bật ý thức của hắc vắng ra.

Ở trong đầu hắc không gian lại một lần di chuyển với tốc độ cao, nhưng phương hướng hoàn toàn ngược lại với lần di chuyển vừa rồi.

“Phốc!”

Trương Hằng thân ở Cửu U hải vực, đột nhiên phun ra một búng máu, trong mắt ngân huy dần dần mờ nhạt đi, sắc mặt trắng bệch, thân mình loạng choạng sắp ngã.

- Sư tôn...

Vân Dịch vội vàng bay tới đỡ lấy hắn.

Đúng lúc này, khe nứt không gian rộng lớn như vậy đột nhiên khép lại, một cổ lực phản chấn cường đại, từ vị trí chỗ khe nứt trước đó truyền tới chấn mọi người văng ra mấy vạn dặm.

Trương Hằng cùng Vân Dịch đều có Âm Dương tán tiên chiếu cố, trong kiếp nạn lần này được bình yên vô sự.

- Trong ba mươi sáu giới này rốt cuộc đã xảy ra biến cố gì?

Âm Dương tán tiên lộ vẻ mặt kinh ngạc, thì thào nói nhỏ một câu.

Tiếp theo sau, ánh mắt Lão dừng lại trên người Trương Hằng, Vân Dịch.

“Thừa cơ hội này...” Ánh mắt Lão chợt sáng lên, nhẹ nhàng vung tay, một lực lượng thần bí bao phủ thân thể ba người.

“Ông...”

Ba người hư không biến mất trên phiến hải vực này.

Sau khi khí tức của ba người Trương Hằng biến mất khỏi Cửu U hải vực, Uyên Hồng mới kịp phản ứng, trên mặt hắn lộ hung quang, nhìn chăm chăm về hướng Hải Ngoại Tam Tiên Đảo, phun ra một câu:

- Lần này tạm thời buông tha người...

- Uyên Hồng tiền bối...

Tử Hoàng thật cẩn thận nói.

Nam nhân do hào quang màu vàng đất ngưng tụ thành, liếc mắt nhìn hắn một cái, hồ hững nói:

- Nếu không phải vì dị biến vừa rồi, có lẽ nguyện vọng của người đã thành... Tuy nhiên người yên tâm đi, ta ban cho người hai kiện kỳ bảo này, chẳng những có thể giúp người dễ dàng thắng tu sĩ nhân loại kia, thậm chí có thể vô địch trong cấp Phủ chủ.

Nói xong, Uyên Hồng phát nhẹ tay, hai kiện kỳ bảo bao phủ trong vàng sáng màu vàng đất lơ lửng bay tới Tử Hoàng.

- Tạ ơn tiền bối...

Tử Hoàng cung kính tiếp nhận hai kiện kỳ bảo không biết tên này, trong lòng cùng kích động không thôi.

Đây chính là bảo vật của nhân vật cấp bậc Tán tiên ban cho, tệ lắm cùng là một kiện Linh bảo thượng phẩm, thậm chí có thể là Thông linh Pháp bảo cực phẩm cấp bậc rất cao...

Tuy nhiên, sau khi tiếp nhận hai dạng kỳ bảo khác biệt này, trong lòng Tử Hoàng cùng hiểu rằng lời hứa hẹn của Uyên Hồng với mình xem như đã hoàn thành.

Hai kiện kỳ bảo này cùng xem như hắn bồi thường cho mình mà thôi.

- Được rồi! Hiện tại ta phải đi Cửu U Vực một chuyến, người hãy quay về Tử Hoàng Phủ đi! Hạ giới yên bình trăm vạn năm nay, chỉ sợ sắp bị phá vỡ rồi...

Uyên Hồng thở dài một tiếng, phát phát tay, liền chuẩn bị rời đi.

- Tiền bối chờ một chút... ngài định đi Cửu U Vực sao?

Tử Hoàng thần sắc vừa động, vội vàng lên tiếng. Trong lòng hắn cùng rất kỳ quái, quan hệ giữa Uyên Hồng cùng Huyền Long bộ hạ cùng không được tốt lắm, hiện tại vì cái gì định đi Cửu U Vực chứ?

- Người còn có chuyện gì sao?

Uyên Hồng dừng chân lại, khẽ liếc mắt nhìn hắn.

- Vàn bối vừa lúc cùng có chuyện muốn đi Cửu U Vực... Bởi vì Lão đại của Bát Yêu Đảo là con cháu của Huyền Lam Lão tổ trong tứ đại Yêu Tôn vừa chết dưới tay Trương Hằng, ta muốn bẩm báo cho ông ấy một tiếng!

Tử Hoàng thật cẩn thận hồi đáp.

- Huyền Lam Lão tổ? Lão gia hỏa này không ngờ còn chưa chết?

Trên mặt Uyên Hồng lộ ra một tia dị sắc, như có điều suy nghĩ liếc mắt nhìn Tử Hoàng một cái, gật đầu nói:

- Tốt! Vậy ta mang ngươi cùng đi Cửu U Vực.

Thực hiển nhiên, Uyên Hồng cùng biết danh tiếng của nhân vật Huyền Lam Lão Tổ.

Tiếng nói vừa dứt, Uyên Hồng cùng Tử Hoàng, bao gồm cả Băng Hỏa Đảo, đều biến mất trong hải vực Ma Xà Phủ.

Tại một khu vực gần cách bên cạnh Đông Vân đại lục.

Nơi đây hương hoa thơm ngát, chim muông hót líu lo, giống như tiên cảnh ở chốn nhân gian, trong tầng tầng sương mù có thể nhìn thấy núi xanh cổ xưa tĩnh lặng., dòng suối nhỏ nước trong vắt uốn lượn giữa rừng cây xanh um, thi thoảng có mấy con linh thú trong truyền thuyết tung tăng trên vùng đất này.

Nơi đây phẩm chất linh khí lại hơn xa bốn đại Thánh Địa nổi tiếng của chư Vương Triều.

Nơi này chính là “Tiên cảnh nhân gian”.

Ninh Tuyết Dung toàn thân mặc tổ bảo không nhiễm một hạt bụi nhỏ, ở trong một động phủ thiên nhiên tại Tiên cảnh nhân gian, chung quanh ngập tràn linh khí như thực chất.

Nàng tu luyện ở trong này đã vài năm, thời điểm gặp phải bình cảnh tu luyện, thi cùng nhau chơi đùa cùng hai tỷ đệ họ Triệu.

Mặc dù có hai bằng hữu tuyệt vời cùng một chỗ, nhưng sự trống vắng trong lòng Ninh Tuyết Dung cũng khó có thể lấp đầy. Thời gian trôi qua cũng không thể dễ dàng xóa đi nỗi niềm tưởng nhớ tận đáy lòng nàng

Trương Hằng, Lạc Hà, Ngưng Tuyết tỷ.

Thân ảnh của ba mối quan hệ thân mật nhất này, lại một lần nữa hiện lên trong đầu nàng.

- Tuyết Dung tỷ tỷ...

Đúng lúc này, Triệu Thụy đầu tóc đỏ như lửa đi tới động phủ của Ninh Tuyết Dung.

Ninh Tuyết Dung mỉm cười, chợt tỉnh lại từ trong hồi ức, vội hỏi:

- Triệu Thụy! Ngươi không tu luyện cho tốt, lại đi ra tìm tới ta chơi đùa, không sợ phụ thân ngươi giáo huấn sao?

Triệu Thụy cười “hắc hắc”:

- Lần này, ta nhưng được phụ thân đại nhân cho phép!

- Thì ra Triệu tiên bối muốn gặp ta?

Ninh Tuyết Dung thông minh, hé miệng cười, lập tức hiểu được ý đồ đến đây của Triệu Thụy.

Triệu Thụy hơi có chút ử rử nói:

- Ta vì sao không bao giờ lừa được tỷ vậy? Được rồi, Tuyết Dung tỷ tỷ... Tuyết Dung đại tẩu, theo ta đi gặp phụ thân đại nhân đi!

Gương mặt xinh đẹp của Ninh Tuyết Dung hơi hơi đỏ lên, ngay sau đó lại cười khanh khách.

Mấy năm nay, nàng cùng hai tỷ đệ Triệu Tịch Nguyệt, Triệu Thụy đã dần dần càng thân quen.

Xuyên qua vài toà núi xanh U tĩnh., tầng tầng sương trắng như tiên cảnh, vách trần tấm màn che thần bí...

Phía trước xuất hiện một tòa lầu các đơn giản tự nhiên.

Mới vừa đi vào lầu các màu xanh này, Ninh Tuyết Dung liền cảm nhận được một cổ khí tức sinh mệnh của thiên nhiên tinh khiết. Thân thể nàng lập tức sáng khoái không thôi, dường như được dầm mình trong tiên thủy.

- Tuyết Dung muội đến rồi...

Triệu Tịch Nguyệt mỉm cười nói, vội tiếp đón Ninh Tuyết Dung đi vào bên cạnh mình.

- Tuyết Dung ra mắt tỷ tỷ!

Ninh Tuyết Dung ngọt ngào nói, thực tự nhiên đi tới bên cạnh Triệu Tịch Nguyệt.

Đúng lúc này, trong lầu các trống rỗng xuất hiện một trung niên mặc áo bào màu xanh lục.

Tướng mạo người này nho nhã ôn hòa, làn da trong suốt như ngọc, hai tròng mắt trong vắt như nước, cả người đứng ở đó lại mang đến cho người ta một loại cảm giác sinh cơ hừng hực, dung nhập vào tự nhiên.

- Ra mắt tiền bối.

Ninh Tuyết Dung vội đứng dậy thi lễ.

Trung niên này chính là Triệu Hồng Vân, phụ thân của Triệu Thụy, cùng là nhân vật thần bí được Vũ Vô Cực gọi là Vạn Linh.

- Tuyết Dung không cần đa lễ! Lần này ta gọi diệt nữ đến, cùng là vì một chuyện.

Triệu Hồng Vân khẽ thở dài, bảo ba người ngồi xuống.

- Phụ thân! Ngài có chuyện gì, là về trận chiến đánh cuộc kinh thiên ba mươi sáu giới kia à?

Triệu Thụy biến sắc, vội vàng hỏi.

- Đúng vậy, trận đánh cuộc lần này đã chấm dứt...

Triệu Hồng Vân gật đầu nói.

- Vậy rốt cuộc là ai thắng ai thua?

Ba người đều biết việc này, vội vàng hỏi.

Triệu Hồng Vân vừa định trả lời, chỉ thấy trong không khí dao động một hồi, rồi một thân ảnh cao ngạo, đột nhiên hiện ra trong lầu các.

- Vũ Vô Cực!!!

Ba người đều cả kinh kêu lên.

618. Chương 552: Bồng Lai Đảo

Trừ Triệu Hồng Vân, ba người Ninh Tuyết Dung đều cả kinh kêu lên.

Trong lầu các màu xanh, thân ảnh Vũ Vô Cực vẫn như trước cao ngạo như vậy, sắc mặt không vui không buồn, thản nhiên nhìn lướt qua ba người, cuối cùng rơi xuống trên mặt Ninh Tuyết Dung.

- Ma tôn ngài...

Tuy rằng Vũ Vô Cực không có phóng ra bất cứ uy áp hay khí thế gì, nhưng Ninh Tuyết Dung vẫn cảm nhận được một áp lực cực lớn.

“Vèo!”

Trong thân thể Ninh Tuyết Dung đột nhiên bay ra một điểm sáng vô cùng tinh khiết, trong chớp mắt bay đến trước mặt Vũ Vô Cực.

Triệu Hồng Vân chăm chú nhìn Vũ Vô Cực, đột nhiên thở dài nói:

- Ma tôn các hạ! Ngài trước khi đi, có thể làm bị thương nặng Thái thượng Yêu Long Hoàng. thật là chuyện khiến lòng người khoái trá, đáng tiếc trong ba mươi sáu giới này, không còn có nhân vật thứ hai nào có thể chống lại cùng hần, ngày sau...

Vũ Vô Cực lạnh lùng nói:

- Chuyện an nguy của ba mươi sáu giới liên quan gì tới ta?

Dứt lời, toàn bộ thân thể hần hóa thành một đoàn điểm sáng toàn màu đen thâm thúy, chỗ trung tâm của nó mơ hồ có một dấu ấn tinh thần kỳ lạ.

- Người dẫn ta đi gặp Trương Hằng...

Điểm sáng này cùng hắc quang điểm tinh khiết trong thân thể Ninh Tuyết Dung hòa hợp thành một thể.

- Ta có thể đi tìm hần rồi?

Thân thể mềm mại của Ninh Tuyết Dung khẽ run lên, vẻ mặt ngạc nhiên vui mừng khôn xiết.

- Theo ta đi gặp hần...

Thanh âm của Vũ Vô Cực dần dần thấp xuống, biến mất bên trong phiến không gian này.

Tại Bồng Lai Đảo, một trong Tam Tiên Đảo...

Trương Hằng không nghĩ tới mình có thể nhanh như vậy đi vào một trong bốn đại Thánh địa của Chu Vương Triều.

Bồng Lai Đảo là một trong ba hòn đảo tu chân đệ nhất của Tam Tiên Đảo trong hải vực, tu sĩ tụ tập trên đó tu vi ít nhất là Hợp Thể Kỳ trở lên. Ngay cả đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ trở lên ở trong này cũng không có gì là hiếm thấy.

Âm Dương tán tiên sau khi mang theo Trương Hằng tới đây, dẫn tiến hần cho một vị trưởng lão trên đảo rồi vội vàng rời đi.

Trương Hằng không khỏi kinh ngạc, nghĩ rằng sự vội vàng rời đi của Âm Dương tán tiên này, hần là có liên quan hệ với dị tượng sinh ra vừa rồi trong nhất giới.

Trong một phòng tu luyện nhìn bình thường như bao phòng khác, một lão già chòm râu hoa râm ngồi xếp bằng trên bồ đoàn nói với Trương Hằng:

- Trương đạo hữu! Hiện tại ngài có thể sáng lập một cái động phủ trên Bồng Lai Đảo, có chỗ nào khó khăn, có thể nói với ta.

- Đa tạ Âu Dương trưởng lão!

Trương Hằng trịnh trọng thi lễ.

Âu Dương trưởng lão trước mắt này mang đến cho hần một loại cảm giác nhìn không thấu, nhưng hần cũng không dám dùng Thần Linh Nhân tùy tiện thăm dò.

- An Nguyệt! Người dẫn Trương đạo hữu đi dạo một hai vòng Bồng Lai Đảo, làm quen một chút môi trường nơi này đi.

Thanh âm của Âu Dương hộ pháp không nhanh không chậm, nói với ra bên ngoài phòng tu luyện, trừ hai người không có một bóng người.

“Vào!”

Lão vừa dứt lời, trong phòng luyện công bình thường này bỗng dưng nhiều thêm một nữ tu mặc trường bào thuần màu đen.

Nữ tu này dung mạo tuyệt đẹp đoan trang, hai mắt trong vắt như nước, khuôn mặt xinh đẹp tươi như hoa. Duy nhất đáng tiếc là thần sắc quá mức trang trọng, không có dáng vẻ thanh xuân cùng ngượng ngùng như các cô gái bình thường, lại nhiều ra vài phần thành thực và thận trọng.

- Trương đạo hữu! Đây là tiểu đồ Tống An Nguyệt, để nàng dẫn ngài làm quen một chút toàn cảnh nơi này.

Âu Dương trưởng lão vẫn sắc mặt điềm tĩnh như thường, thản nhiên nói với Trương Hằng.

- Trương đạo hữu!

Tống An Nguyệt khẽ gật đầu chào Trương Hằng, trên gương mặt xinh đẹp không có một tia dao động.

- Tại hạ Trương Hằng! Ra mắt Tống cô nương.

Trương Hằng phát hiện Tống An Nguyệt trước mắt dĩ nhiên là đại tu sĩ chuẩn cấp Phủ chủ, còn kém một bước ngắn cảnh giới linh hồn có thể bước vào Độ Kiếp Kỳ, hẳn không khỏi trầm kinh hãi.

- An Nguyệt! Trương đạo hữu là khách quý của Bồng Lai Đảo, người cũng không nên thất lễ.

Âu Dương trưởng lão nói xong một câu sau cùng, liền nhắm mắt lại tiếp tục tu luyện, nhịp tim đập, hô hấp của lão trong phút chốc tiến vào một cảnh giới vi diệu, cả người chìm vào tĩnh mịch nhưng lại tràn ngập sinh cơ vô hạn.

Vừa thấy một màn này, ánh mắt Trương Hằng bỗng bừng sáng ngời, loại trạng thái của Âu Dương trưởng lão này, thúc động hẳn thể hội một ít về thức thứ hai Âm Dương Quyết của Bảo Tháp Quyết.

Nên biết rằng, mặc dù hiện tại Trương Hằng tuy đã lĩnh ngộ về thức thứ hai Âm Dương Quyết của Bảo Tháp Quyết, nhưng cũng chỉ vãn vẹn là một chút da lông mà thôi. Lần vừa rồi ở Tử Hoàng Điện gượng ép sử dụng Âm Dương Quyết: Nghịch Chuyển Càn Khôn, cuối cùng với thất bại mà chấm dứt.

- Trương đạo hữu! Mời đi theo ta!

Tống An Nguyệt dùng đôi mắt sáng đánh giá Trương Hằng, vừa mới nghe sư phụ nói người này là khách quý của Bồng Lai Đảo, trong lòng nàng hơi kinh hãi.

Mấy vạn năm qua, có thể làm khách quý được Bồng Lai Đảo chiêu đãi, cũng không có mấy người.

Trương Hằng gật gật đầu, đi theo Tống An Nguyệt ra ngoài phòng luyện công, bay lên trên không Bồng Lai Đảo.

Là một hòn đảo nhất cấp trong hải vực Tam Tiên Đảo, nhưng diện tích của Bồng Lai Đảo cũng không lớn, chu vi chỉ chừng mấy trăm dặm.

Phạm vi mấy trăm dặm đối với một số hòn đảo bình thường mà nói, quả thực là hơi chật hẹp.

Nhưng chính là hòn đảo nhỏ như vậy, lại có được môi trường linh khí đỉnh cấp ở Chu Vương Triều. Nơi này phẩm chất linh khí so với một số môn phái tu chân bình thường, không biết tốt hơn gấp bao nhiêu lần. Tu luyện ở đây hiệu quả chênh lệch cũng phải gấp mười, thậm chí mấy chục lần.

Có thể nói, trong bất cứ một hòn đảo nhất cấp nào của Tam Tiên Đảo, đều là địa phương tha thiết ước mơ của ức vạn tu sĩ Chu Vương Triều.

Thế nhưng muốn tiến vào Tam Tiên Đảo, chẳng những phải là tu vi Hợp Thể Kỳ, còn có các loại hạn chế khác, tỷ như hồ sơ tư liệu cá nhân, giao nộp phí dụng tinh thạch các loại.

Cho dù người phù hợp với tất cả yêu cầu, nếu Chấp sự Tam Tiên Đảo phụ trách xét duyệt nhìn người không vừa mắt, đồng dạng cũng có thể từ chối người không cho vào.

Nhìn Tam Tiên Đảo lẳng lặng lơ lửng trên không trung. Trương Hằng thở dài một hơi, thầm nghĩ: “Nếu không phải vì tìm chỗ an bình nhất thời, mình cũng sẽ không dừng lại thời gian lâu dài ở địa phương này.”

Tam Tiên Đảo là môi trường tu luyện đỉnh cấp, nhưng đối với Trương Hằng có Luyện Thiên Hóa Địa Công mà nói, cũng không phải là chỗ hấp dẫn trí mạng.

Tống An Nguyệt chú ý tới nét mặt của Trương Hằng, thản nhiên nói:

- Trương đạo hữu dường như không hài lòng với môi trường của Bồng Lai Đảo sao?

Trương Hằng cười nói:

- Chỉ là có điểm không thích ứng mà thôi...

Tống An Nguyệt cũng không có nhiều lời, ấn tượng của nàng với Trương Hằng chỉ là bình thường, không tính là xấu, cũng không tính là tốt lắm.

Duy nhất nghi hoặc chính là thanh niên này tu vi xem ra cũng không tính là đặc biệt xuất chúng lắm, vì sao lại được sư tôn chiêu đãi với tư cách khách quý?

- Đó là Uẩn Linh Sơn, dãy núi chính của Bồng Lai Đảo, linh khí cực kỳ sung túc, là lựa chọn hàng đầu của đại bộ phận tu sĩ lựa chọn sáng lập động phủ...

Truyền đến giọng nói nhẹ nhàng như mưa phùn của Tống An Nguyệt, đôi mắt sáng tinh lạng như nước, gương mặt xinh đẹp đoan trang mà tĩnh mịch.

Trương Hằng cẩn thận nghe, thần thức cẩn thận lướt qua dãy núi uốn lượn khúc chiết dưới chân, phát hiện nơi đây linh khí quả thực rất phong phú. Thần thức vội vàng quét qua liền phát hiện không ít đại tu sĩ Hợp Thể Kỳ, trong lòng không khỏi thâm kinh hãi.

- Uẩn Linh Sơn còn không phải là chỗ linh mạch tốt nhất của Bồng Lai Đảo...

Tống An Nguyệt giải thích, chỉ chốc lát lại dẫn Trương Hằng tới một chỗ núi rừng cây cối xanh um.

- Nơi này là Tiên Lai Sơn, phạm vi rất nhỏ chỉ có mấy chục dặm, nhưng phẩm chất linh khí trên núi này càng tốt hơn, chỉ có số ít tu sĩ tu vi tuyệt đỉnh, mới có tư

cách cư ngụ trên Tiên Lai Sơn.

Trương Hằng cẩn thận đánh giá một phen, phát hiện tu sĩ trên Tiên Lai Sơn, tu vi ít nhất đều là Hợp Thể hậu kỳ trở lên, Thậm chí còn có thể nhìn thấy bóng dáng cấp Phủ chủ.

“Tam Tiên Đảo thật sự là địa phương tàng long ngoạn hổ...” Trương Hằng kinh hãi không thôi, sắc mặt cũng ngưng trọng lên. Xem ra mình trú lại trên Bồng Lai Đảo này, tốt nhất vẫn là hạ thấp mình một chút.

Tống An Nguyệt nhìn thấy thần sắc của Trương Hằng trong mắt, sớm đã biết nên không thể trách, trong mắt cũng không lộ ánh mắt khinh thị.

Cái này giống như một người nhà quê hoặc là người trong thành thị nhỏ, lần đầu đi thủ đô, ít nhiều sẽ cảm thấy tất cả đều mới lạ và hoa mắt, điều đó không có gì lạ.

- Ta tiếp tục dẫn Trương đạo hữu đi Bồng Lai Các, phường thị tu chân lớn nhất Bồng Lai Đảo.

Tống An Nguyệt nhìn Trương Hằng gật gật đầu, trưng cầu ý kiến của hắn.

Trương Hằng đột nhiên có một loại cảm giác được sủng ái quá mà kinh sợ. Suốt đường đi vừa rồi đều là Tống An Nguyệt chủ động dẫn đường, không có hỏi qua ý kiến của mình. Hắn cũng chỉ bị động chấp nhận mà thôi.

Vừa định lên tiếng trả lời, phía dưới Tiên Lai Sơn đột nhiên lướt đến một đạo độn quang màu xanh, một gã thanh niên mặc cẩm bào hoa lệ, thuần đi tới trước mặt hai người.

- Tống cô nương. vài năm không gặp, vẫn khỏe luôn chứ! Không bằng đến động phủ của ta đàm luận một ít tâm đắc tu luyện!

Nam nhân mặc cẩm bào này ánh mắt hơi nhìn thoáng qua Trương Hằng, cũng không để vào mắt, chăm chú nhìn trên mặt Tống An Nguyệt. giọng điệu nhiệt tình nói.

- Lâm đạo hữu, ta vâng theo sư mệnh tiếp dẫn khách quý của Bồng Lai Đảo quen thuộc môi trường nơi đây. Xin thứ lỗi khó phân thân, nếu không có chuyện gì trọng yếu, chúng ta trước rồi đi vậy!

- Khách quý?

Nam nhân mặc cẩm bào họ Lâm này, lộ vẻ mặt kinh ngạc dời ánh mắt nhìn vào Trương Hằng, hỏi:

- Xin hỏi tôn tính đại danh của đạo hữu.

- Tại hạ họ Trương.

Trương Hằng thản nhiên nói, ánh mắt đảo qua nam nhân mặc cẩm bào này, phát hiện đối phương không ngờ cũng là đại tu sĩ chuẩn cấp Phủ chủ.

- Kẻ hèn là Lâm Vũ, không biết các hạ lại là khách quý của Bồng Lai Đảo, có gì đắc tội, xin đạo hữu thứ lỗi.

Một cách không ngờ là nam nhân mặc cẩm bào họ Lâm đột nhiên thay đổi thái độ, thật khách sáo nói với Trương Hằng.

Trương Hằng hơi sửng sốt, không nghĩ tới một cái danh hiệu Khách quý lại đáng giá như thế.

- Ha ha! Trương mỗ chẳng qua là một tán tu nhất giới, như thế nào có thể gánh nổi hai chữ khách quý, Lâm đạo hữu khiêm tốn rồi.

Trương Hằng không nhanh không chậm nói, trầm nghĩ: “Tốt hơn là mình tận lực hạ thấp mình một chút.”

- Tổng cô nương! Vừa rồi nghe các người nói, dường như muốn đi Bồng Lai Các, Lâm mỗ vừa lúc cũng định đi phường thị tu chân giao dịch một ít tài liệu, vừa lúc tiện đường. Không bằng chúng ta đồng hành đi?

Lâm Vũ cười ha hả nói, nhìn Tống An Nguyệt, đồng thời ngậm dòng thần niệm truyền âm nói:

- Tống cô nương! Người này thật sự là khách quý của Bồng Lai Đảo sao? Ta thấy thế nào cũng không giống? Trước đây, khách quý của Bồng Lai Đảo, người nào không phải là nhân vật tuyệt thế pháp lực thông thiên?

Tống An Nguyệt khẽ “hừ” một tiếng, không để ý đến hắn, quay sang nói với Trương Hằng:

- Trương đạo hữu mời đi theo ta! Bồng Lai Các ở toàn bộ Chu Vương Triều cùng là phường thị tu chân đỉnh cấp cực kỳ hiếm thấy, nếu bỏ lỡ có thể sẽ tiếc nuối suốt đời!

Trương Hằng nghe nói, trong lòng vừa động, liên tục gật đầu. Việc này cũng là một sự kiện hắn còn ghi nhớ trong đầu, thời điểm ở Tiên Nho Trai, Tam Tinh Vực, Lạc Hà từng nói qua với hắn, có một vật trọng yếu gì đó giấu ở Bồng Lai Đảo, muốn hắn đi lấy.

- Nhị vị chờ ta một chút...

Lâm Vũ khẽ kêu một tiếng, bay đến cùng đi với hai người, trên mặt hơi có vẻ lo lắng. Trầm nghĩ: “Thằng nhà quê này khẳng định không phải là khách quý gì, đợi lát nữa nhất định phải tìm cách làm cho hắn khó chịu...”

619. Chương 553: Băng Liên Bà Bà

Trương Hằng đang nhớ tới chuyện lúc trước Lạc Hà dặn dò. Đột nhiên, Thần Linh Nhân trong cảnh giới thứ ba sinh ra một tia dấu hiệu báo trước.

Hắn bỗng dừng quay đầu lại, liếc mắt nhìn Lâm Vũ đang đuổi theo phía sau.

- Trương... Trương đạo hữu! Ngài có gì chỉ bảo sao?

Lâm Vũ bị động tác bất ngờ của Trương Hằng dọa cho hoảng sợ, trên mặt mới vừa hiện ra vài tia ác ý, đột nhiên tiêu tán không còn.

Đối mặt với đôi mắt lộ ra trên gương mặt tựa cười như không cười của Trương Hằng, Lâm Vũ có một loại cảm giác bị đối phương nhìn thấu tâm tư.

- Ha ha! Ta chỉ là cảm giác Lâm đạo hữu có chút quen mặt mà thôi?

Trương Hằng lừa dối mà mặt không đổi sắc.

- Đây... Hay là Trương đạo hữu trước kia đã tới Bồng Lai Đảo? Lâm mỗ gần vạn năm nay chưa bao giờ rời khỏi nơi đây!

Lâm Vũ nghi hoặc không thôi.

Trương Hằng khẽ lắc đầu:

- Bồng Lai Đảo là lần đầu tiên Trương mỗ đến, có thể là ta bị ảo giác đây...

Lâm Vũ nói:

- Thế gian khổng chuyện lạ gì không có! Gần Chu Vương Triều còn có vô số ỨC VẠN NHÂN LOẠI, tướng mạo người giống người cũng chẳng có gì lạ.

- ừm! Nói không sai!

Trương Hằng có vẻ rất đồng ý nói:

- Chỉ là trước kia có rất nhiều tu sĩ tướng mạo giống nhau, chết ở trong tay Trương Hằng, ấn tượng cũng dần dần mờ nhạt hết lên rồi...

Nghe câu nói trước, Lâm Vũ còn lộ vẻ tươi cười, nhưng phần sau câu nói của Trương Hằng, lập tức khiến vẻ tươi cười trên mặt hắn cứng lại.

- Ha ha! Trương đạo hữu nói đùa...

Trên mặt Lâm Vũ thoáng hiện lên vẻ âm độc rồi biến mất. Vội vàng cười ha hả, lấp liếm đề tài này.

Tổng An Nguyệt nhìn thấy lời nói cùng vẻ mặt của hai người trong mắt, sắc mặt vẫn bình thản như trước, chỉ là dường như có chút suy nghĩ liếc mắt nhìn Trương Hằng một cái.

Trương Hằng tu luyện là Thần Linh Nhân nghịch thiên biết đường nào, tu sĩ đồng cấp nếu sinh ra địch ý với hắn, sao có thể giấu được ánh mắt của hắn?

Cho nên, trong nháy mắt khi Lâm Vũ sinh ra ác ý với hắn như vậy, hắn liền nảy sinh ra dấu hiệu báo động.

Đối với loại nhân vật có thể xếp vào hàng ngũ địch nhân này, Trương Hằng sao có thể còn khách sáo.

Nếu không phải bởi vì thân ở Thánh địa tu chân Bồng Lai Đảo này, có lẽ Trương Hằng sớm đã động thủ, giết chết đối phương diệt khẩu, mà trọng yếu hơn còn là cướp sạch chiến lợi phẩm.

Bồng Lai Đảo chỉ là địa phương nhỏ bé phạm vi vài trăm dặm, muốn tới chỗ nào đó, đối với tu sĩ đỉnh cấp mà nói, cũng chỉ trong thời gian một hô hấp.

Rất nhanh, phía trước đột nhiên lộ ra một hồ nước xanh biếc, hồ nước chu vi hơn mười dặm, chung quanh có thể nhìn thấy không ít lầu các bố trí thật tao nhã.

Trên hồ nước còn treo lơ lửng các hành lang giữa trời, nối tiếp các lầu các này với nhau.

Trương Hằng phát hiện tu sĩ giao dịch trong lầu các này, rõ ràng cấp bậc còn cao hơn, tối thiểu cùng là đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ, mà các hàng giao dịch trên hành lang. đều là tu sĩ Hợp Thể Kỳ bình thường và cấp bậc vật phẩm giao dịch cùng kém hơn một ít.

- Ồ? Không ngờ hôm nay đúng ngày mở ra Hội giao dịch Thiên Tâm Lâu!

Đột nhiên ánh mắt Lâm Vũ rơi xuống một lầu các lớn chỗ trung tâm hồ nước, trên mặt hắn lộ ra sắc mặt vui mừng.

- Hội giao dịch Thiên Tâm Lâu?

Tổng An Nguyệt nghe nói thế, ánh mắt cũng sáng ngời, bộ dáng dường như hơi có chút động tâm.

Trương Hằng nghe vậy, cũng đánh giá một chút lầu các ở trung tâm hồ nước nổi bật như hạc trong bầy gà. Tuy nhiên hắn cũng không dám dùng thần thức tùy tiện thăm dò.

- Trương đạo hữu! Không bằng ta dẫn ngài tiến vào Hội giao dịch Thiên Tâm Lâu, vật phẩm giao dịch ở trong này đều không tầm thường.

Tổng An Nguyệt dùng ánh mắt mong chờ nhìn Trương Hằng.

- Được rồi! Trương mỗ cũng rất lâu không có tới phường thị tu chân, có lẽ sẽ thấy được thứ gì đó chẳng!

Trương Hằng gật đầu nói.

Ba người dọc theo hành lang đi tới hướng Thiên Tâm Lô ở trung tâm hồ nước.

Nghe Tống An Nguyệt giải thích, Trương Hằng mới biết được, phụ cận Bồng Lai Các này, tu sĩ dưới cấp Phủ chủ không được phép phi hành, tu sĩ tới đây, đều

ngoan ngoãn từ trên bầu trời hạ xuống.

“Vù!”

Đúng lúc này, ba người Trương Hằng chỉ cảm thấy một cỗ uy áp tinh thần mạnh mẽ đảo qua, một lão ẩu cấp Phủ chủ trực tiếp từ phía trên Bồng Lai Các xoay mình một cái, sau đó trong nháy mắt bay vào Thiên Tâm Lô.

- Đó là Băng Liên bà bà!

Lâm Vũ khê kêu lên, trên mặt lộ vẻ mừng rỡ, Tống An Nguyệt nhìn thoáng qua. trên mặt lại đầy vẻ tôn kính.

Mặc dù ở Thánh địa tu chân Bồng Lai Đảo này, nhân vật cấp Phủ chủ vẫn như cũ được tôn trọng.

Trương Hằng hơi nhíu mày, xem bộ dáng của Lâm Vũ, dường như hắn có quan hệ mật thiết với lão ẩu cấp Phủ chủ kia.

- Thịnh vị đạo hữu này xuất ra ngọc phù thân phận.

Trương Hằng vừa định bước vào trong cấm chế đặc thù vây quanh Thiên Tâm Lô, đột nhiên một thanh âm lạnh lùng truyền tới.

“Vèo!”

Hai đại tu sĩ mặc giáp bạc nhoáng một cái hiện ra ngăn cản Trương Hằng. Lập tức, các tu sĩ phụ cận đều chuyển ánh mắt nhìn về bên này.

Trong lúc nhất thời, Trương Hằng trở thành tiêu điểm của cả khu vực, chỉ cảm thấy mấy trăm đạo thần thức từ bên cạnh xẹt qua mình, trong đó có không ít nhân vật cấp Phủ chủ.

Đối mặt với nhiều tu sĩ thực lực tuyệt đỉnh như vậy thăm dò, đối lại là tu sĩ bình thường e rằng phải sợ tới mức luống cuống chân tay.

Nhưng Trương Hằng là nhân vật cỡ nào chứ? Hắn ngay cả hành vi nghịch thiên huyết tẩy Yêu tộc hải vực đều dám làm, có thể nói là to gan lớn mật.

Một chuyến đi Cửu U hải vực, đại yêu tu Hợp Thể chết ở trong tay hắn cũng không chỉ hàng đơn vị, thậm chí còn đã từng đánh giết nhân vật cấp phủ chủ.

Cho nên, đối mặt với nhiều cường giả đỉnh cao như vậy quét thần thức nhìn mình, Trương Hằng vẫn bình tĩnh như không.

- Lớn mặt! Trương đạo hữu là khách quý của Bồng Lai Đảo, hai người các ngươi còn không mau thôi lui.

Gương mặt xinh đẹp của Tống An Nguyệt đan lại, quát lạnh một tiếng nói với hai gã giáp bạc hộ vệ.

- Tống chấp sự...

Hai người vừa thấy Tống An Nguyệt, lập tức lộ vẻ mặt kính sợ, vội vàng thoái lui qua một bên, nói với Trương Hằng:

- Tiểu nhân có mắt không trông không nhìn thấy núi Thái Sơn, thỉnh khách quý thứ tội.

Trương Hằng hơi có chút bất ngờ, không nghĩ tới Tống An Nguyệt còn có thân phận là một Chấp sự trong Bồng Lai Đảo.

Theo Trương Hằng biết, toàn bộ Bồng Lai Đảo trừ Tấn tiên duy nhất ra. quyền lợi phân phối từ cao đến thấp là: Trưởng Lão, Hộ pháp, Chấp sự cao cấp, Chấp sự bình thường.

Xem tình hình, Tống An Nguyệt dường như còn là một nhân vật nhất lưu Chấp sự cao cấp.

Nhìn thấy hai tên hộ vệ vô tình không biết, đang xin lỗi, Trương Hằng khẽ khoát tay lên, ý bảo bọn họ tránh ra, ngay cả mở miệng nói chuyện cùng không.

- Tạ ơn tiền bối thứ tội!

Hai gã giáp bạc hộ vệ, một bộ dáng cung kính, vội vàng thối lui.

Trương Hằng cùng thán thưởng trong lòng, Bồng Lai Đảo quả là một địa phương phân biệt cấp bậc nghiêm ngặt.

Nhớ ngày đó, một đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ trong cảm nhận của mình, chính là nhân vật cao quý cao không thể với tới, thế nhưng ở nơi này lại trở thành nhân vật trong tầng dưới.

- Trương đạo hữu! Hai hạ nhân không biết tốt xấu, chiêu đãi không chu toàn, xin thứ lỗi cho.

Tống An Nguyệt có vẻ áy náy xin lỗi.

Trương Hằng gật gật đầu, không nói gì.

Đã đến nước này, hắn cũng không thể hạ thấp mình nữa.

Rất đông tu sĩ bắt đầu vụng trộm đánh giá Trương Hằng, có vẻ thần thức thăm dò cũng thu liễm lại vài phần.

Đương nhiên, cũng có không ít tu sĩ ở sau lưng, bắt đầu phỏng đoán thân phận của Trương Hằng. Sau khi một sự cố như vậy qua đi, ba người Trương Hằng rút cục đi vào Thiên Tâm Lâu.

Xuyên qua một tầng cấm chế đặc thù, Trương Hằng chỉ cảm thấy trước mắt rộng mở sáng sủa.

Không gian bên trong Thiên Tâm Lâu rộng lớn hơn gấp mười lần so với trong tưởng tượng của Trương Hằng. Cao tới trăm trượng, ngang dọc hơn mấy dặm, rộng thoáng sáng ngời, trên vách tường được khắc trên châu không biết tên, tản phát ra ánh sáng dịu dịu.

Chỗ vách tường trong Thiên Tâm Lâu, lưu chuyển một tầng cấm chế cường đại, mơ hồ có thể nhìn thấy một cái đồ án Âm Dương vận vận.

Khi Trương Hằng ánh mắt chạm đến đồ án Âm Dương bên trong Thiên Tâm Lâu, tâm thần hắn hơi chấn động.

Hắn có thể cảm nhận được sự cường đại của cấm chế, ngay cả một kích toàn lực của nhân vật cấp Phủ chủ, cũng không có khả năng tạo thành một chút tổn thương nào cho cấm chế nơi này.

“Cấm chế này chẳng lẽ là Âm Dương tán tiên tự mình bố trí?” Trương Hằng âm thầm suy đoán.

Ở trung tâm Thiên Tâm Lâu, có một sân khấu lớn, lóe ra hào quang màu bạc của kim loại, làm cho người ta có cảm giác không thể phá vỡ.

Ở chung quanh sân khấu lớn đang ngồi vây quanh hơn một trăm tu sĩ.

Hơn một trăm vị tu sĩ này trên cơ bản đều là đại tu sĩ Hợp Thể hậu kỳ trở lên, thực lực không tầm thường, cho dù rải khắp toàn bộ Chu Vương Triều, cũng có thể bước lên hàng ngũ cường giả.

Trương Hằng khẽ nhìn lướt qua, liền phát hiện ba vị cường giả cấp Phủ chủ, hơn mười vị đại tu sĩ chuẩn cấp Phủ chủ, trong lòng hơi kinh ngạc.

- Trương đạo hữu! Chúng ta vào chỗ ngồi đi!

Tống An Nguyệt dẫn đường cho Trương Hằng, cùng nhau đến gần sân khấu lớn màu bạc hình tròn ngồi xuống, Lâm Vũ không đợi mời đến ngồi bên trái Tống An Nguyệt.

Ba người mới vừa ngồi vào chỗ của mình, liền nhận được mấy đạo uy áp tinh thần cường đại lướt qua mình một cái rồi biến mất.

Ba người Trương Hằng đều là đại tu sĩ chuẩn cấp Phủ chủ, ngồi cùng một chỗ với nhau, dĩ nhiên dẫn tới chú ý của cường giả cấp Phủ chủ.

Lâm Vũ biến sắc, thầm nghĩ trong lòng: “Như thế nào hôm nay mình lại sơ sót như vậy!” Hắn vội vàng đứng dậy, khom người nói:

- Băng Liên bà bà, Dạ Thiên tiền bối! Văn bối xin chào!

Hai nhân vật cấp Phủ chủ này, phân biệt là Băng Liên bà bà cùng một nam nhân mặc áo bào đen tuyền.

Tổng An Nguyệt cũng đứng dậy thi lễ nói:

- An Nguyệt ra mắt Băng Liên bà bà, Dạ hộ pháp!

Băng Liên bà bà tuổi chừng năm sáu mươi, một đầu tóc bạc óng ánh, mặt mũi hồng hào, làn da trong suốt như tuyết, phong thái làm cho người ta có cảm giác như Tuyết Liên trên núi băng.

Đôi mắt lạnh của bà bà, nhẹ lướt qua ba người Trương Hằng, ánh mắt dừng lại trên mặt Lâm Vũ:

- Vũ nhi! Lần này xuất quan, tu vi của ngươi lại tinh tiến một ít nha.

- Hải nhi tư chất ngu dốt, bế quan trăm năm, tu vi mới tiến thêm được một chút.

Lâm Vũ khiêm tốn nói.

Băng Liên bà bà lại dời ánh mắt nhìn Tổng An Nguyệt, mỉm cười:

- An Nguyệt! Lão nhân gia sư tôn ngươi, hiện vẫn mạnh khỏe chứ?

Tổng An Nguyệt vội đáp:

- Sư tôn quanh năm bế quan tu luyện, thật không có gì đổi khác.

Nam nhân áo bào đen cấp Phủ chủ, cũng là Dạ hộ pháp trong miệng hai người Lâm Vũ, ánh mắt hắn tùy ý liếc nhìn ba người, chỉ gật đầu với Tổng An Nguyệt một cái rồi nhắm mắt lại dưỡng thần.

Trừ hai người này ra, trong Thiên Tâm Lâu còn có một vị cường giả cấp Phủ chủ, là một lão nhân lùn chỉ cao chừng ba thước, đang nhắm mắt dưỡng thần. Những người khác cũng không dám tự tiện quấy rầy.

Trương Hằng cùng không trò chuyện cùng Tổng An Nguyệt. thời gian từ từ qua đi.

Trong quá trình này, Thần Linh Nhân cảnh giới thứ ba của Trương Hằng lại lần nữa sinh ra dấu hiệu báo trước, mơ hồ cảm nhận được Lâm Vũ đang dùng thần niệm trao đổi cùng Băng Liên bà bà, nội dung đề cập dường như bất lợi với mình.

Sau một lát, đôi mắt U lãnh của Băng Liên bà bà đột nhiên quét về phía Trương Hằng, uy áp tinh thần cường đại lướt qua trên đỉnh đầu hắn, nhoáng lên một cái rồi biến mất.

-o0o-

620. Chương 554: Văn Đồng Bạch Tinh

Cảm nhận được trong uy áp tinh thần cường đại của Băng Liên bà bà ẩn chứa một tia địch ý, sắc mặt Trương Hằng vẫn bình tĩnh tự nhiên, trong lòng lại thầm cười lạnh.

Hắn ngẩng lên đôi tròng mắt hơi hiện ra màu bạc, khẽ lướt qua vị lão ẩu này, lập tức thấy rõ hư thật của đối phương trong mắt.

“Lão thái bà này quả là nhân vật cấp Phủ chủ nhãn hiệu lâu đời, tu vi còn thâm hậu hơn một ít so với Ma Xà Phủ chủ, nhưng so với Tử Hoàng, Hoàng Phủ Luân, thì kém một chút.”

Trương Hằng hơi ổn định trong lòng một chút, cho dù không phải thân ở Thánh địa Tam Tiên Đảo, hắn cũng không cần sợ hãi đối phương.

Thấy Trương Hằng có thể dưới uy lực tinh thần của mình mà mặt không đổi sắc, Bằng Liên bà bà không khỏi đánh giá hần thêm vài lần, mơ hồ lại cảm thấy được chỗ bất phàm của đối phương.

Tổng An Nguyệt mỉm cười, dùng thần niệm truyền âm nói với Trương Hằng:

- Trương đạo hữu không cần lo lắng, chỉ cần ngài thân ở Bồng Lai Đảo, thì không có bất luận kẻ nào dám khiêu khích, có chuyện gì, lão nhân gia sư tôn có thể làm chủ cho ngài.

Trương Hằng hiểu được ý tốt của nàng, thực tùy ý nói:

- Nhân vật cấp Phủ chủ, Trương mỗ đắc tội cũng không chỉ một hai người, đến bây giờ không phải vẫn còn sống tiêu điều tự tại sao!

Tổng An Nguyệt lộ vẻ mặt kinh ngạc, nàng đột nhiên phát hiện, hiểu biết của mình về thân phận lai lịch của Trương Hằng vẫn còn thiếu sót nhiều, về phương diện này, sư tôn cũng không có nói với mình.

Nếu đổi lại là đại tu sĩ Hợp Thể bình thường, đắc tội với một cường giả cấp Phủ chủ, cho dù không chết cũng phải bị lột da, huống chi là vài cường giả cấp Phủ chủ.

Trong vô tình, ấn tượng của Tổng An Nguyệt về Trương Hằng có biến đổi thật lớn: đây là một tu sĩ thần bí lai lịch không rõ.

Khóe miệng Trương Hằng thoáng hiện ra mấy tia tiếu ý, nếu để Tổng An Nguyệt biết, mình ngay cả cường giả cấp Phủ chủ cũng từng giết chết, không biết đối phương sẽ nghĩ như thế nào.

Đúng lúc này, một cỗ uy lực tinh thần cường đại mà không mất ôn hòa, buông xuống toàn khu vực Thiên Tâm Lâu.

Trong phút chốc, tất cả mọi người đều yên tĩnh lại, ngay cả ba vị cường giả cấp Phủ chủ tại trường đều không ngoại lệ.

Trong lòng Trương Hằng chợt nghiêm lại, thầm nghĩ: “Rốt cuộc là cao nhân nào giáng xuống đây?”

Cỗ uy áp tinh thần này cường đại hơn nhiều so với bất cứ nhân vật cấp Phủ chủ nào Trương Hằng từng gặp qua, hơn nữa về vận dụng linh hồn lực càng thành thạo tinh tế hơn.

- Hội giao dịch Thiên Tâm Lâu lần này, là do lão phu đến làm người phụ trách.

Vừa dứt lời, trong hư không đột nhiên sinh ra một đoàn hào quang màu xanh lóng lánh sáng một lúc, rồi lại ngưng tụ thành một lão nhân chừng bảy mươi tuổi, dáng vẻ mập mạp phúc hậu.

Thân thể lão nhân này không phải thực thể, lại lộ ra phong thái tiên phong đạo cốt, làm cho người ta vô tình sinh ra tâm lý ngưỡng mộ.

- Đây không phải là Dịch trưởng lão của Bồng Lai Đảo sao?

Rất nhanh có người nhận ra thân phận của lão nhân mập mạp phúc hậu này, liền kêu lên.

- Ha ha! Đây đã là lần thứ ba ta nhìn thấy Dịch trưởng lão làm người phụ trách Hội giao dịch Thiên Tâm Lâu.

Một lão tu sĩ Hợp Thể có chòm râu hoa râm, có vẻ tự đắc nói.

Tổng An Nguyệt giải thích cho Trương Hằng:

- Dịch trưởng lão giống như sư tôn của ta, cũng là trưởng lão của Bồng Lai Đảo, tu vi gần với Tán tiên đại nhân, thần long thấy đầu không thấy đuôi. Tuy nhiên, hiện tại buông xuống chỉ là linh hồn lực ngưng tụ thành hư thể của Dịch trưởng lão.

- Nói như vậy, lão cường đại hơn không ít so với tu sĩ cấp Phủ chủ.

Trương Hằng nhìn lão nhân lấp lóe thanh mang mờ nhạt trên bầu trời, không ngờ lại sinh ra một loại cảm giác kỳ lạ như lúc đối mặt với Âm Dương tán tiên.

- Đương nhiên, trưởng lão của Bồng Lai Đảo, thực lực mạnh hơn rất nhiều so với nhân vật cấp Phủ chủ, ta đã từng thấy sư tôn ra tay giết chết một tu sĩ cấp Phủ chủ.

Tổng An Nguyệt vô cùng quả quyết nói.

- Hội giao dịch bắt đầu! Các người hiện tại có thể tự do giao dịch! Đương nhiên, lão phu cũng cần một ít tài liệu, nơi này có một phần danh sách, nếu quý vị có, có thể đến giao dịch với ta.

Dứt lời, Dịch trưởng lão vung tay lên, trong hư không xuất hiện một tờ giấy màu xanh sáng bóng, mặt trên liệt kê tên của mấy chục loại tài liệu quý hiếm.

Các tu sĩ tại đây nao nao muốn thử, đều dán mắt nhìn chằm chằm vào danh mục tài liệu trên tờ giấy màu xanh kia.

Nếu có thể cung cấp tài liệu nào đó cho vị trưởng lão Bồng Lai Đảo này, thì thu được chỗ tốt tất nhiên không cần phải nói. Bất kỳ vị trưởng lão nào của Bồng Lai Đảo đều là thực lực vượt qua cấp Phủ chủ, trong tay nắm giữ tài nguyên không phải tu sĩ tầm thường có thể đánh giá được.

Nhưng sau một lát, toàn bộ tu sĩ chung quanh sân khấu lớn đều truyền đến từng đợt tiếng thở dài, hoặc ừ ừ, hoặc chau mày, hoặc do dự.

Trương Hằng thoáng nhìn một chút những tài liệu này: Thiên Tử Mộc, Cửu Hồn Huyền Thiết, Độ Kiếp Giao Long Cán, vãn Đồng Bạch Tinh, Thiên Lô Thạch, Vạn Niên Sát Lục Tinh Huyết, Vân Ngân Châu...

Có thể nói, mỗi một loại tài liệu trong đó đều là kỳ vật hiếm thấy trong nhất giới. Chúng tu sĩ tại đây, có không ít cường giả cấp Phủ chủ, nhưng sau khi nhìn thấy tên những tài liệu này, cả một đám đều chau mày ừ ừ.

Băng Liên bà bà đảo ánh mắt trên danh sách kia, mới bắt đầu cũng là cau mày.

Tuy nhiên, khi ánh mắt của bà bà chạm đến một loại tài liệu trên danh sách, thần quang trong mắt chợt lóe sáng, dường như có món gì đó khiến cho bà động tâm.

Dạ hộ pháp sắc mặt hờ hững, nhẹ nhàng đảo qua danh sách này, không vui không buồn.

Cuối cùng một cường giả cấp Phủ chủ, cũng chính là lão nhân lùn kia, trên mặt hơi lộ vẻ do dự, bộ dáng dường như không thể quyết định.

về phần tu sĩ dưới cấp Phủ chủ, nhìn tài liệu trên danh sách, phần lớn chỉ có thể thở dài lực bất tòng tâm.

- Những tài liệu này đều là kỳ vật trong truyền thuyết nhất giới, Thiên Tử Mộc nghe nói có thể thanh tẩy linh hồn cùng thân thể phạm nhân, đạt được thần hiệu siêu phàm thoát tục, thậm chí còn có thể gia tăng tỷ lệ độ thiên kiếp của tu sĩ Độ Kiếp Kỳ.

- Cửu Hồn Huyền Thiết? Trong Hạ giới thực sự có vật ấy sao? Nghe nói là một loại tài liệu để luyện chế Tiên bảo...

- Giao Long Cán Độ Kiếp? Đó chính là tài liệu trên người bán Thần thú Độ Kiếp Kỳ, cường giả cấp Phủ chủ gặp phải nó trốn còn không kịp, nói chỉ dám trên chọc?

Chỉ chốc lát, các tu sĩ phía dưới, bắt đầu bàn luận xôn xao.

Thần sắc Trương Hằng vẫn bình thản, khi ánh mắt hắn chạm đến bốn chữ to vãn Đồng Bạch Tinh, trong lòng hơi hơi nhảy dựng lên.

Trong danh sách vật phẩm Dịch trưởng lão liệt kê, không ngờ hắn lại có được một thứ!

Dịch trưởng lão do vầng sáng màu xanh ngưng tụ thành, cười ha hả nhìn mọi người phía dưới, thản nhiên nói:

- Những tài liệu này, quý vị có thể có một hai loại trong đó cũng quá tốt rồi! Nếu chịu trao đổi cùng lão phu, nhất định sẽ không bạc đãi quý vị.

Dịch trưởng lão nói với bộ dáng không nhanh không chậm, hiển nhiên cũng không có ôm bao nhiêu hy vọng với các tu sĩ tại đây.

Đúng lúc này, lão nhân lùn kia lộ vẻ mặt dứt khoát, đứng lên nói với Dịch trưởng lão:

- Ta có một loại trong tài liệu kể trên, nhưng phân lượng không nhiều lắm...

Dịch trưởng lão sắc mặt vui vẻ, hỏi:

- Ngài có tài liệu nào trong đó vậy?

Lão nhân lùn vươn tay ra, trước người hiện ra một hạt châu cổ quái màu xám bạc, mặt trên còn rải rác một ít đốm cổ quái màu xanh biếc.

- Vân Ngân Châu!

Trong mắt Dịch trưởng lão chợt lóe sáng, nhưng lập tức khôi phục bình thường, hơi có chút thất vọng nói:

- Chỉ tiếc viên Vân Ngân Châu của ngài này, phân lượng đúng là hơi ít, tuy nhiên có chút ít cũng còn hơn không.

- Được rồi! Ngài cần thứ gì, bản trưởng lão trao đổi với ngài.

Lão già người lùn vẻ mặt cung kính nói:

- Chút phân lượng Vân Ngân Châu đó đổi với lão phu mà nói, cũng không có nhiều tác dụng, đưa cho trưởng lão ngài cũng không đáng gì.

Dịch trưởng lão cười tủm tỉm liếc mắt nhìn lão nhân một cái:

- Ngài muốn gì cứ nói thẳng ra, bằng không ta giao cho ngài vài món Linh bảo.

- Vài món Linh bảo?

Lão nhân lùn vừa nghe thế, sắc mặt mừng rỡ, nói:

- Lão phu vừa lúc cần một kiện Linh bảo phòng ngự trung phẩm.

Dịch trưởng lão nghe vậy, phất tay vào hư không một cái, trước mắt lập tức hiện ra ba bốn kiện Linh bảo trung phẩm, trong đó có hai kiện Linh bảo phòng ngự, một kiện Linh bảo công kích, một kiện Linh bảo phụ trợ không rõ công năng.

Bốn kiện Linh bảo trung phẩm!

Toàn bộ chúng tu sĩ trong Thiên Tâm Lâu đều lộ vẻ mặt hâm mộ.

Vừa ra tay chính là bốn kiện Linh bảo trung phẩm, mà còn là phẩm chất không tầm thường.

Trong ánh mắt của Trương Hằng hiện lên một tia dị sắc, một khối Vân Ngân Châu bằng cỡ ngón cái mà đã đổi được ba bốn kiện Linh bảo trung phẩm phẩm chất thượng giai, điều này cũng quá dễ dàng đi...

Nghĩ lại chính mình liệu chết liệu sống ở Cửu U hải vực, đến hiện tại cũng không có tới một trăm kiện Linh bảo trung phẩm (Linh bảo thượng phẩm không tính).

- Đa tạ Dịch trưởng lão!

Lão nhân lùn mừng rỡ không thôi, vốn nghĩ rằng chỉ kiếm một kiện Linh bảo phòng ngự trung phẩm, nhưng không nghĩ tới, Dịch trưởng lão lại ra tay hào phóng như thế.

Vân Ngân Châu, Lão cũng biết được xem như tài liệu hiếm thấy trong nhất giới, nhưng chút ít phân lượng như vậy, còn không đáng để đổi lấy bốn kiện Linh bảo trung phẩm.

- Thông linh Pháp bảo trung phẩm linh tinh gì đó, đối với bản trưởng lão mà nói, cũng không đáng giá! Quý vị ai còn có tài liệu trên danh sách này, nếu phân lượng cùng đủ, có thể đưa ra yêu cầu cao hơn.

Dịch trưởng lão khoan thai ung dung nói, ánh mắt đảo qua mọi người tại đây, không ngờ lại như cố ý hay vô tình dừng ở trên mặt Trương Hằng một chút.

Trong đầu Trương Hằng chợt lóe lên một ý niệm, liền đứng dậy, ung dung nói:

- Dịch trưởng lão! Trong danh sách tài liệu kể trên, Trương mỗ vừa lúc có một loại!

Dịch trưởng lão sớm có dự liệu nói:

- Ngài có được, hẳn là vẫn Đổng Bạch Tinh thì phải?

Trương Hằng vội vàng giả bộ một bộ dáng kinh ngạc:

- Ngài như thế nào biết?

Dịch trưởng lão cười nói:

- Trong cơ thể của ngài còn lưu lại khí tức của vẫn Đổng Bạch Tinh, chưa bị hoàn toàn luyện hóa, sao giấu được ánh mắt của ta.

- Thì ra là thế...

Trương Hằng chợt hiểu! Cùng đúng y như suy đoán trong lòng hắn, quả nhiên Dịch trưởng lão là thông qua cách này biết trên người mình có vẫn Đổng Bạch Tinh.

- Vị tiểu hữu này! Trong tay tiểu hữu có bao nhiêu phân lượng vẫn Đổng Bạch Tinh?

Dịch trưởng lão hơi vội vàng hỏi.

Các tu sĩ chung quanh cùng đều dời mắt nhìn hắn, lộ ra vẻ hâm mộ, ghen tị, ngờ vực... đủ loại thần sắc vô căn cứ.

Trong lúc đó, trong ánh mắt của Băng Liên bà bà nhìn phía Trương Hằng, hiện lên một tia kinh ngạc, ngay sau đó trên mặt biến đổi không ngừng.

“Vẫn Đổng Bạch Tinh...” Băng Liên bà bà yên lặng ghi nhớ mấy chữ này, trong lòng thầm nghĩ: “Chỉ cần có thể lấy được vẫn Đổng Bạch Tinh, Băng Liên Thông U công của ta có thể tăng thêm một tầng...”

- vẫn Đổng Bạch Tinh trong tay Trương mỗ cũng chỉ có một chút như vậy...

Trương Hằng nói xong, khẽ phát tay một cái, trước người đột nhiên hiện ra một khối lớn băng tinh màu trắng như tuyết liên, bằng cỡ cái thớt. Một cỗ khí đông lạnh như muốn đóng băng linh hồn, khiến cho nhiệt độ ở chung quanh giảm xuống kịch liệt.

Bạch Tinh này rực rỡ như trân bảo hiếm thấy, lấp lánh sáng như thủy tinh, màu sắc lộng lẫy động lòng người. Chung quanh nó bao phủ một tầng hơi sương trắng, hàn khí tỏa ra bốn phía, chỉ có thể đứng xa nhìn xem, không thể tới gần.

- vẫn Đổng Bạch Tinh!?

Dịch trưởng lão lộ vẻ mặt kinh ngạc, thất thanh nói:

- Lại có nhiều như vậy...

-o0o-

621. Chương 555: Uy Lực Linh Hồn Hợp Thể (thượng)

Trương Hằng nâng một khối lớn vẫn Đổng Bạch Tinh lơ lửng trên bàn tay. không chế hàn khí kinh người của nó. trong lòng không khỏi thầm nhủ:

”Đây mà nhiều sao? Hình như ta mới lấy ra một phần ba...”

- Thật tốt quá... Không ngờ vị tiểu hữu này có thể thỏa mãn tất cả nhu cầu vẫn Đổng Bạch Tinh của ta. Thế này vậy. bản trưởng lão chỉ cần một nửa khối vẫn Đổng Bạch Tinh này, không biết ý tiểu hữu thế nào? Có yêu cầu gì cứ nói ra.

Dịch trưởng lão có vẻ kích động, nhanh chóng khôi phục trạng thái bình thường, sắc mặt tự tin nói với Trương Hằng.

- ờ? Ngài chỉ cần một nửa?

Trương Hằng khẽ kinh ngạc.

Theo ý nghĩ của hắn. cầm toàn bộ khối vắn Đồng Bạch Tinh này giao dịch cho Dịch trưởng lão này, mình sẽ kiếm được càng nhiều Pháp bảo thông linh hơn, chẳng phải tuyệt diệu hay sao?

- Ta thấy trong người tiểu hữu còn lưu lại một chút khí tức của vắn Đồng Bạch Tinh, xem ra đang dùng vật này tăng lên công lực. Đạo hữu có thể bỏ ra một nửa giao dịch với ta, cũng là nhịn đau bỏ ra thứ yêu thích, bản trưởng lão sao còn có thể làm ra chuyện lòng tham không đáy, buộc tiểu hữu giao hết tất cả vắn Đồng Bạch Tinh được chứ?

Trên mặt Dịch trưởng lão cũng có vài phần hàm ý chân thành.

Trương Hằng nao nao, không khỏi giật mình.

Đối với tu sĩ đứng đầu tu luyện công pháp thuộc tính băng mà nói. vắn Đồng Bạch Tinh quả là thánh phẩm tăng lên thực lực. đổi lại người khác thì dù có bất cứ điều kiện gì cũng sẽ không chịu lấy vật này ra giao dịch.

Bởi vì tu vi mới là căn bản chân chính của tất cả người tu chân, móc nối thẳng với thọ nguyên của bản thân. Pháp bảo, linh đan gì khác chỉ là vật ngoài thân.

Lúc này, tất cả tu sĩ tu luyện công pháp thuộc tính băng ở Thiên Tâm Lâu. ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng đều nhuộm đỏ, hiển nhiên cực kỳ hâm mộ ghen ghét.

Ngay cả Băng Liên bà bà cấp phủ chủ cũng không ngoại lệ. ánh mắt sáng quắc nhìn vắn Đồng Bạch Tinh tỏa sáng lấp lánh làm người ta kinh diễm, lơ lửng trên bàn tay Trương Hằng.

- Trưởng lão ngài hiểu lắm rồi Trương mỗ không phải chủ tu công pháp thuộc tính băng... Cho nên, vắn Đồng Bạch Tinh, này hoàn toàn có thể giao dịch tất cả cho ngài.

Trương Hằng vội giải thích, bộ dạng hận không thể ném thứ phế phẩm này ra ngoài.

- Tiểu hữu không phải tu luyện công pháp thuộc tính băng?

Lần này, ngay cả Dịch trưởng lão cũng bất ngờ.

Oa một cái, tu sĩ nơi này đều ồ to.

- Không tu luyện công pháp thuộc tính băng, còn sử dụng vắn Đồng Bạch Tinh, quả là.... phá của trời ban mà!

Một gã đại tu sĩ Hợp Thể tu luyện công pháp thuộc tính băng, ánh mắt sắp bốc lửa.

Mấy tu sĩ hợp Thể ngang hàng với hắn. sắc mặt cũng rất khó coi.

Thứ bọn họ xem như thánh vật, ở trong tay Trương Hằng lại thành thứ có cũng được mà không có cũng không sao.

"Đúng là người so với người, tức chết người mà!"

Đa số tu sĩ nơi này không khỏi âm thầm thở dài.

Sắc mặt Dịch trưởng lão cũng rất thú vị. có phần hứng thú liếc Trương Hằng, đột nhiên ánh mắt rơi vào Tống An Nguyệt bên cạnh hắn.

"An Nguyệt? Không phải ngươi nghe lệnh sư phụ đến chiêu đãi khách ở Bồng Lai Đảo hay sao? Tại sao lại đột nhiên chạy đến đây góp vui?"

Dịch trưởng lão thần niệm truyền âm hỏi.

Sắc mặt Tống An Nguyệt chột cứng lại. vội vàng trả lời:

"Hồi trưởng lão. hiện giờ ta đang chiêu đãi khách quý Bồng Lai Đảo, chưa từng chậm trễ."

Thấy sắc mặt Tống An Nguyệt nghiêm nghị, ánh mắt Dịch trưởng lão đảo qua nơi này. cũng không phát hiện tu sĩ cấp bậc trên phủ chủ. sắc mặt trầm xuống:

"Ngươi còn dám nói dối? Khách quý ngươi chiêu đãi ở nơi nào?"

Ánh mắt Tống An Nguyệt liếc qua Trương Hằng, hết sức ủy khuất nói:

”Không phải là hấn đó ư?”

”A? Hấn chính là khách quý mà Tán tiên đại nhân đích thân chỉ định?”

Dịch trưởng lão há to miệng, bộ dạng thật khó tin.

”Có phải Tán tiên đại nhân chỉ định hay không thì An Nguyệt không biết, nhưng chuyện này do sư tôn phân phó. sao ta dám chậm trễ?”

Trong lòng Tống An Nguyệt cũng cực kỳ khó hiểu, nàng đã chiếm được một tin tức càng thêm kinh người từ chỗ Dịch trưởng lão: Trương Hằng này còn là do đích thân Tán tiên đại nhân chỉ định là khách quý Bồng Lai Đảo...

”Rốt cuộc nam tử này có thân thế lai lịch gì. đến mức làm cho Tán tiên đại nhân đứng trên đỉnh thế giới này chiêu đãi như thế?”

Lần đầu tiên trong đời. Tống An Nguyệt sinh ra lòng hiếu kỳ mãnh liệt với một nam tử, bức thiết muốn biết hết thấy những chuyện về đối phương.

Hai người dùng thần niệm trao đổi. những người khác không biết được.

Nhưng Dịch trưởng lão là tiêu điểm nơi này. thần sắc biến hóa vi diệu của lão làm cho rất nhiều người chú ý phát hiện ra.

-Khụ khụ...

Dịch trưởng lão ho khan một chút, che giấu thần thái xấu hổ của mình.

- Dịch trưởng lão, không biết ý của ngài thế nào?

Trương Hằng lên tiếng nhắc nhở. hấn ngồi ở cạnh Tống An Nguyệt, tuy rằng không thể tra xét hai người trao đổi thần niệm, nhưng cũng có thể đoán được một chút.

- ừm, nếu Trương tiểu hữu đồng ý. đương nhiên là ta cầu còn không được.

Dịch trưởng lão mỉm cười ôn hòa, hỏi:

- Không biết Trương tiểu hữu cần thứ gì? Chỉ cần ta có. sẽ dốc hết sức lấy ra trao đổi.

- Ta cần rất nhiều Pháp bảo thông linh, tối thiểu là cấp bậc linh bảo trung phẩm. Đương nhiên, đổi một ít tài liệu luyện chế linh bảo thông linh cũng được, nói tóm lại. Dịch trưởng lão cứ đưa ra xem thử.

Trương Hằng không để ý nói.

- Trương tiểu hữu thật là một người thú vị.

Dịch trưởng lão hơi trầm ngâm, đột nhiên khoát tay. trong hư không lóe ra mười mấy hai mươi kiện Pháp bảo thông linh, toàn bộ đều là cấp bậc Linh bảo phòng ngự trung phẩm.

- Nhiều Pháp bảo thông linh như thế...

Trong lòng Trương Hằng mừng thầm, quả thật còn hơn cả mình chém giết một trận ở Cửu U hải vực.

- ừm, lại cho tiểu hữu một kiện này.

Dịch trưởng lão lại khoát tay. trong hư không đột nhiên xuất hiện một chiếc phi luân màu xanh lóe hàn quang, một cỗ uy lực mạnh mẽ phủ xuống Thiên Tâm Lâu.

- Pháp bảo thông linh thượng phẩm!

Chúng tu sĩ biến sắc cùng kinh hô!

Ngay cả ba vị cường giả cấp phủ chủ. ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng cũng có phần hâm mộ.

Trương Hằng vốn tưởng rằng đổi được hai mươi kiện Pháp bảo thông linh trung phẩm đã là chiếm tiện nghi rồi. không ngờ còn có thể thêm được một kiện linh bảo thượng phẩm.

Kết quả này hoàn toàn ngoài dự đoán của hắn.

- Trương tiểu hữu. những Pháp bảo này đổi lấy khối văn Đồng Bạch Tinh kia, có vừa lòng không?

Dịch trưởng lão như cười như không nhìn Trương Hằng, mang theo một loại ánh mắt khác lạ.

- Vừa lòng, rất là vừa lòng.

Trương Hằng cười vui vẻ, vươn tay nắm lại, lập tức hút tất cả Pháp bảo thông linh kia vào trong tay.

Linh bảo tới tay, Trương Hằng cảm thấy mừng rỡ, cảm giác Bồng Lai Đảo này quả là một chỗ đãi vàng thật tốt.

- Hội giao dịch lần này có thể lấy được hai loại tài liệu, đã ngoài dự đoán của lão phu... Nếu những người khác còn có tài liệu trên danh sách này. có thể trực tiếp tới tìm ta.

Dịch trưởng lão dứt lời, liền nhắm mắt dưỡng thần.

Tu sĩ nơi này khe khẽ thì thầm, một lát sau đều lấy ra Pháp bảo, tài liệu, ngọc giản... của riêng mình, bắt đầu giao dịch với nhau.

Trong đó ba vị đại nhân vật cấp phủ chủ giao dịch cấp bậc cao nhất, đưa ra vật làm đa số tu sĩ khác nhìn mà chỉ có thể than thở.

Nữ nghị trưởng Bồng Lai Đảo bên cạnh Trương Hằng cũng xen chân, tiến hành giao dịch với mấy tu sĩ. Đổi được thứ mình cần, hết sức hài lòng.

- Trương đạo hữu. nơi này không còn thứ ngài cần nữa sao?

Tổng An Nguyệt thấy Trương Hằng bình thản ngồi bên cạnh, bộ dạng không có hứng thú với giao dịch bên ngoài, không khỏi lên tiếng hỏi.

Trương Hằng cười khê:

- Hôm nay ta đã thu vào đầy túi. tạm thời không có nhu cầu khác. Tuy nhiên, ta còn có chuyện mời Tổng cô nương hỗ trợ.

- Có chuyện gì?

Tổng An Nguyệt nhoẻn miệng cười:

- Trương đạo hữu là khách quý Bồng Lai Đảo ta. có gì cần cứ nói thẳng, không cần khách khí.

- ừm. chuyện là thế này. phân thân của ta sắp đến đây. đến lúc đó muốn tiến vào Bồng Lai Đảo. sẽ lại gặp chút vấn đề trình tự phức tạp...

Trương Hằng bình tĩnh nói ra.

Bởi vì ở vòng ngoài Bồng Lai Đảo có bố trí một tầng trận pháp vô cùng mạnh mẽ. tu sĩ bình thường không được pháp thì căn bản không vào được. Cho nên. Trương Hằng mới có yêu cầu này.

- Ha ha, thì ra là chuyện này. Trương đạo hữu cứ yên tâm. trận pháp bên ngoài Bồng Lai Đảo vô cùng kỳ diệu, sẽ không trói buộc phân thân của ngài. Bản tôn của ngài đã thông qua trận pháp, phân thân sẽ không bị trở ngại gì.

Tổng An Nguyệt giải thích cho Trương Hằng.

- Không ngờ trận pháp bên ngoài Bồng Lai Đảo còn có công hiệu kỳ diệu như thế Trương mỗ xem như mở rộng tầm mắt!

Trương Hằng phát ra lời khen ngợi từ nội tâm.

Trên thực tế, lúc trước phân thân của Trương Hằng chuẩn bị trực tiếp từ Lam Tinh Đảo truyền tống lên Bồng Lai Đảo. Nhưng cân nhắc đủ loại hạn chế cùng Kiểm tra khi tiến vào đảo tu chân cấp một. mới quyết định bay đến đây, chờ gặp lại bản tôn mới Quyết định.

Nhưng không ngờ tới phân thân của Trương Hằng gần Bồng Lai Đảo. cũng lên đường trước tiên, kết quả cuối cùng lại là bản tôn Trương Hằng đến Bồng Lai Đảo trước.

Cái này không thể không nói thần thông nghịch thiên của Âm Dương Tán Tiên, lại trực tiếp mang theo Trương Hằng thuần di đến Bồng Lai Đảo.

Cách xa đến hơn một ngàn vạn dặm, trực tiếp thuần di đến đây. lại còn kéo theo một người, như thế khủng bố cỡ nào?

Mỗi khi Trương Hằng nghĩ tới điểm này. đều kính sợ thần thông vô địch của nhân vật cấp Tán tiên, không hổ là nhân vật đỉnh cao thế giới này!

Hội giao dịch tiến hành gọn gàng, trong lúc này ánh mắt Bằng Liên bà bà ngẫu nhiên liếc tới Trương Hằng, hơn nữa còn hỏi một lần:

- Vị Trương đạo hữu này, trong tay đạo hữu còn có vấn Đống Bạch Tinh hay không?

Trương Hằng đông cứng trả lời:

- Không có.

Bằng Liên bà bà lộ ra vài phần không cam lòng, thậm chí sinh ra ý niệm ác độc.

Trương Hằng mắt không thấy tâm không phiền, dứt khoát nhắm mắt lại.

Nửa canh giờ sau, một đạo độn quang màu bạc kéo tới Bồng Lai Đảo như một ngôi sao băng.

Bỗng nhiên Trương Hằng mở mắt, hiện ra một tia thần quang như ngọn lửa.

Tống An Nguyệt dùng thần thức quét qua, chợt có phát hiện, cười nói:

- Trương đạo hữu. phân thân của đạo hữu đã đến rồi? Không ngại thử xem?

- Cách xa phân thân lâu như thế, cùng trải qua khó khăn hiểm trở, rốt cuộc nay đã gặp lại!

Trương Hằng gật đầu. hít sâu một hơi. trong lòng đột nhiên sinh ra một cỗ chờ mong.

Vù!

Đúng lúc này, một tia chớp bạc lóe lên, trực tiếp tiến vào người Trương Hằng.

Phân thân cùng bản tôn, hợp nhất!

Trong phút chốc, hai cỗ lực lượng linh hồn cấp phủ chủ hòa hợp một thể.

Ầm!

Dị biến xảy ra, một cỗ uy lực tinh thần hùng hồn như biển rộng tỏa khắp Thiên Tâm Lâu nơi chúng tu sĩ đứng đầu tụ tập.

622. Chương 556: Uy Lực Linh Hồn Hợp Thể (hạ)

Lực lượng linh hồn phân thân cùng bản tôn hòa hợp một thể, tâm thần Trương Hằng chấn động, bỗng nhiên đặt chân vào một cảnh giới kỳ diệu.

Ầm!

Một cỗ uy lực tinh thần hùng hồn vô biên đè ép khắp Thiên Tâm Lâu, làm cho tất cả tu sĩ cấp phủ chủ trở xuống sinh ra một loại ảo giác không thể chống lại. tu sĩ hợp Thể Kỳ thông thường vô cùng khó thở.

Trương Hằng chỉ cảm thấy lực lượng linh hồn của mình lớn mạnh đến một trình độ không thể tưởng tượng, chỉ một ý niệm liền có thể sinh ra lực lượng quyết định sinh tử của tu sĩ đỉnh cấp thông thường.

Mơ hồ, tâm linh của hắn hòa hợp với hoàn cảnh không gian xung quanh, cảm nhận sâu sắc lực lượng hùng hồn của thiên địa tự nhiên.

”Đây là lực lượng linh hồn Độ Kiếp Kỳ?”

Trương Hằng chậm rãi đứng lên, nhắc tay nhẹ nhàng vuốt ve không gian xung quanh, trong mắt lộ ra hào quang lộng lẫy.

- Cấp phủ chủ!

Chúng tu sĩ nơi này vô cùng khiếp sợ.

Bọn họ không thể tưởng tượng được, một đại tu sĩ cấp chuẩn phủ chủ, làm sao mà trong nháy mắt trở thành tuyệt đỉnh cường giả cấp phủ chủ.

Điều này thật là không thể tưởng tượng!

Ba vị cường giả cấp phủ chủ cũng tràn ngập kinh hoàng. Bằng Liên bà bà kia thậm chí còn há miệng thành chữ o, bộ dạng như gặp quỷ.

- Hả?

Ngay cả Dịch trưởng lão nhắm mắt dưỡng thần cũng không khỏi lộ ra thần sắc kinh ngạc, ánh mắt khác thường nhìn về phía Trương Hằng.

Một lát sau, Trương Hằng khẽ thở ra một hơi, thu hồi lực lượng linh hồn kinh thể hải tặc này. mặt không đổi sắc ngồi xuống.

- Chúc mừng Trương đạo hữu. không ngờ có thể thông suốt thăng cấp đến cấp phủ chủ như thế.

Tổng An Nguyệt ngồi cạnh hắn vẻ mặt hâm mộ chúc mừng, ánh mắt sáng hiện lên một tia kỳ dị.

Lúc này, nàng đã có chút hiểu được vì sao nam tử thần bí trước mắt lại có thể trở thành khách quý Bồng Lai Đảo do Tán tiên đại nhân chỉ định.

- Chúc mừng đạo hữu!

- Thăng cấp phủ chủ, tu sĩ hợp Thể Kỳ vạn người không có một. đạo hữu thật là thiên tư ngút trời.

Một gã tu sĩ hợp Thể đại viên mãn thở dài một tiếng, cũng chúc mừng Trương Hằng.

- Chúc mừng đạo hữu, thăng cấp phủ chủ!

Các tu sĩ này mặc kệ có nhận biết Trương Hằng hay không, nối tiếp nhau chúc mừng, trong lời nói mang theo kính sợ sâu sắc.

- Trương... Trương đạo hữu... Ngài thăng cấp phủ chủ? Chúc mừng!

Lâm Vũ ngồi cạnh Tổng An Nguyệt, vẻ mặt tươi cười cứng ngắc, chúc mừng tu sĩ thanh niên mới thăng cấp phủ chủ. khóe miệng run rẩy, lại do dự nói:

- Vừa rồi Lâm mỗ có chút mạo muội, xin đạo hữu thứ lỗi.

Trương Hằng nhàn nhạt liếc hắn không nói gì. Bằng thực lực của hắn hiện giờ. cấp chuẩn phủ chủ ở trước mặt hắn căn bản không đáng nhìn.

Trên thực tế, lúc này đa phần tâm tư của Trương Hằng đều chú ý trạng thái của mình.

Từ sau khi tiến vào tầng hai cổ tháp. Trương Hằng liên tục luyện một loại thần thông chủ tu - Thân Ngoại Hóa Thân.

Thân Ngoại Hóa Thân của Trương Hằng vượt xa thần thông cùng tên ở giới tu chân thực lực phân thân tiếp cận bản tôn, ngay cả lực lượng linh hồn cũng không khác. Đồng thời, giữa phân thân cùng bản tôn là linh hồn đồng nguyên, cộng hưởng thành quả, thậm chí còn có thể thi triển thuật hợp kích.

Cảnh giới linh hồn của Trương Hằng đạt tới cấp chuẩn phủ chủ, đã là một chất biến không nhỏ.

Khi phân thân cùng bản tôn gặp lại, lực lượng linh hồn liền như nước chảy thành sông hòa thành một thể, đạt tới cấp phủ chủ chân chính.

”Ta còn có một phân thân lưu ở Tam Tinh Vực. nếu có lúc phân thân thứ hai cũng đi vào Chu Vương Triều, có thể dung hợp linh hồn hai đại phân thân, lực lượng linh hồn của ta chẳng phải có thể vượt qua cấp phủ chủ...”

Bỗng nhiên trong lòng Trương Hằng sinh ra ý nghĩ này.

Nếu một phân thân có thể dung hợp với bản tôn, vậy nếu là hai cái, hoặc là nhiều hơn nữa?

Nên biết, Luyện Thiên Hóa Địa Công của Trương Hằng mỗi lần thăng một cấp liền có thể tu luyện thêm một phân thân, nói cách khác, sau khi cấp bậc công pháp tăng lên. phân thân càng nhiều, sau khi dung hợp sinh ra lực lượng lại càng khủng bố.

Phù!

Thật lâu sau, Trương Hằng thở phào một hơi. bản thân dung hợp lực lượng linh hồn cùng một phân thân thực lực liền đạt đến cấp phủ chủ. ở Chu Vương Triều đã xem như tu sĩ đứng đầu.

Hiện giờ mục tiêu duy nhất phải tiến lên. đó là công pháp tầng bốn.

Oong....

Khoảng khắc, lực linh hồn của Trương Hằng cùng phân thân chia lìa từ trạng thái dung hợp.

Bởi vì Trương Hằng phát hiện, khi linh hồn lực của mình dung hợp với phân thân, tâm thần lại đang chậm rãi tiêu hao.

Bỗng nhiên, hần rời khỏi cảnh giới cấp phủ chủ mạnh mẽ, trở về trạng thái chuẩn phủ chủ.

Biến hóa này lập tức làm cho đông đảo tu sĩ nơi này chú ý.

- Nay... Đây là chuyện gì?

Những người khác thật sự không thể tưởng tượng được, vừa rồi người này đột nhiên thăng cấp đến phủ chủ. vì sao tu vi lại đột nhiên rút lui chứ?

Hay là người này đang cố ý che giấu tu vi?

Nhưng nhìn tình hình vừa rồi. rõ ràng là hiện tượng ngộ đạo thăng cấp mà!

Đông đảo đại tu sĩ Hợp Thể thật không hiểu được.

Ba vị tu sĩ cấp phủ chủ ở đây đều cẩn thận quan sát tình huống của Trương Hằng.

Thật lâu sau. vị Đại hộ pháp Bồng Lai Đảo mới lạnh nhạt nói:

- Thì ra chỉ là ”lầu các hư không” cảnh giới giả dối. còn cách cấp phủ chủ chân chính một tầng giấy mỏng, nếu không chọc thủng thì sẽ là một ngọn núi không thể vượt qua!

Lầu các hư không!

Các tu sĩ Hợp Thể đều xôn xao, trong ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng liền mang theo một tia trào phúng thương hại.

Không ít tu sĩ đều biết ”lầu các hư không” là có ý gì, đây là một loại cảnh giới giả dối, chờ khi người thanh tỉnh lại, dưới chân là hư không, té ngã từ trên cao mình đây thương tích.

Từ nay về sau, muốn thăm dò cảnh giới vô thượng mờ mịt kia, trong lòng tất nhiên sẽ có một tầng bóng ma, tựa như ngọn núi to lớn không thể vượt qua được.

- Ha ha, thì ra chỉ là cảnh giới giả dối ”lầu các hư không”?

Lâm Vũ ngồi cạnh Trương Hằng, mới vừa rồi còn kính sợ, đột nhiên khôi phục thái độ bình thường.

- Trương đạo hữu, vừa rồi người hần đã chạm tới chân lý cấp phủ chủ. có thể giải thích kinh nghiệm trong đó được không?

Về mặt Lâm Vũ lộ ra ý cười châm chọc, tâm lý kính sợ Trương Hằng mới đó đã biến mất sạch.

Tiếng nói của hắn khá lớn, khiến cho toàn sân oanh động một trận không nhỏ.

Ngoại lệ duy nhất chỉ có hai người.

Trong đó một người là Tống An Nguyệt, nàng rõ ràng nhất nguyên nhân Trương Hằng tiến vào cấp phủ chủ vừa rồi.

Ngoài ra, Dịch trưởng lão lơ lửng ở trong quảng sáng xanh ở không trung, nhìn Trương Hằng vài lần. về mặt mang theo ý cười như có chút suy nghĩ.

Cảnh giới của lão vượt xa nhân vật cấp phủ chủ thông thường, vừa rồi Trương Hằng quả thật đã tiến vào cấp phủ chủ, không thể gạt được ánh mắt lão.

Đối mặt ánh mắt khác thường của đa số tu sĩ nơi này. Trương Hằng lại không lo không vội, đang suy nghĩ con đường phải đi tiếp theo.

Đầu tiên, thăng cấp đến công pháp tầng bốn là mục tiêu phấn đấu chủ yếu của Trương Hằng. Tiếp theo, chủ động phủ Huyết Sát, đã thành tồn tại không còn xa nữa.

Đương nhiên, trong đó còn mang theo một nhiệm vụ. đó là chuyện liên quan tới Huyền U Thiên Ma. Tên ma đầu này gần như không giết được ở giới này. Trương Hằng phải tìm phương pháp giải quyết thỏa đáng.

Một khúc nhạc đệm qua đi. Hội giao dịch Thiên Tâm Lâu lại tiến hành đầu vào đây.

Trong lúc này, Trương Hằng lại cảm nhận được dịch ý đến từ Băng Liên bà bà cùng Lâm Vũ. trong lòng khẽ rung mình, chợt im lặng cười lạnh.

Rốt cuộc, lại qua mấy canh giờ. Hội giao dịch Thiên Tâm Lâu đã gần kết thúc. Trương Hằng cùng Tống An Nguyệt rời đi.

- Trương đạo hữu. thật ngại quá, lại để cho đạo hữu chờ lâu như thế. tiểu nữ lại chỉ đi giao dịch...

Tống An Nguyệt mặt nhỏ hiếm khi lại đỏ lên, cũng có vài phần xinh xắn khác thường.

Trương Hằng cười nói:

- Sao lại nói thế. Hội giao dịch lần này ta cũng đã có thu hoạch, có thể nói chuyến đi này không tệ.

Tống An Nguyệt thở phào một hơi, nói:

- Bồng Lai Đảo còn có những nơi thú vị. Trương đạo hữu muốn đi đâu? An Nguyệt có thể dẫn đạo hữu thâm thú một phen.

Trương Hằng có một xúc động muốn trợn trắng mắt, hóa ra nữ nhân này thật sự tự coi mình là hướng dẫn du lịch.

- ừm, ta thấy thôi vậy. Bồng Lai Đảo chỉ lớn như thế. Trương mỗ sẽ nhanh chóng quen thuộc thôi.

Trương Hằng từ chối ý tốt của Tống AnNguyệt, hơi trầm ngâm liền nói:

- Ta cũng muốn mở ra một chỗ động phủ. tu luyện một thời gian trên Bồng Lai Đảo.

Tống An Nguyệt gật đầu, nói:

- Vậy tiểu nữ đưa Trương đạo hữu đi Tiên Lai Sơn mở một chỗ động Phủ, hoàn cảnh nơi đó là tốt nhất.

- Không. Trương mỗ không cần hoàn cảnh tu luyện tốt như vậy. ta thấy tìm một nơi linh khí thông thường ở Bồng Lai Đảo, ở nơi vắng người mở ra động phủ.

Trương Hằng lắc đầu từ chối Tống An Nguyệt sắp xếp.

- Cái này... Trương đạo hữu lại không đi Tiên Lai Sơn. mà muốn chỗ linh khí kém cỏi...

Tống An Nguyệt thật không biết nói gì, thật không thể giải thích được hành động của Trương Hằng.

- Ha ha. hiện giờ Trương mỗ thích an bình, những nơi như Tiên Lai Sơn, uẩn Linh Sơn dù có hoàn cảnh linh khí cao cấp nhất, nhưng gần đó lại có đông đảo tu sĩ. ta có thói quen ở một mình, không thích ở chung với bọn họ.

Trương Hằng tùy tiện gạt sấm hai ba câu, kiên trì phương châm của mình.

- Vậy được rồi... Tiểu nữ dẫn đạo hữu đi Quỷ Đô Sơn nơi đó linh khí loãng đến mức làm người ta sợ hãi, rất hiếm dấu tích người.

Tống An Nguyệt nhận thua, hờn dỗi liền tìm cho Trương Hằng một chỗ cực kém.

- Quỷ Đô Sơn?

Trương Hằng nghe thế, trong lòng vừa động, thầm nghĩ: đó không phải là nơi lúc trước Lạc Hà dặn dò có giấu thứ trọng yếu hay sao...

- Trương đạo hữu nghe qua nơi này?

Tống An Nguyệt cảm thấy được thần sắc Trương Hằng biến hóa rất nhỏ.

- Chỉ là cảm thấy cái tên này rất quái lạ mà thôi.

Trương Hằng mặt không đổi sắc nói.

- Cái này thì đúng rồi. bởi vì thật lâu trước kia, ở nơi này từng sinh ra một gã quỷ tu. truyền thuyết tu luyện đến cảnh giới không thể tưởng tượng...

Tống An Nguyệt giải thích.

"Quỷ tu?"

Trong lòng Trương Hằng nghi hoặc, cũng không hỏi nhiều.

Rất nhanh, theo Tống An Nguyệt dẫn đường, Trương Hằng đi tới một chỗ sơn mạch màu đen linh khí rất loãng.

- Tống cô nương, ta không tiến...

Trương Hằng hơi thi lễ, tiến bước vị nữ tu này.

- Ngày sau gặp lại.

Tống An Nguyệt nói xong lời cuối, trong lòng có chút mất mát, biến mất khỏi ánh mắt Trương Hằng.

Trương Hằng tùy tiện tìm một góc hẻo lánh ở Quỷ Đô Sơn, chuẩn bị mở một cái động phủ lâm thời.

Hắn có được "động phủ đi động", mở một cái động phủ lâm thời căn bản là để ngụ trang.

Ngay khi hắn mở ra động phủ. hai cỗ khí tức mạnh mẽ phủ xuống từ trên trời, rơi xuống Quỷ Đô Sơn.

"Hả?"

Trương Hằng bỗng nhiên sinh ra cảnh báo. cảm nhận được hai luồng ánh mắt có chứa địch ý rõ ràng.

-o0o-

623. Chương 557: Đóng Cửa Đánh Chó

Trương Hằng đang tiện tay mở động phủ. cảm nhận được hai luồng ánh mắt có chứa địch ý rõ ràng, khóe miệng khẽ nhếch lên.

Từ lúc ở Thiên Tâm Lâu, Trương Hằng đã đoán trước hai người này sẽ tìm tới mình gây chuyện.

Điều bất ngờ duy nhất là hai người này lại nhanh đến thối gấp gấp tới tìm mình...

"ừ. vậy cũng được, giải quyết một lần! "

Trương Hằng mặt không đổi sắc làm chuyện của mình, động tác cực kỳ chậm chạp, dường như không có chút cảm giác hai người kia đã đến.

Lúc này ở không trung Quỷ Đô Sơn có hai người đang trôi nổi. chính là Băng Liên bà bà cùng Lâm Vũ.

Hai người đang bàn kế hoạch giết người cướp bảo.

- Băng Liên bà bà, Tổng cô nương đã đi rồi...

Ánh mắt Lâm Vũ quét qua hướng Tổng An Nguyệt rời đi, nhẹ giọng nói.

Hắn không dám làm vậy, dùng thần thức xem xét hướng Tổng An Nguyệt rời đi, để tránh cho bị phát giác, khiến đối phương phản cảm.

- Yên tâm. nàng ta đi rồi. Lần này liên thủ với người, ta nắm chắc trên chín phần.

Băng Liên bà bà có vẻ tự tin nói.

Lâm Vũ còn có chút do dự:

- Chúng ta thật sự phải xuống tay với hắn? Ta nghe Tổng cô nương nói, dường như người này là khách quý của Bồng Lai Đảo...

- Xì! Còn khách quý. mười vạn năm qua khách quý trên Bồng Lai Đảo ai mà không phải nhân vật tuyệt đỉnh giới này. trong đó còn đủ loại nhân vật cấp thần thoại. Thằng nhóc con như hắn nào có tư cách này?

- Điều này cũng đúng... Nhưng vì sao Tổng cô nương lại gạt ta?

Lâm Vũ rất đồng ý cách nhìn của Băng Liên bà bà.

- Tên gốc nhà người, chẳng lẽ không nhìn ra Tổng cô nương rất ưu ái với thanh niên họ Trương kia hay sao?

Băng Liên bà bà nửa mừng nửa dè bảo.

- Cái gì... Sao có thể được chứ? Người kia cùng Tổng cô nương mới gặp mặt lần đầu mà...

Lâm Vũ biến sắc, lẩm bẩm nói.

- Hừ. đều là nữ nhân, sao ta không biết tâm tư của nàng? Nếu người còn không ra tay. Tổng cô nương của người sớm muộn gì cũng thành vợ của người ta.

Băng Liên bà bà hừ lạnh nói.

Sắc mặt Lâm Vũ âm trầm không thời, cuối cùng rốt cuộc cắn răng một cái:

- Vốn ta chỉ muốn dạy cho kẻ này một bài học. bây giờ xem ra nhất định không thể để kẻ này sống trên đời. tối thiểu cũng không thể để cho hắn ở lại trên Bồng Lai Đảo!

- Được, người đi theo ta, nghe ta phân phó làm việc. Nếu người kia thức thời thì cũng thôi, nếu rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt... Hừ!

Băng Liên bà bà lại giao phó một chút chi tiết với Lâm Vũ, liền hóa thành hai đạo độn quang đi tới trước cửa động phủ đã Đảo được một nửa.

Bên cạnh động phủ, có một thanh niên đang từng chút từng chút mở ra động phủ.

- Hai vị. các người thương lượng xong chưa?

Trương Hằng như cười như không nhìn hai vị khách không mời này.

- Người biết chúng ta sẽ tới?

Trong mắt Băng Liên bà bà chợt hiện một tia dị sắc. sắc mặt chợt trở nên âm lãnh.

-No... no! (hắn nói tiếng Anh (>"<)>

Trương Hằng cười cười, lắc đầu:

- Trương mỗ vừa vặn nhìn thấy hai vị đến đây mà thôi.

Hai người ngẩn ra. Bằng Liên bà bà phản ứng lại trước, lạnh nhạt nói:

- Chúng ta đi đến chỗ quý quá này, kỳ thật là muốn nói chuyện giao dịch với người.

- Giao dịch?

Trương Hằng dùng ánh mắt khác thường quét qua hai người, nghiêm túc nói:

- Mời nói.

- Ta biết trong tay của người còn có vấn Đồng Bạch Tinh, cho nên muốn tìm người giao dịch một ít.

Ánh mắt Bằng Liên bà bà lóe lên nhìn hẩn.

- vấn Đồng Bạch Tinh?

Trương Hằng cũng không cảm thấy bất ngờ, nhàn nhạt nói:

- Bà lấy gì để đổi?

Nói xong, hẩn duỗi tay. trước người đột nhiên xuất hiện một khối vấn Đồng Bạch Tinh to bằng ngón cái.

Lập tức, một cỗ khí cực lạnh tràn ra.

- vấn Đồng Bạch Tinh!

Bằng Liên bà bà vui vẻ, lập tức nhượng mảy:

- Người chỉ có một chút như thế thôi sao?

- Không, ta còn có nữa, khối nhỏ này là dùng để định giá.

Trương Hằng nhàn nhạt nói. trong ánh mắt nghi hoặc của hai người, giải thích:

- Nhìn thấy khối nhỏ vấn Đồng Bạch Tinh trong tay ta không, nó có giá một kiện linh bảo trung phẩm!

- Người đang lừa đảo!

Lâm Vũ lạnh nhạt nói.

- Tuy rằng vấn Đồng Bạch Tinh vô cùng quý giá. hẩn chỉ một khối to bằng ngón cái như thế. ngay cả một kiện linh bảo hạ phẩm cũng không đổi được, làm sao giao dịch một kiện Pháp bảo thông linh trung phẩm được chứ? Đây rõ ràng là lừa đảo mà!

-Nếu đã thế. chúng ta không có gì để nói nữa...

Sắc mặt Bằng Liên bà bà bình tĩnh, đánh mắt sang Lâm Vũ, nói:

- Chúng ta đi.

Trương Hằng giật mình, như thế liền đi rồi?

Trong nháy mắt này, dị biến sinh ra!

Chỉ thấy Bằng Liên bà bà đột nhiên khoát tay. một trận hương thơm say lòng người kéo theo bằng vụ nhàn nhạt tán ra bốn phía.

- Hả? Đây là thứ gì. Thơm quá!

Trương Hằng hít hà một hồi, bỗng hiểu được gì đó, lập tức ngừng thở.

- Ha ha, đồ ngốc, Mê Tâm Tán Hồn Hương của ta không phải mê hương chất độc thể tục. thông qua hô hấp đối phó kẻ địch.

Bằng Liên bà bà mỉm cười thực hiện được âm mưu.

Cùng lúc, Lâm Vũ đánh tới Trương Hằng như tia chớp, đánh ra một quyền.

Bùm!

Trước khi Trương Hằng bị một quyền của hắn đánh tới. cả người mềm nhũn như mất hồn, ngã xuống đất vừa lúc tránh khỏi một kích này.

-Hả?

Lâm Vũ cảm thấy là lạ.

- Linh hồn của hắn đã bị Mê Tâm Tán Hồn Hương của ta tổn thương, tạm thời mất đi ý thức. Dưới cấp phủ chủ, không có bao nhiêu người ngăn cản được thứ này.

Lâm Vũ có vẻ kinh ngạc nói:

- Nhưng vì sao ta không bị ảnh hưởng gì?

- Hừ. thứ này không phải thông qua môi giới không khí tổn thương kẻ địch, người ngửi được mùi hương chỉ là che tai mắt người khác. Công kích chân chính, là tiến hành thông qua linh hồn.

Băng Liên bà bà có vẻ tự đắc:

- Chỉ là tuy vật này vô cùng mạnh mẽ. nhưng chế tạo khó khăn, ta cũng chỉ có một phần này. dùng xong là không còn.

Dứt lời, nàng lại dùng thần niệm cẩn thận điều tra Trương Hằng, để ngừa sơ sót.

Một lát sau, Băng Liên bà bà đã xác nhận Trương Hằng hôn mê bất tỉnh, liền đi tới bên cạnh hắn chuẩn bị giết người cướp bảo.

Nhưng mà ngay trong nháy mắt này. không gian xung quanh mơ hồ xảy ra một chút biến hóa kỳ diệu.

-Đây là...

Băng Liên bà bà sửng sốt, đột nhiên cả kinh hô to:

- Không xong!

Trong phút chốc, cảnh vật xung quanh xảy ra biến hóa to lớn. hai người xuất hiện trong một không gian xa lạ. cảm nhận được một cỗ khí tức xa lạ khác biệt với Đông Vân đại lục.

Mảnh không gian này không lớn. trong đó có một cái hồ máu, bên cạnh có một thiếu niên đang ngồi truyền ra một cỗ khí tức giết chóc làm người ta run sợ.

- Ha ha. Mê Tâm Tán Hồn Hương của ngươi thật lợi hại, thiếu chút nữa Trương mỗ trúng chiêu rồi.

Đúng Lúc này, thân thể Trương Hằng nhẹ nhàng bay lên. trong không gian này như có một cỗ lực lượng vô hình nâng hắn lên cao.

- Linh vực không gian!

Sắc mặt Băng Liên bà bà cả kinh, vội vàng vận dụng uy lực tinh thần vô thượng bắt lấy khí tức không gian Chu Vương Triều. muốn tìm được chỗ hở trong đó để trở ra toàn thân.

Nhưng mà làm cho bà ta hoảng sợ là bằng cảnh giới linh hồn Độ Kiếp sơ kỳ của bà ta mà vẫn không tìm được chút dấu vết nào.

Nói cách khác, nếu bà ta muốn ra ngoài, nhất định phải giết nam tử thanh niên trước mắt.

Nghĩ đến đây, trên mặt Băng Liên bà bà hiện ra sát ý nồng đậm, không nói hai lời, trong tay xuất hiện một cái hồ lô toàn thể như sương trắng.

Ý niệm vừa động, hồ lô mở miệng phun ra một con rồng băng màu trắng, xoay chuyển ẩn chứa một cỗ uy lực tinh thần mạnh mẽ, đánh tới Trương Hằng như một tia chớp.

Bụp!

Trương Hằng trực tiếp biến mất tập trung của bà ta. công kích lao vào khoảng không.

Ngay Sau đó, Trương Hằng xuất hiện ở đỉnh lĩnh vực không gian, lại nhắm mắt.

Trong cơ thể hắn, lực linh hồn của phân thân như thác lũ tràn vào trong Nguyên linh của bản tôn.

Bỗng nhiên, một cỗ uy lực tinh thần cấp phủ chủ lan tràn khắp lĩnh vực không gian nho nhỏ này.

Cấp phủ chủ!

Khí thể ngập trời tràn ra từ trên người Trương Hằng.

Hắn vươn tay ra, tế một thanh bảo kiếm màu bạc bắn ra hàn quang bốn phía, trong suốt như chỉ bảo, một cỗ kiếm khí sắc bén đâm thẳng vào linh hồn truyền ra từ thân kiếm.

Oong oong....

Phá Không Kiếm kêu vang một trận, cùng với dao động tinh thần hưng phấn vui sướng.

Khi Trương Hằng bày ra thực lực cấp phủ chủ. khổng chế thanh kiếm thi triển Chí Cường Nhất Kiếm, sẽ phát huy ra thực lực cỡ nào?

- Sao có thể như thế... người thật là cấp phủ chủ?

Lâm Vũ run rẩy nói. chiến ý mất sạch.

Đối mặt cường giả cấp phủ chủ, còn lọt vào trong lĩnh vực của đối phương, như thế còn có cơ hội lật ngược tình thế hay sao?

Băng Liên bà bà cũng há to miệng, sắc mặt xanh mét.

Không phải lâu các hư không, là cấp phủ chủ chân chính.

- Ha ha. ngại quá, ta lại một lần tiến nhầm vào cảnh giới giả dối lâu các hư không.

Trương Hằng bốn cọt nói.

Hai người bên dưới sắc mặt khó coi hết sức, vô cùng hối hận.

Lâu các hư không? Đúng là chuyện ma quỷ!

Đột nhiên, Băng Liên bà bà hận chết Dạ hộ pháp mới đó bình luận Trương Hằng là cảnh giới giả lâu các hư không.

- Trước tiên giải quyết con tép nhỏ này.

Ánh mắt Trương Hằng tập trung vào người Lâm Vũ. Phá Không Kiếm trong tay chém ra như sấm sét.

Xẹt Vũ....

Một đạo hồ quang màu bạc chớp mắt đánh tới Lâm Vũ.

Ầm!

Một cỗ lực chấn áp vô thượng đánh thẳng vào linh hồn cùng thân thể Lâm Vũ. dù cho hắn vận hết pháp lực toàn thân thậm chí tế ra Linh bảo phòng ngự, cũng không thể ngăn cản.

Băng Liên bà bà kinh hô:

- Cẩn thận!

Trương Hằng ra tay quá nhanh bà ta căn bản không kịp trợ giúp.

Phốc xẹt!

Chí Cường Nhất Kiếm trực tiếp miểu sát đại tu sĩ cấp chuẩn phủ chủ.

Trương Hằng chém ra một kiếm này, cũng sững sờ. có chút bất ngờ.

Nhớ ngày đó, hắn đối phó cấp chuẩn phủ chủ Cực Băng Hùng Vương cũng không thoải mái như vậy.

Một kiếm này hẳn chỉ mới phát uy ba phần uy lực. thế nhưng trực tiếp miểu sát một gã cường giả chuẩn phủ chủ.

Dưới Phủ chủ, đều là con kiến.

Khi Trương Hằng có được lực lượng cấp phủ chủ, càng cảm nhận sâu sắc hàm nghĩa lời này.

”Xem ra ở Cửu U hải vực có thể chém giết Ma Xà phủ chủ. thật có thành phần may mắn...”

Trương Hằng khẽ thở dài một tiếng, lại đặt ánh mắt lên người Băng Liên bà bà.

- Chúng ta đánh một trận quyết đấu công bình. Trương mỗ không cần hiệu quả của lĩnh vực không gian, nếu người ở trên tay ta có thể chống đỡ được thời gian tàn nén nhang, chẳng những Trương mỗ sẽ thả người ra, thậm chí còn tặng cho người vẫn Đồng Bạch Tinh.

Trong lòng Trương Hằng sinh ra một kế. liền nói với Băng Liên bà bà.

- Lời này là thật?

Băng Liên bà bà thần sắc vui vẻ. nhưng trong lòng lại có cảm giác bị người tính kế.

- Đương nhiên.

Trương Hằng tự tin nói.

- Trừ khi người chịu hạ linh hồn huyết thể...

Băng Liên bà bà tràn đầy vẻ nghi ngờ nói.

624. Chương 558: Ký Hồn Thuật Phủ Chủ

- Linh hồn huyết thể?

Trương Hằng cũng không cảm thấy kỳ quái, gật đầu nói:

- Người thật là cẩn thận.

Băng Liên bà bà cười lạnh nói:

- Không dựa vào lĩnh vực không gian, dựa vào tu sĩ mới vào cấp phủ chủ như người, quá nửa không phải đối thủ của ta.

- Nếu người thật sự có dũng khí này. thì đặt ra linh hồn huyết thể. đánh một trận công bằng với ta.

- Được. người muốn linh hồn huyết thể. Trương mỗ phụng bồi đến cùng.

Trương Hằng khác thường không từ chối yêu cầu của Băng Liên bà bà.

- Vậy được, chúng ta cùng lập ra linh hồn huyết thể!

Băng Liên bà bà cảm thấy mừng rỡ. cất ngón tay liên tục chỉ vào hư không, xây dựng thành một đồ án màu máu lập thể. miệng lầm bầm cùng một cổ dao động pháp thuật mật mờ.

Trương Hằng rất phối hợp. cất một lỗ nhỏ giữa trán, bắn ra một giọt máu rơi vào đồ án màu máu lập thể này. cùng Băng Liên bà bà phát ra linh hồn huyết thể.

- Ta cùng người trước mắt lập ra linh hồn huyết thể, không dựa vào thần thông lĩnh vực không gian, quyết chiến cùng người này. Trong thời gian tàn nén nhang, nếu ta không thể chiến thắng bà ta, phải thực hiện hứa hẹn vừa rồi. Nếu phạm lời thề. khiến ta cửu lỗi oanh đỉnh mà chết.

Trương Hằng nhàn nhạt phát ra lời thề, thật sự không lừa gạt.

Sở dĩ hắn lập ra huyết thể với Băng Liên bà bà, là vì để lại cho đối phương một đường sống sót...

Nếu cắt đứt hết thủy đường sống của Băng Liên bà bà, đối phương biết rõ chạy trốn vô vọng, nhất định làm ra chuyện cá chết lưới rách, kết quả sinh ra có thể còn nghiêm trọng hơn cả Ma Xà phủ chủ tự bạo như lần trước.

Cùng lúc, Băng Liên bà bà cũng lập ra linh hồn huyết thể tương ứng.

Đột nhiên, nàng cũng ít nhiều hiểu được Trương Hằng cố kỵ điều gì.

”Thật sự chiến đấu một trận công bằng thì... Hừ hừ.”

Trong lòng Băng Liên bà bà vô cùng tự tin.

- Tới đây đi. chúng ta bắt đầu, Trương mỗ phải nhắc nhở người một chút, lĩnh vực không gian của ta không có linh khí bổ sung.

Trương Hằng nhàn nhạt nói một câu. lại tế ra kiện Pháp bảo thông linh thứ hai, Phong Lôi Phiến.

Phá Không Kiếm nắm trong tay hắc Phong Lôi Phiến lơ lửng bên cạnh, đồng loạt tản ra uy lực không nhỏ.

Ánh mắt đảo qua đồ nhi Vân Dịch cách đó không xa. ý niệm Trương Hằng vừa động, lĩnh vực không gian lập tức xuất hiện một cỗ lực lượng vô hình từ hư không, làm hắc biến mất khỏi không trung.

Chiến đấu giữa cấp phủ chủ, tự nhiên không thể để lan đến Vân Dịch.

Lực lượng linh hồn đạt đến Độ Kiếp sơ kỳ. Trương Hằng dễ dàng nắm giữ thần thông kỳ diệu trong lĩnh vực không gian này, hư không chia cắt ra một khu vực nhỏ. khiến nó trở thành độc lập.

- Ngay cả một kiện linh bảo thượng phẩm cũng không có, xem người làm sao đấu với ta?

Ý niệm Băng Liên bà bà vừa động, hồ lô sương trắng kia đột nhiên to lên. bóng lóe lên. bà ta đạp vững bước trên chiếc hồ lô to lớn này.

Vù!

Hồ lô sương trắng chờ bà ta cực nhanh xuyên qua lĩnh vực không gian, phun ra tầng tầng băng vụ, khoảng khắc bao trùm xung quanh vào trong.

Lập tức nhiệt độ trong không gian nho nhỏ giảm mạnh, khí đông lạnh đáng sợ xâm nhập thẳng vào cốt tủy. đông cứng máu huyết tu sĩ.

Bản thân Trương Hằng có được thần thông cực hàn hơn nữa thân thể có thể sánh với yêu thú cùng cấp. làm sao sợ hãi chút khí lạnh này?

Vù!

Thân hình hắc lóe lên. Khoảng khắc tới trước mặt Băng Liên bà bà. Phá Không Kiếm đánh ra như tia chớp.

Phá Không Kiếm ẩn chứa uy lực tinh thần cấp phủ chủ. mặc dù là một kích tùy tiện của nó cũng có được lực lượng không nhỏ. khiến Băng Liên bà bà không khỏi rung động.

Bùm ầm ầm!

Hai người triển khai giao kích liên miên không ngừng ở lĩnh vực không gian, pháp thuật mạnh mẽ liên tục bùng nổ. ngẫu nhiên còn có thể dẫn phát gợn sóng không gian mỏng manh.

Trong quá trình này, Trương Hằng từng bước sơ bộ nắm giữ lực lượng linh hồn cấp phủ chủ, dần dần trở nên thành thạo.

Xùy xùy xùy!

Vừa giao kích mười mấy nhịp thở. hai người liên đánh ra lửa thật. Phá Không Kiếm trong tay Trương Hằng gây áp lực cực lớn, phát tay mang theo uy thế không thể chống đỡ.

mơ hồ còn áp chế Băng Liên bà bà một bậc.

Trong lòng Băng Liên bà bà hoảng sợ. đối phương thật sự là tu sĩ mới vào cấp phủ chủ hay sao? Vì sao có được lực lượng mạnh đến biến thái như thế.

Theo lý thuyết, hai người đều là hợp Thể đỉnh phong, pháp lực, lực lượng linh hồn đều không kém xa.

Nhưng mà lực lượng cơ thể của Trương Hằng cực kỳ biến thái, hơn nữa cộng thêm uy lực linh hồn. hoàn toàn có thể bỏ qua công kích pháp thuật bình thường.

Cứ thế, dù cho Trương Hằng nắm giữ lực lượng cấp phủ chủ không bằng Băng Liên bà bà. nhưng vẫn có thể đánh đối phương liên tục lùi bước.

ầm ầm!

Lĩnh vực không gian lại chấn động, hai người toàn lực đối đầu. pháp lực nhanh chóng tiêu hao.

Oong ong...

Những vòng gợn sóng không gian quanh quần ở trong không vực nhỏ này.

Trương Hằng đã sớm chuẩn bị. Phong Lô Phiến Vũ một cái. lập tức thổi tan gợn sóng không gian này, thậm chí có hơn một nửa tràn về phía Băng Liên bà bà.

- Phá!

Trương Hằng thừa cơ hội này. trong mắt bùng lên ánh bạc. bỗng nhiên đâm ra một kiếm, một đạo kiếm khí màu bạc Vũ xẹt... một cái. khoảng khắc đâm tới trước người Băng Liên bà bà.

Chí Cường Nhất Kiếm, thi triển toàn lực!

Ầm!

Lực chấn áp vô tận hùng hồn giáng thẳng xuống, phủ lên thân thể bà ta.

Oong...

Cùng lúc, gợn sóng không gian đáng sợ cũng vọt tới.

- Người cho rằng như thế là có thể tổn thương được bà bà ta đây hay sao?

Băng Liên bà bà cười lạnh một tiếng, trên người đẩy lên một cỗ dao động kỳ dị, ánh sáng trắng bùng lên. trên người xuất hiện một cái hư ảnh linh bảo phòng ngự.

Nhìn bộ dạng, đó là một kiện bảo giáp bó sát người, nửa trong suốt, bên ngoài có thể thấy rõ những sợi tơ thật nhỏ.

Xì xì xì...

Quanh người bà ta đột nhiên có những sợi tơ mảnh màu trắng kéo dài ra. quần quanh lại hình thành một cái kén tằm kín mít chặt chẽ.

Phốc phốc!

Tất cả công kích, bao gồm gợn sóng không gian khi tiếp xúc tầng phòng ngự kén tằm tơ mảnh màu trắng này. đều tan rã biến mất.

Phốc!

Kiểm khí cực mạnh do Trương Hằng cách không phát ra, vẽ ra một cái dấu ấn dài trên đó.

Nhưng Băng Liên bà bà ở trong vòng bảo hộ vẫn yên lành.

- Linh bảo phòng ngự thượng phẩm!

Sắc mặt Trương Hằng đại biến, vẻ mặt khiếp sợ nhìn bảo giáp bó sát người của Băng Liên bà bà. không đoán được đối phương lại còn có trọng bảo như thế!

Trong các cường giả cấp phủ chủ mà Trương Hằng từng gặp. còn chưa có ai sở hữu một kiện linh bảo phòng ngự thượng phẩm.

Nên biết, trong Pháp bảo cùng cấp. loại phòng ngự cần số lượng tài liệu gấp mấy loại công kích, giá trị hơn xa thứ sau.

Cường giả cấp phủ chủ thông thường chỉ có một hai kiện linh bảo thượng phẩm, cực ít có được linh bảo phòng ngự thượng phẩm.

Mặc vào linh bảo phòng ngự thượng phẩm này. Băng Liên bà bà tự tin trong cấp phủ chủ. không có mấy người tổn thương được mình.

- Hi hi, trên người ta là Tầm Ti Thiên Giáp, chính là một kiện duy nhất còn lại ở Chu Vương Triều. Nếu bị một kiện Linh bảo trung phẩm của người công phá, vậy thì đúng là trò cười lớn.

Băng Liên bà bà cười nhạo nói:

- Thời gian tàn nén nhang sắp tới. người nên ngoan ngoãn chịu thua đi.

Trương Hằng không khỏi chế nhạo, thân hình chợt lóe trực tiếp thuấn di đến trước người Băng Liên bà bà, bỗng nhiên đánh ra một chưởng.

Oong...

Hư Không Hỏa diễm lao ra khỏi bàn tay hắn. hóa thành to như chiếc chày, Vù một cái trực tiếp bao trùm Băng Liên bà bà.

- Không đúng...

Nguy cơ mãnh liệt ập tới, nét tươi cười trên mặt Băng Liên bà bà cứng lại.

Phốc!

Hư Không Hỏa diễm trực tiếp xé ra một cái lỗ lớn trên kén tằm màu trắng cứng cỏi không thể phá này.

- A!

Băng Liên bà bà kêu thảm một tiếng, linh bảo bị tổn hại, còn bị cắn nuốt một tầng máu thịt, hoàn toàn hủy dung.

- Chấn Áp Quyết!

Trương Hằng đột nhiên tế ra Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp.

Ầm!

Lực chấn áp thuần túy còn mãnh liệt hơn Lúc này, đánh ra từ bảo tháp huy hoàng xa xưa ở hư không.

Băng Liên bà bà lập tức không đứng vững, tâm thần bị thương, phun ra một ngụm máu.

Bảo tháp thức thứ nhất, Chấn Áp Quyết. lúc này Trương Hằng có thực lực cấp phủ chủ toàn lực thi triển, uy lực vượt xa trước kia, thừa cơ ập tới chấn nhiếp Băng Liên bà bà.

Lúc này, thân thể cùng linh hồn bà ta đồng thời thừa nhận lực chấn áp không thể tưởng tượng, không thể chống đỡ.

Trong mắt Trương Hằng hiện rõ sát khí, ý niệm vừa động. Phá Không Kiếm bắn ra.

Vũ xẹt....

Mắt thấy Phá Không Kiếm đã sắp chém giết một vị cường giả cấp phủ chủ.

Oong...

Ở thời khắc cuối cùng, Phá Không Kiếm đột nhiên quay đầu, dừng lại, phát ra một trận dao động tinh thần không cam lòng.

Trong đầu Trương Hằng, hiện ra một ý tưởng lớn mật.

Hít sâu một hơi, Hư Không Hỏa diễm trong lòng bàn tay biến mất vào hư không.

Hắn chỉ ra một cái, nhẹ nhàng đặt lên trán Băng Liên bà bà.

Ý thức của Băng Liên bà bà liêu mạng giây giụa ở thần thức hải nhưng linh hồn cùng thân thể đồng thời bị Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp vô thượng chân áp, không thể nhúc nhích.

Rốt cuộc, Băng Liên bà bà buông tha chống cự. linh hồn bị hút đi. thần sắc bỗng nhiên ngưng đại.

Sắc mặt Trương Hằng tái nhợt, ý niệm vừa động, Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp bỗng nhiên thu nhỏ lại, trở về thân thể hắn.

Bịch!

Sau khi làm xong hết thấy, thân thể Trương Hằng gần như hư thoát, té xuống đất.

Thời điểm cuối cùng, trong nháy mắt Trương Hằng gần như sử dụng tất cả bài tẩy. mới khó khăn thi triển thành công Ký Hồn Thuật với Băng Liên bà bà cấp phủ chủ.

Điều này cũng có nghĩa, hiện giờ Trương Hằng đã hoàn toàn khống chế một vị cường giả cấp phủ chủ...

Kết quả này là điều mà trước đó Trương Hằng không ngờ tới.

Hắn vốn chỉ định giết người, cố gắng giảm bớt tổn thương cho mình. Nhưng ở thời khắc cuối cùng. Trương Hằng nảy sinh ý tưởng bạo gan, dốc toàn lực liền khống chế một vị cường giả cấp phủ chủ.

-Băng Liên bà bà.

Trương Hằng ngồi dưới đất, uể oải nói một tiếng.

- Chủ nhân.

Băng Liên bà bà miễn cưỡng đứng lên khỏi mặt đất, vô cùng cung kính, hoàn toàn không để ý khoe miệng còn tràn ngập máu tươi.

- Giao ra tất cả Pháp bảo thông linh cùng tài liệu cực phẩm trong tay người.

Trương Hằng nhàn nhạt nói.

- Rõ.

Băng Liên bà bà không hề có ý niệm chống cự. một hơi lấy ra hết tất cả bảo vật trên người, chất đống trước người Trương Hằng.

Trương Hằng dùng thần thức quét qua một chút, gật đầu vừa lòng, lại phân phó:

- Người cứ giữ lại hồ lô này, lựa chọn thêm một kiện linh bảo phòng ngự trung phẩm để dùng.

Băng Liên bà bà nhu thuận cầm lại hai kiện Pháp bảo thông linh, không biết làm gì đứng tại chỗ.

- Từ giờ trở đi, người phụ trách trông coi động phủ ta vừa làm ở Quỷ Đô Sơn. lúc này ta phải tiềm tu một thời gian.

Trương Hằng lại ra một mệnh lệnh, ý niệm vừa động, để cho Băng Liên bà bà trở về Quỷ Đô Sơn.

625. Chương 559: Công Pháp Tầng Bốn

Theo Trương Hằng phân phó. Băng Liên bà bà rời khỏi lĩnh vực không gian, đi vào canh giữ động phủ Quỷ Đô Sơn đã Đảo được phân nửa.

Cường giả cấp phủ chủ lại bị dùng làm coi cửa. nếu để cho tu sĩ khác biết được, không biết sẽ sinh ra ý tưởng gì.

"Người ở trong động phủ này. bố trí cấm chế cùng ảo trận tạm thời coi cửa cho ta, ngăn cản các tu sĩ khác tiến vào thăm dò. Nếu gặp chuyện không thể giải quyết, có thể trực tiếp liên hệ với ta."

Trương Hằng lại dặn dò một tiếng, mới thu hồi tâm thần quyết định dốc lòng tu luyện một thời gian.

Từ khi rời Lam Tinh Đảo, Trương Hằng đi qua một con đường giết chóc, bản tôn cùng phân thân thông qua các loại thủ đoạn sấm sét, mưu đoạt không ít Pháp bảo thông linh, trong lúc đó cũng cần nuốt không ít thi thể yêu thú.

Cẩn thận tính toán lại, Trương Hằng phát hiện cộng thêm thu hoạch ở Bồng Lai Đảo. cách công pháp tăng bốn không còn xa nữa.

Mục tiêu hai trăm kiện Pháp bảo thông linh trung phẩm, tối thiểu hoàn thành được một nửa.

Đương nhiên, trong đó còn bao gồm một ít tài liệu, thi thể yêu thú. thiên địa linh vật...

"Có lẽ, ta có thể thử đột phá tăng bốn cổ tháp!"

Trong đầu Trương Hằng đột nhiên trời lên một ý niệm mãnh liệt này.

Lúc ở Lam Tinh Đảo, hắn còn đánh giá công pháp tăng bốn tất nhiên là một bước nhảy vọt về chất, đến lúc đó ngay cả không thể làm được chân chính vô địch nhân giới, cũng có thể ngạo nghễ thiên hạ.

Muốn làm liền làm, Trương Hằng lập tức bắt đầu hành động. Trước tiên chất đồng những thứ lấy được từ Băng Liên bà vào một chỗ, chuẩn bị cần nuốt luyện hóa.

Hơi trầm ngâm, Trương Hằng vung tay thu lại kiện linh bảo phòng ngự thượng phẩm Tầm Tì Thiên Giáp kia.

Linh bảo thượng phẩm, khắp Chu Vương Triều cũng là bảo vật vô cùng quý giá, huống chi còn là loại phòng ngự.

Trương Hằng dự tính tạm thời lưu trữ vật này lại.

Phốc!

Một đoàn ngân diễm bùng lên trong tay Trương Hằng. rơi xuống các bảo vật cùng tài liệu này.

Xì xì xì...

Trong lĩnh vực không gian vang lên những tiếng động quái dị, trong quá trình này. thân thể cùng linh hồn Trương Hằng đều chậm rãi xảy ra thay đổi.

Khi loại thay đổi này tích lũy đến một mức giới hạn. chắc chắn sinh ra dị biến khó mà đoán trước.

Trương Hằng cứ toàn tâm toàn ý tu luyện thậm chí cắt đứt tất cả cảm quan, muốn trong thời gian một hai năm đạt tới mục tiêu mơ ước.

Thời gian trôi qua từng chút.

Một ngày, hai ngày, nửa tháng, một tháng...

Trương Hằng một lòng tu luyện không nghe không hỏi chuyện bên ngoài, lại không biết Chu Vương Triều rộng lớn đang nổi lên một trận gió bão chưa từng có.

Ngay trong nháy không gian của Trương Hằng, bên trong một đoàn đóng băng màu lam, ẩn núp một cái nhân tố cực kỳ không ổn định.

ở trung tâm đoàn đóng băng màu lam này có một đoàn ánh sáng đen, bên trong là một nam tử áo bào đen. trên người lóe ra hào quang màu đen sinh sôi không dứt, khí tức toàn thân đã khác với lúc còn ở Tam Tinh Vực.

Người này chính là Huyền U Thiên Ma gần như giết không chết ở giới này. khi đám người Trương Hằng ở Tam Tinh Vực phải cực kỳ khó khăn mới phong ấn thành công.

Huyền U Thiên Ma mở đôi mắt tối đen không đáy. lẩm bầm nói:

- Từ khi trở lại Chu Vương Triều tới nay, thực lực của ta đột nhiên tăng mạnh, còn cần một thời gian là có thể khôi phục đến trạng thái mạnh nhất.

- Nhưng thực lực Trương Hằng này tăng lên thậm chí còn khủng bố hơn cả bản quân... Trong tay lại còn nắm giữ thần thông khắc chế ta. khiến bản quân không thể không sử dụng bí thuật che dấu biến hóa trên người. Không! Bản quân nhất định phải nghĩ biện pháp chạy trốn, chỉ cần có thể cứu ra chủ nhân hết thấy đều dễ dàng...

Một lát sau, cổ khí tức kỳ dị trên người hắn tiêu tán không còn.

Trong nháy mắt không gian, lại khôi phục tĩnh lặng như trước. Trương Hằng toàn tâm tu luyện cắt đứt tất cả cảm quan, không hề cảm nhận được.

Cửu U hải vực vô biên vô hạn. ngang dọc hàng tỷ dặm.

Ở chính giữa mảnh hải vực rộng lớn này, ở sâu vạn dặm dưới biển, có một vực sâu không thấy đáy.

Ở gần vực sâu có gió lốc cuồng bạo màu đen. tu sĩ bình thường chưa đến gần đã bị xé thành hư vô trong nháy mắt.

Cơn gió này chính là Tịch Diệt Hắc Cương Phong mà người giới này nghe đã sợ vỡ mật, hủy diệt hết thấy vật chất, bao gồm linh hồn, pháp thuật, dù là linh bảo trung phẩm cũng bị nó xé thành bụi phấn.

Thâm Uyên Vô Tận này bị chúng yêu tu Cửu U hải vực gọi là cánh cửa cấm kỵ. hoặc là cánh cửa Cửu u.

Nghe nói đây cũng là do rất nhiều yêu tu chứng thực, cánh cửa cấm kỵ này là cánh cửa đi thông Cửu U Vực thánh địa Yêu tộc.

Ngay một ngày, bỗng nhiên Tịch Diệt Hắc Cương Phong chấn động, lộ ra một vùng chân không.

Vù....

Hai đạo hào quang một tím một lam chói mắt bắn ra từ cánh cửa Cửu u. xuất hiện một thanh niên áo bào lam gầy như que củi cùng một nam tử trung niên.

Trong đó một người chính là phủ chủ Tử Hoàng Phủ Tử Hoàng.

Thanh niên áo bào lam gầy như que củi bên cạnh hắn, trên người mơ hồ lộ ra một cổ khí tức khủng bố làm cho hải vực gần đó đông cứng, đôi mắt màu lam của hắn lóe ra tia sáng yêu dị.

Càng kỳ lạ là ở mi tâm của hắn. còn có một cái dấu ấn đỏ hình chữ thập.

Khi hắn nhướng mày, dấu ấn chữ thập đỏ này có vẻ hết sức yêu diễm, dữ tợn.

- Yêu Tôn đại nhân, không bằng ngài đi Tử Hoàng Phủ của ta trước, tìm hiểu tình huống?

Tử Hoàng đứng ở bên cạnh hắn hết sức cung kính nói.

Dù là ngày đó bởi vì Âm Dương Tán Tiên nhúng tay. phá hủy cơ hội giết Trương Hằng, Nhưng mà hắn chờ ở Cửu U Vực nửa tháng, rốt cuộc gặp được Huyền Lam lão tổ một trong tứ đại Yêu Tôn ở Cửu U hải vực, cũng nói cho hắn biết chuyện Cực Băng Hùng Vương bị giết.

Huyền Lam lão tổ nghe xong, không nói hai lời quyết định xuất quan giải sầu, đi đạo thể giới nhân loại, thuận tiện báo thù cho con cháu.

Lúc này, thanh niên yêu dị đứng bên cạnh Tử Hoàng chính là đứng đầu tứ đại Yêu Tôn Cửu U hải vực. trăm vạn năm qua chưa từng thất bại - Huyền Lam lão tổ.

- Tử Hoàng Phủ?

Thanh niên yêu dị bĩu môi, lắc đầu nói:

- Không cần... Chúng ta cứ trực tiếp đi Tam Tiên Đảo hoặc là Đông Vân đại lục.

- Vâng vâng.

Tử Hoàng làm sao dám đoán đoán liên tục thưa dạ.

Tuy rằng hắn chưa thấy qua Huyền Lam lão tổ ra tay. nhưng ngày đó xảy ra không gian dị biến, ngay cả Uyên Hồng bệ hạ sánh vai cùng Tán tiên kia cũng biết danh hào vị Huyền Lam lão tổ này.

Bởi vậy đủ thấy thực lực tứ đại Yêu Tôn Yêu tộc.

Có thể khẳng định, thực lực Huyền Lam lão tổ tuyệt đối vượt xa cấp phủ chủ...

Cho tới bây giờ Tử Hoàng không hề nghi ngờ đối phương có được thực lực dễ dàng tiêu diệt mình.

Hai người bay một lát, đột nhiên Huyền Lam lão tổ ngừng lại, liếc Tử Hoàng, khẽ cau mày:

- Tốc độ của ngươi quá chậm, để bản tôn kéo ngươi đi.

Dứt lời, Huyền Lam lão tổ cũng mặc kệ Tử Hoàng có đồng ý không, lao tới trước người nắm chặt tay hắn.

Bụp!

Hai người biến mất vào hư không tại chỗ.

Ngay sau đó liền xuất hiện ở một mặt hải vực cách đó trăm vạn dặm.

Một trăm vạn dặm!

Tử Hoàng hít sâu một hơi. đáy lòng sinh ra một cỗ sợ hãi thật sâu.

Một cái thuần di là trăm vạn dặm, chỉ riêng thần thông này là có thể ăn chắc cường giả cấp phủ chủ.

ở trên Đông Vân đại lục rộng lớn vô tận, có rất nhiều lĩnh vực mà tu sĩ nhân loại chưa thăm dò tới.

Tuy rằng Chu Vương Triều được xưng là mệnh mông vô tận. nhưng dù là thời điểm huy hoàng nhất cũng chưa từng thống lĩnh toàn bộ Đông Vân đại lục.

Trên Đông Vân đại lục không thiếu vùng đất phong ấn. trong đó cũng bao gồm Tam Tinh Vực mà Trương Hằng từng sống.

Ở một nơi cực kỳ hẻo lánh ở đại lục. có một chỗ gọi là "Nhân Gian Tiên Cảnh", nhưng chỉ có một số ít người biết tới.

Theo như Vũ Vô Cực nói thực chất nơi này là một cái "lĩnh vực không gian", có thể nối liền hai giới thượng hạ.

Một ngày "Nhân Gian Tiên Cảnh" lượn lơ sương khói lộ ra hình bóng mơ hồ.

Mấy bóng người xuất hiện ở cạnh đám mây.

- Tuyết Dung, có cần tỷ tỷ đưa muội đến Bồng Lai Đảo không?

Người nói là một vị nữ tử tuyệt sắc bao phủ trong đoàn ánh sáng xanh biếc nhu hòa.

Nàng chính là Triệu Tịch Nguyệt. tỷ tỷ của Triệu Thụy.

Mái tóc đen dài mượt của nàng bay lên trong gió. cả người đứng đó nhu hòa hợp với hoàn cảnh xung quanh, hình thành một loại dung hợp vi diệu.

ở bên cạnh Triệu Tịch Nguyệt là một cô gái áo trắng tuyết xuất trần như tiên tử. mặt cười tinh xảo không chút tì vết, mỉm cười duyên dáng như hoa mẫu đơn. ôn nhu như nước, thuần khiết như tuyết, hoạt bát như tinh linh.

Chỉ là hai vị nữ tử tuyệt sắc có thể làm cho cả Chu Vương Triều ảm đạm, lại đứng ở cạnh nhau.

- Tịch Nguyệt tỷ. một mình Tuyết Dung là đủ rồi tỷ không cần lo lắng.

Ninh Tuyết Dung nhẹ nhàng vuốt tóc, gật đầu mỉm cười với Triệu Tịch Nguyệt.

- Nhưng mà Tịch Nguyệt tỷ vẫn không nói cho muội biết, tỷ làm sao biết hắn ở Bồng Lai Đảo? Lỡ như Tuyết Dung đi nơi đó. lại không tìm thấy hắn thì sao đây? Chu Vương Triều rộng lớn như thế...

Triệu Tịch Nguyệt xì cười, nắm lấy cánh tay nhỏ trắng mịn như ngó sen của nàng, ánh mắt sáng lộ ra một tia giảo hoạt:

- Muội liên tục nói hai cái hắn. còn không nói cho tỷ tỷ. hắn kia là chỉ ai?

Ninh Tuyết Dung cong môi. mặt ngọc hồng lên, buồn bực nói:

- Tỷ tỷ biết rõ còn cố hỏi, hiện giờ còn chọc ghẹo muội...

- Hắc hắc Tuyết Dung tỷ, đệ cũng muốn đi gặp đại ca. không bằng tỷ cũng dẫn đệ theo?

Triệu Thụy dáo dác lắm lét đi tới. lộ ra ánh mắt chờ mong.

Ninh Tuyết Dung chớp mắt cười khê:

- Có thể. nhưng mà đệ...

- Không được!

Triệu Tịch Nguyệt nghiêm mặt, làm Triệu Thụy buồn bực không thôi.

- Vì... vì sao đệ không thể đi?

Triệu Thụy nổi nóng, trên người bùng lên một cỗ khí tức nóng rực. là cho đám mây xung quanh nhuộm thành một mảnh lửa đỏ.

- Câm miệng, vi phụ nói qua, không cho người lại kết giao với hắn.

Đúng lúc này, một trung niên áo bào xanh lục xuất hiện sau lưng Triệu Thụy như u linh, nhẹ nhàng nhắc tay vỗ Triệu Thụy một cái.

- A

Triệu Thụy phát ra tiếng gào thét bi thảm, từ trên đám mây rớt thẳng xuống dưới.

- A... Cứu mạng!

Vung tay vung chân một hồi, Triệu Thụy biến mất khỏi tầm mắt bọn họ.

Bụp.

Triệu Hồng Vân nhàn nhạt liếc Ninh Tuyết Dung, biến mất vào hư không.

- Tiền bối ngài ấy...

Ninh Tuyết Dung nao nao.

- Tuyết Dung, muội không cần nghĩ nhiều, nhanh đi Bồng Lai Đảo giao thứ của Vũ Vô Cực cho Trương Hằng.

Triệu Tịch Nguyệt cười nói.

- Tỷ tỷ. hẹn gặp lại...

Ánh mắt Ninh Tuyết Dung đã có chút sương mù, hóa thành một đoàn ánh sáng trắng trong lành biến mất phía chân trời.

Triệu Tịch Nguyệt ngược nhìn bầu trời, thở dài sâu kín nói:

- Vũ Vô Cực đi rồi. Bắc Vực bốn vị ba mươi sáu giới sẽ do ai làm chúa tể?

626. Chương 560: Tiên Tử Trong Mây

Bồng Lai Đảo chính là Thánh địa tu luyện của Hải Ngoại Tam Tiên Đảo, mỗi ngày có rất nhiều tu sĩ hải ngoại đỉnh cấp dùng làm nơi trung chuyển, đi tới khối đại lục Chu Vương Triều, cũng chính là Đông Vân đại lục.

Đương nhiên, nơi này cũng có tu sĩ từ Đông Vân đại lục truyền tống tới hải ngoại. Vì nhiều nguyên nhân như chạy trốn, mạo hiểm, tìm Kiếm tài liệu... mà đi tới nơi này.

Một ngày kia, một đạo độn quang màu trắng rất trong sáng với tốc độ khó có thể do lường bay về phía Bồng Lai Đảo.

-Ồ?

Những tu sĩ phụ cận đều ghé mắt nhìn về phía đạo độn quang màu trắng này.

Xem tình hình này, tu sĩ trong đạo độn quang màu trắng này không phải truyền tống mà tới mà trực tiếp từ Đông Vân đại lục bay tới.

Khi bay vào trong khu vực Bồng Lai Đảo mấy vạn dặm, đạo độn quang này đột nhiên giảm tốc độ, chậm rãi bay về phía tiên đảo trước mặt.

Lúc này, cũng có tu sĩ nhìn thấy được tu sĩ trong màn đạo độn quang màu trắng này.

Lập tức, hai nam tu sĩ phụ cận liền ngây ngốc sửng sốt.

Đập vào mắt hai người là một tiên tử với áo trắng không nhiễm chút bụi trần, đạp lên một dải sen trong suốt như ngọc, bao phủ trong một trận bạch quang mỏng lung, phiêu phiêu lướt đi trong màn mây.

Bọn họ có thể nhìn thấy hình dáng mỏng lung của nữ tu áo trắng kia, khuôn mặt nàng hoàn mỹ không tỳ vết, tươi cười như ẩn chứa thanh hà, tóc đen tung bay trong gió.

Từ xa nhìn lại, nàng giống như một tiên tử trong mây, phiêu dật xuất trần, khuôn mặt tươi cười bằng thanh ẩn chứa khí chất thoát tục.

Hai gã nam tu phụ cận đều có tu sĩ Hợp Thể Kỳ, vừa nhìn thấy bóng hình mỏng lung này, lập tức như thất hồn lạc phách!

Chờ bọn hắn kịp phản ứng thì tiên tử trong mây kia đã bay đi rất xa.

- Đây... Vị tiên tử vừa rồi.

Một gã Hợp Thể Kỳ há hốc mồm mắt, không biết làm sao, tâm thần hoảng hốt.

Hắn có tâm đuổi theo nhưng lại tự sinh ra một loại tâm lý xấu hổ không hiểu, sắc mặt vô cùng ảm đạm.

Tình huống này không chỉ xuất hiện trên người hai người bọn họ mà còn xuất hiện trên rất nhiều nam tu sĩ khác. Đương nhiên cũng không thiếu những người có định lực siêu nhân, ý chí cứng cỏi. Bọn họ chỉ sửng sốt một chút rồi liền khôi phục lại như cũ.

Từ đó tới mấy năm sau, hải vực phụ cận nơi này liền phát sinh một việc lạ. Có mấy tên nam tu Hợp Thể Kỳ dù tu vi không còn tiến thêm nhưng chung thân không tìm kiếm nữ đạo lữ. Ngoài ra còn có vài tên nam tu cả ngày thần hồn ngẩn ngơ, không có lòng tu luyện, thất thố một thời gian dài mới dần khôi phục lại bình thường.

Tiên tử trong mây này rốt cục là ai? Các vị xem tới đây chắc trong lòng cũng đã tự hiểu ra.

Ninh Tuyết Dung chân đạp Tuyết Ngọc Liên Hoa Thai, từ Đông Vân đại lục vô cùng xa xôi một đường bay tới nơi này.

Vốn trên Đông Vân đại lục có mấy địa phương như Thiên Tinh Đình. Thiên Ma Uyên cũng có Truyền Tống Trận trực tiếp truyền tống tới Tam Tiên Đảo.

Nhưng Ninh Tuyết Dung lại thiếu đi những kiến thức bình thường về Chu Vương Triều cho nên một đường bay tới, phi hành mất hai tháng, cũng trải qua không ít đường vòng.

Tuy nói tu sĩ Hóa Thần Kỳ trở lên đã có thể thuận di nhưng nếu lộ trình quá xa xôi thì cũng không nên liên tiếp sử dụng thần thông này một cách quá độ được.

Cũng may, thời gian hai tháng đối với người tu chân mà nói thì cũng không coi là dài.

Rốt cục, Ninh Tuyết Dung đã bay được tới hải ngoại, mắt thấy đã sớm có thể tới Bồng Lai Đảo, gặp lại người yêu thương.

Trong lòng Ninh Tuyết Dung vô cùng vui sướng chờ mong, tự nhiên vô cùng vui vẻ khiến cho dung mạo vốn quốc sắc thiên hương của nàng lại càng xinh đẹp, khiến người ta hít thở không thông. Dọc đường đi, mỗi khi nàng giảm tốc độ lại khiến vô số nam tu chú ý.

Mới đầu, Ninh Tuyết Dung còn có chút sững sốt nhưng sự tình tương tự phát sinh quá nhiều cho nên nàng cũng cảm thấy bình thường lại.

Cũng may, những nam tu này vì nguyên nhân nào đó mà không dám lại gần hoặc tiến lên gây chuyện. Đây cũng đúng là một kỳ tích.

Hừ—

Ninh Tuyết Dung bay tới trên không Bồng Lai Đảo, bay quanh nơi này một vòng, phát hiện có một tầng trận pháp cường đại bao phủ.

Đôi mi thanh tú của nàng hơi nhíu, trầm nghĩ:

“Nếu ta cứ rần xông vào sẽ khiến cho những tiên nhân trong truyền thuyết của nơi này mất hứng, đến lúc đó lại gây ra không ít phiền toái cho đại ca. Ta không thể làm như vậy được...”

Đang khi nàng yên lặng suy nghĩ thì không gian phụ cận xuất hiện một ít dao động mờ mịt.

Bá!

Từ phương hướng Cửu U hải vực xa xôi đột nhiên có hai gã nam nhân thuần di tiến tới.

- Ha ha ha... Đã lâu chưa tới nơi này, thật sự rất nhớ mong...

Người nói chuyện là một thanh niên mặc lam bào với dáng người cao ráo, ánh mắt ôn hòa, bộ dáng có chút anh tuấn.

Bên cạnh hắn có một trang niên mặc áo bào tím, dáng dấp rất thành thật.

Khí tức trên người hai người này rất mờ mịt, nhìn qua không phải là yêu thú mà rất giống nhân loại.

Hơn nữa, hình ảnh của hai người này nhìn qua đều rất thiện lương, hoàn toàn không giống với hình tượng ác nhân giết người không chớp mắt trong truyền thuyết.

Nhưng có ai biết hai “tu sĩ nhân loại” nhìn như vô hại này chính là hai đại nhân vật với địa vị hiển hách ở Cửu U hải vực.

Trung niên áo bào tím kia tuy bộ dáng rất rất thành thật nhưng lại chính là Tử Hoàng Phủ chủ tiếng tăm lừng lẫy, cũng chính là người nổi bật trong rất nhiều nhân vật cấp Phủ chủ của Cửu U hải vực.

Về phần thanh niên lam bào kia lại càng khó lường. Hắn chính là Huyền Lam Lão tổ, một trong bốn đại Yêu Tôn trực tiếp dưới trướng của Huyền Long Đại Vương.

- Lam đại ca, chúng ta trực tiếp đi vào chứ?

Trung niên áo tím cười hỏi, trong giọng nói có một tia xu nịnh.

Kể được xưng là Lam đại ca kia lắc lắc đầu:

- Di Thiên Âm Dương Trận xung quanh Bồng Lai Đảo cũng không dễ đột phá như vậy. Nếu mạnh mẽ đi vào khẳng định sẽ kinh động mấy lão bất tử kia.

Trung niên áo bào tím vừa chuẩn bị lên tiếng tiếp thì bên cạnh đột nhiên truyền đến một thanh âm nữ nhân dễ nghe như tiếng suối chảy:

- Xin hỏi nhị vị, các người cũng muốn đi vào Bồng Lai Đảo sao?

- Uhm. đúng vậy!

Lam đại ca và nam nhân áo tím kia theo bản năng gật đầu.

Nhưng ngay sau đó bọn họ chợt “ồ” một tiếng rồi biến sắc, đột nhiên quay đầu lại.

Bên cạnh bọn họ, một tiên tử trong mây xinh đẹp, chân đạp dài sen, bao phủ trong một tầng bạch quang mờ mờ. Toàn bộ giai nhân trên thế giới này nhìn nàng cũng phải thất sắc.

Hai người ngẩn ra, Lam đại ca sớm khôi phục lại vẻ tự nhiên trước, trong lòng kinh hãi:

“Nữ tu nhân loại này ở ngay bên cạnh nhưng chúng ta sao lại không cảm giác được?!”

Hai người cũng rất khiếp sợ với dung mạo và khí chất của Ninh Tuyết Dung, trong lòng cảm thấy cổ quái không thôi.

- Thật tốt, không bằng chúng ta cùng nhau đi Bồng Lai Đảo đi! Ta tên là Ninh Tuyết Dung. xin hỏi tôn tính đại danh của hai vị?

Ninh Tuyết Dung vô cùng vui mừng, biểu tình rất vui vẻ. Nàng không quen với nhân sinh, lại thiếu đi kiến thức phổ thông, cũng rất tự nhiên mời hai gã tu sĩ này cùng tiến vào Bồng Lai Đảo.

Lam đại ca ngược nhìn nàng một cái, trái tim đập hơi nhanh hơn, tận lực thu liễm tâm thần để chính mình không có làm ra điều gì thất thố.

- Ta gọi là Lam Thiên, hắc là Tử Phong. Hai người chúng ta đều là tán tu, ngẫu nhiên đánh chết mấy con yêu thú ở hải vực phụ cận. Có thể gặp được Ninh tiên tử đúng là tam sinh hữu hạnh!

Lam Thiên cảm khái một tiếng, vội vàng truyền âm cho Tử Hoàng.

- Tử Hoàng, người nghe cho rõ lời bản tôn đây. Mục tiêu hàng đầu chuyển này thay đổi. Người nhất định phải phối hợp hỗ trợ ta lấy được sự ưu ái của tiên tử này. Ha ha ha... Chẳng lẽ đây là cơ hội ông trời ban cho ta!? Vừa mới rời khỏi địa phương quỷ quái nơi Cửu U Vực, lão trời già lại đưa tới cho ta một song tu đạo lữ hoàn mỹ như thế này?!

Tử Hoàng cảm thấy cổ quái vô cùng, lại âm thầm kêu khổ. Hắc không ngờ được Huyền Lam lão tổ lại vì một nữ nhân tuyệt sắc thế này mà đột nhiên thay đổi chủ ý, ngay cả cừu hận của con cháu mình cũng gác sang một bên.

Tuy nhiên, hắc cũng không thể không thừa nhận nữ tu trước mặt này chính là người hoàn mỹ nhất hắc từng gặp, bất kể là khí chất hay dung nhan.

- Vâng, đại nhân, ta nhất định sẽ phối hợp hỗ trợ ngài. Nhưng ta có chút không rõ. chỉ là một nữ tu nhân loại mà thôi, ngài hoàn toàn có thể cậy mạnh, đến lúc đó còn sợ nàng ta không thuận theo hay sao?!

Tử Hoàng khó hiểu hỏi.

- Cậy mạnh? Tuyệt đối không thể! Nếu là nữ tu tâm thường, bản tôn đã sớm động thủ rồi, còn cần người nhắc nhở sao?! Bớt nói nhảm đi, nhớ kỹ cho ta, đây là nhiệm vụ hàng đầu, thậm chí quan hệ tới vận mệnh cuộc đời này của bản tôn.

Huyền Lam Lão tổ cười lạnh nói.

- Vâng vâng, ta hiểu được.

Tử Hoàng vội vàng đồng ý. Trên thực tế, hắc còn có chút không rõ. Chỉ là theo đuổi một nữ nhân thôi, sao lại quan hệ tới vận mệnh cả đời?!

Đại bộ phận người tu chân đều không đặc biệt coi trọng tình cảm. Thứ bọn họ coi trọng nhất chính là hiệu quả do việc kết hợp tu luyện mang lại.

Theo tu vi tăng lên, bình cảnh sau này càng ngày càng khó. Nếu chỉ một mình tu luyện thì tỷ lệ đột phá sẽ rất nhỏ. Nhưng nếu có song tu đạo lữ thì xác suất sẽ gia tăng rất nhiều.

- Hai người các người sao vậy...

Ninh Tuyết Dung đi tới bên cạnh, bạch quang mộng lung trên người tiêu tán, lộ ra bộ dáng một cô gái chừng mười bảy mười tám tuổi.

Ánh mắt “Lam Thiên” sáng lên, cười ha hả:

- Hai chúng ta vừa rồi thương nghị chút việc. Ta vốn muốn đồng ý mang Ninh tiên tử người cùng vào Bồng Lai Đảo nhưng vị Nhị đệ kết bối này của ta lại có chút không đồng ý.

- Ánh mắt Ninh Tuyết Dung lập tức nhìn sang “Tử Phong”, vô cùng khó hiểu hỏi:

- Vị đại thúc này, sao ngài lại không đồng ý?

Tử Phong thở dài một hơi:

- Vốn ta không quá chào đón người lạ. Nhưng nếu vị đại ca của ta đã có yêu cầu thì cũng không biết phải làm sao cả... Được rồi, nể mặt đại ca ta, ta cũng đồng ý-

- Cảm ơn đại thúc.

Ninh Tuyết Dung vui vẻ cười.

Tử Phong lắc lắc đầu:

- Muốn cảm tạ thì hãy cảm tạ đại ca của ta ấy!

Lam Thiên vui vẻ cười, chờ đợi Ninh Tuyết Dung cảm ơn mình.

- Cảm ơn hai vị đại thúc!

Khuôn mặt Ninh Tuyết Dung hơi hiện lên một tia giảo hoạt, liền cúi người về phía hai người.

Một câu này liền nâng hai người lên cấp “đại thúc”.

Lam Thiên: !!!

Tử Phong: !!!

Ba người sau khi nói chuyện đôi câu liền nhất tề bay về phía Bồng Lai Đảo.

Hưu

Chỉ chớp mắt, bọn họ liền đi tới một địa phương có nhiều tu sĩ đang xếp hàng.

- Ha ha ha... Cũng như trước đây, chúng ta phải ở chỗ này lưu lại danh tính, cùng với khi tức mới có thể tạm dừng chân ở Bồng Lai Đảo hoặc dùng Truyền Tống Trận...

Lam Thiên hiện ra bộ dáng không có gì không biết, giải thích cho Ninh Tuyết Dung.

Tử Hoàng bên cạnh phụ họa theo:

- Ninh tiên tử, vị đại ca này của ta không chỉ nghe nhiều biết rộng, pháp thuật cao cường mà rất hiểu lòng người, vô cùng hiểu ý...

- Thật không?

Ninh Tuyết Dung chớp chớp đôi mắt to tròn, khuôn mặt hơi hiện ra chút hoài nghi.

Tử Hoàng vừa mới chuẩn bị nói tiếp thì chợt nghe một tu sĩ nhân loại vô cùng đặc ý nói:

- Các ngươi có biết hay không... Trong số tu sĩ nhân loại chúng ta xuất hiện một đại thần thông giả. Hắn một mình giết tới Cửu U hải vực, đại náo Tử Hoàng Phủ, huyết tẩy Ma Xà Phủ, giết chết Thiên Sát Ma Xà, không ai địch nổi...

627. Chương 561: Dương Danh Thanh Hạ

Người nói chuyện là một tu sĩ mặt lư, giọng nói có vài phần đặc ý.

Âm thanh này vừa vang lên, đám người xếp hàng lại hiện lên một mảnh xôn xao.

- Từ đâu ra thằng nhà quê này thế?! Chuyện này chúng ta đã sớm biết từ nửa tháng trước rồi! Nghe nói vị đại thần thông giả kia chính là tu sĩ của Bồng Lai Đảo chúng ta đó!

- Hừ, đại náo Tử Hoàng Phủ, huyết tẩy Ma Xà Phủ, người họ Trương thì toàn bộ hải vực Tam Tiên Đảo chúng ta ai mà không biết, ai mà không nghe!?

Rất nhiều tu sĩ cười nhạo với tu sĩ mặt lư kia.

- Cái này... Các người đã biết hết rồi sao?!

Gã tu sĩ mặt lư kia cảm thấy khó tin, sắc mặt xanh mét.

- Hắc hắc, tiểu tử, người từ góc vách nào chui ra thế?! Khẳng định không phải là tu sĩ của hòn đảo nhất cấp nhị cấp nào đó, nếu không tin tức của người cũng sẽ không lạc hậu như vậy!

Một gã trung niên râu cá trê với giọng điệu kẻ cả nói với hắn.

Gã tu sĩ mặt lư đỏ cả mặt, gật đầu nói:

- Ta từ Phàm Vân Đảo tới, gần đây mới nghe tin tức động lòng người này... Tuy nhiên, nghe tu sĩ Phàm Vân Đảo chúng ta nói thì gã đại thần thông giả kia chính là người trên đảo ta chứ?!

- Phàm Vân Đảo? Chưa từng nghe qua! Hừ, tiểu tử, ta nói cho người nghe, tên đại thần thông giả kia kỳ thật là tu sĩ Lam Tinh Đảo, một hòn đảo nhị cấp. Đây là điều Đảo chủ Hoàng Phủ Lâm của Lam Tinh Đảo tự mình nói qua.

Một gã thiếu niên bên cạnh chỉ cao khí ngang nói.

- Vị đại thần thông giả kia rõ ràng là người của Bồng Lai Đảo, tuyệt đối không sai!

- Sai, là Lam Tinh Đảo!

- Sai hết, là Phàm Vân Đảo!

- Bồng Lai Đảo!

- Lam Tinh Đảo!

Lập tức, cả đám người trở nên hỗn loạn.

Cuối cùng, trên cơ bản chia làm hai phe, một bộ phận cho rằng vị đại thần thông giả kia là người của Bồng Lai Đảo, còn một bộ phận cho rằng là người của Lam Tinh Đảo.

về phần tên tu sĩ mặt lư tới từ Phàm Vân Đảo thì trực tiếp bị mọi người bỏ qua.

Ba người Ninh Tuyệt Dung vừa đi tới bên cạnh liền nghe được âm thanh ồn ào của đám người này.

Khi “Tử Phong” và “Lam Thiên” nghe tới câu chuyện đám tu sĩ này bàn luận thì sắc mặt đều biến đổi.

Đặc biệt, trên mặt tên “Tử Phong” hiện lên một tia lo lắng.

Nếu nơi này không phải là Bồng Lai Đảo thì chỉ sợ hắn không ngại diệt sát hết đám tu sĩ này, phát tiết mối hận trong lòng.

Khóe miệng “Lam Thiên” lại hiện ra vài tia trào phúng. Hắn đã biết vị đại thần thông giả những tu sĩ nơi này bàn luận là người nào.

- Được rồi, các người có ai có thể nói rõ được tôn tính đại danh của vị thần thông giả kia không?

Một gã tu sĩ ủng hộ quan điểm là người Bồng Lai Đảo cười lạnh nói.

- Cái này, Chúng ta chỉ biết hắn họ Trương.

- Đúng, chính là họ Trương! Người này thân cao ba trượng, cầm cự phủ trong tay, có thể biến thành ba đầu sáu tay, đao thương bất nhập, dũng bất khả擋, bằng vào thực lực một người chúng lại ức vạn Yêu tộc của Cửu U hải vực!

Một gã tu sĩ hét lên.

- Xi! Người kia quả thực họ Trương nhưng không phải cái gì ba đầu sáu tay cả! Hắn là một tu sĩ Huyết Ma Đạo giết người như ma, vì phóng thích dục vọng giết chóc trong lòng mới giết tới Cửu U hải vực. Theo một số người nói thì hắn có thể là Huyết Sát Quân Vương trong truyền thuyết!

- Huyết Sát Quân Vương?

Chúng tu sĩ nơi này đều ồ lên, vô cùng kinh ngạc.

- Yên lặng!

Đúng lúc này, một tiếng quát lạnh của nữ nhân từ trong hư không truyền tới, một cỗ tinh thần uy lực không tầm thường buông xuống nơi này khiến cho đám tu sĩ đang ồn ào nơi này cũng kinh hãi đảm chiến.

Người tới là một nữ tu cấp Chuẩn phủ chủ mặc hắc bào, khuôn mặt tú lệ. Giờ phút này nàng ta tràn đầy băng lãnh, đôi mắt nhưng lại vô cùng bình tĩnh.

- Tổng chấp sự!

Mấy chục gã hộ vệ Bồng Lai Đảo nhất tề thi lễ.

Tổng chấp sự khẽ gật đầu, ánh mắt đảo qua những tu sĩ đang xếp hàng đăng ký. Đột nhiên khi ánh mắt nàng nhìn về một chỗ xa xa thì chợt cảm thấy nao nao.

Ở nơi đó có ba gã tu sĩ, hai nam một nữ, đang đứng. Ba người này khiến cho Tổng chấp sự có cảm giác không thể đo lường.

Hai gã nam nhân kia kia bộ dáng thật sự không có gì đặc biệt nhưng khiến ánh mắt Tổng chấp sự sáng bừng lên chính là một tiên tử áo trắng không nhiễm bụi trần.

Nàng ta như một đoá U lan nở rộ trong vực sâu, vẻ đẹp xuất trần kinh tâm động phách và khí chất không màng danh lợi như tiên tử khiến bất cứ ai cũng phải cảm thấy xấu hổ. Đồng thời, nhất cử nhất động của nàng ta đều như dung nhập môi trường bốn phía, linh hoạt kỳ ảo, tinh thuần siêu phàm.

Ninh Tuyết Dung cảm nhận được ánh mắt của Tổng chấp sự thì khẽ mỉm cười, như đoá tuyết liên nở rộ trong màn mưa mờ lung...

Tổng chấp sự cảm giác như nàng ta như không phải thuộc phạm nhân, vội vàng bay tới, nói với Ninh Tuyết Dung:

- Xin hỏi cô nương họ gì, có phải tính toán tiến vào Bồng Lai Đảo không?

Nếu là một gã tu sĩ nam nhân bình thường tùy tiện tiến tới hỏi tính danh và lai lịch một nữ nhân xa lạ thì tất nhiên có chút không ổn.

Nhưng Tổng chấp sự này cũng là nữ tu, lại là chấp sự của Bồng Lai Đảo cho nên tuy có chút nóng vội nhưng cũng không quá mạo muội.

- Tiểu nữ Ninh Tuyết Dung, là lần đầu tiên đi tới quý đảo!

Ninh Tuyết Dung nhẹ giọng đáp lại, giọng điệu bình tĩnh, thanh âm dịu dàng êm tai như phong linh vàng lên trong U lâm.

Mà lúc này, những tu sĩ phụ cận cũng cảm thấy được dị động bên này nên đều ghé mắt nhìn sang.

Khi những tu sĩ này vô ý nhìn thấy Ninh Tuyết Dung thì cả đám đều ngáy ra như phỗng, hai mắt thất thần.

Thoáng chốc, cả đám đang cãi vã ầm ĩ chợt trở nên yên tĩnh lại hết.

Yên tĩnh không chút tiếng động.

Ba người Ninh Tuyết Dung lập tức trở thành tâm điểm của toàn trường. Ngay cả những tu sĩ phụ trách đăng ký của Bồng Lai Đảo cũng ngáy hết cả ra.

-Khụ khụ...

Tổng chấp sự khẽ ho hai tiếng khiến chúng tu sĩ nơi này chợt tỉnh ngộ.

Hô!

Nhất thời, âm thanh tim đập và tiếng hít thở dồn dập khiến không khí xung quanh lâm vào chấn động.

Ninh Tuyết Dung hơi cúi đầu xuống, khuôn mặt khẽ đỏ lên.

- Ninh cô nương, tại hạ Tổng An Nguyệt, là chấp sự của Bồng Lai Đảo. Nếu người tin tưởng thì hãy để ta mang bọn người các người vào trước.

Tổng chấp sự rất hiểu lý lẽ nói, vẻ mặt lãnh đạm hơi liếc nhìn chúng tu sĩ với ánh mắt hơi né tránh xung quanh.

- Tạ ơn tỷ tỷ.

Ninh Tuyết Dung nghe vậy thì mừng rỡ, dịu dàng đáp lại.

- Ninh cô nương khách khí rồi.

Tổng An Nguyệt mỉm cười nhìn “Lam Thiên” và “Tử Phong” nói:

- Nhị vị, các người cũng theo ta đi lên đi...

- Đa tạ.

“Lam Thiên” thản nhiên nói, khẽ đưa mắt nhìn Tổng An Nguyệt một cái.

Tổng An Nguyệt bị hấn nhìn thoáng qua một cái kia chợt cảm giác có một tia bất an khó hiểu.

- Ba người này là trường hợp đặc biệt, do ta phụ trách dẫn vào.

Tổng An Nguyệt nói với đám tu sĩ phụ trách tiếp đón kia một tiếng rồi mang theo ba người Ninh Tuyết Dung bay vào trong Bồng Lai Đảo.

Sau một lúc, toàn trường vốn tĩnh mịch lại trở nên sôi trào.

- Nữ tu kia quả thực là tiên tử giữa nhân gian... Không! Là tiên tử hạ phàm!

- Đúng thế, khí chất và dung mạo như vậy chính là người tuyệt vời nhất ta từng gặp! Đáng tiếc...

Chúng tu sĩ lại bắt đầu nghị luận, cũng có vô số tiếng thở dài vang lên.

- Đây là ba tấm ngọc phù thân phận, mỗi người các người rót vào đó một tia linh khí và một giọt máu đi.

Sau khi Tổng An Nguyệt dẫn ba người Ninh Tuyết Dung vào trong Bồng Lai Đảo thì cho bọn họ mỗi người một tấm ngọc phù đặc chế.

Ba người Ninh Tuyết Dung cũng không cự tuyệt, đều theo đó mà làm. Dù sao đây chính là Thánh địa Tam Tiên Đảo, theo truyền thuyết có tiên nhân tọa trấn. Dù là nhân vật cấp Phủ chủ tối cũng phải khép nép.

- Được rồi, ba vị hiện tại có thể tự do hoạt động trong Bồng Lai Đảo, chúc các vị vui vẻ!

Lại ghi chép thêm một ít tin tức, Tổng An Nguyệt mới cười nói.

- Tổng tỷ tỷ, Tuyết Dung có một việc muốn nhờ người hỗ trợ.

Ninh Tuyết Dung do dự chút rồi nói.

- Tuyết Dung cứ nói, nếu người đồng ý thì sau này khi ở lại Bồng Lai Đảo, nếu có gì khó khăn có thể tới tìm ta.

Tổng An Nguyệt sinh ra một ít hảo cảm với Ninh Tuyết Dung, nguyện ý ra tay giúp đỡ.

Nếu đổi là tu sĩ tầm thường thì hơn phân nửa nàng sẽ không quản việc này nhưng có một số người lại khác. Họ như có được mị lực không tầm thường. Tính cách Ninh Tuyết Dung tuy rằng có chút ngây thơ nhưng thiên bẩm điềm tĩnh và dịu dàng, lại có thể dễ dàng khiến bất cứ kẻ nào nảy sinh cảm tình.

- Tuyết Dung, ta lần này tới Bồng Lai Đảo là muốn tìm một người.

Ninh Tuyết Dung nói.

Vừa rồi nàng đã dùng thần thức quét qua toàn bộ Bồng Lai Đảo, ngoại trừ một số địa phương có cấm chế cường đại thủ hộ thì đã điều tra khắp mọi nơi.

Nhưng điều khiến Ninh Tuyết Dung thất vọng chính là nàng không tìm thấy khí tức của Trương Hằng.

“Lam Thiên” vừa nghe Ninh Tuyết Dung tới Bồng Lai Đảo là vì tìm người thì không khỏi tim đập nhanh hơn, thâm nghĩ:

“Chỉ mong người nàng tìm là nữ nhân hoặc là bạc tiền bối...”

Mơ hồ, trong lòng hắn đã hạ quyết tâm, cũng lặng lẽ dùng thần thức truyền âm cho “Tử Phong”.

- Tìm người?

Tống An Nguyệt khẽ cau mày:

- Bồng Lai Đảo tuy rằng không lớn nhưng số tu sĩ cũng đâu chỉ có ngàn vạn?! Nếu muốn tìm một người thì quả thật không khác gì mò kim đáy biển!

- Xin hỏi tính danh người Tuyết Dung muốn tìm là gì?

Ninh Tuyết Dung lại cười nói:

- Hắn họ Trương, tên Hằng, bộ dáng chừng hai mươi tuổi!

- Họ Trương tên Hằng? Đó không phải là Trương Hằng sao?

Tống An Nguyệt bỗng nhiên cả kinh.

- Trương Hằng?!

“Tử Phong” và “Lam Thiên” đều kinh hãi thét lên.

- Sao thế? Các ngươi cũng biết Trương đại ca?

Ninh Tuyết Dung vô cùng bất ngờ, đôi mắt tò mò nhìn về phía hai kẻ trong lòng mang ý nghĩ xấu kia.

- Cái này...

Đang lúc hai người không biết nên trả lời như thế nào thì Tống An Nguyệt lại nở nụ cười:

- Điều này có gì là kỳ quái chứ! Hiện nay ở Chu Vương Triều, Trương Hằng cũng không phải là hạng người vô danh. Rất nhiều tu sĩ đỉnh cao đều biết Trương Hằng chính là đại thần thông giả đã huyết tẩy hải vực Yêu tộc.

- Đúng lúc, chúng ta từng vô tình nghe qua cái tên Trương Hằng này.

“Lam Thiên” và “Tử Phong” vội vàng phụ họa, trong lòng khẽ thở dài một hơi, thiếu chút nữa đã để lộ sơ hở.

- Tuyết Dung, không biết Trương Hằng mà ngươi muốn tìm có phải là đại thần thông giả đã huyết tẩy hải vực Yêu tộc hay không?

Tống An Nguyệt khẽ thở dài nói:

- Nếu khéo trùng hợp như vậy thì Trương Hằng này ta cũng từng gặp qua một lần.

- Cái này... Ta cũng không thể khẳng định.

Đôi mắt Ninh Tuyết Dung hiện ra vẻ chờ mong:

- Không bằng tỷ tỷ ngươi dẫn ta đi gặp hắn được không?

628. Chương 562: Dấu Hiệu Thiên Kiếp

Trong Lĩnh vực không gian, Trương Hằng ngồi xếp bằng trên mặt đất, hoàn toàn ngăn cách với ngoại giới. Bốn phía xung quanh hắn lóe ra ngã điểm minh ám không chừng, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể bị dập tắt.

Hô~~~

Tĩnh tọa hồi lâu, hắn đột nhiên phun ra một hơi, toàn bộ tiểu không gian xuất hiện một trận áp lực mạnh mẽ.

Đồng thời, một cỗ khí tức có thể nói vô cùng khủng bố theo hô hấp và nhịp đập của hắc hổ nổi lên, khiến không gian cũng hơi vặn vẹo.

Hai tháng trôi qua, khí tức trên người Trương Hằng đã xảy ra sự thay đổi về chất, trong khi hô hấp cũng tản mát ra khí thể khiến người ta phải hô hấp dồn dập.

Không hề nghỉ ngơi, giờ phút này, thực lực của Trương Hằng đã vượt xa so với hai tháng trước. Nhưng mà, các loại tài liệu để hắc hổ cắn nuốt luyện hóa xung quanh đã càng ngày càng ít.

Ngân điểm bập bùng xung quanh bất cứ lúc nào cũng có thể bị dập tắt. Một lúc này, Trương Hằng đột nhiên mở mắt ra, ngân mang bùng lên, như sinh ra điện chớp, thì ào ào lăm lăm:

- Đã đạt tới tầng ba đại viên mãn, chỉ kém một chút nữa là ta đã bước vào một cảnh giới hoàn toàn mới.
- Đáng tiếc, những vật phẩm để luyện hóa cắn nuốt lại còn quá ít... Cho dù có thêm hai kiện Thông linh pháp bảo thượng phẩm trong tay thì cũng không đủ. Một bước cuối cùng này còn cần ít nhất hơn trăm kiện Linh bảo thượng phẩm.

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi, đứng lên rồi khẽ vận người một cái.

Ầm!

Một cỗ pháp lực hùng hồn như núi từ thân thể hắc hổ trào ra, toàn bộ Linh vực không gian cũng khẽ run run.

- Ô? Bé quan hai tháng, cắn nuốt tất cả chiến lợi phẩm, thực lực của ta lại tăng cường được vài lần!

Về mặt Trương Hằng kinh hãi.

Hắc hổ đứng tại chỗ, hít sâu một hơi rồi đột nhiên đánh một quyền về phía trước.

Ầm!

Toàn bộ tiểu không gian khẽ run lên, một đạo ngân mang thoáng hiện lên trong tay hắc hổ, tản mát ra khí thể bằng bạc như núi lửa bùng nổ.

Nếu là nhân vật cấp Phủ chủ nhìn thấy một quyền này của Trương Hằng đều sẽ phải động dung, có khi còn mau mau chạy cho nhanh.

Ông—

Khi một quyền của hắc hổ đánh ra, một vòng không gian sóng gợn nhàn nhạt mang theo khí tức hủy diệt trí mạng đánh về phía trước.

Không gian sóng gợn!

Trương Hằng nheo mắt lại.

Nhớ lại ngày đó, Ma Xà Phủ chủ dốc toàn lực, trong công kích cũng sinh ra không gian sóng gợn khiến cho hắc hổ lúng ta lúng túng, cuối cùng không thể không dùng tới Âm Dương Quyết và Hư Không Hỏa diễm để bảo mệnh.

Nhưng mà lúc này, Trương Hằng không dùng pháp bảo gì, vờn vện chỉ là tay không, đánh ra một quyền cũng đủ sinh ra không gian sóng gợn.

Một quyền đánh ra không gian sóng gợn!

Điều này cũng quá kinh thế hãi tục!

Thử hỏi, trong những nhân vật dưới cấp thần thoại thì có bao nhiêu người có được uy lực như vậy?!

Trương Hằng áp chế sự kích động trong lòng, sau một lúc lâu, trong hư không đột nhiên buông xuống một cỗ tinh thần uy lực vô thượng khiến không gian bốn phía như phải biến hình.

Đây là tinh thần uy lực cấp Phủ chủ!

Chẳng lẽ Trương Hằng tu luyện qua hai tháng, lực lượng linh hồn đã tăng trưởng một cách vượt bậc?!

Đáp án là không phải!

- Hiện tại ta mới chỉ sử dụng tinh thần uy lực của phân thân, đã tương đương với cấp Phủ chủ. Nếu kết hợp linh hồn của bản tôn và phân thân làm nhất thể thì...

Trên mặt Trương Hằng hiện ra vẻ vui mừng, lập tức dung hợp linh hồn của bản tôn và phân thân làm một.

Ầm!

Cỗ tinh thần uy lực trong hư không đã gia tăng hơn gấp hai lần, toàn bộ tiểu không gian này bị áp bách tới cực điểm.

Dưới tình hình này, dù có một ngọn núi cao trăm trượng, chỉ sợ dưới tinh thần uy lực khủng bố này cũng hóa thành bột mịn.

Cuối cùng, Trương Hằng ngưng tụ tinh thần uy lực đã dung hợp kia thành một điểm.

Đột nhiên, không gian trên đỉnh đầu hắn vận vẹo cả mảng lớn, cuối cùng xuất hiện một vết lõm rất rõ ràng.

Ngay cả không gian đều bị hắn bóp méo, cho thấy sự biến thái của hắn.

Nếu đem lực lượng khủng bố này tập trung vào vị trí của một tu sĩ nào đó thì sẽ sinh ra tình cảnh như thế nào?!

Trương Hằng vô cùng chờ mong!

Giờ phút này, bất kể là thực lực tự thân hay là linh hồn sau khi dung hợp, hắn đều vượt xa cấp Phủ chủ.

- Chẳng lẽ ta hiện tại đã tu luyện tới Độ Kiếp Kỳ?

Trong lòng Trương Hằng bỗng nhiên run lên.

Đặc biệt sau khi dung hợp linh hồn, với thực lực hiện tại, hắn hoàn toàn có thể dễ dàng tiêu diệt một nhân vật cấp Phủ chủ bình thường.

Đây cũng chỉ là kết quả của việc dung hợp một phân thân mà thôi. Nếu để phân thân thứ hai ở Tam Tinh Vực tới đây cùng nhau dung hợp thì thực lực của hắn càng thêm biến thái.

Độ Kiếp Kỳ?!

Trong lòng Trương Hằng đột nhiên sinh ra một suy nghĩ đáng sợ: Bất cứ người tu chân nào sau khi tu luyện tới một giai đoạn nhất định đều gặp phải thiên kiếp. Hơn nữa, người độ kiếp thường lâm vào hoàn cảnh cử tử nhất sinh. Xem lịch sử vạn năm của Đông Vực đại lục thì chỉ có ít ỏi mấy người là thành công độ kiếp mà thôi!

- Ta có được Hư Không Hỏa Diễm, căn bản không sợ thiên kiếp, chẳng phải là thoải mái vượt qua thiên kiếp sao?!

Trương Hằng nghĩ như vậy thì trong lòng lại thêm vui vẻ.

Nhưng lúc này, cảnh giới Thần Linh Nhân đột nhiên sinh ra một cổ dấu hiệu: Cái gọi là thiên kiếp chính là một kiếp nạn. Nếu có thể thoải mái vượt qua thì sao có thể xưng là kiếp nạn được?!

Kiếp nạn tất nhiên phải có nguy hiểm, tuyệt đối không thể nhẹ nhàng vượt qua được.

Dưới thiên đạo có một đường tu chân, nhằm tìm kiếm cảnh giới trường sinh bất lão vĩnh hằng. Đây chính là con đường nghịch thiên, chắc chắn phải gặp kiếp nạn thật mạnh, khó ai có thể sống sót được.

Nghĩ tới đây, thần sắc Trương Hằng đột nhiên trở nên ngưng trọng.

Điều tức một lúc, hắn mở ra Thần Linh Nhân, trong mắt hiện lên vô số điểm sáng màu bạc, nhanh chóng di chuyển, hình thành một lốc xoáy màu bạc sâu không thấy đáy, thần bí khó lường.

Lốc xoáy màu bạc này như thông hướng với một không gian song song, cảm giác cả thời không đều lưu động một cách nhanh chóng.

Một khắc này, Trương Hằng nắm giữ được một hình ảnh:

Trong một mảnh thế giới tối đen, một tia chớp mơ hồ khó nắm bắt từ trong hư không đánh xuống, khiến cho thân thể hắn dập nát.

- Ghhhh...

Trong hư không truyền ra một tiếng kêu thảm thiết tê tâm liệt phế.

Tan xương nát thịt!

- Điều này... Làm sao có thể?!

Trương Hằng quá sợ hãi.

Có được Hư Không Hỏa diễm và Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp, hắn sao lại có thể bị thiên kiếp đánh cho tan xương nát thịt.

Nên biết rằng thân thể Trương Hằng vô cùng biến thái, có thể so được với THẦN thú cùng cấp, công thêm thần thông Âm Dương Quyết, toàn bộ hạ giới này cũng hiếm có người dám nắm chắc mười phần diệt sát được hắn.

Dù là như vậy nhưng dưới thiên kiếp vẫn hóa thành bột mịn.

Thiên kiếp là kiếp nạn mà thiên đạo vô tình buông xuống, người tu chân không ai có thể tránh khỏi, trừ khi có thể vượt qua được “Thiên” này.

- Chẳng lẽ ta sẽ chết đi như vậy?!

Khuôn mặt Trương Hằng hiện ra vẻ hoảng sợ. Cuối cùng, trong mắt hắn thậm chí hiện ra vài tia mê mang.

Bùm!

Hắn đặt mông ngồi xuống mặt đất, trong mắt xẹt lên một loạt cảnh tượng từ khi hắn đi vào thế giới này.

Từ Phương Vân Sơn tới Huyết Sát Động Phủ, đến Kinh đô Triệu Quốc của Tam Tinh Vực, đến Hắc Thủy Trấn... Cuối cùng đi vào Chu Vương Triều bao la vô tận với vô số tu sĩ đỉnh cao...

Trong quá trình này, hắn từng nhiều lần bị đuổi giết nhưng chưa từng có ngày nào hắn không nghĩ cách để gia tăng thực lực.

Sau đó, trí nhớ của một kiếp trước lại hiện lên trong đầu hắn.

Đô thị phồn hoa mà tràn ngập âm thanh ồn ào. những ánh đèn đêm mờ mờ huyền ảo... Căn phòng nhỏ lộn xộn nhưng vô cùng ấm áp...

Trí nhớ hai kiếp người đan xen trong đầu hắn, nhanh chóng xẹt qua.

- Không, ta không thể thua như vậy được!

Ánh mắt Trương Hằng lại tràn ngập ý chí chiến đấu.

Một khắc này, hắn lại nhớ tới tình cảnh mà hắn phải trả giá rất lớn mới thấy được ở Cửu U hải vực.

Khi đó, chính hắn biến thành một sát thần, mang theo hai đại Huyết Sát Quân Vương, huyết tẩy nhất giới, quét ngang hết thảy, bế cảnh vô địch...

“Trong toàn bộ không gian với hỏa diễm màu vàng bốc cháy phừng phừng, Trương Hằng ôm thi thể Ninh Tuyệt Dung, kêu khóc thảm thiết trên bầu trời. Sau đó kim quang trên người hắn ngập trời, biến mất khỏi thế giới này..

Trương Hằng đột nhiên nhớ tới tình cảnh đó.

Huyết tẩy nhất giới rồi cũng biến mất khỏi thế giới này. Điều này chứng minh cái gì?

Phi thăng!

Trong lòng Trương Hằng đột nhiên hiểu ra.

Từ trong thời diễn thời không có thể thấy được Trương Hằng lúc đó đã thành công vượt qua thiên kiếp.

Nếu không sao hắn có thể phi thăng được?!

Nghĩ tới đây, trong lòng Trương Hằng lại tràn đầy tin tưởng.

Thiên kiếp của mình có lẽ không giống người thường nhưng tuyệt đối có cơ hội vượt qua!

- Ta nhất định phải chuẩn bị kỹ lưỡng trước khi gặp thiên kiếp khó lường này! Hơn nữa, trong lòng ta còn có một loại dự cảm, dường như thiên kiếp này có liên quan mật thiết tới tầng thứ tư của Luyện Thiên Hóa Địa Công!

Trương Hằng hoàn toàn bình tĩnh lại.

- Vân Dịch!

Ý niệm Trương Hằng vừa động, Linh vực không gian khổng lồ xuất hiện một mảnh khu vực độc lập.

Bên cạnh Huyết Trì, thương thể trên người Vân Dịch đã khởi hân, tu vi cũng tăng nhiều.

Giờ phút này, hắn đã tu luyện tới cảnh giới Hợp Thể Kỳ đỉnh phong, thăng cấp tiếp theo, hoặc là cấp Phủ chủ, hoặc là Độ Kiếp Kỳ.

- Sư phụ!

Ánh mắt Vân Dịch sáng lên, cúi cười thi lễ với Trương Hằng.

- Người tu luyện thể nào? Có cơ hội tiến vào cấp Phủ chủ hay Độ Kiếp Kỳ chứ?

Trương Hằng thần nhiên nói.

- Bẩm sư phụ, dưới sự trợ giúp của Huyết Chú Chi Trì này, đồ nhi phỏng đoán có thể trong thời gian bốn năm mươi năm, ta sẽ tấn chức Độ Kiếp Kỳ!

Vân Dịch trả lời, ánh mắt cũng tràn ngập chờ mong.

Trương Hằng khẽ gật đầu, tiện nói luôn:

- Từ hôm nay trở đi, ta tạm thời giao cho người quản lý linh vực huyết sát này. Sư phụ sẽ rất nhanh rời khỏi Bồng Lai Đảo, đi tới Đông Vân đại lục. Đại sư huynh và Tam sư muội của người đều ở trong Thiên Tinh Đình. Ngoài ra, ta còn có một gã người hầu, người cũng chiêu cố nàng cho tốt!

- Người hầu?

Vân Dịch lộ ra vẻ kinh ngạc.

Ngay sau đó, Băng Liên bà bà tiến nhập Linh vực không gian, vừa thấy Trương Hằng liền thi lễ:

- Chủ nhân!

Trương Hằng khẽ liếc nhìn nàng một cái, lãnh đạm nói:

- Đây là đệ tử Vân Dịch của ta, từ nay về sau người nghe theo sự sai bảo của hắn!

- Vâng!

Băng Liên bà bà nghiêng người đối với Vân Dịch, cung kính nói:

- Bái kiến thiếu chủ!

- Sư phụ, tên nàng ta là gì? Sao trên thân thể nàng ta ta cảm nhận được một loại khí tức cường đại như Ma Xà Phủ chủ?

Vân Dịch nói tới đây, đột nhiên kinh hô:

- Người... Người cấp Phủ chủ?

- Bẩm thiếu chủ, Lão ẩu từ mấy vạn năm trước đã đặt chân vào cấp Phủ chủ!

Băng Liên bà bà hơi cúi người đáp.

- Sư phụ... Nàng... Nàng ta đúng là người hầu của người?

Vân Dịch không dám tin nói.

- Đúng thế, người yên tâm, nàng ta tuyệt đối phục tùng mệnh lệnh của chúng ta!

Trương Hằng giải thích.

- Gì!

Vân Dịch nhìn Băng Liên bà bà, thân hình không khỏi hơi run lên:

- Đây... Đây là cường giả cấp Phủ chủ, thoải mái giết mình như giết một con kiến...

629. Chương 563: Bí Mật Bất Tử

Vân Dịch nhìn Băng Liên bà bà, ánh mắt mang theo vài tia sợ hãi, vụng trộm truyền âm cho Trương Hằng:

- Sư phụ, nàng ta chính là nhân vật đỉnh cao cấp Phủ chủ, vì sao cam tâm tình nguyện làm người hầu của người?

- Cấp Phủ chủ?

Trương Hằng bật cười:

- Cũng chỉ là hơi mạnh một chút mà thôi!

- Hơi mạnh một chút?

Vân Dịch há hốc mồm, trong mắt đầy vẻ kinh dị, rõ ràng còn không đồng tình với lời nói của Trương Hằng.

- Vì sư có việc, trước chào hỏi mấy vị trưởng Lão Bồng Lai Đảo và bằng hữu một tiếng, sau đó sẽ rời khỏi hải ngoại, đi tới đại lục Chu Vương Triều!

Trương Hằng cười ha ha, dặn dò một câu rồi chuẩn bị rời khỏi Lĩnh vực không gian.

Nhưng vào lúc này, hắn đột nhiên cảm giác được một tia nguy cơ mơ hồ.

Sắc mặt hắn chợt nghiêm lại, theo bản năng đưa thần thức vào trong không gian giới chỉ.

Bởi vì hắn cảm giác nguồn gốc của nguy hiểm nằm trong không gian giới chỉ này.

- Huyền U Thiên Ma!

Khi thần thức Trương Hằng xâm nhập vào không gian giới chỉ thì sắc mặt không khỏi đại biến.

Trong phiên tiểu không gian tối đen trong không gian giới chỉ, băng phong màu lam đã vỡ tan ra, bên trong một quang đoàn màu đen mơ hồ có thể thấy được một gã nam nhân mặc hắc bào với vẻ hung ác dữ tợn.

- Trương Hằng...

Nam nhân hắc bào này cảm nhận được thần thức Trương Hằng, hắc quang toàn thân tăng vọt. Xuy một tiếng, băng phong màu lam bốn phía liền hóa thành mảnh nhỏ.

- Liều mạng... Đây là một lần cơ hội cuối cùng. Thật sự không chạy thoát được thì bằng vào tốc độ tu luyện của hắn, ta vĩnh viễn không thể trốn thoát khỏi lòng bàn tay hắn.

Huyền U Thiên Ma lộ ra vẻ kiên quyết, đột nhiên gào rít một tiếng pháp lực trong cơ thể vận vẹo, sinh ra một cỗ lực lượng kinh thế hãi tục.

- Ma Thuấn Na Di Đại Pháp!

Thân thể hắn hóa thành một đoàn sương khói màu đen, biến mất khỏi không gian giới chỉ.

Trương Hằng không khỏi ngẩn ra, không ngờ ma đầu này lại có được thần thông như vậy, có thể chạy thoát khỏi không gian giới chỉ của mình.

Tuy nhiên, sau đó khuôn mặt hắn lộ ra vẻ châm chọc, đứng yên tại chỗ nhìn về một góc của Lĩnh vực không gian. Huyền U Thiên Ma đang ở nơi đó với vẻ mặt kinh ngạc.

Tuy rằng thi triển Ma Thuần Na Di Đại Pháp nhưng hắn vẫn không thể chạy thoát khỏi Lĩnh vực không gian của Trương Hằng.

Lĩnh vực không gian của Trương Hằng chính là một tiểu thiên địa với hình thức sơ khai ban đầu, bên trong tự thành hệ thống, không thể dùng lẽ thường để cân nhắc.

- Điều này sao có thể?! Lĩnh vực không gian?

Huyền U Thiên Ma đứng tại chỗ, vẻ mặt khiếp sợ, không thể tin nổi.

- Người cứ ngoan ngoãn ở lại chỗ này đi!

Trương Hằng cười ha hả, nhẹ nhàng khoát tay, một quang thủ màu bạc xé hư không xuất hiện, bắt lấy Huyền U Thiên Ma.

- Ghhhh.

Huyền U Thiên Ma gào lên một tiếng, hắc diễm toàn thân tăng vọt, ý đồ giãy khỏi sự khống chế của Trương Hằng.

Nhưng ngay sau đó, một cỗ tinh thần uy lực bằng bạc vô thượng mạnh mẽ đánh lên người hắn.

Thân thể Huyền U Thiên Ma run lên, sắc mặt trắng bệch, vẻ mặt sợ hãi nhìn Trương Hằng.

- Người đã vượt qua cấp Phủ chủ...

- Hừ hừ, Huyền U Thiên Ma, người thật sự biết ẩn nhẫn đó! Sau khi tiến vào Chu Vương Triều thì tu vi tăng tiến nhanh, chỉ kém chút nữa đã đặt chân vào cấp Phủ chủ. Đáng tiếc ở trong mắt ta thì vẫn bé nhỏ, không đáng nhắc tới.

Hô!

Trương Hằng bắt hắn kéo tới trước người, thi triển Thần Linh Nhân nhìn vào thân thể Huyền U Thiên Ma.

Từ khi ở Tam Tinh Vực, Trương Hằng từng nghĩ biện pháp giết chết ma này nhưng thất bại.

Lần này, hắn vẫn muốn thử lại lần nữa.

Một đôi ngân mâu nhìn rõ bản chất thể gian trực tiếp xuyên qua thân thể Huyền U Thiên Ma.

Rất nhanh, Thần Linh Nhân của Trương Hằng nhìn thấy được linh hồn đối phương.

Linh hồn mới là tồn tại bản chất nhất, cũng là sự khác biệt cơ bản của người tu chân và những sinh linh khác.

Nếu muốn hoàn toàn diệt sát Huyền U Thiên Ma thì nhất định phải diệt linh hồn hắn, khiến hắn hồn phi phách tán.

Cũng giống như lúc trước, ở sâu trong linh hồn Huyền U Thiên Ma, Trương Hằng phát hiện một ấn ký đặc biệt hình lưỡi liềm.

- Để ta thử lại một lần, nếu thật không thể thì đành bắt nó đi tới Đông Vân đại lục, đặt ở Phật môn Thánh địa hoặc là Thiên Tinh Đình chính đạo!

Sắc mặt Trương Hằng ngưng trọng, bỗng nhiên duỗi tay ra, Hư Không Hỏa diễm xuất hiện.

Huyền U Thiên Ma cảm nhận được một cỗ nguy hiểm trí mạng, thần thức xẹt qua liền phát hiện ra hỏa diễm này, trong lòng bỗng run lên.

Từ mấy chục năm trước ở Tam Tinh Vực, Trương Hằng từng dùng hỏa diễm này diệt sát hắn nhưng thất bại.

Ông—

Hư Không Hỏa diễm đánh về phía thân thể Huyền U Thiên Ma, bắt đầu nổi lên thuộc tính thôn phệ vạn vật.

Pháp lực trong cơ thể Huyền U Thiên Ma bùng nổ. Một cỗ hào quang màu đen tinh khiết hình thành một kết giới phòng hộ ngoài thân hắn.

Phốc!

Tầng phòng ngự của hắn như giấy trắng, khi tiếp xúc với Hư Không Hỏa diễm liền hóa thành hư vô.

- Không được...

Về mặt Huyền U Thiên Ma tràn ngập tuyệt vọng, trơ mắt nhìn Hư Không Hỏa diễm đang bao trùm chính mình.

Xem xu thế này, một đời ma đầu sẽ mai một dưới Hư Không Hỏa diễm này.

Nhưng Trương Hằng cũng không cho là như vậy!

Nháy mắt này, hắn đã dùng tới cảnh giới cao nhất của Thần Linh Nhãn, nắm giữ được hết thủy động thái trong thiên địa.

Bá bá bá...

Vô số hình ảnh nhanh chóng di chuyển trong óc Trương Hằng. Trong mơ hồ, hắn đột nhiên nhìn thấy một dòng sông máu.

Ở Tử Vực tuyệt địa của Tam Tinh Vực, trong một mảnh không gian tối đen có một dòng sông máu. Nó như mảnh mẽ ngăn cách phiến không gian này thành hai nửa.

Ầm!

Nhưng vào lúc này, dòng sông màu máu này không ngừng bốc lên, một cỗ ma khí thao thiên phóng lên cao, khiến cho không gian tối đen này vạn vạn không chừng.

Ngay sau đó, một bàn tay khổng lồ màu đen che thiên từ trong dòng sông màu máu này nhảy ra.

Thoáng chốc, dòng sông màu máu và bàn tay khổng lồ kia triển khai một hồi tranh phong kinh thế hãi tục. Vô số không gian cái khe đáng sợ lấy bọn chúng là trung tâm, lan tràn ra bốn phương tám hướng.

- Tử Vực, kinh thiên cự thủ!

Ý niệm Trương Hằng bắt giữ được hình ảnh này, trong đầu đột nhiên như hiểu ra điều gì.

Linh vực không gian.

Hư Không Hỏa diễm rốt cục đụng chạm tới thân thể Huyền U Thiên Ma.

Nhưng dị biến đột nhiên phát sinh. Ấn ký hình lưỡi liềm sâu trong linh hồn Huyền U Thiên Ma bỗng nhiên lóe sáng.

Một cỗ quang lưu màu đen trống rỗng sinh ra, thủ hộ xung quanh thân thể hắn.

Ông!

Hư Không Hỏa diễm tiếp xúc với quang lưu màu đen này thì bị bắn ngược trở lại, thân thể Trương Hằng hơi lui về phía sau, tâm thần cũng hơi bị hao tổn.

Thủ hộ xung quanh thân thể Huyền U Thiên Ma chính là một đạo linh hồn lực đặc biệt mà trình độ đã vượt qua sự tưởng tượng của Trương Hằng.

- Thất bại!

Trương Hằng khẽ thở ra một hơi, cũng không cảm thấy quá bất ngờ.

Tuy nhiên, một đoạn hình ảnh mà Thần Linh Nhãn nắm giữ được vừa rồi lại khiến trong lòng hắn sinh ra vài tia lo lắng.

Kinh thiên cự thủ khổng bố ở Tử Vực kia có được uy lực nghịch thiên, hằn sâu trong nội tâm Trương Hằng.

- Kinh thiên cự thủ khổng lồ này rốt cục có lai lịch như thế nào?! Hay hẳn chính là Bất Tử Tà Đế trong truyền thuyết?

Trong lòng Trương Hằng âm thầm tính toán.

Hắn lại không biết, trên Đông Vân đại lục mệnh mông vô tận này còn có rất nhiều nơi bị phong ấn tương tự như Tam Tinh Vực.

Trong đó có một nơi bị phong ấn lớn chừng gấp mười lần túi trữ vật, cũng có một tồn tại cùng loại Tử Vực.

Đồng dạng là một dòng sông màu máu với huyết quang mãnh liệt, trôi lên một cái đầu thật lớn.

Chiếc đầu này lớn như một ngọn núi nhỏ, khuôn mặt trắng bệch như giấy, vị trí nơi hai con mắt trống rỗng, lộ ra hai lỗ thủng vô cùng khổng bố.

Đáng chú ý chính là trên trán của cái đầu này có một ấn ký màu đen hình lưỡi liềm.

Chỉ một cái đầu thật lớn này nhưng nó lại mở miệng ra nói:

- Bất sinh bất tử bất diệt... Bắc Vực tứ vị ba mươi sáu giới, không ai có thể giết được ta... Vũ Vô Cực không thể, Ô Quy Lão yêu không thể, Huyết Sát người lại càng không... Phạm Vô Danh, người chờ đó cho ta... Đợi ngày ta nhậm chức lại thì ta nhất định sẽ đoạt loại ngai vàng Chúa tể Ma giới...

Thanh âm khủng bố này nhộn nhạo khắp phiên không gian tĩnh mịch đen tối này, thật lâu còn chưa tiêu tan...

Ngay khi cái đầu này tê rỏng, trong không gian tối đen đột nhiên xuất hiện một nam nhân thân hình cao lớn, đầu mang mặt nạ.

- Ma Chủ đại nhân...

Thanh âm của nam nhân này hơi khàn khàn, dường như là cố ý tạo ra như vậy.

- Người là ai?

Ấn ký hình trăng lưỡi liềm trên trán chiếc đầu chợt lóe lên, trong không gian xuất hiện một cỗ uy áp vô hình.

- Ta là ai thì Ma Chủ đại nhân không cần để ý. Ngài chỉ cần biết ta tới giải cứu ngài!

Nam nhân mang mặt nạ này lạnh nhạt nói, ánh mắt nhìn chiếc đầu có chút sợ hãi.

Nếu không phải có dòng sông màu máu này ước thúc, hẳn cũng không có dũng khí tới nơi này.

- Giải cứu ta?

Giọng điệu của cái đầu dịu đi đôi chút, lại hỏi:

- Người có năng lực gì mà giải cứu ta? Chỉ bằng một con tiểu yêu người sao?

- Ta chịu ý chỉ của Thái thượng Yêu Long Hoàng, tới để giải cứu ngài.

Nam nhân mang mặt nạ cung kính nói.

- Thái thượng Yêu Long Hoàng?

Cái đầu nao nao:

- Người là nói Yêu Long Hoàng? Từ khi nào hẳn lại có thêm hai chữ Thái thượng?

Nam nhân mặt nạ có chút đặc ý nói:

- Đại nhân người đã nhất thống Yêu Hoàng Giới, tung hoành bề ngỗ ba mươi sáu giới, tiền vô cô nhân, hậu vô lai giả cho nên có thêm hai chữ “Thái thượng”!

- Tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả?! Thú vị lắm!

Trong giọng điệu của cái đầu lộ ra vài tia không phục, hừ nhẹ nói:

- Không phải là chỉ ý vào lực phòng ngự có chút mạnh mẽ thôi sao?! Lại nói, Vũ Vô Cực của Loạn Tinh Giới mới được công nhận là chí cường đệ nhất nhân của ba mươi sáu giới, Yêu Long Hoàng thì có tuổi gì?

- Vũ Vô Cực?

Nam nhân mang mặt nạ cười ha hả nói:

- Đại nhân ngài ở căn nhà nhỏ nhỏ này nên tin tức không khỏi không được thông suốt. Không lâu trước, Vũ Vô Cực đã thất bại trong tay Yêu Long Hoàng, ảm đạm rời khỏi ba mươi sáu giới rồi!

- Cái gì? Vũ Vô Cực bị đánh bại? Điều này là không thể!

Cái đầu có chút tự tin nói:

- Trong ba mươi sáu giới này, người khiến bản tôn kính nể nhất chính là Vũ Vô Cực. Bản tôn từng giao thủ với hắn, thực lực của hắn mạnh mẽ áp Ô Quy lão yêu một bậc!

- Khụ khụ...

Nam nhân mang mặt nạ vô cùng xấu hổ, cái đầu trước mặt này lại gọi Thái thượng Yêu Long Hoàng là Ô Quy Lão yêu.

- Hừ, nếu muốn cứu ta, Yêu Long Hoàng kia sao không tự mình tới. Chỉ cần hắn phong ấn lực lượng của mình thì thoải mái hạ phạm.

Nam nhân mặt nạ cười khổ:

- Điều này cũng là do tên Vũ Vô Cực đáng giận kia, trước khi đi còn phá vỡ hàng rào quy tắc không gian hai giới. Người thượng giới muốn hạ phạm cũng vô cùng khó khăn...

- Ta nhận được ba nhiệm vụ của Thái thượng Yêu Long Hoàng đại nhân. Thứ nhất là tìm cách cứu người, thứ hai là Huyết Sát Động Phủ, thứ ba chính là... diệt sát một người!

Nói xong câu cuối cùng, trong mắt nam nhân này hiện lên sát ý nồng đậm.

630. Chương 564: Gặp Lại

Trương Hằng đứng trong Linh vực không gian, ngân mang trong hai mắt dần nhạt đi. Hắn thở phò một hơi, liếc mắt nhìn Huyền U Thiên Ma, thì thào:

- Đây đúng là một củ khoai lang nóng phồng tay.

Trên mặt Huyền U Thiên Ma còn mang theo vài tia sợ hãi, ngoài miệng trong yếu nói:

- Tốt nhất ngươi nên buông tha cho bản quân... Nếu không dù tốc độ tu luyện của ngươi nhanh hơn nữa, công pháp nghịch thiên hơn nữa cũng khó tránh khỏi cái chết!

- Chủ nhân của ta ma công cái thể, chấn nhiếp vũ nội, chính là Chúa tể Ma giới bất sinh bất tử bất diệt!

Trương Hằng nghe vậy càng khẳng định phỏng đoán trong lòng mình, cười nhạo nói:

- Ma công cái thể, chấn nhiếp vũ nội sao? Không phải giờ hắn đang bị phong ấn ở hạ giới sao?! Nếu Trương mỗ đoán không sai thì hắn khẳng định thất bại dưới tay Huyết Sát Thần Đế! Hiện tại ta đã có chút hiểu ra vì sao trăm vạn năm trước, Huyết Sát Thần Đế lại muốn đồ sát hơn chín thành tu sĩ ở Đông Vân đại lục.

Một đáp án vốn ẩn sâu trong lòng Trương Hằng rốt cục được vạch trần.

Lúc trước, khi ở Phương Vân Sơn, hắn từng không thể lý giải được vì sao nhân vật cấp nghịch thiên như Huyết Sát Thần Đế lại đi tàn sát tu sĩ trên Đông Vân đại lục.

Hơn nữa, sau khi đồ sát, một thành còn lại của tu chân giới, trải qua trăm vạn năm mới khôi phục lại tình trạng hưng thịnh như hôm nay.

Phàm là những kẻ còn sống sót cũng phù hợp với quy luật vận chuyển tuần hoàn của thiên địa nhân quả.

Trương Hằng cho rằng con sông máu cuộn cuộn huyết tinh và ức vạn tàn hồn lệ phách nơi Tử Vực có liên quan tới cái chết của vô số tu sĩ đỉnh cao.

- Hừ, Huyết Sát Thần Đế vì nhòm ngó ngai vàng Chúa tể Ma giới mới nghĩ ra quỷ kế như vậy, hấp dẫn Chủ nhân hạ giới nhưng kết cục cuối cùng cũng không khá hơn chút nào...

Bộ dáng Huyền U Thiên Ma như biết được không ít bí tân, trả lời một cách mỉa mai.

Trương Hằng kinh hãi hỏi:

- Tình cảnh của Huyết Sát Thần Đế hiện tại như thế nào? Bản thân hấn đang ở đâu?

- Ta sao lại phải nói cho người!?

Trên mặt Huyền U Thiên Ma hiện ra một tia âm lãnh.

- Người không nói cũng thế thôi... Sớm hay muộn Trương mỗ cũng sẽ nghĩ ra biện pháp hoàn toàn diệt sát người!

Trương Hằng hừ nhẹ một tiếng, trong tay đột nhiên ngưng tụ một tảng băng diễm màu trắng xanh.

Hàn khí thấm nhập cốt tủy ập thẳng vào mặt, khiến cho Vân Dịch cách đó không xa cũng sắc mặt đại biến, vội vàng vận khởi pháp lực chống lại. Về mặt Băng Liên bà bà cũng tràn đầy kinh dị.

- Đây có chút giống với vãn Đồng Băng Diễm...

Nàng thất kinh không thôi.

- Cái này... Đây là hỏa diễm gì?! Thuộc tính của nó dường như còn mạnh hơn Cửu U Lam Tinh Băng Diễm một chút...

Về mặt Huyền U Thiên Ma hiện ra vẻ hoảng sợ.

- Ha ha... Đây là Cửu U vãn Đồng Băng Diễm!

Trương Hằng vung tay lên, băng diễm màu trắng xanh liền tiếp xúc với thân thể Huyền U Thiên Ma.

Trong phút chốc, Huyền U Thiên Ma liền biến thành một bức khắc băng rất sống động, trên mặt vẫn duy trì vẻ kinh sợ.

- Người cứ ngoan ngoãn ở nơi này đi!

Trương Hằng vỗ lên bức khắc băng này một cái, tống nó vào một góc của Linh vực không gian.

Sau đó, ý niệm khê động, phiến tiểu khu vực xung quanh khắc băng liền lập tức bị cách ly.

- Xem ra chỉ có tiến nhập Huyết Sát Chủ Động Phủ mới có thể biết được chân tướng sự tình. Ta cảm giác sau khi tiến vào công pháp tầng thứ tư thì cũng không lâu sau sẽ phi thăng Thượng giới!

Trong lòng Trương Hằng khê thở dài, sau đó lại giết chặt nắm tay:

- Ta nhất định phải sớm phi thăng Thượng giới, giải cứu Tuyết Dung...

Khi Trương Hằng nghĩ tới hai chữ “Tuyết Dung” thì cảnh giới Linh Tâm Thông Minh trong Thần Linh Nhân lại đột nhiên sinh ra một tia cảm ứng.

-Ô?

Trương Hằng kinh hô, đột nhiên lộ ra vẻ mừng như điên, khó có thể tin nói:

- Tuyết Dung... Dường như đã về tới hạ giới, ta lại có một loại dự cảm có thể lập tức gặp nàng!

Bồng Lai Đảo, Quỷ Đô Sơn!

Bốn đạo độn quang hạ xuống nơi này, người dẫn đường phía trước chính là đệ tử của Âu Dương trưởng lão

- Tổng An Nguyệt!

- Tuyết Dung đạo hữu. Ta chia tay Trương đạo hữu nơi này. Hắn từng nói qua muốn mở một động phủ, tiềm tu một thời gian.

Tống An Nguyệt cười nói.

Ninh Tuyết Dung khê gập đầu, thần thức vội vàng đảo qua toàn bộ Quỷ Đô Sơn, lại chỉ phát hiện ra một chỗ động phủ bố trí ảo trận đơn sơ.

- Động phủ đơn sơ này hẳn là do đại ca sáng lập...

Nàng có cảm giác như vậy, trong đầu hiện lên cảnh tượng khi nàng và Trương Hằng từng nương tựa vào nhau khi còn ở Tam Tinh Vực, từng sáng lập ra một động phủ ở một nơi hoang dã. Khi đó, đại đa số tinh lực của Trương Hằng đều dùng để tu luyện, Ninh Tuyết Dung vô cùng nhàn hạ cho nên đã trang bày động phủ rất tinh xảo.

- Đại ca khẳng định ở trong này!

Ninh Tuyết Dung có một sự kỳ vọng chưa từng có. Tầng ảo trận này trước mặt thần thức Độ Kiếp Kỳ của nàng quả không có chút tác dụng.

Nhưng khi nàng đảo qua động phủ đơn sơ này thì không khỏi có chút thất vọng.

Động phủ đơn sơ này không hề có thứ gì.

Không hề có một ai.

- Đây... -

Nàng có chút lo lắng, bước ra một bước, thuận di tới bên cạnh động phủ.

Vươn tay chạm lên dấu vết lưu lại trong động phủ, Ninh Tuyết Dung mơ hồ cảm nhận được khí tức của Trương Hằng, đôi mắt sáng hiện ra hai giọt nước mắt trong suốt, ngẩng mặt nhìn lên hư không, tình cảm chân thành tha thiết, mãnh liệt chưa từng có.

- Đại ca, ta biết chàng ở nơi này, mau đi ra gặp Tuyết Dung đi!

- Tuyết Dung, cô vì sao phải khóc?

“Lam Thiên” vội vàng đi tới an ủi, thầm nghĩ đây chính là lúc cảm xúc của giai nhân xuống thấp nhất.

Tống An Nguyệt nhìn Ninh Tuyết Dung, phát hiện ra khi cười nàng xinh đẹp động lòng người và khi khóc cũng vô cùng tuyệt mỹ.

Hai giọt nước mắt trong suốt kia dưới ánh sáng mặt trời chiếu rọi, dường như cũng tản mát ra khi tức vui mừng.

Đây là vì quá vui mừng mà khóc!

Tống An Nguyệt lộ ra vẻ mỉm cười:

- Tuyết Dung, cô xác định hắn ở bên trong sao?

Nàng là tu sĩ cấp Chuẩn phủ chủ, còn không thể nhìn thấy ảo trận do Băng Liên bà bà bố trí.

“Lam Thiên” biến sắc, thần thức đảo qua động phủ này, lại nở nụ cười:

- Trong động phủ này rõ ràng không có một bóng người nào.

Dứt lời, hắn nhẹ nhàng duỗi tay ra, ảo trận và cấm chế bên ngoài động phủ tiêu tan hoàn toàn.

Trong lòng Tống An Nguyệt khiếp sợ:

“Đây là thần thông gì, so với sư phụ chỉ sợ cũng không hề thua kém!”

- Không ngờ không có ai!?

“Tử Phong” liếc nhìn động phủ không một bóng người này.

Nhưng bọn họ phát hiện ra vẻ tươi cười ẩn chứa trên khuôn mặt Ninh Tuyết Dung thì cảm thấy không phù hợp.

-Ồ?

Ánh mắt “Lam Thiên” đột nhiên nhìn lên hư không, lập tức cảm thấy một chút sơ hở, trong mắt thoáng hiện lên dị sắc.

“Tử Phong” là cường giả cấp Phủ chủ, sau đó cũng mơ hồ cảm giác được một tia dấu vết.

- Đại ca ở trong này...

Ninh Tuyết Dung lau khô nước mắt, đứng yên chờ đợi.

Trong Lĩnh vực không gian, Trương Hằng mở ra Thần Linh Nhãn, bắt giữ tung tích của Ninh Tuyết Dung.

Ngay sau đó, hần há hốc mồm miệng, khó có thể tin thốt lên:

- Nàng đi tới Bồng Lai Đảo... Ở ngay bên cạnh ta... Gần trong gang tấc... Cách một tầng hư không!

Thần Linh Nhãn mang theo lực lượng nhìn thấu bản chất hết thảy mọi thứ, hoàn toàn nắm rõ nhất thanh nhị sở ngoại giới.

Trương Hằng vừa mới chuẩn bị hiện thân thì đột nhiên dừng lại.

Khi Thần Linh Nhãn của hần nắm bắt “Lam Thiên” và “Tử Phong” bên cạnh Ninh Tuyết Dung thì thần sắc đại biến.

- Hai nam nhân đứng bên cạnh Ninh Tuyết Dung dĩ nhiên là yêu thú...

Tên gọi là “Tử Phong” kia, Trương Hằng chỉ liếc mắt đã nhận ra thân phận của hần, chính là Tử Hoàng Phủ chủ - Tử Hoàng!

về phần “Lam Thiên” bên cạnh hần, Thần Linh Nhãn của Trương Hằng đồng dạng không thể nhìn ra hư thật của hần, trong lòng không khỏi run lên:

- Thực lực người này vượt xa cấp Phủ chủ, thậm chí tiệm cận Âm Dương tán tiên. Chẳng lẽ là một trong bốn đại Yêu Tôn dưới trướng Huyền Long Đại Vương?

Liên tưởng tới việc mình giết chết Lão đạo Cực Bằng Hùng Vương của Bát Đại Yêu Đảo, Trương Hằng đoán ra được đây có lẽ là Huyền Lam lão tổ mà Ma Xà Phủ chủ từng đề cập tới.

- Khẳng định tên Tử Hoàng kia dẫn hần tới!

Trương Hằng rời khỏi trạng thái Thần Linh Nhãn, thở nhẹ một hơi, đại khái nắm rõ tình huống.

- Đạo hữu, còn không đi ra sao?

Đúng lúc này, một thanh âm lãnh đạm từ bên ngoài Lĩnh vực không gian truyền vào.

Thanh âm này dĩ nhiên là của Huyền Lam Lão tổ!

Không biết tu vi Huyền Lam lão tổ đại khái tới cảnh giới nào mà có thể ở bên ngoài Lĩnh vực không gian, trực tiếp đối thoại với Trương Hằng.

Thở dài một hơi, Trương Hằng dặn do Vân Dịch và Bằng Liên bà bà:

- Hai người các người ở lại trong Lĩnh vực không gian. Nếu tình huống có biến thì ta sẽ cách ly hai người các người.

Dứt lời, thân hình Trương Hằng biến mất, xuất hiện bên ngoài.

Bá!

Trương Hằng vừa mới hiện thân liền đi tới bên cạnh Ninh Tuyết Dung, đưa mắt nhìn về đôi mắt đầm lệ của nàng.

Hai người nhìn nhau, đều không nói gì mà trầm mặc một hai giây.

- Tuyết Dung, nàng đã trở lại!

Giọng điệu Trương Hằng dường như rất bình thản nhưng quan sát kỹ sẽ thấy bờ môi của hắn hơi giật giật.

Ninh Tuyết Dung nhoẻn miệng cười, khuôn mặt tươi như hoa nở, dang tay ra ôm chặt lấy hắn. Cách xa nhau lâu như vậy, hai người hắn có thiên ngôn vạn ngữ muốn nói.

Nhưng khi hai ánh mắt chạm nhau, tất cả mọi thứ cần ngôn ngữ để biểu đạt đều nháy mắt phóng thích.

Đây là một loại tiếp xúc về mặt tinh thần, dù nhiều lời hơn nữa, dù thề non hẹn biển cũng không thể sánh bằng được.

Đúng lúc này, một thanh âm tràn ngập cao ngạo truyền tới:

- Trương Hằng... Chúng ta lại gặp mặt!

Trương Hằng... Chúng ta lại gặp mặt!

Lại gặp mặt

Lại gặp mặt

Thanh âm này mờ mịt vô cùng, như từ không gian vô tận truyền tới, nhưng lại gần như ngay trước mắt. khiến người ta cảm giác rất mâu thuẫn.

-Vũ Vô Cực?!

Trong lòng Trương Hằng đột nhiên nổi lên kinh Đảo hải lãng!

Ông—

Từ trong thân thể Ninh Tuyết Dung bay ra một điểm đen tinh khiết vô cùng, xoay tròn một cái rồi đi tới trước người Trương Hằng.

- Đây là...

Hai tròng mắt Trương Hằng chạm vào điểm đen này, mơ hồ thấy được một lạc ấn tinh thần kỳ dị!

- Ta là Vũ Vô Cực!

Quang điểm đen tinh khiết này truyền ra thanh âm, lạnh nhạt nói:

- Có còn nhớ rõ giữa chúng ta còn có một trận chiến không?! Tuy rằng bản tôn đã rời khỏi ba mươi sáu giới nhưng tuyệt đối sẽ không quên việc này.

- Đương nhiên nhớ rõ! Người tới nơi này là vì cái gì?

Trương Hằng không chút tránh né, vẻ mặt thản nhiên nhìn điểm sáng đại biểu cho ý chí Vũ Vô Cực này.

Đối với Vũ Vô Cực, trong lòng Trương Hằng có thêm một chút kính ý. Hắn kính nể trí tuệ của đối phương, cũng khâm phục sự cao ngạo bất phàm của đối phương!

- Được, một khi đã như vậy, người hãy mang theo ý chí của ta... Giết tới Thượng giới!

631. Chương 565: Ý Chí Của Vũ Vô Cực, Giết Tới Thượng Giới.

Trương Hằng vừa nghe thấy lời này tuy cũng chưa đến mức trợn ngược mắt lên. nhưng ở sâu trong đáy lòng cũng có một chút xúc động nhất định.

Bị áp bức quá lâu, nhưng không ở dưới áp bức đó mà chết đi, mà ở trong sự áp bức đó vùng lên.

Có một luồng nhiệt huyết nảy sinh trong cơ thể của Trương Hằng, nhưng lại bị hắn dập tắt trong khoảnh khắc.

Giết tới thượng giới, chuyện này có thể sao?

Trong lòng Trương Hằng cười khở, nhìn quang điểm đen kịt trước mắt. tiếp tục trao đổi với nó:

- Vũ Vô Cực. ta không có thần thông cái thể như ngươi, ở địa phương nhỏ như Chu Vương Triều này sinh tồn cũng gian nan vô cùng, sao còn dám kiêu ngạo với thượng giới chứ?

Bất cứ một tiên nhân nào của thượng giới cũng có thể tung hoành khắp Chu Vương Triều, giết đám người như Trương Hằng cũng chỉ giống như giết một con kiến.

- Ngươi không dám sao?

Trong thanh âm của Vũ Vô Cực lộ ra một sự thất vọng và khó hiểu. ngay sau đó hắn liền khẽ thở dài:

- Việc trên thế gian này chỉ cần dám làm là không có gì không thể làm được. Sự khác biệt giữa cường giả và kẻ yếu là ở chỗ người có đủ tự tin hay không, có một tấm lòng có thể bao dung rộng lớn hay không. Cho nên. điều mà cường giả có thể làm được, kẻ yếu không làm được.

Trương Hằng trầm mặc trong chốc lát. trong lòng nảy sinh một chút xúc động.

Đột nhiên hắn nhớ tới cảnh giới thứ hai của Thần Linh Nhân. Ngưng Mâu Thiên Lý.

Bất chấp khoảng cách còn rất xa, chỉ cần người nghĩ là có thể đạt được thì có thể chạm tới trong nháy mắt. Trong cảnh giới này cũng có một sự tự tin tuyệt đối. bất cứ sự vật gì cũng không thể trốn tránh được.

- Để gia tăng sự trưởng thành của ngươi, hôm nay ta sẽ tặng cho ngươi ý chí thuần túy nhất của ta. hy vọng ngươi có thể sớm tới ngày vượt qua được sự trói buộc của pháp tắc trong thế gian này.

Vừa dứt lời. quang điểm đen kịt đại biểu cho Vũ Vô Cực Vũ một tiếng, chui vào trong óc Trương Hằng.

Ầm!

Trương Hằng cảm thấy ý thức của mình tiến vào một không gian kỳ dị. Trong không gian kỳ dị này có thể hiện sự trưởng thành của một thiếu niên.

Lúc đầu, một thiếu niên mười hai mười ba tuổi. gầy gò xương, xanh xao vàng vọt, trong hai mắt hắn ẩn chứa sự bất khuất và tự tin cực sâu. Hắn không tin chuyện người khác không thể làm được thì bản thân cũng không làm được.

Mặc dù hắn chỉ là một người bình thường, nhưng hắn cũng đi trên con đường tu luyện nhờ vào sự tự tin và bất khuất cường đại, hắn đã chiến thắng hết khó khăn này tới khó khăn khác.

Mỗi khi tới một thời điểm mấu chốt, sự kiên trì và tự tin của hắn đều có thể khiến cho bản thân phát huy ra thực lực lớn hơn hắn bình thường.

Lần lượt vượt qua, lần lượt chiến thắng kẻ địch, chiến thắng chính mình.

Trong quá trình này. hắn đã từng gặp rất nhiều những kẻ địch mạnh hơn mình rất rất nhiều, bị bọn họ đánh cho tơi bời.

Nhưng nhờ vào sự bất khuất và tự tin kia. hắn đã lần lượt đánh bại những kẻ địch đã từng đánh bại mình.

Khi thiếu niên này tu luyện tới cảnh giới nhất định, hắn cho rằng chuyện người khác không làm được không có nghĩa là bản thân không thể làm được.

Bởi vậy, hắn đã lần lượt hoàn thành những chuyện mà người khác không thể làm.

Dần dần. hắn trở thành một thần thoại...

Cuối cùng, hắn đứng trên đỉnh của thế giới, quan sát toàn bộ thế giới, trong lòng dung nạp vạn vật của thế gian.

Giờ phút này. hắn tin rằng không có chuyện gì mà mình không thể làm được. Ở trong không gian kỳ dị này. có một ý chí cường đại. nó hóa thành một vòng xoáy màu đen hút ý thức của Trương Hằng vào.

Ý thức của Trương Hằng ở trong vòng xoáy màu đen này không ngừng lột xác. tư tưởng nhanh chóng có được sự tăng vọt về chất.

Dường như trải qua ngàn vạn năm. nhưng dường như cũng chỉ trong nháy mắt, ý thức của Trương Hằng rời khỏi vòng xoáy màu đen này.

Hắn mở mắt ra, chăm chú nhìn thế giới trước mắt, đột nhiên có một sự cảm ngộ đặc biệt.

Ban đầu, Vũ Vô Cực cùng chỉ là một phạm nhân tư chất không khác biệt nhiều so với Đường Phong, nhưng hắn đã có thể đứng trên đỉnh của thế giới...

Còn bản thân có được ngọc giản thần bí. có được Luyện Thiên Hóa Địa Công, tại sao lại không thể đạt tới trình độ cao như hắn?

Đây chính là sự khác biệt trong cảnh giới của tư tưởng.

-Đại ca...

Ninh Tuyết Dung đứng ở bên cạnh nhắc nhở.

Chỉ trong nháy mắt, nàng phát hiện ra thần vận của Trương Hằng đã xảy ra một biến hóa về chất, nhất cử nhất động đều vô cùng nhẹ nhàng.

Nhưng sự biến hóa này vô cùng kỳ diệu, không thể dùng lời lẽ mà hình dung được.

- Tuyết Dung, muội đã trở lại rồi ta rất hân hạnh và cảm tạ hắn...

Trương Hằng nhẹ giọng nói. ánh mắt lướt qua ba người kia, nói với Tống An Nguyệt:

- Cảm tạ Tống cô nương, người đã đem song tu đạo lữ của ta tới đây.

Nói tới đây, Trương Hằng hướng về phía nàng hơi khom lưng chào.

- Trương đạo hữu khách sáo rồi đây là việc mà ta phải làm.

Tống An Nguyệt cười nói.

Trương Hằng hơi trầm ngâm, rồi nói:

- Có một việc, hy vọng Tống cô nương truyền đạt lại với Âu Dương trưởng lão và Tán tiên tiên bối.

Tống An Nguyệt gật đầu một cái:

- Trương đạo hữu xin cứ nói về phía sư tôn ta nhất định sẽ chuyển lời giúp ngài, còn Tán tiên đại nhân thì rất khó nói.

Toàn bộ Chu Vương Triều chỉ có ba vị Tán tiên, ai cũng là những con thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, muốn gặp mặt họ vô cùng khó khăn.

- ừ. ta phải lập tức rời khỏi Bồng Lai Đảo. phiền Tống cô nương chuyển lời giúp.

Trương Hằng cũng không cảm thấy kỳ quái.

- Người phải rời khỏi gấp như vậy sao?

Tống An Nguyệt vô cùng khó hiểu. Bồng Lai Đảo là Thánh địa của người tu chân, tu sĩ cấp đỉnh nào mà không muốn ở lại đây một thời gian, đây chính là một cơ hội tốt có lợi cho việc tu luyện.

- Đúng vậy. tu vi hiện giờ của ta đã đạt tới bình cảnh, cần phải đi du ngoạn một chuyến.

Trương Hằng nửa giả nửa thật tìm ra một lý do.

Hai mắt Tống An Nguyệt sáng lên:

- Hiện giờ Trương đạo hữu khẳng định là đã tiến vào cấp phủ chủ không thể nghi ngờ, chẳng lẽ người muốn tiến vào Độ Kiếp Kỳ? Thông thường tu sĩ dám tiến vào Độ Kiếp Kỳ ít nhiều cũng phải có pháp bảo chống lại. để có thể che giấu và trì hoãn thiên lôi giáng xuống.

Trương Hằng mỉm cười:

- Điểm này Trương mỗ cũng đã nghe nói qua.

Trong lòng hắn cũng thâm than, bản thân có Hư Không Hỏa Diễm, cái gọi là thiên lôi đó ở trước mặt mình cũng chỉ là một trò đùa.

Nhưng hần tu luyện công pháp cấp Nghịch Thiên thiên kiếp gặp phải chắc chắn sẽ không giống với người thường.

Bởi vì hần là dị số ở trong thiên địa này!!

Sau khi nói chuyện với Tống An Nguyệt vài câu. ánh mắt Trương Hằng lướt qua Tử Hoàng và Huyền Lam lão tổ, lãnh đạm nói:

- Hai vị. ta không tiến đâu.

Vừa dứt lời. hần nắm lấy tay của Ninh Tuyết Dung biến mất tại chỗ, đã tiến vào lĩnh vực không gian, để lại hai yêu thú đang run sợ.

- Chẳng lẽ hần nhìn ra thân phận của chúng ta?

Tử Hoàng trong lòng chột dạ, dùng thần niệm trao đổi với Huyền Lam lão tổ.

- Hừ. phát hiện thì đã sao? Chỉ cần hần rời khỏi Bồng Lai Đảo. chúng ta sẽ có thể xuống tay. Vài vị trưởng lão của Bồng Lai Đảo còn không làm gì được ta, Âm Dương tán tiên thân là một trong những nhân vật được xem là cấm kỵ trong giới này. chắc chắn sẽ tuân thủ ước định, không dễ dàng xuống tay với chúng ta đâu.

Huyền Lam lão tổ nhìn chăm chú dải hư không kia, uất hận nói:

- Tiêu tử này không ngờ ôm được mỹ nhân trở về, phá hỏng chuyện tốt của ta.

Tử Hoàng khuyên giải nói:

- Bất quá cùng chỉ là một vưu vật tuyệt sắc mà thôi. Chu Vương Triều to lớn như vậy. ngài còn sợ không tìm được một người tuyệt sắc hay sao.

Huyền Lam lão tổ trừng mắt liếc nhìn hần một cái, nói:

- Người cho là bản tôn ham muốn sắc đẹp của nàng hay sao? Nữ tử tuyệt sắc nhiều không đếm xuể, nhưng có mấy người có thể đạt tới Độ Kiếp Kỳ.

- Cái gì? Độ Kiếp Kỳ...

Trong lòng Tử Hoàng run lên. khó có thể tin nói.

- Hừ, bản tôn sao có thể nhìn lầm được, nữ tử này chính là tu sĩ Độ Kiếp Kỳ không còn nghi ngờ gì. mà còn là tu sĩ Độ Kiếp hậu kỳ, cùng cấp với ta. Nếu có thể cùng nàng song tu nhất định có thể có được hiệu quả khó tin. đến lúc đó thăng cấp lên Đại Thừa Kỳ cũng là điều có thể.

Về tham lam trong mắt Huyền Lam lão tổ càng lúc càng rõ ràng. hần nói với một giọng điệu âm độc:

- Vì thế. muốn có được nữ tử này. trước tiên phải giết chết tên Trương Hằng kia.

Tử Hoàng liên tục gật đầu:

- Đúng, nhất định phải giết chết hần tu sĩ loài người này thật đáng giận, chính là mục tiêu mà ta phải giết càng nhanh càng tốt.

Nhìn thấy Huyền Lam lão tổ có ý muốn giết chết Trương Hằng, trong lòng Trương Hằng cực kỳ cao hứng.

Vừa rồi hần phát hiện Trương Hằng đã đặt chân vào cấp phủ chủ, trong lòng vô cùng hoảng sợ. nếu tiếp tục trì hoãn, bản thân sẽ không còn cơ hội báo thù.

- Hiện giờ chúng ta phải làm gì?

Bộ dạng Tử Hoàng hoàn toàn nghe theo Huyền Lam lão tổ.

- Chờ. chờ hần rời xa khỏi Bồng Lai Đảo, chúng ta sẽ xuống tay.

Sát khí trên người Huyền Lam lão tổ nhoáng lên một cái hiện lên.

Vụt vụt!

Hai người trực tiếp biến mất khỏi Bồng Lai Đảo. không biết trốn ở nơi nào, chuẩn bị kế hoạch ám toán con mồi.

Trong lĩnh vực không gian, Trương Hằng cùng với Ninh Tuyết Dung đứng cùng một chỗ.

- Đây là lĩnh vực không gian của ta, có thể gọi là động phủ di động.

Trương Hằng giải thích với nàng.

Ngay Sau đó, hắn giới thiệu với Ninh Tuyết Dung hai người Vân Dịch và Bằng Liên bà bà.

- Tham kiến sư mẫu.

Vân Dịch vô cùng khéo léo nói.

- Đại ca. huynh, thật phải rời khỏi Bồng Lai Đảo sao? Ta nhìn hai yêu thú kia dường như có chút thù địch với huynh.

Ninh Tuyết Dung có chút lo lắng nói.

Trương Hằng ngạc nhiên nói:

- Mọi người biết thân phận bọn chúng sao?

- Đúng vậy, từ lúc Tuyết Dung nhìn thấy bọn chúng lần đầu tiên, đã biết được thân phận của bọn chúng, tuy nhiên chuyện này cũng không kỳ lạ. yêu thú không thể tới thế giới loài người du ngoạn sao?

Ninh Tuyết Dung cười hì hì nói:

- Hai yêu thú này một là Độ Kiếp hậu kỳ. một là hợp Thể đại viên mãn nếu mọi người và đại ca cùng nhau đối phó thì hẳn là không có vấn đề gì.

- Độ Kiếp hậu kỳ?

Trương Hằng nghe thấy vậy liền chấn động, tuy đã có đoán trước, nhưng khi hắn thật sự biết được tu vi của Huyền Lam lão tổ, vẫn không khỏi giật mình.

- Tuyết Dung có thể nhìn thấu thân phận và tu vi của bọn chúng, nói như vậy thì nàng ít nhất cũng là tu sĩ Độ Kiếp Kỳ.

Trương Hằng có chút ê chề nói.

Lần này đã để cho Ninh Tuyết Dung vượt qua mình, là một nam tử hắn thật sự có hơi đau lòng.

- Mọi người đã từng tới thượng giới một chuyến. hơn nữa còn có Vũ Vô Cực trợ giúp, có thể có được tu vi như vậy cũng là chuyện bình thường. Nếu không vì trận chiến kinh thiên giữa ba mươi sáu giới kia. Tuyết Dung cũng phải tu luyện tới Đại Thừa Kỳ mới có thể gặp được đại ca.

Trong ánh mắt của Ninh Tuyết Dung hiện lên một vẻ may mắn.

- Mọi người còn có một chuyện muốn nói với đại ca. Tuyết Dung còn tới một tuyệt địa trên Đông Vân đại lục. tên là nhân gian Tiên Cảnh. huynh đoán xem ta đã gặp ai? Ta đã gặp Triệu Thụy. còn có tỷ tỷ và phụ thân của hắn...

Ninh Tuyết Dung tíu tít nói với Trương Hằng những chuyện mà mình đã trải qua sau khi từ biệt.

Cuối cùng, nàng chớp chớp mắt hỏi:

- Đại ca, huynh sẽ lập tức tới Đông Vân đại lục sao?

- Không.

Trương Hằng lắc đầu.

- Trước đó. ta còn có một việc phải làm.

- Việc gì?

Trương Hằng duỗi tay ra, đặt Phá Không Kiếm ở trong tay, thản nhiên nói:

- Ta muốn làm cho thanh kiếm này tăng thêm một cấp.

632. Chương 566: Quan Hệ Vợ Chồng.

Trương Hằng đặt Phá Không Kiếm trong tay. trong phút chốc tâm linh cùng với thanh kiếm này hòa thành một thể. cảm nhận được khí tức sắc bén linh hoạt không gì không thể phá nổi của nó.

Ngay khi Phá Không sinh ra. Trương Hằng đã cho nó một ý nghĩa tồn tại. công kích, công kích tuyệt đối. phá tan hết thấy.

Đây là một ý cảnh sinh ra sau khi chết đi sống lại. tinh khí thần ngưng tụ lại một điểm. chỉ cầu sự công kích linh hoạt sắc bén cực đoạn kia.

Khi Phá Không Kiếm vẫn còn là Thông linh Pháp bảo trung phẩm. Trương Hằng đã có thể sử dụng thanh kiếm này chống lại Thông linh Pháp bảo thượng phẩm.

Lúc này, Trương Hằng muốn làm cho thanh kiếm này thăng lên một cấp nữa, ít nhất cũng phải làm cho nó tăng lên thành Linh bảo thượng phẩm!!

- Trong tay ta hiện giờ Linh bảo thượng phẩm có thể lấy ra để sử dụng tổng cộng có bốn kiện, hai kiện trong đó lần lượt là Thiên Dương Tiễn. Thái Linh Kiếm là đoạt được từ trong tay của hai người Hoàng Phủ Luân và Thiên cầm. còn có một kiện lấy được từ chỗ của Cực Băng Hùng Vương, còn kiện cuối cùng là trao đổi được ở chỗ trưởng lão trên Bồng Lai Đảo.

Vốn ở Ma Xà Phủ cũng có một kiện Linh bảo thượng phẩm, nhưng trong vụ nổ lớn đã mất đi hơn phân nửa linh tính, đã bị Trương Hằng cắn nuốt. Kiện linh bảo phòng ngự thượng phẩm của Băng Liên bà bà kia Trương Hằng tạm thời giữ lại để sử dụng, bởi vì giá trị của linh bảo phòng ngự thượng phẩm cao hơn một chút.

Trương Hằng suy nghĩ một chút, lần lượt lấy ra bốn kiện linh bảo công kích thượng phẩm ở trong tay.

Hắn tính toán đem ba kiện ở trong đó toàn bộ giúp cho Phá Không Kiếm thăng cấp. còn thừa lại một kiện để thăng cấp cho Phong Lôi Phiến.

Phá Không Kiếm và Phong Lôi Phiến có sở trường lần lượt là công kích đơn thể và pháp thuật thần thông, đều có thể được sử dụng để cận chiến, rất thích hợp cho Trương Hằng sử dụng.

Gặp kẻ địch thân thể cường đại. Trương Hằng sử dụng Phá Không Kiếm, nếu gặp kẻ địch có số lượng đông, sử dụng Phong Lôi Phiến là thích hợp nhất.

- Đại ca, chàng cứ làm đi. muội ở bên cạnh tu luyện.

Ninh Tuyết Dung cười dài nói. nhưng thần sắc có chút ảm đạm.

Trong thân thể Trương Hằng đột nhiên lóe lên một quang cầu màu bạc, hóa thành một nam tử giống hần như đúc.

Thân ngoại hóa thân.

- Việc thăng cấp cho vũ khí giao cho phân thân là được rồi...

Trương Hằng cười ha hả, đem Phá Không Kiếm, Phong Lôi Phiến và vài linh bảo trung phẩm giao cả cho phân thân.

- Đây là một biện pháp tốt...

Về mặt Ninh Tuyết Dung sáng ngời.

Rất nhanh, phân thân bắt đầu dùng bí thuật Thiên Chuy Bách Luyện để ngưng luyện hai kiện pháp bảo. từng đạo ký hiệu màu bạc nổi lên. lấp lánh trên những kiện linh bảo làm lộ đỉnh, lấp tức kéo dài tới trên Phá Không Kiếm.

Két kết kết.

Ba kiện Thông linh Pháp bảo thượng phẩm bị những ký hiệu giống như ngọn lửa màu bạc bao phủ. Phá Không Kiểm ong một tiếng, thân kiếm chạm lên trên, từng chút một hấp thụ tinh hoa và khí linh của pháp bảo ở trong đó.

Theo thời gian trôi qua, thể tích của ba kiện Linh bảo thượng phẩm dần dần nhỏ lại.

Nếu để cho những tu sĩ đỉnh cao khác biết chuẩn bị có ba kiện Linh bảo thượng phẩm tiêu tan ở trong tay Trương Hằng chắc chắn sẽ tiếc nuối vô cùng.

Thông linh Pháp bảo thượng phẩm có uy lực vô cùng lớn. trong toàn bộ Chu Vương Triều cực kỳ thừa thớt, là Thông linh Pháp bảo mà vô số tu sĩ tha thiết mơ ước có được.

Trong khi phân thân đang thăng cấp cho Phá Không Kiểm. Trương Hằng cùng với Ninh Tuyết Dung thấp giọng tâm sự với nhau, kể lại đủ những chuyện của hắn từ sau khi hai người từ biệt.

Đương nhiên quá trình cụ thể Trương Hằng đều tóm tắt qua.

Tuy mọi chuyện chỉ được thuật lại một cách sơ lược, nhưng Ninh Tuyết Dung có thể cảm thấy được sự nguy hiểm ở trong đó. trong mắt hiện lên một vẻ lo lắng.

Nửa tháng sau, một tiếng kiếm reo vang trời vang lên trong lĩnh vực không gian. Kích cỡ của Phá Không Kiểm cùng không thay đổi. nhưng hào quang phát ra lại sắc bén hơn. Một khí tức của Thông linh Pháp bảo thượng phẩm phủ xuống nơi đây.

Trương Hằng đột nhiên duỗi tay ra. bắt lấy Phá Không Kiểm nắm ở trong tay. cảm nhận được sự hưng phấn và sốt ruột muốn thể hiện của khí linh.

Bỗng dưng trong lòng hắn sinh ra một chiến ý vô cùng.

Phá Không Kiểm vốn là vật đã tiếp cận vô cùng gần tới Thông linh Pháp bảo thượng phẩm, uy lực vốn không thua kém Thông linh Pháp bảo thượng phẩm, còn được gia cường thêm ba kiện linh bảo công kích thượng phẩm. uy lực chắc chắn là vượt xa linh bảo công kích thượng phẩm.

- Không biết hiện giờ Phá Không Kiểm có thể phát huy ra uy lực như thế nào?

Trong lòng Trương Hằng vô cùng tò mò. toàn lực dung nhập pháp lực vào trong đó.

- Phá!

Trương Hằng quát khẽ một tiếng. Phá Không Kiểm giống như sấm giữa trời quang, từ trên không trung giáng xuống.

Xoẹt.

Từ trên bề mặt của linh hồn truyền tới một tiếng vang kinh hồn, giống như là xé vải.

Một sự nguy hiểm truyền tới ập vào mặt.

Trương Hằng nheo mắt lại. hai mắt nhìn thấy một cái khe không gian rất nhỏ nhoáng lên một cái hiện ra trong hư không.

Cái khe không gian!

Đây chính là thứ tuyệt đối khủng khiếp trong một giới, không ai có thể ngăn được. Lúc trước khi ở tuyệt địa Tử Vực. trong sự giao chiến của hai thứ cấp Nghịch Thiên là bàn tay Kinh Thiên và dòng sông máu. cùng đã sinh ra những cái khe không gian khủng khiếp.

Nếu như để cho người hạ giới tiếp cận cái khe không gian ở mức độ này thì gần như không còn khả năng sống sót.

Đừng nói là linh bảo bình thường, mà ngay cả Linh bảo thượng phẩm ở trước cái khe không gian này cũng sẽ bị cắn nuốt trong khoảnh khắc, tuyệt đối không thể còn nguyên vẹn.

Đương nhiên, cái khe không gian mà Trương Hằng chém ra vô cùng nhỏ. giống như là một sợi chỉ nhỏ. nhoáng lên một cái lướt qua. Một khi có tu sĩ đỉnh cao bị chém trúng, thì gần như không có khả năng trốn thoát.

- Đại ca... uy lực của Phá Không Kiếm ghê gớm thật, không ngờ lại có thể chém ra một cái khe không gian, nó thật sự là Thông linh Pháp bảo thượng phẩm sao?

Ninh Tuyết Dung có chút nghi hoặc.

Trương Hằng thở phào một hơi. trong lòng vô cùng vui sướng, mơ hồ còn sinh ra một luồng nhiệt huyết.

Nếu Phá Không Kiếm có thể chém ra một cái khe không gian, thì có thể cho thấy chất lượng của pháp bảo này tuyệt đối vượt qua Thông linh Pháp bảo thượng phẩm, thậm chí đã đạt tới cấp Thông linh Pháp bảo cực phẩm.

- Đúng vậy. nó là Thông linh Pháp bảo thượng phẩm, nhưng tuyệt đối là vương giả trong những pháp bảo cùng cấp. có lẽ có thể chống lại linh bảo cực phẩm trong truyền thuyết.

Trương Hằng hơi kích động nói.

Thông linh Pháp bảo cực phẩm có thể nói là thứ đỉnh cao chân chính trong một giới.

Ngoài Tiên bảo ra. thì Thông linh Pháp bảo cực phẩm là lợi hại nhất.

Trong rất nhiều sách cổ tu chân có ghi chép: Thông linh Pháp bảo cực phẩm chính là ngụy Tiên bảo.

Ngụy Tiên bảo!

Tiên bảo là pháp bảo do tiên nhân sử dụng, còn ngụy Tiên bảo kia chính là đỉnh phong dưới hạ giới!

- Chúc mừng đại ca, có được Thân khí này. chờ tới khi chúng ta rời khỏi Bồng Lai Đảo. thì yêu thú Độ Kiếp Kỳ kia hãy để Tuyết Dung ứng phó. cùng cấp phủ chủ sẽ giao cho đại ca.

Ninh Tuyết Dung cười dài nói.

Trương Hằng lo lắng:

- Tuyết Dung nàng có ổn không? Hẳn là yêu thú Độ Kiếp hậu kỳ đó!

- Đại ca yên tâm. Tuyết Dung đã đi một chuyến tới thượng giới, đã từng được Vũ Vô Cực chỉ điểm, cũng có được một vài món trọng bảo. Đối phó với tu sĩ Độ Kiếp KỲ tuyệt đối không thành vấn đề.

Ninh Tuyết Dung nói một cách vô cùng tự tin.

Trương Hằng kinh ngạc nói:

- Nói như vậy. trong một giới này. đã không còn ai có thể uy hiếp được Tuyết Dung sao?

Ninh Tuyết Dung khẽ lắc đầu:

- Nếu như gặp tu sĩ Đại Thừa Kỳ. Tuyết Dung không thể đánh được.

- Đúng vậy... Trong một giới này. tu sĩ Đại Thừa KỲ đối với chúng ta mà nói vẫn có uy hiếp rất lớn.

Trong lòng Trương Hằng sa sầm xuống, hắn nắm chặt tay Ninh Tuyết Dung, thầm nghĩ: bản thân phải mau chóng thăng cấp lên tầng thứ tư của cổ tháp, tới lúc đó. có thể đứng ở trên đỉnh của giới này!

Ninh Tuyết Dung cùng cảm nhận được dao động trong tâm tư của Trương Hằng. hai người nhìn nhau cười, giữa tâm linh sinh ra một loại cảm ứng kỳ diệu.

Trương Hằng ôm nàng vào lòng, tận hưởng hơi ấm của nàng, nhìn phân thân bắt đầu thăng cấp cho Phong Lôi Phiến.

Vào lúc này, ý niệm của hắn khẽ động, bắt đầu cách ly khỏi khu vực của Ninh Tuyết Dung.

Hắn vươn tay ra, nâng khuôn mặt trắng như ngọc của Ninh Tuyết Dung lên. Trương Hằng nhìn sâu vào trong mắt nàng.

Ninh Tuyết Dung đỏ mặt lên, nhắm hai mắt lại. đôi mi thanh tú hơi run lên.

Trương Hằng trầm ngâm nói:

- Tuyết Dung sớm đã tiến vào Nguyên Anh KỶ, có lẽ đã ổn định được thân thể của con người rồi.

Ninh Tuyết Dung đương nhiên hiểu được hàm ý trong lời nói của Trương Hằng. cái cổ trắng thon dài đều ửng đỏ lên. yếu ớt nói nhỏ:

- Hiện giờ Tuyết Dung không khác gì con người, đại ca hãy yên tâm...

Trương Hằng mừng rỡ. hôn lên môi nàng. Tuyết Dung mới đầu còn có chút cứng nhắc, nhưng theo thời gian trôi qua, cũng dần dần bắt đầu đáp trả lại.

Trương Hằng vươn tay, vuốt ve khắp thân thể ngọc ngà của nàng, chậm rãi cởi xiêm ý của nàng xuống... (từ đây xin bớt đi 500 chữ. cảm trẻ em vô cùng êm ái)

Cuối cùng, đôi đạo lữ song tu Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung bắt đầu thực hiện quan hệ vợ chồng.

Thật lâu sau, hai người ngừng lại sau vài lần liên tục. Trương Hằng ôm thân thể vô cùng hoàn mỹ của Ninh Tuyết Dung, trên mặt còn toát lên vẻ mê mẩn.

Sau khi hân chạm vào vết máu đỏ tươi như hoa ở bên dưới Ninh Tuyết Dung, trong lòng trở nên chấn động.

Về mặt Ninh Tuyết Dung vẫn ửng hồng như cũ, ánh mắt lảng tránh, không dám nhìn Trương Hằng.

- Tuyết Dung cảm thấy như thế nào?

Trương Hằng cười nói, lại bắt đầu nham nhở.

Ninh Tuyết Dung cúi đầu xuống hơi xấu hổ nói:

- Đại ca chàng không ngờ lại đối xử với Tuyết Dung như thế này... xấu hổ như vậy. làm cho Tuyết Dung không thể làm theo ý mình...

Nói xong, nàng vui đùa vào ngực của Trương Hằng.

Trương Hằng cười ha hả, trong lòng vô cùng cao hứng, quan hệ với Ninh Tuyết Dung đã gần gũi thêm một phần, đã trở thành một cặp vợ chồng thật sự.

- Tuyết Dung, nàng là vợ của ta, chuyện mà nàng làm vừa rồi là điều mà người vợ nào cũng cần phải làm.

Trương Hằng bắt đầu tiếp tục dạy dỗ.

Ninh Tuyết Dung hé cái miệng nhỏ nhắn cả kinh kêu lên:

- Chẳng lẽ sau này đại ca còn muốn Tuyết Dung làm những động tác xấu hổ như vậy sao nữa...

Về mặt Trương Hằng trang trọng, gật gật đầu:

- Đúng vậy.

Đứng ở góc độ một người địa cầu mà nhìn thì Trương Hằng cho rằng kiến thức về mặt sinh lý của Ninh Tuyết Dung là cực kỳ thiếu sót.

- Một khi đã như vậy... nhiệm vụ vô cùng gian khổ này cứ giao cho ta đi.

Trương Hằng nghĩ như vậy.

Vì thế, Trương Hằng mới kề miệng vào tai của Ninh Tuyết Dung, bắt đầu nói cho nàng một loạt những kiến thức về sinh lý.

Ninh Tuyết Dung chỉ nghe thôi mà hai gò má đã ửng hồng, trong đôi mắt trong như nước nổi lên vài giọt sóng.

- Tại sao trước đây Tuyết Dung không biết những chuyện này?

Ninh Tuyết Dung thấp giọng nhỏ nhẹ nói.

- Chuyện này ta cũng không biết, nhưng hiện giờ không phải là đại ca đã nói cho nàng biết sao?
Trương Hằng vừa dứt lời. lại đưa tay vuốt ve trên thân thể như thần tiên của Ninh Tuyết Dung.
- Đại ca... Chàng mau dừng lại đi!
Làn da trắng của Ninh Tuyết Dung đỏ ửng lên, thở liên tục.
- Không được... Không bằng chúng ta lại làm một lần nữa!
Trương Hằng nói dứt khoát, cảm hứng lên dâng trào lên, đặt Ninh Tuyết Dung nằm ở trên mặt đất.

633. Chương 567: Vật Của Tiên Nhân.

Lại mấy ngày trôi qua, trong lĩnh vực không gian lại có một uy áp cường đại của thông linh pháp bảo phủ xuống, hai luồng lực lượng của phong lôi trong hư không âm âm rung động, thanh thế hùng dũng.

Lại một kiện thông linh pháp bảo thượng phẩm sinh ra!

Con người của Trương Hằng đột nhiên lóe lên tinh quang, đột nhiên hấn đuổi tay ra. Phong Lôi Phiến có cấu tạo vô cùng kỳ lạ trực tiếp thuấn di vào trong tay hắn.

- Hết thấy đều nằm trong dự liệu. Phong Lôi Phiến cũng đã thăng cấp thành thông linh pháp bảo thượng phẩm.

Sắc mặt Trương Hằng lộ ra vẻ vui mừng. Ninh Tuyết Dung đi tới bên cạnh hắn, cười dài nói:

- Chúc mừng đại ca. lại có được một kiện thông linh pháp bảo thượng phẩm uy lực không tầm thường. Có Phong Lôi Phiến trong tay. sẽ không còn phải sợ chiến thuật biến người nữa.

- Đúng vậy, cho dù đối mặt với hàng ngàn vạn tu sĩ cấp đỉnh, chỉ cần ta vung quạt một cái. thì bọn chúng sẽ đều phải tan tác, hóa thành tro bụi.

Trương Hằng gật gật đầu. lấy tay vuốt ve Phong Lôi Phiến có chất liệu cứng rắn nhưng không mất đi độ dẻo dai. bên rìa của nó lóe lên hàn quang như mũi nhọn, khiến cho người ta sợ hãi.

Người bình thường nếu nhìn thấy cây quạt này sẽ tưởng rằng đây là pháp bảo cận chiến, nhưng kỳ thực, thân thông phi phạm của cây quạt này chính là để hỗ trợ thêm cho phong cách cận chiến của Trương Hằng.

- Đại ca. chàng có muốn thử uy lực của cây quạt này không?

Ninh Tuyết Dung tò mò hỏi.

Trương Hằng nâng Phong Lôi Phiến lên. đột nhiên dừng lại, nhẹ giọng nói:

- Không gian ở nơi này quá nhỏ. chỉ quạt một nhát chắc chắn sẽ trở thành một đồng hỗn độn, thậm chí sẽ làm bị thương đám người Vân Dịch. Ta hãy để dành một kích đầu tiên của nó cho kẻ địch của chúng ta.

- Nói như vậy. đại ca vẫn rất tự tin đối với uy lực của cây quạt này.

Ninh Tuyết Dung như cười như không nói.

- Hiện giờ ta hoàn toàn tin tưởng trên thế gian khổng có chuyện gì mà ta không làm được.

Trong thần vận của Trương Hằng có một sự tự tin hiếm thấy, kế thừa ý chí của Vũ Vô Cực. về mặt cảnh giới của tư tưởng hắn đã vượt xa bình thường.

Đồng thời sự tự tin này cũng không phải là tự kiêu tự đại một cách mù quáng.

Đây là một sự tự tin về mặt tinh thần.

Chỉ cần có sự tự tin này chống đỡ. bất kể là con đường tương lai có bao nhiêu khó khăn cũng đều có thể chiến thắng.

Cứ nhìn thử tu chân giới có hàng ngàn vạn tu sĩ. con đường tu chân lâu dài gian khổ như vậy, thoát một cái đã hàng ngàn hàng vạn năm. người có tư chất ngút trời hiển nhiên là nhiều không đếm xuể.

Nhưng trước những sự khó khăn nguy hiểm vô cùng đó. ai có thể giữ vững được sự tự tin về mặt tinh thần này mãi mãi?

Ai có thể duy trì càng lâu thì người đó có thể tiến được xa hơn.

Một người đã mất đi ý chí chiến đấu và sự tự tin. thì bất kể là có tư chất kinh khủng tới mức nào. nhưng cũng sẽ không thể chiến thắng được chính mình, sẽ luôn phải chịu một gông cùm ngăn cản nhiệt huyết hoài bão và tình cảm.

So sánh với họ. rất lâu trước kia. Vũ Vô Cực cũng chỉ là một người có tư chất bình thường, nhưng khí phách và trí tuệ của hắn lại có thể khiến cho bản thân đặt chân vào cảnh giới vô thượng.

- Người hãy mang theo ý chí của ta, giết tới thượng giới!

Thanh âm của Vũ Vô Cực lại một lần nữa vang lên trong đầu Trương Hằng.

Trương Hằng thở phào một hơi, thầm nghĩ:

- Vũ Vô Cực có thể đang đứng cao ngạo ở một góc của Đại Thiên Tu Di Trụ chờ mình đi tới.

- Ta với hắn cuối cùng cũng sẽ có một trận chiến, đến lúc đó chắc chắn không phải là một trận đấu giữa những kẻ địch, mà là trận chiến sinh tử của những bằng hữu...

Trong lòng Trương Hằng không hề có một chút nhụt chí. mà trong lòng hắn thậm chí còn có một sự mong đợi. nếu có thể chiến thắng Vũ Vô Cực ở trạng thái đỉnh phong, đó là một niềm vui thật sự.

Nếu để cho người của thượng giới biết một tiểu nhân vật của hạ giới lại vọng tưởng chiến thắng Vũ Vô Cực thần thoại vô địch, chắc chắn bọn họ sẽ cười nhạt.

Có lẽ, toàn bộ con người trên thế gian đều không xem trọng Trương Hằng, nhưng chỉ có Vũ Vô Cực là không như vậy.

- Đại ca... Thiếp cảm thấy chàng đã thay đổi.

Ninh Tuyết Dung nghi ngờ nhìn nam tử khí vũ hiên ngang ở trước mắt. bất ngờ sinh ra một cảm giác xa lạ.

- Ta thay đổi chỗ nào?

Trương Hằng nở nụ cười.

Ninh Tuyết Dung nhìn kỹ hắn vài lần. cuối cùng cười tươi như hoa. khẽ nói:

- Thiếp phát hiện ra đại ca càng ngày càng giống một đại trượng phu đội trời đạp đất... giống như là Vũ Vô Cực vậy.

Trương Hằng làm bộ như không cao hứng, nói:

- Chẳng lẽ trước đây ta không phải là đại trượng phu đội trời đạp đất sao?

Ninh Tuyết Dung cười khúc khích:

- Bất kể là đại ca trước đây. hay là đại ca bây giờ. thiếp đều thích.

Điều này cũng không khác biệt nhiều.

Trương Hằng đưa tay ra búng cái mũi thanh tú của nàng, cũng không để ý tới việc này.

Con người luôn thay đổi.

- Hai kiện thông linh pháp bảo mà ta thường dùng đều đã thăng cấp thành công, trên Bồng Lai Đảo vẫn còn một việc mà ta phải làm.

Trương Hằng thu những pháp bảo trong tay lại. rồi nắm tay Ninh Tuyết Dung hiện ra ở thế giới bên ngoài.

- Đại ca còn có chuyện gì muốn làm?

Ninh Tuyết Dung hỏi.

- Bản tôn của Lạc Hà đại ca. trước khi phi thăng lên thượng giới có để lại một vật ở ngay tại Bồng Lai Đảo của Hải Ngoại Tam Tiên Đảo. đều trùng hợp đó là vật ấy lại đang ở Quỷ Đô Sơn.

Trương Hằng trả lời. trên mặt lộ ra một vẻ hoài niệm.

Lạc Hà cũng là một trong những người mà Trương Hằng tin tưởng nhất ở trên thượng giới này.

Khi còn ở Tam Tinh Vực. Lạc Hà đã từng nói một cách hào sảng, đó là cho dù phải liều mạng mất đi một khối phân thân cũng phải giúp cho Trương Hằng thoát khỏi Tam Tinh Vực, đi tới Chu Vương Triều có nhiều cơ hội hơn.

Lúc đó, Trương Hằng còn chưa hiểu hết tâm ý của Lạc Hà.

Theo thời gian trôi qua. Trương Hằng phát hiện ra Lạc Hà đối với mình và Ninh Tuyết Dung đã gửi gắm rất nhiều tâm huyết.

Có lẽ lúc này Lạc Hà ở Tam Tinh Vực đang cô đơn ngồi ở một nơi hẻo lánh, yên lặng quan sát động thái của Trương Hằng.

Nếu nói Vũ Vô Cực là băng hữu dẫn dắt Trương Hằng đi trên con đường tiến tới đỉnh phong, thì Lạc Hà chính là một người thầy tốt bạn hiền luôn yên lặng quan sát Trương Hằng.

- Lạc Hà đại ca để lại cái gì cho chúng ta vậy?

Ninh Tuyết Dung hỏi với vẻ mặt tò mò.

- Chuyện này ta cũng rất tò mò. theo Lạc Hà đại ca nói. thứ này rất quan trọng.

Trương Hằng dùng thần thức đảo qua toàn bộ Quỷ Đô Sơn. trong chốc lát, đột nhiên hắn lấy ra một tấm ngọc phù bắn ra, trên tay liên tục điểm ra pháp quyết, môi mấp máy rất nhanh, niệm ra một loạt những chú ngữ không thành tiếng.

Trong quá trình này. hai người đều nhìn chăm chú toàn bộ những biến hóa của Quỷ Đô Sơn.

Vào lúc này, trên Quỷ Đô Sơn truyền tới một thanh âm vô cùng âm trầm:

- Người tới có phải là Trương Hằng không?

Trương Hằng bình tĩnh như thường:

- Ta chính là Trương Hằng.

Hắn đảo thần thức qua. nhưng không ngờ lại không phát hiện ra một chút dấu vết nào.

Nhưng Ninh Tuyết Dung tùy ý đảo thần thức qua liền phát hiện ra phương hướng của người đang nói.

Vụt!

Ninh Tuyết Dung mang theo Trương Hằng thuần di đi. biến mất tại chỗ.

Ngay sau đó, hai người hiện ra ở một sơn động có quỷ vụ lượn lờ.

Trong sơn động có một lão già gầy nhom đang ngồi xếp bằng, toàn thân tản ra quy khí lạnh lạnh.

A?

Lão già gầy nhom này liếc nhìn Ninh Tuyết Dung đầy vẻ kinh dị. dường như không thể ngờ được đối phương có thể nhận thấy được vị trí của mình.

- Đại ca, hắn là tu sĩ Độ Kiếp trung kỳ, hình như là quỷ tu trong truyền thuyết.

Ninh Tuyết Dung dùng thần niệm truyền âm với Trương Hằng.

- Độ Kiếp trung kỳ, quỷ tu?

Trương Hằng hít vào một hơi khí lạnh, không ngờ được ở Quỷ Đô Sơn nhìn rất tầm thường này lại có thể gặp được tu sĩ Độ Kiếp trung kỳ. mà còn là Quỷ tu cực kỳ hiếm thấy.

- Xin hỏi tôn tính đại danh của các hạ. có quan hệ gì với Lạc Hà đại ca.

Trương Hằng thần nhiên hỏi.

- Lão phu là Quỷ Linh Tử. còn quan hệ với Lạc Hà như thế nào thì không thể nói. Tuy nhiên, sau khi đem vật này giao cho các ngươi thì Lão phu có thể tự do rồi.

Quỷ Linh Tử vừa dứt lời, từ trong nhấn không gian lấy ra một cái hộp tỏa ra hào quang rực rỡ.

Vừa nhìn thấy cái hộp này. thần sắc Trương Hằng bỗng nhiên biến đổi. ngay sau đó lại khôi phục lại như thường, nhận lấy vật ấy cầm trong tay.

- Quỷ Linh Tử đạo hữu. ngươi có biết trong hộp này có vật gì không?

Trương Hằng hỏi. vẻ mặt không hề biến đổi.

- Không biết.

Quỷ Linh Tử lắc đầu nói:

- Nếu không còn chuyện gì nữa. thì lão phu đi đây.

- Quỷ Linh Tử. ngươi được tự do...

Một thanh âm mơ hồ từ một nơi bị phong ấn ở đại lục Đông Vân truyền tới.

- Lạc Hà đại ca!

Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung cùng kinh hô lên.

- Ta đi đây.

Quỷ Linh Tử cũng không nói gì thêm, liền nhanh chóng rời khỏi.

Trương Hằng đứng ở đó, nói với khoảng không:

- Lạc Hà đại ca. sao huynh lại giao vật này cho ta?

Chiếc hộp bảy màu này hẳn cũng có một cái, bên trong chính là một lệnh bài Huyết Sát.

Huyết Sát Thần Đế có lưu lại trên đại lục Đông Vân chín động phủ. tám trong số đó là động phủ phụ. thông qua thí luyện trong động phủ. người chiến thắng cuối cùng có thể lấy được lệnh bài Huyết Sát này.

Theo như Lạc Hà nói, lệnh bài Huyết Sát chính là vật cần có để tiến vào động phủ chủ.

- Ngày đó bản tôn của ta phi thăng đã chuẩn bị vật này cho ngươi...

Lạc Hà thở dài một tiếng.

- Bên trong cái hộp bảy màu này là một lệnh bài Huyết Sát, còn có một ngọc giản, trên ngọc giản có ghi lại tất cả những cảm ngộ và những điều tâm đắc của ta khi tu luyện từ Luyện Khí Kỳ tới Độ Kiếp Kỳ.

- Ngọc giản ghi lại những điều tâm đắc trong đời của một tiên nhân?

Trong lòng Trương Hằng bỗng nhiên khê động.

Trên toàn bộ đại lục Đông Vân, qua hàng trăm vạn năm vị tất đã có lấy một người có thể hóa Vũ thành tiên, thậm chí là phi thăng lên thượng giới.

Bởi vậy có thể thấy được một ngọc giản ghi lại những điều tâm đắc trong cả đời của một tiên nhân quý báu tới mức nào?

Thông linh pháp bảo thượng phẩm hoặc thông linh pháp bảo cực phẩm, Thậm chí là Tiên bảo trong truyền thuyết, trong toàn bộ Chu Vương Triều cũng không chỉ có một kiện.

Nhưng ngọc giản ghi lại những điều tâm đắc trong cả đời của một tiên nhân qua hàng trăm vạn năm nay cũng chỉ có một kiện này mà thôi.

Dựa vào cảm ngộ và tâm đắc trong quá trình tu luyện của tiên nhân rất có lợi đối với bất cứ sự tu luyện của tu sĩ hạ giới nào, Thậm chí có thể nhờ đó để đột phá bình cảnh.

Càng hấp dẫn hơn chính là, hy vọng trở thành tiên nhân...

Bản tôn của Lạc Hà trước khi phi thăng đã để lại vật này cho Trương Hằng. có thể thấy được dụng tâm của hắn.

- Lệnh bài Huyết Sát này hiện giờ ta không cần nữa.

Trương Hằng bắt đầu trao đổi với phân thân của Lạc Hà:

- Bởi vì ta đã có một lệnh bài Huyết Sát. Lạc Hà đại ca có biết không.

- ừ. bởi vì tu vi của phân thân ta tăng lên. nên dự định sẽ cùng người tới Huyết Sát động phủ chủ. Chu Vương Triều còn rất nhiều nhân vật cấm kỵ đã sống mấy trăm vạn năm, Thậm chí cả ngàn vạn năm, rất khó đối phó.

- Điều này ta hiểu, Lạc Hà đại ca yên tâm, hiện giờ ta chỉ cần bước thêm một bước nữa. hoành hành giới này cũng không phải là vấn đề. rồi sẽ không còn ai có thể uy hiếp được ta.

Trương Hằng nói với vẻ tự tin.

Công pháp giữa tầng ba và tầng bốn có một khoảng cách vô hình, một khi vượt qua được, sự tăng trưởng của tu vi cũng là nghiêng trời lệch đất.

- Tốt, không ngờ người lại có dũng khí như vậy. ta sẽ cùng người đánh một trận!

Lạc Hà cao giọng nói tràn ngập một vẻ hào hùng.

Trương Hằng hơi giật mình. Lạc Hà luôn nho nhã là thế. không ngờ cũng có lúc như vậy.

Vừa dứt lời, ở trước hai người Trương Hằng liền xuất hiện một nam tử mặc nho bào anh tuấn vô song.

- Lạc Hà đại ca!

Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung vô cùng ngạc nhiên và vui mừng, không ngờ Lạc Hà lại tới nơi này nhanh đến như vậy.

-o0o-

634. Chương 568: Huyết Sát Chủ Động Phủ.

Lạc Hà thân ở Tam Tinh Vực rồi lại trực tiếp hiện thân ở Tam Tiên Đảo Chu Vương Triều, gặp mặt hai người Trương Hằng.

Xa vạn dặm cũng chỉ gần trong gang tấc.

Lạc Hà đột nhiên xuất hiện khiến hai người ngạc nhiên và vui mừng vô cùng. Khuôn mặt hắn tràn ngập ý cười, thân nhiên đi tới bên cạnh, nói với Trương Hằng:

- Từ hôm nay ta bắt đầu ở trong lĩnh vực không gian của người.

- Vào lĩnh vực không gian của ta?

Trương Hằng ngạc nhiên.

Lạc Hà khẽ gật đầu. ánh mắt lại nhìn tới Ninh Tuyết Dung:

- Tuyết Dung, người đi lên thượng giới một chuyến, tu vi quả thực tăng lên ngoài dự đoán của ta. Hiện tại người gặp lại Trương Hằng. đại ca giờ chúc phúc cho các người.

- Tạ ơn đại ca.

Ninh Tuyết Dung cười xinh xắn, nhào vào ngực Lạc Hà làm nũng.

Trương Hằng cùng nhìn Lạc Hà. ánh mắt mang vẻ biết ơn.

Hai người vừa là thầy vừa là bạn. quan hệ không giống bình thường, vền vền chỉ một ánh mắt cũng có thể hiểu được ý tứ của đối phương.

Ninh Tuyết Dung nũng nịu nói với Lạc Hà:

- Nếu đại ca đã tới đây thì giết hai yêu thú kia khẳng định là dễ như trở bàn tay...
- Giúp hai người giết yêu thú?

Lạc Hà lắc đầu. khoe miệng hiện lên nụ cười nhạt:

- Chuyện này hơi không tốt...
- Lạc đại ca. ở bên ngoài Bồng Lai Đảo có hai yêu thú thực lực không tầm thường, trong đó có một kẻ đạt tới tu vi Độ Kiếp hậu kỳ. Hai người chúng ta không nắm chắc mấy phân có thể giết chết chúng.

Lạc Hà mỉm cười nói:

- Nếu đánh không lại thì các người trực tiếp từ Bồng Lai Đảo truyền tống trận đi tới Đông Vân đại lục lại được rồi.
- Truyền tống trận đúng là rất tiện lợi nhưng hai yêu tu này rõ ràng rất cừu hận ta, chỉ sợ sẽ không buông tha dễ dàng, hơn phân nửa là sẽ đuổi tới Đông Vân đại lục.
- Mục tiêu của ta là giết chết chúng, là quan trọng hơn là chiến lợi phẩm trên người chúng.

Hai mắt Trương Hằng sáng ngời hữu thần, thời điểm nói tới chiến lợi phẩm thì ý chí chiến đấu toàn thân liền bùng lên.

Lạc Hà lộ vẻ kinh ngạc nói:

- Người cần mấy thứ đó để đề thăng tu vi sao?
- Đúng vậy, hy vọng Lạc Hà đại ca có thể ra tay một lần. Nếu người không muốn thì hai người chúng ta cũng muốn thử một chút.

Trương Hằng vô cùng kiên định nói.

Dù là vì muốn xóa đi mối uy hiếp hay vì chiến lợi phẩm mê người mà nói thì Trương Hằng tất yếu đều phải đánh với hai yêu này một trận, không thể dùng Truyền Tống Trận đi tới Đông Vân đại lục.

Lạc Hà trầm ngâm một lát nói:

- Các người đi tới giao chiến với nhị yêu trước, ta có chuyện quan trọng cần nói với Âm Dương tán tiên ở Bồng Lai Đảo. sau đó sẽ giúp các người một chút.
- Thế là tốt lắm rồi.

Trương Hằng vui vẻ gật đầu. Có thể được Lạc Hà trợ lực là hẳn đã rất vừa lòng rồi.

- Đúng rồi. Người hãy đưa Huyết Sát lệnh bài cho ta. Ngọc giản kia thì người giữ là để mình dùng hoặc truyền cho đệ tử đi.

Lạc Hà bảo Trương Hằng lấy Huyết Sát lệnh bài ra. Vật này vốn là của hắn xem như là tư cách để tiến vào Huyết Sát chủ động phủ.

- Lạc Hà đại ca, chúng ta đi trước đây!

Trương Hằng dứt lời liền nắm tay Ninh Tuyết Dung bay ra ngoài Bồng Lai Đảo.

Lạc Hà nhìn bóng dáng hai người rời đi, cười vui vẻ. thân thể nhoáng một cái liền biến mất.

Ngay Sau đó, hắn đã hiện ra trên một mặt hồ tràn ngập linh khí của Bồng Lai Đảo.

Nước hồ tĩnh lặng trong vắt. nhìn từ xa như thúy bảo thạch vậy.

Phía trên mặt hồ có một tòa lầu các lơ lửng.

- Âm Dương đạo hữu. Lạc Hà tới thăm đây.

Lạc Hà cười ha hả nói vọng về phía lầu các.

- Thì ra là Lạc đạo hữu. mời vào!

Một giọng nói già nua lộ ý cảnh linh hoạt kỳ ảo truyền ra từ bên trong lầu các. trong giọng nói còn thể hiện một chút bất ngờ.

Lạc Hà thần nhiên bước vào. cũng không cần mở cửa mà cứ đi vào lầu các. coi tầng tầng cấm chế như không.

Bên trong lầu các bố trí theo phong cách đơn giản, đặt giá sách cổ, lò luyện đan, các loại tài liệu.

Ngồi ở trên một cái bồ đoàn tại trung ương chính là Âm Dương tán tiên đã có duyên gặp mặt Trương Hằng hai lần.

- Mời đạo hữu ngồi.

Âm Dương tán tiên tỏ vẻ rất khách khí với Lạc Hà, mời hắn ngồi ở bồ đoàn chính diện với mình.

Thử hỏi toàn bộ Chu Vương Triều có mấy người có thể hưởng vinh quang cùng ngồi đối diện với nhân vật Tán Tiên chứ?

- Tu vi của Lạc đạo hữu lại tịnh tiến. Người không phải đã phi thăng thượng giới rồi sao?

Thần thái Âm Dương tán tiên nhàn nhã, không nhanh không chậm hỏi.

- Đúng vậy. Bản tôn của ta đã phi thăng thượng giới từ mấy chục năm trước.

Lạc Hà cười nói.

- Phi thăng thượng giới?!

Đôi mắt đục ngầu của Âm Dương tán tiên lóe sáng:

- Nói vậy thì hiện giờ Lạc đạo hữu chỉ là một khối phân thân thôi.

- Đúng, ta chỉ là một phân thân lưu lại hạ giới mà thôi.

Lạc Hà lạnh nhạt nói.

Sắc mặt Âm Dương tán tiên biến đổi liên tục mấy lần. cuối cùng thở dài một hơi, hơi vô lực nói:

- Lạc đạo hữu thật sự là có tư chất ngút trời chỉ với thời gian mấy ngàn năm đã phi thăng thượng giới. Hiện tại ngay cả một phân thân của người cũng có thực lực bán tiên.

- Đạo hữu hẳn biết, tu luyện tới hậu kỳ thì hạn chế thiên phú ngược lại càng ngày càng nhỏ. tác dụng mấu chốt chân chính ngược lại là tâm lý. Tam Tiên Đảo mỗi đảo đều có một vị Tán Tiên. đạo hữu cũng không nên tự coi nhẹ mình.

Lạc Hà thần nhiên nói.

Lời nói này có thể thấy được tâm cảnh của Lạc Hà còn hơn Âm Dương tán tiên một bậc.

- Đúng vậy. Tác dụng của thiên phú chỉ thể hiện ở thời kỳ đầu tu luyện...

Âm Dương tán tiên gật đầu tán thành, ngay sau đó liền chuyển đề tài, hỏi:

- Lạc đạo hữu tới chỗ ta có chuyện gì sao?

Lạc Hà lật tay, lấy Huyết Sát Lệnh bài của mình ra. Trong tay hắn có một lực lượng trói buộc khiến huyết quang ngập trời của Huyết Sát Lệnh bài bị giữ lại trong vòng một thước.

Ánh mắt Âm Dương tán tiên lại lóe sáng, kinh ngạc nói:

- Huyết Sát Lệnh bài thứ tám lại bị đạo hữu đoạt được sao? Nói thế thì lần này Huyết Sát chủ động phủ có thể mở ra rồi phải không?

Lạc Hà lắc đầu:

- Ta đoạt được chỉ là Huyết Sát Lệnh bài thứ bảy.

- Huyết Sát Lệnh bài thứ tám gần đây xuất hiện, đạo hữu nếu đã tìm tới hẳn là biết vị trí của nó rồi phải không?

Ánh mắt Âm Dương tán tiên sáng ngời nhìn về phía Lạc Hà.

Nhìn khắp toàn bộ hạ giới, gần như không có mấy đồ vật khiến nhân vật cấp Tán Tiên phải động tâm.

Nhưng chỉ có Huyết Sát chủ động phủ này có thể khiến nhân vật cấm kỵ vô địch một giới này bị hấp dẫn trí mạng.

- Không sai. Ta đúng là biết Huyết Sát Lệnh bài thứ tám ở đâu. ngày mở Huyết Sát chủ động phủ cũng không còn xa nữa.

Trong mắt Lạc Hà lộ vẻ chờ mong.

-Ồ?

Âm Dương tán tiên không thay đổi sắc mặt nói:

- Không biết còn bao lâu nữa thì Huyết Sát chủ động phủ mới mở ra.

- Ngắn thì vài chục năm. nhiều nhất là một trăm năm.

Lạc Hà nói ra một kỳ hạn đại khái.

- Không biết đạo hữu có thể tiết lộ người đoạt được Huyết Sát Lệnh bài cuối cùng là ai không?

Âm Dương tán tiên dò hỏi.

- Huyết Sát Lệnh bài thứ tám đã về tay Trương Hằng. Đạo hữu người hẳn là đã từng gặp hắn.

Lạc Hà cũng không giấu diếm chuyện này nữa.

- Cái gì? Không ngờ lại là hắn...

Âm Dương tán tiên hơi kinh hãi, hiển nhiên là còn nhớ rõ nhân vật như Trương Hằng, hỏi:

- Lạc đạo hữu định để hắn tiến vào Huyết Sát chủ động phủ sao?

- Đúng vậy.

- Ta thấy người nên bỏ qua ý định này đi. Với thực lực của người này tiến vào Huyết Sát chủ động phủ thì tuyệt đối không thể sống sót.

Âm Dương tán tiên liên tục lắc đầu, nghi ngờ ý định này của Lạc Hà, lại nói.

- Nói như vậy thì Huyết Sát Lệnh bài thứ tám hiện đang ở trong tay hắn?

Lạc Hà đối với lời nói có vẻ lơ đãng của Âm Dương tán tiên liền cười nhạt:

- Vật trọng yếu như vậy đương nhiên phải do Lạc mỗ bảo quản rồi.

Âm Dương tán tiên liếc hắn một cái, sau đó xác nhận nói:

- Lạc đạo hữu thực sự muốn người này tiến vào Huyết Sát chủ động phủ sao?

Lạc Hà trịnh trọng nói:

- Hoàn toàn đúng như vậy.

- Được rồi. Đạo hữu đã quyết định như vậy thì tất nhiên có cách nghĩ của mình, bản đạo cũng không thể phản đối.

Âm Dương tán tiên nhìn Lạc Hà đầy thâm ý, thản nhiên nói:

- Chỉ hy vọng tới sau khi tiến vào Huyết Sát chủ động phủ. chúng ta có thể kết thành đồng minh, chống lại đám người Yêu tộc Huyền Long Đại Vương. Uyên Hồng, Đại Bằng và Thiên Tinh Đình Thánh quân. Thiên Ma Uyên Ma tôn của Đông Vân đại lục.

Lạc Hà gật gật đầu:

- Nếu có thể lựa chọn thì Lạc Hà tất nhiên ưu tiên lựa chọn phía Tam Tiên Đảo rồi. Điều này người có thể hoàn toàn yên tâm.

- Ngoài ra Lạc Hà còn có một chuyện muốn nhờ đạo hữu giúp đỡ...

Ở bên ngoài Bồng Lai Đảo. Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung nắm tay nhau bay ra khu vực Đông Vân đại lục.

Sau khi bay ước chừng mấy trăm vạn dặm. Ninh Tuyết Dung đột nhiên truyền thần thức cho Trương Hằng:

- Đại ca, bọn chúng đuổi tới rồi.

- Ha ha. bọn chúng đúng là biết ẩn nhẫn, đuổi theo xa như vậy mới lộ cái đuôi hồ ly ra.

Trương Hằng đơn giản là dừng lại. triển khai thần thức quét về phía hải vực phía sau.

Đồng thời vào lúc này, cách đó mười mấy vạn dặm. Huyền Lam lão tổ và Tử Hoàng cũng đang nhanh chóng đuổi tới. Yêu khí trên người ẩn hiện có xu thế không thể khống chế.

- Chúng ta lập tức thuận di đuổi theo, hành động theo kế hoạch.

Huyền Lam lão tổ lạnh nhạt nói.

- Hiểu rồi.

Tâm thần Tử Hoàng chấn động, trên người tràn ngập chiến ý.

vút!,,

Huyền Lam lão tổ mang theo Tử Hoàng trực tiếp thuận di tới bên cạnh hai người Trương Hằng.

Ánh mắt nhị yêu đảo qua, lại phát hiện ra Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung đang cười dài nhìn mình, dáng vẻ giống như đã mong đợi từ lâu.

-Nhị vị đây là...

Huyền Lam lão tổ có cảm giác hơi không ổn.

- Ta và Tuyết Dung đang chờ các người lại đây, tiễn các người một đoạn đường.

Trên mặt Trương Hằng lộ nụ cười lạnh, lộ ra sát khí như thực chất.

Nói tới lúc này thì Huyền Lam lão tổ và Tử Hoàng sao còn không hiểu ra, lập tức ánh mắt lộ vẻ cảnh giới, chuẩn bị động thủ.

- Động thủ!

Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung dùng thần niệm trao đổi, gần như ra tay đồng thời, động tác còn nhanh hơn so với nhị yêu một bước.

Tay ngọc của Ninh Tuyết Dung điểm nhẹ. tiểu kiếm Ngọc Linh Lung trong suốt sáng lấp lánh hiện ra trước người, nhanh chóng xoay tròn, phóng ra một luồng lực lượng mênh mông như muốn phá tan hạ giới.

Uy áp cường đại hơn rất nhiều so với Thông linh Pháp bảo bình thường nhện nhạo khắp thiên địa. khiến phong vân biến sắc, nước biển dâng lên tới hơn mười trượng.

Vút!

Trong nháy mắt này, thiên địa hoàn toàn biến sắc.

Thần thức của Trương Hằng vội vàng đảo qua, nắm lấy một đạo thất luyện màu bạc. huyễn hóa ra vô số ảo ảnh bao phủ quanh thân thể Huyền Lam lão tổ.

Thân sắc Huyền Lam lão tổ kịch biến, chưa bao giờ nghĩ được là tiên tử trông dịu dàng thế kia lại phát huy ra thực lực đáng sợ như vậy.

Phụt!

Một đạo ảo ảnh màu trắng phá tan tầng phòng ngự của Huyền Lam lão tổ. thân thể bị đâm thủng một lỗ máu. máu tươi phun ra.

- Á ---

Sắc mặt Huyền Lam Lão tổ trắng bệch.

Phụt!

Ngay sau đó cổ họng của hắn cũng bị một đạo ảo ảnh màu trắng xuyên thủng, há to miệng sững ra đó.

635. Chương 569: Ý Chí Của Cường Giả.

Chỉ vền vẹn trong chớp mắt. Huyền Lam lão tổ đã bị một kiếm của Ninh Tuyết Dung xuyên qua yết hầu. Biến hóa như thế khiến hai đại yêu thú kin hải.

Đây là loại ngự kiếm thuật thần kỳ nào chứ?

Công kích sắc bén, vô tung vô ảnh, nhanh như tia chớp mà lại phiêu dật xuất trần như thế.

Đây vẫn là kiếm thuật của nhân gian sao?

Trong đầu Trương Hằng đột nhiên hiện lên một ý niệm:

- Tuyết Dung đi một chuyến lên thượng giới, lại ở cùng Vũ Vô Cực lâu như vậy...

Không thể nghi ngờ gì nữa, đi tới thượng giới không phải đơn giản như vậy, tác dụng không chỉ có thể hiện ở mặt tu vi tăng lên.

Có thể đi tới thượng giới tất nhiên sẽ có cơ hội tập luyện pháp thuật tiên gia.

Trong nháy mắt khí một kiếm của Ninh Tuyết Dung đâm thủng cổ họng Huyền Lam lão tổ. công kích của Trương Hằng cũng phát ra.

Hắn không sử dụng pháp bảo gì, nhanh như chớp đánh một quyền về phía Tử Hoàng.

Tử Hoàng cười lạnh, tam tiêu lưỡng nhận đao trong tay cắt phá hư không chém tới. Vút một cái. một tia sáng màu tím đã xé tan hư không, công kích tới Trương Hằng ở một góc độ rất xảo quyết.

Trương Hằng không né tránh mà trong chớp mắt khi đánh ra một quyền này. hai luồng lực lượng linh hồn dung hợp làm một thể.

Ầm!

Một quyền giản dị tự nhiên này bộc phát ra lực lượng giống như núi cao. lập tức đánh nát khoảng không giữa hắn và Tử Hoàng.

Đồng thời vào lúc này, một làn sóng gợn không gian nhanh chóng lao về phía Tử Hoàng.

Tử Hoàng chấn động, cảm thấy toàn thân giá lạnh.

- Thực lực của Trương Hằng này... Từ khi nào lại trở nên đáng sợ như vậy. Một quyền này có thể tiếp được công kích của Thông linh Pháp bảo thượng phẩm của ta, thậm chí còn sinh ra sóng gợn không gian!

Tử Hoàng lập tức có loại ảo giác như từ thiên đường rơi xuống địa ngục vậy.

Chờ đợi hắn chính là giây Vò và tra tấn vô tận!

Đột nhiên cảm thấy một cái. tam tiêm lưỡng nhận đao trong tay Tử Hoàng ơng một tiếng, phát ra hào quang ngập trời. Một vòng sóng gợn màu tím tuôn ra, khiến sóng không gian bình tĩnh lại.

Lập tức bên ngoài thân thể hắn xuất hiện một vòng bảo hộ màu vàng đất, màu sắc rất đậm. vô cùng thực chất khiến người cảm thấy có cảm giác chắc chắn không thể phá vỡ.

-Á! __ .

Đúng lúc này thì Huyền Lam lão tổ vừa bị một kiếm xuyên qua yết hầu đột nhiên phát ra một tiếng kêu tê tâm liệt phế. trên người xuất hiện một tầng giáp băng màu lam. Một luồng hàn khí lan tràn ra khắp thiên địa.

Xoẹt xoẹt~

Hàn khí đáng sợ trong phút chốc đã khiến mấy ngàn dặm bị đóng băng.

Tất cả mọi người, bao gồm cả Ninh Tuyết Dung, Trương Hằng, Tử Hoàng đều bị hàn khí ảnh hưởng.

- Băng Phong Thiên Lý?

Trương Hằng nao nao. đột nhiên trên người hiện lên một tầng hỏa diễm màu trắng xanh. thoáng chốc đã khiến tầng băng bốn phía hóa thành hư vô.

Trong hàn khí này, thần thức của Trương Hằng chịu hạn chế rất lớn, lập tức triển khai Thần Linh Nhãn.

Một đôi mắt Thần Linh Nhãn lóe lên những tia sáng màu bạc khiến toàn bộ không gian bốn phía đều như nằm trong lòng bàn tay Trương Hằng.

- Vẽ vện chỉ là dư uy do một kiện linh bảo phòng ngự tạo thành....

Về mặt Trương Hằng lộ sự hoảng sợ.

Hắn vốn tưởng rằng băng phong bốn phía là hiện tượng do Huyền Lam lão tổ thi triển ra loại pháp thuật Băng Phong Thiên Lý tạo thành.

Nhưng mà tất cả mọi chuyện không ngờ lại do thần thông của một linh bảo trên tay đối phương tạo thành.

Đúng lúc này thì Ninh Tuyết Dung ở cách đó không xa lại phát ra một tiếng kêu khê. Một đạo kiếm khí màu trắng hoa mỹ giống như cầu vồng xẹt qua phía chân trời.

Răng rắc!

Toàn bộ khu vực đóng băng mấy ngàn dặm đều bị nàng phá tan.

Ầm ầm ầm!

Tầng băng bị phá tan, nước biển trở lên nhộn nhạo bất an.

Công kích của Ninh Tuyết Dung vẫn phiêu dật như cũ, nhẹ nhàng đánh tan thần uy mệnh mạng của Huyền Lam lão tổ.

Giờ phút này trong nhị yêu, bất kể là Huyền Lam lão tổ Độ Kiếp Kỳ hay là Tử Hoàng cấp phủ chủ đều xuất ra linh bảo phòng ngự.

Trên người Tử Hoàng có một tầng ánh sáng màu vàng đất bao phủ. Không biết linh bảo phòng ngự này có hình thái thế này nhưng từ thanh thế mà thấy thì ít nhất cũng phải là một kiện Linh bảo thượng phẩm.

Băng giáp bên ngoài thân thể của Huyền Lam lão tổ lại càng không cần phải nói tỏa ra thanh thế mệnh mạng tới kinh thiên.

Trương Hằng đoán đây là một kiện linh bảo phòng ngự cực phẩm...

Vừa mới giao chiến Trương Hằng đã chiếm ưu thế tuyệt đối bức bách nhị yêu phải đưa ra linh bảo phòng ngự áp rương.

Giá trị của linh bảo phòng ngự cực phẩm không phải là bình thường, chỉ một kiện cùng hiếm thấy trong giới này.

Nhân vật cấp phủ chủ bình thường đều rất khó có được một kiện linh bảo phòng ngự thượng phẩm, Một khi có được pháp bảo phòng ngự này thì trong những người đồng cấp. gần như không ai có thể tạo thành tổn thương chân chính của họ.

Dị bảo phòng ngự trong tay Tử Hoàng chính là được Uyên Hồng bệ hạ tặng cho, bù lại việc ngày đó.

- Tuyệt Dung, người có lòng tin đánh tan được phòng ngự của hắn không?

Trương Hằng cười nhạt, bàn tay nắm chặt. Phá Không Kiếm sau khi thăng cấp xuất hiện trong tay hắn.

Phi kiếm trong suốt màu bạc. lưỡi kiếm mỏng tới cực điểm, gần như mờ nhạt, hàn khí tỏa ra xuyên thấu tận vào xương cốt.

Kiếm này vừa xuất hiện liền reo lên một tiếng kêu thanh thúy. khiến thiên địa nhộn nhạo. Áp lực vô hình làm cho Thông linh Pháp bảo thượng phẩm trong tay Tử Hoàng run rẩy từng đợt, giống như rất sợ hãi vậy.

- Đây... Đây là chuyện gì? Pháp bảo trong tay hắn rõ ràng chỉ là một kiện Thông linh Pháp bảo trung phẩm!

Tử Hoàng hoảng hốt, bàn tay đầy mồ hôi lạnh.

Mới chỉ có mấy tháng mà chẳng những thực lực Trương Hằng đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất mà cả lợi bảo công kích cũng tăng lên một bậc.

- Đại ca xin yên tâm. Bảo kiếm trong tay Tuyệt Dung là linh bảo cực phẩm trong vương giả, đủ để công phá phòng ngự của hắn!

Ninh Tuyệt Dung dùng thần thức truyền âm nói với Trương Hằng, trên khuôn mặt xinh đẹp lộ vẻ tự tin.

- Ha ha... Vậy xem ai xử lý được địch nhân trước.

Hàn quang lóe lên trong mắt Trương Hằng, chậm rãi nâng Phá Không Kiếm lên.

Dưới ánh mặt trời chiếu rọi. trên bề mặt Phá Không Kiếm sinh ra một tầng những sợi tơ vàng không rõ.

Từ khi ở Phàm Vân Đảo lĩnh ngộ được Chí cường nhất kiếm, trên Phá Không Kiếm của Trương Hằng xuất hiện loại dấu hiệu thứ ba này.

Đây là niềm tin vô địch chí cường tạo thành.

- phá!

Trương Hằng bước một bước lên hư không, thân thể thông thả bay về phía Tử Hoàng. Phá Không Kiếm trong tay hắn cũng chém ra nhanh như điện quang.

Thông thả, đây là một loại thông thả tới cực hạn, giống như một cảnh phim quay chậm.

Một kiếm trong thông thả như vậy dường như một gã phàm nhân bình thường cũng có thể dễ dàng tránh được.

Nhưng trong mắt Tử Hoàng, cả người Trương Hằng di chuyển thông thả như vậy lại từ từ lớn lên.

Thân thể hắn lớn dần cao dần, cuối cùng biến thành cao lớn hùng vĩ, giống như thần linh thái cổ.

Một thân thể nhân loại ở trong thần niệm của Tử Hoàng lại phát sinh, biến hóa khó tin như vậy.

Đây là biểu hiện của ảo cảnh, là do Tử Hoàng tự huyền hoặc mình chăng?

Trong một kiếm chậm rãi của Trương Hằng, Ninh Tuyệt Dung và Huyền Lam lão tổ đã giao chiến tới mười mấy hiệp, dư chấn pháp thuật đầy trời nhộn nhạo khắp bốn phía.

Sóng xung kích cường đại ngẫu nhiên còn tạo thành vài tia gợn sóng lan tới Trương Hằng và Tử Hoàng.

Ong-

Trên người Tử Hoàng có một kiện linh bảo phòng ngự cường đại. hoàn toàn đối kháng được với dư lực của công kích này.

Còn về phía Trương Hằng...

Hắn chìm trong một loại ý cảnh không biết tên. một kiếm chậm như sên từ từ tới gần Tử Hoàng, giống như cần trăm năm, Thậm chí vạn năm cũng không tới được.

Khi những dư lực của công kích thổi tới quanh thân thể hắn thì một luồng lực lượng vô hình trói buộc chúng lại. không thể tiến tới. xèo xèo vài tiếng rồi không cam lòng mà tan biến.

Những người đứng xem có lẽ không thể hiểu nổi một kiếm thông thả như vậy. Tử Hoàng chẳng lẽ lại không trốn được.

Trên thực tế một kiếm này của Trương Hằng ẩn chứa không chỉ lực lượng dung hợp của hai linh hồn mà và có kiếm ý của một kiếm chí cường không gì không phá nổi.

Một kiếm này còn có một thứ đó chính là — Ý chí của Vũ Vô Cực.

Một cường giả đứng trên đỉnh của thế giới, ý chí ẩn chứa trong đó đáng sợ tới mức nào thì không ai có thể đánh giá.

Nói đơn giản là một cường giả cấp phủ chủ có uy lực tinh thần cường đại. một ý niệm trong đầu của hắn có thể giết chết một tu sĩ Hóa Thần KỶ.

Và cường giả cấp bậc như Vũ Vô Cực. thực lực của hắn đâu chỉ mạnh mẽ hơn cấp phủ chủ ngàn vạn lần chứ?

Khi thực lực mạnh tới một trình độ nhất định thì ý chí của con người mạnh mẽ giống như thiên ý vậy!

Ý chí của Vũ Vô Cực, giết thẳng tới thượng giới!

Mặc dù hắn đã rời khỏi ba mươi sáu giới nhưng cổ ý chí này vẫn không ai có thể chống lại được.

Giờ phút này Trương Hằng vền vẹn chỉ dung hợp một chút xiu ý chí của Vũ Vô Cực mà thôi...

Cho nên... Một kiếm này của Trương Hằng bao gồm lực lượng linh hồn của hai phủ chủ dung hợp. hơn nữa còn có kiếm ý của Chí cường nhất kiếm không gì không phá nổi. cộng thêm ý chí vô thượng của Vũ Vô Cực.

Khi ba thứ này kết hợp thì một kiếm này tập trung vào Tử Hoàng, hắn sao có thể chạy thoát chứ?

Tuyệt đối là chuyện không có khả năng!

Ngay cả Tán Tiên đích thân tới. đối mặt với một kiếm này cũng không tránh được.

Chỉ cần người có ý định rút lui thì sẽ bị phân thân trong phút chốc.

Giờ phút này Tử Hoàng giống như bị vây trong hầm băng, cả cơ thể cứng ngắc. lạnh như băng, linh hồn rung động bất an.

Hắn sử dụng ba kiện Thông linh Pháp bảo thượng phẩm. với thực lực cấp phủ chủ đỉnh phong mới khó khăn chống chọi được với một kiếm chậm như sên này.

Ngày đó nhờ tới Uyên Hồng bệ hạ. nhân vật cấm kỵ của giới này đưa cho hắn hai kiện Linh bảo thượng phẩm, đều là thứ dùng để bảo mệnh. Một kiện là linh bảo phòng ngự. một kiện khác là thứ phòng ngự linh hồn cực kỳ hiếm thấy.

Nếu không thì Tử Hoàng sao có thể kiên trì được mấy nhịp thở dưới một kiếm này của Trương Hằng.

- Không phải sợ... Không phải sợ... Ta có hai kiện linh bảo phòng ngự, cho dù công kích của hắn có mạnh mấy đi nữa thì cũng không có khả năng một giết đã giết được ta.

Trong lòng Tử Hoàng thầm tự an ủi, muốn chống lại luồng ý chí vô hình kia.

Nhưng bất kể hắn cố gắng thế nào thì tất cả đều uổng công.

Mặt khác, Ninh Tuyết Dung không chế linh bảo công kích cực phẩm trong tay. thi triển ra ngự kiếm thuật và pháp thuật của tiên gia, áp chế chặt chẽ Huyền Lam lão tổ.

Huyền Lam lão tổ tuy rằng có được linh bảo phòng ngự cực phẩm nhưng dưới kiếm thuật phiêu dật khó lường của Ninh Tuyết Dung vẫn có thể bị nàng đánh cho bị thương.

Trong nhất thời, trận thế của song phương hiện giờ nghiêng về một bên: Phía yêu thú bị đánh cho không có khả năng trả đòn.

- Cứ thế này thì nguy mất... Thực lực của hai người này vượt xa tưởng tượng của ta. Đánh tiếp thì có lẽ chúng ta phải chết tại hải vực của nhân loại mất thôi!

Huyền Lam lão tổ sinh ý rút lui. màu lam trên thân thể bùng lên ngập trời bức lui Ninh Tuyết Dung.

Ngay sau đó hắn vọt tới phía Tử Hoàng nhanh như chớp, hét lớn một tiếng:

-Đi!

Tử Hoàng mừng rỡ: Rất cực có cứu tinh rồi.

Nhưng đúng vào lúc này, một tiếng nói như sấm sét đột ngột vang lên:

- Định chạy sao? Để mạng lại đây đi!

Một kiếm xé hư không đột nhiên chuyên từ chậm cực độ tới khi gia tốc tăng lên vạn lần!

Thần thức của mấy người ở nơi này cũng chỉ nhìn thấy vền vền một đạo tàn ánh màu kim nhật.

Trên thực tế khi bọn họ nhìn thấy điều này thì một kiếm nọ đã chấm dứt.

636. Chương 570: Huyền Long Đại Vương.

Trương Hằng thở phào một hơi, đột nhiên thu hồi Phá Không Kiếm. Tơ kiếm màu vàng kim vốn tồn tại lúc này biến mất hoàn toàn.

Sắc mặt hắn hơi trắng bệch ra nhưng vẫn đứng ngạo nghễ giữa hư không.

Còn về đối thủ của hắn Tử Hoàng và Huyền Lam lão tổ đang nhanh chóng chạy tới lúc này đều ngã ra tại chỗ.

Quanh thân thể của Tử Hoàng có một tầng sáng màu da cam vờn quanh. Có một điều bất đồng chỉ là một đạo kiếm quang vàng kim đang lóe lên không thôi trước ngực hắn.

Hắn trợn mắt há mồm. mặt xám như tro, nhìn Trương Hằng vô cùng tuyệt vọng, không thể tin tưởng nổi chuyện này.

Từ một kiếm chậm như sên nghịch chuyển tới tốc độ vạn dặm trong nháy mắt của một tia chớp, không ngờ vượt qua được thần thức tập trung của Tử Hoàng.

Khi hắn kịp phản ứng là lúc kiếm quang màu vàng kim đã xuyên thủng thân thể hắn kiếm khí không gì không phá nổi đã đánh tan tất cả sinh cơ của hắn.

Một kiếm này ẩn chứa lực lượng của hai cấp phủ chủ dung hợp trong Trương Hằng, còn bao gồm cả ý cảnh chí cường, cuối cùng là ý chí cường đại của Vũ Vô Cực.

Ba thứ kết hợp lại. ở trong thế giới này không ai có thể tránh nổi chỉ có thể mạnh mẽ đối kháng.

Đồng thời uy lực của một kiếm này cũng khiến người ta phải hoảng sợ tới tận cùng.

Linh bảo phòng ngự thượng phẩm của Tử Hoàng, lại có tầng phòng phòng ngự hệ thổ dày đặc giờ như bị xuyên thủng giấy.

Thậm chí ngay cả bản thân Trương Hằng cũng có một loại ảo giác là linh bảo phòng ngự thượng phẩm của đối phương dường như không có nhiều tác dụng phòng ngự.

Nói thẳng ra là có cũng như không.

Phụt!

Chỉ sau hai nhịp thở. Tử Hoàng phun mạnh ra một ngụm máu tươi, ý đồ vận pháp lực mệnh mệnh toàn thân để cứu mạng mình.

Xoẹt xoẹt~

Kiểm quang màu vàng kim đột nhiên nổ tung.

Ầm!

Toàn bộ thân thể tử Hoàng lập tức phân thành bốn năm mảnh.

Trong thời khắc nguy cơ vạn phần này. một Nguyên Anh sắc mặt tái nhợt dưới sự bảo hộ của tầng sáng màu vàng đất bắn ra hư không nhanh như chớp.

Trương Hằng lạnh, lòng liếc một cái. cũng không có cách nào ngăn cản nổi.

Vốn dĩ một kiếm này của hắn có thể giết chết Tử Hoàng nhưng bởi vì thời điểm cuối cùng Huyền Lam lão tổ ra tay cứu trợ. vả lại Tử Hoàng cũng có một trọng bảo phòng ngự linh hồn, lúc này mới may mắn thoát được một mạng.

Trên tầng băng vờn quanh người của Huyền Lam lão tổ cùng có một sợi tơ vàng phát ra rung động xoạt xoạt.

Một tầng hỏa diễm màu lam sẫm bay lên. nhanh chóng ngăn cách sợi tơ vàng quỷ dị này.

- Công kích của Trương Hằng này... Sao lại có thể đạt tới cảnh giới như vậy, có thể đả thương tới Độ Kiếp hậu kỳ như ta?

Huyền Lam lão tổ âm thầm hoảng sợ.

Tuy nhiên hắn dù sao cùng là nhân vật bán tiên tuyệt thế tại thế giới này. mặc linh bảo phòng ngự cực phẩm, lại có cả lực lượng linh hồn gấp mấy lần cấp phủ chủ. tất nhiên một kiếm của Trương Hằng không thể hủy diệt thân thể hắn.

Ầm!

Kiểm quang màu vàng nổ tung. Thân thể hắn run lên. phun ra một ngụm máu tươi, ánh mắt âm độc nhìn về phía Trương Hằng.

Ngay sau đó hắn không nói hai lời. bay thẳng về hướng Cửu U hải vực. tốc độ nhanh như chớp.

Nhưng vào lúc này trong hư không đột nhiên có một bàn tay màu xanh hiện ra bắt lấy hắn.

- Kẻ nào?

Sắc mặt Huyền Lam lão tổ trắng bệch, thân thể giãy giụa nhưng lại không thể nhúc nhích.

- Rốt cục là kẻ nào... Lại có thể bắt được tu sĩ Độ Kiếp hậu kỳ như hắn?

Trương Hằng chấn động.

Đúng lúc này thì một giọng nói quen thuộc truyền tới:

- Ra tay đi.

Ninh Tuyết Dung cũng nghe được giọng nói tương tự.

- Lạc Hà đại ca!

Hai người ngạc nhiên và vui mừng vô cùng, sao còn không hiểu kế tiếp phải làm gì chứ?

- Đây là nhân vật Độ Kiếp hậu kỳ đỉnh phong. Chỉ cần giết hắn thì ta có thể đoạt được chiến lợi phẩm khó có thể tưởng tượng nổi.

Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung nhìn nhau, đồng loạt tế pháp bảo ra chém tới Huyền Lam lão tổ.

- ĐỪNG... Huyền Long bệ hạ... Cứu ta...

Huyền Lam lão tổ miễn cưỡng hô vài tiếng.

Vút vút!

Kiểm quang như sương trắng vào tơ kiếm màu vàng kim đánh tới người hấn như sấm sét, phát ra hai tiếng vang nhỏ.

Răng rắc!

Băng giáp màu lam bên ngoài thân thể hấn vỡ ra một vết rất nhỏ.

Bởi Lạc Hà thi triển đại thần thông ngăn cản pháp lực của Huyền Lam lão tổ cho nên không thể đưa pháp lực vào bên trong linh bảo phòng ngự cực phẩm. khiến hai người có thể công phá tầng phòng ngự của hấn.

Huyền Lam lão tổ đứng đầu tứ đại Yêu Tôn của Cửu U Hải Vực sắp sửa ngã xuống như vậy!

Bản thân hấn cũng lộ vẻ tuyệt vọng, hiểu rõ người vừa bắt hấn là cao nhân tuyệt thế. tuyệt đối là nhân vật cấm kỵ trong giới này.

Tu sĩ Đại Thừa Kỳ ra tay thì chết cũng đáng.

Ông-

Đúng lúc này thì không gian bốn phía bỗng rung động. Một thân ảnh cao lớn khôi ngô chắn trước mặt Huyền Lam lão tổ.

Ầm ầm ầm!

Những công kích cực mạnh tiếp theo của Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung đều đánh lên trên thân ảnh cao tới hai trượng này.

Người này tùy ý đứng yên một chỗ như vậy. khiến người ta có một loại ảo giác là hấn cao lớn tới vô hạn.

Hấn để mặc cho công kích của hai người rơi lên người mình, chẳng thèm chớp mắt lấy một cái.

Công kích qua đi. hấn vẫn hoàn hảo ngạo nghễ đứng đó. không hao tổn chút nào.

Người này vươn tay ra, vỗ lên người Huyền Lam lão tổ.

Một luồng sáng lóe lên. Bàn tay màu xanh bắt Huyền Lam lão tổ đột nhiên tiêu tán trong không trung.

- Huyền Long bệ hạ...

Huyền Lam lão tổ gần như hư thoát, tuy nhiên khi thấy rõ người vừa cứu mình thì vẻ mặt hiện lên sự kính ngưỡng và sùng bái.

Đám người Trương Hằng cũng chấn động, ngưng mắt nhìn nam nhân cao lớn khôi ngô kia.

Huyền Long Đại Vương!!!

Một nhân vật thần thoại danh chấn cổ kim hiện ra tại hải vực của nhân loại.

- Tu sĩ Đại Thừa Kỳ. vì sao không tuân thủ ước định, vô cớ ra tay đả thương người?

Thân ảnh Huyền Long Đại Vương dần dần rõ ràng hơn. Hấn mặc áo giáp hoàng kim.

không hề có khí thế gì toát ra.

Nhưng hấn đứng nơi đó lại giống như một ngọn núi vạn trượng không thể vượt qua. mỗi một lời nói hay cử động đều ẩn chứa uy nghiêm khó có thể làm trái.

Trên người hấn có một luồng khí tức tự nhiên của người ở địa vị cao.

Nói xong câu đó, Huyền Long Đại Vương thản nhiên nhìn về phía hư không sau lưng hai người Trương Hằng.

Trong không gian sinh ra một tia dao động mờ mịt. Lạc Hà mặc nho bào hiện ra trước mặt Huyền Long Đại Vương.

- Lạc Hà đại ca.

Ninh Tuyết Dung thở phào một tiếng.

- Thì ra là tu sĩ Đại Thừa Kỳ mới thăng cấp.

Về mặt Huyền Long Đại Vương không buồn không vui. bước từng bước về phía Lạc Hà.

Ầm!

Một luồng uy lực kinh thiên ập xuống đầu Lạc Hà.

Trương Hằng đứng cách đó không xa lập tức cảm nhận được một luồng khí thể mệnh môn hùng hậu vô tận. cảm thấy không thể sinh ra nổi một tia lực lượng phản kháng.

Khuôn mặt Ninh Tuyết Dung tái đi, hơi lo lắng nhìn về phía Lạc Hà. đôi mắt lộ vẻ áy náy.

Trong lòng Trương Hằng cũng thầm hổ thẹn: Hóa ra tu sĩ Đại Thừa Kỳ cũng không thể ra tay dễ dàng.

Trong những nhân vật cấm kỵ tất nhiên có ước định, không được can thiệp vào sự cân bằng trong giới này.

Nếu không thì một gã Tán tiên hay tu sĩ Đại Thừa Kỳ là có thể quét ngang cả một giới.

Đối mặt với khí thể hùng hổ dọa người của Huyền Long Đại Vương. Lạc Hà cũng không chịu thua, thản nhiên không ngừng đi về phía trước, nhìn thẳng vào mặt Huyền Long Đại Vương nói:

- Yêu này làm tổn thương tới bằng hữu của ta, Chẳng lẽ Lạc mỗ lại không để ý tới? Vừa rồi không công kích trí mạng hẳn đã là khoan thứ rất lớn.

Trên khuôn mặt nho nhã của Lạc Hà hiện lên chính khí凛冽.

Trên người hắn xuất hiện một luồng lực lượng tương đối dịu dàng, đẩy bật áp bức nhộn nhạo quanh thân của Huyền Long Đại Vương ra.

Phù!

Trương Hằng thở phào một hơi. Áp lực mệnh môn như núi kia đã tiêu tán.

- Được rồi... Nể tình người vừa mới thăng cấp lên tu sĩ Đại Thừa Kỳ, việc này ta bỏ qua cho. Nhưng...

Huyền Long Đại Vương chậm rãi nâng tay lên. Đôi mắt màu vàng toát ra vẻ lạnh, lừng như băng:

- Nhưng... Người phải tiếp một chưởng của ta!

Dứt lời hắn liền nhẹ nhàng đánh một chưởng về phía Lạc Hà.

Nếu người ngoài ở đây sẽ thấy một chưởng này vô cùng bình thường, tốc độ không nhanh không chậm, dường như có rất nhiều uy lực.

Lạc Hà luôn luôn bình tĩnh lúc này cũng lộ vẻ ngưng trọng.

Đối mặt với một chưởng của Huyền Long Đại Vương đánh tới. Lạc Hà cũng giơ một chưởng ra nhẹ nhàng đón đỡ.

Thoáng chốc hai bàn tay đã va chạm với nhau.

Không có tiếng động, không có tiếng nổ vang.

Chỉ là một vùng yên tĩnh.

Nhưng bên trong đáy biển sâu lại có một dòng nước ngầm vọt lên cao tận cả ngàn thước.

Linh khí thiên địa trong mấy vạn dặm trong giờ phút này giống như đọng lại vậy.

Không khí ngừng lưu động, mây đang bay bỗng như đứng yên, không hề di động chút nào.

Trương Hằng cảm thấy mình vô cùng khó thở. linh khí trong cơ thể xao động bất an, giống như sắp mất đi sự khống chế vậy.

Ầm!

Rất lâu sau, trong thiên địa mới phát ra tiếng chấn động.

Một cơn sóng gọn vô hình lan dọc theo khu vực này. tràn ra bốn phương tám hướng.

Trong lòng Trương Hằng chợt sững lại. Hai lực lượng linh hồn dung hợp làm một, hình thành một tầng phòng ngự tinh thần cường đại, rất nhanh tràn ra kháng cự lại lực lượng dư chấn mãnh liệt này.

Ầm ầm~

ở một tòa tiểu đảo ở trong mây vạm bị sóng gọn tản ra này hóa thành một mặt đất bằng phẳng. Mấy ngàn tu sĩ trên đảo này đều chết oan uổng toàn bộ.

Trong đó còn bao gồm một gã đại tu sĩ Hợp Thể Kỳ.

Đồng thời như vậy. một cột sóng ngầm từ đáy biển sâu đột nhiên bùng nổ, tạo ra sóng to gió lớn. phóng lên cao, đánh tan cả mây trời. Lập tức thiên địa tối sầm lại. sấm sét vang lên. mưa gió gào thét.

Một chớp đánh tới xong. Huyền Long Đại Vương không chút sứt mẻ, đứng nguyên tại chỗ.

Thân thể Lạc Hà loạng choạng, rời khỏi vị trí hơn một trượng, khuôn mặt hiện lên nụ cười.

- Không tồi... Không tồi.

Trên mặt Huyền Long Đại Vương lộ vẻ kinh ngạc.

Trong chớp mắt, thân thể vô hạn của Huyền Long Đại Vương biến mất.

Biến mất cùng với hắn còn có cả Huyền Lam lão tổ.

Nhìn Huyền Long Đại Vương rời đi. trong tâm linh của Trương Hằng đột nhiên sinh ra một tia báo động.

Một cảm giác nguy cơ đột nhiên hiện lên trong lòng, không thể tan đi.

Mà ngọn nguồn của nguy cơ này chính là Huyền Long Đại Vương vừa mới rời đi.

Từ đâu tới cuối Huyền Long Đại Vương không hề nhìn Trương Hằng một cái nhưng trong lòng hắn vẫn không thể xóa đi được bóng ma này.

- Chẳng lẽ cảm giác vừa rồi của ta là sai lầm sao...

Trong lòng Trương Hằng sinh ra cảm giác nghi hoặc nhưng cảnh giới Thần Linh Nhãn đại viên mãn tầng thứ ba của hắn đã có thể cảm ứng hung cát, ở phương diện này chưa từng xuất hiện sai lầm.

- Yêu tu này thật sự đáng sợ...

Lạc Hà thở dài một hơi. khóe miệng tràn ra một tia máu tươi.

- Lạc Hà đại ca... Người bị thương sao?

Ninh Tuyết Dung kinh hô một tiếng, vẻ mặt lo lắng nói.

Trương Hằng cũng ngạc nhiên. Lạc Hà vừa rồi giao chiến lại có thể bị thương.

Đúng lúc này thì một lão đạo tiên phong đạo cốt hiện ra bên cạnh Lạc Hà, hóa ra là Âm Dương tán tiên. Hắn thở dài nói:

- Đạo hữu lại giao chiến với Huyền Long Đại Vương. Không biết yêu tu này là kẻ có lực lượng đệ nhất tại giới này. không ai có thể sánh bằng. May mắn là Lạc đạo hữu có tu vi thâm hậu, chỉ bị thương nhẹ một chút.

-o0o-

637. Chương 571: Lựa Chọn.

- về sau tiến vào bên trong Huyết Sát động phủ sớm muộn cũng sẽ phải giao chiến với hắn, hiện tại đã có thể thử thực lực của yêu tu này một chút. Thực lực của Huyền Long Đại Vương này so với dự đoán của ta còn cường đại hơn vài phần, hai gã tu sĩ Đại Thừa Kỳ bình thường cũng chưa chắc thắng được hắn. Hơn nữa ta còn cảm thấy trong cơ thể Huyền Long dường như còn ẩn chứa một lực lượng vô cùng đáng sợ. Một kích vừa rồi hắn còn chưa sử dụng toàn lực...

Âm Dương tán tiên gật đầu nói:

- Ta và Linh Hư tán tiên giao chiến với Huyền Long Đại Vương nhiều năm như vậy nhưng cho tới giờ cùng chưa bao giờ tạo thành thương tổn thực chất với hắn. Nếu luận tới đơn đả độc đấu thì yêu tu này là mạnh nhất trong giới này.

Nói xong lời cuối cùng Âm Dương tán tiên lại bình luận một câu kinh người về Huyền Long Đại Vương.

Trương Hằng triển khai Thần Linh Nhân, đôi mắt lóe lên những tia sáng bạc. cẩn thận cảm thụ cảm giác nguy cơ không hiểu kia.

Cảm giác đó đến từ Huyền Long Đại Vương vừa rời đi không lâu. Điều này khiến trong lòng Trương Hằng có thể bình an.

- Trương huynh đệ. người đang nghĩ gì đó?

Lạc Hà cảm thấy dị trạng của Trương Hằng, không khỏi hỏi một tiếng.

- Ta chỉ khiếp sợ lần giao chiến của Lạc đại cao và Huyền Long Đại Vương thôi...

Trương Hằng miễn cưỡng cười.

Lạc Hà đương nhiên biết tâm sự của hắn, đột nhiên vươn tay ra, thu lại di vật của Tử Hoàng, đưa cho Trương Hằng nói:

- Đây là yêu tu người giết, những chiến lợi phẩm này thuộc về người cà.

Thân thể tử Hoàng bị Trương Hằng đánh chết. Nguyên Anh mang theo trọng bảo linh hồn chạy trốn. Toàn bộ bảo vật còn lại ở nơi này giá trị cũng không tầm thường.

Trương Hằng cũng không cự tuyệt. Mấy thứ này đều là những thứ hiện tại cần.

Thần thức đảo qua, Trương Hằng lập tức thu lấy những chiến lợi phẩm này.

Tổng cộng có hai kiện Thông linh Pháp bảo thượng phẩm. trong đó có một kiện là linh bảo phòng ngự, còn lại là linh bảo trung phẩm cũng có mười mấy kiện, toàn tài liệu quý hiếm chắc chắn.

- Mấy thứ này cộng lại mà nói thì tối thiểu cũng tương đương với tinh tú có trong bốn năm mươi kiện linh bảo trung phẩm bình thường...

Trương Hằng cảm thấy mừng rỡ:

- Nếu có thể tiếp tục thu được nhiều như thế thì ta có thể tiếp cận càng gần công pháp tăng bốn.

- Trương tiểu hữu quả nhiên không giống người thường, mới mấy tháng không gặp mà thực lực của người đã tăng lên tới mấy cảnh giới, có thể chống lại tu sĩ Độ Kiếp Kỳ bình thường rồi. Càng quý hơn là tuổi của người còn nhỏ như vậy. nếu tu luyện thêm mấy ngàn năm nữa thì chuyện thăng cấp lên Đại Thừa Kỳ cũng không phải là không có khả năng...

Âm Dương tán tiên đánh giá Trương Hằng vài lần, tán thưởng nói.

Vừa rồi hắn cũng thấy Trương Hằng ra tay, vừa rồi còn giết chết Tử Hoàng, thậm chí có thể uy hiếp tu sĩ Độ Kiếp hậu kỳ.

- Đa tạ tiền bối khích lệ.

Trương Hằng cũng không khiêm tốn. Có thể đạt được thành tựu như vậy trong khoảng thời gian như thế thì cũng đã vang danh Chu Vương Triều.

- Cũng tốt. Trong vòng trăm năm chỉ mong chúng ta có thể gặp lại ở bên trong Huyết Sát chủ động phủ.

Âm Dương tán tiên mỉm cười, dường như rất mong chờ Trương Hằng.

- Tiên bối yên tâm. Chúng ta nhất định có thể gặp mặt tại Huyết Sát động phủ. Đến lúc đó Trương mỗ nhất định sẽ không trở thành trói buộc của các người.

Trương Hằng tràn đầy tự tin nói. đôi mắt lộ ra chiến ý khó có thể nói rõ.

Âm Dương tán tiên ngẩn ra. không ngờ Trương Hằng lại tự tin như vậy, khê gật đầu. Hắn lại nói với Lạc Hà:

- Ánh mắt của đạo hữu quả thực bất phàm, có thể sáng lập ra kỳ tích như vậy. Bản đạo ta cũng thật chờ mong lần gặp lại sau đây.

Lạc Hà cười nhạt:

- Có thể có được thành tựu như vậy đều là kết quả cố gắng của hắn... Âm Dương đạo hữu. chúng ta cáo biệt vậy!

- Tạm biệt.

Âm Dương tán tiên vung phát trần, biến mất tại chỗ, trở về Bồng Lai Đảo của hắn.

Đợi sau khi hắn rời đi. sắc mặt Lạc Hà ngưng trọng hỏi Trương Hằng:

- Hiện giờ người chiếm được không ít vật phẩm quý hiếm, không biết có thể đột phá cảnh giới hiện giờ hay không?

Trương Hằng ngạc nhiên hỏi:

- Ý của đại ca là gì?

Lạc Hà thở dài một hơi nói:

- Vừa rồi giao thủ với Huyền Long Đại Vương một lần, ta đã có cảm ứng. Nếu giao chiến sinh tử thì khối phân thân này của ta phân nửa không phải là đối thủ của hắn.

- Sao lại có thể thế chứ? Bản tôn của Lạc Hà đại ca là tiên nhân cơ mà...

Trương Hằng khó tin nổi nói.

- Huyền Long Đại Vương chính là Thần thú Đại Thừa KỶ, trăm vạn năm qua sáng lập ra thần thoại vô địch của giới này, chống lại hai đại Tán tiên vẫn không thua. Đám nhân vật như vậy dù là tiên nhân chân chính giáng xuống cũng chưa chắc đã thắng nổi. ..

Cần hiểu tu sĩ Đại Thừa Kỳ chỉ thiếu bước cuối cùng là phi thăng, so với tiên nhân bình thường thì thực lực cũng không có chênh lệch về chất.

Cho nên Huyền Long Đại Vương dù giao chiến với tiên nhân chân chính cũng chưa chắc đã thua.

-Ý của đại ca là...

Trương Hằng đột nhiên hơi hiểu ra.

- Đúng, gánh vác địa vị ngang với Huyền Long Đại Vương này chỉ có mình người...

Thần quang lóe lên trong mắt Lạc Hà nhìn Trương Hằng chăm chú nói:

- Không biết người có lòng tin hay không?

Trương Hằng trầm mặc. đôi mắt bạc lóe lên không thôi tiến vào một cảnh giới đặc biệt.

- Nếu không thể chống lại yêu này thì không tiến vào Huyết Sát động phủ, cầu bình an cũng được.

Lạc Hà lại bỏ thêm một câu.

Ninh Tuyết Dung cũng vô cùng lo lắng nhìn Trương Hằng.

Đây là một quyết định mang tính bước ngoặt của vận mệnh...

Chỉ sai khác một ý niệm trong đầu liền có thể gặp phải kết cục hoàn toàn bất đồng.

Thật lâu Sau đó, ánh sáng trong đôi mắt bạc của Trương Hằng mới ngưng tụ thành một điểm, có ý chí chiến đấu ẩn hiện thiêu đốt.

- Lạc Hà đại ca yên tâm. Ta và Huyền Long Đại Vương nhất định phải có một trận chiến. Chỉ cần ta có thể đột phá một lần thì có thể chân chính đứng đầu thiên hạ. Đến lúc đó không phải sợ bất cứ kẻ nào!

Hai nắm tay Trương Hằng xiết chặt, trong đầu có một điểm hắc quang tinh khiết đang xoay tròn. Giọng nói của Vũ Vô Cực vang lên trong đầu hắn một lần nữa.

- Còn nhớ không, chúng ta còn một trận chiến. Tuy rằng bản tôn đã rời khỏi ba mươi sáu giới nhưng tuyệt đối sẽ không quên việc này.

- Một khi đã như vậy thì người hãy mang theo ý chí của ta - Giết lên thượng giới đi!!!

Lạc Hà cảm nhận thấy chiến ý và sự tự tin mệnh mông trên người Trương Hằng, trong lòng vui vẻ:

- Người cảm thấy có nắm chắc không?

- Có.

Trương Hằng chỉ thốt ra một chữ.

Một luồng ý chí vô thượng bộc phát ra từ trên người hắn, Thậm chí khiến Lạc Hà kinh hãi.

Loại trạng thái này của Trương Hằng mang tới một loại ảo giác khó có thể địch nổi.

- Tuy nhiên tiếp đây còn cần đại ca giúp ta một tay...

Trương Hằng nhìn thẳng vào Lạc Hà, có một cảm giác như không thể làm trái ý hắn.

- Không thành vấn đề.

Lạc Hà cũng hiểu thời cơ lúc này gấp gáp mười phần.

- Chỉ cần đại ca trợ giúp ta thì có thể đạp cả giới này dưới chân.

Trương Hằng thầm mừng rỡ.

Tâm thần Lạc Hà chấn động:

- Ta có thể trợ giúp người. Nhưng người không được làm điều xằng bậy, tẩu hỏa nhập ma thì...

- Đại ca yên tâm. Chúng ta trước tiên tiếp vào lĩnh vực không gian nói chuyện đã.

Trương Hằng cười, ý niệm dao động liền khiến ba người biến mất tại chỗ.

Trong lĩnh vực không gian. Trương Hằng hít sâu một hơi, giải thích:

- Mấy ngày qua đột nhiên ta ngộ tới nhân tố để thăng cấp lên tầng công pháp thứ tư, đó là thiên kiếp.

- Thiên kiếp?

Lạc Hà ngăn ra.

- Trong tay người có Hư Không Hỏa diễm, thiên kiếp căn bản không làm gì được người.

Trương Hằng lắc đầu nói:

- Thiên kiếp ta đối mặt khẳng định bất đồng với tu sĩ tầm thường, nếu chẳng may chỉ sợ gặp phải kết cục đáng sợ, tan thành mây khói.

Mặt hoa của Ninh Tuyết Dung thất sắc:

- Nguy hiểm như vậy thì quả thực là cửu tử nhất sinh... Đại ca không thể làm vậy.

- Đích thực là cửu tử nhất sinh...

Trên mặt Trương Hằng lộ vẻ tươi cười sáng lạng.

- Ta muốn chính là tia sinh cơ khi sinh, tử kia.

- Nếu đổi lại là trước kia thì ta sẽ do dự. Nhưng giờ phút này ta được ý chí cường đại của Vũ Vô Cực. Trong lòng mang tâm tất thắng, tâm linh đã đạt tới đại viên mãn. ít nhất có chín thành nắm chắc vượt qua được thiên kiếp.

Lạc Hà nhìn Trương Hằng hoàn toàn bất đồng với dĩ vãng, trầm ngâm một lát, rốt cục nói:

- Hiện tại ngươi phải đi tới Đông Vân đại lục hay là vẫn tu luyện ở nơi này? Ngươi cần gì ta đều có thể mang tới cho ngươi.

- Đi Thiên Tinh Đình ở Đông Vân đại lục trước. Ta muốn gặp đệ tử của ta, tốt nhất là có thể đi nhìn Tam Tinh Vực!

Trên mặt Trương Hằng mang theo một tia nhớ nhung.

Lạc Hà gật gật đầu, phun ra một hơi trọc khí:

- Ngươi và Tuyết Dung cùng nhau bay tới Đông Vân đại lục đi. Ta cần tĩnh dưỡng một chút.

- Lạc đại ca ngươi...

Trương Hằng biến sắc, ngưng trọng nhìn Lạc Hà.

Phụt!

Sắc mặt Lạc Hà trắng bệch, đột nhiên phun ra một ngụm máu, thở dài nói:

- Vừa rồi giao chiến một chiêu với Huyền Long, đại ca ta đã bị nội thương không nhẹ. Mà trọng yếu nhất là tâm thần bị đả kích. Không ngờ nổi... Ta từng kiêu ngạo là cảnh giới hơn người một bậc, giờ phút này lại bị thương tới vậy. Nếu giao chiến với Huyền Long lúc này thì đúng là chỉ có kết cục thua cuộc.

Bản tôn của Lạc Hà là tiên nhân, cảnh giới của phân thân cao vô cùng, giờ phút này tâm thần cũng bị thương.

Đôi mắt Ninh Tuyết Dung ngân ngấn nước mắt:

- Lạc đại ca...

Trương Hằng nhắm mắt lại. cắn chặt hàm răng, gằn từng chữ một:

- Thái thượng Yêu Long Hoàng...

Có thể có được ý chí đỉnh phong của cường giả cũng không chỉ có mình hắn!!

Cửu U Vực, Thánh địa của Yêu tộc.

ở dưới Tịch Diệt Hắc Cương Phong có một cổ bảo màu vàng chói mắt. cao tới trăm trượng, che phủ phạm vi mấy trăm dặm. tỏa ra khí tức bá đạo làm người ta cảm thấy khủng bố.

Trong thế gian này có bao nhiêu người có thể tận mắt nhìn thấy Thánh địa bên trong Cửu U Vực này chứ?

Mặc dù là tu sĩ cấp phủ chủ tới đây trong tình huống không được cho phép cũng rất khó xuyên qua Tịch Diệt Hắc Cương Phong có thể thôn tính tiêu diệt tất cả vật chất.

Giờ phút này ở trong đại điện của tòa cổ bảo này có năm người đang ngồi.

Người ngồi ở ghế thủ tọa chính là chúa tể Cửu U hải vực, Huyền Long Đại Vương.

Hắn lạnh nhạt ngồi trên ngai vàng màu hoàng kim. toàn thân tràn ngập khí phách chấn nhiếp núi sông, đồng tử màu vàng, tóc đen thui dựng đứng lên như cương châm. Thân thể hắn cứng như thép, giờ tay nhấc chân đều lộ ra một luồng khí tức có thể đánh nát hư không.

ở hai bên hẳn có bốn người, ba nam một nữ đều là yêu tu tuyệt thế Độ Kiếp Kỳ trở lên tùy tiện xuất hiện một người cũng có thể quét ngang Chu Vương Triều.

Trong đó có cả Huyền Lam lão tổ.

Không nghi ngờ gì nữa. ba nam một nữ này chính là Tứ đại Yêu Tôn dưới trướng của Huyền Long Đại Vương.

- Chuyện này bốn hoàng triệu kiến các người là có chuyện cực kỳ trọng yếu cần thương nghị... Chuyện này có quan hệ tới vận mệnh toàn bộ hạ giới.

Huyền Long Đại Vương chậm rãi mở miệng, giọng nói ngưng trọng vô cùng.

Trong đại điện truyền ra tiếng nói chuyện trầm thấp.

Vô hình trung, dường như có một bóng ma bao phủ toàn bộ hạ giới...

638. Chương 572: Thiên Tinh Đình

Khu vực thứ nhất là khối đại lục, chiếm cứ khoảng hơn một nửa của toàn bộ Đông Vực đại lục.

Khu vực thứ hai là thể lực hải ngoại, vô biên vô hạn, đảo vô số.

Khối đại lục của Chu Vương Triều có hai thể lực siêu cấp chính ma, phân biệt là Thiên Tinh Đình lơ lửng trên chín tầng trời và Thiên Ma Uyên ở dưới thâm cốc không đáy.

Hai thể lực lớn này địa vị ngang nhau, có tranh đấu lẫn nhau giằng co trăm vạn năm trở lên, thù hận rất sâu.

Thiên Tinh Đình tổng cộng có bảy phủ, khu vực trung nam bộ có một phủ xưng là Vân Lan Phủ, thể lực ở vào xếp vào hạng dưới cùng.

Tuy rằng trong bảy phủ của Thiên Tinh Đình thì Vân Lan Phủ xếp hạng dưới cùng nhưng chung quy là một thể lực to lớn, bao quát phạm vi mấy trăm vạn dặm, so với Tam Tinh Vực của Trương Hằng ban đầu thì lớn hơn không biết bao nhiêu lần.

Từ một trình độ nào đó mà nói, cấp bậc của Vân Lan Phủ tương đương với thể lực tu chân cấp hai loại Tử Hoàng Phủ, Ma Xà Phủ của Cửu U hải vực.

Ở trong mắt tu sĩ đỉnh cấp bình thường, thể lực cấp phủ tuyệt đối là quái vật lớn không thể chống lại, chúng tu sĩ bình thường ở trước mặt nó không khác gì con kiến.

Dưới Vân Lan Phủ còn có vài chục môn phái lớn nhỏ. Những môn phái này, mỗi một cái đều có thể quét ngang loại khu vực phong bế linh khí thiếu thốn như Tam Tinh Vực.

Trong số này, có một môn phái không lớn không nhỏ tên là Lưu Vũ Tương Kiếm Môn.

Tục truyền rằng, vài năm trước trong Lưu Vũ Tương Kiếm Môn sinh ra một kỳ tài tuyệt thế, từ Hóa Thần Kỳ tu luyện đến cảnh giới Hợp Thể đại tu sĩ chỉ tốn không đến mười năm.

Ngọn núi cao nhất của Lưu Vũ Tương Kiếm Môn - Thiên Ngọc Sơn là nơi cư trú của phần đông đệ tử nội tăng môn phái cùng cao tăng như Chấn sự, Trưởng lão. Nơi đây linh khí tuyệt hảo, hơn xa những ngọn núi khác, tu luyện làm chơi ăn nhiều.

Ở trong một viện của Thiên Ngọc Sơn, một gã thiếu niên mặc cẩm bào màu xanh, bộ dạng anh tuấn bất phàm. Hắn ngược nhìn lên bầu trời như ngọc bích, thì thào nói nhỏ:

- Từ sau khi tới Chu Vương Triều tu vi của ta tăng tiến vùn vụt. Nhưng là vì củng cố cảnh giới, cũng không dám đi đột phá Độ Kiếp Kỳ đáng sợ nhất trong truyền thuyết.

- Sư tôn a... Khi nào thì ngài mới có thể tới bên cạnh ta. Những ngày này, ta đã nghe được rất nhiều truyền thuyết về ngài...

Trên mặt thiếu niên này lộ ra ý cười tự hào, khê lăm nhăm:

- Đại náo Tử Hoàng Phủ, huyết tẩy Ma Xà Phủ, giết chết chúa tể một phủ. Bằng vào lực một người bề ngoài Cửu U hải vực.

Không cần hỏi, thiếu niên trước mắt chính là đệ tử thứ nhất mà Trương Hằng thu ở Tam Tinh Vực - Quách Phong.

Đã nhiều năm trôi qua như vậy, Quách Phong đã không còn là kẻ non nớt ngây thơ ngày xưa.

Từ thiếu niên ngây thơ chưa hiểu việc đời của Độc Thiên Bảo đến tông chủ của đệ nhất đại phái thống lĩnh Tam Tinh Vực, lại cho tới bây giờ là Chu Vương Triều hội tụ ước vạn tu sĩ.

Hắn từng bước trưởng thành, đúng như sư tôn Trương Hằng vậy.

Quách Phong vĩnh viễn sẽ không quên lời sư tôn từng nói với mình:

- Theo sát bước chân của vi sư, sẽ có một ngày ngươi có thể tìm được mục tiêu của chính mình...

Đi tới Chu Vương Triều không lâu, sư tôn liền trở thành một truyền thuyết.

- Chẳng lẽ ta phải theo bước chân của sư tôn, giết về Cửu U hải vực?

Trong lòng Quách Phong đột nhiên sinh ra một ý tưởng như vậy, trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn.

- Đúng! Ta nhất định phải đi Cửu U hải vực tìm sư tôn!

Quách Phong rốt cục làm ra quyết định như vậy.

Nghĩ đến đây, hắn thuấn di một cái, tới một tòa lầu các cổ xưa trên Thiên Ngọc Phong.

- Ra mắt môn chủ.

Quách Phong hơi thi lễ, hướng về một lão già đang tu luyện trong phòng.

Lão già này diện mạo bình thường, là tu sĩ Hợp Thể đại viên mãn, tên là Bạch Vũ Lâm. Lão chính là môn chủ đương đại của Lưu Vũ Tương Kiếm Môn, rất nổi tiếng trong phạm vi Vân Lan Phủ.

- Quách trưởng lão, người tới rồi.

Bạch Vũ Lâm thấy Quách Phong tới, mở mắt ra, lộ ra nụ cười ôn hòa.

Quách Phong thập phần cảm ơn cùng tôn kính đối với vị môn chủ này.

Mấy năm trước hắn mới tới Chu Vương Triều còn chưa quen thuộc, bị vài tên tu sĩ Hóa Thần Kỳ vây công, chiến đấu kịch liệt nửa ngày khó thể Đào thoát. Cuối cùng, may mắn môn chủ Bạch Vũ Lâm của Lưu Vũ Tương Kiếm Môn trùng hợp đi ngang qua, phát tay liền tiêu diệt mấy tên tu sĩ Hóa Thần Kỳ này lòng ác ý, khiến cho Quách Phong chuyển nguy thành an.

Sau đó, Bạch Vũ Lâm mời Quách Phong gia nhập môn phái của mình. Quách Phong không tiện cự tuyệt liền đồng ý.

Lúc mới đầu, Bạch Vũ Lâm để Quách Phong vào môn phái làm một Chấp sự nhỏ, nhưng theo thời gian trôi qua, phát hiện tốc độ tu luyện khủng bố của người này.

Mới nửa năm ngắn ngủi, Quách Phong từ Hóa Thần Kỳ tu luyện đến Hợp Thể Kỳ.

Vì thế, Bạch Vũ Lâm sinh lòng thu đồ đệ, muốn nhận Quách Phong làm đồ đệ. Tuy nhiên, bất ngờ chính là Quách Phong không đáp ứng việc này, thanh minh lại lần nữa mình đã có ân sư thụ nghiệp, kiên định một cách dị thường.

Lúc ấy, chúng đệ tử trên dưới Lưu Vũ Tương Kiếm Môn không nhận được than thở: Môn chủ đại nhân thu đồ, người này thế mà lại không muốn.

Có thể trở thành đệ tử của chúng môn một đại phái tu chân là vinh hạnh cỡ nào? Đây chính là chuyện mà bao nhiêu người đều cực kỳ hâm mộ.

Thấy Quách Phong không đáp ứng, Bạch Vũ Lâm chỉ cười thản nhiên, hơi chút tiếc nuối mà thôi.

Nhưng lại qua vài năm, lão rốt cục hối hận.

Một hai năm sau chuyện đó, Quách Phong nhẹ nhàng từ Hợp Thể sơ kỳ tu luyện đến cảnh giới Hợp Thể đại viên mãn.

Hợp Thể đại viên mãn! Đây chính là đại tu sĩ được người kính ngưỡng.

Ở trong một phủ này, dưới cấp Phủ chủ chính là đại tu sĩ. Bởi vậy có thể thấy được địa vị của đại tu sĩ.

Bạch Vũ Lâm hối hận không thôi. Sớm biết như thế, lúc trước cho dù là cường bức lão cũng phải thu lấy tên đệ tử này.

Đáng tiếc, hiện giờ đã không có cơ hội.

Sau khi Quách Phong trở thành đại tu sĩ, dĩ nhiên là nhân vật thực lực sánh vai với lão, trở thành trưởng lão một phái, địa vị cao thượng.

- Môn chủ. Ta có một việc trọng yếu muốn nói với người.

Quách Phong hơi chút do dự nói.

Không biết vì sao, hắn có một loại tâm lý áy náy.

Lúc mới tới Chu Vương Triều hắn không nơi nương tựa, may có Bạch Vũ Lâm thu lưu. gia nhập môn phái. Sau khi biểu hiện ra tư chất không tầm thường cũng khá được coi trọng, mỗi tháng đều có được nhiều tài liệu quý hiếm và linh đan. Hơn nữa, môn chủ Bạch Vũ Lâm cũng từng chỉ điểm hắn trên con đường tu luyện.

Hiện tại, khi môn phái bắt đầu bồi dưỡng hắn, hắn lại muốn đột nhiên rời đi. Làm như vậy quả thật có chút không hợp tình hợp lý.

- Là như thế này... Sư tôn của ta ở tại nơi nào đó của Chu Vương Triều. Ta muốn rời môn phái đi tìm người.

Quách Phong ấp a ấp úng.

- Người muốn thoát ly môn phái?

Trong mắt Bạch Vũ Lâm chợt lóe tinh quang, mang theo một cỗ lực áp bách nhìn thẳng Quách Phong. Không khí trong phòng đột nhiên trầm xuống.

- Không... Ta chỉ muốn tạm thời rời đi, tìm kiếm sư tôn của ta. Cũng không có ý phản bội môn phái.

Quách Phong vội vàng giải thích.

- Sư tôn của người là tu sĩ cảnh giới gì?

Bạch Vũ Lâm chấp tay đứng lên, hơi hột hởi.

- Không biết. Lúc trước khi chia tay người hắn là tu sĩ Hóa Thần Kỳ. Tuy nhiên ta tin tưởng người hiện tại...

- Người không cần phải nói. Vì một sư tôn Hóa Thần Kỳ chẳng ra sao, người thà rằng vứt bỏ môn phái gian khổ bồi dưỡng người trưởng thành, rất khiến ta thất vọng rồi!

Trên mặt Bạch Vũ Lâm hiện ra vài tia tức giận.

- Người muốn đi thì đi đi. Coi như Bạch Vũ Lâm ta nhìn lầm người!

Bạch Vũ Lâm khoát tay, ý bảo Quách Phong rời đi.

- Môn chủ. Quách Phong tuyệt không có ý này. Ngày sau nếu Lưu Vũ Tương Kiểm Môn có nguy nan gì, ta nhất định sẽ không chấp tay đứng nhìn!

Quách Phong nghiêm túc nói.

Bạch Vũ Lâm trầm ngâm một lát, tức giận dần tiêu tan, nói:

- Không bằng như thế này. Sau khi tìm được sư tôn của ngươi, ngươi liền kêu hần gia nhập Lưu Vũ Tương Kiếm Môn, ta sẽ cho hần một chức vị giữ thể diện. Ngươi xem thế nào?

Vì lưu lại tu sĩ có tiềm lực vô hạn Quách Phong này, Bạch Vũ Lâm không thể không lui một bước, nghĩ ra một biện pháp điều hòa.

- Điều này... Ta nghĩ sư tôn không có khả năng chịu dưới người khác.

Quách Phong lắc đầu.

Bốp!

Bạch Vũ Lâm hung hăng vỗ bàn, cười lạnh:

- Một tu sĩ Hóa Thần Kỳ, nào có tư cách cùng ta nói điều kiện? Ngươi dẫn ta đi gặp hần.

Quách Phong ngẩn ra, ngay sau đó không vui nói:

- Xin môn chủ không nên khinh thị sư tôn của ta. Lão nhân gia người một thân thần công vang dội cổ kim, nhiều năm như vậy không gặp, có lẽ người đã là nhân vật đỉnh của Chu Vương Triều.

- Hừ. Nếu đã như vậy, ta cũng không còn gì để nói. Ngươi đi tìm sư tôn của ngươi đi, đến lúc đó để ta gặp một lần, xem hần là nhân vật ra sao.

- Tuy nhiên, trước khi ngươi rời đi tốt nhất giúp Lưu Vũ Tương Kiếm Môn ta hoàn thành một kế hoạch.

Bạch Vũ Lâm thản nhiên nói.

- Kế hoạch gì?

Quách Phong ngây ra.

- Tranh đoạt vị trí Phủ chủ!

Bạch Vũ Lâm gần từng tiếng, trên mặt mang theo vẻ kích động.

- Tranh đoạt Phủ chủ? Lưu Vũ Tương Kiếm Môn chúng ta căn bản không có nhân vật cấp Phủ chủ, lại như thế nào đi tranh đoạt Phủ chủ chứ?

Trong lòng Quách Phong cả kinh, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ môn chủ nhìn ra tu vi chân thật của ta?”

Trên thực tế, về mặt tu vi Quách Phong còn giấu đấm người Bạch Vũ Lâm một chút.

Hần quả thật là đại tu sĩ Hợp Thể viên mãn không sai, nhưng là trong số đại tu sĩ còn có cấp Phủ chủ cảnh giới càng cao hơn.

Đúng vậy, Quách Phong đã là nhân vật cấp Phủ chủ.

Nếu Bạch Vũ Lâm biết tình huống chân thực, vừa rồi nào còn dám tức giận với Quách Phong?

- Hừ. Ngươi cũng biết, tại trước kia rất lâu trong phái ta từng có một vị nhân vật cấp Phủ chủ, đồng thời còn từng làm Phủ chủ Vân Lan Phủ. Nhưng là sau này, vị tiền bối này đi Cửu U hải vực tìm kiếm tài liệu, mất tích không rõ nguyên do. Sau đó, phái ta liền dần xuống dốc.

Bạch Vũ Lâm thần bí tội cùng nói.

Quách Phong lộ vẻ kinh ngạc:

- Chẳng lẽ vị tiền bối đó hiện tại về tới môn phái?

- Không sai. Người đã trở lại, chính là Đại trưởng lão đương nhiệm!

Trong thanh âm của Bạch Vũ Lâm lộ ra một niềm hướng tới.

- Được. Đã có vị cường giả cấp Phủ chủ Đại trưởng lão này tọa trấn, ta sẽ hết sức trợ giúp môn phái hoàn thành việc này.

Quách Phong khẽ thở dài một hơi.

Hắn lại không biết, chính vào lúc này trong phạm vi Thiên Tinh Đình đang phát sinh một chuyện có liên quan đến hắn.

Đông Vân đại lục, ở cuối bầu trời vô tận, nơi hư không lơ lửng có một vùng Tiên cảnh mịt mờ, có thể nhìn thấy quỳnh lâu điện ngọc trong mây mù lượn lờ.

Đây chính là Thiên Tinh Đình lơ lửng trên chín tầng trời, được xưng là Thiên Đình của nhân gian, nắm giữ công chính thế gian.

639. Chương 573: Nhân Vật Cấm Kỵ?

Truyền thuyết nơi treo lơ lửng giữa trời này chính là do một vị đại thần thông ngàn vạn năm trước sáng lập.

Thiên Tinh Đình sinh ra vốn chính là một kỳ tích, ở cuối bầu trời vô tận. Không có thực lực cấp Phủ chủ gần như không có khả năng bằng vào thực lực tự thân mà bay lên.

Cũng may ở dưới Thiên Tinh Đình có một tòa thành, là một phường thị tu chân quy mô lớn. Bên trong có Truyền tống trận cự ly ngắn chuyên môn để tới Thiên Tinh Đình. Mỗi một lần mở ra đều cần hơn vạn tinh thạch mới được.

Cho nên, tu sĩ có thể đi Thiên Tinh Đình ít nhất đều là từ Hợp Thể Kỳ trở lên, trong đó đại tu sĩ chiếm tỷ lệ không nhỏ.

Đương nhiên, đối với cường giả cấp Phủ chủ mà nói hoàn toàn có thể không cần Truyền tống trận, trực tiếp bay lên Thiên Đình nhân gian này.

Một ngày kia, một đôi tu sĩ như thần tiên quyền rũ từ hải ngoại xa xôi bay tới, xẹt qua một bóng mờ trên hư không, hạ xuống bên cạnh Thiên Tinh Đình.

Theo sự có mặt của bọn họ, khu vực phụ cận mơ hồ sinh ra một cỗ tinh thần uy năng khiến người ta hồi hộp.

Có thể bằng vào thực lực tự thân bay đến Thiên Tinh Đình, hai người này tuyệt đối là cường giả cấp Phủ chủ trở lên.

Chúng tu sĩ bên trong Thiên Tinh Đình đều đưa mắt nhìn, nhưng cùng chỉ là vì hai người này khí độ siêu phàm thoát tục mới nhìn nhiều vài lần.

- Trên chín tầng trời lại còn có Tiên cảnh như thế, thật là kỳ tích thế gian...

Nam thanh niên trong hai người mỉm cười, lên tiếng tán thưởng:

- Đã sớm nghe về Thiên Tinh Đình, hôm nay nhìn thấy quả thật danh bất hư truyền.

Không cần phải hỏi, người lên tiếng này chính là Trương Hằng mới từ Hải Ngoại Tam Tiên Đảo chạy tới.

Hắn đánh giá Thiên Tinh Đình với đầy vẻ hứng thú, phát hiện vùng thiên địa này có diệu dụng hiệu quả ngang với Thiên Đình trong thần thoại Tây Du Ký của Trung Quốc.

- Đại ca còn có tâm tình ở đây thưởng thức cảnh sắc. Hiện tại đã tới thời khắc mấu chốt huynh tấn chức công pháp tầng bốn.

Ninh Tuyết Dung sâu kín nói. Mặc dù Thiên Tinh Đình khí thế huy hoàng, có thể nói Thiên Đình nhân gian nhưng nàng cũng không có bao nhiêu tâm tình để thưởng thức.

Trương Hằng thần nhiên nói:

- Tuyết Dung yên tâm. Tấn chức công pháp tầng bốn đối với đại ca mà nói gần như là nắm chắc.

Từ sau khi rời Tam Tiên Đảo, nhất cử nhất động của Trương Hằng đều lộ ra một vẻ tự tin khó thể nói rõ.

Đó là một loại ánh mắt nhìn xuống thiên địa vạn vật đều như con kiến.

Mặc dù còn không có thực lực tương ứng nhưng lại có độ cao bất đồng, tâm cảnh càng thêm rộng lớn.

Kể từ đó, thực lực tăng lên tất nhiên là nước chảy thành sông.

- Được rồi. Đại ca, hiện tại huynh đã tới Thiên Tinh Đình, nên đi gặp đệ tử của huynh một lần đi.

Ninh Tuyết Dung kéo tay Trương Hằng, cười miễn cưỡng.

Bất kể là Lạc Hà hay là Ninh Tuyết Dung đều hiểu một sự thật, Trương Hằng tuyệt đối không nắm chắc mười phần vượt qua thiên kiếp, tấn chức công pháp tầng bốn.

Sở dĩ hắn đến Đông Vân đại lục gặp đệ tử của mình thậm chí còn tính toán đi Tam Tinh Vực một chuyến, một mặt là vì nhớ lại, mà một mặt khác cũng là vì áp ứ

một loại tâm cảnh tình thế bất buộc.

Tăng thêm một bước dung hợp ý chí của Vũ Vô Cực đồng thời thúc giục tinh thần ý chí của riêng mình từ đó khiến cho tâm cảnh đạt tới vô thượng đại viên mãn.

Dưới trạng huống tâm linh hoàn mỹ, có mang ý chí tất thắng thì tỷ lệ độ kiếp thăng cấp của Trương Hằng mới có thể tăng lên cao nhất. Đối một câu khác, đến lúc đó cho dù thất bại hắn cũng không có một tia tiếc nuối nào.

- ừm, chúng ta đi vào trước đi.

Trương Hằng cùng Ninh Tuyết Dung dắt tay bay vào Thiên Tinh Đình.

Nếu như từ góc độ nhìn xuống mà nói, toàn bộ Thiên Tinh Đình thật giống như một cái tiên đảo lơ lửng, bị khí trời mịn mờ bao phủ, mơ hồ có thể thấy được quỳnh lâu điện ngọc cùng bóng người cấp tốc xuyên qua.

Không giống với những Thánh địa như Tam Tiên Đảo, vòng ngoài Thiên Tinh Đình cũng không bố trí cấm chế, ngay cả đại trận siêu cấp bình thường cũng không mở ra.

Thử nghĩ, người không có thực lực sao sao có thể trà trộn vào Thánh địa trên chín tầng trời này? Mà cường giả cấp Phủ chủ ở bất kỳ nơi nào đều được kính ngưỡng.

Hai người mới vừa bay ra một đoạn, thần quang trong mắt Trương Hằng chợt lóe, dừng lại.

- Đại ca, huynh...

Ninh Tuyết Dung hơi khó hiểu.

- Nàng có thể cảm ứng được ta tới.

Trương Hằng hơi chút bất ngờ nói.

Vừa dứt lời, phía trước đột nhiên bay tới một đạo tinh quang, dịu dàng như gió.

- Tú Ninh bái kiến sư tôn.

Ngay sau đó, một cô gái bao phủ trong tinh quang xuất hiện trước mặt Trương Hằng, thản nhiên thi lễ.

Một dung nhan thanh nhã khuynh thành, lông mày như thơ, mắt sáng khép hờ, hàng mi khẽ run. Khuôn mặt tuyết trắng bóng loáng không một tỳ vết dưới sự bao phủ của tinh quang tỏa ra khí tức thánh khiết, tao nhã hào phóng đoan trang điềm tĩnh.

Đây dĩ nhiên là một nữ nhân tuyệt sắc, nhan sắc và khí chất đều không giống Ninh Tuyết Dung.

- Tú Ninh không cần đa lễ. Đây chính là sư mẫu người.

Trương Hằng khẽ phất tay một cái, giới thiệu cho nhị đệ tử của mình.

- Sư mẫu?

Trong mắt Tú Ninh toát ra vài tia kinh dị ngay sau đó khôi phục bình thường, hơi cúi thấp người hướng Ninh Tuyết Dung:

- Tú Ninh ra mắt sư mẫu.

Ninh Tuyết Dung cười khẽ nói:

- Đứng lên đi. Sớm nghe đại ca nói có một nữ đệ tử quốc sắc thiên hương, hôm nay gặp được quả nhiên là thế.

Trong lòng Trương Hằng thì buồn bực: “Khi nào ta nói những lời này?”

- Sư mẫu quá khen rồi. So với ngài, Tú Ninh tự thấy hổ thẹn.

Hai người rất nhanh liền tán gẫu vui vẻ, trong lúc nhất thời ném Trương Hằng ở một bên.

Sau một lát, Trương Hằng mới chen vào:

- Tú Ninh. Mới có một đoạn thời gian không gặp ngươi liền tu luyện đến cảnh giới Cấp Phủ chủ, ra ngoài dự đoán trước của vi sư. Không biết hiện tại ngươi có tính toán gì không? Là ở lại Thiên Tinh Đình hay là đi nơi khác?

- Tú Ninh nguyện ý đi theo sư tôn.

Trương Hằng cười thản nhiên:

- Ngươi đã không cần đi theo vi sư, hiện tại đã có thể đi làm chuyện mình thích. Tỷ như là trọng chấn Tinh Nguyệt Môn.

Tú Ninh ngẩn ra:

- Vì sao sư tôn muốn đề cập đến việc này?

- Bởi vì qua một đoạn thời gian vi sư sẽ đi làm một chuyện lớn. Có khả năng trở về, cũng có thể rời khỏi giới này, Thậm chí một đi không bao giờ trở lại.

Trương Hằng nói với vẻ nửa thật nửa giả, cũng không tính đem chuyện Huyết Sát động phủ nói cho nàng trước thời hạn.

- Nếu đã như vậy, để cho Tú Ninh theo sư tôn một đoạn thời gian cuối cùng...

Tú Ninh lộ vẻ kiên định nói.

- Được, vậy ngươi liền cùng ta đi thôi!

Trương Hằng thản nhiên cười.

- Hiện tại liền đi sao?

Tú Ninh kinh ngạc nói.

- Đúng vậy, ngươi còn chuyện gì chưa giải quyết không?

Trương Hằng hỏi.

Vút!

Đúng lúc này, từ phía nam Thiên Tinh Đình bay tới một thiếu niên chừng mười bảy mười tám tuổi, trong chớp mắt đi tới bên cạnh Tú Ninh.

Thiếu niên này mặt mũi tuấn tú, mặc cẩm bào màu tím. Thần sắc trầm tĩnh, khí vũ bất phàm, có một cỗ khí thế của kẻ bề trên.

- Tú Ninh, cô muốn đi?

Thiếu niên áo bào tím khẽ kêu một tiếng, trên mặt hiện ra một tia kinh ngạc.

- Thiếu chủ. ta sắp phải đi. Vị này chính là sư tôn mà ta từng nói tới với ngài.

Tú Ninh bình tĩnh nhìn thiếu niên một cái, không có hảo cảm cũng không có ác ý.

- Sư tôn của ngươi?

Ánh mắt sắc bén của Thiếu chủ đảo qua hai người Trương Hằng, dừng lại một chút trên mặt Ninh Tuyết Dung, hờ hững nói:

- Đây là sư tôn của cô? Ta còn tưởng là vị thế ngoại cao nhân tiên phong đạo cốt nào hoặc là nhân vật Tán tiên chứ?

Trong lời nói ẩn chứa rõ ràng châm chọc và cừu địch.

- Thiếu chủ, xin tôn trọng sư tôn của ta. Ở trong mắt ta, người càng thêm đáng kính hơn xa nhân vật Tán tiên thậm chí là Thánh Quân đại nhân của Thiên Tinh Đình.

Vừa nghe vị Thiếu chủ này có lời bất kính với Trương Hằng, khuôn mặt Tú Ninh phát lạnh, cũng chẳng còn khách khí đối với Thiếu chủ.

Thiếu chủ thấy Tú Ninh không vui, hơi ngậy người ra, tức giận nói:

- Hẳn chẳng qua là một tu sĩ cấp Phủ chủ, nào có tư cách làm sư tôn của cô, càng không nói so sánh với phụ thân đại nhân. Tú Ninh, không bằng cô lưu lại Thiên Tinh Đình, nếu có cơ hội ta thậm chí có thể xin phụ thân đại nhân thu cô làm đồ đệ.

Trương Hằng đại khái biết rõ thân phận cùng ý đồ của Thiếu chủ này, cười ha hả hỏi:

- Vị Thiếu chủ này, phụ thân của người có phải là chúa tể Thiên Tinh Đình - Thất Tinh Thánh Quân hay không?

- Không sai.

Thiếu chủ lạnh nhạt liếc Trương Hằng một cái:

- Nếu người thức thời, lập tức rời khỏi nơi này.

Trương Hằng ngửa mặt lên trời cười lớn:

- Mời người chuyển lời cho Thất Tinh Thánh Quân...

-... Trương mỗ sẽ gặp hần ở trong Huyết Sát chủ động phủ.

Nửa câu nói sau, Trương Hằng dùng thần niệm truyền âm nói cho Thiếu chủ.

Dứt lời, trong hư không giáng xuống một đạo tinh thần uy năng ngưng tụ tới cực điểm.

Trong cỗ tinh thần uy năng này còn ẩn chứa một tia ý chí không thể chống lại ép cho Thiếu chủ áp lực không yên.

- Người... Ngài là?

Thiếu chủ hoảng sợ không yên. Hần là tu sĩ Độ Kiếp sơ kỳ mà lại bị một câu nói của đối phương dọa sợ.

Nhân vật như thế dời mắt cả một giới này lại có mấy người?

Chẳng lẽ hần là Huyền Long Đại Vương, hoặc là Cửu U Ma tôn...

Càng đáng sợ chính là, trong thần thức trao đổi giữa Trương Hằng với hần còn đề cập đến Huyết Sát chủ động phủ.

“Đây nhất định là nhân vật cấm kỵ cùng cấp bậc với phụ thân đại nhân!”

Thiếu chủ ngay cả một tia ý niệm phản kháng cũng không có.

Bá!

Khi hần phản ứng lại, ba người Trương Hằng bao gồm cả Tú Ninh biến mất khỏi Thiên Tinh Đình.

- Đi rồi...

Thiếu chủ thở phào một hơi, thần thức đảo chung quanh, sau đó thuấn di rời đi mất dạng.

Ngay sau đó, hần xuất hiện trong một tòa đại điện màu tím khí thế huy hoàng ở khu vực trung tâm Thiên Tinh Đình.

- Người này thật đáng sợ. Ta nhất định phải nói với phụ thân.

Trên mặt Thiếu chủ mới khôi phục được vẻ hồng hào.

Nghĩ tới đây, hắn thật cẩn thận đi vào trong nội điện.

- Cảnh nhi, người có chuyện gì?

Một thanh âm nam nhân ôn hòa từ trong nội điện truyền ra, làm cho người ta có một loại cảm giác như gió nhẹ.

- Phụ thân đại nhân... Chuyện là thế này...

Thiếu chủ lập tức tiến vào nội điện, nói rõ chuyện xảy ra cho người ở bên trong.

- Cảnh nhi, người lại gây họa rồi...

Trong thanh âm nam nhân kia lộ ra vài tia trách cứ, ngay sau đó cười nhạt nói:

- Tuy nhiên người yên tâm, theo vi phụ biết Chu Vương Triều này còn không có một nhân vật cầm kỳ họ Trương nào.

- Nhưng... Cảm giác người kia mang đến cho con thật sự đáng sợ tới cùng!

Thiếu chủ kinh dị chưa yên nói.

- Đáng sợ cỡ nào?

Nam nhân thần nhiên nói.

- Tựa như cảm giác phụ thân mang đến cho ta khi ngài tức giận.

Thiếu chủ thật cẩn thận nói.

- Thật có chuyện này? Chẳng lẽ Chu Vương Triều này lại sinh ra nhân vật đáng sợ nào bị ta bỏ qua rồi...

Nam nhân nhắm mắt lại, thần thức quét ngang nửa Đông Vãn đại lục.

640. Chương 574: Kế Hoạch Tranh Đoạt Phủ Chủ

Thiên Ngọc Phong, ngọn núi chính của Lưu Vũ Tương Kiếm Môn.

- Ta dẫn các người đi gặp vị Đại trưởng lão kia trong môn phái.

Bạch Vũ Lâm dẫn mấy vị trưởng lão trong phái đám Quách Phong tới một cấm địa của môn phái.

Chỉ thấy bốn phía nơi này bao phủ trong mấy tầng cấm chế cùng ảo trận cường đại khó lường. tu sĩ bình thường khó thể phát hiện, nếu thần thức chạm vào đều sẽ bị thương tổn không nhỏ.

Quách Phong thần sắc bình tĩnh, gật gật đầu.

về phần mấy vị trưởng lão còn lại đều lộ vẻ ngưng trọng. từ trong mắt bọn họ có thể thấy được lòng kính sợ thật sâu.

Sắp gặp một vị cường giả cấp Phủ chủ khiến đám trưởng lão của Lưu Vũ Tương Kiếm Môn vừa chờ mong lại vừa kính sợ.

Chỉ có Quách Phong vẫn giữ vẻ trấn định vốn có, gợn sóng không sợ đứng ở đó.

Đều là cường giả cấp Phủ chủ, hắn không có một tia lo lắng không yên, càng không có bao nhiêu lòng kính sợ.

Bạch Vũ Lâm thì lộ vẻ kinh ngạc liếc hắn một cái, thập phần bội phục biểu hiện của Quách Phong.

Người này quả thật là rất cao!

Nên biết rằng, cho dù là lúc lão gặp mặt vị tiền bối cấp Phủ chủ này của môn phái lần đầu tiên, trong lòng cũng cực kỳ sợ hãi cùng khấn nguyện. Mà Quách Phong chẳng qua là một nhân tài mới xuất hiện, có thể giữ được trấn định như thế, thật là hiếm có.

- Để cho ta tới mở cấm địa sơn môn này.

Bạch Vũ Lâm liên tục điểm nhanh trên hư không, huyễn hóa ra tầng tầng bóng chồng chất, trong miệng thốt ra chú ngữ dồn dập.

Ông!

Cảnh vật trong hư không biến đổi, trước mắt hiện ra một đạo cấm chế hào quang bảy màu, trong khi lưu chuyển che lấp tất cả mọi thứ bên trong không một kẽ hở.

-Đi!

Trong tay Bạch Vũ Lâm bắn nhanh ra một tấm ngọc phù, “Vù” một tiếng va chạm lên cấm chế do hào quang bảy màu tạo thành.

Thoáng chốc cấm chế bảy màu này trở nên trong suốt, lộ ra cảnh tượng mông lung bên trong.

- Các vị trưởng lão, mau theo ta tiến vào!

Bạch Vũ Lâm bay lên trời, trực tiếp xuyên qua đạo cấm chế bảy màu trở nên trong suốt này tiến vào bên trong.

Vút Vút ~~

Vài tên trưởng lão phía sau bao gồm cả Quách Phong đều bay vút vào vô cùng nhanh chóng.

Xuyên qua cấm chế, có thể nhìn thấy một ngôi nhà trúc trong mật địa sơn môn.

- Tiễn bối, ta là Bạch Vũ Lâm mang các vị trưởng lão trong môn phái tới bái kiến, thương nghị đại sự.

Bạch Vũ Lâm hơi khom người, hướng về nhà trúc.

Ngoài Quách Phong, vài tên trưởng lão còn lại ngay cả thở mạnh cũng không dám, lẳng lặng đứng yên tại chỗ.

- Mời vào.

Trong phòng trúc truyền ra một thanh âm nữ nhân như tiếng trời.

“Vị tiền bối cấp Phủ chủ này không ngờ là một nữ tu!”

Đám trưởng lão khiếp sợ vô cùng, Quách Phong cũng lộ ra vẻ khác thường.

Bạch Vũ Lâm hơi mỉm cười. Lão từng ra mắt vị tiền bối này, tự nhiên biết giới tính của nàng ta.

- Các vị trưởng lão, theo ta vào gặp Đại trưởng lão môn phái.

Bạch Vũ Lâm dẫn năm sáu người phía sau đi vào nhà trúc.

Trong phòng bố trí tương đối đơn giản, phòng khách trồng vài loại kỳ thảo màu lam nhạt tản mát ra mùi thơm thấm lòng người, chỉ làm cho người ta thần thanh khí爽, mọi tạp niệm trong lòng đột nhiên tan thành mây khói.

- Đây dĩ nhiên là Lam Tâm Thảo trong truyền thuyết!

Trong đó một trưởng lão khê hô một tiếng, lộ vẻ hâm mộ.

Còn lại vài trưởng lão nghe được loại tài liệu Lam Tâm Thảo này đều đưa mắt nhìn, hiển nhiên biết công hiệu của loại kỳ thảo này.

- Nếu vào lúc bế quan đặt một gốc Lam Tâm Thảo có thể gia tăng hiệu suất tu luyện rất lớn, thậm chí có thể gia tăng tỷ lệ đột phá bình cảnh.

Những trưởng lão này nghĩ như vậy nhưng cũng chỉ vển vển là nghĩ mà thôi. Loại vật quý hiếm thế gian như Lam Tâm Thảo này cũng không phải nghĩ là có thể có được.

Quách Phong hơi liếc mắt nhìn gốc Lam Tâm Thảo một cái, cũng không có đặc biệt để ở trong lòng.

Tới trình tự cấp Phủ chủ, cảnh giới linh hồn có thể so với Độ Kiếp sơ kỳ. Tác dụng của loại vật quý hiếm dạng Lam Tâm Thảo này cũng không còn lớn như vậy nữa.

Huống chi Quách Phong lại có được Thiên Cơ thần mạch trong truyền thuyết, từ sau khi huyết mạch thần kỳ trong cơ thể thức tỉnh, tu luyện có thể nói là đáng sợ một ngày ngàn dặm.

- Các vị trưởng lão, mời ngồi.

Thanh âm nữ nhân dịu dàng từ trong phòng che rèm bên cạnh truyền ra.

- Tạ ơn Đại trưởng lão.

Chúng trưởng lão đều thi lễ, Quách Phong mỉm cười cũng thi lễ mang tính tượng trưng để biểu thị tôn kính.

Sau khi mấy người ngồi xuống, ánh mắt đều hướng về phía rèm che, tò mò vô cùng.

Chỉ cách một bức rèm che, Đại trưởng lão chính ở bên trong.

Mặc dù không có cấm chế bọn họ cũng không dám dùng thần thức để thăm dò.

Tuy nhiên tại đây duy nhất có một người ngoại lệ. Đó chính là Quách Phong.

Thần thức của Quách Phong thông suốt tiến vào trong phòng, thấy được một nữ nhân mặc váy lụa, dung nhan tuyệt lệ như hoa sen mới nở, khí chất cao nhã đoan trang tú lệ.

Khi hần chính thức nhìn thấy vị Đại trưởng lão này, trong lòng hơi kinh hãi.

Cảm nhận được dao động thần thức mật mờ của Quách Phong đảo qua, nữ nhân váy lụa cười tủm tỉm đứng dậy, than nhẹ một tiếng:

- Thật sự là anh hùng xuất thiếu niên!

Dứt lời, nàng chậm rãi đi ra khỏi phòng, bước ra phòng khách.

- Đại trưởng lão!

Vài tên trưởng lão ánh mắt sáng ngời, toàn bộ đứng dậy.

- Các vị trưởng lão. Ta tên Thiên cầm, từ rất lâu trước kia là Đại trưởng lão của Lưu Vũ Tương Kiếm Môn, cùng là Phủ chủ của Vân Lan Phủ. Lần này ta may mắn từ hải ngoại chạy thoát trở về, hy vọng các vị trưởng lão có thể giúp ta quang vinh ngồi lên ngôi vị Phủ chủ.

Nữ nhân váy lụa khoan thai rộng rãi, không có ra vẻ cường giả cấp Phủ chủ, mỉm cười khẽ nói.

- Thì ra là Thiên cầm Phủ chủ. Chúng ta chắc chắn giúp người hoàn thành mục tiêu vĩ đại này.

Trong đó một gã trưởng lão chòm râu hoa râm hơi lộ vẻ kích động nói.

Rất nhanh, những trưởng lão còn lại cũng đều nhớ tới danh hiệu Thiên cầm.

Quách Phong đứng tại chỗ, tạm thời không lên tiếng. Nhưng khi hắn nghe được Thiên Cầm nói chính mình từ hải ngoại chạy thoát trở về, trong lòng đột nhiên máy động.

Sau khi lại ngồi xuống, mọi người bắt đầu nói chuyện phiếm. Thiên cầm cũng không lập tức đề cập kế hoạch mưu đoạt ngôi vị Phủ chủ.

Trong khoảng thời gian này Quách Phong trầm mặc không nói, ngược lại là ánh mắt của Thiên cầm thì thoảng rơi vào trên mặt hắn, ngẫu nhiên hỏi một hai câu.

- Quách trưởng lão, nghe nói người gần đây mới gia nhập Lưu Vũ Tương Kiếm Môn ta, hơn nữa sắp phải rời đi?

Thiên Cầm mỉm cười hỏi.

Quách Phong gật đầu:

- Đúng vậy. May nhờ có môn phái trợ giúp ta mới có thể thuận lợi tiến vào Hợp Thể Kỳ như vậy. Mà hiện tại, ta muốn đi theo dấu chân sư tôn. Trước khi đi, ta sẽ tận lực hiệp trợ Đại trưởng lão lên ngôi vị Phủ chủ.

Hắn nói hết sức thành khẩn nhưng vài tên trưởng lão bên cạnh lại khẽ nhú mào, cảm giác người này có vẻ không coi ai ra gì. Nghe ý tứ hắn, dường như chỉ cần có hắn hiệp trợ thì Thiên cầm liền nắm chắc rất lớn lên ngôi vị Phủ chủ.

Thiên Cầm cười tươi:

- Có những lời này của Quách trưởng lão, Thiên cầm yên tâm rồi.

Ngay sau đó, trên mặt nàng lộ vẻ nhớ lại, khẽ nói:

- Không biết vì sao, ở đây gặp người đột nhiên khiến ta nghĩ tới một tu sĩ nhân loại từng gặp ở Cửu U hải vực.

Trong lòng Quách Phong khẽ động, liền hỏi:

- Vừa rồi nghe Đại trưởng lão nói, người từ Cửu U hải vực trở về?

- Đúng vậy. Trải qua một phen kinh hiểm, cuối cùng coi như ta an toàn về đến Đông Vân đại lục. Đây đã là chuyện của mấy tháng trước.

Trong lòng Quách Phong vui vẻ, vội vàng nói:

- Nếu Đại trưởng lão từ Cửu U hải vực trở về, không biết có nghe qua một truyền thuyết. Có một vị đại thần thông đại náo Tử Hoàng Phủ, huyết tẩy Ma Xà Phủ, giết chết chúa tể một phủ, bề nghề Cửu U hải vực, sau đó nghênh ngang mà đi. Nghe mà sảng khoái lòng người!

Thiên Cầm không khỏi ngẩn ra, kinh ngạc nói:

- Sao Quách trưởng lão lại đột nhiên nói đến chuyện này? Nhắc tới vị đại thần thông kia, vừa khéo ta từng gặp hắn. Hắn kêu Trương Hằng, là một tu sĩ cực kỳ thần bí, tu vi sâu không lường được, nắm giữ thần thông kinh sợ cổ kim...

- Ha ha. Truyền thuyết về người này, trong thế giới nhân loại đang truyền lên rất xôn xao.

- Ta cũng từng nghe qua. Nghe nói, người này rất có khả năng là một nhân vật cấm kỵ nào đó của thế gian.

Vài tên trưởng lão trong phòng cũng đều khẽ bàn luận.

Bạch Vũ Lâm cười nói:

- Không nghĩ tới Đại trưởng lão lại có thể gặp được nhân vật bậc này trong truyền thuyết.

- Nói đến thì dài. Sở dĩ ta có thể thuận lợi thoát khỏi hoàn cảnh nguy hiểm, nguyên nhân cũng là có vị tu sĩ thần bí này tương trợ.

Thiên Cầm lộ vẻ nhớ lại.

Quách Phong vội vàng hỏi:

- Xin hỏi Đại trưởng lão, người có biết vị đại thần thông này hiện giờ ở nơi nào không?

Thiên Cầm như có thâm ý liếc nhìn Quách Phong một cái, nói:

- Lúc trước chúng ta chia tay ở Lam Tinh Đảo, nghe ý của hắn là muốn đi Bồng Lai Đảo một trong Tam Tiên Đảo. Tuy nhiên, khi đó ta nhìn thấy chỉ là phân thân của vị tu sĩ thần bí này. Nhưng chỉ vẻn vẻn là phân thân liền đem Tử Hoàng Phủ nháo ngất trời!

- Một cái phân thân liền đem toàn bộ Tử Hoàng Phủ nháo ngất trời?

Đám người Bạch Vũ Lâm khiếp sợ không thôi.

Nên biết rằng Tử Hoàng Phủ là thế lực một phủ của Yêu tộc, thực lực tổng hợp khẳng định phải cường đại hơn Vân Lan Phủ không ít. Nhưng vị đại thần thông lại lại chỉ bằng một phân thân liền khiến cho thế lực này rối tinh rối mù.

Vậy bản tôn của hấn lại mạnh cỡ nào?

“Bồng Lai Đảo... Bồng Lai Đảo... Sư tôn, ta nhất định sẽ đi tìm người!”

Trong lòng Quách Phong cấp bách vô cùng.

- Được rồi. Đã có Quách đạo hữu tương trợ, lần này cơ hội tranh đoạt vị trí Phủ chủ sẽ tăng lên rất nhiều. Hiện tại chúng ta lên kế hoạch một phen.

Tiếp đó, bảy tám người trong phòng bắt đầu khẽ giọng bàn luận.

- Phủ chủ đương nhiệm của Vân Lan Phủ cùng chỉ mới tấn chức Phủ chủ mấy ngàn năm trước, trong tay mặc dù có Thông linh Pháp bảo thượng phẩm nhưng thực lực tổng hợp không tính là quá mạnh. Chúng ta chỉ cần như này... như này...

- Nếu xuất hiện tình huống như vậy, xin Quách trưởng lão...

- Mà môn chủ người chỉ cần làm phối hợp tác chiến trước sau, phải lưu ý an toàn hậu phương môn phái.

Sau một hồi lâu, một kế hoạch đầy đủ rốt cục lộ ra.

Quách Phong khẽ thở phào một hơi, thầm nghĩ: “Kế hoạch lần này thật là nhanh gọn. Chỉ mong có thể kết thúc nhanh một chút, ta cũng có thể đi Tam Tiên Đảo tìm kiếm sư tôn”.

Hắn lại không biết giờ phút này ngay tại Vân Lan Phủ của Thiên Tinh Đình ba đạo độn quang từ trên trời giáng xuống, hiện ra bóng dáng một nam hai nữ.

- Thần thông của sư tôn quả thật làm người ta bội phục. Tú Ninh tới Thiên Tinh Đình nhưng lại không có bất kỳ một manh mối nào của Đại sư huynh, mà ngài chẳng những có thể dễ dàng tìm được ta còn có thể xác định vị trí cụ thể của Đại sư huynh.

Tú Ninh cười tủm tỉm nói, lại hết sức chờ mong hỏi:

- Không biết hiện tại sư tôn có thể tìm được nơi cụ thể của Đại sư huynh lúc này?

641. Chương 575: Cố Nhân

- Từ trước khi đến Đông Vân đại lục vì sư đã xác định vị trí cụ thể của các người. Tốc độ trưởng thành của Phong nhi không kém người chút nào, chỉ thiếu một bước có thể tấn chức Độ Kiếp Kỳ.

Tú Ninh cũng không cảm thấy bất ngờ, trong mắt hiện lên vẻ lóng lánh động lòng người:

- Nếu đã như vậy, sư tôn liền đi gặp huynh ấy đi. Tú Ninh sớm biết mình có một vị Đại sư huynh thiên phú kinh người, hôm nay thật có chút chờ mong.

Trương Hằng trầm ngâm:

- Phong nhi hấn bây giờ còn có chút phiền toái nhỏ, việc này nếu không giải quyết không thể dẫn hấn đi... Không bằng thế này, ta cho người cùng Vân Dịch hai người đi hiệp trợ hấn một chút, thuận tiện cho sư huynh muội các người làm quen.

- Dạ, sư tôn!

Trên mặt Tú Ninh nở rộ nụ cười mê người, vui vẻ nhận lời.

Ý niệm Trương Hằng khẽ động, Vân Dịch cùng Băng Liên bà bà ở trong lĩnh vực không gian xuất hiện ở trước mặt.

Vân Dịch vốn dốc lòng tu luyện trong lĩnh vực không gian, hiện tại bị Trương Hằng dịch chuyển ra bên ngoài, ngay lập tức liền thấy được sư muội Tú Ninh dung mạo như hoa.

- Sư muội!

Vân Dịch ngạc nhiên vui mừng hô lên một tiếng, khí giết chóc còn dư trên người lập tức tiêu tan.

Trương Hằng cười nhàn nhạt:

- Người theo sư muội cùng đi gặp Đại sư huynh, cũng trợ giúp hần một tay đi.

- Đại sư huynh?

Vân Dịch nao nao, ngay sau đó lộ vẻ mừng rỡ:

- Chính là Đại sư huynh mà sư tôn thường đề cập với chúng ta?

- Đúng vậy. Các người đi trước đi, sư tôn sẽ chỉ rõ đường cho các người.

Trương Hằng dứt lời trong giây lát liền truyền vị trí của Quách Phong cho hai người Tú Ninh.

- Sư tôn, vậy chúng ta đi trước một bước!

Tú Ninh cười rạng rỡ mang theo Vân Dịch bay về hướng Lưu Vũ Tương Kiếm Môn của Vân Lan Phủ.

Thật lâu sau, Ninh Tuyết Dung mới hỏi:

- Đại ca, vì sao huynh không tự mình đi?

Trương Hằng thở dài một tiếng:

- Không nghĩ tới ở Đông Vân đại lục mệnh mệnh vô ngần này còn có thể gặp được nàng.

- Nàng? Là ai?

Ninh Tuyết Dung tò mò hỏi.

Trương Hằng cũng không giấu diếm, đem một số chuyện xảy ra ở Tử Hoàng Phủ đề cập lại một lần. Trọng điểm tự nhiên là Thiên cầm từng bị giam giữ trong La Sát Mật Ngục tầng dưới Tử Hoàng Điện.

Thiên Cầm tự nhiên cũng chính là Đại trưởng Lão của Lưu Vũ Tương Kiếm Môn hiện giờ và cũng từng là Vân Lan Phủ chủ.

Ninh Tuyết Dung cười tủm tỉm:

- Đại ca sẽ không làm việc xù nợ chứ. Huynh đoạt của người ta một kiện Thông linh Pháp bảo thượng phẩm, hiện tại dù sao cũng phải trả lại nàng chứ?

Trương Hằng gật gật đầu:

- Có Lạc Hà đại ca tương trợ, hiện tại trói buộc lớn nhất ta tấn chức công pháp tầng bốn đã không còn tồn tại, cũng không quá cần một kiện Linh bảo thượng phẩm đó.

Ánh mắt hần lại chuyển lên trên người Băng Liên bà bà, nói:

- Người tới phối hợp với hai người bọn họ một chút, đề phòng vạn nhất.

- Vâng, chủ nhân!

Băng Liên bà bà vừa dứt lời liền biến mất.

Giờ phút này bên cạnh Trương Hằng chỉ còn lại một người hầu mà còn là cấp Phủ chủ. Về phần Nhan Hồng Ngọc tu vi rất thấp trực tiếp bị Trương Hằng xem nhẹ, nhưng cũng không giải trừ Ký Hồn Thuật.

Trong lúc bọn họ nói chuyện, Tú Ninh cùng Vân Dịch đã bay đến gần Lưu Vũ Tương Kiếm Môn và cũng tìm được nơi hạ xuống.

- Sư muội, muội nói chúng ta muốn như thế nào đi gặp Đại sư huynh đây? Nếu cứ như vậy đi nhận người, huynh ấy khẳng định sẽ cho rằng chúng ta bị bệnh thần kinh.

Vân Dịch có chút đầu đầu nói:

- Lần đầu tiên gặp mặt Đại sư huynh, chúng ta nhất định phải để lại ấn tượng tốt.

Tú Ninh trầm ngâm nói:

- Đại sư huynh khẳng định không phải người thường, theo sư tôn thường xuyên đề cập thì có thể thấy được. Chúng ta quả thật không thể làm việc lỗ mãng.

- Nghe sư tôn vừa rồi nói có thể Đại sư huynh có chút phiền toái nhỏ. Không bằng thế này...

Ánh mắt Tú Ninh sáng ngời, vội vàng nói cho Vân Dịch suy nghĩ của mình.

- Sư muội, biện pháp này không tồi!

Hai người thương nghị sơ qua, ẩn giấu khí tức cùng tu vi, giả làm hai tu sĩ Hóa Thần Kỳ chậm rì rì bay đến trước sơn môn của Lưu Vũ Tương Kiếm Môn.

- Người nào? Đứng lại!

- Nơi này là trọng địa của Lưu Vũ Tương Kiếm Môn ta, người không liên quan mau mau rời đi.

Hai người vừa mới bay tới trước sơn môn đã bị một tu sĩ Hợp Thể Kỳ cùng mấy chục tu sĩ Hóa Thần Kỳ ngăn cản.

Tú Ninh cười xinh đẹp:

- Hai người chúng ta là tán tu bên ngoài tới, không nơi nương tựa, muốn đến đầu nhập vào quý môn. Không biết các vị đại ca có thể dàn xếp một chút?

Đám tu sĩ này vừa thấy một nữ tu tuyệt sắc bé nguyệt tu hoa như vậy, cặp mắt đều sáng ngời.

Mặc dù đã thu giấu khí tức thánh khiết trên người, ngay cả tu vi đều ẩn giấu đến Hóa Thần Kỳ nhưng mị lực bản thân Tú Ninh vẫn không nhỏ.

- Các người có thể ở đây chờ một chút, để ta thông báo với Chấp sự đại nhân một tiếng.

Tên tu sĩ đầu lĩnh Hợp Thể sơ kỳ liếc nhìn hai người một cái, lộ ra ánh mắt nghi ngờ, lãnh đạm nói.

Sau đó, hắn bắt đầu thần thức truyền âm với Chấp sự trong sơn môn.

Trong lúc này hai người Tú Ninh rõ ràng cảm nhận được một cỗ thần thức xẹt qua, chỉ có tu vi Hợp Thể trung kỳ.

Cổ tình tính vô tâm, Tú Ninh thăm dò được một số tin tức hai người trao đổi.

- Chấp sự đại nhân, ngài thấy thế nào? Ta phát hiện hai người này có chút không tầm thường.

- Ha ha, chẳng qua là hai tu sĩ Hóa Thần Kỳ mà thôi, có gì lo lắng? Với tu vi bọn họ, nhập môn coi như đủ tư cách. Hơn nữa, ngoại môn môn phái vừa lúc thiếu một số nhân thủ. Cứ làm như vậy...

- Hai người các người trước tiên ở ngoại môn mười năm, sau khi trải qua khảo nghiệm mới có thể vào nội môn chúng ta.

Sau một lát, một thanh âm thản nhiên từ trong sơn môn truyền ra.

- Dạ, Chấp sự đại nhân.

Tu sĩ cầm đầu Hợp Thể Kỳ vội vàng dẫn dắt hai người bay vào trong.

- Nơi này có chút việc rườm rà nặng nhọc, liền giao cho hai người các người. Nếu có thể làm tốt, có thể tiến vào nội môn trước thời hạn.

Tên tu sĩ Hợp Thể sơ kỳ kia bỏ lại một câu liền dẫn theo vài tên tu sĩ rời đi.

- Hắc hắc. Sư muội, chúng ta lại quá dễ dàng trà trộn vào Lưu Vũ Tương Kiếm Môn.

Vân Dịch hết sức cao hứng nói.

Tú Ninh điềm tĩnh nói:

- Chỉ chẳng qua là tiến vào ngoại môn mà thôi, còn chưa được bọn họ tín nhiệm. Tuy nhiên, đối với chúng ta mà nói thì cũng đủ rồi.

- Đúng vậy. Chúng ta ở tại nơi này, bất cứ lúc nào cũng có thể chú ý động thái của Lưu Vũ Tương Kiếm Môn. Cho dù là động tác nhỏ tới đâu cũng khó thể giấu diếm được ánh mắt của sư muội.

Vân Dịch vừa nói vừa bắt đầu làm việc.

Những việc này đối với phàm nhân mà nói còn có chút độ khó nhưng đối với bọn họ mà nói lại rất nhẹ nhàng.

- Huynh yên tâm, chỉ cần Thần Linh Nhân của sư tôn còn ở trong thiên địa, hết thảy đều không thoát khỏi lòng bàn tay của lão nhân gia người.

Tú Ninh sâu kín nói, trong lòng đột nhiên có chút mất mát, trong đầu hiện ra nam nhân ngạo nghễ hư không, một đôi Thần Linh Nhân bề ngễ thiên địa.

Vân Dịch không chú ý tới những chi tiết này, liên tục gật đầu nói:

- Thần Linh Nhân của sư tôn quả thật đáng sợ. Chính bằng vào nó, ta mới có thể chiến thắng được cổ giết chóc đáng sợ ở sâu trong linh hồn.

Nửa tháng sau, mười đạo khí tức trống rỗng biến mất khỏi Lưu Vũ Tương Kiếm Môn trong bóng đêm.

Tú Ninh lập tức sinh ra cảm ứng:

- Bắt đầu rồi!

Cùng lúc đó, phía trên bầu trời trong vô hình còn có một đôi mắt bạc nhìn xuống hết thảy phía dưới.

642. Chương 576: Thiên Ma Uyên

Vân Dịch không dám dùng thần thức để thăm dò, tu vi của hắn mới chỉ dừng lại ở cấp chuẩn Phủ chủ.

- Chờ thêm một chút.

Tú Ninh thật cẩn thận phóng thần thức ra. Cảnh giới thần thức của nàng so với cường giả cấp Phủ chủ bình thường thì mạnh hơn rất nhiều, linh hồn lực lượng đạt tới cảnh giới Độ Kiếp trung kỳ.

Hai người chờ một hồi lâu Tú Ninh mới vẫy tay một cái ra hiệu cho Vân Dịch.

Bá!

Hai người biến mất khỏi Lưu Vũ Tương Kiếm Môn.

Cùng lúc đó ở một bên khác Quách Phong, Thiên cầm dẫn bảy tám vị Hợp Thể đại tu sĩ lặng yên bay đến nơi Vân Lan Phủ.

Đối với tu sĩ trình tự bọn họ mà nói, khoảng cách trong một phủ cũng không tính quá xa, không tốn bao nhiêu thời gian liền bay đến gần một ngọn núi lớn đen thui mây mù lượn lờ.

Ngọn núi lớn đen thui này cao tới mấy ngàn trượng, như hạc trong bầy gã đứng cao ngất ở trong phần đông dãy núi của Vân Lan Phủ, rất có ý tứ nhất thống giang sơn.

- Đến Vân Lan Phong rồi, nơi này là vị trí của các đời Vân Lan Phủ chủ.

Thiên Cầm giải thích với Quách Phong.

Dọc theo đường đi, hai người sống vai phi hành, trong lời nói cử chỉ Thiên cầm hết sức tôn trọng Quách Phong, đối xử như với thân phận của tu sĩ cùng cấp.

Điều này làm cho bảy tám gã Hợp Thể đại tu sĩ phía sau rất kinh ngạc. Đám đại tu sĩ này có một số là trưởng lão của Lưu Vũ Tương Kiếm Môn, có một số là khách liêu. Môn chủ Bạch Vũ Lâm tọa trấn ở môn phái.

- Nói như vậy, Vân Lan Phủ chủ đương thời ở ngay trên ngọn núi này?

Quách Phong đầy hứng thú nói. Nếu không phải vì làm theo kế hoạch, hẳn không ngại đánh một trận với tu sĩ cùng cấp.

Thiên Cầm khẽ gật đầu nói:

- Thực lực của Vân Lan Phủ chủ hiện tại không tính xuất chúng. nếu có cơ hội chúng ta phải tận lực thương nặng hoặc đánh chết hắn để phòng tai họa về sau.

Ngay sau đó nàng lại khẽ thở dài:

- Nếu có thể có thêm một hai cường giả cấp Phủ chủ, cơ hội đánh chết hắn sẽ lớn hơn.

Rất hiển nhiên nàng cũng không ôm hy vọng quá nhiều vào việc thành công giết chết Vân Lan Phủ chủ hay không.

- Dựa theo kế hoạch làm việc. Các người từ tám phương hướng vây quanh Vân Lan Phủ, không nên bỏ qua cho bất kỳ một tu sĩ Hợp Thể Kỳ trở lên nào!

Thiên Cầm trấn định tự nhiên, phân phó đâu ra đấy, trên người có khí độ của một người bề trên.

- Dạ, Đại trưởng lão.

Đám Hợp Thể đại tu sĩ đều đồng ý.

Bá Bá Bá —

Bọn họ gần như thuận di mà đi hết trong vòng một hô hấp.

- Ta đánh vào, người phụ trách tiếp ứng.

Thiên Cầm nói xong một câu, thân hình bỗng nhiên biến mất, xuất hiện ở trên đỉnh của Vân Lan Phong.

Đột nhiên, một cỗ tinh thần uy năng vô thượng phủ xuống toàn bộ Vân Lan Phủ, khí thế cường đại ập vào mặt mà tới khiến chúng tu sĩ trên núi kinh hãi không thôi.

Phốc!

- A~~

Một đạo tinh thần uy năng ngưng tụ thành lưỡi dao sắc bén vô hình giết chết một vị tu sĩ Hợp Thể Kỳ.

Cấp Phủ chủ trong nháy mắt có thể nắm giữ sinh mệnh của tu sĩ đỉnh cấp bình thường.

Dưới cấp Phủ chủ đều là con kiến!

Trận pháp bốn phía Vân Lan Phong ngăn cản tu sĩ Hợp Thể Kỳ bình thường còn có hiệu quả không tồi nhưng đối với cường giả cấp Phủ chủ mà nói thì như thùng rỗng kêu to.

- A A~

Tiếng kêu thảm liên tục, Nguyên Anh bùng nổ máu thịt bay tứ tung.

Rầm rầm-

Ngay sau đó lại là vài cỗ tinh thần uy năng cường đại trong khoảnh khắc thu gặt sinh mệnh vài tu sĩ Hợp Thể Kỳ.

Lập tức toàn bộ Vân Lan Phong loạn thành một đoàn.

- Không tốt, mọi người mau phòng thủ!

Trên Vân Lan Phong đột nhiên xuất hiện hơn chục Hợp Thể đại tu sĩ, sau khi liên thủ khởi động đại trận hộ phái.

Lập tức một vùng hào quang xanh mênh mông bao phủ toàn bộ Vân Lan Phong vào trong.

Roẹt roẹt—

Tiếng sấm rền vang lên, từng đạo lôi điện hình thành một lưới điện màu tím dày đặc trong hư không khiến uy lực trận pháp tăng mạnh, trong lúc nhất thời gió mây biến sắc.

Phản ứng của tu sĩ ở trên Vân Lan Phong vượt qua dự đoán của Thiên cầm.

Tuy nhiên, năng lượng lạnh lùng cười, đột nhiên duỗi tay ra. Một cái Ô sắc sỡ xuất hiện trong tay.

Sau khi trở lại Lưu Vũ Tương Kiếm Môn, Thiên cầm phát động lực lượng hùng hậu của một phái cuối cùng luyện chế thành một kiện Thông linh Pháp bảo thượng phẩm mới.

Ông-

Chiếc Ô sụp lại, nổ rộ ánh sáng bảy màu huyền lệ, trong trời đêm hóa thành một đạo cầu vòng rực rỡ trong trời đêm hung hăng oanh kích lên đại trận hộ phái phạm vi lớn này.

Một kích toàn lực của cường giả cấp Phủ chủ sử dụng Thông linh Pháp bảo thượng phẩm.

Ầm~

Cả ngọn Vân Lan Phong hơi chấn động, dư ba của tinh thần uy năng cường đại vẫn còn giết chết một số tu sĩ Hóa Thần Kỳ tu vi không sâu.

Trận pháp to lớn lập tức bị phá ra một lỗ hổng không nhỏ.

Hơn chục tên Hợp Thể đại tu sĩ thần sắc đại biến.

Theo lý thuyết, với thực lực bọn họ sau khi liên thủ cũng có thể chống lại một hai gã cấp Phủ chủ trong thời gian ngắn. Nhưng vì chiều cố phần đông tu sĩ trên núi nên mới không thể không mở đại trận hộ phái.

Nhưng bởi vì phạm vi trận pháp quá lớn, lực phòng ngự do vậy cũng yếu đi không ít, có thể chịu đựng được một kích toàn lực của cường giả cấp Phủ chủ.

- Thu nhỏ phạm vi trận pháp!

Một Lão già lớn tuổi nhắc nhở, chúng đại tu sĩ còn lại đều kịp phản ứng.

Thời gian cấp bách.

Mười mấy vị đại tu sĩ cũng bắt chập nhắc nhở tu sĩ trên núi, lập tức thu nhỏ trận pháp.

Trong chớp mắt, đại trận hộ phái thu lại còn một phần mười trước đó. Lực phòng ngự tăng nhiều!

Cho dù đối mặt với công kích của một hai nhân vật cấp Phủ chủ cũng có thể kiên trì một đoạn thời gian.

Thiên Cầm lộ vẻ trào phúng, đột nhiên hạ lệnh:

- Cùng nhau giết tu sĩ ngoài trận pháp!

Vút Vút Vút —

Tám gã đại tu sĩ sớm mai phục ở ngoài với khí thế tồi tàn lập hủ bắt đầu giết hại tu sĩ bị vút bỏ ở ngoài trận pháp.

Đại phái hộ trận biến thành một phần mười nguyên lai, tất nhiên có bộ phận tu sĩ không kịp lui lại.

Đương nhiên những tu sĩ này hoặc là dưới Hợp Thể Kỳ hoặc là quá lơ là sơ suất.

Kế tiếp không thể nghi ngờ là một hồi đại giết hại. Dưới sự liên thủ của cường giả cấp Phủ chủ cùng tám gã đại tu sĩ, chúng tu sĩ bị vút bỏ ngoài trận pháp gần như bị giết sạch không còn một ai.

Mà trong đại trận hộ phái, chúng tu sĩ trên Vân Lan Phong lộ vẻ cừu hận nghiêng rằng nghiêng lợi, có người lo lắng vận mệnh bản thân, cũng có người sắc mặt chết lặng.

- Tại sao Phủ chủ đại nhân còn chưa xuất hiện?

Chúng tu sĩ trên Vân Lan Phong nóng vội không thôi.

Không có cường giả cấp Phủ chủ tọa trấn, bọn họ căn bản là một phường Ô hợp, không có khả năng chống lại đối phương.

- Ta nhận ra rồi, bọn họ là tu sĩ của Lưu Vũ Tương Kiếm Môn.

Trong đó một gã đại tu sĩ kinh hô một tiếng.

Đều là tu sĩ của Vân Lan Phủ, bình thường bọn họ cũng có qua lại, nhận biết nhau cũng rất bình thường.

- Nữ tu cấp Phủ chủ kia thoát nhìn rất quen mắt... Ta nhớ ra rồi, nàng dĩ nhiên là Phủ chủ tiền nhiệm!

Phủ chủ tiền nhiệm!

Tin tức này giống như một quả bom tấn nổ trên toàn bộ ngọn núi, nhắc lên sóng to gió lớn.

- Nguyên lai nàng tới tranh đoạt Phủ chủ!

Đám tu sĩ này lập tức hiểu ra.

- Thiên Cầm tiền bối. Nếu ngài tới tranh đoạt ngôi vị Phủ chủ, vậy không cần liên lụy đến đám người chúng ta...

Một gã đại tu sĩ thần thức truyền âm với Thiên cầm đồng thời đưa ra đề nghị của mình.

Thiên Cầm cười lạnh nói:

- Thiên Cầm ta vốn là Phủ chủ của Vân Lan Phủ, ra ngoài dạo chơi sau khi trở về ngôi vị Phủ chủ lại bị người khác mưu đoạt. Thiên lý ở đâu?

- Phủ chủ đương nhiệm của các ngươi đi nơi nào, không dám ra đây chiến một trận lại muốn cho các ngươi tìm chết vô nghĩa. Người như vậy có tư cách gì ngồi lên ngôi vị Phủ chủ?

Thiên Cầm đứng trên hư không, châm chọc khiêu khích nói.

Bị nàng nói như vậy, chúng tu sĩ Vân Lan Phủ sắc mặt biến đổi không ngừng, không ít tu sĩ sinh ra dị tâm.

- Thương trưởng lão. Người cùng Phủ chủ đại nhân thân cận nhất, có thể đi mời người ra tay hay không?

Một gã đại tu sĩ lo lắng nói.

- Bình thường Phủ chủ đại nhân đều ở mật địa tiềm tu, không cho tu sĩ nào tiếp cận, kể vi phạm giết không tha. Ta nào dám đi?

Tên Thương trưởng Lão kia thở dài một tiếng.

Chúng Hợp Thể đại tu sĩ cũng ca thán một hồi.

Vị Vân Lan Phủ chủ của bọn họ từ sau khi làm Phủ chủ thì rất ít lộ mặt.

Chính vào lúc này từ nơi sâu trong Vân Lan Phủ truyền đến một thanh âm làm người ta rùng mình:

- Yêu nghiệt nơi nào tới, dám đến Vân Lan Phong ta gây chuyện?

Trong thanh âm này tràn ngập một vẻ cuồng dã cùng bá đạo, không giống tu sĩ chính đạo bình thường.

Vừa dứt lời, một nam nhân giấu trong áo choàng đen hiện thân ở trên Vân Lan Phủ như quỷ mị.

- Phủ chủ đại nhân!

Chúng tu sĩ trên Vân Lan Phong kinh hô lớn lên, không ít tu sĩ đều thở phào nhẹ nhõm một hơi dài.

- Ha ha... Thì ra là Thiên cầm đạo hữu.

Vân Lan Phủ chủ không ngờ nhận ra Thiên cầm, ngay sau đó liếm liếm đầu lưỡi, âm trầm nói:

- Vừa khéo Tăng mỗ thiếu một đạo lữ song tu, không ngờ lúc này lại có người đưa tặng không.

Tham lam đánh giá Thiên cầm vài lần, Vân Lan Phủ chủ tặc lưỡi nói:

- Nhan sắc còn thật không tệ... Lão phu tới Thiên Tinh Đình mấy ngàn năm, thật đúng là không uống chuyển đi này!

Thiên Cầm cảm thấy không đúng, không khỏi lên tiếng hỏi:

- Người là ai?

- Ha ha, ta là ai? Chờ sau khi người trở thành đạo lữ song tu của ta sẽ biết...

Vân Lan Phủ chủ này vừa dứt lời, đột nhiên thuấn di mà đến, lẳng không một chương võ về phía Thiên Cầm.

Ầm~

Ánh tím lóe lên, một cỗ tinh thần uy năng kinh thế hãi tục áp bách Thiên Cầm khó thể nhúc nhích.

Tinh thần uy năng này nghiêm nhiên vượt qua cấp Phủ chủ.

Phốc!

Sắc mặt Thiên Cầm trắng bệch, khoe miệng trào ra một tia máu, thân thể mềm mại lắc lư muốn ngã, kinh ngạc vô cùng nhìn Vân Lan Phủ chủ trước mắt.

- Người là...

Lời nói của nàng bị cắt ngang, Vân Lan Phủ chủ lại một lần nữa ép tới, vẫn là một chương cách không đánh ra.

Khí thế dờn non lấp bễ bức bách Thiên Cầm liên tục lui về sau, miễn cưỡng tể ra cây dù hình thành một tầng phòng ngự hình cung hào quang bảy màu.

Ầm~

Lần này nàng đã có phòng bị nên không bị thương nhưng cũng khó kiên trì được mấy hiệp.

Áp chế gắt gao cường giả cấp Phủ chủ, tu vi đối phương đạt tới loại cảnh giới nào?

- Mau tới cứu ta...

Thiên Cầm vội vàng thần thức truyền âm cho Quách Phong.

- Ha ha... Nguyên lai có hai cường giả cấp Phủ chủ, khó trách dám đánh lên Vân Lan Phong ta. Đáng tiếc a! Đáng tiếc...

Vân Lan Phủ chủ phát giác ra sự tồn tại của Quách Phong nhưng lại không chút kinh hoảng, cười điên cuồng thậm chí lộ ra vẻ dữ tợn.

- Người là... tu sĩ Ma đạo!

Thiên Cầm mặt trắng bệch nói.

Vừa rồi nàng chịu đựng hai lượt công kích của đối phương dĩ nhiên cảm nhận được một cỗ bá đạo tà lực của công pháp Ma đạo.

Tất cả tu sĩ toàn trường rung động không thôi.

Nơi này là phạm vi Thiên Tinh Đình, thiên hạ của tu sĩ chính đạo, làm sao lại xuất hiện tu sĩ Ma đạo.

Tu sĩ Ma đạo của Chu Vương Triều tự nhiên là đến từ Thiên Ma Uyển.

643. Chương 577: Tam Đại Ma Quân

Cỗ khí tức này đủ để bất kỳ tu sĩ cấp Phủ chủ nào sinh lòng sợ hãi. Rất hiển nhiên thực lực Vân Lan Phủ chủ này tuyệt đối trên cấp Phủ chủ.

Hơn nữa hấn thân là tu sĩ Ma đạo tiềm ẩn trong phạm vi Thiên Tinh Đình chính đạo khẳng định có bí mật không muốn người biết.

- Hai người các ngươi cùng lên đi.

Vân Lan Phủ chủ đạm mạc nhìn chăm chú hai người, một cỗ tinh thần uy năng khổng lồ vô tận chia ra làm hai phân biệt khóa chặt Quách Phong cùng Thiên cầm.

Dưới tình huống như vậy, hai người Quách Phong muốn chạy trốn hoặc thuận di gần như không có khả năng.

Đối phương thân là tu sĩ Ma đạo, tu vi cảnh giới vượt xa bọn họ, công pháp quỷ dị bá đạo khó thể nắm lấy.

- Chuyện tới lúc này, chỉ có liều mạng!

Thiên Cầm thần thức truyền âm với Quách Phong, khuôn mặt lộ vẻ kiên quyết.

Quách Phong thần sắc đạm mạc. Hấn có Thiên Cơ thần mạch, chảy trong cơ thể cũng là huyết mạch cường đại của Thiên thần thượng cổ, không chút sợ hãi một tu sĩ Ma đạo.

- Giết!

Trong hai mắt Quách Phong nở rộ thần quang chói mắt. không nói nhiều, một quyền đập hướng Vân Lan Phủ chủ.

Một quyền này trừ bỏ ẩn chứa tinh thần uy năng cấp Phủ chủ còn tràn ngập một cỗ áp bách về đẳng cấp, giống như là Thần thú đối mặt với Thần thú cùng cấp.

- Muốn chết!

Vân Lan Phủ chủ hơi hốt chém ra một chưởng, trong hư không bỗng nhiên hình thành một bàn tay màu tím thẫm mang theo lực lượng không gian đè ép bổ về phía Quách Phong.

Quách Phong không chút sợ sệt, một quyền chính diện oanh kích lên bàn tay màu tím thẫm đối phương cách không đánh ra.

Ầm~

Quyền chưởng chạm nhau bộc phát ra một cỗ dư ba cường đại, như gợn nước tản ra bốn phương tám hướng.

Trong không gian gió cuốn khắp nơi, mây quay cuồng, sấm rền vang.

Hô~

Sắc mặt Quách Phong hơi trắng bệch, thân thể lùi vài trượng trong hư không mới đứng vững.

- Ồ?

Vân Lan Phủ chủ lộ vẻ kinh dị, thấy đối phương có thể đón đỡ cứng đối cứng một chưởng cách không của mình không khỏi thu hồi lòng khinh thị.

Mà lúc này Thiên cầm cũng từ bên cạnh công kích tới, cái Ô bảy màu hóa thành một chùm sáng huyền lệ như tia chớp đâm tới cổ họng Vân Lan Phủ chủ.

- Ha ha ha...

Vân Lan Phủ chủ ngửa mặt lên trời cười lớn, hào quang tím thẫm trên người tăng vọt giống như thực chất, hình thành một đoàn quang vụ.

Thành thịnh!

Một kích của Thông linh Pháp bảo thượng phẩm nện lên người hấn chỉ khiến đoàn quang vụ kia nhộn nhạo một chút.

- Điều này... Sao có khả năng?

Thiên Cầm đầy khiếp sợ, ngay sau đó chuyển thành vẻ tuyệt vọng.

- Chỉ bằng vào hai Phủ chủ nhỏ bé các người cũng vọng tưởng chống lại bản quân!

Vân Lan Phủ chủ thần sắc lãnh đạm, một bàn tay hơi nâng lên, trong lòng bàn tay ngưng tụ ra một viên quang cầu màu tím thẫm. Một cỗ khí tức làm người ta hồi hộp từ trong phát ra.

-Phá!

Đúng lúc này Quách Phong như điện xạ bay tới, một quyền đập ra, trên nắm tay xuất hiện lửa xanh hừng hực.

Thình thịch!

Một quyền còn chưa đến gần liền bị quang vụ màu tím thẫm quanh thân Vân Lan Phủ chủ dâng lên ngăn cách ở ngoài.

Một cỗ lực phản chấn truyền ra bắn ngược Quách Phong ra xa mấy trượng.

- Thực lực của người cũng không tệ lắm. Nhưng chỉ dựa vào một đôi bàn tay thịt còn không đủ. Lấy Pháp bảo của người ra!

Vân Lan Phủ chủ đầy hứng thú nhìn Quách Phong một cái.

Quách Phong nghiêng chặt rằng. Một quyền vừa rồi hắn đã phát huy toàn lực lại vẫn không thể tạo thành thương tổn cho Vân Lan Phủ chủ dù chỉ là một chút xíu.

Đây là cường giả cấp bậc gì? Lại có thể coi nhân vật cấp Phủ chủ như không có gì?

-Người là ai...

Thiên Cầm đã ngừng công kích, trong lòng mất hết chiến ý.

-Ta là ai? Ha ha ha...

Trong mắt Vân Lan Phủ chủ thoáng hiện tinh quang, gần từng tiếng:

- Ta họ Tăng.

Họ Tăng?

Chúng tu sĩ đều ngần ra, lộ vẻ suy tư.

Thiên Cầm vừa nghe họ của đối phương, thở dài sâu kín:

- Nguyên lai các hạ là một trong ba đại Ma quân của Thiên Ma Uyên - Tăng Vân Tung.

Một trong ba đại Ma quân Tăng Vân Tung!

Ở trong sách cổ của Chu Vương Triều từng ghi lại:

- Thiên Ma Uyên chính là Thánh địa của ức vạn tu sĩ Ma đạo, do nhân vật thần thoại một giới Cửu U Ma Tôn 창조 khổng. Dưới tay hắn có ba đại Ma quân, mỗi người đều pháp thực thông thiên, năm tháng sinh tồn cũng cực kỳ xa xưa.

Thiên Cầm đã tuyệt vọng. Nàng chưa từng nghĩ tới mới vừa trở lại Đông Vân đại lục, ngay trong phạm vi của thế lực chính đạo lại gặp nhân vật cường đại gần với Cửu U Ma Tôn trong Ma đạo.

Nhân vật cấp bậc này chém giết cấp Phủ chủ gần như không khó khăn gì.

- Nếu đã cho các người biết sự tồn tại của ta, tất cả tu sĩ ở đây đừng mơ có một người sống sót.

Trên mặt Tăng Vân Tung lộ ra sát khí nồng đậm, đột nhiên vung tay lên. Cả khu vực một màu tối đen, bị hỏa diễm màu tím thẫm vô hình trời buộc.

Không gian bốn phía vặn vẹo biến hình, thần phục dưới dâm uy của Tăng Vân Tung.

Một cỗ lực lượng chạm đến pháp tắc sinh ra trong tay hắn khiến cho Thiên Cầm hoàn toàn lâm vào tuyệt vọng.

Hô~

Hỏa diễm màu tím thẫm nhảy lên, thu gọn lại từng chút một.

- A~

Tu sĩ trên Vân Lan Phong vừa chạm vào hỏa diễm màu tím thẫm này liền bị đốt thành tro tàn trong khoảnh khắc.

Hỏa diễm quỷ dị này tu sĩ Hóa Thần Kỳ chạm vào là chết, tu sĩ Hợp Thể Kỳ bình thường khó thể chống lại thời gian mấy hô hấp.

Cho dù là Hợp Thể đại tu sĩ cũng chỉ có thể kiên trì một chốc lát, đến khi chết Pháp bảo trên người cũng không còn tồn tại.

Tiếng kêu thảm thiết liên tục. Trong thời gian chớp mắt đã chết vài trăm tu sĩ.

Mỗi thời mỗi khắc đều có tu sĩ chết dưới hỏa diễm màu tím thẫm này.

Quách Phong mặt xanh mét, huyết mạch trong cơ thể chảy cuộn cuộn, tính toán liều chết một phen lao ra vòng vây.

- Quách trưởng Lão, đều là ta liên lụy đến người.

Thiên Cầm nói với vẻ thương tiếc, trong mắt lại không có bao nhiêu vẻ chờ mong.

- Không liên quan đến người... Ta chỉ muốn thức hiện lời hứa của mình mà thôi, cũng giống như sư tôn ta!

Chiến ý trên người Quách Phong không ngừng, cho dù là cục diện hẳn phải chết hẳn cũng muốn liều một phen.

Đúng lúc này, từ bên ngoài vùng bị ma uy bao phủ truyền đến thanh âm một nam một nữ:

- Đại sư huynh, cố gắng kiên trì chúng ta sẽ đến cứu huynh ra ngoài!

Vút vút-

Hai đạo độn quang một trước một sau hạ xuống phụ cận.

Chính là Tú Ninh cùng Vân Dịch.

Vân Dịch bảo vệ trước người Tú Ninh, tế ra Huyết Hồn Phiên. Sóng triều màu máu vô tận mãnh liệt tràn ra nhằm về phía khu vực ma uy.

Mùi máu tanh làm người ta hít thở không thông điên cuồng tàn phá, vô số oan hồn lệ quỷ kêu gào bên tai.

Phốc... Xuy xuy-

Sóng triều màu máu vừa chạm đến hỏa diễm màu tím thẫm liền tan rã nhanh chóng.

Nhưng trong Huyết Hồn Phiên này ẩn chứa tinh huyết cùng linh hồn của vô số yêu thú và tu sĩ đỉnh cấp, biến thành sóng triều màu máu vô cùng vô tận. Tiêu hao như vậy cũng không thể xem thường.

- Ô? Tu sĩ Huyết Ma Đạo!

Tăng Vân Tung khẽ kêu một tiếng, lộ vẻ kinh ngạc liếc mắt nhìn ra bên ngoài.

Huyết Ma Đạo cũng là một chi của Ma đạo, từ một trình độ nào đó mà nói Tăng Vân Tung cùng Vân Dịch xem như là tu sĩ cùng trận doanh Ma đạo.

- Tiểu bối, người là đệ tử của vị cao nhân Ma đạo nào?

Tăng Vân Tung không tùy tiện ra tay, lên tiếng muốn hỏi cặn kẽ.

Ở trong ba đại Ma quân của Thiên Ma Uyên cũng có một vị đại thần thông am hiểu Huyết Ma Đạo, thực lực còn mơ hồ ép Tăng Vân Tung một bậc.

Đồng thời tu sĩ Huyết Ma Đạo ở trong Ma đạo cũng rất có uy danh, nổi tiếng khát máu và giết chóc.

Vân Dịch khinh thường nói:

- Cái gì mà tu sĩ Ma đạo? Tên họ sư tôn ta há là người muốn thì có thể biết?
- Tiểu bối. Thân là tu sĩ Ma đạo chẳng lẽ người không biết đại danh của Lão phu?

Trên mặt Tăng Vân Tung lộ ra vài tia không vui.

- Đừng thấy sang bắt quàng làm họ. Cái gì tu sĩ Ma đạo, không quan hệ gì với ta.

Dứt lời, hai mắt Vân Dịch biến thành màu đỏ máu, một cỗ lực lượng giết chóc xông thẳng linh hồn bao phủ một khu vực.

Ầm~

Huyết Hồn Phiến hào quang bắn bốn phía, bỗng dừng biến lớn mấy lần. Lực lượng Huyết Sát cuồng bạo mang theo tàn hồn lệ phách ảnh hưởng thần trí như sóng dữ vọt tới.

Xuy Xuy Xuy...

Hỏa diễm màu tím thẩm bị ăn mòn nhanh chóng, uy lực giảm mạnh.

Thấy tình cảnh này, chúng tu sĩ trong khu vực ma uy đều từ trong tuyệt vọng tỉnh táo lại, trong mắt tràn ngập chiến ý.

- Liều mạng!
- Giết! Liều chết liều một lần, có lẽ còn có một đường sống sót.

Thành thịnh! Thành thịnh! Thành thịnh!

Công kích của pháp thuật. Pháp bảo nở rộ hào quang các màu huyền lệ.

Quách Phong có chút kinh ngạc nhìn hai người bên ngoài một cái, trên người đột nhiên vươn ra vài chục đạo lôi điện màu xanh.

Roẹt Roẹt ~

Lôi điện màu xanh này to chừng ngón cái, phát ra lực hủy diệt cường đại quăn quanh thân hắn.

Xông lên-

Trên tay Quách Phong bắt đầu nổi lên hỏa diễm màu xanh thẩm, tràn ngập lực lượng cuồng bạo.

Ầm ầm ầm~

Hắn thân có Thiên Cơ thần mạch, có được ưu thế người thường không thể bì, trong khoảnh khắc có thể phát huy ra lực phá hoại khủng bố.

- Tiểu bối. Người đã không thức thời, vậy bản quân trước hết giết chết phản đồ Ma đạo người.

Lúc này Tăng Vân Tung cũng cảm nhận được một cỗ áp lực không nhỏ.

Hắn giờ phút này chẳng qua chỉ là một phân thân mà thôi, gặp được một hai tu sĩ cấp Phủ chủ còn có thể ứng phó thoải mái, nếu có bốn năm người cộng thêm một đám tu sĩ đỉnh cấp thì lại phiền toái.

Sát khí trong mắt thoáng hiện, trong tay Tăng Vân Tung xuất hiện một thanh trường mâu ngăm đen, phía trên quăn quanh ma khí dày đặc. Trong lúc mơ hồ run lên phát ra ma uy khổng lồ kinh thiên.

Đây là một kiện Thông linh Pháp bảo thượng phẩm.

Vù~

Tăng Vân Tung giang hai tay, đột nhiên vung lên. Trường mâu ngăm đen mang theo hỏa diễm cuộn cuộn trong nháy mắt bắn tới trước người Quách Phong.

Tức thì nguy cơ trí mạng ép tới.

Vân Dịch tuy là Huyết Sát Quân Vương nhưng hẳn chỉ là cấp chuẩn Phủ chủ, tuyệt đối khó thể sống sót dưới một kích mạnh mẽ này.

Tăng Vân Tung có tự tin một kích này cho dù là cường giả cấp Phủ chủ đón đỡ hơn phân nửa là kết cục ngã xuống. Cho dù không chết cũng ném mất nửa cái mạng.

Chính vào lúc này, Tú Ninh ở phía sau Vân Dịch khẽ thốt một tiếng:

- Tinh Nguyệt Nghịch Chuyển!

Từ trên thân nàng truyền đến một cỗ khí tức thánh khiết không thể xâm phạm, ngón tay ngọc khẽ chỉ. Tinh Nguyệt Đồ ở trước người xuất hiện vô số tinh tú, trong khi xoay tròn tốc độ cao truyền ra một cỗ lực số mệnh không thể chống cự.

Ông~

Đen một khắc, trên Tinh Nguyệt Đồ hình thành một thông đạo thần bí do vô số tinh tú tạo thành.

Ở một bên khác, phía trên hư không có hai người một nam một nữ giống như thần tiên quyến lữ.

- Đại ca. Trên người Tú Ninh lại nắm giữ lực lượng thần kỳ như vậy!

Ninh Tuyết Dung ngạc nhiên thán phục nói.

Trong mắt Trương Hằng nổi lên ngân mang nhàn nhạt, nói nhỏ:

- Tinh tú, tinh không, bói toái. Nguyên lai là số mệnh lực.

- Nhưng mà lực lượng như vậy chung quy không phải dùng cho chiến đấu... Xem ra phải để ta giúp bọn họ một tay. Tuy nhiên, ở trong phạm vi Thiên Tinh Đình còn có thể gặp tu sĩ cao tầng Ma đạo, thật là thú vị!

644. Chương 578: Tinh Không Lĩnh Vực

Tú Ninh ra tay vào lúc mấu chốt, vô số tinh tú trong Tinh Nguyệt Đồ xoay tròn tốc độ cao hình thành một thông đạo tinh không thần bí. Một cỗ số mệnh lực phủ xuống nơi đây.

- Tinh Nguyệt Môn!

Tăng Vân Tung vừa thấy tình cảnh này, trong con ngươi âm lãnh lại thêm một tia sát phạt!

Tinh Nguyệt Môn, một trong môn phái bói toán thần bí thượng cổ, nắm giữ lực lượng tinh tú, thần thông khó lường được người tôn kính.

Hô'

Trường mâu ngăm đen vừa tiếp cận khu vực này liền bị một cỗ lực lượng trong vô hình dẫn dắt bay đi vào thông đạo thần bí của Tinh Nguyệt Đồ.

Tăng Vân Tung thấy cảnh này, sắc mặt phát lạnh, tinh thần uy năng hơn xa cấp Phủ chủ ầm ập tới toàn bộ dồn lên kiện lợi bảo công kích thượng phẩm trường mâu ngăm đen.

Hắn không phải khống chế kiện Thông linh Pháp bảo thượng phẩm này thoát khỏi lực dẫn dắt mà gia tăng lực hủy diệt.

Khi lực công kích đạt tới mức độ không thể chống lại, cái gì số mệnh cùng pháp tắc đều là trò đùa.

Phốc-

Trường mâu ngăm đen không lùi mà tiến tới, ầm ầm đâm vào Tinh Nguyệt Đồ'

Ông~

Trên Tinh Nguyệt Đồ, ức vạn tinh tú tỏa ánh hào quang chói mắt, trong thông đạo thần bí sinh ra một cỗ lực lượng phi thường quy hút trường mâu ngăm đen vào.

Hô!

Một kiện Thông linh Pháp bảo thượng phẩm cứ vậy biến mất.

Chúng tu sĩ đều kinh dị vô cùng. Thế gian nào có pháp thuật như thế?

Chỉ có Tăng Vân Tung lộ vẻ châm chọc. Là ma quân cổ xưa của Thiên Ma Uyên, niên đại hần sinh tồn cực kỳ xa xưa, cũng không phải không biết thần thông của Tinh Nguyệt Môn, thậm chí còn biết lai lịch của kiện Truyền thừa Linh bảo trong tay Tú Ninh.

Hơn nữa, hần vẫn còn giữ liên hệ với kiện Thông linh Pháp bảo thượng phẩm của mình, giờ phút này vẫn còn hoàn hảo không tổn hao gì.

- Tinh Nguyệt Nghịch Chuyển.

Tú Ninh vẽ mặt điềm tĩnh, đôi môi khẽ hé, phun ra từng chú ngữ thượng cổ khó thể nói rõ. Trong hư không mơ hồ có thể thấy được những phù văn thần bí trôi nổi, cổ xưa mà mãi mãi.

Đột nhiên, Thông đạo tinh không thần bí trong Tinh Nguyệt Đồ run lên, trường mâu ngăm đen nguyên bản lại nghịch chuyển quay về.

Vù~

Nó mang theo lực lượng vốn có không thay đổi với lực vạn quân hung hăng đâm tới Tăng Vân Tung. cũng chính là chủ nhân của nó.

Tăng Vân Tung hơi lộ vẻ kinh dị, tắc lưỡi nói:

- Sau Tinh Nguyệt nữ thần, Tinh Nguyệt Môn lại còn có thể có nhân tài như thế. Thường nghị Tinh Nguyệt Môn am hiểu bói toán, có thể đoán trước lành dữ. Không biết người có thể đoán trước vận mệnh mình sắp ngã xuống hay là bị ta bắt về Thiên Ma Uyên.

Vù!

Trường mâu ngăm đen nghịch chuyển như tia chớp, trong chớp mắt bắn tới trước mắt Tăng Vân Tung.

Vị nhân vật cấp bậc Ma quân này chỉ cười nhạt, vươn tay ra, hời hợt nắm lấy.

Ông!

Hỏa diễm rào rạt trên trường mâu ngăm đen bị hần cắn nuốt hết, cỗ lực lượng thật lớn kia khiến thân thể hần liên tục lùi ra một đoạn vài chục trượng trong hư không.

Rất hiển nhiên Tinh Nguyệt Nghịch Chuyển của Tú Ninh chủ yếu là tạo nên tác dụng phòng ngự, cũng không mang đến cho Tăng Vân Tung thương tổn thực chất gì-

- Trước khi đến đây, Tú Ninh chưa từng bói toán nhưng lại biết kết cục bi thảm của người. Nghĩ tới các hạ chỉ là một phân thân của Tăng Vân Tung trong ba đại Ma quân, thực lực cùng chỉ tương đương Độ Kiếp sơ kỳ.

Trong mắt Tú Ninh lóe lên hào quang thần bí, ngó nghiêng nhân vật cao tăng Ma đạo trước mắt, U tĩnh linh hoạt, có một cỗ khí tức thần thánh không thể xâm phạm.

- Ô? Không cần bói toán cũng biết kết cục của bản tôn? Nói như vậy, thần Thông bói toán của người ở Tinh Nguyệt Môn thậm chí là toàn bộ Chu Vương Triều đều là “tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả” ?

Tăng Vân Tung cùng lộ vẻ suy tư, thấy bộ dạng đối phương không chút sợ hãi, không khỏi sinh lòng nghi hoặc.

Tú Ninh cười rạng rỡ, huỳnh lệ như hoa lại cao không thể với tới:

- Nếu luận thuật bói toán. Tú Ninh tự nhận không kém Tinh Nguyệt nữ thần trước kia. Nhưng so với Thần Linh Nhân của sư tôn lại kém rất xa.

- Sư tôn của người?

Tăng Vân Tung chấn động, sử dụng thần thức mạnh mẽ của mình đảo qua một khu vực.

Nàng này lại xưng là thuật bói toán của mình không kém gì Tinh Nguyệt nữ thần. Đối với điểm này Tăng Vân Tung cũng khó thể xác định. Nhưng nghe ý tứ của nàng ta, còn có một vị sư tôn càng thêm thần bí.

- Giết giết!

Trong khu vực ma uy, chúng đại tu sĩ cùng hai nhân vật cấp Phủ chủ liên thủ, lực công kích đạt tới một mức độ trước nay chưa từng có, nhân cơ hội Tăng Vân Tung phân tâm không ngờ có thể đánh ra một lỗ hổng to lớn trong khu vực tối đen này.

Ầm!

Đen một khắc, một quyền mang theo lôi xà màu xanh cuồng bạo của Quách Phong nện lên hư không, nổ tung cả khu vực ma uy này.

- Xông ra ngoài!

Mười mấy tu sĩ còn sót lại đều khản cấp bay ra.

Vút Vút ~

Đại bộ phận tu sĩ đều lựa chọn rút đi, chỉ còn lại số ít vài người ở lại quan sát.

- Đại sư huynh. Ma đầu này giao cho hai chúng ta, huynh chạy trước đi!

Vân Dịch thần thức truyền âm với Quách Phong.

Quách Phong ngậy ra tại chỗ, hết sức nghi hoặc hỏi:

- Ta là sư huynh của người?

Vân Dịch gật đầu:

- Đệ tên Vân Dịch, là Nhị sư đệ của huynh. Nàng là tam sư muội Tú Ninh.

- Khi nào thì ta có thêm một đôi sư đệ sư muội...

Quách Phong có chút không tin, lắc đầu nói:

- Thật xin lỗi, hẳn là các người nhận sai người.

- Nhận sai người? Điều này tuyệt đối không có khả năng. Huynh có phải gọi là Quách Phong?

Vân Dịch hỏi.

Quách Phong hơi kinh ngạc nói:

- Chúng ta chưa từng gặp mặt, người lại biết tên của ta. Chẳng lẽ là thật sự?

- Đại sư huynh, không cần nghi ngờ. Sư tôn biết được huynh có phiền toái mới để chúng ta tới trợ giúp huynh một tay.

Vân Dịch cười nói.

- Ta vẫn không thể tin lời các người, nhưng Ma đầu này vẫn là để chúng ta cùng nhau đối phó đi.

Chiến ý trong mắt Quách Phong không ngừng, lạnh lùng nhìn chằm chằm Tăng Vân Tung cách đó không xa, nói với Thiên cầm:

- Ma đầu này không trừ đối với Vân Lan Phủ mà nói là một uy hiếp thật lớn, đối với tương lai của Lưu Vũ Tương Kiếm Môn cũng rất bất lợi.

Thiên Cầm gật đầu nói:

- Với thực lực của đám người chúng ta, nếu liên hợp cùng một chỗ cũng không cần sợ hãi Ma đầu này.

Đúng lúc này, thần thức Tăng Vân Tung bắt được một tia sơ hở ở một khu vực gần đó, quát lạnh một tiếng:

- Đi ra, bản quân đã phát hiện sự tồn tại của người.

Mọi người đều ghé mắt nhìn.

Vân Dịch thầm nghĩ: “Chẳng lẽ hành tung của sư tôn lão nhân gia bị lộ?”

Vút!

Một đạo bạch quang lạnh băng cấp tốc xẹt tới, hiện ra bóng dáng một bà lão.

Chính là Băng Liên bà bà, một người hầu mà Trương Hằng thu ở Bồng Lai Đảo.

- Đây chính là sư tôn mà người nói?

Tăng Vân Tung cười lạnh nói:

- Chẳng qua là một nhân vật cấp Phủ chủ mà thôi. Chỉ bằng vào đám người các người có thể làm gì được ta?

Giờ phút này Tăng Vân Tung đã không còn khả năng chém giết mọi người.

Đối mặt với bốn tu sĩ cấp Phủ chủ cộng thêm một Huyết Sát Quân Vương cấp chuẩn Phủ chủ, hiện tại hẳn phải làm chính là bỏ chạy, không cần tranh phong chính diện.

Băng Liên bà bà lạnh lùng nói:

- Ta chỉ là một người hầu mà thôi.

Người hầu?

Thiên Cầm giật mình. Tăng Vân Tung cũng sửng sốt.

Cường giả cấp Phủ chủ thế mà lại là một người hầu.

Chủ nhân của bà ta sẽ là loại nhân vật cường đại cỡ nào?

Để cho cường giả cấp Phủ chủ làm người hầu, cho dù là nhân vật cấp bậc ba đại Ma quân cũng khó thể hưởng quang vinh như thế.

- Chúng ta nhất định phải lưu hẩn lại để trừ tai họa về sau!

Tú Ninh thừa cơ hội này, bàn tay ngọc khê gơ lên, Tinh Nguyệt Đồ bỗng nhiên biến lớn, biến lớn...

Ông!

Đột nhiên, cả khu vực đều bao phủ trong một tầng tinh không thần bí.

- Tinh Không linh vực?

Tăng Vân Tung kinh hô một tiếng:

- Người lại có thể phát huy uy năng của Tinh Nguyệt Đồ tới cảnh giới như thế? Ta còn cảm nhận được một cổ khí tức quen thuộc trên người người... Chẳng lẽ người chính là Tinh Nguyệt nữ thần?

Trên người Tú Ninh tỏa ra tinh quang thánh khiết, đứng thẳng trên vùng tinh không này giống như nữ thần. Trong đôi mắt thâm thúy mà sáng ngời của nàng toát ra vẻ cơ trí, thập phần bình tĩnh nói:

- Đúng và cũng không đúng.

Tăng Vân Tung cũng bất chấp đối phương có phải hay không, thân bị lọt vào trong lĩnh vực do Truyền thừa Linh bảo của đối phương tạo thành đối với hắn mà nói cũng không phải là một chuyện tốt.

Lúc này, bốn người Băng Liên bà bà, Thiên cầm, Vân Dịch, Quách Phong cũng đồng loạt ra tay. Công kích cuồng bạo dồn dập áp bách tới Tăng Vân Tung.

Khuôn mặt Tăng Vân Tung lộ vẻ ngưng trọng, quang vụ tím thẫm quanh thân đột nhiên bùng lên cao hơn trước, trường mâu ngăm đen trong tay gơ cao hung hăng đâm tới vùng Tinh Không linh vực này.

Ầm!

Bốn cổ công kích của nhân vật thực lực có thể so với cấp Phủ chủ âm âm đánh lên trên người Tăng Vân Tung.

Xuy... vút!

Mà lúc này một kích toàn lực của Tăng Vân Tung cũng đánh lên Tinh Không lĩnh vực.

Phốc! Phốc!

Tú Ninh cùng Tăng Vân Tung gần như cùng lúc học ra một bùng máu, sắc mặt trắng bệch.

Lĩnh vực không gian bốn phía lắc lư một hồi.

- Các người muốn giết ta, điều đó không có khả năng!

Trên người vị quân chủ Ma đạo này bộc phát ra ma khí cuộn cuộn cuồng bạo không kiềm chế được, chấn nhiếp cả một khu vực.

Cho dù cách xa nhau vài chục vạn dặm cũng có thể cảm nhận được cỗ ma khí kinhxung thiên này một cách rõ ràng vô cùng.

Trên chín tầng trời Thiên Tinh Đình.

- Lại có tu sĩ Ma đạo đến Thiên Tinh Đình ta làm càn giường oai. Dương Lâm, người qua tiêu diệt phân thân Ma đầu này.

Một thanh âm nam nhân ôn hòa vang lên trong Thiên Tinh Đình truyền tới bên tai Dương Lâm - một trong ba thần tướng.

- Dạ. Thánh quân đại nhân!

Một nam nhân cao lớn dáng người khôi ngô màu da đồng cổ hết sức cung kính tuân mệnh.

Bá!

Bóng dáng hần biến mất khỏi Thiên Tinh Đình.

- Có tu sĩ Ma đầu xông tới Thiên Tinh Đình ta, vừa rồi người có nghe được thanh âm của Thánh quân đại nhân không? Mấy ngàn năm rồi, đây là lần đầu tiên Thánh Quân đại nhân công khai phát ý chỉ.

- Đi, chúng ta theo Dương Lâm đại nhân cùng đi giết Ma đầu của Thiên Ma Uyên.

Bá bá!

Bốn năm tên cường giả cấp Phủ chủ theo sát Dương Lâm, về phần Hợp Thể đại tu sĩ phía sau chen chúc tới lại càng tới vài trăm người.

- Mọi người cùng lên, chém yêu trừ ma!

Một làn sóng triều cuồng nhiệt thổi quét trong phạm vi Thiên Tinh Đình.

Đứng phía trên bầu trời đêm, Trương Hằng đột nhiên lộ ra vẻ kinh ngạc:

- Sao đột nhiên có nhiều tu sĩ như vậy... Ồ, khẳng định là Thiên Tinh Đình phái người tới tiêu diệt Ma đầu.

- Không được. Chiến lợi phẩm của Ma đầu này cũng không thể để bọn họ cướp đi.

Trương Hằng thì thảo lẩm bẩm, thân hình “Bá” một tiếng biến mất.

645. Chương 579: Sư Tôn Ra Tay

Bên tai đám người Tú Ninh đột nhiên truyền tới một thanh âm.

Thanh âm này rất quen thuộc, bất kể là Quách Phong, Vân Dịch hay là Tú Ninh đều có thể nhận ra chủ nhân của nó.

- Sư tôn?!!!

Quách Phong kinh hô một tiếng, mặt lộ vẻ kích động hưng phấn, thần thức đảo qua lại không phát giác ra cái gì.

- Đại sư huynh, chúng ta cùng lui ra. Ma đầu này giao cho sư tôn đối phó.

Tú Ninh thần thức truyền âm với Quách Phong.

- Chẳng lẽ... Các người thật sự là đồng môn sư huynh muội của ta?

Trên mặt Quách Phong lộ ra vẻ kinh dị.

- Phong nhi, không cần hoài nghi nữa. Bọn họ chính là sư đệ cùng sư muội của người.

Đúng lúc này, thanh âm hơi mang vẻ cứng chiều của Trương Hằng vang lên bên tai Quách Phong.

- Sư tôn! Sư tôn! Cuối cùng coi như ta tìm được người...

Hốc mắt Quách Phong hơi ướt, kích động vô cùng.

- Người nào?

Tăng Vân Tung cảm giác được một cỗ thần thức cường đại vươn tới nơi này, sinh lòng cảm ứng.

Vút Vút Vút —

Năm người đám Tú Ninh bắn nhanh ra ngoài, giành ra một vùng không gian.

-Ồ?

Tăng Vân Tung cảm nhận được vài tia không ổn, hành động của mấy người này rất khả nghi.

- Đám tiểu tử các người. nếu không dám đánh như vậy Tăng mỗ đi trước một bước.

Tăng Vân Tung cũng không muốn ở lâu trong phạm vi chính đạo Thiên Tinh Đình, để tránh cho phân thân này bị hao tổn.

- Lưu lại đi.

Một thanh âm lãnh đạm từ trên đỉnh đầu truyền tới, một cỗ tinh thần uy năng vượt xa cấp Phủ chủ phong tỏa chặt chẽ một khu vực nhỏ nơi Tăng Vân Tung.

Bá!

Thân hình Trương Hằng xuất hiện ở đối diện hần.

- Là người?

Thiên Cầm vừa thấy người này không khỏi kinh hô một tiếng, liếc mắt nhận ra thân phận của Trương Hằng.

- Người là ai?

Tăng Vân Tung chấn động. Nam nhân trước mắt lại mang đến cho hần một cảm giác nguy cơ mãnh liệt.

- Ta là người tới lấy mạng chó của người.

Trương Hằng hơi hệt bước ra phía trước một bước.

Thân thể Tăng Vân Tung không tự chủ lui ra sau một chút, chỉ cảm thấy nhất cử nhất động của đối phương đều ẩn chứa lực lượng cuộn cuộn trong thiên địa, dồn ép mình vào một góc chết.

- Tú Ninh ra mắt Đại sư huynh.

- Vân Dịch ra mắt Đại sư huynh.

Ở một bên khác, ba sư huynh muội Quách Phong. Vân Dịch, Tú Ninh mới bắt đầu chính thức nhận nhau.

Quách Phong vẻ ngạc nhiên vui mừng:

- Nguyên lai các người thật là sư đệ và sư muội đồng môn của ta. Đều do ta đa nghi. Chuyện vừa rồi, các người không nên để ý.

- Đại sư huynh khách khí rồi. Phản ứng vừa rồi của huynh chỉ chẳng qua là sự thương tình của con người. chỉ có thể trách chúng ta nóng vội.

Vân Dịch cười nói.

Thiên Cầm nghe được đối thoại giữa mấy người. khẽ thở dài một hơi:

- Nguyên lai các người đều là đệ tử của hần.

Trong lúc bọn họ nói chuyện với nhau, Trương Hằng cùng Tăng Vân Tung kia cùng bắt đầu giao thủ.

Trương Hằng đôi bàn tay trần, trong nháy mắt phát huy ra lực lượng khủng bố. Tăng Vân Tung kia cầm trường mâu ngăm đen trong tay lại bị hần áp chế gắt gao.

- Đây là thực lực của bản tôn Trương Hằng?

Thiên Cầm âm thầm kinh hãi. Thực lực của phân thân Tăng Vân Tung này tương đương với tu sĩ Độ Kiếp sơ kỳ, nhưng ở trước mặt Trương Hằng lại không có bao nhiêu sức phản kháng.

Ầm ầm ầm!

Trong hư không truyền đến từng đợt tiếng nổ vang dội, rung động phạm vi mấy trăm dặm.

Cho dù là dư ba sinh ra trong khi hai người giao chiến đều có thể dễ dàng giết chết Hợp Thể Kỳ đại tu sĩ, tu sĩ cấp Phủ chủ đều phải ứng phó cẩn thận.

- Các hạ là vị tu sĩ nào của Chu Vương Triều? Người ta không cừu không oán. hà tất cần ép người quá mức như vậy?

Tăng Vân Tung vừa đánh vừa lui, nói với Trương Hằng, trong lời nói lộ ra vẻ cấp bách.

- Trương mỗ chẳng qua là tán tu. chính là sư tôn của bọn họ. Vừa rồi người ỷ vào thực lực cao cường. làm nhục bọn họ, sao ta có thể buông tha người?

Trương Hằng không nhanh không chậm vung hai đấm. vừa đánh vừa nói chuyện lộ vẻ rất nhàn nhã.

- Người là sư tôn của bọn họ, họ Trương...

Tăng Vân Tung mới vừa nói tới đây bị một quyền của Trương Hằng đánh bay mười mấy trượng, từ trên trường mâu ngăm đen trong tay truyền ra một cỗ lực đạo kinh khủng, chấn động cánh tay hần tê rần.

- Lực lượng người này cũng quá biến thái... Quả thật có thể so với Thần thú cùng cấp!

Tăng Vân Tung âm thầm kêu khổ. Đối mặt với một đối thủ cơ hồ không hề sơ hở như vậy số phận hần chỉ có bị ăn đòn.

Càng làm cho hần thất kinh trong lòng chính là đánh đến giờ cùng không thấy đối phương thi triển đại thần thông hoặc Pháp bảo gì. Hần cũng không cho rằng đối phương chỉ am hiểu đánh cận chiến.

Nên biết rằng, vài tên đệ tử Trương Hằng thu đều am hiểu các loại thần thông. Lúc trước nữ nhân của Tinh Nguyệt Môn cũng từng nói thuật bói toán của mình không kém Tinh Nguyệt nữ thần, duy nhất kém sư tôn của mình.

- Người có phải gọi là Trương Hằng hay không...

Đột nhiên trong đầu Tăng Vân Tung bỗng nhảy ra một cái tên.

Trương Hằng nao nao:

- Làm sao người biết?

Tăng Vân Tung thở nhẹ một hơi:

- Chuyện các hạ tung hoành Cửu U hải vực đã truyền khắp toàn bộ Chu Vương Triều, sao ta lại không biết. Lúc trước nghe được lời đồn có liên quan đến Trương đạo hữu còn có chút nghi ngờ. hôm nay gặp được quả thật bội phục. Phân thân này của ta tự nhận không phải đối thủ của đạo hữu. nếu có cơ hội mời các hạ tới Thiên Ma Uyên cùng bản tôn của ta so tài.

Mấy câu ngắn ngủi. Tăng Vân Tung trước tiên là tăng bốc đối phương, ngay sau đó lại sử dụng pháp kích tướng. Không hổ là lão cáo già ma đạo sống vô số năm.

Trương Hằng cười nhạt:

- Trước hết giết chết phân thân này của ngươi. ngày sau gặp gỡ Cửu U Ma tôn có lẽ còn có cơ hội gặp lại ngươi.

- Ngươi biết Ma tôn đại nhân?

Tăng Vân Tung sợ hãi trong lòng. vừa thấy bộ dạng Trương Hằng rất hồ hững không khỏi hoài nghi. Chẳng lẽ người này là nhân vật cấm kỵ cùng cấp Ma tôn đại nhân?

- Khởi động chấm dứt, nếu kéo dài nữa chờ tu sĩ Thiên Tinh Đình tới thì phiền.

Trương Hằng duỗi tay, Phá Không Kiếm lơ lửng trước người hắn.

Ông!

Phi kiếm màu bạc trong suốt huyền lệ, phong mang của lưỡi và mũi kiếm gần như nửa trong suốt, nở rộ hàn quang lãnh liệt.

Khoảnh khắc Phá Không Kiếm xuất hiện, Thông linh Pháp bảo trong tay tất cả tu sĩ ở đây đều đồng loạt run rẩy, sợ hãi tột cùng ngay cả Thông linh Pháp bảo thượng phẩm cũng không ngoại lệ.

Tăng Vân Tung chỉ cảm thấy khí linh của trường mâu ngăm đen trong tay mình truyền đến một ý sợ hãi.

- Rõ ràng chỉ là một kiện Thông linh Pháp bảo thượng phẩm vì sao có thể phóng ra khí tức khủng bố như thế?

Tăng Vân Tung nắm chặt Thông linh Pháp bảo thượng phẩm trong tay, âm thầm suy tính kế chạy trốn.

Đến một lúc, trong lòng hắn máy động, dư quang khóe mắt liếc tới đám người Vân Dịch.

- Ta chỉ cần trả một cái giá nhất định thi triển bí thuật bắt một gã đệ tử của Trương Hằng sau đó tiến hành uy hiếp...

Tăng Vân Tung nghĩ rồi, trong lòng cực kỳ bình tĩnh.

Trương Hằng thì dùng vẻ mặt cười nhạt nhìn hắn, trên cột nói:

- Nhân vật cấp bậc ba đại Ma quân, ngươi lại muốn thi triển quỷ kế gì?

Đối mặt với hai mắt của Trương Hằng, Tăng Vân Tung lại có một loại ảo giác bị đối phương nhìn thấu tâm tư.

- Hôm nay tạm thời tiêu diệt một phân thân của ngươi.

Sắc mặt Trương Hằng sa sầm. khoảnh khắc đối phương sinh ra ý niệm kia thì sát ý trong lòng hắn càng đậm.

Ầm!

Tăng Vân Tung thấy tình thế không đúng. khí thế tăng vọt gấp đôi. Hỏa diễm màu tím thẩm hóa thành một con rồng dài, phá vỡ trói buộc của tinh thần uy năng của Trương Hằng. tập trung mục tiêu - Vân Dịch.

Cũng là tu sĩ cấp chuẩn Phủ chủ duy nhất tại đây!

-o0o-

646. Chương 580: Chuẩn Bị Trước Tầng Bốn (thượng)

Một tầng bóng râm rộng lớn như vậy, bao phủ thân thể nhỏ bé của Vân Dịch, lập tức hắn chịu đựng áp lực cùng nguy cơ trước nay chưa từng có. ở trước mặt công kích mệnh mông cuồn cuộn mà cường đại như thế. hắn chỉ cảm thấy mình giống như một con kiến, không có một chút lực phản kháng.

Độ Kiếp sơ kỳ thi triển bí thuật thực lực cường đại biết bao, miêu sát một cường giả cấp Phủ chủ đều không thành vấn đề. huống chi Vân Dịch chỉ là tu sĩ chuẩn cấp Phủ chủ.

“Chỉ cần bắt người thiếu niên này. ta có thể toàn thân trở ra!” Trong ánh mắt Tăng Vân Tung lóe ra vẻ tươi cười sắp thực hiện được âm mưu.

- Chấn Áp Quyết!

Đúng lúc này, một lực chấn áp vô thượng từ trên trời giáng xuống, giống như một cự thạch ỨC VẠN CÂN HUNG hăng nện trên người hắn.

Chấn áp đến từ linh hồn lại càng đáng sợ hơn khiến cho công kích của Tăng Vân Tung bị cắt đứt.

“Ầm!”

Mặc kệ là khí thể màu tím đen kinh thiên hay là nhân vật Ma quân vô địch, đều bị lực chấn áp vô hình kia đè ép trong hư không, chịu đựng một trọng áp khó có thể tưởng tượng.

“Phốc!”

Tăng Vân Tung phun ra một búng máu, sắc mặt trắng bệch, nhưng thật ra vẫn còn miễn cưỡng chống được.

Thế nhưng lực chấn áp vô thượng trong hư không kia. lại vô cùng vô tận không ngừng vọt tới. khiến hắn không có cơ hội thở dốc.

“Đây là thần thông gì, mà lại đáng sợ như thế!” Tăng Vân Tung lộ vẻ mặt hoảng sợ. hết sức kinh hãi vì loại thần thông khủng bố thần bí này.

Hắn đã sống qua biết bao năm tháng xa xưa, chưa bao giờ thấy qua bất luận kẻ nào lại có thể sử dụng pháp thuật trọng lực đến cảnh giới như thế. không chỉ nhằm vào thân thể. mà còn thi triển công kích cường đại vào linh hồn.

- Chấn Áp Quyết!

Trương Hằng lại quát nhẹ, vẫn chưa sử dụng “Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp”, chỉ đơn thuần sử dụng thức thứ nhất cổ tháp, toàn lực thi triển.

Phốc!

Mặc dù có phòng bị. Tăng Vân Tung vẫn như cũ khó có thể chống cự. phun ra một búng máu. thân thể bị đè ép đến máu thịt lẫn lộn không còn hình người.

- A...

Trong tiếng gào thét, ngọn lửa màu đen tím hình con rồng dài hóa thành một tầng bảo hộ bao phủ trên người hắn.

“Ầm!”

Tăng Vân Tung cuối cùng chống lại được thức thứ nhất cổ tháp toàn lực thi triển, nhưng hắn vẫn chịu thiệt thòi vì trước đó không hề phòng bị. và lại không có mang theo loại Pháp bảo phòng ngự gì.

- Thần thông của các hạ. Tăng mỗ linh giáo...

Tăng Vân Tung nhìn chòng chọc vào Trương Hằng, sắc mặt âm độc. Thân thể hắn ở dưới lực chấn áp hơi hơi nhích động.

Giờ phút này, hắn đã biết rằng mình muốn chạy thoát khỏi số mệnh đã không có khả năng.

Trương Hằng lạnh nhạt cười:

- Cho dù Trương mỗ không lấy cái mạng khối phân thân này của người, sắp tới tu sĩ Thiên Tinh Đình cũng sẽ không bỏ qua cho người.

- Thiên Tinh Đình?

Tăng Vân Tung thoáng nao nao, đột nhiên hiểu ra.

Hiện tại hắn đã bại lộ thân phận, ma khí kinh thiên, sao có thể không khiến cho người ta chú ý.

Trương Hằng nhẹ nhàng giơ cao Phá Không Kiếm, thản nhiên nói:

- Có thể chết ở dưới kiếm của ta, người cũng là chết không hối tiếc.

Vừa nghe lời ấy. Tăng Vân Tung đầu tiên là lộ vẻ mặt giận dữ, nhưng ngay sau đó nghĩ đến đối phương có thể có được thân phận cùng thực lực như thế, ngược lại bình tĩnh trở lại:

- Đây chẳng qua là một khối phân thân, nếu có thể chết ở trong tay nhân vật cầm kỳ, đích xác ta cũng không có gì tiếc nuối.

Trương Hằng lắc đầu:

- Trương mỗ hiện tại cũng không phải là nhân vật cầm kỳ thần thoại gì. thực lực cũng không phải mạnh như trong tưởng tượng của người.

Dứt lời, hắn chậm rãi nâng lên Phá Không Kiếm.

- Ý của người là gì...

Tăng Vân Tung có chút khó hiểu.

Trương Hằng cũng lười giải thích cái gì. Phá Không Kiếm ‘Vèo’ một cái. cắt qua hư không như một tia chớp chém trên người Tăng Vân Tung.

Không có khí thế kinh thiên, chỉ là một kiếm bình thường như vậy. vô cùng thoải mái xuyên thủng cổ họng Tăng Vân Tung.

Tăng Vân Tung thất khiếu đổ máu mà chết, còn há to miệng, trên mặt còn chứa đầy vẻ mờ mịt.

Trước khi chết, hắn cảm nhận được một cỗ ý chí.

Một cỗ ý chí không thể ngăn cản!

“Ông!”

Phá Không Kiếm chuyển mình một cái trên hư không rồi bay vụt trở về. truyền đến một dao động tinh thần hưng phấn vui sướng.

Trương Hằng đưa tay chậm rãi vuốt ve Phá Không Kiếm, sau một lát đợi nó bình tĩnh trở lại thu vào trong cơ thể.

Sau đó, Trương Hằng đảo mắt nhìn lướt qua chiến lợi phẩm tại trường, duỗi tay ra thu lấy toàn bộ các thứ Tăng Vân Tung lưu lại.

- Chung quy chỉ là một khối phân thân, trên người cũng không có thứ gì có giá trị lắm...

Trương Hằng thì thảo lắm bẫm, vớt mấy thứ này trong không gian.

- Sư tôn!

- Sư tôn...

Đúng lúc này, từ xa xa bay tới mấy đạo độn quang, bay đến trước nhất đương nhiên là ba đệ tử của Trương Hằng.

Quách Phong trong hốc mắt đầy nước mắt, bay đến trước mặt Trương Hằng, khom người thật sâu chào, thanh âm có chút khàn khàn:

- Sư tôn! Rất cục đệ tử gặp lại người rồi!

Trương Hằng đỡ hắn đứng lên, vui mừng nói:

- Bốn thầy trò chúng ta cuối cùng lần đầu tiên gặp nhau đầy đủ. đúng rồi, còn có sư mẫu các người.

Vừa dứt lời, Ninh Tuyết Dung nhẹ nhàng như tiên tử hiện ra bên cạnh Trương Hằng, lẳng lặng nhìn ba đệ tử của Trương Hằng thu nhận.

- Bái kiến sư mẫu!

Quách Phong lại tiến đến thi lễ.

- Phong nhi đứng lên đi! Nhiều năm không gặp. người đã là một nam tử hán đỉnh thiên lập địa.

Ninh Tuyết Dung hé miệng cười nói.

Đúng lúc này, Thiên cầm từ cách đó không xa bay tới. hơi hạ thấp người chào Trương Hằng, hàm chứa ý cười nói:

- Từ khi từ biệt ở Tử Hoàng Phủ Cửu U hải vực. không nghĩ tới chúng ta có thể nhanh như vậy gặp lại.

Trương Hằng nói:

- Ngày đó ở La Sát Mật Ngục trong Tử Hoàng Điện. Trương mỗ có chỗ nào đắc tội. còn mong Thiên cầm đạo hữu thứ lỗi!

- Cái này cũng chỉ trách ta đa tâm! Hôm nay được Trương đạo hữu tương trợ. Thiên cầm đã cảm thấy mỹ mãn chỉ có điều... Vì thế lại làm cho đạo hữu đắc tội với cường địch mới.

Thiên Cầm hơi có vẻ hổ thẹn nói.

Trương Hằng hồ hững nói:

- Cũng chỉ là một tu sĩ Độ Kiếp Kỳ mà thôi, không cần quan tâm.

Thiên Cầm lộ vẻ mặt kinh sợ. ngay sau đó khôi phục lại bình tĩnh, nhưng trong lòng nổi lên sóng gió khó có thể yên tâm.

Từ lúc nào thì Trương Hằng đã xem thường không để tu sĩ Độ Kiếp Kỳ ở trong mắt.

Chẳng lẽ hắn thật sự trở thành nhân vật cấm kỵ của nhất giới?

Trương Hằng hơi chút trầm ngâm, rồi sáng khoái lấy ra Linh bảo phòng ngự thượng phẩm “Tâm Tì Thiên Giáp” lấy được từ Băng Liên bà bà.

- Kiện Linh bảo phòng ngự thượng phẩm này tặng cho Thiên cầm đạo hữu, để thực hiện lời hứa hẹn của Trương mỗ lúc trước ở Tử Hoàng Điện.

- Cái này...

Thiên Cầm kinh ngạc đến ngây người, đối phương nhưng lại nhẹ nhàng đưa ra một kiện Linh bảo phòng ngự thượng phẩm như vậy.

Rất nhanh, nàng kịp phản ứng, lắc đầu nói:

- Cái này không được... Thật sự quá quý giá!

Cường giả cấp Phủ chủ bình thường, chính là có một kiện Thông linh Pháp bảo thượng phẩm, nhiều nhất cũng chỉ hai kiện, về phần Linh bảo phòng ngự thượng phẩm, ngay cả muốn cũng không dám nghĩ tới.

- Đạo hữu cứ cầm lấy đi! Mấy thứ này với ta mà nói. đã không ích lợi lắm. Cũng coi như thực hiện lời hứa ngày đó.

Trong giọng nói của Trương Hằng lộ ra vài tia thành ý.

Thiên Cầm đột nhiên nhớ tới hôm đó ở trong La Sát Mật Ngục Tử Hoàng Điện. Trương Hằng từng nói qua: “Người cho rằng Trương mỗ thật sự là hạng người trong lòng chỉ có lợi ích thôi sao? Nếu không phải liên quan tới tánh mạng của mình, ta cũng sẽ không cần. không đến mức không từ thủ đoạn giành bảo vật của

người. Nếu tương lai một ngày nào đó gặp lại người, có lẽ Trương mỗ sẽ trả lại cho người một kiện Thông linh Pháp bảo còn tốt hơn...”

Câu nói của Trương Hằng lúc đó còn văng vẳng bên tai.

- Được rồi. kiện bảo vật này ta tạm thời lưu lại! Nếu một ngày nào đó. Trương đạo hữu cần vật ấy, có thể bất cứ lúc nào tới tìm ta lấy lại.

Thiên cầm tiếp nhận “Tâm Ti Thiên Giáp” còn nói với Trương Hằng.

Trương Hằng vừa định lên tiếng, đột nhiên như phát hiện điều gì, vội vàng nói:

- Tu sĩ Thiên Tinh Đình sắp đến đây. chuyện kế tiếp phải giao cho Thiên cầm đạo hữu đi ứng phó rồi. chúng ta đi trước một bước!

“Vù Vù Vù vù!”

Trương Hằng, Ninh Tuyết Dung, sư huynh muội ba người, cộng thêm Băng Liên bà bà cùng nhau bay về phương xa. trong chớp mắt biến mất trong tầm nhìn.

- Các người đây là...

Thiên cầm có phần khó hiểu nói.

Sau một lát, Nàng bắt đầu chỉ huy nhóm tu sĩ ở trên Vân Lan Phong thu thập toàn cục.

- Chúc mừng Phủ chủ đại nhân trở lại ngôi vị Phủ chủ!

Một đại tu sĩ Hợp Thể Kỳ trong đó cung kính nói.

- Chúc mừng Phủ chủ đại nhân!

Các đại tu sĩ trên Vân Lan Phong, cũng đều chạy tới chúc mừng:

- Đều do chúng ta ngu muội bị tu sĩ Ma đạo lợi dụng! May nhờ có Thiên cầm đạo hữu giải cứu. từ nay về sau. chúng ta hoàn toàn thần phục Phủ chủ đại nhân...

Chỉ chớp lát, toàn bộ Vân Lan Phong lại khôi phục tình cảnh an bình hài hòa của một phái.

Thiên Cầm không nhanh không chậm hồi phục, thần thức hơi hướng về Lưu Vũ Tương Kiếm Môn, thông báo cho môn chủ Bạch Vũ Lâm.

Bạch Vũ Lâm biết được việc này, không khỏi mừng rỡ:

- Chúc mừng Đại trưởng lão! Có ngài tọa trấn chủ vị Vân Lan Phủ. Lưu Vũ Tương Kiếm Môn ta nhất định sẽ trở thành đại môn phái đệ nhất trong phủ.

- Việc này không phải thuận lợi như trong tưởng tượng của người, nếu không có đồng môn của Quách Phong, cùng với sư tôn của hắn tương trợ. chúng ta có lẽ cũng không có cơ hội còn mạng sống.

-000-

647. Chương 580: Chuẩn Bị Trước Tầng Bốn (hạ)

- Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Bạch Vũ Lâm chấn động.

Nguyện vốn hắn vẫn xem thường sư tôn của Quách Phong, cho là một tu sĩ Hóa Thần Kỳ, có thể thu được một tu sĩ thiên tư như vậy, cũng là nhờ vận may mà thôi.

Thiên cầm cũng không muốn giấu giếm liền kể lại tiền căn hậu quả mọi chuyện cho hắn nghe.

- Cái gì? Sư tôn của hắn chính là Trương Hằng, người đã huyết tẩy Ma Xà Phủ. chấn nhiếp Cửu U hải vực. còn giết chết nhân vật cấp bậc ba đại Ma quân?

Bạch Vũ Lâm vừa biết được tin này. trên trán không khỏi đổ mồ hôi lạnh.

“Bùm!”

Hắn đặt mông ngồi phịch trên mặt đất. trong lòng hốt hoảng.

Nên biết rằng, trước đó ở trước mặt Quách Phong hắn từng châm chọc vị sư tôn này.

- Người làm sao vậy?

Thiên Cầm kinh ngạc nói chỉ cảm thấy phản ứng của Bạch Vũ Lâm có hơi lạ.

Theo lý thuyết, khi hắn biết được kết quả như thế hắn là phái vô cùng mừng rỡ mới đúng.

- Vậy... vậy Quách trưởng lão đi rồi sao?

Bạch Vũ Lâm hỏi.

- Chẳng những Quách trưởng lão đi rồi. đám người Trương Hằng cũng đều rời đi.

Thiên cầm đáp lời.

-Đi rồi...

Bạch Vũ Lâm thở phào nhẹ nhõm, mồ hôi lạnh ướt sũng quần áo, thầm nghĩ: “Chỉ mong Quách Phong không cần nói chuyện này với sư tôn của hắn, bằng không...” hắn khó có thể tưởng tượng hậu quả.

Lại một lúc lâu sau, một vầng sáng từ trên Thiên Tinh Đình chín tầng trời bay tới. khí thế kinh người.

Hưu!

Một gã nam nhân đáng người khô ngô màu da cổ đồng, hiện ra ở phụ cận Vân Lan Phong, trên người hắn lộ ra một lực lượng cực kỳ khủng bố, khiến các tu sĩ phụ cận không dám tới gần.

- Tu sĩ Ma đạo vừa rời đi hướng nào?

Nam nhân này hờ hững hỏi. thanh âm lạnh như băng, khiến trong lòng Thiên cầm thấp thỏm không yên.

- Đại nhân ngài là..

- Thiên Tinh Đình. DươngLâm!

Nam nhân thực tùy ý nói. ánh mắt sắc bén nhìn lướt qua mọi người tại trường.

Mặc kệ là Thiên cầm cấp Phủ chủ. hay là đại tu sĩ bình thường trước ánh mắt nhu thế. trong lòng đều là chấn động, không dám sinh ra mảy may lòng phản kháng.

- Thiên Tinh Đình Dương Lâm?

Thiên Cầm ngọc dung thất sắc. vội vàng hạ thấp người thi lễ:

- Thì ra là Dương Lâm. Thần Tướng đại nhân buông xuống! Tại hạ Thiên cầm, chính là Phủ chủ Vân Lan Phủ.

- Thần Tướng của Thiên Tinh Đình!

Các tu sĩ tại đây đều bình tĩnh, biết rõ thân phận người này đều vội vàng thi lễ.

Thiên Tinh Đình ở trên chín tầng trời, dưới Thất Tinh Thánh Quân, còn có ba đại Thần Tướng thần thông cái thế, vượt qua cấp Phủ chủ. uy danh chấn nhiếp Chu Vương Triều, không người nào không biết, không người nào không hiểu.

- Đại nhân! Chuyện là như thế này...

Thiên cầm kể lại một lần kỳ càn tĩ mi chuyện vừa xảy ra.

- Người là nói trước khi bản Thần Tướng tới đây. đã có tu sĩ chính đạo chém chết Phân Thân của Tăng Vân Tung kia rồi?

Dương Lâm hỏi với sắc mặt ngưng trọng.

- Kết quả đúng như thế! Bằng không, chúng ta đều khó còn mạng sống.

Thiên Cầm hỏi đáp.

Dương Lâm trầm ngâm suy tư một lát, hỏi:

-Người đó tên là gì?

Thiên Cầm hơi do dự một hồi mới nói:

- Hắn tên là Trương Hằng!

- Trương Hằng?

Dương Lâm nhướng mày, hỏi:

- Chẳng lẽ là tên tu sĩ họ Trương thần bí uy chấn Cửu U hải vực kia?

- Chính là người này.

Thiên Cầm đáp.

Trong ý nghĩ của nàng, giết chết tu sĩ Ma đạo chính là có công lớn. hơn nữa trước khi đi Trương Hằng cũng không có nói rõ ý muốn giấu giếm gì.

“Vù Vù...!”

Đúng lúc này, chúng tu sĩ từ Thiên Tinh Đình đi theo Dương Lâm, cũng đều ào ào bay tới.

Vài vị dẫn đầu còn là cường giả cấp Phủ chủ. đại tu sĩ đứng phía sau có tới hơn một trăm vị.

Khi những người này tập trung một chỗ... lập tức sinh ra một áp lực cực kỳ đáng sợ.

- Tu sĩ Ma đạo đâu?

- Chẳng lẽ chúng ta đã tới chậm rồi. tu sĩ Ma đạo kia đã bị Dương Lâm Thần Tướng tiêu diệt?

Có người nghi vấn, có người tin nghi không chừng, cũng có người phỏng đoán.

- Tất cả mọi người quay về đi. tu sĩ Ma đạo đã bị giết chết rồi.

Dương Lâm khẽ nhất tay một cái. liền xé hư không mà đi. cấp tốc chạy về Thiên Tinh Đình, tới chỗ Thất Tinh Thánh Quân phục mệnh.

- Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

- Ta xem biểu tình của Dương Lâm đại nhân, dường như có chút mất hứng.

Rất nhanh, những tu sĩ đến từ Thiên Tinh Đình này bắt đầu gạn hỏi đám người Thiên Cầm.

Đám người Thiên Cầm không dám chậm trễ. vội vàng giải thích mọi chuyện. Những tu sĩ này chẳng những thực lực cao cường, cấp Phủ chủ đều có. hơn nữa thân phận đều không đơn giản.

- Tu sĩ Ma đạo đó thì ra là bị Trương đạo hữu thần bí tung hoành Cửu U hải vực trước đây giết chết. Dương Lâm đại nhân lại đi một chuyến công cốc.

Các tu sĩ đến từ Thiên Tinh Đình nhận được một cái tin tức kinh người.

Thật lâu sau, đám người Thiên Cầm mới tiễn chân những người này.

- Trương Hằng a... Việc này qua đi. người sẽ chân chính nổi danh ở Chu Vương Triều, ta thật là có chút mong đợi...

Thiên Cầm đứng ở phía trên đỉnh Vân Lan Phủ, khẽ thở dài một hơi.

Trong lòng của nàng mơ hồ có một dự cảm và chờ mong, Trương Hằng này sẽ trở thành một nhân vật thần thoại vô địch trong nhất giới.

Mấy tháng sau, đúng như suy đoán của Thiên cầm. truyền thuyết có liên quan tới Trương Hằng, nổi danh khắp Chu Vương Triều. Bất kể là tu sĩ hạ tầng Trúc Cơ Kim Đan. hay là nhân vật Hợp Thể cấp Phủ chủ đỉnh phong, đều biết tới một cái tên truyền thuyết. đó chính là Trương Hằng.

Đại náo “Tử Hoàng Phủ”, huyết tẩy “Ma Xà Phủ”, tung hoành “Cửu U hải vực”, diệt sát phân thân của ba đại Ma quân.

Một loạt truyền thuyết, nổi lên sóng gió không nhỏ ở Chu Vương Triều yên tĩnh lâu nay.

Trong thời gian ngắn ngủn mấy tháng, thanh danh của Trương Hằng kéo lên đến đỉnh điểm.

Mà lúc đó, bản thân Trương Hằng đang ẩn cư ở một địa phương hiểm thấy bóng người ở Chu Vương Triều.

Trong cảnh núi xanh, nước biếc, nhà cỏ u tĩnh, làm cho tạp niệm phàm trần trong lòng người ta đều bị xóa bỏ.

- Lạc Hà đại ca! Có huynh cung cấp những Thông linh Pháp bảo thượng phẩm này. tu vi của ta đã đạt tới điểm cực hạn, không cần luyện hóa bất cứ vật gì nữa.

Trong gian nhà cỏ, Trương Hằng nói với Lạc Hà.

- Những Thông linh Pháp bảo thượng phẩm này. đối với ta mà nói. cũng không có bao nhiêu tác dụng. Lúc trước thời điểm ở trong Huyết Sát động phủ, ta từng sưu tập được không ít tài liệu quý hiếm, luyện chế được không ít Thông linh Pháp bảo. chân chính có ích cũng chỉ có Thông linh Pháp bảo cực phẩm.

Lạc Hà cười nói.

Trương Hằng gật đầu, đối với những nhân vật cấp Đại Thừa KỲ hoặc Tán tiên mà nói. Pháp bảo tối thiểu cũng là Thông linh Pháp bảo cực phẩm.

- Người đã chuẩn bị xong chưa?

Lạc Hà có vẻ chờ mong hỏi.

- Tu vi pháp lực, Thậm chí cảnh giới linh hồn, đều không còn sơ hở. chờ đợi một cửa cuối cùng này. Ta đã cảm nhận được trong mơ hồ thiên kiếp kia sắp bùng nổ.

Trong mắt Trương Hằng lộ ra một loại ánh mắt khác thường, không phải sợ hãi. cũng không phải chờ mong, mà là một loại ý vị sâu xa.

Lạc Hà xuyên thấu qua đôi mắt của hắn thấy được thiên địa càng xa xôi hơn rộng lớn hơn...

Trong lòng hắn chấn động, chẳng lẽ ý cảnh của Trương Hằng đã vượt qua mình.

Ở trong mắt một tu sĩ tu vi thấp hơn mình mà lại nhìn thấy thiên địa bao la bát ngát hơn. điều này thật sự là kinh người.

Lạc Hà chung quy vẫn tin tưởng, nam nhân trước mắt này sẽ sáng tạo ra một kỳ tích.

Còn kém một bước, hắn sẽ đi lên vị trí đỉnh phong của nhất giới.

Đây là một loại cảm giác khó có thể nói rõ.

- Nhanh như vậy sẽ độ thiên kiếp, không biết Trương huynh đệ độ thiên kiếp mấy lần rồi?

Lạc Hà hỏi.

- Lần đầu.

Trương Hằng thập phần khẳng định nói.

Có vài thứ, đều là mơ hồ cảm ứng được.

Từ tầng ba đến tầng bốn cổ tháp, là vượt qua một cái đại giai đoạn, ở giữa nó có một cái khoảng cách không thể tưởng tượng.

Muốn thành công vượt qua cửa ải này. tất nhiên cần phải có một chất xúc tác.

Đó chính là thiên kiếp!

- Mọi sự đã chuẩn bị, chỉ thiếu gió đông.

Trương Hằng hít sâu một hơi, nói ra một câu.

“Vù!”

Toàn thân hần cắt qua hư không, bay đi về hướng xa xôi khôn cùng.

-Người đây là...

Lạc Hà hơi kinh hãi:

- Nếu là độ thiên kiếp, chẳng lẽ không cần ta hộ pháp cho người.

- Không cần! Một kiếp này cần phải một mình ta gánh vác. Xin đại ca yên tâm. ta nhất định sẽ thành công!

Giọng nói tự tin của Trương Hằng rơi vào tai Lạc Hà.

- Được rồi... Ta tin tưởng người!

Lạc Hà thở dài một hơi. trong đầu hiện ra vẻ mặt vô cùng tự tin của Trương Hằng.

Trong lòng hần đối với Trương Hằng tràn ngập tự tin đồng thời cũng vô cùng lo lắng. Đây là một loại cảm giác cực kỳ mâu thuẫn.

Theo lý trí mà nói, Trương Hằng độ kiếp nạn này chính là cứu tử nhất sinh, nhưng trong cảm quan hần lại tin tưởng đối phương có thể làm được.

Trong vô tình, Trương Hằng đã không phải Trương Hằng lúc trước, hần đã có được một viên tâm cảnh của cường giả.

ở một góc khác trong gian nhà cỏ, trong đôi mắt xinh đẹp của Ninh Tuyết Dung, lơ mơ có thể nhìn thấy nước mắt óng ánh. nàng biết Trương Hằng rời đi. nhưng không ngăn cản.

“Vù!”

Một đạo ngân quang biến mất ở phía chân trời, đánh vỡ màn đêm U tối. buông xuống ánh sáng ban mai.

-000-

648. Chương 581: Trương Hằng Độ Kiếp

Mặt trời dần dần lộ ra ở phía chân trời.

Trương Hằng đạp Ngân Quang Độn tốc độ kéo lên đến đỉnh trước nay chưa từng có. cảnh vật bốn phía cùng dưới chân mơ hồ đi chuyển theo đường cong.

Giờ khắc này, hần nhắm mắt lại. tâm linh vươn tới một loại cảnh giới hoàn mỹ không chút sứt mẻ.

Cảm ứng trong mơ hồ. khiến hần hiểu rằng một biến chuyển trọng đại trong cuộc đời. sắp phát sinh trên người mình.

Từ lúc còn ở Tam Tiên Đảo, hần cũng đã mơ hồ cảm ứng được một dấu hiệu báo trước khủng bố.

Đó chính là thiên kiếp.

Thiên kiếp là tất cả người tu chân trước khi phi thăng thượng giới đều phải gặp một lần khiêu chiến lớn nhất.

Thành tức là đời sống sau này hóa vũ phi thăng, bại thì hồn phi phách tán không trốn tránh vào đâu được.

Đây là trình tự khổng chế của thiên đạo vô tình trên đại thế giới, không có bất luận kẻ nào có thể ngoại lệ.

Trương Hằng cũng không lấy làm lạ sao mình lại rơi vào thiên kiếp, nhưng hần không ngờ thiên kiếp của mình lại buông xuống sớm như vậy!

Giờ này, hấn để cho cảnh giới tâm cảnh của mình bảo trì như ý đại viên mãn chính là để ứng phó với thiên kiếp bất cứ lúc nào đều có thể sinh ra kia.

“Thiên kiếp bất cứ lúc nào đều có thể buông xuống.” Đường cong cương nghị in nét rõ ràng trên gương mặt Trương Hằng. hấn vẫn bình tĩnh khác thường, điềm tĩnh không nao núng.

Hấn đã không phải là Trương Hằng trước kia, mà đã có một viên tâm cảnh của cường giả.

“Vù!”

Phương hướng Trương Hằng phi hành chính là trực chỉ Cửu U hải vực.

Theo lý thuyết, nếu độ thiên kiếp, hấn hấn phải tìm một nơi bí mật yên tĩnh không một bóng người, độ kiếp dưới sự bảo vệ của Lạc Hà. Ninh Tuyết Dung mới đứng.

Nhưng mà, loại tình huống đó chỉ thích hợp với người bình thường.

Thiên kiếp của Trương Hằng khác với người bình thường, chẳng những hấn không tới địa phương an toàn độ thiên kiếp, mà còn cố tình đi tới Cửu U hải vực là chỗ nguy cơ lớn nhất với mình.

Nên biết rằng, trong Cửu U hải vực này hiện đang tồn tại hai nhân vật cấm kỵ. bất kể là đơn đả độc đấu lợi hại nhất trong nhất giới: Huyền Long Đại Vương kia, hay là Uyên Hồng bệ hạ sâu không lường được, cũng không phải hiện tại Trương Hằng có khả năng ứng phó.

Đại Thừa Kỳ bán tiên cùng với Tán tiên, đều đứng ở đỉnh cao nhất giới này. nắm trong tay vận mệnh của ức vạn sinh linh, nhìn xuống sinh linh trong thiên hạ như con kiến.

Cũng không biết phi hành bao lâu. rốt cục Trương Hằng băng qua non nửa Đông Vân đại lục, đi tới hải ngoại.

vẫn không giảm tốc độ, hấn cấp tốc phi hành tới phía trước, trên đường còn băng ngang qua rất nhiều hòn đảo.

Khi bay đến Bồng Lai Đảo, Trương Hằng thần nhiên liếc mắt nhìn lướt qua, rồi tiếp tục phi hành đi phía trước.

Bồng Lai Đảo. một hồ nước tĩnh lặng, nước trong vắt xanh biếc như bảo thạch.

Trên mặt hồ có một tòa lầu các nổi bồng bênh.

Trong tòa lầu các một lão đạo sĩ mặc đạo bào hắc bạch, đột nhiên mở hai tròng mắt hư thật sinh điện.

Lão nhìn theo hướng Trương Hằng bay đi, trên mặt lộ vẻ suy tư.

Sau một lát, lão lại lần nữa nhắm mắt, dường như không nghe thấy chuyện bên ngoài.

Sau khi rời Bồng Lai Đảo, thần thức của Trương Hằng lại bắt giữ một hòn đảo quen thuộc, Lam Tinh Đảo.

Hấn không dừng lại, chỉ liếc mắt nhìn một chỗ trên hòn đảo này rồi rời đi.

Lam Tinh Đảo, phủ Hoàng Phủ.

Hai người Hoàng Phủ Lâm cùng Hoàng Phủ Tĩnh đột nhiên sinh ra cảm ứng, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời xa xa. trên mặt lộ ra vẻ kỳ lạ.

- Là hấn?

Hoàng Phủ Lâm lộ vẻ mặt kinh ngạc, dùng thần thức quét ngang cả khu vực. nhưng không có bắt giữ được dị tượng gì.

Trên thực tế, Trương Hằng ở ngay trong phạm vi thần thức nắm giữ của hấn. Nhưng giờ phút này Trương Hằng dường như không tồn tại trong nhất giới, ngay cả nhân vật cấp Tán tiên, cũng chỉ có thể miễn cưỡng nắm được bóng dáng của hấn.

- Ta như thế nào lại có cảm giác kỳ quái như vậy chứ?

Hoàng Phủ Tĩnh thì thào lẩm bẩm.

Sau khi rời phạm vi Lam Tinh Đảo. Trương Hằng tiếp tục bay đi phía trước. Thần thức lại bắt được một hòn đảo quen thuộc, Bích Vân Đảo.

Trương Hằng bỗng dừng ngừng lại. trong tâm linh xuất hiện một gợn sóng rất nhỏ. nhưng chỉ trong chớp mắt phục hồi bình tĩnh như cũ.

Tập trung ánh mắt nhìn lướt qua hòn đảo này. Trương Hằng lộ vẻ mặt lạnh nhạt, rồi xoay người bay đi về hướng Cửu U hải vực.

Bích Vân Đảo, tại phủ đệ đại đảo chủ.

Mộ Linh Nhi không tự chủ ngẩng đầu lên. ngó nhìn trên hư không, trong đôi mắt đẹp toát ra một tia ngạc nhiên vui mừng:

- Hắn... hắn đến nhìn qua ta?

Nàng dùng thần thức nhìn quét qua, nhưng vẫn không phát hiện dị tượng gì.

- Chẳng lẽ... vừa rồi chỉ là ảo giác của ta?

Rời Bích Vân Đảo, tốc độ của Trương Hằng cũng không giảm chút nào.

“Vũ...”

Phía chân trời có thể nhìn thấy một luồng sáng màu bạc như sao băng, tuy là sáng lạn chói mắt. nhưng chỉ lóe lên trong nháy mắt.

Rốt cục, Trương Hằng bay đến Cửu U hải vực.

Cửu U hải vực.

Vùng hải vực Yêu tộc này là địa phương Trương Hằng tuyển chọn để độ kiếp.

Sau khi đi vào khu vực hải vực nguy cơ tứ phía này. tất cả tình cảm trong lòng Trương Hằng đều tiêu tán không còn lại chút gì.

Giờ phút này, trong đầu hắn chỉ còn lại có một ý niệm tất thắng, không tồn tại chuyện gì khác.

Độ kiếp.

Bước vào tầng bốn cổ tháp.

Đó là mục tiêu, là tình thế bắt buộc của Trương Hằng.

Chỉ chốc lát, thần thức Trương Hằng lại bắt giữ một hòn đảo.

Đây là một hòn đảo nhìn như bình thường, nhưng trên thực tế. nó lại là địa phương cấm kỵ khủng bố nhất của toàn bộ Cửu U hải vực.

Nó chính là Băng Hỏa Đảo.

Băng Hỏa Đảo.

Đối mặt với một hòn đảo cấm kỵ được xưng là tu sĩ Hợp Thê Kỳ trở lên có đi không có về. Trương Hằng mất lạnh xuống, bay thẳng qua phía trên nó.

“Vù!”

Trương Hằng cứ như vậy bay ngang qua phía trên Băng Hỏa Đảo.

Hắn tựa như một sự vật không tồn tại trong nhất giới, không xen lẫn cùng bất cứ sự vật gì-

Qua thời gian chừng một hai cái hô hấp. Trương Hằng rời xa Băng Hỏa Đảo ngoài mấy ngàn dặm.

- Ồ? Dĩ nhiên là hắn... ta như thế nào lại vô duyên vô cớ để cho hắn chạy?

Trên Băng Hỏa Đảo đột nhiên truyền đến tiếng thì thào lẩm bẩm.

Chủ nhân thanh âm này đúng là Uyên Hồng bệ hạ.

Lúc trước, thời điểm Trương Hằng huyết tẩy Ma xà Phú. Uyên Hồng này ngang nhiên đối chọi cùng Âm Dương tán tiên, thái độ cường ngạnh, không chút nào yếu thế. Cuối cùng, nếu không phải vì trận đánh cuộc ba mươi sáu giới kinh thiên của Vũ Vô Cực cùng Thái thượng Yêu Long Hoàng mạnh, mẽ va chạm nhau, sinh ra không gian khe nứt lan đến toàn bộ ba mươi sáu giới, kết quả cuối cùng thế nào cũng khó có thể đoán trước được.

“Ông!”

Trên Băng Hỏa Đảo đột nhiên ngưng kết ra một người khổng lồ màu vàng đất. đúng là Uyên Hồng.

Hắn tập trung ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng, đang chuẩn bị ra tay công kích.

Tuy nhiên, ngay sau đó hắn đột nhiên khẽ “ồ” một tiếng.

Trương Hằng vẫn đang ở trong tầm nhìn của hắn. nhưng lại mang đến cho hắn một loại ảo giác mơ hồ không chừng.

Đó là một loại cảnh giới vô cùng kỳ dị, Thậm chí khiến trong lòng Uyên Hồng sinh ra cảm giác nguy hiểm.

“Hắn lại một mình đi tới Cửu U hải vực. còn dám phi hành trên Băng Hỏa Đảo của ta. tất nhiên có chỗ dựa vào... Chẳng lẽ hắn đã tu luyện đến đỉnh cao của nhất giới này?” Uyên Hồng nghi hoặc không thôi, ngay sau đó, hắn triển khai thần thức.

“Vèo!”

Thần thức của hắn, quét ngang phân nửa Cửu U hải vực. đi vào Cửu U Vực. Thánh địa của Yêu tộc.

- Ha ha! Huyền Long Đại Vương... Mục tiêu của ngươi xuất hiện kìa!

Uyên Hồng chỉ nói ra mấy chữ này, ngay sau đó thân thể màu vàng đất liền hóa thành quang điểm hoa mỹ. dung nhập vào Băng Hỏa Đảo.

Rời Băng Hỏa Đảo, Trương Hằng bay qua một khoảng cách, thần thức lại bắt giữ một địa phương quen thuộc. Tử Hoàng Điện.

Chỉ liếc mắt nhìn lướt qua, Trương Hằng liền rời khỏi nơi này. Tử Hoàng Điện đối với hắn mà nói. cùng không có gì tốt để ghi nhớ.

“Vũ...”

Trương Hằng cấp tốc phi hành phương hướng trước mắt là Ma Xà Phủ.

Từng huyết tẩy Ma Xà Phủ, giết chết vô số kẻ yêu thú. nơi đây lưu lại ấn tượng cho Trương Hằng rất sâu.

Khi hắn bay đến nơi nào đó trên hải vực, đột nhiên ngưng lại.

“Vèo!”

Hắn trực tiếp thuần di tiến vào đáy biển sâu.

Vùng hải vực này chính là đáy vực dưới biển chỗ cư ngụ của tiên tri Quy Tổ.

Lúc trước tiến vào nơi đây. Trương Hằng so tay nghề một phen cùng Quy Tổ. Cuối cùng, một kiếm chí cường cũng không thể công phá được phòng ngự của đối phương. Trước khi rời đi, hắn từng nói rõ. sẽ có ngày quay lại nơi này.

-Ồ?

Trương Hằng giương mắt nhìn, ở bên cạnh căn nhà nhỏ bé của Quy Tổ, phát hiện một mai rùa cổ xưa dày nặng, phía trên phủ kín hoa văn, cũng có rất nhiều dấu vết trầy xước của năm tháng.

Duỗi tay ra Trương Hằng thu bộ mai rùa này tới tay. suy nghĩ trong chốc lát. ngay sau đó lộ ra vẻ vừa lòng:

- Lúc trước nếu chịu giao ra vật này. Trương mỗ đâu có gây chiến cùng ngươi.

“Vèo!”

Hắn biến mất khỏi đáy vực dưới biển sâu.

- Người này càng ngày càng khó nắm bắt... May mà, ta giao ra bộ mai rùa trường thọ ngàn vạn năm trên quý này. vật ấy nếu luyện hóa cùng cải tạo thêm một chút, lực phòng ngự ở trong nhất giới tuyệt đối có thể xếp vào loại thượng hảo. thật đáng tiếc mà!

Tiếng thở dài của Quy Tổ vang nhẹ nhẹ trong hải vực. ngay sau đó lại biến mất không thấy.

Trương Hằng thu được mai rùa trường thọ trải qua trường thành ngàn vạn năm này, vừa chạm đến liền cảm nhận được giá trị của nó. trong lòng rất vừa lòng, liền buông tha cho Quy Tổ một đường sống.

Bay khỏi nơi đây, lại phi hành tới phía trước mấy ngàn dặm. Trương Hằng đột nhiên ngừng lại.

Lần này dừng lại, cũng không phải Trương Hằng chủ động gây nên.

- Cuối cùng đến rồi...

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi, trong giọng nói mang theo sự chờ mong đã lâu.

Hắn vừa dứt lời, trong hải vực phía trước truyền đến bốn đạo khí thế mạnh mẽ. Một người trong đó đúng là Huyền Lam lão tổ. lúc trước ở Bồng Lai Đảo có ý đồ giết chết Trương Hằng.

Bốn người bay tới này đương nhiên là bốn đại Yêu Tôn trực thuộc Huyền Long Đại Vương của Cửu U hải vực.

Nghe tiếng thở dài của Trương Hằng, bốn đại Yêu Tôn thoáng hơi sững sờ.

Huyền Lam lão tổ ánh mắt lạnh lùng nhìn chòng chòng vào hắn:

- Không nghĩ tới ngươi còn dám một mình xông vào Cửu U hải vực. Không biết hiện tại ngươi buông xuống chính là bản tôn hay là phân thân? Nghe ý tứ của ngươi, dường như đã đoán trước được chúng ta đến đây.

Trương Hằng cũng không thèm liếc mắt nhìn bọn hắn một cái. ngẩng nhìn lên hư không, thấp giọng nói:

- Rốt cục đến rồi!

“Ầm!”

Trong thiên địa một màu tối đen.

Vạn vật đều rơi vào cảnh U ám tuyệt đối.

Bóng tối. không còn chỗ U tối nào có thể hình dung.

Giờ khắc này chính là ngày tận thế.

Trong mơ hồ dường như có sự vật gì đó sắp sửa buông xuống.

- Đây... đây là?

Bốn đại Yêu Tôn thân rơi vào khu vực này, lộ vẻ mặt hoảng sợ, không dám tới gần.

Trong tầm mắt của chúng, Trương Hằng chính là cường giả tuyệt thế đứng giữa phong ba bão táp. bất kể sóng to gió lớn cỡ nào đều không thể chạm vào góc ạo của hắn. Mà chính bọn chúng lại là phàm nhân không biết bơi lội đang tuyệt vọng trên chiếc thuyền nhỏ.

Thân thể của Trương Hằng trong tầm mắt của chúng, trở nên càng ngày càng cao lớn vĩ đại.

Trong khoảnh khắc thiên địa rơi vào cảnh tối đen kìa.

Vừa đúng lúc bọn chúng có thể nhìn thấy. Trương Hằng đang nâng tay lên.

Hai thứ này, không ngờ hòa hợp thành một thể kỳ diệu như thế, giống như đã được diễn luyện qua ức vạn lần.

- Đến đây đi. thiên kiếp!

Trong hai mắt Trương Hằng lóe lên ngọn lửa trong suốt.

Hắn vừa dứt lời, trong thiên địa sinh ra một cỗ thiên uy lẫm liệt cực kỳ đáng sợ.

- Độ kiếp!

- Độ kiếp...

- Độ kiếp...

Những kẻ đại thần thông tuyệt thế trong nhất giới đều chấn động kinh hoàng.

-o0o-

649. Chương 582: Thiên Kiếp Dị Loại!

Toàn bộ đại thần thông của Chu Vương Triều đều bị kinh động, trong mơ hồ vang lên từng tiếng thở dài.

Thiên kiếp, không phải tiểu thiên kiếp bình thường, mà là đại kiếp nạn chân chính một bước thành tiên.

Nhìn chung ngàn vạn năm lịch sử ở nhất giới này. lại có bao nhiêu người có thể thành công vượt qua đại thiên kiếp, trở thành nhân vật cấm kỵ của nhất giới?

Chỉ cần vượt qua chương ngại này. người tu chân liền có thể hưởng thụ thọ mệnh vô hạn. không khác gì tiên nhân.

Thiên địa tối đen. trong hư không buông xuống một cỗ thiên uy lẫm liệt không phải sức con người có thể chống lại. Nếu như kháng cự lại cỗ lực lượng này thì chẳng khác nào làm chuyện nghịch thiên, đối nghịch với thiên đạo.

- Thiên kiếp này... như thế nào có vẻ cổ quái như vậy?

Có mấy đạo thần thức từ xa xôi vô cùng nhìn quét lại đây. trong lòng vô cùng nghi hoặc.

Bốn đại Yêu Tôn thân ở gần bên Trương Hằng, chỉ cảm thấy trong phạm vi ngàn dặm tối đen, mặc dù sử dụng các loại thần thông, cũng khó thấy rõ sự vật chỗ xa xa.

Đồng thời, bọn họ cũng chịu đựng một áp lực không thể tưởng tượng, thần thức ở trong khu vực tối đen. khó có thể phát huy được một phần ngàn uy lực.

Theo cỗ áp lực trong hư không này gia tăng mãnh liệt, bốn đại Yêu Tôn mồ hôi lạnh chảy ròng, không thể nhúc nhích.

- Đến đây đi. thiên kiếp!

Trương Hằng đứng sừng sững giữa trung tâm không gian tối đen, trong mắt lộ ra hào quang tự tin. bất kể bão táp cuồng bạo tới cỡ nào. đều không thể ảnh hưởng mấy may đến hắn.

Đổi cách nhìn theo góc độ khác, có vẻ vùng không gian tối đen này, là lấy Trương Hằng làm bố cục trung tâm.

Giờ phút này, mặc kệ Trương Hằng di chuyển như thế nào đều không thể thoát khỏi tập trung của nó.

Các loại thần thông thuần di, bao gồm một số pháp tắc thiên địa khác, đều chú định phải mất đi tác dụng.

Đối mặt với thiên kiếp chỉ có cứng rắn chống đỡ, không có lựa chọn nào khác.

“Ông!”

Khoảnh khắc đó. trong vùng không gian tối đen xuất hiện một cái lỗ xoáy màu đen thần bí.

Trong lỗ xoáy màu đen này, truyền đến một cỗ khí tức áp lực cùng cực. bức thẳng tới linh hồn.

Trong nhất giới, bất luận kẻ nào đối mặt với cỗ khí tức áp lực kinh khủng này. linh hồn đều sẽ không tự chủ được run sợ.

Những đại thần thông kia đang dùng thần thức thăm dò nơi này. cả một đám đều lộ thần sắc hoảng sợ.

- Đây rốt cuộc là thiên kiếp gì. lại đáng sợ như thế?

Những người này bắt đầu bàn luận với nhau.

“Chi chi kết kết...”

Đúng lúc này lốc xoáy màu đen trên đỉnh đầu Trương Hằng tiến thêm một bước biến hóa hình thành một đám mây xám. Trên đám mây quần quanh từng đạo lôi xà màu tím đen, tán phát ra khí thể kinh người.

“Thiên lôi này cùng lúc trước Lạc Hà đại ca độ thiên kiếp dường như không giống nhau, uy lực của hai loại hơn kém cũng không nhỏ...” Trương Hằng trầm nghĩ trong lòng, nhưng không cảm thấy bất ngờ. Hắn lặng lẽ ngẩng nhìn đám mây màu xám trên đỉnh đầu.

- Thiên lôi màu tím đen... Chẳng lẽ là Thiên Lôi Dị Loại xui xẻo nhất hiếm thấy nhất trong truyền thuyết?!

Trong hư không, mấy đạo thần niệm bắt đầu trao đổi với nhau.

- Thiên Lôi Dị Loại? Ta cũng nghe nói qua, nghe nói một khi thiên lôi này buông xuống, thì nhất định độ kiếp vô vọng.

Trong đó một đạo thần niệm nói.

- Vì sao gọi là Thiên Lôi Dị Loại vậy?

Trong đó một đạo thần niệm tò mò hỏi.

- Cái gọi là Thiên Lôi Dị Loại, đó là pháp tắc thiên đạo chuyên dùng để đối phó với người tu chân ngoại tộc. Nghe nói, trong thiên địa này còn có một vài Pháp Môn tu luyện bởi vì khai sáng, cái gọi là kết anh kim đan khác hẳn với chúng ta. uy lực cũng vô cùng cường đại. Những người tu chân ngoại tộc này gặp phải thiên kiếp sẽ không giống như chúng ta. Tóm lại, Thiên Kiếp Dị Loại cực kỳ cường đại, tỷ lệ thành công vượt qua gần như là số không!

Trương Hằng vẫn vẻ mặt bình tĩnh đứng trong hư không, không biết là nguyên nhân gì. hắn lại nghe được tiếng trao đổi bàn luận của mấy đại thần thông này.

Có lẽ là do chỗ quỷ dị ở khu vực độ kiếp của Trương Hằng chăng.

- Thiên Kiếp Dị Loại?

Trương Hằng vừa nghe danh từ này. khóe miệng lộ ra vài tia ý cười trào phúng.

Hóa ra, pháp tắc thiên đạo lại cho rằng mình là ngoại tộc để đối phó?

“Chi chi kết kết...”

Lôi xà trên đám mây màu xám phát ra một tràng tiếng vang dồn dập. Thiên Lôi Dị Loại sắp sửa buông xuống.

Khắp không gian lập tức có vẻ áp lực cùng cực.

Mấy đạo thần niệm đang trao đổi với nhau kia lập tức ngừng lại. bắt đầu quan sát tình huống của Trương Hằng.

Trên thực tế, bọn họ đối với Trương Hằng có thành công độ thiên kiếp hay không, cũng không có ôm bao nhiêu hy vọng.

- Uyên Hồng! Tên này không tốt rồi! Không cần ta phái người ra tay. hắn sẽ chết dưới Thiên Kiếp Dị Loại. Thật không nghĩ tới, hắn lại là người tu chân ngoại tộc trong thiên địa.

Huyền Long Đại Vương cười ha hả, thanh âm của hắn thật lớn, làm cho các đạo thần niệm tập trung vào khu vực thiên kiếp đều nghe được.

- Thiên Kiếp Dị Loại này lợi hại như thế, nếu thành công vượt qua, vậy khẳng định thực lực của hắn phải cường đại hơn so với tu sĩ Đại Thừa Kỳ bình thường...

Uyen Hồng thần nhiên nói.

- Vượt qua Thiên Kiếp Dị Loại, xác suất này so với Tiên bảo từ trên bầu trời nện xuống còn thấp hơn. Hừ! Cho dù hần thành công vượt qua một kiếp này lại như thế nào? Đến lúc đó, giết chết hần mới vừa vượt qua thiên kiếp, còn không phải dễ như trở bàn tay sao?

Huyền Long Đại Vương lại dùng thần niệm truyền âm nói.

- Quá chậm...

Trương Hằng nhìn thiên lôi trong hư không, hơi có chút không kiên nhẫn nói.

Trên đám mây màu xám kia. thiên lôi màu tím đen mặc dù đang không ngừng ngưng tụ. nhưng chung quy không có giáng xuống.

Tình hình như thế khiến cho các đại thần thông trong nhất giới đều vô cùng kinh ngạc.

Thế gian này, có ai có thể ở thời điểm độ thiên kiếp còn ngại chậm, không kiên nhẫn chờ đợi?

Nhìn chung xưa nay, trong nhất giới cũng không có nhân vật bậc này.

Nếu hôm nay Trương Hằng có thể thành công độ kiếp, đồng thời toàn thân trở ra, như vậy hần nhất định sẽ trở thành nhân vật tuyệt thế, thanh danh vang dội cổ kim trong nhất giới!

Có lẽ là cảm thấy Trương Hằng không kiên nhẫn, thiên lôi rốt cục giáng xuống.

“Xoạt ầm!”

Một đạo thiên lôi màu tím đen thô to bằng ngón cái, từ trong hư không đánh xuống.

Giờ khắc này, toàn bộ thời gian dường như đều ngưng đọng lại. thiên lôi màu tím đen từ chậm đến cực nhanh, đánh trúng trên người Trương Hằng.

- Cẩn thận!

Một giọng nói quen thuộc vang lên bên tai Trương Hằng. đúng là Lạc Hà.

Lạc Hà kỳ thật đã chú ý rất lâu rồi. mãi đến thời khắc mấu chốt, mới không kìm nổi lên tiếng nhắc nhở.

Bởi vì hần phát hiện thái độ độ thiên kiếp của Trương Hằng quá mức xem thường, rất có khuynh hướng “khinh địch”.

Xem thường thiên kiếp? Không phải là muốn chết sao?

Ngay lúc thiên kiếp chân chính bùng xuống. Trương Hằng thậm chí không có làm ra chút tư thế phòng ngự gì.

“Ầm!”

Thiên lôi màu tím đen đánh thẳng trên người Trương Hằng nhìn như không hề được phòng ngự. khắp không gian đều hơi rung chuyển.

“Xoạt...”

Một khe nứt không gian rất nhỏ lan ra bốn phía.

Vén vén chỉ là một tia dư ba mà như thế. từ đó có thể thấy được uy lực của đạo thiên lôi màu tím đen này.

- Không xong!

Bốn đại Yêu Tôn hoảng sợ. vội vàng né tránh ra xa.

Ở dưới áp lực của thiên kiếp, bọn họ cũng chỉ có thể miễn cưỡng phi hành, tận lực không chạm tới khe nứt không gian.

Trong nháy mắt Thiên lôi bùng xuống kia. vài đạo thần niệm dừng lại ở chung quanh, cũng tạm thời mất đi cảm quan.

Bên tai chỉ còn lại một tràng tiếng nổ “ầm ầm”.

Sau một hai cái hô hấp. hết thấy mới khôi phục bình thường.

- Chắc chắc... Uy lực quả không tệ!?

Trương Hằng ung dung đứng tại chỗ. trong lòng bàn tay nắm giữ một nhúm thiên lôi màu tím đen.

“Chi chi két két...”

Thiên lôi màu tím đen quần quanh bên ngoài thân hắn rồi “ông” một tiếng, bị cắn nuốt với tốc độ dùng mắt thường có thể thấy được.

650. Chương 583: Cái Chết Của Trương Hằng!

“Ầm!”

Thiên Lôi Dị Loại màu tím đen đánh trúng trên người Trương Hằng.

Toàn bộ quá trình chỉ xảy ra trong nháy mắt như vậy. nhìn như vô cùng chậm chạp, thực ra nhanh như tia chớp.

Nhưng mà, Thiên Lôi Dị Loại khí thế kinh người, thậm chí khiến nhân vật cấp Tán tiên trông thấy mà sợ này. đánh trên người Trương Hằng tựa như gãi ngứa cho hắn.

Hoàn hảo không tổn hao gì. Góc áo của Trương Hằng cũng không có tổn hại chút xíu nào.

- Uy lực này so với đại thiên kiếp bình thường đúng là cường đại hơn một ít. nhưng vẫn không thấm vào đâu...

Trương Hằng nhú mày thì trào lẩm bầm, dường như tại vì uy lực của Thiên Lôi Dị Loại này không đủ để lo lắng.

Hắn bỗng dừng ngẩng đầu nhìn lên đám mây màu xám. khiến thiên địa rơi vào biến sắc trên hư không kia. lộ vẻ mặt suy tư.

Đúng Lúc này, truyền đến thanh âm của Lạc Hà:

- Uy lực của thiên lôi này tuy rằng kinh người, so với thiên lôi lúc trước ta đối mặt cường đại hơn không ít. nhưng đối với Trương huynh đệ ngươi, dường như không có nhiều uy hiếp?

Trương Hằng gật đầu. dường như có điều linh ngộ nói:

- Đích xác, Thiên Kiếp Dị Loại này đối với ta cũng không có gì uy hiếp. nếu dựa theo tình trạng phát triển bình thường, độ kiếp lần này ta hoàn toàn có thể vượt qua thoải mái nhẹ nhàng.

- Như vậy không phải chuyện tốt sao?

Lạc Hà cười sang sảng. Giọng nói vang lên ở khu vực độ kiếp:

- Ta trước thời hạn cầu chúc Trương huynh đệ vượt qua Thiên Kiếp Dị Loại lần này. trở thành một tu sĩ Đại Thừa Kỳ của Chu Vương Triều.

Vài đạo thần niệm còn lại, nghe được thanh âm của Lạc Hà, cũng đều cả kinh, lại tiếp tục bàn tán với nhau.

- Người này chẳng lẽ trên người mang dị bảo gì. có thể xem Thiên Lôi Dị Loại này như đồ chơi...

- Người này tên là Trương Hằng, là tu sĩ mới quật khởi của Chu Vương Triều. Nghe bọn tiểu bối nói, người này từng huyết tẩy Ma Xà Phủ, giết chết phân thân của ba đại nhân vật cấp Ma quân...

Nghe xong Lạc Hà chúc. Trương Hằng nhưng thật ra vinh nhục không sợ hãi, vẻ mặt bình tĩnh nói:

- Nếu thiên kiếp quả thực dễ dàng vượt qua như thế, ngược lại không phải là chuyện tốt...

Lạc Hà khó hiểu hỏi:

- Vì sao?

- Uy lực của thiên kiếp càng lớn. khởi đến tác dụng đối với sự trưởng thành của ta cũng lại càng lớn. Căn cứ trong mơ hồ ta cảm ứng được, thiên kiếp lần này cùng ta tiến vào tầng bốn công pháp là cùng một nhịp thở.

Trương Hằng thần nhiên nói.

- Vậy huynh đệ tìm được bóng đáng mạnh mỗi gì chưa?

Lạc Hà phát hiện mình càng ngày càng nhìn không thấu ý tưởng trong lòng Trương Hằng.

- Tấn chức tầng bốn công pháp cùng độ thiên kiếp lần này vốn là một thể, không thể chia lìa. Trước khi rời Tam Tiên Đảo. ta đã mơ hồ biết được phương pháp chân chính... Hiện tại đối mặt với thiên kiếp, ta hoàn toàn hiểu rõ phải làm gì rồi!

Trong mắt của Trương Hằng, lóe ra tình cảm mềm liệt cùng tự tin khác thường, chiến ý dâng trào.

Đồng thời, thân thể hắn dường như đang run run. truyền lại một loại hưng phấn cùng sợ hãi xuyên qua trong sinh tử.

Thành hay bại, sống hay chết chỉ trong một ý niệm.

Đúng lúc này, đạo thiên lôi thứ hai từ trên trời giáng xuống.

“Két! Vù!”

Thiên uy lâm liệt ập vào mặt mà đến. khí thế so với đạo thiên lôi vừa rồi còn cường đại hơn gấp đôi trở lên.

“Ầm!”

Thiên lôi màu tím đen trong chớp mắt đánh tới trên người Trương Hằng.

Trương Hằng không vui không buồn, vô cùng thoải mái giơ lên một bàn tay Chop thiên lôi màu tím đen kia nắm trong tay.

Trong lòng bàn tay hắn, có một đoàn hỏa diễm hư vô màu bạc trong suốt, hút lấy lực lượng của thiên lôi màu tím đen. một nửa tinh hoa cuộn cuộn đưa vào trong cơ thể Trương Hằng, rèn luyện thân thể hắn, thăng hoa linh hồn hắn. chiết xuất pháp lực của hắn. về phần một nửa lực lượng kia thì bị bản thân Hư Không Hỏa diễm hấp thụ.

Tóm lại, sau khi trải qua hai đạo Thiên Kiếp Dị Loại, rõ ràng thực lực của Trương Hằng có điều tăng lên.

Đồng thời, tinh hoa lôi điện ẩn chứa trong cơ thể hắn cũng trong khoảnh khắc tăng lên một cấp bậc.

Mắt mở trừng trừng nhìn thực lực của Trương Hằng tăng tiến vùn vụt. mấy đạo thần niệm quanh quẩn ở phụ cận khu vực chỗ thiên kiếp không khỏi cả kinh kêu lên:

- Rốt cuộc hắn tu luyện công pháp gì. có thể trực tiếp cắn nuốt lực lượng của thiên lôi làm của mình, sau đó tăng lên tu vi của mình...

Ngay cả nhân vật cầm kỳ đều chấn động kinh sợ.

Công pháp như thế, quả thực là trước không có ai. sau chưa từng có người làm được!

Nếu không phải vì đang ở thời điểm độ thiên kiếp, người bên ngoài không thể tự tiện can thiệp, những kẻ đại thần thông này thậm chí có ý tưởng ra tay giết người.

“Chi chi két két...”

Bên ngoài thân Trương Hằng lóe ra hoa văn lôi điện rất nhỏ, cũng rất nhanh rót vào cơ thể hắn.

- Nếu cứ tiếp tục như thế, chẳng phải hắn có thể nhẹ nhàng thoải mái vượt qua thiên kiếp lần này. trở thành một vị tu sĩ Đại Thừa Kỳ nữa trong nhất giới sao?

Có một đạo thần niệm thần nhiên nói. trong giọng nói hơi có chút không cam lòng.

- Ha ha! Tăng thêm một vị tu sĩ Đại Thừa Kỳ. ảnh hưởng đối với đại cục nhất giới đích xác không nhỏ.

Một đạo thần niệm khác cười nói.

- Chỉ có điều người này độ chính là Thiên Kiếp Dị Loại, chờ sau khi thành công thăng cấp. khẳng định thực lực sẽ cường đại hơn không ít so với tu sĩ cùng cấp

- Đó là chuyện đương nhiên! Nhưng chúng ta tu luyện nhiều năm như vậy. công lực ắt phải thâm hậu hơn một ít so với một tu sĩ mới vào Đại Thừa Kỳ mới đúng.

Trương Hằng trong mơ hồ có thể nghe được các thần niệm trao đổi với nhau, nhưng không biết rốt cuộc là người nào nói chuyện..

Hắn hơi nhếch miệng cười trào phúng, nếu mình thành công tấn chức Đại Thừa Kỳ. tất nhiên sẽ dẫn tới địch ý mãnh liệt của một số người. Dù sao cũng là tu luyện công pháp ngoại tộc. một khi thành công vượt qua Thiên Kiếp Dị Loại, thực lực phải vượt qua cùng cấp.

“Két! Vù!”

Sau một lát, đạo Thiên Lôi Dị Loại thứ ba từ trên trời giáng xuống, đồng dạng bị Trương Hằng thoải mái tiếp được.

Mấy đạo thần niệm quanh quẩn ở chung quanh, càng ngày càng kiêng kị thêm lên.

Thử hỏi nhất giới này đâu có ai có thể độ thiên kiếp thoải mái giống như Trương Hằng?

“Két! Vù!”

Đạo Thiên Lôi Dị Loại thứ tư từ trên trời giáng xuống.

Lại bị Trương Hằng theo cách cũ tiếp được.

Trong quá trình lần này. thực lực của Trương Hằng nháy vọt với tốc độ có thể thấy được rõ ràng, khiến các đại thần thông trong nhất giới cực kỳ hoảng sợ.

Ngay sau đạo thứ tư Thiên Lôi Dị Loại, đạo thứ năm Thiên Lôi Dị Loại, đạo thứ sáu Thiên Lôi Dị Loại... lần lượt buông xuống.

“Ầm!”

Khi Trương Hằng tiếp được đạo Thiên Kiếp Dị Loại thứ bảy. toàn bộ nước biển trong Cửu U hải vực đều xao động một trận, ức vạn yêu thú sợ hãi tới cực điểm, không ngừng run sợ.

“Ầm!”

Đạo Thiên Kiếp Dị Loại thứ tám đánh xuống.

Lần này là một đạo Thiên Lôi Dị Loại màu tím đen thô to bằng cỡ cái thùng nước giáng xuống.

Cùng so sánh với đạo thiên lôi thứ nhất bằng cỡ ngón cái. uy lực của đạo thứ tám này có thể nghĩ mà biết!

Nếu đổi lại là Trương Hằng vừa mới bắt đầu, có lẽ còn không tiếp nhận được.

Nhưng lúc này sau khi Trương Hằng đã trải qua bảy đạo thiên lôi trước đó. bất kể là thân thể hay linh hồn, đều có bay vọt về chất, thực lực đã tăng lên không biết bao nhiêu lần.

Giờ phút này. thực lực của hắn ở trong tầng lớp Độ Kiếp Kỳ. tuyệt đối là tồn tại vô địch, ngay cả đối mặt với tu sĩ Đại Thừa Kỳ bình thường, cũng có lực chiến một trận.

- Người này thực lực tăng lên cũng quá nhanh đi! Đây còn là thời điểm vừa mới độ kiếp, nếu thực sự thành công thì...

- Thật khó tin... tu luyện giả ngoại tộc quả nhiên không tầm thường.

Các nhân vật cấm kỵ trong nhất giới, bao gồm rất nhiều tu sĩ Độ Kiếp Kỳ. cũng đều bị kinh động, mọi người đều bàn tán xôn xao.

Trương Hằng vẫn lộ sắc mặt lạnh nhạt, ngẩng nhìn đám mây màu xám trên hư không, không có sắc mặt vui mừng chút nào.

Thật kỳ quái, đạo thiên lôi thứ chín nổi lên cực kỳ thông thả.

Nếu cẩn thận quan sát thậm chí còn có thể nhìn thấy kiếp vân màu xám này mơ hồ đang run rẩy. bộ dáng dường như có chút sợ hãi. Vô số năm qua, tồn tại của nó chính là nỗi sợ hãi và bóng ma trong lòng bất cứ một tu luyện giả ngoại tộc nào.

Thế nhưng giờ khắc này. nó lại sinh ra vẻ sợ hãi khó hiểu với một nhân loại.

Thời gian qua chừng mấy chục cái hô hấp. đạo Thiên Lôi Dị Loại thứ chín cũng chưa có đánh xuống.

Rất nhiều thần thức quanh quẩn ở bốn phía, cùng đều Vô cùng nghi hoặc. nhưng rồi cũng đều kiên nhẫn chờ đợi.

- Đạo thiên lôi thứ chín hẳn là một đạo thiên kiếp cuối cùng chứ?

Lạc Hà hỏi.

Trương Hằng gật đầu nói:

- Hẳn là đạo cuối cùng!

Lại qua đi thời gian một nén nhang, đạo thiên lôi thứ chín còn chưa có đánh xuống.

- Điều này thật kỳ quái, kiếp vân chỉ là đang run rẩy. nhưng thiên lôi không có ý đánh xuống.

- Thiên Kiếp Dị Loại chính là uy lực có lớn một chút, nhưng cùng đâu cần chờ đợi lâu như thế chứ?

- Quả thật cực kỳ quái dị!

- Chẳng lẽ là dị số dưới thiên đạo?

Lạc Hà có phần lo lắng, hỏi:

- Trương huynh đệ! Đây là chuyện gì xảy ra vậy?

- Xem ra suy đoán của ta không sai...

Trương Hằng hít sâu một hơi.

Ở dưới rất đông thần thức tập trung vào mình, hắn chậm rãi giơ tay lên. mục tiêu đúng là kiếp vân kia.

- Người định làm gì? Đừng xằng bậy!

Lạc Hà cả kinh kêu lên.

Xem tư thế của Trương Hằng, dường như muốn ra tay với thiên kiếp, nghịch thiên mà đi!

- Hẳn... hẳn định làm gì? Chẳng lẽ là điên rồi hay sao?

- Tiểu tử này muốn tìm chết sao?

Trong hai tròng mắt Trương Hằng lóe ra hỏa diễm trong suốt, một bàn tay giơ cao chỉ vào kiếp vân màu xám.

Trong mơ hồ, có một dao động thông thiên triệt địa, truyền đi hướng lên không gian vô tận.

“Ông!”

Kiếp vân màu xám run rẩy một trận, không ngờ lại sinh ra tâm lý sợ hãi.

Nếu không phải vì có sứ mệnh cùng nhiệm vụ của mình, e là nó đã sớm lủi đi rồi.

Ngay khoảnh khắc đó Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp trong cơ thể Trương Hằng, một lần nữa bay vào trong ngọc giản màu tím vàng.

“Ông...”

Trên người Trương Hằng tản phát ra vầng hào quang màu bạc cực kỳ chói mắt. hắn bề ngẩng nhìn kiếp vân trong hư không vô tận kia, ngạo nghễ nói:

- Người đã không dám đánh xuống một đạo thiên kiếp cuối cùng với ta, vậy hãy để Trương Hằng ta thay trời hành đạo, tự mình đánh xuống thiên kiếp!

Thanh âm của hắn mặc dù không lớn, nhưng lại có một sự hào hùng nghịch thiên trong mơ hồ làm cho tất cả tu sĩ cấp Phủ chủ trở lên trong nhất giới đều phát hiện.

“Người đã không dám đánh xuống một đạo thiên kiếp cuối cùng với ta. vậy hãy để Trương Hằng ta thay trời hành đạo, tự mình đánh xuống thiên kiếp!”

Đây là loại nghịch thiên và bề nghệ đến mức nào.

Nhìn chung lịch sử cổ kim của toàn bộ Chu Vương Triều, toàn bộ hạ giới, người nào có được khí khái và dũng khí như thế?

“Trời” không giáng xuống thiên kiếp, thì hãy để ta tự mình đánh xuống thiên kiếp!

Thần niệm của các nhân vật ở bốn phía đều ngây ra như phỗng đá, đều khiếp sợ cho cử chỉ nghịch thiên của Trương Hằng.

Sau khi phát ra một câu như vậy. tâm linh của Trương Hằng tiến vào cảnh giới như ý đại viên mãn. linh hồn lực hòa hợp thành một thể với ý chí của Vũ Vô Cực.

“Ông...”

Chín tầng cổ tháp bên trong ngọc giản thần bí nổ rộ ra hào quang màu bạc huy hoàng sáng lạn.

Hư Không Hỏa diễm phát ra từng đợt dao động kỳ dị, dấu hiệu tia chớp màu đen ở trung tâm của nó lập lòe lúc sáng lúc tối.

“Vù! Vèo!”

Một tia chớp màu bạc bắn trong suốt từ trong lòng bàn tay Trương Hằng bắn ra. thẳng hướng lên trời cao. cùng kiếp vân kết hợp thành một thể.

“Ầm!”

Nhất giới tĩnh lặng, một mảng tối đen.

Kiếp vân màu xám cùng tia chớp màu bạc bắn trong suốt kia hòa hợp thành một thể. dần dần hình thành một tia chớp màu vàng trong suốt, thật lớn.

“Lộp bộp!”

Tia chớp màu vàng trong suốt nổ vang một tràng, phát ra một cỗ uy áp chấn kinh thiên địa chấn nhiếp quỷ thần.

“Xèo! Vèo!...”

Tia chớp màu vàng từ trên trời giáng xuống, đánh tới trên người Trương Hằng.

Trong khoảnh khắc này, thời không ngừng lại.

Hết thấy vạn vật đều ngưng lại. phong đình, thủy ngưng, hô hấp cùng tim đập đều dừng lại.

Tất cả sự vật đều giữ lại động tác trước đó.

Tuy nhiên, loại trạng thái này vền vền chỉ kéo dài thời gian một nửa hô hấp.

“Rắc rắc!”

Ngay Sau đó, thân thể Trương Hằng hóa thành bột phấn, tiêu tán trong hư không.

Khí tức biến mất.

Ngã xuống.

651. Chương 584: Trăm Năm Tang Thương

Tia chớp màu vàng kéo theo uy lực vô thượng tan biến thời không, Khoảnh khắc chém Trương Hằng thành mảnh vụn.

Thân thể tử vong, không còn khí tức.

Tan thành tro bụi!

Đây chính là những hình ảnh mà Trương Hằng dùng Thần Linh Nhân bắt được, khi còn ở trên Hải Ngoại Tam Tiên Đảo.

Dưới thiên kiếp, tan thành tro bụi.

Cùng lúc, phân thân thứ hai của Trương Hằng đang ở giới tu chân Tam Tinh Vực cũng xảy ra phản ứng dây chuyền, đồng thời thành tro bụi.

Ngay cả phân thân cũng không thể tránh thoát!

Chẳng lẽ trời cao đã định sẵn hắn không thể trốn qua một cửa này?

Sau khi Trương Hằng chết đi, đám mây thiên kiếp cuộn cuộn biến mất, không gian tối đen cũng thấy được ánh sáng.

Lúc này, các vị đại thần thông ở giới này đều bình tĩnh.

- Chết rồi?

- Chết rồi...

Trong giới này, đột nhiên truyền ra những tiếng thở dài.

- Nghịch thiên mà đi, sao mà không chết được?

Tiếng cười lạnh của Huyền Long Đại Vương quanh quẩn ở Cửu U hải vực, cười nhạo trên tai họa của người khác.

- Kẻ này thần thông quá là mạnh mẽ, không ngờ có thể thoải mái vượt qua tám đạo Dị Loại Thiên Lô. chỉ tiếc là hắn quá cuồng ngạo, mưu đồ chống lại trời cao.

- Tuy là nói thế. nhưng một đạo Ngoại Tộc Thiên Lô cuối cùng quá là cổ quái, lại chậm chạp không đánh xuống. Mà Trương Hằng kia cũng quá kiêu ngạo, nếu không thì hắn cũng có hy vọng không nhỏ vượt qua được Dị Loại Thiên Kiếp kia.

- Đáng tiếc... Đáng tiếc.

Theo thời gian trôi qua. thần niệm bồi hồi quanh đây ngày càng ít.

Một người đã chết đi, nhiều lắm chỉ lưu lại một ấn tượng nhàn nhạt trong sinh mệnh xa xưa của bọn họ.

Bụp!

Lạc Hà từ Đông Vân đại lục thuận di đến Cửu U hải vực chỗ Trương Hằng độ kiếp.

-Hắn... đã chết...

Sắc mặt hắn trắng bệch, thân hình cao lớn nho nhả thoáng già đi.

- Đã chết?

Lạc Hà vẫn còn không tin.

Trong lúc này, trong đầu hắn vẫn còn hiện ra ánh mắt Trương Hằng tràn ngập tự tin và chiến ý vô cùng.

- Không, không thể nào!

Lạc Hà hít sâu một hơi. mở rộng thần thức cẩn thận tìm tòi mảnh khu vực độ kiếp này. lại không phát hiện ra chút dấu tích gì.

- Thật sự đã chết... ngay cả phân thân cũng không tồn tại.

Thật lâu sau, Lạc Hà ánh mắt thất thần, đứng yên một chỗ.

Bộ phân thân này của hắn mang theo sứ mệnh quan trọng nhất ở lại hạ giới này. chính là vì bảo hộ Ninh Tuyết Dung cùng Trương Hằng, yên lặng nhìn bọn họ trưởng thành, cũng mang theo ý nguyện của bản tôn chúc phúc bọn họ...

Nhưng mà vào Lúc này, tình cảm hắn ký gửi đã tan vỡ!

Nếu để Ninh Tuyết Dung biết Trương Hằng đã chết, nàng sẽ phải đối mặt với nhân sinh như thế nào?

Sắc mặt Lạc Hà đau lòng hồi hận sâu sắc.

Bỗng nhiên, hắn đột nhiên vung tay đặt lên thiên linh cái.

Nhưng lại nhớ đến gì đó, hắn thu tay lại.

Trong đầu Lạc Hà, đột nhiên hiện lên đoạn hình ảnh:

"Lạc Hà đại ca cứ yên tâm. đệ cùng Huyền Long Đại Vương đã định sẵn một trận chiến, chỉ cần đệ lại có thể đột phá lần nữa. có thể chân chính ngạo nghễ hạ giới, đến lúc đó sẽ không e ngại bất cứ kẻ nào!"

"Đệ quả thật có nắm chắc?"

"Có."

Trương Hằng chỉ phun ra một chữ.

"Quả thật cứu tử nhất sinh..."

Trương Hằng mỉm cười sáng lạn:

"Đệ chính là cầu một đường sinh cơ sau khi chết."

"Nếu đổi thành đệ trước kia. sợ rằng sẽ do dự. Nhưng lúc này đệ có được ý chí mạnh mẽ. lòng mang theo ý quyết thắng của Vũ Vô Cực. tâm linh đã đạt đến như ý đại viên mãn. nắm chắc ít nhất chín phần mười vượt qua thiên kiếp."

Nắm chắc ít nhất chín phần mười vượt qua thiên kiếp!

- Được rồi... Ta tin tưởng đệ một lần...

Hốc mắt Lạc Hà mơ hồ có một tia trong suốt.

Cuối cùng ngược nhìn mảnh hải vực bị Dị Loại Thiên Kiếp bao phủ. bóng người của hắn dần dần tan biến.

Xoạt xoạt!

Thật lâu sau khi hắn rời đi. trên mảnh hải vực này lại xuất hiện hai bóng người cao lớn.

Trong đó một người mặc chiến giáp hoàng kim. đôi mắt màu vàng, cả người như sắt thép, từng sợi tóc dựng đứng, tản mát ra một cỗ khí phách tuyệt thế chấn nhiếp thiên hạ sơn hà.

Một người khác toàn thân từ hào quang màu vàng đất ngưng tụ thành, hùng hậu như núi. tạo cho người khác ảo giác không thể lay chuyển.

Hai người này phân biệt là Huyền Long Đại Vương cùng Uyên Hồng.

Hai người đứng lặng trên mảnh hải vực này, điều tra thật lâu.

- Chết rồi.

Uyen Hồng chỉ nhàn nhạt nói.

- Chỉ hy vọng như thế... Người này vừa chết, trong giới này đã không còn có ai chống lại ta được.

Trong ánh mắt vàng của Huyền Long Đại Vương, lóe ra tia hào quang lạnh băng.

Xoạt xoạt!

Hai người biến mất tại chỗ.

Khi bọn hán rời đi không lâu. lại lục tục có các nhân vật cầm kỳ đích thân đến điều tra nơi này, đều không có kết quả quay về.

Những chuyện này không cần nói nhiều.

ở một nơi hiểm đẩu chân người trên Đông Vân đại lục.

Trong nhà cỏ đang ngồi mấy người: Lạc Hà, Ninh Tuyết Dung, Quách Phong, Vân Dịch, Tú Ninh.

- Đã hai tháng rồi. sao sư tôn vẫn chưa trở về?

Quách Phong vội vàng hỏi.

sắc mặt Lạc Hà hơi tái nhợt, mấy ngày nay hán từng sử dụng đại thần thông, muốn thử cảm ứng trạng thái chân chính của Trương Hằng rốt cuộc là sống hay chết.

Nhưng mà trong xa xăm như có một cỗ lực lượng khiến hán cảm ứng liền bị trở ngại rất lớn.

Đối mặt với câu hỏi của Quách Phong. Lạc Hà khẽ thở dài:

- Sư tôn người tạm thời không trở về...

Không khí trong nhà cò đột nhiên đọng lại.

Thật lâu sau, Lạc Hà mới nói với Ninh Tuyết Dung:

- Tuyết Dung... Trạng thái cụ thể của đệ ấy hiện giờ... ngay cả ta cũng không quá rõ. Trong lời hán nói. lộ ra tự trách cùng hổ thẹn sâu sắc.

Ninh Tuyết Dung im lặng, sắc mặt bình tĩnh hỏi:

- Có phải là Trương đại ca đã chết dưới thiên lôi?

- Cái gì... sao muội lại biết?

Lạc Hà chấn động, tiếp đó hoảng hốt nói:

- Hay là muội biết huyền cơ gì?

Trong đôi mắt Ninh Tuyết Dung tràn ra những giọt nước trong suốt, nói:

- Trước khi đại ca rời đi. từng nói với muội, thiên kiếp của đại ca lần này. chắc chắn phải chết... Nhưng trong kết quả phải chết, lại có một đường sinh cơ.

Lạc Hà nghe lời này, lộ ra vẻ như có suy nghĩ.

Hán bắt đầu nhìn lại tình cảnh khi Trương Hằng độ thiên kiếp.

Từ đầu đến cuối, Trương Hằng vẫn chưa từng mất đi lòng tin. kể cả trong nháy mắt biến thành tro bụi.

-Thì ra trước khi độ thiên kiếp... đệ ấy đã đoán được.

Lạc Hà thở dài một hơi. vẻ mặt suy sụp đau lòng đã mất đi một nửa.

Tú Ninh thở dài sâu kín, mở ra Tinh Nguyệt Đồ, bên trên bố trí vô số ngôi sao.

Oong!

Theo ý niệm Tú Ninh thao túng, ngôi sao trên bức tranh nhanh chóng xoay chuyển.

Trong chớp mắt, Tinh Nguyệt Đồ chìm vào một mảnh tối đen.

Tựa như cả thiên địa đều mất đi sức sống.

Nhưng một lát sau, trên Tinh Nguyệt Đồ lại xuất hiện hai ngôi sao, một tối một lại sáng.

Trong đó một ngôi sao cực kỳ chói mắt. giống như mặt trời rực rỡ. che lấp tất cả ánh sáng của các ngôi sao khác.

Một ngôi sao khác âm ảm tối tăm. như ẩn như hiện, tựa như lúc nào cũng sẽ tắt, lại ương ngạnh cứng đầu.

-Đó là...

Lạc Hà khiếp sợ.

Hắn nhìn chằm chằm ngôi sao âm ảm tối tăm kia, lại cứng đầu không tắt.

Những người khác cũng ngóng nhìn ngôi sao kia.

Trực giác nói với bọn họ, ngôi sao này chính là đại biểu cho vận mệnh của Trương Hằng.

Oong...

Tinh Nguyệt Đồ chỉ duy trì trạng thái này được một hai nhịp thở. liền phục hồi trạng thái cũ. vô số hình ảnh ngôi sao không ngừng lấp lóe, dị tượng trước đó đã biến mất.

- Nói vậy... Trương huynh đệ còn chưa chân chính tan biến, hiện giờ đệ ấy đang ở trong một loại trạng thái cực kỳ đặc biệt.

Trong ánh mắt Lạc Hà lại tràn ngập hy vọng.

Lúc này, hắn nhớ tới Trương Hằng tràn ngập tự tin và ý chí chiến đấu vô cùng.

- Tú Ninh, không ngờ người có thể thông qua Tinh Nguyệt Đồ bói toán ra trạng thái của đệ ấy. trong giới này sợ rằng chỉ mình người có thể là được điều này.

Lạc Hà nhìn Tú Ninh, khen ngợi.

Hắn thân là bán tiên Đại Thừa Kỳ cũng không thể phán đoán chuyện này nhưng nữ tử trước mắt lại làm được.

Hơn nữa, trong giới này nhất định còn có nhân vật cấm kỵ khác sử dụng đại thần thông điều tra trạng thái của Trương Hằng. nhưng cũng không có được kết quả gì.

Lúc này cảnh giới linh hồn của Tú Ninh đạt tới Độ Kiếp trung kỳ. thực lực còn mạnh mẽ hơn cấp phủ chủ thông thường. Nhưng công pháp nàng tu luyện, cuối cùng vẫn không am hiểu chiến đấu.

Nghe Lạc Hà tán thưởng, Tú Ninh mắt sáng âm ảm, lắc đầu nói:

- Đây không phải bản lĩnh của ta... Nếu không phải trước đó sư tôn dẫn dắt. ta cũng không cách nào tính ra được một chút dấu vết gì.

- Sao lại nói thế?

Lạc Hà chợt kinh hãi.

Tú Ninh vươn ngón tay ngọc nhỏ. trong tay bay ra một chiếc khăn trắng, bên trên có mấy chữ Liên Mộng Tịch Nguyệt.

Ở giữa chiếc khăn trắng này. có một giọt trong suốt màu đỏ, tràn ngập một cỗ năng lượng kinh thiên.

- Đó là...

Đám người Lạc Hà cả kinh.

- Đây là sư tôn đã sớm chuẩn bị... Máu huyết, cùng với mảnh vỡ linh hồn.

Tú Ninh đáp.

Ninh Tuyết Dung tiếp nhận khăn tay này. không khỏi rơi lệ. lúc này nàng hiểu được bốn chữ trên khăn tay đại biểu hai người. Trong đó một người, còn là Triệu Tịch Nguyệt bạn tốt của nàng.

- Đại ca nhất định có thể sống lại... Nhất định có thể.

Ninh Tuyết Dung hết sức kiên cường nói. trong ánh mắt cũng lộ ra tia sáng hy vọng.

Lạc Hà cười sang sảng:

- Các người cứ yên tâm. nhất định đệ ấy sẽ trở về.

Trong mắt sáng của Tú Ninh lóe ra màu sắc khác thường, nói:

- Tú Ninh không thể không bội phục dũng khí cùng trí tuệ của sư tôn. Hết thấy những chuyện xảy ra đều nằm trong đoán trước của sư tôn, bao gồm cả bản thân "chết". Nếu đã "chết", vậy hiện giờ chúng ta cũng chỉ có thể chờ đợi "sống" lại.

- Đây là một trận bố cục sinh tử...

Tú Ninh thở dài, thu hồi Tinh Nguyệt Đồi. vẻ mặt cũng không có nhiều thần sắc lo lắng.

- Đó là thật sao? Hiện giờ chúng ta phải làm gì?

Quách Phong cùng Vân Dịch đều khó tin.

Ninh Tuyết Dung nói:

- Từ giờ trở đi. các người phải tu luyện tốt. chờ đợi sư tôn sống lại.

- Vâng, sư mẫu.

Hai người vội lên tiếng.

Trương Hằng độ Dị Loại Thiên Kiếp mà chết, gây ra sóng gió không nhỏ trong cao tầng giới này.

Tiếp đó, Chu Vương Triều khôi phục bình tĩnh trước kia, tối thiểu mặt ngoài là thế.

Đám người Lạc Hà Ninh Tuyết Dung đều tin tưởng vào ngày Trương Hằng sống lại. ngày qua ngày, năm nói tiếp năm vẫn chờ đợi.

Trong lúc đó, Âm Dương Tán Tiên Tam Tiên Đảo cũng từng đến tìm Lạc Hà.

Thời gian vội vàng, năm tháng như thoi đưa.

Trong chớp mắt, một trăm năm đã trôi qua.

Thời gian trăm năm, Chu Vương Triều cũng đã xảy ra biến đổi.

652. Chương 585: Tầng Bốn. Tái Tạo Thân Thể (thượng)

Truyền thuyết có liên quan đến Trương Hằng cùng dần dần tan biến ở Chu Vương Triều, chỉ còn một phần rất ít người còn có ấn tượng sâu sắc.

Đối với đa số người tu chân vội vàng tu luyện mà nói một người đã chết cũng không để lại bao nhiêu dấu vết trong lòng bọn họ. chỉ khi có người vô tình nhắc tới, mới giật mình tỉnh ngộ, nhớ đến người này.

Trong thời gian trăm năm này. Chu Vương Triều cũng đã xảy ra những biến đổi không lớn không nhỏ.

Trong đó, ở trên một hòn Đảo bị quên lãng thuộc hải vực Tam Tiên Đảo. một môn phái tu chân xa xưa thần bí khôi phục - Tinh Nguyệt Môn.

Đảo hoang bị vứt bỏ này tự nhiên là Phàm Vân Đảo mà Trương Hằng vô tình cởi bỏ Tất Tử Huyết Chu.

Nhiều năm qua, linh khí trên Phàm Vân Đảo đã sớm khôi phục bình thường, không khác gì những hòn đảo khác. Hơn nữa, diện tích hòn đảo này rất lớn, có thể chứa được không ít tu sĩ.

Tám mươi năm trước, Phàm Vân Đảo được một vị đại thần thông bố trí Bát Hoang Tự Linh Tiên Trận cực kỳ hiếm thấy.

Nghe nói, trong truyền thuyết trận này là Tự Linh Trận ở thượng giới, có được diệu dụng đặc thù, mạnh mẽ tăng phẩm chất linh khí trên Phàm Vân Đảo lên mấy cấp bậc.

Lúc này, chất lượng linh khí trên Phàm Vân Đảo cũng không hề thua kém, có thể so sánh với hòn đảo tu chân cấp hai.

Một ngày, trên Phàm Vân Đảo bay ra hai đạo độn quang, phân biệt là Quách Phong cùng Vân Dịch.

- Đại sư huynh, hôm nay tam sư muội có chuyện, không thể đi Độ Kiếp Tuyệt Địa.

Vân Dịch nói với Quách Phong.

Quách Phong có vẻ kinh ngạc, nói:

- Chín lần trước, mỗi lần muội ấy đều đi, dù là sáng lập lại Tinh Nguyệt Môn. trở thành Tinh Nguyệt Thánh Nữ thế hệ mới. cũng không có ngoại lệ.

- Cái này... Đệ cũng không biết, có lẽ tam sư muội có chuyện quan trọng. Muội ấy vô cùng kính ngưỡng sư tôn tuyệt không hai lòng.

Vân Dịch nói.

Quách Phong gật đầu:

- Vậy cũng phải.

Trăm năm qua, quan hệ giữa ba sư huynh muội không tầm thường, đã có cảm tình thâm hậu với nhau.

Ngay khi hai người đang nói chuyện một đạo thần niệm truyền đến:

- Hai người trực tiếp đi Cửu U hải vực. Tú Ninh có chuyện quan trọng không thể rời đi.

Người thần niệm truyền âm chính là Lạc Hà.

- Vâng, Lạc tiên bối!

Vân Dịch cùng Quách Phong đều rung mình, hết sức cung kính nói.

Sau khi Trương Hằng độ Dị Loại Thiên Kiếp chết đi, ba môn đồ của hắn cơ bản ủy thác giao cho Lạc Hà vị bán tiên Đại Thừa Kỳ này.

Thời gian trăm năm, Vân Dịch cùng Quách Phong đều sinh ra lòng kính sợ sâu sắc với Lạc Hà, cũng từ chỗ sư mẫu Ninh Tuyệt Dung biết được thân phận cùng tu vi chân thật của Lạc Hà.

- Các người đi đi.

Lạc Hà nhàn nhạt nói.

Vừa dứt lời, một cái bóng trắng xinh đẹp xuất hiện ở hư không.

- Sư mẫu!

Vân Dịch cùng Quách Phong vội hành lễ.

- Chúng ta xuất phát.

Ninh Tuyệt Dung lộ ra một tia mỉm cười, nàng hơi gầy hơn một chút so với trăm năm trước.

Cứ thế, ba người đạp độn quang, tốc độ vượt xa cấp phủ chủ. tiến về phía Cửu U hải vực. Giữa đường, ba người cũng liên thủ thuận di vài lần.

Trong ba người, tu vi Ninh Tuyệt Dung cao nhất, đã tu luyện đến cảnh giới Độ Kiếp đại viên mãn đã cách không xa một lần thiên kiếp cuối cùng phủ xuống.

Quách Phong xếp kế, tu luyện đến Độ Kiếp trung kỳ, có thể nói thần tốc ngay cả Lạc Hà cũng tặc lưỡi khen ngợi. Đương nhiên trong quá trình tu luyện cũng không thiếu được Lạc Hà chỉ điểm.

Vân Dịch tiến triển chậm nhất, thời gian trăm năm dưới Lạc Hà cẩn thận Đào tạo. từ cấp chuẩn phủ chủ tăng lên cấp phủ chủ. Bởi vì thiếu giết chóc, lại thêm Huyết Chú Chi Trì ở trong lĩnh vực không gian của Trương Hằng, tốc độ tu luyện của hắn giảm mạnh.

Ngoài hai đệ tử này, Tú Ninh đệ tử thứ ba của Trương Hằng cũng tu luyện đến Độ Kiếp trung kỳ. cũng không xa Độ Kiếp hậu kỳ.

Nếu Trương Hằng sống lại. biết được ba đệ tử của mình đều có thành tựu như thế, nhất định sẽ vô cùng vui mừng.

- Lạc Hà tiền bối. bọn họ đều đi Độ Kiếp Tuyệt Địa rồi.

Ở trong Tinh Không Thần Điện lơ lửng giữa không trung Phàm Vân Đảo. Tú Ninh mặc áo bào trắng thật dài, ánh mắt sáng thâm thúy. dung mạo đoan trang tú lệ. trên người tỏa mát ra một cỗ khí tức thánh khiết không thể xâm phạm, đủ làm tuyệt đại đa số nam tử trong thiên hạ tự biết xấu hổ.

Lạc Hà khoanh tay đứng ở Tinh Không Thần Điện, ánh mắt cơ trí xa xưa, gật đầu nói:

- Một trăm năm. cách mỗi mười năm. Tuyết Dung đều phải dẫn đệ tử đi nhìn Độ Kiếp Tuyệt Địa. mỗi lần đều ôm đầy hy vọng, lại thất vọng trở về.

Độ Kiếp Tuyệt Địa trong lời hắc nói. chính là một mảnh khu vực tử vong khi trước Trương Hằng độ Dị Loại Thiên Kiếp lưu lại.

Từ khi Trương Hằng độ Dị Loại Thiên Kiếp thất bại. biến thành tro bụi chết đi. khu vực này đột nhiên sinh ra một lực lượng cắn nuốt.

Lực lượng cắn nuốt này như lỗ đen vũ trụ, sẽ mạnh mẽ kéo hết vạn vật ở khu vực xung quanh vào trong, sau đó biến mất tăm.

Lúc ban đầu, cỗ lực lượng này chỉ có thể cắn nuốt mấy con yêu thú cấp thấp chưa mở linh trí, nhưng theo thời gian dài, cỗ lực lượng cắn nuốt này ngày càng khủng bố...

Từ yêu tu bậc cao, đến yêu tu đỉnh cấp, Thậm chí còn có tồn tại Độ Kiếp Kỳ. một khi đến gần Độ Kiếp Tuyệt Địa đều sẽ bị cắn nuốt không có chút sức chống cự.

Tu sĩ Đại Thừa Kỳ cũng chỉ có thể đến gần khu vực này mà không dám xâm nhập. thần thức vừa xâm nhập vào. sẽ bị cắn nuốt trong Khoảnh khắc.

Vô hình như ở bên trong Độ Kiếp Tuyệt Địa kia có một lỗ đen tử vong, trở thành một đại cấm địa ở Chu Vương Triều.

Tú Ninh cười khê:

- Đủ các dấu hiệu từ Tinh Nguyệt Đồi cho thấy, sư tôn sống lại là chuyện tất nhiên, bất kỳ kẻ nào cũng không thể ngăn cản. Sư mẫu chỉ là lo lắng quá mức...

Lạc Hà cũng lộ ra thần sắc vui mừng:

- Đệ ấy liệu chết tìm đường sống, dùng ý chí tinh thần đại viên mãn vô thượng nghịch thiên mà đi. cuối cùng tìm được một đường sống sót. Ta thật chờ mong thời khắc đệ ấy sống lại.

Tú Ninh gật đầu:

- Từ một trình độ nào đó mà nói. sư tôn xem như đã chết một lần không biết phương thức trọng sinh của ngài ấy thế nào. là chuyển sinh? Đoạt xá? Hay là gì khác...

Dứt lời, Tú Ninh lại mở ra Tinh Nguyệt Đồi. vô số ngôi sao xoay chuyển trên đó. kế tiếp là một mảnh bóng tối.

Khoảnh khắc, trên hình ảnh bóng tối này xuất hiện hai ngôi sao khác: một sáng một tối.

Ngôi sao sáng ngời kia như mặt trời mọc. bùng lên hào quang sáng ngời chói lóa. bao phủ hết vạn vật.

Nhưng ngôi sao tối tăm kia chớp nháy, tựa như lúc nào cũng có thể tắt ngấm, lại tùy lúc có thể bùng phát năng lượng đáng sợ.

Lóe lên tối lại, ngôi sao âm đạm kia như có nhịp tim của mình, ngày càng đập mạnh hơn.

- Lần này ta lưu người lại. cũng là muốn cho người kiến thức nhân vật cầm kỳ ở giới này. sẽ có ích rất lớn cho Tinh Nguyệt Môn phát triển về sau.

Lạc Hà trả lời.

Tú Ninh cười khê:

- Nếu Tú Ninh không đoán sai. người sắp đến đây hẳn là Tán tiên đại nhân Tam Tiên Đảo.

- Đúng thế. Âm Dương Tán Tiên sẽ nhanh đến đây. trước đó ta đã thương thảo với hân Trương đạo hữu qua đời trăm năm sẽ bàn bạc chuyện chủ động phủ Huyết Sát.

Lạc Hà thoáng khen ngợi nói.

- Chẳng lẽ Lạc tiên bói quyết định muốn cùng đại nhân vật giới này hợp lực mở ra chủ động phủ Huyết Sát trong truyền thuyết kia?

Tú Ninh ngạc nhiên hỏi.

Từ sau khi Trương Hằng độ kiếp, trí tuệ cùng bói toán của Tú Ninh được Lạc Hà thường thức, để cho nàng biết rất nhiều bí mật.

Lạc Hà lắc đầu, vừa định nói, đột nhiên cảm nhận được gì. ánh mắt nhìn vào trong hư không.

Oong...

Trong Tinh Nguyệt Thần Điện xuất hiện một lão đạo sĩ mặc đạo bào trắng đen, chính là một trong Tán tiên Tam Tiên Đảo, Âm Dương Tán Tiên.

Trong ba đại Tán tiên, Âm Dương Tán Tiên là người qua lại gần nhất với Lạc Hà.

về phần hai vị Tán tiên khác, Linh Hư Tán Tiên cùng Nghê Thường Tán Tiên, người trước gần như không có qua lại gì với Lạc Hà, chỉ là quen biết, người sau lại thần bí đến cực điểm, chưa bao giờ gặp mặt.

- Vừa nhắc tới đạo hữu. đạo hữu liền đến đây.

Lạc Hà cười ha ha, nhắc tay mời hân ngồi xuống.

- Tú Ninh bái kiến Tán tiên đại nhân.

Tú Ninh tao nhã khê cúi người, tỏ vẻ tôn kính với nhân vật cao nhất giới này.

Âm Dương Tán Tiên nhìn nàng một chút, khê gật đầu, liền bắt đầu nói chuyện với Lạc Hà.

- Thời gian trăm năm đã đến. hẳn là Lạc đạo hữu cũng biết vì sao ta đến Phàm Vân Đảo này chứ.

Lạc Hà lại có vẻ bất đắc dĩ nói:

- Để cho đạo hữu thất vọng rồi..

sắc mặt Âm Dương Tán Tiên chợt cứng:

- Thế là vì sao?

Lạc Hà cười khổ nói:

- Có một việc ta từng che giấu đạo hữu. Huyết Sát Lệnh bài thứ tám kia, kỳ thật ở trong tay Trương huynh đệ của ta.

- Cái gì? Chiếc Huyết Sát Lệnh thứ tám ở trong tay Trương Hằng? Lấy thân phận cùng tu vi của đạo hữu. lẽ ra không nên nói dối chứ?

653. Chương 586: Trương Hằng Sống Lại

Nhưng vào Lúc này, cũng chỉ có thể thấy được một bóng người mơ hồ, vẫn không nhìn rõ được hình tượng cụ thể.

Lại thêm một lúc, dị biến tiếp tục. lốc xoáy màu vàng kia lại hơi vặn vẹo. sinh ra một loại chất biến khó có thể nói rõ.

Bóng người vàng nhạt bên trong lốc xoáy cũng vặn vẹo. phát ra mấy tiếng hừ nặng.

Vào một lúc. có những vị trí bên trong lốc xoáy màu vàng kia lại chuyển hóa thành chất dịch lỏng vàng nhạt.

Theo thời gian trôi qua, ngày càng nhiều dịch lỏng màu vàng nhạt được chuyển hóa ra.

Oong...

Lốc xoáy màu vàng trạng thái dịch bắt đầu từ từ dung nhập vào bên trong bóng người vàng nhạt.

Rốt cuộc, bóng người vàng nhạt kia từ mơ hồ trong hư không, dần dần ngưng thật.

Nhìn kỹ lại, từ đường nét mơ hồ như thấy được Trương Hằng ngạo nghễ đứng giữa hư không, thần uy cái thể ngạo nghễ trước Dị Loại Thiên Kiếp.

- Chết đi mà sống lại, chỉ có kinh sợ mà không có nguy hiểm, công pháp giữa tầng ba cùng tầng bốn quả là một khoảng cách lớn. không phải người có nghị lực lớn năng lực mạnh thì không dám thử.

Bóng người mơ hồ truyền ra tiếng lẩm bẩm của Trương Hằng.

Vào lúc này, cuối cùng hắn đã sống lại.

Sống lại!

Trong giới này cuối cùng xuất hiện một vị nhân vật cấm kỵ ngạo nghễ, cuối cùng Trương Hằng trở thành nhân vật thần thoại đầu tiên trong ngàn vạn năm vượt qua được Dị Loại Thiên Kiếp trên Đông Vân đại lục.

Thay thế trời, tự giáng thiên kiếp, hành vi nghịch thiên như thế. có thể nói trước sau chưa từng có ai khác.

ở cách nơi này mấy vạn dặm, đáy lòng Quy Tổ đột nhiên dâng lên cảnh báo đến cực hạn.

Trong lòng hắn chợt động, nhìn về hướng khu vực Độ Kiếp Tuyệt Địa, trong ánh mắt lộ ra lòng kính sợ.

- Hắn sống lại rồi...

Quy Tổ miệng khô khốc, không tự chủ nói ra một câu như thế.

Chạy mau! Chạy xa chừng nào tốt chừng nấy!

Một cái ý niệm điên cuồng sinh ra trong đầu hắn.

Nhưng ngay Sau đó, hắn cười chưa xót. buông tha ý tưởng không thực tế này.

Hắn chậm rãi bay về phía hang của mình.

Phương hướng hắn bay đi lại chính là Độ Kiếp Tuyệt Địa. Bởi vì hắn "hang" của hắn ở ngay trong biển sâu bên dưới Độ Kiếp Tuyệt Địa.

- Người cũng thật là thức thời...

Một tiếng nói nhàn nhạt rơi vào trong tai hắn.

Quy Tổ ngẩng đầu nhìn, mặt như tro tàn.

ở chỗ cách hắn chừng một thước, có một thanh niên nam tử toàn thân tỏa ra ánh vàng nhạt.

Nhìn dung mạo kia, không phải Trương Hằng thì là ai?

Chỉ là nam tử này không phải thực thể là do hào quang vàng nhạt ngưng tụ thành.

- Đạo hữu độ kiếp thành công, trở thành một vị tu sĩ Đại Thừa Kỳ trong giới này. thật là đáng mừng!

Quy Tổ miễn cưỡng nặn ra vẻ mặt tươi cười.

Nam tử bóng hình vàng nhạt kia liếc nhìn hắn. nhàn nhạt nói:

- Cảm ơn, chuyện ta sống lại lần này. quá nửa các đại nhân vật trong giới này cũng không biết. Còn người chỉ là một con yêu tu Hợp Thể. lại có thể cảm ứng được biến đổi này. không hổ là Trường Thọ Quy sinh tồn xa xưa nhất.

- Tiên Quân đại nhân quá khen ngợi, sở dĩ lão quy có thể cảm ứng được, chẳng qua là vì ở gần đại nhân nhất...

Quy Tổ vô cùng khiêm tốn nói.

Trên thực tế, con rùa này bác học nhất ở Cửu U hải vực. cũng có tài nghệ không kém trên đạo bói toán, ở gần Trương Hằng chẳng qua chỉ là một nguyên nhân khách quan.

- Tiên Quân?

Trương Hằng nghe vậy giật mình, không ngờ Quy Tổ lại đột nhiên đổi tên gọi.

Quy Tổ cười nói:

- Nếu đại nhân đã tu luyện đến Đại Thừa Kỳ. tất nhiên là tồn tại nửa bước vào thượng giới, về bản chất đã không có khác biệt tiên nhân.

Trương Hằng giật mình, hiểu được nguyên do trong đó. chỉ là nhất thời hấn cũng không nghĩ tới.

Độ kiếp thành công, tiến vào Đại Thừa Kỳ. linh hồn cùng thân thể tu sĩ đều sẽ xảy ra thay đổi về chất. Thân thể phàm thai của tu sĩ sẽ chuyển hóa thành tiên linh thể.

Sau khi thân thể phàm thai chuyển hóa hoàn toàn thành tiên linh thể. có thể tự nhiên phi thăng thượng giới, về phần phi thăng giới nào. điều này có liên quan đến công pháp tu sĩ tu luyện.

- Người sai rồi. hiện giờ Trương mỗ còn chưa hình thành thân thể chân chính, hiện giờ người nhìn thấy chỉ là một ý niệm hóa thân của ta thôi.

Trương Hằng cười khẽ. bộ dạng rất vui mừng.

- Ý niệm phân thân?

Quy Tổ chấn động, nói:

- Đây không phải là thần thông thượng giới hay sao?

- Người tự lo cho tốt. Trương mỗ cũng không đến mức xuống tay với người...

Trương Hằng dứt lời. hư thể vàng nhạt hóa thành một đám mảnh vỡ nhỏ biến mất trong không khí

Quy Tổ thở phào nhẹ nhõm, nhìn thật sâu khu vực Độ Kiếp Tuyệt Địa, liền lặn sâu xuống biển, không liếc nhìn bên trên nữa.

Từ nay về sau, không biết vì nguyên nhân gì Quy Tổ dứt khoát tiến vào kỳ ngủ say của Trường Thọ Quy. mấy vạn năm cũng không tỉnh lại, làm cho chúng yêu tu bên ngoài kinh ngạc không thôi.

Chuyện Quy Tổ tiến vào kỳ ngủ say, không nói nhiều nữa.

Hải vực Tam Tiên Đảo, Phàm Vân Đảo, Tinh Không Thần Điện.

- Lạc đạo hữu. bản đạo rời đi trước, hy vọng có thể sớm ngày nhìn thấy Trương đạo hữu khôi phục vinh quang ngày xưa, cùng chúng ta mở ra chủ động phủ Huyết Sát!

Âm Dương Tán Tiên hơi hành lễ, thân hình biến mất trong đại điện lóe ra ánh sao nhu hòa thần bí.

- Còn may. Tán tiên Tam Tiên Đảo cũng không thúc giục quá mức, nếu không thì chuyện này sẽ càng thêm gấp gáp.

Lạc Hà nói.

Tú Ninh vừa định lên tiếng, trong lòng bỗng sinh ra cảm ứng, vẻ mặt vui mừng, vội vàng lấy ra Tinh Nguyệt Đồ.

Cũng như trước đó, hình ảnh tràn ngập ngôi sao biến mất, chỉ còn lại hai ngôi sao.

Lần này, hai ngôi sao trong hình ảnh đã khác biệt rất lớn so với trước.

Ngôi sao vốn ảm đạm U ám như ẩn như hiện, đột nhiên ngưng thực ổn định lại, bùng lên ánh vàng mãnh liệt, chiếu sáng một giới.

- Đây... thật tốt quá!

Lạc Hà lộ ra thần sắc mừng rỡ. không khỏi hô:

• Đệ ấy sống lại rồi!

Hai ngôi sao trong hình ảnh sáng ngời rực rỡ. hào quang lấp lánh tất cả các ngôi sao khác trong không gian.

Tú Ninh lại cười nói:

- Bồ cục của sư tôn thật quá mạnh mẽ. một mình đi đến Cửu U hải vực tràn ngập nguy cơ. độ Dị Loại Thiên Kiếp lấy thân chết đi làm cho thiên hạ than thở. lúc này lại trước phá sau lập. từ chết chuyển sống, định ra kỳ tích trước sau không hề có.

Oong...

Đúng lúc này, ngôi sao thứ hai trong hình ảnh tràn ngập ánh vàng, bùng lên ý chí hùng hồn xông thẳng chín tầng mây.

Ầm!

Hình ảnh do Tinh Nguyệt Đồ bói toán tạo ra tan vỡ. thành một mảnh tối đen.

Tú Ninh ngẩn ra, lại giật mình nói:

- Ta đã không thể bắt được quỹ tích số mệnh của sư tôn, ngài ấy lại diễn hóa ra vô số khả năng không tính được.

Lạc Hà nhắm mắt, thần thức vươn ra đến Ma Xà Phủ Cửu U hải vực, chạm đến bên cạnh Độ Kiếp Tuyệt Địa.

Nhưng mà chỉ cần thần thức của hắn xâm nhập tiến thêm một bước, sẽ bị một cỗ lực lượng không rõ căn cước.

- Kỳ quái...

Lạc Hà suy nghĩ một lát.

- Tình huống sư tôn thế nào rồi?

Tú Ninh hỏi.

Lạc Hà không quá xác định, nói:

- Đệ ấy vừa mới sống lại. không rõ trạng thái, có thể hiện giờ đang củng cố tu vi.

Tú Ninh gật đầu, nói:

- Ta lập tức truyền tin tức cho sư mẫu.

- Đúng đúng, làm sao lại quên mất chuyện này chứ?

Lạc Hà thế mới giật mình lại. thần thức quét qua tìm được đoàn người Ninh Tuyết Dung, truyền qua tin tức Trương Hằng sống lại.

- Sư tôn sống lại rồi!

Quách Phong cùng Vân Dịch vô cùng mừng rỡ, vẻ mặt kích động hưng phấn.

Sư tôn chết đi trăm năm, hiện giờ đã sống lại. đúng là chuyện vui mừng.

- Khi nào thì chúng ta có thể gặp được sư tôn?

Quách Phong vội nói.

Nhưng mà Lạc Hà không trả lời bọn họ.

- Đại ca. cuối cùng đã sống lại...

Trên mặt ngọc của Ninh Tuyết Dung đã có mấy đường nước mắt, lúc này mỉm cười như đóa hoa bừng nở sau cơn mưa.

- Nhưng đến khi nào ta có thể gặp được huynh ấy?

Trong đôi mắt Ninh Tuyết Dung lấp lánh nước mắt vui mừng.

- Cái này...

Lạc Hà vừa định nói, lại cảm nhận được một cổ dị trạng rất nhỏ.

- Tuyết Dung.

Một tiếng nói quen thuộc vang bên tai Ninh Tuyết Dung.

-A... Đại ca!

Ninh Tuyết Dung ngẩng đầu. thấy được một nam tử thanh niên do hào quang màu vàng nhạt ngưng tụ thành.

Đó không phải Trương Hằng thì là ai?

Trương Hằng mỉm cười ôn hòa, đi đến trước Ninh Tuyết Dung, vươn tay chạm vào má nàng, lau khô nước mắt.

Một trăm năm, đây là một lần hai người xa cách lâu nhất.

- Đại ca... cuối cùng huynh đã trở về.

Ninh Tuyết Dung vươn tay chạm vào Trương Hằng, lại chụp vào không khí, sững sờ, có cảm giác như giấc mộng tan vỡ.

Trương Hằng nói:

- Tuyết Dung, mọi người không cần hoảng sợ. lúc này ta hiện thân chỉ là ý niệm hóa thân. Không bao lâu sau. bản tôn của huynh có thể tự đến đây.

Bụp bụp!

Đúng lúc này, Lạc Hà cùng Tú Ninh cũng thuận di đến.

- Đệ đã thành công.

Lạc Hà hít sâu một hơi, nhìn chằm chằm ý niệm phân thân của Trương Hằng phía trước.

- Sư tôn. ngài không phụ sự mong đợi của mọi người, từ chết chuyển sống, vượt qua Dị Loại Thiên Kiếp, trở thành dị số thiên địa, từ nay về sau trong giới này không còn người nào có thể uy hiếp sự tồn tại của ngài.

Tú Ninh chúc mừng.

Trương Hằng nhướn mày, liếc qua Phàm Vân Đảo, hỏi:

- Ta rời đi trăm năm. các người bám rễ trên Phàm Vân Đảo này đã xảy ra những chuyện gì rồi?

Tú Ninh không chút che giấu, kể rõ một lượt những chuyện xảy ra từ sau khi sáng lập Tinh Nguyệt Môn.

Trương Hằng lắng lắng nghe, sắc mặt bình tĩnh không gợn sóng, tựa như hết thấy thế gian đều không đáng nói trong mắt hắn.

Sau khi nghe xong, Trương Hằng gật đầu, ánh mắt quét qua ba đệ tử của mình, nói:

- Ba người tiến triển không tệ. cũng là nhờ Lạc Hà đại ca dốc lòng dạy dỗ. ta làm sư tôn lại có chút thất trách.

Dứt lời, hần khoát tay, trong hư không xuất hiện một cái Huyết Trì to lớn. tràn ra từng đợt sóng khí màu máu. lập tức khiến mây gió rung động.

- Huyết Chú Chi Trì!

Vân Dịch hết sức mừng rỡ.

- Giá trị của vật này có thể sánh với một kiện tiên bảo, tặng nó cho người vậy.

Trương Hằng khoát tay, Huyết Chú Chi Trì kia lại biến thành Huyết Trì lấp lánh to cỡ bàn tay, bay đến trước mặt Vân Dịch.

- Sư tôn... ngài?

Vân Dịch bị thủ pháp của Trương Hằng làm cho chấn động, Huyết Chú Chi Trì lại bị sư tôn hàng phục nhẹ nhàng như thế.

Hần tin tưởng, dù là Tiên bảo trong truyền thuyết, ở trong tay sư tôn cũng không có chút chống cự gì.

654. Chương 587: Bất Tử Kim Thân

Trương Hằng cười nói:

- Trăm năm qua. sư tôn không ở cạnh người, mất đi Huyết Chú Chi Trì trợ giúp, tu vi của người tăng lên kém hơn Phong nhi cùng Tú Ninh. Hiện giờ giao hần vật này cho người, có lẽ sẽ giúp người đột phá đến Độ Kiếp Kỳ trong vòng mười năm.

- Đại ân của sư tôn Vân Dịch không cách nào báo đáp.

Vân Dịch cúi đầu thật sâu trước ý niệm phân thân của Trương Hằng. thu lấy Huyết Chú Chi Trì to cỡ bàn tay.

- Ý niệm phân thân của ta ẩn chứa một bộ phận linh hồn lực của bản tôn. nhưng chỉ có thể phát huy không được một phần mười pháp lực. hiện giờ làm bạn với các người một thời gian, cũng không có vấn đề gì.

Ánh mắt Trương Hằng Đảo qua Lạc Hà, hai người nhìn nhau cười, đồng thời biến mất tại chỗ.

Ngay Sau đó, bọn họ xuất hiện ở Tinh Không Thần Điện lơ lửng trên không trung Phàm Vân Đảo.

Ánh mắt Trương Hằng quét qua đại điện tràn ngập ánh sao này, có vẻ tán thưởng nói:

- Cấu tạo Tinh Không Thần Điện này thật là kỳ lạ. trong thời gian ngắn dễ khó mà nhìn thấu nguyên lý trong đó.

Lạc Hà cười nói:

- Đây là ta cùng Tú Ninh dùng công nghệ thất truyền của Tinh Nguyệt MÔN hiệp lực xây dựng Huyền Không Thần Điện. Thân điện này có thể mượn lực số mệnh trời trăng ngôi sao. lơ lửng giữa trời cao mà không rơi xuống.

Trương Hằng gật đầu, nói:

- Tinh Nguyệt Môn không hổ là kỳ môn thời kỳ Thượng cổ. có được công nghệ đoạt thiên địa tạo hóa huyền ảo như thế. về sau có thời gian, có thể cùng Tú Ninh tham thảo một phen.

- Không biết Lạc đại ca tìm riêng đệ có chuyện gì cần thương lượng?

- Âm Dương Tán Tiên vừa đến đây...

Lạc Hà nhỏ giọng nói.

- Âm Dương Tán Tiên?

Trương Hằng lập tức hiểu được, nói:

- Có lẽ hần đến vì chuyện chủ động phủ Huyết Sát?

- Đúng thế. đệ biến thành tro bụi dưới Dị Loại Thiên Kiếp, không biết chiếc Huyết Sát Lệnh bài thứ tám có còn trong tay đệ hay không? Nếu chiếc Huyết Sát Lệnh bài kia không còn thì...

Lạc Hà nói đến đó, ngừng lại, đã tỏ rõ ý của mình.

Trương Hằng buồn cười:

- Trước khi đệ vượt Dị Loại Thiên Kiếp, đã sớm chuẩn bị sẵn. dời tất cả Pháp bảo tài liệu vào trong lĩnh vực không gian, làm sao để mất Huyết Sát Lệnh kia được chứ?

Dứt lời, hần nhắc tay huyết quang chợt lóe. xuất hiện một chiếc Huyết Sát Lệnh.

- Đây.. Đệ đã sớm đặt nó vào trong lĩnh vực không gian?

Lạc Hà hiểu ra:

- Nhưng vì sao ta lại không cảm nhận được lĩnh vực không gian của đệ. sau khi đệ thiên kiếp cũng thế.

Trương Hằng nhàn nhạt nói:

- Sau khi vượt qua Dị Loại Thiên Kiếp, lĩnh vực không gian xảy ra dị biến, đã dung hợp hoàn mỹ với lĩnh vực hồn đệ.

- Thì ra thế.

Lạc Hà cũng hiểu được một chút, nhưng vẫn có chút mơ hồ, cũng không hỏi nhiều.

Trên thực tế, sau khi đệ kiếp thành công. Trương Hằng lại hồ đồ dung hợp hoàn mỹ với hạt giống thế giới trong không gian.

Lúc này, hần cùng mảnh không gian nhỏ kia không còn tách biệt nữa, ngày sau cũng trở thành người nắm giữ mảnh không gian này.

- Chuyện Chủ động phủ Huyết Sát. không biết đệ có ý nghĩ gì không? Không biết khi nào thì bản tôn của đệ có thể ổn định lại.

Lạc Hà hỏi tiếp.

Trương Hằng hơi trầm ngâm, liền nói:

- Lâu thì một hai năm. nhanh thì mấy tháng, bản tôn của đệ có thể đúc thành Bất Tử Kim Thân.

Bất Tử Kim Thân?

Lạc Hà ngăn ra:

- Đó là thần thông gì?

- Đây là thuộc tính có được sau khi đệ thăng cấp cổ tháp tầng bốn tái tạo thân thể, nói đơn giản, ở trong giới này đệ là bất tử bất diệt, không ai có thể chân chính giết chết đệ.

Trương Hằng mang theo một chút ngạo khí nói.

- Bất tử bất diệt? Quả là đáng sợ. vậy thì sau khi tiến vào chủ động phủ Huyết Sát. chúng ta sẽ có hy vọng rất lớn.

Lạc Hà không khỏi tắc lưỡi. Trương Hằng có được thần thông như thế. hần cũng cảm thấy vui mừng phát ra từ nội tâm.

- Đương nhiên đệ phải đi chủ động phủ Huyết Sát. đây là chuyện mà đệ mong chờ nhất trước khi phi thăng thượng giới. Chờ bản tôn của đệ đúc thành Bất Tử Kim Thân, sẽ có thể liên hợp cường giả trong giới này. tụ tập đủ tám chiếc Huyết Sát Lệnh bài mở ra chủ động phủ Huyết Sát. Đương nhiên, bên trong giới này cũng sẽ có người tạo trở ngại rất lớn với chúng ta, như là Huyền Long Đại Vương kia. Tên yêu này không biết vì nguyên nhân gì. lại kế thừa ý chí Thái thượng Yêu Long Hoàng, bản thân là Thân thú Đại Thừa Kỳ. quả thật là kinh địch mà chúng ta phải đối mặt sau khi tiến vào chủ động phủ Huyết Sát.

- Thái thượng Yêu Long Hoàng?

Lạc Hà cũng nhú mảy.

Trước đó, hần cũng nghe qua Trương Hằng đề cập sự tích có liên quan đến Thái thượng Yêu Long Hoàng.

Một trăm năm trước, Thái thượng Yêu Long Hoàng cùng Vũ Vô Cực khởi xướng "Ba mươi sáu giới kinh thiên đô chiến", khiếp sợ vô số vị đại thần thông, lan đến ba mươi sáu giới rộng lớn.

Cuối cùng, Vũ Vô Cực thua trận, dựa theo đánh cược rời khỏi ba mươi sáu giới, lại để cho Ninh Tuyết Dung chuyển ý chí của mình trao cho Trương Hằng.

Chuyện này không giấu được Thái thượng Yêu Long Hoàng, tuy rằng hần đánh cược thắng lợi. nhưng bản thân cũng bị thương không nhẹ. nhất định sẽ không để cho Vũ Vô Cực thực hiện được nguyện vọng. Cho nên. hần cũng giáng xuống ý chí của mình, lựa chọn người có lực lượng mạnh nhất giới này, Huyền Long Đại Vương.

- Ngoài chủ động phủ Huyết Sát ra. còn có hai chuyện đệ cần làm. Chuyện thứ nhất là về phân thân thứ hai của đệ. Lúc đệ độ Dị Loại Thiên Kiếp, hần cũng không thể tránh thoát, tan thành tro bụi. Chờ bản tôn ổn định lại, đệ còn phải đi Tam Tinh Vực cứu hần sống lại.

Trương Hằng thương nghị một ít chi tiết với Lạc Hà, liền biến mất khỏi Nguyệt Thần Điện, dặn dò một số việc với Ninh Tuyết Dung cùng ba đệ tử.

- Ta muốn chọn một trong ba người các ngươi, cùng ý niệm phân thân của ta đi Phật môn thánh địa Đông Vân đại lục.

Trên thân hư ảnh Trương Hằng lưu chuyển một tầng ánh vàng nhàn nhạt, làm cho người có cảm giác ngưỡng mộ.

Ba đệ tử nhìn nhau, lại do Tú Ninh giành nói trước:

- Chuyện này có giao cho Tú Ninh, đệ tử rất hướng tới Phật môn thánh địa Đông Vân đại lục.

Trương Hằng gật đầu:

- Chuyện này quả thật thích hợp cho ngươi làm.

Thân phận Huyền U Thiên Ma hết sức đặc thù, muốn giải quyết chuyện này không phải cân nhắc bằng việc có bao nhiêu sức chiến đấu.

Vù!

Ý niệm phân thân của Trương Hằng hóa thành một đoàn ánh sáng vàng nhạt, do Tú Ninh thu hồi.

Cửu U hải vực. Độ Kiếp Tuyệt Địa.

Vốn khu vực tối đen, đột nhiên sáng lên một tầng ánh vàng nhàn nhạt.

Xung quanh vẫn tồn tại cổ lực lượng cắn nuốt kỳ lạ. cách ly tất cả thần thức tra xét.

Lúc này, ở trung tâm Độ Kiếp Tuyệt Địa có một bóng người khoanh chân ngồi đó. thân thể hần từ hình thái chất dịch đang củng cố từng chút, quanh người lóe lên từng đạo phù văn ngọn lửa màu vàng nhạt...

655. Chương 588: Tiên Quân Thần Bí (thượng)

Nam nhân này chính là Trương Hằng, vẻ ngoài cũng không khác gì trước kia nhưng khí tức trên người đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Giờ phút này, bên ngoài thân thể hần còn lóe ra từng đạo hỏa diễm phù văn màu vàng nhạt, tản mát lực lượng đủ để phá nát chân không.

Nếu có tu sĩ đỉnh cấp nhất giới nào thấy Trương Hằng lúc này đều coi như đối mặt với thần linh, có ảo giác như đối mặt với một sinh vật cao đẳng hơn.

Tấn chức công pháp tầng thứ tư, thể chất của Trương Hằng đã vượt xa thân thể phàm nhân, dần chuyển hóa thành Bất tử kim thân!

Bá!

Một khắc này, trong thân thể Trương Hằng cũng lóe ra một thân ảnh màu bạc, chính là phân thân thứ nhất của hắn.

- Ta trước cũng chuyển hóa khối phân thân này thành Bất tử kim thân đã, chờ khi công pháp ổn định lại tu luyện thêm một phân thân nữa. Ngoài ra, phân thân thứ hai ở Tam Tinh Vực, dưới Dị Loại Thiên Kiếp đã hồi phi yên diệt, chờ ta trở về rồi xử lý sau.

Bản tôn Trương Hằng hơi mở mắt ra, một đạo kim mang bắn ra, không gian bốn phía cũng hơi run rẩy. Ngay sau đó, một cỗ không gian sóng gợn nhộn nhạo xuất hiện, tràn về bốn phương tám hướng.

Vền vền chỉ là ánh mắt cũng có thể dẫn phát không gian sóng gợn. Sau khi tấn chức công pháp tầng thứ tư, thực lực của Trương Hằng quả thật sâu không lường được.

Ngày hôm sau khi Trương Hằng sống lại, một đạo tinh quang từ Tinh Không Thần Điện trên Phàm Vân Đảo bắn ra, lưu lại một đạo hư ảnh ở cuối chân trời.

- Đi nhanh về nhanh, việc Huyền U Thiên Ma không phải nhỏ, nếu gặp phải chuyện không thể giải quyết thì hãy bóp nát ngọc phù ta giao cho người!

Mặc dù Tú Ninh đã bay xa mấy ngàn dặm nhưng thanh âm của Lạc Hà vẫn vang lên trong đầu nàng.

- Tú Ninh hiểu được!

Được bao phủ trong một tầng tinh quang, Tú Ninh đáp lại. Sau đó, tốc độ của nàng không hề giảm xuống, cấp tốc bay về phía Bồng Lai Đảo, một trong Tam Tiên Đảo.

Với tu vi Độ Kiếp trung kỳ của nàng. cũng không mất nhiều thời gian để bay từ Phàm Vân Đảo tới Bồng Lai Đảo.

Nửa ngày sau, Tú Ninh đã bay tới Bồng Lai Đảo, cũng không hề chậm trễ, thần thức trực tiếp tầm nhập, tìm được Chấn sự Tổng An Nguyệt.

- Sư phụ ở Bồng Lai Đảo cũng có bằng hữu sao?!

Tú Ninh cười ha hả nói.

Thanh âm của Trương Hằng vang lên trong đầu nàng:

- Lúc trước khi ta tới Bồng Lai Đảo, chính nàng giúp ta quen thuộc với tòa tiên đảo này.

Chỉ một lúc, Tổng An Nguyệt đã từ trong Bồng Lai Đảo bay ra, trên mặt mang theo vẻ kinh ngạc.

- Người là ai?

Tổng An Nguyệt nhìn nữ nhân thánh khiết như nữ thần trước mắt này liền cảm thấy nao nao.

- Ta là Tú Ninh, chịu sự ủy thác của sư phụ, muốn dùng Truyền Tống Trận của Bồng Lai Đảo để đi vào Đông Vân đại lục.

Tú Ninh lại cười nói.

Vừa dứt lời, một thân ảnh màu vàng nhạt xuất hiện trước mặt Tổng An Nguyệt.

- Người... người là Trương Hằng?

Tổng An Nguyệt khiếp sợ không thôi, nhìn nam nhân không phải thực thể trước mắt.

- Ha ha ha. Sao vậy Tổng chủ nương? Người không biết ta sao?

Trương Hằng mỉm cười, bộ dáng như hù chết người không đèn mạng.

- Ngài không phải đã chết dưới Dị Loại Thiên Kiếp sao?

Tống An Nguyệt kinh hãi nói, thần sắc có chút không bình thường.

- Chết mà sống lại!

Trương Hằng thần nhiên nói:

- Hiện tại, cái người nhìn thấy chỉ là một cỗ ý niệm phân thân, ta dẫn đệ tử của mình đi Đông Vân đại lục có chút việc phải xử lý.

Chết mà sống lại?

Tống An Nguyệt ngẩn ra, thở nhẹ một hơi, ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng lại có thêm vài phần kính ý:

- Đạo hữu có thể thành công vượt qua Dị Loại Thiên Kiếp, tuyệt đối là nhân vật tuyệt thế chấn cổ thước kim! Hy vọng ngày sau đạo hữu có thể chiếu cố nhiều hơn đến An Nguyệt và Tam Tiên Đảo!

Trương Hằng gật gật đầu:

- Trương mỗ hiện cũng không ở lại hạ giới lâu được. Việc ta sống lại, người có thể nói lại cho tiên sư Bồng Lai Đảo.

Dừng chân ở hạ giới không được lâu...

Tống An Nguyệt nắm giữ được một tin tức trọng yếu, thần sắc nghiêm nghị hỏi:

- Nói như vậy... Ngài đã thành công tiến vào Đại Thừa Kỳ, được xưng là Tiên Quân nhất giới?

Giọng điệu của nàng khách khí vô cùng, như đối mặt với nhân vật cấp Tán tiên vậy!

- Có thể nói như vậy, còn mong Tống cô nương dẫn đệ tử ta đi Truyền Tống Trận một chuyến!

Lời này vừa dứt, đạo quang điểm màu vàng hóa thành Trương Hằng đã bị Tú Ninh thu hồi.

- Tiên Quân đại nhân, Tú Ninh tiên bối, ta dẫn đường cho các vị.

Tống An Nguyệt vội vàng dẫn theo Tú Ninh bay vào Bồng Lai Đảo, trực tiếp bỏ qua tất cả các thủ tục.

Một gã Chấp sự phụ trách đăng ký sắp xếp cố nén giận nói:

- Lại có thêm một nhân vật đặc biệt nữa tới.

- Câm miệng!

Tống An Nguyệt truyền âm quát:

- Nếu để khách quý không thoải mái, dù người chết trăm lần cũng Không hối lại được!

Tên kia nghe được thanh âm của Tống An Nguyệt, cảm nhận được tình hình khẩn trương, không nói hai lời nhường Tú Ninh đi vào.

Khi bay tới trước Truyền Tống Trận, Tống An Nguyệt trực tiếp nói với tên Chấp sự phụ trách:

- Ta đang tiếp đón một vị khách quý, thân phận đặc biệt, lập tức nhường nàng đi Đông Vân đại lục.

Tên Chấp sự phụ trách Truyền Tống Trận cũng là một tu sĩ cấp Chuẩn phủ chủ, thân phận tương đương Tống An Nguyệt, nghe khẩu khí của nàng như vậy thì không khỏi bĩu môi nói:

- Bất luận kẻ nào dùng Truyền Tống Trận đều phải ghi chép lại tin tức, đây là quy định của Bồng Lai Đảo.

Tên chấp sự này là một trung niên để râu cá trê dài, trong khi nói chuyện hơi nghếch đầu lên. Hắn cũng là Chấp sự cao cấp như Tống An Nguyệt, sự phụ cũng là một vị trưởng lão trên Bồng Lai Đảo cho nên từ mọi mặt, hắn không hề sợ hãi Tống An Nguyệt.

- Người người... Nàng là khách quý của Bồng Lai Đảo, nếu trì hoãn việc này, đừng trách Tán tiên đại nhân trách tội!

Tống An Nguyệt vội la lên, quả thật hận tên trung niên này tới cực điểm.

- Cái này... Chẳng lẽ là Tán tiên đại nhân hoặc vị trưởng Lão nào phân phó?

Tên trung niên này kinh hãi.

- Cái này... Tán tiên đại nhân và các vị trưởng Lão không biết việc này nhưng ta sẽ lập tức thông báo bọn họ.

Tổng An Nguyệt nói.

- Đi đi đi... Không có ý chỉ của vị tiền bối nào, người tự mình chủ trương, để một tên tạp vụ dùng Truyền Tống Trận. Vậy quy định của Bồng Lai Đảo ta là cái gì?

Tên trung niên râu cá trê neoh mắt lại, nhìn chăm chăm nữ nhân thần bí phía sau Tổng An Nguyệt, tạm thời không nhìn ra hư thật của đối phương nhưng chỉ với khí chất cũng đủ khiến hắn kinh hãi.

Tổng An Nguyệt vô cùng buồn bực, chuẩn bị truyền âm cho sư phụ Âm Dương trưởng lão nhưng ngay sau đó, sắc mặt nàng biến đổi.

- Không ổn... Sư phụ đang bế sinh tử quan, hoàn toàn không liên hệ ngoại giới.

Tổng An Nguyệt có chút không biết phải làm sao.

Đúng lúc này, ý niệm phân thân của Trương Hằng chợt từ trên người Tú Ninh lóe lên, thản nhiên nói:

- Nếu đã tới Bồng Lai Đảo, ta cũng nên tìm Âm Dương tán tiên tâm sự!

- Tiên Quân đại nhân... Mong bớt giận!

Khuôn mặt Tổng An Nguyệt biến sắc, liên tiếp nói.

Trung niên râu cá trê kia vừa thấy Trương Hằng xuất hiện đã hoảng sợ, sau đó nghe được xưng hô của Tổng An Nguyệt thì lập tức như người mất hồn.

Tiên Quân đại nhân?!

Phóng nhãn toàn bộ Chu Vương Triều, có bao nhiêu người được xưng hô như vậy?

Tuy nhiên ngay sau đó, trong mắt hắn hiện lên vẻ hồ nghi:

“Nếu là nhân vật Đại Thừa Kỳ Bán tiên, còn cần sử dụng Truyền Tống Trận sao?”

Đối với nhân vật cao nhất ở hạ giới thì dùng hình dung thuần di vạn dặm cũng không đủ để nói tới tốc độ bọn họ. Chỉ một cái thuần di, không biết bọn họ đã dịch chuyển bao nhiêu ngàn dặm!

- Ha ha ha... Người cũng đừng hù dọa ta, cái gì mà Tiên Quân đại nhân?!

Tên trung niên râu cá trê kia khinh thường nhìn ba người Trương Hằng, Tú Ninh, Tổng An Nguyệt.

Tổng An Nguyệt chán ghét tên này hết chỗ nói, đơn giản chỉ cầm miệng lại, nhưng ánh mắt nhìn tên này tràn ngập vẻ thương hại.

Tú Ninh từ đầu tới cuối không thèm liếc nhìn hắn một cái.

Sắc mặt Trương Hằng lại vô cùng bình tĩnh, cũng khinh thường đối co với hắn.

Trong mắt hắn, đối phương cũng chỉ như một con kiến, căn bản không cần ra tay.

- Âm Dương đạo hữu, Trương mỗ vừa đi tới Bồng Lai Đảo, còn mời đi ra một lúc!

Trương Hằng đột nhiên thản nhiên nói một câu.

Hắn vừa dứt lời, không gian bốn phía đột nhiên truyền ra một cỗ tinh thần uy lực như thực chất, không gian lâm vào vạn vạo.

- Là người?

Một thanh âm hơi kinh ngạc từ một góc của Bồng Lai Đảo truyền ra.

Bá!

Một lão đạo sĩ tiên phong đạo cốt với đạo bào hai màu đen trắng xuất hiện nơi này.

Hắn nhìn qua rất giản dị tự nhiên, đứng yên giữa hư không nhưng xảo diệu hòa hợp nhất thể với môi trường, mỗi động tác đều phù hợp với thiên đạo tự nhiên.

Đồng thời, trên người hắn có một cỗ khí tức hoàn toàn khác biệt với phàm nhân và tu sĩ bình thường, làm cho người có một cảm giác như muốn thuận gió mà đi.

Mặc dù tu sĩ Độ Kiếp Kỳ đối mặt với hắn cũng sẽ có một loại cảm giác tự thấy xấu hổ.

Hắn chính là Tiên nhân nhất giới - Tán tiên!

- Tán tiên đại nhân!

Tổng An Nguyệt và tên tu sĩ râu cá trê kia lập tức quỳ lạy

- Đệ tử ra mắt Tán tiên đại nhân!

656. Chương 588: Tiên Quân Thần Bí (hạ)

Tên tu sĩ râu cá trê trong lòng lại vô cùng bất an, vụng trộm liếc mắt nhìn Trương Hằng một cái, trong lòng run lên:

“Chẳng lẽ hắn thật sự là..

Lập tức sắc mặt hắn xám như tro tàn.

Đối phương chỉ nói một câu liền gọi Tán tiên đại nhân đi ra, thử hỏi trong nhất giới này ai có thể có năng lực như vậy?!

Hắn chính là ai?

Là Cửu U Ma tôn, là Thất Tinh Thánh Quân hay là Huyền Long Đại Vương của Cửu U hải vực?!

Trong lòng tên tu sĩ này hồi hận tới cực điểm.

Giờ khắc này, hắn đã xác định Trương Hằng tất nhiên là một nhân vật cấm kỵ có thể sánh ngang với Tán tiên đại nhân!

- Trăm năm không gặp, Âm Dương đạo hữu vẫn như ngày nào! Trương mỗi lần này cảm tạ đạo hữu đã từng trợ giúp ta!

Trương Hằng hơi thi lễ với Âm Dương tán tiên, giọng nói mang theo vài tia kính ý.

Nhưng về mặt xưng hô, hắn đã cải biến, trực tiếp đề cao thân phận của mình, ngang hàng với đối phương.

Ánh mắt Âm Dương tán tiên chợt tối rồi sáng lên, nhìn về phía Trương Hằng. Một cỗ tinh thần uy lực nén lại làm một điểm áp chế lên người hắn.

Ý niệm phân thân của Trương Hằng lập tức cảm nhận được một cỗ áp lực không nhỏ.

Ở Cửu U hải vực, cách nơi này không biết bao nhiêu vạn dặm, đôi mắt bản tôn Trương Hằng hiện lên một đạo kim mang, hỏa diễm phù văn quanh thân hơi bốc lên một chút.

Ông!

Ý niệm phân thân lập tức thu được một cỗ lực lượng bàng bạc, bề ngoài nhất giới, thân hình trở nên cao lớn vô cùng.

Dưới tinh thần uy lực của Âm Dương tán tiên, hai mắt hắn bình thản tự nhiên, hơi lóe ra kim mang, phóng xuất một cỗ linh hồn lực để đối kháng lại.

- Chúc mừng Trương đạo hữu dưới Dị Loại Thiên Kiếp, chết mà sống lại, trở thành một vị tu sĩ Đại Thừa Kỳ trong giới này!

Âm Dương tán tiên bất động thanh sắc, thu hồi linh hồn lực của mình, mỉm cười chúc mừng Trương Hằng.

- Đối diện với đạo hữu chỉ là một ý niệm phân thân của Trương mỗ mà thôi. Ta đang muốn cùng Tam đệ tử đi tới Đông Vân đại lục, muốn mượn dùng Truyền Tống Trận của Bồng Lai Đảo, trước khi đi cũng muốn chào hỏi đạo hữu một tiếng.

Trương Hằng thân nhiên nói.

Ánh mắt Âm Dương tán tiên đảo qua tên trung niên tu sĩ râu cá trê kia, lập tức hiểu chuyện gì đã xảy ra.

- Tán tiên đại nhân tha mạng, Tiên Quân tha mạng!

Trang niên tu sĩ kia quỳ búp xuống, khuôn mặt đầy vẻ cầu xin nói.

Phản ứng nơi này khiến cho một ít tu sĩ Bồng Lai Đảo chú ý.

- Trời ạ... Đó là Tán tiên đại nhân!

Rất nhanh, có tu sĩ kinh hô.

Tán tiên đại nhân!

Tin tức này như một quả bom lớn, làm toàn bộ Bồng Lai Đảo như nổ tung lên.

Đối với tu sĩ bình thường, muốn gặp mặt một Tán tiên trong truyền thuyết là điều vô cùng khó khăn.

Tán tiên chính là đỉnh phong của nhất giới này, là tồn tại cao nhất trong mắt chúng tu sĩ của hải vực Tam Tiên Đảo.

Hưu

Bá—

Ngàn vạn tu sĩ như châu chấu bay về phía bên này, muốn tận mắt được thấy phong thái của nhân vật Tán tiên nhất giới.

- Quả nhiên, đó chính là Tán tiên đại nhân...

Những người này vồn vồn chỉ nhìn thoáng qua, ánh mắt liền tập trung trên người Âm Dương tán tiên.

Bởi vì không ẩn nấp khí tức, trên người Âm Dương tán tiên có một cỗ khí tức hoàn toàn khác biệt với phàm nhân. Theo cách nói khác, trong cơ thể hắn có Tiên linh khí, đủ để chấn nhiếp nhất giới.

Tuy nhiên, những tu sĩ trên Bồng Lai Đảo chỉ dám đứng xa xa mà nhìn, không ai dám tới gần cả.

Tất cả tu sĩ đều rất tự giác, giữ khoảng cách xa mười dặm, vô cùng tôn kính.

Một tu sĩ dáng người hơi tiêu tụy đang quỳ trên mặt đất, hướng về Âm Dương tán tiên quỳ lạy.

- Người đứng lên đi, sau này xử lý, trước nhận lỗi với Trương đạo hữu đi đã!

Âm Dương tán tiên nhìn hắn một cái, giọng điệu bình thản, không nhận ra chút cảm xúc nào.

- Vâng, Tán tiên đại nhân!

Tên tu sĩ trung niên kia lộ vẻ vui mừng, vội vàng quay sang Trương Hằng dập đầu:

- Tiên Quân đại nhân xin thứ tội, tiểu nhân mắt chó không thấy được thái sơn, việc vừa rồi...

Trương Hằng cắt ngang lời hắn, nói:

- Việc nhỏ như vậy, Trương mỗ còn không thèm so đo với người. Người trước lui ra đi!

- Tạ ơn Tiên Quân đại nhân!

Tên tu sĩ này vội vàng cảm tạ rồi hốt hơ hốt hải rời đi.

Mọi chuyện phát sinh nơi này đều bị chúng tu sĩ nhìn thấy hết.

Xoát!

Ánh mắt những người này nhất tề nhìn về phía Trương Hằng.

- Người này có thể bình khởi bình tọa với Tán tiên đại nhân, Chấp sự quản lý Truyền Tống Trận còn xưng hô hần là Tiên Quân... Thế chẳng phải là...

Tiên Quân đại nhân!

Lập tức, chúng tu sĩ Bồng Lai Đảo lại xôn xao cả lên.

Trong một ngày có thể nhìn thấy hai nhân vật đỉnh phong nhất giới, trong lòng bọn chúng vô cùng cao hứng. Từ nay về sau, bọn chúng đi tới những hòn đảo cấp hai, cấp ba, tuyệt đối có thêm một câu chuyện mà nói, khiến đám nhà quê kia kinh hãi mà hâm mộ.

- Vị Tiên Quân đại nhân này là vị nhân vật thần thoại nào trong thế giới này?

Có một ít tu sĩ trở nên tò mò.

- Tán tiên đại nhân không phải vừa mới xưng hô hần họ Trương sao?!

- Họ Trương?

Có một ít tu sĩ bắt đầu liên hệ tới nhân vật phong vân Trương Hằng từng độ Dị Loại Thiên Kiếp trăm năm trước.

- Ha ha ha... Thật không ngờ tu sĩ Bồng Lai Đảo lại nhiệt tình như vậy.

Ánh mắt Trương Hằng đảo qua chúng tu sĩ nơi này rồi cười nói với Âm Dương tán tiên.

- Không bằng như vậy, bần đạo mời Trương đạo hữu đi tới tệt xá một chuyến!

Âm Dương tán tiên thản nhiên nói.

- Như vậy cũng tốt, vừa lúc Trương mỗ đang có chuyện quan trọng muốn thương lượng.

Trương Hằng gật đầu, hướng về Tú Ninh gật đầu ra hiệu.

Âm Dương tán tiên nhẹ nhàng vung phát trần, ba người liền biến mất trong mắt chúng tu sĩ nơi này.

Sau khi ba người rời đi, cả Bồng Lai Đảo như nổ tung lên. Vô số tin tức bắt đầu truyền ra, cũng nhanh như tia chớp truyền tới những hòn đảo cấp hai, cấp ba phụ cận.

- Biết chưa, Tán tiên đại nhân hiện thân trên Bồng Lai Đảo, nghênh đón một vị Tiên Quân đại nhân có thân phận thần bí.

- Có một vị cao nhân ẩn sĩ buông xuống Bồng Lai Đảo được Tán tiên đại nhân tự mình tiếp kiến. Nghe nói cao nhân lánh đời này chính là một vị tu sĩ Đại Thừa Kỳ.

- Nói cho các ngươi một sự tình, Tiên Quân đại nhân thần bí kia chính là Trương Hằng, người trăm năm trước đã độ Dị Loại Thiên Kiếp.

- Làm sao có thể? Người nghĩ ta là thằng ngốc sao?! Trương Hằng đã hồi phi yên diệt trong Dị Loại Thiên Kiếp rồi, toàn bộ tu sĩ Bồng Lai Đảo đều biết điều đó!

Tóm lại, Bồng Lai Đảo quả thật nổi lên một hồi bàn luận sôi nổi. Những nhóm tu sĩ đỉnh cấp tu luyện tới cảnh giới như vậy, mỗi lần đột phá đều cần tới thời gian trăm ngàn năm. Trong dòng thời gian, bọn họ vô cùng tịch mịch.

Trên một cái hồ tiên khí đào凿 trên Bồng Lai Đảo có lơ lửng một căn nhà trúc.

Trong căn nhà này, Trương Hằng và Âm Dương tán tiên đang ngồi nói chuyện. Qua một lúc, hai người đi vào chính đề.

- Đạo hữu lần trước hồi phi yên diệt dưới Dị Loại Thiên Kiếp, không biết Huyết Sát Lệnh có còn trong tay nữa không?

Âm Dương tán tiên liền hỏi ra vấn đề mình quan tâm.

Nếu mất đi chiếc Huyết Sát Lệnh thứ tám này, cũng coi như mất đi cơ hội mở ra Huyết Sát Chủ Động Phủ.

Trương Hằng cười cười:

- Huyết Sát Thần Đế là nhân vật thế nào, nếu đã luyện chế tám chiếc lệnh bài để mở ra Huyết Sát Chủ Động Phủ thì cũng không khinh thường, để nó dễ dàng bị hủy diệt như vậy! Âm Dương đạo hữu cứ yên tâm, lệnh bài này vẫn ở trong tay ta, không kẻ nào có thể đoạt được!

Nói xong lời cuối, trên mặt Trương Hằng hiện ra vẻ tự tin vô cùng.

Âm Dương tán tiên gật gật đầu. Huyết Sát Lệnh nếu bị tu sĩ Đại Thừa Kỳ nắm giữ thì gần như không thể bị cướp đi.

Toàn bộ Chu Vương Triều, nhân vật đỉnh phong nhất giới có rất ít, cũng quen biết lẫn nhau. Nếu nghĩ đánh nhau với một nhân vật cấm kị thì đầu tiên cũng phải cân nhắc thực lực của chính mình.

Nghĩ tới đây, trong lòng Âm Dương tán tiên không khỏi thở dài, nhìn Trương Hằng với một ánh mắt khác.

- Đạo hữu có lời gì muốn nói sao?

Trương Hằng nao nao.

Âm Dương tán tiên thở dài:

- Từ trăm năm trước, khi ta lần đầu tiên gặp đạo hữu, ngươi vẫn còn là một tu sĩ bình thường không đáng kể. Hiện giờ gặp lại, ngươi đã trở thành tu sĩ đầu tiên vượt qua Dị Loại Thiên Kiếp, thành tựu ngày sau khẳng định vượt xa sự tưởng tượng của ta!

- Đạo hữu khiêm tốn rồi! Sự tồn tại của Tán tiên vốn là một kỳ tích, Trương mỗ cũng chỉ là hơi may mắn mà thôi!

Trương Hằng chân thành nói.

Âm Dương tán tiên lại tò mò:

- Ngươi hẳn là tu luyện công pháp ngoại tộc, sau khi vượt qua thiên kiếp, thực lực khẳng định còn mạnh hơn nhiều tu sĩ Đại Thừa Kỳ bình thường. Hiện tại không biết Trương đạo hữu có cảm thụ gì, nếu so với Huyền Long Đại Vương thì thế nào ?

657. Chương 589: Thực Lực Của Trương Hằng

Hai mắt Trương Hằng hơi nheo lại, nhìn chăm chăm vào nhân vật Tán tiên này.

Trước đây, đối phương là nhân vật hấn ngưỡng mộ nhưng hiện tại, hai người lại hoàn toàn ngang hàng mà nói chuyện.

Đối với việc này, Trương Hằng đã tập mãi thành quen.

Giới tu chân dùng thực lực nói chuyện, dùng thực lực định thân phận. Đây là phương thức tàn khốc nhất nhưng cũng đơn giản nhất.

Đổi lại bất cứ thế giới nào, điều này cũng không thay đổi. Quyền lực, tiền tài, năng lực cá nhân, thậm chí gồm cả xuất thân, tư sắc, toàn bộ đều là một bộ phận của thực lực! Muốn chủ trì công đạo, cũng cần những người chân chính có thực lực.

Giới tu chân cũng chỉ là khiến quan điểm này được quán triệt rõ ràng hơn mà thôi.

Âm Dương tán tiên hơi lộ ra vẻ kinh ngạc, sau đó thản nhiên cười:

- Trong thế giới này, thành công vượt qua Dị Loại Thiên Kiếp, từ trước tới nay cũng chỉ có một mình đạo hữu, bản đạo cũng chỉ là tò mò mà thôi...

Dưới ánh nhìn chăm chú của Trương Hằng, hẳn cảm nhận được một cỗ áp lực nhàn nhạt, trong lòng không khỏi cảm khái vạn phần.

Tú Ninh cũng đang ở trong căn nhà nhưng chỉ cung kính đứng một bên xem cuộc đối thoại giữa hai người, trong lòng cũng âm thầm giật mình.

Tuy nhiên, thấy sư phụ mình có được địa vị và thực lực như vậy, dù thân là Tinh Nguyệt Thánh nữ, nàng cũng có chút tự hào.

Trương Hằng khẽ gật đầu:

- Âm Dương đạo hữu có tâm lý như vậy cũng là bình thường. Người đã tò mò như vậy, Trương mỗ cũng không ngại lộ ra vài phần.

-Ồ?

Âm Dương tán tiên lộ ra vẻ dị sắc, không nghĩ tới Trương Hằng thật sự nguyện ý lộ ra một ít tin tức liên quan tới mình.

- Đạo hữu, mời nói!

Về mặt Âm Dương tán tiên lộ ra sự tò mò.

Trong dòng thời gian dài đằng đặc đã qua, có rất ít chuyện khiến hấn sinh ra tâm lý tò mò mãnh liệt như vậy.

- Sau khi vượt qua Dị Loại Thiên Kiếp, thực lực của ta mạnh hơn tu sĩ Đại Thừa Kỳ bình thường ít nhất ba phần. Với đủ loại thần thông hiện có, nếu muốn chân chính đánh giá thực lực của ta thì đạo hữu có thể xem ta là Thần thú Đại Thừa Kỳ!.

Trương Hằng nhẹ nhàng nói, trong con mắt lóe ra kim quang nhàn nhạt.

Từ khi tiến vào công pháp tầng bốn, thân thể trọng tổ, hấn đã không sợ hãi bất cứ kẻ nào trong nhất giới này. Hơn nữa, hấn cũng chỉ mới tiết lộ một góc nhỏ của tòa băng sơn mà thôi!

Đúng là Thần thú Đại Thừa Kỳ nhưng Thần thú cũng phân cấp bậc. Thực lực Trương Hằng ít nhất sánh bằng Thần thú đỉnh cấp Đại Thừa Kỳ!

Với đủ loại thần thông, cũng có nhiều thứ không rõ ràng, Trương Hằng cũng không chỉ ra. Như sau khi tiến vào tầng thứ tư, hấn có được ba phân thân mà thực lực gần bằng bản tôn, một khi thi triển thuật linh hồn hợp nhất...

- Thần thú Đại Thừa Kỳ?!

Âm Dương tán tiên không khỏi hít sâu một hơi khí lạnh.

Nhắc tới Thần thú Đại Thừa Kỳ, hấn đã nghĩ ngay tới sự đáng sợ của Huyền Long Đại Vương.

Không hề nghi ngờ, Huyền Long Đại Vương chính là Thần thú Đại Thừa Kỳ, được xưng là người đơn đả độc đấu mạnh nhất trong nhất giới, cũng là kẻ có lực lượng mạnh nhất. Trăm vạn năm qua, hai vị Tán tiên của Tam Tiên Đảo hợp lực, khó khăn lắm mới có thể đạt được địa vị ngang hấn.

Tú Ninh đứng ở bên cạnh cũng lộ ra vẻ kinh ngạc. Nàng hiểu rõ cá tính của sư phụ. Nếu hấn nói là thực lực Thần thú Đại Thừa Kỳ thì chỉ sợ thực lực chân chính không đơn giản như vậy!

- Nói như vậy, Trương đạo hữu tự tin có địa vị ngang hàng với Huyền Long Đại Vương sao?! Nếu thật sự là vậy thì sau khi tiến vào Huyết Sát Chủ Động Phủ, cơ hội của chúng ta sẽ gia tăng rất nhiều!

Âm Dương tán tiên lộ ra thần sắc vui mừng, trong lòng vừa mừng vừa lo.

Mừng chính là có thêm một minh hữu cường đại như Trương Hằng. Lo chính là đối phương quá cường đại, sẽ tạo thành một ít ảnh hưởng đối với vị trí của Tam Tiên Đảo ở thế cục nhất giới.

Trương Hằng vừa nghe tới cái tên Huyền Long Đại Vương thì gật gật đầu:

- Yêu này cũng không phải là Thần thú bình thường, cũng chính là kinh địch mạnh nhất của Trương mỗ trong giới này, quả thực rất khó đối phó.

Hắn biết Huyền Long Đại Vương chiếm được ý chí của Thái thượng Yêu Long Hoàng, khẳng định có thể tạo thành uy hiếp không nhỏ đối với hắn. Sau khi tiến vào Huyết Sát Chủ Động Phủ, cũng là kẻ mạnh nhất tranh đoạt lợi ích với hắn.

Trương Hằng trở lời không ngoài dự đoán của Âm Dương tán tiên, hắn cười cười nói:

- Trương đạo hữu quyết định khi nào thì cùng chúng ta mở ra Huyết Sát Chủ Động Phủ? Nên biết rằng, trong nhất giới này, bảy mai Huyết Sát Lệnh kia phần lớn đều đã sáng tỏ.
- Trong vòng mấy năm, cảnh giới của Trương mỗ có thể hoàn toàn ổn định. Đến lúc đó chúng ta có thể mở ra Huyết Sát Chủ Động Phủ.

Trương Hằng nói luôn không cần suy nghĩ.

Bản tôn hắn đang ở Độ kiếp tuyệt địa, tu sĩ Đại Thừa Kỳ cũng không thể xâm nhập, tuyệt đối an toàn. Ngay cả có kẻ may mắn tiến vào được, đối mặt với Bất tử kim thân hắn, cũng chỉ có đi mà không có về.

- Thời gian mấy năm cũng rất ngắn. Được rồi, việc này cứ thể quyết định đi!

Âm Dương tán tiên nói.

Trương Hằng lại nói chuyện với hắn thêm một lúc rồi hỏi:

- Âm Dương đạo hữu có biết ở Thánh địa Phật môn trên Đông Vân đại lục này có cường giả đỉnh phong không?
- Thánh địa Phật môn?

Âm Dương tán tiên nao nao.

- Đạo hữu vì sao lại hứng thú với việc này?! Theo ta biết, Thánh địa Phật môn ở Đông Vân đại lục đặt tại Phổ Hóa Sơn, trên đó có một tòa cổ tự, tên là Phổ Độ Chúng Sinh Tự, gọi tắt là Phổ Độ Tự. Trong cổ tự này thật ra có một vị cao nhân tuyệt thế, thực lực tương đương Đại Thừa Kỳ Bán tiên. Nhưng Thánh địa Phật môn cũng khá khiêm tốn, rất ít nhúng tay vào chuyện tu chân giới!

Phổ Hóa Sơn, Phổ Độ Chúng Sinh Tự, cao tăng tuyệt thế!

Trương Hằng nhanh chóng nắm được tin tức mình muốn biết. Trên thực tế, những điều hắn từng biết về vụn chỉ là những ghi chép trên ngọc giản, không thể bằng được một nhân vật thần thoại của nhất giới như Âm Dương tán tiên này được.

- Không đối gạt Âm Dương đạo hữu, trong tay ta có một củ khoai lang phòng tay, tính toán đi thỉnh giáo cao tăng của Phổ Độ Tự, xem có biện pháp hay không.

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi.

Bất Tử Ấn Ký trên người Huyền U Thiên Ma như một kim bài miễn tử trong nhất giới này. Vì muốn chân chính xác định thân phận ma này cùng với tìm ra biện pháp tiêu diệt, Trương Hằng không thể không đi Phổ Hóa Sơn.

- Trương đạo hữu có gì phiền toái sao?

Âm Dương tán tiên tò mò.

Với thực lực của Trương Hằng giờ phút này, đáng lẽ không có sự tình nào có thể làm khó hắn mới đúng.

- Người xem chút đi!

Trương Hằng khoát tay, bên trong không gian rung động, xuất hiện một băng tinh màu trắng. Trong tòa băng tinh này có phong ấn một đoàn hắc vụ, mơ hồ có thể nhìn thấy một ma đầu với khuôn mặt dữ tợn.

- Đây không phải là Huyền U Thiên Ma sao?

Âm Dương tán tiên chắc chắn nói.

- Đạo hữu cũng biết hắn sao?

Trương Hằng hơi kinh ngạc hỏi.

- Hừ hừ, ma này dù hóa thành tro bần đạo cũng nhận ra! Mười vạn năm trước, hắc tề âm thầm gây nên một phen sóng gió cho Đông Vân đại lục, giết hại vô số nhân vật đỉnh phong, lọt vào chúng ta liên thủ công kích và đuổi giết. Tuy nhiên, cuối cùng không có cách nào diệt sát hắc, đành ném vào một Phong Ấn Chi Địa, không ngờ lại đụng phải đạo hữu.

Âm Dương tán tiên nói tới hành vi của ma đầu này năm đó ở Đông Vân đại lục.

- Ma đầu này thật sự không thể bị diệt sao?!

Trương Hằng kinh ngạc nói.

- Điều này cũng không nhất định, dù có cường đại mấy đi nữa, có bất diệt thể cũng có thể bị giết. Việc này đạo hữu có thể đi thỉnh giáo cao tăng tuyệt thế ở Phổ Độ Tự đi. Thánh địa Phật môn hắc có phương pháp giải quyết việc này. Chỉ là năm đó Phật môn cự tuyệt không xử lý việc này.

Âm Dương tán tiên nói tới đây cũng liền dừng lại.

Trương Hằng cảm giác hắc còn có điều gì đó chưa hoàn toàn nói hết.

- Âm Dương đạo hữu, ta hiện ta để đệ tử đi Đông Vân đại lục, việc Huyết Sát Chủ Động Phủ, chúng ta sẽ thương nghị tiếp lần sau.

Trương Hằng cáo từ Âm Dương tán tiên, hóa thành một điểm sáng, bị Tú Ninh thu hồi.

- Tán tiên tiền bối, Tú Ninh xin cáo từ.

Tú Ninh cúi đầu thi lễ với Âm Dương tán tiên, thuận di một cái đã xuất hiện ở Truyền Tống Trận.

Tổng An Nguyệt đã sớm chờ ở đó, hai bên nàng còn có hai gã trưởng Lão Bồng Lai Đảo, đều là tu sĩ Độ Kiếp Kỳ.

- Tinh Nguyệt Thánh nữ diện hạ, ngài không lưu lại Bồng Lai Đảo một thời gian sao?

Tổng An Nguyệt lúc này đã biết được thân phận của Tú Ninh.

- Không được, sư phụ đã dặn dò phải nhanh chóng đi Đông Vân đại lục, hoàn thành nhiệm vụ.

Tú Ninh cười cười xin lỗi rồi đứng vào trong Truyền Tống Trận.

Truyền Tống Trận của tu chân giới là một trận pháp vô cùng phức tạp, không phải chỉ một hai gã tu chân là có thể tạo ra. Loại Truyền Tống Trận vượt qua hải vực với cự ly xa thế này, ở hạ giới phải cần hơn trăm vị trận pháp tông sư, cộng thêm nhiều tài liệu quá giá mới có thể tạo ra được.

Ông

Trong trận đồ lập thể phức tạp lóe ra phù văn, vô số đường cong thần bí tạo thành một điểm nút, tiếp nối với một Truyền Tống Trận khác ở nơi vô cùng xa xôi.

Trong bạch quang huyền lệ, thân ảnh Tú Ninh biến mất khỏi hải vực Tam Tiên Đảo.

Ngay sau đó, nàng đã xuất hiện trong Truyền Tống Trận của Thiên Tinh Đình.

- Sư phụ, chúng ta đã tới Thiên Tinh Đình.

Tú Ninh nói với Trương Hằng.

- Không cần dừng lại nơi này lâu, lập tức đi Thánh địa Phật môn Phổ Hóa Sơn. Trong lộ trình này, chúng ta phải đi qua thế lực Ma đạo Thiên Ma Uyên, người tốt nhất nên cẩn thận một chút.

Trương Hằng dặn dò.

Thiên Ma Uyên là một thế lực Ma đạo tràn ngập bạo ngược và tàn sát, phạm vi lại rộng lớn, cự tuyệt xây dựng Truyền Tống Trận nối liền với hải ngoại và chính đạo. Đương nhiên, nghe nói ở trong phạm vi thế lực Thiên Ma Uyên vẫn có một Truyền Tống Trận bí mật của riêng mình.

- Sư phụ yên tâm, ngoại trừ những nhân vật cấm kỵ nhất giới, Chu Vương Triều này còn không có mấy người uy hiếp được tới đệ tử!

Tú Ninh cười đáp.

Hừ—

Trong tinh quang bao phủ, Tú Ninh liền bay ra khỏi Thiên Tinh Đình.

Trong vô hình, có một đôi mắt nhìn chăm chú vào hành tung của nàng ở Thiên Tinh Đình.

- Thời gian trăm năm... Khó có thể ngờ được nàng đã là Thánh nữ Tinh Nguyệt Môn, có tu sĩ Đại Thừa Kỳ làm chỗ dựa, cũng đã tu luyện tới cảnh giới Độ Kiếp trung kỳ!

Trong một tòa đại điện ở Thiên Tinh Đình, Thiếu chủ Thiên Tinh Đình mặc áo bào tím, trước người là một mặt gương màu lam, trên mặt mang theo vẻ không cam lòng.

Chiếc gương màu lam này là Thông linh pháp bảo, có thể biểu hiện ra hết thấy mọi chuyện phát sinh ở Thiên Tinh Đình, cả những việc trong quá khứ.

- Ta phải báo cho phụ thân chuyện này mới được!

Tên Thiếu chủ này thì thảo tự nói rồi thuận di rồi đi.

Một nơi khác, Tú Ninh đã bay ra khỏi Thiên Tinh Đình, thanh âm của Trương Hằng vang lên trong óc nàng:

- Người có cảm nhận được...

658. Chương 590: Nơi Hoang Dã

Tú Ninh hơi vuốt vuốt cằm, gật đầu nói với Trương Hằng:

- Đồ nhi cảm nhận được một cỗ dịch ý, hẳn là tới từ Thiếu chủ Thiên Tinh Đình.

- Trăm năm trôi qua, sở học bói toán của ngươi lại tinh tiến rồi! Ngày sau, Tinh Nguyệt Môn cũng sẽ vì có ngươi mà quật khởi huy hoàng!

Trương Hằng hơi tán thưởng nói.

- Sư phụ ngài khen sai rồi, nếu so với Thần Linh Nhân của ngài, đồ nhi tự thấy mặc cảm. Có mấy người sư môn chúng ta ở Chu Vương Triều, Tú Ninh tất nhiên sẽ toàn lực khôi phục lại quang huy của Tinh Nguyệt Môn ngày xưa, trở thành một môn phái có tiếng nói trong nhất giới này.

Giọng điệu Tú Ninh vô cùng chân thành tha thiết.

Trương Hằng khẽ thở dài một tiếng:

- Trên thực tế, vì sư cũng muốn truyền thụ những thần thông của mình cho mấy đồ đệ các ngươi, tiếc rằng...

Tú Ninh cả kinh nói:

- Sư phụ có chuyện gì khó xử sao?

Sâu trong đáy lòng, nàng luôn cực kỳ khao khát những loại thần thông của Trương Hằng nhưng cũng chưa từng yêu cầu sư phụ truyền thụ cho mình.

Bất kể là Thần Linh Nhân thăm dò thời không vận mệnh hay là Thân Ngoại Hóa Thân mạnh hơn bình thường một bậc hay các loại áo nghĩa và bí quyết vô thượng khác đều là những thần thông nghịch thiên, khó có thể tìm ra một loại thứ hai ở nhất giới có thể sánh bằng được.

Trương Hằng đáp:

- Theo Dị Loại Thiên Kiếp của sư phụ, ngươi đã có thể nhận ra công pháp ta tu luyện hoàn toàn khác biệt với pháp môn tu chân bình thường. Dù loại thần thông ta có đều phải dựa trên cơ sở công pháp...

Dứt lời, một đoàn hào quang màu vàng nhạt từ trong lòng bàn tay Tú Ninh bay ra.

- Người có thể cảm thụ một chút...

Trương Hằng nói với nàng.

Tú Ninh ngưng thần cảm thụ, lập tức từ trong màn hào quang màu vàng nhạt này cảm thụ được cỗ khí tức bá đạo, thôn phệ vạn vật, tan biến hết thấy.

Trước mặt lực lượng có thuộc tính đặc biệt này, bất cứ công pháp gì trên thế gian đều kém cỏi hơn rất nhiều.

Càng đáng sợ chính là nó có thể khắc chế hết thấy công pháp trong thiên hạ!

Hô!

Tú Ninh cảm thấy lạnh cả người. Nàng có một loại ảo giác, khi cỗ lực lượng này bành trướng cực hạn thì khắp thiên địa này cũng khó có thể dung nạp được nó.

- Sư phụ, công pháp ngài tu luyện tên là gì?

Tú Ninh dè dặt hỏi.

- Luyện Thiên Hóa Địa!

Trương Hằng thốt ra từng chữ một.

Luyện Thiên Hóa Địa!

Trong lòng Tú Ninh rung mình, cảm giác như mình lâm vào một mảnh băng nguyên tuyết vọng.

Luyện Thiên Hóa Địa, chẳng phải là lấy thiên địa làm đỉnh lô cho mình tu luyện sao?! Điều này thật sự quá khó tin!

Công pháp tu luyện bình thường đều chú ý dần dần dung hợp với thiên địa, đạt tới Thiên Nhân Hợp Nhất, thậm chí nắm quy tắc trong tay, hướng tới cảnh giới vượt qua quy tắc.

Nhưng công pháp Trương Hằng tu luyện hoàn toàn khác. Luyện Thiên Hóa Địa thủy chung không không quản tới quy tắc phiến thiên địa này.

- Công pháp này còn có một đặc điểm, là duy nhất trên thế gian, chỉ có một người tu luyện mà thôi!

Trương Hằng rốt cục nói ra điểm mấu chốt trong đó.

Vì sao chỉ có thể là một người tu luyện?

Tú Ninh tâm sinh nghi hoặc, nhưng ngay sau đó nàng liền hiểu được. Nếu công pháp này không phải là duy nhất, nhiều người có thể tu luyện thì hậu quả chính là...

Một nhân vật như Trương Hằng đã có năng lực và tiềm năng thôn thiên phệ địa như vậy, nếu là mười, là một trăm...

Nghĩ tới đây, hạn chế “duy nhất trên thế gian” cũng là vô cùng hợp lý.

- Người cũng có thể hiểu được dụng ý của ta chứ! Ta không thể truyền thụ được thần thông cho các người nhưng có thể dẫn dắt các người tới điểm cao hơn. Ngày sau, sự hạn chế hoặc tăng phúc của linh căn thiên phú đối với tu sĩ sẽ bé nhỏ vô cùng, sợ dĩ không thể tiếp tục đột phá chủ yếu là chịu sự ảnh hưởng của tâm tình và tâm nhìn.

Trong giọng nói Trương Hằng lộ ra một cỗ thâm ý.

- Đồ nhi hiểu được, nhưng không biết khi nào sư phụ sẽ rời khỏi Chu Vương Triều, phi thăng Thượng giới?

Tú Ninh lại hỏi.

- Sau khi giải quyết một số việc ở hạ giới, sư phụ sẽ giết tới Thượng giới, hoàn thành một ước định!

Sau khi Trương Hằng nói liền lâm vào yên lặng, không nói thêm điều gì nữa.

Từ trong những lời này, Tú Ninh lại cảm nhận được một cỗ khí phách trùng thiên.

Giết tới Thượng giới, đây là trí tuệ và khí khái bậc nào?! Thử hỏi nhất giới này ai lại có được khí phách như vậy?! Đối lại là một nhân vật cấm kỵ khác cũng không dám có ý tưởng như vậy!

Có thể tưởng tượng, một Tiên nhân vừa phi thăng Thượng giới chính là một con tôm con tép nho nhỏ, hoàn toàn không đáng nhắc tới.

Sau khi Tú Ninh rời khỏi Thiên Tinh Đình liền liên tục bay về phía trước. Nửa tháng sau, chung quy đã bay vào cảnh nội Thiên Ma Uyên.

Tiến vào phạm vi thế lực Thiên Ma Uyên, Tú Ninh lập tức cảm nhận được một cỗ ma khí bằng bạc.

Nơi này có vô số ma tu, công pháp bá đạo quỷ dị. Khí tức trên người một tu sĩ bình thường cũng cực kỳ cuồng bạo.

Vì tránh né phiền toái, Tú Ninh bay lên tận trời cao, sau đó hướng về phía Thánh địa Phật môn Phổ Hóa Sơn bay đi.

Càng bay cao lên trời, cỗ áp lực vô hình kia càng lớn, tu sĩ bình thường căn bản không thể bay cao tới ngàn dặm.

Một đường phi hành vô cùng cẩn thận, lại qua thêm nửa tháng, Tú Ninh rốt cục bay tới khu vực biên duyên của Thiên Ma Uyên.

Khi bay tới nơi này, Tú Ninh mới nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Trên thực tế, Trương Hằng căn bản không thêm để ý phiền toái. Hiện tại hắn đã có tiền vốn bề nghề hạ giới, dù cỗ Lão Ma Tôn trong Thiên Ma Uyên đích thân tới cũng phải nhường hắn ba phần.

- Sư phụ, chúng ta sắp rời khỏi Thiên Ma Uyên rồi, phía trước chính là một nơi hoang dã, có không ít yêu thú hoành hành.

Tú Ninh nói với Trương Hằng.

- Người cứ theo lộ trình trong kế hoạch mà bay đi, ta có dự cảm sẽ phát sinh chuyện gì đó!

Trương Hằng dặn dò.

- Chẳng lẽ Thiếu chủ Thiên Tinh Đình tìm chúng ta gây phiền toái sao?

Tú Ninh kinh ngạc nói. Khi nàng bay tới đây, vẫn không phát hiện có dự triệu gì.

- Không phải, khi còn ở Thiên Tinh Đình, thần niệm của Thất Tinh Thánh Quân đã buông xuống phụ cận, nói chuyện với ta vài câu nên giải quyết xong việc này. Hắn cũng nói sẽ xử lý nghiêm khắc đứa con hắn.

Trương Hằng thần nhiên nói.

- Sư phụ ngài đã nói chuyện với Thất Tinh Thánh Quân trong truyền thuyết sao?! Đờn ta không có chút cảm giác nào...

Tú Ninh kinh hô một tiếng.

Trương Hằng cười ha hả:

- Độ Kiếp trung kỳ và Đại Thừa Kỳ còn có một khoảng cách lớn như khoảng cách tiên phàm vậy!

Khoảng cách tiên phàm?!

Tú Ninh có thể cảm nhận được ý nghĩa sâu sắc của bốn từ này. Đại Thừa Kỳ và Độ Kiếp Kỳ chênh lệch nhiều như giữa phàm nhân và tiên nhân. Sự chênh lệch này không nghĩ nhiều cũng hiểu!

Giữa hai cảnh giới này chỉ cách nhau một tầng giấy mỏng, Độ Kiếp Kỳ tiến thêm một bước chính là Bán tiên, từ phàm chuyển tiên.

Lại phi hành thêm nửa ngày, Tú Ninh rốt cục tới một nơi hoang dã.

Nơi hoang dã này gần như không có tu sĩ lưu lại, bởi vì nơi này có vô số yêu thú sinh sống, thậm chí có cả yêu thú đỉnh cấp.

Hưu—

Tú Ninh biến thành một đạo tinh quang, bay vào phiến hoang dã này.

- Ta bay cao như thế này, yêu thú dưới cấp Phủ chủ căn bản không uy hiếp được ta...

Tú Ninh trầm nghĩ.

Nhưng ngay sau đó, từ bầu trời phía trước đột nhiên nổi lên một mảnh quang điểm màu vàng vô cùng vô tận.

- Đó là... Yêu thú?!

Tú Ninh biến sắc, một cổ uy hiếp không nhỏ ập thẳng tới mặt.

--o0o--

659. Chương 591: Kim Bằng Yêu Thánh Hoàng.

Trên trời cao rậm rạp một mảnh, vô số điểm sáng màu vàng như châu chấu đang bay về phía bên này.

Tú Ninh tập trung nhìn kỹ thì phát hiện đây là hàng ngàn vạn con Kim Sí Phi Ưng màu vàng đang nhanh chóng bay về phía nơi này, thanh thế mạnh mẽ.

- Những con này... Đều là yêu thú... Hơn nữa đều là Hợp Thể Kỳ!

Tú Ninh hoa dung thất sắc, đột nhiên xuất hiện nhiều yêu thú đỉnh cấp như vậy khiến nàng không biết phải nên như thế nào.

Tuy nhiên ngay sau đó nàng liền trấn định lại. Bất kể thế nào, nàng chung quy vẫn là tu sĩ Độ Kiếp Kỳ, ở trong nhất giới này, ngoại trừ những nhân vật cấp thần thoại ra thì cũng không có mấy ai chân chính uy hiếp được nàng.

Những Kim Sí Phi Ưng này tuy rằng số lượng đông nhưng Tú Ninh vẫn nắm chắc có thể toàn thân trở ra.

Hưu—

Chớp mắt, bầy Kim Sí Phi Ưng đã bay tới vây quanh Tú Ninh, đông nghìn nghịt một mảnh.

Thần sắc Tú Ninh bình thường nhưng vẫn âm thầm giật mình với tốc độ của chúng.

Hơn nữa, ẩn theo lẽ thường mà nói, những nhân vật dưới cấp Phủ chủ thì rất khó bay tới độ cao này.

Nhưng những Kim Sí Phi Ưng hiển nhiên có được thiên phú dị bẩm, có khả năng không chế không trung cường đại, đột phá được gông cùm xiềng xích này. Điều này cũng giống như những yêu thú sinh tồn trong biển sâu. Những tu sĩ bình thường rất khó xâm nhập vào sâu nhưng yêu thú đồng cấp lại như cá gặp nước.

Đây là sự khác biệt giữa yêu thú và nhân loại. Phần lớn yêu thú thường có được ưu thế hoặc thiên phú về một mặt nào đó. Mà đại đa số nhân loại, thiên phú bình thường, không có ưu thế rõ rệt, rất hiếm có thiên tài một mặt nào đó.

- Khắc khắc... Tu sĩ nhân loại dám tiến nhập lãnh địa hoàng tộc chúng ta!

Trong đó một con yêu thú thân thể rất lớn bay tới trước mặt Tú Ninh, hóa thành một nam nhân thanh niên, khoe miệng mang theo vài tia tươi cười châm chọc.

Tú Ninh liếc mắt cái, liền nhận ra đối phương có được tu vi cấp Phủ chủ.

- Ta là Thánh nữ Tinh Nguyệt Môn ở hải vực Tam Tiên Đảo, lần này tới Đông Vân đại lục vô tình đi qua nơi này, mong các vị lượng thứ!

Tú Ninh rất chùng mực nói. Cổ khí tức thánh khiết bất phàm trên người đủ khiến những tu sĩ bình thường nhường bước.

Tên thanh niên do Kim Sí Phi Ứng cầm đầu biến thành hơi nao nao, giật mình với khí độ của đối phương, trong tiềm thức còn cảm nhận được một cổ nguy hiểm. Trong lòng hắn thầm đoán được thực lực đối phương có thể vượt qua cấp Phủ chủ, nói cách khác, một nữ tu nhân loại sao dám đi tới nơi hoang dã của yêu thú hoành hành này.

Ánh mắt Tú Ninh tản mát ra hào quang dịu dàng, nhìn về đám yêu tu này. Một cỗ tinh thần uy lực cường đại nhưng không mất đi sự dịu dàng bao phủ cả khu vực này.

Đây là một loại thị uy thiện ý của nàng, khiến cho đám yêu thú nơi này hiểu được mình không phải là kẻ dễ trêu chọc.,

- Người là tu sĩ Độ Kiếp Kỳ...

Tên thanh niên kia kinh hãi, vội vàng truyền âm vào sâu trong vùng hoang dã này.

Tú Ninh lại cười nói:

- Mục đích chuyến này của ta không phải nhằm vào Yêu tộc, còn mong các vị nhường đường.

- Không được!

Thanh niên kia nói như chém đinh chặt sắt!

- Người chẳng lẽ không biết bất luận tên tu sĩ nhân loại nào dám đi ngang qua địa bàn của Yêu tộc ta thì sẽ giết không tha sao?

Giết không tha!

Mấy ngàn con Kim Sí Phi Ứng cũng đều gào lên. Trong trời cao như vậy, bọn chúng chỉ có thể xuất hiện trong hình thái bản tôn nhưng không trở ngại việc bọn chúng hò hét trợ uy.

- Tu sĩ Độ Kiếp Kỳ thì sao?! Đi vào địa bàn hoàng tộc ta thì chỉ có đi không có về.

- Giết giết!

Mấy ngàn yêu tu Hợp Thể Kỳ hình thành một cỗ khí thế vô cùng cuồng bạo, không thua kém một nhân vật cường đại nào.

- Chỉ bằng các người cũng muốn ngăn ta lại?!

Khuôn mặt Tú Ninh hiện ra một tia cười lạnh, bàn tay ngọc hơi nâng lên. Một đạo quang hoàn chói mắt thô to lấy nàng làm trung tâm như sóng nước, công kích về bốn phương tám hướng.

Ông

Đây là một cỗ lực lượng tràn ngập nhu tính, lực phá hoại cũng không lớn, mạnh mẽ đẩy lui đám yêu tu ra xa mấy dặm.

Làm xong hết thấy, nàng tính toán thuận di rời đi. Tốc độ phi hành của những yêu thú này dù nhanh nhưng muốn ngăn cản tu sĩ Độ Kiếp trung kỳ như nàng hiển nhiên còn không quá thực tế.

- Hừ, tu sĩ nhân loại, lưu lại đi!

Đúng lúc này, một đạo kim quang từ trên trời giáng xuống, tinh thần uy lực cường đại trực tiếp bùng xuống nơi này khiến cho không gian bốn phía là một mảnh vụn vụn, biến hình. Áp lực tận cùng và khí tức tử vong đánh thẳng vào linh hồn.

Trong thanh âm kia tràn ngập một cỗ khí phách vô biên, phong mang tất lộ, sắc bén vô cùng.

Tú Ninh biết nguy cơ ập tới, không gian quanh thân đã bị đối phương giam cầm, không thể thi triển thuận di.

Hừ

Một trung niên mũi ưng mặc trường bào màu vàng xuất hiện trước mặt Tú Ninh.

Trung niên này có hai tròng mắt màu xanh, trên trán khảm một viên châu màu vàng, hình như là trời sinh đã có.

Đối mặt với người này, Tú Ninh sinh ra một loại cảm giác như đối mặt với Âm Dương tán tiên, Lạc Hà.

- Hắn là ai?

Tâm niệm Tú Ninh nhanh chóng suy nghĩ, rốt cục nghĩ tới một cái tên, không khỏi thốt lên:

- Ngài có phải... Kim Bằng Yêu Thánh Vương?

Kim Bằng Yêu Thánh Vương là thống trị giả của ức vạn yêu thú trên Đông Vân đại lục, chính là Thần thú đỉnh cấp duy nhất trên thế gian này.

Xác suất Thần thú tuy rằng cực thấp nhưng ở nhất giới này, số lượng Yêu tộc cực nhiều nên vẫn có không ít, như Hoàng Kim Giao Long, Phệ Thiên Mãng, Tử Diễm Cầu.

Nhưng đại bộ phận Thần thú đều chỉ là Thần thú bình thường, nói cho chóng là Thần thú cấp thấp.

Mặc dù bản tôn Huyền Long Đại Vương là Long tộc, nhiều nhất cũng chỉ là Thần thú cấp bình thường mà thôi.

Nhưng chỉ có Kim Bằng Yêu Thánh Vương này là Thần thú đỉnh cấp duy nhất được ghi lại trong cổ tịch trên thế gian. Bản tôn của nó chính là Kim Sí Đại Bằng Điều.

Theo truyền thuyết, Kim Sí Đại Bằng Điều hai cánh mở ra, bóng ma đủ che một khu vực rộng ba ngàn dặm, hình như tia chớp, được xưng là tốc độ nhanh nhất trong nhất giới.

Nếu so đấu tốc độ, hẳn được công nhận là người đứng đầu nhất giới.

Bất luận kẻ nào so với nó, ngay cả Huyền Long Đại Vương được xưng là đệ nhất về đơn đả độc đấu cũng chỉ có thể cam bái hạ phong.

Ngoại trừ tốc độ, công kích của nó cũng vô kiên bất tồi, dưới sự gia trì của tốc độ thì không thể coi thường được.

- Hừ hừ, nữ tu nhân loại, người đã biết sự tồn tại của bản Thánh Vương mà còn dám xông vào hoàng tộc ta sao?

Hai tròng mắt Kim Bằng Yêu Thánh Vương U lãnh nhìn chăm chú vào Tú Ninh, không bị ảnh hưởng chút nào bởi khí chất và dung mạo của nàng.

Từ điểm này có thể thấy được Yêu Thánh Vương này không chỉ tu vi thông thiên mà định lực cũng đã tới cực điểm.

- Mong Yêu Thánh Vương bớt giận, ta phụng mệnh sư phụ đi Đông Vân đại lục nhằm làm một việc, cũng không quen thuộc lộ tuyến cho nên mới xâm nhập lãnh địa của ngài.

Tú Ninh vội vàng giải thích.

Kim Bằng Yêu Thánh Vương chính là nhân vật đỉnh phong của nhất giới, nàng vẫn tâm tồn kính sợ, ngôn ngữ vẫn rất cung kính.

- Sư phụ của người là ai?

Kim Bằng Yêu Thánh Vương lộ ra vẻ dị sắc, cũng không lập tức động thủ giết nàng.

Đối phương có được tu vi Độ Kiếp trang kỳ thì sư phụ có thể là một vị cường giả cầm kỳ trong nhất giới này.

Nếu quả thật như vậy, Kim Bằng Yêu Thánh Vương hơn phân nửa sẽ không làm khó đối phương. Trong trăm ngàn vạn năm qua, giữa những cường giả cầm kỳ vẫn duy trì một loại quan hệ cân bằng tinh tế, dù vẫn có chút xung đột với nhau nhưng sẽ không thực sự động thủ.

- Sư phụ của tiểu nữ tên là Trương Hằng!

Tú Ninh thấy đối phương hỏi việc này liền trả lời ngay.

- Trương Hằng? Có chút quen tai. Không biết là nhân vật nào!

Kim Bằng Yêu Thánh Vương lắc lắc đầu, ánh mắt nhìn Tú Ninh toát ra một cỗ địch ý không thể che giấu.

Dứt lời, hắn nâng tay lên, một đoàn huyền quang màu xanh hình thành trong tay hắn, bên cạnh ầm ầm có thể thấy được một cái khe không gian thật nhỏ.

Khí tức khủng bố từ đoàn huyền quang và cái khe không gian truyền ra khiến Tú Ninh tâm sinh sợ hãi.

Nàng vốn không phải là tu sĩ giỏi về chiến đấu, đối mặt với nhân vật đỉnh phong như Kim Bằng Yêu Thánh Vương gần như không có bao nhiêu lực phản kháng.

Dưới tình huống này, cho dù khả năng toán toán của Tú Ninh có cao tới đâu cũng không thể làm được gì. Khoảng cách giữa hai người thật sự quá lớn, bất cứ thứ gì cũng không bù đắp lại được.

Bá!

Đúng lúc này, ý niệm phân thân Trương Hằng lóe ra, khe thở dài một hơi:

- Vi sư đã sớm có dự cảm, chung quy sẽ có chút phiền toái...

- Sư phụ, người lại đi ra!

Sắc mặt Tú Ninh hiện ra vẻ vui mừng, kinh hô một tiếng.

Ánh mắt Trương Hằng nhìn về phía mặt Kim Bằng Yêu Thánh Vương, thoáng lướt qua kim châu trên trán đối phương, nhẹ nhàng nói:

- Đã sớm nghe qua cái tên Yêu Thánh Vương rồi. Trương mỗ từng nghe nói các hạ chính là một yêu thú Hợp Thể Kỳ, lại có được thực lực đỉnh phong nhất giới, thật có chút không tin!

- Người chính là tên Trương Hằng kia?

Kim Bằng Yêu Thánh Vương lộ ra vẻ nghi hoặc, đột nhiên nhớ tới điều gì:

- Các hạ không phải đã hồi phi yên diệt dưới Dị Loại Thiên Kiếp sao?

Trương Hằng độ Dị Loại Thiên Kiếp, hồi phi yên diệt đã là chuyện trăm năm trước.

Về phần việc hắn hồi sinh mới chỉ phát sinh một tháng trước, Kim Bằng Yêu Thánh Vương không biết cũng rất bình thường.

- Không sai, ta chính là Trương Hằng trong miệng Kim Bằng Yêu Thánh Vương. Chỉ là Trương mỗ chết mà sống lại, tái lâm thế gian!

Khóe miệng Trương Hằng tươi cười, từ đầu tới cuối vẫn đang đánh giá đối phương.

Theo lý thuyết, một Thần thú đỉnh cấp đại viên mãn nhiều nhất cũng chỉ có thực lực tầm Độ Kiếp trung kỳ mà thôi. Nhưng Kim Bằng Yêu Thánh Vương lại có thể sánh ngang với những nhân vật đỉnh phong nhất giới, thật sự rất khó tin.

Sau khi đánh giá một lúc, Trương Hằng phát hiện đối phương có cảnh giới linh hồn Độ Kiếp đại viên mãn, nếu có thêm ưu thế Thần thú đỉnh cấp thì quả thật có được thực lực tung hoành Độ Kiếp Kỳ.

Nhưng giữa Độ Kiếp Kỳ và Đại Thừa Kỳ vẫn có một khoảng cách không thể vượt qua được!

Lập tức, Trương Hằng nổi lên hứng thú với Kim Bằng Yêu Thánh Vương trước mặt.

Nghĩ tới đây, hắn liền ngưng thần nhìn về phía bản tôn ở Cửu U hải vực xa xôi, mượn dùng lực lượng.

Ông

Ở Độ kiếp tuyệt địa, hỏa diễm phù văn quanh thân Trương Hằng nổi lên, thân thể của hắn cũng ngày càng ngưng thật.

Giờ phút này, thoát nhìn thì thân thể Trương Hằng cơ bản đã ổn định xuống, làm cho người ta có cảm giác như một pho tượng màu vàng.

Đồng thời, trên trán hắn cũng có thêm một tiêu trí tia chớp màu vàng như ẩn như hiện, thần bí khó lường, tản mát ra một cỗ khí tức đủ mai một thời không.

Cảm nhận được tình huống của ý niệm phân thân, bản tôn Trương Hằng âm thầm cười:

- Một Kim Bằng Yêu Thánh Vương thật tốt! Hôm nay để cho ta tìm hiểu hư thật của ngươi đi!

Dứt lời, trên người Trương Hằng lại bốc lên hỏa diễm hùng hực, ngưng tụ làm một đoàn lốc xoáy màu vàng.

Đồng thời, tiêu trí tia chớp trên trán hắn đột nhiên biến mất.

--o0o0--

660. Chương 592: Thôi Diễn Vận Mệnh Của Đại Lục.

Trương Hằng nói xong câu đó, trong cơ thể liền ngưng tụ ra một luồng lực lượng không thể hiểu nổi. trên người hắn đột nhiên bùng lên một luồng hỏa diễm màu vàng kim nhạt.

Một luồng uy lực tinh thần ẩn hiện hình thành một vòng sóng gợn không gian nhộn nhạo quanh thân thể Trương Hằng, lan tỏa ra bốn phía.

- Đã nghe danh Kim Bằng Yêu Thánh Vương từ lâu. hôm nay còn muốn xin chỉ giáo vài chiêu.

Hư ảnh màu vàng kim nhạt của Trương Hằng đứng giữa trời cao. đôi mắt lóe lên những luồng sáng màu vàng.

Càng kỳ lạ hơn là trên trán hắn có một đạo ấn kỳ hình tia chớp như ẩn như hiện, ẩn chứa thiên uy lâm liệt, nhìn xuống chúng sinh, trong thế giới này.

- Tất cả lui lại!

Khuôn mặt Kim Bằng Yêu Thánh Vương lộ vẻ nghiêm trọng, lập tức ra lệnh khiến hàng ngàn hàng vạn phi ưng màu vàng bốn phía tản ra.

Hắn hiểu rõ một khi Trương Hằng ra tay thì sẽ tạo thành uy lực rất lớn. dù chỉ là một chút dư uy cũng đủ khiến mấy ngàn thủ hạ bị hủy diệt trong khoảnh khắc.

Trương Hằng lạnh nhạt nhìn đám yêu thú lui lại từng nhóm một. cũng không ngăn cản mà nhìn về phía Tú Ninh nói:

- Ngươi cùng lui lại khỏi ngàn dặm đi.

Tú Ninh gật đầu. một luồng sáng lóe lên. thân thể liền hoàn toàn biến mất.

- Đến đây đi.

Kim Bằng Yêu Thánh Vương lạnh nhạt nói.

Hắn biết đây cũng không phải bản tôn của Trương Hằng. cũng chẳng hề coi đối phương vào đâu.

Trương Hằng cười khế. hai chân bước một bước, thân thể vọt tới. sử dụng sức bật vô cùng cường đại. Vòng sóng gợn xung quanh thân thể hắn khiến người ta phải kinh hãi.

Một cái giò tay nhắc chân có thể mang theo sóng gợn như vậy. uy lực thể này quả thực quá đáng sợ.

- Vút!

Một quyền của Trương Hằng đánh về phía Kim Bằng Yêu Thánh Vương, ẩn chứa lực lượng hủy diệt vạn vật.

Trong không gian này truyền ra một tiếng nổ vang, đủ khiến tu sĩ bình thường trong nháy mắt hồn phi phách tán.

Kim Bằng Yêu Thánh Vương chẳng thay đổi sắc mặt. Bản thân hắn là yêu thú hợp Thể đỉnh cấp, thân thể vô cùng mạnh mẽ, đối mặt với một quyền thanh thể mãnh liệt của Trương Hằng liền cũng giơ một bàn tay lên.

Ầm!

Quyền chưởng va chạm với nhau. Một cái khe không gian nhỏ dài hiện ra giữa hai người, lộ ra một luồng khí tức tử vong.

Trong một khắc khi cái khe không gian sinh ra cũng là lúc nó tỏa ra lực hấp dẫn cực mạnh.

Hai người nương theo lực phản chấn cường đại mà đồng thời rời khỏi nơi đó vài trượng, ổn định thân thể, bắt đầu đánh giá nhau.

Sắc mặt Trương Hằng trầm tĩnh, gật gật đầu. vền vẹn chỉ một lần giao chiến hắn đã biết Kim Bằng Yêu Thánh Vương này đích thực có thực lực chống lại bán tiên Đại Thừa Kỳ.

- Uy danh của các hạ quả nhiên là danh bất hư truyền. Trương mỗ lĩnh giáo rồi. ngày sau nếu có cơ hội thì bản tôn của ta sẽ luận bàn với người.

Trương Hằng cười khẽ một tiếng, thân hình hóa thành một quang cầu màu kim nhật bay Vào một cái vào trong tay Tú Ninh.

Kim Bằng Yêu Thánh Vương đứng yên tại chỗ nhìn về hướng hắn bay đi, trong mắt hiện lên vẻ dị thường:

- Vừa rồi giao thủ với ta không phải bản tôn của hắn mà đã có thực lực như vậy. Lực lượng của bản tôn của hắn lại càng sâu không thể lường nổi. Chẳng lẽ sau khi vượt qua Dị Loại Thiên Kiếp, thực lực của hắn lại cường đại hơn chúng ta rất nhiều sao?

Nghi hoặc và lo lắng rất sâu. Kim Bằng Yêu Thánh Vương nhìn về phía Tú Ninh rời đi. trong lòng có một ảo giác mãnh liệt. Nam nhân trước mắt mình chắc chắn sẽ ảnh hưởng tới toàn bộ thế cục của Chu Vương Triều.

Phi hành một lúc, Tú Ninh rốt cục cũng tới một hơi hoang vụ tìm được một dãy núi xanh thẫm phát ra khí tức trang nghiêm.

Chưa tới gần nơi này Tú Ninh đã có thể nghe được tiếng cổ chung du dương chấn động

thần vụ mỏng manh, ý cảnh xa xưa. tẩy rửa tâm linh.

Tú Ninh liền tiến vào một cảnh giới vô dục vô cầu. tất cả tạp niệm đều hoàn toàn biến mất.

Trên người nàng còn bao phủ một tầng ánh sáng thuần khiết, lộ ra thần thánh bất phàm bên trong thần vụ, mang khí tức tiên đạo thuần gió mà đi.

Coong-Coong-

Tiếng chuông này vang ra ngoài ngàn dặm. ở nơi hoang dã này nhưng lại không có một con yêu thú nào tiếp cận được nơi này.

- Sư tôn. chúng ta đã tới Phổ Hóa Sơn !!

Tú Ninh nói với Trương Hằng.

- Nghe tiếng chuông kia là vi sư đã biết rồi.

Trương Hằng cười ha hả nói.

Tú Ninh lộ vẻ tò mò hỏi:

- Đồ nhi nghĩ mãi không thông, lần này trong hành trình đi tới Đông Vân đại lục. tại sao người lại không đi trước một mình chứ?

Giọng nói của Trương Hằng dường như vọng lại từ một nơi rất xa xôi:

- Bản tôn của vi sư đang toàn lực củng cố tu vi, tạo thành kim thân bất tử. Mà ý niệm của phân thân ta nếu phát động toàn lực thì có thể phải phân ra lực lượng của một nửa linh hồn bản tôn. Ngoài ra để người dẫn ta tới đây cũng là muốn có thể tự mình cảm nhận khí tức nguyên thủy bao la bát ngát của đại lục này. từ đó có thể tính toán ra biến hóa thịnh suy của ngày sau....

- Biến hóa thịnh suy của Đông Vân đại lục?

Tú Ninh giật mình vô cùng. Nàng vốn rất giỏi tính toán vận mệnh, có thể đoán trước một chút vận mệnh và thiên cơ.

Nhưng nếu muốn tính toán tồn vong thịnh suy của toàn bộ một khối đại lục thì nàng quả là lực bất tòng tâm.

Bởi vì chuyện này còn liên quan tới rất nhiều nhân tố. không phải ai cũng làm nổi.

Trương Hằng chỉ cười nhạt:

- Trên thực tế vận mệnh của người chỉ là một ước số trong vận mệnh của cả đại lục. cái trước so với cái sau lại càng chính xác hơn, lại càng khó nắm chắc hơn.

- Vì sao lại như thế? Vận mệnh của một người lại còn khó nắm bắt hơn vận mệnh của một đại lục sao?

Tú Ninh thật sự không thể hiểu nổi điểm này.

Trương Hằng gật đầu:

- Vận mệnh của con người càng nhỏ bé thì càng khó thể nắm bắt. Mà vận mệnh của đại lục cũng là một chỉnh thể phát triển không rõ ràng. Chuyện này cũng giống như một con sông, người có thể nhìn thấy hướng đi của nó nhưng lại không thể nắm được chiều hướng của một hạt cát, một con cá trong dòng sông.

- Đương nhiên nếu muốn tính toán vận mệnh của cả một khối đại lục thì cũng cần phải có tu vi đủ cao. nếu không khó có thể thăm dò được toàn cục. Nếu người vịn vịn chỉ là một hạt cát giữa dòng sông, một con cá trong sông thì sao có thể nắm được hướng đi của cả con sông?

Khuôn mặt Tú Ninh lộ vẻ minh ngộ:

- Đa tạ sư tôn chỉ giáo. Tú Ninh hiểu ra nhiều rồi.

Đúng lúc này thì một giọng nói già nua truyền ra từ Phổ Hóa Sơn.

- Đúng là một lý thuyết rất hay về vận mệnh con người và vận mệnh của đại lục.

- Dám hỏi thí chủ, vận mệnh của khối đại lục này sẽ thế nào?

Trong giọng nói kia dường như mang theo chút ý cười.

- Không ngờ lại có thể gặp được cao tăng thể ngoại của Phổ Hóa Sơn sớm như vậy.

Ý niệm của phân thân Trương Hằng tỏa ra. sắc mặt lộ vẻ vui mừng.

- Thí chủ còn chưa trả lời vấn đề của lão nạp.

Giọng nói kia thản nhiên vang lên, cũng không phủ nhận danh hiệu cao tăng thể ngoại kia.

- Suy tính vận mệnh của cả khối đại lục. với độ cao của Trương mỗ hiện tại thì còn hơi thiếu, nhưng lại có thể tính toán ra một chút.

Trương Hằng cười nói.

- Hả? Nếu thật sự có thể có thể suy tính ra một chút thì các hạ đúng là người mà trước đây chưa ai có. sau này cũng không ai bằng trong thế giới này.

- Sau khi Trương mỗ suy tính xong thì Đông Vân đại lục ba triệu năm ngàn vạn năm trước đã từng có một lần đại hủy diệt, văn minh trước đây bị hủy diệt. Từ nay về sau một ngàn vạn năm sẽ lại thời kỳ phồn thịnh của tu chân. Ba triệu năm ngàn năm trước hẳn là thời đại đại lục này rơi vào thời hoang sơ.

Đôi mắt Trương Hằng lóe lên. lời nói vang vọng hữu lực.

Vốn với trình độ của hắn thì căn bản còn kém so với trình độ suy diễn được vận mệnh của toàn bộ đại lục mười vạn tám ngàn dặm.

Nhưng ý chí của Vũ Vô Cực lại khiến hắn có được trình độ cao tới khó có thể tưởng tượng nổi. Mặc dù là Vũ Vô Cực giờ có đích thân tới chỉ sợ cũng khó có thể ngờ nổi.

- Đạo hữu cũng biết tương lai mấy trăm vạn năm sau. Đông Vân đại lục sẽ như thế nào không?

Giọng nói của cao tăng thể ngoại kia hơi ngưng trọng hơn.

Trương Hằng lắc đầu:

- Mấy trăm vạn năm đối với tuổi thọ của một đại lục vẫn là quá ngắn ngủi, khó có thể nói chính xác. Trương mỗ suy tính ra bốn triệu năm sau. nếu không có nhân vật nghịch thiên can thiệp thì lúc đó sẽ là ngày Đông Vân đại lục bị hủy diệt. Đại lục vỡ tan, ức vạn sông núi vỡ nát. sóng triều linh khí tràn tới thổi quét qua cả thế giới...

Sau khi hắn thốt ra lời cuối cùng, dường như cảnh tượng hủy diệt đã hiện ra trước mắt mọi người vậy.

Tú Ninh càng nghe càng sợ hãi. khó có thể tưởng tượng nổi là Đông Vân đại lục lớn như thế này mà lại có vận mệnh bi thảm như vậy.

- Ha ha. đó là kết cục phát triển tự nhiên có sinh tất có tử. sáng thế và hủy diệt vốn là thiên đạo tuần hoàn.

Trương Hằng nói xong lời cuối cùng thì lại cảm thấy rất thoải mái. dường như chuyện khối đại lục này bị hủy diệt chỉ là một trò đùa vậy.

Bốn triệu năm sau đó là chuyện rất xa xôi. Trương Hằng tất nhiên không phải lo lắng tới những chuyện đó.

Tú Ninh cũng nhanh chóng cảm thấy thản nhiên, trong đáy lòng lại càng cảm thấy kính ngưỡng thần thông của sư tôn hơn.

- Thí chủ có khả năng suy tính cực cao. khiến bản tăng được mở rộng tầm mắt.

Cùng tiếng cười sang sảng, một lão tăng mặc áo cà sa rách nát. tướng mạo bình thường bay ra từ Phổ Hóa Sơn.

- Xin mời nhị vị.

Thái độ của lão tăng có vẻ khiêm nhường vô cùng.

Trương Hằng hơi ngạc nhiên. Đối phương thân là nhân vật đứng đầu một giới, tâm tính là khiêm nhường như vậy. không có vẻ kiêu ngạo của người tu chân bình thường.

Tâm tính người tu chân phật môn quả nhiên không giống người thường.

Trương Hằng cũng không khách sáo. chậm rãi cùng vị cao tăng thể ngoại này bay vào Phổ Hóa Sơn.

Sau một lát, phía trước xuất hiện một ngôi chùa cũ kỹ rách nát. bảng tên có vài chữ mờ mờ, lại lộ ý cảnh xa xưa:

- Phổ Độ Chúng Sinh Tự.

- Phổ độ chúng sinh?

Trương Hằng đọc khẽ vài lần. khóe miệng hiện lên nụ cười nhạt.

- Thí chủ có kiến giải gì chăng?

Lão tăng kia nói với vẻ bình tĩnh không người nào so được, dường như coi thường vinh nhục, chẳng biết sợ hãi. vĩnh viễn vẫn khiêm nhường như vậy.

- Phổ độ chúng sinh là làm theo ý nguyện của Phật tổ sao? Nhưng Trương mỗ ở Đông Vân đại lục lại nhìn thấy rất ít bóng dáng của tăng nhân, đừng nói tới chuyện Phổ độ chúng sinh.

Trương Hằng cảm thấy cũng thật buồn bực. Thế lực của Phật môn ở Chu Vương Triều rất nhỏ. gần như không thể thấy chút tung tích nào.

Lão tăng nghe vậy cũng không ngạc nhiên, nói:

- Phật tổ ngưng nhãn, thánh quang bất chiếu, phổ độ chúng sinh, chỉ là ở trong đáy lòng của bản tăng mà thôi.

Trương Hằng nao nao, cẩn thận cảm nhận hàm ý trong câu nói của lão tăng.

Phật tổ ngưng nhãn, thánh quang bất chiếu?

Đôi mắt Trương Hằng lóe sáng. Ý tứ của lão tăng này chẳng lẽ là nói ý nguyện của Phật chủ tại thượng giới không thể đưa tới thế giới này?

Nói rõ ràng hơn một chút đó là thế lực của Phật môn không khuếch trương chân chính ở đây, Thậm chí hầu như không đứng tại Đông Văn đại lục, tin đồ rất ít.

Trương Hằng cũng không coi đám tăng nhân của Phật môn là thiện nam tín nữ. Từ tiền thế của hắn hắn đã biết lực lượng tín ngưỡng của tôn giáo rồi.

Rất lâu sau lão tăng mới thở dài một hơi:

- Nếu lão nạp đoán không sai thì thì chủ định đưa Huyền U tới chùa của ta chẳng?

661. Chương 593: Bí Ẩn Của Giới Này

Lão tăng thở dài, trong giọng nói lộ ra chút bất đắc dĩ.

Trương Hằng nghe vậy, ánh mắt lóe lên vẻ khác lạ.

Nếu đối phương đã đề cập tới Huyền U Thiên Ma thì tất nhiên cũng hiểu được ý đồ của Trương Hằng khi tới đây.

Nhìn lão tăng bình thường trước mặt, Trương Hằng nói:

- Cao tăng đã nhìn ra mục đích của Trương mỗ chuyến này. Thế lại càng tốt, cũng đỡ phải nói giông dài hồi lâu.

Tuy rằng không biết cao tăng thế ngoại này bằng phương thức nào lại biết được mục đích chuyến đi này của mình nhưng Trương Hằng cũng không muốn tìm hiểu sâu. Đối phương dù sao cũng là phật tu Đại Thừa Kỳ duy nhất trong giới này. có năng lực như vậy cũng không phải là chuyện kỳ quái.

- Thí chủ nên đi đi. việc này lão nạp bất lực rồi.

Lão tăng mặc áo cà sa cũ nát nhắm mắt lại. dáng vẻ rất thờ ơ.

Trương Hằng trầm mặc một lát, nói:

- Cao tăng có chuyện gì khó xử sao? Thế gian này không có thân thể bất diệt chân chính. Huyền U Thiên Ma này cũng không phải thực sự là nhân vật nghịch thiên, Chẳng lẽ tập hợp phần lớn nhân vật đỉnh phong của đại lục này cũng không thể giết chết hắn được?

Lão tăng lắc đầu:

- Trong cơ thể ma đồ này có Bất Tử Ấn Ký. ở trong giới này gần như không thể chết. Nhưng ngay cả thế thì với bí thuật của Phật môn ta, liên hợp với mấy nhân vật đỉnh phong vẫn có cơ hội giết chết hắn...

- Đã có cơ hội giết chết hắn tại sao lại không làm chứ?

Trương Hằng nói tới lúc này, đột nhiên trong lòng lại có minh ngộ.

Huyền U Thiên Ma tất nhiên có thân phận đặc thù gì đó. khiến cho cao tăng Phật môn phải e dè.

- Không biết thí chủ đã từng đi qua Phong Ấn Chi Địa chưa?

Lão tăng đột nhiên chuyển chủ đề.

Cái gọi là Phong Ấn Chi Địa chính là những khu vực bị phong bế giống như Tam Tinh Vực vậy.

Trương Hằng vừa nghe thấy lời nói đó đột nhiên lại nhớ ra dòng sông máu ở Tam Tinh Tử Vực.

Trong không gian tối đen kia, dòng sông máu phân ra làm hai phần, cũng trên áp bàn tay khổng lồ kinh thiên.

Lúc trước trước khi bọn họ đi ra từ Tử Vực, tới Chu Vương Triều đã tận mắt nhìn thấy bàn tay khổng lồ kinh thiên giao chiến với dòng sông máu. trong lúc giao chiến còn sinh ra những cái khe không gian đáng sợ. Cảnh tượng đó rung động vô cùng.

- Trương mỗ đi ra từ Phong Ấn Chi Địa. tất nhiên là đã tới. Cao tăng có thể nói rõ trong đó có gì tồn tại chăng?

Trương Hằng thần nhiên hỏi.

- Ha ha. nếu đã đi từ Phong Ấn Chi Địa ra thì chí chủ khẳng định thấy một số cảnh tượng đáng sợ rồi.

Lão tăng cười nói.

Trương Hằng gật đầu:

- Không sai, ta nhìn thấy một dòng sông Huyết Sát trấn áp bàn tay khổng lồ kinh thiên, cũng đoán ra một chút manh mối nhưng những gì cụ thể trong đó thì còn không dám xác định.

Lão tăng mở đôi mắt. thần sắc trịnh trọng nói:

- Đạo hữu là tu sĩ Đại Thừa Kỳ mới thăng cấp của Chu Vương Triều, cũng nên biết những tồn tại bên trong đó.

- Theo truyền thuyết, rất lâu trước đây có một vị ma tôn cổ xưa tồn tại, được xưng là bất tử. không biết vì nguyên nhân gì lại giáng xuống giới này. giao chiến với một đại nhân vật khác của Ma giới. Kết quả cuối cùng là ức vạn tu sĩ của Đông Vân đại lục có tới chín phần mười bị giết chết, hầu như không còn. ngưng tụ lực lượng huyết hồn chia thân thể của vị Ma tôn bất tử kia thành một số bộ phận phong ấn ở các góc của Đông Vân đại lục.

- Chỗ bàn tay khổng lồ kinh thiên mà thí chủ thấy tất nhiên là một bộ phận của thân vị Ma tôn kia. Ma đầu này có tính bất tử bất diệt, vì phòng ngừa hấn sống lại cho nên mới chia nhỏ thân thể hấn ra, phong ấn ở các nơi trên đại lục này.

Trương Hằng lắng lắng nghe, cuối cùng mới thở dài một hơi:

- Không sai biệt lắm so với suy đoán trước đây của Trương mỗ. Vị Ma tôn bất tử kia chính là Bất Tử Tà Đế trong truyền thuyết. Phân chia thân thể và phong ấn hấn chính là Huyết Sát Thần Đế chứ không còn nghi ngờ gì nữa. Hơn nữa đây đều là những người thuộc tầng cao cầm quyền của Ma giới...

Lão tăng lại nói:

- ức vạn tu sĩ Đông Vân đại lục biến thành lực lượng huyết hồn tuy vô cùng mạnh mẽ nhưng cuối cùng sẽ có một ngày phải dùng hết. Hơn nữa ngày đó cũng không phải quá xa xôi. Nếu lại có thêm lực lượng can thiệp thì...

Hai mắt Trương Hằng đột nhiên lóe lên một tia sáng, ý cảnh Thần Linh Nhân sinh ra chút báo động.

ở Tử Vực kia là nơi phong ấn thân thể của Bất Tử Tà Đế. Ma đầu này bất tử bất diệt, cuối cùng sẽ có một ngày sống lại. Mà cường giả đỉnh phong của giới này. ngay cả người có khả năng giết Huyền U Thiên Ma cũng không dám ra tay.

- Mục đích chuyến đi này của Trương mỗ tới Phổ Hóa Sơn đã đạt được, cảm ơn cao tăng chỉ giáo.

Trương Hằng hơi cúi người thi lễ với lão tăng, lại tò mò hỏi:

- Huyết Sát chủ động phủ sắp mở ra. không biết cao tăng có hứng thú tham gia hay không?

Lão tăng nhắm mắt lại một lần nữa. thần nhiên nói:

- Pháp danh của lão nạp là Pháp Thiên.

Dứt lời hần liền giống như một gốc cây cổ thụ cắm rễ sâu trong lòng đất. lay động theo gió, vui sướng với ánh mắt trời.

Trương Hằng cười dài một tiếng, hóa thành một điểm sáng màu vàng kim, tiêu tán giữa hư không.

- Sư tôn làm thế này là sao?

Tú Ninh chấn động. Nàng chưa bao giờ đoán nổi ý niệm phân thân của sư tôn lại trực tiếp tiêu tán như vậy.

- Mục đích của chuyến đi này đã hoàn thành rồi...

Giọng nói mơ hồ của Trương Hằng vang lên trong vùng núi này, dần dần nhỏ đi rồi hóa thành hư vô.

Tú Ninh lập tức tỉnh ngộ, hơi cúi người trước lão tăng như một cây cổ tùng kia:

- Cao tăng, Tú Ninh xin rời đi.

Lão tăng Pháp Thiên thoáng gật đầu:

- Xin nữ thí chủ tự nhiên.

Vút!

Tú Ninh hóa thành một luồng sáng bay vút tận trời cao. đi về hướng hải vực của Tam Tiên Đảo.

Cửu U hải vực khôn cùng, độ kiếp tuyệt địa.

Từ sau khi chuyện Trương Hằng sống lại truyền ra. rất nhiều thần thức tiến vào nơi này thăm dò nhưng không cách nào có thể tiến vào trung tâm của độ kiếp tuyệt địa.

Trung tâm của độ kiếp tuyệt địa giống như một hố đen vô hình, cắn nuốt tất cả vật chất, ngay cả thần thức cũng không phải là ngoại lệ.

Ầm!

Vào một ngày nọ, có một nam tử cao lớn mặc chiến giáp hoàng kim hiện ra ở cạnh độ kiếp tuyệt địa.

Hai mắt hần màu vàng, khiến cho người ta có ảo giác như gặp thần linh, cơ thể như sắt thép, ẩn chứa lực lượng khủng bố.

Đôi mắt của người này lạnh như băng, nhìn chăm chú vào độ kiếp tuyệt địa, khí tức trên người thỉnh thoảng lại bùng lên. khiến không bốn phía rung động liên tục.

Hần chính là kẻ thống trị khắp Cửu U hải vực, Huyền Long Đại Vương.

Vào một khắc khi biết tin Trương Hằng sống lại. sắc mặt của Huyền Long Đại Vương trở nên âm trầm, thân thể tỏa ra một luồng lực lượng hủy diệt đáng sợ. khiến yêu thú trong phạm vi mười vạn dặm Hải Vực phải run rẩy bất an.

Ầm ầm!

Hần chẳng hề sợ hãi, đi về phía trung tâm của độ kiếp tuyệt địa. Lực lượng giằng xé khủng bố kia có mạnh tới mức nào cũng không thể làm ảnh hưởng tới hành động của hắn.

Sau khi xâm nhập vào sâu trong huỳnh vực này. trên người Huyền Long Đại Vương tỏa ra kim quang hơn một thước. Hai mắt hần cũng tỏa ra một luồng ý chí không thể ngăn cản.

Ý chí tinh thần cường đại vô cùng khiến thực lực của hắn đạt tới một trình độ khó có thể tin nổi.

Nhưng cùng trong khoảnh khắc này. từ trong độ kiếp tuyệt địa truyền ra một lực giằng xé không ai có thể chống lại.

Vút~

Thân thể Huyền Long Đại Vương bị hút mạnh vào bên trong.

--o00o--

662. Chương 594: Đồ Hình Lập Thể Của Ba Mươi Sáu Giới.

Huyền Long Đại Vương bất ngờ không kịp đề phòng, thân thể cao lớn khô ngô đột nhiên bị hút vào bên trong.

- Vào đi.

Đồng thời một giọng nói lạnh nhạt truyền ra từ trung tâm của độ kiếp tuyệt địa.

Nghe giọng nói này giống như là giọng của Trương Hằng vậy.

- Hừ.

Huyền Long Đại Vương cười lạnh một tiếng, kim quang một thước ngoài thân thể hóa thành thực chất, hình thành một tầng phòng ngự không chút sơ hở. Đồng thời một luồng ý chí không thể chống lại bùng lên trong đôi mắt màu vàng của hắn.

Ầm!

Hắn đột nhiên đánh ra một quyền, vạch ra một cái khe không gian màu đen trong hư không.

Lập tức luồng lực lượng giằng xé kinh khủng kia bị cái khe không gian màu đen này triệt tiêu hoàn toàn.

Vút --

Huyền Long Đại Vương giống như một hòa cầu màu vàng, bay ra khỏi khu tuyệt địa tử vong này.

- Người dám ám toán ta?!!

Huyền Long Đại Vương giống như Ma Thần đứng sừng sững giữa hư không, con ngươi màu vàng lóe lên, sắc mặt lạnh lùng nói.

Ở trung tâm của độ kiếp tuyệt địa, Trương Hằng ngồi khoanh chân, ngoài thân còn có phù văn màu vàng còn sót lại sắp tiêu tán. Thân thể hắn đã ngưng luyện tới cực điểm, mạnh mẽ vô cùng, có thể so với Thần thú đồng cấp. Có được thuộc tính khó tin vô cùng.

Phù ~

Hắn thở phào một hơi. trên mặt lộ vẻ tiếc nuối.

- Ta vì sao không thể ám toán Huyền Long Đại Vương các hạ chứ?

Trương Hằng thần nhiên nói về tiếc nuối trong lòng cũng phai dần.

Độ kiếp tuyệt địa tất nhiên là một nơi có ưu thế địa lý nhưng nếu muốn chỉ dựa vào ưu thế này mà giết người có lực lượng mạnh nhất của giới này. Huyền Long Đại Vương thì đúng là không thể được.

Nếu quả thực là như vậy thì Huyền Long Đại Vương đã không thể có uy danh như hôm nay. khiến rất nhiều nhân vật cấm kỵ khác phải kiêng dè vô cùng.

Huyền Long Đại Vương nghe xong những lời này. trầm mặc một hồi liền mở miệng, tiếng nói vang vọng vào trung tâm của Tử Vực:

- Hừ. Chu Vương Triều yên bình nhiều năm như vậy. lúc này lại có người dám khiêu chiến quyền uy của bốn hoàng. Ta thật sự muốn xem người vượt qua Dị Loại Thiên Kiếp mạnh hơn tu sĩ đồng cấp bao nhiêu.

- Độ sức là biết ngay thôi. Trong người và ta chỉ có thể có một người có thể sống trên đời này. Trương mỗ có thể khẳng định là lúc đó người sống nhất định là ta mà không phải Huyền Long người.

Trong lời nói của Trương Hằng tỏa ra sát khí không chút che giấu.

Chỉ có một trận chiến sinh tử. không có chuyện so đấu luận bàn.

Đó chính là thái độ của hắn.

- Buồn cười. Vũ Vô Cực bại dưới tay của Thái thượng Yêu Long Hoàng đại nhân, người cũng nhất định sẽ là bại tướng dưới tay ta thôi. Vận mệnh tương lai của ba mươi sáu giới sẽ nằm dưới bàn chân của Yêu tộc ta.

Huyền Long Đại Vương đứng ngạo nghễ trong không trung, cả người tỏa ra sự tự tin hoàn toàn không kém gì Trương Hằng, tin tưởng nắm giữ vận mệnh tương lai của Yêu tộc.

Vũ Vô Cực và Thái thượng Yêu Long Hoàng là đại biểu cho đỉnh phong của nhân loại và Yêu tộc ở thượng giới. Thắng bại của một trận chiến của bọn họ ảnh hưởng trực tiếp tới cân bằng tại thượng giới.

Mà giờ phút này cảnh tượng tương tự cũng đang diễn ra ở hạ giới.

Huyền Long Đại Vương và Thần thú Đại Thừa Kỳ. được công nhận là người có lực lượng mạnh nhất hạ giới, là đệ nhất nhân khi đơn đả độc đấu. thực lực chấn nhiếp cả giới này. chỉ bằng vào lực lượng của bản thân mà chống lại được hai vị tán tiên của Tam Tiên Đảo. Mà hiện giờ hắn lại kế thừa ý chí tinh thần của Thái thượng Yêu Long Hoàng, thực lực đã tăng lên một cảnh giới không thể tưởng tượng nổi.

Ta, một tu sĩ nhân loại nổi lên trong thời gian một trăm năm ngắn ngủi như một kỳ tích, tu luyện công pháp ngoại tộc. chết đi rồi sống lại trong Dị Loại Thiên Kiếp, trở thành người chưa từng có từ trước tới nay của Đông Vân đại lục. tự xưng là mạnh hơn tu sĩ đồng cấp ba phần. Đồng thời hắn cũng kế thừa ý chí tinh thần của Vũ Vô Cực, đệ nhất nhân của ba mươi sáu giới.

Có thể nói trận chiến giữa hai người chính là thứ mà giới này chờ mong nhất.

- Người không xứng đáng là đối thủ chân chính của Trương mỗ. chỉ là một hòn đá lót đường để ta giết lên thượng giới mà thôi...

Đôi mắt Trương Hằng lóe lên những điểm sáng màu vàng, hình thành một cơn lốc xoáy thần bị. dường như có thể hiểu rõ một mặt khác của thời không.

- Ánh mắt của ta đã nói cho bản thân biết, người nhất định sẽ ngã xuống trong Huyết Sát chủ động phủ.

Trong giọng nói của hắn có ý tứ thần bí khó lường, tới từ cuối không gian mờ mịt.

Huyền Long Đại Vương giận quá hóa cười:

- Đồ trẻ con chẳng biết gì. Người cho rằng người là Vũ Vô Cực thứ hai sao? Còn muốn nghịch thiên cải mệnh, chống đỡ cho đại thế của ba mươi sáu giới.

- Nghịch thiên cải mệnh? Vận mệnh của ba mươi sáu giới liên quan gì tới ta chứ!

Trương Hằng hơi khinh thường nói. trên mặt cũng hiện lên vẻ khinh miệt:

- Trương mỗ chỉ vì lời hứa với một cường giả. một ước định trong thâm tâm. ngoài ra tất cả đều nhỏ bé không đáng kể.

- Thương sinh trong ba mươi sáu giới, thần ma ngã xuống ngập trời, hưng suy của nhân yêu nhị tộc cũng có quan hệ gì với ta chứ?

Mơ hồ Trương Hằng đã đạt tới độ cao nhìn xuống khắp thương sinh. Có thể thấy hắn đã tiêu hóa một phần ý chí tinh thần của Vũ Vô Cực, cũng từng bước hình thành ý chí của chính mình.

Huyền Long Đại Vương nao nao. ngay sau đó cười lạnh một tiếng, kim quang trên người đột nhiên co rút lại. biến mất hoàn toàn.

Sau đó hắn vươn tay ra. trong hư không liền xuất hiện một cuộn tranh.

Ông-

Trên cuộn tranh này thể hiện một cảnh tượng kỳ dị. Trên đó có ba mươi sáu cơn lốc tạo thành từ tinh quang.

Trong đó có bốn cơn lốc tinh quang lớn hơn gấp trăm ngàn lần so với những cơn lốc khác, phân ra thống lĩnh tám cơn lốc nhỏ hơn.

Trong cuộn tranh này, những cơn lốc xoáy cũng không phải đứng yên mà vận chuyển theo một quỹ tích khó có thể nắm bắt được.

Có ba mươi hai cơn lốc tinh quang phân biệt xoay quanh những cơn lốc lớn hơn. Những cơn lốc lớn cũng chuyển động theo quỹ tích riêng.

Nhìn cảnh tượng này, Trương Hằng ngẩn ra.

Hình ảnh này khiến hắn nhớ tới vũ trụ nơi có địa cầu kia.

Nếu so sánh bốn cơn lốc tinh quang với chín đại hành tinh trong thái dương hệ thì những cơn lốc tinh quang nhỏ lại giống như những vệ tinh và mặt trăng quay quanh.

Rất nhanh trong đầu hắn dần xuất hiện ý niệm, không tự chủ được nói:

- Đây... Đây chẳng lẽ là?

- Đúng vậy. Đây là đồ ảnh lập thể thu nhỏ của ba mươi sáu giới, chính là do một nhân vật nghịch thiên trên thượng giới luyện chế thành.

Huyền Long Đại Vương chỉ vào một cơn lốc tinh quang nhỏ, thản nhiên nói:

- Nhìn thấy không. Đây là một giới của chúng ta. Nó chỉ là một phần tử rất nhỏ trong ba mươi sáu giới. Khi người chân chính cảm nhận được ý cảnh nhỏ bé này thì sẽ biết, lên trời xuống đất, tất cả đều nằm trong tầm mắt từ trên cao nhìn xuống của Yêu Long Hoàng đại nhân.

Trương Hằng gật gật đầu hỏi:

- Người lấy nó cho ta xem là có dụng ý gì?

- Quy hàng Yêu tộc ta, thần phục Thái thượng Yêu Long Hoàng đại nhân, khiến cho âm mưu của Vũ Vô Cực cuối cùng tan biến, khiến cho hắn phải cô đơn tại nơi hoang dã. vĩnh viễn không thể quay trở về.

Huyền Long Đại Vương thản nhiên nói.

Trương Hằng nghe thấy vậy không khỏi nở nụ cười:

- Hay lắm. Ý tứ của Huyền Long Đại Vương các hạ ta đã hiểu rồi. ” Chúng ta cùng tạm biệt ở Huyết Sát chủ động phủ đi.

Dứt lời thì một đạo kim quang bốc thẳng lên bầu trời từ độ kiếp tuyệt địa... luồng uy lực lớn lao đứng trên toàn giới này phủ xuống phiên hải vực này.

Vào giờ khắc này tất cả những nhân vật cấm kỵ trong giới này. bao gồm tu sĩ từ cấp phủ chủ trở lên đều có cảm ứng.

Phàm Vân Đảo, Tinh Không Thần Điện.

Lạc Hà đột nhiên mở mắt nhìn tới vị trí độ kiếp tuyệt địa tại Cửu U hải vực. trên mặt lộ vẻ vui mừng và sợ hãi:

- Hắn... Hắn rốt cục xuất quan rồi!

- Sư tôn xuất quan!

Đám người Quách Phong hô lên vui sướng.

- Đại ca... Huynh rốt cục đã thành công rồi.

Giọng nói của Ninh Tuyết Dung mang theo vẻ run rẩy.

Đồng thời vào lúc này, tất cả những nhân vật cấm kỵ tại Tam Tiên Đảo, Thiên Tinh Đình, Thiên Ma Uyên, Cửu U Vực, Phật môn Thánh địa đều nhìn về phía độ kiếp tuyệt địa tại Cửu U hải vực. cảm giác không nói lên lời.

Sắc mặt Huyền Long Đại Vương biến đổi không ngừng, nhìn chăm chăm vào Trương Hằng đang đứng ngạo nghễ giữa hắc không, hai tay chụp tới. đồng tử màu vàng tỏa ra khí tức vô cùng đáng sợ.

Vút!

Trương Hằng dừng lại ở đó một lát rồi biến mất khỏi Cửu U Hải Vực, trở lại Phàm Vân Đảo.

- Thực lực của người này quả nhiên không tầm thường, thêm ý chí của Vũ Vô Cực tất nhiên sẽ tạo thành uy hiếp không nhỏ cho ta... May mắn là bổn hoàng cũng có con bài chưa lật trong tay. nhất định sẽ khiến người phải chôn thân ở Huyết Sát chủ động phủ.

Trên mặt Huyền Long Đại Vương không còn vẻ lo lắng, trên người tỏa ra khí phách, thần uy vô địch núi sông, nhìn chăm chăm về phía Phàm Vân Đảo.

Kéo kẹt!

Hai tay nắm chặt, trong hư không sinh ra những cái khe không gian hình gợn sóng...

Lực lượng này không ngờ lại đạt tới đỉnh phong của thế giới này.

Tinh Không Thần Điện tại Phàm Vân Đảo, Đại điện lóe ra ánh sáng thần bí đã khác không gian trống trải lạnh lùng ngày xưa một trời một vực.

Trương Hằng đứng giữa trung tâm đại điện, hình thái so với trước kia cũng không khác nhiều nhưng lại khiến người ta cảm thấy vô cùng kiên định.

Nếu so Trương Hằng trước kia với một khúc gỗ chắc thì lúc này Trương Hằng chính là một khối huyền thiết tinh cương không thể bị hư tổn!

Lạc Hà, Ninh Tuyết Dung, Quách Phong, Vân Dịch, còn có Tú Ninh vừa mới tới không lâu.

Những người này đều đứng cạnh Trương Hằng, sắc mặt vui mừng nhìn hắn.

- Người rốt cục đã trở lại rồi.

Lạc Hà tiến tới cầm tay Trương Hằng, cảm thấy tình cảm vừa là thầy vừa là bạn.

Trương Hằng cảm nhận được sự quan tâm trong ánh mắt của Lạc Hà, vui mừng, hâm mộ, chờ mong.

Có thể nói Lạc Hà chính là trưởng bối đáng kính nể nhất đối với Trương Hằng từ khi hắn đi vào tế giới này.

- Ta nói rồi. ta nhất định sẽ thành công.

Trương Hằng nhìn bề ngoài thì như bình tĩnh tẻ nhạt nhưng giờ khắc này hắn lại cảm thấy trái tim của mình đang run rẩy, giống như có lửa thiêu đốt. muốn bùng nổ phóng thẳng lên bầu trời.

- Hiện tại ta rốt cục có tư cách có thể kề vai chiến đấu với Lạc Hà đại ca, cùng tiến vào Huyết Sát chủ động phủ đều nguy cơ rồi.

Trương Hằng buông tay Lạc Hà ra. đôi mắt bừng lên chiến ý và sự tự tin.

Giờ khắc này hắn tin rằng trên thế gian này không có gì hắn không thể chiến thắng.

Lạc Hà nhìn vào hai mắt hắn. thấy trong mắt hắn ẩn hiện có một luồng lửa màu vàng thiêu đốt. khi nó bùng nổ chân chính thì có thể phá vỡ trói buộc của thế giới này.

Ngay Sau đó, Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung nhìn nhau. Hai người không nói gì. cứ nhìn đối phương như vậy.

Trong cõi U minh, giữa hai người dường như có một con đường thần bí. có thể dễ dàng hiểu hết tâm ý của đối phương.

Rất lâu Sau đó, sáu người trong đại điện bắt đầu nói chuyện, đều kể lại một số chuyện vui và tâm đắc trong trăm năm qua.

Cuối cùng Lạc Hà hỏi Trương Hằng:

- Bước tiếp theo ngươi tính làm gì. Tuy rằng lúc này ngươi có thể củng cố công pháp, cũng đã tạo thành bất tử kim thân nhưng giờ đây ở trong giới này cùng không phải không có kinh địch đâu.

Trương Hằng nói:

- Ta lập tức sẽ đi tới Tam Tinh Vực...

--o00o--

663. Chương 595: Đệ Tam Thức, Đoạn Không Quyết!

- Đại ca phải trở về Tam Tinh Vực sao?

Ninh Tuyệt Dung nắm tay hắn. đôi mắt lóe lên vẻ không nỡ rời xa.

Quách Phong nghe thấy Tam Tinh Vực cũng không khỏi chấn động trong lòng, hơi hưng phấn nói:

- Sư tôn hay là đệ tử cùng người trở lại Tam Tinh Vực. Chỉ cần một đầu ngón tay của đồ nhi cũng có thể bóp chết thứ gọi là cao thủ tuyệt thế ở Tam Tinh Vực kia.

Trương Hằng cười vui vẻ, khẽ lắc đầu:

- Ngươi không thể trở về.

- Tại sao vậy?

Quách Phong hơi nghi hoặc hỏi. Thực tâm hắn cùng rất nhớ Tam Tinh Vực.

Lạc Hà cười nói:

- Muốn từ Chu Vương Triều về Phong Ấn Chi Địa đâu có dễ dàng. Không có thần thông của Đại Thừa Kỳ thì không thể làm được đâu.

- Hả? Lại có hạn chế như vậy sao?

Quách Phong giật mình hỏi.

- Đúng vậy. Từ Tam Tinh Vực đi tới Chu Vương Triều thì chỉ cần có tu vi hợp Thể Kỳ, Thậm chí ngay cả Hóa Thân Kỳ cũng miễn cưỡng làm được. Nhưng nếu muốn từ Chu Vương Triều trở lại Phong Ấn Chi Địa thì cần có cảnh giới và thần thông cực cao. Đại Thừa Kỳ cũng chỉ mới vừa đạt tới điều kiện mà thôi.

Trương Hằng giải thích.

Quách Phong ủ rũ nói:

- Rời khỏi Tam Tinh Vực nhiều năm như vậy. cũng không biết Cực Diễm Môn của ta lúc này phát triển tới mức nào rồi.

Trước khi Trương Hằng rời đi. Cực Diễm Môn mang danh đứng đầu Tam Tinh Vực. Khi nhân vật sáng lập ra thần thoại như hắn rời đi. sau đó đồ đệ Quách Phong kế thừa chức môn chủ. khiến Cực Diễm Môn vẫn huy hoàng như trước.

Nhưng mấy chục năm sau Quách Phong cũng rời khỏi Tam Tinh Vực, đi tìm kỳ ngộ lớn hơn tại Chu Vương Triều có môi trường tu luyện lớn hơn.

Cuối cùng Trương Hằng tan thành mây khói trong Dị Loại Thiên Kiếp, ngay cả phân thân thứ hai của hắn ở Tam Tinh Vực cũng không phải là ngoại lệ.

Cho mãi tới trăm năm sau, Trương Hằng mới sống lại.

Trong vòng trăm năm này. không có phân thân của Trương Hằng tọa trấn, cũng không biết thế cục của Tam Tinh Vực đã phát sinh ra biến hóa thể nào.

- Chuyến này ta đi Tam Tinh Vực mục đích chủ yếu là cứu sống phân thân thứ hai. những việc còn lại chỉ là thứ yếu.

Trương Hằng thần nhiên nói.

- Vậy bao giờ đại ca mới xuất phát.

Ninh Tuyết Dung hơi lo lắng nói nắm chặt lấy tay Trương Hằng.

Ánh mắt Trương Hằng nhìn lên mặt nàng, dừng lại một lúc mới nói:

- ừ. trước tiên phải ở Phàm Vân Đảo một thời gian đã... Ta muốn sử dụng thời gian này để tạo thành phân thân thứ ba.

Ninh Tuyết Dung nghe vậy thì rất vui vẻ, đôi mắt ngân ngấn nước, hai lúm đồng tiền lộ ra chút chấp nhứt.

Cuộc sống Sau đó, Trương Hằng làm bạn với Ninh Tuyết Dung, ở cùng đệ tử. đồng thời tạo thành phân thân thứ ba của mình.

Sau khi tu luyện môn thần thông thân ngoại hóa thân này. Trương Hằng càng cảm ấy uy lực lớn lao của nó.

Công pháp mỗi khi thăng cấp đầu có thể tạo ra một phân thân có thực lực tiếp cận bản tôn. Càng đáng sợ hơn đó là phân thân và bản tôn có thể hình thành thuật hợp kích, ví dụ như linh hồn dung hợp.

Từ lúc lực lượng linh hồn của Trương Hằng tương đương với chuẩn cấp phủ chủ. dung hợp lực lượng linh hồn của một phân thân liền có thể đạt tới cấp phủ chủ chân chính, từ đó có thể thấy được uy lực của thuật này.

Mà hiện tại Trương Hằng có thể so với Đại Thừa Kỳ. nhiều nhất có thể có được tam đại phân thân, có thể tưởng tượng ra được uy lực của nó.

- Chín tầng của cổ tháp đều có một thần thông chủ tu. đều là cường đại nghịch thiên, có thể trưởng thành cùng với công pháp tương ứng. phát huy ra uy lực gấp mấy lần thực lực của bản thân!

Bản tôn của Trương Hằng ngồi khoanh chân trong lĩnh vực không gian, hai mắt lóe lên thần quang khác thường.

Cho tới bây giờ hắn tu luyện ba loại thần thông chủ tu. phân biệt là:

Thân ngoại hóa thân. Phá Diệt Thần Quang, ngự thần.

- Trong cảm giác của ta. ba loại thần thông chủ tu này thì thân ngoại hóa thân tu luyện dễ dàng nhất, tác dụng lớn nhất... Mà Phá Diệt Thần Quang và ngự thần lại thâm ảo tối nghĩa, dường như là cường đại tới cực điểm. vừa mới tới một đỉnh cao lại phát hiện ra trước mặt còn có một ngọn núi cao ngất trong mây.

Trong lòng Trương Hằng cũng rất nghi hoặc.

Từ mức độ thâm ảo mà nói thì Phá Diệt Thần Quang và ngự thần mạnh hơn thân ngoại hóa thân. Nhưng bốn tầng công pháp trước sau lại phát huy ra tác dụng không hề nhỏ.

Suy nghĩ một lát, Trương Hằng lại không nghĩ ra được nguyên cơ, cuối cùng dứt khoát nói:

- Nếu là thần thông chủ tu tất nhiên là có lý do tồn tại của nó. sau khi tiến vào tầng công pháp thứ tư thì bản thân ta cũng lột xác về chất, có lẽ có thể tìm được chút manh mối.

- Đúng rồi, sau khi tiến vào tầng công pháp thứ tư ta luôn tạo dựng bất tử kim thân, chưa ở trong tầng bốn cổ tháp nhiều!

Trương Hằng đột nhiên nghĩ tới một chuyện. vội vàng đưa thần thức tiên vào trong tầng thứ tư của Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp.

Ba tầng đầu của cổ tháp tỏa ra ánh sáng bạc thần bí mông lung. Mà tầng thứ tư của cổ tháp liền xảy ra biến hóa, hiện ra hào quang màu vàng kim tràn ngập lực lượng bá đạo vô cùng.

Loạt xoạt~

Bên ngoài tầng bốn cổ tháp còn có một số phù văn màu vàng thần bí. trong cõi U minh còn truyền ra những tiếng động mơ hồ.

Nghĩ thông rồi, thần thức của Trương Hằng tiến vào tầng thứ tư của cổ tháp.

Vừa mới tiến vào tầng bốn, hắn đột nhiên nhận được chút tin tức.

Bảo tháp đệ tam thức: Đoạn Không Quyết!

Độ kiếp tuyệt địa!

Tâm thần Trương Hằng chân động, vô số đạo pháp Quyết vô cùng ảo diệu hiện ra trong đầu hắn.

Trong vô tình, hắn tiến vào một không gian kỳ dị. bốn phía có những cái khe không gian đáng sợ. Không gian thảnh thọa co rút lại, lúc bành trướng, lúc lại vụn vẹo.

Ong!

Sóng gợn xuất hiện khắp nơi trong không gian này.

Trương Hằng hóa thành một đạo hư ảnh màu vàng kim. thân thể ở bên trong không gian này, cảm nhận biến hóa kỳ dị trong thế giới này.

Ở trong này hắn cảm thấy được không gian quảng đại vô tận. lắng nghe nhịp đập của không gian này. càng cảm thấy lực lượng khủng bố sinh ra từ không gian này.

Không biết đã ở trong nơi này bao lâu. Trương Hằng giống như một khối bọt biển điên cuồng hấp thu nước.

Ngày tháng trôi qua. mãi tới khi hắn không còn có thể lĩnh ngộ thêm được ảo diệu của Đoạn Không Quyết.

Rốt cục Trương Hằng cũng mở mắt ra bên trong không phiến không gian kỳ dị này. hai mắt lóe lên kim quang.

Hắn đột nhiên duỗi tay ra vung nhẹ.

Một luồng huyền quang màu vàng kim từ trên trời giáng xuống.

Keng -- rầm rắc!

Không gian sinh ra tầng tầng lớp lớp nếp uốn. phá ra một vết nứt lớn tới mức khiến người ta kinh hãi!

Từ khe nứt màu đen kia truyền ra một luồng lực lượng cắn nuốt nguyên thủy khủng bố.

- Không đúng... Đoạn Không Quyết? Ta còn chưa cảm nhận được bản chất của nó.

Trương Hằng nhắm mắt lại. lĩnh ngộ hơn nửa ngày mới thở dài một hơi:

- Hai thức trước của bảo tháp thì ta đã lĩnh ngộ khá thành công của Chấn Áp Quyết. lĩnh ngộ một chút với Âm Dương Quyết. Còn về Đoạn Không Quyết thì ta chỉ biết được chút da lông.

Những ngày sau đó, phân thân của Trương Hằng một lòng lĩnh ngộ thức thứ hai và thức thứ ba của bảo tháp.

Trong quá trình này. hắn lại có phát hiện, trong thức thứ hai và thức thứ ba dường như có chút liên quan.

Vì thế Trương Hằng chìm vào sự lĩnh ngộ điên cuồng trước nay chưa từng có.

Nhưng thời gian cuối cùng cũng có hạn.

Một năm sau, phân thân thứ ba của Trương Hằng rốt cục cũng ngưng luyện thành công.

Luyện ra phân thân thứ ba. bản tôn của Trương Hằng tiêu hao nguyên khí rất lớn. bắt đầu khôi phục nguyên khí trong lĩnh vực không gian.

- Mấy ngày nay sư tôn lại bắt đầu điên cuồng tu luyện. ngay cả phân thân cũng ít xuất hiện...

Ở trong đại điện của Phàm Vân Đảo, Quách Phong hơi nén lòng nói.

Tú Ninh cười dài đứng cạnh hắn nói:

- Sư tôn sở dĩ có được thành tựu giống như ngày này đó là nhờ sự cố gắng của hắn. Làm sao, người sắp thăng cấp lên Độ Kiếp hậu kỳ chưa?

Quách Phong cười khỏ nói:

- Từ sau khi tiến vào Độ Kiếp trung kỳ. ta liền gặp phải bình cảnh không nhỏ. trong thời gian ngắn sợ là không thể tăng lên được nữa.

Tú Ninh lườm hần một cái:

- Đại sư huynh, tốc độ tu luyện của ngươi nhanh như vậy. thời gian trăm năm tu tới Độ Kiếp trung kỳ, nhẹ nhàng vượt qua sơ kiếp, tiểu kiếp. Nếu để cho tu sĩ khác biết khẳng định sẽ ghen tức tới chết mất.

Quách Phong cười hắc hắc:

- Sư muội, tốc độ tu luyện của ngươi cũng rất nhanh mà. căn bản không kém gì ta, hiện giờ có tu vi Độ Kiếp trung kỳ rồi cảnh giới còn ổn định hơn ta một chút.

- Chuyện này bất đồng mà... Tú Ninh kể thừa lực lượng linh hồn của Tinh Nguyệt nữ thần mười vạn năm trước. Sau khi ta đạt tới Độ Kiếp trung kỳ thì tu vi tăng tiến cũng khó khăn hơn. không giống như đại sư huynh, có Thiên cơ thần mạch trong truyền thuyết, trong cơ thể lưu động huyết mạch Thiên Thần thượng cổ...

Tú Ninh trầm thổ dài.

Đích xác nếu luận tiềm lực mà nói thì nàng còn kém Quách Phong. Có thể tưởng tượng được Quách Phong ngày sau cũng có thể thăng cấp lên Đại Thừa Kỳ nhưng đối với Tú Ninh thì khó như lên trời vậy.

- Đúng rồi. mấy ngày nay Nhị sư đệ đã đạt được Huyết Chú Chi Trì do sư tôn ban cho. tu vi tăng tiến vùn vụt. không bao lâu nữa có thể tiến vào Độ Kiếp Kỳ.

Quách Phong đột nhiên đề cập với Nhị sư đệ Vân Dịch.

Tú Ninh vuốt cằm, gật gật đầu nói:

- Nhị sư huynh có được trân bảo như vậy. thân lại là Huyết Sát Quân Vương, sau khi thăng cấp lên Độ Kiếp Kỳ xong thì thực lực của Tinh Nguyệt Môn sẽ tăng lên rất nhiều.

Có hai tu sĩ Đại Thừa Kỳ tọa trấn, cộng thêm ba vị tu sĩ Độ Kiếp Kỳ. có thể nói Tinh Nguyệt Môn của Phàm Vân Đảo có thực lực cao cường thế nào chứ, dù so với những thế lực siêu cấp được kể thừa qua vô số năm cũng không yếu hơn.

Ngay trong khi hai người đang nói chuyện thì một luồng huyết quang bạo ngược phóng vọt lên cao. Cả Phàm Vân Đảo đều chìm ngập trong huyết tinh kinh khủng.

Đồng thời vào Lúc này, trong hư không có một luồng thiên uy lâm liệt không ai có thể chống nổi tràn xuống.

- Thiên kiếp?

Tú Ninh và Quách Phong kinh hô một tiếng.

- Nhất định là nhị sư huynh... Không ngờ hần lại tiến vào Độ Kiếp sơ kỳ nhanh như vậy!

Tú Ninh kinh hô một tiếng.

Tu sĩ Độ Kiếp Kỳ phải gặp bốn lần thiên kiếp, phân biệt là sơ kiếp, tiểu kiếp, trung kiếp, đại kiếp nạn ứng với Độ Kiếp sơ kỳ, trung kỳ. hậu kỳ, đại viên mãn (thăng cấp).

Ba lần thiên kiếp đầu cũng không tính là nghịch thiên nhưng cũng không nhẹ nhàng. Tu sĩ Độ Kiếp Kỳ bình thường dưới tình huống có chuẩn bị cũng chỉ có bốn phần chắc chắn vượt qua được.

Chỉ có vượt qua sơ kiếp mới chính thức tiến vào Độ Kiếp sơ kỳ.

Cũng vì thế mà Chu Vương Triều tồn tại rất nhiều cường giả cấp phủ chủ. Cảnh giới của bọn họ đạt tới độ kiếp tiền kỳ nhưng lại không nắm chắc vượt qua được sơ kiếp, vì thế phải hạn chế pháp lực ở trong Hợp Thể Kỳ.

Xoẹt xoẹt ~

Lôi điện lóe lên. Một đám kiếp vân màu xám hiện ra bên trong động khẩu màu đen.

Nhưng ngay giờ phút này. một bàn tay khổng lồ màu vàng từ trên bầu trời giáng xuống chụp lấy kiếp vân màu xám.

-Đó là...

Biến cố như vậy khiến toàn bộ tu sĩ Phàm Vân Đảo kinh ngạc không thôi.

--o00o--

664. Chương 596: Uy Lực Của Bất Diệt Kim Thân.

-Đó là...

Tất cả tu sĩ trên Phàm Vân Đảo đều vô cùng rung động.

Một bàn tay khổng lồ màu vàng đột nhiên sinh ra. xé rách hư không, mang theo một luồng khí thể đứng đầu thiên hạ túm về phía đám mây thiên kiếp màu xám kia.

Vút ~

Bàn tay khổng lồ kia trong chớp mắt đã chụp lấy đám mây màu xám.

Xoẹt xoẹt~

Từng luồng lôi xà lượn lơ trên kiếp vân. lập tức quấn quanh bàn tay khổng lồ kia.

Nhưng từ bàn tay màu vàng khổng lồ này đột nhiên lại tỏa ra một luồng lôi quang màu tím đen, đánh bật lôi xà khí thể kinh người kia trở lại.

Xét về đẳng cấp, lôi điện màu tím đen này hiển nhiên phải cao hơn thiên lôi màu tím một bậc.

Trong nhất thời kiếp vân màu xám liền bị bàn tay khổng lồ màu vàng bắt được, không ngừng gãy dựa. lực lượng càng lúc càng lớn.

Đồng thời kiếp vân này không quên nhiệm vụ của mình, bắt đầu ngưng tụ lực lượng thiên lôi nhằm vào người độ kiếp kia.

Bên dưới kiếp vân có một thiếu niên đã tạo thành sóng máu cuồng bạo ác liệt kia. chính là nhị đệ tử của Trương Hằng, Vân Dịch.

- Sao có thể chứ...

Hắn không thể tin nổi nhìn tất cả cảnh tượng trước mặt, ánh mắt dừng lại trên bàn tay khổng lồ màu vàng kia. thì thào nói nhỏ:

- Chẳng lẽ là sư tôn?

- Đây nhất định là cánh tay của sư tôn!

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Tú Ninh lộ vẻ khiếp sợ hiếm ấy, thì thào nói nhỏ:

- Chuyện này sao có thể chứ? Dựa vào nhân lực trời buộc thiên kiếp sao?

Quách Phong nhìn chằm chằm vào bàn tay khổng lồ màu vàng đang bắt lấy thiên kiếp kia, trên mặt lộ chút hưng phấn và điên cuồng.

- Sư tôn quá lợi hại!

Vô hình trung, sự kính ngưỡng của Quách Phong đối với Trương Hằng đã đạt tới một độ cao trước nay chưa từng có.

- Dùng nhân lực can thiệp vào thiên kiếp, không sợ bị trời phạt sao?

Trong một tòa nhà gỗ tại Phàm Vân Đảo. Lạc Hà nhìn tình cảnh trên hư không, khuôn mặt lộ vẻ lo lắng.

Quả nhiên đang lúc hắc có ý nghĩ như vậy thì kiếp vân màu xám trên bầu trời chợt run lên.

Ầm!

Một luồng uy lực kinh thiên động địa ập thẳng xuống hư không của Phàm Vân Đảo.

Xoẹt xoẹt!

Chín luồng thiên lôi màu tím xoay chuyển. hình thành một con lôi long giương nanh múa vuốt lao tới chỗ hư không kia.

Uy lực như vậy, dù là tiên nhân thượng giới giáng trần cũng sẽ bị đánh cho tan xương nát thịt, không hề có sức phản kháng.

Lôi đình thiên phạt!

- Không ổn!

Lạc Hà và Tú Ninh gần như đồng thời kêu lên kinh hãi.

Ông-

Một thân ảnh màu vàng kim bước ra từ trong chỗ hư không kia, đúng là Trương Hằng.

Trên mặt Trương Hằng lộ vẻ ngưng trọng, đôi mắt lóe lên ánh sáng vàng, tất cả khí tức trên người đều hoàn toàn tiêu tán.

Giờ khắc này thời gian trôi đi chậm chạp vô cùng.

Trong hư không của toàn bộ Phàm Vân Đảo chỉ còn lại một luồng lôi điện thiên phạt.

Trương Hằng nhìn lên lôi điện thiên phạt, sắc mặt dần dịu lại. máu huyết trong cơ thể cũng thả lỏng ra.

Da thịt hắc tỏa sáng như thủy tinh dưới ánh sáng mặt trời, cả người giống như thần linh vậy.

Ầm!

Lôi đình thiên phạt đánh thẳng xuống đầu hắc.

Trương Hằng không hề chống cự. cứ bình tĩnh đứng đó.

Răng rắc -

Không hề nghi ngờ gì nữa. thân thể Trương Hằng bị thiên lôi đánh trúng liền tan xương nát thịt.

Hóa thành tro bụi!

Sau khi độ được Dị Loại Thiên Kiếp. Trương Hằng lại một lần nữa bị thiên lôi đánh cho tan thành mây khói.

Tất cả tu sĩ của Phàm Vân Đảo đều giật mình ngẩn ra. có người có há to miệng, tiếng kêu sợ hãi bị nghẹn lại không thể phát ra.

- Chết rồi sao?

- Cứ thế mà chết sao...

Chẳng lẽ Trương Hằng không chết trong Dị Loại Thiên Kiếp mà lại có thể chết dưới lôi đình thiên phạt này?

Nếu quả thật là như thế thì cường giả cấm kỵ của giới này sợ là sẽ cười tới rụng răng mất.

- Sư tôn!

Hô hấp của Vân Dịch dồn dập. khuôn mặt lộ vẻ hổ thẹn. Hắc vốn luôn ác nghiệt khát máu mà lúc này trên mặt cùng chảy xuôi dòng nước mắt nóng bỏng.

- Sư tôn nhất định không chết!

Quách Phong cắn chặt răng, trong mắt hiện lên vẻ chờ mong và tự tin.

Vút!

Lạc Hà thuấn di ra. sắc mặt nghiêm nghị, đối diện với Tú Ninh.

- Đây... Chẳng lẽ là ?

Trong lòng hai người đều lập tức hiện lên suy nghĩ sắc sảo.

-Bắt tử kim thân?!

Thần niệm của hai người đồng thời truyền âm, nói ra ý nghĩ của chính mình.

Trong hư không có thể thấy được những viên cầu rất nhỏ màu vàng dần dần phân hóa, nhỏ dần. thoát khỏi khả năng mắt thường có thể nhìn thấy, cuối cùng thoát khỏi sự nắm bắt của thần thức.

Trong vùng thiên địa này rốt cục không còn thấy chút khí tức gì có liên quan tới Trương Hằng.

Thiên kiếp vẫn nổi lên như trước, Kiếp vân trên bầu trời tỏa ra tầng tầng lớp lớp thiên lôi màu tím đáng sợ.

Đạo thiên lôi thứ nhất sắp sửa giáng xuống.

- Sư tôn...

Trong mắt Vân Dịch có càng nhiều nước mắt hơn. huyết quang quanh thân nhộn nhạo, khiến cho sinh linh trong phạm vi mười vạn dặm phải thấp thỏm bất an.

Là Huyết Sát Quán Vương sắp bước vào Độ Kiếp Kỳ. khí sát lục mà hắn sở hữu nếu phát huy ra toàn lực có thể huyết tẩy cả một vùng hải vực.

- Vân Dịch, không cần kinh hoảng, dụng tâm độ kiếp!

Lạc Hà nghiêm khắc quát lớn.

Với tâm tính thế này của hắn mà độ thiên kiếp thì tám chín phần mười là sẽ đi theo bước chân của Trương Hằng.

- Nhưng sư tôn...

Vân Dịch vẫn không thể khống chế tâm tình của chính mình.

Lạc Hà và Tú Ninh nhìn nhau, trên mặt lộ vẻ bất đắc dĩ.

Thời điểm độ thiên kiếp, tâm tính của tu sĩ là cực kỳ trọng yếu. Nếu thiếu ổn định thì không phải là cử tử nhất sinh, nữa mà chắc chắn phải chết.

Nhưng vào lúc này lại là thời điểm Vân Dịch chấn động bất an. ở sâu trong linh hồn hắn phía trên dòng sông máu đột nhiên sinh ra một đôi mắt thần linh tỏa ra kim quang sáng ngời.

Đôi mắt này có thân vận hoàn toàn giống như quá khứ, chỉ khác là từ màu bạc biến thành màu vàng.

Đồng thời nó còn sở hữu lực lượng chấn nhiếp cường đại hơn so với trước kia không biết bao nhiêu lần.

Nếu nói trước kia Thần Linh Nhân có thể mang tới cho Vân Dịch áp lực như ngàn cân thì lúc này đôi mắt màu vàng này lại như ngọn núi cả vạn cân đè xuống.

- Đây là... Thần Linh Nhân của sư tôn!

Trên mặt Vân Dịch hiện lên vẻ vui mừng, cảm giác U uất hốt nhiên trong lòng liền hóa thành tâm tình kích động và mừng vui như điên.

Khi thấy đôi mắt Thần Linh Nhân màu vàng này xuất hiện trong linh hồn hắn liền có thể cảm nhận được sự tồn tại của Trương Hằng.

- Vân Dịch, chuẩn bị độ thiên kiếp đi!

Giọng nói của Trương Hằng vang vọng bên tai hắn.

Cùng với lời nói này. những luồng ánh sáng màu vàng hoa mỹ ngưng tụ trong hư không. Chỉ trong thời gian nửa khắc, Trương Hằng lại trở về nguyên dạng.

Trên mặt Trương Hằng hiện lên ý cười, đứng giữa hư không, ánh mắt đảo qua mấy người nơi này.

Nếu so với lúc trước thì Trương Hằng không khác gì. Nếu nói là có biến hóa thì chính là sắc mặt hấn tái hơn. khí tức trên người yếu hơn trước ba phần.

- Bất tử kim thân quả nhiên là nghịch thiên, trong giới này có thể xưng là bất diệt thể mạnh nhất cũng không đủ!

Lạc Hà tươi cười sáng lạn trong tiếng kiếp vân cuộn cuộn.

Vào giờ khắc này trong lòng hấn vui mừng vô cùng. Trương Hằng đạt được thành tựu càng cao hấn lại càng cao hứng.

Đôi mắt Tú Ninh lóe lên những tia sáng kỳ dị. giọng nói mềm mại truyền tới:

- Bất tử kim thân, bất tử bất diệt, nói như thế thì trong giới này không ai có thể giết sư tôn...

Bất tử kim thân là chất biến lớn nhất sau khi Trương Hằng từ tầng ba Luyện Thiên Hóa Địa Công đột phá lên tầng bốn.

Từ thân thể phàm thai lột xác biến thành bất tử kim thân của tiên nhân.

Thử hỏi trong giới này ai còn dám tranh đấu với hấn !!!

Lạc Hà thản nhiên nói.

- Công pháp tu luyện thuộc tính bất diệt cho thân thể cũng có trong giới này nhưng hiệu quả còn kém xa so với bất tử kim thân.

Quanh thân thể Trương Hằng lóe lên những phù văn màu vàng, rung động loạt xoạt bên ngoài thân thể hấn. Hấn cười ha hả nói:

- Lúc trước ta mới bắt đầu tạo thành bất tử kim thân, giờ cần phải củng cố, tốt nhất là trải qua một lần xương tan thịt nát mới có thể khiến thần thông này đạt gần tới viên mãn. Vừa rồi thấy Vân Dịch độ thiên kiếp nên mới có ý tưởng như vậy.

-Ha ha. thì ra là thế...

Lạc Hà bình tĩnh đại ngộ. cũng cười dài một trận.

Ngẫm lại thì Trương Hằng cũng không ngốc như vậy. tự đứng lại chọc vào thiên phạt làm gì?

Người không biết còn nghĩ là hấn ngu ngốc.

Nhưng hấn lại mượn lực lượng thiên phạt này củng cố bất tử kim thân mới thành công bước đầu.

về phần tại sao lại chọn thiên kiếp này hấn cũng đã có chú ý.

Đầu tiên là thiên kiếp này đủ mạnh, lại nằm trong phạm vi Trương Hằng có thể khống chế. Bởi vì hấn có con bài chưa lật là Hư Không Hỏa diễm. Tiếp đó là trong giới này, có công kích gì có thể đánh cho bất tử kim thân của Trương Hằng tan thành mây khói chứ.

Chỉ có nghê thông suốt hoàn toàn được điểm này mới có thể cảm nhận được dưng khí và khí phách của Trương Hằng.

Loạt xoạt ~

Thân thể Trương Hằng còn tràn ra những tia lôi điện màu tím còn sót lại. vờn quanh thân thể hấn.

- Trải qua lần thiên phạt ngưng luyện này. bất tử kim thân ta tu luyện dường như còn hơi có tiến bộ.

Trương Hằng thả lỏng thân thể từng chút một. những đạo lôi quang màu tím chảy xuôi trên người, nhanh chóng bị hấp thu.

Trên thực tế, bất tử kim thân chính là thần thông chủ tu của Trương Hằng sau khi hấn tiến vào tầng bốn cổ tháp.

Sau thân ngoại hóa thân, Phá Diệt Thần Quang, ngự thần, bất tử kim thân chính là một thần thông chủ tu của Trương Hằng, Yêu cầu tu luyện của loại thần thông này cực cao. cần phải vượt qua Dị Loại Thiên Kiếp mới đặt chân được vào công pháp tầng bốn.

Đúng lúc này, kiếp vân trên bầu trời rốt cục đã tạo thành thành công đạo thiên lôi đầu tiên.

- Vân Dịch, sư tôn sẽ không ra tay. Ngươi nhất định phải độc lập vượt qua thiên kiếp đầu tiên này.

Trương Hằng thân nhiên nói với đệ tử.

- Sư tôn yên tâm, Vân Dịch nhất định không phụ sứ mệnh.

Tâm tính của Vân Dịch trong nháy mắt liên điều chỉnh đạt tới trạng thái đỉnh phong trước này chưa từng có.

Loẹt xoẹt!

Thiên lôi màu tím từ trên trời giáng xuống.

Đây là đạo thiên kiếp đầu tiên.

Ầm!

Vân Dịch tể ra Huyết Ma Kiếm cùng với Huyết Hồn Phiến, huyết quang chấn động không gian, hình thành một tầng phòng ngự cường đại. Đạo thiên lôi thứ nhất vượt qua tầng phòng ngự này chỉ còn lại một tia thiên lôi rất nhỏ, không tạo thành ảnh hưởng gì đối với hắn.

Một lát sau, đạo thiên lôi thứ hai giáng xuống. Lần này Vân Dịch bị thương không nhẹ.

Uy lực của đạo thiên lôi thứ ba còn gấp hai ba lần đạo thiên lôi thứ hai, uy thế kinh người, ầm một tiếng liên đánh thành một lỗ thủng trên Huyết Hồn Phiến. Tuy nhiên cũng may là Huyết Hồn Phiến có lực lượng huyết hồn cường đại. vẫn có thể chịu được sự thương tổn này.

Phụt!

Vân Dịch phun ra một búng máu tươi, thân thể lung lay sắp đổ. Cuối cùng huyết quang sâu trong linh hồn hắn nổ rộ. gọi ra Huyết Chú Chi Trì hóa giải đạo thiên kiếp thứ ba.

Độ qua liên tục ba đạo thiên lôi, đến đạo thiên lôi cuối cùng thì Vân Dịch đã lung lay sắp đổ.

Tuy nhiên thiên kiếp vẫn chưa kết thúc. Một luồng hỏa diễm màu tím từ trên trời giáng xuống, bọc lấy Vân Dịch.

Đây là Tâm Ma kiếp!

Lạc Hà, Trương Hằng. Tú Ninh đều lộ vẻ ngưng trọng.

665. Chương 597: Tâm Ma Và Thần Linh

Trong chớp mắt, Vân Dịch bị một đoàn tử diễm trong hư không bùng xuống bao phủ. Thân mình của hắn cũng dần dần biến mất trong tầm mắt của mọi người.

Dưới đám mây màu xám chỉ còn lại có một đoàn tử diễm quỷ dị lấp lóe không ngừng, tán ra một cổ thiên uy không thể chống cự.

Bốn phía rơi vào cảnh tĩnh lặng, toàn bộ chúng tu sĩ Phàm Vân Đảo giờ khắc này đều như ngừng hô hấp.

Đám người Trương Hằng trầm mặc không nói gì. trên mặt ai nấy đều lộ vẻ ngưng trọng.

Vân Dịch có thể vượt qua thiên lôi. điều này cũng không ra ngoài ý liệu của Trương Hằng. nhưng kế tiếp tâm ma kiếp lại cực kỳ gian nan.

Thân là Huyết Sát Quân Vương, hắc trầm luân trong giết chóc máu tanh một thời gian dài, tu vi lại tăng trưởng nhanh như vậy. khẳng định không thể dễ dàng vượt qua tâm ma kiếp.

Mở đôi mắt lóng lánh kim quang, nhìn đoàn sương mờ màu tím kia. Trương Hằng khẽ nhíu mày.

- Sư tôn! Tình huống của nhị sư đệ như thế nào. hắc có thể vượt qua tâm ma kiếp lần này hay không?

Quách Phong tỏ vẻ lo lắng hỏi:

- Đệ tử nhớ rõ khi mình mới vừa đặt chân vào Độ Kiếp KỲ. đối mặt với thiên kiếp, cũng không có đánh xuống tâm ma kiếp.

Lạc Hà giải thích nói:

- Trừ một lần thiên kiếp cuối cùng tấn chức Đại Thừa KỲ ra. ba lần thiên kiếp trước đó cũng không phải mỗi người đều sẽ đánh xuống tâm ma kiếp. Nếu tâm tình không hề sơ hở, đạt tới như ý viên mãn, hơn phân nửa tâm ma kiếp sẽ không đánh xuống.

- Nhưng một khi tâm ma kiếp đánh xuống, tỷ lệ thành công độ kiếp sẽ giảm mạnh.

Lạc Hà nói thêm, sắc mặt ngưng trọng, ánh mắt tập trung nhìn về phía đoàn hỏa diễm màu tím lúc sáng lúc tối kia, khẽ thở dài một hơi. dường như cũng rất lo lắng cho Vân Dịch.

Trong đôi mắt sáng của Tú Ninh lóe ra vài tia tinh quang, nói với Trương Hằng:

- Sư tôn! Nếu nhị sư huynh không vượt qua khảo nghiệm của tâm ma kiếp, ngài có thể trợ giúp huynh ấy hay không?

Trương Hằng sắc mặt lãnh đạm, hừ lạnh nói:

- Tâm ma kiếp, bắt lực!

Thanh âm lãnh lạnh của hắc dường như không được tự nhiên, mấy người Tú Ninh đều hai mắt nhìn nhau, nhưng nghĩ lại, cũng không cảm thấy có gì lạ.

Tâm ma kiếp, là khảo nghiệm về phương diện cảnh giới của tu sĩ. không có quan hệ nhiều với pháp lực thâm hậu hoặc là thực lực cao thấp của bản thân.

Tên gọi như ý nghĩa: tâm ma kiếp, chính là đề cập tới kiếp nạn về mặt tâm linh, người khác sao có thể nhúng tay?

Lạc Hà đứng ở bên cạnh Trương Hằng, dùng thần niệm truyền âm nói:

- Người thật sự không có cách nào trợ giúp hắc độ tâm ma kiếp sao? Ta nhớ rõ lúc trước thời điểm ở Huyết Sát động phủ, người thông qua Hư Không Hỏa diễm, có thể ảnh hưởng uy lực lớn nhỏ của thiên kiếp mà!

Trương Hằng sắc mặt bình tĩnh nói:

- Trí đến chết rồi sau đó sinh ra, nếu để tồn tại trong lòng hắc dù là một chút xú tâm lý may mắn. sẽ làm cho hiệu quả của thiên kiếp giảm xuống thật lớn!

Lạc Hà cười ha hả, thở một hơi dài nhẹ nhõm, gật đầu đồng ý nói:

- Độ thiên kiếp tới một mức độ nào đó mà nói cũng có thể tăng lên tu vi của tu sĩ. tâm ma kiếp có thể tôi luyện thật tốt cho tâm cảnh người này, nếu có thể để hắc một mình vượt qua, đương nhiên là kết quả tốt nhất.

Ngay khoảnh khắc đó. kim mang trong hai mắt Trương Hằng trở nên dịu đi rất nhiều, trên mặt cũng giãn ra dễ chịu.

Lạc Hà mặt đầy ý cười, từ trong biến hóa thần sắc của Trương Hằng có thể đoán ra, Vân Dịch rơi vào khổ cảnh ma kiếp trong lòng lần này. khẳng định sẽ có chuyển biến tốt.

- Đúng rồi, sao ta không nhìn thấy Tuyết Dung?

Lạc Hà đảo ánh mắt nhìn lướt qua toàn bộ Phàm Vân Đảo, kinh ngạc hỏi.

Trương Hằng lạnh nhạt nói:

- Vì tránh cho nàng thêm nhiều lo lắng, thời điểm ta can thiệp vào thiên kiếp kia, nên tạm thời lưu nàng lại trong lĩnh vực không gian.

Dứt lời, Trương Hằng vừa động ý niệm, Ninh Tuyết Dung liền hiện ra bên cạnh hắn.

Ninh Tuyết Dung vừa định lên tiếng, đột nhiên cảm nhận được khí tức áp lực ở chung quanh, nàng đưa mắt nhìn liên thấy đám kiếp vận cùng đoàn tử diễm đại biểu tâm ma kiếp trong hư không kia.

Nàng lập tức hiểu được, cả kinh thấp giọng kêu lên:

- Vân Dịch không ngờ đang độ thiên kiếp, chuyện trọng yếu như vậy mà đại ca lại để ta ở trong lĩnh vực không gian.

Trương Hằng cười giả lả nói:

- Ta không phải cho muội đi ra rồi sao?

Mấy người còn lại. cũng không phải đưa ngọc, vội vàng trợ giúp ăn khớp với Trương Hằng.

“Phù!”

Đúng lúc này, đoàn tử diễm kia biến mất vào hư không, hiện ra thân hình của Vân Dịch.

Đập vào mắt là Vân Dịch toàn thân ướt đẫm. quần áo xóc xếch, sắc mặt chật vật, khoe miệng còn lưu lại một ít vết máu.

Mặc dù nhìn qua vô cùng chật vật. nhưng ánh mắt của hắn lại có vẻ sáng ngời thâm thúy hơn. so với trước kia càng kiên định hữu lực hơn.

Trương Hằng cùng Lạc Hà thăm gật đầu tán thưởng, xem ra trải qua “tâm ma kiếp” lần này. về tâm cảnh của Vân Dịch đã nâng cao một bước.

- Sư huynh! Nhìn dáng vẻ của huynh. vừa rồi hẳn là đã trải qua một phen hung hiểm, cuối cùng huynh làm thế nào vượt qua tâm ma kiếp vậy?

Tú Ninh tò mò hỏi.

Mọi người cũng đều dừng ánh mắt trên mặt Vân Dịch.

- Đúng vậy, sư đệ! Nói xem ngươi trải qua độ tâm ma kiếp thế nào!

Quách Phong thúc giục.

Vân Dịch mặt lộ vẻ hổ thẹn nói:

- Đều do tu vi của ta tăng lên quá nhanh, tâm cảnh cũng không ổn định, mới dẫn tới tâm ma kiếp. Dưới tâm ma kiếp đó. tâm linh ta thiếu chút nữa đã rơi vào giết chóc tuyệt đối. mất đi tất cả lý trí. nhưng ở thời điểm cuối cùng, ta đột nhiên nhớ tới Thần Linh Nhân của sư tôn...

- Ngay khoảnh khắc đó. Thần Linh Nhân của sư tôn giống như ngọn đèn tỏa sáng chiếu rọi trong hắc ám cùng giết chóc tuyệt đối kia, giúp tâm thần ta đại phát thần uy. dọa cho tâm ma nẩy sinh kia sợ tới mức hồn phi phách tán. Cuối cùng, ta liền thoát mái vô cùng vượt qua tâm ma kiếp. Cảm giác tu vi của tâm cảnh có điều tăng tiến.

Vân Dịch vừa nhớ lại, vừa nói.

Cuối cùng, ánh mắt hắn dừng ở trên mặt Trương Hằng, khom người thật sâu:

- Đa tạ sư tôn tương trợ!

Mọi người tại đây, ai nấy đều kinh ngạc không thôi.

Mượn dùng ngoại lực để độ tâm ma kiếp, điều này cũng quá khó tin!

Tú Ninh tựa cười như không cười nói:

- Không nghĩ tới Thần Linh Nhân của sư tôn còn có tác dụng xua tan tâm ma.

Thần Linh Nhân không ngờ lại dọa cho tâm ma của Vân Dịch sợ tới mức hồn phi phách tán, uy hiệu này quả thực đáng sợ.

Trương Hằng thần nhiên nói:

- Người có thể vượt qua tâm ma kiếp lần này. chủ yếu vẫn là dựa vào chính mình, sư tôn vừa rồi cũng không có ra tay.

Lạc Hà như có chút suy nghĩ, cười ha hả nói với Vân Dịch:

- Chỉ cần sư tôn người còn tồn tại trên thế giới này. đồng thời người lại không sinh ra một chút lòng riêng tư gì đối với hần như vậy từ nay về sau. bất cứ tâm ma kiếp gì đều không thể chân chính chạm tới người được. Trừ phi thực lực của người vượt qua sư tôn của mình.

Vân Dịch mừng rỡ:

- Cho tới bây giờ ta đối với sư tôn đều là tôn kính và sùng bái tuyệt đối. vĩnh viễn cũng không có nghĩ tới sẽ vượt qua người. Từ nay về sau, ta độ thiên kiếp so với người khác có nhiều hơn một tấm kim bài miễn tử!

Lạc Hà nhắc nhở:

- Đây thực ra là một loại phương pháp bá đạo dùng ma khắc ma. Hiệu quả của Thần Linh Nhân đích xác là nghịch thiên nhưng ở một mức độ nào đó. nó xem như là một loại tâm ma khác trong tâm linh của người. Chỉ cần người đối với sư tôn của mình không sinh ra dị tâm cùng bài xích gì, nó sẽ vĩnh viễn là Thần Linh trấn nhiếp tất cả tâm ma trong lòng người.

Trương Hằng lại trầm ngâm suy nghĩ, từ khi tu luyện “Thần Linh Nhân” loại thần thông phụ trợ này. mình đi lại trên thế gian liền thoái mái hơn rất nhiều.

Có thể nói, trong các thần thông Trương Hằng tu luyện. “Thần Linh Nhân” hoàn toàn xứng đáng là thần thông phụ trợ đệ nhất. Bởi vì thần thông này hoàn toàn là dùng để phụ trợ. không có bất cứ sức chiến đấu thực chất gì. mới không có bị liệt vào thần thông chủ tu.

Trên thực tế, trong cả tháp trong ngọc giản còn có rất nhiều thần thông phụ trợ cùng các loại bí thuật, mỗi một thứ tu luyện đến mức tận cùng, đều có thể ngạo thị nhất giới.

Nhưng tinh lực của con người dù sao cũng có hạn. Trương Hằng có thể lựa chọn “Thần Linh Nhân” loại thần thông cực kỳ có tác dụng này với bản thân hần mà nói cũng là thập phần may mắn.

- Đệ tử hiểu rồi!

Vân Dịch nói với ánh mắt chân thành, vạn phần cảm kích.

Nhớ ngày đó, hần chẳng qua là một tu sĩ Huyết Ma Đạo bình thường trên Phàm Vân Đảo. chính là nhờ có Trương Hằng mới có thể tu luyện tới cảnh giới Độ Kiếp sơ kỳ hiện nay.

Trương Hằng trầm ngâm một lát rồi nói:

- Có Huyết Chú Trì trợ giúp, người sớm hay muộn cũng tu luyện đến Đại Thừa Kỳ. chẳng qua chỉ là vấn đề thời gian mà thôi. Lúc này, ta có một chuyện phải nhắc nhở người.

Dứt lời, Trương Hằng vừa động ý niệm, hần cùng Vân Dịch đồng thời biến mất trên hư không, tiến vào “Linh vực không gian”.

- Sư tôn mang đệ tử vào đây. có chuyện gì?

Vân Dịch nghi hoặc hỏi.

Trương Hằng dùng hai tròng mắt thần bí sâu thẳm, đánh giá hần một lát, nói:

- Người hiện tại là Huyết Sát Quân Vương duy nhất trong hạ giới, lại có được chính phẩm tu luyện Huyết Chú Trì có thể so với Tiên bảo bậc này. Ta có một loại ý tưởng, có lẽ người có cơ hội kế thừa y bát của Huyết Sát Thần Đế...

- Huyết Sát Thần Đế?

Vân Dịch ngẩn ra:

- Ý của sư tôn ngài là?

Trương Hằng trầm ngâm một hồi. rồi nói:

- Đây chỉ là ý tưởng của vi sư. sự thật hơn phân nửa sẽ không phát triển theo ý nguyện của ta. cái này đòi hỏi chúng ta phải nỗ lực. thay đổi một ván cờ tồn tại đã rất lâu rồi. Hiện tại ta có một quyết định chính là sẽ mang người cùng đi Huyết Sát chủ động phủ. ngày sau có thể lấy được thành tựu như thế nào. chỉ có thể xem kỳ ngộ của người.

Vân Dịch chỉ mơ hồ hiểu được một chút ý tưởng của Trương Hằng, liền gật đầu nói:

- Đô nhi hoàn toàn nghe theo ý của sư tôn.

- Đúng rồi! Sau khi tiến vào Độ Kiếp Kỳ. uy lực của Huyết Hồn Phiến cùng Huyết Ma Kiếm trong tay người cũng có chút không đủ vì sư có thể giúp người ngưng luyện một phen, tái mượn dùng Huyết Chú Trì và một ít cực phẩm tài liệu, luyện chế chúng thành Thông linh Pháp bảo cực phẩm, hẳn là cũng không khó lắm.

Trương Hằng chợt nghĩ tới một chuyện liền nói.

Vân Dịch gật đầu nói:

- Huyết Hồn Phiến cùng Huyết Ma Kiếm đều còn có không gian tăng lên thật lớn. nhưng bằng vào tu vi của đệ tử. chỉ sợ cần tới thời gian mấy ngàn năm.

- Người hãy giao hai kiện Pháp bảo này cho ta.

Trương Hằng bảo Vân Dịch giao cho mình Huyết Hồn Phiến và Huyết Ma Kiếm, rồi phân phó:

- Người cứ đứng một bên. chờ nửa tháng sau, là sư tôn có thể thành công rồi.

Dứt lời, hắn liền bắt đầu trợ giúp Vân Dịch thăng cấp uy lực của hai kiện bảo vật Huyết Ma Đạo này.

Mười mấy ngày sau, hai cổ khí tức Linh bảo cường đại phóng ra trong lĩnh vực không gian.

- Đây!

Trương Hằng thực tùy ý. thuận tay ném một cái. giao cho Vân Dịch “Huyết Hồn Phiến” cùng “Huyết Ma Kiếm” đã tấn chức thành Thông linh Pháp bảo cực phẩm.

Động tác của hắn tựa như ném đồ vật rác rưởi.

Vân Dịch mừng rỡ tiếp nhận hai kiện Thông linh Pháp bảo cực phẩm, trong mắt phát ra thần quang kích động:

- Cảm tạ sư tôn ban ân!

Đó chính là Thông linh Pháp bảo cực phẩm nha! Thậm chí được một số môn phái lớn trên Chu Vương Triều, cung phụng làm trấn phái chi bảo!

Tại hạ giới. Thông linh Pháp bảo cực phẩm, chính là ngụy Tiên bảo!

Trương Hằng phất tay áo, nói:

- Hai kiện Thông linh Pháp bảo mà thôi, người trước cảm về để ma hợp một phen, người mới tiến vào Độ Kiếp Kỳ. cũng nên chú ý củng cố tu vi.

- Dạ. sư tôn!

Vân Dịch rời khỏi lĩnh vực không gian.

Trương Hằng cho phân thân đi ra ngoài hội hợp cùng đám người Lạc Hà, chính mình trầm ngâm một lát, đột nhiên duỗi tay ra.

“Ông!”

Trước người hần lập tức nhiều thêm hai kiện bảo vật tảo ra khí tức bề nghệ nhất giới.

- Tiên bảo... chờ người đã lâu!

Trương Hằng thì thảo lảm bảm. trong mắt lóe ra hào quang hưng phấn.

--o00o--

666. Chương 598: Tiên Bảo Tranh Đấu

Lúc này, trước mặt Trương Hằng lơ lửng hai kiện Tiên bảo.

Trong đó một kiện Tiên bảo là một cái hồ lô cả vật thể có màu da cam, tảo mắt ra một uy lực cực lớn mơ hồ như muốn phá vỡ trời buộc của nhất giới này.

“Đây là một kiện Tiên bảo loại phụ trợ. có lẽ có công hiệu đặc thù gì đó. ta trước cứ lưu trữ lại về sau hoặc giả có thể có công dụng.”

Xem kỳ thật lâu sau, Trương Hằng rốt cục làm ra một cái quyết định, trước thu cất hồ lô màu da cam này.

Ánh mắt dời tới trên kiện Tiên bảo hình kiếm kia.

Trên kiện Tiên bảo này xoay quanh từng đạo lôi xà khí thể kinh người, tán phát ra lực lượng hủy diệt đáng sợ, Thậm chí có thể khiến Trương Hằng có được “Bất tử kim thân” cũng phải sinh ra một dự cảm nguy cơ.

“Kiện Pháp bảo công kích này, được xếp vào loại Tiên bảo khẳng định cũng không phải vật tầm thường!”

Trương Hằng sắc mặt chợt nghiêm lại. trịnh trọng chăm chú nhìn Tiên bảo hình kiếm trước mắt.

“Nếu muốn luyện hóa kiện Tiên bảo này thành bản mạng Pháp bảo của mình, chỉ sợ không có đơn giản như vậy. Mà tâm thần ta sớm đã dung hợp cùng Phá Không Kiếm, đồng thời lĩnh hội kiếm ý chí cường, không bằng thử lấy bảo này làm đỉnh lô. sử dụng bí thuật Thiên Chuy Bách Luyện. để Phá Không Kiếm tiếp tục tăng lên một cấp bậc. tối thiểu cũng có thể luyện chế thành một kiện Tiên bảo uy lực không tầm thường!” Nghĩ đến đây, trong lòng Trương Hằng không ngừng động tâm. trên mặt hiện rõ vẻ hưng phấn và chờ mong.

ở hạ giới này, nếu có thể luyện chế được một kiện Tiên bảo thuộc về mình, thì đúng là một sự kiện đáng để chờ mong.

Tiên bảo thu được này chung quy là kết quả của người khác luyện chế, mà nếu làm cho Phá Không Kiếm tấn chức thành Tiên bảo. chẳng những có thể giúp Trương Hằng phát huy như ý muốn, còn có thể tăng mạnh tín niệm của hần.

Muốn làm liền làm ngay. Trương Hằng khoanh chân ngồi xuống, lấy ra Phá Không Kiếm.

Phá Không Kiếm mới vừa hiện thân. Tiên bảo hình kiếm kia liền lóe ra lực lượng lôi điện cực kỳ khủng bố. tán phát ra uy lực tinh thần khiến cho người ta sợ hãi, so với nhân vật cấp Tán tiên còn lợi hại hơn vài phần.

Phá Không Kiếm dường như có chút sợ hãi. hóa thành thanh tiểu kiếm một thước trong suốt, quay tròn trên không khu vực lòng bàn tay Trương Hằng, phát ra một tràng tiếng ngân “ong ong”.

- Không cần sợ hãi. nó chẳng qua là lô đỉnh hỗ trợ người thăng cấp mà thôi.

Trương Hằng thấy tình cảnh như vậy, không khỏi buồn cười, vội vàng an ủi nó.

Phá Không Kiếm tâm ý tương thông cùng Trương Hằng, lập tức bình tĩnh trở lại. truyền đến cho hần một dao động tinh thần mang ý cảm kích.

- Cái gì? Bảo ta làm lô đỉnh! Tu sĩ nhân loại, người muốn chết sao!

Tiên bảo hình kiếm kia. hướng về phía Trương Hằng phát ra một tràng rít gào. uy áp cường đại làm cho không gian trong lĩnh vực không gian hơi rung chuyển.

“Chi chi...”

Từng đạo lôi điện màu tím xanh đáng sợ vờn quanh trên Tiên bảo.

Đường như nó đang thị uy với Trương Hằng!

- Hừ! Người muốn như thế nào?

Trương Hằng mắt lạnh nhìn chằm chằm kiện Tiên bảo hình kiếm đáng sợ kia.

Chẳng bao lâu sau kiện Tiên bảo này liền thấy được thực lực miểu sát của hắn.

Hồi trước, Trương Hằng đối với hai kiện Tiên bảo này đều mang lòng sợ hãi thật sâu sắc, Thậm chí coi chúng là vật cấm kỵ.

Nhưng lúc này, Trương Hằng chỉ là dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn nó.

- Nhân loại, với thực lực của ngươi hiện tại. thật ra miễn cưỡng có tư cách sử dụng ta... về phần thanh nguy Tiên bảo rác rưởi trong tay ngươi kia, tốt hơn là ném qua một bên đi, làm vật bổ sung đi.

Tiên bảo hình kiếm ngông cuồng tự đại nói.

- Làm vật bổ sung? Không được!

Phá Không Kiếm nổi giận rồi. “đăng” một cái, từ trong tay Trương Hằng nháy ra, bay thẳng tới chém vào Tiên bảo hình kiếm.

Phá Không Kiếm là tự tay Trương Hằng sáng lập. cùng ẩn chứa “kiếm ý chí cường”, tuyệt đối có được tôn nghiêm cùng ngạo khí của chính mình, sao có thể dễ dàng chấp nhận làm một Pháp bảo thay thế bổ sung?

Cho nên, nó không hề quan tâm tới chênh lệch giữa nó và Tiên bảo kia, bùng phát ra lửa giận bùng bùng, liều mạng bay tới công kích Tiên bảo hình kiếm.

- Hừ! Hôm nay chúng ta đấu một trận phân cao thấp. Ai thua, thì phải làm vật bổ sung!

Tiên bảo hình kiếm hừ lạnh một tiếng, bộ dáng tự có một vẻ cao cao tại thượng.

“Vù! Vù!”

Phá Không Kiếm cùng kiện Tiên bảo này bay lên không trung, trong chớp mắt quần lầy nhau cùng một chỗ.

“Leng keng leng keng...”

“Keng! Keng! Keng!”

Trong giao kích sinh ra dư uy làm cho cả lĩnh vực không gian rung động kịch liệt một trận.

Trương Hằng ngưng mắt nhìn lại. phát hiện Phá Không Kiếm bị đánh cho không có mảy may lực trả đòn. mà kiện Tiên bảo kia thì lại dư thừa lực lượng.

- Chắc chắn! Là một kiện nguy Tiên bảo. thực lực của ngươi cũng không tệ. cho dù gặp phải Tiên bảo hạ phẩm. cũng có lực chiến một trận nhưng gặp ta..

Tiên bảo hình kiếm đắc ý dào dạt nói:

- Ta hiện tại mới phát huy ra không đến một hai phân uy lực, đã bức ngươi đến nông nổi như thế, ngươi có tư cách gì tranh chấp cùng ta, tốt hơn là ngoan ngoãn làm Pháp bảo bổ sung cho ta đi!

- Không...

Phá Không Kiếm rống giận, phát ra một tiếng kiếm ngân rung trời.

Trong phút chốc, toàn bộ bảo kiếm sáng rực màu trắng bạc. không ngừng ngân vang trên hư không.

Trong tiếng ngân mang theo vẻ cương liệt không cam lòng và không chịu thua.

Đồng thời nó còn truyền đến Trương Hằng một luồng dao động tinh thần:

- Ta nhất định phải mạnh hơn nó!

Ngân quang trên Phá Không Kiếm rực rỡ tới cực điểm, ngưng tụ đến mức tận cùng.

“Ông...”

Trên thân Phá Không Kiếm lấp lóe hàn quang, nổi lên một tầng hào quang màu vàng mờ nhạt.

Từng sợi tơ vàng thật nhỏ. quần quanh trên thân Phá Không Kiếm, phát ra khí thể vượt qua Thông linh Pháp bảo.

- Đây...

Trương Hằng trợn mắt há hốc mồm nhìn hết thấy chuyện xảy ra trước mắt.

Phá Không Kiếm ở dưới ý niệm chí cường không ngừng thúc động, không ngờ lại mạnh mẽ đột phá hạn chế của ngụy Tiên bảo, tấn chức tới hàng ngũ Tiên bảo sơ cấp.

- Phá Không Kiếm, Tiên bảo?

Trong lòng Trương Hằng kích động không thôi, nhìn Phá Không Kiếm trên không trung phát ra hai vầng hào quang vàng bạc.

- Ha ha! Không ngờ ngươi cũng thăng cấp thành Tiên bảo? Đáng tiếc! Giữa ngươi và ta dĩ nhiên còn chênh lệch mười vạn tám ngàn dặm. Đến đây đi. cho ngươi kiến thức một chút thực lực chân chính của ta!

Trên Tiên bảo hình kiếm ngưng tụ lôi xà đến mức tận cùng, lôi quang lấp lóe làm cho lĩnh vực không gian rơi vào một loại áp lực như trước ngày tận thế.

“Vù!”

Phá Không Kiếm bay đến trong tay Trương Hằng.

Trương Hằng chạm đến thanh Tiên bảo do tự tay mình chế tạo. trong lòng hắn không ngờ nảy sinh một loại tình cảm xúc động, một loại tình cảm chí thân giữa người và kiếm.

Phá Không Kiếm cảm nhận được dao động tình tự trong lòng Trương Hằng, nó ngưng lại tiếng ngân, thân kiếm màu bạc dần dần chuyển hóa thành màu vàng nhạt.

“Vù Vù...”

Đúng lúc này, Tiên bảo hình kiếm kia mang theo lôi điện uy lực vô thượng giống như thuận di đâm tới.

Trương Hằng cười lạnh một tiếng. Phá Không Kiếm trong tay hóa thành một tia chớp màu vàng mờ nhạt, vừa đúng lúc chặn lại.

“Keng...”

Hai kiện Tiên bảo chạm nhau, phát ra một tiếng vang có thể khiến linh hồn người ta rơi vào tán loạn.

“Thịch thịch thịch!”

Trương Hằng liên tục lùi ra xa mấy trượng, khó khăn lắm mới ổn định, trên mặt lộ vẻ kinh hãi.

Thanh Tiên bảo hình kiếm kia ở trên hư không xoay chuyển đánh ra mười mấy lần, lắc lư mấy cái cũng ổn định lại.

“Uy lực của kiện Tiên bảo này không ngờ cường đại như vậy?! Ta cầm Phá Không Kiếm trong tay. cũng không làm gì được nó!” Trương Hằng sắc mặt biến đổi không ngừng, đứng ở tại chỗ vẫn không nhúc nhích.

Thật lâu sau, hắn đột nhiên thu hồi khí tức trên người, ngay cả Phá Không Kiếm cũng thu hồi.

“Ông...”

Kiện Tiên bảo hình kiếm cũng thu hồi uy áp cường đại. trở lại như Pháp bảo bình thường rơi trên mặt đất.

Tiên bảo chung quy là Pháp bảo. khí linh cũng phải bị trói buộc. Dưới tình hình chung, Tiên bảo không có nhận chủ sẽ không chủ động công kích sinh linh. Đương nhiên, nếu có người muốn cưỡng ép nó nhận chủ, hoặc là sinh ra ác niệm với nó, Tiên bảo cũng sẽ làm ra cảnh giác hoặc là phát động công kích.

“Nếu muốn bằng vào sức một mình ta đề hàng phục kiện Tiên bảo này. đồng thời bắt nó làm đỉnh lô cho Phá Không Kiếm, chung quy có chút khó khăn...” Trương Hằng thu hồi kiện Tiên bảo. suy tư thật lâu sau. rốt cục làm ra một quyết định.

“Xem ra, ta trước còn phải đi Tam Tinh Vực một chuyến. cho phân thân thứ hai sống lại. Đến lúc đó. dung hợp lực lượng của ba phân thân, ta không tin còn không đối phó được một kiện Tiên bảo không có nhận chủ!” Trong đầu Trương Hằng rất nhanh sinh ra một ý niệm.

Trên thực tế. Trương Hằng còn có một loại thủ pháp đề tiện khác để đạt tới mục đích. Đó chính là trước lựa gạt ý nguyện của kiện Tiên bảo này cho nó nhận chủ. Chờ sau khi nhận chủ. còn sợ nó không nghe lời hay sao?

Tuy nhiên, lúc này Trương Hằng đã khác biệt rất lớn với trước kia. hắn tự áp chế mình không đi theo chiều hướng đó.

Trong lòng hắn có một quyết tâm không chịu thua. hắn tin tưởng sâu sắc rằng trên thế gian này không có chuyện gì mà mình không làm được.

Muốn làm liền làm ngay. Trương Hằng báo với Lạc Hà, Ninh Tuyết Dung một tiếng, rồi thuận di rời khỏi Phàm Vân Đảo, đi tới trạm thứ nhất của mình ở thế giới này: Tam Tinh Vực.

Trên Đông Vân đại lục mệnh mông bao la bát ngát, có rất nhiều địa phương phong ấn từ xưa. các địa phương đó bị ngăn cách cùng ngoại giới, bên trong môi trường linh khí cực kém. điều kiện tu luyện rất ác liệt.

Ở trong những địa phương bị phong ấn này. Tam Tinh Vực chính là một trong đó.

Tam Tinh Vực, tuyệt địa Tử Vực.

Trong không gian tối đen. rơi vào trong tầm mắt có một dòng sông màu máu, tản phát ra một màn huyết quang đầy chết chóc.

“Vào!”

Thân ảnh một nam nhân bình thường đột nhiên hiện ra trong vùng không gian tối đen này.

- Tử Vực! Ta lại tới đây!

Trương Hằng thần nhiên nhìn vào dòng sông màu máu trong không gian tối đen.

Chờ đợi thật lâu sau, Trương Hằng cũng không có nhìn thấy bàn tay khổng lồ từng xuất hiện trong dòng sông màu máu kia.

-Ồ. thật kỳ quái! Lần trước thời điểm tới nơi này liền dẫn ra bàn tay khổng lồ kia, lần này vì sao không có nhìn thấy vậy?

Trương Hằng vô cùng kinh ngạc.

Ngay lúc hắn vô cùng nghi hoặc, bất thành linh truyền ra một thanh âm khiến người ta sởn tóc gáy:

- Người là đang đợi ta?

Một cảm giác nguy cơ đánh úp vào mặt. trong lòng Trương Hằng kinh hoàng nhảy dựng lên.

“Phốc!”

Một bàn tay khổng lồ trôi lên từ trong dòng sông màu máu, tản phát ra một cỗ ý chí tinh thần bức thẳng tới Trương Hằng.

Trong dòng sông màu máu dâng lên sóng máu cao nghìn trượng, hóa thành vô số xúc tua. trói chặt quanh bàn tay khổng lồ kia.

Nhưng dù vậy, vẫn có một tia ý chí tinh thần, công kích đến trước mặt Trương Hằng.

Trên người Trương Hằng kim quang tăng vọt. trong một quang điểm màu đen trong đầu hắn, trào ra một cỗ ý chí cường đại. cùng linh hồn lực của Trương Hằng hòa hợp thành một thể.

“Ầm!”

Hai cổ ý chí tinh thần va chạm vào nhau, sinh ra một khe nứt không gian tối đen rộng chừng một trượng.

Cái khe không gian rộng lớn như thế. sinh ra ngay tại bên cạnh Trương Hằng, đủ để chôn vùi hẳn trong nháy mắt!

Tại thời khắc vạn phần nguy cấp này. kim mang trong mắt Trương Hằng chợt lóe sáng, miệng phun ra ba chữ:

- Đoạn Không Quyết!

Thoáng chốc, phiên hư không này bị một đạo huyền quang màu vàng mạnh mẽ mở ra. một lực đàn hồi thật lớn giúp Trương Hằng rời khỏi lực hút khủng bố của khe nứt không gian kia.

“Phù!”

Trên trán Trương Hằng toát ra một ít mồ hôi lạnh, tập trung ánh mắt nhìn về phía bàn tay khổng lồ bị trói chặt trong dòng sông màu máu!

- Ý chí của Vũ Vô Cực?

Bàn tay khổng lồ chìm dần vào dòng sông màu máu, chỉ lộ ra một ngón tay cái như cây cột chống trời.

- Tu sĩ hạ giới, chúng ta đến nói chuyện...

Trong không gian tối đen truyền đến một tiếng thở dài, nghe thật tang thương xa xưa.

667. Chương 599: Quay Về Tam Tinh Vực

Trương Hằng khẽ nhướn mày, trong hai mắt lóe lên ánh vàng mơ hồ, chăm chú nhìn vào bàn tay khổng lồ chỉ lộ ra một ngón cái trong dòng sông màu máu kia.

- Chúng ta có gì mà nói?

Trương Hằng thần sắc bình tĩnh, nói với vẻ đầy hứng thú.

Hắn biết được cùng đối thoại với mình là một bàn tay của nhân vật nghịch thiên thượng giới. Nếu như vào lúc bình thường, một ý niệm của đối phương có thể dồn mình vào chỗ chết.

Nhưng vào lúc này bàn tay khổng lồ này bị dòng sông màu máu trói buộc, không thể chân chính tạo thành uy hiếp đối với Trương Hằng.

- Tu sĩ hạ giới. Người thế mà lại có được ý chí của Vũ Vô Cực... Vừa rồi có thể tránh thoát được một kích kia, có thể thấy được thực lực của người tại hạ giới này cũng là số một số hai. Bản để bị phong ấn nơi đây không biết bao nhiêu năm, hiện tại cần người ra tay tương trợ.

Trong thanh âm kia có vài phần chờ đợi không được.

- Trợ giúp người cởi bỏ phong ấn?

Trương Hằng nghe vậy cũng không cảm thấy bất ngờ nhưng hắn lại lắc đầu không chút do dự:

- Thứ cho ta bất lực. Trương mỗ đến Tam Tinh Vực này chỉ là thuận tiện nhìn lại tình huống bên này mà thôi.

Trên thực tế muốn tiến vào Tam Tinh Vực nhất định phải trước xuyên qua nơi Tử Vực hơn nữa nơi này căn bản không thể thuận di.

- Người hầu Huyền U của ta ngay trong sự khống chế của người... Người thả hắn ra lại thêm một hai vị tu sĩ Đại Thừa Kỳ sẽ có hy vọng rất lớn giải cứu bản đế.

Thanh âm của bàn tay khổng lồ rất trầm thấp nhưng lại có vài tia hưng phấn:

- Lực lượng phong ấn này đã càng ngày càng yếu rồi...

Ánh mắt Trương Hằng chớp lóe không chừng, cười lạnh nói:

- Không nghĩ tới một người hầu nhỏ nhỏ Huyền U Thiên Ma lại vẫn có thể khiến Bất Tử Tà Đế các hạ coi trọng như thế. Nếu chỉ cần một hai tu sĩ Đại Thừa Kỳ có thể cho người thoát khỏi phong ấn, vậy thì nhiều năm như vậy e là các hạ sớm đã rời khỏi nơi đây vô số lần.

Bàn tay khổng lồ trầm mặc một lát mới nói:

- Người thật thông minh... Giải phong ấn này quả thật có một điểm mấu chốt, nếu không cho dù có mười tên trăm tên tiên nhân cũng vô ích.

- Ha ha. Bất kể người lúc trước thần thông nghịch thiên thế nào, bây giờ cũng ngoan ngoãn ở trong này diện bích qua ngày...

Trương Hằng lạnh nhạt cười, đang chuẩn bị rời khỏi nơi thị phi này.

- Chờ một chút!

Thanh âm của bàn tay khổng lồ vang lên như sấm rền:

- Nếu việc này có thể thành công, bản đế tất nhiên có thể cấp cho người chỗ tốt khó thể tưởng tượng. Cái gì Tiên bảo, công pháp đỉnh cấp, tiên đan linh dược, thiên tài địa bảo... Ma giới ta có vô số, mặc người chọn lựa. Chẳng lẽ người một chút đều không động tâm...

Thanh âm kia rục rịch, nói xong lời cuối còn kèm theo một cỗ hấp dẫn trí mạng.

- Không có hứng thú. Đến lúc đó Trương mỗ giết lên thượng giới còn sợ không cướp được Pháp bảo tiên đan?

Trương Hằng thần sắc kiên định, quả quyết cự tuyệt những hấp dẫn này.

Thực lực giữa hai người chênh lệch quá lớn, cho dù có ước định gì cũng là giao dịch không bình đẳng.

- Bất Tử Tà Đế đại nhân. Ta tiểu nhân vật sẽ không tiếp người nữa. Trương mỗ đi trước.

Trương Hằng dứt lời liền bay nhanh rời đi, nhưng trong đầu đột nhiên sinh ra điềm báo.

- Lưu lại!

Trong dòng sông màu máu lại khơi dậy sóng lớn ngàn trượng, bàn tay khổng lồ đột nhiên vọt ra.

Vô số sóng lớn màu máu hóa thành rồng dài uốn lượn quấn quanh trói buộc gắt gao bàn tay khổng lồ.

Thần sắc Trương Hằng ngưng trọng, vừa chuẩn bị bay đi bỗng dừng cảm nhận được một cỗ ý chí lớn lao khóa chặt không gian bốn phía mình.

Ầm!

Dị biến đột nhiên sinh ra. Ngón tay cái của bàn tay khổng lồ kia lại gãy rời ra, máu bắn tung tóe.

Xuy... vút!

Ngón tay cái to như cây cột mang theo tiếng nổ ầm ầm vạch ra một cái khe không gian rộng chừng mấy trượng, trong chớp mắt ép tới trước mặt Trương Hằng.

Áp lực không gian của cả Tử Vực toàn bộ tập trung đến một điểm khiến cho Trương Hằng thân thể mạnh mẽ như vậy cũng cảm thấy thân thể như muốn nổ tung.

Một cảm giác nguy cơ chưa từng có hóa thành bóng ma lớn lao ở trong lòng Trương Hằng không thể xua tan.

Mặc dù chỉ là một ngón tay cái nhưng uy lực nó mang theo tuyệt đối là công kích mạnh nhất mà Trương Hằng đối diện kể từ khi tu luyện nhiều năm như vậy.

Ngay cả là thiên phạt lúc trước so với một kích của ngón tay cái này cũng có chút không bằng.

Bất Tử Kim Thân có thể đỡ được một kích nghịch thiên này hay không, Trương Hằng cũng không nắm chắc.

Vào thời khắc nguy cơ vạn phần này, Trương Hằng không có cơ hội chạy trốn. Thần niệm hắn nhanh chóng xoay chuyển, một thứ ở trong lĩnh vực không gian bay ra.

Ồng!

Một khối băng màu trắng xanh chắn trước mặt hắn.

Thành thịnh!

Không hề nghi ngờ, khối băng màu trắng xanh này bị đánh đập nát, đồng thời cũng vang lên một tiếng kêu thảm thiết kinh thiên.

Trương Hằng cảm nhận được vô cùng rõ ràng một linh hồn ngã xuống, trong lòng hoảng hốt một hồi.

Ầm!

Tiếp đó lực lượng hủy diệt do ngón tay cái kia mang theo càng làm cho thân thể Trương Hằng bị đánh cho đập nát.

Trương Hằng chỉ cảm thấy Bất Tử Kim Thân của mình gần như không có sức phản kháng gì trước cỗ lực lượng này.

Thậm chí hắn còn có một loại ảo giác, cho dù mình mặc vào mười kiện Tiên bảo phòng ngự cũng không có gì khác nhau.

Ầm!

Trương Hằng lại tan thành tro bụi!

Roẹt roẹt!

Trong hư không có thể thấy được một số hạt nhỏ màu vàng phân giải từng chút, hóa thành hư vô.

- Cái gì?

Bàn tay khổng lồ chấn động, ngừng mắt nhìn qua, sau khi cảm thụ cẩn thận không khỏi rít gào:

- Đáng giận. Người lại hại chết một quân cờ của ta ở hạ giới!

Bàn tay khổng lồ không ngừng giãy giụa trong dòng sông màu máu, từng cái khe không gian sinh ra ở vị trí hai người giao phong rồi lan tràn ra bốn phương tám hướng.

Vừa rồi hắn liệu mạng tổn thất một ngón tay cái muốn giết chết Trương Hằng, từ đó mà cứu thoát người hầu của mình.

Nhưng mà Trương Hằng sao khiến cho hắn thành công, đem Huyền U Thiên Ma bị phong ấn lấy ra làm lá chắn.

Kết quả cuối cùng đương nhiên là Huyền U Thiên Ma chịu đựng hơn phân nửa lực lượng của ngón cái bàn tay khổng lồ, sống sờ sờ bị chọc chết.

Huyền U Thiên Ma được xưng là không thể tiêu diệt trong giới này lại bị một ngón tay chọc chết.

Roẹt Roẹt-

Sau một lát, nơi Trương Hằng tan thành tro bụi xuất hiện vô số hạt nhỏ màu vàng, nhanh chóng ngưng tụ tổ hợp.

Ồng~

Trong chớp mắt, thân thể Trương Hằng lại tổ hợp lại, xuất hiện trong vùng không gian tối đen này.

Giờ phút này mặt hắn không chút huyết sắc, so với lúc trước sau khi trải qua thiên phạt chỉ lồi còn suy yếu hơn vài phần.

- Bất Tử các hạ. Người giải quyết một phiền toái nhỏ trong tay Trương mỗ... Hừ hừ! Món nợ hôm nay, ngày khác nhất định sẽ báo!

Thanh âm lạnh băng của Trương Hằng vang lên trong không gian này, ngay sau đó hóa thành một đạo kim quang bay về hướng Tam Tinh Vực.

Bàn tay khổng lồ đương nhiên biết hắn không chết, nhưng dưới sự trói buộc của dòng sông màu máu đã bắt lực, trở mắt nhìn Trương Hằng rời đi.

- Tu sĩ nhân loại... Nếu có một ngày ta có thể lại thấy ánh mặt trời, nhất định cho người sống không bằng chết!

Bàn tay khổng lồ dần chìm vào trong dòng sông màu máu. thanh âm trầm thấp tràn ngập oán hận cùng căm thù sâu sắc.

Trương Hằng mơ hồ có thể nghe được thanh âm của hắn. sắc mặt trầm xuống, vừa bay vừa suy tư.

Vốn nơi Tử Vực này tồn tại linh vực cấm bay uy lực không tầm thường, nhưng sau khi Trương Hằng tiến vào nơi đây bỗng dừng phát hiện theo mình linh ngộ Đoạn Không Quyết thứ ba của bảo tháp, linh vực cấm phi vốn tồn tại thế mà lại không có tác dụng đối với mình.

Có lẽ sau khi đạt tới Đại Thừa Kỳ đã có hiểu biết sơ bộ đối với pháp tắc không gian, có thể chống cự linh vực cấm phi ở nơi này.

Lại phi hành một đoạn, thần quang trong mắt Trương Hằng chợt lóe.

Bá!

Hắn trực tiếp từ Tử Vực này thuận di mà đi!

- Nguyên lai cội nguồn lực lượng của Tử Vực vẫn là đến từ dòng sông màu máu kia. nếu cách xa nó thì đủ loại hạn chế nhận được sẽ càng ngày càng nhỏ.

Trương Hằng bình tĩnh hiểu ra.

Dòng sông màu máu kia tự nhiên là tinh huyết hồn phách tu sĩ lúc trước bị Huyết Sát Thần Đế giết chết mà tạo thành.

Tinh huyết hồn phách của ức vạn tu sĩ Đông Vân đại lục không ngờ chỉ dùng để trợ giúp phong ấn một Ma đầu thượng giới.

Điều này quả thật nghe mà hãi hùng!

Từ Tử Vực thuận di ra. Trương Hằng tiến vào một nơi, đập vào mắt là một mảnh rừng rậm xanh um âm u.

- Nơi này dĩ nhiên là bên rìa Tử Vực.

Trương Hằng nhắm mắt lại, cẩn thận cảm thụ khí tức quen thuộc mà thân thiết trong Phong Ấn Chi Địa này.

Bốn phía còn sót lại một chút khí tức giết chóc nhàn nhạt, thì thoảng truyền đến một tiếng yêu thú gầm gừ.

Hơn một trăm năm hắn lại lần nữa trở về Tam Tinh Vực, cũng đích thân cảm nhận được môi trường tu luyện ác liệt tới cực điểm của nơi này.

Trong lúc nhất thời, lòng hắn ngổn ngang trăm mối.

Có lẽ cảm nhận được khí tức của người sống xa lạ Trương Hằng này, từng tràng tiếng gầm ừ bắt đầu tới gần hắn.

Hống-

Một quái vật thân người đầu sói (lang) đầu tiên bay tới gần Trương Hằng, trong đôi con ngươi U ám lộ ra vài tia máu, dường như thần trí không rõ.

Trương Hằng không cần nhìn cũng biết được chi tiết của nó: Một con yêu thú Hóa Hình Kỳ.

Vù!

Hóa thành một bóng xám, yêu thú Hóa Hình Kỳ đầu sói này ngoác cái mồm rộng. phong mang lóe trên răng nhọn sắc bén, tản ra hàn khí lạnh liệt.

Trương Hằng vừa chuẩn bị đi lại đột nhiên ngừng lại, ánh mắt liếc về phía tây bắc của rừng rậm này một cái.

Ngao-

Chính vào lúc này, yêu thú Hóa Hình Kỳ đứng lúc cần lên trên người Trương Hằng.

Coong-

Thanh âm kim loại chạm nhau.

Yêu thú đầu sói mặt ngậy ra...

Da thịt trên người Trương Hằng lộ ra sắc vàng nhàn nhạt bên trong vẻ trong suốt, cánh tay hắn chính bị yêu thú đầu sói cắn phải.

Rắc!

Răng của yêu thú đầu sói Hóa Hình Kỳ gãy rời từng khúc.

Mà Trương Hằng giống như đầu gỗ đứng tại chỗ, ánh mắt nhìn về một phương hướng bên rìa Tử Vực, trên mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Sau một lát, khoe miệng của hắn hiện ra vài tia ý cười thần nhiên.

- Nhân loại này thật đáng sợ... Thân thể chỉ sợ còn cứng rắn hơn đá kim cương gấp trăm lần!

Yêu thú đầu sói Hóa Hình Kỳ lộ vẻ sợ hãi rống to một tiếng, chạy bán sống bán chết.

Ánh mắt Trương Hằng lạnh đậm liếc nó một cái.

- Không nên giết ta... Đại nhân tha mạng!

Cảm nhận được ánh mắt của Trương Hằng, thân thể yêu thú đầu sói Hóa Hình Kỳ kia không khỏi run lên, mềm oặt xuống đất, ngay cả một chút sức phản kháng cũng không có.

Không biết vì sao khi đối mặt với ánh mắt Trương Hằng, nó ngay cả dùng khí chạy trốn cũng không có.

Thậm chí nó có một loại ảo giác chỉ cần một ý niệm của đối phương có thể khiến mình chết đi.

- Yêu thú vô tri!

Trương Hằng duỗi tay, hút con yêu thú này vào trong tay, sắc mặt lạnh lùng.

- Đại nhân... Tha mạng!

Yêu thú đầu sói Hóa Hình Kỳ run giọng nói, trong mắt vốn tồn tại một chút xúu tia máu đã biến mất sạch.

Nó không thể lý giải đối phương là tu sĩ trình tự nào.

- Dừng tay!

Đúng lúc này, một thanh âm nữ nhân lạnh băng truyền đến.

--o00o--

668. Chương 600: Con Gái Cổ Nhân

Trương Hằng sớm có đoán trước, như cười như không nhìn về phương hướng thanh âm phát ra.

Vút!

Một đạo độn quang màu xanh từ rừng rậm bên rìa Tử Vực bay tới, hạ xuống ngọn cây đối diện Trương Hằng, hiện ra một cô gái áo xanh dung mạo xinh đẹp.

- Các hạ là cao nhân phương nào, vì sao muốn đả thương Lang Nha?

Cô gái áo xanh vừa hạ xuống liền lên tiếng hỏi, giọng điệu cũng hết sức khách khí.

Trương Hằng như cười như không nhìn nàng, nói:

- Không nghĩ tới Trương mỗ vừa mới trở lại Tam Tinh Vực liền gặp phải cổ nhân trước kia.

- Ngươi là...

Cô gái áo xanh ngưng mắt nhìn phía Trương Hằng, hai mắt đột nhiên trở to hiện ra vẻ kinh ngạc.

- Ngươi... ngươi là... Trương Hằng?

Cô gái áo xanh lập tức nhận ra Trương Hằng.

Cách biệt hơn trăm năm, bề ngoài Trương Hằng không có nhiều biến hóa nhưng khí chất đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Chợt nhìn qua, rất khó liên hệ hai người với nhau.

- Làm sao vậy... Ngươi cảm thấy rất bất ngờ?

Trương Hằng thần nhiên vung tay lên, ném con yêu thú đầu sói Hóa Hình Kỳ xuống đất.

- Thanh Vũ, cô cũng tới rồi!

Yêu thú đầu sói Hóa Hình Kỳ run rẩy lắng tới bên cạnh cô gái áo xanh, cả kinh lên tiếng.

- Lang Nha. Vừa rồi ngươi tới gần Tử Vực, bị khí giết chóc ảnh hưởng. Ta đuổi theo ngươi thật vất vả!

Thanh Vũ từ trên cây nhảy xuống, kéo Lang Nha từ mặt đất đứng lên, giải thích.

Nhưng trong mắt nàng lại hiện ra vài tia không yên nhìn tu sĩ nhân loại trước mắt.

Đã từng, nàng thân là yêu thú Thanh Vũ Điều Hóa Hình Kỳ đuổi giết Trương Hằng chặt vật không chịu nổi, thậm chí bức bách đối phương cùng nàng kết thành song tu đạo侶.

Có thể nói, những ngày đó Trương Hằng là một kẻ gà mờ, đau khổ phấn đấu ở hạ tầng Tu Chân Giới.

- Ngươi đã trở lại...

Thanh Vũ lộ vẻ phức tạp nhìn Trương Hằng, sắc mặt rất không bình thường, cuối cùng cắn răng nói:

- Nếu ngươi muốn giết ta, vậy động thủ đi!

Truyền thuyết về Trương Hằng, ở Tam Tinh Vực chính là một truyền thuyết.

Quạt khởi Phương Vân Sơn, trải qua Huyết Sát phó động phủ, uy lẫm Triệu vương phủ, đại náo Cửu Kiếm Môn, quyết đấu Vũ Vô Cực, tiêu diệt yêu thú Hóa Thần Kỳ, sáng lập đệ nhất đại tông Tam Tinh Vực. Cuối cùng công thành danh toại, rời khỏi nơi lộn xộn Tam Tinh Vực này đi vùng đất trong mộng tưởng kỳ ngộ lớn hơn - Chu Vương Triều.

Tóm lại truyền thuyết về Trương Hằng chỉ có thể dùng bốn chữ để khái quát:

Kỳ tích quạt khởi!

Vừa nghĩ tới đủ loại truyền thuyết có liên quan đến Trương Hằng, Thanh Vũ lập tức mất dùng khí chống lại.

Càng làm cho nàng kinh ngạc chính là đối phương chẳng những có thể thành công đi Chu Vương Triều còn có thể thành công quay về Tam Tinh Vực.

Nếu để phần đông lão quái Nguyên Anh Kỳ và cao nhân tuyệt thế của Tam Tinh Vực biết, không biết sẽ nhắc lên gió lốc thế nào.

- Động thủ?

Trương Hằng bật cười:

- Giữa chúng ta hiện tại còn có xung đột ích lợi gì sao? Hơn nữa, người cho rằng ta sẽ hạ thủ với người ở cố hương của mình sao?

Tam Tinh Vực là nơi Trương Hằng quật khởi, cũng là trạm thứ nhất hắn xuyên qua đến thế giới này. Dùng hai từ “Cố hương” để hình dung cũng không quá đáng.

Thanh Vũ khẽ thở dài nhẹ nhõm một hơi, sắc mặt dịu đi.

Giữa nàng cùng Trương Hằng đã không có gì qua lại, cho dù lúc trước Trương Hằng giết chết phần đông con dân Yêu tộc thậm chí giết chết Thiết Mộc thúc có quan hệ sâu đậm với nàng.

Nhưng tới giờ phút này, những ân oán nhỏ này đối với nhân vật cấp bậc Trương Hằng mà nói đã không đáng nhắc tới. Thanh Vũ cũng không có dũng khí trả thù Trương Hằng. Thiết Mộc dù sao không phải thân sinh phụ mẫu, cũng không có quan hệ huyết thống gì.

- Xin hỏi tiền bối, lần này ngài trở về Tam Tinh Vực là vì cứu viện Cực Diễm Môn đang trong nguy nan sao?

Thanh Vũ tò mò hỏi.

Trương Hằng nao nao:

- Cứu viện Cực Diễm Môn trong nguy nan? Nghe ý của người, dường như Cực Diễm Môn gặp khó khăn gì? Ta nhớ rõ lúc trước trước khi rời Tam Tinh Vực Cực Diễm Môn vẫn là đệ nhất đại tông của nơi này, địa vị của nó không người có thể lay chuyển.

Thanh Vũ Điều kinh ngạc nói:

- Ngài lại không biết à! Vào tám mươi năm trước sau khi Quách Phong tông chủ rời đi, Cực Diễm Môn do tân nhậm chủ môn Lam Hỏa chủ quản. Nếu dựa theo tình huống bình thường cũng không người có thể lay chuyển địa vị Cực Diễm Môn. Nhưng là một đại phái siêu cấp của Tu Chân Giới Tề Quốc đột nhiên có thêm một hai vị cao thủ tuyệt thế Hóa Thần Kỳ, tổ sư phái đó tu vi thậm chí tu luyện đến cảnh giới Hóa Thần đại viên mãn, một thân ma công bề thế Tam Tinh Vực.

- Đại phái siêu cấp này gọi là Ma Thiên Tông, đã thay thế địa vị đệ nhất đại tông của Cực Diễm Môn. Vào một đoạn thời gian trước lại càng đánh tới Tu Chân Giới Triệu Quốc.

Thanh Vũ nói sơ qua mọi chuyện với Trương Hằng một lần, không chút phát biểu quan điểm của mình.

- Ồ? Còn có chuyện như vậy...

Trương Hằng khẽ cười, bộ dạng hồ hững không chút đặt chuyện này ở trong lòng.

- Chẳng lẽ tiền bối ngày không chút quan tâm an nguy Cực Diễm Môn, hoặc là đã không can thiệp chuyện của Tu Chân Giới?

Thanh Vũ thấy bộ dạng Trương Hằng, không kìm nổi lên tiếng hỏi.

Trương Hằng không trả lời, nói:

- Nếu đã trở lại đồng thời biết việc này ta đương nhiên phải nhúng tay một chút. Cái gì thế ngoại cao nhân không can thiệp cân bằng của Tu Chân Giới, đó đều là nói nhảm!

Bất kể nói như thế nào Cực Diễm Môn đều là nơi gửi gắm tâm huyết của Trương Hằng và Triệu Thụy lúc trước. Hiện tại gặp phải nguy nan Trương Hằng đương nhiên phải ra tay.

- Được rồi, hai người các người hẳn là không việc gì chứ. Trương mỗ trước đi nơi khác nhìn xem.

Trương Hằng nhẹ khoát tay, thân hình trống rỗng biến mất, lưu lại hai yêu thú Hóa Hình Kỳ lòng còn sợ hãi.

- Hắn... Hắn chính là Trương Hằng... Trương tiền bối?

Lang Nha ngạc nhiên hỏi, trên mặt thậm chí còn hiện ra vài tia sùng bái.

Trước khi biết thân phận Trương Hằng, trong lòng hắn chỉ là kính sợ. Khi hắn chính thức biết được tên họ đối phương, tâm lý đã xảy ra biến hóa thật lớn.

- Đúng vậy, chính là hắn. Cùng đệ nhất nhân của Yêu tộc năm xưa Hắc Ma Hoàng đại nhân cùng đi Chu Vương Triều. Không nghĩ tới sau trăm năm hắn còn có phương pháp trở về.

Thanh Vũ thở dài sâu kín.

Trên mặt Lang Nha cũng lộ ra vẻ hưng phấn:

- Không nghĩ tới vừa rồi ta lại có thể giao thủ cùng nhân vật truyền kỳ như vậy. Tuy rằng bị hắn một chiêu bắt giữ nhưng về sau ta trở lại trong tộc, cũng có thể khoe khoang.

- Giao thủ?

Thanh Vũ bĩu môi, khinh miệt nói:

- Chỉ bằng chút thực lực của người, tư cách để người khác ra tay giết người cũng không có.

Lang Nha không phản bác lại, vẫn lộ vẻ say mê nói:

- Hắc hắc. Bất kể nói như thế nào, ta cũng đụng vào thân thể hắn... Chỉ là mấy cái răng này... Ôi, chỉ sợ phải trăm năm mới có thể khôi phục.

Thanh Vũ nhìn răng vỡ rơi vài trên mặt đất, thì thào lẩm bẩm:

- Với lực công kích của người thế mà ngay cả làn da của hắn đều không thể cắn rách, còn mất thêm mấy cái răng...

- Hiện tại ta rất ngạc nhiên... Hắn đã tu luyện đến loại cảnh giới nào?

Lang Nha gãi đầu, lẩm bẩm:

- Trước khi hắn tiến về Chu Vương Triều đã có tu vi Hóa Thần Kỳ, thời gian một trăm năm ít nhất hắn là tu sĩ Hợp Thể Kỳ.

- Hợp Thể Kỳ?

Thanh Vũ hít sâu một ngụm khí lạnh.

Tu Chân Giới Tam Tinh Vực còn không có một tu sĩ Hợp Thể Kỳ. Ở trong mắt nàng, cao nhân tuyệt thế Hóa Thần Kỳ đó là nhân vật vô địch, về phần Hợp Thể Kỳ cường đại cỡ nào, căn bản khó thể đánh giá.

- Hợp Thể Kỳ... Một tu sĩ Hợp Thể Kỳ hắn là có thể quét ngang Tam Tinh Vực!

Lang Nha lộ vẻ hoảng sợ.

Hai người trải qua một phen phân tích, đã xác định tu vi Trương Hằng là Hợp Thể Kỳ.

Kết luận kinh người này làm cho bọn họ nghĩ mà sợ.

Một tu sĩ Hợp Thể Kỳ tới sẽ mang đến cho Tam Tinh Vực hiện giờ biến hóa như thế nào?

- Chúng ta lập tức chạy về trong tộc, bẩm báo việc này với tiên bối Yêu tộc!

Thanh Vũ đột nhiên phản ứng, vội vàng dẫn Lang Nha bay về hướng Yêu tộc.

Ở một bên khác, Trương Hằng rời khỏi vùng ven Tử Vực, đầu tiên là thuấn di mấy ngàn dặm sau đó bắt đầu phi hành với tốc độ thông thả.

Nói là “Thông thả” chỉ là tương đối với tu sĩ tương đương Đại Thừa Kỳ như hắn mà thôi.

Đối với tu sĩ Tam Tinh Vực mà nói, tốc độ này so với tu sĩ Hóa Thần Kỳ toàn lực phi hành còn nhanh hơn gấp mười.

Đương nhiên, ở trong mắt Trương Hằng chỉ có thể dùng “Thông thả” để hình dung.

Sau một lát, hần bay đến Triệu Quốc nhưng cũng không lập tức chạy về Cực Diễm Môn.

Trạm thứ nhất của hần chính là Hắc Thủy Trấn.

Giống như một âm hồn, hần xuất hiện ở Tán Tu Minh Hắc Thủy Trấn hiện nay đã tương đương phồn hoa.

Từ sau khi Vũ Vô Cực rời đi, Tán Tu Minh ngày xưa đã rơi xuống thế lực tán tu hạng hai, ba sau đó trở thành phụ thuộc của Cực Diễm Môn.

Trương Hằng giẫm chân trên mảnh đất này, tiếng động ồn ào và dòng người qua lại bốn phía dường như không có liên quan gì với hần.

Hần nhìn như không hợp với nơi này nhưng lại dùng một loại phương thức khó thể nói rõ dung nhập vào vùng thiên địa này, không khiến cho bất luận kẻ nào chú ý-

Phàm nhân và tu sĩ bậc thấp qua lại trên đường cũng không nhìn Trương Hằng một cái.

Đi qua mấy con phố, Trương Hằng nện bước thong thả đi vào một trang viện giản dị tự nhiên.

- Người là ai?

Một cô gái xinh đẹp chừng mười bảy, mười tám tuổi, bộ dạng băng tuyết thông minh hỏi Trương Hằng.

Trương Hằng đánh giá cô gái này một chút, phát hiện nàng có vài phần tương tự với Băng Vi trước kia.

- Ta tên là Trương Hằng.

Trương Hằng ôn hòa nói.

Tuy rằng đã đoán ra có thể nàng là con gái Băng Vi nhưng trong lòng Trương Hằng lại không nổi lên một tia gợn sóng.

Vô hình trung hần đã vượt qua một tầng thứ, đứng ở ngoài bức tranh mà xem tranh.

Rất nhiều nữ nhân ở trong ấn tượng của hần cũng đều trở thành từng khách qua đường sát vai mà qua.

Hần đứng ở ngoài tranh, bất động thanh sắc nhìn thế giới nhỏ bé này, bất tri bất giác thể sự biến thiên, thời gian trăm năm thoáng cái qua đi.

- Hi hi, người là Trương Hằng? Tán Tu Minh Hắc Thủy Trấn chúng ta có đến mười mấy người tên là Trương Hằng. Không biết người là người nào?

Cô gái này cười thật hồn nhiên, thuần khiết trong sáng, như nụ hoa nở rộ. Chính như Băng Vi năm đó.

Vừa nghe lời ấy, Trương Hằng không khỏi ngẩn ra, cười cười thò tay ra véo mũi của nàng ta:

- Tên chỉ là một cái danh hiệu, Trương Hằng chính là Trương Hằng. Đơn giản như thế mà thôi.

Cô gái nghe xong, không khỏi lộ vẻ thất vọng:

- Nếu người là người tên Trương Hằng trong truyền thuyết kia thì tốt rồi.

- Ta hần là quen biết với mẫu thân người, người tên là gì?

Trương Hằng bình tĩnh hỏi.

- Ta là Băng Vân.

Cô gái lập tức cười ngọt ngào.

Đúng lúc này trong viện truyền ra một thanh âm ho khan:

- Băng Vân, nhà có khách tới sao?

--o00o--

669. Chương 601: Thờ Ở Lạnh Nhạt (thượng)

Trong viện truyền đến thanh âm một nữ nhân, lộ vẻ già nua và vô lực.

Trương Hằng vừa nghe thanh âm này, tâm thần chợt hơi rung động.

Không cần cố ý phóng thần thức thăm dò, trong đầu hắn không tự chủ hiện ra một nữ nhân đã héo tàn trước năm tháng.

Giờ khắc này, hắn lại không đành lòng đi về hướng trong viện.

Năm tháng tang thương hơn trăm năm. bề ngoài Trương Hằng vẫn như trước, giống như đúc những năm trước kia.

Từ một trình độ nào đó mà nói, xem như là người tu chân đã chứng Tiên đạo.

Nhưng đối với tu sĩ tầm thường mà nói, cả đời đều khó có thể bước vào Kim Đan Kỳ thậm chí là Nguyên Anh Kỳ trở lên. Thời gian là trói buộc lớn nhất bọn họ phải đối mặt.

Đặc biệt là nữ nhân, Năm tháng đối với bọn họ quả là khắc tinh lớn nhất.

- Mẫu thân, bên ngoài quả thật có khách tới, còn tự xưng là Trương Hằng đấy!

Băng Vân cười hì hì nói.

- Trương Hằng...

Thanh âm của nữ nhân trong viện có vẻ hơi mất tự nhiên.

Trương Hằng nhíu mày, khẽ thở dài một hơi nói với Băng Vân:

- Người dẫn ta đi vào gặp mẫu thân người đi.

- Hì hì, đi theo ta.

Trên mặt Băng Vân lại nở rộ tươi cười hồn nhiên rạng rỡ, lại chủ động kéo tay Trương Hằng đi vào trong viện.

Trương Hằng bị nàng nắm tay đi vào trong, hơi có chút bất ngờ nhưng sắc mặt điềm tĩnh như nước, gọn sóng không sợ hãi.

Băng Vân ngẫm liếc hắn một cái, trên khuôn mặt thanh thuần xinh đẹp hiện ra một vết đỏ ửng.

Không biết vì nguyên nhân gì, khi nhìn thấy nam nhân trước mặt tự nhiên sinh ra một cảm giác thân thiết. Khi nàng chân chính kéo tay đối phương đi vào trong viện mới ý thức được không ổn. Đây vẫn là lần đầu tiên nàng kéo tay nam nhân xa lạ.

Trương Hằng nhìn nàng, tò mò hỏi:

- Người họ Băng, cùng họ với mẫu thân người?

Băng Vân mờ mịt nói:

- Đây là quyết định của mẫu thân ta... Phụ thân ta từ rất nhiều năm trước đã không biết tung tích. Nghe nói đã chết rồi...

Trương Hằng như có suy nghĩ gật gật đầu.

Rất nhanh hai người đi vào trong viện.

Đến nơi này, Trương Hằng lập tức cảm giác được một cỗ khí tức quen thuộc.

Đúng vậy. Phân thân thứ hai của hắn đã thủ hộ ở nơi này rất nhiều năm.

về phần trong thời gian này từng phát sinh chuyện gì, bản tôn Trương Hằng đều không hỏi qua.

Có thể nói phân thân thứ hai với thân phận một người nhìn như bình thường trải qua năm tháng biến thiên của thế tục phàm trần, chứng kiến hai nữ nhân tuyệt sắc tàn tạ héo rù.

Yến Vũ Tình năm đó ngay cả Trúc Cơ Kỳ cũng chưa bước vào, từ trăm năm trước đã hồng nhan bạc mệnh. Băng Vi Tuy rằng thiên phú cao một chút nhưng chỉ vèn vện bước vào Trúc Cơ Kỳ, hiện giờ thọ nguyên cũng không còn mấy chục năm.

Lúc trước Trương Hằng để phân thân thứ hai ở lại Tam Tinh Vực không chỉ riêng thủ hộ người và vật nơi này còn có một dụng ý rất sâu xa: Với thân phận một người bình thường trải qua sinh lão bệnh tử của đời người.

Xuyên qua khoảng sân năm tháng xa xưa, Trương Hằng được Băng Vân dẫn vào một gian phòng ngủ đậm mùi thuốc bắc.

Trương Hằng mới vừa tiến vào phòng liền nghe nữ nhân tóc có sợi bạc ngồi trên ghế nói:

- Người đã đến rồi...

Trong thanh âm mang theo vài tia run rẩy.

Ánh mắt Trương Hằng dịu dàng nhìn nữ nhân trước mắt nếu từ dung nhan mà tính thì khoảng ba bốn mươi tuổi.

- Mẫu thân, ngài thật sự biết hẩn?

Băng Vân buông tay Trương Hằng, tò mò hỏi.

Nữ nhân được gọi là mẫu thân kia tự nhiên là Băng Vi lúc trước ở Triệu vương phủ từng cùng Trương Hằng ngủ chung phòng.

- Nhiều năm không gặp như vậy, người cũng đã già rồi.

Băng Vi nhìn Trương Hằng, trong mắt lộ ra một tia phức tạp.

- Hẩn già rồi?

Băng Vân kinh ngạc không thôi, chăm chú nhìn về phía Trương Hằng, lại phát hiện đối phương trong chút chốc già nua mấy chục năm, ngay cả mặt mũi đều thay đổi.

- Người người...

Băng Vân ngây cả người, nàng không thể hiểu nổi nam nhân mới rồi nhìn qua vẫn khoảng hai mươi tuổi hiện tại liền thành vị trưởng giả chừng ba bốn chục tuổi.

Khóe miệng Trương Hằng hơi mỉm cười. Với cảnh giới hiện tại của hắn muốn giấu diếm hai người về tuổi tác và bề ngoài thật sự là rất đơn giản.

Hiện tại hắn lấy dung mạo của phân thân thứ hai lúc trước xuất hiện cùng Băng Vi gặp mặt.

Đây vốn là nhiệm vụ của phân thân. Nhưng bởi vì Dịch Loại Thiên Kiếp, bản tôn Trương Hằng tới phải trước sau vẹn toàn, kết thúc vướng bận cuối cùng trong hồng trần thế tục.

Đổi một câu khác, chính là chùi dít cho phân thân!

- Trăm năm trước, người vô cơ mất tích, ta còn tưởng rằng người chết...

Nếp nhăn nơi khóe mắt Băng Vi thật rõ ràng, thanh âm cũng không êm tai dễ nghe như lúc trước.

Nhưng ở trong mắt Trương Hằng, đều không có gì khác nhau.

- Nếu đi nhiều năm như vậy, vì sao người còn trở về, thậm chí còn muốn giả mạo tên “Hẩn” ?

Băng Vi nói với giọng chất vấn, ánh mắt nhìn chằm chằm Trương Hằng.

“Hẩn” theo như lời nàng tự nhiên là chỉ Trương Hằng chân chính.

Trương Hằng nhẹ nhàng cười:

- Tới nhìn hai người một lần cuối cùng... Thay “Hẩn” làm một kết thúc, về sau có lẽ sẽ không trở lại.

- Hắc có khỏe không?

Băng Vi hỏi.

- Hắc sống không tệ, không có bất luận kẻ nào có thể xúc phạm tới hắc.

Trương Hằng thở dài một hơi, không đành lòng nhìn nhiều nàng một lần.

Hắc xoay người, chậm rãi cất bước đi ra ngoài phòng. Giờ khắc này hắc phát hiện bước chân của mình cũng không nhẹ nhàng như ngày xưa.

- Trương Bình, ngươi cũng muốn đi rồi...

Trong giọng nói Băng Vi có vài tia lưu luyến.

Trong đời nàng chỉ từng thích hai nam nhân. Người thứ nhất là Trương Hằng, người thứ hai là Trương Bình do phân thân Trương Hằng biến thành.

Trương Hằng không đáp lời nàng, thân hình nhạt dần trong tầm mắt của hai người. cuối cùng hoàn toàn biến mất.

Thật lâu sau.

- Mau thân, hắc đi rồi...

Băng Vân thấp giọng nhắc nhở.

- Đi rồi?

Băng Vi hơi thất thần.

Ánh mắt Băng Vân đảo qua trong phòng, đột nhiên nhìn thấy được một quang đoàn màu vàng nhạt.

- Đây là cái gì?

Nàng nói với vẻ vô cùng tò mò.

Vút!

Quang đoàn màu vàng nhạt chui vào trong cơ thể nàng, biến mất tiêu.

Băng Vân kinh ngạc vô cùng, cẩn thận Kiểm tra thân thể của mình, nhưng không có gì không ổn, thì thào lẩm bẩm:

- Vừa rồi... chẳng lẽ là ảo giác?

Ở một bên khác, bản tôn Trương Hằng đã rời Hắc Thủy Trấn, thuận di lên bầu trời Cực Diễm Môn.

Ông!

Một vùng quang điểm màu bạc huyễn lệ hình thành một quang nhân màu bạc bộ dạng thanh niên ở bên cạnh hắc.

- Ha ha. Ma luyện năm tháng trăm năm. biến hóa của ngươi thật không nhỏ?

Hai mắt Trương Hằng lóe ánh vàng, nhìn phân thân thứ hai của mình.

- Đúng vậy... Sinh lão bệnh tử, đắng cay ngọt bùi của tu sĩ bậc thấp cùng người thường khó có thể hình dung...

Trên mặt phân thân thứ hai của trương hằng lộ ra đủ loại thần sắc nhớ lại, lúc vui lúc buồn, như đau mà lại không phải.

- Đến đây đi, dung hợp cùng ta. Không cần bao lâu. tu vi của ngươi liền có thể tăng lên tới cảnh giới Luyện Thiên Hóa Địa Công tăng bốn.

Trương Hằng khẽ phát tay, trong khoảnh khắc phân thân thứ hai hóa thành một quang cầu màu bạc dung nhập trong cơ thể Trương Hằng.

Sau khi tiến vào công pháp tầng bốn. Linh hạch ở nơi trung tâm đan điền trong cơ thể Trương Hằng biến thành màu vàng nhạt. Không gian bên trong mở rộng hơn lúc trước mấy chục lần, ước chừng lớn bằng một gian phòng bình thường.

Trong không gian thần bí tràn ngập dòng năng lượng màu vàng nhạt này có hai sự vật hấp dẫn tầm mắt nhất.

Hai sự vật này đều là Pháp bảo bản mạng của Trương Hằng: Một kiện là Phá Không Kiếm mới vào cấp Tiên bảo, một kiện khác là Thông linh Pháp bảo cực phẩm Phong Lôi Phiến.

Phân thân thứ hai hóa thành một quang đoàn màu bạc tiến vào trong không gian Linh hạch của Trương Hằng, sau đó hóa thành một người nhỏ màu bạc khoanh chân ngồi, bắt đầu không nhanh không chậm hấp thu quang lưu vàng nhạt bốn phía.

Với tốc độ có thể nhận thấy rõ ràng, tu vi cùng thực lực phân thân thứ hai tăng tiến vùn vụt.

Trương Hằng thầm nghĩ:

- Hiện tại ta đã có hai không gian đặc thù. Cái thứ nhất là không gian Linh hạch dung hợp chặt chẽ với thân thể. Một cái khác là Linh vực không gian. Không biết về sau sẽ phát triển dựa theo xu thế nào...

Tác dụng của hai cái không gian khác nhau rất lớn. Một cái là tới từ bản thân, tương đương với cội nguồn của lực lượng. Một cái là từ bên ngoài mà tới, là kho hàng dự trữ của Trương Hằng.

Ngay khi Trương Hằng thuận di đến bầu trời cao Cực Diễm Môn, đệ nhất đại tông từng huy hoàng vô cùng phía dưới đang đối mặt với một lựa chọn trọng đại.

Ở nơi sâu trong phía dưới Cực Diễm Sơn có một nơi Hỏa Dong Tinh Nham động.

So với trăm năm trước, dung nham trong động đã xói mòn một phần ba.

Tuy nhiên hiện tại Hỏa Dong Tinh Nham động cùng mở ra một Dong tinh đại điện đặc thù. Tòa đại điện này là nơi trưởng lão trong phái bế quan tu luyện cùng với thương thảo chuyện trọng yếu.

Giờ phút này trong Dong tinh đại điện đang ngồi mấy chục nhân vật cấp bậc trưởng lão, hộ pháp.

--o00o--

670. Chương 601: Thờ Ở Lạnh Nhạt (hạ)

Ở trên đỉnh bậc thang phía trên đại điện có một chiếc ghế màu vàng rực rất bắt mắt.

Đây là ngôi vị tông chủ của Cực Diễm Môn.

Từ sau khi Quách Phong tông chủ đi, Cực Diễm Môn do Lam Hỏa trưởng lão lúc trước chưởng quản, hiện giờ trở thành Lam Hỏa tông chủ, chạm tay có thể bỏng của Tam Tinh Vực.

Lam Hỏa tông chủ là một trung niên tuổi chừng ba bốn mươi, thần sắc ổn trọng. Trong mắt thi thoảng thoáng hiện tinh quang, một thân tu vi nghiêm nhiên tu luyện đến cảnh giới Nguyên Anh Kỳ đại viên mãn.

Bên cạnh hắn có đứng một thanh niên cường tráng làn da ngăm đen. Người này mắt sáng như đuốc, trên người mơ hồ phát ra khí tức vượt xa tu sĩ Nguyên Anh Kỳ bình thường, lộ ra một loại khí tức không phải nhân loại.

Thanh niên khôi ngô da đen này chính là linh thú hộ sơn của Cực Diễm Môn, yêu thú Hóa Hình hậu kỳ Hắc Báo trước kia.

Hắc Báo vốn là yêu thú Hóa Hình Kỳ đỉnh thực lực siêu quần của Yêu tộc, sau lại bị Trương Hằng hạ Ký Hồn Thuật, hết dạ trung thành với Cực Diễm Môn, chịu nhiều mệt nhọc lập nhiều chiến công hiển hách.

Ở phía cạnh ngôi vị tông chủ có một cái ghế, an tọa một lão già áo bào tím.

Từ đầu đến cuối lão đều nhắm mắt dưỡng thần, vẫn không nhúc nhích. Trong ánh mắt của tất cả trưởng lão cùng hộ pháp trong Dong tinh đại điện nhìn về phía lão đều lộ ra vẻ kính sợ thật sâu.

Lão già áo bào tím này chính là Tử Cực tán nhân năm xưa, cũng là Tử Thiên tán nhân đứng ở đỉnh của Tam Tinh Vực hiện giờ.

Cũng giống Hắc Báo, Tử Thiên tán nhân đối với Cực Diễm Môn đồng dạng là hết dạ trung thành, gặp được bất kỳ nguy nan nào đều sẽ không chấp tay đứng nhìn.

Từ ba người ở phía trên đại điện ra, phía dưới còn vài chục tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ngồi xếp bằng.

Trong đó, đám người Thiên Lai thượng nhân, Bích U tiên tử, Bách Luyện đại sư cũng ở trong.

Vài chục người trong đại điện không thiếu người Trương Hằng từng biết.

- Các vị đang ngồi đều là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của Cực Diễm Môn cùng với tông phái đồng minh. Lần này ta triệu tập các vị đến chính là vì thương thảo sách lược chống lại Ma Thiên Môn của Tề Quốc. Theo chúng ta phỏng đoán, tu sĩ trận doanh Ma Thiên Môn không cần tới nửa năm sẽ có thể đánh tới phạm vi thể lực chúng ta...

Trong thanh âm của Lam Hỏa tông chủ lộ ra uy nghiêm không thể hoài nghi, chúng tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trong đại điện đều im lặng.

Đương nhiên, bọn họ cũng ngẫu nhiên lên thần thức trao đổi với nhau một phen.

- Hiện tại đối mặt chúng ta chỉ có ba con đường có thể chọn. Thứ nhất là liên hợp thể lực từng là đối địch của Triệu Quốc, tử chiến đến cùng với Ma Thiên Môn. Thứ hai: Quy hàng Ma Thiên Môn. Con đường thứ ba là giải tán Cực Diễm Môn, mỗi người một ngã.

Lam Hỏa tông chủ nói xong lời cuối cùng, trong giọng nói lộ ra vẻ bất đắc dĩ.

Trong đại điện im lặng như tờ.

- Các vị trưởng lão, hộ pháp. Các vị có ý kiến gì không?

Ánh mắt Lam Hỏa tông chủ nhìn qua trên người Tử Thiên tán nhân, lại đảo qua chúng trưởng lão Nguyên Anh Kỳ cùng hộ pháp còn lại.

- Ma Thiên Môn đã trở thành đệ nhất đại Ma tông của Tam Tinh Vực, trong tông môn thậm chí có vài cao nhân tuyệt thế Hóa Thần Kỳ, không phải chúng ta có thể chống lại. Nếu như không có biến số gì, Tu Chân Giới Triệu Quốc sẽ bị bọn chúng thống trị trong vòng vài năm ngắn ngủi. Lúc này trước mặt đại thể không thể ngăn cản, chúng ta không có lựa chọn nào khác... Ta cho rằng, quy hàng Ma Thiên Môn mới là lựa chọn tốt nhất. Cứ như vậy, chúng ta vừa không bị Ma Thiên Môn đuổi giết còn có thể bình yên ở Tu Chân Giới Triệu Quốc.

- Không sai. Nếu như chúng ta đầu hàng, Ma Thiên Môn khẳng định sẽ không đuổi tận giết tuyệt. Chính ma lương đạo, chỉ cần không có xung đột lợi ích cũng có thể chung sống hòa bình. Loại tiền lệ này ở Tu Chân Giới cũng đã gặp nhiều.

Lam Hỏa tông chủ nghe ý kiến của chúng tu sĩ trong đại điện, sắc mặt bình tĩnh, người khác nhìn không ra ý nghĩ chân thật của hắn.

- Bách Luyện trưởng lão, ngài có ý kiến gì không?

Đến một lúc, Lam Hỏa tông chủ đột nhiên hỏi Bách Luyện đại sư.

Từ sau khi tiến vào đại điện, Bách Luyện đại sư thủy chung không nói một lời, trên mặt toát ra vài tia nhớ lại, khóe miệng hơi chua xót.

Thấy Lam Hỏa tông chủ kêu mình phát biểu ý kiến, Bách Luyện đại sư không dám chậm trễ, hít sâu một hơi nói:

- Khách quan mà nói, liều chết chống cự căn bản chỉ có đường chết, dù sao thực lực chênh lệch rất lớn bày ra đó. Nhưng nếu muốn đại tông chính đạo chúng ta đầu nhập vào Ma Thiên Môn, tuyệt đối không có khả

năng. Cùng lắm thì chúng ta chạy trốn chết qua Tu Chân Giới Sở Quốc cường đại nhất Tam Tinh Vực. Nghe nói Tu Chân Giới Sở Quốc kia có một vị thể ngoại cao nhân, thực lực ở trong Hóa Thần Kỳ thuộc về cảnh giới đỉnh phong vô địch, từng có quan hệ sâu xa với Thái thượng tông chủ của Cực Diễm Môn ta.

- Ý của ta là, cầu viện trợ từ Tu Chân Giới Sở Quốc... Nếu thật sự không có hy vọng, chỉ đành đường ai nấy đi thôi!

Lúc nói tới đây, trên mặt Bách Luyện đại sư lộ ra bất đắc dĩ thật sâu.

Lời nói của lão khiến không ít trưởng lão đồng ý không thôi, liên tục phụ họa.

Lam Hỏa tông chủ nghe xong, lại lắc đầu nói:

- Vị cao nhân thể ngoại của Tiên Nho Trai Sở Quốc kia, ta còn từng có một lần gặp mặt. Đáng tiếc chính là trăm năm trước hắn cùng tiền nhiệm tông chủ Quách Phong rời khỏi Tam Tinh Vực.

- Hắn cũng đi Chu Vương Triều?

Chúng tu sĩ Nguyên Anh Kỳ ồ lên.

Chu Vương Triều đối với Tu Chân Giới Tam Tinh Vực này mà nói chính là một quốc gia trong mộng. Điều này cũng giống như nhân dân ở nơi hoang sơ bản cùng hướng về thành phố lớn phồn hoa.

- Chúng ta nói nhiều như vậy, không biết tông chủ ngài có ý tưởng gì?

Một nữ tu Nguyên Anh Kỳ hỏi.

Lập tức ánh mắt tất cả tu sĩ trong Dong tinh đại điện đều tập trung vào Lam Hỏa tông chủ.

Hơn một trăm năm qua Lam Hỏa kế thừa ngôi vị tông chủ cũng không phạm sai lầm lớn nào. Sở dĩ Cực Diễm Môn xuống dốc cùng bởi vì không gặp thời vận.

Lam Hỏa tông chủ thở ra một hơi, lạnh nhạt nói:

- Chính như Bách Luyện trưởng lão đã nói, liều chết chống cự chỉ có một con đường chết. Nếu đã như vậy, bản tông đành phải lựa chọn con đường thứ ba. Nhưng ở trong lòng ta còn có một nguyện vọng, đó chính là ít nhất giữ lại một tia hương khói cho Cực Diễm Môn. Ta tính chọn một bộ phận tu sĩ tự nguyện cùng nhau chạy sang Tu Chân Giới Sở Quốc, ở đó khai tông lập phái. Cứ như vậy, ta cũng không thấy có lỗi với tiền nhiệm tông chủ cùng Thái thượng tông chủ.

Chúng tu sĩ trầm mặc một hồi, đại bộ phận mọi người tỏ vẻ đồng ý.

Bách Luyện đại sư gật đầu nói:

- Đây cũng là phương pháp điều hòa tốt nhất, tối thiểu có thể giữ lại một tia hương khói truyền thừa của Cực Diễm Môn. Nếu không, ta sẽ thấy rất hổ thẹn với Thái thượng Tông chủ.

Rất nhiều tu sĩ ở đây đều biết vị Bách Luyện đại sư này cùng Thái thượng tông chủ của Cực Diễm Môn có quan hệ rất sâu xa. Chính bởi vì nguyên nhân này, Lam Hỏa tông chủ rất tôn kính lão.

- Hừ. Nếu Thái thượng tông chủ còn ở đây, chúng ta sao có thể bị thể lực Ma tông kia tới cửa ức hiếp!

Một trưởng lão Nguyên Anh Kỳ tính cách nóng nảy ừ ừ nói.

Thái thượng Tông chủ!

Bốn chữ này khiến cho tinh thần chúng tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trong điện hơi run lên.

Hơn một trăm năm qua, Thái thượng tông chủ Trương Hằng đã trở thành một truyền thuyết không thể vượt qua của Tam Tinh Vực.

- Đúng vậy. Thái thượng tông chủ thần thông cái thế, ở trong Hóa Thần Kỳ tuyệt đối là vô địch. Lúc trước cùng đệ nhất cường giả Yêu tộc Hắc Ma Hoàng đồng loạt rời Tam Tinh Vực. Nếu người vẫn còn...

Lại qua một phen thảo luận, chúng tu sĩ đều phục tùng quyết định của Lam Hỏa tông chủ.

Đương nhiên đại bộ phận tu sĩ đều lựa chọn đường ai nấy đi.

Chính cái gọi là cây đổ bầy khi tan. Khi cây đại thụ che trời Cực Diễm Môn này đổ, những thế lực phụ thuộc và phần tử không trung thành cũng sẽ không lựa chọn đi Tu Chân Giới Sở Quốc, kế thừa hương hòa Cực Diễm Môn.

- Ha ha. Lão phu đã tới muộn. Các vị trưởng lão, hộ pháp của Cực Diễm Môn đã thương nghị kế sách chạy trốn!

Một cỗ uy áp cuộn cuộn từ phía trên Cực Diễm Môn truyền đến, khí thế cường đại khiến dung nham Hòa Dong Tinh phía dưới Dong tinh đại diện nhộn nhạo một hồi, hỏa diễm bốc lên.

- Không tốt. Người này chính là tổ sư Diệp Lãnh Nhai của Ma Thiên Môn!

Tử Thiên tán nhân thở nhẹ một tiếng, thân hình “Bá” một cái biến mất, thuần di đến trên không Cực Diễm Môn.

Chúng tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trong Dong tinh đại diện lập tức trở nên hoảng sợ không yên.

Tổ sư Ma Thiên Môn Diệp Lãnh Nhai, đó chính là Ma đạo tối cường giả được công nhận của Tu Chân Giới Tam Tinh Vực hiện giờ, một thân tu vi đã đạt tới Hóa Thần đại viên mãn. Cao nhân tuyệt thế Hóa Thần Kỳ bình thường kém hẳn rất xa.

Tử Thiên tán nhân thuần di đến trời cao, chỉ thấy một lão già hắc bào thân hình cao lớn đứng sừng sững trên không Cực Diễm Môn.

Bá!

Đúng lúc này, phương xa lại thuần di tới một nam một nữ, xem khí thế không ngờ cùng là tu sĩ Hóa Thần Kỳ.

Trong vòng một ngày, ba vị tu sĩ Hóa Thần Kỳ tới Cực Diễm Môn.

Lập tức thần sắc chúng tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trong Dong tinh đại diện đều khó coi tới cùng, ngay cả Lam Hỏa tông chủ đều lộ ra vẻ cười khổ.

Vào giờ khắc này, bóng ma tuyệt vọng dần dần bao phủ lên toàn bộ Cực Diễm Môn.

Không ai biết, ở bên trên càng cao có một đôi mắt đang lạnh nhạt nhìn xuống diễn biến phía dưới.

--o0o--

671. Chương 602: Thái Thượng Tông Chủ (thượng)

Ba vị tu sĩ Hóa Thần Kỳ buông xuống Cực Diễm Môn đã từng là đệ nhất đại tông Tam Tinh Vực.

Trong lúc nhất thời, trong phạm vi mấy trăm dặm của Cực Diễm Môn. hàng ngàn hàng vạn tu sĩ đều chìm trong tuyệt vọng.

Nhân vật Hóa Thần Kỳ duy nhất của Cực Diễm Môn - Tử Thiên tán nhân khoanh tay đứng trên hư không, trên mặt lộ vẻ kinh dị nhưng lập tức khôi phục trấn định.

Ở đối diện lão, ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ gồm cả Diệp Lãnh Nhai giống như ba ngọn núi lớn không thể lay chuyển sừng sững trước mặt Cực Diễm Môn.

Diệp Lãnh Nhai là tổ sư của Ma Thiên Môn. hai tu sĩ Hóa Thần Kỳ một nam một nữ bên cạnh lão nhìn qua thật trẻ tuổi. Nữ chừng hai bảy hai tám. nam cũng chừng trên dưới ba mươi.

Hai người này chính là tu sĩ mới tấn chức Hóa Thần Kỳ trong trăm năm nay của Tam Tinh Vực, hơn nữa thời gian tấn chức cũng hơn kém nhau năm năm khiến cho vô số tu sĩ ngoại giới phỏng đoán.

Ma Thiên Môn trong vòng năm năm đồng thời sinh ra hai tu sĩ Hóa Thần Kỳ, mà còn là hai vị trưởng lão Nguyên Anh Kỳ có tiềm lực lớn nhất lúc trước. Trong này chắc có gì bí ẩn...

- Tử Thiên tán nhân. Chẳng lẽ ngươi còn vọng tưởng chống lại chúng ta sao? Nể tình ngươi cùng là tu sĩ Hóa Thần Kỳ, ta có thể cho ngươi tự do lựa chọn hai con đường. Hoặc là rời Cực Diễm Môn. sống cuộc

sống tán tu không ràng buộc của người. Hoặc là quy hàng Ma Thiên Môn ta. hưởng thụ vị trí trưởng lão của đệ nhất Ma tông Tam Tinh Vực.

Diệp Lãnh Nhai hiển nhiên biết tu sĩ cùng cấp Tử Thiên tán nhân này, cũng không lập tức động thủ mà lên tiếng khuyên bảo.

Một tu sĩ Hóa Thần Kỳ có thể mang đến trở ngại rất lớn cho kế hoạch của bọn họ. Nếu có thể khuyên đổi phương rồi đi vậy thì không còn gì tốt hơn.

Tử Thiên tán nhân cũng không trả lời, ánh mắt đảo qua ba gã tu sĩ Hóa Thần Kỳ, thản nhiên nói:

- Không biết Ma Thiên Môn người sẽ đối xử với vạn ngàn tu sĩ của Cực Diễm Môn chúng ta?

Đây cũng là vấn đề mà chúng tu sĩ Cực Diễm Môn bao gồm cả đám người Lam Hỏa Tông chủ. Bách Luyện đại sư vô cùng quan tâm.

- Chỉ có hai con đường: quy hàng Ma Thiên Môn hoặc là chết trong tay chúng ta. Chỉ cần ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ chúng ta liên thủ, vạn ngàn tu sĩ Cực Diễm Môn này nhiều nhất chỉ có một phần tư có thể chạy thoát. Nhưng là ở chung quanh Cực Diễm Môn người còn ẩn núp mấy chục tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trận doanh Ma Thiên Môn chúng ta. Hừ hừ...

Diệp Lãnh Nhai bề nghề toàn bộ Cực Diễm Môn, giọng điệu quyết đoán không hề có đường thương lượng. Khí thể trên người hắn càng ngày càng khủng bố, bốn phía theo đó sinh ra gió bão màu xám, khiến cho trong phạm vi mấy trăm dặm chìm trong một loại áp lực.

- Quy hàng hoặc là chết!

Bách Luyện đại sư vừa nghe lời ấy, trên mặt lửa giận thiêu đốt, khóe mắt như muốn rách ra nhưng trong nội tâm lão lại chìm trong một loại tuyệt vọng thật sâu.

Bình thường tu sĩ cảm tình không sâu với Cực Diễm Môn, vì sống tạm có thể lựa chọn quy hàng nhưng Bách Luyện đại sư hiển nhiên không ở trong số này. Lão cùng Thái thượng tông chủ của Cực Diễm Môn có giao tình rất sâu, từng nhận ân huệ vô cùng của Trương Hằng.

Nếu không có Trương Hằng, hiện tại e là lão đã sớm hóa thành cát bụi, nào có cơ hội tấn chức Nguyên Anh Kỳ?

Lam Hỏa tông chủ nghiêng chặt rằng, nắm chặt hai đấm, trên người đột nhiên tràn ra một cỗ khí thể thấy chết không sờn.

Ngoài hai người bọn họ, Hắc Báo, Bích U tiên tử, Thiên Lai thượng nhân cùng với một ít tu sĩ Nguyên Anh Kỳ khác trung với Cực Diễm Môn cũng đều đã chuẩn bị thể chết liều một phen.

Tử Thiên tán nhân ngửa mặt lên trời hét dài:

- Nếu đã như vậy, Cực Diễm Môn ta liền lựa chọn ngọc đá cùng tan, tuyệt không quy hàng!

- Ngọc đá cùng tan, tuyệt không quy hàng!

Trên người Hắc Báo bốc lên hỏa diễm màu đen rào rào, “Vù” một tiếng cũng bay lên hư không.

Ở trong môn phái, tu vi của Hắc Báo gần với ba người đám Tử Thiên tán nhân, chính là yêu thú đỉnh cấp Hóa Hình Kỳ đại viên mãn. Nếu như liều mạng không tiếc mọi giá, trong thời gian ngắn có thể chống lại tu sĩ Hóa Thần sơ kỳ vài hiệp.

Khí thể trên người Hắc Báo ngưng tụ tới cực điểm, nhắm chuẩn nữ trưởng lão Hóa Thần sơ kỳ của Ma Thiên Môn.

- Ngọc đá cùng tan, tuyệt không quy hàng!

Lam Hỏa tông chủ cũng bay lên bầu trời mang theo bốn năm tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cùng ba gã tu sĩ Hóa Thần Kỳ giằng co.

- Đom đóm cũng dám sánh với mặt trăng!

Tổ sư Ma Thiên Môn Diệp Lãnh Nhai nhấc một bàn tay, trong hư không hình thành vô số gió lốc màu xám mang theo từng cột lớn màu đen cuồng bạo hướng về phía đám người Tử Thiên tán nhân.

Hô!

Không gian mơ hồ run lên, uy thế không thể chống cự từ trong tay Diệp Lãnh Nhai bùng nổ.

Đây là thực lực của Hóa Thần Kỳ đại viên mãn, đứng ở đỉnh Tam Tinh Vực, bề ngễ hết thấy, nắm giữ vận mệnh tất cả sinh linh.

- Đều tránh ra!

Tử Thiên tán nhân thần thức truyền âm. trong thanh âm mang theo vẻ lo lắng và kinh hoàng.

Cùng lúc đó hai tay lão lần lượt thay đổi, hình thành hai tấm lưới lớn màu tím, xoay tròn đan xen, hình thành một hình nón rộng ruột giống như lốc xoáy.

Ầm~

Bão táp màu đen cùng cột sáng màu đen oanh kích lên tầng phòng ngự do Tử Thiên tán nhân toàn lực thi triển ra.

Hai tấm lưới lớn màu tím đan xen hình thành tầng phòng ngự chỉ ngăn cản vụn vụn nửa hô hấp liền bị phá vỡ.

Pháp thuật công kích cuồng bạo giống như nước lũ vỡ để nhằm phía tu sĩ bậc thấp đang chạy tán loạn của Cực Diễm Môn.

- Tất cả tu sĩ Cực Diễm Môn, không đầu hàng giết không tha!

Thanh âm U lãnh của tổ sư Ma Thiên Môn vang vọng phạm vi ngàn dặm.

Giết không tha!

- Diệp tiên bối, chúng ta đầu hàng!

Có mấy tên tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cắn răng một cái, bay thẳng đến trận doanh Ma Thiên Môn.

- Tốt lắm, người đầu hàng không chết. Tu sĩ Nguyên Anh Kỳ sẽ lập tức trở thành trưởng lão vinh dự của Ma Thiên Môn ta.

Diệp Lãnh Nhai thấy có tu sĩ Nguyên Anh Kỳ quy hàng không khỏi lộ vẻ vui mừng.

Nếu toàn bộ Cực Diễm Môn đoàn kết một thể, liệu chết phản kháng cho dù bọn họ có ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ ứng phó cũng có vẻ ăn không tiêu.

- Tất cả tu sĩ đầu hàng đều bay sang bên này, cùng chúng ta tiêu diệt Cực Diễm Môn! Diệp Lãnh Nhai ta với tâm ma phát thề, chỉ cần các người thật lòng đầu nhập Ma Thiên Môn, nhất định sẽ không phụ các người.

- Các người nên biết. Diệp tổ sư lão nhân gia là một người cực coi trọng nghĩa khí. Chỉ cần thật lòng đầu nhập Ma Thiên Môn chúng ta, sẽ không sát hại các người. Lão nhân gia người đều đã thề tâm ma. các người còn không yên tâm?

Tên trưởng lão thanh niên Hóa Thần Kỳ cũng ở một bên phụ họa, thanh âm sang sảng có lực, khiến cho phần đông tu sĩ Cực Diễm Môn rục rịch không thôi.

- Bọn người kia thật là gió chiều nào xoay chiều ấy!

Bách Luyện đại sư cười nhạt.

Ánh mắt Lam Hỏa tông chủ ảm đạm, thấp giọng nói:

- Bọn họ vốn sợ uy thế Cực Diễm Môn mới gia nhập trận doanh chúng ta, giờ phút này phản bội cũng thật bình thường.

- Vậy chúng ta làm sao bây giờ...

Bách Luyện đại sư đã không tính toán sống qua hôm nay.

Vài thành viên trung tâm của Cực Diễm Môn đều trầm mặc.

- Nếu Thái thượng tông chủ còn ở đây...

Trong đầu bọn họ đột nhiên sinh ra ý tưởng như thế.

- Ha ha... Vì sao các ngươi không đi quy hàng?

Không biết khi nào phía trước mấy người có thêm một nam thanh niên.

--o00o--

672. Chương 603: Thái Thượng Tông Chủ (hạ)

Nam nhân lên tiếng không biết từ khi nào xuất hiện ở nơi này, nhưng sự tồn tại của hắn lại làm cho người ta có một loại cảm giác cực kỳ hợp lý, dường như hắn đã ở nơi này một ngàn năm.

Khi hắn nói chuyện, đám người Lam Hỏa Tông chủ, Bách Luyện đại sư còn chưa chính thức cảm thấy có gì khác thường.

- Phản đồ! Ngươi quy hàng Ma Thiên Môn cũng thôi, còn muốn kéo cả chúng ta. Muốn chết...

Bách Luyện đại sư còn không thấy rõ gương mặt nam nhân kia, chỉ là quát mắng một trận.

Nhưng khi lão nói đến hai từ “Muốn chết”, lời nói kế tiếp lại bị nuốt trở vào trong bụng, trên mặt lộ ra vẻ như gặp quỷ.

Lam Hỏa Tông chủ thì trợn mắt há hốc mồm nhìn nam nhân trước mắt, từ khiếp sợ ban đầu chuyển thành nghi ngờ cuối cùng lại lộ ra vẻ mừng như điên. Hắn rung giọng nói:

- Ngươi... Người là Thái thượng Tông chủ?

Trong thời gian nửa hô hấp, thần sắc Lam Hỏa tông chủ liên tục biến hóa mấy lần.

Trương Hằng thần nhiên đi đến trước hai người, cười nói với Bách Luyện đại sư:

- Trăm năm không gặp, tính tình đại sư vẫn nóng nảy như thế.

Giọng điệu của hắn giống như cùng bằng hữu tán gẫu việc nhà.

- Thái thượng Tông chủ, ngài đã trở lại!

Bách Luyện đại sư cùng Lam Hỏa Tông chủ lại không cách nào bình tĩnh như Trương Hằng, đầy kích động nhìn hắn.

Bách Luyện đại sư kích động vô cùng, trong nhất thời quên chệnh lệch thân phận của nhau, đi tới trước mặt Trương Hằng, lấy tay nắm chặt tay áo hắn.

- Rốt cục ngài đã trở lại, lần này Cực Diễm Môn cũng có thể thoát được đại kiếp nạn.

Bách Luyện đại sư lệ rơi đầy mặt, không chỉ bởi vì vị cứu tinh Trương Hằng tới mà lão cùng Cực Diễm Môn cùng với Trương Hằng cũng có quan hệ sâu xa.

Trương Hằng mỉm cười, nhìn Bách Luyện đại sư trước mắt lại nói với Lam Hỏa tông chủ:

- Lam Hỏa. Từ trước khi ta đi ngươi chỉ là một tu sĩ mới vào Nguyên Anh Kỳ. Hiện giờ chương quản Cực Diễm Môn, khí độ cùng tu vi đều vượt xa thường nhân một bậc.

- Thái thượng Tông chủ xin giáng tội! Đều là Lam Hỏa vô năng, để Cực Diễm Môn lưu lạc tới nông nỗi này.

Lam Hỏa phịch một tiếng, quỳ rạp xuống đất, trên mặt lộ ra xấu hổ và tự trách thật sâu.

Lúc Trương Hằng cùng Quách Phong tọa trấn Cực Diễm Môn, đảm nhiệm vị trí Tông chủ, Cực Diễm Môn là đệ nhất đại tông Tam Tinh Vực không người hoài nghi. Địa vị không ai có thể lay chuyển.

Mà khi vị trí tông chủ này rơi xuống trên người hắn, lại trở mắt nhìn môn phái dần dần xuống dốc. Từ ngôi vị đệ nhất đại tông rơi xuống thậm chí còn bị thế lực đối địch đánh lên Tông môn, tùy ý đối phương khi dễ.

Lam Hỏa Tông chủ quỳ xuống với một thanh niên, tình cảnh này lập tức khiến cho không ít tu sĩ tại tràng chú ý.

Tông chủ của đại phái siêu cấp lại quỳ xuống trước người khác, lại còn lộ vẻ tự trách và xấu hổ. Điều này đủ khơi dậy lòng tò mò của bất luận kẻ nào.

Nên biết rằng, Cực Diễm Môn xem như nổi bật trong hàng đại phái siêu cấp, địa vị tông chủ ở Tam Tinh Vực cũng cực kỳ hiển hách.

- Lam Hỏa tông chủ vậy là sao nhi? Không ngờ lại quỳ trước một thanh niên xa lạ.

- Chờ một chút! Ta nhìn thanh niên kia dường như khá quen mắt, từng thấy ở nơi nào mà lại nghĩ không ra.

Tử Thiên tán nhân cùng Hắc Báo đang giằng co với ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ trên hư không, ánh mắt đảo qua thanh niên phía dưới đều lộ ra vẻ khiếp sợ.

- Thái thượng tông chủ! Là Thái thượng tông chủ!

Hai người lộ ra vẻ mừng như điên.

Ngay sau đó, đám tu sĩ Nguyên Anh Kỳ Bích U tiên tử, Thiên Lai thượng nhân cũng đều nhận ra thân phận của Trương Hằng, trong mắt lộ ra kính sợ thật sâu.

- Thái thượng tông chủ!

- Thái thượng tông chủ đã trở lại!

Toàn bộ Cực Diễm Môn đều sôi trào, ánh mắt mọi người đều tập trung lên người thanh niên nhìn qua như bình thường kia.

Trong trận doanh Ma Thiên Môn, ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ cùng với chúng tu sĩ mới quy hàng đều sắc mặt đại biến, khó coi tới cùng.

- Thái thượng tông chủ? Chẳng lẽ là người trong truyền thuyết kia...

Thần thức Diệp Lãnh Nhai đảo qua Trương Hằng lại nhìn không thấu hư thật của đối phương, trong lòng hoảng sợ.

Trong thần thức của hắn quét qua, Trương Hằng căn bản giống như không khí, dường như nơi đó căn bản không có ai. Nhưng dùng mắt thường nhìn lại, đối phương lại quả thật là tồn tại.

- Ha ha. Trương mỗ vừa tới Cực Diễm Môn liền phát hiện nơi này náo nhiệt dị thường.

Trương Hằng thản nhiên bước đi, giẫm trên hư không, thân thể từng bước lên cao nhưng trên người không có một điểm linh khí dao động nào. Trong vô hình có một cỗ lực lượng người thường khó thể do lường khiến hắn lên không, vượt qua phương thức phi hành tầm thường.

Phương thức di động quỷ dị như thế khiến ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ chấn động tâm thần.

Ở trong mắt bọn họ, Trương Hằng ở vào một cảnh giới rất cao xa, dĩ nhiên vượt qua sự tưởng tượng của bọn họ.

- Trước khi người này rời Tam Tinh Vực đã có thực lực Hóa Thần đỉnh, sau trăm năm hiện tại hắn sẽ là loại cảnh giới nào? Với tư chất lúc trước của hắn, lại qua Chu Vương Triều, hiện tại hơn phân nửa đã bước vào Hợp Thể Kỳ.

Trong lòng ba người Diệp Lãnh Nhai đều cho ra một kết luận đáng sợ.

Hợp Thể Kỳ!

Đó chính là nhân vật mà toàn thể Tu Chân Giới Tam Tinh Vực đều không thể với tới.

Hóa Thần Kỳ chính là tuyệt thế cao nhân, ở phía sau không chế thế cục của cả Tu Chân Giới. Vậy Hợp Thể Kỳ cao tầng hơn sẽ có được uy năng cường đại cỡ nào?

Trong lúc nhất thời, toàn trường lặng ngắt như tờ.

Trong lòng mọi người đều đang đoán, đoán xem Trương Hằng rốt cục là tu sĩ cấp bậc gì, đoán hẳn có tới quốc gia trong mộng trong truyền thuyết - Chu Vương Triều hay chưa?

- Các hạ... chính là Thái thượng tông chủ của Cực Diễm Môn - Trương Hằng?

Diệp Lãnh Nhai nhìn nam nhân thanh niên thực lực không rõ cách đó không xa, cẩn thận dị thường hỏi.

Không biết đã bao nhiêu năm, hẳn lại một lần nữa ở vào trạng thái sợ hãi này.

Từ khi hắn tấn chức Hóa Thần Kỳ thậm chí là Hóa Thần đại viên mãn, chưa từng có ai có thể khiến trong lòng hắn thấp thòem lo âu, như miếng băng mỏng như vậy.

- Thái thượng tông chủ? Có lẽ vậy. Nhưng ta quả thật là Trương Hằng, là Trương Hằng đã rời Tam Tinh Vực hơn trăm năm lại trở lại cố hương.

Trong giọng nói của Trương Hằng mang theo một loại ý tứ khác, làm như thở dài trừ tình, lại như thần thổ nhớ lại.

Vào giờ khắc này, hắn chìm vào một loại ý cảnh cực kỳ mâu thuẫn.

Nghe xong lời nói bằng phẳng thản nhiên lại có ý tứ đặc thù của trương hằng, ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ lập tức như lọt hố băng.

Rời Tam Tinh Vực hơn một trăm năm, lại trở về cố hương?

Nói như thế, hẳn thật sự đã tới Chu Vương Triều.

Lúc mới bắt đầu bọn họ còn ôm tâm lý may mắn rằng năm đó đối phương cũng không rời Tam Tinh Vực mà vẫn tiềm tu ở Cực Diễm Môn, vào thời khắc môn phái nguy cấp nhất mới ra tay.

- Tiền bối, ngài đã đi qua Chu Vương Triều?

Diệp Lãnh Nhai run giọng nói, lần đầu dùng xưng hô tôn kính.

Trương Hằng nở nụ cười:

- Chu Vương Triều? Ồ, quả thật là một nơi không tồi. Lớn hơn Tam Tinh Vực ngàn vạn lần, thiên tài địa bảo vô số, phẩm chất linh khí lại càng gấp Tam Tinh Vực trăm lần trở lên. Tóm lại, đó là một nơi tràn ngập kỳ ngộ cùng khiêu chiến.

Vài câu miêu tả qua loa đại khái lập tức khiến chúng tu sĩ động tâm vô cùng.

- Phẩm chất linh khí gấp Tam Tinh Vực trăm lần trở lên!

Đám tu sĩ này đều lộ vẻ điên cuồng.

Nếu có thể khiến phẩm chất linh khí của Tam Tinh Vực đề cao trăm lần... Không, chỉ cần có thể đề cao gấp mười, bọn họ có tin tưởng đột phá công cùm hiện tại, thực lực tăng nhiều.

- Đương nhiên." Kim Đan Nguyên Anh đầy đất chạy, Hóa Thần Hợp Thể đỉnh đầu phi" cũng là một loại hiện trạng của Chu Vương Triều.

Khóe miệng Trương Hằng nở vài tia cười nhạt, lại đại khái thuyết minh cấp bậc tu chân của Chu Vương Triều một chút.

- Kim Đan Nguyên Anh đầy đất chạy, Hóa Thần Hợp Thể đỉnh đầu phi.

Đám tu sĩ này trong lòng hoảng sợ tột cùng, đột nhiên đối với Chu Vương Triều tràn ngập sợ hãi vô cùng.

Kim Đan Nguyên Anh quả thật không bằng chớ, Hóa Thần Hợp Thể cũng không đáng giá. Nếu bọn họ đi nơi đó, còn không phải bị bóp chết giống như bóp một con kiến.

Diệp Lãnh Nhai chợt từ trong lời nói của Trương Hằng nắm được một ít tin tức, trong lòng nghi hoặc trôi dạt, thầm nghĩ: “Hay là Trương Hằng này đi Chu Vương Triều, ở nơi đó giống như con kiến không thể sinh tồn mới trở về Tam Tinh Vực?”

“Đúng, nhất định là như vậy. Chu Vương Triều nhiều tu sĩ đỉnh cấp như vậy, theo quy luật Đảo thải, Trương Hằng hẳn không chịu đựng nổi cho nên mới trở lại Chu Vương Triều. Chính cái gọi là thà làm đầu gã không làm đuôi phượng”.

Sau khi Diệp Lãnh Nhai cho ra kết luận này, vẻ kính sợ trong ánh mắt nhìn phía Trương Hằng lập tức bớt đi vài phần, vội vàng đem phỏng đoán của mình nói cho hai trưởng lão Hóa Thần Kỳ bên cạnh.

- Đúng. Trương Hằng này khẳng định là kẻ Đào thải của Chu Vương Triều, lúc này mới trở về Tam Tinh Vực. Chúng ta không cần quá sợ hãi, cùng nhau liên thủ có lẽ có thể liều mạng.

Trên người hai gã trưởng lão Hóa Thần Kỳ lại lần nữa dâng lên một cỗ chiến ý.

- Tất cả mọi người không cần sợ. Trương Hằng này khẳng định là kẻ Đào thải của Chu Vương Triều, hiện tại trở lại Tam Tinh Vực, đến khi dễ những người ở cổ hương chúng ta đây.

Rất nhanh một tin tức truyền đi giữa chúng tu sĩ bậc cao của Ma Thiên Môn.

- Mẹ kiếp, thì ra là một kẻ Đào thải. Vừa rồi còn bị hắn dọa sợ.

- Nói đúng lắm, mọi người không cần sợ.

Trương Hằng đứng trong hư không, đột nhiên phát giác những xô xát trong trận doanh Ma Thiên Môn, ánh mắt những tu sĩ này nhìn về phía mình biến hóa rất lớn. Từ kính sợ cùng sợ hãi trước đó chuyển thành khinh miệt.

Biến hóa như thế khiến Trương Hằng kinh ngạc trong lòng, thần thức vô thanh vô tức đảo qua. rốt cục biết rõ ràng là nguyên nhân gì.

- Trương Hằng ta lại trở thành kẻ Đào thải của Chu Vương Triều từ khi nào?

Sau khi Trương Hằng biết được nguyên nhân chân thật, không khỏi cười khổ.

Sức tưởng tượng của đám tu sĩ này cũng quá phong phú.

Hoặc là nói, bọn họ vốn có một loại tâm lý lừa mình dối người.

- Dám hỏi Trương đạo hữu. nếu người đã đi Chu Vương Triều hiện tại vì sao lại trở lại nơi hoang vu chúng ta đây? Chẳng lẽ muốn đem những tu sĩ chúng ta đều tới Chu Vương Triều? Ha ha ha...

Diệp Lãnh Nhai ngửa mặt cười dài, khí thế trên người như sóng lớn vỗ bờ, bao phủ phạm vi mấy trăm dặm. Uy năng lớn lao của Hóa Thần Kỳ đỉnh lại khiến Cực Diễm Môn chìm trong một bầu không khí áp lực khủng bố.

- Ta thật muốn nhìn một cái, Trương Hằng các hạ trải qua hơn một trăm năm ở Chu Vương Triều có thực lực thế nào?

Diệp Lãnh Nhai cười khế, nháy mắt đối với hai người bên cạnh.

Lập tức ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ đứng thành hình tam giác, ba cỗ khí thế kinh thế hãi tục tụ tập cùng một chỗ. Trên trời mây đen cuộn cuộn, lôi điện chớp lóe.

Không khí tử vong áp lực khiến cho chúng tu sĩ Cực Diễm Môn trừ Trương Hằng đều lộ vẻ kính sợ.

- Ôi... Cứ muốn bức ta động thủ sao?

Trương Hằng lắc đầu, khe thở dài một hơi rồi chậm rãi nhấc tay lên.

--o00o--

673. Chương 604: Đập Ruồi

Trương Hằng lắc đầu, khẽ thở dài một hơi. Dưới sự dõi mắt của phần đông tu sĩ, hắn chậm rãi nhấc tay lên.

Nhìn động tác của hắn phối hợp với vẻ mặt, bộ dạng dường như rất không tình nguyện, ngay cả nâng tay đều bị bức bất đắc dĩ, miễn cưỡng tột cùng.

Tóm lại một câu: Động tác của Trương Hằng không hề có một chút khí thế.

Không hề có phong phạm cao thủ.

Tình cảnh như thế khiến chúng tu sĩ Cực Diễm Môn kinh ngạc không thôi.

Trái lại ở một bên khác, ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ đều phóng ra khí thế kinh thế hãi tục, đứng thành hình tam giác trong hư không, ba cỗ khí thế cường giả hội tụ thành một đoàn, nghiêm nhiên đạt tới đỉnh của Tam Tinh Vực.

Ba người này bao gồm cả tổ sư Diệp Lãnh Nhai đều lộ vẻ ngưng trọng như gặp đại địch.

Mặc dù bọn họ đoán Trương Hằng chỉ là người bị Đào thải của Chu Vương Triều nhưng trước khi đối phương rời Tam Tinh Vực cũng đã uy danh lan xa.

Cho dù là khiếp sợ uy danh của đối phương, ba người bọn họ đều phải đối đãi vô cùng cẩn thận.

Vào giờ khắc này, ánh mắt của vạn ngàn tu sĩ toàn bộ Cực Diễm sơn đều tụ tập ở nơi hai bên giảng co.

- Tông chủ. Ngài thấy Thái thượng tông chủ có thể ngăn được công kích của ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ liên thủ không?

Một tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của Cực Diễm Môn hết sức khẩn trương hỏi Lam Hỏa:

- Nếu như không được, cũng có thể để Đại trưởng lão đi hiệp trợ Thái thượng tông chủ. Lấy một địch ba, dù sao cũng không công bình.

- Không cần, một mình Thái thượng tông chủ là đủ rồi.

Tử Cực tán nhân vẻ mặt tự tin, giọng điệu cực kỳ khẳng định.

- Nhưng... lấy một địch ba?

Trong lòng tu sĩ Nguyên Anh Kỳ kia vẫn có chút phập phồng. Hắn gia nhập Cực Diễm Môn sau khi Trương Hằng rời Tam Tinh Vực, hết sức sợ hãi đối với thực lực đám tu sĩ Hóa Thần Kỳ Diệp Lãnh Nhai. Mà Trương Hằng dù sao cũng là nhân vật truyền thuyết rời Tam Tinh Vực đã lâu, cụ thể là tu sĩ cảnh giới gì còn rất khó nói.

- Lấy một địch ba thì sao?

Bách Luyện đại sư ha ha cười:

- Chân chính không công bằng tuyệt đối không phải Thái thượng tông chủ mà là ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ Diệp Lãnh Nhai kia. Người thật cho rằng Thái thượng tông chủ là bị Chu Vương Triều đào thải? Tam Tinh Vực nhiều năm như vậy qua đi cũng không phải không ai đi Chu Vương Triều, vì sao không ai trở về?

Lam Hỏa tông chủ cũng gật đầu đồng ý:

- Truyền thuyết tu sĩ đỉnh cấp của Chu Vương Triều có hàng ức vạn. bọn họ tùy tiện tới vài người cũng có thể xưng vương xưng bá Tam Tinh Vực ta. Nhưng vì sao bọn họ đều không tới? Trong này khẳng định có hạn chế gì, cho dù là tu sĩ bình thường của Chu Vương Triều không thể dễ dàng tiến vào Tam Tinh Vực chúng ta.

- Thì ra là thế.

Tên tu sĩ Nguyên Anh Kỳ kia bừng tỉnh, thầm nghĩ: “Khẳng định Thái thượng tông chủ không phải là kẻ bị đào thải của Chu Vương Triều. Rất có khả năng hắn là tinh anh nơi đó, thậm chí là nhân vật đứng ở đỉnh!”

- Ra tay!

Đúng lúc này, trên người ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ nở rộ hắc quang, đồng thời tế ra Thông linh Pháp bảo của mình. Ba cỗ ma khí cuộn cuộn mang theo uy năng không ai bì nổi hóa thành ba ngọn núi đen bao trùm tới Phương Hàn.

Đối mặt với công kích thanh thế mệnh mông cuộn cuộn như thế, đối là bất kỳ tu sĩ Tam Tinh Vực nào đều không có khả năng sống sót.

Đó chính là ba kiện Thông linh Pháp bảo trong truyền thuyết!

Đủ khiến cho bất kỳ tu sĩ Hóa Thần Kỳ còn lại của Tam Tinh Vực phải đổ mắt.

Tam Tinh Vực tương đối với Chu Vương Triều mà nói chính là nơi thâm sơn cùng cốc. Một kiện Thông linh Pháp bảo hạ phẩm đều là trân bảo hiếm có, người có được đều có thể đếm trên đầu ngón tay.

Cùng lúc đó, tay của Trương Hằng cũng chậm rãi nâng lên cao, vô cùng xảo diệu phù hợp cùng một chỗ với công kích của ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ. Bọn họ giống như diễn luyện qua vạn lần.

Ba!

Trương Hằng lười biếng nhấc tay đập về phía ba người kia, trong hư không vang lên một tiếng vang không lớn không nhỏ.

Chúng tu sĩ đều ngừng hô hấp, muốn kiến thức thực lực chân chính của Thái thượng Tông chủ trong truyền thuyết một chút.

Nhưng sau khi Trương Hằng nhấc tay lên vỗ xuống, ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ kia không có gì khác thường, khí thế trên người vẫn giữ nguyên ở điểm cao nhất, tản mát ra uy lực không thể ngăn cản.

- Ha ha ha...

Diệp Lãnh Nhai như trút sấm nặng, không khỏi cất tiếng cười to:

- Đây là thực lực của “Thái thượng tông chủ” trong truyền thuyết của Cực Diễm Môn?

Không biết vì sao, khi Trương Hằng hơi nâng tay chụp hờ, hắn lại cảm nhận được một cỗ áp lực lớn lao không thể ngăn cản, máu toàn thân đều ngừng trong khoảnh khắc đó.

Mà sau khi Trương Hằng đưa tay đập hờ, cỗ áp lực lớn lao khó tin đó đột nhiên biến mất.

Càng trọng yếu hơn là ba người bọn họ lông tóc vô thương.

- Ha ha ha...

Trong trận doanh Ma Thiên Môn, chúng tu sĩ cũng đều cất tiếng cười to.

- Hắn nghĩ rằng mình là tiên nhân hạ phạm, nhẹ nhàng vung tay lên là có thể giết chết ba vị tu sĩ Hóa Thần Kỳ?

- Chẳng lẽ người này tẩu hỏa nhập ma, thần kinh có vấn đề, mắc chứng hoang tưởng?

- Ha ha ha...

Vào lúc này tiếng cười không ngớt. phát ra đủ loại phỏng đoán đối với hành vi của Trương Hằng.

Ở một bên khác, sắc mặt chúng tu sĩ Cực Diễm Môn đều khó coi đến tột cùng.

Những tu sĩ này đều không từng đoán trước Thái thượng tông chủ được gửi gắm tất cả hy vọng dĩ nhiên là danh không xứng với thật.

Tuy nhiên, mấy người với Tử Thiên tán nhân, Bách Luyện đại sư, Lam Hỏa tông chủ cầm đầu vẫn ôm tự tin mãnh liệt đối với Trương Hằng như trước.

- Haizzz...

Trương Hằng xem phản ứng của mọi người vào trong mắt, không tự chủ than nhẹ. Đường như đang trào phúng, lại giống như cười lạnh.

Rắc!

Trong hư không đột nhiên truyền đến một tiếng giong vang khiến tất cả các tu sĩ cất tiếng cười to đều cứng đờ mặt.

Theo tiếng giong vang này, một kiện Thông linh Pháp bảo trên bầu trời lập tức hóa thành mảnh nhỏ.

Một kiện Thông linh Pháp bảo hóa thành tro bụi.

Phốc!

Cùng lúc kiện Thông linh Pháp bảo bị hủy diệt, tổ sư Ma Thiên Môn Diệp Lãnh Nhai mặt trắng bệch, đột nhiên phun ra một búng máu, thân thể ở trong hư không lung lay muốn ngã.

Rất hiển nhiên chủ nhân của Thông linh Pháp bảo này chính là Diệp Lãnh Nhai, sau khi liên lụy khiến tâm thần hắn bị trọng thương.

Rắc!!!

Rắc!!!

Hai tiếng giong vang khác gần như đồng thời phát ra ngay Sau đó, Tiếng vang xúc động tâm linh chúng tu sĩ.

Phốc! Phốc!

Hai trưởng lão Hóa Thần Kỳ khác của Ma Thiên Môn đồng loạt phun một búng máu, bị thương nặng thậm chí còn nghiêm trọng hơn tổ sư Diệp Lãnh Nhai vài phần.

Thịch thịch!

Hai trưởng lão Hóa Thần Kỳ như điều đứt dây từ trên trời rơi xuống, đập trên mặt đất.

Đây là thực lực gì? Hời hợt giơ tay nhắc chân khiến ba kiện Thông linh Pháp bảo hóa thành bột mịn?

Điều này còn rung động hơn so với trực tiếp miểu sát ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ.

Bởi vì ở Tam Tinh Vực, Thông linh Pháp bảo vô cùng cứng rắn, là thứ gần như không thể chân chính phá hủy. Lực phòng ngự của nó cường đại hơn bản thân tu sĩ Hóa Thần Kỳ rất nhiều.

Có thể phát tay chôn vùi ba kiện Thông linh Pháp bảo, điều này chứng minh Trương Hằng tuyệt đối có thực lực miểu sát ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ.

- Người... Người...

Tổ sư Ma Thiên Môn Diệp Lãnh Nhai khó tin nhìn Trương Hằng, trong lòng sinh ra một cảm giác bi ai không hiểu.

Loại bi ai này thậm chí còn hơn sự sợ hãi của hắn đối với Trương Hằng.

Vừa rồi hắn đơn phương cho rằng Trương Hằng chẳng qua là người bị Đào thải của Chu Vương Triều, thực lực khẳng định không cao như trong tưởng tượng.

Nhưng giờ phút này, hắn mới phát hiện từ đầu chí cuối đối phương thủy chung đều coi mình như con kiến.

Con kiến, không hề khoa trương.

Di di đầu ngón tay là có thể tiêu diệt, so với con kiến thì có gì khác nhau đâu?

Có thể nói, Trương Hằng ngay cả tâm tình động thủ giết hắn cũng không có, ra tay cũng đều miễn cưỡng như vậy.

Thẳng đến lúc này, trong đầu Diệp Lãnh Nhai còn hiện ra vẻ lười biếng cùng bất đắc dĩ lúc Trương Hằng vừa mới bắt đầu ra tay.

Thật đáng buồn chính là con kiến như hấn còn tự cho là đúng, giương nanh múa vuốt hướng về một người không lồ.

Đây là chuyện đáng buồn, là buồn cười cỡ nào?

Khiến Diệp Lãnh Nhai bị ai nhất chính là, mình lại đảm đương một nhân vật như vậy.

Phốc!

Diệp Lãnh Nhai nghĩ tới đây, khí huyết dâng trào lại phun ra một búng máu, thân thể mới từ trên bầu trời rơi xuống.

Thịch!

Thân thể hấn đập xuống đất vừa khéo cùng hai tu sĩ Hóa Thần Kỳ khác tạo thành một hình tam giác.

Trương Hằng thương hại nhìn ba người bọn họ, thần sắc ngay sau đó khôi phục bình tĩnh, vỗ vỗ tay nói với Lam Hỏa tông chủ:

- Các người phụ trách xử lý chuyện kế tiếp đi.

- Dạ, Thái thượng tông chủ!

Lam Hỏa kích động vô cùng.

Thực lực Trương Hằng còn cường đại hơn so với sự tưởng tượng của hấn, như đập ruồi bọ liền đập cho ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ trọng thương.

- Tu sĩ trận doanh Ma Thiên Môn, toàn bộ nghe đây. Đầu hàng không chết!

Thanh âm sang sảng của Lam Hỏa trầm bổng toàn bộ Cực Diễm Môn cùng với khu vực quanh đó.

- Đúng rồi. Ta còn suýt thì quên đám tiểu tử ẩn núp bốn phía kia.

Trương Hằng đột nhiên nghĩ tới cái gì, vội vàng thò tay liên tục chớp hướng hư không.

Hô! Hô! Hô!

Cùng với một tràng tiếng thét chói tai, hai ba chục tu sĩ Nguyên Anh Kỳ kinh hãi run sợ ở phụ cận Cực Diễm Môn bị Trương Hằng trống rỗng hút qua.

Thịch Thịch Thịch Thịch...

Một đám như bóng cao sư bị kéo tới trước mặt Trương Hằng.

- Tha mạng... Trương tiền bối thứ tội!

Đám tu sĩ này từ trên mặt đất bò dậy, vội vàng tạ tội với Trương Hằng.

- Cho các người ba con đường. Thứ nhất: quy hàng Cực Diễm Môn, lấy tâm ma phát thệ vĩnh viễn không phản bội. Thứ hai: tha các người đi nhưng phải cam đoan vĩnh viễn không đối địch với Cực Diễm Môn, đồng dạng thệ tâm ma. Con đường cuối cùng tự nhiên là... Chết!

Trương Hằng đạm mạc vô cùng nói.

Hấn chậm rãi bước đi về phía ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ.

Chúng tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đều do dự, nhưng lại rất nhanh lựa chọn con đường của mình.

- Cực Diễm Môn có một Thái thượng tông chủ cường đại như vậy, không đầu nhập vào quả thật là đứa ngốc!

Đại bộ phận tu sĩ đều tình nguyện lựa chọn quy hàng Cực Diễm Môn.

Bọn họ có thể đoán trước, dưới sự trợ giúp của Trương Hằng Cực Diễm Môn nhất định trở thành tông môn cường đại nhất từ trước tới nay của Tam Tinh Vực.

- Chúng ta nguyện thần phục Thái thượng tông chủ, thần phục Cực Diễm Môn. Xin thề với tâm ma, vĩnh viễn không phản bội!

Tu sĩ trong trận doanh Ma Thiên Môn sau khi thảo luận với nhau, liền đồng thanh nói, quỳ hướng Trương Hằng.

- Hiện tại ta không phải tông chủ của Cực Diễm Môn, các người không cần quỳ với ta.

Trương Hằng thản nhiên nói.

- Bái kiến Lam Hỏa Tông chủ. Ta sẽ thật lòng thần phục Cực Diễm Môn, vĩnh viễn không phản bội.

Chúng tu sĩ lại đồng loạt quỳ hướng Lam Hỏa tông chủ.

Lam Hỏa nóng nảy, nói với Trương Hằng:

- Thái thượng Tông chủ, ngài đã về tới Tam Tinh Vực, ngôi vị tông chủ của Cực Diễm Môn này tự nhiên là phải giao cho người.

Trương Hằng vừa nghe lời này không khỏi nở nụ cười.

--o00o--

674. Chương 605: Tu Vi Chân Chính Của Thái Thượng Tông Chủ

- Ngôi vị tông chủ?

Trương Hằng không khỏi nở nụ cười, lắc đầu:

- Từ sau khi ta rời Tam Tinh Vực, chưa từng nghĩ tới trở về làm tông chủ Cực Diễm Môn này.

Dứt lời, Trương Hằng vẫn nện bước thong thả đi hướng ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ. Mặc dù trên người hắn không phóng ra bất kỳ khí tức cùng uy áp nhưng lại mang đến cho ba người Diệp Lãnh Nhai một loại ảo giác con kiến đứng trước mặt người khổng lồ.

- Thái thượng Tông chủ, đây là vì cái gì chứ? Nếu ngài không muốn đảm nhiệm tông chủ cũng có thể nhậm chức Đại trưởng lão môn phái. Có ngài ở đây tọa trấn, Cực Diễm Môn nhất định lưu truyền vĩnh viễn...

Lam Hỏa Tông chủ thập phần không hiểu nói.

Trương Hằng phát phát tay, ngăn cản hắn tiếp:

- Thế gian không có cái gì lưu truyền vĩnh viễn. Ta cũng không kỳ vọng Cực Diễm Môn có thể vĩnh viễn lưu truyền. Hơn nữa, không lâu sau này ta sẽ rời khỏi giới này... Những chuyện phía dưới cũng không rảnh quản nhiều. Hiện tại mọi thứ ta làm chỉ vì tận hết một phần trách nhiệm của ta mà thôi.

- Cái gì? Ngài sắp rời khỏi giới này?

Lam Hỏa Tông chủ, Bách Luyện đại sư cùng tất cả tu sĩ Cực Diễm Môn đều khiếp sợ đến cực điểm.

Rời khỏi giới này!

Đó không phải là phi thăng sao?

- Hóa vũ phi thăng!

Trong lúc nhất thời, khu vực nơi toàn bộ Cực Diễm Môn đều tĩnh mịch.

Giờ này khắc này, ngay cả hô hấp cùng tiếng tim đập đều có thể nghe rõ ràng như vậy.

Trong mắt mọi người nhìn phía Trương Hằng đều lộ ra một vẻ sùng kính tuyệt đối nhìn lên núi cao. Ngay cả ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ bao gồm Diệp Lãnh Nhai ở trong cũng không ngoại lệ.

Dời mắt toàn bộ Tam Tinh Vực, Hóa Thần Kỳ chính là nhân vật tuyệt đỉnh vô địch, về phần cảnh giới Hợp Thể Kỳ trở lên, bọn họ ngay cả nghĩ cũng không dám càng không nói đến hạng Độ Kiếp, Đại Thừa trong truyền thuyết.

Đột nhiên tổ sư Ma Thiên Môn Diệp Lãnh Nhai rốt cục hiểu được một sự thật: Trương Hằng cũng không phải kẻ bị Đào thải của Chu Vương Triều gì, bằng vào tu vi sắp phi thăng thượng giới của đối phương, đó tuyệt đối là nhân vật cấm kỵ đỉnh của giới này.

Đại Thừa Kỳ, tuyệt đối vô địch trong một giới.

Nhân vật như vậy còn để tâm đến ngôi vị một tông chủ trong thâm sơn cùng cốc Tam Tinh Vực này sao?

-Hô!

Lam Hỏa Tông chủ thở nhẹ một hơi, lúc này hắn mới phát hiện vừa rồi mình ý đồ đem vị trí tông chủ tặng cho Trương Hằng là buồn cười cỡ nào.

Cho dù đem vị trí bá chủ toàn bộ Tam Tinh Vực cho đối phương - nhân vật cấp bậc bán tiên, thì đối phương cũng khinh thường nhìn đến.

Đây là chênh lệch thật lớn giữa trình tự bất đồng.

Trong ánh mắt mọi người ngưỡng mộ sùng kính, Trương Hằng rốt cục đi tới trước mặt ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ.

- Tiền bối... Ngài?

Diệp Lãnh Nhai có chút không biết làm sao.

Giờ phút này, hắn nào còn có phong phạm tổ sư gì, tựa như một đứa bé làm sai chuyện gì, ngay cả tay để ở đâu cũng không biết.

- Từ hôm nay trở đi, ba người các ngươi chính là người thủ hộ trung thành nhất của Cực Diễm Môn.

Trương Hằng thần nhiên nói.

- Người thủ hộ?

Ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ không hiểu gì cả.

Trương Hằng thần sắc đậm mạc, vươn một đầu ngón tay điểm hướng Diệp Lãnh Nhai.

Diệp Lãnh Nhai chấn động tâm thần, chỉ cảm thấy máu trong thân thể đông lại, hô hấp gần như tạm dừng, không thể động đậy.

Ngón tay của Trương Hằng nhẹ nhàng điểm lên trên trán hắn.

Trong phút chốc thần sắc Diệp Lãnh Nhai trở nên đại ra chết lặng, nhưng theo Trương Hằng thu hồi canh tay, trên mặt hắn lại có vài tia linh động.

Đây chính là bí thuật Trương Hằng tự nghĩ ra: Ký Hồn Thuật, cần Hư Không Hỏa diễm làm cơ sở mới có thể thi triển.

Y theo cách cũ, Trương Hằng lại vươn đầu ngón tay điểm trên trán hai tu sĩ Hóa Thần Kỳ khác, thi triển Ký Hồn Thuật đối với bọn họ.

Đối với Trương Hằng giờ phút này mà nói, muốn giết tu sĩ Hóa Thần Kỳ chỉ cần một ý niệm.

Cho dù là cường giả cấp Phủ chủ cũng có thể bằng vào tinh thần uy năng cường đại vô cùng khiến cho tu sĩ cấp bậc Hóa Thần Kỳ hồn phi phách tán huống chi là Trương Hằng nhân vật cấp bậc Đại Thừa Kỳ này?

Bởi vì nhân vật Đại Thừa Kỳ trở lên đã không thể tiến vào Tam Tinh Vực, cho nên Trương Hằng mới quyết định không giết ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ này mà làm cho bọn họ tuyệt đối phục tùng Cực Diễm Môn.

Bởi vì tu sĩ Hóa Thần Kỳ ở Tam Tinh Vực chính là đỉnh cao.

- Từ hôm nay trở đi, sứ mạng duy nhất của các ngươi chính là thủ hộ Cực Diễm Môn, cùng chung hưng suy. Nếu có một ngày Cực Diễm Môn không còn tồn tại, các ngươi cũng không có ý nghĩa tồn tại.

Trong mắt Trương Hằng hiện lên một vệt lãnh quang.

- Dạ. chủ nhân.

Ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ run lên, kính sợ vô cùng.

Thu phục xong ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ, mọi chuyện kể tiếp đều dễ làm.

Dưới sự dẫn dắt của Lam Hỏa tông chủ. tất cả tu sĩ đều không dám phản kháng, đại bộ phận mọi người lựa chọn thần phục Cực Diễm Môn, đồng thời phát thề tâm ma vĩnh viễn không phản kháng.

Số ít tu sĩ lựa chọn rời đi đồng dạng cũng hạ lời thề tâm ma. từ nay về sau vĩnh viễn không đối địch với Cực Diễm Môn.

Sau khi giải quyết việc này, Lam Hỏa tông chủ bắt đầu chấn chỉnh lại Cực Diễm Môn.

Sau khi hấp thu huyết mạch mới mẻ Ma Thiên Môn, thực lực của Cực Diễm Môn tăng nhiều, vượt xa thời kỳ đỉnh nhất trong lịch sử.

Nửa tháng sau. Cực Diễm Môn “Đông Sơn tái khởi”, không hề nghi ngờ trở thành đệ nhất đại tông Tam Tinh Vực, không ai có thể kháng cự.

Đồng thời tất cả tu sĩ Tam Tinh Vực đều biết một tin tức rung động lòng người:

Thái thượng Tông chủ của Cực Diễm Môn dĩ nhiên là tu sĩ Đại Thừa Kỳ sắp “Hóa vũ phi thăng”.

Ở Tam Tinh Vực, đây tuyệt đối là đệ nhất nhân trước nay chưa từng có.

Sau khi biết được tin tức này, lại có rất nhiều tu sĩ cao cấp nghe danh mà đến, gia nhập Cực Diễm Môn, kỳ vọng có thể nhìn thấy tiên nhân Đại Thừa Kỳ trong truyền thuyết một chút, Thậm chí không ít tu sĩ Hóa Thần Kỳ chủ động khấn cầu nhậm chức trưởng lão vinh dự của Cực Diễm Môn.

Trong mấy ngày này, Trương Hằng cự tuyệt tiếp kiến bất luận kẻ nào, một lòng cho phân thân thứ hai bắt đầu khôi phục tu vi.

Trong Linh hạch không gian, bóng người màu bạc đại biểu phân thân thứ hai không nhanh không chậm hấp thu quang lưu màu vàng bốn phía, thân thể cũng dần dần chuyển hóa sang màu vàng nhạt, thực lực tăng tiến vùn vụt với tốc độ có thể thấy rõ ràng.

Một ngày kia, Trương Hằng từ trong tu luyện đi ra, tìm tới Lam Hỏa tông chủ, hỏi:

- Một số việc trong tông môn, các người đều xử lý tốt rồi chứ?

Lam Hỏa Tông chủ tôn sùng nói:

- Thái thượng Tông chủ yên tâm. Có ngài tọa trấn, trong Tam Tinh Vực không có bất luận kẻ nào có gan phản kháng.

Về mặt Trương Hằng không mừng không lo:

- Ta đã thu phục ba tu sĩ Hóa Thần Kỳ kia, Cực Diễm Môn trong vòng một hai ngàn năm gần nhất, khả năng địa vị bị lay chuyển là không lớn. Hiện tại ta sắp phải rời Tam Tinh Vực, các người còn có chuyện gì không thể giải quyết, có thể nói ra hết một lượt.

Nếu đã đến Tam Tinh Vực một chuyến, Trương Hằng tự nhiên phải giúp tông môn giải quyết tất cả khó khăn.

Hắn cùng tin tưởng trong giới này còn không có bao nhiêu chuyện là mình không làm được.

Lam Hỏa Tông chủ do dự một lát, cảm giác giai đoạn hiện tại dường như không có nan đề gì. Có uy danh của trưởng hằng, ai dám không nể tình.

Nhưng ngay sau đó hắn nghĩ tới Trương Hằng chung quy là phải rời đi.

- Điều này... Bẩm Thái thượng tông chủ. Thật ra có một chuyện cần ngài ra tay tương trợ.

Lam Hỏa ấp a ấp úng nói.

675. Chương 606: Mộ Huyết Hung Hiểm (thượng)

- Có chuyện gì cứ nói thẳng đi. về sau vị tất có cơ hội này!

Trương Hằng thần sắc như thường nói. hắn thật sự muốn Lam Hỏa nói ra tất cả nan đề một lần có như vậy. mình mới thực yên tâm rời khỏi Tam Tinh Vực.

về phần đối phương sẽ đưa ra thỉnh cầu như thế nào. Trương Hằng vốn không có nhiều lo lắng.

Bằng vào cảnh giới tầng bốn Luyện Thiên Hóa Địa Công của hắn giờ phút này. đứng ở đỉnh cao nhất giới, phóng mắt nhìn khắp toàn bộ Chu Vương Triều, thật đúng là không có bao nhiêu chuyện hắn không làm được, càng đừng nói những chuyện ở Tam Tinh Vực nho nhỏ này.

Lam Hỏa vừa nghe xong. ít nhiều cũng hiểu được một ít ý tưởng của Trương Hằng. cũng không còn bận tâm gì nữa.

- Bẩm Thái thượng tông chủ! Bắt đầu từ hôm nay. Cực Diễm Môn ta trong vòng mấy ngàn năm. chỉ sợ cũng không gặp phải khó khăn gì lớn. cũng không có bất luận kẻ nào có thể uy hiếp đến tông môn. Điều đệ tử muốn nói có liên quan cùng tổ sư Diệp Lãnh Nhai của Ma Thiên Môn kia...

- Diệp Lãnh Nhai?

Trong mắt Trương Hằng lóe ra thần quang, mắt nhìn Lam Hỏa tông chủ đệ nhất đại tông của Tam Tinh Vực. trên mặt lộ ra vẻ dăm chiêu.

- Đúng vậy! Ma Thiên Môn kia ở một trăm năm trước, chỉ có Diệp Lãnh Nhai là một vị tu sĩ Hóa Thần Kỳ. hơn nữa này tu vi còn không đến Hóa Thần hậu kỳ. Nhưng chỉ trong một thời gian ngắn, tu vi của hắn tăng tiến vùn vụt. Ngắn ngủn trong mấy chục năm tu luyện đến Hóa Thần đại viên mãn. còn như thần tích làm cho trong tông môn của hắn xuất hiện hai nhân tài ưu tú. từ Nguyên Anh Kỳ đột phá đến cảnh giới Hóa Thần kỳ vô thượng.

- Nghe nói. Diệp Lãnh Nhai này có điều kỳ ngộ. ở Tề Quốc khai quật được một chỗ động phủ Thượng cổ. cũng từ trong đó thu được một số bảo vật. Từ đó mấy chục năm về sau. qua một đoạn thời gian, Diệp Lãnh Nhai đều một mình đi tới chỗ cổ động phủ bí ẩn đó... Vì thế. trong tay hắn lại nhiều thêm từng kiện từng kiện Thông linh Pháp bảo cùng một số linh đan hiếm thấy trên đời.

Lam Hỏa nói xong câu cuối cùng, trong ánh mắt đều hơi phát sáng, hiển nhiên thập phần yêu thích và ngưỡng mộ động phủ Thượng cổ chỗ Diệp Lãnh Nhai từng tiến vào kia.

- Ha ha! Động phủ thượng cổ?

Trương Hằng mỉm cười, trong lòng cũng cảm thấy một chút hứng thú.

Hắn là từ trong Huyết Sát động phủ ở Phương Vân Sơn đánh giết đi ra, thu được bảo vật trong động phủ. mãi đến hiện giờ đều là trân bảo vô cùng quý giá.

- Ý của ngươi là muốn ta trợ giúp Cực Diễm Môn khai quật chỗ động phủ thượng cổ kia?

Trương Hằng tựa cười như không cười nhìn Lam Hỏa hỏi.

- Đúng thế! Chuyện này đối với Thái thượng tông chủ ngài mà nói. cái gọi là cấm chế cường đại trong động phủ thượng cổ kia, hơn phân nửa là không có tác dụng.

Lam Hỏa thấy Trương Hằng có hứng thú với chuyện này. mặt đầy vẻ hưng phấn nói.

Trương Hằng khẽ lắc đầu:

- Cũng không phải đơn giản như trong tưởng tượng của ngươi! Đông Vân đại lục trải qua năm tháng vô cùng xa xưa. nhân vật cầm kỳ sinh ra trong đó tuyệt đối không ở số ít. Rất nhiều động phủ thượng cổ. cho dù là tu sĩ Đại Thừa Kỳ đích thân tới. cũng không nhất định có thể dưới tình huống không hủy diệt cấu tạo bên trong động phủ, mà tiến vào trong đó được.

Động phủ thượng cổ đương nhiên là của tu sĩ đỉnh cao thời thượng cổ lưu lại. trước khi bọn họ tọa hóa, cũng từng đoán trước đến đời sau sẽ có người đến mưu đoạt di vật của mình. Cho nên. có một số động phủ

bên trong thiết trí cấm chế đặc thù, một khi có nhân vật cường đại tiến vào. toàn bộ động phủ sẽ trong nháy mắt tự hủy diệt.

Lam Hỏa ngăn ra. thật không nghĩ tới những bí ẩn trong đó.

Trương Hằng cười nói:

- Người yên tâm! Một cái động phủ thượng cổ. hẳn là không làm khó được ta. Hơn nữa, Diệp Lãnh Nhai kia giờ phút này đã tuyệt đối nằm trong tay của ta.

Dứt lời, Trương Hằng dùng ý niệm liên hệ với Diệp Lãnh Nhai đã bị hạ Kỳ Hồn Thuật.

“Vèo!”

Diệp Lãnh Nhai lập tức thuấn di lại đây. vô cùng cung kính nói với Trương Hằng:

- Chủ nhân! Ngài có gì phân phó?

- Nói hết cho chúng ta nghe, người kỳ ngộ ở Tam Tinh Vực trong một trăm năm nay thế nào. Có phải đúng như lời đồn, người từng tiến vào một chỗ động phủ thượng cổ. cũng thu được một số trân bảo hay không?

Trương Hằng thần nhiên hỏi.

Trong đầu Diệp Lãnh Nhai không có mấy may chút ý làm trái lời hấn. thật cung kính nói:

- Bẩm chủ nhân! Chuyện này phải nói tới từ một ngàn năm trước. Khi đó. ta chỉ là một tu sĩ Kết Đan Kỳ. từ một khối di hài trong một sơn động, ta thu được một ngọc phù khai mở cấm chế. Lúc ấy. ta cảm thấy chất liệu cùng cấu tạo của ngọc phù này cực kỳ đặc thù, mặc dù dùng hết toàn lực, cũng không thể tiêu hủy được nó.

Vốn ta cũng chỉ thu cất ngọc phù này vào trong túi trữ vật. Nhưng khoảng một trăm năm trước, tu sĩ Ma Thiên Môn ta ở một chỗ mật địa trong núi, phát hiện một cái động phủ thượng cổ, bốn phía động phủ có cấm chế cường đại. Nghe miêu tả lại trên tấm bia đá gần cửa động phủ kia có khắc đồ văn. cực kỳ phù hợp cùng ngọc phù trong tay ta.

Vì thế, ta liền mang theo ngọc phù này đi tới chỗ cổ động phủ kia. cũng tiến vào bên trong động phủ. Cuối cùng từ trong đó thu được linh đan cực kỳ quý hiếm cùng một ít thiên tài địa bảo hiếm thấy trên đời này. Đáng tiếc là, tuy rằng ta có được ngọc phù kia, nhưng vật ấy chỉ là chìa khoá tiến vào tầng ngoài động phủ. Bên trong động phủ còn có các loại bảo vật thể gian hiếm thấy được tầng tầng cấm chế thủ hộ trong đó.

Trương Hằng lắng lắng nghe, sắc mặt điềm tĩnh, thỉnh thoảng còn hỏi Diệp Lãnh Nhai một vài chi tiết.

Đợi hấn nói xong. Trương Hằng mới hồ hững nói:

- Nếu như vậy. người dẫn hai người chúng ta tới chỗ động phủ Thượng cổ đó nhìn xem thử!

Lam Hỏa tông chủ ở bên cạnh trầm mặc thật lâu, giờ phút này vừa nghe có cơ hội đi tới chỗ động phủ Thượng cổ. không khỏi tim đập nhanh hơn ánh mắt nhìn chăm chăm Diệp Lãnh Nhai.

- Cái này...

Diệp Lãnh Nhai lộ ra vẻ khó xử.

- Người còn có cái gì khó giải quyết sao?

Ánh mắt của Trương Hằng dừng lại trên mặt Diệp Lãnh Nhai, lập tức mang đến cho linh hồn hấn một loại trọng áp không thể chống cự.

“Bùm!”

Diệp Lãnh Nhai quỳ sụp trên mặt đất, kinh hãi run sợ nói:

- Nhưng ngọc phù tiến vào cô động phủ kia, từ mười năm trước đã mất đi linh tính, trở thành một đồng mảnh vụn.

- Cái gì, không ngờ người lại hủy nó rồi?

Lam Hỏa tông chủ vừa nghe lời ấy, không khỏi sắc mặt sa sầm xuống, trong mắt đều lóe ra lửa giận.

Hắn hiện tại là tu sĩ Nguyên Anh đại viên mãn chậm chạp không thể tiến vào cảnh giới Hóa Thân Kỳ vô thượng. Cảnh giới Hóa Thân kỳ cứ như có một hố sâu ngăn cách, khiến hắn không thể chạm đến. Có thể nói, cổ động phủ kia chính là chỗ ký thác mọi hy vọng của Lam Hỏa tông chủ.

Giờ phút này, hắn biết được ngọc phù bị hủy sao còn có thể cao hứng được nữa.

- Ha ha! Ngọc phù kia cũng chỉ là linh phù tránh đi cấm chế khi tiến vào động phủ. Pháp lực của chủ nhân động phủ rót vào trên nó. cũng là có hạn chế số lần sử dụng. Một khi sử dụng số lần vượt qua hạn độ nào đó. sẽ trở thành một tấm phở phù.

Trương Hằng biết được kết quả như thế, lại cười ha hả nói.

Ánh mắt Lam Hỏa tông chủ không khỏi sáng ngời, tuy rằng mất đi ngọc phù để tiến vào động Phủ, nhưng không phải còn có Trương Hằng vị Thái thượng tông chủ này ở đây sao?

- Được rồi! Người cứ dẫn đường là được...

Trương Hằng ra dấu bảo Diệp Lãnh Nhai đứng lên.

- Dạ. chủ nhân!

Diệp Lãnh Nhai khẽ thở một hơi dài nhẹ nhõm, liền hóa thành một luồng khói màu đen, bay lên không trung dẫn đường cho hai người Trương Hằng.

Trương Hằng cũng không vội. vừa bay theo sau vừa nói với Lam Hỏa:

- Đối với tu sĩ Tam Tinh Vực mà nói. từ Nguyên Anh Kỳ đến Hóa Thân Kỳ đích thật là một cái bậc thềm không nhỏ. Nhưng ở Chu Vương Triều số lượng tu sĩ Hóa Thân Kỳ cũng vô số kê. Người yên tâm, cho dù trong cổ động phủ này không thể thu được linh dược gì. ta cũng có thể ban cho các người linh đan để tấn chức Hóa Thân Kỳ.

Lam Hỏa tông chủ kích động vạn phần nói:

- Đại ân của Thái thượng tông chủ như thế, Lam Hỏa chung thân khó quên! Cuộc đời này nhất định sẽ dùng hết toàn lực chống quân Cực Diễm Môn.

Giờ phút này, chân chính khiến Trương Hằng cảm thấy hứng thú, cũng là cái gọi là động phủ thượng cổ kia.

Trừ Huyết Sát động phủ ra, Trương Hằng cũng chưa từng thấy qua một động phủ Thượng cổ nào khác.

“Có lẽ động phủ thượng cổ của Tam Tinh Vực này. chính là bữa ăn khai vị trước khi ta tiến vào Huyết Sát chủ động phủ đây.” Trương Hằng nghĩ như thế. về mặt nhân nhĩ ung dung, hoàn toàn không có để vào mắt tầng tầng cấm chế của động phủ thượng cổ hoặc sinh ra úy kỵ như các tu sĩ khác.

ở dưới dẫn dắt của Diệp Lãnh Nhai, cũng không phí bao lâu thời gian, ba người tới cảnh nội Tề Quốc.

- Chủ nhân! Động phủ ở ngay trong núi rừng phía trước.

Diệp Lãnh Nhai phi hành ở phía trước, tiến vào vùng núi cực độ thiếu thốn linh khí này. Mặc dù tốt nhất so với Tam Tinh Vực, linh khí phụ cận này cũng cực kỳ loãng.

Thời Điểm Trương Hằng hạ xuống đây. ánh mắt nhẹ nhàng quét ra bốn phía, nói:

- Cảm thụ theo hướng lưu chuyển và biến hóa của linh khí nơi này. rõ ràng ở khu vực phụ cận có tồn tại Tự Linh Trận nào đó.

Nghe xong Trương Hằng phân tích. Lam Hỏa tông chủ lộ vẻ mặt kinh ngạc, hắn lại không cảm thụ được biến hóa của thiên địa linh khí tinh tế như thế.

Ngay lúc đó, hào quang màu vàng nhạt trong mắt Trương Hằng chợt lóe sáng, mang theo Diệp Lãnh Nhai cùng Lam Hỏa đồng thời biến mất tại chỗ.

“Vào!”

Trong phút chốc, ba người hiện ra tại một nơi âm u bí mật, trước mặt vô số nhánh cây mạn đẵng quần quanh.

Trương Hằng giơ tay lên đánh ra một chưởng vào mạn đẵng đan xen thành một mảng chắn ở phía trước.

“Ầm!”

Kim mang nhoáng lên một cái. tất cả sự vật tồn tại phía trước, toàn bộ hóa thành hư vô, ngay cả một chút bụi bậm cũng không lưu lại.

Một chưởng nhìn như nhẹ nhàng vô lực, không ngờ lại có uy lực khủng bố như thế!

--o00o--

676. Chương 606: Mộ Huyết Hung Hiểm (hạ)

Lam Hỏa cùng Diệp Lãnh Nhai trong lòng đều nghĩ mà sợ. lòng bàn tay đều ướt đầm mồ hôi lạnh.

Trong một chưởng vô cùng đơn giản của Trương Hằng kia. ẩn chứa thuộc tính cắn nuốt và hủy diệt đáng sợ tới cực điểm.

Cho dù là Thông linh Pháp bảo bình thường đặt ở trước mặt hắn. cũng sẽ dưới một chưởng này hóa thành hư vô.

Một chưởng qua đi, tất cả trở ngại phía trước đều bị loại bỏ.

Dưới ánh sáng mặt trời âm đạm chiếu xuống. Trương Hằng nhìn thấy một cái cửa đá bám đầy rêu xanh, được khảm trên vách núi.

Trên cửa đá ẩn ẩn hiện hiện có thể nhìn thấy chữ triện cùng trận đồ phức tạp tới cực điểm, nét vẽ đan xen vào nhau mơ hồ không rõ. truyền đến một cỗ khí tức cổ kính xa xưa.

Ở bên cạnh cửa đá đứng một tấm bia đá. Trên tấm bia đá này lưu chuyển một tầng dòng khí màu xám không ngừng sinh sôi.

- Theo như lời người động phủ thượng cổ chính là nơi đây sao?

Trương Hằng đảo ánh mắt nhìn lướt qua cửa đá cùng tấm bia đá này. hơi nhíu mày. sắc mặt đột nhiên trở nên ngưng trọng hẳn lên.

- Chủ nhân! Chính là nơi này. không nghĩ tới ngài có thể trực tiếp tìm được!

Diệp Lãnh Nhai cung kính nói.

- Hừ! Đây đâu phải là động phủ thượng cổ gì. rõ ràng là một mộ huyết!

Trong mắt Trương Hằng lộ ra một tia sắc lạnh, chăm chú đánh giá mộ huyết trước mắt.

- Mộ huyết?

Diệp Lãnh Nhai cùng Lam Hỏa tông chủ đều chấn động.

Tiếp theo sau. Trương Hằng mở hai tròng mắt, mở ra Thần Linh Nhãn.

Trong phút chốc, hết thảy ảo trận cùng cấm chế bốn phía cỗ động phủ này đều mất đi tác dụng, hóa thành trong suốt bình thường, không thể ngăn cản ánh mắt sắc bén có thể nhìn thấu thời không của hắn.

Ở trong giới diện thị giác đặc thù của Thần Linh Nhãn hắn. tầng ngoài chỗ động phủ Thượng cổ này. có một lớp thanh quang hào nhiên chính khí cường đại vờn quanh.

Nhưng bên trong động phủ lại tràn ngập một cỗ thi khí âm trầm áp lực cuồng bạo tới cực điểm.

Đúng vậy. chính là thi khí!

Dùng âm hàn khí trong thiên địa đắp nặn thân thể hủ hóa.

Đây là một cách tu luyện ở giới tu chân Trương Hằng rất hiếm khi nhìn thấy.

- Mộ huyết? Khó trách lúc trước mấy lần ta tiến vào nơi này. đều cảm giác thập phần không được tự nhiên. Diệp Lãnh Nhai lòng còn sợ hãi nói.

Từ trong thần sắc của Trương Hằng, hắn có thể đoán được chỗ đáng sợ của mộ huyết này.

- Coi như người may mắn. chỉ có tiến vào tầng ngoài của mộ huyết, có chính khí hào nhiên cường đại của tu sĩ Thượng cổ trấn áp. không có bị thi khí kia xâm nhiễm. Nếu không chỉ bằng vào tu sĩ Hóa Thần Kỳ người, khẳng định sẽ trong khoảnh khắc bị hóa thành cái xác Không hồn.

Trương Hằng nói với vẻ lãnh đạm.

Tại trong quá trình này, ánh mắt của hắn thủy chung cũng không có rời khỏi ở chỗ sâu trong mộ huyết kia.

Trong vô hình, hắn thông qua Thần Linh Nhân, dường như nhìn thấy trong mộ huyết một tồn tại cực kỳ khủng bố.

Dùng Thần Linh Nhân thăm dò một lát. vẻ cổ kỳ trên mặt Trương Hằng dần biến mất, lộ ra một chút lạnh lùng, nói với hai người:

- Các người đi theo ta, đứng ở bên cạnh ta. không được rời khỏi ngoài mười trượng.

- Dạ, Thái thượng tông chủ (chủ nhân)!

Lam Hỏa tông chủ cùng Diệp Lãnh Nhai vội gật đầu nói.

Trương Hằng không nhiều lời nữa, trên người bỗng dưng nổi lên một tầng hào quang màu vàng nhạt, bao trùm hai người ở trong đó.

Ba người với Trương Hằng dẫn đầu, bay thẳng đến chỗ cửa đá mộ huyết.

“Ông...”

Đột nhiên bên ngoài mộ huyết, nhộn nhạo nổi lên một tầng hào quang màu xanh cường đại, ý đồ ngăn cản bước chân của ba người Trương Hằng.

Trương Hằng chỉ là cười lạnh một tiếng, hào quang màu vàng nhạt chấn động một hồi. liền mạnh mẽ phá mở trói buộc của cấm chế cường đại kia.

Ngay thời điểm hắn phá vỡ cấm chế này. bốn phía núi rừng đột nhiên sinh ra một trận lay động rất nhỏ.

Lam Hỏa cùng Diệp Lãnh Nhai thân thể cứng đờ. một cỗ khí tức vô hình lạnh thấu xương đánh úp lại, không kìm nổi run mình mấy cái.

Trương Hằng không ảnh hưởng chút nào. tiếp tục đi tới phía trước, rất nhanh tới trước mặt cửa đá kia.

Trương Hằng không chút do dự, nhẹ nhàng giơ tay lên tung một quyền đánh trên cửa đá.

“Rắc!”

Trong lòng bàn tay Trương Hằng bộc phát ra một lực lượng ngưng tụ đến tận cùng, một quyền đánh nát cửa đá kia.

- Gh...

Trong khoảnh khắc cửa đá kia vỡ nát, trong mộ huyết đột nhiên truyền ra một thanh âm âm trầm khủng bố. khiến người ta sởn tóc gáy.

- GhGh...

Trong thanh âm đó ẩn chứa một lực lượng cổ quái có thể tàn phá tâm trí người ta. vang vọng ra khắp bốn phương tám hướng.

Trong lúc nhất thời. phạm vi mấy trăm dặm bên ngoài, trừ ba người Trương Hằng, tất cả sinh linh đều mất đi sinh cơ, mục nát hóa thành một đồng bùn đất đen xì.

Vén vén chỉ là một đạo thanh âm đã có được uy lực như thế!

Trong mơ hồ, dường như có một nhân vật cường đại khủng bố sắp thức tỉnh!

- Thái thượng tông chủ...

Lam Hỏa sinh ra sợ hãi, trong lòng nảy sinh ý muốn rút lui.

Diệp Lãnh Nhai cũng mặt đầy vẻ sợ hãi, trong lòng cảm thấy cực kỳ bất an.

Trương Hằng thần nhiên liếc nhìn hai người:

- Nếu các người rời xa ta mười trượng, sẽ lập tức hóa thành một đồng bùn đất hoặc là cái xác cương thi Không hồn.

Trong mộ huyết đích xác có một nhân vật cấm kỵ. Trương Hằng nếu đã đến đây thì không thể lùi bước.

Tam Tinh Vực là cố hương của hắn. Trương Hằng không cho phép nhân vật cấm kỵ nào khác lập cơ sở trên địa phương này, trở thành một quả bom nổ chậm.

Sờ dĩ hắn không có đưa hai người này vào “Lĩnh vực không gian”, cũng là vì tránh cho bại lộ nội tình khi sắp đối mặt với nhân vật cấm kỵ trước mặt này.

Lam Hỏa hai người vừa nghe lời nói của Trương Hằng, đều không dám nói tiếp nữa, thành thật đi theo sát bên cạnh hắn nhưng trong lòng cũng rất căng thẳng.

Cửa đá vỡ nát lộ ra thiên địa khác bên trong.

Cảnh vật lại khác xa với trong tưởng tượng, trong mộ huyết này ánh sáng đầy đủ. rất nhiều loại thiên tài địa bảo. rất nhiều linh hoa dị thảo gần như bị diệt sạch ở nhất giới, đều có thể nhìn thấy ở trong này.

Bên trong mộ huyết, chính là một cái động thiên phúc địa linh khí thượng giai, suối nhỏ.

rừng xanh um, lầu các, tiểu đình, bàn ghế đá. mọi thứ đều đầy đủ.

- Đây... trong này rốt cuộc là mộ huyết hay là động phủ của tiên nhân?

Trong lòng Lam Hỏa cùng Diệp Lãnh Nhai đều vô cùng nghi hoặc.

Trương Hằng không ngừng đảo mắt đánh giá cảnh tượng bốn phía, cuối cùng, khước miệng hắn lộ đầy ý cười:

- Thì ra là thế. một khối “Dị thi Thượng cổ” làm cho cả tòa động phủ hóa thành mộ huyết. Có lẽ nguyên chủ nhân động phủ. ít nhất là đại thần thông Độ Kiếp hậu kỳ trở lên. nhưng vẫn không thể chống lại cùng Dị thi Thượng cổ này. Trải qua mười mấy vạn năm thời gian ngủ say. khối Dị thi thượng cổ này hấp thu rất nhiều cực âm khí, do đó tu luyện đến cảnh giới khó tin hiện nay.

- Dị thi thượng cổ?

Lam Hỏa tông chủ cùng Diệp Lãnh Nhai đều cả kinh, đưa mắt nhìn quét ra bốn phía, thậm chí thả ra thần thức, nhưng cũng không nhìn thấy chút dị thường gì.

Thế nhưng trong vô hình dường như có một đôi mắt âm trầm, với ánh mắt lạnh lùng khinh thường nhìn chăm chăm vào bọn họ. khiến tâm linh của hai người không được tự nhiên.

Dị thi thượng cổ ở trong sách cổ Chu Vương Triều cũng có ghi lại. Hơn nữa, ở một số chỗ âm khí dày đặc, thỉnh thoảng người có thể nhìn thấy người tu chân loại cương thi.

Nhưng ở Đông Vân đại lục, chính ma lương đạo chia đều thiên hạ. Hải Ngoại Tam Tiên Đảo cùng Cửu U hải vực giằng co. không hỏi tới thế sự. Người tu chân của một số bàng môn tà đạo khác cũng không làm nên trò trống gì.

- Nơi này có không ít thiên tài địa bảo, đối với ta mà nói không có ích nhiều lắm, đại bộ phận đều lưu cho các người đi.

Trương Hằng cách không chụp một cái về bốn phía mộ huyết.

“Ầm ầm ầm!”

Mười mấy đạo quang ảnh màu vàng chớp động trong mộ huyết, dễ dàng liền phá bỏ những cấm chế thật mạnh có thể xưng là cấm kỵ đối với tu sĩ bình thường kia.

Sau khi phá vỡ cấm chế. Trương Hằng chỉ tùy tiện thu mấy vật. còn lại toàn bộ các thứ để cho Lam Hỏa thu lấy.

- Những thứ này đủ để cho Cực Diễm Môn hưng thịnh thiên thu vạn năm, người phải nắm giữ cẩn thận.

Trương Hằng nhìn về mặt hưng phấn kích động của Lam Hỏa, lên tiếng nhắc nhở.

- Lam Hỏa sẽ ghi nhớ nhắc nhở của Thái thượng tông chủ!

Lam Hỏa chấn động tâm thần, lập tức khôi phục bình tĩnh, ánh mắt dò xét bốn phía, hỏi:

- Không biết Di thi Thượng cổ ở chỗ nào? Ta nghĩ, nếu như quá mức cường mãnh chúng ta cũng không cần phải đi trêu chọc nó. dù sao mục đích của chúng ta chuyến này cũng đạt được rồi.

Đứng trong mộ huyết này. tâm trạng Lam Hỏa thấp thòm không yên, thập phần không được tự nhiên.

- Không đi trêu chọc nó?

Trương Hằng cười lạnh nói. hai mắt nhìn chăm chăm vào một góc tối đen trong mộ huyết.

- Tam Tinh Vực chính là cổ hươu của Trương mỗ. người là một cổ thi ngoại tộc ở lại nơi đây làm chi, còn không mau mau rời đi. Nếu còn chậm trễ. đừng trách ta xuống tay vô tình.

Giọng nói của Trương Hằng băng lạnh vô tình, kèm theo một cỗ ý chí tinh thần vô địch bề ngạnh nhất giới.

- Cường giả nhân loại! Ta ở chỗ này ngủ say không biết bao nhiêu năm. tiểu tử cuồng vọng vô tri người, không biết tốt xấu. xâm nhập nơi này, nếu người còn tiếp tục ngang ngược vô lý. cũng đừng trách ta đại khai sát giới!

Trong góc mộ huyết truyền đến một thanh âm tràn ngập thi khí nồng đậm. trong giọng nói kèm theo vài tia phần nộ và ẩn chứa sát khí mơ hồ.

- Muốn giết thì giết, muốn chiến thì chiến!

Trương Hằng ngửa mặt lên trời cười dài. không chỗ nào cố kỵ. tung một quyền đánh tới chỗ U tối trong mộ huyết.

--o00o--

677. Chương 607: Hiện Lộ Uy Lực Hủy Diệt

Trương Hằng không nói hai lời. trực tiếp tung một quyền đánh tới hư không U tối chỗ tận cùng mộ huyết, không có mấy may lòng cố kỵ gì.

Giờ này, hắn đứng ở đỉnh phong nhất giới, không úy kỵ bất cứ kẻ nào!

“Ầm!”

Kim mang bùng lên. một chưởng cách không cường đại đánh trúng một nhân vật khô quắt tinh mịch, phát ra một tiếng vang nặng nề khiến người ta học máu.

- Ghao...

Ngay Sau đó, trong một tràng thanh âm khủng bố. một luồng thi khí so với trước đó còn cường đại hơn gấp mười gấp trăm lần. từ cuối mộ huyết tối đen kia phóng lên. phá vỡ tầng tầng cấm chế bên ngoài, bắn thẳng lên trời cao.

Trong lúc nhất thời, bóng ma tử vong bao phủ toàn bộ Tam Tinh Vực.

Trương Hằng hơi biến sắc. sao có thể để hắn gây thương tổn cho bao sinh linh trong Tam Tinh Vực.

“Vù...”

Trên người Trương Hằng phóng xuất ra từng vòng từng vòng hào quang màu vàng, trong chớp mắt hủy diệt thi khí tận trời kia, tan biến không còn gì, thậm chí còn hấp thu một ít lực lượng của đối phương.

Từ khi tiến vào tầng bốn công pháp, trong công kích của Trương Hằng ẩn chứa lực cắn nuốt và hủy diệt cực kỳ cường đại.

Cho dù giao chiến cùng tu sĩ đồng cấp, công pháp của Trương Hằng cũng có thể cắn nuốt một phần nhỏ lực lượng của đối phương.

Đương nhiên, bản thân bộ phận lực lượng cắn nuốt này rất ít. sau khi chuyển hóa được Trương Hằng hấp thu lại càng ít. Cho nên, thời điểm giao chiến cùng địch nhân, Trương Hằng lập tức sẽ dùng lực lượng cắn nuốt này cho đợt công kích tiếp theo.

Điều này sẽ giúp cho lực chiến đấu của hắn có thể kéo dài thời gian, đủ để cho tu sĩ cùng cấp sinh ra lòng sợ hãi.

“Vù!”

Đúng lúc này, một nam nhân toàn thân tản ra mùi hôi thối nồng đậm. mặt trắng bệch như tờ giấy, thân thể khô quắt hiện ra trước mặt Trương Hằng.

Trương Hằng nheo mắt lại đánh giá đối phương vài lần, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy một Dị thi thượng cổ cường đại như thế.

- Tu sĩ nhân loại dám quấy rầy giấc ngủ triền miên của cổ Thương ta, ta muốn bầm thây ngươi vạn đoạn. Cho dù ngươi thực lực thông thiên, ta cũng phải quán lay ngươi trăm ngàn năm, cho ngươi sống không bằng chết.

Trong cặp mắt màu tím đỏ của Dị thi thượng cổ, lộ ra sát khí âm hàn. hai bàn tay trắng bệch, trên mười đầu ngón tay mọc ra móng tay dài màu xám đen. làm cho người ta thấy mà sởn tóc gáy.

Lấy hắn làm trung tâm. một lực lượng khô diệt hủy hóa cường đại. lan tràn ra phạm vi mấy trăm dặm.

Ở trong phạm vi một trăm dặm này, cho dù là tu sĩ Nguyên Anh Kỳ của Tam Tinh Vực đích thân tới cũng khó thoát khỏi cái chết.

Trong phạm vi trăm trượng, tu sĩ Hóa Thần Kỳ buông xuống, cũng sẽ trong nháy mắt bị cổ lực lượng này hủy hóa diệt sạch tất cả sinh cơ.

Trương Hằng chỉ là lạnh lùng đứng ở nơi đó. Da thịt trong suốt trên người hắn lộ ra màu vàng đất mờ nhạt, lực lượng hủy hóa cực kỳ đáng sợ kia vừa chạm tới làn da của hắn liền phát ra tiếng “xèo xèo”, bốc lên làn khói nhẹ. hoàn toàn không thể tạo thành uy hiếp gì với hắn.

Chỉ cần dựa vào lực phòng ngự của “kim thân bất tử”. đủ để ngăn chống lực lượng hủy hóa này.

Tuy nhiên, Trương Hằng cũng là có vướng bận, phía sau hắn còn đứng hai người Lam Hỏa cùng Diệp Lãnh Nhai. Thấy vậy, hắn vừa động ý niệm, trong bốn phía không gian mơ hồ sinh ra một cổ ý chí tinh thần có thể vận vẹo không gian, bảo hộ hai người ở trong đó.

- Người muốn cho ta sống không bằng chết, ta đây cũng muốn dạy ngươi sinh tử khó cả đôi đường!

Trương Hằng cười lạnh một tiếng, cả người “vù” một tiếng, đánh thẳng tới Dị thi thượng cổ.

Dị thi thượng cổ thoáng sửng sốt một chút, rồi rất nhanh khé miệng lộ ra ý cười trào phúng.

Ở trong năm tháng xa xưa hắn chưa bao giờ thấy qua có tu sĩ nhân loại nào dám đánh cận chiến với hắn.

Mặc dù ở thời thượng cổ. năng lực cận chiến của cổ thi cũng đã cực mạnh, được xưng là một thân âm khí bất tử bất diệt, đao thương không vào. nước lửa không thấm, bách độc không dính.

Có thể nói cường độ thân thể của cổ thi không thể kém hơn so với Thần thú cùng cấp. Càng đáng sợ chính là thi độc trên người cổ thi, nếu bị dính phải hậu quả quá khó mà tưởng tượng.

Nhưng mà ngay giờ phút này. gã tu sĩ nhân loại này không ngờ lại mưu toan đánh cận chiến cùng hắn.

Đây là chuyện buồn cười đến mức nào?

“Ầm!”

Trong không gian, một cái khe nứt tối đen theo nắm tay của Trương Hằng thối quết tới hiện ra.

-Phá!

Tiếng thét của Trương Hằng vô cùng bá đạo, có một loại khí khái bề ngỗ gặp thần sát thần.

Dị thi thượng cổ lập tức cảm nhận được một áp lực ập vào mặt.

Tuy nhiên, nếu phải cận chiến hẳn tuyệt đối không chịu thua! Trên người dòng khí màu xám cuộn cuộn vờn quanh, hắn giơ lên một bàn tay khô khốc trắng bệch, hung hăng đánh vào nắm tay của Trương Hằng.

“Xoạt...”

Kèm theo đó mũi nhọn trên móng tay màu xám đen cường đại, rạch một khe nứt không gian hẹp dài, và chạm cùng một chỗ với công kích của Trương Hằng.

“Ầm!”

Quyền chưởng giao kích, hai cái khe nứt không gian va chạm vào nhau, khắc chế lẫn nhau.

Trong phút chốc, lực phản chấn cường đại đồng thời đẩy bắn thân mình hai người xa mấy trượng.

Sau khi Trương Hằng đánh ra một quyền và chạm cùng Dị thi thượng cổ này, thân hình hắn cấp tốc theo lực phản chấn lui về phía sau, mang theo Lam Hỏa cùng Diệp Lãnh Nhai trong chớp mắt bay ra ngoài xa mấy ngàn dặm.

- Hai người các ngươi tạm thời quay về Cực Diễm Môn, chuyện bên này không cần phải xen vào, để ta chiến một trận cùng Dị thi Thượng cổ này.

Trương Hằng lộ vẻ mặt ngưng trọng nói với hai người, tiếp đó đánh ra một chưởng, lập tức một lực lượng dữ dội tổng cộng bọn họ ra ngoài mấy ngàn dặm.

Làm xong những việc này, Trương Hằng đã không còn vướng bận gì nữa, chân trái hắn giậm trên hư không một cái, bộc phát ra luồng lực đạo khiến bốn phía không khí rung chuyển.

“Vù!”

Hắn từ cao trên không trung hạ xuống, trên nắm tay ngưng tụ lực lượng cực kỳ mãnh liệt, ở phụ cận sinh ra từng đạo từng đạo khe nứt không gian nhỏ.

Trên thực tế, vị trí không gian phong ấn Tam Tinh Vực này vô cùng kỳ diệu, tu sĩ dưới Đại Thừa Kỳ phải rơi vào hạn chế lực lượng ở hạn mức cao nhất không thể trái nghịch.

Nhưng chỉ cần đạt tới cấp bậc Đại Thừa Kỳ, hạn chế lực lượng hạn mức cao nhất này sẽ không còn nữa.

- Xem đây! Hôm nay ta phải đánh cho người sống không bằng chết!

Trương Hằng trông giống như Ma Thần buông xuống, trên nắm tay bộc phát ra một vàng kim mang xoay tròn, công kích thẳng tới hướng Dị thi Thượng cổ.

Dị thi thượng cổ không còn chút lòng khinh thị nào, đối mặt với Trương Hằng như lâm đại địch, quầng trắng mờ trên người tăng vọt đầy tới nửa thước, móng tay màu xám đen lấp lóe hàn mang yêu dị.

“Xoạt!”

Hắn bổ tới một chưởng kèm theo độc tố đáng sợ trên móng tay, vạch một luồng sáng hình cong trong không khí, vừa lúc đánh trúng nắm tay của Trương Hằng.

Dị thi thượng cổ này vô cùng xảo hoạt, trong nháy mắt công kích sắp tới Trương Hằng, móng tay bên nhọn trên bàn tay hắn vạch xé một đường trên nắm tay Trương Hằng.

Một chiêu này quả thực cực kỳ âm độc.

Thế nhưng Trương Hằng từ đầu đến giờ. đều là dùng lực áp chế người, gần như là đánh ra một quyền nguyên thủy nhất, hùng hậu nhất.

“Xoạt...”

Móng tay của Dị thi thượng cổ rạch một vết thương nhỏ trên nắm tay Trương Hằng, mơ hồ có thể nhìn thấy tia sáng màu xám đen rót vào trong đó.

Sau khi thực hiện được mưu đồ. trong lòng Dị thi thượng cổ hí hửng vui mừng, ngoài mặt lộ ra vẻ dữ tợn.

Nhưng ngay Sau đó, vẻ tươi cười trên mặt hắn cứng ngắc.

Chỉ thấy trên nắm tay của Trương Hằng bộc phát ra một lực lượng khó có thể tưởng tượng, hào quang màu vàng nhạt chột nổ tung.

“Rắc!”

Độ cứng rắn của móng tay Dị thi thượng cổ có thể sánh ngang với Thông linh Pháp bảo cực phẩm. không ngờ lại từng khúc từng khúc gãy vụn, ở trong kim mang bùng nổ hóa thành bụi phấn.

- Này... điều này sao có thể?

Dị thi thượng cổ trợn mắt há hốc mồm.

Ngoài dự liệu của hắn. không ngờ lực lượng của Trương Hằng lại cường hãn đến mức độ như thế.

“Chi chi két két...”

Trên nắm tay Trương Hằng, trên lớp da sáng lên màu vàng kim loại, từ chỗ vết thương bị rạch kia truyền đến một tràng tiếng kêu “lộp bộp”.

Mặt ngoài lớp da những viên tròn màu vàng không ngừng chớp động, thi độc đáng sợ kia lập tức hóa thành một làn khói xám, tiêu tán trong không khí.

Kim thân bất tử, thân thể Trương Hằng đã đạt tới một cảnh giới khó có thể tưởng tượng, bách độc bất xâm, tự động chữa trị.

Ngay cả bị đánh cho hơi phi yên diệt cũng có cơ hội tái sinh thân thể, chỉ là chút thi độc này. hắn đâu có để vào mắt?

“Thân thể tên khốn này so với ta còn lợi hại hơn gấp mấy lần...” Tận đáy lòng Dị thi Thượng cổ không khỏi sinh ra một cảm giác mất mát.

Đúng lúc này, Trương Hằng thừa thắng xông lên tung một chân đá mạnh ra.

“Ầm!”

Hàn mang màu xám dày nửa thước quanh thân Dị thi thượng cổ nhện nhạo một trận thân thể cứng rắn của hắn bị Trương Hằng đá trúng bay ra xa mấy trăm dặm.

Một cước đá người ta bay ra mấy trăm dặm. lực đạo này đáng sợ đến mức nào?

“Vù”!

Ngay sau đó Trương Hằng liền đuổi tới trước mặt Dị thi thượng cổ. vung nắm tay đánh ra liên tục.

“Ầm ầm ầm!”

Dị thi thượng cổ bị đánh đập không có mấy may lực trả đòn.

“Ông!”

Ngay lúc đó, lớp hàn mang màu xám dày nửa thước quanh thân hắn dày thêm đến một thước, tăng lên lực phòng ngự của hắn. Nhưng cứ như vậy, hắn cũng hoàn toàn không có khả năng công kích.

Tuy nhiên, Dị thi thượng cổ hoàn toàn buông bỏ không công kích, lực phòng ngự cũng vô cùng kinh người, bị Trương Hằng liên tục đánh ra mấy chục quyền, không ngờ cũng không có bị thương tổn gì lớn lắm.

678. Chương 608: Cấp Bạc Boss

Trong quá trình công kích, có lẽ Trương Hằng cũng đại khái hiểu biết về năng lực phòng ngự của hắn

Cuối cùng, Trương Hằng đơn giản tung một cước đá hắn rơi trên mặt đất, tiếp tục đánh một trận.

Thoáng chớp, từng cái khe không gian rất nhỏ sinh ra.

Thượng cổ dị thi liệu mạng giấy giũa, hàn mang dày hơn một thước trên người hắn không ngừng chấn động, sinh ra sóng gợn không gian cường đại, làm cho lực lượng của các khe nứt không gian kia suy yếu tới cực điểm.

Xuy xuy!

Trên thi thể cứng rắn như sắt thép của Dị thi thượng cổ vẫn lưu lại vô số vết thương.

Từng luồng khói màu đen lưu chuyển trên miệng vết thương của hắn những vết thương lập tức lành lại với tốc độ dùng mắt thường có thể nhìn thấy.

Thấy một màn như vậy. Trương Hằng hơi hơi nheo hai mắt lại. không nghĩ tới thân thể Dị thi Thượng cổ này cũng giống như hắn có được thuộc tính bất tử bất diệt.

- Ghao...

Dị thi thượng cổ đột nhiên phát ra một tiếng kêu trầm thấp, khiến thiên địa biến sắc.

“Phốc!”

Từ trong miệng hắn phun ra một đoàn hỏa diễm màu xám trắng, không khí bốn phía dường như ngưng đọng lại. trong vòng phạm vi ngàn dặm hóa thành một mảnh đất khô cằn.

Trừ Trương Hằng ra, phạm là sinh linh sống trong đó. linh hồn đều trong nháy mắt bị mục nát.

Trương Hằng lập tức mơ hồ cảm nhận được một mối nguy cơ. theo bản năng tung một cước đá Dị thi thượng cổ này bay ra xa mấy chục dặm.

Nhưng vẫn có một đám nhỏ hỏa diễm màu xám trắng bắn tung tóe đến trước người Trương Hằng.

Trương Hằng tập trung ánh mắt, hào quang màu vàng nhạt trên tay hóa thành một cái lưới lớn. bao trùm đám hỏa diễm màu xám trắng lại.

“Chi chi...”

Trong hỏa diễm màu xám trắng ẩn chứa một lực hủ hóa tuyệt đối. lại ăn mòn thành một cái lỗ thủng trên tấm lưới do pháp thuật của Trương Hằng biến thành, đồng thời vọt tới mắt Trương Hằng.

“Đây dĩ nhiên là bản mạng thi hỏa của Dị thi thượng cổ ngưng tụ trăm vạn năm, nghe nói hỏa diễm này có thể ăn mòn vạn vật trên thế gian.”

Mắt thấy hỏa diễm màu xám trắng kia đã sắp bắn trúng vào mắt hắn.

Trương Hằng biến sắc, trong hai tròng mắt đột nhiên bắn ra một tia sáng màu vàng bán trong suốt.

Đây chính là Phá Diệt Thần Quang, thần thông chủ tu của hắn!

Khi Phá Diệt Thần Quang chạm tới hỏa diễm màu xám trắng kia, trong nháy mắt phát sinh dị biến.

Hỏa diễm màu xám trắng mãnh liệt tới cực điểm, trông thật đáng sợ kia, trong khoảnh khắc bị phân giải, hóa thành hư vô.

Trống rỗng phân giải!!!

Trương Hằng mở to mắt nhìn, có chút khó có thể tưởng tượng.

Phá Diệt Thần Quang khi nào thì có được uy lực như thế? Nên biết rằng Dị thi thượng cổ tu luyện trăm vạn năm trong cơ thể sinh ra bản mạng thi hỏa, được xưng hủ hóa vạn vật, cường đại khó tin. Nghe nói, thi hỏa này ngay cả Tiên bảo trong truyền thuyết đều có thể ăn mòn.

Thế mà, bản mạng thi hỏa cường đại như thế. ở trước mặt Phá Diệt Thần Quang của Trương Hằng lại dễ dàng bị phân giải hóa thành hư vô.

Dị thi thượng cổ bị đá văng ra mấy chục dặm cũng là trọn mắt há hốc mồm. ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng như không phải con người.

Ở giờ khắc này hẳn hoàn toàn đã xem Trương Hằng trở thành một con quái vật khủng bố.

Dị thi thượng cổ, bản thân hẳn chính là ngoại tộc của thế gian vô cùng cường đại, trong rất nhiều sách cổ ghi lại chính là quái vật nhất cấp. Nhưng ở trong mắt quái vật Dị thi Thượng cổ như vậy, Trương Hằng lại là quái vật cấp BOOS còn cường đại hơn.

Trong lúc nhất thời, trong ánh mắt Dị thi thượng cổ. nhiều thêm vài tia sợ hãi. Hắn đã trải qua bao năm tháng xa xưa, cho tới nay hẳn là quái vật tuyệt đối, là ác mộng trong mắt đại bộ phận tu sĩ.

“Chẳng lẽ Phá Diệt Thần Quang có thể khắc chế loại cương thi ngoại tộc này?” Trương Hằng lúc này mới khôi phục bình thường, trên mặt còn mang theo vài tia suy tư.

- Các hạ là thần thánh phương nào?

Dị thi thượng cổ hỏi mang theo vẻ kính sợ. trong lòng bắt đầu nhớ lại một ít nhân vật cảm kỳ gần đây trong nhất giới này, cuối cùng, hẳn chấn động nói:

- Chẳng lẽ... ngài là Huyền Long Đại Vương?

- Huyền Long Đại Vương?

Trương Hằng khẽ cau mày. vừa nghe đến đối phương sợ hãi kinh địch của mình như thế. trong lòng ít nhiều có chút không thoải mái.

- Chẳng lẽ người nhìn không ra. ta là tu sĩ nhân loại sao?

Hai tròng mắt Trương Hằng dừng trên người Dị thi thượng cổ lúc này trông chặt vật không chịu nổi. vẻ mặt lạnh lùng nói:

- Báo ra lai lịch của ngươi, nếu biết phối hợp. Trương Hằng ta có thể tha cho ngươi không chết!

Dị thi thượng cổ vừa nghe Trương Hằng không phải Huyền Long Đại Vương, lại nói lời uy hiếp mình, không khỏi lửa giận sôi trào.

ở trong năm tháng dài lâu xa xưa, hẳn chưa từng gặp phải bị sỉ nhục như thế?

Cho dù Huyền Long Đại Vương đích thân tới. nhiều nhất cũng chỉ khiến trong lòng hắn sinh ra kính sợ mà thôi.

- Tu sĩ nhân loại, ta tên là Cổ Thương, chính là Thần thi thượng cổ bắt tử bắt diệt. Ngươi nếu nghĩ rằng mình thắng được ta thì mười phần sai rồi!

Trong giọng nói của Dị thi thượng cổ, mơ hồ lộ ra một cỗ ngạo khí không chịu khuất phục.

- Cổ Thương? Thần thi thượng cổ?

Khóe miệng Trương Hằng khẽ nhếch hiện ra vẻ tươi cười:

- Ta hiện tại đã làm cho ngươi từ trong ngủ say thức tỉnh, ngươi có năng lực làm gì ta?

Trương Hằng cứ như vậy đứng trên không trung như một pho tượng Phật màu vàng, nhìn xuống Dị thi Thượng cổ phía dưới.

Tấn chức công pháp tầng bốn, đắp nặn thành Kim thân bất tử, thử hỏi ở nhất giới này ai dám tranh phong cùng hắn?

Cho dù đối mặt với bất kỳ nhân vật cầm kỳ nào trong nhất giới. Trương Hằng đều có vốn để cứng rắn đối kháng.

Giờ phút này, hắn dĩ nhiên đã đứng ở đỉnh phong, ngạo thị nhất giới!

Đối mặt với khí thế bề ngễ nhất giới như thế, Dị thi thượng cổ lập tức chột dạ trong lòng.

Trong đầu hắn đột nhiên sinh ra một ý niệm: “Ngủ say nhiều năm như vậy. trong hạ giới này chẳng lẽ lại sinh ra nhân vật đáng sợ nào chăng?”

- Các hạ tuy rằng đã quấy rầy giấc ngủ say của ta. nhưng chúng ta đều là nhân vật đỉnh phong trong nhất giới, cổ Thương ta sao có thể chấp nhất gì với ngài? Không bằng như vậy đi. chúng ta đều tự lui một bước, cứ như vậy giải hòa? Ngài thấy thế nào?

Cổ Thương rốt cục nuốt xuống cục tức trong lòng, quyết định nhượng bộ đối phương.

Từ trên người đối phương, hắn cảm nhận được một sự uy hiếp trí mạng. Mơ hồ hắn có một loại ảo giác, có lẽ đối phương có được năng lực tiêu diệt mình.

Bất cứ công pháp thuộc tính bất diệt nào cũng đều là tương đối mà thôi, ngay cả kim thân bất tử của Trương Hằng cũng không ngoại lệ.

- Giải hòa?

Trương Hằng mỉm cười, lắc lắc đầu.

Hắn cũng không phải đũa ngọc, sao có thể để cho nhân tố uy hiếp này tiếp tục tồn tại tiềm tàng chứ?

- Vậy người muốn thế nào?

Sắc mặt Cổ Thương sa sầm xuống, trong cặp mắt màu tím đỏ của hắn lóe ra hào quang cực kỳ yêu dị.

Trong vô hình, khí hủ hóa phát tán trong phạm vi ngàn dặm kia càng nồng đậm thêm vài phần.

Phạm vi ngàn dặm không có một ngọn cỏ. đây là một vài dấu hiệu báo trước sinh ra khi Dị thi Thượng cổ toàn lực bùng nổ.

Đồng thời, đây cũng chỉ là một ít dấu hiệu báo trước mà thôi, có thể nghĩ mà biết, khi hắn chân chính phát động công kích thì còn đáng sợ tới mức nào?

- Hôm nay. cho người hai điều lựa chọn, điều thứ nhất thần phục ta, điều thứ hai chết!

Trương Hằng dứt lời, chậm rãi giơ tay lên, trên người mơ hồ sinh ra một cỗ ý chí tinh thần không thể ngăn cản.

ở trong nhất giới này chỉ có hai người có được ý chí tinh thần chân chính.

Một người là Huyền Long Đại Vương, được xưng là đơn đả độc đấu đệ nhất nhân.

Một người khác chính là Trương Hằng, quật khởi một cách kỳ tích xưa nay chưa từng có.

Cổ Thương chỉ có cảm giác cổ áp lực kia đang cản nuốt chiến ý tận đáy lòng của mình... Nếu cứ tiếp tục như thế, cuối cùng không cần chiến hắn đã bại rồi.

- Đây là người bức ta!

Thi thể cứng rắn của cổ Thương rung động một trận còn kèm theo tiếng xương cốt vận mình kêu vang.

“Két két...”

Tựa như dùng hết sức nhỏ ra đỉnh ốc rỉ sắt.

“Thịch!”

Hắn từ trên mặt đất đứng lên. toàn bộ thân thể không ngờ tăng vọt gấp đôi. hóa thành một cỗ thi thật lớn cao tới ba trượng.

Trên đỉnh đầu cỗ thi, hiện ra một đoàn hỏa diễm màu trắng ngà rào rạt thiêu đốt. không kém gì bản mạng thi hỏa vừa rồi.

Hai tròng mắt hắn biến thành màu tím sậm. toàn thân cứng rắn như sắt thép, làm cho người ta có cảm giác như đứng trước một pháo đài thép không thể lay chuyển.

Ầm! Ầm! Ầm!

Hắn bước ra vài bước trên mặt đất, từng khe nứt sâu không thấy đáy. theo bước chân mà sinh ra.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ mặt đất đều rung chuyển núi sông sụp đổ. mây đen quay cuồng, sấm sét chớp lóe.

“Vù...”

Chỉ phút chốc, hắn hóa thành một cự ảnh, hung hăng đánh tới hướng Trương Hằng.

Tốc độ đó thật khủng bố, ngay cả thuần di đều phải hơi bị kém thua.

“Ầm!”

Một quyền đánh ra, chân không vỡ nát, lộ ra cảnh vật tối đen thật đáng sợ.

Trương Hằng giật mình cả kinh, tung một quyền nghênh đón một đạo kim mang ngưng tụ thành đoàn, nổ tung ở phía trước thân mình hắn, sinh ra một khe nứt không gian hình vuông.

“Ầm!”

Hai quyền giao kích, không ngờ lần này Trương Hằng lại bị Dị thi thượng cổ đánh bay tung về phía sau mười mấy trượng, khó khăn lắm mới ổn định lại thân mình.

679. Chương 609: Đầu Chuyển Vị Trí

“Tên này thi triển bí thuật gì, đột nhiên lực lượng tăng mạnh gấp mấy lần sức bật thật đáng sợ!”

Trương Hằng nhẹ thở một hơi. vừa rồi bị một kích đó cũng chỉ gây cho hắn một ít vết thương ngoài da nhưng với thân thể thuộc tính “Kim thân bất tử”, trong khoảnh khắc liền phục hồi như cũ.

“Vù!”

Không gian run rẩy. sóng gợn nhộn nhạo, cỗ Thương trong hình dáng Cương thi to lớn. gào thét ào đến, kèm theo lực áp bức kinh người.

“Ầm ầm!”

Lần này, Trương Hằng liên tục giao phong mười mấy quyền cùng hắn.

Cuối cùng, một cỗ lực lượng kinh khủng bùng nổ giữa hai người, cỗ Thương bật lui vài bước, lắc lư vài cái tại chỗ, miễn cưỡng ổn định lại. nhưng thân thể hắn cũng đã bị một ít thương tổn.

về phần Trương Hằng, chỗ ngực có một miệng vết thương sâu nửa tấc, kéo dài tới trái tim.

“Phù!”

Trương Hằng hít sâu một hơi, vứt bỏ ý tưởng sử dụng Phá Không Kiếm hoặc bí thuật nào khác.

Theo một hơi hít sâu này, xương cốt trên toàn thân hắn nổ “lốp bốp”.

Trong không gian sinh ra một cỗ khí tức áp lực đến cực điểm.

“Lốp bốp...”

Xương cốt toàn thân Trương Hằng không ngừng vang lên tiếng nổ “lốp bóp” giòn tan, cơ thể màu vàng kim loại của hắn không ngừng bành trướng lên.

Uy áp vô hình phủ xuống nơi đây.

“Keng!”

Đột nhiên toàn bộ thân thể hắn cường ngạnh cất cao lên cả trượng, hóa thành một người khổng lồ. cả người lấp lánh màu vàng óng ánh. giống như một Ma Thần bất khả chiến bại.

“Lốp bóp...”

Xương cốt toàn thân hắn vẫn như cũ không ngừng vang lên tiếng nổ giòn tan. Trong lúc cơ thể bành trướng, hình thành đường cong cứng như sắt thép, làm cho người ta có cảm giác một loại sức bật cường đại như bàn tay khổng lồ kinh thiên kia.

Giờ khắc này, bất kể bất cứ kẻ nào đối mặt với Trương Hằng, đều sẽ sinh ra cảm giác đang đứng trước mặt một lực lượng tuyệt đối, có thể miểu sát mình như con kiến.

Đây là một loại lực lượng áp chế tuyệt đối về cấp bậc!

Ngay cả Huyền Long Đại Vương được xưng là lực lượng đệ nhất trong nhất giới đích thân tới, đối mặt với loại trạng thái của Trương Hằng này, cũng phải biến sắc.

Một lực uy áp vô hình, tự nhiên mà vậy từ trên kim thân bất tử của Trương Hằng tán phát ra. mặc dù hắn hoàn toàn không có cố ý vận dụng lực linh hồn.

Cổ Thương đứng ở cách đó không xa, dự cảm được mối nguy cơ áp vào mặt mà đến. khiến trong lòng hắn thâm run sợ.

Tuy nhiên, giờ phút này hắn đang ở trong giai đoạn bí thuật là giai đoạn thân thể cường hãn tuyệt đối, nên không sợ hãi bất luận kẻ nào.

“Ầm!”

Lần này, Trương Hằng chủ động xuất kích, đập một cước trong hư không, không khí trong phạm vi trăm dặm lập tức xao động, giống như nước trong đầm sôi trào.

Có thể nói, một cước này của hắn trong thời gian ngắn ngủi đã đảo loạn cân bằng linh khí trong vùng không gian nhỏ này.

“Vù!”

Hắn giống như một mũi thương màu vàng đâm thủng hư không, kèm theo một lực lượng áp đảo hết thảy, cuộn cuộn áp tới hướng Dị thi Thương cổ.

- Hây!

Lần này Trương Hằng trực tiếp dùng chân đá tới. động tác trông thật thô lỗ như vậy. nhưng thêm vào một chút lực lượng khủng bố. đủ để biến bình thường thành kỳ tích.

Cổ Thương với sắc mặt lạnh lùng, thân thể khô gầy đứng sừng sững ngạo nghễ, giờ bàn tay khô khốc tái nhợt như tờ giấy, hung hăng chụp vào bàn chân trần của Trương Hằng.

Phát triển kế tiếp cực kỳ thuận lợi. tay của Dị thi thượng cổ thành công chạm đến bàn chân trần của Trương Hằng.

Trong đôi mắt màu tím sậm của hắn lộ ra vẻ âm độc ác nghiệt, lực lượng trong ngón tay trong nháy mắt bùng nổ.

“Ầm!”

Nhưng đúng lúc đó. trên bàn chân trần của Trương Hằng bộc phát ra một lực lượng không phải của con người, long trời lở đất. như lũ lụt hồng thủy, lại giống như núi lửa bùng nổ. muốn mãnh liệt bao nhiêu thì có mãnh liệt bấy nhiêu.

Đồng thời, ở trên chân hắc bồng phát ra một mảng kim mang, ẩn chứa lực cắn nuốt hủy diệt không thể tưởng tượng.

“Rắc!”

Cổ Thương thét lên một tiếng thảm thiết, xương cổ tay gãy vụn. phát ra một tiếng vang nặng nề trầm thấp, thân thể hắc bị Trương Hằng đá trúng hóa thành một đường cong văng ra ngoài xa mấy trăm dặm.

Chưa lần nào, trên phương diện lực lượng hắc lại bị đối phương áp chế gắt gao như thế!?

- Xem đây!

Trương Hằng thừa thắng truy kích, thân thể cao lớn như Ma Thần, “vù” một tiếng, trong chớp mắt đánh ra liên tiếp.

“Ầm ầm ầm...”

Liên tiếp tung quyền, Trương Hằng liên tục công kích không ngừng, quyền sau mạnh hơn quyền trước, trong hư không sinh ra từng đám từng đám khe nứt không gian bằng cỡ miệng bát.

Tiếng quyền đánh ra khủng bố kia khiến lòng người lạnh ngắt, thậm chí truyền khắp toàn bộ Tam Tinh Vực.

Trong lúc nhất thời, các tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trở lên trong Tam Tinh Vực. ai nấy đều vô cùng kinh sợ, không thể tĩnh tâm tu luyện.

Cổ Thương bị đánh cho không có mấy may lực trả đòn lại rơi vào bị động bị đánh như trước đó, bị Trương Hằng áp chế không ngóc đầu lên được.

Sau khi liên tục đánh ra mấy chục quyền, cổ Thương đã bị đánh cho thành hình người tàn tật, trên người bốn năm chỗ xương gãy đoạn.

Tuy nhiên, Trương Hằng vẫn không có ý dừng lại chút nào, bởi vì hắc hiểu rằng thân thể của Dị thi thượng cổ này. cũng có được thuộc tính bất diệt như hắc không thể để đối phương có thời gian thở dốc.

- Ghao...

Ngay lúc đó cổ Thương phát ra một tiếng kêu trầm muộn, từ trong miệng lại phun ra một đám bản mạng thi hỏa, bao phủ tới hướng Trương Hằng.

Trương Hằng liền sử dụng Phá Diệt Thần Quang, đầu ngón tay bắn ra mấy tia sáng màu vàng bán trong suốt, bản mạng thi hỏa đáng sợ kia liền phân giải biến thành hư vô.

“Vù!”

Thừa dịp này, thân hình cổ Thương lướt ra xa mấy ngàn dặm. thân thể sứt mẻ thật kinh khủng, lắc lư trên không trung mấy cái.

Ngay Sau đó, trong mắt hắc nở rộ hào quang màu tím sậm như thực chất, tản phát ra một cỗ uy lực tinh thần lẫm liệt.

Hai tay xoa xoa một cái, trước người hắc ngưng tụ ra một cây thiết phủ rỉ sét.

Cây thiết phủ rỉ sét này nhìn như vật bình thường, lại lộ ra một khí tức áp lực cực kỳ trầm trọng, cho dù trước mắt hắc có một ngọn núi. cũng có thể trong khoảnh khắc nổ ra thành hai nửa.

- Ha ha! Đánh cận chiến không lại, giờ lại té ra Pháp bảo sao?

Trương Hằng bĩu môi chế giễu, vẫn thản nhiên đứng ở nơi đó. cũng không có một chút xíu ý muốn sử dụng Pháp bảo.

Trên mặt cổ Thương đầy vẻ oán hận nhìn chằm chằm vào hắc cắn chặt hàm răng, lại có vài tia sợ hãi, truyền đến thanh âm khàn khàn:

- Không thể không thừa nhận, thân thể của người thật cường hãn vượt qua tường tượng của ta. ở trong nhất giới này tuyệt đối là số một số hai. Nhưng cổ Thương ta chính là cổ thi Đại Thừa Kỳ duy nhất ở Chu Vương Triều, cũng không phải phường vô dụng, chẳng lẽ người không trí ta vào tuyệt địa không chịu sao?

Trong mắt Trương Hằng bắt đầu ngưng tụ kim mang, với ánh mắt bề nghệ nhìn lên bầu trời, lạnh nhạt nói:

- Cái này chỉ có thể trách người vận số kém may mắn, ngủ say ở Tam Tinh Vực vừa lúc lại bị Trương mỗ phát hiện.

Trương Hằng không lâu sau sẽ phi thăng thượng giới, sao có thể lưu lại đối phương là mối hậu họa tại hạ giới này?

Hoặc là thu đối phương cho mình dùng, đồng thời phải có sự trung thành tuyệt đối nếu không thì nhất định phải trăm thảo trừ căn.

- Người muốn chết!

Trong lòng cổ Thương sôi lên lửa giận, bình sinh đây là lần đầu tiên hắn gặp phải một nhân vật khó đối phó như vậy.

Đối lại là tu sĩ Đại Thừa Kỳ hoặc là Tán tiên bình thường, hơn phân nửa sẽ giữ một khoảng cách với hắn. Là một Dị thi thượng cổ. lực phòng ngự của hắn là tuyệt đối cường hãn. thân thể thậm chí có được thuộc tính bất diệt cùng với thi độc đáng sợ.

Thử nghĩ, trong nhất giới này ai lại muốn vướng víu với nhân vật như hắn?

Nhưng mà, cổ Thương tuy rằng cường đại. nhưng hắn gặp phải Trương Hằng có thể so với cấp bậc BOSS trong nhất giới, coi như hắn bị xui xẻo vậy.

Ngay cả đều là nhân vật cấm kỵ tu vi đồng cấp, giữa bọn họ cũng là có chênh lệch.

Tỷ như Huyền Long Đại Vương bản thân là Thần thú, một thân thần thông chấn nhiếp Đông Vân đại lục, khiến các tu sĩ Đại Thừa Kỳ hoặc là Tán tiên khác, tâm sinh cổ kỵ, tuyệt đối không dám chủ động trêu chọc hắn.

Có thể nói, Huyền Long Đại Vương chính là tồn tại cấp BOSS đã lâu trong nhất giới, là nhân vật đỉnh phong thực lực vượt qua đồng cấp một bậc, có thể nói là vô địch trong nhất giới.

“Vù!”

Cây thiết phủ lốm đốm rỉ sét trước người cổ Thương, đột nhiên nổ rộ ra một màn hào quang màu đen U ám. bỗng không biến thành lớn gấp mười lần, cũng lan tràn ra từng vòng từng vòng lực lượng ăn mòn.

Trong phút chốc, dãy núi trợ trụ ở bốn phía lại toàn bộ hóa thành tro tàn màu đen. Sau đó theo một cơn gió nhẹ âm âm tiêu tán đi.

“Vù! Vù!”

Cây thiết phủ trầm trọng phủ kín rỉ sét, hình thành một đường cong thật lớn trên bầu trời, cuối cùng từ trên đỉnh cao đột nhiên đánh xuống, điểm rơi chính xác là đỉnh đầu Trương Hằng.

Trong hai tròng mắt Trương Hằng. kim mang đã ngưng tụ đến cực điểm, hắn nhẹ nhàng giơ tay lên, phun ra vài chữ:

- Phá Diệt Thần Quang!

Uy lực của Phá Diệt Thần Quang, vừa rồi hắn trông thấy rõ ràng, lúc này lập tức thi triển ra tuyệt kỹ áp đáy hòm hồng phân giải cổ thi.

Lần này, hắn muốn thử một lần.

“Phốc! Vù!”

Xạ tuyến màu vàng nhạt trong suốt, giống như âm hồn từ trong tay Trương Hằng đánh ra, trong không gian truyền đến một trận dao động quỷ dị.

Đúng lúc này, cây thiết phủ trầm trọng kia bỗng tới, Phá Diệt Thần Quang giống như không tồn tại xuyên qua cây thiết phủ.

“Vù!”

Chỉ thấy cây thiết phủ rỉ sét thoáng dừng lại một chút, rồi ầm ầm đánh xuống.

“Ầm!”

Một búa trầm trọng như núi, vừa lúc bổ trúng đầu Trương Hằng.

“Rắc!”

Đầu Trương Hằng bị bổ trúng, từ trên bầu trời rớt xuống. trong mắt còn mang theo vài tia dị sắc.

--o00o--

680. Chương 610: Kết Minh

Tuy rằng đã sớm đoán trước, nhưng không ngờ Phá Diệt Thần Quang vừa rồi còn vô cùng nghịch thiên nhưng không gây ra được một phân mười hiệu quả như tưởng tượng.

”Xem ra Phá Diệt Thần Quang chứa năng lực công kích vật lý rất nhỏ. tác dụng mặt khác lại không tầm thường, về sau cần phải tìm hiểu một chút”

Đầu Trương Hằng lặn dưới đất, ánh mắt cũng lộ ra vẻ suy nghĩ.

Thân thể đứng giữa bầu trời, đầu lại tự hồi dưới đất. cảnh tượng này thật đúng là quái dị.

Thượng cổ dị thi cổ Thương thấy cảnh này. vẻ mặt chỉ có một tia kinh ngạc, không biết bất ngờ thật không.

Nếu có thể một búa đánh chết đối phương, vậy đó mới là kỳ quái.

Trương Hằng có được thần thông Bất Tử Kim Thân, đã sớm bị thượng cổ dị thi coi là cấm kỵ. trong lòng lại rất hâm mộ. Tuy rằng thân thể hắn cũng rất mạnh mẽ. nhưng nếu so sánh với Trương Hằng, bất luận là lực phòng ngự hay thuộc tính hiệu quả, đều không thể sánh bằng.

- Tu sĩ nhân loại, người có thân thể bất diệt, trong giới này hiếm có người giết được người... Sợ rằng chỉ có Huyền Long Đại Vương Cửu U hải vực mới tranh đấu được với người. Nhưng nếu như người tiếp tục cuồng ngạo không cố kỵ như thế. khiến cho toàn giới công phẫn, dù là toàn bộ Chu Vương Triều không ai giết được người, vẫn có thể nắm chắc phong ấn người.

Phong ấn.

Đây là thủ đoạn thường nhắm vào ma đầu thượng cổ thân thể mạnh mẽ. khó có thể giết được, Huyền U Thiên Ma trước đó chính là ví dụ điển hình.

Thậm chí, ngay cả Bất Tử Tà Đế cũng không trốn khỏi vận mệnh phong ấn.

Phong ấn.

Hai chữ này khiến trong lòng Trương Hằng sinh ra báo động.

Ở trong mảnh không gian tối đen ở Tử Vực tuyệt địa kia, bàn tay chống trời khổng lồ mạnh mẽ như thế. vẫn bị phong ấn nhiều năm không thể tự do.

Nếu phong ấn một người mấy vạn. mấy trăm vạn năm... quả thật sống không bằng chết.

Cổ Thương lẳng lặng nhìn Trương Hằng, sắc mặt chết lặng không có cảm tình, cũng không thừa cơ công kích Trương Hằng. Bởi vì hắn rõ ràng, bằng thực lực của mình căn bản không giết được Trương Hằng có được Bất Tử Kim Thân.

Dù là đối thành bất cứ nhân vật cấm kỵ nào trong giới này quyết chiến sinh tử với Trương Hằng, cũng không thể nắm chắc trăm phần trăm hủy diệt hắn.

- Phong ấn? Còn đa tạ người nhắc nhở...

Đầu Trương Hằng lặn dưới đất, không chảy một giọt máu. sắc mặt bình tĩnh như thường, giống như đang nói chuyện với bạn cũ.

Tuy nhiên thân thể hắn ngạo nghễ đứng giữa hư không, chậm rãi ngưng tụ một cỗ ý chí tinh thần không thể chống cự.

Tâm thần cỗ Thương chấn động, cảm giác trên người Trương Hằng tồn tại một cỗ lực lượng không thể tưởng tượng. Nếu thi triển toàn lực, sợ rằng mình khó mà trở ra toàn thân.

- Người còn muốn đánh tiếp với ta?

Vẻ mặt Cổ Thương lộ ra vài tia mỉm cười.

Đầu Trương Hằng nằm dưới mặt đất, trầm ngâm một lát, nhàn nhạt nói:

- Nếu Trương mỗ thật sự muốn giết người, tối thiểu nắm chắc trên tám phần mười.

- Nắm chắc tám phần mười?

Cổ Thương không khởi động dung, trong lòng bỗng dâng lên một cỗ tức giận.

Trong giới này, số lượng nhân vật cấm kỵ chỉ có một ít, đều quen biết lẫn nhau, thần thông cùng thực lực cũng không hơn nhau quá lớn. Nếu là đấu một mình, bất kỳ người nào muốn giết một nhân vật cấm kỵ khác, cũng không nắm chắc được một phần mười.

Ngay cả một phần mười cũng không nắm chắc được!

Bởi vậy đủ thấy khi thực lực đạt đến đỉnh cao giới này. gần như không ai có thể tạo ra uy hiếp đến sinh mạng của người.

Còn Cổ Thương thân là thượng cổ dị thi, lực sinh tồn còn mạnh hơn vài phần so với cường giả cấm kỵ thông thường, thân thể được xưng là Vạn Độc Thể, cứng cõi vô cùng, bất tử bất diệt.

Nhưng mà trong miệng Trương Hằng dám nói ra "nắm chắc tám phần mười", theo lời hắn nói thì nắm chắc tám phần mười còn là ít nhất.

Như thế là loại cuồng vọng cỡ nào, dù là đổi thành bất cứ nhân vật cấm kỵ nào nghe lời này đều sẽ cười lạnh.

- Trương mỗ chưa bao giờ nói mạnh miệng. Hiện nay. ta cùng với Huyền Long Đại Vương Cửu U hải vực đều là tồn tại đặc thù ở Chu Vương Triều, nắm chắc giết được tu sĩ Đại Thừa kỳ hoặc là nhân vật Tán tiên.

Trương Hằng nói lời thật.

Hai người bọn họ đều có được ý chí tinh thần của cường giả đỉnh phong ba mươi sáu giới, một khi phát huy toàn lực. tuyệt đối sinh ra uy lực đáng sợ!

Cổ Thương lộ thần sắc kinh ngạc, đột nhiên nghe Trương Hằng đề cập đến tên Huyền Long Đại Vương, trong lòng có chút quái dị.

Hắn đoán Trương Hằng cùng Huyền Long Đại Vương, có lẽ là quan hệ đối địch.

Ngẫm lại cũng phải, hai nhân vật thực lực cấp Boss tồn tại ở giới này. lập trường cùng thân phận đối lập. quá nửa là quan hệ kinh địch.

Lúc này, đột nhiên cỗ Thương sinh ra vài phần kính ý với Trương Hằng, nói:

- Trước khi ta ngủ say, chưa nghe qua đại danh các hạ. hôm nay giao chiến mới biết trong giới này lại sinh ra một nhân vật tuyệt thế vang dội cổ kim. Khắp Chu Vương Triều, có thể chống lại Huyền Long Đại Vương, chỉ có mỗi mình người.

- Tuy rằng người nói lời này có hiềm nghi nịnh bợ. nhưng trong lòng Trương mỗ vẫn cứ cảm thấy thoải mái...

Trên mặt Trương Hằng lộ ra vài phần ý cười hiếm thấy.

Tục ngữ nói, cái gì cũng chọc thủng được, nhưng mà nịnh bợ thì chó có nên chọc thủng.

Người được nịnh bợ, rõ ràng là biết, vẫn cứ vui vẻ.

Không có thực lực, không có địa vị, có tư cách để người ta nịnh bợ hay sao?

Huống chi, lời nịnh bợ này còn là thượng cổ thần thi Đại Thừa Kỳ. nhân vật đỉnh phong trong giới này. có được danh hiệu Bất Tử Bất Diệt Vạn Độc Thể.

Nghe Trương Hằng nói thế, vẻ mặt già nua khô quắt như giấy của cổ Thương cũng phải đỏ lên.

Trên thực tế, khi hắn vừa nói ra lời này. trong lòng quá nửa cũng có kính ý, nịnh bợ chỉ là hiệu quả vô tình sinh ra thôi.

Thử nghĩ, nhân vật cầm kỳ ngạo nghễ một giới làm sao có thể cố ý nịnh bợ một người, thậm chí còn là địch nhân được chứ?

Giữa tu sĩ cùng cấp, nếu nịnh bợ một người khác, đó là chuyện thật mất mặt.

- Các hạ hiểu lầm... cổ mỡ kính nể từ nội tâm. ngoài Trương đạo hữu ra. Huyền Long Đại Vương Cửu U hải vực cũng là một người mà ta tôn kính.

Cổ Thương vội vàng giải thích, lại có vẻ càng bôi càng đen.

Trương Hằng cười nhạt:

- Xem phần vừa rồi người nhắc nhở ta, ta cho người một lựa chọn thích hợp.

- Lựa chọn gì?

Trong lòng cổ Thương vừa động.

Hai con đường trước đó của Trương Hằng, không phải thần phục thì là chết, bá đạo quá mức làm người ta không thể chấp nhận.

- Không lâu. tất cả nhân vật đỉnh phong Chu Vương Triều sẽ có một lần tranh đoạt trước nay chưa từng có... Mục tiêu của mọi người, chính là chủ động phủ Huyết Sát sắp mở ra!

- Chủ động phủ Huyết Sát!

Cổ Thương lộ ra vẻ khiếp sợ, không khỏi hỏi:

- Chẳng lẽ chiếc Huyết Sát Lệnh thứ tám cũng xuất thế?

Trương Hằng giật mình, nói:

- Đúng thế. Người cũng đã biết chuyện này. vậy không cần ta giải thích nhiều. Trương mỡ sắp tiến vào chủ động phủ Huyết Sát. nhưng bằng hữu chân chính đáng tin lại không nhiều, hiện giờ cần người gia nhập mình hữu.

Cổ Thương nghe lời này, cười hắc hắc. đột nhiên duỗi tay. trong hư không bay ra một chiếc lệnh bài màu máu.

- Huyết Sát Lệnh? Người cũng có một cái.

Trương Hằng ngạc nhiên nói.

- Đây là trước kia cổ mỡ ngẫu nhiên có được.

Cổ Thương thoáng đắc ý nói. ánh mắt nhanh chóng rơi vào người Trương Hằng:

- Nếu chủ động phủ Huyết Sát sắp mở ra. đến lúc đó nhất định sẽ có đông đảo nhân vật cầm kỳ hạ giới đi đến. cạnh tranh chiến đấu tuyệt đối sẽ cực kỳ tàn khốc. Thực lực cổ mỡ trong bọn họ cũng không tính là quá nổi bật. cuối cùng muốn chia được vài phần ích lợi. sợ rằng sẽ không quá dễ dàng. Hiện giờ Trương đạo hữu đề nghị chuyện này, cũng vừa với ý ta.

- Đây chính là con đường mà Trương mỗ cho người lựa chọn. Hiện giờ mời người cùng ta lập linh hồn huyết khế thề sau khi tiên vào chủ động phủ Huyết Sát, toàn lực trợ giúp Trương mỗ, thề chết không phản. Nếu có thu hoạch gì, cũng sẽ xét phần chia cho người một ít. Ngoài ra, nếu ngày sau Trương mỗ rời khỏi hạ giới, người cũng không thể trực tiếp hoặc gián tiếp tổn thương tu sĩ Tam Tinh Vực.

Trương Hằng có vẻ lạnh nhạt lên tiếng.

Vốn hẳn tính dốc toàn lực hàng phục hay giết đối phương, nhưng vừa rồi chiến đấu với Cổ Thương lại khiến cho mấy cường giả cảm kị trong giới lưu ý.

Lúc này, hẳn định giữ lại vài phần thực lực thì tốt hơn. có những bài tẩy không nên sáng tỏ quá sớm.

Cổ Thương suy nghĩ một hồi cuối cùng gật đầu:

- Cổ mỗ có thể chấp nhận chuyện này. nhưng trong linh hồn huyết thệ người phải nói rõ. trước khi Cô mỗ làm chuyện có lỗi với người, không thể hãm hại ta.

Trương Hằng nghe xong, gật đầu. Tuy rằng cổ Thương này là một bộ cương thi, nhưng sống nhiều năm như thế. cũng không phải kẻ ngốc.

Có chỗ dựa mạnh mẽ như Trương Hằng, địa vị của hắn có thể tăng lên giữa các "nhân vật cảm kị", các tu sĩ Đại Thừa Kỳ hoặc là Tán tiên khác cũng không dám liên thủ công kích tồn tại ngoại tộc như hắn.

Vì thế, chuyện tiếp theo liền đơn giản.

Đầu Trương Hằng Vù một cái trở lại bầu trời, giữa không trung lóe ra những hạt màu vàng ngưng kết cùng thân thể.

Không tới nửa nhịp thở, Trương Hằng nguyên vẹn xuất hiện trước mặt cổ Thương, hơn nữa cũng khôi phục hình thái bình thường.

Hai người cũng cảm giác được thần thức nhân vật cảm kị khác quét qua.

- Bố trí cảm chế trước.

Ánh mắt Trương Hằng chợt ngưng, vung tay quét một vòng xung quanh.

Xẹt oong...

Một vòng màu vàng lóe lên liền biến mất, hình thành một tầng cảm chế vô hình ngăn cách thần thức quét qua ở bên ngoài.

Cổ Thương phát hiện trong cảm chế Trương Hằng bố trí xung quanh ẩn chứa một lực cản nuốt mạnh mẽ, thần thức vừa tiếp xúc sẽ lập tức bị cản nuốt.

Làm xong chuẩn bị, hai người liền yên tâm lập ra linh hồn huyết thệ.

Linh hồn huyết thệ giữa hai đại cường giả đỉnh phong đương nhiên không thể quá bình thường, vì tăng mạnh lực trói buộc của huyết thệ Trương Hằng cũng cổ Thương lập trận đồ huyết thệ mấy lần, rót vào máu huyết cùng lực linh hồn mạnh mẽ.

Linh hồn huyết thệ căn bản trói buộc tu sĩ không phải bằng máu, mà là linh hồn cơ bản nhất của sinh linh.

Chỉ một hồi hai người hoàn thành linh hồn huyết thệ

Trương Hằng phát tay triệt hạ cảm chế bên ngoài.

- Hiện giờ người còn có chuyện gì phải xử lý? Ta sẽ nhanh chóng rời Tam Tinh Vực, đi Tam Tiên Đảo tu luyện một thời gian.

Trương Hằng nhàn nhạt nói.

Cổ Thương trầm ngâm:

- Cũng không có chuyện gì lớn... Kỳ thật, ở bên dưới mộ huyết của ta có một khối Huyền Âm Cực Địa. trong mộ huyết cũng có chút bảo vật.

681. Chương 611: Rạn Nứt Với Tam Tiên Đảo

- Huyền Âm Cực Địa? Ta vừa đến đây đã thấy được. Nếu còn có chút bảo vật, người cứ trở về thu dọn một chút, ta sang bên kia gặp mấy hậu bối.

Ánh mắt bình thản như không của Trương Hằng liếc qua mộ huyết kia. thân hình biến mất tại chỗ.

Từ trước đó, Thần Linh Nhân của hắn đã quét qua hết thấy mộ huyết này, cũng không có bảo vật gì quá mê người.

Ngay sau đó, Trương Hằng xuất hiện trước mặt hai người Diệp Lãnh Nhai cùng Lam Hỏa.

- Thái thượng tông chủ!

Hai người thấy Trương Hằng xuất hiện, liền vô cùng cung kính hành lễ.

Trương Hằng khẽ gật đầu, liền nói với Lam Hỏa:

- Vừa rồi ở mộ huyết người cũng đạt được không ít bảo vật. mấy thứ này đều phải dùng làm dự trữ quý giá cho môn. như thế mới có thể làm cho Cực Diễm Môn phát triển lâu dài. Ngoài ra, ta cũng không còn bao nhiêu vương bản ở Tam Tinh Vực, sẽ nhanh chóng đi Chu Vương Triều.

- Ghi nhớ lời dạy của Thái thượng tông chủ.

Lam Hỏa có vẻ kinh ngạc:

- Nhưng ngài mới ở Tam Tinh Vực chút thời gian như thế, đã phải nhanh rời đi ngay?

- Đúng thế. ta chưa từng mong đợi Cực Diễm Môn có thể hưng thịnh muôn đời. cuối cùng có một ngày nó sẽ bị bao phủ trong dòng sông lịch sử.

Trương Hằng khẽ than một tiếng, ánh mắt lộ ra thần sắc xa xưa, tựa như thấy được tương lai thật xa.

Trong lòng Lam Hỏa cả kinh, hỏi:

- Chẳng lẽ Thái thượng tông chủ đã đoán trước được vận mệnh tương lai của Cực Diễm Môn.

- Ta chưa bao giờ biết trước chuyện này. nhưng hôm nay diễn biến chí lý đại đạo, cũng biết được một chút.

Trương Hằng nhàn nhạt nói, đột nhiên chuyển ánh mắt về phía mộ huyết.

Bụp!

Đúng lúc này, một tên cường thi khô gầy đột nhiên xuất hiện phía trước ba người, lực khô diệt mơ hồ phát tán ra. làm cho không gian xung quanh xảy ra một loại biến đổi quỷ dị.

- Cổ thi!

Lam Hỏa cùng Diệp Lãnh Nhai sắc mặt đại biến, lập tức sợ muốn hồn phi phách tán.

Bọn họ vốn tưởng Trương Hằng đã tiêu diệt hay đánh lui thượng cổ dị thi, cũng không hỏi nhiều.

Lúc này, thượng cổ dị thi cổ Thương đột nhiên xuất hiện trước mặt hai người, làm cho nhịp tim bọn họ tăng vọt mấy lần.

- Người đã thu dọn xong chưa?

Trương Hằng liếc nhìn Cổ Thương, tùy ý nói, giống như nói chuyện phiếm với bạn bè bình thường.

- Vật quý giá nhiều năm đều mang theo hết, đáng tiếc khối Huyền Âm Cực Địa hiếm thấy này.

Cổ Thương có vẻ tiếc nuối nói. con mắt đỏ rực quét qua hai người bên cạnh Trương Hằng.

Lam Hỏa cùng Diệp Lãnh Nhai chỉ cảm thấy máu đọng lại, tất cả sinh cơ trong cơ thể trong Khoảnh khắc như mất sạch, ánh mắt của đối phương thậm chí làm cho linh hồn bọn họ đông lại.

- Ha ha, Huyền Âm Cực Địa thật là một tồn tại kỳ diệu, tuy nhiên đối với tu sĩ Độ Kiếp Kỳ trở lên hiệu quả của nó đã rất nhỏ.

Trương Hằng cười nói.

Cổ Thương nhún vai, nói:

- Ta chỉ cảm thấy ngủ ở Huyền Âm Cực Địa rất thoải mái mà thôi.

Trương Hằng không khỏi buồn cười:

- Tam Tinh Vực cũng không phải nơi sở hữu riêng của Trương mỗ, nếu người muốn ngủ ở đây. trong giới này có ai ngăn cản được người chứ?

Hắn cũng không ngờ tên thượng cổ dị thi này cũng có phần hài hước.

- Đúng rồi. hai tu sĩ nhân loại kia chính là hậu bối của người?

Ánh mắt Cổ Thương lại liếc qua hai người Lam Hỏa.

- Đúng vậy.

Trương Hằng gật đầu.

Tuy rằng nói tuổi thì hai người Lam Hỏa thậm chí còn lớn hơn hắn, nhưng nói về bối phận thì Trương Hằng là Thái thượng tông chủ Cực Diễm Môn. đệ nhất nhân Tam Tinh Vực.

Cổ Thương thoáng đánh giá hai người, đột nhiên vung tay. trong hư không xuất hiện mấy cái bình ngọc, cùng một đồng lớn Pháp bảo thông linh.

Khóe miệng Trương Hằng ngậm cười, ánh mắt đảo qua mấy thứ này. Pháp bảo thông linh kia đều là nằm giữa linh bảo trung phẩm cùng linh bảo thượng phẩm, hắn cũng không nhìn nhiều.

Hắn tò mò là bình ngọc trong tay cổ Thương, cảm giác vật ấy không phải vật phàm.

- Pháp bảo thông linh kia tặng cho các người, cấp bậc Pháp bảo quá cao. các người tuyệt đối không thể nhận chủ. Ngoài ra, trong tay của ta còn có hai bình Ngũ Hành Thiên Tủy Dịch thứ phẩm tủy dịch này hết sức thần kỳ. chỉ cần một giọt có thể làm cho tu sĩ Nguyên Anh Kỳ tiến thẳng vào Hóa Thần Kỳ. Chỉ tiếc, vật ấy lại không có bao nhiêu tác dụng với tu sĩ trên hợp Thể Kỳ.

Cổ Thương nhẹ nhàng vung tay lên. mấy thứ này liền bay tới trước mặt hai người Lam Hỏa.

- Ngũ Hành Thiên Tủy Dịch?

Lam Hỏa cùng Diệp Lãnh Nhai há to miệng, không ngờ đời này có thể thấy được thần dịch gần như tuyệt tích ở giới này.

So sánh với tủy dịch này, Hóa Anh Đan kia quả thật là rác rưởi.

- Cái này...

Lam Hỏa liếc liếc môi, trong ánh mắt nhìn Ngũ Hành Thiên Dịch Tủy tràn ngập tia sáng nóng rực.

Đây chính là thần dịch dùng một giọt có thể thăng cấp Hóa Thần Kỳ, làm sao mà hắn không kích động được.

Tuy nhiên hắn không dám tự tiện tiếp nhận mấy thứ này mà dùng ánh mắt dò hỏi nhìn sang Trương Hằng.

Trương Hằng mặt treo ý cười, nói với hắn:

- Vị Cổ Thương tiền bối này chính là thần thi Đại Thừa Kỳ đã tu hành trăm vạn năm. hắn ban cho người đồ vật, còn không tạ ơn nhận lấy?

- Cảm tạ Cổ tiền bối ban ơn!

Lam Hỏa kích động không thôi, vội vàng tiếp nhận mấy thứ này.

Một đồng Pháp bảo thông linh cùng mấy bình Ngũ Hành Thiên Dịch Tử, đủ cho bất cứ tu sĩ nào ở Tam Tinh Vực cũng phải đổ mắt phát cuồng!

Đồng thời, trong lòng Lam Hỏa cũng vô cùng kinh ngạc, không lâu trước Trương Hằng còn đánh túi bụi với Thượng cổ dị thi kia, bây giờ lại đứng đây bình thường như bằng hữu. điều này thật làm cho người ta khó hiểu.

Càng làm cho hắn được sung mà kinh, chính là thượng cổ dị thi kia còn chủ động ban cho hắn nhiều thứ tốt như thế.

- Mấy thứ này ngươi nhận lấy. tự lo cho tốt đi.

Sắc mặt Trương Hằng không thể hiện gì, nói với Lam Hỏa.

- Thái thượng tông chủ cứ yên tâm. ta nhất định sẽ dùng những thứ này phát huy tác dụng lớn nhất cho Cực Diễm Môn.

Lam Hỏa cúi đầu thật sâu trước Trương Hằng.

Hắn sẽ không ngờ đến việc nghĩ rằng thượng cổ dị thi khủng bố cực điểm kia lại vô duyên vô cớ đưa mấy thứ này cho mình, còn không phải nhìn mặt mũi của Thái thượng tông chủ hay sao?

- Ha ha, chúng ta lập tức phái rời Tam Tinh Vực. Cực Diễm Môn giao cho ngươi, ta rất yên tâm.

Trương Hằng khê vung tay lên, nói với Lam Hỏa:

- Sau khi ngươi trở về, cũng nói một tiếng với Bách Luyện đại sư.

Dứt lời, hắn nhìn sang cổ Thương, hai người đồng thời biến mất khỏi Tam Tinh Vực.

Đợi hai người biến mất, Lam Hỏa mới hồi thần lại.

Phù!

Hắn cùng Diệp Lãnh Nhai đồng thời thở phào, hai ngọn núi to lớn đè trong lòng mới dời đi.

Trình tự hai người Trương Hằng ở quá cao. lúc ở cùng bọn họ chỉ có ngược nhìn, gánh vác áp lực khó mà nói.

- Chúng ta cũng về Cực Diễm Môn. có trong tay các bảo vật này. tuyệt đối có thể làm cho môn phái xuất hiện thêm mấy tu sĩ Hóa Thần Kỳ trong thời gian ngắn.

Lam Hỏa tràn ngập kích động hưng phấn nói.

Vù!

Hai người gấp gáp bay về phía Cực Diễm Môn.

Lam Hỏa trở lại Triệu quốc, làm sao tăng lên thực lực tông môn Cực Diễm Môn, chuyện này không nói nhiều. Trong một thời gian dài, địa vị Cực Diễm Môn ở Tam Tinh Vực đã không thể dao động được.

Ở một phía xa xôi khác, Phàm Vân Đảo hải vực Tam Tiên Đảo.

So sánh với trăm năm trước, Phàm Vân Đảo hiện giờ đã xưa đâu bằng nay. có hai vị nhân vật cầm kỳ tọa trấn, thực lực tăng vọt, mơ hồ có xu thế ngang hàng với Tam Tiên Đảo.

Bởi vì có Bát Hoang Tụ Linh Tiên Trận cùng Tinh Nguyệt Thần Điện thu hút lực ngôi sao số mệnh, phẩm chất linh khí trên Phàm Vân Đảo biến đổi từng năm, leo dần lên hàng thánh địa Chu Vương Triều.

Lúc này, ở trong Tinh Nguyệt Thần Điện, Lạc Hà nhúu mày đang suy nghĩ gì đó. Quách Phong cùng Tú Ninh cũng ngồi trong đại điện.

Không lâu trước, hai vị Tán tiên Tam Tiên Đảo. Âm Dương Tán Tiên cùng Linh Hư Tán Tiên phủ xuống Phàm Vân Đảo, thương thảo một chút chuyện liên quan đến chủ động phủ Huyết Sát.

Nhưng mà, chuyện chủ động phủ Huyết Sát cũng không phải nguyên nhân chủ yếu mà hai vị Tán tiên đích thân đến đây.

Cuối cùng, Âm Dương Tán Tiên không nói gì thêm, nhưng Linh Hư Tán Tiên ngồi cạnh hắt lại nhàn nhạt nói:

- Hải vực Tam Tiên Đảo có ba đại tiên đảo Bồng Lai, Đông Doanh, Phương Trượng, chính là thánh địa nổi danh trong giới này, thống trị mảnh hải vực này không biết bao nhiêu vạn năm. Nhưng những ngày gần đây, Phàm Vân Đảo đột nhiên quật khởi ở hải vực Tam Tiên Đảo, thế tất... cái gọi một núi không chứa được hai hổ. nếu muôn Phàm Vân Đảo thần phục Tam Tiên Đảo ta, nhất định Lạc Hà đạo hữu sẽ không đồng ý. Nếu đã vậy, ta đề nghị di chuyển Tinh Nguyệt Môn đi nơi khác.

Nghe lời này, lúc ấy trong lòng Lạc Hà hết sức không vui.

Mặc kệ nói thế nào, hắt cũng có chút giao tình với Âm Dương Tán Tiên Bồng Lai Đảo. hôm nay ngược lại muốn đuổi mình đi chỗ khác.

Âm Dương Tán Tiên sao không rõ ý của Lạc Hà, khê thở dài:

- Đạo hữu sao không đổi một góc nhìn khác? Nếu hải vực Tam Tiên Đảo là một tay mình xây dựng lên, lại đột nhiên xuất hiện một cỗ thế lực ở trong mảnh hải vực này. ngài sẽ chấp nhận cho nó tồn tại hay sao?

Có thể nói, hai đại Tán tiên này hoàn toàn nói thẳng những gì mình nghĩ, không có chút quanh co lòng vòng, xé rách mặt mũi, nói ra ý đồ mình đến đây.

Nói dễ nghe thì là một núi không chứa được hai hổ, nói không dễ nghe, chính là muốn đuổi người đi chỗ khác.

Lạc Hà cũng không lập tức đáp lời, lạnh nhạt nói:

- Các người nói cũng có lý. Tinh Nguyệt Môn quật khởi nhanh chóng, ngày sau tất nhiên sẽ hình thành cục diện giằng co với Tam Tiên Đảo. Tuy nhiên một mình ta không thể làm chủ chuyện này. chờ Trương huynh đệ trở về. chúng ta phải xem ý của hắt.

Vừa nghe tên Trương Hằng, hai đại Tán tiên khê giật mình, hiển nhiên hết sức cố kỵ.

- Được, vậy hai ta cáo từ.

Âm Dương Tán Tiên khê thở dài, cùng Linh Hư Tán Tiên biến mất khỏi Tinh Nguyệt Thần Điện, trở về Tam Tiên Đảo.

- Lạc tiên bối. ta xem hai đại Tán tiên kia dường như không có ý tốt.

Quách Phong có chút lo lắng nói.

Hải vực Tam Tiên Đảo kinh doanh nhiều năm, ngang hàng với Cửu U hải vực do Huyền Long Đại Vương thống lĩnh, thế lực vô cùng hùng hậu, hơn xa Tinh Nguyệt Môn, lúc này không thể chống cự.

Lạc Hà trầm ngâm một lát, lắc đầu nói:

- Trên thực tế, hai đại Tán tiên này cũng bất đắc dĩ. Lúc này bọn họ trực tiếp nói rõ ý đồ đến đây, là lựa chọn cực kỳ sáng suốt. Làm như vậy, tuy rằng làm cho quan hệ giữa chúng ta sinh ra rạn nứt. nhưng cùng tốt hơn là ngày sau xảy ra mâu thuẫn với chúng ta mà trở thành kẻ địch.

Xoạt!

Đúng lúc này, không gian xung quanh sinh ra một tia dao động mật mờ. hai bóng người chợt xuất hiện.

Tiếp đó, khí tức hủ hóa cực kỳ đáng sợ ập tới. làm cho máu huyết Quách Phong cùng Tú Ninh chợt cứng lại.

- Kẻ nào!

Lạc Hà nghiêm nghị, khê quát một tiếng, cách không đánh ra một chưởng kéo theo một cỗ uy áp hùng hồn.

--o00o--

682. Chương 612: Quyết Định Của Trương Hằng

Lạc Hà cảm giác cổ lực lượng khô diệt mạnh mẽ chí mạng này, đột nhiên xuất hiện ở Tinh Nguyệt Thần Điện có vẻ không không tốt lành gì. liền theo vô thức đánh ra một chưởng. Hắn ra tay trước để chiếm lợi thế. tránh cho Tú Ninh cùng Quách Phong bị uy hiếp.

Một chưởng cách không phát ra của hắn là vội vàng, dùng đến hai ba phần lực, nhưng lực lượng ngưng tụ đến cực điểm.

Ầm!

Tiếng đánh trúng vang vọng trong Tinh Nguyệt Thần Điện, làm cho hai người Quách Phong cùng Tú Ninh hết sức khó chịu.

Tiếng vang chưa kết thúc, Lạc Hà liền phát hiện "người" trúng một chưởng của mình.

- Thượng cổ thần thi?

Lạc Hà lộ vẻ kinh dị nhìn chăm chăm bóng người khô gầy bộ mặt chết lạng cách đó không xa.

Sau khi bị Lạc Hà cách không đánh trúng một chưởng, thân thể cổ Thương lung lay một cái, liền ổn định, dường như không bị tổn thương gì.

Tuy nhiên khi không lại bị đối phương đánh một chưởng, cổ Thương cũng hết sức không vui. ánh mắt đối địch nhìn chăm chăm Lạc Hà

- Sư tôn!

Đúng lúc này, Tú Ninh cùng Quách Phong đồng thời kinh hô. bọn họ đã phát hiện ra sự tồn tại của Trương Hằng trước tiên.

- Ha ha, Lạc đại ca chậm dừng ra tay. vị đạo hữu này là cổ Thương, là bằng hữu đệ mới kết giao ở Tam Tinh Vực.

Thân hình Trương Hằng chợt lóe đi vào giữa Lạc Hà và cổ Thương, tránh cho hai người xảy ra chuyện không thoả mái.

Lạc Hà vừa nghe Trương Hằng giải thích, cũng không nghi ngờ, vội vàng giải thích với Cổ Thương:

- Thì ra các hạ là bằng hữu Trương huynh đệ. vừa rồi Lạc mỗ đã đắc tội. xin thứ lỗi.

Cổ Thương liếc Lạc Hà, vẻ không vui trên mặt tan đi phân nửa. nhưng vẫn khẽ hừ một tiếng, nói:

- Xem mặt mũi Trương đạo hữu. một chưởng vừa rồi Cổ Thương ta ăn vậy.

Tiếng nói của hắn có chút đông cứng, không biết là vì thể chất đặc thù của cương thi hay là còn có thành kiến với Lạc Hà.

Lạc Hà cũng cười to. không để ý chút khúc mắc nhỏ này, vội mời cổ Thương vào Tinh Nguyệt Thần Điện.

Thần sắc Trương Hằng vẫn như cũ, khóe miệng còn có vài tia cười, nói với hai đệ tử:

- Phong nhi, Tú Ninh, các ngươi còn không mau hành lễ bái kiến Cổ tiên bối?

Lúc này Quách Phong cùng Tú Ninh mới phản ứng lại. vội vàng hành lễ ra mắt cổ Thương:

- Vãn bối Quách Phong (Tú Ninh) bái kiến cổ tiên bối!

Hai người hết sức cung kính, không phải vì đối phương là người tu hành cương thi mà sinh ra lòng do dự.

- Trương đạo hữu. đây là hai đệ tử của ngài đó ư.

Trên mặt cổ Thương cố nặn ra nụ cười, vẻ mặt khô quắt của hắn rõ ràng khác loại.

Trương Hằng gật đầu, giới thiệu cho hắn:

- Đây là đại đệ tử Quách Phong, tam đệ tử Tú Ninh.

- Không tệ, không tệ. đều tu luyện đến Độ Kiếp Kỳ.

Cổ Thương tán thưởng nói. hơi trầm ngâm, hẳn lại nói:

- Nếu lần đầu tiên gặp mặt. ta tặng cho các người một kiện lễ gặp mặt vậy.

Dứt lời, đột nhiên hẳn khoát tay. trong hư không xuất hiện hai kiện Pháp bảo thông linh cực phẩm, gồm một cái dù phát ra hào quang cùng một cái giáp trụ màu bạc.

- Đây là Thất Thái Lưu Ly Tán cùng Ngân Huyền Bảo Giáp, thứ đầu uy lực thông thường, nhưng có thể công lẫn thủ vật sau có lực phòng ngự rất mạnh, hẳn là có thể chịu được một lần công kích toàn lực của tu sĩ Đại Thừa Kỳ.

Cổ Thương chỉ tay vào hư không, hai kiện Pháp bảo thông linh cực phẩm chia ra bay về phía Tú Ninh cùng Quách Phong.

Quách Phong vẻ mặt vui mừng, liền tiếp nhận Ngân Huyền Bảo Giáp bay đến trước người hẳn, liên tục nói lời cảm tạ Cổ Thương, trong lòng thâm nghĩ:

”Bằng hữu ở cùng sư tôn đúng là không tầm thường, vừa ra tay là Pháp bảo thông linh cực phẩm.”

Tú Ninh vui vẻ tiếp nhận Thất Thái Lưu Ly Tán, cúi người hành lễ với cổ Thương. Nàng vốn là tu sĩ không am hiểu chiến đấu. Tinh Nguyệt Đồ nghiêng về thần thông bói toán, cũng thiếu đi công hiệu chiến đấu. Thất Thái Lưu Ly Tán này rất thích hợp với nàng, có thể công lẫn thủ.

Lạc Hà kinh ngạc liếc cổ Thương, cũng không ngờ đối phương vừa nhìn thấy Quách Phong cùng Tú Ninh một lần, đã có thể xác định chính xác tặng ra Pháp bảo thông linh tương ứng.

Bởi vậy đủ thấy Cổ Thương này tuy rằng là một bộ cương thi. mặt ngoài thật chất phác, kỳ thật vẫn có năng lực quan sát cùng năng lực phân tích rất mạnh.

- Lạc đại ca. cổ đạo hữu này sẽ là minh hữu cùng chúng ta tiến vào chủ động phủ Huyết Sát.

sắc mặt Trương Hằng bình thản nói:

- Cộng thêm Tán tiên Tam Tiên Đảo. thực lực trận doanh chúng ta có thể tăng lên trên diện rộng. Đến lúc đó sẽ có ưu thế áp đảo khi đối mặt với Huyền Long Đại Vương.

Trương Hằng, Lạc Hà, cổ Thương, cộng thêm ba vị Tán tiên Tam Tiên Đảo đã có đến sáu vị nhân vật cầm kỳ giới này. trận doanh đã mạnh cỡ nào.

Tuy nhiên Trương Hằng nhắc tới Tán tiên Tam Tiên Đảo. mọi người trong Tinh Nguyệt Thần Điện, kể cả cổ Thương, thần sắc đều khê biến.

Nhất thời, không khí trong đại điện xảy ra chuyển biến kỳ lạ.

Trương Hằng kinh ngạc:

- Sao các người...

Trong lòng hẳn nghi hoặc, trong thời gian ngắn không đoán ra được nguyên nhân gì.

Lạc Hà khê thở dài:

- Ngay trước khi các người trở về. Âm Dương Tán Tiên cùng Linh Hư Tán Tiên Tam Tiên Đảo đã đến đây...

- Không cần phải nói. đệ đã hiểu rồi.

Trên mặt Trương Hằng lộ ra một tia cười lạnh:

- Từ lúc đệ đắp nặn thành Bất Diệt Kim Thân, trở lại Phàm Vân Đảo. liền biết sẽ có ngày như thế. Nhưng không ngờ là ngày này đến sớm như vậy.

- Đúng thế. Tam Tiên Đảo làm sao chấp nhận cho Phàm Vân Đảo lớn mạnh ở ngay trước mặt bọn họ. Chỉ là. hiện giờ bọn họ đề xuất sáng tỏ chuyện này như thế, cũng là tránh cho tình thế ngày sau phát triển thêm một bước... Nhưng vì thế, giai đoạn kết minh giữa chúng ta cùng Tam Tiên Đảo cũng đã kết thúc.

Lạc Hà sắc mặt bình tĩnh nói. ánh mắt rơi vào mặt Trương Hằng.

- Không biết Lạc đại ca cùng cổ đạo hữu có ý tưởng gì?

Trương Hằng mặt không đôi sắc. ánh mắt quét qua hai nhân vật Đại Thừa Kỳ trong đại điện, cũng không lảng tránh hai đệ tử Tú Ninh cùng Quách Phong.

Lạc Hà cười nói:

- Mục đích phân thân của ta ở lại hạ giới, chính là vì trợ giúp đệ tiến vào Huyết Sát động phủ. chẳng những vì đạt được kỳ ngộ càng lớn hơn càng là vì phá giải áp án kinh thiên kia. về phần chuyện trên Phàm Vân Đảo này. Tú Ninh là người nắm giữ Tinh Nguyệt Môn, đệ lại là sư tôn của nàng, chuyện này phải xem đệ giải quyết thế nào.

Trương Hằng hít sâu một hơi, hẳn đã rõ hiện giờ mỗi một quyết định của mình, sẽ quyết định vận mệnh vô số người Tinh Nguyệt Môn Phàm Vân Đảo. những người này còn bao gồm các đệ tử của mình.

- Cổ huynh có ý kiến gì không?

Ánh mắt dừng lại ở Trương Hằng ngừng lại trên cổ Thương, dù sao hẳn là một trong các nhân vật cầm ky ở đây. cũng là minh hữu với Trương Hằng. cần phải trưng cầu cách nhìn của hắn.

Trong ánh mắt đỏ rực của cổ Thương hiện ra một tia lạnh lẽo:

- Hừ. ta không có hảo cảm gì với Tán tiên Tam Tiên Đảo. từ thật lâu trước kia, ta đã có chút ân oán nhỏ với bọn họ!

- Tuy nhiên đây là ân oán cá nhân của ta với bọn họ. quyết định cụ thể vẫn do Trương huynh định đoạt. Ta cũng giống như Lạc đạo hữu. sau khi tiến vào chủ động phủ Huyết Sát cũng do người làm chủ!

Cổ Thương nhân nhật nói, cũng giao quyền quyết định cho Trương Hằng.

Trương Hằng bỗng nhiên cảm nhận được gánh nặng không nhỏ. mình đã được nhiều người kỳ gửi kỳ vọng rất cao. trong bọn họ có bằng hữu của mình, đệ tử của mình, cũng có thê tử của mình...

Lúc này, chính là đêm trước mở ra chủ động phủ Huyết Sát. nhân vật thần thoại phong vân giới này sẽ trôi lên khỏi mặt nước. Bọn họ hoặc là một mình, hoặc chia làm các trận doanh, đang âm thầm tích lũy lực lượng, chuẩn bị triển khai một trận sinh tử cạnh tranh trước nay chưa từng có.

Đám người Trương Hằng cũng là một cỗ thế lực ở giới này. bọn họ cũng không phải vô địch, sau khi tiến vào chủ động phủ Huyết Sát chắc chắn sẽ gặp khiêu chiến gian khổ.

- Được rồi, nếu quan hệ cùng Tam Tiên Đảo đã xảy ra rạn nứt. chúng ta cũng không cần phải tiếp tục hợp tác với bọn họ. Dù sao thêm một người, lợi ích của chúng ta sẽ thiếu một phần.

Sắc mặt Trương Hằng nghiêm túc. trên người mơ hồ toát ra một cỗ tự tin làm người ta tin phục.

- Ta đã có ý nghĩ của mình, khi tiến vào chủ động phủ Huyết Sát. trừ ba người chúng ta ra, còn có thể dẫn theo nhị đệ tử Vân Dịch. Nguyên nhân thì ta sẽ không giải thích nhiều.

Cổ Thương cười ha ha, lại vẫn rất lạc quan:

- Nếu ba người chúng ta liên thủ. tiến vào chủ động phủ Huyết Sát thì còn có cỗ thế lực nào làm gì được chúng ta. Hơn nữa, thực lực Trương huynh tuyệt đối số một số hai trong giới này. đến lúc đó ai dám trên chọc chúng ta.

- Tuy rằng trong giới này ta còn có chút kinh địch, nhưng quả thật không cần phải sợ.

Trương Hằng gật đầu. hai tay khép lại. trong ánh mắt lộ ra tia sáng vàng, nhìn vào không gian trên cao Đông Vân đại lục.

Lúc này, ánh mắt Trương Hằng thâm thúy không đáy. ánh sáng màu vàng xoay tròn tốc độ cao thành một cái lốc xoáy thần bí.

Xuyên qua tầng mây dày đặc, ánh mắt như thần linh của hắn mơ hồ bắt được một tồn tại thần bí.

ở trong trời cao vạm vỡ trên Đông Vân đại lục. có một tầng hào quang màu máu trắng lệt, bao phủ một hoàn cảnh kỳ dị.

Ầm!

Có lẽ cảm nhận được ánh mắt của Trương Hằng, một cổ phản lực mạnh mẽ đánh Trương Hằng từ trong cảnh giới Thần Linh Nhân về nguyên hình.

Tâm thần Trương Hằng hơi bị thương, thu hồi ánh mắt, trong lòng đã có một dự cảm kỳ quái: ngày mở ra chủ động phủ Huyết Sát đã ngày càng gấp rút.

Thậm chí, lúc này hắn đã cảm giác được động tĩnh của đông đảo các nhân vật thần thoại phong vân trong giới này.

- Đúng rồi. nếu Tán tiên Tam Tiên Đảo đã nói đến mức này. không biết chúng ta còn phải ở trong mảnh hải vực này không.

Đột nhiên Lạc Hà lên tiếng.

- Ý của đại ca là muốn Tinh Nguyệt Môn của chúng ta di chuyển nơi khác?

Trương Hằng hỏi.

Lúc này, Tú Ninh lại xen lời:

- Tinh Nguyệt Môn đóng quân trên Phàm Vân Đảo hơn trăm năm, nơi này còn có rất nhiều thế lực cùng đồng đạo phụ thuộc vào Phàm Vân Đảo. Nếu tùy tiện di chuyển chỉ sợ có chút không ổn.

Cổ Thương lại mặt đầy sát khí nói:

- Không phải là mấy tên Tán tiên thôi sao? Nếu Trương đạo hữu muốn ta liền cùng ngài trực tiếp giết lên Tam Tiên Đảo. biến mảnh hải vực này thành địa bàn của chúng ta. quyết một trận tử chiến với Huyền Long Đại Vương!

- Khai chiến với Tam Tiên Đảo?

Lạc Hà nhướng mày cho rằng làm như vậy có chút lỗ mãng.

- Đương nhiên, đây chỉ là ý nghĩ cá nhân ta. quyết định cụ thể vẫn là do Trương huynh quyết định.

Cổ Thương khôi phục bình tĩnh, hắn có chút ân oán với các Tán tiên Tam Tiên Đảo. hiện giờ có Trương Hằng cường giả vô địch ngạo thị giới này, tự nhiên muốn đánh lên Tam Tiên Đảo diệt uy phong của bọn họ.

Dứt lời, ánh mắt mọi người trong Tinh Nguyệt Thần Điện đều tụ tập lên người Trương Hằng. chờ đợi quyết định của hắn.

683. Chương 613: Nơi Chật Hẹp

Trong đại điện tràn ngập ánh sao lấp lánh, lúc này một mảnh trầm lắng, ánh mắt mọi người đều rơi vào người Trương Hằng.

Bọn họ đều giao cho quyền quyết định cho Trương Hằng.

Trương Hằng cảm giác được gánh nặng trước nay chưa từng có. nhưng trong Khoảng khắc đáy long bình tĩnh như mặt nước hồ thu. sắc mặt không chút thay đổi.

Trong mấy người, có phái chủ chiến, cũng có có phái chủ hòa.

Phái chủ chiến là cổ Thương cùng Quách Phong, phái chủ hòa là Lạc Hà cùng Tú Ninh.

Trương Hằng trầm tư chớp mắt, trong đầu nhanh chóng cân nhắc, cũng dung hợp một thể với ý chí tinh thần của Vũ Vô Cực.

Cuối cùng, hắn cười ngạo nghễ, nói ra lời khiến chúng tu sĩ nơi này khiếp sợ:

- Hải vực Tam Tiên Đảo nhỏ nhỏ này chỉ là một nơi chật hẹp. nếu gò bó như thế sẽ rất hạn chế không gian phát triển. Chu Vương Triều, hạ giới, không phải là mục tiêu ta muốn tiến quân.

- Chúng ta phải đi lên tầng thứ càng rộng lớn hơn càng có lực khiêu chiến hơn đó chính là thượng giới.

Thượng giới!

Đối với hàng tỷ tu sĩ Chu Vương Triều mà nói. đó là tồn tại xa xôi cỡ nào. tồn tại bậc cao cỡ nào.

Thượng giới, tùy tiện một tiên nhân đi xuống cũng có thể ngạo thị Chu Vương Triều. Có thể nghĩ, thượng giới là một tồn tại như thế nào.

Huyết Sát Thần Đế, Bất Tử Tà Đế, Thái thượng Yêu Long Hoàng, Vũ Vô Cực... Tất cả những nhân vật nghịch thiên truyền thuyết hoặc không muốn người biết, bọn họ đều đến từ thượng giới.

Kể cả vào Lúc này, tất cả nhân vật cấm kỵ Chu Vương Triều đang hướng đến chủ động phủ Huyết Sát. cũng là do cường giả thượng giới lưu lại.

Hô!

Vừa nghe Trương Hằng nói lời này. mọi người trong đại điện đều hít một hơi lạnh.

Cổ Thương cùng Lạc Hà đều ngậm miệng, ngây ngốc nhìn nam tử thanh niên như vĩnh viễn mang theo lòng tự tin.

Vào Lúc này, hần khí phách cỡ nào. ngạo thị một giới, ngạo nghề vô địch!

So với lúc ở Tam Tinh Vực. một tên gã mờ tu chân bị đuổi giết, kém xa đến mười vạn dặm?

- Người thật muốn đi thượng giới?

Cổ Thương lộ ra vẻ kinh nghi.

Đối với tu sĩ Đại Thừa Kỳ mà nói. chỉ cần không để cho mình chuyển hóa toàn bộ thân thể đến cảnh giới như ý đại viên mãn sẽ không bị không gian thượng giới triệu hồi.

Đại đa số nhân vật đỉnh phong một giới cũng không chịu phi thăng thượng giới quá nhanh. Ngắm lại cũng đúng, đứng ở hạ giới là đứng trên đỉnh đám mây, có thể tung hoành một giới, được hàng tỷ tu sĩ ngưỡng mộ kính sợ.

Ngược lại, nếu phi thăng thượng giới, nhất định sẽ là tồn tại dưới chót. Có lẽ tùy tiện đi ra một kẻ vô danh cũng có thể bóp chết người, chết không nhắm mắt.

Bởi vậy, ở lại hạ giới đối với tu sĩ Đại Thừa Kỳ hưởng thụ thọ mệnh đến vô hạn vẫn rất là thoải mái. Đương nhiên, có tu sĩ Đại Thừa Kỳ nào đó ở lại quá lâu, ở hạ giới này thật sự nhàm chán, cũng sẽ lựa chọn phi thăng.

- Chủ động phủ Huyết Sát. là một trận khiêu chiến cuối cùng trước khi ta phi thăng thượng giới. Cho nên. ta căn bản không để ý đến chuyện phân tranh ở giới này.

Trương Hằng nhàn nhạt nói.

Tú Ninh nhú mày, nói:

- Sư tôn ngài quả thật không cần phải cố kỵ gì. bởi vì trong giới này gần như không ai có thể uy hiếp đến ngài... Nhưng mà, một khi ngài rời khỏi hạ giới, vận mệnh chúng ta cùng với Tinh Nguyệt Môn sẽ xảy ra chuyện biến như thế nào. đây là chuyện khó mà đoán trước được.

Lạc Hà cũng khẽ gật đầu:

- Nếu đệ phi thăng thượng giới, trong giới này còn có ai chống lại được Huyền Long Đại Vương? Ta đề nghị đệ ở lại giới này mấy chục vạn năm, chờ thể cực ổn định xong, lại phi thăng cũng không muộn.

- Mấy chục vạn năm?

Trương Hằng lắc đầu:

- Thời gian dài dòng như thế. sẽ chỉ mài mòn ý chí chiến đấu của đệ. Đệ muốn đánh thẳng một hơi, lấy chủ động phủ Huyết Sát làm ván cầu, đánh lên thượng giới.

Đánh lên thượng giới, mà không phải là phi thăng thượng giới!

Đây là chênh lệch giữa Trương Hằng cùng với những người phi thăng khác.

- Hơn nữa các người yên tâm. sau khi tiến vào chủ động phủ Huyết Sát. ta cùng Huyền Long Đại Vương nhất định chỉ có một người đi ra. Đó gọi là một núi không thể có hai hổ. chúng ta cũng sẽ không cho phép đối phương tồn tại. về phần nhân vật Tán tiên Tam Tiên Đảo. hừ, nhìn lại chuyện ta tiến vào động phủ Huyết Sát trước kia, trong động phủ không chết một người là không được.

Thăng đến Lúc này, Trương Hằng còn nhớ rõ ràng những gì trải qua ở động phủ Huyết Sát Phương Vân Sơn.

Lần đó, có hơn trăm tu sĩ tinh anh tiến vào động phủ Huyết Sát. nhưng đến cuối cùng lại chỉ có mấy người đi ra. Không nói cái khác, chỉ nói cửa thứ hai Sinh Tử Môn ở Huyết Sát thí, hoàn toàn dựa vào may rủi. May mắn. người sẽ sống, không may, vậy chết đi. cực kỳ bá đạo!

Cho nên mới nói, tiến vào chủ động phủ Huyết Sát, nhất định phải chết rất nhiều người.

Điểm này, trước giờ Trương Hằng không hề hoài nghi.

- Được rồi. đệ đã quyết định, không ai làm trái được.

Lạc Hà khẽ thở dài, biết trong lòng Trương Hằng đã quyết.

Lần trước Ninh Tuyết Dung gặp lại Trương Hằng, cũng mang về ý chí của Vũ Vô Cực. bộ mặt Trương Hằng đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

- Mọi người cứ yên tâm. trước khi phi thăng thượng giới, ta tự nhiên sẽ xử lý hết mọi chuyện ở hạ giới.

Thần sắc Trương Hằng dần dần giãn ra, nhưng ý chí chiến đấu trên người nhưng hần vẫn thiêu đốt hùng hực, muốn đánh phá trời buộc giới này.

- Có những lời của Trương huynh, sau khi tiến vào chủ động phủ Huyết Sát. ta chắc chắn toàn tâm toàn ý trợ giúp, tranh thủ giết mấy tên nhân vật cấm kỵ. đặc biệt là Tán tiên Tam Tiên Đảo. Hắc hắc.

Thượng cổ thần thi cổ Thương xoa tay, bị Trương Hằng nói một phen kích động giết chóc cùng thị huyết dưới đáy lòng.

Trương Hằng mỉm cười:

- Nói lại. ta cùng Âm Dương Tán Tiên Tam Tiên Đảo cũng có sâu xa. cũng ngại chủ động hại hần. Ngoài ra Nghê Thường Tán Tiên thần bí nhất trong ba đại Tán tiên chưa bao giờ gặp qua, nghe nói thực lực sâu không lường được. Ta cảm giác vị Tán tiên thần bí này chính là tồn tại thực lực gần với ta nhất ở trong giới này. trừ Huyền Long Đại Vương ra.

Lạc Hà gật đầu:

- Tam Tiên Đảo dám công khai đề cập với chúng ta chuyện này, Thậm chí không cố kỵ khai chiến với chúng ta, có lẽ cũng là có chỗ dựa.

- Nghê Thường Tán Tiên thật là một truyền thuyết. trăm vạn năm cũng không lộ diện mấy lần dường như khinh thường can thiệp phạm trần thế tục. Nếu có năng ta gia nhập. Huyền Long Đại Vương thống lĩnh Cửu U hải vực quá nửa không phải đối thủ của Tam Tiên Đảo.

Về mặt Cổ Thương cũng ngưng trọng.

Mấy người lại nói rất nhiều chuyện trong Tinh Nguyệt đại điện, mới lưu luyến chấm dứt.

Tú Ninh cùng Quách Phong cảm thấy thu hoạch không nhỏ. ba đại nhân vật cấm kỵ nói chuyện với nhau, bọn họ chủ yếu chỉ lắng nghe, rất ít xen lời.

Thần thức Trương Hằng quét qua Phàm Vân Đảo. phát hiện phân thân cùng Ninh Tuyết Dung định cư ở một nơi mật địa núi rừng U nhã trên đảo. cuộc sống vợ chồng rất hòa hợp.

Ồi!

Trương Hằng khẽ thở dài, âm thầm nghĩ:

”Nếu phải bước lên đỉnh cao. tất nhiên phải có hy sinh. Trước khi phi thăng thượng giới, ta có cần phải lưu lại một phân thân ở giới này?”

Nên biết, mỗi một phân thân của Trương Hằng đều có tu vi Đại Thừa Kỳ. Thi triển thuật liên kích Thân Ngoại Hóa Thân, có thể làm cho thực lực Trương Hằng tăng lên một mức khủng bố.

Có thể nói, thiếu đi một cái phân thân, đều sẽ suy yếu rất lớn với thực lực của Trương Hằng.

Ngay khi Trương Hằng chuẩn bị đi ra khỏi Tinh Nguyệt Thần Điện. Quách Phong đi nhanh tới, nói:

- Sư tôn. ngài phái phi thăng thượng giới, đệ tử chắc chắn theo sát bước chân của ngài!

Theo sát bước chân vi sư!

Từ lúc ở Tam Tinh Vực, Quách Phong đã ghi nhớ kỹ lời này.

Vì một cái chấp nhất cùng giấc mộng trong lòng, mục tiêu của Quách Phong cũng không ở tại hạ giới.

Trong thời gian tách ra khỏi Trương Hằng ở Tam Tinh Vực. Quách Phong gặp được cô gái Lữ Hinh ở Thanh Vân Sơn trước kia, chính là người phủ xuống từ thượng giới.

Hai người chỉ quen biết mấy ngày ở Thanh Vân Sơn. liền sinh ra cảm tình hồn nhiên.

- Sư tôn hiện giờ rốt cuộc đồ nhi hiểu được dụng ý lúc trước của ngài. Khi đó, đồ nhi hỏi ngài cố hương Mộng U Viên của Hinh nhi ở nơi nào. ngài không trực tiếp nói cho đồ nhi biết, chỉ là nói khi Phong nhi đủ mạnh, mới có thể nói ra. Khi đó, ngài đặt ra mục tiêu cho đệ tử là tung hoành Tam Tinh Vực. Trước khi rời khỏi Tam Tinh Vực. ngài chỉ để lại một câu cho đồ nhi. phải theo sát bước chân của ngài.

- Hiện giờ. rốt cuộc đệ tử đi đến Chu Vương Triều, cũng tu luyện đến Độ Kiếp Kỳ. nhưng mà ngài vẫn không nói cho đệ tử biết Mộng U Viên ở nơi nào. Nhưng nay đệ tử biết. Mộng U Viên nhất định ở thượng giới!

- Cho nên, đồ nhi muốn tiếp tục theo sát bước chân của ngài.

Sắc mặt Quách Phong cũng sôi trào ý chí chiến đấu.

Trương Hằng vẻ mặt ôn hòa. vươn tay vỗ vỗ vai hắn, nói:

- Lúc trước, con là một tu sĩ Kết Đan Kỳ ở Tam Tinh Vực. phi thăng thượng giới là xa xôi cỡ nào? Cho nên. sư tôn không nói cho con Mộng U Viên ở nơi nào. chỉ là bảo con theo sát bước chân vi sư. Nay xem ra, con đã cách mục tiêu của mình không xa. Sư tôn phi thăng thượng giới một ngàn năm, con cũng có thực lực phi thăng rồi.

- Có. con nhất định có thể, đến lúc đó có thể gặp được Hinh nhi!

Quách Phong xiết chặt nắm tay. ý chí sôi sục.

Trương Hằng mỉm cười thiện ý, nói:

- Con phải tu luyện tốt.

- Sư tôn, con có một thỉnh cầu.

Quách Phong vô cùng trang trọng nói.

- Cứ nói.

Trương Hằng mơ hồ đoán được thỉnh cầu của Quách Phong là gì.

- Xin ngài dẫn theo đệ tử cùng đi chủ động phủ Huyết Sát!

Nói xong câu đó, Quách Phong khấn trương nhìn Trương Hằng, sợ hấn tức giận.

Nên biết, có rất nhiều nhân vật cầm kỳ tiến vào chủ động phủ Huyết Sát, còn lại thì hạng Phủ chủ Độ Kiếp đi vào sẽ chỉ là loại hạ sinh.

Trương Hằng trầm ngâm một lát, nói:

- Vì sư không thể cho con đi.
 - Vì sao? Chẳng lẽ chỉ là vì Phong nhi không đủ thực lực. nhưng vì sao ngài có thể dẫn theo nhị sư đệ chứ?
- Quách Phong có chút không phục nói.
- Chuyện này không cần thương lượng.

Trương Hằng nghiêm mặt, dường như có chút tức giận:

- Bắt đầu từ lúc nào mà con nghi ngờ quyết định của vi sư?

Quách Phong toát mồ hôi lạnh, mới phát hiện mình đã nói sai, cho dù Trương Hằng không gây ra uy áp gì với hắn, vẫn cảm thấy một cỗ áp lực rất lớn truyền đến.

Không giận mà uy, đây là phong phạm chỉ cường giả chân chính mới có.

Vừa rồi lúc ở Tinh Nguyệt Thần Điện, ngay cả hai vị cường giả cầm kỳ Lạc Hà, cổ Thương cũng đồng ý quyết định của sư tôn mình có tư cách gì nghi ngờ chứ?

684. Chương 614: Biến Đổi Bất Ngờ

Trương Hằng dùng ngữ khí không thể cãi lời, từ chối yêu cầu của Quách Phong.

Dẫn theo Vân Dịch đi chủ động phủ Huyết Sát là bởi Trương Hằng có ý riêng của mình.

- Sư tôn, đệ tử nói bậy. không nên nghi ngờ quyết định của ngài.

Quách Phong toát mồ hôi lạnh. Không biết vì sao, từ khi Trương Hằng đáp nện Bất Diệt Kim Thân, đối phương sẽ gánh chịu một loại áp lực rất lớn khi đứng trước mặt hắn.

Trương Hằng thở dài một hơi, nhẹ giọng nói:

- Con không cần nghĩ nhiều, sư tôn không có lòng thiên vị gì với mấy đệ tử. Ta cho Vân Dịch đi chủ động phủ Huyết Sát đều có mục đích.

Ánh mắt hắn dần dần nhu hòa, lại vỗ vai hắn.

Quách Phong ngẩn ra, một cỗ ôn nhu đã lâu không thấy, làm cho hắn nhớ lại những ngày sống cùng Trương Hằng ở Tam Tinh Vực.

Lúc này, hắn phát hiện dưới bề ngoài vô địch mạnh mẽ của sư tôn cùng có một mặt hòa ái dễ gần, giống như phụ thân của mình.

Tuy rằng Trương Hằng miệng nói không có thiên vị với các đệ tử. kỳ thật hắn dốc cảm tình cùng tâm huyết với Quách Phong là nhiều nhất.

- Có thời gian con có thể đi du lịch các nơi ở Chu Vương Triều, tăng trưởng lịch duyệt, củng cố tâm tình của mình. Trong ngàn năm, vi sư hy vọng có thể gặp lại con ở thượng giới.

Trương Hằng thu tay lại. vẻ mặt tươi cười ảm áp.

- Đệ tử ghi nhớ lời sư tôn dạy, nhất định tuân theo ý ngài du lịch Chu Vương Triều.

Ánh mắt Quách Phong kiên định, thề thốt nói.

Hắn có một loại sùng bái mù quáng với sư tôn. lời Trương Hằng nói ra, hắn sẽ không chút do dự đi làm ngay.

Tâm tính chấp nhất này, cũng thúc đẩy Quách Phong theo sát bước chân Trương Hằng. từ Tam Tinh Vực mãi cho đến Chu Vương Triều.

Trương Hằng cười to. vươn tay đặt trước mặt Quách Phong.

-Đây là..

Quách Phong ngẩn ra, chưa phản ứng lại. chợt nghe một tiếng bộp nhỏ. hai tay nắm vào nhau.

- Đây là ước định giữa nam nhân.

Khóe miệng Trương Hằng hiện lên vài phần ý cười, trong giọng nói có một cổ hoài niệm, nhớ lại tình cảm xưa.

Quách Phong giật mình, chỉ cảm thấy trong lòng dâng lên một cổ nhiệt huyết kích động chưa từng có.

Xiết tay với sư tôn. toàn thân hần tràn ngập lực lượng, cảm nhận được một cổ ý chí không thể ngăn chặn.

Bị cổ ý chí tinh thần này lây nhiễm, tâm linh hần cũng xảy ra một ít thay đổi có thêm vài phần tự tin.

- Sư tôn yên tâm. trong vòng ngàn năm đồ nhi nhất định sẽ gặp lại ngài ở thượng giới. Đây là ước định giữa chúng ta.

Trong mắt Quách Phong lóe lệ quang, trong lòng xúc động chưa bao giờ có.

Hần chưa từng tưởng tượng, sư tôn cũng có một mặt như vậy.

Một lát sau, hai người tách ra. Trương Hằng cười nhìn hần lần cuối, bóng người biến mất khỏi Phàm Vân Đảo. trong giới này rốt cuộc không bắt được một tia khí tức của hần.

Trước khi đi, tiếng nói của hần rơi vào tai Quách Phong:

- Vi sư bế quan một thời gian ngàn, đợi đến ngày xuất quan sẽ đi đến chủ động phủ Huyết Sát. con tự lo cho mình.

Quách Phong im lặng không lời, cúi đầu thật sâu trước hư không.

Trương Hằng tiến vào lĩnh vực không gian, đầu tiên là cho phân thân thứ nhất bắt đầu tìm hiểu một ít công pháp, phân thân thứ hai tăng lên tu vi ở lĩnh vực không gian. về phần phân thân thứ ba, ở lại làm bạn với Ninh Tuyết Dung trên Phàm Vân Đảo.

Trương Hằng yên lặng ngồi đó. bắt đầu tìm tòi trong tầng bốn tháp cổ rộng lớn. Cuối cùng, ánh mắt hần dừng lại trên ngọc giản đại biểu Phá Diệt Thần quang.

"Áo nghĩa Phá Diệt Thần Quang thật là sâu sắc. ta phải lĩnh ngộ một phen, sau khi tiến vào chủ động phủ Huyết Sát có lẽ sẽ có tác dụng. Ngoài ra. ba thức Bảo Tháp Quyết đầu tiên: Chấn Áp Quyết. Âm Dương Quyết. Đoạn Không Quyết, cũng là bí thuật vô thượng, có được thần thông vô cùng nghịch thiên."

Hần cũng không vội vã cắn nuốt luyện hóa Tiên bảo. hết thấy phải đợi đến khi phân thân thứ hai tăng tu vi đến Đại Thừa Kỳ.

Cử thể Trương Hằng bắt đầu bế quan lâu năm...

Trong thời gian này. phần đông nhân vật thần thoại phong vân ở Chu Vương Triều cũng bắt đầu rục rịch.

ở một nơi phong ấn rộng lớn ở nơi nào đó trong Chu Vương Triều.

Cũng là một nơi Tử Vực. cũng là dòng sông màu máu tán ra khí giết chóc kinh thiên.

Dòng sông màu máu này còn rộng gấp mấy chục lần so với Tử Vực ở Tam Tinh Vực. huyết quang mãnh liệt làm cho không gian xung quanh không chịu nổi áp lực.

Bụp!

Khoảng khắc, một nam tử thân hình cao lớn đeo mặt nạ lại đi đến nơi này.

Oong!

Dòng sông màu máu đột nhiên sôi trào, dâng lên huyết quang ngập trời.

Ầm! Một cái đầu đáng sợ trồi lên khỏi dòng sông màu máu.

Cái đầu này lớn như một ngọn núi nhỏ. sắc mặt trắng như giấy. đôi mắt trên mặt đã không còn. lộ ra hai lỗ thủng, nhìn có vẻ hết sức khủng bố.

Tồn tại của nó chính là ác mộng nhân gian.

Đáng nhắc tới là trên trán cái đầu này có một cái dấu ấn hình trăng khuyết, cực kỳ bắt mắt.

Dấu ấn trăng khuyết này giống ý như dấu ấn ở sâu trong linh hồn Huyền U Thiên Ma trước kia.

- Người đã đến rồi...

Sắc mặt chiếc đầu kia vô cùng thâm thẳm, tiếng nói rất trầm thấp, gây ra những trận gợn sóng không gian.

Nam tử mang mặt nạ thần bí lạnh nhạt đứng ở hư không, gợn sóng không gian quét vào người hắn đều biến mất tăm, tựa như gợn sóng không gian kia chỉ là sóng nước bình thường.

- Đúng vậy, ta đã quyết định hợp tác cùng Bất Tử Tà Đế đại nhân ngài.

Nam tử mang mặt nạ thần bí nhàn nhạt nói lúc này trên người hắn dâng lên một cỗ ý chí tinh thần kỳ dị, mơ hồ có xu thế ngang hàng với chiếc đầu kia.

Chiếc đầu được xưng là Bất Tử Tà Đế kia có vẻ kinh dị nói:

- Ta lại một lần nữa gặp được ý chí tinh thần cường giả thượng giới, lần trước là một tên nhóc con. thực lực dường như không kém gì người.

Nam tử mang mặt nạ thần bí không chút kỳ quái, đột nhiên vươn tay vào hư không.

Xệt oong!

Một cái bảo đao toàn thân U lam hiện ra trước mặt hắn.

- Hả? Đây không phải là Lam Huyết Trường Không, bảo đao nổi danh Yêu Hoàng Giới hay sao? Tại sao rơi vào trong tay người?

Chiếc đầu Bất Tử Tà Đế khẽ lung lay. trong hốc mắt trống rỗng lại bùng lên một ngọn lửa màu đen.

Nam tử mang mặt nạ thần bí thản nhiên nói:

- Đây là bảo vật trình tự thượng giới, ta căn bản không thể khống chế. ngay cả nhận chủ cũng vô cùng khó khăn. Nhưng mục đích của ta là hợp lực ý chí cùng đại nhân ngài, dẫn phát lực lượng Lam Bằng Hồn của nó. đóng băng một khu vực huyết hà trong ngân ngải... Từ đó thả ra một tia lực lượng hồn phách của ngài.

- Biện pháp này không tệ. nhưng tốt nhất là người đổi một nơi khác thử xem.

Bất Tử Tà Đế nhàn nhạt nói.

- Sao thế?

Nam tử mang mặt nạ thần bí kinh ngạc nói.

- Tử Vực phong ấn đầu cùng trái tim của ta có lực lượng Huyết Sát mạnh nhất, dù là người và ta hợp lực. cũng không thể thả ra một tia lực lượng hồn phách của bản đế.

- Ý của ngài là...

Nam tử mang mặt nạ thần bí đột nhiên hiểu được một chút.

- ở một chỗ phong ấn khác, nơi đó phong ấn một con mắt của ta. Người đi đến đó thử xem.

Tiếng nói Bất Tử Tà Đế trầm thấp mệ mội. bất chợt toàn bộ chiếc đầu chìm vào trong dòng sông màu máu.

Nam tử mang mặt nạ thần bí gật đầu nói:

- Được, ta sẽ đi đến đó.

Trong nháy mắt đó, hần liền có được vị trí cụ thể chỗ phong ấn kia.

- Còn có một chuyện phải nói với người, trước khi thả ra một tia hồn phách của ta. người phải tìm cho ta một bộ thân thể thật tốt.

Tiếng nói của Bất Tử Tà Đế truyền ra từ dòng sông màu máu.

- Thân thể?

Nam tử mang mặt nạ thần bí lắc đầu:

- Cái này sợ là hơi khó. ta không biết loại thân thể nào thích hợp với ngài?

- Như là thân thể của người, còn có thân thể tu sĩ nhân loại họ Trương kia, đều rất tốt. Chỉ cần có một bộ thân thể như vậy, thật là quá tốt.

- Cái gì?

Nam tử mang mặt nạ thần bí chấn động, thân thể cứng ngắc, dường như cảnh giác.

- Người yên tâm. cho dù thả ra một tia hồn phách của bản đế, cũng không thể nào chiếm được thân thể người. Tên tu sĩ nhân loại kia có được ý chí của Vũ Vô Cực. dường như thân thể càng hoàn mỹ, nhưng cũng không thể chiếm được, thật đúng là đáng tiếc... Không bằng thế này, người đi Cửu U hải vực xem có thân thể nào tốt không, tốt nhất là tu luyện ma công.

Bất Tử Tà Đế khẽ thở dài, giống như rất đáng tiếc.

Nam tử thần bí nói:

- Yêu thú thân thể mạnh mẽ ở Cửu U hải vực cũng không ít, nhưng muốn tìm yêu thú tu luyện ma công, cái này sợ là hơi khó. tuy nhiên ta có thể tìm thử.

- Được, người phải nắm chắc thời gian, trước khi mở ra chủ động phủ Huyết Sát. ta sẽ nổi lên một lần...

Tiếng nói từ chiếc đầu Bất Tử Tà Đế dần dần tắt ngấm.

Nam tử mang mặt nạ thần bí liếc dòng sông màu máu, thân hình biến mất trong hư không.

Bụp!

Ngay sau đó, hần xuất hiện ở Cửu U hải vực.

Đặt chân trên mảnh hải vực vô biên này. hần khẽ thở ra một cái. cổ áp lực vô hình kia mới biến mất.

Hần nhẹ nhàng gỡ bỏ mặt nạ, thân thể cao lớn tản mát ra một cỗ khí thể hùng bá núi sông.

Gỡ bỏ mặt nạ, lộ ra khuôn mặt mà tất cả cường giả cấm kỵ trong giới này gặp phải đều sẽ có kỳ ba phần.

Chính là Huyền Long Đại Vương.

- Yêu thú tu luyện ma công? Để ta tìm xem.

Huyền Long Đại Vương lăm bắm, thần thức bắt đầu cẩn thận tìm tòi mảnh hải vực mệnh mệnh này.

Nếu phải dùng thần thức, xem xét rõ ràng tình huống trên một khu vực rộng lớn. cần hao phí tâm thần cùng thời gian.

Thời gian trôi qua từng phút từng giây.

Rốt cuộc, vào ngày thứ ba. ánh mắt Huyền Long Đại Vương sáng lên. thần thức tập trung một khu vực bí ẩn ở sâu trong Cửu U hải vực.

- Khắc khắc...

Ở trong khu vực Tử Hoàng Phủ, trong một cái hang sâu bảy tám ngàn dặm dưới đáy biển. Cốt Lão Ma thân sắc đặc ý. phát ra một trận tiếng cười làm người ta rụng tóc gáy.

Chạy thoát đường sống từ La Sát Mật Ngục Tử Hoàng Điện, cốt Lão Ma dùng thân thể Thần thú của Tử Ngọc làm thức ăn, mấy chục năm trước thăng cấp thành cấp phủ chủ chân chính.

Tuy nhiên, trong một thời gian hần sinh ra tâm lý sợ hãi đối với con mắt bạc kia, trốn ở hải vực không dám ra.

Nhưng hôm nay. hần cần khổ tu luyện, bắt ngờ tu luyện cốt Ma Phân Ly Đại Pháp đến một cảnh giới mới. nắm chắc tám phân mười đặt chân Độ Kiếp sơ kỳ. cũng thoải mái vượt qua thiên kiếp.

Ngay thời điểm hần đắc ý vô cùng, không biết từ lúc nào mà bên cạnh đã xuất hiện một bóng người cao lớn như ma vương.

Thân mình cốt Lão Ma không khỏi cứng ngắc, cảm thấy một cỗ áp lực trước nay chưa có.

- Người là...

Hần không có dũng khí động đậy được một ngón tay.

- Ta là Huyền Long Đại Vương.

Nam tử như ma vương kia vươn tay, chớp lấy hần.

--o00o--

685. Chương 615: Ấu Đả Tiên Bảo.

Cả người Cốt Lão ma cứng ngắc, đối phương đứng ở trước mặt mình, một chút dũng khí mình cũng không nổi lên được, chỉ có thể trơ mắt để Huyền Long Đại Vương bắt lấy.

- Huyền Long bộ hạ...

Cốt Lão ma run giọng nói, trong mắt hiện lên sự sợ hãi thật sâu.

Hần thật sự không thể tưởng tượng được một nhân vật vô địch nhất giới như Huyền Long Đại Vương sao lại xuống tay với một con kiến nho nhỏ như hần.

- Uhm, khối thân thể của ngươi không tồi, dùng cơ thể yêu thú lại tu luyện cốt Ma Phân Ly Đại Pháp tới cảnh giới thể này, chỉ sợ toàn bộ thể gian này cũng không tìm ra được kẻ thứ hai.

Huyền Long Đại Vương nhìn hần như nhìn một con mèo, khóe miệng tràn ngập vẻ tươi cười hài lòng.

- Ngươi sẽ làm gì ta?

Thần trí cốt Lão ma hơi bình tĩnh lại, biết rằng trước mặt hạng nhân vật cấm kỵ nhất giới này, mình tuyệt đối không có sức phản kháng. Đối phương muốn giết mình căn bản chỉ cần một đầu ngón tay là đủ.

- Ngươi có một khối thân thể không tồi, có thể lọt vào mắt xanh của Bất Tử Tà Đế là vinh hạnh của ngươi đó!

Huyền Long Đại Vương cười dài.

Cốt Lão ma mơ hồ đoán ra được đôi chút manh mối, trong mắt hiện ra vẻ tuyệt vọng và bất đắc dĩ thật sâu.

Trước mặt thực lực tuyệt đối, ngay cả một chút phản kháng hần cũng không có. Đừng nói phản kháng, dù hần muốn chết cũng không làm được.

Bá!

Ngay sau đó, Huyền Long Đại Vương mang theo hần, biến mất khỏi Cửu U hải vực, xuất hiện trên một không gian tối đen.

Cũng đều là dòng sông màu máu nhưng so với nơi trấn áp cái đầu thì nơi này nhỏ hơn rất nhiều.

Huyền Long Đại Vương vừa xuất hiện, từ trong dòng sông màu máu này nổi lên một đôi mắt tràn ngập hỏa diễm màu đen đặc.

Đồng tử của đôi mắt này cũng màu đen, tản mát ra một cỗ tinh thần ý chí cường đại.

- Tà đế đại nhân, người xem khối thân thể này như thế nào? Thân hần là yêu thú đỉnh cấp, lại tu luyện cốt Ma Phân Ly Đại Pháp tới cảnh giới thể này.

Huyền Long Đại Vương cười tủm tỉm.

Đôi mắt kia lóe ra tử mang yêu dị, nhìn kỹ thân thể cốt Lão ma.

Linh hồn cốt Lão ma như đông lại, thân thể cứng ngắc khẽ run rẩy. Giờ phút này hần mới chân chính cảm nhận được sự đáng sợ của nhân vật cấp nghịch thiên.

Dưới ánh mắt chăm chú cả Bất Tử Tà Đế, hần thậm chí không có năng lực lên tiếng.

- Miễn cưỡng có thể đi!

Một thanh âm không như bình thường từ trong mắt Bất Tử Tà Đế truyền ra, lãnh đạm tới tận cùng.

Sắc mặt Huyền Long Đại Vương hơi vui vẻ, vội vàng tế ra Lam Huyết Trường Không, danh đao của Yêu Hoàng Giới.

- Chậm đã

Bất Tử Tà Đế lạnh nhạt nói.

- Ngài còn có gì muốn nói sao?

Huyền Long Đại Vương ngăn ra.

- Hợp nhất tinh thần ý chí người và ta, dẫn phát lực lượng lam băng hồn của Lam Huyết Trường Không, đích xác có thể đông lại một khu vực huyết hà trong thời gian ngắn ngủi. Nhưng nếu vãn vẹn chỉ có như thế thì còn kém một phần hỏa hầu. Người nếu có thể tìm được một hai vị tu sĩ Đại Thừa Kỳ, cũng bắt tới một trăm tên yêu tu Hợp Thể Kỳ làm hiến tế thì càng thêm nắm chắc.

Bất Tử Tà Đế nói.

Trong mắt Huyền Long Đại Vương chợt hiện lên một tia dị sắc, suy nghĩ một chút rồi nói:

- Chỉ sợ ngài muốn phóng thích ra một tia hồn phách lực đi?

Mặc dù hai người hợp lực, cộng thêm vài vị tu sĩ Đại Thừa Kỳ mà chỉ có thể phóng thích ra được vài tia hồn phách lực của Bất Tử Tà Đế, từ đó có thể thấy được chỗ khủng bố của dòng sông máu này.

- Hừ, nếu người cho rằng tự mình có thực lực giết chết tên tu sĩ nhân loại tu luyện công pháp ngoại tộc kia, cũng mười phần nắm chắc là kẻ thu được lợi ích lớn nhất trong Huyết Sát Chủ Động Phủ thì người không cần phải làm những việc vặt vãnh này đâu. Trong nhất giới này, người có được tinh thần ý chí của Thái thượng Yêu Long Hoàng, tên nhân loại kia có được ý chí Vũ Vô Cực. Cho dù hồn phách lực của ta có cường đại gấp mười lần cũng vô pháp mưu đoạt thân thể các người!

Bất Tử Tà Đế có chút hờn giận nói.

Huyền Long Đại Vương trầm ngâm một chút, cảm thấy lời của Bất Tử Tà Đế cũng có đạo lý. Tinh thần ý chí của Thái thượng Yêu Long Hoàng đáng sợ như thế nào, chỉ có hần mới hiểu được.

- Được, ta đáp ứng. Nhưng ngài cũng phải tuân thủ hứa hẹn trước đó, hiệp trợ ta giết tên tu sĩ nhân loại kia. Đây cũng là tâm nguyện lớn nhất của Thái thượng Yêu Long Hoàng.

Sắc mặt Huyền Long Đại Vương bình tĩnh nói.

Bất Tử Tà Đế cười lạnh một tiếng:

- Yêu Long Hoàng từ khi nào lại lòng dạ hẹp hòi như vậy?! Một tiểu nhân hạ giới mà cũng đáng giá hao phí nhiều tâm tư đuổi giết như vậy sao?! Tuy nhiên, tên tu sĩ nhân loại kia có thể lọt vào mắt xanh của tinh thần ý chí Vũ Vô Cực thì đúng là khó tin. Ta cũng muốn kiến thức một chút, người mà Vũ Vô Cực nhìn trúng có phong phạm bậc nào...

Phạm Vân Đảo, Tinh Nguyệt Môn.

Thời gian dần trôi qua, một năm, hai năm, ba năm...

Mấy năm gần đây, toàn bộ hạ giới vô cùng bình tĩnh. Rất nhiều tu sĩ cấp Phủ chủ trở lên cũng vô cùng ngoan ngoãn, dường như thu được ý chỉ nào đó.

Trong phạm vi hải vực Thiên Tinh Đình, ba tòa Nhân gian tiên đảo: Bồng Lai, Đông Doanh, Phương Trượng vẫn như ngày xưa, hiện ra không khí yên lặng như tờ.

Một ngày kia, hai vị Tán tiên của Tam Tiên Đảo là Âm Dương tán tiên và Linh Hư tán tiên đột nhiên đi tới Phương Trượng đảo thần bí nhất. Không ai biết bọn họ tới đó làm gì.

Tuy nhiên, Phương Trượng Đảo chính là nơi cư ngụ của Nghê Thường Tán tiên, chỉ là cực kỳ hiếm khi hiện thân mà thôi.

Đồng thời với đó, Thiên Tinh Đình, Thiên Ma Uyên, Cửu U hải vực cũng xảy ra một ít chuyện không muốn người ngoài biết, không ít nhân vật cấm kỵ đăng môn bái phòng.

Ngay cả một ít thế ngoại cao nhân ít khi xuất thể cũng ngoại lệ xuất quan, lần lượt gia nhập trận doanh của mình.

Đối với việc này, người của Tinh Nguyệt Môn trên Phạm Vân Đảo tự nhiên cũng biết đôi chút.

Nhưng mà, Trương Hằng đang dốc lòng bế quan cũng không quan tâm tới việc ngoại giới.

Trong Linh vực không gian, Trương Hằng vẫn khoan chân mà ngồi. Ở trong Không gian Linh Hạch của hắn, phân thân thứ hai của hắn từ màu bạc đã hoàn toàn chuyển hóa sang màu vàng, tản mát ra khí tức bức nhân.

Hừ!

Ý niệm Trương Hằng vừa động, một nam nhân có hình thái bên ngoài giống y đúc hắn xuất hiện bên cạnh.

Mặt khác, phân thân thứ ba đang lĩnh ngộ thần thông bí thuật đột nhiên mở con mắt ra.

Trương Hằng và hai đại phân thân nhìn nhau, bên ngoài vẻ bình tĩnh lại ẩn chứa một cỗ hưng phấn và chờ mong.

- Hiện tại là lúc tề tụ tất cả phân thân.

Trong mắt Trương Hằng phóng ra kim mang nhàn nhạt, truyền về phân thân đầu tiên của mình ở Phạm Vân Đảo.

Phân thân thứ nhất đang cùng Ninh Tuyết Dung hưởng thụ cuộc sống vô câu vô thúc trên Phạm Vân Đảo.

Nhận được tin tức của bản tôn, phân thân thứ nhất nói với Ninh Tuyết Dung một câu rồi dùng tốc độ nhanh nhất đi tới Linh vực không gian.

Vì thế, lúc này bản tôn Trương Hằng và ba đại phân thân đều đứng cùng nhau.

Công pháp tầng thứ tư, bản tôn và ba đại phân thân trở thành bốn thân thể tương đương.

Khi bọn hắn toàn bộ dung hợp thì sẽ sinh ra uy lực như thế nào!? Ngay cả Trương Hằng cũng không dám tưởng tượng điều này.

Hít sâu một hơi, ý niệm Trương Hằng vừa động, Tiên bảo hình thanh Kiếm lần nữa xuất hiện trước người.

Ông

Có lẽ cảm nhận được địch ý của đám người Trương Hằng, Tiên bảo hình kiếm vừa mới xuất hiện liền rung lên một cái. Quanh thân kiếm vờn quanh một mảnh lôi điện màu tím ẩn chứa lực lượng hủy diệt cường đại.

- Các ngươi muốn làm gì?

Đồng thời đối mặt với bản tôn Trương Hằng và ba đại phân thân, Tiên bảo hình kiếm có chút chột dạ.

- Lên!

Bốn Trương Hằng đồng thời quát lạnh, hóa thành bốn đạo quang ảnh màu vàng, đánh tới Tiên bảo hình kiếm.

Ầm ầm ầm!

Bốn Trương Hằng lại có được năng lực cận chiến cường đại của bốn tu sĩ Đại Thừa Kỳ. Mỗi một phân thân Trương Hằng cũng có uy hiệu Bất tử kim thân, đơn đả độc đấu, trong những nhân vật cấm kỵ nhất giới cũng hiếm có đối thủ.

Nhất thời, hư ảnh màu vàng thành phiến lay động trong Lĩnh vực không gian, từng âm thanh giao kích ầm ầm vang lên không dứt.

Chi chi chi

Bá bá bá~~~

Tiên bảo hình kiếm cũng không phải là những Tiên bảo cấp thấp lưu truyền trong hạ giới, lực công kích vô cùng cuồng bạo. Từng đạo lôi văn màu tím nhộn nhạo quanh thân nó, hình thành một tầng phòng hộ, có năng lực phản kích cường đại.

Bốn Trương Hằng đồng thời cười dài, trên người xuất hiện một mảnh lôi quang màu tím đen, trên tay bộc phát ra uy lực hủy diệt mạnh mẽ.

Lôi điện lực màu tím đen có thuộc tính rất giống với Dị Loại Thiên Lôi mà Trương Hằng độ kiếp lần trước, có thể ngăn chặn lôi điện do Tiên bảo hình kiếm phát ra.

- Đây không phải là Dị Loại Thiên Lôi trong truyền thuyết sao?

Tiên bảo hình kiếm tâm sinh kiêng kỵ. Nếu không phải nó có chút ưu thế về mặt cấp bậc lực lượng thì nó đã sớm rơi vào hạ phong tuyệt đối dưới công kích của lôi điện màu tím đen này rồi.

- Đánh đánh đánh!

Bốn Trương Hằng trong thời gian ngắn mặc dù không thu được chút thượng phong nào rõ rệt nhưng công kích càng ngày càng mãnh liệt. Công kích sắc bén do Tiên bảo phát ra xuyên tầng phòng ngự của Trương Hằng, tạo ra một ít thương tổn đối với hắn nhưng dưới thuộc tính đặc biệt của Bất tử kim thân, thương tổn này có chút không đáng kể.

Theo thời gian trôi qua, trên người bốn Trương Hằng đồng thời ẩn ẩn sinh ra một cô tình thần ý chí. Đây là chuyện chưa từng xảy trong nhất giới.

Trên trán Trương Hằng lại lóe ra một ẩn ký tia chớp màu vàng nhạt, lúc sáng lúc tối làm cho người ta có cảm giác không thể chống lại được.

Trong phút chốc, lực công kích của Trương Hằng bạo tăng gần gấp đôi, nhất cử nhất động đều ẩn chứa áp lực linh hồn.

Ầm ầm!

Mỗi một lần công kích đều mang theo âm thanh rung động linh hồn, Tiên bảo hình kiếm liên tục bại lui, chật vật vô cùng.

- Dừng, dừng lại! Ta nhận thua!

Tiên bảo hình kiếm chung quy không thể ngăn cản được công kích trong thời gian dài như vậy.

Nó chung quy vẫn chỉ là một kiện Pháp bảo, Tiên lực dự trữ cũng không phải vô tận. Dưới công kích mãnh liệt trong thời gian dài như vậy, nó lại không tạo ra được thương tổn mang tính thực chất cho bốn Trương Hằng có Bất tử kim thân.

Nhận thua là lựa chọn duy nhất của nó hiện tại.

- Đánh nó tiếp!

Ấn ký tia chớp trên trán bản tôn Trương Hằng lại lóe sáng, giờ tay nhắc chân cũng phát ra sức bật kinh thiên, đánh cho Tiên bảo hình kiếm cũng run rẩy.

Nhờ nó là Tiên bảo nên mới có thể kháng cự được tới lúc này, Nếu là nhân vật cầm kỳ bình thường thì e đã sớm bị Trương Hằng đánh cho không còn hình người nữa.

Ầm ầm ầm

Nắm đấm của Trương Hằng hạ xuống như mưa, lực phản kháng của Tiên bảo hình kiếm cũng càng ngày càng nhỏ.

Cuối cùng, Trương Hằng thậm chí đạp Tiên bảo hình kiếm này xuống mặt đất.

- Tên tu sĩ hạ giới ngươi dám làm nhục ta thế này...

Tiên bảo hình kiếm tản mát ra một cỗ khí thể ngọc thạch câu phần.

Sắc mặt Trương Hằng chợt nghiêm lại, ba đại phân thân và bản tôn nháy mắt đã dung hợp.

Ông

Thân thể Trương Hằng đột nhiên bành trướng gấp mười, hóa thành một kinh thiên Ma thần.

Thông thiên triệt địa, ngạo thị cổ kim!

686. Chương 616: Đêm Trước Động Thủ

Lạc Hà ở trong một căn phòng trên Phàm Vân Đảo, đang khoan chân tĩnh dưỡng.

Đối với tu vi Đại Thừa Kỳ của hắn hiện tại, thực lực ở nhất giới này đã không thể gia tăng được nữa, quan trọng nhất là bảo trì ở trạng thái tinh thần đại viên mãn mà thôi.

-Ồ?

Một khắc này, hai mắt Lạc Hà đột nhiên mở ra, hơi kinh ngạc nhìn về một phía hư không trên Phàm Vân Đảo.

Với cảnh giới của hắn có thể cảm nhận rõ ràng được biến hóa kinh tâm động phách nơi đó, mơ hồ truyền ra không gian chấn hưởng, đủ kinh sợ nhân vật cầm kỳ bình thường.

Động tĩnh này tương đương với một hồi chiến đấu kinh tâm động phách của bốn năm tu sĩ Đại Thừa Kỳ.

Tuy nhiên, nếu cảnh giới linh hồn thấp hơn Đại Thừa Kỳ thì cũng không thể cảm nhận được phản ứng kỳ dị của không gian nơi này.

Trên Phàm Vân Đảo, có phản ứng tương tự như Lạc Hà còn có Thượng cổ dị thi Cổ Thương.

Cổ Thương nâng bộ mặt khô quắt kia lên, con ngươi màu tím hồng chợt lóe ra hào quang khác người, nhìn chăm chăm vào phiến hư không này.

- Lĩnh vực không gian?

Hắn thì thào lẩm bẩm:

- Lĩnh vực không gian hẳn là của Trương Hằng. Giờ phút này dường như đang có vài vị nhân vật cầm kỳ đang giao đấu trong đó.

Hắn toàn lực thi triển thần thức, có thể cảm nhận ra Lĩnh vực không gian đang rung chuyển bất ổn, thậm chí ảnh hưởng tới không gian của Đông Vân đại lục.

Loại phản ứng không gian kỳ dị này kéo dài chừng vài canh giờ, càng lúc càng nghiêm trọng, thậm chí đạt tới độ kinh thiên động địa.

Đến cuối cùng, dù là những tu sĩ Độ Kiếp Kỳ trên Phàm Vân Đảo cũng cảm thấy được những dị tượng này, vội vàng đưa thần thức quan sát.

- Trương Hằng rốt cục đang chiến đấu với thần thánh phương nào?!

Trong lòng cổ Thương tràn ngập nghi hoặc, nhưng hẳn rất khó có thể tiến vào được Lĩnh vực không gian của Trương Hằng.

Lạc Hà trầm tư một chút, cuối cùng lộ ra vẻ mặt ưu tư.

Ầm!

Đột nhiên, không gian trên Phàm Vân Đảo chợt run lên, một cỗ tinh thần ý chí mệnh mông trống rỗng sinh ra.

Tất cả sinh linh đều không kìm được, nổi lên tâm lý thần phục, linh hồn triều bái.

Cổ Thương và Lạc Hà khiếp sợ vô cùng. Bọn họ không biết trong Lĩnh vực không gian đã xảy ra chuyện gì. Nhưng điều này cũng không ngăn cản bọn họ tưởng tượng ra bên trong có một nhân vật cường hãn như ma thần.

- Chỉ mong nhân vật cường đại kia là người của mình mà không phải địch nhân!

Trong lòng Lạc Hà có chút lo lắng.

Tâm thần cổ Thương bất an, cường giả mơ hồ kia khiến hẳn sinh ra một loại ý niệm phải lập tức chạy trốn nếu đối mặt.

Ông

Đạo đạo tế văn màu vàng nhạt xuất hiện trong hư không Phàm Vân Đảo, vỡ ra như mạng nhện trong hư không rồi nháy mắt đã khép lại.

Ngay sau đó, tất cả động tĩnh biến mất, chỉ còn lại một mảnh tĩnh mịch.

Tất cả chiến đấu kết thúc trong khoảnh khắc.

Hô!

Đồng đảo sinh linh trên Phàm Vân Đảo thở mạnh một hơi, áp lực mơ hồ trong lòng cũng hoàn toàn biến mất.

Lạc Hà và cổ Thương vô cùng mãn nguyện, đã bắt giữ được đạo đạo tế văn màu vàng nhạt kia. Tuy rằng chỉ là lóe lên rồi biến mất nhưng cũng đủ khiến bọn họ có được phán đoán.

- Đó là khí tức của hắn.

Trong lòng Lạc Hà mừng rỡ, thở phào một hơi nhẹ nhõm, phát ra sự vui mừng và tự hào từ nội tâm.

Thần sắc Cổ Thương có chút phức tạp. Giờ phút này, hẳn mới chân chính cảm nhận được thực lực Trương Hằng đúng là sâu không lường được. Đối phương quả thực có năng lực giết chết tu sĩ đồng cấp.

Lúc trước, khi Trương Hằng còn ở Tam Tinh Vực từng nói rõ ràng hẳn có ít nhất tám thành nắm chắc giết chết cổ Thương. Khi đó, cổ Thương cũng không quá tin tưởng. Dù sao hẳn là Thượng cổ thần thi Đại Thừa Kỳ, thân là vạn độc chi thể, bất tử bất diệt, năng lực sinh tồn tuyệt đối là nổi bật trong số đồng cấp.

Khi những động tĩnh kia biến mất, hai người Lạc Hà chỉ mơ hồ cảm nhận được sự tồn tại của Trương Hằng trong Lĩnh vực không gian nhưng mất đi tất cả liên hệ.

Liên tiếp qua vài ngày, Lĩnh vực không gian ở trong phiên hư không kia cũng không phát sinh động tĩnh gì.

Đám người Lạc Hà có chút chờ mong, thường xuyên dùng thần thức tập trung nơi đó.

Một ngày, hai ngày, ba ngày...

Một tháng, hai tháng, ba tháng...

Một mảnh tĩnh mịch, không có bất cứ phản ứng nào.

Sự an bình đáng sợ này ngược lại khiến đám người Lạc Hà, Ninh Tuyết Dung lại có chút lo lắng.

- Tất cả phân thân của Trương đại ca đều đi vào Lĩnh vực không gian, không biết đã xảy ra biến cố gì?

Ninh Tuyết Dung đi tìm Lạc Hà nói với hắn.

- Tuyết Dung yên tâm đi. Hắn nhất định đang làm ra chuẩn bị cuối cùng trước khi đi Huyết Sát Chủ Động Phủ. Người phải tin tưởng hắn. Trong nhất giới này, không ai có thể giết chết được người nắm giữ Bất diệt kim thân như hắn đâu!

Lạc Hà khuyên giải đầy thiện ý.

- Uhm, ta tin tưởng chàng!

Ninh Tuyết Dung gật đầu.

Từ đó về sau. Phàm Vân Đảo cũng như toàn bộ Chu Vương Triều trở nên gió êm sóng lặng, điềm tĩnh vô cùng.

Năm tháng nhanh chóng trôi qua, lại thêm ba năm, nháo cái đã qua.

Trong ba năm này, nhất giới mất đi hành tung của Trương Hằng lại có thêm một ít tin tức về cường giả cầm kỵ lánh đời.

Toàn bộ Chu Vương Triều có tám chiếc Huyết Sát Lệnh, đa số nằm trong tay những nhân vật thần thoại, đa số đã lộ diện hết.

Tám chiếc Huyết Sát Lệnh này phân biệt nằm trong tay: Huyền Long Đại Vương nắm một chiếc, Tam Tiên Đảo chung nhau một chiếc, Cửu U Ma Tôn có một, Thất Tinh Thánh Quân có một, Trương Hằng có một, Lạc Hà có một, Thương Cổ có một. Còn lại một chiếc chưa được xác định, khả năng nằm trong tay một trong mấy người.

Tuy rằng còn một chiếc Huyết Sát Lệnh chưa xác định chân chính thuộc về ai nhưng chúng nhân vật cầm kỵ cũng không vì thông tin này mà động thủ đối với bọn họ.

Một ngày kia.

Phàm Vân Đảo.

Một đạo huyết quang phóng lên cao, lực lượng giết chóc điên cuồng tràn ra, từ mười vạn dặm khuếch trương lên tới trăm vạn dặm.

Vù!

Một thiếu niên tản ra sát khí kinh thiên xuất hiện trên Phàm Vân Đảo, ngửa mặt lên trời cười dài. Sát lục khí vô tận cuộn cuộn lại ầm ầm vọt lên.

Đôi đồng tử của hắn đỏ như máu, giống như thâm uyên vô tận tràn ngập giết chóc!

Biến cố như vậy khiến vô số tu sĩ kinh hồn táng đờm, không thể khống chế tâm thần.

Vân Dịch!

Tiếng quát lạnh của Lạc Hà từ một góc trên Phàm Vân Đảo vang lên.

Sắc mặt Vân Dịch chợt nghiêm lại, liền thu hồi sát khí kinh thiên.

Giờ khắc này, động tĩnh hắn gây ra đã khiến cho những nhân vật cầm kỵ nhất giới chú ý.

- Đó không phải là Huyết Sát Quân Vương sao? Nhân vật giết chóc như vậy cần phải diệt trừ hậu hoạn!

Một nhân vật cầm kỵ cười nhạt, liền chuẩn bị ra tay diệt sát nhân vật tràn ngập tính giết chóc này.

Tuy nhiên khi thần thức của hắn quét tới Phàm Vân Đảo thì thần sắc biến đổi, lập tức khôi phục sự yên lặng.

Bá!

Ngay sau đó Vân Dịch thuận di tới bên cạnh Lạc Hà, vẻ mặt tươi cười nói:

- Ra mắt Lạc Hà tiền bối!

Chỉ một sát na, Vân Dịch từ một ma đầu sát khí kinh thiên đã biến thành một thiếu niên vô hại.

Lạc Hà nghiêm mặt nói:

- Người vừa mới xuất quan đã làm càn như vậy, khiến cho không ít tu sĩ trên Phàm Vân Đảo chấn kinh, thậm chí gây ra địch ý cho một ít cường giả đỉnh phong rồi đó!

Vân Dịch chậm rãi nói:

- Trải qua một phen bế quan, tâm cảnh của Vân Dịch có chút đột phá, có thể thu phát sát khí một cách tự nhiên. Khi thích hợp cũng muốn tận tình phóng thích sát ý trong lòng để nó vận chuyển như ý mà không bị áp súc trong lòng.

- Ha ha ha, đây chắc là phương pháp do sư phụ người truyền thụ đi. Không bằng người và ta lý luận một chút?

Lạc Hà cười khanh khách.

--o00o--

687. Chương 617: Kim Bằng Tới Thăm.

Sắc mặt Vân Dịch không khỏi đỏ lên. Sự bình tĩnh tự nhiên và tạo ra lập tức sụp đổ, hơi xấu hổ nói:

- Lạc tiền bối, bị ngài đoán trúng rồi. Sư phụ Lão nhân gia hẳn chính là dạy ta như vậy, phải tận tình phóng thích lực lượng sát lục trong lòng. Nếu có điều kiện thì còn có thể tới hải vực Yêu tộc giết chóc một phen.

Lạc Hà cười nói:

- Ta biết rồi mà! Người đột nhiên lại hùng hổ như vậy!

- Đúng rồi, Lạc tiền bối, ta sao không thấy sư phụ Lão nhân gia?

Vân Dịch lộ ra vẻ ngạc nhiên, thần thức đảo qua Phàm Vân Đảo, cũng nhận cơ hội này mà đổi đề tài!

Lạc Hà khẽ thở dài:

- Sư phụ người bế quan nhiều năm, còn chưa ra ngoài. Ngay cả tất cả phân thân cũng mang vào trong Linh vực không gian. Mấy năm trước chúng ta còn cảm nhận được một ít tình huống bên trong nhưng hiện tại lại không có tia cảm ứng nào cả.

Sắc mặt Vân Dịch chợt nghiêm lại nói:

- Sư phụ hẳn có phải gặp nguy hiểm gì hay không?

- Hẳn là không! Ta nghĩ hẳn đang làm một ít chuẩn bị cuối cùng trước khi tiến vào Huyết Sát Chủ Động Phủ.

Lạc Hà trầm tư nói.

- Huyết Sát Chủ Động Phủ? Nói như vậy ta cũng rất nhanh có thể theo sư phụ đi Huyết Sát Chủ Động Phủ rồi sao?

Vân Dịch lộ ra vẻ mừng như điên, đôi mắt cũng tỏa sáng ra vài tia sát khí cực hạn, khiến cho không gian cũng như đông lại.

Lạc Hà thản nhiên nhìn hắn nói:

- Trong mấy sư huynh muội đồng môn, tu vi của người là thấp nhất nhưng sư phụ người lại tính toán chỉ dẫn theo một mình người đi Huyết Sát Chủ Động Phủ thôi!

- Cái này...

Vân Dịch ngẩn ra:

- Sư phụ thật sự chỉ mang mình ta sao?! Thực lực Quách sư huynh là mạnh nhất, sao lại không đi?

- Đúng vậy. Quách sư huynh của người từng chủ động xin đi Huyết Sát Chủ Động Phủ nhưng sư phụ người quả quyết cự tuyệt, không có một chút thương lượng!

Vân Dịch lộ ra vẻ hổ thẹn, cắn răng nói:

- Nếu không, ta đi nói với sư phụ để nhường Đại sư huynh đi Huyết Sát Chủ Động Phủ, thực lực của ta thấp kém, sẽ không đi!

Lạc Hà lắc đầu, trong mắt lóe ra một tia cơ trí nói:

- Không cần. Hẳn sở dĩ chọn người đi mà không chọn Sư huynh người khẳng định có nguyên nhân đặc biệt!

Ngay sau đó, hần thở dài một hơi, trong mắt lộ ra vẻ vui mừng.

- Trong nhất giới này còn không có ai nhìn xa trông rộng được hơn sư phụ. Ngay cả vận mệnh của Đông Vân đại lục nhiều ức năm sau này cũng bị hần thôi diễn ra. Đây là thần thông kinh thiên vĩ địa làm sao!

Vân Dịch hít sâu một hơi:

- Tiến vào Huyết Sát Chủ Động Phủ, Vân Dịch chắc chắn sẽ toàn lực phụ trợ sư phụ.

Lạc Hà đứng dậy, đưa tay vỗ vỗ bờ vai hần, ánh mắt rất ôn hòa, như đang nhìn con cháu của chính mình:

- Ta đoán rằng sư phụ người mang người đi Huyết Sát Chủ Động Phủ là vì mang tới cho người một lần kỳ ngộ. Đến lúc đó người tự mình phải nắm chắc tận dụng cơ hội!

- Cảm tạ Lạc tiên bối nhắc nhở!

Vân Dịch cảm động nói.

Mấy đệ tử của Trương Hằng đều có sự tôn trọng phát ra từ nội tâm đối với Lạc Hà. Khi Trương Hằng hội phi yên diệt trong Dị Loại Thiên Kiếp, biến mất trong thời gian một trăm năm thì Lạc Hà hoàn toàn tự mình làm gương để dạy bảo ba người này.

Cho nên, khi Trương Hằng tấn chức công pháp tầng bốn, thành công hấp nhận Bất tử kim thân, phát hiện ra những đệ tử của mình cũng thu được thành tựu kinh người.

Cái này không thể không nói tới công lao của Lạc Hà.

Lạc Hà phát tay:

- Người không cần cảm tạ ta! Người đã là đệ tử của hần, cũng tương đương với hậu bối của ta. Ta tự nhiên sẽ tận tâm chăm sóc các người, cho tới ngày các người không cần ta chăm sóc nữa... Người vừa mới xuất quan, đi ôn chuyện với sư huynh muội của mình đi. Sau khi tiến vào Huyết Sát Chủ Động Phủ, ngay cả nhân vật cấm kỵ còn không hoàn toàn nắm chắc toàn thân đi ra đâu!

Vân Dịch khom người thật sâu chào Lạc Hà rồi thân hình biến mất khỏi căn phòng này.

- mấy tên đệ tử của Trương Hằng tâm tính cũng không tồi, có tiềm lực phát triển rất lớn. Quan trọng hơn là bọn họ đều rất nặng tình nghĩa.

Lạc Hà thì thảo nói rồi khoanh chân tĩnh tọa, nhắm hai mắt lại, không quản việc bên ngoài nữa.

Vân Dịch sau khi nói chuyện với Lạc Hà liền lập tức gặp mặt Quách Phong và Tú Ninh.

Ba người đồng môn tán gẫu trong Tinh Nguyệt Thần Điện, không có khoảng cách gì.

- Sư đệ, người an tâm đi Huyết Sát Chủ Động Phủ đi, sư phụ chọn đệ cũng có dụng ý riêng của người.

Quách Phong cười với Vân Dịch, không có một tia miễn cưỡng.

Tú Ninh nói:

- Nhị sư huynh, chúng ta chưa từng nghi ngờ với sự sắp xếp của sư phụ. Ánh mắt nhìn xa trông rộng của người thì bất luận kẻ nào ở nhất giới này cũng không bằng được...

Tú Ninh cũng nói ra những lời xuất phát từ tận nội tâm.

Khi tầm nhìn bọn hắn còn bó hẹp ở lục đục trong Tam Tiên Đảo thì ánh mắt Trương Hằng đã nhìn tới tận Thượng giới.

Thân lâm hạ giới, hắn đã bắt đầu bố trí sự phát triển trên Thượng giới. Đây không phải là suy nghĩ viễn vông mà chính là trí tuệ rộng lớn và sự dự tính. Một hạ giới nhỏ nhỏ không thể dung nạp được con cá lớn như Trương Hằng.

Vân Dịch nghe lời nói của hai người thì cũng an tâm hơn:

- Ta cũng rất tin tưởng vào sự sắp xếp của sư phụ!

sắc mặt của Quách Phong cũng rất chính nhiên nói:

- Nếu sư phụ đã cho đệ cơ hội này thì sau khi tiến vào Huyết Sát Chủ Động Phủ, đệ cũng đừng làm mất thể diện của sư môn chúng ta. Đệ chính là đại biểu của cả ba sư huynh muội chúng ta đó! Đừng để ngoại nhân xem thường chúng ta!

- Đại sư huynh yên tâm!

Vân Dịch biến sắc.

Tú Ninh hé miệng cười:

- Nhị sư huynh, điểm này muội cũng đừng nghe Đại sư huynh. Trong Huyết Sát Chủ Động Phủ nguy cơ trùng trùng, ngay cả nhân vật cấm kỵ cũng có thể ngã xuống! Đến lúc đó, huynh phải tận lực thu liễm!

Quách Phong cười ha hả:

- Sư huynh vừa rồi đúng là chỉ nói đùa thôi. Sư muội nói đúng. người phải thu liễm, tận lực thu liễm! Tính mạng là quan trọng nhất!

Lập tức ba người sư huynh muội lại cười đùa ồn ào, trêu chọc nhau một lúc.

Khi không có sư phụ, ba người bọn họ liền giống như huynh muội ruột thịt, tuy hai mà một, tâm tình vô cùng thoải mái.

- Đúng rồi, sư đệ, chúng ta còn chưa dẫn đệ đi gặp cổ tiên bối. Hắn chính là một người rất hào phóng đó!

Quách Phong đột nhiên nhớ tới một việc, vội nói với Vân Dịch.

- Cổ tiên bối? Hắn là ai vậy?

Vân Dịch có chút không rõ.

- Là thế này...

Tú Ninh liền nói qua một chút về lai lịch của cổ Thương.

Vân Dịch nghe xong không khỏi hít sâu một hơi khí lạnh.

Hắn cũng không biết trên Phàm Vân Đảo này còn có một Thượng cổ thần thi Đại Thừa Kỳ.

Một Cương thi sắp phi thăng!

Đây là loại đáng sợ nào!

Vạn độc thể, bất tử bất diệt, gần như có thể tung hoành vô địch trong nhất giới này. Chỉ một chút thi độc tán phát ra có thể hủ hóa ngàn dặm, không còn một ngọn cỏ.

- Ha ha ha... Sư đệ không cần sợ hãi. cổ tiên bối rất tốt đối với chúng ta!

Quách Phong cười nói, dẫn theo Vân Dịch bay về phía chỗ ở của cổ Thương.

- Văn bối Vân Dịch ra mắt cổ Thương tiên bối!

Đi vào động phủ cấp cho khách quý này, Vân Dịch rốt cục gặp được Thượng cổ thần thi Đại Thừa Kỳ duy nhất của nhất giới này, cung kính thi lễ.

Cổ Thương đánh giá Vân Dịch một lúc, khuôn mặt khô quắt hiện lên vài tia tươi cười:

- Không tồi, mỗi đệ tử của Trương Hằng đúng là rất xuất sắc. Không ngờ người chính là Huyết Sát Quân Vương trong truyền thuyết. Sư phụ ngươi mang người đi Huyết Sát Chủ Động Phủ đúng là có dụng ý không muốn người khác biết!

Dứt lời, Cổ Thương vung tay lên, té ra một kiện Linh bảo phòng ngự cực phẩm rồi nói:

- Pháp bảo này tặng cho ngươi! Hy vọng sau khi tiến vào động phủ có thể mang tới một ít tác dụng cho ngươi.

Linh bảo phòng ngự cực phẩm!

Trong lòng Vân Dịch nhảy dựng lên, không ngờ đối phương có thể xuất ra Pháp bảo quý giá như vậy!

Mặc dù là cường giả cấm kỵ thì Thông linh pháp bảo cực phẩm cũng không phải là hàng vỉa hè, huống chi đối phương lại lấy ra Thông linh pháp bảo cực phẩm loại phòng ngự. Đây là bảo vật mà tu sĩ Độ Kiếp Kỳ bình thường cũng không thể có được.

- Đa tạ tiền bối ban ân.

Vân Dịch kích động vô cùng, tiếp nhận lấy Linh bảo phòng ngự cực phẩm hình tấm chắn kia.

- Thông linh pháp bảo cực phẩm này tên là Kim Thiết Huyền Thuẫn, dùng chủ tài liệu là Huyền thiên kim thiết trăm vạn năm chế tạo thành, lực phòng ngự cũng thuộc hàng nổi bật trong Pháp bảo cùng loại.

Cổ Thương nhẹ nhàng giải thích.

Trên thực tế, hắn lấy ra Linh bảo phòng ngự cực phẩm này cũng có chút đau lòng.

Lại hàn huyền thêm vài câu, Vân Dịch mới rời khỏi nơi ở của cổ Thương.

- Ai... Đây là những thứ quý giá ta cất chứa bao nhiêu năm đó! Trương Hằng a

Trương Hằng, mấy tên đệ tử của ngươi thật sự xảo ra lấy mất vài kiện cực phẩm rồi! Đây còn may là ta thường xuyên cướp đoạt phần mộ các Cường thi khác...

Về mặt Cổ Thương đau lòng nói.

Hắn thân là Thượng cổ thần thi, lại tu luyện tới Đại Thừa Kỳ, có năng lực cảm quan rất mạnh với những mộ huyết có bảo vật. Nhiều năm qua, hắn từng Đào móc vô số Thượng cổ động phủ. Những cơ quan, cấm chế của những động phủ và mộ huyết này đối với Thượng cổ thần thi có Vạn độc thể như hắn mà nói thì hoàn toàn đúng là đồ bỏ.

Sau khi chiếm được Kim Thiết Huyền Thuẫn, Vân Dịch lập tức tranh thủ thời gian luyện hóa.

Nửa năm sau, Vân Dịch xuất quan, vẫn chưa nhìn thấy bóng dáng của sư phụ.

Ba sư huynh muội lại tụ tập cùng một chỗ.

- Sư phụ sao còn chưa xuất quan, ngay cả một chút động tĩnh cũng không có. ít nhất cũng để một khối phân thân đi ra chứ!

Quách Phong hơi oán giận nói.

Bá bá!

Đúng lúc này, Lạc Hà và cổ Thương cũng đều đi tới Tinh Nguyệt Thần Điện.

- Đã thu được tin tức chính xác, Thánh quân Thiên Tinh Đình đang triệu tập cường giả nhất giới, chuẩn bị cùng nhau mở ra Huyết Sát Chủ Động Phủ. Những người nắm giữ Huyết Sát Lệnh cơ bản đã được xác định.

Lạc Hà vừa đi vào liền nói ra một tin tức chấn động như bom nổ.

Tin tức này có ý nghĩa thời gian tới khi Huyết Sát Chủ Động Phủ được mở ra đã rất cấp bách.

- Nhưng Trương đạo hữu còn đang bế quan tu luyện, một chiếc Huyết Sát Lệnh ở trong tay hắn. Hơn nữa nếu hắn không xuất quan thì chúng ta cũng không thể đi cùng những cường giả khác mở ra Huyết Sát Chủ Động Phủ được.

Cổ Thương nhú mày.

- Ha ha ha. Không thể như vậy được! Chờ đợi nhiều năm như vậy, chúng ta cố gắng kéo dài thêm chút thời gian là được. Ta nghĩ những cường giả khác cũng không dám dễ dàng tới Phàm Vân Đảo giương oai đâu!

Lạc Hà thần nhiên nói.

- Là ta nóng vội rồi. Chắc rằng những cường giả khác cũng có chút không kiên nhẫn rồi!

Cổ Thương khôi phục lại vẻ bình thường, lắc đầu nói.

- Đúng thế, có lẽ không chờ được nữa rồi. Cho nên mới nói thời gian đã rất cấp bách!

Lạc Hà thở dài.

- Lạc tiên bối, ngài nói chúng ta có nên đi tìm hiểu một chút xem những cường giả nào muốn đi Huyết Sát Chủ Động Phủ hay không?

Tú Ninh ở bên cạnh đề nghị.

Lạc Hà vừa mới chuẩn bị lên tiếng thì đột nhiên gương mặt nhìn về hư không Phàm Vân Đảo, cổ Thương cũng có động tác tương tự.

Hưu

Một tia chớp màu vàng từ trên trời giáng xuống, một thanh âm ngạo thị đại địa truyền ra:

- Huyết Sát Chủ Động Phủ sắp mở ra, mời tu sĩ đại biểu Phàm Vân Đảo nửa năm sau đi tới Thiên Tinh Đình hội hợp!

--o00o--

688. Chương 618: Đại Sự Nhất Giới

Thanh âm này tràn ngập ngạo khí lăng lệ, nhộn nhạo ở toàn bộ Phàm Vân Đảo, khiến cho tất cả tu sĩ nghe được, ngay cả những tu sĩ đang bế quan cũng không phải là ngoại lệ. Những thứ gọi là cấm chế kia hoàn toàn không có tác dụng gì.

Đương nhiên, ngoại trừ một người.

Trong Tinh Nguyệt Thần Điện, trước khi thanh âm này vang lên, Lạc Hà và cổ Thương đều đã phát hiện, đưa ánh mắt nhìn về phía bầu trời Phàm Vân Đảo.

Hưu

Một đạo lợi kiếm tản mát ra khí tức lăng lệ xuyên phá hư không, từ một nơi vô cùng xa xôi truyền tới.

- Tốc độ người này đúng là nghe mà rợn cả người!

Trong lòng cổ Thương thất kinh.

Khi nó tạm dừng lại thì hiện ra là một nam nhân trung niên mũi ưng mặc một bộ trường bào màu vàng.

Hai tròng mắt nam nhân trung niên này tản mát ra một màu xanh nhàn nhạt, trên trán có khảm một viên châu màu vàng, hình như là bẩm sinh đã có.

- Kim Bằng Yêu Thánh Vương!

Thần thức Tú Ninh khi bắt giữ được thân ảnh này thì không khỏi kinh hô một tiếng. Lúc trước đi Đông Vân đại lục, vượt qua nơi hoang dã, nàng đã từng gặp mặt Kim Bằng Yêu Thánh Vương một lần.

- Tin tức đã được thông báo, nếu không có gì dị nghị thì bản Thánh Vương rời đi đây!

Kim Bằng Yêu Thánh Vương thần nhiên liếc nhìn Tinh Nguyệt Thần Điện đang lơ lửng trên không trung Phàm Vân Đảo.

Khi hắn đi tới nơi này, hắn từng cảm thấy cổ kị đối với người từng vượt qua Dị Loại Thiên Kiếp trong truyền thuyết là Trương Hằng. Nhưng sau khi thần thức đảo qua cả khu vực này, hắn cũng không phát hiện ra sự tồn tại của Trương Hằng.

- Kim Bằng Yêu Thánh Vương, nghe đại danh đã lâu! Đến Tinh Nguyệt Thần Điện một chút đi, chúng ta còn có việc muốn thỉnh giáo ngươi!

Lạc Hà cười lạnh lạnh, thanh âm giàu tính lực lượng rơi vào trong tai Kim Bằng Yêu Thánh Vương.

- Được!

Kim Bằng Yêu Thánh Vương đáp ứng một tiếng, lại thuận di đi tới Tinh Nguyệt Thần Điện.

- Yêu Thánh Vương, mời ngồi.

Tú Ninh đứng lên, nhường chỗ ngồi của mình cho Kim Bằng Yêu Thánh Vương. Đám người Vân Dịch cũng đều đứng lên.

Kim Bằng Yêu Thánh Vương cũng không khách sáo, đặt mông ngồi xuống, ánh mắt đảo qua mấy người trong đại điện rồi nói với Tú Ninh và Vân Dịch:

- Việc chúng ta muốn thương nghị chính là đại sự nhất giới, các người lui xuống đi.

Hắn nói vô cùng tự nhiên.

Lạc Hà vừa chuẩn bị lên tiếng thì Tú Ninh chợt cười nhạt:

- Mấy người chúng ta rời đi trước!

Cuộc nói chuyện giữa những nhân vật cấm kỵ, bọn họ vốn không có tư cách tham dự.

Bá bá bá!

Ba người sư huynh muội nhìn nhau, gần như cùng lúc biến mất tại chỗ, thuận di đi tới một góc bí ẩn trên Phàm Vân Đảo.

- Hừ, không phải chỉ là một yêu thú Hợp Thể Kỳ sao?! Có tư cách kêu gào trước mặt chúng ta sao?!

Quách Phong có chút không phục nói.

Tú Ninh lại nói:

- Đại sư huynh không nên coi thường Kim Bằng Yêu Thánh Vương. Hắn đích xác có được tư cách bình khởi bình tọa với nhân vật cấm kỵ nhất giới đó!

- Nhưng hắn chỉ là một con yêu thú Hợp Thể Kỳ thôi mà!

Vân Dịch cũng có chút kinh ngạc nói.

Tú Ninh khẽ thở dài một hơi, giải thích nói:

- Kim Bằng Yêu Thánh Vương chính là Thần thú đỉnh cấp có lẽ duy nhất còn lại trên nhất giới. Tuy rằng là Hợp Thể đại viên mãn nhưng cảnh giới linh hồn lại là Độ Kiếp đại viên mãn. Nghe sư phụ nói hắn còn có một dị bảo đặc biệt, đủ để đánh ngang tay với tu sĩ Đại Thừa Kỳ bình thường. Điều này không phải là hư ngôn mà chính Tú Ninh lần trước đi nơi hoang dã đã gặp hắn và chân chính cảm thụ!

Sau khi nghe Tú Ninh giải thích, hai người Quách Phong và Vân Dịch đều lộ ra vẻ mặt ngưng trọng. Không nghĩ tới Thần thú đỉnh cấp Hợp Thể Kỳ lại có năng lực chống lại nhân vật cấm kỵ nhất giới!

Tinh Nguyệt Thần Điện.

Ba đại nhân vật cấm kỵ bắt đầu thương nghị đại sự.

- Vị đạo hữu này hóa ra là Thượng cổ thần thi cổ Thương đạo hữu. Trước kia ta cũng từng nghe qua sự tích của người!

Kim Bằng Yêu Thánh Vương gật gật đầu với cổ Thương, tỏ ý tôn kính.

Nhân vật cấm kỵ nhất giới dù rất thu liễm nhưng khẳng định từng có những sự tích rất huy hoàng. Không trải qua đau khổ, ai có thể chân chính đặt chân lên địa vị đỉnh phong nhất giới?!

Trải qua một phen khách sao, Lạc Hà hỏi:

- Xin hỏi Yêu Thánh Vương, lần này đi Huyết Sát Chủ Động Phủ là những người như thế nào?

Kim Bằng Yêu Thánh Vương lạnh nhạt nói:

- Vốn trong nhất giới này chỉ có tám chiếc Huyết Sát Lệnh, có khả năng tham dự cũng chỉ là một số ít người. Nhưng Huyết Sát Chủ Động Phủ chỉ có một nên những tu sĩ khác khẳng định sẽ không từ bỏ ý đồ. Cho nên, lần này có rất nhiều người sẽ đi tới Huyết Sát Chủ Động Phủ. Thực lực thấp nhất cũng là nhân vật cấp Phủ chủ, có mười mấy nhân vật cấm kỵ, gồm cả một ít cao nhân lánh đời. Tổng cộng ra có chừng hơn trăm người.

- Hơn trăm người?

Lạc Hà và cổ Thương hai mắt nhìn nhau, không nghĩ tới có nhiều người như vậy muốn đi Huyết Sát Chủ Động Phủ.

Kim Bằng Yêu Thánh Vương cười nói:

- Ví dụ như Tam Tiên Đảo, ngoại trừ ba vị Tán tiên ra còn dẫn theo một ít trưởng Lão. hộ pháp trên đảo. Cộng lại cũng có tới mười mấy người. Đám thế lực siêu nhiên như Thiên Tinh Đình, Thiên Ma Uyên, Cửu U Vực cũng như vậy!

Lạc Hà vừa nghe lời này không khỏi giật mình. Đây đúng là cái gọi người đông thế mạnh, mang thêm nhiều người tiến vào Huyết Sát Chủ Động Phủ, trong đó cũng nhiều thêm vài phần cơ hội.

Lần này đi Huyết Sát Chủ Động Phủ, tu vi thấp nhất cũng là cấp Phủ chủ, thực lực có thể nói cường đại chưa từng có.

Tính từ cấp Phủ chủ, những tu sĩ trên đó đều là nhân vật thượng tầng của nhất giới này.

- Chu Vương Triều to lớn như vậy, vì sao tất cả tu sĩ đều phải tụ hội ở Thiên Tinh Đình mà không phải là Tam Tiên Đảo hoặc là Cửu U Vực?

Cổ Thương hỏi.

Kim Bằng Yêu Thánh Vương trả lời:

- Đây là vì Huyết Sát Chủ Động Phủ nằm ở trên chín tầng trời, vô cùng xa xôi. Mà Thiên Tinh Đình cũng chính là thế lực tiếp cận Huyết Sát Chủ Động Phủ gần nhất trên Chu Vương Triều này.

- Thì ra nguyên nhân là như vậy. Đa phần thời gian của ta đều ngủ say, không chú ý việc này.

Cổ Thương cười một tiếng.

Lại hỏi thêm một ít chuyện về việc Thiên Tinh Đình, ba người Lạc Hà mới đứng lên, Kim Bằng Yêu Thánh Vương rời khỏi Tinh Nguyệt Thần Điện.

- Đến lúc đó, tham gia Thiên Tinh Đình nhất định là nhân vật cấp Đại Thừa Kỳ, chỉ có một ít người là ngoại lệ. Có được Huyết Sát Lệnh chính là có tư cách!

Kim Bằng Yêu Thánh Vương nói thêm một câu.

- Yêu Thánh Vương xin yên tâm, chúng ta đại khái cũng hiểu được!

- Đúng rồi, ta đi vào Phàm Vân Đảo này mà sao không thấy Trương Hằng các hạ?

Kim Bằng Yêu Thánh Vương rốt cuộc không tìm được, nói ra nghi hoặc lớn nhất trong lòng.

- Cái này... Hắc có chuyện, tạm thời không ở Phàm Vân Đảo!

Lạc Hà che dấu.

- Huyết Sát Chủ Động Phủ sắp mở ra, những nhân vật đỉnh phong nhất giới chúng ta sắp sửa tụ tập. Hắc sao lại không ở đây, không biết khi nào trở về?

Kim Bằng Yêu Thánh Vương kinh ngạc hỏi.

- Hắc rời đi lúc nào chúng ta cũng không biết!

Lạc Hà có chút ngưng ngừng nói.

Cổ Thương cười nói:

- Không ngờ thế lực Yêu tộc lại quan tâm tới tình trạng Trương đạo hữu như vậy! Nếu Trương đạo hữu không đi tới Huyết Sát Chủ Động Phủ, các người chắc cũng sẽ rất tiếc nuối đi!

- Đúng thế, Trương đạo hữu tuyệt đối là nhân vật ngạo thị cổ kim Đông Vân đại lục. Nếu như hắc không đi được tới Huyết Sát Chủ Động Phủ thì quả thật là tổn thất của nhất giới!

Kim Bằng Yêu Thánh Vương miễn cưỡng nói, trong lòng thầm nghĩ:

“Người và Huyền Long Đại Vương, nếu có một người không đi thì không biết có bao nhiêu người mừng thầm!”

--o00o--

689. Chương 619: Sự Kiện Phong Vân.

Kim Bằng Yêu Thánh Vương sau khi thông báo xong liền hóa thành một đạo lợi kiếm màu vàng, chớp mắt đã xuyên qua mấy vạn dặm, sau đó thuận di một cái, lại lướt đi mấy trăm vạn dặm.

Lạc Hà không khỏi kinh thán:

- Không hổ là Thần thú đỉnh cấp Kim Sí Đại Bằng Điều nổi tiếng về tốc độ. Trong nhất giới này chỉ sợ không có ai có được tốc độ vượt qua nó.

Cổ Thương cũng gật đầu nói:

- Tuy rằng hắc thuận di không xa bằng tu sĩ Đại Thừa Kỳ, nháy mắt vượt qua mấy ngàn vạn dặm nhưng tốc độ di chuyển thì Kim Bằng Yêu Thánh Vương quả thật có thể coi là đệ nhất nhân về tốc độ ở hạ giới.

Tốc độ đệ nhất nhân ở Chu Vương Triều.

Chỉ nhờ vào điểm này, Kim Bằng Yêu Thánh Vương cũng đủ tiểu ngạo nhất giới, không kẻ nào có thể uy hiếp được. Huống chi thực lực bản thân hắc cũng không thua kém gì tu sĩ Đại Thừa Kỳ bình thường.

- Một nhân vật như vậy sau khi tiến vào Huyết Sát Chủ Động Phủ sẽ mang tới cho chúng ta rất nhiều trở ngại...

Ánh mắt Lạc Hà nhìn xa xăm về phía Kim Bằng Yêu Thánh Vương rời đi.

Tuy rằng hai người đều có ý niệm hợp lực giết chết Kim Bằng Yêu Thánh Vương nhưng bọn họ cũng biết xác suất thành công cực thấp. Nếu có thêm Trương Hằng thì với lực của ba người có lẽ còn có nắm chắc.

Đáng tiếc chính là cho tới hiện tại, Trương Hằng vẫn đang bế quan.

- Chỉ còn thời gian nửa năm, tất cả đại nhân vật nhất giới đều phải đi tới Thiên Tinh Đình. Chỉ mong Trương đạo hữu có thể xuất quan trước đó...

Trong mắt cổ Thương hiện ra vẻ sầu lo.

Lạc Hà lạnh nhạt cười nói:

- Ta cũng không lo lắng điểm này. Nhân giới của Trương huynh đệ siêu nhân nhất đẳng, thường nắm được tiên cơ, đoán được tương lai...

Lạc Hà vô cùng rõ ràng uy lực Thần Linh Nhân của Trương Hằng, chẳng những có thể bói toán ra cát hung mà còn bắt giữ được quỹ tích vận mệnh thời không. Ngay cả tâm ma giết chóc sâu trong linh hồn Vân Dịch cũng có thể chấn nhiếp được.

Trong Linh vực không gian.

Bản tôn Trương Hằng và ba đại phân thân đang khoanh chân ngồi thành vòng tròn, trong đó chính giữa là ba thứ đang lơ lửng: một thanh phi kiếm màu vàng trong suốt, một chiếc quạt lông lóe ra phong lôi, một chiếc hồ lô toàn thân màu da cam.

Ba pháp bảo này mỗi thứ đều tản mát ra một cỗ khí tức bề ngỗ nhất giới.

Bên ngoài thanh phi kiếm có một mảnh phù văn màu vàng, tản mát ra khí tức lăng lệ như muốn phá nát cửu thiên vân tiêu, chấn tan chân không nhất giới.

Phá không xuất thế, ai dám tranh phong?

Giờ phút này, thanh Phá Không Kiếm đã làm bạn với Trương Hằng hơn trăm năm qua đã tấn chức tới một trình độ đủ khiến hầu hết tu sĩ Đông Vân đại lục phải ngưỡng mộ.

Từ lúc trước khi Trương Hằng quay lại Tam Tinh Vực, Phá Không Kiếm và Tiên bảo hình Kiếm tranh phong đã khiến nó tấn chức Tiên bảo cấp thấp nhất.

Sau đó, Trương Hằng lại từ Tam Tinh Vực quay về Chu Vương Triều, liên hợp lực lượng ba đại phân thân, chung quy đánh cho Tiên bảo hình kiếm cao ngạo vô cùng kia suýt nữa phải tự bạo.

Cuối cùng, Trương Hằng dùng chuỗi Tiên bảo hình kiếm này làm đỉnh lô, sử dụng bí thuật Thiên Chuy Bách Luyện, khiến cho Phá Không Kiếm và Phong Lôi Phiến thăng cấp.

Quá trình này rất thuận lợi nhưng lại có chút chậm rãi. Tuy vậy, hiệu quả cũng rất rõ rệt.

Ông

Phá Không Kiếm hóa thành một đạo quang ảnh màu vàng nhạt, tiến nhập vào trong cơ thể Trương Hằng.

Phong Lôi Phiến từ lớn hóa nhỏ, hóa thành một đạo hư ảnh, biết mất không thấy.

Từ đó về sau, Trương Hằng và ba đại phân thân hình thành thể bốn bên, chính giữa là một chiếc hồ lô màu da cam, phát ra khí tức cổ xưa.

Vừa cảm nhận khí tức hồ lô này phát ra đã biết đó là Pháp bảo tiên gia.

Thần quang lóe lên trong mắt Trương Hằng. Hắn hít sâu một hơi rồi duỗi tay ra, thu lấy chiếc hồ lô này, nhìn kỹ rồi khẽ thở dài:

- Tiêu phí nhiều thời gian như vậy nhưng vẹn vẹn cũng chỉ luyện hóa được bước đầu Vân Thiên Tiên Hồ này, cũng chỉ phát huy được hai ba thành uy lực mà thôi!

Vù!

Chiếc hồ lô này cuối cùng cũng tiến nhập vào trong Không gian Linh Hạch của Trương Hằng.

Trong vô tình, trong tay Trương Hằng đã nắm giữ ba kiện Tiên bảo, từ thấp tới cao phân biệt là Phong Lôi Phiến, Phá Không Kiếm và Vân Thiên Tiên Hồ.

Vân Thiên Tiên Hồ là một Tiên bảo thuộc loại phụ trợ. Phá Không Kiếm thuần túy là một kiện lợi khí giết người. Còn Phong Lôi Phiến chính là một Pháp bảo có thần thông phạm vi, gia tăng năng lực cận chiến.

Trong đó Phong Lôi Phiến là Tiên bảo cấp thấp nhất nhưng phát ra thần thông phạm vi đủ bề ngỗ thiên hạ. Phá Không Kiếm là một Tiên bảo vượt xa cấp thấp, công kích vô cùng sắc bén. Vân Thiên Tiên Hồ lại có cấp bậc càng cao hơn, ngay cả Trương Hằng cũng không thể chân chính khống chế hoàn toàn.

- Pháp bảo coi như đã chuẩn bị xong!

Trương Hằng thở nhẹ ra một hơi, đột nhiên nghĩ tới điều gì, lại duỗi tay ra. Trên tay hắn liền xuất hiện một ngọn núi nhỏ màu vàng lớn bằng một bàn tay.

Giờ phút này, đối mặt với ngọn núi màu vàng này, trong đầu Trương Hằng không khỏi nhớ tới tình cảnh giao chiến với đám người Nam Minh ở cửa cuối cùng trong Huyết Sát Động Phủ.

Lần đó, Trương Hằng trở thành người chiến thắng cuối cùng của Huyết Sát Thí Luyện, chiếm được ba bảo vật, phân biệt là quả trứng màu xanh thần bí, chiếc hộp bảy màu và ngọn núi màu vàng.

Quả trứng màu xanh thần bí căn bản là Hạt giống thế giới sau khi bị thần thông giả nghịch thiên cải tạo, dù đối với cường giả Thượng giới mà nói thì cũng chỉ là một thứ rác rưởi mà thôi.

Trong chiếc hộp bảy màu chính là Huyết Sát Lệnh.

Duy nhất không rõ lai lịch chính là ngọn núi màu vàng lớn bằng bàn tay này.

Trương Hằng ngưng mắt nhìn ngọn núi màu vàng, thần quang lóe ra trong mắt. Thật lâu sau, tinh quang trong mắt hắn bùng lên, một cỗ khí tức bằng bạc nặng như đại sơn ỨC VẠN CÂN từ ngọn núi màu vàng này ập tới Trương Hằng.

Hô!

Trương Hằng thở dài một hơi rồi vung tay lên, ngọn núi màu vàng biến mất trước mặt.

- Cấp bậc của thứ này dường như còn cao hơn Vân Thiên Tiên Hồ một bậc.

Trong lòng hắn đã có một kết luận. Hắn cũng biết trong hạ giới này không thể luyện hóa được bảo vật này.

Bá bá bá!

Ý niệm Trương Hằng vừa động, ba đại phân thân đồng loạt dung nhập vào trong cơ thể.

- Ta bế quan nhiều năm như vậy... không biết ngoài kia từng phát sinh những chuyện gì rồi. Thời gian gần đây, ta mơ hồ nắm bắt được một chuyện vô cùng cấp bách.

Trương Hằng lộ ra vẻ suy tư, thi triển Thần Linh Nhãn, xuyên qua không gian bình thường, nhìn về phía không gian Đông Vân đại lục đã bị hắn đạp dưới chân mình.

Mơ hồ, một loạt hình ảnh lướt qua trong Thần Linh Nhãn.

Sau một lúc, trên trán hắn dần hiện ra một ít mồ hôi.

Tuy nhiên, Trương Hằng cũng đã hiểu được một ít mạch lạc đại khái.

Nếu chia thời không thành quá khứ, hiện tại, tương lai thì chuyện quá khứ là thứ dễ thăm dò nhất. Nhưng đối với Trương Hằng hiện tại, thần thông nghịch thiên thăm dò thời không của mình còn cần một đoạn đường để tiến triển.

Phạm Vân Đảo, Tinh Nguyệt Thần Điện.

Cách ngày tụ hội Thiên Tinh Đình chỉ còn nửa tháng nữa.

Lạc Hà, Cổ Thương, Ninh Tuyết Dung, Quách Phong, Vân Dịch, Quách Phong đang ở trong đại điện.

- Trong Chu Vương Triều, sự qua lại của cường giả khắp nơi càng lúc càng thường xuyên. Mấy năm bình tĩnh trong quá khứ cũng không còn tồn tại nữa. Trong nhất giới, gần như tất cả tu sĩ có chút địa vị đều đã biết chuyện Huyết Sát Chủ Động Phủ, việc tụ hội ở Thiên Tinh Đình đã thành một thịnh hội chưa từng có.

Người lên tiếng chính là Quách Phong.

Nửa năm qua, hắn và Tú Ninh phụ trách thăm dò động thái trong nhất giới này.

Khóe miệng Lạc Hà mang theo ý cười nhàn nhạt:

- Hết thấy điều này cũng không vượt ra khỏi sự dự đoán của ta. Chỉ là người muốn tiến vào Huyết Sát Chủ Động Phủ càng ngày càng nhiều. Những tu sĩ này có quan hệ rất phức tạp rắc rối. Rất nhiều thế lực hoặc tu sĩ có quan hệ với cường giả cầm quyền nắm giữ Huyết Sát Lệnh.

Huyết Sát Chủ Động Phủ như một khối nam châm, hấp dẫn vô số ánh mắt của cường giả Chu Vương Triều. Một đám đều nghĩ mọi cách để tranh thủ một danh ngạch.

Cuối cùng, vì đủ loại nguyên nhân, những cường giả cầm kỳ nhất giới đã đạt thành hiệp nghị: Phàm là tu sĩ cấp Phủ chủ đều có tư cách tiến nhập Huyết Sát Chủ Động Phủ.

Nhưng sau khi tiến vào động phủ, có đạt được bảo vật hay không phải dùng tới thực lực! Mặc dù chết trong Huyết Sát Chủ Động Phủ cũng không thể trách được kẻ nào cả.

- Còn nửa tháng nữa chính là sự kiện phong vân tề tụ rồi! Sao sư phụ hiện còn chưa xuất quan nhi?

Vân Dịch vô cùng lo lắng nói.

Cổ Thương cũng khẽ thở dài:

- Hay là Trương đạo hữu vương phải chuyện gì đó, đến giờ còn chưa xuất hiện. Trong tay hắn có một chiếc Huyết Sát Lệnh, sự kiện lần này nhất định không thể thiếu hắn được.

Ninh Tuyết Dung và Lạc Hà liếc mắt nhìn nhau. Trong lòng hai người đều vô cùng tự tin.

- Ta tin tưởng Trương đại ca nhất định sẽ không bỏ qua lần tụ hội này đâu!

Ninh Tuyết Dung vô cùng kiên định nói. Khuôn mặt như tuyết trắng của nàng cũng hơi đỏ ửng lên, vô cùng say lòng người.

Lạc Hà cũng thản nhiên cười nói:

- Lần sự kiện phong vân này nhất định phải có đủ tám chiếc Huyết Sát Lệnh. Nếu không có hắn, dù sự kiện lớn như thế nào cũng không thể triển khai được.

- Ha ha ha... Không sai không sai... Tám chiếc Huyết Sát Lệnh, khuyết thiếu bất cứ cái nào cũng không thể mở Huyết Sát Chủ Động Phủ ra được. Chúng ta thật sự không cần lo lắng. Chỉ là nếu đám cường giả kia không kiên nhẫn được thì hơn phân nửa sẽ tới Phàm Vân Đảo thúc giục.

Cổ Thương cười tủm tỉm nói.

- Nhưng bọn họ cũng không dám tới Phàm Vân Đảo giương oai!

Lạc Hà nói.

Phàm Vân Đảo có tới ba vị nhân vật cầm kỳ nhất giới tọa trấn, trong đó còn có một vị vượt qua Dị Loại Thiên Kiếp, được xưng là nhân vật vô địch duy nhất có thể chống lại Huyền Long Đại Vương.

Thời gian vô tình trôi đi, đám người Lạc Hà thủy chung vẫn luôn nói chuyện phiếm trong Tinh Nguyệt Thần Điện hoặc nhắm mắt dưỡng thần, chờ đợi ngày phong vân tụ hội và Trương Hằng xuất quan.

Một ngày... Hai ngày... Ba ngày... Rốt cục thời gian nửa tháng cũng trôi qua.

Hôm nay chính là thời gian mà Thiên Tinh Đình tụ hội trong lời của Kim Bằng Yêu Thánh Vương.

Lạc Hà bỗng dưng mở mắt ra, trong mắt hiện lên một tia dị sắc, dường như cảm thấy kỳ quái vì Trương Hằng vẫn chưa xuất hiện.

Cổ Thương nhíu mày, không biết trong lòng đang suy nghĩ điều gì.

Thật lâu sau, Lạc Hà mới nói:

- Một khi đã như vậy, không bằng hai chúng ta đi tới Thiên Tinh Đình trước, về phần Tuyết Dung, mấy người các ngươi cứ tọa trấn ở Phàm Vân Đảo này đi, đợi Trương huynh đệ xuất quan rồi báo cho hắn mau đi tới Thiên Tinh Đình.

Đôi mắt Ninh Tuyết Dung hơi ảm đạm, thần thức quét qua bầu trời Phàm Vân Đảo, miễn cưỡng tươi cười đáp ứng Lạc Hà.

Hai người Quách Phong và Vân Dịch cũng có chút thất vọng. Bọn họ không biết được hiện tại Trương Hằng đang ở trong trạng thái như thế nào!

Trên mặt Tú Ninh hiện lên vài tia nghi hoặc, đôi mắt thâm thúy vô ngần tràn ngập hấp dẫn vô cùng.

Bá bá!

Cổ Thương và Lạc Hà nhìn nhau, thân hình biến mất trên Phàm Vân Đảo, chạy tới Thiên Tinh Đình của Đông Vân đại lục.

Ở nơi này nhất định sẽ có một tràng thịnh hội chưa từng có!

--o00o--

690. Chương 620: Phong Vân Thịnh Hội. (thượng)

Trong mắt hàng vạn tu sĩ của Đông Vân đại lục. Thiên Tinh Đình là thể lực thần bí trên chín tầng trời trong truyền thuyết, thống lĩnh thể lực chính đạo trên đại lục. là chúa tể của công đạo trong nhân gian.

Theo sách cổ của Đông Vân ghi lại. trong giới này Thiên Tinh Đình ở cách mặt đất xa nhất, mười vạn năm trước khi Huyết Sát Thần Đế tẩm máu Đông Vân đại lục. chốn thiên đình giữa nhân gian này cũng không gặp phải một kiếp nạn nào. bí ẩn trong chuyện này không người nào biết được.

Ngày nay, Thiên Tinh Đình đã đạt tới một mức độ thịnh vượng chưa từng có trong suốt trăm vạn năm qua, vô số nhân vật quan trọng trong giới này đều đã tới nơi đây.

Những tu sĩ có thể dựa vào thực lực của mình bay lên Thiên Tinh Đình tới thiêu cũng là cường giả cấp phủ chủ.

Ngày hôm nay, Thiên Tinh Đình vô cùng lạnh lùng nghiêm trang, cho dù tu sĩ ở trên thiên đình giữa nhân gian này đã đạt tới mức nhiều nhất trong lịch sử. nhưng cũng không có người nào dám lớn tiếng, chỉ dám nói khẽ hoặc dùng thần niệm truyền âm.

Rì rầm!

Vào lúc này, hai thân ảnh cao lớn như Ma Thần hạ xuống ở phía trước Thiên Tinh Đình, trong đó một người toàn thân tỏa ra hào quang màu vàng đất. giống như không phải là thực thể. tản mát ra một khí tức thâm hậu bức người.

Tráng hán trung niên màu vàng đất này có hình dáng rất bình thường, nhưng đứng ở nơi đó giống như Thập Vạn Đại Sơn không thể lay chuyển.

Ở bên cạnh hắn là một nam tử cao lớn khôi ngô. thân cao một trượng, mặc chiến giáp vàng, tùy tiện đứng ở chỗ đó vững như là một pho tượng thần sừng sững giữa thiên địa. toàn thân tràn ngập một khí phách có thể chấn nhiếp cả núi sông.

Đồng tử của hắn có màu hoàng kim. tóc đen nhánh, từng sợi dựng đứng lên giống như là những cây kim thép.

Thân thể cứng rắn như sắt thép, mỗi một cái giờ tay nhắc chân đều lộ ra một năng lực có thể đập nát chân không.

Mỗi một tiếng nói một cử động đều toát nên một sự uy nghiêm không thể đối nghịch.

Theo một nhịp hô hấp và một cái nháy mắt của hắn. trong không gian này liền mơ hồ tồn tại một ý chí. đó là một ý chí tinh thần không thể đối nghịch.

Hai thân ảnh giống như Ma Thần này đứng ở trước Thiên Tinh Đình giống như là một con quái vật lớn cũng chỉ nhỏ như con kiến.

Nhưng sự tồn tại của bọn họ vô hình trung sinh ra một bóng ma khiến cho rất nhiều tu sĩ đỉnh cao trên Thiên Tinh Đình bắt đầu hít thở rất khó khăn.

- Hai người này là ai... Thật đáng sợ!

Đám tu sĩ đều hoảng sợ trong lòng.

- Nam tử mặc chiến giáp vàng kia so với Huyền Long Đại Vương được ghi trong sách cổ có vài phân tương tự...

Những cường giả cấp phủ chủ trên mặt đều lộ vẻ hoảng sợ. đã đoán được thân phận của một người trong đó.

- Ha ha! Mấy vạn năm chưa từng đích thân tới Đông Vân đại lục. hôm nay tới đây không ngờ lại gặp được nhiều bằng hữu như vậy!

Đôi đồng tử màu vàng của Huyền Long Đại Vương hơi co rút lại, dừng ở trước Huyền Thiên đại điện có khí thế huy hoàng nhất ở trung tâm của Thiên Tinh Đình.

Huyền Thiên đại điện chính là đại điện thần bí nhất của Thiên Tinh Đình, mấy vạn năm qua gần như chưa từng thấy mở ra lần nào. chỉ có gặp phải chuyện lớn trước giờ chưa từng có mới có thể mở ra.

Vù vù!

Huyền Long Đại Vương và Uyên Hồng hóa thành một đạo kim quang và một đạo hoàng quang trong chớp mắt tiến vào Huyền Thiên đại điện.

Bốn phía Huyền Thiên đại điện bố trí cấm chế rất mạnh, nếu không phải tu sĩ Đại Thừa Kỳ không thể vượt qua nửa bước.

- Thì là Huyền Long bệ hạ giáng lâm.

Một thanh âm nam tử ôn hòa từ trong Huyền Thiên đại điện truyền ra.

Nam tử nói chuyện toàn thân mặc cẩm bào nam vàng, ngồi xếp bằng giữa đại điện tử tinh ngọc trên bồ đoàn ở trên đỉnh những bậc thang bằng ngọc bích, mặt trắng như ngọc, hình dáng tuấn lãng dị thường, nét mặt hiện rõ những nét dịu dàng khiến cho người ta có một cảm giác ấm áp.

Có thể ung dung bình thản như vậy nói chuyện với Huyền Long Đại Vương trong Lúc này, thì thân phận của nam tử này có thể đoán được.

Hắn chính là người thống trị tối cao của Thiên Tinh Đình này, Thất Tinh Thánh Quân.

Thất Tinh Thánh Quân ở Đông Vân đại lục cũng là một tu sĩ Đại Thừa Kỳ đã tồn tại cực lâu. bình sinh chưa hề bại trận, thực lực sâu không lường được, có địa vị ngang bằng với Cửu U Ma tôn của Thiên Ma Uyên qua mấy chục vạn năm không phân được thắng bại.

- Ha ha, Huyền Long Đại Vương, người làm chúng ta đợi lâu quá.

Dưới bậc thang ngọc của đại điện, có đặt mười mấy cái bồ đoàn lúc này đã có hơn mười người đang ngồi, người vừa nói chuyện chính là Kim Bằng Yêu Thánh Vương.

Nhìn thần thái và giọng điệu của hắn thì quan hệ với Huyền Long Đại Vương quả thật là không tệ.

- A? Vị này không phải là Uyên Hồng các hạ sao? Lần trước gặp không biết là đã cách đây bao lâu?

Thất Tinh Thánh Quân nhìn trảng hán trung niên do hào quang màu vàng đất ngưng tụ thành ở bên cạnh Huyền Long Đại Vương.

Uyên Hồng lạnh nhạt cười, thanh âm nặng như chuông đồng vang lên trong đại điện:

- Chẳng lẽ Uyên Hồng không có tư cách tham gia sự kiện lần này sao?

Thất Tinh Thánh Quân vẫn tươi cười như trước, nói:

- Các hạ đương nhiên là có tư cách này. chỉ là không ngờ ngươi và Huyền Long bệ hạ lại hợp tác với nhau.

Vừa dứt lời, hắn liền nâng tay mời Huyền Long Đại Vương và Uyên Hồng ngồi xuống.

Trong đại điện, những bồ đoàn được đặt cũng không hề có quy tắc, không hề phân cao thấp, tuy nhiên bồ đoàn phía trên những bậc thang ngọc bích chính là vị trí chủ nhà của Thất Tinh Thánh Quân.

Sau khi Huyền Long Đại Vương ngồi xuống, ánh mắt đảo qua toàn bộ mọi người, đại đa số người ở đây hẳn đều đã gặp qua, thậm chí còn có một vài người hẳn đã từng giao chiến.

Ở một góc hẻo lánh của đại điện có hai người ngồi, trong đó có một nam tử mặc nho bào. tuấn lãng vô song, thần thái ung dung.

Bên cạnh hẳn là một khối Cương thi thân thể đã khô quắt, hai tròng mắt đỏ ngầu, tản mát ra một sức mạnh thổi rửa hủy diệt đáng sợ. khiến cho không ít nhân vật cầm kỳ trong đại điện cũng phải để ý.

Hai mắt Huyền Long Đại Vương hơi nheo lại, nhìn chăm chú hai người này, nói với thanh âm vô cùng bình thản:

- Phàm Vân Đảo cũng có hai vị tới sao?

Hắn nhìn cổ Thương một cái là nhận ra ngay đối phương.

Đều là những nhân vật đỉnh cao trong một giới, bọn họ cùng đã từng gặp mặt nhau.

Cổ Thương dưới ánh mắt nhìn chăm chú của Huyền Long Đại Vương liền cảm nhận được một áp lực không nhỏ. mơ hồ hẳn có một ảo giác tuy đối phương cũng cùng một cấp với mình, nhưng lại có lực lượng nắm trong tay vận mệnh của cả một giới, đây là một cảm giác kỳ quái chỉ có khi đối mặt với Trương Hằng.

Lạc Hà cười âm đạm:

- Không tồi. tạm thời chỉ đến có hai người. Chẳng lẽ Huyền Long các hạ rất nhớ Trương huynh đệ đang ở Phàm Vân Đảo của ta sao?

Đồng tử Huyền Long Đại Vương co rụt lại. một khí tức khiến cho người ta hít thở không thông Vũ một tiếng tràn ngập toàn bộ Huyền Thiên đại điện.

Trong chốc lát, trong đại điện hoàn toàn tĩnh mịch.

Cổ Thương chỉ cảm thấy khó thở. áp lực ở trên đỉnh đầu giống như là một tảng đá lớn không dịch đi được.

Đột nhiên hắn phát hiện ra so với lần đối mặt với Huyền Long Đại Vương rất lâu trước, thực lực của đối phương đã trưởng thành tới một trình độ khủng bố hơn.

Lạc Hà cũng cảm nhận được lực lượng uy hiếp rất lớn này. nhưng vẫn có thể bình tĩnh tự nhiên.

- Nếu Trương Hằng không tới Thiên Tinh Đình, sao ta có thể yên tâm đi tới động phủ chủ Huyết Sát trước, hơn nữa trong tay hẳn còn có một quả Huyết Sát Lệnh rất quan trọng.

- Hừ. nghe ý của Huyền Long các hạ. nếu Chu Vương Triều có một nhân vật cầm kỳ nào không tới Thiên Tinh Đình, thì người cũng sẽ không yên tâm tới Thiên Tinh Đình trước!

Một nam tử mặc huyền giáp màu đen. giữa lông mày có xăm một tinh ấn màu đen, lạnh lùng nói.

Trên người hắn tràn ngập một luồng Ma khí bạo ngược xung thiên cuộn cuộn, khác hẳn với đại bộ phận những tu sĩ ở đây.

Huyền Long Đại Vương ghé mắt nhìn về phía người kia, cười ha hả:

- Thì ra là Cửu U Ma tôn các hạ?

Ngay Sau đó, sắc mặt hắn ngưng trọng, với một giọng điệu không thể đối nghịch nói:

- Bốn vương ra quy định, tất cả những nhân vật đỉnh phong trong Chu Vương Triều đều phải đi tới động phủ chủ Huyết Sát trước.

Kể nào vi phạm, giết không tha!

691. Chương 621: Phong Vân Thịnh Hội! (hạ)

- Giết không tha!

Huyền Thiên đại diện vốn vô cùng yên lặng lập tức ồ lên. không ít nhân vật cảm kỳ nhìn về phía Huyền Long Đại Vương, thần sắc lộ ra một vẻ bất mãn.

Đối với những tu sĩ đồng cấp, thực lực của Huyền Long Đại Vương nhiều nhất cũng chỉ hơn họ được một hai phần, có tư cách gì mà nói ra lời cuồng vọng như vậy.

Con người của Cửu U Ma tôn sâu thẳm thẳm như một hố đen, nhìn chằm chằm Huyền Long Đại Vương đang bình thản ung dung, nói ra từng chữ một:

- Chỉ dựa vào một mình ngươi sao?

Cửu U Ma tôn là một cổ lão ma tôn đã sống rất lâu trong giới này, lai lịch rất thâm hậu. một thân ma công hoành hành một giới, được xưng là một tu sĩ thần bí nhất, nổi tiếng với sự bá đạo giết chóc.

- Hy vọng Huyền Long bệ hạ có thể nói rõ cách nhìn của bản thân?

Thanh âm từ tốn ôn hòa của Thất Tinh Thánh Quân truyền tới.

Khi Huyền Long Đại Vương đưa ra quy định này. trên mặt hắn hơi lộ ra vẻ suy nghĩ.

- Rất đơn giản.

Huyền Long Đại Vương lạnh lùng liếc mắt nhìn Cửu U Ma tôn một cái. chậm rãi nói:

- Huyết Sát chủ động phủ này là nơi hung hiểm nhất trong giới này, thậm chí so với sự tưởng tượng của chúng ta còn nguy hiểm hơn gấp mười lần, mặc dù chúng ta thân là cường giả trên đỉnh của một giới, nhưng sau khi tiến vào Huyết Sát chủ động phủ có thể sẽ không còn mấy người có thể sống sót đi ra. ngay cả toàn bộ đều phải chết trong đó cũng không phải là chuyện lạ.

Dùng câu cử tử nhất sinh để hình dung sự nguy hiểm của nơi này cũng không đủ.

Về mặt của Huyền Long Đại Vương rất nghiêm trọng, không giống như đang nói đùa.

- Ha ha, Huyền Long Đại Vương nói có lý. Tam Tiên Đảo tán thành.

Từ một khu vực trong đại diện truyền tới thanh âm mơ hồ của một lão già.

Người nói chuyện chính là Âm Dương tán tiên của Tam Tiên Đảo.

Ở bên cạnh hắn có hai người đang ngồi, trong đó có một bạch diện thư sinh mặc áo xanh. khoảng chừng hai mươi mấy tuổi, trên người mơ hồ lộ ra một luồng ngạo khí siêu phàm thoát tục.

Thân phận của thư sinh này không cần phải nói hiển nhiên là Linh Hư tán tiên của Đông Doanh tiên đảo.

Ở bên cạnh hai người này còn có một tiên tử trên đầu đội một tấm mạng che mặt màu trắng, nàng lẳng lặng ngồi ở đó khiến cho người ta có một ảo giác mờ lung như sương mù.

Ngoài hai đại tán tiên kia. thì thân phận của tiên tử này hiển nhiên cũng có thể nói ra. chính là nhân vật thần bí nhất của Tam Tiên Đảo Nghê Thường tán tiên.

Từ đầu tới cuối, Nghê Thường tán tiên không hề lên tiếng, tấm mạng che mặt màu trắng kia che khuất hơn phân nửa khuôn mặt. có thể nhìn thấy một làn da trắng trong suốt như tuyết, lộ ra một sự óng ánh sáng như ngọc.

Cho dù không vạch tấm mạng che mặt kia lên. cũng không ngăn cản được những tu sĩ ở đây tưởng tượng ra dung mạo tuyệt mỹ không chút tỳ vết gì của nàng.

Chỉ là mặc dù những tu sĩ ở đây âm thầm thi triển loại đại thần thông nào. thì ánh mắt cũng không thể nhìn xuyên qua tấm mạng che mặt gần như là trong suốt kia. Mơ hồ nhưng có một lực lượng khó có thể nắm bắt ngăn cản tất cả những thần thông ở bên ngoài.

Huyền Long Đại Vương lướt qua ba Tán tiên ở hải ngoại này, nhìn Nghê Thường tán tiên một chút, rồi cười nói:

- Không hổ là đối thủ lâu năm của bốn vương, hiểu được ý của ta nhanh như vậy.

Bạch diện thư sinh Linh Hư tán tiên kia cười lạnh nhạt:

- Có lẽ tuyệt đại bộ phận nhân vật đỉnh phong trong giới này đều sẽ không bỏ qua cơ hội tiến vào Huyết Sát chủ động Phủ nhưng cũng không loại trừ một vài trường hợp đặc biệt. Nếu sau khi chúng ta tiến vào Huyết Sát chủ động phủ, gặp phải một khó khăn khó có thể lường trước, nếu như bị vây khốn, trong thời gian dài không thể đi ra, thì có lẽ, toàn bộ chúng ta sẽ chết... Những chuyện này cũng có thể xảy ra.

Một khi chúng ta vì một nguyên nhân nào đó mà không thể trở về, như vậy thì chỉ cần Chu Vương Triều này còn lại một cường giả đỉnh phong thì sẽ có thể thống trị tất cả mọi thế lực. xưng vương xưng bá, ảnh hưởng tới sự cân bằng của một giới. Điều quan trọng nhất đó là có thể hắn sẽ gây hại tới căn cơ và hậu bối của chúng ta...

Cho nên trước khi tới Huyết Sát chủ động phủ lần này, tất cả những nhân vật đỉnh phong đều phải đi. nếu không tất nhiên chúng ta cũng không thể yên tâm mà tiến vào Huyết Sát chủ động phủ. Ngay cả khi có đi vào thì cũng không yên tâm được sau này.

Lời lẽ và sự phân tích của Linh Hư tán tiên rất rõ ràng, khiến cho tất cả mọi người đều hiểu rõ.

- Nói có lý.

Lạc Hà cười lạnh, có chút đồng tình.

Quy định này quả thật là hợp lý, có liên quan tới chuyện lớn của cả một giới.

Vạn nhất những nhân vật đỉnh phong đi mà không trở về, như vậy trong giới này chỉ cần còn một tu sĩ Đại Thừa Kỳ tồn tại, thì có thể sẽ là chúa tể của toàn bộ Chu Vương Triều, nắm trong tay vận mệnh của hàng vạn tu sĩ.

Tu sĩ Đại Thừa Kỳ hoặc Tán tiên sơ dĩ được gọi là “cầm kỵ” chính là bởi vì nguyên nhân này. Giữa bọn họ đều có những giao ước với nhau, như vậy mới có thể duy trì được sự cân bằng và yên ổn trong một giới.

Sắc mặt Cửu U Ma tôn dịu xuống, nói:

- Quy định này không sai. nhưng không phải là một người có thể quyết định.

Coi như hắn cũng đã đồng ý quy định này.

Những tu sĩ trong đại điện sau khi thảo luận một hồi. toàn bộ đều đồng ý quy định này.

Thất Tinh Thánh Quân nói:

- Trong giới này còn rất nhiều nhân vật đỉnh phong còn chưa tới kíp. ngay cả những người đoạt được tám Huyết Sát Lệnh cũng chưa tới đủ. Hiện giờ ta xin mời những tu sĩ có Huyết Sát Lệnh trình ra Huyết Sát Lệnh của mình đều cho chúng ta thống kê.

Vừa dứt lời, hắn duỗi tay ra. Với một tiếng ở trước người bắt đầu nổi lên huyết quang, một Huyết Sát Lệnh hiện ra.

Huyền Long Đại Vương cười lạnh, nhưng cũng phối hợp với Thất Tinh Thánh Quân mở lòng bàn tay, lấy ra Huyết Sát Lệnh thứ hai.

Lạc Hà, Cổ Thương nhìn nhau, rồi đều lấy ra Huyết Sát Lệnh của mình.

Chỉ sau một lát, trong đại điện đã có bốn Huyết Sát Lệnh.

- Tam Tiên Đảo cũng có một Huyết Sát Lệnh phải không?

Thất Tinh Thánh Quân chuyển ánh mắt nhìn lên người ba Tán tiên.

Âm Dương tán tiên và Linh Hư tán tiên vẫn bình tĩnh như thường, không hề có hành động lấy Huyết Sát Lệnh ra.

Nhưng Nghê Thường tán tiên kia vươn cánh tay thon nhỏ ra. ở trên lòng bàn tay trong suốt hồng hào có một Huyết Sát Lệnh đang lơ lửng.

Chỉ là Huyết Sát Lệnh này bị một lực lượng kỳ dị cường bách, không phát ra một tia Huyết Sát lực nào.

Đây là Huyết Sát Lệnh thứ năm!

Thất Tinh Thánh Quân khẽ gật đầu. ánh mắt liếc nhìn Cửu U Ma tôn một cái.

Cửu U Ma tôn sắc mặt lạnh lùng, hừ nhẹ một tiếng, điểm vào hư không một cái. Huyết Sát Lệnh thứ sáu hiện ra.

Sáu miếng!

Còn thiếu hai Huyết Sát Lệnh nữa là có thể mở ra Huyết Sát chủ động phủ thần bí nhất trong truyền thuyết.

Lập tức, những nhân vật cấm kỵ trong đại điện này đều có chút mong chờ.

Tuy nhiên, sau Cửu U Ma tôn, cũng không thấy có ai lấy Huyết Sát Lệnh ra.

Ánh mắt của Huyền Long Đại Vương lóe lên tinh quang, nhìn lên người hai tu sĩ Đại Thừa Kỳ của Phàm Vân Đảo:

- Còn một Huyết Sát Lệnh nữa nằm trong tay Trương Hằng sao?

Lạc Hà cũng không phủ nhận, gật gật đầu.

- Rất tốt. trong tay hắn có một miếng ta cũng không lo ai có thể cướp đi được, vấn đề là Huyết Sát Lệnh cuối cùng đang ở nơi nào?

Thanh âm của Huyền Long Đại Vương mang theo một uy lực mơ hồ, khiến cho không ít nhân vật cấm kỵ sinh ra một chút áp lực trong lòng.

Thất Tinh Thánh Quân cười nói:

- Huyền Long Đại Vương các hạ không cần phải quá vội vàng, những nhân vật cấm kỵ được biết đến hoặc những thế lực có nhân vật đỉnh phong tọa trấn trong giới này đều đã được thông báo rồi cho dù chúng ta đợi thêm một hai ngày nữa cũng không quan trọng, hơn phân nửa bọn họ sẽ không chịu nổi sự hấp dẫn của Huyết Sát chủ động phủ.

Huyền Long Đại Vương trầm ngâm nói:

- Vậy chúng ta hãy đợi ở đây ba ngày. nếu không tuân thủ quy định, thì đừng trách bốn vương dùng đại thần thông bức họ phải ra.

Cửu U hải vực, Phàm Vân Đảo.

Trong hư không đột nhiên truyền tới một tiếng thở dài.

Một nam tử toàn thân lấp lánh kim quang nhàn nhạt hiện ra trên không trung của Phàm Vân Đảo giống như âm hồn.

- Động phủ sắp mở ra. trong giới này nhất định sẽ xuất hiện rất nhiều cường giả.

Trương Hằng đứng giữa không trung, trong hai mắt hơi nổi lên kim quang, ngưng mắt nhìn về phía Thiên Tinh Đình.

- Sư tôn!

Tiếng thở dài của hắn khiến cho những đệ tử trên Phàm Vân Đảo cảm nhận được.

Quách Phong là người thứ nhất thuận di tới đây. vẻ mặt khẩn trương nói:

- Sư tôn cuối cùng cũng đã đi ra. cách đây vài ngày. Kim Bằng Yêu Thánh Vương đã tới...

- Ta biết cả rồi.

Trương Hằng mỉm cười, nhẹ nhàng xua tay, ngắt lời nói của Quách Phong.

- Người muốn nói ngày hôm nay là lúc những nhân vật đỉnh phong trong giới này tụ hợp. sư tôn phải lập tức tới đó phải không?

Trong khi hai người đang nói chuyện, Tú Ninh, Vân Dịch và Ninh Tuyết Dung cùng đều bay tới.

- Chúng ta hãy tới Tinh Nguyệt Thần Điện trao đổi tiếp.

Bọn họ thuận di đi. tiến vào Tinh Nguyệt Thần Điện.

Trương Hằng ngồi ở ghế đầu, Ninh Tuyết Dung tình tứ đứng ở bên cạnh hắn. vẻ mặt cũng trầm mặc.

- Nói tóm lại. hành trình tới động phủ lần này liên quan tới rất nhiều cường giả và nhân quả. may rủi khó có thể đoán trước được, cho dù là tu sĩ Đại Thừa Kỳ tiến vào động phủ cũng gặp phải nguy cơ tứ phía, ai cũng không thể nắm chắc mười phần. Ta cùng với Huyền Long Đại Vương đều là một trong những nhân vật có nhiều cơ hội trở thành người thắng cuộc nhất, trước khi rời khỏi. ta cũng không có dặn dò gì nhiều.

Bởi vì lần đi tới động phủ này. chắc chắn sẽ đem toàn bộ nhân vật đỉnh phong của Chu Vương Triều bắt gọn trong một mẻ lưới.

Trong mắt Trương Hằng lóe lên hào quang khác thường.

Một mẻ lưới bắt hết!

Tất cả nhân vật đỉnh phong đều không thể chạy thoát, người không đi cũng phải đi.

Đám người Quách Phong nghe xong đều không khỏi hít vào một hơi khí lạnh.

- Chờ sau khi chúng ta rời khỏi. Chu Vương Triều này sẽ là thiên hạ của các ngươi, hãy tự giải quyết cho tốt...

Trương Hằng nói xong một câu cuối cùng này về mặt liền trầm mặc, sau khi cùng với Ninh Tuyết Dung nhìn nhau hồi lâu, rồi mới mở to mắt ra.

Ngay Sau đó, hắn chậm rãi rời khỏi Tinh Nguyệt Thần Điện, không quay đầu lại. như thể chuẩn bị thuận di đi.

- Đại ca. chẳng lẽ chàng không dặn dò gì thiếp sao?

Ánh mắt Ninh Tuyết Dung hơi đỏ lên. trong khóe mắt hiện lên nước mắt trong suốt.

Trương Hằng quay đầu lại, nở nụ cười:

- Có cái gì mà phải dặn dò? Bất quá lần này ta rời khỏi cùng chỉ ngắn thì mười ngày nửa tháng, lâu thì một năm hai năm. nàng lo cái gì?

Trên người hắn có một sự tự tin khiến cho người ta thấy thuyết phục.

Trước khi đi tới Huyết Sát chủ động phủ. hắn lại không có dặn dò gì. giống như chỉ là một lần xuất môn. đây là loại khí phách và trí tuệ nào?

Chỉ có Tú Ninh hiểu rằng sự tôn đang ở cảnh giới đại viên mãn tràn đầy tự tin. trước khi đi tới Huyết Sát chủ động phủ không cần phải dặn dò gì.

Vụt!

Trước ánh mắt của bốn người, thân ảnh Trương Hằng biến mất. thì lưu lại một chút khí tức. nhưng trong khoảnh khắc liền biến thành hư vô.

- Sư tôn thật sự nắm chắc như thế sao?

Quách Phong nắm chặt tay. trong mắt lộ ra vẻ hưng phấn.

Trương Hằng thuận di hai cái liền tới Đông Vân đại lục.

Hắn đứng bên ngoài Thiên Tinh Đình, ngưng mắt nhìn lại. khóe miệng mang theo một nụ cười.

Hắn đột ngột xuất hiện lập tức khiến cho không ít tu sĩ chú ý.

- Trương Hằng tới rồi!

Trong Huyền Thiên đại điện, những nhân vật đỉnh phong đồng cấp đều có cảm ứng, nhìn ra bên ngoài.

Trong số họ thậm chí còn có người chưa từng nhìn thấy Trương Hằng, cho nên vô cùng tò mò.

692. Chương 622: Hạo Thiên Kính.

Trương Hằng đứng trên Thiên Tinh Đình, nghe thấy được giọng nói truyền tới từ Huyền Thiên đại điện.

- Trương Hằng đến rồi!

Đám tu sĩ trong đại điện đều nhìn chăm chú vào nhân vật cầm kỳ mới sinh ra tại Chu Vương Triều này. Nếu vắn vắn chỉ là nhân vật cầm kỳ bình thường mà thôi, sẽ không thể khiến những tồn tại đỉnh phong sinh ra từ xa xưa này tò mò như vậy.

Nhưng giờ phút này giáng xuống Thiên Tinh Đình lại là đệ nhất nhân trong thiên cổ vượt qua được Dị Loại Thiên Kiếp tại Đông Vân đại lục. thực lực hơn hẳn tu sĩ đồng cấp, có thể sánh với những tồn tại như Huyền Long Đại Vương.

Khi nghe được giọng nói kia thì toàn bộ Thiên Tinh Đình đều sôi trào. Tu sĩ ở nơi này tối thiểu đều là từ hợp Thể Kỳ trở lên. tu sĩ cấp phủ chủ cũng chiếm tỉ lệ không nhỏ.

Ánh mắt Trương Hằng lướt qua đám tu sĩ trên Thiên Tinh Đình này một lần. chuẩn bị đi tới Huyền Thiên đại điện.

Những ngày Sau đó, trong mắt hắn hiện lên vẻ khác thường, ánh mắt dừng lại trên một người quen ở Thiên Tinh Đình.

Kia là cường giả cấp phủ chủ, đặt ở bên ngoài kia cũng là đại nhân vật danh chấn một phương nhưng ở trên Thiên Tinh Đình lại chỉ được tính là nhân vật trung bình.

- Trương Hằng...

Hoàng Phủ Luân đứng trên Thiên Tinh Đình trợn mắt há mồm, có cảm giác không biết phải làm sao.

Bên cạnh Hoàng Phủ Luân còn có một gã cường giả cấp phủ chủ khác, chính là Quân Thiên Tề đã liên thủ với Hoàng Phủ Luân công kích Tử Hoàng Điện.

Trương Hằng cười nhìn Hoàng Phủ Luân một lần, nhẹ nhàng bước một bước, thân ảnh biến mất tại chỗ. ngay sau đó tiến vào bên trong Huyền Thiên đại điện. Sau khi hắn rời đi. trong điện vang lên tiếng thán phục và ngạc nhiên.

Trương Hằng sống lại sau khi độ Dị Loại Thiên Kiếp, đặt chân lên cảnh giới đỉnh phong, là một truyền thuyết của Chu Vương Triều nhưng rất nhiều người chỉ bán tín bán nghi.

Giờ phút này nhân vật trong truyền thuyết đích thân bước vào Thiên Tinh Đình, cũng bước vào trong Huyền Thiên đại điện, phần lớn cường giả mới tỉnh ngộ.

- Trương đạo hữu. người cuối cùng cũng tới rồi. Chúng ta đợi đã lâu rồi.

Thất Tinh Thánh Quân tươi cười đi trước, giọng nói ầm ập như gió, khiến người ta cảm thấy toàn thân thư thái.

Trương Hằng đứng trước mặt Lạc Hà và cổ Thương, kinh ngạc nói:

- Chờ lâu rồi? Thánh Quân có nói quá không? Ta thấy còn một số cường giả đỉnh phong cũng chưa tới Thiên Tinh Đình này mà.

Dứt lời hắn liền thu một tám bồ đoàn ngồi xuống bên cạnh Lạc Hà. dùng thần niệm trao đổi với hai người.

- Trương Hằng. người tới không tính là muộn. Hiện giờ mời người giao Huyết Sát Lệnh của người ra đi.

Huyền Long Đại Vương lạnh nhạt nói. nhìn thẳng vào kinh dịch trước mặt.

Trương Hằng thản nhiên cười, nâng tay lên. Huyết quang lóe lên một cái. Một tám Huyết Sát Lệnh bài hiện ra trong tay hắn. xoay tròn rồi liền giữa tốc độ cao mà đột ngột dừng lại.

Đổ án màu máu trong suốt, chất liệu mà hạ giới không thể bắt chước được, tỏa ra Huyết Sát lực cực kỳ thuần túy và cường đại.

- Quả nhiên trong tay Trương đạo hữu cũng có Huyết Sát linh vực.. Hiện giờ toàn bộ Huyền Thiên đại điện đã có bảy tấm Huyết Sát Lệnh rồi.

Khuôn mặt Thất Tinh Thánh Quân lộ vẻ tươi cười.

- Bảy tấm? Nếu thế thì chỉ còn thiếu một tấm thôi sao?

Trương Hằng khẽ cau mày. thu hồi Huyết Sát Lệnh, ánh mắt đảo qua đám tu sĩ trong đại điện, đột nhiên dừng lại trên người Nghê Thường tán tiên trong ba Tán Tiên.

Nghê Thường tán tiên mang một chiếc khăn che mặt gân như trong suốt, ẩn hiện lộ ra đôi mắt sáng kỳ dị. mông lung mà thần bí, khiến người ta không tìm nổi muốn tìm hiểu sâu hơn.

Nhưng khi ánh mắt của Trương Hằng chạm vào tới tầng khăn che mặt này thì lập tức bị cản trở,

Điều này khiến hắn vô cùng kinh ngạc.

Tuy rằng không cố ý thi triển Thần Linh Nhân như Trương Hằng dù dưới tình huống bình thường thì đôi mắt cũng có năng lực xuyên thấu cường đại. đại đa số ảo thuật và cấm chế cơ bản không có tác dụng với hắn.

Khóe miệng Nghê Thường tán tiên ẩn hiện nét cười, cũng đang đánh giá Trương Hằng.

Ánh mắt sắc bén của Trương Hằng nhìn lại mà nàng vẫn có thể bình tĩnh tự nhiên, trên người tỏa ra một luồng tiên linh khí trông như tiên tử vậy.

Hai mắt Trương Hằng hơi nheo lại, Thậm chí còn hiện lên vài tia sáng vàng, một lát sau dường như cùng không có kết quả gì.

Tuy nhiên trên mặt hắn lại hiện lên chút vẻ suy tư.

Khi Trương Hằng thu hồi ánh mắt thì Nghê Thường tán tiên cũng thở dài nhẹ nhõm. Vừa rồi suýt nữa nàng đã bị Trương Hằng công phá phòng tuyến.

- Tấm Huyết Sát Lệnh cuối cùng không rõ nằm trong tay ai.

Âm Dương tán tiên của Tam Tiên Đảo cũng thở dài một hơi.

Ánh mắt Huyền Long Đại Vương quét qua đám tu sĩ trong đại điện tràn ngập khí phách và uy nghiêm, cất cao giọng nói:

- Các vị đang ngồi tại nơi này. trong các người hẳn không có ai nắm tấm Huyết Sát Lệnh cuối cùng chứ?

Trong ánh mắt của hắn ẩn chứa một luồng lực lượng tinh thần cường đại. ngoài Trương Hằng và Nghê Thường tán tiên ra thì mọi người đều nhận thấy áp lực không nhỏ, âm thầm kinh hãi.

Chỉ một ánh mắt lại mang tới áp lực lớn cho tu sĩ đồng cấp như vậy, có thể thấy thực lực của Huyền Long Đại Vương đã đạt tới cảnh giới như thế nào.

- Nắm Huyết Sát Lệnh? Với thân phận của ta Chẳng lẽ còn có hành vi như vậy!

Cửu U Ma tôn mặc một bộ giáp màu đen tuyền ánh mắt lạnh, như băng lên tiếng trước.

- Huyền Long Đại Vương, ta thấy ngươi cũng chẳng cần phải tốn sức nữa. Nếu chúng ta đã tới đây chẳng lẽ còn giữ Huyết Sát Lệnh nữa à?

Linh Hư tán tiên cười nhạt, trong lời nói lộ ra ngạo khí tự nhiên.

Huyền Long Đại Vương hơi trầm ngâm, lại nhìn thẳng vào Trương Hằng nói:

- Trương Hằng, bốn vương vừa rồi đã có hiệp nghị với phần đông đạo hữu nơi này. tất cả cường giả đỉnh phong của giới phải tiến vào Huyết Sát chủ động phủ. ngươi có ý kiến gì không?

- Thế là rất tốt, Trương mỗ không có ý kiến gì.

Trương Hằng tùy ý nói.

Trong đám tu sĩ nơi này chỉ có hấn là có thể không cần sợ gì mà đối thoại với Huyền Long Đại Vương.

- Tốt. Người đã không có ý kiến gì thì hiệp nghị này bắt đầu có hiệu lực từ Lúc này, kẻ nào vi phạm giết không tha. Đến lúc đó thì Trương Hằng người cũng nên giúp ta trừng phạt kẻ vi phạm đó.

Huyền Long Đại Vương thản nhiên nói.

- Ai nếu không đi thì hai chúng ta liên thủ giết chết hấn.

Trong giọng nói của Trương Hằng lộ ra luồng sát khí chấn động linh hồn.

- Tốt tốt. Có lời này của Trương đạo hữu thì ta yên tâm rồi.

Thần quang nghiêm nghị tỏa ra từ đôi mắt Huyền Long Đại Vương, khí tức trên người tỏa ra càng cường đại, vô cùng hài lòng với lời nói của Trương Hằng.

Vừa nghe thấy những lời này thì lập tức có không ít tu sĩ trong đại điện sắc mặt trở nên khó nhìn.

Trương Hằng và Huyền Long Đại Vương ngang nhiên nói chuyện như vậy, việc hiệp nghị này sẽ chẳng có ai vi phạm được nữa.

Thực lực của hai người này đều hơn xa đối thủ đồng cấp mấy bậc, liên thủ lại thì uy lực có thể giết bất cứ kẻ nào.

Thử hỏi trong giới này còn ai có thể né tránh sự đũa giết cường đại tới mức này chứ?

- Đã có nhị vị chấp pháp thì chuyện này thực hiện tốt rồi.

Thất Tinh Thánh Quân cười sáng lạn. đột nhiên duỗi tay. Trong hư không xuất hiện một tấm gương màu lam.

- Chỉ cần các vị đồng đạo giúp đỡ ta thì pháp là có thể tìm ra tất cả nhân vật đỉnh phong tiềm tàng tại Đông Vân đại lục. bao gồm cả phạm vi hải vực.

Chỉ thấy hấn vung tay lên trước tấm gương màu lam kia.

Ông!

Toàn bộ tấm gương bỗng chốc lớn lên tới mấy chục lần, ánh sáng lóe lên. ngay sau đó biến thành một vùng tối đen.

- Ha haaa... thì ra là một tấm Hạo Thiên Kính phỏng chế. Nếu bảo vật này có thể có được uy lực bằng một phần mười vật thật thì có thể thấy được tất cả mọi chuyện trong giới này rồi.

Linh Hư tán tiên chậm rãi nói ánh mắt đảo qua Hạo Thiên Kính phỏng chế của Thất Tinh Thánh Quân.

Hạo Thiên Kính trong truyền thuyết chính là Tiên bảo cực phẩm. là pháp bảo phụ trợ vương giả, Thậm chí có thể nhìn thấy chuyện phát sinh ở giới khác.

Phàm tất cả những người và vật trong một giới thì Hạo Thiên Kính đều có thể tra ra lai lịch, thậm chí là cả chuyện phát sinh trong quá khứ.

Trương Hằng nhìn chăm chú lên Hạo Thiên Kính này. ánh mắt lộ vẻ ngạc nhiên, trầm nghĩ:

- Vật này có công hiệu khá giống Thần Linh Nhân của ta.

Huyền Long Đại Vương cười dài một tiếng:

- Có pháp bảo này trong tay thì chúng ta càng thoải mái. Đến lúc đó ba vị Tán Tiên và Lạc Hà đạo hữu giúp đỡ Thánh Quân dùng pháp bảo này thì ta rất muốn xem trong Chu Vương Triều còn có bao nhiêu cá lọt lưới.

Mọi người thương nghị một hồi. cuối cùng dựa theo đề nghị của Huyền Long Đại Vương, để hải ngoại tam tiên và Lạc Hà giúp Thất Tinh Thánh Quân điều khiển Hạo Thiên Kính đều tìm cá lọt lưới.

Bởi vì năm người này tu luyện công pháp tương đối gần nhau, đều hướng về chính đạo. thế nên lựa chọn bọn họ đồng thời không chế Hạo Thiên Kính là tốt nhất.

Dưới sự chỉ dẫn của thần niệm của Thất Tinh Thánh Quân, bốn người Lạc Hà nắm giữ một phần pháp quyết khổng chế Hạo Thiên Kính.

Một lúc lâu sau, năm người mới tới trung ương đại điện. Những người còn lại nhìn chăm chú cảnh tượng sắp xảy ra.

Năm đại cường giả cầm kỳ ngồi thành hình chữ nhất, bàn tay đánh ra những pháp quyết huyền ảo.

Nhất thời đại điện tràn ngập ánh sáng nhiều màu. Hạo Thiên Kính hơi rung động, mặt kính tối đen cùng sáng lên từng chút một.

Thất Tinh Thánh Quân nhắm mắt lại, miệng lẩm bẩm, bàn tay thon dài như hoa sen nở rộ, huyền hóa ra vô số hư ảnh. Trong không khí lập tức xuất hiện những dao động vô hình, lấy đó làm trung tâm lan ra toàn bộ Chu Vương Triều.

Tốc độ của sóng gợn này kinh khủng vô cùng, hình như còn vượt qua cả tốc độ ánh sáng. Tất cả mọi việc của giới này đều không trốn thoát khỏi sự quan sát của nó.

Khi nó truyền tới biên giới của Chu Vương Triều thì lập tức bị một luồng lực lượng cuồng bạo ngăn cản.

Tuy nhiên luồng sóng gợn kỳ dị này đã Phủ khắp Chu Vương Triều, coi như đã đạt mục đích. Ngay cả cường giả cấp cầm kỳ ngưng thần quan sát cũng không thể cảm nhận được sự tồn tại của nó.

Ông-

Hạo Thiên Kính phát sáng, từ hình ảnh mơ hồ dần dần rõ ràng lên.

Trong quá trình này Thì Thiên Quân dùng pháp quyết, thần niệm tiến vào trong Hạo Thiên Kính.

693. Chương 623: Huyết Sát Lệnh Tề Tụ.

Trương Hằng và Huyền Long Đại Vương đồng thời biến mất khỏi Huyền Thiên đại điện, ngay sau đó liền hiện ra ở một vùng núi khí tức yên lành.

Bốn phía dãy núi này giờ phút này bao phủ một tầng thần vụ, tiếng chuông từ xa xa truyền tới, cuộn cuộn không ngừng.

- Đây là Thánh địa của Phật môn sao?

Huyền Long Đại Vương lạnh lùng nhìn bốn phía, vẻ mặt cũng không dễ chịu lắm.

Trương Hằng lạnh nhạt nhìn khắp Phổ Hóa Sơn. Hắn đối với vùng Niết bàn của Phật môn này cũng không có địch ý nhưng cũng chẳng có cảm tình.

Huyền Long Đại Vương vừa dứt lời, trên người liền tỏa ra một luồng khí tức áp bức, đôi mắt màu vàng lóe lên ánh sáng lạnh, như băng.

Trong nhất thời khí tức tường hòa yên bình của Phổ Hóa Sơn liền bị tách ra, biến thành khí phách chấn nhiếp núi sông.

Vào tích tắc này, Phổ Hóa Sơn giống như đột ngột thay đổi môi trường, từ cảnh Niết bàn Phật môn biến thành Sát Lược Chi Địa chiến tranh.

Trương Hằng chỉ đứng lẳng lặng, nhìn biểu hiện của Huyền Long Đại Vương, cũng không có định nhúng tay vào.

Đúng lúc này thì ở ngôi chùa sâu trong Phổ Hóa Sơn truyền ra một tiếng thở dài, khiến không gian bốn phía dãy núi nhộn nhạo.

- Thì ra là Huyền Long bệ hạ và Trương đạo hữu đích thân tới.

Trong giọng nói già nua kia lộ chút bất đắc dĩ.

- Pháp Thiên Lão tăng, người Chẳng lẽ không biết tất cả những nhân vật tuyệt đỉnh của Chu Vương Triều đều hội tụ trên Tam Thiên Tinh Đình sao? Vì sao người lại không tới?

Đôi mắt Huyền Long Đại Vương tỏa ra lực lượng xuyên thấu cường đại. xuyên qua cấm chế an tuyền kia, nhìn thấy một vị lão tăng mặc áo cà sa rách nát màu xám - Pháp Thiên.

Ánh mắt màu vàng của Trương Hằng thần nhiên hướng về phía Phổ Hóa Sơn. không hề chịu chút cách trở mà rơi lên mặt Lão tăng Pháp Thiên.

Pháp Thiên bất động như cây tùng, hóa thành tảng đá ngàn vạn năm. quanh thân thể tỏa ra vô số phật văn giống như nòng nọc liên tục nhảy lên.

Bất kể là khí tức trên người Huyền Long Đại Vương phát ra cường đại thể nào thì hắn vẫn có thể ung dung bình thản.

Cao tăng Phật môn chú trọng nhất là tu tâm. tại phương diện trấn định ngưng thần có sự độc đáo hơn xa tu sĩ đồng cấp.

Nhưng giờ phút này lão tăng Pháp Thiên này đã trấn định tới cực hạn.

Bất kể là Huyền Long Đại Vương hay Trương Hằng đều là nhân vật tối cao nắm vận mệnh của cả giới trong tay. Mỗi một trong bọn họ đều có thể tạo thành uy hiếp không nhỏ đối với Pháp Thiên.

Dưới ánh mắt chăm chú của Huyền Long Đại Vương và Trương Hằng, áp lực mà Pháp Thiên phải chịu đựng tuyệt đối không tu sĩ đồng cấp nào có thể tưởng tượng nổi.

về ngoài hắn bất động như núi nhưng trong lòng lại không thể nào chân chính yên bình được.

- Huyền Long bệ hạ tại sao lại nói những lời này? Lão nạp tiềm ẩn ở Đông Long đại lục đã vô số năm, từ xưa đã không nhúng tay vào việc đời. kể cả chuyện Huyền U mười vạn năm trước cũng không. Lão nạp đã đứng ngoài hồng trần, không còn là người trong thế tục nữa.

Lão tăng Pháp Thiên vẫn khoanh chân ngồi như cũ, hai tay khép lại. quanh thân ẩn hiện tầng phật quang, giống như biến hắn thành địa La hán.

- Hả? Người không phải là người trong thế tục. vậy vì sao người không phi thăng thượng giới?

Huyền Long Đại Vương cười lạnh một tiếng, ánh mắt lạnh như băng, khí phách bao phủ Phổ Hóa Sơn lại càng mạnh hơn vài phần, vô hình trung sinh ra một luồng ý chí tinh thần không thể ngăn cản. làm dao động tâm trí kiên định của cao tăng Pháp Thiên.

Pháp Thiên cao tăng đột nhiên mở đôi mắt ra. thân thể như cổ tùng đột nhiên run lên. tâm thần trong nháy mắt liên rung động.

Hắn nhìn hai vị nam nhân nắm giữ vận mệnh của toàn bộ Chu Vương Triều, thở dài một hơi nói:

- Huyền Long bệ hạ chẳng lẽ muốn khinh người quá đáng sao?

Ánh mắt hắn rơi lên mặt Trương Hằng nói.

- Trương đạo hữu. không biết ý kiến của người thế nào?

Trương Hằng thần nhiên cười nói:

- Phật tổ ngưng nhân thánh quang bất chiếu. Pháp Thiên cao tăng, người ở Đông Vân đại lục đã cô độc bất lực. lại hy vọng thay đổi hiện trạng. Mặc dù người thật sự có thể đứng ngoài hồng trần nhưng có thể đứng ngoài Tiên đạo không?

Pháp Thiên cao tăng chăm chú nhìn hắn thật lâu. sau đó nói:

- Chẳng lẽ Trương đạo hữu cũng muốn tới bức lão nạp sao?

Nụ cười trên mặt Trương Hằng nhạt đi. biến thành vẻ lạnh lùng, đôi mắt lóe lên màu vàng, trên da thịt lộ ra cảm giác kim loại cường đại.

Một luồng ý chí tinh thần như muốn phá vỡ gông cùm xiềng xích của thế giới này cũng bốc lên.

Luồng ý chí tinh thần này cũng lộ ra khí tức quyết không quay đầu. gặp thần sát thần, gặp phật sát phật, ý chí chiến đấu sắc bén.

Thoáng chốc hai luồng ý chí tinh thần này đồng thời giáng lên người Pháp Thiên cao tăng.

Phụt!

Tâm thần Pháp Thiên cao tăng chấn động, phun ra một ngụm máu. trên mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Chỉ tấn công bằng ý niệm tinh thần lại có thể khiến tâm thần Pháp Thiên cao tăng bị hao tổn!

- Các người...

Sắc mặt Pháp Thiên cao tăng tái nhợt, vết máu nơi khóe miệng chưa khô. mở to hai mắt nhìn hai người trong hư không.

Đồng thời vào Lúc này, tất cả những nhân vật đỉnh phong tại Huyền Thiên đại điện đã tỏa ra thần thức, nhìn thấy tất cả mọi chuyện phát sinh trong Phổ Hóa Sơn.

Khi bọn họ nhìn thấy Trương Hằng và Huyền Long Đại Vương hợp lực. chỉ bằng ý niệm đã khiến tâm thần Pháp Thiên cao tăng hao tổn thì không khỏi phải hít một hơi khí lạnh.

Thực lực của hai người này thật là đáng sợ!

Ngay cả cao tăng Phật môn Đại Thừa Kỳ duy nhất cũng không có khả năng chống cự.

Thật lâu sau Trương Hằng mới khẽ thở dài nói:

- Pháp Thiên cao tăng. Nếu trong tay ngươi có một tấm Huyết Sát Lệnh thì sao lại không tham dự tụ hội ở Huyền Thiên đại điện?

Tiếng nói vừa dứt, thần sắc tất cả cường giả cấm kỵ đang đưa thần thức về nơi này đều đại biến.

Huyết Sát Lệnh cuối cùng lại ở trong tay Pháp Thiên sao?

Chuyện này có thể sao?

Nhưng Trương Hằng là một trong hai nhân vật tuyệt thế số một số hai của giới này. lời nói rất có trọng lượng, hẳn là không nói lời bông đùa trước mặt rất nhiều nhân vật cấm kỵ thế này.

-Ngươi...

Pháp Thiên cao tăng khó tin nổi nhìn Trương Hằng. ánh mắt lộ vẻ phức tạp. sau đó thở dài một hơi. bàn tay đưa lên chụp một cái vào hư không.

Ông!

Huyết quang ngập trời tỏa ra. Một Huyết Sát Lệnh hiện ra trước mặt hắn.

Tấm Huyết Sát Lệnh cuối cùng!

Tất cả cường giả cấm kỵ đang nhìn chăm chú đều biến sắc. lộ vẻ hưng phấn và kích động.

- Tấm Huyết Sát Lệnh này các người cầm đi!

Pháp Thiên cao giọng nói. bàn tay vung một cái. Tấm Huyết Sát Lệnh kia liền bay tới trước mặt Trương Hằng và Huyền Long Đại Vương.

- Ý của ngươi là gì?

Sắc mặt Huyền Long Đại Vương trầm xuống, nhìn tấm Huyết Sát Lệnh trước mặt. lại không hề có ý định thu lấy.

- Lão nạp thực không có chút hứng thú với việc sát phạt. Huyết Sát Lệnh này cho các người. Lão nạp sẽ không đi Huyết Sát động phủ.

Giọng nói của Pháp Thiên hơi trầm thấp, trong giọng nói có chút ý bất đắc dĩ.

- Người không đi?

Trương Hằng nở nụ cười, ngón tay búng ra. Tám Huyết Sát Lệnh kia liền ba tới trước mặt Pháp Thiên.

- Đại thế của giới này không thể xoay chuyển trừ phi là người tự phế tu vi. hoặc giáng cấp xuống dưới Đại Thừa Kỳ.

Trương Hằng lạnh nhạt nói. trong giọng nói của lực lượng rất lớn khiến người ta không thể làm trái.

Huyền Long Đại Vương đứng một bên nhìn Trương Hằng xử lý thế nào, không nói gì nữa.

Pháp Thiên cao tăng trầm mặc một chút, rốt cục thở dài một hơi, nói với Trương Hằng:

- Một khi đã như vậy thì lão nạp cũng không thể chỉ biết lo cho bản thân, đành phải cùng các người vào Huyết Sát chủ động phủ kia.

Huyền Long Đại Vương và Trương Hằng đồng thời cười.

Mãi tới giờ phút này tám tám Huyết Sát Lệnh mới hoàn toàn tề tụ.

694. Chương 624: Vân Mộng Tiên Tử.

Tám tám Huyết Sát Lệnh xuất thế toàn bộ!

Ngay cả những nhân vật vô địch một giới như Huyền Long Đại Vương và Trương Hằng cũng đều cảm thấy hồi hộp.

- Pháp Thiên lão tăng, tám Huyết Sát Lệnh kia tạm thời để trong tay người đi.

Huyền Long Đại Vương lạnh nhạt nhìn Pháp Thiên một cái. giọng điệu có vẻ rất tùy ý.

Chỉ cần tám tám Huyết Sát Lệnh tề tụ vậy là nhiệm vụ của hắn đã cơ bản hoàn thành.

- Chúng ta trở về Huyền Thiên đại điện trước.

Trương Hằng bỏ lại một câu rồi thuận di lên Huyền Thiên đại điện trên Thiên Tinh Đình.

Huyền Long Đại Vương và Pháp Thiên sau đó cũng thuận di đi.

- Huyền Long bệ hạ và Trương đạo hữu quả thực là mã đáo thành công, mời được Pháp Thiên cao tăng lánh, đời tới đây.

Thất Tinh Thánh Quân ngồi trên bờ đoàn ở đỉnh của bậc thang ngọc bích cười ha hả nói. giọng nói ôn nhuận, rất có sức hút.

- Lão nạp có thể khiến Huyền Long bệ hạ và Trương đạo hữu đích thân tới. cũng nhờ phương thức nào mà được mời tới Huyền Thiên đại điện, quả thực là bất đắc dĩ.

Pháp Thiên mỉm cười, sắc mặt còn hơi tái nhợt, ánh mắt Đảo qua mọi người trong đại điện, chào hỏi những nhân vật cầm kỳ này.

Khóe miệng Trương Hằng lộ nụ cười khó có thể nắm bắt.

- Pháp Thiên cao tăng thật sự có ý thế sao?

- Trương đạo hữu có gì chỉ giáo?

Pháp Thiên kinh ngạc nói.

Trương Hằng cười ha hả. cũng không giải thích gì nhưng thần quang sắc bén trong mắt hắn lại ẩn chứa một tầng ý tứ khác.

- Lão nạp có thể tiến vào động phủ kia nhưng cũng không muốn tranh đoạt bảo vật, chỉ ở bên cạnh điều dưỡng một thời gian. Các vị đồng đạo nếu có quyết định gì thì cũng không cần trưng cầu ý kiến của ta.

Pháp Thiên lão tăng dứt lời liền tới một tấm bồ đoàn ở một góc sáng sủa mà ngồi khoanh chân xuống, trên người hiện ra một tầng phát quang, nhắm mắt lại không nghe không hỏi tới việc của ngoại giới nữa.

Cửu U Ma tôn ngồi ở một góc đối diện nhìn phát quang trên người Pháp Thiên lão tăng, trên mặt lộ vẻ chán ghét.

Đúng lúc này thì Thất Tinh Thánh Quân lên tiếng:

- Tám tám Huyết Sát Lệnh đã tề tựu. theo lý thuyết thì Huyết Sát chủ động phủ đã có thể được chúng ta hợp lực mở ra. Nhưng thông qua Hạo Thiên Kính xem xét thì vừa rồi trong Chu Vương Triều còn có hai vị nhân vật đỉnh phong còn chưa tới Huyền Thiên đại điện này.

- Còn hai vị? Là ai?

Huyền Long Đại Vương nhướng mày.

Thất Tinh Thánh Quân tới trước mặt Hạo Thiên Kính phất tay một cái. ánh sáng trên kính hơi nhạt đi. sau đó tập trung ở hai địa phương.

Trong đó có một là ở trong một quốc gia của phàm nhân, vị trí cụ thể là ở trên một phố phường thế tục, ngư long hỗn tạp.

Nhìn tình huống này thì vị tu sĩ Đại Thừa Kỳ này đang sống lẫn giữa phàm nhân.

Một địa phương khác là ở một nơi thế ngoại Đào viên của Đông Vân đại lục. nơi đó có một thôn nhỏ bình thường, có không ít thôn dân, nhìn qua cũng như không có tu vi gì.

- Ít nhất còn có hai người.

Thất Tinh Thánh Quân cười nói.

Dứt lời ánh mắt của hắn liền đảo qua Trương Hằng và Huyền Long Đại Vương.

Tu sĩ Đại Thừa Kỳ bình thường nếu không muốn đi thì tu sĩ đồng cấp dù có tới vài người cũng chẳng làm gì được. Nhưng chỉ có Trương Hằng và Huyền Long Đại Vương là ngoại lệ.

- Giao cho hai chúng ta đi.

Huyền Long Đại Vương thần nhiên nói. ánh mắt nhìn thoáng qua Trương Hằng:

- Trương Hằng, ngươi không ngại đi một chuyến nữa chứ?

- Bình chia hai đường.

Trương Hằng thần nhiên nói.

Hai người nhìn nhau, trong không khí dường như có hoa lửa sinh ra. khiến những tu sĩ còn lại cảm thấy kinh hãi.

Vút!

Hai người gần như đồng thời biến mất trong Huyền Thiên đại điện.

- Chúng ta thông qua Hạo Thiên Kính nhìn tình huống cụ thể đi.

Thất Tinh Thánh Quân lộ nụ cười âm áp. vung tay lên trước mặt kính.

Lập tức mặt kính lớn màu lam kia phân làm hai nửa. đồng thời thể hiện ra chuyện xảy ra ở hai địa phương bất đồng.

Trên hai nửa mặt kính này phân biệt thể hiện hành động của Trương Hằng và Huyền Long Đại Vương ở Đông Vân đại lục.

Vút!

Thông qua Hạo Thiên Kính, các tu sĩ nhìn thấy Trương Hằng đã tới nơi thế tục phàm nhân kia.

Hắn đi tới không khiến bất cứ phàm nhân nào ở bên cạnh chú ý.

Bước trên mặt đất cũ kỹ. Trương Hằng chẳng nhanh chẳng chậm, giống như cưỡi ngựa xem hoa, đôi mắt chỉ hơi khác người thường một chút, nhìn khắp bốn phía, lộ ra hào quang cơ trí xa xưa.

Rốt cục hắn cũng đi tới trước một gian nhà lớn của nhà giàu có. ngẩng đầu nhìn tấm biển trước cửa lớn.

- Tần phủ.

Trương Hằng nhẹ nhàng đọc hai chữ này, đi vào bên trong như chỗ không người,

Tám gã hộ vệ trước cửa rõ ràng thấy Trương Hằng nhưng lại mơ hồ để hắn đi vào.

- Hả? Vừa rồi có người đi vào. không biết cùng không thông báo gì.

Một lát sau, một hộ vệ mới phản ứng. sắc mặt bảy tên hộ vệ còn lại cũng đều đại biến, kinh hô một trận.

Trương Hằng lững thững đi dạo trong sân Tần phủ giống như đi dạo trong sân nhà mình vậy.

Rốt cục xuyên qua vài hành lang, thoáng qua vài tên nha hoàn và tiểu thư, cuối cùng hắn đi tới một phòng chứa củi rách nát.

Trước sân có không ít củi gỗ được xếp đặt tự nhiên theo chất gỗ và hoa văn. tuyệt đối là đỉnh phong trong thể tục.

Trương Hằng nhặt lên một đoạn củi được chặt rất tốt, thần thức tỏa ra rồi khẽ lắc đầu.

- Tam Lưu Kiếm Ý.

- Các hạ tại sao lại nói lời này?

Một lão già hai mắt đục ngầu, lưng còng vui vẻ từ bên trong phòng đi ra. trên người còn tỏa ra mùi rượu xâm nhập vào cốt tủy.

ở một nơi khác, Huyền Long Đại Vương cũng có tiền triển.

Hắn không giống như Trương Hằng tùy ý tự nhiên như vậy mà thuận di tới phiên Đào nguyên này liên đứng giữa không trung phía trên thôn xóm vô danh này, nhìn tất cả phía dưới.

Một đôi mắt màu vàng lạnh lùng vô tình đảo qua tất cả thôn dân tại thôn xóm này. Cuối cùng ánh mắt của hắn dừng lại ở phía đông thôn. ở trước một hồ nước trong suốt.

Bên cạnh hồ nước có một nữ nhân dung mạo đẹp như tiên nữ. ăn mặc như thôn nữ đang giặt quần áo bên cạnh hồ. vẻ mặt vô cùng chăm chú. dường như hồn nhiên không biết Huyền Long Đại Vương giáng xuống.

Huyền Long Đại Vương vô thanh vô tức đi tới trước người thôn cô. dáng người cao lớn khôi ngô dưới ánh mặt trời chiếu xuống có vẻ cao lớn không nói lên lời. tràn ngập khí phách vô cùng.

Theo ý thuyết thì đổi lại là người bình thường cũng có thể thông qua biến hóa rất nhỏ từ ánh sáng, không khí lưu động mà cảm thấy có người đã tới.

Nhưng thôn cô này lại nhập thần vô cùng, đôi bàn tay nhỏ bé mịn màng như ngọc vẫn đang Vô quán áo. động tác cực kỳ bình thường, không có gì đặc thù.

Huyền Long Đại Vương đứng bên cạnh nàng, cũng không biết là vì nguyên nhân gì mà trong thời gian ngắn cũng không gọi thôn cô này.

Ánh mắt của hắn quan sát mọi cử động của đối phương, dường như muốn từ đó tìm ra chút manh mối.

Cuối cùng Huyền Long Đại Vương khẽ cau mày. ho nhẹ một tiếng.

Thôn cô lúc này mới hoàn hồn, ngẩng khuôn mặt mộc mạc tự nhiên lên. đôi mắt sáng ngời nhìn Huyền Long Đại Vương.

Động tác của nàng bình thường như vậy, dung nhập môi trường cuộc sống bình thường bốn phía.

Nhìn thấy người ngoài là Huyền Long Đại Vương, nàng không có chút vẻ mặt bất ngờ nào, ngược lại tươi cười xinh đẹp hỏi:

- Các hạ là Huyền Long đệ hạ ở Cửu U hải vực rồi.

Mặc dù dung mạo không phải khuynh quốc khuynh thành nhưng mỗi cử động của nàng đều đẹp đẽ động lòng người.

- Tu vi đỉnh phong nhân giới ngộ tới siêu phàm thoát tục. ngược lại trở về nguyên dạng, dung nhập vào môi trường xung quanh, ảnh hưởng tới khí hậu một phương. Xin hỏi có thể cho ta biết tên tuổi của cô nương hay không.

- Huyền Long đệ hạ có thể gọi ta là Vân Mộng.

Thôn cô cười rất tự nhiên.

- Vân Mộng? Có phải là Vân Mộng tiên tử pháp lực thông thiên từ thời kỳ thượng cổ hay không?

Ánh mắt Huyền Long Đại Vương lộ vẻ tò mò.

Ở trong lịch sử xa xưa của Đông Vân đại lục. số lượng nhân vật cấm kỵ cũng không nhiều, gần như mỗi một vị nhân vật thần thoại đều ghi lại trong sách cổ. bao gồm cả những nhân vật như Huyền Long Đại Vương hiện tại, hải ngoại tam tiên ngạo thị một giới.

Thôn cô hé miệng cười:

- Không ngờ Huyền Long đệ hạ còn nhớ tới tên tuổi của tiểu nữ.

Nàng thản nhiên thừa nhận thân phận của mình, đúng là cường giả cấm kỵ Thượng cổ Vân Mộng tiên tử.

- Người cùng biết lần này ta tìm tới nơi này là có chuyện gì chứ?

Huyền Long Đại Vương nói.

- Tiểu nữ lánh đời. làm sao biết được ý đồ của Huyền Long đệ hạ chứ.

Vân Mộng tiên tử nhẹ nhàng lườm một cái.

- Tám tám Huyết Sát Lệnh đã tề tựu. ta mời tiên tử đi tới Huyền Thiên đại điện, cùng với cường giả một giới chúng ta mở Huyết Sát chủ động Phủ ra.

- Huyết Sát chủ động phủ?

Vân Mộng tiên tử chớp mắt một cái.

- Nếu ta không đi thì sao?

- Người sẽ đi.

Giọng nói của Huyền Long Đại Vương lộ vẻ cứng rắn, ánh mắt màu vàng lộ ra ý chí tinh thần không thể làm trái.

Vân Mộng tiên tử trầm ngâm thật lâu, thở dài sâu kín:

- Ta muốn sống an bình ở giới này một thời gian cuối cùng, chút nguyện vọng ấy cũng không làm được. Đánh cũng không đánh lại người, đành phải đi theo người thôi.

Nàng tuy nói nhẹ nhàng nhưng trong lòng lại vô cùng bất đắc dĩ.

Hai người đang nói nhưng lại có thần thức của những nhân vật cấm kỵ thăm dò tới, mang tới áp lực cực kỳ khủng bố.

- Ha ha! Tiên tử là người thông minh, không giống vị gọi là Phật môn cao tăng vừa rồi, rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt.

Trên mặt Huyền Long Đại Vương lộ nụ cười vừa lòng.

Đồng thời lúc này việc của Trương Hằng phía kia cũng tiến tới giai đoạn chót.

- Tam Lưu Kiếm Ý. lại còn gồm tất cả kiếm thuật nhân gian, dĩ nhiên lại trở về cảnh giới một nhánh cây ngọn cỏ. vạn vật trong nhân gian cũng có thể trở thành kiếm.

Khóe miệng Trương Hằng lộ nụ cười, thản nhiên đáp.

Ánh mắt lão già lưng còng mắt đục ngầu kia lóe lên ánh sáng, nhìn chăm chú Trương Hằng thật lâu rồi mới thở dài:

- Ta cảm thấy một luồng khí tức quen thuộc trên người ngươi. Ngươi có từng giết hậu bối của ta không?

Trương Hằng nao nao. đôi mắt lưu chuyển hào quang màu vàng, sau đó ngưng tụ thành một điểm.

- Ngươi nói là nó?

Trên thân thể Trương Hằng lóe lên một luồng sáng màu vàng, ổn định lại biến thành một nam nhân giống Trương Hằng như đúc.

Ý niệm của nam nhân này vừa động, trong tay liền lóe lên một cổ kiếm tỏa ra kiếm quang màu vàng huyền lệ.

Kiếm này chính là Huy Hoàng Kiếm mà lúc trước Trương Hằng ngẫu nhiên nhặt được tại Tam Tinh Vực. hiện giờ đã được Trương Hằng xác định là một kiện linh bảo truyền thừa. Đáng tiếc là đẳng cấp có cao cũng không thể so được với linh bảo thượng phẩm.

Hiện giờ thanh kiếm này nằm trong tay phân thân là pháp bảo dự bị.

Sau khi bế quan vài năm, Trương Hằng hấp thu một bộ phận tinh túy của tiên bảo Phi Kiếm, cũng kết hợp một số tài liệu luyện chế ra ba thanh phi kiếm cấp bậc linh bảo cực phẩm cho phân thân dùng.

Lão già lưng còng khi nhìn thấy Huy Hoàng Kiếm thì mặt lộ cảm tình đặc thù.

Vào một khắc này, cả người hắn đột nhiên đứng thẳng dậy. lưng không còn còng, ánh mắt cũng không còn đục ngầu, trên người tỏa ra một luồng kiếm ý cường đại có thể phá tan trời xanh, thuận gió mà đi.

Hắn gần từng chữ một:

- Giết chết hậu bối của ta. mưu đoạt Huy Hoàng Kiếm là linh bảo truyền thừa của ta, dù là nhân vật đỉnh phong giới này ta cũng phải trừng trị ngươi một chút.

-o0o-

695. Chương 625: Kiếm Thánh Lánh Đời.(thượng)

Bên trong Huyền Thiên đại điện, các nhân vật cấm kỵ đồng thời chú ý lên Hạo Thiên Kính, thần thức cùng kéo tới Đông Vân đại lục. chú ý tới hai địa phương có Trương Hằng và Huyền Long Đại Vương.

Vào một khắc này, đại bộ phận ánh mắt của những nhân vật đỉnh phong đều nhìn lên mặt kính có liên quan tới Trương Hằng.

Chỉ thấy lão già lưng còng kia đột nhiên đứng dậy thẳng tắp. đôi mắt lóe sáng, cả người tỏa ra khí tức Kiếm đạo đã ngưng tụ tới tận cùng, tỏ địch ý với Trương Hằng. dường như chuẩn bị ra tay.

- Lão già kia không phải là Phá Thiên Kiếm Thánh tổ sư lánh đời của Huy Hoàng Kim Kiếm Môn sao?

Âm Dương tán tiên đột nhiên cất tiếng nói. trên mặt hiện lên vẻ ngạc nhiên.

- Phá Thiên Kiếm Thánh? Không ngờ là người này!

Cũng có vài nhân vật cấm kỵ đều có phản ứng, ánh mắt dán chặt lên hợp Thể KỖ, thần thức kéo dài ra để xác định thật giả.

- Phá Thiên Kiếm Thánh chính là Kiếm tu Đại Thừa KỖ duy nhất của giới này. lực công kích cường đại đáng sợ. ý cảnh Kiếm đạo đã tới cảnh giới chưa từng có từ trước tới nay ở Chu Vương Triều. Không ngờ vẫn còn ở nhân gian.

Vài vị cường giả cấm kỵ bắt đầu thảo luận, giáng vẻ như đang chờ xem kịch vui.

Một Phá Thiên Kiếm Thánh nổi tiếng tu luyện Kiếm đạo có lực công kích cực mạnh và Trương Hằng sau khi độ Dị Loại Thiên Kiếp chưa giao phong với ai. kết quả giao chiến sẽ ra sao?

Trước phòng chứa củi của Tần phủ tại thể tục.

- Các hạ định trừng trị Trương mỗ thế nào?

Trương Hằng nghe thấy lời nói của đối phương liền mỉm cười, giọng điệu vô cùng thản nhiên.

Hắn đứng ở đó. trên người không hề có khí tức gì tỏa ra. khiến người ta có ảo giác như đứng trên thiên hạ. không gì không làm được.

Lão già lưng còng kia. cũng chính là Phá Thiên Kiếm Thánh trong truyền thuyết sớm đã cảm nhận được những luồng thần thức cường đại vây quanh.

Khiến trong lòng hắn kinh ngạc chính là chủ nhân của những thần thức này đều là những nhân vật thần thoại sánh ngang với mình ở giới này.

- Đông Vân đại lục này rốt cục đã xảy ra chuyện gì?

Phá Thiên Kiếm Thánh không hỏi thế sự. trong lòng thất kinh.

- Giết chết hậu bối của ta, mưu đoạt linh bảo truyền thừa của tông môn ta, nếu là nhân vật bình thường thì ít nhất ta sẽ hủy tu vi. Nhưng kẻ này là nhân vật mới thăng cấp lên Đại Thừa Kỳ của giới này. ta chỉ bắt người tiếp một kiếm của ta.

Ánh mắt Phá Thiên Kiếm Thánh chăm chú nhìn nhìn Trương Hằng, đơn thuần coi đối phương là tu sĩ mới thăng cấp lên Đại Thừa Kỳ.

Nụ cười trên mặt Trương Hằng tan biến, chỉ còn lại vẻ lạnh lùng, trên da thịt hiện lên một màu vàng. Hắn đứng nơi đó giống như Ma Thân ngạo thị giới này.

- Toàn bộ giới này không có kẻ nào dám trừng trị Trương mỗ. Dù người là ai. nếu đã nói ra những lời này thì ta sẽ chịu một kiếm của người trước, sau đó sẽ trả lại người một kích.

Trương Hằng đứng đó. toàn thân từ từ sinh ra một luồng ý chí tinh thần khiến người ta không thể chống lại.

Sắc mặt Phá Thiên Kiếm Thánh ngưng trọng, giờ phút này mới phát hiện ra chỗ phi phạm của Trương Hằng. không đơn giản chỉ là một tu sĩ Đại Thừa Kỳ bình thường. Đối phương thậm chí mang tới cho hắn một cảm giác nguy cơ mà ngay cả Huyền Long Đại Vương cũng không thể làm được.

- Hừ. chịu một kiếm của ta? Người đứng là tự tìm tự lộ!

Trên mặt Phá Thiên Kiếm Thánh lộ nụ cười tự tía. Hắn hơi giơ tay lên. dường như muốn ôm cả thiên địa, kiếm khí rền vang như mưa phùn tỏa ra từ bốn phía quanh hắn.

Kiếm khí tầng tầng lớp lớp dưới ý niệm của hắn phiêu dật như gió. lại dịu dàng như nước.

Dưới tinh thần của hắn. vạn vật trên thế gian, mỗi nhánh cây ngọn cỏ đều có thể trở thành kiếm.

Ý cảnh Kiếm đạo của hắn đã đạt tới đỉnh phong của giới này.

Trương Hằng không sợ hãi đứng đó. liếc mắt nhìn về Tần phủ thân thể nhoáng một cái liền bay tới trời cao vạn dặm.

Vút —

Phá Thiên Kiếm Thánh bám theo Trương Hằng như hình với bóng, bảo trì khoảng cách cân bằng, đi tới trên bầu trời Đông Vân đại lục.

Sau khi xuyên qua hư không vạn dặm. khoảng cách trong hai người so với lúc còn ở phòng chứa củi vẫn không hơn một trượng.

Trương Hằng đứng giữa hư không, không khỏi nhìn Phá Thiên Kiếm Thánh với con mắt khác. Cứ nhìn vào trình độ Kiếm đạo của đối phương thì tuyệt đối hơn hắn kẻ nửa vời như mình.

- Phá Thiên Kiếm Thánh ta tiềm ẩn ở thế tục không biết bao năm. lúc này mới gặp một kẻ hậu bối cuồng vọng như vậy. Chỉ mong ngươi có thể làm như lời nói chịu đựng một kiếm của ta.

Giọng nói của Phá Thiên Kiếm Thánh cao dần, mang theo một luồng áp lực làng vùn truy phong.

Chịu đựng một kiếm và tiếp một kiếm là hai chuyện hoàn toàn khác nhau.

về trước là không thể dùng binh khí hay quyền cước đỡ đòn mà chỉ có thể dùng thân thể thuần túy ngành kháng. Còn tiếp một kiếm của người khác là có thể dùng bất cứ phương pháp nào để phòng ngự.

Thử hỏi toàn bộ Chu Vương Triều này có ai dám nói là chịu được một kiếm của Phá Thiên Kiếm Thánh.

- Nếu ngươi hối hận thì có thể lựa chọn chiến đấu công bằng với ta một trận.

Phá Thiên Kiếm Thánh không nhanh không chậm nói. kiếm ý sắc bén càng tăng lên một bậc.

- Mau ra tay đi. Thời gian của Trương mỗ có hạn.

Trương Hằng lạnh nhạt nói, dường như có vẻ không kiên nhẫn.

- Được!

Phá Thiên Kiếm Thánh phát ra một tiếng gầm nhẹ. khoát tay một cái. trong tay liền ngưng tụ ra một thanh thiết kiếm.

Làm người ta giật mình chính chính là chuôi thiết kiếm này không ngờ lại là thực thể.

Thực thể có thể tự ngưng tụ thành, quả thực đây là điều chưa từng nghe thấy.

Trên mặt Trương Hằng cũng lộ vẻ kinh ngạc.

Tuy nhiên hắn cũng không tỏ vẻ gì lớn. kim quang trên người bùng lên. trong khoảnh khắc đã bị một tầng ánh sáng màu vàng bao phủ. Ngay sau đó hắn giống như một bức tượng vàng đứng ngạo nghễ giữa không trung.

Cả người hắn hóa thành một bức tượng vàng, đúng là một pháp thuật hiếm thấy mười phần.

Phá Thiên Kiếm Thánh cười lạnh. Hắn nâng thiết kiếm trong tay. trên người tỏa ra khí tức phá tan hư không, uy lực vô thượng có thể làm tan biến tất cả.

Giờ khắc này hắn đã tiến vào một loại ý cảnh Kiếm đạo thần diệu. Tồn tại cường đại nào đối với hắn mà nói cũng chỉ như hổ giấy.

Vút!

Tiếng kiếm khí rền vang khắp không trung. Với thiết kiếm trong tay hắn làm trung tâm. không gian đều bị kiếm khí li ti như mưa phùn bao phủ. khiến người ta như lâm vào ảo cảnh.

Thời gian trôi qua, kiếm khí như mưa phùn kia không ngừng xoay tròn, dung hợp lại. truyền ra một luồng lực lượng kinh khủng.

Mà Trương Hằng biến thành pho tượng vàng kia cũng càng ngày càng ngưng thật, nhìn giống hệt vàng ròng, người không biết còn tưởng đây là tác phẩm của một thợ thủ công bậc thầy.

Kiếm khí bay múa đầy trời, thiết kiếm vung lên. hóa thành một con trường long kiếm khí. tạo thành những vết nứt không gian nhỏ đánh lên người Trương Hằng.

Công kích Kiếm đạo như vậy quả thực có thể so với thiên uy của của thiên nhiên Vũ trụ, bất cứ kẻ nào đối mặt với nó cũng đều cảm thấy vô cùng nhỏ bé.

Keng!

Một tiếng kim loại va chạm vang lên. Thiết kiếm trong tay Phá Thiên Kiếm Thánh công kích tới Trương Hằng, trong hư không tỏa ra những tia lửa nhỏ. giống như khiến không gian bị vụn vụn vậy.

Tiếng động kia khiến hư không sinh ra một luồng sóng gợn không gian.

Xoẹt -

Đồng thời một cái khe không gian hình kiếm sắc bén đánh thẳng lên người Trương Hằng.

Kết kết ~

Trên bề mặt của pho tượng vàng xuất hiện mấy vết thương, huyết quang lóe lên. Ngay sau đó vết thương màu vàng liền khép lại.

- Công kích của ngươi không tồi.

Giọng nói hơi tán thưởng của Trương Hằng truyền ra từ pho tượng.

- Sao... Sao lại có thể thế này?

Phá Thiên Kiếm Thánh khó có thể tin nổi nói.

Một kiếm của hắn ngưng tụ rất lâu. ẩn chứa uy lực cực mạnh của Kiếm đạo. không ai trong giới này có thể chống lại. Hắn biết dù là Huyền Long Đại Vương đích thân tới cũng không có khả năng đón đỡ chính diện.

Nhưng Trương Hằng lại dựa vào cơ sở của Bất tử kim thân, thi triển ra Đại La Kim Cương Thể, đón đỡ thẳng thể công này.

Đương nhiên bí thuật công kích và phòng ngự của song phương không phải thuận phát, cần một thời gian nhất định mới hoàn thành, bằng không cũng không phát huy được uy lực cường đại như vậy.

Đặc biệt là công kích của Phá Thiên Kiếm Thánh gần như có thể nói là chí cường trong giới này nhưng thời gian chuẩn bị lại rất dài. trong thực chiến rất khó thi triển.

- Hiện tại tới phiên Trương mỗ. Ta đánh trả ngươi một quyền, cho phép ngươi dùng bất cứ cách nào đón đỡ.

Ánh mắt Trương Hằng liếc qua Phá Thiên Kiếm Thánh, tùy ý nói.

Dứt lời hắn chậm rãi giơ một quyền lên.

Phá Thiên Kiếm Thánh tỉnh lại từ trong khiếp sợ. thấy Trương Hằng công kích tới liền chuẩn bị đối địch.

Thông qua một kích vừa rồi. hắn đã hiểu thế cục của thế giới này khẳng định đã xảy ra biến hóa. Thực lực của Trương Hằng tuyệt đối hơn nhân vật cầm kỳ bình thường hai bậc, đủ để sánh vai với Huyền Long Đại Vương.

Ầm!

Một quyền của Trương Hằng đánh tới vô cùng giản dị tự nhiên, không hoa lá chút nào, dưới lực lượng khủng bố kia đã đạt tới cảnh giới đại đạo.

Phá Thiên Kiếm Thánh nhìn thấy nắm tay đối phương, chỉ cảm thấy uy lực cực lớn. trong giới này hiếm có ai có thể chống lại.

696. Chương 626: Chủ Động Phủ Mở Ra

Tin tức Huyết Sát chủ động phủ sắp mở ra trong khoảnh khắc từ nơi Huyền Long Đại Vương truyền khắp cả Chu Vương Triều.

- Ta là Huyền Long Đại Vương, hiện ở Thiên Tinh Đình thông báo: Huyết Sát chủ động phủ sẽ mở ra sau nửa năm. Tất cả những ai cấp Phủ chủ trở lên của Chu Vương Triều đều có thể tới.

Phàm là nhân vật cấp Phủ chủ trở lên trong linh hồn đều vang vọng thanh âm ấy.

Tin tức này như một cơn lốc thổi khắp Đông Vân đại lục cùng với hải vực. Ngay cả phần đông cường giả lánh đời không ra cũng đều nghe được.

- Huyền Long Đại Vương!

Khi những cường giả này biết được người lên tiếng là Huyền Long Đại Vương thì trong lòng đều hoảng sợ không thôi.

Huyền Long Đại Vương - Đó chính là nhân vật thần thoại vô địch một giới, giờ phút này lại truyền tin khắp Chu Vương Triều.

Tuy nhiên ngay sau đó bọn họ lại rung động bởi nội dung của tin tức này.

- Cái gì? Huyết Sát chủ động phủ!!!

Rất nhiều tu sĩ chấn động tâm thần, lộ ra vẻ khó tin.

- Huyết Sát chủ động phủ mở ra? Không nghĩ tới truyền thuyết đó dĩ nhiên là thật!

- Chính là nơi trân bảo hãn thế do Huyết Sát Thần Đế đánh khắp thiên hạ không địch thủ lưu lại tại hạ giới?

- Nghe nói Huyết Sát Thần Đế để lại thế gian chín nơi động phủ. trong mỗi một động phủ đều lưu lại bảo vật kinh thiên và các loại thiên tài địa bảo. Mà chủ động phủ càng là nơi tích tụ tinh hoa cả đời của hắn. ngay cả nhân vật cấm kỵ cũng không chịu nổi hấp dẫn.

- Huyết Sát chủ động phủ mở ra. ngay cả nhân vật đỉnh của một giới đều tham dự, những cường giả cấp Phủ chủ chúng ta làm gì còn có cơ hội?

Một vị cường giả cấp Phủ chủ nói với vẻ bi quan.

- Hắc hắc, ý nghĩ này của ngươi là không đúng. Huyết Sát chủ động phủ mở ra đối với tất cả cường giả cấp Phủ chủ trở lên. đó cũng là có đạo lý. Hơn nữa sau khi vào động phủ. mục tiêu của những nhân vật cấm kỵ kia khẳng định là không giống với chúng ta. Bọn họ ăn thịt, chúng ta uống chén canh hắc là cũng ổn chứ?

Một cường giả cấp Phủ chủ khác xoa tay, vẻ mặt chờ mong.

Tổng thể mà nói, sau khi phần đông cường giả của Chu Vương Triều nhận được tin tức rung động này phần đông đều ôm ý tưởng đi vào chiếm tiện nghi, thử thời vận.

Đối với cường giả cấp Phủ chủ trở lên mà nói thì thọ mệnh tương đối dài lâu, trong đó hầu hết người dừng ở bình cảnh không biết bao nhiêu năm. Có thể thăng cấp cũng chỉ vãn vãn một số ít người như vậy.

Nói cách khác, đại bộ phận cường giả thứ bậc này của Chu Vương Triều đều không còn hy vọng thăng cấp, chờ đợi bọn họ chính là thọ nguyên hết, hóa thành tro bụi.

Cho nên sau khi biết được tin tức này, không ít cường giả gần như không hề suy nghĩ lập tức bay về hướng Thiên Tinh Đình, sợ bỏ lỡ cơ hội khó được này.

Trong Huyền Thiên đại điện, hơn mười vị cường giả đỉnh phong một giới phóng thần thức thăm dò động tĩnh của Chu Vương Triều.

Kết quả, sự tích cực của chúng cường giả vượt xa sự tưởng tượng của bọn họ.

- Người tới thế mà nhiều như vậy?

Cửu U Ma tôn nhú mày.

Trương Hằng lại cười nói:

- Thật không chú ý tới Chu Vương Triều lại tiềm tàng nhiều cường giả cấp Phủ chủ trở lên như vậy.

Trước khi tấn chức tăng bốn. hắn từng cho rằng cường giả cấp Phủ chủ ở Chu Vương Triều khẳng định không tính nhiều, nổi tiếng cũng chỉ mấy chục người như vậy.

Nhưng vào lúc này hắn mới phát hiện Chu Vương Triều mệnh mông ức vạn dặm ngoài tu sĩ Đại Thừa Kỳ ra, cường giả cấp Phủ chủ, Độ Kiếp Kỳ thật không phải số ít.

Có một số tu sĩ Độ Kiếp Kỳ căn bản khổ tu ở nơi thâm sơn cùng cốc, chưa từng xuất hiện.

Lạc Hà sắc mặt ngưng trọng, suy tư một lát nói với Trương Hằng:

- Có một điểm rất kỳ quái. Chúng đầu sò một giới ở trong đại điện cũng không phản đối đem Huyết Sát chủ động phủ mở rộng với những cường giả dưới Đại Thừa Kỳ. Tuy rằng những cường giả này cho dù vào chủ động phủ cũng không có khả năng tạo thành uy hiếp đối với chúng ta, nhưng có thêm những người bọn họ vị tất có thể cam đoan không gây thêm một ít phiền toái cho chúng ta.

Cổ Thương lại nói:

- Phần đông nhân vật đỉnh tầng trong đại điện ở trong giới này khẳng định có một số hậu bối hoặc là tông môn thế lực hoặc sáng hoặc tối duy trì. Tỷ như Thiên Tinh Đình, ba vị Tán tiên tiến vào Huyết Sát chủ động phủ cũng muốn chiếm có một số cường giả khác của Tam Tiên Đảo một chút. Duy nhất không nghĩ ra chính là danh ngạch tiến vào chủ động phủ dường như quá nhiều một chút...

Trong hai mắt Trương Hằng nở rộ ánh vàng thần bí, lạnh lùng nói:

- Đương nhiên là có một số người muốn đục nước béo cò.

- Đục nước béo cò?

Cổ Thương cùng Lạc Hà đều cả kinh, trong lòng mơ hồ nắm được một ít manh mối nhưng trong lúc nhất thời lại không nghĩ ra cái gì.

Cuối cùng, Trương Hằng trầm ngâm hồi lâu, hờ hững nói ra một câu:

- Cá lọt lưới dưới Hạo Thiên Kính.

Trong thanh âm của hắn có một cỗ ý tứ hàm xúc thần bí mờ mịt.

Cổ Thương cùng Lạc Hà nghe vậy, tâm thần chấn động bừng tỉnh đại ngộ.

Tuy nhiên bọn họ còn có chút không dám tin, Hạo Thiên Kính do bốn năm nhân vật cấm kỵ liên thủ khống chế, thần thông cường đại ra sao nhưng kết quả lại vẫn có cá lọt lưới!

Sau khi Trương Hằng nói xong câu này liền nhắm mắt không nói.

Cổ Thương cùng Lạc Hà hai mắt nhìn nhau, nhưng đối với lời của Trương Hằng cũng rất tin tưởng không chút nghi ngờ. Hai người đều đang suy tư cái gọi là cá lọt lưới kia là người thể nào.

Thời gian từng chút trôi qua, không quá bao lâu cường giả một giới tụ tập ở Thiên Tinh Đình càng ngày càng nhiều.

Vút Vút Vút —

Hào quang trong Truyền tống trận không ngừng lóe sáng, cũng có không ít cường giả không vào được Truyền tống trận, không tiếc tiêu hao pháp lực tới gần Thiên Tinh Đình.

Một khắc kia, ánh mắt Trương Hằng hướng ra bên ngoài Huyền Thiên đại điện.

Một đạo hào quang màu máu mang theo khí giết chóc kinh người ập và mặt mà đến, dẫn tới ánh mắt của không ít người.

Vút-

Một thiếu niên từ hải vực xa xôi mà tới.

- Công pháp Huyết Ma Đạo!

Không ít tu sĩ kinh hô.

Tu sĩ Huyết Ma Đạo - Nổi tiếng với giết chóc và khát máu.

Không cần hỏi, thiếu niên này chính là nhị đệ tử của Trương Hằng - Vân Dịch.

Hắn vừa tới Thiên Tinh Đình chợt nghe thanh âm của sư tôn vang vọng bên tai:

- Người cứ chờ bên ngoài một đoạn thời gian, Huyết Sát chủ động phủ còn nửa năm mới có thể mở ra.

- Vâng, sư tôn!

Trong lòng Vân Dịch cực kỳ yên tâm. Sự tồn tại của sư tôn giống như cho Vân Dịch uống một liều thuốc an thần.

Hắn lạnh nhạt đứng ở Thiên Tinh Đình vô số cường giả tụ tập, phớt lờ ánh mắt căm thù của những tu sĩ chính đạo.

- Tu sĩ Huyết Ma Đạo này thật đúng là kiêu ngạo!

Không ít tu sĩ trong Thiên Tinh Đình đều nghị luận.

Trong Huyền Thiên đại điện, toàn bộ cường giả cấm kỵ nhắm mắt dưỡng thần, chờ đợi động phủ mở ra vào nửa năm sau.

Thời gian từng chút trôi qua. Lúc bắt đầu tu sĩ từ khắp nơi tới rất nhiều, nhưng đoạn thời gian sau chỉ một số ít tu sĩ ngẫu nhiên tới.

Thời gian nửa năm nhoáng cái qua đi.

Rốt cục đến một ngày kia, các nhân vật cấm kỵ trong Huyền Thiên đại điện mở mắt ra, tinh quang chớp lóe.

Trải qua nửa năm điều dưỡng, bọn họ đều đã điều chỉnh trạng thái của mình lên tốt nhất.

- Thời gian nửa năm đã tới, các vị bắt đầu chuẩn bị mở Huyết Sát chủ động phủ đi.

Huyền Long Đại Vương thân nhiên nói.

- Xin các vị tể ra Huyết Sát Lệnh của mình!

Thất Tinh Thánh Quân nói.

Chúng nhân vật đỉnh cấp ngẫm hiểu, những cường giả có được Huyết Sát Lệnh đều tể ra Huyết Sát Lệnh trong tay mình.

Vút Vút Vút —

Ông!

Huyết quang phóng lên cao, dị biến tức thì sinh ra!

-o0o-

697. Chương 627: Huyết Hà, Thuyền.

Tám tám Huyết Sát Lệnh đột nhiên sinh ra một cỗ lực lượng kinh thể hãi tục, từ trong tay chủ nhân mạnh mẽ bứt ra, ngay cả những nhân vật lực lượng biến thái như Trương Hằng, Huyền Long Đại Vương đều không ngờ đến, không thể ngăn cản.

Vút Vút Vút —

Tất cả Huyết Sát Lệnh bay vút đến giữa không trung Huyền Thiên đại điện, sau đó bắn ra tám đạo huyết trụ tận trời.

Ầm!

Huyền Thiên đại điện bỗng nhiên run lên, cấm chế cường đại thật mạnh bốn phía bị một cỗ lực lượng có thể nói là nghịch thiên hóa thành hư vô trong chớp mắt.

Rắc!

Ngay sau đó, Huyền Thiên đại điện phòng thủ kiên cố tan rã sụp đổ, chia năm xẻ bảy.

- Đây... Đây là chuyện gì xảy ra?

Phần đông cường giả trên Thiên Tinh Đình trợ mắt há mồm nhìn vào Huyền Thiên đại diện tụ tập tất cả nhân vật cấm kỵ.

Giờ phút này, tòa đại diện như thần thoai lại nháy mắt sụp đổ trước mắt bọn họ.

Đồng thời, biến hóa đó mới chỉ là bắt đầu.

Tám tám Huyết Sát Lệnh “ông ông” rung động, xoay tròn giữa không trung Thiên Tinh Đình hợp thành một động thái trận hình huyền ảo khó lường. Huyết quang đan xen, còn hiện ra một trận đồ đặc thù, lộ ra một cỗ khí tức cổ xưa tang thương.

Ở phía dưới, các nhân vật cấm kỵ sắc mặt ngưng trọng nhìn chăm chú vào biến hóa của tám tám Huyết Sát Lệnh trên bầu trời.

Sau một lát, từ động thái trận hình kia phóng ra một cỗ lực lượng màu máu dường như vô cùng vô tận.

Hô!

Lực lượng màu máu kéo dài trong hư không như dòng sông rồi khuếch trương dần dần, lộ ra giết chóc cùng khát máu khủng bố không kiêng nể gì.

Dưới tình huống như vậy, không gian phía trên Thiên Tinh Đình khẽ rung chuyển sinh ra những cái khe không gian dài đến mấy trượng, truyền ra lực lượng khủng bố hủy diệt vạn vật.

Rắc!

Khe không gian dài đến một trượng là đáng sợ cỡ nào? Ngay cả nhân vật cấm kỵ đều phải nhìn mà sợ.

Uy lực của khe không gian cùng với diện tích miệng khe của nó là có quan hệ trực tiếp. Chiều dài cùng độ rộng càng lớn. uy lực của nó lại càng khủng bố.

Những nhân vật cấm kỵ của Chu Vương Triều đều có được năng lực đánh ra khe không gian nhưng một số khe không gian nhỏ bé, uy lực so với khe không gian dài đến một trượng ở trước mắt như một trời một vực.

Mà vào lúc này, khe không gian dài đến một trượng trên không Thiên Tinh Đình lại đếm không xuể, nếu chúng đồng loạt ập tới đủ để đem tất cả tu sĩ phía dưới bao gồm cả cường giả đỉnh của một giới đều thôn tính tiêu diệt, không hề có khả năng chạy trốn.

Tuy nhiên, những cái khe không gian này đều ổn định ở một khu vực. theo dòng sông màu máu kia không ngừng kéo dài trong hư không.

Dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người. dòng sông màu máu kéo dài trong hư không không hề ngừng nghỉ. Độ rộng cùng từ một trượng lúc ban đầu mở rộng đến trăm trượng trở lên.

Trương Hằng cùng Lạc Hà hai mắt nhìn nhau. Dòng sông màu máu trước mắt này giống y hệt với Huyết Hà trấn áp bàn tay khổng lồ nơi Tử Vực nhưng lại có linh tính hơn đi về phía mục tiêu chỉ định.

Mọi người chờ đợi hồi lâu. dòng sông màu máu kia không biết kéo dài đến nơi hư không cao vài ngàn vạn dặm rồi ổn định lại.

Mơ hồ ở cuối dòng sông màu máu này có một cỗ lực lượng ngăn cách thần thức của tất cả tu sĩ.

- Chẳng lẽ đây là thông đạo đi Huyết Sát chủ động phủ?

Chúng tu sĩ phía dưới bắt đầu nghị luận.

Huyền Long Đại Vương dời mắt nhìn về cuối dòng sông màu máu này, đạm mạc nói:

- Xem ra. chúng ta chỉ cần đi đến cuối dòng sông màu máu này là có thể nhìn thấy Huyết Sát chủ động phủ trong truyền thuyết.

Những nhân vật cấm kỵ khác đều đồng ý quan điểm của hắn.

- Tuy rằng lực lượng của con sông màu máu này kém so với nơi Tử Vực, nhưng cùng không phải tu sĩ bình thường có thể bình yên đi vào.

Thất Tinh Thánh Quân nhú mày, lộ vẻ suy tư.

Đúng lúc này, trong dòng sông màu máu ở gần đó đột nhiên xuất hiện những con thuyền màu xám. Loại thuyền này rất nhỏ, mỗi một cái chỉ có thể chứa một hai người. cấu tạo cũng rất kỳ lạ.

Sự xuất hiện của chúng lập tức khiến ánh mắt chúng tu sĩ sáng lên.

- Thuyền?

Mọi người lập tức liên tưởng đến phương pháp đi vào Huyết Sát chủ động phủ.

Đã có sông, như vậy thuyền này tự nhiên là dùng để chở người.

Chỉ là, số lượng thuyền...

Ánh mắt chúng tu sĩ đảo qua. không khỏi sắc mặt ngưng trọng.

Ở ven dòng sông màu máu gần Thiên Tinh Đình chỉ có một trăm con thuyền, nhiều nhất chỉ có thể chở được hai trăm người.

Nhưng số lượng cường giả tụ tập trên Thiên Tinh Đình lại vượt qua hai trăm.

Cũng có nghĩa là sẽ có một bộ phận tu sĩ tương đương vô duyên với Huyết Sát chủ động phủ.

Trong mắt Trương Hằng lại lóe lên một vệt tinh quang, ánh mắt đảo qua phần đông cường giả trên Thiên Tinh Đình. Trong đám tu sĩ này, tu vi ít nhất đều là cấp Phủ chủ, thậm chí trong đó còn có một số người hãn nhận biết.

- Đã có thuyền, vậy chúng ta liền xuôi dòng mà đi.

Huyền Long Đại Vương là người đầu tiên lên tiếng, ánh mắt đảo qua đám người rồi dẫn đầu bay về phía dòng sông màu máu.

Giờ phút này dòng sông màu máu đã ổn định, khe không gian bốn phía cực ít.

Vút-

Huyền Long Đại Vương vừa bay đến phía trên dòng sông màu máu. thân thể không khỏi trầm xuống. Hãn biến sắc, ổn định xu thế hạ xuống.

Ánh mắt hãn tập trung vào một con thuyền, lẳng không nhảy lên, hạ xuống con thuyền đó.

Hô~

Con thuyền của Huyền Long Đại Vương bắt đầu di chuyển thong thả.

Theo con thuyền này di chuyển, những thuyền khác cũng bắt đầu di chuyển.

Nếu cẩn thận quan sát sẽ phát hiện tốc độ di chuyển của con thuyền đó đang không ngừng gia tăng mà dường như tăng không chừng mực.

- Mọi người nhanh lên đi!

Chúng tu sĩ kinh hô một tiếng vội vàng bắn nhanh lên thuyền trên dòng sông.

Bởi vì bốn phía dòng sông màu máu đều có một số khe không gian khiến cho không gian khu vực phụ cận không ổn định cho nên chúng tu sĩ cũng không dám tùy tiện thi triển thần thông thuận đi.

- Chúng ta cũng mau đi thôi.

Cổ Thương nói với Trương Hằng cùng Lạc Hà, trên mặt lộ vẻ vội vàng.

Dù sao thuyền đang di chuyển, số lượng cũng rất có hạn.

- Các người đi trước một bước.

Trương Hằng nói với hai người, dứt lời hãn bay vào trong đám người hạ xuống bên cạnh đệ tử Vân Dịch.

- Sư tôn!

Cặp mắt Vân Dịch sáng lên. Hắn thấy nhiều người bay đi dòng sông màu máu như vậy, đang động tâm có nên đi hay không.

Bởi vì ở sâu trong linh hồn hắn sinh ra một cảm giác cực kỳ thân thiết, dường như có cái gì đang kêu gọi hắn.

Chính vào lúc này, đã có không ít cường giả bay đến khu vực nơi dòng sông màu máu.

Thình thịch! Thình thịch —

Trong hư không bỗng dưng sinh ra một cỗ lực lượng làm cho bọn họ rơi xuống dòng sông màu máu.

Trong đó có hai gã cường giả cấp Phủ chủ không hề phòng bị rơi vào trong Huyết Hà.

Kết quả, lực lượng màu máu kia “ông” một tiếng, như miệng máu thật lớn nuốt chửng hai người ngay cả một ít thịt vụn cũng không sót, Thông linh Pháp bảo trên người cũng không ngoại lệ.

- Không tốt! Đó là Linh vực cấm bay!

Một tu sĩ Độ Kiếp Kỳ ở trong hư không chìm xuống mấy trượng, hào quang trên người nở rộ mới chống lại được cỗ lực lượng kỳ dị kia.

- Linh vực cấm bay!

Chúng tu sĩ phía sau đột nhiên hiểu ra.

Vút Vút Vút —

Những cường giả cấm kỵ thần thông cái thế, mỗi người nhanh như tia chớp cướp được thuyền thuộc về mình.

Lạc Hà cùng Cổ Thương cùng nhắm chuẩn một con thuyền màu xám, cùng nhau hạ xuống trên đó.

Giờ phút này, toàn bộ Thiên Tinh Đình chỉ còn lại vị cường giả cấm kỵ Trương Hằng là còn chưa bay lên dòng sông màu máu.

-o0o-

698. Chương 628: Tranh Đoạt Thuyền

- Trương đạo hữu, nhanh qua đây!

Cổ Thương cùng Lạc Hà đứng trên một con thuyền màu xám, thần niệm truyền âm với Trương Hằng với vẻ hơi vội vàng.

Giờ phút này tốc độ của con thuyền màu xám trên dòng sông màu máu đang không ngừng tăng lên, nếu chậm trễ thêm mười mấy hô hấp sẽ càng ngày càng xa Thiên Tinh Đình.

Lạc Hà đứng ở bên cạnh lại vẻ mặt bình tĩnh. Cho dù thuyền càng ngày càng ít nhưng hắn không tin Trương Hằng không giành được một con thuyền nào.

- Sư tôn, chúng ta mau bay qua đi thôi!

Vân Dịch cả kinh kêu lên, vẻ mặt đầy cấp bách. Hắn không muốn bởi vì mình mà làm lỡ cơ hội đi chủ động phủ lần này của sư tôn.

- Người theo ta tới.

Trương Hằng thần nhiên nói một câu rồi kéo Vân Dịch bay tới phía trên dòng sông màu máu.

Vút-

Tốc độ Trương Hằng cực kỳ khủng bố, trong chớp mắt bay lên trên không dòng sông màu máu.

Nhưng chính vào lúc này, một cỗ lực lượng không tên lôi kéo hai người xuống dưới.

Đây là lực lượng của lĩnh vực cầm bay.

Nếu đổi là khi trước ở Tam Tinh Vực, loại lĩnh vực cầm bay mức độ này tuyệt đối không thể chống lại.

Nhưng Trương Hằng hiện giờ có thực lực thông thiên một giới, cảnh giới rất cao, lĩnh ngộ không gian hơn xa lúc trước. Ngoài ra, Đoạn Không Quyết thức thức ba bảo tháp khiến Trương Hằng có lĩnh ngộ ban đầu đối với pháp tắc không gian.

Vù~

Kim quang chợt lóe trên người, thân thể Trương Hằng thoáng ngừng một chút rồi kéo Vân Dịch bay về phía một con thuyền màu xám.

Nhưng vừa khéo đúng vào lúc này có một gã tu sĩ Độ Kiếp Kỳ mặc trường bào xanh nhạt khí thế hùng hổ bay về hướng này. Mục tiêu của hắn cũng là con thuyền màu xám này.

-Cút!

Trên người Trương Hằng phát ra một cỗ ý chí không thể phản kháng, lực lượng vô hình ép lên trên người tu sĩ Độ Kiếp Kỳ kia.

- Người...

Tu sĩ Độ Kiếp Kỳ mặc trường bào xanh nhạt nghiêm mặt, đang chuẩn bị tức giận.

Nhưng khi hắn nhìn thấy Trương Hằng cùng với uy thế nghịch thiên thì vội vàng nuốt lại lời nói, ngoan ngoãn tránh sang một bên, bay tới một con thuyền khác.

Trương Hằng lạnh lùng cười nhìn chằm chằm tu sĩ Độ Kiếp Kỳ áo bào xanh này, dẫn theo đệ tử Vân Dịch hạ xuống con thuyền đã chọn.

Hô~

Hai người vừa đứng vững. con thuyền của họ đã nhanh chóng tăng tốc, mau đến khó tin.

Hai người Lạc Hà, cổ Thương nhìn tình cảnh bên này ở trong mắt, mỉm cười.

Với thực lực của Trương Hằng giờ phút này tung hoành vô địch một giới, nào sợ không cướp được một con thuyền?

Đúng lúc này, tu sĩ Độ Kiếp Kỳ trường bào xanh nhạt kia liếc Trương Hằng một cái, trong mắt hiện lên một tia oán độc, thầm nghĩ trong lòng: “Tiểu tử, chờ sau khi tiến vào động phủ...”

Sau khi Trương Hằng hạ xuống thuyền đột nhiên quay đầu lại, ánh mắt lạnh lẽo đánh giá tu sĩ đó vài lần. Hắn không nói gì nhưng áp lực vô hình lại ép qua đó.

Tu sĩ Độ Kiếp Kỳ áo bào xanh lập tức cảm thấy sống lưng lạnh buốt, lộ ra biểu tình chột dạ.

- Sư tôn, có muốn đồ nhi qua giáo huấn hắn một chút hay không?

Vân Dịch cũng không phải thẳng ngực, cảm thấy được tu sĩ áo bào xanh kia bất kính với sư tôn.

- Tạm thời không cần, sau khi tiến vào động phủ rồi tính.

Cặp mắt Trương Hằng hơi híp lại, dường như sinh ra một ít hứng thú đối với tu sĩ Độ Kiếp Kỳ này.

- Xin hỏi các hạ tôn tính đại danh?

Trương Hằng hỏi hắn với giọng điệu nói chuyện phiếm, mắt nhìn chằm chằm.

- Bẩm tiền bối, tại hạ Tôn Húc Khải, là tu sĩ lán đời của Chu Vương Triều. Lần này nghe tin Huyết Sát chủ động phủ mở ra, xa xôi vạn dặm chạy tới. Vừa rồi ít nhiều có phần đắc tội, xin được lượng thứ!

Tu sĩ Độ Kiếp Kỳ áo bào xanh vẻ cung kính đáp.

- Ô, Tôn Húc Khải? Chưa từng nghe nói. Sau khi tiến vào động phủ đều tự nghe mệnh trời đi.

Trương Hằng rất tùy ý nói một câu rồi nhắm mắt lại.

Chính vào lúc này, số thuyền màu xám bên bờ dòng sông màu máu gần như đã bị chiếm hết.

Nhưng còn có một số tu sĩ trên Thiên Tinh Đình còn không cướp được thuyền.

Vút Vút Vút —

Mấy chục cường giả của Chu Vương Triều bay trong lĩnh vực cấm bay ở trên không con sông màu máu. ngoài cường giả cấm kỵ ra còn không ai có thể lưu lại trên không thời gian dài.

Cho nên, đám tu sĩ này sau khi bay lên trên không dòng sông màu máu liền hung mãnh vô cùng nhào về phía thuyền đã có tu sĩ.

Trong lúc nhất thời phía trên dòng sông màu máu đã xảy ra một trận chiến đấu kinh thiên vô cùng hỗn loạn. Hào quang huyền lệ các màu sắc của Pháp bảo và pháp thuật bao phủ cả một khu vực, khó thể nhìn rõ.

Ầm ầm! Rầm rầm!

ít nhất có ba bốn chục người tham gia chiến đấu, tình hình thảm thiết vô cùng.

Đương nhiên những cường giả cấp Phủ chủ. Độ Kiếp Kỳ đang cướp thuyền này phần lớn không dám đi trên chọc hơn chục vị nhân vật cấm kỵ đỉnh của một giới kia.

Nhưng có số ít vài tu sĩ giết đỏ mắt. dư ba chiến đấu cùng lan tới gần đám cường giả cấm kỵ.

- Muốn chết!

Chỉ nghe Cửu U Ma tôn quát lạnh một tiếng, trên tay bắn ra một mũi tên màu đen.” Xuy... Vút” một tiếng, mũi tên hóa thành vệt đen xuyên thủng một gã cường giả cấp Phủ chủ.

- A!

Tên cường giả cấp Phủ chủ đó phát ra một tiếng hét thảm, thân thể tan rã sụp đổ trong nháy mắt. hóa thành một đám sương mù đen biến mất trong không khí.

Một tu sĩ khác đang chiến đấu với hấn lập tức tái cả mặt.

Lúc hai người này tranh đoạt thuyền, tên cường giả cấp Phủ chủ đã chết kia phát ra công kích chẳng qua là lan đến Cửu U Ma tôn một chút, kết quả rơi vào kết cục như thế.

- Hừ, muốn chết!

Cửu U Ma tôn lạnh lẽo liếc tên tu sĩ còn lại này.

- Ma tôn đại nhân tha mạng.

Tên tu sĩ này đã sớm nhận ra thân phận của Cửu U Ma tôn. vội vàng quỳ gối ở trên thuyền của mình cầu xin.

Cửu U Ma tôn nhắm mắt lại, cũng chẳng quản gì hấn.

Hô!

Tu sĩ cấp Phủ chủ này không khỏi thở phào nhẹ nhõm một hơi dài.

Hấn chỉ thiếu một bước là chạm mặt cùng tử thần.

Người không may giống như hai tu sĩ này cũng không phải số ít.

Nhiều cường giả giao chiến trên dòng sông màu máu như vậy, nhân vật cấm kỵ bị lan đến cũng không chỉ mình Cửu U Ma tôn.

Trong đó một gã cường giả Độ Kiếp sơ kỳ phát ra kiếm quang suýt nữa đánh trúng con thuyền của Huyền Long Đại Vương.

Đồng tử màu vàng của Huyền Long Đại Vương thoáng ngưng, lóe ra sát ý nồng đậm.

Đột nhiên hấn cách không vỗ ra một chưởng, ẩn chứa một cỗ tinh thần ý chí cường đại.

Ầm!

Tên tu sĩ Độ Kiếp sơ kỳ kia sống sờ sờ bị một chưởng này đập tan thành tro bụi.

Sau khi làm xong cử động này, Huyền Long Đại Vương ngay cả hứng thú nhướn mắt lên cùng không có.

Trương Hằng nhắm mắt lại, sắc mặt hồ hững nhìn chiến đấu thảm thiết xảy ra bốn phía.

Trong lúc này, ở gần hần đã có ba bốn gã cường giả cấp Phủ chủ trở lên ngã xuống.

Vào lúc này, đã có một hai chục nhân vật cấp Phủ chủ, Độ Kiếp Kỳ danh chấn một phương chết đi trong khoảng thời gian ngắn.

Hô!

Chính vào lúc này, có hai gã cường giả điên cuồng giao phong sinh ra vụ nổ thật lớn thổi quét hướng Trương Hằng.

- Không tốt!

Hai gã cường giả này đều là cấp Phủ chủ. Khi bọn họ nhìn thấy trên thuyền là Trương Hằng thì sắc mặt đồng loạt biến đổi.

- Sư tôn!

Huyết quang trong mắt Vân Dịch nổ rộ, trưng cầu ý kiến sư tôn.

Trương Hằng mờ mắt, sắc mặt bình thản thò tay khê vạch vào hư không.

-o0o-

699. Chương 629: Âm Dương Thần Thông

Theo Trương Hằng đưa tay khê vạch như vậy, trong hư không đột nhiên sinh ra một cỗ lực lượng vặn vẹo kỳ dị.

Ông~

Hào quang vàng nhạt chợt lóe lên, ngay sau đó chỉ chấy một lốc xoáy đen trắng chợt lóe rồi biến mất ở khu vực đó.

Theo một tiếng vang ở trong tầng linh hồn, mơ hồ có thể thấy lốc xoáy đen trắng kéo dài không đến nửa hô hấp, từ trong đó trống rỗng truyền đến một luồng lực cắn nuốt gần như nguyên thủy.

Bùng nổ sinh ra do hai cường giả cấp Phủ chủ chiến đấu vừa chạm đến khu vực này liền biến mất không còn tung tích.

- Không tốt!

Bọn họ cảm nhận được một cỗ lực lôi kéo kinh khủng, không khỏi kinh hô một tiếng.

Tuy nhiên chờ khi bọn họ kịp phản ứng thì đã quá muộn.

Hô!

Hai người chưa kịp phản ứng liền biến mất trong hư không.

Trống rỗng biến mất!

Ngay cả một chút dấu vết để lại cũng không có, biến mất khỏi giới này một cách không rõ. không còn một tia khí tức nào.

Sau khi làm xong cử động này, Trương Hằng mới đậm mạc thu tay, chậm rãi nhắm mắt lại dường như hết thấy ngoại giới đều không chút liên quan với hần.

Đưa tay khê vạch một cái liền khiến cho hai cường giả cấp Phủ chủ bao gồm cả công kích của bọn họ biến mất không còn tung tích.

- Đây... Đây là thần thông gì!

Chúng cường giả chung quanh khiếp sợ vô cùng, vẻ mặt hoảng sợ nhìn phía vị cường giả cầm kỳ mới tấn chức của Chu Vương Triều này.

Một số cường giả đỉnh khác cũng hơi lộ vẻ kinh ngạc. Một số cường giả đỉnh không biết thực lực chân chính của Trương Hằng bắt đầu đánh giá hẳn với ánh mắt hoàn toàn mới.

Giết chết hai cường giả cấp Phủ chủ đối với tu sĩ Đại Thừa Kỳ hoặc Tấn tiên mà nói vẫn khá thoải mái.

Nhưng muốn giống như Trương Hằng, trống rỗng đem người biến mất lại là vô cùng khó khăn.

Trong đám người, tinh quang trong mắt Âm Dương tán tiên chợt lóe, lộ ra một tia dị sắc. Vào lúc Trương Hằng thi triển loại thần thông đặc thù này hẳn lập tức cảm nhận được một lực lượng quen thuộc.

Khi hẳn ngưng mắt quan sát lập tức phát hiện một ít dị trạng.

- Thật không nghĩ tới... Trương Hằng này lại cũng nắm giữ lực lượng nghịch thiên bậc này.

Linh Hư tán tiên cùng Âm Dương tán tiên đứng trên một con thuyền nhỏ màu xám, hơi kinh ngạc nói.

Sau khi nói xong hai người đưa mắt nhìn nhau, tiếp theo đều ném ánh mắt về phía Nghê Thường tán tiên thần bí nhất cả Tam Tiên Đảo.

Trong thần sắc của hai người nhìn phía Nghê Thường tán tiên mang theo vài tia hoài nghi, cũng pha trộn một vẻ kính sợ.

Nghê Thường tán tiên đầu đội khăn lụa che mặt, lẳng lặng đứng ở đó mang đến cho người ta một loại ảo giác như nhìn người trong mưa bụi mông lung.

Đối mặt với ánh mắt nghi hoặc của hai nhân vật Tấn tiên, khóe miệng Nghê Thường hơi nhếch lên, mơ hồ có thể nhìn thấy vài tia ý cười mông lung. Nàng vươn một bàn tay ngọc mềm mại nhỏ nhắn khê vạch lên hư không trước mặt.

Ông!

Trong hư không trước người nàng xuất hiện một lốc xoáy âm dương dạng nhỏ đang xoay tròn, hai vị Tấn tiên lập tức cảm nhận được một cỗ lực hút cường đại.

Tuy nhiên lốc xoáy âm dương này chỉ sinh ra trước mặt nàng trong khoảnh khắc rồi tan biến ngay Sau đó,

- Nghê Thường đạo hữu thật lợi hại. Loại thần thông này người chỉ thấy hẳn sử dụng một lần là có thể bắt chước được bốn năm phần (4- 50%).

Ánh mắt Linh Hư tán tiên sáng lên, không khỏi khen ngợi. Đồng thời trong ánh mắt hẳn nhìn về phía Nghê Thường tiên tử cũng lộ ra tình cảm luyện mộ nhưng lại che giấu rất sâu.

Thanh âm Nghê Thường tiên tử rất nhẹ nhàng, làm cho người ta có cảm giác như gió nhẹ:

- Loại pháp thuật này chạm đến bản chất của đại đạo, nhìn như đơn giản lại ẩn chứa ảo diệu vô cùng. Trong giới này hiếm có người có thể thành công tu luyện, mà Âm Dương đạo hữu chính là người nổi bật trong đó. Ta cũng từng được cảm thụ đặc tính công pháp của Âm Dương đạo hữu, hiện tại gặp người kia thi triển

mới có thể miễn cưỡng bắt chước một hai phần.

Ở một bên khác, Trương Hằng không khỏi mở to cặp mắt, tia sáng màu vàng nhạt lóe lên, trên mặt hiện vài tia kinh ngạc.

Nên biết rằng vừa rồi Trương Hằng sử dụng là ảo diệu của thức thứ hai bảo tháp Âm Dương Quyết, cơ sở để thi triển loại thần thông này chính là Luyện Thiên Hóa Địa Công.

Giờ phút này, vị Nghê Thường tiên tử thần bí lại chỉ thấy hần sử dụng một lần có thể bắt chước một hai phần. Loại năng lực linh ngộ cùng mô phỏng này thật sự là nghe mà rợn người.

Tuy nhiên thần thông vừa rồi Trương Hằng phát ra chỉ tiện tay mượn một chút áo nghĩa của Âm Dương Quyết, thứ có bản chất càng huyền ảo hơn lại không sử dụng, cũng khinh thường dùng.

Âm Dương tán tiên lắc đầu, thở dài nói:

- Trương Hằng kia chỉ là tùy ý mượn dùng Âm dương huyền ảo lại có thể phát huy ra thần thông như thế. Nếu hần toàn lực thi triển...

Nói đến cuối cùng, hần cũng hơi có vẻ bất đắc dĩ, Thậm chí hần có một loại ảo giác, có lẽ Trương Hằng nắm giữ huyền ảo trình tự càng sâu hơn so với mình.

Vừa nghe lời ấy, Linh Hư tán tiên không khỏi lộ vẻ ngưng trọng, suy tư nói:

- Âm Dương đạo hữu cũng không cần hạ thấp mình đề cao người. Thực lực Trương Hằng kia quả thật cường đại dị thường, nhưng người này tự có người kiềm chế.

Dứt lời, ánh mắt hai người không tự chủ đảo qua một nam nhân mặc chiến giáp hoàng kim, cao lớn như ma vương ở trên một con thuyền phía xa xa.

Chính là nhân vật trong truyền thuyết này dựa vào lực bản thân chống lại hai vị Tán tiên của Tam Tiên Đảo mà không bại, một số năm qua thực lực lại càng tăng tiến.

- Điều này cũng đúng... Trương Hằng có kinh địch như Huyền Long Đại Vương kiềm chế, chúng ta cũng không phải sợ hãi gì cả. Huống chi có Nghê Thường đạo hữu ở đây, ba người Trương Hằng cũng không nhất định có thể làm gì được chúng ta.

Âm Dương tán tiên trầm ngâm nói.

Cặp mắt Linh Hư tán tiên lại đột nhiên nhìn về phía Thượng cổ dị thi cổ Thương kia, ánh mắt thoáng ngưng.

Cổ Thương cũng vừa khéo nhìn về hướng này, trong mắt lóe lên vài tia địch ý, trên khuôn mặt trắng bệch xấu xí lộ ra vài tia tươi cười âm lãnh.

Âm Dương tán tiên cùng Linh Hư tán tiên biến sắc, dường như nhớ tới chuyện gì.

- Hừ hừ. Nhị vị Tán tiên đại nhân, các người quả thật lòng dạ như biển, đem chuyện đuổi giết cổ mã năm đó đều quên sạch rồi.

Cổ Thương lạnh lùng nhìn hai người, trong giọng nói nồng đậm mùi thuốc súng.

Rất hiển nhiên Thượng cổ thần thi cổ Thương từng có chút thù hận với ba vị Tán tiên của Tam Tiên Đảo.

Từ lúc ở Tinh Nguyệt Thần Điện trên Phàm Vân Đảo, cổ Thương từng duy trì Trương Hằng trực tiếp đánh lên Tam Tiên Đảo, đem thế lực nơi hải vực này thu thành của mình. Nhưng mục tiêu của Trương Hằng càng cao xa hơn, dĩ nhiên đã chuẩn bị tốt việc tiến quân thượng giới.

Chính vào lúc này, chiến đấu phía trên dòng sông màu máu đã tiến vào giai đoạn chót, những con thuyền màu xám cách Thiên Tinh Đình càng ngày càng xa.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Thanh âm giao chiến tắt dần, phía trên Huyết Hà kinh hồn khát máu chỉ còn lại trăm con thuyền màu xám chở hơn trăm tu sĩ tinh anh cường đại nhất của Chu Vương Triều.

Hô~

Lực lượng màu máu bốc lên không thôi khiến tốc độ con thuyền màu xám càng lúc càng nhanh.

- Ôi, Huyết Sát chủ động phủ. Đáng tiếc cùng chúng ta vô duyên...

Một số cường giả còn lại ở trên Thiên Tinh Đình mang theo vẻ không cam lòng ngóng nhìn phương hướng trăm con thuyền màu xám rời đi.

Trên dòng sông màu máu này có Linh vực cấm bay cường đại, không phải cường giả đỉnh của một giới khó có thể chống đỡ được một chốc một lát. Một khi rơi vào trong Huyết Hà sẽ thì cốt vô tồn, hồn phách không còn.

- Đi rồi... Khi bọn họ trở về Chu Vương Triều, thế cục giới này lại sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Cũng có tu sĩ mang lòng dạ bất lương.

Nhưng mà những tu sĩ không cam lòng này lại không biết, đám tu sĩ bước lên con thuyền màu xám sẽ gặp phải khiêu chiến tử vong tàn khốc vạn phần so với tưởng tượng của bọn họ...

-o0o-

700. Chương 630: Tử Vong Tinh Thạch

Lực lượng màu máu vô cùng vô tận tạo thành một dòng sông dài đến vài ngàn vạn dặm. Mức độ hùng vĩ và lực lượng khổng lồ kinh thể ẩn chứa khiến tất cả tu sĩ một giới chìm trong ngạc nhiên thán phục.

Bắt đầu từ bên ven dòng sông màu máu trên không Thiên Tinh Đình có thể nhìn thấy rất nhiều cái khe không gian sinh ra và tan biến, phóng ra từng luồng uy năng vũ trụ nguyên thủy.

Dưới ánh mắt chăm chú của những tu sĩ còn lại, những con thuyền màu xám chứa tu sĩ tinh anh mạnh nhất của Chu Vương Triều dần khuất trong tầm nhìn.

Theo độ cao không ngừng gia tăng, sự kéo dài của thần thức bị trói buộc càng ngày càng lớn.

Trên con sông màu máu trên trời cao vài chục vạn dặm Thiên Tinh Đình, một trăm con thuyền màu xám trôi thật nhanh, khi tốc độ đạt đến một mốc nào đó, gia tốc cũng dần ổn định.

- Con sông màu máu này thật đúng là kỳ lạ. Chúng ta đã ở một độ cao khủng bố như thế nhưng trọng lực không gian ảnh hưởng đến lại biến hóa không lớn. Nếu dưới tình huống bình thường, trọng lực không gian của độ cao này đủ để ép một cường giả cấp Phủ chủ thành bột mịn.

Lạc Hà ngạc nhiên thán phục nói, cũng nói ra nghi hoặc trong lòng những tu sĩ còn lại.

Con thuyền chở Trương Hằng cách Lạc Hà không xa. Hắn ngưng mắt nhìn cuối dòng sông màu máu, thở dài:

- Huyết Sát chủ động phủ ở trên trời cao vài ngàn vạn dặm của Đông Vân đại lục, cũng là cái đích mà dòng sông màu máu muốn mang chúng ta đến. Đừng nói là mấy ngàn vạn dặm trời cao, cho dù chỉ mấy trăm vạn dặm cũng không phải là nơi tu sĩ Đại Thừa Kỳ có khả năng chạm đến. Trừ khi là linh ngộ pháp tắc không gian vượt xa người thường.

- Dòng sông màu máu này chẳng những có được lực lượng kinh thể hải tặc còn ẩn chứa quy tắc thiên địa kỳ diệu, hóa giải trọng lực không gian khủng bố kia ước chừng 90% trở lên. Bởi vậy có thể thấy được, Huyết Sát Thần Đế an bài một bố cục như thế, thần thông nghịch thiên cỡ nào?

Người lên tiếng là Uyên Hồng trong trận doanh Huyền Long Đại Vương. Thân thể hắn màu vàng đất, tản mát ra một cỗ khí tức nặng nề cổ xưa, thanh âm như chuông đồng.

Bất luận kẻ nào nhìn thẳng vào hắn đều có một loại ảo giác đối mặt với Thập Vạn Đại Sơn.

Những nhân vật cấm kỵ này đứng trên thuyền nhỏ màu xám, nói chuyện với nhau ngược lại rất nhàn nhã.

Hạng người Phủ chủ, Độ Kiếp thì lộ vẻ mặt ngưng trọng, bộ dạng phòng bị nghiêm ngặt, nhìn tình huống bốn phía chung quanh chỉ sợ có dị biến gì.

Trên thực tế, bọn họ lo lắng cũng không dư thừa. Ngay cả đám người Huyền Long Đại Vương, Âm Dương tán tiên cũng có tâm lý chuẩn bị như vậy. Chỉ là, cường giả đỉnh tự nghĩ thực lực thông thiên, không sợ khiêu chiến bình thường.

- Với tính cách của Huyết Sát Thần Đế, hẳn sẽ để chúng ta bình yên từ con sông màu máu này tới chủ động phủ sao?

Hai mắt Trương Hằng thâm thúy vô ngần, nổi lên ánh vàng nhàn nhạt, khóe miệng hơi nhếch lên một độ cong như cười như không.

Quả nhiên khi những con thuyền này chạy lên tới độ cao trăm vạn dặm, trên dòng sông gió yên sóng lặng buồn tẻ vô vị đã xảy ra một ít biến hóa.

Đầu tiên, trên con sông màu máu này lộ ra từng khối tinh thạch màu máu bên nhon, không biết từ chỗ nào mọc ra.

Nhưng tinh thạch bên nhon này tỏa ra sáng bóng sắc bén khiến chúng tu sĩ không dám coi thường.

Một tu sĩ cấp Phủ chủ nhìn một khối tinh thạch bên nhon bên cạnh thấy khó chịu, cách không bỏ ra một chưởng.

Ầm! Rắc-

Tinh thạch bên nhon kia không cứng rắn như trong tưởng tượng, lập tức vỡ ra từng mảnh, hóa thành một vùng quang lưu màu máu.

Ông!

Nơi vốn mọc ra tinh thạch bên nhon đó sinh ra một lốc xoáy màu máu cường đại, một cỗ lực lôi kéo kinh khủng truyền ra.

- Không tốt!

Cường giả cấp Phủ chủ này sắc mặt đại biến.

- A!

Sau một tiếng kêu gào thảm thiết, cường giả cấp Phủ chủ này cùng với con thuyền bị lốc xoáy màu máu lôi kéo vào không hề có sức chống cự.

Chi chi!!!

Trong lốc xoáy màu máu phát ra một tràng tiếng vang quái dị, toát ra những bọt khí màu máu. Tên cường giả cấp Phủ chủ kia trong giây lát hóa thành một đoàn máu loãng.

Khí huyết tinh tăng lên!

Ánh mắt tu sĩ còn lại thoáng ngưng, nhìn về phía tinh thạch bên nhon lộ ra kiêng kỵ thật sâu, mỗi người đều thật cẩn thận chỉ sợ đi vào vết xe đổ.

Ngay cả chúng cường giả đỉnh của một giới cũng không dám tùy tiện đi trên chốc những tinh thạch bên nhon mà yếu ớt vô cùng này.

Lúc mới bắt đầu, số lượng tinh thạch màu máu trên dòng sông thoạt nhìn khá thừa thớt.

Nhưng theo thời gian trôi qua, số lượng tinh thạch màu máu không ngừng gia tăng, rất nhanh tạo thành khó khăn nhất định cho việc đi lại của những con thuyền màu xám.

- Tốc độ thuyền nhanh như vậy, nếu như đụng vào một khối tinh thạch trong đó, vậy...

Không ít tu sĩ kinh hãi run sợ. Nếu đụng vào tinh thạch màu máu kia, cho dù có thể may mắn không chết nhưng đã mất thuyền thì bọn họ cũng rất khó sinh tồn ở nơi này được bao lâu.

Nhưng tốc độ của con thuyền màu xám không bị khống chế lại còn tăng lên không ngừng, tinh thạch màu máu trong dòng sông phía trước mắt cũng không giảm mà tăng.

Trương Hằng đứng trên thuyền, Vân Dịch đứng cạnh hắn, tinh thạch màu máu phía trước chính diện thẳng tới, tốc độ không chậm.

Hô!

Trên người Trương Hằng sinh ra một cỗ lực lượng vô hình thay đổi góc độ của con thuyền, do đó né tránh được vận rủi và chạm với tinh thạch màu máu.

Chúng tu sĩ khác cũng thông qua các loại thủ đoạn như pháp thuật khiến thuyền nhỏ vào thời khắc máu chốt phát sinh thay đổi, né tránh tinh thạch màu máu.

Nhưng theo tốc độ thuyền nhỏ tăng lên mãnh liệt, tinh thạch màu máu trong tầm nhìn gần như sao băng ập tới.

Vù~~

Vù! Vù—

Với tốc độ tương đối mà nói, những khối tinh thạch màu máu này giống như sao băng mang theo vận rủi ập tới chúng tu sĩ như tia chớp.

Những tu sĩ tinh anh của Chu Vương Triều này đều tập trung tinh thần, sử dụng thần thông cùng pháp thuật khiến con thuyền màu xám không ngừng chéch đi hoặc là thay đổi góc độ chạy.

Nhưng tốc độ của thuyền nhỏ nhanh như vậy, tinh thạch màu xám “Vù vù” ập thẳng vào mặt, chung quy có một số tu sĩ khó thể né tránh!

Ầm!

Rắc!

Một tu sĩ Độ Kiếp Kỳ khổng chế thuyền không kịp né tránh một khối tinh thạch.

Tinh thạch màu máu trong nháy mắt tan thành nhiều mảnh!

- Chạy mau!

Vị tu sĩ Độ Kiếp Kỳ này phản ứng cực nhanh, trên người nổi lên một kiện Linh bảo phòng ngự thượng phẩm, bộc phát ra tốc độ 200%, ý đồ chạy thoát vận rủi.

Đáng tiếc chính là trên không dòng sông màu máu này lại không phải bình thường.

Nơi này tồn tại Lĩnh vực cấm bay!

Cho dù người có thực lực thông thiên, có thể ngăn cản lực lượng của Lĩnh vực cấm bay nhưng mà tốc độ lại không bằng 1/10 bình thường.

Tất cả tu sĩ không có ai dám nói mình có thể hoàn toàn bất chấp Lĩnh vực cấm bay này, ảnh hưởng của nó đối với chúng tu sĩ là cực lớn.

Ông!

Lốc xoáy màu máu như vận rủi sinh ra. lực hút cường đại không thể ngăn cản đem tên tu sĩ Độ Kiếp Kỳ kia cùng với con thuyền hất đứng hút vào trong.

Sau một tiếng gào thê lương thảm thiết, một cường giả Độ Kiếp Kỳ tung hoành Chu Vương Triều đi vào vết xe đổ.

Trong lòng chúng tu sĩ còn lại rung động nhưng không có thời gian đi xem ai chết và chết như thế nào.

Bọn họ tập trung tất cả tinh lực ứng phó với “Sao băng máu” dường như vô cùng tận kia.

Vù vù!

Vù Vù Vũ ~~

Bên tai truyền đến tiếng xé gió của sao băng màu máu gào thét mà đến.

Ầm! Rắc!

Qua một đoạn thời gian lại có hai con thuyền chết dưới sao băng vận rủi, đồng dạng không có bao nhiêu sức phản kháng.

Vù vù!

Cũng không biết qua thời gian bao lâu. số lượng Sao băng máu giảm bớt một chút, không bằng một nửa lúc nhiều nhất. Độ rộng của dòng sông ở phía trước cũng lớn dần.

Hô!

Chúng tu sĩ thở phào nhẹ nhõm, thần kinh căng thẳng hơi thả lỏng một chút.

Giờ phút này đám người Trương Hằng cũng phát hiện chiều rộng của mặt sông màu máu hơi tăng lên.

- Đường như chúng ta đã đi được một phần tư chiều dài dòng sông màu máu.

Kim Bằng Yêu Thánh Vương trầm mặc đã lâu. mắt nhìn phương xa, nói với giọng điệu không xác định.

Một phần tư.

Thần kinh của chúng tu sĩ còn lại vừa mới thả lỏng lại căng thẳng.

Hiện tại mới đi được một phần tư quãng đường của dòng sông màu máu, có thể nói là nhiệm vụ nặng nề mà đường còn xa. phía trước còn có thể có nguy cơ gì thì không thể đoán trước.

Trương Hằng hơi hít mắt lại, cẩn thận nhìn về phía trước dòng sông màu máu đang rộng dần ra.

Chúng tu sĩ cảm quan linh mẫn cũng cảm thấy được cái gì, đều yên tĩnh hết lại.

Máu tanh.

Một mùi máu tanh đáng sợ đang chậm rãi tới gần.

Ba ba!

Có thể nhìn thấy sóng máu nhấp nhô rung chuyển trên dòng sông màu máu ở gần sát.

Vô hình trung, dường như có sự vật gì khủng bố đang tới gần chúng tu sĩ.

Hô!

Gần trăm con thuyền màu xám chạy nhanh, sóng máu nhấp nhô càng lúc càng lớn.

Đột nhiên phía trước truyền đến từng tràng tiếng giết chóc hỗn loạn thần trí.

Vừa nghe thanh âm này, Trương Hằng cùng Vân Dịch nhìn nhau, đều thấy được gì đó từ trong mắt đối phương.

Hống! Hống! Hống!

Lần này tiếng gầm gừ chấn nhiếp kinh hồn lại truyền đến vô cùng rõ ràng, dòng sông màu máu run rẩy mãnh liệt.

Ầm!

Ở phía trước ngoài mấy vạn dặm, huyết quang tận trời, những con quái vật màu máu chủng loại khác nhau từ trong Huyết Hà nhảy ra, chính diện ập tới chúng tu sĩ.

- Đó là...

Chúng cường giả thất sắc.

Chỉ thấy đập vào mắt là quái vật màu máu đông nghịt ủa tới.

Hình thái những quái vật màu máu này khác nhau, có loại như cá bình thường, dài đến mấy trượng, có loại như xà mãng, miệng phun lưỡi rắn, độ dài không giống nhau, có loại như hổ lang, lộ ra răng nanh nhọn hoắt và miệng đỏ lòm, cũng có loại như quái thú tiền sử khổng lồ, che phủ trời đất, một ngón út có thể di chết một người.

Trong cơ thể những quái vật màu máu lớn nhỏ chủng loại không giống nhau này đều có lực lượng tương tự Huyết Hà, trong mắt đều lộ huyết quang hung lệ không chút sợ hãi đánh về hướng chúng cường giả một giới, bất kể người là Phủ chủ, Độ Kiếp hay là Tấn tiên, Đại Thừa.

Nói ngắn gọn, những quái vật màu máu này bị giết chóc không chế tâm thần, không phải sinh mệnh bình thường. Ý nghĩa duy nhất của sự tồn tại của chúng chính là giết chóc!

- Số lượng của quái vật màu máu này cũng quá nhiều, thực lực ít nhất đều là Hợp Thể hậu kỳ trở lên.

Không ít tu sĩ kinh hãi run sợ.

Đối mặt với quái vật màu máu đông nghịt vô tận, đối là bất kỳ kẻ nào cũng thấy đau đầu.

Đồng thời, nơi này là Linh vực cấm bay trên dòng sông màu máu, không nói không thể chạy trốn mà ngay cả thuyền dưới chân cũng không thể để mất.

Hống! Hống!

Tiếng gầm gừ không ngừng, càng nhiều quái vật màu máu trồi lên mặt nước.

- Các vị tinh anh của Chu Vương Triều, đường ra hiện tại duy nhất chính là mở một đường máu.

Huyền Long Đại Vương ánh mắt nghiêm nghị, lạnh lùng nhìn quái vật màu máu vô tận phía trước mặt, lên tiếng kêu gọi:

- Mọi người cùng nhau giết!

-o0o-

701. Chương 631: Giết Chóc Tinh Hạch

Vào giờ khắc này, Huyền Long Đại Vương được xưng là lực lượng đệ nhất Chu Vương Triều đột nhiên đứng ra, thanh âm đầy bá đạo cùng tự tin vang lên.

Đối mặt với quái vật màu máu hàng ngàn hàng vạn đông nghịt, không ít tu sĩ đều hoảng hốt.

Mà lời kêu gọi của Huyền Long Đại Vương lại là lực lượng cực lớn cổ vũ sĩ khí.

- Cùng nhau giết!

Những tu sĩ cấp Phủ chủ, Độ Kiếp Kỳ lập tức khôi phục lại từ trong khủng hoảng, tràn ngập ý chí chiến đấu.

Trong mắt Trương Hằng hiện lên một tia dị sắc, không nghĩ tới Huyền Long Đại Vương lại có một chiêu như vậy.

Tuy nhiên ngẫm lại cũng đúng. Đối mặt với nhiều quái vật màu máu thực lực không tầm thường như vậy cũng không phải một hai cường giả nhân giới có khả năng ứng phó. Cho dù có thể qua được, kết quả là tiến vào Huyết Sát chủ động phủ chân chính cũng không giữ được bao nhiêu tinh lực.

Hiện tại biện pháp tốt nhất là đoàn kết nhất trí chung tay đối phó đại quân quái vật màu máu.

Hống! Hống! Hống!

Vô số quái vật màu máu lớn nhỏ khác nhau đập sóng máu vọt về bên này, đông nghịt như châu chấu đầy trời.

- Giết!

Dẫn đầu ra tay là hơn chục vị cường giả cấm kỵ, giơ tay nhắc chân mang theo thiên uy lớn lao.

Phốc! Phốc!

Huyết quang bắn ra, không ít quái vật màu máu bị trực tiếp đánh thành thịt nát, hòa vào trong dòng sông màu máu.

Ừng ục! Ủng ục~

Sau khi những quái vật màu máu chết đi, thi thể hòa vào trong Huyết Hà, bắt đầu quay cuồng không ngừng, điên cuồng hấp thu lực lượng màu máu.

Ầm! Ầm! Ầm!

Sau một lát, những quái vật màu máu vừa mới chết đi lại đập sóng máu đứng lên.

Chết mà sống lại!

Sắc mặt chúng tu sĩ tái dại!

Này còn đánh gì nữa?

Những quái vật màu máu đã chết có thể thông qua lực lượng khổng lồ ẩn chứa trong Huyết Hà để sống lại.

- Điều này sao có thể?

Ngay cả cường giả cấm kỵ đều hít sâu một ngụm khí lạnh.

- Thật sự giết không chết?

Trong đôi mắt thâm thúy của Trương Hằng hơi nổi lên hào quang màu vàng nhạt, nhìn thấu biến hóa trong dòng sông màu máu.

Đến một lúc, hắn đột nhiên khoát tay. Một đạo hào quang màu vàng nhỏ bé lóe lên bắn ra, đánh trúng một con quái vật màu máu hình rắn.

Phốc!

Thân thể quái vật màu máu hình rắn này bị xuyên thủng một lỗ thật nhỏ, ngay sau đó tan thành nhiều mảnh hòa vào trong Huyết Hà.

Tuy nhiên kỳ quái chính là quái vật màu máu hình rắn vừa chết đi này cũng không chết mà sống lại giống lúc trước.

-Ồ?

Không ít tu sĩ với ánh mắt nghi hoặc nhìn phía Trương Hằng, hy vọng được hắn giải đáp.

Chính vào lúc này chúng cường giả nhân loại cùng quái vật màu máu đông nghịt đã triển khai giao phong chính diện.

- Những quái vật màu máu này không có linh hồn, chính thức khống chế chúng nó chính là cội nguồn giết chóc trong cơ thể.

Trương Hằng duỗi tay hút một con quái vật màu máu hình chuột vào trong tay sau đó dùng sức bóp lại.

Rắc!

Con quái vật màu máu này dù có thực lực Hợp Thể đại viên mãn, thân thể cũng rất mạnh mẽ nhưng ở trước mặt Trương Hằng vẫn không hề có sức phản kháng, lập tức vỡ vụn.

Cuối cùng, Trương Hằng đột nhiên xòe tay, bày ra cho những tu sĩ khác xem.

- Đó là...

Chúng tu sĩ phân ra một bộ phận tâm thần đến xem thứ trong tay Trương Hằng.

Sau khi cẩn thận nhìn bọn họ mới có thể phát hiện trong lòng bàn tay Trương Hằng có một viên tinh thể màu máu cực kỳ nhỏ bé.

- Đây là cội nguồn giết chóc cũng là một loại khác của tinh thần thể ngưng tụ, tương đương với linh hồn của sinh linh bình thường. Chỉ cần bóp nát nó, những quái vật màu máu này sẽ mất cơ hội chết mà sống lại.

Trong mắt Trương Hằng chợt lóe lãnh quang, đột nhiên nắm chặt tay.

Rắc!

Lập tức viên tinh thể màu máu nhỏ bé này vỡ vụn trong tay hắn.

Ngay sau đó thi thể của quái vật màu máu hình chuột kia rơi vào trong Huyết Hà cùng không sống lại nữa.

- Thì ra là nguyên nhân này!

Chúng tu sĩ đột nhiên hiểu được, không khỏi cảm thấy bội phục đối với quan sát tỉ mỉ của Trương Hằng.

- Thì ra là tinh hạch do giết chóc tinh thần ngưng tụ.

Cửu U Ma tôn cười lạnh một tiếng, hắc mang trong hai tròng mắt sâu thẳm chợt lóe, một đạo phích lịch vô hình đánh trúng một hai con quái vật màu máu.

Ầm!

Hai quái vật màu máu kia thân thể không tổn thất gì nhưng cội nguồn giết chóc trong cơ thể lại bị phá hỏng, hai mắt vô thần ngã vào trong Huyết Hà, cũng không sống lại.

Những nhân vật đỉnh cấp khác cũng giật mình tỉnh ngộ, lần lượt đích thân thử đều thành công giết chết một hai con quái vật màu máu.

Trong số này, pháp quyết do Pháp Thiên lão tăng thi triển là kỳ quái nhất. Cũng không thấy lão ra tay, chỉ thấy trong miệng niệm vài câu, một con quái vật màu máu ở xa xa lập tức chết đi.

Đối với tu sĩ Đại Thừa Kỳ mà nói một ý niệm có thể quyết định tính mạng của một tu sĩ đỉnh cấp bình thường, tinh hạch ngưng tụ tinh thần giết chóc kia tương đương với những thứ như Nguyên Anh, có giấu sâu tới đâu cũng dễ dàng bị xem nhẹ.

Một khi phát hiện ra manh mối, hơn chục nhân vật cấm kỵ giết chết quái vật màu máu giống như bằm củ cải vậy.

- Mọi người đồng tâm hiệp lực giết sạch đám quái vật này, nếu không chúng ta sẽ rất khó tới Huyết Sát chủ động phủ!

Thanh âm sang sảng của Huyền Long Đại Vương lại vang lên.

Dưới sự kêu gọi của hắn, hơn một trăm bảy mươi tu sĩ tinh anh còn lại của Chu Vương Triều đồng loạt động thủ, thuận theo Huyết Hà đánh về phía trước.

Phốc Phốc Phốc —

Giết chóc không ngừng. Bởi vì có nhiều cường giả cấm kỵ như vậy tọa trấn, chúng tu sĩ hợp lực công kích ngược lại thuận lợi vô cùng, giống như bằm củ cải đem quái vật màu máu thành mảnh đưa tới địa ngục.

Vân Dịch đứng ở bên cạnh Trương Hằng, lúc giết chết quái vật màu máu thì mặt hắn lộ vẻ suy tư.

- Người có ý tưởng gì?

Trương Hằng mỉm cười hỏi, dường như xem thấu tâm tư của Vân Dịch.

- Đệ tử chỉ là cảm thấy những giết chóc tinh thần hạch này có lẽ có chút hữu dụng đối với đệ tử.

Vân Dịch do dự nói.

- Suy nghĩ của người không sai. Không bằng hôm nay thu thập nhiều giết chóc tinh hạch một chút, ngày sau có lẽ sẽ có trợ giúp đối với người.

Trương Hằng cười nói.

Dứt lời tốc độ giết quái vật màu máu của hai người tăng lên rất nhiều.

Có điều bất đồng chính là hai thầy trò Trương Hằng chỉ thu lấy giết chóc tinh hạch của những quái vật màu máu, để mặc thi thể tự sinh tự diệt.

Lạc Hà, Cổ Thương CŨNG phát hiện tình huống này không khỏi lên tiếng hỏi.

- Để chúng ta trợ giúp người một tay.

Lạc Hà cười ha hả cùng cổ Thương trợ giúp Vân Dịch thu thập giết chóc tinh hạch.

Giết chóc tinh hạch đối với tu sĩ bình thường mà nói thì không có nhiều tác dụng nhưng Vân Dịch là Huyết Sát Quân Vương tu luyện công pháp Huyết Ma Đạo. Nếu hắn cảm giác vật này hữu dụng với mình vậy hơn phân nửa là đúng.

Hành vi của bốn người Trương Hằng lập tức khiến tu sĩ khác chú ý.

Trong đó một vị tu sĩ Huyết Ma Đạo Độ Kiếp Kỳ của Thiên Ma Uyên không khỏi bình tĩnh đại ngộ, vội vàng thần thức truyền âm với Cửu U Ma tôn:

- Ma tôn đại nhân. Những giết chóc tinh hạch này đối với tu sĩ Huyết Ma Đạo chúng ta mà nói hẳn là có tác dụng không nhỏ.

Đúng lúc này Vân Dịch bên cạnh Trương Hằng đột nhiên nuốt một viên giết chóc tinh hạch vào miệng.

- Vân Dịch, người...

Trương Hằng giật mình bởi động tác của hắn.

Sau khi Vân Dịch nuốt viên giết chóc tinh hạch này vào, dòng sông màu máu ở sâu trong linh hồn ầm ầm nổ vang.

Ngay sau đó, giết chóc tinh hạch hóa thành dòng lực lượng màu máu đặc thù nhỏ bé, tiến vào nơi sâu trong linh hồn Vân Dịch dung hợp với dòng sông màu máu nơi đó.

Hống!

Hai mắt Vân Dịch huyết quang bùng lên, trên người phóng ra một cỗ khí giết chóc tận trời, vượt xa quái vật giết chóc ở gần đó.

702. Chương 632: Nguy Cơ Tiềm Ẩn

Lập tức Vân Dịch liền giống như một con huyết quái giết chóc (quái vật màu máu), trên người tràn ngập huyết quang giết chóc đáng sợ, khí huyết tinh xâm nhập thẳng vào linh hồn khiến tâm thần của một số cường giả cấp Phủ chủ ở đây rung động.

Không chỉ như thế, cỗ khí giết chóc kinh thiên trên thân Vân Dịch thậm chí còn khiến đám quái vật màu máu phụ cận sinh ra lòng sợ hãi, công kích và di chuyển hơi lộ vẻ do dự.

- Vân Dịch, người có cảm giác gì?

Trương Hằng đứng cạnh hắn. thần sắc ngưng trọng hỏi.

- A!

Vân Dịch đột nhiên đưa tay ôm đầu. huyết quang trong mắt co rút thu lại, trên mặt lộ ra vẻ thống khổ vô cùng.

- Vân Dịch!

Trương Hằng cảm nhận được vài tia không ổn. không khỏi khẽ quát một tiếng, ẩn chứa tinh thần ý chí nhàn nhạt.

- Sư tôn... Ta không sao!

Sắc mặt Vân Dịch khôi phục bình thường nói với sư tôn. dòng sông màu máu ở sâu trong linh hồn đột nhiên gió êm sóng lặng.

Sau khi Trương Hằng xác định Vân Dịch không có việc gì, sắc mặt hơi dịu lại, trách cứ:

- Vừa rồi sao người lại mạo muội nuốt một viên giết chóc tinh hạch hả? Hiện tại có cảm giác như thế nào?

- Sư tôn. Vừa rồi đồ nhi không thể khống chế, nhìn thấy giết chóc tinh hạch thì cảm thấy thân thiết dị thường cho nên mới không kìm được nuốt một viên vào. Vừa rồi tâm thần ta bị giết chóc tinh thần ngoại lai xung kích, hiện tại đã không sao rồi.

Vân Dịch thành thật giải thích.

Cuối cùng hần nhắm mắt lại cảm thụ biến hóa thân thể mình, hơi ngạc nhiên vui mừng nói:

- Tu vi của ta lại tăng lên một khoảng lớn. chỉ là quá trình tăng lên rất là khó chịu.

Trương Hằng thuận tay giết chết mấy con quái vật màu máu ở gần và thu thập tinh hạch, gật đầu nói với Vân Dịch:

- Xem ra thứ này quả thật có ích rất lớn đối với người. Hiện tại tốt nhất không nên dùng quá nhiều, nếu không có khả năng gây ra Thiên kiếp...

- Thiên kiếp!

Vân Dịch chấn động tâm thần, vội vàng nói:

- Đồ nhi hiểu được. Không thể tiếp tục dùng, bằng không có khả năng ta sẽ tấn chức đến Độ Kiếp trung kỳ. Nếu như thế sẽ gặp lần Thiên kiếp thứ hai.

Giờ phút này trong hoàn cảnh tràn ngập nguy cơ vô tận nơi dòng sông màu máu này, nếu lại độ Thiên kiếp vậy hậu quả quả thật là không thể tưởng tượng!

Ở một bên khác, một vị tu sĩ Huyết Ma Đạo Độ Kiếp Kỳ trong ba Ma quân dưới trướng Cửu U Ma tôn cùng nảy sinh lòng tham với giết chóc tinh hạch, cũng phản ứng tình huống với Ma tôn đại nhân.

- Xem tình huống, vật này đối với tu sĩ Huyết Ma Đạo có tác dụng không nhỏ.

Cửu U Ma tôn lãnh đạm, trầm ngâm nói:

- Vậy bản tôn trợ giúp người kiếm giết chóc tinh hạch nhiều một chút, nói không chừng sau này Thiên Ma Uyên ta có thể có thêm một vị tu sĩ Đại Thừa Kỳ.

Ngay sau đó hần lại hạ lệnh với tu sĩ dưới tay:

- Lúc các người giết chết quái vật màu máu này phải chú ý thu thập giết chóc tinh hạch trong cơ thể chúng.

- Vâng, Ma tôn đại nhân!

Chúng tu sĩ trận doanh của hần nói hòa theo. Lần này cường giả của Thiên Ma Uyên tới cũng không ít, hạng Phủ chủ Độ Kiếp có chừng mười mấy người.

- Cảm tạ Ma tôn đại nhân.

Lão già Huyết Ma Đạo này lộ vẻ cảm động nói. Hình tượng vốn có của hần vốn cực kỳ cùng hung cực ác, giờ phút này thật giống như một con cừu ngoan ngoãn, mặt mũi hiền lành bộ dạng vô hại.

Cửu U Ma tôn tính tình lãnh đạm, sau khi nói xong liền giúp hần nhanh chóng thu hoạch giết chóc tinh hạch.

Như vậy, ngoài phe Trương Hằng thì trận doanh Cửu U Ma tôn cũng bắt đầu đại lượng thu hoạch giết chóc tinh hạch.

về phần những tu sĩ khác cũng tùy tiện thu thập một ít. Bởi vì tinh hạch ẩn chứa giết chóc tinh thần cường đại, ảnh hưởng thần trí, nếu mang quá nhiều trên người nói không chừng sẽ dẫn phát tâm ma.

Thời gian từng chút trôi đi, chúng tu sĩ bắt đầu đầu ra đầy chém giết quái vật màu máu cuộn cuộn không ngừng, có hơn chục cường giả cầm kỳ tọa trấn, số lượng quái vật màu máu tuy nhiều nhưng cũng không đáng sợ.

Không biết trải qua bao lâu, Kim Bằng Yêu Thánh Vương ngưng mắt nhìn về phía cuối dòng sông màu máu, lên tiếng:

- Chúng ta đã vượt qua một nửa quãng đường của dòng sông màu máu.

- Đã đi được một nửa?

Tâm thần chúng tu sĩ run lên, chỉ cần kiên trì thêm một đoạn thời gian bọn họ có thể tới Huyết Sát chủ động phủ mê người nhất trong truyền thuyết Chu Vương Triều.

Dọc theo đường đi, ba nhân vật cầm kỳ bên phía Trương Hằng ra tay, đạt được giết chóc tinh hạch tuyệt đối là khổng lồ, trong đó có hơn nửa đều đặt trong tay Vân Dịch.

Trong tay Vân Dịch có nhiều giết chóc tinh hạch như vậy, trong lòng kích động không thôi nhưng lại khổng chế ý tưởng cắn nuốt.

Ở một bên khác, tu sĩ Huyết Ma Đạo dưới trưởng Cửu U Ma tôn kia nói:

- Ma tôn đại nhân, ta muốn thử ăn một viên giết chóc tinh hạch.

Cửu U Ma tôn gật đầu nói:

- Ừm, người thử ăn một viên đi. Nếu như có tác dụng, vật này nhất định có thể vì Thiên Ma Uyên ta bồi dưỡng ra một đồng lớn tu sĩ Huyết Ma Đạo.

Tu sĩ Huyết Ma Đạo Độ Kiếp Kỳ kia cảm thấy mừng rỡ, khẩn cấp ăn vào một viên giết chóc tinh hạch.

Vừa rồi Vân Dịch ăn một viên giết chóc tinh hạch thực lực tăng nhiều, hắn nhìn thấy rõ ràng vô cùng. Tuy rằng dường như quá trình đó có chút thống khổ nhưng hắn tự cho là tu sĩ Độ Kiếp hậu kỳ, công lực thâm hậu hơn Vân Dịch rất nhiều, ăn vào một hai viên hắn là không có vấn đề gì lớn.

Hô!

Hắn há miệng, giống như Vân Dịch nuốt vào một viên giết chóc tinh hạch.

Sau khi ăn vào, hắn nhắm mắt lại bắt đầu dùng pháp lực trong cơ thể hấp thu lực lượng Huyết Sát trong tinh hạch.

Nhưng ngay sau đó, hai mắt hắn đột nhiên đỏ bừng, mặt lộ vẻ dữ tợn, cơ bắp toàn thân bành trướng một hồi, răng đánh lập cập, cả người bao phủ trong một tầng huyết vụ khủng bố.

- A! Giết!!!

Tu sĩ Huyết Ma Đạo này trực tiếp từ trên thuyền nhảy ra, mang theo một cỗ lực lượng Huyết Ma Đạo khổng lồ đánh một quyền về phía tu sĩ bên cạnh.

- Người... Người muốn làm gì?

Người bên cạnh hắn là tu sĩ Thiên Ma Uyên cùng trận doanh, thấy đồng bọn đánh về phía mình thì không khỏi thất kinh.

- Giết!

Hắn hoàn toàn bị giết chóc khổng chế, tẩu hỏa nhập ma, lực lượng toàn thân đột nhiên bùng nổ, đánh trúng tu sĩ bên cạnh.

Ầm!

Tên tu sĩ kia vội vàng tế Linh bảo phòng ngự thượng phẩm ra hộ thể, thân thể bị đánh bay ra ngoài sau đó chìm vào trong Huyết Hà, hơi chút nhao lên rồi biến mất tăm.

- Giết giết!

Tu sĩ Huyết Ma Đạo Độ Kiếp Kỳ ăn giết chóc tinh hạch lại nhắm về phía tu sĩ Thiên Ma Uyên gần đó.

- Muốn chết!

Bên cạnh hắn vang lên một thanh âm lạnh băng, người lên tiếng không phải Cửu U Ma tôn mà là một thiếu niên lãnh khốc hắc bảo.

Thiếu niên hắc bảo này như U linh xuất hiện bên cạnh hắn khê khàng đánh ra một chưởng, hắc quang sâu thẳm hóa thành một chùm tia sáng xuyên thủng thân thể hắn.

Ngay sau đó, thiếu niên hắc bảo một cước đạp lên ngực hắn.

Rắc!

Thân thể của tu sĩ Huyết Ma Đạo Độ Kiếp Kỳ này vỡ ra từng mảnh, bị đạp ngã nhào vào trong dòng sông màu máu.

Toàn bộ quá trình sạch sẽ lưu loát, giống như đầu bếp thái rau vậy.

Sau khi làm xong hết thấy, thiếu niên hắc bảo về mặt thần nhiên về tới trên thuyền của mình.

- Ồ? Khi nào thì Thiên Ma Uyên xuất hiện một nhân vật như vậy? Giết chết một gã tu sĩ Độ Kiếp Kỳ cùng cấp thoải mái như vậy, mà còn là cường giả Huyết Ma Đạo.

Tu sĩ chung quanh không khỏi tò mò, đại bộ phận tu sĩ cũng sinh ra lòng kiêng kỵ với hắn.

- ừm, người làm không tồi.

Cửu U Ma tôn lên tiếng tán thưởng.

Giết chết một gã cường giả cùng trận doanh, Cửu U Ma tôn chẳng những không trách tội mà còn lên tiếng tán thưởng.

Thiếu niên hắc bảo khoe miệng mỉm cười, gật gật đầu với Cửu U Ma tôn tỏ vẻ tôn kính.

Một khúc nhạc đệm nho nhỏ như vậy rất nhanh liền trôi qua, chúng tu sĩ lại tiếp tục tiến về phía trước.

Trương Hằng hết sức tò mò nhìn về phía thiếu niên hắc bảo, trong mắt nổi lên ánh vàng nhàn nhạt, giống như vàng mặt trời mới nhú muốn hòa tan vùng băng tuyết.

Thiếu niên hắc bảo tâm sinh cảm ứng, thân hình thoáng cứng đờ, ngoái đầu nhìn về phía Trương Hằng, trên mặt hiện lên một tia dị sắc.

- Vị tiểu huynh đệ này thật lạ mặt, có phải là tu sĩ Thiên Ma Uyên?

Trương Hằng vẻ tò mò hỏi, khoe miệng lại nổi lên ý cười làm người ta khó thể nắm lấy.

- Tại hạ Hình Cảnh, nhiều năm qua ẩn cư ở Chu Vương Triều, gần đây mới đầu nhập vào Ma tôn đại nhân.

Trên mặt thiếu niên hắc bảo vô tình có ý lộ ra một tia hoảng hốt, ném ánh mắt về phía Cửu U Ma tôn.

- Ha ha, lại là một cường giả lánh đời.

Trương Hằng khẽ cười một tiếng, trong ngôn ngữ lộ ra vài tia trào phúng.

Lúc trước, khi hắn đoạt thuyền gặp phải một tu sĩ Độ Kiếp Kỳ áo bào xanh tên là Tôn Húc Khải, cũng tự xưng là tu sĩ lánh đời.

Hiện tại... Ánh mắt Trương Hằng thoáng liếc qua, phát hiện tên tu sĩ Độ Kiếp Kỳ áo bào xanh kia nghiêm nhiên trong trận doanh Thiên Tinh Đình, cảm nhận được ánh mắt của Trương Hằng, thần sắc có chút trốn tránh.

Đúng lúc này, sắc mặt Cửu U Ma tôn trầm xuống, nhìn sang đậm mạc nói:

- Trương Hằng. Người ý vào thực lực thông thiên một giới liền muốn ức hiếp hậu bối Thiên Ma Uyên ta sao? Hành vi như thế cùng tu vi và danh vọng của người không xứng chút nào.

- Ma tôn nghĩ nhiều rồi, Trương mỗ chỉ tò mò mà thôi.

Trương Hằng cười ha ha một tiếng, cũng không tiếp tục truy đến cùng.

Giọng điệu Cửu U Ma tôn tuy rất cứng rắn nhưng trong ngôn ngữ có ý lùi bước, Trương Hằng cũng không muốn chọc nhiều cường địch trong Huyết Sát chủ động phủ.

- Lời nói cử chỉ của Trương Hằng này thật sự quái dị, khó thể nắm lấy...

Huyền Long Đại Vương bắt động thanh sắc nhìn tình huống bên đó vào trong mắt, hướng về một người khô gầy bao phủ dưới nón tre ở trên một con thuyền bên cạnh.

- Người này quả thật đáng sợ, không biết hắn có nhìn ra thân phận của ta không?

Dáng người khô gầy dưới nón tre truyền đến thanh âm hơi khàn khàn.

- Ma Chủ đại nhân, ngài đánh giá cao hắn rồi. Ngay cả bốn năm vị cường giả cấm kỵ liên thủ khống chế Hạo Thiên Kính cũng không điều tra đến sự tồn tại của ngài huống chi là một mình Trương Hằng này.

Huyền Long Đại Vương không cho là đúng nói.

- Hơn nữa, có ngài cùng ta liên thủ cộng thêm Uyên Hồng cùng Kim Bằng, thực lực trận doanh chúng ta tuyệt đối là mạnh nhất. Hiện tại ngài chỉ cần che giấu tu vi thật tốt, sau khi tiến vào chủ động phủ tự nhiên có thể tạo ra bất ngờ.

- Được...

Dáng người khô gầy dưới nón tre truyền đến thanh âm như có như không rồi chìm vào im lặng. Mỗi khi có quái vật màu máu đánh qua Huyền Long Đại Vương đều giúp hắn giải quyết trước một bước.

Giờ này các trận doanh đều có trao đổi.

Pháp Thiên lão tăng, Phá Thiên kiếm thánh, Vân Mộng tiên tử... cũng không phải một thân một mình.

Giết chóc không ngừng, gần trăm con thuyền tiếp tục trôi về phía trước. Dưới sự liên thủ của tất cả cường giả, cũng không gặp được nguy cơ gì lớn.

Trương Hằng đứng trên thuyền, mắt hơi nheo lại, lộ vẻ kinh ngạc nói:

- Đây dường như không phù hợp tính cách của Huyết Sát Thần Đế, chỉ phải một ít lâu la đến quấy rầy chúng ta?

Hắn vừa dứt lời lập tức khiến chúng tu sĩ bất mãn.

-o0o-

703. Chương 633: Cấp Bậc Chân Tiên?

Lúc Trương Hằng ở phân động phủ từng có gặp gỡ với phân thân Huyết Sát Thần Đế, có chút hiểu biết đối với tính cách của hắn. Hiện tại đối mặt với tình cảnh như vậy, lại không tin tưởng nói ra lời này.

Hắn vừa dứt lời lập tức khiến chúng tu sĩ bất mãn.

- Đây không phải là rảnh rỗi mua việc vào người sao?

Đối với cường giả không phải cấm kỵ mà nói ứng phó với quái vật màu máu cuộn cuộn không ngừng này đều có chút cổ sức.

Nếu lại tới một ít nhân vật lợi hại hơn, vậy hậu quả...

Không ít tu sĩ chấn động tâm thần, cùng lúc giết chết quái vật màu máu dùng dư quang khóe mắt liếc về dòng sông phía trước, thật đúng là sợ sẽ có thứ gì cường đại hơn tới.

Có lẽ Trương Hằng thật sự có cái miệng quạ đen.

Không lâu sau khi hắn nói ra lời này, dòng sông màu máu ở phía trước ngoài mấy vạn dặm đột nhiên không ngừng rung chuyển, dâng lên sóng lớn trăm trượng.

Ầm!

Một con Huyết sắc Giao Long dài đến mấy ngàn thước từ trong Huyết Hà nhảy ra, trong mắt lóe ra hào quang yêu dị đỏ vàng không chừng, bắn ra phạm vi mười vạn dặm.

Sự tồn tại của nó khiến cho dòng sông màu máu phụ cận hơi vặn vẹo biến hình, vùng ven lại càng sinh ra rất nhiều khe không gian.

Từ khí tức trên người Huyết sắc Giao Long mà xem, thậm chí vượt qua nhân vật cấm kỵ một giới.

Theo sự xuất hiện của nó, trong dòng sông lại ủa ra những đám huyết quái giết chóc thật đông đúc.

Số lượng quái vật màu máu đang không ngừng tăng lên.

Ầm Ầm Ầm —

Dưới sự dẫn dắt của Huyết sắc Giao Long, huyết quái giết chóc vô cùng tận hợp thành một quân đoàn quái vật khổng lồ, với uy thế che phủ trời đất vọt tới trận doanh tu sĩ nhân loại.

- Không tốt!

Tình cảnh như thế lập tức khiến chúng tu sĩ Chu Vương Triều thần sắc đại biến, liên tục kinh hô.

Trước mặt đại quân quái vật cuộn cuộn như vậy, hơn trăm tu sĩ tinh anh của Chu Vương Triều lộ vẻ nhỏ bé vô cùng.

Ông~

Trong đồng tử yêu dị của Huyết sắc Giao Long bắn ra hào quang làm người ta hồi hộp, khiến tâm thần của không ít tu sĩ chấn động.

Khí tức khát máu áp lực chính diện ập vào mặt.

Vô hình trung có một tầng bóng ma bao phủ cả khu vực Huyết Hà.

- Huyết Giao Long thật đáng sợ. Hạ giới lại có thứ cường đại như vậy!

Ngay cả hơn chục nhân vật đỉnh phong một giới đều cảm thấy khiếp sợ.

Quái vật huyết sắc cấp BOSS!

Đây không phải là sợ cái gì thì tới cái đó sao?

Ngay cả Trương Hằng cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, không nghĩ tới lời nói của mình lại quá linh nghiệm như vậy.

Tuy nhiên Trương Hằng cũng không thấy kỳ quái. Dù sao hẳn là tu sĩ thông thiên một giới nắm giữ thần thông Thần Linh Nhãn.

Có một số lúc cho dù Trương Hằng không cố ý đi đoán trước cái gì cũng sẽ sinh ra một ít cảm ứng vô hình.

Huyền Long Đại Vương hung hăng trừng mắt Trương Hằng một cái, hít sâu một hơi, liếc nhìn đại quân quái vật liên miên không ngừng, giọng ngưng trọng nói:

- Các vị tu sĩ tinh anh của Chu Vương Triều. Hiện tại là khiêu chiến lớn nhất chúng ta gặp phải trước khi tiến vào Huyết Sát chủ động phủ.

Thanh âm hần bá khí mười phần, có một cỗ khí thế bề ngễ thiên hạ, đồng thời cùng mang theo một lực ngưng tụ không tầm thường.

Tất cả tu sĩ đều chia ra một bộ phận tâm thần nghe lệnh của hắn.

Dưới thời điểm nguy cấp như thế, Huyền Long Đại Vương nghiêm nhiên trở thành nhân vật linh hồn trong lòng tất cả tu sĩ.

- Hiện tại chúng ta đã không có đường lui, lựa chọn duy nhất chính là tìm đường sống trong chỗ chết. Liều chết liều một chuyến có lẽ có cơ hội sinh tồn, nếu lui bước chỉ có một con đường chết.

- Tất cả tu sĩ Chu Vương Triều, theo Huyền Long ta mở một đường máu!

Huyền Long Đại Vương nói xong, trên người phóng ra một vùng kim quang huy hoàng huyền lệ, giống như Ma thần chúa tể chư thiên.

Dưới sự kêu gọi của hắn, trên người chúng tu sĩ không tự chủ dâng lên một cỗ chiến ý.

- Giết!

Với Huyền Long Đại Vương cầm đầu. chúng tu sĩ tinh anh của Chu Vương Triều không chế thuyền dưới chân đón đầu đại quân quái vật, ngay cả tu sĩ Đại Thừa Kỳ cũng không ngoại lệ.

- Haizzz!!!

Trương Hằng thấy cảnh này, không khỏi đau khổ than thở một tiếng, nhún vai nói:

- Chuyện này đâu liên quan gì tới ta?

-Hừ!

Có đến vài nhân vật cầm kỵ với trận doanh Huyền Long Đại Vương cầm đầu khịt mũi khinh bỉ, hừ lạnh một tiếng.

Từ trong ánh mắt muốn giết người của bọn họ có thể nhìn thấy một tin tức: Đại quân quái vật trước mắt dường như là Trương Hằng đưa tới vậy.

Ầm Ầm Ầm —

Rốt cục đại quân quái vật với thanh thế như nước lũ tràn đổ vọt tới bên này.

- Giết!

Hai trận doanh số lượng chênh lệch rất xa va chạm cùng một chỗ.

Phốc! Phốc! Phốc!

Bên phía Chu Vương Triều dù sao có hơn chục nhân vật cầm kỵ, giơ tay nhắc chân hoặc là ý niệm có thể giết chết quái vật màu máu bình thường, trong thời gian ngắn thế trận cũng ổn định.

Ngao!!!

Chính vào lúc này, Huyết sắc Giao Long dài đến mấy ngàn thước phát ra một tiếng rống rung trời, tinh thần uy áp cường đại bao phủ nơi đây. Chiến lực của tất cả quái vật màu máu tăng cao.

- A!

Theo một tiếng hét thảm, trong trận doanh Chu Vương Triều bắt đầu xuất hiện thương vong.

- Sinh linh nhỏ bé, chỉ bằng chút thực lực ấy của các ngươi cũng dám xông vào động phủ trân quý nhất của chủ nhân ta? Hôm nay, ta sẽ cho các ngươi thành chất dinh dưỡng trong Huyết Hà.

- Đen đây đi, bọn nhỏ. Thông Thiên Huyết Tế Hà hoan nghênh các ngươi!

Huyết Sắc Giao Long hóa thành một bóng dáng màu máu cao lớn ba trượng hướng về chúng tu sĩ Chu Vương Triều dang rộng cánh tay rất nhân tính hóa. dường như chờ đợi đám cừu non lạc lối này.

Dưới uy thế cường đại của nó, từng câu nói giống như diễn luyện vô số lần đều lộ ra lực lượng linh hồn cường đại khiến tâm thần mọi người rung động.

Trong lúc nhất thời, uy thế của nó bao phủ cả Thông Thiên Huyết Tế Hà.

- Thông Thiên Huyết Tế Hà? Ha ha, cái tên như đã từng quen biết. Tuy nhiên, tiểu Giao long này, ngươi rất có tiềm chất làm thần côn.

Đúng lúc này trong trận doanh Chu Vương Triều đột nhiên truyền tới tiếng cười khê của một nam nhân.

Ánh mắt mọi người đảo qua, phát hiện người lên tiếng không ngờ là Trương Hằng.

Nam nhân cao lớn do Huyết sắc Giao Long biến thành không khỏi nhìn chằm chằm đôi mắt đỏ như máu lên mặt Trương Hằng, lộ ra vài tia kinh ngạc. Dường như hắn không nghĩ tới lại có tu sĩ dám lên tiếng chống đối hắn.

- Cái gì? Tu sĩ nhân loại, ngươi dám bất kính với ta. Ta sinh ra ở Thông Thiên Huyết Tế Hà này, cùng nó vốn là một thể. Ở nơi này, một ngày Huyết Hà không khô kiệt, ta chính là bất tử bất diệt.

- Khổ chờ năm tháng dài dòng như vậy, ta rốt cục gặp được con kiến có gan giương nanh múa vuốt trước mặt ta.

Huyết Sắc Giao Long dứt lời, toàn thân hóa thành một tia sáng màu máu kinh người vọt tới trận doanh Chu Vương Triều.

Chuẩn xác mà nói, mục tiêu của hắn chính là Trương Hằng.

- Những người khác trước tự cùng một chỗ phòng thủ, Huyết Giao Long vương này giao cho hai chúng ta!

Huyền Long Đại Vương “vù” một tiếng bay đến trước mặt Trương Hằng, ngửa mặt lên trời cười dài:

- Ha ha ha! Trương Hằng, hôm nay ta cùng ngươi đối phó với con Huyết Giao Long cấp Chân Tiên này.

Trong thanh âm của hắn lộ ra một cỗ bá khí cùng tự tin vô cùng.

Chúng tu sĩ còn lại nghe xong đều hơi biến sắc.

Huyết Giao Long này lại là cấp bậc Chân Tiên!

Chân Tiên!

- Rất tốt, rất tốt. Có thể có cơ hội giết chết tiên nhân thượng giới, Trương mỗ cảm thấy vinh hạnh vạn phần!

Trương Hằng hít sâu một hơi, trên người đột nhiên dâng lên một cỗ chiến ý, lóe lên thần quang hưng phấn kích thích!

704. Chương 634: Lực Lượng Chí Tôn

Chân Tiên!

Huyết Giao Long này không ngờ là cấp bậc Chân Tiên!

Tình huống như thế đủ để cho phần lớn tu sĩ tinh anh của Chu Vương Triều tại trường rơi vào kinh hãi run sợ.

Tiên nhân buông xuống đó chính là cao cao tại thượng, vượt lên trên hết thảy!

Nhưng mà, cấp Chân Tiên buông xuống cũng không có làm cho mọi người ở đây mất đi chiến ý.

“Đăng!”

Trên người hai người Trương Hằng cùng Huyền Long Đại Vương chẳng những không có ý sợ hãi, ngược lại dâng lên một chiến ý như chờ mong đã lâu.

- Ngươi và ta hai người hợp lực giết chết Huyết Giao Long Vương này!

Huyền Long Đại Vương cùng Trương Hằng lại đứng ở cùng một trận doanh, hai người trao đổi tâm thần, chỉ chốc lát liền hiểu được dụng ý cùng ý tưởng của nhau.

- Các ngươi như con kiến nhỏ mà dám khiêu chiến với bốn vương! Ha ha ha...

Huyết Sắc Giao Long Vương biến thành thân ảnh màu máu cao lớn, đứng sừng sững trên không trung, phát ra một tràng tiếng cười khinh miệt.

“Ầm!”

Theo tiếng cười của hắn. trong dòng sông màu máu phía dưới nổi lên sóng máu cuộn cuộn trông thật đáng sợ.

“Sát sát!”

Vô số huyết quái giết chóc cùng nhóm tu sĩ tinh anh của Chu Vương Triều còn lại. triển khai một trường chiến đấu cực kỳ tàn khốc. Mỗi thời mỗi khắc, đều có thi thể quái vật màu máu dung nhập vào Huyết Hà. đồng thời kèm theo tiếng “răng rắc” của tinh thạch màu máu vỡ vụn.

Chu Vương Triều bên này. số lượng tu sĩ tuy rằng ít hơn nhưng chung quy là tinh anh trong nhất giới, cũng có hơn mười cường giả cầm kỳ tọa trấn. Trong lúc nhất thời. huyết quái giết chóc chỉ lãnh phần bị giết hại, tu sĩ nhân loại bị thương nặng cũng không nhiều lắm.

- Trước để bốn vương vui đùa với hai các người, sau đó giải quyết đám tiểu lâu la kia...

Huyết Sắc Giao Long Vương ở trạng thái hình người, trong mắt lộ ra vài tia âm lãnh trên tức, lóe ra hào quang hai màu vàng đỏ yêu dị. nhìn lướt qua hai người Trương Hằng.

Đối với vận mệnh bi thảm của phần đông huyết quái giết chóc. Huyết sắc Giao Long Vương cũng không thêm để ý. Nó là vua của dòng sông màu máu, lãnh đạo rất nhiều huyết quái giết chóc, nhiều đến nỗi ngay cả chính hắn cũng đếm không hết.

- Ha ha! Ta cảm thấy rất hứng thú được giết chết nhân vật cấp Chân Tiên. Huyền Long Đại Vương! Chúng ta cùng lên đi. xem cuối cùng ai lấy được cái mạng của con Huyết sắc Giao Long này!

Chiến ý trên người Trương Hằng kéo lên đến đỉnh điểm, cơ thể toàn thân đều hơi run run. có thể thấy được sự hưng phấn của hắn.

- Được! Xem ai giết chết nó trước!

Huyền Long Đại Vương cũng nói với vẻ mặt hưng phấn, khí thế trên người xông lên tận trời, nhắm tới hướng dòng sông màu máu phủ chụp xuống, lại làm cho không ít công kích và di chuyển của huyết quái giết chóc phát sinh trì trệ.

Giờ khắc này, hai nhân vật đỉnh phong cấp BOSS cường đại nhất của Chu Vương Triều, sinh ra chiến ý muốn chiến một trận.

Tình hình như thế làm cho các cường giả cầm kỳ còn lại đều lộ vẻ mặt kinh ngạc, đồng dạng cũng khiến cho đại bộ phận tu sĩ khôi phục tự tin cùng chiến ý.

“Huyền Long Đại Vương và Trương Hằng thực lực đều vượt qua cùng cấp một bậc. hai người bọn họ rốt cuộc ai sẽ trở thành người thắng đây?”

Những tu sĩ này nảy sinh lòng tò mò, đều thầm nghĩ như thế.

Vô tình, trong lòng mọi người đều có một nhận thức: Trương Hằng cùng Huyền Long Đại Vương khẳng định có khả năng đánh chết Huyết sắc Giao Long Vương cấp Chân Tiên trước mắt này, chỉ khác nhau là ai trước ai sau mà thôi.

“Grào...”

Huyết Sắc Giao Long Vương thấy bộ dáng của hai người như ăn chắc hạ được mình như vậy. không khỏi tức giận sôi trào.

Sinh sống trong Thông Thiên Huyết Tế Hà, dòng sông màu máu này một ngày không khô kiệt, thì hắn cũng bắt tử bắt diệt.

Đồng thời, với tu vi cấp Chân Tiên của hắn. chiến đấu ngay tại khu vực Huyết Hà này còn có ưu thế địa lý thật lớn. đối phó với mấy tên bán tiên hạ giới, hoàn toàn là một bữa ăn sáng.

“Vù!”

Huyết sắc Giao Long Vương cũng không có hóa thành bản tôn thân hình như một tia chớp màu máu đánh úp tới hướng hai người Trương Hằng.

“ầm ầm!”

Huyết Sắc Giao Long Vương không sợ cận chiến, liên tục tung ra mấy quyền, đồng thời phân biệt nện xuống hai người.

Hắn tin tưởng mười phần, dựa vào nhân vật cấp Chân Tiên nhất định có thể ăn đứt hai người này.

- Đánh đi!

Trương Hằng khẽ quát một tiếng, cơ bắp trên một cánh tay nổi vòng lên. kêu “lốp bốp” vang động, tản phát ra một lực lượng khủng bố. Đồng thời, trên năm tay hắn phủ kín một tầng kim quang sáng rực.

Huyền Long Đại Vương cũng không tụt hậu, chậm rãi hít một hơi, ngay sau đó đột nhiên đánh ra một chưởng như lôi đình, một đoàn hư ảnh chưởng kinh màu vàng, bám vào trên tay hắn.

ầm ầm!

Bốn quyền chưởng va chạm nhau, sinh ra một lực lượng đáng sợ. sóng gợn không gian cuộn cuộn khủng bố nhện nhạo cuốn ra bốn phương tám hướng.

Công kích qua đi, lập tức phân thắng bại!

Trương Hằng cùng Huyền Long Đại Vương vẫn đứng vững vàng tại chỗ. sóng gợn không gian kia đối với bọn họ không có mấy may tác dụng gì.

Còn Huyết sắc Giao Long Vương, thân thể lại liên tục thối lui ra sau mấy bước, khó khăn lắm mới ổn định lại.

- Điều này... như thế nào có thể?

Huyết Sắc Giao Long Vương mặt đầy vẻ kinh dị, hơi bị đả kích một chút, nó vẫn luôn tự ngạo cho rằng mình có ưu thế về lực lượng, nhưng không ngờ lực lượng của hai người này lại đều khủng bố như thế!

Hắn không thể tưởng tượng, tu sĩ trong hạ giới lại có thể có lực lượng cơ thể nghịch thiên như thế.

Nhân vật như vậy. trong nhất giới chỉ xuất hiện một người đã là kỳ tích rồi. nhưng tại đây. nhân vật cấp biến thái như vậy còn đồng thời xuất hiện hai người!

-Đánh đi!

Trương Hằng quát lên một tiếng lớn. trong ánh mắt toát ra vài tia quyết đoán, hóa thành một tàn ảnh màu vàng nhạt, vọt tới trước mặt thân ảnh cao lớn của Huyết sắc Giao Long Vương.

“Ầm ầm ầm!”

Không nói hai lời, hắn lại bắt đầu món đấm đá cận chiến mà hắn ưa thích nhất.

“Thình thình thình! Ầm ầm ầm!”

Quyền chưởng đan xen lẫn lộn tốc độ nhanh như tia chớp, ngay cả thần thức đều khó có thể nắm giữ.

Huyền Long Đại Vương ngẩn ra. không nghĩ tới công kích của Trương Hằng lại nhanh đến như vậy.

Đối phương dù sao cũng là cấp Chân Tiên, là nhân vật tuyệt thế ngự trị trên nhất giới, tu sĩ hạ giới một khi đối mặt với hắn nhiều ít cũng phải có chút cổ kỵ.

Nhưng Trương Hằng lại không nói hai lời, xông lên đánh loạn xạ.

“Ta không thể tụt lại sau Trương Hằng!”

Thân thể của Huyền Long Đại Vương như Ma Vương, “vù” một tiếng cũng phòng vọt tới, cùng Trương Hằng cùng nhau triển khai công kích cận chiến như bão táp lên thân mình Huyết Sắc Giao Long Vương này.

“Ầm ầm ầm...”

Tiếng công kích quyền cước vang lên không ngừng, mặc dù cách từ rất xa cũng chấn động lòng người.

Trong giao chiến cự ly gần. tốc độ công kích của cơ thể là nhanh nhất, cũng là không hợp đạo lý nhất, bá đạo nhất. Nó phải nhanh hơn rất nhiều so với thần thông pháp thuật, né tránh cực kỳ khó khăn.

Dưới tình huống như vậy cho dù muốn thuấn di, cũng là hữu tâm vô lực.

“Ầm ầm ầm!”

ở trước mặt hai người lực lượng chí tôn trong nhất giới, chỉ phút chốc Huyết sắc Giao Long Vương bị đánh cho mình mẩy đầy thương tích, chỉ toàn lực chống đỡ. không có lòng nào trả đòn.

“Grào!”

Ngay lúc đó, từ trên người Huyết sắc Giao Long Vương trào ra một màn huyết quang tận trời kèm theo tiếng gầm phẫn nộ đến cực điểm, bức Trương Hằng cùng Huyền Long Đại Vương văng ra.

Trong chốc lát. Huyết sắc Giao Long Vương hóa thành bản tôn dài đến mấy ngàn thước, gây nên sóng gió dậy trời, toàn bộ dòng sông màu máu lay động rung chuyển, như ngày tận thế bùng xuống.

- Đây là các ngươi tự tìm đường chết!

Huyết Sắc Giao Long Vương phát ra một tiếng rống rang trời, gió lốc màu máu cường đại quét ngang tới hướng tất cả tu sĩ.

“Vũ...”

Thoáng chốc, trên hư không hiện ra một lốc xoáy màu máu, khuấy động toàn bộ dòng sông màu máu.

- Không xong!

Chúng tu sĩ cả kinh kêu lên. con thuyền màu xám dưới chân bọn họ. đều không tự chủ được di chuyển hướng vào trong lốc xoáy màu máu.

- Hôm nay. bốn vương phải cho các ngươi táng thân trong Thông Thiên Huyết Tế Hà, trở thành chất dinh dưỡng của ta!

Huyết Sắc Giao Long Vương thân ở giữa lốc xoáy màu máu kia. từ trong miệng rồng truyền đến lực hút cực kỳ mãnh liệt, khiến tất cả các con thuyền đều bay đi vào hướng lốc xoáy.

Trương Hằng biến sắc. phát hiện con thuyền màu xám của đám người Vân Dịch. Lạc Hà, cũng không làm chủ được dần dần trôi vào trong lốc xoáy.

Tất cả tu sĩ đều không thể may mắn thoát khỏi.

- Sư tôn!

Vân Dịch mặt đầy vẻ sợ hãi. hấn đứng trên chiếc thuyền màu xám. dùng hết toàn lực nhưng không cách nào ngăn cản vận mệnh của chiếc thuyền dưới chân mình khỏi tới gần lốc xoáy màu máu kia.

Đừng nói là tu sĩ Độ Kiếp Kỳ như hấn. ngay cả các chiếc thuyền màu xám dưới chân tu sĩ Đại Thừa Kỳ cũng không chịu khống chế, nhiều nhất chỉ có thể làm cho nó giảm chậm một chút tốc độ tới gần lốc xoáy màu máu kia mà thôi.

Lạc Hà, Cổ Thương đứng trên chiếc thuyền màu xám. ánh mắt nhìn về hướng Trương Hằng hỏi ý.

- Muốn chúng ta tới hỗ trợ hay không?

Cổ Thương dùng thần thức truyền âm hỏi Trương Hằng. Lạc Hà ở bên cạnh hấn nhưng không có lên tiếng.

- Không cần!

Trương Hằng khẽ phun ra hai chữ, lạnh lùng nhìn Huyết sắc Giao Long Vương khuấy động dòng sông màu máu làm cho sóng gió nổi lên cuộn cuộn bất an.

Bên phía Huyền Long Đại Vương kia cũng không sai biệt lắm. Kim Bằng Yêu Thánh Vương có vẻ lo lắng nói:

- Huyền Long Đại Vương! Không bằng chúng ta cùng tiến lên. không tin là đâu không lại một Chân Tiên.

Thân ảnh khô gầy mặt che lấp dưới nón tre kia, thanh âm khàn khàn rơi vào bên tai Huyền Long Đại Vương:

- Nhân vật cấp Chân Tiên ở hạ giới đích xác khó đối phó. ở trong Thông Thiên Huyết Tế Hà lại là bất tử bất diệt, ngươi có nắm chắc giết chết nó hay không?

- Không cần! Ta cùng Trương Hằng hai người liên thủ, ước chừng có tám phần nắm chắc giết chết nó.

Sát khí trong mắt Huyền Long Đại Vương càng ngày càng nồng đậm.

- Đây là người chán sống rồi!

Trên thân thể cao lớn như Ma Vương của Huyền Long Đại Vương, đột nhiên dâng lên một vầng hào quang màu vàng rực rỡ. khí thể ngạo thị thiên địa hoàn vũ. mang theo một lực lượng có thể nói cực kỳ khủng bố.

-o0o-

705. Chương 635: Biển Mất Không Thấy

“Vù!”

Thân mình Huyền Long Đại Vương cấp tốc phóng tới hướng lốc xoáy màu máu. giơ lên một nắm tay biển thành lớn gấp mấy lần, hung hăng đánh tới.

Cùng một lúc với hấn ra tay. Trương Hằng cũng hành động.

Hai người gần như là sóng vai nhau cùng phóng vọt tới hướng lốc xoáy màu máu. lực lượng hai chí tôn của nhất giới cùng một lúc áp bức tới, Thậm chí khiến cả khu vực không gian ngưng trệ bất động, không khí cùng linh khí ngừng lưu động.

-Phá!

Dưới liên thủ của hai người, lực lượng bùng phát ra vượt qua tưởng tượng của người thường, ngay cả tiên nhân bình thường đều có thể trực tiếp đánh tan.

“Ầm!”

Một luồng lực lượng kinh thế hãi tục từ trên người hai người phát ra, như dòng thác lũ, như núi lửa bùng nổ.

Lốc xoáy màu máu kia lập tức không chịu nổi gánh nặng, lắc lư rung chuyển kéo dài chừng nửa hô hấp rồi hoàn toàn hồng mất.

“Rào rào...”

Từng ngọn sóng màu máu mãnh liệt cuộn trào ra bốn phương tám hướng.

Huyết Sắc Giao Long Vương hoảng sợ. bị lực lượng bộc phát của hai người liên thủ dọa cho hoảng sợ.

Hắn chấn động tâm thần đột nhiên hiểu rằng: hai người Trương Hằng liên thủ, đã có dư lực chống lại với mình.

Không nói gì khác, vên vẹn chỉ là lực lượng cơ thể khủng bố của hai người đã đủ để hấn hơi cổ kị. Huyết sắc Giao Long Vương cũng sẽ không ngốc đến nỗi nghĩ rằng hai người này trừ một thân lực lượng cơ thể ra. vốn không có thần thông gì khác nữa.

Từ trên người Huyền Long Đại Vương, hắn cảm nhận được một khí tức cường đại thuộc loại Thần thú. Trương Hằng lại mang đến cho hắn một loại dự cảm nguy cơ mơ hồ khó hiểu.

- Sát!

Lốc xoáy màu máu vừa bị phá vỡ, các chiếc thuyền màu xám dưới chân mọi người đều khôi phục nguyên trạng, mà hai người Trương Hằng lại không chùn bước cố giết chết con Huyết Sắc Giao Long dài đến mấy ngàn thước trước mặt kia.

“Vù vù!”

Huyền Long Đại Vương cùng Trương Hằng đồng thời bay về phía đỉnh đầu Huyết sắc Giao Long Vương.

- Xem đây!

Hai người không nói hai lời, liền tiến hành liên tục công kích cuồng bạo lên Huyết sắc Giao Long Vương.

“Grào...”

Thân mình cao lớn của Huyết sắc Giao Long Vương đột nhiên dừng lại. lớp lân giáp màu vàng bên ngoài thân thể nó chợt sáng lên. lóe ra một lớp sóng gợn màu máu mờ nhạt, lực phòng ngự tăng lên đến một trình độ đáng sợ.

“Ầm ầm ầm!”

Công kích của Trương Hằng và Huyền Long Đại Vương tuy rằng mãnh liệt, nhưng trong thời gian ngắn mà muốn tạo thành đả kích trí mạng đối với Huyết sắc Giao Long Vương, đúng là không có khả năng.

Thân mình Huyết sắc Giao Long Vương tạm dừng một lát trên hư không, trong hai mắt nó đột nhiên bắn ra hai cột sáng màu máu lồng vào nhau.

“Vù Vù...”

Cột sáng màu máu kia mang theo một lực lượng quỷ dị dịch chuyển mà đi vọt tới hướng hai người Trương Hằng.

Khoảnh khắc đó. tâm thần hai người đều chấn động, thân thể cố định tại chỗ, khó có thể nhúc nhích.

Giờ khắc này, trong mơ hồ dường như có một lực lượng thần kỳ không thể nắm lấy. cố định hình ảnh của hai người trên không trung.

“Vũ...”

Cột sáng màu máu xen lẫn màu vàng đỏ kia, đối với nhân vật cầm kỳ của nhất giới mà nói. tốc độ di chuyển cũng không tính là mau lắm.

Nhưng ở trong mắt Trương Hằng cùng Huyền Long Đại Vương, tồn tại của nó quá thực chính là ác mộng, trong không gian tồn tại một lực lượng thần bí. cưỡng ép trói buộc hai người tại chỗ.

“Đây là thần thông gì? Không nói lực lượng linh hồn cường đại đáng sợ. mà về sử dụng pháp tắc không gian thật không tầm thường.” Trương Hằng bị cố định thân thể trên không trung, trong lòng kinh dị khó mà bình tĩnh, suy nghĩ xoay như chong chóng.

“Dĩ nhiên là bản mạng thần thông, nó còn là Thần thú. tuy rằng chỉ là thuộc loại Thần thú bậc thấp nhất.” Đôi đồng tử màu vàng trong mắt Huyền Long Đại Vương tản phát ra khí tức khiến người ta khó thở.

Các cường giả cầm kỳ khác của Chu Vương Triều cũng đều ngây ngẩn cả người.

Bọn họ không nghĩ tới Huyết sắc Giao Long Vương này lại có thần thông đáng sợ như vậy.

Hai nhân vật cường đại nhất trong hạ giới ở trước mặt hắn. không ngờ ngay cả một chút sức phản kháng cũng không có.

-Sư tôn!

Vân Dịch cả kinh kêu lên một tiếng. Lạc Hà, cổ Thương cũng đều biến sắc kinh hãi.

Mấy vị cường giả cầm kỳ bên trận doanh Huyền Long Đại Vương cũng đều lộ rõ vẻ lo lắng.

Nhưng bọn họ cách khá xa trận giao chiến trên bầu trời, hơn nữa ở trên dòng sông màu máu này lại không thể thuận di. mà còn là “linh vực cấm phi hành”. Muốn ra tay tương trợ. cũng không kịp.

Mọi người đều trơ mắt nhìn cột sáng màu máu mang theo khí tức tử vong đang sắp tới gần Trương Hằng. Huyền Long Đại Vương.

Xem tình hình, dường như đã mất đi lực xoay chuyển thế cờ.

Rốt cục, cũng tới lúc hai cột sáng màu máu đánh trúng Trương Hằng cùng Huyền Long Đại Vương.

Không hề có ngăn cản không có tiếng vang, hai cột sáng yêu dị khó lường đánh trúng thân mình hai người.

Trương Hằng chỉ cảm thấy một lực lượng khủng bố. vọt vào trong thân thể của mình.

Huyền Long Đại Vương cũng rơi vào tình trạng y hết như hần. Khi công kích qua đi, hai người vẫn còn đứng yên trong hư không, khí tức quỳ dị.

- Ha ha... đối nghịch cùng bốn vương, đây là kết cục của các ngươi!

Thân thể cao lớn của Huyết sắc Giao Long Vương lượn quanh trên không trung Thông Thiên Huyết Tế Hà, uy thế lâm liệt ập xuống tất cả tu sĩ ở phía dưới.

Chúng cường giả Chu Vương Triều không khỏi hoảng sợ. đồng thời đang giao chiến cùng huyết quái giết chóc, dư quang khóe mắt liếc nhìn về hướng thân thể cứng ngắc của hai đại nhân vật cấp thần thoại trên không trung.

Chẳng lẽ bọn họ đã... bị giết hay là bị bắt giữ?

Trái tim của Vân Dịch cơ hồ nhảy lên tới cổ họng, nếu không phải bởi vì “Thần Linh Nhân” vẫn còn tồn tại ở chỗ sâu trong linh hồn phía trên dòng sông màu máu, e là hần sớm đã hoảng loạn lên rồi.

Chỉ cần Trương Hằng còn sống một ngày trên thế gian này. “Thần Linh Nhân” ở chỗ sâu trong linh hồn của Vân Dịch sẽ không tiêu biến đi. đây là sau khi Trương Hằng sống lại đã suy tính đưa ra kết luận.

- Ha ha! Đây là công kích của ngươi sao?

Một giọng nói uể oải rơi vào bên tai mọi người.

Người lên tiếng đúng là Trương Hằng, thân thể tuy rằng vẫn còn có vẻ cứng ngắc, nhưng ý cười như có như không trên mặt hần, lại khiến cho các cường giả như được ăn vào một viên Định Tâm Đan.

“Vũ... Vũ...”

Trên người Huyền Long Đại Vương cùng Trương Hằng đột nhiên dâng lên một cỗ ý chí tinh thần khó có thể hình dung.

Theo hai cỗ ý chí tinh thần này buông xuống. Thông Thiên Huyết Tế Hà đang đập sóng ba Đảo mãnh liệt kia, trong phút chốc yên tĩnh lại.

- Các ngươi...

Huyết Sắc Giao Long Vương trợn mắt há hốc cái mồm rỗng, vừa rồi hần thi triển chính là bản mạng thần thông của Thần thú cấp Chân Tiên, sao có thể không làm gì được hai gã cường giả hạ giới?

Thế nhưng Trương Hằng cùng Huyền Long Đại Vương hoàn hảo không tổn hao gì đứng tại đó. lại là sự thực không thể phủ nhận.

Càng khiến cho trong lòng hần không yên. chính là ý chí tinh thần dâng lên cuộn cuộn mãnh liệt trên thân hai người Trương Hằng.

Trong hạ giới có lẽ tu sĩ bình thường cũng không biết tồn tại của ý chí tinh thần là thứ gì. nhưng với Huyết sắc Giao Long Vương này thì lại cực kỳ rõ ràng.

Cho dù ở thượng giới, cũng chỉ có những nhân vật đứng ở đỉnh cao kia, mới có thể có được ý chí tinh thần thuộc về mình.

“Chẳng lẽ hai người này có liên hệ mật thiết với cường giả nào đó trên thượng giới?” Huyết Sắc Giao Long chấn động tâm thần đã không còn chút xíu ý khinh địch nào.

- Huyền Long Đại Vương! Tốc chiến tốc thắng, xem ai giết chết hần trước!

Trương Hằng mặt đầy ý cười nói với Huyền Long Đại Vương.

- Được!

Trên người Huyền Long Đại Vương dâng lên một cỗ khí thế dọc ngang trời đất như chỗ không người.

“Vù vù!”

Hai người sau khi đạt thành hiệp nghị chung, liền bay thẳng tới phía Huyết sắc Giao Long Vương.

Có điều bất đồng là, lần này hai người đều tế ra Pháp bảo của riêng mình.

Trong tay Huyền Long Đại Vương xuất hiện một thanh cự chùy phát ra kim quang rực rỡ. từ rất xa nhìn lại cũng có thể cảm nhận được vô cùng rõ ràng sự trầm trọng tuyệt đối của nó.

Cự chùy màu vàng này giống như một ngọn núi nhỏ ở trong tay Huyền Long Đại Vương, dường như không có một chút sức nặng nào. thế nhưng bất luận kẻ nào tại đây đối mặt với nó. đều sẽ liên tưởng đến danh hiệu “lực lượng đệ nhất nhân” của Huyền Long Đại Vương.

Lực lượng đệ nhất nhân, Pháp bảo sử dụng cũng khoa trương như vậy!

- Dây dĩ nhiên là Phách Thiên Chùy. Tiên bảo trong truyền thuyết. Nghe nói Tiên bảo này có được thần uy đánh vỡ nát thiên địa!

- Trước đây rất ít thấy Huyền Long Đại Vương sử dụng Tiên bảo này...

Các cường giả cầm kỳ phía dưới đều hai mặt nhìn nhau, ngẫm trao đổi với nhau.

Trong tay Trương Hằng lại nhiều thêm một thanh phi kiếm màu vàng nhạt trong suốt rực sáng, quanh thân nó bao phủ một tầng tơ vàng nhàn nhạt, tản phát ra tính hủy diệt cực kỳ thuần túy.

Thanh kiếm này có một khí tức vô kiên bất tồi của vương giả kiếm.

“Vù!”

Một tia kiếm ti màu vàng xé hư không mà ra. xông thẳng lên tận trời cao, đâm thủng không gian thành một lỗ thủng thật nhỏ, lộ ra bên trong tồn tại khủng bố tối đen như mực.

- Một thanh lợi khí công kích thật tốt!

Các tu sĩ tại trường đều cảm thấy lạnh mình.

Phá Không Kiếm này bất kể đặt ở nơi nào, đều sẽ mang đến cho người ta một loại khí tức chí cường, sắc bén tới cực điểm.

- Đây là Tiên bảo cấp bậc gì. dường như không kém gì Phách Thiên Chùy của Huyền Long Đại Vương.

Linh Hư tán tiên của Tam Tiên Đảo, dần mất nhìn chăm chăm Phá Không Kiếm trong tay Trương Hằng. trong mắt toát ra vài tia hâm mộ không thể phát hiện.

- Cái mạng của ngươi nhất định thuộc về Huyền Long ta!

Phách Thiên Chùy trong tay Huyền Long Đại Vương như một ngọn núi nhỏ. bao phủ trong một tầng kim quang rực rỡ. với lực lượng cực lớn xé không gian bay tới.

“Ầm!”

Trong phút chốc, không gian rung chuyển như nước sôi sôi trào, từng vòng từng vòng sóng gợn không gian hình thành một trường gió lốc đáng sợ.

- Không xong!

Chúng cường giả Chu Vương Triều đều biến sắc.

Một chùy này chưa đánh xuống đã ẩn chứa uy lực như thế.

Nếu bị một chùy này đánh trúng, hậu quả thực khó tưởng tượng...

“Ầm!”

Huyết Sắc Giao Long Vương bị lực lượng vô thượng thuộc tính không gian kia, áp chế tại chỗ. không thể né tránh.

-Đi tìm chết đi!

Huyền Long Đại Vương quát lạnh một tiếng, khí thế mênh mông vô cùng vô tận kia không thể chống đỡ.

Trong mắt Huyết sắc Giao Long Vương thoáng hiện lên một tia châm biếm, hắn mở to cái miệng rộng cực lớn có thể dễ dàng nuốt trôi một ngôi nhà, phun ra một quang đoàn màu máu tán phát ra khí tức yêu dị.

“Ầm!”

Phách Thiên Chùy ầm ầm đánh xuống, đánh trúng quang đoàn màu máu.

Trong phút chốc, giữa hai người bộc phát ra một lực lượng khủng bố. hình thành một cái khe nứt không gian dài đến bảy tám trượng, dư ba lực phản chấn cường đại thổi quét phạm vi mấy chục vạn dặm.

- Không xong!

Lạc Hà dường như phát hiện điều gì. không khỏi cả kinh kêu lên.

- Không xong! Trương đạo hữu ở ngay bên cạnh khe nứt không gian kia!

Cổ Thương biến sắc.

Cái khe nứt không gian dài đến bảy tám trượng, nghĩ đến đã rùng mình!

“Ầm ầm ầm...”

Sau khi dư ba công kích tiêu tán. tại trường chỉ còn lại có Huyết sắc Giao Long Vương cùng Huyền Long Đại Vương.

về phần Trương Hằng, bóng dáng hoàn toàn biến mất!

706. Chương 636: Suy Đoán Dị Không Gian

Cái khe nứt không gian chợt lóe sáng một cái rồi tắt. sóng gợn không gian ở bốn phía cực kỳ cuồng bạo. chỉ trong nháy mắt liền tiêu tán không còn lại gì.

Hết thấy trở lại yên tĩnh.

Trên không trung Thông Thiên Huyết Tế Hà chỉ còn lại hai nhân vật phát ra khí thế cường đại.

Huyết Sắc Giao Long Vương cùng Huyền Long Đại Vương đối diện nhau giằng co. dường như lực lượng ngang nhau.

Nhưng một cái nghi vấn nổi lên tại trường.

Trương Hằng đi đâu?

Trong lòng chúng tu sĩ đều kinh ngạc, thần thức đảo qua lại mất đi khí tức của Trương Hằng.

Vừa rồi xuất hiện khe nứt không gian cường đại như vậy. không ai có thể ngăn cản chẳng lẽ Trương Hằng...

Chúng cường giả Chu Vương Triều rất nhanh cho ra một cái kết luận.

Trong lúc nhất thời, có người mừng rỡ. cũng có người lo lắng và bất an.

- Hừ! Bị khe nứt không gian cắn nuốt, ngay cả có được thân thể bất diệt, hắn cũng khó tránh khỏi chết!

Uyên Hồng trong trận doanh Yêu thú cười lạnh nói. với ánh mắt không có hảo ý nhìn về phía đám người Lạc Hà.

Một khi Trương Hằng chết đi. trận doanh bên Lạc Hà, cổ Thương ở trước mặt bọn chúng không chịu nổi một kích.

- Sư tôn...

Trên mặt Vân Dịch lộ ra vẻ lo lắng, nhưng ngay sau đó dường như nghĩ đến điều gì, lại gắng gượng bình tĩnh lại.

- Ôi! Bị khe nứt không gian cắn nuốt, xác suất còn sống gần như là số không!

Cổ Thương lắc đầu than thở. hắn đột nhiên sinh ra vài tia sầu lo đối với vận mệnh của mình trong chuyến đi Huyết Sát chủ động phủ lần này.

Giờ phút này. bên phía Tam Tiên Đảo. Linh Hư tán tiên cùng Âm Dương tán tiên lại cố ý hay vô tình liếc mắt nhìn Cổ Thương một cái.

Lạc Hà cũng biến sắc. ánh mắt phức tạp chăm chú nhìn mảng hư không kia, lẩm bẩm:

- Chẳng lẽ hắn không thể sáng tạo tiếp một kỳ tích... Theo sách cổ ghi lại. cường giả bị khe nứt không gian cắn nuốt, cũng không hẳn là kết cục phải chết, cũng có thể bị đưa đến một không gian khác.

- Điều này cũng có khả năng! Nhưng cho dù Trương đạo hữu đi vào không gian khác, cũng không thể trong thời gian ngắn quay lại. mà chúng ta kế tiếp sắp gặp phải khiêu chiến thật lớn!

Cổ Thương hơi lộ sắc mặt âm trầm, ánh mắt nhìn lướt một vòng các cường giả cầm kỳ ở chung quanh.

Trên thực tế, bọn họ cùng với hai trận doanh cường đại nhất tại đây đều có chút tranh chấp và thù hận.

Bên phía Huyền Long tất nhiên là không cần phải nói, bên trận doanh Tam Tiên Đảo trước đó cũng phát sinh một vài vết rạn. không bỏ đá xuống giếng cũng là chuyện may mắn lắm rồi.

- Sư tôn thật sự đi vào không gian khác sao?

Vân Dịch nói với vẻ mặt sợ hãi, nếu mất đi che chở của Trương Hằng. với tu vi Độ Kiếp sơ kỳ của hắn mà đi vào Huyết Sát chủ động Phủ. chính là gặp nguy cơ bốn bề.

Cường giả cầm kỳ từng có cừu oán với Trương Hằng, rất có thể thuận tiện ra tay giải quyết hắn.

-Ồ! Đúng rồi. người biết sư tôn của mình không chết à?

Lạc Hà đột nhiên nghĩ đến điều gì. dời ánh mắt nhìn vào mặt Vân Dịch, hơi tỏ vẻ ngạc nhiên hỏi.

- Đúng vậy! Sư tôn không có chết! Thần Linh Chi Nhân của lão nhân gia vẫn như cũ ở chỗ sâu trong linh hồn ta, chấn nhiếp lực lượng màu máu và tâm ma giết chóc cuồng bạo kia.

Vân Dịch nói với vẻ đương nhiên là thế.

Lạc Hà biết được tin tức này, không khỏi thở phào một hơi nhẹ nhõm, lại khôi phục dáng vẻ ung dung bình tĩnh, nói:

- Nếu hắn không chết vậy ta an tâm rồi! Bất kể bị truyền tới không gian nào. ta đều tin tưởng chắc chắn hắn có thể lại bước trên đỉnh phong.

- Vân Dịch người cũng yên tâm đi! Tuy rằng sư tôn người không ở đây. nhưng ta nhất định sẽ tận dụng hết khả năng che chở cho người.

Lạc Hà nói thêm với vẻ mặt trịnh trọng.

- Đa tạ Lạc tiên bối!

Vân Dịch vô cùng cảm kích, ánh mắt hơi đỏ lên. Trừ sư tôn vị Lạc tiên bối trước mắt này cũng là người thật tâm đối xử tốt với hắn.

Vào giờ phút này, phía trên Thông Thiên Huyết Tế Hà cũng đang xảy ra biến hóa khó hiểu.

Trên mặt Huyền Long Đại Vương mang theo vẻ kinh dị nhìn chăm chăm vào Huyết sắc Giao Long Vương, tạm thời không hề có ý tiếp tục động thủ.

Tuy rằng thân là kinh địch lớn nhất của Trương Hằng, nhưng hắn cũng không có vì đối phương đột nhiên biến mất mà cảm thấy vui sướng.

Thậm chí trên mặt hắn còn có vài tia âm trầm và không cam lòng.

Huyết Sắc Giao Long Vương giằng co cùng hắn. thân thể khổng lồ của giao long đột nhiên cứng ngắc ở đó. trong mắt lộ ra vài tia sợ hãi.

Bất thành linh hấn rống lên một tiếng thảm thiết, thân thể ở trên không trung không ngừng quay cuồng.

Tiếng thét vang dội của hắc vô cùng thê lương thảm thiết, khiến cho tâm thần người ta hỗn loạn bất an.

- Tu sĩ nhân loại... mau lặn ra đây!

Huyết Sắc Giao Long vừa quay cuồng vừa rống lên. dáng vẻ đầy thống khổ.

- Nhân loại có bản lĩnh ra đây chiến cùng ta một trận!

Không ngừng rống giận, trong mắt nó toàn một màu đỏ. nhưng lại không làm sao được.

Trong khoảnh khắc đó. khoe miệng nó tràn ra từng mảng lớn vết máu, thân thể lúc thì vụn vụn. lúc thì bành trướng.

Xem tình hình, trong cơ thể rồng của hắc đường như có một dị vật gì đó.

Chúng tu sĩ tại trường, trừ Huyền Long Đại Vương, còn lại mọi người đều vô cùng kinh ngạc.

- Trương Hằng... chẳng lẽ hắc chui vào trong bụng Huyết Giao Long Vương?

Những tu sĩ này cũng không phải kẻ ngốc chột hiểu ra.

- Ha ha ha... Trương đạo hữu thật đúng là to gan lớn mật, dám chui vào trong bụng Huyết Giao Vương cấp Chân Tiên!

Về âm trầm trên mặt cổ Thương tiêu tán không còn, hắc ngửa mặt lên trời cười dài, hung hăng trừng mắt nhìn hai Tấn tiên của Tam Tiên Đảo một cái.

- Grào...

Phía trên dòng sông màu máu tiếng gầm gừ không ngừng, càng nhiều máu tươi từ trên thân Huyết sắc Giao Long Vương tuôn ra.

Cùng với thời điểm nó gãy giữa rít gào. đám huyết quái giết chóc phía dưới lập tức trở nên chậm chạp, một thân ý chí giết chóc tiêu tán hơn phân nửa.

“Ầm ầm!”

Thỉnh thoảng trên người nó còn rớt xuống một vài đồ vật, linh kiện linh tinh khác biệt giống như vảy của nó.

- Đây chính là bảo bối trên thân Thần thú cấp Chân Tiên!

Chúng tu sĩ tại trường kích động không thôi, vội vàng bay tới. ý đồ thu nhặt một hai linh kiện.

Thần thú cấp Chân Tiên, đây chính là tồn tại cấp bậc bao trùm phía trên tất cả tu sĩ của Chu Vương Triều.

“Ầm ầm!”

Cho dù là mấy khối thịt của Huyết sắc Giao Long Vương rớt xuống, cũng bị đám tu sĩ này tranh giành nhau trông nhếch nhác không chịu nổi.

Những cường giả cầm kỳ đều hai mắt nhìn nhau, bọn họ đều là nhân vật gần với cấp Chân Tiên, đối với thân thể rồng linh tinh không còn hứng thú. nhưng đối với một ít linh kiện trọng yếu vẫn cảm thấy rất hứng thú.

- Chúng ta cũng tới góp vui đi!

Cổ Thương cười ha hả, rồi cũng vọt tới.

Lạc Hà lại cười nói:

- Ta không đi đâu! Người cẩn thận một chút!

- Yên tâm. còn không có ai có thể làm gì được ta!

Cổ Thương tự tin cười, mang theo một khí tức hủ hóa của Dị thi Thượng cổ bay tới.

- Grào...

Tiếng kêu thống khổ thảm thiết của Huyết sắc Giao Long Vương càng lúc càng lớn, cuối cùng, thậm chí truyền đi khắp Thông Thiên Huyết Tế Hà.

“Ầm!”

Trong Thông Thiên Huyết Tế Hà trào ra sóng máu cao tới mấy trượng, cuộn cuộn sôi trào.

Thực hiển nhiên, Huyết sắc Giao Long Vương sinh sống trong Thông Thiên Huyết Tế Hà này. giữa nó cùng Huyết Hà đã có một mối quan hệ khó có thể nói rõ.

- Tu sĩ nhân loại! Nếu ngươi còn không ra, chớ trách ta tự bạo. đồng quy vu tận với ngươi!

Trên mặt rỗng lạnh, như băng của Huyết sắc Giao Long Vương lộ ra vẻ kiên quyết.

Theo thanh âm của hắn vừa nói xong, dị vật gì đó trong cơ thể nó đột nhiên ngừng lại.

- Ngươi nên biết rằng, ở trong Thông Thiên Huyết Tế Hà này. Huyết Hà một ngày không khô kiệt thì ta chính là bất tử bất diệt, tốt nhất ngươi thận trọng lo lắng cho mình đi.

Huyết Sắc Giao Long Vương thấy động tĩnh trong cơ thể dừng lại, không khỏi lộ vẻ mặt đắc ý nói.

Từ đầu đến giờ, hắn đều ở vào thế bất bại.

- Ha ha! Một khi đã như vậy. vì sao ngươi không tự bạo nhanh một chút!

Rốt cục, sau một lúc trầm mặc, thanh âm của Trương Hằng từ trong cơ thể Huyết sắc Giao Long Vương truyền ra.

Trong giọng nói đó dường như kèm theo một chút hài hước.

- Nhân loại! Ngươi thật sự không sợ!

Trong mắt Huyết sắc Giao Long Vương lộ ra vài tia dị sắc.

Đột nhiên trong lòng hắn hiện ra một khả năng.

Lực lượng cơ thể của tu sĩ nhân loại này biến thái như vậy. hay là hắn cũng có được thân thể bất diệt.

- Hừ! Bất tử bất diệt, hôm nay Trương Hằng ta thật muốn mở mang kiến thức một chút.

Tiếng cười lạnh của Trương Hằng. từ trong cơ thể Huyết sắc Giao Long Vương truyền ra.

- Ngươi muốn thế nào?

Huyết Sắc Giao Long Vương nói giọng run run. đột nhiên, hắn sinh ra một tâm lý sợ hãi khó hiểu với Trương Hằng.

- Huyền Long Đại Vương! Ngươi còn chưa động thủ, chẳng lẽ thật muốn chờ con giao này tự bạo sao!

Trương Hằng đột nhiên lên tiếng nhắc nhở.

- Mạng của ngươi thuộc về Huyền Long ta tất cả!

Tiên bảo Phách Thiên Chùy trong tay Huyền Long Đại Vương rời tay bay ra, mang theo trọng lực vô thượng của không gian áp sát bổ xuống Huyết sắc Giao Long Vương.

Trong khoảnh khắc này Huyết sắc Giao Long Vương cấp Chân Tiên rơi vào uy thế của sinh tử.

Một kích Phách Thiên Chùy, lực lượng đáng sợ biết bao. cho dù Chân Tiên chịu một kích này. cũng khó tránh khỏi vận rủi.

- Grào...

Bên ngoài thân mình Huyết sắc Giao Long Vương hiện ra vô số long lân màu đỏ thẫm, có hình gợn sóng di động. Cùng lúc đó, Trương Hằng trong cơ thể nó cũng ra tay.

Trương Hằng cũng không có dùng Phá Không Kiếm, mà thừa cơ hội này. vờn hai tay phát ra màn sương băng màu xanh trắng.

“Phong!”

Thân thể Trương Hằng đột nhiên cất cao tới ba thước, giống như một người khổng lồ. khí đông lạnh khủng bố bắt đầu lan tràn trong cơ thể Huyết sắc Giao Long Vương.

“Ti ti...”

Luồng khí cực hàn trong chớp mắt đông lạnh toàn bộ thân thể Huyết sắc Giao Long Vương.

Đây đúng là Trương Hằng thành công dung hợp Cửu U vẫn Đóng Băng Diễm, chính là dùng hai lực lượng chí hàn ở hạ giới Cửu U Lam Tinh Băng Diễm và vẫn Đóng Băng Diễm dung hợp mà thành.

Theo tu vi cùng thực lực của Trương Hằng tăng tiến vùn vụt, uy lực của Cửu U vẫn Đóng Băng Diễm cũng kéo lên đến một cảnh giới khó có thể tưởng tượng.

Giờ phút này, Cửu U Vẫn Đóng Chi Khí chỉ trong phút chốc lan tràn khắp toàn thân Huyết Sắc Giao Long Vương.

Cùng kết hợp với Phách Thiên Chùy của Huyền Long Đại Vương kèm theo áp lực không gian vô thượng, thân thể Huyết sắc Giao Long Vương cứng ngắc, bất kể là linh hồn hay thân thể chỉ trong thời gian ngắn đều bị áp chế lại.

707. Chương 637: Thu!!!

Huyết Sắc Giao Long Vương trợn tròn mắt, gần như sắp phun ra lửa, trên mặt đầy vẻ không cam lòng cùng U ám.

Còn ở trong Thông Thiên Huyết Tế Hà nó là tồn tại bất tử bất diệt, vừa rồi có cơ hội tự bạo cũng không có sử dụng. Bởi vì tự bạo mà chết, phải trả cái giá quá lớn.

Nhưng giờ phút này. cho dù nó có lòng muốn tự bạo cũng khó có thể làm được. Bị hai cường giả hạ giới liên thủ áp chế chặt chẽ không nhúc nhích.

- Không hổ là hai nhân vật cường đại nhất Chu Vương Triều, cùng liên thủ ngay cả Chân Tiên đều có thể chế phục.

Cổ Thương thở dài một hơi, chăm chú nhìn trận chiến trên không trung.

- Trương Hằng cũng thực đáng sợ! Ngay lúc khe nứt không gian sinh ra lại chui vào trong cơ thể Huyết sắc Giao Long Vương, gan dạ sáng suốt như thế. không phải người bình thường có thể làm được.

Mặc dù chúng ta tại đây không nhìn thấy động tĩnh cụ thể của Trương Hằng trong cơ thể Huyết Sắc Giao Long Vương, nhưng điều này cũng không gây trở ngại cho tưởng tượng của bọn họ.

- Xem ra lời đồn đại không giả, Trương Hằng này thật sự có được thân thể bất tử bất diệt, nếu đổi lại là ta tiến vào trong cơ thể Huyết sắc Giao Long Vương, nói không chừng sẽ bị nó tiêu hóa...

Kim Bằng Yêu Thánh Vương trên mặt lộ dị sắc nói.

“Ầm!”

Truyền đến một tiếng vang rung trời, Thông Thiên Huyết Tế Hà sôi trào một trận vô số huyết quái giết chóc, cả người phát run cầm cập.

Phách Thiên Chùy của Huyền Long Đại Vương đánh trúng trên người Huyết sắc Giao Long Vương bị băng phong.

“Rắc rắc. tiếng băng phong vỡ tan. lực lượng trầm trọng nhập vào bên trong cơ thể này.

Cùng lúc đó, Trương Hằng “vù” một tiếng, chân đạp trong thân thể Huyết sắc Giao Long Vương, trên hai chưởng toát ra băng diễm hùng hậu màu xanh trắng như thực chất.

Cửu U vẫn Đóng Băng Diễm hùng hậu màu xanh trắng, toát ra hàn khí đông lạnh linh hồn triệt để. từ trong hai tay Trương Hằng tuôn ra, nhẹ nhàng ấn lên thân thể khổng lồ của Huyết Sắc Giao Long Vương đã bị Phách Thiên Chùy đánh bị thương nặng.

“Ti ti chi...”

Trong khoảnh khắc khí đông lạnh lan tràn khắp thân thể giao long, ở mặt ngoài thân nó bao trùm một lớp băng mỏng, rồi chậm rãi hóa thành tượng băng.

Làm xong này hết thấy, Trương Hằng mới nhẹ nhàng vỗ tay một cái, bay ra đứng trên tượng băng bóng loáng như gương.

Đầu tiên là từ trong cơ thể ra bên ngoài cơ thể đông lại, sau đó là đóng băng từ bên ngoài vào trong.

Có thể nói, Huyết sắc Giao Long Vương đã hoàn toàn bị đóng băng, ngay cả linh hồn cũng không ngoại lệ.

- Thế gian không ngờ lại có băng diễm như thế này?

Chúng cường giả Chu Vương Triều đều khiếp sợ cho uy lực của Cửu U vẫn Đóng Băng Diễm của Trương Hằng.

Ngay cả Huyền Long Đại Vương trên mặt cũng lộ ra dị sắc. nhìn chăm chú băng diễm màu xanh trắng dần dần hóa thành hư vô trong lòng bàn tay Trương Hằng.

‘Vù! Phù!’

Đúng Lúc này, thân thể bị đóng băng khổng lồ của giao long, từ cao trên không trung rơi thẳng xuống Thông Thiên Huyết Tế Hà.

- Không được!

Âm Dương tán tiên cả kinh kêu lên.

Các cường giả cầm kỳ khác cũng đều kịp phản ứng.

Huyết Sắc Giao Long Vương này cùng Thông Thiên Huyết Tế Hà có mối quan hệ nào đó thần bí khó lường, một khi nó rơi vào trong Huyết Hà ẩn chứa lực lượng giết chóc mệnh mệnh đó. nhất định sẽ phát sinh dị biến.

Đến lúc đó, bao nhiêu cố gắng tạo thành quả của Trương Hằng cùng Huyền Long Đại Vương sẽ phí công vô ích.

Vù!

Thân hình Huyền Long Đại Vương chợt nhoáng lên một cái. bay đến phía dưới tượng băng Giao Long Vương, sau đó giơ hai tay đỡ lấy.

“Hày!”

Huyền Long Đại Vương quát một tiếng, chấn nhiếp thiên địa, tượng băng dài đến mấy ngàn thước, bị hấn mạnh mẽ chặn lại trên không trung.

Lực lượng như thể quả thực đáng sợ.

-Hày!

Mọi người kinh hô một tiếng, lớn tiếng tán thưởng thần lực của Huyền Long Đại Vương.

Nhưng mà ngay Sau đó, thân thể Huyền Long Đại Vương bắt đầu chậm rãi tiếp tục rơi xuống.

Tượng băng giao long kia dài đến mấy ngàn thước, sức nặng đúng là cực kỳ khủng bố. không biết tới mấy trăm ngàn cân.

ở trong lĩnh vực cấm phi hành này. Huyền Long Đại Vương có thể chặn nó lại. mà không lập tức rơi xuống sông. Chỉ bao nhiêu đó. đủ để chứng minh vinh dự tối cao của lực lượng đệ nhất nhân trong nhất giới của hắn.

“Lốp bóp...”

Kim quang trên người Huyền Long Đại Vương xoay tròn hai tay căng phồng cong vòng, thân thể hơi run run, cắn răng nói với Trương Hằng:

- Người mau tới đây hỗ trợ! Nếu để giao long này rơi vào giữa sông, mọi cố gắng của chúng ta đều uổng phí! Bởi vì lực lượng của Trương Hằng tương xứng với hắn. lại ở cách hắn gần nhất, cho nên hắn mới kêu gọi Trương Hằng lại đây hỗ trợ.

Trương Hằng khẽ liếc mắt nhìn hắn lơ đãng nói:

- Có cần phải vậy không?

Nhìn bộ dáng và vẻ mặt thoải mái của hắn dường như cũng không có ý đến góp sức cùng Huyền Long Đại Vương khiêng đỡ tượng bằng giao long này.

- Người đây là có ý gì?

Huyền Long Đại Vương thấy thái độ không sao cả của Trương Hằng, hận đến nghiến răng, không khỏi cực kỳ phẫn nộ.

- Nếu người không lại giúp, ta cũng ném nó xuống Huyết Tế Hà cho xong!

Hắn thật không muốn một mình mình khiêng đỡ tượng bằng giao long khổng lồ này. nên nói ra lời uy hiếp.

- Huyền Long! Để ta tới giúp người!

Đúng Lúc này, một thân ảnh màu vàng đất phóng tới bên này.

Đúng là Uyên Hồng, nhân vật cấm kỵ trên Bảng Hỏa Đảo.

Trương Hằng thấy hắn lại đây hỗ trợ, vội vàng ra tiếng ngăn cản:

- Chậm đã chậm đã!

Thân hình nhoáng lên một cái, hắn chặn Uyên Hồng lại.

- Trương Hằng! Người muốn làm gì?

Uyen Hồng không khỏi kinh ngạc. Còn Huyền Long Đại Vương đang cố hết sức khiêng đỡ tượng bằng giao long thì vô cùng tức giận.

- Uyên Hồng đạo hữu! Người cũng không cần gấp gáp. tượng bằng này để một mình Huyền Long đỡ là được rồi. vấn đề không lớn. Chuyện còn lại cứ giao cho Trương mỗ!

Trương Hằng thông thả ung dung nói.

Dứt lời, hắn chậm chậm nâng lên một bàn tay. dường như định thi triển thần thông gì đó.

- Đáng giận! Tượng bằng này ta không đỡ nữa!

Huyền Long Đại Vương phẫn nộ. vỗ vào tượng bằng giao long trên đỉnh đầu mình, thân hình nhoáng một cái lách qua một bên. để mặc cho nó rơi xuống dòng sông màu máu.

- Không xong!

- Huyền Long Đại Vương! Sao người có thể làm như vậy!

- Vậy chẳng phải là lại muốn chiến đấu tiếp cùng Thần thú cấp Chân Tiên này...

- Hừ! Bổng vương đã hết sức. Trương Hằng này không có trách nhiệm, đâu có quan hệ gì với ta?

Huyền Long Đại Vương hừ lạnh nói:

- Nếu không hiểm mới mẻ. nhiều lắm là chúng ta lại đến phong ấn nó một lần nữa.

“Vù Vù...”

Tượng băng Huyết sắc Giao Long Vương tiếp tục rơi xuống, mắt thấy tiếp chừng một hai hô hấp nữa là sẽ rơi vào Thông Thiên Huyết Tể Hà.

- Ủ! Không sai biệt lắm!

Đúng Lúc này, trong tay Trương Hằng nhiều thêm một cái hồ lô màu da cam, đưa tay đẩy ra nắp che phía trên.

Ông!

Một lực lượng thần bí nhộn nhạo ở phía trên hồ lô, ảnh hưởng tới cả mảng không gian.

Trong tay Trương Hằng bay múa pháp quyết, huyền hóa ra tầng tầng hư ảnh. trong miệng cũng liên tiếp phun ra chú ngữ như thuộc thời hồng hoang viễn cổ.

“Vù!”

Hồ lô màu da cam bay vút lên không trung, kéo theo tiếng “ong ong” vang động, đồng thời tản phát ra một lực lượng dẫn động pháp tắc không gian ở bốn phía.

-Thu!

Trong hai tròng mắt Trương Hằng bắn ra một đoàn tinh quang, ý chí tinh thần ngưng tụ thành một điểm. Đột nhiên.

Từ trên miệng hồ lô bắn ra một chùm tia sáng hình quạt màu vàng nhạt, từ hẹp đến rộng.

Vô thanh vô tức, chùm tia sáng hình quạt màu vàng nhạt này từ trên cao bắn xuống, diện tích bao phủ càng lúc càng lớn.

Cuối cùng, chùm tia sáng mặt quạt này lập tức bao trùm tượng băng giao long sắp rơi vào trong Huyết Hà.

Ông!

Tượng băng Huyết sắc Giao Long dài đến mấy ngàn thước liền ngừng lại.

- Thu!

Trương Hằng điểm tay một cái.

Đột nhiên, thân ảnh chùm tia sáng màu vàng nhạt kia run lên. trong không gian sinh ra một biến hóa thần kỳ.

“Vù!”

Huyết Sắc Giao Long Vương theo chùm tia sáng màu da cam bó buộc, bay về hướng miệng hồ lô. và dưới biến hóa của không gian quỷ dị kia, thể tích của nó nhỏ đi từng chút một.

Mặc dù chùm tia sáng màu da cam này càng tới gần miệng hồ lô lại càng hẹp. nhưng thể tích của tượng băng khổng lồ này lại theo đó biến nhỏ lại. thủy chung cũng không có vượt qua giới hạn.

Cuối cùng, thể tích của tượng băng biến nhỏ đến một mức khó có thể tin. cùng trước đó quả thực là cách biệt một trời một vực.

“Vù!”

Rốt cục, Huyết sắc Giao Long Vương hóa thành một quang cầu màu da cam, bị hút vào trong hồ lô.

Trương Hằng cười ha hả, động tác rất nhanh chóng thu lại hồ lô. nhưng lúc này hồ lô màu da cam ở trong tay hắn trầm xuống.

Hắn vội vàng đánh ra một pháp quyết. hào quang lóe ra xoay tròn bốn phía hồ lô thần kỳ này.

- Nếu giết không chết người, vậy nhốt người ở trong này. chờ sau khi ta rời Huyết Sát chủ động phủ, còn sợ không làm gì được người sao?

Trương Hằng thần nhiên cười, trong tầm mắt của tất cả tu sĩ tại đây. hắn thu hồi hồ lô màu da cam.

“Phù!”

Khi hết thấy hoàn tất, chúng cường giả Chu Vương Triều mới khẽ thở phào một hơi nhẹ nhõm.

“Rào rào...”

Đám quái huyết sắc giết chóc vô tận kia. một đám chìm vào trong Huyết Hà, không còn một chút uy hiếp nào nữa.

“Vù Vù vù!”

Mấy người Trương Hằng cũng đều bay trở về con thuyền màu xám thuộc về mình.

- Sư tôn! Đồ nhi còn tưởng rằng ngài bị cái khe không gian kia đưa đến dị không gian, không nghĩ tới ngài lại tiến vào trong cơ thể Huyết Giao Long Vương. Còn thoáng cái thu con Thân thú cấp Chân Tiên này!

Vừa trấn định lại, Vân Dịch vừa ngạc nhiên vừa vui mừng nói.

Đại bộ phận tu sĩ tại trường đều dùng ánh mắt kính sợ nhìn về phía Trương Hằng, càng nghi hoặc và thần phục thần uy của hồ lô kỳ bí trong tay hắn.

- Dị không gian?

Trương Hằng lộ vẻ mặt kinh ngạc, trong lòng đột nhiên sinh ra một loại dấu hiệu báo trước kỳ dị. nhoáng lên một cái rồi biến mất.

708. Chương 638: Thân Phận NPC Thần Bí!

Trương Hằng cũng cảm thấy rất kỳ quái, vì sao khi mình nghe được mấy chữ “Dị không gian” này. lại sinh ra một loại dấu hiệu báo trước kỳ dị. mơ hồ nắm bắt được một tia quỹ tích vận mệnh mờ mờ không rõ.

Giờ khắc này, đột nhiên hắn nhớ lại mình đã đến thế giới tu tiên này như thế nào.

Đầu tiên, ở trong trò chơi hư cấu Tiên đạo, hắn bởi vì sơ sẩy đáp ứng dùng bất cứ một vật gì trên người để giao dịch cùng NPC thần bí.

Nhưng tuyệt đối không dự đoán được, NPC thần bí này lại có thể đổi bằng cái mạng của hắn.

Trong trò chơi NPC như thế nào có thể đòi lấy tính mạng của người trong hiện thực chứ? Cho dù nói là lấy mạng của người, đại khái cũng sẽ làm cho rằng là lấy tính mạng của nhân vật trong trò chơi.

Quá trình giao dịch thật ra rất thuận lợi. NPC thần bí cũng chính là lão đạo sĩ nhếch nhác kia, giao ngọc giản công pháp cấp Nghịch Thiên cho hắn sau đó lấy đi tính mạng của hắn.

Cuối cùng, hắn xuyên qua đến thế giới tu tiên này.

Cho tới hôm nay, bộ dáng của lão đạo sĩ nhếch nhác dùng tay quạt nước mũi, với vẻ mặt cười gian xảo. vẫn còn hiện lên trông rất sống động trong đầu Trương Hằng.

- Đáng giận!

Vừa nhớ lại đến đây. Trương Hằng liền hận đến nghiến răng.

Tuy nhiên, giờ khắc này, Trương Hằng mới bắt đầu suy đoán thân phận cùng dụng ý của NPC thần bí kia

“Nếu NPC thần bí kia là một nhân vật có thực, không quản hắn có sinh mệnh hay không, cũng không quản có phải người tu chân hay không. Nếu hắn có thể xuất ra ngọc giản thần bí công pháp cấp Nghịch Thiên bậc này, như vậy tồn tại của hắn khẳng định là mình không thể với tới...” Trương Hằng suy nghĩ trong lòng hàng vạn hàng nghìn trường hợp, đã phỏng đoán ra một ít manh mối.

Thời điểm hắn chân chính đặt chân lên đỉnh phong hạ giới, lần đầu tiên thật sự còn cân nhắc như thế, vì vận mệnh tương lai của mình mà đã từng suy diễn.

“Nhưng NPC thần bí vì sao muốn đưa ta tới đây? Hẳn hào phóng xuất ra ngọc giản thần bí giá trị như thế hẳn là tồn tại vượt hơn xa tưởng tượng của ta. hẳn là phải ở trình độ rất cao. cao hơn bất cứ cường giả nào ta đã từng gặp.”

Trong mắt Trương Hằng đột nhiên lóe sáng.

Rốt cục, hẳn cho ra một cái kết luận, đó chính là “tính mục đích”.

“Tuy nhiên. NPC thần bí này vì sao không cưỡng ép mình đưa tới đây. mà lại trả hình dùng phương thức giao dịch lừa mình tới đây.” Trong đầu Trương Hằng sinh ra một tia linh quang.

NPC thần bí không cưỡng ép đưa mình đến thế giới này mà là lừa gạt dùng phương thức giao dịch, sau đó dời đi linh hồn của chính mình.

Điều này chứng tỏ... có lẽ đối phương có điều cố kỵ!

Nhưng có nhân tố nào lại khiến cho NPC thần bí sinh ra cố kỵ?

Đủ loại nghi vấn hiện lên trong đầu Trương Hằng.

“Ha ha! Dị không gian, xem ra đại thế giới này. so với trong tưởng tượng của ta còn phức tạp hơn nhiều!”

Trương Hằng thu hồi mối nghi hoặc trong lòng. Ý chí tinh thần của Vũ Vô Cực ở trong đầu hẳn như một ngọn đèn sáng, khiến hẳn khiêu chiến không sợ bất cứ kẻ nào. còn tăng nhanh thêm sự quật khởi của hẳn.

ở khu vực trung tâm điểm sáng màu đen tinh khiết, có một ấn ký tinh thần kỳ dị.

“Đây thật sự chỉ đơn giản là một lũ ý chí tinh thần như vậy hay sao?”

Trương Hằng luôn có cảm giác trước khi Vũ Vô Cực rời đi “Ba mươi sáu giới”, đã ký thác cho mình sứ mệnh rất lớn.

“Sớm hay muộn ta phải hoàn toàn cắn nuốt và tiêu hóa lũ tinh thần ý chí này. đồng thời dựng dựng ra ý chí tinh thần đặc biệt độc đáo thuộc về Luyện Thiên Hóa Địa Công của riêng ta!”

Trương Hằng cũng sẽ không ngốc đến mức đi hấp thu ý chí của đối phương, hẳn tu luyện công pháp, điểm đặc biệt lớn nhất chính là cắn nuốt vạn vật cho mình sử dụng.

Vạn vật trên thế gian, bất kể là hữu hình hay vô hình, bất cứ sự vật gì. ngay cả ý chí tinh thần của Thần thú cấp Chân Tiên khiến người ta khiếp sợ này. cũng không ngoại lệ.

Chỉ cần đủ mạnh, vạn vật đều có thể cắn nuốt!

Giờ phút này, trong đầu Trương Hằng, đã có hình thức ban đầu một ít ý chí thuộc riêng mình.

- Đúng vậy! Chúng ta đều nghĩ rằng ngài bị cái khe nứt không gian cắn nuốt rồi! Nhưng ở chỗ sâu trong linh hồn của đồ nhi, Thần Linh Nhân vẫn còn tồn tại. cho nên lắm tưởng cho rằng ngài...

Nói tới đây, giọng nói của Vân Dịch dần thấp xuống, mặt hơi đỏ lên.

Tuy nhiên, hẳn lại phát hiện hai tròng mắt sư tôn thâm thúy mênh mang, giống như hắc động không đáy kia. về mặt mơ màng dường như đang suy nghĩ vấn đề gì.

- Sư tôn! Ngài làm sao vậy?

Vân Dịch khẽ kêu một câu.

- À! Đột nhiên ta nhớ tới một ít chuyện cũ.

Trương Hằng lập tức khôi phục bình thường, khẽ thở dài một hơi. ánh mắt đảo qua Thông Thiên Huyết Tế Hà xa xôi dường như không có bờ cuối này.

- Sư tôn! Vừa rồi ngài thật lợi hại! Sử dụng hồ lô thần bí kia. lập tức thu đi Huyết Giao Long Vương!

Vân Dịch nói với vẻ mặt vừa sùng bái vừa hâm mộ. Hẳn cảm thấy phi thường hứng thú với Tiên hồ thần bí của Trương Hằng sử dụng vừa rồi.

- Trương đạo hữu! Ngài vừa rồi sử dụng là Tiên bảo gì vậy? Cái này giống như thần thông không gian, công dụng của nó hẳn không phải chỉ dùng để cất chứa vật phẩm cực hạn chứ?

Thuyền của cổ Thương cách Trương Hằng không xa. hẳn đây về tò mò dùng thần niệm truyền âm hỏi.

Trương Hằng lạnh nhạt cười, cũng không có giấu giếm, nói:

- Đây là một kiện Tiên bảo phụ trợ. gọi là Vân Thiên Tiên Hồ!

- Vân Thiên Tiên Hồ?

Cổ Thương nhướng mày. thật ra hẳn chưa từng nghe nói qua kiện Tiên bảo này.

- Tiên bảo lưu lạc ở hạ giới vốn cũng không nhiều, so với số lượng Tiên bảo ở thượng giới mà nói. căn bản là không đáng nhắc tới. Vân Thiên Tiên Hồ này không có được sách cổ ghi lại, cũng là chuyện rất bình thường.

Trương Hằng tươi cười giải thích.

- Điều này cũng đúng! Tiên bảo ở hạ giới vốn đã rất ít. nhân vật cầm kỳ bình thường chỉ có một kiện Tiên bảo, không đến thời điểm vạn bất đắc dĩ, cũng sẽ không tùy tiện sử dụng.

- Trương Hằng này vừa rồi sử dụng hồ lô là Tiên bảo gì nhi, đã vậy còn quá lợi hại!

Chúng tu sĩ còn lại cũng bàn luận xôn xao.

- Lại là một kiện Pháp bảo của tiên gia, không biết có thần thông gì khác không?

Âm Dương tán tiên hơi lo lắng nói.

- Có thể chỉ là một kiện Tiên bảo phụ trợ đơn thuần...

Linh Hư tán tiên chần chờ một lúc rồi nói.

- Chỉ mong là ta nhiều tưởng tượng.

Âm Dương tán tiên khẽ thở dài.

- Hồ lô đó là Tiên bảo gì. không ngờ ta cũng không biết tồn tại của nó.

Trong mắt Huyền Long Đại Vương lộ ra vẻ không cam lòng, nhìn chằm chằm thân ảnh khô gầy. mặt che phủ trong nón tre cách đó không xa.

Tuy rằng hai người cũng không có giết chết Huyết sắc Giao Long Vương, nhưng trong trận giao đấu vừa rồi. Trương Hằng dùng Tiên bảo thần bí thu lấy đi Huyết Giao Long Vương, hiển nhiên là thắng hơn một chút.

- Không biết!

Từ chỗ thân ảnh khô gầy truyền đến thanh âm không mặn không nhạt.

- Điều này sao có thể? Ngay cả ngài cũng không biết!

Huyền Long Đại Vương kinh ngạc, có chút khó có thể tin.

Trong suy nghĩ của hắn với thân phận và độ cao của đối phương, hẳn là phải có kiến thức rộng rãi, hẳn phải dễ dàng phân biệt các loại Tiên bảo.

- Hừ... Chờ người phi thăng thượng giới đi rồi biết!

Dưới nón tre truyền đến tiếng hừ lạnh không kiên nhẫn.

- Tuy nhiên, ta phải nhắc nhở một điều, Trương Hằng sử dụng hồ lô này. người tốt nhất phải chú ý đề phòng, mặc dù là thần thông phụ trợ cũng không thể coi thường...

Thanh âm dưới nón tre dần dần bình tĩnh lại, không hề để ý tới Huyền Long Đại Vương.

“Trương Hằng, chờ chân chính vào trong chủ động phủ... Khi đó bốn vương phát ra con bài chưa lật cuối cùng kia... Hừ...”

- Ba mươi sáu giới, sao trời biến ảo. thế sự chuyển dời, hết thấy hết thấy, đều ở trong tầm mắt của đại nhân!

Huyền Long Đại Vương hơi đang rộng hai tay. trên mặt lộ ra vài tia tươi cười.

Ở bên cạnh hắn cách đó không xa. thân ảnh khô gầy đầu mặt dưới nón tre. lấp lóe một đôi mắt sâu và đen chột lóe sáng rồi tắt.

709. Chương 639: Lên Bờ

Giải quyết xong Huyết sắc Giao Long Vương cấp Chân Tiên, lộ trình còn lại trên Thông Thiên Huyết Tế Hà đã không còn bao nhiêu uy hiếp nữa. Một chút quái giết chóc màu máu không thể tạo thành uy hiếp đến tu sĩ nhân loại Chu Vương Triều.

Dọc theo đường đi. Trương Hằng đứng nhắm mắt dưỡng thần trên con thuyền màu xám, bộ dạng như không nghe không thấy chuyện bên ngoài.

Vân Dịch lại có vẻ đề phòng thủ hộ bên cạnh sư tôn.

Ở trong không gian linh hạch của Trương Hằng, đang lơ lửng ba món Tiên bảo: Vân Thiên Tiên Hồ, Phá Không Kiếm, Phong Lôi Phiến.

Dòng ánh sáng vàng nhạt sinh sôi không ngừng vận chuyển bằng một phương thức huyền ảo ở trong không gian linh hạch, lực Luyện Hư mạnh mẽ xuyên thấu qua tứ chỉ bách hải, ngũ tạng lục phủ của Trương Hằng.

Từ khi tiến vào tầng bốn cổ tháp. Luyện Hư Linh Khí trong cơ thể Trương Hằng không còn là linh khí hạ giới nữa. gọi là Luyện Hư Tiên Khí cũng không quá đáng.

Trên thực tế, Luyện Hư Linh Khí tầng bốn trong Luyện Thiên Hóa Địa Công được gọi là Luyện Không Chân Quang.

Dù là còn chưa tiến vào thượng giới. Trương Hằng có được Luyện Không Chân Quang, đã có thể khắc chế tất cả tiên linh khí thuộc tính khác.

Luyện Không Chân Quang tựa như ta là vương giả. thôn tính tiêu diệt vạn vật, khí phách tăng gấp mấy lần so với Luyện Hư Linh Khí.

Trương Hằng cũng đã dự liệu trước, cổ tháp có chín tầng, mỗi ba tầng thì sẽ có một lần lực lượng tăng vọt.

Thời điểm ba tầng đầu. pháp lực vận chuyển trong cơ thể Trương Hằng là Luyện Hư Linh Khí. vào ba tầng giữa, sẽ lột xác thành Luyện Không Chân Quang.

"Nếu có cơ hội tiến vào tầng bảy. vậy thì Luyện Không Chân Quang sẽ thăng cấp thành tồn tại mạnh mẽ đến mức nào?"

Trong lòng Trương Hằng tràn ngập chờ mong.

Oong oong....

Đúng Lúc này, Tiên bảo Vân Thiên Tiên Hồ ở trong không gian linh hạch khẽ rung động rất nhỏ. dường như bên trong có vật lạ đang giãy giụa.

- Tu sĩ nhân loại đáng chết, mau thả ta ra!

Bên trong Vân Thiên Tiên Hồ mơ hồ truyền ra tiếng rít của Huyết sắc Giao Long Vương, lộ ra vài phân âm lãnh ác độc.

Khóe miệng Trương Hằng khẽ mỉm cười, hắn sớm biết Cửu U vẫn Đồng Băng Diễm không thể phong ấn Thần thú cấp Chân Tiên này lâu lắm, cho nên mới nhắm mắt tra xét hồi lâu.

Quả nhiên, Cửu U vẫn Đồng Băng Diễm không thể đóng băng Huyết sắc Giao Long Vương quá lâu.

Vù oong!

Đúng Lúc này, trong không gian linh hạch đột nhiên xuất hiện một bóng người màu vàng, chính là một bộ phận thân của Trương Hằng.

Lúc này, bộ phận thân hiện ra hình thái năng lượng vàng nhạt, đi đến trước Vân Thiên Tiên Hồ, đặt một tay lên đó.

Lập tức, một đoàn Luyện Không Chân Quang mạnh mẽ rót vào trong Vân Thiên Tiên Hồ.

- A....

Trong không gian hồ lô đen kịt, Huyết Sắc Giao Long Vương bị từng đoàn ngọn lửa màu da cam nướng cháy, xung quanh thân thể ngưng kết một tầng long lân. huyết quang bùng lên.

Nhưng dù thế, từng trận kêu la thảm thiết thê lương vẫn không dứt đoạn.

- Đừng mà! Mau ngừng lại!

Huyết Sắc Giao Long Vương đau chết đi sống lại. thân thể không ngừng quay cuồng trong hư không, linh hồn cùng thân thể cùng lúc thừa nhận chết đập không thể tưởng tượng.

Ngọn lửa da cam phát ra trong Vân Thiên Tiên Hồ tuy nhìn như ôn hòa, lại có năng lực tra tấn rất mạnh, thời gian dài hoàn toàn có thể tra tấn kẻ khác đến diên đại.

- Hừ. người thành thật cho ta. vào Vân Thiên Tiên Hồ của ta thì đừng mơ trốn ra được.

Tiếng nói lạnh băng của Trương Hằng truyền vào không gian hồ lô đen kịt.

- Người rốt cuộc là hạng người nào. lại có được Pháp bảo tiên gia mạnh mẽ như thế!

Huyết Sắc Giao Long Vương lòng run sợ hãi. vô tình sinh ra tâm lý sợ hãi mãnh liệt với Trương Hằng chủ nhân bảo vật này.

- Ta là người nào, người không cần phải hỏi. Trương mỗ lại tò mò. chủ nhân của người có thể đến cứu người hay không?

Trương Hằng như cười như không nói. kỳ thật trong lòng đã có đáp án.

- Chủ nhân?

Huyết Sắc Giao Long Vương ngẩn ra. trước ánh mắt cơ trí thông thấu của Trương Hằng, sắc mặt ảm đạm nói:

- Chủ nhân của ta làm sao để ý đến một tiểu nhân vật Chân Tiên này...

- Ha ha. tính cách của Huyết Sát Thần Đế quả thực là thế. Không biết bước tiếp theo, chúng ta sẽ gặp loại khiêu chiến cỡ nào? Trương mỗ thật là chờ mong gặp lại hắc ở chủ động phủ.

Phân thân Trương Hằng lăm bắm. trong lòng cũng thật giật mình với thực lực chân chính của Huyết Sát Thần Đế.

Ngay cả cấp Chân Tiên ở trước mặt hắc cũng chỉ là tiểu nhân vật không đáng nói.

"Huyết Sát Thần Đế mạnh cỡ nào? So sánh với Vũ Vô Cực thì ra sao?"

Trong lòng Trương Hằng âm thầm so sánh.

Trầm ngâm một lát, phân thân Trương Hằng hóa thành một đoàn ánh sáng vàng, chìm vào trong không gian linh hạch.

Không gian linh hạch, khôi phục bình tĩnh.

"Rốt cuộc tu sĩ nhân loại này là ai. nghe ý hắc nói. dường như đã từng có qua lại với chủ nhân!"

Trong không gian hồ lô đen kịt, Huyết sắc Giao Long Vương không dám giương oai nữa, trong lòng nghi hoặc không thôi sinh ra một chút phán đoán về thân phận Trương Hằng.

- Chúng ta đã đi được hai phần ba lộ trình...

Ánh mắt lóe tia sáng xanh của Kim Bằng Yêu Thánh Vương nhìn chăm chăm tận cùng Thông Thiên Huyết Tế Hà, lên tiếng nhắc nhở.

- Thần thú cấp Chân Tiên cũng bị bắt giữ, kế tiếp hẳn là sẽ không có nguy hiểm nữa.

Các tu sĩ bên dưới đều suy đoán.

Đúng như đa số các tu sĩ nghĩ, trên đường đi không gặp phải nguy hiểm gì. số lượng huyết quái giết chóc cũng ít hơn.

Tốc độ con thuyền màu xám cũng không ngừng tăng lên. tới gần tận cùng Huyết Tế Hà từng chút một.

Lại qua một thời gian, trong tầm mắt chúng tu sĩ đột nhiên hiện ra một vòng sóng gợn màu máu nhu hòa, ở ngay cuối cùng Thông Thiên Huyết Tế Hà.

- Đến rồi. chúng ta sẽ đến ngay!

Rất nhiều tu sĩ đều hưng phấn, nhìn chăm chăm vòng sóng gợn màu máu nhu hòa kia. ánh mắt lộ ra thần sắc chờ mong, lo lắng...

- Đó là khu vực chủ động phủ Huyết Sát?

Trương Hằng chống cằm. thần thức của hắn đã sớm tìm ra khu vực này. lại bị một cỗ cổ lực lượng mạnh mẽ bắn ngược trở ra, ngay cả Thần Linh Nhân cũng chỉ có thể xem xét một chút đường nét mơ hồ bên trong.

Vù Vù...

Gần trăm con thuyền màu xám chờ một trăm sáu bảy mươi cường giả Chu Vương Triều, nhanh chóng bay đến gần sóng gợn màu máu kia.

Gần rồi.

Càng gần hơn...

Chúng tu sĩ cố gắng nén tâm tình của mình, để bảo trì tâm lý trấn định.

Mọi người đều biết, trước dự hoặc lớn lao. sẽ cất giấu nguy cơ khó mà tưởng tượng.

Một vạn dặm. năm ngàn dặm. một ngàn dặm...

Tốc độ con thuyền màu xám chợt giảm mạnh.

Lúc này, chúng tu sĩ đã có thể nhìn thấy cảnh tượng mơ hồ ở bên trong sóng gợn màu máu kia.

Cộp!

Con thuyền màu xám dần dần cập bờ.

- Đến rồi!

Kim Bằng Yêu Thánh Vương Vũ một cái. tốc độ nhanh như chớp thoát khỏi Thông Thiên Huyết Tế Hà. tiến vào bên trong vòng sóng gợn màu máu.

Đi đến quan sát kỹ. vòng sóng gợn màu máu này kỳ thật là một khu vực đã phân chia tốt. trong phạm vi bị bao phủ có thể ngăn cách thần thức.

Đương nhiên, vòng sóng gợn màu máu này còn có công hiệu khác hay không, vậy thì người bên ngoài không thể biết được.

- Chúng ta cũng đi qua đó.

Bốn người Trương Hằng cũng bay khỏi Thông Thiên Huyết Tế Hà, tiến vào trong vòng sóng gợn màu máu.

Vừa đặt chân vào khu vực này. cảnh tượng xung quanh chợt biến, mất đi liên hệ với bên ngoài.

710. Chương 640: Động Phủ Kỳ Quái

Tiến vào vòng gợn sóng màu máu, cảnh tượng trước mắt bỗng nhiên sáng ngời, không còn là một màu máu đỏ đơn điệu nữa.

Hiện ra trước mắt mọi người là dãy núi, con sông, rừng rậm. phong cảnh tuyệt vời.

Hơn nữa, phẩm chất linh khí nơi này rất tốt, sánh ngang các đại thánh địa Chu Vương Triều.

Trên bầu trời đôi khi có linh thú đỉnh cấp tiên hạc bay qua. phát ra tiếng kêu kỳ ảo. để cho thế ngoại Đào nguyên yên tĩnh này thêm vài phân hài hòa.

Đây là chủ động phủ Huyết Sát?

Chúng tu sĩ ngạc nhiên hiển nhiên thật ngoài dự liệu.

Trước khi chưa đến chủ động phủ Huyết Sát. chúng Chu Vương Triều đã tưởng tượng đến cạnh tranh cùng giết chóc vô tình.

Từ khi vượt qua Thông Thiên Huyết Tế Hà, chủ động phủ nghiêm nhiên trở thành Tu La luyện ngục đáng sợ nhất trong lòng mọi người: một mảnh giết chóc thị huyết. trừ bỏ giết chóc ra thì không còn có gì khác.

Nhưng mà vào Lúc này, cảnh tượng hài hòa bày ra trước mắt, lại hết sức ngoài dự liệu.

Đây rõ ràng là một khối thế ngoại Đào nguyên độc lập với thế gian mà!

Trương Hằng cũng lộ ra một tia dị sắc. thầm nghĩ:

”Các tu sĩ này vừa đến từ Thông Thiên Huyết Tế Hà, thần kinh đang ở trong trạng thái cảnh giác cao độ. Lúc này đột nhiên lại thấy cảnh tượng hài hòa yên tĩnh như vậy. tự nhiên có chút không thích ứng được.”

Vù! Vù! Vù!

Nhóm tu sĩ mặt sau cũng tiến vào trong vòng sóng gợn màu máu, khi bọn họ nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, cũng lộ ra thần sắc kinh ngạc, hết sức kỳ quái.

Khi một gã tu sĩ cuối cùng tiến vào. dòng sông màu máu kéo dài mấy ngàn vạn dặm bỗng nhiên run lên một cái. tất cả con thuyền màu xám nháy mắt tan vỡ.

Ầm ầm!

Mặt đất dưới chân khẽ rung lên, khiến cho chúng tu sĩ bất an.

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Chúng tu sĩ chuyên mắt nhìn ra bên ngoài vòng sóng gợn màu máu, thần thức không thể xuyên thấu qua khu vực này. nhưng dùng mắt thường vẫn có thể mờ mờ thấy được một chút hình ảnh.

Vũ ầm....

Thông Thiên Huyết Tế Hà dài mấy ngàn vạn dặm lắc lư một trận phát ra tiếng nổ khủng bố, uy áp vô hình lan tỏa khắp thiên địa.

Oong oong...

Cuối cùng, cả dòng Thông Thiên Huyết Tế Hà to lớn dưới uy áp đó hóa thành một cái bóng màu máu xa xưa tang thương.

Trương Hằng toàn lực mở ra Thần Linh Nhãn, hai mắt hóa thành hai lốc xoáy vàng nhạt, thâm thúy thần bí, nhìn chằm chằm cảnh tượng ngoài vòng sóng gợn màu máu.

- Đó là...

Mơ hồ, hần thấy được một cái bóng cao lớn ngạo nghễ màu máu. có phần tương tự với phân thân Huyết Sát đã gặp ở phân động phủ.

Bóng hình cao lớn kia là một nam tử thanh niên khoảng ba mươi, hần từ từ mở mắt, khẽ thở ra một hơi. ngược nhìn bầu trời mặt đất, trong ánh mắt mang theo thần sắc lưu niệm.

Có chỗ khác biệt với phân thân Huyết Sát trước kia, trên trán bóng hình màu máu này còn có một cái dấu ấn màu máu. giống như là một con mắt khép kín.

Nam tử màu máu thần bí này như có cảm ứng, liếc về phía vòng sóng gợn màu máu kia.

Trương Hằng lập tức như bị sét đánh, cả người cứng ngắc, chỉ cảm thấy áp lực vô tận chột lóe qua người.

Khoảng khắc đó, hơi thở cùng nhịp tim của hắn đều ngừng lại.

Đối phương chỉ bằng một ý niệm, có thể khiến hắn chết ngay. Khí tức tử vong đã xẹt qua người hắn.

”Ý chí tinh thần!”

Trong đầu Trương Hằng đột nhiên hiện ra danh từ này.

Nam tử màu máu thần bí kia lại có được ý chí tinh thần của riêng mình.

Trừ Vũ Vô Cực, Thái thượng ra, Trương Hằng mới lần đầu tiên biết được tồn tại có ý chí tinh thần.

Hắn là ai?

Chẳng lẽ là bản tôn Huyết Sát Thần Đế!

Bụp!

Bóng người màu máu thần bí kia tạm dừng ở không trung trong một nhịp thở. liền biến mất khỏi Thần Linh Nhân của Trương Hằng nắm giữ, không biết đi đâu.

Trừ Trương Hằng ra. trong vòng ánh sáng màu máu này còn có mười mấy vị cường giả cầm ky. cùng thi triển thần thông cũng mơ hồ thấy được bóng người màu máu thần bí xuất hiện.

về phần các phủ chủ Độ Kiếp còn lại. chỉ biết Thông Thiên Huyết Tế Hà bên ngoài đã biến mất.

- Đã không còn Thông Thiên Huyết Tế Hà, chúng ta làm sao trở về Đông Vân đại lục được đây?

Không ít tu sĩ bắt đầu lo lắng.

Nên biết, chủ động phủ Huyết Sát này ở mấy ngàn dặm trên trời cao Đông Vân đại lục. nếu không có Thông Thiên Huyết Tế Hà. mọi người vốn không thể đạt đến độ cao như thế.

Bây giờ, tất cả mọi người đã không có đường lui...

Lựa chọn duy nhất chính là liều mình tìm đường sống trong chỗ chết.

Nghĩ đến đây. trong ánh mắt bọn họ cũng lộ ra ý kiên quyết. ánh mắt dần trở nên sắc bén.

Trương Hằng lại lộ ra thần sắc suy tư. hắn đang nghĩ về bóng người màu máu thần bí vừa rồi.

”Bóng người màu máu thần bí vừa rồi chẳng lẽ là Huyết Sát Thần Đế đánh khắp thiên hạ không địch thủ trong truyền thuyết? Nhưng mà, khí tức người vừa rồi có chút khác với phân thân Huyết Sát trong ấn tượng của ta.”

Trương Hằng cố suy nghĩ, cũng không có gì lo lắng với chuyện Thông Thiên Huyết Tế Hà biến mất.

Nếu hắn không đoán sai. bên trong chủ động phủ này hẳn là có truyền tống trận đi Đông Vân đại lục.

- Các tinh anh Chu Vương Triều, chúng ta đã không còn đường lui. Từ giờ trở đi, ai có thể thu được lợi ích từ chủ động Phủ. phải dựa vào chính mình.

Huyền Long Đại Vương ngửa mặt cười dài một tiếng, thân hình chột lóe liền bay về phía núi rừng xa xa.

Uyên Hồng cùng Kim Bằng Yêu Thánh Vương nhìn nhau, theo sát Huyền Long Đại Vương.

Vù! Vù! Vù!

Hơn một trăm bảy mươi tu sĩ nơi này, hoặc là kết đội. hoặc là hành động một mình, bay về các hướng.

Nếu đã tiến vào chủ động phủ, có được kỳ ngộ hay không, phải dựa vào thực lực cùng may mắn của mình.

- Chủ động phủ này nhìn như một mảnh an bình hài hòa. nhưng trên thực tế chưa chắc là thế, quá nửa là nguy cơ khắp nơi. Mấy người chúng ta không nên tách ra, hướng hồ từ sau khi tiến vào vòng sóng gợn màu máu này, thần thức chỉ có thể kéo dài ngàn dặm. thần thông thuần di cũng không thể thi triển được.

Lạc Hà đề nghị.

Thần sắc Trương Hằng bình tĩnh, ánh mắt quét qua ba người, gật đầu nói:

- Bốn người chúng ta hành động cùng nhau, nếu gặp phải nguy hiểm gì. cố gắng chiếu cố Vân Dịch một chút.

Dứt lời, Trương Hằng dẫn đầu bay về phía một hướng.

Lạc Hà, Cổ Thương, Vân Dịch theo sát ngay Sau đó,

Vân Dịch nhìn bóng lưng sư tôn trong ánh mắt lộ ra vài phần cảm động, tiếp đó liền thay bằng thần sắc kiên định.

Còn chưa bay ra mấy vạn dặm. Trương Hằng mơ hồ nghe được mấy tiếng kêu thảm thiết, không khỏi mở ra Thần Linh Nhãn nhìn về phía đó.

- A!

Ở trong một mảnh đầm lầy màu đen, đột nhiên nhảy ra ngàn vạn con rắn nhỏ màu xám dài chừng nửa thước.

Những con rắn nhỏ màu xám này biết bay. tốc độ nhanh đến đáng sợ. thoáng cái bao phủ mấy cường giả cấp phủ chủ.

Lập tức một đàn rắn xám cắn nuốt các cường giả cấp phủ chủ kia không còn xương cốt. ngay cả mảnh vỡ Pháp bảo trên người cũng không còn.

Ti ti ti... Vù Vù vù!

Chỉ thoáng nửa khắc, ngàn vạn con rắn nhỏ màu xám kia đã trở về đầm lầy.

Xung quanh thành một mảnh yên tĩnh, tựa như không hề xảy ra chuyện gì, chỉ còn sót lại một chút vết máu.

- Quả nhiên là thế...

Trương Hằng ngừng lại, vẻ mặt trầm ngâm.

Lạc Hà và Cổ Thương cùng thi triển thần thông, cũng thấy được tình huống xảy ra trên mảnh đầm lầy kia.

- Chúng ta phải cẩn thận một chút, loại rắn nhỏ màu xám vừa rồi. mỗi một con đều có thực lực hợp Thể Kỳ. ngàn vạn con cùng xông lên. quả thật là rất khủng bố.

Lạc Hà có vẻ ngưng trọng nói.

Cổ Thương thấy Trương Hằng suy tư, hỏi:

- Không biết Trương đạo hữu có ý gì không?

Trương Hằng vuốt cằm. khẽ nói:

- Dựa theo kinh nghiệm lần trước, hiện giờ chúng ta đi vào hẳn là tầng ngoài động phủ. nhiệm vụ hàng đầu hiện giờ là phải làm quen bản đồ bên ngoài, sau đó đi tìm manh mối.

- Đương nhiên, đây chỉ là suy đoán cá nhân ta. Dựa theo cá tính của Huyết Sát Thần Đế, mỗi một cửa đều phải trải qua không ít gian nguy, tất nhiên phải có tu sĩ chết.

Bốn người lại bay tới trước mấy vạn dặm. trong lúc này cũng gặp được một ít cường giả Chu Vương Triều. Đối phương gặp mấy người Trương Hằng xuất hiện, đều sẽ thành thành thật thật đi sang đường vòng.

- Sư tôn chúng ta phi hành lộ trình dài như thế. nhìn thấy không ít tu sĩ gặp nguy hiểm, vì sao chúng ta lại đi một đường bình an vậy chứ?

Vân Dịch đột nhiên đưa ra nghi hoặc trong lòng mình.

Đúng vào Lúc này, bốn năm cường giả ở gần mấy người gặp phải mấy chục con quái điều toàn thân bốc lửa trên bầu trời.

Quái điều bốc lửa này mở rộng hai cánh dài đến mấy trượng, mỗi một con đều có thực lực cấp phủ chủ. cùng xông lên thì cũng không thể xem thường.

- Chạy mau!

Bốn năm vị cường giả này tu vi cao nhất cũng có Độ Kiếp sơ kỳ làm sao dám đối đầu với mấy chục con quái điều cấp phủ chủ kia.

Vù Vù vù!

Bọn họ thi triển bí thuật liều mạng chạy trốn chết đi một gã cường giả cấp phủ chủ. cuối cùng thoát khỏi quái điều kia, đi đến một bờ sông trong suốt thấy đáy.

Vù... xẹt xẹt xẹt!

Trong dòng sông nhìn như trong suốt thấy đáy này. đột nhiên nhảy ra hàng trăm con cá trắng bạc, há mồm phun ra những mũi tên ánh sáng trắng, công kích vô cùng sắc bén.

Đối mặt mấy trăm mũi tên ánh sáng mang theo khí tức tử vong kia, bốn gã cường giả còn lại sợ đến hồn bay phách lạc. liên tục tế ra linh bảo phòng ngự, dùng đủ loại pháp thuật chống lại.

Ầm ầm ầm!

Vừa đánh vừa lui, thẳng đến mấy nhịp thở sau. bọn họ mới thoát khỏi dòng sông nhỏ quỷ dị kia.

Cuối cùng, chỉ còn lại có ba người may mắn trốn chạy được.

Phù!

Ba người vẻ mặt còn hoảng sợ, mới thở ra một hơi.

- Thế này không xong, khắp nơi đều là nguy hiểm, mới một lúc thôi, chúng ta đã chết hai vị minh hữu rồi.

- Xem ra chúng ta phải tìm vài vị minh hữu thực lực mạnh hơn nếu có thể tìm được tu sĩ Đại Thừa Kỳ che chở, sẽ an toàn hơn nhiều.

Ba người bắt đầu thảo luận.

- Cường giả cầm kỳ Đại Thừa Kỳ. chúng ta không cần phải hy vọng xa vời. Không bằng đi tìm mười mấy vị minh hữu. nhân số đông thì chúng ta sẽ không phải sợ nguy hiểm bình thường, ở chỗ nguy cơ khắp nơi này, tu sĩ dưới Đại Thừa Kỳ thực lực thấp nhất định không dám hành động một mình, quá nửa sẽ đồng ý kết minh.

- ừ. chủ ý này không tệ. chúng ta nên xuống dưới đi trên mặt đất, đi trên bầu trời rất dễ chọc tới nguy hiểm. Phàm là nơi có rừng rậm, sông nhỏ, hang núi, đầm lầy... đều có thể che giấu nguy cơ. chúng ta phải cẩn thận gấp bội, tránh cho sơ sẩy.

Cuối cùng, biện pháp tốt nhất của ba người này là đi bộ về phía có người.

Bốn người Trương Hằng nhìn rõ tình cảnh của các cường giả kia. Vân Dịch cùng cổ Thương càng thêm khó hiểu.

- Đúng là kỳ quái, vì sao mà chúng ta may mắn như thế. Bay trên trời lâu như vậy cũng không gặp một lần nguy hiểm, mà các tu sĩ xung quanh lại liên tục gặp nạn?

Cổ Thương có vẻ nghi hoặc khó hiểu, đặt ánh mắt lên người Trương Hằng.

-o0o-

711. Chương 641: Âm Mưu Của Trương Hằng

Trương Hằng lại rất bình tĩnh, khước miệng treo ý cười.

Đột nhiên Lạc Hà cười khỏ, giành nói trước:

- Cổ huynh không cần suy nghĩ nhiều, chúng ta một đường không gặp phải phiền phức gì. đều là nhờ phúc của Trương huynh đệ.

Cổ Thương giật mình, cười to:

- Ta lại quên mất, Trương đạo hữu trừ thực lực thông thiên giới này ra, còn nắm giữ thuật bói toán thần kỳ.

Cho tới nay, Trương Hằng vượt qua Dị Loại Thiên Kiếp, tu luyện thần công nghịch thiên Bất Tử Kim Thân, đặt ấn tượng cho người ta là mạnh mẽ, ngoài ra còn là biến thái.

Điều này làm cho những người khác xem nhẹ hắn còn nắm giữ những thần thông khác.

- Có Trương đạo hữu tọa trấn, chuyến đi chủ động phủ lần này sẽ thuận lợi hơn nhiều.

Cổ Thương tràn ngập mừng rỡ nói. lần đầu trong đời cảm thấy may mắn vì có được một minh hữu mạnh mẽ.

Trương Hằng thu ý cười lại, khẽ lắc đầu, nói:

- Thần Linh Nhân có thể cho ta cảm ứng lạnh dữ, cũng với nhìn lén được thời không, chỉ khi nào có nhân vật cấp nghịch thiên tham dự vào thì uy lực hiệu quả giảm mạnh, thậm chí có thể mất hiệu lực. Cho nên, chúng ta không thể quá ỷ lại vào thuật này, sau khi tiến vào chủ động phủ vẫn phải bảo trì cảnh giác cẩn thận.

- Nói có lý. thực lực là trụ cột. cẩn thận vẫn không thể thiếu được, nếu thêm một chút may mắn thì tốt nhất.

Cổ Thương gật đầu.

- Đúng, may mắn rất quan trọng.

Trong mắt Trương Hằng chớp động thần quang, đột nhiên nhớ lại những khó khăn chồng chất bên trong phân động phủ Huyết Sát.

Có đôi khi, may mắn đủ cao. có thể lấy được thành tựu không thể tưởng tượng.

Như là mập mạp Vương Viên Phương Vân Sơn. sau khi tiến vào động phủ thì tu vi cơ bản là thấp nhất, nhưng cuối cùng hắn vẫn còn sống, còn chiếm được linh đan mà hắn mơ ước.

Còn người không may mắn như là đám người Nam Minh, Mộ Tuyền, cuối cùng rơi xuống kết cục hết sức bi thảm.

"Không biết chuyến đi động phủ lần này. may mắn của ta sẽ như thế nào?"

Trong lòng Trương Hằng âm thầm nghĩ.

Thực lực của hắn ở trong các tu sĩ tinh anh Chu Vương Triều là số một số hai, lại có được thần thông phụ trợ nghịch thiên Thần Linh Nhân, làm người tính toán cẩn thận.

Có thể nói, thực lực, tâm trí, các nhân tố khác... Trương Hằng đều có đủ.

Hiện giờ nhân tố duy nhất mà hắn không nắm chắc, chính là may mắn!

Nhưng mà ngay cả nhân vật cấp nghịch thiên thượng giới cũng không thể nắm giữ thứ may mắn này, huống chi là một tu sĩ hạ giới như hắn.

- Có Trương đạo hữu dẫn đường, chúng ta nắm giữ bản đồ tàng ngoài động phủ này. có lẽ cũng không quá khó.

Cổ Thương thoải mái hơn.

- Đúng là không khó. nhưng nơi này có hạn chế rất lớn đến thần thức cùng với các loại thần thông Thiên Nhân, nếu khu vực quá lớn. sợ là chúng ta cần một thời gian mới có thể thăm dò rõ ràng tình huống nơi này.

Trương Hằng vừa dẫn đường đi trước, vừa nói.

Lại bay ra mấy vạn dặm. phía trước lại xuất hiện vòng sóng gợn màu máu giới hạn.

- Đi đến tận cùng rồi.

Trương Hằng nhìn sang Lạc Hà cười.

Trên đường đi, bọn đi đi một mạch thẳng tắp không gặp nguy hiểm gì, mới có thể nhanh đến tận cùng như thế.

- Những nơi đi qua cùng các khu vực nguy hiểm đều đã ghi nhớ. lại đi qua vài hướng nữa, có lẽ sẽ thăm dò rõ ràng tình huống tầng ngoài chủ động phủ này.

Trương Hằng nhàn nhã bình tĩnh nói. sau đó lại dẫn ba người bay về một phía.

Vừa bay ra mấy ngàn dặm. phía trước truyền tới tiếng đánh nhau kịch liệt và uy áp mạnh mẽ, khiến tâm thần Trương Hằng khẽ rung lên.

- Nhất định là phía trước có nhân vật cấm kỵ giới này chiến đấu.

Bốn người ngừng lại.

- Dù sao chúng ta cũng tính đi hướng này. thuận tiện xem thử, có lẽ sẽ được chỗ tốt gì đó.

Trương Hằng lập tức quyết định. Lạc Hà cổ Thương cũng không phản đối, theo hần dẫn đầu.

Ầm ầm...

Ở một chỗ khe sâu nhỏ. một con rắn lớn toàn thân ngưng kết lần giáp màu đen. dài đến mấy trăm thước, miệng phun ra lưỡi dài màu đen, đôi mắt rắn còn lớn gấp mấy lần lồng đèn, tản ra hàn quang làm người ta run sợ.

Lúc này, ở trong hư không trên đầu con rắn vẩy đen này có hai nhân vật Tán tiên phát ra tiên linh khí, đang đấu pháp với nó.

Ở xa một chút, còn có một ít tu sĩ phủ chủ, Độ Kiếp.

- Ô? Đó không phải là Tam Tiên Đảo Âm Dương Tán Tiên cùng Linh Hư Tán Tiên hay sao?

Trương Hằng chợt kinh ngạc nói. mấy người đã bay đến gần đó, lập tức làm hai nhân vật Tán tiên cảnh giác.

- Con rắn vẩy đen này lại là yêu thú Đại Thừa KỲ sắp hóa rồng phi thăng thượng giới. Lạc Hà có vẻ kinh ngạc nói.

- Các người nhìn xem!

Tròng mắt đỏ tím của Cổ Thương đột nhiên rơi vào sau lưng con rắn lớn vẩy đen kia.

ở sườn núi khe sâu kia. có một gốc kỳ hoa màu tím. trên đó kết mấy quả xanh sáng bóng. Kích cỡ như trái nho. sáng bóng như thủy tinh, tản ra hương thơm kỳ lạ mê người.

- Đó là Thiên Hương Quả trong truyền thuyết!

Cổ Thương kinh hô một tiếng, giọng khẽ run lên.

- Thiên Hương Quả? Chính là Thiên Hương Quả trong truyền thuyết, ăn một quả có thể miễn dịch hết thủy ảo thuật tinh thần, cũng nhìn thấu tất cả cấm chế hạ giới? Nghe nói quả này có thể đề cao ngộ tính tu sĩ rất lớn, ngay cả tiên nhân cũng phải động lòng, đúng là cực kỳ nghịch thiên.

Lạc Hà không khỏi kinh hô.

Thần sắc Trương Hằng hơi kinh ngạc, nhìn hai đại Tán tiên đấu với cự xà vậy đen khí thế ngất trời, thầm nghĩ:

”Vì sao chỉ thấy hai vị Tán tiên Tam Tiên Đảo. Nghê Thường Tán Tiên thần bí nhất đi đâu rồi?”

- Âm Dương đạo hữu. ta thấy hai vị ứng phó yêu tu này dường như có chút quá sức. có cần Trương mỗ trợ giúp một tay không.

Trương Hằng cười ha ha nói với hai vị Tán tiên.

Cự xà vậy đen kia có lực phòng ngự kinh người, tốc độ lại nhanh mạnh, miệng phun ra chất độc màu tím có thể ăn mòn cả Pháp bảo. Tuy rằng hai đại Tán tiên cùng cấp với nó. nhưng cũng không thể dễ dàng giải quyết nó trong thời gian ngắn.

Tê tê!

Cự xà vậy đen kia cảm giác được mấy người Trương Hằng mắt lạnh đứng nhìn, trong mắt chợt lóe hàn quang, liếc bọn họ một cái.

Chỉ là, khi ánh mắt cự xà quét qua người Trương Hằng. thân thể khổng lồ chợt cứng đờ. dường như cảm giác được vài phần nguy cơ.

- Giải cho yêu thú linh tính!

Trương Hằng chắc chắn làm lạ nói.

- Trương Hằng. Thiên Hương Quả này là Tam Tiên Đảo là chúng ta phát hiện trước, lúc này các người đứng ở đó. chẳng lẽ muốn làm ngư ông hưởng lợi?

Linh Hư Tán Tiên đang đánh nhau, quát lạnh một tiếng, hết sức bất mãn với việc đám người Trương Hằng có ý chen chân.

Lạc Hà, Cổ Thương chỉ thản nhiên đứng đó, không lên tiếng, chờ đợi quyết định của Trương Hằng.

- Ha ha, Trương mỗ cũng không đến mức làm chuyện như thế.

Trương Hằng cười cười, tiếp đó băng quơ như không hỏi:

- Không biết vị Nghê Thường Tán Tiên sao lại không đi cùng các vị. Nếu có nàng ở đây. ba người đối phó con rắn này chỉ là chuyện nhỏ mà thôi.

- Nghê Thường đạo hữu...

Linh Hư Tán Tiên vừa nói nửa câu. biến sắc ngừng lại, khẽ hừ nói:

- Vì sao ta phải nói cho người.

Trương Hằng khôngkhỏi thở dài, có vẻ tiếc nuối nói:

- Không nói cũng được, chỉ là...

- Chỉ là cái gì?

- Trương mỗ định giúp các vị giết cự xà vậy đen này không điều kiện...

Trong mắt Trương Hằng hiện lên một tia âm mưu.

Trợ giúp không điều kiện?

Hai đại Tán tiên nao nao, không biết Trương Hằng đang đánh chủ ý gì.

-o0o-

712. Chương 642: So Sánh Tiền Công

Trợ giúp không điều kiện?

Ngay cả bọn người Lạc Hà, cổ Thương bên trận doanh Trương Hằng cũng ngẩn người, không rõ hắn đang có chủ ý gì.

Trên đời nào có chuyện tốt như thế, trợ giúp không điều kiện cho đối thủ thu hoạch kỳ bảo hiểm thấy.

- Trương Hằng. người có ý gì?

Ánh mắt Âm Dương Tán Tiên chợt ngưng, khẽ phát tay với Linh Hư Tán Tiên.

Vù vù!

Hai đại Tán tiên lập tức thoát ly chiến trường, có vẻ nghi hoặc nhìn về phía Trương Hằng. không dám trực tiếp bỏ qua đối phương như trước.

Vù!

Cự xà vậy đen kia bị hai đại nhân vật cầm kỳ liên thủ công kích thời gian dài như vậy. cuối cùng có được thời gian thở dốc. đôi mắt rắn âm lãnh bắt đầu cẩn thận đánh giá mấy người nơi này.

Một cái, hai cái. ba cái... năm cái.

Tổng cộng có đến năm vị nhân vật đỉnh phong giới này hiện thân.

Đáy lòng cự xà vậy đen sinh ra một tia hoảng sợ.

Đôi mắt hai đại nhân vật Tán tiên công kích, nó chưa chắc có thể kiên trì lâu lắm, hiện giờ lại thêm ba tu sĩ cùng cấp.

Dưới tình huống này. đừng nói bảo hộ Thiên Hương Quả, có giữ được mạng hay không cũng là vấn đề.

Đặc biệt là khi nó chạm đến ánh mắt thâm thúy vô cùng của Trương Hằng, lập tức thừa nhận một cỗ ý chí tinh thần bao trùm trên hết hạ giới.

Áp lực cùng nguy cơ vô hình nảy sinh trong lòng cự xà vậy đen kia, tựa như bóng ma không xóa đi được.

Tuy rằng đối phương không phóng ra uy áp tinh thần gì. nhưng vô tình cỗ ý nhìn qua, vô tình làm cho nó có một loại ảo giác cận kề cái chết.

Tu sĩ nhân loại kia thật đáng sợ!

Cự xà vậy đen kia cảm thụ chân thật, phân tích tình cảnh hai phía nói chuyện: Trương Hằng là kẻ mạnh nhất trong những kẻ địch đến từ bên ngoài này. từ thái độ của hai đại Tán tiên đối với Trương Hằng cũng có thể nhìn ra được một chút.

- Chúng ta đều là tu sĩ Chu Vương Triều, thấy hai vị gặp phải xà yêu này. Trương mỗ há có thể ngồi yên không để ý. Hiện giờ ra chút sức trợ giúp hai vị đạo hữu chém giết nó, không chủ động đòi thù lao.

Trương Hằng băng quơ nói. nhẹ nhàng khoát tay. Tiên bảo Phong Lôi Phiến bỗng nhiên xuất hiện, lực Phong Lôi mạnh mẽ bắt đầu khởi động trong phạm vi ngàn dặm. khí tức áp lực ập tới.

Tiên bảo!

Vừa ra tay đã là Tiên bảo!

Hai đại Tán tiên Tam Tiên Đảo. thần sắc liền trở nên ngưng trọng.

Dù là những nhân vật cấp Tán tiên. Tiên bảo trong tay thường khó mà lấy ra sử dụng. Nhưng Trương Hằng thì khác, trong tay hắn có ba kiện Tiên bảo. Phong Lôi Phiến chỉ xếp hạng cuối cùng.

Hai đại Tiên bảo khác, Vân Thiên Tiên Hồ chỉ thể hiện ra thần thông phụ trợ một lần Phá Không Kiếm thậm chí chỉ lấy ra một hai lần nhìn bề ngoài, khó mà đánh giá uy lực chân chính.

Xùy xùy!

Trương Hằng nhẹ nhàng phát tay. Phong Lô Phiến xẹt qua mấy đạo tàn ảnh trong hư không, trước người liền sinh ra mấy chục khe rách không gian rất nhỏ. khí yên diệt khủng bố chợt lóe qua không khí.

ở trong tay Trương Hằng, Phong Lô Phiến chỉ hơi truyền một chút pháp lực, liền thoải mái xé rách không gian gần đó.

Cự xà vậy đen kia thấy cảnh này. mắt rắn chợt co rút, trong lòng bắt đầu cân nhắc.

- Trương Hằng, có người trợ giúp, chém giết con rắn vậy đen này sẽ dễ dàng hơn nhiều. Nhưng người cần phải giữ lời đã nói. giết nó xong, quyền phân phối Thiên Hương Quả kia sẽ do Tam Tiên Đảo ta định đoạt, đến lúc đó chúng ta chia cho người một trái cũng không thành vấn đề.

Âm Dương Tán Tiên trầm ngâm nói.

Hắn cũng lờ mờ, cũng không làm chuyện quá tuyệt tình, nếu Trương Hằng thiết tình trợ giúp thì chia cho hắn một quả Thiên Hương Quả cũng không sao.

- Một trái?

Ánh mắt Trương Hằng thoáng nhìn qua trái cây màu tím kỳ dị kia.

Ánh mắt đảo qua, phát hiện trên đó có bốn trái Thiên Hương Quả.

Trương Hằng vừa định nói, cự xà vậy đen kia đột nhiên lên tiếng:

- Đợi đã!

Tiếng nói trầm thấp của nó mang theo một ít bất đắc dĩ. làm cho mấy tu sĩ Chu Vương Triều đều ngừng lại.

- Ha ha. vị xà đại ca này. có gì muốn nói sao?

Khóe miệng Trương Hằng trôi lên ý của thực hiện được âm mưu.

Hai đại Tán tiên Tam Tiên Đảo liền cảm thấy không ổn.

- Ngài có thể gọi ta là Hắc Lân.

Cự xà vậy đen nói với Trương Hằng, trong giọng nói mang theo vẻ lầy lòng.

- ừm, Hắc Lân, ta gọi Trương Hằng, tu sĩ Chu Vương Triều.

Trương Hằng đơn giản nói, lại chỉ vào ba người Lạc Hà. giới thiệu:

- Ba vị này là đồng đạo với ta.

- Vị Trương đạo hữu này. thực lực của ngài nhất định vượt xa cường giả cấm kỵ thông thường, cho nên ta mới tìm ngài thương lượng quyền phân phối Thiên Hương Quả kia.

Thân rắn khổng lồ của Hắc Lân xoay chuyển hào quang màu đen, thoáng chốc hóa thành một nam tử mình trần, trên mặt có những đường hoa văn rắn. hào quang trong ánh mắt cũng không còn sắc bén như trước, mà trở nên nhu hòa hơn.

-Ồ?

Trương Hằng cười càng sáng lạn, nhìn yêu tu Đại Thừa Kỳ này, thản nhiên nói:

- Không biết Hắc Lân đạo hữu tính phân phối bốn quả Thiên Hương Quả kia như thế nào?

- Hai bên chúng ta chia đều năm năm. về phần hai kẻ vừa bức ép ta. vốn không có phần.

Trong ánh mắt Hắc Lân nhìn về phía hai đại Tán tiên, hiện lên một tia sát khí cùng oán hận.

Trong chiến đấu vừa rồi, tuy rằng hắn không bị thương nặng, nhưng bị thương da thịt là không tránh được, điều này đối với nhân vật cấp Boss ở tầng ngoài động phủ như nó là một loại nhục nhã.

- ừ. điều kiện của người tốt hơn một trái Thiên Hương Quả của hai người kia.

Trương Hằng khẽ gật đầu, chuyển mắt, rơi vào người hai đại Tán tiên kia, cười hì hì nói:

- Hai vị đạo hữu. ngại quá, Trương mỗ quyết định hợp tác cùng Hắc Lâm đạo hữu này tốt hơn. Các vị không cần đánh chủ ý tới Thiên Hương Quả này, nếu không đừng trách chúng ta liên thủ diệt các người.

- Trương Hằng... Người lại dám hợp tác cùng yêu tu động phủ này đối phó tu sĩ Chu Vương Triều chúng ta.

Vẻ mặt Linh Hư Tán Tiên hiện lên một tia tức giận, chỉ ngón tay trắng nhỏ dài vào trong hư không.

Oong!

Hào quang màu xanh chói lóa lóe lên, hiện ra một chiếc phi kiếm màu xanh nhạt, một cỗ tiên linh khí đè ép tới.

Hiển nhiên đó là một món Tiên bảo.

Lại là Tiên bảo!

Hắc Lâm lộ ra tia dị sắc, lúc này mới tỉnh ngộ vừa rồi hai đại Tán tiên đấu với mình, không hề liều mạng.

- Ha ha? Người muốn đánh với ta?

Trương Hằng cười cười. Phong Lôi Phiến trong tay xẹt xẹt rung động, lôi quang màu tím cùng gió lốc màu xanh mênh mông ngưng tụ trên đó.

- Ngừng tay!

Âm Dương Tán Tiên khẽ quát một tiếng, chắn trước mặt Linh Hư Tán Tiên, cũng thần niệm truyền âm nói:

"Linh Hư! Người bình tĩnh lại. Nghê Thường đạo hữu không có ở đây. hai ta chiến đấu với mấy người Trương Hằng. căn bản không có cơ hội thắng."

Linh Hư Tán Tiên hơi thở hơi dồn dập. nghe Âm Dương Tán Tiên khuyên giải, cuối cùng bình tĩnh trở lại.

Hô!

Hắn hít sâu một hơi. thần niệm truyền âm nói với Âm Dương Tán Tiên:

"Thật có lỗi, vừa rồi ta quá xúc động, chỉ là không nhìn được bộ dạng Trương Hằng ăn chắc chúng ta."

"Người thanh tĩnh là tốt rồi. không phải Nghê Thường đạo hữu đã nói với chúng ta rồi hay sao. Trương Hằng cùng Huyền Long Đại Vương đều không thể trêu chọc."

Âm Dương Tán Tiên gật đầu nói.

- Trương Hằng, không bằng thế này. người liên thủ cùng hai người chúng ta, cùng chém giết xà yêu này. bốn trái Thiên Hương Quả, chúng ta cũng có thể chia đều năm năm. mỗi bên hai trái, người xem thế nào?

Âm Dương Tán Tiên tăng thêm tiền lời.

- Dù sao chúng ta đều là tu sĩ Chu Vương Triều, ở tình huống lợi ích như nhau, người nên hợp tác với chúng ta.

- ừ. có đạo lý.

Trương Hằng có vẻ như động lòng.

- Ba trái, ta tặng cho người ba trái Thiên Hương Quả!

Hắc Lâm nóng nảy. không khỏi kinh hô một tiếng, báo ra tiền lời của mình.

713. Chương 643: Mật Điện U Âm

Ba trái Thiên Hương Quả!

Cự xà vảy đen đặt ra tiền lời lập tức áp đảo phía Tam Tiên Đảo.

Âm Dương Tán Tiên cùng Linh Hư Tán Tiên sắc mặt đại biến, nhưng cũng bất đắc dĩ.

- Ha ha, Trương mỗ vĩnh viễn đứng về phía trả công lớn nhất.

Trương Hằng không khỏi cười nói.

Hắn đứng ở giữa hai trận doanh, chỉ biết ngã về phía bên nào trả lợi ích lớn nhất.

- Cỏ đầu tường...

Linh Hư Tán Tiên cường chế tức giận trong lòng, muốn châm chọc Trương Hằng là cỏ đầu tường ngã theo chiều gió. nhưng nghĩ tới đối phương thực lực thông thiên một giới, phải nuốt lời muốn nói trở vào.

Cỏ đầu tường ngã theo chiều gió. đó là để hình dung bên thứ ba yếu ớt. còn Trương Hằng đứng ở điểm cao cùng ưu thế tuyệt đối, đạp hai bên dưới chân, đủ để nắm giữ hai phía.

Hết thấy đều là bởi thực lực của hắn.

- Ba trái, đây là cực hạn của ta, không thể nhiều hơn!

Cự xà vậy đen lạnh lùng nhìn chăm chăm hai người Âm Dương Tán Tiên, giải thích với Trương Hằng:

- Bốn trái Thiên Hương Quả, chỉ có ba trái đã thật sự trưởng thành, còn lại một trái chưa chín, không thể hái được. Một trái Thiên Hương Quả cuối cùng, tạm để lại cho ta dùng vào lúc thích hợp nhất.

Thì ra cự xà vậy đen này không dùng Thiên Hương Quả, là bởi cân nhắc vào thời điểm thích hợp nhất cho mình.

- ừm, có thể được ba trái Thiên Hương Quả, Trương mỗ đã vừa lòng rồi.

Ánh mắt Trương Hằng đảo qua bốn trái Thiên Hương Quả kia, phát hiện lời Hắc Lân nói không giả, xác thật có một trái còn chưa chín, cường ép hái đi. hiệu quả của nó sẽ giảm mạnh.

- Nếu đã thế, chúng ta đi thôi!

Âm Dương Tán Tiên hừ lạnh một tiếng, liền đi trước.

Vù vù!

Linh Hư Tán Tiên mang theo thần sắc không cam lòng, theo sát sau hắn.

Hai người rời khỏi khe sâu mấy ngàn dặm, bắt đầu trao đổi thần niệm.

- Trương Hằng này thật là khinh người quá đáng!

Trong lòng Linh Hư Tán Tiên ghen một hơi phiến muộn.

Cấp nhân vật như bọn họ. đứng trên đỉnh cao Chu Vương Triều trăm vạn năm qua. là nhân vật cảm kỳ thần thoại được hàng tỷ tu sĩ kính ngưỡng, chưa từng chịu tức giận như thế này.

Âm Dương Tán Tiên sắc mặt âm trầm không thôi, giọng trầm thấp:

- Không còn cách nào. ai bảo thực lực Trương Hằng hôm nay mạnh như thế. Nếu Nghê Thường đạo hữu ở đây. có lẽ còn có thể liều mạng được.

- Đáng tiếc Nghê Thường đạo hữu không nên hành động một mình, không biết một mình năng thế nào.

Linh Hư Tán Tiên bình tĩnh trở lại, lộ thần sắc suy tư.

- Tuy rằng năng cùng chúng ta được cùng tôn là Hải Ngoại Tam Tiên, thường ngày không thường hiện thân thân phận thần bí. có lẽ biết một chút bí mật của động phủ.

- ừm. nàng đứng ở trong một tầng sương mù, thật là bí ẩn. thực lực sâu không thể lường, tựa như thế gian không có bao nhiêu thứ làm cho nàng động lòng. Ta cảm giác thực lực của nàng dường như không kém gì Huyền Long Đại Vương, Trương Hằng.

Nói đến Nghê Thường Tán Tiên, hai người liền có chút kính sợ cùng cổ kỵ.

- Chúng ta tạm thời không nói chuyện này. chủ động phủ nguy cơ khắp nơi. chỉ có liên thủ với Nghê Thường đạo hữu thì mới có cơ hội đạt được lợi ích lớn. Bằng không thì chúng ta khó mà tranh đấu được với hai trận doanh Trương Hằng, Huyền Long Đại Vương.

- Âm Dương đạo hữu nói rất đúng, bình thường ta có chút tâm cao khí ngạo, gặp Trương Hằng kia rất dễ sinh ra mâu thuẫn, thậm chí dẫn phát đại chiến sinh tử. cũng may nhờ ngài ra mặt khuyên can.

Linh Hư Tán Tiên dù có chút kiêu căng, nhưng là người rõ lý lẽ. hết sức cảm tạ Âm Dương Tán Tiên.

- Ôi, hai chúng ta giao hảo nhiều năm, hiểu rõ tính cách đối phương. Đến lúc đó. ta sẽ cố hết sức ngăn cản ngài xảy ra xung đột với Trương Hằng.

Âm Dương Tán Tiên khẽ thở dài.

Nhìn hai đại Tán tiên rời đi, Trương Hằng lạnh nhạt nói:

- Bọn họ đã đi rồi. Hắc Lân đạo hữu, hiện giờ có phải nên thực hiện lời hứa của mình.

Dứt lời, ánh mắt hắn đảo qua ba trái Thiên Hương Quả đã chín.

Hắc Lân gật đầu nói:

- Vì đạo hạnh tu hành hơn mười vạn năm. Hắc Lân chấp nhận giao ra ba trái Thiên Hương Quả đã chín, cũng hy vọng Trương đạo hữu có thể rời đi, không nên làm khó ta. Tin rằng bằng độ cao như Trương đạo hữu. sẽ không làm khó xử tiểu xà yêu như ta.

Nói câu cuối, ánh mắt nó nhìn Trương Hằng đã có phần phức tạp sợ hãi.

- Ta chấp nhận yêu cầu của ngươi, có được ba trái Thiên Hương Quả, Trương mỗ đã đạt được mục đích.

Trương Hằng nói rất rõ ràng, cũng là để cho đối phương một đường sinh cơ.

- Đa tạ Trương đạo hữu thành toàn.

Trong ánh mắt của bốn người. Hắc Lân bay đến giữa sườn núi khe sâu, hết sức cẩn thận hái xuống ba trái Thiên Hương Quả.

- Đạo hữu xin nhận lấy.

Hắc Lân đưa ba quả trảm sáng bóng lên cho Trương Hằng.

- Nhắc nhở đạo hữu một lời. Thiên Hương Quả này vừa hái xuống có linh tính mạnh nhất, lập tức ăn vào sẽ phát huy tác dụng lớn nhất.

Hắc Lân nhắc nhở.

- Ồ? Ha ha.

Trương Hằng mở ra Thần Linh Nhân, nhìn chằm chằm ba trái Thiên Hương Quả trong tay.

Cuối cùng, hắn thở dài một hơi, nói với ba người Lạc Hà:

- Quả này sợ là không có bao nhiêu tác dụng với ta, các người dùng đi.

Dứt lời, hắn vung tay, vứt ba trái Thiên Hương Quả có thể làm tiên nhân cũng động lòng cho ba người.

- Sư tôn ngài...

Vân Dịch có chút khó tin hắn là người có thực lực thấp nhất trong bốn người, lấy được ba trái Thiên Hương Quả, theo lý thuyết hắn sẽ không có phân.

Nhưng mà bản thân sư tôn lại không dùng Thiên Hương Quả, mà đưa nó tặng cho mình.

- Đa tạ Trương đạo hữu, lúc trước hợp tác cùng ngươi là một lựa chọn không sai.

Cổ Thương cười hì hì tiếp nhận Thiên Hương Quả. cũng không khách khí lập tức ăn ngay, sau đó khoan khoái ngồi xuống.

- Lạc đại ca. Vân Dịch, các người cũng ăn đi.

Trương Hằng vẻ mặt lạnh nhạt nói.

- Vâng, sư tôn.

Vân Dịch biết tính cách sư tôn, đã có quyết định thì mình không thể làm trái, vì thế cũng dùng Thiên Hương Quả trong tay, ngồi xuống tại chỗ.

- Lạc đại ca. vì sao không dùng Thiên Hương Quả?

Trương Hằng thấy Lạc Hà đứng yên không động, lên tiếng hỏi.

Lạc Hà cười nói:

- Đệ cũng biết bản tôn của ta sớm phi thăng thượng giới, thực lực hiện giờ có thể còn mạnh hơn Chân Tiên thông thường, dù là ta chết ở chủ động phủ này thì cũng không đáng tiếc. Cho nên, không nên dùng Thiên Hương Quả cực kỳ nghịch thiên này, lưu lại cho đệ xử lý.

Ánh sáng vàng nhạt trong mắt Trương Hằng biến mất, thoáng cảm giác nhìn về phía Lạc Hà nói:

- Lạc đại ca. lúc huynh ở Phàm Vân Đảo. có phải đã nói sau khi tiến vào chủ động phủ Huyết Sát sẽ do đệ làm chủ, nghe theo quyết định của đệ.

Lạc Hà ngẩn ra, nói:

- Ta đã nói như thế, sau khi tiến vào động phủ, sẽ do đệ chủ đạo tất cả.

- Được, hiện giờ đệ muốn huynh dùng Thiên Hương Quả kia.

Trong ánh mắt Trương Hằng mang theo một tia thâm ý.

- Ha ha, được rồi. ta tin tưởng đệ!

Lạc Hà cười cười, dùng trái Thiên Hương Quả thứ ba.

Trương Hằng khẽ gật đầu, giải thích:

- Thiên Hương Quả đặt ở hạ giới là kỳ quá nghịch thiên hiếm thấy, sau khi dùng có thể miễn dịch hết thủy ảo thuật tinh thần thậm chí có thể gia tăng ngộ tính tu sĩ. Nhưng đặt ở thượng giới, nhất định không phải thiên tài địa bảo quý trọng gì. Đệ có được thần thông như Thần Linh Nhân, trái này có tác dụng quá nhỏ với đệ. Huống hồ, thời hạn đệ phi thăng thượng giới cũng không xa...

Trừ Trương Hằng ra, Lạc Hà, cổ Thương, Vân Dịch đều ngồi ở khe sâu này tiêu hóa lực lượng kỳ dị của Thiên Hương Quả.

Hắc Lâm đứng không xa Trương Hằng, kính nể nói:

- Không ngờ Trương đạo hữu chẳng những thực lực thông thiên, còn là người có tình có nghĩa như thế.

Trương Hằng không để ý nói:

- Nếu người thấy qua Trương mỗ tàn nhẫn vô tình đối với kẻ thù. sẽ không nói ra những lời này.

Trên người hắc mị lộ ra một cổ sát phạt cùng lãnh khốc đến tận xương.

Đã có lúc một mình hắc mị tắm máu hải vực Yêu tộc, giết không biết bao nhiêu yêu tu.

Vì thành tựu đại đạo đỉnh phong vô thượng, dù là cắn nuốt cả thiên địa này. hắc mị cũng sẽ không chút do dự.

Hắc Lâm không khỏi rung mình một cái. nhớ tới tình cảnh vừa rồi Trương Hằng dùng âm mưu đạt được lợi ích lớn nhất, bỗng tỉnh ngộ lại.

Tu sĩ nhân loại trước mắt, tuyệt đối không phải kẻ lương thiện gì!

Nếu thật sự nói là hắc mị có tình có nghĩa, cũng chỉ giới hạn trong bằng hữu chân chính hay là thân nhân đệ tử.

- Đúng rồi. Hắc Lâm đạo hữu. ta có chuyện muốn hỏi thăm một chút.

- Có chuyện gì Trương đạo hữu cứ hỏi. tại hạ biết nhất định trả lời.

- Nhất định là người đã ở tầng ngoài động phủ rất lâu. có thể tiết lộ tình huống nơi này hay không, hiện giờ ta cần phải biết rõ tình huống tầng ngoài động phủ. Đương nhiên, nếu Hắc Lâm đạo hữu biết đường tiến vào tầng trong động Phủ. đúng là không thể tốt hơn.

- Đường vào tầng trong chủ động phủ?

Sắc mặt Hắc Lâm chợt ngưng, lắc đầu nói:

- Điều này ta biết, nhưng không thể nói với Trương đạo hữu được. Chỉ cần ta vừa nói. sẽ lập tức chết đi. dù là ngài sư hôn ta. cũng sẽ không có hiệu quả.

- Vì sao lại thế?

Trương Hằng kỳ quái.

- Đó là vì...

Hắc Lâm ngừng lại, vẻ mặt sợ hãi, chỉ vào bầu trời.

- Bầu trời?

Trương Hằng mơ hồ bắt được chút đầu mối. không khỏi ngẩng đầu nhìn chằm chằm vào hư không.

- Trương đạo hữu lại không biết sao?

Hắc Lâm kinh ngạc, dựa theo hần nghĩ mình đã nói rõ. lẽ ra Trương Hằng phải hiểu mới phải.

Trương Hằng nghe thế. trong đầu thoáng hiện linh quang.

Bỗng nhiên hần mở ra Thần Linh Nhân, nhìn lên hư không.

Thật lâu sau, hần khẽ thở dài, không nói gì. vẻ mặt lộ ra thần sắc kính sợ.

- Ngài đã hiểu được?

Hắc Lâm cười nói.

- Đã hiểu.

Trương Hằng mặt không đổi sắc phun ra hai chữ, nói:

- Được rồi. Hắc Lâm đạo hữu cứ nói cho ta tình huống ở tầng ngoài động phủ vậy. như thế có thể tiết kiệm chút thời gian của ta.

- Điều này không thành vấn đề. chỉ cần ta không lộ ra vị trí con đường đi vào tầng trong là được...

Hắc Lâm rất sáng khoái nói ra hoàn cảnh tầng ngoài động phủ này.

Thời gian nó sinh tồn ở nơi này rất lâu dài, chỗ nào có nguy hiểm, chỗ nào có bảo vật, đều nói rõ ràng cho Trương Hằng.

- Ha ha, tồn tại cấp bậc như ta, ở tầng ngoài động phủ ít nhất có hơn trăm.

Hắc Lâm giải thích.

- Vừa rồi người nói cho ta những nơi nguy hiểm, nhưng cũng nói cho ta những nơi cất giấu bảo vật, không biết ta có thể đi lấy từng bảo vật kia?

Ánh mắt Trương Hằng sáng lên, nghi hoặc hỏi.

- Được, nhưng hung hiểm và kỳ ngộ luôn cùng tồn tại. Đương nhiên ta còn có một chuyện chưa nói cho ngài.

- Chuyện gì?

Trương Hằng cảm thấy có phần không ổn.

- Trong vòng một tháng, phàm là người không tiến vào tầng trong động phủ, đều sẽ phải chết.

Hắc Lâm lạnh nhạt nói.

714. Chương 644: Binh Chia Hai Đường.

Đều sẽ chết?

Trương Hằng ngần ra, cùng con cự xà vậy đen kìa nhìn nhau.

Ngay sau đó hai người gần như đồng thời ngẩng đầu, nhìn về phía tầng trời bên ngoài động phủ, trong mắt hiện ra vẻ kính sợ.

Trong mắt những tu sĩ bình thường thì cuối bầu trời kia cũng chỉ có một đường ranh giới màu máu như sóng gợn, ngoài ra không có chỗ nào đặc biệt.

- Thời gian một tháng, nói dài cũng không dài nhưng nói ngắn cũng không ngắn...

Trương Hằng hơi cân nhắc, bắt đầu tính toán lợi hại.

Thời gian một tháng, hoặc là tiêu phí nhiều thời gian đi đoạt một ít bảo vật tầng ngoài của động phủ, hoặc đi tìm thông đạo nối liền tầng ngoài với động phủ chính.

Sau khi trầm ngâm hồi lâu, cuối cùng, trong lòng hắn cũng đã làm ra quyết định, nhìn Hắc Lâm nói:

- Cảm tạ đạo hữu đã giải thích nghi hoặc và bí ẩn của động phủ này cho ta!

Hắc Lâm khẽ thở dài một hơi:

- Đạo hữu có thể giữ bí mật thì ta sẽ vô cùng vui mừng!

- Không biết những dân bản xứ khác ở tầng ngoài động phủ này có biết những tin tức kia không?

Trương Hằng lại hỏi thêm một câu.

- Cái này phụ thuộc vào thực lực bọn chúng. Nhân vật đạt tới đỉnh phong hạ giới như ta thì khẳng định sẽ biết nhiều hơn. Đương nhiên, tầng ngoài động phủ còn có một vị Lão tổ lợi hại hơn, có thực lực cấp Chân Tiên. Hắn còn hiểu biết hơn ta nhiều!

Hắc Lâm cũng đáp lại.

- Sao? Tầng ngoài động phủ có một cường giả cấp Chân Tiên sao?! Không biết sứ mệnh của nó là gì?

Trương Hằng nổi lên hứng thú.

- Thân phận của vị Lão tổ này rất thần bí. Hắn hẳn là một tu sĩ nhân loại, sứ mệnh chính là trông coi một kiện trọng bảo. Những tu sĩ trải qua lãnh địa của hắn thì hắn cũng không chủ động công kích, với điều kiện là không được dòm ngó kiện trọng bảo kia. Một khi dám có ý đồ với trọng bảo đó thì sẽ chịu sự giết chóc vô tình của hắn!

- Ha ha ha... thật có chút thú vị!

Ý cười trong mắt Trương Hằng càng lúc càng đậm, trầm nghĩ:

“Nếu tiết lộ tin tức này cho Huyền Long thì không biết hắn có cảm thấy hứng thú không?!”

Bảo vật cần tiên nhân trông coi sẽ cường đại như thế nào?!

Hắc Lâm khẽ cười nói:

- Hắc hắc, kiện trọng bảo kia hẳn là thứ quý giá nhất ở tầng ngoài động phủ, chính là một trong những vị trí mà ta vừa giới thiệu cho người đó!

Trương Hằng khẽ gật đầu, trên mặt cũng không hiện ra vẻ động tâm nhiều, khiến cho Hắc Lâm không nhận ra được ý nghĩ trong lòng hắn.

Sau đó, Trương Hằng đứng ở bên cạnh khe sâu này, chờ ba người Lạc Hà hấp thu lực lượng thần kỳ ẩn chứa trong Thiên Hương Quả.

Một ngày sau, cổ Thương và Lạc Hà đồng thời đứng lên, mở ra con ngươi vô cùng thâm thúy.

- Hiệu quả của Thiên Hương Quả quả nhiên không tầm thường!

Cổ Thương cười lớn, đôi con ngươi màu hồng của hắn khi ngưng thần lại có thêm một đoàn thanh quang minh mờ, khiến người ta có cảm giác cơ trí mà thần bí vô cùng.

Lạc Hà mở to mắt, không ngừng quét nhìn về bốn phía, khuôn mặt tràn đầy ý cười, vô cùng vui mừng. Hắn cũng nói ra cảm thụ của chính mình:

- Sau khi ăn vào một trái Thiên Hương Quả, cảm giác thế giới trước mắt đã rõ ràng hơn nhiều so với trước đây, trong đầu cũng xuất hiện một ít ý niệm cổ quái!

- Tu vi hai người các ngươi cao thâm, tốc độ cũng nhanh hơn. Vân Dịch có thể còn cần một đoạn thời gian nữa mới thành công.

Trương Hằng đưa mắt nhìn về đệ tử Vân Dịch đang khoanh chân ngồi hấp thu Thiên Hương Quả dưới đất, vẻ mặt bình tĩnh nói.

- Chúng ta chờ hắn một thời gian đi!

Lạc Hà không cần suy nghĩ mà nói liền.

Trương Hằng khẽ gật đầu rồi nói lại cho hai người Lạc Hà một ít tin tức về động phủ.

- Cái gì?! Trong vòng một tháng không thể tiến vào tầng trong động phủ thì tất cả mọi người phải chết sao?!

Sau khi biết được tin tức này, cổ Thương vô cùng khiếp sợ.

Nhất là khi hắn nghĩ tới đủ loại nhân tố có thể khiến mình tử vong ở tầng ngoài động phủ! Nếu bất cứ nhân vật cấm kỵ nào của Chu Vương Triều biết được cũng

đều lâm vào hoảng sợ.

Cái chết, đối với những tu sĩ đỉnh phong Đại Thừa Kỳ có sinh mệnh gần như vĩnh hằng này mà nói thì quả vô cùng xa xôi.

Nhưng mà giờ phút này, kỳ hạn tử vong cũng chỉ là một tháng, thậm chí còn không đến.

- Thời gian một tháng hắn cũng coi như đủ! Nhiều cường giả tinh anh Chu Vương Triều tề tụ thế này, ta không tin còn không tìm được đường vào tầng trong của động phủ.

Trương Hằng không chút sợ hãi nói. Hắn luôn có thái độ vô cùng lạc quan đối với tương lai.

Ba ngày sau, Vân Dịch cũng mở mắt ra, dùng một ánh mắt hoàn toàn mới đánh giá thế giới bên ngoài.

- Vân Dịch, ngươi có cảm thụ gì?

- Thế giới bên ngoài dường như sáng ngời và rõ ràng hơn. Ta cảm giác chính mình đã tiến thêm một bước, càng chạm vào bản chất của thế giới này! Thậm chí, ta tin tưởng rằng không cần mượn dùng Thần Linh Nhân của sư phụ cũng có thể đột phá chướng ngại tâm ma, thậm chí tiến vào Đại Thừa Kỳ!

Vân Dịch cảm thán, cuối cùng cảm động nhìn sư phụ:

- Sư phụ đối với ta ân trọng như núi, đệ tử chắc chắn sẽ có ngày báo đáp, dù lên núi đao, xuống biển lửa cũng không chối từ!

- Ta nói rồi, Thiên Hương Quả này nếu để ta ăn vào thì tác dụng rất ít, không bằng để cho ngươi dùng!

Trương Hằng hơi chút không vui nói. Hắn không thích đệ tử mình lại mang ơn mình, kính ngưỡng như với một Thánh nhân vậy!

- Vâng, đệ tử biết sai! Vân Dịch sẽ âm thầm ghi nhớ ân tình của sư phụ...

Vân Dịch hít sâu một hơi, nhanh chóng khôi phục lại vẻ bình tĩnh.

- Được, chúng ta bây giờ xuất phát, thử đi một vòng tầng ngoài động phủ đi, xem có chút manh mối nào không!?

Trương Hằng quyết định, mang theo ba người bắt đầu hành tẩu.

Nhoáng cái lại qua ba ngày.

Ngày này, trong tay Trương Hằng xuất hiện một chiếc ngọc giản, thần thức tiến nhập vào trong rồi thu về.

- Đây là ngọc giản bản đồ tầng ngoài động phủ do ta chế tác, các người đều nhớ cho kỹ!

Trương Hằng đậm mặc nói.

Ba người Lạc Hà tiếp nhận lấy ngọc giản, ghi nhớ hết thấy tin tức bên trong.

- Sự quan sát của Trương đạo hữu phải cẩn thận hơn ta gấp hơn mười lần. Bản đồ này đã vô cùng kỳ càng tỉ mỉ, trên đó có tổng cộng một ngàn hai trăm ba mươi một khu vực nguy hiểm, với hơn một trăm chỗ có uy hiếp đối với chúng ta. Ngay cả bảo vật ở các nơi đó đều ghi rõ ràng rành mạch!

Sau khi ghi nhớ tin tức trong bản đồ, cổ Thương không khỏi cảm thấy kinh ngạc, vô cùng bội phục khả năng của Trương Hằng.

Bốn người đều cùng nhau hành tẩu trong tầng ngoài động phủ này một hai lần, nhưng bản đồ do Trương Hằng làm ra lại rất tỉ mỉ, chính xác.

Trương Hằng cười nói:

- Từ lúc này, chúng ta bắt đầu tìm Kiếm thông đạo rời khỏi tầng ngoài động phủ này!

- Nhưng ta có một ý tưởng!

- Ý tưởng gì?

- Chúng ta bình chia làm hai đường. Hai người các người mang theo Vân Dịch tìm kiếm một hồi trong động phủ, tùy cơ ứng biến. Còn ta sẽ tự mình hành động.

- Một mình người?

Ba người cổ Thương kinh ngạc, không biết Trương Hằng đang có chủ ý gì!

- Ha ha ha, một mình ta hành động có lẽ còn thuận lợi hơn một chút. Tin tức bản đồ tầng ngoài động phủ các người cũng đã nắm được, hẳn rằng không có điều gì uy hiếp được các người nữa!

Trên mặt Trương Hằng lộ ra vài ý cười khác lạ.

- Trương đạo hữu, người cứ yên tâm đi. Ba người chúng ta ở cùng một chỗ, lại có được bản đồ tường tận thế này, không chừng có thể liên thủ thu lấy một vài kiện bảo vật nữa chứ!

Cổ Thương rất sáng khoái nói.

- Chúng ta đều nghe theo quyết sách của người!

Lạc Hà, Vân Dịch cũng không phản đối.

- Chúng ta đi!

Trương Hằng cười cười, thân hình nhoáng lên, biến thành một đạo tàn ảnh màu vàng nhạt, biến mất tại chỗ, lưu lại ba người Lạc Hà với đôi chút khó hiểu.

-o0o-

715. Chương 645: Kiểm Tu Thần Bí

- Thật sự là kỳ quái, sự phụ vì sao phải hành động một mình?!

Vân Dịch nhìn theo bóng dáng Trương Hằng biến mất, trong miệng lẩm bẩm.

- Hắn nếu đã quyết định như vậy, tự nhiên sẽ có lý do của mình. Chúng ta bây giờ cần tận dụng thời gian, mưu đoạt một hai kiện bảo vật, nếu may mắn còn có lẽ còn có thể tìm được thông đạo vào tầng trong.

Sắc mặt Lạc Hà bình tĩnh nói. Hắn có một sự tin nhiệm trước sau như một với Trương Hằng, tin tưởng đối phương có thể sáng tạo kỳ tích.

- Thời gian gấp gáp, chúng ta dựa trên tin tức trong bản đồ mà hành động thôi!

Cổ Thương cũng không ngờ Trương Hằng lại rời đi, trong lòng động dạng có chút nghi hoặc nhưng cũng không hỏi nhiều.

Vù Vù vù!

Ba người lập tức rời khỏi khe sâu này.

Hắc Lâm thấy tất cả mọi người rời đi thì không khỏi thở phào một hơi, nhìn theo phương hướng Trương Hằng biến mất, lầu bầu:

- Người này rốt cục có quan hệ như thế nào với cường giả Thượng giới?

Ông!

Hắc mang nở rộng, chỉ một lúc nó lại khôi phục lại hình thái bản tôn, thân rắn khổng lồ được Hắc Lâm che kín, làm cho người ta nhìn thấy cũng phải sợ hãi.

Hồi lâu sau, có mấy cường giả Chu Vương Triều đi qua nơi này.

Hô!

Con cự xà này mở ra cái mồm máu to như cái bồn, bóng ma thật lớn đánh tới nhanh như tia chớp.

- Ghhhh!

Những tu sĩ này chột kinh hô.

Bọn họ không có cường giả cầm kỳ tọa trấn, giờ phút này đối mặt với yêu tu Đại Thừa Kỳ, cả đám bị dọa cho hồn phi phách tán, lập tức thi triển bí thuật bỏ chạy.

Nhưng mà vẫn có một gã cường giả cấp Phủ chủ tốc độ hơi chậm, bị con cự xà này tấp một ngụm.

Trương Hằng căn cứ vào bản đồ quen thuộc trong đầu phi hành bay đi. Một đường này, hắn cũng phải vượt qua mấy chục khu vực nguy hiểm, nhưng đều bị hắn tránh né một cách tài tình.

Tuy nói những nguy cơ bình thường này đối với hắn cũng rất đơn giản nhưng hắn lại không muốn vì thế mà trì hoãn thời gian của mình.

Lại bay qua mấy ngọn núi lớn, trên đường thấy được rất nhiều thi thể yêu vật, cuối cùng đi tới động khẩu của một sơn động bí ẩn.

Vù!

Thần thức Trương Hằng đảo qua sơn động này, khê cau mày rồi liền bay vào.

Toàn bộ sơn động là một mảnh tối đen, lộ ra một cổ áp lực trầm trọng, nham thạch bốn phía cứng rắn tới tận cùng.

So với ngoại giới, bên trong sơn động này có một cỗ lực lượng không hiểu, vô cùng hạn chế thần thức.

Với tu vi của Trương Hằng, thần thức của hắn cũng chỉ kéo dài được một khoảng cách chừng hai ba trăm thước.

Ầm!

Trương Hằng rơi xuống mặt đất, về mặt hiện lên sự kinh ngạc.

- Không gian trời buộc thật mạnh, hoàn toàn khác biệt với không gian Chu Vương Triều. Không kể là di chuyển trên mặt đất hay phi hành cũng vô cùng khó khăn.

Đi vào sơn động này, Trương Hằng thậm chí còn có một loại ảo giác, môi trường bốn phía không có chút biến hóa nào nhưng tu vi của hắn dường như đã hạ

xuống tới tận Luyện Khí Kỳ.

Đi dọc theo sơn động quỷ dị này, Trương Hằng hướng sâu vào bên trong.

Trong quá trình này, hắn cảm thấy không gian trời buộc bốn phía càng lúc càng mạnh, dường như đã thoát ly khỏi nhất giới này.

Ở xa xa, sơn động thâm thúy vô cùng, thần thức hạn chế, chỉ sợ còn chưa bằng một phần mười lộ trình.

- Không đúng!

Trong lòng Trương Hằng khẽ động, dứt khoát dừng lại, ánh mắt nhìn về bốn phía.

Cuối cùng, hắn đi tới một chỗ vách núi bên cạnh, hít sâu một hơi.

Một khắc này, hai mắt hắn lóe ra tinh quang, đột nhiên đánh ra một quyền vào vách núi màu đen này.

Ầm!

Lực lượng của cấp chí tôn nhất giới đáng sợ như thế nào!? Cho dù là một khoáng mạch cao cấp cũng sẽ bị đánh nát!

Nhưng sự tình lại hoàn toàn ngoài dự liệu.

Một quyền của Trương Hằng đánh lên vách núi này chỉ khiến nó lõm vào chừng nửa thước. Vách núi lớn như vậy cũng gần như không có chút lay động nào.

- Sơn động thật quỷ dị!

Trương Hằng không khỏi hít một hơi khí lạnh. Một quyền vừa rồi của hắn dùng tới ba thành lực đạo.

Đối với Trương Hằng mà nói, chỉ với ba thành lực đạo đủ khiến một ngọn núi lung lay, đất đá văng tung tóe, cũng đủ miêu sát một cường giả cấp phủ chủ!

Nhưng sự thật lại hiện ra trước mắt.

Dần dần, thần sắc của Trương Hằng càng trở nên ngưng trọng, triển khai Thần Linh Nhãn nhìn bốn phía.

Thật lâu sau hắn mới khôi phục lại sự trấn định, mắt nhìn vào sâu trong sơn động.

Chậm rãi bước về trước, hắn đi sâu vào bên trong.

Tốc độ của hắn càng lúc càng cao, tiếng bước chân càng lúc càng dồn dập, hữu lực.

Đại khái bước đi chừng vài dặm, sơn động đột nhiên sáng bừng lên.

- Đó là...

Trương Hằng không dừng bước, ngưng mắt nhìn phía trước.

Thoáng cái, hắn thấy được một đại điện nằm sâu trong sơn động do con người tạo ra.

Rất hiển nhiên, trong đại điện kia có nguồn sáng, dù ở rất xa nhưng Trương Hằng vẫn có thể cảm giác được một cỗ nhiệt độ cực nóng kinh khủng.

Mơ hồ, hắn cảm nhận được một loại hỏa lực không thuộc hạ giới.

Vù!

Tốc độ Trương Hằng lại nhanh hơn. Hắn đột nhiên phát hiện ra hiện tại dù muốn bay lên cũng không hề đơn giản, coi như tiến nhập một “Lĩnh vực cấm phi” có cấp bậc rất cao.

- Ha ha ha... Đây là trợ thủ các ngươi mời tới sao?! Thoạt nhìn cũng không tính là mạnh!

Chưa tới gần đại điện trong sơn động, một cỗ thần thức bề ngễ quét tới. Thanh âm kia mang theo vài tia ngạo ý.

Trương Hằng cảm giác được một cỗ áp lực vô hình đè nén lên lòng mình.

Từ cổ uy áp kia cũng nhận ra tu vi của chủ nhân nghiễm nhiên ngự trị trên toàn bộ Chu Vương Triều.

Thậm chí còn đáng sợ hơn Huyết sắc Giao Long Vương cấp Chân Tiên trước đó vài phần.

- Trương Hằng, ngươi tới rồi!

Chính vào lúc này, từ trong đại điện cũng truyền tới một thanh âm quen thuộc tràn ngập khí phách.

Trương Hằng hoàn toàn có thể nhận ra chủ nhân của thanh âm này.

Chính là Huyền Long Đại Vương.

Vù!

Hào quang màu vàng nhạt lóe lên trên người Trương Hằng, tốc độ đột nhiên gia tăng gấp hai, chỉ qua mấy cái hô hấp đã đi tới đại môn trống trải của đại điện.

Thần thức quét tới, trong đại điện này có ba người đang đứng.

Người ở giữa là một gã mặc áo choàng màu trắng, dáng người thon dài, khuôn mặt anh tuấn.

Hai trong mắt nam nhân này rộng lớn tinh không, hai tay chấp sau lưng, bộ dáng thản nhiên như nắm hết thấy trong tay.

Thấy Trương Hằng tiến vào, cái miệng của hắn khê nâng lên, đơn giản vậy nhưng cũng đủ khiến trái tim người khác phải đập nhanh hơn.

Trước người hắn có một cỗ thi thể nằm trên mặt đất.

Hai người còn lại, một người có dáng khôi ngô, tản mát ra khí phách vô thượng chấn nhiếp sơn hà, chính là Huyền Long Đại Vương.

Người cuối cùng là một tiên tử với một chiếc khăn che mặt bình thường, không phải là Nghê Thường tán tiên thần bí nhất kia thì còn là ai?!

Nam nhân anh tuấn thần bí, Huyền Long Đại Vương, Nghê Thường tán tiên là ba người đang đứng thẳng trong đại điện này!

Vù!

Khi Trương Hằng tiến vào, trong đại điện lại có thêm một vị khác không mời.

-Ồ?

Ánh mắt Trương Hằng nhìn vào cỗ thi thể trên mặt đất, thần sắc biến đổi.

Vừa rồi, khi còn chưa tiến vào, thần thức hắn cũng chỉ mới đảo qua, còn chưa phát hiện ra thân phận của thi thể kia.

Giờ phút này, hắn nhìn về phía cỗ thi thể, phát hiện ra đây chính là Phá Thiên Kiếm Thánh mà hắn từng giao thủ.

Điều này cũng có nghĩa rằng sau khi tiến vào Huyết Sát Chủ Động Phủ, trong trận doanh Chu Vương Triều mạnh mẽ như vậy, rốt cục có một gã cường giả cấm kỵ tử vong.

Tử vong!

Thần thoại cấm kỵ nhất giới!

Điều này làm đầy lòng Trương Hằng nổi lên một đạo sóng gợn.

Quả nhiên ngay cả nhân vật đỉnh phong nhất giới cũng không nắm chắc có thể toàn thân trở ra khỏi Huyết Sát Chủ Động Phủ.

- Ha ha ha... Không lâu trước nhận được tin tức của Huyền Long Đại Vương người, Trương mỗ tới giờ mới đến được, không ngờ ngay cả Nghê Thường tán tiên cũng đã tới rồi!

Trương Hằng đứng ở đại môn đại điện, tiến lui đều thuận lợi.

- Trương Hằng, nói ngắn gọn! Ba người chúng ta liên thủ, đối phó người này!

Trên mặt Huyền Long Đại Vương hiện ra một tia sắc lạnh, nhìn nam nhân anh tuấn thần bí kia với vài phần cổ kị.

Trương Hằng nghe vậy, lần đầu trực diện đánh giá thanh niên mặc áo choàng trắng đứng ở trung ương đại điện.

Phía sau thanh niên thần bí này có hai pho tượng thạch cao Băng Hỏa Kỳ Lân nhìn rất sống động.

Nguồn sáng của đại điện này chính là hai pho tượng thạch cao này.

- Hoan nghênh khách mới tới. Ta là Từ Trường Phong. Chỉ cần các người có thể đánh bại ta, không chỉ đạt được trọng bảo đệ nhất tầng ngoài động phủ, mà còn nắm được bí mật của hai Kỳ Lân thạch cao sau lưng ta...

Ý cười trên mặt nam nhân thần bí này sáng lạn, đối với việc có thêm một Trương Hằng thì cũng chỉ tùy ý nhìn nhìn mà thôi.

- Từ Trường Phong?

Trương Hằng nhìn nam nhân có thần thái nhàn nhã này. Linh khí trên người đối phương cường đại tới khó tin, hiển nhiên không phải tu sĩ Hạ giới.

Đồng thời, từ trên người Từ Trường Phong, hắn cũng cảm nhận được một cỗ uy hiếp không nhỏ.

Giờ phút này, Huyết sắc Giao Long Vương bị Vân Thiên Tiên Hồ trối trong Không gian linh hạch khê run nhẹ vài cái, dường như cũng cảm nhận được sự cường đại của Từ Trường Phong này.

- Ha ha ha... Mới vừa giải quyết một con Giao Long, lại có thêm một nhân vật cấp Chân Tiên. Huyền Long Đại Vương, người cũng thật không có suy nghĩ! Phải chờ tới khi không nắm chắc mới gọi Trương mỗ tới!

Trương Hằng lững thững đi vào sâu trong đại điện, ánh mắt hơi dừng lại trên hai con Băng Hỏa Kỳ Lân bằng thạch cao một chút.

- Người nói chính là con Huyết Giao Long kia? Hừ, nó chỉ là thứ rác rưởi thấp nhất trong cấp Chân Tiên, đừng vội đánh đồng với Từ mỗ ta!

Theo thanh âm của Từ Trường Phong vang lên, toàn bộ đại điện bị một cỗ tinh thần uy áp khủng bố bao phủ.

Giờ khắc này, cả ba người Trương Hằng đồng thời gánh chịu một cỗ áp lực đáng sợ.

Chỉ dựa vào khí thế đối phương toàn lực phóng thích ra, ba đại cường giả cầm kị đỉnh cao của Chu Vương Triều đều phải lâm vào kinh hãi.

- Đến đây đi, ba người các người cùng lên! Xem xem có thể đánh bại Từ mỗ, giải trừ ước hẹn mười vạn năm kia không?!

Từ Trường Phong vừa dứt lời liền chậm rãi mở ra song chưởng. Một cỗ kiếm ý lăng lệ công kích về phía trước.

Kiểm ý vô hình dẫn dắt tinh thần công kích đáng sợ, chia làm ba đường đồng thời tấn công ba người.

Lấy một địch ba!

Từ Trường Phong này lại tự đại như vậy. Điều là cấp Chân Tiên, thực lực chẳng lẽ mạnh hơn Huyết sắc Giao Long Vương lúc trước rất nhiều?!

Hừ hừ hừ!

Trương Hằng chỉ cảm thấy một cỗ kiếm ý vô thượng vượt qua hạ giới, đánh mạnh vào linh hồn mình.

- Hẳn dĩ nhiên là Kiếm tu!

Trong lòng Trương Hằng hoảng sợ.

Kiếm tu Thượng giới, theo truyền thuyết là Kiếm tiên, có lực công kích đáng sợ vô cùng.

Trương Hằng không dám chậm trễ, Nguyên linh có hình thái giống y đúc Trương Hằng trong thức hải vội vàng mở hai tay ra, cấp tốc đánh ra pháp quyết, ngưng tụ thành một quang vòng màu vàng bán trong suốt.

Từ sau khi tu luyện thần thông chủ tu Ngự thần, linh hồn Trương Hằng cũng có được chiến lực cường đại.

Phốc!

Kiểm ý vô thượng đánh lên quang vòng màu vàng, tâm thần Trương Hằng chấn động.

Quang vòng màu vàng bị xuyên thủ, kiếm ý lăng lệ vô thượng tiếp tục đánh về Nguyên linh bản thể Trương Hằng.

Nguyên linh bản thể chính là vị trí của linh hồn Trương Hằng!

Kiếm tiên, công kích thật đáng sợ!

Nguy cơ tới gần!

-o0o-

716. Chương 646: Người Mạnh Nhất Tầng Ngoài

Nhoáng cái, đạo kiếm ý lăng lệ vô thượng sắp đâm trúng Nguyên linh Trương Hằng. Nguy cơ tới gần, tử vong đã cách Trương Hằng không xa.

Một khi để Nguyên linh ở sâu trong linh hồn vẫn diệt, dù Trương Hằng có Bất tử kim thân cũng sẽ không ổn.

Người tu chân có thể tạm thời bỏ qua thân thể nhưng tuyệt đối không thể bỏ được linh hồn.

Linh hồn mới là căn bản của hết thảy sinh linh trên thế gian.

Trong khoảnh khắc nguy cấp này, khoe miệng Nguyên linh Trương Hằng chợt hiện ra vẻ châm chọc, quanh thân ngưng kết một tầng quang mô kim loại.

Ầm!

Kiểm ý vô thượng vừa tiếp xúc với quang mô kim loại này liền phát ra một tiếng leng keng giòn vang, nhện nhạo bên ngoài linh hồn.

Bất tử kim thân không chỉ hạn chế ở thân thể mà còn bao gồm cả Nguyên linh. Bằng không, khi Trương Hằng phân thân toái cốt, hồn phi yên diệt thì Nguyên linh sao lại còn tồn tại?!

Sau khi tu luyện thần thông chủ tu Ngự Thần, Nguyên Linh Trương Hằng đã có sức chiến đấu và lực phòng ngự cường đại, tương đương vũ trang cho linh hồn một bộ chiến giáp.

Dưới tình huống như vậy, công kích linh hồn bình thường không thể uy hiếp được Trương Hằng.

Hừ

Mà hai đạo kiếm ý khác cũng bị Huyền Long Đại Vương và Nghê Thường tán tiên ứng phó được.

Trương Hằng không khỏi âm thầm gật đầu. Thực lực hai người này quả thật là người nổi bật trong số những nhân vật cầm kỳ của Chu Vương Triều.

Nghê Thường tán tiên bất động thanh sắc kia lại mang tới cho Trương Hằng một loại cảm giác đặc biệt!

- Không tồi! Ba người các ngươi liên thủ quả thực có một chút uy hiếp đối với ta!

Kiểm tiên Từ Trường Phong hơi tán thưởng nhìn ba người Trương Hằng, hai tay hơi mở ra, trên mặt hiện ra vài tia cô đơn.

Vù Vù vù!

Ba người Trương Hằng ngẫm hiểu, hình thành thế tam giác, bao vây lấy Từ Trường Phong vào giữa.

- Tu sĩ hạ giới, hy vọng các ngươi đừng khiến ta thất vọng! Chỉ cần đánh bại ta, các ngươi sẽ có được trọng bảo bậc nhất của tầng ngoài động phủ. Ta thậm chí có thể nói ra phương pháp tiến vào tầng trong!

Giọng điệu của Từ Trường Phong rất bình thản, như ký thác một hy vọng vào ba người Trương Hằng.

- Nghe ý tứ của Kiểm tiên này thì dường như rất hy vọng chúng ta có thể đánh bại hắn!

Trong lòng Trương Hằng đột nhiên hiểu được.

- Vị Kiểm tiên đại nhân này, chỉ cần đánh bại ngươi thì chúng ta sẽ thu được phương pháp tiến vào tầng trong động phủ sao?!

Trương Hằng hơi kinh ngạc hỏi.

- Uhm, không sai! Chỉ cần đánh bại Từ mỗ là được. Hiện tại, về mặt tu vi thì ta chỉ là một vị Chân Tiên trung cấp mà thôi!

Từ Trường Phong cười nói.

- Chân Tiên trung cấp?

Trong lòng Trương Hằng chợt nghiêm lại. Hắn hiểu được đây khẳng định là sự phân chia cấp bậc của Thượng giới!

Tu sĩ Đại Thừa Kỳ sau khi hoàn toàn chuyển hóa thành tiên linh thể thì sẽ phi thăng Thượng giới, trở thành Chân Tiên nhất cấp.

Nghe ý tứ của Từ Trường Phong này, hắn hoàn toàn xem Huyết Giao Long Vương kia là rác rưởi thì có thể thấy được thực lực của hắn khẳng định hơn xa Huyết Giao Long Vương kia.

Nếu Huyết Giao Long là Chân Tiên hạ cấp thì thực lực hắn là Chân Tiên trung cấp càng mạnh mẽ hơn.

- Từ mỗ cũng phải nhắc nhở các ngươi một chút! Tuy rằng ta là Chân Tiên trung cấp nhưng thực lực lại vượt qua tu vi rất nhiều...

Khóe môi Từ Trường Phong hơi nâng lên.

Nhẹ nhàng thở ra một hơi, thân ảnh hắn dần trở nên mơ hồ trong không khí.

Rõ ràng ở ngay trong vòng di chuyển của ba người nhưng thân ảnh hắn lại khiến người ta có cảm giác mờ lung không rõ.

Xoát!

Một khắc này, Từ Trường Phong từ một chia làm ba.

Vù Vù vù!

Ba Từ Trường Phong có khí tức và hình thái giống y như nhau xuất hiện ở trong đại điện thần bí này.

Trương Hằng ngưng mắt nhìn về phía ba Từ Trường Phong, phát hiện mỗi người đều có tu vi Chân Tiên hạ cấp, khí tức vẫn mạnh hơn Huyết Giao Long Vương một bậc.

Ba Chân Tiên!

Nói cách khác, mỗi người Trương Hằng sẽ phải một mình giao đấu với một Chân Tiên thượng giới.

- Đến đây đi, hãy đánh bại ta!

Ba Từ Trường Phong cười dài một tiếng, phát tay liền bắn ra từng đạo kiếm quang như gió nhẹ.

Hai mắt Trương Hằng ngưng trọng. toàn thân lưu chuyển hào quang màu vàng nhạt. Hắn nâng quyền đầu lên, mạnh mẽ đối kháng lại một đạo kiếm quang này.

Ầm!

Một cỗ lực lượng cường đại tới khó tin đẩy lui Trương Hằng ra sau mấy bước, nắm tay cũng đau đớn, suýt nữa đã bị thương.

Hừ hừ hừ—

Từ Trường Phong lĩnh thưởng di chuyển trước mặt Trương Hằng, một tay chấp sau lưng, một tay nhẹ nhàng hoa lên trong hư không.

Từng đạo kiếm quang màu xanh nhạt ở giữa hư không hợp thành một tự thể huyền diệu, mãnh mẽ hữu lực, ngạo khí lẫm lẫm!

Đây là cảnh giới bậc nào?!

Trương Hằng biến sắc, khoảnh khắc đã bị Từ Trường Phong nhẹ nhàng áp chế!

Đối phương với ý cảnh xuất thủ thành chương, kiếm pháp dung nhập với thư pháp, tiến thoái tự nhiên khiến cho Trương Hằng vô cùng khó đối phó.

Tình cảnh của Huyền Long Đại Vương cũng không khác gì Trương Hằng nhiều. Nhưng hai người là nhân vật bậc nhất ở nhất giới này, cũng chưa chân chính dùng tới đại thần thông.

So sánh với hai người Trương Hằng, Nghê Thường tán tiên lại vượt ra khỏi dự đoán của người khác.

Nghê Thường tán tiên như một đoàn mây mù, di chuyển tại chỗ, bàn tay nhỏ và dài nhẹ nhàng điểm vào không khí. Từng đạo hào quang màu sắc rực rỡ lóe lên.

Mơ hồ, phía trước thân thể nàng bày ra một tiên cảnh nhân gian với thanh sơn lục thủy, tiểu kiều, lưu thủy!

Dưới chiếc khăn che mặt bán trong suốt kia, Trương Hằng thậm chí còn cảm nhận được ý cười của nàng ta.

Mà Từ Trường Phong đối diện nàng. vì không chiếm được chút tiện nghi nào mà trong mắt hiện ra dị sắc, cũng nhìn Nghê Thường tán tiên với con mắt khác trước.

Cứ như vậy, sáu đạo thân ảnh chớp động liên tục trong sơn động bí mật này, kèm theo đó là tiếng giao kích không ngừng.

Nếu những nhân vật cấm kỵ khác nhìn thấy cảnh tượng này nhất định sẽ kinh hãi vô cùng.

Chiến đấu cấp Chân Tiên này thoát nhìn lại giống như cuộc chiến giữa những tu sĩ bậc thấp vậy!

Ngay cả vài tên tu sĩ Nguyên Anh Kỳ chiến đấu với nhau, chỉ sợ sơn động nho nhỏ này cũng không thể dung nạp được, thậm chí sẽ phải sụp đổ trong khoảnh khắc.

Nhưng mà lúc này, mặc kệ sức chiến đấu của sáu người cường đại như thế nào, vách núi bốn phía, mặt đất đều không hao tổn chút nào.

Trên thực tế, không gian nơi này hơn xa không gian hạ giới, lực trời buộc rất mạnh. Chỉ có nhân vật cấp Chân Tiên mới có thể miễn cưỡng phi hành. Lực lượng công kích các loại đều bị trời buộc cực lớn.

- Huyền Long Đại Vương, người này chính là Lão tổ cường đại nhất của tằm ngoài động phủ, sao ngươi không gọi thêm vài người nữa?!

Trương Hằng dần dần thích ứng với loại giao chiến này, nhàn hạ hơn nhiều, truyền âm hỏi Huyền Long Đại Vương.

- Dù gọi thêm vài người tới đây thì lực trợ giúp cũng không mạnh. Người không thấy tên Phá Thiên Kiếm Thánh sao?! Cường giả cầm kỳ bình thường rất khó thích ứng với loại chiến đấu này! Lại nói, sau khi đánh bại Từ Trường Phong, ba người chúng ta có thể độc hưởng trọng bảo và bí mật tàng trong động phủ. Sao lại không làm chứ?!

Huyền Long Đại Vương cũng rất sẵn khoái nói.

-Hừ!

Trương Hằng hừ nhẹ một tiếng, không nói gì thêm nữa mà tiếp tục đấu đá với Từ Trường Phong.

Theo thời gian trôi qua, Trương Hằng hoàn toàn thích ứng với hoàn cảnh chiến đấu đáng sợ nơi này.

Đồng thời, hắn còn phát hiện ra thực lực của mình cũng gia tăng một ít.

- Ta cần phải bắt đầu phản công!

Trên người Trương Hằng tản mát ra một cỗ khí tức lạnh lẽ, Phá Không Kiếm Vù một tiếng, xuất hiện trong tay hắn.

Hừ

Trên Phá Không Kiếm xuất hiện những sợi tơ màu vàng nhạt lạnh lẽ, công kích vô cùng đáng sợ, hoàn toàn đánh khai những công kích của Từ Trường Phong.

- Ha ha ha, kiếm của người không tồi!

Thân hình Từ Trường Phong hơi lui lại, kiếm ý vô thượng trông rộng ngưng tụ một thanh kiếm thực thể màu xanh nhạt.

Trương Hằng cũng bất chấp tất cả, Phá Không Kiếm trong tay với thanh thể lạnh lẽ như bão táp chém về phía Từ Trường Phong. Tầng tầng sợi tơ màu vàng nhạt như xúc tu tử vong, dù Từ Trường Phong là cấp Chân Tiên cũng không dám coi thường.

Đỉnh đỉnh đỉnh!

Phá Không Kiếm giao kích cùng một chỗ với thanh lợi Kiếm màu xanh nhạt do Từ Trường Phong ngưng tụ thành.

- Cảnh giới của Từ Trường Phong thật sự đáng sợ! Phá Không Kiếm của ta mà không thể phá vỡ được thanh kiếm do hắn dùng kiếm khí ngưng tụ thành!

Trương Hằng càng đánh càng cảm thấy kinh hãi.

Đối với việc khống chế Kiếm, đối phương đã đạt tới cảnh giới mà mình không thể với tới. Bất cứ tình huống gì đều có thể vận chuyển như ý, dễ dàng hóa giải công kích cường đại của mình.

Khanh!

Lại thêm một lần đối kháng, Trương Hằng đã phát huy lực lượng cơ thể đến cực hạn.

Từ Trường Phong nhẹ nhàng đẩy ra, vô cùng thoải mái.

Hô!

Trương Hằng hít sâu một hơi, trong mắt lóe lên quang mang màu vàng nhạt, giằng co với Từ Trường Phong.

- Chí cường đệ nhất kiếm!

Phá Không Kiếm trong tay Trương Hằng đột nhiên nâng lên, sau đó hạ xuống nhanh như tia chớp.

Trong chớp lát, thời gian bốn phía dường như đọng lại.

Lực lượng chấn áp vô cùng vô tận như núi lửa bùng nổ dâng trào trong kiếm ý chí cường, lực lượng mạnh tới khó tin.

Xuy xuy—

Một đạo quang hồ màu vàng nhạt xé không mà ra, bổ trúng cuống họng Từ Trường Phong.

- Đây... Đây là?

Thân thể Từ Trường Phong đứng yên bất động tại chỗ, bị một Kiếm chí cường này cách không đánh trúng. Phốc!

Thân thể hần vỡ nát, không khí khắp nơi tràn ra một cổ huyết tinh nhàn nhạt.

Ngay sau đó, thân thể vỡ nát của hần hóa thành một đoàn ánh sáng màu xanh.

Bá bá bá!

Hai Từ Trường Phong khác động thời né tránh, hóa thành một đạo thân ảnh mơ hồ không rõ, lóe lên giữa không trung.

Ông!

Thanh quang mãnh liệt, hư ảnh hợp nhất, ngưng kết ra một Từ Trường Phong chân chính.

- Không tồi, không tồi...

Khóe miệng Từ Trường Phong còn mang theo một tia vết máu, ánh mắt nhìn xẹt qua ba người trước mặt, nhìn thoáng qua Trương Hằng một cái, bộ dáng dường như rất vui mừng.

- Phần làm nóng người đã kết thúc! Cho các người kiến thức một chút thực lực chân chính của Kiếm tiên này!

vết máu trên khóe miệng Từ Trường Phong chảy xuống, hiện ra một ít ánh sáng màu vàng nhàn nhạt!

Chấm dứt phần làm nóng người!

Trong lòng Trương Hằng chấn động nhưng bỗng dưng dâng lên một cỗ chiến ý vô tận!

Đối mặt với đối thủ như vậy, hần thật muốn ba đại phân thân và bản tôn dung hợp, quyết chiến một đấu một!

- Nhưng...

Trương Hằng thu liễm cỗ chiến ý cuồng bạo tới cực điểm này!

Hần hiểu được, trong Huyết Sát Chủ Động Phủ, mỗi người phải giữ lại cho mình con bài chưa lật cường đại nhất.

Từ Trường Phong cảm nhận được biến hóa mờ mịt của khí tức Trương Hằng, trên mặt cũng lộ ra chút suy tư.

Bỗng nhiên, toàn bộ thân thể hần hiện ra vẻ sáng bóng trong suốt màu xanh, giống như thần nhân. Uy áp cường đại hơn lúc trước mấy lần cũng bùng xuống.

Ầm!

Giờ khắc này, cả người hần như một thanh Kiếm phá vân khai thiên!

Khí thế cường đại trực tiếp đẩy lui ba người Trương Hằng ra xa mấy trượng.

Chi chi chi

Vô số thanh mang cấp tốc xoay tròn, liên tục di động trên thân thể hần.

Rắc!

Mặt đất hơi nẻ ra, xuất hiện từng đạo vết Kiếm thật nhỏ, sâu tới nửa tấc.

Dưới không gian trói buộc như vậy, Kiếm khí lăng lệ trên người hần dật tán ra không ngờ cửa được cả nền đất cứng rắn nơi này.

Mặc dù để Trương Hằng dùng toàn bộ lực lượng cơ thể đánh xuống một quyền cũng không thể tạo thành lực phá hoại mạnh như thế này.

Đây là Kiếm tiên!

Lực công kích cường đại thay cho mọi ngôn từ!

- Tiếp của ta một kiếm!

Thân thể trong suốt màu xanh của Từ Trường Phong đằng không bay lên, nổ rộ ra hào quang chói mắt, mãnh liệt như mặt trời chói chang.

Hừu!

Hừu hừu!

Hừu hừu hừu!

ức vạn đạo Kiếm khí rực rỡ từ mặt trời màu xanh chói chang nổ rộ, bao phủ toàn bộ động phủ.

-o0o-

717. Chương 647: Chiến Thắng Kiếm Tiên

Ngàn vạn kiếm khí linh hoạt, sắc bén, ẩn chứa kiếm ý vô thượng của Kiếm tiên, mệnh mông như thiên uy vũ trụ đánh tới.

Ngay lập tức, Trương Hằng có ảo giác như không thể chống lại, có ảo giác như một con kiến hôi phải đối mặt với sông sâu biển rộng.

Phốc, phốc, phốc...

Kiếm khí vô cùng vô tận ngay lập tức xuyên thủng thân thể Trương Hằng.

Ông!

Trên người Trương Hằng đột nhiên bùng lên hào quang màu vàng sậm, ngưng kết thành một tầng kim giáp, lực phòng ngự cường đại đến đáng sợ.

Nhưng hàng ngàn vạn đạo Kiếm khí sắc bén không ngừng lao tới như mưa, kín không kẽ hở.

Vù!

Vù!

Vù!

Kiếm khí vẫn không ngừng rơi xuống như mưa, vô cùng sắc bén, khó có thể ngăn cản.

Đang đang đang!

Thân thể Trương Hằng thối lui liên tiếp, toàn bộ uy hiệu của kim thân bất tử mở ra, toàn thân giống như một pho tượng bằng vàng.

Mặc dù vậy, công kích vô thượng của Kiếm tiên vẫn không thể bị ngăn cản.

Phốc phốc phốc!

Cho dù phòng ngự có chắc chắn đến đâu đi nữa cũng không thể chống nổi công kích cấp bậc này.

Thân thể Trương Hằng lại bị đâm thủng một số lỗ nhỏ, vàng hào quang màu vàng “chi chi” rung động, không ngừng tu bổ cho kim thân bất tử của hắn.

“Hãy!”

Huyền Long Đại Vương hét lớn một tiếng, bộ chiến giáp màu vàng trên người phóng ra một tầng cương trảo màu vàng mờ, bảo hộ hắn bên trong một cách chặt chẽ.

Tình hình của hắn không khác gì so với Trương Hằng, liên tục bại lui, trên người dính vô số vết thương. Nhưng Huyền Long Đại Vương đã được chiến giáp màu vàng ngăn đỡ đại bộ phận công kích.

Nghê Thường tán tiên vẫn đang rất nhàn nhã, quanh thân nàng có một tầng dao động đặc biệt, lơ mơ nhận ra màu sắc rực rỡ.

Ông...

Bất kể công kích của Kiếm tiên có lợi hại bao nhiêu đi nữa cũng khó có thể đánh tan phòng ngự của nàng trong thời gian ngắn.

Trương Hằng cùng Huyền Long Đại Vương khẽ liếc qua chỗ nàng đều cảm thấy rung động.

Nghê Thường tán tiên hơn phân nửa là nắm giữ thần thông đặc biệt, hoặc là đang che giấu rất sâu thực lực của mình.

- Không thể cứ tiếp tục như vậy, công kích của Kiếm tiên quá cường đại, nếu bị động thế này thì dù cả ba chúng ta hợp lực cũng khó mà thủ thắng được.

Trương Hằng đang trong nguy hiểm, liền dùng thần niệm truyền âm cho Huyền Long Đại Vương và Nghê Thường tán tiên:

- Kiếm tiên am hiểu nhất là công kích, như vậy khẳng định sẽ có khiếm khuyết ở phòng thủ.

- Chúng ta cùng nhau tấn công đi!

Mặc dù bị đối phương một người áp chế đến tuyệt cảnh, Trương Hằng vẫn không quên cơ hội chuyển bại thành thắng.

Ba người trao đổi thần niệm, chỉ nháy mắt đã biết được ý tưởng của nhau, cũng đề ra phương án đối phó.

Trương Hằng hét lớn một tiếng, cả người bộc phát kim quang rực rỡ như ánh mặt trời, nháy mắt thu hồi Phá Không Kiếm.

Ngay sau đó, hắn té ra "Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp", khẽ hô:

- Chấn Áp Quyết!

Chấn Áp Quyết!

Sử dụng bảo tháp tăng phúc, uy lực tăng lên đến tận cùng.

Trong phút chốc, áp lực vô cùng vô tận bao phủ toàn khu vực, cả quy tắc không gian cũng mơ hồ phát sinh biến ảo.

Ầm!

Kiếm tiên Từ Trường Phong bất ngờ không kịp phòng bị, bị song trọng áp lực cổ quái này chấn bay lên không trung.

Trong chớp mắt, cả linh hồn và thân thể của hắn phải chịu chấn áp không thể thừa nhận, khó có thể nhúc nhích.

Trương Hằng đứng tại chỗ, trán toát mồ hôi, pháp lực trong cơ thể tuôn vào bảo tháp, Không gian linh hạch lập tức khô kiệt mất một phần ba.

- Cơ hội là đây!

Huyền Long Đại Vương khẽ động, một cây cự chùy với kim quang rực rỡ bỗng hiện ra giữa hư không, ngay sau đó "vù" một cái, một cỗ áp lực không gian đặc thù như Thái Sơn âm âm đè xuống.

Nghê Thường tán tiên mang khăn che mặt, lơ mơ có thể thấy gương mặt tươi cười của nàng, cánh tay trắng như tuyết khẽ động, một dải băng màu xanh biếc bắn ra, tốc độ cực kỳ nhanh chóng.

Dù vậy, Từ Trường Phong rốt cuộc cũng là nhân vật cấp Chân Tiên, thực lực thậm chí còn vượt qua Chân Tiên trung kỳ.

Khi lực lượng trọng khí Phách Thiên Chùy của Huyền Long Đại Vương lao xuống, Kiếm tiên Từ Trường Phong đã khôi phục khôi trời buộc của Chấn Áp Quyết, kiếm thể màu xanh trong suốt trở nên long lanh hơn.

Từ Trường Phong ở dưới áp lực của “Chấn Áp Quyết”, khẽ điểm đầu ngón tay, ngưng tụ ra một cỗ kiếm ý cực hạn.

Vù!

Một đạo kiếm quang màu xanh cách không lao ra.

Ầm!

Phách Thiên Chùy như một ngọn núi nhỏ va chạm với đạo kiếm quang màu xanh này.

Răng rắc!

Kiếm quang màu xanh nứt ra từng khúc một.

Uy lực trọng khí cấp Tiên bảo thực sự khủng bố, mà Từ Trường Phong lại chịu chấn áp của Chấn Áp Quyết, vội vàng lấy công thay thủ.

Thừa cơ hội thở dốc này, Từ Trường Phong chuẩn bị tiếp tục thi triển thần thông hòng nghịch chuyển thế cục.

Hutu!

Đúng lúc này, dải băng màu xanh biếc của Nghê Thường tán tiên đã lao tới, quần quanh người hắn.

Trong phút chốc, thân thể Kiếm tiên Từ Trường Phong trở nên cứng ngắc, giống như bị đánh thuốc tê vậy.

Rốt cuộc, hắn không thể tránh được, bị Phách Thiên Chùy đánh trúng.

Ầm!

Ngay cả hóa thân kiếm thể của hắn cũng không tránh khỏi bị Tiên bảo cấp trọng khí của Huyền Long Đại Vương này đánh cho tan xương nát thịt.

Ngay lập tức, toàn bộ kiếm thể của hắn nát tan, máu tươi bắn tung tóe.

Máu huyết của Tiên nhân khác biệt với phàm nhân, lộ ra màu vàng nhạt.

Thình thịch!

Thi thể tan nát của hắn rơi xuống đất.

Kiếm tiên Từ Trường Phong vô cùng cường đại cuối cùng cũng bị ba đại nhân vật cầm kỳ liên thủ đánh bại.

Ba người Trương Hằng đảo thần thức qua cường giả Chân Tiên này, khẽ thở phào nhẹ nhõm.

- Hắn đã chết?

Trương Hằng có chút không ngờ.

- Lão tổ cường đại nhất ngoại tăng động phủ đã chết, không biết trọng bảo kia giấu ở nơi nào?

Huyền Long Đại Vương bắt đầu đưa mắt đánh giá đại diện trong sơn động thần bí này.

Rất nhanh, ánh mắt cả ba người đều dừng lại trên bức điêu khắc Băng Hỏa Kỳ Lân bằng thạch anh.

Cả hai bức điêu khắc Kỳ Lân đều làm cho người xem có cảm giác rất sống động.

Trong vô hình, một cỗ lực lượng cực hàn trên người chúng hơi dao động.

- Ha ha, thật không ngờ, Từ Trường Phong ta lại bại bởi ba tên mao đầu tiểu tử hạ giới...

Đúng lúc này, một thanh âm trào phúng vang vọng trong đại điện sơn động từ trầm thấp đổi thành nhu hòa.

Đây rõ ràng là thanh âm của Kiếm tiên Từ Trường Phong.

Cái gì? ! !

Ánh mắt ba người Trương Hằng đồng loạt nhìn về phía thi thể đó.

Ông...

Một cỗ kiếm ý linh hoạt, sắc bén, còn mạnh hơn chục lần lúc trước từ trong thi thể truyền ra.

Sau đó, hào quang màu xanh sáng rực bùng phát, thi thể hóa thành một khối khí màu xanh, xoay tròn, một lần nữa ngưng tụ thành một Kiếm thể màu xanh trong suốt.

Kiếm tiên Từ Trường Phong đã sống lại.

Hiện tại Từ Trường Phong còn mạnh hơn gấp chục lần trước kia.

- Là ta đã coi thường các người, bại trong tay ba người các người, Từ mỗ không cam lòng nhưng cũng thấy vui mừng...

Từ Trường Phong từ không trung hạ xuống, ánh mắt sắc bén dịu lại, khí tức cũng thu liễm một chút.

Sau một lát, hắn trở nên giống như một phàm nhân, hai tay chấp sau lưng.

- Đây là chuyện gì vậy?

Trương Hằng và Huyền Long Đại Vương giật mình.

- Tu sĩ thí luyện Hạ giới, các người thắng...

Từ Trường Phong cười cười nhìn ba người.

Trương Hằng đột nhiên nhìn vào thanh bảo Kiếm cổ xưa trên lưng Từ Trường Phong.

Hắn nhớ không lầm thì trong trận chiến khi này, Từ Trường Phong không hề sử dụng thanh bảo kiếm này.

- Do ta sơ sẩy, lúc này chiến đấu đã không dùng nó...

Từ Trường Phong vuốt ve thanh bảo Kiếm cổ xưa, ánh mắt trở nên nhu hòa.

Thương!

Một tiếng Kiếm ngân thanh lãnh xé không lao ra.

Trong nháy mắt, thời không như ngừng lại, toàn bộ sơn động giống như đêm tối.

Tĩnh mịch bao trùm.

Chỉ còn lại một kiếm kinh người này.

718. Chương 648: Thượng Giới Trân Bảo.

Giờ khắc này, nó trở thành trung tâm toàn bộ thế giới, sự xinh đẹp của nó nháy mắt nở rộ ra.

Không một tiếng động, đạo Kiếm mang hình vòng cung này xẹt qua hư không, rơi xuống mặt đất.

Nói chính xác hơn là dung nhập vào mặt đất.

Làm cho người ta có cảm giác giống như một lưỡi dao sắc bén cắt vào đậu hũ, không hề gặp chút trở ngại nào.

Tì

Hàn quang lóe ra, mặt đất dưới chân Kiếm tiên Từ Trường Phong xuất hiện một cái khe dài tới ba thước, sâu không thấy đáy.

Cái khe này bóng loáng, thâm thúy, dù là thần tượng cao minh tới đâu cũng khó có thể khắc ra một đường tinh mịn như vậy!

Thương!

Bảo Kiếm trở vào bao, Từ Trường Phong đứng yên tại chỗ, hai tay chấp phía sau, trên mặt hiện ra vài tia cô đơn.

Ba người Trương Hằng cũng đứng yên lặng nhìn về phía hắn.

- Hắn rốt cuộc là cường giả Thượng giới cấp bậc gì?!

Trong lòng Trương Hằng kinh hãi, bắt đầu thăm đoán thân phận và thực lực đối phương.

Huyền Long Đại Vương cũng vậy. Đối mặt với một Kiếm kinh hồn vừa rồi của Từ Trường Phong cũng có cảm giác linh hồn run rẩy, chờ đợi tử vong buông xuống.

Trong đại diện với lực trói buộc không gian cực lớn này, đám người Trương Hằng dù muốn làm cho vách tường và mặt đất hư hao đều vô cùng khó khăn. Mà một chiêu của đối phương lại có thể tạo thành một vết kiếm sâu không thấy đáy, tinh mịn như một nghệ thuật.

- Thực lực hiện tại của ngươi dường như đã vượt qua Chân Tiên... Không ngờ ở tầng ngoài động phủ còn có thể gặp được một cường giả như vậy!

Thanh âm mờ mịt không chừng của Nghê Thường tán tiên dường như vang lên trong mây mù.

- Ha ha ha, Chân Tiên sao?!

Khóe miệng Từ Trường Phong hiện ra một tia trào phúng. Hắn nhẹ nhàng bước tới hai bước, chăm chú nhìn về xa xa, hơi nhớ lại nói:

- Đó là chuyện thật lâu trước đây rồi...

Hắn tuy rằng không nói thẳng mình không phải là Chân Tiên nhưng ý tứ của hắn đã rất rõ ràng.

- Thật lâu trước đây đã là Chân Tiên nhưng tu vi hiện tại...

Trương Hằng đột nhiên nảy sinh hứng thú đối với thân thể Từ Trường Phong.

- Ta chờ ở nơi này đã mười vạn năm, tu vi bị áp chế ở Chân Tiên trung cấp, chờ một ngày này, người thí luyện có thể đánh bại ta! Hiện tại, ta rốt cuộc đã được giải thoát.

Trên mặt Kiếm tiên Từ Trường Phong hiện ra thần sắc vui mừng.

- Vậy ngươi hiện tại là Tiên nhân cấp bậc nào?

Trương Hằng đột nhiên nổi lên hứng thú. Hắn cũng không lâu nữa sẽ phi thăng Thượng giới, rất hào hứng với những điều này.

Từ Trường Phong thần nhiên liếc nhìn hắn nói:

- Chờ khi ngươi phi thăng Thượng giới thì tự nhiên sẽ biết! Đương nhiên, nếu ngươi phi thăng Tiên giới thì chúng ta có lẽ sẽ có cơ hội gặp lại...

- Được rồi, ta cũng không muốn ở lại nơi quỷ quái này thêm nữa, việc cần làm đều đã làm hết rồi!

Thần sắc Từ Trường Phong trở nên trịnh trọng.

Trong lòng Trương Hằng chợt nghiêm lại, biết rằng sắp tới mới là mấu chốt. Huyền Long Đại Vương cũng liếc mắt nhìn Trương Hằng một cái, âm thầm chuẩn bị thật tốt.

Sau khi đánh bại Lão tổ cường đại nhất tầng ngoài thì có thể sẽ gặp phải một hồi khổ chiến mới.

Theo lời nói của cự xà Hắc Lân thì Lão tổ mạnh nhất tầng ngoài động phủ sẽ thủ hộ trọng bảo đệ nhất.

- Đầu tiên, ta phải nói cho các người về phương pháp tiến vào tầng trong động phủ!

Trong không khí áp lực khản trương, thần sắc của Từ Trường Phong vẫn tự nhiên, khóe miệng hiện ra vài tia tiểu ý.

- Nhìn thấy hai tòa Kỳ Lân thạch cao này không? Bản thể chúng nó đều là Thần thú Thượng giới, tu vi đạt tới cấp Chân Tiên, thực lực không hề thua kém bất cứ kẻ nào trong các người. Tùy tiện một con cũng đủ quét ngang hạ giới rồi.

- Thần thú Kỳ Lân, chúng nó thật sự tồn tại sao?!

Huyền Long Đại Vương kinh ngạc, cẩn thận quan sát hai con Kỳ Lân thạch cao này.

Kỳ Lân cũng không phải là Thần thú cấp thấp mà cấp bậc của nó còn cao hơn Huyết Sắc Giao Long Vương lúc trước rất nhiều.

- Bằng Hỏa Kỳ Lân này chính là chìa khóa để tiến vào tầng trong động phủ!

Từ Trường Phong thần nhiên nói.

- Chìa khóa?

Ba người Trương Hằng cũng không quá hiểu rõ.

- Chẳng lẽ chúng ta còn phải tiếp tục khiêu chiến hai con Thần thú?

Trương Hằng nhú mày nói, da đầu có chút run lên.

Thần thú Kỳ Lân khẳng định có cấp bậc cao hơn Huyết sắc Giao Long Vương, thực lực cũng cao hơn rất nhiều. Đồng thời đối mặt với hai con quả thật vô cùng khó khăn.

- Không cần. Hai con Kỳ Lân thạch cao này đã không phải là sinh linh chân chính, chúng nó đã được cải tạo thành...

Từ Trường Phong cuối cùng nói, trên mặt hiện ra vẻ tươi cười thần bí nhưng liền dừng lại.

- Tốt lắm, máu chốt mở ra thông đạo tầng trong động phủ đã nói. Tiếp theo chính là việc trọng bảo kia...

Trọng bảo!

Ba người Trương Hằng đều đã chuẩn bị rất tốt.

Từ Trường Phong dừng lại một chút, trong ánh mắt chờ mong của ba người, lấy ra một tiểu tháp màu đỏ thẫm.

Chiếc xích tháp này nhìn qua giản dị tự nhiên, mặt ngoài khắc một ít đồ hình cổ quái, nhìn chung khiến người ta có một cỗ cảm giác áp lực rất nặng.

- Đây là trấn bảo Thượng giới Phục Yêu Tháp!

Từ Trường Phong nhẹ nhàng nói.

- Phục Yêu Tháp?

Trương Hằng biết rất ít bí tân của Thượng giới cho nên chỉ thấy nao nao mà không có phản ứng quá lớn.

- Phục Yêu Tháp? Hóa ra là Phục Yêu Tháp?!

Tinh quang nhoáng lên trong mắt Huyền Long Đại Vương, toàn thân đều trở nên kích động.

- Thì ra là Phục Yêu Tháp...

Khóe miệng Nghê Thường tán tiên cũng hiện ra ý cười, bộ dáng dường như rất động tâm.

- Trên thực tế, giá trị của Phục Yêu Tháp cũng khiến ta có chút động tâm. Nó tổng cộng trấn áp hơn một trăm'con yêu vật, tu vi thấp nhất cũng là Độ Kiếp Kỳ, có không ít cấp Chân Tiên, còn có một nhân vật rất mạnh mẽ.

Vẻ tươi cười trên mặt Từ Trường Phong càng trở nên sáng lạn.

- Hơn một trăm con!?

Huyền Long Đại Vương mừng rỡ không thôi, thầm nghĩ nếu có được trọng bảo này, khi tiến vào tầng trong chủ động phủ thì sẽ có trợ giúp rất lớn đối với hắn.

- Bởi vì đây là kỳ bảo Thượng giới cho nên ngay cả khi không nhận chủ, chỉ cần đủ thực lực là có thể sử dụng nó.

Từ Trường Phong chậm rãi khoát tay. Phục Yêu Tháp từ trên tay hắn trôi nổi bay ra.

- Hiện tại, ta giao nó cho các ngươi!

Hưu

Bảo tháp màu đỏ này rời tay bay ra, phát ra âm thanh Vù Vù, bay tới đỉnh của đại điện trong sơn động.

Một cỗ uy áp cường đại bao phủ cả khu vực, cũng lan ra cả toàn bộ tầng ngoài động phủ.

Chỉ qua nửa khắc, toàn bộ tu sĩ và yêu vật của tầng ngoài động phủ đều cảm nhận được cỗ uy áp kinh thế hãi tục này.

- Là bảo vật gì?! Sao lại có thể phát ra uy áp kinh người như vậy!?

Không ít tu sĩ hoảng sợ. Đám yêu vật trong động phủ cũng phát run lên, dường như gặp phải thứ gì đó rất đáng sợ.

- Cái này... Khí tức thật cường đại!

Bởi vì khí thế trên Phục Yêu Tháp truyền ra quá cường đại, ba người Trương Hằng cũng không ai mạo muội ra tay!

- Ha ha ha... Các vị, chúng ta gặp lại sau. Trước khi đi, ta nhắc nhở các ngươi một chút. Phục Yêu Tháp này cũng có khí linh cho nên có được ý thức độc lập của chính mình. Tu sĩ hạ giới nếu muốn khống chế nó thì thật đúng là một chuyện rất có tính khiêu chiến!

Trên mặt Từ Trường Phong hiện ra vài vẻ tươi cười khi thấy người gặp họa.

Dứt lời, thân hình hắn nhoáng lên, thối lui tới một góc trong đại điện.

Ông

Bảo tháp màu đỏ nở rộ một vòng sóng gợn màu đỏ, không gian bốn phía mơ hồ biến ảo. Uy áp cường đại co rút lại khiến ba người thật khó chịu.

- Ta nên rời đi sớm chút thì tốt hơn...

Từ Trường Phong nhắm hai mắt lại, cả người tiến nhập một cảnh giới không hiểu, không gian bốn phía hơi vặn vẹo, biến hình.

Nhưng sau đó, không gian run lên.

Từ Trường Phong mở hai mắt, lộ vẻ hoảng sợ kinh hô:

- Làm sao có thể?! Không gian bích lũy hai giới này...

-o0o-

719. Chương 649: Đại Chiến Tranh Đoạt.

Từ Trường Phong vừa mới chuẩn bị khóa giới đi. thân thể liền dừng khựng lại. về mặt kinh dị, nói ra một câu khiến cho Trương Hằng nghi hoặc trong lòng.

- Rốt cuộc là bút tích của cường giả nghịch thiên phương nào. quy tắc rào cản giữa hai không gian thượng hạ đã bị người này cải biến!

Từ Trường Phong hít vào một hơi khí lạnh, quả thực không dám tưởng tượng ra tình hình này.

Hắn vốn là một kiếm tiên có thực lực không tầm thường của thượng giới, đối với những cường giả khắp nơi cùng với những nhân vật nghịch thiên trong truyền thuyết đều biết rõ.

- Là ai?

- Rốt cuộc là ai?

Rốt cuộc Từ Trường Phong không thể bình tĩnh nổi, trong lòng nổi lên sóng lớn. bắt đầu liên tưởng tới tất cả những nhân vật nghịch thiên mà mình biết.

Trương Hằng nhìn thấy rõ toàn bộ những biến đổi của hắn. tạm thời không tới tranh đoạt Phục Yêu Tháp khí thể đang cường thịnh tới cực điểm ở trên đỉnh đầu nữa.

- Chẳng lẽ hắn không thể tới thượng giới sao?

Trương Hằng đoán trong lòng, có chút khó tin.

Huyền Long Đại Vương đứng ở một bên. khoe miệng lộ ra một nụ cười trào phúng, dường như biết được một cái gì đó.

- Chẳng lẽ ngươi biết nguyên nhân sao?

Ánh mắt Từ Trường Phong lóe lên một cái. nhìn lên mặt Huyền Long Đại Vương, khí thế kinh thế hãi tục. áp bức lên thân thể hắn.

- Kiếm tiên đại nhân, ta nghĩ ở trong động phủ này ngài không nên tùy tiện hạ thủ đối với những người thí luyện như chúng ta?

Huyền Long Đại Vương vẫn vô cùng bình thản ung dung.

Những người ở nơi này đều hiểu dựa vào thực lực lúc này của Từ Trường Phong, giết chết Chân Tiên cùng chỉ giống như giết một con kiến, chứ đừng nói đối phó với một vài tu sĩ hạ giới.

- Đúng vậy. ta không thể hạ thủ đối với các người.

Từ Trường Phong gật đầu nói, cũng không giấu giếm sự thật.

- Ta đã ở trong động phủ chủ Huyết Sát này đã mười vạn năm. đối với những chuyện phát sinh ở bên ngoài cũng không biết được nhiều. Nếu người muốn nói, hiển nhiên ta sẽ lắng tai lắng nghe, ta tới thượng giới, cũng có thể nghe được.

Dáng vẻ của Từ Trường Phong vô cùng tùy ý.

Huyền Long Đại Vương trầm ngâm nói:

- Từ sau trận chiến giữa Vũ Vô Cực và Thái thượng Yêu Long Hoàng đại nhân, quy tắc rào cản không gian giữa hai giới thượng hạ đã vì thế mà bị cải biến. Thủ phạm gây nên chuyện này chính là Vũ Vô Cực sau khi chiến bại.

- Vũ Vô Cực!

Tâm thần Trương Hằng chấn động, trong đầu lóe lên ý chí tinh thần kia.

Theo hắn dẫn dắt, trên người Huyền Long Đại Vương đột nhiên nổi lên một luồng ý chí tinh thần cường đại.

Lập tức, toàn bộ đại diện của sơn động bị hai luồng ý chí tinh thần áp bức. ngay cả Phục Yêu Tháp thanh thể hùng hậu trên đỉnh đầu cũng không khỏi thu liễm lại vài phần.

- Ý chí tinh thần!

Từ Trường Phong kinh hô lên một tiếng, vẻ mặt hoảng sợ nhìn hai người.

Rất lâu sau, hắn mới khẽ thở dài:

- Thì ra là vậy... Tuy chỉ là một luồng ý chí tinh thần của một cường giả nghịch thiên nhưng cũng đủ khiến cho các người tiến bộ một cách khó có thể tưởng tượng được.

- Ha ha. nếu như ý chí tinh thần của các người mạnh hơn vài phân nữa, thì toàn động phủ chủ Huyết Sát này sẽ tự động tan vỡ sụp đổ. Đây là cực hạn của động phủ chủ mà Huyết Sát Thân Đế đã thiết lập. Người từ bên ngoài nếu tu vi vượt qua Chân Tiên thì sẽ không thể tiến vào động phủ. cường giả nghịch thiên nếu cưỡng ép tiến vào. cũng sẽ xuất hiện kết quả như vậy...

Từ Trường Phong mang theo vẻ phức tạp liếc mắt nhìn Trương Hằng và Huyền Long Đại Vương một cái. rồi sau đó nói với Trương Hằng:

- Vũ Vô Cực là cường giả mà trong đời ta kính nể nhất, người đã có được ý chí của hần. vậy thì bỏ qua đi.

Trương Hằng nao nao, vội vàng nói:

- Đa tạ Kiếm tiên đại nhân chỉ điểm.

Thấy tình hình như vậy. sắc mặt Huyền Long Đại Vương không ngừng biến đổi trầm giọng nói:

- Kiếm tiên đại nhân, có thể ngài không biết rõ tình hình. Vũ Vô Cực kia chiến bại, từ trăm năm trước đã rời khỏi tam thập lục giới, thế giới hiện giờ là thiên hạ của của Thái thượng Yêu Long Hoàng đại nhân.

Vù Vù !

Khi hần nói ra lời này, Phục Yêu Tháp trên đỉnh đầu hơi rung động, dường như rất có linh tính.

- Ha ha ha...

Kiếm tiên Từ Trường Phong vừa nghe thấy lời này. không khỏi ngửa mặt cười to.

- Thật là nực cười, người mà Từ mỗ ta kính nể nhất chính là Vũ Vô Cực, không bởi vì hiện giờ hần có còn ở trong tam thập lục giới hay không, hạng người xu nịnh như người sao có thể hiểu được. Hơn nữa, người tài của Tiên giới ta lớp lớp xuất hiện, cường giả vô số. chúa tể Tiên giới lại thao túng ba ngàn vạn dặm ngân hà. còn sợ Yêu Hoàng giới kia của người sao.

Từ Trường Phong cất tiếng cười to. tràn ngập sự hăng hái vô cùng, một thân khí thế kiêu dũng, khiến cho Huyền Long Đại Vương trong thời gian ngắn không nói lại được lời nào.

- Không còn gì để nói. nếu Kiếm tiên đại nhân đã nói như vậy thì Huyền Long cũng không còn cách nào.

Sắc mặt Huyền Long Đại Vương vô cùng khó coi. nhưng cũng không ngóc ngách đến mức chủ động đối chọi với cường giả thượng giới.

Nghê Thường tán tiên thủy chung không nói lời nào. trên dung nhan bên dưới tấm mạng che màu trắng mơ hồ của thể thấy được một nụ cười, thần bí không thể nắm bắt.

- Bỏ đi, nơi này không nên ở lâu. ta còn phải sớm quay lại Tiên giới.

Từ Trường Phong thu nụ cười trên mặt lại. trong lòng có chút vội vàng, muốn nhanh chóng quay trở lại Tiên giới.

Vừa dứt lời, hần lại nhắm mắt lại. không gian bốn phía mơ hồ xuất hiện biến hóa.

Chỉ trong chớp lát. khí tức trên người hần cấp tốc thu lại, bị mạnh mẽ áp chế ở cấp Chân Tiên.

- May mà hạn chế của thông đạo thuận hành này cũng không lớn. nếu muốn theo thông đạo nghịch hành đi xuống dưới, thì có lẽ ngay cả Tiên đế cũng không làm được...

Trên mặt Từ Trường Phong lộ ra một vẻ may mắn.

Vù!

Không gian run lên. thân ảnh Từ Trường Phong biến mất tại chỗ.

- Hần đi rồi...

Huyền Long Đại Vương khẽ thở dài một hơi nhẹ nhõm, lo lắng Kiếm tiên Từ Trường Phong kia sẽ can thiệp vào việc tranh đoạt bảo vật.

Thần quang của Trương Hằng ngưng lại. ngay khi Từ Trường Phong kia rời khỏi. trong đầu hắn vang lên một thanh âm:

- Tầng ngoài của động phủ không có cái lợi gì lớn. không cần phải cưỡng cầu.

Hiển nhiên đây là gợi ý của Từ Trường Phong cho Trương Hằng.

Bởi vậy có thể thấy được đối phương đã yêu ai thì yêu cả đường đi. vì hắn kính nể Vũ Vô Cực, cho nên đối với Trương Hằng đã có được ý chí của Vũ Vô Cực cũng nảy sinh cảm tình.

Cho nên, ngay khi Từ Trường Phong vừa mới có thể khóa giới mà đi. liền mạo hiểm cho Trương Hằng một gợi ý vô cùng thiện ý.

Từ Trường Phong vừa rời khỏi. khí thế trên người Huyền Long Đại Vương tăng vọt, lóe lên kim quang chói mắt.

Vù một tiếng, thân thể cao lớn như Ma Vương bay về phía Phục Yêu Tháp ở trên bầu trời.

- Đứng lại!

Trương Hằng đã sớm có phòng bị, quát lớn một tiếng, cách không vồ tới một chưởng.

Tuy hắn không biết tác dụng chân chính của Phục Yêu Tháp này. nhưng cũng hiểu được giá trị của bảo vật thượng giới.

Huyền Long Đại Vương không né tránh, hoành kim chiến giáp bên ngoài thân thể hình thành một cái lồng màu vàng vô cùng kiên cố.

Ầm!

Hắn trực tiếp đỡ lấy một chưởng cách không của Trương Hằng, thân thể nhoáng lên một cái. liền thuận thế bay lên trên.

Mục tiêu chính là Phục Yêu Tháp!

- Phục Yêu Tháp, ngươi là của ta!

Huyền Long Đại Vương mở kim cương thủ biến lớn gấp đôi như hình quạt, trực tiếp chụp tới Phục Yêu Tháp.

Vù!

Nhưng mặt ngoài Phục Yêu Tháp kia lập tức xuất hiện những gợn sóng màu đỏ. khí yêu nghiệt cường đại đến khó tin dừng mảnh phun ra. khiến cho Huyền Long Đại Vương bị đánh bật trở về.

Phịch!

Huyền Long Đại Vương lập tức rơi xuống mặt đất.

Trương Hằng lộ ra vẻ kinh ngạc, không ngờ uy lực của Phục Yêu Tháp này lại lớn như vậy, yêu khí cuồng bạo vừa rồi phóng ra khiến cho người ta phải hoảng sợ.

- Bất kể phải trả một giá thể nào. ta nhất định cũng phải có được Phục Yêu Tháp này. nếu bảo vật này bị Trương Hằng lấy được, sẽ tạo nên một sự uy hiếp lớn đối với yêu thú trận doanh của ta.

Trong mắt Huyền Long Đại Vương lóe lên một tia lệ quang.

Vù vù!

Đúng Lúc này, bảo tháp màu đỏ ở trên không trung kia xoay một cái, chuẩn bị bay đi.

Nghê Thường tán tiên đang đứng ở hướng đó, đưa tay điểm vào hư không, một dải băng màu lục bay lượn hiện ra, đột nhiên tạo thành một quang sáng xanh biếc.

Trong quang sáng này hiện ra vô số hào quang xanh biếc, Vù Vù Vù, hình thành nên một không gian kín mít không có một kẽ hở nào.

Phục Yêu Tháp lập tức bị bao vây ở trong đó.

Mắt thấy trần bảo thượng giới sắp rơi vào tay Nghê Thường tán tiên.

-Này!

Đúng Lúc này, thân thể Huyền Long Đại Vương phóng lên. trên người ngưng kết ra một tầng vẩy rồng màu vàng dày đặc sáng bóng.

Đồng thời, hai tay hần hóa thành một cặp long trảo màu vàng lạnh. lèo. tản mát ra khí tức đáng sợ.

Vu!

Một tiếng rồng gầm chấn nhiếp bầu trời. truyền khắp toàn bộ tầng ngoài của không gian động phủ.

Lúc này, ngay cả tu sĩ Đại Thừa Kỳ cũng phải run như cây sậy.

- Kia... Đó là tiếng gầm của Huyền Long Đại Vương, không biết hần đã gặp phải cường địch đáng sợ nào!

Kim Bằng Yêu Thánh Vương kinh hô lên một tiếng. Uyên Hồng bên cạnh hần cũng kinh hãi không thôi.

- Huyền Long Đại Vương!

Những nhân vật cấm kỵ ở tầng bên ngoài của động phủ toàn bộ đều biến sắc.

- Ở bên đó, chúng ta hãy tới xem!

Đám tu sĩ hướng về phía uy áp của Phục Yêu Tháp và tiếng gầm của Huyền Long Đại Vương bay đi.

Vù Vù vù!

Đại bộ phận cường giả của Chu Vương Triều đều hướng về phía sơn động thần bí kia bay tới.

- Người muốn chết!

Huyền Long Đại Vương đã hóa thành rồng, tốc độ, lực lượng đều gia tăng tới một trình độ đáng sợ, cách không đánh tới một quyền.

Ầm!

Một nắm tay màu vàng lớn như cối xay đánh lên quãng sáng màu xanh biếc kia.

Ầm!!

Lực lượng kia vô cùng khủng bố, như thể là lực lượng của núi lửa bùng nổ, ngưng tụ lại thành một khối.

Quảng sáng màu xanh biếc kia phải chịu một đòn rất nặng như vậy, lập tức hóa lại thành một dải băng xanh biếc như ban đầu, bay trở về trong tay Nghê Thường tán tiên.

Thân hình Nghê Thường tán tiên tử từ bay lùi lại. không dám công kích chính diện với Huyền Long nữa. thân thể mềm mại nhoáng lên một cái mới dừng lại được, không nhìn thấy một chút dị thường nào.

Sau khi đánh lui cường địch, Huyền Long Đại Vương cách không vươn tay ra, chụp tới Phục Yêu Tháp kia.

Vù!

Một bàn tay màu vàng như long trảo mắt thấy chuẩn bị chụp được Phục Yêu Tháp.

- Ha haaa... Huyền Long người làm gì mà nóng vội như vậy? Trần bảo tốt như vậy, sao không chia sẻ với Trương mỗ một chút.

Trương Hằng chậm rãi đi tới bên cạnh Huyền Long Đại Vương, xuất ra lực lượng toàn thân, hào quang màu vàng nhạt ngưng tụ ở trên nắm tay, tản mát ra một lực lượng hủy diệt thuần túy.

- Tránh ra!

Vẩy rồng trên người của Huyền Long Đại Vương hung hăng va chạm về phía sau. một lực lượng Thần Long chí tôn ầm ầm bùng nổ.

Nắm tay Trương Hằng giao kích với vẩy rồng của hắc thân thể lập tức bị một lực lượng đã man tới cực điểm đánh bật ra ngoài.

Ầm!

Trương Hằng bị đánh bay ra ngoài, thân thể va vào vách đá, sau lưng xuất hiện một vết lõm đến nửa tấc. vách đá nứt ra.

Tuy nhiên, Trương Hằng cũng ngăn cản thành công Huyền Long Đại Vương trong chớp mắt.

Chỉ trong chốc lát này, Phục Yêu Tháp hóa thành một hình cung màu đỏ bay ra khỏi đại điện sơn động, trong nháy mắt đã xa đi mấy trăm thước.

- Đáng ghét!

Huyền Long Đại Vương hung hăng trừng mắt nhìn Trương Hằng một cái. nhưng cũng không có thời gian truy cứu chuyện này. trên người bộc phát ra một lực lượng khủng bố nguyên thủy đã man. giống như là một con trâu điên, trong tiếng gầm rống đuổi theo Phục Yêu Tháp.

- Kỳ lạ. Phục Yêu Tháp này có hấp dẫn trí mạng nào mà có thể khiến cho Huyền Long Đại Vương điên cuồng như vậy.

Trên mặt Trương Hằng mang theo một nụ cười chắc chắn.

Kỳ quái là hắc cùng với Nghê Thường tán tiên cũng không có ý đuổi theo.

- Sao người lại không đuổi theo, với thực lực của người, cũng không cần phải sợ Huyền Long Đại Vương?

Nghê Thường tán tiên đứng yên tại chỗ. chủ động nói chuyện với Trương Hằng. thanh âm mơ hồ bất định.

Đối mặt với Nghê Thường tán tiên thần bí nhất, thực lực sâu không thể lường được của Chu Vương Triều. Trương Hằng thở dài một hơi. trên mặt mang theo một vẻ hồi ức, hỏi:

- Triệu Thụy hắc hiện giờ có khỏe không?

720. Chương 650: Mục Đích Của Triệu Tịch Nguyệt.

Vừa nghe thấy lời nói mang theo vẻ hồi ức của Trương Hằng, thân thể mềm mại dường như được bao phủ trong sương mù của Nghê Thường tán tiên cứng đờ lại. dưới tấm mạng che mặt màu trắng gần như trong suốt mơ hồ hiện ra một dung nhan tuyệt thế tịch tịch không màng danh lợi.

Một đôi mắt trong vắt như hồ nước xuyên thấu qua tấm mạng che mặt màu trắng, nhìn lại Trương Hằng.

Cùng lúc đó, một khí tức tự nhiên tươi mát truyền khắp khu vực này. hương hoa thoang thoảng tỏa khắp bên cạnh Trương Hằng, khiến cho tâm thần hắc run lên. tất cả lỗ chân lông toàn thân đều sáng khoái đến tận cùng.

Vù!

Tấm mạng che mặt màu trắng kia từ trên gương mặt mỉm cười của Nghê Thường tán tiên bay xuống bàn tay của nàng.

Rốt cuộc nhân vật Tán tiên thần bí nhất của Chu Vương Triều cũng đã bỏ tấm mạng che mặt thần bí của nàng xuống.

Giờ phút này, ngay cả Trương Hằng cũng có chút kích động, bởi vì bản thân hắc cũng không nắm chắc mười phần thân phận thật sự của Nghê Thường tán tiên này.

Tuy nhiên, sau khi tấm mạng che mặt thần bí kia được bỏ xuống, trong lòng Trương Hằng mới bình tĩnh trở lại.

Đúng như vậy, nữ tử này chính là Triệu Tịch Nguyệt mà hắc đã từng gặp một lần ở Tam Tinh Vực.

Triệu Tịch Nguyệt phát nhẹ tấm mạng che mặt màu trắng ở trên tay. ánh mắt sáng ngời nhìn về phía Trương Hằng, nói sâu xa:

- Tấm mạng che mặt màu trắng này của ta chính là Tiên bảo Vân Vụ Tiên Sa của thượng giới, công hiệu vô cùng thần kỳ, có thể ngăn cản hầu hết những thần thông Thiên Nhân trên thế gian. Cho dù Kiếm tiên Từ Trường Phong thực lực áp đảo như vừa rồi cũng không thể nhìn thấy dung mạo thật sự của ta.

Nhưng nó vẫn không giấu được ánh mắt của người.

Triệu Tịch Nguyệt nhẹ nhàng giơ bàn tay trắng như ngọc lên. tấm mạng che mặt màu trắng lại trở lại trên khuôn mặt.

Trong phút chốc, toàn thân nàng lại khiến cho người ta rơi vào một ý cảnh mông lung như mây mù mịt mờ. khí tức thần bí đến tột cùng, ngay cả tu vi cũng bị che giấu mờ hồ bất định.

Tiên bảo phụ trợ Vân Vụ Tiên Sa!

Trương Hằng nao nao, chăm chú nhìn Vân Vụ Tiên Sa, lộ ra một vẻ suy tư.

- Không biết Trương đạo hữu người làm thế nào có thể nhìn ra thân phận của tiểu nữ?

Thanh âm của Triệu Tịch Nguyệt nhẹ nhàng ngọt ngào, dưới tác dụng của Vân Vụ Tiên Sa mang tới cho Trương Hằng một cảm giác mây mù mông lung.

- Ha haaa... Vân Vụ Tiên Sa của người quá thực là cường đại. vừa rồi Trương mỗ cũng không nắm chắc được nhiều, chỉ thử một chút, không ngờ Triệu tiểu thư người lại bị lừa.

Trương Hằng nói xong lời này. không khỏi cười sang sảng, trên mặt lộ ra vẻ đắc ý.

Đối với nữ tử tên là Triệu Tịch Nguyệt này. hắn có một chút cảm tình, lúc trước khi ở Bồng Lai Đảo hay thậm chí Phàm Vân Đảo đều đã nghe Ninh Tuyết Dung đề cập qua.

Khi Vũ Vô Cực để Ninh Tuyết Dung lại nhân gian Tiên Cảnh. Triệu Tịch Nguyệt cũng là tỷ muội tốt của Ninh Tuyết Dung.

Triệu Tịch Nguyệt hé miệng cười:

- Trương đạo hữu không hổ là bậc toàn năng có trí tuệ rộng lớn nhất giới này, tiểu nữ đã bị lừa rồi. hiện giờ lại còn bị chê cười đến vậy.

Lúc này nàng không còn là Nghê Thường tán tiên thần bí cao cao tại thượng kia nữa. mà rất giống một tiểu nữ hàng xóm, khiến cho người ta có một cảm giác thoải mái tự nhiên.

- Có thể lừa được một bậc tán tiên trong nhân gian như người. Trương mỗ cũng thỏa mãn lắm rồi.

Ngược lại Trương Hằng lại càng cười sang khoái hơn. cũng không để ý tới câu nói đùa thiện ý của Triệu Tịch Nguyệt.

Hai người nhìn nhau, ánh mắt đột nhiên nhìn lên hai con Kỳ Lân bằng thủy tinh đang bay xuống.

- Không biết lần này Triệu tiểu thư vào động phủ có mục đích gì? Nếu như không có nhiều xung đột lợi ích. thì Trương mỗ sẽ không ngại hợp tác với người,

Trương Hằng trầm ngâm nói. cũng không lập tức tới thăm dò hai con Kỳ Lân thủy tinh dẫn vào tầng bí mật bên trong động phủ.

Triệu Tịch Nguyệt khôi phục lại sự bình tĩnh, nói:

- Tiểu nữ đến động phủ chủ cũng chỉ vì một vật, những bảo vật khác chỉ là thứ yếu.

- Động phủ chủ vận phần nguy hiểm, vận khí, thực lực, mưu kế, những nhân tố này đều sẽ ảnh hưởng tới vận mệnh sau này của chúng ta, Triệu tiểu thư cùng thật là tự tin. chỉ muốn một vật, Như vậy vật mà người muốn tìm chắc chắn là trọng bảo mà ngay cả cường giả thượng giới cũng phải muốn đến đổ mắt.

Trương Hằng phản đối nói.

Theo hần nghĩ, mỗi người sau khi tiến vào động phủ chủ. có thể trở ra hay không vẫn còn là một điều chưa chắc chắn, huống chi là một kiện trọng bảo được xác định.

- Không, vật mà ta muốn vô cùng kỳ lạ. cho dù là rơi vào trong tay Tiên đế cũng không có nhiều tác dụng. Tịch Nguyệt chẳng qua là thay mặt phụ thân tới đây tìm kiếm vật kia. có được hay không cũng không bắt buộc.

Triệu Tịch Nguyệt thở dài nói.

Trương Hằng lộ ra vẻ kinh ngạc, không ngờ mục đích của Triệu Tịch Nguyệt tới động phủ chủ Huyết Sát này lại quái dị như vậy.

- Tiểu nữ có chút tò mò. Trương đạo hữu tại sao lại không đuổi theo Phục Yêu Tháp?

Triệu Tịch Nguyệt hỏi ra nghi vấn trong lòng.

- Chuyện này... Trương mỗ không biết Phục Yêu Tháp này có tác dụng gì. nên mới bỏ qua.

Trương Hằng hơi cười xấu hổ. ánh mắt lóe lên nhìn Kỳ Lân thủy tinh.

Triệu Tịch Nguyệt như cười như không cười nói:

- Chỉ sợ là không phải như vậy? Tuy nhiên Trương đạo hữu nếu đã không biết thần thông của Phục Yêu Tháp này. vậy thì để cho Tiểu nữ nói cho ngài biết một vài điều. Chỉ mong sau khi Trương đạo hữu nghe xong sẽ không phải hối hận.

- Hối hận sao? Tuyệt đối sẽ không đâu!

Trương Hằng nói với vẻ kiên nghị.

- Phục Yêu Tháp này chính là trân bảo thượng giới, là Tiên bảo lực phẩm. uy lực lớn vô cùng, tiên nhân bình thường cùng khó có thể nắm trong tay. Đặc điểm lớn nhất của Phục Yêu Tháp đó là khắc chế yêu tu trong thiên hạ. chỉ cần Tiên Nhân thượng giới nắm bảo vật này trong tay thì hoàn toàn có thể thoái mái hàng phục yêu tu đồng cấp. thu chúng vào trong Phục Yêu Tháp này. Một đặc điểm lớn khác của trân bảo này đó là tu sĩ nắm giữ Phục Yêu Tháp chỉ cần có công lực nhất định thì sẽ có thể triệu hồi yêu tu ở trong Phục Yêu Tháp để sử dụng.

Đương nhiên, nếu Phục Yêu Tháp rơi vào trong tay yêu tu thì sẽ có thể mượn yêu khí vô biên của những yêu tu bị hàng phục bên trong để sử dụng, chấn nhiếp thiên hạ. phát huy ra uy lực khó tin.

Triệu Tịch Nguyệt thuộc như lòng bàn tay, đem đặc điểm và công hiệu của Phục Yêu Tháp nói ra.

- Uy lực của Phục Yêu Tháp này đáng sợ như vậy sao?

Trương Hằng hít vào một hơi khí lạnh, ngay sau đó giật mình nói:

- Nếu Phục Yêu Tháp này rơi vào trong tay ta, ngay cả nếu không thể thu phục được Huyền Long Đại Vương thì cũng có thể chấn nhiếp trận doanh của Yêu tộc. ép bọn chúng rơi vào thế hạ phong.

Tu sĩ cùng cấp nếu có được Phục Yêu Tháp hoàn toàn có thể thoái mái hàng phục yêu tu cùng cấp, Thậm chí có thể tùy ý khống chế.

- Khó trách Huyền Long Đại Vương vừa rồi lại liều mạng như vậy!

Khi Trương Hằng thật sự hiểu được uy lực của Phục Yêu Tháp, trong lòng quả thật cũng có vài phân hối hận.

Tuy nhiên, đột nhiên hần nhớ tới gợi ý của Kiếm tiên tử Trương Phong trước khi đi:

- Tầng ngoài của động phủ lợi ích rất nhỏ. không cần cưỡng cầu.

- Đây cũng chỉ là tầng ngoài của động phủ mà thôi... Tạm thời ta bỏ qua cái lợi nhỏ. chờ tới thời điểm then chốt cuối cùng...

Trương Hằng suy xét trong lòng, cuối cùng hít sâu một hơi, nén sự xúc động muốn đuổi theo tranh đoạt Phục Yêu Tháp xuống.

- Sao vậy? Trương đạo hữu hối hận rồi sao?

Triệu Tịch Nguyệt cười dài nói.

Trương Hằng khôi phục lại vẻ bình tĩnh, ánh mắt càng thêm kiên định, nói:

- Tầng ngoài của động phủ cái lợi rất nhỏ. thứ Trương muốn chính là thắng lợi cuối cùng.

Triệu Tịch Nguyệt nghe thấy vậy. trong lòng âm thầm khen ngợi, nhẹ nhàng nói:

- Phục Yêu Tháp kia có linh tính rất mạnh, sẽ không bị Huyền Long Đại Vương đoạt được dễ dàng đâu. Trương đạo hữu vẫn nên khám phá bí mật của hai con Kỳ Lân thủy tinh này trước đi.

Trương Hằng gật đầu. ánh mắt nhìn lên hai con Kỳ Lân thủy tinh, từng bước đi về phía chúng.

721. Chương 651: Con Át Chù Bài Của Huyền Long.

Triệu Tịch Nguyệt đứng cách đó không xa, giống như là tiên tử trong đám mây mù. không có ý định ra tay.

Bước đi vững chãi, rốt cuộc Trương Hằng cũng đã tới gần hai con Kỳ Lân bằng thủy tinh trong suốt, động tác tiếp theo có lẽ là chuẩn bị thăm dò.

Nhưng đúng lúc này, Trương Hằng nhớ tới cái gì đó. trong không gian linh hạch lóe lên một hư ảnh kim sắc.

Vụt!

Một phân thân của Trương Hằng hiện ra ở gần đó.

Vù!

Phân thân này cùng với bản tôn tâm ý tương thông, hoàn toàn không cần sai bảo. lập tức nhanh chóng bay ra ngoài đại sảnh của động phủ.

- Người định...

Triệu Tịch Nguyệt có hơi khó hiểu với hành động của Trương Hằng.

- Cho dù ta không chiếm được Phục Yêu Tháp, cũng không thể để cho Huyền Long kia thoải mái có được.

Trương Hằng mang về mặt lãnh đạm, nhìn chăm chú phân thân đang rời khỏi đại điện thần bí của động phủ dọc theo con đường tối đen. biến mất khỏi tầm nhìn.

- Trương đạo hữu phái một phân thân ra ngoài cũng chỉ để làm cho Huyền Long Đại Vương không thoải mái thôi sao?

Trong ánh mắt của Triệu Tịch Nguyệt lộ ra một vài tia thâm ý. dường như thấy được dụng ý của Trương Hằng.

Trương Hằng cũng không nói nhiều, đứng bên cạnh hai con Kỳ Lân bằng thủy tinh, cẩn thận cảm nhận khí tức khủng bố từ cực viêm tới cực hàn đang đan xen vào nhau kia.

Sau khi quan sát một lát. ánh mắt hắn nhìn lên mặt Triệu Tịch Nguyệt, hỏi:

- Triệu tiểu thư có biết manh mối trong này không.

- Ha ha, nếu Trương đạo hữu không nắm chắc, có thể để cho tiểu nữ đến thử xem.

Triệu Tịch Nguyệt như cười như không nói.

Trương Hằng hừ nhẹ một tiếng, đột nhiên thi triển Thần Linh Nhãn, trong hai mắt nổi lên kim quang quỷ dị. mang theo một sự sắc bén có thể xuyên thủng vạn vật trên thế gian, nhìn chăm chú hai con Kỳ Lân thủy tinh Bằng Hỏa ở trước mắt.

Triệu Tịch Nguyệt trầm mặc không nói, nhìn xem hắn sẽ giải quyết như thế nào.

Nhưng Trương Hằng Trương Hằng đã mở Thần Linh Nhân ra. có một loại ý cảnh như thần linh nhìn xuống sinh linh, khiến cho nàng không dám hướng ánh mắt nhìn thẳng.

Vù! __

Một lát sau, kim quang trong mắt Trương Hằng biến mất. ánh mắt linh hoạt sắc bén vô cùng, khí thế trên người chậm rãi tăng lên.

Vào lúc đó. trong bàn tay hắn nổi lên một ngọn lửa băng có hai màu xanh trắng.

Đây là Cửu U vẫn Đóng Băng Diễm do hắn dung hợp hai Băng Diễm đại đỉnh cấp mà thành.

Vụt!

Băng Diễm màu xanh trắng bị Trương Hằng ấn lên đầu Băng Kỳ Lân kia.

Vù!

Đột nhiên, một Băng Diễm màu trắng kinh khủng vượt xa khí lạnh chí cực của giới này từ trong thân thể Băng Kỳ Lân thủy tinh phát ra. theo lòng bàn tay của Trương Hằng chui vào trong cơ thể hắn.

Ngay Sau đó, Trương Hằng bị đóng băng tại chỗ. thân thể hóa thành một tượng băng, một bàn tay vẫn còn ấn lên đầu của Băng Kỳ Lân kia.

Tách tách.

Băng khí lan tràn từng chút một.

- Tam Hàn Băng Diễm của Thần thú thượng giới Băng Kỳ Lân!

Thân hình Triệu Tịch Nguyệt lùi lại. lóe lên ra khỏi đại điện của động phủ mới có thể tránh được băng khí đang tràn tới kia.

Tách tách.

Nàng vừa mới đi ra. Băng Diễm khủng bố kia đã đóng băng toàn bộ đại điện của sơn động.

- Tam Hàn Băng Diễm này là sức mạnh cực hàn của thượng giới, lại còn có thể khắc chế được công pháp của ta...

Ánh mắt của Triệu Tịch Nguyệt lóe lên không ngừng, có chút do dự.

Đúng Lúc này, khí Tam Hàn Băng Diễm khủng bố kia không chỉ tràn ngập trong khu vực đại điện của sơn động, mà bắt đầu hướng theo thông đạo tối đen vọt tới chỗ này.

- Trương Hằng có bất diệt thân, lại nắm giữ lực lượng chí hàn đỉnh phong đáng sợ của hạ giới, hắn là có thể hóa nguy thành an, ta nên rời khỏi đây là hơn!

Thân hình Triệu Tịch Nguyệt nhẹ nhàng bay dọc theo thông đạo, đi ra bên ngoài.

Dọc đường đi, nàng cảm giác được sức mạnh cực hàn ở phía sau vẫn không ngừng tràn tới.

Toàn lực phi hành nửa ngày, cuối cùng nàng đã tới gần động khẩu của sơn động, khí tức từ bên ngoài mạnh mẽ tiến vào.

- Rốt cuộc ngươi cũng đã đi ra.

Đúng Lúc này, thanh âm của Trương Hằng truyền tới.

- A!

Triệu Tịch Nguyệt thở nhẹ một tiếng, ngưng mắt nhìn lại. phát hiện ở phía đối diện có một nam tử toàn thân phát ra kim quang nhàn nhạt đang đứng.

Chính là phân thân của Trương Hằng.

- Sao ngươi lại dừng ở chỗ này?

Triệu Tịch Nguyệt trấn định lại, hỏi một cách khó hiểu.

- Gặp một chút phiền toái do Huyền Long Đại Vương kia đã để lại.

Sắc mặt Trương Hằng bình tĩnh, ánh mắt hần nhìn chăm chú động khẩu kia.

Triệu Tịch Nguyệt bay tới. ngưng mắt nhìn, sắc mặt không khỏi lộ vẻ kinh dị.

Chỉ thấy ở động khẩu rộng lớn kia có một cuốn tranh rất to. vừa vặn chặn đứng lối đi của hai người.

-Đây là...

Triệu Tịch Nguyệt động dung.

Chỉ thấy trên cuốn tranh kia có ba mươi sáu vòng xoáy do tinh quang tạo thành, chúng không ngừng xoay tròn, huyền diệu khó lường.

Trong ba mươi sáu vòng xoáy tinh quang này có bốn cái so với những cái còn lại lớn hơn nhiều, lần lượt thống lĩnh tám vòng xoáy tinh quang nhỏ.

Ba mươi sáu vòng xoáy tinh quang này lấy bốn cái cấp cao hơn làm chính thể. ảnh hưởng lẫn nhau, kiềm chế lẫn nhau, vận chuyển không ngừng ở bên trong cuốn tranh này.

Mơ hồ, có một lực lượng không thể chống cự từ trong cuốn tranh thần bí này truyền ra. không ai có thể chống lại.

- Ảnh lập thể thu nhỏ của ba mươi sáu giới!

Phân thân của Trương Hằng nói ra từng chữ. sắc mặt ngưng trọng.

- Ta vốn tưởng rằng đây chỉ là một bức đồ kỳ thể hiện phương vị của ba mươi sáu giới cùng với sự vận chuyển của mỗi giới, nhưng bây giờ mới phát hiện ra tình hình so với ta tưởng tượng còn nghiêm trọng hơn nhiều...

- Ảnh lập thể thu nhỏ của ba mươi sáu giới?

Triệu Tịch Nguyệt thử tiếp cận cuốn tranh kia.

Vù!

Một lực lượng cường đại khó hiểu đánh lui Triệu Tịch Nguyệt lại.

- Thật là một lực lượng khó tin. bản tôn của Huyền Long Đại Vương không ở trong này. chỉ đem nó lưu lại ở đây mà cũng có được uy lực cường đại như vậy. Nếu như bản tôn của hắn đích thân nắm trong tay...

Triệu Tịch Nguyệt thậm chí còn không dám tưởng tượng.

- Vừa rồi ta đã tấn công nó hơn trăm ngàn lần, Thậm chí đã sử dụng cả đại thần thông, nhưng vẫn không thể làm gì được nó.

Phân thân Trương Hằng đứng ở đó thì thào nói nhỏ:

- Ta đoán rằng cuốn tranh thần bí này có thể là con át chủ bài trong tay Huyền Long Đại Vương, trước đây vẫn chưa sử dụng. Mà Phục Yêu Tháp hấp dẫn một cách trí mạng, khiến cho hắn không tiếc mọi giá tung con bài tẩy này ra áp chế hai người chúng ta.

- Không có chúng ta. thử hỏi ở tầng ngoài của động phủ. còn có ai có thể tranh đoạt Yêu Tháp với Huyền Long Đại Vương Phục nữa.

Trương Hằng bình tĩnh một cách phi thường, phân tích một cách rõ ràng.

- Thật sự không có cách gì sao?

Triệu Tịch Nguyệt lơ lửng ở trước mặt cuốn tranh thần bí kia. xuất ra đủ loại thần thông tấn công mãnh liệt lên nó.

Ầm ầm ầm!

Một lát sau, nàng ngừng lại.

Hai người đều không có cách nào, đứng ở tại chỗ.

Hai nhân vật cầm kỳ thực lực thông thiên trong giới này lại bất lực đối với một cuốn tranh không có chủ nhân tự mình thao túng.

Nếu chuyện này đồn ra thì hơn phân nửa sẽ không có ai tin.

- Huyền Long Đại Vương kia chiếm được Phục Yêu Tháp, lại có con bài tẩy cường đại như vậy, người không lo lắng sao?

Triệu Tịch Nguyệt nhìn Trương Hằng suy tư ở bên cạnh, không khỏi hỏi.

- Phân thân của ta lúc trước rời khỏi vốn là để quấy nhiễu Huyền Long Đại Vương, bức con bài tẩy trong tay hắn ra. chứ không hề có ý muốn tranh đoạt Phục Yêu Tháp. Hiện giờ, Huyền Long Đại Vương đã tung con bài này ra. còn ta thì đang phán đoán thần thông của nó.

Trước mắt thì cuốn tranh thần bí này dường như chỉ có năng lực phòng ngự. nhưng chủ nhân Huyền Long Đại Vương của nó đang bận cướp đoạt Phục Yêu Tháp, ta lo cuốn tranh này còn có năng lực công kích khủng bố hay thần thông quỷ dị gì khác.

Trương Hằng trầm ngâm nói, nói ra lo lắng trong lòng.

- Chẳng lẽ chúng ta sẽ bị nhốt ở trong này?

Triệu Tịch Nguyệt dường như có chút không cam tâm.

- Triệu tiểu thư nếu đã dám đích thân tới động phủ chủ Huyết Sát, trong tay Chẳng lẽ không có đòn sát thủ nào sao?

Trương Hằng nhìn Triệu Tịch Nguyệt. trên mặt lộ ra một nụ cười.

- Phục Yêu Tháp này không phải là vật mà tiểu nữ nhất định phải lấy. chưa tới thời điểm mấu chốt, ta sẽ không tung ra con bài cuối cùng đâu. Trương đạo hữu người chẳng phải cũng như thế sao?

Triệu Tịch Nguyệt hé miệng cười nói. lời nói ra cũng rất thành thực.

Trương Hằng bật cười khanh khách:

- Phân thân này của ta sao có thể có đòn sát thủ gì?

- Đúng rồi. người bị kẹt ở trong này, mà không lo lắng tới tình hình của bản tôn ở trong kia chút nào sao?

Triệu Tịch Nguyệt nhớ tới hai con Kỳ Lân thủy tinh bằng hỏa trong đại điện của sơn động thần bí. khi nàng rời khỏi. lực lượng Tam Hàn Băng Diễm của Băng Kỳ Lân đã đóng băng toàn bộ đại điện của sơn động.

Lúc này, cho dù là ở cách khá xa, cũng vẫn cảm nhận được hàn ý đáng sợ kia.

- ừ. hai con Kỳ Lân kia vốn là Thần thú của thượng giới, có được lực lượng cực kỳ thuần túy. Tuy nhiên, thân thể chúng đã được cải tạo một cách đặc biệt, hiện giờ chỉ giống như là hai con rối...

Mặc dù vậy, nhưng chúng vẫn có lực lượng đáng sợ của Thần thú không dễ dàng đối phó.

Phân thân của Trương Hằng trầm ngâm nói.

Trong khi hai người đang nói chuyện, ở tầng ngoài của động phủ lại nổ ra một trận chiến kinh tâm động phách.

- Ngăn cản ta là chết!

Toàn thân Huyền Long Đại Vương có vẩy rồng màu vàng bao phủ đỉnh đầu thậm chí còn mọc ra một đôi sừng rồng, một tiếng rồng gầm rung chuyển mười vạn dặm chấn nhiếp vô số yêu vật trong tầng ngoài của động phủ.

Vu.

Phục Yêu Tháp trong những gợn sóng màu đỏ bay đi. không tranh đấu với Huyền Long Đại Vương, liên tục chạy trốn.

Dọc đường đi, rất nhiều tu sĩ của Chu Vương Triều đều phát hiện ra động tĩnh ở chỗ này.

- Kia không phải là Huyền Long Đại Vương sao?

- A? Bảo tháp màu đỏ kia là gì vậy. lại khiến cho Huyền Long Đại Vương điên cuồng truy kích như thế.

Những nhân vật cầm kỳ trong giới đều đã bay tới nơi này.

- Kia... không ngờ là Phục Yêu Tháp!

Không biết ai là người đầu tiên nói cái tên Phục Yêu Tháp ra. trong sự hỗn loạn không có ai chú ý tới chuyện này.

- Thì ra trên bảo của thượng giới Phục Yêu Tháp, chẳng trách Huyền Long Đại Vương lại gắng sức như vậy!

Những nhân vật đỉnh phong của giới này, Thất Tinh Thánh Quân. Cửu U Ma tôn, Lạc Hà. Cổ Thương, thậm chí còn có Pháp Thiên Lão tăng kia cũng đã chạy tới.

- Phục Yêu Tháp, ai nhìn thấy cũng có phen!

Người thứ nhất ra tay là Cửu U Ma tôn, ma khí vô biên ngợp trời hóa thành một đám mây màu đen rất lớn cuộn cuộn mãnh liệt phủ xuống Huyền Long Đại Vương.

- Ha ha. chúng ta cũng tới xem náo nhiệt.

Âm Dương tán tiên cùng với Linh Hư tán tiên tử xa bay tới. hai luồng uy áp cường đại cũng bay vọt về phía Phục Yêu Tháp.

- Các ngươi muốn chết sao!

Trong mắt Huyền Long Đại Vương bùng lên ngọn lửa màu vàng đáng sợ. một luồng ý chí tinh thần cường đại từ trên người hắn phát ra.

Ý chí tinh thần phủ xuống, khiến cho những nhân vật cầm kỳ ở nơi này chấn động, không ngờ sinh ra một cảm giác không dám đối kháng.

Ầm!

Huyền Long Đại Vương lấy ra Phách Thiên Chùy, mang theo một thuộc tính áp bức không gian tấn công tới trước mặt Cửu U Ma tôn.

Ầm!

Ma vân vô biên trên đỉnh đầu của Cửu U Ma tôn bị đánh tan hơn phân nửa, một lực lượng lớn đánh bay hắn ra ngoài.

Nhưng vào Lúc này, từ bên cạnh Thất Tinh Thánh Quân có một tu sĩ Độ Kiếp Kỳ mặc thanh bảo bay tới. cách không duỗi tay về phía Phục Yêu Tháp kia.

Vù!

Một tấm lưới lớn màu xanh phủ xuống, chụp lấy Phục Yêu Tháp một cách vô cùng chuẩn xác.

Vù Vù.

Phục Yêu Tháp không ngừng giãy giụa, lóe lên ánh sáng màu đỏ cường đại, nhưng vẫn không thoát được sự trói buộc của tấm lưới lớn kia.

- Ha ha ha... Phục Yêu Tháp là của Tôn mỗ.

Tu sĩ Độ Kiếp Kỳ mặc thanh bảo kia cười to. duỗi tay ra. tấm lưới màu xanh cuốn lấy Phục Yêu Tháp bay về phía hắn.

722. Chương 652: Chân Tiên Và Chân Ma.

- Người này là ai?

Không ít nhân vật cầm kỳ ở nơi này ngăn người ra. trong Chu Vương Triều từ khi nào lại có thêm một cường giả như vậy.

Từ thực lực mà đối phương hiển lộ ra. không ngờ còn hơn cường giả cầm kỳ bình thường một hai phần.

Nếu Trương Hằng có mặt ở đây. nhất định có thể lập tức nhận ra được tu sĩ Độ Kiếp Kỳ mặc thanh bảo này.

Người này chính là tu sĩ Độ Kiếp Kỳ mặc thanh bảo mà hắn gặp khi tranh đoạt con thuyền màu xám bên bờ Huyết Hà ở Thiên Tinh Đình, tên là Tôn Húc Khải.

Lúc ấy, Trương Hằng đã trao đổi qua với hắn một vài câu thâm ý đã sớm nhìn ra chỗ bất phàm của người này.

- Ha ha ha... Phục Yêu Tháp là của Tôn mỗ.

Mắt thấy trân bảo Phục Yêu Tháp của thượng giới chuẩn bị rơi vào tay của Tôn Húc Khải.

Vù!

Tấm lưới lớn màu xanh trời buộc bảo tháp màu đỏ hướng vào trong tay của Tôn Húc Khải bay đi.

- Hừ. trân bảo Phục Yêu Tháp bậc này. ai nhìn thấy cũng có phần.

Một thanh âm lạnh như băng từ trong trận doanh của Cửu U Ma tôn truyền tới.

Vu!

Một thiếu niên độc ác mặc hắc bảo sớm đã có dự mưu. như ảo ảnh xuyên qua giữa Tôn Húc Khải và bảo tháp màu đỏ.

Hắn giơ hai chưởng lên. đánh ra một đạo U quang màu đen.

Vù!

Đạo U quang này điên cuồng xoay tròn, giống như là hố đen hướng về bốn phía lan tràn đi.

Lập tức, một lực hút đáng sợ từ trong đạo U quang màu đen đang không ngừng kéo dài ra truyền tới.

- Thần công Ma giới, U Uyên Hóa Hư Đại Pháp!

Tôn Húc Khải kinh hô lên một tiếng, thân thể bị đánh lui.

Nhưng trong U quang màu đen vờn ra mấy xúc tu màu đen. cuốn lấy tấm lưới lớn màu xanh kia.

- Lại đây!

Thiếu niên độc ác mặc hắc bảo đứng ở bên cạnh U quang màu đen. giống như là một Ma Thần cao ngạo, trên người truyền ra ma khí vô biên so với Cửu U Ma tôn còn cường đại và thuần túy hơn.

Trong lúc đó, U Uyên Hóa Hư Đại Pháp đáng sợ kia bức lui tất cả những cường giả cầm kỳ. ma khí kinh thiên áp bức toàn bộ khu vực.

Ma công cái thể!

Hiển nhiên đây không phải là thần thông mà tu sĩ hạ giới có thể có được.

Nếu như Trương Hằng ở nơi này. cũng sẽ nhận ra được thiếu niên độc ác mặc hắc bảo này.

Lúc trước sau khi Vân Dịch cắn nuốt tinh hạch sát lục. một tu sĩ Độ Kiếp Kỳ tu luyện Huyết Ma Đạo của Thiên Ma Uyên đã nuốt một viên tinh hạch sát lục. bị sát lục khống chế tâm thần, trở nên điên cuồng.

Kết quả là thiếu niên độc ác mặc hắc bảo này đã thoả mái giết chết tu sĩ Huyết Ma Đạo kia.

Lúc ấy, Trương Hằng cũng hỏi han thiếu niên mặc hắc bảo này vài câu. nhưng bị Cửu U Ma tôn ngăn cản. Thiếu niên độc ác mặc hắc bảo này tên là Hình Cảnh rất nhiều tu sĩ còn nhớ rõ tình cảnh lúc đó.

- Ha haaa... ngay cả đại nhân vật của Ma giới đối với động phủ chủ Huyết Sát này cũng không cam tâm. không biết là vị Ma đế nào đã đưa vị Chân Ma này tới Chu Vương Triều?

Tôn Húc Khải cách không thao túng tấm lưới lớn màu xanh chạy về một bên. trong lời nói mang theo một vẻ trào phúng.

Hai người đứng giữa không trung, từ xa nói chuyện với nhau, U Uyên Hóa Hư Hắc Động ở giữa cùng với tấm lưới lớn màu xanh điên cuồng giăng co, đều muốn đem Phục Yêu Tháp kéo về phía mình.

- Hừ. Tiên giới có thể vào động phủ chủ Huyết Sát này. sao người của Ma giới ta lại không thể?

Hình Cảnh liên tục cười lạnh, trong tay tỏa ra hắc quang sâu thẳm, rót vào hố đen ở giữa không trung kia. lực hút càng lúc càng lớn. phạm vi càng ngày càng rộng.

Những cường giả của Chu Vương Triều đều kinh ngạc không thôi.

Nghe hai người này nói chuyện thì sao bọn họ không thể đoán ra được một chút manh mối?

- Ha ha... Quả nhiên đúng như dự liệu của Thái thượng Yêu Long Hoàng đại nhân, những đầu sỏ của thượng giới cũng có ham muốn đối với động phủ chủ này.

Huyền Long Đại Vương ngạo nghễ cười dài. ánh mắt lạnh, lòng nhìn hai tiên nhân thượng giới đang phân cao thấp, tạm thời không có ý ra tay.

Hai nhân vật của thượng giới, tu vi đều là cấp Chân Tiên.

Nhưng bởi vì quy tắc rào cản giữa không gian hai giới đã thay đổi. nên từ nghịch hành thông đạo đi xuống hạ giới càng vô cùng khó khăn.

Thực lực càng mạnh, xác suất thành công càng thấp.

Tiên, ma hai giới có thể phái xuống một vị Chân Tiên hay Chân Ma cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Thất Tinh Thánh Quân cùng với Cửu U Ma tôn thừa cơ hội này lập tức lãnh đạo trận doanh của mình lần lượt trợ giúp Tôn Húc Khải và Hình Cảnh.

Lập tức, trận tranh đoạt trở nên náo nhiệt, tu sĩ hai đạo chính ma của Chu Vương Triều cũng tham dự vào.

Trước kia, giữa hai đạo chính ma thống lĩnh thế giới loài người trên Đông Vân đại lục đã có những xung đột thù hận rất lớn.

Hiện giờ có trận chiến giữa Chân Tiên và Chân Ma. trận doanh của hai bên lại cùng nhau tính toán thù mới nợ cũ. khiến cho khí thế ngút trời.

Ầm ầm! Rầm rầm!

Sóng xung kích cường đại khiến cho một vài tu sĩ thực lực chưa phải đỉnh phong hoảng sợ. chạy càng xa càng tốt. không muốn để ý tới chuyện gì nữa.

- Huyền Long Đại Vương, hai tiểu tử này đều là nhân vật cấp Chân Tiên do thượng giới phái xuống, chắc chắn là nhân vật nổi trội trong cấp đó. có lẽ rất khó đối phó...

Kim Bằng Yêu Thánh Vương đứng bên cạnh Huyền Long Đại Vương, hơi lo lắng nói.

Huyền Long Đại Vương trầm ngâm nói:

- Quả thật là có hơi khó giải quyết, hai Chân Ma và Chân Tiên của thượng giới này thực lực trong cùng cấp là không cần phải hoài nghi, càng đáng sợ hơn là trong tay bọn họ còn có quân bài chưa lật. Tiên đế và Ma đế trên thượng giới không tiếc mọi giá sử dụng đại thần thông đưa họ xuống đây. chắc chắn là còn đưa cho họ một vài đòn sát thủ.

Cùng lúc đó, Âm Dương tán tiên và Linh Hư tán tiên cũng lộ ra vẻ lo âu.

Trận doanh của Yêu thú và trận doanh của Tam Tiên Đảo đều án binh bất động, đứng ở trạng thái quan sát.

Trận chiến diễn ra liên tục không ngừng, sắp đến hồi gay cấn.

Vào Lúc này, trong mắt Hình Cảnh bùng lên hàn quang, hai đồng thời đuổi ra. quát lớn một tiếng: phá!

Trong phút chốc, U Uyên Hóa Hắc Động đột nhiên bùng nổ mở ra. một dòng khí màu đen thổi quét ra trong phạm vi ngàn dặm.

Ầm!

Ma khí vô tình cắn nuốt sinh mệnh của một vài tu sĩ và yêu vật, tu sĩ Đại Thừa Kỳ thân hình lùi lại. đều ngăn cản đợt công kích này.

Rắc rắc!

Tấm lưới lớn màu xanh kia nổ tung ra một lỗ hổng nhỏ. bảo tháp màu đỏ ngừng một lát. rồi phát ra một trận tiếng ong ong. hướng về một phía bay nhanh đi.

Vụt vụt.

Hướng mà bảo tháp màu đỏ bay đi chính là Huyền Long Đại Vương ở trong trận doanh của Yêu thú.

Huyền Long Đại Vương sửng sốt. theo bản năng đuổi tay ra. đem trên bảo Phục Yêu Tháp của thượng giới này đặt trong tay.

- Ha ha ha... Trận bảo của thượng giới này quả thực là có linh tính phi phàm, không ngờ lại biết nhận mình chủ.

Huyền Long Đại Vương sáng khoái cười to. Uyên Hồng và Kim Bằng Yêu Thánh Vương vội vàng thủ hộ cho hắn, phòng ngừa có tu sĩ khác tới cướp đoạt.

- Chuyện này... sao có thể như vậy?

Bất kể là Chân Tiên, Chân Ma từ thượng giới giáng xuống hay là những tu sĩ cấm kỵ của Chu Vương Triều đều không thể hiểu nổi. vì sao Phục Yêu Tháp lại chọn Huyền Long Đại Vương.

Nên biết rằng vừa rồi bọn họ đã nhìn thấy Huyền Long Đại Vương truy kích Phục Yêu Tháp đi ra.

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Những nhân vật cấm kỵ như Lạc Hà, cổ Thương, Vân Mộng tiên tử, Pháp Thiên cao tăng đều không nghĩ ra điểm này.

Nhưng ở một phía khác, một thân ảnh gầy nhom đầu đội nón tre thì thảo luận:

- Phục Yêu Tháp có linh tính, biết cách nịnh nọt. lựa chọn Huyền Long Đại Vương có thực lực mạnh nhất, lại có được ý chí tinh thần của Thái thượng Yêu Long Hoàng... Tuy nhiên. Trương Hằng kia vì sao lại không tham dự, nếu có hắn ở đây. thì Huyền Long Đại Vương sẽ không thoải mái như vậy...

- Huyền Long Đại Vương, giao Phục Yêu Tháp ra đây!

Hai đạo chính ma dưới sự trấn thủ của Chân Tiên và Chân Ma từ thượng giới hùng hồ bức tới.

Bọn họ không cam lòng để Huyền Long Đại Vương có được Phục Yêu Tháp.

Đại chiến lại chuẩn bị nổ ra.

723. Chương 653: Sự Uy Hiếp Của Huyền Long.

- Ha ha ha... Các ngươi đúng là tự tìm cái chết!

Huyền Long Đại Vương ngửa mặt lên trời cười dài. ý chí tinh thần cường đại cuốn vào Phục Yêu Tháp, lập tức lấy được sự tán thành của bảo vật này. trong đầu hiện lên những tin tức liên quan tới Phục Yêu Tháp.

Vù!

Theo pháp lực của Huyền Long Đại Vương rót vào bên trong tháp, một đạo quang hoàn màu đỏ to lớn từ trong Phục Yêu Tháp bắn ra. quét khắp phạm vi mấy trăm dặm về phía trước.

Yêu khí kinh thể uy lực vô biên quét ngang toàn bộ tầng ngoài của động phủ. khiến cho linh hồn những tu sĩ dưới Đại Thừa Kỳ rung động không thôi.

Theo như lời của Kiếm tiên Từ Trường Phong, trong Phục Yêu Tháp này có hơn một trăm yêu tu. tu vi thấp nhất cũng là Đại Thừa Kỳ, nếu như yêu thú mạnh mẽ như vậy tập hợp lại với nhau, thì yêu khí phóng ra sẽ đáng sợ tới mức nào.

Lập tức, trận doanh hùng dũng vô biên của hai phe chính ma bị thần uy khổng lồ của Phục Yêu Tháp chia tách, chỉ còn lại Chân Tiên và Chân Ma từ thượng giới kia là không động dấy chút nào.

Cửu U Ma tôn, Thất Tinh Thánh Quân, hai cường giả cầm kị dưới sự áp bức của yêu khí kinh thể hải tặc này cùng phải lùi lại mấy trượng, vận khí pháp lực, ngưng thần tập trung mới có thể chịu được uy lực này.

Trong nháy mắt. tầng bên ngoài của động phủ đã xảy ra một chuyện khiến cho người ta chấn động.

Bùm... bùm... bùm...

Hàng ngàn vạn yêu vật ở tầng ngoài của động phủ đều thần phục luồng yêu khí vô thượng này.

- Yêu khí đáng sợ thật...

Ngay cả yêu tu Đại Thừa Kỳ như Hắc Lân cự xà cũng không ngoại lệ. phủ phục dưới đất, hướng về phía Huyền Long Đại Vương mà quỳ lạy.

Vạn yêu triều bái!!

Đây là uy thế ngạo nghễ tới mức nào?

- Phục Yêu Tháp là Tiên bảo lục phẩm. Huyền Long Đại Vương là một tu sĩ hạ giới vừa mới có được nó. sao có thể phát huy ra uy lực cường đại như vậy, chuyện này thật quá khó tin?

Mặt Chân Tiên Tôn Húc Khải lộ ra vẻ hoảng sợ. lúc này đã mất hẳn dũng khí tới tranh đoạt Phục Yêu Tháp.

- Đó là... ý chí tinh thần... Thì ra là như thế.

Chân Ma Hình Cảnh dường như hiểu được điều gì đó. thở nhẹ nói:

- Người này có được ý chí tinh thần của cường giả nghịch thiên, khó trách có thể phát huy ra vài phân uy lực của Phục Yêu Tháp, chuyện này rất khó đối phó rồi.

- Đó là ý chí tinh thần của Thái thượng Yêu Long Hoàng! Hiện giờ quý tộc rào cản không gian giữa hai giới đã thay đổi. Thái thượng Yêu Long Hoàng không ngờ vẫn còn có thể giáng xuống ý chí tinh thần, chuyện này cũng thật khó tin. chẳng lẽ hắn...

Chân Tiên Tôn Húc Khải dừng lại. ngay sau đó lắc đầu, thì thào nói nhỏ:

- Điều này là không có khả năng...

Ở một góc, thân ảnh gầy nhom đầu đội nón tre nhìn lên Huyền Long Đại Vương đang chấn nhiếp chúng yêu ở trên bầu trời, thì thào nói nhỏ:

- Mong là ý chí tinh thần của Thái thượng Yêu Long Hoàng đã giáng xuống từ trước, nếu không...

Kim Bàng Yêu Thánh Vương và Uyên Hồng đứng hai bên Huyền Long Đại Vương, đều cảm thấy kinh tâm hoảng sợ.

Trong Phục Yêu Tháp kia tản mát ra một lực lượng khiến cho họ kinh hãi hoảng sợ, nếu lúc này bọn họ là kẻ địch của Huyền Long Đại Vương, thì hơn phân nửa sẽ bị đối phương trực tiếp hàng phục.

Phục Yêu Tháp, tên cũng như ý nghĩa, khắc chế chúng yêu trong thiên hạ. rơi vào trong tay yêu tu cũng có thể phát huy ra lực lượng khó tin.

- Yêu khí quả là đáng sợ...

Ở động khẩu của sơn động thần bí. phân thân của Trương Hằng hít vào một hơi khí lạnh, tâm thần chấn động.

- Chẳng lẽ đó là lực lượng của Phục Yêu Tháp, Chẳng lẽ Huyền Long Đại Vương đã chiếm được nó sao?

Trong mắt Triệu Tịch Nguyệt lóe lên một tia lo lắng.

Đứng trước yêu khí vô thượng vượt qua mức một giới có thể dung nạp. hai người đều có cảm giác như là một con kiến đối mặt với người khổng lồ. trong lòng thậm chí không thể sinh ra dũng khí chống lại nó.

Trương Hằng trầm ngâm nói:

- Không phải ngươi vừa mới nói, Phục Yêu Tháp là lục phẩm tiên bảo. tiên nhân bình thường khó có thể khống chế. nhưng Huyền Long Đại Vương này vừa mới có được vật này. sao lại có thể phát huy ra lực lượng cường đại như vậy?

- Bản thân Phục Yêu Tháp cũng có tính chất đặc biệt, chỉ cần đủ thực lực, cho dù không cần luyện hóa cũng có thể bước đầu khống chế. Cộng thêm ý chí tinh thần của Thái thượng Yêu Long Hoàng, cho nên Huyền Long Đại Vương mới có thể phát huy ra vài phần uy lực của tháp này.

Đôi mi thanh tú của Triệu Tịch Nguyệt nhú lại, bắt đầu suy tư.

- Ý chí tinh thần?

Trương Hằng ngắt ra:

- Nói như vậy. nếu ta chiếm được Phục Yêu Tháp này. chẳng phải là cũng có thể...

- Đúng vậy, ngươi không lấy được Phục Yêu Tháp này là một điều đáng tiếc nhất, bây giờ đã hối hận chưa?

Triệu Tịch Nguyệt cười dịu dàng, nhìn Trương Hằng đầy thâm ý.

- Hối hận? Không đâu.

Đột nhiên trên người Trương Hằng nổi lên một sự tự tin.

- Điều này cũng đúng, lợi ích mà bản tôi ngươi có được cũng không nhỏ. quan trọng hơn là ngươi đã giữ lại được con bài tẩy tới lúc cuối cùng.

Hai mắt Triệu Tịch Nguyệt mang theo vẻ suy tư nhìn về phía đại điện của sơn động.

Trương Hằng trầm mặc một lát, nhìn ảnh lập thể thu nhỏ của ba mươi sáu giới ở trước mặt, lẩm bẩm:

- Ta có cảm giác uy hiếp lớn nhất mà Huyền Long Đại Vương gây ra cho ta không phải là Phục Yêu Tháp kia, mà là cuốn tranh thần bí này.

Cuốn tranh này mới thật sự là con bài tẩy của hắn...

Trương Hằng lại thi triển Thần Linh Nhân nhìn chăm chú cuốn tranh thần bí kia, Một lát sau, cũng không phát hiện ra hư thực gì.

Ngay Sau đó, hắn khẽ thở dài:

- Có nhân vật nghịch thiên tham dự vào chuyện này. Thần Linh Nhân của ta cũng không thể thăm dò ra hư thực chân chính.

- Liệu ngươi có nghĩ quá nhiều hay không? Nếu cuốn tranh này là con bài tẩy thật sự của Huyền Long Đại Vương, sao hắn lại bỏ lớn lấy nhỏ. để lộ ra vật này để ngăn cản chúng ta, đi cướp đoạt Phục Yêu Tháp kia?

Đương nhiên có thể Huyền Long Đại Vương này lo sợ sau khi Phục Yêu Tháp rơi vào tay người sẽ mang tới cho hắn uy hiếp lớn lao. dù sao Phục Yêu Tháp cũng là để khắc chế chúng yêu trong thiên hạ...

Giọng nói Triều Tịch Nguyệt ngưng trọng, bắt đầu trợ giúp phân tích.

Vũ.

Đúng Lúc này, cuốn tranh thần bí ở phía trước hai người lóe lên hóa thành nhỏ như bình thường, lưu quang bốn phía rực rỡ mê ly.

Vù!

Cuốn tranh biểu hiện sự vận chuyển của ba mươi sáu giới này trong chớp mắt biến mất ở trước mặt hai người.

Lối vào sơn động lại rộng mở,

- Chúng ta hãy mau đi xem tình hình ở bên ngoài...

Triệu Tịch Nguyệt đề nghị.

Trương Hằng nhìn về phía đằng xa, thở dài nói:

- Xem ra đại cục bên ngoài đã định.

Vũ.

Hai người bay ra khỏi lối vào sơn động thần bí này. hướng về phía yêu khí kinh thiên phát ra kia bay tới.

Dọc đường đi, bọn họ nhìn thấy những yêu vật đều phủ phục trên mặt đất, hướng về phía Phục Yêu Tháp quỳ lạy.

- Vạn yêu triều bái!

Tâm thần Trương Hằng nghiêm nghị, sắc mặt trở nên ngưng trọng.

Uy lực của Phục Yêu Tháp so với tướng tượng của hắn còn mạnh hơn vài phần.

Phi hành được một đoạn đường, đột nhiên Trương Hằng thấy trên đường có một thân ảnh rất quen thuộc, không khỏi dừng lại.

- A?

Người kia cũng nhìn thấy Trương Hằng. sắc mặt mang theo cả sự sợ hãi lẫn vui mừng.

- Hoàng Phủ đảo chủ.

Trương Hằng nhìn một tu sĩ trung niên trong đám người, nói lớn.

- Trương... Trương tiền bối!

Hoàng Phủ Luân hơi xấu hổ. bên dưới có Tổng cộng bảy tám người, đều là hạng phủ chủ độ kiếp, không dám phi hành trên bầu trời, để tránh kích thích sự tập kích của yêu vật.

- Tham kiến Trương tiền bối!

Những người này đều thi lễ, thần sắc cung kính dị thường.

Khi ở Huyết Tế Hà thông thiên, Trương Hằng to gan lớn mật. xâm nhập vào trong bụng Huyết Giao Long, hàng phục Thân thú cấp Chân Tiên, uy danh vô địch của hắn đã xâm nhập vào trong lòng những tu sĩ của Chu Vương Triều này.

- Tham kiến Tấn tiên đại nhân!

Những người này còn nhìn thấy Nghê Thường tán tiên, ánh mắt sáng lên, lập tức thi lễ.

- Hoàng Phủ đảo chủ. khi ở Thiên Tinh Đình, ta còn nhìn thấy ngươi và Quân đảo chủ đi với nhau...

Trương Hằng hơi khựng lại một chút, cũng hiểu ra được chuyện gì đó.

Sắc mặt Hoàng Phủ Luân tối sầm lại, nói:

- Quân đảo chủ vừa rồi đi tới gần khu vực trung tâm. kết quả đã bị một luồng yêu khí cuồng bạo đánh trúng, lập tức mất mạng rồi.

- Ta hiểu rồi...

Trương Hằng nhẹ nhàng thở dài. thần sắc rất trấn định.

Hai cổ nhân hàn huyên vài câu. rồi Trương Hằng cáo từ. cùng với Triệu Tịch Nguyệt bay tới khu vực trung tâm có yêu khí khủng bố bao phủ kia.

Khi Trương Hằng bay tới khu vực trung tâm. phát hiện ra nơi này đã trở thành bình địa, yêu khí tàn sát bừa bãi. không biết đã giết chết bao nhiêu yêu vật.

- A? Trong Chu Vương Triều từ khi nào đã có thêm hai cường giả cấm kỵ... Không, là cấp Chân Tiên!

Triệu Tịch Nguyệt vừa nhìn đã cảm nhận được trong trận doanh của hai đạo chính ma đã có thêm hai luồng khí tức mạnh mẽ.

Trương Hằng với vẻ lạnh nhạt, nói:

- Chuyện này có gì là lạ, cường giả thượng giới cũng rất ham muốn bảo vật trong động phủ chủ Huyết Sát...

Bây giờ ta và người tách ra thôi, trong động phủ chủ an nguy khó lường, tất cả đều là số trời.

Thân ảnh phân thân của Trương Hằng nhoáng lên một cái. cùng với Triệu Tịch Nguyệt tách ra, hướng về phía đám người Lạc Hà bay đi.

- Trương Hằng... Chẳng lẽ nhất định người phải đối địch với ta sao?

Triệu Tịch Nguyệt mang theo vẻ phức tạp, dùng thần niệm truyền âm, hỏi với vẻ không cam lòng.

Trương Hằng không để ý tới. trên người có kim quang bao phủ lóe lên vài cái rồi biến mất khỏi tầm mắt nàng.

- Sư tôn. người đã trở lại rồi.

Vân Dịch ở đằng xa nhìn thấy Trương Hằng bay tới. không khỏi kinh hô lên một tiếng.

Lạc Hà, Cổ Thương giữ Vân Dịch ở bên trong, giúp cho hắn dưới yêu khí mạnh mẽ kia hoàn toàn không bị thương tổn gì.

- Sao bây giờ người mới đuổi tới?

Lạc Hà hỏi một cách khó hiểu.

- Vừa rồi đi tới một sơn động thần bí. có một số việc làm trì hoãn, hiện giờ tới đây chỉ là một phân thân thôi.

Trương Hằng đi tới trước mặt ba người, vẻ mặt bình tĩnh nói.

- Người đã biết chưa. Huyền Long Đại Vương kia đã chiếm được Phục Yêu Tháp, hiện giờ trong động phủ chủ này đánh đâu thắng đó. không gì ngăn cản nổi ngay cả Chân Tiên và Chân Ma từ thượng giới cũng không dám trực tiếp giao chiến với hắn.

Cổ Thương mang theo vẻ buồn bã nói với Trương Hằng.

Trương Hằng gật đầu nói:

- Việc này ta đã sớm biết, nhưng bản tôn của ta hiện giờ không thể thoát ra. phân thân lại bị Huyền Long Đại Vương tìm cách vây khốn. bây giờ mới có thể tự do.

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Lạc Hà, Cổ Thương đều nghi hoặc không thôi.

- Sau này các người sẽ biết, hiện giờ không nên giao chiến chính diện với Huyền Long Đại Vương kia...

Trương Hằng trầm ngâm nói.

Đúng Lúc này, ánh mắt Huyền Long Đại Vương kia chợt lóe lên. nhìn lên người Trương Hằng. cầm Phục Yêu Tháp trong tay. một luồng yêu khí kinh thiên quét tới.

- Ha ha ha... Người bị ta nhốt trong sơn động, thấy mùi vị thế nào? Hiện giờ bốn vương đã đoạt được Phục Yêu Tháp, để xem người sẽ đấu với bốn vương như thế nào?

Huyền Long Đại Vương ngửa mặt lên trời cười lớn. có một bộ dạng nắm chắc thắng lợi.

Khi ở Huyết Tế Hà thông thiên, khí phách và thực lực mà Trương Hằng thể hiện ra đã hơn hẳn một bậc. lúc này đã có thể gỡ hòa. trong lòng hắn có một cảm giác thành tựu.

Trương Hằng cười nhạo nói:

- Trương mỗ không phải là yêu tu. chẳng lẽ lại sợ Phục Yêu Tháp của người hay sao?

- Hừ. người đã tu thành bất diệt thân, có lẽ bốn vương không làm gì được người, nhưng bằng hữu và đệ tử của người thì sao?

Ánh mắt của Huyền Long Đại Vương như đao. toát ra vài tia sát khí. lướt qua đám người Lạc Hà, Cổ Thương và Vân Dịch.

Hắn không nắm chắc giết được Trương Hằng. nhưng nếu muốn đối phó với cổ Thương. Lạc Hà thực lực kém hơn một hai phân thì vẫn có cơ hội rất lớn. đặc biệt là đệ tử Độ Kiếp Kỳ của Trương Hằng.

Uy hiếp, đây là sự uy hiếp trắng trợn!

Lập tức, toàn bộ nơi đây yên tĩnh lại. tất cả mọi người nhìn về phía trận doanh của Trương Hằng.

-o0o-

724. Chương 654: Trương Hằng Nghịch Chuyển.

Lập tức, đám người Trương Hằng trở thành tiêu điểm của toàn bộ tầng ngoài của động phủ, chịu đựng áp lực lớn tới không thể tưởng tượng được.

Huyền Long Đại Vương nắm trong tay Phục Yêu Tháp, yêu khí cuộn cuộn vô biên bao trùm lên một giới này. áp lực Phủ xuống đỉnh đầu bốn người.

Vân Dịch lập tức cảm thấy khó thở. mặt mũi đỏ bừng, linh hồn không tự chủ được chấn động, ngay cả một khí lực để nhúc nhích cũng không còn.

Lúc này vẫn còn có ba người Trương Hằng thay hắn ngăn cản hơn chín phần áp lực. nếu không, thì Vân Dịch dưới thần uy của Phục Yêu Tháp này cũng sẽ hồn bay phách tán.

- Cũng là ta liên lụy tới sư tôn... Để cho người bị uy hiếp như vậy!

Vân Dịch cảm thấy một sự bất lực rất lớn. ánh mắt đỏ ngầu, thiếu chút nữa đã không kìm được nước mắt.

Những nhân vật cầm kỳ ở đây cũng đều nhìn chăm chú đám người Trương Hằng, có người mừng thầm, có người lo lắng, có người thương hại. cũng có người lạnh lùng châm biếm.

Hiện giờ, Huyền Long Đại Vương nắm trong tay Phục Yêu Tháp, nghiễm nhiên trở thành đệ nhất nhân không thể địch nổi trong lòng mọi người.

Cho dù Trương Hằng có mạnh đến mấy đi nữa, cũng không thể nào chống lại.

Trong trận doanh của Tam Tiên Đảo. Nghê Thường tán tiên đứng yên giữa hư không, trong lòng thầm than nói:

- Trương Hằng à Trương Hằng... Lúc này người hiện thân chỉ là một khối phân thân, để xem người vượt qua cửa ải khó khăn này như thế nào?

Âm Dương tán tiên thấy tình cảnh như vậy trên mặt hiện lên một vẻ lo lắng:

- Hiện giờ trong tầng ngoài của động Phủ yêu thú trận doanh của Huyền Long Đại Vương là độc tôn, ngay cả Trương Hằng cũng không thể chống lại. chuyện này không phải là chuyện tốt...

Khác với hẳn, trong lòng Linh Hư tán tiên sinh ra một sự ác ý, lạnh lùng nhìn chằm chằm Trương Hằng, nói như đá bỏ xuống giếng:

- Ha ha, Trương Hằng, uy phong và đảm lược trước kia của ngươi ở đâu rồi, ngoài ngươi ra. còn ai có thể chống lại Huyền Long đây?

Lời này của Linh Hư tán tiên khiến cho Huyền Long Đại Vương khẽ cau mày.

Chẳng phải hẳn đang bức cho Trương Hằng hiện giờ phải tử chiến với Huyền Long Đại Vương hay sao?

Dụng tâm hiểm ác!

Rốt cuộc thì Trương Hằng vẫn là đệ nhất nhân vượt qua Dị Loại Thiên Kiếp trước giờ chưa từng có ai làm được, trong tay còn có con bài tẩy khó có thể lường, cho dù là Huyền Long Đại Vương lúc này có được ưu thế lớn lao. nhưng cũng không dễ dàng tử chiến với Trương Hằng.

Nên biết trong động phủ chủ này vẫn còn tồn tại một vài nhân vật cực kỳ lợi hại tung tích khó lường, như Nghe Thường tán tiên, hay đám Chân Tiên Chân Ma từ thượng giới.

Hai hổ tương tranh, cho dù có thể phân thắng bại. nhưng hơn phân nửa cũng sẽ lưỡng bại câu thương. Huyền Long Đại Vương muốn đẩy Trương Hằng vào chỗ chết thì cần phải tìm một cơ hội thích hợp hơn...

Trước sự chú ý của mọi người ở đây. Trương Hằng khẽ thở dài một hơi, đi về phía trước một bước.

Dưới sự áp bức của yêu khí vô biên, có thể làm được chuyện này đủ để chứng minh hẳn không phải là tu sĩ Đại Thừa Kỳ bình thường có thể bằng được.

- Hẳn muốn làm gì?

Chúng tu sĩ đều kinh hãi, nghi hoặc.

- Chẳng lẽ... Hẳn muốn một mình đấu với Huyền Long Đại Vương?

Rất nhiều người bắt đầu âm thầm suy đoán.

Trương Hằng hít một hơi thật sâu. trong phút chốc tiến vào một loại trạng thái hồi sinh, sau khi tiến vào chỗ chết, trong lòng vẫn còn lại một tia tín niệm chí cường tất thắng.

Hắn thi triển Thần Linh Nhân, một đôi mắt tràn đầy kim quang, giống như là một thông đạo thời không sâu không thấy đáy.

Linh hoạt, sắc bén, lạnh như băng, ngạo nghễ nhìn xuống.

Cặp mắt thần linh này lướt qua mọi người ở nơi đây một lượt.

Tất cả những người bị hắn đảo qua tâm thần đều run lên. cảm thấy một luồng lãnh ý.

Ngay cả khí thế trên người Huyền Long Đại Vương cũng co rụt lại.

Từ sau khi bước vào công pháp tầng bốn. lần đầu tiên Trương Hằng đem uy lực của Thần Linh Nhân phát huy tới cực hạn.

Người ngoài có lẽ không biết cứ sau mỗi một giây. pháp lực của hắn đều hao mòn một lượng lớn.

Nếu không, sao có thể có được hiệu quả như vậy, có thể chấn nhiếp toàn bộ nơi đây?

Rất lâu sau, Trương Hằng thần nhiên nói ra vài chữ:

- Một lũ kiến.

Một lũ kiến!

Ầm!

Ba chữ này giống như có sức nặng ngàn cân nổ vang trên đỉnh đầu rất đông những cường giả cầm kỵ ở nơi đây.

- Ngẩng đầu các ngươi lên. nhìn trời của động phủ này đi.

Giọng điệu của Trương Hằng hơi dịu xuống.

Mọi người không tự chủ được ngẩng đầu nhìn lên bầu trời của động phủ.

- Trên bầu trời rốt cuộc là có cái gì? Liệu có mấy người có thể hiểu được!

Huyền Long Đại Vương theo bản năng nhìn lên không trung, tâm thần không khỏi run lên, khí thế toàn thân tiêu tan mất một nửa.

Chân Tiên. Chân Ma từ thượng giới, Nghe Thường tán tiên cũng phải chấn động.

Ở một góc, thân ảnh gầy nhom đội nón tre cũng nhìn không trung ở tầng ngoài của động phủ, nghiêng rằng nghiêng lợi nói:

... .Huyết... Sát... Thân... Đế... Âm hồn của ngươi vẫn chưa tiêu tan sao!

Thanh âm của hắn không có bất cứ một người nào nghe thấy được, còn lộ ra một sự thù hận khắc cốt ghi tâm.

Trương Hằng cười lạnh, nói:

- Từ khi ta bắt đầu bước vào động phủ này. theo quy tắc và ý nguyện mơ hồ. các ngươi đều là những con kiến. Trong vòng một tháng, ai không thể tiến vào tầng trong của động Phủ chết!

Các vị ở đây hẳn là đã giao chiến với yêu vật cấp đỉnh ở tầng ngoài của động phủ này. điểm này không cần phải hoài nghi.

Trương Hằng dứt lời, liền trầm mặc không nói nữa.

Huyền Long Đại Vương đột nhiên nhớ tới cái gì đó. biến sắc. nhìn chằm chằm hắn, hung hăng nói:

- Thì ra... sau khi ta đi. ngươi đã nắm giữ được chìa khóa tiến vào tầng trong của động phủ?

Sau khi nói xong, sắc mặt Huyền Long Đại Vương lập tức sa sầm xuống.

Kiểm tiên Từ Trường Phong kia trước khi rời khỏi đã từng nói. hai con Kỳ Lân thủy tinh kia chính là mấu chốt để tiến vào tầng trong của động phủ.

Nếu chìa khóa tiến vào tầng trong của động phủ đã bị Trương Hằng chiếm được, thì điều này biểu hiện cho việc hắn đang nắm giữ tính mệnh của tu sĩ trong Chu Vương Triều!

Chuyện này quả thật là đáng sợ!

Khó trách Trương Hằng có thể trấn định tự nhiên đứng trước mặt Huyền Long Đại Vương, đối mặt với nhiều cường giả như hô rình mồi như vậy.

Hắn đã nắm được toàn bộ nguồn sống của bọn họ!

- Hắn... Tâm kế của Trương Hằng quả thật là đáng sợ!

Âm Dương tán tiên hít một hơi khí lạnh. Linh Hư tán tiên bên cạnh hắn cũng đã sớm toát mồ hôi lạnh, nụ cười trên mặt trở nên cứng nhắc.

Nghe Thường tán tiên đứng giữa hư không, trong ánh mắt bên dưới tấm mạng che mặt lóe lên ánh sáng kỳ dị. trong lòng thâm than:

- Trương Hằng à... Ta đã coi thường ngươi, từ một tu sĩ nhỏ bé bước lên đỉnh phong của nhân gian, sự tăng trưởng của ngươi không chỉ có thực lực. mà cả tâm kế cũng thật đáng sợ!

Khó trách hắn có năng lực tới tranh đoạt Phục Yếu Tháp, nhưng lại quyết định bỏ qua từ bỏ lợi ích tạm thời, lo nắm lấy lợi ích toàn cục.

Nghê Thường tán tiên đối với quyết định của Trương Hằng trong đại diện của động phủ cách đây không lâu bội phục không thôi.

Đám người Lạc Hà cũng thở phào nhẹ nhõm, trái tim đã nhảy lên tới cổ họng cũng lại trầm xuống.

- Người thật là khiến cho người ta sợ hãi. một khối phân thân mà cũng tới giằng co với Huyền Long Đại Vương...

Cổ Thương kinh hự bất định nói.

Nên biết rằng lúc này Trương Hằng tới đây chỉ là một khối phân thân, bí thuật, Pháp bảo, con bài tẩy thật sự không hề ở trên người.

Nếu vừa rồi Huyền Long Đại Vương công kích, thì một khối phân thân quyết không thể chống lại hắn. kết cục của ba người sẽ thê thảm không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng sự gan dạ sáng suốt, cùng với khí phách và mưu trí của Trương Hằng đã khiến cho hắn đem nguy cơ ở ngay trước mắt hóa thành vô hình.

ở một thế tuyệt đối hạ phong, với Thần Linh Nhân nhìn xuống những con kiến, đã xoay chuyển toàn cảnh, đem mọi người giẫm ở dưới chân.

Đây là trí tuệ cao tới mức độ nào. quyết không phải chuyện người bình thường có thể làm được.

- Trương Hằng, thật sự người đã chiếm được chìa khóa đi vào tầng trong của động phủ sao?

Đám người Thất Tinh Thánh Quân, Cửu U Ma tôn đều hỏi.

Khí thế hùng bá một phương của Huyền Long Đại Vương tiêu tan. trên mặt hắn lộ ra vẻ nghi ngờ.

-o0o-

725. Chương 655: Tam Hàn Băng Phách.

- Thật sự Trương Hằng đã chiếm được chìa khóa vào tầng trong của động phủ rồi sao?

Rất nhiều nhóm cường giả vẫn có phân hoài nghi trong lòng.

- Hừ. điều này các người cứ hỏi Huyền Long Đại Vương, nếu Trương mỗ không phải đang bận việc, sao có thể để cho hắn dễ dàng đoạt được Phục Yêu Tháp?

Ánh mắt Trương Hằng lạnh lùng liếc nhìn Phục Yêu Tháp trong tay Huyền Long Đại Vương một cái. Nếu lúc trước hắn bắt chấp tất cả tới tranh đoạt bảo vật này. thì kết quả cuối cùng đúng là khó có thể đoán trước.

Mọi người vừa nghe thấy lời này. liền cảm thấy rất có đạo lý. Tiến vào động phủ đầu tiên, hai người Trương Hằng và Huyền Long Đại Vương vẫn có địa vị ngang nhau, lúc bình thường Trương Hằng sao có thể không cùng tranh đoạt trọng bảo Phục Yêu Tháp với Huyền Long Đại Vương?

Sắc mặt Huyền Long Đại Vương có chút khó coi. ánh mắt đột nhiên nhìn về một hướng, lãnh đạm nói:

- Muốn biết kết quả. thì chúng ta cứ đi xem là biết.

Vù! '

Vừa dứt lời. hắn nắm Phục Yêu Tháp trong tay. thân hình như điện, cấp tốc hướng về phía sơn động thần bí bay đi.

Chúng tu sĩ cũng đều nhìn thấy một chút manh mối. cũng bay theo Huyền Long Đại Vương.

- Chúng ta cũng đi thôi.

Trương Hằng hướng về ba người Lạc Hà cười, từ tốn hướng về phía sơn động thần bí bay đi.

- Trương đạo hữu. thật sự người đã nắm giữ được chìa khóa vào tầng trong của động phủ rồi sao?

Cổ Thương có chút do dự nói.

Trương Hằng nói với vẻ bình tĩnh:

- Đợi lát nữa sau khi tới đó thì sẽ biết.

Tuy hắn nói như vậy, nhưng trong lòng lại thầm nói:

- Hai Thân thú Kỳ Lân kia thật khó đối phó. may mà người gặp được chúng là ta, nếu không thì...

Vù vù!

Đi theo Huyền Long Đại Vương không chỉ có những nhân vật cầm kỳ trong một giới, mà còn có những kẻ độ kiếp phủ chủ cũng theo sát phía sau.

Dù sao bí mật liên quan tới tính mạng và tăng trong của động phủ thù bất luận kẻ nào ở đây cũng vô cùng quan tâm.

Phi hành được một lúc, Huyền Long Đại Vương dừng lại ở trước động khẩu của một sơn động.

Những tu sĩ còn lại đều đáp xuống mặt đất. tản thần thức ra tìm kiếm trong sơn động kia.

- A?

Chúng tu sĩ tản thần thức ra. mặt lộ ra vẻ cổ quái.

Lạc Hà. Cổ Thương cùng có vẻ mặt như vậy.

Vốn không gian trong sơn động kia khác hẳn với thế giới bên ngoài, lực trói buộc rất mạnh, thần thức của cường giả cầm kỳ bình thường ở trong đó chỉ có thể kéo dài được một hai trăm thước.

Chúng tu sĩ ở đây chỉ có Trương Hằng, Huyền Long Đại Vương. Nghê Thường tán tiên là không thấy kỳ lạ với chuyện này.

Ở một góc, thân ảnh gầy nhom đội nón tre nhìn chăm chú sơn động quỷ dị kia, thì thào nói nhỏ:

- Thì ra là vậy...

- Tất cả mọi người theo ta, bí mật để tiến vào tăng trong của động phủ đang ở trong này.

Huyền Long Đại Vương lạnh lùng nói một câu. rồi bước chân bay vào trong sơn động tối đen.

Những cường giả cầm kỳ còn lại theo sát phía sau.

- Trời ơi. áp lực ở nơi này mạnh thật, ngay cả phi hành ta cũng không làm được sao?

Mỗi một tu sĩ Độ Kiếp Kỳ ngay khi bước vào thông đạo của sơn động không khỏi kinh hô lên một tiếng.

- Ngay cả đi bộ cũng phải cố hết sức. chứ đừng nói là phi hành!

Mỗi một cường giả cấp phủ chủ trên mặt đều lộ ra vẻ kinh hãi.

- Sư tôn...

Vân Dịch cũng có cảnh ngộ như vậy. vẻ mặt xấu hổ nhìn về phía sư tôn.

Trương Hằng bật cười khanh khách, nói:

- Quả thật đi bộ ở trong này so với phi hành còn thoải mái hơn. pháp lực tiêu hao sẽ càng nhỏ.

Vừa dứt lời, hắn vươn một cánh tay ra, khoác lên người Vân Dịch, thân hình hai người nhẹ nhàng chạy đi trong sơn động tối đen. giống như là khinh công ở chốn phàm trần.

Lạc Hà và Cổ Thương cùng nhìn nhau cười, cũng bắt đầu chạy ở trong sơn động này. Đúng như lời Trương Hằng nói. phi hành lúc này cho dù có là Chân Tiên cũng không thể thoải mái.

Trong những tu sĩ, Chân Tiên và Chân Ma duy nhất sau khi tiến vào sơn động này không khỏi khê hô lên một tiếng, hai người nhìn nhau, không khỏi giật mình.

Khác với những tu sĩ khác, Chân Tiên và Chân Ma này vẩy vùng ở trong này giống như cá gặp nước, hành động như gió. không cần phải có giai đoạn thích ứng.

Thấy tình cảnh như vậy, trên mặt Trương Hằng không khỏi hiện lên một vẻ kỳ dị.

Không biết đi được bao xa, Huyền Long Đại Vương ở phía trước đột nhiên kinh hô lên một tiếng, thân hình dừng lại.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Về mặt Huyền Long Đại Vương lạnh, lòng nhìn về phía Trương Hằng.

ở phía trước, mơ hồ có thể thấy một dòng nước lạnh màu trắng đang tuôn chảy.

Mọi người chưa bay tới phía trước đã cảm nhận được một luồng hàn ý khủng bố ập vào mặt. ngay cả linh hồn cũng có dấu hiệu đông cứng lại.

Những người còn lại đều hướng ánh mắt nhìn Trương Hằng.

Lúc này, tới nơi đây phần lớn đều là những cường giả cầm kỵ. còn hạng độ kiếp phủ chủ còn lại đã bắt đầu đi lại khó khăn, còn lâu nữa mới có thể đuổi tới.

- Ha ha ha... Người tới mà xem chẳng phải sẽ biết sao?

Khóe miệng Trương Hằng nhếch lên. lộ ra một nụ cười mỉa.

- Hàn khí như thế này còn lâu mới đọng được đến ta.

Phục Yêu Tháp trong tay Huyền Long Đại Vương ong lên một tiếng, bắt ra một đạo ánh sáng cong màu đỏ. một luồng yêu khí kinh thiên đánh lui dòng nước lạnh ở phía trước.

-Đi!

Huyền Long Đại Vương dẫn đầu. theo sát sau đó là Uyên Hồng, Kim Bằng Yêu Thánh Vương.

Một nhóm cường giả cầm kỵ ở phía sau thoáng do dự một chút, rồi cũng tiếp tục đi vào bên trong.

Trương Hằng mang theo vẻ mặt trào phúng, nói với ba người Lạc Hà:

- Các người không được rời khỏi ta một trượng.

Đám người cổ Thương tuy không hiểu dụng ý của Trương Hằng. nhưng cũng đều gật đầu tuân theo.

Trước khi tiến vào động phủ chủ. bốn người đã tình nguyện để cho Trương Hằng cầm đầu, nghe theo quyết sách của hắn.

Theo những cường giả cầm kỵ xâm nhập vào, hàn khí bên trong thông đạo tối đen càng ngày càng trở nên khủng bố. có một vài tu sĩ thậm chí đã bắt đầu rút lui.

- Ở phía trước chính là trọng địa Tam Hàn Băng Diễm, chúng ta dừng lại đã.

Thanh âm mơ hồ của Nghê Thường tán tiên truyền vào trong tai hai Tán tiên khác.

- Tam Hàn Băng Diễm?

Âm Dương tán tiên và Linh Hư tán tiên lo lắng, đều nghe theo lời của Nghê Thường tán tiên, đứng lại tại chỗ. duy trì trạng thái quan sát.

- Hàn khí ở nơi này sao lại khủng bố như vậy...

Huyền Long Đại Vương nhíu mày. Phục Yêu Tháp trong tay không ngừng phóng ra ánh sáng cong màu đỏ. đem uy lực của hàn khí giảm tới mức thấp nhất.

- Ha ha. Huyền Long Đại Vương ngươi không dám tiến vào sao?

Trương Hằng ở cách đó không xa, trên mặt lộ ra vẻ châm chọc.

- Hừ.

Huyền Long Đại Vương giẫm mạnh chân xuống mặt đất, tốc độ gia tăng gấp đôi. hướng về phía dòng nước lạnh màu trắng càng khùng bố hơn kia bay vọt tới.

Những tu sĩ ở phía sau nhìn nhau. Chân Tiên và Chân Ma nhìn nhau.

- Băng Diễm của thượng giới?

Hai người tuy ở hai phe đối địch, nhưng trong ánh mắt cũng có một điểm tương đồng, đã hiểu được thực hư ở phía trước.

- Graoo!

Vào Lúc này, một tiếng thú gầm truyền tới. chấn nhiếp linh hồn. băng khí trong sơn động lại nặng thêm vài phần.

- Băng Kỳ Lân!

Huyền Long Đại Vương đã tới cách đại diện của sơn động không xa, thông qua thanh âm liền đoán ra được thứ ở bên trong.

Thần thú Băng Kỳ Lân!

Chân Tiên, Chân Ma đồng thời hành động, tăng tốc tiến vào bên trong sơn động.

Nhưng ngay Sau đó, đột nhiên xuất hiện đột biến.

Vũ.

Một đạo khí đông lạnh, màu trắng dài tới mấy trượng từ đại diện trong sơn động bắn ra. trong chớp mắt xẹt qua trước mặt mọi người.

Tam Hàn Băng Diễm rơi xuống phía trên một giới bỗng nhiên nổ tung, khí chí hàn đem hết thấy những thứ vô hình hoặc hữu hình hóa thành tượng băng.

Tách tách.

Những cường giả cầm kỳ đi ở phía trước toàn bộ đều hóa thành tượng băng, ngay cả đám người Huyền Long Đại Vương, Chân Tiên, Chân Ma cũng không ngoại lệ.

Trương Hằng đã sớm có phòng bị. trong tay hiện lên một ngọn Băng Diễm xanh trắng có thuộc tính gần giống như Tam Hàn Băng Diễm, bao phủ ba người Lạc Hà ở trong đó.

Cho nên ba người này không hề bị đóng băng.

Ba vị Tán tiên của Tam Tiên Đảo cố ý lùi lại phía sau. cũng không bị Tam Hàn Băng Diễm khùng bố này lan tới.

- Đây rõ ràng là lực lượng băng phách bản mệnh của Thần thú Băng Kỳ Lân cấp Chân Tiên... Nghe nói có thể khiến cho Chân Tiên đồng cấp bị phong ấn ngàn vạn năm!

Nghê Thường tán tiên không khỏi hướng ánh mắt nhìn Trương Hằng, thản nhiên hỏi:

- Trương đạo hữu. Chẳng lẽ ngươi đã nắm giữ được lực lượng băng phách bản mệnh của Băng Kỳ Lân?

Trương Hằng đem theo ba người Lạc Hà. từ trong những tảng băng đi ra về mặt thản nhiên nói:

- Chỉ là lực lượng băng diễm trong cơ thể rất nhiều, phóng ra hơn một nửa để giảm đi một chút.

- Hơn một nửa?

Nghê Thường tán tiên nghe thấy vậy. thanh âm có chút không bình thường.

Trong phút chốc đem hơn một nửa lực lượng băng phách bản mệnh của Băng Kỳ Lân phóng ra. việc làm này đúng là rất điên cuồng.

- Chúng ta đi ra ngoài trước...

Trương Hằng cũng không giải thích nhiều, mang theo ba người Lạc Hà đi ra bên ngoài sơn động thần bí.

Ba vị Tán tiên của Tam Tiên Đảo không khỏi nhìn nhau, rồi nhìn những nhân vật cấm kỵ bị phong ấn trước cửa đại điện của sơn động, không nói được lời nào.

- Ôi... Những người này đều đã trúng bẫy của Trương Hằng. không biết sinh tử như thế nào?

Âm Dương tán tiên khẽ thở dài một hơi.

- Trương Hằng này hành sự càng ngày càng quỷ dị...

Linh Hư tán tiên quả thực là ớn lạnh trong lòng.

Thanh âm dịu dàng của Nghê Thường tán tiên vang lên:

- Bản tôn của Trương Hằng quả thật vẫn còn ở trong đại điện của sơn động...

- Cái gì? Trương Hằng vừa rồi chỉ là phân thân sao?

Hai đại Tán tiên kia khiếp sợ không thôi.

Đem những cường giả cấm kỵ. bao gồm cả Huyền Long, Chân Tiên và Chân Ma xoay như chong chóng, không ngờ chỉ là một phân thân của Trương Hằng.

Bởi vì công pháp của Trương Hằng tu luyện rất đặc biệt, phân thân và bản tôn thực lực gần như nhau, khí tức lại giống nhau như đúc. tu sĩ đồng cấp hoàn toàn không thể phân biệt được.

Nếu không phải là Nghê Thường tán tiên tận mắt nhìn thấy. nàng cũng sẽ không tin chuyện này là thật.

- Bản tôn của hắn làm gì ở bên trong vậy?

Ánh mắt Âm Dương tán tiên chợt nghiêm lại.

Nghê Thường tán tiên thở dài U ám:

- Ta đoán hắn không tiếc mọi giá phóng ra lực lượng bằng phách lớn như vậy chính là để kéo dài thời gian.

- Kéo dài thời gian?

Hai người có chút không hiểu.

Ba người Trương Hằng quay lại. trên đường gặp những tu sĩ độ kiếp phủ chủ ở phía sau.

- Trương tiên bối!

Hoàng Phủ Lân là người đầu tiên nhìn thấy Trương Hằng, kinh hô lên một tiếng:

- Sao các người lại quay lại?

- Bên trong động phủ có chút nguy hiểm. đám người Huyền Long Đại Vương đã bị nhốt ở trong đó. các người cũng ra ngoài cả đi.

Trương Hằng lạnh nhạt nói. trong lời nói cũng có ý cảnh cáo.

Chúng tu sĩ nghe thấy lời này không khỏi hoảng hốt, ngay cả cường giả như Huyền Long Đại Vương cùng bị vây khốn, thì có thể thấy được sự đáng sợ ở trong đó.

Trương Hằng cũng không giải thích nhiều, Một lát sau, mang theo ba người Lạc Hà rời khỏi sơn động thần bí này.

Vù!

Sau khi rời khỏi sơn động này. ba người Lạc Hà thở phào một hơi nhẹ nhõm, nhìn Trương Hằng với ánh mắt nghi hoặc.

Trương Hằng bình tĩnh nói:

- Đám người Huyền Long Đại Vương đã bị bản tôn của ta liên thủ với hai đại phân thân dùng sức mạnh của tam hàn băng phách đóng băng lại. Trong tình huống như vậy, hắn có hai lựa chọn, một là tung ra con bài tẩy, phá vỡ băng phong, hai là mất một thời gian nhất định dùng pháp lực phá vỡ băng phong.

- Ta vẫn hy vọng hắc lựa chọn cách đầu tiên, chỉ tiếc là...

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi. ngược nhìn bầu trời của tầng ngoài động phiêu dương như có chút tiếc nuối.

- Thừa dịp đám người Huyền Long Đại Vương đang bị băng phong, tiếp theo chúng ta nên làm gì bây giờ?

Lạc Hà trầm ngâm nói.

Ánh mắt Cổ Thương sáng lên. đây chính là cơ hội ngàn năm một thuở!

-o0o-

726. Chương 656: Hỏa Kỳ Lân

Sáu bảy ngày trôi qua, ở một nơi tầng ngoài động phủ.

- Đỡ đòn!

Một con hỏa diễm cự điều (chim khổng lồ) không ngừng lác lư giấy dựa trên hư không, trên đỉnh đầu nó có một bóng người màu vàng nhạt đang đứng, vung tay hung hăng đâm.

Ầm ầm!

Tiếng va chạm nặng nề vang vọng phạm vi ngàn dặm, rung chuyển lòng người.

Cùng lúc đó, một cây thiết phủ rỉ sét loang lổ mang theo khí ăn mòn cuộn cuộn từ trong tay thượng cổ thần thi cổ Thương bay đi, vừa khéo bổ trúng đầu của hỏa diễm cự điều.

Phốc!

Lập tức một tiếng hót thê thảm chói tai truyền ra, máu văng tung tóe.

Âm khí ăn mòn quỷ dị xâm nhập vào trong cơ thể hỏa diễm cự điều.

Lạc Hà đứng ở phương xa cùng một chỗ với Vân Dịch, ngẫu nhiên thi triển một ít pháp thuật viễn trình, ngăn cản di động của hỏa diễm cự điều.

- cũng hòm hòm rồi... Đây đã là con thứ 28 rồi!

Lạc Hà thản nhiên cười. Bởi vì hắc phải chiếu cố sự an toàn của Vân Dịch cho nên không thể toàn tâm gia nhập chiến đấu.

Vân Dịch lộ vẻ hưng phấn:

- Mới mấy ngày như vậy mấy người sư tôn đã liên thủ tiêu diệt được hai mươi bảy cự diễm bảo tàng, giết chết nhiều yêu vật Đại Thừa Kỳ như vậy.

- ừm, thu hoạch của chúng ta cũng không nhỏ. Nếu có thể rời Huyết Sát chủ động phủ, bằng vào số tài sản này cũng đủ để tiểu ngạo Chu Vương Triều.

Lạc Hà gật đầu mỉm cười nói.

Sau một lát, dưới sự liên thủ vây giết của Trương Hằng và cổ Thương, hỏa diễm cự điều Đại Thừa Kỳ rốt cục bị giết chết, các loại linh kiện tại liệu trên người bị bốn người phân loại thu lấy.

Đối với tu sĩ hạ giới mà nói, giá trị thi thể của yêu vật Đại Thừa Kỳ quả thật khó thể do lường.

- Chúng ta đi xem bảo tàng mà yêu vật này bảo vệ đi.

Trương Hằng nhẹ nhàng cười, trước một bước đạp hư không bay đến phía trên một cây vạn tuế lấp lánh Ô quang cao tới vài trăm trượng ở cách đó không xa.

Thần thức đảo qua. hắc bay vào trong ổ chim tìm được một viên ngọc thạch xanh bóng, một quả trứng bề mặt đầy hoa văn hỏa diễm cùng với một kiện Tiên bảo dạng quạt lóe lên hào quang rực rỡ.

- Ha ha, thu hoạch lần này thật phong phú.

Trương Hằng thu hồi mấy thứ này, ba người cổ Thương cũng đều không phản đối.

Lúc trước ở Tam Tinh Vực khi Trương Hằng kéo cổ Thương gia nhập trận doanh của mình đã hạ linh hồn huyết thể, hai bên thật lòng hợp tác.

Chờ sau khi ra chủ động phủ, Trương Hằng tự nhiên sẽ phân phối lợi ích thích đáng cho Cổ Thương.

Sáu bảy ngày này, mấy người căn cứ vào sự phân bố bản đồ bảo vật tầng ngoài động phủ, lần lượt giết chết yêu vật cường đại thu hoạch không ít bảo vật.

Trong thời gian này mấy người cũng gặp phải yêu vật mạnh mẽ dị thường nhưng thân thể Trương Hằng cùng cổ Thương đều rất cường đại, có được thân thể bất diệt hơn nữa có Lạc Hà viễn trình hỗ trợ, cũng không gặp phải khó khăn gì lớn.

Đương nhiên cũng có một hai yêu vật Đại Thừa Kỳ thiên phú dị bẩm chạy trốn dưới sự liên thủ của mấy người. Đối với điều này Trương Hằng cũng không để trong lòng.

- Chúng ta tiếp tục, nên đi tìm địa điểm bảo tàng thứ hai mươi chín rồi.

Trương Hằng cười ha ha nói, ánh mắt đột nhiên hướng về một phía.

Vút Vút Vút —

Từ phương hướng hần nhìn tới có ba người bay tới, tiên linh khí cường đại áp bách mà tới.

- Hải ngoại tam tiên?

Sắc mặt Cổ Thương có chút khó coi.

- Ồ? Trương đạo hữu, các vị cũng ở nơi này à.

Ánh mắt Âm Dương tán tiên đảo qua chiến trường một đồng bừa bãi phía dưới, khe thở dài:

- Xem ra một con yêu vật ở nơi này đã bị các người giải quyết rồi.

Lạc Hà cười lớn:

- Tam Tiên Đảo cũng đang tìm các nơi bảo tàng tầng ngoài động phủ? Chắc là thu hoạch của các người cũng không nhỏ hả?

Rất hiển nhiên mục đích của trận doanh hai phe đều giống nhau, lại bất ngờ đụng nhau ở nơi này tuy nhiên bên phe Trương Hằng chiếm được bảo vật trước một bước.

- Không biết ba vị Tán tiên thành công tiêu diệt được bao nhiêu cứ điểm bảo tàng?

Cổ Thương không mặn không nhạt hỏi.

Linh Hư tán tiên cùng Âm Dương tán tiên nhìn nhau, không biết có nên trả lời vấn đề của Cổ Thương hay không.

- Hai mươi lăm nơi.

Người lên tiếng lại là Nghê Thường tiên tử, thanh âm linh hoạt kỳ ảo như mây mù.

Hai người Âm Dương tán tiên thì lại ngần ra, không nghĩ tới Nghê Thường tiên tử lại chủ động trả lời vấn đề này.

Trong mắt Trương Hằng hiện lên một tia khác thường. Theo lý thuyết, thực lực trận doanh Hải ngoại tam tiên cường đại hơn phe mình, cứ điểm bảo tàng tiêu diệt được cũng phải nhiều hơn một chút mới đúng.

- Không biết bốn vị tiêu diệt được mấy nơi?

Linh Hư tán tiên lạnh nhạt hỏi.

- Chúng ta đang chuẩn bị đi tìm nơi thứ hai mươi chín.

Cổ Thương hờ hững nói, trong giọng nói có vài tia đắc ý.

- Xem ra mấy người Trương đạo hữu hiểu biết tình huống tầng ngoài động phủ hơn so với chúng ta. Bốn ngày trước chúng ta mới bắt đầu tiêu diệt những cứ điểm này.

Nghê Thường tiên tử sâu kín than một tiếng rồi dần dần rời đi, hai vị Tấn tiên khác cũng theo sát phía sau.

Nhìn Hải ngoại tam tiên rời đi, Lạc Hà hơi nghi hoặc nói:

- Thực lực Nghê Thường tiên tử này dường như không kém gì hạng Chân Tiên?

Trương Hằng gật đầu nói:

- Thân phận nàng này thần bí vô cùng, thực lực có lẽ không kém ta cùng Huyền Long, mà trên người còn có nhiều thần thông và đòn sát thủ. Nếu một đấu một, ta cùng Huyền Long cũng không nắm chắc mười phần đánh thắng nàng.

- Tam Tiên Đảo có một vị Tấn tiên thần bí như vậy quả thật khó đối phó.

Thần sắc Cổ Thương trở nên ngưng trọng, hắn cũng không nhìn ra hư thật của Nghê Thường tiên tử.

- Dịch nhân lớn nhất của chúng ta cũng không phải Hải ngoại tam tiên. Nhưng nếu có khả năng, đem mệnh của hai Tấn tiên kia lưu lại ở chủ động phủ cũng đáng để cân nhắc.

Trương Hằng đậm mặc nói, trong giọng nói có vài phần nhắc nhở.

Cổ Thương gật đầu nói:

- Điều này ta hiểu. Huyền Long Đại Vương mới là dịch nhân lớn nhất của chúng ta.

Trương Hằng vừa chuẩn bị lên tiếng, trong mắt đột nhiên nở rộ một luồng tinh quang nhìn về phía sơn động thần bí, thở dài thật mạnh:

- Đám người Huyền Long Đại Vương đã phá vỡ băng phong.

- Nhanh như vậy?

Vân Dịch kinh dị nói.

- Nhanh hơn một chút so với dự đoán. Huyền Long Đại Vương này chung quy còn chưa sử dụng con át chủ bài mạnh nhất của hắn, không ngờ ẩn nhẫn như thế.

Trương Hằng khẽ nói, trên mặt có vài tia tiếc nuối.

- Không biết tình huống hiện tại của bản tôn người như thế nào?

Lạc Hà kinh ngạc nói.

Ông- ông~

Vào lúc bọn họ nói chuyện, lối vào sơn động đại điện truyền ra một tràng thanh âm quỷ dị.

Rắc!

Đầu tiên phá băng mà ra chính là Huyền Long Đại Vương, trên người hắn còn ngưng kết một tầng sương trắng, kim quang chói chan như mặt trời từ trong cơ thể hắn bắt ra xua tan khí lạnh.

Ngay sau đó Phục Yêu Tháp trong tay hắn phóng ra một vòng sáng màu đỏ cường đại đẩy lui tam hàn băng khí bốn phía.

Rắc! Rắc! Rắc!

Theo sát sau đó, đám người Chân Tiên, Chân Ma, Uyên Hồng cũng đều phá băng mà ra.

- Trương Hằng đáng giận. không ngờ dẫn chúng ta vào trong bẫy này.

Kim Bằng Yêu Thánh Vương đầy hận ý nói.

Sắc mặt hắn xanh mét. khí cực lạnh trong cơ thể còn chưa hoàn toàn xua tan.

Tuy rằng hắn là Thần thú đỉnh cấp, thậm chí có được Truyền thừa Linh bảo nhưng tu vi lại thấp nhất trong mấy người. đối mặt với Tam Hàn Băng Diễm đột nhiên mà tới kia, có thể giữ được một mạng đã là may mắn vạn phần.

Rống!

Đúng lúc này, trong đại điện sơn động lại truyền ra một tiếng thú rống kinh hồn.

Mơ hồ có thể thấy được ngọn lửa máu đỏ sậm bùng lên.

- Không tốt!

Thân hình Huyền Long Đại Vương bắn về sau.

Vút... Âm~

Một quang đoàn màu đỏ sậm nữa trong suốt hóa thành một con Hỏa diễm Kỳ Lân gào thét xông tới, uy áp vô hình khiến cho hạng Đại Thừa Kỳ cũng thấy sợ hãi.

727. Chương 657: Bảo Tháp Vô Địch

- Mau lui lại!

Kim Bằng Yêu Thánh Vương kinh hô, thân hình bắn lui, tốc độ chợt gia tăng đến một trình độ đáng sợ. Mặc dù hắn cảm giác nguy cơ chậm hơn Huyền Long Đại Vương một chút nhưng lại thoát khỏi hiện trường trước một bước.

Âm!

Hỏa Diễm Kỳ Lân mang theo khí tức cực nóng cuồng bạo trong khoảnh khắc ập tới nơi này, ánh lửa phụt ra thế không thể đỡ. Vách nham thạch bốn phía và mặt đất chắc chắn vô cùng đều bị nổ ra từng vết nứt thẳm không nở nhìn, mảnh vụn bay tán loạn.

Một kích khủng bố như thế, lực lượng bùng nổ trong nháy mắt, lực phá hoại mạnh hơn Tam Hàn Băng Diễm lúc trước không biết bao nhiêu lần.

Điểm cường đại của Tam Hàn Băng Diễm ở chỗ lực khổng chế, lực sát thương so với một kích này của Hỏa Kỳ Lân thì chênh lệch không chỉ một cấp bậc.

Thậm chí còn có thể nhìn thấy một ít dung nham tan chảy trên mặt đất.

- A!

Cửu U Ma tôn, Thất Tinh Thánh Quân bị khí cực nóng cường đại đánh trúng, mặc dù có pháp lực hộ thể nhưng vẫn bị thương không nhẹ.

Vút Vút Vút —

Chúng cường giả cầm kỵ liên tục lui về sau nhưng lại có không ít người bị trọng thương.

Phốc!

Pháp Thiên cao tăng phun ra một búng máu, phật quang trên người tăng vọt, thương thể khôi phục với tốc độ có thể thấy rõ.

Tình cảnh như thế khiến vài cường giả cầm kỵ gần đó âm thầm kinh hãi.

Năng lực khôi phục của công pháp Phật môn lại mạnh như vậy, thậm chí không kém so với thân thể bất diệt trong truyền thuyết.

Nhưng ở Chu Vương Triều có thể thành công tu luyện thân thể bất diệt lại có bao nhiêu người?

Nhiều nhất chỉ có ba người!

Trương Hằng là một. Sau khi tới công pháp tầng bốn, thân thể được đắp nặn lại, tạo thành Bất Tử Kim Thân trước nay chưa từng có.

Cổ Thương cũng coi như một người. Bản thân là Thượng cổ thần thi, thiên phú dị bẩm, tích lũy trăm vạn năm tự nhiên mà thành thân thể bất diệt.

Người cuối cùng là Huyền Long Đại Vương, có phải thật hay không còn chưa chính thức xác định.

Huyền Long Đại Vương bởi vì thực lực có một không hai Chu Vương Triều cho nên rất ít người biết hắn tu thành thân thể bất diệt, nhưng chúng cường giả cầm kị trong một giới lại cùng đoán ra một phần.

Trong một giới mới có ba người. Một người là dựa vào thiên phú bản thân, một người dựa vào công pháp nghịch thiên, một người chưa xác định. Bởi vậy có thể thấy được, công pháp có thuộc tính bất diệt là đáng quý, khó tu luyện cỡ nào.

Đương nhiên thân thể bất diệt cũng có chia cao thấp, ai mạnh ai yếu cũng phải chờ sau khi giao thủ mới có thể biết được.

Trong từng tròng phật ngữ, nội ngoại thương trên người Pháp Thiên cao tăng khối hắc trong giây lát.

- A Di Đà Phật, ánh sáng của Phật chủ không nơi nào không có.

Pháp Thiên cao tăng ánh mắt xa xăm, dáng vẻ vô cùng thành kính khom người về một hướng, dường như thấy được Phật tổ trong truyền thuyết.

- Trương Hằng này thật đáng giận, hại chúng ta tới nông nỗi này.

Uyên Hồng bên cạnh Huyền Long Đại Vương, tốc độ chậm một chút đã bị thương không nhẹ, sắc mặt tái nhợt.

Nhớ ngày trước ở Cửu U hải vực, Trương Hằng chỉ là một tiểu nhân vật mặc hắc chém giết.

Nhưng vào lúc này, đối phương đã đùa giỡn những cường giả cầm kị bọn họ xoay vòng vòng.

- Uyên Hồng, ngươi yên tâm. Đến thời khắc mấu chốt chúng ta nhất định có thể liên thủ tiêu diệt Trương Hằng. Cho dù không giết chết được hắn cũng phải phong ấn.

Trong mắt Huyền Long Đại Vương lộ sát khí, sắc mặt âm trầm tới cực độ, nhìn về hướng đại diện động phủ, lạnh băng nói:

- Bản tôn Trương Hằng khẳng định là ở trong đó. Lúc trước chỉ là dự đoán, hiện tại xem ra...

- Cái gì? Đặt bẫy lừa chúng ta tới đây chỉ là một phân thân của hắn?

Chúng cường giả cầm kị kinh hãi không thôi.

- Đúng vậy, ta cùng hiện tại mới phát hiện phân thân của Trương Hằng có được thực lực gần bằng bản tôn, tuyệt đối không kém tu sĩ Đại Thừa Kỳ. Cho nên, rất khó phân biệt phân thân cùng bản tôn của hắn.

Biết được kết luận này, chúng cường giả cầm kị không khỏi hít sâu một ngụm khí lạnh.

Huyền Long Đại Vương hơi hít mũi lại nói:

- Nếu ta đoán không sai, bản tôn Trương Hằng lúc này đang ở trong hấp thu lực lượng của Thần thú Hỏa Kỳ Lân. Chìa khóa tầng trong động phủ sắp bị hắn nắm giữ.

- Chúng ta nhất định không thể để hắn thành công.

Uyên Hồng cùng Kim Bằng Yêu Thánh Vương đều nghiêng đầu nghiêng lợi.

- Ta mở đường, mọi người cùng nhau xông vào.

Phục Yêu Thập trong tay Huyền Long Đại Vương phát ra từng tròng tiếng kêu ù ù, bay vút lên không trung.

Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, trong miệng Huyền Long Đại Vương phát ra tiếng chú ngữ dồn dập liên tiếp, pháp quyết trong tay liên tục đánh ra.

Đến một lúc, Phục Yêu Tháp sáng rực lên, bắn ra hai cột sáng xuống mặt đất.

Tinh quang trong mắt Huyền Long Đại Vương chợt lóe, Phục Yêu Tháp lại hiện ra trong tay hắn, mà ở phía trước cách đó không xa có thêm hai yêu tu một nam một nữ thanh niên phát ra khí tức cường đại.

Nam yêu tu tóc đỏ rực, trên người có một cô khí tức lửa nóng táo bạo. Nữ yêu tu tóc màu lam, lạnh băng đứng yên tại chỗ.

Từ khí tức phát ra trên thân hai gã yêu tu này mà xem, nghiêm nhiên vượt qua cực hạn của Chu Vương Triều.

Khí tức cường đại ập vào mặt đủ để khiến đại bộ phận cường giả cấm kỵ ở đây hơi biến sắc.

Yêu tu cấp Chân Tiên!

Ngoài Huyền Long Đại Vương những người khác đều chấn kinh.

- Các người đi trước mở đường.

Huyền Long Đại Vương cầm Phục Yêu Tháp liên tục rót pháp lực vào trong, một cỗ quang lưu màu đỏ mơ hồ nhộn nhạo trong không gian.

-Dạ!

Hai yêu tu cấp Chân Tiên cung kính đáp lời, sau đó ngạo nghễ đi hướng đại điện sơn động.

- Phục Yêu Tháp này thật đáng sợ, lại có thể triệu tập ra yêu vật cấp Chân Tiên để sai bảo.

Một ít cường giả còn lại đưa mắt nhìn nhau, lập tức sinh lòng kiêng kỵ rất lớn đối với Huyền Long Đại Vương.

- Cùng may với thực lực hiện tại của Huyền Long Đại Vương chỉ có thể khống chế một hai yêu tu cấp Chân Tiên, nhân vật cao cấp hơn khẳng định hắn không thể khống chế...

Chân Tiên Tôn Húc Khải cùng Chân Ma Hình Cảnh liếc nhau, khẽ thở dài một hơi nhẹ nhõm.

Nếu Huyền Long Đại Vương có thể triệu tập ra cường giả thượng giới giống như Kiếm tiên Từ Trường Phong từ trong Phục Yêu Tháp, vậy những người khác không bằng trực tiếp đầu hàng cho xong.

Có hai yêu vật cấp Chân Tiên đi trước mở đường người phía sau cùng đều yên tâm, về mặt nhân nhả đi theo sau.

Ông!

Trong đại điện sơn động bắn ra một đoàn lực lượng nóng lạnh đan xen, giống như rồng dài cuốn tới.

-Hừ!

Hai yêu tu cấp Chân Tiên hừ lạnh một tiếng, hai tay khẽ xoa, trong tay phân biệt phóng ra hai cỗ lực lượng hoàn toàn trái ngược nhau một đỏ một lam.

Xèo xèo!

Khói trắng bốc lên, lực lượng hai trận doanh kiềm giữ nhau một lát.

Cuối cùng vẫn là lực lượng của hai yêu tu cấp Chân Tiên cao hơn một chút.

Trở ngại con đường phía trước bị đánh lui từng bước.

- Hừ, chúng ta nhất định không thể để Trương Hằng thực hiện được âm mưu!

Đám người Uyên Hồng, Kim Bằng Yêu Thánh Vương lửa giận bùng bùng theo Huyền Long Đại Vương đi vào bên trong.

Chúng cường giả cấm kỵ còn lại đều đi theo nhưng cùng có người giữ trung lập, tỷ như Pháp Thiên cao tăng cùng Vân Mộng tiên tử. Hai người này đứng ở thông đạo, cùng không có ý đi theo.

Mắt thấy chúng cường giả cấm kỵ sắp tiến vào trong đại điện sơn động.

Nhưng chính vào lúc này, một tiếng quát lạnh từ trong đại điện sơn động truyền ra:

- Chấn Áp Quyết!

Một tòa bảo tháp thần bí cổ xưa từ trên trời giáng xuống, vừa khéo rơi xuống lối vào đại điện sơn động.

Ầm!

Một cỗ lực chấn áp vô thượng đẩy lui mọi người.

Mà tòa cổ tháp chín tầng thần bí kia vừa khéo chặn đường đi của mọi người.

- Đây là Pháp bảo gì?

Tất cả mọi người hoảng sợ nhìn phía Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp sừng sững trước mặt, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Bảo tháp trước mắt, ba tầng đầu tỏa ánh bạc thần bí, mông lung mà dịu dàng, tầng thứ tư lóe lên ánh vàng nhạt, cường đại mà đáng sợ.

Phía trên bốn tầng thì lộ vẻ âm đạm, làm cho người ta có một loại cảm giác cổ xưa vô hạn, nhìn không thấu sờ không ra.

- Hai người các người, công kích!

Huyền Long Đại Vương tay nâng Phục Yêu Tháp ra lệnh cho hai yêu tu cấp Chấn Tiên phát động công kích đối với bảo tháp trước mặt.

-Dạ!

Hai yêu vật cấp Chấn Tiên đáp lời, đều thi triển thần thông liên tục phát động công kích mãnh liệt đối với Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp.

Hai cỗ lực lượng nóng lạnh lần lượt thay đổi, lực lượng phát huy ra đủ khiến nhân vật cấp Chấn Tiên bình thường nhìn mà sợ.

Nhưng bất kể hai người này phát động công kích như thế nào đều không thương tổn được bảo tháp chín tầng mây may.

Chúng cường giả khác nhìn thấy đều biến sắc, cùng cùng lên tham gia.

Ầm ầm!!! Rầm rầm---

Các loại công kích cùng thần thông đồng loạt đập lên trên, trong lúc nhất thời cả vách núi đều hơi chấn động.

Thật lâu sau, tất cả công kích đều đã ngừng, Phục Yêu Tháp trong tay Huyền Long Đại Vương ngân lên một tiếng, bắn ra hai cột sáng màu đỏ thu hồi hai yêu tu cấp Chấn Tiên trở về.

- Bảo tháp này mang đến cho ta cảm giác dường như là vô địch...

Người lên tiếng lại là Pháp Thiên cao tăng đứng ở xa nhìn vào.

- Vô địch? Làm sao có thể!

Đám người Huyền Long Đại Vương không khỏi cười nhạo.

- Đây chỉ là ảo giác của Lão nạp. Thế gian này sao có khả năng có thứ tuyệt đối vô địch chứ?

Pháp Thiên cao tăng không khỏi trầm tư suy nghĩ.

Ở trong đại điện sơn động, Trương Hằng thầm cười lạnh trong lòng: “Nếu các người có thể hư hao được bảo tháp này, vậy công pháp nghịch thiên của ta sẽ không phải là nghịch thiên nữa...”

- Làm sao bây giờ? Bảo tháp này quả thật không phải chúng ta có thể công phá...

Chấn Tiên, Chấn Ma cho ra kết luận như vậy.

- Các người vẫn là mau rút lui đi. Bảo tàng tầng ngoài động phủ không nhiều lắm, Trương mỗ còn năm sáu ngày nữa mới xuất quan. Đến lúc đó, chúng ta có thể mở thông đạo tầng trong động phủ...

Thanh âm Trương Hằng mang theo vài tia trào phúng từ trong đại điện sơn động truyền đến.

Đám người Huyền Long Đại Vương chần chờ một lát cuối cùng đành phần nộ rời đi.

Bọn họ vừa rời đi không lâu, bảo tháp chán lối vào đại điện sơn động đột nhiên trống rỗng biến mất.

Bá!

Thuần di!

Dưới pháp tắc đặc biệt của không gian động phủ này không ngờ nó còn có thể thuần di, nếu để những người khác nhìn thấy khẳng định sẽ Ợn mất há hốc mồm.

Ngay sau đó, bảo tháp chín tầng xuất hiện trong tay phân thân Trương Hằng.

- Ồ? Sư tôn, làm sao trong tay người đột nhiên có thêm một kiện Pháp bảo?

Vân Dịch cả kinh kêu lên.

Trương Hằng cười thần bí:

- Đám người Huyền Long Đại Vương đã khôi phục tự do, hiện tại là thời điểm tất cả cường giả cấm kỵ tranh đoạt bảo vật còn thừa ở tầng ngoài động phủ...

- Bọn họ đều tự do...

Cổ Thương nhượng mày, lộ vẻ vội vàng:

- Vậy chúng ta phải nhanh một chút.

Trương Hằng khẽ thở dài nói:

- Chúng ta có nhanh hơn cùng không so được với tốc độ của Huyền Long Đại Vương. Hẳn có được Phục Yêu Tháp, có thể trực tiếp hàng phục yêu vật cùng cấp. Yêu tu Đại Thừa Kỳ trong động phủ căn bản là tằm tép thân Phục Yêu Tháp.

Chính như Trương Hằng dự đoán. Ở một góc của tầng ngoài động phủ, Phục Yêu Tháp trong tay Huyền Long Đại Vương bắn ra một cột sáng màu đỏ, trực tiếp thu một yêu vật Đại Thừa Kỳ vào trong tháp.

- Hừ. Trương Hằng, tốc độ của người mau tới đâu cùng kém ta. Chờ sau khi thu phục những yêu vật, thu hoạch bảo vật này lại đi đối phó phân thân của người.

Huyền Long Đại Vương cười lạnh trong lòng, trên mặt hiện lên vài tia âm trầm.

728. Chương 658: Thực Lực Lại Tăng Lên

Huyền Long Đại Vương nắm giữ Phục Yêu Tháp giống như có thần trợ giúp, toàn bộ động phủ không có yêu tu nào có thể kiên trì được một hiệp trước mặt hắn.

Ông— Vút—

Phục Yêu Tháp bắn xuống một cột sáng màu đỏ thu một yêu tu hình người Đại Thừa Kỳ vào trong tháp.

Sau khi làm xong, Huyền Long Đại Vương hơi hột thu hồi Phục Yêu Tháp, thần nhiên nói:

- Thu thập chiến lợi phẩm.

Uyên Hồng cùng Kim Bằng Yêu Thánh Vương đối với việc này đã nhìn quen không lấy làm kỳ nữa.

- Đây đã là con thứ ba mươi...

Kim Bằng Yêu Thánh Vương ném ánh mắt về phía Uyên Hồng.

Hai người nhìn nhau, trong ánh mắt nhìn phía Phục Yêu Tháp lộ ra vài tia sợ hãi và kiêng kỵ.

Trong thời gian hai ngày ngắn ngủi. Huyền Long Đại Vương đã chinh phục ba mươi cứ điểm bảo tàng, thu phục yêu tu Đại Thừa Kỳ cũng có ba mươi con.

Bọn họ cũng thuộc vào hạng yêu tu Đại Thừa Kỳ, Uyên Hồng có khả năng đặc thù một chút nhưng Kim Bằng Yêu Thánh Vương lại tuyệt đối không thoát ra khỏi phạm trù này.

- Nếu Huyền Long Đại Vương đem Phục Yêu Tháp này nhằm vào chúng ta...

Tâm thần hai người run lên, ánh mắt trao đổi, đều hiểu được ý tưởng của nhau.

Hai người này hiện tại đi theo Huyền Long Đại Vương, trong lòng cũng có cảm giác như giẫm trên băng mỏng. Ở cùng một chỗ với người tùy thời có thể bắt mình hàng phục, đối là bất luận kẻ nào đều sẽ thấp thỏm lo âu.

Đúng lúc này, Huyền Long Đại Vương cười dài một tiếng, thu thập chiến lợi phẩm xong bay đến bên cạnh hai người.

- Thu hoạch lần này không ít. hai kiện Tiên bảo.

Huyền Long Đại Vương đưa chiến lợi phẩm ra nhìn nhìn, trên mặt lộ ra nụ cười vừa lòng.

- Lần này... so với lần trước thật không tồi.

Uyên Hồng cùng Kim Bằng Yêu Thánh Vương cười có chút gượng ép.

Huyền Long Đại Vương thu hồi chiến lợi phẩm, trầm mặc hồi lâu. về mặt bình tĩnh nói:

- Hai người các ngươi không tin ta?

Vừa nghe lời ấy, sắc mặt Uyên Hồng cùng Kim Bằng Yêu Thánh Vương cứng đờ.

- Vì sao các ngươi không tin ta? Có phải vì ta hiện tại có được Phục Yêu Tháp, có thể trong phút chốc thu thập các ngươi vào trong tháp hay không?

Huyền Long Đại Vương lạnh lùng nói.

- Đây...

Uyên Hồng cùng Kim Bằng Yêu Thánh Vương bị một lời nói ra ý tưởng trong lòng, lo lắng không thôi, không biết đáp lại như thế nào.

Huyền Long Đại Vương thở dài nói:

- Các ngươi nghĩ như vậy cũng là chuyện thường tình.

Thử nghĩ, khi đồng bọn của ngươi có được năng lực nô dịch ngươi, quan hệ giữa các ngươi còn có thể hòa hợp như lúc trước hay không?

Nếu không phải quan hệ chí thân, chênh lệch về thực lực, địa vị chung quy sẽ làm cho quan hệ giữa ngươi cùng bằng hữu dần trở nên xa cách.

Huống chi, Huyền Long Đại Vương cùng hai người Uyên Hồng chỉ là quan hệ minh hữu tạm thời.

- Hai người các ngươi nghe ta nói mấy câu...

Huyền Long Đại Vương hít sâu một hơi, trên mặt lộ ra vẻ thẳng thắn thành khẩn:

- Trong chủ động phủ có lưu lại trọng bảo trân quý nhất của Huyết Sát Thần Đế, nhưng khắp nơi đều có nguy cơ. Trên bầu trời trên đầu chúng ta lại càng có một quy tắc chủ đạo không thể chống lại.

Dứt lời, Huyền Long Đại Vương ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, trong mắt lộ ra kính sợ thật sâu.

- Đối thủ đáng sợ nhất của chúng ta chính là Trương Hằng. Thực lực của hắn sâu không lường được, đòn sát thủ cùng át chủ bài khó thể do lường, còn có tâm kế đáng sợ như vậy... Dưới tình huống như vậy, bên phía yêu thú chúng ta nếu không đoàn kết nhất trí sẽ bị đối thủ kiểm chế gắt gao, không thể lật ngược thế cục.

- Một khi giữa chúng ta xuất hiện khe hở gì đều sẽ cấp cho địch nhân cơ hội. Tuy rằng ta có được Phục Yêu Tháp nhưng vẫn không nắm chắc đối phó với cái tên giống như ác ma này.

Huyền Long Đại Vương vươn tay, đặt lên vai hai người, ánh mắt chân thành:

- Các ngươi là minh hữu của Huyền Long ta, ta tại đây lập lời thề tâm ma tuyệt đối không phản bội các ngươi, ba người chúng ta đoàn kết nhất trí, cùng chung tay chống lại cường địch.

Kim Bang Yêu Thánh Vương cùng Uyên Hồng nao nao, không nghĩ tới Huyền Long Đại Vương lại thẳng thắn thành khẩn như thế đối với mình, thậm chí không tiếc lập lời thề tâm ma.

- Huyền Long, vừa rồi chúng ta có ý tưởng như vậy, hiện tại xin lỗi ngươi. Ba người chúng ta thiết tình hợp tác, không hề ngờ vực vô căn cứ lẫn nhau, như vậy mới có thể vượt qua muôn vàn khó khăn.

Kim Bang Yêu Thánh Vương nói với vẻ cảm động.

Uyen Hồng thở nhẹ một hơi:

- Là chúng ta đa tâm rồi, Huyền Long ngươi không nên để ý.

- Ha ha ha... Tốt tốt tốt!

Tiếng cười hào sảng của Huyền Long Đại Vương vang động trăm vạn lý, hắc vươn tay ra với hai người, trong mắt lóe lên tình cảm mãnh liệt:

- Đến!

Kim Bang Yêu Thánh Vương cùng Uyên Hồng không chút do dự thò tay ra.

Rốt cục, ba cánh tay nắm chặt cùng một chỗ, khe run lên, đều tự cảm nhận được chân thành và kích động của nhau.

Trước nguy cơ chưa từng có, quan hệ của ba đầu sỏ Yêu tộc lại tiến thêm một bước, tín nhiệm lẫn nhau đoàn kết nhất trí.

- Huyền Long, Trương Hằng có đáng sợ như lời ngươi vậy sao? Hiện tại ngươi có Phục Yêu Tháp, chính diện tác chiến, hắc sao có thể chiến thắng ngươi?

Kim Bang Yêu Thánh Vương đầy nghi hoặc nói, Uyên Hồng cũng lộ vẻ mặt tương tự.

Huyền Long Đại Vương nắm giữ Phục Yêu Tháp, một lần có thể gọi ra hai yêu tu cấp Chân Tiên.

Thử hỏi, trong động phủ này ai dám tranh phong?

Huyền Long Đại Vương lắc đầu:

- Ta có được Phục Yêu Tháp nhưng là các ngươi cũng thấy được Trương Hằng kia cũng có một bảo tháp thần bí, thần thông khó lường...

Kim Bằng Yêu Thánh Vương cùng Uyên Hồng biến sắc, nghĩ tới Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp mà Trương Hằng tế ra, quả thật là đáng sợ tột cùng.

- Trên thực tế... Đáng sợ nhất còn không phải điều này.

Huyền Long Đại Vương xiết chặt hai tay, nhìn về phương hướng sơn động thần bí, giọng ngưng trọng:

- Các ngươi không biết... Thượng giới này có một cường giả, hắc gọi là Vũ Vô Cực. Người này tâm lòng cùng ngạo khí không người có thể sánh bằng, được xưng là chí cường đệ nhất nhân ba mươi sáu giới. Hắc cuồng vọng vô cùng, từng nói lời cuồng vọng: bốn không gian cao đẳng, ba mươi hai không gian thấp kém không có một đối thủ chân chính, Thậm chí, trước đây hắc còn xem thường Thái thượng Yêu Long Hoàng đại nhân...

Vũ Vô Cực!

Trong thiên địa lại còn có một nhân vật đáng sợ như vậy. Kim Bằng Yêu Thánh Vương cùng Uyên Hồng biến sắc.

- Vũ Vô Cực Tuy rằng rất cuồng ngạo lại có được tấm lòng không người có thể bì. Trong bốn không gian cao đẳng, hẳn có uy vọng như thần thoại. Tại thế gian này, hẳn duy nhất có vài phần kính trọng một người...

Trên mặt Huyền Long Đại Vương lộ ra vẻ phức tạp.

- Người kia là ai?

Kim Bang Yêu Thánh Vương cùng Uyên Hồng hơi vội vàng hỏi, đối với vị chí cường đệ nhất nhân trong truyền thuyết này sinh ra tò mò vô cùng.

Vũ Vô Cực ngay cả Thái thượng Yêu Long Hoàng đều xem thường, như vậy nhân vật chân chính khiến hẳn kính trọng vài phần sẽ là ai đây?

Huyền Long Đại Vương lại hít sâu một hơi, giọng điệu chậm rãi nặng nề:

- Người kia chính là cường địch mà từ khi chúng ta tiến vào động phủ tới nay vẫn đối mặt - Trương Hằng!

Trương Hằng!!!

Hai chữ này giống như quả bom tấn ỨC VẠN CÂN NỔ MẠNH trong lòng hai vị cường giả cầm kỵ.

Người được Vũ Vô Cực coi trọng lại là Trương Hằng.

Vô hình trung, ba người này dường như ở vào trong một dòng sông ngược dòng đi lên, chịu đựng áp lực không thể tưởng tượng.

- Người này nhất định phải diệt trừ! Đây là mệnh lệnh của Thái thượng Yêu Long Hoàng!

Ánh mắt Huyền Long Đại Vương dần trở nên sắc bén:

- Bởi vậy ba người chúng ta phải đoàn kết nhất trí. Dưới sự che chở của Thái thượng Yêu Long Hoàng đại nhân, nhất định phải diệt trừ người này. Đến lúc đó, chúng ta phi thăng thượng giới sẽ đạt được sự đề bạt khó thể tưởng tượng...

Cùng lúc đó.

Trong sơn động, hai cỗ lực lượng nóng lạnh dần thu lại, lộ ra một nam nhân khoanh chân ngồi ngay ngắn.

Hào quang vàng nhạt trên người hắn càng linh hoạt, sắc bén hơn trước kia vài phần...

-o0o-

729. Chương 659: Cổ Lão Yêu Mê Hoặc

- Không hổ là Thần thú thượng giới. Bước đầu cắn nuốt tinh tú lực lượng của Băng Hỏa Kỳ Lân này, cảnh giới công pháp tầng bốn sơ thành của ta lại nhảy vọt một bước, đạt tới cảnh giới Tiểu thành.

Trương Hằng khoanh chân ngồi trên mặt đất, thì thào lẩm bẩm, chậm rãi thu liễm lực lượng băng viêm tràn ngập bốn phía.

Giờ phút này Trương Hằng vẫn là Trương Hằng, bề ngoài không có nhiều biến hóa nhưng khí tức bên trong lại đã xảy ra biến hóa mật mờ.

- Tu sĩ hạ giới... Chúc mừng thực lực của ngươi lại tăng tiến một tầng.

Đột nhiên một thanh âm khàn khàn từ lối vào đại điện sơn động truyền đến.

Ổng-

Quang lưu màu đen nhoáng lên, hiện ra một bóng người khô gầy đầu đội nón tre.

- Là người?

Thần sắc Trương Hằng biến đổi, không ngờ không phát hiện ra sự tồn tại của người này.

Lối vào đại điện sơn động cách nơi của Trương Hằng cùng chỉ khoảng mấy chục trượng.

Khoảng cách gần như thế lại không có gì quái nhiều, trong giới này hẳn là không ai có thể tránh thoát khỏi cảm quan của Trương Hằng.

- Người tới nơi này làm gì? Chẳng lẽ muốn một đấu một với Trương mỗ

Trương Hằng đứng lên, hoạt động tứ chỉ một chút, xương cốt toàn thân phát ra một tràng tiếng giòn vang, trong đại điện sơn động lập tức tràn ngập một cỗ cảm giác áp lực sắp bùng nổ.

Giờ phút này thực lực Trương Hằng lại tăng lên, tự tin ở tầng ngoài động phủ này nếu một đấu một không ai có thể chính diện chiến thắng hắn.

- Trương Hằng... Tiềm lực của người quả nhiên đáng sợ, khó trách tinh thần ý chí của Vũ Vô Cực lại buông xuống trên người của người...

Bóng người khô gầy dưới nón tre thản nhiên dưới áp bách cường đại của Trương Hằng, không bị ảnh hưởng chút nào.

Thậm chí, hắn chậm rãi bước đi hướng Trương Hằng.

Mơ hồ có một cỗ cảm giác uy hiếp ép đến trong lòng Trương Hằng.

Trương Hằng đứng yên tại chỗ, tâm thần chợt rung động: “Chẳng lẽ uy hiếp của hắn còn lớn hơn Huyền Long Đại Vương..

- Trương Hằng, người không cần kinh hoảng. Bản đế chỉ muốn làm một lần giao dịch với người...

Bóng người khô gầy đột nhiên gờ nón ư xuống, lộ ra một khuôn mặt khiến Trương Hằng cảm thấy quen thuộc.

- Người... Cổ Lão yêu!

Trương Hằng hơi kinh hãi, lập tức hiểu ra đối phương hẳn là chiếm cứ thân thể của Cổ Lão yêu.

Lúc trước ở La Sát Mật Ngục Tử Hoàng Điện, cổ Lão yêu chỉ là một nhân vật tu vi không tới Độ Kiếp Kỳ, cùng không bị Trương Hằng chân chính để vào trong mắt.

- Người hẳn là biết thân phận của ta...

Cổ Lão yêu thản nhiên nói.

- Bất Tử Tà Đế, đương nhiên biết, nói thử xem giao dịch của người.

Trong lòng Trương Hằng kiêng kị vô cùng.

Cổ Lão yêu trước mắt lững thững bước đi trước mặt mình, cảm giác nguy cơ vô hình lại không thể xua tan.

Mặc dù trên người cổ Lão yêu chỉ là một tia hồn phách lực lượng của Bất Tử Tà Đế nhưng rốt cục ẩn chứa uy lực như thế nào, ai cũng không thể đo lường.

- Sau khi Vũ Vô Cực rời khỏi ba mươi sáu giới, ngoài đem một tia tinh thần ý chí giao cho người khẳng định còn đem một thứ trọng yếu cùng giao cho người.

Trong con mắt tối đen sâu thẳm của cổ Lão yêu lóe lên hào quang không hiểu, nhìn chằm chằm vào thanh niên thực lực tăng mạnh ở trước mắt.

Trương Hằng bị hắn nhìn như vậy lập tức có một loại cảm giác cả người không được tự nhiên.

- Cái gì vậy?

Trương Hằng nao nao. Ngoài tinh thần ý chí, Vũ Vô Cực còn có thể lưu lại cho hắn cái gì?

Hắn nhớ rõ, trong đoàn quang điểm thuần phác tốt cùng kia còn có một tinh thần ấn ký kỳ lạ, cho dù hắn tan thành mây khói khi độ Dị Loại Thiên Kiếp, tinh thần ấn ký này cùng ngọc giản thân bí cùng không biến mất.

- Hừ, người không cần mưu toan giả ngu trước mặt bản đế. Thứ trọng yếu như vậy khẳng định Vũ Vô Cực giao cho người. Hiện tại, bản đế muốn cùng người làm một giao dịch: Chỉ cần người chịu giao vật ấy ra, ta nguyện ý trợ giúp người đạt được trọng bảo cuối cùng trong Huyết Sát chủ động phủ!

Cổ Lão yêu đàm mạc nói, trong con người sâu thẳm lại ẩn giấu vài tia tham lam và hưng phấn.

- Ha ha. Nếu ta đoán không sai, người hẳn là đạt thành hiệp nghị với Huyền Long Đại Vương, chung tay đối phó Trương Hề.

Trương Hề cười lạnh không thôi.

- Người rất thông minh, Huyền Long Đại Vương cũng không ngốc... Nhưng mà, các người đều thiếu một ít thường thức.

Trên mặt Cổ Lão yêu lộ ra một tia cười quỷ dị.

Trương Hề nao nao, không biết rõ ý tứ của đối phương.

- Người có bằng lòng giao dịch cùng ta hay không? Có ta tương trợ, trọng bảo cuối cùng của Huyết Sát chủ động phủ nhất định trốn không thoát khỏi lòng bàn tay của người.

Cổ Lão yêu tiếp tục mê hoặc.

- Không được.

Trương Hề nghĩ cùng không từng, trực tiếp cự tuyệt.

- Ha ha... Xem ra dã tâm của người không nhỏ. Không bằng như vậy, chỉ cần hoàn thành giao dịch, sau khi bản đế dập nặn lại thân thể, khôi phục nguyên khí còn có thể trợ giúp người tăng tu vi lên tới cấp bậc Ma quân, ban thêm cho hai kiện Tiên bảo lục phẩm.

Cổ Lão yêu tiếp tục bắt đầu tăng thêm lợi thế.

- Không bàn nữa.

Trương Hề lãnh đạm nói:

- Lại nói, ta cũng không biết vật người muốn giao dịch là thứ gì.

- Ha ha. Bản đế lại cho người thêm quyền khống chế lãnh địa của ba ngàn tinh cầu tài nguyên của tinh vực thứ bảy Ma giới. Đương nhiên, cần phải chờ sau khi ta khôi phục nguyên khí.

Lợi thế của Cổ Lão yêu lại tăng lên.

Ba ngàn tinh cầu!

Trương Hề nhướng mày, sinh ra một ít tò mò đối với bố cục của không gian thượng giới.

Ba ngàn tinh cầu a! Nếu mỗi một tinh cầu đều tương đương với địa cầu, vậy chẳng phải mình sẽ...

Trương Hề đột nhiên có chút tâm động.

- Thế nào? Cuộc giao dịch này người có nguyện ý hay không?

Trên mặt Cổ Lão yêu lộ ra vài tia tươi cười.

- Ai có thể cam đoan lời hứa suông hiện tại của người ngày sau có thể thực hiện chứ?

Trương Hề cười nhạo nói.

- Bản đế nguyện ý lập linh hồn huyết thệ với người.

Trên mặt Cổ Lão yêu hiện ra vài tia thành ý.

- Lợi thế của người đã tương đương khả quan, trong lòng Trương Hề thậm chí có chút tâm động. Nhưng là ta vẫn không thể đáp ứng cho dù lợi thế của người có tăng thêm gấp mười!

Trên người Trương Hằng đột nhiên dâng lên một cỗ tinh thần ý chí bềnh ết thảy, khí thế cường đại ngừng tụ vào một điểm ép lên người cổ Lão yêu.

- Vì sao?

Cổ Lão yêu trấn định tự nhiên, hơi khó hiểu hỏi.

Trương Hằng hít sâu một hơi, ánh mắt xa xăm ngóng nhìn phương xa nói:

- Đây chỉ vì một ước định, nếu làm như vậy... Ngày sau ta có tư cách gì đánh một trận với Vũ Vô Cực?

Cổ Lão yêu nao nao, ngay sau đó giữa đầu cười to:

- Ha ha ha... Con kiến đáng cười. Cho người thêm một ức năm cùng không đạt tới cảnh giới của bản đế, càng nói gì đến khiêu chiến Vũ Vô Cực?

- Từ bỏ mục tiêu vô tri của người đi. Bắt đầu từ khoảnh khắc người có được ý chí của Vũ Vô Cực, liền ý nghĩa người vĩnh viễn không thể vượt qua hẳn.

Cổ Lão yêu cười điên cuồng, suýt nữa chỉ chảy cả nước mắt.

- Có ý tứ gì?

Trương Hằng biến sắc.

- Người có biết tinh thần ý chí đại biểu cho cái gì? Đó là tinh túy của một cường giả tu luyện tới tận cùng, linh ngộ đối với thiên đạo, đại biểu cho thành tựu của hẳn. Người cảm thụ ý chí của người khác, bản thân liền rơi vào tiểu thừa, cả đời cùng không có khả năng vượt qua chủ nhân của tinh thần ý chí kia.

Cổ Lão yêu nói với giọng điệu lạnh băng.

- Điều này... Điều này sao có thể?

Thân thể Trương Hằng cứng đờ.

Chẳng lẽ Vũ Vô Cực lừa gạt mình?

Trong lòng Trương Hằng dâng lên sóng lớn ngập trời.

- Không cần hoài nghi. Điểm này, người đi hỏi bất kỳ một Tiên Đế hoặc Ma Đế nào của thượng giới đều sẽ có đáp án đồng dạng.

Cổ Lão yêu trào phúng nói.

Thần sắc Trương Hằng liên tục biến hóa mấy lần, nhớ lại từng chút từng chút quá trình quen biết Vũ Vô Cực.

Dáng người cao ngạo cô đơn kia ở sâu trong tâm linh hẳn đại biểu cho tịch mịch vô tận...

Sau một lát, Trương Hằng triển khai Thần Linh Nhân, trong hai mắt xuất hiện một lóe xoáy màu vàng thâm thúy vô ngần, dường như có thể thông tới một thời không khác.

Giờ khác này, hẳn dường như không gì không làm được, thăm dò thời không cùng vận mệnh.

Nhưng sau vài hô hấp, Trương Hằng rời khỏi trạng thái Thần Linh Nhân.

- Cường giả nghịch thiên tham dự vào trong cục, tất cả thần thông bói toán đều là chê cười!

Cổ Lão yêu cười khẩy nói.

Hô!

Trương Hằng khê thở ra một hơi, cười nói:

- Bất kể chân tướng sự thật như thế nào, ta cùng sẽ không đáp ứng giao dịch của người.

- Đây là người tự tìm đường chết...

sắc mặt Cổ Lão yêu tức thì âm lãnh.

- Tự tìm đường chết chính là người!

Trương Hằng giậm dữ, song chương đột nhiên lần lượt thay đổi, trong lòng hai bàn tay đồng thời hiện ra một ấn ký Kỳ lân.

Trong lòng bàn tay trái là Băng Kỳ lân, bàn tay phải là Hỏa Kỳ lân.

Giờ khác này.

Chí hàn cùng chí viêm giao dung.

Một cỗ khí lưu khổng lồ đỏ trắng đan xen chấn động mà ra, vách tường bốn phía đại diện động phủ ở cách rất xa bóc ra từng tầng, mặt đất xuất hiện từng vết rách sâu thẳm.

Thình thịch!

Cổ Lão yêu lập tức bị thần thông hoàn toàn mới này đánh cho tan thành mây khói.

Thật lâu sau, ở lối vào đại diện sơn động, vô số hào quang màu đen quấn quanh từng điểm cốt tiết, hợp thành bóng dáng cổ Lão yêu.

Bất Tử Tà Đế không hổ là có tên Bất tử.

- Người chờ đó cho ta...

Cổ Lão yêu mặt tái xanh, trong mắt lộ ra vài tia âm lãnh, hóa thành một cơn lốc đen rời đi.

- Chạy đi đâu!

Thần hình Trương Hằng cấp tốc lóe lên, dáng người như Ma thần mang theo một cỗ lực áp bách đuổi theo.

Vút vút!

Một trước một sau, hai người xuyên qua trong thông đạo.

Đuổi một lát, tốc độ Trương Hằng nhanh hơn một chút, đang chậm rãi tới gần Cổ Lão yêu.

- Trương Hằng này điên rồi... Còn chưa tiến vào tầng trong động phủ đã bắt đầu liều mạng!

Cổ Lão yêu hoảng sợ, một tia hồn phách lực lượng ở sâu trong cơ thể chợt lóe lên khiến tốc độ hần chợt tăng, kéo giãn khoảng cách với Trương Hằng.

Khi Trương Hằng đuổi ra khỏi sơn động thần bí thì đã mất tung tích cổ Lão yêu.

- Thân thể bất diệt của người này cao hơn cổ Thương không chỉ một cấp bậc... Ta phải nghĩ một biện pháp thật tốt.

Trương Hằng đứng ở cửa động phủ, thì thào lẩm bẩm.

-Ồ?

Đột nhiên, ánh mắt hắn nhìn về phía một hướng, cười lạnh nói:

- Huyền Long Đại Vương này chưa từ bỏ ý định, lại muốn có mưu đồ phân thân của ta.

Vút!

Ngay sau đó, hắn hóa thành một đạo kiếm sắc màu vàng bay về một nơi ở tầng ngoài động phủ.

- Ha ha. Huyền Long Đại Vương, thật khéo a. Chúng ta lại gặp mặt.

Lạc Hà bề ngoài rất ung dung nhưng trong lòng lại cười khở nhìn ba người từ trên trời hạ xuống.

Huyền Long Đại Vương ở giữa, tay nâng Phục Yêu Tháp, yêu khí cuồng bạo thổi quét tới, trong lúc nhất thời trời đất tối tăm, dường như tận thế.

Bốn người phân thân Trương Hằng lập tức ở vào thế yếu.

Xoát xoát!

Trong Phục Yêu Tháp bắn ra hai cột sáng màu đỏ, triệu tập ra hai yêu tu loại hình tốc độ, đều là cấp bậc Chân Tiên.

Uy áp cường đại khiến thân hình của đám người phân thân Trương Hằng liên tục lui ra sau.

- Trước hết giết chết phân thân Trương Hằng.

Huyền Long Đại Vương quát lạnh một tiếng, Kim Bằng Yêu Thánh Vương cùng Uyên Hồng đồng thời ra tay.

Bốn phía vây công, Huyền Long Đại Vương đứng trên bầu trời.

Nguy cơ từng chút ép tới.

Phân thân Trương Hằng sắc mặt bình tĩnh, tế ra Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp, phun ra vài từ:

- Âm Dương Quyết - Nghịch Chuyển Càn Khôn!

730. Chương 660: Triệu Hoán Kỳ Lân

Theo mấy từ này của phân thân Trương Hằng, bảo tháp chín tầng bay vút đến giữa không trung. hóa thành một tòa tháp như ngọn núi lớn vĩnh hằng. Toàn bộ thiên địa run lên, một tầng Âm Dương Lực quỷ dị bao phủ cả khu vực này.

Trong phút chốc, vùng tiểu thiên địa này lật ngược lại, đám người Huyền Long Đại Vương lập tức đầu dưới chân trên.

Nghịch Chuyển Càn Khôn!

Ngay cả hai yêu tu cấp Chân Tiên đều không ngoại lệ.

- Đây là thần thông cổ quái gì?

Mấy người trận doanh Yêu tộc hoảng hốt trong lòng.

Hai người Kim Bằng Yêu Thánh Vương cùng Uyên Hồng gần như mất năng lực phản kháng.

Nhưng đám người bọn họ đều đã bước đầu lĩnh ngộ được một ít quy tắc thiên địa, cùng không đến mức không thể động đây.

-Phá!

Hai nhân vật cầm kỳ này thi triển ra thần thông lớn lao chống lại vùng tiểu thiên địa do Âm Dương Lực hình thành này.

- Âm Dương Thần thông?

Hai yêu tu cấp Chân Tiên đều phát lực, pháp lực cường đại từ trong cơ thể phát ra nhằm về phía thiên địa Âm dương bốn phía.

Phục Yêu Tháp trong tay Huyền Long Đại Vương đột nhiên biến lớn. hóa thành thể tích tương tự như Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp.

Ầm!

Ngay sau đó, bóng tháp màu đỏ to lớn xé hư không mà ra. cộng thêm lực lượng của bốn người. mạnh mẽ xé rách vùng Âm Dương này.

Rắc!

Vùng thiên địa Âm Dương tan biến, sắc mặt phân thân Trương Hằng hơi trắng bệch.

Vút!

Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp hóa thành lớn bằng bàn tay trở về trong tay hắn.

Thần Thông của Âm Dương Quyết tuy huyền ảo khó lường nhưng hẳn chỉ là một phân thân khó thể phát huy ra uy hiệu chân chính, càng không nói đến chống lại nhiều vị đại thần thông như vậy!

- Ha ha ha... Trương Hằng người một cái phân thân nho nhỏ còn muốn tiếp tục lừa gạt chúng ta sao?

Huyền Long Đại Vương lạnh lùng cười to, Phục Yêu Tháp trong tay mang theo yêu khí cuộn cuộn phủ xuống một giới, âm âm đánh xuống.

Lạc Hà mở rộng song chưởng, một cơn lốc màu xanh phóng lên cao. cổ Thương ngửa mặt lên trời thét dài, trong miệng phun ra độc khí màu tím như dòng sông, che phủ trời đất.

Vút Vút Vút —

Kim Bang Yêu Thánh Vương hóa thành ngàn vạn ảo ảnh từ bốn phương tám hướng ập tới, cấp tốc tập trung vào bốn người ở cùng một chỗ, tạo thành uy hiếp thật lớn.

Uyển Hồng nhẹ vung tay, một cái lồng màu vàng đất thật lớn mang theo bóng đen to lớn từ trên trời hạ xuống. muốn ép dẹp bốn người.

Ba người Lạc Hà bảo hộ Vân Dịch ở giữa, dốc toàn lực dùng thần thông lớn lao ngăn cản thế công mạnh mẽ của ba người Huyền Long.

Ầm!

Uy lực vô thượng của Phục Yêu Tháp thoải mái đánh tan công kích do hai người Lạc Hà, cổ Thương liên thủ.

Ảo ảnh công kích của Kim Bang Yêu Thánh Vương đánh lên tầng phòng ngự của bốn người. Lạc Hà gắt gao duy trì quang tráo màu xanh bao phủ hai trượng quanh thân.

Hô!

Đúng lúc này, cái lồng màu vàng đất âm âm đánh xuống, trọng lực và áp lực vô hình ập tới trước một bước.

Giờ phút này bốn người đã dùng hết thần thông và pháp lực, vô lực trả đòn.

- Hừ. Bản tôn Trương Hằng không ở nơi này, xem các người chạy trốn như thế nào?

Huyền Long Đại Vương cười ngạo nghễ, khống chế hai Chân Tiên gia nhập vòng chiến.

Ánh mắt phân thân Trương Hằng nhìn về phương xa, Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp trong tay đột nhiên biến mất.

Biến hóa như thế tự nhiên khiến cho Huyền Long Đại Vương chú ý.

- Không tốt! Bản tôn Trương Hằng đến rồi, không ngờ nhanh như vậy?

Hắn có chút khó tin.

- Âm Dương Quyết!

Một thanh âm ẩn chứa lửa giận vô cùng từ phương xa truyền đến.

Bản tôn Trương Hằng tới!

- Nghịch Chuyển Càn Khôn!

Bảo tháp chín tầng to lớn lại phủ xuống.

Trong phút chốc, phạm vi trăm dặm xuất hiện một đồ án Âm Dương vụn vẹo.

Đồng thời, Âm Dương nhị lực rất nhanh đan xen thay đổi.

Lập tức đám người Huyền Long Đại Vương lại theo thiên địa xoay chuyển mà đảo ngược lại.

Ầm!

Cái lồng màu vàng đất thật lớn bị một cỗ lực lượng quỷ dị đánh bay trở về.

Ầm!

Lực lượng cường đại bao phủ ở trên thân ba người.

Trên Phục Yêu Tháp phát ra uy lực cường đại cũng nghịch chuyển trở về, đánh trúng ba người.

- Không tốt, quy tắc thiên địa thay đổi!

Huyền Long Đại Vương thần sắc đại biến, một số thần thông có liên quan đến quy tắc thiên địa khi thi triển đều thấy khó khăn một cách không rõ.

-Phá!

Cuối cùng trong tay hắn tế ra một bức tranh cuộn thần bí.

Tám bản đồ lập thể ba mươi sáu giới thu nhỏ!

Trương Hằng biến sắc, đứng ở phương xa liên tục rót pháp lực vào trong bảo tháp.

Chỉ thấy ba mươi sáu lỗ xoáy tinh quang trong bức tranh cuộn thần bí kia đồng thời sáng ngời.

Thoáng chốc, một cỗ lực lượng quy tắc thiên địa vô hình từ bức tranh cuộn kia vươn ra.

Ông!

Không gian Âm Dương vặn vẹo bốn phía bị mạnh mẽ ép bằng, hết thấy khôi phục bình thường.

- Bức tranh cuộn này lại có thể dẫn phát lực lượng pháp tắc không gian đáng sợ như thế!

Trong lòng Trương Hằng kinh hãi, bảo tháp chín tầng “vù” một tiếng trở về trong tay.

- Huyền Long Đại Vương, thừa dịp bản tôn ta không có mặt người lại làm ra việc trơ trẽn như vậy.

Trương Hằng bay tới hiện trường, vẻ mặt lạnh lùng nói.

- Sư tôn!

Vân Dịch mừng rỡ, kinh hô một tiếng. Tình huống vừa rồi thật sự gấp gáp, thiếu chút nữa đã bị đám người Huyền Long Đại Vương thành công thực hiện âm mưu.

Thấy bản tôn Trương Hằng đích thân tới, Huyền Long Đại Vương tạm thời ngừng công kích, khóe miệng lộ ra vài tia cười lạnh.

Tại trường, hai yêu tu cấp Chân Tiên, Kim Bằng Yêu Thánh Vương, Uyên Hồng còn vây khốn đám người Lạc Hà ở trong.

Chỉ vẻn vẹn bốn người có thể áp chế gắt gao hai cường giả cấm kỵ Lạc Hà, cổ Thương.

Hiện tại Huyền Long Đại Vương chỉ cần kiềm chế được Trương Hằng là đủ rồi.

Bá!

Huyền Long Đại Vương chặn đường Trương Hằng, đám người Uyên Hồng bao gồm hai yêu tu cấp Chân Tiên từng bước ép về phía đám người Lạc Hà.

Thấy vậy, sắc mặt Trương Hằng hơi đổi.

- Động thủ!

Huyền Long Đại Vương hét lớn một tiếng, thân hình cấp tốc nhoáng lên đánh một quyền về phía Trương Hằng.

Trương Hằng giang hai tay, trong lòng bàn tay phân biệt xuất hiện ấn ký Bằng, Hỏa Kỳ Lân.

Ông!

Hào quang tỏa ra bốn phía. Hai con Bằng, Hỏa Kỳ Lân sống động từ trong lòng bàn tay Trương Hằng nhảy ra.

Vù vù!

Bằng, Hòa Kỳ Lân cũng không phải thực thể lại tản mát ra một cỗ uy áp cường đại mà Thần thú thượng giới mới có, công kích về phía hai yêu tu cấp Chân Tiên.

Ầm!

Ngay sau đó, một quyền của Huyền Long Đại Vương đánh tới.

Trương Hằng cùng không thèm nhìn. Một chưởng phát ra.

Ầm!

Huyền Long Đại Vương bị một chưởng nhìn như tùy ý của Trương Hằng đánh bay ra ngoài mấy chục trượng, về mặt kinh hãi.

- Người... Thực lực của người?

Lúc này Huyền Long Đại Vương mới phát hiện thực lực của Trương Hằng gần như tăng gấp đôi so với lúc trước.

Ầm ầm!

Ở một bên khác, đám người Lạc Hà có Bằng, Hỏa Kỳ Lân gia nhập, cùng đám người Uyên Hồng đánh nhau không phân thắng bại.

- Tiếp tục!

Thân hình Trương Hằng như điện đánh về phía Huyền Long Đại Vương.

Ngô!

Ánh vàng trên người Huyền Long Đại Vương nổ rộ, quanh thân ngưng kết ra một lớp long lân lóe lên ánh vàng nhàn nhạt, trên đầu cũng xuất hiện hai cái sừng.

Trạng thái hóa rồng.

Đôi vuốt rồng sắc bén xò ra. trong mắt Huyền Long Đại Vương tỏa ra hào quang sắc bén, đón đỡ không chút yếu thế.

Ầm ầm!

Hai người ở trong không trung triển khai đánh cận thân thần quỷ khó lường. lực lượng tốc độ gần như tương đương.

Theo quyền cước bọn họ va chạm nhau, tiếng động kinh thiên vang vọng trong phạm vi mấy ngàn dặm. dòng khí cường đại cuốn đi các nơi thiên địa.

Sau một lát, mây đen quay cuồng, cát bay đá chạy. Một cơn gió lốc thật lớn hải người theo hai người di chuyển tốc độ cao đánh ra bốn phía.

Trong lúc nhất thời, chúng cường giả cầm kỵ trong động phủ đều bị kinh động.

- Còn chưa tiến vào tầng trong động phủ mà Trương Hằng cùng Huyền Long Đại Vương đã bắt đầu liều mạng?

Chúng cường giả, có người lòng mang ý xấu, cũng có người âm thầm lo lắng.

731. Chương 661: Tàn Sát Lẫn Nhau

Trên thân Huyền Long Đại Vương bao trùm long lân màu vàng, hai sừng trên đầu, với trạng thái nửa hóa rồng triển khai một hồi chiến đấu xưa nay chưa từng có ở trên không trung tầng ngoài động phủ với Trương Hằng thực lực tăng mạnh.

Không đến nửa ngày, hai người liền đánh hết mọi bản lĩnh, phân biệt tể ra Tiên bảo công kích.

Huyền Long Đại Vương nắm chặt Phách Thiên Chùy, khí phách xung thiên. Trương Hằng chậm rãi giờ Phá Không Kiếm lên, chí cường không thôi.

Giằng co một lát, Trương Hằng dẫn đầu phát động công kích. Hai món Tiên bảo xé hư không mà tới, giao kích mạnh mẽ trên bầu trời. Thanh thể mệnh môn cuộn cuộn, từng luồng dư ba kinh thể hải tặc tản ra bốn phía khiến chúng cường giả gần đó trốn không kịp.

Trong hư không chớp lóe sấm rền, mây đen cuộn cuộn. Tiếng giao kích của Tiên bảo chấn nhiếp tâm hồn, trong phạm vi vạn dặm đều là lôi đình.

Vù vù!

Hai người vừa đánh vừa đi, nơi đi qua thành một đồng hỗn độn, núi cao bị san thành đất bằng, núi sông gãy rời, cây rừng đổ rạp, đất rung núi chuyển.

Tới cuối cùng, các loại tranh đấu và chiến đấu trong cả động phủ đều dừng lại, chỉ còn lại trận chiến kinh thiên của hai người.

Tinh thần ý chí cường đại và uy áp cuộn cuộn khiến cho các tu sĩ tinh anh của Chu Vương Triều kinh hải run sợ, có một nhận biết mới về thực lực của hai người này.

- Tu sĩ hạ giới làm sao có thể có thực lực như thế...

Chân Tiên Tôn Húc Khải trong mắt lóe lên thần sắc khiếp sợ, ánh mắt nhìn về phía Chân Ma Hình Cảnh ở một bên khác.

Bất kể là năng lực thân thể, cường độ pháp lực, tu vi cảnh giới, thần thông cao thấp... Hai người này hoàn toàn có thể áp chế một Chân Tiên hạ vị bình thường.

Choeng choeng... Âm âm... Rầm--

Cuộc chiến kéo dài ba ngày ba đêm, chẳng phân biệt cao thấp.

Lực chiến đấu lâu dài của hai người đều vô cùng biến thái, ba ngày ba đêm khí thế vẫn hung mãnh như cũ.

Trong quá trình này, thân thể bọn họ đều từng bị thương tổn không nhỏ nhưng đều khôi phục trong khoảng thời gian ngắn.

- Thân thể bất diệt!

Chân Tiên, Chân Ma đến từ thượng giới, biểu tình trên mặt đều trở nên càng thêm ngưng trọng.

Bất kể công kích, tốc độ, phòng ngự, pháp thuật, thần thông, Pháp bảo... Hai người này đều đạt tới cảnh giới hoàn mỹ, không thể công phá.

Thậm chí bọn họ đều có được “Thân thể bất diệt”.

Chiến đấu cùng cường giả cấp bậc này, tu sĩ cùng cấp nào có cơ hội thủ thắng?

- Không hổ là hai nhân vật cường đại nhất Chu Vương Triều...

Nghê Thường tiên tử nhìn hai bên giao chiến trong không trung xa xa, khẽ than thở.

Âm Dương tán tiên nao nao, hỏi:

- Chẳng lẽ với thực lực của Nghê Thường đạo hữu còn không nắm chắc chống lại một trong hai người bọn họ?

- Thực lực bọn họ đã đạt tới cảnh giới hoàn mỹ vô địch cùng cấp, gần như không có khuyết điểm gì. Lại thêm thân thể bất diệt cùng tinh thần ý chí, ta cùng không phải đối thủ.

Thanh âm của Nghê Thường tiên tử như chuông gió trong mây mù trên trời, trong giọng nói cùng lộ vẻ bất đắc dĩ.

- Nếu bọn họ tiếp tục đánh như vậy, khi nào chúng ta mới có thể tiến vào tầng trong động phủ?

Thất Tinh Thánh Quân ở trận doanh chính đạo khê cau mây, ánh mắt hướng về phía Chân Tiên Tôn Húc Khải.

- Chúng ta có nên đi ngăn cản hai người này một chút hay không?

Thất Tinh Thánh Quân hỏi.

Trong trận doanh Ma đạo, Cửu U Ma tôn cùng hỏi ra vấn đề tương tự.

Hai người thí luyện cấp Chân Tiên duy nhất trong động phủ, ánh mắt nhìn nhau đồng thời hiểu được ý nghĩ của đối phương.

- Không cần. Nếu hai người này thích đánh, vậy để bọn họ đánh cho đã đi.

Chân Ma Hình Cảnh lạnh lùng nói.

Mấy người Lạc Hà cùng phe Uyên Hồng cùng sớm ngừng tay, Băng Hỏa Kỳ Lân bị Trương Hằng thu đi. Hai yêu tu cấp Chân Tiên cùng được Huyền Long Đại Vương thu về Phục Yêu Tháp.

Ầm ầm!

Chiến đấu dường như không hề có xu thế ngừng, hai người lại liên tục chiến đấu mười mấy ngày, không phân thắng bại.

Hát... Xì~~

Chúng tu sĩ đang xem cuộc chiến, có người bắt đầu vận lưng, bộ dạng buồn bã ỉu xiu.

Liên tục chiến đấu nhiều ngày như vậy, cho dù là đặc sắc tới đâu cũng trở nên lạnh nhạt vô vị.

- Kỳ quái... Huyền Long Đại Vương cùng Trương Hằng mặc dù đang chiến đấu với nhau nhưng cùng không chính thức sử dụng đòn sát thủ cùng át chủ bài.

Không ít tu sĩ đã nhìn ra manh mối trong đó.

Bọn họ lại không biết, giờ phút này hai người đang chiến đấu kia đang chuẩn bị một âm mưu.

- Thời cơ mở tầng trong động phủ cũng kém không nhiều nữa hả?

Huyền Long Đại Vương hỏi.

- Thời cơ đã đến.

Trương Hằng nói.

Hai người vẫn đánh nhau mãnh liệt trên không trung.

- Có thể bắt đầu động thủ sao?

Huyền Long Đại Vương hỏi.

- Bắt đầu đi. ít nhất giết chết hai cường giả cầm ky, cường giả còn lại hai chục người, hơn nữa đều phải là thí luyện giả động phủ.

Trương Hằng đậm mặt nói.

- Ha ha ha... Làm nóng người chấm dứt!

Hai người giao chiến trên bầu trời đột nhiên tách ra, thiên địa rung chuyển rất cực khôi phục bình thường.

Cái gì? Đánh nhau thời gian dài như vậy vẫn chỉ là khởi động làm nóng người?

Mọi người không khỏi ngạc nhiên.

- Bắt đầu!

Trương Hằng cùng Huyền Long Đại Vương liếc nhau, trên người đồng thời mạnh mẽ bắn ra một luồng sát khí khiến chúng tu sĩ đang xem cuộc chiến thấy tâm thần không yên.

- Giết!

Trương Hằng cùng Huyền Long Đại Vương như chớp lóe sấm rền đánh về phía chúng cường giả của Chu Vương Triều.

Phốc Phốc ~~

Phốc Phốc Phốc ----

Máu tươi bắn tung tóe, mảnh vụn Pháp bảo bay tán loạn. Trong nháy mắt, hai người đã giết chết bảy tám gã cường giả của Chu Vương Triều.

Nếu chú ý sẽ phát hiện trong quá trình giết chóc bọn họ giam cầm linh hồn của những cường giả này, giết chết chỉ vẹn vẹn là thân thể.

- Không tốt, chạy mau!

Chúng tu sĩ lúc này mới kịp phản ứng, đều tự thi triển bí thuật chạy ra bốn phương tám hướng, ngay cả cường giả cầm kỳ cũng không ngoại lệ.

Phốc Phốc -

Giết chóc không ngừng. Đám cường giả dưới Đại Thừa Kỳ này căn bản không thể trốn khỏi sự truy kích của hai người.

- Trương Hằng... Là ta!

Đột nhiên một tiếng kêu gọi truyền tới, người đó chính là Hoàng Phủ Lân.

Huyền Long Đại Vương đuổi ngay phía sau Hoàng Phủ Lân, mắt thấy sắp đuổi kịp.

- Bỏ qua cho người này!

Trương Hằng đạm mạc nói.

Huyền Long Đại Vương nao nao, thu hồi một kích vừa rời tay, hơi kinh ngạc nói:

- Không nghĩ tới người cùng có lúc mềm lòng.

- Bớt nói lời thừa. Nếu người không mềm lòng, để ta đi giết chết Uyên Hồng cùng Kim Bằng Yêu Thánh Vương. Chúng ta còn thiếu hai linh hồn thí luyện giả cấp bậc Đại Thừa Kỳ.

Trương Hằng cười lạnh nói.

Phốc!!! Phốc!!!

Sau mười mấy hô hấp, hai người đã thu thập được hai mươi linh hồn cường giả.

Còn thiếu hai linh hồn thí luyện giả cấp bậc Đại Thừa Kỳ.

Ánh mắt hai người giao nhau một cái, liền nhắm về một hướng.

Vút!

Phía trước xuất hiện một nhà sư mặc áo cà sa - chính là Pháp Thiên cao tăng.

- Chấn Áp Quyết!

Bảo tháp chín tầng trong tay Trương Hằng hóa thành như cột chống trời kinh thiên ầm ầm đè xuống.

Phách Thiên Chùy trong tay Huyền Long Đại Vương mang theo một cỗ lực lượng phong tỏa không gian, trọng lực khủng bố cùng Chấn Áp Quyết của Trương Hằng đồng thời đánh xuống.

- Hai vị...

Pháp Thiên cao tăng kinh hãi, trên người tràn ra Phật quang hơn một xích, giống như kim cương hiện thể, không thể nhìn thẳng.

Nhưng mà sự thật là vô tình.

Ầm!

Dưới sự phối hợp công kích và phụ trợ của hai vị cường giả, Pháp Thiên cao tăng không chút phản kháng bị Phách Thiên Chùy đập tan thành mây khói trong nháy mắt.

Vút!

Một viên xá lợi màu vàng lớn bằng viên đạn từ trong cơ thể Pháp Thiên cao tăng dộn ra.

- Chạy đi đâu?

Hai người đồng thời cách không điểm một cái, hai cổ lực hút lớn lao mạnh mẽ hút hạt xá lợi màu vàng quay về.

- Hồn phách của Lão gia hỏa này ở trong xá lợi...

Huyền Long Đại Vương khẽ cau mày.

- Để đó cho ta.

Trương Hằng thu xá lợi vào trong tay, hơi hệt rút linh hồn của Pháp Thiên cao tăng ra, trong hư không thoáng hiện một dao động quỷ dị.

Trong lòng Huyền Long Đại Vương bỗng nhiên nhảy dựng, trong khoảnh khắc vừa rồi, hắn cảm nhận được một cỗ nguy cơ trí mạng trên người Trương Hằng, dường như có cái gì đáng sợ từng xuất hiện.

- Còn thiếu linh hồn của một thí luyện giả Đại Thừa Kỳ.

Trương Hằng triển khai Thần Linh Nhãn, rất nhanh nhắm chuẩn một hướng, mang theo Huyền Long Đại Vương đánh tới.

Sau một lát, phương xa xuất hiện một nữ tu ăn mặc kiểu thôn cô.

Chính là Vân Mộng tiên tử.

- Là nàng?

Trong mắt Huyền Long Đại Vương hiện lên một tia do dự.

- Trương đạo hữu, Huyền Long đạo hữu.

Vân Mộng tiên tử khí chất thanh nhã, dung hợp với thiên địa quanh thân một cách rất tự nhiên.

- Nhị vị tới đây có gì muốn làm?

Vân Mộng tiên tử cười xinh đẹp, trong vẻ tự nhiên mộc mạc có một vẻ xinh đẹp xuất trần.

- Ha ha, chẳng lẽ tiên tử không biết ý đồ đến của chúng ta sao?

Trên mặt Huyền Long Đại Vương miễn cưỡng nặn ra nụ cười, có chút do dự.

- Nhị vị...

Thân hình Vân Mộng tiên tử run lên, cảm nhận được sát ý trên thân hai người, đôi mắt U tĩnh như nước nhìn chăm chú vào Huyền Long Đại Vương, thở dài:

- Lúc trước mời ta đi Thiên Tinh Đình là Huyền Long đạo hữu, hiện tại muốn lấy mạng ta cùng là Huyền Long đạo hữu.

- Đây...

Huyền Long Đại Vương không khỏi ngẩn ra, về đạo lý quả thật có chút khó nói.

Trương Hằng đạm mạc đứng trong hư không, thấy tình cảnh này không khỏi lạnh lùng cười:

- Làm sao vậy? Huyền Long Đại Vương, khi nào thì ngươi trở nên lè mề như thế? Quyết đoán cùng ác liệt vừa rồi giết Pháp Thiên Lão tăng đi đâu rồi? Chẳng lẽ bởi vì nàng là nữ tu chúng ta sẽ không xuống tay với nàng?

- Được!

Về do dự trong mắt Huyền Long Đại Vương rất nhanh bị thay thế bởi vẻ quyết đoán.

- Nhị vị có thể nói cho Vân Mộng, vì sao các ngươi xuống tay với ta?

Trong mắt Vân Mộng tiên tử hiện lên một tia tuyệt vọng.

Đúng lúc này, chúng cường giả cấm kỵ bốn phái đang chậm rãi tới gần.

- Huyền Long Đại Vương, Trương Hằng. Vì sao các ngươi muốn vô cớ xuống tay với tu sĩ Chu Vương Triều ta?

Thất Tinh Thánh Quân trong trận doanh chính đạo lên tiếng trước.

- Các ngươi cho ta một giải thích, nếu không chính là địch của tất cả chúng ta!

Thanh âm lạnh băng của Cửu U Ma tôn truyền đến.

Đối mặt với chất vấn của chúng cường giả cấm kỵ, Trương Hằng cùng Huyền Long Đại Vương bình tĩnh tự nhiên.

Cuối cùng vẫn là Trương Hằng lên tiếng. Hắn vẻ mặt bình tĩnh, dùng một giọng điệu kỳ dị nói:

- Các vị đồng đạo Chu Vương Triều. Từ lúc tiến vào chủ động phủ, chúng ta nhất định phải tàn sát lẫn nhau. Bất kể là vì ích lợi hay là vì sinh tồn. Thời hạn một tháng đã như lửa xém lông mày, nếu còn không thể tiến vào chủ động phủ, tất cả mọi người đều sẽ chết!

Dứt lời hắn ngừng đầu nhìn vòm trời, lại hít sâu một hơi nói:

- Muốn đi vào tầng trong động phủ nhất định phải giết chết hai tu sĩ Đại Thừa Kỳ và lấy ra linh hồn. Trong các ngươi nếu có ai chịu thay thế Vân Mộng tiên tử thì có thể cứu lại một mạng của nàng.

- Có ai nguyện ý?

Ánh mắt lạnh băng của Trương Hằng đảo qua tất cả mọi người.

Tất cả cường giả cấm kỵ bị ánh mắt hắn đảo qua, đều không tự chủ cúi thấp đầu.

- Có ai nguyện ý?

Trương Hằng lại hỏi một câu.

Không có ai ở đây đáp lời.

Đây là sự thật tàn khốc!

Toàn trường yên lặng như tờ.

Vào giờ khắc này, Trương Hằng nở nụ cười.

732. Chương 662: Đại Điện Ma Giới (thượng)

Tất cả mọi người trầm mặc, không còn ai phản đối.

Thế giới cá lớn nuốt cá bé chính là tàn khốc như vậy. Không trở thành đồ tể thì bị người khác đồ tể.

Rất may mắn chính là Trương Hằng từ một con dê con bị đồ tể lúc đầu trưởng thành một đồ tể ác nghiệt vô tình.

Ngoài bằng hữu, thân nhân, đệ tử của mình. Vì sinh tồn, ích lợi Trương Hằng có thể không chút do dự giơ đồ đao, đâm đương nhân vật đồ tể.

Tính cách thiện lương, khờ dại, yếu đuối, do dự... sớm đã chôn vùi trong con đường tu tiên đau khổ dài dòng của Trương Hằng.

Hiện ra trước mắt chính là Trương Hằng - ác mộng, tử thần trong mắt địch nhân, tâm trí đạt tới hoàn mỹ không thể công phá.

- Ra tay đi.

Trương Hằng lạnh nhạt nhìn phía Huyền Long Đại Vương, giọng điệu bình tĩnh như thế.

Loại bình tĩnh này không phải trấn định mặt ngoài mà là coi rẻ đến từ trong xương cốt, tựa như giẫm chết một con kiến, không có chút đau khổ giãy dụa nào.

Lạc Hà lẳng lặng nhìn Trương Hằng, trong mắt lộ ra vẻ phức tạp, trong lòng khẽ thở dài: “Hắn như vậy so với trước kia, rốt cục là người nào tốt hơn?”

Nhưng Lạc Hà chung quy không thể cho ra một kết luận.

Trong thế giới cạnh tranh tàn khốc này, tốt cùng xấu ai có thể nói được rõ ràng?

- Thôi... Bất kể hắn biến thành như thế nào chung quy vẫn là Trương Hằng kia. Điểm này vĩnh viễn cùng sẽ không biến đổi.

Lạc Hà khẽ thở phào nhẹ nhõm, đáy lòng không còn một tia khúc mắc nào.

Bất kể Trương Hằng thay đổi như thế nào, nhưng có một điểm từ đầu chí cuối hắn chưa từng thay đổi: Hắn đối với người một nhà - bằng hữu, thê tử, đệ tử, huynh đệ - cho tới bây giờ đều vẫn tốt như vậy, thậm chí còn che chở.

- Ra tay!

Sát khí trên người Huyền Long Đại Vương cùng Trương Hằng đột nhiên kéo lên, không gian bốn phía thoáng chốc lạnh băng, linh hồn cùng không khí rung động.

Chấn Áp Quyết!

Phách Thiên Chùy xuất kích: Băng!

Lần này, không có bất luận kẻ nào ngăn cản hay phản đối.

Không hề nghi ngờ, Dưới sự liên thủ của hai đại đầu sỏ, cường giả cấm kỵ bình thường gần như không có lực trả đòn, chỉ có vận mệnh bị miểu sát.

Chúng cường giả cấm kỵ còn lại cảm thấy trái tim băng giá một hồi.

Trương Hằng cùng Huyền Long Đại Vương liên thủ hình thành lực sát thương thật sự đáng sợ, cho dù Chân Tiên đích thân tới cùng sẽ không có kết cục tốt.

Cùng may hai người này là đối địch, nếu bọn họ tạo thành liên minh...

Chúng cường giả ngay cả nghĩ cùng không dám nghĩ.

- Thực lực của Trương Hằng, Huyền Long còn cường đại hơn so với dự đoán của chúng ta... Tiếp tục như vậy, bất kỳ phe nào trong chính ma lương đạo chúng ta đều chỉ có vận mệnh bị chém giết...

Thất Tinh Thánh Quân thần niệm trao đổi với Chân Tiên Tôn Húc Khải.

Trong mắt Chân Tiên Tôn Húc Khải lộ ra vẻ phức tạp, nói:

- Có đạo lý. Thực lực hai người này đã vượt qua phạm trù ta có thể ứng phó. Không bằng như này... chúng ta liên thủ với trận doanh Ma đạo.

- Liên thủ?

Rất nhanh tin tức này được bốn vị đầu sỏ của chính ma lương đạo tiếp thu, sau đó chuyển hướng tu sĩ còn lại của trận doanh chính ma lương đạo.

Chân Ma Hình Cảnh, Cửu U Ma tôn hơi do dự một chút liền lập tức đáp ứng.

Rốt cục, dưới áp lực như thế, chính ma lưỡng đạo của Đông Vân đại lục đối địch vô số năm lại liên thủ với nhau, hình thành trận doanh đồng minh.

Hô!

Trương Hằng thu linh hồn Vân Mộng tiên tử vào tay, ánh mắt đảo qua tất cả mọi người, thần nhiên nói:

- Hiện tại chúng ta có thể mở ra tầng trong động phủ...

Dứt lời thân hình hắn cấp tốc lóe lên, bay về hướng sơn động thần bí.

- Chúng ta đều đuổi theo, nhưng phải đề phòng Trương Hằng có quỷ kế.

Huyền Long Đại Vương theo sát sau đó, dặn bảo Uyên Hồng, Kim Bằng Yêu Thánh Vương vài câu.

- Xem ra chúng ta lại phải đi sơn động thần bí lúc trước... Lần này Trương Hằng hẳn là sẽ không có âm mưu, nhưng chúng ta vẫn phải đề phòng một chút,

phòng ngự vạn nhất.

Chân Tiên Tôn Húc Khải trầm ngâm nói.

Lúc trước, chúng cường giả cầm kỵ bị phân thân Trương Hằng đưa tới sơn động thần bí, lực lượng Tam hàn băng phách đột nhiên tập kích làm cho bọn họ ăn nhiều đau khổ.

Hiện tại tuyệt đối không thể chịu thiệt lần thứ hai.

Nhưng mà lần này Trương Hằng khinh thường sử dụng âm mưu quỷ kế, cũng không có điều kiện.

Một đường vô sự, Trương Hằng, Huyền Long Đại Vương dẫn đường, chúng cường giả cầm kỵ nối đuôi, tốn một ít thời gian lại tới đại điện sơn động lúc trước.

Chỉ cần vừa bước vào sơn động này, trói buộc không gian bốn phía cùng ngoại giới một trời một vực.

Ở trong này, muốn cắt qua không gian, chế tạo khe không gian quả thật là nằm mơ giữa ban ngày.

Đừng nói là khe không gian, muốn phá hỏng một viên gạch viên ngói nơi này cũng không dễ dàng.

Trương Hằng từng hoài nghi, sơn động thần bí này có phải là không gian hạ giới nên có?

- Trương Hằng, tới nơi rồi, người nhanh mở tầng trong động phủ đi.

Huyền Long Đại Vương thúc giục.

Trương Hằng không trả lời, ánh mắt hướng về phía nóc của đại điện sơn động.

Tất cả mọi người dõi theo ánh mắt hắn.

-Ồ?

Huyền Long Đại Vương khẽ kêu một tiếng, Nghe Thường tiên tử cùng có biểu tình tương tự.

Ở trên nóc đại điện sơn động lộ màu đá xám bạc thô ráp có một ký hiệu màu máu hình tròn.

Lúc trước Nghe Thường tiên tử cùng Huyền Long Đại Vương đều từng vào đại điện sơn động này nhưng chưa từng thấy ký hiệu màu máu hình tròn này.

Chắc là sau khi bọn họ rời đi, bản tôn Trương Hằng ở nơi này khẳng định có kỳ ngộ gì.

- Bắt đầu...

Hai mắt Trương Hằng thoáng ngưng, đột nhiên nâng hai tay lên.

Trong lòng hai bàn tay đồng thời xuất hiện ra một ấn ký Kỳ Lân, phân biệt đại biểu cho Thần thú thượng giới Băng Kỳ Lân, Hỏa Kỳ Lân.

Vừa thấy hai ấn ký này, trong lòng Huyền Long Đại Vương sinh ra vài tia cổ kị. Trong chiến đấu lúc trước, Trương Hằng bằng vào hai ấn ký này triệu tập ra Băng Hỏa Kỳ Lân hình thái đặc thù, thực lực của hắn lại không kém Chân Tiên thượng giới.

Ổng-

Hai ấn ký Kỳ Lân này trong lòng bàn tay Trương Hằng đột nhiên rống lên, nhảy vọt ra, lớn bằng khoảng bàn tay.

Phốc! Phốc!

Hai con Băng, Hỏa Kỳ Lân tí hon đồng thời phun ra hai cột sáng một đỏ một trắng.

Hai cột sáng lại vừa khéo đánh trúng ký hiệu màu máu hình tròn kia.

Trên nóc bằng đá cứng rắn lập tức xuất hiện một lỗ hổng hình tròn.

Xèo xèo~

Phù văn màu máu lóe lên ở trung tâm vòng tròn, không gian bốn phía mơ hồ run lên dường như xúc động vào cơ quan gì.

Mọi người trong đại điện động phủ liên tục lui ra sau, chỉ sợ phát sinh ra tình huống bất ngờ gì.

Đối mặt với sự vật không biết, Trương Hằng cùng lộ vẻ cẩn thận, lui ra sau một bước.

Ầm ầm!

Đến một lúc, ký hiệu màu máu hình tròn kia nổ rộ huyết quang, ăn mòn tầng nham thạch bốn phía.

Xèo xèo~

Huyết quang tăng thêm một bước ăn mòn, toàn bộ nóc đại điện sơn động bị ăn mòn dần dần.

- Lực lượng Huyết Sát thật cường đại.

Trương Hằng cùng Văn Dịch nhìn nhau.

Văn Dịch vẻ mặt hưng phấn, dòng sông màu máu ở sâu trong linh hồn hắn giờ phút này dâng lên từng đợt gợn sóng, xao động không yên.

Xèo xèo"- Xèo xèo"- Xèo xèo--

Hào quang màu máu càng ngày càng cường đại, tốc độ khuếch tán càng lúc càng nhanh.

Mọi người chỉ cảm thấy nóc đại điện càng ngày càng cách xa mặt đất.

Từ mười mấy trượng lúc ban đầu, dâng cao từng chút một.

Hai mươi trượng... Năm mươi trượng... Một trăm trượng...

Tầng nham thạch kia dường như có độ dày vô cùng tận.

Rất nhanh, một thông đạo hình trụ đường kính chừng ba mươi trượng xuất hiện trên đỉnh đầu chúng cường giả, kéo dài từng chút, nhìn không tới cuối.

- Chẳng lẽ chúng ta phải bay lên...

Một số tu sĩ hạng Phủ chủ, Độ Kiếp không khỏi âm thầm kêu khổ.

Trong sơn động thần bí lực trời buộc không gian rất mạnh này, nhân vật cấm kỵ Đại Thừa Kỳ mới có thể phi hành mà còn không thoải mái chút nào, càng không nói đến đám người bọn họ.

Thời gian dần trôi, tất cả mọi người kiên nhẫn chờ đợi, trong tâm lý đều có khác nhau.

Nhưng là đối mặt với tình huống không biết sắp xảy ra, tất cả mọi người ôm thái độ cẩn thận.

Băng!

Đột nhiên, trên trời cao hơn ngàn trượng truyền đến một tiếng nổ lớn.

Trương Hằng sớm triển khai Thần Linh Nhân, ngóng nhìn tình huống ở nơi trên cao kia.

Dựa vào Thần Linh Nhân hắn thấy được một con người màu máu.

Đúng, chính là một con người màu máu, còn mang đến cho Trương Hằng một cảm giác như từng quen biết.

Ong!

Đột nhiên trong con người màu máu kia bắn xuống một cột sáng màu máu ôn hòa, từ trên trời giáng xuống đại diện sơn động.

Thoáng chốc, tất cả mọi người bị cột sáng màu máu ôn hòa này bao phủ.

Trương Hằng cảm thấy thân hình cứng đờ, pháp lực trong cơ thể bị phong tỏa, mất năng lực hoạt động.

- Đây... Đây là chuyện gì xảy ra?

Tình huống của những người khác cũng tương tự.

Vút!

Ngay sau đó, thân thể mọi người đều không tự chủ được bay lên không, theo cột sáng màu máu bay lên phía trên.

Vừa lên không, tất cả mọi người có thể tự do hành động, pháp lực cũng khôi phục bình thường.

Vù vù!

Tốc độ phi hành nhanh hơn, gió lạnh lèo thối xuống dưới mang theo một luồng ý lạnh.

- Trong quá trình này hẳn là sẽ không xảy ra cái gì bất ngờ chứ?

Trong lòng Trương Hằng thầm nghĩ.

Hắn vừa mới sinh ra ý niệm đó, trong đầu đột nhiên có thêm một con người máu.

- Đây...

Con người màu máu kia nhìn chằm chằm hắn.

Trong phút chốc, ý thức Trương Hằng tiến vào một không gian đặc thù.

Cảnh tượng trước mắt liên tục biến ảo, mà đều là người và vật mà Trương Hằng quen thuộc.

Rốt cục cảnh tượng biến ảo đột nhiên dừng lại, cảnh tượng chuyển qua một nơi mà Trương Hằng khó thể quên.

Cảnh tượng: Tam Tinh Vực.

Trương Hằng đứng trên hư không, đối diện hắn là một nam nhân cao ngạo, sau lưng mơ hồ thấy được hư ảnh hình rồng.

Vũ Vô Cực!

Tâm thần Trương Hằng run lên.

- Người đã đến rồi... Chúng ta lại chiến đấu một lần.

733. Chương 662: Đại Điện Ma Giới (trung)

Hình tượng Vũ Vô Cực có vẻ mờ nhạt, nhưng tiếng nói lạnh lùng ngạo mạn vẫn cứ quen thuộc như trước.

"Đây là chuyện gì?"

Trương Hằng cố gắng làm mình tỉnh táo lại.

Mình vừa mới nhìn thấy một con mắt màu máu, sau đó liền đột ngột đến chỗ này.

Tinh thần ảo tưởng!

Nhất định đây là tồn tại ảo cảnh gì đó!

Trương Hằng cho ra kết luận.

- Trương Hằng... nhiều năm không gặp, người đã mất đi dũng khí trước kia, không dám quyết chiến với ta?

Vũ Vô Cực cười lạnh nói, cái bóng hình rỗng sau lưng phát ra tiếng rống chấn nhiếp tâm thần, quanh quẩn trong dãy núi xung quanh.

- Muốn chiến liền chiến!

Trương Hằng dứt khoát đáp lại, hắn đã hiểu được, có thể đây là một loại khảo nghiệm của chủ động phủ Huyết Sát.

Bụp!

Vũ Vô Cực thuận di tới, nhẹ nhàng bằng quơ vung tay ra, liền chớp lấy cổ họng Trương Hằng.

Tốc độ của hắn không nhanh không chậm, Trương Hằng có thể nhìn thấy rõ ràng động tác của đối phương, lại chỉ có thể trơ mắt mà nhìn.

- Sao lại thế được...

Trương Hằng chấn động, thời kỳ ở Tam Tinh Vực, năng lực của Vũ Vô Cực bị phong ấn, làm sao có được thực lực mạnh như thế.

- Người thua... Thật làm cho ta thất vọng, còn uống Vũ Vô Cực ta đợi người nhiều năm như thế, kỳ gởi kỳ vọng rất cao với người. Kết quả là, người vẫn là một tên phế vật.

Phế vật!

Hai chữ như sấm sét nổ tung trong lòng Trương Hằng.

-Chết đi...

Vũ Vô Cực tăng thêm sức, không ngừng phong ấn pháp lực của Trương Hằng, thậm chí còn ngăn chặn linh hồn của hắn.

Tử vong tới gần từng chút một.

Tuy rằng là ảo cảnh, nhưng cảm giác tử vong lại chân thật như thế.

Trương Hằng tràn đầy vẻ ngạc nhiên, điều này làm cho hắn nhớ tới tình cảnh trước khi mình đi đến thế giới này:

- Chuẩn bị xong chưa?

NPC lão đạo sĩ nhìn hắn nói.

- Làm đi.

Trương Hằng trả lời rất bình thản, chính mình cũng không phải người chơi đầu tiên chết trong tay NPC.

Lão đạo sĩ gật đầu, vươn cánh tay khô gầy như que củi của hắn, một đạo sấm sét hư vô bay tới Trương Hằng.

Trong nháy mắt sấm sét hư vô bay tới trên người Trương Hằng, hắn cảm nhận được một cỗ mùi vị nguy hiểm - đây không phải cảm giác nguy cơ tử vong trong trò chơi, mà là một loại cảm ứng tự nhiên khi sinh vật đối diện với cái chết.

Trước mắt tối đen, thân thể Trương Hằng ngã xuống, hắn đã chết.

Trên thực tế, khoảng khắc đó hắn không cho rằng lão đạo sĩ có thể lấy mạng mình, dù sao cùng chỉ là trò chơi.

Nhưng mà, trong nháy mắt trước khi tử vong, cái loại cảm giác đó cũng rất giống như Lúc này.

Chẳng lẽ...

Trong lòng Trương Hằng kinh hãi.

Nếu mà mình chết trong tay Vũ Vô Cực ở trong ảo cảnh này, như vậy kết quả...

Chết ở trong ảo cảnh, như vậy mình cũng sẽ chết trong hiện thực.

Đây là kết luận của Trương Hằng, nó chân thực chính xác như thế.

Nhìn gương mặt Vũ Vô Cực quen thuộc ở ngay trước mắt, trong đầu Trương Hằng đột nhiên xuất hiện hồi ức:

- Có nhớ không, giữa chúng ta còn có một trận chiến. Tuy rằng bản tôn của ta đã rời khỏi Ba mươi sáu giới, nhưng tuyệt đối sẽ không quên việc này.
- Đương nhiên là nhớ, người đến đây là vì cái gì?
- Tốt, nếu đã thế, vậy người mang theo ý chí của ta - đánh lên thượng giới!
- Người không dám?

Trong giọng nói Vũ Vô Cực lộ ra vài tia thất vọng cùng khó hiểu, chợt khẽ thở dài:

- Chuyện trên thế gian này, chỉ cần dám nghĩ, sẽ không có gì không làm được. Chênh lệch giữa kẻ mạnh và kẻ yếu, chính là ở chỗ người có đủ tự tin, có một trái tim bao dung rộng lớn. Cho nên, chuyện kẻ mạnh có thể làm được, kẻ yếu không làm được.

Bỗng nhiên, trên người Trương Hằng dâng lên một cỗ dũng khí cùng tự tin trước nay chưa từng có. Hắn nhìn Vũ Vô Cực trước mặt bóp chặt cổ mình, lại vẫn có thể nói chuyện được:

- Người không phải Vũ Vô Cực.

Trong ánh mắt thâm thúy của hắn nổi lên một cái lóe xoáy vàng nhạt, sâu không thấy đáy.

Trong ánh mắt hắn, Vũ Vô Cực trước mắt chỉ là một đoàn ánh sáng màu máu, bên trong chỉ có một con mắt đỏ máu nhỏ bé.

- Phá Diệt Thần Quang!

Trương Hằng há miệng, phun ra một đường ánh sáng nửa trong suốt, vừa lúc đánh trúng đoàn ánh sáng màu máu này, cũng hủy diệt con mắt đỏ máu kia.

Ầm!

Cảnh tượng trước mắt biến đổi, bên tai truyền đến tiếng gió Vù Vù, bản thân hắn ở giữa cột sáng màu máu nhu hòa.

- A....

Một tiếng hét thảm truyền đến, cách đó không xa có một gã cường giả cấp phủ chủ rơi xuống ở trong cột ánh sáng màu máu.

Ầm!

Rơi xuống mặt đất, tan xương nát thịt!

Tuy rằng chỉ cao mấy trăm trượng, nhưng lực trời buộc không gian nơi đây đã khác hẳn. Độ cao mấy trăm trượng, tuyệt đối có thể té chết một gã cường giả cấp phủ chủ.

A!

Kim Bằng Yêu Thánh Vương cùng té từ trong cột ánh sáng màu máu xuống, nhưng trong nháy mắt sắp rơi xuống mặt đất, một hạt châu màu vàng trên trán hắn tản mát ra một cỗ hào quang quỷ dị, bao bọc hắn lại.

Vù!

Hắn đứng vững trên mặt đất, sau đó lại bay lên trên lần nữa.

Ngắn ngủn một hai nhịp thở, Trương Hằng nhìn thấy mười mấy người rơi xuống, nhưng có thể giữ được mạng, lại chỉ có một mình Kim Bằng Yêu Thánh Vương.

- Không hay, mấy người Vân Dịch...

Ánh mắt Trương Hằng đảo qua, nhanh chóng thấy được ba người Vân Dịch.

Lạc Hà vẫn có vẻ rất bình tĩnh, bộ dáng cổ Thương có chút kinh dị, Vân Dịch lại toàn thân toát mồ hôi lạnh.

Phù!

Vân Dịch thở ra một hơi, nói:

- Sư tôn, vừa rồi thật nguy hiểm, nếu không phải ta ăn Thiên Hương Quả, có lẽ lúc này đã chết rồi.

- Thiên Hương Quả?

Trương Hằng thở phào nhẹ nhõm, cười nói:

- Khó trách trước khi ta đến đây, cảm thấy thứ này có lẽ sẽ có tác dụng cho chúng ta, cho người ăn một trái đúng là cực kỳ chính xác.

- Sư tôn quả nhiên liệu sự như thần, cứu đồ nhi một mạng.

Vân Dịch vẫn còn sợ hãi nói.

Bùm bùm!

Liên tiếp có tu sĩ rơi xuống dưới.

Trương Hằng cùng không ra tay giúp đỡ, hắn chuyển mắt nhìn về phía Huyền Long Đại Vương.

Hộc!

Trên trán Huyền Long Đại Vương toát mồ hôi hột, nhớ tới những chuyện xảy ra trong ảo cảnh, hắn liền cảm thấy đáng sợ.

Ở trong ảo cảnh, hắn gặp một đối thủ, chính là kẻ địch lớn nhất của hắn trong giới này - Trương Hằng.

Trải qua một phen khổ chiến, Trương Hằng dùng thần thông vô thượng bức hắn đều đường cùng, sắp thấy ngã xuống bờ vực tử vong.

Nhưng ở thời điểm cuối cùng, Huyền Long Đại Vương té ra bài tẩy của mình,

lòng tin tăng vọt, mới giết chết Trương Hằng.

"Nếu ta có thể giết hắn trong ảo cảnh... như vậy trong khi giao chiến sau này, ta nhất định có cơ hội giết kẻ kia."

Trong mắt Huyền Long Đại Vương lộ ra một tia sát khí.

Lại qua mấy nhịp thở, không còn người nào rơi xuống trong hào quang màu máu.

Nhưng mà, số lượng tinh anh Chu Vương Triều đã giảm mạnh.

Cường giả cầm kỳ lại không có tổn thất, có thể tu luyện đến cảnh giới này, người nào không có tâm tình cứng rắn như thùng sắt.

Nhưng mà, cường giả Đại Thừa Kỳ trở xuống đã chết một mảng lớn.

Lúc này, trong hào quang màu máu chỉ còn lại hai ba mươi người.

Bụp!

Đột nhiên, mọi người trong hào quang màu máu chợt thấy trước mắt tối đen.

Cảnh tượng biến đổi, hào quang màu máu biến mất.

Mọi người lại đi đến một cái sân xa lạ.

Đứng ở trên sân nhà có những hoa văn đỏ sậm, phía trước là đại điện rực rỡ xa xưa, còn có quỳnh lâu ngọc các, lộ ra khí tức tang thương xa xưa.

Ở trong này, bất cứ một tòa kiến trúc nào cũng cao ít nhất trăm trượng, khí thế hùng hồn như cự thú tiền sử.

Trên đầu là bầu trời đêm tối mịt, chấm thêm những ngôi sao lớn nhỏ sáng sáng tối tối.

Ở trong ngân hà lấp lánh kia, lại có đến hai mặt trăng.

Lại nhìn về phía bên sườn, chúng tu sĩ không khỏi kinh hồn thất thố.

Chỉ thấy, tất cả đại điện, lầu các tráng lệ huy hoàng xa xưa này... hết thấy đều lơ lửng trên một mảnh tinh không.

Đây là cảnh tượng cỡ nào, giống như dọn toàn bộ kiến trúc hoàng cung kinh đô thế tục đưa lên trên tinh không.

Nhưng có chỗ bất đồng, là những kiến trúc hùng vĩ này, mỗi cái đều to lớn gấp trăm lần hoàng cung phàm thế.

- Đây... nơi này là?

Bóng người khô gầy đội nón tre không khỏi run lên.

Chân Ma Hình Cảnh thấy thế, cũng ngẩn ra.

- Nơi này là Đại điện Ma giới!

Bóng người khô gầy kia đột nhiên xốc nón tre lên, lộ ra bộ dạng cổ lão yêu.

Cái gì?

Đại điện Ma giới!

Chúng cường giả hai mặt nhìn nhau, kinh dị không thôi.

Trương Hằng không khỏi nhìn mảnh thiên địa này, lầu các đại điện rực rỡ làm người ta ngưỡng mộ, cùng với dòng suối, lâm viên, dãy núi, toàn bộ lơ lửng ở giữa tinh không hùng hồn.

Làm cho người ta cảm giác nơi này giống như trung tâm ở giữa không gian Vũ trụ bao la.

- Đúng thế..., nói đúng hơn, nơi này hẳn là Đại điện Ma giới không đầy đủ, mạnh mẽ bị na di đến mảnh không gian này.

Cổ lão yêu lộ ra thần sắc nhớ lại, chậm rãi đạp bước, vươn tay chạm vào vật chất màu đá đen bên cạnh.

Mọi người không khỏi ngẩng đầu nhìn, lập tức kinh hãi mất hồn.

Hai bên cạnh bọn họ, đang đứng hai con Hắc Long vô cùng to lớn, sống động như thật.

Hắc Long dài chừng hai ngàn trượng, cao năm trăm trượng, một cái vẩy rồng của nó còn to hơn cả phòng ốc thế tục.

Ở trước mặt nó, mọi người phía trước còn không bằng con kiến.

- Các vị thí luyện giả, rốt cuộc các người đi tới Đại điện Ma giới bị bỏ quên...

Chính vào lúc này, một tiếng nói nam tử lạnh băng không lưu loát truyền đến từ một tòa đại điện đỏ sậm lớn nhất trong khu vực trung tâm.

Đại điện đỏ sậm kia khổng lồ gấp trăm lần so với kiến trúc xung quanh. Cao tới một vạn trượng, đổi thành đơn vị Địa cầu, đó là trên ba vạn thước.

Kiến trúc cao ba mươi vạn thước, lại thêm bề rộng tương đương, đây là công trình hùng vĩ khủng khiếp cỡ nào.

734. Chương 662: Đại Điện Ma Giới (hạ)

Trương Hằng nhìn lên tòa đại điện phía trên, chỉ thấy lớp lớp bậc thang bằng bạch ngọc, kéo dài từ trung tâm đại điện kia xuống dưới, khí thế hoành tráng, so với Vạn Lý Trường thành trên địa cầu còn hùng vĩ hơn vài phần.

Nhưng mà, đây vẫn vẹn chỉ là bậc thang đi thông lên đại điện, thật mang đến cho người ta lòng ngưỡng mộ. Công trình hùng vĩ này tuyệt đối không phải là hạ giới, hoặc khoa học kỹ thuật trên địa cầu có thể hoàn thành được.

Đại điện Ma giới, Đại điện Ma giới bị bỏ quên!

Có lẽ, cùng chỉ có tiên nhân của thượng giới mới có thể dùng pháp lực vô thượng, hoàn thành công trình huy hoàng hoành tráng như thế, hết thấy đều lơ lửng ở trong tình không mệnh mông.

“Đại điện Ma giới... Xem ra nơi này chính là chỗ thí luyện cuối cùng của Huyết Sát chủ động phủ.” Trong lòng Trương Hằng đột nhiên có một cảm giác như vậy.

- Các vị thí luyện giả, nhắc nhở một chút, tòa Đại điện Ma Giới bị bỏ quên này, còn không bao lâu nữa sẽ nổ tung sụp đổ... Hắc hắc!

Trong trung tâm đại điện lại truyền ra thanh âm của nam nhân kia, mang theo vài tia trêu đùa.

- Người là ai?

Huyền Long Đại Vương cao giọng hỏi.

- Ha ha! Các người đến đây rồi sẽ biết! Trọng bảo cuối cùng của Huyết Sát Thần Đế chính là lưu lại ở chỗ ta nơi này.

Trong giọng nói của nam nhân kia mang theo vài tia cười khinh thường.

Trương Hằng từ trong ý nghĩa lời nói có thể phán đoán ra, hẳn hẳn không phải là bản nhân hoặc phân thân của Huyết Sát Thần Đế.

Nếu là Huyết Sát Thần Đế hay phân thân ở trong này, hơn phân nửa sẽ dùng từ “Bản đế”, “Bổn tọa” để tự xưng, mà sẽ không gọi thẳng tên “Huyết Sát Thần Đế”.

- Chúng ta đã không có đường lui, Đại điện Ma giới rất nhanh sẽ nổ tung, chúng ta phải đi nhanh một chút. Nơi này là lĩnh vực cấm phi hành, không phải chúng ta có thể chống cự...

Cổ Lão yêu dĩ nhiên là người thứ nhất đi tới phía trước.

Trương Hằng và Huyền Long Đại Vương, đều biết thân phận thật của cổ Lão yêu, lập tức đều tự dẫn dắt trận doanh của mình đi tới hướng trung tâm đại điện kia.

- Nơi này quả đúng là lĩnh vực cấm phi hành!

Kim Bằng Yêu Thánh Vương muốn thử bay lên, lại bị lực lượng pháp tắc không gian vô hình kia đè ép tại chỗ.

“Lĩnh vực cấm phi hành ở nơi đây còn cường đại hơn gấp mười lần so với dòng sông máu, về pháp tắc không gian cũng càng huyền ảo hơn. Cho dù là Kiếm tiên Từ Trường Phong lúc trước đích thân tới, cũng không nhất định có thể phi hành được.” Trương Hằng thầm nghĩ trong lòng.

Nếu không thể phi hành, mọi người tại đây cùng chỉ đành lựa chọn chạy thật nhanh.

Một hàng hơn ba mươi người toàn lực chạy tới phía trước.

Chỉ chớp lát, Kim Bằng Yêu Thánh Vương chạy nhanh nhất đã bước chân lên bậc thang bạch ngọc kia.

“Ầm ầm...”

Đúng lúc này, ngoại trừ trung tâm đại điện, tất cả kiến trúc trong khu vực Đại điện Ma giới, đều bắt đầu rung chuyển.

“Rắc rắc...”

Mặt đất nứt toát ra, xuất hiện một số vết nứt rộng chừng mấy chục trượng.

Chạy ở phía sau có mấy người vận khí không tốt, vừa lúc gặp phải cái khe nứt kia, rơi vào trong tình không vô tận.

- A!

Tiếng kêu thảm thiết truyền đi khắp Đại điện Ma giới.

Ừng ục ừng ục...

Ngay lúc này, tinh không phía dưới Đại điện Ma giới phun lên sóng triều màu máu vô cùng vô tận.

Trong sóng triều màu máu này lộ ra một lực lượng giết chóc khiến linh hồn người ta run rẩy, các cường giả ở sát gần nó tâm thần đều bị chấn động.

“Rắc rắc...”

Lại sinh ra một khe nứt.

- Không xong!

Trương Hằng cả kinh kêu lên, cái khe nứt này lại ở ngay sát bên cạnh họ.

-Vân Dịch!

Trương Hằng một tay giữ chặt Vân Dịch, thân hình vội nhảy lên, phóng vọt ra ngoài mười mấy trượng.

Lạc Hà phản ứng cùng rất nhanh, gần như là cùng một lúc rời khỏi khu vực này.

Cổ Thương không am hiểu nhất chính là tốc độ, mới vừa chạy đi bảy tám trượng, cái khe nứt kia liền kéo dài lại đây.

- A... Cứu ta!

Cổ Thương kinh hãi, một chân đạp vào khoảng không, rồi thân mình rơi vào trong sóng triều màu máu kia.

Trương Hằng biến sắc, vội vàng vung tay ra, một bàn tay to màu vàng chụp tới hướng Cổ Thương.

Nhưng mà, bàn tay to màu vàng mới vừa bay ra mười mấy trượng, bị ảnh hưởng của lĩnh vực cấm phi hành, tốc độ giảm đi rõ rệt, không kịp chụp lấy Cổ Thương.

Phốc!

Thân thể Cổ Thương rơi vào sóng triều màu máu trong cái khe nứt, phát ra một tiếng thét thảm thiết khiến người ta sởn tóc gáy.

Thân thể bất diệt của Thần thi thượng cổ, toát ra hỏa diễm màu trắng ngà phừng phừng, bao phủ toàn thân hắn.

“Xoạt xoạt... ừng ục ừng ục!”

Sóng triều màu máu cuộn lên vài cái, liền bao phủ Cổ Thương trong đó, cả khu vực lập tức rơi vào cảnh tĩnh mịch.

Thần thức của mấy người Trương Hằng, hoàn toàn không thể rót vào bên trong sóng triều màu máu kia.

Đã chết!

Một cường giả cầm kỳ tu luyện “thân thể bất diệt” mà cứ như vậy chết đi không hề có chút sức phản kháng.

Chúng cường giả cả một đám vô cùng kinh hãi, sởn tóc gáy, cố sức chạy bán mạng tới phía trước.

Dưới tình huống như vậy, chỉ còn dựa vào tốc độ di chuyển, tốc độ phản ứng và vận khí.

Nếu vận khí không tốt, cường giả cầm kị cùng khó thoát khỏi chết.

“Cổ Thương...” Trương Hằng quay đầu lại chăm chú nhìn cái khe nứt màu máu vừa nuốt Cổ Thương kia, hai nắm tay xiết chặt, sắc mặt lạnh lùng.

Giờ phút này, hắn cùng xác định cổ Thương có được thân thể bất diệt, cùng đã chết trong Đại điện Ma giới.

- Chạy mau!

Lạc Hà nhắc nhở.

“Rắc rắc...”

Lại là một đường khe kéo dài tới.

Ánh mắt Trương Hằng chợt nghiêm trọng, vung một chưởng đánh vào Vân Dịch, đẩy hắn bay đi mười mấy trượng, trên người hào quang màu vàng nhạt tăng vọt, lực lượng cấp chí tôn của nhất giới đập mạnh trên mặt đất, thân mình đột nhiên phóng vọt tới phía trước, tốc độ tăng nhanh.

“Phù!”

Chỉ trong nháy mắt, Trương Hằng tránh thoát được cái khe nứt lan tới.

“Răng rắc! răng rắc!”

Ở bên kia, hai cái khe gặp nhau cùng một chỗ, cuốn bảy tám cường giả của chính ma hai đạo, đều cắn nuốt vào trong nó.

- A...aaaa

Trong tiếng kêu gào thê thảm đó, còn bao gồm hai đại cường giả cầm kị: Cửu U Ma tôn và Thất Tinh Thánh Quân.

Hai đại nhân vật thần thoại tung hoành Đông Ván trăm vạn năm, cứ như vậy ngã xuống.

Sau Cổ Thương lại chết đi hai cường giả cầm kị.

- Huyền Long Đại Vương! Nhanh lên!

Kim Bằng Yêu Thánh Vương là có tốc độ nhanh nhất, hắn đứng trên bậc thang bạch ngọc, kêu lên.

Trước mắt xem ra trên bậc thang bạch ngọc kia chính là chỗ an toàn, không có sinh ra hiện tượng nứt vỡ.

“Ầm!”

Huyền Long Đại Vương, cổ Lão yêu, hai người gần như là cùng một lúc bước lên trên bậc thang bạch ngọc. Trương Hằng bởi vì vừa rồi có việc trì hoãn, nên chậm một chút, cùng ba người Chân Tiên, Chân Ma, Nghê Thường tán tiên cùng nhau nhảy lên.

Tiếp theo sau, các cường giả cầm kị còn lại, cùng đều bước lên trên bậc thang bạch ngọc.

“Ầm ầm ầm...”

Đại điện Ma giới càng rung chuyển dữ dội, các khe nứt sinh ra càng lúc càng lớn.

- Đi theo bậc thang đi! Phải mau mau đến trung tâm đại điện!

Kim Bằng Yêu Thánh Vương vẫn như trước là tốc độ nhanh nhất.

“Răng rắc!”

Bậc thang bạch ngọc ở phía sau cùng bắt đầu nứt toát, các khe nứt màu máu giống như vòi bạch tuột của tử thần cuốn tới, khiến cho chúng tu sĩ phía trước không tiếc tiêu hao pháp lực thi triển ra đủ loại bí thuật, liều mạng chạy trốn.

“Vù vù!”

Cùng liều mạng với thời gian, cùng tranh đấu với thần chết.

Sau thời gian chừng mười mấy hô hấp, mọi người đi tới bậc thang bạch ngọc cuối cùng, bước vào tòa đại điện huy hoàng màu đỏ sẫm cao tới vạn trượng.

- Hừ! Thì ra là Đại điện Huyết Thần.

Mới vừa đặt bước vào đại điện trung tâm này, cổ Lão yêu không khỏi hừ lạnh một tiếng.

- Ha ha ha... Hoan nghênh các vị thí luyện giả đi vào Đại điện Huyết Thần!

Ở chỗ sâu trong đại điện, truyền đến tiếng cười ha hả của nam nhân kia.

“Ầm ầm ầm...”

Đại điện Ma giới càng thêm rung chuyển kịch liệt.

Cuối cùng, trừ Đại điện Huyết Thần theo như lời cổ Lão yêu nói, ngoài ra bên ngoài là một đồng hỗn độn, vết nứt màu máu đâm xen vào nhau, không ngừng run rẩy, đồng thời bong ra từng mảng từng mảng một, khiến cho người ta trông thấy mà kinh sợ.

“Ầm!”

Một tòa cung điện nào đó sụp đổ “ầm” một tiếng, chìm vào bên trong sóng triều màu máu.

Ngay sau đó, từng tòa từng tòa kiến trúc nứt vỡ sụp xuống, biến mất trong tinh không mênh mông này.

“Ừng ục ừng ục...”

Sóng triều màu máu cuộn cuộn nuốt gọn hết thảy, bắt đầu hình thành một vùng biển rộng mênh mông vô tận.

Giờ khắc này, biển máu chiếm cứ một nửa tinh không, ngay cả tinh tú phía dưới đều bị cắn nuốt.

Ở chỗ trung tâm biển máu khôn cùng vô tận này, chỉ còn lại có một tòa đại điện huy hoàng mà đơn độc, cùng chính là vị trí “Đại điện Huyết Thần” chỗ mọi người đang đứng.

“Vũ...”

Chúng cường giả nhìn cảnh tượng ở bốn phía, không khỏi hít ngược một hơi khí lạnh.

Giờ phút này, còn sống chạy tới “Đại điện Huyết Thần” chỉ còn có hơn mười người như vậy.

Cấp bậc Đại Thừa Kỳ trở lên chỉ còn lại có: Trương Hằng, Lạc Hà, Huyền Long Đại Vương, Uyên Hồng, Kim Bằng Yêu Thánh Vương, Chân Tiên, Chân Ma và Hải Ngoại Tam Tiên.

Ngoài ra, còn có cổ Lão yêu thực lực không rõ.

- Trọng bảo của Huyết Sát Thần Đế chính là lưu lại trong tòa đại điện này, chúng ta mau vào đi!

Cổ Lão yêu lại là người thứ nhất nhích người, nhưng tốc độ của hắn cùng không có thực sự phóng ra hết.

“Vù vù!!!”

Kim Bằng Yêu Thánh Vương tốc độ nhanh nhất, bỏ xa mọi người ở phía sau mười mấy trượng.

Không hổ là nhân vật có tốc độ đệ nhất trong nhất giới, người bên ngoài nhìn theo bóng hắn còn không kịp!

- Mau đuổi theo!

Các cường giả cầm kỳ còn lại cùng sẽ không buông bỏ, toàn lực đuổi theo.

Trương Hằng vẫn đứng lại tại chỗ, sắc mặt bình tĩnh, nói với Lạc Hà:

- Lạc đại ca! Huynh bảo vệ tốt cho Vân Dịch là được rồi! Đợi lát nữa không đến thời điểm vạn bất đắc dĩ, không cần tham chiến!

Có thể dễ dàng đoán được, khi trọng bảo của Huyết Sát Thần Đế xuất hiện, trong Đại điện Ma giới này sẽ xuất hiện một hồi tranh đoạt tàn khốc gió tanh mưa máu.

- Ta nhất định cố hết sức! Người cùng tự bảo trọng!

Lạc Hà hít sâu một hơi, ánh mắt đầy chân thành, nói với vẻ mặt phức tạp.

- Sư tôn bảo trọng!

Vân Dịch rơi lệ đầy mặt.

“Phịch! Cộp! Cộp! Cộp!”

Hắn quỳ sụp xuống trên sàn nhà đại điện đen sẫm, đập đầu lạy mấy cái.

“Vào!”

Trương Hằng cùng không quay đầu lại, theo một ít cường giả còn sót lại, chạy đi vào sâu trong Đại điện Huyết Thần.

Thời khắc máu chốt, trận tranh đoạt và quyết chiến cuối cùng, từng chút một tới gần...

735. Chương 663: Bất Tử Tà Đế Sống Lại (thượng)

Trong tinh không mệnh mông kia, biển máu bao la vô cùng vô tận, nổi lên sóng máu cuộn cuộn đáng sợ, nuốt hết một nửa vũ trụ tinh không.

Dưới hai vầng nhật nguyệt và ức vạn tinh tú trên tinh không, phía trên biển máu mệnh mông mờ mịt, trong thiên địa ở giữa đó chỉ còn lại có một tòa Đại điện Huyết Thần đơn độc, có thể nói là kiến trúc vĩ đại như kỳ tích...

Đại điện này cao tới vạn trượng, chiều ngang dọc tới hơn cả vạn dặm, có thể thấy được không gian bên trong của nó rộng lớn biết bao. Toàn bộ mặt ngoài đại điện đều là dùng một loại tinh thể màu đỏ sậm tạo thành, vô cùng cứng rắn, Tiên bảo cũng khó mà phá hủy được nó.

Ngay giờ phút này, trong Đại điện Huyết Thần chỉ còn lại hơn mười người, đều là cường giả đỉnh cao của Chu Vương Triều. Trừ các nhân vật Đại Thừa Kỳ còn có mấy người thực lực không tầm thường hoặc là cường giả Độ Kiếp Kỳ vận khí thật tốt.

Trương Hằng dặn dò Lạc Hà một câu, rồi với bộ dáng vội vàng mà ổn định, cất bước chạy vào sâu bên trong Đại điện Huyết Thần.

Toàn bộ Đại điện Ma giới đều bị vây dưới linh vực cấm phi hành, càng không nói là ở trong trung tâm đầu mối then chốt Đại điện Huyết Thần này?

Ở trong này, cho dù hạng người Trương Hằng, Huyền Long thực lực thông thiên của nhất giới, cũng không có khả năng phi hành.

Không chỉ như thế, ngay cả Pháp bảo và pháp thuật viễn trình công kích, đều bị hạn chế thật lớn.

Tỷ như nói ở hạ giới, tu sĩ Đại Thừa Kỳ có thể tung một chiêu đánh trúng tu sĩ ở ngoài vạn dặm. Nhưng ở trong Đại điện Ma giới này, công kích của người có thể đánh tới ngoài mười trượng đã là một kỳ tích rồi.

Bịch! Bịch! Bịch!

Trương Hằng tăng thêm lực đạo trên chân, tốc độ kéo lên từng chút từng chút một.

Lực lượng cơ thể đáng sợ từ hai chân hắn truyền vào trong sàn nhà đại điện màu đen sẫm lạnh như băng, phát ra tiếng vang trầm trọng.

Nhưng mà, mặc kệ lực đạo của hắn có lớn mạnh bao nhiêu, đều không làm hư hỏng mấy may đến sàn nhà đại điện này.

“Xem ra... tài liệu của cả tòa Đại điện Ma giới này đều cực kỳ quý hiếm, tùy tiện một sàn nhà nho nhỏ mà đã cứng rắn hơn so với Tiên bảo bình thường...” Trương Hằng càng nghĩ càng cả kinh trong lòng, tinh quang trong mắt lóe sáng, đánh giá kiến trúc hoành tráng hùng vĩ như kỳ tích này.

Càng khiến cho Trương Hằng giật mình cả kinh, là bên trong đại điện cao tới vạn trượng, ngang dọc vạn dặm này, không ngờ lại không có một cây cột nào.

Phóng mắt nhìn tới, rộng lớn, trang nghiêm, trang trọng, mà trống trơn không có một cây cột trụ.

“Lực lượng đến mức nào mới chống đỡ được kiến trúc to lớn như thế?” Trương Hằng không nghĩ ra, nhưng cũng không có nghĩ nhiều.

Dọc theo đại điện trống trải, tốc độ của hắn gia tăng từng chút một, chạy vào hướng chỗ sâu trong đại điện.

Dọc theo đường đi, Trương Hằng còn nhìn thấy một ít tượng đá hùng vĩ, cùng với một ít kiến trúc khác trong đại điện.

Trên trần nhà màu trắng bạc gắn từng viên từng viên trân châu vô cùng to lớn, tỏa ra hào quang rực rỡ như sao trời. Trương Hằng không dám hoài nghi mỗi một viên trân châu trên trần nhà này, nếu lấy đem xuống hạ giới đều là trân bảo quý hiếm.

Ở bên ngoài, Lạc Hà, Vân Dịch cũng không có ngừng lại, cũng đều chạy vào bên trong.

Bọn họ không thể rời Trương Hằng quá xa, nói cách khác, ở trong không gian đại điện trói buộc rất mạnh này, rất dễ bị mất đi liên hệ.

Ở trong Đại điện Huyết Thần, phạm vi mắt thường còn nhìn thấy xa hơn so với thần thức, cho nên, dùng thần thức còn không bằng dùng mắt thường quan sát.

ước chừng một đường chạy được hai ngàn dặm, trong đại điện phía trước có thể thấy được lò mờ huyết quang cuộn cuộn.

-Đó là...

Trương Hằng tập trung ánh mắt nhìn tới, chỉ thấy ở ngoài mấy trăm trượng, xuất hiện một cái huyết trì thật rộng lớn.

Huyết trì này đường kính ước chừng hơn nghìn trượng, bên trong cuộn cuộn lực lượng màu máu, so với biển máu bên ngoài còn thuần khiết và cường đại hơn nhiều.

Đồng thời, huyết trì này khiến Trương Hằng nhớ tới Huyết Chú Trì lúc trước hắn thu được ở Phàm Vân Đảo.

Thế nhưng nếu so sánh với huyết trì cực lớn trước mắt này, Huyết Chú Trì hoàn toàn không đáng nhắc tới, quả thực là đệ tử gặp sư phụ.

Khi Vân Dịch nhìn thấy huyết trì này, liền lộ ra vẻ khiếp sợ, dòng sông máu ở chỗ sâu trong linh hồn hắn, dần dần có xu hướng không chịu khống chế.

Bịch bịch bịch!

Trương Hằng tiếp tục chạy tới phía trước, rất nhanh liền nhìn thấy Huyền Long Đại Vương và các cường giả cấm kỵ của nhất giới.

Không biết vì sao, đám người Huyền Long Đại Vương như cố ý như vô tình thả chậm tốc độ, để Trương Hằng vượt qua.

Đi qua huyết trì cực lớn này, phía trước không ngờ lại liên tục xuất hiện những huyết trì giống nhau.

Một cái... hai cái... ba cái... năm...

Không ngờ lại có nhiều huyết trì giống nhau như vậy!

Đại điện Huyết Thần này rốt cuộc là địa phương gì? Trong lòng mọi người bắt đầu phỏng đoán.

Trương Hằng chuyển ánh mắt nhìn về hướng cổ lão yêu, thầm nghĩ: “Có lẽ chỉ có Bất Tử Tà Đế này là biết rõ ràng nhất.”

Số lượng huyết trì còn nhiều hơn so với trong tưởng tượng của Trương Hằng. Hắn lại liên tục vượt qua bên cạnh mười mấy huyết trì, cảnh tượng phía trước lại xảy ra biến hóa.

Trên sàn nhà bằng đá màu đen sẫm, trải một lớp thảm mềm mại đỏ tươi, bước chân trên nó có một loại cảm giác thật thoải mái. Xem theo hình dáng dường như là dùng da lông một loại yêu thú nào đó không biết tên tạo thành.

Vừa bước lên trên lớp thảm màu đỏ này, mọi người không còn nhìn thấy huyết trì nữa. Ngược lại phía trước lại xuất hiện bậc thang bạch ngọc được lát thảm.

Theo bậc thang này đi lên phía trên, phía trước hiện ra một cái đài cao hình dáng giống như nội điện, cao chừng nghìn trượng, trên đài cao có mái bằng che nắng giống như trần nhà, bốn phía lại trống hốc.

- Các vị thí luyện giả! Rốt cục các vị tới rồi...

Giọng nói của nam nhân lúc trước, từ trên đài cao truyền đến.

Bước chân của mọi người hơi khựng lại một chút, rồi thả chậm tốc độ, đi theo bậc thang lên phía trên.

Rốt cục, khi mọi người đặt bước trên đài cao, liền nhìn thấy thân ảnh một nam nhân ngồi trên bảo tọa trong suốt.

Tướng mạo nam nhân này anh tuấn dị thường, khoác áo choàng màu máu, ước chừng trên dưới ba mươi tuổi, lộ ra một khí chất bề ngạnh vĩ đại.

Điều đáng nói tới chính là trên trán nam nhân này, có một ấn ký màu máu, trông giống như một con mắt khép kín.

Mặc dù nhìn không thấu hư thật của đối phương, nhưng thời điểm cả đám cường giả nhìn thấy nam nhân màu máu này, đầu tiên đều liên tưởng đây chính là Huyết Sát Thần Đế.

“Là hắn...” Trương Hằng nhớ tới lúc tiến vào tầng ngoài chủ động phủ, xuyên thấu qua sóng sơn màu máu, hắn nhìn thấy mờ hình dáng của nam nhân màu máu kia.

Từ xa nhìn tới, thân ảnh màu máu này có vài phần tương tự cùng phân thân của Huyết Sát động phủ, nhưng nếu nhìn kỹ, sẽ phát hiện giữa hai người có chút khác nhau.

Trừ thân ảnh màu máu này ra, cảnh tượng khác trên đài cao, cũng dẫn tới chú ý của mọi người.

Ở trung tâm đài cao có một huyết trì đường kính ước chừng trăm trượng.

Năng lượng màu máu trong huyết trì này, lại lạnh lẽo màu sắc trong suốt, so với các huyết trì cực lớn bằng qua phía dưới đài cao trước đó, không biết còn tinh khiết hơn gấp bao nhiêu lần.

“Ừng ục ừng ục...”

Trong huyết trì này nổi lên một ít gợn sóng, tản phát ra một cỗ lực lượng Huyết Ma chấn nhiếp thẳng vào linh hồn. Mấy cường giả cầm kỳ cách gần một chút, tâm thần đều hơi bị chấn động.

Có thể nghĩ mà biết, nếu rơi vào huyết trì trên đài cao này, khẳng định so với biển máu bên ngoài càng nguy hiểm hơn gấp trăm lần, ngay cả thân thể bất diệt kết cục cũng phải chết không thể nghi ngờ.

Có điều khác biệt là: trong huyết trì này còn đứng sừng sững một số cây cột màu đen cao thấp không đồng đều, thấp thì chỉ có bảy tám trượng, cao lại tới mấy trăm trượng.

Những cây cột màu đen này, mặt ngoài cực kỳ bóng loáng, với một hình thức riêng biệt rải rác ở các nơi trong huyết trì.

Nhưng cây hắc trụ ở trung tâm có đường kính tới nửa thước, cao tới tám trăm trượng.

Phía trên cây hắc trụ lớn chọc trời này, treo lơ lửng ba vầng hào quang.

Ba vầng hào quang này màu sắc khác nhau. Hào quang ở giữa có màu máu bán trong suốt, là ở điểm cao nhất. Hai vầng hào quang hai bên trái phải, phân biệt có màu xanh biếc và màu xám.

Ngoài ra, phía dưới còn treo lơ lửng mười mấy vầng sáng, bên trong mơ hồ có thể thấy được các loại bảo vật, mỗi một dạng bảo vật đều có giá trị không thua kém trân bảo thượng giới Phục Yêu Tháp của Huyền Long Đại Vương đoạt được trước đó.

Những thứ này đều là trọng bảo!

Chúng tu sĩ nhìn lên vầng hào quang đủ màu sắc phía trên huyết trì, không khỏi lộ ra ánh mắt đầy vẻ tham lam.

Đặc biệt ba vầng hào quang trên cây trụ cực lớn màu đen kia, mặc dù không nhìn thấy vật gì bên trong, nhưng lực hấp dẫn của nó còn lớn hơn gấp trăm lần so với bảo vật trong vầng sáng thấy rõ ở phía dưới.

Có thể nghĩ mà biết, ba vầng sáng đó mới chân chính là trọng bảo của Huyết Sát Thần Đế lưu lại. Trong đó, bảo vật ở trong vầng sáng màu máu bán trong suốt ở điểm cao nhất kia, là hấp dẫn ánh mắt của mọi người nhất.

Trong lúc nhất thời, bầu không khí tại trường căng thẳng lên, các cường giả phân ra đứng vào trận doanh của mình, đều tự phòng bị cẩn thận.

Bên phía Yêu thú bao gồm: Huyền Long Đại Vương, Uyên Hồng, Kim Bằng Yêu Thánh Vương.

Phía Tam Tiên Đảo: Nghê Thường tán tiên, Âm Dương tán tiên, Linh Hư tán tiên.

Chính ma lương đạo chỉ còn lại có hai người Chân Tiên, Chân Ma. Còn Cửu U Ma tôn và Thất Tinh Thánh Quân đều chết ở bên ngoài biển máu.

Ngoài ra, Trương Hằng, cổ lão yêu mỗi người một trận doanh, những người khác cũng không dám coi thường.

Lạc Hà, Vân Dịch đứng ở chỗ bậc thang, không có ý định tham chiến, vài vị cường giả Độ Kiếp Kỳ may mắn còn sống cũng không có bước lên đài cao.

Đáng nhắc tới chính là, chỗ bậc thang còn có một cường giả cấp phủ chủ duy nhất, đó là Hoàng Phủ Luân?

736. Chương 663: Bắt Tử Tà Đế Sống Lại (trung)

- Xin hỏi các hạ, là vị đại nhân vật nào của Ma giới, chẳng lẽ ngài chính là Huyết Sát Thần Đế đại nhân...

Chân Ma Hình Cảnh bước tới trước một bước, vẻ mặt cung kính hỏi.

Thân ảnh màu máu vẫn lộ sắc mặt vô cảm, từ trên bảo tọa đứng lên, đảo ánh mắt nhìn lướt qua chúng cường giả của Chu Vương Triều, lạnh nhạt nói:

- Ta tên là Hoàng Tuyền!

- Hoàng Tuyền?

Chúng cường giả đều hai mắt nhìn nhau, đa số mọi người cũng không biết tên nhân vật này.

- Hoàng Tuyền?!

Chân Ma Hình Cảnh kinh hãi, vội cúi mình thi lễ:

- Thì ra ngài là Huyết Ảnh Ma Đế tiếng tăm lừng lẫy Ma giới!

Huyết Ảnh Ma Đế!

Thân phận của thân ảnh màu máu này vừa được kêu ra.

“Người này không ngờ là nhân vật cấp đế của Ma giới!”

Đám người Huyền Long Đại Vương, Trương Hằng đều thẩn kinh hãi.

Có thể tưởng tượng, Huyết Ảnh Ma Đế này tuyệt đối là nhân vật cao hơn Kiếm tiên Từ Trường Phong trước đó, Thậm chí hẳn có thể là cường giả nghịch thiên đồng cấp khác của Huyết Sát Thần Đế!

- Ma đế trung vị... Hoàng Tuyền?

Cổ lão yêu dường như cũng biết thân phận của Hoàng Tuyền này, sắc mặt hơi biến đổi, nhưng vẫn duy trì vẻ trấn định.

Huyết Ảnh Ma Đế cố ý hay vô tình liếc mắt nhìn cổ lão yêu một cái, dường như xem thấu thân phận của hắn, nhưng cũng không có làm ra hành động gì.

- Hừ! Cái gì Ma đế không Ma đế! Hoàng Tuyền ta chính là người theo dõi Đại điện Huyết Thần này. Các người đã tới nơi này rồi, bản đế nhắc nhở một số việc, rồi sẽ lập tức rời đi...

Huyết Ảnh Ma Đế không cho là đúng nói.

- Ma Đế đại nhân! Ngài có điều gì phân phó?

Huyền Long Đại Vương hỏi.

- Ta tuyên bố cho các người một chút quy tắc trong Đại điện Huyết Thần này...

Huyết Ảnh Ma Đế hơi ngừng lại một chút, chúng cường giả đều yên tĩnh, chăm chú lắng nghe.

- Quy tắc thứ nhất: ý chí của Huyết Sát Thần Đế, là chủ tử tối cao ở nơi đây.

- Quy tắc thứ hai: Ba vầng sáng chỗ cao nhất phía trên Huyết Thần Trì này là trọng bảo chân chính của Huyết Sát Thần Đế lưu lại.

- Quy tắc thứ ba: trong Huyết Thần Trì ẩn chứa uy lực cực lớn, đủ để trong nháy mắt giết chết tồn tại dưới cấp Ma Quân.

- Quy tắc thứ tư: một khi có nhân vật nghịch thiên bên ngoài mạnh mẽ tiến vào chủ động phủ, tất cả hết thảy nơi này đều sẽ bị hủy diệt.

- Cuối cùng nhắc nhở một câu, sau khi ba loại trân bảo tối trọng yếu kia bị người nào đó thu được, thí luyện cũng sẽ chấm dứt!

Dứt lời, thân hình Huyết Ảnh Ma Đế nhoáng lên một cái, bay lên giữa không trung.

Không ngờ hắn lại có thể phi hành?

Các tu sĩ phía dưới thoáng hơi kinh hãi, rồi liền khôi phục bình thường. Dù sao cũng là nhân vật thượng hạng cấp Ma đế, có thể phi hành ở trong này, cũng không có gì kỳ quái.

- Các vị thí luyện giả! Các người cứ ở trong này vui đùa cho tốt đi...

Huyết Ảnh Ma Đế lại liếc mắt nhìn cổ lão yêu một cái, hơi có vẻ trêu đùa nói:

- Chậc chậc! Thật không nghĩ tới, bố trí của Huyết Sát Thần Đế vậy mà cũng có chỗ sơ hở, để cho người trà trộn đi vào...

Cổ lão yêu cười lạnh nói:

- Một tên Ma đế trung vị, cũng dám kiêu ngạo ở trước mặt ta!

- Ha ha ha... Người không sợ ta nhân cơ hội giết chết người trong này sao?

Huyết Ảnh Ma Đế ngạc nhiên nói.

- Hừ! Cả tòa Huyết Sát chủ động phủ này, đều ở dưới quy tắc ý chí của sư tôn người. Vi phạm quy tắc này là chết, người dám ra tay với thí luyện giả chúng ta

sao... hừ hừ...

Cổ Lão yêu không sợ hãi nói tiếp:

- Hơn nữa, nếu bản đế nhớ không lầm, quan hệ giữa thầy trò các người...

- Chậc chậc! Không hổ từng là người cạnh tranh quyền lực chủ tử Ma giới, người đoán đúng rồi. Tuy nhiên, những cường giả trong hạ giới này, cũng có mấy người rất biến thái... Các người chậm rãi vui đùa đi.

Huyết Ảnh Ma Đế dứt lời, cười quỷ dị một tiếng, liền chuẩn bị vượt giới đi.

Nhưng thân hình hắn chợt ngừng lại một lát trên hư không, hơi có vẻ kinh ngạc nói:

- Quy tắc của hàng rào không gian hai giới này...

Hắn lộ vẻ mặt nghi hoặc, suy tư một lát, rồi bước ra ngoài Đại điện Ma giới, sau đó biến mất trong tình không vô tận.

Huyết Ảnh Ma Đế mới vừa rời đi, bầu không khí hiện trường lập tức trở nên căng thẳng.

Bên phía Tam Tiên Đảo cùng với Chân Tiên, Chân Ma, đều dùng ánh mắt đầy địch ý nhìn về phía cổ Lão yêu.

Thực rõ ràng, bởi vì cổ Lão yêu vừa đối thoại một hồi cùng Huyết Ảnh Ma Đế, mọi người sinh ra ngờ vực vô căn cứ về thân phận cùng mục đích của hắn, trong lòng nảy sinh địch ý và cố kỵ.

“Vù!”

Cổ Lão yêu cười một tràng dài, là người đầu tiên phóng về phía “Huyết Thần Trì”, chân đạp mặt đất, lẳng không nhảy lên, rơi xuống trên đỉnh một cây hắc trụ bên bờ huyết trì.

- Đừng để hắn thực hiện được!

Mọi người còn lại đều kịp phản ứng, vội chạy tới nhảy vọt lên trên Huyết Thần Trì, đều tìm kiếm hắc trụ đặt chân, đồng thời nhắm về hướng cây hắc trụ cao hơn nhảy vọt đi.

“Kịch kịch!”

Kim Bang Yêu Thánh Vương tốc độ không thể nghi ngờ là nhanh nhất, khởi động chỉ chậm hơn cổ Lão yêu một chút, cũng rất mau đuổi theo, bước trên cây hắc trụ cao hơn.

Các cây hắc trụ bố trí trong Huyết Thần Trì theo hình Kim Tự Tháp, số cây hắc trụ thấp số lượng rất nhiều, nhưng hắc trụ càng cao, số lượng lại càng ít.

Muốn đến chỗ đỉnh cây trụ lớn màu đen cao nhất, cao tới tám trăm trượng: cũng chỉ từ đỉnh hai cây hắc trụ hơi thấp ở bên cạnh, mới có thể nhảy lên được cây hắc trụ lớn cao nhất này. Các cây hắc trụ còn lại thấp hơn, thì ở khoảng cách khá xa, tuyệt đối không thể nhảy lên tới được.

Tốc độ của Trương Hằng chỉ hơi kém Kim Bằng Yêu Thánh Vương cùng cổ Lão yêu một chút, cũng bước lên trên một cây hắc trụ.

“Kịch! Kịch! Kịch!”

Trương Hằng từ bên bờ Huyết Thần Trì, từng điểm từng điểm một nhảy lên hắc trụ cao dần về phía trung tâm.

Liên tiếp nhảy vọt lên bảy tám cây hắc trụ, Trương Hằng cũng không gặp phải đối thủ nào.

“Kịch kịch!”

Hắn liếc mắt nhìn về phía chỗ cây hắc trụ trung tâm cao nhất kia, không dừng lại chút nào tiếp tục nhảy vọt tới. Lực lượng cơ thể cường đại, tuy rằng không thể giúp hắn cùng một lúc nhảy vượt qua khoảng cách hai cây hắc trụ, nhưng cũng đủ để cho hắn nhảy vượt lên trước, so với cường giả cấm kỵ khác thoải mái hơn nhiều.

“Thịch Thịch! Âm Âm!”

Ở một hướng khác, Linh Hư tán tiên của Tam Tiên Đảo cùng Uyên Hồng gặp nhau, lập tức chiến đấu kịch liệt.

Theo độ cao tăng lên, số lượng cây hắc trụ càng lúc càng ít, tỷ lệ các cường giả gặp nhau càng nhiều.

Trong tầm mắt Trương Hằng chỗ cây hắc trụ ở trung tâm cao nhất kia, từng chút từng chút một tới gần.

Nhưng đúng lúc này, Kim Bằng Yêu Thánh Vương kia đã bước lên trên cây hắc trụ cao thứ hai, mà hắc trụ đó chỉ có hai cái. Còn kém một bước, hắn có thể bước lên hắc trụ khu vực trung tâm, cùng lấy được ba loại trọng bảo trong hư không kia.

- Đáng giận... Người này ưu thế của tốc độ quá lớn...

Không ít tu sĩ ở phía dưới đều lộ vẻ mặt không cam lòng.

Kim Bằng Yêu Thánh Vương trên mặt đầy vẻ tham lam, liền đạp mạnh nhảy vọt tới cây hắc trụ khu vực trung tâm chứa trọng bảo kia.

- Lưu lại!

Đúng lúc này, cổ lão yêu cùng Trương Hằng đồng thời ra tay.

- Chấn Áp Quyết!

Trương Hằng giơ tay lên.

Lập tức, áp lực trầm trọng vô cùng vô tận rơi xuống trên người Kim Bằng Yêu Thánh Vương, mạnh mẽ đè ép thân mình hắn dừng lại, suýt chút nữa rơi xuống Huyết Thần Trì.

Cổ lão yêu thì trong tay bắn ra luồng hàn mang âm u, vừa lúc đánh trúng cổ họng của Kim Bằng Yêu Thánh Vương.

- A!

Một đoàn cơn lốc màu đen từ trong cổ họng Kim Bằng Yêu Thánh Vương bùng nổ, truyền đến một tiếng thét thê lương thảm thiết.

Một luồng hào quang màu xanh cực lớn từ trên người Kim Bằng Yêu Thánh Vương dâng lên, một viên châu màu vàng trên trán hắn phát ra một tràng tiếng gáy dồn dập.

“Ông...”

Trong phút chốc, hắn hóa thành một con chim đại bàng màu vàng, hai cánh dang rộng chừng ba trăm thước, một bóng râm bao trùm cả khu vực này, uy áp vô hình khiến cho mọi người kinh hãi.

Theo truyền thuyết, Kim Sí Đại Bằng Điểu dang rộng hai cánh, lập tức có thể che phủ ba ngàn dặm mặt đất trong bóng râm, di chuyển nhanh như tia chớp, được xưng là tốc độ đệ nhất trong nhất giới.

Nhưng mà, tại khu vực Đại điện Ma giới này, bản tôn Kim Bằng Yêu Thánh Vương dang rộng hai cánh cũng chỉ có ba trăm thước.

Trương Hằng không khỏi cười lạnh, thân mình nhảy vọt lên tung một quyền ầm ầm đánh tới.

“Ầm!”

Kim Bằng Yêu Thánh Vương bị một quyền đánh rơi xuống trên một cây hắc trụ phía dưới.

Hắn mới vừa rơi xuống, Âm Dương tán tiên ở phía dưới vung lên phát trần, trong hư không xuất hiện một cái lốc xoáy âm dương, làm cho thân hình hắn không tài nào ổn định đậu lại, cứ tiếp tục rơi xuống Huyết Thần Trì phía dưới.

“Bùm!”

Trong Huyết Thần Trì cuộn cuộn một hồi, phát ra tiếng sôi trào “ùng ục ùng ục”.

Chưa kịp giây giũa, khí tức của Kim Bằng Yêu Thánh Vương liền biến mất không thấy.

“Kịch kịch!”

Thừa cơ hội này, Trương Hằng cùng cổ lão yêu đồng thời bước trên hai cây hắc trụ trên cao, hai người đứng đối diện nhau, chính giữa hai người chính là cây hắc trụ lớn cao nhất.

Hai người hai trông mắt chiếu vào nhau, trên mặt đều lộ rõ vẻ ngưng trọng, khí thế đột nhiên kéo lên, trong không khí liền sinh ra những tia lửa vô hình.

Đúng lúc này, Huyền Long Đại Vương, Nghê Thường tán tiên, Chân Tiên, Chân Ma, vừa vịn bước lên bốn cây hắc trụ hơi thấp ở phía dưới.

Thứ tự bố trí hắc trụ cũng chính là như vậy: một, hai, bốn.

“Một” là cây hắc trụ trung tâm cao nhất.

Trương Hằng và cổ lão yêu đang đứng trên vị trí “hai ” cây trụ vòng thứ hai, bốn người Huyền Long thì đang đứng ở vị trí “bốn” cây trụ vòng thứ ba phía dưới.

Trong lúc nhất thời, bầu không khí ngưng trọng tới cực điểm.

737. Chương 663: Bất Tử Tà Đế Sống Lại (hạ)

- Ra tay!

Chân Tiên, Chân Ma gần như đồng thời ra tay, mục tiêu là cổ Lão yêu!

Huyền Long Đại Vương vừa mới chuẩn bị ra tay với Trương Hằng, Nghê Thường tán tiên ở cùng độ cao lại bắn ra một dải băng màu xanh biếc đánh về phía đầu của hắn.

Thấy tình cảnh này, Trương Hằng mừng rỡ, “vù” một cái, bay vọt lên, mục tiêu là cây hắc trụ ở trung tâm cao nhất kia.

Cổ Lão yêu nổi giận gầm lên một tiếng, bất kể công kích của Chân Tiên, Chân Ma, điên cuồng đánh về phía Trương Hằng.

- Muốn chết!

Trương Hằng quát lạnh, đang ở giữa không trung, tung một cước đá ra.

Cổ Lão yêu vươn bàn tay màu xương trắng giao kích cùng Trương Hằng.

“Ầm!”

Lực lượng cực mạnh chấn cổ Lão yêu lui về phía sau.

Trương Hằng mượn lực xoay người, nhảy vọt một cái lên trên cây hắc trụ cao nhất.

Không một chút chần chừ, Trương Hằng lại nhảy lên chụp vào vầng sáng màu máu bán trong suốt ở giữa.

Giờ khắc này, mọi người không khỏi ngừng mọi động tác chiến đấu, mặt đầy vẻ không cam lòng nhìn về phía Trương Hằng.

Mắt mở trừng trừng mọi người thấy rõ bàn tay của Trương Hằng chạm vào vầng sáng ở giữa.

“Ông...”

Bất thành linh, dị biến đột nhiên sinh ra, trên vầng sáng khu vực trung tâm kia, tản phát ra một cỗ ý chí tinh thần giáng xuống bao trùm hết thảy.

“Ầm ầm ầm...”

Cả tòa Đại điện Huyết Thần đều rung chuyển, Trương Hằng cũng bị bức lui trở về.

“Đây là chuyện gì xảy ra?” Trương Hằng vô cùng kinh sợ, mặt đầy vẻ hoảng hốt nhìn về phía vầng sáng màu máu phát ra ý chí tinh thần nghịch thiên kia.

- Ồ? Lực trói buộc của không gian này yếu bớt một ít rồi, lĩnh vực cấm phi hành cũng là...

Lạc Hà đứng ở bên cạnh Huyết Thần Trì, vô cùng kinh ngạc nói.

Mọi người còn lại cũng đều cảm nhận được biến hóa này.

“Ông ơng...”

Vầng sáng màu máu ở giữa tản phát ra ý chí tinh thần, làm cho quy tắc không gian ở bốn phía biến hóa từng chút từng chút một.

- Có thể phi hành rồi!

Linh Hư tán tiên bay lên trời, bay tới phía cây hắc trụ cách đó không xa.

- Lực lượng của lĩnh vực cấm phi hành, giảm thấp tới nửa phần rồi!

Bốn người Huyền Long Đại Vương đều mừng rỡ bay lên hư không.

Đương nhiên, lực lượng của lĩnh vực cấm phi hành vẫn như cũ không thể coi thường, cường giả Đại Thừa Kỳ cũng chỉ có thể tạm thời bay tới khoảng cách gần trên không trung.

Biến hóa của quy tắc không gian làm cho trận chiến đấu vốn dè dặt thận trọng từng li từng tí, lập tức tiến vào sục sôi kịch liệt.

“Ầm ầm! Thành thịnh thành thịnh! Ầm ầm...”

Lấy cây hắc trụ lớn làm trung tâm, mọi người triển khai một trận hỗn chiến trước nay chưa từng có.

Chỉ trong thời gian ngắn, Trương Hằng lại phân biệt giao phong cùng ba người Cổ Lão ma, Huyền Long Đại Vương và Linh Hư tán tiên.

Nhưng mọi người đều không thể dừng lại trên không trung thời gian dài, giao kích với nhau mấy lần lại phải rơi xuống một cây hắc trụ để mượn lực.

Toàn cảnh này thật giống như mọi người dạo chơi trên bầu trời.

“Keng!”

Phá Không Kiếm của Trương Hằng cùng Phách Thiên Chùy của Huyền Long Đại Vương va chạm mạnh vào nhau, gây nên lực phản chấn cường đại, chấn cho mấy người đang hỗn chiến rơi xuống phía dưới.

- Âm Dương Quyết!

Trương Hằng bất ngờ té ra Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp.

Ngay tức thì, một cái lỗ xoáy Thái Cực Âm Dương cực lớn xuất hiện tại trung tâm Huyết Thần Trì, áp lực đè ép các cường giả cấm kỵ rơi xuống phía dưới.

“Vù! Kịch!”

Trương Hằng mượn lực phản chấn bay lên. vươn tay chụp vào vầng sáng màu xanh biếc bên trái.

Nếu vầng sáng màu máu ở trung tâm khó đối phó, thì đối mục tiêu thử xem sao.

Lần này, không có xuất hiện trở ngại như trước, Trương Hằng chụp một cái nắm được một vật. cảm giác thật giống như một khối đá hình trứng thô ráp bất quy tắc, nặng trĩu.

Nhìn kỹ lại, thì ra là một ngọn núi nhỏ màu xanh biếc.

Hắn vừa định thu ngọn núi nhỏ màu xanh biếc này vào Lĩnh vực không gian, sắc mặt hắn chợt khựng lại.

Vật ấy không ngờ không thể thu vào được.

Không có biện pháp nào, hắn đành phải cầm ngọn núi nhỏ màu xanh đó trên tay trái.

Đúng lúc này đám người Huyền Long Đại Vương, cổ Lão yêu, Chân Tiên, Chân Ma, gần như cùng một lúc áp sát tới.

Trương Hằng biến sắc, trong cơ thể nhoáng ra ba cái thân ảnh màu vàng.

Đây chính là ba đại phân thân của hắn.

“Ầm ầm ầm...”

Bốn Trương Hằng ở giữa không trung giao chiến cùng những người này nhanh như tia chớp.

“Vù!”

Bị ảnh hưởng của lĩnh vực cấm phi hành, giao chiến mấy chiêu mọi người lại phải hạ xuống các cây hắc trụ.

Thế Nhưng Trương Hằng bị nhiều người vây công như vậy, thân hình lại rơi xuống hắc trụ phía dưới.

“Vù Vù vù!”

Mấy người trên hắc trụ phía trên gần như đồng loạt bay về phía hai vầng sáng còn sót lại. Mọi người đều không dám đi tranh giành vầng sáng màu máu ở giữa, mà tập trung chụp vào vầng sáng màu xám phía bên phải.

“Ầm ầm ầm...”

Trải qua một hồi giao chiến, Huyền Long Đại Vương bất ngờ long hóa, thực lực tăng mạnh cướp được vầng sáng màu xám. Trong tay hắn xuất hiện một khối tàn phiến không biết tên.

“Tàn phiến kia...” Trương Hằng vừa thấy vật ấy, tâm thần chấn động, chỉ cảm thấy Mạnh võ thể giới trong lĩnh vực không gian truyền đến một trận dao động, nhưng bị ảnh hưởng của quy tắc không gian nơi đây, Trương Hằng không thể nhận được tin tức cụ thể.

Nhìn thấy tàn phiến kia, đôi mắt trong suốt của Nghê Thường tán tiên chợt lóe sáng, theo mọi người cùng nhau công kích Huyền Long Đại Vương.

Huyền Long Đại Vương không địch lại mọi người, thân hình tiếp tục rơi xuống hắc trụ phía dưới.

- Lưu lại vật ấy!

Trương Hằng quát lạnh, ba đại phân thân cùng nhau phóng vọt tới.

Huyền Long Đại Vương thấy vậy, té ra Phục Yêu Tháp phóng ra yêu khí kinh người. Quang hoàn màu đỏ cực lớn, thổi quét ra bốn phương tám hướng lập tức bức lui mọi người.

“Vù!”

Hắn bỏ chạy xuống phía dưới.

Trương Hằng cùng ba đại phân thân vừa định truy đuổi theo, liền bị năm sáu người từ phía sau bay tới cuốn lấy.

- Chạy...

Bất đắc dĩ Trương Hằng cũng đành phải tiếp tục chạy xuống các cây hắc trụ ở vị trí thấp.

Nhưng đúng lúc này, cổ Lão yêu nhân cơ hội còn lại một mình hắn bay tới cây hắc trụ ở trung tâm, bay lên giữa không trung, hai tay giơ ra như hình dáng cầu khẩn, hướng vào vầng sáng màu máu kia khép lại.

Từng đợt từng đợt hào quang U ám thẩm thấu vào trong vầng sáng màu máu.

“Ong ong...”

Vầng sáng màu máu không ngừng rung động, giáng xuống uy lực của ý chí tinh thần cực kỳ mãnh liệt.

“Ầm ầm!”

Thân thể của cổ lão ma vặn vẹo một trận, một đoàn lực lượng hồn phách đột nhiên nổ tung, dẫn động phản ứng thần kỳ của vầng sáng màu máu.

“Bùng...”

Một cỗ ý chí tinh thần cấp nghịch thiên giáng xuống trên người cổ lão yêu, lập tức đánh cho hắn nát tan, ngay cả một chút cặn bã cũng không còn.

Thoáng chốc, khắp không gian nhoáng lên một cái, mọi người đều nhìn thấy kết cục đáng sợ của cổ lão yêu.

- Ý chí tinh thần thật đáng sợ, chủ tử quy tắc lập tức liền lấy mạng của cổ lão yêu!

Chân Tiên, Chân Ma hoảng hốt kêu lên.

Vầng sáng màu máu này chính là chủ tử quy tắc, trung tâm của toàn bộ chủ động phủ.

- Ha ha ha...

Một cái dấu ấn hình vành trăng lưỡi liềm tan biến trong hư không, lưu lại một tràng tiếng cười khoái trá thực hiện được âm mưu.

Ngay sau đó, biển máu bên ngoài Đại điện Huyết Thần lập tức mất đi khổng chế, bắt đầu nổi sóng máu điên cuồng.

“Ầm ầm! Ầm ầm...”

Cùng lúc đó, ở mỗi Phong Ấn Chi Địa trên Đông Vân đại lục, bao gồm Tử Vực của Tam Tinh Vực, từng cái dòng sông màu máu, mất đi khổng chế, điên cuồng nổi sóng.

“Ghù Ghào Ghào...”

Đầu tiên, một cái đầu thật lớn trên trán có ấn ký hình trăng lưỡi liềm, từ trong trói buộc trong dòng sông Huyết Hà bay lên không trung.

Rồi kế tiếp là trái tim, tay, cánh tay, chân, cẳng chân từng thứ một, từng phần thân thể vô cùng to lớn, từ trong các dòng sông máu bay lên.

“Vù Vù Vù...”

Từng phần thân thể bị phong ấn tại các nơi Phong Ấn Chi Địa, từng cái từng cái bay lên hư không.

“Vũ...”

Hắc quang âm U không ngừng nhoáng lên, những phần thân thể bị phong ấn này tập trung cùng một chỗ nơi nào đó ở Chu Vương Triều.

Sau chốc lát, một người khổng lồ cao ngất như Ma Vương, ngạo nghễ đứng sừng sừng tại nhất giới này, trên trán hắn có ấn ký hình trăng lưỡi liềm.

- Ha ha ha... Bất Tử Tà Đế ta rốt cục lại tái tạo thân thể! Cuối cùng cũng có một ngày ta sẽ giết tới thượng giới, lần nữa đoạt lại bảo tọa của chúa tể Ma giới.

Ma đầu tự xưng là Bất Tử Tà Đế này phóng ra tiếng cười lồng lộng, trên người tản phát ra từng đợt từng đợt khí tức, khiến cho không gian chung quanh không ngừng vỡ nát rồi hợp lại.

Tuy nhiên, Bất Tử Tà Đế này mặc dù nhìn như cường đại, nhưng sắc mặt hắn lại tái nhợt, hiển nhiên thực lực suy giảm tới mức tận cùng, chưa phục hồi lại trạng thái đỉnh phong,.

- Bất Tử Tà Đế! Nếu ngươi đã phá phong ấn mà ra, cũng mau mau rời đây đi...

Đột nhiên, một trung niên áo bào xanh hiện ra ngay phía sau Bất Tử Tà Đế.

Hắn xuất hiện không có dẫn ra một chút xíu dao động không gian nào, dường như hắn vốn đã đứng sẵn tại đó.

Người trung niên áo xanh này tướng mạo ôn hòa nho nhã, làn da trong suốt như ngọc, hai tròng mắt trong vắt như nước tinh khiết, cả người đứng ở nơi đó lại làm cho người ta có một loại cảm giác dung nhập tự nhiên, sinh cơ bừng bừng.

Mặc dù người trung niên áo xanh này đứng trước mặt Bất Tử Tà Đế trông giống như con kiến trước người lớn, nhưng tồn tại của hắn tuyệt đối không thể xem thường.

- Người... Vạn Linh Tiên Đế!?

Bất Tử Tà Đế vừa thấy nam nhân áo bào xanh này, lông mi nhướng lên, trên mặt lộ ra vài tia đề phòng.

-o0o-

738. Chương 664: Thái Thượng Yêu Long Hoàng Buông Xuống

- Chẳng lẽ ngươi còn muốn can thiệp chuyện của Huyết Sát chủ động phủ sao? Ngươi nếu cưỡng ép tiến vào chủ động phủ. Sẽ làm bùng nổ ý chí tinh thần của Huyết Sát Thần Đế. Đến lúc đó, nhất giới này đều phải

bị hủy diệt tan thành mây khói, chính ngươi cũng khó tránh khỏi một kiếp...

Nếu Ninh Tuyết Dung có mặt ở đây, sẽ phát hiện nam nhân áo bào này, lại là Triệu Hồng Vân, phụ thân của Triệu Thụy.

Bất Tử Tà Đế vẻ mặt âm lãnh nói:

- Hừ! Ta là người thắng lợi của thí luyện kia đi ra...

- Ngươi đừng vội được một tác lại muốn tiến một thước!

Vạn Linh Tiên Đế quát lạnh một tiếng, dang hai tay ra, trong phạm vi vạn dặm một mảnh xanh biếc, những cái vòi vô hình vạn vạn trong không gian.

- Tốt tốt tốt...

Bất Tử Tà Đế cười lạnh vài tiếng, tung một chưởng đánh tan hư không, trước mắt xuất hiện một cái thông đạo màu đen, bước chân vào bên trong liền biến mất không thấy.

Vạn Linh Tiên Đế suy tư một chút, rồi biến mất trên hư không.

Đại diện Huyết Thần, vàng sáng màu máu phía trên cây hắc trụ lớn phóng xuất ra một cỗ ý chí tinh thần trước nay chưa từng có, không ngừng rung chuyển, dẫn phát biến động liên tiếp của không gian bốn phía.

- Không xong!

Trương Hằng rơi xuống trên một cây hắc trụ, không nhúc nhích.

Bởi vì vàng sáng màu máu chủ tử pháp tắc này, làm cho lực trói buộc của không gian bốn phía trong nháy mắt mà biến đổi không biết bao nhiêu lần.

“Phù!”

Đột nhiên, một áp lực trầm trọng thần kỳ sinh ra trong hư không, còn khủng bố hơn so với Trương Hằng toàn lực thi triển Chấn Áp Quyết.

“Thình thịch thình thịch!”

Linh Hư tán tiên và Âm Dương tán tiên ở giữa không trung, không kịp phòng bị, cùng một lúc rơi xuống Huyết Thần Trì.

- Cứu ta!

Dưới uy lực cực lớn của pháp tắc không gian, gần như hai người hoàn toàn không có lực trả đòn.

Nghê Thường tán tiên vội vàng bắn ra một dải băng màu xanh biếc, nhưng dải băng cấp Tiên bảo này mới vừa bay ra mấy trượng, liền giảm chậm tốc độ, thậm chí còn nghiêng xuống phía dưới, không với tới một người nào trong hai người Linh Hư tán tiên và Âm Dương tán tiên.

Trương Hằng cách hai người thật ra không xa, thấy tình hình như vậy ba đại phân thân cùng bản tôn đồng thời quát lên:

- Âm Dương Quyết... Nghịch Chuyển Càn Khôn!

Bỗng dưng, một lực lượng Âm Dương bao phủ cả khu vực này, pháp tắc không gian đảo ngược lại.

Không hổ là Nghịch Chuyển Càn Khôn!

“Vù!”

Thân thể Âm Dương tán tiên đang rơi xuống, không ngờ phát sinh nghịch chuyển, từ phía dưới bay ngược lên trên.

Giống như một viên đạn pháo, thân thể hắc bay thẳng lên trên chạm đến trần nhà trên đài cao.

“Ầm!”

Một tiếng chấn động vang trời, Âm Dương tán tiên bị lực đập vào vỡ đầu sứt trán, cả kinh kêu lên một tiếng, toàn thân xuất mồ hôi lạnh.

“Bùm!”

Lúc này, Linh Hư tán tiên đã rơi vào trong Huyết Thần Trì, “ùng ục ùng ục” mấy cái, liền bị năng lượng màu máu kia cán nuốt không còn thừa lại chút gì.

Nhìn thấy cảnh này, Trương Hằng chỉ là cười lạnh một tiếng.

- A!

Âm Dương tán tiên tử trên trần nhà tiếp tục rơi xuống. Trương Hằng thờ ơ lạnh nhạt, không có ý ra tay tương trợ.

Đúng lúc này, pháp tắc không gian ở bốn phía lại lần nữa biến ảo, lực trói buộc giảm nhiều.

Trên người Âm Dương tán tiên bộc phát ra một cỗ tiên linh khí cường đại, bay vọt lên không trung, rơi xuống một cây hắc trụ thoát hiểm trong gang tấc.

Trên mặt Âm Dương tán tiên toát ra mồ hôi to bằng hạt đậu, cả người ướt đẫm, còn đâu vẻ oai nghiêm của một vị Tán tiên nhất giới.

- Đa tạ Trương đạo hữu ra tay tương trợ!

Âm Dương tán tiên lòng còn sợ hãi, nhưng trên mặt đầy vẻ cảm kích nói với Trương Hằng.

- Ta hiện tại trợ giúp ngươi một lần, coi như đáp trả lần trước ngươi ra tay cứu trợ ở Cửu U hải vực. Đợi lát nữa nếu cùng ngươi gặp nhau, Trương mỗ tuyệt đối sẽ không hạ thủ lưu tình.

Trương Hằng nói với vẻ mặt lạnh nhạt, trong ánh mắt thậm chí còn lóe ra sát khí lơ mơ.

- Đúng rồi! Linh Hư đâu?

Âm Dương tán tiên lúc này mới kịp nhớ tới, đảo ánh mắt nhìn quanh bốn phía, dĩ nhiên đã mất đi bóng dáng của Linh Hư tán tiên.

- Ha ha! Trương mỗ cứu một mạng của ngươi thôi, chẳng lẽ còn phải cứu người có địch ý với Trương mỗ?

Trương Hằng mỉm cười nói.

- Cái gì? Hắn đã...

Âm Dương tán tiên lộ vẻ mặt U uất, chăm chú nhìn Huyết Thần Trì phía dưới, đâu còn một chút khí tức nào của Linh Hư tán tiên.

Trương Hằng ra tay cứu hắn, đó là tận tình trọn nghĩa, sao còn có thể quản tới của chết sống Linh Hư tán tiên. Từ lúc tiến vào chủ động phủ, Linh Hư tán tiên luôn ôm địch ý đối với Trương Hằng, điều này không giấu được cảm quan của Trương Hằng.

- Âm Dương đạo hữu! Xin nén bi thương...

Nghe Thường tán tiên thở dài một hơi, khuyên nhủ Âm Dương tán tiên.

Giờ phút này, tình hình trong Đại điện Huyết Thần còn chưa biết thế nào, an nguy của mọi người đều khó có thể lường trước được, không có ai nhàn hạ đi lo lắng vấn đề của người khác..

“Ông... ông...”

Vàng sáng màu máu chủ tể quy tắc của toàn bộ Đại điện Huyết Thần không ngừng ngân vang, ý chí tinh thần cấp nghịch thiên kia quanh quẩn một chỗ trên đỉnh đầu chúng cường giả không thôi.

Nếu uy lực của ý chí tinh thần kia buông xuống phía dưới, bất luận kẻ nào ở đây chỉ sợ cùng không có đường sống.

Đại điện Huyết Thần rung chuyển lay động dữ dội, mọi người Chu Vương Triều đều trầm mặc không nói một lời, chỉ chờ đợi trong thấp thỏm lo âu.

Trương Hằng triển khai Thần Linh Nhân, nhớ lại động tác của cổ Lão yêu trước đó đối với vàng sáng màu máu, trong lòng hắn đột nhiên có dự cảm không hay.

Tuy rằng hắn không có đoán được sự thực Bất Tử Tà Đế lợi dụng cơ hội này để phá vỡ phong ấn, tái tạo lại thân thể. Nhưng trong lòng hắn mơ hồ có chút bất an, cảm giác sắp phát sinh chuyện gì đó bất lợi với mình.

Rốt cục, tình trạng đó kéo dài chừng nửa nén hương, pháp tắc không gian trong khu vực Đại điện Ma giới mới khôi phục bình thường.

“Vù!”

Trương Hằng khẽ đạp chân một cái, lăng không bay ra một cây cột khác mới ổn định thân hình.

Hết thấy khôi phục bình thường!

Chúng cường giả cầm kỳ đều có thể phi hành một đoạn ngắn ngủi.

- Giao ra tàn phiến trong tay người!

Trương Hằng nói với ánh mắt vô cùng sắc bén. Lập tức cùng với ba đại phân thân đánh về phía Huyền Long Đại Vương trong trạng thái long hóa.

Huyền Long Đại Vương biến sắc, vội vàng chạy tiếp xuống phía dưới.

Nên biết rằng, chỉ một bản tôn Trương Hằng hắn cùng không có nắm chắc phần thắng, huống chi cộng thêm ba đại phân thân của đối phương.

Huyền Long Đại Vương mới vừa bay qua mấy cây hắc trụ, phía trước bay tới một bóng hình xinh đẹp màu sắc rực rỡ, đúng là Nghê Thường tán tiên.

“Không xong! Trước có lang sau có hổ!”

Giờ phút này, Huyền Long Đại Vương gặp phải nguy cơ trước nay chưa từng có.

Không biết vì sao, mảnh tàn phiến không biết tên trong tay hắn không ngừng rung động, dường như muốn rời tay bay đi. Càng làm cho Huyền Long Đại Vương buồn bực là, mảnh tàn phiến này nhìn qua hoàn toàn không có gì đặc thù, lại không thể thu vào bên trong nhãn không gian.

“Vù vù!”

Đúng lúc này, Âm Dương tán tiên, Chân Tiên, Chân Ma, cùng từ các phương hướng bay tới đánh về phía Huyền Long Đại Vương.

Bởi vì Trương Hằng liên hợp cùng ba đại phân thân, thanh thể hùng hậu, ai đụng tới chỉ có đường bị miểu sát. Cho nên, những người này không dám trêu chọc Trương Hằng, mà cùng hòa nhau đánh rắn giập đầu, trước xử lý Huyền Long Đại Vương rồi tính sau.

Uyên Hồng cùng trận doanh với Huyền Long Đại Vương, vừa thấy tình cảnh này vô cùng hoảng sợ, đành phải ngăn cản Âm Dương tán tiên lại.

- Chấn Áp Quyết!

Trương Hằng phát tay một cái, lực chấn áp khủng bố, công kích cả hai mặt từ tinh thần đến vật lý.

Còn lại ba đại phân thân chỉ là phối hợp tác chiến ở bốn phía, để phòng ngừa Huyền Long Đại Vương giở trò đánh lén.

“Vũ...”

Nghê Thường tán tiên vung bàn tay ngọc một cái, dải băng màu xanh biếc hóa thành vô số cái vòi màu xanh biếc, đột nhiên uối chặt thân hình Huyền Long Đại Vương tại chỗ.

Chân Tiên, Chân Ma nhân cơ hội phát động công kích, Phá Không Kiếm trong tay bản tôn Trương Hằng cùng lăng không đâm tới, ẩn chứa tín niệm vô thượng chí cường bất bại.

Đối mặt với đông đảo cường giả liên thủ vây công, mắt thấy Huyền Long Đại Vương lâm nguy sớm hay muộn.

Ngay khoảnh khắc đó, hần vừa động ý niệm, một tấm tranh cuộn thần bí hiện ra trên đỉnh đầu hần.

Là bức họa đồ lập thể ba mươi sáu giới thu nhỏ!

Trương Hằng chấn động tâm thần. Nghe Thường tán tiên cùng ngẩn người ra.

Huyền Long Đại Vương sắp đánh ra đòn sát thủ!

“Ông...”

Bức tranh cuộn kia bỗng nhiên biến thành lớn mấy chục lần, chiều ngang dọc tới mấy trượng, trên bức họa có ba mươi sáu cái lỗ xoáy tinh quang, vận chuyển với phương thức huyền ảo khó lường, không ngừng sinh sôi nảy nở, dường như dẫn động toàn bộ đại đạo thiên địa của ba mươi sáu giới.

Bất luận kẻ nào tại trường mỗi khi chăm chú nhìn vào bức tranh này, đều sẽ không tự chủ được bị nó hấp dẫn, giống như đang đối mặt với sự hấp dẫn trí mạng nhất trên thế gian.

“Xoạt xoạt kết...”

Đột nhiên, tất cả lỗ xoáy tinh quang trong bức tranh cuộn kia, đều tiêu tán không còn, lại biến thành một mảng không gian tối đen.

- Ha ha ha...

Từ trong bức tranh hiện lên một thân ảnh đáng sợ ngạo nghễ như Ma Thần.

- Hình chiếu!

Nghe Thường tán tiên khê kêu lên một tiếng.

Hình chiếu? Chỉ là một cái bóng người mà thôi.

Nhưng mà, chỉ là tồn tại một cái bóng như vậy, lại có thể khiến cho bất cứ cường giả nào của ba mươi sáu giới đều phải biến sắc.

Giờ khắc này, dòng chảy thời gian cấp tốc giảm bớt, bốn phía pháp tắc không gian lại biến ảo một lần nữa.

Trương Hằng ngẩn nhìn thân ảnh Ma Thần có thể nói là khủng bố kia, đột nhiên có cảm giác hơi quen quen.

Dường như đã nhìn thấy ở đâu đó...

Trong đầu hần hình ảnh rất nhanh quay ngược trở lại, hồi tưởng lại lúc ở Cửu U hải vực, trận đánh cực kinh động ba mươi sáu giới, cái khe nứt không gian thật lớn xuyên suốt khắp hạ giới, chính mình sử dụng Thần Linh Nhãn, trong mơ hồ nhìn thấy hai cái thân ảnh, trong đó một người là Vũ Vô Cực, một người là..

- Thái thượng Yêu Long Hoàng!

Trương Hằng không khỏi cả kinh kêu lên thành tiếng.

Thân ảnh khủng bố trong bức tranh cuộn kia, vươn ra một ngón tay điểm vào hư không một cái.

“Coong!”

Trong phút chốc, một loại lực lượng khó có thể diễn tả bằng lời buông xuống cả khu vực này, ngay cả vầng sáng màu máu chủ tể quy tắc của Huyết Thần Điện, đều ngưng hoạt động.

Hết thấy vạn vật thể gian đều ngưng vận chuyển, ngay cả các phần tử, nguyên tử tạo thành vật chất cùng đều ngưng vận động.

Ngưng lại!

Thời gian ngưng lại!

Toàn bộ khu vực Đại điện Ma giới, thời gian ngưng trôi.

- Ha ha ha... Mau động thủ đi!

Một giọng nói mơ hồ vang lên bên tai Huyền Long Đại Vương.

- Dạ! Thái thượng Yêu Long Hoàng đại nhân!

Huyền Long Đại Vương chợt bừng tỉnh. Hắn phát hiện trong Đại điện Ma giới lúc này, chỉ có một mình hắn có thể tự do hành động, còn lại mọi người đều bị cố định.

Hoặc là nói, chỉ có một mình hắn không bị ảnh hưởng của pháp tắc thời gian ngưng lại.

“Phù!”

Huyền Long Đại Vương hít sâu một hơi, cả người kích động tới cực điểm, hai tay vùng mạnh một cái liền thoát khỏi trói buộc của dải băng màu xanh biếc trên tay Nghê Thường tán tiên đang quấn quanh thân mình hắn.

Sau đó, hắn nhướng mắt nhìn thanh Phá Không Kiếm đang lơ lửng gần mình trong gang tấc.

-Hừ!

Hắn duỗi tay ra chụp lấy Phá Không Kiếm nắm trong tay. Thanh Phá Không Kiếm Tiên bảo này Trương Hằng đã tốn vô số tâm huyết mới ngưng luyện thành, không ngờ hắn hung hăng dùng sức ném xuống Huyết Thần Trì.

“Người...” Dòng suy nghĩ của Trương Hằng không có bị ngưng lại, mắt thấy Huyền Long Đại Vương làm càn như thế, thiếu chút nữa hắn phát cuồng.

Thế Nhưng ở trước mặt pháp tắc thời gian ngưng lại, hắn không còn chút sức phản kháng nào, trong lòng đành chịu không biết làm sao.

- Ha ha ha... Trương Hằng! Để ta xem ngươi còn sức lực gì phản kháng!

Huyền Long Đại Vương cười ha hả một tràng dài, rồi phóng vọt lại phía Trương Hằng.

Đầu tiên, hắn vùng tay đoạt lấy ngọn núi màu xanh biếc trong tay Trương Hằng.

- Ô! Thật nặng! Hắn cùng là thứ tốt đây!

Huyền Long Đại Vương dùng tay ước lượng một chút, cảm thấy vật ấy không tầm thường, không khỏi lộ thần sắc mừng rỡ.

Ngay sau đó, hắn đảo ánh mắt nhìn vào Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp lơ lửng giữa không trung.

- Đây cùng là một kiện bảo bối tuyệt hảo!

Huyền Long Đại Vương mặt đầy vẻ tham lam, nhảy bay lên không trung, cùng chụp bảo tháp này vào tay.

- Nhanh lên giết hết đám người này, sau đó mang đi ý chí tinh thần của Huyết Sát Thần Đế. Bốn hoàng không có thời gian nhiều lắm...

Thân ảnh đáng sợ trong bức tranh cuốn truyền đến giọng nói lạnh như băng, bộ dáng dường như có vẻ không kiên nhẫn.

739. Chương 665: Trương Hằng Chết Vắn

Vừa nghe mệnh lệnh từ bóng người đáng sợ kia, sắc mặt Huyền Long Đại Vương chợt nghiêm, lúc này mới hiểu được sứ mệnh chủ yếu của mình.

Giết Trương Hằng!

Đây là nhiệm vụ Thái thượng Yêu Long Hoàng đã giao phó.

- Trương Hằng à Trương Hằng, ngươi nằm mơ cũng không ngờ, ngươi cũng có một ngày này?

Trong mắt Huyền Long Đại Vương tỏa ra sát khí trắng trợn, trước tiên đặt mấy thứ bảo vật sang một bên.

Oong...

Trong đó một món bảo vật lại giẫy khởi pháp tắc thời gian ngưng lại giam cầm, lắc lư qua lại giữa không trung.

- Sao có thể như thế được?

Huyền Long Đại Vương kinh hãi, ánh mắt quét qua, ngừng lại trên Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp chạy lên xuống vờn quanh Trương Hằng.

Tòa bảo tháp này có ba tầng đầu phủ ánh sáng bạc, mơ hồ trắng lệt, tầng thứ tư tỏa ra ánh sáng vàng sắc bén, tràn ngập lực lượng mạnh mẽ.

- Hả?

Bóng người đáng sợ trong quyền tranh vừa thấy cảnh này, cũng cảm thấy hết sức bất ngờ. không khỏi khẽ kêu một tiếng.

- Tạm thời không để ý tới nó, giết kẻ này trước.

Bóng người trong quyền tranh tiếp tục ra lệnh.

- Rõ.

Huyền Long Đại Vương vươn tay chộp lấy cổ họng Trương Hằng, vận dụng lực lượng chí tôn một giới đáng sợ.

- Rắc!

Trong tình huống không hề phòng ngự. Huyền Long Đại Vương lập tức bóp nát cổ họng Trương Hằng.

Tiếp đó, hắn lại té ra Phách Thiên Chùy, ầm ầm nện xuống.

Ầm!

Một chùy đánh xuống, đầu cùng thân thể Trương Hằng bị đánh cho dập nát.

- Ha ha ha... Cái gì Bất Diệt Thân, ta đánh một chùy hủy diệt linh hồn ngươi. xem ngươi làm sao bất diệt.

Huyền Long Đại Vương giữa mặt cười to.

Nhưng mà ngay sau đó, nụ cười của hắn liền cứng lại.

Xì xì xẹt....

Xung quanh lơ lửng vô số những hạt màu vàng, không để ý đến pháp tắc thời gian ngưng lại, nhanh chóng tổ hợp lại, chỉ phút chốc hình thành bộ dạng Trương Hằng trước đó.

Đây quả là kỳ tích!

- Vừa rồi ta rõ ràng một chùy hủy diệt thân thể kể cả linh hồn của Trương Hằng, tại sao có thể tái tạo lại thân thể được chứ?

Huyền Long Đại Vương sùng sờ tại chỗ một lúc.

Đối diện Trương Hằng đã tái tạo thân thể, vẫn bị thời gian ngưng lại giới hạn. nhưng trên mặt hắn mơ hồ mang theo vẻ cười nhạo châm chọc.

"Ta tu luyện Bất Tử Kim Thân, nào phải Bất Diệt Thân bình thường có thể sánh được? Từ lúc công pháp tầng ba. Hư Không Hỏa diễm đã dung nhập vào trong Nguyên linh của ta. Sau công pháp tầng bốn, linh hồn của ta nối liền với kim thân, một khi thân thể tan biến, linh hồn sẽ hóa thành trạng thái hư không trong nháy

mắt."

Trong lòng Trương Hằng cười lạnh, nhưng cũng âm thầm may mắn.

Bất Diệt Kim Thân của hắn thành lập trên ba trụ cột Hư Không Hỏa diễm, Nguyên linh, Kim Thân, không phải đơn giản là thân thể bất diệt, linh hồn sẽ lệ thuộc vào Bất Diệt Kim Thân che chở.

- Lần này có chút phiền phức... Lại một cái Bất Tử Tà Đế, bằng lực lượng của ngươi. còn khó mà giết được hắn... Đúng rồi, ngươi ném hắn vào Huyết Thần Trì thử xem.

Cái bóng trong quyền tranh cùng cảm thấy có phần khó giải quyết.

- Ném vào Huyết Thần Trì?

Ánh mắt Huyền Long Đại Vương sáng lên, cảm thấy đây là biện pháp tốt.

Trước đó Huyết Ảnh Ma Đế đã nói qua. tồn tại dưới Ma quân rơi vào Huyết Thần Trì, không có khả năng sống sót.

Nghĩ đến đây, Huyền Long Đại Vương đá thẳng vào người Trương Hằng.

Ầm!

Thân thể bản tôn của Trương Hằng bị một cước đá vào Huyết Thần Trì.

Phốc!

Thân thể Trương Hằng động tĩnh Huyết Thần Trì, không có một chút động tĩnh.

- Ha ha ha...

Thân hình Huyền Long Đại Vương chợt lóe, liên tục mấy cước đá văng ba cái phân thân của Trương Hằng vào Huyết Thần Trì.

Trương Hằng vừa chết, những người còn lại nơi này không có uy hiếp gì tới hắn nữa.

Bỗng nhiên, hắn chuyển mắt, lại rơi vào người Nghê Thường Tán Tiên.

Tán tiên thân bí này thân thông khó lường, tốt nhất giải quyết một lượt.

Nghĩ đến đây, hắn lại bay về phía Nghê Thường Tán Tiên, chuẩn bị giải quyết luôn cả nàng.

- Dừng tay, không được giết nàng ta.

Cái bóng trong quyền tranh đứng ra ngăn cản.

- Vâng, đại nhân.

Trong lòng Huyền Long Đại Vương âm thầm kinh dị, xem ra Nghê Thường Tán Tiên này có thân phận vô cùng đặc thù, nhất định sau lưng có đại nhân vật nào đó, khiến cho Thái thượng Yêu Long Hoàng đại nhân cũng không dễ đắc tội.

- Ngươi cầm lấy ý chí tinh thần Huyết Sát Thần Đế tới đây, bổn hoàng tự có biện pháp.

Cái bóng trong quyền tranh tiếp tục phân phó.

Huyền Long Đại Vương vừa định lên tiếng, nhưng vào lúc này, Huyết Thần Trì đột nhiên phát ra một trận tiếng động ừng ực.

Huyết Thần Trì có động tĩnh khác thường!

Chẳng lẽ Trương Hằng còn chưa chết?

Huyền Long Đại Vương không khỏi hít một hơi lạnh.

Nếu ngay cả Huyết Thần Trì cũng không thể giải quyết được Trương Hằng, vậy thì hắn cùng không còn cách nào.

Bụp!

Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp trên bầu trời chợt biến mất, phốc một cái tiến vào trong Huyết Thần Trì.

Ở sâu trong Huyết Thần Trì, có một cái dấu ấn tia chớp màu vàng nhạt không ngừng lấp lánh.

Xì xì xẹt.

Xung quanh dấu ấn tia chớp vàng nhạt kia ngưng tụ những hạt màu vàng thành từng mảng. Nó đại biểu cho Bất Diệt Ấn Ký của Bất Tử Kim Thân Trương Hằng.

Oong...

Ngay sau đó, bên cạnh dấu ấn tia chớp vàng nhạt xuất hiện một ngọn lửa màu vàng nữa trong suốt.

Chính là Hư Không Hỏa diễm.

Ở trung tâm Hư Không Hỏa diễm có một dấu ấn tia chớp màu đen, không ngừng lấp lóe.

Cùng lúc Hư Không Hỏa diễm sinh ra, một cái quang điện thuần đen cũng sinh ra.

Ở giữa trung tâm quang điểm màu đen này, có một cái dấu ấn ngôi sao.

- Trương Hằng... Người gặp khốn khó cỡ nào, lại rơi xuống đến mức này?

Từ trong dấu ấn ngôi sao kia truyền ra tiếng nói của một nam tử.

Vũ Vô Cực!

Linh hồn của Trương Hằng đang ở trong trạng thái hư không, nhưng có thể phán đoán ra chủ nhân giọng nói này.

- Là thế này... Ta giao chiến với Huyền Long Đại Vương, hình chiếu Thái thượng Yêu Long Hoàng không biết từ chỗ nào phủ xuống, khiến cho thời gian ngưng lại...

Trương Hằng nói sơ lược tình hình.

- Hừ, ta đã sớm đoán được Thái thượng Yêu Long Hoàng kia sẽ chơi kế lén mà...

Vũ Vô Cực cười lạnh, lại trầm ngâm nói:

- Người mang theo Loạn Tinh Ấn Ký của ta đi ra ngoài, để ta giúp người một tay.

- Không cần, ta muốn tự tay bầm thây vạn đoạn Huyền Long Đại Vương, kẻ này đã hủy đi Phá Không Kiếm của ta.

Trong giọng nói Trương Hằng lộ ra một cổ lạnh băng thấu tận xương tủy.

- Người thật sự không cần ta giúp?

Vũ Vô Cực nao nao.

- Đúng thế, ta muốn dùng năng lực của mình giải quyết vấn đề.

Trương Hằng dứt khoát trả lời.

Ở sâu trong đầu óc hắn, ngọc giản thần bí không ngừng quanh quẩn, Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp cũng trở về trong đó, một đám phù văn huyền diệu khó lường lóe ra từ trong đó.

Trương Hằng đứng lặng im trong một mảnh tĩnh không rộng lớn, đang lĩnh ngộ năm tháng dài lâu.

Một năm... Mười năm... Trăm năm... Ngàn năm...

Nhưng mà, thời gian bên ngoài lại không trôi qua bao nhiêu.

- Được, nếu người có thể tự vượt qua kiếp nạn này, ý chí tinh thần thuần túy của ta sẽ tách rời khỏi người.

Trong giọng nói Vũ Vô Cực lộ ra vài phần khen ngợi.

Trương Hằng nhàn nhạt nói:

- Ta nghe Bất Tử Tà Đế nói, một khi người nào kế thừa ý chí tinh thần của người khác, sẽ vĩnh viễn không thể vượt qua được người giao cho ý chí tinh thần.

- Lời này có thật không?

740. Chương 666: Thiết Tắc Chí Cao

- Phải.

Vũ Vô Cực trả lời.

Phải!

Tâm thần Trương Hằng chấn động, Bất Tử Tà Đế quả nhiên không lừa mình.

Một khi tiếp nhận ý chí tinh thần của người khác, sẽ vĩnh viễn không thể vượt qua kẻ giao cho ý chí.

Bởi vì ý chí tinh thần là cảm ngộ đại đạo thiên địa của người khác, nếu người nhận ý chí của người khác, bản thân sẽ rơi vào tiểu thừa, làm sao vượt qua được đối phương?

Chẳng lẽ Vũ Vô Cực là người mang dụng ý ác độc?

Trương Hằng khó mà chấp nhận sự thật này.

- Vì sao...

Giọng nói Trương Hằng trở nên lạnh lùng.

- Đây là thiết tắc chí cao ba mươi sáu giới, không ai có thể làm trái, ngay cả Thái thượng Yêu Long Hoàng cũng không ngoại lệ.

Vũ Vô Cực không nhanh không chậm đáp, dường như đã sớm đoán trước hết thảy.

- Thiết tắc ba mươi sáu giới?

Trương Hằng nao nao, mơ hồ bắt được một tia manh mối.

- Đúng, người rất thông minh, thiết tắc này chỉ nhằm vào người chưa siêu thoát ba mươi sáu giới. Trong hàng tỷ tỷ người tu chân, bao gồm Tiên Đế, Ma Đế thượng giới, cũng khó mà chống lại thiết tắc chí cao ba mươi sáu giới.

Trong giọng nói Vũ Vô Cực có phần ý cười.

- Như vậy... Thiết tắc chí cao này có thể bị đánh vỡ hay không?

Trong lòng Trương Hằng vừa động, đoán được sự thật nào đó.

- Nếu người tin tưởng mình có thể đánh vỡ, sẽ có một đường hy vọng bé nhỏ. Nếu người không tin, sẽ chỉ cực hạn trong mảnh thiên địa này, vĩnh viễn cùng không thể siêu thoát.

Vũ Vô Cực khẽ thở dài, chợt nói:

- Người có hiểu được dụng ý của ta?

Trương Hằng bình tĩnh đại ngộ:

- Ý của người nói là nếu có thể đánh vỡ Thiết tắc này, sẽ có thể siêu việt ba mươi sáu giới, đi vào trình tự cảnh giới cao hơn.

- Đúng thế, nếu ngay cả điểm này người cũng không làm được, sẽ vĩnh viễn không có hy vọng đánh bại ta. Bởi vì ta đã đi ra ba mươi sáu giới, ngao du Đại Thiên Tu Di Trụ vô biên vô hạn.

Trong giọng nói Vũ Vô Cực lộ ra một cỗ ngạo khí rất lớn, nhưng cũng có vài phần tịch mịch.

- Người đã đạt đến cảnh giới như thế, trước đó đánh cược với Thái thượng Yêu Long Hoàng, vì sao lại thất bại chứ?

Trương Hằng nghi ngờ nói.

- Có một số việc, chỉ có chân chính đến thời cơ thì người mới có thể chân chính hiểu được... Tóm lại, nếu người có thể đánh vỡ Thiết tắc này, hoặc là giết Thái thượng Yêu Long Hoàng, lại có tư cách vượt qua ba mươi sáu giới, đánh một trận với ta.

Vũ Vô Cực thấp giọng nói, lộ ra chờ mong trước nay chưa từng có.

- Chẳng lẽ giết Thái thượng Yêu Long Hoàng, cùng ngang với đánh vỡ Thiết tắc chí cao?

Trương Hằng rất là khó hiểu.

- Đúng thế, giết Thái thượng Yêu Long Hoàng, cùng cấp với đánh vỡ Thiết tắc chí cao, thậm chí còn khó khăn hơn nữa. Được rồi, lời đã hết, ta chỉ có thể nói cho người như thế...

Tiếng nói của Vũ Vô Cực dần dần tiêu tán.

Vù!

Dấu ấn ngôi sao kia chợt lóe, nhập vào sâu trong linh hồn Trương Hằng.

Xì xì xẹt....

Vô số những hạt màu bạc quay xung quanh dấu ấn tia chớp vàng nhạt, linh hồn Trương Hằng ở trong trạng thái hư không, chỉ cần khôi phục bình thường, có thể lập tức tái tạo thân thể.

- Đúng rồi, khu vực này bị vây trong thời gian ngưng lại, chỉ có khoảng khắc Huyền Long Đại Vương ném ta vào Huyết Tế Hà, thời gian mới bị đánh vỡ trong chớp mắt.

Linh hồn Trương Hằng ở trong một mảnh tinh không vô hạn, cảm ngộ mấy vạn năm, có một ít hiểu biết bước đầu với pháp tắc thời gian.

"Bảo tháp thức thứ ba Đoạn Không Quyết có liên hệ chặt chẽ với pháp tắc không gian, còn bảo tháp thức thứ tư cùng nối liền với huyền ảo pháp tắc thời gian. Đáng tiếc, tu vi của ta tiến bộ ở ngoài động phủ, hiện giờ mới tiến vào cổ tháp có được huyền ảo thức thứ tư, còn chưa thể sử dụng pháp tắc thời gian."

Trong đầu Trương Hằng nhanh chóng suy nghĩ, ở giữa mảnh tinh không vô hạn, thời gian trôi đi so với bên ngoài, gần như ngưng lại.

"Tái tạo thân thể!"

Một khoảng khắc, Trương Hằng cảm rằng, linh hồn khôi phục từ trong trạng thái hư không. Trong phút chốc dung hợp với dấu ấn tia chớp màu vàng, bất chợt, vô số hạt màu vàng nhanh chóng xoay tròn.

Oong...

Trương Hằng sống lại lần nữa, thân thể bị vây trong khu vực thời gian ngưng lại.

Thời gian ngưng lại, không chỉ là hấn, ngay cả Huyết Thần Trì cùng không ngoại lệ, cho nên hiện giờ hấn cùng sẽ không bị tổn thương.

"Nếu Huyết Thần Trì đã bị ngưng lại, vậy hiện giờ Phá Không Kiếm của ta có thể còn tồn tại hay không? Chỉ cần trong chớp mắt nó rơi vào Huyết Trì không bị hủy diệt, lẽ ra phải còn tồn tại."

Trong lòng Trương Hằng nghĩ thế, có thêm vài phần chờ mong.

Hấn tin tưởng Phá Không Kiếm sẽ không dễ dàng bị phá hủy như vậy. Chỉ là vì nguyên nhân Huyết Thần Trì cùng thời gian ngưng lại, hấn không thể cảm ứng tình huống cụ thể của Phá Không Kiếm.

Vù!

Trương Hằng vừa động ý niệm, Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp xuất hiện trong tay.

Mãi đến giờ, bảo tháp này vẫn không nhìn pháp tắc xung quanh thay đổi. Dù là thời gian ngưng lại khủng bố này, chỉ có ảnh hưởng rất nhỏ đến nó.

Oong oong...

Bảo tháp rung lên trong tay Trương Hằng, dẫn động dị trạng trong Huyết Thần Trì.

Ục ục ục ục....

Từ góc độ của Huyền Long Đại Vương, có thể thấy được cảnh tượng như thế.

”Chẳng lẽ Trương Hằng còn chưa chết...”

Trong lòng Huyền Long Đại Vương mơ hồ cảm thấy có phần không ổn.

Đúng lúc này, một tiếng nói như ẩn như hiện truyền ra từ trong Huyết Thần Trì:

- Bảo tháp thức thứ tư.... Loạn Thời Quyết.

Loạn Thời Quyết!

Ầm!

Khoảng khác, bảo tháp chín tầng như một ngọn núi nhỏ bay ra từ trong Huyết Thần Trì, bùng lên ánh vàng hoa mỹ bao phủ cả một khu vực.

Còn Trương Hằng đứng trên đỉnh bảo tháp chín tầng, được bảo tháp thức thứ tư trợ giúp, rút cuộc hấn đánh vỡ pháp tắc thời gian ngưng lại giam cầm.

Rắc....

Trong vô hình, có một tiếng vang lên từ trong linh hồn.

Vù!

Cùng lúc đó, trong Huyết Thần Trì bay ra một thanh phi kiếm vàng nhạt sáng bóng.

Mặt ngoài phi kiếm mơ hồ lóe ra một tia máu, nhìn mà ghê người.

Phá Không Kiếm!

Phá Không Kiếm biến dị...

Ánh mắt Trương Hằng sáng lên, vươn tay chụp lấy nó.

Vù!

Các tu sĩ còn lại cùng khôi phục từ trong thời gian ngưng lại trôi buộc.

- Cái... Không xong!

Huyền Long Đại Vương hoảng sợ, vạn vạn lần không đoán được Trương Hằng lại có thể đánh vỡ pháp tắc thời gian ngưng lại uớt buộc.

- Chí Cường Độ Nhất Kiếm!

Trương Hằng lăng không bay lên, tinh khí thần khoảng khác kéo lên đỉnh cao, trên Phá Không Kiếm phun ra tơ vàng quấn quanh, mơ hồ lóe ra tia máu làm người ta run sợ.

Vù xẹt...

Kiếm hồ màu vàng xé rách không khí, kéo theo lực chấn áp vô thượng, chớp mắt đánh lên trên người Huyền Long Đại Vương đang hoảng loạn.

Phốc xẹt...

Dưới một kiếm, thân thể Huyền Long Đại Vương bị chém làm hai, tiếp đó sợi tơ vàng không ngừng lóe lên, tia máu xì xì rung động, cắt thân thể hấn thành vô số mảnh.

Vù!

Trương Hằng bay vút tới, đoạt lấy hai món trọng bảo ngọn núi xanh ngọc cùng mảnh vỡ.

- Long Thần Bất Diệt!

Một âm thanh chấn nhiếp tâm thần truyền khắp Huyết Thần đại điện rộng lớn.

Thân thể Huyền Long Đại Vương bị cắt thành vô số mảnh, đột nhiên bùng lên một đoàn ánh sáng vàng chói lọi, bao phủ phạm vi mười trượng không thể nhìn rõ.

Khu vực đó như có một mặt trời vàng rực, phóng ra hàng tỷ tia ánh sáng, tu sĩ gần đó đều tránh ra xa.

Trương Hằng cùng bị cỗ lực lượng này bức ra, hắc nhân cơ hội thả ba phân thân ra khỏi người, hình thành một hình vuông đứng giữa hư không.

Ước chừng nửa nhịp thở sau, mặt trời vàng rực biến mất, xuất hiện thân thể uy mãnh bá khí ngập trời của Huyền Long Đại Vương.

- Trương Hằng đáng chết!

Huyền Long Đại Vương tay trái nâng Phục Yêu Tháp, tay phải cầm Phách Thiên Chùy, hung hăng trừng Trương Hằng.

- Chúng ta tạm thời không nên tham chiến, để hai người bọn họ đánh đi.

Hai người Chân Tiên, Chân Ma bắt đầu thương lượng, cùng thần niệm truyền âm với Nghê Thường Tán Tiên, Âm Dương Tán Tiên.

Bốn người nhanh chóng đạt được ý chung, tạm thời không tham dự vào chiến đấu của hai nhân vật cấp Boss này.

Vù!

Uyên Hồng là chiến hữu cùng trận doanh với Huyền Long Đại Vương, không thể lui ra sau, dứt khoát bay đến bên cạnh Huyền Long Đại Vương.

- Ha ha, Huyền Long Đại Vương, thì ra đây là đòn sát thủ cuối cùng của ngươi, mượn dùng lực lượng cường giả nghịch thiên thượng giới. Đáng tiếc, lực lượng của người khác cuối cùng không phải là của ngươi...

Trương Hằng cười lạnh không thôi, trong lời nói ẩn chứa ý hèn mọn.

Huyền Long Đại Vương mắt muốn nứt ra, long lân cả người run lên, nghiến răng nghiến lợi nói:

- Ta không tin, ngươi không có Vũ Vô Cực trợ giúp, làm sao có thể đánh vỡ pháp tắc thời gian ngưng lại trời buộc.

- Ha ha ha....

Trương Hằng chỉ ngửa mặt cười to, lưỡi giải thích.

Vào lúc này, trên người hắc bùng lên tự tin chưa từng có.

Hơn nữa, ở sâu trong đầu óc hắc, đã sinh ra sơ hình ý chí tinh thần thuộc về chính hắc.

Vân Dịch cùng Lạc Hà đứng ở bên cạnh Huyết Thần Trì, cùng mơ hồ cảm nhận được ý chí chiến đấu cùng lòng tin của Trương Hằng.

- Giết!

Trương Hằng lưỡi nói nhiều, liên hợp ba đại phân thân lập tức đánh qua, khí thế hung hãn không thể cản nổi.

Huyền Long Đại Vương biến sắc, Phục Yêu Tháp trong tay bắn ra hai cột sáng màu đỏ, gọi ra hai yêu tu cấp Chân Tiên Chân Tiên vô cùng khổng lồ.

- Ngươi hỗ trợ ngăn cản một lúc.

Huyền Long Đại Vương thần niệm truyền âm sang Uyên Hồng.

- Được.

Uyên Hồng vô cùng tự tin, hào quang vàng đất trên người tuôn trào, khoáng khác hình thành một hòn đảo rộng năm trăm thước, bên trên còn tuôn ra hai lực băng hỏa.

Đây là Băng Hỏa Đảo cỡ nhỏ!

Thì ra bản tôn của Uyên Hồng chính là nơi cấm kỵ Chu Vương Triều, Băng Hỏa Đảo.

Ầm!

Cả hòn đảo chấn trước mặt Trương Hằng, không gì phá nổi, hình như thiên địa.

Bùm bùm ầm!

Công kích của ba đại phân thân Trương Hằng lên trên Băng Hỏa Đảo khổng lồ này, trong thời gian ngắn không tạo thành tổn hại thực chất với nó.

Sắc mặt bản tôn Trương Hằng chợt ngưng, mở hai tay ra, dấu ấn Băng Hỏa Kỳ Lân chợt lóe.

Vù vù!

Hai con Băng Hỏa Kỳ Lân lao ra, chiến đấu với hai yêu vật cấp Chân Tiên do Huyền Long Đại Vương triệu hồi.

Chiến đấu lập tức quyết liệt.

- Huyền Long, xem người chạy đi đâu?

Trương Hằng cười lạnh, thân hình bán vọt tới đuổi theo Huyền Long Đại Vương, Phá Không Kiếm cùng bảo tháp theo sát phía sau.

Nhưng mà, Huyền Long Đại Vương cực kỳ xảo hoạt, chợt lóe qua những trụ đen ở Huyết Thần Trì, không chiến đấu chính diện với Trương Hằng.

- Hừ

Trương Hằng chuyển mắt, rơi vào trên bản đồ hình ảnh lập thể ba mươi sáu giới thu nhỏ.

Bóng hình đáng sợ trong quyển tranh kia còn chưa biến mất.

- Hình chiếu Thái thượng Yêu Long Hoàng... Ta xử lý người trước!

Trương Hằng cười lạnh, kéo theo Phá Không Kiếm lao về phía quyển tranh kia.

Vù xẹt!

Không cần nói nhiều, Trương Hằng một kiếm đâm tới hình chiếu trong quyển tranh.

741. Chương 667: Dung Hợp, Kinh Thiên Ma Thần

Vù xẹt...

Kiểm ti màu vàng cùng huyết quang mơ hồ, chớp mắt đâm đến hình ảnh lập thể thu nhỏ.

Bóng hình đáng sợ kia thấy cảnh này, cười lạnh một tiếng, vươn tay chỉ vào Phá Không Kiếm.

Thoáng cái, một kiếm khí thể hung mãnh của Trương Hằng không thể động đậy cố định tại chỗ, không thể động đậy.

Lại là thời gian ngưng lại!

Trương Hằng nhướng mày, dù là hắn tìm hiểu Loạn Thời Quyết vạn năm ở tình không thần bí, nhưng cũng chỉ lĩnh ngộ được một chút bề ngoài.

Vừa rồi sở dĩ có thể đánh vỡ trói buộc thời gian ngưng lại, phần lớn là mượn dụng thần uy bỏ qua pháp tắc của bảo tháp.

Nhưng mà, lần này chỉ có Phá Không Kiếm bị ngưng lại, Trương Hằng cảm giác được lực lượng hình chiếu kia đang trôi đi.

"Hình chiếu Thái thượng Yêu Long Hoàng này nhất định có hạn chế ở hạ giới..."

Trong lòng Trương Hằng vừa động, ra lệnh Phá Không Kiếm liều mạng giãy dụa, còn chính hắn lại bay thẳng đánh vào quyển tranh thần bí kia.

Ầm!

Trương Hằng bằng phương thức dã man nhất đánh ra một quyền, không khí chấn động, ánh vàng sắc bén uồn lượn.

- Người muốn chết!

Bóng dáng đáng sợ kia vươn tay, lẳng không chỉ vào Trương Hằng.

Bỗng nhiên, không gian trong phạm vi mười trượng đột nhiên co rút, áp lực kinh khủng ập thẳng vào Trương Hằng.

Và lúc này, dưới áp lực không gian như thế, bất cứ thần thông pháp thuật gì đều thật bé nhỏ.

Đây là lực pháp tắc không gian.

Thái thượng Yêu Long Hoàng không hổ là cường giả đứng đầu ba mươi sáu giới, đồng thời lĩnh ngộ pháp tắc không gian cùng pháp tắc thời gian.

Khó trách từng là cường giả thượng giới, mỗi người đều thua trong tay hắn? Ai nói hắn trừ phòng ngự ra, không còn có gì giỏi lắm?

Trương Hằng bị thiên uy vũ trụ không gian to lớn đè ép, ngay cả hít thở cũng cực kỳ khó khăn, mặt nghẹn đến đỏ bừng.

Thân thể hắn bị áp lực lồm vào trong.

Hơn nữa, cỗ áp lực này không chỉ nhắm vào thân thể, ngay cả linh hồn cũng bị đè ép.

"Vừa rồi hắn sử dụng pháp tắc thời gian, hiện giờ lại đổi thành pháp tắc không gian, nếu đã thế..."

Trong đầu Trương Hằng lại hiện ra đủ loại ảo diệu bảo tháp thức thứ ba.

Bỗng nhiên, trên người hắn bùng lên ánh vàng, bảo tháp trong hư không âm ỉ nện xuống, nổ ra một đạo ánh sáng vàng hoa lệ.

Thức thứ ba: Đoạn Không Quyết!

Rắc!

Trong vô hình truyền ra một tiếng vang thanh thúy, không gian vẫn không bị phá vỡ.

Nhưng mà, pháp tắc không gian của Thái thượng Yêu Long Hoàng lại bị Trương Hằng một chiêu đánh tan.

- Hả... Sao có thể như thế được?

Bóng ảnh đáng sợ chấn động:

- Hình chiếu của ta dù cho phát huy lực lượng pháp tắc có hạn, nhưng cũng có đẳng cấp cực cao, làm sao mà một tên tu sĩ hạ giới có thể chống lại được?

Vù!

Thân thể Trương Hằng khôi phục bình thường, trán toát mồ hôi hột.

Nếu không phải vì hình chiếu kia bị hạn chế rất lớn, chỉ bằng Đoạn Không Quyết mà hắn mới lĩnh ngộ được chút bề ngoài, còn xa mới đủ đánh tan pháp tắc của đối phương.

- Ha ha, người đã hết chiêu rồi phải không?

Trương Hằng vươn tay hút Phá Không Kiếm vào trong tay, khí thể trên người lại ngưng tụ đến đỉnh cao, chậm rãi bức về phía hình chiếu.

Oong...

Hình chiếu trong quyền tranh thần bí đột nhiên biến mất, thay vào đó là ba mươi sáu lốc xoáy ánh sáng, một cỗ lực lượng đại đạo trong xa xăm phun trào ra.

Trương Hằng bổ tới một kiếm, khiến cho quyền tranh thần bí kia khẽ run lên, nhưng không tổn hại chút nào.

Nhưng một kiếm qua đi, lốc xoáy ánh sáng trong quyền tranh kia lại ảm đạm một chút.

Rõ ràng, Trương Hằng sử dụng Phá Không Kiếm công kích kiếm ý cực mạnh, mạnh hơn không biết bao nhiêu lần so với công kích bình thường.

Phốc xẹt!

Trương Hằng đánh xong một kiếm, lại liên tục bổ ra bảy tám kiếm, đã thấy lốc xoáy ánh sáng trong quyền tranh kia ảm đạm từng chút.

Nhưng vào lúc này, bên cạnh Huyết Thần Trì xa xa truyền đến một trận kinh hô, là tiếng của Vân Dịch cùng Lạc Hà.

”Không tốt!”

Trương Hằng tương thông ý niệm với phân thân, nhìn lại phát hiện Huyền Long Đại Vương đột nhiên mang theo hai đại yêu thú cấp Chân Tiên, cùng với Băng Hỏa Đảo bản tôn Uyên Hồng bức về phía hai người Lạc Hà.

- Đáng giận!

Trương Hằng nổi giận, vội vàng bay về phía kia, nhưng bản tôn của hắn còn có một khoảng cách với bên đó.

- Vân Dịch lui ra!

Lạc Hà đẩy Vân Dịch ra, mở tay giao nhau, hình thành một cái lốc xoáy màu xanh thật lớn.

-Đi!

Lốc xoáy màu xanh đột nhiên mở ra, hình thành một cơn lốc lớn đánh về phía mấy người kia.

- Đom đóm nho nhỏ.

Phục Yêu Tháp trong tay Huyền Long Đại Vương bắn ra một đoàn ánh sáng đỏ, lập tức đánh nát cơn lốc thanh thế to lớn kia.

- Các người cuốn lấy hắn, để ta đi bắt sống đệ tử của Trương Hằng.

Trên mặt Huyền Long Đại Vương hiện lên một tia âm lãnh, ra lệnh cho Uyên Hồng và hai yêu vật Chân Tiên.

Vù!

Hắn nâng Phục Yêu Tháp, bay về phía Vân Dịch.

Mục tiêu của hắn là bắt sống Vân Dịch, cho nên không dám lấy thần thông công kích. Một tên tu sĩ Độ Kiếp Kỳ làm sao thừa nhận được uy lực Phục Yêu Tháp.

- Hèn hạ, người đứng lại!

Một cái phân thân của Trương Hằng ngăn cản Huyền Long Đại Vương, hai phân thân khác giúp Lạc Hà giải trừ nguy cơ.

- Hừ hừ, Trương Hằng, không phải là người lãnh khốc với kẻ địch, che chở người một nhà hay sao? Để ta bắt sống đệ tử của người, xem người làm sao tranh giành trọng bảo với ta.

Trong lòng Huyền Long Đại Vương âm thầm đắc ý, không tới một hai nhịp thở là hắn có thể bắt sống Vân Dịch.

Ầm!

Phân thân Trương Hằng đuổi theo, một quyền phách không đánh tới Huyền Long Đại Vương.

Sau lưng Huyền Long Đại Vương ngưng tụ ánh sáng vàng hình long lân như thực chất, cứng rắn chịu một kích này, thậm chí mượn thể đi tới trước.

Phốc!

Hắn phun ra một ngụm máu tươi, bỗng nhiên tiếp cận Vân Dịch, cách không hút vào tay.

Thân hình Vân Dịch ngừng lại, không tự chủ lùi vào trong tay hắn.

- Ta không cho ngươi toại nguyện! Sư tôn hèn gặp lại!

Vân Dịch hét lớn một tiếng, mắt đỏ rực, thực lực tăng lên, nhảy vọt lên lao thẳng vào Huyết Thần Trì bên cạnh.

Bùm!

Hắn không chút chùn bước nhảy vào Huyết Thần Trì, khí tức biến mất.

Biến cố như thế làm cho Huyền Long Đại Vương giật mình sửng sốt.

Hắn không hề đoán được, đệ tử của Trương Hằng có khí khái như thế, thà chết cũng không chịu để mình liên lụy sư tôn.

- Vân Dịch....

Trương Hằng phát ra tiếng rống kinh thiên, gần như điên cuồng, ánh mắt lộ ra nỗi giận sát khí ngập trời.

- Vân Dịch...

Lạc Hà giật mình.

Tất cả mọi người nơi này đều ngừng động tác.

- Huyền Long.... Ta muốn băm thây ngươi vạn đoạn!

Trương Hằng bay đến gần, cơn giận ngập trời!

- Mau ngăn hắn lại!

Huyền Long Đại Vương lòng sinh sợ hãi, ra lệnh Uyên Hồng, hai yêu vật cấp Chân Tiên cản trở Trương Hằng.

- Dung hợp...

Bản tôn Trương Hằng từng từng đứng đó, ba đại phân thân lao tới từ ba hướng. Oong!

Trong phút chốc, bốn Trương Hằng hợp thành một thể, một cỗ uy lực chấn nhiếp cổ kim phủ xuống khu vực này.

Ầm!

Mặt đất khe khẽ run lên, thân thể Trương Hằng mạnh mẽ cao thêm mười trượng, hóa thành Kinh Thiên Ma Thần.

- A!

Tất cả mọi người bị khí thế ngập trời chấn nhiếp.

Bốp!

Trương Hằng vung tay, vỗ lên Băng Hỏa Đảo bản tôn của Uyên Hồng.

Rắc!

Hòn đảo to như thế, Uyên Hồng có sở trường phòng ngự cũng vỡ nát thành bụi trong khoảng khắc!

Miễn sát!

- Huyền Long...

Trương Hằng nhìn chăm chăm Huyền Long Đại Vương.

- Nhanh, nhanh lên... Nhanh cản hắn lại!

Huyền Long Đại Vương thất kinh.

Hai đại yêu vật cấp Chân Tiên ngăn cản trước Trương Hằng.

Vù!

Trương Hằng như Kinh Thiên Ma Thần há mồm, phun ra một đoàn khí.

- A....

Hai đại yêu vật cấp Chân Tiên như tờ giấy, bị thổi ra mấy ngàn dặm.

Đây là loại uy lực cỡ nào?

Kinh Thiên Ma Thần, Thông thiên triệt địa, ngạo thị cổ kim!

-o0o-

742. Chương 668: Thế Không Thế Cản

Một cái tát vỗ chết bản tôn Uyên Hồng, một hơi thổi thổi hai đại yêu vật cấp Chân Tiên bay mất không thấy bóng.

Kinh Thiên Ma Thần, chấn nhiếp toàn trường!

- Cầm giác này... Thật mạnh mẽ!

Trương Hằng cũng bị thực lực của mình lúc này kinh sợ.

Lúc trước hắn hàng phục Tiên bảo hình kiếm ở trong lĩnh vực không gian, hắn cũng đã dung hợp với ba đại phân thân, thực lực quả thật kinh người đáng sợ, thậm chí còn dễ dàng chiến thắng Chân Tiên hạ vị mấy bậc.

Nhưng mà hôm nay, tu vi của hắn đã vượt trên một bậc nhỏ so với trước khi vào động phủ, thực lực tăng nhiều, dung hợp lại thì uy lực vượt quá dự đoán.

- Huyền Long, để mạng lại!

Trương Hằng quát lạnh một tiếng, sừng sững trên mặt đất nhìn chăm chăm Huyền Long Đại Vương trợn mắt há hốc mồm, giống như cự linh thần hồng hoang viễn cổ, giờ tay nhắc chân phát ra thần lực không thể tưởng tượng.

Chỉ là khí thế phát ra từ trên người hắn, đã làm cho đám cường giả tâm thần run sợ, không dám đối diện.

- Thực lực Trương Hằng rất khủng bố... Một hai nhân vật cấp Chân Tiên cũng không phải đối thủ, chúng ta không thể ngồi chờ chết, cùng nhau đối phó hắn!

Chân Tiên Tôn Húc Khải cùng Chân Ma Hình Cảnh, trong mắt lộ ra thần sắc sợ hãi.

Trước khi chưa phủ xuống hạ giới, bọn họ thật không thể ngờ mình sẽ sinh ra lòng sợ hãi với một cường giả hạ giới.

Tiếp đó, hai người vội vàng thần niệm truyền âm với hai vị Tán tiên Tam Tiên Đảo:

"Mọi người ở đây liên hợp lại, có lẽ còn liều mạng được với Trương Hằng."

Âm Dương Tán Tiên nghe lời này, trong lòng có chút do dự, hỏi ý Nghê Thường Tán Tiên.

Nghê Thường Tán Tiên cảm nhận uy lực dung hợp của Trương Hằng, thở dài yếu ớt:

- Chúng ta nên buông tha đi, dù cho liên hợp mọi người ở đây, cũng không thể chiến thắng hắn được. Ngay cả Thái thượng Yêu Long Hoàng phủ xuống hình chiếu, thi triển pháp tắc chí cao cũng không làm gì được Trương Hằng, huống chi là chúng ta?

- Xin lỗi, chúng ta sẽ không tham dự.

Âm Dương Tán Tiên quyết đoán từ chối, lúc này Trương Hằng mang đến cho hắn một loại ảo giác hoàn toàn không thể chống lại.

Ầm!

Chính vào lúc này, Trương Hằng một chân đạp mặt đất, thân hình bắn ra như đạn pháo.

Mặt đất khu vực gần đó rung động, sàn nhà Huyết Thần đại điện không thể phá vỡ, những nơi Trương Hằng bước qua đều xuất hiện hai dấu chân lõm xuống.

Vù!

Thân thể cao lớn như Ma thần kéo theo bóng ma khủng bố, khoảnh khắc bay đến gần Huyền Long Đại Vương.

Huyền Long Đại Vương muốn tránh cũng không được, cắn răng một cái, đánh ra Tiên bảo Phách Thiên Chùy.

Một cỗ thuộc tính trọng lực áp bách không gian ập tới.

Trương Hằng cười lạnh một tiếng, không né không tránh, trực tiếp vung tay lên, đón đỡ Tiên bảo phi phạm sắc bén này.

Ầm!

Huyền Long Đại Vương chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng kinh thế hãi tục dừng mãnh tràn qua, xuyên thấu qua Phách Thiên Chùy tràn vào cánh tay mình.

Thoáng cái, cả cánh tay của hắn đã mất đi cảm giác.

Vù!

Phách Thiên Chùy rời tay bay đi, rơi vào trong Huyết Thần Trì.

-A!

Biến cố như thế, làm Huyền Long Đại Vương không ngờ tới.

Ầm!

Trương Hằng không nói nhiều, lại đánh tới một quyền.

Rắc!

Thân thể Huyền Long Đại Vương đứt vỡ từng đoạn, trong ánh sáng vàng rung động, hóa thành bụi phấn.

Trương Hằng ngạo nghễ đứng ở không trung một lát, cũng không thấy thân thể Huyền Long Đại Vương tái tạo lại.

- Hừ, lực lượng của ta vượt xa phạm vi mà Bất Diệt Thân của ngươi có thể thừa nhận, xem ngươi làm sao bắt tử bất diệt?

Trương Hằng không khỏi cười lạnh.

Oong..

Ngay lúc này, chỗ thân thể Huyền Long Đại Vương mất mạng, xuất hiện một đoàn ánh sáng vàng xanh giao nhau, truyền ra một cỗ ý chí tinh thần.

- Đó là...

Trương Hằng nao nao, bỗng nhiên phản ứng lại.

Nhất định đó là ý chí của Thái thượng Yêu Long Hoàng!

Trương Hằng đột nhiên vung tay, chớp lấy đoàn ý chí kia.

Oong Vù...

Cỗ ý chí tinh thần kia phóng ra uy lực to lớn không gì sánh bằng, đánh văng Trương Hằng ra.

Vù!

Tiếp đó, đoàn ý chí tinh thần kia bay thẳng đến bàn đồ lập thể ba mươi sáu giới thu nhỏ.

- Không xong...

Trương Hằng cảm thấy không ổn, nếu để cho đoàn ý chí tinh thần kia dung hợp với hình chiếu Thái thượng Yêu Long Hoàng, không biết sẽ sinh ra biến cố gì.

Nhưng mà tốc độ đoàn ý chí tinh thần kia quá nhanh, gần như thuần di bay đến trước quyền tranh kia.

Không ngừng lại chút nào, đoàn ý chí tinh thần kia tiến vào bản đồ lập thể ba mươi sáu giới thu nhỏ.

Thoáng cái, ba mươi sáu lốc xoáy ánh sáng trong quyền tranh thần bí bùng lên hào quang, ngừng thực gấp mấy lần, làm cho người ta cảm giác chân thực hơn.

- Ha ha ha...

Lốc xoáy ánh sáng biến mất, thay vào đó là hình chiếu Thái thượng Yêu Long Hoàng.

Sau khi dung hợp ý chí tinh thần của mình, lực lượng hình chiếu Thái thượng Yêu Long Hoàng mạnh lên gấp mấy lần!

Ngay sau đó, dị biến sinh ra.

Vù!

Hình chiếu kia lại nhảy ra khỏi quyền tranh thần bí, bụp một cái thuần di đến trước mặt Trương Hằng.

-Hả...

Trương Hằng vô cùng kinh ngạc, các tu sĩ khác ở nơi này cũng ngây ngốc sững sờ.

Cái bóng đứng ở đối diện chính là cường giả thượng giới, hình chiếu Thái thượng Yêu Long Hoàng, được xưng Long thần bất diệt thân thể đệ nhất ba mươi sáu giới.

Từ một trình độ nào đó mà nói, kẻ địch mà Trương Hằng gặp phải, chính là bản nhân Thái thượng Yêu Long Hoàng.

- Ha ha ha... Trương Hằng, người mang đến cho ta bất ngờ quá lớn, tiềm lực lớn như thế, thậm chí có khả năng vượt qua bốn hoàng. Khó trách ngay cả Vũ Vô Cực cũng coi trọng người như thế.

- Đáng tiếc, hiện giờ người gặp bốn hoàng, ta tuyệt đối sẽ không ngốc giống như Vũ Vô Cực, để mặc cho người trưởng thành. Bất cứ tồn tại nào có thể uy hiếp tới bốn hoàng, đều phải bị bóp chết từ trong nôi...

Giọng nói hình chiếu Thái thượng Yêu Long Hoàng dần dần lạnh băng.

Trương Hằng nghe vậy, không khỏi cười lạnh:

- Chỉ dựa vào điểm này, Trương Hằng ta có thể kết luận cảnh giới chân chính của người kém hơn Vũ Vô Cực. Khó trách hẳn có thể siêu thoát ba mươi sáu giới, còn người chỉ cực hạn trong mảnh thiên địa này. Bởi vì lòng dạ hẳn có thể bao dung một mảnh thiên địa, còn người lại không độ lượng như thế.

- Tiểu tử... người....

Giống như bị nói trúng yếu hại, cảm xúc Yêu Long Hoàng lại sinh ra dao động.

- Ha ha, bị một tên tu sĩ hạ giới như ta đánh trúng chỗ yếu trong lòng, người nổi giận?

Trương Hằng tràn ngập châm chọc nói.

- Người muốn chết!

Thái thượng Yêu Long Hoàng nổi giận gầm một tiếng, đột nhiên đánh ra một quyền.

Ầm!

Không gian cả một khu vực theo một quyền của hắn đè ép về phía Trương Hằng.

Trương Hằng hoảng sợ, nói thế nào thì đối phương cũng là cường giả nghịch thiên thượng giới, động một cái là có thể phát huy uy lực tự nhiên thiên địa. Trên cảnh giới, mình còn kém quá xa.

- Đoạn Không Quyết!

Trương Hằng nhấc tay, Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp bỗng nhiên phủ xuống trong hư không, nhất đạo ánh sáng vàng nhạt hoa lệ mạnh mẽ bổ ra lực ngưng tụ không gian trong khu vực này.

Vù!

Thân hình Trương Hằng chợt lóe, tiếp đó xông đến trước mặt hình chiếu Thái thượng Yêu Long Hoàng, vung nắm tay ngang nhiên đánh tới.

Ầm!

Uy lực một quyền, thần lực phá trời.

Hình chiếu kia vung tay, đỡ lấy một quyền này.

Bịch bịch bịch!

Thân hình hình chiếu liên tục lui ra mấy bước, trong lòng hoảng sợ, Trương Hằng sau khi dung hợp lại có được lực lượng mạnh mẽ như thế.

-Chết đi!

Trương Hằng liên tục ép sát, vung tay chộp lấy cổ họng hình chiếu.

-o0o-

743. Chương 669: Cẩn Nuốt

- A...

Hình chiếu Thái thượng Yêu Long Hoàng phát ra tiếng gầm trầm thấp, bị ưu thế lực lượng của Trương Hằng áp bách, lập tức bị chế trụ.

-Chết cho ta!

Trương Hằng tăng thêm lực lượng, sát khí trong mắt kéo lên đỉnh điểm.

- Hình chiếu của ta không phải thực thể, cũng không phải phân thân năng lượng, xem ngươi làm sao giết được ta...

Hình chiếu Thái thượng Yêu Long Hoàng dùng ánh mắt châm chọc nhìn Trương Hằng, cho dù không thể nói chuyện, vẫn biểu đạt rõ ràng ý của mình.

- Giết ngươi không được? Ta không tin!

Cánh tay Trương Hằng tản mát ra ánh sáng vàng như thực chất, cơ bắp như sắt thép, trên thân thể như thần khổng lồ của hắn đột nhiên xuất hiện một cỗ uy thế hủy thiên diệt địa.

Kẹt kẹt...

Thân thể hình chiếu biến hình theo đó, nhưng không có tan vỡ hay gãy nát.

Không phải thực thể, cũng không phải phân thân năng lượng.

Trước mắt chỉ là một cái hình chiếu.

Hình chiếu!

Làm sao giết được?

Trương Hằng liền có cảm giác như đánh vào trong hư không. Từ Tam Tinh Vực đến Chu Vương Triều, trải qua không biết bao nhiêu những trận chiến lớn nhỏ, mới lần đầu gặp phải tình huống như thế này.

Chẳng lẽ hình chiếu này đúng là không thể giết được?

Trong lòng Trương Hằng có chút nghi hoặc, nhưng liền bị quyết đoán thay thế.

Sở dĩ giết không chết, chỉ là vì lực lượng của mình còn chưa đủ trình độ. Nếu không thì nếu chân chính có đủ lực lượng, đừng nói hình chiếu, ngay cả hư không cũng bị đánh nát.

- Ha ha ha... Xem ra người còn không rõ cái gì gọi là hình chiếu. Hình chiếu chính là cái bóng do bản tôn của ta bắn vào trong thế giới này. Nếu người muốn tiêu diệt nó, trừ khi lực lượng của người có thể xuyên thấu qua hàng rào hai giới, tổn thương đến bản tôn của ta ở thượng giới.

Hình chiếu Thái thượng Yêu Long Hoàng không ngừng cười to, xì mũi khinh thường biểu hiện của Trương Hằng, giống như thấy được chuyện buồn của nhất trên đời.

"Thì ra hình chiếu hình thành như thế. Muốn tiêu diệt nó, cần có được lực lượng xuyên thấu qua hàng rào hai giới, thậm chí tổn thương đến bản tôn Thái thượng Yêu Long Hoàng."

Trương Hằng ngoài mặt bình tĩnh, lực lượng trên tay bùng nổ như núi lửa, trong lòng nhanh chóng suy nghĩ tìm biện pháp xử lý hình chiếu này.

"Không đúng!"

Đột nhiên, trong đầu Trương Hằng hiện lên một tia linh quang, tìm được một tia sơ hở.

"Trước đó, hình chiếu Thái thượng Yêu Long Hoàng chỉ có thể đứng ở trên bản đồ lập thể ba mươi sáu giới thu nhỏ, không thể đi ra công kích. Nhưng mà từ khi đoàn ý chí tinh thần kia dung nhập vào quyền tranh thần bí, liền xảy ra thay đổi."

"Điều này chứng minh cái gì..."

Khóe miệng Trương Hằng lộ ra một tia trào phúng, nhìn hình chiếu gần trong gang tấc, hơi hột nói:

- Thì ra người đang chỉ ta đi sai hướng...

- Có ý gì?

Hình chiếu nao nao.

- Nếu không tổn thương được người, cũng không tổn thương được người ở thượng giới, như vậy để ta tiêu diệt ý chí tinh thần của người!

Trong mắt Trương Hằng hiện lên một tia hung ác, một đoàn ý chí tinh thần mạnh mẽ kéo ra từ trong tay, ép vào trong hình chiếu, va chạm vào đoàn ánh sáng xanh vàng bên trong.

Ầm!

Uy lực ý chí vô hình lan tràn ra bốn phương tám hướng.

Trong phút chốc, các tu sĩ còn lại ở đây bị uy thế vô hình bức ra thật xa.

Bất luận là Chân Tiên, Chân Ma, hay là hai Tán tiên Tam Tiên Đảo còn lại, hoặc là Lạc Hà đứng nhìn từ xa, đều không dám tham dự vào chiến đấu trình tự này.

Bọn họ chỉ có thể đứng nhìn từ xa, chờ đợi kết quả chiến đấu.

Trương Hằng ở trên hư không, giằng co với hình chiếu kia thật lâu, hai người đang tiêu hao ý chí tinh thần.

”Tình huống không ổn, ta vận dụng ý chí tinh thần kém hơn hình chiếu Thái thượng Yêu Long Hoàng. Chờ ta hao hết lực lượng ý chí, đối phương tối thiểu còn giữ lại được hơn một nửa lực lượng ý chí tinh thần...”

Trương Hằng dần dần có chút quá sức, trán toát mồ hôi hột.

Trên mặt hình chiếu vẫn cười châm chọc:

- Trương Hằng, ngươi buông tha giấy giữa vô nghĩa đi. Hôm nay ở ba mươi sáu giới, bất cứ kẻ nào dám đối nghịch với ta, đều không thể có kết cục tốt.

- Hừ, buông tha giấy dựa không ý nghĩa, chính là ngươi mới đúng!

Trương Hằng hít sâu một hơi, sâu trong Nguyên linh, một đạo dấu ấn tia chớp màu đen không ngừng lóe lên.

Từ sau khi tiến vào công pháp tầng ba, Hư Không Hỏa diễm vẫn dung hợp với Nguyên linh của Trương Hằng, dùng để bảo hộ linh hồn bản chất của người tu chân, nói từ một trình độ nào đó, hai thứ là một chỉnh thể.

Nếu tể ra Hư Không Hỏa diễm, Bất Diệt Kim Thân của Trương Hằng sẽ xuất hiện sơ hở lớn nhất, thậm chí uy lực giảm mạnh, bị kẻ địch thừa cơ tiêu diệt linh hồn.

Nhưng mà đến hiện giờ, Trương Hằng cũng không lo thể được nữa.

Ngoài lá bài sát thủ này ra, hẳn nghĩ không ra còn có phương pháp nào tiêu diệt hình chiếu Thái thượng Yêu Long Hoàng.

Oong....

Một cổ dao động kỳ lạ truyền ra từ trên tay Trương Hằng.

- Đó là...

Ánh mắt hình chiếu nhìn chăm chăm ngọn lửa trong suốt cùng dấu ấn màu đen không ngừng lóe lên trong tay Trương Hằng, không khỏi lộ ra cảm giác hoảng sợ.

Thậm chí, có một cổ cảm giác nguy cơ xuyên thấu qua hình chiếu truyền đến bản tôn của hắn ở thượng giới.

Xì xì...

Hư Không Hỏa diễm trực tiếp xuyên thấu qua hình chiếu, chạm đến ý chí tinh thần của Thái thượng Yêu Long Hoàng.

Thoáng cái, một lực hút như nguyên thủy truyền đến từ Hư Không Hỏa diễm, kéo đoàn ánh sáng xanh vàng giao nhau vào bên trong nó.

- Không...

Hình chiếu gần như kinh hãi hô to.

Vù!

Giấy giữa một lát, đoàn ý chí tinh thần kia cũng không thoát khỏi lực kéo của Hư Không Hỏa diễm, nháy mắt bị cắn nuốt.

Theo ý chí tinh thần tan biến, hình chiếu Thái thượng Yêu Long Hoàng lập tức biến mất tăm.

Xì xì xẹt....

Bản đồ lập thể ba mươi sáu giới thu nhỏ liền bốc lên một làn khói, đột nhiên bốc cháy, chỉ khoảng khắc liền thành hư vô, lưu lại mùi khét khó ngửi.

Oong...

Sau khi cắn nuốt đoàn ý chí tinh thần này, Trương Hằng liền cảm giác trong đầu mình xuất hiện thứ gì đó.

”Đó là...”

Ở sâu trong linh hồn của Trương Hằng, xuất hiện một đốm sáng màu vàng nhạt, tản ra một cỗ ý chí hủy diệt cắn nuốt mạnh mẽ.

”Đó... đó là ý chí tinh thần của ta...”

Trương Hằng mừng như điên. Theo hẳn biết, Chân Tiên thượng giới còn không có tư cách sở hữu ý chí tinh thần thuộc về mình.

Thời điểm trước đó, ở sâu trong linh hồn hắn đã hình thành ý chí tinh thần sơ hình. Lúc này cắn nuốt ý chí tinh thần của Thái thượng Yêu Long Hoàng, ý chí tinh thần sơ hình kia nảy mầm, chiếm được dinh dưỡng bổ sung, lập tức điên cuồng trưởng thành.

Cùng lúc đó, Hư Không Hỏa diễm cắn nuốt đoàn ý chí tinh thần kia, rõ ràng lớn mạnh hơn nhiều.

Đoàn ý chí tinh thần kia bị Hư Không Hỏa diễm cắn nuốt, chỉ có một nửa bị Trương Hằng lấy được, một nửa khác bị Hư Không Hỏa diễm chiếm đi. Cho nên, chỉ cần không ngừng cắn nuốt, Hư Không Hỏa diễm cũng có thể trưởng thành không giới hạn, thậm chí đạt đến bước làm cho thần ma phải sợ hãi.

Chuyển động một lúc giữa không trung, Hư Không Hỏa diễm kêu vang mấy tiếng, liền trở về cơ thể Trương Hằng, dung hợp cùng Nguyên linh của hắn.

Phù!

Làm xong những chuyện này, Trương Hằng thở nhẹ một hơi, ánh mắt thoáng nhìn qua những cường giả còn lại ở nơi này.

- A!

Những người kia bị dọa nhảy dựng, liên tục lui ra, bộ dạng kính từ xa xa, thật sợ Trương Hằng xuống tay với bọn họ.

Vù!

Trương Hằng mặc kệ những người này, thân thể to lớn như người khổng lồ bắn vọt đi. Mục tiêu là vầng sáng màu máu trên đỉnh trụ màu đen.

Vầng sáng màu máu kia chính là ý chí tinh thần mà Huyết Sát Thần Đế lưu lại, chủ đạo toàn bộ pháp tắc động phủ, nhưng mất đi chủ nhân khổng lồ, uy lực giảm mạnh.

Chỉ một lát sau, Trương Hằng bay đến gần vầng sáng màu máu.

Hít sâu một hơi, Trương Hằng lại gọi ra Hư Không Hỏa diễm.

”Nếu có thể cắn nuốt đoàn ý chí tinh thần này, thực lực của ta sẽ tăng lên đến độ cao cỡ nào?”

Trương Hằng hai mắt lóe sáng, vô cùng mong chờ.

Mặc kệ là ý chí tinh thần của Vũ Vô Cực phủ xuống, hay là ý chí tinh thần Thái thượng Yêu Long Hoàng mà hắn vừa cắn nuốt, đều chỉ là một đoàn nhỏ từ trong ý chí tinh thần hùng hồn của chủ nhân chúng, không đáng kể gì.

Nhưng hiện giờ đoàn ánh sáng màu máu trước mặt lại khác, rất có thể nó là tất cả lực lượng ý chí tinh thần mà Huyết Sát Thần Đế lưu lại!

Nếu có thể cắn nuốt nó, dù cho chỉ cần đạt được một nửa lực lượng ý chí, cũng có thể làm cho ý chí tinh thần của Trương Hằng lớn mạnh đến một trình độ không thể tưởng tượng.

”Cắn nuốt!”

Trương Hằng khổng lồ chế Hư Không Hỏa diễm bay về phía đoàn ý chí tinh thần kia.

Trong nháy mắt này, đột nhiên đáy lòng Trương Hằng sinh ra một cỗ cảm giác nguy cơ mãnh liệt.

- Không được!

Một tiếng kinh hô vang lên từ bên dưới, người lên tiếng chính là Nghê Thường Tán Tiên.

- Triệu tiểu thư, có ý kiến gì?

Trương Hằng thừa cơ dừng lại, nghi hoặc hỏi. Trong lòng hắn cũng mơ hồ có cảm giác không yên.

- Ý chí tinh thần Huyết Sát Thần Đế không có chủ nhân khống chế, đã mất đi chín mươi chín phần trăm uy lực, hơn nữa sẽ không chủ động công kích. Chỉ khi nào người sinh ra uy hiếp với nó, hoặc là nhân vật cấp nghịch thiên phủ xuống... Đến lúc đó, dựa theo quy tắc nơi này, ý chí tinh thần Huyết Sát Thần Đế sẽ tự động nổ tung, chẳng những động phủ sẽ biến thành tro bụi, ngay cả giới này cũng có thể tan biến.

Triệu Tịch Nguyệt vội hô lên, vẻ mặt khẩn trương nói.

Nghe lời như thế, Trương Hằng không khỏi hít một hơi lạnh, toát hết mồ hôi lạnh.

Khó trách khi hắn khống chế Hư Không Hỏa diễm, trong lòng sinh ra một cỗ nguy cơ chí mạng.

"Ngay cả không gian giới này cũng có thể hủy diệt, ý chí tinh thần cường giả nghịch thiên quá mạnh mẽ."

Trong lòng Trương Hằng cùng sinh ra vài phần nghi hoặc:

"Vì sao những người cấp bậc này mới có thể tính là cường giả nghịch thiên, vậy bên trong ba mươi sáu giới rốt cuộc có bao nhiêu cường giả cấp nghịch thiên?"

Trầm ngâm một lát, Trương Hằng thu hồi Hư Không Hỏa diễm, nhìn ý chí tinh thần Huyết Sát trước mắt, có chút không biết làm sao.

Triệu Tịch Nguyệt khẽ than:

- Trước đó Bất Tử Tà Đế động tay chân với ý chí tinh thần Huyết Sát Thần Đế, hiện giờ muốn thu lấy đoàn ý chí tinh thần này, sợ rằng khó khăn gấp ngàn lần trước kia...

- Hiện giờ chúng ta nên làm gì? Làm sao mới rời khỏi chủ động phủ được?

Chân Tiên Tôn Húc Khải có chút sốt ruột hỏi.

- Chỉ có một phương pháp... Nghe cha ta nói, ý chí tinh thần Huyết Sát nối liền chặt chẽ với Huyết Thần đại điện. Nếu chúng ta có thể luyện hóa cả tòa đại điện, cũng gián tiếp khống chế được ý chí tinh thần này.

Triệu Tịch Nguyệt có chút do dự nói ra bí mật này.

- Phải luyện hóa toàn bộ đại điện này?

Đám người Chân Tiên, Chân Ma nhìn công trình đại điện vô tận to lớn này, liền sinh ra cảm giác bất lực.

Bọn họ còn không tổn hại được một cục gạch bằng một phần tỷ của đại điện này, cần gì nói tới chuyện luyện hóa?

Muốn luyện hóa đại điện này, trừ khi người là nhân vật cấp Đế thượng giới.

- Ha ha ha... Nếu đã thế, ta cắn nuốt toàn bộ tòa đại điện này!

Trương Hằng như người khổng lồ, trong mắt lộ ra thần sắc điên cuồng, bỗng nhiên rơi xuống đất.

Hắn mở tay ra, ngọn lửa màu vàng nhạt ngập trời từ sàn đại điện thiêu đốt vách tường, bắt đầu lan tràn ra cả Huyết Thần đại điện.

Thấy cảnh này, mấy người còn lại không khỏi hoảng hốt, vô cùng rung động.

Điên cuồng, thật là quá điên cuồng!

-o0o-

744. Chương 670: Tầng Bốn Đại Viên Mãn

Lấy Trương Hằng làm trung tâm, hỏa diễm màu vàng nhạt nháy mắt đã lan tràn phạm vi năm trăm thước, khiến cả mặt đất lẫn vách tường bốc cháy.

Chi chi...

Thiên địa tinh tú không ngừng mãnh tiến vào cơ thể Trương Hằng, dung nhập vào Không gian linh hạch của hắn.

Trương Hằng cảm thấy thoải mái vô cùng, sau khi tấn chức tầng bốn công pháp, hắn chưa từng được thôn phệ thoải mái, không kiêng nể gì như vậy.

Do ở hạ giới không có nhiều bảo vật hay thiên địa linh vật có thể chống lại việc thôn phệ của hắn, quan trọng hơn là không thể làm tu vi của hắn tăng lên.

Hiện tại, tuy Trương Hằng chưa phi thăng thượng giới nhưng đẳng cấp và tu vi của hắn hoàn toàn không kém tiên nhân bình thường là bao nhiêu.

Do vậy, chỉ có tài liệu tại thượng giới mới có thể làm cho tu vi của hắn tăng thêm trên diện rộng.

Mà đại diện Huyết Sát này lại do tài liệu trên thượng giới tạo thành, chất liệu thậm chí còn cứng rắn hơn Tiên bảo bình thường vài lần.

Tài liệu như vậy trong mắt Trương Hằng chính là chất bổ dưỡng vô cùng hiếm có.

Hỏa diễm màu vàng nhạt trong quá trình thôn phệ không ngừng lớn mạnh, khuếch trương ra xung quanh.

Năm trăm thước... một ngàn thước... một vạn thước...

Trong phút chốc, hỏa diễm màu vàng đã lan tràn ra phạm vi trăm dặm.

Trong đại diện, vài tên cường giả còn lại thấy cảnh tượng này liền biến sắc, không dám ngăn cản hành động của Trương Hằng, vội vàng bay lên không trung, tránh khỏi bị hỏa diễm khủng bố này lan đến.

Vù!

Lạc Hà biến thành một đạo thanh quang, bay đến trước mặt Trương Hằng, âm thầm nói:

- Ta thật vô dụng, không bảo vệ được Vân Dịch...

Hắn mang vẻ hổ thẹn, tự trách.

- Lạc đại ca, cái này không trách huynh được, mấy người Huyền Long liên thủ thì đến cả tiên nhân chân chính cũng không phải đối thủ... Đều do ta nhất thời sơ suất, khiến cho Vân Dịch chết đi một cách oan uổng...

Thanh âm Trương Hằng có chút khàn khàn, ánh mắt hắn hướng về Huyết Thần Trì cách đó không xa.

Trong Huyết Thần Trì bỗng bộc phát một cỗ lực lượng màu máu kinh người, tạm thời ngăn cách hỏa diễm màu vàng của Trương Hằng với ngoại giới.

Trương Hằng lộ vẻ suy tư, ý niệm vừa động, điều khiển hỏa diễm ngừng thôn phệ Huyết Thần Trì.

Hắn hiểu được Huyết Thần Trì là một kiện trân bảo thượng giới, thậm chí còn quý giá hơn Phục Yêu Tháp nhiều lần.

Vừa nghĩ đến Phục Yêu Tháp, Trương Hằng thoáng nhìn qua bảo tháp màu đỏ đang trốn ở hư không phía xa.

- Quay lại đây!

Tâm tình Trương Hằng không tốt, lông mày khẽ nhướng lên, quát một tiếng, một cỗ tinh thần ý chí cường đại ép qua.

Ông... ông...

Bảo tháp màu đỏ rên lên vài tiếng, dường như có chút sợ hãi, hơi do dự rồi hóa thành một luồng sáng màu đỏ, bay đến tay Trương Hằng.

- Hừ, đến cả Pháp bảo cũng biết nịnh nọt!

Trương Hằng thầm cười lạnh, đưa thần thức thâm nhập vào bảo tháp, ngay lập tức biết được các tin tức liên quan đến Phục Yêu Tháp.

Một lát sau, trong đầu hắn hiện ra một mảnh thiên địa.

Bảo tháp màu đỏ này có sáu tầng, mỗi một tầng là một không gian nhỏ độc lập, chia nhau trấn áp các mỗi loại yêu vật khác nhau.

Trong đó, tầng một của Phục Yêu Tháp trấn áp nhiều yêu vật nhất, khoảng năm mươi con, tu vi con thấp nhất cũng là Đại Thừa Kỳ, số còn lại đều là cấp Chân Tiên hạ vị.

Còn tầng hai, tầng ba thì dường như đều giam giữ yêu vật cấp Chân Tiên, nhưng rõ ràng có tu vi cường đại hơn nhiều, thực lực còn mạnh hơn mấy phần so với Trương Hằng lúc không dung hợp với phân thân.

Từ tầng bốn trở lên thì hầu như không giam giữ yêu vật, tầng bốn và tầng năm không có giam yêu vật, chỉ có tầng sáu giam giữ một đại hán hai sừng.

Thần thức của Trương Hằng vừa chạm đến đại hán hai sừng này thì lập tức bị một cỗ khí thể làm cho khiếp sợ.

-Hừ!

Đại hán hai sừng cảm nhận được Trương Hằng đang thăm dò, trên người bộc phát một cỗ khí thể kinh người, suýt nữa khiến cho tâm thần của Trương Hằng bị thương.

“Tên này thật đáng sợ... Ta mặc dù đang trong trạng thái dung hợp cũng kém xa, không có khả năng chiến thắng hắn.”

Trương Hằng thất kinh, lập tức thu hồi thần thức.

Đúng lúc này, có hai yêu vật cấp Chân Tiên từ phía xa bay tới, chính là hai cái chân Tiên bị Trương Hằng thổi bay lúc nãy.

- Chủ nhân!

Hai yêu vật cấp Chân Tiên này cung kính nói, chúng chỉ phục tùng người nắm giữ Phục Yêu Tháp, đối với chủ nhân trước kia là Huyền Long Đại Vương không có chút cảm tình gì.

- Đi vào!

Trương Hằng truyền pháp lực vào “Phục Yêu Tháp”, ngay lập tức có hai cột sáng màu đỏ hạ xuống, thu lấy hai yêu vật cấp Chân Tiên này.

-Vù!

Trương Hằng phát hiện hai yêu vật này tiến vào tầng một Phục Yêu Tháp, nơi này cơ bản toàn là yêu vật cấp Chân Tiên hạ vị.

Tầng một chứa cấp Chân Tiên hạ vị, tầng hai chứa cấp Chân Tiên trung vị, tầng ba chứa cấp Chân Tiên thượng vị.

Trương Hằng ngay lập tức hiểu rõ.

Qua so sánh, Trương Hằng nhận thấy mình khi không dung hợp thì bản tôn chỉ có thực lực mạnh hơn một bậc so với Chân Tiên hạ vị, gần bằng Chân Tiên trung vị.

Chỉ khi dung hợp thì thực lực của hắn mới vượt xa Chân Tiên trung vị, thậm chí còn có thể áp chế Chân Tiên thượng vị.

Giữa chân tiên hạ vị, trung vị, thượng vị có sự chênh lệch rất lớn. Nếu không tính đến Pháp bảo thì một Chân tiên trung vị có thể dễ dàng đánh bại hai, ba Chân Tiên hạ vị.

“Như vậy thì với thực lực hiện tại của ta, cho dù ở Thượng giới cũng không dễ dàng bị khi dễ.

Trương Hằng vừa nghĩ, vừa hấp thu thiên địa tinh túy.

Phạm vi một trăm dặm của đại điện đều bị hỏa diễm của hắc bao phủ. Mỗi giây phút trôi qua, hắc thu được một lượng thiên địa tinh túy cực kỳ khủng bố.

Nếu không phải Trương Hằng hiện đang dung hợp với tam đại phân thân, thực lực tăng lên tới cấp Chân Tiên thượng vị thì đã sớm bị lượng thiên địa tinh túy này làm cho nổ tung rồi.

Chi chi chi

Theo thời gian trôi qua, thực lực của Trương Hằng tăng vọt lên có thể trông thấy.

Nhưng trên mặt hắc lại chẳng có chút vui mừng nào, ánh mắt vẫn gắt gao nhìn vào Huyết Thần Trì đang thôn phệ Vân Dịch, trong lòng không yên.

- Vân Dịch... hãy yên nghỉ đi, ta nhất định sẽ giết tới tận Thượng giới, giết chết Thái thượng Yêu Long Hoàng, báo thù cho ngươi!

Trương Hằng siết chặt hai tay, thân hình khê run, xương cốt toàn thân rung động răng rắc, trong mắt tản mát ra sát khí vô hình lạnh băng như băng, khiến cho linh hồn các tu sĩ ở đây gần như đông lại.

Theo dao động cảm xúc, tinh thần ý chí cường đại của hắc lập tức bao trùm phạm vi ngàn dặm, trước mặt nó, tất cả sinh linh đều trở nên nhỏ bé, chỉ có thể run rẩy cúi đầu quỳ lạy.

Đây là ý chí của cường giả, không thể chống lại, không thể làm trái.

Ý chí của cường giả nghịch thiên lại có thể chi phối quy tắc một khu vực lớn, ý chí này là pháp tắc tối cao, kẻ vi phạm tất phải chết.

Chất liệu của Huyết Thần Điện còn tốt hơn so với Trương Hằng tưởng, nhưng nếu hắc muốn tăng lên tu vi thì tốc độ thôn phệ này vẫn còn chậm một chút.

Tất cả những người còn lại đều lẳng lặng chờ, không dám có chút di động.

Thời gian cứ thế lặng lẽ trôi qua.

Một năm... hai năm... ba năm...

Thực lực của Trương Hằng không ngừng tăng lên.

Vào năm thứ hai, hắc đã đạt đến cảnh giới tầng bốn đại thành.

Đến năm thứ năm, hắc tiến vào tầng bốn đại viên mãn.

Ngay khi Trương Hằng muốn đột phá tầng năm thì biến cố xảy ra.

745. Chương 671: Lựa Chọn Phi Thăng

Trương Hằng đột nhiên mở mắt, thân hình ngừng lại nhìn chăm chú vào phía trên Huyết Thần Đại Điện, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hô!

Theo động tác của hắc, toàn bộ hỏa diễm màu vàng đang điên cuồng thiêu đốt Huyết Thần Đại Điện bỗng nhiên toàn bộ tiêu tán.

Rốt cuộc, hắc ngừng hành động thôn phệ Huyết Thần Đại Điện điên cuồng này lại.

- Xảy ra chuyện gì vậy?

Lạc Hà đang khoanh chân lơ lửng gần đó, thấy cảnh này không khỏi ngẩn ra.

- Không thể tiếp tục thôn phệ nữa...

Trương Hằng hít sâu một hơi, trên mặt có vài tia do dự.

- Trương đạo hữu, sao ngươi lại dừng lại vậy? Qua nhiều năm thế này, ngươi đã thôn phệ được khoảng một phần trăm Huyết Thần Đại Điện, cứ cố gắng tiếp mấy trăm năm nữa, ngươi sẽ thành công mà!

Triệu Tịch Nguyệt bay lại gần, trên mặt có chút khó hiểu.

- Hiện tại ta cảm nhận được thượng giới triệu hoán, nếu tiếp tục tăng thêm tu vi chút nữa thì sẽ buộc phải phi thăng.

Trương Hằng rùng mình nói.

- Phi thăng thượng giới?

Mấy người còn lại đều giật mình.

Ngay khi tu vi của tu sĩ đạt tới một điểm giới hạn, sẽ bị Thượng giới triệu hoán, không thể tiếp tục ở lại.

Đây là quy tắc thiên địa, không ai có thể làm trái được.

Những Đại Thừa Kỳ tu sĩ tại hạ giới sở dĩ không phi thăng thượng giới là vì họ có thể áp chế tu vi, khiến cho phạm nhân thể không chân chính chuyển hóa thành tiên linh thể.

- Một khi ta tiến vào tầng năm công pháp, sẽ lập tức phải phi thăng Thượng giới!

Trương Hằng khẽ thở dài, giải thích.

Lạc Hà sau một lúc trầm ngâm, nhìn Trương Hằng nói:

- Kỳ thật đối với người mà nói, phi thăng thượng giới cũng không phải là chuyện xấu...

Vù!

Âm Dương tán tiên cùng bay lại đây, thở dài:

- Lạc đạo hữu nói cũng đúng, nếu Trương đạo hữu thực không có biện pháp thì ta và Nghê Thường đạo hữu cùng chỉ có thể phi thăng thượng giới!

- Huyết Thần Đại Điện tuy có pháp tắc cường đại ước thúc những người bên trong, nhưng cũng không thể ngăn cản người phi thăng được Thượng giới triệu hoán.

Trương Hằng trầm ngâm nói:

- Ta hiện tại không muốn phi thăng thượng giới vì Tuyết Dung, Phong nhi bọn họ vẫn đang ở hạ giới này. Hơn nữa, nếu ta phi thăng thượng giới thì Lạc Hà đại ca huynh làm sao bây giờ?

- Ha ha, người không cần lo lắng cho an nguy của mấy người Tuyết Dung. Đừng quên rằng hành trình đi động phủ lần này, tất cả cấm kỵ cường giả của Đại Chu Vương Triều đều bị một lưới bắt hết. Với tu vi các đệ tử của người thì ngay lập tức có thể xưng bá nhất giới!

Lạc Hà cười nói.

- Về phần thân phận này của ta, cũng không quan trọng gì. Hơn nữa lúc người phi thăng thượng giới, Huyết Thần Đại Điện này sẽ vận chuyển quy tắc, tất nhiên sẽ xuất hiện lỗ hổng, khi đó ta sẽ thử xem có thể nhân cơ hội này rời khỏi đây hay không?!

Triệu Tịch Nguyệt nghe vậy, mắt sáng lên, vui mừng nói:

- Biện pháp này không tệ, có thể thử một chút. Nếu có cha ta tiếp ứng ở bên ngoài thì cơ hội còn lớn hơn nữa.

Trương Hằng suy nghĩ một lát rồi nói:

- Nếu đã có cơ hội này thì tất nhiên phải thử một chút. Tuy nhiên, ta hiện còn chưa muốn phi thăng Thượng giới ngay.

Nói xong, hắc hươu Âm Dương tán tiên nói:

- Đành phải ủy khuất Âm Dương đạo hữu rồi, nếu việc này thành công thì sau khi Trương mỗ phi thăng thượng giới tất nhiên sẽ hậu tạ

Âm Dương tán tiên nghe vậy, không khỏi cười khở, bất đắc dĩ thở dài:

- Được rồi, để ta phi thăng thượng giới cùng được. Vừa rồi Trương đạo hữu còn cứu bản đạo một mạng, hiện tại cùng là lúc ta trả ơn rồi!

Trương Hằng lộ vẻ cảm kích, nói:

- Âm Dương đạo hữu có thể phối hợp thì không gì tốt hơn rồi, trước tiên ta đưa cho người vài món Tiên bảo đã!

Nói xong, trong tay Trương Hằng bắn ra ba đạo quang ảnh, bay đến tay Âm Dương tán tiên.

Ba đạo quang ảnh này phân biệt bao phủ ba vật: một thanh phi kiếm, một kiện đạo bào, một tấm gương.

Triệu Tịch Nguyệt cười nói:

- Âm Dương đạo hữu, đây đều là Tiên bảo tam cấp, đủ loại công kích, phòng ngự cùng phụ trợ. Trước hết người nên luyện hóa chúng đã, sau khi phi thăng Thượng giới cùng có thể tự bảo vệ mình. Trương đạo hữu thấy thế nào?

- Được, không thành vấn đề, trước hết để hẳn luyện hóa đã!

Trương Hằng cùng không phản đối.

Với thực lực của Âm Dương tán tiên, có phi thăng Thượng giới thì cùng là tiên nhân cấp thấp nhất. Nếu không có chút chuẩn bị thì rất có thể phải chịu thiệt thòi.

- Cảm tạ Trương đạo hữu!

Âm Dương tán tiên tiếp nhận ba kiện Tiên bảo này liền tiến hành luyện hóa chúng.

Xử lý xong việc này, Trương Hằng quay sang Chân Tiên và Chân Ma phía xa.

Hai người này đều là Sứ giả thượng giới, khả năng chịu đựng quy tắc của Huyết Thần Đại Điện có hạn, không thể tự mình phi thăng. Đương nhiên, nếu bọn họ có tu vi của Huyết Sát Thần Đế thì miễn bàn.

- Đại nhân!

Chân Tiên, Chân Ma cảm nhận được ánh mắt của Trương Hằng, thân thể khẽ run, vội vàng cung kính thi lễ.

- Hai người các người dù ở Hạ giới hay Thượng giới đều là mầm tai họa. Một khi đã vậy, Trương mỗ cùng không thể tha mạng cho các người!

Dứt lời, thân hình Trương Hằng nhanh như điện, phút chốc bay đến trước mặt hai người bọn họ.

- Xin đại nhân tha mạng!

Hai Chân Tiên, Chân Ma đến cả một chút tâm tư phản kháng cùng không có.

Trải qua nhiều năm thôn phệ như vậy, tu vi Trương Hằng từ công pháp tầng bốn tiểu thành tăng lên tới đại viên mãn, thực lực đề cao tới mấy lần.

Hiện giờ sau khi dung hợp, thực lực Trương Hằng tuyệt đối đã vượt qua cấp Chân Tiên.

Hai người đều rõ ràng rằng tại Thượng giới, ba cấp đầu tiên đều chỉ là Chân Tiên thuộc loại tiên nhân bình thường.

Mà trên Chân Tiên chính là cấp bậc Tiên Quân!

Nhân vật cấp Tiên Quân tại Thượng giới cùng thuộc loại không thể coi thường, loại nhân vật này giết các tiên nhân bình thường dễ như trở bàn tay.

Trương Hằng cười lạnh một tiếng, không chút mềm lòng, duỗi tay nhẹ nhàng đem hai người bắt lấy.

Rắc rác!

Khẽ vận lực, Trương Hằng liền cắt đứt cổ họng chúng. Đồng thời một luồng ý chí theo tay hắn truyền vào linh hồn hai người.

Trong giây lát, cả thân thể và linh hồn chúng đều đồng thời bị thiêu cháy.

Hô!

Trương Hằng phát tay, ném thi thể hai người này vào trong Huyết Thần Trì. Dĩ nhiên hẳn khẳng định không bỏ qua chiến lợi phẩm.

Bùm!

Thân thể hai người chìm vào trong Huyết Thần Trì.

Ục... ục... ục...

Huyết quang bên trong Huyết Thần Trì khởi động, bốc lên vài cái liên yên tĩnh lại.

- Ô? Không đúng!

Thân hình Trương Hằng nhoáng lên, bay đến phía trên Huyết Thần Trì.

Trong khoảnh khắc vừa rồi, hẳn cảm nhận được một tia dao động đặc biệt.

- Kẻ nào đang ở trong?

Trương Hằng lạnh lùng nhìn Huyết Thần Trì từng thôn phê Vân Dịch này.

Ừng... ục... ùng... ục....

Huyết Thần Trì đột nhiên bộc phát ra một cỗ sát khí kinh hãi thế tục.

- Không ổn!

Trương Hằng cảm thấy một cỗ lực lượng huyết sát xuyên thấu linh hồn, thậm chí ngay cả tinh thần ý chí Huyết Sát Thần Đế ở cự trụ màu đen cùng rục rịch trỗi dậy.

Vù!

Trương Hằng dự cảm thấy nguy cơ, thân hình nhoáng lên, lướt ngang ra mười mấy trượng.

Thành thịnh!

Ngay lúc đó, một huyết thủ to lớn ầm ầm từ Huyết Thần Trì lao ra, chớp tới đúng vị trí vừa rồi của Trương Hằng.

Ầm!

Phiến không gian bị huyết thủ chớp tới trở nên rung động, vụn vụn.

Một kích này mạnh thêm chút nữa thì gần như có thể phá vỡ không gian.

- Lực lượng đáng sợ thật...

Trương Hằng toát mồ hôi lạnh, hẳn không chút nghi ngờ nếu bị huyết thủ này đánh trúng, thân thể hẳn sẽ bị phá hủy ngay lập tức,

Rào rào!

Trong huyết quang ngập trời, một huyết nhân khổng lồ từ Huyết Thần Trì trỗi lên, trôi nổi trên không, lạnh lùng nhìn Trương Hằng.

Trương Hằng trông thấy hình dáng của huyết nhân khổng lồ kia, hoảng sợ thốt lên:

- Vân Dịch...

Đúng vậy, diện mạo của huyết nhân khổng lồ này giống như đúc với tam đệ tử Vân Dịch của Trương Hằng.

Nếu không kể đến thể tích thì hai người gần như không có gì khác nhau.

Nghe thấy tiếng kêu của Trương Hằng, huyết nhân nao nao, lộ vẻ mê mang, nhưng ngay lập tức bị vẽ sát khí thấu xương thay thế.

Hắn lơ lửng trên Huyết Thần Trì, trên người tản ra sát khí kinh người, nhưng lại vẫn không ra khỏi phạm vi Huyết Thần Trì.

Tinh thần ý chí Huyết Sát Thần Đế trên cự trụ màu đen ông ông rung động, dường như có dị động nào đó.

- Vân Dịch, chẳng lẽ ngươi không còn nhớ vì sao?

Trương Hằng nhìn “Vân Dịch” trước mặt, lộ vẻ phức tạp.

Nhưng cho dù Trương Hằng có kêu gọi thế nào thì “Vân Dịch” cũng không để ý, chỉ thủ vững phạm vi “Huyết Thần Trì”, một khi Trương Hằng định tới gần thì tản ra sát khí trí mạng.

Cuối cùng, Trương Hằng thi triển Thần Linh Nhân, trong mắt hiển thị ra lốc xoáy màu vàng, chăm chú nhìn vào “Vân Dịch”.

Đối mặt với Thần Linh Nhân của Trương Hằng, “Vân Dịch” lộ ra vẻ thống khổ, ôm đầu gầm thét.

Rống...

“Vân Dịch” không ngừng rít gào, cực kỳ đau đớn, khuôn mặt vặn vẹo.

Trương Hằng không đành lòng, liền tạm dừng thời gian tìm hiểu tình huống trong cơ thể hắn.

Bằng Thần Linh Nhân, Trương Hằng phát hiện ra ở sâu trong linh hồn Vân Dịch có một vùng huyết hải mênh mông.

Phía trên huyết hải có một tầng huyết vụ dày đặc đang che phủ một đôi Thần Linh Nhân.

Trương Hằng thi triển Thần Linh Nhân sẽ tăng cường uy lực của đôi Thần Linh Nhân trong huyết vụ, dẫn phát linh hồn Vân Dịch giãy giụa, gây ra đau đớn.

Hô!

Kim quang trong mắt Trương Hằng tản đi, “Vân Dịch” cũng ngừng đau đớn, khôi phục lại vẻ lạnh lùng và chết chóc.

- Thần Linh Nhân cũng không đủ áp chế sát lục tâm ma sâu trong linh hồn của hắn...

Trương Hằng rất nhanh hiểu được nguyên nhân của việc này.

Xét cho cùng, nguyên nhân vẫn là do thực lực của “Vân Dịch” đã đạt tới trình độ cả Trương Hằng cũng không chống lại được. Do vậy, “Thần Linh Nhân” của hắn cũng không thể áp chế được sát lục tâm ma ẩn sâu trong linh hồn Vân Dịch.

- Vân Dịch, yên tâm đi, vì sự nhất định sẽ nắm chắc thời gian, tăng lên thực lực, khôi phục lại tự do cho ngươi!

Nắm tay Trương Hằng xiết chặt, nhìn thân ảnh “Vân Dịch” đứng trên Huyết Thần Trì, trong lòng cực kỳ khó chịu.

Vù!

Sau khi nhìn thật lâu, Trương Hằng nhanh chóng rời khỏi phạm vi “Huyết Thần Trì.”

Ừm!

Thấy không còn ai tiếp cận “Huyết Thần Trì”, thân hình khổng lồ của “Vân Dịch” lại chìm sâu vào trong “Huyết Thần Trì”.

Ục ục vài tiếng, nó lại trở nên tĩnh lặng.

- Rốt cuộc là chuyện gì vậy? Huyết nhân khổng lồ đó là ai? Có phải Vân Dịch không?

Lạc Hà kinh ngạc hỏi.

- Có thể nói là phải, cũng có thể nói là không! Vân Dịch đã mất đi bản tính, bị sát lục khống chế...”

Trương Hằng trầm ngâm, đem tình huống tại Huyết Thần Trì nói lại một lần.

746. Chương 672: Dung Hợp Tàn Phiến

- Thì ra là vậy, Vân Dịch còn không hoàn toàn chết đi, đây cũng là may mắn trong bất hạnh... Chỉ cần thực lực của người vượt qua hắn thì mọi việc sẽ được giải quyết dễ dàng thôi!

Lạc Hà khẽ thở dài nhẹ nhõm, Vân Dịch không chết thì hắn cũng có thể yên tâm một chút.

Lạc Hà chưa từng hoài nghi việc Trương Hằng sau này có vượt qua được đệ tử của chính mình hay không.

Hắn luôn yên lặng chú ý quá trình trưởng thành của Trương Hằng. Hắn đã từng bước vượt qua địch nhân hoặc đối thủ, dẫm nát dưới chân.

Trương Hằng chăm chú nhìn vào tinh thần ý chí Huyết Sát trên cự trụ màu đen, khẽ thở dài:

- Ta có dự cảm, Vân Dịch sợ rằng đã trở thành người thừa kế của Huyết Sát Thần Đế. Nếu quả thực như vậy thì trong thời gian ngắn hắn có thể tiến vào lĩnh vực Đế cấp tại Thượng giới. Từ đó, ta e rằng hắn sẽ rước lấy một ít phiền toái...

- Phúc họa đi cùng nhau, chẳng phải người cũng nhận ra một chút sao, nếu hắn có thể kế thừa y bát của Huyết Sát Thần Đế thì chẳng có mấy thứ trong thiên địa này có thể uy hiếp tới hắn đâu. Nhưng thật ra thì người nên nắm chắc thời gian tu luyện, tranh thủ sớm vượt qua đệ tử của chính mình đi!

Lạc Hà trên mặt lộ ra vài tia tiếu ý.

Trương Hằng nghe vậy không khỏi cười khổ, thầm nghĩ:

“Bình thường đều là đệ tử tranh thủ sớm ngày vượt qua sư tôn, gọi là trò giỏi hơn thầy, thanh xuất vu lam, chính mình làm sư tôn, giờ lại phải đi ngược lại câu này a.”

Hàn huyền thêm vài câu, Trương Hằng thối lui sang một bên, tính toán chuẩn bị củng cố tu vi, đồng thời xử lý một chút chiến lợi phẩm.

Đúng lúc này, Nghê Thường tán tiên đột nhiên bay về phía này.

- Triệu tiểu thư có gì chỉ bảo sao?

Trương Hằng nhìn vị Tán tiên thần bí, kỳ tài mà thanh nhã này, không dám chậm trễ lên tiếng hỏi.

Nên biết rằng Huyền Long Đại Vương khi thời gian ngưng lại từng tính giết chết Triệu Tịch Nguyệt. Kết quả lại bị hình chiếu của Thái thượng Yêu Long Hoàng ngăn cản. Do vậy có thể thấy được bối cảnh hoặc cường giả đứng sau nàng, khiến cho ngay cả cường giả nghịch thiên tại Thượng giới cũng không muốn dễ dàng đắc tội.

- Tiểu nữ có một chuyện muốn thỉnh giáo đạo hữu!

Triệu Tịch Nguyệt khẽ khom người, nho nhã lễ độ, thập phần khách khí, đôi mắt trong sáng chăm chú nhìn Trương Hằng, trên người nàng tỏa ra một loại khí chất tự nhiên, điềm tĩnh.

- Triệu tiểu thư khách khí rồi, mời nói.

Trương Hằng khẽ phát tay một cái.

Dứt lời, thân thể to lớn của hắn thu nhỏ lại bình thường, tam đại phân thân cũng tiến nhập vào không gian linh hạch.

Giải trừ dung hợp!

Trong giây lát, khí thế trên người Trương Hằng giảm đi, không còn cuồng bạo như trước.

Triệu Tịch Nguyệt khẽ cười:

- Trên thế gian còn có kỳ thuật cỡ này, bản tôn dung hợp với phân thân có thể sinh ra uy lực cường đại như vậy. Tiểu nữ e rằng cũng không phải là đối thủ của Trương đạo hữu, sau này còn mong đạo hữu chiếu

có nhiều hơn mới được! Tiểu nữ có một chuyện muốn hỏi, đó là về chiến lợi phẩm vừa rồi của Trương đạo hữu...”

Triệu Tịch Nguyệt hơi lộ vẻ do dự.

Trương Hằng vừa nghe xong câu này, nghiêm mặt lại, trong lòng có chút cảnh giác.

Hắn nhớ không lầm thì khi ở tầng ngoài của động phủ, Trương Tịch Nguyệt đã từng nói qua rằng nàng tiến vào “Huyết Sát Chủ Động Phủ nhằm kiếm một vật cho phụ thân.

- Chân chính trọng bảo, ta chỉ chiếm được hai kiện...

Trương Hằng cũng không giấu giếm vì khi tranh đoạt lúc này, hai kiện bảo vật này đã lộ ra rồi.

Tay kê nâng, hai loại bảo vật khác nhau hiện ra trôi nổi trên không: một ngọn núi nhỏ màu xanh và một cái tàn phiến.

Hai mắt Triệu Tịch Nguyệt lóe lên dị sắc khi nhìn thấy ngọn tiểu sơn này, nhưng khi nàng nhìn tới miếng tàn phiến, trên mặt lộ rõ vẻ vui mừng xen lẫn sợ hãi.

- Chính là vật đó!

Ánh mắt Triệu Tịch Nguyệt dừng trên tấm tàn phiến này.

- Triệu tiểu thư biết lai lịch vật này sao?

Trương Hằng bất động thanh sắc hỏi.

Khi trước Huyền Long Đại Vương chiếm được mảnh tàn phiến này cũng không biết lai lịch của nó.

Nhưng Trương Hằng đã có đáp án, hắn cũng có một khối tàn phiến kiểu này, đó chính là mảnh thể giới tàn phiến.

Khi còn ở Tam Tinh Vực, theo như mảnh thể giới tàn phiến kia nói thì phiến không gian trước đó bị đánh tan thành bốn mảnh, không rõ rơi xuống đâu.

Không ngờ rằng một mảnh thể giới tàn phiến này lại bị Huyết Sát Thần Đế chiếm được.

Triệu Tịch Nguyệt khanh khách cười:

- Lai lịch vật này thì tiểu nữ cũng có biết nhưng không thể nói ra. Tuy nhiên, theo ta được biết thì vật này ở trong tay các tồn tại dưới Đế cấp cũng không phát huy được tác dụng gì.

- Thực có lỗi, Triệu tiểu thư, tàn phiến này ta không thể giao cho người!

Trương Hằng trực tiếp nói.

Triệu Tịch Nguyệt cũng không ngạc nhiên, lạnh nhạt nói:

- Vật này ai có duyên thì được, phụ thân cũng không cưỡng cầu. Sau khi ra khỏi động phủ này, Trương đạo hữu có thể lựa chọn giao dịch với phụ thân ta. Đương nhiên, giao dịch hay không thì Triệu gia ta cũng không ép. Huống chi quan hệ của Trương đạo hữu với đệ đệ của ta cũng không tầm thường!

- Triệu gia sao?

Trương Hằng đột nhiên sinh ra hứng thú đối với gia tộc của Triệu Thụy, hỏi:

- Không biết gia tộc của Triệu tiểu thư là như thế nào? Trương mỗ rất cảm thấy hứng thú!

- Hi hi, làm gì có gia tộc nào, chỉ có một nhà ba người chúng ta mà thôi.

Triệu Tịch Nguyệt bật cười, hàng mi, khuôn mặt xinh như hoa bách hợp trong đêm, đẹp khiến người khác hít thở không thông. Với định lực của Trương Hằng cũng không tự chủ nhìn thêm vài lần.

- Trương đạo hữu nếu không thể hiểu thông thì có thể trực tiếp coi chúng ta là những người ỉn cư, bình thường sẽ không can thiệp vào chuyện trên thế gian!

Khuôn mặt nàng hơi đỏ lên, ngay sau đó khôi phục lại bình thường, nhẹ nhàng giải thích.

Nói chuyện thêm vài câu. Triệu Tịch Nguyệt nhẹ nhàng rời đi.

Trương Hằng nhìn theo bóng nàng, thăm tự cao:

- Hay là cô gái này có ý với ta?

Nếu Triệu Tịch Nguyệt vừa rời đi mà biết được Trương Hằng đang nghĩ gì thì không biết nàng có vẻ mặt thế nào.

Trên con đường tu tiên dài đằng đẵng này, không có thiếu nữ tu xuất sắc, thậm chí một số còn có thể khiến cho Trương Hằng động tâm.

Nhưng hắn vẫn luôn bảo trì lý trí, hướng tới mục tiêu cảnh giới đỉnh phong vô cùng xa xôi.

Hắn là như vậy, các tu sĩ khác cũng vậy. Nếu dành quá nhiều tinh lực vào tình cảm nam nữ. trầm mê nữ sắc thì khó có thể thành đại sự được.

Nhìn theo hướng Triệu Tịch Nguyệt rời đi, Trương Hằng bắt đầu thử liên hệ với mảnh Thế giới tàn phiến bên trong Linh vực không gian.

Có lẽ do tu vi của Trương Hằng tăng lên, hiện giờ hắn tuy vẫn không cần tiến vào Linh vực không gian nhưng lại có thể lấy ra hoặc đặt vật vào trong đó.

Ý niệm vừa động, ngọn núi nhỏ màu xanh và cùng với mảnh Thế giới tàn phiến liền được thu vào trong Linh vực không gian

Ong ong

Hai mảnh thế giới tàn phiến trong Linh vực không gian cảm ứng lẫn nhau, đồng thời bay lên không trung.

Hai mảnh tàn phiến va chạm cùng nhau, sau đó không gặp cản trở gì mà hợp thành một mảnh tàn phiến lớn hơn một chút.

Ầm!

Một thế giới tàn phiến mới từ từ hạ xuống.

-Thấy thế nào?

Trương Hằng hướng về mảnh thế giới tàn phiến mới trong tay lên tiếng.

- Khắc khắc... Nhanh như vậy đã tìm được một mảnh! Chỉ cần hai mảnh nữa là ta có thể khôi phục huy hoàng ngày xưa rồi!"

Mảnh thế giới tàn phiến cười quái dị, khiến cho Trương Hằng khẽ cau mày.

747. Chương 673: Tận Lực Phi Thăng

Nhìn biểu hiện của thế giới tàn phiến, Trương Hằng đột nhiên như hiểu ra điều gì, thăm nghĩ:

“Trước khi có thực lực nắm giữ vật này thì cho dù có tìm được hai mảnh tàn phiến khác, ta cũng sẽ không để cho chúng dung hợp được.”

Trương Hằng ngay lập tức ngừng liên hệ với Linh vực không gian.

Bá bá bá!

Ba phân thân của Trương Hằng từ trong cơ thể lóe ra, lần lượt khoanh chân trên không trung.

“Nhân lúc Âm Dương tán tiên luyện hóa Tiên bảo, ta cũng nên tận dụng thời gian củng cố công pháp, thuận tiện tìm hiểu thêm Bảo Thập Tứ Thức cùng các thần Thông bí thuật còn lại.”

Sau khi quyết định, bản tôn Trương Hằng liền khoanh chân ngồi trên không trung, cùng với ba phân thân tạo thành một hình vuông.

Một đạo ánh sáng vàng thần bí từ cơ thể của cả bốn Trương Hằng bay ra, bao phủ phạm vi hình vuông này, tạo thành một tầng phòng ngự đặc biệt.

Âm Dương tán tiên thì không so được với Trương Hằng có Hư Không Hỏa diễm có thể nhanh chóng luyện hóa bảo vật.

Chỉ riêng bước đầu luyện hóa ba kiện Tiên bảo này, Âm Dương tán tiên phải mất gần ba mươi năm, cứ từng bước luyện hóa thì hẳn còn mất cả trăm năm công phu mới được.

Còn nếu muốn đem ba kiện Tiên bảo tam phẩm này luyện hóa thành bản mạng Pháp bảo thì hẳn còn cần ít nhất mấy ngàn năm nữa.

Tất nhiên là đám người Trương Hằng sẽ không chờ Âm Dương tán tiên mấy ngàn năm, chờ hẳn luyện hóa một trăm năm đã là cực hạn rồi.

Trong lúc Âm Dương tán tiên luyện hóa Tiên bảo, Trương Hằng củng cố công pháp, tìm hiểu bí thuật thì Lạc Hà và Nghê Thường tán tiên cũng không nhàn rỗi.

Ngoài những cấm kỵ nhân vật này ra thì ở bên ngoài Huyết Thần Đại Điện còn có vài tu sĩ Độ Kiếp Kỳ may mắn còn sống.

Thậm chí còn có một cường giả cấp Phủ chủ không chết.

Hắn chính là Hoàng Phủ Luân.

Mấy người này ở trong Huyết Thần Đại Điện cũng có một số thu hoạch, thừa dịp các cấm kỵ nhân vật tranh đấu lẫn nhau để kiếm chút tiện nghi.

Đối với việc này, Trương Hằng cũng mắt nhắm mắt mở, mặc kệ bọn chúng.

Chỉ có tu vi cấp Phủ chủ, Độ Kiếp Kỳ mà lại có dũng khí tiến vào động phủ này thì cũng là đáng quý.

Làm gì cũng nên lưu lại một đường sống, không nên quá tuyệt tình. Nếu bọn họ may mắn kiên trì tới cùng thì bọn người Trương Hằng cũng không đuổi tận giết tuyệt, vi phạm thiên đạo nhân quả.

Thời gian dần trôi qua, đối với người chuyên tâm tu luyện thì trăm năm cũng chỉ như một nháy mắt mà thôi.

Vào một ngày, ba đạo thanh quang xông lên trời, tản ra uy áp cường đại, không ngừng xoay tròn trên Huyết Thần Đại Điện.

Bản tôn cùng ba phân thân của Trương Hằng đồng thời mở mắt, tinh quang thoáng hiện, có cảm giác như thần linh trên cao nhìn xuống.

Nghê Thường tán tiên cùng Lạc Hà đều ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Ông

Thanh quang thu lại, lộ ra ba kiện Tiên bảo mà lúc trước Trương Hằng tặng cho Âm Dương tán tiên: một thanh phi kiếm, một kiện đạo bào cùng một cái gương.

Chúng đều là Tiên bảo tam phẩm.

Cảm thụ uy lực ba kiện Tiên bảo tản ra, Trương Hằng thầm than, Tiên bảo tam phẩm quả nhiên mạnh hơn nhiều lần so với Tiên bảo nhất phẩm bình thường.

Chỉ tính cấp bậc thì “Phá Không Kiếm” của hắn còn không bằng ba kiện Tiên bảo này. Theo lý thuyết, Phá Không Kiếm thuộc loại Tiên bảo nhị phẩm.

“Chờ sau khi rời khỏi động phủ, ta cũng nên tìm cách thăng cấp Phá Không Kiếm và Phong Lôi Phiến, ít nhất cũng đưa chúng tới cấp Tiên bảo tam phẩm trở lên.”

Trong lòng Trương Hằng thầm tính toán.

Khi ở tầng ngoài động phủ, hắn đạt được khá nhiều Tiên bảo, sau khi tiến vào tầng trong thì trừ hai kiện trọng bảo ra, hắn còn chiếm được mười mấy kiện Tiên bảo tam phẩm trở lên, trong đó bao gồm cả các chiến lợi phẩm như Tiên bảo lục phẩm Phục Yêu Tháp.

- Chúc mừng Âm Dương đạo hữu đã luyện hóa thành công ba kiện Tiên bảo, có chúng thì người chẳng còn ngại tiên nhân bình thường nữa rồi!

Triệu Tịch Nguyệt cười nói.

Trương Hằng cùng chúc mừng vài câu, ngay sau đó trở lại chuyện chính:

- Việc tiếp theo, còn phải làm phiền Âm Dương đạo hữu!

Âm Dương tán tiên gật đầu:

- Đạo hữu cứ yên tâm đi, ta nhất định dùng toàn lực, tuy nhiên thành công hay không ta cũng không quyết định được!

- Đạo hữu cứ làm hết sức là được, việc này vốn cũng không thể nắm chắc tuyệt đối mà!

Trương Hằng gật đầu nói.

- Trước tiên cho ta thời gian nửa tháng để hoàn toàn chuyển hóa phàm nhân thể thành tiên nhân thể chân chính đã. Tới lúc phi thăng, ta sẽ thông báo cho đạo hữu!

Âm Dương tán tiên vừa nói xong, liền bắt đầu khoan chân tu luyện.

Trong quá trình này, Trương Hằng bọn họ cũng không dám chậm trễ, lẳng lặng thủ hộ bên cạnh Âm Dương tán tiên.

Thời gian nửa tháng rất ngắn, nhưng trong mắt Trương Hằng bọn họ thì lại là rất lâu.

Hưu hưu hưu

Vài tên tu sĩ Độ Kiếp Kỳ và cấp Phủ chủ lấy can đảm bay lại đây.

- Tham kiến Trương tiên bối!

Đám Hoàng Phủ Lân còn chưa bay đến, đã hướng Trương Hằng chào hỏi.

Trương Hằng gật đầu, nói thẳng:

- Chờ Âm Dương đạo hữu phi thăng thượng giới, quy tắc của động phủ giới sẽ xuất hiện lỗ hổng. Đó là thời điểm mấu chốt, các người phải nắm lấy!

- Đa tạ tiên bối chỉ giáo!

Mấy người này đều thi lễ, vô cùng cảm kích.

Trương Hằng cùng không nhiều lời, nhắm mắt dưỡng thần, tuy nhiên các biến động bên ngoài đều không thoát được cảm giác của hắn.

Rốt cuộc nửa tháng cũng trôi qua.

Trương Hằng mỗi lúc đều cảm nhận khí tức biến hóa trên người Âm Dương tán tiên.

Phút chốc, linh quang trong đầu chợt lóe, theo cảm nhận của hắn, thân thể của Âm Dương tán tiên đã hoàn toàn lột xác đến cực hạn.

Hô!

Đột nhiên, thân thể Âm Dương tán tiên bỗng như không trọng lượng, trôi nổi trên không trung.

Điều này không phải do dùng pháp lực, mà là do Âm Dương tán tiên đem bản thân chân chính chuyển hóa thành tiên linh thể.

- Các vị đạo hữu, bây giờ ta phải phi thăng rồi!

Thân thể Âm Dương tán tiên không tự chủ bay lên trên.

Đồng thời, hệ thống quy tắc trong Huyết Thần Đại Điện rốt cuộc cũng bị phá vỡ.

- Cơ hội tốt!

Đám người Trương Hằng ngưng thần cảm thụ các biến hóa rất nhỏ trong phiên không gian này, hòng tìm ra lỗ hổng.

Tuy nhiên, tất cả mọi người chỉ cảm nhận được một chút lỗ hổng mờ mịt, căn bản không thể nương theo để thoát ra “Huyết Thần đại điện” được.

Vũ...

Trên người Âm Dương tán tiên tản ra một cỗ linh khí cực kỳ tinh thuần, bốn phía không gian lại xảy ra biến hóa lớn.

Ngay lập tức, quy tắc bên trong động phủ bị áp chế đến mức thấp nhất.

Tâm thần Trương Hằng đã sớm dung hợp tại phiên không gian này, trong phút chốc đã tìm ra mấy lỗ hổng.

- Các vị, gặp lại sau!

Thanh âm mờ mịt của Âm Dương tán tiên truyền đến, trên người hắn hào quang tỏa ra bốn phía, trông như một vị thần tiên.

Bá một tiếng, tốc độ bay lên của hắn đột nhiên tăng vọt vô số lần, trong giây lát đã biến mất khỏi không gian Huyết Thần Đại Điện, đã bị Thượng giới triệu hoán đi.

Phi thăng, đây chính là phi thăng.

Trong nháy mắt này, Trương Hằng bọn họ cũng đã tìm được mấy lỗ hổng lớn, đang chuẩn bị rời khỏi Huyết Thần Đại Điện.

Nhưng trong lúc này, một cỗ lực lượng mơ hồ hiện ra, ngăn cản bọn hắn.

- Làm sao bây giờ...

Trương Hằng có chút nóng nảy, hắn không muốn bỏ qua một cơ hội quý giá như vậy.

Đúng lúc này, một âm thanh nam nhân truyền tới tai mọi người:

- Phá!

Hô!

Một cỗ lực hút kỳ dị bao trùm bọn họ.

Vụt!

Ngay sau đó, toàn bộ người trong đại điện đột nhiên biến mất.

-o0o-

748. Chương 674: Rời Khỏi Động Phủ (thượng)

Vù!

Tại một khu vực trên Đông Vân Đại Lục, đột nhiên hiện ra sáu, bảy người.

- Ồ? Chuyện gì xảy ra?!

Thần thức Trương Hằng đảo qua, phát hiện nhóm bọn hắn đã rời khỏi Huyết Thần Địa Điện, trở lại Chu Vương Triều.

Hắn nhớ không lầm thì tại chớp mắt khi Âm Dương tán tiên phi thăng, tuy bọn họ có tìm được lỗ hổng không gian để rời đi động phủ, nhưng vẫn không thể thoát li ra bên ngoài.

Nhưng bên ngoài lại truyền tới một cỗ lực lượng, trợ giúp bọn họ về tới Đại Chu Vương Triều.

- Rốt cuộc là ai có thần thông kinh người này, lại trợ giúp chúng ta, hắn có mục đích gì?!

Trương Hằng nổi lên nghi ngờ, ánh mắt nhìn qua mấy người, thấy Lạc Hà cùng đám người Hoàng Phủ Lâm đều có vẻ nghi hoặc.

Chỉ có Triệu Tịch Nguyệt vẫn bình tĩnh, trên miệng lộ ra ý cười hiểu ý.

- Triệu tiểu thư, vừa rồi người ra tay là...

Trương Hằng nhìn nàng, hơi suy nghĩ, trong lòng đã hiểu ra vài phần.

- Đúng vậy, là gia phụ ra tay!

Triệu Tịch Nguyệt khẽ cười, thanh âm như trong trẻo, giải đáp nghi hoặc của mọi người.

Trương Hằng đột nhiên hiểu ra, phụ thân Triệu Tịch Nguyệt khẳng định là đại nhân vật thần long kiến thủ bất kiến vĩ, thậm chí khiến cho Thái thượng Yêu Long Hoàng cũng phải cố kỵ.

Khó trách trong nháy mắt khi Âm Dương tán tiên phi thăng, đối phương hiển lộ thực lực, đưa cho mọi người rời khỏi Huyết Sát Chủ Động Phủ.

- Thì ra là Triệu bá phụ ra tay giúp đỡ, không biết giờ người đang ở đâu?

Thần thức Trương Hằng tỏa ra bốn phía, lại không thu được bất kỳ dấu vết này.

- Phụ thân ta vẫn đang ở nhà uống trà, người muốn ta chuyển giúp tới người một câu, mời người tới thăm nhà chúng ta!

Triệu Tịch Nguyệt cười hì hì:

- Đệ đệ của ta cũng rất mong người đến đấy.

- Tới nhà người? Bây giờ sao?

Trương Hằng giật mình hỏi.

- Đúng vậy, hiện tại gia phụ đang chờ người tới!

Triệu Tịch Nguyệt cười nói.

- Vậy thì cung kính không bằng tuân mệnh, Trương mỗ cũng đang muốn cảm ơn Triệu bá phụ một tiếng!

Trương Hằng thần nhiên nói, nhưng trong lòng lại rất khẩn trương.

Dù sao thì hắn cũng sắp gặp mặt người có thể coi như nhân vật nghịch thiên trong ba mươi sáu giới, đến ngay cả Thái thượng Yêu Long Hoàng cũng không muốn dễ dàng đắc tội.

Đồng thời, trong lòng Trương Hằng cũng có chút mong chờ, phụ thân Triệu Thụy tìm mình có việc gì? Theo lẽ thường thì với quan hệ của mình với Triệu Thụy, đối phương cũng không dễ dàng ra tay thương tổn mình, có lẽ là khinh thường xuống tay với mình.

- Lạc đại ca, người về Phàm Vân Đảo trước đi, ta còn có việc đi theo Triệu tiểu thư.

Trương Hằng nói với Lạc Hà.

- Đi sớm về sớm!

Lạc Hà dặn dò, trong lòng có chút lo lắng, truyền âm:

- Người đi theo Nghê Thường tán tiên gặp phụ thân thần thông khó lường của nàng, có thể sinh ra biến cố nào đó...

Hơn phân nửa là sẽ không có chuyện đâu, Triệu tiểu thư là tỷ muội tốt của Tuyết Dung, mà Triệu Thụy lại là đệ đệ của Triệu tiểu thư...

Trương Hằng trấn định nói:

- Dương nhiên, ta sẽ nhanh chóng trở về, huynh về nhớ an ủi Tuyết Dung bọn họ một tiếng, về việc của Vân Dịch, tạm thời nên giấu đi, chỉ nói là hắc kế thừa y bát của Huyết Sát Thần Đế, cần một thời gian sau mới quay về sơn môn được.

- Thì ra là vậy, nếu thế thì ta an tâm rồi.

Biết được quan hệ của Trương Hằng cùng Triệu gia, Lạc Hà khê thở dài nhẹ nhõm.

- Hoàng Phủ đạo hữu, chúng ta cùng từ biệt thôi. Hiện giờ các nhân vật cầm kỳ tại Đại Chu Vương Triều đã chết gần hết, sau này Trương mỗ cũng sẽ phi thăng. Ngày sau Đại Chu Vương Triều sẽ là thiên hạ của các ngươi rồi, khi Trương mỗ không ở đây, nếu Phàm Vân Đảo có gặp khó khăn gì, mong các vị giúp đỡ một chút!

Trương Hằng khách sáo nói với Hoàng Phủ Luân vài câu.

- Trương tiên bối nghiêm trọng rồi, lần đi động phủ này ngài có ân cứu mạng với chúng tôi, nếu sau này có gì cần giúp đỡ, dù nước sôi lửa bỏng chúng tôi cũng sẽ tới!

Hoàng Phủ Luân nghiêm mặt nói, trong mắt là một mảnh thần nhiên.

- Tốt. Mọi người cứ tự nhiên, Trương mỗ đi trước.

Trương Hằng cùng Triệu Tịch Nguyệt nhìn nhau, Vũ một cái liền biến mất.

Ánh mắt Lạc Hà đảo qua vài tên tu sĩ Độ Kiếp Kỳ và Phủ chủ một chút, thầm nghĩ, bọn họ có thể ra khỏi Huyết Sát Chủ Động Phủ, không kể các thu hoạch khác, chỉ riêng tâm cảnh tất nhiên sẽ có tăng trưởng. Sau này rất có thể trở thành đỉnh phong một giới.

Vù!

Lạc Hà CŨNG biến mất, trở về Phàm Vân Đảo.

- Các vị, hiện giờ cường giả cầm kỳ của Chu Vương Triều gần như đã chết hết, Trương Hằng cùng sẽ phi thăng Thượng giới, Nghê Thường tán tiên và Lạc Hà đều là những người không hồi thế sự. Chúng ta có thể an toàn rời khỏi động phủ đã là vạn hạnh rồi, chính là đại nạn không chết tất có hậu phúc. Hay là chúng ta ước định lẫn nhau, tạm thời giấu chuyện phát sinh trong Huyết Sát Chủ Động Phủ, tránh cho các thế lực đại loạn...

Một lão già Độ Kiếp Kỳ đưa ra đề nghị.

- Phải, như thế cũng tốt, nhưng không có khả năng giấu được lâu. Nếu giấu được mấy ngàn năm đã là thành công rồi. Đến lúc đó chúng ta mới có thể cùng nắm quyền tại Chu Vương Triều này.

Mấy người cùng gật đầu đồng ý. Hoàng Phủ Luân hơi do dự một chút, nhưng nhớ tới lời dận dò của Trương Hằng trước khi đi, liền lập tức đồng ý.

- Ha ha ha... Vậy chúng ta li khai thôi, xem ai đạt tới trình độ cầm kỳ trước.

Mấy người sau khi ước định liền bay về phạm vi thế lực của mình hoặc đi tìm chỗ lánh đời để tu luyện.

Trải qua hành trình kinh tâm động phách đi Huyết Sát Chủ Động Phủ, chứng kiến cường giả chém giết cùng uy lực thần thông, thế hội pháp tắc thiên địa thay đổi trong nháy mắt. Những đồ vật thu hoạch được ngược lại trở nên không phải là thứ quan trọng nhất.

Thu hoạch lớn nhất của bọn họ chính là biến hóa tâm cảnh cùng nhân quan. Chúng sẽ ảnh hưởng đến con đường tu luyện sau này của bọn họ.

Thực ra, Trương Hằng cùng Lạc Hà đều có thể đoán được xu thế biến hóa này. Nhưng Trương Hằng thấy rõ hơn một chút.

Tại Tinh Nguyệt Thần Điện trên Phàm Vân Đảo.

- Đã qua hơn một trăm năm rồi, sư tôn cùng với Lạc tiền bối vẫn chưa trở về!

Một nơi trên Phàm Vân Đảo, Quách Phong đứng bên một dòng suối tĩnh lặng, cảm nhận dòng nước mát lạnh nhẹ trôi.

- Sư phụ chắc chắn không có việc gì đâu...

Một thanh âm nữ nhân thở dài từ phía sau Quách Phong truyền tới.

Người nói chính là Tú Ninh, nàng mặc một chiếc váy dài xanh nhạt, khuôn mặt thanh tú, lộ vẻ thánh khiết, bất cứ ai nhìn vào đôi mắt sâu sắc của nàng đều tự thấy xấu hổ.

- Hải, người lúc nào cũng nói vậy. Sư phụ lúc trước đã nói, ngắn thì mười ngày nửa tháng, lâu thì một hai năm. Nhưng giờ đã hơn một trăm năm rồi, chúng ta vẫn có tin tức gì của Huyết Sát Chủ Động Phủ, những cường giả cầm kị khác cùng không thấy trở về”

Quách Phong vẫn không ngừng lo lắng.

- Đại sư huynh, huynh bình thường tin tưởng sư phụ nhất mà, giờ lại là người lo lắng nhất?!

Tú Ninh khẽ cười, đẹp như một nữ thần.

Nhưng liệu có ai hiểu được nội tâm của nàng?

Quách Phong nhếch miệng cười:

- Ta chưa bao giờ mất tin tưởng vào sư phụ... Chỉ là người tiến vào động phủ lâu quá chưa về, ta rất nhớ người a!

-o0o-

749. Chương 674: Rời Khỏi Động Phủ (hạ)

- Ngụy biện!

Tú Ninh cởi giày ra, lộ ra một đôi chân trắng bóng như ngọc, bước vào làn nước suối mát lạnh, nàng lặng im nhắm mắt. Trong đầu không khỏi hiện lên hình ảnh một nam nhân đứng ngạo nghễ, tựa như thần linh vậy.

Nàng không thể quên được bóng dáng quen thuộc này trong lòng.

Ngay sau đó, nàng khẽ thở dài, tùy ý để cho bọt nước thấm ướt váy mình.

- Ta nói này nhị sư muội, muội hiện là Thánh nữ Tinh Nguyệt Môn, tu vi cũng không kém Tinh Nguyệt nữ thần. Biết bao nhiêu nam tử trên Phàm Vân Đảo có ý với muội. Hắc, hắc, ngay hôm qua mấy bằng hữu của ta còn năn nỉ xin ta tin tức liên quan đến sở thích của muội, mấy chục năm trước, Thiên Tinh Đình thiếu chủ còn...

- Đại sư huynh, huynh không cần nói nữa... Tú Ninh biết ý tốt của huynh rồi!

Tú Ninh mở hai mắt ra, chăm chú nhìn lên bầu trời Đông Vân đại lục, nói:

- Tú Ninh một mình là đủ rồi, không cần đạo lữ song tu... Hơn nữa ta còn có sư phụ, sư mẫu, còn có các huynh đệ...

Đúng lúc này, một thân ảnh màu trắng hiện ra cạnh dòng suối, như tiên tử đạp mây mà đến.

- Sư mẫu!

Tú Ninh và Quách Phong cùng nhau cung kính thi lễ.

- Sư mẫu người cũng đi ra giải sầu sao!?

Quách Phong chạy đến bên cạnh Ninh Tuyết Dung, cười hắc hắc:

- Ngài cũng nhớ sư phụ a...

Ninh Tuyết Dung mặt hơi đỏ, làm bộ tức giận nói:

- Người còn tinh quái nữa. ta sẽ phạt người đi bế quan một tháng đó!

- Sư mẫu tha mạng, đừng phạt a...

Quách Phong giả vờ ôm đầu nhận sai, giả bộ đáng thương.

Ninh Tuyết Dung cười khúc khích, gõ đầu hắn một cái, nói:

- Tu vi của người đã vượt qua sư mẫu rồi, đạt tới Độ Kiếp Kỳ đại viên mãn!

Trong ba người thì tu vi Quách Phong cao nhất, đạt tới Độ Kiếp Kỳ đại viên mãn. Ninh Tuyết Dung cùng Tú Ninh không có nhiều biến hóa, phân biệt đạt đến Độ Kiếp hậu kỳ và Độ Kiếp tiền kỳ.

Tới cảnh giới bọn họ bây giờ, thọ mệnh vô cùng lâu dài, mấy trăm năm, Thậm chí hơn một ngàn năm không tăng tiến tu vi cũng là chuyện bình thường. Nhưng Quách Phong mang Thiên Cơ Thần Mạch, hiển nhiên khác với người thường.

- Nếu sư phụ còn không trở lại, đệ tử liền ra ngoài lịch lãm một phen!

Quách Phong thu liễm vẻ tươi cười, nói ra quyết định.

- Không tồi... Nhưng huynh đừng có lên đi độ đại thiên kiếp đó!

Tú Ninh cười cười nhìn Quách Phong.

- Ha ha... Làm gì có...

Quách Phong có chút chột dạ.

Ngay khi ba người đang nói chuyện, một nho bào nam nhân hiện ra trên không trung Phàm Vân Đảo.

-Ồ?

Quách Phong cảm nhận được không gian dao động, ngược nhìn lên bầu trời.

Vù!

Ngay sau đó, một thân ảnh quen thuộc hiện ra cạnh mọi người.

- Lạc tiền bối!

- Lạc đại ca!

Mấy người Ninh Tuyết Dung lộ ra vẻ kinh hãi!

- Lạc tiền bối, người từ Huyết Sát Chủ Động Phủ trở về, vậy sư phụ cùng người khác đâu? Sao lại không đi cùng người?

- Đúng rồi, còn có Vân Dịch cùng cổ tiền bối đâu rồi? Sao chỉ có một mình người trở về?

Quách Phong một hơi hỏi mấy vấn đề.

Ninh Tuyết Dung cùng Tú Ninh nhìn nhau, lộ vài tia bất an.

Lạc Hà mặt hơi tái lại: “Cổ Thương đạo hữu đã chết trong Huyết Sát Chủ Động Phủ, tuy nhiên người yên tâm đi, Trương huynh đệ cùng ta đều an toàn trở về.

- Vậy thì tốt rồi, sư tôn không có việc gì thì tốt rồi!

Quách Phong lộ vẻ vui mừng, nhưng ngay sau đó lại ngẩn ra:

- Người cùng sư tôn đều an toàn trở về, vậy... Vân Dịch hắn thế nào?!

- Vân Dịch còn ở lại trong Huyết Sát Chủ Động Phủ. Chúng ta không đưa hắn về...

Lạc Hà than nhẹ, trên mặt có vài phần tự trách, bị Quách Phong ngắt lời:

- Cái gì? Vân Dịch không thể trở về?

Vừa nghe xong, Ninh Tuyết Dung cùng Tú Ninh đều biến sắc.

- Lạc đại ca, trong Huyết Sát Chủ Động Phủ đã xảy ra chuyện gì, sao lại chỉ có một mình huynh trở về?!

Ninh Tuyết Dung trong lòng càng bất an.

- Các người theo ta tới Tinh Nguyệt Thần Điện nói tiếp, sự tình cũng không phải xấu như các người tưởng tượng đâu!

Thần sắc Lạc Hà trấn định, thuận di đến Tinh Nguyệt Thần Điện.

Vụt vụt!

Mấy người rất nhanh đều thuận di đến Tinh Nguyệt Thần Điện.

Trong Tinh Nguyệt Thần Điện ngưng tụ một lượng lớn tinh thần số mệnh lực, có thể ngăn cách thăm dò từ bên ngoài, rất thích hợp bàn chuyện.

- Sự tình là như vậy... Các cấm kỵ cường giả đi Huyết Sát Chủ Động Phủ lần này, thậm chí cả Sứ giả Thượng giới cũng gần như bị chết hết, ngay cả Huyền Long Đại Vương cũng không tránh khỏi. Những người trở về Chu Vương Triều chỉ có ta, Trương huynh đệ, Nghê Thường tán tiên, về phần Vân Dịch... như sư tôn người đã đoán trước, sau khi tiến vào Huyết Sát Chủ Động Phủ, hẳn liền có kỳ ngộ, kế thừa y bát của Huyết Sát Thần Đế, do vậy trong thời gian ngắn hẳn không thể rời khỏi Huyết Sát Chủ Động Phủ được..

Lạc Hà đem những việc trong động phủ nói ngắn gọn lại một lần.

Mặc dù hắn chỉ giải thích đại khái, còn lược bỏ rất nhiều chi tiết, nhưng Ninh Tuyết Dung bọn họ vẫn có thể cảm nhận được sự tàn khốc và nguy hiểm trong đó.

Khi Lạc Hà kể đến đoạn Trương Hằng dung hợp với ba phân thân, hóa thành Kinh Thiên Ma Thần, chấn nhiếp toàn trường thì bọn Quách Phong trong lòng kích động không thôi.

Khuôn mặt Ninh Tuyết Dung còn xen lẫn vài giọt lệ, trong mắt hiện ra vẻ kinh hãi.

- Sư phụ thật quá cường đại!

Quách Phong nắm chặt tay, thân thể khẽ run, trên mặt mang vẻ tự hào cùng hưng phấn.

- Sư phụ thực sự không làm chúng ta thất vọng...

Tú Ninh cười tươi như hoa, đôi mắt đẹp hướng về phương xa, mang vẻ si mê.

- Nếu sư tôn cũng đã đi ra an toàn, sao người lại không trở về?

Quách Phong tính vội vàng, có gì nghi vấn đều trước tiên nói ra, có thể thấy tình cảm sâu đậm của hắn đối với sư phụ.

- Sư tôn người được Nghê Thường tán tiên mời đi gặp một thế ngoại cao nhân!

Lạc Hà cười ha ha nói.

- Nghê Thường tán tiên?

Quách Phong nao nao.

- Nàng tìm sư tôn có chuyện gì quan trọng sao?

- Thực ra, Tuyết Dung cũng nhận thức vị Nghê Thường tán tiên thần bí này đây!

Lạc Hà cười thần bí.

- Nàng là ai?

Ninh Tuyết Dung nhất thời đoán không ra.

- Trương huynh đệ gọi nàng là Triệu tiểu thư!

Lạc Hà nhẹ nhàng nói.

- Gì...! Thì ra là nàng ta!

Ninh Tuyết Dung giật mình nói, nàng thật không ngờ vị Nghê Thường tán tiên thần bí của Chu Vương Triều lại chính là tỷ muội tốt của mình.

- Như vậy thì, Trương đại ca đi tới Nhân Gian Tiên Cảnh...

Ninh Tuyết Dung khẽ nói.

- Nhân Gian Tiên Cảnh? Địa phương đó ở đâu vậy?

Quách Phong tò mò hỏi.

Tại một góc hẻo lánh trên Đông Vân đại lục, trong mây mù mờ ảo, có hai thân ảnh đi đến.

- Trương đạo hữu, hãy đi theo ta, nơi này rất dễ lạc đường đó!

Triệu Tịch Nguyệt cười cười, chủ động kéo tay Trương Hằng, bay vào trong mây mù vô tận.

Phi hành một lúc sau, mây mù loãng dần, hiện ra một vùng thế ngoại Đảo viên.

-o0o-

750. Chương 675: Triệu Phụ.

Triệu Tịch Nguyệt buông tay Trương Hằng ra. trên mặt vẫn còn hơi ửng hồng, sương mù trước mắt dần trở nên loãng đi, lộ ra một tòa nhà đơn giản nhưng cổ kính giàu có giống như là Tiên Cảnh giữa nhân gian.

Trương Hằng ngửi mùi hương giai nhân thơm mát tự nhiên ở gần trước mắt. tinh khí thần luôn được duy trì ở trạng thái tốt nhất.

Trên người của Triệu Tịch Nguyệt có một khí tức sinh mệnh độc đáo khiến cho người ta có một cảm giác thân thiết tự nhiên. Khi Trương Hằng đứng ở gần nàng, trong lòng luôn có một sự yên tĩnh nhẹ nhàng. Đây là sự bình yên đến từ sâu trong linh hồn.

Trương Hằng bước vào Tiên Cảnh giữa nhân gian này. tất cả những sự giết chóc và lợi ích đều rời xa hắn. Thậm chí trong lòng hắn còn sinh ra một ý tưởng muốn ẩn cư. sống bình yên cả đời.

Đột nhiên từ trong tư tưởng lánh đời ẩn cư, khao khát bình yên này. trong lòng Trương Hằng sinh ra sự cảnh giác.

- Hừ? Ẩn thế bình yên cái gì chứ. bất quá cũng chỉ là một hành động lẩn trốn. Dưới hoàn cảnh sinh tồn, nếu như mất đi ý chí chiến đấu. thì sẽ mất đi tâm huyết chân chính.

Trong lòng Trương Hằng đột nhiên chuyển biến, trên người nổi lên một khí tức sắc bén linh hoạt, phá tan sự yên bình và nhẹ nhàng ở bên cạnh.

Lập tức, Trương Hằng bắt đầu cảm thấy mình và môi trường xung quanh không hợp nhau.

Không gian Kỳ dị này đối với người từ bên ngoài tới như hắn mơ hồ sinh ra một sự bài xích.

- A? Không ngờ ta lại không phát hiện ra cái gọi là Tiên Cảnh giữa nhân gian này là không linh vực không gian đặc biệt.

Trương Hằng giật mình không thôi, vội vàng thu liễm khí tức sát phạt sắc bén linh hoạt trên người lại.

Triệu Tịch Nguyệt nhìn thấy sự biến hóa tinh tế này, thở dài u ám:

- Trương đạo hữu. ngươi là một người vĩnh viễn cũng không thể bình yên được sao?

- Đúng vậy, trừ phi mục tiêu của ta có thể đạt được, bằng không nếu cứ ở trong này chắc chắn ta sẽ không chịu nổi.

Trương Hằng cười nói, nói ra suy nghĩ thật sự trong lòng mình.

- Đệ đệ kia của ta cũng chịu không nổi môi trường bình yên này. có lẽ chuyện này cũng liên quan tới công pháp mà chúng ta tu luyện. Ta và phụ thân giống nhau, đều theo đuổi sự hài hòa yên bình của tự nhiên, không chủ trương chiến đấu và phân tranh.

Về ẩm đạm trong mắt Triệu Tịch Nguyệt biến mất. miệng nở nụ cười tươi, nói:

- Phụ thân ta là y sư nổi danh trong khắp ba mươi sáu giới, thân phận siêu nhiên, danh tiếng cũng không tồi. biết rất nhiều cường giả thượng giới.

- Thì ra là vậy.

Trương Hằng lại nghĩ tới tình cảnh trong động phủ chủ Huyết Sát, ngay cả Thái thượng Yêu Long Hoàng kia cũng không dám tùy tiện đắc tội với cha của Triệu Tịch Nguyệt.

Chầm chậm phi hành một lát, ở phía trước xuất hiện một tòa lầu các đơn giản tự nhiên.

- Trương đạo hữu. phụ thân đang ở bên trong chờ người đã lâu.

Triệu Tịch Nguyệt cười khanh khách nhìn Trương Hằng, đưa hắn tới cửa tòa lầu các màu xanh này.

Trương Hằng nhìn tòa lầu các màu xanh này. cảm nhận được một khí tức sinh mệnh thuần khiết vô cùng, chỉ mới tiến vào một bước, mà cảm thấy tứ chí và lục phủ ngũ tạng như được ngâm vào suối nước nóng, được gột rửa một cách nhẹ nhàng.

Cha!

Triệu Tịch Nguyệt đóng cửa lại, rồi nhẹ nhàng bay đi.

Trương Hằng đi vào trong lầu, phát hiện ra không gian bên trong so với thực tế còn lớn hơn nhiều.

Nhìn qua một lượt, trong lầu các này không có một người nào.

Trong khoảnh khắc này, trong lòng Trương Hằng sinh ra một sự không hài lòng.

Tuy nhiên ngay sau đó, khi hắn ngưng mắt lại, liền phát hiện ra ở cách chỗ của mình ba trượng, có một trung niên mặc lục bào đang khoanh tay đứng.

- Đối phương đứng ở ngay trước mặt mình mà giác quan của ta lại không hề phát hiện ra. người này có vẻ như đã đạt tới cảnh giới Thiên Nhân Hợp Nhất trong truyền thuyết.

Trương Hằng kinh ngạc trong lòng, nhưng vẫn trấn định bình tĩnh, cẩn thận quan sát cha của Triệu Thụy.

Cha của Triệu Thụy cũng không uy nghiêm như trong tưởng tượng của Trương Hằng, dáng vẻ nho nhã ôn hòa, làn da trong suốt như ngọc, đôi mắt trong vắt như thủy tinh, cả người đứng ở đó khiến cho người ta có cảm giác bình bình sức sống, dung nhập vào tự nhiên.

Đối mặt với Triệu phụ, không ngờ trong lòng Trương Hằng sinh ra một cảm giác đối mặt với toàn bộ thiên nhiên trong vũ trụ.

Có lẽ đối phương cũng không am hiểu chiến đấu. nhưng có toàn bộ thiên nhiên vũ trụ ở phía sau làm chỗ dựa vững chắc, cho dù là cường giả nghịch thiên hàng lâm vị tất đã có thể làm khó được hắn.

- Tại hạ Trương Hằng, bái kiến Triệu bá phụ.

Trương Hằng không kiêu ngạo không siểm nịnh thi lễ văn bối với Triệu phụ. trên người mơ hồ có một khí tức sắc bén linh hoạt không khuất phục, xua tan làn khí hài hòa tự nhiên kia.

- Người là Trương Hằng sao? Cứ ngồi đi.

Triệu phụ lạnh, nhạt nhìn hắn, không còn vẻ dễ gần trước kia.

Trong lòng Trương Hằng có chút hồi hộp. hắn cảm thấy ấn tượng của Triệu phụ này đối với mình không được tốt lắm.

- Tạ ơn bá phụ.

Trương Hằng cũng không khách khí, ngồi xuống tại chỗ.

- Đây là lần đầu tiên chúng ta gặp nhau, trăm nghe không bằng một thấy, lão phu thường xuyên nghe Thụy nhi nói chuyện về người. Nhưng lần đầu tiên ta nhìn thấy người, cũng không có một chút hảo cảm nào.

Lời nói của Triệu phụ không khách khí chút nào. trực tiếp thản nhiên nói ra suy nghĩ trong lòng.

Trương Hằng nao nao, thầm nghĩ không ổn, Triệu phụ này vì sao lại không có cảm tình với mình?

Không có cảm tình, đó là cách nói khéo, nếu nói thẳng ra, thì đó chính là chán ghét!

- A? Thỉnh giáo Triệu phụ. vì sao lại như vậy?

Trương Hằng cũng hỏi thẳng, hẳn hiểu nếu đối phương đã mời hắn đến. thì chắc chắn sẽ không uy hiếp tới tính mạng mình, đồng thời với quan hệ của Triệu Thụy và Trương Hằng. Triệu phụ cũng sẽ không làm khó hắn.

- Bởi vì trên người người có một luồng khí tức khiến ta chán ghét, có lẽ vì công pháp của chúng ta sinh ra sự bài xích lẫn nhau. Công pháp mà lão phu tu luyện chú trọng sự hài hòa bình yên. chủ trương chính là dung hợp với thiên địa tự nhiên.

Sắc mặt của Triệu phụ dần hòa hoãn lại, khẽ thở dài:

- Đương nhiên lão phu hiểu đại đạo có ba ngàn, những công pháp này không thể nói rõ ai đúng ai sai. Xin hỏi công pháp mà Trương hiền đệ tu luyện chú trọng cái gì?

- Chuyện này...

Trương Hằng do dự, chẳng lẽ hắn lại nói với Triệu phụ công pháp mà mình tu luyện chú trọng cắn nuốt hết thấy, cuối cùng thậm chí còn có khả năng trở thành thần phá hoại trong truyền thuyết.

Tuy nhiên trong lòng hắn đã hiểu nguyên nhân vì sao Triệu phụ lại sinh ra sự chán ghét đối với bản thân.

Việc này hơn phân nửa là do sự khác nhau về công pháp tu luyện.

Nói một cách đơn giản, một bên chú trọng sự hài hòa tự nhiên, bên kia lại chú trọng sự phá hoại tự nhiên.

Đây chính là hai phong cách tương phản hoàn toàn.

- Ha ha. người không dám nói sao?

Trên mặt Triệu phụ nở một nụ cười, nói nhỏ:

- Người không nói thì thôi. Hiện giờ chúng ta hãy nói về một chuyện khác, đây là một trong những nguyên nhân mà ta mời người tới đây.

- Xin bá phụ chỉ dạy.

Trong lòng Trương Hằng hơi thở dài một hơi nhẹ nhõm.

- Trương hiền đệ. trước khi Vũ Vô Cực đi. ngay cả Loạn Tinh ấn ký kia cũng giao cho người, có thể thấy được hắn đã có kỳ vọng rất lớn ở người. Trong ba mươi sáu giới hiện giờ thì Thái thượng Yêu Long Hoàng là vô địch, không ai có thể là đối trọng của hắn. Nếu muốn thiên địa được cân bằng, thì trong ba mươi sáu giới nhất định phải xuất hiện một nhân vật có thể chống lại được Thái thượng Yêu Long Hoàng. Mà người đã có được ý chí tinh thần và Loạn Tinh ấn ký của Vũ Vô Cực. rất có khả năng sẽ trở thành Vũ Vô Cực thứ hai trong ba mươi sáu giới, vận mệnh sau này có thể tưởng tượng được...

Trương Hằng nghe xong những lời này. trong lòng có chút không hài lòng, lạnh nhạt nói:

- Trương mỗ sẽ không là Vũ Vô Cực thứ hai trong thiên địa đâu. Trương mỗ ta chính là Trương Hằng. là độc nhất vô nhị trong thiên địa, không chỉ công pháp, mà cả con người cũng vậy.

Vừa dứt lời, trên người hắn trào ra một luồng ý chí tinh thần độc đáo, cuộn cuộn trong tòa lâu các này.

Triệu phụ đã dung hợp với thiên địa tự nhiên cảm nhận được sự sắc bén đáng sợ của luồng ý chí tinh thần này. cùng với khí tức khủng bố mơ hồ như muốn thôn tính tiêu diệt hết thấy này.

- Muốn khôi phục lại sự cân bằng trong thiên địa của ba mươi sáu giới, không nhất định cứ phải tìm là ra người ngang bằng với Thái thượng Yêu Long Hoàng, còn có một phương pháp đơn giản hơn, đó chính là ... giết chết hắn!

Trương Hằng nói hùng hồn, trong lòng có một ý chí không thể ngăn cản.

- Được rồi. nếu người đã tự tin như vậy, thì hiển nhiên là có một chút hy vọng.

Triệu phụ hơi gật đầu tán thưởng, nói:

- Chúng ta hãy nói tới chuyện thứ hai, có liên quan tới mảnh võ thể giới kia.

Mảnh võ thể giới!

Triệu phụ không hề cố kỵ nói ra danh từ này.

Trong lòng Trương Hằng trùng xuống, thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ Triều phụ này muốn tìm mảnh võ thể giới mà mình có kia...

- Nghe Tịch Nguyệt nói người đã chiếm được mảnh võ thể giới của động phủ chủ kia. còn có Tiên thiên Linh bảo Linh Sơn?

Triệu phụ điềm tĩnh không nao núng nói, nhìn không ra một chút ý tham lam muốn đoạt bảo vật của hắn đối với Trương Hằng.

- Đúng vậy, ta đã đoạt được hai vật, trong đó đúng là có một mảnh võ thể giới, còn thứ kia chính là một ngọn núi nhỏ. có thể chính là Linh Sơn theo lời bá phụ nói.

- Xem ra đây đúng là ý trời rồi...

Triệu phụ thở dài một hơi, mở lòng bàn tay ra. trong hư không xuất hiện một mảnh võ.

- Đây là... mảnh võ thể giới! Bá phụ ngài cũng có một mảnh.

Trong lòng Trương Hằng nổi lên sóng lớn.

Theo lời của mảnh võ thể giới, thì hạ giới chỗ Đông Vân đại lục chỉ có ba mảnh võ. còn một mảnh đang ở thượng giới.

Không ngờ tới mình đã gặp được mảnh võ thứ ba nhanh như vậy.

Trong lòng Trương Hằng lập tức trở nên kích động, nếu có thể kết hợp bốn mảnh võ lại. không biết sẽ có kết quả như thế nào.

- Lão phu cảm thấy người chiếm được hai mảnh võ. điều này nhất định là cơ duyên, một khi đã như vậy. mảnh võ này của ta sẽ tặng cho người.

Mảnh võ thể giới ở trước mặt Triệu phụ lập tức bay tới trước mặt Trương Hằng.

- Chuyện này... bá phụ ngài?

Trương Hằng có chút bối rối tiếp nhận mảnh võ thể giới thứ ba.

- Vật này đối với ta mà nói cũng không có nhiều tác dụng, đây là do Khô Tử kia lúc trước được ta cứu, vì báo ân mà đưa cho ta.

Trên mặt Triệu phụ lộ ra một vẻ hồi ức.

- Khô Tử?

Trương Hằng sinh nghi, không biết người này là ai.

- Khô Tử là một trong bốn người đứng đầu của Phật giới, là nhân vật nghịch thiên cùng tề danh với Huyết Sát Thần Đế và Bất Tử Tà Đế.

Triệu phụ giải thích, ngay sau liền nghĩ ra cái gì đó, nói:

- Nói tới Bất Tử Tà Đế. ta không thể không nhắc nhở người một việc. Vào trăm năm trước, thân thể của Bất Tử Tà Đế bị phong ấn ở Đông Vân đại lục đã hồi phục, người này tâm địa xấu xa, sau này người phải cẩn thận một chút.

- Hả, thân thể của Bất Tử Tà Đế hồi phục rồi sao. hiện giờ hân...

Trương Hằng có chút lo lắng.

- Người yên tâm, thân thể hân vừa mới hồi phục, nguyên khí đại thương, bị ta đuổi tới ma giới rồi.

Triệu phụ thần nhiên nói.

- Đa tạ bá phụ. nếu ma đầu này không đi khỏi hạ giới, thì đối với chúng ta sẽ là một sự uy hiếp rất lớn.

Trương Hằng nói với vẻ cảm kích.

- Đây là bổn phận của ta, không gian Đông Vân đại lục này vốn là quê hương của ta. ta có nghĩa vụ bảo vệ nó khỏi bị xâm hại.

Triệu phụ thần nhiên nói.

- Đúng rồi bá phụ. có một chuyện ta muốn hỏi ngài, mảnh võ thể giới thứ tư kia đang ở trong tay người nào?

Trương Hằng nói với vẻ chờ mong.

-o0o-

Nguồn:

751. Chương 676: Chỉ Dẫn.

Triệu phụ cười ha hả, nhìn Trương Hằng với vẻ suy tư, khẽ thở dài:

- Bởi vì lần đại chiến đó cách đây đã rất lâu. mảnh võ thể giới thứ tư rốt cuộc rơi vào tay ai ngay cả ta cũng không thể xác định được.

- Ngay cả ngài cũng không biết sao.

Trương Hằng nói với vẻ thất vọng.

Triệu phụ cười nói:

- Tuy lão phu không thể xác định được chủ nhân của mảnh võ thể giới thứ tư. nhưng ta có thể suy đoán đại khái ra một vài người.

- Xin bá phụ chỉ dạy.

Ánh mắt Trương Hằng sáng lên. có thể xác định được một phạm vi hạn chế, so với mò kim đáy bể tốt hơn rất nhiều.

- Trong ấn tượng của ta, có một vài người có khả năng lấy được mảnh võ thể giới thứ tư này nhất, bọn họ lần lượt là Phiêu Miểu Tiên Đế của Tiên giới. Thái thượng Yêu Long Hoàng của Yêu Hoàng giới, và Hắc Tinh Ma Đế của Loạn Tinh giới.

Ba người này là có khả năng lấy được mảnh võ thể giới thứ tư nhất.

Triệu phụ nói với vẻ hồi tưởng.

- Thái thượng Yêu Long Hoàng cũng có thể lấy được mảnh võ thể giới thứ tư sao?

Trương Hằng lo lắng, nếu quả thật là như vậy thì đúng là quá khó khăn.

- Thực tế. Phiêu Miểu Tiên Đế và Hắc Tinh Ma Đế kia cũng là những nhân vật nghịch thiên cực Kỳ lợi hại trong ba mươi sáu giới này. Phiêu Miểu Tiên Đế được xưng là Tiên Đế thần bí nhất sinh tồn lâu dài nhất Tiên giới, đồng thời cũng là chúa tể của Tiên giới.

- Chúa tể của Tiên giới?

Trương Hằng hít một hơi thật sâu. Phiêu Miểu Tiên Đế này không ngờ là chúa tể của một giới, hơn phân nửa là cường giả cùng cấp với Thái thượng Yêu Long Hoàng.

- Còn Ma Tinh Hắc Đế kia tu luyện công pháp vô cùng độc đáo. thực lực cùng cực Kỳ đáng sợ, là đệ nhị cao thủ trong Loạn Tinh giới.

- Đệ nhị cao thủ của Loạn Tinh giới ?

Trương Hằng lo lắng, nhớ tới khi Vũ Vô Cực quật khởi trong Tam Tinh Vực, đã từng nhắc tới Loạn Tinh Giới.

- Đệ nhất cao thủ trong Loạn Tinh giới chính là Vũ Vô Cực.

Triệu phụ cười nói.

- Đúng rồi bá phụ. Loạn Tinh giới kia là thứ gì. theo ta được biết, dường như nó không phải là một trong bốn không gian có địa vị cao.

Trương Hằng nghi hoặc hỏi.

Bốn không gian có địa vị cao lần lượt là Tiên giới, Ma giới, Phật giới, Yêu Hoàng giới.

Chẳng lẽ Loạn Tinh giới là một không gian thấp hơn?

Trương Hằng cảm thấy không có quá nhiều khả năng.

- Ha ha. Loạn Tinh giới là một thứ cực kỳ đặc biệt, nó không thuộc bốn không gian có địa vị cao. nhưng nó chính là trung tâm giao hòa giữa tứ đại giới, là điểm mấu chốt của ba mươi sáu giới này. Ở trong đó tiên, ma, yêu, phật cùng tồn tại, cường giả như mây trên trời, cũng là nơi trao đổi mậu dịch của tứ đại giới.

Người cai quản Loạn Tinh giới chính là Vũ Vô Cực.

Triệu phụ tủm tỉm cười nói.

Trương Hằng bừng tỉnh ngộ, không ngờ bên trong ba mươi sáu giới rộng lớn này còn có địa phương Kỳ lạ như Loạn Tinh giới này.

- Nói tới Loạn Tinh giới, lão phu không thể không nói với ngươi ba việc.

Sắc mặt Triệu phụ dần dần trở nên ngưng trọng.

- Chẳng lẽ Loạn Tinh giới này có quan hệ gì tới ta?

Trương Hằng đã nắm được một chút manh mối.

- Trước khi Vũ Vô Cực rời khỏi ba mươi sáu giới, ngoài ý chí tinh thần để lại cho ngươi, còn tặng cho ngươi một bảo vật quý giá hơn, đó chính là Loạn Tinh ấn Ký. nó tượng trưng cho chúa tể của một giới, còn có công hiệu thần bí khó lường.

Trước khi Vũ Vô Cực đi, không để ấn ký đó lại cho những Ma đế, Tiên đế khác trong Loạn Tinh giới mà chỉ để lại cho ngươi. Bởi vậy có thể thấy được hãn muốn đem ngai vàng chúa tể của Loạn Tinh giới tặng cho ngươi.

Triệu phụ nhìn Trương Hằng đầy thâm ý, không biết trong lòng đang suy nghĩ gì.

- Cái gì? Ngai vàng chúa tể của một giới!

Trương Hằng thiếu chút nữa đã nhảy dựng lên. thật lâu sau mới bình tĩnh lại được, trầm nghĩ:

- Vũ Vô Cực à Vũ Vô Cực, trước khi đi ngươi để lại cho ta một “lẽ vật” khiến người ta ngạc nhiên vui mừng như vậy. rốt cuộc là có mưu đồ gì?

Thấy Trương Hằng đã bình tĩnh trở lại. Triệu phụ mới nói:

- Đây là sự thật, ngươi còn có nghi vấn gì không?

- Nếu như vậy. khi ta phi thăng lên thượng giới, nên chọn Loạn Tinh giới hay là bốn đại không gian có địa vị sao kia?

Trương Hằng hơi nghi vấn nói.

- Hiện giờ nếu người tới Loạn Tinh giới thì sẽ chỉ tìm tới cái chết. Những Tiên đế, Ma đế kia đang nhòm ngó ngai vàng của giới này. Hơn nữa, Loạn Tinh giới không thể trực tiếp phi thăng lên. nhất định phải thông qua bốn đại không gian có địa vị cao để tiến vào.

Triệu phụ không ngần ngại trả lời.

Phù!

Trương Hằng thở nhẹ một hơi, nghiêng răng nghiêng lợi, thâm nghĩ:

- Cái gì mà ngai vàng chúa tể một giới, cũng chỉ là một củ khoai lang nóng bỏng tay thôi.

Khóe miệng Triệu phụ hiện lên một nụ cười, nhìn Trương Hằng vài lần, rồi nói:

- Thực tế. nếu như người sợ phiền phức, thì bây giờ còn có một lựa chọn khác.

- Lựa chọn gì?

- Vĩnh viễn không phi thăng.

Triệu phụ nói rõ từng chữ.

Hiện giờ hàng rào quy tắc giữa không gian hai giới thượng hạ đã thay đổi bản tôn cường giả nghịch thiên ở thượng giới cũng không thể hàng lâm xuống hạ giới.

Chỉ cần Trương Hằng cứ ở hạ giới, thì với tu vi công pháp tầng bốn đại viên mãn của hắn, ngoài Triệu phụ ra. không còn ai có thể gây uy hiếp được cho hắn.

- Hừ.

Sắc mặt Trương Hằng ngưng lại, dứt khoát lắc đầu nói:

- Tuyệt đối ta sẽ không làm con rùa rút đầu. Trương mỗ quyết phải tới thượng giới, chỉ vì một lời hứa. sự hưng suy tồn vong của ba mươi sáu có liên quan gì tới ta?

Vĩnh viễn không phi thăng, điều này biểu hiện cho việc vĩnh viễn áp chế tu vi ở công pháp tầng bốn.

Chỉ cần Trương Hằng đột phá lên công pháp tầng năm. nhất định phải phi thăng lên thượng giới, đây là quy tắc tối cao trong thiên địa. không ai có thể làm trái.

- Lựa chọn của người đúng là không nằm ngoài dự đoán.

Triệu phụ nhắm hai mắt lại, thật lâu sau mới nhẹ nhàng thở dài:

- Người đi đi. Tiên Cảnh nhân gian sau này không chào đón người nữa.

Triệu phụ không ngờ lại nhanh như vậy đã ra lệnh tiễn khách.

Trương Hằng vô cùng khó hiểu, vừa mới nói chuyện rất tốt, bây giờ lại đuổi mình đi ngay.

Tuy nhiên hắn cũng không hỏi nhiều, hướng về phía Triệu phụ khom người chào, nói:

- Ân của bá phụ hôm nay, sau này nhất định Trương Hằng sẽ báo đáp.

Trong lòng Trương Hằng mơ hồ cảm thấy khâm phục ý chí của Triệu phụ. Đối phương tuy không có ấn tượng tốt với mình, nhưng kỳ thực đã giải đáp tất cả những nghi vấn của mình, còn tặng mình mảnh võ thể giới thứ ba.

Quan trọng hơn là, hắn còn mở ra cho Trương Hằng một con đường sáng trong tương lai.

Triệu phụ cười âm đạm:

- Người hà tất phải hứa hẹn. trong ba mươi sáu giới này. có rất nhiều cường giả đã nợ ta ân tình, thêm người cũng không nhiều, bớt người cũng không ít.

Trương Hằng nao nao. ngay sau đó tỉnh ngộ lại, nghe Triệu Tịch Nguyệt nói lúc trước. Triệu phụ là y sư nổi danh trong ba mươi sáu giới, danh tiếng vô cùng tốt.

Thân là y sư cứu chữa thương thế. ngay cả thương thế sinh tử của cường giả nghịch thiên cũng có thể chữa trị. cường giả từng chịu ân huệ của hắn tất nhiên không ít. Cộng thêm tính cách hiền hòa lương thiện của Triệu phụ. cường giả nợ hắn nhân tình hiển nhiên rất nhiều.

Ngay cả mảnh vỡ thể giới trong tay Triệu phụ cũng là lễ vật của cường giả nghịch thiên đã báo đáp.

- Có ân phải trả, có thù phải báo. Bất kể bá phụ nói như thế nào. Trương mỗ cũng phải thực hiện theo nguyên tắc của mình.

Trương Hằng bình tĩnh không nao núng nói sau đó xoay người rời khỏi tòa lâu các này.

Triệu phụ nhìn bóng dáng Trương Hằng rời khỏi, thì thào nói nhỏ:

- Không tồi...

-o0o-

Nguồn:

752. Chương 677: Gặp Lại.

- Đại ca!

Giọng nói này khiến Trương Hằng cảm thấy vô cùng quen thuộc.

Vút!

Một thân ảnh nhoáng lên. Một thiếu niên có mái tóc đỏ như lửa xuất hiện trước mặt hắn.

-Người...

Thân thể Trương Hằng run lên. sắc mặt lộ vẻ mừng như điên.

Vút!

Người này không phải là Triệu Thụy thì còn ai vào đây nữa?

Vút!

Triệu Thụy không nói nhiều lời. lập tức lao tới, ôm lấy Trương Hằng.

-Nhị đệ...

Giọng nói của Trương Hằng hơi khàn đi, đưa mắt nhìn thiếu niên này. trong đầu nhớ lại tình cảnh cùng chung hoạn nạn với hắn khi còn ở Tam Tinh Vực.

Từ Phương Vân Sơn tới Huyết Sát động phủ rồi lại tới Cực Diễm Môn...

Trương Hằng khó quên nhất chính là Triệu Thụy vì cứu toàn bộ Cực Diễm Môn mà gần như phải trả giá bằng sinh mạng của mình.

chuyện cũ lướt qua trong đầu hắn giống như một cuộn phim. Một âm thanh vang vọng không thôi:

- Vì sao... Vì sao lại thế?

Triệu Thụy quy rạp xuống bên cạnh Trương Hằng mà khóc nhỏ.

Trương Hằng lạnh lùng nói:

- Bởi vì người chưa đủ mạnh. Nếu thực lực của người có thể vượt qua phân thân Huyết Sát, thậm chí vượt qua Huyết Sát Thần Đế thì tất cả mọi thứ ở nơi này đều do người định đoạt.

Nước mắt Triệu Thụy lại bắt đầu tuôn rơi, nói nhỏ:

- Nếu thực lực của ta đủ mạnh vậy thì lúc trước Ngưng Tuyết tỷ sẽ không phải chết...

Triệu Thụy rơi lệ đây mắt, giọng nói khàn khàn cất lên hỏi Trương Hằng:

- Đại ca, người nói xem nếu thực lực đủ mạnh thì có phải chúng ta sẽ là chúa tể của thế giới này không?

- Từ nay về sau. chức tông chủ giao cho đại ca của ta là Trương Hằng --- Bất Tử Tà Đế.

Ánh mắt của Triệu Thụy hướng về phía thân thể của Trương Hằng.

- Đại ca. Cực Diễm Môn xin giao cho người, cũng hy vọng từ này về sau người có thể bảo vệ cho Tú Hương...

Đôi mắt Triệu Thụy lộ vẻ cầu khẩn.

- Nhị đệ cứ yên tâm...

Trương Hằng cực Kỳ bi ai nói. nước mắt lại bị cấm chế bốn phía hóa thành băng châu.

- Đại ca, bảo trọng... Không thể cùng người phi thăng thượng giới thật sự là một chuyện đáng tiếc nuôi...

Triệu Thụy mỉm cười, an lành nhắm mắt lại.

Khuôn mặt kiên nghị kia lại hiện lên trong đầu Trương Hằng. giọng nói quen thuộc vang vọng trong tai:

- Hơn hai trăm năm.. gần ba trăm năm chúng ta lại có thể gặp lại.

Trương Hằng cảm khái không thôi. Giờ phút này khi hắn đặt chân tới đỉnh phong của giới này. quay đầu nhìn lại chuyện cũ, nhìn lại dĩ vãng gian khổ và cố gắng lại thấy tốt đẹp và ấm áp như vậy.

- Đại ca, mau kể cho ta một chút, từ khi ta bị tỷ tỷ mang đi. người và Cực Diễm Môn đã xảy ra chuyện gì?

Triệu Thụy vội vàng kéo Trương Hằng tới một tiểu đình yên tĩnh, lau khô nước mắt. hỏi với vẻ mặt đầy chờ mong.

- Ha ha. giờ phút này Cực Diễm Môn đã đứng đầu Tam Tinh Vực. Hiện giờ ta sẽ nói cho nhị đệ biết là sau khi rời đi. Tam Tinh Vực đã phát sinh chuyện gì...

Trương Hằng bắt đầu kể lại mọi chuyện biểu hiện vô cùng sinh động, đến những thời khắc máu chót đều khiến Triệu Thụy liên tục trầm trồ, ngạc nhiên thán phục.

Giờ phút này Trương Hằng không còn là tên đồ tể giết người không chớp mắt mà dường như trở lại nguyên hình của thiếu niên địa cầu kia.

Không biết từ khi nào, Triệu Tịch Nguyệt đã đi tới phía sau hai người, cũng tập trung tinh thần lắng nghe.

Giống như Triệu Thụy, Triệu Tịch Nguyệt bị chuyện xưa gian khổ mà đầy cố gắng của Trương Hằng hấp dẫn, mỗi khi tới thời khắc nguy cơ thì nàng đều không chủ động được mà lo lắng. Nhưng cuối cùng Trương Hằng bằng vào cơ trí hoặc vận khí đều hóa giải được nguy cơ. thực lực và tâm tính lần lượt lột xác.

- Hóa ra rất lâu trước kia hắn cũng chỉ là một người lương thiện rất bình thường...

Triệu Tịch Nguyệt hồi tưởng lại lúc trong Huyết Sát chủ động phủ. Trương Hằng liên thủ với Huyền Long Đại Vương, ác nghiệt vô tình giết chết Vân Mộng tiên tử và Pháp Thiên cao tăng. Khi đó hắn tuyệt tình và tàn nhẫn thế nào chứ?

Ngoài ra vào thời khắc máu chót ở Huyết Thần đại điện. Trương Hằng lại hóa thành Kinh Thiên Ma Thần. Thần thông chấn nhiếp cổ kim kia đáng sợ và cuồng bạo làm sao chứ?

Nhưng giờ phút này, Nam nhân trước mặt biểu hiện sinh động phong phú này lại giống hệt như một người kể chuyện ở nhân gian.

Chỉ trong chốc lát, Trương Hằng đã kể lại toàn bộ mọi chuyện phát sinh ở Tam Tinh Vực.

Kết cục là Cực Diễm Môn trở thành đệ nhất tại đó.

- Đại ca. người có thể nói cho ta một chút chuyện đã phát sinh, ở trong động phủ hay không?

Triệu Thụy lại khấn khoản nói. vẻ mặt đầy hưng phấn và mong đợi.

Triệu Tịch Nguyệt hé miệng cười, tới gần nói vào tai đệ đệ:

- Chuyện trong Huyết Sát chủ động phủ tử tử đã nói với người rồi còn gì?

- Ta muốn nghe đại ca kể. Hẳn kể nhất định sẽ nhiều màu sắc và tỉ mỉ hơn.

Triệu Thụy cười nói, thật giống như một đứa trẻ con vậy.

Ai có thể ngờ nổi thiếu niên đơn thuần thiện lương này lại là Chí Viêm Ma Tôn giết người như ma lúc trước chứ?

- Được rồi...

Trương Hằng hơi bất đắc dĩ, đành phải đứng ở góc độ của mình kể lại chuyện phát sinh, trong Huyết Sát chủ động phủ.

Triệu Tịch Nguyệt cẩn thận lắng nghe. Mặc dù nàng đã trải qua một lần nhưng cũng không bỏ qua một chi tiết nào trong lời kể của Trương Hằng.

Dù sao thì Trương Hằng cũng là người thắng lớn nhất trong Huyết Sát chủ động phủ. Triệu Tịch Nguyệt rất ngạc nhiên đối với góc nhìn của Trương Hằng.

Cả quá trình này Triệu Tịch Nguyệt nghe tới kinh tâm động phách, cuối cùng đưa ra một kết luận. Trương Hằng lại có thể nhẫn nhịn như vậy, đa mưu túc trí như vậy.

Đồng thời Triệu Tịch Nguyệt cũng phát hiện ra vận khí của Trương Hằng không tồi. Trước khi Kiếm tiên Từ Trường Phong kia rời khỏi chủ động phủ lại còn mạo hiểm gợi ý cho hắn.

Thực lực, vận khí, mưu kế, tất cả những nhân tố này khiến Trương Hằng cuối cùng thành công.

Đợi tới khi Trương Hằng nói xong thì mặt trời đã xuống núi, sắc trời tối dần.

Phù!

Triệu Thụy và Triệu Tịch Nguyệt đều thở phào nhẹ nhõm, đáng vẻ như vẫn còn tiếc nuối.

- Trời cũng không sớm nữa rồi...

Trương Hằng đứng dậy, vươn vai duỗi tay, vận lưng nói.

- Đại ca. hay là người ở lại nhà ta một thời gian có được không?

Vẻ mặt Triệu Thụy chân thành. nắm tay áo Trương Hằng, nói với vẻ nhiệt tình mười phần.

- Chuyện này...

Trương Hằng hơi do dự.

Triệu Tịch Nguyệt cười khúc khích:

- Thụy đệ. đại ca của người vừa mới về Chu Vương Triều, Tuyết Dung đại tẩu hiện giờ đang nhớ hắn. Người không nên làm khó hắn chứ...

Trương Hằng hơi xấu hổ cười, nắm tay Triệu Thụy nói:

- Nhị đệ. hay là thế này đi. người theo ta đi tới Chu Vương Triều, đến mua sắm ở Phàm Vân Đảo. thuận tiện gặp mấy đệ tử của ta.

- Thật tốt quá. cứ làm vậy đi.

Triệu Thụy mừng rỡ, vội vã để Trương Hằng dẫn đường, bay ra khỏi tiên cảnh nhân gian. Vù vù vù!

Tốc độ phi hành của hai người cực nhanh, trong chớp mắt đã không còn thấy bóng dáng.

- Nhị đệ. người chờ một chút. Phụ thân đại nhân còn chưa cho người ra ngoài...

Triệu Tịch Nguyệt kinh hô.

Nhưng Triệu Thụy lúc này làm gì còn nhớ tới chuyện đó, đã bị Trương Hằng lôi đi mất rồi.

Đúng lúc này thì phụ thân của Triệu Thụy mặc lục bào cũng hiện ra bên cạnh Triệu Tịch Nguyệt.

- Phụ thân... Trương Hằng kia mang đệ đệ đi...

Triệu Tịch Nguyệt hơi bất đắc dĩ nói.

Phụ thân của Triệu Thụy chăm chú nhìn về phương xa. không vui không buồn nói:

- Để cho bọn họ đi thôi... Trên người Triệu Thụy đã có ấn Ký đặc thù của ta. các đại nhân vật trên thượng giới hẳn đều có thể nhận ra.

- Phụ thân, người thay đổi chủ ý. cho hắn đi tới thượng giới từ bao giờ thế?

Triệu Tịch Nguyệt kinh ngạc nói.

- Đây không phải là chuyện các ngươi muốn sao?

Phụ thân của Triệu Thụy liếc nhiều nữ nhi của mình.

- Phụ thân đại nhân minh giám, ta cũng đi đây... Hi hi.

Triệu Tịch Nguyệt hóa thành một đạo hào quang màu lục, biến mất trước mặt cha.

- Ai, con gái lớn không thể giữ ở nhà...

Cha của Triệu Thụy thở dài một tiếng, trên mặt lộ ý cười không thể nắm giữ.

Vút!

Hai thân ảnh hiện ra trên không của Phạm Vân Đảo.

- Nhị đệ. mấy trăm năm không gặp. ngươi cũng tu luyện đến Đại Thừa Kỳ. chắc cũng sắp phi thăng rồi hả?

Trương Hằng cười nói.

- Đúng vậy, đại ca. Từ một trăm năm trước ta đã tu luyện tới Đại Thừa Kỳ rồi. Chẳng qua phụ thân vẫn không cho phép ta phi thăng. Tỷ tỷ cũng vậy. Nghe nói từ rất lâu trước đây nàng đã có thể phi thăng nhưng lại lưu lại hạ giới.

- Hả?

Trong lòng Trương Hằng máy động, đột nhiên sinh ra nghi ngờ đối với tu vi chân thật của Triệu Tịch Nguyệt.

Là nữ nhi của cường giả nghịch thiên tại thượng giới, nàng không thể chỉ có chút tu vi như vậy.

- Hả?

Triệu Thụy đột nhiên nhớ ra một chuyện, biến sắc nói:

- Không phải phụ thân phạt ta phải cấm túc bế quan sao? Lần này ta đi sao hắn lại không cản? Hay hắn nhất thời sơ sẩy nên để chúng ta trốn đi...

Nhất thời sơ sẩy?

Trương Hằng thâm cười lạnh trong lòng. Hai người họ rời khỏi lĩnh vực không gian của Nhân gian tiên cảnh thì sao phụ thân Triệu Thụy lại không biết. Tuy rằng phụ thân hắn chủ trương là hài hòa, tuyệt đối không làm lớn chuyện nhưng tâm tư của hắn lại vô cùng cẩn mật.

- Ta nghĩ bá phụ hắn là ngầm đồng ý cho ngươi đi, nói cách khác là ngươi được tự do rồi.

Trương Hằng cười ha hả, nói ra suy đoán trong lòng.

- Khẳng định là vậy!

Triệu Thụy cảm thấy có lý, cười ha hả nói:

- Thật là tốt quá. ta rốt cục cũng tự do rồi.

ở nhân gian tiên cảnh cả mấy trăm năm. tuy rằng phần lớn thời gian đều tu luyện nhưng đó là một loại dày vò đối với Triệu Thụy.

Vút!

Đúng lúc này thì một nữ nhân tuyệt sắc hiện ra trong mắt hai người trong ánh lục quang dịu dàng. Mùi hoa thảo nhiên tỏa ra từ thân thể nàng, mang theo khí tức tươi đẹp tự nhiên.

- Hả! Tỷ tỷ, sao ngươi lại tới đây. Chẳng lẽ ngươi tới...

Nụ cười trên mặt Triệu Thụy cứng ngắc lại. nghĩ là Triệu Tịch Nguyệt tới bắt hẩn về.

- Hừ, ngươi dám tự tiện chạy trốn, cãi lời phụ thân.

Triệu Tịch Nguyệt lộ vẻ giận dữ. khóe miệng lại lóe lên nụ cười như có như không.

- Tỷ tỷ!..

Triệu Thụy ra vẻ vô cùng đáng thương.

- Hả hả. Triệu tiểu thư, ngươi cũng tới Phàm Vân Đảo của ta làm khách sao?

Trương Hằng cười tủm tỉm nói. đương nhiên là không bị lừa bởi Triệu Tịch Nguyệt.

- vẫn là Trương đại ca thông minh. Thụy đệ về sau theo ngươi khẳng định sẽ không phải chịu thiệt.

Triệu Tịch Nguyệt cười rạng rỡ. không hề gọi Trương Hằng là đạo hữu mà lại là đại ca, quan hệ thân mật hơn.

- Hừ, tỷ tỷ, ngươi lại dám gạt ta!

Triệu Thụy lập tức lộ vẻ không vui.

Đúng lúc này thì ở trên Phàm Vân Đảo cùng có người cảm nhận được sự tồn tại của ba người.

Người phát hiện ra đầu tiên là Lạc Hà có tu vi cao nhất.

- Sư tôn! Sư tôn đã trở về!

Sau đó là tiếng nói ngạc nhiên vui mừng của Quách Phong truyền tới từ Tinh Nguyệt Thần Điện.

Thoáng chốc, tin tức này đã truyền khắp Phàm Vân Đảo.

-o0o-

753. Chương 678: Tuyên Bố Toàn Giới.

Theo thanh âm của Quách Phong, toàn bộ mọi người trên Phàm Vân Đảo đều kinh động, thần thức đều quét tới đây.

Vụt!

Quách Phong là người thứ nhất thuần di tới, đi tới trước mặt Trương Hằng.

- Sư tôn. cuối cùng thì người cũng trở về rồi.

Quách Phong nước mắt lưng tròng, hướng về phía Trương Hằng vái thật sâu. trong mắt toát lên một tình cảm tha thiết chân thành.

Trương Hằng vội nâng hẩn dậy. ánh mắt ôn hòa nhìn hẩn nói:

- Tiến độ của ngươi không tồi. mới hai trăm năm không gặp mà ngươi đã tu luyện tới cảnh giới Độ Kiếp Kỳ đại viên mãn.

Sau đó, ba người Lạc Hà. Ninh Tuyết Dung, Tú Ninh cũng đều bay tới.

Lúc này, toàn bộ những người cấp cao của Phàm Vân Đảo tụ tập ở trên hư không.

Lập tức những tu sĩ còn lại ở trên đảo cũng bắt đầu chấn động.

- Chẳng lẽ hần là tổ sư cường đại nhất đứng sau lưng Phạm Văn Đảo... Trương Hằng?

- Tổ sư Trương Hằng, chính là nhân vật cấm kỵ đã độ Dị Loại Thiên Kiếp trong truyền thuyết, nghe nói thực lực của hần có thể sánh vai với Huyền Long Đại Vương, vô địch một giới.

- Trời ơi. còn có Lạc Hà tổ sư cũng có mặt trên đó. Cùng một lúc xuất hiện hai đại cường giả cấm kỵ. chẳng lẽ trong giới này vừa xảy ra đại sự gì?

- Tham kiến sư tôn.

Khuôn mặt Tú Ninh vẫn bình tĩnh như nước, hơi hướng về Trương Hằng thi lễ. nhưng ở sâu trong ánh mắt nàng lại ẩn giấu một tình cảm đặc biệt rất phức tạp.

- Đại ca... Còn có Tịch Nguyệt tỷ tỷ. Thụy đệ đệ. các người cũng đều tới rồi!

Ninh Tuyết Dung ngạc nhiên vui mừng vô cùng, ánh mắt nhìn thấy ba người này, liền lập tức sung sướng phát khóc.

Trương Hằng chăm chú nhìn Ninh Tuyết Dung đã xa cách hai trăm năm. đi tới phía trước, đưa tay ôm nàng vào ngực, nhẹ nhàng hôn lên trán nàng.

- Đại ca đâu cần phải như vậy...

Khuôn mặt Ninh Tuyết Dung đỏ bừng đến tận mang tai. ở trước mặt nhiều người như vậy bị Trương Hằng “khiếm nhã” như thế, nàng cảm thấy rất ngượng ngùng.

Trương Hằng cười ha hả, ngược lại càng ôm nàng chặt hơn.

-Khụ khụ...

Lạc Hà ở bên cạnh ho nhẹ một tiếng.

Trương Hằng cười hắc hắc, đối với chuyện này không thèm để ý. Da mặt thật sự đã dày đến cực điểm. khiến cho mấy người ở bên cạnh không nói được lời nào.

Hần chăm chú nhìn đạo lữ song tu mấy trăm năm sinh, tử không đổi thay, hít sâu một hơi, đưa ra một quyết định:

- Nửa năm sau. Trương Hằng ta sẽ theo lễ nghi của thế tục, cưới Ninh cô nương làm vợ.

Thanh âm của Trương Hằng rất lớn, ẩn chứa một lực lượng Thần bí khó lường, tản đi bốn phương tám hướng.

Một trăm dặm... Một ngàn dặm... Một vạn dặm... Vạn vạn dặm.

Trong phút chốc, tuyên bố của hần khiến cho toàn bộ mọi người trong Chu Vương Triều đều nghe thấy.

Không chỉ có Chu Vương Triều, ngay cả những nhóm người tu chân ở bên ngoài đại lục cũng đều nghe thấy thanh âm này.

Bất kể người đang bế quan hay đang ăn ngon ngủ yên. chỉ cần ở dưới hạ giới, thanh âm này đều truyền vào trong tai họ. khiến cho họ đều biết được tin tức này.

- Nửa năm sau. Trương Hằng ta sẽ theo lễ nghi của thế tục. cưới Ninh cô nương làm vợ.

Thanh âm này vang vọng ba lần khắp toàn bộ hạ giới mới chấm dứt.

Mấy người ở đây cùng với những tu sĩ trên Phạm Văn Đảo đều ngây người ra.

- Đại ca chàng...

Ninh Tuyết Dung bị hành động thạch phá kinh thiên của Trương Hằng khiến cho chấn kinh, nhưng ngay sau đó liền lộ ra một vẻ mặt vô cùng cảm động và hạnh phúc, bổ nhào vào lồng ngực Trương Hằng, khóc không ngừng, thậm chí nước mắt còn thấm ướt cả vạt áo hần.

- Chúc mừng sư tôn, sư mẫu.

Quách Phong là người thứ nhất phản ứng, vội vàng nói.

Trên mặt Lạc Hà lộ ra một nụ cười ôn hòa, nhìn đôi thần tiên quyền rũ sắp thành thân trước mắt, vui mừng không thôi.

Triệu Tịch Nguyệt và Triệu Thụy cũng đều chúc mừng.

Tú Ninh nhoẻn miệng cười, cùng chúc mừng hai người Trương Hằng, trong lòng thầm chúc phúc, hâm mộ, nhưng lại có chút chua xót.

- Chúng ta đi vào trước rồi nói.

Trương Hằng nắm tay Ninh Tuyết Dung, thuận di đến Tinh Nguyệt Thần Điện.

Rục rịch!

Những người ở đây đều lần lượt tiến vào Tinh Nguyệt Thần Điện, hướng xuống những tu sĩ trên Phàm Vân Đảo đang chờ đợi.

- Trương tổ sư này đối với đạo lý của mình thật tốt...

Trên Phàm Vân Đảo, một nữ tu kéo tay Nam đạo lý của mình, nói với vẻ hâm mộ.

- Thật là không ngờ, Trương sư tổ lại mạnh bạo như vậy. đem tin tức cưới Ninh cô nương làm vợ thông cáo với thiên hạ.

- Đúng vậy, có thể đoán được tới lúc đó cường giả của các thế lực tới Phàm Vân Đảo chúc mừng sẽ nhiều không đếm xuể.

Trên Lam Tinh Đảo ở Tam Tinh hải vực. Hoàng Phủ Lâm cùng với con gái Hoàng Phủ Tĩnh đang ngồi với nhau, nghe thấy thanh âm này, liên trầm mặt.

- Phụ thân đại nhân. Trương Hằng này sao lại đột nhiên phách lối như vậy?

Hoàng Phủ Tĩnh vô cùng khó hiểu.

Sắc mặt Hoàng Phủ Lâm nghiêm nghị, nói rõ từng chữ:

- Bởi vì hắn có tư cách này.

- Phụ thân, trong động phủ chủ Huyết Sát rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì. con gái hỏi mà cha không chịu nói.

Hoàng Phủ Tĩnh hơi tủi thân nói.

Hoàng Phủ Lâm khẽ thở dài một hơi, nói:

- Thôi... Xem ra chuyện này cũng không thể giấu giếm thêm nữa. Hiện giờ, Chu Vương Triều sẽ là thiên hạ của Trương Hằng, hành trình trong động phủ. những cường giả cấm kỵ của giới này gần như đã bị bắt hết trong một mẻ lưới, vì phụ có thể toàn mạng quay về, ngoài may mắn ra, còn có sự trợ giúp của Trương Hằng.

- Chẳng lẽ đám người Huyền Long Đại Vương đã...

Hoàng Phủ Tĩnh kinh hô lên một tiếng, vội vàng lấy tay che miệng lại.

- Đúng vậy, đám người Huyền Long Đại Vương đều đã chết, bao gồm cả hai vị Tán Tiên của Tam Tiên Đảo. Những cường giả cấm kỵ của giới này may mắn còn sống sót chỉ có Trương Hằng, Lạc Hà, Nghê Thường tán tiên. Trong số này, thực lực của Trương Hằng là khủng bố nhất, hắn là người chiến thắng lớn nhất trong động phủ chủ Huyết Sát, không chỉ giết chết Huyền Long Đại Vương, mà ngay cả Chân Tiên, Chân Ma của thượng giới cũng bị hắn tiêu diệt.

- Chuyện này... Mấy trăm năm không gặp. thực lực của hắn đã đáng sợ như vậy sao. ngay cả tiên nhân cũng không phải là đối thủ?

Hoàng Phủ Tĩnh khó có thể tin nói.

- Tiên nhân?

Mặt Hoàng Phủ Luân co lại một chút, trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi:

- Cái gọi là tiên nhân kia. Trương Hằng chỉ cần thổi một hơi là đã khiến cho bọn họ chạy mất dạng, ngay cả sức phản kháng cũng hoàn toàn không có. Đừng nói là mấy tiên nhân nhỏ nòi, mà ngay cả ảnh phản chiếu của cường giả nghịch thiên từ thượng giới Thái thượng Yêu Long Hoàng giáng lâm, cũng bị Trương Hằng tiêu diệt.

- Ta còn muốn nói cho con biết, trong hai đại nhân vật cầm kỳ khác toàn mạng trở ra. Lạc Hà là bằng hữu có quan hệ vô cùng tốt với Trương Hằng, việc gì cũng ủng hộ hắn. Còn Nghê Thường tán tiên kia đối với Trương Hằng còn có quan hệ sâu xa hơn, hơn phân nửa cũng sẽ theo lệnh của y.

- Ở hạ giới hiện giờ thì hắn chính là chúa tể!

Hoàng Phủ Luân vẫn còn sợ hãi trong lòng, nói ra kết luận cuối cùng.

Chúa tể hạ giới!!!

Nghe xong lời này của phụ thân, Hoàng Phủ Tĩnh hoàn toàn chấn kinh, thì thào nói nhỏ:

- Chuyện này quả thật là quá khó tin... Phụ thân à. ngày đại hôn của Trương Hằng. chúng ta có nên đi hay không...

- Đi. đương nhiên là phải đi!

Hoàng Phủ Luân nói không chút do dự:

- Lúc trước khi thực lực Trương Hằng còn chưa mạnh, chúng ta có thể kết giao với hắn đây là lựa chọn sáng suốt nhất trong cả đời Hoàng Phủ Luân ta.

- Đúng vậy, lúc ấy phụ thân rất coi trọng tiềm lực và quan hệ của hắn. cực lực lôi kéo, quả thật là có tầm nhìn xa trông rộng...

Hoàng Phủ Tĩnh gật đầu nói, ngưng mắt nhìn về phía Phàm Vân Đảo, trong lòng thầm nghĩ:

- Rốt cuộc Chu Vương Triều cùng đã thay đổi... Sinh ra chúa tể một giới.

Chúa tể một giới.

Đây là chuyện chưa từng phát sinh trong suốt ngàn vạn năm ở Chu Vương Triều.

-oOo-

Nguồn:

754. Chương 679: Bát Phương Đều Tới.

Mọi người đều biết hơn một trăm năm trước, tất cả cường giả cầm Kỳ của Chu Vương Triều không người nào lọt lưới, toàn bộ đều tiến vào động phủ chủ Huyết Sát.

Trong thời gian này. Chu Vương Triều thật sự là gió yên biển lặng, nhưng cũng có số ít cường giả đoán được phần nào tình hình và sự sinh tử của những cường giả đỉnh phong của toàn giới.

Hiện giờ, Trương Hằng xuất hiện ở Chu Vương Triều một cách vô cùng thần bí. tuyên bố với thiên hạ một cách vô cùng ngạo nghễ, khiến cho rất nhiều thế lực siêu cấp phải hoảng sợ.

Bởi vì những cường giả đứng sau lưng những thế lực siêu cấp này không một ai quay về!

Những cường giả cùng với Trương Hằng đi vào động phủ chủ Huyết Sát lúc trước bao gồm Huyền Long Đại Vương, Âm Dương tán tiên, Nghê Thường tán tiên, Thất Tinh Thánh Quân, Cửu u Ma tôn, Kim Bằng Yêu Thánh Vương, Uyên Hồng, Phá Thiên Kiếm Thánh, Pháp Thiên cao tăng, Văn Mộng tiên tử.

Nhưng những cường giả cầm kỳ này đều không biết đang ở đâu.

Một tâm lý hoang mang sợ hãi vờn quanh trong lòng những kẻ cấp cao những thế lực siêu cấp này.

- Những cường giả còn lại ở đâu rồi vì sao lại không quay lại Chu Vương Triều? Chẳng lẽ đều đã chết trong động phủ chủ Huyết Sát rồi sao?

Rất nhiều sự nghi vấn này gần như trở thành sự mê man khó hiểu trong lòng hàng vạn tu sĩ của Chu Vương Triều.

Ngoài những người trong cuộc ra, những người biết được bí mật này như đám người Hoàng Phủ Lâm cũng không dám tùy tiện để lộ tin tức này ra bên ngoài.

Chân tướng của chuyện này khiến cho rất nhiều người bất an trong lòng, có một số người thậm chí còn mạo hiểm đi tới Phàm Vân Đảo, cầu kiến Trương Hằng. hy vọng biết được tình hình cụ thể.

Nhưng bọn họ cùng đều uống công vô ích.

- Trong nửa năm tới. ta sẽ không gặp người ngoài.

Đây là lời dặn dò của Trương Hằng đối với các đệ tử sau khi tuyên bố với thiên hạ.

Trương Hằng vô cùng vất vả từ trong động phủ chủ Huyết Sát đi ra. trở thành người chiến thắng cuối cùng, hiện giờ đã bước lên đỉnh trở thành vô địch của một giới, hiển nhiên là phải thư giãn một chút, nghỉ ngơi cùng với thế tử của mình, cùng với huynh đệ và các đệ tử chung vui.

- Sư tôn. hôn lễ lần này, Tú Ninh nhất định sẽ tổ chức long trọng chưa từng có. khiến cho người trong thiên hạ đều phải tới tham dự hôn lễ của người và sư mẫu.

Tú Ninh chủ động nhận gánh vác công việc rườm rà này.

Trương Hằng gật đầu:

- Việc này giao cho người làm. vì sư rất an tâm.

- Nửa năm sau. Phàm Vân Đảo nhất định sẽ trở thành tâm điểm của những thế lực và cường giả khắp nơi. không biết sư tôn muốn mời những thế lực và cường giả nào tới dự?

Tú Ninh hỏi.

Trương Hằng trầm ngâm nói:

- Triệu bá phụ ở nhân gian Tiên Cảnh, Hoàng Phủ Lâm ở Lam Tinh Đảo. Thiên cầm Đại trưởng lão của Lưu Vũ Tương Kiếm Môn, những vị này đều là khách quý mà ta phải mời. Những thế lực này khi tới Phàm Vân Đảo chúng ta, phải được đãi ngộ giống như thượng khách. Còn về những thế lực lớn khác, không cần phải chủ động mời. nếu tự mình tới đây, chúng ta cũng không cự tuyệt một ai. Còn về những tán tu linh tinh, tu vi từ Hợp Thể hậu Kỳ trở lên mới có tư cách tham dự hôn lễ.

Tú Ninh gật đầu, lại hỏi:

- Ý của sư tôn con hiểu, Tú Ninh nhất định sẽ tiếp đãi khách khứa thật thỏa đáng.

- Vất cả cho người rồi.

Trương Hằng cười nói.

- Đây là bốn phạm của đệ tử.

Tú Ninh lui ra. sắc mặt vẫn bình tĩnh như thường, nhưng trong đôi mắt cũng không có nhiều sự vui mừng.

Thời gian nửa năm nhưng gió thổi mây trôi, đã có rất nhiều cường giả tới Phàm Vân Đảo trước thời hạn, chờ đợi hôn lễ long trọng chưa từng có trong tu chân giới này.

Ở tu chân giới, tu sĩ bình thường kết song tu đạo lữ cũng không cử hành những lễ nghi thế tục này. Nhưng sâu bên trong cốt cách của Trương Hằng cũng vẫn ẩn chứa phong tục của Trung Hoa văn minh, cộng thêm muốn làm cho Ninh Tuyết Dung cao hứng nên mới tổ chức hôn lễ long trọng như thế này.

Lúc này ở Chu Vương Triều đã không còn bất cứ ai dám đối nghịch với Trương Hằng, mỗi một câu nói của hắn đều có thể sánh với khuôn vàng thước ngọc, đủ khiến cho bất kỳ thế lực nào bị hủy diệt, cũng có thể khiến cho những thế lực nổi dậy.

Một tay che trời, chúa tể một giới.

Kỳ hạn nửa năm đang dần tới gần. nửa tháng trước hôn lễ long trọng này. toàn bộ Phàm Vân Đảo đều được bao phủ trong một sự náo nhiệt, mỗi một tòa nhà. mỗi một động phủ đều phải dán những tấm thiệp chúc mừng theo phong cách Trung Hoa.

Hành động bắt buộc này hiển nhiên là khiến cho những tu sĩ bất mãn trong lòng, nhưng không có bất cứ kẻ nào có gan khiêu chiến với tổ sư quyền uy chí cao của Phàm Vân Đảo.

Mỗi một thế lực lớn cùng với rất nhiều cường giả tán tu của Chu Vương Triều đều lục đục tới Phàm Vân Đảo. đều được đăng Kỳ và tiếp đãi dẫu vào đây.

Trên thực tế, đại đa số những thế lực hoặc cường giả đều là không mời mà đến. đối với họ Phàm Vân Đảo cũng không cự tuyệt một ai.

Khi quyền thế của một người đạt tới một mức độ nhất định, thì cũng sẽ có rất nhiều người tới để lấy lòng. Cho dù là ở tu chân giới hay là thế giới trước kia của Trương Hằng, điểm này đều giống nhau.

Vào một ngày, một đạo hào quang cùng với một số đạo độn quang xuất hiện trong Truyền Tống Trận của Phàm Vân Đảo.

Đúng vậy, Phàm Vân Đảo hiện giờ đã phát triển lên một mức độ phồn thịnh vượt qua cả Tam Tiên Đảo. Truyền Tống Trận hiển nhiên là không thiếu.

Theo một vài thế lực tiết lộ, Tam Tiên Đảo dường như đã quy thuận Phàm Vân Đảo. toàn bộ hải vực. bất kể là Tam Tiên Đảo hải vực trước kia, hay là Cửu u hải vực. đều trở thành phạm vi thế lực của Phàm Vân Đảo.

- Người tới là ai?

Tu sĩ Phàm Vân Đảo phụ trách tiếp đãi hỏi.

- Đây là thiệp mời.

Một nữ tử mặc váy tơ dẫn đầu thản nhiên nói, đưa ra một thiệp mời có chạm trổ một đóa hoa đỏ.

- Cái gì? Thiệp mời?

Tu sĩ Phàm Vân Đảo phụ trách tiếp đãi kinh hãi. cẩn thận nhận lấy thiệp mời này. sau khi thông qua pháp thuật đặc biệt xác nhận thật giả, về mặt cung kính nói:

- Thiên Cầm trưởng lão. các vị tiền bối của Lưu Vũ Tương Kiếm Môn, mời sang bên này.

Sớm đã có người chờ ở bên cạnh đưa đám người Thiên cầm nghênh tiếp trong phòng của khách quý.

- Sao lại thế này, tu sĩ của môn phái này sao lại có thiệp mời của Phàm Vân Đảo.

Tin tức này lập tức làm nổi lên chấn động.

Nên biết rằng những tu sĩ tới Phàm Vân Đảo số lượng rất nhiều, người nào cũng không phải là nhân vật bình thường, một vài người thậm chí còn là đại nhân vật danh chấn một phương.

Nhưng bất chấp tu vi cao hoặc thế lực cường đại tới mức nào cũng đều không ngoại lệ. trong tay cũng không có được thiệp mời của Phàm Vân Đảo.

Vù vù vù!

Lúc này, trên Phàm Vân Đảo nổi lên mấy đạo yêu khí cường đại. không ngờ còn có cường giả của Yêu tộc tới tham dự hôn lễ.

- Yêu tộc!

Không ít tu sĩ loài người trên mặt lộ vẻ thù địch, thậm chí còn có người lấy ra Pháp bảo, chuẩn bị động thủ.

- Người gây rối trên Phàm Vân Đảo. giết không tha.

Một thanh âm lạnh, như băng truyền ra khắp nơi. người tới chính là đại đệ tử Quách Phong của Trương Hằng.

Lập tức, uy áp Độ Kiếp Kỳ đại viên mãn phủ xuống toàn bộ khu vực này, chấn nhiếp hàng vạn tu sĩ.

- Đại nhân, đây là tu sĩ của Yêu tộc...

Một cường giả cấp phủ chủ nhắc nhở.

- Hừ. trong hôn lễ của Phàm Vân Đảo ta, bất kể là tu sĩ loài người hay tu sĩ Yêu tộc. chỉ cần là người từ Hợp Thể Kỳ trở lên. đều có tư cách tham gia. Các người đều phải nhớ rõ. người gây rối. người công kích ác ý, giết không tha.

Quách Phong vừa dứt lời, thân hình biến mất tại chỗ, quay về Tinh Nguyệt Thần Điện.

- Người vừa rồi là ai. uy áp thật mạnh...

- Nói cho người biết, người này tên là Quách Phong, là đại đệ tử của Trương Hằng.

- Thì ra là đệ tử của Trương tiền bối khó trách thực lực mạnh như vậy.

- Đệ tử của Trương Hằng không ngờ lại có tu vi Độ Kiếp Kỳ đại viên mãn...

Không ít người bắt đầu bàn luận.

- Nghe nói. Trương Hằng này có ba đệ tử, đại đệ tử Quách Phong thực lực bí hiểm, tam đệ tử Tú Ninh lại là Tinh Nguyệt Thánh nữ. tu vi đã đạt tới Độ Kiếp Kỳ. Thần bí nhất chính là nhị đệ tử kia. nghe nói là cường giả tu luyện Huyết Ma Đạo, rất ít khi lộ diện.

Một tu sĩ Phàm Vân Đảo biết nội tình, vụng trộm nói.

Tu sĩ trên Phàm Vân Đảo số lượng càng ngày càng nhiều. Yêu tộc trong Cửu u hải vực cũng lần lượt đi tới nơi này.

Kết quả là tu sĩ Yêu tộc trên Phàm Vân Đảo cũng càng nhiều lên.

Những phủ chủ của các thế lực lớn từ Cửu u hải vực đều tới tiếp kiến và chúc mừng.

Tú Ninh là người vội vàng nhất, nàng luôn luôn duy trì khí tức thánh khiết điềm tĩnh, sắp đặt mọi chuyện đầu vào đấy.

Mất thấy ngày đại hôn đã dần tới gần. bản thân Trương Hằng cũng không nhàn rỗi. hắn ở trong lĩnh vực không gian dùng một vài kiện tiên bảo tinh hoa luyện chế ra một chiếc nhẫn có tác dụng đặc biệt.

Vũ vu!

Vào một ngày, từ hải vực đằng xa có ba đạo độn quang bay tới. sau khi người trung niên dẫn đầu hạ xuống, lập tức lấy ra một thiệp mời. trên mặt mơ hồ còn có một vẻ tự hào.

- Thiệp mời!

Tu sĩ Phàm Vân Đảo phụ trách tiếp đón không dám chậm trễ, tiếp nhận thiệp mời. vẻ mặt cung kính nói:

- Xin mời Hoàng Phủ đảo chủ.

- Hoàng Phủ đảo chủ. Ngài là khách quý của Phàm Vân Đảo. xin theo ta qua bên này.

- Được.

Hoàng Phủ Lâm cười lạnh nhạt, mang theo con gái mình đi tới phòng khách quý của Phàm Vân Đảo.

- Đây... Đây chẳng phải là Hoàng Phủ Lâm đảo chủ của Lam Tinh Đảo sao?

Có vài người kinh ngạc nói.

- Cũng là cấp phủ chủ. sao hẳn lại có được thiếp mời.

Một cường giả cấp phủ chủ trong lòng có chút không phục.

- Nghe nói trước kia khi Trương tiên bối còn chưa tiến vào Đại Thừa Kỳ. đã từng được Hoàng Phủ đảo chủ trợ giúp, quan hệ của bọn họ không tồi...

- Thì ra là vậy. xem ra lần này có thể có được thiếp mời khẳng định đều là những bằng hữu có quan hệ không tồi với Trương Hằng...

Không ít tu sĩ giật mình.

- Hoàng Phủ Luân. còn có Thiên cầm Phủ chủ lúc trước, đều là bằng hữu của Trương Hằng, sau này chúng ta phải cẩn thận một chút, không nên trên chộc tới bọn họ.

- Trương Hằng của Phàm Vân Đảo này liệu có phải là Trương Hằng ở Tam Tinh Vực kia không?

Ở một góc của Phàm Vân Đảo. một người đội một chiếc nón tre lụp xụp thì thảo lẩm bẩm, trên người hẳn có một luồng yêu khí không yếu. khiến cho những tu sĩ loài người ở gần đều cảnh giác.

- Vị đạo hữu này. mời đến trận doanh của Yêu tộc chúng ta ở bên này.

Một yêu tu cấp phủ chủ dùng thần niệm truyền âm nói.

Người đội nón tre thần bí này nghe thấy vậy, gật đầu nói:

- Vâng, thưa tiên bối.

Xin hỏi tôn tính đại danh của tiên bối.

- Ha ha. ta là Phủ chủ Điển Sa Phủ ở Cửu u hải vực.

Yêu tu kia là một lão già mặt mũi hiền lành, vẻ mặt tươi cười nói. hơi tò mò nhìn người đội nón tre thần bí, nói:

- Trên người của ngươi ta cảm nhận được một luồng khí tức của Thần thú.

Người đội nón tre cười ha hạ rồi đột nhiên bỏ chiếc nón tre xuống, để lộ ra khuôn mặt xấu xí tới cực điểm.

Đó là một khuôn mặt ngựa màu vàng xanh khô quắt, có những nếp nhăn chồng lên nhau, hai con mắt đỏ quạch, lộ ra vẻ dữ tợn khiến người ta kinh hãi. không hề có lỗ mũi và lỗ tai. trong miệng lộ ra hai chiếc răng nanh lóe lên lục quang.

- Thần thú Phệ Thiên Mãng!

Yêu tu cấp phủ chủ này không khỏi kinh hô lên một tiếng.

-o0o-

Nguồn:

755. Chương 680: Ý Niệm Phân Thân.

Yêu tu cấp phủ chủ kia sau khi nhìn thấy bản thể của hắn sắc mặt liền lộ ra vẻ kinh dị.

Chu Vương Triều to lớn như vậy, ước chừng có hàng vạn dân chúng của Yêu tộc, nhưng Thần thú lại chiếm tỷ lệ nhỏ nhất, những Thần thú nổi tiếng có đám người Kim Bằng Yêu Thánh Vương, Huyền Long, Tử Diễm Cầu.

Còn về Thần thú Phệ Thiên Mãng này vào trăm vạn năm trước cũng chỉ xuất hiện vồn vện có vài lần, nghe nói là một loài còn sót lại từ thời kỳ thượng cổ. cấp bậc tuy kém hơn Thần thú cấp đỉnh Đại Bằng Kim Sí Điển, nhưng tuyệt đối là hơn những Thần thú cấp thấp như Tử Diễm Cầu.

Thần thú, trong thế giới của Yêu tộc vĩnh viễn có thân phận tối cao. không chỉ bởi vì chúng có tiềm lực rất lớn. mà còn vì trời sinh ra chúng đã có cấp bậc áp đảo những yêu thú bình thường.

- Xin hỏi vị đạo hữu này. tại sao ở Chu Vương Triều ta chưa từng nghe nói tới danh hiệu của người?

Yêu tu cấp phủ chủ này cảm thấy khó hiểu hỏi, trong lòng đã có quyết định, nhất định phải lôi kéo Hắc Ma Hoàng vào thế lực của mình.

Hắc Ma Hoàng lúc này từ khí tức của hắn mà nhìn thì đã có tu vi Hợp Thể đại viên mãn. tuy vẫn chưa bước vào cảnh giới phủ chủ. nhưng cường giả cấp phủ chủ bình thường vị tất đã có thể dễ dàng thắng hắn. Bởi vì thiên phú thần thông của Thần thú rất đáng sợ. Huống chi Thần thú Phệ Thiên Mãng này lại có tên là Phệ Thiên.

Hắc Ma Hoàng cười ảm đạm:

- Bởi vì ta vừa từ vùng đất bị phong ấn đi ra.

- Vùng đất bị phong ấn?

Yêu tu cấp phủ chủ kia nghe thấy vậy không khỏi giật mình:

- Thì ra là vậy.

Có thể đột phá vùng đất bị phong ấn, đi tới Chu Vương Triều, cường giả như vậy tiềm lực tuyệt đối vô cùng lớn.

Rất nhanh hai người liền bắt đầu tán gẫu. yêu tu cấp phủ chủ kia cũng tỏ ý lôi kéo đối với Hắc Ma Hoàng.

Ngay Lúc này, một tu sĩ chấp pháp của Phàm Vân Đảo mặc kim giáp bay tới bên này.

- Xin hỏi vị đạo hữu này. ngài có phải là Hắc Ma Hoàng không?

Tu sĩ chấp pháp này cùng là cường giả cấp phủ chủ. hắn hạ xuống, khiến cho những yêu tu lân cận cảm như hèn.

Hắc Ma Hoàng nao nao:

- Đúng vậy, chính là ta.

Trong lòng hắn rất buồn bực. Hắc Ma Hoàng là danh hiệu của hắn ở Tam Tinh Vực. tại sao ở Chu Vương Triều lại có người biết được?

- Mời đại nhân tới Tinh Nguyệt Thần Điện, tổ sư nhà ta cho mời.

Tu sĩ chấp pháp mặc kim giáp cung kính nói, đưa tay dẫn đường.

- Hả?

Hắc Ma Hoàng thoáng do dự một chút, không dám cự tuyệt. liền theo đối phương bay tới Tinh Nguyệt Thần Điện.

Vù!

Chờ sau khi hai người Hắc Ma Hoàng rời khỏi. tiên yêu tu cấp phủ chủ kia thở nhẹ một hơi, thì thào nói nhỏ:

- Phệ Thiên Mãng này không ngờ lại có quan hệ với tổ sư của Phàm Vân Đảo, không biết là Lạc Hà, hay là Trương Hằng.

Yêu tu xung quanh cũng đều nhìn thấy tình huống này.

Một yêu tu tu vi Độ Kiếp Kỳ nhìn thấy cảnh tượng này không khỏi lộ ra vẻ mặt vui mừng, nói:

- Như thế cũng tốt, nếu như có quan hệ như vậy. thì Phàm Vân Đảo kia cũng sẽ không hạ độc thủ với thế lực của Yêu tộc chúng ta.

Sau vụ động phủ chủ Huyết Sát. cường giả cầm kị của Yêu tộc không có một ai quay về. Thế lực của Yêu tộc ở Chu Vương Triều đều lo Trương Hằng sẽ xuống tay với thế lực của Yêu tộc.

Dưới sự dẫn dắt của tu sĩ chấp pháp. Hắc Ma Hoàng tiến vào Tinh Nguyệt Thần Điện thần bí nhất trên không trung của Phàm Vân Đảo.

- Tổ sư. ta đưa hắc tới rồi.

Tu sĩ chấp pháp mặc kim giáp thi lễ với một người trong đại điện.

- Người hãy lui ra trước đi.

Trương Hằng vùng tay lên.

Hắc Ma Hoàng ngưng thần nhìn sâu vào bên trong đại điện, dưới ánh tinh quang nhàn nhạt kia, hắc nhìn thấy một thanh niên có khuôn mặt hơi quen thuộc.

Thanh niên này khí chất không tầm thường, khuôn mặt sắc sảo phân minh, khóe miệng ẩn chứa một nụ cười thần nhiên, nhìn mình dường như không có ý thù địch.

- Người kia là ai, nhìn rất quen!

- Hắc Ma Hoàng, mấy trăm năm không gặp. người có nhận ra Trương mỗ không?

Trương Hằng thần nhiên nói.

- Người... Người là Trương... Trương Hằng?

Trong đầu Hắc Ma Hoàng đột nhiên lóe lên một bóng người, hòa với thanh niên trước mặt thành một thể.

So với hai trăm năm trước, tướng mạo của Trương Hằng không thay đổi nhiều, nhưng khí chất trên người đã có sự biến hóa nghiêng trời lệch đất. Cho nên khi Hắc Ma Hoàng nhìn thấy lần đầu tiên chỉ thấy quen thuộc chứ không nhận ra.

Vụt!

Ngay lúc này, ở một góc của Tinh Nguyệt Thần Điện, xuất hiện một Nam tử mặc nho bào.

-Lạc Hà!!

Hắc Ma Hoàng cuối cùng cũng tin. há to miệng, trên người toát mồ hôi lạnh.

Quả thực hắc không thể tin được, chỉ vốn vẹn có hai trăm năm không gặp. mà hai người đối phương đã đạt tới trình độ như thể này.

Lúc trước khi hắc nghe thấy Trương Hằng, Lạc Hà, hắc còn tưởng chỉ là trùng hợp.

Thời gian mấy trăm năm, từ Hóa Thần Kỳ cho tới đỉnh cao của một giới như bây giờ. chuyện này quả thực nghe thấy mà hoảng sợ.

Nhưng lúc này tận mắt nhìn thấy cùng không thể không tin chuyện này là thực.

- Hắc Ma Hoàng, ta không có ý thù địch với người, mời ngồi.

Trương Hằng nâng tay mời Hắc Ma Hoàng ngồi.

- Chúng ta tuy đã từng là kẻ địch, nhưng cũng cùng từ trong Tam Tinh Vực đi ra. ân oán trước kia không nhắc lại nữa. Hôm nay là đại hôn của Trương mỗ. cho nên mời người tới làm khách quý của Phàm Vân Đảo.

- Ngoài ra, ta thấy người chỉ trong mấy trăm năm ngắn ngủi ra khỏi Tam Tinh Vực đã tu luyện được tới Hợp Thể đại viên mãn, tiềm lực sau này không thể coi thường.

Trong mắt Trương Hằng lộ ra một tia thâm ý.

Hắc Ma Hoàng không khỏi cười khổ:

- Tốc độ tu luyện của ta tuy không tồi. nhưng so với các người cũng còn kém xa.

Sau đó, ba người Trương Hằng bắt đầu nói chuyện phiếm. Trong quá trình này, Trương Hằng cũng hiểu được tình cảnh của Hắc Ma Hoàng sau khi tới Chu Vương Triều.

Cuối cùng, Hắc Ma Hoàng không kìm nổi hỏi ra một vấn đề:

- Có nhiều cường giả cầm kị như vậy tiến vào động phủ chủ Huyết Sát. tại sao lại chỉ có các người đi ra. không biết những người còn lại đang ở đâu.

Trương Hằng cười âm đạm, cũng không giấu giếm, nói:

- Những người không trở về kia về cơ bản đã chết cả rồi.

- Chết cả rồi?

Hắc Ma Hoàng run rẩy một hồi. khó có thể tin nói:

- Bọn họ chết như thế nào?

- Điều này người không cần phải hỏi nhiều, người chỉ cần biết rằng bọn họ đều đã chết là được.

Lạc Hà ở bên cạnh lạnh nhạt nói.

- Vâng vâng, ta hiểu rồi!

Trong mắt Hắc Ma Hoàng lộ ra vẻ sợ hãi rất sâu.

- Việc này cũng không phải là cái gì bí mật. ta sẽ sớm tuyên bố với thiên hạ. Ngoài ra, sau hôn lễ lần này. tạm thời người cũng không cần phải rời khỏi Phàm Vân Đảo. Là bằng hữu của Trương Hằng ta. hiển nhiên ta sẽ cho người một chút lợi ích.

Trương Hằng vùng tay lên, thổi Hắc Ma Hoàng đi.

Trong Tinh Nguyệt Thần Điện lập tức chỉ còn lại hai người Trương Hằng và Lạc Hà.

- Người muốn nâng đỡ cho Hắc Ma Hoàng?

Lạc Hà khẽ cười nói.

Trương Hằng gật đầu:

- Người ta muốn nâng đỡ không chỉ có hắn mà còn có Hoàng Phủ Luân của Lam Tinh Đào. Thiên cầm của Lưu Vũ Tương Kiếm Môn. Bọn họ đều là người cai quản hải vực của Yêu tộc và loài người, cùng với cả Đông Vân đại lục.

- Thế Phàm Vân Đảo của chúng ta thì sao?

Lạc Hà cười ha hả hỏi.

- Phàm Vân Đảo sẽ trở thành tồn tại siêu nhiên thống trị hết thảy những thế lực trong Chu Vương Triều này.

Trong mắt Trương Hằng lộ ra thần quang linh hoạt sắc bén.

Vù!

Ở phía trước hắn đột nhiên xuất hiện một thân ảnh màu vàng mờ hồ không rõ, trong朦胧 lung có thể nhìn thấy hình dáng vô cùng giống Trương Hằng.

-Đây là...

Lạc Hà có chút khó hiểu.

- Đây là ý niệm phân thân của ta, để nó lại hạ giới sẽ có tác dụng.

Trương Hằng cười một cách thần bí.

-oOo-

Nguồn:

756. Chương 681: Thiên Hạ Vô Địch.

Đối với đại bộ phận những người tới đây. đây không phải là hôn lễ của hai người, mà là một lần tụ hội lớn chưa từng có trên toàn bộ Chu Vương Triều.

Vào ngày này, trên Phàm Vân Đảo gần như tập trung bảy phân cường giả của Chu Vương Triều trở lên.

Mỗi một thế lực cường đại của Cửu u hải vực, Tam Tiên Đảo, Thiên Tinh Đình, Thiên Ma Uyên đều phái đi đại biểu của mình.

Ở trên Phàm Vân Đảo, tu vi đều phải từ Hợp Thể Kỳ trở lên. còn về những tu sĩ bản địa dưới Hợp Thể Kỳ. hoàn toàn không dám ra ngoài gặp người khác.

Nơi tổ chức hôn lễ là Tinh Nguyệt Thần Điện trên không trung của Phàm Vân Đảo.

Từ xa nhìn lại, Tinh Nguyệt Thần Điện được bao phủ bởi một tầng tinh quang nhàn nhạt, bề ngoài lộ ra một vẻ trong suốt, người bên ngoài có thể nhìn thấy mờ mờ tình cảnh bên trong.

Bên trong Tinh Nguyệt Thần Điện cũng được bố trí tinh xảo. dưới màn tinh quang, còn có những rặng mây đỏ dịu dàng ấm áp, khiến cho người ta có một cảm giác như lạc vào thiên đường mộng ảo.

Hắc Ma Hoàng từ trong phòng khách quý của mình đi ra, nhìn Phàm Vân Đảo giăng đèn kết hoa. náo nhiệt phi phàm, khẽ thở dài một hơi.

Hắn còn chưa đi được bao xa, rất đông yêu tu của những thế lực Yêu tộc đã tới đón.

- Hắc Ma Hoàng đại nhân.

Những cường giả của Yêu tộc đối với hắn cung kính dị thường, điều này không bởi vì thân phận Thần thú của hắn mà là vì sự coi trọng của tổ sư Trương Hằng của Phàm Vân Đảo dành cho hắn.

Một lão già Độ Kiếp Kỳ tu vi cao nhất trong đám yêu tu kia khẽ thở dài:

- Mấy ngày trước đây. người tiết lộ bí mật trong động phủ chủ Huyết Sát cho chúng ta biết, hiện giờ gần như mọi người đều đã biết.

- Đại bộ phận các người không phải đều không tin sao?

Hắc Ma Hoàng cười nói, trên khuôn mặt ngựa khô quắt xấu xí lộ ra một vẻ trào phúng.

- Đúng vậy, tin tức này rất chấn động... Bao gồm Huyền Long bệ hạ, Kim Bằng Yêu Thánh Vương, Thất Tinh Thánh Quân, Cửu u Ma tôn, cùng với một vài nhân vật thần thoại nữa. toàn bộ đều đã chết, chuyện này quả thật rất khó để cho người ta tiếp nhận.

Lão già Độ Kiếp Kỳ của Yêu tộc cười khổ nói.

- Cho đến bây giờ. chúng ta vẫn còn bán tín bán nghi.

Một vài yêu tu cấp phủ chủ ở xung quanh cũng biểu lộ ra suy nghĩ trong lòng mình.

- Các người không tin thì thôi, dù sao đó cũng là Trương Hằng tự mình nói cho ta biết.

Thanh âm của Hắc Ma Hoàng hơi có vẻ lãnh đạm.

- Quan hệ của người và Trương Hằng không giống như bình thường, sau này hy vọng người có thể giúp cho Yêu tộc ta thoát khỏi đại nạn. Dù sao. Phàm Vân Đảo cũng là thế lực do tu sĩ loài người lãnh đạo. mà Trương Hằng cũng là tu sĩ loài người.

Trong giọng nói của lão già Độ Kiếp Kỳ của Yêu tộc kia mang theo hàm ý cầu xin, ánh mắt chân thành, còn lộ ra một vẻ bất đắc dĩ.

Lập tức, toàn bộ yêu tu tại đây đều trầm mặc. ở trên Phàm Vân Đảo đang vô cùng náo nhiệt này nhìn cực kỳ quái dị.

Hắc Ma Hoàng trầm ngâm một lát, nhìn Tinh Nguyệt Thần Điện ở trên không trung, nói nhỏ:

- Mọi người yên tâm. Trương Hằng sẽ không làm khó thể lực của Yêu tộc đâu. mục tiêu của hắn không phải ở hạ giới...

- Chuyện này tốt! Chuyện này tốt!

Những yêu tu tại đây trên mặt đều lộ ra vẻ vui mừng.

Hắc Ma Hoàng than khổ một hơi. hóa thành một hắc quang mơ hồ không rõ bay vút lên Tinh Nguyệt Thần Điện.

Trong Tinh Nguyệt Thần Điện lập tức có người nghênh đón hắn đi vào.

Theo thảm đỏ mềm mại, Hắc Ma Hoàng đi vào trong đại điện, trên đỉnh đầu lơ lửng một khối bảo thạch phát ra ánh sáng đỏ, dưới ánh tinh quang giống như là một trái tim đang lơ lửng.

Ở chính giữa đại điện có bày một cái bàn dài bằng bạch ngọc rất Kỳ quái, hai bên bàn đều có chỗ ngồi đối diện nhau.

Lúc này trên cái bàn dài kia đã có mấy người ngồi, lần lượt là Lạc Hà, Triệu Tịch Nguyệt, Triệu Thụy, Tú Ninh, Quách Phong, còn có bảy tám người cấp cao của Phàm Vân Đảo, thấp nhất cũng là cường giả cấp phủ chủ trở lên.

Điều Kỳ quái chính là đương sự Trương Hằng cùng với Ninh Tuyết Dung đều không có ở đây.

- Mời đại nhân ngồi.

Bồi bàn mời Hắc Ma Hoàng ngồi xuống vị trí đã được định trước.

Ở bên kia của Tinh Nguyệt Thần Điện có những người tu chân giỏi về chơi nhạc, đang tấu một khúc cổ nhạc, thanh âm trong trẻo dễ nghe, giống như là từ trên trời truyền tới. khiến cho Tinh Nguyệt Thần Điện lớn như vậy được bao phủ trong một bầu không khí tươi vui.

Vũ vũ!

Đúng lúc này, có một Nam một nữ cùng bay vào Tinh Nguyệt Thần Điện.

Hắc Ma Hoàng gương mặt nhìn, chính là hai tu sĩ loài người tiêu điểm từ bên ngoài tới Phàm Vân Đảo hiện giờ, Hoàng Phủ Luân và Thiên cầm.

Nghe nói quan hệ của hai người này với Trương Hằng cũng không tầm thường.

Trong đó, Hoàng Phủ Luân của Lam Tinh Đảo đã từng đích thân đi tới động phủ chủ Huyết Sát.

Sau khi Phàm Vân Đảo truyền ra tin tức những cường giả cấm kỵ đã chết trong động phủ Huyết Sát. Hoàng Phủ Luân đã từng trầm mặc một thời gian, cuối cùng rốt cuộc cũng tỏ thái độ đồng ý. chứng minh tin tức này là thật.

Theo sự xác nhận của hắn tin tức chấn động này lập tức truyền ra toàn bộ Chu Vương Triều.

Mỗi một thế lực siêu cấp như Thiên Tinh Đình, Thiên Ma Uyên đều kinh hoàng không thôi.

Hai người Hoàng Phủ Luân và Thiên cầm lần lượt ngồi xuống, nhìn thấy Hắc Ma Hoàng liền cười chào hỏi.

- Vị này hẳn là Hắc Ma Hoàng các hạ của Yêu tộc?

Thiên cầm cười khanh khách hỏi.

- Đúng là tại hạ. đại danh của hai vị Thiên Mãng ta đã sớm được nghe.

Hắc Ma Hoàng không dám chậm trễ, vô cùng khách khí đáp lại.

Sau đó, bọn họ bắt đầu nói chuyện với đám người Lạc Hà ở bên kia.

Ánh mắt ba người Hắc Ma Hoàng ngẫu nhiên đảo qua Triệu Tịch Nguyệt ở bên cạnh Lạc Hà. cảm thấy nữ tử này thân bí vô cùng, tu vi hoàn toàn không thể nhìn thấu. Nhưng từ thái độ của Lạc Hà và đệ tử của Trương Hằng đối với nàng có thể thấy được địa vị của nữ tử này dường như rất cao, đã vượt qua sự đả ngộ đối với Độ Kiếp Kỳ.

Trong tiếng nhạc tươi vui kia. mọi người chờ đợi một lát. không còn một ai tiến vào Tinh Nguyệt Thần Điện nữa.

Quách Phong chậm rãi đứng dậy. hai mắt sáng ngời có thần, khí thế cường đại của Độ Kiếp Kỳ đại viên mãn từ trên người hắn tản mát ra bao phủ toàn bộ Phàm Vân Đảo.

Trong phút chốc. Phàm Vân Đảo đang vô cùng náo nhiệt liền lặng ngắt như tờ.

Trên thực tế, đại đa số tu sĩ dưới uy áp vô biên này ngay cả hít thở cũng có vẻ vô cùng khó khăn.

- Cường giả từ khắp nơi trên Chu Vương Triều, hoan nghênh các vị tới Phàm Vân Đảo tham gia hôn lễ của sư tôn ta. Lúc này, chúng ta xin mời những tu sĩ ở nơi này từ Độ Kiếp Kỳ trở lên tới Tinh Nguyệt Thần Điện ngồi. Những tu sĩ còn lại có thể ở dưới quan khán, không được lớn tiếng xôn xao. không được làm náo loạn, kẻ nào vi phạm giết không tha.

Nói xong lời này, Quách Phong thu khí thế lại, ngồi xuống vị trí của mình.

Vù vù vù!

Ở nơi này, chừng bảy tám cường giả Độ Kiếp Kỳ bay lên Tinh Nguyệt Thần Điện, không có bất cứ kẻ nào dám làm lộn lộn thật giả.

Còn về những cường giả bên dưới Tinh Nguyệt Thần Điện, không có kẻ nào dám lớn tiếng xôn xao. chỉ có thể khe khẽ nói nhỏ hoặc dùng thần niệm truyền âm.

- Xem ra lần này tuyệt đối không phải chỉ đơn giản là một hôn lễ. Đằng sau khẳng định là có bí mật mà không thể cho ai biết.

Một số người có tâm tư đã nhìn ra một chút manh mối.

Tu sĩ ở nơi này chỉ có thể nhìn thấy tình cảnh trong Tinh Nguyệt Thần Điện, nhưng không thể nào nghe thấy thanh âm, thần thức cũng không thể xâm nhập vào.

Sau khi những cường giả Độ Kiếp Kỳ này đều đã ngồi xuống. Lạc Hà liền lên tiếng:

- Các vị ở đây hiện giờ đều là những tinh anh của Chu Vương Triều, nếu mọi người đã tới đây. Phàm Vân Đảo ta cũng sẽ thịnh tình khoản đãi, còn về những nghi vấn đối với việc trong động phủ chủ. trong hôn lễ hôm nay cũng sẽ chính thức tuyên bố. Ngoài những vấn đề không rõ ràng rạ Lạc mỗ đều có thể giải đáp.

- Xin cho ta được giới thiệu, vị này là Triệu tiểu thư. chính là Nghê Thường tán tiên đã từng thanh danh hiển hách của Tam Tiên Đảo. nàng là tán tiên duy nhất trở về được từ trong động phủ chủ.

Lạc Hà cười nói.

Dưới sự chăm chú của những tu sĩ. Triệu Tịch Nguyệt vẫn điềm tĩnh như thường, dung nhan tuyệt thế kia hiển nhiên khiến cho người ta vô cùng kinh ngạc, nhưng khí chất hòa nhập vào thiên nhiên cùng với mùi hương tự nhiên tản ra kia còn khiến cho người ta cảm thấy thân thiết, khiến người ta không thể suy xét thấu, chỉ có thể từ xa nhìn lại mà không thể chạm vào.

- Nghê Thường tán tiên?

Đại bộ phận những người trong đại điện đều vô cùng kinh ngạc, không ngờ bọn họ lại nhìn thấy được Tán tiên thân bí nhất của Chu Vương Triều.

- Xin hỏi Lạc Hà tiên bối. cường giả cấm Kỳ từ trong động phủ toàn mạng đi ra có bao nhiêu người?

Một tu sĩ loài người Độ Kiếp Kỳ hỏi.

- Chỉ có ba người, mà đều là người của Phàm Vân Đảo này, ta cùng với Triệu tiểu thư cũng ở trong số đó. còn một người thì ta không được phép nói.

Lạc Hà cười nói.

Chỉ còn lại ba người, nhưng đều là người của Phàm Vân Đảo!

Những tu sĩ trong đại điện không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Điều này đại biểu cho việc gì?

Từ nay về sau, Phàm Vân Đảo này từ một hòn đảo không có tiếng tăm sẽ trở thành chúa tể nắm giữ vận mệnh của toàn bộ Chu Vương Triều.

- Xin hỏi Lạc Hà tiền bối. những cường giả cầm kị còn lại đã chết như thế nào?

Người đặt ra câu hỏi này chính là Thiên cầm.

- Trong động phủ chủ nguy cơ trùng trùng, nếu không phải chết bởi những nguy hiểm này thì cũng là chết vì tự giết lẫn nhau. Có thể toàn mạng trở ra trừ phi là có thực lực tuyệt đối. hoặc là nhờ vào vận khí cực tốt.

- Vậy thì xin hỏi. người thắng lớn nhất trong động phủ chủ là ai?

Một tu sĩ Độ Kiếp Kỳ lớn mật hỏi ra vấn đề này.

- Ha ha, người thắng lớn nhất là Phàm Vân Đảo chúng ta!

Khóe miệng Lạc Hà lộ ra một nụ cười chắc chắn.

- Xin hỏi. Huyền Long Đại Vương đã chết như thế nào? Thực lực của hắn không phải là mạnh nhất giới hay sao?

Có một người hỏi.

Lạc Hà vừa mới chuẩn bị nói, Quách Phong bên cạnh liền “Đùng” một tiếng đứng lên, cả giận nói:

- Cái gì mà mạnh nhất giới? Ta nói cho người biết. Huyền Long Đại Vương đã chết trong tay sư tôn của ta. không chỉ như vậy. mà ngay cả sứ giả của thượng giới kia cũng bị giết chết. Người mạnh nhất giới này chính là sư tôn của ta.

Người hỏi ra vấn đề kia không khỏi ngẩn ra. mặt đỏ đến tận mang tai.

- Đây là sự thật...

Mọi người ở đây lập tức âm âm xôn xao.

- Yên lặng.

Lạc Hà quát lớn một tiếng.

Mọi người lập tức yên lặng lại.

Lúc này, Triệu Tịch Nguyệt thần nhiên cười nói:

- Lời hắn nói là sự thực, không cần phải chất vấn. Trên Chu Vương Triều hiện giờ. Trương đạo hữu đã không còn đối thủ. cho dù là Chân tiên hàng lâm cũng không ngoại lệ.

Là Tán tiên thần bí nhất của Chu Vương Triều. lời nói của Triệu Tịch Nguyệt khiến cho những tu sĩ vẫn còn nghi ngờ kia bỏ qua sự đấu tranh cuối cùng trong lòng.

- Thời gian không có nhiều, các vị còn có nghi vấn gì. xin tận dụng thời gian.

Lạc Hà thần nhiên nói.

- Chu Vương Triều hiện giờ chỉ còn lại ba cường giả cầm kị. hơn nữa đều ở Phàm Vân Đảo. Ta muốn hỏi một chút, tổ sư Trương Hằng của Phàm Vân Đảo sẽ nắm giữ vận mệnh của thiên hạ như thế nào?

Hoàng Phủ Luân hít sâu một hơi, hỏi ra một vấn đề mấu chốt.

Phàm Vân Đảo một nhà độc tài, Trương Hằng thiên hạ vô địch, thế giới này to lớn như vậy, những thế lực vô cùng rắc rối phức tạp, sẽ chung sống với nhau như thế nào.

Mọi người đều dán mắt nhìn chăm chăm Lạc Hà, chờ đợi câu trả lời của hắn.

Lúc này, Tinh Nguyệt Thần Điện hoàn toàn yên tĩnh.

Ngay cả những cường giả ở bên dưới Phàm Vân Đảo cũng cảm thấy được sự lạ thường, đều ngừng nói chuyện với nhau.

Vụt!

Đúng lúc này, một Nam tử mặc áo đỏ rực rỡ hiện ra ở phía trước cái bàn dài bằng bạch ngọc, hần thân nhiên nói:

- Vấn đề này để ta trả lời.

-o0o-

Nguồn:

757. Chương 682: Ý Chí Của Trương Hằng (thượng)

Người tới chính là Trương Hằng!

Theo sự xuất hiện của nhân vật chính là hần. toàn bộ Phàm Vân Đảo trong phút chốc bỗng nhiên chấn động.

Trương Hằng!

Hần chính là Trương Hằng trong truyền thuyết, Trương Hằng vô địch một giới, Trương Hằng - chúa tể vận mệnh của Chu Vương Triều hiện giờ.

Khi nhân vật thần thoại này xuất hiện, ánh mắt tất cả mọi người đều tập trung trên mặt hần.

Thoáng chốc, Phàm Vân Đảo ồn ào nhốn nháo lại trong nháy mắt yên tĩnh lại.

Một mảnh tĩnh mịch.

Giờ phút này, toàn bộ Phàm Vân Đảo chỉ còn lại tiếng hít thở rất nhỏ và tiếng tim đập của mọi người.

Vào Lúc này, cho dù một cây kim rơi xuống đất cũng có thể nghe thấy vô cùng rõ ràng.

Sắc mặt Trương Hằng điềm tĩnh không gợn sóng, đôi mắt đen sâu thẳm đầu tiên là khê đảo qua mọi người trong Tinh Nguyệt Thần Điện.

Chỉ là khê đảo qua như vậy, mỗi người trong đại điện đều có một loại ảo giác kỳ quái: dường như Trương Hằng đang nhìn thẳng vào mình.

Tức thì những cường giả ngoại lai bị ánh mắt Trương Hằng đảo qua. trên trán đổ mồ hôi thân thể lạnh lẽo. áp lực vô hình tràn ngập trong lòng, hô hấp đều có vẻ khó khăn vô cùng.

Thình thịch!

Thình thịch! Thình thịch!

Trong đại điện, thanh âm rõ ràng nhất chính là tiếng tim đập dồn dập của các tu sĩ.

Sau khi ánh mắt đảo qua mọi người trong Tinh Nguyệt Thần Điện, trên người Trương Hằng lại mơ hồ tản mát ra một cỗ khí tức mật mờ. liếc nhìn vô số tu sĩ đỉnh cấp ở Phàm Vân Đảo phía dưới một cái.

Lập tức, vô hình trung có một cỗ tinh thần ý chí ngự trị phía trên một giới lan tràn trên Phàm Vân Đảo.

Đây là một loại ý chí. ý chí không thể chống lại.

Bảo người sống, người liền không thể chết, Bảo người chết, người tất nhiên không thể sống.

Ý chí - đó là pháp tắc thiên đạo. đó là chúa tể trong vô hình.

Nhìn Trương Hằng trên thân phát ra tinh thần ý chí mạnh mẽ. trong đôi mắt sáng của Triệu Tịch Nguyệt có một tia phức tạp.

Tinh thần ý chí, ngay cả cường giả bình thường của thượng giới đều không thể có được, mà tu sĩ hạ giới Trương Hằng này lại có được tinh thần ý chí thuộc về chính mình, tuy rằng trước mắt còn có vẻ mỏng manh yếu ớt. không bằng một phân vạn của cường giả nghịch thiên.

Đối mặt với cỗ ý chí này. tu sĩ hạ giới Độ Kiếp Kỳ trở xuống chỉ có vận mệnh thần phục.

Phịch! Phịch!

Phịch! Phịch! Phịch!

Từng cường giả đối mặt với tinh thần ý chí vô thượng này đều quỳ gối sụp xuống.

Từ Phàm Vân Đảo bắt đầu. người quỳ xuống lan đến cả hải vực, lại lan tràn hướng Đông Vân đại lục.

Chỉ trong giây lát, cường giả tu vi Hợp Thể Kỳ trở lên của Chu Vương Triều - bất kể là tu sĩ nhân loại hay là yêu tu đều sẽ không tự chủ được mà quỳ xuống.

Toàn giới phải thần phục.

Uy lực của ý chí không thể chống cự.

Dưới tình huống như vậy, Trương Hằng rốt cục lên tiếng, chậm rãi nói:

- Phàm Vân Đảo là không thể chống lại. Nó là tồn tại siêu nhiên trong giới này. sẽ không tham dự những tranh đấu của các thế lực lớn tại Chu Vương Triều. Người này cãi lời. chết!

Không thể chống lại, tồn tại siêu nhiên kẻ vi phạm phải chết.

Chỉ vài từ này đã đại biểu cho ý chí. khắc sâu vào trong lòng mọi người, khiến cả đời bọn họ không thể cãi lại.

Từ nay về sau, những lời nói này của Trương Hằng sẽ trở thành tồn tại như pháp tắc trong giới này.

Kẻ vi phạm sẽ phải chết!

Chỉ cần ý chí tinh thần của Trương Hằng bao phủ Chu Vương Triều thì dưới Đại Thừa Kỳ. không ai dám cãi lời.

- Phàm Vân Đảo là không thể chống lại. Nó là tồn tại siêu nhiên trong giới này, sẽ không tham dự những tranh đấu của các thế lực lớn tại Chu Vương Triều. Người này cãi lời. chết!

Giọng nói đại biểu cho ý chí của Trương Hằng vang vọng hai lần khắp toàn giới mới ngừng lại.

Sau đó Trương Hằng tươi cười, thu liễm khí tức trên người lại.

Phù!

Tất cả những tồn tại từ Hợp Thể Kỳ trở xuống đều thấm thở phào một hơi. Một số người ý chí không kiên định thậm chí còn ngã xuống đất. toàn thân vô lực. tinh thần hư thoát.

- Các người có gì nghi ngờ không?

Giọng nói bình thản của Trương Hằng lại bao phủ Tinh Nguyệt Thần Điện một lần nữa, cũng truyền khắp Phàm Vân Đảo.

- Không có... Không có...

Tất cả những người trên Phàm Vân Đảo đều liên tục lắc đầu. ngay cả dũng khí nói chuyện cũng không có.

- Tốt. Nếu không còn nghi ngờ gì nữa thì hôn lễ của Trương mỗ sẽ chính thức bắt đầu.

Trên mặt Trương Hằng lộ nụ cười vừa lòng, phát tay nhẹ một cái. Nhóm nhạc sĩ bắt đầu đàn tấu. bầu không khí vui mừng lại một lần nữa trở lại Tinh Nguyệt Thần Điện. Tất cả tu sĩ trên Phàm Vân Đảo cũng trở lại ồn ào, nhìn lên toàn đại điện thần bí cử hành hôn lễ trên bầu trời.

Dưới sự sắp xếp của Tú Ninh. Tinh Nguyệt Thần Điện vừa có múa hát. trên bàn bằng bạch ngọc cũng chất đầy những linh quả trong thiên địa và một số đồ điểm tâm tinh phẩm của thế tục.

Đồng thời Phàm Vân Đảo phía dưới Tinh Nguyệt Thần Điện cũng bày tiệc rượu khoản đãi cường giả khắp nơi.

Hoàng Phủ Luân ngồi tại vị trí của mình, tùy tiện cầm một trái cây màu xanh cắn một miếng. Lập tức một luồng linh lực cực kỳ tinh thuần dũng mãnh tràn vào thân thể. khiến lục phủ ngũ tạng của hắn và tứ chỉ nhưng được thanh tẩy lột xác một lần vậy.

- Đây... Đây rốt cục là thứ quả gì?

Hoàng Phủ Luân hoảng sợ, vội vàng nhắm mắt điều tức. Sau một lát hắn mới đột nhiên mở to mắt. cắn hai ba miếng rồi lại bắt đầu hấp thu luồng linh lực thuần túy này. thân thể lại được rèn luyện.

- Thứ quả thần bí này có công hiệu thực sự kỳ lạ. Nếu ăn thêm mấy quả nữa thì ta có thể chắc chắn tiến vào Độ Kiếp Kỳ. trải qua sự thanh tẩy của thiên kiếp.

Ánh mắt của Hoàng Phủ Luân quá về phía những trái cây trong đĩa kia. ánh mắt lộ hào quang nóng rực.

Có biểu hiện giống như Hoàng Phủ Luân còn có không ít cường giả, sau khi ăn linh quả bày trên bàn bạch ngọc, ánh mắt đều bừng sáng.

Trương Hằng ngồi trước một mặt bàn dài. Cầm lấy một viên quả màu tím trong suốt, nói với Hắc Ma Hoàng:

- Thiên Mãng đạo hữu. viên thực quả này là ta lấy được từ Huyết Sát chủ động phủ. Người nếm thử hương vị của nó một chút xem.

- Đa tạ Trương tổ sư.

Hắc Ma Hoàng cũng không nghĩ nhiều, liếc nhìn thứ quả giống như quả táo đỏ nhỏ trong suốt bằng cỡ bàn tay, đưa lên miệng cắn một miếng.

Khi quả này vào miệng, hắn đột nhiên nhíu mày. Một mùi vị chua xót tới tận cùng suýt khiến hắn phun thứ trong miệng ra.

Nhưng vào lúc này hắn cũng không dám làm thế, đành phải cố nén mà nuốt nó vào bụng.

Sau nửa nhịp thở, trên mặt hắn lộ vẻ không thể hiểu nổi. Miếng quả vừa ăn kia hóa thành một luồng lực lượng vô hình rót vào bên trong linh hồn hắn.

Biến hóa như vậy khiến hắn vô cùng hoảng sợ.

- Đừng phản kháng.

Giọng nói của Trương Hằng truyền tới trong đầu hắn.

Hắc Ma Hoàng đột ngột phản ứng. biết thứ Trương Hằng cho mình ăn khẳng định là thiên tài địa bảo khó gặp. vội vàng nhắm mắt điều tức.

Ngoài thân thể hắn lóe lên hào quang màu tím trong suốt.

Ước chừng sau mấy chục nhịp hô hấp. hào quang màu tím bên ngoài thân thể của Hắc Ma Hoàng mới biến mất hoàn toàn.

Phù!

Hắc Ma Hoàng phun ra một ngụm trọc khí, mờ bùng đôi mắt. Đột nhiên một luồng uy lực tinh thần bùng phát khắp đại điện.

Biến hóa này lập tức khiến cho tất cả cường giả khác nhận thấy.

Thằng cấp lên phủ chủ?!

Mọi tu sĩ không khỏi ngạc nhiên.

Nếu bọn họ không nhìn lầm thì Hắc Ma Hoàng chính là tu sĩ Hợp Thể đại viên mãn cũng chưa đặt chân tới cấp phủ chủ.

Nhưng sau khi được Trương Hằng tặng cho thứ trái cây kia thì thực lực của Hắc Ma Hoàng lại vượt qua được tấm màn ngăn cách thật lớn kia.

- Thiên địa linh quả trên bàn này đều là những thứ cực phẩm chưa từng được nghe thấy. Hạ giới này có một hai quả thì chỉ sợ sẽ khiến gió tanh mưa máu nổi lên.

Đám tu sĩ nhìn nhau, ánh mắt quét tới những hoa quả trên bàn ngọc thạch.

- Các vị đạo hữu. Trong những quả này có một số thứ mà ta lấy được từ trong Huyết Sát chủ động phủ. có tác dụng cực lớn đối với những tu sĩ dưới Đại Thừa Kỳ. Nhưng mỗi loại quả chỉ ăn một quả mới có tác dụng lớn nhất, cho nên các vị không nên ăn nhiều.

Lạc Hà cười giải thích.

Đám tu sĩ giật mình, bắt đầu nhăm nháp các loại trái cây. Đúng như lời Lạc Hà nói trên bàn bạch ngọc này chỉ có một phần thiên địa linh quả là có hiệu quả nghịch thiên mà thôi. Những thứ quả còn lại chỉ là những thiên tài địa bảo hiếm thấy trong hạ giới.

Không tới thời gian nửa nén hương. Tú Ninh liền dọn hoa quả và điểm tâm trên bàn đi.

Mọi tu sĩ đều lưu luyến nhìn theo đám chén đĩa này.

Nhưng trong Tinh Nguyệt Thần Điện này. bọn họ cũng chẳng dám kháng nghị.

Trước mặt bọn họ chính là nhân vật chúa tể chí cường vô địch của giới này.

Mặt Trương Hằng lộ nụ cười, đưa mắt nhìn Tú Ninh, khẽ gật đầu.

- Cung nghênh tân nương!

Một tiếng hô vang vọng truyền khắp Phàm Vân Đảo. khiến không khí vừa ôn ào lập tức biến mất.

- Cung nghênh tân nương!

Giọng nói này lặp lại liên tục ba lần.

Đám nhạc sĩ bên trong Tinh Nguyệt Thần Điện lập tức đổi làn điệu, tấu lên nhạc khúc càng vui vẻ hơn.

Giờ khắc này toàn bộ Phàm Vân Đảo đều được bao phủ bởi bầu không khí vui mừng nhiệt liệt.

Những nhạc sĩ này đương nhiên không phải là phàm nhân bình thường, đều là những tu sĩ am hiểu âm nhạc đỉnh cao tại Chu Vương Triều, nhạc khúc tấu ra cũng thần thông cường đại và ma lực thể nào chứ?

-o0o-

Nguồn:

758. Chương 682: Ý Chí Của Trương Hằng (hạ)

Keng!

Đại môn của Tinh Nguyệt Thần Điện mở ra. Một chiếc thảm dài màu hồng hình thành một cây cầu nổi hư không, kéo dài tới Phàm Vân Đảo.

- Mời sư mẫu.

Tú Ninh thuận đi tới cuối thảm hồng, dắt Ninh Tuyết Dung đầu được che bởi vải đỏ. mặc lễ phục trắng như Tuyết, từ một tòa động phủ đi về phía Tinh Nguyệt Thần Điện.

- Bộ lễ phục này thật là đẹp...

Rất nhiều nữ tu sĩ phía dưới lộ vẻ hâm mộ.

Trong giới tu chân, bọn họ chưa bao giờ nhìn thấy kiểu dáng váy cưới kỳ lạ như vậy.

Trên thực tế, những người chế tác ra bộ trung phục này tại Phàm Vân Đảo biết rằng kiểu dáng của nó chính là do Trương tổ sư tự mình thiết kế.

Đúng vậy, Đây là váy cưới của thế kỷ hai mươi hai. Trương Hằng dựa theo ấn tượng trong trí nhớ để may ra đưa tới giới tu chân.

Giờ phút này Ninh Tuyết Dung mặc bộ siêu váy cưới trên người lại có một ý vị khác, cổ điển mà không kém phần hiện đại.

- Sư mẫu đi thông thả!

Tú Ninh nắm tay Ninh Tuyết Dung, chậm rãi đi trên thảm hồng trong hư không.

Họ có thể trực tiếp bay lên. thậm chí thuận di tới Tinh Nguyệt Thần Điện nhưng lại dùng nghi thức trịnh trọng này đi tới nơi tổ chức hôn lễ.

Trương Hằng đi ra từ Tinh Nguyệt Thần Điện, đi tới giữa thảm hồng rất dài kia mà gặp Ninh Tuyết Dung.

- Có trời làm chứng, có trái tim làm mối. ta và Ninh Tuyết Dung lúc này kết thành vợ chồng.

Trương Hằng nắm tay Ninh Tuyết Dung, xuất ra một chiếc nhẫn lóe sáng như mộng ảo, trịnh trọng đeo cho Ninh Tuyết Dung.

Lúc này Lạc Hà cũng bay tới hư khôngbên cạnh thảm hồng, cất cao giọng nói:

- Nhất bá thiên địa.

Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung đồng thời cúi đầu vái hư không.

- Nhị bá cao đường.

Hai người nắm tay nhau cúi đầu trước Lạc Hà, xem như tôn hấn là trưởng bối.

- Tam. phu thê đối bá.

Giọng nói của Lạc Hà êm tai. ẩn chứa một lực lượng cường đại khiến tất cả mọi người của Chu Vương Triều đều nghe thấy.

Trương Hằng cười nhẹ nhàng, đối bá với Ninh Tuyết Dung một lần nữa trong hư không.

Lễ nghi cổ điển này kết thúc, tiếp theo lại không phải là vợ chồng nhập động phòng.

Trương Hằng nhẹ nhàng bỏ khăn voan hồng che mặt. để lộ ra khuôn mặt xinh đẹp tinh xảo củaNinh Tuyết Dung, bước lên thảm hồng chậm rãi đi tới Tinh Nguyệt Thần Điện.

Khoảng cách ngắn ngủi mấy trăm trượng lại mất rất nhiều thời gian.

Loại nghi thức này lại mang tới bầu không khí rất lãng mạn.

Về mặt đám Nam tu sĩ nơi này trang trọng, trong mắt đám nữ tu sĩ lại lóe lên những tia sáng kỳ dị, tuy rằng chưa lộ vẻ mê người nhưng tình cảm hâm mộ thì không hề thiếu.

Rốt cục đôi vợ chồng chính thức này cũng được tiến vào Tinh Nguyệt Thần Điện được trang hoàng lộng lẫy.

- Chúc mừng sư tôn. sư mẫu.

- Chúc mừng Trương tổ sư.

Nhóm cường giả trong đại điện đều chúc tụng.

Dưới sự sắp xếp của Tú Ninh. Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung phân biệt ngồi hai bên cửa bàn bạch ngọc, đối diện nhau, trong mắt ẩn chứa ý cười.

- Đưa rượu và thức ăn lên.

Tú Ninh sắp xếp để hôn lễ tiến thêm một bước.

Chỉ trong chốc lát. trên chiếc bàn dài lại đặt một chiếc đĩa lớn vô cùng, trên đó đặt một vật có hình rồng vàng óng.

- Đây là...

Mọi người hơi nghi hoặc, chưa nhận ra được thức ăn này.

- Xin mời mọi người thưởng thức. Vật này chính là Thần thú ẩn chứa chân long huyết mạnh, dùng chân hỏa đỉnh cấp của hạ giới nung thành, ăn mấy miếng sẽ có công hiệu phi phàm.

Lạc Hà cười tủm tỉm giới thiệu.

Đám cường giả lộ vẻ nghi hoặc, dưới sự dẫn đầu của Quách Phong liền dùng dụng cụ bắt đầu cắt Thần thú.

- Hả?

Ăn một miếng thịt thơm nức xong, không ít tu sĩ chép miệng cảm thấy Kỳ quái. Một luồng lực lượng dũng mãnh tiến vào trong cơ thể. bắt đầu cải tạo thể chất của bọn họ.

Miếng thịt này mềm mại. tiến vào miệng thơm lừng, dư vị không tan.

Mà trọng yếu nhất chính là nó có thể cải tạo thể chất sau khi ăn.

Sau đó bồi bàn lại mang lên một loại rượu màu lam nhạt, rót đầy cho mọi người.

- Đồ nhi xin mời sư tôn, sư mẫu một chén.

Quách Phong cười hì hì đứng lên. là người đầu tiên kính rượu. Tất cả mọi người trong bữa tiệc liền tỉnh ngộ. đồng loạt kính rượu Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung.

- Ha ha ha... Ngày đại hôn của Tuyết Dung, lão phu tới muộn mất rồi.

Đúng lúc này thì một trung niên mặt lục bào vô thanh vô tức hiện ra trong Tinh Nguyệt Thần Điện.

- Phụ thân.

Triệu Tịch Nguyệt và Triệu Thụy kinh hô một tiếng.

Cả đám người Trương Hằng đều đứng dậy.

- Triệu bá phụ.

Về mặt Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung vui mừng nói với Triệu Phụ.

- Tuyết Dung, ngươi và Trương Hằng hôm nay tổ chức đại hôn, lão phu xin tặng một chút lễ mọn.

Triệu phụ cười thần bí, giơ tay chụp vào hư không một cái.

Ổng-

Một quang cầu màu xanh biếc nhoáng lên trong hư không rồi biến mất. tiến vào bên trong cơ thể Ninh Tuyết Dung.

Trong phút chốc, trên trán Ninh Tuyết Dung xuất hiện một ấn Ký mơ hồ màu lục nhạt, giống như một chiếc lá.

Ấn Ký này rất nhạt nhưng lập tức khiến Ninh Tuyết Dung có thêm mấy phần thần bí và sức sống.

- Tạ ơn bá phụ.

Ninh Tuyết Dung tuy rằng không biết vật này có tác dụng gì nhưng với cấp độ của Triệu phụ thì sao có thể tặng lễ phàm chứ?

- Ha ha ha... Vậy thì lão phu đi thôi. Thụy nhi nhờ ngươi chăm sóc nhé.

Triệu phụ cười dài một tiếng, thân ảnh biến mất khỏi Tinh Nguyệt Thần Điện.

- Bá phụ. ngài không lưu lại uống vài chén đã...

Trương Hằng gọi một câu nhưng toàn bộ hình bóng của Triệu phụ đã biến mất khỏi giới này. không còn thấy khí tức đâu nữa.

- Đại ca. cha ta không quen không khí náo động này đâu.

Triệu Thụy vừa cười nói, trong lòng lại thầm sung sướng. Phụ thân đúng là ngầm đồng ý cho mình ra đi. Từ hôm nay mình rốt cục tự do rồi.

- Trung niên mặc lục bào vừa rồi là ai? Ngay cả Trương Hằng cũng phải gọi là bá phụ...

Trong lòng đám tu sĩ nghi hoặc, âm thầm suy đoán.

Nhưng dù bọn họ có Phỏng đoán thế nào cũng không thể đoán ra thân phận thực của Triệu phụ.

Triệu phụ xuất hiện chỉ là một nốt nhạc đệm khiến hôn lễ đạt tới cao trào.

Hoàng Phủ Luân uống chén rượu, lập tức phát hiện ra rượu này có thể tăng cường lực lượng linh hồn cho tu sĩ.

Vừa uống một chén, lực lượng linh hồn của hắn đã tăng lên hai ba phần.

- Rượu ngon!

Đám cường giả nói một lời nhưng hai ý.

- Tuyết Dung, ta kính nàng một chén.

Trương Hằng đứng dậy nâng chén với Ninh Tuyết Dung.

- Vâng.

Ninh Tuyết Dung đáp khẽ một tiếng, hai gò má ửng hồng, ánh mắt nhìn Trương Hằng. tươi cười rạng rỡ.

Hai người cùng nhau uống chén rượu này.

Mọi người trong tiệc đều vỗ tay âm ầm. Tu sĩ trên Phàm Vân Đảo cũng vỗ tay theo, trong đó có không ít người thật tình chúc phúc cho đôi vợ chồng này.

Giờ khắc này không khí trong bữa tiệc hôn lễ đã đạt tới đỉnh.

Yến hội kéo dài tới nửa đêm mới chấm dứt.

Trương Hằng nắm tay Ninh Tuyết Dung, tiễn bước các cường giả. sau đó trở về động phòng của mình.

Dưới ánh nến màu đỏ, Trương Hằng mang theo chút hơi rượu, tới gần Ninh Tuyết Dung đang ngồi ngay ngắn trên giường.

- Đại ca...

Đôi mắt Ninh Tuyết Dung ngân ngấn nước, cảm nhận bàn tay đang mò loạn của Trương Hằng.

Không phản kháng, hai gò má của nàng ửng hồng, đôi mắt như thu thủy, hô hấp trở nên dồn dập.

Trương Hằng hôn lên đôi môi mềm mại đỏ mọng của nàng, lên hai má trắng mịn hồng hào của nàng, đôi tai tinh xảo của nàng, vuốt ve thân thể mềm mại của nàng, không bỏ qua một tấc da thịt nào.

-Á.. Đại ca....

Ninh Tuyết Dung không dám phản kháng, lại bị kích thích không chịu nổi như vậy. không tự chủ được mà rên khẽ. Người yêu thương vuốt ve toàn thân, lại làm một số động tác khiến nàng thấy xấu hổ vô cùng.

Trương Hằng rất nhanh cởi áo váy của Ninh Tuyết Dung, cũng cởi bỏ y phục của chính mình. Hai thân thể trần quần lấy nhau.

Bởi đây cũng không phải lần đầu tiên cho nên hai người rất nhanh chóng tiến tới cao trào.

Khuôn mặt Ninh Tuyết Dung ửng hồng. thân thể xinh đẹp động lòng người trần trụi hòa hợp làm một với Trương Hằng.

Những tiếng rên yêu kiều vang lên bên trong động phủ đã được bố trí cấm chế cường đại này.

- Tuyết Dung, cứ rên to lên. không ai nghe thấy đâu.

Trương Hằng không chút xấu hổ nói.

Ninh Tuyết Dung cũng không kháng cự nổi giống như một con sơn dương thuần khiết bị con sói xám Trương Hằng cắn nuốt từng chút một.

Tóm lại, một đêm này đôi vợ chồng Trương Hằng và Ninh Tuyết Dung vô cùng sung sướng.

Sáng sớm ngày thứ hai. mới tảng sáng Trương Hằng đã tỉnh lại. giai nhân trong ngực vẫn đang ngủ say, đôi mi thanh tú hơn rung động, có chút nước mắt khiến người ta không kìm nổi thương tiếc.

Trương Hằng hít nhẹ một hơi. sắc mặt khôi phục bình tĩnh, thì thào nói nhỏ:

- Ta sẽ sớm phi thăng thượng giới. Đến lúc đó tất nhiên sẽ gặp phải gian nguy và khiêu chiến rất lớn. Tuyết Dung bây giờ còn ở tu vi Độ Kiếp hậu Kỳ...

-o0o-

Nguồn:

759. Chương 683: Khuếch Trương Không Gian.

Tú Ninh là người phụ trách hôn lễ này. Nàng giải quyết tất mọi chuyện sau hôn lễ. cũng bước đầu quy hoạch đường lối phát triển của Phàm Vân Đảo trong tương lai mấy trăm năm.

Ba tháng sau, Trương Hằng mang theo Ninh Tuyết Dung đi dạo chơi các nơi ở Chu Vương Triều trở về, nói là dạo chơi, không bằng nói là đi tuần trăng mật thì đúng hơn.

Trở lại Phàm Vân Đảo, Trương Hằng lại bế quan một lần nữa, cũng không phải là muốn tăng tu vi. Nếu tăng thêm một chút thì hẳn sẽ bắt buộc phải phi thăng thượng giới.

Lúc này chuyện hắn phải làm là khiến vài món pháp bảo của mình thăng cấp.

Trước mắt ngoài bảo tháp ra thì Trương Hằng có những pháp bảo gồm:

Phục Yêu Tháp, Vân Thiên Tiên Hồ, Phá Không Kiếm. Phong Lôi Phiến.

Trong đó thì Phục Yêu Tháp là Tiên bảo lục phẩm, cực Kỳ đặc thù. ngay cả Trương Hằng cũng chỉ mới không chế được bước đầu.

Vân Thiên Tiên Hồ hẳn là Tiên bảo tứ cấp. Trương Hằng trước mắt cũng khó có thể phát huy được uy lực chân chính của nó.

Phá Không Kiếm kiếm đại khái chỉ là Tiên bảo cấp hai.

Phong Lôi Phiến là Tiên bảo cấp một.

Sau khi rời khỏi Huyết Sát chủ động phủ. Trương Hằng từng được Triệu Tịch Nguyệt cho biết phương pháp phân biệt cấp bậc của Tiên bảo.

Tiên bảo lục phẩm là Tiên bảo cấp cao nhất, ở thượng giới, chỉ có những nhân vật cấp Tiên Quân mới có được loại pháp bảo này. đồng thời phát huy được uy lực chân chính của nó.

- Trong tay ta hiện giờ cũng có rất nhiều linh vật thiên địa và Tiên bảo. Lạc Hà đại ca chọn bốn năm thứ. còn lại trên trăm món đều ở trong tay ta. Hiện giờ ta phải nghĩ xem nên tăng đám pháp bảo này lên tới cấp bậc thích hợp nào.

Trương Hằng trở nên trầm tư.

Phục Yêu Tháp đã là Tiên bảo đỉnh cấp. khẳng định không cần thăng cấp. Cho dù Trương Hằng có ý tưởng này thì có mang tất cả Tiên bảo trên tay gộp vào nó cũng chẳng thể thành công.

Vân Thiên Tiên Hồ đã là Tiên bảo tứ cấp. nhân vật cấp Tiên Quân mới có thể nắm trong tay. Trương Hằng cũng không định thăng cấp nó.

Còn về Phá Không Kiếm và Phong Lô Phiến thì cấp bậc thấp. Trương Hằng quyết định nâng cấp lên Tiên bảo tứ cấp là thích hợp nhất.

Vào thời điểm trước khi dung hợp phân thân, thực lực của Trương Hằng tuyệt đối là đứng đầu thiên hạ. tung hoành cấp Chân Tiên, chỉ còn chênh, lệch với Tiên Quân hạ vị một đoạn.

Chỉ khi nào dung hợp tam đại phân thân thì thực lực của Trương Hằng mới tuyệt đối đạt tới cấp Tiên Quân, giết tiên nhân bình thường giống như giết một con kiến vậy.

Cho nên Phá Không Kiếm và Phong Lô Phiến đều lên Tiên bảo tứ cấp. đối với Trương Hằng mà nói là thích hợp nhất.

Mục tiêu: Tiên bảo tứ cấp!

Trương Hằng lập tức hành động, dùng hơn trăm Tiên bảo bình thường là lô đỉnh để cho Phá Không Kiếm và Phong Lô Phiến thăng cấp.

Nhiều Tiên bảo bình thường như vậy phân lớn đều do Trương Hằng lấy được từ những bảo tàng ở tầng ngoài của động phủ. trong đó có cả chiến lợi phẩm từ Huyền Long Đại Vương.

Tiên bảo bình thường đều chỉ cấp một.

Ước chừng mất sáu năm, Trương Hằng đã dùng bảy tám mươi Tiên bảo bình thường mới khó khăn thăng cấp được cho Phá Không Kiếm và Phong Lô Phiến lên Tiên bảo tứ cấp.

Điều này thậm chí khiến cho Trương Hằng chấn động.

Xem ra chênh lệch cấp độ của Tiên bảo tuyệt đối còn lớn hơn tưởng tượng của Trương Hằng.

Tiên bảo lực cấp Phục Yêu Tháp là một tồn tại đặc thù. không cần nhận chủ là có thể sử dụng bước đầu. Nhưng những Tiên bảo còn lại đều bất đồng. Tiên nhân bình thường nếu muốn sử dụng Tiên bảo tứ cấp thì thậm chí còn bị hút khô hết pháp lực trên người. Đồng thời khí linh trong Tiên bảo cũng không cam tâm nằm trong tay người khác.

- Tiên bảo tứ cấp đó...

Trương Hằng nắm Phá Không Kiếm trong tay. ánh mắt lóe lên thần quang sáng ngời.

Vào thời điểm ở chủ động phủ. Phá Không Kiếm đã từng tiến vào Huyết Thần Trì trong chớp mắt nhưng không bị tiêu hủy.

Khi đó Phá Không Kiếm bị năng lượng màu máu ăn mòn, lúc công kích còn ẩn chứa huyết quang.

Lần thăng cấp rèn luyện này Trương Hằng đã cắn nuốt lực lượng màu máu kia.

Trong ý tưởng của hắn, Phá Không Kiếm không cần thuộc tính khác. Nó chỉ cần công kích cường đại sắc bén nhất.

Công kích không gì không phá nổi. đó mới là thuộc tính của Phá Không Kiếm.

Trước mặt công kích tuyệt đối tất cả phòng ngự và pháp tắc đều chỉ là trò cười mà thôi.

Ông-

Phá Không Kiếm bắn ra từ trong tay Trương Hằng, hóa thành một tia chớp vàng xuyên qua không gian lĩnh vực rộng lớn của hắn lập tức ở ngoài ngàn dặm.

Sau khi tu vi tăng lên. lĩnh vực không gian của Trương Hằng đã có đường kính tới mấy ngàn dặm. Đồng thời theo thời gian, nó còn đang không ngừng khuếch trương.

Trương Hằng còn phát hiện ra lĩnh vực không gian này của mình không chỉ gia tăng thể tích mà cả lực lượng trói buộc không gian cũng tăng lên mười mấy lần.

Đương nhiên dưới ý niệm của Trương Hằng. lực lượng trói buộc không gian có thể tăng cường hơn để đối phó với kẻ địch.

- Lĩnh vực không gian này của ta càng lúc càng lớn. không biết trong tương lai sẽ trường thành tới mức độ nào đây?

Trong lòng Trương Hằng chờ mong mười phần, tâm thần dung hợp với vùng không gian này. có thể cảm thụ được tin tức nó trường thành.

Tất cả sự vật trong lĩnh vực không gian này. núi non, hồ nước đều do ý chí của Trương Hằng hình thành.

Ở trong này Trương Hằng chính là chúa tể.

Tuy nhiên lĩnh vực không gian càng lớn mạnh thì Trương Hằng cũng phát hiện ra tình huống không ổn:

- Lĩnh vực không gian và vị trí không gian lại sinh ra bài xích.

Mới đầu lĩnh vực không gian rất nhỏ. đối với vị trí không gian quả thực nhỏ bé không đáng kể, giống như vi khuẩn vậy.

Nhưng lĩnh vực không gian tăng trưởng dần lên thì vị trí không gian lại bắt đầu bài xích nó.

- Lĩnh vực không gian của ta lại không hòa hợp với thế giới xung quanh, rốt cục là do đâu?

Trương Hằng duỗi tay, thu mảnh vỡ tế giới vào tay.

Giờ phút này mảnh vỡ thế giới vốn đã dung hợp thêm hai miếng, chỉ còn thiếu một miếng là có thể trở thành thế giới đầy đủ.

- Nó sắp sửa hình thành một giới, tất nhiên là phải bài xích với không gian xung quanh. Ha ha, người nếu không sớm rời khỏi ba mươi sáu giới thì tình huống này sẽ ngày càng nghiêm trọng. Đương nhiên cũng không phải không có phương pháp. Người có thể bắt nó dung hợp vào trong hệ thống của ba mươi sáu giới, chẳng qua cường giả nghịch thiên khác phân nửa sẽ tới quấy nhiễu mà thôi...

Tin tức mà mảnh vỡ thế giới mang tới càng ngày càng nhiều.

- Thì ra là thế...

Trương Hằng trầm thở dài một hơi, nghĩ thầm:

- Nếu thế thì lĩnh vực không gian rất khó có thể dung hợp với không gian quanh mình, về sau muốn dựa vào nó ám toán sẽ rất khó khăn.

Vào thời điểm bình thường thì lĩnh vực không gian đều dung hợp với thân thể Trương Hằng. Nghĩ tới thời điểm muốn ám toán, bắt nó dung hợp với không gian xung quanh thì có thể đạt mục đích.

Nhưng lĩnh vực không gian càng ngày càng lớn mạnh, muốn ám toán lại càng khó hơn. Dù là tiên nhân bình thường trên thượng giới, sơ ngộ pháp tắc không gian, có thể dễ dàng cảm nhận được lĩnh vực không gian không hòa hợp với không gian bốn phía.

Phù ~

Trương Hằng thở dài một hơi. từ trong lĩnh vực không gian đi ra. hiện ra tại Phàm Vân Đảo.

Hắn chậm rãi bước đi, đi trong Phàm Vân Đảo. Tu sĩ bốn phía đối với hắn đều như không thấy.

Tu luyện tới cảnh giới này. lực lượng linh hồn cường đại như vậy. cộng thêm linh ngộ đối với Đoạn Không Quyết, hắn đã tìm hiểu pháp tắc không gian hơn cả Chân Tiên bậc nhất.

Hắn nếu không muốn người ta nhìn thấy mình thì dưới Đại Thừa Kỳ sợ rằng không ai có thể thấy hắn.

Trương Hằng từ từ bước đi. cuối cùng chậm rãi đạp lên hư không, nhìn xuống vùng không gian này. thì thào nói:

- Không gian cấp thấp này đã bị ta chinh phục. Tiếp theo ta cũng phải phi thăng thượng giới...

-o0o-

Nguồn:

760. Chương 684: Trương Hằng Phi Thăng

Chậm rãi đạp bước trên vùng hư không này, súc địa thành thốn, chỉ hai ba bước hần liền đi vào Tinh Nguyệt Thần Điện.

Năm sáu năm sau ngày đại hôn, Tinh Nguyệt Thần Điện lại khôi phục thần bí trang nghiêm vốn có. Trong đại điện ánh tinh quang nhàn nhạt chiếu rọi, làm cho người ta có một loại cảm giác mờ mờ lung lung thần bí.

- Sư tôn, người đã đến rồi.

Tú Ninh một thân áo bào trắng nõn, xinh đẹp ở chính giữa đại điện, trên người tỏa ra ánh tinh quang nhàn nhạt. Tinh Nguyệt Đồ lơ lửng ở giữa không trung, trên đó tinh tú chỉ chít vận chuyển, huyền ảo khó lường.

- Tú Ninh, người ở nơi này làm cái gì? Sao vì sư cảm thấy dường như người đợi ở đây đã lâu.

Trương Hằng chậm rãi đi tới.

Giờ này khác này, không gian hạ giới này không còn gì có thể gợi nên lòng hiếu kỳ của hắn.

Khuôn mặt trắng nõn như trứng gà bóc của Tú Ninh bình tĩnh như thường, ánh tinh quang nhàn nhạt bao phủ trên người, thánh khiết không thể xâm phạm.

Sau đó, trong đôi mắt như sao của nàng lộ ra tâm tình khác thường, mất đi điềm tĩnh và cơ trí trong dĩ vãng.

- Sư tôn, ngài sắp phải phi thăng thượng giới sao?

Tú Ninh sâu kín nói, đi tới trước mặt Trương Hằng, ngẩng đầu với vẻ dừng cảm trước nay chưa từng có, đôi mắt sáng nhìn thẳng sư tôn.

- Đúng vậy, ta sắp đi rồi. Hạ giới đã không còn chuyện gì có thể khiến vì sư hứng thú.

Ánh mắt Trương Hằng thoáng nhìn qua Tinh Nguyệt Thần Điện, phát hiện trong Truyền thừa Linh bảo Tinh Nguyệt Đồ tỏa ra một cỗ lực lượng số mệnh mịt mờ, bao phủ cả Tinh Nguyệt Thần Điện. Thần thức bên ngoài khó thể thăm dò, cho dù là tu sĩ Đại Thừa Kỳ trong thời gian ngắn cũng rất khó đột phá cấm chế số mệnh vô hình này.

- Tú Ninh, người có ý gì?

Trương Hằng khẽ cau mày, lại phát hiện thân thể Tú Ninh cách mình không đến nửa xích, mùi thơm thấm lòng người ập vào mũi. Trên khuôn mặt xinh đẹp như tuyết đầu mùa lộ ra một vẻ dửng dưng. Cặp mắt như sao bình tĩnh như nước, mày liễu như vè, mái tóc như tơ lụa khẽ bay trong ánh tinh quang thần bí, xinh đẹp khiến người ta ngẹt thở.

Vào giờ khác này, Tú Ninh đoan trang thánh khiết như trước, chỉ là trong thần vận lộ ra một vẻ tình cảm mê ly không thuộc loại Thánh nữ nên có.

Cùng lúc đó, một cỗ số mệnh lực từ trên thân thể nàng vươn ra, nhộn nhạo quanh thân.

- Sư tôn, xin thỏa mãn Tú Ninh một yêu cầu.

Tú Ninh vòng tay ôm Trương Hằng.

Số mệnh lực làm nổi bật vẻ đẹp hoàn mỹ khiến người ta ngẹt thở. Trong khoảnh khắc này, Trương Hằng không khỏi ngẩn ra, bị động tác của đệ tử làm khiếp sợ, chỉ cảm thấy nhuyễn ngọc ôn hương tràn đầy vòng tay.

- Yêu cầu gì?

Trương Hằng vội vàng thu liễm tâm thần.

Tú Ninh cười xinh đẹp, khuôn mặt như nữ thần cách Trương Hằng gần như bằng không, bờ môi mềm mại hôn một cái lên mặt sư tôn.

Sau khi hôn xong, Tú Ninh lập tức buông Trương Hằng ra, sau đó lùi vài bước quỳ trên mặt đất, vành mắt ngấn lệ, thành khẩn nói:

- Xin sư tôn thứ tội.

Trương Hằng cảm thụ mùi thơm còn vương trên mặt, hơi lộ vẻ kinh ngạc ngay sau đó khẽ thở ra một hơi, trong nháy mắt khôi phục bình tĩnh.

- Người đây là làm chi?

Trương Hằng thần nhiên hỏi, chăm chú nhìn nữ đệ tử mới vừa rồi còn “xâm phạm” mình.

- Sư tôn sắp phi thăng thượng giới, trong lòng Tú Ninh phi thường không muốn, chỉ có thể làm vậy để biểu đạt tình cảm trong lòng.

Ánh mắt Tú Ninh trốn tránh, không dám nhìn thẳng Trương Hằng, nói lời hai ý nghĩa.

- Người đứng lên đi.

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi. Tú Ninh biểu lộ một cách biến tướng, dưới sự chênh lệch thật lớn về thân phận đôi bên, điều này cần dũng khí và chịu áp lực lớn cỡ nào?

Tú Ninh ngẫm sinh tình cảm với hắn có lẽ có thể giấu diếm được người khác nhưng làm sao có thể may mắn thoát khỏi đôi mắt như thần linh của Trương Hằng?

- Đa tạ sư tôn khoan thứ.

Tú Ninh đứng dậy, mỉm cười đứng cạnh Trương Hằng, khôi phục bình tĩnh và cơ trí vốn có. Nàng nhẹ vẫy tay một cái, Tinh Nguyệt Đồ được nàng thu vào trong cơ thể.

Nàng cùng không hy vọng xa vời có thể thành thê thiếp của Trương Hằng, trước khi người trong lòng phi thăng có thể ôm hôn hắn là đã cảm thấy mỹ mãn.

- Lần này sẽ không xử phạt người, về sau tìm đạo lộ tốt, không nên bỏ lỡ tiền đồ của mình.

Trương Hằng chấp tay đưa lưng về phía nàng, thần niệm truyền âm.

Tú Ninh điềm tĩnh tự nhiên nói:

- Đồ nhi gánh vác sứ mạng của Tinh Nguyệt Thánh nữ, cả đời cần phải giữ thân xử nữ.

Trương Hằng cùng không nhiều lời, chấp tay khẽ bước trong đại điện, thần niệm bao trùm toàn bộ Phàm Vân Đảo.

Bá Bá Bá —

Một lát sau, đám người Ninh Tuyết Dung, Lạc Hà, Triệu Thụy, Triệu Tịch Nguyệt, Quách Phong đều thuận di tới.

Tú Ninh đứng ở bên cạnh, bất động thanh sắc.

- Sư tôn, ngài gọi chúng ta tới là có việc gì?

Quách Phong hơi lộ vẻ vàng nói.

- Hôm nay gọi các người tới là vì chuyện ta phi thăng.

- Phi thăng?

Trong cặp mắt sáng của Ninh Tuyết Dung thần vận khẽ run, đám người Lạc Hà cùng hơi kinh hãi nhưng không tính là quá kinh ngạc.

- Đúng vậy, phi thăng thượng giới. Đây vẫn là nguyện vọng của ta, đồng thời cũng là vì thực hiện một lời hứa hẹn. Hạ giới to lớn này đã không còn chứa chấp được ta, nếu tu vi tiến thêm một bước, sẽ lập tức phi thăng.

Trương Hằng lại lạnh nhạt hỏi:

- Chuyện này, các người có ý kiến gì?

- Muội ủng hộ đại ca.

Ninh Tuyết Dung nói không chút do dự.

- Nêu là giấc mộng của sư tôn, ngài yên tâm mà đi. Chuyện hạ giới, cứ giao cho đồ nhi.

Tú Ninh cùng nói.

- Hắc hắc. Đại ca, muốn phi thăng thượng giới sao có thể đi một mình chứ? Ta đi cùng với huynh.

Triệu Thụy đầy hưng phấn nói.

- Cùng nhau phi thăng?

Trương Hằng liếc nhìn Triệu Thụy một cái, chưa từng nghe qua loại thuyết pháp này.

Triệu Tịch Nguyệt giải thích:

- Tu sĩ hạ giới phi thăng đầu tiên sẽ dựa theo công pháp quy về giới nào, sau đó sẽ lập tức xuất hiện ở một nơi. Cho nên, cái gọi là cùng nhau phi thăng cùng không có nhiều ý nghĩa.

- Đại ca. Sau khi phi thăng thượng giới, chúng ta có thể nghĩ cách liên hệ. Ta sẽ phi thăng lên Tiên giới, huynh đại khái cùng vậy hả?

Triệu Thụy sốt sắng nói, tràn ngập chờ mong vô hạn đối với Tiên giới trong truyền thuyết kia.

- Tiên giới? Có lẽ vậy. Nhị đệ người đã tu luyện đến Đại Thừa Kỳ đỉnh?

Trương Hằng hỏi.

- Đúng, chỉ cần ta muốn, rất nhanh có thể phi thăng.

Triệu Thụy liên tục gật đầu nói.

Trương Hằng liếc mắt nhìn Triệu Tịch Nguyệt một cái, dù thế nào cũng cảm thấy việc này có chút kỳ quái.

- Trương đại ca, xin yên tâm. Cha ta đã ngầm đồng ý, ngay cả ta cũng có thể phi thăng thượng giới đó nha!

Triệu Tịch Nguyệt cười mỉm.

- Các người đều muốn phi thăng?

Trương Hằng ngậy ra.

- Đúng vậy!

Triệu Thụy cười ha ha, ôm lấy Trương Hằng, mũi hơi ngửi một cái, thấy được một mùi thơm nhàn nhạt nhưng cũng không nghĩ nhiều.

Tâm tư của Triệu Tịch Nguyệt tỉ mỉ hơn hẳn một chút, đôi mày khẽ nhíu liếc Tú Ninh một cái, cũng không nói gì.

Trong lòng Trương Hằng lại có chút xấu hổ. Tú Ninh vẻ mặt bình tĩnh đứng yên tại chỗ, khuôn mặt thánh khiết đoan trang như lúc đầu, không nhìn ra ý nghĩ trong lòng nàng.

- Đúng rồi. Người đừng quên, bản tôn của ta còn tại thượng giới, sớm phi thăng mấy trăm năm rồi.

Lạc Hà cười nói, hắn và Ninh Tuyết Dung cũng không chú ý những chi tiết nhỏ này.

- Như thế rất tốt, sau khi ta phi thăng thượng giới cũng không đến mức cô độc một mình

Trương Hằng khẽ thở phào nhẹ nhõm, trong lòng cùng thật cao hứng.

- Đại ca chuẩn bị khi nào phi thăng?

Triệu Thụy hỏi.

- Trong thời gian gần đây thôi. Trước khi phi thăng, ta còn muốn gặp Triệu bá phụ một lần.

Trương Hằng suy tư nói, ánh mắt lại rơi xuống trên người Ninh Tuyết Dung:

- Tuyết Dung, với tốc độ tu luyện hiện tại của muội, muốn phi thăng thượng giới ít nhất phải một ngàn năm. Ta sẽ tranh thủ hoàn thành hứa hẹn trong thời gian một ngàn năm này, trở về hạ giới. Ngoài ra, thông qua ý niệm phân thân lưu lại tại hạ giới, hẳn là có thể xác định được an nguy của ta ở thượng giới. Muội cùng hẳn canh giữ ở Phàm Vân Đảo.

- Vâng, đại ca.

Ninh Tuyết Dung mỉm cười đáp, Trương Hằng an bài đã rất thích đáng.

Sau khi dặn dò Ninh Tuyết Dung xong, ánh mắt Trương Hằng lại chuyển sang Quách Phong:

- Phong nhi. Người có Thiên cơ thần mạch, tốc độ tu luyện cực nhanh. Có Tiên bảo và bảo mệnh phù ta tặng ở trong tay, độ qua đạo thiên kiếp cuối cùng hẳn là không thành vấn đề.

- Sư tôn yên tâm, đồ nhi nhất định sẽ trong vòng một hai trăm năm phi thăng thượng giới, hội hợp cùng sư tôn.

Quách Phong đầy tự tin nói, trong mắt cùng lộ ra vài phần chờ mong, trong đầu hiện lên giọng nói và dáng điệu của Hình nhi.

- Tú Ninh, tư chất của người đã đạt tới cực hạn, có phi thăng được hay không còn khó xác định Trong thời gian này, người chăm lo Phàm Vân Đảo thật tốt, chờ sư tôn trở về hạ giới hẳn là có thể giúp người “hóa vũ phi thăng”.

Trương Hằng nhìn Tú Ninh, bình thản nói.

- Tú Ninh tuân lệnh.

- Lạc Hà đại ca.

Ánh mắt Trương Hằng chuyển sang Lạc Hà.

- Ha ha, khối phân thân này của ta liền lưu lại thủ bộ hạ giới.

Lạc Hà cười thản nhiên, hai mắt nhìn thẳng Trương Hằng.

-Tốt.

Trương Hằng gật đầu, ánh mắt hai người giao nhau liền hiểu được ý tưởng của nhau.

Vì thế, một ngày kia Trương Hằng rút cục ở Tinh Nguyệt Thần Điện làm ra quyết định phi thăng thượng giới.

Ba ngày sau, Trương Hằng cùng Triệu Tịch Nguyệt, Triệu Thụy đi Nhân gian tiên cảnh.

Cùng giống như lần trước, Trương Hằng tới trước tòa lầu các màu xanh.

Hắn còn chưa lên tiếng, thanh âm Triệu phụ đã từ trong truyền ra:

- Trương Hằng, người mau rời đi đi, lão phu đã hiểu được ý của người.

Trương Hằng nao nao, không nghĩ tới Triệu phụ lại không chịu gặp mình.

- Hiện giờ pháp tắc của hàng rào hai giới thượng hạ thay đổi, cường giả thượng giới muốn hạ giới nhất định là gian nan vạn phần. Lão phu ở cổ hương của mình, trong vòng mấy vạn năm sẽ không có khả năng rời đi. Chỉ cần một ngày Tuyết Dung còn ở hạ giới, lão phu có thể bảo đảm nàng bình yên vô sự.

- Người yên tâm đi đi.

Triệu phụ thở dài một hơi.

Trương Hằng chấn động tâm thần, cảm kích không thôi gật đầu nói:

- Đa tạ Triệu bá phụ.

Nói xong, hắn không Nói hai lời liền phi thân rời đi.

Triệu Thụy vừa chuẩn bị đi theo lại bị Triệu phụ gọi giật lại:

- Thụy nhi, ngươi có thể lưu lại hạ giới một đoạn thời gian, còn có một đoạn duyên phận chưa dứt?

- Phụ thân, chẳng lẽ ta còn có chuyện gì sao?

Triệu Thụy hết sức khó hiểu.

- Ngươi đi Tam Tinh Vực một chuyến.

Triệu phụ nói xong câu đó, bóng dáng Triệu Thụy liền hư không biến mất.

- Tịch nhi, ngươi muốn phi thăng thượng giới cùng tốt, chiếu cố đệ đệ ngươi một chút.

Triệu phụ lại nói với Triệu Tịch Nguyệt.

- Vâng, phụ thân.

Triệu Tịch Nguyệt thần nhiên cười, biến mất tại chỗ, rất nhanh về tới Phàm Vân Đảo.

Sau khi Trương Hằng không còn gì lo lắng ở hạ giới, hắn liền lập tức bế quan tại Phàm Vân Đảo, điều chỉnh tới trạng thái tốt nhất.

Nửa tháng sau, ở động phủ nơi Trương Hằng nở rộ một đoàn kim quang mướt mà, bao phủ phạm vi ngàn dặm.

Ngay sau đó, kim quang lượn lờ, Trương Hằng giống như Phật tôn bay vụt lên hư không.

Mọi người trên Phàm Vân Đảo: Lạc Hà, Ninh Tuyết Dung, Triệu Tịch Nguyệt, Tú Ninh đều xa xa nhìn chăm chú.

Vút!

Một bóng người màu vàng phiêu nhiên phi thăng, đến một lúc dừng lại trong một chớp mắt.

Ổng!

Trương Hằng biến mất khỏi giới này.

-o0o-

Nguồn:

761. Chương 685: Cô Đế Tinh

Tin tức này lập tức khiến Chu Vương Triều ức vạn tu sĩ chấn động.

Phi thăng!

Đây chính là mục tiêu cuối cùng mà tất cả tu sĩ trong một giới phấn đấu.

Phi thăng, ý nghĩa hóa vũ thành tiên, trường sinh bất tử, được hưởng thọ mệnh vĩnh hằng vô tận. Trong quá trình này, cần phải trả giá bao nhiêu và nỗ lực không muốn người biết?

Ngày thứ ba sau khi Trương Hằng phi thăng, Triệu Tịch Nguyệt cũng ở Phàm Vân Đảo phi thăng.

Người phi thăng thứ hai!

Trong vòng vài ngày liên tiếp, lại có hai nhân vật cầm kỳ lần lượt phi thăng.

Giờ phút này, Phàm Vân Đảo chỉ còn lại một cường giả cầm kỳ cuối cùng - Lạc Hà. Tuy rằng Triệu Thụy cũng tu luyện tới Đại Thừa Kỳ nhưng giờ phút này cũng không ở Phàm Vân Đảo mà đã đi Tam Tinh Vực.

Ức vạn tu sĩ của Chu Vương Triều không khỏi chờ mong người phi thăng thứ ba, tiêu điểm tất cả ánh mắt đều tập trung trên người Lạc Hà.

Nhưng điều đã định trước khiến bọn họ thất vọng là sau tới vài tháng Lạc Hà cũng không có ý tứ phi thăng nào. Đệ tử của Trương Hằng đối với điều này cũng không thấy kỳ quái.

- Thật sự là đáng tiếc... Xem ra Lạc Hà kia không có ý phi thăng, nếu không Chu Vương Triều này sẽ là thiên hạ của những người chúng ta...

Người mang lòng dạ bất lương thầm nghĩ như vậy, thất vọng vô cùng.

Lạc Hà quả thật không có ý phi thăng, nhưng vào năm thứ ba Chu Vương Triều lại xuất hiện một người phi thăng.

Người này chính là Triệu Thụy.

Nơi Triệu Thụy lựa chọn phi thăng cũng là Phàm Vân Đảo.

Khác với lúc trước chính là, Triệu Thụy đi Tam Tinh Vực một chuyến, trên người tản mát ra một cỗ khí tức khiến người ta khiếp đảm, đôi mắt đột nhiên trợn lên có thể khiến cho Hỏa linh lực trong thiên địa cuồng bạo mất khống chế.

Ngày đó lúc đám người Lạc Hà nhìn thấy Triệu Thụy cũng hoảng sợ, nghĩ rằng người này nhất định có gặp gỡ gì.

- Người cụ thể đi đâu vậy?

Lạc Hà hỏi.

- Huyết Sát phân động phủ ở Tam Tinh Vực.

Triệu Thụy chỉ đơn giản nói vài từ, da thịt toàn thân trong suốt như hỏa ngọc, cuối cùng hóa thành một ánh lửa mơ hồ không rõ biến mất khỏi giới này.

Trong vòng ba năm, Chu Vương Triều liên tục có ba cường giả cầm kỳ phi thăng thượng giới, đây quả thật là chuyện trước đây chưa từng có trong giới này.

Rốt cục, Chu Vương Triều chỉ còn lại một cường giả cầm kỳ Lạc Hà, đồng thời cũng không có chút ý tứ phi thăng nào.

Thăng đến mấy trăm năm sau, đại đệ tử Quách Phong của Trương Hằng thành công tấn chức Đại Thừa Kỳ, trở thành tu sĩ Đại Thừa Kỳ thứ hai của Chu Vương Triều.

Từ đó về sau một số năm, Phàm Vân Đảo chính như Trương Hằng đã dự đoán, trở thành một nơi siêu nhiên nhất trong một giới, cường giả như mây trên trời, đệ tử vô số. Tinh Nguyệt Môn cũng trở thành đệ nhất đại tông của Chu Vương Triều. Môn chủ Tinh Nguyệt Thánh nữ sở hữu đôi mắt trí tuệ bói toán thiên cổ, nhìn xa trông rộng, thần thông khó lường, dẫn dắt đại cục của cả một giới.

Hạ giới đại thế phân rồi lại hợp, vĩnh viễn không thay đổi, chỉ có Phàm Vân Đảo và Tinh Nguyệt Môn tồn tại siêu nhiên.

Những điều này tạm thời không nói tới, có càng nhiều điều đặc sắc ở không gian thượng giới rộng lớn vô hạn kia.

Tiên giới là một trong bốn không gian cao đẳng, phi thăng lên giới này cơ bản đều là tu sĩ nhân loại chính đạo. Nhưng điều này cũng không có nghĩa rằng Tiên giới chỉ có tu sĩ chính đạo.

Bởi vì người phi thăng chỉ có thể tính là người tới sau thậm chí là khách không mời mà đến. Từ ức vạn năm trước, sinh mệnh bản địa nơi này có được thể lực cường đại và nền văn minh tu chân rực rỡ.

Cô Đế Tinh ở một góc tương đối hoang vu hẻo lánh của Bắc Vực Tiên giới. Tương đối với Tiên giới rộng lớn vô ngần ức vạn tinh tú mà nói, nó chỉ là một nơi nhỏ bé không đáng kể.

Một ngày kia, trên Bắc Thần đại lục của Cô Đế Tinh vô thanh vô tức có thêm một vị khách không mời.

Đái Hà Thôn trên Bắc Thần đại lục, một thôn làng không chút nổi bật. thôn dân phần lớn sinh sống bằng nghề săn thú.

Đái Phùng Sơn là một tiểu tử chăm chỉ cố gắng trong thôn, năm nay mới 200 tuổi, đã tới tuổi lập gia đình. Vì thế, cha mẹ hắn không lo nghĩ nhiều, nhưng lại một mực không tìm được cô gái thích hợp.

Tại thời đại này, thiếu nữ hơi chút ưu tú trong vài thôn phụ cận nếu không bị môn phái tu chân chọn tuyển thì cũng tới trong thành.

Hôm nay, Đái Phùng Sơn cầm một cây cương xoa nặng tới bốn, năm trăm cân và vài cái bẫy kẹp thú đi tới trong rừng cây xanh um phía Bắc thôn.

Hắn đẩy về cẩn thận, thần kinh căng thẳng đi vào trong rừng khoảng chục dặm. ở một nơi thích hợp đặt bẫy thú và đào vài cái hố bẫy.

Tiếp đó, hắn bỏ lên một thân cây, trên quần áo bôi đầy bùn đất có dính có xanh, nín thở, tập trung toàn bộ tinh thần quan sát.

Thời gian từng chút trôi qua. ngẫu nhiên có dã thú đi ngang qua nhưng cùng không giẫm vào bẫy hoặc lọt hố.

Đối với điều này, Đái Phùng Sơn không chút nhụt chí, vẻ mặt bình tĩnh, hết sức kiên nhẫn.

Là một thợ săn đủ tư cách, nhất định phải có được tố chất tâm lý tương ứng, kiên nhẫn là ắt không thể thiếu.

Lại qua vài canh giờ. phía trước truyền đến tiếng bước chân dồn dập. Theo một tiếng rống, một con lợn rừng đen hung hãn. trên người chảy máu xông tới bên này.

- Lợn rừng! Lợn rừng đen!

Đái Phùng Sơn kích động vô cùng nhưng trong lòng cùng hơi lo lắng. Một mình đối phó với một con lợn rừng, trong lòng hắn cũng có chút không nắm chắc.

Tuy nhiên, hắn phát hiện con lợn rừng này dường như đã bị thương, bị kinh hãi quá độ.

Phịch!

Con lợn rừng này lọt vào hố có cắm chông, sừng sừng bị đâm thủng bụng, máu tươi chảy điên cuồng, giãy dụa vài cái rồi chết.

- Ha ha! Lợn rừng!

Đái Phùng Sơn vội vàng nhảy xuống, đi tới cạnh hố bẫy, chuẩn bị nghĩ cách chuyển thi thể lợn rừng rời đi.

- Hắc hắc! Con lợn rừng lớn như vậy, ít nhất cũng tới hai, ba ngàn cân.

Đang khi hắn chuẩn bị thu thập thi thể lợn rừng, phía trước truyền đến một tiếng rống rung trời.

Rống!

Tất cả dã thú phụ cận đều hoảng hồn, Đái Phùng Sơn sợ tới mức hai chân run cầm cập.

- Đó... Đó là!

Hắn ngưng mắt nhìn phía trước, lập tức thấy được vua của muôn loài dã thú trong rừng rậm - Con hổ!

- Chạy mau!

Hắn chạy vài bước đột nhiên ngừng lại, nhớ tới lời gia gia từng nói: Nhân loại bình thường gặp phải hổ, căn bản không thể thoát khỏi, biện pháp tốt nhất là trèo lên cây.

Nghĩ tới đây, hắn lập tức bỏ lên một gốc đại thụ gần đó.

Rống!

Con hổ vọt tới, rất thông minh tránh khỏi bẫy kẹp và hổ, đi tới gốc cây nơi Đái Phùng Sơn.

Rống!

Cái đuôi như rơi thép của con hổ quét tới, đánh lên cây.

Rầm!

Gốc đại thụ nơi Đái Phùng Sơn lập tức run lên, lay động vài cái.

Ở Tiên giới, cho dù là một con hổ bình thường nếu đặt ở hạ giới gần như có thể miểu sát tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

- A! Không tốt. Nếu tiếp tục như vậy, gốc cây này có thể sẽ gãy.

Đái Phùng Sơn đầy sợ hãi, không biết làm sao.

Rầm Rầm Rầm —

Con hổ không ngừng dùng đuôi quật lên đại thụ. trong mắt lộ ra vẻ giảo hoạt. Rất hiển nhiên, con hổ này không phải dã thú bình thường.

Hô!

- Nơi này chính là Tiên giới?

Đúng lúc này, phụ cận hổ bỗng xuất hiện một Nam nhân cầm bào màu xanh, mở một đôi mắt ánh mắt mới lạ nhìn thế giới chung quanh.

Hắn giống như một âm hồn trống rỗng xuất hiện ở nơi này, không gian bốn phía sinh ra một ít dao động mịt mờ.

- Tiên nhân, mau cứu mạng. Cứu ta với!

Cặp mắt Đái Phùng Sơn sáng lên, vội vàng hô hào.

- Tiên nhân?

Nam nhân kia ngây ra, chậm rãi đi tới, hỏi:

- Tiểu tử, đây là đâu?

- Nơi này là Đái Hà Thôn.

- Đái Hà Thôn? Chưa từng nghe qua. Phạm vi tốt nhất là lớn một chút.

- Đại nhân, nơi này là Cô Đế Tinh!

Cô Đế Tinh!

- vẫn chưa từng nghe qua...

Nam nhân này chính là Trương Hằng mới phi thăng. hắn khẽ thở ra một hơi, trầm nghĩ:

- Xem ra ta phải tìm hiểu hoàn cảnh nơi này một chút, bằng không ngay cả chết như thế nào cũng không biết.

-o0o-

Nguồn:

762. Chương 686: Thôn Làng Tiên Giới

Lúc phi thăng ở Phàm Vân Đảo, hắn từng cảm nhận được bốn cỗ khí tức kêu gọi, phán biệt đại biểu cho: Tiên, Ma, Phật, Yêu giới.

Lúc ấy, tình huống đó khiến hần hơi nao nao, cuối cùng không chút do dự lựa chọn khí tức kêu gọi đại biểu cho Tiên giới.

Giờ phút này nghĩ lại, hần là có liên quan với công pháp mà Trương Hằng tu luyện. Hần tu luyện là công pháp dị loại, sau khi độ Dị Loại Thiên Kiếp, có thể phi thăng bất kỳ một giới nào trong bốn giới.

Rống!

Con hổ kia đột nhiên quay đầu, gầm lên một tiếng hướng Trương Hằng. Một cổ sát khí lạnh băng truyền đến, cái mồm to như chậu máu và hàm răng bén nhọn khiến người ta khiếp đảm.

- Quả nhiên, đúng như ta dự đoán...

Trương Hằng không nhìn con hổ mà là cảm thụ vùng không gian khác với Đông Vân đại lục này.

- Lực trời buộc của không gian nơi này thật mạnh, tương tự như sơn động thần bí cùng Huyết Thần đại điện trong Huyết Sát chủ động phủ.

Giờ phút này, dự đoán của Trương Hằng khi ở sơn động thần bí trong Huyết Sát chủ động phủ trở thành sự thật.

Không gian thượng giới quả nhiên bất đồng. Ở nơi này, tu sĩ Đại Thừa Kỳ mới chỉ có thể miễn cưỡng phi hành, cho dù là tu sĩ Độ Kiếp Kỳ ở nơi này cùng không có khả năng phi hành.

Mỗi gốc cây ngọn cỏ đều hoàn toàn khác với hạ giới.

Cùng giống như con hổ trước mắt, ở thượng giới chỉ có thể coi là dã thú bình thường, nhưng là lực lượng thân thể nó có được lại có thể sánh với yêu thú Hóa Thần Kỳ hạ giới, mà còn có được linh trí nhất định.

Lại như tùy tiện một tảng đá trước mắt, ném tới hạ giới có lẽ có thể trở thành tài liệu cực phẩm luyện chế Thông linh Pháp bảo.

Còn một biến hóa lớn nhất, cấp bậc linh khí thiên địa của thượng giới cao hơn hạ giới một tầng thứ, không phải linh khí mà là Tiên linh khí.

Dưới sự hun đúc của Tiên linh khí, dân bản địa trường thành ở nơi này cho dù không học tập pháp thuật thì thực lực cũng không thua kém tu sĩ Nguyên Anh Kỳ hạ giới.

- Tốt, rất tốt. Đến thượng giới này quả nhiên không sai. Nơi này tùy tiện một hòn gạch viên sỏi đặt ở hạ giới đều vô cùng đáng giá. Nếu gặp phải thiên tài địa bảo dựng dục mấy vạn năm, tuyệt đối là đỉnh lô tốt nhất để ta tăng tu vi.

Nghĩ tới đây, trên mặt Trương Hằng không khỏi lộ ra nụ cười sáng lạn.

Rống!

Con hổ kia lại gầm lên một tiếng, cắt ngang ảo tưởng của Trương Hằng.

- Vị tiên nhân này, xin cẩn thận!

Đái Phùng Sơn ở trên cây không dám tụt xuống, không khỏi kinh hô một tiếng.

Ngưng mắt nhìn vào con hổ này, Trương Hằng không khỏi ngẩn ra.

Bắt đầu từ khi nào, một con dã thú cùng dám kêu gào với hần?

Bị Trương Hằng nhìn như vậy, con hổ kia không khỏi rung mình một cái. Trực giác nói cho nó biết, thanh niên trước mắt là một nhân vật không thể trêu chọc.

Tuy nhiên, hiện tại nó ở vào thế tiến thoái lưỡng nan, đã gọi nên địch ý với Trương Hằng.

-Hừ!

Trương Hằng chậm rãi đi tới trước, cùng không nhìn con hổ kia tí nào, ánh mắt lại rơi lên người Đái Phùng Sơn, vẻ mặt hiền lành nói:

- Vị huynh đệ này, có khả năng người nhìn lầm rồi. Ta không phải tiên nhân gì, chỉ là một lữ khách lạc đường.

- Lữ khách?

Trên mặt Đái Phùng Sơn xuất hiện mấy vết đen, cả kinh kêu lên:

- Vậy người còn không chạy mau một chút. Con hổ này lợi hại lắm, nhanh chạy lên cây đi.

Bởi vì Trương Hằng che giấu khí tức, bất kể là con hổ hay là Đái Phùng Sơn này đều không nhìn thấu thực lực của hắn.

Rống!

Chính vào lúc này, cuồng phong thổi quét. Con hổ kia thừa cơ vồ tới, há mồm cắn cổ Trương Hằng.

Trương Hằng nhìn cùng không nhìn, sau đó vả sang một cái.

Ba!

Con hổ kia trong tiếng kêu gào thảm thiết phun ra một búng máu, rơi xuống mặt đất, thất khiếu đổ máu mà chết.

-A!

Đái Phùng Sơn nhìn cảnh tượng này, quả thật không thể tin vào hai mắt của mình, trên mặt vẫn còn giữ vẻ kinh ngạc đại ra.

Một vả giết chết vua của rừng rậm, điều này cũng quá khủng bố!

Nhưng Trương Hằng là người trong cuộc từ đầu chí cuối đều lười nhìn con hổ đến một cái, dường như vừa rồi chỉ là đập chết một con ruồi bọ nhỏ bé.

- Vị tiểu huynh đệ này, hiện tại người có thể xuống.

Trương Hằng cười tủm tỉm nhìn Đái Phùng Sơn.

- Đa tạ ân cứu mạng của tráng sĩ.

Đái Phùng Sơn lòng còn sợ hãi từ trên cây nhảy xuống, trong ánh mắt nhìn phía Trương Hằng lộ ra vẻ sùng bái.

Một vả chụp chết một con hổ, quá lợi hại!

- Tại hạ Trương Hằng, là một lữ khách nhất thời lạc đường. Xin hỏi cao danh quý tính tiểu huynh đệ.

Ánh mắt Trương Hằng ôn hòa, mỉm cười hỏi.

Đái Phùng Sơn cảm giác Trương Hằng trước mặt cũng không tính là người xấu gì, hơn nữa đối phương còn cứu mình một mạng, lập tức sinh ra hảo cảm.

- Xin chào, ta tên Đái Phùng Sơn. Tráng sĩ thân thủ thật tốt, cứu tiểu nhân một mạng Không bằng ngài đi tới nhà ta uống mấy chén.

Đái Phùng Sơn hơi chút ngại ngần nói.

- Cung kính không bằng tuân mệnh.

Trương Hằng cười ha hả nói, hắn chờ chính là những lời này của đối phương.

- Xin tráng sĩ chờ chút, để ta thu thập thi thể hai con dã thú này mang về thôn, khẳng định có thể bán được không ít tiền.

Đái Phùng Sơn dứt lời, trước tiên lấy thi thể lợn rừng từ dưới lồi lên, đặt tới cạnh thi thể con hổ.

- Trời ạ, con này thật nặng.

Đái Phùng Sơn chỉ có thể vác được con lợn rừng, nếu cộng thêm thi thể con hổ thì có chút miễn cưỡng.

- Để ta giúp người.

Trương Hằng hơi hột giúp hấn nhắc thi thể con hổ lên, nhìn động tác giống như xách một con mèo chết.

- Đa tạ tráng sĩ, ta lập tức dẫn đường cho ngài.

Đái Phùng Sơn mừng rỡ, đi trước dẫn đường cho Trương Hằng- Đi ra khỏi khu rừng, cách một con sông nhỏ, phía trước xuất hiện một thôn làng chừng vài trăm hộ, thối bếp lượn lờ dâng lên, thi thoảng vang lên một tiếng: chó sủa.

Trương Hằng nhìn cảnh tượng này, trong lòng thầm than: “Vốn tưởng rằng Tiên giới là thế giới của tiên nhân, hóa ra cũng tồn tại phạm nhân bình thường.”

Những “phạm nhân” này đặt ở thượng giới lực trời buộc không gian cường đại quả thật là phạm nhân, nhưng một khi ném bọn họ tới hạ giới thì đó chính là tu sĩ bậc cao, người hơi cường tráng một chút có thể so với tu sĩ đỉnh cấp.

Ở nơi này, Trương Hằng từng cẩn thận phóng thần thức bản thân, phát hiện chỉ có thể bao phủ phạm vi mấy trăm dặm.

Mấy trăm dặm - Phạm vi này có lẽ không nhỏ nhưng so với một khối đại lục, một tinh cầu thậm chí là Tiên giới rộng lớn vô ngần thì nhỏ bé cỡ nào?

Nhớ ngày trước ở hạ giới, thần thức Trương Hằng triển khai hoàn toàn có thể bao phủ một giới.

Nhưng tới Tiên giới, hết thấy đều không giống.

- Phạm vi mấy trăm dặm thật sự quá nhỏ, Không biết sau khi dung hợp, thần thức của ta có thể bao phủ phạm vi bao lớn?

Trong lòng Trương Hằng có chút tò mò.

Thực lực hấn giờ phút này đứng ở đỉnh của cấp Chân Tiên, một khi ba phân thân dung hợp có thể có được thực lực cấp Tiên Quân.

Theo như lời Triệu Tịch Nguyệt, nhân vật cấp Tiên Quân ở thượng giới đã có thể tính là tầng lớp trung, thượng.

Chỉ chốc lát, hai người đi vào thôn xóm.

Trong tay hai người đều mang theo một con dã thú hung mãnh, khiến cho thôn dân xôn xao một hồi.

- A Sơn, các người lại đánh được một con lợn rừng, còn có một con... Hổ!

HỒ!

Toàn bộ thôn xóm đều chấn động, không ít người vây lại xem, hỏi đông hỏi tây.

Trong quá trình này, Trương Hằng mỉm cười không nói, tận lực không gây nên địch ý với thôn dân.

- A Sơn, vị tráng sĩ này là ai?

Một lão già chống gậy trường, mắt lộ tinh quang đánh giá Trương Hằng vài cái.

- A, thôn trưởng. Vị tráng sĩ này họ Trương, đã cứu ta trong rừng rậm, nếu không ta sớm chết trong tay con hổ này.

Đái Phùng Sơn giải thích, sau đó lại bồi thêm một câu:

- Trương tráng sĩ là người tốt, là ân nhân cứu mạng của ta.

- Con hổ này là do hấn đánh chết...

Thôn trưởng gật gù đầu, chào hỏi Trương Hằng một câu, nói:

- Vị tráng sĩ này, may nhờ có ngài ra tay trợ giúp, cứu A Sơn một mạng. Xin hỏi, ngài từ đâu tới, vì sao lại xuất hiện ở rừng rậm phía Bắc thôn?

Trương Hằng đưa tay gãi đầu, khẽ thở dài một hơi:

- Ta là một người lữ hành, vô tình đi tới khu rừng rậm này, cùng không hiểu biết nhiều về nơi này. Nếu có gì không phải, xin thôn trưởng châm chước.

- Đúng vậy, thôn trưởng. Hẳn là một người lạc đường, ngay cả Cô Để Tinh đều không biết.

Đái Phùng Sơn cười nói.

Thôn trưởng vừa nghe lời ấy, khẽ nhú mày, trước tiên giải tán đám người rồi sau đó cùng Đái Phùng Sơn đưa Trương Hằng tới một gian phòng gạch ngói bình thường.

- Phụ thân, con về rồi đây!

Đái Phùng Sơn gọi một tiếng, dẫn hai người vào trong phòng.

- A Sơn, người đã về rồi. Ô, thôn trưởng, còn có vị này...

Một hắc tử trung niên có vẻ già nua đi ra, ánh mắt dừng ở trên thi thể dã thú trong tay Trương Hằng và Đái Phùng Sơn.

- Phụ thân. Vị này là Trương tráng sĩ, là ân nhân cứu mạng của con...

Đái Phùng Sơn hưng phấn đem mọi chuyện từ khi gặp Trương Hằng, nói một lần từ đầu đến cuối.

Sau khi Đái phụ nghe xong, cảm kích không thôi, hận không thể lập tức dập đầu với Trương Hằng:

- Ân công, xin mời ngồi.

Lão hết sức nhiệt tình, châm trà cho Trương Hằng rồi kêu thê tử trong phòng bếp làm đồ ăn.

- Đúng rồi. Đây là lợn rừng và hổ, không phải là đồ nhắm sẵn có sao?

Đái phụ mừng rỡ, lại mời hàng xóm tới giúp mổ xẻ thi thể hai dã thú.

Trương Hằng lộ vẻ tươi cười, tạm thời quên đi sứ mệnh và mục tiêu tại thượng giới, hưởng thụ sự chiêu đãi nhiệt tình của thôn dân nhà nông.

Bốn người nói chuyện phiếm trong phòng chính, Trương Hằng mặt mày tinh bơ hởi thăm trạng huống trên tinh cầu này một chút.

Sau khi trải qua một phen nói chuyện, Trương Hằng bước đầu hiểu biết được một số tình huống. Tinh cầu này gọi là Cô Để Tinh, phía trên có tất cả ba khối đại lục. Khối đại lục nơi hắc tử hiện đang ở gọi là Bắc Thần đại lục.

Bắc Thần đại lục là đại lục duy nhất thích hợp nhân loại sinh tồn. Hai đại lục khác, một ở Bắc cực còn một khối khác đại khái ở xích đạo, đều không thích hợp nhân loại sinh tồn. Thậm chí trên đó còn sinh sống một số yêu vật cường đại, người thường không dám bước vào nửa bước.

Chỉ chốc lát, rượu và thức ăn được đưa lên. Đái phụ, thôn trưởng, Đái Phùng Sơn và Trương Hằng cùng vào bàn tiệc.

- Đúng rồi, sao không thấy Đái bá mẫu ra dùng cơm?

Trương Hằng tò mò hỏi.

- Nữ nhân trong nhà đương nhiên không được lên bàn tiệc. Chờ chúng ta ăn xong, nàng và Dung nhi ăn sau.

Đái phụ nói với vẻ đương nhiên (theo lý phải thế).

Trương Hằng khẽ cau mày:

- Vậy có ổn không? Đồ nhắm chúng ta ăn đều là họ làm, theo lý thì nên để họ cùng ăn mới đúng.

về mặt này, Trương Hằng vẫn giữ phương thức tư duy của người địa cầu hiện đại.

Đái phụ nao nao, cười nói:

- Nếu Trương tráng sĩ đã nói vậy, ta gọi bọn họ ra cùng ăn.

- Thúy Liên, Dung nhi, đi ra cùng dùng cơm!

Đái phụ kêu lớn một tiếng.

Theo vài tiếng bước chân vang lên, một phụ nhân và một cô gái mười bảy, mười tám tuổi đi vào phòng chính, ngồi vào vị trí cùng ăn cơm.

Phụ nhân kia chính là Đái thị, cô gái kia gọi là Đái Dung, bộ dạng rất xinh đẹp, có một loại thanh thuần và ngượng ngùng của thiếu nữ sơn thôn.

-o0o-

Nguồn:

763. Chương 687: Nguy Cơ Của Đái Hà Thôn

- Dung nhi của ta từ nhỏ đã xinh đẹp, hai năm gần đây người tới cửa cầu hôn đập đổ cả cửa nhà ta.

Nói về con gái mình, trên mặt Đái phụ cùng Đái thị đều lộ vẻ tự hào. Đái Dung ở trên bàn tiệc không dám lên tiếng, đầu cúi thấp, dư quang của cặp mắt sáng ngẫu nhiên lén liếc hướng Trương Hằng, lộ ra vài phần tò mò.

- Tuy nhiên... Con gái của ta tuy bộ dạng xinh đẹp, tính tình cũng tốt nhưng cùng mang đến phiền toái...

Lúc Đái phụ nói tới đây, đột nhiên dừng lại, thanh tĩnh vài phần. Chân của Đái thị ở dưới bàn giẫm lảo vài phát, còn ngậm nháy mắt với lão.

- Ha ha! Để Trương tráng sĩ chê cười rồi. Nào, chúng ta cùng ly.

Đái phụ miễn cưỡng cười, tiếp Trương Hằng uống rượu dùng bữa.

Trương Hằng nhìn động tác nhỏ của Đái phụ và Đái thị ở trong mắt, cũng bắt được vẻ lo âu mơ hồ trong mắt họ. Đồng thời, đôi mắt Đái Dung cũng mở đi một chút.

Đại khái uống khoảng nửa canh giờ, Đái phụ đã uống tới mức say bảy phần, nói năng có chút không rõ ràng.

Trương Hằng thấy trời đã tối, cười nói:

- Cơm no rượu đủ, Trương mạo cảm tạ Đái bá phụ thịnh tình khoản đãi.

Dứt lời, hắn liền đứng dậy.

- Ân công, trời không còn sớm, núi rừng bên ngoài thường xuyên có dã thú lui tới. Người ở lại nhà ta nghỉ một đêm, nếu cảm thấy nơi này cũng được, không bằng ở lại nơi này một đoạn thời gian.

Đái thị cùng Đái Phùng Sơn vội vàng quay sang nói.

Trương Hằng gật gật đầu, quyết định trước tiên ở lại trong thôn vài ngày, hiểu biết thêm về hoàn cảnh bốn phía một chút.

Cô Đế Tinh - một tinh cầu to lớn như vậy, thần thức Trương Hằng chỉ có thể vươn ra mấy trăm dặm, không gian Tiên giới mệnh mông vô ngần còn đợi hắn chậm rãi thăm dò.

Nhiệm vụ tìm kiếm đám người Lạc Hà, Triệu Thụy, Triệu Tịch Nguyệt chỉ có thể gác lại sau này.

Đái thị trước tiên diu trượng phu vào trong phòng đi ngủ, sau đó lại an bài phòng cho Trương Hằng. Bởi vì điều kiện nhà nông có hạn, Trương Hằng chỉ có thể cùng ngủ trên một cái giường với Đái Phùng Sơn.

Đối với chuyện này, Trương Hằng cũng không ngại. Muốn bước lên đỉnh cao vô thượng, hắn đã sớm vứt bỏ mọi loại hưởng thụ của thể tục, cũng nhìn thấu mọi thứ.

Trương Hằng cùng không có đi ngủ luôn, dưới sự tiếp đãi cùng đi của Đái Phùng Sơn, ra sân nhìn trời đêm.

Nhìn tinh tú chỉ chít trên trời cùng với ba vầng trăng sáng, trên mặt Trương Hằng lộ ra vài phần cảm khái.

Ba vầng trăng sáng cùng không làm Trương Hằng cảm thấy kinh ngạc. Tuy nhiên hắn phát hiện một vầng trăng trong số đó lại phát ra ánh tím nhạt.

Đáng tiếc với thần thức của Trương Hằng hiện tại căn bản không thể vươn tới vệ tinh của Cô Đế Tinh.

Hai nơi cách xa ít nhất khoảng cách vài chục vạn dặm.

- Ân công, ánh trăng và tinh tú trên trời có gì đẹp?

Đái Phùng Sơn hơi khó hiểu nói. Là một thanh niên nhà nông chăm chỉ làm việc, mỗi ngày đều có thể nhìn thấy cảnh tượng trời đêm, nhìn đã sớm phát ngán.

Trương Hằng thần nhiên cười:

- Ta chỉ là nghĩ tới quê nhà mà thôi. Người biết, ta chỉ là một lữ khách lạc đường.

Đái Phùng Sơn vừa chuẩn bị lên tiếng, phía sau truyền đến thanh âm khép nép của một thiếu nữ:

- Trương công tử...

Trương Hằng nhìn lại, người tới chính là Đái Dung, muội muội của Đái Phùng Sơn.

Cô gái mặt như ngọc trắng, ửng lên một màu đỏ nhạt, có chút ngượng ngùng khi nói chuyện với người xa lạ, hơi cúi đầu.

- Đái cô nương, có chuyện gì sao?

Trương Hằng tò mò hỏi.

- Thôn trưởng... Ông nói muốn tìm người nói chuyện!

Đái Dung lấy hết dũng khí nói trọn câu.

- Thôn trưởng?

Trên mặt Trương Hằng hiện ra một tia tươi cười không thể nắm bắt, nói:

- Được, xin cô nương dẫn đường.

Được Đái Dung dẫn dắt, Trương Hằng đi tới một ngôi miếu đồ nát ở phía bắc thôn.

- Mời công tử vào, thôn trưởng ở bên trong.

Đái Dung ăn nói nhỏ nhẹ, mời Trương Hằng đi vào, sau khi cẩn thận đóng cửa lại mới thấp thỏm rời đi.

Trương Hằng thần nhiên đi vào trong ngôi miếu đồ, thấy được lão già bên cạnh điện thờ, tóc mai có một số sợi bạc, trong mắt lộ ra vẻ cơ trí.

So với ban ngày gặp ở trong thôn, khí chất của lão nghiêm nhiên xảy ra biến hóa rất lớn.

Thấy Trương Hằng đi đến, trên người thôn trưởng đột nhiên dâng lên một cỗ khí thế cường đại, như dờn non lấp biển ép tới Trương Hằng.

Nếu ở hạ giới, cỗ khí thế này tuyệt đối là nhân vật tung hoành vô địch, thậm chí so với cường giả cầm kỳ Đại Thừa Kỳ còn mạnh hơn một phần.

- Ha ha, không nghĩ tới thôn trưởng một thôn nhỏ lại là một nhân vật cấp Chân Tiên.

Trương Hằng lạnh nhạt tự nhiên, trong giọng nói lộ ra giọng điệu nghiền ngẫm.

Hô!

Khí thế cường đại trên người thôn trưởng trong khoảnh khắc biến mất tiêu, trên mặt lộ ra vài tia lấy lòng, thi lễ hướng Trương Hằng:

- Vừa rồi lão phu chỉ là thử, xin Trương đại nhân rộng lượng.

- Đại nhân?

Trương Hằng nao nao.

- Trương đại nhân. Theo lời của A Sơn. ngài hẳn không phải là nhân sĩ bản địa của Cô Đế Tinh, có thể vượt qua tinh cầu có thể thấy được thực lực của ngài. Nên biết rằng sử dụng Truyền tống trận trên Cô Đế Tinh một lần ít nhất cần một ngàn khối tiên thạch thượng phẩm. Nếu là dựa vào thực lực bản thân qua lại tinh cầu, vậy ít nhất cần tu vi cấp Tiên Quân... Bất kể là một loại phương pháp nào đều đủ để chứng minh sự cường đại của ngài.

Thôn trưởng giải thích.

- Thì ra là thế.

Trương Hằng đột nhiên hiểu được nguyên nhân.

- Trương đại nhân tới Cô Đế Tinh hẳn là không phải nhằm vào Đái Hà Thôn nhỏ nhỏ của chúng ta chứ?

Thôn trưởng thật cẩn thận hỏi.

- Đương nhiên không phải. Trương mỗ đã nói qua, chỉ vì lạc đường mới đến quý thôn. Chẳng lẽ thôn trưởng còn không chịu tin?

Trương Hằng lộ vẻ không kiên nhẫn.

- Tin tưởng, tin tưởng. Có những lời này của đại nhân, ta yên tâm rồi.

- Được rồi, nếu không có chuyện gì khác, Trương mỗ đi đây.

Trương Hằng thần nhiên nói.

- Lão phu còn có một chuyện muốn nhờ.

Thôn trưởng hơi do dự nói.

- Chuyện gì? Mời nói.

Trong lòng Trương Hằng đoán ra vài phần.

- Việc này có liên quan tới Dung nhi muội muội của A Sơn. Ngài cũng thấy đấy, Dung nhi trời sinh lệ chất, người cũng dịu dàng, là một cô gái không tồi. Chỉ là, điều này lại mang tai họa lớn lao đến cho Đái Hà Thôn chúng ta.

- Cách thôn bốn năm trăm dặm về phía Nam thôn có một ngọn núi hoang, gọi là Phượng Dã Sơn. Trên núi có một ác bá, danh hiệu Tham Lang. Hắn không chỉ có tu vi Chân Tiên trung vị, trong tay lại có được hai kiện Tiên bảo, trong đó một kiện còn là Tiên bảo công kích nhị phẩm. Trong phạm vi mấy ngàn dặm này, không người địch nổi.

- Mấy ngày trước, Tham Lang kia có việc gấp đi qua nơi này, vô tình nhìn thấy Dung nhi lập tức tham đồ sắc đẹp. Vì thế hắn tới nhà đặt lời cầu hôn với cha mẹ Dung nhi. Nếu trong vòng mười ngày không đưa Dung nhi lên núi làm áp trại phu nhân, hắn sẽ mang theo sơn tặc đến huyết tẩy Đái Hà Thôn chúng ta.

Nói tới cuối cùng, thôn trưởng quả thật là nghiêng răng nghiêng lợi, trong mắt tràn ngập lửa giận bùng bùng.

- Chân Tiên trung vị?

Trương Hằng bĩu môi, hỏi:

- Không biết kỳ hạn mười ngày kia còn lại mấy ngày?

- Còn năm ngày.

Thôn trưởng đáp.

- Thôn trưởng, không ổn rồi. Tham Lang dẫn người đánh vào thôn.

Đúng lúc này, thanh âm của Đái Phùng Sơn từ ngoài truyền đến, trong thôn bốn phía lấp lánh ánh lửa rào rào, tiếng vô ngựa truyền đến.

- Đáng giận... Tên Tham Lang lại không giữ chữ tín, đánh tới trước thời hạn.

Thôn trưởng sắc mặt đại biến.

-o0o-

Nguồn:

764. Chương 688: Cường Đạo Tiên Giới

Tuy nói với thực lực hiện tại của hắn giết chết vài tên cường đạo Tiên giới hẳn là việc nhẹ nhàng băng quơ. Nhưng mới tới không gian thượng giới, rất nhiều thứ đều mù tịt, vào lúc thực lực còn chưa đạt tới một độ cao, vẫn nên điều thấp một chút là hơn.

Lọc cọc! Lọc cọc!

Một đội cường đạo chừng hơn trăm mang theo bụi mù cuộn cuộn xông vào Đái Hà Thôn một mảnh an bình. Nơi đi qua, phàm là người phản kháng đều giết không tha.

Trong lúc nhất thời, gã bay chó nhảy, máu văng tung tóe, phòng đồ sập, cùng với từng tràng tiếng kêu thể lương thảm thiết.

Mã tặc cầm đầu là một trung niên mặt rỗ, dáng người mập mạp, tọa kỵ là một con ác lang to lớn da lông màu bạc.

Con ác lang này so với ngựa bình thường còn lớn hơn vài phần, trong mắt nở rộ hồng quang yêu dị, trên thân mơ hồ tản ra một cỗ sát khí lạnh băng, dùng ánh mắt bề nghệ đảo qua phàm nhân trong Đái Hà Thôn.

Rất hiển nhiên, ác lang màu bạc này cùng không phải dã thú bình thường.

Trung niên mặt rỗ mập mạp ngồi trên ác lang, đôi mắt hí thành một đường, khoe miệng treo nụ cười âm lãnh, dẫn theo hơn trăm cường đạo phía sau xông về phía nhà Đái Phùng Sơn.

- Trương tráng sĩ, chúng ta nhanh ra ngoài tương ượng. Đây không chỉ là khó khăn nhà A Sơn mà là tai nạn liên quan đến sinh tử tồn vong của mấy trăm hộ cả Đái Hà Thôn.

Thôn trưởng vẻ cầu xin nhìn Trương Hằng, nôn nóng nói.

Trương Hằng hơi trầm ngâm, trong tay có thêm một cây quạt lông, phía trên lóe ra từng tia lôi điện và phong mang (vẻ sắc bén) làm người ta nhìn mà thấy khiếp

- Đây là Pháp bảo gì?

Thôn trưởng vừa thấy vật này, không khỏi ngạc nhiên. Cảm thấy quạt lông này hình dạng thật cổ quái, mép quạt lại có lưỡi sắc bén như vậy, nhìn qua chính là một lợi khí chuyên để giết người.

- Quạt này tên Phong Lôi Phiến, phía trên có bảm thần thức của ta. Người trước cất đi, vào thời khác mấu chốt hướng về địch nhân quạt một cái, có thể giải trừ nguy cơ. Tuy nhiên, quạt này chỉ có thể sử dụng một lần, sau khi dùng xong sẽ tự động về lại tay Trương mỗ.

Trương Hằng thần nhiên nói.

- Dạ, tạ ân công!

Thôn trưởng mừng rỡ, cẩn thận đón lấy Phong Lôi Phiến cất đi.

Vút!

Lão cấp tốc bay ra khỏi ngôi miếu đồ nát, gấp rút hướng về nhà của Đái Phùng Sơn.

Khi lão hạ xuống cửa nhà Đái Phùng Sơn, phát hiện đám người Tham Lang đã vây quanh nơi này.

- Tham Lang, người có ý gì? Ước định lần trước là mười ngày, hiện tại mới năm ngày người đã tới...

Thôn trưởng hạ xuống trước cửa nhà Đái Phùng Sơn, Đái phụ, Đái thị cùng với Đái Dung ở trong nhà sợ run cầm cập.

Đái Phùng Sơn cầm một cây cương xoa, hai tay run rẩy đứng ở trước cửa, đối mặt đám ác tặc.

- Ha ha ha... Thì ra là thôn trưởng Đái Hà Thôn. Người là một Chân Tiên hạ vị, tiềm ẩn ở thôn này thật là tiêu dao tự tại, đưa cho ta một cô bé để chơi đùa, có gì không được?

Tham Lang nói với giọng nghiền ngẫm, ánh mắt đảo qua Đái Dung ở trong phòng bị dọa đến mặt hoa trắng bệch, trong mắt hiện lên vài tia tham lam.

- Tham Lang, người không thể ngồi xuống, nói chuyện tử tế với chúng ta hay sao? Dung nhi chỉ là một đứa nhỏ không hiểu chuyện, trong thôn nhỏ này còn có vài phần tư sắc nhưng ở thế giới rộng lớn bên ngoài cùng không tính là tuyệt sắc khuynh thành.

Thôn trưởng thở dài một hơi, muốn ôn hòa nhã nhặn giảng đạo lý với Tham Lang.

- Hừ, bớt nói lời thừa. Lão tử coi trọng nàng, cô bé non nớt một chút vừa hợp khẩu vị của ta.

- Tham Lang, người không nên bức người quá đáng.

Thôn trưởng trừng mắt như muốn rách ra, lửa giận bùng bùng.

- Nếu biết điều một chút thì người nên tránh ra, để ta đưa cô bé này đi, sẽ không liên lụy đến người và thôn dân khác trong thôn. Hừ, nếu người dám phản kháng, không chỉ người sống không bằng chết mà ngay cả tất cả thôn dân trong thôn cùng đều bị giết chết hết.

Tham Lang sắc mặt lạnh lùng, đột nhiên bay lên trời, trên người tản mát ra một cỗ khí thế cường đại, đem toàn bộ người trong thôn nhỏ bình thường này ép tới khó thở.

- Hiện tại, ta cho người một lựa chọn. Lui hoặc là chết!

Trong tay Tham Lang xuất hiện một thanh bảo đao màu u lam lóe hàn quang, ở nơi thân đao gần phía mũi được khảm một hạt châu tròn màu lam thẫm.

Đao vừa ra, uy áp cường đại của Tiên bảo ập vào mặt khiến thôn trưởng không tự chủ được lui sau hai bước.

Tiên bảo nhị phẩm!

Thôn trưởng hít sâu một hơi, vẻ sợ hãi trong mắt chợt lóe rồi mất- Tay lão để vào trong lòng, nắm chặt Phong Lô Phiến của Trương Hằng vào tay.

- Ha ha ha... Người còn có tuyệt kỹ áp đáy hòm gì, sử dụng ra xem nào!

Tham Lang nhìn động tác của thôn trưởng vào trong mắt, lộ vẻ châm chọc, khinh thị nói:

- Không cần bản nhân đích thân ra tay, chỉ bằng Tiên thú Ngân Phong Ác Lang tọa kỵ của ta có thể dễ dàng thắng người.

Hắn là Chân Tiên trung vị, tu vi hơn hẳn thôn trưởng một bậc, có được Tiên bảo công kích nhị phẩm thậm chí còn có một kiện Tiên bảo phòng ngự.

Dưới ưu thế lớn như vậy, đừng nói là một hai Chân Tiên, cho dù bốn năm người tới cùng không làm gì được hắn.

- Đây là do người bức ta...

Thôn trưởng mặt xanh mét, lấy ra Phong Lô Phiến.

Cây quạt này vừa xuất hiện, phong lô nhị lực ở không gian chung quanh lập tức nhộn nhạo, khí tức mơ hồ truyền đến khiến Tiên bảo nhị phẩm trong tay Tham Lang run lên, dường như rất sợ hãi.

- Đây... Đây là Tiên bảo tứ phẩm!

Tham Lang hoảng sợ tới cực điểm, suýt nữa thì bị dọa hồn bay phách lạc.

Tiên bảo tứ phẩm - đó là Pháp bảo mà Tiên Quân mới có thể sử dụng.

Tuy nhiên, ngay sau đó hắn kịp phản ứng lại, không khỏi ngửa mặt lên trời cười lớn:

- Một tên Chân Tiên hạ vị nhỏ nhỏ như ngươi, cho dù cầm Tiên bảo tứ cấp thì sao chứ?

Thôn trưởng cười lạnh một tiếng, không nói nhiều lời, quạt lông trong tay hướng về Tham Lang bao gồm cả đàn mã tặc, vùng mạnh một cái.

Ào~

Phong lôi giao kích, gió lốc màu xanh khủng bố mang theo từng tia lôi điện trong khoảnh khắc bao trùm không gian vài trăm thước phía trước.

Tức thì tiếng kêu thảm liên tục, Tham Lang cùng với đàn mã tặc trong khoảnh khắc bị thổi bay lên không trung- Những tên mã tặc bình thường không kiên trì được một hô hấp đã chết trong công kích cuồng bạo phong lôi đan xen.

Chỉ có Tham Lang tu vi cao nhất lại có Tiên bảo phòng ngự hộ thân miễn cưỡng chống đỡ được nhưng thân thể lại không tự chủ bị thổi ra ngoài vài dặm.

Nhưng Tiên thú Ngân Phong Ác Lang thực lực chỉ có thể so với Chân Tiên hạ vị của hắn lại chết đi trong một tiếng gào thét thảm.

Sau một quạt, nơi đi qua một đồng hỗn độn, ngoài Tham Lang ra không có người nào có thể may mắn thoát khỏi.

Thôn trưởng cầm Phong Lôi Phiến, vẻ mặt vẫn còn kinh ngạc nhìn quạt lông trong tay, lộ vẻ khó thể tin nơi.

- Đây là do ta làm ra?

Tay của thôn trưởng còn đang run lên. Vừa rồi sau khi vùng ra một quạt, lão cảm thấy một nửa pháp lực trong cơ thể bị rút sạch.

- Thôn trưởng, người quá lợi hại- Không ngờ quạt một cái giết nhiều mã tặc như vậy, ngay cả Tham Lang đều bị thổi bay không thấy bóng dáng.

Đái Phùng Sơn vẻ sùng bái chạy tới, cầm tay thôn trưởng vẻ mặt ngạc nhiên vui mừng nói.

- Nguyên lai thôn trưởng là tiên nhân trong truyền thuyết. Van cầu ngài truyền thụ ta pháp thuật tiên nhân Đái Phùng Sơn vô cùng chờ mong nói.

Đúng lúc này Đái phụ, Đái thị cùng Đái Dung đi ra, mừng rỡ vô cùng.

- Cảm tạ đại ân cứu mạng của thôn trưởng. Dung nhi, mau quỳ xuống tạ ơn.

Đái thị kéo con gái quỳ hướng thôn trưởng.

- Ân cứu mạng của thôn trưởng, tiểu nữ trọn đời không quên, nguyện làm trâu làm ngựa.

Đái Dung cảm kích nói, trong mắt lộ ra vẻ kiên nghị.

- Kỳ thật, người các ngươi muốn cảm tạ không phải là ta.

Thôn trưởng khẽ thở dài một hơi, Phong Lôi Phiến trong tay ngân lên vài tiếng.

- Chẳng lẽ không phải là thôn trưởng thi triển tiên thuật cứu chúng ta sao?

Đái Phùng Sơn vẻ nghi hoặc hỏi.

Vù!

Chính vào lúc này, Phong Lôi Phiến rời tay lão bay đi, bay về phía bầu trời chợt lóe rồi biến mất.

• Đây...

Ngoài thôn trưởng ra, những người khác đều kinh ngạc không thôi.

- Tiên phiến này sao đột nhiên biến mất?

Đái phụ khó hiểu hỏi.

- Đó là bởi vì... Người ra tay là một người khác.

Thôn trưởng nói.

- Vị tiên nhân kia là ai?

Đái Phùng Sơn vội vàng hỏi.

- Đó là... Vị tiên nhân kia đã rời đi.

Thôn trưởng vội sửa lời.

Ngay vừa rồi, bên tai lão vang lên một thanh âm: “Không nên báo tên của Trương mỗ”.

- Đúng rồi, Trương tráng sĩ đi đâu rồi? Vừa rồi mã tặc vào thôn, không phải hấn ở cùng một chỗ với thôn trưởng sao?

Đái phụ đột nhiên nhớ tới một vị khách của nhà mình.

Thôn trưởng cười nói:

- Vừa rồi ta để hấn tránh ở trong miếu.

Đúng lúc này, phía xa xuất hiện một thanh niên, trên mặt có vài tia sợ hãi đi về phía này.

Đó không phải là Trương Hằng sao?

- Trương tráng sĩ, ngài không sao là tốt rồi!

Một nhà bốn người Đái phụ vội vàng đón Trương Hằng đi vào, đem chuyện vừa xảy ra nói lại một lần với Trương Hằng.

- Thì ra là thế...

Trương Hằng ra vẻ lòng còn sợ hãi.

Thôn trưởng hơi thâm ý liếc hấn một cái, thở dài nói:

- Chỉ tiếc một quạt vừa rồi tuy giết rất nhiều mã tặc nhưng lại để Tham Lang chạy thoát. Điều này đối với Đái Hà Thôn chúng ta mà nói là một tai họa ngầm rất lớn.

Trương Hằng cười nói:

- Nếu vị tiên nhân kia chịu ra tay tương trợ, hấn là sẽ không làm ra việc thả hổ về rừng.

- Nghe Trương tráng sĩ nói vậy, lão phu ta liền yên tâm rồi.

Thôn trưởng lại nói vài câu liền đứng dậy:

- Ta trước đi an ủi thôn dân một chút, giải quyết hậu quả.

Phía Nam Đái Hà Thôn, Tham Lang toàn thân vô lực, miên cưỡng từ mặt đất bò dậy, trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi:

- Làm sao có thể... Một tên Chân Tiên hạ vị lại có thể sử dụng Tiên bảo tứ phẩm... Đây khẳng định là có Quý nhân đang âm thầm trợ giúp

- Tiên bảo tứ phẩm kia khẳng định không phải một tên Chân Tiên hạ vị có thể có được. Trên đó khẳng định có bảm thần thức của chủ nhân... Mà nhân vật có được Tiên bảo tứ phẩm chính là cấp bậc Tiên Quân.

Vừa nghĩ tới đây, hấn càng thêm sợ hãi, toàn thân run rẩy một hơi.

Chạy! Chạy mau!

Trong lòng Tham Lang chỉ có một ý niệm như vậy, cố vận pháp lực cấp tốc chạy trốn.

Tuy nhiên khi hắn chạy đến một đỉnh núi, đột nhiên thấy được một thanh niên vẻ mặt nhàn nhã lưng tựa sườn núi.

Thanh niên kia như cười như không nhìn hắn.

-A!

Tham Lang bị dọa hồn vía sắp bay mất, lập tức ngã ngồi xuống đất.

- Ha ha, Trương mỗ chờ đã lâu.

Trương Hằng đi tới cạnh Tham Lang, một tay xách hắn lên, thì thào lắm bầm:

- Rất tốt, một tên Chân Tiên trung vị hắn là có thể làm ta biết rất nhiều tin tức.

Dứt lời, hắn thò một ngón tay chỉ lên trán Tham Lang, mang theo một cỗ dao động mật mồi.

Tức thì Tham Lang chết đi.

Cùng lúc đó, một Trương Hằng khác đang ngồi ở Đái Hà Thôn cùng đám người Đái phụ nói chuyện suốt đêm.

-o0o-

Nguồn:

765. Chương 689: Độc Cô Tiên Đế

“Phù!”

Sau một lát, Trương Hằng thở nhẹ một hơi, một Chân Tiên trung vị biết đến tin tức, nếu so sánh với một thôn dân bình thường trong Đái Hà Thôn, quả thực là cách biệt một trời một vực.

Ở trong mắt phàm nhân bình thường, bọn họ biết đến nhiều lắm là viên tinh cầu này có tên là “Cô Đế Tinh”, ở trong mắt Bắc Thần đại lục bọn họ, đó là một đại lục vô cùng rộng lớn.

về phần sự vật ở bên ngoài Cô Đế Tinh, gần như bọn họ hoàn toàn không biết gì cả.

Đây là nỗi xót xa của phàm nhân, cũng là may mắn của họ. Bọn họ sống ở trong thôn không biết thế giới này rộng lớn bao nhiêu, không biết bên ngoài có cái gì. Tuy nhiên, bọn họ có thể sống an bình trên thế giới này bảy tám trăm năm, thậm chí hơn một ngàn năm.

Các giống loài trên Tiên giới, thường thường cường đại hơn nhiều so với sinh vật ở hạ giới. Những phàm nhân bình thường này ít nhất có được thọ nguyên bảy tám trăm năm.

Trương Hằng từ trong linh hồn Tham Lang, đã biết nguồn gốc của Cô Đế Tinh này.

Đầu tiên, tinh cầu này ở một nơi hẻo lánh vô cùng xa xôi trong Tiên giới mênh mông, so với những tinh cầu tu chân rộng lớn kia, xem như là một tồn tại vô cùng tiêu điều, tỉ lệ người tu chân sinh sống cũng rất nhỏ.

Cô Đế Tinh sở dĩ gọi là Cô Đế, cũng là có nguyên nhân.

Khoảng trăm vạn năm trước, Cô Đế Tinh cũng không phải là mang cái tên này. Khi đó, trên tinh cầu xa xôi này, sinh ra một vị cường giả cấp Tiên đế xưa nay chưa từng có.

Tiên đế!

Đây là nhân vật cường đại biết nhường nào?

Ở trong ấn tượng của Tham Lang, cấp Tiên đế, đó tuyệt đối thuộc loại nhân vật trong truyền thuyết, thậm chí nắm giữ uy lực khủng bố có thể hủy diệt cả một tinh cầu.

Ở thời điểm vị Tiên đế kia vẫn còn là một Kiếm tiên, đã được phần đông cường giả Cô Đế Tinh tôn xưng là “Độc Cô Tiên Đế”.

Bởi vì sinh ra vị Tiên đế, cho nên tinh cầu này mới được gọi tên là Cô Đế Tinh.

“Thật không nghĩ tới... trên một tinh cầu xa xôi như thế, còn đã từng sinh ra cường giả cấp Tiên đế.” Trương Hằng không khỏi cảm thán.

Đương nhiên, vị Độc Cô Tiên Đế được sinh ra trăm vạn năm trước kia, đã rời khỏi tinh cầu biên cương hoang vu này từ lâu.

Hiện giờ cường giả cao nhất trên Cô Đế Tinh chỉ là cường giả cấp Tiên Quân.

Bắc Thần đại lục rộng lớn như vậy, có vô số Tiên môn, nhưng những môn phái lớn chân chính có lịch sử lâu dài, chỉ có ba cái: Vụ Nguyệt Môn, Linh Xà Tông và Lãnh Nguyệt Môn.

Ba đại tông môn này, xem như là ba cự phách trên Bắc Thần đại lục. Gần như là chúa tể nắm giữ tất cả vận mệnh của nhân loại trên toàn bộ Cô Đế Tinh.

Trên thực tế, Tham Lang vừa rồi bị Trương Hằng giết chết, còn là một đệ tử nội môn của Linh Xà Tông, một trong ba đại tông môn. Nhưng bởi vì hắn trời sanh tính háo sắc, đùa giỡn một nữ đệ tử nào đó của Vụ Nguyệt Môn, mà nàng này rất được ưu ái của tông chủ Vụ Nguyệt Môn, nên mới tìm tới cửa. Nhưng Tham Lang này vô cùng giảo hoạt, trước thời hạn rời khỏi tông môn nên thoát được một mạng. Hắn ẩn trốn trên mảnh đất phạm nhân này làm đại vương một cái sơn trại.

Sau khi Tham Lang trốn vào mảnh đất phạm nhân, cũng vì làm xằng làm bậy rồi chết ở trong tay Trương Hằng, coi như cũng là trừng phạt đúng tội.

Thu dọn một số chiến lợi phẩm xong, trong tay Trương Hằng nhảy ra một đoàn kim diễm, thoáng cái đốt cháy sạch thi thể của Tham Lang.

“Ở trong trí nhớ của Tham Lang, trong sơn trại của hắn, dường như còn cất giấu thứ gì đó rất trọng yếu, bảo vật còn lại nhưng thật ra là thứ yếu...”

Trương Hằng trầm ngâm một chút, liền vọt lên trời, bay đi về hướng chỗ sơn trại của Tham Lang.

Giờ phút này với thực lực đứng ở Chân Tiên đỉnh phong của hắn. phi hành trên không gian Tiên giới, coi như cũng rất thoải mái.

Sau một lát, Trương Hằng bay tới sào huyệt của Tham Lang.

Quét thần thức một vòng, Trương Hằng phát hiện trong sào huyệt của hắn cũng không có bao nhiêu đồng bọn. xem ra đại bộ phận binh lực của hắn đều dẫn theo ra ngoài.

Nghĩ đến hành vi đốt nhà giết người cướp của thường ngày của đám đạo tặc này, Trương Hằng liền không khách khí giơ tay chém xuống, vô thanh vô tức xử lý toàn bộ bọn giặc cướp còn lại.

Tiếp theo sau, Trương Hằng tiềm nhập xuống phòng cất giấu bảo vật của Tham Lang dưới lòng đất.

- Ha ha! Không ngờ còn thiết kế cấm chế?

Trương Hằng búng tay một cái, một tia tơ màu vàng xé hư không mà ra. cấm chế bên ngoài phòng chứa bảo vật, giống như giấy bình thường bị đánh tan.

Trong phòng chứa bảo vật cất chứa một số vật phẩm quý báu. như tài liệu luyện khí, thiên tài địa bảo, minh châu bảo thạch.

Bắt mắt nhất là một đồng tiên thạch, số lượng ước chừng hơn một trăm khối.

- Tiên thạch?

Ánh mắt Trương Hằng sáng lên, đây chính là tiền thông dụng của Tiên giới.

Mặc dù đây chỉ là hơn một trăm khối tiên thạch hạ phẩm, nhưng đối với Trương Hằng là tu sĩ mới tới Tiên giới mà nói, cũng rất đáng giá.

Đã tới phòng giấu bảo này đương nhiên Trương Hằng sẽ không khách sáo, hắn vét sạch toàn bộ những thứ này cho vào nhẫn không gian.

Bởi vì lĩnh vực không gian cùng không gian quanh mình có thể sinh ra bài xích, cho nên, với một số những vật bình thường gì đó, Trương Hằng đều lựa chọn cất trong nhẫn không gian. Chỉ có vật phi thường trọng yếu, Trương Hằng mới sẽ lựa chọn cất vào lĩnh vực không gian.

Dựa theo trí nhớ của Tham Lang, hắn còn có một loại vật phẩm trọng yếu gì đó, cất ở trong phòng giấu bảo này.

Trương Hằng đưa mắt nhìn khắp phòng giấu bảo, trước đi tới chỗ cửa vào, sau đó dựa theo bộ pháp đặc thù hắn nện bước đi tới trên sàn nhà.

Nếu có người ở trong này, sẽ phát hiện mỗi một bước của Trương Hằng, đều dẫm trên sàn nhà theo một điểm giao nhau, mỗi một lần cất bước, phương hướng và vị trí đều rất khó hiểu.

Cứ như vậy, Trương Hằng liên tục bước ra mười mấy bước, cuối cùng một cước đạp mạnh trên sàn nhà.

“Kẹt!”

Vang lên tiếng chuyển động của máy móc, sàn nhà trước mặt hắn đột nhiên mở ra. lộ ra bên trong một cái hòm hình vuông.

Trương Hằng mỉm cười:

- Không nghĩ tới Tham Lang này còn am hiểu Cơ Quan Thuật, nếu dùng phương pháp sức mạnh cứng rắn để mưu đồ lấy bảo vật. toàn bộ căn phòng giấu bảo này sẽ lập tức bị hủy diệt tan thành mây khói!

Nếu không nhờ hắn biết trí nhớ của Tham Lang. cũng không có khả năng nhanh như vậy lấy được bảo vật.

Vươn tay lấy lên cái hòm hình vuông, nhẹ nhàng mở ra. bên trong lập tức lộ ra một khối ngọc thạch hình quạt, cả vật thể trong suốt mượt mà. tính chất vô cùng cứng rắn.

Trương Hằng thử dùng sức bóp mấy cái, nhưng không thể phá vỡ được.

Cẩn thận quan sát khối ngọc thạch này, hắn phát hiện ở mặt ngoài của nó có một số đồ Ấn Ký quái. Tuy nhiên những đồ án này cũng không đầy đủ. ở bên rìa bị cắt mất.

Thử dùng thần thức thẩm thấu vào trong đó, lập tức thần thức của hắn bị một lực lượng kỳ dị ngăn cản.

Trương Hằng có cảm giác, nếu thần thức của mình cường đại hơn vài phần thì có thể rút thần thức vào trong đó.

“Sau này hãy thử lại xem...”

Trương Hằng cũng không có nghĩ nhiều, thu cất khối ngọc thạch kỳ quái này vào nhẫn không gian.

Làm xong những việc này, hắn lập tức rời khỏi sơn trại, bay trở về Đái Hà Thôn.

Giờ phút này đã là đêm khuya, Trương Hằng tiến vào phòng thần không hay quỷ không biết.

Ở lại Đái gia chính là một phân thân của hắn, Trương Hằng lập tức thu phân thân vào trong cơ thể.

Trầm ngâm một lát, hắn nhớ tới một sự kiện, cuối cùng đánh mất ý định lập tức rời đi.

Sáng sớm ngày hôm sau, Đái gia trước sau như một chiều dài vị ân nhân Trương Hằng này. Bữa sáng qua đi, cha con nhà họ Đái cùng nhau bận bịu việc nhà nông, Đái thị ở nhà làm một số việc nhà nông tại nhà.

Con gái Đái Dung thì mang theo một đồng quần áo, đi ra bờ sông phía bắc thôn.

“Đây là đời sống nông gia, bình thản mà chân thật...” Trương Hằng khẽ thở dài một hơi, đi theo Đái Dung tới bờ sông.

- Trương công tử...

Đái Dung vừa chuẩn bị giặt quần áo, nghe tiếng bước chân, quay đầu nhìn lại thấy Trương Hằng, trên gương mặt thanh tú xinh đẹp, lộ ra vẻ sợ hãi lẫn vui mừng.

Trương Hằng đi đến trước mặt nàng, sắc mặt bình tĩnh nói:

- Đái cô nương hãy đưa tay ra, ta có chuyện phải xác nhận một chút.

- Cái này... cái này không được đâu!

Đái Dung mặt đỏ lên, quan niệm Nam nữ thụ thụ bất thân ước thúc nàng.

Trong lúc nàng vô cùng ngượng ngùng, Trương Hằng đã nắm lấy tay nàng.

- A!

Đái Dung cả kinh kêu lên một tiếng, đã thấy Trương Hằng cầm lấy tay nàng, chính mình lại nhắm hai mắt lại.

- công tử xin tự trọng... Mau buông tay ra!

Mặt Đái Dung đều đỏ tới mang tai, hơi nước nở nói, bất kể nàng cố sức như thế nào, đều không thể giãy thoát bàn tay của Trương Hằng.

Tuy nhiên, nàng vừa nhìn vào hai tròng mắt của Trương Hằng nhắm chặt, thấy sắc mặt hẩn bình tĩnh, dường như đang xem bệnh cho mình, không hề có ác ý gì.

Sau một lát, Trương Hằng mở mắt, buông lòng tay nàng ra, trong mắt còn mang theo vẻ nghi hoặc.

- Cái này... cái này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Trương Hằng thì thảo tự nói:

- Rõ ràng chỉ là một phế linh căn...

Thì ra, vừa rồi hẩn nắm tay Đái Dung, chính là muốn xác nhận linh căn của đối phương.

Từ trong trí nhớ của Tham Lang hẩn biết được, Đái Dung có được Nguyên linh căn hiếm thấy trên Tiên giới, tiềm lực vô hạn. Tham Lang sợ dĩ coi trọng cô nương Đái Dung này, sắc đẹp chỉ là một phần nhỏ, nguyên nhân chính yếu vẫn là muốn chăm sóc huấn luyện cho nàng, để tương lai trở thành đỉnh lô tốt nhất cho hẩn.

Trên thực tế, Trương Hằng dùng thần niệm lướt qua, liền phát hiện Đái Dung là phế linh căn, không phù hợp chút nào với Nguyên linh căn trong trí nhớ của Tham Lang.

Vì chân chính xác nhận sự thật, Trương Hằng mới tự mình ra tay xem xét.

“Đúng vậy, chỉ là phế linh căn.” Trương Hằng rốt cục cho ra kết luận, nhưng trong lòng vẫn là buồn bực không thôi.

- Trương công tử! Nam nữ thụ thụ bất tương thân! Vừa rồi công tử lại làm như vậy, sau này ta như thế nào làm người...

Trong đôi mắt sáng của Đái Dung xuất hiện một ít hơi nước, cuối cùng bỏ lại một đồng quần áo, lệ rơi đầy mặt chạy thẳng vào trong nhà.

- Đây...

Trương Hằng ngẩn người, thật không biết nói gì cho phải, không phải chỉ là nắm tay thôi sao? Có cần phải khoa trương như vậy không, còn liên quan tới phương diện trinh tiết nữa chứ.

Hẩn cũng không có đặt nặng vấn đề này ở trong lòng, dù sao hẩn cũng cảm thấy đâu có gì không đúng.

-oOo-

Nguồn:

766. Chương 690: Cơ Hội

Kết quả, Trương Hằng không khỏi hít ngược một hơi khí lạnh.

“Phù!”

“Điều này... điều này sao có thể, toàn bộ đều là linh căn cực phẩm, chỉ có một mình Đái Dung là phế linh căn.” Trương Hằng thực sự kinh ngạc rồi.

Những thôn dân này toàn bộ đều là linh căn cực phẩm của hạ giới, nhưng tất cả đều là phàm nhân bình thường.

Cùng so sánh với, Đái Dung là một người phế linh căn, ngược lại trong trí nhớ của Tham Lang là Nguyên linh căn có tiềm lực rất lớn.

“Điều này cũng quá kỳ quái! Chẳng lẽ thượng giới cùng hạ giới phương thức phân biệt linh căn khác nhau, phế linh căn là tốt nhất, linh căn cực phẩm ngược lại là linh căn thấp kém nhất.”

Trương Hằng suy tư thật lâu sau, cuối cùng đành phải chấp nhận sự thực này.

Cái gọi là vật càng hiếm càng quý, vật càng ít, càng đáng giá. Đái Dung là phế linh căn, ngược lại là linh căn cực phẩm trên quý hiếm thấy trên thượng giới.

Đương nhiên, phế linh căn trên thượng giới, có lẽ thực sự có tiềm lực cùng ưu thế cực lớn, thực cũng rất có thể.

Sau khi nghĩ thông suốt nguyên do trong đó, Trương Hằng chậm rãi trở lại Đái gia.

Mới vừa bước vào nhà, đã bị Đái thị kéo vào trong phòng kế bên, bà nhìn Trương Hằng cười tủm tỉm, nói:

- Ân công! Ngài cảm thấy con gái này của ta thế nào?

- À! Dung nhi dung mạo xinh đẹp, tính tình cũng rất dịu dàng.

Trương Hằng lập tức có cảm giác không ổn.

- Vậy là tốt rồi... Ta thấy ngài cũng là người tốt, tướng mạo anh tuấn, khí lực lại lớn như vậy, còn là ân công của nhà ta. Vừa rồi ngài đã làm như vậy với Dung nhi, hẳn là không ngại cưới nàng làm vợ chứ?

Đái thị cười nói.

-Hả!

Trương Hằng thiếu chút nữa ngất xỉu ngã xuống đất.

Đối mặt với dáng điệu cười mỉm kia của Đái thị, Trương Hằng quả thực hết biết nói gì.

Người không cùng một tầng lớp, chênh lệch của quan niệm tư tưởng không ngờ lớn như thế.

Trương Hằng chẳng qua chỉ xuất phát từ theo đuổi tất yếu về sự kỳ lạ của linh căn trên Tiên giới, đưa tay chạm vào tay cô nương nhà người ta, lại dẫn tới kết quả như hiện giờ.

- Ha ha! Bá mẫu người nói đùa rồi, chuyện hôn nhân đại sự sao có thể qua loa như thế!

Trương Hằng nói về mặt đầy ý cười, còn thật hy vọng đối phương là đang nói đùa.

- Hừ, tiểu tử! Làm như bản sự trong sạch của con gái nhà ta, hiện tại lại muốn xong hết mọi chuyện. Người có biết hay không, Dung nhi nhà ta sẽ vì vậy mà bị người ta đàm tiếu, thậm chí có thể từ nay về sau không xuất giá được!

Đái thị là một nữ nhân chuẩn mực nguyên tắc, liền nổi lên giảng đạo lý một cách ngang ngược, đối với Trương Hằng mà nói, so với cường địch còn khó đối phó hơn.

Tuy nhiên, Trương Hằng cũng không thể xuống tay với một người phàm nhân bình thường, tấm lòng của hắn cũng không cho phép mình làm như vậy.

Giờ phút này, Đái thị đứng ở điểm cao luân lý đạo đức, nếu Trương Hằng thẹn quá thành giận giết chết đối phương, hoặc là chuồn mất, đều là một loại hành vi phản diện không chiến mà bại.

- Bá mẫu nói cũng không phải không có đạo lý...

Trương Hằng làm ra vẻ trầm ngâm rồi nói.

Trên mặt Đái thị lộ ra một tia sắc mặt vui mừng:

- Nói như vậy, ngươi là đồng ý?

Trương Hằng lại tựa cười như không cười nói:

- Bá mẫu đang bàn về chuyện trước hôn nhân, chẳng lẽ không hỏi xem Trương mỗ đã có thê tử hay chưa. Lời này nói thật, tại hạ đã có thê tử rồi.

- Ngươi đã có thê tử?

Đái thị hơi sững sốt.

- Không sai! Bá mẫu hẳn biết rằng, Trương mỗ là lạc đường mới tới nơi này.

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi.

Đái thị vừa nghe lời ấy, lập tức có vẻ do dự.

Trương Hằng thấy tình cảnh này, lại nảy sinh một kế, ánh mắt đột nhiên thật buồn bã:

- Trên thực tế, Trương mỗ cũng rất muốn cưới cô gái như Dung nhi làm vợ, chỉ là...

- Chỉ là cái gì?

Đái thị theo bản năng hỏi.

- Chỉ là... sáu thê tử trước của Trương mỗ đều... chết đi. Trước mắt, thê tử thứ bảy này lại đang mang bệnh nặng, phòng chừng cũng sống thời gian không bao lâu. Ngoài ra, người quen thuộc của ta, đều nói ta... là khắc thê...

- Khắc thê?

Đái thị giật mình sững sốt, ngay sau đó biến sắc mặt, vội vàng lui lại một khoảng cách với Trương Hằng, một bộ dáng như gặp Ôn Thần.

Tuy nhiên, trong lòng bà cũng rất kỳ quái, thường thường nghe nói nữ nhân khắc phu, nhưng cách nói khắc thê này, vẫn là lần đầu tiên nghe được.

- Đúng vậy,. Ta chính là khắc thê trong truyền thuyết!

Trương Hằng gật gật đầu có vẻ vô cùng trầm trọng, trong lòng lại là nín cười đến đau bụng.

Thấy bộ dáng cảnh giác của Đái thị, Trương Hằng rên sát khi còn nóng, làm ra vẻ mặt u uất nói:

- Cho nên, trong lòng ta mặc dù muốn cưới Dung nhi làm vợ, nhưng cũng không thể làm như vậy...

- Thì ra ân công tự mình cũng có nỗi khổ...

Đái thị miễn cưỡng cười.

- Đương nhiên, nếu bá mẫu không ngại, chờ thê tử thứ bảy của ta chết đi, ta lại đến cưới Dung nhi làm vợ...

Trương Hằng mới nói tới đây, lập tức bị Đái thị cắt ngang:

- Trương công tử có nỗi khổ trong lòng, bá mẫu ta đã hiểu rồi. Là Dung nhi không có phúc phận, không thể gả cho một trượng phu tốt như ngài...

Hai người lại tùy tiện nói chuyện mấy câu, Trương Hằng ôm hai tay thành quyền, với ánh mắt vô cùng ngưỡng mộ nhìn Đái thị một cái, lên tiếng nói đầy chính nghĩa:

- Bá mẫu thật sáng suốt! Tiểu diệt xin cáo lui!

Dứt lời, hần ngẩng đầu ưỡn ngực đi ra khỏi phòng, trong ánh mắt như có như không lộ ra vài tia ý cười.

Tuy nhiên, hần mới vừa đi ra khỏi cửa phòng, liền đụng phải Đái Dung.

Tiểu cô nương gục đầu xuống, hai mang tai đỏ lên, thấy bộ dáng thần thái bay bổng hí hửng của Trương Hằng, nàng thầm nghĩ: "Hay là hần đã đáp ứng rồi..."

- Dung nhi cô nương khỏe!

Trương Hằng cười lên tiếng chào.

- Trương công tử!

Đái Dung lí nhí chào như tiếng muỗi kêu, thối lui liên tiếp mấy bước, vẻ mặt ngượng ngùng rồi quay mình đi vào phòng trong.

Trương Hằng khẽ thở phào nhẹ nhõm, trên mặt lộ ra vài tia cười khổ.

Hắn lên tiếng chào Đái Phùng Sơn, rồi rời Đái gia, đi tới nhà thôn trưởng.

Thôn trưởng thấy Trương Hằng tới nhà thăm viếng, lập tức trước đũa đi hết khách nhân đang ở trong nhà, sau đó mời một mình Trương Hằng vào phòng trong.

- Đại nhân! Ngài đến chỗ ta có chuyện gì?

Thôn trưởng vẻ mặt cung kính hỏi.

Trương Hằng đi thẳng vào vấn đề nói:

- Người là một Chân Tiên hạ vị, hẳn là biết Dung nhi cô nương có được thiên phú tu tiên chứ!

Dứt lời, Trương Hằng trên người tản phát ra một áp lực mơ hồ, khiến thôn trưởng biến sắc.

- Đại nhân! Việc này ta thật sự không biết!

Thôn trưởng vội vàng nói.

Trong mắt Trương Hằng lóe ra kim quang mờ nhạt, xuyên thấu qua Thần Linh Nhân, hắn phát hiện thôn trưởng này đúng là không có nói dối.

- Người thân là một Chân Tiên hạ vị, như thế nào ngay cả linh căn thiên phú của một người, cũng không thể phán đoán ra?

Trương Hằng hơi nghi hoặc hỏi.

- Đại nhân có điều không biết, lão phu chỉ là tán tu nhất giới, lúc trước ngẫu nhiên nhặt được một quyển bí tịch tu chân, ở trong thôn nhỏ này lặng lẽ tu luyện bảy tám trăm năm, rốt cục mới thăng cấp là Chân Tiên hạ vị. Trong vòng một hai trăm năm nay, tiểu lão nhân mới chỉ một lần đi qua Vô Song Thành ở ngoài mười vạn dặm. Dọc theo đường đi leo đèo vượt suối vô cùng gian khổ. Sau lại, ta chung quy không bỏ được người trong thôn, vì thế lại quay trở lại nơi này.

Thôn trưởng giải thích, vẻ mặt thành khẩn thẳng thắn.

Trương Hằng thu hồi Thần Linh Nhân, trầm ngâm nói:

- Người phải mất bảy tám trăm năm, mới tu luyện đến Chân Tiên hạ vị?

- Bẩm đại nhân! Lão phu tư chất ngu dốt, so ra còn kém xa những thiên tài trong Vô Song Thành kia, họ chỉ tốn thời gian một hai trăm năm, liền tu luyện đến Chân Tiên hạ vị.

Trương Hằng không khỏi ngẩn ra, trầm nghĩ: “Bản thân người trên thượng giới khởi điểm cực cao, sinh ra liền có được thực lực có thể so với tu sĩ bậc cao. Bọn họ lúc nào cũng đều sinh sống trong hoàn cảnh dư thừa Tiên linh khí, mới có thể trong thời gian ngắn ngủn mấy trăm năm tu luyện đến Chân Tiên hạ vị, Điều này cũng không kỳ quái.”

Từ trong trí nhớ của Tham Lang, Trương Hằng biết được, bên trong Tiên môn, Chân Tiên hạ vị nhiều đếm không hết. Nhưng muốn từ Chân Tiên hạ vị thăng cấp Chân Tiên trung vị độ khó thật rất lớn. về phần Chân Tiên thượng vị số lượng còn ít hơn. thuộc vào tầng lớp cao trong các môn phái.

- Nghe ý của đại nhân, Dung nhi cô nương dường như có thiên phú tu luyện không tệ?

Thôn trưởng nghi hoặc hỏi.

- Đúng vậy! Nàng có được Nguyên linh căn cực kỳ hiếm thấy, nếu đi theo con đường tu luyện, sẽ được hưởng ưu thế thường nhân khó có thể sánh bằng. Đường nhiên, nếu nàng rơi vào trong tay người có ý đồ xấu, chỉ sợ sẽ bị đào tạo trở thành đỉnh lộ phụ trợ tăng trưởng công lực.

Trương Hằng thần nhiên nói.

- Nguyên linh căn! Không ngờ lại có chuyện này? Khó trách Tham Lang kia lại xuống tay với Dung nhi.

Thôn trưởng kích động không thôi, ánh mắt dừng trên mặt Trương Hằng, thật cẩn thận hỏi:

- Dung nhi thiên phú tốt như vậy, đại nhân ngài có định thu nàng làm đồ đệ không?

- Thu đồ đệ?

Trương Hằng lắc đầu, giờ khắc này, trong đầu hắn đột nhiên hiện ra nữ đệ tử Tú Ninh của mình.

- Ta chỉ muốn nhắc nhở người một chút, Dung nhi cô nương có được thiên phú như thế, hoặc là che dấu sự tỏa sáng của nàng, bình thần sống hết cuộc đời bình thường, hoặc là bước đi trên con đường tu luyện, ngày sau sẽ thành tựu phi phàm. Kết quả xấu nhất chính là rơi vào trong tay kẻ xấu...

Trương Hằng nói với vẻ mặt bình thản.

- Đúng rồi đại nhân! Ba tháng sau, Lãng Nguyệt Môn một trong ba đại tông môn của Bắc Thần đại lục, sẽ tới Vô Song Thành để tuyển chọn đệ tử theo lịch trình một trăm năm tổ chức một lần.

Thôn trưởng đột nhiên nhớ tới một chuyện vội nói.

- Tiên môn tuyển nhận đệ tử?

Mắt Trương Hằng sáng lên, hắn vừa lúc thiếu cơ hội dung nhập vào Tiên giới.

Đây là một lần cơ hội.

-o0o-

Nguồn:

767. Chương 691: Công Pháp Tầng Năm

Thôn trưởng biết Trương Hằng không phải người tu chân trên Cô Đê Tinh, cho nên mới giải thích kỳ càng tỉ mỉ.

- Ủ! Những thứ này ta đều biết. Nếu có Tiên môn tuyển nhận đệ tử, thì Trương mỗ sẽ không bỏ qua cơ hội lần này.

Trên mặt Trương Hằng lộ ra vài tia ý cười không thể nắm lấy.

- Đại nhân! Với thực lực của ngài, nếu ngài muốn, hoàn toàn có thể trực tiếp tiến vào tầng lớp trên của Lãng Nguyệt Môn, thậm chí trở thành trưởng lão nhất lưu. Nên biết rằng, toàn bộ Vô Song Thành, số lượng cường giả cấp Tiên Quân cũng rất thưa thớt, bất cứ một người nào trong bọn họ, đều là đại nhân vật danh chấn một phương.

Thôn trưởng thập phần khó hiểu nói.

Trương Hằng thần nhiên liếc mắt nhìn hắn, nói:

- Thôn trưởng! Hiện tại người tốt nhất là tìm cho ta một thân phận thích hợp, để thuận tiện cho Trương mỗ trà trộn vào Vô Song Thành, về phần mục đích ta làm như vậy, người cũng không cần hỏi tới!

- Cái này...

Đột nhiên từ trên người Trương Hằng, thôn trưởng cảm nhận được một áp lực không nhỏ, hắn không dám cãi lời, vội vàng nói:

- Không bằng như vậy đi, coi như ngài là con của người bạn cũ đã chết của ta, hiện giờ trở về, đến định cư ở Đái gia. Lúc này đúng lúc Tiên môn chọn lựa đệ tử, ta là bá phụ sẽ dẫn ngài đi khảo thí...

Nói tới đây, thôn trưởng thật cẩn thận nhìn Trương Hằng, lại thấy hắn vẫn vẻ mặt bình thản.

- Tốt, cứ làm như vậy đi! Nhưng còn phải thêm một điều, người bạn cũ đã chết của người họ Trương, là tán tu nhất giới.

Trương Hằng khoanh tay nhìn cảnh tượng ngoài phòng. tán thành ý tưởng của thôn trưởng.

Khí tức trên người hắn mơ hồ có biến hóa, trong phút chốc nhiều thêm một phần khí tức tiên trần.

Chân Tiên hạ vị!

Thôn trưởng hơi sùng sốt, giờ phút này Trương Hằng

không chế tu vi xuống ở trình độ Chân Tiên hạ vị.

Tuy rằng biết rõ tu vi thật của Trương Hằng cũng không phải như thế, nhưng thôn trưởng chăm chú nhìn cũng không tìm ra một chút xú sơ hở nào.

Chính là Chân Tiên hạ vị, không sai một điểm nhỏ nào.

“Chỉ cần không gặp phải cường giả cấp Tiên Quân, tu vi thật của ta sẽ không thể bại lộ.”

Trương Hằng trầm nghĩ trong lòng.

Hai người lại trao đổi một ít chi tiết, rồi Trương Hằng chính thức ở lại trong nhà thôn trưởng.

- Người yên tâm! Trương mỗ vào Lãnh Nguyệt Môn kia, cũng không có ác ý gì. Sau khi chuyện thành, tự nhiên không thể thiếu ưu đãi cho người.

Trương Hằng thấy thôn trưởng có vẻ lo lắng liền nói.

Cuối cùng, trong tay hắn nhiều ra một kiện Tiên bảo nhất phẩm, ném cho thôn trưởng:

- Kiện Tiên bảo này, người trước nhận lấy, sau khi chuyện thành còn có trọng thưởng.

- Tạ ơn đại nhân!

Thôn trưởng kích động không thôi, tay hơi run run tiếp nhận kiện Tiên bảo. Là một tán tu nhất giới không có chỗ dựa vào, hắn bằng vào nỗ lực của mình, miễn cưỡng cố gắng tu luyện đến Chân Tiên hạ vị, đã là vô cùng may mắn rồi. Có thể có được một kiện Tiên bảo, quả thực là chuyện tha thiết ước mơ của hắn.

- Đại nhân! Ta trước đi tới nhà A Sơn, hỏi ý kiến Dung nhi một chút. Dù sao nàng có được linh căn thiên phú tuyệt hảo như thế, nếu không đi Tiên môn, quả thực đáng tiếc!

Cuối cùng thôn trưởng trưng cầu ý kiến của Trương Hằng.

- Người đi đi!

Trương Hằng gật gật đầu, ngay sau đó ở trong phòng của mình thiết hạ cấm chế mật mờ.

- Từ lúc Phi thăng thượng giới đến nay, tu vi của ta còn bị vây ở cực hạn công pháp tầng bốn đại viên mãn, bước tiếp theo có lẽ nên đột phá bình cảnh của công pháp tầng năm rồi.

Trương Hằng thì thảo luận nắm.

“Ta lưu lại một khối phân thân tại Đái Hà Thôn này để che giấu tai mắt mọi người, bản tôn tiến vào lĩnh vực không gian tu luyện là được.” Trương Hằng rất nhanh nghĩ ra đối sách.

Hiện tại thực lực của hắn khẳng định đã dừng ở cấp Chân Tiên đỉnh phong.

Nếu tấn chức đến công pháp tầng năm thì bản tôn hắn, mặc dù không dung hợp, cũng có thực lực cấp Tiên Quân, mà khi dung hợp lại càng cường đại hơn.

“Nếu thành công tấn chức công pháp tầng năm, tại trên Cô Đế Tinh này nhân vật cấp Tiên Quân bình thường, hắn là không uy hiếp được ta. Cứ như vậy, ta cũng có thể yên tâm trà trộn vào Lãnh Nguyệt Môn.”

“Vèo!”

Trong cơ thể Trương Hằng lóe ra một thân ảnh màu vàng, lững thững nhàn nhã đi về hướng nhà của Đái Dung.

Còn bản tôn Trương Hằng thì lập tức biến vào Lĩnh vực không gian.

“Ông...”

Ngay khoảnh khắc hần mở ra lĩnh vực không gian, không gian chung quanh rõ ràng sinh ra dao động, lực bài xích rất mạnh.

Tuy nhiên, sau khi Trương Hằng tiến vào Lĩnh vực không gian, không gian bên ngoài lại khôi phục bình thường, khó có thể nhìn ra manh mối gì.

Giờ phút này, không gian bên trong Lĩnh vực không gian của Trương Hằng lại mở rộng thêm rất nhiều.

Đứng trên vùng đất bằng này, cách đó không xa có dãy núi sông nhỏ, chỗ xa hơn có đỉnh núi cao ngất trong tầng mây, xa hơn nữa chính là một vùng biển rộng.

“Đây đã thoát khỏi phạm trù của Lĩnh vực không gian, gọi nó là một tiểu thế giới, cũng không quá đáng!”

Trương Hằng lẳng lặng nhìn phiến tiểu thế giới đã dung hợp cùng linh hồn và huyết mạch của mình, không ngờ lại sinh ra đủ loại linh ngộ.

Phiến tiểu thế giới này mỗi lần lớn mạnh thêm một phần, hần lại linh ngộ nhiều ra thêm một phần.

Giờ phút này, Trương Hằng đặt chân trên khối đại lục chỉ có một phần trăm diện tích của Đông Vân đại lục. Mặc dù nó chỉ có một phần trăm diện tích của Đông Vân đại lục, nhưng diện tích của nó cũng còn lớn hơn so với tất cả đại lục trên địa cầu cộng lại.

“Phù!”

Trương Hằng nhắm mắt lại, thở phào một hơi, trên tiểu đại lục này lập tức dâng lên một con gió lốc, trong biển rộng sóng biển ngập trời, thanh thế cuộn cuộn mãnh liệt.

Đứng ở chỗ này, hần cảm nhận được một khí tức hoang dã viễn cổ.

“Ta cuối cùng vẫn có cảm giác, nơi này dường như còn thiếu một ít cái gì đó...” Trương Hằng quan sát kỳ phiến thiên địa này, trong lòng trầm tư suy nghĩ.

Đột nhiên, ngay khoảnh khắc đó, hần chợt tỉnh ngộ, thì thào lẩm bẩm:

- Sinh cơ, còn thiếu chính là sinh mệnh sống động.

Dời mắt ngắm nhìn phiến tiểu thiên địa này, Trương Hằng phát hiện nơi này còn thiếu một ít sức sống.

“Sinh mệnh? Đáng tiếc ta còn không thể sáng tạo ra sinh mệnh, hết thấy nơi này, đều chính là kết quả dưới ảnh hưởng ý chí của ta.” Trương Hằng cảm thấy thực mịt mờ.

Sáng tạo sinh mệnh? Hần hoàn toàn không sờ tới một chút xú manh mối nào.

Trong cảm nhận của hần, đại thế giới này có rất nhiều pháp tắc khó có thể linh ngộ. Thời điểm vừa mới bắt đầu là pháp tắc không gian, tiếp theo là pháp tắc thời gian.

Sáng tạo sinh mệnh? Đây là loại pháp tắc gì?

Trương Hằng ngay cả nghe cũng không có nghe nói qua.

“Có lẽ là thực lực của ta còn chưa đủ. ngay cả pháp tắc không gian cũng chỉ linh ngộ được một ít da lông, pháp tắc thời gian cũng chỉ là một chút cảm giác mông lung mờ mịt.” Trương Hằng đơn giản buông bỏ suy nghĩ về phương diện này, bắt đầu tu luyện trong phiến tiểu thiên địa của hần.

“Vèo vèo!”

Hai phân thân khác chợt hiện ra, khoanh chân ngồi bên cạnh, nhiệm vụ của bọn họ là tìm hiểu các loại bí thuật thần thông, cùng với thức thứ tư vô cùng huyền ảo của Bảo Tháp Quyết.

“Thời gian qua hai tháng...”

Quanh thân Trương Hằng hỏa diễm màu vàng bốc lên không một tiếng động, cắn nuốt một đồng thiên tài địa bảo cùng với một số Tiên bảo cấp thấp kia.

Mục tiêu: Công pháp tăng năm.

Trương Hằng dốc lòng bế quan, hẳn cách công pháp tăng năm chỉ có một đường tơ kẻ tóc, thời gian hai tháng cũng đủ.

Cùng lúc với bản tôn Trương Hằng tu luyện, phân thân hẳn lưu lại bên ngoài cũng không nhàn rỗi, dung nhập vào cuộc sống yên lặng bình thường trong Đái Hà Thôn.

-... Trương Hằng kia đã xung khắc chết đi sáu thê tử. Ở địa phương chỗ hẳn đã nổi tiếng là Ôn Thần khắc thê. Dung nhi này! Ta chỉ có một mình con là con gái duy nhất, một Nam nhân như vậy, dù là người tái tuấn, thái độ làm người có hoàn hảo mấy đi nữa, ta cũng sẽ không gả con cho hẳn.

Đái thị một hơi nói ra “Sự thật” về tên Trương Hằng khắc thê cho con gái của mình nghe một lần.

- Thật có chuyện này ư? Thế thì sự trong sạch của nữ nhi...

Đái Dung có hơi hoài nghi. đôi mắt sáng chợt ảm đạm, có vẻ do dự không quyết.

- Việc này ta sẽ thay con làm chủ! Nếu gả con cho hẳn thì chẳng khác nào ném con vào hỏa lò?

Đái thị nói với giọng điệu kiên quyết.

- Nữ nhi cảm thấy chuyện này có hơi kỳ quái...

Đái Dung nhớ tới tình cảnh khi Trương Hằng từ trong phòng đi ra, khi đó, nàng thấy bộ dáng thần thái hí hửng bay bổng của Trương Hằng, còn tưởng rằng đối phương đã đáp ứng chuyện hôn sự này rồi.

Nào ngờ vừa bước vào phòng, mẫu thân liền báo cho nàng một tin tức liên quan tới Trương Hằng tương phản như vậy.

“Hẳn muốn chạy trốn trách nhiệm...”

Đái Dung bề ngoài dịu dàng hiền lành, nội tâm lại cực kỳ tinh tế cẩn thận, lập tức suy đoán ra một khả năng, nàng khẽ cắn môi, trong mắt lộ ra vẻ thất vọng.

- Dung nhi này! Con không nên nghĩ nhiều, dù sao ta cũng không gả con cho người như thế. Cho dù hẳn yêu thích con đến đâu, cũng là uống công.

Đái thị nắm tay con gái, trên mặt lộ ra vẻ thương xót.

-o0o-

Nguồn:

768. Chương 692: Quyết Định Của Đái Dung

Đái Dung nhẹ giọng hỏi.

- Hừ! Hẳn thích con cũng không được đâu, cóc mà đòi ăn thịt thiên nga, ta nhất quyết không cho hẳn được toại nguyện.

Đái thị hừ nhẹ một tiếng.

Gương mặt xinh đẹp của Đái Dung hơi ửng đỏ lên, vừa định nói tiếp, chợt ngoài phòng truyền vào tiếng của thôn trưởng:

- Dung nhi có nhà không?

- A! Thôn trưởng đến đây rồi!

Hai người vội vàng đứng dậy nghênh đón.

- Thôn trưởng! Ngài đến nhà của chúng ta có chuyện gì, có liên quan với Dung nhi sao?

Đái thị nắm tay Dung nhi đi ra, kéo ghế mời thôn trưởng ngồi, rồi hỏi.

Thôn trưởng trầm ngâm, rồi nói:

- Lần này ta tới đây, là có chuyện trọng yếu tìm các người thương nghị, vừa lúc có liên quan với Dung nhi!

- Rất cuộc có chuyện gì?

Đái thị không kiên nhẫn hỏi.

Thôn trưởng cười khi:

- Chuyện này phải đợi phụ thân của Dung nhi trở về, rồi bàn tiếp!

Đái thị liếc mắt nhìn sắc trời bên ngoài, nói:

- Xem thời gian, bọn họ lập tức sẽ về tới ngay...

- Tốt lắm, chúng ta cứ chờ thêm một lát!

Thôn trưởng cười nói.

Đúng lúc này, Trương Hằng trong lớp phân thân chậm rãi đi tới Đái gia, nhìn thấy thôn trưởng, vội vàng gọi một tiếng thân thiết:

- Bá phụ!

- Ha ha! Hiền điệt mau vào đây!

Thôn trưởng thập phần nhiệt tình chào đón Trương Hằng vào trong.

Hiền điệt?

Đái thị, Đái Dung đều ngăn người ra, không biết hai người này như thế nào đột nhiên nhiều ra một tầng quan hệ như vậy.

Thôn trưởng nhìn thấy rõ vẻ nghi hoặc của hai người trong mắt, liền giải thích:

- Các người biết đó, ta là người tu tiên, từng nhiều lần du lịch ở bên ngoài, kết bạn không ít bằng hữu. Vừa rồi cùng nói chuyện với Trương hiền điệt. tự dưng cảm thấy bộ dạng của hắn có vài phần tương tự với một vị cổ nhân đã mất của ta, vì thế hỏi tới.

Thật không ngờ, Trương hiền điệt dĩ nhiên là con của cổ nhân kia...

Thôn trưởng cảm khái nói, trên mặt lộ ra vẻ chân tình tha thiết.

“Thế gian không ngờ lại có chuyện trùng hợp như vậy.” Trong mắt Đái Dung lóe ra một tia sáng kỳ dị, ngạc nhiên cảm thán cho chuyện này.

Đái thị cũng không có nghi ngờ gì, cũng là vô cùng kinh ngạc, vội vàng chúc mừng cho hai người.

Tuy nhiên, sau một lát, trên mặt Đái thị lại lộ ra vẻ hồ nghi, hỏi:

- Theo như lời thôn trưởng đến chỗ ta nơi này, còn có chuyện trọng yếu, có liên quan với hiền điệt của ngài hay sao?

Thôn trưởng cười tủm tỉm nói:

- Chuyện này cùng Trương hiền điệt, Dung nhi cô nương đều có quan hệ.

- A!

Đái thị chợt biến sắc kêu lên, có vẻ hơi thất thố, trong lòng cấp bách:

- Chẳng lẽ vị thôn trưởng đức cao vọng trọng này muốn cầu thân với nhà ta... Chuyện này thật có điều không ổn.

Đái Dung nghe vậy, cúi gằm đầu xuống, trên gương mặt xinh đẹp nhuộm một lớp dò ửng, một tay vịn về váy áo, không dám nhìn thẳng vào hai người Trương Hằng.

Họ đều nghĩ rằng Thôn trưởng dẫn theo Trương Hằng cùng nhau đến, là chuẩn bị tới đây cầu hôn.

- Thôn trưởng! Trượng phu ta còn chưa có trở về, để ta ra ngoài kêu một tiếng.

Đái thị xoay chuyển tròn mắt, nảy sinh ra một kế, bà phải trước một bước đi ra ngoài tìm trượng phu thương nghị, nói cho trượng phu nghe rõ “tình huống thực sự” của Trương Hằng.

Vì hạnh phúc của Dung nhi, bất kể như thế nào cũng không có thể đáp ứng chuyện hôn sự này!

Nhưng bà ta mới vừa đứng lên, ngoài phòng truyền vào tiếng bước chân.

- Chúng ta đã về đây!

Người nói chính là Đái Phùng Sơn, hần cùng phụ thân hần vác công cụ cuộc xêng đi vào nhà.

- Ô? Thôn trưởng ngài sao lại đến đây, mọi người ở...

Đái phụ buông xuống công cụ, cười ha hả đi tới.

Đái thị thầm hận, nhưng cũng là lòng có dư mà lực không đủ.

- Ha ha! Hôm nay ta tới đây là để tìm người thương nghị một chuyện trọng yếu. Trước tiên, ta muốn nói cho người biết lai lịch của Trương hiền diệt này...

Thôn trưởng trước nói ra một lần quan hệ giữa mình cùng Trương Hằng.

- Chúc mừng chúc mừng! Lại có chuyện trùng hợp như thế, thôn trưởng gặp lại con của cố nhân!

Đái phụ, Đái Phùng Sơn cùng lên tiếng chúc mừng rộn ràng.

- Đúng rồi! Nghe ý của thôn trưởng, còn có một chuyện thập phần trọng yếu, muốn tìm chúng ta thương nghị. Không biết là chuyện gì?

Đái phụ hỏi, lại không chú ý Đái thị đang nháy mắt ra hiệu với hần.

- À! Chuyện này, cùng Dung nhi. Trương hiền diệt đều có liên quan. Ta và Trương hiền diệt đã làm ra quyết định, hiện tại tới hỏi ý Dung nhi xem sao...

Thôn trưởng không nhanh không chậm nói.

Đái phụ cười ha hả:

- Ta hiểu rồi! Thôn trưởng lão nhân gia ngài là đến nhà ta cầu hôn a... Ha ha! Trương hiền diệt tuần tú lịch sự, lại có tiên nhân ngài này ở sau lưng, ngày sau nhất định thăng quan tiến chức như điều gặp gió. Dung nhi có thể gả cho người tốt như vậy, ta cao hứng còn không kịp đây. Huống chi, Trương hiền diệt còn là ân công của nhà ta.

- Đúng vậy, đúng vậy!

- Phụ thân...

Đái Dung cúi gằm đầu xuống, hai mang tai đều đỏ bừng, muốn nói điều gì nhưng vì quá khấn trương mà quên sạch.

Đối với Trương Hằng, Đái Dung vốn cũng có chút cảm tình, nhưng sau khi nàng biết, Trương Hằng viện lý do cổ quái trốn tránh trách nhiệm, cảm tình đã giảm đi. Tuy nhiên, trong lòng nàng vẫn vẫn vương không chừng, không biết có nên gả cho một Nam nhân như vậy hay không.

- Cái gì? Cầu hôn?

Thôn trưởng cùng Trương Hằng đều giật mình kinh ngạc.

- Nhị vị tới đây, chẳng lẽ không phải là cầu hôn sao?

Đái phụ rất cục ý thức được không đúng.

Thôn trưởng nghi hoặc liếc mắt nhìn Trương Hằng một cái, mang theo vẻ trưng cầu ý kiến, dùng thần niệm truyền âm nói:

- Chẳng lẽ ngài muốn cưới Dung nhi làm thiếp?

Trương Hằng đúng thật không biết nói gì, không muốn gây thêm chuyện hiểu lầm như thế, liền truyền âm trả lời:

- Tính cái gì! Người mau mau nói vào chính đề. Bằng không càng ngày càng phức tạp!

- Ha ha! Chúng ta không phải đề cập tới chuyện kết thân, mà là một chuyện khác!

Thôn trưởng cười tủm tỉm nói.

Đái phụ xấu hổ không thôi:

- Thôn trưởng rốt cuộc có chuyện gì?

Mặt khác, Đái thị vô cùng mừng rỡ, còn Đái Dung đầu vẫn cúi xuống, đồng thời cảm giác có chút mất mát, Đái Phùng Sơn lại có chút thất vọng.

- Ba tháng sau, Lân Nguyệt Môn một trong ba đại tông môn của Bắc Thần đại lục, sẽ ở chủ thành Vô Song tuyển chọn đệ tử có tư chất thượng giai. Trương hiền đệ đã quyết định tham dự tuyển chọn lần này, tiến vào Tiên môn tu luyện.

- Tiên môn?

Đái gia một nhà bốn miệng đều há hốc, vô cùng kinh ngạc.

Tiên môn đối với bọn họ mà nói chính là tồn tại cao cao tại thượng. Thôn trưởng trước mắt chính là một vị tiên nhân, trong lòng bọn họ đều mang lòng sùng kính.

- Đúng vậy! Tiên môn chỉ tuyển nhận người có tư chất tốt vào làm đệ tử môn phái. Sau khi trải qua ta cùng Trương hiền đệ xác định, Dung nhi căn bản có được thiên phú tu tiên cực kỳ hiếm thấy. Cho nên ta mới tới đây, tìm người thương nghị về chuyện này.

Thôn trưởng giải thích, Trương Hằng ngồi bên cạnh, trên mặt vẫn giữ vẻ tươi cười, không nói lời nào.

- Cái gì? Dung nhi có được thiên phú tu tiên hiếm thấy...

Mấy người Đái gia đều có vẻ không tin.

- Các người có biết trước đây vì sao Tham Lang kia lại chú ý tới Dung nhi hay không? Hắn là một tiên nhân thân phận ở trên cao, một nữ nhân phạm tục sao đáng để hắn dốc toàn bộ lực lượng chứ? Sở dĩ Tham Lang làm như vậy, cũng vì nhìn trộm thiên phú của Dung nhi, muốn bắt nàng về đào tạo thành một lô đỉnh để tăng lên tu vi, đây là loại chuyện ác độc biết bao!

Thôn trưởng nghiêm mặt nói.

- Dung nhi thực sự có thiên phú như thế, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?

Trên mặt Đái phụ cùng Đái thị đều lộ ra vẻ lo lắng.

- Hiện nay trước mắt Dung nhi chỉ có hai con đường: đường thứ nhất chính là đi vào Tiên môn bồi dưỡng, ngày sau rất có thể trở thành Tiên Quân danh chấn một phương. Đái Hà Thôn chúng ta cũng có thể nhận được ơn trạch vô thượng. Con đường thứ hai, chính là để cho nàng làm một người phạm bình thường suốt đời. Thế nhưng một khi bị tiên nhân tâm tính ác độc nhìn thấy, hậu quả thiết nghĩ không thể tưởng tượng!

Thôn trưởng nói ra lời chính nghĩa, phân tích lợi hại hai đường rõ ràng.

- Việc này phải để chúng ta thương nghị một chút...

Đái phụ cùng Đái thị bắt đầu bàn bạc với nhau, còn Đái Dung thì vẻ mặt mơ màng mờ mịt.

Đái Phùng Sơn kinh ngạc lên tiếng:

- Thôn trưởng! Dung nhi nàng có thể đi tu tiên, ngài xem ta có thể đi được hay không?

- Không được!

Đái phụ, Đái thị cùng kêu lên, Đái gia còn trông cậy vào hắc nối dõi tông đường đây.

Thôn trưởng cười nói:

- Trên thế giới này chỉ có số ít nhân tài có thể tu tiên, người tốt hơn là ở lại nhà hiếu kính cha mẹ đi.

- Ôi...

Đái Phùng Sơn vô cùng thất vọng.

Đái phụ cùng Đái thị trải qua một phen thảo luận, cuối cùng vẫn quyết định để con gái đi vào Tiên môn tu tiên.

Trương Hằng thấy vậy khẽ cau mày:

- Bá phụ bá mẫu! Chuyện đại sự một đời người thế này, các người lại không hỏi ý kiến của Dung nhi cô nương chút nào sao?

- Người...

Đái phụ cùng Đái thị giật mình, lúc này mới dời ánh mắt về hướng Đái Dung.

Trong quan niệm của họ chuyện hôn nhân đại sự hay chuyện lớn một đời của con gái, đều do bọn họ hỗ trợ quyết định là được rồi.

- Đúng rồi, Dung nhi! Đối với chuyện này, con thấy thế nào?

Đái phụ miễn cưỡng cười, hỏi con gái mình.

Đái Dung khẽ ngẩng đầu lên, quay nhìn về hướng Trương Hằng ánh mắt đầy vẻ cảm kích. Thân là một nữ nhi trong nhà, nàng chưa từng phát biểu làm chủ quyền lợi của mình.

Cho nên, lúc này trong lòng nàng cảm kích đến rối tinh rối mù.

- Ta muốn hỏi thôn trưởng một chút, trong thế giới tiên nhân, nữ nhân có thể có quyền lên tiếng hay không?

Đái Dung vô cùng dũng cảm, đôi mắt sáng nhìn thẳng vào hai người Trương Hằng.

Thôn trưởng vừa mới định lên tiếng, lại bị Trương Hằng giành trước, hắc thần nhiên nói:

- Ở trong thế giới của tiên nhân, người nào có thực lực, người đó sẽ có quyền định đoạt, chuyện đó không quan hệ gì với giới tính của người.

Đái Dung nghe nói lời ấy, đôi mắt sáng sáng ngời, hỏi:

- Trương công tử cũng là tiên nhân?

- Tiên nhân mới học đời!

Khóe miệng Trương Hằng lộ ra một vẻ tươi cười quỷ dị.

- Tốt lắm! Ta quyết định đi tu tiên!

Đái Dung tươi cười như hoa. Trước nay chưa bao giờ nàng vui vẻ như vậy, tựa như một con chim vừa mới thoát khỏi lồng giam, tự do bay về phía thiên địa rộng

lớn bao la.

-o0o-

Nguồn:

769. Chương 693: Trương Hằng Xuất Quan

Nhoáng một cái Trương Hằng hòa mình vào thôn nhỏ yên tĩnh này đã qua thời gian hai tháng. Trong thời gian này, mỗi một thôn dân Đái Hà Thôn đều đã biết thân phận của hắn, cũng quen dần với sự có mặt của hắn.

Đái Dung sau khi đáp ứng đi Tiên môn tu tiên, cả người giống như con chim thoát khỏi lồng, vô cùng vui vẻ, thường xuyên tìm đến Trương Hằng và thôn trưởng thỉnh giáo về pháp môn tu tiên.

Người trên Thượng giới vừa sinh ra liền có được căn cơ phi phàm, thêm vào đó luôn sinh sống dưới bồi dưỡng của Tiên linh khí, sau khi thành niên đều ít nhất có được thực lực của tu sĩ bậc cao thậm chí là tu sĩ đỉnh cấp so với hạ giới.

Nếu bọn họ đi theo con đường tu tiên tự nhiên là làm ít công to, một phàm nhân có thiên phú tu tiên, có thể chỉ trong thời gian ngắn chừng bốn năm trăm năm, tu luyện đến cấp bậc Chân Tiên hạ vị.

Trương Hằng phát hiện pháp môn tu luyện người trên Tiên giới có khác nhau rất lớn so với hạ giới, phân chia cảnh giới cũng không phải là Luyện Khí, Trúc Cơ các thứ bậc.

Hoặc là nói, bước đi của bọn họ trực tiếp rút ngắn đơn giản hơn rất nhiều.

Dưới cấp Chân Tiên, tu tiên thượng giới tổng cộng chia làm ba đại cảnh giới: Dẫn Khí Luyện Thể, Ngưng Thần Thanh Tâm, Độ Kiếp Hóa Tiên.

Dẫn Khí Luyện Thể, cả quá trình này tương đối dễ dàng, gần như tính là Hóa Thần Kỳ ở hạ giới, quá trình này đơn giản thoải mái một đường đi thẳng tới.

Tuy nhiên, tới cảnh giới “Ngưng Thần Thanh Tâm” này thì có chút khó khăn, người tu tiên thượng giới phải ngưng kết ra “Hồn thể” của bản thân.

Hồn thể cùng tương tự như Nguyên anh của tu sĩ hạ giới, nhưng bởi vì có Tiên linh khí rèn luyện, Hồn thể vô cùng cường đại. Thời gian ở hạ giới, bình thường chỉ có tu sĩ Đại Thừa Kỳ, Nguyên anh mới có thể thăng cấp thành Hồn thể.

“Nguyên linh” của Trương Hằng cũng là cùng loại tồn tại của Hồn thể, nhưng lực sinh tồn mạnh hơn, có được sức chiến đấu khó tin. Nhưng bình thường Trương Hằng sẽ không xuất động Nguyên linh công kích, bởi vì linh hồn là căn nguyên của người tu chân, một khi hoàn toàn mai một thì thân thể bất diệt gì đi nữa đều không đáng một xu.

Còn một cửa Độ Kiếp Hóa Tiên này đã làm khó không ít người tu tiên thượng giới, rất nhiều người mặc dù có được Tiên bảo, cuối cùng lại phải chết ở dưới tâm ma kiếp.

Đương nhiên, nếu có được Tiên bảo phòng ngự linh hồn cực kỳ hiếm thấy, một cửa ải Độ Kiếp Hóa Tiên này sẽ rất dễ dàng vượt qua. Tiên bảo của Trương Hằng thu được ở trong động phủ ước chừng có hơn một trăm kiện, trong đó cũng không thiếu vài món Tiên bảo phòng ngự linh hồn để lại cho mấy người Ninh Tuyết Dung, Quách Phong.

Nhờ có thôn trưởng cùng Trương Hằng chỉ điểm, Đái Dung thực dễ dàng tiến vào cảnh giới thứ nhất: Dẫn Khí Luyện Thể.

Dẫn đường cho Tiên linh khí nhập thể, rèn luyện thân thể, do đó đạt tới thân thể lột xác.

Mới tu luyện một hai tháng, Đái Dung đã đạt tới cảnh giới Dẫn Khí Luyện Thể đại viên mãn, tốc độ như thế làm cho thôn trưởng trợn mắt há hốc mồm.

Nên biết rằng, lúc trước thời điểm hắn tu luyện đến Dẫn Khí Luyện Thể đại viên mãn. nhưng phải tiêu phí thời gian hết mấy chục năm.

Theo Trương Hằng đánh giá so sánh, thì giờ phút này Đái Dung đã có được thực lực của Hợp Thể đại viên mãn.

Về vụn chỉ trong thời gian hai tháng, nàng đã đạt tới độ cao mà tu sĩ hạ giới tu luyện cả đời đều khó có thể đạt tới.

“Quả nhiên, người có phệ linh căn như nàng này ở trong hoàn cảnh như thế, có lực hấp dẫn rất mạnh với Tiên linh khí, cộng thêm có người hướng dẫn. liền có thể thu được rất nhiều Tiên linh khí phẩm chất thượng giai.”

Phỏng đoán của Trương Hằng trước đây rất cục được chứng thực, đây cũng là một trong những nguyên nhân hắn dừng lại ở Đái gia thôn một thời gian không có lập tức rời đi.

“Nếu có thể mang theo một đám người có phệ linh căn từ hạ giới đến thượng giới, không biết sẽ có kết quả như thế nào?” Trong đầu Trương Hằng bỗng dưng sinh ra một ý niệm như vậy, nhưng ngay sau đó tiêu tan mất. Không nói có thể đưa phạm nhân ở hạ giới lên thượng giới được hay không, cho dù có thể đưa đến thượng giới, ở trong hoàn cảnh như thế phạm nhân bình thường hoặc là tu sĩ bình thường, chỉ sợ sẽ lập tức nổ tan xác mà chết.

Tuy nhiên, sau khi tu luyện đến cảnh giới Dẫn Khí Luyện Thể đại viên mãn. tiến triển của Đái Dung đột nhiên giảm chậm lại. Cảnh giới thứ hai Ngưng Thần Thanh Tâm cũng là một ngọn núi lớn khó có thể vượt qua.

Trương Hằng nói với nàng:

- Cảnh giới thứ nhất là thân thể lột xác, cảnh giới thứ hai là linh hồn thay đổi về chất. Cảnh giới thứ nhất muội có thể thoải mái tu luyện đến đỉnh cấp, nhưng cảnh giới thứ hai thì lại yêu cầu linh ngộ đại đạo thiên địa về mặt linh hồn. Sau khi hai đại cảnh giới này muội đều hoàn thành, cảnh giới thứ ba Độ Kiếp Hóa Tiên, chính là khảo nghiệm căn cơ của hai đại cảnh giới trước.

Hắn là người của hạ giới phi thăng, nhưng chiếm độ cao không tầm thường, chỉ hơi phân tích một chút liền biết được nguyên lý của con đường tu tiên trên thượng giới.

Một ngày này, Đái Dung lại khoan thai đi tới nhà thôn trưởng.

Hiện nay, khí chất trên người nàng đã xảy ra biến hóa thật lớn, có một khí tức tiên trần tự nhiên thoát tục, cũng làm cho nàng tăng thêm vài phần tư sắc. Nếu nói, trước đây nàng chỉ là một cô gái thanh xuân có vài phần tư sắc, như vậy hiện tại, rõ ràng nàng đã là một đại mỹ nữ.

- Trương đại ca!

Trên gương mặt thanh tú của Đái Dung mang theo mấy tia ý cười, không giống như trước ngượng ngùng và bó buộc trong phong tục lễ giáo, mà còn nhiều thêm vài phần sức sống.

Từ lúc Đái Dung đáp ứng đi tu tiên, Đái phụ cùng Đái thị, dĩ nhiên đã bỏ đi ước thúc đối với con gái. Cho nên, hiện tại Đái Dung ngày ngày tự do tự tại, vui vẻ hạnh phúc trước nay chưa từng có.

- Dung muội đã đến rồi!

Trương Hằng mỉm cười, hắn đã thích ứng với cuộc sống nông gia nơi này, đang ngồi nhàn nhã uống trà.

- Trương đại ca! Muội có cảm giác rất kỳ quái, huynh là một người tu tiên, vì sao muội rất ít khi nhìn thấy huynh tu luyện vậy? Muội thấy thôn trưởng lão nhân gia. mặc dù không có hy vọng thăng cấp, nhưng mỗi ngày cũng đều chăm chỉ tu luyện.

Đái Dung khó hiểu hỏi, rồi rất tự nhiên ngồi ở bên cạnh Trương Hằng.

Hai người ngồi cùng một chỗ rất thân thiết, thật giống như một đôi huynh muội ruột thịt.

-Ha ha!

Trương Hằng nhẹ nhàng cười:

- Ta đã tu luyện đến cảnh giới Chân Tiên, đủ để ngao du thiên địa, trường sinh bất tử, hiện tại chỉ muốn sống nốt một đoạn ngày an bình.

- Hi hi! Đại ca lừa gạt người ta rồi! Nếu huynh đã thỏa mãn. vì sao còn muốn đi Tiên môn chứ? Khẳng định huynh còn muốn đạt được thành tựu cao hơn!

Đái Dung lập tức vạch trần vẻ giả tạo của Trương Hằng.

- Được được được!

Trương Hằng cười nói.

- Đại ca hôm nay dường như rất cao hứng?

Đái Dung dường như nhìn thấy một chút chỗ khác thường của hắn.

Thời điểm bình thường, Trương Hằng đều là điềm tĩnh không nao núng, thiên lôi có giáng xuống lòng cùng bình ổn không nhúc nhích. Phần bình tĩnh này, quả thực khiến nàng cảm thấy kinh ngạc.

Có đôi khi, thậm chí nàng có một loại ảo giác, Nam nhân trước mắt này trên phương diện tâm cảnh, dường như còn cao hơn mấy bậc so với thôn trưởng.

- Đúng vậy! Đại ca ta rất cao hứng, bởi vì sắp tới ngày chúng ta đi chủ thành Vô Song rồi.

Trương Hằng lại cười nói.

- Vậy thật tốt quá!

Đái Dung đứng bật lên nhảy tung tăng, thậm chí còn ôm Trương Hằng một cái.

- Đúng rồi, khi nào thì chúng ta xuất phát?

- Ba ngày sau chúng ta sẽ xuất phát, đợi lát nữa đi thông báo cho bá phụ!

Trương Hằng nói.

Đái Dung ngẩn ra:

- Điều này chẳng lẽ không phải quyết định của thôn trưởng?

- Cái này... Bởi vì bá phụ để cho ta quyết định thời gian cụ thể!

Lúc này Trương Hằng mới phát hiện, thiếu chút nữa lỡ lời lộ tẩy.

-À!

Trên mặt Đái Dung vẫn còn đọng lại một chút hoài nghi.

Trương Hằng thật ra không sợ bại lộ thân phận chân chính của mình. Đái Dung đã bước đầu lấy được tín nhiệm của hắn. cho dù biết được việc này, hơn phân nửa nàng cũng sẽ không đi nói với người ngoài.

Hai người hàn huyên thêm vài câu. Đái Dung rồi đi trở về nhà.

Trương Hằng nhìn theo bóng lưng nàng rồi đi, đột nhiên hắn nhắm hai mắt lại.

Ngay khoảnh khắc đó một đạo kim quang hiện ra trong phòng.

Một người Trương Hằng khác hiện ra đối diện với hắn.

“Ông!”

Hai Trương Hằng nhìn nhau một cái, rồi hòa hợp thành một thể.

Trong mắt Trương Hằng lóe ra thần quang, không gian bốn phía liền xảy ra biến ảo tuyệt vời, hắn nhẹ thở ra một hơi, trên mặt mang theo vẻ tươi cười: “Công pháp tầng năm. không hề có bình cảnh thông suốt đột phá. Hiện tại, rốt cục ta có thể yên tâm đi thăm dò tình cầu này.”

Hắn mở rộng thần thức, lập tức bao trùm phạm vi mấy chục vạn dặm.

Tiên Quân cùng Chân Tiên, chỉ khác một chữ, nhưng quả thực là cách biệt một trời một vực.

-o0o-

Nguồn:

770. Chương 694: Đi Vô Song Thành

Trương Hằng đứng giữa căn phòng nhỏ như ở chốn phàm nhân, cảm nhận sâu sắc lực lượng mà mình nắm giữ hiện giờ.

Nên biết, khi hắn đứng ở cấp Chân Tiên đỉnh phong, thần thức có thể quét qua mấy trăm dặm, nhưng hiện giờ mở ra thần thức có thể bao trùm không gian mấy chục vạn dặm.

Phạm vi mấy trăm dặm với mấy chục vạn dặm, chênh lệch hai bên lớn đến mức nào?

”Khó trách toàn bộ Bắc Thần đại lục có ít cường giả cấp Tiên Quân như thế, hơn nữa người cấp Tiên Quân cũng có địa vị không thấp ở thượng giới, được ngàn vạn tu sĩ kính ngưỡng.”

Luyện Thiên Hóa Địa Công của Trương Hằng vừa mới tiến vào tầng năm cảnh giới sơ thành, lúc này thực lực xấp xỉ Tiên Quân hạ vị, hơn nữa dung hợp phân thân sinh ra lực lượng tuy không dám nói vô địch Cô Đế Tinh, nhưng cũng đủ bạo gan thăm dò tinh cầu cạnh bờ tiên giới này.

Trong hai tháng này, hắn đột phá đến công pháp tầng năm gần như không gặp bình cảnh gì, tiêu hao bốn năm món Tiên bảo, liên tục thủng lớp màng giấy cuối cùng, bước vào cảnh giới tầng năm.

Sau khi thăng cấp công pháp tầng năm, hắn lại sử dụng Tiên bảo nhị tam phẩm, miễn cưỡng thăng cấp Phá Không Kiếm từ Tiên bảo tứ phẩm lên thành Tiên bảo ngũ phẩm.

Sau khi thăng cấp Tiên bảo tứ phẩm, cấp bậc sẽ rất khó tăng lên, chênh lệch giữa mỗi phẩm rất lớn.

”Theo công pháp tầng bốn lên tầng năm, lại thêm Phá Không Kiếm, Phong Lôi Phiến thăng cấp... Hiện giờ, trong tay ta không còn dư nhiều Tiên bảo, cùng với các thiên tài địa bảo có thể dùng để tăng lên thực lực.”

Trương Hằng mang theo vài phần lo lắng, trong lòng có một cỗ áp lực.

Thời điểm ở hạ giới, trong tay hắn có vô số vật luyện hóa dùng không hết, mà khi hắn phi thăng thượng giới, công pháp thăng cấp đến tầng năm mới phát hiện vật trong tay có thể dùng cần nuốt tăng nhanh thực lực đã còn xa mới đủ.

Công pháp tầng năm, tuyệt đối là một cái hang không đáy!

Hiện giờ Trương Hằng chỉ cần mấy chục nhịp thở là có thể cần nuốt sạch một kiện Tiên bảo bình thường. Hơn nữa, cần nuốt xong cũng không có cảm giác đặc biệt gì.

”Tiên bảo nhất phẩm, nhị phẩm, tam phẩm đối với ta đã có hiệu quả rất nhỏ...”

Trương Hằng khẽ gật đầu, phát hiện trong nhãn không gian chỉ còn lại không đến mười kiện Tiên bảo, hơn nữa cấp bậc cũng không vượt qua tam phẩm.

Đương nhiên, bản thân hắn sở hữu Tiên bảo đều có cấp bậc rất cao: Phục Yêu Tháp (lục phẩm), Phá Không Kiếm (ngũ phẩm), Vân Thiên Tiên Hồ (tứ phẩm), Phong Lôi Phiến (tứ phẩm).

Mấy món Tiên bảo mà hắn sử dụng, cấp bậc thấp nhất cũng là tứ phẩm.

Vốn liếng như thế, dù là đặt trong hàng Tiên Quân thì cũng rất khá rồi.

”Hiện giờ trừ Phục Yêu Tháp ra, mấy món Tiên bảo còn lại dung hợp xong, hẳn là ta có thể phát huy ra trăm phần trăm uy lực.”

Trong lòng Trương Hằng không khỏi sôi trào, nếu thực lực của mình mạnh hơn vài phần, hoàn toàn có thể cướp sạch cả một tinh cầu tu chân!

Đúng, chính là cướp sạch!

Khi hắn thiếu vật luyện hóa thăng cấp, chỉ có thể đi lên con đường cướp bóc Tiên giới không lối về.

”Trước tiên xem những yêu vật mạnh mẽ trong Phục Yêu Tháp.”

Trương Hằng vươn tay, tế ra Phục Yêu Tháp, tản ra một cỗ khí tức mật mồi, không giống như trước kia yêu khí ngập trời, đủ thấy Trương Hằng nắm giữ nó đã sâu sắc hơn vài phần.

Bởi vì trong phòng đã có cấm chế, Trương Hằng cũng không lo lắng có người nhìn trộm, xâm nhập thần thức vào trong Phục Yêu Tháp.

Phục Yêu Tháp có sáu tầng, ba tầng đầu giam giữ yêu vật cấp Chân Tiên, ba tầng sau giam giữ yêu vật cấp Tiên Quân.

về phần tồn tại cao cấp hơn, Phục Yêu Tháp không thể trói buộc được.

Thần thức của Trương Hằng trực tiếp đi vào tầng thứ sáu, nơi này giam giữ một Nam nhân khôi ngô trên đầu có hai sừng, trên người tản mát ra một cỗ khí tức làm người ta run sợ.

Cho dù là lúc này, khi Trương Hằng chạm đến Nam nhân kia, trong lòng cũng khẽ động, có một loại ảo giác khó mà chống lại.

-Hừ.

Nam nhân hai sừng kia cảm nhận được thần thức của Trương Hằng, hừ lạnh một tiếng, không gian bên trong Phục Yêu Tháp vặn vẹo một trận, thiếu chút nữa làm cho tâm thần Trương Hằng bị hao tổn.

- Hiện giờ ta là chủ nhân Phục Yêu Tháp. Xin hỏi, các hạ là thần thánh phương nào?

Trương Hằng lại có vẻ rất khách khí hỏi.

- Ta là Yêu Quân thứ bảy Yêu Hoàng giới, Huyền Ngưu Ma Quân. Chờ người tu luyện đến Tiên Quân thượng vị mới đến đàm phán với ta, lão ngưu ta lại ngủ mấy trăm vạn năm rồi nói tiếp.

Nam nhân hai sừng kia ngáp một cái, chuẩn bị ngủ tiếp.

- Đợi đã, Huyền Ngưu Ma Quân, người có thể nói vì sao người tiến vào Phục Yêu Tháp này?

Trương Hằng cười hỏi.

- Không biết.

Trong giọng nói của Huyền Ngưu Ma Quân lộ ra một cỗ tức giận:

- Lão tử đang ngủ ngon trong động phủ, không biết là cái tên khốn kiếp nào thoáng cái thu lão tử vào trong Phục Yêu Tháp, thật là đáng giận. Nhưng mà trong thiên địa này chỉ có ba cái Phục Yêu Tháp, ta đoán thử cũng đoán ra được.

Trong thiên địa này, lại chỉ có ba cái Phục Yêu Tháp?

Điều này thật làm Trương Hằng bất ngờ.

Toàn bộ ba mươi sáu giới rộng lớn mênh mông cỡ nào, nhưng Phục Yêu Tháp Tiên bảo lục phẩm lại chỉ có ba kiện, đủ thấy nó quý báu cỡ nào.

- Được rồi, Huyền Ngưu Ma Quân, ta nói cho người, thu người vào Phục Yêu Tháp quá nửa là Huyết Sát Thần Đế. Cho dù không phải hần, cũng là nhân vật cấp Đế tương đương, người không cần nghĩ tới chuyện báo thù.

Trương Hằng cười hì hì nói.

- Cái gì? Huyết Sát Thần Đế!

Huyền Ngưu Ma Quân không khỏi rung mình một cái, vẻ mặt hoảng sợ.

Xem ra lực uy hiếp của nhân vật cấp Đế tuyệt đối thâm sâu lòng người, cho dù Huyết Sát Thần Đế không phải cường giả ở Yêu Hoàng giới.

Chỉ là, hần lại bất chợt hoài nghi nói:

- Theo ta được biết, người có Phục Yêu Tháp ở Ma giới hẳn là Bất Tử Tà Đế, làm sao Huyết Sát Thần Đế lại có một cái chứ?

Trương Hằng cười hắc hắc:

- Xem ra người bị Phục Yêu Tháp này giam giữ quá lâu rồi? Trương mỗ có cảm giác, không bao lâu nữa người ở trong Phục Yêu Tháp này, có thể đi ra hoạt động gân cốt một chút.

- Tiểu tử, đừng có tự sướng, chỉ bằng tu vi cấp Tiên Quân hạ vị như người hiện giờ, lão tử chỉ một đầu ngón tay cũng có thể bóp chết người. Uy danh Ma quân thứ bảy Yêu Hoàng giới của ta nào phải nói không?

Huyền Ngưu Ma Quân cười to.

- Được rồi, cứ để chúng ta chờ xem.

Trương Hằng thu hồi thần thức, để Phục Yêu Tháp tiến vào linh hạch không gian.

Sau công pháp tăng năm, thể tích linh hạch không gian đột nhiên mở rộng vô số lần, kích cỡ chừng mấy vạn dặm.

Giữa Tiên Quân cùng Chân Tiên, quả thật là một đường lạch không thể vượt qua.

Dù cho đến đây ngàn ngàn vạn vạn Chân Tiên, đối với một cái Tiên Quân thì cũng không đáng kể gì, vớ một cái là đập chết một mảng lớn.

Đúng lúc này, Trương Hằng chuyển mặt ra ngoài cửa.

Một lát sau, truyền đến tiếng bước chân, thôn trưởng đi đến đây.

- Ba ngày sau, chúng ta xuất phát. Trong thời gian này xử lý hết những chuyện phạm tục đi.

Trương Hằng dùng ngữ khí phân phó nói với thôn trưởng.

- Vâng, đại nhân.

Thôn trưởng cung kính nói.

Nếu để cho đám người Đái Dung nhìn thấy, nhất định sẽ vô cùng kinh ngạc. Thôn trưởng đức cao vọng trọng ở trước mặt "hiền chất" của hắn, lại có thái độ cung kính như thế.

Ba ngày sau, ở đầu tây Đái Hà Thôn, toàn bộ người trong thôn đều tụ tập lại, tiễn đưa ba người sắp rời thôn.

- Dung Nhi, sau khi tiến vào tiên môn, nhất định phải nghe lời tiên nhân nói, tu tiên cho tốt. ngày sau có cơ hội nhất định phải trở về gặp cha mẹ...

Đái thị nước mắt nước mũi sụt sịt nói, ôm nữ nhi khóc hồi lâu mới buông ra, mắt đã đỏ hồng.

Đái Dung ánh mắt ngậm lệ, cũng lưu luyến không bỏ được.

Người trong thôn cũng nói ý kiến của mình:

- Chỉ mong Dung Nhi có thể trở thành tiên nhân, điều này đối với Đái Hà Thôn chúng ta tuyệt đối là chuyện tốt.

- Chỉ là cô nương tốt như Dung Nhi, đi ra tu tiên, quá đáng tiếc...

- Nghe nói tu tiên phải nói cơ duyên, Dung Nhi cô nương có thiên phú hiếm thấy, vừa lúc gặp được tiên môn tuyển nhận đệ tử, đây là trời cao định sẵn rồi.

Các thôn dân đều nói ý nghĩ của mình, nhưng mà bọn họ cũng không thể thay đổi vận mệnh đi Vô Song Thành của Đái Dung.

- Dung Nhi, thời gian không còn sớm. chúng ta phải nhanh chóng xuất phát.

Thôn trưởng thúc giục, thân hình Trương Hằng nhẹ nhàng nhảy lên, bay lên trên không.

Oong....

Hắn chỉ ra một cái, cách mặt đất mười mấy thước lơ lửng một đóa mây. Đây là một kiện Pháp bảo phi hành hạ phẩm, phẩm chất thông thường, Trương Hằng đã chuẩn bị từ ba ngày trước.

Nếu muốn thôn trưởng luyện hóa một kiện Tiên bảo trong vòng ba ngày, đó là một nhiệm vụ không thể hoàn thành.

- Phụ thân, mẫu thân, ca ca, chờ Dung Nhi tu tiên có thành tựu, sẽ trở về gặp mọi người...

Đái Dung nước mắt nhỏ giọt, tiếp đó lại nói lời từ biệt với những người thân cận trong thôn.

Cuối cùng, thôn trưởng đẩy nhẹ, để cho nàng bay lên trên, rơi vào đám mây.

- Dung Nhi mời ngồi.

Trương Hằng vẻ mặt thản nhiên ngồi trên đám mây, nhìn Đái Dung của nói.

- Cảm ơn Trương đại ca.

Đái Dung lau khô nước mắt, sánh vai ngồi cùng Trương Hằng.

Vù!

Thôn trưởng cùng bay lên trên đám mây.

Trương Hằng vừa động ý niệm, đám mây đang ngồi chậm rãi bay lên trời cao.

- Thôn trưởng, Trương tráng sĩ, kính nhờ các người, nhất định phải chiếu cố Dung Nhi.

Đái phụ cuối cùng không nhịn được, lệ rơi cáo biệt.

Cứ thế, thôn dân Đái Hà Thôn nhìn đám mây trên bầu trời dần dần nhỏ đi.

- Làm tiên nhân thật tốt...

Không ít thôn dân vô cùng hâm mộ, Đái Phùng Sơn mang theo vẻ mặt hướng tới. Chỉ là, con đường tiên nhân trường sinh bất tử, cuối cùng vô duyên với họ.

- Dung Nhi, muội hẳn là lần đầu bay lên trời phải không?

Trương Hằng cười hỏi.

- Phải.

- Có cảm nhận gì?

- Hiện giờ muội có chút hồi hộp...

Nhìn Đái Hà Thôn đã nhỏ như con kiến, Đái Dung lại nói:

- Còn nữa, muội phát hiện Đái Hà Thôn của chúng ta so sánh với trời cao vô hạn, thực nhỏ bé, giống như không đáng kể gì.

Trương Hằng nhàn nhạt nói:

- Không phải giống như không đáng kể, mà là căn bản không đáng kể. Chờ muội tiến vào tiên môn, mới rõ rằng thế giới này lớn cỡ nào, phần khích cỡ nào. Đương nhiên, muội cũng phải trả một cái giá rất lớn.

- Trả giá rất lớn? Chúng ta không phải đang bay lượn tự do tự tại hay sao?

Đái Dung cười nói.

- Chờ muội tiến vào Vô Song Thành, sẽ hiểu được.

Trương Hằng không trực tiếp trả lời vấn đề này.

Khi đám mây bay ra mấy ngàn dặm, ở trời cao gần đó đột nhiên truyền ra một tiếng đánh nhau, sấm sét nổ tung, cùng với tiếng rống phẫn nộ.

- Không tốt, có tiên nhân đại chiến?

Sắc mặt thôn trưởng đại biến.

-o0o-

Nguồn:

771. Chương 695: Lãnh Nguyệt Môn

Thần thức cấp Tiên Quân của Trương Hằng im lặng quét qua, thoáng cái nhìn rõ tình hình bên kia.

Ở trong mắt thôn trưởng cùng Đái Dung, chiến đấu ở phương xa có thanh thế hùng hồn, sấm sét lấp lóe, mây đen cuộn cuộn, cùng với những tiếng rống giận làm cho tâm thần người ta không yên.

Chiến đấu trình tự này, ở trong mắt phàm nhân quả là kinh thế hãi tục.

Thôn trưởng còn có thể miễn cưỡng bảo trì trấn định, Đái Dung đã mặt hoa mắt đỏ, không biết làm gì:

- Chúng ta nhanh chạy đi?

- Chạy?

Trương Hằng không khỏi ngăn ra, không chút do dự nói:

- Không được.

Từ khi hấn bước vào công pháp tầng bốn, vô địch hạ giới, hấn đã sớm quên đi danh từ "chạy trốn" này.

Nhớ khi ở chủ động phủ Huyết Sát, chỉ có hấn đuổi giết kẻ khác, chạy trốn là không thể nào.

Không biết từ lúc này, Trương Hằng đã từ tâm tép bị người đuổi giết, lớn lên thành cá mập đuổi giết kẻ khác.

Lúc này, một thân tu vi của Trương Hằng thăng cấp đến công pháp tầng năm, sánh ngang Tiên Quân hạ vị, phóng mắt khắp Cô Đề Tinh, xem chừng không có nhiều uy hiếp đến hấn.

Vù vù vù!

Đúng lúc này, ba bóng người bao phủ trong hào quang màu xanh lạnh băng bay đến từ xa, người bay phía trước là một lão giả áo bào đen sắc mặt dữ tợn.

Sau lưng có một Nam một nữ, phân biệt mặc trường bào và váy xòe xanh nhạt, không chế phi kiếm màu bạc giống nhau, tựa như thần tiên quyến rũ, đập đập quang trụ đuổi. Xem ra hai người này quá nửa là đạo侣 song tu.

- Phương Thiên, ta xem hôm nay ngươi chạy đi đâu?

Người nói là thanh niên trong đôi đạo侣 song tu kia, bộ dạng khoảng chừng hai mươi tuổi, mi thanh mục tú, thần vận sung mãn, tay cầm phi kiếm màu bạc, rất có tiềm chất một thể hệ kiếm tiên.

Sóng vai phi hành cùng hấn là một cô gái dung nhan thoát tục, làn da trắng nõn sáng bóng, trong tay cũng không chế một thanh phi kiếm màu bạc, có chút khác biệt rất nhỏ với thanh niên kia.

Hai thanh phi kiếm màu bạc khi công kích nối liền với nhau, hết sức ăn ý, tựa như trời sinh một đôi.

Không chỉ như thế, ngay cả chủ nhân hai thanh phi kiếm màu bạc kia cũng ý hợp tâm đầu, liên thủ công kích sinh ra uy lực phi phàm.

Lão giả áo bào đen Phương Thiên kia rõ ràng có tu vi cao hơn hai người một bậc, đạt đến Chân Tiên thượng vị, còn đôi đạo侣 song tu kia chẳng qua chỉ có tu vi Chân Tiên trung vị.

Nhưng liên thủ với nhau, lão giả áo bào đen ngược lại bị đuổi chạy trốn chết.

- Tề Vân, Y Nguyệt. hai tên tiểu bối các ngươi, uống cho Phương Thiên ta thưởng chiếu cố các ngươi, bây giờ ngược lại đi theo hộ pháp môn phái tới đuổi bắt ta.

Lão giả áo bào đen Phương Thiên vẻ mặt âm lệ, khi nói chuyện khẽ thở dốc, sắc mặt trắng bệch, dường như bị một ít nội thương.

- Sự thúc, người bồi dưỡng ta nhiều năm như thế, kết quả là lợi dụng chúng ta tiến vào mặt địa môn phải ăn cắp bí điển tối cao Lãnh Nguyệt Vô Song. Người dụng tâm hiểm ác như thế, thật làm chúng ta thất vọng. Hôm nay tông chủ đại nhân khoan dung cho hai người chúng ta, cho chúng ta cơ hội lập công chuộc tội, tuyệt đối không thể tha cho người.

Tề Vân lời lẽ chính nghĩa nói, Y Nguyệt bên cạnh hần sắc mặt bình tĩnh, trong mắt lộ một tia không đành lòng.

- Tốt tốt tốt! Chuyện đến lúc này, ai đúng ai sai đã không thể nói rõ nữa. Nếu hai người không giết ta, sợ rằng khó mà phục mệnh, mà ta không giết các người, cũng không thể sống được.

Phương Thiên thở dài một hơi, vẻ mặt cũng có phần bất đắc dĩ. Hắn dừng lại ở cảnh giới Chân Tiên thượng vị hơn mười vạn năm, nếu không có được bí điển cao cấp hơn hoặc là linh đan, muốn thăng cấp Tiên Quân mà người ta ngưỡng mộ, đó gần như không thể nào.

Tiên Quân, là tồn tại được ngàn vạn người tôn sùng ở tiên giới này, đó là loại đệ hoặc cỡ nào.

Thế mới dẫn đến hắn dùng thủ đoạn hèn hạ, lợi dụng hai tên đệ tử bồi dưỡng nhiều năm.

- Nếu đã vậy, hôm nay không phải ta chết, thì là ngày vợ chồng các người ngã xuống.

Trong tay Phương Thiên xuất hiện một chiếc phi luân màu bạc, ong ong xoay tròn giữa không trung, tản ra một cỗ uy áp mạnh mẽ. Trong phạm vi mười dặm tràn đầy một trận áp lực, khí tức sắc bén lạnh băng đâm thẳng vào cốt tủy.

Tề Vân cùng Y Nguyệt nhìn nhau, sắc mặt ngưng trọng.

Phương Thiên là người nổi bật trong các Chân Tiên thượng vị ở Lãnh Nguyệt Môn, gần như không có đối thủ dưới cấp Tiên Quân.

Trước đó, có một vị hộ pháp cấp Chân Tiên thượng vị chiến đấu với Phương Thiên mà chết.

Trả giá bằng sinh mạng một vị hộ pháp cấp Chân Tiên thượng vị, cuối cùng trọng thương được Phương Thiên.

Nhưng dù là thế, Phương Thiên hao tổn chân khí, đã bị trọng thương, hai người cùng không thể chiến thắng dễ dàng.

Chân Tiên thượng vị cùng Chân Tiên trung vị, giữa hai bên chênh lệch lớn cỡ nào? Huống chi Phương Thiên còn là kẻ nổi tiếng trong hàng ngũ Chân Tiên thượng vị.

Vù vù!

Ánh mắt Tề Vân cùng Y Nguyệt vừa động, hai thanh phi kiếm màu bạc thoáng cái chém qua, cắt qua khoảng cách mấy chục trượng ngắn ngủi, kiếm khí liên miên lạnh lạnh như ánh trăng hóa thành một cái lưới lớn đè xuống Phương Thiên.

Phi luân màu bạc của Phương Thiên bùng lên ánh sáng, bắn ra những lưới đao gió màu bạc, lóe ra tia sáng lạnh làm người ta run sợ.

Bùm bùm âm!

Ba kiện Tiên bảo va chạm vào nhau giữa không trung.

Tề Vân cùng Y Nguyệt đều dùng Tiên bảo nhị phẩm, phi luân màu bạc của Phương Thiên là Tiên bảo tam phẩm.

Tuy rằng hai bên có chênh lệch không nhỏ, nhưng thứ trước liên thủ hợp kích, phối hợp không chút chỗ hở, kẻ sau bản thân trọng thương, hao tổn nguyên khí.

Trong thời gian ngắn, hai bên đều không làm gì nhau được.

Nhưng mà Phương Thiên đã có chút nóng vội, trong người hắn có thương tích, không thể kéo dài.

Xi xì xẹt..

Bao tay màu tím ở tay trái của hắn, dưới pháp lực kích hoạt, sinh ra những tia sét đáng sợ.

Lực lượng lôi điện kia cực kỳ khủng bố, lập tức lan tràn ra phạm vi mấy chục dặm. nhất thời làm cho cả một khu vực tối sầm.

Xẹt xẹt...

Trong đó có mấy tia sét lan tràn về phía đám mây của ba người Trương Hằng.

- Không xong!

Thôn trưởng hoảng sợ không thôi, thân mình run lên.

Công kích của Chân Tiên thượng vị, dù chỉ là một chút dư sóng, đối với người bình thường cũng đã là tồn tại không thể chống lại.

Huống chi, tuy rằng thôn trưởng có tu vi Chân Tiên hạ vị, nhưng cũng không có bao nhiêu ý thức chiến đấu. Trên phương diện này, hắn vẫn dừng lại ở giai đoạn nghèo khổ.

- A!

Đái Dung lúc nào thấy qua tràng diện cỡ này, bị dọa mất hồn hoảng sợ, chui vào lòng Trương Hằng.

Nhìn tia sét quét tới, ánh mắt Trương Hằng chợt nghiêm, nhưng vẫn bình thản ngồi trên đám mây.

Xẹt vù...

Lôi điện quét qua khu vực này.

Chỉ là khi tia sét kia tới gần Trương Hằng, lập tức biến mất tăm.

Không chỉ như thế, ngay cả một mảng lớn lôi điện trên bầu trời, cũng đột nhiên biến mất.

- Thế là thế nào...

Trong lòng Phương Thiên khiếp sợ, dọa toát hết mồ hôi lạnh, thần thức quét qua khu vực này, thấy được ba người Trương Hằng.

Chỉ có hai cái Chân Tiên hạ vị.

Lão thở ra một hơi, lúc này Tề Vân cùng Y Nguyệt cũng thừa cơ công kích, lập tức chiếm thượng phong.

Vũ vù!

Một trước một sau, Tề Vân cùng Y Nguyệt kẹp Phương Thiên ở giữa.

Bùm bùm! Keng keng!

Ba người tiến vào hỗn chiến, ba người Trương Hằng cũng bay đến gần đó.

- Hai vị đạo hữu bên kia, nhanh đến đây giúp ta tiêu diệt phản đồ Lân Nguyệt Môn, xử tử tên gian tặc này thành công, sẽ có trọng thưởng.

Tề Vân thần thức truyền âm nói với Trương Hằng cùng thôn trưởng.

Nhưng mà Phương Thiên kia là Chân Tiên thượng vị, cảnh giới khá cao, không thể qua mắt hắn được.

- Hai tên các người cứ xa cho ta, bớt lo chuyện người. Bằng không chờ ta giết hai tên tiểu tử này, các người cũng không yên đâu.

Trên người Phương Thiên thả ra một cỗ uy áp mạnh mẽ, trong mắt lóe lên hung quang, quét qua ba người Trương Hằng.

-o0o-

Nguồn:

772. Chương 696: Thần Thú Thanh Loan

- Hai vị đạo hữu, các người không cần sợ tên phản đồ Lãnh Nguyệt Môn kia. Lúc này hắn đã sa cơ lỡ vận, thân bị thương nặng, hai vị chỉ cần trợ giúp một tay là chúng ta có thể bắt được người này.

Y Nguyệt trong đôi đạo lữ song tu cùng vội lên tiếng.

Lúc này, hai bên chiến đấu đã vào lúc máu chốt, Tề Vân cùng Y Nguyệt chiếm thượng phong, còn lão giả áo bào đen Phương Thiên đang chống đỡ gắt gao, làm cho hai người không làm gì được.

Hiện giờ, chỉ cần một chút lực từ bên ngoài là có thể đánh vỡ cục diện bế tắc này.

- Ha ha, thật có lỗi, chúng ta chỉ là đi ngang qua...

Trương Hằng rất thần nhiên nói, sau đó chậm chậm khống chế Pháp bảo đám mây bay đi hướng chủ thành Vô Song, hoàn toàn không nhìn chiến đấu kịch liệt của hai bên.

Tuy rằng hai phía chiến đấu rất kịch liệt, nhưng Trương Hằng chỉ xem như trò đùa, có khi còn gật đầu.

- Tiểu tử, coi như ngươi thức thời.

Lão giả áo bào đen cười ha ha, có vẻ khen ngợi nói, rất hài lòng với lựa chọn của Trương Hằng.

- Tại sao lại bay chậm như thế?

Thôn trưởng khẽ giọng hỏi.

- Đúng thế, đại ca, chúng ta mau cách xa họ một chút đi.

Đái Dung có vẻ lo lắng nói.

Hai người đều hy vọng sớm thoát ly chiến trường này.

- Được, chúng ta đi.

Trương Hằng cùng cảm thấy không thú vị, bị không gian trói buộc ảnh hưởng, tiên nhân thượng giới chiến đấu ngược lại không có thanh thế hùng hồn như ở hạ giới.

Ý niệm vừa động, tốc độ Pháp bảo đám mây tăng thêm mấy lần, định thoát khỏi chiến trường này rồi tính sau. Chỉ là Trương Hằng vẫn duy trì tốc độ phi hành ở mức Chân Tiên hạ vị đỉnh phong, ở không gian tiên giới coi như hơi chậm.

Nhưng mà có lẽ trời không cho người toại nguyện, trong khi ba người giao chiến, di động tốc độ cao, vù vù hai ba cái di dời chiến trường, na di đến bên phía Trương Hằng.

Xì xì xẹt...

Lại có một mảnh sấm sét lan đến bên phía bên này, cùng với tiếng rống giận của lão giả áo bào đen.

Không biết cố ý hay vô tình, đôi đạo lữ song tu kia cứ ép lão giả áo bào đen về phía ba người Trương Hằng.

Thần sắc Trương Hằng chợt ngưng, bình thản như không, dùng tốc độ phi hành bình thường. Khi lôi điện uy lực không nhỏ kia tới gần, liền biến mất không thể biểu được, ngay cả uy lực lôi điện trên chiến trường cũng giảm mạnh.

-Hả?

Lão giả áo bào đen cảm thấy rất khiếp sợ, thần thức lại quét qua ba người Trương Hằng.

Đúng mà, hai cái Chân Tiên, một người tu tiên vừa mới nhập môn.

Nhưng mà ở trong cảm quan của hắn, lực lôi điện hùng mạnh lan ra mới vừa tiếp xúc ba người, đã bị tồn tại thần bí hút đi.

Oong oong...

Cái bao tay màu tím phát ra lôi điện của lão giả áo bào đen khẽ run mấy cái, bộ dạng như đang run sợ.

”Rốt cuộc có chuyện gì...”

Lão giả áo bào đen vô cùng hoảng sợ, không khỏi liếc nhìn Trương Hằng.

Tề Vân cùng Y Nguyệt cũng không chú ý chi tiết đó, bọn họ thấy khí thế lão giả áo bào đen vừa yếu đi, công kích càng thêm hung hiểm.

- Ngạo Nguyệt Hàn Sương!

Hai người liếc nhau, phi kiếm màu bạc trong tay như con bướm đàn thành một đoàn bồ quang trắng khuyết kéo theo sát khí lăm liệt trên bầu trời.

Đoàn hồ quang trắng khuyết kia lạnh băng như hàn sương, trong quá trình bay múa giữa bầu trời, đan xen va chạm với nhau, sinh ra thế công sắc bén.

Leng keng keng...

Phi luân màu bạc của lão giả áo bào đen huyền hóa thành một mảnh hư ảnh, vô song phi luân bay múa xung quanh, va chạm với hồ quang trắng khuyết kia.

Vù vù vù!

Thân hình Tề Vân cùng Y Nguyệt mơ hồ không rõ, hai người liên tục biến ảo ở trên hư không, không ngừng rút pháp lực vào trong Tiên bảo. Sử dụng bí thuật, lại thêm thuật hợp kích liên thủ, phát huy mật kỹ Ngạo Nguyệt Hàn Sương đến mức tận cùng.

Phốc phốc!

Lão giả áo bào đen cuối cùng không địch lại, bị hai đạo hồ quang trắng khuyết đánh trúng- Mặc dù có Tiên bảo phòng ngự, nhưng đa số pháp lực đều rút vào trong Tiên bảo công kích, không đủ lực phòng ngự, lập tức thét to một tiếng, khóe miệng tràn máu.

Tề Vân cùng Y Nguyệt mừng rỡ, lập tức đẩy mạnh thế công, muốn đánh gục lão giả áo bào đen.

Trong mắt lão giả áo bào đen lộ ra vài phần tuyệt vọng, trước đó liều mạng với một tên Chân Tiên thượng vị có thực lực gần với mình, đã bị thương nặng, lúc này lại bị nội thương không nhẹ, đúng là tuyết phủ thêm sương.

- Thôi thôi, các người dừng tay đi, ta mặc cho các người xử lý.

Lão giả áo bào đen thở dài một tiếng, bỏ qua thao túng phi luân màu bạc, ánh sáng trên người giảm mạnh.

Tề Vân cùng Y Nguyệt đồng thời dừng lại, thoáng cảnh giác nhìn hắn.

- Các người còn không chịu tin ta hay sao?

Lão giả áo bào đen cười khổ một tiếng, cưỡi ra bao tay màu tím cùng Tiên bảo phòng ngự, ném sang một bên.

Thấy cảnh này, Tề Vân cùng Y Nguyệt khẽ thở phào, bay đến gần.

Hai người liên thủ đánh ra cấm chế chồng chất xung quanh, phong tỏa lão giả áo bào đen ở bên trong.

- Sư thúc, đắc tội.

Tề Vân vươn tay ra, chuẩn bị phong tỏa pháp lực của lão giả áo bào đen.

Nhưng ngay vào lúc này, dị biến xảy ra.

- Các người chết đi cho ta.

Lão giả áo bào đen tụ toàn bộ pháp lực không còn nhiều vào trong hồn thể, một cái hư ảnh màu xanh nhạt của lão giả áo bào đen bay ra từ trong người hắn.

Trong nháy mắt đỏ, thân thể tiên linh của hắn đột ngột nổ tung.

Thân thể Chân Tiên thượng vị tu luyện mấy chục vạn năm đến cả trăm vạn năm, ẩn chứa năng lượng đáng sợ cỡ nào?

BÙM!

Một cỗ ánh sáng bạc lạnh băng khủng bố ầm ầm bùng nổ, vô cùng nhẹ nhàng phá tan cấm chế hai người bố trí.

Tự bạo thân thể!

Tề Vân cùng Y Nguyệt kinh hãi, vội vàng phát động thuật liên kích, muốn ngăn cản uy lực bùng nổ này.

Ầm!

Hai người bị lực lượng quá mạnh đánh bay ra mấy dặm, lập tức thiếu tay đứt chân, thân thể bị tổn thương rất lớn.

Ngay lúc này, hồn thể của lão giả áo bào đen dung nhập vào phi luân màu bạc kia.

Vũ xẹt....

Phi luân màu bạc lóe ra tia sắc bén lạnh lẽo, đuổi theo hai người kia.

- Không xong!

Tề Vân cùng Y Nguyệt sắc mặt trắng bệch.

Phốc phốc!

Phi luân màu bạc xẹt qua hai cái, thu gặt tính mạng của bọn họ.

Từ khi lão giả áo bào đen tự bạo thân thể, trọng thương hai người Tề Vân, đen khi dung nhập hồn thể vào Tiên bảo, phát động tập kích ngược như chớp, cả quá trình chỉ không đến một nhịp thở.

Chỉ trong một nhịp thở, đã nghịch chuyển một trận đấu.

- Đấu với ta, hai tên các ngươi còn quá non!

Trong phi luân màu bạc truyền ra tiếng nói âm lãnh của lão giả áo bào đen.

Hắn thân là Chân Tiên thượng vị lâu năm, tu luyện hơn trăm vạn năm, hồn thể ngưng luyện đến Chân Tiên cực hạn Dù cho thân thể ngã xuống, vẫn có thể nghịch chuyển thế cục trong chớp mắt. Kinh nghiệm chiến đấu như the, tiên nhân bình thường không thể so sánh được.

Nếu không phải trước đó đã bị thương nặng, hai cái Chân Tiên trung vị căn bản không làm gì được hắn.

- Còn có ba tên các ngươi...

Phi luân màu bạc truyền ra một cỗ sát khí chí mạng, đánh thẳng về phía ba người Trương Hằng.

- Trương đại ca, chạy mau!

Đái Dung bị họa hoảng sợ, dứt khoát nhào vào trong lòng Trương Hằng.

Thôn trường cũng kinh hoàng, tuy nhiên hắn thấy bộ dáng bình tĩnh như thường của Trương Hằng, nhớ tới gì đó, lập tức cũng thôi phục trấn tĩnh

Vù!

Phi luân màu bạc như cánh tay đoạt mạng, nhanh chóng chém về phía ba người trên đám mây.

- Tới tốt, ta cùng nhìn ngươi không vừa mắt.

Trương Hằng cười khê một tiếng, tròng mắt bùng lên hào quang kỳ dị, không gian khu vực này đột nhiên xảy ra biến đổi huyền ảo khó lường.

- A... Sao có thể như thế được!

Trong phi luân màu bạc truyền ra một tiếng kêu thảm thiết, hồn thể của lão giả áo bào đen bị lột ra ngoài.

Trương Hằng nhẹ nhàng vung tay, thu hồn thể của hắn vào trong tay, sau đó khẽ bóp một cái, chớp mắt làm hắn hồn phi phách tán.

Công pháp tăng năm có thể sánh với cấp Tiên Quân, Trương Hằng đã bước đầu nắm giữ một ít pháp tắc không gian, đối phó một cái Chân Tiên thượng vị chỉ là trò trẻ con.

Đái Dung trốn trong lòng Trương Hằng, thân thể nhỏ nhắn run run, không chú ý tới quá trình này, nhưng thôn trưởng lại nhìn rõ ràng toàn bộ quá trình.

”Quả nhiên là đại thần thông cấp Tiên Quân...”

Thôn trưởng trợn mắt há hốc mồm trên người toát hết mồ hôi lạnh.

Vừa nghĩ tới mình đang ngồi chung trên một kiện Tiên bảo phi hành với một nhân vật cấp Tiên Quân đáng sợ, hắn liền cảm thấy kinh hoàng.

Làm xong chuyện này, Trương Hằng lập tức thu liễm khí tức, thu thập chiến lợi phẩm, liền khống chế Tiên bảo đám mây nhanh chóng bay đi phía xa.

Đái Dung mặt nhỏ đỏ lên, hỏi:

- Chúng ta không chết?

Trương Hằng cười nói:

- Lão giả áo bào đen kia bị ta cùng thôn trưởng liên thủ xử lý.
- Trương đại ca, hiện giờ muội mới phát hiện, thế giới tiên nhân rất đáng sợ...

Đái Dung lòng còn sợ hãi nói.

Trương Hằng nhẹ nhàng như không nói:

- Hiện giờ muội đã rõ, tự do phải trả cái giá đắt cỡ nào? Thế giới tiên nhân là kẻ mạnh nuốt kẻ yếu, nắm tay ai lớn thì do kẻ đó định đoạt, về sau nếu muội muốn không bị khi dễ, nhất định phải có được thực lực càng mạnh hơn kẻ khác.

Đái Dung im lặng, vẻ mặt biến đổi không ngừng.

- Đương nhiên, hiện giờ nếu muội muốn lui ra vẫn còn kịp, ta có thể đưa muội trở về Đái Hà Thôn.

Trương Hằng cười nói.

Sở dĩ hắn chỉ điểm Đái Dung, không chỉ là vì duyên phận.

Lúc ở hạ giới, từng có mấy cô gái làm cho Trương Hằng không thể dễ quên.

Người đầu tiên là Yên Vũ Tình.

Thứ hai là Mộ Linh.

Thứ ba là Băng Vi.

Đối với mấy cô gái này, Trương Hằng đều ôm lòng hổ thẹn.

Cảm tình của con người cuối cùng sẽ từ ngây ngô trở nên thành thực.

Lúc này Trương Hằng hồi tưởng lại những nữ giới mà mình từng qua lại, không khỏi cảm thán năm đó mình quá tùy tiện, chỉ là vì một ý niệm sai lầm của mình, đã tạo ra ba cái bi kịch.

- Đại ca, tuy rằng thế giới tiên nhân tàn khốc, nhưng càng đơn giản càng tự do hơn thế giới phàm nhân, không có những rườm rà...

Đái Dung cố lấy dũng khí, vẻ mặt hiện lên thần sắc kiên nghị.

- Cho nên, muội quyết định tu tiên, sinh hoạt không trói buộc ở thế giới phàm nhân.
- Tốt.

Trương Hằng gật đầu, ngộ tính của Đái Dung không kém, mặc dù thế giới tiên nhân tàn khốc, nhưng bản chất càng thêm đơn giản.

Là một cô gái, Đái Dung bị những quy định khuôn sáo trói buộc, chỉ là một con chim ở trong lồng.

”Chỉ mong, ta đưa nàng vào thế giới tiên nhân, không phải là một sai lầm.”

Trong lòng Trương Hằng thầm nghĩ.

Ba người lại bay ra mấy trăm dặm, Tiên bảo đám mây xuyên qua tầng mây, Đái Dung cảm thấy rất hứng thú với tất cả những gì ở thế giới bên ngoài.

Vù!

Bỗng nhiên, một cỗ uy áp cực lớn truyền đến từ phương xa, một con chim lớn toàn thân thiêu đốt ngọn lửa màu xanh, chở một thanh niên lưng đeo bảo kiếm màu bạc, bay tới trước mặt.

Theo hấn đến đây, trong phạm vi ngàn dặm đều tràn ngập uy áp hùng hồn nặng nề.

Xung quanh lập tức chìm vào một mảnh yên tĩnh.

”Người này thật đáng sợ... Tiên thú kia, dường như là Thần thú trong truyền thuyết - Thanh Loan!”

Trong lòng Trương Hằng nhảy dựng, toàn lực thu liễm khí tức trên người.

Trong tiếng hét sắc bén của thần điêu Thanh Loan, thanh niên kia ngừng lại, ánh mắt quét qua mấy người Trương Hằng, nói từng chữ một:

- Ai là hung thủ?

-o0o-

Nguồn:

773. Chương 697: Ngang Tàng, Tiên Quân Trung Vị

- Ai là hung thủ?

Thanh niên lưng đeo kiếm bạc kia khí thế hùng hồn như núi, mạnh gấp trăm lần hàng ngũ Chân Tiên thượng vị. Theo hấn phủ xuống, không gian xung quanh mơ hồ xảy ra biến đổi.

Trong phạm vi ngàn dặm, một mảnh chết lặng.

Trong lòng mọi người kinh hoàng, ngây ngốc tại chỗ.

Còn chưa nói hết, tọa kỵ của người kia, Thần thú Thanh Loan hét một tiếng liền sinh ra uy lực cực lớn, khí tức Thần thú khiến cho linh hồn sinh linh đều run sợ.

”Ngay cả Thần thú Thanh Loan cũng là cấp Tiên Quân hạ vị...”

Trong lòng Trương Hằng nghiêm nghị. phát hiện trên người thanh niên lưng đeo bảo kiếm màu bạc phát ra khí tức có chút cùng loại với Tề Vân, Y Nguyệt vừa chết trước đó.

”Không lẽ người này là cao tăng Lãnh Nguyệt Môn...”

Trương Hằng Phỏng đoán lai lịch thanh niên này, tu vi người này tuyệt đối là Tiên Quân hạ vị trở lên, bằng không sẽ không có được Thần thú Thanh Loan cấp Tiên Quân.

Dưới lực uy hiếp mạnh mẽ của hấn. mọi người cảm như hấn, không dám lên tiếng.

Đái Dung bị dọa cả người nhỏ bé run lên, nàng là một phạm nhân mới vào tiên đạo, làm sao thừa nhận được áp lực như thế.

Thôn trưởng cũng không tốt hơn nàng bao nhiêu, sắc mặt trắng bệch, vẻ mặt sợ hãi.

Trương Hằng vẫn định che giấu tu vi chân thật, cho nên làm bộ kinh hoàng không yên.

- Bản quân hỏi người.

Nam tử thanh niên kia thu lại khí thế, chỉ vào thôn trưởng, sắc mặt lạnh nhạt.

- Xin đại nhân cứ hỏi.

Thôn trưởng cố gắng trấn định nói.

- Vừa rồi người có nhìn thấy người hoặc là chiến đấu gì không?

Thôn trưởng không dám nói dối, thành thật nói:

- Bẩm đại nhân, chúng ta thấy có một Nam một nữ chiến đấu với một Nam mặc áo bào đen, tình hình chiến đấu rất thảm thiết...

Trương Hằng hỗ trợ tiếp lời:

- Đúng vậy, trận chiến kia rất đáng sợ, ba người chúng ta không dám đến gần. Cuối cùng nghe được một tiếng nổ kinh thiên động địa, sau đó một bóng người cũng không thấy được.

- Nổ lớn?

Thần thức thanh niên kia cẩn thận quét nhìn tình huống xung quanh, trầm ngâm một lát, lẩm bẩm nói:

- Chẳng lẽ Phương Thiên kia tự bạo, ba người cùng chết chung. Chỉ là sau khi tự bạo, vì sao không nhìn thấy Tiên bảo của bọn họ. Tự bạo cấp Chân Tiên, uy lực có lớn đi nữa thì cũng không thể hủy diệt Tiên bảo thành hư vô, ít nhất cũng phải lưu lại mảnh vỡ chứ.

- Đúng rồi, các người là người nào, muốn đi Lãnh Nguyệt chủ thành phải không?

Thanh niên kia hỏi một câu không liên quan.

- Chúng ta đến từ Đái Hà Thôn cách đây mấy ngàn dặm, tiểu lão nhân dẫn theo cháu cùng đứa nhỏ có thiên phú trong thôn đi Lãnh Nguyệt chủ thành tham gia Lãnh Nguyệt Môn lựa chọn đệ tử trăm năm một lần, hy vọng có thể dẫn bọn họ vào tiên môn.

Thôn trưởng trả lời.

-Ồ?

Thanh niên không khỏi liếc sang Trương Hằng cùng Đái Dung.

Khi ánh mắt hần rơi vào người Trương Hằng, có một loại cảm giác kỳ quái, vừa muốn theo dõi, lại bị Đái Dung bên cạnh hấp dẫn.

- Hả?

Ánh mắt thanh niên kia sáng lên, nhìn Đái Dung có vẻ kinh dị nói:

- Ha ha, thì ra là nguyên linh căn hiếm thấy, cũng giống như bản quân năm đó.

Thanh niên này cũng có xuất thân nguyên linh căn.

- Người tên là gì?

Thần sắc thanh niên kia dịu lại, trực tiếp xem nhẹ Trương Hằng cùng thôn trưởng, cười nói với Đái Dung.

- Tiểu nữ Đái Dung.

Đái Dung nhỏ giọng nói.

- Người có muốn làm đệ tử của ta không?

Thanh niên vẻ mặt ôn hòa nói:

- Ta là trưởng lão Lãnh Nguyệt Môn, Ngao Xương.

”Quả nhiên...”

Trong lòng Trương Hằng khẽ thở phào, tu vi Ngao Xương rõ ràng cao hơn hẳn, hẳn là Tiên Quân trung vị. Vừa rồi nếu không phải có sự tồn tại của Đái Dung, có lẽ đã nhìn thấu thân phận của hắn.

Đối mặt với cường giả cấp Tiên Quân, trưởng lão Lãnh Nguyệt Môn có ý thu đồ đệ, Đái Dung có chút do dự, chuyển mắt nhìn sang Trương Hằng cùng thôn trưởng.

- Chỉ cần người đồng ý, sẽ có thể làm đệ tử của ta. về phần hai người này, bản Tiên Quân tự nhiên có cách thuyết phục bọn họ.

Ngao Xương nhàn nhạt liếc Trương Hằng cùng thôn trưởng, áp lực vô hình ép thẳng vào trong lòng bọn họ, nhưng không để Đái Dung biết.

Trong lòng thôn trưởng hoảng sợ, không dám xen lời.

Trong lòng Trương Hằng đã có chút không vui, vẻ mặt im lặng, muốn xem lựa chọn của Đái Dung.

Đái Dung có chút do dự nói:

- Đại nhân... Tiểu nữ tử định theo phương pháp thường quy, trải qua tuyển chọn đệ tử tiến vào Lãnh Nguyệt Môn, như vậy có thể cùng đi cùng với người trong thôn, về chuyện bái sư, có thể chờ sau khi tiến vào môn phái bàn lại.

Nàng tâm tư lan lợi, vừa không từ chối, cũng không đồng ý.

Trương Hằng cảm thấy rất vui mừng, Đái Dung cuối cùng không làm hắn thất vọng, lấy được tín nhiệm bước đầu của hắn.

- Vậy được, người là cô nương rất trọng tình nghĩa, nếu thu được đồ đệ có phẩm chất như thế, bản quân sẽ rất vui mừng. Người đã có ý như thế, ta cứ theo ý người, để cho người tiến vào Lãnh Nguyệt Môn mới thảo luận chuyện này.

Ngao Xương mặt hiện ý cười, rất thích nhân phẩm của Đái Dung. Đối lại là người khác thì cùng không muốn thu một đệ tử lúc nào cũng có thể phản bội.

- Chiếc lệnh bài này cứ giao cho người, nếu gặp chuyện gì khó ở Vô Song Thành, chỉ cần đưa nó ra là có thể giải quyết dễ dàng.

Trong tay Ngao Xương trưởng lão xuất hiện một chiếc lệnh bài màu bạc, nhẹ nhàng bay đến trước người Đái Dung.

- Đa tạ trưởng lão.

Đái Dung tiếp nhận lệnh bài màu bạc này, vội nói lời cảm tạ.

- Ngày khác gặp lại.

Ngao Xương lại quay về Thần thú Thanh Loan, nhẹ nhàng rời đi trong một mảnh ngọn lửa màu xanh.

Tốc độ Thần thú Thanh Loan nhanh như tia chớp, ở không gian tiên giới, chỉ chớp mắt bay ra mấy chục dặm, nhanh gấp chục lần so với hàng ngũ Chân Tiên bình thường.

"Tốc độ thật là nhanh, không hổ là Thần thú Thanh Loan. Dưới tình huống không dung hợp phân thân, ta hoàn toàn kém hơn hắn."

Trong lòng Trương Hằng than thở.

Đều là cấp Tiên Quân, người khác có tọa kỵ Thần thú, còn mình lại trống không.

Sao mà chênh lệch lớn như thế chứ? Trong lòng Trương Hằng có chút không cân bằng.

"Không được, không gian tiên giới rộng lớn như thế, có thời gian ta cũng tìm một con tọa kỵ chơi, tối thiểu cũng phải là Thần thú đỉnh cấp, bề ngoài rất phong cách..."

Trương Hằng nổi tính trẻ con. nghĩ như thế.

Nhưng mà hần chỉ là một cường giả mới vào cấp Tiên Quân, có mấy món Tiên bảo tứ ngũ phẩm, đã là khó có rồi. về phần tọa kỵ Thần thú, lại khó mà gặp được, ngay cả gặp được, cũng chỉ có thể ngộ mà không thể cầu.

- Dung Nhi, đứa nhỏ gốc này, vị Tiên Quân đại nhân vừa rồi thu con làm đồ đệ, làm sao mà con không chịu đồng ý chứ? Nếu có thể bám vào đại nhân vật như thế, tiền đồ ngày sau của con sẽ không thể lường được...

Thôn trưởng thở dài nói với Đái Dung.

- Thôn trưởng, con chỉ là không muốn bỏ lại mọi người, một mình đi tiên môn. Hơn nữa, chờ tiến vào Lãnh Nguyệt Môn rồi, không phải vẫn còn cơ hội hay sao?

Đái Dung cười hì hì, không có gì đáng nhớ.

- Ôi.

Thôn trưởng cũng vui mừng, đồng thời lại tiếc nuối vì Đái Dung bỏ qua cơ hội lần này.

Trương Hằng nhẹ nhàng băng quơ nói:

- Bằng tư chất của Dung Nhi, chẳng lẽ còn sợ không tìm được danh sư hay sao? Người vừa rồi tuy rằng có tu vi rất cao, nhưng làm người quá kiêu căng. Nhưng mà nói tổng thể, người kia cũng không tính là tội ác tày trời.

Đối với Ngao Xương trưởng lão, Trương Hằng cho một cái đánh giá khách quan.

Một đường không có chuyện gì, ba người phi hành nửa tháng, rốt cuộc đi đến Vô Song chủ thành.

Vô số tiên vân, Pháp bảo cùng độn quang lóe ra, quần quanh tòa thành trì màu bạc mộng ảo như tiên.

-o0o-

774. Chương 698: Trương Hằng Mười Đô

- Đây là thế giới tiên nhân...

Đái Dung chăm chú nhìn thế giới đủ mọi màu sắc, lấp lánh các hào quang, ánh mắt liên tục lóe lên.

Trương Hằng giảm tốc độ Pháp bảo đám mây, nhìn Vô Song chủ thành ở xa xa gần đến, thầm nghĩ:

"Đây là thành trì thượng giới, lớn gấp trăm lần phường thị tu chân Độc Thiên Bảo mà ta từng sập."

Nếu không phải có ý "đánh cướp" tinh cầu này, Trương Hằng cũng sẽ không gia nhập môn phái, từ đó hiểu biết bộ cục thượng tầng toàn bộ Cô Đế Tinh này.

công pháp tầng năm là một hang không đáy, mỗi lần thăng một cấp, vật cần luyện hóa đạt đến con số khủng bố.

Theo Trương Hằng Phỏng đoán, không có mấy ngàn kiện Tiên bảo bình thường dần bụng, công pháp tầng năm đừng mơ tiến lên một cấp nhỏ.

Theo cảnh giới tầng năm mới thành đến tiểu thành, cần đến mấy ngàn Tiên bảo bình thường, vậy nếu muốn tu luyện đến tầng năm đại viên mãn, số lượng Tiên bảo cần thiết nào đâu chỉ mấy vạn?

Cho nên, muốn tiến triển thêm một bước, không phải dựa vào đánh cướp mấy cường giả là giải quyết được vấn đề.

Cướp bóc cả một cái tinh cầu, mưu đồ của Trương Hằng đang từ từ triển khai...

Chính vì tầng nguyên nhân này, hiện giờ Trương Hằng mới phải khiêm nhường lẫn vào một môn phái nhỏ.

Lúc này, xung quanh Vô Song chủ thành tới tới lui lui vô số các hào quang.

Mỗi một Pháp bảo hoặc là độn quang, ít nhất đại biểu cho một tiên nhân thượng giới. Ở không gian tiên giới, chỉ có tiên nhân mới có được năng lực phi hành trên hư không.

Nhưng mà, bọn họ vạn vạn lần không ngờ tới, một tên tuyệt thế hung thần ác sát đang âm thầm nhìn bọn họ, nhìn trộm Vô Song Thành khổng lồ, thậm chí là toàn bộ Cô Đế Tinh.

- Trương đại ca... huynh?

Đái Dung nhìn Trương Hằng, chỉ thấy khoe miệng hắc mang theo ý cười mờ mịt, trong lòng đột nhiên sinh ra cảm giác sợ hãi.

Cho dù mặt ngoài Trương Hằng rất bình tĩnh, nhưng khi hắc độn tới ý niệm đáng sợ kia, trong mơ hồ có một cỗ lực lượng kỳ quái, đủ làm người ta kinh hãi vỡ mật.

- Ha ha, không có gì, huynh cũng lần đầu tiên đến Vô Song Thành, có chút ngạc nhiên thôi.

Trương Hằng cười khê, tạm thời áp chế ý niệm kia.

Nhưng mà, hạt giống ý niệm kia, sớm muộn gì cũng sẽ nảy mầm...

- Chúng ta nhanh đi vào Vô Song Thành thôi?

Thôn trưởng đề nghị.

- Được, chúng ta vào xem trước, còn chưa đến ngày lựa chọn đệ tử Lãnh Nguyệt Môn, chúng ta có thể đi dạo trong thành.

Trương Hằng không chế Tiên bảo đám mây, tăng tốc bay về phía Vô Song Thành, tốc độ phi hành mơ hồ vượt qua cực hạn Chân Tiên hạ vị.

Khi ba người đến trước cửa Vô Song Thành, phát hiện chúng tiên nhân sau khi đến gần thành trì, đều đáp xuống đất đi bộ vào thành, biểu thị cung kính.

Thần thức Trương Hằng quét qua bầu trời thành trì, không khỏi buồn cười, thì ra là lĩnh vực cấm bay, khó trách các tiên nhân bình thường kia đều đáp xuống đi bộ.

Chỉ là lĩnh vực cấm bay ở thành trì này không có bao nhiêu tác dụng với cường giả cấp Tiên Quân.

Trương Hằng muốn khiêm nhường làm việc, cũng đáp xuống bên dưới, ba người cùng đi đến cửa thành.

Không ngờ tới, trước cửa Vô Song Thành không có một thủ vệ, chỉ cần có được cảnh giới Dẫn Khí Luyện Thể là có thể dễ dàng đi vào. Phàm nhân bình thường tự nhiên không thể tiến vào, thậm chí ở trong mắt bọn họ, nơi đây là một mảnh hư không, căn bản không có bóng dáng thành trì gì.

Sau khi tiến vào Vô Song Thành, cảnh tượng rực rỡ muôn màu trong thành bày ra trước mắt ba người.

Sắc mặt Trương Hằng lại có chút quái dị, Vô Song Thành này nghiêm nhiên chính là một cái phường thị trong tiên giới, ven đường có rất nhiều quầy hàng, tuy nhiên đều là phàm nhân tu tiên dưới tiên nhân.

Tiên nhân thông thường đều có được cửa hàng, đơn giản bán ra các loại tài liệu, tiên đan, Tiên bảo, tiên thú, thiên tài địa bảo...

Đái Dung hết sức tò mò với tất cả những gì trước mắt, nhìn bên này, sờ bên kia, xem mãi không chán, rất là vui vẻ.

Thôn trưởng lại có chút nhàm chán, Vô Song Thành có rất nhiều thứ, nhưng phần lớn không phải của mình.

Trương Hằng vỗ trán, thầm nghĩ:

"Nữ nhân ở bất cứ thế giới nào, luôn luôn có yêu thích đi dạo phố không thể hiểu nổi."

Chỉ là, khi ánh mắt hắc quét qua các cửa hàng cùng quầy hàng không đếm hết trong Vô Song Thành, ánh mắt không khỏi sáng ngời.

"Vô Song Thành lớn như thế, bên trong có rất nhiều vật phẩm giao dịch... Nếu có thể đánh cướp toàn bộ tòa thành này thành công, vậy thì thu hoạch nhất định rất khả quan..."

Trương Hằng lại bắt đầu động tâm tư.

Đương nhiên, hắn cũng chỉ ngẫm lại mà thôi, còn chưa kiêu ngạo tới mức lấy sức một mình chống thành toàn bộ Vô Song chủ thành.

Tòa thành này thuộc quyền quản lý của Lãnh Nguyệt Môn, một trong ba đại tông môn Cô Đế Tinh. Trương Hằng cũng thấy được, một vị trưởng lão Lãnh Nguyệt Môn đã có tu vi cấp Tiên Quân, càng không nói nói thực lực toàn bộ môn phái?

Dạo một vòng, thôn trưởng đột nhiên nhớ ra, vội kéo tay Trương Hằng:

- Ta đột nhiên quên một chuyện, Vô Song chủ thành thi hành cấm đi lại ban đêm. Nếu không có nhà ở, nhất định phải đi khách sạn qua đêm, đăng ký ở trong đó.

- Cấm đi lại?

Trương Hằng sửng sốt, khó trách ở cửa Vô Song chủ thành không có lấy một thủ vệ, toàn bộ thành trì thi hành cấm đi lại ban đêm, đến trời tối sẽ đuổi hết người không liên quan. Nếu người muốn ở lại, nhất định phải đi đăng ký ở khách sạn.

- Vậy chúng ta đi ở khách sạn.

Trương Hằng rất tùy ý nói.

- Nhưng mà... trong tay ta không có tiên thạch, ngủ một đêm ở trong thành, mỗi người một khối tiên thạch hạ phẩm.

Thôn trưởng có chút ngưng ngừng nói:

- Trước khi đến Vô Song chủ thành, ta lại quên mất điều này.

- Tiên thạch?

Trương Hằng cười ha ha, trong tay xuất hiện mấy khối tiên thạch, nói:

- Ta có thứ này...

Trước khi Trương Hằng phi thăng thượng giới, tự nhiên không thể có được tiên thạch, nhưng trước đó hắn đánh cướp hang ổ Tham Lang, đã dọn sạch bảo tàng của hắn.

Tuy nhiên, thu hoạch lớn nhất vẫn là khối ngọc thạch hình quạt không rõ tính chất, bên trên có khắc hoa văn kỳ quái.

Bằng tu vi cấp Tiên Quân của Trương Hằng hiện giờ, vẫn không thể tổn thương ngọc thạch kia chút nào, bởi vậy đủ thấy giá trị cùng trình độ thần bí của ngọc thạch này.

- Ngài có tiên thạch, vậy thì tốt...

Thôn trưởng khẽ thở phào, thầm mừng mình làm sao lại choáng váng. Đứng bên cạnh mình là nhân vật cấp Tiên Quân cao nhất Cô Đế Tinh, làm sao mà tiên thạch cùng không có được chứ?

Lúc bình thường, Trương Hằng rất hiền hòa, dần dần lâu ngày hắn đã quên mất tu vi của đối phương.

Khi Trương Hằng đi đến một chỗ, đột nhiên dừng lại, hắn thấy được bảng hiệu: Bói toán lành dữ.

Ở bên cạnh bảng hiệu cờ vải kia, đang ngồi một lão già bị mù, bên cạnh còn có không ít phàm nhân, thậm chí còn có tiên nhân.

"Quái, tại sao ngay cả tiên giới cũng có thầy bói? Chẳng lẽ lão già này giả danh bịp người?"

Trương Hằng lộ thần sắc cổ quái.

Đái Dung cái gì cũng thấy tò mò, lập tức chạy tới.

- Hồ lão tiên, ngài bói toán lành dữ trong trăm năm gần đây cho ta đi.

Một tiên nhân dâng lên một khối tiên thạch, đưa cho lão tướng số mù kia.

- ừ ừ.

Lão già mù gọi Hồ lão tiên kia rất thần nhiên tiếp nhận khối tiên thạch, bảo người kia đưa tay ra.

Chỉ là đặt tay lên bàn tay người kia, Hồ lão tiên trầm ngâm một lát, nói:

- Trong vòng trăm năm có một kiếp, nếu vượt qua được, tu vi tất nhiên có thể đột phá.

- Thật tốt quá, đa tạ Hồ lão tiên.

Tiên nhân kia rất vui mừng, nói cảm ơn vài tiếng, liền đi mất.

- Hồ lão tiên, xem tướng cho ta...

Mấy tiên nhân xung quanh cũng nao nao muốn thử.

"Một đám ngu ngốc, người mù cũng có thể xem được tướng số..."

Đây là phản ứng trong lòng Trương Hằng khi nhìn thấy cảnh này ở Địa cầu.

Dù là lúc này, hắn đã thăng cấp đến đại nhân vật Tiên Quân thượng giới, tâm lý khinh bỉ này vẫn không thiếu.

Đái Dung rất ngạc nhiên, thôn trưởng nửa tin nửa ngờ đứng xem một bên.

Trương Hằng phát hiện, lực tục có mấy tiên nhân tìm Hồ lão tiên tính số mệnh, hoặc dữ hoặc lành đều có.

- Dung Nhi, nếu muội muốn xem tướng, cũng đi thử một chút.

Trương Hằng lấy ra một khối tiên thạch hạ phẩm, đưa cho Đái Dung, để nàng đi xem thử.

- Lão nhân gia, ngài xem thử cho ta.

Đái Dung vui vẻ không thôi, cầm lấy tiên thạch hạ phẩm đưa cho Hồ lão tiên.

Hồ lão tiên tiếp nhận khối tiên thạch này, đột nhiên nhíu mày, lẩm bẩm nói:

- Khối tiên thạch này trong thời gian gần đây có lai lịch không rõ, ẩn chứa một cỗ sát khí.

Trương Hằng nghe lời này, không khỏi cảm thấy kinh hãi, lập tức nhìn Hồ lão tiên này bằng ánh mắt khác.

"Chẳng lẽ thuật bói toán thượng giới đã đạt tới mức thông linh cỡ này?"

Trong lòng Trương Hằng nhanh chóng suy xét.

Tiên thạch mà hắn đưa cho Hồ lão tiên là giết Tham Lang cướp được, quả thật lai lịch không rõ, nói là ẩn chứa sát khí thì cũng đúng.

Có thể nói, chỉ một câu này, đã nói trúng mấu chốt.

- Tiên thạch vẫn là tiên thạch, ta cứ nhận trước.

Hồ lão tiên thu hồi khối tiên thạch này, bảo Đái Dung vươn tay ra, bắt đầu xem tướng.

Một lát sau, về mặt nhàn nhạt nói:

- Tiểu thư gần đây gặp được quý nhân, ngày sau thành tựu không thể đo lường.

- Vậy sao? Gặp quý nhân?

Đái Dung nửa tin nửa ngờ, nhưng trong lòng vẫn rất vui vẻ.

Trương Hằng thấy tình huống này, sắc mặt càng thêm ngưng trọng.

Người mù này tính rất chính xác!

Quý nhân mà Hồ lão tiên nói với Đái Dung, tự nhiên chính là Trương Hằng. Chỉ là bản thân Đái Dung còn không biết tu vi thực lực chân chính của Trương Hằng.

- Ta cũng muốn xem cuối cùng thế nào.

Trương Hằng chậm rì rì đi tới, đến trước mặt Hồ lão tiên.

- Thuật bói toán của đạo hữu linh nghiệm như thế, không bằng cũng tính cho Trương mỗ.

Trương Hằng ngồi xuống trước mặt Hồ lão tiên, bỏ lại một khối tiên thạch, vươn tay chủ động phối hợp.

Trên thực tế, trong lòng hắn cười lạnh:

"Ta xem ngươi có thể tính được mệnh của ta hay không?"

Hồ lão tiên cười nói:

- Vị đạo hữu này, thật có lỗi, hôm nay ta đã xem mệnh của chín người. Chín là số cuối, thêm nữa sẽ không tốt.

- Thật có cách nói này, nhưng mà hôm nay Trương mỗ không cam lòng, thế nào cũng muốn ngài tính một cái, bằng không thì sẽ không cam lòng đi ra.

Trương Hằng làm bộ dạng lưu manh.

- Ôi, này...

Hồ lão tiên có chút bất đắc dĩ.

Trương Hằng lại vươn tay, ầm một cái lấy ra mười khối tiên thạch hạ phẩm.

- Các hạ có bằng lòng hay không?

Trương Hằng cười nói.

- Không phải vấn đề bao nhiêu tiên thạch...

Hồ lão tiên khẽ thở dài.

Cuối cùng, hắn vẫn đáp ứng. ánh mắt ảm đạm, thở dài nói: (ND: mắt mù mà cũng ảm đạm được? WTF?!?)

- Ta sớm biết... hôm nay trong mệnh có một kiếp.

Dứt lời, Hồ lão tiên đặt tay lên bàn tay của Trương Hằng.

-o0o-

775. Chương 699: Ma Thần Buông Xuông

Trương Hằng tùy ý để Hồ lão tiên đưa tay đặt lên lòng bàn tay mình, âm thầm cười lạnh:

- Nếu thật sự có thể bói toán ra vận mệnh của ta, cảnh giới của ngươi khẳng định sẽ không thua kém gì cường giả nghịch thiên.

Trương Hằng có được công pháp nghịch thiên, lại là linh hồn xuyên việt mà tới, quỳ tích vận mệnh mơ hồ mà khó nắm bắt, người thường không thể thăm dò được.

Hồ lão tiên trầm mặc hồi lâu, biểu tình trên mặt liên tục thay đổi mấy lần, cuối cùng bàn tay đặt lên tay Trương Hằng đột nhiên không kìm nổi phải run rẩy.

Thời gian trôi qua từng chút một, Hồ lão tiên vẫn không nói gì, chẳng những tay kia bắt đầu run rẩy mà toàn bộ thân mình cũng bắt đầu run run.

Mái đầu bạc và khuôn mặt hồng hào của hắn cũng đột nhiên bắt đầu tái nhợt.

Những tiên nhân xung quanh nhìn thấy tình cảnh này không khỏi cảm thấy kỳ quái.

Thần thông bói toán của Hồ lão tiên vô cùng nổi tiếng trong Vô Song Thành này, chưa bao giờ thấy hắn như vậy.

- Đạo hữu sao vậy?! Ngươi vẫn không tính ra hung cát của Trương mỗ sao?!

Trên mặt Trương Hằng lộ ra ý cười chắc thắng, cũng mang theo vài tia trào phúng.

Những người xung quanh cùng bắt đầu nghị luận.

- Ha ha ha... Chẳng lẽ pháp lực của Hồ lão tiên đã giảm xuống, ngay cả hung cát của một Chân Tiên hạ vị mà cũng khó phán đoán ra được sao?!

- Hồ lão tiên, người nếu không nói được thì cũng đừng miễn cưỡng! Ta xem thân mình người cứ run rẩy, có phải là gặp chuyện không may phải không...

- Hồ lão tiên, số lượng chín người đã là cực hạn rồi. Hôm nay người đã bói toán cho chín người, người thứ mười này không được như ý cũng không thể trách người được!

Đại bộ phận những người xung quanh cơ bản đều đánh giá Hồ lão tiên khá cao.

Thân mình Hồ lão tiên lúc này run rẩy, sắc mặt tái nhợt, bất cứ ai cũng có thể nhìn ra hắn không được bình thường.

Một khắc này, Hồ lão tiên đột nhiên thu tay lại, mở ra đôi mắt đục ngầu vô hồn, đưa ngón tay chỉ về phía Trương Hằng, run rẩy nói:

- Người... người... người...

Hắn liên tục nói ra ba chữ, thần sắc sợ hãi tới cực điểm.

Trương Hằng chăm chú nhìn ánh mắt Hồ lão tiên, phát hiện ra hắn đúng là một người mù.

Là người mù thật chứ không phải giả. Đôi mắt của hắn không hề có một tia hào quang nào.

Tật này không phải bẩm sinh nhưng cũng không thể chữa trị được.

Trương Hằng đột nhiên nhớ tới Tú Ninh từng nói với hắn về chuyện liên quan bói toán.

Bất kể là bói toán vận mệnh hay cát hung đều là con đường nghịch thiên. Mỗi bí pháp cường đại nếu tu luyện tới độ cao nào đó thì tất nhiên sẽ phải trả giá.

Ví dụ như Hồ lão tiên trước mắt này, trình độ thần thông bói toán của hắn quả nhiên cũng khá cao, vì vậy phải trả giá là hai mắt bị mù vĩnh viễn, không thể chữa trị được.

Phốc!

Hồ lão tiên đột nhiên phun ra một búng máu, sau đó vẻ mặt như điên, bỗng nhiên cười to lên, hoa chân múa tay chạy như điên về phía xa xa.

- Hồ lão tiên... Hắn điên rồi!

Những người xung quanh kinh hô lên.

Điên rồi! Một tiên nhân đã bị điên!

Loại sự tình này quả thật rất hiếm khi xảy ra ở Tiên giới.

- Có phải là tẩu hỏa nhập ma không?!

Có người đoán.

- Hắn có được thần thông bói toán cao minh như vậy, sao lại không đoán ra kết cục hôm nay của mình?!

Có người vui sướng khi thấy người gặp họa nói.

- Hồ lão tiên hình như vừa rồi đã nói qua rằng hắn sớm biết mệnh của hắn hôm nay sẽ có một kiếp. Tuy rằng có chút dự đoán nhưng chung quy vẫn không thể tránh thoát được!

Có người tiếc hận thở dài.

Trương Hằng hí mắt, trong mắt thoáng hiện lên một tia kim mang. Hắn nhìn theo Hồ lão tiên điên điên dờ dờ chạy đi, không khỏi thì thào lẩm bẩm:

- Chẳng lẽ lão nhân này thật sự đã bói toán ra chút manh mối nào đó?! Hắn vừa rồi nhất thời cậy mạnh, đồng thời cũng không kìm nổi hấp dẫn, đi thăm dò một kết quả mờ mịt không rõ mới dẫn tới tình cảnh thế này...

- Có chuyện gì xảy ra?

Về mặt Thôn trưởng kinh dị nhìn Trương Hằng. Hắn cũng không cho rằng Hồ lão tiên vô cớ nổi điên là do tẩu hỏa nhập ma mà việc này hơn phân nửa là có quan hệ trực tiếp tới Trương Hằng.

- Đúng thế, Trương đại ca, lão nhân thầy tướng số kia dường như nói rất chuẩn, vì sao bói toán cho huynh lại ra kết quả như vậy!?

Đái Dung nghi hoặc, khó hiểu hỏi.

Trương Hằng làm bộ như rất vô tội, ra vẻ việc này không có liên quan gì tới mình:

- Là do cảnh giới lão nhân này không ổn định, lại còn cậy mạnh cho nên hiện tại không ổn nên bị tẩu hỏa nhập ma, người cũng điên rồi. Đáng tiếc ta không công trả tiên thạch nhưng cũng chẳng được kết quả gì!

Người xung quanh nghe hắn nói vậy thì có người không nói gì, có người khinh miệt, có người đồng tình, cũng có người vui sướng khi người gặp họa.

Việc Hồ lão tiên bị điên cũng chỉ như một nốt nhạc đệm, không khiến Vô Song Thành nổi lên chút gợn sóng nào đáng kể.

Ba người Trương Hằng đi dạo quanh Vô Song Thành một chút, sắc trời lúc này cũng đã bắt đầu hơi tối.

- Không còn sớm nữa. chúng ta nên đi tìm kiếm một nhà trọ đi.

Trương Hằng quyết định rồi ba người bắt đầu đi tìm nhà trọ trong thành này.

Kết quả, bọn họ đi qua vài căn nhà trọ nhưng đều đã chật cứng người. Xem ra việc Lãnh Nguyệt Môn thu nhận đệ tử cũng khiến rất đông người đi tới Vô Song Thành này.

Cuối cùng, Trương Hằng dẫn hai người đi tới một căn nhà trọ có tên là Thiên Cơ.

Giá cả ở căn nhà trọ này cũng tương đối cao, gấp chừng hai lần nhà trọ bình thường. Tuy nhiên, điều kiện nơi này cũng không tồi.

Từ trong trí nhớ của Tham Lang, Trương Hằng biết được một ít tin tức không rõ ràng:

“Bối cảnh của Thiên Cơ Khách Sạn rất thần bí, trải rộng khắp các nơi ở Bắc Thần Đại lục. Nghe nói nó có quan hệ rất thân thiết với tam đại tông môn Cô Đế Tinh.

Ngủ lại trong khách điểm của Vô Song Thành phải đăng ký. Quá trình này cũng rất phiền toái, không chỉ phải báo ra danh tính, tuổi tác mà ngay cả tu vi, lai lịch và hướng đi cũng phải được ghi chép tỉ mỉ.

Đồng thời, khí tức, ảnh tượng người nghỉ lại cũng bị khắc vào trong ngọc giản.

Tuy nhiên, Trương Hằng cũng không đặt việc này trong lòng, chỉ cần người khác không thể nhận ra tu vi chân thực của hắn là được.

Mục đích của hắn là muốn lẫn vào trong Lãnh Nguyệt Môn, một trong ba đại tông môn Cô Đế tinh, cũng chậm rãi tiến vào thượng Tàng để hiểu biết được bố cục thế lực chân chính của Cô Đế Tinh.

Vạn nhất Cô Đế Tinh lại có một cường giả cấp Tiên để tiềm ẩn, Trương Hằng lại tới đây cướp sạch cả tinh cầu thì chính là tìm chết không thể nghi ngờ!

Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng! Tương tự, dù là cường đạo cũng cần biết rõ tình hình thực tế của mục tiêu.

Bởi vậy có thể thấy được sự cẩn thận và ẩn nhẫn của Trương Hằng trong khi thực hiện kế hoạch.

Sau khi đăng ký, ba người Trương Hằng ở lại Thiên Cơ Khách Sạn. bao trọn một biệt viện. Ba người ở cùng một chỗ, chờ đợi lần tuyển trạch đệ trăm năm mới có một lần của Linh Nguyệt Môn!

Trong gần nửa tháng này, số người đi tới Vô Song Thành càng lúc càng đông, có một bộ phận là muốn tiến tiên môn để tu tiên, cũng có không ít người đã là Tiên nhân.

Đối với điều này, thượng Thằng Vô Song Thành đã tạo ra một vùng cấm để cho những người tới tham gia khảo hạch ở lại khi chờ đợi. Nơi này cấm đi lại vào ban đêm, chuyên dành cho những người không tìm được phòng trọ hoặc không có tiên thạch để trả tiền, đành phải ở lại bên trong.

Bên ngoài Vô Song Thành, ở một nơi hẻo lánh có một lão nhân ăn mặc như khát cái, bộ dáng điên điên khùng, trên mặt mang theo vẻ sợ hãi, liên tục lẩm bẩm:

- Ma Thần... Ma Thần buông xuống...

-o0o-

776. Chương 700: Lặn Vào Tiên Môn

Lão nhân ăn mặc như khát cái điên điên khùng khùng này tất nhiên là Hồ lão tiên từng bói toán cho Trương Hằng hôm trước. Tình cảnh của cửa hắc lập tức khiến các tiên nhân trên bầu trời bên ngoài Vô Song Thành chú ý.

- Chân Tiên trung vị này nổi điên sao...

Vài tiên nhân ở trên bầu trời hai mắt nhìn nhau, vẻ mặt cổ quái.

- Ô? Ta biết người này. Hắc không phải là thầy tướng số Hồ lão tiên ở Vô Song Thành sao?! Một trăm năm trước ta còn tìm hắc tính số mệnh một lần, cùng rất chuẩn!

Chỉ một lúc, có người đã nhận ra thân phận Hồ lão tiên.

- Hồ lão tiên, rốt cục có chuyện gì đã xảy ra?! Cái gì mà Ma Thần buông xuống?!

Đúng lúc này, một thanh âm lạnh như băng truyền tới.

Vừa dứt lời, một thanh niên bạch y với một thanh bảo kiếm màu bạc sau lưng lướt tới, dừng lại trước mặt Hồ lão tiên.

Thanh niên bạch y này mặt như Quan Ngọc, anh tuấn phi phàm, khí vũ hiên ngang. Trên người hắc mơ hồ hiện ra một cỗ khí tức lăng lệ, vượt qua bậc Chân Tiên bình thường!

- Người kia là đệ tử Lãnh Nguyệt Môn...

Những tu sĩ xung quanh lập tức phán đoán ra thân phận người này, xuất phát từ khí tức độc hữu của công pháp hắc tu luyện.

- Ta sao lại cảm giác hắc có chút quen mắt, dường như gặp qua ở đâu rồi...

- Bắc Kiếm Hàn! Người này hóa ra là Bắc Kiếm Hàn, nhân vật tài ba trong thế hệ đệ tử mới của Lãnh Nguyệt Môn...

Rất nhanh đã có người gọi ra tên thanh niên bạch y.

- Thì ra là hắc! Nghe đồn người này chỉ dùng năm trăm năm đã tu luyện từ cảnh giới Chân Tiên hạ vị đạt tới Chân Tiên đỉnh phong. Trong cùng thế hệ, hắc gần như tung hoành vô địch. Sự phụ của hắc chính là đương kim Lãnh Nguyệt Tông chủ!

Một tiên nhân cả kinh kêu lên.

- Ta vừa mới tới Vô Song Thành, chưa từng nghe tới cái tên Bắc Kiếm Hàn này nhưng đại danh của Lãnh Nguyệt Tông chủ thì đã nổi tiếng toàn bộ Có Đế Tinh rồi, mơ hồ có xu thế là đệ nhất nhân trên khắp Bắc Thần Đại Lục...

Lãnh Nguyệt Tông chủ!

Cái tên này quả thật không chút xa lạ với khắp các tiên nhân trên Cô Đế Tinh, thậm chí còn như sấm bên tai.

Mà thanh niên bạch y vừa xuất hiện lại chính là đệ tử chân truyền Bắc Kiếm Hàn của đương kim Lãnh Nguyệt Tông chủ!

Điều trùng hợp chính là thanh niên bạch y này cùng nhận ra Hồ lão tiên.

Đối mặt với sự chất vấn của Bắc Kiếm Hàn, Hồ lão tiên thở ơ, trong miệng thì thào:

- Ma Thần... Ma Thần... buông xuống... Nguy cơ... Nguy cơ...

- Lão gia hỏa này đang nói bậy nói bạ gì đó!? Ma Thần gì? Cô Đế Tinh ta tuy rằng ở vùng ven của Tiên giới nhưng trên Bắc Thần Đại Lục người tài xuất hiện hết lớp này tới lớp khác, cao thủ nhiều như mây thì làm gì có nguy cơ gì?!

Những tiên nhân xung quanh hoàn toàn coi thường lời nói của Hồ lão tiên.

Về mặt Bắc Kiếm Hàn lại hiện ra sự ngưng trọng, đưa tay nắm lấy tay Hồ lão tiên hỏi:

- Người rốt cục biết cái gì?!

Người khác có lẽ không hiểu Hồ lão tiên đang nói gì nhưng Bắc Kiếm Hàn lại có chút suy nghĩ.

Bởi vì ở năm trăm năm trước, trước khi hấn vào Lãnh Nguyệt Môn, Hồ lão tiên từng tính cho hấn một quẻ.

Hồ lão tiên lúc ấy đã nói với hấn:

- Thiên phú dị bẩm, trong vòng năm trăm năm có thể tấn chức Chân Tiên thượng vị, trong vòng ngàn năm có thể trở thành một đại Tiên Quân!

Lúc ấy, đối với một quẻ này, Bắc Kiếm Hàn cùng bán tín bán nghi. Bởi vì hấn cùng không phải là người có linh căn siêu nhân, năm trăm năm từ Chân Tiên hạ vị tu tới Chân Tiên thượng vị, dù nhìn khắp Bắc Thần Đại Lục cùng là một kỳ tích, càng không nói tới chuyện trong vòng ngàn năm sẽ trở thành Tiên Quân, được ngàn vạn người kính ngưỡng và sùng bái.

Sau đó, một điều không ngờ là trong năm trăm năm qua, hấn có kỳ ngộ, không chỉ tu thành Chân Tiên thượng vị mà còn trở thành một người xuất sắc nổi bật trong một thể hệ Lãnh Nguyệt Môn.

Cho nên, đối với lời nói của Hồ lão tiên, Bắc Kiếm Hàn cùng không cho là nói nhảm.

- Người tỉnh lại đi!

Bắc Kiếm Hàn cần lấy cánh tay, cẩn thận Kiểm tra thân thể đối phương nhưng cùng không phát hiện ra có gì dị trạng. Xem ra nguyên nhân hơn phân nửa xuất phát từ linh hồn.

- Ma Thần... Ma Thần .. buông xuống... Nguy cơ... Nguy cơ...

Hồ lão tiên không ngừng lặp đi lặp lại những lời này, không chút quan tâm tới ngoại giới.

Bắc Kiếm Hàn thở dài một hơi rồi lẩm bẩm:

- Xem ra ta phải đưa người đi Lãnh Nguyệt Môn một chuyến, để trưởng lão nhìn xem. - - Chỉ tiếc sư phụ còn đang bế quan...

Dứt lời, hấn mang theo Hồ lão tiên, bay về phía Vô Song Thành.

Mọi người trở mắt nhìn theo hấn, trực tiếp bay vào cấm phi lĩnh vực trong Vô Song Thành.

- Làm sao có thể?!

Mọi người trợn mắt há hốc mồm.

Rõ ràng chỉ là Chân Tiên thượng vị, sao lại không chịu ảnh hưởng của cấm phi lĩnh vực?!

- Một đám phàm phu tục tử... cấm phi lĩnh vực của Vô Song Thành không chỉ có Tiên Quân mới không chịu ảnh hưởng. Chỉ cần có thể lĩnh ngộ ra pháp tắc không gian, đạt tới một trình độ liên thoải mái phi

hành ở trong này. Xem ra cảnh giới Bắc Kiếm Hàn đã đạt tới Chân Tiên cực hạn, chạm tới Thiên Quân rồi
- - - Chắc rằng trong vòng ngàn năm, Lãnh Nguyệt Môn sẽ xuất hiện thêm một cường giả cấp Tiên Quân!

Người nói chuyện chính là một thiếu niên lười biếng mặc ma y, diện mạo vô cùng bình thường.

Hắn đưa ánh mắt khinh miệt quét nhìn mọi người một cái rồi chậm rãi bay về phía Lãnh Nguyệt Môn!

- Người kia là ai?

Những tiên nhân còn lại khiếp sợ vô cùng. Lại có thêm một cường giả không thèm quan tâm tới cấm phi lĩnh vực.

Càng khó tin chính là thiếu niên này nhìn qua chỉ có tu vi Chân Tiên hạ vị.

- Người này khẳng định chính là ẩn nặc tu vi, nói không chừng còn là lão quái vật cấp Tiên Quân!

Những người nơi này chợt nghiêm lại, trong đầu nghĩ tới một ý niệm đáng sợ.

Một ngày kia, dòng người chạy tới Vô Song Thành đã đạt tới đỉnh điểm trong vòng trăm năm qua. Có vô số người tới để tiến hành khảo hạch.

Ba người Trương Hằng chỉ là một giọt nước trong cả biển nước, vô cùng bé nhỏ, không hề nổi bật.

- Không biết Lãnh Nguyệt Môn này dùng phương thức gì để tuyển chọn đệ tử?!

Trong lòng Trương Hằng âm thầm suy nghĩ- Ba người rất nhanh đã tới nơi tuyển chọn đệ tử do Lãnh Nguyệt Môn bố trí.

Phía bắc Vô Song Thành có một đài cao rộng lớn, lạnh lẽo, bao phủ trong một tầng ánh sáng màu xanh. Nơi này có tới một ngàn đệ tử Lãnh Nguyệt Môn đang đứng, tu vi thấp nhất đều là Chân Tiên trung vị!

Ngoài ra còn có mười tên Chấp sự có cấp bậc Chân Tiên thượng vị.

Trên đài cao, ở một cái ghế duy nhất có một gã thanh niên mặc cẩm bào đang ngồi- Hắn tản mát ra một cỗ khí tức khiến người ta cảm thấy vô cùng áp lực.

Ba người Trương Hằng nhìn người thanh niên mặc cẩm bào này, lập tức nhận ra thân phận của hắn.

Người này chính là Trưởng lão Lãnh Nguyệt Môn Ngao Xương mà bọn họ gặp trên đường lúc trước.

- Là hắn...

Đái Dung nhẹ phàng nói.

Sau đó, ánh mắt của Ngao Xương cùng nhìn về phía bên này, khẽ cười với Đái Dung.

Tiếp sau, Ngao Xương nói nhỏ mấy câu cho tên Chấp sự bên cạnh.

Sau một lúc, hai gã Chấp sự Chân Tiên thượng vị đi tới trước mặt ba người Trương Hằng hỏi:

- Xin hỏi cô nương có phải họ Đái, tới từ Đái Hà Thôn?

- Bẩm đại nhân, tiểu nữ tên là Đái Dung, ba người chúng ta đều từ Đái Hà Thôn tới.

Đái Dung đáp.

- Xin mời ba vị! Trưởng lão đặc biệt phê chuẩn, ba vị trực tiếp đạt được tư cách tiến vào nội môn!

Trong đó một vị Chấp sự tùm tùm cười nói, âm thầm đánh giá Đái Dung, trong lòng lại thất kinh:

“Nàng này lại có được nguyên linh căn hiếm có! Phóng nhãn toàn bộ Lãnh Nguyệt Môn, số người có được linh căn thể này tuyệt đối chỉ đủ đếm trên đầu ngón tay!”

- Không cần tham gia khảo hạch mà trực tiếp tiến vào nội môn sao?!

Trương Hằng có chút không ngờ, ánh mắt đảo qua số người tu tiên đông đảo nơi này.

- Đúng thế, nếu trải qua khảo hạch bình thường thì lần này sẽ tiêu tốn ít nhất thời gian một trăm ngày, trải qua ba đại khảo hạch mới có thể vào được Lãnh Nguyệt Môn ta!

Một gã Chấp sự khác cười nói, cũng cảm thấy khiếp sợ đối với linh căn thiên phú hiếm có của Đái Dung.

- Trương đại ca...

Đái Dung quay đầu sang, đưa mắt nhìn Trương Hằng ý hỏi.

- Nếu có thể đạt được vinh quang đặc biệt như vậy thì chúng ta cung kính không bằng tuân mệnh!

Trương Hằng lạnh nhạt nói. Thông qua đường tắt như thế này để đi vào Lãnh Nguyệt Môn, hẳn tất nhiên cảm thấy thoải mái.

-Ba vị, mời theo ta!

Hai gã Chấp sự vô cùng khách khí dẫn theo ba người Trương Hằng đi về phía bên cạnh dài cao, sau đó dọc theo bậc thang đi lên.

- Ngao trưởng lão, ta đã dẫn bọn họ tới!

Tên Chấp sự kia đi tới trước mặt Ngao Xương, cung kính nói.

- Đái cô nương, chúng ta lại gặp mặt! Lần tuyển chọn đệ tử của Lãnh Nguyệt Môn này chính là do ta phụ trách!

Về mặt Ngao Xương ôn hòa nói, ánh mắt nhìn về phía khuôn mặt Đái Dung, căn bản không nhìn Trương Hằng và Trương thôn kia nhiều.

- Tiểu nữ tử xin ra mắt trưởng lão đại nhân!

Đái Dung hạ thấp người thi lễ.

- Người hiện tại đã đi vào Lãnh Nguyệt Môn, có tính toán tới việc báỉ sư không?!

Ngao Xương hơi chờ mong hỏi.

- Cái này...

Đái Dung vụng vộm liếc nhìn Trương Hằng và Trương thôn một cái.

Trương Hằng thấp giọng nói:

- Dung nhi, nếu trưởng lão đã ưu ái ngươi như vậy thì ngươi hãy báỉ hấn làm sư phụ! Đây cũng là chuyện rất nhiều người mơ ước!

Trong kế hoạch Trương Hằng, Lãnh Nguyệt Môn là một trong ba đại tông môn của Bắc Thần Đại Lục. Nếu Dung nhi có thể báỉ trưởng lão làm sư phụ thì cũng khiến hấn càng thuận lợi tìm hiểu tình huống chân chính của Thượng tầng Cô Đế Tinh.

Mà Ngao Xương này cũng không tính là người xấu, để Đái Dung báỉ hấn làm sư phụ cũng không coi là vấn đề lớn.

Thấy Trương Hằng gật đầu đồng ý, Đái Dung vui vẻ quỳ gối trước mặt Ngao Xương, cung kính nói:

- Tiểu nữ Đái Dung, ở nơi này cả gan, kính báỉ trưởng lão làm sư phụ!

Động tác của người lập tức khiến hơn ngàn vạn người nơi này chú ý.

Báỉ sư!

Động tác này vừa hiện ra lập tức khiến vô số tiên nhân kinh hãi, sau đó đều âm thầm cười lạnh.

Ngao Xương được xưng là trưởng lão Lãnh Nguyệt Môn, cường giả cấp Tiên Quân, tay nắm đại quyền, đâu phải là người thường mà có kẻ dám trêu cao!?

- Được được! Từ hôm nay, ngươi chính là nhị đệ tử của Ngao Xương ta! Ta trước ban cho ngươi mấy thứ!

Ngao Xương mừng rỡ, vội vàng đỡ Đái Dung lên, lấy ra mấy đồ vật trân quý tặng cho tên đệ tử mới thu nhận này.

Ánh mắt Trương Hằng đảo qua mấy thứ kia, trong đó có Tiên bảo, Tiên đan, cùng có ngọc giản. Tuy rằng Tiên bảo Ngao Xương lấy ra đều là nhất phẩm nhưng tính chất lại đều thượng giai, vượt qua đồng cấp, đủ cho Đái Dung sử dụng lâu dài.

- Cảm tạ sư phụ!

Đái Dung không dám chậm trễ, trực tiếp thu lấy mấy thứ cực phẩm này.

Chuyện phát sinh trên đài cao lập tức khiến mọi người bên dưới chấn động.

Nữ nhân này thật sự may mắn, dễ dàng có thể được trưởng lão Lãnh Nguyệt Môn nhận làm đệ tử!

Ánh mắt Ngao Xương chợt nhìn qua Trương Hằng và Trương thôn, lạnh nhạt

- Từ hôm nay các người cùng Đái Dung theo ta tu luyện, hai người các người không cần khảo hạch, tiến vào Lãnh Nguyệt Môn ta, hưởng thụ đãi ngộ của đệ tử nội môn, có gì dị nghị không?!

- Chúng ta không có gì dị nghị, tiểu nhân bái kiến trưởng lão!

Trương thôn lập tức quỳ xuống.

Trương Hằng vẫn đứng tại chỗ, không nhúc nhích chút nào.

- Người thì sao?

Ánh mắt Ngao Xương nhìn sang Trương Hằng, trên người mơ hồ truyền ra một cỗ áp bách.

-o0o-

777. Chương 701: Cự Phong Màu Bạc

Dưới ánh nhìn ẩn chứa uy áp của Ngao Xương, Trương Hằng cũng ảm nặc khí tức trên người tới cực điểm. Hắn không quỳ xuống mà chỉ lộ ra vẻ hơi sợ hãi nói:

- Có thể trực tiếp tiến vào tiên môn là vinh quang của ta, sao lại có dị nghị được!?

- Tốt tốt!

Trên mặt trưởng lão Ngao Xương hiện ra vẻ tươi cười hài lòng. Công phu hàm dưỡng của Trương Hằng cũng khiến hắn nhìn Trương Hằng với cặp mắt khác xưa, cho rằng tâm tính đối phương vô cùng tốt.

Nếu là tiên nhân bình thường, ở trước mặt cường giả cấp Tiên Quân căn bản chân tay phải luống cuống. Huống chi Ngao Xương còn mơ hồ gây áp lực cho Trương Hằng.

- Khảo hạch Lãnh Nguyệt Môn còn cần thời gian trăm ngày nữa. Lý Chấp sự, Ngô Chấp sự, hai người các người trước dẫn bọn họ đi về Ngao Nguyệt Sơn, làm quen với môi trường bên đó một chút. Công việc cụ thể thì các người chiếu theo đó mà làm!

Ngao Xương liền nói với hai gã Chấp sự vừa rồi, vẻ mặt rất thản nhiên.

- Ngao trưởng lão, chúng ta hiểu được ý của ngài!

Lý chấp sự và Ngô chấp sự hiện ra vẻ đã hiểu. Bọn họ làm thủ hạ của Ngao Xương nhiều năm, đã trở thành tâm phúc của hắn. Một ánh mắt của Ngao Xương cũng đủ để bọn họ hiểu ý.

- Ba vị, mời đi bên này...

Hai gã Chấp sự vô cùng cung kính, dẫn đường cho ba người Trương Hằng.

Từ trên đài cao đi xuống, những người xung quanh cũng chủ động nhường đường, mở ra một thông đạo.

Rất nhiều người tu tiên hoặc tiên nhân tới tham gia khảo hạch đều nhìn ba người Trương Hằng với ánh mắt hâm mộ và ghen tị.

Đái Dung đã trở thành đệ tử thân truyền của Ngao Xương, tự nhiên là tiêu điểm của mọi người.

Có hai gã Chấp sự Lãnh Nguyệt Môn mở đường, chúng tu sĩ tự nhiên không dám dùng thần thức quét sang bên này.

Tuy nhiên, chung quy vẫn có ngoại lệ.

- Ồ?! Nàng ta lại có được nguyên linh căn hiếm thấy...

Một thanh âm lười biếng vang lên. Người lên tiếng chính là một thiếu niên nhìn rất bình thường, mặc một bộ ma y.

Thiếu niên này từng xuất hiện bên ngoài Vô Song Thành. Khi đó hắn từng khinh miệt chúng tu sĩ, hơn nữa với tu vi Chân Tiên hạ vị, không thèm để ý cấm phi lĩnh vực trên Vô Song Thành mà bay vào khiến không ít người kinh hãi.

Giờ phút này, ánh mắt hắn nhìn Đái Dung hiện ra một tia dị sắc nhưng lập tức khôi phục bình tĩnh. Những người khác cũng không biết trong lòng hắn đang suy nghĩ điều gì.

Ngay khi hắn đang chăm chú nhìn Đái Dung thì Trương Hằng đột nhiên chuyển đầu, hai mắt nhìn thẳng vào hai mắt của tên thiếu niên ma y.

Trong phút chốc, ánh mắt hai người giao kích giữa hư không.

- Thiếu niên này...

Trong lòng Trương Hằng kinh hãi. Từ trên người thiếu niên này, hắn cảm nhận được một cỗ nguy cơ không nhỏ.

Hắn có được thần thông tối cao Thần Linh Nhân phụ trợ, trong vô hình dẫn dắt hắn quay đầu nhìn về phía thiếu niên ma y.

Ánh mắt Trương Hằng vô cùng sắc bén, chỉ hơi liếc mắt đã nhận ra thiếu niên này bất phàm. Tuy rằng nhìn không ra sâu cạn của đối phương nhưng thực lực e rằng còn mạnh hơn Ngao Xương trưởng lão.

Một cường giả như vậy giả bộ là một gã Chân Tiên hạ vị, thoải mái đi vào Vô Song Thành rốt cục có mục đích gì?!

“Thanh niên này tuyệt đối không đơn giản! ít nhất đạt tới cấp Tiên Quân hạ vị...”

Tên thiếu niên ma y kia cảm nhận được ánh mắt Trương Hằng, đáy lòng cũng sinh ra một loại ảo giác kỳ quái. Ở sâu trong cơ thể đối phương có ẩn chứa một cỗ lực lượng khủng bố, thậm chí có thể uy hiếp tới mình.

“Đáng tiếc! Có thanh niên thần bí này bên cạnh, muốn giết cô gái có nguyên linh căn kia chỉ sợ rất khó khăn. Chỉ là thanh niên này với tu vi Chân Tiên hạ vị lẩn vào Lãnh Nguyệt Môn rốt cuộc có bí mật gì không muốn người khác biết?! Hừ hừ, mặc kệ là mục đích gì, khẳng định cũng không phải là chuyện tốt đối với Lãnh Nguyệt Môn. Điều này tuyệt đối là chuyện tốt đối với Linh Xà Tông ta...”

Thiếu niên ma y nhìn theo ba người Trương Hằng và hai gã Chấp sự rời khỏi Vô Song Thành, lại liếc nhìn Ngao Xương trưởng lão trên đài cao, khóe miệng lộ ra một ý cười khó hiểu.

Trên đài cao, Ngao Xương trưởng lão an bài cho những đệ tử Lãnh Nguyệt Môn phụ trách khảo hạch, lại không biết trong Vô Song Thành vừa đi ra một tên Ma Vương thì lại lẩn vào một nhân vật đáng sợ khác.

Dưới sự dẫn đường của Ngô Chấp sự và Lý Chấp sự, ba người Trương Hằng đi ra khỏi Vô Song Thành.

Ngô Chấp sự vẫy tay một cái, giữa hư không liền xuất hiện một con thuyền màu xanh dài tới ba trượng, gây ra một cỗ kinh phong. Ngoài thân nó có một tầng ánh sáng mờ mờ lưu chuyển, như mộng như ảo.

- Mời ba vị lên con thuyền, chúng ta sẽ lập tức chạy tới Ngạo Nguyệt Sơn cách Vô Song Thành mấy vạn dặm. Đó chính là căn cứ của Lãnh Nguyệt Môn chúng ta!

Lý Chấp sự rất khách khí nhường ba người lên con thuyền màu xanh, đặc biệt chiếu cố cho Đái Dung một chút.

Sau khi ba người ngồi vào chỗ của mình, con thuyền chọt vũ một tiếng, hóa thành một đạo lợi kiếm màu xanh, nhanh chóng bay về phía Bắc của Vô Song Thành.

- Thật nhanh!

Đái Dung kinh hô một tiếng, chỉ thấy cảnh vật nhanh chóng lùi lại phía sau, nhìn mơ hồ không rõ.

Con thuyền màu xanh này vốn là một kiện Tiên bảo phi hành tam phẩm, dưới sự hợp lực khống chế của hai vị Chân Tiên thượng vị, tốc độ tất nhiên là nhanh tới đáng sợ.

Trên đường này, Đái Dung cùng hai gã Chấp sự nói chuyện với nhau. Cô hỏi:

- Sư phụ của ta có phải còn một đệ tử nữa phải không?

Ngô Chấp sự cười nói:

- Người quả thật còn một vị sư huynh, hần gọi là Dương Phàm. Tuy hần không có thiên phú cao nhưng tu luyện vô cùng khắc khổ. Hiện tại, hần cũng có tu vi Chân Tiên thượng vị.

- Dương sư huynh?!

Đái Dung gật đầu, nhớ kỹ cái tên này.

Sau đó, hai gã hộ pháp cũng bắt đầu giảng giải tình hình có liên quan tới Lãnh Nguyệt Môn.

Lãnh Nguyệt Môn có một vị tông chủ cường đại nhất, thực lực cũng là số một số hai trên Cô Đế Tinh, hiện tại đang bế quan tu luyện.

Ngoại trừ Lãnh Nguyệt Tông chủ ra, trong Lãnh Nguyệt Môn có bốn vị trưởng lão. Trong đó, tu vi Đại trưởng lão cao nhất, thực lực gần với Lãnh Nguyệt Tông chủ. Nghe nói tu vi của hần đã đạt tới Tiên Quân trung vị đỉnh phong.

Ngoại trừ Đại trưởng lão, người tiếp theo chính là Ngao Xương, thân mình có được nguyên linh căn, cũng tu luyện tới Tiên Quân trung vị.

Còn hai gã trưởng lão khác đều có cấp bậc Tiên Quân hạ vị.

Thông qua giới thiệu sơ lược của bọn họ, Trương Hằng cũng đã đại khái nắm được tình huống của Lãnh Nguyệt Môn.

Lãnh Nguyệt Tông chủ là cường giả số một số hai Cô Đế Tinh, khẳng định là nhân vật đỉnh phong, đạt tới Tiên Quân thượng vị.

Ngoài ra còn có hai gã Tiên Quân trung vị và hai gã Tiên Quân hạ vị.

Tổng cộng có năm nhân vật cấp Tiên Quân.

về phần trong môn phái có tiềm ẩn thêm cao thủ nào khác nữa hay không thì Trương Hằng cũng khó có thể biết được.

“Thông qua Lãnh Nguyệt Môn, ta cũng có thể đại khái đánh giá thực lực của hai đại môn phái Linh Xà Tông và Vụ Nguyệt Môn còn lại. Ta sẽ ở lại Lãnh Nguyệt Môn một thời gian, vừa thuận lợi để tu luyện các loại thần thông huyền ảo và thăm dò tình huống tổng thể của Cô Đế Tinh. Thậm chí, ta còn có thể xuống tay từ Lãnh Nguyệt Môn và Vô Song Thành này...”

Trong lòng Trương Hằng cũng đã có tính toán.

Phi hành hồi lâu, con thuyền rốt cục chạy tới đích - Ngạo Nguyệt Sơn!

Ngạo Nguyệt Sơn này là một dãy núi liên miên kéo dài mấy ngàn dặm, tiên linh khí trên đó vô cùng nồng đậm. Trong dãy núi có một ngọn núi màu bạc ngạo nghễ, bao phủ phạm vi năm trăm dặm, cao ngất trong mây, khiến người ta có cảm giác ngưỡng mộ.

- Ta trước mang bọn người đi lĩnh lệnh bài thân phận. Đây là bằng chứng các người là đệ tử Lãnh Nguyệt Môn.

Lý Cháp sự nói, không chế con thuyền bay về phía Ngạo Nguyệt Sơn được bao phủ trong tiên quang mờ mờ.

Trương Hằng nhìn cự phong màu bạc ngạo nghễ này, trong lòng khẽ động.

Cự phong màu bạc này mang tới cho hắn một cảm giác rất đặc biệt, dường như đã thấy một thứ cùng loại ở đâu đó nhưng nhất thời không nghĩ ra.

-o0o-

778. Chương 702: Người Lãnh Đạo Trực Tiếp Của Trương Hằng.

Trương Hằng ngón nhìn ngọn cự phong màu bạc, không khỏi lên tiếng hỏi:

- Xin hỏi hai vị Cháp sự, ngọn cự phong màu bạc này có lai lịch như thế nào?!

Ngô Cháp sự liếc mắt nhìn hắn, tự hào nói:

- Ngọn núi này chính là Ngân Kiếm Phong, ngọn cao nhất trên dãy Ngạo Nguyệt Sơn. Mấy vạn năm trước, khi tổ sư khai phái sáng lập Lãnh Nguyệt Môn thì đã tồn tại. Nghe nói ngọn núi này hơn xa những ngọn núi bình thường khác, bên trong còn ẩn chứa huyền cơ đặc biệt...

- Thì ra là vậy!

Trương Hằng khẽ gật đầu, cẩn thận nhìn ngọn núi, đột nhiên cảm nhận được một cỗ uy áp áp vào mặt khiến trong lòng âm thầm chấn động.

Nhưng mà những người khác trên con thuyền này lại không hề phát hiện ra.

Tuy nhiên, cỗ áp lực kia nhoáng cái, chỉ nhằm vào một mình Trương Hằng. Có lẽ chỉ khi đạt tới một cảnh giới nào đó mới có thể cảm nhận được uy áp từ Ngân Kiếm Phong.

- Chẳng lẽ là ảo giác...

Trương Hằng khẽ cau mày, khó có thể miêu tả được cỗ cảm giác kỳ quái trong lòng.

- Đại bộ phận cao tăng và đệ tử nội môn đều tu luyện trên ngọn Ngân Kiếm Phong này. Ngay cả Lãnh Nguyệt Tông chủ cũng đang bế quan trên đó. Ngọn núi này có thể coi là có lực phòng ngự cường đại nhất ở Bắc Thần Đại Lục. Mấy ngàn vạn năm qua, bất kể Lãnh Nguyệt Môn gặp phải nguy cơ gì, chỉ cần đệ tử môn phái lui về giữ Ngân Kiếm Phong thì không địch nhân nào có thể công phá được.

- Hiện tại, chúng ta sẽ đi Ngân Kiếm Phong nhưng tốc độ phải giảm lại, thể hiện sự tôn trọng đối với Tông chủ và các vị trưởng lão.

Lý Cháp sự giải thích, điều khiển tốc độ con thuyền chậm lại, chậm rãi đi về phía Ngân Kiếm Phong.

Càng tới gần, cỗ áp bách do Ngân Kiếm Phong mang lại cho Trương Hằng càng mãnh liệt, mà bốn người còn lại nơi này cũng không thấy có cảm giác gì.

Ngọn núi này thật đúng là quý dị, không chừng bản thân nó còn có linh tính nhất định.

Vì cẩn thận, Trương Hằng không dám dùng Thần Linh Nhân đi quan sát toàn bộ Ngân Kiếm Phong này.

- Thiên địa linh khí nơi này thật sự dồi dào...

Trường thôn không kìm nổi, tán thưởng nói.

Ngô Cháp sự hơi tự hào nói:

- Đây là chúng ta vẫn chưa chân chính tiến vào Ngân Kiếm Phong đâu! Chỉ riêng linh khí trên Ngạo Nguyệt Sơn này cũng đã gấp đôi ngoại giới rồi. Mà phẩm chất linh khí trên Ngân Kiếm Phong cũng là cực phẩm, gấp ngoại giới hơn bốn năm lần!

Trương Hằng dần dần đi tới Ngân Kiếm Phong, cảm nhận được một ít manh mối:

- Môi trường bốn phía ngọn núi này rõ ràng có chút khác nhau. Tuy rằng Ngân Kiếm Phong đã vô tình ảnh hưởng tới toàn bộ Ngao Nguyệt Sơn nhưng cũng không thể xóa đi sự bài xích mơ hồ của không gian xung quanh đối với nó... Rất hiển nhiên, ngọn núi này cũng không phải sinh ra ở nơi này...

Trương Hằng mơ hồ cho ra một kết luận, lại có thêm phán đoán mới về sự tồn tại của Ngân Kiếm Phong.

Khi mấy người Trương Hằng chân chính đi vào trên không Ngân Kiếm Phong mới chính thức cảm nhận được linh khí nơi này dồi dào như thế nào. Tu luyện nơi này một năm sẽ có hiệu quả gấp bốn năm lần so với bên ngoài.

Dọc theo đường đi, con thuyền màu xanh này vượt qua không ít tiên nhân, Lý Cháp sự và Ngô Cháp sự đa số nhận thức mọi người. Từ thái độ của những tiên nhân khác có thể thấy được thân phận của hai người này cũng không thấp.

Phi hành một lúc, ba người rốt cục đi tới một đại điện màu xanh thì từ trên bầu trời hạ xuống.

Khi chân Trương Hằng đặt lên phiến đất đá màu hơi bạc của Ngân Kiếm Phong, hắn càng cảm nhận được sự bất phàm của ngọn cự phong này.

Điều này khiến cho hắn có cảm giác ngọn núi này không phải là núi bình thường mà là một kiện thiên địa kỳ vật có linh tính.

Ngô Cháp sự chỉ vào đại điện màu xanh kia nói:

- Đây là Lũ Không Điện, ta mang các người đi lĩnh lệnh bài thân phận...

Ba người Trương Hằng đồng ý, đi theo vào đại điện màu xanh có phong cách cổ xưa này.

Giờ phút này, Lũ Không Điện to lớn trống rỗng, Lý Cháp sự gọi lớn một tiếng, từ bên trong mới vang lên tiếng bước chân. Một lão già hơi run rẩy với chòm râu hoa râm đi ra.

- Tinh lão, chúng ta mang mấy đệ tử mới nhập môn tới lĩnh lệnh bài thân phận.

Ngô Cháp sự hơi cung kính nói, đôi mắt hiện ra vẻ tôn kính vô cùng.

Tinh lão kia mở ra đôi mắt đục ngầu, quét nhìn ba người Trương Hằng một cái rồi hỏi:

- Bọn họ do ai giới thiệu tới?

- Tinh lão, bọn họ là do Ngao trưởng lão giới thiệu tới, một người còn là đệ tử thân truyền của Ngao trưởng lão.

Lý Cháp sự cười nói.

-Ồ?

Tinh lão liếc nhìn Đái Dung một cái, gật đầu nói:

- Có được nguyên linh căn hiếm có, khó trách Ngao trưởng lão lại thu nàng làm đồ đệ!

Dứt lời, hắn lật tay lên, trên tay liền xuất hiện ba lệnh bài, lần lượt bay về phía ba người Trương Hằng.

- Các người tích một giọt máu lên đây, sau đó báo ra danh tính, tuổi tác và tu vi.

Tinh lão nói.

Ba người Trương Hằng đều làm theo.

Trương Hằng đầu tiên trích một giọt máu, dung nhập vào trong lệnh bài.

Lập tức toàn bộ Lũ Không Điện liền lóe lên mấy vạn điểm sáng màu bạc bán trong suốt. Ngay sau đó, tất cả điểm sáng màu bạc này biến mất, trong hư không xuất hiện một điểm sáng màu bạc mới, có liên hệ với lệnh bài màu bạc trong tay Trương Hằng.

Biến hóa như vậy khiến Trương Hằng rất kinh ngạc.

Khi hần đi vào Lũ Không Điện, cảm giác được đại điện này có lịch sử rất xa xưa nhưng vẫn chưa cảm giác được huyền cơ trong đó.

“Xem ra tiên thuật bí pháp của Tiên giới cao minh hơn Hạ giới rất nhiều!”

Trương Hằng trầm nghĩ.

- Báo ra tính danh, tuổi tác và tu vi vào trong lệnh bài này.

Tinh lão rất kiên nhẫn nói.

Trương Hằng hướng vào lệnh bài nói:

- Trương Hằng, tuổi... đại khái ba trăm năm. Tu vi: Chân Tiên hạ vị!

Chờ hần nói xong, điểm sáng màu bạc giữa hư không liền biến mất. Nhưng hần lập tức cảm nhận được chiếc lệnh bài trong tay mình có được một loại liên hệ thần bí đối với Lũ Không Điện này.

Tinh lão gật đầu:

- Không tồi, tu luyện ba trăm năm đã đạt tới Chân Tiên hạ vị!

Sau đó, Trương thôn và Đái Dung cùng dựa theo cách này, rót tin tức vào trong lệnh bài.

Làm xong hết thấy, Tinh lão tủm tỉm cười nói:

- Từ hôm nay trở đi, các ngươi là đệ tử nội môn của Lân Nguyệt Môn!

Ngô Chấp sự và Lý Chấp sự đồng thời nói lời cảm ơn:

- Làm phiền Tinh lão rồi!

Dứt lời, mấy người một hàng rời khỏi Lũ Không Điện. Hai gã Chấp sự bắt đầu an bài cụ thể nơi ở cho mấy người Trương Hằng.

Khi thân ảnh ba người biến mất khỏi Lũ Không Điện, đôi mắt vốn đục ngầu của vị Tinh lão kia đột nhiên hiện ra một đạo tinh quang, khuôn mặt hiện ra ý cười, thì thào nói:

- Thú vị...

Ban đêm, những chuyên rườm rà trên Ngân Kiếm Phong đã được an bài thỏa đáng cho ba người Trương Hằng.

Trương Hằng và Trương thôn đều là đệ tử nội môn, có quyền có động phủ độc lập trên Ngân Kiếm Phong, thậm chí còn được sáng lập một động phủ mới. Hơn nữa, dựa theo quy định, trên danh nghĩa bọn họ còn có hai đệ tử ngoại môn hỗ trợ xử lý một ít việc vặt vãnh.

Đương nhiên hai người có được tự do tuyệt đối, và cũng có nghĩa vụ của chính mình.

Ví dụ như nói Trương Hằng và Trương thôn cùng có một người lãnh đạo trực tiếp, trên danh nghĩa được phân tới dưới trướng một tên Chân Tiên thượng vị.

Cứ mỗi ba năm, bọn họ đều phải theo gã Chân Tiên thượng vị tên là Lưu Cát tiến hành tuần tra một khu vực trên Ngạo Nguyệt Sơn trong thời gian một tháng. Nếu có tình huống đặc biệt nhất định phải tìm người thay thế.

Đối với điều này Trương Hằng cũng không có oán hận gì. Người được sống trong hoàn cảnh tốt đẹp như vậy thì đương nhiên cũng phải mất một phần tự do và thực thi một ít nghĩa vụ.

So với hai người, đái ngộ của Đái Dung lại hoàn toàn khác. Nàng trực tiếp có được một động phủ cao cấp, hưởng thụ đái ngộ mà chỉ có Chấp sự mới được hưởng, mỗi tháng còn có mười khối tiên thạch cung phụng mà không cần thực hiện nghĩa vụ gì cả.

Qua hai tháng làm quen, Trương Hằng đại khái cũng nắm được tình cảnh Ngạo Nguyệt Sơn, cũng trở thành một gã đệ tử nội môn chân chính.

Tối tháng thứ ba, Trương Hằng quyết định sáng lập một động phủ ở một góc hẻo lánh của Ngân Kiếm Phong.

Mỗi đệ tử Lãnh Nguyệt Môn đều có một động phủ. Những động phủ này đều phân bố ở một khu vực chỉ định, mật độ phân bố khá dày đặc. Ưu điểm của việc này là có thể kết bạn với nhiều đồng môn, thu được những điều tâm đắc trong tu luyện.

Mục đích của Trương Hằng tới nơi đây cũng không phải là những điều này. Hắn không muốn bị những đệ tử nội môn khác chú ý, ảnh hưởng tới kế hoạch riêng của mình.

- Ta muốn tới gần Ninh u Viên để sáng lập ra một động phủ mới!

Trương Hằng đi tới gặp Chấp sự Lưu Cát, người lãnh đạo trực tiếp của mình.

Lưu Cát là một gã trung niên thân hình hơi béo phì, mắt hí, nhìn chằm chằm Trương Hằng hỏi:

- Người vừa mới tiến nhập nội môn, không phải là sư môn đã phân cho người một cái sao?! Vì sao còn muốn tự mình sáng lập một cái khác?

“Lão tử sáng lập một động phủ mới thì liên quan gì tới người chứ?!”

Trong lòng Trương Hằng thầm mắng nhưng cũng không có hứng thú trêu chọc gã Chân Tiên thượng vị này, về mặt bình tĩnh nói:

- Trương mỗ quen với việc tu luyện một mình, không thích náo nhiệt, về phần tiên thạch để sáng lập động phủ mới, ta đồng ý trả!

- Được, ba mươi khối tiên thạch!

Ánh mắt Lưu Cát hiện ra một tia gian dối.

- Ba mươi khối?

Trương Hằng nao nao. Nếu hắn nhớ không lầm thì để sáng lập một động phủ ở Ngân Kiếm Phong chỉ cần hai mươi khối tiên thạch là đủ.

“Tên này cũng dám bắt chẹt ta sao?!”

Trương Hằng bất động thanh sắc giao ra ba mươi khối tiên thạch. Ngày hôm sau, Lưu Cát liền cho hắn một lệnh phù cho phép sáng lập tân động phủ.

- Tiểu tử, nghe cho rõ đây, cứ mỗi ba năm ta sẽ phụ trách một tiểu đội đi tuần tra khu vực trong Ngao Nguyệt Sơn. Đến lúc đó ta sẽ thông báo cho người.

Lưu Cát từ trên cao nhìn xuống Trương Hằng.

Hắn thân là Chân Tiên thượng vị, lại là Chấp sự của môn phái, đệ tử bình thường gặp hắn không cung cũng phải kính.

Nhưng Trương Hằng được phân phó dưới trướng hắn, không chỉ không khúm núm, dùng “văn bối” để xưng hô mà hơn nữa từ trong ánh mắt đối phương, Lưu Cát ẩn ẩn cảm nhận được một loại khinh thường.

Trong nội tâm Trương Hằng cũng thật sự chỉ xem Lưu Cát như một con kiến mà thôi, dù không biểu hiện ra bên ngoài nhưng cũng không có ý thu liễm loại khinh thường này.

- Được! Đến lúc đó ta tự nhiên sẽ tới thực hiện nghĩa vụ.

Khóe miệng Trương Hằng hiện ra một ý cười khó hiểu khiến cho Lưu Cát vô cùng phản cảm.

- Nếu không có việc gì nữa thì Trương mỗ trước đi sáng lập động phủ đã!

Trương Hằng chậm rãi rời đi.

- Tiểu tử, người chỉ là một tên Chân Tiên hạ vị nho nhỏ, dưới trướng của ta tốt nhất nên ngoan ngoãn chút! Biểu ca của ta chính là đệ tử chân truyền của Lãnh Nguyệt Tông chủ - Bắc Kiếm Hàn! Đừng tưởng người có chút quan hệ với đệ tử mới thu nhận của Ngao Xương trưởng lão mà dám xấc mặt với ta!

Lưu Cát hừ lạnh nói, một cổ uy áp vô hình đánh tới Trương Hằng.

- Ha ha ha...

Trương Hằng cười to ba tiếng, dường như không thấy chuyện nào buồn cười hơn việc này.

-o0o-

779. Chương 703: Làm Nhục

- Tiểu tử này không biết trái phải, nhất định phải tìm cơ hội giáo huấn hắn một bữa!

Sắc mặt Lưu Cát xanh mét nhìn theo bóng dáng Trương Hằng biến mất, trong mắt hiện ra vẻ căm ghét.

Hắn làm Chấp sự ở Lãnh Nguyệt Môn mấy vạn năm, dưới tay chưa từng xuất hiện đệ tử nào dám khiêu chiến với quyền uy của hắn.

Trương Hằng vốn không để chuyện của hắn vào lòng, cũng không có sức đi phòng bị âm mưu quỷ kế của đối phương. Hắn cầm lệnh phù đi vào phía dưới Ninh u Viên trên Ngân Kiếm Phong. Không cần hắn động thủ, hai tên đệ tử ngoại môn dưới trướng hắn liền chủ động sẵn đón, dựa theo phân phó của hắn mà sáng lập một động phủ đơn giản.

Trên thực tế, Trương Hằng chỉ cần một nơi để đặt chân, không định dừng chân nơi này lâu dài.

- Trương sư huynh, còn có chuyện gì cần dặn dò chúng ta thực hiện không?

Người lên tiếng chính là Hồng Lâm, một trong hai tên đệ tử ngoại môn dưới trướng Trương Hằng. Người còn lại tên là Trần Kiệt. Hai người này sau khi hỗ trợ Trương Hằng mở ra động phủ thì cùng kính đứng một bên.

Hồng Lâm và Trần Kiệt đều chỉ có tu vi Ngưng Thần Thanh Tâm, còn một khoảng cách nữa mới tới độ kiếp phi thăng, về phần thân thể bọn họ như thế nào mới được tiến vào Lãnh Nguyệt Môn, Trương Hằng cũng không mấy quan tâm.

Bình thường, hai người Hồng Lâm phụ trách giải quyết những việc lặt vặt cho Trương Hằng, ví dụ như chân chạy truyền tin, làm vệ sinh động phủ, gọi khi nào thì tới khi đó. Khi làm những việc vặt này, bọn họ cũng tận dụng thời gian để tu luyện.

Chỉ cần có thể hóa vũ phi thăng, bọn họ có thể tiến vào nội môn, hưởng thụ đãi ngộ tương đương Trương Hằng. Nhưng trước đó, bọn họ vẫn chỉ là những đệ tử ngoại môn nhỏ bé, không đáng nhắc tới, bị bất cứ ai sai khiến.

- Bình thường cũng không có việc gì, ta thích sự thanh tịnh một mình, hai người các người tùy ý đi tu luyện đi. Có chuyện gì ta sẽ dùng thần niệm truyền âm cho các người. về phần những thứ trong động phủ này, các người mỗi tháng một người tới để ý một lần là được!

Trương Hằng thản nhiên nói.

- Cái này... Chẳng lẽ Trương sư huynh chê trách hai chúng ta hầu hạ không chu toàn sao?

Hồng Lâm nao nao, hơi kinh hoảng hỏi. Hắn liếc nhìn Trần Kiệt một cái, đều cảm thấy rất bất ngờ.

Là một đệ tử nội môn, trong khi tu luyện có người hầu ở bên cạnh phụ trách những việc tay chân, đây là việc bình thường mà thôi.

- Các người yên tâm đi tu luyện đi, Trương mỗ đã quen một mình rồi. Đây là hai khối tiên thạch, trước thưởng cho các người.

Trương Hằng biết những đệ tử ngoại môn như bọn họ chính là tầng thấp nhất trong Lãnh Nguyệt Môn, cũng không được đối xử tốt cho nên không làm khó bọn họ.

- Đa tạ sư huynh!

Hai người này lộ ra thần sắc vui mừng, sau khi tiếp nhận tiên thạch thì vui vẻ rời đi.

- Trương sư huynh này vừa tiến nhập môn phái lại ra tay hào phóng như vậy! Chỉ không ngờ hần chính là một gã khố tu! Như vậy thì chúng ta liền thoải mái, lại có thêm thời gian tu luyện, quan khán những bí tịch của môn phái.

Sau khi hai người rời khỏi động phủ, ánh mắt cũng hiện lên vẻ vui mừng.

Trương Hằng đứng ở trong động phủ hơi thô ráp này trầm ngâm một chút rồi bố trí mấy cấm chế mờ ảo xung quanh.

Bá!

Ba đạo kim quang từ trong cơ thể hần lóe ra, hóa thành ba thân ảnh màu vàng. Đây đều là phân thân Trương Hằng. Ngay sau đó, cả mấy phân thân đồng thời tiến nhập Linh vực không gian.

Không gian bốn phía lập tức sinh ra biến hóa. Hoàn hảo, bốn phía động phủ Trương Hằng có cấm chế cho nên không khiến tiên nhân khác trên Ngân Kiếm Phong cảm nhận được.

Trong Linh vực không gian, ba phân thân khoanh chân ngồi trên mặt đất, bắt đầu tìm hiểu thần thông huyền ảo trong cổ tháp, gồm cả bí quyết bảo tháp khó hiểu kia.

- Nếu có thể tìm hiểu thêm một ít áo nghĩa Đoạn Không Quyết và Loạn Thì Quyết thì đối với gia tăng thực lực của ta sẽ rất có lợi.

Trương Hằng khiến hai phân thân tìm hiểu thức thứ ba và thứ tư của bảo tháp, bản tôn hần cùng không quá chờ mong với điều này.

Sau đó, bản tôn khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt lại.

Trong Linh vực không gian, Mảnh vỡ thể giới lại bắt đầu chịu đựng sự cắn nuốt mạnh mẽ của kim diễm, thực lực bản tôn Trương Hằng cùng theo đó chậm rãi gia tăng.

Với tốc độ như thế này, tiêu tốn hơn một ngàn năm, Trương Hằng có lẽ có cơ hội tấn chức cảnh giới tầng năm tiểu thành.

Nhưng mà Trương Hằng cùng không định ở lại chỗ này tu luyện hơn một ngàn năm.

Mục tiêu của hần chính là tầng sau càng cao xa hơn.

Dựa theo xu thế trước mắt, Trương Hằng nếu tu luyện tới tầng sáu thì ít nhất cũng có được thực lực Tiên Đế, đến lúc đó ngao du khắp Tiên giới cũng là chuyện đơn giản, cũng rất dễ dàng tìm được Triệu Thụy, bản tôn Lạc Hà, hội hợp cùng nhau.

Một năm tám tháng sau, Lưu Cát phái người tới truyền tin cho Trương Hằng.

- Tuần tra ba năm một lần, hôm nay đã tới phiên tiểu đội chúng ta.

Người tới truyền tin là một tên Chân Tiên hạ vị, cũng là đệ tử nội môn.

- Được, ta sẽ đi ra!

Ở trong bế quan, Trương Hằng tỉnh lại, thở nhẹ một hơi trầm nghĩ:

- Lưu Cát, người nếu dám giờ trò thì đừng trách Trương mỗ sẽ biến người trở thành người đầu tiên ta xuống tay!

Chỉ một lúc, Trương Hằng đã bay tới động phủ Lưu Cát.

Khi hần tới đây đã phát hiện ra trong động phủ này tụ tập hai mươi mấy vị Chân Tiên, gồm có năm tên Chân Tiên trung vị.

Lưu Cát là đầu lĩnh của những người này, cũng là Chân Tiên thượng vị duy nhất.

Thấy Trương Hằng tới, khoe miệng Lưu Cát hiện ra một tia cười lạnh, thần nhiên nói:

- Người tới đúng là rất sớm. còn phải để bản Chấp sự phái người đi mời. Nể tình người vừa tiến vào Lãnh Nguyệt Môn, lại là lần đầu tiên đi tuần tra, sẽ không trách phạt người. Nếu còn có lần sau, đừng trách ta xử lý người!

- Đa tạ Chấp sự thông cảm, lần sau Trương mỗ sẽ chú ý.

Trương Hằng thân nhiên nói nhưng trong lòng thầm nghĩ:

“Người này lúc trước rõ ràng nói sẽ phái người tới báo cho ta biết, hiện tại còn nói như vậy, quả là cố ý làm khó ta đây...”

Chúng tiên nhân còn lại có thể từ giọng nói Lưu Cát cảm nhận được quan hệ không tốt đẹp giữa hai người.

Lập tức ánh mắt những đệ tử nội môn này nhìn Trương Hằng có vẻ vui sướng khi người gặp họa.

- Người này cũng dám thất lễ với Lưu Chấp sự sao?! Không phải thấy mạng dài quá chứ?!

Một ít đệ tử nội môn bắt đầu trao đổi thần niệm.

- Ta nghe nói tên Trương Hằng này có chút quan hệ với đệ tử thân truyền mới thu của Ngao Xương trưởng lão.

- Hừ, chẳng lẽ người không biết biểu ca của Lưu Chấp sự chính là Bắc Kiếm Hàn sao?! Hắn chính là đệ tử thân truyền của Tông chủ đại nhân. Nếu so về quan hệ thì hắn còn kém xa.

- Cái này cũng đúng... Tóm lại là chúng ta cứ chờ trò hay mà xem đi thôi...

Ánh mắt Lưu Cát quét nhìn bốn phía, dừng lại trên mặt Trương Hằng một chút rồi mở miệng nói:

- Từ tối hôm nay, chúng ta sẽ tiếp quản việc tuần tra phía bắc Lăng Tuyết Trì trên Ngao Nguyệt Sơn. Tất cả mọi người đổi mặc chế phục tuần tra đi, sẽ lập tức xuất phát.

- Vâng!

Mọi người đồng ý, đều tự lấy chế phục tuần tra ra mặc. Đây là một loại trường bào màu xanh, trên đó có thêu dãy núi Ngao Nguyệt Sơn, trước ngực có một huy chương tiểu kiếm màu bạc.

- Lưu Chấp sự, ta sao không có chế phục tuần tra?

Trương Hằng thấy mọi người đều mặc chế phục tuần tra vào liền nghi hoặc hỏi.

- Ha ha ha... Ta quên mất...

Lưu Cát làm bộ sờ soạng mãi trong không gian giới chỉ trên tay.

Cuối cùng hắn có chút khó xử, lấy ra một kiện chế phục, ngượng ngùng nói:

- Chỉ còn lại cái này.

Dứt lời, hắn ném ra một kiện chế phục tuần tra bị chặt đứt một ống tay áo.

- Cái này... Trương đạo hữu, đây là kiện cuối cùng, người cố gắng dùng đi.

Lưu Cát lộ ra vẻ vô tội nói.

- Ha ha ha...

Nhìn chế phục mất một ống tay này, chúng đệ tử nội môn cười ầm lên.

-o0o-

780. Chương 704: Y Bát Của Độc Cô Tiên Đế.

Trương Hằng tiếp nhận bộ đồng phục tuần tra này. sắc mặt hơi biến đổi. Nếu mặc đồng phục này mà đi tuần tra trên núi thì đúng là chuyện mất mặt vô cùng.

Đây rõ ràng là Lưu Cát Chấp sự cố ý làm như vậy. hiển nhiên muốn làm cho Trương Hằng không chịu nổi.

Trong tiếng cười lớn của đám đệ tử nội môn. Trương Hằng bình tĩnh tự nhìn nhìn Lưu Cát Chấn sự nói:

- Thật sự chỉ còn một bộ cuối cùng này sao?

Lưu Cát giơ tay vuốt má, tủm tỉm cười nói:

- Đúng vậy, chỉ còn một bộ cuối cùng này. vốn là do một đệ tử cắt tay mấy ngàn năm trước mặc. Nhưng tên nọ về sau vào thời điểm chấp hành nhiệm vụ lại chết trong tay địch nhân rồi.

- Đúng, ta có thể làm chứng, mấy ngàn năm trước vị đệ tử cắt tay kia đúng là mặc bộ đồng phục này tuần tra. Không ngờ Lưu Cát Chấn sự vẫn còn giữ được nó.

Một gã Chân Tiên tỏ vẻ ngạc nhiên nói.

- Nhưng... Ta sao lại nhớ rõ là vị sư huynh cắt tay kia không cần thận nói một câu khiến Lưu Cát Chấn sự mất hứng, kết quả là bị đẩy đi làm nhiệm vụ... Cuối cùng ta không còn thấy hắn nữa.

Đệ tử nội môn phía dưới cẩn thận dùng thần niệm trao đổi.

- Hừ. Đúng vậy, Đó là bởi vì vô tình đắc tội với Lưu Cát Chấn sự cho nên không có kết cục gì hay ho gì. cuối cùng mất mạng. Bộ đồng phục ngăn tay này là do Lưu Cát Chấn sự cố tình lưu lại làm Kỷ niệm.

Một gã Chân Tiên trung cấp khác cười lạnh, nói.

- Trương Hằng, chúng ta lần này ra ngoài tuần tra nhưng lại chấp hành nhiệm vụ. Bộ đồng phục này người phải mặc. nếu không thì ta có quyền trừng phạt người.

Giọng nói của Lưu Cát lộ chút uy hiếp.

Lập tức tất cả mọi người trong động phủ đều trật tự hết.

Không khí vô cùng quỷ dị.

Ánh mắt tất cả mọi người đều nhìn về phía Trương Hằng.

- Tốt. nếu là quy định của môn phái thì Trương mỗ sẽ mặc...

Trên mặt Trương Hằng lộ một nụ cười quỷ dị.

Chỉ thấy hắn đưa cánh tay phải lên. sau đó đột nhiên dùng lực một chút.

Xoẹt!

Toàn bộ cánh tay trái bị hắn xé rời ra. Sau đó hắn dùng sức một chút, cánh tay trái kia liền hóa thành những mảnh vỡ màu vàng nhỏ. biến mất trong không gian.

- Chuyện này...

Mọi người khiếp sợ nhìn về phía Trương Hằng, trong mắt lộ vài tia sợ hãi.

Người này không ngờ lại tự bẻ cánh tay trái của mình xuống. Thật sự là quá tàn độc rồi...

- ừ... Hiện giờ là tốt rồi. Lúc này bộ đồng phục tuần tra này mới thực thích hợp để Trương mỗ mặc.

Trương Hằng bình tĩnh tự nhiên nhưng trong mắt hắn lại hiện lên tia sáng lạnh lùng, khiến trong lòng Lưu Cát Chấn sự không khỏi rung mình một cái.

- Ta hiểu rồi... Trương sư đệ khẳng định tu luyện công pháp thuộc tính bất diệt. Thân thể bất diệt thì bẻ một cánh tay trái cũng chẳng sao. Tuy nhiên ở Tiên Giới có cực ít người có thể tu luyện thành thân thể bất diệt, toàn bộ cả Cô Đệ Tinh cũng không tìm được mấy người.

Một lão gia Chân Tiên trung cấp đột nhiên tỉnh ngộ.

- Bất diệt thân trong truyền thuyết...

Tất cả mọi người đều lộ vẻ ngạc nhiên.

- Đúng vậy,

Trương Hằng nao nao, trầm nghĩ:

- Chẳng lẽ bắt diệt thân ở thượng giới lại hiếm vậy sao?

Nên biết rằng hần ở hạ giới đã thấy vài người tu thành bắt diệt thân.

Nhưng không gian thượng giới và hạ giới lại có sự khác biệt rất lớn. Tại thượng giới, đặc biệt là tại Tiên Giới hiếm có ai có thể luyện thành bắt diệt thân. Yêu Hoàng giới và Ma Hoàng giới thì còn ngẫu nhiên xuất hiện vài người nhưng cũng rất hiếm gặp.

- Bắt diệt thân thì sao. Để ta mai một linh hồn người, xem người có chết hay không.

Lưu Cát âm thầm cười lạnh, ánh mắt đảo qua mọi người, cao giọng quát:

- Nếu đều chuẩn bị tốt rồi thì mọi người xuất phát đi.

Vì thế một hàng hai mươi lăm vị Chân Tiên, bao gồm cả Lưu Cát rời khỏi động phủ. bay lên trời, hướng về phía Lăng Tuyết Trì ở hướng bắc Ngạo Nguyệt Sơn mà bay đi.

Trương Hằng vẫn đạp Tiên bảo hình đám mây như trước, đi theo mọi người bay về phía Lăng Tuyết Trì.

Lăng Tuyết Trì là một địa phương kỳ diệu của Ngạo Nguyệt Sơn. Đó là một khu vực bị núi vây tứ phía, ở trung tâm có một ao nước đường kính ước chừng trăm trượng.

Nước trong ao này được tiên linh khí bốn phương của Linh Sơn bồi đắp. cộng thêm huyền tinh băng tủy ngàn vạn năm dưới đáy ao, tạo thành Lăng Tuyết Trì kỳ dị.

Bốn phía Lăng Tuyết Trì có tuyết đầu mùa bao phủ nước trong ao lại trong xanh như sương sớm, mát lạnh tê người.

- Trong phạm vi ngàn dặm quanh Lăng Tuyết Trì đều là nơi chúng ta phải tuần tra. Hiện giờ ta phân chia khu vực cho các người.

Về mặt Lưu Cát nghiêm nghị, chia đội ngũ cho đệ tử nội môn chia thành năm khu vực là trung tâm. phía bắc, phía nam, phía tây, phía đông Lăng Tuyết Trì mà tuần tra.

Trương Hằng bị Lưu Cát phân đội phụ trách tuần tra ở trọng địa trung tâm Lăng Tuyết Trì.

Lưu Cát nói với Trương Hằng:

- Người là người mới tới. ta báo cho người vài câu. Lăng Tuyết Trì này Tuy rằng không ở trên Ngân Kiếm Phong nhưng vẫn là trọng địa của Lân Nguyệt Môn ta. ngẫu nhiên sẽ có đại nhân vật xuất hiện. Hiện giờ nhiệm vụ của chúng ta là không cho phép người khác, gồm cả đệ tử của môn phái tới gần Lăng Tuyết Trì này.

- Đã hiểu.

Trương Hằng nhún vai. về mặt thần nhiên thưởng thức phong cảnh bốn phía của Lăng Tuyết Trì, có lẽ có thể từ trong tự nhiên này mà lĩnh ngộ được một phần nhỏ của thiên địa đại đạo.

Mà ba phân thân của hần lúc này đều ở bên trong lĩnh vực không gian tìm hiểu thần thông huyền ảo.

Tóm lại Trương Hằng cũng không ngại chuyện gì. Thần thông của hần có thể nghe thấy mấy tiên nhân nói chuyện mà không hề có chút trở ngại. Điều này khiến hần thậm chí có thể từng bước hiểu được tình huống của Lân Nguyệt Môn này. thậm chí là của toàn bộ Cô Đế Tinh.

- Viên sư huynh. truyền thuyết kia có phải là thật không? Độc Cô Tiên Đế trước khi rời khỏi Cô Đế Tinh đã để lại một Tiên bảo cấp sáu trên Băng Nguyên đại lục và một quyển bí tịch vô thượng, trong đó bao gồm mọi cảm ngộ quý giá của hần?

Một Chân Tiên cấp thấp nói.

Viên sư huynh kia cười nói:

- Truyền thuyết này hẳn cũng không phải là tin đồn vô căn cứ đâu. Độc Cô Tiên Đế là nhân vật cấp Tiên Đế duy nhất sinh ra trên tinh cầu này. Hẳn cũng không thể không lưu lại gì mà đã rời khỏi cố hương của mình.

- ừ. Đúng vậy, Cô Đế Tinh dù sao cũng là cố hương của hẳn. người ta cũng phải có cảm tình chứ.

Một vị Chân Tiên cấp thấp khác gật đầu nói.

- Đúng rồi, Lưu sư huynh người có ý kiến gì đối với việc này không? Biểu ca của người là đệ tử thân truyền của tông chủ Lãnh Nguyệt tông, hẳn là có thể phán đoán được thật giả trong chuyện này chứ?

Viên sư huynh dò hỏi.

- Độc Cô Tiên Đế lưu lại Tiên bảo cấp sáu và bí tịch vô thượng sao?

Lưu Cát cười thần bí, liếc nhìn Trương Hằng một cái rồi dùng thần thức truyền âm nói với ba người còn lại:

- Nói cho các người biết, việc này là thật đó. Độc Cô Tiên Đế lưu lại y bát tại Băng Nguyên đại lục. Nhưng yêu vật trên Băng Nguyên đại lục rất đông, tiên nhân bình thường đi tới đó căn bản là tìm chết. Ngay cả Chân Tiên cấp cao tới nơi đó cũng không dám cam đoan có thể toàn thân trở ra. Lại nói cho các người biết một bí mật nữa. Y bát của Độc Cô Tiên Đế cũng là thứ mà tất cả nhân vật cấp Tiên Quân trên Bắc Thần đại lục đang tìm kiếm đó.

Bốn người này bắt đầu bỏ qua Trương Hằng mà nói chuyện về những bí mật có liên quan tới Độc Cô Tiên Đế.

Nhưng bọn họ nào biết được là nội dung thần niệm của mình trao đổi lại bị Trương Hằng nghe thấy thoải mái.

- Y bát của Độc Cô Tiên Đế...

Trên mặt Trương Hằng hiện lên chút tươi cười, đột nhiên có ít hứng thú với việc này.

Nhân vật cấp bậc Tiên đế mới là chúa tể chân chính của thượng giới.

Theo Trương Hằng biết từ hạ giới thì nhân vật nghịch thiên nhất đều là cường giả cấp bậc Tiên đế.

Bất kể là Huyết Sát Thần Đế hay là Bất Tử Tà Đế. thậm chí là Triệu phụ cùng đều là nhân vật cấp bậc Tiên đế.

Có thể nói chỉ cần đặt chân tới tu vi Tiên đế cấp một thì trên cơ bản người sẽ là người đứng trên đỉnh của thượng giới, có thể tùy ý ngao du trong không gian rộng lớn vô tận này.

Nhưng nhân vật truyền Kỳ như Tiên đế cùng rất khó sinh ra.

Nhìn toàn bộ Cô Đế Tinh trong ức vạn năm mới sinh ra được một vị Tiên đế là Độc Cô Tiên Đế. Bởi vậy có thể thấy được muốn sinh ra một nhân vật cấp độ Tiên đế là gian nan tới mức nào.

Bốn người Lưu Cát dùng thần niệm trao đổi một lát lại nói chuyện với nhau về một số chuyện Kỳ thú về những nhân vật truyền kỳ khác trên Cô Đế Tinh, khiến Trương Hằng được mở rộng tầm mắt.

- Ha ha, chúng ta cũng đừng nói chuyện nữa. Tất cả mọi người chú ý một chút, đừng để cho người khác tiếp cận Lăng Tuyết Trì

Lưu Cát liếc nhìn Trương Hằng đang cô độc đứng đó một cái. trong mắt lộ ra vẻ vui sướng khi người khác gặp họa.

Tuy nhiên Trương Hằng vẫn luôn giữ vẻ điềm tĩnh không nao núng. Lưu Cát sử dụng hơn phân nửa phương pháp để đối phó với hẳn khiến hẳn thấy khó khăn nhưng lại thấy Trương Hằng chẳng tức giận chút nào. Tối thiểu bề ngoài là như vậy.

- Được rồi... Người đã gian ngoan mất linh, khiêu chiến uy quyền của ta vậy thì đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt.

Trong mắt Lưu Cát hiện lên hàn quang, ngay sau đó liền khôi phục bình thường, dùng thần niệm truyền âm nói với ba đệ tử nội môn khác:

- Ba người tới phụ cận dò xét một chút.

- Vâng.

Ba người nhận lệnh liền rời đi.

Lúc này chỉ còn lại Trương Hằng và Lưu Cát ở đây.

Lưu Cát đi tới trước mặt Trương Hằng, vẻ mặt lạnh nhạt nói:

- Ta vừa rồi mới phát hiện ra Lăng Tuyết Trì dường như có hơi cổ quái, người đi vào điều tra một chút xem có kẻ nào lẻn vào hay không.

- Thật không?

Trương Hằng chẳng hoài nghi gì lời nói của hắn, gật đầu nói:

- Vậy thì để ta đi vào xem.

Từ lúc đi tới đây, Trương Hằng đã cảm thấy chỗ quỷ dị của ao nước này.

Nhưng Lưu Cát kia lúc trước lại không cho bọn họ tới gần Lăng Tuyết Trì thần thức sau khi tiến vào trong ao cũng gặp phải trở ngại lớn, dường như bên trong còn có chút cấm chế. khiến Trương Hằng bỏ qua ý niệm tiếp tục thăm dò.

Hiện giờ Lưu Cát cho Trương Hằng tiến vào tra xét. hắn đương nhiên biết đối phương có lòng gian tà nhưng bởi vì hiếu kỳ nên vẫn quyết định vào xem.

- Người đi đi. Ta ở trên này hỗ trợ người. Nếu gặp địch thì nhất định phải lớn tiếng mà gọi.

Về mặt Lưu Cát nghiêm nghị nói.

- Được.

Trương Hằng cười nhẹ nhàng, giống như chim vọt lên nhảy vào trong Lăng Tuyết Trì.

Thân thể vừa mới tiếp xúc với làn nước của Lăng Tuyết Trì Trương Hằng liền cảm thấy sự mát mẻ thấm tận vào hân người, xâm nhập vào bên trong cơ thể. tiến vào cốt tủy.

- Nước ao này thật Kỳ diệu. Phàm nhân nếu có thể vào trong đó vài lần thì chỉ sợ trong thời gian ngắn sẽ thoát thai hoá cốt, hóa vũ thành tiên.

Trương Hằng tắm tãc. chui vào trong nước, tiếp tục tiến sâu xuống.

- Người cẩn thận một chút đó...

Trên mặt Lưu Cát lộ vẻ giả mù sa mưa nói ngậm tởa thần thức ra tìm hiểu tình huống của Trương Hằng.

Nước ao này có lực ngăn cản thần thức rất mạnh, thần thức của hắn chỉ có thể tiến vào mấy chục thước.

Khi Trương Hằng biến mất khỏi thần thức của hắn. Lưu Cát lộ nụ cười gian xảo khi âm mưu được thực hiện.

- Hắc hắc. Lăng Tuyết Trì này cũng không phải là địa phương bình thường, mỗi một đêm sẽ tỏa ra lực lượng giá lạnh đáng sợ vô cùng. Ta sẽ cho người ở trong đó tới nửa đêm. không chết cùng bị lột da.

Trong mắt Lưu Cát lộ vẻ âm độc. bay nhanh quanh phụ cận của ao đánh cấm chế, phòng ngừa Trương Hằng trốn ra.

-o0o-

781. Chương 705: Bảo Điển Tối Cao.

- Người này muốn vây chết ta chắc?

Trương Hằng âm thầm trào phúng. Một cấm chế cường đại của Chân Tiên cấp cao đối với tiên nhân bình thường mà nói đích thực là không gì phá nổi. Nhưng đối với Trương Hằng hẳn mà nói thì chẳng có chút tác dụng.

- Cứ cho người kiêu ngạo đắc ý một chút đã. Đợi ta thăm dò được bí mật của Lăng Tuyết Trì này rồi sẽ trở lên chơi với người...

Hạ quyết tâm rồi. Trương Hằng tiếp tục lặn sâu xuống Lăng Tuyết Trì.

Chiều sâu tăng lên, khí tức lạnh lẽo truyền ra từ nước ao càng ngày càng kinh người.

Đến cuối cùng luồng khí tức này hoàn toàn chuyển hóa thành giá lạnh tới đông cứng cả xương tủy.

Càng đi xuống sâu, luồng hàn ý này càng khủng bố.

Hơn nữa Trương Hằng còn phát hiện ra. giá lạnh trong nước ao này không đơn thuần là thuộc tính hàn mà còn tràn ngập sự sắc bén vô cùng.

Điều này làm cho hắn nhớ tới đệ tử Lãnh Nguyệt Môn lúc trước sử dụng nhân kiếm cùng tràn ngập thanh quang lạnh như băng.

- Xem ra Lăng Tuyết Trì này đúng là không đơn giản, tuy rằng không ở trên Ngân Kiếm Phong nhưng vẫn phải phải nhiều nhân thủ tới coi giữ như vậy...

Trương Hằng lại càng hứng thú.

Khi hắn tiến vào sâu trong nước ao vài trăm thước thì luồng khí tức lạnh, như băng và sắc bén kia đã đạt tới cực hạn mà Chân Tiên cấp cao có thể chịu đựng.

Ngay giờ phút này. phía trước liền xuất hiện tầng tầng cấm chế. Một tầng sáng màu bạc bao phủ cả một đại diện mà trắng bạc.

ở phía dưới đại diện kia có một hàn đàm đường kính ba mươi trượng, bên trong có một thứ chất lỏng màu bạc ẩn chứa khí tức rất đáng sợ.

Nguồn gốc của toàn bộ khí lạnh của Lăng Tuyết Trì đều tới từ hàn đàm này.

- Có nên đi xuống xem hay không?

Trương Hằng hơi do dự rồi liền quyết định tiến vào trong đại diện màu trắng bạc kia xem xét, có lẽ có thể phát hiện ra điều cơ mật của Lãnh Nguyệt Môn cũng không chừng.

Nhưng trước hết hắn triển khai Thần Linh Nhân ra quan sát cấm chế cường đại trước mặt đã.

Nếu hắn đoán không lầm thì cấm chế này hẳn là mới bố trí không lâu. Chủ nhân của nó là một Chân Tiên cấp cao. tu vi tuyệt đối hơn xa tên Lưu Cát gã mờ kia.

Trương Hằng biết thực lực của Chân Tiên cấp cao cũng rất mạnh, ví dụ như Chân Tiên cấp cao đại viên mãn. Bọn họ đã sắp bước vào Tiên Quân cấp một. lĩnh ngộ đối với pháp tắc không gian vượt qua Chân Tiên cấp cao bình thường rất nhiều, thực lực còn mạnh hơn vài lần.

Thông qua quan sát, Trương Hằng đoán chủ nhân bố trí cấm chế này hẳn là một người nổi bật trong Chân Tiên cấp cao. Cường giả như vậy thì không phải là một hộ pháp của Lãnh Nguyệt Môn thì phải là đệ tử của một trưởng lão. thậm chí là đệ tử thân truyền của tông chủ.

Tuy nhiên một tồn tại Chân Tiên cấp cao đại viên mãn thì Trương Hằng vẫn chưa coi vào đâu.

Điều có tính khiêu chiến duy nhất chính là phải thần không biết quỷ không hay mà tiến vào trong đại diện kia.

Trương Hằng phần chấn tinh thần vận mở Thần Linh Nhân ra. phân tích pháp tắc không gian ẩn chứa bên trong cấm chế kia. thậm chí còn nhìn ra cả sơ hở trong đó.

Tới một khắc, đột nhiên hần đi tới trước mặt cấm chế. miệng nói khẽ:

- Đoạn Không Quyết.

Chỉ thấy tay hần vung lên nhẹ một cái. một tầng sáng màu vàng trong suốt liền lóe lên rồi biến mất nhưng lại không khiến không gian bốn phía sinh ra nhiều biến hóa.

Ngay sau đó, thân thể hần nhoáng lên liền xuyên qua cấm chế này. Trên thực tế tầng cấm chế này có tác dụng không phải là phòng ngự mà để cảnh báo. Một khi có người xuyên qua nơi này thì chủ nhân của nó sẽ có cảm ứng.

Thứ thứ ba của bí quyết trong bảo tháp “Đoạn Không Quyết” đề cập tới chính là pháp tắc không gian. Đối với một thứ này. Trương Hằng mới lĩnh ngộ được một chút da lông, trải qua thời gian dài tam đại phân thân tìm hiểu thu hoạch càng ngày càng nhiều.

Tuy nhiên thứ thứ tư “Loạn Thì Quyết” thì Trương Hằng mới chỉ có thể hiểu được mông lung, ngay cả lĩnh ngộ chút da lông cũng chưa được, xem ra còn phải cố gắng nhiều.

Trong lòng Trương Hằng hơi chờ mong, không biết là thứ thứ năm của bảo tháp sẽ là tồn tại như thế nào. có pháp tắc gì.

Hiển nhiên là pháp tắc thời gian gian nan hơn pháp tắc không gian nhiều. Vậy thì pháp tắc nào sẽ gian nan hơn cả pháp tắc thời gian đây?

Tận lực thu liễm khí tức, Trương Hằng tiến về phía đại điện màu bạc kia.

Chỉ trong chốc lát, hần đã tới cửa đại điện, phát hiện ra bên trong không có cấm chế.

Nhưng hàn ý khủng bố truyền tới từ Lăng Tuyết Trì kia lại đủ để ngăn Chân Tiên cấp cao ở bên ngoài.

- Người bố trí cấm chế kia không biết là tiến vào trong đại điện này hay là trong đó không có ai.

Trương Hằng không dùng tiếp Thần Linh Nhân. Nếu ở quá gần, sử dụng Thần Linh Nhân sẽ sinh ra dao động linh khí rất nhỏ, có thể khiến người trong đại điện này cảnh giác.

Thu liễm khí tức, thi triển pháp thuật ẩn nấp. Trương Hằng chậm rãi tiến vào bên trong đại điện màu bạc.

Không gian của đại điện này cũng không lớn nhưng chất liệu lại cực Kỳ độc đáo. dùng một loại tinh ngọc trong suốt trắng bạch tạo thành.

Trương Hằng có thể đoán được, ở bên trong này tu luyện tới đối có tác dụng tăng phúc rất lớn đối với công pháp của Lãnh Nguyệt Môn.

Ở sâu trong đại điện truyền ra một luồng khí tức sắc bén linh hoạt lại lạnh như băng, ẩn hiện một tầng sáng bạc.

Trong tầng sáng kia có một giai nhân mặc tổ bào mông lung đang bẻ quang. Trên người nàng ngẫu nhiên tỏa ra vài tia kiếm ý khiến nước ao bốn phía rung chuyển.

- Bề quan sâu?

Trương Hằng cười khẽ. cẩn thận đánh giá nữ nhân mặc tổ bào trước mặt. Người này có vẻ ngoài ước chừng mười sáu mười bảy tuổi. lạnh lẽo mà xinh đẹp. khuôn mặt hoàn mỹ không chút tỳ vết. mũi cao môi đỏ. da thịt trắng như tuyết. mái tóc dài phủ xuống vai. đường cong dịu dàng dưới tổ bào lộ ra cặp đùi ngọc trắng bóc.

Giai nhân thể này lại ở trong tầng sáng mông lung màu bạc, nhìn không rõ. mới nhìn còn tưởng là một pho tượng nữ thần.

Trương Hằng liếc nhìn nàng hai cái. cảm thấy nữ nhân rất xinh đẹp nhưng cũng không nghĩ nhiều, lững thững đi dạo quanh đại điện màu bạc này. xem có thể tìm được chút manh mối gì hay không.

Chỉ trong chốc lát hắn đã có thu hoạch. Hắn tìm được trên một ngọc dài bên cạnh nữ nhân kia có mấy ngọc giản và mấy bình tiên đan.

Trương Hằng biết nàng đang bế quan sâu. động tác tất nhiên cũng không cần cẩn thận quá.

Hắn cầm lấy mấy ngọc giản này. dùng thần thức xâm nhập vào bên trong nhìn một chút. Trong đó có rất nhiều bí ẩn về lịch sử của Lãnh Nguyệt Môn. Mấy ngọc giản khác bên trong ghi rất nhiều công pháp tu luyện và tâm đắc tu luyện.

Trong đó có một ngọc giản đặc thù làm bằng bạch ngọc khiến Trương Hằng chú ý. Tên công pháp trong này không ngờ lại là Lãnh Nguyệt Vô Song. Trương Hằng nhớ không lầm thì công pháp này hẳn là bảo điển tối cao của Lãnh Nguyệt Môn nhưng tu luyện lại cần có ngộ tính phi thường. Tông chủ Lãnh Nguyệt Môn chính bằng vào bộ công pháp này mà đứng đầu Bắc Thần đại lục, hiếm gặp đối thủ.

- ừ. công pháp tốt như vậy ta sẽ nhớ kỹ. Tuy nhiên nữ tử này có thể có được bảo điển tối cao của Lãnh Nguyệt Môn, thân thể tuyệt đối không thấp...

Trương Hằng dùng thần thức rót vào. bắt đầu ghi nhớ nội dung khẩu quyết và tâm đắc của Lãnh Nguyệt Vô Song.

Ngọc giản này rất đặc thù. tin tức bên trong không thể phục chế. chỉ có thể dựa vào trí nhớ nhưng lại không thể làm khó Trương Hằng. Với cảnh giới cấp Tiên Quân của hắn thì ghi nhớ mấy vạn chữ này cũng chẳng cần mấy thời gian.

Nhưng một khắc này, giai nhân bế quan sâu như tĩnh nhược Quan Âm kia đột nhiên mở mắt. đôi môi hé mở. phun ra một quang cầu trắng bạc đánh trúng Trương Hằng.

782. Chương 706: Trương Hằng Áp Chế.

Phốc!

Một tầng kiếm khí quỷ dị bùng nổ từ trong quang cầu màu bạc kia, trong nháy mắt liền bao phủ toàn thân Trương Hằng. Một tầng băng sương nhanh chóng tràn ra khắp người hắn.

Thân thể Trương Hằng cứng ngắc lại. trong tay vẫn còn cầm ngọc giản ghi bí điển tối cao “Lãnh Nguyệt Vô Song” kia, vẻ mặt mang theo sự kinh ngạc.

- Người là người phương nào?

Nữ tử băng tuyết kia nhẹ nhàng đứng dậy. khuôn mặt xinh đẹp hơi tái nhợt nhưng lại có vài tia ửng đỏ.

Nàng nhìn Nam nhân trước mắt, thân thể mềm mại chấn động, trên môi tràn ra vài tia máu.

Hiển nhiên là bị đánh thức khi bế quan sâu. nữ tử băng tuyết này đã bị thương tâm thần, hơn nữa thương thể không nhẹ.

Giờ phút này trên khuôn mặt xinh đẹp như tuyết của nàng có vài tia sát khí. sinh ra sự kiêng kỵ đối với Trương Hằng có thể thần không biết quỷ không hay tiến vào trong đại điện.

Trương Hằng bị băng sương bao phủ. kiếm khí tàn phá bừa bãi trong cơ thể. Nhưng trên mặt hắn vẫn lộ vẻ bình tĩnh hỏi:

- Sao người lại thấy được Trương mỗ?

Nữ tử băng tuyết cười lạnh nói.

- Ta dù bế quan sâu nhưng mỗi một ngọc giản trên ngọc dài đều tương liên với tâm thần ta. Tay người vừa tiếp cận ngọc dài là đã khiến ta phải mạnh mẽ xuất quan, phí mất tâm huyết mấy tháng trời.

Trương Hằng thở dài một hơi:

- Vị cô nương này. người hẳn là một đệ tử quan môn của trưởng lão trong Lãnh Nguyệt Môn phải không? Đáng tiếc là mặc dù người có thiên phú dị bẩm như lại làm một chuyện ngu xuẩn.

- Người không nên tỉnh lại vào thời điểm này. Nếu Trương mỗ bị người phát hiện thì tất nhiên sẽ không thể để người sống trên thượng giới này nữa...

Trên mặt Trương Hằng lộ vẻ bất đắc dĩ, nhún vai nhẹ một cái. Băng sương bên ngoài thân thể hắc không còn sót lại một chút nào. Hắc nhìn nữ tử băng tuyết khuynh thành ở gần trong gang tấc, thấp giọng nói:

- Ta muốn lật thủ tồi hoa rồi.

Dứt lời hắc vươn nhẹ bàn tay, chụp về hướng nữ tử tuyết đẹp kia.

Hoa dung giai nhân băng tuyết biến sắc. Trương Hằng vươn tay rất nhẹ nhàng một cái nhưng không gian lại hình thành một luồng lực lượng không thể chống cự. giữ chặt khiến nàng tại chỗ, muốn nhúc nhích cũng khó khăn vạn phần.

- Tiền bối... Dừng tay!

Nàng thở dài một tiếng rồi nói:

- Nếu ngươi giết ta thì đừng mơ tưởng chạy ra khỏi Lãnh Nguyệt Môn.

Trên mặt Trương Hằng lộ vẻ tươi cười, bàn tay đang vươn ra liền dừng lại. chỉ còn cách thân thể của giai nhân băng tuyết một chút, đã cảm nhận được độ ấm bên ngoài thân thể đối phương.

Lúc trước Trương Hằng từng đi qua Lũ Không Điện tại Ngân Kiếm Phong, tất nhiên biết chỉ cần giết đối phương thì sẽ khiến cho Lãnh Nguyệt Môn cảnh giác.

- Nói ra thân phận của ngươi đi.

Về mặt Trương Hằng bình tĩnh nói. thu hồi bàn tay của mình.

Giai nhân Băng tuyết cảm thấy tử vong thoáng qua qua lại lại. trong lòng còn sợ hãi nói:

- Bẩm tiền bối. tiểu nữ tên là Mộng Tuyết. từ bé đã là cô nhi. Mấy trăm năm trước may có Đại trưởng lão thu ta làm đồ đệ mới có thành tựu như ngày nay ở Lãnh Nguyệt Môn.

- Đại trưởng lão?

Trong lòng Trương Hằng hơi kinh hãi. Đại trưởng lão của Lãnh Nguyệt Môn là tồn tại có thực lực gần bằng với tông chủ mạnh mẽ của Lãnh Nguyệt Môn. nghe nói đã tu luyện tới Tiên Quân trung cấp đỉnh phong.

Sau khi biết thân phận của đối phương xong. Trương Hằng vẫn ung dung nhìn Mộng Tuyết, giọng nói không chút hảo ý:

- Nếu Trương mỗ đã biết sư tôn của ngươi là Đại trưởng lão của Lãnh Nguyệt Môn thì ngươi cho rằng hiện giờ ta sẽ bỏ qua cho ngươi sao?

Một khi Trương Hằng thả cho nàng một đường sống thì tất nhiên sẽ tạo thành một địch nhân cường đại cho bản thân.

Đại trưởng lão của Lãnh Nguyệt Môn. Trương Hằng hiện giờ còn chưa muốn xung đột với cường giả cấp bậc này.

-Ngươi...

Mộng Tuyết cắn chặt đôi môi. gương mặt lạnh lùng rất nhanh đã khôi phục về bình tĩnh, nói:

- Lệnh bài thân phận của ta có tương liên đối với Lũ Không Điện, một khi ta chết đi thì sư tôn sẽ lập tức biết được. Ngươi nếu giết ta thì bản thân ngươi cũng đừng hòng sống nổi. Hiện giờ biện pháp tốt nhất hiện giờ là ngươi tha mạng cho ta. mà ta cũng hứa là không nói chuyện này cho sư tôn biết.

Nàng nghĩ Trương Hằng cũng không dám hạ sát thủ với mình. Dù sao thì nơi này cũng là địa bàn của Lãnh Nguyệt Môn.

- Ha ha ha... Ngươi phải biết rằng giờ phút này ngươi đã nằm trong tay Trương mỗ. Ta dù có hơi cố kỵ một chút, không thể giết ngươi nhưng tuyệt đối có biện pháp có thể khiến ngươi sống một bằng chết.

Nói xong lời cuối cùng, trên mặt Trương Hằng lộ ánh mắt không chút hảo ý, đảo qua khuôn mặt và bộ ngực trần cảm của nàng.

- Người... Người nếu dám làm thế thì ta lập tức sẽ tự bạo hồn thể.

Thân thể mềm mại của Mộng Tuyết lại run lên. trong mắt lộ vẻ khủng hoảng.

- Người thật sự có dũng khí tự bạo hồn thể sao?

Trên mặt Trương Hằng lộ vẻ hoài nghi, chậm rãi duỗi tay ra. khoác lên vai Mộng Tuyết. trong khoảng khắc phong ấn pháp lực của nàng.

- Hiện giờ ta phong ấn pháp lực của người nhưng vẫn cho người không mất đỉnh lực lượng tự bạo hồn thể...

Trương Hằng thản nhiên nói.

- Người muốn làm gì... Hu hu hu ...

Vẻ lạnh lùng của băng sơn mỹ nhân Mộng Tuyết lập tức tan rã, giờ phút này chẳng hề giống một Chân Tiên cấp cao đại viên mãn mà ngược lại giống như một cô bé gái nhà bên đáng thương vậy.

Trương Hằng đưa tay nâng cằm nàng, vuốt ve khuôn mặt trắng trẻo của nàng.

Đôi mắt lấp lánh của Mộng Tuyết xuất hiện tầng tầng nước mắt, lông mi run rẩy. không dám phản kháng.

- Người vì sao lại không có dũng khí ngọc đá cùng nát hủ?

Trương Hằng cười ha hả:

- Chẳng lẽ còn chưa đạt tới cực hạn kia à?

Dứt lời, bàn tay hấn lại sờ soạng khắp bên ngoài thân thể của Mộng Tuyết.

- Hu hu hu...

Mộng Tuyết chỉ biết khóc nức nở.

- Còn chưa tới cực hạn sao?

Trương Hằng lại cười, luồn tay vào vạt áo của nàng, chạm vào thân thể băng thanh ngọc khiết của nàng.

- Van cầu người... Dừng tay đi!

Mộng Tuyết cuối cùng cũng khuất phục, bắt đầu cầu xin Trương Hằng.

- Được, người rốt cục cũng chịu khuất phục rồi!

Trương Hằng lưu luyến thu hồi bàn tay kia, cũng chưa muốn làm việc cảm thú.

- Người muốn ta làm chuyện gì?

Mộng Tuyết cũng là người thông minh, thấp giọng vừa khóc vừa hỏi.

Trương Hằng buông tay ra, để Mộng Tuyết khôi phục tự do, thản nhiên nói:

- Thật ra ta còn một loại phương pháp trực tiếp hơn là biến người thành con rối...

-Á!

Thân thể mềm mại của Mộng Tuyết run lên, không dám nói lời nào.

Trương Hằng vốn có thể sử dụng Ký Hồn Thuật nhưng tiên pháp trên thượng giới rất cao minh, linh hồn của Mộng Tuyết lại có liên hệ huyền diệu khó lường với Lũ Không Điện. Hơn nữa sư tôn của nàng lại là nhân vật Tiên Quân trung cấp đỉnh phong.

Trương Hằng cảm thấy việc đó cũng không đảm bảo lắm. vì thế quyết định đối phương pháp.

- Tuy nhiên phương pháp này cũng quá tàn nhẫn, cho nên Trương mới quyết định đối phương pháp. Chúng ta sẽ ký kết một huyết ước linh hồn. Trong vòng một trăm năm. người thực hiện đủ điều kiện của ta, phục

từng mệnh lệnh của Trương mỗ. không cho ai biết bí mật của ta. Đương nhiên trong trăm năm này ta cũng không làm tổn thương tới người, cũng không động tới thân thể còn chưa phát dục hoàn toàn của người...

Nói xong những lời cuối cùng này, trên mặt Trương Hằng lộ vẻ trêu chọc.

-Người, người...

Mộng Tuyết xấu hổ không thôi. khuôn mặt đỏ bừng như máu. lòng tự trọng bị dả kích lớn lao.

ở trong môn phái, nàng là băng sơn mỹ nữ nổi tiếng, thiên tư siêu quần, giống như con cưng của trời, được phần đông đồng môn nâng niu. Nhưng giờ phút này Nam nhân trước mắt này lại không có chút hứng thú đối với thân thể của nàng, có vẻ như tặng cho ta ta cũng không cần.

- Được rồi. ta đồng ý với người. Nhưng người phải nói cho ta mục đích người vào Lãnh Nguyệt Môn và thân phận của người.

Mộng Tuyết thấp giọng nói.

- Ta là đệ tử nội môn mới tiến vào Lãnh Nguyệt Môn. là một Chân Tiên cấp thấp. Còn mục đích Trương mỗ tiến vào Lãnh Nguyệt Môn thì thứ lỗi cho ta không thể nói được.

Trương Hằng thần nhiên nói.

- Nếu người làm tổn thương sư tôn của ta thì Mộng Tuyết thề sống chết với người.

Về mặt Mộng Tuyết kiên nghị nói.

- Được, ta sẽ không bức người làm thương tổn sư tôn người. Nhưng ta muốn tìm hiểu tin tức thì người phải nói cho ta không sót một chữ.

Trương Hằng gật đầu nói. Bề ngoài Mộng Tuyết lạnh, như băng nhưng trong nội tâm lại tương đối yếu ớt. tuy vậy lại coi trọng thân tình và sư ân mười phần.

Hai người sau khi đạt hiệp nghị liền ở bên trong đại điện màu bạc này lập huyết kế linh hồn.

- Ta hiện tại có thể biết tên người không?

Mộng Tuyết sợ hãi hỏi.

- Trương Hằng.

Trương Hằng nói hai chữ, trầm ngâm rồi nói.

- Thân phận của người và ta chênh lệch thường xuyên vụng trộm liên hệ mà nói thì phân nửa sẽ khiến người khác nghi ngờ. Cho nên ta có một đề nghị.

- Đề nghị gì?

Mộng Tuyết nói.

Trên mặt Trương Hằng hiện lên nụ cười, ôm Mộng Tuyết vào ngực.

-Á!

Mộng Tuyết kinh hô một tiếng.

- Chúng ta làm một đôi tình lữ đi.

Trương Hằng cười tủm tỉm nói, có vẻ vẫn chưa hết tính trẻ con.

- Tình lữ? Làm sao được chứ? Không phải vừa rồi người nói là không có ý đồ với thân thể của ta sao?

Mộng Tuyết giãy dụa trong ngực hắn.

- Người đúng là không thuần khiết tí nào... Ta không phải nói là tình lữ thật mà chỉ là trên danh nghĩa thôi. Ta đã nói từ trước là ta không có hứng thú với thân thể của người mà.

Trương Hằng dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn Mộng Tuyết.

- Người, người...

Mộng Tuyết xấu hổ vô cùng, lòng tự trọng bị Trương Hằng đã kích hoàn toàn.

- Đương nhiên những động tác cơ bản nhưng ôm ôm ấp ấp là không thể tránh khỏi.

Kể này vô sỉ mười phần nói.

- Chuyện này không được.

Mộng Tuyết tức giận nói.

- Đã lập linh hồn huyết thệ rồi. Trong vòng một trăm năm người phải chịu sự sai khiến của ta. phục tùng mệnh lệnh của ta. Chỉ cần ta không có ý đồ với thân thể của người là được rồi.

Trương Hằng nắm chắc thắng lợi nói.

Mộng Tuyết nhất thời không nói gì, suy tư một lát. rốt cục khôi phục bình tĩnh nói:

- Được rồi. Ta đáp ứng yêu cầu của người. Nhưng người phải nhớ Kỳ là chúng ta chỉ là tình lữ trên danh nghĩa mà thôi. Tốt nhất là người đừng có ý đồ gì.

Trương Hằng không khỏi vui vẻ cười nói:

- Những lời này hẳn phải để Trương mỗ nói mới đúng chứ. Trương mỗ là người đã có thê tử. tư tưởng của người phải thuần khiết một chút nhé...

- Người... Người căn bản không có chút phong phạm của tiền bối cấp Tiên Quân.

Mộng Tuyết suýt nữa tức phát điên. cuối cùng đơn giản là lạnh lùng châm chọc.

- Tiền bối? Chúng ta hiện giờ là tình lữ. đương nhiên phải liếc mắt đưa tình. Hơn nữa Trương mỗ mới hơn ba trăm tuổi, cũng không phải mấy lão bất tử mấy chục, mấy trăm vạn năm kia.

- Cái gì? Người mới hơn ba trăm tuổi sao?

Mộng Tuyết chấn kinh. Nam nhân trước mắt này trong hơn ba trăm năm đã thăng cấp lên Tiên Quân. Đây quả là một kỳ tích.

- Tốt rồi. Ta và người đã có huyết thệ trăm năm. Tiếp theo người phải phối hợp với Trương mỗ làm một chuyện là giáo huấn tên tiểu tử trên kia một chút.

Trương Hằng khôi phục đáng vẻ điềm tĩnh không chút nao núng.

783. Chương 707: Giáo Huấn.

Nhìn Trương Hằng khí chất đại biến giống như cao nhân thần tiên. Mộng Tuyết nao nao. Nàng hơi hoài nghi kể vừa rồi vô sỉ cực điểm với mình không phải là Nam nhân trước mắt này.

- Hiện giờ chúng ta phải rời khỏi Lăng Tuyết Trì sao?

Mộng Tuyết hơi chần chừ hỏi.

- Đúng vậy,

Trương Hằng đưa mắt nhìn lên phía trên Lăng Tuyết Trì. Thông qua Thần Linh Nhãn, hẳn có thể ẩn hiện cảm thấy Lưu Cát đang vui sướng khi người gặp họa ở bên cạnh ao.

- Nhưng... Ta hiện tại bị thương không nhẹ. thân thể suy yếu rất nhiều. Dù là tại người cả. Vừa rồi ta bình tĩnh trong lúc bề quan sát. mạnh mẽ xuất quan, lại thi triển bí thuật. Hiện giờ nếu trở về thì không biết phải giải thích với sư tôn như thế nào.

Mộng Tuyết thấp giọng nén giận nói.

Trương Hằng liếc nhìn nàng, gật đầu nói:

- Vậy thì để ta trợ giúp người tu dưỡng ở đây hai ngày đi.

- Tốt lắm.

Mộng Tuyết không chút phản đối mà ngồi khoanh chân xuống, cũng ăn thêm mấy viên tiên đan.

- Đúng rồi. Ta có một loại tiên đan chữa thương, người thử xem.

Dứt lời, Trương Hằng liền xuất ra một bình ngọc màu xanh biếc từ trong nhẫn không gian, lấy ra một viên thuốc màu xanh.

Thuốc này vừa mới xuất hiện lập tức tỏa ra một luồng khí tức sinh mệnh kỳ dị khiến tâm thần người ta chấn động. Thương thế bình thường chỉ cần hít một hơi thuốc này cũng có thể tốt hơn tới bảy tám phần.

- Đây là tiên đan gì thế này?

Mộng Tuyết cảm nhận được chỗ phi phạm của viên thuốc này.

- Chẳng rõ lắm. là một bằng hữu của ta đưa cho. nghe nói có tác dụng cải tử hồi sinh. Hiện giờ cho người dùng thử xem có hiệu quả hay không.

Trương Hằng thần nhiên nói.

Mộng Tuyết hừ lạnh một tiếng nói:

- Ngay cả tác dụng cụ thể của thuốc mà người cũng không biết, bản thân không sử dụng mà lại bắt ta làm người thí nghiệm.

- Ta không cần.

Nàng hơi tức giận, tỏ vẻ kháng nghị đối với với hành vi vô nhân đạo của Trương Hằng.

Ánh mắt Trương Hằng nhìn thẳng vào Mộng Tuyết, đưa viên thuốc cho nàng, thần nhiên nói:

- Uống đi.

Mặc dù không có chút uy áp nào. giọng nói cũng không lớn nhưng cảm giác bá đạo không thể phản kháng lại tràn ngập trong đó.

Đôi mắt Mộng Tuyết ngân ngấn nước, đáng thương vô cùng nhận lấy viên thuốc này, sau đó uống nó.

Giờ khắc này Trương Hằng lạnh lùng vô tình đứng trên cao nhìn xuống thiên địa vạn vật. Định nhân nào của hắn cùng không thể có được kết cục tốt.

Vừa mới uống viên thuốc màu xanh biếc này. Mộng Tuyết không khỏi thở phào một hơi. Một luồng lực lượng sinh mệnh cường đại tràn khắp toàn thân nàng, đồng thời tắm bổ linh hồn và thân thể nàng.

Vễn vẹn chỉ sau vài nhịp thở, thương thế của Mộng Tuyết đã tốt lên tới bảy tám phần.

- Điều... Điều này thật là thần kỳ.

Mộng Tuyết ngạc nhiên và vui mừng vô cùng, quả thực không thể tin được chuyện này.

Dựa theo kinh nghiệm trong dĩ vãng của nàng, khi bị bắt buộc bình tĩnh trong bế quan sâu. tâm thần bị thương thì nhẹ cũng phải tu dưỡng mấy năm, nặng thì cần phải mấy trăm năm mới có thể khỏi hẳn.

Lần này tâm thần nàng bị hao tổn. thương thế không nhẹ. không có thời gian mười năm cũng không có khả năng khôi phục nổi.

Trương Hằng đứng một bên, gật gật đầu, trầm nghĩ:

- Loại tiên đan Triệu Tịch Nguyệt cho ta vốn tưởng rằng không phải sử dụng đến. không nghĩ tới hiệu quả còn tốt hơn trong tưởng tượng của ta nhiều.

Bản thân hắn có bất tử kim thân, lực lượng phòng ngự cường đại tới đáng sợ. bất luận chịu thương thế nghiêm trọng bao nhiêu cũng chỉ cần nửa khắc là khôi phục.

Lúc trước khi phi thăng thượng giới, Triệu Tịch Nguyệt đưa cho hần bình tiên đan chữa thương này. hần cũng ngại cự tuyệt ý tốt của đối phương mà nhận lấy.

- Tuyết Dung. Phong nhi vào thời điểm độ kiếp có Tiên bảo phòng ngự. thậm chí có Tiên bảo linh hồn, cộng thêm loại tiên dược chữa thương này thì có thể nói là chẳng thể có vấn đề gì.

Trương Hằng đột nhiên nghĩ tới chuyện tại hạ giới.

Thời gian qua từng chút một. Hai ngày đi qua, thương thể của Mộng Tuyết đã khỏi hẳn. tu vi thậm chí còn tinh tiến một chút, thần thanh khí sảng.

- Đa tạ tiên bối ban cho tiên dược chữa thương.

Mộng Tuyết cười nói.

- Tiên bối? Chẳng lẽ ngươi quên mất quan hệ của chúng ta rồi?

Trương Hằng lại ôm nàng vào ngực, vẽ mặt bình tĩnh vô cùng.

Mộng Tuyết chỉ từ chối một cách tượng trưng, khuôn mặt đỏ lên nhưng lại khôi phục bình thường rất nhanh, bình tĩnh nói:

- Được rồi. Trương đại ca. ngươi dẫn ta đi lên đi.

- ừ. người đứng là rất thông minh.

Trương Hằng ôm lấy Mộng Tuyết. hóa thành một đạo hào quang màu vàng nhạt bay về phía Lăng Tuyết Trì

Bay tới chỗ cách bề mặt Lăng Tuyết Trì chừng bốn năm mươi thước, tốc độ của Trương Hằng chậm lại. thu liễm khí tức, biến trở lại tu vi Chân Tiên cấp thấp bình thường.

Mộng Tuyết tò mò hỏi:

- Trương đại ca, ngươi dám đơn thân độc mã tiến vào trong Lãnh Nguyệt Môn, không biết tu vi cụ thể của ngươi là gì? Là Tiên Quân trung cấp hay là Tiên Quân cấp cao?

- Tiên Quân cấp thấp.

Trương Hằng thần nhiên nói.

Mộng Tuyết hơi bất ngờ, hé miệng cười:

- Lãnh Nguyệt Môn của ta có vài vị cường giả Tiên Quân trung cấp. ngươi không sợ bị lộ sao?

- Không sợ.

Trương Hằng rất lạnh, nhạt nói:

- Ngươi không cần phải hỏi thăm chuyện của ta nữa. Trương mỗ nếu đã tới thì sợ gì hai Tiên Quân trung cấp.

- ừ. —

Mộng Tuyết nhu thuận thu nụ cười đối với Trương Hằng. Với mỹ nhân băng sơn nổi tiếng như nàng, chưa bao giờ nàng có cảm giác tiếp xúc thân mật với Nam nhân như vậy.

Giờ phút này nàng cảm thấy trái tim mình hơi bị hòa tan, thậm chí còn hơi không nỡ rời khỏi vòng tay đối phương.

Sau một lát, Trương Hằng đi tới phụ cận của mặt nước, nhìn cấm chế đang phong tỏa trên đỉnh đầu, nói với Mộng Tuyết.

- Ngươi phá vỡ cấm chế này đi.

Mộng Tuyết gật đầu. vươn một ngón tay ngọc nhẹ nhàng điểm vào cấm chế kia một cái.

Phốc.

Cầm chế của Lưu Cát Chân Tiên cấp cao lại bị phá tan như giấy hồ bình thường vậy.

Tuy rằng đều là Chân Tiên cấp cao nhưng Mộng Tuyết đã đạt cấp đại viên mãn. lĩnh ngộ đối với pháp tắc không gian hơn Lưu Cát vài lần. thực lực hơn kém rất xa.

Kết quả như vậy khiến Trương Hằng hơi bất ngờ.

- Hả?

Đúng lúc này thì ở phụ cận Lăng Tuyết Trì phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Lưu Cát Chấp sự kinh ngạc nhìn chăm chăm vào mặt nước vừa bị phá cầm chế.

Ào ào!

Một đôi Nam nữ ôm nhau bay ra từ trong Lăng Tuyết Trì.

- Đó là... Mộng Tuyết sư muội!

Lưu Cát Chấp sự thật sự khó có thể tin nổi tình cảnh này.

Trương Hằng thấy bốn bề vắng lặng liền đưa mắt nhìn Mộng Tuyết.

Mộng Tuyết đi ra khỏi vòng tay của Trương Hằng, đi tới trước mặt Lưu Cát Chấp sự. nét mặt lạnh như băng nói:

- Bốn tiểu thư được tinh tu tại đây Lăng Tuyết Trì người lại phái người vào gây loạn. May là có Trương đại ca ra tay cứu giúp mới cứu ta được từ Quỷ Môn Quan trở về.

- Cái gì... Điều này sao có thể chứ?

Lưu Cát nói năng trở nên lộn xộn chẳng biết ứng đối ra sao.

Mộng Tuyết là nữ nhân mà biểu ca Bắc Kiếm Hàn của hần đau khổ theo đuổi, hần cùng không dám đắc tội. Huống chi tu vi của đối phương còn hơn hần rất nhiều, sư tôn là Lý đại trưởng lão.

Càng khiến hần khó có thể thừa nhận đó là Trương Hằng vừa rồi ôm Mộng Tuyết như tình lữ, khiến sự đổ kị trong lòng hần dâng lên.

Vốn Lưu Cát cũng thích Mộng Tuyết nhưng bởi sự tồn tại của biểu ca Bắc Kiếm Hàn nên vẫn giữ trong lòng.

Ngay vào thời điểm hần thất kinh thì Mộng Tuyết lại bay tới nhanh như chớp, đặt tay lên bờ vai hần phong ấn pháp lực của hần.

Lưu Cát vừa định phản kháng thì Trương Hằng lại xuất hiện ở một phía khác của hần đánh một chưởng khiến hần hôn mê.

- Ta muốn giáo huấn hần thật tốt một lần.

Trương Hằng đá một cước cho Lưu Cát rơi vào trong ao, sau đó cùng Mộng Tuyết tiến vào trong Lăng Tuyết Trì.

784. Chương 708: Tiên Quân Cao Cấp.

Trương Hằng và Mộng Tuyết tiến vào trong Lăng Tuyết Trì rất nhanh. Lưu Cát Chấp sự hôn mê bất tỉnh bị Trương Hằng túm lấy đi tới một chỗ sâu trong Lăng Tuyết Trì mấy chục thước.

Chát!

Trương Hằng tự tay đánh tỉnh kẻ này, cười tủm tỉm nhìn chăm chú vào vẻ mặt mê hoặc của Lưu Cát Chấp sự.

- Các ngươi muốn làm gì?

Lưu Cát sợ hãi kêu lên một tiếng, pháp lực toàn thân đã bị Mộng Tuyết phong ấn.

- Người nói chúng ta muốn làm gì nào?

Sự tươi cười của Trương Hằng lộ ra vài tia quỷ dị. không cần nói nhiều mà không ngừng dùng quyền cước đâm đá kẻ này.

Trong chớp mắt. mặt mũi Lưu Cát Cháp sự đã bầm đập. ngay cả răng cũng bị gãy mấy chiếc.

Trương Hằng xuống tay dùng lực đạo vô cùng khéo léo. khiến người này có thể chịu được nhưng không tránh khỏi nổi đau da thịt.

Lưu Cát Cháp sự liên tục kêu thảm thiết, vẻ mặt cừu hận nhìn Trương Hằng, giận dữ kêu lên:

- Trương Hằng. người dám Khi dưới phạm trên, không sợ bị môn quy xử trí sao?

- khi dưới phạm trên? Ta có sao? Mộng Tuyết cô nương có thể làm chứng mà.

Trương Hằng thản nhiên nói.

- Mộng Tuyết sư muội. người mau ngăn hấn lại đi!

Lưu Cát Cháp sự vội vàng cầu cứu Mộng Tuyết.

Mộng Tuyết cười tươi đẹp, rúc vào trong ngực Trương Hằng, nhìn Lưu Cát nói:

- Lưu Cát sư huynh, ta có thể làm chứng là vào thời điểm người chấp hành nhiệm vụ đã lấy việc công làm việc tư, để Trương đại ca mà một Chân Tiên cấp thấp tiến vào trong Lăng Tuyết Trì suýt nữa khiến hấn chết. Mà ta cũng tí nữa là bị tẩu hỏa nhập ma, khó giữ được cái mạng nhỏ này.

- Người, người...

Khí huyết Lưu Cát dâng lên. suýt nữa là tức chết.

- Còn vết thương trên người người là do ta bảo Trương đại ca ra tay. môn quy xử trí thế nào lại làm khó được ta chứ?

MộngTuyết cười khẩy nói.

- Mộng Tuyết sư muội. người tại sao lại ở cùng một gã Chân Tiên cấp thấp như con kiến là hấn chứ. Hấn rốt cục có điểm nào tốt hử?

Vẻ mặt Lưu Cát không cam lòng, ánh mắt âm độc nhìn Trương Hằng, hận tới nghiêng răng nghiêng lợi.

- Ta thích hấn đó.

Mộng Tuyết lạnh như băng nói.

- Người... Các người... Á!

Lưu Cát mới nói được nửa chừng thì lại một Trương Hằng cho ăn một cái bạt tai.

Sau một lát, Lưu Cát Cháp sự đẩy mình thương tích, hấp hối nằm ở đó. miệng không ngừng cầu xin tha thứ:

- Tha cho ta... Dừng lại...

- Trương mỗ sống an bình ở Ngạo Nguyệt Sơn. người lại cố tình muốn chọc tới ta, năm lần bảy lượt dùng quỷ kế. Hiện giờ Trương mỗ chỉ giáo huấn nhỏ người một chút. Lần sau nếu người tái phạm thì đừng trách ta vô tình.

Trương Hằng vỗ vỗ tay, đá lên người này một cước, chậm rãi nói.

- Tốt rồi Mộng Tuyết muội. chúng ta đi thôi, để cho người này ở dưới Lăng Tuyết Trì tĩnh dưỡng mấy ngày.

Dứt lời hấn liền cùng tình lữ khăng khít bay đi.

Trương Hằng để Mộng Tuyết đánh cấm chế lên Lăng Tuyết Trì phòng ngừa tên Lưu Cát Cháp sự trốn ra.

- Trương đại ca yên tâm. Ta đã đặt cấm chế rồi. Với trạng thái hiện giờ của hắn thì ba tới năm ngày cũng không ra nổi.

MộngTuyết cười nói.

- ừ. tốt lắm.

Trương Hằng gật gật đầu:

- Người đi về trước đi. Ta muốn chờ cho nhiệm vụ tuần tra lần này kết thúc mới trở về động phủ.

- Trương đại ca không có chuyện gì muốn ta làm sao?

Mộng Tuyết cười hỏi.

- Người đã nhu thuận như vậy thì ta sẽ giao cho người hai nhiệm vụ.

Bàn tay Trương Hằng đưa lên vuốt mũi nàng một cái, thản nhiên nói:

- Sớm hoàn thành nhiệm vụ, người có thể khôi phục tự do trước thời hạn.

- Không biết Trương đại ca có nhiệm vụ gì?

Mộng Tuyết không thay đổi sắc mặt hỏi.

- Sự tôn của người là Đại trưởng lão. lại là cường giả đỉnh phong của Bắc Thần đại lục. người có cơ hội thì hỏi giúp ta một chút xem hiện giờ cường giả đệ nhất của Cô Đế Tinh này có phải là Tiên Đế cấp một không. Ngoài ra thì cường giả cấp Tiên Quân cao cấp có bao nhiêu người? Đây là nhiệm vụ thứ nhất. Một nhiệm vụ nữa là về truyền thuyết của Độc Cô Tiên Đế kia là thật hay giả. Độc Cô Tiên Đế có thật sự để lại ý bất của mình ở Cô Đế Tinh không?

Trương Hằng trực tiếp dùng thần niệm truyền âm nói.

Mộng Tuyết ngạc nhiên nói:

- Trương đại ca chẳng lẽ không phải là người ở Cô Đế Tinh sao? Trên Cô Đế Tinh hiện giờ đương nhiên không có Tiên đế. Tồn tại như Tiên đế cấp một làm sao có thể ở một góc hoang vu của Tiên Giới thế này chứ? Còn cường giả Tiên Quân cao cấp thì bọn họ tuyệt đối là đỉnh phong trên Cô Đế Tinh này.

về phần có bao nhiêu người thì ta cũng không rõ ràng lắm. Tuy nhiên ta biết trong tam đại tông môn trên Cô Đế Tinh đều có một vị Tiên Quân cao cấp tọa trấn. Bọn họ gồm tông chủ Lãnh Nguyệt của Lãnh Nguyệt Môn, tổ sư của Linh Xà Tông - Trịnh Trí Lôi. Huyền Nguyệt - Người thần bí đứng sau Vụ Nguyệt Tông.

- Lãnh Nguyệt tông chủ, Trịnh Trí Lôi, Huyền Nguyệt.

Trương Hằng trước đây đã nghe nói tới người nắm giữ thực quyền của tam đại tông này.

- Lãnh Nguyệt tông chủ đã tu luyện bảo điển tối cao Lãnh Nguyệt Vô Song tới đỉnh phong, được xưng là người có lực công kích mạnh nhất, thực lực đứng số một số hai trên Bắc Thần đại lục. Linh Xà Tông chủ Trịnh Trí Lôi thái độ làm người giả dối. pháp thuật và thần thông có hơi quỷ dị, rất khó nắm bắt. Huyền Nguyệt đứng sau lưng Vụ Nguyệt Tông kia am hiểu nhất là ảo thuật, thậm chí có cả lĩnh vực ảo thuật, là người thần bí nhất. Đương nhiên ngoài bọn họ ra thì ở Bắc Thần đại lục còn có mấy Tiên Quân cao cấp lãnh. đời. ta chỉ ngẫu nhiên nghe sự tôn đề cập qua.

Mộng Tuyết uyển chuyển nói.

- Vậy thì ý bất truyền thừa của Độc Cô Tiên Đế là thật hay không?

Trương Hằng hỏi.

- Truyền thuyết này đúng là sự thật. Độc Cô Tiên Đế sau khi rời khỏi Cô Đế Tinh đã để lại ý bất của mình trên Băng Nguyên đại lục. Sự tôn của ta và trưởng lão trong phái dường như đều đang tính toán tới việc này. còn tin tức cụ thể thế nào thì không rõ.

MộngTuyết đáp.

Trương Hằng thở khê nói:

- Được rồi. Người về trước đi. Cô Đế Tinh có Tiên để lánh đời hay không thì người có thể tới hỏi lại sư tôn của người một chút. Còn về chuyện của Độc Cô Tiên Đế thì người cũng nhớ lưu ý giúp ta một chút.

- Vâng thưa Trương đại ca, ta biết rồi.

Mộng Tuyết biểu hiện nhu thuận thông minh trước mặt Trương Hằng, nhìn hẩn hai cái rồi bay đi.

- Nữ tử này mặc dù không tính là người thiện lương nhưng bản tính cũng không xấu, nếu có thể giữ lại bên người xử lý công vụ thì cũng là một sự lựa chọn không tồi.

Trương Hằng nhìn nàng rồi đi. trong đầu dần hiện lên một ý niệm như vậy.

Tuần tra ở phụ cận Lăng Tuyết Trì nửa ngày. Trương Hằng liền ẩn hiện cảm nhận được động tĩnh của Lưu Cát Chấn sự trong ao.

Ầm ầm!

Lưu Cát Chấn sự còn chưa lành thương thế đã sử dụng công kích mạnh mẽ tấn công cấm chế mà Mộng Tuyết bố trí.

Tuy rằng đều là Chân Tiên cao cấp nhưng linh ngộ đối với pháp tắc không gian của hai người lại chênh lệch quá lớn. Mộng Tuyết có thể thoải mái dùng một ngón tay đánh tan cấm chế do Lưu Cát bố trí như Lưu Cát muốn phá vỡ cấm chế của Mộng Tuyết lại không dễ dàng như vậy.

- Mẹ kiếp. Trương Hằng. người nhớ kỹ lão tử. Đợi tới sau khi bản Chấn sự trở về nhất định sẽ nghĩ biện pháp chinh chết người. Còn con quỷ cái Mộng Tuyết kia nữa, một ngày nào đó ta sẽ cho người phải rên rỉ hầu hạ dưới khổ của ta.

Trong mắt Lưu Cát Chấn sự lộ ra vẻ oán hận vô cùng.

Trương Hằng di chuyển trên bầu trời Lăng Tuyết Trì thì thào nói:

- Tiên nhân trên thượng giới này có sinh mệnh vĩnh hằng, nhân hạ rất nhiều. Chẳng qua tranh đấu lại vô cùng gay gắt. không giống như phàm nhân ở hạ giới.

Hắn thật sự chẳng coi lời nói của Lưu Cát Chấn sự vào đâu. Kêu gào là một chuyện. còn có làm được hay không lại là chuyện khác. Lý tưởng và sự thật luôn luôn sai lệch rất lớn.

Từ khi đi vào thượng giới, tiến vào tiên môn xong, lần đầu tiên Trương Hằng sinh ra nghi ngờ đối với các tiên nhân thượng giới.

Trong ý tưởng của hắn thì tiên nhân vốn phải siêu phàm thoát tục. ngao du thiên địa. tiêu điều tự tại.

Nhưng sự thật lại là tiên nhân trong thượng giới này cũng suy diễn ích lợi, tranh đấu tình cừ.

- Chỉ mong có thể sớm gặp Lạc Hà đại ca và nhị đệ. Tiên Giới rộng lớn vô ngần này cũng cần phải thăm dò một phen. Đợi tới khi ta tiến vào tầng sáu công pháp, chuẩn bị tất cả rồi mới có thể tính tới chuyện đi Loạn Tinh giới.

Trương Hằng đón gió trên bầu trời, cảm thấy không tự nhiên lắm. Vài phân thân của hắn vẫn đều ở trong lĩnh vực không gian tìm hiểu thần thông và bí pháp.

- Đúng rồi. Sau khi tiến vào công pháp tầng năm. ta còn chưa đáp nặn phân thân thứ tư của ta. Từ lúc tiến vào Lãnh Nguyệt Môn tới giờ ta cũng quên mất việc này.

Trương Hằng đột nhiên bật cười.

Từ tầng hai của Luyện Thiên Hóa Địa Công, công pháp mỗi lần thăng cấp lại có thể tăng thêm một phân thân.

Cứ thêm một khối phân thân là đại biểu cho thực lực của Trương Hằng đã gia tăng.

- Trong cấp Tiên Quân thì cấp bậc chênh lệch tuy lớn nhưng đối với ta sau khi dung hợp tam đại chân thân, thực lực tăng vọt đâu chỉ vài lần, lại cộng với ưu thế công pháp thì hắn có thể thắng Tiên Quân trung cấp

dễ dàng. Mà sau khi ta có thêm một khối phân thân nữa, dung hợp lại thì dù đánh với Tiên Quân cấp cao cũng có thể tự bảo vệ.

Trương Hằng trầm nghĩ.

Hiện tại chỉ cần biết rõ một vấn đề là trên Cô Đế Tinh rốt cục có nhân vật siêu nhiên cấp bậc Tiên đế cấp một không mà thôi.

Nếu có cường giả Tiên đế cấp một thì kế hoạch cướp sạch tinh cầu này của Trương Hằng tất nhiên là sụp đổ.

Lại qua nửa ngày, Trương Hằng thấy một Chân Tiên trung cấp bay tới. vẻ mặt nghi hoặc hỏi:

- Sao lại không thấy Lưu Cát Chấn sự?

Trương Hằng cười thần bí:

- Hắn đi Lăng Tuyết Trì tắm rửa rồi...

- Đi Lăng Tuyết Trì tắm rửa?

Vị Chân Tiên trung cấp kia nao nao.

- Hắn chẳng lẽ không sợ môn quy xử lý sao? Lăng Tuyết Trì là trọng địa tu luyện không được trưởng lão trong môn phái phê chuẩn là không được tự tiện đi vào.

- Chuyện này ta cũng không rõ lắm...

Trương Hằng nhún vai.

Tên Chân Tiên trung cấp kia lộ vẻ hồ nghi nói:

- Tại sao ta lại thấy có điều gì không đúng.

Trương Hằng cười thầm nhưng ngoài mặt lại chẳng hề đổi sắc nói:

- Vị huynh đệ này. người suy nghĩ nhiều quá rồi...

- Thật sao?

Vị Chân Tiên này bán tín bán nghi hỏi.

Hai người đang thảo luận vấn đề này thì bề mặt Lăng Tuyết Trì rung chuyển một trận, sóng nước gợn lên.

- Bên kia đã xảy ra chuyện gì?

Biến hóa này khiến vào tên Chân Tiên ở phụ cận chú ý.

Bốn người gồm cả Trương Hằng vội vàng chạy tới Lăng Tuyết Trì.

Rầm rầm rầm!

Dưới mặt nước của Lăng Tuyết Trì dường như có một người nào đó đang không ngừng công kích mạnh mẽ.

- Chẳng lẽ là Lưu Cát Chấn sự?

Tên Chân Tiên vừa rồi lộ vẻ nghi hoặc hỏi.

-Hắn là thế rồi...

Trương Hằng nói chuyện rất thần nhiên:

- Chúng ta chờ thêm một chút đi.

- Không thể đợi được. Chúng ta hợp lực đánh tan cấm chế này đi.

Có vài tên Chân Tiên không dám trì hoãn, vội vàng tế pháp bảo ra, bắt đầu công kích tầng cấm chế kia.

Ước chừng qua một chén trà nhỏ. Bỗng nghe phốc một tiếng, cấm chế đã bị đánh tan. Lưu Cát Chấn sự mặt mày sùng đỏ bay ra từ trong ao.

-Á!

Biến hóa như vậy khiến sắc mặt vài tên Chân Tiên đại biến.

Lưu Cát Chấp sự dùng ánh mắt có thể giết người nhìn tới nhưng Trương Hằng lại vô cùng vô hại hỏi:

- Lưu Cát Chấp sự, người bị làm sao thế? Nóng quá nên xuống ao tắm rửa sao?

785. Chương 709: Bắc Kiếm Hàn.

Vài vị Chân Tiên ở bên cạnh thật cẩn thận hỏi.

- Ngài yên tâm! Chỉ cần tìm ra người kia, chúng ta nhất định sẽ giúp ngài báo thù rửa hận.

Trong đó một gã Chân Tiên trung vị lấy lòng nói.

-Đi đi đi!

Trương Hằng với ánh mắt khinh miệt nhìn hắn một cái, nói:

- Tại Lãng Nguyệt Môn này, có ai dám trêu chọc Lưu Cát chấp sự. Hơn nữa, có thể thắng dễ dàng Lưu Cát chấp sự, hơn phân nửa là nhân vật cấp Tiên Quân, chẳng lẽ ngươi muốn tìm Tiên Quân gây phiền toái?

- Tiên Quân...

Tên Chân Tiên kia lập tức né tránh ánh mắt, không dám nói tiếp nữa.

- Lưu Cát chấp sự, ta nghĩ nhất định là thời điểm ngài luyện công xảy ra chuyện bất ngờ, đây tuyệt đối là một chuyện ngoài ý muốn. Ngài nói xem có đúng không?

Trương Hằng dùng ánh mắt khác thường nhìn Lưu Cát chấp sự.

- Không... không sai! Trương Hằng nói rất đúng, đây tuyệt đối là một chuyện ngoài ý muốn. Ta thấy thời tiết nóng, cho nên đi tới Lãng Tuyết Trì kia tắm rửa, nhưng không biết vì sao đột nhiên ngộ đạo, tìm được một tia linh cảm, vì thế ở ngay tại chỗ tu luyện bí pháp. Nhưng tuyệt đối không nghĩ tới, đang lúc luyện công xuất hiện một chút sai lầm, tuy rằng không có tẩu hỏa nhập ma, nhưng tâm thần thác loạn, khí huyết bốc lên, không cẩn thận tự làm cho mình bị thương.

Trên mặt Lưu Cát chấp sự lộ ra một vẻ tươi cười miễn cưỡng, nói.

- Nhưng... cấm chế trong Lãng Tuyết Trì này là chuyện gì xảy ra?

Một gã Chân Tiên khác hỏi.

- Đầu đất! Đương nhiên là Lưu Cát chấp sự bế quan ngay tại chỗ, sợ người ngoài quấy rầy, vì thế thiết hạ cấm chế.

Trương Hằng khinh bỉ nói.

“Bốp!”

Trương Hằng với bộ dáng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, giơ tay vỗ lên ót tên Chân Tiên kia một cái.

- Á.

Chân Tiên kia bị Trương Hằng đánh ngớ ra, trong lúc nhất thời ngay cả ý thức phản kháng cũng không có, trong miệng còn nói thảm:

- Nếu là tự mình thiết trí cấm chế, như thế nào còn phải dùng sức để phá vỡ...

- Mấy người các ngươi đều nghĩ thông minh chút đi! Lưu Cát chấp sự đích xác bị người đánh, không cần hỏi tiếp việc này, nếu để Chấp sự đại nhân mất hết mặt mũi, làm cho hắn không vui... Hừ hừ!

Trương Hằng dùng thần niệm truyền âm nói với mấy tên Chân Tiên này.

- Hiểu rồi, hiểu rồi!

Mấy người này chợt tỉnh ngộ, lập tức ngậm miệng hoặc nói sang chuyện khác.

Kế tiếp trong thời gian gần một tháng, sắc mặt Lưu Cát chấp sự thật khó đầm ấm, ánh mắt âm trầm, một bộ dáng như muốn giết người.

Đối với tình thế này, các Chân Tiên còn lại đều lo lắng đề phòng, không dám nói chuyện nhiều cùng Lưu Cát chấp sự như trước kia, thật thận trọng dè chừng và giữ một khoảng cách với hắn.

Trương Hằng ngược lại không ngại ở cùng một chỗ với Lưu Cát chấp sự, hưởng thụ ánh mắt âm lệ có thể giết chết người của hắn.

Rốt cục, nhiệm vụ tiểu đội chấp hành đã kết thúc, Lưu Cát chấp sự tuyên bố giải tán.

- Trương Hằng! Người nhớ kỹ cho Lưu mỗ! Ta còn ở lại Lãnh Nguyệt Môn một ngày, người đừng mơ tưởng một ngày nào được an bình!

Trước khi Lưu Cát rời đi, dùng thần niệm truyền âm nói với Trương Hằng, trong lời nói lộ ra một cỗ sát khí nồng đậm.

Trương Hằng vẻ mặt bình tĩnh nói:

- Đây là một lần cơ hội cuối cùng, nếu người tiếp tục không biết tốt xấu, thì chung quy cứ để cho Trương mỗ lấy tính mạng của người.

Dứt lời, Trương Hằng ung dung rời đi, ngay cả nhìn cũng không thèm liếc mắt nhìn Lưu Cát chấp sự một cái, trong ánh mắt kia đầy vẻ khinh thị và xem thường, làm thương tổn sâu sắc tới lòng tự trọng của Lưu Cát chấp sự.

- Cứ đợi xem! Đừng tưởng rằng có mẹ đàn bà Mộng Tuyết kia làm chỗ dựa cho người, thì ta sẽ không làm gì được người?

Lưu Cát thầm cười lạnh, nhưng hắn không biết rằng tự mình lại từng bước đến gần vực sâu tử vong.

Trương Hằng trở về lại động phủ, sau đó, bản tôn liền tiến vào Linh vực không gian, để lại một khối phân thân khoanh chân ngồi trong động phủ, làm ra bộ dáng đang tu luyện.

Sau khi tiến vào công pháp tầng năm, Trương Hằng còn chưa có đáp nặn phân thân thứ tư của mình, hắn rất coi trọng việc này.

Bản tôn Trương Hằng đáp nặn phân thân, không phải một hai tháng là có thể thành công. mà ít nhất cần mười năm trở lên. Thời gian mười năm nhìn như rất dài, nhưng thành tựu một phân thân cấp Tiên Quân, quả thực là có thể xem nhẹ không đáng kể. Đối lại là đại bộ phận tiên nhân của Tiên giới, đừng nói mấy ngàn mấy vạn năm, cho dù tiêu phí trăm vạn năm, cũng tuyệt đối khó có thể tấn chức cấp Tiên Quân tha thiết mơ ước kia.

Ở bên kia, Lưu Cát chấp sự vẻ mặt âm trầm về tới động phủ của mình, trong lòng hắn càng nghĩ càng phần nộ, không thể nén nhịn cơn tức giận trong lòng kia.

Sau khi tính đường mấy tháng, hắn đáp phi kiếm bay tới động phủ của biểu ca Bắc Kiếm Hàn.

Bắc Kiếm Hàn là đệ tử thân truyền của Lãnh Nguyệt tông chủ, thực lực của hắn ở trong đồng lứa là số một số hai. Ở trong môn phái, chỉ có đệ tử Mộng Tuyết của Đại trưởng lão là có thể chống lại phần nào. Tiên nhân đồng cấp còn lại ở dưới tay hắn, căn bản là không qua được mấy chiêu.

- Nghe nói trước đây vài ngày, người bị người ta khi dễ?

Bắc Kiếm Hàn một thân áo trắng, ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, không ngờ vừa lên tiếng liền nói toạc ra chuyện của Lưu Cát chấp sự.

- Đại ca! Cái này... Huynh ngài như thế nào biết?

Lưu Cát chấp sự hơi sững sốt.

- Hừ! Toàn bộ Lãnh Nguyệt Môn đều đồn âm lên, nói người ở phụ cận Lăng Tuyết Trì, bị người nào không rõ đánh cho tối tăm mặt mũi. Ta làm biểu ca, mặt mũi đều mất sạch!

Trên mặt Bắc Kiếm Hàn lộ ra vẻ không vui.

- Biểu ca! Chuyện là như vậy...

Lưu Cát chấp sự kể lại một lần đầu đuôi gốc ngọn sự việc trải qua.

Chuyện trải qua ở trong miệng hắn, đương nhiên biến chất, hắn nói Trương Hằng như thế nào như thế nào không theo đạo lý, là kẻ dưới phạm thượng, chính mình không thể dễ dàng tha thứ, răn dạy vài câu, lại rơi vào trả thù như thế.

Bắc Kiếm Hàn trầm mặc, ánh mắt âm đạm rồi chớp mắt một cái, hỏi:

- Mộng Tuyết thật sự đối tốt cùng gã Chân Tiên hạ vị kia sao?

- Tuyết đối không sai! Đệ tận mắt nhìn thấy Mộng Tuyết rúc vào trong lòng Trương Hằng kia, rất thân mật, cũng không biết có phải bọn họ kết hợp song tu hay không...

Lưu Cát ngẫm quan sát sắc mặt Bắc Kiếm Hàn.

- Ta còn là có điểm không tin, Mộng Tuyết thanh cao lãnh đạm hạng nhất, như thế nào lại coi trọng một tên Chân Tiên hạ vị?

Bắc Kiếm Hàn hít sâu một hơi, đứng bật dậy, hai tay nắm chặt.

- Biểu ca! Điểm này tuyệt đối không sai! Đệ mà lừa huynh thì không chết tử tế được!

Lưu Cát vội vàng thề thốt.

- Một tên Chân Tiên hạ vị nho nhỏ?

Bắc Kiếm Hàn mím cặp môi mỏng, thần nhiên nói:

- Ta thật muốn đi xem, Nam nhân có thể bắt được núi băng Mộng Tuyết, là người như thế nào?

- Đại ca! Huynh nhất định phải báo thù cho đệ. Đây không chỉ là mặt mũi của một mình đệ, mà còn là thể diện của huynh. Mộng Tuyết vốn phải thuộc về huynh, hiện tại lại bị tiểu tử kia cướp đi, đại ca huynh mất hết mặt mũi?

Lưu Cát nói lòng đầy căm phẫn.

- Người cút qua một bên cho ta, việc này ta đã có chủ trương!

Bắc Kiếm Hàn hừ lạnh một tiếng, một cổ uy áp vô hình thổi quét ra, lập tức làm cho thân hình Lưu Cát loạn choạng không ổn.

- Dạ dạ... đệ đi!

Lưu Cát mừng thầm trong lòng, rời khỏi động phủ của biểu ca.

Hắn hiểu rằng, với cá tính luôn chú ý tới thể diện của Bắc Kiếm Hàn, khẳng định hắn sẽ không dễ dàng buông tha cho Trương Hằng.

“Trương Hằng! Người chờ chết đi, trên chóc đệ tử của Lãnh Nguyệt tông chủ, để xem người làm sao sống yên trên Ngạo Nguyệt Sơn.” Lưu Cát chấp sự vui mừng khắp khởi rời đi.

Bắc Kiếm Hàn dõi mắt nhìn theo bóng Lưu Cát rời đi, thì thào nói nhỏ:

- Lưu Cát kể lại chỉ là lời nói của một bên, một tên Chân Tiên hạ vị sao dám công khai trắng trợn chống đối cùng hắn. Tuy nhiên, tên Trương Hằng này thật sự có quan hệ tốt với Mộng Tuyết hay không?

Hắn có chút nghi hoặc.

Đúng vào lúc này, từ một góc động phủ của hắn, một lão nhân nhếch nhác đi ra, trong miệng không ngừng kêu to:

-... Ma Thần... Ma Thần buông xuống...

- Người cũng cút qua một bên cho ta.

Bắc Kiếm Hàn tâm tình không tốt, không kiên nhẫn quát lên.

-... Ma Thần... Ma Thần buông xuống...

Hồ lão tiên mặc kệ tiếng quát của Bắc Kiếm Hàn, lẩm bẩm tự nói.

- Nếu ngươi còn kêu to một câu nữa, ta lập tức ném ngươi ra ngoài Lãnh Nguyệt Môn, để mặc cho ngươi tự sinh tự diệt!

Bắc Kiếm Hàn lạnh lùng nói.

Bắc Kiếm Hàn thuộc hạng người tâm trí kiên nghị, ác nghiệt, tuy rằng thiên phú không tính là cao, nhưng hấn ở dưới cơ duyên xảo hợp đạt được thành tựu hiện giờ.

Nếu không phải biết rõ nội tình của Hồ lão tiên, hấn như thế nào thu lưu một ngoại nhân vào Lãnh Nguyệt Môn?

- Bắc công tử...

Đột nhiên, trong con ngươi đục ngầu của Hồ lão tiên lóe lên một tia sáng.

- Ồ? Ngươi thanh tỉnh rồi?

Bắc Kiếm Hàn mừng rỡ.

- Thời gian không nhiều lắm! Bắc công tử! Ta hỏi ngươi một câu, sư tôn ngươi đã xuất quan chưa?

Trên mặt Hồ lão tiên lộ ra vẻ lo âu cấp bách thật sâu.

- Sư tôn lão nhân gia còn chưa có xuất quan? Xin hỏi, ngài có chuyện gì muốn nói sao? Cái gì Ma Thần buông xuống, đây là ý tứ gì?

Bắc Kiếm Hàn vội vàng hỏi.

- Còn chưa có xuất quan ư...

Hồ lão tiên khẽ thở dài một hơi, vẻ mặt ngưng trọng nhìn Bắc Kiếm Hàn nói:

- Bắc công tử! Thời điểm lần sau ta thanh tỉnh lại, đại khái sẽ vào ba năm sau, lão nhân ta có chuyện vô cùng trọng yếu muốn bẩm báo với Lãnh Nguyệt tông chủ.

- Hồ lão tiên! Ngài có chuyện gì, có thể trực tiếp nói với ta. Chờ sư tôn xuất quan, ta sẽ lập tức chuyển đạt cho ông ấy!

Bắc Kiếm Hàn nói.

- Không được! Hiện tại nếu ta nói ra bí mật với ngươi, sẽ chỉ làm cho hai người chúng ta chết đi. Thậm chí, hiện tại ta thanh tỉnh chốc lát này, đều là thập phần nguy hiểm. Được rồi! Ba năm sau gặp lại!

Hồ lão tiên thở dài một hơi, đôi mắt trở lại đục ngầu không chịu nổi, cả người lại trở nên điên điên khùng khùng, không ngừng nói:

-... Ma Thần... Ma Thần buông xuống...

oOo-

786. Chương 710: Phân Thân Thứ Tư

Trông thấy tình cảnh như thế, khiến Bắc Kiếm Hàn kinh ngạc không thôi, hấn mơ hồ cảm nhận được một kiếp nạn trước nay chưa từng có sắp buông xuống. Thậm chí, Hồ lão tiên xuất phát từ một nguyên nhân nào đó, không thể không để mình tiến vào trạng thái điên loạn, từ đó tránh thoát ánh mắt trong cõi mờ mịt kia.

- Ngươi yên tâm! Sư tôn vừa xuất quan, ta sẽ bẩm báo ngay với ông ấy. Nếu ba năm sau, sư tôn còn không có xuất quan, ta sẽ nghĩ cách thỉnh sư tôn xuất quan.

Bắc Kiếm Hàn hứa hẹn nói với Hồ lão tiên.

Sau đó, mặc kệ hắn đang nói cái gì, Hồ lão tiên đều như không nghe không thấy, bởi vì hiện tại lão căn bản không phải ở trạng thái thanh tĩnh.

Cùng thời điểm đó, trong Linh vực không gian, Trương Hằng đang đắp nặn phân thân thứ tư, đột nhiên sinh ra một tia cảm giác kỳ dị.

Tuy nhiên hắn đang bận bịu công việc đắp nặn phân thân, mà loại cảm giác này chỉ thoáng qua trong nháy mắt, vì thế hắn không có theo đuổi tìm hiểu tới nơi, chỉ tập trung toàn lực đắp nặn phân thân thứ tư.

Hai tháng sau, Đái Dung đi tới động phủ của Trương Hằng.

Nhìn động phủ đơn sơ trước mắt này, Đái Dung hơi có chút bất ngờ. Dưới đồng ý của phân thân Trương Hằng, nàng đi vào trong.

- Trương đại ca! Động phủ của huynh tự mình sáng lập, còn không bằng những động phủ trong môn phái phân phối cho đấy?

Đái Dung hé miệng cười vừa nói, vừa đưa mắt quan sát khắp nơi trong động phủ giản dị này.

- Ha ha! Dung nhi muội có thời gian rảnh lại đây à! Mới không gặp thời gian một hai năm như vậy, muội đã tu luyện đến cảnh giới Ngưng Thần Thanh Tâm, với tiến độ như thế, trong một vài chục năm muội có hi vọng bước vào Chân Tiên hạ vị.

Trương Hằng cười nói.

- Hi hi! Đây đều là sư tôn rất tốt với muội. Lão nhân gia vì muội tiêu phí không ít tâm tư. Đúng rồi, muội còn có sư huynh. Hắn đối với muội cũng không tệ...

Đái Dung riu rít nói lên đủ loại đãi ngộ của mình ở “Lãnh Nguyệt Môn”.

Trương Hằng lẳng lặng nghe, ngẫu nhiên “à” một tiếng, cười một cái. Ở trong mắt hắn, Đái Dung chỉ là một thiếu nữ còn chưa trưởng thành.

Ngay thời điểm hai người đang nói chuyện với nhau, cảm chế bên ngoài động phủ bị người ta kích động.

Vù!

Một bóng người xông vào, người tới là một thanh niên ước chừng ba mươi tuổi, tướng mạo coi như anh tuấn, tóc có màu hơi tím, thân mặc áo bào tím.

- Sư muội! Muội ở trong này, rất cực để ta tìm tới rồi!

Thanh niên này mỉm cười, đi tới bên cạnh Đái Dung, vừa thấy Trương Hằng ở đối diện, không khỏi ngạc nhiên, vội vàng xin lỗi:

- Thật có lỗi! Vị đạo hữu này, ta không được ngài cho phép, đã xông vào động phủ của ngài!

Trương Hằng liếc mắt nhìn thanh niên áo bào tím một cái, cười nói:

- Người hẳn chính là Dương Phàm sư huynh trong miệng Dung nhi thì phải?

- Dung nhi?

Thanh niên thoáng sửng sốt, đột nhiên tỉnh ngộ lại, cười:

- Ta nghĩ ta cũng biết người là ai rồi, người là Trương Hằng cùng đi với Dung nhi sư muội, cùng nhau đến Lãnh Nguyệt Môn, các người đều đến từ Đái Hà Thôn!

- Không sai!

Trương Hằng hơi hơi nheo mắt, đánh giá thanh niên này vài lần, gật đầu nói:

- Cũng không tệ lắm...

- Ngài đây là có ý gì...

Dương Phàm bị Trương Hằng nhìn đến không được tự nhiên.

- Ha ha! Hôm nay động phủ của ta thật đúng là náo nhiệt a, Mộng Tuyết! Muội vào đi!

Trương Hằng dời ánh mắt nhìn ra bên ngoài động phủ.

- Trương đại ca! Muội còn là không giấu được huynh!

Mộng Tuyết một thân tố bào như đoá hoa tuyết liên, nhẹ nhàng đi vào trong động phủ Trương Hằng. Quét mắt nhìn lướt trên mặt hai người kia một cái, cười nói:

- Dương Phàm sư huynh! Muội muội này, hẳn là đệ tử yêu của sư tôn huynh mới tuyển nhận, kêu là Đái Dung phải không?

- Đúng vậy! Nàng chính là sư muội của ta.

Dương Phàm gật đầu nói.

Đái Dung hơi có địch ý nhìn Mộng Tuyết một cái, gật đầu nói:

- Tiểu nữ Đái Dung. xin hỏi đại danh của tỷ tỷ!

Mộng Tuyết cười dài đi vào bên cạnh Trương Hằng, rúc vào trong lòng hắn, nói:

- Ta tên là Mộng Tuyết, về sau chúng ta chính là tỷ muội tốt của nhau!

- Các người...

Đái Dung vừa thấy dáng vẻ của Mộng Tuyết vô cùng thân thiết cùng Trương Hằng. nàng ngẩn người, ánh mắt hơi có chút đỏ lên.

- Thì ra lời đồn không giả a, Mộng Tuyết sư muội cùng Trương sư đệ, thật sự ở cùng một chỗ!

Dương Phàm cười ha hả nói.

Trương Hằng đang định lên tiếng, con người đột nhiên chợt ngưng trọng.

“Vù!”

Một cổ uy áp cường đại từ bên ngoài động phủ truyền vào, bức thẳng tới hướng Trương Hằng.

“Vèo!”

Một Nam nhân áo trắng lưng đeo thanh bảo kiếm màu bạc, bay vèo vào động phủ, vẻ mặt lạnh tanh nhìn chăm chăm vào Trương Hằng và Mộng Tuyết.

Người tới đúng là Bắc Kiếm Hàn, đệ tử thân truyền của Lãnh Nguyệt tông chủ.

Khi Bắc Kiếm Hàn nhìn thấy Mộng Tuyết rúc vào trong lòng Trương Hằng, trong mắt toát ra vẻ thống khổ.

- Ha ha ha... Trương mỗ có tài đức gì mà trong động phủ nhỏ nhỏ tồi tàn của ta hôm nay, nhưng lại tiếp đón nhiều đại nhân vật như vậy!

Trương Hằng cười nói tự nhiên, không có để vào mắt khí thế của Bắc Kiếm Hàn.

- Người thật sự ở cùng một chỗ với hắn...

Trong mắt Bắc Kiếm Hàn, lộ ra một tia sát khí lạnh như Băng.

- Đúng vậy!

Mộng Tuyết vẻ mặt cũng Băng lạnh, thản nhiên nói:

- Đây là tự do của ta!

- Hắn có điểm nào mạnh hơn ta?

Trong giọng nói của Bắc Kiếm Hàn mang theo một chút ý không cam lòng.

- Hắn điểm nào cũng đều mạnh hơn người.

Mộng Tuyết nở nụ cười tươi.

Trương Hằng ngược lại rất bình tĩnh tự nhiên, hẳn hiểu rõ về nữ nhân Mộng Tuyết này.

Nhìn vẻ ngoài nàng như người lạnh lùng, nhưng đó chỉ là vỏ ngoài để bảo vệ nội tâm yếu ớt bên trong. Cũng là một nữ nhân, nàng nhất thời khuất phục Trương Hằng. cũng là có tâm kế. Nhưng ở mặt khác, nàng lại coi trọng thân tình với sư ân, tuyết sẽ không trợ giúp Trương Hằng làm chuyện thương tổn tới sư tôn của nàng.

Tóm lại, loại nữ nhân này không nói là thiện lương. nhưng cũng không phải là kẻ tội ác tày trời, chẳng qua là kết quả thông thường khi sinh ra ở bối cảnh Tiên giới mà thôi.

- Tốt tốt tốt, hẳn cái gì cũng mạnh hơn ta!

Bắc Kiếm Hàn cười lạnh liên tục, giơ một đầu ngón tay, chỉ vào Trương Hằng ngoéo... một cái, nói:

- Là một Nam nhân, thì người ra ngoài tỷ thí cùng ta một trận!

- Đánh nhau?

Trương Hằng nhìn dáng vẻ si tình của hắn, không khỏi tăng lên vẻ xem thường:

- Ta là một Chân Tiên hạ vị đánh với người là Chân Tiên thượng vị, người nghĩ rằng ta là đứa ngốc sao?

Sau khi nói xong, trong ánh mắt của Trương Hằng nhìn người này, mang theo vài tia khinh miệt:

- Ý mạnh hiệp yếu! Đây là thể diện của Bắc Kiếm Hàn người, đệ tử thân truyền một thế hệ của Lãnh Nguyệt tông chủ hay sao?

- Người người...

Bắc Kiếm Hàn thiếu chút nữa không kiềm nổi hỏa khí, chỉ vào Trương Hằng nói:

- Tốt lắm, so đấu cái gì, người tùy tiện chọn? Để ta xem người mạnh hơn điểm nào so với Bắc mỗ!

- Tỷ thí thì miễn, nhưng Trương mỗ ít nhất có một điểm mạnh hơn người: nữ nhân trong lòng ta nhiều hơn người, ta có thể ôm về mỹ nhân, mà người thì không thể. Người chịu phục chưa?

Trương Hằng với một bộ dáng lưu manh né tránh tiếp nhận khiêu chiến của Bắc Kiếm Hàn.

Hắn cũng không phải đứa ngốc, một khi chiến thắng Bắc Kiếm Hàn, thân phận của hắn sẽ bại lộ ra ngoài sáng, đâu còn có thể ở lại “Lãnh Nguyệt Môn”.

- Tốt tốt tốt... ta đi đây!

Bắc Kiếm Hàn bỏ lại một câu, dứt khoát rời đi. Trước khi đi, hắn nhìn chòng chọc vào Trương Hằng, trong mắt lộ ra sát khí nồng đậm, không cần che dấu chút nào.

- Trương sư đệ! Người tốt nhất cẩn thận một chút, Bắc Kiếm Hàn thái độ làm người ác nghiệt, tâm ngoan thủ lạt, vô cùng ngang ngược. Hẳn là đệ tử thân truyền của Lãnh Nguyệt tông chủ, cho dù giết chết một hai đệ tử nội môn bình thường, tông môn cũng sẽ không trị tội hắn.

Dương Phàm ngẫm truyền âm nhắc nhở Trương Hằng.

Tiếp theo sau, hai Nam hai nữ này ở lại trong động phủ Trương Hằng nói chuyện phiếm một hồi.

Dương Phàm đề cập đến một sự kiện, là có liên quan tới Độc Cô Tiên Đế.

- Trưởng lão trong tông môn, thời gian này dường như đang mưu đồ chuyện kế thừa y bát của Độc Cô Tiên Đế, chờ Lãnh Nguyệt tông chủ xuất quan sau đó thương nghị tiếp.

Dưới dẫn dắt câu chuyện một cách đặc dị của Trương Hằng, Dương Phàm cũng nói ra một ít chuyện bí mật về Độc Cô Tiên Đế.

Sau một lúc lâu, Dương Phàm cùng Đái Dung cáo từ rời đi, chỉ còn lại hai người Trương Hằng và Mộng Tuyết.

Mộng Tuyết cười dài nhìn Trương Hằng:

- Giữa Đái Dung sư muội vừa rồi cùng sư huynh, dường như có quan hệ không tầm thường!

Trương Hằng thần nhiên nói:

- Chúng ta đều là từ Đái Hà Thôn tới, Trương mỗ vẫn đối đãi xem nàng như một muội muội!

- Phải không?

Thân mình Mộng Tuyết mềm mại như không có xương, dán sát vào Trương Hằng, một mùi hương mê người từ cơ thể nữ nhân phát ra:

- Ánh mắt cô nương người ta nhìn huynh, có chút lưu luyến không rời nha!

Trương Hằng mặt không đổi sắc đẩy nàng ra, lạnh nhạt nói:

- Ta và ngươi chỉ là quan hệ song tu đạo lữ ở mặt ngoài, cho dù ta thực sự có quan hệ với nàng ta, đối với ngươi mà nói, cũng không có ảnh hưởng gì.

Đôi mắt sáng của Mộng Tuyết hơi tối sầm lại, nói:

- Kỳ thật! Với tu vi cấp Tiên Quân của huynh, nếu huynh đồng ý cho dù thực sự trở thành song tu đạo lữ, Mộng Tuyết cũng sẽ đáp ứng. Ở Cô Đế Tinh rộng lớn như vậy, nữ nhân dù có nổi trội xuất sắc mấy đi nữa cũng thuộc về cường giả!

Nghe nàng vừa nói như vậy, Trương Hằng thoáng hơi sửng sốt, không nghĩ tới Mộng Tuyết lại đột nhiên trở nên thẳng thắn như vậy.

- Có phải huynh cho rằng ta rất dung tục xấu xa hay không, nhưng trên thực tế, hầu hết nữ nhân trên Tiên giới này đều như thế!

Mộng Tuyết cười khỏ nói, có lẽ, nàng đối với Trương Hằng, Nam nhân đầu tiên tiếp xúc thân mật cùng nàng như vậy, nên sinh ra cảm tình kỳ diệu.

- Ngươi lần này tới tìm ta, chính là để nói chuyện này.

Trương Hằng vẫn giữ vẻ mặt lạnh lùng.

Mộng Tuyết khẽ thở dài sâu kín, nói:

- Được rồi, ta chỉ là hứng khởi nhất thời! Lần này ta đến đây, mang đến cho huynh một tin tức rất hứng thú!

- Đầu tiên, ta hỏi qua sư tôn đã được xác nhận, trên Cô Đế Tinh không có nhân vật cấp Tiên đế. Một sự kiện khác, chính là về kế thừa y bát của Độc Cô Tiên Đế, việc này đã tiến triển vượt qua dự tính...

oOo-

787. Chương 711: Ác Long Uyên

- Nói tiếp nghe xem!

Trương Hằng sáng mắt lên. Độc Cô Tiên Đế dù sao cũng là nhân vật Tiên đế duy nhất trên Cô Đế Tinh này, nhân vật truyền kỳ như thế lưu lại y bát, ngay cả hắn đều không kiếm được nảy sinh lòng hiếu kỳ.

Mộng Tuyết vẫn giữ vẻ mặt bình tĩnh, không bởi vì vừa rồi Trương Hằng cự tuyệt mà sinh giận dỗi, nàng thấp giọng nói:

- Truyền thuyết không có sai, y bát cùng bảo vật của Độc Cô Tiên Đế, đều cất giấu ở nơi nào đó trên Băng Nguyên đại lục. Tuy nhiên Băng Nguyên đại lục diện tích rất rộng lớn, gần như là hơn gấp mười lần toàn bộ Bắc Thần đại lục này, trên nó lại là vùng đất yêu vật hoành hành. Cho nên, nếu muốn tìm ra y bát của Độc Cô Tiên Đế trên Băng Nguyên đại lục này, gần như là chuyện tìm kim dưới đáy biển.

- Thời gian trước đây, một số cường giả cấp Tiên Quân bằng vào một ít manh mối tiến vào Băng Nguyên đại lục, tìm kiếm di chỉ y bát truyền thừa của Độc Cô Tiên Đế, nhưng đều không thu được kết quả mà về.

- Nhưng lần này, cường giả trên Bắc Thần đại lục, thu được tiến triển một bước. Bởi vì bọn họ gần như gom góp đủ bản đồ di chỉ của Độc Cô trong truyền thuyết kia. Chỉ cần dựa theo lộ tuyến trên bản đồ này, là có thể tìm được vị trí cụ thể của di chỉ Độc Cô.

- Di chỉ Độc Cô, bản đồ?

Trương Hằng đưa tay chống cằm, trong mắt lộ ra vẻ trầm ngâm suy nghĩ.

Mộng Tuyết tựa cười như không cười nói:

- Trương đại ca huynh trà trộn vào Lãnh Nguyệt Môn, mục đích chính vì tin tức của di chỉ Độc Cô này phải không?

Trương Hằng không có phủ nhận, lạnh nhạt cười.

- Kỳ thật Trương đại ca không cần thiết làm như vậy. Chuyện di chỉ Độc Cô này trên Bắc Thần đại lục, cũng không tính là bí mật gì. Là cường giả cấp Tiên Quân, đến lúc đó huynh hoàn toàn có tư cách tham gia vào.

Mộng Tuyết nói.

-Ồ?

Trương Hằng lộ ra vẻ kinh ngạc nghi hoặc.

Mộng Tuyết thấy ánh mắt hồ nghi của Trương Hằng, liền nói:

- Mộng Tuyết thậm chí có chút hoài nghi, Trương đại ca rốt cuộc có phải là người của Độc Cô Tinh hay không?

- Không phải!

Trên mặt Trương Hằng lộ ra một tia ý cười nắm chắc, trả lời dứt khoát.

- Thì ra thế!

Mộng Tuyết hơi thoáng kinh hãi, ngay sau đó lộ ra loại tình cảm thoải mái.

Khó trách Trương Hằng đối với rất nhiều chuyện trên Cô Đế Tinh này đều thiếu nhận biết, ngay cả một ít tin tức cơ bản đều không biết.

- Trương đại ca! Không bằng như vậy, muội giới thiệu huynh cho giới cao tầng của Lãnh Nguyệt Môn, sự tôn của muội lại là Đại trưởng lão môn phái, đến lúc đó huynh tham dự hành động lần này, cũng dễ dàng hơn nhiều!

Mộng Tuyết hơi lộ vẻ chờ mong nói.

Trương Hằng liếc mắt nhìn nàng, suy nghĩ một chút, rồi từ chối:

- Ta quen tính một người độc lai độc vãng, đến lúc đó có thể sẽ dùng thân phận một tán tu tham gia giúp vui, kiến thức một chút đại nhân vật trên Cô Đế Tinh này.

Hắn hiểu rằng, sở dĩ Mộng Tuyết chờ mong hắn biểu lộ thân phận, cũng là vì chính cô ta muốn sớm ngày được tự do. Nếu không thể chân chính trở thành song tu đạo侶 với Trương Hằng, thì tốt hơn là sớm kết thúc một chút.

- Được rồi, Trương đại ca làm như vậy, khẳng định là có đạo lý của mình.

Mộng Tuyết có hơi thất vọng trong lòng, nhưng không có biểu hiện ra ngoài.

Trương Hằng nhìn nàng, thản nhiên nói:

- Giữa ngươi và ta thiết lập linh hồn huyết thệ chỉ có một trăm năm, mà ta rất có thể trước thời hạn rời khỏi Cô Đế Tinh, khi đó ngươi cũng có thể khôi phục tự do.

- Tạ ơn đại ca! Mộng Tuyết hiểu rồi!

- Đúng rồi! Ta còn có một việc hỏi người, bản đồ di chỉ Độc Cô kia ở trong tay ai?

Trương Hằng lại hỏi một câu, nhưng cũng không tính từ nơi Mộng Tuyết nhận được đáp án.

Mộng Tuyết hé miệng cười:

- Tấm bản đồ này, không phải ở trong tay một người nào hay một thế lực nào, nó chia ra làm mấy phần, ở trong tay ba đại tông môn cùng với một tán tu cường đại.

- Chỉ có bốn phương này đều tự xuất ra bộ phận thuộc về mình kia, mới có thể hợp lại thành một tấm bản đồ. Tuy nhiên ta nghe nói, mặc dù hợp lại bốn tấm này, cũng chưa phải là tấm bản đồ hoàn chỉnh, dường như còn khuyết thiếu một mảnh bản đồ khác nữa.

Mộng Tuyết có vẻ chần chờ nói.

- Lại còn có chuyện này sao?

Trong mắt Trương Hằng hiện lên một tia dị sắc.

Lại hỏi tiếp Mộng Tuyết một ít chuyện liên quan, Trương Hằng mới cho nàng rời đi.

- Mảnh vỡ bản đồ?

Thật lâu sau, trong động phủ giản dị này vang lên tiếng lẩm bẩm của Trương Hằng.

Trong tay hắn đột nhiên nhiều ra một khối ngọc thạch, đúng là mảnh ngọc thạch thần bí thu được từ trong phòng cất giấu bảo vật của Tham Lang.

Mảnh ngọc thạch này có hình quạ, tính chất không rõ, dù sao Trương Hằng cũng khó có thể làm hư hỏng được nó. Ở mặt ngoài mảnh ngọc thạch hình quạ này có một số đề Ấn Ký quái.

Trước đây Trương Hằng còn không biết hàm nghĩa cụ thể của những đề án này. Nhưng hiện tại nghe nói về bản đồ di chỉ của Độc Cô, đột nhiên linh quang chợt lóe sáng.

- Chẳng lẽ...

Trương Hằng đưa tay vuốt ve hoa văn đề án trên mảnh ngọc thạch, trên mặt vừa ngạc nhiên vừa vui mừng.

Chẳng lẽ mảnh ngọc thạch hình quạ này, chính là một bộ phận của tấm bản đồ không hoàn chỉnh kia.

- Tám chín phần mười là đúng như vậy.

Trương Hằng dùng sức bóp mảnh ngọc thạch này, vẫn không thể làm hư hao nó mảy may nào.

“Được rồi... Xem ra đây là trong mờ mịt đã chú định rồi! Di chỉ Độc Cô trong truyền thuyết này, ta nhất định phải tham gia góp vui. Có lẽ, đây là một lần cơ hội, một lần cơ hội có thể giúp tu vi của ta tiến thêm một bước tăng lên.” Trong lòng Trương Hằng thật có hơi kích động và chờ mong.

Từ khi kết thúc Huyết Sát chủ động phủ, hắn cũng sống bình thản tịch mịch đã lâu, lần này đi di chỉ Độc Cô, rất có thể có giao chiến cùng cường giả đỉnh cao trên Độc Cô Tinh.

Khác biệt với Huyết Sát chủ động phủ là, lần này có không hề ít đối thủ có thể uy hiếp đến hắn, tỷ như chí cường giả của ba đại tông môn, và tỷ như các Tiên Quân thượng vị khác.

Hiện giờ Trương Hằng chung quy chỉ có thể tính là một Tiên Quân hạ vị, dựa vào dung hợp lực mới có thể cao hơn Chân Tiên trung vị. Nếu gặp phải Tiên Quân thượng vị chưa chắc có thể chống cự được. Nếu còn có Tiên Quân thượng vị đại viên mãn cường đại hơn nữa, vậy thì càng không có nắm chắc.

Thời gian dần dần trôi qua, phân thân của Trương Hằng vẫn như cũ ở trong động phủ, mà bản tôn hắn ở trong Linh vực không gian nắm chặt thời gian đắp nặn phân thân thứ tư, còn lại hai đại phân thân không ngừng tìm hiểu bí thuật thần thông cùng với Bảo Tháp Quyết huyền ảo khó lường.

Thoáng cái, thời gian trôi qua gần ba năm.

Một ngày này, Lưu Cát chấp sự lại phái người lại đây, thông báo cho Trương Hằng tới phiên ba năm một lần làm nhiệm vụ tuần tra.

- Nói với Lưu Cát chấp sự, ngày mai ta sẽ tới đúng giờ.

Trương Hằng thân nhiên nói, Lại hỏi:

- Đúng rồi! Không biết địa điểm tuần tra lần này là ở đâu?

- Lần này địa điểm tuần tra ở Ác Long Uyên bên cạnh phía Nam Ngạo Nguyệt Sơn.

Người được Lưu Cát chấp sự phái tới thông báo, liền đáp lời.

- Ác Long Uyên?

Đợi người kia rời khỏi, Trương Hằng mới khẽ cau mày, lẩm bẩm tự nói.

Tiến vào Lãnh Nguyệt Môn đã có nhiều năm thế này, hắn cũng không hoàn toàn xa lạ với Ác Long Uyên.

Nghe nói, Ác Long Uyên này là một chỗ vực sâu không thấy đáy. Nơi đây rất là quỷ dị và tà môn. từng có người xâm nhập vào Ác Long Uyên này, phàm là người đi vào thăm dò không ai có thể còn sống đi ra.

Lâu ngày chày tháng, Ác Long Uyên này đã trở thành đại danh từ cấm kỵ. Nghe nói, gần tới ngày trăng tròn, trong Ác Long Uyên đều mơ hồ phát ra tiếng rùng rùng gầm rú.

Theo truyền thuyết, chỗ vực sâu này có một con ác long cực kỳ đáng sợ, thần thông kinh thiên, không người nào có thể địch lại.

- Tiểu tử Lưu Cát này vẫn còn chưa từ bỏ ý định...

Trong mắt Trương Hằng lóe lên một tia hàn quang.

- Được rồi! Người đã không muốn sống, Ác Long Uyên này chính là mồ chôn của ngươi!

Trương Hằng đã làm ra quyết định, sẽ ném Lưu Cát chấp sự xuống Ác Long Uyên nuôi ác long. Đến lúc đó, chỉ cần không phải Trương Hằng tự tay giết chết hắn thì không dễ dàng bị phát hiện.

Cùng thời điểm đó, trong động phủ của Bắc Kiếm Hàn.

- Ngươi yên tâm! Đến lúc đó ta sẽ cuốn lấy Mộng Tuyết, ngươi buông tay mà làm đi.

Bắc Kiếm Hàn nói với vẻ mặt âm lãnh.

- Có những lời này của biểu ca. tiểu đệ an tâm rồi! Hừ! Ác Long Uyên, chính là nơi táng mạng của Trương Hằng ngươi.

Lưu Cát chấp sự vui vẻ khắp khởi rời đi.

Sau khi hắn rời khỏi, Bắc Kiếm Hàn đột nhiên thì thào lẩm bẩm:

- Thời gian ba năm. lập tức sẽ tới rồi, sư tôn còn chưa có xuất quan...

Dứt lời, hắn đi tới góc động phủ.

-... Ma Thần... Ma Thần buông xuống...

Hồ lão tiên như trước nói diên diên hùng hùng. Bất kể Bắc Kiếm Hàn làm thế nào, đều không thể làm lão tỉnh táo lại.

- Chờ ta phối hợp với Lưu Cát. giải quyết xong tên Trương Hằng, sau đó phải đi thỉnh sư tôn lão nhân gia xuất quan. Hồ lão tiên không phải người tầm thường, khẳng định đã biết một bí mật kinh thiên nào đó, việc này cũng không thể trì hoãn.

Sau khi Bắc Kiếm Hàn làm ra quyết định, liền rời động phủ. đi tới động phủ của Mộng Tuyết, đăng môn bái phòng.

Bất kể như thế nào trong vòng ba tháng này, hắn đều phải cuốn lấy Mộng Tuyết, bằng không, kế hoạch của Lưu Cát sẽ khó có thể thực hiện.

Ngày hôm sau, Trương Hằng đứng giờ đi tới động phủ của Lưu Cát chấp sự.

- Trương sư đệ tới rồi...

Lưu Cát làm ra vẻ tươi cười hiện rõ ra ngoài, lại đứng dậy nghênh đón, một bộ dáng vô cùng thân thiết.

Tình cảnh thế này so với lúc Trương Hằng lần đầu tới đây, đúng là một trời một vực.

Chúng Chân Tiên kia đều lộ vẻ mặt vô cùng kinh ngạc.

Khi nào thì, Lưu Cát chấp sự lại quen biết thân thiết cùng Trương Hằng, đệ tử nội môn mới tới này như thế?

Chỉ có Trương Hằng là hiểu rõ ràng nhất, trong cái cười của Lưu Cát chấp sự này chứa toàn mũi dao sắc bén.

- Ha ha! Ba năm không gặp, tu vi của Lưu Cát chấp sự cũng không có tăng tiến bao nhiêu nha!

Trương Hằng nói ra một lời hai ý nghĩa, rõ ràng là nói tu vi của đối phương không có tăng tiến, kì thực là ám chỉ Lưu Cát không có chừng mực, gian ngoan mất khôn.

oOo-

788. Chương 712: Hắc Phong Quỷ Dị

Lưu Cát chấp sự miễn cưỡng cười, trong lòng thầm nghĩ: “Chờ người đi Ác Long Uyên, ta sẽ cho người có đi không có về.”

- Chúng ta khi nào thì xuất phát!

Trương Hằng hỏi với vẻ mặt bình thản.

- Sắc trời cùng không còn sớm. bây giờ chúng ta xuất phát là được! Trương sư đệ có ý kiến gì không?

Lưu Cát chấp sự thực khách sáo nói.

- Ta sao có thể có ý kiến gì chứ? Chính cái gọi là đêm tối gió mạnh dễ làm việc, lần này chúng ta tuần tra cũng là giống nhau...

Trương Hằng cười ha hả nói.

- Ha ha... Trương sư đệ nói đùa. chúng ta là tuần tra, cũng không phải là đi ra ngoài làm việc bận bịu.

Lưu Cát chấp sự cười có hơi miễn cưỡng.

- Mọi người xuất phát thôi!

Lưu Cát ra lệnh một tiếng, dẫn theo một hàng hai mươi mấy người xuất phát đi về hướng Ác Long Uyên.

- Chúng ta thật phải đi Ác Long Uyên sao?

Có mấy người Chân Tiên thấp giọng thầm thì hỏi nhau.

Suốt đường đi, Trương Hằng chủ động đi cùng một chỗ với Lưu Cát, thực tùy ý hỏi:

- Lưu Cát chấp sự! Biểu ca của người kia đi làm cái gì?

Lưu Cát chấp sự hơi bối rối:

- Cái này... Ta cũng không biết hắn đi làm cái gì, Trương sư đệ sao lại hỏi tới vấn đề này vậy?

- Ha ha! Ta chỉ là tò mò chút thôi! Đại ca người dù sao cũng là đệ tử thân truyền của Lãnh Nguyệt tông chủ...

Trương Hằng nói mặt không đổi sắc.

- Phải không?

Trong lòng Lưu Cát chấp sự mơ hồ cảm giác có điều không ổn, dường như cảm nhận được biểu hiện của Trương Hằng bên cạnh có chút quỷ dị.

- Đến Ác Long Uyên rồi!

Đúng lúc này, một gã Chân Tiên trung vị cả kinh kêu lên.

Trương Hằng vội vàng ngưng thần nhìn tới.

Dưới màn đêm mờ mờ, chỗ dãy núi phía trước đột ngột xuất hiện một vực sâu rộng chừng mấy trăm trượng, bên trong một mảng tối đen.

Chưa đến gần Ác Long Uyên này, Trương Hằng đã cảm nhận được một cỗ khí tức áp lực quỷ dị.

Khí tức quỷ dị đó chính là từ Ác Long Uyên truyền đến, mơ hồ làm cho người ta bất an.

Trương Hằng ngưng thần cảm nhận, dĩ nhiên cảm thấy được chỗ không tầm thường của Ác Long Uyên.

“Chẳng lẽ dưới đáy vực sâu này, thật sự có một con ác long đáng sợ?”

Trương Hằng thâm suy đoán, đồng thời trong lòng cùng sinh ra vài phần tò mò.

Nếu thực sự có tồn tại của ác long, thì giới cao tầng của Lãnh Nguyệt Môn vì sao lại bỏ mặc việc này?

- Ác Long Uyên... Rất cực tới rồi.

Lưu Cát chấp sự nhìn vực sâu rộng tới mấy trăm trượng kia, trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi thật sâu.

Ác Long Uyên này đã hiện diện ở Lãnh Nguyệt Môn không biết bao nhiêu ức năm. dường như từ lúc môn phái khai tông lập phái nó đã có ở đó.

Có thể nói, từ sau khi Ngân Kiếm Phong xuất hiện, truyền thuyết về Ác Long Uyên đã bắt đầu truyền đi từ đó. Giữa hai địa phương này dường như có một điều bí mật nào đó không muốn người biết.

Mỗi một đời tông chủ Lãnh Nguyệt Tông đối với chuyện này đều không đề cập tới một chữ nào.

- Chúng ta đã đến Ác Long Uyên, bây giờ ta sẽ phân phối nhiệm vụ cho mọi người!

Lưu Cát chấp sự bắt đầu bố trí nhiệm vụ cho những nhóm Chân Tiên này.

Nói là phân phối nhiệm vụ, còn không bằng nói là điều những người này đi làm tạp vụ. Cuối cùng, chỉ còn lại có Lưu Cát chấp sự, Trương Hằng và một vị Chân Tiên trung vị, ở lại trên không trung Ác Long Uyên, người còn lại ít nhất đều bị điều đi ra ngoài mấy trăm dặm.

Trương Hằng thầm cười lạnh trong lòng, liếc mắt nhìn gã Chân Tiên trung vị này một cái, người này là một người hơi mập mạp, thời điểm chấp hành nhiệm vụ lần trước không có nhìn thấy qua.

- Trương sư đệ! Vị này chính là Lý Vân, người gọi hắn Lý mập mạp là được rồi. Lần này hắn là thay thế người khác tới chấp hành nhiệm vụ.

Lưu Cát chấp sự giới thiệu.

- À! Vậy Trương mỗ liền cả gan gọi người một tiếng Lý mập mạp.

Khóe miệng Trương Hằng nhếch lên một độ cong kỳ lạ.

Lý mập mạp thủy chung đều chỉ cười tủm tỉm, mặc dù bị Trương Hằng một tên Chân Tiên hạ vị kêu gọi như thế, hắn cũng không một chút tức giận.

“Người này tâm cơ rất sâu.” Trương Hằng lập tức cho ra kết luận.

Tuy nhiên, mặc kệ hai người này muốn làm gì, Trương Hằng đều sẽ không để vào mắt, thậm chí khinh thường Phổng đoán lung tung.

Ở dưới thực lực chênh lệch tuyệt đối, cho dù hai người này là phụ thân của Gia Cát Vô Hưu, cũng không làm gì được Trương Hằng.

- Ba người chúng ta tuần tra ngay phía trên vực sâu này, ngăn cản bất luận kẻ nào tới gần Ác Long Uyên. Bởi vì mấy trăm năm nay đều có đệ tử không biết chuyện, lén lút tiến vào Ác Long Uyên, kết quả chết không minh bạch.

Lưu Cát chấp sự nói.

- Nhưng thật ra, những đệ tử này hơn phân nửa sẽ không ngốc đi vào Ác Long Uyên để chịu chết, đương nhiên sẽ chết không minh bạch.

Trương Hằng cười nói.

Lưu Cát chấp sự biến sắc, trong lòng càng ngày càng cảm thấy bất an, hần miễn cưỡng cười:

- Trương sư đệ nói đùa...

Dứt lời, hần cùng với Lý mập mạp kia đưa mắt ra hiệu một cái.

- Ta trước qua bên kia nhìn xem...

Lý mập mạp nói với Lưu Cát một tiếng rồi bay đi tới hướng khác trên Ác Long Uyên.

- Trương sư đệ! Chúng ta đến tâm sự một chút, chuyện lần trước, đích thật là tiểu đệ không đúng...

Lưu Cát chấp sự bắt đầu nói chuyện cùng Trương Hằng.

Trương Hằng thực tùy ý ằm ừ trả lời.

Nửa canh giờ qua đi, bóng đêm dần dần tối hần, đã không còn ai đi lại bên ngoài.

Đúng lúc này, trong Ác Long Uyên kia đột nhiên truyền đến tiếng gọi:

- Cứu mạng...

Tiếng gọi đó không lớn không nhỏ, lại vừa vặn hai người có thể nghe được.

Nghe thanh âm, dường như phát ra từ trong miệng một nữ nhân.

- Không xong! Lại có người lén lút đi vào Ác Long Uyên!

Lưu Cát chấp sự biến sắc, vội vàng nói với Trương Hằng:

- Chúng ta mau tới đó xem, tranh thủ bắt lấy người đó! Bằng không, tiểu đội tuần tra chúng ta lần này, đều sẽ bị môn phái trừng phạt!

Trương Hằng sắc mặt chợt nghiêm lại, nói:

- Đúng vậy, chúng ta mau một chút qua đó xem!

-Đi!

Lưu Cát chấp sự dẫn theo Trương Hằng bay đi về hướng Ác Long Uyên, trong lòng hần cũng có chút bất ngờ, không nghĩ tới Trương Hằng lại còn quá dễ dàng đáp ứng như vậy.

Dọc theo cái khe vực sâu khiến người ta sởn tóc gáy này, hai người bay đi về hướng tiếng gọi.

Ngưng mắt nhìn tới, khe nứt Ác Long Uyên sâu không thấy đáy, ở dưới bóng đêm càng giống như con đường đi thông tới Minh giới, lại giống như một cái miệng há rộng của cự thú hoang dã.

Khi Lưu Cát chấp sự tiến vào Ác Long Uyên này, cũng là lo lắng đề phòng.

Hần cũng là lần đầu tiên tiến vào Ác Long Uyên, trong lòng cảm giác cực kỳ nguy hiểm, áp lực bóng ma và sự bất an trong lòng kia không tan đi được.

“Thật là đáng sợ...” Lưu Cát chấp sự đã có ý niệm rút lui có trật tự trong đầu.

So sánh với dẫn Trương Hằng đi tìm chết, hần càng quý trọng sinh mệnh của mình. Hần không nghĩ vì một tên Chân Tiên hạ vị nho nhỏ mà kéo theo cái mạng nhỏ của mình.

- Lưu Cát chấp sự! Người có sợ không?

Đúng lúc này, Trương Hằng đang đóng vai phi hành cùng hắn, tựa cười như không cười hỏi.

- Sợ? Như thế nào có thể, ta là một Chân Tiên thượng vị, sao lại sợ chút việc nhỏ đó. Chỉ cần không vào sâu trong Ác Long Uyên này, hắn cũng không xảy ra vấn đề gì lớn.

Lưu Cát chấp sự lộ ra biểu tình quyết đoán cứng rắn, hắn không muốn bị một tên Chân Tiên hạ vị xem thường.

Tuy nhiên, khiến hắn cảm thấy bất ngờ là, Trương Hằng tên Chân Tiên hạ vị nho nhỏ này, sau khi bay vào Ác Long Uyên lại vẫn còn có thể bình tĩnh tự nhiên, bộ dáng thật thành thoi thoải mái.

“Không được, ta nhất định không thể bại bởi một tên Chân Tiên hạ vị.”

Lưu Cát chấp sự cố gắng trấn định.

Đúng lúc này, hai người dần dần tới gần chỗ tiếng kêu cứu mạng.

Không biết vì sao, sau khi đi vào Ác Long Uyên, thần thức lại chịu trói buộc, với thần thức của Lưu Cát chấp sự Chân Tiên thượng vị cũng chỉ có thể kéo dài một hai dặm là cùng.

Giờ phút này, thần thức của Lưu Cát chấp sự đã thấy được người trong bóng đêm không ngừng phát ra âm thanh kêu cứu. Người đó đúng là Lý mập mập vừa mới không lâu rời đi.

Lý mập mập này không ngờ có thể bắt được tiếng gọi lạnh lẽo của nữ nhân!

“Với thần thức của một Chân Tiên hạ vị như hắn, khẳng định còn không thể kéo dài xa tới chỗ đó!” Lưu Cát chấp sự làm như không có phát hiện việc gì, bay tới phía trước, hắn nghĩ rằng Trương Hằng không biết tình hình cụ thể bên kia.

Nhưng mà, hắn đâu biết rằng, Trương Hằng không cần sử dụng thần thức, chỉ dùng mắt thường cũng có thể nhìn thấy Lý mập mập kia.

“Quả nhiên là thế...”

Trương Hằng vẫn không đổi sắc bay theo Lưu Cát tới hướng bên kia.

Khi hai người bay tới cách Lý mập mập chỉ còn hơn một trăm thước, Lưu Cát chấp sự đột nhiên ngừng lại.

Theo đánh giá của hắn, hạn mức cao nhất của thần thức Trương Hằng, không sai biệt lắm sắp có thể nhìn thấy Lý mập mập.

- Lưu Cát chấp sự! Người như thế nào dừng lại?

Trương Hằng cười tủm tỉm hỏi.

- Không bằng như vậy, Trương sư đệ người hãy đi trước nhìn thử xem, ta ở một bên canh chừng cho người, để phòng bất trắc.

Lưu Cát chấp sự làm ra bộ dáng thành khẩn nói.

- Không được! Chúng ta vẫn là cùng nhau tới xem đi!

Trương Hằng đột nhiên duỗi tay ra, nắm chặt tay Lưu Cát chấp sự.

Trong phút chốc, Trương Hằng phong bế pháp lực của hắn.

- Người...

Lưu Cát sợ ngây người, ngay sau đó, hắn ngay cả lên tiếng nói chuyện đều không được.

Trương Hằng vẫn không đổi sắc, cùng Lưu Cát “nắm tay nhau” bay về phía Lý mập mập.

Khoảng cách hơn một trăm thước, giây lát liền tới nơi.

-Ồ?

Lý mập mập kinh hãi, vội vàng dùng thần thức truyền âm, hỏi Lưu Cát:

- Người như thế nào còn chưa động thủ?

Trương Hằng vừa định lên tiếng, đột nhiên có điều cảm ứng.

Đúng lúc này, ở chỗ sâu trong Ác Long Uyên kia đột nhiên truyền đến một tiếng gầm rú sấm sét.

- Grào!...

Trong phút chốc, một cổ hắc phong quỷ dị cuốn tới, bao phủ ba người Trương Hằng.

“Vù!”

Hắc phong cuốn qua, thân ảnh ba người biến mất vô ảnh vô tung.

000

789. Chương 713: Ngụy Ở Sớm Tối

Theo tiếng rít gào kia, toàn bộ đệ tử Lãnh Nguyệt Môn trên Ngạo Nguyệt Sơn, đều nghe được, tâm thần run lên. Tu vi thấp một chút trong tiếng gầm rú kinh hồn, thiếu điều bị dọa cho té xỉu.

- Đó là tiếng con gì...

Có một số đệ tử mới đi vào Lãnh Nguyệt Môn, hoặc là các đệ tử không rõ chân tướng, lòng còn sợ hãi hồi.

Trên thực tế, chỉ có số ít tầng lớp trên Lãnh Nguyệt Môn là biết chi tiết về Ác Long Uyên kia, nhưng cũng chỉ là mở một con mắt nhắm một con mắt. Mỗi năm qua đi, dù sao cũng sẽ có người chết vào Ác Long Uyên, giới cao tầng của Lãnh Nguyệt Môn đối với chuyện này thậm chí thấy đó nhưng không thể làm gì được.

Ác Long Uyên đã bị Lãnh Nguyệt Môn liệt vào cấm địa, nếu còn có đệ tử xâm nhập trong đó, vậy chỉ có thể trách bọn họ tự tìm đường chết.

Trong động phủ của Mộng Tuyết, Bắc Kiếm Hàn cùng Mộng Tuyết đồng thời nghe được một tiếng gầm rú kinh hồn này, hai người không khỏi hai mặt nhìn nhau.

- Xem ra lại có đệ tử không biết suy xét, xâm nhập vào Ác Long Uyên kia rồi.

Trong mắt Bắc Kiếm Hàn lộ ra một tia vui mừng, không vì đệ tử đồng môn đã chết đi kia mà cảm thấy bi thiết một chút nào.

Mộng Tuyết thoáng hơi kinh ngạc nói:

- Nếu ta không có nhớ lầm, Trương đại ca bọn họ, hôm nay dường như tuần tra ở phụ cận Ác Long Uyên, như thế nào còn có người tiến vào Ác Long Uyên, làm mỗi cho quái thú kia chứ?

- Có lẽ tiến vào Ác Long Uyên, chính là trong những người tuần tra đó chẳng, bởi vì các đời trước đây người chết trong Ác Long Uyên, có một phần rất lớn chính là đệ tử đang chấp pháp của Lãnh Nguyệt Môn. Bọn họ lấy công phạm tư, có chết cũng đâu có gì đáng nói!

Bắc Kiếm Hàn cười lạnh nói, bắt đầu quan sát thần sắc của Mộng Tuyết.

Nhưng Mộng Tuyết vẫn là thần sắc như thường, vẻ mặt trấn định.

- Chẳng lẽ Mộng Tuyết sư muội một chút cũng không lo lắng cho sinh tử của Trương đại ca kia? Nói không chừng, lần này làm mỗi ở Ác Long Uyên, chính là hắn...

Trên mặt Bắc Kiếm Hàn lộ ra một vẻ tươi cười quỷ dị.

Mộng Tuyết cười dài nói:

- Bắc sư huynh quán lấy Mộng Tuyết ta ở trong này, chẳng lẽ là đang mưu đồ chuyện này sao?

- Không ngờ muội lại biết mục đích của ta?

Bắc Kiếm Hàn hơi có vẻ kinh ngạc nói, trong mơ hồ có một ít dự cảm không tốt.

- Ha ha! Đáng tiếc là, kế hoạch của các người hơn phân nửa sẽ không thành công... Chân chính là ai đi làm mồi cho quái vật trong Ác Long Uyên kia, còn khó nói đây?

Mộng Tuyết vẻ mặt vẫn thản nhiên ngồi tại chỗ.

Vừa nghe lời ấy, Bắc Kiếm Hàn biến sắc.

Mộng Tuyết cùng Trương Hằng có thể trước thời hạn biết trước kế hoạch của họ, như vậy kết quả cuối cùng...

Đáp án đã dần dần hiện lên trong đầu hắn.

Chết dưới Ác Long Uyên chỉ sợ sẽ không phải là Trương Hằng, thậm chí rất có thể là Lưu Cát chấp sự.

- Mộng Tuyết sư muội! Sư huynh ta về trước đi một chuyến!

Bắc Kiếm Hàn sắc mặt có chút khó xem, nói lời từ biệt Mộng Tuyết.

Hắn vừa mới chuẩn bị rời động phủ này, một bóng người bay đến bên này.

Người tới, đúng là Trương Hằng!

- Trương Hằng!

Bắc Kiếm Hàn thở nhẹ một tiếng, vội vàng hỏi:

- Ác Long Uyên bên kia đã xảy ra chuyện gì vậy?

Ngay lúc này, Mộng Tuyết cũng từ trong động phủ đi ra, thấy Trương Hằng đứng ở trước mặt hoàn hảo không tổn hao gì, không khỏi lộ ra biểu tình quả nhiên là thế.

- Ôi! Lưu Cát chấp sự cùng Lý mập mập kia. không nghe lời khuyên can của ta. không nên đi vào Ác Long Uyên kia tìm tòi nghiên cứu. còn muốn kéo ta cùng đi, nói cái gì chỉ cần không đi sâu vào trong Ác Long Uyên thì sẽ không có vấn đề. Cuối cùng, hai người bọn họ đi vào một lúc sau không còn thấy tung tích. Khi ta nghe được tiếng gầm rú đáng sợ vừa rồi kia. mới chạy tới thông báo.

Trương Hằng hơi có vẻ vội vàng nói.

- Cái gì?

Bắc Kiếm Hàn sắc mặt xanh mét. đáng vẻ hung tợn như muốn giết người. Hắn đương nhiên hiểu rằng, Lưu Cát không có khả năng làm ra chuyện ngu ngốc đó, thông báo này hơn phân nửa là có điều xảo trá.

- Ta đi tới đó xem!

Bắc Kiếm Hàn hóa thành một luồng hào quang màu bạc, trong chớp mắt biến mất trong tầm mắt hai người.

Mắt nhìn theo hướng Bắc Kiếm Hàn rời đi, Mộng Tuyết tựa cười như không cười nói:

- Lưu Cát chấp sự không biết hơn thiệt, dám mấy lần trêu chọc huynh, hiện giờ chết trong Ác Long Uyên, là trừng phạt đúng tội.

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi, không nói gì, hắn chăm chú nhìn chỗ địa phương Ác Long Uyên, sắc mặt có chút khó xem.

- Huynh làm sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì?

Mộng Tuyết cảm nhận được thần sắc quái dị của Trương Hằng.

Rõ ràng đã thành công loại bỏ địch nhân, trên mặt hắn vì sao không có một chút xiu biểu tình vui vẻ.

Trương Hằng trầm mặc một lát, mới nhẹ thở một hơi, hỏi:

- Con quái vật ở sâu trong Ác Long Uyên kia. rốt cuộc có lai lịch gì?

Mộng Tuyết quá sợ hãi:

- Chẳng lẽ... chẳng lẽ huynh tận mắt nhìn thấy?

Trương Hằng gật gật đầu trầm trọng.

- Thật khó mà tưởng tượng, huynh tận mắt thấy quái vật này còn có thể toàn thân trở ra. chẳng lẽ huynh đã có thực lực có thể chống lại Tiên Quân thượng vị?

Mộng Tuyết kinh ngạc hỏi.

- Toàn thân trở ra?

Trương Hằng không khỏi cười khở, lại hỏi:

- Người nói một chút xem. cụ thể lai lịch của con quái vật kia. nếu có thể nói ra lĩnh vực sở trường cùng khuyết điểm của nó thì càng tốt.

Mộng Tuyết lắc đầu:

- Ta chỉ nghe nói quái vật này là đến cùng một lúc với tổ sư khai sơn của Lãnh Nguyệt Môn. có được thực lực của Tiên Quân thượng vị, tới một mức độ nào đó mà nói, nó xem như là Thần thú thủ hộ của Ngạo Nguyệt Sơn. Tin tức cụ thể ta cũng có hỏi qua sư tôn, nhưng lão nhân gia đối với vấn đề này không đề cập tới một chữ nào.

- Thần thú thủ hộ, quả nhiên đúng như thế!

Trương Hằng gật gật đầu, liền bay đi trở về động phủ mình.

- Ta cảm thấy dường như có điều gì đó không thích hợp...

Nhìn theo hướng Trương Hằng rời đi, Mộng Tuyết thì thào nói nhỏ.

Nhưng mà, bất kể là Bắc Kiếm Hàn hay là Mộng Tuyết, bọn họ đều bỏ qua hai chi tiết.

Trương Hằng giờ phút này hẳn là trong lúc đang chấp pháp, theo lý thuyết, trên người hẳn phải mặc chế phục tuần tra. Nhưng, vừa rồi “Trương Hằng” này tới đây, trên người không có mặc chế phục tuần tra, thậm chí còn sau khi sự việc xảy ra, đã nhanh như vậy liền chạy tới “Ngân Kiếm Phong”.

Với tốc độ của Chân Tiên thượng vị, nhưng thật ra mới có thể chỉ trong thời gian ngắn từ Ác Long Uyên chạy tới Ngân Kiếm Phong. Nhưng đối với Chân Tiên hạ vị thì tuyệt đối không có khả năng.

Hai cái chi tiết này nói lên điều gì?

Đáp án đã thực rõ ràng.

Trong động phủ.

Bản tôn Trương Hằng sắc mặt thật không dễ xem, hắn nhìn về hướng Ác Long Uyên, hơi tỏ vẻ không cam lòng lẩm bẩm nói:

- Phân thân của ta suýt nữa chết trong tay quái vật kia, bây giờ còn nguy hiểm trong sớm tối, ta nhất định phải nghĩ biện pháp cứu hắn ra.

Thì ra, phân thân của Trương Hằng, bị trận hắc phong trong Ác Long Uyên kia cuốn qua, sau đó căn bản là không có trở về.

Giờ phút này, phân thân Trương Hằng có được kim thân bất diệt, vậy mà lại còn rơi vào tình cảnh sống chết trước mắt.

Thử hỏi, Trương Hằng làm bản tôn, như thế nào có thể vui vẻ được.

Vì một tên tiểu nhân, mà tổn thất một khối phân thân, đối với Trương Hằng mà nói tuyệt đối là không đáng.

Tuy rằng phân thân sau khi chết, còn có thể một lần nữa khôi phục, nhưng ảnh hưởng đối với bản tôn Trương Hằng vẫn rất lớn.

Ở buổi tối ngày hôm sau, Trương Hằng chuẩn bị thỏa đáng, liền một mình lén lút đi tới Ác Long Uyên.

Khi hắn đi vào phụ cận Ác Long Uyên, phát hiện tiểu đội chấp pháp đã tạm thời hủy bỏ.

Trương Hằng bay đến trên không trung cái khe cực lớn Ác Long Uyên, không một chút do dự, vẻ mặt lãnh liệt liền bay xuống phía dưới vực sâu tối đen.

Khi hắn xâm nhập phía dưới mấy trăm dặm, đột nhiên sinh ra cảm ứng.

“Vù!”

Một cỗ quái phong quỷ dị đột nhiên thổi quét tới.

Chính là quái phong màu đen này!

000

790. Chương 714: Hắc Phong Lão Tổ

Hắc phong quán thể quỷ dị mang theo một cỗ xả lực cường đại, thậm chí mơ hồ ẩn chứa pháp tắc không gian không tầm thường.

Tiên nhân bình thường, dù là Tiên Quân dưới cỗ xả lực này cũng không có bao nhiêu lực hoàn thủ.

Thân thể Trương Hằng ngừng lại một chút giữa hư không, liền từ bỏ phản kháng, tùy ý để hắc phong kia đẩy mình xuống vực sâu không đáy.

Hống!

Một tiếng rống kinh hồn truyền tới. Trong âm thanh bất định, một hàm răng sắc bén với cái miệng to như bồn máu hiện ra nơi Trương Hằng rơi xuống.

Hừ!

Nhưng Trương Hằng đã sớm có dự liệu. Khi phân thân của hắn tới đây đã từng gặp phải tập kích như vậy, lần này làm sao có thể thành công?!

Cũng không nhận rõ bộ dáng của quái vật kia, Trương Hằng khẽ quát một tiếng:

- Chấn Áp Quyết!

Đột nhiên, một cỗ lực lượng trấn áp vô thượng bao phủ cả khu vực này. Thân thể con quái vật mà Trương Hằng chỉ nhìn ra được khuôn mặt này dưới Chấn Áp Quyết của hắn chỉ hơi khựng lại một chút liền khôi phục bình thường.

Hừ

Trương Hằng thừa dịp này, thân hình nhoáng lên, chân đạp vào vách tường, bay lên giữa hư không, lạng lẹ đối diện với quái vật kia.

Giờ phút này, hắn mới nhìn rõ toàn thân nó.

Đây dĩ nhiên là một con quái vật khổng lồ, toàn thân như bị bao phủ trong phong vụ màu đen, hình dạng cũng không cố định, Ở trung tâm màn phong vụ màu đen có hai con người màu đen như đèn lồng, trong đêm khó nhìn rất rõ ràng.

- Đây là quái vật gì?!

Trương Hằng nao nao nhìn con quái vật khủng bố này. Ngoại trừ đôi mắt. đối phương còn có một cái miệng. Ngoài ra không còn có gì giống như một sinh vật bình thường khác.

Rất hiển nhiên, quái vật này cũng không phải là yêu vật bình thường. Bản thể của hắn cũng rất đặc biệt.

- Khắc khắc khắc... Lại thêm một tên nữa tới chịu chết!

Từ trong phong vụ màu đen này truyền ra âm thanh khiến người ta sồn tóc gáy.

- Người là ai?

Trương Hằng cảm thấy khiếp sợ với hình thể và thực lực của nó.

Vừa rồi, Chấn Áp Quyết của hắn chỉ khiến nó ngừng lại một chút mà không mảy may tổn hại gì.

Nhớ lại, nếu hắn thi triển Chấn Áp Quyết với phương thức bình thường thì đối phương có thể miễn dịch ở một trình độ nhất định.

- Khắc khắc... Ta là Hắc Phong lão tổ, bản thể chính là hắc cương phong ở vực sâu này, tu luyện vô số năm tháng mới có tu vi hiện tại. Qua thêm một trăm vạn năm nữa, ước định giữa ta và tổ sư khai phái của Lân Nguyệt Môn sẽ chấm dứt. Tới lúc đó, Hắc Phong lão tổ ta sẽ khôi phục tự do, rong ruổi khắp Cô Đế Tinh, nổi danh Tiên giới.

Hắc Phong lão quái này vô cùng đắc ý, cười lên điên cuồng.

Trương Hằng nao nao, cũng đạo khái biết rõ lai lịch của Hắc Phong lão tổ. Nhưng nghe mấy câu nói cuối cùng của đối phương thì hắn không khỏi tươi cười.

Rong ruổi khắp Cô Đế Tinh, nổi danh Tiên giới?

- Éch ngồi đấy giêng!

Trương Hằng lạnh lùng cười!

Hắc Phong lão quái này nhiều nhất cũng chỉ là Tiên Quân trung vị, nhưng vì nơi này đặc thù cho nên thực lực tiếp cận Tiên Quân thượng vị!

- Người nói cái gì?! Hắc Phong lão quái nổi giận. Hắc phong cuồng bạo liền thổi quét phạm vi mấy trăm trượng, khoảnh khắc đã bao phủ lấy Trương Hằng.

Trương Hằng bị hắc phong này tảo vào, chỉ cảm thấy như bị hàng ngàn vạn chiếc kim đang cắt qua thân thể mình.

Xuy xuy xuy!

Trong chốc lát. trên người hắn đã xuất hiện hơn trăm đạo vết thương. thậm chí có vết thương còn sâu tới tận nội tạng.

Nếu là Tiên Quân bình thường chỉ sợ đã bị thương nặng để Hắc Phong lão quái đạt được mục đích.

Nhưng Trương Hằng có được Bất tử kim thân, ngoài thân lóe ra kim mang một cái, những vết thương cũng nhanh chóng liền lại.

- Bất diệt thân? Hừ hừ, hóa ra tên ở trong bụng ta chính là phân thân của người!

Hắc Phong lão quái đột nhiên cười lạnh, há miệng hộc ra một đoàn hắc diễm bán trong suốt.

Hô!

Hắc diễm bán trong suốt này nháy mắt đã bao phủ phạm vi hơn trăm dặm. Trong khu vực này liền không còn một cây cỏ, tất cả sinh cơ đều hóa thành hư vô.

Đồng thời, cỗ hắc diễm này còn có một cỗ dao động đặc thù, tấn công vào linh hồn.

Thân hình Trương Hằng bị đánh lui, Hắc Phong lão quái này không hổ là nhân vật có thực lực tiếp cận Tiên Quân thượng vị. Nếu hắn không có ưu thế Bất diệt thân thì chỉ sợ qua hai chiêu đã bị đối phương tiêu diệt.

Giờ phút này, hắc diễm bay vút lên phát ra tấn công linh hồn khiến Nguyên linh Trương Hằng khê run lên. Hắn chấn động tâm thần, lập tức thi triển thần thông Ngự Thần, hình thành một tầng hộ thuẫn màu vàng trong suốt bên ngoài Nguyên linh, ngăn cản tấn công này.

- Muốn chạy sao?!

Hắc Phong lão quái cười lạnh, thân thể hóa thành một đoàn gió hư vô.

Vù vù vù

Như thuận di, đoàn gió hư vô kia khoảnh khắc đã bay tới phía sau Trương Hằng.

- Tốc độ thật đáng sợ!

Trương Hằng hít sâu một hơi, tế Phong Lô Phiến ra. chợt vẩy một cái về đoàn hắc diễm.

Hô!

Lực lượng phong lôi như triều tịch đánh ra.

Nhưng khi phong lôi lực tiếp cận hắc diễm thì uy lực liền giảm đi, chỉ còn lôi điện đơn thuần, bị hắc diễm dễ dàng tiêu diệt.

- Khắc khắc khắc...

Hắc Phong lão quái cuồng tiếu:

- Chút tài mọn. múa rìu trước mặt Lỗ Ban!

Bản thể hắc chính là một đoàn hắc cương phong sinh ra từ vô số vạn năm trước đây, hoàn toàn có thể miễn dịch với các loại thần thông và pháp thuật Phong hệ bình thường.

- Đi tìm chết đi!

Hắc Phong lão quái như tia chớp đánh về phía Trương Hằng. Trong hư không hắc hóa thành một cự nhân, vươn một bàn tay ra nắm lấy thân thể Trương Hằng.

Sau đó há mồm cắn xuống.

Trương Hằng bị bàn tay màu đen của hắc nắm lấy, thân thể chợt run lên.

Phốc!

Trên người Trương Hằng nổ rộ kim quang chói mắt, ngay sau đó toát ra một đoàn hỏa diễm màu vàng, va chạm với bàn tay kia.

Chi chi chi

Hỏa diễm màu vàng dọc theo cánh tay của Hắc Phong lão quái rồi lan ra toàn thân, phát ra mùi cháy khét, cũng hiện ra khói đen nhẹ.

Ngao!

Hắc Phong lão quái nổi giận gầm lên, hắc quang trên người đại trướng, lại hóa thành một đoàn hắc phong hư vô, nhoáng lên cái đã rời khỏi phạm vi kim diễm của Trương Hằng.

- Tên tiểu tử đáng chết...

Hắc Phong lão quái lại ngưng tụ thành một lão già, trợn mắt nhìn Trương Hằng.

Nam nhân trước mắt này tuy chỉ là Tiên Quân hạ vị nhưng công pháp quỷ dị bá đạo, có Bất diệt thân lại còn nắm chế hỏa diễm thần bí có thể khắc chế hắc.

Nhất thời, Hắc Phong lão quái cũng cảm nhận được một chút khó giải quyết.

Đương nhiên, hắc vẫn rất tự tin có thể giết chết thanh niên trước mắt này. Hắc còn con bài chưa lật và tới lúc này vẫn chưa dùng đến Pháp bảo!

Hô hấp của Trương Hằng hơi dồn dập. Hắc hiểu rằng chỉ dựa vào bản tôn thì thực lực kém đối phương quá xa.

Hơn nữa, Hắc Phong lão quái này dường như còn chưa dốc toàn lực.

Nếu muốn chiến thắng Hắc Phong lão quái, Trương Hằng chỉ có thể dung hợp với ba đại phân thân mà thôi.

Mặc dù dung hợp, Trương Hằng cũng không cho rằng mình có thể dễ dàng chiến thắng đối phương.

Điều hắc lo lắng nhất chính là một khi dung hợp, đại chiến với Hắc Phong lão quái sẽ khiến cho cao tăng Lãnh Nguyệt Môn chú ý, thậm chí kinh động tới Lãnh Nguyệt Tông chủ.

Hô!

Hắc Phong lão quái lại đánh tới.

Trương Hằng hít sâu một hơi, thở nhẹ ra hai chữ: Dung hợp.

Bá bá bá!

Thân thể hắn lóe ra ba phân thân, khoảnh khắc đã dung hợp với bản tôn Trương Hằng.

Ầm!

Thoáng cái, thân thể Trương Hằng đột nhiên cao tới trăm trượng, hóa thành một Ma Thần kinh thiên.

- Cái này...

Hắc Phong lão quái hoảng hốt, bị biến hóa của Trương Hằng đẩy lui.

Trương Hằng cười lạnh, đưa tay chụp tới Hắc Phong lão quái.

Hô!

Một cự thủ như bóng ma bao phủ lấy Hắc Phong lão quái.

791. Chương 715: Phục Yêu Thập Hiển Uy

Giờ phút này, Trương Hằng dung hợp với ba đại phân thân, như lần ở Huyết Sát Chủ Động Phủ, lại hóa thành Ma Thần kinh thiên, mỗi cái giơ tay nhắc chân cũng đủ hô phong hoán vũ, lay chuyển thiên địa, như cổ Thần hoang dã, vô cùng cao lớn.

Mặc dù Trương Hằng cố ý thu liễm khí thế nhưng uy lực đáng sợ này vẫn khiến cho Hắc Phong lão quái vô cùng úy kỵ.

Hắc Phong lão quái bị thanh thế như vậy chấn nhiếp, liên tục lui về sau. Nhưng cự thủ của Trương Hằng như một bóng ma khổng lồ, lập tức bao phủ lấy hắn.

Thịch thịch—

Hắn chung quy vẫn chậm một chút, lập tức bị Trương Hằng nắm được.

- Đáng chết!

Lão già do Hắc Phong lão quái biến thành giấy dựa, lực lớn vô cùng, muốn giã ra khỏi sự trói buộc của Trương Hằng.

Nhưng Ma Thần kinh thiên này lại như thần linh, không chút dao động đã bắt chặt hắn lại.

- Chi chi chi

Trương Hằng hơi dùng sức bóp mạnh. Hắc Phong lão quái chung quy cùng là nhân vật mạnh mẽ tiếp cận Tiên Quân thượng vị, dù Trương Hằng hóa thành Ma Thần kinh thiên nhưng cũng khó có thể diệt sát được trong thời gian ngắn.

- Thả phân thân của ta ra!

Trong mắt Trương Hằng hiện ra một tia sắc lạnh.

- Hừ hừ, không thể nào! Qua thêm một ngày một đêm nữa, phân thân của ngươi sẽ bị Hắc cương tịch diệt hòa của ta hoàn toàn tiêu hóa. Ngay cả Bất diệt thân cùng phí công mà thôi!

Hắc Phong lão quái bị Trương Hằng nắm chặt trong tay nhưng bộ dáng vẫn không có chút sợ hãi gì.

Hắn đã bước đầu cảm nhận được thực lực của khối Ma Thần kinh thiên Trương Hằng này dù ở phương diện nào đó có thể áp chế mình một bậc nhưng tổng thể mà nói thì thực lực cùng tương đương hắn mà thôi!

- Ngươi nếu không để phân thân Trương mỗ đi ra, ta sẽ bóp chết ngươi!

Sắc mặt Trương Hằng âm trầm, toàn thân lại tăng trưởng, lực đạo đủ khiến núi sông Băng toái dùng mảnh tiến nhập vào Hắc Phong lão quái.

- Khắc khắc khắc...

Hắc Phong lão quái đột nhiên từ hình thái nhân loại hóa thành một đạo hắc phong hư vô, bị Trương Hằng bóp méo mó đủ hình dạng. mơ hồ sắp giãy thoát khỏi nắm tay Trương Hằng.

-Ồ?

Trương Hằng phát hiện hơn phân nửa lực đạo của mình đều như phát vào hư không.

Bản thân hẳn hiểu được pháp tắc không gian, lực lượng sử dụng không đơn thuần là lực lượng cơ thể. Nhưng lão quái này cũng hiểu được pháp tắc không gian, sự linh ngộ thậm chí còn cao hơn hẳn một chút.

Cho nên trong cuộc so đấu, Trương Hằng cũng không làm gì được đoàn hắc phong hư vô này.

- Thực lực của người cùng không có gì khác. Ngay cả có được lực lượng thân thể mạnh hơn mấy lần thì cũng chỉ uống công mà thôi! Đã quên nói cho người một việc, bản tôn của lão tổ chính là một đoàn hắc cương phong hư vô sinh ra trong thiên địa, gần như có thể miễn dịch với công kích vật lý.

Từ trong đoàn hắc phong truyền ra tiếng cười đắc chí của Hắc Phong lão quái.

Vù!

Đoàn hắc phong này chợt hóa làm mấy đoàn, tách ra chạy khỏi tay Trương Hằng. sau đó lần nữa ngưng tụ thành một đoàn phong vụ thật lớn ở giữa hư không, mở ra cái mồm to như bồn máu, hít vãn thổ vụ.

Trương Hằng chăm chú nhìn Hắc Phong lão quái, cũng cảm thấy đôi chút khó giải quyết.

Thực lực lão quái này phi thường, bản thể lại là một đoàn hắc phong hư vô, rất khó có thể đối phó được. Cho dù là Tiên Quân thượng vị bình thường đích thân tới cũng sẽ phải cảm thấy đau đầu.

- Khắc khắc khắc...

Hắc Phong lão quái cười lớn:

- Người hãy cũng tiến vào trong cơ thể ta, làm bạn với phân thân của người đi!

Dứt lời, từ phong vụ màu đen kia đột nhiên kéo dài ra một đại thủ hư vô, nắm lấy một thanh lợi kiếm với thanh u dày đặc.

Chất liệu thanh lợi kiếm này cũng vô cùng đặc biệt, dường như không phải thực thể. Khi nó huy vũ liền mang theo một cỗ trùng kích tấn công vào linh hồn.

- Đây hóa ra là một kiện Tiên bảo ngũ phẩm...

Sắc mặt Trương Hằng trở nên ngưng trọng.

Hẳn hiểu được nếu sử dụng thủ đoạn bình thường, cho dù đấu ba ngày ba đêm với lão quái này cũng khó phân ra thắng bại.

Vấn đề là cao tăng Lãnh Nguyệt Môn chẳng lẽ sẽ để cho hai người không ngừng đánh nhau nơi này sao?!

Mặc dù Ác Long Uyên sâu không thấy đáy nhưng đánh nhau lớn như vậy chung quy cũng sẽ kinh động cao tăng Lãnh Nguyệt Môn, thậm chí khiến Lãnh Nguyệt Tông chủ đáng sợ nhất kia xuất hiện.

- Nhất định phải tốc chiến tốc thắng!

Trương Hằng chấn động tâm thần, đột nhiên trên tay xuất hiện một tòa bảo tháp màu đỏ.

Tòa bảo tháp màu đỏ này chia làm sáu tầng, phân biệt đại biểu sáu cấp bậc từ từ Chân Tiên hạ vị đến Tiên Quân thượng vị của Thượng giới!

Đây chính là Phục Yêu Tháp!

Từ sau khi thu được Phục Yêu Tháp này, Trương Hằng gần như chưa từng sử dụng. Nhưng lần này lại khác.

Đối thủ của hắn là một yêu vật thực lực tương đương mình.

Từ Phục Yêu Tháp lập tức tản mát một cỗ yêu khí mênh mông hùng hồn, khoanh khắc bao phủ toàn bộ Ác Long Uyên.

- Yêu khí thật đáng sợ!

Một khắc này, từ trên xuống dưới của Lãnh Nguyệt Môn đều cảm nhận được một cỗ yêu khí cuồng bạo khiến người ta kinh hãi và vô cùng áp lực.

- Đây... Đây là Phục Yêu Tháp?!

Hắc Phong lão quái nhìn chằm chằm vào Phục Yêu Tháp trong tay Trương Hằng, vẻ mặt hiện ra vẻ khiếp sợ.

Ngay sau đó, vẻ mặt hắn hoảng sợ, lộn xộn nói:

- Phục Yêu Tháp?! Làm sao có thể?! Không thể nào! Vì sao Phục Yêu Tháp lại xuất hiện tại Cô Đế Tinh?!

Nên biết rằng toàn bộ bốn đại không gian địa vị cao của Thượng giới cũng tổng cộng chỉ có ba tòa Phục Yêu Tháp mà thôi!

Nhưng mà chủ nhân có được Phục Yêu Tháp sao lại xuất hiện ở Cô Đế Tinh, một nơi xa xôi hoang vắng của Tiên giới này?

- Phục Yêu Tháp này... khẳng định là giả!

Hắc Phong lão quái cố gắng trấn tĩnh, ngoài mặt trong yếu nhìn Trương Hằng, cười lạnh nói:

- Người xuất ra một tòa Phục Yêu Tháp giả, tưởng có thể dọa được ta sao?! Phục Yêu Tháp chính là Tiên bảo lục phẩm quý hiếm bậc nhất, toàn bộ Thượng giới cũng chỉ có ba tòa mà thôi!

- Là thật hay giả thì người thử cái là biết!

Khuôn mặt Trương Hằng hiện ra một tia trào phúng.

-Thu!

Trương Hằng không dài dòng, lập tức rút pháp lực cường đại vào Phục Yêu Tháp.

Ông

Phục Yêu Tháp đột nhiên bành trướng mấy chục lần, hào quang màu đỏ đại phóng, bắn ra một cột sáng khiến cho tâm thần cũng cảm thấy áp lực.

Dùng mắt thường quan sát thì tốc độ cột sáng này cũng không nhanh.

Trên thực tế đúng là như vậy, tốc độ của cột sáng này không coi là nhanh, Tiên Quân trung vị bình thường nếu có đề phòng cũng có thể né tránh một cách dễ dàng, huống hồ là người am hiểu tốc độ như Hắc Phong lão quái.

Nhưng đối diện với cột sáng màu đỏ này, Hắc Phong lão quái đột nhiên trở nên trì trệ, trơ mắt nhìn cột sáng này tới gần, thậm chí bao phủ lấy hắn.

- Không... Không được...

Trong lòng hắn điên cuồng gào thét, trên mặt lại hiện ra vẻ tuyệt vọng.

Một khi tiến nhập vào Phục Yêu Tháp, hắn sẽ hoàn toàn mất đi tự do, để cho người ta sai khiến.

Hừ!

Cột sáng màu đỏ rơi xuống, lập tức bao phủ lấy hắn.

Ông!

Hắc Phong lão quái theo cột sáng màu đỏ này, thân thể dần bay về phía Phục Yêu Tháp.

Không biết vì sao khi hắn bị cột sáng bao phủ thì ngay cả khí lực giãy dụa cũng không có.

Đây là khắc chế!

Phục Yêu Tháp được xưng có thể khắc chế vạn yêu trong thiên địa. Chỉ cần chưa bước vào cấp Tiên Đế thì không thể thoát khỏi.

Đối mặt với yêu vật đồng cấp, tay cầm Phục Yêu Tháp, Trương Hằng hoàn toàn có thể thoải mái thu phục. Vù!

Cuối cùng, Hắc Phong lão quái biến thành một đoàn sương khói màu đen, tiến vào tầng năm Phục Yêu Tháp.

- Hắc hắc, lại có thêm một gã đồng bọn...

Huyền Ngưu Ma Quân ở tầng thứ sáu cười hắc hắc.

Hắc Phong lão quái cảm nhận được khí tức của Huyền Ngưu Ma Quân, lập tức bị khí tức đáng sợ này chấn nhiếp.

- Tại hạ Hắc Phong, ra mắt tiên bối...

Tâm thần Hắc Phong lão quái run lên, vội vàng lấy lòng nói.

“Đối phương hóa ra là nhân vật Tiên Quân thượng vị đại viên mãn, giết mình quả thật như giết một con kiến mà thôi!”

Trong lòng hắn thất kinh!

792. Chương 716: Cướp Sạch Vô Song Thành.

Huyền Ngưu Ma Quân chính là Yêu Quân thứ bảy của Yêu Hoàng Giới do đó có thể thấy được sự cường hãn của hắn. Chỉ dựa vào khí tức đáng sợ trên người tản mát ra cũng đã khiến cho Hắc Phong lão quái thực lực tiếp cận Tiên Quân thượng vị phải run sợ.

- Thì ra là một con Hắc Phong Tinh.

Huyền Ngưu Ma Quân liếc mắt nhìn hắn một cái rồi thản nhiên nói:

- Quái lạ! Theo ta được biết tên nắm giữ Phục Yêu Tháp chỉ là một mao đầu tiểu tử Tiên Quân hạ vị, hắn sao thể thu Hắc Phong Tinh người với thực lực tiếp cận Tiên Quân thượng vị vào Phục Yêu Tháp được?!

Hắc Phong lão quái vừa định lên tiếng thì trong Phục Yêu Tháp đột nhiên vang lên một tiếng hừ lạnh.

Thần thức Trương Hằng tiến vào trong Phục Yêu Tháp, vẻ mặt lãnh đạm nói:

- Ngoan ngoãn cho ta!

Huyền Ngưu Ma Quân lập tức cảm nhận được thần thức của Trương Hằng, sắc mặt cả kinh:

- Mới mấy năm không gặp... thực lực của ngươi đã tăng tới trình độ như vậy sao?!

Trương Hằng cười lạnh một tiếng, cũng không có thời gian nói chuyện với Huyền Ngưu Ma Quân.

Hắn vừa mới thu lấy Thần thú thủ hộ Lãnh Nguyệt Môn, tất nhiên sẽ khiến cho đám cao tăng Lãnh Nguyệt Môn, thậm chí Lãnh Nguyệt Tông chú ý.

Hừ!

Một thân ảnh màu vàng nhạt với sắc mặt tái nhợt hóa thành một đạo kim quang, tiến nhập thân thể Trương Hằng.

Đây đúng là phân thân của Trương Hằng bị giam trong cơ thể Hắc Phong lão quái lúc trước.

Giờ phút này, Trương Hằng thu hồi phân thân rồi nhanh như tia chớp bay ra khỏi Ác Long Uyên.

Đúng lúc này, vài đạo khí tức cường đại cũng đang bay về phía nơi này.

- Nguy rồi, phân thân của ta chỉ sợ phải hấp thu ánh sáng ngay!

Trong lòng Trương Hằng đang ở giữa hư không chợt hơi trầm ngâm, rốt cục nghĩ ra một kế sách lưỡng toàn.

Đột nhiên, kim quang trên người hắn đại trường, Phục Yêu Tháp trên tay phóng xuất ra một cỗ yêu khí hùng hồn kinh thể hãi tục, che phủ toàn bộ Ngạo Nguyệt Sơn.

Khoảnh khắc này, toàn bộ Lãnh Nguyệt Môn đều bị bao phủ bởi một tầng uy áp khủng bố và yêu khí cuồng bạo. Cả thể xác và tinh thần những tiên nhân bình thường đều phải run rẩy.

Mấy đạo khí thể cường đang đuổi theo cũng bị chấn nhiếp, tốc độ chậm lại.

Trương Hằng liền thừa dịp này thả ra phân thân đang suy yếu vừa thu hồi, để hắn trà trộn vào trong Lãnh Nguyệt Môn.

Ngay sau đó, Trương Hằng khống chế Phục Yêu Tháp, phóng xuất Hắc Phong lão quái ra.

- Giết tới đi.

Trương Hằng ra lệnh.

- Vâng, chủ nhân!

Hắc Phong lão quái không nói hai lời, bắt đầu tàn sát điên cuồng về phía Ngạo Nguyệt Sơn.

Vù vù vù~~~

Nhất thời, một cơn lốc màu đen có đường kính mấy trăm trượng liền nổi lên trên không Ngạo Nguyệt Sơn. Những nơi nó đi qua đều lưu lại một mảnh hỗn độn. Những tiên nhân bình thường nếu tới gần sẽ bị cuốn vào trong đó, bị nó nghiền thành bột mịn.

- Mau ngăn cản hắn!

Mấy gã trưởng lão Lãnh Nguyệt Môn đều kinh hoảng, đồng loạt bay về phía Hắc Phong lão quái.

Trương Hằng biến thành Ma Thần kinh thiên, lạnh lùng nhìn hết thấy phía trước, sau đó hóa thành một đạo cự ảnh màu vàng mơ hồ. Phục Yêu Tháp trên tay hắn lóe ra kim quang chói mắt, không thể nhìn thẳng vào.

Dưới tình huống như vậy, diện mạo của hắn tất nhiên không dễ bị nhìn thấy.

Vù!

Trương Hằng mạnh mẽ rời đi, không ai có thể ngăn cản được.

Chỉ qua khoảng nửa khắc, Trương Hằng liền rời khỏi Ngạo Nguyệt Sơn. bay nhanh về phía gần Vô Song Thành.

Ở cách rất xa, chúng tiên nhân Vô Song Thành vẫn cảm nhận được một cỗ yêu khí cuồng bạo.

Nhìn Vô Song Thành này, trong mắt Ma Thần kinh thiên do Trương Hằng biến thành cũng hiện ra một tia dị sắc.

Vô Song Thành lớn như vậy như bên trong cũng chỉ có một Tiên Quân hạ vị mà thôi. Đây chính là cơ hội tốt! Lãnh Nguyệt Môn bên kia đã có Hắc Phong lão quái kiềm chế, không thể phân ra viện thủ!

Giờ phút này, trong đầu của Trương Hằng chỉ còn lại hai chữ: Cướp đoạt!

- Yêu nghiệt phương nào dám tới Vô Song Thành ta?!

Tên Tiên Quân hạ vị của Vô Song Thành liền lao lên, tay cầm một thanh loan đao màu bạc, nhìn Nam nhân như Ma Thần phía xa xa. trong lòng không khỏi hơi run rẩy.

- Đi tìm chết đi!

Trương Hằng cười lạnh một tiếng. Phục Yêu Tháp liền hóa thành một cự tháp màu đỏ cao tới ngàn trượng, ầm ầm đánh xuống. Yêu khí mệnh môn cuộn cuộn với khí thế bễ nghễ vô thượng đánh xuống.

Đối mặt với uy lực như vậy, sắc mặt tên Tiên Quân hạ vị trắng bệch, Tiên bảo trong tay lập tức bành trướng mấy chục lần, nghênh đón lên trên.

Đang!

Cự tháp cao ngàn trượng này lập tức đánh vỡ Tiên bảo của hắn đi, mặt trên thậm chí còn xuất hiện một ít vết rạn nứt.

Phốc!

Tiên Quân này lập tức học ra một búng máu. thân thể không ngừng run rẩy.

- Người là ai? Muốn làm gì?

Tên Tiên Quân hạ vị này run giọng nói.

- Muốn mạng của người!

Bảo tháp trong tay Trương Hằng bắn ra một đạo quang hoàn màu đỏ, đánh trúng người hắn.

Thịch!

Vị Tiên Quân này dưới công kích của Tiên bảo lục phẩm Phục Yêu Tháp thì không thể đỡ được hai chiêu, liền thân chịu trọng thương!

- Chấn Áp Quyết!

Cuối cùng Trương Hằng dùng tới thức đầu tiên của cổ tháp, diệt sát tên Tiên Quân này, cũng thu lấy chiến lợi phẩm trong không gian giới chỉ của hắn.

Sau khi giết Tiên Quân này, toàn bộ Vô Song Thành rốt cục không có ai dám chống lại Trương Hằng.

Đi!

Trương Hằng khẽ quát một tiếng, khổng chế Phục Yêu Tháp cao ngàn trượng từ trên trời giáng xuống, đánh lên Vô Song Thành.

Ầm!

Nhất thời, Vô Song Thành chợt nổ tung một tiếng, một tầng quang sáng màu đỏ cường đại hoàn toàn bao phủ toàn bộ Vô Song Thành.

- Trời ạ. sao lại thế này... Chẳng lẽ là ngày tận thế sao?!

Chúng tiên nhân trong Vô Song Thành đều thất kinh.

- Ta là Ma Thần diệt thế buông xuống nhất giới này, tất cả mọi người Vô Song Thành nghe cho rõ đây! Tất cả từ Chân Tiên thượng vị trở lên đều phải giao ra không gian giới chỉ, không thì đừng trách ta biến nơi này thành địa ngục tu la!

Trương Hằng đứng ngạo nghễ trên không Vô Song Thành, thân ảnh màu vàng thật lớn như bóng ma khiến cho toàn bộ Vô Song Thành đều lâm vào uy áp khủng bố.

Sau khi tu luyện tới tầng năm công pháp, Trương Hằng hiểu được cần nuốt những Tiên bảo cấp thấp có tác dụng không đáng kể. Nhưng nếu là những bảo vật từ Tiên bảo tam cấp trở lên thì tác dụng sẽ tốt hơn không chỉ mười lần.

Cho nên, mục tiêu của hắn lúc này chính là những Chân Tiên thượng vị của Vô Song Thành.

- Ta đếm đến mười, tất cả Chân Tiên thượng vị đều phải giao ra không gian giới chỉ. Còn nữa, tất cả các cửa hàng cũng vậy...

Ánh mắt Trương Hằng chợt lóe lên, cùng nhìn về phía những cửa hàng lớn trong Vô Song Thành.

- Các người không phục sao?!

Trương Hằng nhẹ nhàng khoát tay, bắn ra mấy đạo kiếm quang màu vàng.

Hưu hưu hưu—

Lập tức mấy đạo kiếm quang màu vàng này liền đánh về phía mấy tên Chân Tiên thượng vị đang có ý đồ che dấu, không chút sai lệch nào.

- Aaaa... Đại nhân tha mạng!

Chúng tiên nhân sợ hãi vô cùng, tất cả Chân Tiên thượng vị đều quỳ lạy, ngoan ngoãn giao ra không gian giới chỉ của mình.

Đồng thời, những cửa hàng lớn trong Vô Song Thành cũng nhin đau giao ra hết các loại vật phẩm của mình.

Trương Hằng đứng giữa hư không, thu hết những thứ này vào Lĩnh vực không gian của mình.

Phốc!

Trong Lĩnh vực không gian, hỏa diễm màu vàng bắt đầu điên cuồng cắn nuốt những thứ này.

Cứ như vậy, toàn bộ Vô Song Thành đều phải quy phục dưới thần uy của Trương Hằng, gần như phải giao ra tất cả những thứ Trương Hằng coi trọng.

- Uhm. coi như các người cũng thức thời. Bản Ma Thần sẽ không đồ sát những người trong thành này!

Về mặt Trương Hằng hiện ra sự hài lòng.

Chúng tiên nhân trong Vô Song Thành không khỏi thở phào một hơi nhẹ nhõm.

Ở Thiên Cơ Khách Sạn, nơi Trương Hằng từng ở có một nơi người ngoài không thể thấy được, một Chân Tiên trung vị đang nhìn bảo tháp màu đỏ giữa hư không, lẩm bẩm nói:

- Đây là Phục Yêu Tháp... Sao lại xuất hiện trên Cô Đế Tinh?

Quá trình cướp bóc tiến hành đâu vào đấy rồi, thần thức Trương Hằng liền bao phủ toàn bộ Vô Song Thành, trong đầu chợt hiện lên một đạo tinh quang.

- Không ổn. ta lại xem nhẹ việc kia rồi...

Thần sắc Trương Hằng hơi đổi.

-o0o-

793. Chương 717: Lãnh Nguyệt Tông Chủ

Thần thức Trương Hằng bao phủ toàn bộ Vô Song Thành nhưng cũng không tìm thấy kẻ hấn muốn tìm. Thậm chí thần thức hấn còn lướt ra ngoài Vô Song Thành mấy vạn dặm để tìm kiếm.

- Không có!

Không thấy tung tích.

- Hồ lão tiên bị điên kia rốt cục đã chạy đi đâu?

Trong lòng Trương Hằng đột nhiên cảm thấy vài tia không ổn.

Hắn lúc trước để Hồ lão tiên bói toán cho mình, đối phương dường như đã tính ra một ít bí mật, sau đó đột nhiên nổi điên.

Lúc ấy Trương Hằng cũng tận mắt nhìn thấy Hồ lão tiên đích thật bị điên vì nghịch thiên mà đi, chạm phải sự tồn tại cấm kỵ của Trương Hằng.

Nghĩ tới đây, Trương Hằng vội vàng mở ra Thần Linh Nhãn, hai tròng mắt nổi lên vô số điểm sáng màu vàng, huyền lệ như sao, cấp tốc xoay tròn, hình thành một thông đạo thần bí, như hiểu rõ thời không.

Sau một lúc, ánh mắt Trương Hằng hơi nhúu, lộ ra dị sắc, trong miệng thốt lên:

- Ngạo Nguyệt Sơn?!

Hồ lão tiên lại đang ở Ngạo Nguyệt Sơn.

- Người này cũng không hoàn toàn bị điên mà cứ mỗi ba năm lại thanh tỉnh một lần. Hẳn đi Ngạo Nguyệt Sơn hơn phân nửa là nhằm tìm kiếm Lãnh Nguyệt Tông chủ kia...

Sắc mặt Trương Hằng có chút khó coi.

Tuy nhiên, hắn hiện tại cũng không có ý định tiếp tục đi tới cướp bóc Lãnh Nguyệt Môn.

- Hiện tại đành phải để phân thân đang ẩn nấp trong Lãnh Nguyệt Môn ra tay vậy. Sớm biết thế này, lúc trước ta cũng nên loại bỏ Hồ lão tiên, hoặc ít nhất đánh hạ Ký Hồn Thuật.

Trương Hằng hạ quyết tâm, thân ảnh thật lớn hạ xuống mặt đất, dễ dàng phá nát nền đất Tiên giới. Thông qua Thần Linh Nhân, hắn bắt đầu nhìn quét khắp Vô Song Thành.

Dưới tình hình này, không có một kiện bảo vật Tiên bảo tam cấp nào có thể tránh được ma trảo của hắn.

Hưu

Một khắc này, hắn nhìn vào một gian tầng hầm một cửa hàng, nhanh như chớp cướp lấy tất cả bảo vật bên trong.

Chủ nhân gian cửa hàng này thấy tình cảnh đó, thậm chí không thể khóc nổi. Ngay cả những thứ hắn giấu trong đó cũng không thể tránh thoát một kiếp này.

Cũng may, mục tiêu xuống tay của Trương Hằng cũng đều là bảo vật tam phẩm trở lên, những thứ còn lại cũng không lọt vào mắt hắn.

Ầm!

Sau một lúc, một quyền của Trương Hằng đánh nát một khu đình viện cao cấp, từ trên một bàn thờ tổ lấy xuống một sợi dây chuyền.

- Ha ha ha... Hóa ra là một kiện Tiên bảo phụ trợ tứ cấp, đặt trong tay một Chân Tiên nho nhỏ quả thật là lãng phí.

Trương Hằng không chút khách khí thu lấy vật này làm của mình.

- Aaaa... Đó là gia bảo của chúng ta...

Chủ nhân đình viện cao cấp này như nhỏ máu trong tim.

Cũng may, Trương Hằng cũng chỉ đoạt lấy bảo vật mà không làm việc dê hèn như phóng hỏa giết người.

Tóm lại, không còn kiện Tiên bảo tam phẩm nào trở lên ở Vô Song Thành mà không bị Trương Hằng thu lấy.

- Uh, không tồi... Mới một hồi mà ta đã có được hai ba trăm kiện Tiên bảo tam phẩm trở lên và một đồng lớn các loại dị bảo và tài liệu khác. Chỉ những thứ này hẳn cũng đủ khiến công pháp của ta tăng lên một tiểu cảnh giới.

Trên mặt Trương Hằng hiện ra vẻ hài lòng.

Vấn đề vô cùng đáng lo lúc trước hiện tại đã bị hắn giải quyết một cách nhanh chóng.

- Xem ra làm cường đạo đúng là một lựa chọn không tồi. Đặc biệt ta còn là đạo phi của Tiên giới! Thu nhập một hôm này cũng đủ khiến tu vi ta gia tăng một tiểu cảnh giới. Nếu cướp sạch toàn bộ tình cầu này thì dù không thể tấn chức tăng sáu nhưng cũng không kém quá xa.

Khi mà vô số người ở Vô Song Thành đang tan nát cõi lòng thì Trương Hằng lại đang vô cùng vui mừng.

Trên thực tế, Trương Hằng cũng không tính là quá tuyệt! Nếu hấn nhấn tâm thêm một chút thì có thể trực tiếp cắn nuốt hàng vạn hàng ngàn tiên nhân ở Vô Song Thành này, hiệu quả khẳng định còn hơn gấp mười lần.

Tuy nhiên, ý niệm này vừa thoáng hiện ra trong đầu Trương Hằng đã bị hấn xua tan.

Tàn sát ngàn vạn tiên nhân trong thành này cũng vi phạm lương tri của hấn.

Sau khi cướp đoạt sạch sẽ nơi này, Trương Hằng đột nhiên có điều phát hiện, ánh mắt nhìn về phía Ngạo Nguyệt Sơn, thầm nghĩ:

- Không ổn, Hắc Phong lão quái không chống đỡ được nữa!

Nghĩ tới đây, thân ảnh hấn biến mất tại chỗ, bay lên trời cao vạn dặm.

-Thu!

Phục Yêu Tháp trong tay Trương Hằng bắn ra một đạo cột sáng về phía Ngạo Nguyệt Sơn.

Trước đó một lúc, ở Lãnh Nguyệt Môn trên Ngạo Nguyệt Sơn.

Hắc Phong lão quái đang phải chống đỡ bốn trưởng lão Lãnh Nguyệt Môn giáp công.

Lãnh Nguyệt Môn có bốn trưởng lão, trong đó hai gã là Tiên Quân trung vị, Đại trưởng lão là Tiên Quân trung vị đỉnh phong.

Với thực lực Hắc Phong lão quái, dù chiến đầu cùng lúc với cả bốn người thì nhất thời cũng rất khó phân thắng bại.

Bởi vì bản tôn của hấn vô hình vô chất, chiếm được ưu thế rất lớn, không hề e ngại bốn người này chút nào.

Nhưng bốn trưởng lão của Lãnh Nguyệt Môn lại am hiểu một thuật hợp kích, đủ khiến hấn gặp vô cùng khó khăn.

Mặc dù tốc độ của Hắc Phong lão quái đủ khiến người ta sợ hãi nhưng hấn quả thật rất khó thoát khỏi sự vây công của cả bốn người này.

Phốc phốc phốc!

Vô số tế văn màu bạc lóe lên trong không gian giữa bốn người, không chỗ nào không có.

Những tế văn màu bạc này không ngừng cắt nát không gian xung quanh, ẩn chứa thể ngộ pháp tắc không gian của bốn vị trưởng lão. Hắc Phong lão quái mỗi khi đụng chạm vào thứ này khiến hấn vô cùng đau đớn, cũng bị một ít thương tổn.

- Hắc Phong, người sao lại phản bội Lãnh Nguyệt Môn ta?

Đúng lúc này, một cái hừ lạnh từ một góc ở Lãnh Nguyệt Môn vang lên.

- Lãnh Nguyệt Tông chủ?

Tâm thần Hắc Phong lão quái chợt run lên.

- Tông chủ!

Bốn đại trưởng lão liền mừng rỡ. Chỉ cần Tông chủ có thể hiện thân thì việc thu thập Hắc Phong lão quái quả là đơn giản.

Nhưng là Lô Nghiễm hiển nhiên vừa mạnh mẽ rời khỏi sinh tử quan, hiện đang phải điều hòa pháp lực, không thể lập tức xuất hiện.

- Các người tiếp tục vây khốn nó thêm thời gian nửa nén hương, bản Tông chủ sẽ đi ra trợ giúp các người bắt nó.

Thanh âm Lãnh Nguyệt Tông chủ vang lên trong đầu bốn trưởng lão.

- Vâng, Tông chủ!

Tâm thần bốn trưởng lão chấn động, lại tiếp tục liên thủ, phối hợp không một kẽ hở, khiến cho Hắc Phong lão quái không biết tránh vào đâu.

Nhưng mà ngay lúc này, bên trên Lãnh Nguyệt Môn lại xuất hiện một tòa bảo tháp màu đỏ, yêu khí hùng hồn như cự phong nặng ỨC VẠN CÂN ÁP XUỐNG.

Ầm!

Tâm thần mọi người run lên, vị yêu khí cuồng bạo như vậy chấn nhiếp.

-Thu!

Một thanh âm Nam nhân truyền tới.

Ngay sau đó, một đạo cột sáng màu đỏ từ trong Phục Yêu Tháp bắn ra, vừa lúc đánh lên người Hắc Phong lão quái.

Vù!

Thân thể của Hắc Phong lão quái ở trong màn hào quang này chợt lóe lên, sau đó đã bị thu vào trong tầng năm Phục Yêu Tháp.

- Đó... Đó là Phục Yêu Tháp!

Bốn trưởng lão của Lãnh Nguyệt Môn đều biến sắc.

- Làm sao có thể?! Phục Yêu Tháp sao lại xuất hiện trên Cô Đế Tinh ta?

Trong một mật thất trong Lãnh Nguyệt Môn, một Nam nhân tóc bạc đang khoanh chân ngồi, trong miệng thì thảo, vẻ mặt hắn rất kinh nghi.

Nam nhân tóc bạc này nhìn qua chỉ chừng hai mươi mấy tuổi, mặc một bộ áo choàng màu bạc, trong mắt lộ ra một chút ngân mang, tản mát một cỗ lãnh ý.

Hắn chính là đương kim Lãnh Nguyệt Tông chủ, cũng là cường giả số một số hai trên Cô Đế Tinh.

794. Chương 718: Giao Phong

- Có Phục Yêu Tháp nơi tay khó trách Hắc Phong lại bị hàng phục dễ dàng như vậy. Tên cự nhân kinh thiên vừa rồi lại có được chỉ bảo lực phẩm Phục Yêu Tháp bậc này! Hắn rốt cục là thần thánh phương nào?!

Lãnh Nguyệt Tông chủ cố gắng tiết kiệm thời gian điều tức, trong mắt lộ ra một tia dị sắc.

Chỉ một lúc, thần niệm Đại trưởng lão truyền tới:

- Không ổn! Tông chủ, Hắc Phong bị một kẻ lạ mặt dùng Phục Yêu Tháp thu phục cho nên mới phản lại Lãnh Nguyệt Môn chúng ta!

- Việc này ta đã sớm biết rồi, các người nhanh phái người ra ngoài điều tra, ta muốn tìm tên chủ nhân Phục Yêu Tháp kia!

Sắc mặt Lãnh Nguyệt Tông chủ lạnh đậm, lập tức dặn dò.

- Vâng, Tông chủ!

Bốn vị trưởng lão đồng thời nói.

Vì thế, toàn bộ thượng tầng Lãnh Nguyệt Môn được động viên, bốn trưởng lão đều đồng thời xuất động.

Không lâu sau, thần thức Ngao Xương liền nắm giữ được dị trạng ở Vô Song Thành.

- Tông chủ, Vô Song Thành gặp phải một Ma đầu kinh thiên tập kích, đại bộ phận bảo vật bên trong thành đều bị cướp đoạt sạch sẽ. Giờ phút này, trong Vô Song Thành là một mảnh hỗn loạn.

Sắc mặt Ngao Xương cực kỳ khó coi.

- Cái gì?! Người này dám xuống tay với Vô Song Thành?! Đây không phải là cố ý nhằm vào Lãnh Nguyệt Môn ta đó sao?!

Sắc mặt Lãnh Nguyệt Tông chủ hiện ra một tia âm lãnh, rốt cục không thể nhẫn nại được nữa, mạnh mẽ đứng dậy xuất quan.

Phốc!

Hắn vừa đứng dậy liền phun ra một búng máu tươi, sắc mặt liền trắng bệch.

Bắc Thần Đại Lục có ba đại tiên môn, cũng có ba đại chủ thành. Mà Vô Song Thành chính là do Lãnh Nguyệt Môn quản hạt. Nếu có người dám tới Vô Song Thành gây chuyện thì tuyệt nhiên chính là khiêu khích Lãnh Nguyệt Môn.

- Cho dù liều mạng, mạnh mẽ xuất quan bị thương ta cũng muốn băm thây người này vạn đoạn.

Sắc mặt Lãnh Nguyệt Tông chủ lạnh như băng! Một cỗ khí tức khiến người ta hít thở không thông từ trên người hắn tản mát ra.

Nhất thời, toàn bộ Ngạo Nguyệt Sơn đều bị một cỗ uy áp đáng sợ bao phủ. Thanh thế này thậm chí còn khủng bố hơn cả Phục Yêu Tháp trong tay Trương Hằng.

- Tông chủ, thương thế của người...

Đại trưởng lão hơi lo lắng nói.

- Không có việc gì! Chỉ là một ít nội thương mà thôi, đối phó với một tên mao đầu tiểu tử thực lực tiếp cận Tiên Quân thượng vị cũng không có quá nhiều vấn đề.

Lãnh Nguyệt Tông chủ lau khô vết máu trên khóe miệng, thân thể cao lớn đứng lên ngạo nghễ, mái tóc bạc tung bay trong gió, sau lưng đeo một thanh bảo kiếm, nổi lên một cỗ kiếm khí lăng vân tối thượng đáng sợ.

Chính vào lúc này, Bắc Kiếm Hàn với một thân áo trắng cấp tốc bay về phía sư phụ.

- Sư phụ, đề nghị có việc trọng yếu cần bẩm báo.

Bắc Kiếm Hàn từ xa đã kinh hô.

- Kiếm Hàn. người có chuyện gì mau nói, sư phụ lúc này đang vội, phải truy kích cường địch của Lãnh Nguyệt Môn ta!

Lãnh Nguyệt Tông chủ hơi ngưng trọng nói.

- Sư phụ, là thế này... Mấy năm trước, Hồ lão tiên của Vô Song Thành từng bói toán ra một bí mật kinh thiên, cả người cũng vì thế mà phát điên. Qua mỗi ba năm, hắn đều thanh tỉnh một lần. Hiện tại hắn đã tới lượt thanh tỉnh lần thứ hai.

- Hồ lão tiên? Hắn bói toán ra cái gì?

Lãnh Nguyệt Tông chủ hiển nhiên biết danh tính Hồ lão tiên, cũng tò mò hỏi lại, thừa dịp này điều tức pháp lực trong cơ thể, chữa trị thương thế.

- Trong miệng hắn liên tục thốt lên mấy chữ cổ quái: Ma Thần buông xuống! Hắn còn nói bí mật này hắn chỉ có thể tự mình nói cho sư phụ ngài, nếu nói cho người ngoài chỉ sợ sẽ lập tức đưa tới họa sát sinh!

Bắc Kiếm Hàn biết thời gian sư phụ rất gấp, vẻ mặt dồn dập nói.

- Ma Thần buông xuống?

Trong đầu Lãnh Nguyệt Tông chủ đột nhiên không hiểu sao hiện ra cự nhân kinh thiên kia.

- Hồ lão tiên hiện có tỉnh không?

Lãnh Nguyệt Tông chủ hỏi.

- Không có, đề nghị chỉ có thể xác định hắn sẽ sớm thanh tỉnh mà thôi!

Bắc Kiếm Hàn đáp.

- Người trở về bảo vệ Hồ lão tiên, vi sư trước đuổi giết cường địch đã!

Lãnh Nguyệt Tông chủ dặn dò một câu rồi thân hình như điện, phút chốc đã bay ra khỏi Ngạo Nguyệt Sơn. Tốc độ này vô cùng khủng bố, không hề chậm hơn Hắc Phong chút nào cả.

Vù!

Đồng thời, Ma Thần do Trương Hằng biến thành sau khi cướp đoạt Vô Song Thành thì liền cấp tốc bay về phía xa xa.

Dọc đường đi, khí tức cuồng bạo đáng sợ của hắn khiến cho sinh linh một khu vực sợ hãi không thôi.

Vô hình, khí tức phá diệt cường đại này khiến cho linh hồn vô số sinh linh lâm vào run rẩy, một mảng lớn thực vật cũng trực tiếp héo úa. Nên biết rằng dù là những thực vật bình thường ở Tiên giới cũng có được sinh mệnh lực rất dồi dào. Chỉ dựa vào cổ khí tức phá diệt này mà có thể khiến thực vật héo rũ cho thấy công pháp Trương Hằng tu luyện bá đạo như thế nào!

Nhưng còn chưa bay đi được mười mấy vạn dặm. Trương Hằng liền tâm sinh cảm ứng, thần thức hơi quét về phía sau. Hắn liền phát hiện ra một cổ khí tức cực kỳ mạnh mẽ đang bay về phía mình.

Một thanh niên tóc bạc với bảo kiếm màu bạc sau lưng đang bay về phía hắn, mang theo một cổ kiếm ý băng lãnh cũng khiến hắn lạnh người.

- Khí tức thật cường đại. Tuyệt đối là cấp Tiên Quân thượng vị! Không thể nghi ngờ, người này tất nhiên là Lãnh Nguyệt Tông chủ!

Trương Hằng lập tức phán đoán ra thân phận đối phương, vội vàng gia tốc bỏ chạy.

- Đạo hữu phía trước là nhân sĩ phương nào?! Chúng ta không thù không oán, sao phải nhăm vào Lãnh Nguyệt Môn ta?

Lãnh Nguyệt Tông chủ vừa đuổi vừa hỏi, giọng điệu cũng khá khách khí.

Đối với sự chất vấn của Lãnh Nguyệt Tông chủ, Trương Hằng cũng không thèm trả lời, đang nghĩ cách thoát khỏi phiền toái này.

Mục đích của hắn ở Cô Đế Tinh cũng không phải chỉ nhằm vào Lãnh Nguyệt Môn. Mưu đồ của hắn chính là toàn bộ tinh cầu. Đương nhiên, Trương Hằng cũng sẽ không nói ra điều này.

- Hừ, người có Phục Yêu Tháp, ta lại chưa từng gặp mặt, bởi vậy có thể thấy được người khẳng định không phải là nhân sĩ bản thổ Cô Đế Tinh. Người tới Cô Đế Tinh rốt cục có mục đích bất lương gì?

Quanh thân Lãnh Nguyệt Tông chủ ngưng tụ một tầng kiếm khí băng lãnh, một vòng sóng gợn màu bạc lấy hắn làm trung tâm lan ra phạm vi mấy chục dặm.

Hừ!

Tốc độ của Lãnh Nguyệt Tông chủ phải nhanh gấp hai lần Trương Hằng, khoảng cách giữa hai người cũng nhanh chóng giảm xuống.

- Người này không hổ là Tiên Quân thượng vị, cường giả bậc nhất trên Cô Đế Tinh! Dù bị thương một chút nhưng cũng không thể khinh thường.

Thần sắc Trương Hằng ngưng trọng, biết rằng tốc độ của mình không thể chạy thoát khỏi đối phương nên trực tiếp dừng lại, chuẩn bị đại chiến một phen với Lãnh Nguyệt Tông chủ.

- Người đã không muốn nói thì bản tôn trước bắt người về bản tông rồi tính tiếp.

Chớp mắt, Lãnh Nguyệt Tông chủ đã bay tới đối diện Trương Hằng. Hai người đứng cách nhau vài trăm dặm, bắt đầu giằng co.

Trước mặt Trương Hằng - một cự nhân khổng lồ, Lãnh Nguyệt Tông chủ chỉ bé nhỏ như một con kiến, nhưng thân thể hắn ẩn chứa lực lượng khủng bố, đủ khiến trong lòng Trương Hằng sinh ra up hiếp cực mạnh.

Trương Hằng không dám chậm trễ, lập tức té ra Tiên bảo Phá Không Kiếm ngũ phẩm. Một cỗ kiếm ý lẳng lẽ xé không mà ra.

Lãnh Nguyệt Tông chủ liếc nhìn Tiên bảo trong tay hắn một cái, thần nhiên cười:

- Không tồi!

Dứt lời, thân hình hắn phiêu nhiên bay tới, sóng gợn màu bạc quanh thân liền đánh úp lại, kiếm khí lạnh lẽo liền tàn sát phạm vi cả trăm dặm.

Ý niệm Trương Hằng khẽ động, Phá Không Kiếm liền chém ra một đạo quang hồ màu bạc, xẹt qua hư không.

Phốc!

Phá Không Kiếm chém lên sóng gợn màu bạc quanh thân Lãnh Nguyệt Tông chủ, thoáng chốc một cỗ kiếm ý lạnh lẽo liền theo Phá Không Kiếm truyền tới, ập thẳng vào Nguyên linh Trương Hằng.

Ầm!

Tâm thần Trương Hằng khẽ run lên, thân thể chợt cứng ngắc một cái.

-o0o-

795. Chương 719: Giao Chiến Kinh Hồn.

Thấy vậy sắc mặt Trương Hằng thoáng ngưng vội vàng thu hồi Phá Không Kiếm, kim quang nổ rộ trên người, trên Phá Không Kiếm đột nhiên bùng lên một cỗ kim diễm.

Thực lực của Tiên Quân thượng vị cường đại hơn rất nhiều so với tưởng tượng của Trương Hằng. Phá Không Kiếm chỉ vền vện vừa chạm vào Kiếm đạo lĩnh vực quanh thân đối phương đã suýt khiến tâm thần Trương Hằng bị thương tổn.

Đây còn là dưới tình huống Lãnh Nguyệt tông chủ kia không lâu trước đó mạnh mẽ xuất quan, thân bị nội thương.

-Đi!

Ý niệm Trương Hằng khẽ động, Phá Không Kiếm hóa thành một cầu vòng kinh diễm chém về phía Lãnh Nguyệt tông chủ.

Hô~

Kim diễm trên Phá Không Kiếm điên cuồng tràn ra, theo từng tia kiếm màu vàng hóa thành rồng dài đánh về phía Lãnh Nguyệt tông chủ.

Lãnh Nguyệt tông chủ vẫn không xuất bảo kiếm màu bạc phía sau lưng ra, vẻ mặt bình thản nhìn vào công kích khí thế hung mãnh của Trương Hằng, giống như nhàn nhã tản bộ.

Ầm!

Phá Không Kiếm mang theo kim diễm cuộn cuộn chém lên gợn sóng màu vàng quanh thân Lãnh Nguyệt tông chủ.

Phốc! Phốc! Phốc!

Lần này, Phá Không Kiếm của Trương Hằng công kích không kiêng nể gì, trong hỏa diễm màu vàng ẩn chứa lực lượng cắn nuốt to lớn không ngừng cắn nuốt Kiếm đạo lĩnh vực quanh thân Lãnh Nguyệt tông chủ, ngay cả kiếm ý cường đại có thể đánh vào linh hồn của hắn cũng có thể cắn nuốt.

Dưới công kích liên miên không ngừng như vậy Kiếm đạo lĩnh vực quanh thân Lãnh Nguyệt tông chủ bị Trương Hằng đánh cho tàn phá không chịu nổi.

Lãnh Nguyệt tông chủ chỉ cảm thấy Kiếm đạo lĩnh vực tâm thần tương liên với mình bị đả kích hung mãnh, một cỗ lực lượng bá đạo tuyệt luân thậm chí còn cắn nuốt kiếm ý cường đại có lực lượng linh hồn của hắn bám vào.

- Công pháp người này lại quỷ dị như thế, trong công pháp đó ẩn chứa lực lượng hủy diệt và cắn nuốt đáng sợ như vậy, lại mơ hồ có thể khắc chế bí điển tối cao của Lãnh Nguyệt Môn ta.

Lãnh Nguyệt tông chủ lộ vẻ dị sắc, sinh ra vài tia cổ kị đối với công pháp mà Trương Hằng tu luyện.

Tuy nhiên từ đầu chí cuối hắn đều chưa từng chủ động công kích, thậm chí ngay cả Pháp bảo cũng không tế ra.

Hắn chỉ thần nhiên đứng tại chỗ như vậy, nếu Trương Hằng không dùng kim điểm bám lên Phá Không Kiếm công kích Lãnh Nguyệt tông chủ, thậm chí còn có thể khiến tâm thần của mình bị kiếm ý lạnh băng của đối phương tự động phản kích.

- Thực lực của Tiên Quân thượng vị thật sự đáng sợ. Với xu thế trước mắt, gần như ta không có khả năng chiến thắng. Lãnh Nguyệt tông chủ này không hổ là cường giả số một số hai trên Cô Đế Tinh.

Sắc mặt Trương Hằng càng trở nên ngưng trọng.

- Hiện tại nên đến lượt ta công kích.

Đúng lúc này, Kiếm đạo lĩnh vực quanh thân Lãnh Nguyệt tông chủ đột nhiên biến đổi, vô số sóng gợn màu vàng kia hóa thành sóng dữ kinh thế cuộn cuộn ập tới Trương Hằng, kiếm khí vô hình tàn phá điên cuồng khiến cho mỗi tấc không gian chung quanh đều hơi run rẩy. Thanh thể đó mênh mông cuộn cuộn, giống như nước lũ tràn bờ, thế không thể đỡ.

Thân hình Trương Hằng liên tục lui về phía sau, trong Kiếm đạo lĩnh vực của đối phương ẩn chứa pháp tắc không gian và ảo nghĩa của Kiếm đạo đáng sợ.

Dưới thiên uy như vậy, công kích của Phá Không Kiếm ngay cả một tia gợn sóng cũng không thể nhấc lên.

- Người không phải đối thủ của ta, nên bó tay chịu trói thôi.

Lãnh Nguyệt tông chủ lạnh lùng cười, thân thể ép tới gần Trương Hằng. Kiếm đạo lĩnh vực như sóng dữ cuộn cuộn kia mang theo kiếm khí cuồng bạo lạnh băng vô tình và kiếm ý vô thượng tạo thành một nửa vòng tròn vây quanh Trương Hằng.

Chênh lệch thật sự quá lớn!

Trương Hằng khẽ thở ra một hơi, đột nhiên tế ra một tòa bảo tháp màu đỏ, một cỗ yêu khí khổng lồ kinh thiên trấn ra, quang hồ màu đỏ phá không mà ra và chạm cùng một chỗ với sóng dữ màu bạc cuộn cuộn kia.

Ầm!

Khi hai thứ va chạm vào nhau, thân hình Lãnh Nguyệt tông chủ hơi khựng lại một chút, bị cản lại. Mà thân hình Trương Hằng thì lui ra sau mấy trượng.

Mặc dù ỏ vào thế hạ phong như vậy nhưng Trương Hằng vẫn không tính chạy trốn, trong mắt hắn ngược lại đầy bình tĩnh.

- Phục Yêu Tháp!

Lãnh Nguyệt tông chủ vừa thấy bảo tháp màu đỏ này, cặp mắt không khỏi sáng lên lộ ra vài tia tham lam.

Phục Yêu Tháp - đó chính là chí bảo Tiên bảo lục phẩm, cả thượng giới cũng chỉ có ba tòa.

Ý niệm Trương Hằng khẽ động, trong bảo tháp màu đỏ bắn ra một cột sáng, hiện ra một đoàn hắc phong cuồng bạo.

Đây chính là Hắc Phong lão quái!

Ông!

Bề ngoài Phục Yêu Tháp hào quang bắn ra bốn phía, Hắc Phong lão quái nghe lệnh lập tức hóa thành một cơn cuồng phong màu đen đường kính trăm trượng bay thẳng hướng Kiếm đạo lĩnh vực của Lãnh Nguyệt tông chủ.

Roetroet!!!

Thực lực của Hắc Phong lão quái tiếp cận Tiên Quân thượng vị, bản tôn thần thông quỷ dị vô cùng, lại có thể chống đỡ ngoan cường trước Kiếm đạo lĩnh vực của Lãnh Nguyệt tông chủ.

Có thêm Phục Yêu Tháp trợ lực, Trương Hằng rốt cục cứu vãn được tình thế bất lợi.

- Ha ha. Át chủ bài của ngươi thật không thiếu, mượn vào hắc phong quả thật có thể chống đỡ một lát trong tay ta.

Lãnh Nguyệt tông chủ cười nhạt, mái tóc bạc bay trong hư không, trong thân hình anh tuấn cao ngất ẩn chứa lực lượng không thể đụng chạm.

Mặc dù ở trước mặt Trương Hằng như cự nhân chống trời hẳn có vẻ nhỏ bé như thế, nhưng dưới sự chênh lệch to lớn về cấp bậc, hẳn dĩ nhiên nắm quyền chủ động tuyệt đối thậm chí ở thế bất bại.

Trương Hằng cùng Hắc Phong lão quái liên thủ gian nan chống đỡ dưới áp bách Kiếm đạo lĩnh vực của Lãnh Nguyệt tông chủ, trong thời gian ngắn thắng bại khó phân.

Nhưng Lãnh Nguyệt tông chủ lại không ó nhiều kiên nhẫn để dây dưa với hai người. Thẳng đến lúc này hẳn sử dụng mới chỉ vẹn vẹn là Kiếm đạo lĩnh vực, bảo kiếm màu bạc sau lưng chưa từng sử dụng.

Bá!

Đến một khắc, thân hình hắn cấp tốc nhoáng lên bức hương Trương Hằng. Sóng dữ màu bạc cuộn cuộn không ngừng trong khoảnh khắc hóa thành một đạo kiếm quang to lớn, một cỗ khí thế lăng lệ vô thượng bề ngễ ép tới.

Trương Hằng chỉ cảm thấy không gian bốn phía áp lực tới cực điểm, thân hình cùng động tác đều lộ vẻ thông thả.

Lập tức, Trương Hằng cùng Hắc Phong liên thủ cũng có chút không chống đỡ nổi.

Đồng thời, chuyện còn chưa dứt, Lãnh Nguyệt tông chủ nâng tay, vươn một ngón tay ở trong hư không liên tục vạch hờ ba cái.

Vút! Xuy xuy xuy!!!

Tức thì ba đạo quang hồ hình trăng lưỡi liềm màu bạc giống như thực chất trong nháy mắt xẹt qua khoảng cách ngắn ngủi vài trăm trượng, chém tới trước mặt Trương Hằng và Hắc Phong.

Đồng tử Trương Hằng co rút lại. Quang hồ hình trăng lưỡi liềm màu bạc ở trong tầm nhìn của hắn vươn ra từng chút một, khoảng cách không gian dường như không tồn tại. Áo nghĩa không gian ẩn chứa trong đó dĩ nhiên đã vượt qua trình tự mà hắn có thể chạm tới.

- Ha ha ha... Tiểu tử, tên kia đã sắp bước vào cảnh giới Tiên Quân thượng vị đại viên mãn, cho dù là hai người như ngươi cũng không phải đối thủ của hắn. Xem ra hôm nay chính là ngày chết của ngươi, mà Phục Yêu Tháp này lại sắp đổi chủ nhân mới!

Thanh âm vui sướng khi người gặp họa của Huyền Ngưu Ma Quân vang lên trong đầu Trương Hằng.

Bởi vì thần niệm của hắn bám lên Phục Yêu Tháp, cảnh giới của Huyền Ngưu Ma Quân lại cao hơn hắn rất nhiều cho nên có thể nghe thấy thần niệm truyền âm của đối phương.

Trong khoảnh khắc, ba đạo quang hồ hình trăng lưỡi liềm màu bạc như nộ hỏa từ ba góc độ chém tới khiến Trương Hằng muốn tránh cũng không được.

Phốc!

Hắc Phong lão quái bị một đạo đánh trúng phát ra một tiếng kêu thảm thiết, cuồng phong màu đen vô hình đột nhiên ngừng lại, hóa thành hình người không ngừng run rẩy, phát ra tiếng kêu thảm không ngừng.

Xuy xuy!

Đúng lúc này, hai đạo quang hồ hình trăng lưỡi liềm màu bạc khác chém lên trên người Trương Hằng.

Trương Hằng khẽ thở dài một hơi, linh hồn theo Hư Không Hỏa diễm cùng hóa thành trạng thái “Hư Không”, thân thể trong khoảnh khắc hóa thành vô số mảnh nhỏ màu vàng.

796. Chương 720: Linh Xà Tông Chủ

-Ồ?

Trên mặt Lãnh Nguyệt tông chủ lộ ra vẻ cổ quái.

Hắn cũng không ngạc nhiên đến mức cho rằng thân thể Trương Hằng bị mình đánh nát như vậy.

Xuy xuy!

Hai đạo quang hồ hình trăng lưỡi liềm màu bạc kia chỉ sai lệch một tí xíu chém vào khoảng không, hóa thành hai điểm sáng màu bạc biến mất ở chân trời xa xôi.

Từ sau khi tiến vào công pháp tầng bốn, thân thể Trương Hằng được đắp nặn lại, tạo thành Bất Tử Kim Thân trước nay chưa từng có.

Chỉ cần Trương Hằng không xuất Hư Không Hỏa diễm ra, Bất diệt kim thân của bản tôn hắn chính là hoàn mỹ không tỳ vết, không một sơ hở. Bởi vì trong khoảnh khắc thân thể tan biến, linh hồn hắn dùng Hư Không Hỏa diễm dung hợp thành một thể, hóa thành trạng thái “Hư Không”.

Tóm lại Bất diệt kim thân tạo thành hình tượng mạnh mẽ biến thái của Trương Hằng, khiến cho hắn có được vốn liếng để kiêu ngạo tung hoành, căn bản không sợ ám toán bình thường.

Nhưng từ khi tạo thành Bất Tử Kim Thân cho tới nay, đây là lần đầu tiên Trương Hằng sử dụng một loại bí thuật trong Bất Tử Kim Thân - Bất Tử Kim Thân Giải Thể Đại Pháp.

Cái gọi là Bất Tử Kim Thân Giải Thể Đại Pháp chính là chủ động đánh nát Bất Tử Kim Thân hóa thành những hạt nhỏ bé, cũng chính là vừa rồi Trương Hằng thi triển.

Đối mặt với công kích mạnh mẽ cơ hồ không thể chống lại của Lãnh Nguyệt tông chủ, Trương Hằng bị buộc bất đắc dĩ phải thi triển bí thuật như thế, khiến cho thân thể của mình tan rã giải thể.

Đây cũng là cảnh tượng mà Lãnh Nguyệt tông chủ nhìn thấy, thân thể Trương Hằng không rõ nguyên do hóa thành bụi phấn, khí tức tiêu tan.

- Chẳng lẽ người này đã chết?

Lãnh Nguyệt tông chủ triển khai thần thức cường đại, bắt đầu tìm tòi cả khu vực.

Chỉ chốc lát hắn liền phát hiện một ít manh mối.

Hừ!

Hắn vươn tay khẽ điểm về một khu vực, quang hồ hình trăng lưỡi liềm màu bạc lại chém ra.

Vút! Xuy xuy xuy!!!

Lại là ba đạo với đại thần thông vượt qua không gian trong nháy mắt đánh trúng khu vực đó.

Ầm!

Một tiếng nổ lớn vang lên từ khu vực kia, một đoàn diễm sáng màu vàng huyền lệ xoay tròn không thôi, trong chớp lát lại hóa thành hư vô, dường như đã dung nhập vào hư không này.

-Ồ? Đây là thần thông gì? Cự nhân vừa rồi khẳng định có thân thể bất diệt không thể nghi ngờ, nhưng lại nắm giữ thần thông bậc này quả thật khiến người ta khó hiểu.

Lãnh Nguyệt tông chủ lộ vẻ suy tư, cũng không kinh hoảng. Hắn chính là cường giả nắm giữ pháp tắc không gian không tầm thường gần bằng Tiên Quân thượng vị đại viên mãn, chỉ cần những hạt nhỏ kia còn ở trong vùng không gian này sẽ không lo không có phương pháp giải quyết.

Tuy nhiên ánh mắt Lãnh Nguyệt tông chủ đột nhiên rơi xuống Phục Yêu Tháp.

Phục Yêu Tháp này là vật đã có chủ, ở trong hư không kêu lên không thôi, có lẽ là cảm nhận được ánh mắt của Lãnh Nguyệt tông chủ, không khỏi run lên.

- Chạy!

Đột nhiên Phục Yêu Tháp nhận được lệnh của chủ nhân, lập tức hóa thành một đạo quang hồ màu đỏ chạy về phương xa.

- Tuyệt đối không thể để Phục Yêu Tháp này chạy trốn. Trọng bảo bậc này nhất định phải nắm trong tay mình, một khi rơi vào tay địch nhân hậu quả sẽ không thể tưởng tượng.

Lãnh Nguyệt tông chủ không chút suy nghĩ liền đuổi theo Phục Yêu Tháp.

Đối mặt với trận phẩm thượng giới như Phục Yêu Tháp này ngay cả là cường giả như Lãnh Nguyệt tông chủ cũng không thoát khỏi hấp dẫn, tạm thời xem nhẹ cường địch ẩn núp Trương Hằng.

Tuy nhiên Phục Yêu Tháp là Tiên bảo lục phẩm, tốc độ phi hành khẳng định nhanh hơn tu sĩ cùng cấp. Lãnh Nguyệt tông chủ muốn đuổi kịp nó trong thời gian ngắn thật là có chút phiền toái, phải tiêu hao pháp lực mà Tiên bảo chứa đựng.

Cứ như vậy một người một tháp với tốc độ kinh thế hải tục bay khỏi chiến trường ban đầu.

Thật lâu sau, đợi Lãnh Nguyệt tông chủ cùng Phục Yêu Tháp bay ra mấy chục vạn dặm, ở chiến trường ban đầu kim quang xoay tròn, một lần nữa ngưng tụ ra một bóng người màu vàng rồi sau đó hóa thành bộ dạng bản tôn Trương Hằng.

Giờ phút này xuất hiện cũng không phải là Trương Hằng sau khi dung hợp Kinh Thiên Ma Thần mà là bản tôn đơn thuần.

Khí sắc Trương Hằng không được tốt. Hắn nhìn chằm chằm phương hướng Lãnh Nguyệt tông chủ và Phục Yêu Tháp rời đi, thì thào lầm bầm:

- Ta phải nghĩ biện pháp, nhất định không thể để Phục Yêu Tháp rơi vào trong tay người khác. Bảo vật này là ta trải qua một hồi đại chém giết trong Huyết Sát chủ động phủ mà giành được.

Tuy rằng Phục Yêu Tháp đã bay đi thật xa nhưng Trương Hằng đã từng bước đầu luyện hóa, thần thức tương liên với khí linh trong Phục Yêu Tháp, có thể hiểu biết tình huống cụ thể ngoài mấy chục vạn dặm.

- Tiếp tục với tốc độ như thế, Phục Yêu Tháp bay thêm nửa tháng sẽ tiêu hao gần hết sạch pháp lực...

Trương Hằng thầm tính toán, khiến cho Phục Yêu Tháp bay về hướng một tông môn khác ở trên Bắc Thần đại lục - Linh Xà Tông.

Theo Trương Hằng biết, trong ba tông môn trên Bắc Thần đại lục, quan hệ giữa hai đại tiên môn Lãnh Nguyệt Môn cùng Linh Xà Tông rất kém cỏi, thường xuyên xảy ra xung đột.

Thậm chí hai người cầm đầu tông môn này còn từng giao chiến dữ dội.

- Ta để cho Phục Yêu Tháp bay tới Linh Xà Tông. Chỉ cần có thể tới Linh Xà Tông, bằng vào yêu khí kinh thiên của Phục Yêu Tháp nhất định sẽ kinh động Linh Xà tông chủ. Đến lúc đó, ở trước mặt trận bảo như Phục Yêu Tháp này, hai vị tông chủ hơn phân nửa sẽ giao chiến. Như vậy, ta liền có thể nhân cơ hội...

Trương Hằng nghĩ đến đây, chậm rãi bay hướng vùng ven của Bắc Thần đại lục.

Đồng thời hắn lại nghĩ tới một chuyện, vội vàng phân phó phân thân ở Lãnh Nguyệt Môn âm thầm hạ sát thủ với Hồ lão tiên.

Có lẽ Hồ lão tiên biết kế hoạch nhằm vào Cô Đế Tinh của Trương Hằng. Lão nhân này thông qua phương pháp giả điên, giấu được Trương Hằng một đoạn thời gian, có thể thấy được đối phương đồng dạng có được đại thần thông quỷ thần khó lường.

Phục Yêu Tháp muốn tới Linh Xà Tông đại khái cần một hai ngày, sau đó sự tình biến hóa nhanh hơn rất nhiều so với trong tưởng tượng của Trương Hằng.

Lãnh Nguyệt tông chủ vừa mới bay được nửa canh giờ, trong hư không phía trước đột nhiên có thêm một con cự xà màu xanh bao phủ trong sương mù. Thân nó dài trăm trượng, khắp người là hoa văn phức tạp, thần bí mà quý dị.

Ầm!

Cự xà màu xanh đã sớm có chuẩn bị, há miệng nuốt Phục Yêu Tháp vào trong bụng.

- Ha ha. Lãnh Nguyệt tông chủ, cảm tạ người đưa tới đại lễ như vậy.

Bên cạnh cự xà màu xanh kia xuất hiện một thiếu niên áo vải bộ dạng lười biếng.

Trên thực tế, thiếu niên áo vải này Trương Hằng đã từng gặp ở Vô Song Thành.

- Là người... Độc Xà Trịnh Trí Lôi!

Sắc mặt Lãnh Nguyệt tông chủ biến đổi không ngừng, không nghĩ tới tông chủ của Linh Xà Tông lại xuất hiện ở nơi này.

Trên thực tế Linh Xà Tông cũng không phải môn phái tu luyện độc công. Sở dĩ Trịnh Trí Lôi được xưng là độc xà là bởi vì người này rất quý dị, thích âm thầm tính kế.

- Lãnh Nguyệt tông chủ, xem bộ dạng người vừa xuất quan, đã bị thương không nhẹ. Dưới tình huống bình thường có lẽ ta còn sợ người vài phần, nhưng là hiện tại muốn đánh thì ta chiều!

Trịnh Trí Lôi cười hắc hắc.

Lãnh Nguyệt tông chủ hừ lạnh nói:

- Nếu người thật có dũng khí như thế, từ mấy vạn năm trước đã sớm chết trong tay bản tông. Luận thực lực chân chính, thử hỏi Cô Đế Tinh này còn có ai có thể đơn đả độc đấu thắng ta?

Độc xà Trịnh Trí Lôi vừa chuẩn bị lên tiếng, cự xà màu xanh bao phủ trong sương mù kia đột nhiên rống thảm một tiếng, miệng há ra phun ra một đạo hào quang màu đỏ.

- Ha ha ha... Tiểu tử cuồng ngạo từ đâu tới. Trên Cường đại không ai có thể đơn đả độc đấu thắng người?

Phục Yêu Tháp phóng ra một cỗ yêu khí kinh thể cường đại gấp mười, thậm chí gấp trăm lần lúc trước.

Trong khoảnh khắc này, toàn bộ Cô Đế Tinh mơ hồ run lên, bao trùm trong một tầng uy áp đáng sợ.

Đáng sợ... Thật đáng sợ!

Chẳng lẽ cường giả cấp Tiên Đế phủ xuống?

797. Chương 721: Thực Lực Của Yêu Quân Thứ Bảy

Thanh âm đột nhiên vang lên trong Phục Yêu Tháp và khí thể kinh thiên cường đại hơn lúc trước không biết bao nhiêu lần khiến cho Lãnh Nguyệt tông chủ cùng Độc xà Trịnh Trí Lôi lộ ra vẻ hoảng sợ.

Khí tức cường đại đó so với Tiên Quân thượng vị bình thường thì cường đại hơn không chỉ gấp mười.

Trong lúc nhất thời, cả tinh cầu khổng lồ mơ hồ run rẩy dưới uy lực như thế, dường như cũng cảm nhận được nhân vật khủng bố cỡ nào.

Uy thế như vậy làm người ta không kìm nổi nghĩ tới nhân vật chí cường cấp Tiên Đế.

- Chẳng lẽ có nhân vật cường đại nào phủ xuống Cô Đế Tinh?

Lãnh Nguyệt tông chủ lộ vẻ sắc nhìn chăm chăm Phục Yêu Tháp cách đó không xa. Hắn có chút hoài nghi Phục Yêu Tháp làm sao có thể trói buộc được nhân vật cường đại như thế?

Độc xà Trịnh Trí Lô cũng nhìn chăm chăm vào bảo tháp màu đỏ. Tiên sủng Thanh Hư Xà của hắn chính là Thần thú quý hiếm gần như tuyệt chủng ở thượng giới, có được đại thần thông xuyên qua không gian.

Tuy nhiên vừa rồi Phục Yêu Tháp đột nhiên phát uy lập tức khiến Thần thú cấp Tiên Quân của hắn bị thương.

Ông!

Phục Yêu Tháp nở hộ hào quang màu đỏ, thanh thể càng ngày càng mệnh móng cuộn cuộn, thân tháp không ngừng lay động dường như có cái gì cường đại muốn phá tháp mà ra.

Đến một khắc, Phục Yêu Tháp đột nhiên ngừng lại, bắn ra một cột sáng màu đỏ vô cùng to lớn rơi xuống hư không.

Nơi cột sáng màu đỏ rơi xuống hiện ra một cự hán cao tới hai ba trượng, đầu có hai sừng, làn da toàn thân đỏ thẫm, hai tròng mắt lóe lên hỏa diễm màu tím thẫm yêu dị.

Ầm!

Chỉ thấy cự hán hai sừng này giờ hay tay đập vào hư không, không gian đột nhiên chấn động. Một tiếng nổ lớn cùng với dao động khủng bố lan tràn ra bốn phương tám hướng.

- Không tốt!

Lãnh Nguyệt tông chủ cùng Độc xà Trịnh Trí Lô liên tục lui về sau. Ở trước mặt uy năng mệnh móng cuộn cuộn như vậy, bọn họ căn bản không dám chống lại chính diện.

Vút vút!

Hai người dùng tốc độ nhanh nhất cấp tốc lui ra.

Nhưng tốc độ bọn họ tuy nhanh chung quy không bằng công kích của cự hán hai sừng.

Thình thịch! Thình thịch!

Trong hư không truyền đến hai tiếng va đập, vô hình trung giống như có lực lượng nào đó công kích lên thân thể hai người Lãnh Nguyệt tông chủ.

Hứng chịu công kích như thế, Lãnh Nguyệt tông chủ cùng Độc xà Trịnh Trí Lô thân hình cứng đờ, sắc mặt trắng bệch phun ra một búng máu.

Ngay sau đó hai người cùng mặc kệ Phục Yêu Tháp, thi triển bí thuật chạy về phương xa.

- Ha ha... Hai tên mao đầu tiểu tử, lúc Huyền Ngưu Ma Quân ta thành danh tại Yêu Hoàng giới, các người còn chưa sinh ra đấy!

Cự hán hai sừng ngửa mặt lên trời cười dài.

Ngay sau đó hắn lại nghĩ tới cái gì, la lên với Phục Yêu Tháp:

- Nhanh, để bản Yêu quân đi vào.

Phục Yêu Tháp lập tức phóng ra một cột sáng màu đỏ thu Huyền Ngưu Ma Quân vào trong.

Tầng sáu Phục Yêu Tháp đột nhiên vang lên một thanh âm:

- Vừa rồi vì sao ngươi không giết chết bọn họ?

Chủ nhân của thanh âm này hiển nhiên là Trương Hằng.

Tuy rằng giờ phút này hắn cách Phục Yêu Tháp rất xa nhưng cũng không ảnh hưởng đến hắn liên lạc với yêu vật trong Phục Yêu Tháp.

- Hừ, người đừng có quên ước định vừa rồi. Bản Yêu quân hứa ra tay cho người hai lần, mặc người dùng Phục Yêu Tháp điều khiển. Qua hai lần, người đáp ứng khôi phục tự do cho bản Yêu quân, trợ giúp ta trở lại Yêu Hoàng giới. Mà giờ phút này người cách Phục Yêu Tháp quá xa, càng không thể điều khiển bản Yêu quân.

Huyền Ngưu Ma Quân cười hắc hắc. Người này nhìn như thật thà nhưng thân là Yêu quân thứ bảy của Yêu Hoàng giới sống vô số vạn năm sao có thể đơn giản chứ?

- Lão Yêu quân người quả thật giảo hoạt. Sở dĩ người không giết chết hai Tiên Quân kia chính là vì cơ hội ra tay lần thứ hai. Chỉ cần ra tay hai lần, Trương mỗ sẽ hứa hẹn cho người tự do và giúp người trở lại Yêu Hoàng giới.

Trương Hằng cười lạnh nói, sao có thể không đoán được dụng tâm của Huyền Ngưu Ma Quân.

Vừa rồi sở dĩ hắn có ước định như vậy với Huyền Ngưu Ma Quân cũng là vì tình thế bức bách. Ngoài ra hắn ở trên Cô Đế Tinh quả thật thiếu trợ lực cường đại, không thể chống lại chúng cường giả của Bắc Thần đại lục.

- Hắc! Tiểu tử, nói thì như vậy nhưng bản Yêu quân cũng không làm trái ước định.

Huyền Ngưu Ma Quân không biết xấu hổ nói.

- Được rồi. Nếu đã có hứa hẹn này, Trương mỗ cũng khinh thường làm trái. Hơn nữa, Yêu Hoàng giới kia sớm muộn ta cũng phải đi.

Trong mắt Trương Hằng hiện lên một tia sát ý lạnh băng, trong đầu hiện ra hình chiếu của Thái thượng Yêu Long Hoàng.

Có thể nói Trương Hằng cùng Thái thượng Yêu Long Hoàng là địch nhân vận mệnh đã định. Người trước muốn giết người sau, còn người sau muốn đem người trước bóp chết từ trong trứng nước.

- Tiểu tử người cũng muốn đi Yêu Hoàng giới, lá gan không nhỏ nha. Tuy nhiên người không phải sợ. Chờ tới Yêu Hoàng giới, có bản Yêu quân bảo kê, tuyệt đối không người nào dám ăn hiếp người.

Huyền Ngưu Ma Quân hào sảng nói.

Trương Hằng bỏ ngoài tai lời này. Nếu để Huyền Ngưu Ma Quân biết mục đích chân chính hắn tới Yêu Hoàng giới, không biết còn dám cam đoan như vậy hay không?

- Đúng rồi tiểu tử. Ta quên nói cho người, muốn đi Yêu Hoàng giới trước tiên chúng ta phải đi Loạn Tinh giới. Bởi vì Loạn Tinh giới chính là mảnh đất giao hòa giữa bốn không gian bậc cao, nó có thể đi thông bất kỳ một giới nào trong số đó.

- Hiểu rồi, Loạn Tinh giới cũng chính là một nơi Trương mỗ nhất định phải đi.

Trong đầu Trương Hằng có một điểm sáng màu đen xoay quanh, trong đó có ẩn ký như tinh thần. Đây là Loạn Tinh ẩn ký, lúc trước Vũ Vô Cực tặng cho hắn.

- Trương mỗ còn có việc không hiểu rõ. Hai người vừa rồi cùng đều là Tiên Quân thượng vị, người cũng không tu luyện đến Tiên Đế, vì sao chênh lệch giữa người với bọn họ lại lớn như vậy?

Trương Hằng hỏi ra nghi hoặc trong lòng.

- Hừ, hai con tôm tép kia sao có thể đánh đồng với bản Yêu quân. Ta chính là Yêu quân thứ bảy của Yêu Hoàng giới, cường giả Tiên Quân đại viên mãn đỉnh, gần như nắm giữ pháp tắc không gian, Tiên Quân thượng vị bình thường sao có thể so sánh.

Huyền Ngưu Ma Quân vẻ mặt ngạo nghễ.

- Thì ra là thế. Tiên Quân đại viên mãn lại có được uy năng như thế. Hai tên Tiên Quân thượng vị kia ở trước mặt người lại không hề có sức phản kháng. Như thế rất tốt, kế hoạch Độc Cô di chỉ sau này cùng sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Trương Hằng vẻ mặt tình ngô, lại nói với Huyền Ngưu Ma Quân:

- Ta lập tức muốn đi tìm một nơi tu luyện một đoạn thời gian.

- Tiểu tử, sao ngươi lại muốn bế quan. Mỗi lần bế quan, tu vi của ngươi đều tăng lên...

Huyền Ngưu Ma Quân kinh ngạc nói, trong lòng đồng dạng khiếp sợ bởi tiến độ tu luyện của Trương Hằng.

- Ta muốn sớm ngày tu luyện tới cảnh giới Tiên Đế, chỉ có như vậy ta mới có thể đi Loạn Tinh giới.

Trương Hằng nói xong câu cuối cùng, cắt đứt liên hệ với Huyền Ngưu Ma Quân.

- Cảnh giới Tiên Đế? Tiểu tử này điên rồi... Điều này có khả năng sao?

Huyền Ngưu Ma Quân không khỏi cười nhạo nhưng trong lòng cùng mơ hồ cảm thấy có lẽ Trương Hằng có khả năng trưởng thành thành Tiên Đế.

Trước không đề cập đến bản tôn Trương Hằng tìm nơi tu luyện. Cùng lúc đó, Lãnh Nguyệt Môn cũng xảy ra một chuyện.

Trong động phủ của Bắc Kiếm Hàn, Hồ lão tiên điên điên khùng khùng lại tỉnh lại, đôi mắt đục ngầu đột nhiên nở rộ sáng ngời.

- Hồ lão tiên, người tỉnh rồi!

Bắc Kiếm Hàn nghe theo sư mệnh, thời khắc thủ hộ Hồ lão tiên trong động phủ không dám rời đi nửa bước.

- Bắc Kiếm Hàn, sư tôn của ngươi có từng xuất quan?

Hồ lão tiên vừa xuất quan liền trực tiếp hỏi, sắc mặt cực kỳ ngưng trọng.

- Chuyện này... Sư tôn vừa xuất quan, vừa khéo ra ngoài đuổi giết cường địch của Lãnh Nguyệt Môn.

Bắc Kiếm Hàn nói.

Trong mắt Hồ lão tiên hiện lên một tia dị sắc, hỏi:

- Ngươi có biết lai lịch của cường địch kia?

- Không biết, chưa từng gặp qua. Nhưng là người đó từng xuất hiện ở Lãnh Nguyệt Môn. Nghe trưởng lão nói người kia cao tới trăm trượng, giống như Kinh Thiên Ma Thần, thần thông kinh người thế không thể đỡ. Ngay cả Hắc Phong lão tổ trong Ác Long Uyên đều bị hắn dùng Phục Yêu Thập thu đi.

- Người kia cao tới trăm trượng, giống như Kinh Thiên Ma Thần...

Thân hình Hồ lão tiên run lén, sắc mặt càng thêm trắng bệch.

- Đúng vậy, Tuy nhiên người đó hẳn không phải đối thủ của sư tôn, đang bị sư tôn lão nhân gia đuổi giết.

Bắc Kiếm Hàn đáp.

- Chính là hắn... Chính là hắn...

Hồ lão tiên run giọng nói.

- Cái gì chính là hắn?

Bắc Kiếm Hàn mơ hồ đoán ra một ít manh mối.

- Trời giáng Ma Thần... Chính là hắn... Chính là hắn. Người này chính là một đại kiếp trên Cô Đế Tinh, cả tinh cầu này đều có khả năng vì hắn mà diệt vong.

Hồ lão tiên nói một lèo, ngay sau đó lão thở dài một hơi:

- Vận mệnh đã định phải có kiếp nạn này.

- Cái gì? Hắn chính là Ma Thần theo như lời người?

Bắc Kiếm Hàn chờ người ra.

- Đúng vậy.

Hồ lão tiên đột nhiên nhắm mắt lại, thất khiếu đổ máu mà chết.

- Hồ lão tiên... Người làm sao vậy?

Bắc Kiếm Hàn hoảng hốt, vội vàng nâng Hồ lão tiên dậy, một tia thần thức rót vào cơ thể lão ta.

Hồn phi phách tán!

Bắc Kiếm Hàn hút sâu một ngụm khí lạnh.

Hồ lão tiên chết một cách không rõ.

Việc này thật sự quá quý dị. Hồ lão tiên mới vừa nói xong bí mật liền chết đi.

- Hồ lão tiên, người yên tâm, ta nhất định sẽ nói bí mật này cho sư tôn.

Bắc Kiếm Hàn đứng dậy, chuẩn bị thu xếp thi thể Hồ lão tiên.

Nhưng chính vào lúc này, một bóng người màu vàng nhạt trống rỗng xuất hiện trong động phủ.

Một cỗ áp lực tới cực điểm phủ xuống, đồng thời một tia tinh thần mơ hồ xung kích vào nơi sâu trong linh hồn hắn.

- Người... Người là... Trương Hằng...

Bắc Kiếm Hàn nói xong câu đó, thân thể mềm oặt ngã xuống đất, vẻ mặt kinh hãi.

Có lẽ vào khoảnh khắc chết đi hắn mới hiểu ra.

Nguyên lai Kinh Thiên Ma Thần theo như lời Hồ lão tiên chính là Trương Hằng, một đệ tử nội môn nhìn không chút nổi bật lên vào trong Lãnh Nguyệt Môn.

Đáng tiếc chính là Bắc Kiếm Hàn tuy biết bí mật này nhưng hắn cùng đồng thời mất năng lực thổ lộ bí mật.

Khoảnh khắc Bắc Kiếm Hàn chết đi, trong Lũ Không Điện trên Ngân Kiếm Phong sinh ra phản ứng, Tinh lão mà lúc trước Trương Hằng từng chứng kiến mở trừng mắt, quát lớn:

- Mau thông báo trưởng lão cùng Tông chủ.

Chỉ chốc lát, cả Ngạo Nguyệt Sơn phòng bị nghiêm ngặt, bốn vị trưởng lão đều trở về tiến vào động phủ của Bắc Kiếm Hàn.

Bọn họ thấy được hai cỗ thi thể phân biệt là Hồ lão tiên và Bắc Kiếm Hàn.

- Bắc sư diệt lại gặp độc thủ của địch nhân. Đều trách chúng ta toàn bộ ra ngoài sưu tầm địch nhân khiến cho tông môn bị người ám toán.

Đại trưởng lão thở dài nói, đầy vẻ hối hận.

Mọi người ở Lãnh Nguyệt Môn chờ hơn nửa ngày thì Lãnh Nguyệt tông chủ mới vẻ mặt trắng bệch quay về tông môn.

- Tông chủ, ngài bị thương rồi...

Các vị trưởng lão đều lộ vẻ hoảng sợ. Lãnh Nguyệt tông chủ thể nhưng lại bị thương.

Nên biết rằng thực lực của Lãnh Nguyệt tông chủ ở toàn bộ Bắc Thần đại lục đều là số một số hai, lại có ai có thể xúc phạm tới hắn?

Lập tức bọn họ đem chuyện này cùng Kinh Thiên cự nhân lúc trước liên hệ cùng với nhau.

798. Chương 722: Cảnh Giới

- Bị chút thương nhẹ, không đáng ngại.

Lãnh Nguyệt tông chủ cố gắng trấn định, ánh mắt đảo qua bốn vị trưởng lão, cảm thấy vài tia dị thường hỏi:

- Sau khi ta rời Ngao Nguyệt Sơn, trong tông môn đã xảy ra chuyện gì?

- Chuyện này...

Ngao Xương trưởng lão mở miệng, hơi chần chờ nói:

- Tông chủ đi động phủ Bắc sư diệt xem thì biết.

Lãnh Nguyệt tông chủ sắc mặt ngưng trọng, trong lòng có một loại cảm giác rất không ổn.

Vút!

Hóa thành một đạo hồ quang thanh lãnh, trong nháy mắt Lãnh Nguyệt tông chủ phi vào động phủ của Bắc Kiếm Hàn.

Lập tức hắn thấy được hai cỗ thi thể trong động phủ, trong đó một người chính là đệ tử thân truyền của hắn - Bắc Kiếm Hàn.

- Kiếm Hàn...

Thân thể Lãnh Nguyệt tông chủ cứng đờ, đứng lặng tại chỗ không nhúc nhích.

Trên khuôn mặt lạnh băng của hắn lộ ra vẻ đau thương trong chớp mắt rồi lại khôi phục bình thường.

Hít sâu một hơi, Lãnh Nguyệt tông chủ rốt cục không nhìn nhiều hai cỗ thi thể này. Không phải là không muốn nhìn mà là không đành lòng.

Tuy rằng bề ngoài hắn cực kỳ ác nghiệt, đồng dạng sát phạt quyết đoán nhưng đối với đệ tử cùng sư môn của mình lại có cảm tình chân chính.

Lãnh Nguyệt tông chủ khinh thường rơi lệ, cũng khinh thường biểu lộ vẻ ngoài đau thương, nhưng trong lòng hắn lại đang nhỏ máu, đau thương hơn bất kỳ ai có mặt tại đây.

- Là ai làm?

Lãnh Nguyệt tông chủ hướng về phía bốn vị trưởng lão của Lãnh Nguyệt Môn.

Trong lúc nhất thời, bốn vị trưởng lão đều trầm mặc.

Bắc Kiếm Hàn chết như thế nào?

Bọn họ gần như không có một chút dấu vết nào.

- Tinh lão!

Lãnh Nguyệt tông chủ quát lạnh một tiếng.

- Tông chủ, có ta!

Đúng lúc này, Tinh lão của Lữ Không Điện lên tiếng trả lời.

- Hồi bẩm tông chủ, Kiếm Hàn là chết ở tông môn, bị địch nhân dùng lực lượng linh hồn cường đại trực tiếp áp bách trong nháy mắt mà chết.

Tinh lão tuy không phải cường giả cấp Tiên Quân nhưng thời gian sống tại tông môn cực kỳ xa xưa. trông coi Lữ Không Điện vô số năm, nắm giữ tin tức sinh tử của tất cả mọi người trong tông môn, thân phận cực kỳ cao thượng.

Vừa nghe Tinh lão trả lời, bốn vị trưởng lão không khỏi hít một hơi khí lạnh.

- Điều này sao có thể... Tu vi Kiếm Hàn đã đạt tới Chân Tiên đại viên mãn. thử hỏi Cô Đế Tinh này có ai có thể vô thanh vô tức dùng lực lượng linh hồn áp bách mà chết.

Đại trưởng lão lắc đầu nói.

Lãnh Nguyệt tông chủ nghe vậy cũng lộ vẻ dị sắc, sắc mặt biến đổi không ngừng.

- Tông chủ. Thử hỏi cường giả cấp bậc nào mới có thể có năng lực như vậy. Trực tiếp dựa vào lực lượng linh hồn trong nháy mắt khiến cho Chân Tiên đại viên mãn chết đi?

Ngao Xương trưởng lão không khỏi nghi hoặc hỏi.

- Người tu chân Chân Tiên đại viên mãn đã lĩnh ngộ pháp tắc không gian ở một trình độ nhất định, lực lượng linh hồn cũng tương đối cường đại. Nếu muốn dùng lực lượng linh hồn áp bách mà chết, địch nhân ít nhất là Tiên Quân. Nhưng nếu muốn trong nháy mắt giết chết, vậy ít nhất là hạng Tiên Quân thượng vị. Về phần vô thanh vô tức trong nháy mắt giết chết... điều này càng khó khăn!

Lãnh Nguyệt tông chủ dừng lại, trong mắt lộ vẻ sợ hãi.

- Nói không sai. Dùng lực lượng linh hồn vô thanh vô tức giết Chân Tiên đại viên mãn trong nháy mắt, đây căn bản là không có khả năng. Một khi xuất động lực lượng linh hồn cường đại ra khỏi cơ thể giết địch, thế nào cũng phải có chút động tĩnh.

Một vị trưởng lão khác cũng gật đầu đồng ý.

Lãnh Nguyệt tông chủ hít sâu một hơi, thanh âm hơi trầm thấp:

- Có thể làm được điều này, đối thủ ít nhất là Tiên Quân đại viên mãn...

Tiên Quân đại viên mãn!

Mọi người đều ngây ra.

Tiên Quân đại viên mãn, bất kể là trưởng lão cùng cấp Tiên Quân hay là Tinh lão sống vô số niên đại đều hiểu được ý nghĩa đại biểu cho vài từ này.

Mấy chục vạn năm trước, sau Độc Cô Tiên Đế, trên Cô Đế Tinh từng xuất hiện một vị cao nhân Tiên Quân đại viên mãn. Người này thần thông cái thế, bề nghề cùng cấp, bao gồm cả Tiên Quân thượng vị.

Cũng may vị cường giả Tiên Quân đại viên mãn đó căn bản không tính ở lại mảnh đất xa xôi Tiên giới Cô Đế Tinh này, không bao lâu liền rời khỏi tinh cầu.

Tóm lại, cường giả Tiên Quân đại viên mãn, thực lực cường đại hơn Tiên Quân thượng vị bình thường không chỉ gấp mười.

- Tuy nhiên, làm cho người ta cảm thấy cổ quái chính là: Cùng chết với Kiếm Hàn còn có lão nhân lai lịch không rõ này.

Đại trưởng lão nghi hoặc nói.

- Hẳn nhất định là Hồ lão tiên...

Lãnh Nguyệt tông chủ đột nhiên nhớ tới lời của đồ đệ Bắc Kiếm Hàn từng nói:

- Hẳn luôn miệng nói lời cổ quái Ma Thần phủ xuống gì đó, còn nói bí mật này chỉ có thể tự mình nói với sư tôn. Nếu nói cho người ngoài sẽ chỉ lập tức dẫn đến họa sát thân.

Ma Thần phủ xuống? Họa sát thân?

Trong lòng Lãnh Nguyệt tông chủ đột nhiên có một điềm báo không ổn.

- Hồ lão tiên? Chúng ta từng nghe qua, nghe nói là Thần toán tử của Vô Song thành, quả thật có chút bản lĩnh.

Ngao Xương trưởng lão gật đầu nói.

- Xem ra việc này quả thật có chút manh mối. Ta cảm giác trên Cô Đế Tinh này có khả năng có chuyện gì đáng sợ sắp phát sinh.

Lãnh Nguyệt tông chủ ngẩng đầu nhìn bầu trời, ánh mắt lóe lên không chùng.

Giờ phút này hẳn không chỉ thương tâm vì đệ tử, càng lo lắng đại nạn của Lãnh Nguyệt Môn thậm chí là cả Cô Đế Tinh sắp phải gặp phải.

- Phải một đệ tử tâm phúc đi Thiên Cơ Khách Sạn ở Lãnh Nguyệt Thành, truyền khẩu tín này của ta qua đó.

Lãnh Nguyệt tông chủ lấy ra một ngọc phù đưa tới trước miệng, thấp giọng nói vài tiếng.

- Tông chủ, ngài muốn ra ngoài Cô Đế Tinh mời cường giả về đây...

Chúng trưởng lão sắc mặt đại biến.

- Tình thế hiện giờ chỉ có thể như vậy. Ta đã cảm thấy Cô Đế Tinh sắp đổi mặt nguy cơ. Thiên Cơ Khách Sạn là một tổ chức thần bí, nó trải rộng các góc của Tiên giới, việc này hẳn là rất nhanh có đáp án. Mặt khác các người đi liên hệ Vụ Nguyệt Tông cùng Linh Xà Tông một chút, nói bọn họ phải chuẩn bị sẵn sàng. Đây cũng không phải là chuyện của riêng Lãnh Nguyệt Môn chúng ta.

Lãnh Nguyệt tông chủ dứt lời, lại bắt đầu mở hội nghị Ngạo Nguyệt Sơn.

Cùng ngày, toàn bộ Lãnh Nguyệt Môn bao gồm Vô Song Thành đều bắt đầu cảnh giác, dường như đang chờ đợi đại chiến dị thường sắp tới.

về phần tin tức đệ tử thân truyền của Lãnh Nguyệt tông chủ chết đi đã bị cao tăng Lãnh Nguyệt Môn phong tỏa.

Sau khi Phỏng đoán địch nhân giết chết Bắc Kiếm Hàn là cường giả cấp Tiên Quân đại viên mãn, cao tăng Lãnh Nguyệt Môn trong thời gian ngắn cũng chỉ đành nén giận không dám lộ ra.

Không quá bao lâu, hai đại Tiên môn khác trên Cô Đế Tinh: Vụ Nguyệt Tông và Linh Xà Tông cũng bắt đầu gia tăng cảnh giới.

Theo sự biến hóa của ba tông môn lớn, những môn phái nhỏ khác trên Bắc Thần đại lục cũng ngửi thấy cái gì, trong lúc nhất thời đều lệnh đệ tử nghiêm ngặt ở lại tông môn, không có chuyện trọng yếu không được ra ngoài.

Tóm lại, trong thời gian nửa năm ngắn ngủi, bầu không khí Bắc Thần đại lục lập tức trở nên gấp gáp. như gặp phải đại địch. Nhưng đại đa số tiên nhân ngay cả địch nhân là ai cũng không biết nhưng bóng ma trong vô hình lại dần áp lực mà tới.

Nói tới Trương Hằng, dưới sự trợ giúp của Huyền Ngưu Ma Quân sau khi đánh lui Lãnh Nguyệt tông chủ và Độc xà Trịnh Trí Lôi, bắt đầu tìm một nơi bí mật sử dụng các loại bảo vật cướp bóc được, bắt đầu tu luyện.

Nhoáng một cái thời gian hai ba năm qua đi, Trương Hằng cũng thành công tấn chức xuất quan.

799. Chương 723: Liên Thủ

Trương Hằng vận người một cái, từ trong lĩnh vực không gian đi ra, hít thở bầu không khí mới mẻ trên Cô Đế Tinh.

- Trong lĩnh vực không gian tuy cũng tự thành thế giới nhưng vẫn đang trong trưởng thành, khuyết thiếu sinh cơ, không cách nào so sánh với không gian Tiên giới!

Trương Hằng lắc lắc đầu, hơi có tâm tình lười nhác. Hắn cũng rất chờ mong lĩnh vực không gian sớm ngày trưởng thành thành một không gian cao đẳng. Nhưng sự trưởng thành của nó có quan hệ chặt chẽ với tu vi của Trương Hằng, cũng không phải ngày một ngày hai có thể thành công.

Trải qua ba năm bế quan, Trương Hằng tiêu hao mọi thứ cướp bóc được ở Vô Song Thành, một lần từ công pháp tầng năm sơ thành tiến vào cảnh giới tầng năm Tiểu thành.

Hiện tại cho dù hắn không dung hợp thân thân cũng mạnh hơn Tiên Quân trung vị bình thường một chút.

Nếu dung hợp toàn bộ bốn phân thân sẽ có thể sinh ra loại uy lực cỡ nào. Ngay cả Trương Hằng cũng có chút chờ mong.

Tuy nhiên hắn còn một phân thân ở lại Lãnh Nguyệt Môn để hiểu biết tình huống, ba phân thân khác còn ở trong lĩnh vực không gian siêng năng lĩnh ngộ thần thông bí thuật.

Bản tôn Trương Hằng ngược lại rảnh nhất, hắn chăm chú nhìn bầu trời, thấp giọng nói:

- Xem ra, thời gian ở lại tinh cầu này cũng không dài nữa.

Đến một lúc, hắn té ra Phục Yêu Tháp, đem Huyền Ngưu Ma Quân ở trong phóng ra.

- Tiểu tử, ngươi lại gặp phiền toái gì sao?

Huyền Ngưu Ma Quân ha hả cười, thân thể cao tới ba trượng hạ xuống khiến cho mặt đất khê run lên.

Trương Hằng cười tủm tỉm nói:

- Không có việc gì, chỉ là thả ngươi ra đi dạo cho thoáng. Chẳng lẽ ngươi ở trong Phục Yêu Tháp không thấy buồn sao?

- Đương nhiên. Ở trong không gian Phục Yêu Tháp nhỏ như vậy cũng quá buồn tẻ. Ồ, tiểu tử ngươi vô sự hiến ân cần, có mưu đồ gì với bản Yêu quân sao?

Huyền Ngưu Ma Quân lập tức lộ vẻ cảnh giác.

- Ngươi cũng thấy đấy, hiện tại Trương mỗ đã đạt tới cảnh giới Tiên Quân trung vị, một khi ta dung hợp với bốn phân thân, thực lực khẳng định có thể đạt tới Tiên Quân thượng vị. Đến lúc đó, ta cùng ngươi ở cùng một cấp bậc.

Trương Hằng thản nhiên nói.

Huyền Ngưu Ma Quân biến sắc, ngay sau đó cười lạnh nói:

- Ngươi cho là ở cùng một cấp bậc với ta là có thể sử dụng Phục Yêu Tháp khống chế ta sao? Thực lực của Tiên Quân đại viên mãn chênh lệch so với Tiên Quân thượng vị bình thường đâu chỉ chục lần?

Tiên Quân thượng vị cùng Tiên Quân đại viên mãn tuy đều là Tiên Quân thượng vị nhưng đại viên mãn cường đại hơn nhiều lắm. Lúc trước Huyền Ngưu Ma Quân dễ dàng đánh lui Lãnh Nguyệt tông chủ và Độc xà Trịnh Trí Lôi chính là một ví dụ.

- Ha ha. Ta có bảy tám phần nắm chắc thông qua Phục Yêu Tháp khống chế ngươi nhưng Trương mỗ cũng khinh thường thay đổi lời hứa. Mặc dù cái gọi là lời thề tâm ma kia không hề ảnh hưởng gì đối với ta.

Trương Hằng vẻ mặt tự tin, trong hai mắt nở rộ một điểm sáng màu vàng thần bí.

Một cỗ tinh thần ý chí mơ hồ bao trùm khu vực này khiến cho không gian chung quanh xinh ra biến hóa vô cùng kỳ diệu.

- Tinh thần ý chí...

Huyền Ngưu Ma Quân hít ngược một ngụm khí lạnh.

Làm sao có thể?

Là Yêu quân thứ bảy của Yêu Hoàng giới, hắn hiểu được ý nghĩa mà tinh thần ý chí đại biểu.

Lúc trước ở Ngạo Nguyệt Sơn sở dĩ Trương Hằng có thể vô thanh vô tức sử dụng lực lượng linh hồn giết chết Bắc Kiếm Hàn cũng bởi vì có tinh thần ý chí này trợ giúp.

- Tinh thần ý chí chỉ có nhân vật cấp Tiên Đế mới có thể có được, sao có khả năng xuất hiện trên người ngươi?

Huyền Ngưu Ma Quân vẻ mặt hoảng sợ. Nếu Trương Hằng chỉ ngăn ngừa có được tinh thần ý chí vậy thì cũng thôi. Nhưng trước mắt rõ ràng là Trương Hằng nắm giữ tinh thần ý chí tự nhiên, đồng thời hòa hợp làm một với linh hồn của mình.

Trương Hằng không trả lời vấn đề của Huyền Ngưu Ma Quân. Sở dĩ hắn có được tinh thần ý chí đó là bởi vì hắn từng có được hạt giống của tinh thần ý chí, lại thêm ở Huyết Thần đại điện từng cắn nuốt tinh thần ý chí của Thái thượng Yêu Long Hoàng.

Theo thực lực không ngừng tăng lên, tinh thần ý chí của Trương Hằng đang không ngừng lớn mạnh, cường đại hơn lúc ban đầu đến chục lần, trăm lần trở lên.

Dưới sự gia tăng của tinh thần ý chí, lực chiến đấu của Trương Hằng tăng trưởng vài lần, nếu dung hợp cùng phân thân thực lực lại càng đáng sợ.

- Chúng ta có một mục đích chung, đều phải đi Loạn Tinh giới, cũng đều phải từ Loạn Tinh giới chuyển hướng Yêu Hoàng giới. Người nói chúng ta có thể hợp tác trong thời gian ngắn hay không?

Trương Hằng cười thật sáng lạn, không sợ Huyền Ngưu Ma Quân sẽ cự tuyệt.

- Người muốn ta làm như thế nào? Hắn là người cũng biết, ta không thể ở không gian Tiên giới thời gian dài, nếu bị cường giả cấp Đế phát hiện cho dù có mười cái mạng cũng khó thoát khỏi cái chết.

Huyền Ngưu Ma Quân trịnh trọng nói.

- Cô Đế Tinh xa xôi như vậy, sao có cường giả cấp Đế tới chứ. Tiếp đó, ta sắp sửa theo chúng cường giả trên Cô Đế Tinh cùng đi Băng Tuyết bình nguyên, tranh đoạt y bát truyền thừa của Độc Cô Tiên Đế. Một khi thành công, đồng thời giết chết vài tên Tiên Quân thượng vị, Trương mỗ có thể dễ dàng cướp đoạt tinh cầu này. Đến lúc đó, ta sẽ có khả năng tấn chức Tiên Quân thượng vị, sau đó cùng nhau rời Cô Đế Tinh.

Trương Hằng thần nhiên nói.

Huyền Ngưu Ma Quân trầm mặc một lát, vẻ mặt phức tạp nhìn phía Trương Hằng, nói với giọng điệu cổ quái:

- Người quả thật còn đáng sợ hơn so với ác ma.

- Người chỉ cần có thể hiệp trợ ta ở trên Cô Đế Tinh là được. Nếu ngày sau Trương mỗ có cơ hội tấn chức cấp Đế, cũng sẽ trợ giúp người tấn chức thêm một bước.

Trương Hằng cười nói.

Huyền Ngưu Ma Quân vừa nghe Trương Hằng nói vậy, không khỏi động tâm. Đối với hắn mà nói không có gì hấp dẫn hơn so với tấn chức cấp Đế.

Tiên Quân đại viên mãn cùng Tiên Đế chỉ cách biệt một đường, nhưng thực lực hai cấp lại chênh lệch trăm lần.

Đối phó một Tiên Quân bình thường, Tiên Đế chỉ cần sử dụng tinh thần ý chí, một ý niệm là có thể miểu sát.

Tiên Đế - mới là chúa tể của thượng giới!

Dựa theo xu thế trước mắt của Trương Hằng, hắn lại có được tinh thần ý chí, tấn chức Tiên Đế như là chuyện tất lẽ dĩ ngẫu.

- Được, người không nên quên hứa hẹn của mình. Ở không gian thượng giới, nhân vật cấp Tiên Đế cao cao tại thượng, hắn là khinh thường lừa gạt con kiến dưới chân.

Vô hình trung, thái độ Huyền Ngưu Ma Quân đối với Trương Hằng đã xảy ra chuyển biến thật lớn.

Dù sao Trương Hằng cũng có được tinh thần ý chí, có khả năng tấn chức cấp Tiên Đế. Chỉ dựa vào điểm này đã đáng để Huyền Ngưu Ma Quân cung kính có dư đối với Trương Hằng.

- Một lời đã định.

Trên mặt Trương Hằng lộ ra nụ cười hài lòng, sau đó nhắm mắt lại thì thào:

- Trước để ta hiểu biết một chút về trạng huống Bắc Thần đại lục ba năm gần đây.

Dứt lời hắn liên hệ với phân thân ẩn núp ở Ngạo Nguyệt Sơn.

Sau hột hai hô hấp, Trương Hằng mở mắt, khoe miệng cong lên nói với giọng trào phúng:

- Thật là buồn cười. Ba đại tông môn phòng bị nghiêm ngặt, để phòng cái gọi là Ma Thần phủ xuống. Ha ha ha! Chúng ta đi Bắc Thần đại lục chơi đùa, phân thân của ta sẽ nghĩ cách trà trộn vào trận doanh tán tu.

- Ma Thần phủ xuống? Người bọn họ phòng bị sẽ không phải là người chứ?

Huyền Ngưu Ma Quân dùng ánh mắt chất vấn nhìn phía Trương Hằng.

- Không sai, chính là ta!

Trương Hằng ngửa mặt cười dài, không chể Phục Yêu Tháp bắn xuống một cột sáng màu đỏ thu Huyền Ngưu Ma Quân vào trong.

- Đi, chúng ta lên đường.

Trương Hằng hóa thành một đoàn hào quang màu vàng bắn về phía chân trời, bay về phía Băng Nguyên đại lục vô cùng xa xôi.

800. Chương 724: Ẩn Núp Thành Công

Sau khi bắn tôn Trương Hằng xuất quan, đạt thành hiệp nghị với Huyền Ngưu Ma Quân rồi lập tức bay về hướng Băng Nguyên đại lục vùng đất nguy hiểm yêu vật hoành hành trên Cô Đế Tinh.

Băng Nguyên đại lục cách Bắc Thần đại lục vô cùng xa xôi, với tốc độ của Tiên Quân bình thường không mất nửa năm một năm thì không có khả năng tới nơi.

Nhưng với tốc độ gần tới Tiên Quân thượng vị của Trương Hằng chỉ cần một hai tháng là có thể bay đến.

Vào lúc bắn tôn Trương Hằng chạy tới Băng Nguyên đại lục, phân thân Trương Hằng ẩn núp ở Ngạo Nguyệt Sơn cũng bắt đầu hành động.

Phân thân Trương Hằng đã sớm khôi phục thương thế. Hắn ẩn nấp ở Ngân Kiếm Phong, không có đám người Chấp sự Lưu Cát quấy nhiễu, thông qua tầng quan hệ của Mộng Tuyết cùng Đại trưởng lão, cơ bản nắm giữ tin tức của cao tầng Cô Đế Tinh.

Chẳng những thế, phân thân Trương Hằng bởi vì thực lực theo bản tôn mà tăng mạnh, bắt đầu thăm dò ở trong Ngạo Nguyệt Sơn, vài lần lén vào mật thất sách cổ trên Ngân Kiếm Phong, từ trong đó chiếm được không ít bí tân có liên quan đến Cô Đế Tinh.

Đoạn thời gian gần đây nhất, Trương Hằng biết được ba Tiên môn của Bắc Thần đại lục đang chuẩn bị liên thủ đi Băng Nguyên đại lục, tìm Kiếm y bát truyền thừa của Độc Cô Tiên Đế.

Nghe nói bản đồ di chỉ của Độc Cô Tiên Đế chia ra nằm trong tay ba Tiên môn đó.

Trương Hằng hoài nghi khối ngọc thạch trong tay mình có khả năng là một bộ phận của bản đồ di chỉ Độc Cô Tiên Đế.

Bởi vì theo Mộng Tuyết biết được từ nơi sư tôn nàng, bản đồ của ba tiên môn kia hợp lại một chỗ vẫn còn không chân chính đầy đủ.

Ngoài ba đại tiên môn, tán tu có thực lực trên Bắc Thần đại lục đặc biệt là cường giả từ Tiên Quân trở lên cũng sẽ không bỏ qua cơ hội lần này.

Lực hấp dẫn của di chỉ Độc Cô Tiên Đế khiến cho bất kỳ một Tiên Quân nào trên Bắc Thần đại lục đều không thể chống lại.

Có thể chiếm được y bát truyền thừa của Tiên Đế, cũng tương đương có cơ hội tìm đến con đường mờ ảo đi tới chí cường Tiên Đế.

Một ngày kia Trương Hằng rốt cục làm ra quyết định, tính toán rời Ngân Kiếm Phong gia nhập vào trận doanh tán tu của Cô Đế Tinh.

Đầu tiên hấn đi động phủ của Đái Dung.

- Trương đại ca, huynh đến tìm ta có chuyện gì? Chúng ta đến Ngạo Nguyệt Sơn nhiều năm như vậy, vẫn chưa từng thấy huynh chủ động tới động phủ của ta một lần...

Đái Dung hơi ngạc nhiên vui mừng, trong giọng nói lộ ra vẻ u oán.

- Ha ha.

Trương Hằng đánh giá động phủ tinh xảo không tầm thường của Đái Dung, nơi này gieo trồng không ít kỳ hoa dị thảo, thiên tài địa bảo cũng không ít. Xem ra Ngao Xương trưởng lão đối xử với nàng không tệ.

Thời gian mấy năm ngắn ngủi, Đái Dung sớm tấn chức đến cấp Chân Tiên, tiến độ rất không tồi.

- Dung nhi, muội ở Ngân Kiếm Phong này đã quen chưa?

Trương Hằng cười hỏi.

- Dung nhi đã quen cuộc sống nơi này, sư tôn cùng Dương sư huynh đối xử với ta cũng đều không tồi. Qua một đoạn thời gian, ta sẽ cân nhắc về Đái Hà Thôn một lần. Mấy năm nay không về nhà, ca ca ta hẳn là đã kết hôn.

Trên mặt Đái Dung lộ ra vẻ hồi ức.

Trương Hằng bắt động thanh sắc lấy ra một chiếc nhẫn không gian đưa cho Đái Dung, bình tĩnh nói:

- Chiếc nhẫn không gian này tặng cho Dung nhi, những thứ bên trong về sau có lẽ có trợ giúp cho muội.

- Đại ca... Huynh đây là...?

- Muội cứ nhận lấy, không nên hỏi gì cả...

Trương Hằng rất cứng rắn bắt nàng nhận lấy nhẫn không gian, thản nhiên nói:

- Người ta gặp nhau cũng là một hồi duyên phận.

Không ở lại động phủ của Đái Dung bao lâu Trương Hằng liền rời đi.

Khi Đái Dung mở nhẫn không gian mà Trương Hằng tặng ra xem, không khỏi hít sâu một ngụm khí lạnh, bị sự hào phóng của hấn làm rung động.

- Trương đại ca chỉ là một Chân Tiên hạ vị, sao có thể lấy ra nhiều thứ quý báu như vậy.

Đái Dung cảm giác có gì đó không đúng, khi nàng chạy tới động phủ của Trương Hằng phát hiện động phủ đã sập, không một bóng người.

Rất hiển nhiên Trương Hằng đã cáo biệt cùng nàng.

- Trương đại ca...

Hai mắt Đái Dung ửng đỏ, nhớ tới lời mà Trương Hằng từng nói khi dẫn nàng vào thế giới tiên nhân:

- Hiện tại muội đã hiểu ra cái giá phải trả của tự do? Thế giới tiên nhân chính là cá lớn nuốt cá bé, nắm tay ai lớn kẻ đó định đoạt, về sau nếu muội không muốn bị người khác khi dễ, nhất định phải có được thực lực cường đại hơn người khác.

Tiếp đó, Đái Dung dường như nghĩ tới cái gì, lại chạy tới động phủ thôn trưởng.

- Thôn trưởng, Trương đại ca có tới chỗ ngài không?

Đái Dung vội vàng hỏi.

- Người nói Trương Hằng?

Thôn trưởng kinh ngạc nói:

- Từ sau khi tới Ngân Kiếm Phong, hấn liền xuất quỷ nhập thần, chưa từng tới căn nhà nhỏ bé này của ta.

- Ta thấy đáng về người vội vàng, chẳng lẽ có chuyện gì?

Thôn trưởng hỏi.

- Hẳn đi rồi...

Đái Dung nói lại một lần tình cảnh trước khi Trương Hằng rời đi.

- Đi rồi...

Thôn trưởng khẽ thở dài một hơi:

- Ta sớm biết sẽ có một ngày như vậy.

Đái Dung ngẩn ra, vội vàng hỏi:

- Chẳng lẽ trên người Trương đại ca còn có bí mật gì sao?

- Dung nhi, bí mật này ta không thể nói cho người, trừ khi có một ngày người có thể tấn chức Tiên Quân.

Thôn trưởng cười khổ nói.

Nửa tháng sau khi Trương Hằng rời Ngạo Nguyệt Sơn. trong Lũ Không Điện trên Ngân Kiếm Phong, đạo tinh thần ấn ký đại biểu cho Trương Hằng đột nhiên nổ tung.

Tinh lão trông coi Lũ Không Điện hơi kinh hãi, sau khi Kiểm tra phát hiện người chết chỉ là một gã đệ tử nội môn bình thường, cũng không có nghĩ nhiều.

Lại nói tới phân thân Trương Hằng, sau khi nghĩ cách hủy diệt ấn ký trong Lũ Không Điện rồi hoàn toàn rời khỏi Lãnh Nguyệt Môn.

Trước khi đi hẳn còn ngóng nhìn về Ngân Kiếm Phong mang đến cho người ta cảm giác áp lực thật lớn một lần.

Tóm lại Trương Hằng rời đi cũng không mang đến bao nhiêu gợn sóng đối với lãnh nguyệt môn. Ngược lại là Mộng Tuyết lúc trước vẫn bị Trương Hằng áp chế thở dài một hơi nhẹ nhõm. Đối với Nam nhân thần bí Trương Hằng này, nàng vừa tò mò lại vừa sợ hãi.

Ba tháng sau Trương Hằng ở Bắc Thần đại lục rốt cục tìm được một vị Tiên Quân hạ vị đi một mình.

Tiên Quân hạ vị này tên là Nam Cung Vân. vốn là một vị Tán tiên, thực lực trong cùng cấp bậc coi như không tồi.

Giờ phút này Trương Hằng đã không thiếu thưởng thức về Cô Đế Tinh, rất dễ dàng kết bạn với hẳn.

- Thực lực Trương đạo hữu quả thật không tầm thường, vì sao ta chưa từng nghe tới thanh danh của người trên Bắc Thần đại lục chứ?

Nam Cung Vân tò mò hỏi.

Trương Hằng cười nói:

- Sư thừa của ta phần lớn ẩn cư hải ngoại, lần này vô tình biết được chuyện Độc Cô di chỉ, tính toán đến tham gia náo nhiệt. Nhưng tiếc rằng Trương mỗ lẻ loi một mình, thế đơn lực bạc, giờ phút này cùng Nam Cung đạo hữu gặp nhau, đây cũng là cơ duyên lớn lao.

- Trương đạo hữu. coi như người tìm đúng người. Những Tiên Quân đơn lẻ chúng ta đang nghĩ cách tập hợp thành một thế lực chống lại ba đại tiên môn kia. Y bát truyền thừa của Độc Cô Tiên Đế, mỗi người đều có phần.

Nam Cung Vân cười nói.

Bởi vì thực lực Trương Hằng không tầm thường lại là Tiên Quân trung vị, Nam Cung Vân không hoài nghi thân phận của hẳn, ngược lại tận lực lôi kéo.

Cứ như vậy phân thân Trương Hằng trà trộn vào thế lực tán tu.

Ở một bên khác, bản tôn Trương Hằng rốt cục chạy tới Băng Nguyên đại lục, sớm hơn ba đại tiên môn của Bắc Thần đại lục tới một hai tháng.

Mới tới Băng Nguyên đại lục, một cổ khí cực lạnh ủa tới.

Trương Hằng tế Phục Yêu Tháp ra, thả Huyền Ngưu Ma Quân ra ngoài thần nhiên nói:

- Nơi này là Băng Nguyên đại lục yêu vật hoành hành.
- Người thả ta ra làm cái gì?
- Hoạt động cho giãn gân cốt.

Trên mặt Trương Hằng lộ ra vài tia cười quỷ dị.

801. Chương 725: Phệ Thiên Ma Thần (thượng)

Băng Nguyên đại lục - một trong ba đại lục trên Cô Đế Tinh, diện tích của nó lớn hơn Bắc Thần đại lục gấp mười có dư.

Nơi đây băng thiên tuyết địa, yêu vật hoành hành, dưới Tiên Quân hiểm có người nào dám tới.

Nghe nói trên Băng Nguyên đại lục sinh trưởng vô cùng tận Thiên tài địa bảo, ngay cả di chỉ của Độc Cô Tiên Đế đều ở nơi này.

Giờ phút này Trương Hằng cùng Huyền Ngưu Ma Quân đồng thời đặt chân lên vùng băng tuyết này.

- Ta cảm nhận được khí tức đồng loại rất nồng đậm ở nơi này.

Huyền Ngưu Ma Quân thì trào lâm bẩm.

Trương Hằng tay nâng Phục Yêu Tháp, nhàn nhã ung dung nhìn vùng đại lục vô biên bị băng tuyết đóng kết này, hai mắt hơi nheo lại.

- Được rồi, nơi đây có không ít yêu vật mạnh mẽ. Người có thể trợ giúp ta thu thập toàn bộ yêu vật cấp Tiên Quân trở lên vào trong Phục Yêu Tháp.

Trương Hằng thần nhiên nói.

- Cái gì? Người muốn ta trợ giúp người giết hại đồng loại của mình!

Huyền Ngưu Ma Quân trợn trừng mắt, có chút không tình nguyện.

- Ha ha, người không muốn thì thôi. Ta có Phục Yêu Tháp trong tay, yêu vật trên Băng Nguyên đại lục này đối với ta mà nói hoàn toàn là cá nằm trong chậu.

Trương Hằng khẽ cười, bay vút lên trời cao Băng Nguyên đại lục, triển khai thần thức cường đại bao trùm phạm vi trăm vạn dặm.

Rất nhanh hắn liền thấy được mục tiêu.

Thu!

Trong Phục Yêu Tháp bắn ra một cột sáng màu đỏ chói mắt, chụp vào một yêu vật cấp bậc Tiên Quân hạ vị.

Giờ khắc này, chúng yêu vật trên cả Cô Đế Tinh này đều cảm nhận được một cỗ lực lượng khiến linh hồn run sợ.

Vút!

Cột sáng màu đỏ chiếu xuống, bao phủ tên Yêu quân kia, thu vào trong Phục Yêu Tháp.

Ở trước mặt chí bảo khác chế vạ yêu thiên hạ Phục Yêu Tháp này, yêu vật cùng cấp không hề có sức phản kháng Huống chi là yêu vật cấp Tiên Quân hạ vị.

Con thứ nhất.

Trên mặt Trương Hằng lộ ra nụ cười.

Y theo cách cũ, từng cột sáng màu đỏ từ trên trời giáng xuống đem từng Yêu quân thu vào trong tháp.

Trong lúc nhất thời yêu vật trên cả Băng Nguyên đại lục đều kinh hoàng.

- Không thể tiếp tục như vậy, chúng ta xông lên giết hấn!

Vài tên Yêu quân lớn gan vọt lên.

Trương Hằng cười lạnh, khẽ quát một tiếng:

- Chấn Áp Quyết!

Trong phút chốc, lực chấn áp vô thượng phủ xuống khu vực này, đánh rơi vài tên Yêu quân kia xuống.

Thu!

Trương Hằng điều khiển Phục Yêu Tháp lần lượt thu phục mấy tên Yêu quân này vào.

Huyền Ngưu Ma Quân đứng ở xa xa, tu vi của hắn đạt tới Tiên Quân đại viên mãn, thần thức có thể bao phủ toàn bộ Băng Nguyên đại lục, thấy tình cảnh này không khỏi thảm than.

Trương Hằng tay nâng Phục Yêu Tháp, dung hợp phân thân lại thêm tinh thần ý chí, ngay cả hắn cùng chỉ có nước bị không chế.

Nửa ngày trôi qua, Trương Hằng thu chừng mấy chục tên Yêu quân, còn đang không ngừng tìm Kiếm mục tiêu.

Chúng yêu vật trên Cô Đế Tinh kinh hãi run sợ, bất kể bọn họ phản kháng như thế nào đều không thoát khỏi vận mệnh bị thu phục.

Thậm chí có một số yêu vật lớn bỏ chạy hướng hải vực khôn cùng ngoài Băng Nguyên đại lục.

- Muốn chạy?

Trương Hằng nghĩ một hồi, chăm chú nhìn Băng Nguyên đại lục dưới chân, trầm nghĩ:

- Băng Nguyên đại lục này rộng lớn như thế, dọc ngang mấy trăm vạn dặm, lại không có người địch lại ta, không bằng...

Một ý niệm cực kỳ lớn mật nảy sinh trong đầu Trương Hằng.

Cẩn nuốt, cẩn nuốt!

Ý niệm điên cuồng này khiến cho mặt mũi Trương Hằng có chút dữ tợn.

Chính vào giờ phút này, từ hướng xa xôi của Băng Nguyên đại lục truyền đến hai cỗ uy áp kinh thế hãi tục.

Yêu quân thượng vị!

Trương Hằng chấn động tâm thần.

Hắn chỉ có một mình bản tôn, cho dù nắm giữ Phục Yêu Tháp cũng không thể thu phục được Tiên Quân thượng vị.

- Thần thánh phương nào cũng dám công nhiên hoành hành Băng Nguyên đại lục ta. Hôm nay để hai chúng ta đánh chết người, sau đó thả đồng loại trong tháp ra.

Một thanh niên và một lão già bay vút tới, yêu khí cường đại ập tới khiến thân hình Trương Hằng bắn lui về sau.

- Trong tay tu sĩ nhân loại này quả thật có Phục Yêu Tháp, cũng may hắn chỉ là một Tiên Quân trung vị, không làm gì được chúng ta.

Lão già kia nhìn chằm chằm Phục Yêu Tháp trong tay Trương Hằng, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

Phục Yêu Tháp rơi vào trong tay yêu tu có thể phát huy ra uy lực càng thêm cường đại, đủ để quét ngang cùng cấp.

Cho nên hai người này thấy Trương Hằng tay nâng Phục Yêu Tháp, lại chỉ là một Tiên Quân trung vị, tâm động vô cùng.

Trương Hằng lạnh lùng nhìn hai người, trên mặt không chút sợ hãi nào.

Khi hai tên Yêu quân thượng vị này bay vào đến phạm vi một ngàn dặm, Trương Hằng rốt cục ra tay.

Dung hợp!

Bá Bá Bá-

Ba phân thân đột nhiên lóe ra, dung hợp làm một thể với bản tôn Trương Hằng.

Đột nhiên một Kinh Thiên cự nhân sừng sừng trong thiên địa, cao tới hai trăm trượng, phun ra nuốt vào mây mù, thiên địa rung chuyển không yên.

Từng đợt lôi điện lượn lờ trong tầng mây, khí thế kinh người.

- Thật... thật đáng sợ!

Thân thể hai tên Yêu quân thượng vị cứng đờ, bị khí thế làm đứng khựng lại.

Giờ phút này Kinh Thiên cự nhân kia đứng ngạo nghễ trên không trung Băng Nguyên đại lục, cổ uy áp vô hình ngưng kết trong thiên địa.

Vô hình trung cả khối Băng Nguyên đại lục đều ở trong một bóng ma vô hình, tất cả yêu vật nghẹt thở, chịu đựng áp lực không thể tưởng tượng.

- Người này thật đáng sợ, sau khi dung hợp thực lực sắp bằng Tiên Quân đại viên mãn, cộng thêm tinh thần ý chí ngay cả ta cùng vị tất có thể thắng được hắn.

Huyền Ngưu Ma Quân âm thầm kinh hãi.

Trương Hằng cũng ngạc nhiên vô cùng. Sau khi dung hợp, thực lực gia tăng so với trong tưởng tượng của hắn còn mạnh hơn không chỉ gấp đôi.

Thực lực cơ sở của bản tôn và phân thân càng mạnh thì uy lực sinh ra sau khi dung hợp lại càng đáng sợ.

Thu!

Trương Hằng quát lạnh một tiếng, trong phục yêu tháp bắn ra một cột sáng màu đỏ khiến không gian hơi rung lên, bao phủ lão già Tiên Quân thượng vị.

- A!!!

Lão già liều chết chống cự, muốn chạy khỏi lực hút của cột sáng màu đỏ.

- Tiến vào!

Hai mắt Trương Hằng sáng quắc, một cỗ tinh thần ý chí tràn vào trong Phục Yêu Tháp.

Bá!

Lão già kia chỉ cảm thấy lực hút gia tăng hơn chục lần, không chút phản kháng bị bắt vào trong Phục Yêu Tháp.

- Đại nhân tha mạng!

Một gã Tiên Quân thượng vị khác quỳ trên hư không.

-Thu!

Sắc mặt Trương Hằng lạnh băng, không chút lưu tình thu phục tên Yêu quân thượng vị thanh niên vào trong.

Thời gian vài hô hấp ngắn ngủi, Trương Hằng thu phục hai Tiên Quân thượng vị.

Huyền Ngưu Ma Quân ở phía chân trời xa xa không khỏi ngẫm thở dài một hơi.

Tiếp đó, Trương Hằng lạnh lùng nhìn xuống Băng Nguyên đại lục ở phía dưới chân, hai tay giang rộng.

Phùmg!

Một mảng kim diễm to lớn giống như một tấm lưới lớn từ trên trời giáng xuống, bao phủ phạm vi mấy ngàn dặm rồi điên cuồng lan tràn.

Xèo xèo!!!

Kim diễm không ngừng cắn nuốt đại lục và băng tuyết dưới chân Trương Hằng.

Lập tức thiên địa tinh tú cuộn cuộn không ngừng tràn vào trong cơ thể Trương Hằng.

Trương Hằng hóa thành Kinh Thiên Ma Thần, trong nháy mắt có thể cắn nuốt một lượng thiên địa tinh tú khổng lồ.

Khuếch trương... Khuếch trương... Khuếch trương...

Kim diễm điên cuồng lan tràn, từ phạm vi mấy ngàn dặm kéo ra phạm vi mấy vạn dặm.

Mỗi thời mỗi khắc, đại lượng thiên địa tinh tú hóa thành vô số hạt màu vàng hình thành một cây cầu màu vàng khổng lồ trong thiên địa bị Trương Hằng hấp thu.

Dưới tình huống như vậy, tu vi của Trương Hằng tăng mạnh với tốc độ có thể thấy được.

Thử nghĩ một khối đại lục phạm vi mấy trăm vạn dặm, thiên địa tinh tú ẩn chứa bên trong là khủng bố cỡ nào?

Huyền Ngưu Ma Quân đứng ở xa xa, tâm tình rung động trong lòng quả thật khó thể nói bằng lời.

Một ngày, hai ngày, ba ngày...

Thời gian từng chút qua đi, chúng yêu vật trên Băng Nguyên đại lục sớm đã chạy hơn phân nửa.

Ở trong mắt bọn họ, Trương Hằng quả thật là một tên Ma Vương ngày tận thế.

Khí thể trên người Kinh Thiên Ma Thần từng chút tăng lên, thực lực từ Tiên Quân thượng vị đỉnh dần dần tới gần đại viên mãn thậm chí là Tiên Đế.

Chính vào ngày thứ năm, thực lực của Kinh Thiên Ma Thần trong không trung tăng lên tới một điểm cực hạn.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Cô Đế Tinh đều bao phủ trong một bầu không khí áp lực.

Ba đại tông môn, vô số cường giả đều run rẩy trước cỗ uy áp vô hình này.

- Chẳng lẽ là... Ma Thần phủ xuống...

Ở Ngạo Nguyệt Sơn, Lãnh Nguyệt tông chủ biến sắc, lộ ra vài tia sợ hãi.

Cỗ uy áp vô hình kia, chủ nhân của nó ít nhất phải có được thực lực Tiên Quân đại viên mãn.

Điều này làm cho hắn nhớ tới lúc trước đồ đệ của mình Bắc Kiếm Hàn là chết như thế nào.

Cỗ khí thể kia càng ngày càng mạnh, làm cho người ta có cảm giác giống như Ma Thần trong vô hình đang tới gần từng chút một.

Áp lực, thật sự là áp lực...

Ngày thứ năm... Ngày thứ sáu... Ngày thứ bảy...

Áp lực vô hình làm cho tất cả những nhân vật từ Chân Tiên trở lên trên Cô Đế Tinh đứng ngồi không yên.

Đúng vào ngày thứ chín, một cỗ khí thể mạnh mẽ từ ngoài Cô Đế Tinh truyền đến, một quang sáng màu tím từ thiên ngoại bay tới nhanh như tia chớp.

Không quá bao lâu, quang sáng màu tím kia hạ xuống Cô Đế Tinh.

- Thật tốt quá, truyền âm ngọc phù của ta rốt cục có hiệu quả, cường giả tinh ngoại tới hỗ trợ.

Lãnh Nguyệt tông chủ đầy vẻ vui mừng.

- Khí tức thật cường đại...

Quầng sáng màu tím kia hóa thành một Nam nhân áo bào tím, thần thức mạnh mẽ bao phủ toàn bộ Cô Đế Tinh, lập tức dừng ở trên Băng Nguyên đại lục.

Khi hắn nhìn thấy tình cảnh như địa ngục trần gian ở Băng Nguyên đại lục, không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

- Người này thật đáng sợ, tuy là cùng cấp nhưng ta khẳng định không phải đối thủ của hắn...

Trong lòng Nam nhân áo bào tím bắt đầu sinh ý rút lui.

Hừ!

Một tiếng hừ lạnh vang lên trong đầu hắn.

Một cỗ tinh thần ý chí không thể ngăn cản giống như mũi Kiếm bén nhọn đâm vào linh hồn hắn.

Ầm!

Nam nhân áo bào tím thấy tâm thần rung động, phun ra một búng máu, vẻ mặt sợ hãi chạy khỏi Cô Đế Tinh.

- Thật là đáng sợ... Người kia có được tinh thần ý chí, khả năng là đang tấn chức Đế cấp...

Nam nhân áo bào tím Tiên Quân đại viên mãn này ngay cả đầu cùng không dám quay lại lập tức chạy trốn khỏi Cô Đế Tinh.

- A!

Tình cảnh như thế khiến đám cường giả Lãnh Nguyệt tông chủ đều thần sắc đại biến.

Ngay cả cường giả Tiên Quân đại viên mãn cũng bị dọa chạy.

Rất nhanh, rất nhiều cường giả trên Cô Đế Tinh bắt đầu sinh ý rút lui, mở Truyền tống trận đi tinh cầu khác.

Ngày thứ mười, dị biến đột nhiên sinh ra.

Kinh Thiên Ma Thần bị vây ở bình cảnh, thân thể lại khuếch trương gấp mười.

Ầm!

Cỗ khí thể cuồng bạo kia cùng theo đó mà khuếch trương đến hơn chục lần.

802. Chương 726: Phệ Thiên Ma Thần (hạ - Đại Kết Cục)

Giờ phút này, một vị Kinh Thiên Ma Thần sừng sừng phía trên Cô Đế Tinh, dùng ánh mắt nhìn xuống chúng sinh lạnh lùng nhìn con kiến trên tinh cầu.

Cùng lúc đó, tinh thần ý chí của Trương Hằng tăng vọt gấp mười, cường đại tới khó tin, bằng vào ý niệm có thể miểu sát Tiên Quân hạ vị bình thường.

Khi cỗ tinh thần ý chí như vậy phủ xuống thiên địa này, toàn bộ cường giả trên Cô Đế Tinh đều tuyệt vọng.

Tiên Đế!

Là Tiên Đế!

Cấp bậc Tiên Đế!

Một danh từ đáng sợ khiến tất cả cường giả đều vứt bỏ ý niệm phản kháng và chạy trốn.

Tiên Đế - không thể chống lại!

Trong lúc nhất thời, toàn bộ cường giả trên Cô Đế Tinh đều quỳ rạp xuống đất.

Huyền Ngưu Ma Quân đứng ở trên đỉnh mây, mắt nhìn Kinh Thiên cự nhân cao tới chục trượng, đồng dạng khom gối quỳ trong hư không.

Tiên Đế chính là Đế quân của Tiên giới, ý chí tới đâu, không ai dám chống.

Trên thực tế giờ phút này bản tôn Trương Hằng còn dừng ở cảnh giới Tiên Quân đại viên mãn, nhưng Kinh Thiên Ma Thần sau khi dung hợp lại mạnh mẽ đột phá, khiến hắn bước vào hàng ngũ Tiên Đế.

Theo thực lực gia tăng mãnh liệt, Bằng Nguyên đại lực trăm vạn dặm trong nháy mắt bị kim diễm bao trùm. Cái gì thiên tài địa bảo, yêu vật mạnh mẽ, Độc Cô di chỉ, toàn bộ đều chìm ngập trong kim diễm.

Kinh Thiên Ma Thần sừng sừng trong thiên địa đột nhiên nhắm mắt lại.

Ở sâu trong đầu hắn, tinh thần ý chí của Vũ Vô Cực đột nhiên nhảy lên.

Ông!

Điểm sáng thuần màu đen kia xuất hiện ở trước mặt Trương Hằng, hóa thành một bóng người cao ngất có tịch.

Hắn - chính là Vũ Vô Cực. Vũ Vô Cực tung hoành vô địch ba mươi sáu giới, miệt thị thiên địa vạn vật nhưng lại có thể bao dung hết thảy thiên địa vạn vật.

- Ha ha ha... Rốt cuộc ngươi đạt tới cấp Tiên Đế, nhanh hơn so với trong tưởng tượng của ta rất nhiều.

Trên mặt Vũ Vô Cực lộ ra tươi cười vui mừng.

Kinh Thiên Ma Thần do Trương Hằng biến thành sừng sừng trong thiên địa, mắt nhìn Vũ Vô Cực trước mắt, thần nhiên nói:

- Chẳng lẽ hiện tại ngươi muốn quyết đấu cùng ta?

- Ngươi hiện tại còn kém rất xa... Trong Tiên Đế có đại viên mãn cùng xưng là cường giả nghịch thiên. Mà phạm là sinh linh trong ba mươi sáu giới đều bị thiên địa đại đạo ràng buộc. Chỉ có khi ngươi đột phá Tiên Đế trở thành cường giả Thiên cấp, mới có thể vượt qua quy tắc, độc lập trong đại vũ trụ, ngao du vô số không gian.

Vũ Vô Cực cười nói.

Trương Hằng nao nao, không nghĩ tới Vũ Vô Cực lại đạt tới một trình độ mà không có bất kỳ cường giả nào trong ba mươi sáu giới có thể với tới.

Trong Tiên Đế có đại viên mãn, gọi là cường giả nghịch thiên, khẳng định là những người ít ỏi như Huyết Sát Thần Đế, Bất Tử Tà Đế, Vạn Linh Tiên Tôn...

Nhưng Tiên Đế đại viên mãn vẫn không phải nghịch thiên chân chính, trên Tiên Đế còn có Thiên cấp càng thêm thần bí khó lường.

Như vậy phía trên Thiên cấp có phải còn có cảnh giới càng cao hơn?

Điểm này Trương Hằng không thể xác định, Vũ Vô Cực cũng như thế.

Tóm lại, Thiên cấp đem ba mươi sáu giới dẫm nát dưới chân.

- Tuy nhiên trong ba mươi sáu giới này còn có một cường giả bán Thiên cấp, đó chính là Thái thượng Yêu Long Hoàng. Chờ sau khi ngươi thắng hắn có thể tới Man Hoang Tổ Giới tìm ta.

Vũ Vô Cực cười nhạt nói.

Man Hoang Tổ Giới!

Trương Hằng chấn động, chẳng lẽ phía trên ba mươi sáu giới này còn có không gian cao đẳng hơn?

- Một tia tinh thần ý chí đại viên mãn này của ta sẽ lập tức tiêu tan, hy vọng ngươi có thể sớm ngày vượt qua ba mươi sáu giới, đánh một trận cùng với ta.

Vũ Vô Cực nói xong câu cuối cùng, cười dài một tràng.

- Ha ha ha...

Một tràng cười lớn rung chuyển toàn bộ Tiên giới.

Trong phút chốc tiếng cười lại từ Tiên giới lan tràn tới Yêu Hoàng giới, Phật giới, Ma giới!

Vũ Vô Cực!

Vũ Vô Cực! Vũ Vô Cực!

Từng cường giả Đế cấp đều chấn kinh, ngay cả mấy cường giả nghịch thiên trong ba mươi sáu giới đều thấp thỏm vô cùng.

- Vũ Vô Cực... Chẳng lẽ hắn không tuân thủ hứa hẹn, trở về ba mươi sáu giới? Điều này không phù hợp tính cách của hắn.

Trong Yêu Hoàng giới, một bóng người đáng sợ lơ lửng trong thiên địa, vẻ mặt kinh ngạc chìm vào trầm tư. Cười dài một tiếng, Vũ Vô Cực lại hóa thành điểm sáng tối đen thâm thúy, mắt thấy sắp tiêu tan trong thiên địa.

Ánh mắt Kinh Thiên Ma Thần chợt lóe, thần nhiên nói:

- Sao ngươi không trợ giúp ta một tay?

Vù-

Một đoàn kim diễm trong suốt rời tay bay ra.

Kim diễm này chính là Hư Không Hỏa Diễm.

Ông-

Hư Không Hỏa Diễm hóa thành một hắc động thật lớn trực tiếp cắn nuốt tinh thần ý chí đại viên mãn của Vũ Vô Cực.

Đột nhiên một cỗ tinh thần ý chí tối thượng xông phá tận trời, phát tan trói buộc của không gian Tiên giới, khiến cho vô số cường giả kinh hãi.

Ầm!

Kinh Thiên Ma Thần do Trương Hằng biến thành khuếch trương đến vạn trượng.

Một vạn trượng... Hai vạn trượng...

Thân thể hắn không ngừng bành trướng, giống như cự thần khai thiên tích địa.

Trong khoảnh khắc, Bằng Nguyên đại lục trăm vạn dặm bị Trương Hằng cắn nuốt sạch sẽ. Mà thân thể do Trương Hằng biến thành vẫn còn đang khuếch trương.

Khuếch trương... Khuếch trương... Không ngừng khuếch trương...

Cho đến khi Kinh Thiên Ma Thần duỗi tay ra thậm chí có thể nắm toàn bộ Cô Đế Tinh vào trong lòng bàn tay.

Thứ to lớn như tinh cầu ở trong tay hắn lại không khác gì đồ chơi.

Vào giờ khắc này, tất cả nhân vật trên Cô Đế Tinh không khác gì con kiến.

Trương Hằng thậm chí nín thở, chỉ sợ hơi chút sơ suất sẽ làm cả Cô Đế Tinh hủy diệt.

Bởi vì trên Cô Đế Tinh cũng có bằng hữu của hắn.

Ánh mắt hắn đảo qua Cô Đế Tinh, Huyền Ngưu Ma Quân ở một góc thân hình không ngừng run lên.

Trương Hằng cười nói:

- Ta rất nhanh sẽ có thể mang ngươi đi Yêu Hoàng giới.

Dứt lời hắn thò tay khê điểm, thân hình Huyền Ngưu Ma Quân biến mất, bị hút vào trong thể giới riêng của hắn.

Giờ phút này lĩnh vực không gian của Trương Hằng cũng thành công trưởng thành thành một không gian về phần cái gì Phục Yêu Tháp, để nó đi gặp quỷ đi thôi.

Bá!

Kinh Thiên Ma Thần biến mất khỏi phụ cận Cô Đế Tinh, thần thức bao trùm toàn bộ Tiên giới.

Sau khi cắn nuốt tinh thần ý chí đại viên mãn của Vũ Vô Cực, cảnh giới của hắn đã đạt tới Tiên Đế đại viên mãn.

Nhưng về pháp lực vẫn còn dừng ở Tiên Đế hạ vị.

Giờ phút này hắn phải nghĩ biện pháp nâng cao thực lực.

Bá!

Hắn xuất hiện ở cạnh một tinh cầu hoang tàn vắng vẻ.

cắn nuốt!

Hư Không Hỏa Diễm trong tay hắn hóa thành hắc động khôn cùng, trực tiếp cắn nuốt cả tinh cầu.

Ầm ầm~~

Thân thể Trương Hằng lại khuếch trương gấp mười.

Cứ như vậy, sau khi liên tục cắn nuốt mười tinh cầu, pháp lực của Trương Hằng đã đạt tới Tiên Đế trung vị.

Tiếp đó, lại cắn nuốt mấy viên tinh cầu, Trương Hằng cảm giác biến độ gia tăng thực lực cực nhỏ.

Trương Hằng nhíu mày, thần thức đột nhiên tập trung vào một hằng tinh.

Đúng rồi, nếu tinh cầu đã không được, chỉ bằng tìm một hằng tinh thử xem.

Trương Hằng giờ phút này không sợ trời không sợ đất, thân thể hắn lớn hơn tinh cầu gấp trăm lần, cũng không sợ nhiệt độ trên hằng tinh.

Bá!

Hắn trực tiếp hạ xuống một hằng tinh, Bất Tử Kim Thân nở rộ hào quang huyễn lệ chói mắt.

Cắn nuốt!

Hư Không Hóa Diễm xuất kích, hóa thành hắc động khôn cùng, như tấm ăn rồi cắn nuốt hằng tinh.

Ầm!

Cho đến khi hằng tinh này bùng nổ, một hắc động lớn hơn khuếch trương trong không gian Tiên giới.

Thần sắc Trương Hằng đại biến, Hư Không Hỏa Diễm trong tay giằng co cùng hắc động.

Tinh thần ý chí đại viên mãn toàn lực xuất kích.

Vào giờ khắc này, tất cả cường giả Đế cấp của Tiên giới đều hội tụ thần niệm vào nơi này.

- Người này ở đâu ra, thật đáng sợ. Có thể nào hắn sẽ hủy diệt không gian Tiên giới hay không?

Thời gian từ từ trôi qua, cuối cùng Hư Không Hóa Diễm trong tay Trương Hằng chiếm ưu thế, từng chút cắn nuốt hắc động sinh ra do hằng tinh nổ tung.

Tên này ngay cả hắc động cùng có thể cắn nuốt.

Ông~~

Đột nhiên thân thể Trương Hằng lại cất cao gấp mười, Hư Không Hóa Diễm trong tay đủ để nuốt thiên phê địa.

Giờ phút này bất kể là pháp lực hay cảnh giới linh hồn hoặc là tinh thần ý chí của hắn đều đạt tới Đế cấp đại viên mãn.

Tất cả cường giả Tiên giới trơ mắt nhìn hắn, không dám ra tay.

Ngay cả chúa tể Tiên giới, Phiêu Miểu Tiên Đế cũng không dám ho he.

Rất hiển nhiên Trương Hằng giờ phút này ở trong mắt bọn họ đã là nhân vật mạnh mẽ vô địch, ngay cả can đảm giao thủ cũng không có, chỉ cầu nguyện Ma Thần này sớm rời đi một chút.

- Đúng rồi, ta lại quên mất một việc.

Kinh Thiên Ma Thần “bá” một tiếng biến mất, trở lại Cô Đế Tinh.

Theo hắn tới, toàn bộ Cô Đế Tinh đều bị một bóng đen thật lớn bao phủ.

Một vùng tối đen.

Dung hợp đi.

Một ý niệm trong đầu Kinh Thiên Ma Thần phát ra, phân thân Trương Hằng ở lại trên Cô Đế Tinh liền dung hợp cùng với hắn.

Trong phút chốc, thiên địa biến sắc.

Kinh Thiên Ma Thần lại bành trướng gấp mười, Hư Không Hóa Diễm trong tay biến thành màu vàng tía.

Rốt cục hắn đạt tới công pháp tầng bảy!

Trương Hằng vội vàng nhắm mắt suy tư.

Đột nhiên hắn duỗi tay, ngọc giản màu vàng tía xuất hiện trong tay.

Rắc!

Ngọc giản vỡ vụn lộ ra một tòa bảo tháp huy hoàng ngàn đời!

Cửu Vực Luyện Thiên Bảo Tháp!

Tay trái nâng bảo tháp, tay phải không chế Hư Không Hóa Diễm, Trương Hằng liếc mắt nhìn không gian Tiên giới.

Vô thanh vô tức, thân hình Trương Hằng lại biến mất.

Hô!

Toàn bộ cường giả Đế cấp của Tiên giới đều thở ra một hơi dài nhẹ nhõm.

-----oo0oo-----

Ngày hôm sau, một tin tức rung động ba mươi sáu giới truyền đến.

Thái thượng Yêu Long Hoàng - Chết!

Giết chết hắn chính là vị Kinh Thiên Ma Thần của ngày đó.

Tục truyền rằng, Ma Thần kia có thể so với thiên địa, bảo tháp trong tay hạ xuống, ép Thái thượng Yêu Long Hoàng thành mảnh nhỏ.

Mà thân thể Thái thượng Yêu Long Hoàng tổ hợp lại, bất tử bất diệt.

Ma Thần xòe tay phải, một ngọn hỏa diễm vô hình trực tiếp cắn nuốt Thái thượng Yêu Long Hoàng.

Từ đó về sau trong ba mươi sáu giới không còn thấy bóng dáng Kinh Thiên Ma Thần kia nữa.

Thăng đến nhiều năm sau, mọi người gọi Kinh Thiên Ma Thần là Phệ Thiên Ma Thần.

về phần tung tích của Phệ Thiên Ma Thần, không ai có thể xác định.

Có người nói hần tiềm ẩn lánh đời, có người nói hần đi tìm Vũ Vô Cực quyết chiến. Cùng có người nói hần đi Man Hoang Tổ Giới trong truyền thuyết.

Trương Hằng đi đâu? Đối mặt với khiêu chiến như thế nào?

Đáp án chính tại trong lòng người ta!

803. Chương 727 : Đại Kết Cục! Luận Thiên Tiên Hồng Lộ - .

Dưới bầu trời sao, một bóng hình xinh đẹp thánh khiết như nữ thần đắm chìm trong tinh quang. Một gương mặt khiến người ta hít thở không thông tỏa ra hào quang thần thánh vô hạn. Trên trán nàng có một vầng trăng cong tự nhiên, cả người siêu phàm thoát tục lộ ra khí tức thánh khiết trang nghiêm, làm cho người ta không thể sinh ra bất kỳ ý niệm xâm phạm. Phía dưới nữ thần múa cùng ánh sao này, ngàn vạn Nam nữ mặc áo bào trắng đồng loạt quỳ xuống thi lễ:

- Bái kiến Tinh Nguyệt nữ thần điện hạ.

- Tham kiến Tinh Nguyệt nữ thần.

Vài tu sĩ Hợp Thể Kỳ cường đại cũng nửa quỳ thi lễ, trong mắt tràn ngập thành kính.

- Điều bình thân!

Đôi mắt linh hoạt của Tinh Nguyệt nữ thần đảo qua toàn trường:

- Huyền Long Đại Vương quật khởi nhất định sẽ dậy nên một hồi gió lốc ở hải vực, đến lúc đó sinh linh đồ thần, máu nhuộm ứ vạn dặm hải vực. Lần này Tinh Nguyệt Môn ta dời vào duyên hải hoặc đất liền. Chư vị trưởng lão hộ pháp có dị nghị gì không?

- Chúng ta vâng theo thánh dụ của Tinh Nguyệt nữ thần.

Chúng cao tăng không ai phản đối. Ngay tại giờ khắc này, một tấm thiệp thần bí không thể nắm lấy xuyên qua tinh quang hạ xuống trước mặt Tinh Nguyệt nữ thần.

Ồ~

Tinh Nguyệt nữ thần lộ ra dị sắc, vội vàng đón lấy tấm thiệp này, sau đó trong mắt hiện ra đủ loại giày dụa và dị sắc:

- Tinh Nguyệt nữ thần... Tú Ninh... Vũ Văn sư tôn... còn có Dương đại ca.

Hoàn vũ ba mươi sáu giới, Yêu Hoàng giới.

- Thái thượng Yêu Long Hoàng. Khởi động chấm dứt, chúng ta tiến hành một trận đánh cuộc chiến.

Thân hình cao lớn cô tịch đơn thương độc mã đánh vào Yêu Hoàng giới, trực diện Thái thượng Yêu Long Hoàng - Thân thể Long thần bất diệt đệ nhất của Ba mươi sáu giới.

Toàn bộ Yêu Hoàng giới không ai có thể ngăn cản một chiêu của Vũ Vô Cực.

- Ma tôn Vũ Vô Cực.

- Vũ Vô Cực được xưng là chí tôn vô địch thất giới.

Yêu Hoàng giới một mảnh khủng hoảng, chỉ có vị hoàng giả phát ra khí phách vô cùng đối diện Vũ Vô Cực, da toàn thân giống như mai rùa mà lại như long lân, hai mắt u lãnh, song chưởng như thép. Nơi hần đứng, Thần Ma thiên địa lui tránh.

Thái thượng Yêu Long Hoàng!

Được xưng là phòng ngự đệ nhất hoàn vũ thể giới.

- Đánh cuộc chiến? Đánh cuộc gì?

Thanh âm khí phách tận trời, bẽ nghề bát hoang.

- Công kích, phòng ngự, tốc độ... mặc người chọn. Người thua rút khỏi ba mươi sáu giới, vĩnh viễn không trở về.

Trong thanh âm của Vũ Vô Cực lộ ra một niềm tin cường đại.

- Vũ Vô Cực. Người tự tìm đường chết. Nếu đã như vậy, bổn hoàng lựa chọn phòng ngự. Nếu một kích toàn lực của người có thể đẩy ta vào chỗ chết, coi như người thắng!

Trong thanh âm của Thái thượng Yêu Long Hoàng lộ ra một tia trào phúng cùng châm biếm.

- Ha ha ha... Quả nhiên không ngoài dự đoán. Luận công kích và tốc độ người đều không bằng ta, bản tôn muốn khiêu chiến chính là sở trường của người!

Vũ Vô Cực ngửa mặt lên trời thét dài, chậm rãi nhấc bàn tay lên.

Vút...

Đúng lúc này một tấm Luân Hồi Thiếp từ thiên ngoại bay tới dung nhập vào trong cơ thể Vũ Vô Cực. Chỉ có hân hoan nao nao, ngay cả Thái thượng Yêu Long Hoàng đều không nhìn thấy.

Cùng trong một khoảnh khắc, bốn mươi chín tấm Luân Hồi Thiếp xuyên qua thời không, địa vực khác nhau.

Nó dường như không thay đổi cái gì, nhưng lại tồn tại chân thật.

Trong số này, nơi Man Hoang đại lục trung tâm khởi nguyên của Đại Thiên vũ trụ tự nhiên cũng sẽ không ngoại lệ.

- Thiên Thu Thần tổ, cầu ngài thu ta làm đệ tử.

Một người trẻ tuổi song đồng tỏa lục quang quỳ rạp dưới đất, nói lời thành khẩn.

Nam nhân trước mắt có được huyết mạch cường đại này, tu vi đạt tới Phá Thiên cảnh đáng sợ mà lại quỳ gối trước mặt Thiên Thu Vô Ngân, trong mắt đầy vẻ sùng kính.

Hắn hiểu được Nam nhân nhắm chặt hai mắt này chính là Đại tông sư truyền kỳ mới quật khởi gần đây của Man Hoang Tổ Giới, trong thời gian không đến trăm vạn năm từ Hồn độn thiên giai sơ cấp đạt tới đỉnh, cuối cùng lại từng bước tiến vào cảnh giới Tổ Thần.

- Người không thích hợp tu luyện công pháp của ta.

Bóng dáng Thiên Thu Vô Ngân dần nhạt đi.

Nhưng đột nhiên hắn xoay người hướng về một phương hướng, trong mắt chợt lóe tinh quang.

Vút—

Một tấm thiếp phát ra khí tức thần bí muôn đời rơi xuống lòng bàn tay Thiên Thu Vô Ngân.

- Luân Hồi Thiếp?

Trong mắt Thiên Thu Vô Ngân lộ ra vẻ suy nghĩ sâu xa kỳ dị.

Địa cầu, quảng trường Phỉ Thúy.

Ngày 8 tháng 8, quảng trường được quốc gia Hoa Hạ cổ xưa coi là mộng ảo minh châu lúc này ngập tiếng hoan hô vui mừng. Bầu không khí hân hoan vui mừng, phụ cận đậu phương tiện giao thông: xe bay, vũ trụ phi thuyền...

Đây là một buổi hôn lễ long trọng, nhân sĩ cấp cao đến từ các văn minh cường đại của vũ trụ đều tới chúc mừng, một bầu không khí long trọng nhiệt liệt.

Trên quảng trường Phỉ Thúy, Luân Hồi Tinh Bảo được vô số xe bay và phi thuyền vây ở trung tâm như chúng tinh phúng nguyệt.

Hai nhân vật chính của buổi hôn lễ này phân biệt là thiếu chủ Dương Thần của thế lực thần bí mạnh nhất vũ trụ Hồng Vồng và thiên kim tiểu thư tập đoàn Trương thị, tập đoàn tài phiệt lớn nhất vũ trụ Trương Du Vũ.

Lễ đường hôn lễ vẫn như trước được an bài trên phi thuyền siêu Thần cấp đầy tính truyền kỳ Luân Hồi Tinh Bảo.

Trên quảng trường hôn lễ quen thuộc với lễ đài thủy tinh ở chính giữa, chung quanh ngồi đầy mười mấy vạn khách khứa.

Ánh mắt của mọi người đều hướng về hai nhân vật chính tràn ngập hy vọng vô hạn và tương lai.

- Dương Thần tiên sinh. Anh có nguyện ý cưới Trương Du Vũ tiểu thư làm thê tử của người? Anh có nguyện ý bất kể là thuận cảnh hay nghịch cảnh, giàu có hoặc bần cùng, khỏe mạnh hay tật bệnh, vui vẻ hoặc ưu sầu, anh đều yêu có ấy thật lòng, trung thành với cô ấy cho đến vĩnh viễn?

Một thanh âm trang trọng vang lên.

- Ta nguyện ý.

Dương Thần ưu nhã nửa quỳ trên đất, khẽ hôn tay nữ nhân âu yếm.

Trên gương mặt thanh thuần của Trương Du Vũ ửng đỏ, lại tràn đầy vui sướng và hạnh phúc.

- Trương Du Vũ tiểu thư. Có có nguyện ý cưới Dương Thần tiên sinh làm trượng phu của có? Có có nguyện ý bất kể là thuận cảnh hay nghịch cảnh, giàu có hoặc bần cùng, khỏe mạnh hay tật bệnh, vui vẻ hoặc ưu sầu, cô đều yêu anh ấy thật lòng, trung thành với anh ấy cho đến vĩnh viễn?

Thanh âm trang trọng lại vang lên.

- Ta nguyện ý.

Trương Du Vũ lớn mật hôn môi Dương Thần.

Tức thì toàn bộ quảng trường hôn lễ ồ lên hoan hô vang dội, đưa bầu không khí lên cao trào.

Vút vút vút!

Đúng lúc này, vài tấm Luân Hồi Thiếp bắn vào quảng trường hôn lễ.

Trong đó hai tấm Luân Hồi Thiếp dung nhập vào trên người đôi trai tài gái sắc.

Trên bàn khách quý, hai người ngồi ở chính giữa: một Nam nhân nho nhã, một Nam nhân cương nghị.

Chỉ có bọn họ có thể thấy rõ Luân Hồi Thiếp từ thời không xa xôi bay tới nhưng không ngăn cản, ngược lại rất hiểu ý nhìn nhau cười cười.

- Dương Phàm. Hôn nhân giữa hai nhà chúng ta chính là thiên duyên trời định.

Trương Hằng nhìn con rể và con gái trên lễ đài, khỏe miệng đầy tươi cười vui mừng.

Dương Phàm gật gật đầu, cười nói:

- Chỉ tiếc lão đạo chưa tới.

Vút vút-

Còn lại một số Luân Hồi Thiếp lục tục bắn vào trên người chúng thân hữu.

Ánh mắt của Dương Phàm cùng Trương Hằng lần lượt đảo qua chúng thân hữu được Luân Hồi Thiếp dung nhập vào người: Dương Lỗi, Thiên, Diệp Liên, Trịnh Tiểu Mạn, Lâm Chung, Quách Phong, Tú Ninh, Ninh Tuyết Dung...

Những người được Luân Hồi Thiếp chiếu cố đối với Trương Hằng cùng Dương Phàm mà nói, không hề nghi ngờ đều là người thập phần trọng yếu.

Cùng lúc đó, cũng có một tấm Luân Hồi Thiếp bắn vào Tiên Hồng Không Gian, dung nhập vào trên người con chó nhỏ.

Con chó nhỏ lẳng không trở mình, linh mẫn tiếp nhận Luân Hồi Thiếp, trong mắt dần hiện lên một tia hiểu ra.

- Con bà nó! Coi như các ngươi còn có chút lương tâm. Lão tử chơi game Onhne không phải chỉ nói một câu làm người không bằng làm chó mới bị “bấm vào” trên người con chó này. Còn cái gì mà Nguyên thú Tiên Hồng mạnh nhất. Từ đó trở thành khí linh, còn không thể lộ ra bí mật thân thể.

Con chó nhỏ đầu tiên là vui sướng, rồi sau đó lại chửi ầm lên một trận.

Đến tận Lúc này,

Bốn mươi chín tấm Luân Hồi Thiếp thông suốt cổ kim xuyên qua Đại Thiên thế giới tìm được chủ nhân, cuối cùng hoàn thành sứ mệnh.

-----oo0oo-----

Hỗn Độn Phong Bạo vô tận lan tràn trong thế giới hắc ám mang theo hủy diệt vô thanh vô tức. Toàn thể giới tinh mạch như chết.

Trong thế giới tuyệt đối hắc ám, chỉ còn lại một góc bình yên cuối cùng.

- Ba người.

Một thanh âm kiên quyết vang lên phá tan tĩnh mạch của thế giới ngày tận thế này.

- Toàn bộ thế giới chỉ còn lại ba chúng ta.

Một thanh âm ôn hòa là cô đơn như vậy, giống như bổ sung lời nói của Nam nhân trước đó.

- Vô số giới năm trước đã dự đoán tới cái ngày này.

Một thanh âm già nua:

- Mặc dù ta cố gắng như thế, từng với rất nhiều cái hóa thân, diễn giải đại đạo lại không có kết quả. Cuối cùng cùng chỉ có thêm hai đồng bạn.

- Cái gì chó má Tạo Hóa Tam Thiên, Luyện Thiên Hóa Địa cặn không bằng, còn có Tiên Hồng Thánh Quyết ẻo lả. Kết quả là vẫn chỉ còn lại ba chúng ta.

Thanh âm cương nghị trước tiên chửi ầm lên, lại phá vỡ sự cô tịch của toàn thể giới giờ phút này.

- Con bà nó...

Hai người khác cùng đều vút hết hình tượng cát tiếng mắng to, dường như chỉ vì giải phóng.

Thật lâu sau.

Thanh âm cương nghị khê lẩm bẩm:

- Tuyệt Dung của ta... Còn có Triệu Thụy, Quách Phong, Vân Dịch... Tú Ninh... Chẳng lẽ hết thấy đều thành tro bụi?

- Thi Dao, Vũ Tịch, thật xin lỗi. Chúng ta chung quy bất lực. Còn có Hồ Phi, các đệ tử của ta.

Trong giọng nói của Nam nhân ôn hòa lộ ra vô tận không bỏ được.

- Hiện giờ chỉ còn một biện pháp có thể hơi bù lại.

Thanh âm già nua đột nhiên mở miệng.

- Biện pháp gì?

Hai người khác đồng thanh nói.

- Chỉ có Tiên Hồng Thánh Quyết có thể làm được. Chúng ta không thể thay đổi kết quả cuối cùng nhưng lại có thể thay đổi quỹ tích của dòng sông vận mệnh, từ đó bổ khuyết một ít tiếc nuối này...

Trầm mặc hồi lâu, Nam nhân ôn hòa đột nhiên nói:

- Ta hiểu rồi.

Lời nói vừa dứt, trong lòng bàn tay hắn hiện lên một cái luân bàn lấp lóe hào quang ngũ sắc hỗn độn, cùng hóa thành một tấm thiệp cổ xưa, phát ra khí tức thần bí.

- Đây là cái gì?

Thanh âm của Nam nhân cương nghị.

Nam nhân ôn hòa hít sâu một hơi, gần như là phun ra từng tiếng:

- Luân... Hồi... Thiếp.

Dứt lời, Luân Hồi Thiếp trong tay hắn ngân lên một hồi.

Tới một lúc, một tấm Luân Hồi Thiếp kia bỗng nhiên như hư ảnh chia ra thành bốn mươi chín tấm.

Bốn mươi chín tấm Luân Hồi Thiếp, trên mỗi một tấm đều có thêm vào phong ấn một cái linh hồn tâm ấn.

Khí tức của những linh hồn tâm ấn này Dương Phàm rất quen thuộc. Có Vũ Tịch, có Thi Dao, còn có Hồ Phi, Dương Thần cùng phần đông người trọng yếu trong đời.

- Ha ha ha... Thành công!

Trương Hằng cất tiếng cười to. Từ trong Luân Hồi Thiếp hắn có thể cảm nhận được khí tức của đám người Ninh Tuyết Dung, Trương Du Vũ, Triệu Thụy cùng với các đệ tử.

Dương Phàm gần như mừng quá mà khóc, giọng hơi run run:

- Thành công... số Luân Hồi Thiếp này dung nhập căn nguyên Tạo hóa lực của ba chúng ta, chứa đựng bốn mươi chín cái linh hồn tâm ấn, nhất định có thể vượt qua tận thế hủy diệt này tiến vào đại giới nguyên mới tiếp theo.

Hai người coi như bảo bối, nắm chặt lấy tấm Luân Hồi Thiếp phong cách cổ xưa.

Lão đạo sĩ lại cười nói:

- Vận mệnh tựa như một dòng sông, cho dù là trở lại quá khứ thay đổi một số vận mệnh cũng chỉ có thể khiến con sông này phân ra vô số chi nhánh, mà cuối cùng cùng sẽ hội tụ cùng một chỗ. Mặc kệ đại thế giới này diễn biến như thế nào, cuối cùng hòa thành biển rộng, đó chính là hỗn Độn Phong Bạo tan biến hết thấy kia.

- Nhưng là chúng ta thành công.

Trên mặt Dương Phàm nụ cười sáng lạn:

- Mặc dù thế giới vẫn hủy diệt như trước, nhưng chúng ta giữ được những gì cần trân ái và bảo vệ, chẳng lẽ không đúng sao?

Lời vừa dứt, ba người đồng thanh cười lớn.

Nhưng theo hỗn Độn Phong Bạo như thực chất kia lan tràn, hết thấy trở về nguyên thủy. Thanh âm ba người càng ngày càng nhỏ.

Dần dần, ba người cuối cùng chân chính vĩnh hằng bất diệt cũng hóa thành trạng thái hỗn độn, rốt cục nhắm mắt lại.

Bọn họ sẽ tiến vào một giấc ngủ say dài lâu.

- Gặp lại ở giới nguyên tiếp theo.

Khi thế giới chân chính yên lặng chỉ có thể mơ hồ nghe được một thanh âm mơ hồ không rõ, không biết là từ miệng người nào.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tien-luyen-chi-lo>